Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE
68
7 M E
1

Digitized by Google

63-7-E-1

NIZOLIVS, SIVE THESAVRVS CICERONIANVS,

OMNIA CICERONIS VERBA, omnemq. loquendi, atq. eloquendi uarietatem complexus.

Nunc iterum

DIMIDIA FERE PARTE AVCTIOR,

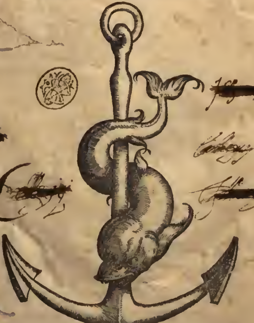
Ita ut

plane alium, ſi cūm alijs conferas, ſis iudicaturus.

BIBLIOTECA ROMA VITTORIO EMANUELE

Item Index

In quo uulgaria uerba, & barbara quamplurima, ſubiectis Ciceronis puriſſimis uerbis, indicantur, & ipſe non contemnenda acceſſione locupletatus.

VENETIIS · M D L X X V I

MARIVS NIZOLIVS BRIXIENSIS,

BIBLIOTECA ... ROMA

IOANNI FRANCISCO GAMBARAE S. P. D.

IN omni munere largiendo, & omnino in omni officio tribuendò, cum multa alia conſiderāda arbitror, Ioannes Frāciſce Gambara, tū in primis duo: primum ut ei largiamur, cui plurimam gratiam debeamus: deinde ei, qui eo munere quā digniſſimus eſſe uideatur. Sic enim & officij ipſius ratio poſtulat: & ita traditum eſt ab ijs qui hac de re præcepta nobis reliquerūt. Quamobrem cum abſoluiſſem has obſeruationes meas in Marcum Tullium Ciceronē, ac de eis, ut mos eſt, dicandis me cum cogitarem, tu mihi primus omniū ſtatim occurriſti, qui hoc muneris, quale id cumque eſſet, tibi quaſi tuo iure uēdicares. Nam quamquam poſſum multos commemorare, quibus plurimum debeo, & in ijs præcipue clariſſimū & ampliſſimum uirum, eundemque Iuris ciuilis longe peritiſſimum, Matthæum Auogadrum, & eius filium Camillum adoleſcētem omni corporis animique uirtute ornatiſſimum, qui me antea ſibi multis & magnis de cauſis maxime obligatū, nūc etiam obligarunt magis, cum in editionem huius operis omnem pecuniam mihi liberaliſsimè ſuppeditarunt: tamen & ipſi qua ſunt modeſtia, & cæteri omnes facilè patientur, vt me tibi, plus quàm ſibi deuinctum eſſe cōfitear. Tu enim primum hoſpitio me accepiſti, quo iam tertium & decimum annum honeſtiſsimo vtor: tu tenuitatem meam liberalitate tua ſemper ſuſtentaſti: tu literas & ſtudia mea nunquam fouere, & excitare deſtitiſti: tu me omnibus rebus aſsidue, prout facultates tuæ tulerunt, & auxiſti, & ornaſti. Quid multa? niſi tu fuiſſes, ego plane nihil eſſem. Quare non ſolum mea omnia, ſed me ipſum prorſus me debere tibi fateor. Neque vero cum me tibi iam deuinctum eſſe intelligam, tu nō hoc munere quam digniſſimus mihi uideris: quem cum multis alijs nominibus iure laudandum, atque ab omnibus ſuſpiciēdum arbitror, tum uero maxime hac de cauſa, quod miro quodam literarum atque omnium bonarum artium ſtudio incenſus es: & cum non ſolum latine, ſed etiam græce luculenter ſcias, attamen in dies ſingulos & plura diſcere, & doctior euadere conaris. Nam eximia liberalitas, & magnificentia, qua non modo tu, ſed tota domus Gambara in primis cōmendatur: prætereaque religio, pietas, morum ſuauitas, cæteræque virtutes ita in te enitent, ut cum multis alijs principibus viris & paribus tuis tibi ſint cōmunes: at vero tantum ſcientiæ ac ſapientiæ ſtudium, omnino cum paucisſimis. Nō enim vt Neoptolemus ille Ennianus paucis tibi philoſophandum putas, ſed vt Cato ille ſapiens dicitur etiam in curia, dū ſenatus cogeretur, lectitare ſolitus, & hanc ab cauſam helluo librorum appellatus: ſic tu cū per familiares occupationes liceat, numquam intermittis ſtudia doctrinæ: cū doctiſſimos quoſq. utriuſque linguæ ſcriptores frequenter legas, tamen unius Ciceronis lectione potiſſimum delectaris, & eius dicendi genus ſane quam feliciter adumbras. Quāobrē has obſeruationes ex omnibus Ciceronis operibus collectas, & ad eloquētiam

adipiſcendam (vt nos arbitramur) maxime utiles ac neceſſarias, tibi & Ciceronis & eloquentiæ ſtudioſisſimo, potisſimũ conuenire ſumus arbitrati: & eo magis, quod eas abhinc annos nouẽ (ut ſcis) tua cohortatione & impulſu quaſi coacti elaborandas ſuſcepimus: tũ deinceps reliquis annis, opibus & liberalitate tua ſuſtentati, maximis laboribus, uigilijſque iam tandem ad exitũ perduximus: ad extremum uero etiam iuſſu tuo curauimus, vt ad Pratum Albuini, atq. in ędibus tuis imprimerentur (utendum eſt enim verbo nouo, in re noua) atque ita ad communem ſtudioſorũ omnium uſum in lucem ederentur. Quibus omnibus de cauſis has ipſas iure optimo tibi dicamus, & nomini tuo conſecramus, teque earum conſtituimus tamquam patronum & tutorem, ut quod opus te auctore, adiutore, & quaſi perfectore natum eſt, idipſum etiã in nominis tui præſidio a maleuolẽtisſimis inuidiorũ obtrectationibus tutum appareat. Nam ſunt plurimi hoc tempore, qui nõ ſolum nobis, laboribuſque noſtris, ſed etiã ipſi (ſi dijs placet) Ciceroni grauiter obtrectent, editis neſcio quibus Ciceronianis, & Ciceronibus relegatis. Quibus omnibus equidem hic reſpõdere, & eorum ridicula obiecta refutare decreueram: ſed alijs occupationibus diſtrictus, rem hãc in aliud tempus differre coactus ſum. Quare dũ nos hoc facimus, tuæ interim partes sũt ut & obtrectatoribus iſtis fortiter reſiſtas, & nos Ciceronẽque ſimul defendas ac tuearis: quamquam Cicero ipſe per ſe defenſus eſt, ut nullis cuiuſquam male dictis tanti uiri auctoritas diminui posſit. In quo ego obſeruando, ſi & tibi & cæteris, qui tantopere genus hoc lucubrationis cupere uidebantur, ſatisfeci, gaudeo, uehementerque lætor: ſin minus, grauiter doleo, & me minus potuiſſe quã voluerim, & te non tantum aſſequutum eſſe quantum ſperaueris. Quam autem hoc totum, quantũ cumque eſt, quod præſtitimus, ad eloquentiam comparãdam & utile & neceſſarium ſit, non mihi hic arbitror pluribus explicandum. Nemo enim eſt, niſi plane rudis & imperitus, quin ſciat, ad bene latine ſciẽdum ſcribendumque, quantum habeat uirium ac momenti, nõ ſolum verborum uere latinorum, ſed etiam rerum ac ſententiarum copioſisſima atq. elegantisſima ſuppellex, qualem nos ex Marco Tulio Cicerone: hoc eſt, ex ipſo eloquentiæ parente, & tibi & cæteris bene dicendi ſtudioſis, in hiſce obſeruationibus ſuppeditaſſe arbitramur. Quare iam fidenti animo perge incumbere in iſtud ſtudiũ, in quo es: & ad eloquentiæ principium toto animo, ut facis, atque onmi ſtudio contende. Vale.

L E C T O R I.

AVDI tantiſper, ſi vacat, Lector, dum ego tecum, priuſquam ad Theſaurum accedas, de M. Tullio imitãdo, atque huius operis inſtitutione pauca confero. Non puto te ignorare, eos qui ſuam pictura vitam addixerunt, ſolerti cuidam artifici ſeſe committere ſolere, cuius inuentionem, lineas, colores, accurate imitentur: reliquos pictores plurimum quidem laudare, huic tantum vni inſiſtere, vnum hunc ita obſeruare, vt ſe ad extremum aliquid eſſe confidant, cum ad Michaelis Angeli penicillum lineas aliquot duxerint. Confiteberis id quoque, multorum praeceptorum imitationem, diuerſum quiddam ab eo quod genuinum eſt proferre: nihilque perinde eſſe vtile, quam vnum ex multis eligere, cui nos dicendo ac ſcribendo perſimiles eſſe cupiamus. Quis autem e Graecis Demoſthenem, ex Latinis M. Tullium recte dicendi magiſtros ſibi non hactenus imitandos propoſuit? Sed hoc quemadmodum verbis, aut primo quoque aſpectu non fit, ſic neque quemquam crediderim protinus Ciceronianum euadere poſſe qui non in quo illius eloquentiae vis conſiſtat, diligentiſſime cognoſcat. Quod vt aliquando conſequatur: primum quidem frequenti ac diuturna obſeruatione, pertinaciſſimoque labore ſeipſum vincat oportet, priuſquam aliquot, ad eius imitationem, lineamenta effingat: deinde vero penicillum ita quoquo uerſum inflectat, vt ſaltem illius vmbram aliquam referre poſſit. Neque vero illorum ſententias approbauerim, qui puras atque integras M. Tullii periodos conſuunt, atque in rem ſuam conuertunt: ac multo minus eos qui nulla Ciceronis modorum habita ratione, id vnum nimis religioſe obſeruant, vt ne minima quidem voce vtantur, quae non in illius libris reperiatur. Equidem abunde eſſe mihi videtur, tanti praeceptoris lenitatem, & purum ac candidum dicendi genus aliquando imitari. Etenim vt modos atque actiones in loquendo, ſic in Ciceronis ſcriptis, accentus ac numeros plurimum perpendere eſt neceſſe: quaeque ſit ſingularum orationis partium commoda poſitio: quae compoſita ad euphoniam, quae ad vehementiam, quae ad pronuntiationis ſuauitatem faciant: quidnam interiectum, aut etiam adiunctum: quid ipſas ſententias colliget ac connectat: quid periodos aperiat aut concludat: quid variatum, quid repetitum, quid quoque pacto conduplicatum reperias: quaenam aduerbialia, ad Graecorum formam, magnam venuſtatem adferant: quid denique cohaerere, ac ſine claudicatione conſtare videbitur. Ea ſunt breuiter omnia, quae Latini Rhetoris orationem iucundam ac perpolitam faciunt. Quae ſi tu, Lector, paruo negotio conſequi deſiderabis: en tibi Theſaurum, ex quo ſingula facile depromas: De cuius vtilitate ac ratione, ne quid deinceps dubites, haec habeto.

In hoc igitur Theſauro, non modo varias Latine loquendi formulas inſeruimus, verumetiam res omnes, de quibus Ciceronem vſquam ſcripſiſſe apparet, ſiue id philoſophicum, ſiue hiſtoricum fuerit, ſuis etiam numeris deſignauimus: ex quibus & librum, & paginam, &, ſi me audies, lineam ipſam facile reperire queas. Nam quod ad codicum varietatem attinet: hoc vnum ſcito, nos maiorum Roberti fratris, ac noſtrorum quoque Ciceronis tomorum numeros praecipue adnotaſſe: quos tu vt inter ſe permultum conuenire, ſic nec a maioribus Italicis ac Germanicis Ciceronis voluminibus diſtare deprehendes. De alterius marginis codicibus forte dubitas; nihil vero facilius eſt, quam vt intelligas, te, ſi folium expanſum, in quatuor aut octo foliola complicueris, ipſas quoque lineas conduplicare: ve ex integra folii expanſi, duae in quatuor conduplicati fiant: atque itidem quatuor lineae, ex vnica integri folii in octo foliola conduplicati. Itaque fiet, vt expanſi folii numerus decem, alterius in quatuor reducti, ſit viginti, in octo vero conduplicati, quadraginta. Quae ſingula deſcripſiſſe atque adnotaſſe, immenſi prope laboris, magnoque tibi taedio fuiſſet.

De Nizolii numeris, quemadmodum neque de exacta loquendi formularum productione, minus hic te ſolicitum eſſe cupio. Etenim illum, complicatis in octo foliis, exemplaria ſiue Aldine, ſiue alterius ea forent typographia, obſeruaſſe comperies; quanquam maiorem habent Ciceronis opera dignitatem, quam vt circunferri, aut voluptatis cauſa contrectari debeant. Corruptarum autem loquutionum vitia (quas meo equidem labore, in priſtinam faciem reducere oportuit) ad illius am-

nuenſes refero. Nos, præter id inſtitutum, verborum & nominum themata perſequuti, quæ alterius erant legionis; in ſuum quæque locum relegauimus: vt ſingulis rerum ac nominum coniugationibus, ſingulas loquendi formulas reſpondere ac ſubſequi facile cognoſcas: ſemotis participiis, atque aliis a verborum imperio deſcendentibus. quod idem in nominibus obſeruatum fuit. Verba etiam, quæ tantum vnico tempore pronuntiari ſolerent, item ea, quæ metaphoricas haberent ſignificationes, ſuis titulis diſtinximus,

Ipſa præterea vocabulorum themata, ſingulis lineis, ac paulo maioribus characteribus deſignare maluimus, vt ea tibi iucundiora ac repertu faciliora forent.

Habes ad omnia quæ te ſcire volebam, antequā ad Theſauri lectionem accederes. Quo tu iam, ut videbitur, Lector, pro arbitrio vtere, ac bene vale.

LECTORI

HABES tandem lector optime M. Tullij Theſaurũ: qui quo minus ad conſtitutum tempus ad te peruenerit: fecit infinita pene rerũ ac vocabulorũ congeries, quę vt dimidia fere parte, præter noſtram opinionem, opus ipſum adauxit: ſic omnibus quoq. Latinæ linguę ſtudioſis dimidio maiorem utilitatẽ allaturũ eſſe mihi perſuadeo: modo id quidem illi a Cicerone, hoc eſt ab incomparabilis eruditionis viro ſe adſequutos eſſe fateri non dedignentur. Enimuero recte dicendi præceptorem agnoſcere neminem, aut eorum, a quibus aliquando profecimus, immemores viuere, ſcelus eſt. Nec enim ſatis explicari poteſt, quãto nos demereantur officio, qui noſtram infantiam ſuis ſcriptis ita ſubleuarũt, vt iam ex mutis non loquẽtes modo, verũ etiam eloquentes euadere poſſimus. Illud nimirum longe omnium præclariſſimum dicendi munus, tametſi quibuſdã a natura inſitum eſſe comperiatur: tamen alicuius induſtria opus habet, qui rationem longo vagitum ac ſermonem interuallo ſubſequentem dirigat atque in viã adducat. Etenim pueros ipſos protinus a matrum vberibus loqui: adultos, ac meliore ſenſu (nõ enim idem omnibus cõtingit) præditos, ſtatim a magiſtrorum inſtitutione ſuadere ac dehortari: plebeios, quamuis rudi atque impolito ſermone, tamen vbi didicerunt, vtcunque ſeſe explicare: eos autem recte tum demũ dicere compertum habemus, qui lõgo rationis vſu, in rerum a natura procreatarum inueſtigatione conſenuerunt: adeo quidem magnum eſt, ad ſenſus ac naturæ fœlicitatem, maturum etiam ætatis ac rationis iudicium aliquãdo acceſſiſſe. Ergo nos ab huiuſmodi, qui multis antea ſeculis præceſſerunt, viris, & ornate in quolibet idiomate dicẽdi modũ, & quidquid bonarum artium ac ſcientiarum dici poteſt, accepiſſe confiteamur oportet. Quæquidem omnia, meliorum ingeniorum induſtria deinde exculta ac perpolita, eo tandem excellentię peruenerunt, quo nũc nos illa lõgius emicare cõſpicimus. Teſtis eſt incredibilis illa tot M. Tullii monumentorum pulchritudo: ex quibus rerũ fere omnium ad bene atque ornate dicendum pertinẽtium, ſiue diuinum, ſiue humanum quid expectes, abſolutam cognitionem, omnes in hũc vſque diem deſumpſerunt. Verum cum illis perficiendis & exornandis omnes fere conſumpſerit ætatis ſuæ vires (quod idem magni nominis ſcriptoribus prope omnibus contigiſſe dubitandum nõ eſt) fieri qui poſſe credas, vt tot illuſtriũ virorum perlegendis ſcriptis, vel dimidia hominis ætas ſufficere poſſit? Equidẽ permagno hactenus fuerunt Latinæ linguæ ſtudioſis adiumento, qui tam ingentes veterum præceptorum labores, in eam ſummam cõtraxerunt, quæ maximã condiſcentibus moleſtiam adimere, & ſummam imitationis facilitatem adferre poſſet. Quid enim ſtudioſo cuique ſuauius eſſe poteſt, quam earum, quas ille tantopere deſiderat, dictionum aut ſententiarum eam reperire copiam, vnde ip-

ſe

ſe delectum faciat? In hunc vſum Iulius Camillus ſuum Ciceronis theatrũ, Bartholomæus quoque Riccius,ac Marius Nizolius ſuas in eundem obſeruationes excitarunt. Opus,ita me Deus amet,mediocriter eruditis, imo etiam perdoctis omnibus multum aliquando profuturũ. Nam cum Latinus ſermo,omnium fere nationum magis ſit familiaris interpres,mirum nihil eſſe debet,ſi pleriſque barbaris,atque ab Italia, Latinorum fonte,lõgius diſtractis,minus apte enuntiari, aut etiam deſcribi cõſueuit. Quod vitiũ vt aliquando emendari poſsit,cum non cuiuſuis præceptoris operam aut laborem expoſtulet:certè deligendus fuit peritisſimus aliquis, ex cuius dictione atque eloquutione condiſceremus: plurimũ enim refert a quibus rudes atq. indocti primum inſtituantur. Quis autem, poſt vnum Ciceronem,magis diſerte, aut de tot rebus ſapientius vnquam eſt loquutus? Quiſve antiquorum,qui apud nos verſantur,ſcriptorum, ac Græcorum eruditionem,phraſes,ſententias proprius acceſsit? Iulius quidẽ Cæſar, doctisſimos rerum a ſe geſtarum commentarios, Criſpus Salluſtius bella Catilinæ ac Ingurthæ. Tranquillus duodecim Cæſares,Fabius Quintilianus oratorias inſtitutiones,Liuius ſuas ab Vrbe condita decades doctè atque eruditè conſcripſerunt: quid autem hæc ad M. Tullij lucubrationes? Itaque ad laudãdos quidẽ alios plurimũ, hũc vnũ imitandũ huius dictioni ac loquendi formulis aſſueſcendũ eſſe cenſeo. Ea me res pręcipue cõmouit, vt omnes eius flores (niſi ſi qui fortaſſe inter decerpẽdum nobis imprudẽtibus exciderunt) in vnum faſciculum colligerem ex quo haberent noſtri homines unde bene dicendi facultatem & copiam ſibi deinceps comparare poſſent.

LECTORI.

RECTE M. T. Cicero, id eſſe medium officium definiuit, quod cur factum ſit, ratio probabilis reddi poſsit. Nam niſi eorum quæ agimus, quæque tractamus, ratio aliqua ſubſit, uel ad omnium, uel ad maioris partis, uel ad eorum quorum ſpectata eſt & perſpecta ſapientia, opinionem accommodata, ſine conſilio, ſineque delectu, ea egiſſe uideamur. Cuius equidem prudentiſsimi uiri præceptum, mihi quoque, qui in hoc opere toto expoliendo, in officii quodam non in poſtremis habendo genere uerſatus ſum, præſtandum eſſe duxi: atque eo magis, quod huiuſmodi officia, in imperitorum quorundam & importunorum ſoleant reprehenſionem incurrere. In alieno enim opere, quod plerique uetant, ingenioſi fuimus, cum MARII NIZOLII, hominis & docti, & certe de lingua latina præclariſsime meriti lucubrationes haſce expoliendas, excolendaſque ſuſcepimus. Verum, officii cuiuſque cauſæ ac rationes inde ſumi poſſunt, ſi quod feceris dixeris ue, aliquam uel utilitatem contineat, uel honeſtatem, uel iucunditatem, commoditatemue; aut eiuſmodi ſit, ut aliqua neceſsitatis pars in eo uidiſſe uideatur. Quod ſi me ego omnibus hiſce rationibus adductum fuiſſe, ut hoc munus ſuſciperem, oſtendero, ſpero me ſi non omnibus at certe melioribus ſapientioribusque ſatisfacturum, alios uero etiam æquiores in habiturum. Ac de utilitate primum conſtat. Nam quis ea utilia eſſe neget, quæ ad linguam latinam augendam, eandemque & illuſtrandam & tuendam ualent? in eo autem genere, labores quos in hoc opere poſuimus, eſſe uerſatos, nemo eſt quin ſciat, modo uelit animum attendere. Quid enim utilius, quam mentis ſenſa ea lingua explicare poſſe, quæ in tota propemodum Europa, id eſt in tertia orbis terrarum parte peruagata eſt? quaque tot præclara, atque utilitatis plena monumenta literarum atque artium continentur? Periit quidem, atque extinctum omnino eſt S. P. Q. R. imeperium illud longe maximum, & ampliſsimum, ſi uirtutem, ſi conſilium, ſi maieſtatem illam ueterem ſpectes: uerum linguæ Romanæ beneficio & munere, uiget adhuc & in multis prouinciis, nationibus, regnis dominatur. Hiſpania utraque, & Gallia, Germania, Anglia, cum adiacentibus inſulis, Sarmatæ, Pannonii, & quidquid fere inter Illyricos Dalmataſque & ſeptentrionalem oceanum, ad Scytarum uſque fines iacet, ut nunc huiuſce linguæ parentem & principem Italiam omittam, omnia Romanæ linguæ ditionis atque imperii eſſe uidemus. Apud has autem gentes, ſiquis domeſtici & uernaculi ipſorum ſermonis ignarus uerſetur, niſi latino ſermone interprete utatur, nihil poſsit agere, nihil cum eis contrahere, ſed mutus & elinguis prorſus eſſe cogatur. Quid, quod eadem ratio ualet in libris, & eruditorum hominum ſcriptis euoluendis? Quomodo enim poetas, hiſtoricos, theologos, philoſophiam denique omnem, ac Ius ciuile legesque intelliget, in quibus uniuerſis tanta utilitas eſt, ut ſine his uix conſtare humana uita poſsit, qui in huius linguæ auctoribus atque magiſtris (ut Græcos pauliſper ſeponamus) non fuerit diu multumque uolutatus? In qua autem re potuimus nos honeſtiore uerſari, his præſertim difficillimis temporibus, in tantaque opinionum peruerſitate? Nam de rebus grauioribus, & ad illum uerum finem bonorum propius ſpectantibus aliquid mandare litteris (in quo nos aliquid potuiſſe præſtare uidebamur, etiamſi quidam nimis inuidioſe id Italis detrahũt, quaſi ipſi ſoli latine ſciant, & Muſæ eorum uno ore loquantur) ſine maximis periculis ac dimicatione, nos poſſe diffidimus. Minore autem inuidia, uberiore omnium fructu, honeſtiore ratione (ut mea ſententia fert) nullum ſcripti genus tractare poteramus. Nam hæc non plus ab honeſtate diſiũgi poſſunt, quam artes ipſe atque doctrinæ, quæ his literis & oratione continentur. Iam ſi ea diſcere præclarum eſt, non poteſt eſſe turpe docere. Cui uero iucundum gratumque non erit, tantas latine orationis diuitias atque opes expoſitas eſſe, tot erutos & patefactos theſauros, tam ſplendidum tam lautum, tamque magnificum apparatum, ſupellectilem tam mundam & uariam, tam commodum inſtrumentum, in promptu beneque diſpoſitum & collocatum habere? Etenim, quod NIZOLIO primum ipſi deinde nobis qui oneri immenſo ſucceſsimus, magnis laboribus multiſque uigilis conſtitit: quodque ſine magna molitione, & grauibus impenſis ab HERVAGIO, typographo ſolertiſsimo, in mille exemplaria deſcribi non potuit, id ad uſum omnium qui uti uolent (uolent autem omnes qui ubique ſunt uere germanæque dictioni latinę ſtudioſi) erit iucundiſsimum. Et ut hoc loco de re ipſa non nihil dicam: ego commoditati omnium ſtudens, primum opus ipſum innumeris prope uerbis & locutionibus ipſius Ciceronis: id eſt, ex libris ipſius collectis adauxi, partim ex BASILII ZANCHI, hominis diligentiſsimi appendice quam totam ſuis locis inſeruimus, partim quæ nos quoque tum legendis Ciceronis libris, tum ueterum commentariis notaueramus. Deinde, quoniam non pauca ſuperuacanea & redundatia ſparſim uidebantur

in

in exemplorum præſertim turba & ſylua (id quod & ipſe NIZOLIVS literis ad me ſcriptis teſtatus eſt) nonnulla etiam adulticina, nos ſumma attentiſsimaque animaduerſione, ea ſuſtulimus e medio, hac cautione ſemper adhibita, ut nihil prorſus in uarietate locutionum, uarioque & multiplici formularum uſu deeſset: & quidem, uel quantum auido lectori ſatis eſſe uidcatur. Poſthæc, uarietatem utendi, ſignificandique, quę omnia antea in ipſa exemplorum ſylua latebant, diſtinximus, & ad certa capita generaque reuocauimus, ut ſtatim inſpicientibus occurrerent. Græca quoq. ab ipſo Cicerone uarijs in libris & locis explicata, in ordinem redegimus. Singulis præterea uerbis & uocabulis, breuem & concinnam interpretationem appoſuimus: aut ex ipſa uerbi rei ue natura petitam, aut ex optimis auctoribus aſſumptã, aut ſimilibus atq. idẽ ſignificantibus. Ciceronia uerbis adornatã. In qua interpretatione, illud operæpreciũ eſt cognoſcere: oĩa paria atq. eiuſdẽ poteſtatis verba, quæ ſynonyma uocant, ſic aliis uerbis eiuſdẽ ſignificationis connexa inter ſeſe aptaq. eſſe, ut qui unũ aut alterum habeat, omnia continuo habere poſsit. Verbum namq. verbũ aliud, vt linum linum, quod dicitur, trahit. Totum deniq. opus ad meliorum codicum & exemplarum fidẽ, præſertim ex PETRI VICTORII & PAVLI MANVTII & IOACIMI CAMERARII caſtigationibus accuratiſsimi pariter & eruditiſsimi emendauimus; quamquam nos quoq. locos aliquot noſtro (ut dicitur) Marte, reſtituimus: uelut, quod in oratione pro Archia in omnibus exemplaribus legebatur, Et marmoratia laudibus: nos cõmoda diſtinctione & literulæ unius immutatione repoſuimus, IN SEPVLCRO SCIPIONVM PVTATVR IS ESSE CONSTITVTVS EX MARMORE. AT IS LAVDIBVS, & reliqua. uelut etiam illud in Bruto, Adhibenda eſt, quam obtruſa ratio; pro quo nos, OBRVSA, legendum eſſe oſtendimus: & id genus alia, quæ ſuis locis indicantur. Hęc autem ſingula quantum momenti, quantumque commoditatis ad recte & expedite linguam latinam comparandam, & autores ipſos intelligendos afferant, qui fateri nolent, eos uel ſane quam inuidos & malignos, uel imperitos vel ſtupidos eſſe neceſſe eſt. Res eſt magni laboris, fateor, quem plerique fugimus, uerum fructu & commoditate compenſatur, ſeu potius uincitur. Quanti autem laboris ſit, redundantia amputare, diminuta ſupplere, lucem obſcuris, fidem dubijs, confuſis ordinem, nouitatem obſoletis addere; quæ omnia nos aut pręſtitimus, aut præſtare conati ſumus, norunt ij qui noctes & dies in hoc ludo palæſtraque uerſantur. Sed erunt qui dicant, uera quidem hæc omnia eſſe; ueruntamen uiuo & uidente Nizolio, nemini licuiſſe aliquid in eius opere moliri, ſine ipſius conſenſu & autoritate. His nos primum ſic reſponſum uolumus, nihil poſſe natura melius in hac vniuerſitate reperiri, & tamen homines quotidie aliquid addere, demere, mutare, in iis quæ natura conſtant, uidemus. Campos colunt, arbores ſerunt, & inſerunt, extantia deprimunt, iacentia extollunt, riuos & flumina deducunt, puteos profodiunt, domos extruunt aliaque innumerabilia moliuntur, vt natura rerum meliore commodioreque vtantur. NIZOLIVS quaſi Deus aliquis, linguæ latinæ tamquam uniuerſitatem quandam fabricatus eſt, quam poſtea hominibus non ſolum utendam, uerum etiam excolendam tradidit. Et ut Deus ille in Platonis Timæo, indiuidua & formas quaſdam minoribus diis gignenda efficiendaque tradere non dubitauit, & habere tanti operis, tantæque molitionis ſocios; ſic Nizolius, qui prima illa & vniuerſa genera in hoc opere condidit, nobis hæc tamquam formas quaſdam ſingulares operi attexenda libenter tradidit ac reliquit. Quis enim aliquid ſimul & inuenit, & expoliuit? Inuenerant uetuſtiſsimi illi, Empedocles, Thyſias, & Corax rhetoricam, Zeno & Chryſippus dialecticam. uerum illam Iſocrates Demoſthenes & Cicero, hanc Ariſtoteles atque eius diſcipulus Theophraſtus præcipue excoluerunt, adeo ut earum artium pene inuentores habeantur. His accedit ipſius Nizolij conſenſus, qui nobis hanc prouinciam obire cogitantibus, cum id literis ei ſignificaremus, libere conceſsit, rogauitque ut ſuos pro noſtra uirili conatus iuuaremus; ſe libenter quæ haberet, ſiquidem per locorum longiſsima interualla liceret, nobiſcum communicaturum. Quid, quod mihi hanc prouinciam aſſumere propemodum neceſsarium fuit? Nam cum a me id poſceret HERVAGIVS, uir non vulgariter eruditus, & ad iuuandas literas mirifice propenſus: ac de me præclare meritus, ſine ingrati animi indicio ei quidquam negare uix licuiſſet. Nam cui homini multum & uelis & debeas, eidem aliquid negare quod honeſtum ſit, etiam ſi id ſine tuo magno incommodo laboreque præſtare non poſsis, hominis eſt non ſolum diſſoluti & ingrati, uerum etiam amicitia bonorum uirorum abutentis. Quæ cum ita ſint, uideor mihi huius muneris & operę non unam aliquam, ſed multas, eaſque firmiſsimas rationes reddidiſſe. Quod enim propter communem tum utilitatem, tum literarum dignitatem, tum etiam ut amici ſatisfaceremus voluntati, atque id non modo concedente, ſed etiam cupiente Nizolio ſuſceptum atque perfectum eſt, id a nemine mortalium iure reprehendi poteſt. Scientiæ omnes (paucisſimis exceptis) toto hoc uolumine comprehẽſe ſunt, Ciceronis. At, dij boni, qualis & quanti uiri? maximi uidelicet omnium quot ſunt, quotque fuere (ut uere Catullus poeta lepidiſsimus, & Ciceronis coęuus dixit) quotque poſt alijs erunt in annis, oratoris, hoc eſt, philoſophi, iuriſconſulti, atque omnium artium maximarum peritiſsimi: ſic enim & ipſe & Quintilianus oratoris nomen intelligendum eſſe docuerunt. Eum autem talem fuiſſe, qualem diximus, haud erit mihi longa oratione demonſtrandum. Vna enim pro Cecinna oratio (vt alias taceam) & Topica ad Trebatium iuriſconſultum, oſtendunt, qualis, quantuſque in iuris ciuilis prudentia fuerit Cicero. Atque utinam is liber extaret, quem Gellius, ab eo ſcriptum de iure ciuili in artem redigendo affirmat; minus enim in iure cognoſcendo laboraremus. Quam vero in omni philoſophiæ parte uerſatus extiterit Cicero, loci difficillimi ab eo docte, copioſeque tractati teſtantur. An non Academici libri, de Natura deorum, de vniuerſitate, Tuſculanæ item bona ex parte diſputationes, illius eximiam quandam in phyſicis, atque in naturæ obſcuritate cognitionem præ ſe ferunt? Eam deinde partem quæ de omni ratione morum, rerumque publicarum re-

ctione

INDEX VTILISSIMVS, IN QVO VERBA INNVMERA FERE BARBARA, VEL LATINA QVIDEM, SED NON CICERONIANA, INDICANTVR:

Quibus Ciceroniana, id eſt, elegantiſsima ſubijciuntur, ut ſi quando aliquid elegantius in memoriam reuocare velimus, hoc quaſi monitore vtamur. quod ſi quis facere volet, no u minimam hunc, opinor ad dicendum ſcribendumq. ſentiet vtilitatem.

ABOMINOR. ſum cue ſus ab aliqua re, aliquid tanquam. religioni habeo offenſionẽ atque faſtidiũ ad aliquã rẽ habeo aſpernor, ſugio, reſpuo, perhorreſco, deteſtor.

Abortio, vel abortior. pro Cl. 24. Mulier ſibi ipſa partũ medicamentis abegit

Acentus, vox, ſonus. Orat. 202. Vocis tres omnino ſunt ſoni, inflexus, acutus, grauis et idib. Ipſa natura quaſi modularetur orationẽ, in oĩ verbo poſuit acutã uocẽ, nec una plus, nec a poſtrema ſyllaba citra tertiã. At. 189. Lenas. Or. 514.

Accidentia nominum & uerborũ, res quæ nominibus & verbis ſunt attributa de In. 50. Vide Conſecutio

Aceruo. coaceruo, accumulo

Aceſco. coaceſco

Actu eſſe. re uel reipſa eſſe in rerum natura eſſe vel non eſſe l. locis ſuis

Acuitas, acumen

Additius. addictus, aſtrictus de Vniu. 201. credere alicui, quanquã nec argumentis nec rationib. certis eius oratio cõfirmatur. Item: cum aliis iſto modo, qui legibus impoſitis diſputant, nos in dicimus, quodcũque noſtros animos probabilitate percuſſit, id dicimus: itaque ſoli ſumus liberi

Adimpleo. expleo, impleo

Ad omnia. ad omnes res. Ep. 87

Adoptiuus filius. Iudicio & uoluntate, filius. Cic. pro Sex. Roſ.

Adoro. colo, veneror. de D. 84. Rite igitur veteres, &c. præcipue ingenti coluerunt numine diuos. de Le. 172 Qua mente, qua pietate religiones colat. de D. 126 Iupiter puer cũ Iunone, &c. qui caſtiſſime colitur a matrib.

Adriaticus Adrianus: ut mare Adrianum: ideſt, mare ſuperum

Aduerſitas. res alicuius aduerſæ, turbidæ res. grauis fortuna. pro Mil. 117.

Adulteratus. fucatus, fallax, fucoſus, adulterinus

Aduno. in unum locum congrego, in vnum conduco, in unum redigo, in unum confero. l. A 223.

Aequalis, vel æqualius qui æquoalio eſt.

Aequanimitas. animus æquus, animi æquit. s. Ep. 88.

Aequilaterus. In Ar. Huic ſpacio ductum ſimili latus extat vtrumque

Aequiualens. quod idem valet. part. Att. 87. Ego tamẽ habeo ἰσοδυναμοῦσαν i. exceptionem, ut aiunt, æquiualentem. pro Mu. 134. Par dignitas ad cõſulatus petitionem in hoc & in illo fuit.

Affabiliter. comiter

Affectatio. appetitio, conſectatio

Affectatus. nimis exquiſitus, appetitus, putidus, odioſus, qui omni ex genere orationem aucupatur, omnes undique floſculos carpit. pro Sext. 25.

Affirmatiuus aiẽs.)(. Negãs Top. 224

Afflactio. motus, uaticinatio. l. Vatic.

Afflatus. mente permotus, furore diuino incitatus, inſanus, furens, qui humanos ſenſus amiſerit, diuinos aſſecutus ſit. mente incitatus, animi ardore aliquo inflammatus atque incitatus

Agibilis. Senectus auocat a rebus gerendis, uir acer & induſtrius

Alatus. volucer ales, aliger.

Albedo. color albus, candor.

Aliqualiter. aliquo modo uel ratione.

Aliquantiſper, pauliſper, parumper.

Allegare. afferre, citare, laudare.

Allocutio. compellatio.

Alternatio. uiciſſitudo

Alteruter. vterque alter, ad Her. 22.

Amatus. gratioſus, qui apud omnes in maxima gratia eſt.

Ambages. circuitio, anfractus. p Q. 80 aliquo circuitu ad id peruenire quo uolis

Anguſto. in anguſtum adduco uel deduco, coanguſto. contraho, anguſtum facio.)(. Dilato.

Animalculum. beſtiola.

Animo. animum alicui do. Ep. 13.

Annihilari. in nihilum interire, occidere in nihilum, in nihilum recidere, perire

Antarcticus. antaxon

Ante omnia. in primis, præcæteris

Anterior. ſuperior.

Anticatones. Cæſar contra Catonem. Top. 229. & Att. 199. & 221

Antiquitus. bonis temporibus. off. 45.

Antrum. ſpelunca

Apologia σχόγια.

Apoſtrophe. pro Fla. 159. Neque uero te Maſſilia prætereo, quæ, &c. l. Auerto

Apparens. expreſſus, eminens.

Apparentia. ſpecies, uiſio, uiſus. id in Curione ſpeciem oratoris alicuius. efficit

Applaudo. plauſum, do, adhinnio

Approprio. uendico, adſciſco

Aptitudo. habilitas

Aptus natus. natus aptuſque id dicendum. de Or. 93

Aquaticus. aquatilis, nans, natans, aquarum incola

Aqueus. humitus. Tuſc. 156. & 162. & de N. 66.

Arbitrium liberum, Cicero appellat uoluntatem liberam

Arcto. coarcto. coanguſto

Armiluſtrium. tanquam ſi arma militis inſpicienda ſint. pro Cec. 296.

Arſus deflagratus

Artificialis. artificioſus, qd habet artẽ

Aſilus. aſilum, ara, perfugiũ. qui niſi in aram tribunatus cõfugiſſet, profecto, &c pro Do. 235. Hoc perfugium ita sãctum eſt omnib. ut inde abripi neminem fas ſit: id eſt, ſua cuiuſque domus

Aſſer, uel aſſis. tabula

Aſſertor. uindex

Aſſuefacio. exercitatio conſuetudoque patien li. Tuſc. 243

Audibilis. ſubauditum cadens.

Augmentabilis.)(. Creſcendi acceſſionem nullam habens. de Fin. 99.

Augmentatio. amplificatio, accretio.

Augmentator. amplificator.

Augmento, augeo, amplifico, magnum uel maius facio, propago. pro Cel. 45. Verbis paruam rem magnam facio & 46. Qui hęc ex minimis tãta fecerũt. de Di. 81. Ea Cleanthes paulo uberiora fecit. Itẽ: Simulachrũ Iouis maius facere.

Augmentum, amplificatio, incremẽtũ

Authentice. αὐθεντικῶς. Att. 162, & 250, Id enim αὐθεντικῶς narrabant.

Auto didactos. Ep. 104 Nullam artẽ ſine interprete & exercitatione poſſe percipi & de Or. 146.

Aux. quę ab aſtrologis dicitur aux, hanc quidam a Cicerone iugum appellari dicunt. l. Iugum. ut luna in iugo

Auxiliator. adiutor

BALBVTIES. heſitantia linguæ.

Balſamo. ταριχεύω He. 55. libr. Condio.

Barbitonſor. tonſor & tonſtrix

Becchata. morſus

Benefactor. benemeritus, benemerens.

Benefit. benigne fit. p Pl. 269. Vt his benigne a populo factum uideretur.

Bene ominare, dii meliora

Beneuolo. beneuolentiã erga aliquẽ habeo, et Terẽt. 72. Tibi bene ex aio uolo.

Beo. beatum facio
B.bitio.potatio
Biformis.biformatus,et triformis, Chimera,Hor.34
Blaſphemia.execratio,maledictum.ad Att.243, Sed βλασφημίαν mittamus
Blaſphemo.execror
Bona uerba Terentianum eſt, Dij meliora,Ciceronianum
Boreas,aquilo
Brauium.ſtadium
Breuiarum.epitome
Breuio,breuefacio.)(.Longum facio,
Brutū.beſtia,muta,beſtia,pecus aīal,

CABALA. de Som. 130, & 129.Si cupias proles illa futurorum hominum, deinceps uniuſcuiuſque noſtrū a patribus acceptus poſteris prodere,tamen,&c.et de Am.112, Quod ab Archita(ut opinor) dici ſolitum noſtros ſenes cōmemorare audiui, ab alijs ſenibus auditū.de L.179 De ſacris hæc ſit una ſententia, ut conſeruētur ſemper, & deinceps familijs prodantur, et ut in lege proſui,perpetua ſint ſacra.& 184 Deinde etiam deinceps poſteris prodebatur ad imperium
Caco detractio cōfecti & cōſūpti cibi
Calceo.induo
Calculo,uoluptatum calculos ſubduco, ratiocinor.
Calefactiuum, quod uim caloris hēt, quod calefacit,calefaciens.
Calendarium.faſti
Caliditas, calor
Capite diminutus. qui deteriore iure eſt.
Captiuitas ἅλωσις Att.155. Hac ἁλώσει in qua nunc ſumus
Captiuo,iugum ſeruile impono
Cardinalis.pontifex,pontificum collegium,ſummum conſilium.
Carentia.inopia, egeſtas, uacuitas
Caſtigator.uindex
Caſtrametor.I.A.133. Saxa caſtrorum antea metator.
Caſualis.fortuitus, incertus, in cā poſitus,et illa uerba,q̄ caſus hn̄t.ad her.30
Cataphractus.tectus ac munitus ad pugnandum.
Catarrhus,epiphora
Cathegoremata, κατηγορήματα, T.213
Cauſatiuus.efficienc
Cauſo,efficio,gigno,efficiens ſum,importo,cauſam do
Ceruicoſus.qui nimium ſui iuris ſententiæq. eſt.I.V.79.Obſtinatus
Chirotheca.manica
Cholera.bilis.Epi. 263 χολὴν ἄκρατον noctu eieci.
Chorea.Saltatio
Chymus.ſuccus is quo alimur
Cicuritas.manſuetudo animi
Cynædus.Cylo,puer meritorius, exoletus,catamitus,impudicus, qui turpiter patitur,puer emptus libidinis cauſa,qui aliorum amori flagitioſiſſime ſeruit. I, C.106.Sall.in Cic. 270. Nihil flagitioſū corpori tuo putaſti quod alteri collibuiſſet.In. Sal. 247 Poſtea quam ætas tua iā ad ea patienda, quæ alteri facere collibuiſſet, exoluerat,
Circulariter.in orbem
Circularis probatio. mutua uel in orbē ſtacta
Circumlocutio, circuitio, anfractus,
Circumuoluo.in orbem torqueo.
Circumferētia,extremitas, libramētū
Circumſtantia .ad Atti,259. τὸ κατὰ περίστασιν καθῆκον. Para.120.Nulla iſta ſi pones., iudicari qualia ſint non facile poſſunt.i.ἄνευ τῆς περιστάσεως. de In,84. Conſiderandū eſt nō quid,ſed quo quidque animo,qui cum,quo tempore, q̄ diu
Citatus.concitatus,incitatus,excitatus
Clancularius, furtiuus, clandeſtinus
Clanculum.clam
Clarifico.claro,clarū facio.de or.157, illuſtro
Claſſici autores.)(.Plebeij philoſophi Tuſ.159.Vel ut ita dicā minorū gētiū.
Claſſis cum bellum
Clauis imperij.clauſtra imperij.
Clima.quaſi cingulus
Coacte.per uim
Cœptum.inceptum,cœptus
Cognoſcibilis,habens cognitionem.
Coincido.concurro.hæc in unam formā cadunt omnia.or. 200.
Coitus.concubitus,coniunctio,complexus uenereus,obſcœna uoluptas commiſcendorum corporū,libido, uenereis uoluptatib.frui,rebus uenereis uti.
Combino.connecto
Commitatio aſſectatio comitatus.
Commenſalis.conuictor
Comparatiue.comparate
Compasſio. συμπάθεια, miſericordia. Att.66.Et ſi quæris, nulla eſt magnopere, commota συμπάθεια. & 78. Ita cerno συμπάθειαν amoris tui. & 201, συμπαθῶς de aliquo ſcribere. Omnes odio Oppianici & illius adoleſcentis miſericordia commouentur.pro Q.18,Vt aliquando miſericordiā caperet aliquā, ſi nō ꝓpinquitatis,at ætatis ſuæ.At.260 Male narras de nepotis filio, ualde mehercule moueor, & moleſte fero.
Cōpatior.συμπάσχω, miſericordiā capio.At.189. Cōmotiūculis συμπάσχω, miſericordia moueor
Complexa & cum complexione. Coniuncta.Græce κατὰ συμπλοκήν
Complexio.conſtitutio
Compoſita ex elementis.concreta conſtata.
Computatio.calculus, rationes ciuitatum.pro R.P.124.
Cōputus.Att.220. Ratio ſūptuaria
Concauſa.adiuuans cauſa
Conceptus mentis.ſenſa mentis, cogitata,cogitationes
Concernere.pertinere
Conceſſio,conceſſus
Conciuis,ciuis.pro S.Ro.24.Quin, Scæuola a ciuibus ſuis interemptus eſt
Concoctio.digeſtio
Concordantia.concetus,conſenſio
Cōcorditer.cōiūctis ſētētiis.I.V.233
Concupiſcentia.libido,cupiditas
Condenſo.conſtipo
Conditionalis, connexum
Conditura.conditio ciborum
Condolentia. συμπάθεια
Confabulatio. λέσχη quædam quæ habet collocutione ipſa uanitatem, colloquium.
Confeſſus.conceſſus,certus.de D.130.
Confiſco.Aſc.53.Vnde fiſcus pecunia publica, & confiſcari dici ſolet. In A. 233.Bona eius cenſeo publice poſſidenda.publice proſcribo
Congrue congruenter
Congruus.congruens
Connexe.contexto, conſerte
Connumero,numero,ad numerū adſcribo,colligo, in deorum numero repono. Q.F.327,Eumque certum Coſ.cum domitio numeraſti
Conſanguinitas.ſanguinis.coniunctio
Conſequenter.deinceps
Conſonare,conſentire, cōcētū efficere.
Conſortium. conſortio uel conſociatio
Conſtellatio.ſitus cœli & ſtellarum. de D.127.
Conſtringere.cogere,uim adhibere
Conſummatus.abſolutus et perfectus, ingenio præſtanti et eruditione perfecta. I.Perfectus.
Contages.contagio
Contagium.contagio
Contemplatiuus. θεωρητικὸς βίος. I.A. 32.Speculator. contemplator
Contemptus. contemptio,deſpicatus
Contentioſus.pugnax
Contentor.contentus ſum non pœnitet.
Conterraneus.popularis, eiuſdem gētis,nationis,lingua
Continguus.cōtingēns, quæ inter ſe pene contingunt.I.Inter
Contingens.de Fa.144. Intereſt inter cauſas fortuito antegreſſas, et inter cauſas cohibentes in ſe efficientiam naturalem.ideſt,inter cauſus cōtingentes quas uocant, & neceſſarias
Continuitas. continuatio,perpetuitas.
Continue,aſſidue,continenter,uſque, aſſiduus.
Cōtroctus res contracta comercium,
Contradictorius.contrarius,contraria enunciatio
Cōtrafacio.aſſimulo, ex primo. I. V. 147.
Cōtrarior.pugno,cōtrarius ſū cōfligo
Contribulis.tribulis
Cōtributio.tributum,tributi cōfectio.

Controuertitur.

Superimpleo. cumulo
Superioritas, excellentia, præſtantia
Superuiuo. ſuperſum
Supponere. ponere
Suſtentaculum. fundamentum, baſis.
Syllogizo. ratiocinor
Syllogiſmus. ratiocinatio, ratio. de Or. 123. Verane ſumma ſit cuiuſque rationis. de D. 121. Illa igitur ratio concluditur, &c. & 120. Concluſio rationis ea probanda eſt, in qua ex rebus non dubiis id quod dubitatur efficitur. Ac. 8 Argumenti cõcluſio, quæ eſt Græce ἀπόδειξις, ita definitur, ratio quæ ex rebus perceptis ad id quod nõ percipiebatur adducit
Symbolũ. collecta. Top. 123. Ariſtoteles σύμβολον appellat, quod eſt Latine nata
Syncope. Orat. 211. Si & plenum eſt, ſit imminutum
TABVLARIVS, vel tabellarius. cuſtos tabularum, & tanquam quæſtor. Att. 168
Tantillus. ne pũctum quidem temporis oppugnatio reſpirauit. Itẽ: Ne minimam quidem moram interpoſuiſti, quin. &c.
Tangibilis. tractabilis, res quæ ſub tactum cadit
Tardatio. tarditas, procraſtinatio, mora, commoratio. Tegmentum. tegmẽ, uel tegumentum
Temo. clauus, gubernaculum
Temperies. temperatio, conſtitutio
Tempeſtuoſus. turbulentus) (. tranquilliſsimus
Tenaciter. pertinaciter
Tenebroſus. tenebricoſus, cæcus
Tentamentum. tentatio
Tepiditas. tepor
Terrefacio. terrorem affero
Terreus. terrenus
Terriculum, terrificus. Recitare auctionem populi non de ſcripto legis
Theode Off. 31. Cognitio contemplatio que naturæ manca quodammodo ſit, ſi nulla actio rerum conſequatur. & ibid. Cupidus in perſpicienda cognoſcendaque rerum natura. & ibidem. Tractare contemplarique res cognitione digniſsimas. Att. 23. Θεωρητικὸς βίος.
Thermę τὰ θερμά.
Tinctor. infector
Titulus. inſcriptio
Tolerans. perferens
Tonſtrix. tonſtricula
Tonus. ſonus
Tormento excrucio
Tornator, l. Mentor
Toxicum. venenum
Tractatus. tractatio, opus. liber, lucubratio
Tranſactio deciſio
Transfodio, transfigo
Transformo. cõuerto. pro Syl. 141. Belluæ quædam illæ ex portentis immanes ac ceræ forma hominũ indutę extiterũt. de Di. 121. Abnidit et duro formauit tegmide ſaxi. aliter, firmauit. Off. 69. Nihil intereſt, utrum ex homine ſe conuertat quis in bellum, an in hominis figura immanitatem gerat belluæ
Trãſmigratio animarum. de Tu. 203. & 202. qui autẽ intemperate uixerit, eum ſecundus ortus in figuram muliebrẽ transferet; & ſi ne tum quidem uiciorũ finem faciet, grauius etiam iactabitur, & in ſuis motibus ſimillimas figuras pecudum & ferarum transferetur: neque malorum terminum prius aſpiciet quam illam ſequi cœperit conuerſionem, quam habebat in ſe eiuſdem & unius ſimul innatam & inſitam
Terminus. uocabulum, aut uerbum
Tortura. tormentum
Tranſcribere. deſcribere
Tranſmutatio, uiciſsitudo. de N. 42.
Tranſmuto. conuerto, transfero
Trecenti. tercenti
Tredecim. pro S. Ro. 21. Fundi decem & tres. & 35. Fundi tres & decem
Trepidus. tremens, horrens
Triplico & duplico
Triuncium. Ep. 28. terunculis
Tropicus. ſolſtitialis orbes, brumalis orbis. de Nat. 66. De Vn. 201. Aſtra per cœlum penetrantia ſolſtitiali ſe & brumali reuocatione conuertunt
Typographus. librarius
Tyrannicida, uindex et oppreſſor nominationis, tyrannoctonus, qui tyrannum necauit. pro Milo. 117. Iis, qui tyrannos necauerunt, deorum honores tribuuntur
VAcuo. exhaurio, vacuum facio, nudum inanemque relinquo
Vacuum. inanitas, inane
Vagabundus, vagus, qui ſedem ſtabilẽ & domicilium certum non habet. pro Mar. 136.
Valenter. fortiter, uiriliter
Valor. precium, æſtimatio de Fin. 99.
Vis auctoritas momentũ, uirtus. & 53. Res magni precii
Vane. inaniter
Vappa. uinum fugiens
Vaſſallis fundus: ut fundus, populus, cliens.
Vaticinium. uaticinatio
Vbertim. uberius
Vecordia. ſtupor cordis
Vegetatiuum. quod uiget, quod uiuit.
Vehementia. acrimonia
Velox. concitatus, incitatus, excitatus, volucer
Venenoſus. venenatus
Ventoſitas. faba uenter inflatur, quod habet inflationem magnam is cibus
Verifico. conuinco
Veriloquus. ueridicus
Verſificor. condere poema, pãgere uerſus, facere uerſus, cõficere uerſus, canere
Viſibilis. aſpectabilis
Viſus. aſpectus, acies oculorum
Vituperium. opprobrium, uituperatio
Viuacitas. uiriditas
Vlcero. exulcero
Vlterius, longius. l. Progedior. l. Profero. l. Proueho
Vltroneus. uoluntarius. In A. 252. Eſt etiam Aſinius quidam ſenator uoluntarius, lectus ipſe a ſe
Vnanimis, uel Vnanimus, concors, conſentiens. de Ar. 246. Meam domum omni religione una mẽte omnes liberauerũt pro Mar. 133. Noſtri ſenſus ut in pace ſemper, ſic in bello etiam congruebant. I. P. 86. P. Lentulus conſentiente populo Rom. atque una uoce reuocauit. In. A. 192. Omnes mortales una mente conſentiunt, arma contra illam peſtem eſſe capienda. & ibid. Vt uos una mente unaque uoce dubitare uos negatis, de Ar. 174 Fateor me una atque conſtanti aruſpicum uoce eſſe permotũ, & 264. Senatus una uoce ac mẽte reſtiterat. de Sen. 90. Cuius, de laudibus omnium eſt fama conſentiens, de Am. 98. Voluntatũ, ſtudiorum, ſententiarum ſumma conſenſio. de Am. 112. De amicitiæ utilitate omnes uno ore cõſentiunt. et ibi. De amicitia omnes ad unum idem ſentiunt. Itẽ: An dum beſtiæ loquãtur expectamus? hominum conſentiente autoritate contenti non ſumus? Virg. l. 7. Tu potes unanimes armare in prælia fratres
Vnanimitas, cõſentiens uolunta, unus conſenſus omnium nationum
Vnanimiter una mente, uno ore. pro Fon. 283. Omnes uno animo te atq. una uoce defendunt. In P. 80. Populus meũ iuſiurandum una uoce & conſenſum approbauit
Vncinus. uncus
Vncus. uncinatus
Vndecunque. ex omni parte, undique.
Vniformis, uniuſmodi, ſuique ſimilis et eiuſdem naturæ, conſtans, perpetuus. Tuſc. 234.
Vnigenitus. unigena, unicus
Vnio. concordia
Vnio, nis. in unum conduco, congrego. pro D. 226. Vis oriens & congregata.) (. Iam diſtracta & extincta
Vniuerſaliter generaliter, generatim, uniuerſe, omnino, καθόλου
Voluptuoſus. uoluptarius, iucundus.
Vomitus. uomitio
Voracitas. abdomen, edacitas
Vulgariter. pupulariter, plebeio ſermone, patrio ſermone
ZElus. æmulatio
Zephyrus. Fauonius

F I N I S.

ctione tractat: nonne ſplendide atque diſtincte tribus libris de Legibus, de Somnio Scipionis (nam de Republica ſex illi diuini libri, quorum fragmentum eſt Scipionis ſomnium, non tam temporum iniuria, quam hominum ſegnitie & inertia perijſse uidentur) totidem de Officiis, dialogis de Amicitia, de Senectute, Paradoxis, ex Orationibus item ſuis tam multis & Epiſtolis eſt perſecutus? Quid dicam de Quæſtionibus illis omniũ difficillimis & obſcuratiſsimis, de Finibus bonorum & malorum, de Diuinatione, de Fato? quas quæſtiones Cicero ſic explicauit, ſic diuina illa eloquentia illuſtrauit, ut inter omnes philoſophos tamquam honorarius arbiter uenisſe uideatur. Nihil hic dicam de Mathematicis, quorum expreſsa ueſtigia in omnibus eius monumentis plurima extant nihil de ratione diſserendi, in qua una ita uidetur excelluiſse, ut omnes tum Græcos (Ariſtotelem ſemper excipio) tum Latinos longe ſuperauit. Nam cum diſserendi ratio rhetoricam & dialecticam complectatur, de illa priore nemo eſt qui neſciat tot & tanta adiumenta ornamentaque dicendi, quanta a nullo præterea alio, in oratorum regnum ab eo eſse importata. De altera uero, ſi ex ipſius diſputationibus & cauſis, quas tractauit (quod uerius certiuſque iudicium eſt) quam ex præceptis artiſque deſcriptione iudicare voluerimus, neceſse habebimus fateri, illum in dialecticis, omnique diſputandi ratione fuiſse peritiſsimum. Quamquam ſi rhetoricos ipſius libros uarios & abſolutos (reſpondet enim rhetorica, ut Ariſtoteles ait, ex altera parte dialecticæ, ac fere ſimilis eius eſt, niſi quod copiam & ornamenta dicendi rhetorica dialecticæ adiungit) & librum Topicorum diligenter euoluerimus; quod dico, ex ipſius etiam de Arte præceptis uerum eſse comperiemus. Quo magis mirum uideatur, in tanta cuiuſque generis locorũ copia, qui ab hoc diuino viro tanta uerborum & ſententiarum ubertate & luce tractati explicatiq. ſũt; nos adhuc iã infantes & pene mutos eſse, ut uix tria uerba ſine orationis aut ſermonis aliquo uitio, poſsimus uel ſcribere, uel proferre. Quod ideo fit, quia adhunc hominem raro nimis diuertimus, non ſæpe cum eo colloquimur, vt ex eius ſuauiſsimo caſtiſsimoque ſermone facultatem aliquam ſaltem tolerabilem dicendi atque intelligendi nobis comparemus, cum infantiſsimis autem & inquinatiſsimis aſsidue verſamur: quo fit, vt ſimiles eorum euadamus. Sed hæc querela longius hoc loco mihi perſequenda non eſt, ne quis forte mecum iudicio damni iniuria litem conteſtetur,

contreuertitur ambigitur
Contumelior.contumelia inſequor, contumeliam impono
Conuentio.conuentus,conuentum
Cõſeruatio.cõſuetudo uſus.I.A.210.
Conuerſor. uerſor, conſueſco, multum ſum cum aliquo, utor, aliquem mecum ſemper habeo pro Syl.178
Conuerti & dici ad conuertentiam reciprocari,Græce ἀντιστρέφειν
Conuicior conuiciis inſector, conuicia facio,uerbis uexo,contumeliis uexo,cõtumeliis aliquem inſequor, in aliquem inuado,cõtumeliam in aliquem iacio, ignominiis aliquem concido,male dico, furta et libidinis cuipiam obiicio.pro Do.231. Cum uerborum contumeliis optimum uirum in ceſto ore laceraſſet.I.A.231.In iſto tuo maledicto probrum non modo mihi nullum obiectas, ſed etiam laudem illuſtras meã. Qu.97. Conuiciari alicui
Conuiuo.ſimul uiuo. Att. 207. Poſthac poterimus commodius colere inter (nos in Tuſ.
Copula.copulatio
Copulatiua propoſitio.coniunctio
Cordialiter.ex animo.
Corono regnum defero, diadema pono uel impono.
Corporatura.ſtatura,habitus
Correcte.emendate
Correlatiua.quæ ſub eãdẽ rõnẽ cadunt
Correſpondeo.reſpondeo,conſono
Corrugo.contraho
Crucifigo cruce afficio, cruci ſuffigo,
Corruptio.interitus,diſſolutio.
Creditum.pecunia credita . de Prou. 79.& I.P.98.
Crepo.concrepo,percrepo
Criminalis.capitalis.I.V.122 Rerum capitalium quæſtiones.& 209. Rei capitalis reus.de Or.118.Cauſa criminis, & cauſa ex crimine.l.Crimen . de Or. 162.Cauſa capitis & lis capitis.Aſcõ. 65.66.Criminales cauſa & criminalis quæſtio.In Vat. 36. Iudices quæſtionũ de proximis tribunalibus eſſe deiectos
Crucifigo. cruce afficio , cruci ſuffigo, in crucem ago uel tollo
Crumena.theca nummaria.At.59
Cudo.tundo
Curabilis.quod curationẽ recipere põt
Curſito.curſo
Curto.decurto
Curuitas.aduncitas
Curuus.curuatus, aduncus tortuoſus, ſcurus,inflexus,incuruatus,uncinatus
Cuſpis. mucro
Ciclopædia.encyclopedia.

DAmnifico.damno uel detrimento afficio.pro Deiot.145. Damnũ uel detrimentum affero.Ter.3. Quid illi facias,qui dederit damnum aut malum.
Damnoſus.qui alicui damno uel malo eſt,ut Clementia Cæſari malo fuit.
Dapes.epulæ
Deauratus inauratus
Decens.par,conueniens (dicula.
Deceptio.circumſcriptio,aucupium,tẽ
Deceptorius.ueteratorius , inſidioſus.
Deceptor.circumſcriptor.I.C.105
Decimo.decuſſo;hoc modo X.
Decliuis.deuexus,præceps
Dedecens.turpis,indecorum.
Deiectus.uitium.de Diu.104,Non uitio rerum,ſed interpretum inſcitia.
Definitum in neutro.res quæ definitur
Deforis.foris, extrinſecus .l. Foris .l. Extrinſecus.ut in ipſa arte inſit, non foris petatur extremum.
Delaſco.diſcedo,deſideo, τὸ τεμνὶ χεῖνον,&c.Att.327
Deifico.in deos referro uel depono,conſecro,dedico
Delator.de Am.108.Ne criminibus. aut inferendis delectetur amicus , aut credat oblatis. Itẽ: nec ſolum ab aliquo oblatas criminationes depellere , ſed ne ipſum quidem eſſe ſuſpicioſum
Delectabilis . hñs magnã delectationẽ
Demento.mentem amitto
Demonſtratio quia eſt , demonſtratio ex effectu, & demonſtratio qua res conuenire docetur
Demonſtratio propter quid
Demonſtratio ex cauſſa
Demulceo,delinio,capio
Dependeo,pendeo
Deputatus.certus,definitus,deſtinatus attributus, conſtitutus, dictus.pro Do. 218,Pecunia conſtituta ad emendos agros. & 220, Qui de quaque re conſtituti iudices ſint
Deriſio.ludibrium
Deriuatus.ductus,productus.l. ineptus
Deſcendentes.poſteri, nepotes
Deſertum.deſertus locus uaſtus, incultus,ſolitudo
Deſes.deſidioſus,iners,languidus.)(. Operoſus,ſ per agens aliquid de Se.82
Deſidioſe.per deſidiam.
Deſignum.ratio , conſilium.I.V.72
Deſolatio.uaſtitas .l. deſtructio paulo poſt.
Deſponſata,deſponſa. Q.F.312. Tulliã noſtram Craſſipedi eſſe deſponſam.
Deſtructio.ruina,excidium, exitum, excisio,diſturbatio,uaſtitas
Deſtructor.interfector patriæ , perditor Reip.
Deſueſco.deſueſio,cõſuetudinẽ aliquid faciẽdi depono uel detraho. I. A. 225
Detego.indico, enuncio, inuo, aperio, patefacio,illuſtro.pro Syl.178.et Ante quam.194.)(.Occulto
Deteriorare.deteriorem facere
Deturpo.inquino
Deuio declino defecto, declinare uel deflectere,de uia
Deuotus.religioſus, caſtus pius . ſanctus,religionibus deditus,religionem colens.)(.Sceleratus.
Dexteritas.commoditas.de N.78.
Diameter.media linea.de Vn.199
Diapaſon.de Som. 129. Illi octo curſus,in quibus eadem uis eſt duorum modorum,ſeptem efficiunt diſtinctos interuallis ſonos
Dicatio libri.nuncupatio
Dici ad aliquid.conferri cum aliquo
Dictamen rationis. communis intelligentia, præſcriptio uel præſcriptum rationis,sũma ratio inſita in natura , quæ facienda ſunt,prohibetque contraria.de L.159.Summa lex,ſuprema lex.de L. 160.Recta ratio,perfecta ratio. et ibi. Homines parere debent huic cœleſti deſcriptioni mentique diuinæ.& 182.Natura quæ norma legis eſt.et 184.Omnia iuſsis ſuprema legis obtem erant
Dicterium.dictum
Dieſcit.diluceſcit. luceſcit lucere incipit,lucet
Differentia controuerſia
Difficulto.difficultatem,affero
Dignitas poſtulatum , Græce ἀξίωμα.
Diluuium.eluuio terrarumẽ exuſto terrorum.de Diu.103.Deflagratio futura aliquando cœli a que terrarum. & Ac, 30.Fore aliquando ut bis mundus ardore deflagret . Q. Fr. 326. Roma mira proluuies,magna uis aquæ,&c.
Diſcoperio.aperio
Diſconueniens.alienum
Diſcordans.diſcrepans,uarius. ut uarium ius.)(Congruens.conueniens
Diſcordia. diſceptantia.)(.Conſecutio
Diſcurro.uolito,uagor
Diſcurſo percurſo
Diſdiapſon.I.P. 8. Tamen ea quæ sũt longiſsime diſiuncta,comprehendam
Diſiunctiua.diſiunctio
Diſparitas.uarietas
Diſpenſare ſoluere legib.
Diſplicentia.dolor
Diſpoſitus.affectus
Diſpoſitio. affectio
Diſſonare diſsẽtire,dicrepare,diſsidere
Diſquiro, exquiro, ἐξετάζω
Diteſco.diues fio, pecuniam facio,rem augeo,patrimonium amplifico
Diuerſimode.non uno modo.de D.81.
Diuerſifico.uario
Diuerſitas uarietas,diſsimilitudo
Diuinator.diuinus,diuinans , ut aruſpes,augur,ariolus,uates,coniector. de N 12.de Diu.110.At neſcio qui ille diuinus. & 118.Quædam caſu eueniunt, ut prædicta ſunt a diuinantibus
Diuiſibilis.diuiduus)(. Indiuiduus.
Diuiſim ſeparatim,ſeorſum
Dociliter.intelligenter.Par.232.
Doctio.doctrina.

Dogmaticus. cuius libertas diſſerendi amiſſa eſt, quique in diſputando non ſuũ iudicium ſequitur, ſed auctoritati aliorum paret. de Le. 163. Nemo illum de uendita & addicta ſententia mouere poteſt, et mancipata. Acad. 3. Dogmaticorum & Academicorũ differentia. Tuſc. 176. De obſtinatione dogmaticorũ. & Off. 58. Ad dogmaticos pertinentia. & traſ. in Prouerbio, Claudi more, &c. de N. 14. Contra dogmaticos hãc tu opinionem, &c. Tuſc. 51. Nec quaſi Pythius Apollo certa ut ſint et fixa, quę dixero

Dolẽdus habens dolorẽ. pro Mur. 145

Dolentia. dolor) (. Indolentia.

Dolorificus. faciens uel efficiens dolorem, inurens dolorem.

Dominium mancipium, nexum uel nexus. κτῆσις.

Dominatio. dominatus.

Domuitio. domum itio. de Diu. 95. Sed Rhodiorum claſsi domum itionem dari.

Dubitabilis. habens dubitationem.

Dubium. controuerſia, difficultas in iudicando, et quaſi ſalebra. et pro Ce. 299 Omnia in dubium incertumque reuocari. & pro Cal. 49. Rem minime dubitandam in contentione poni.

EBRIo. ebrium. facio.

Eccleſia. ædes ſacra, templum.

Echo imago, ſaxa & ſolitudines uoce reſpondent, pro Arch. 189.

Effictiue. efficienter.

Effectiuus. efficiens, habens naturam efficiendi

Effectu. aliquid pſtare reipſa & exitu

Efficacia. efficacitas

Efficaciter. efficienter

Egenus. egens

Emphaſis. ad Brut. 273. Clodius ualde me diligit, uel ut ἐμφατικώτερον dicam, Valde me amat. Item, Illa ipſa rerum humanarum domina fortuna.

Encyclopedia. de Or. 153. Omnium bonarum artium ſocietas cognatioque de Cl. 194. At uero ego hoc tempore omni noctes & dies in omniũ doctrinarũ meditatione uerſabar, & 172. Mos eſt hominum, ut nolint eũdem pluribus rebus

Eneruis. eneruatus (excellere.

Ens. quod eſt, natura

Enſis gladius, ferrum, in aliquem cum ferro inuadere

Epiſcopus. pontifex

Equiſo. agitator

Eremita. ſolitarius homo, atq. in agro uita agens.

Eremus. ſolitudo. l. Deſertum.

Eſſentia. natura, uis poteſtas. de Or. 90. Vim oratoris uniuerſam ac propriã definire. & offic. 4 Natura uisque honeſtatis. de Or. 123. Omne argumentum aut ex ſua ſumini atque natura, aut aſſumi foris. Orato. 207. Eloquentia uim ac naturam explicemus. Tuſc. 156. & de Finibus. 109. Quinta illa non nominata magis, quam non intellecta natura. ad Heren. 32. Definitio omnem rei cuiuſpiã uim poteſtatem dilucide proponit, et breuiter explicat. Quint. 77. οὐσίαν, quã Plautus eſſentiã uocat, nec ſane eſt aliud eius nomen latinum

E uacuo. exhaurio, inanio, uacuum facio nudum inanemque relinquo.

Euagino. educo. diſtringo

Euitatio. declinatio

Exacte. uel exactius aliquid dicere, uel facere, Accurrate, accuratius, ſubtiliter, limate exquiſite

Exalto. effero proueho, produco, ad honorẽ deſero uel pduco p Cor. 58. Ii quos aut fortuna extulit, aut ipſorum illuſtrauit labor & induſtria. I. A. 251. Illum ſua uirtus prouexit, non genus. de Am. 110. Ad ampliſsimos honores aliquem per res ducere. Item, Ad ſummum imperium per omnes honorum gradus efferri, & producere aliquem pro illius dignitate. & Quem tu ad hunc honorem rogatione tua detuliſti. Efferre aliquem in cælum laudibus

Excedens. præſtans. de Vn. 199. Altera pari numero præſtans extremis, parique numero ſuperata.

Exceſſiue. præter modum

Exceſſus. ſuperatus

Exceſſus. exuperatio

Excurſus. excurſio

Excuſabilis. habens excuſationem uel aliquid excuſationis de Sen. 90

Executio ppoſitorũ. l. Explico. I. A. 211

Exercitium. opus. de Diu. 220. Munus, functio, exercitatio, ludus, ars, ſtudium induſtria, agitatio. de leg. 172. Studii delectationisque cauſa ſe ibere aliquid. de Sen. 79. Gorgias nũquam in ſuo ſtudio atque opere ceſſauit

Exinanitus. enectus, effœtus

Exonero. deonero

Expenſa, impenſa, impendium.

Expergeſco. e ſomno ſuſcitor, expergiſcor Tuſc. 218.

Explorator. ſpeculator

Exponere ſe periculis. obiicere ſe periculis.

Expoſitus fortunę. obiectus fortunæ

Extiſpicina. ars extiſpicum

Extraordinarie. extra ordinem

Circũferẽtia. extremitas, liberamẽtũ.

FAbreſacio. beneſacio. I. V. 209. Pulcherrime facio, optime facio, ſcite facio & uenuſte. In Vat. 210. et 208 Hæc omnia antiquo opere et ſummo artificio facta. In Ver. 125. Argentum fabre factum. aliter, benefactum

Faciliter. facile, pfacile, nullo negocio.

Factiuus. efficiens, ποιητικός. de Fi. 101. Artes quarum omne opus eſt in faciendo atque agendo

Factor. effector, architectus, perfector, parens, genitor. de Vniu. 203. Imitantes genitorem & effectorem ſui

Facundus. copioſus ad dicendum

Falſifico adultero

Famelicus. fame enectus

Fameſio. eſurio

Famigeratio prædicatio, nobilitas.

Famigeratus, ſiue famoſus. clarus, nobilis, fama celeber, fama celebratus, qui eſt in magno nomine & gloria, qui in ore viget

Famigero. fama celebro

Faſtus. ſpiritu regio. l. Spiritus

Fatigo defatigo, in aliquo magno labore me exerceo, magnis laboribus me frango.

Fauilla. ſcintilla

Fauorabilis. propitius, ſecundus popularis. pro D. 222

Febricito. febrem habeo

Febrio. febrem habeo

Februa. necia, denicales, feralia

Felicito. felicitatem do.

Fellator. Poſt. 207. Qui ne a ſanctiſſima quidem parte corporis hominum, impuram temperantiam propulſat

Feracitas. ubertas.

Feſto, celebro, ferias habeo, diem feſtũ ago. In V. 119.

Feſtum. dies feſtus, feria

Feudatarius. fundus, ut populus

Fictitius. fictus, commenticius

Fidatus nuncius. certus homo ep. 9.

Fideicommiſſum. de Na. 75. Nam patrimonia ſpe bene tradẽdi relinquimus, qua poſſumus falli. de Fin. 77. Sext. Peducęus cum ſciret nemo eum rogatum a C. Plotio equite Ro. ultro ad mulierẽ uenit eique, nihil opinanti uiri mandatũ expoſuit, hereditatemque reddidit

Fidei commito. iura fidei magiſtratuũ commiſſa ſunt. Off. 25.

Fide. iubeo. ſpondeo. Vlp. Iureconſu. Cũ fideiuſſores ita interrogẽtur, id fide tua eſſe iubes? pro Fl. 156. Cum iſte ſeſe pecuniam, quam huius fide ſumpſerat, a diſcipulis ſuis diceret Fuſijs perſolutum. & ibid. Eius. n. fide sũpſit a Fuſiis

Fideiuſſor ſpõſor, præs. unde Fideiubeo

Figlinus. fictilis

Figmentum, πλάσμα, commentum,

Fimus. ſtercus

Finalis. τελικός. de Fi. 101.

Finitio terminatio

Finitus. definitus, habens modũ, perfectus, abſolutus, confectus, profligatus, emeritus.) (. Imperfectus, inchoatus, effectus.

Fixe. Tuſ. 163. Cum ac, iter oculis deficientem ſolem intuerentur. & de Fin. 60. Cum ea quę pręterierunt, acri animo, & attento intuemur.

Fluuialis fluuiatilis
Fluxus.fluxio
Fœmininus Fœmineus, muliebris. l. Sexus.I.V.41.Apud iuriſc. tamē ſæminimum ſexum reperias
Fœto.male ol.o.puteo. I. V. 152.& 178. Odor teterrimus oris & corporis, quem ne beſtiæ quidem ferre poſſent.
Fomes peccati.ſeminarium uitiorum, uitioſitas
Formidabilis.formidoloſus,horribilis, (terribilis
Foro.ſodio,perterebro
Fortifico munio,meliorem facio
Fraternitas.germanitas.
Fraudulenter. inſidioſe
Frigefacio.refrigeo
Frigefactiuum.refrigerans,quod uim habet frigoris
Frigeſio.refrigeror
Fructifer.frugifer, fructuoſus
Fructifico fructum edo, fructum ſero,fruges ſundo
Fruticeſco.fruticor
Fulminatus.de cœlo ictus.de D. 83
Fulmino.fulgere,fulgurare,fulmē iacere, de cælo tangere uel percutere, e cælo uel de cęlo iacere.de D.139. Si tactum aliquid erit de cælo.& 83,Summanus de cælo ictus.I.C. 115.Complures in Capitolio turres, de cælo eſſe percuſſas.& ibid Tactus eſt Romulus.de Di.100. Cum in Capitolio ictus centaurus e cęlo eſt.de Di.84.Nam pater altitonans ſtellanti nixus olympo,ipſe ſuos olim tumulos ac templa petiuit, Et Capitolinis iniecit ſedibus ignes
Funis.funiculus
Furiatus.furens,furibundus
Fuſim.fuſe
Futuo, Venereis uoluptatibus fruor. Tuſ.224.l.Coitus ſupra.

GARVLITAS, inanis quædā profluentia loquendi
Generatio.ortus, procreatio
Genus gñaliſſimū genus ultimū,caput (generis
Geſta.res geſta
Geſticulor . geſtum ago
Glorifico.gloria afficio.Tuſ.155
Gracilis.tenuis,ſtrigoſus,ſubtilis, exilis,exiguus.
Grandiuſculus.grandior
Gratitudo.gratia,gratus animus,animus memor,memoria, uoluntas grata in aliquem, grata animi beneuolentia, pietas. Att.142.Plus apud me ualere beneficij gratiam q̄ iniuriæ dolorē uolo. Pat.241,Altera uis ęquitatis, &c.et ib.Gratia in malo ponitur. I. A. 263. Grata eorum uirtutem memoria proſequi,qui pro patria uitā effuderūt.Poſt. 192, Liberale officium eſt ſerere beneficium,ut metere poſſis fructum,Poſtq. 203, Neq. ęquū tēpore & die memoriā beneficij definire.pro Plan.276,Cupio me & gratum eſſe et uideri.hæc eſt enim una uirtus non ſolū maxima, ſed ēt mater uirtutum omnium reliquarū. pro Plan.279,Quid eſt.u. pietas,niſi uoluntas grata in parentes? & ib.Hęc priuatim officiorū memoriā et gratiam quęrunt.I.A. 263. Eſt aūt fidei pietatisque noſtræ,declarare fortiſſimis militibus,quam memores ſimus, quamque grati.Ep. 9. Nullam partē tuorum meritorum,non modo referenda, ſed ne cogitanda quidem gratia cōſequi poſſum. Ep.9.Cætera,quæ ad te pertinebunt,cū ēt plus contenderimus, quā poſſumus, minus tamen faciemus quā debemus.
Greſſibilis gradiens
Groſſo modo.pingui Minerua
Guloſitas.uitium uentris & gutturis, pro Cęl.46
Guloſus.de Fi.83.Viuit ut Gallonius, loquitur ut frugi ille Piſo
Gutto.mano.de Di.96. Herculis ſimulachrum multo ſudore manauit.

HAEredito. hæreditas ad me uenit, & hæreditas mihi ab aliquo uenit
Hebe.iuuentus
Hei.Hei mihi non poſſum hoc ſine lachrymis commemorare.
Hermaphrodytus. Androgynus.
Hiſtoriographus.hiſtoricus
Homagium.clientela
Horoſcopus.de Diu.126,Chaldæis in prædictione & in notatione cuiuſque uitę ex natali die minime credendū eſt.
Hortulanus.olitor
Hoſpitor.hoſpitio accipio,tecto recipio pro Clu.53.& 54,48. Tecto ac ſedib. ſuis recipere.pro Cl.52. Domo recipio, domum meam recipio . Inuito eum per literas, ut apud me diuerſetur
Hypochriſis. ſimulatio uirtutis,uenditatio quędā atq. oſtētatio.de Am.112
Xypocrita eruditus artificio ſimulationis.Off.9. Qui cum maxime fallunt, id agunt ut boni uiri eſſe uideantur.
Hypothetica.connexum
Hypophora.pro Clu.30.Sed ego occurram expectationi ueſtræ.nam, &c. pro Clu.30.Vocat me iamdudum tacita ueſtra expectatio,quę mihi obloqui uidet.

IEiuno. cibo me abſtineo.
Ieiunium inedia
Ignauiter.ignaue
Ignominioſe . per ignominiam
Ignominioſus contumelioſus ,ſordidū ad ſe ilato cū ignominia cōiunctū iaculoſus
Ignoranter . per ignorantiam,inſcienter. Ac. 5
Illęſus, incolūis, īuulneratus, īuiolatus.
Illegitimus.nullū habēs ius.p D.238.
Illyria.illyrium
Imaginatio.cogitatio.pro Cor.64. Exiſtat ergo ille paulumper cogitatione ueſtra,quoniam re non poteſt
Imaginor.cogito,fingo,ſuſpicor,cogitatione depingo uel fingo, animo cōprehēdo ſuſpicione attingo,cōiectura īformo, ſpeciem alicuius rei cogito,aīo fingo, in notione animi repono, cogitatione et mēte cōpuctor,cogitatione aſſequi nō queo, imprimere,aliquā notionē in animo, de N.22.De imaginibus ad aīum peruenientibus.Aca.10.Nihil.n.agēs animal,ne cogitari quidē poteſt,quale ſit.Aca.40. Quod quale ſit.negat Epicurus ſe nec ſuſpicari quidē.de D. 137.Quę ē.n.forma tā inuſitata,tam nulla quam nō ſibi aīus poſſit effingere, ut quę nūquā uidimus, ea tamē formata habeamus.cō.Rul.77. Volitet .n. ante oculos iſtorū regis filius
Immediate proxime l. Proxime.
Immediatus.proximus.or.212.l.Prox.
Immeritus.iniuſtus.)(.Meritus.
Immoror.inſiſto,hæreo, habito in aliqua re longior ſum
Impatienter.intoleranter
Imperfecte.præciſe
Imperitia.inſcitia,ſtultitia
Impetuoſus uiolentus,uehemens furēs
Impinguo.lætifico
Important a.pro.Cęl.48.Rem tāti ſceleris ignotis ſeruis nō eſſe credēdā. In.A. 236. Apollonia magna urbs & grauis
Impoſſibilis ἀδύνατος,quo fieri non poteſt. Att. 1.Vt mihi uideatur nō eſſe ἀδύνατον, Curium obducere de Or. 135. Sæpe etiam quæ fieri non poſſunt optantur. & 139.Si quid fieri poſſit,aut etiam neceſſe ſit de Fat.142.Ergo illud,morietur ī mari Fabius,ex eo gn̄e eſt,quod fieri nō pōt.Off.329.Si nulla ratione publicis incōmodis mederi queat Quin.96.Impoſſibilia aggreditur pro effectis.Vlpia.Iure con. Nec pena rei impoſſibilis cōmittetur.
Impoſtor.planus
Impræmeditatus.imparatus
Imprecatio.execratio,preces. Exierūt malis ominib. atque execrationibus duo paludati, &c.
Imprecor.precor, execror, male precor,alicui peſtem exopto, triſtibus hominibus perſequor.)(.Sic exire a patria omnes ſui ciues ſalutem, incolumitatem, reditū precentur. itē.Hiſce ominibus Catil. cum reip . ſalute & cum tua peſte ac pernicie proficiſcere.l.Omen.Quintil.imprecamur debilitates, naufragia,mortes
Impropero.exprobro.
Improprius. ἄκυρος
Impubis.impuber
Imputare aſcribere,tribuere,aſſignare
Inæqualis.inæquabilis
Inanimo animū alicui do, animū augeo, multū animi affero,cupiditatē do,incēdo
Inanis gloria,falſa gloria.I.P.91
Incantamentum.cantio.de Cl. 184.
Incaſſum.fruſtra.

Inceſſanter. nullo pűcto tpis intermiſſo.
Inclinatio. pcliuitas, facilitas, ppēſio.
Inclinatus, proclinis, applicatus, propenſus. de Fin. 113. Omne animal applicatum eſt ad ſe diligendum,
Incœnis. incœnatus.
Incogitabilis, in cogitationē nõ cadēs.
Incogitans. inconſiderans.
In cogitantia. inconſiderantia.
Incombuſtilis, lituus Romuli.
Incommoditas. incommodum,
Incompotens. pro Clu. 23. Auditis de eo, in quem iudices non eſtis.
Incompoſitus. incondita oratio.
Incomprehenſibilis. incomprehenſus.
Inconſideratio. inconſiderantia. inconſulta ratio.
Incontinens, intemperans.
Inconueniens. Incommodum, abſurdũ.
Incorporeus, expers corporis.)(. Corporeus.
Incorrigibilis. inſanabilis.
Incrucio. decuſſo, hoc modo X.
Inculpo. in culpa pono.
Incurabilis. inſanabilis, deſperatus, quod curationem recipere non poteſt, Tuſculan. 208.
Indago. indagatio.
Indebitus, i. iniuſtus.
Indeſinenter. nullo puncto temporis intermiſſo.
Indigeſtio, cruditas,
Indigeſtus. crudus
Indigus. indigens. de Orat. 126.
Indiſpoſitus, crudus
Indiuiſibilis. indiuiduus
Indomabilis. qui imperium recuſat.
Indubitanter. non dubitanter, ſine diſputatione, ſine ulla dubitatione, pro certo, uero.
Indubitatus. certiſsimus, exploratiſsimus, q̃ nõ habet dubitationē, pſpicuus.
Indubius, certiſsimus.
Interceſſor. deprecator.
Interceſsio. deprecatio.
Induſtrioſe. induſtrie.
Inebrio uino obruo, ebrium facio.
Ineffabilis. ἄρρητον. Attic. 106.
Ineloquens, infans
Inemendabilis inſanabilis.
Inenarrabilis. ἀδιήγητος. Att. 206
Inexcuſabilis. nihil habēs excuſationis
Inexpertus. inexercitatus. nullo uſuo pro Corn. 57
Inextinguibilis. infinitum odium. pro Corn. 67.
Infallanter. pro certo, uero
Infelicito. miſerum habeo
Inferioritas inferior ordo. de Am. 109
Infernus. ſceleratorum ſedes atque regio. Off. 33. Aliquis noſtrũ qui proximus in illam æternam domũ diſceſſerit. In Arat. 389. †. Hinc ſe inferni de partibus erigit hydra. aliter, infernis e partibus, Infeſto, infeſtum reddo.
Infinitiuus. ut definitiuus.
Infirmiter, i. nfirme.
Inflatiuus habens inflationem
Influxus, tactus lunæ. de N. 36. Multaque a luna manant & fluunt, quibus, &c. Ep. 132. Cœlum cæteram uim ſuã alicui dimittere
Infortunium. aduerſa uel incommoda fortuna, acerbitas. de Inu. 76. Qui propter fortunam, non propter malitiam in miſeriis ſunt.
Infraſcribo, ſuppono, ſubſcribo. Attic. 127. Earumque literarum exemplum ſubſcripſeras
Infrigido. refrigero.
Infunibulum. uaporarium
Ingeniculor. In V. 262. Illa mihi ad pedes miſera iacuit
Ingluuies. Inſaturabile abdomen.
Ingratitudo ingratus animus At. 136 Ego ingrati animi crimē horreo. et 140. Ἀχαριστίας crimen ſubire non audeo
Intelligibilis. intelligentiæ noſtræ uim ac notionem fugiens
Iniurior. iniuriã alicui infero uel facio, male mereo, iniuriam ſtupri in aliquem infero, iniuriam alicui impono.
Inobediens. non obediens. de L. 185.
Inopinans. nec opinans. pro Plãc. 267 Ignarus, inſcius
Inopinate. nec opinato, I. A. 175.
Inopinus. inopinatus.
Inordinate. immoderate. de Vn. 203
Inordinatio. confuſio
In quantum, quia, quatenus ob id ipſũ quia, in eo quo &c. ad priuatum dolorem. i. Quatenus
Inſalutatus. omnes ἀπροσαγορεύτους reliquit, Att. 123. i. Exper. Epiſtola 44, et Att. 101. Quæ inſciente me facta ſunt.
Inſenſatus, ſtupidus, communi naturæ ſenſu carens, ſtipes, Æthiops ſine ſenſu, ſine ſapore, elinguis, tardus.
Inſenſibilitas. ſtupiditas, ſtupor.
Inſenſibiliter. ſenſim et ſine ſenſu ætas ſeneſcit. de Senect. 85. & Tuſc. 165.
Inſenſitiuus. ſenſum non habens
Inſido. inſideo.
Inſolite. inſolenter.
Inſolubilis. inexplicabilis.
Inſtabilis. lubricus, uarius, cõmutabilis, uolubilis, uagus. pro Mil. 114. Vide quam ſit uaria uitæ commutabiliſque ratio quam uaga uolubiliſque fortuna.
Inſtabilitas. uolubilitas.
Inſtans, ad punctum temporis. ideſt, ut aiunt, in inſtanti. Tuſc. 165.
Inſtare uel dare inſtantiam. reſiſtere, occurrere. Græce. ἐνστῆναι.
Inſtitor, propola, qui mercatura mercatoribus, quod ſtatim uendat. Off. 30.
Inſufficienter. exigue.
In tantum. uſque eo.
Intellectus. intelligentia, mens, ratio, mēs ſimplex, i. itellectus agēs, q dicitur.
Intelligibilis quod in noſtrã intelligētiã cadit, ſub intelligentiam cadens, quod ratione ſapientiaque comprehēditur, quod intelligentia & ratione comprehenditur de Vn, 195. 196.
Intentio, ſcopus propoſitum
Intercedo. deprecor.
Interfectio, occiſo, cædes
Interlocutores. Eclogarii, nomina eorũ qui in dialogis loquentes inducuntur.
Internus. interior.
Interpretamentum. interpretatio.
Interſtitium. interuallum.
Intertetexo. intexo.
Intitulo. inſcribo,
Interpidus. qui magno aĩo et erecto eſt
Intricatus, nec caput nec pedes Ep. 109
Intrinſecus. interior, inteſtinus. Ac. 13
Inualidus. irritus, nullus, imperfectus.
Inuerecundia. impudentia.
Inuicem inter ſe, uiciſſim. alius alium, ultro citroque, ultro et citro. de Fin. 91. Sæpiuſque iſta loquemur inter nos, agemuſque communiter. Off. 5. Vt ipſi inter ſe alij aliis prodeſſe poſsint. Ant. 195. Non patiar ut opera mea manus inter uos conſecratis, cædeſque ciuium inter ſe fiat. Caſ. 37. Hi rurſus inuicem anno poſt in armis ſunt, illidom remanēt. Hirtius. 109. Cum diſpoſitis turmis inuicē rari prœliabantur. Q. 96. At hæc Cicero pugnare inuicem oſtendit.
Inuiolabilis. ſanctus, ſacro ſanctus.
Inuiſibilis. quod fugit aciem.)(. Quod in ſpectum cadit. Tuſc. 159. Tanta eſt animi tenuitas, ut fugiat aciem. de Vn. 199, animus autem oculoram effugit obtutũ. de Vn. 204, Animus ſenſũ omnem effugit oculorũ. Off 95. Annulus Gygis.
Inundatio. proluuies.
Irate. iracunde, cum ira. Off. 27. Per iram. Tuſc. 226.
Iris. arcus ſpecies. de Nat 69.
Irrationabiliter, ἀλόγως Att. 145. Facit omnino male, & ut ego exiſtimo, ἀλόγως. & 220.
Irrationabilis. rationis expers, mente ac ratione uacuus de D. 97.
Irreconciliabilis. inexpiabilis.
Irreligioſus. ab religione remotus, nihil habens religionis, impius.
Irremisſibile, inexpiabile.
Irrequietus. ſolicitus, laborioſus exercitus.
Irritamentum. inuitamētũ, illecebra.
Irrito. irritum facio. In A. 235.
Itineror. iter facio, ambulo.
Iucundor. iucunditas mihi eſt ex aliqua re, in uoluptate ſum.
Iudicator. exiſtimator, æſtimator iudex.
Iũctura. cõmiſſura, iũctio, coniunctio,

LABIVM. labrum.
Laboratus. textile ſtragulũ magnificis operib. pictum & plenum artis argentum.
Lacteo. lactens.
Lacto. Quæ paruos Mauortis ſanguine natos Vberbus grauidis uitali rore rigabat. de D. 84.
Lanio. lanius.
Laniatio. laniatus.
Lapido. lapidibus cędo, lapidationẽ facio, lapidibus appeto & percutio. Off. 61, Athenienſes Cryſilum lapidibus obruerunt.
Lapillus. calculus.
Laſcinio. exulto
Laſſo. languefacio.
Laſſus. defatigatus, languens uel languidus. Ter. 7. Animus laſſus, cura confectus ſtupet.
Lauacrum. lauatio.
Laudabiliter. cum laude. Off. 72.
Laureo. laureatus.
Lenimentum. leuamentum,
Lento. laxo.
Lepidulus. lepuſculus.
Letalis. funeſtus, mortifer.
Leuatiuus. habens leuationẽ doloris.
Liberum arbitrium. libera uoluntas.
Libraria. bibliothecataberna libraria.
Licite. bonis & honeſtis rationibus.
Licitor. liceor, auctionor.
Ligatus. cõſtrictus, uinctus alligatus.) (.Solutus. off. 74. Aliquem uinctum hoſtibus dare. pro Sext. 6. Clodium uinctũ auſpicijs, alligatum more maiorum, conſtrictum legum ſacrarum cathenis, ſoluit ſubito conſul, &c.
Lignamen. materia.
Ligonizo. paſtino, fodio,
Liguria. ligures.
Leneariter. ad lineam.
Lineus. linteus.
Liquiditas. liquor.) (.Concertio.
Litigatio. concertatio.
Litigium. rixa.
Locum tenens. legatus, præfectus, uicarius.
Logica. logice.
Lucroſus. quæſtuoſus.
Luctificus. luctum afferens.
Lupanar. luſtrum.
Luridus. ſqualidus.
Lutor ſqualor.
Luſcioſus. luſcicus qui oculos habet iores habet.
Luſor. aleator. colluſor.
Luſorius alcatorius.
Luſus. luſio.
Lutoſus. luteus uel lutulentus.
Luxus. luxuria, luxuries. diffluere luxurie, delicate ac molliter. uiuere p M. 127. Turpe conuiuium, amor, comeſſatio, libido ſumptus. et 142. Profuſa epule, priuata luxuria.
Lucernarius. lychnuchus.
MACERO. conficio. Macilentus. grandi macia præditus.
Macor. macies
Macreſco. extabeſco.
Macrologia. ponere longam orationẽ aliquare.
Macrobius. de Sen. 89, M. Valerius Coruinus, & 91. Argantonius CCX. uixit annos.
Maculatura. litura
Madefacio. perfundo, reſpergo, ibuo.
Magnanimiter. Tuſ. 238. Magno aio.
Magnificens. magnificus
Maledicens. maledicus
Maledicentia. procacitas linguę, morbus procacitati, petulantia
Malefactor. malemeritus ad Her. 17.
Maleuolens. maleuolus
Maleuolo. male odi, malum uolo alicui pro Cl. 28. Nihil eſt enim mali, nihil ſceleris, quod illa non ab initio filio uoluerit, optauerit, cogitarit, effecerit
Malignus. qui prauo animo eſt. Att. 7. Malitioſus
Malus flagitioſus, nequam, impurus, improbus ſceleratus
Manifeſto. apertum & manifeſtum facio. pro Clu. 28. Ep. 242, In mediũ profero palam ſacio uel pro fero, planum facio, aperio, enuncio, edo, diuulgo, apertum ſuum ſcelus ante oĩum oculos ponere. de l. 195. Patefacio, profero in uulgus, indico, foras effero. In A. 225. Doleo efferri hęc foras, & ad populi aures peruenire de L. 186. In conſpectu pono. Tu. 189. In luce colloco. Omnia benefecta in luce ſe collocari uolunt
Mantica. Off. 29. Fit enim neſcio quomodo, ut magis in alijs cernamus, quam in nobiſmetipſis, ſi quid delinquimus
Marceſco. putreſco.
Marcidus putridus
Marito. colloco, in matrimonium colloco, cum aliquo coniunctã: ad Heren. 13. Cur ne huic locabas nuptui
Maſculinus. uirilis
Maſtico. mando, conficio
Mechanicus. ſordidus, illiberalis. Off. 30. Illiberales autem te ſordidi quæſtus mercenariorum omnium, quorũ operæ, non quorum artes emuntur
Meliator. arbiter, uel arbiter honorarius, ſequeſter, deprecator
Medico. medicamenta fucati ruboris
Medicor. medeor, medicinam affero, medicinam adhibeo, curo
Meditate. cogitate, meditatus
Meduſa. μὴ μορμορυγεῖν ἀσφαλῶς, &c. Att. 140
Melioro. melius facio. Tu. 148
Melioreſco. melior fio
Menda. mendum
Menſor. metator, decempedator
Menſurator. metator, decempedator
Merda. cibi reliquiæ, quas natura reſpuit.
Meretricor. palam me in meretricia uita colloco. pro Cal. 47.
Meredior uel meridio. meridianum ſomnum capio.
Meſſana. Mamertia ciuitas.
Metaphora. quantos aceſtuos facinorum reperietis? pro Syll. 181.
Methodus. in omnib. quæ ratione docentur & uia, Or. 207. de D. 98. Si dii futura ſignificant, aliquas uias dant nobis ſignificationis ſcientiam
Micorbius pro Mar. 135. Aius tuus nunquam his anguſtiis, quas natura homini ad uiuendum dedit, contẽtus fuit.
Minerua. uena.
Minimi facio. in minimis pono. Ep. 54
Minutim, minutatim, exigue, exiliter, κατὰ λεπτὸν Att. 324.
Miraculoſus. portentoſus.
Miraculum. miracula, oſtentum, prodigium. de Diu. 121. Nec ſi id factũ eſt, quod fieri potuit, portentum debet uideri. pro Lig. 138. Hæc non modo mirabilia ſũt, ſed ẽt prodigiis ſimilia. de Diu. 121. Si quod raro, fit, id potentum putãdum eſt ſapientem eſſe portentum eſt. Item, Multis eſſe in difficillimis. reb. præſens auxilium eius oblatũ eſt. I. V. 225. Multa ſæpe prodigia uim eius numenque declarant. ep. 123. Scis Appiũ hic oſtenta facere de ſiguis & tabulis.
Miſanthropos. Hominum aſpectum lucemque uitare. pro Syl. 181. l. Timon.
Miſſa. res diuina
Modifico. l. Modificatus
Mœchor. adulteror
Moleſto. ſolicitum habeo, male habeo, ſolicito, exerceo, uexo, moleſtum facio, moleſtiam affero. Mollifico. mollio Monarchia. regale ciuitatis genus. de L. 187. Off. 33. Cum dominatu unius omnia tenerentur
Mucus. humor
Multoties. ſæpe. de Or. 126
Murator. faber.
Mutio. hiſco.
Mutuitas. mutuum in amicitia
Mutuo. mutuum do, utendum do, commõ, mutuatus, ταυταμῶς l. Mutuatus
Myrrha. Pallantes filiam Mineruam amaſſe, et ab ea necatus dicit. de N. 71.
NArbona. Narbo
Natatus. natatio
Natiuitas. ortus, dies natalis
Nauci facio. nauci habeo.
Naumachio. bellũ uel p alium nauale
Neceſſito. neceſsitatem afferro.
Negatiuus. negans.
Neotericus. recens.
Neutralis. medius, indifferens.

Nigredo.

Nigredo. nigror.

Nitiditas. nitor.

Niuoſus . niualis .

Nocuus. infeſtus. pernicioſus . Nomenclatura . nomenclatio.

Nominatiuus. rectus caſus. Or. 112.

Notandus. attendendus. de in. 46. Notatione dignus .

Notarius. ſcriba, librarius

Nothus, ſpurius

Notomia anatomen uocant Græci medici, qui iſta aperta & patefacta uiderunt. Tuſc. 158

Nouiter. nuper

Nona nuncii

Nubiloſus . nebuloſus

Nullibi. nuſquam, nullo loco Epiſt. 91.

Nuncium . nuncius

Nuncupatio . προσφώνησις . Att. 207. Varro mihi nunciauerat magnam ſane προσφώνησιν

Nutricius , educator.

OBæratus. ærati milites . Attic. 11.

Obiectio. de Or. 139. Neque reprehendi, quę contra dicuntur poſſunt, niſi tua confirmes: neque hęc confirmari, niſi illa reprehendas. & 137. Poſt ut rem probemus, noſtris præſidiis cõfirmandis, cõtrariis refutandis. & ibi. Aduerſariorũ acumenta cõfirmare. Or 201. Infirmare & excludere contraria. & 208. Sua confirmare, aduerſaria cõuertere. de or. 92. Quod contra dicatur, refellere. Dein de contraria refutare

Obiectum res obiecta ſenſibus , quod ſenſu percipitur. pro Cęl. 46. Qui aſpernetur oculis pulchritudinem rerum, qui excludat aurib. omnem ſuauitatem, qui non odore ullo, non tactu, non ſapore capiatur. Aca. 6. Oculi pictura tenentur, aures cantibus. et ibid. Multa de iis, quæ ſenſibus percipiuntur .

Obiter . ἐμπαρόδῳ. Attic. 80. & 83. ὁδοῦ πάρεργον. Q. Fr. 328. ἐμπαρέργῳ id eſt, præter rem, præter propoſitũ. in V. 62. Quoniam non conſulto, ſed caſu in eorum mẽtionem incidi, quaſi præteriẽs ſatisfaciam uniuerſis. de Clar. 182. Aliquis preteriẽs. de Oratore ſæpe indicat.

Oblatio . liberalitas

Obliteratus. in litura

Obſidium. obſidio

Obſtinate. perſiacte, pertinaciter, pertinacia .

Obſtupefactio, obſtupefactus

Obtenebro. obſcuro. tenebras uel noctẽ offundo, perſtringo

Obuiatio . ἀπάντησις obuiã itio , occurſatio. Att. 134. Quos fieri cenſes. ἀπαντήσεις ex oppidis ? & 259 . Mirifica, ἀπαντήσεις. &c.

Obuio. ἀπαντάω, occurro, obuius ſum, alicui me obuiam fero .

Occurſus. ἀπάντησις. l. Obuiatio.

Odoramentum. odores , odoratio

Odoramẽtarius . unguentarius

Olfactus odoratus .

Omnifariam in omnes partes aliquem fallere. pro Sext. 7.

Omnifarius cuiuſque modi

Omnimode . omni ratione . l. Obuallo.

Omnibus modis. l. Vario Tuſ. 202

Omnimodus. cuiuſque modi . Or. 205.

Omnimodo permouere aliquem

Opacitas. locus opacus

Ophthalmia. morbus oculorum

Opprobro. probrum infero

Oratoria rhetorica, ratio dicẽdi, doctrina dicendi, ſtudium eloquẽtiæ, oratoria, dicendi ius, ſtudium dicendi , dicendi uirtas. de Or. 89. & 111. Vſus dicendi, & ibidem: Laus facultatis dicendi. et 115. Siue ratio, ſiue exercitatio dicẽdi. et 91 Eloquentiam ex bene dicendi ſcientia cõſtare. & ibi. Ratio dicendi & uia & facultas dicendi. & 149. Si illam præclaram & eximiam ſpeciem oratoris perſecti & pulchritudinẽ adamaſtis Diſputandi ratio & loquendi . Part. 237. De Oratoria facultate

Ordinarie.) (. Extra ordinem

Ordinarius . legitimus

Ordinatus. habẽs ordinem

Originale peccatum. illud natiuum malum, uitioſitas. Tuſc. 190. Vt pene cum lacte nutricis , errorẽ ſuxiſſe uideamur.

Oſtentator. glorioſus , uanus

Ouo . ouans

PAcifice, cum pace . Tuſc. 224.

Pædico. qui pueros amat turpiſſime

Palleſco. palleo, exalbeſco

Palliditas . pallor

Pallidus, decolor. exanguis, ſine colore

Pannus. ueſtis. pro Sext. 6. Veſtitus aſper noſtra hac purpura, ac pene fuſca. Hor . Fides albo uelata panno

Papyrus . charta

Paradiſus hortus, hortulus . de Somn. 127. Omnibus, qui recte uicerint, certũ eſſe in cælo ac definitum locum , ubi beati æuo ſempiterno fruantur. I. A. 164. Illi ad inferos penas parricidii luent , uos uero priorum eſtis ſedem & locum conſecuti. de Som. 130. Hic locus in quo omnia ſunt magnis & præſtantibus uiris. & 128. Ea uita eſt in cælum. & 130. Ad hanc ſedem & æternam domum cõtueri. de Amic. 97. Vt ex tam alto dignitatis gradu ad ſupero uideatur potius quam ad inferos peruenire. de L. 173. Olli quos in cælum merita uocauerunt, Hercules, Liber, &c. & ibid. Olla, propter quæ datur homini aſcenſus in cælum mens, uirtus , &c. de L. 183. Deinceps dicit eadem illa de immortalitate animorum, & reliqua poſt mortem tranquillitate bonorum, pœnis impiorum. de Sen. 93. Ego patres ueſtros uiuere arbitror, & ea quidem uita , quæ eſt ſola uita nominanda. Tuſc. 153. Animos cum, e corpore exceſſerint, in cælum quaſi in domicilium ſuum peruenire . & 145. Romulus in cælo cum diis agit æuum .

Paralogiſmus , captio

Parcitas. parſimonia

Paroxiſmus. commotiuncula , tẽtatio

Particularis . præcipuus , ſingularis, τὸ κατὰ μέρος. Attic. 211. Orat. 201. Vt quod in uniuerſo ſit probatum, id in parte probari ſit neceſſe.

Particulariter. præcipue.

Paruifacio. in paruis uel minimis pono Ep. 54. Nullo loco habeo, pro nihilo habeo , pro nihilo puto

Paſcuum paſcua , paſtus pecudum

Paſsio. perturbatio, affectio animi. de Un 202. Animi quidem dolor. de Ora. 124. De affectionibus. pro Mar. 155. Sine amore & cupiditate , rurſuſque ſine odio & inuidia indicare, paſsionis uoce uſus eſt Varro, teſte charißio. 262 Frob.

Paſiuus παθητικὸς patibilis

Paſtino. fodio

Paticus . puer emptus libidinis cauſa, puer meritorius , qui turpiter patitur, exoletus , peni deditus

Patrocinor , adſum pro aliquo, cauſis præſto ſum. de Cl. 195

Pauefacio. pauorẽ affero, motũ incutio

Pauidus. pauens

Pauperies . paupertas

Pauſa. reſpiratio

Peculor depeculor , peculatum facio

Penſionarias. uectigalis

Per accidens, temere, caſu, fortuito

Peremptorius. At. 245. Feciſſem ut ei ſtatim tertius a prætore dies diceretur

Perpendiculariter. ad perpendiculum, ad lineam , rectis lineis ad pares angulos. Tuſc. 156

Pertingo . pertineo

Pertranſeo . permeo

Peſſundo. obtero, protero, conculco

Phantaſticus, opinoſus

Pharus. pro Mar. 131. Ergo his omnibus ad bene de omni rep. ſperãdum, quaſi ſignum aliquod ſuſtuliſti

Philoſophaſter. minutus philoſophus. de D. 93. & de Sen. 95. Plebeius philoſophus uel minorum gentium

Phlegma . pituita

Phlegmaticus pituitoſus

Phyſiognomia. l. Phyſiognomon.

Phyſiognomus . phyſiognomon

Pignero. oppignero

Piſcatio . piſcatus

Planctus. plangor

Planeta. aſtrum, uel ſtella errans, ſtella uaga , ſidera quæ uocantur errãtia. de Diu. 127 de Somn. 128. Septem illi orbes

bes qui uerſantur retro contrario motu atque cœlum.de N.36. Quinque errantium conuerſio,de or.259, Eadem ſpacia quinque, ſtellæ diſpares motu cuiuſque conficiunt.de Na.36, Quinque ſtellæ quæ falſo errantes uocantur, & ibi. multa de ſtellis uagis,& 46,de D.83, 84,Et ſi ſtellarum motus curſusque uagantes noſſe uelis, quæ ſint ſignorum in ſe de locatæ, Quæ uerbo & falſis Graiorum uocibus errant, Re uera certo lapſu ſpacioq́. feruntur.de D.127.Luna, Mercurij ſtella,Veneris ſtella, Sol Martis ſtella,Iouis ſtella,Saturni ſtella: & ibi.Luna, Sol, Lucifer, Mercurius & reliqui,&c.de Vn.200.Tuſ. 161, 241, & 242.Tum illa non re, ſed uocabulo, errantia.)(.Infixa.

Planitudo.æquor, planicies.

Plantarium.planta,ſeminarium.

Planto.ſerere arbores.de Se.81.de L. 166 Seminare ſtirpes.cont.Rul.79, Facere oliuetum in aliquo loco, inſtituere uineam alicubi

Pleonaſmos.occultæ inſidiȩ.I.C. 104

Pleureſis pleuritis,lateris dolor.de or. 142.Craſſus lateris dolore conſumptus

Plico.complico

Plurimus.plurimum

Podager.podagricus,arthriticus

Penitẽdus ἀμεταμέλητος.At.101,et 102,Ego illi, quod de ſua ſententia deceſſerit,pœnitendum puto.

Populoſus.frequens, ut frequens municipium

Poſsibilis, δυνατός, quod in noſtrã poteſtatem cadit.con.Rul. 78. Vellem fieri poſſet,ut me,&c.de Fat. 140.De eo qđ poſsit fieri aut non poſsit, obſcura quȩſtio eſt, quam περὶ δυνατῶν appellant. Att.120, Poteſt fieri quod fit in multis quæſtionibus,ut,&c.& Epiſ.230, Poteſt fieri ut fallat.Quin.90.δυνατόν, quod noſtri poſsibile nominant, quæ ut dura uidetur appellatio, tamen ſola eſt.

Poſsibilitas.facultas, uires, uis. Off. 67,Si dares hanc uim M.Craſſo,ut poſſet,&c.

Potentia. pro facultate, quam Græci δύναμιν dicunt

Potator.uinitor

Potentia eſſe.eſſe poſſe

Practica.uſus,experientia.de L.158 Id autem incognitum eſt, minuſque in uſu neceſſarium. Itẽ, Aſsiduus uſus uni rei deditus,& ingenium & artem ſæpe uincit.pro Cor.64, Vſus eſt magiſter optimus.Off.31. Cognitio contemplatioque naturæ manca ſit, ſi nulla actio rerum conſequatur.ad Heren 16.Multarum rerum memoria, & uſus complurimum negotiorum

Practicus.experiens,uſu peritus, agitatus,exercitatus confitio.de or.91.In Att. 225. Magnum uſum in aliqua re habens.pro Cor 67. Aliquis rerum uarietate atque uſu ipſo iam perdoctus. Atti.32. ὁ πρακτικὸς βίος & 23.κατὰ τὸ πρακτικόν. pro Clu. 35.Vir magna prudentia uſu atque exercitatione prȩditus

Præcedo.præcurro,antegredior

Prædeſtinatio.Fatum

Prædeſtinare.deſtinare

Prædicamenta.attributa rerum,Summa rerum genera

Prædicari apud philoſophos.Tuſ.222 Inuidia non ſolum in eo qui inuidet dicitur,ſed etiam in eo cui inuidetur.Item, dici de aliquo

Prȩfoco.ſuffoco

Præmio.præmijs afficio

Præmium do,præmium tribuo, amplis uel maximis præmiis afficio, magnis præmiis ab aliquo donari, ad præmia legis uenire.

Præſagium,præſagitio,præſenſio

Præſentaneus.præſens

Prætextum.hypotheſis.l. Hypotheſis

Prætextus,nomen,ſimulatio,ſpecies, per ſimulationem iniuriæ,pro cauſa impum.pro D. 215, Cato per beneficium Cyprum relegatur.I.P.91. Multi cupidiores prouinciæ triũphi nomine tegunt ac uelant cupiditatem ſuam. Officio.60 Et tamen muri cauſam oppoſui ſpeciem honeſtatis, nec probabilem, nec ſatis idoneam

Prȩualeo.præſto

Praue.perperam

Præpono.l.Decorum

Primatus.principatus

Principaliter. προηγουμένως.

Principior.inſtituo

Priuatiuus.priuans

Priuus. orbus, inops, nudus,caſtus, uacans

Probiter.probe

Proceriter.procerius

Procliuiter.procliuius

Proculco.conculco,protero.

Prodigalitas.effuſio,profuſio

Prodigaliter.prodige

Prodigo.effundo,profundo,conſumo, diſsipo,dilapido,exhaurio,minuo,pecuniam in aliquam rem conijcio. off. 45, Iacturam patrimonij facio, rem familiarem dilabi ſino,patrimonium effundo.

Producere fructus, efferre fructus.

Proferre fructus.efferre fructus,ſegetes.& id genus.

Profectus. magnus progreſsus in aliqua ſententia.L.Progreſſus.

Profeſſor.magiſter alicuius artis.

Profunditas.craſsitudo

Progenero.progigno

Prolongo.traho,differo, profero, proueho,produco, prorogo, propago diem profero,tempus dirimo, amplius pronũcio,longum facio.pro L.160

Promptitudo,alacritas.pro De.144. Hoc mihi magnam alacritatem affert

Propalo.in medium profero,diuulgo, palam profero,palam recito

Propatulus.promptus

Properanter.feſtinanter,properans

Propere,feſtinanter

Properus.præproperus

Prophaſis.l.prætextus

Proponere quæſtionem. ponere quæſtionem,aut aliquid de quo quis audire uelit

Proportionaliter.pro rata portione.

Prorſum.prorſus

Proſa.ſoluta oratio,uerba ſoluta. de or.159.Verſus in ſoluta oratione prope modum adhibendos eſſe.& or 214. Iſocrates uerbis ſolutis numeros prius adiunxit,& 215

Proſtituo.corpus palam ad omnes libidines diuulgo,& uulgo. Poſt. 206. de Arte,257.pro Cæl.47, Mulier quȩ domum ſuam patefecit omnium cupiditatibus,palamque ſeſe in meretricia uita collocauit.& 45 Mulier uulgata omnib.mulier quæ ſe omnib. peruulgaret. Suetonius hoc uerbo utitur

Protector.patronus.Poſtq. 205. P. Lent.parens ac deus noſtræ uitæ, fortunæ,memoriæ,nominis

Proterue.petulanter

Proteruia.proteruitas

Prouentus,fructus.Ep.127

Proximior.interior,uicinus, citerior.

Puellaris.uirginalis

Pullatus.atratus

Pulmentarium. pulmentum

Pulpamentum. Q. F. 226. Et quȩris

Pulpitum.ſuggeſtum.pons.

Punitus.mulctatus

Puriter.pure

Puſillanimitas.timiditas,animus puſillus.Ep.20.Anguſtus animus & demiſſus.I. P.91. Anguſtus animus & paruus,imbecillitas.Atti.281.Infirmitas animi, egeſtas animi, anguſtiæ pectoris

Puſillanimiter.timide.officiorum 75, Quæ timido animo,humili,demiſſo,fractoque fiunt,ea non eſſe utili

Puſillanimus,timidus, qui paruo animo eſt..Atticum.7.& 217.Animi parum habens,uel nihil. pro Arch. 191. An uero tam parui animi eſſe uidemur omnes,qui,&c.Poſt.206.Aliquorum mentes anguſtæ & humiles.In A.261 Qui nimis ieiuno & anguſto animo eſt.

QVadrum,quadratum

Qualis qualis, cuiuſque modi, cuiuſmodicunq., qualiſcunque.

Qualitercunque.perinde,utcunque.

Quantitas continua & diſcreta. quantitas continuata & deuincta.
Quantitas. magni ſrumẽti numerus
Quiditas.l.Eſſentia .l. Vis.l.Notio
RAPINOR. rapio
Ratifico.ratum facio
Rationabilis. εὔλογον Attic. 206. Eſt εὔλογον, idque eram ſuſpicatus.et 236 εὔλογον
Rationabiliter. probabiliter, certa ratione.de D.112. probabili coniectura & ratione dicere aliquid
Rauceſco. raucus fio
Raucitas. vox obtuſa
Rebellio. defectio, alienatio, perduellio
Rebellis. qui a rep. deficit, perduellis. In C. 103. Nunquam in hac vrbe hi, qui a rep. deſerunt, ciuium iura tenuerunt
Rebello. a rep. deficio uel deſciſco, a rep. retrahor
Receptor receptator
Redargutio. refutatio, reprehenſio. Græce ἔλεγχος
Redditus. fructus, vectigal. Par. 125. Capit ille ex ſuis prædiis ſexcenta ſeſtertia. & 124. Tibi ex tuis poſſeſſionibus tẽtum reficitur, vt ex to tueri ſex legiones poſſis. Attic. 171. Fructus prædiorum, Par. 123. Ille ſumptus non modo ad fructum, ſed etiam ad fœnus eſt exiguus. & ibi. Ex meo tenui vectigali aliquid etiam redũdabit. Q.Fr. 296. Aſia parte aliqua ſuorum fructuum pacem ſibi ſempiternam redimat atque otium
Reduplico. conduplico
Refocillo. reficio, recreo
Regaliter. regifice
Regiſtro. in publicas tabulas refero.l. Renunciatio.I.V.94.
Regiſtrum commentarium, commentarios veteres dixerunt
Relatiuus. quæ ſub eandem ratiõẽ cadũt, vt locare, cõducere. Top. 224. Quæ cum aliquo conferuntur
Remordeo. moderi eſt melius cõſciẽtiu
Ren renes
Repreſentare: agere in cõſpectu, in oculis, ante oculos ponere
Repudium, repudiatio
Repulſio. repulſa
Reſpectus. ad priuatum dolorem, ad rationem reip.
Reſplendeo. reluceo
Reſtauro. reſarcio, reſtituo, inſtauro
Reſurgere a mortuis. Excitari ab inferis, reuiuiſcere
Reſuſcito. recreo, excito, ab inferis reuoco, ab Acheronte excito, vitam reſtituo, a mortuis excito. pro Mil. 117. 119
Reuiuiſco
Reuelo, trãdo, indico, profero, aperio, illuſtro, patefacio. Enunciare commiſſa indicere conſcios
Reuolutio. replicatio. circulus, orbis rotundus ambitus, conuerſio.
Rhetoricor. Attic. 246
Ranæ enim [illegible]
Circularis. iocularis, ridiculus
Ringo, ſubringor
Riſibilis. qui habet naturam vt ridere poſſit.
Rixoſus. concitus ad rixam
Robuſte. neruoſe
Robuſtitas gladiatoria totius corporis firmitas
Rubedo. Rubor
Ruditas. infirmitas ingenij ſtupiditas, ſtupor
SÆVIO. ſæuitiam in aliquẽ adhibeo, ſæuitatẽ in aliquem exerceo, crudelitatem in aliquem adhibeo
Salarium, merces, prẽmium. Salutifer. ſalutaris
Saluator, ſoter, ſeruator, conſeruator
Sane. ſalubriter
Sapidus. conditus
Satiatus. ſaturatus. ſatietate defeſſus.
Satum. ſeges
Scabo perfrico
Scabroſitas. ſpinæ differendi, aſperitas
Sculpo. perfrico. Et vt tu in hoc vlcere tamquã vnguis exiſteres. pro Do. 215.
Scibilis. quod ſcientia continetur. l. Opinabilis
Scintillo. igniculos iacio
Scire propter quid eſt. ſcire rẽ ex cauſa
Scire quia eſt. ſcire rem ex effectu
Scrupuloſe. nimis exigue & exiliter ad calculos reuocare amicitiam
Sculptor. fictor
Scurrilitas. obſcœnitas, ſcurrilis iocus
Seceſſus receſſus, locus remotus, ſolitudo, latebræ. de Am. 115. Remotus ab oculis populi
Secrete. ſecreto
Sectatio. aſſectatio
Sectatrix. conſectatrix
Secundo. ſecundo loco. de D. 133. Maxime fuit optandum, vt, &c. ſecundo loco, vt, &c. tertio, vt, &c. de Nat. 189
Secundum Lucam, Lucæ euangelium. autore Luca
Secundum virtutẽ, ex virtute viuere
Secundum quid. quadam ex parte
Secure. ſine cura
Semel, adhuc iterum
Senſatus. ſentiens
Senſibilis. habens ſenſum
Separatio diuortium, diſſidium
Septẽtrionalis. aquilonalis, ſub axe poſitus. ad ſeptẽ ſtellas. aliter, aquilonaris
Sequax Ac. 18. Erant qui illum gloriæ cauſa facerẽt ſperare etiam fore, vt qui ſe ſequerentur
Sero. grauiter, affirmate)(. per iocũ, per ludũ: per ridiculũ, ioci cauſa, ridicule
Seruа. ancilla, famula
Sigillo. ſigno, obſigno
Significatum. uis, notio, ſententia, poteſtas, ſignificatio
Simul natura. ſimul natura ordine
Simul tempore. ſimul temporis ordine
Solamen. ſolatium
Solummodo duntaxat, tãtũmodo ſolũ
Somnolentia. ſopor, languor. Somnolentus. ſomni plenus, ſomniculoſus, grauibus oculis. Top. 206
Sonaritas. canora illud etc. de Sen. 82
Sonorus. canorus
Sopio, conſopio. l. Sopitus
Sparſim, fuſe
Specialiſſima ſpeciẽs. ultima, extrema ſpecies, ſeu forma
Specialis. Præcipuus)(. Generalis. Off. 19. ſi
Specialiter. ſpeciatim, nominatim, ſed generatim proſcriptio eſt informata.
Specierum & ſpeciebus. formarum & formis
Sperma. ſemen
Spira. ſed eſt quaſi rudẽtis explicatio
Spiſſitudo. frequentia.
Spontaneus. uoluntarius
Spurcitia. lues
Sputo. l. Conſputo.
Studiodromus. qui ſtadium currit
Statuarius. fictor, qui ſigna fabricat. de Cla. 182. Polycleti Doryphorum ſibi Lyſippus aiebat eſſe magiſtrum
Sternutatio ſternutamentum
Stipendio. conduco
Subalterna genera. genera quorũ unũ ab altero continetur, uel quorum unum alteri genus eſt
Subalterno. ſubiungo, ut omnes artes oratori ſubiungere uel ſubiicere
Subcontrariæ propoſitiones. Aduerſis contrariæ
Subditus. al cui ſubiectus: vectigalis, Stipendiarius, cliens.
Subhaſto præconi ſubiicio.
Subiugatus, qui in dominatu alicuius eſt, ſubiectus
Subiugo. ſubigo, bello domo, iugũ ſeruile impono
Sublimitas. excelſitas.)(. humilitas.
Sublimiter. ſublime. Argumenta aut ex ſua ſumuntur atque natura, aut aſſumũ foris.
Subſcribere. obſignare tabulas.
Subſtantia. natura. l. Eſſentia
Sufficiens. contentus
Sufficienter. ſatis commode.
Sumptus. ſumptio
Superabundo. ſupero, ſuperfluo, abundo.)(. deſum
Superciliosus. qui uultu importuno eſt
Superficies. extremitas, libramentum Græce. ἐπιφάνεια
Superfluitas. redundantia
Superfluus. Superuacaneus, ſuperuacuus, redundans, quod ſuperſit. Superſtes

Superimpleo.

A Littera ſalutaris, quod nota eſſet abſolutionis. pro Mil. 11. Sus, roſtro ſi humi a litteram impreſſeris, tum propterea ſuſpicari poteris Andromacham Ennij ab ea poſſe deſcribi? 1. de Diu. 24.

A, præpoſitio, eiuſque uarius utendi modus.

Cui ne reditus quidem ad bonos, ſalutē a bonis potuit afferre de Leg. 191. A Bruto legi Antonij edictum, 16. Att. 23. ſub. datum. A ceteris ſilentium fuit. de Or. 3. 76. A calce ad carceres. de Sen. 76. Tantus eſt ex omnibus ſpectaculis uſque a Capitolio, tantus ex fori cancellis plauſus excitatus. pro Sex. 108. Numquam a cauſſis & iudicijs diſtrictior fui. ad Q. frat. 117. A certo ſenſu & uero iudicas. 11. fam. 16. in epiſt. D. Bruti. A certis & illuſtrioribus cohibere aſſenſum. Acad. q. ed. 1. l. 2. 85. Quibus ea res honori fuerit a ciuibus ſuis. pro Mil. Aberrant a coniectura. de N. D. 1. 71. Reliquæ pecuniæ uſuram Silio pendemus, dum a Faberio repræſentabimus. Att. 194. Legat ei grandem pecuniam a filio. pro Clu. 25. Si paterfamilias uxori ancillarum uſumfructum legauit a filio. Top. 9. Locus a frumento copioſus. 5. Att. 14. Quorum impunitas fuit nō modo a iudicio, ſed etiam a ſermone. pro Rab. 16. Cum Romæ a iudicijs forum reſederit. Att. Qui inuictum ſe a labore præſtiterit. Oſt. 1. 14. Iuppiterne cornicē a læua, coruum a dextra canere iuſſiſſet? 1. de Diu. 19 A loco deiectus. pro Cæcin. 63. A magiſtratibus nuda reſpub pro Dom. 46. A mane cenam quærere. 9 fam. 61. A mari ſupero 12. Phil. 334. hoc eſt, ſecundum mare ſuperum. Illam uſque a mari ſupero Romā proficiſci. pro Cluen. 152. Habeas eos a me commendatiſſimos. l. 12. Ep. 25. 19. A me hoc illi dabis. 14. Att. 25. A me ſit, ut eſt 11. Att. 5. Non ego hoc a me prompſi, ſed fortuito incidi in hunc ſermonē. de Or. 94. Quod prætori dare conſueſſent, quoniam ego non acceperam, ſe a me quodammodo dare. Att. 82. Vide ne hoc totum, Scæuola, ſit a me. de Or 85. hoc eſt, pro me, vel mecum. A me ſoluere. 5. Att. 52. A me tibi omnia paratiſſima. 6. fam. 17. Saluebis a meo Cicerone. Att. l. 6. 112. 18. At tu in illo ipſo tempore apud ſocrum tuam prope a meis ædibus ſedebas. in Piſ. 85. Etſi eram perterritus nō tam metu mortis, quam inſidiarū a meis. Som. Scip. 9. A mendacio contra uerum ſtare. in Bruto, 190. pro, cum. Sumus enim flagitioſe imparati, cū a militibus, tū a pecunia. Att. l. 7. 50. Cuius a morte hic tertius & triceſimus eſt annus. de Sen. 27. & 3. de Or. 5. hoc eſt, poſt cuius mortem. Mediocriter a natura inſtructus. in Bruto, 186. A nobilitate periculum. 2. de Diu. 69. Ego te abfuiſſe tamdiu a nobis & doleo, &c. fam. lib. 2. A noſtro aſpectu obliteſcunt orbes. de Vn. 47. Tranquillæ a Parthis. Att. l. 6. 110. 8. A patuis didicimus. 2. de Leg. 15. A patria eijci. in Piſ. 75. A pectore denudari 7. in Ver 27 Pollucem, ſeruum a pedibus meum, Romam miſi. Att. 122. A philoſophia naturali inſtructus, ab hiſtoria. in Bruto, 179. A Platone & Ariſtotele moderati homines. pro Mur. 58 In omni uerbo natura poſuit acutam uocē, nec una plus, nec a poſtrema ſyllaba, citra tertiam. de Or. 202. Proximus a poſtremo. de Or. 218. id eſt, ante poſtremum. A prima adoleſcentia. l. 1. Ep. 9. A prima ætate. l. 1. Ep 4 13. A primo, pro, a principio. Att. l. 16. 114. 6. de Fin. l. 5 38. A primo ſatu. de Fin. l. 5. 60. Quin ſuam uim retineat a primo ad extremum. de Fin. l. 4 27. A primo tempore ætatis. de N D 1. 5. A primis temporibus ætatis. Tuſc. lib. 5. 3. At vellem a principio audiſſe te amiciſſime admonentē. 98. Att. A principio fuiſſemus Lycurgei. 1. ad Att. 26. Quibus a principio innaſcitur ratio. de N. D. 2. 25. paullo poſt: Sapiēs a principio deus. A propinquis nudus, nulla cognatione munitus. poſt red ad Quir. 5. & 12. A pueto audiui 4. Acad. 105. A pueris. 1. Tuſc. 90. A pueritia. 2. Tuſc. 49. A puppi religatus. 2. de Inu. Si prætor dedit, a quæſtore numerauit, quæſtor a menſa publica, menſa aut ex uectigali aut ex tributo. pro Flac. 155. A quo caput ius repetendū. 2. de Leg. 45. A quo periculo defendite, iudices, ciuem fortem. pro Fon. 32. A rebus incertis aſſenſionem cohibuerunt Academici. de N. D. 1. 1. Nunciatū eſt uenisse eum a Roma. lib. 1. Acad. id eſt, ut uulgus loquitur, de prope Romā. Augures omnes uſque a Romolo decreuerunt. in Vat. 15. Ei qui a ſcripto diceret utiliſſimum fore. de Inu. 80. A ſe aliquid facere. de Or. 189. A ſe numerare. 7. Phil. 219. Ipſum a ſe ortum. de Fin. 8. Aut a ſe ponus, quam ab aduerſarijs ſtare. de Inu. 114. A ſenatu ſtare. in Bruto, 148. id eſt, ſtudere & fauere ſenatui. A ſententia ſtare. ad Her. 24. de Inu. 78. pro, confirmare ſententiam alicuius. Tam prope a Sicilia. in Ver. l. 7. 5. Sumptum haurit ex ærario, ſuppeditat a ſocijs. contra Rul. 72. Mare nunc quia a ſole collucet, albeſcit. Att. 250. A ſtupro, flagitio, mitra, crocota, &c. factus popularis. de haruſp. reſp. 40. Bacillum leuiter a ſummo inflexum. de Diu. 86. Scripſit Balbus ad me ſe a te quinctū de Finib. librum deſcripſiſſe. lib. 13. Att. 278. 4. id eſt, ex tuo librō. A te de me impetrare poſſunt. 15. Att. 15. in ep. Hircij. A te eſt beneficij magna pars. ad Brutum, 1. A te proficiſcantur, & per te ad exitum perducantur. 6. Fam. 29. in ep. Cæcinæ. A teneris unguiculis. lib. 1. ep. 6. 4. A tergo, a fronte, a lateribus tenetur. 3. Phil. 146. Propius a terra (prius dixerat, infra hanc, de ſtellis loquens) de N. D. 2. 38. Aliæ propius a terris, aliæ remotius. de N. D. 1. 61. de ſtellis errantibus loquitur. A teſtibus dicemus. ad Heren. 8. id eſt, ſecundum auctoritatem & uitam teſtium: cui opponitur, contra teſtes. Vt primum a tuo digreſſu Romam ueni. Att. l. 5. 3. 3. A ualentiore interire. Acad. 44. A uero longiſſime abeſſe. Acad. q. ed. 1. l. 2. 36. A ueritate deſciſcere. Acad. q. ed. 1. l. 2. 44. A uitæ prauitate ad deū conuertantur. de N. D. 1. 53. Id a uobis ei perſoluere me ſinite. A uoluntate ſcriptoris ſtare. de Inue. 78. id eſt, tueri uoluntatem.

Ab præpoſitio, eiuſq. uarius utendi modus.

Mars communis, qui ſæpe ſpoliantem iam & exſultantem euertit, & perculit ab abiecto. pro Mil. 42. id eſt, per abiectum & victū. Qui ab adoleſcentulo quæſtum ſibi inſtituiſſet ſine impendio. pro Quinct. 7. Ab adoleſcentia. 2. de Fin. 154. Sed hoc meditatum ab adoleſcentia debet eſſe, mortem ut negligamus. de Sen. 92. Nihilo magis ab aduerſarijs, quam a uobis facit. de Inue. 59. id eſt, pro aduerſarijs. Ab ærario pecuniam numerare. 5. in Ver. 152. Ab illorum ætate recens Homerus. de N. D. 62. id eſt, ante ætatem. Ab alia porta Capenas ager eſt. contra Rul. 79. Ab aliquo legare. Top. 9. pro Cluen. 25. Ab aliquo perſoluere. pro Plan. 83. Ab amico amante argentum accipere meretrix non uult: capitale facinus. de N. D. 1. 11. Ab amicorum negotijs. 1. Ver. 22. Ab amicis inops. pro Dom. 46. Ab amicis & exiſtimatione inops. 1. Att. 2. Ab Anaximene diſciplinam accepit. de Nat. de. 1. 20. Ab Antonio fictum crimen de Cæſare Octauiano. 12. fam. 49. Ab aſſumptione ſeparata eſt approbatio. 1. de Inu. 55. Ab Attilio Seruilio dicit ſe dediſſe, & a ſuis fratribus. pro Flac. 153. Tam prope ab domo. in Ver. 4. 5. Ab ea igitur, ut ſcribis, uenies. Att 214. id eſt, poſt eam auctionem. Qui ſunt ab ea diſciplina. Tuſc. 2. 6. Ab Egnatio ſoluat, quod tibi debet. 7. ad Att. 57. id eſt, ſumptam ab Egnatio debitore ſuo pecuniā tibi numeret. Ab Epheſo profectus. 3 Att. 8. Ab equitatu firmus. 10. fam. 11. in ep. Planci. pro, ob equitatum. Qui ſcirem quam paratus ab exercitu eſſes. lib. 8 fam. 10. in ep. Cælij. Ab exercitu paratiſſimi. 11. fam. 24. in ep. D. Bruti. Ab exiſtimatione inops. 1. Att. 2. Securos nos ab hac parte uidemus. li. 10. 24. 18. in ep. Plan. Vetus opinio eſt iam uſque ab heroicis ducta temporibus. de Diu. lib. 1. 1. Nec eſt quod ab his ad hominum uitam permanare poſſit. de N. D. 1. 3. Ab hiſtoria inſtructus. in Bruto, 179. Qui annus ei primus ab honorum perfunctione fuit. in Br. 143. id eſt, poſt. Ab hora tertia bibebatur. 2. Phil. 102. Ab humili ad ſummum. 2. Tuſc. 7. Miſimus qui ab illo pecuniam depoſitam noſtris recuperaret. in Rul. 74. Ab illo mihi mittas. 13. Att. 8. Ab illo tempore. pro Clue. 7. & 7. Ver. 6. id eſt, poſt. Ab imis unguibus uſque ad uerticem. pro Roſc. Com. 11. Ab ineunte adoleſcentia. fam 3. 22. Ab ineunte ætate. pro leg. Man. 1. Ab initio ætatis. lib. 4 Ep. 3. 11. Ab infima ara. Diuin lib. 1. 65. id eſt, ab infima parte aræ. Tres uiæ ſunt ad Mutinam, a ſupero mari Flaminia, ab infero Aurelia, media Caſſia. in Ant. 143. Ab infinito tempore fuit quædam æternitas. de N. D. 1. 16. Ab innocentia clementiſſimus. pro Roſc. Amer. 52. id eſt, erga innocētes. Ab nullo. pro Roſc. Am. 178. Firmos exercitus habemus ab occidente. Att 150. Vixit ab omni æternitate. Diuin. l. 1. 98. id eſt, ab æterno. Ab omni aſſenſu ſe ſuſtinere. Acad. q. ed. 1. l. 2. 46. Græci id ἐπέχειν dicunt, ut apud Lucian. ἐπέχω περὶ τούτου, καὶ ἀπεχομένῳ ſuſtineo me ab aſſenſione, uel inhibeo aſſenſionē, ut alibi loquitur Cic. Ille Græcus ab omni laude felicior. in Brut. 120. id eſt, ab omnibus magis laudabat. Ab omni re ſumus paratiores. 10. fam. 17. in ep. Planci. Cerimoniæ ab omni uetuſtate acceptæ. de haruſp. 250. Orba ab optimatibus concio. pro Flac. 6. Tum erat ab oratoribus quædam in foro ſolitudo. in Bru. 120. Ab re aliqua nudus & vacuus. 6. in Ver. 2. Tantumne eſt ab re tua otij tibi? Att. 12. 236 3. Non modo dicendi ab reo, ſed ne ſurgendi quidem poteſtas erat. pro Clue. 74. Nā Brutus ab Roma aberat. in Ver. Laterum inflexio non ab ſcena & hiſtrionibus, ſed ab armis, aut etiam a palæſtra. 188 Att. Ab ſe calamitatem deprecari. 3 in Ver. 121. Ab ſecundo herede nihil legat. pro Clue. 85. Ab ſingulari amore, quæcumque ſcribo, me tibi ſcribere. 9 Att. 26. in ep. Balbi. Numquam ab ſole lōgius diſcedit. de N. D. 2. 39. Ab ſuſpicione purus. de haruſp. reſp. 8. Ab Sylla & Pompeio cos. in Rul. 60. id eſt, a conſulatu Syllæ & Pompeij. Ab ultimo repetam ſuperiorum. de N. D. 1. 19. Ab, in compoſitione ſæpe mutatur in au. Or. 89.

Abs præpoſitio, idem quod a uel ab ſignificans.

Vna præpoſitio eſt abs, eaq. nunc tantum in accepti tabulis manet, &c. Quæ præpoſitio præter hæc duo uerba (abſugi & abſer) nullo alio in uerbo reperitur. in Or. 89. Tertio abs te die mihi tuæ litteræ redditæ ſunt. 5. Att. 5. Nonne abs te iudices abalienes? de Or. 137.

Abacus.

Ab hoc abaci uaſa omnia, ut expoſita fuerant, abſtulit. in Ver. 107. Abacos quamplures ornauit argento, auroq. cælato.

Abalieno.

Abalienantq. ab iis, in quibus hæc non ſunt, lib. 2. de Or. 98. Statim abalienant ſe, & inimicantur. de Pet. Conſ. 31. At uero Pompeii uoluntatem a me abalienabat oratio mea. in Anton. 167. Totum ſe a te abalienauit Dolabella. Att. l. 14. 316. Hominem clariſſimum abalienauerunt a ſenatu. ad Lent. l. 1 8. 10. Qui nos, quos fauendo [illegible] potuerunt, inuidendo abalienarunt. in epiſt. 7. Idemq. agros uectigales populi Romani abalienauit. in Rul. 67. Nonne abs te iudices abalienes? de Or. 132.

Abalienatus.

Hominem excellentem, nonnihil ſuſpicantem, te ab ſe a. illa epiſtula retinere potuiſti. in epiſt. 6. Eſſe animo abalienato. 2. Att. Iudices erant a Cæpione propter iudicia abalienati. de Or. 117.

Abalienatio.

Abalienatio quid. Top. 13.

Abauus.

Auus, proauus, abauus. de Cla. Or. 183. Iam duorum abauorum quam eſt illuſtre nomen. de Cla. Or. 112.

Abdico.

Id totum abdico atque reiicio. 2. de Or. 57. Abdicauerunt conſules. de N. D. 2 9. Abdicent ſe conſules magiſtratu. 2. de Leg. 32. Cum ſe prætura abdicaſſet. in Catil. 3. Treisq. partes aues abdixiſſent. Diui. l. 1. 31 Abdicare ſe libertate. 3. Phil. 131. Se magiſtratu. Diui. l. 2. 58. Tutela me a. cogito Att. l. 6. 111. 9.

Abdo.

Abdo me in bibliothecam 7 fam 49. In Aegyptum nos abdimus. Att. l. 9 191 5. Ego me, ut ſcripſeram, in Pompeianum non abdidi Att. l. 16. 336 6. Itaque abdidit ſe in intimam Macedoniam. epiſt. 217. Ille ſe in interiorem partem ædium abdidit. 56. Att. Domum ſe abdidit. in Piſ 63 Natura eas partes contexit atque abdidit. Offic. 25. Si qui ſe ita litteris abdiderunt. pro Arch. 9. Neque me in Arpinum hoc tempore abdam. Att. l. 10. 175. 7. Cum ſe ille fugiens in ſcalarum tenebris abdidiſſet. pro Mil. 109. Et ſeſe abdiderit in claſſem. epiſt. 150. In amici tui tabulas abdiderint. in Piſ 30. Abdere ſe in litteras. 7. fam. 58. Abdere ſe in terram. Diuin. l. 2. 59.

Abditus.

Vultus & frons animi eſt ianua, quæ ſi ſignificat uoluntatem a. eſſe ac retruſam, parui refert patere oſtium. de Pet. Conſ. 29. Nec aurum effoderetur penitus a. Off. 35. Audisne hæc Amphiarae ſub terram a. lib. a. Tuſc. q. 102. Abditi & penetrales foci. de haruſp. 257. Abditæ & obſcuræ res Acad. q. ed 1. lib. 2. 50. Venæ auri penitus abditæ. de Nat. de 56. Iacent in tenebris ab iſto retruſa atque abdita. 5. in Ver. 5. Hæc loca uenuſta ſunt, abdita certe & ſi quid ſcribere uelis, ab arbitris libera. 246. Att. Qui diſperſos homines in agris & in tectis ſiluestribus abditos, ratione quadam compulit in unum locum de Inuen 41. Epicurus autẽ qui res occultas & penitus abditas non modo uideris, ſed etiam ſic tractes, ut manu doceas. de N D. 1. 69.

Abdite.

Omnia ita condita fuiſſe, atque ita abdite latuiſſe uideantur. 4. Ver. 130.

Abdomen.

Abdomen inſaturabile pro Sex. 95. Abdominis uoluptates. in Piſ. 52. Ille gurges natus abdomini ſuo, non laudi atque gloriæ. In Piſ. 88.

Abduco.

Abduco equidem me ab omni reip. cura. lib. 3. ad Q. fr. 21. 5. Ab illis hominibus qui tum uerſati ſunt in rep. ad hanc hominum licentiam & libidinẽ me abduxiſti? 5. Ver. 182. Non abducat ſenſus noſtros multitudinis conſenſus a uero. 1. de Leg. 36. Brutus equitatum ad ſe abduxit Dolabellæ. in Ant. 256. Familiam abduxit 5. Ver. Curio te a meretricio quæſtu abduxit. in Ant. 569. Vxorem abduxit Decianus ab Amynta. pro Flac. 56. Maiores noſtri ab aratro abduxerunt Cincinnatum. 2. de Fin. Ita ut moues, quantum potero, me ab omnibus moleſtiis & angoribus abducam. epiſt. 70. Equidem uos abducam a teſtibus. pro Cæl. 41. Me interea nec domeſticus dolor, nec cuiuſquam iniuria a rep. abducet. ep. l. 5. 1. Q. Carolum filium abducamus ex acie. in Brut. 18. Vt a fide ſe abduceret. pro Flac. 64. Animum tamen a ſollicitudine abducerem. lib. 4. ep. ad Sulpit. ep. 3. Ne diſcipulum abducam times. l. 2. de Or. 23. Abducere a malis ad bona. Tuſc. q. l. 5. 64. Mentis aciem a conſuetudine oculorum. de N. D. 2. 52. Aliquem a ſtudiis. epiſt. 49. Animum a corpore. Tuſc. q. l. 1. 61 Animum a ſollicitudine, uel a uitiis & a moleſtiis. epiſt. 48. Animos a contraria defenſione 2. de Or. 162 Cogitationem a conſuetudine. Tuſc. q. l. 1. 51. Quem diſcipulum cupio a te abducere. de Or. l. 2. 25. Abducere legiones ab aliquo. in Ant. 226. Se ab angoribus & moleſtiis. l. [illegible], l 5. 15. 12. Seruum ab aliquo. pro Deiot. 149. Aliquẽ fide. pro Flac. 161. Auferre & abducere aliquid. pro Quinct. 15. Quod non poterunt (cuſtodire,) id auferre & abducere licebit. pro Quinct 57. Abducuntur homines nõnumquam ab inſtitutis ſuis magnitudine pecuniæ. in Ver. 202. Vt quam minime animus a cogitationibus abduceretur. 5. de Fin. 150. de Democrito qui ſe priuauit oculis. Ne ars tanta propter tenuitatem hominũ, a religionis auctoritate abduceretur ad mercedem atque quæſtum. de Diu. 99. Nec abducat, ut tear aut in exiis totam Etruriam delirare, aut, &c. 1. de Diui. 65. Abduci a rebus gerendis ſtudio inueſtigationis ueri. Off. 1. 29. A uero, falliq. de Fin. l 5. 57. Nec enim ab iſto officio abduci incommodo meo debui. Læl. 8. Ipſos in latomias abduci imperauit. 7. Ver.

Abductus.

Tertiam Iſidori Mimi filiam ut abductam a Rhodio tibicine. in Ver. 165. Abductam ab opinionibus, & a ſenſibus. pro, Separatam & ſeiunctã. Acad. q. ed. 2. l. 2. 152. Naue a prædonibus abducta 7. Ver.

Abeo.

Sed abeo a ſenſibus. Acad. q. ed. 2. l. 2. 82. hoc eſt, Ceſſo de ſenſibus diſputare. Nunc abeo ad uulgi opinionem. lib. 3. Off. 112. Quid ad iſtas ineptias abis, inquies? pro Sex. Roſc. 25. Quin tu abi in malam peſtem malumq. cruciatum: in Ant. 257. Et iidem abeunt qui uenerant. de Fin. lib. 4. 6. Tum abeunt, tum recedunt ſtellæ. de Nat. de 2 57. In quos ſumptus abeunt fructus prædiorũ. 11. Att. 2. Abiit ille annus. pro Sex. 60. Abiit hoc modo hic dies. 11. fam. 22. in ep. D. Bruti. Abiit illud quod tum me ſtimulabat. 13. Att 37. Abiit tua nauſea. 14. Att. 13. Abiit peſtilentia. 14. fam. 2. Prætor de ſella ſurrexit, atque abiit. in Ver. 254. Abiit tempus pro Mur. 6. Abiit ad deos Hercules. 1. Tuſc. 51. Illa mea abierunt. in epiſt. Non hoc tibi ſic abibit. in Cat. id eſt, non hoc impune feres. Abi nunc, populi fidem implora. 10. fam. 71. in ep. Pollionis. Abeamus a fabulis. Diu. lib. 2. 16. Res abiret ab Apronio. 5. in Ver. 125. Vt ne longius abeam. pro Cæc. 303. Ne longius abeam (per parentheſim dictum) pro Roſc. Amer. 26. Numquid cauſare, quin ab iudicio abeas turpiſſime uictus? pro Q. Roſc. 51. De ſuis bonis ita dat, ut ab iure non abeat. in Ver. 99. Non abieris longe. 7. fam. 36. id eſt, non procul petenda fuerunt exempla. Abite ad deos. Tuſc. lib. 1. 27. Abire e uita. Tuſc. lib. 1. 60. de Fin. 164. De prouincia. 4. in Ver. 38. Non poſſe iſtæc ſic abire. 14. Att. 1. Et ſi hoc fortaſſe non poterit ſic abire: tamen audebo te ab hac Academia noua ad ueterem illam uocare. 5. de Fin. 13.

Abiens.

Cum abiens conſulatu, ſum domum reductus. lib. 1. Att. 11. 8. Magiſtratu. in Piſ. 3. de Leg 40. Atque abeuntem magiſtratu concionis habendæ poteſtate priuauit. epiſt. lib. 5. a. 17.

Abitus.

Nunc autem ne poſt abitum quidem huius importuniſſimæ peſtis quiſquam reperiretur. 5. Ver. 106.

Aberro.

Aberro. 12. Att. 49. id eſt, abduco animum ab illis cogitationibus. A quo homine iamdudum non aberrat oratio tua. de Or. 122. Animus aberrat a ſententia. 7. Phil. 217. Si ædilis uerbo, aut ſi ritu aberrauit, ludi non ſunt rite facti. de har. 249. Sed redeat unde aberrauit oratio. 5. Tuſc. 95. Non multum ab Herilli leuitate aberrabimus. 4. de Fin. 66. Ne ab eo, quod propoſitum eſt, longius aberret oratio. pro Cæcin. 295. Aberrare coniectura. 14. Att. 49. A coniectura. 12. Phil. 534. de N. D 1. 71. A leuitate. de Pet. 212. A miſeria. 12. Att. 60. A norma, regula, præſcriptione naturæ. Acad. q. ed. 2. lib. a. 130. Propoſito. Tuſc. lib. 1. 66. A propoſito de Fin. lib. 4. 44. Vt etiã ſi aberrare ad alia cœperit (oratio.) Off. 1. 187.

Auerrana

Aberrans.

Vtriſque a communi utilitate aberrantibus. pro Lig. 12.

Aberratio.

Aberratio a dolore. 12. Att. 49. A moleſtijs. 15. fam. 47. id eſt, auocamentum.

Abſero.

Et abſer noluerunt, & auſer maluerunt? Or. 89.

Abſugio.

Abſugites. Orat. 89.

Abhinc.

Horum pater abhinc duo & uiginti annos eſt mortuus. in Ver. 113 Annis amplius xxv 160. Att. Quæſtor Cn. Papirio conſuli fuiſti annos quattuordecim. 3. Ver. 22. Annis quindecim, pro Roſc. Com. 21.

Abhorreo.

Abhorreo ab urbe relinquenda. epiſt. 27. Abhorret ab hominis conſtantia. de Diui. 134. A ducenda uxore abhorret. 128. Att. A ſcribendo prorſus abhorret animus. Att. lib. 2 21. 1. Auris atque animus a nobis abhorret. in epiſt. ad Octa. Illius uoluntas a me abhorret. epiſt. 28. Talibus uitiis abhorrent. de Fat. 141. A quo mea longiſſime ratio uoluntasq. abhorrebat. 4. Ver. 7. Omnes illum aſpernabantur atque abhorrebant. pro Cluent. 16. Cum ab ea ſententia Pompeius ualde abhorreret. ep. lib. 7. 2 5. Sin plane abhorrebit, & erit abſurdus, ut ſe contineat, admonebo. de Or. 116. Abhorrebit oratio ab utilitate eorum qui audient pro Sext 8. Quam ualde Bibuli uoluntas a me abhorreret. ep. lib. 2. 16. 10 Tanta temeritas, ut non procul abhorreat ab inſania. pro Sex Roſc. 29 Vt a rebus cognitu dignis abhorreat. de Fin. lib. 3. 30. Abhorrere a conſuetudine communis ſenſus. de Or. 86. A ratione. Tuſc. lib 4 18 A ſapientia plurimum. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 29 A ſuſpicione. pro Cæl 19. Vt hoc tantum ab eo facinus non abhorrere uideatur. pro Clue 133. Abhorrere ab oculorum auriumq. approbatione. Offic. 1. 179. Se ab his nuptiis abhorrere reſpondit. pro Clue. 19. Abhorruiſſe ſemper ab optimo ciuitatis ſtatu. in Ant 210.

Abhorrens.

Numquam a genere iſto, ſtudio ac uoluntate abhorrens fui. pro Fl. 147. Oratio ſpinoſa a ſenſibus abhorrens. de Or. 91. Homo a iuris ſtudio non abhorrens. de Or. 99. A noſtris ſtudiis non abhorrens. epiſt. 97. Abhorrens ab auribus uulgi 3. de Or. 38. Delectus adhuc quidam inuitorum eſt, & a pugnando abhorrentium. Att. l. 7. 132. 4.

Abies.

Toſti alti ſtant parietes, deformati, atque abiete criſpa. Tuſc. 200.

Abiegnus.

Abiegnæ trabes. ad Her. 12.

Abigo.

Partum medicamentis abegit. pro Clu. 24. Pecus abegerunt, in P. 97. Abige muſcas. 2. de Or. 137. Peſtem abige a me. Acad. 22. Bacillum prope me, quo abigam, ponitote. 1. Tuſc. 166. Equarum greges abigandos curare. Acad. 22.

Abactus.

Præterea greges nobiliſſimarum equarum abactos. 4. Ver. 13.

Abijcio.

Quæ cum audiſſem, abieci conſilium profectionis. 156. Att. Ego me plurimis pro te ſupplicem abieci. pro Mil. 76 Polycrates anulum, quo delectabatur, in mare abiecit. de Fin. 146. Senatus auctoritatem abiecit. Att. lib. 1. Scaurum iampridem Pompeius abiecit. Q. fr. l. 3. Ne de Planco quidem ſpem adhuc abiecit. Brutus Ciceroni, l. 11. 11 2. Omnem noſtram de rep. curam abiecimus. ad Pæt. lib. 9. 21. 4. Qui ſuas omnes cogitationes abiecerunt in rem tam uilem, tamq. contemptam. Læl 31. Se in puteos abiecerunt. de Pro. 70. Abiecerat poſtulationem triumphi 8. fam. 14. in ep. Cælii. Sic te ipſe abiicies, atque proſternes, &c. Parad 16. Vt ſe abiiceret in herbam. 1. de Or. 15. Cui tali in re libenter me ad pedes abieciſſem. Att. l. 8 153. 2. Nam cum ceteras animantes (natura) abieciſſet ad paſtum de Leg. lib. 1. 39 Cum Marcellus ſe ad Cæſaris pedes abieciſſet. ad Sulpit. lib. 4. 10. Quanta contentione abiecerim Titium interceſſorem. 10. fam. 17. Abiecero libenter triumphum. 9 ad Att 20. id eſt, conſilium ſiue cogitationem de triumpho. Si conſilium faciendi belli abiecerit. in Catil. 35. Abiicere ædificationem. 13. fam. 2. id eſt, conſilium de ædificatione. Amorem alicunde. 2. Phil. 84. Aedificandi concilium. 74 Att. Dolorem. 11. Att. 42. Ergo in poteſtate eſt abiicere dolorem, cum necipſi tempori ſeruientem. Tuſc. lib. 3. 55. Abiicere famam ingenii. 9. fam. 36. Gloria parta non delectari, totamq. abiicere atque deponere. Planco, lib. 10. 12. 11. Abiicere haſtas. pro Mur. 42. Humanitatem ſuam. pro Lig. 10. Memoriam. 8. Phil. 255. Obedientiam. Off. 1. 145. Suſceptum onus abiicere. pro S. Roſ. 20. Abiicere ſcutum de aliquo. 15. Att. 48. Abiicere ſe. Tuſc. lib 2. 48. Timorem. epiſt. 178. Vitam. 3 Att. 31. Abiicere uoluntatem diſcendi ſimul cum ſpe perdiſcendi. de Or. 121. Amorem omnem abieciſſe. in Ant. 175. Cave exiſtimes me curam abieciſſe reip. Pæto, l. 9. 24. 11. Abieciſſe Hiſpaniam: Aegyptum cogitare 9. Att. 47. id eſt, abieciſſe conſilium de Hiſpania.

Abiectus.

Hic abiectus non tam ad pedes, quam mores, ſenſusq. noſtros. pro Cæl. 54. Abiectus gemitus & flebilis. 2. Tuſc. 97. Homo contemptus & abiectus. contra Rul. 85. Abiectus plane & fractus. 11. fam. 30. Ipſe enim abiectus pari fortuna. epiſt. l. 4. 13. 3. Abiecta metu filia. in Catil. 118. Humilis & abiecta oratio. in Or. 112. Abiecti hominis & ſemiuiui furorem petulantiamq. fregiſtis. in Piſ. 24. Abiectum excitaui. 1. Att. 41. Abiectum excitaui quantum potui. 5. Att. 42. Quem hominem contemptum, abiectum Romæ uidebamus. in Rul. 91. Deiectum ſe atque abiectum fore, niſi per te ſit reſtitutus. Lentulo, lib. 1. 5. 13. Priuatum neque ſummiſſum & abiectum eſſe oportet, neque, &c. lib. 1. Off. 173. Ciuitatem abiectam metu ad aliquam ſpem libertatis erexit. pro Dom. 20. Tam abiectam compoſitionis ſpem non deſperatiſſimam eſſe puto. 9. Att. 26. in ep. Balbi. Nihil abiectum, nihil humile cogitant. 5. de Fin. 103 Animo perculſo & abiecto eſſe. 40. Att. Abiecta cunctatione facere aliquid. Off. 15 Clodius, abiecta toga, ſe ad generi pedes abiecit. 55. Att. Fracti & abiecti. 4. fam. 25 Cum ipſi inter nos abiecti neglectiq. ſimus. de Fin. l. 3. 53. Abiecti comicorum ſenarii. in Or. 107. Verba non abiecta. de Cla. 186. Hoc ſi contemnimus, eũ abiectos putamus illos. Acad. q. ed 1. lib. 2. 121. In quibuſdam eſt animus abiectior. de Amic. 107. Abiectiore animo me futurum. Lent. lib. 1. 9. 36.

Abiecte.

Nequid abiecte faciamus. Tuſc. 387. Nec abiecte tuli. 3. Phil. 143.

Abiectio.

Quid debilitatio atque abiectio animi tui, &c. in Piſ. 69.

Abintegro.

Vtrum exiſtimatis minus operis eſſe, unam columnam efficere abintegro nouam, nullo lapide rediuiuo, an quattuor illas reponere. 3. Ver. 104.

Abiudico.

Vbi plus mali, quam boni reperio, id totum abiudico atque reiicio. de Or. l. 2. 57. Iudicabit Alexandriam regis eſſe, a pop. Rom. abiudicabit. de Leg Agr. 51 Abiudicare aliquid ab aliquo. contra Rul. 74. Nulla res, quæ non ab eo, imperio iſtius, abiudicaretur. 2. Ver. 8. Abiudicant ſibi libertatem. pro Cæcin. 72. Rationem ueritatis ab hoc ordine abiudicari. in Ver. 77.

Abiungo.

Demoſthenes ſe ab hoc refractariolo iudiciali dicendi genere abiunxit. 2. Att. 2.

Abiuro.

Abiurare mihi certum eſt, quam dependere. 1, Att. 15. Tuſcul. lib. 3. 14.

Ablego.

Hæc (legatio) a fratris aduentu me ablegat. Att. lib. 2. 33. 4. Adhibuit quos ablegarat. in Ver. 125. Qui cauſſam norint, ablegat. in Ver. 125.

Ablegatus.

Dimiſſo atque ablegato conſilio. 4. Ver. 52. Remoto atque ablegato uiro. 7. Ver. 66.

Ablegatio.

Ablegationem aliquam nimirum iſta oratio poſtulat. 3. de Leg 14.

Abluo.

Tui clariſſimi nepotes ſuo ſanguine abluerunt inimicorum crudelitatem. ad Her. 28. Perturbatio animi placatione abluitur. Tuſc. 222. Iactantur fluctibus, ut numquam abluantur. pro S. Roſc. 30.

Abluens.

Vlyſſi pedes abluens. 5. Tuſc 66.

Abnuo.

Non recuſo, non abnuo. pro Mil. 77. Nihil enim umquam abnuit uoluntas tua meo ſtudio. Fa. 4. Intelligas quid quiſquam concedat, quid abnuat. 2. de Fin. 5. Abnuere a ſe commiſſum facinus. de Leg. 164. Abnuitas te aditi. 3. de Or. 90.

Abortio.

Si hæc (pecunia) ſolutio legatorum, & non merces abortionis appellanda eſt. pro Cluc. 25.

Abortus.

Tertullæ nullem abortum. Att. lib. 14. ſ 18. 2.

Abrado.

Nihil litium tectore abradere. pro Ceci. 228.

Abraſus.

Supercilia penitus abraſa. pro Q. Roſ. 48.

Abripio.

Repente te a terra abripuit. 3. de Or. 80. Vt eum, etiamſi natura Parentis ſimilitudine abriperet, &c. 7. Ver. 25. Verres abripuiſſe Cererem uidetur. 1. Ver. 226. In uincula abripi. in Ver. 205.

Abreptus.

Ad quæſtionem abreptus eſt. pro Cluc. 72. Tēpeſtate abreptus. pro Lig. 142. Abreptum frumentum ab aratoribus. 5. Ver. 139. Quæ complexu parentum abreptos filios ad necem duceret. 3. Ver. 4.

Abrogo.

Abrogat orationi fidem meditationis & artificij ſuſpicio. 1. ad Her. 17 Abrogauit Tib. Gracchus collegæ poteſtatem interceden-di. 3. de Leg. 25. Qui tantum auctoritate, dicendiq. ualuit, ut legē Semproniam frumentariam populi frequentis ſuffragiis abroga-uerit. de Cla. Or. 118. pro Mur. 4 Abrogare alicui fidem iuriſiuran di. pro Roſc. Com. 26. Imperium alicui Brut. 26 & 3. Off. 53. Legē. de Inu. 79. Per legem Clodiam promulgare, abrogare, derogare, obrogare 4. Att. 65. 5. Abrogare alicui magiſtratum. 4. in Ver. 98. Aequaliter omnibus abrogatur fides. Acad. q. ed. 1. lib. 2 35. Abro-gari ea lex non poteſt. 2. de Leg. 18. Huiuſmodi leges cenſerem tamē abrogandas. in Phil.

Abrogatus.

Cui legi abrogatum, uel derogatum ſit. ad Her.

Abrogatio.

Abrogatio legum. 3. Att. 38.

Abrumpo.

Abrumpere ſe latrocinio. 14. Phil. 405.

Abruptus.

Ita re, quam ſcribis, abrupta. Att. lib 11. 211. 1.

Abruptio.

Abruptio corrigiæ. Diui. lib. 2. 67. Dubio rerum exitu, abruptio iſta quam ſcribis. 11. Att. 4. A B S, Vide ſupra poſt A B.

Abſcedo.

Iam abſcedet ſimul ac molam & uinum inſperſeris. 2. de Di-uin. 55.

Abſceſſus.

Abſceſſus ſolis a nobis. de Nat. 7.

Abſceſſio.

Ad corpora tum acceſſio fieret, tum abſceſſio. de Vni. 55.

Abſcindo.

Tunicam eius a pectore abſcidit. in Ver. 236. Poſt autem ceruicibus caput abſcidit. Phil. 11. 292.

Abſciſſus.

Abſciſſæ res de Prou. Conſ 18.

Abſciſio.

Per abſciſionem ſignificatio quid. 4. ad Her. 139.

Abſcondo.

Studioſius opprimi & abſcondi. pro S. R. 38.

Abſconditus.

Nihil de abſcondito iure pontificum dicam. pro Dom. 241. Erant fortaſſe gladii, ſed abſconditi. in Ant. 180. Aperire fontes abſconditos. ad Her. 25. Non obſcurum opinor, neque abſcondi-tum. 2. Ver. 11.

Abſcondite.

Ea nec acutiſſime, nec abſcondite diſſeruntur. 3. de Fin. 3. Impli cite & abſcondite. de Iu. 70.

Abſoluo.

Nec tam facile interrupta contexo, quam abſoluo inſtituta. de Leg. 157. Senatorum urna copioſe abſoluit. 2. ad Q. ſt. 10. 8. Hunc hominem Veneri abſoluit. in Ver. 113. Qui eam partem, quam Apelles inchoatam reliquerat, abſolueret. 3. Off. 12. Abſoluerent id omne & perpolirent. de Vniu. 59 Neque a iudicio ſe abſoluat. pro Roſc. Com. 21. Vitam beatam perficiant atque abſoluant. 4 de Fin. 95. Abſoluere aliquem iniuriarum. ad Her. 10. Iuriſdictionem. epiſt. 55. Hanc igitur intuens, debet inſtitutum quaſi ſignum abſol uere. de Fin. l. 4. 29. Seruus ille innocens omnibus ſententiis abſol-uitur. 6. Ver. 90. Reus ut abſolueretur non peto. 1. Ver. 13. Dialogos confici & abſolui. Att. 209. In omni natura neceſſe eſt abſolui ali-quid aut perfici. 2. de Nat. de 49. Vita beata ſapientis abſolui non poteſt, ſi, &c. de Fin. 81.

Abſolutus.

Sutorio atramēto abſolutus. epiſt. 139. Druſus erat de præuarica-tione abſolutus. Q. ſi. lib. 2. 16. 12. Abſoluta conſtitutio quid. 1 ad Heren. 24. 1. de In. 21. & 2. 172. Omnis honeſtas, perfecte abſoluta eſt. 4. de Fin. 51. Simplex & abſoluta neceſſitudo. de Inu. 83. Vita beata confecta & abſoluta. de Fin. 83. Video non te abſolutum eſſe improbitatis, ſed, &c. 3. Ver. 50. Quo ſit ut illam ueram & abſolutā eloquentiam nemo conſequatur. In abſoluta iuridiciali conſtitu-tione quid quæratur. 2 ad Her. 52. Abſoluti olim iudicio quæ face re ſolio. pro Syl. 66. Itaque & maieſtatis abſoluti ſunt permulti. pro Clue. 91. Abſolutæ preces. pro Plan. 275. Abſolutum per ſe. Part. 138. Quod autem abſolutum, id eſt uiitus, quaſi perfectio na turæ omniumq. rerum. 1. Acad 31.

Abſolute.

Breuiter & abſolute. ad Her. 4. Subiungimt abſolute. Top. 223. Perfecte atque a. beatos effici. 4. Tuſc. 58. Sed undique perfecte & a. ita pares, ut. &c. 4. Acad. 101. Omnes ſapientes ſemper feliciter, a. fortunate uiuere. 3. de Fin. 41.

Abſolutio.

Abſolutio in partitione quid. 1. de Inuen. 47. Virtus, rationis abſolutio definitur. 5 de Fin. 69. Cæli abſolutio perfecta. de Vni. 201. Gabinij abſolutio, lex impunitatis putatur. ad Q. Fr. 3 28. Ab-ſolutio maieſtatis. Appio, lib. 3 11. 2. Magna cauſa abſolutionis. pro Font. 21. Decimus annus poſt uirginum abſolutionem. in Cat. 112 Abſolutionem in oratione deſiderio. de Or. 95. Habitus in cor-poris aut animi abſolutione conſiſtit. de Inue. 65.

Abſonus.

Vox abſona & abſurda. de Or. 146. Sunt quidam aut ita lingua hæſitantes, aut ita uoce abſoni. 1. de Or. 56.

Abſorbeo.

Abſorbet orationem. pro Sex. 10. Hunc abſorbuit quidam æſtus gloriæ. de Cl. 191. Ne abſorbeat nos æſtus conſuetudinis. 2. de Leg. 8. Res cito abſorbere. in Ant. 173.

Abſtergeo.

Abſtergebo omnem dolorem. 2. Q. fr. 24. Abſterſiſſes mihi om-nem metum. 9. fam. 40. & 11. 59. Vt non modo omnes abſterſerit ſenectutis moleſtias, ſed, &c. Cat. 2. Abſtergere fletum. 14. Phi. 407. Abſtergere omnem luctum. Tuſc. lib. 3. 57.

Abſtergens.

Oratio ægritudinem abſtergens. Top. 218.

Abſterſus.

Fuligine quaſi abſterſa. in Ant. 177.

Abſterreo.

Melius eſſet, uetas, prohibes, abſterres. 3. de Or. 90. Neminem a congreſſu meo, nec ianitor meus, neque ſomnus abſterruit. pro Plau. 273. A pecuniis capiendis homines abſterrere. in Ver. 137.

Abſtineo.

Abſtinet ſe ab iniuria. de Fin. 113. Abſtinebam me oſtreis & mu renis. 9 fam. 47. Vix a ſe manus abſtinuit. 4. Tuſc. 129. Faba Pytha goræi ſe abſtinuerunt. de Diui. 133. A quibus ne tu quidem iam te abſtinebis. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 51. Numquam profecto a me ſacri-legas atque impias manus abſtinebit. in Ant. Non abſtineat ſe ma ledictis. ad Brut. 52. in ep. Bruti. Abſtinere animos. 2. in Ver. 23. Ab alienis mentes, oculos, manus abſtinere. lib. 1. de Or. 96. Abſti-nere manus ab alienis pecuniis. in Ver. 236 Iniuria. Off. 3 94 Liti bus & iurgiis. Diui. lib. 1. 86. Maledicto. in Ant. 161. & 287. Att. Pe cuniis locupletum non abſtinere. Att. lib. 9. 175. 5. Abſtinere ſe ſce lere. 2. Phil. 32. Quam ut manus ab illo appellatore abſtinerentur. 8. Ver. 123.

Abſtinens.

Homo mirifice abſtinens. Att. 81. Prætorem, Sophocle, decet non ſolum manus, ſed etiam oculos abſtinentes habere. Off. 19.

Abſtinentia.

Quod ad abſtinentiam attinet. 5. Att 105. 2. Nulla alia re con-ciliare facilius beneuolentiam multitudinis poſſunt ij, qui reipub. præſunt, quam abſtinentia & continentia. Off. 2. 114.

Abſti-

Abſtinenter.

Abſtinenter homine uerſato. pro Sex.30. Modeſte ſe geſſit & abſtinenter. in Sall.81.

Abſtraho.

Pompeium maioris gloriæ cupiditas ad bellicas laudes abſtraxit. de Cla. Or.188. A conſpectu omnium abſtraxit. de Or.156. De matris huius complexu auelles atque abſtrahet. pro Fonte. 30. Nihil eſt quod ex tanto comitatu uirorum ampliſſimorum me abſtrahas. pro Syl.6. Ne abſtrahamus ab hac exercitatione & conſuetudine dicendi forenſi. 1. de Or.40. Mors non a malis, non a bonis abſtrauiſſet. 1. Tuſc.132. Si quas copias a Lepido abſtraxiſſent. Planc. Ciceroni, lib.10.18.10. Si ab hac abſtraxeris. Acad.q. ed.8.lib.2.105.ſub. diſciplina. Vt ab illis nullo me unquam tempore aut commodum abſtraxerit, aut, &c. pro Arch.9. A cetera uuum abſtrahere. pro Syl.168. Abſtrahere ſe quam maxime a corpore. Som. Scip 33. A diſciplina.4.Acad.204. A rebus gerendis. Cat.14. Abſtrahere a ſeruitio ciuitatem noſtram. ad Brut.50. in ep. Bruti. A ſimilitudine Græcæ locutionis ſe abſtrahere. de Cla. Or. 188 Abſtrahere ſe a ſollicitudine. pro Deiot.27. Abſtrahere milites ab aduerſarijs. epiſt.154. A ſenſu mentis abſtrahi. de Diuin.97. A ſinu gremioq. patriæ abſtrahi. pro Cæl 50.

Abſtractus.

Conſilio Cæſaris ab imperio abſtractus. in Ant. 189. Animus abſtractus diuino inſtinctu. de Diui.94. Abſtractus animus ab integra certaq. ratione. 4. Tuſc.59.

Abſtrudo.

Cumq. mane me in ſiluam abſtruſi denſam & aſperam. Att. lib.12.241.5. Natura in profundo ueritatem abſtruſit. Acad.9.

Abſtruſus.

Abſtruſus animi dolor. pro Dom.218. Nullus tam abſtruſus, quem non olfecerint. contra Rul.63. Abſtruſas inſidias alicui ponere. contra Rul.63. Abſtruſa omnia, ſecundum Empedoclem. Acad. q.ed.1. lib.2.15. Sequitur diſputatio copioſa illa quidem, ſed paullo abſtruſior. 4. Acad.58.

Abſum.

Itaque & domo abſum & foro. ad Sulpit. lib.4.6.10. Vnde longe abſum. in Brut. 177. Procul abſum ab re ipſa & locis. epiſt.33. Quod ab ea propius abſum. Cat.69. Sed ab eo plurimum abſum. de Fin. lib.3.5. Abes propius. 1. Att.3. A multis & magnis moleſtiis abes. epiſt 47. Domus a foro longe abeſt. pro Cæl.41. Abeſt a me filius tuus. ad Brut.6.1 Abeſt ab illo maleficium. 2. ad Her.35. Abeſt enim non longe a me. per parentheſim. de Sen. 51. Non multũ abeſt ab inſania. 3. Tuſc.8. Quid abeſt huis homini, quod, &c. pro Cor. Balbo. Abeſt a uirtute tua & fide. 11. fam.4. in epiſt. M. Bruti & Caſſij, id eſt, alienum eſt. Abeſt ab eo bidui ſpatio. 10. fam.34. in ep. Planci. Prorſus nihil abeſt, quin ſim miſerrimus. 11. Att.33. Tantum abeſt. in Ant.238. de Nat.58. Off.9. Tantũ abeſt, ut, &c. Brutus Ciceroni, lib.11.10.10. Abeſt enim hiſtoria litteris noſtris. 1. de Leg.4. Extrinſecus ea ducuntur quæ abſunt, longeq. diſiuncta ſunt. Top.5. Abſunt a nobis omnes hæ difficultates. 4. ad Her. 242. Abſunt longe gentium. 12. fam.47. Aberam iter unius diei. epiſt.245. A quibus (caſtris) aberam bidui. Att. lib.5.104.5. A qua ſuſpicione ille aberat plurimum. 4. Ver.42. Multum ab iis aberat L. Fufius. in Brut.117. Abſui magnam partem conſulatus tui. in epiſt. A turpitudine numquam abfuit. ad Her.6. Abſuit ab oculis ueſtris. pro Syl.55. Numquam enim ab oculis meis abfuerunt. Att. li.13.278.6. De libris loquitur. Longe aberit, ut, &c. 4. Acad. 209. Aberit non longe, quin hoc a me decerni uelit. 9. Att.33. Nomen ipſum crucis abſit a cogitatione. pro Rab.11. Abſit ſuſpicio auaritiæ illiberalitatiſq. 2. Off.94. Vis abſit. pro Flac.164 Abeſſem ab eo millia paſſuum triginta. 11. fam.22. in ep. Brut. Si abeſſet res a nobis. 14. fam.12. Quot millia fundus ſuus abeſſet ab urbe. pro Cæcin.29. Marius cum a ſpe conſulatus longe abeſſet. 3. Off.103. Qui cum abeſſent aliquot dierũ uiam. pro Planc. Paullumq. cum eius uilla abeſſemus. 1. Acad.2. Quod Diana abfuiſſet domo. 2. de Nat.100. Et ego ab iſta laude non abſim. 8. Att.159.12. A quo mea culpa abſit. ad Cornif. lib.12. epiſt.22. Eodem cælo ne quid abſit eorum quæ a Deo effecta ſunt. de Vni.58. Cui nihil abſit, quodq. undique aptum atque perfectum, expletumq. ſit. de Nat.2.26 Intelliges ferendam eſſe fortunam, præſertim quæ abſit a culpa. ad Torq. lib.6. epiſt.2.7. Me qui Antronio abfuerim, Syllam defendere. pro Syl.10. Abeſſet alicui, pro deeſſe. pro Syl.10. Quid huic abeſſe poterit de maximarum rerum ſcientia? 1. de Or.25. Abeſſe nõ poteſt quin, &c. in Or.138. Abeſſe plures dies cũ licet. 2. de Leg. 2. Propius. 8 Att.52. A bello. in Ant.227. id eſt, animum a bello alienum habere. A conſilio quid agendi. 7. Att.65. A ciuilibus controuerſiis, & ab omni contentione. 10. Att.29. in ep. Cæſaris. A crimine. pro Roſc. Am.35. A culpa. pro Roſc Am.33. A domo. in Ver.

252. Nihil abeſſe a me longius crudelitate. pro, a nulla re me abeſſe longius. ut alibi ſæpe. 9. Att 65. in ep. Cæſaris. Abeſſe a miſerijs. epiſt.47. A patria. Tuſc.q. lib.5.76. A pertinacia belli. 15. fam. 41. A principibus, a puris, a religioſis. de haruſp. reſp.49. A reprehẽſione. epiſt. l.10.23. A ſcelere. 214. Att. A ſenſu. pro Arch. 22. i. non ſentiri. A ſtudiis. pro Plan.51. A ſuis. 6. fam.12. Longiſſime a uero. Acad.q.ed.2.l.2.36. Ab eorum conſiliis. 10. Att. 28. in ep. Cæſaris. Ab iniuria. 16. fam.9. Quid ab his tot maleficiis ſceleris abeſſe uidetur? pro Amer.18. Hic tu ea me abeſſe urbe miraris, in qua, &c. lib.5. ep.15.7. Abeſſe ex loco. pro Cæcin.14 Ex urbe. pro Plan.55. Abeſſe in altercationibus 4. Att.32. Te abfuiſſe tam diu a nobis doleo. epiſt.18. Abfuiſſe tantum ab iſto ſcelere, ut, &c. 3. Att.22.

Abſens.

Tecum, dum aberis, abſens loquar. Off.67. Abſentis deſiderĩ. epiſt.255. Non patiar fieri, ut abſentis eius ratio habeatur. in An. 565. Vt abſentis ratio haberetur, ferebamus. 7. Att.25. Abſentis rationem ſui haberi nolle. 16. fam.15. Abſenti mihi ſcripſerunt, & coram promiſerunt. 12. fam.28. in ep. Lentuli. Abſentem te cogitatione ſum complexus. 3. fam.45. Abſentem memoria colam, reditum ſpe expectem. 15. fam.53. Expoſtulationes cum abſente. 2. Q. fr.1. De abſente ſecundum præſentem iudicare. in Ver.117. Abſentium omnium rationem ſacerdorum comitiis poſſe haberi. ad Brut.13. De abſentibus detrahendi cauſſa dicere. Off.1.187.

Abſentia.

Abſentia leuior. Att.228. Confer abſentiam tuam cum mea. in Piſ.28.

Abſumo.

Dicendo tempus abſumere. pro Quin.6.

Abſumptus.

Sic abſumpta obſeruatio. 1. Acad.20. Sic corpus clade horribili abſumptũ extabuit. 2. Tuſc.32. Ex Sophoclis uerſib.

Abſurdus.

Sin abhorrebit, & erit abſurdus, ut ſe contineat admonebo. de Or.116. Res abſurda. pro Cor.62. Vox abſona & abſurda. de Or. 156. Illud quam incredibile, quam abſurdum. pro Syl. 42. Eſt hoc quidem auribus animiſq. hominum abſurdum. pro Roſc. Com. 11. Nam & non ſortiri abſurdum eſt, &c. de Prou. Conſ.30. Modo ne quis illud tam ineruditum abſurdumq. reſpondeat. 4. Acad. 238. Abſurdoq. ſono fontes & ſtagna cietis. 1. de Diui.25.

Abſurde.

Abſurde & inuſitate ſcriptæ epiſtolæ 1. Q. fr.42. Abſurde canere. Tuſc. 177. Si ſapientes ſint, dicit abſurde. 2. de Fin. 37. Nihil tam abſurde dici poteſt, quod non dicatur ab aliquo philoſophorum. Diui. l.2.93. Quo quid abſurdius dici aut exiſtimari poteſt? 8. Phil.236. Nihil abſurdius. de Fin.73.

Abundo.

Mulier abundat audacia. pro Clu. 56 Siue deeſt naturæ quidpiã, ſiue abundat atque effluit. Diuin. l.1.57. Abundauit in eo genere rerum Theophraſtus. 3. de Leg.21. Earum rerum, quibus abundaremus, exportatio 2. Off 17. cui contrarium eſt Egere. ibid. Cum abundare debeam, cogor mutuari. 15. Att.31. Si abundare cœpero. de Iuue.80. Abundare & Defici, contraria. pro Clue. 146. Abundare conſilio. epiſt.153. Omnibus copiis. Off.3.31. Doctrina & ingenio. 3. de Or.34. & 4. ep. 82. Aequaliũ familiaritatibus & cõſuetudine propinquorum. 5. Tuſc. Honoribus. 10. epiſt. 10. Ingenio. de Or. 158. Bellicis laudibus. 1. Off. 111. Otio. Tuſc. l.2.24 Orationem omnibus ornamentis abundare. pro Cor.58. Abundare porco, hœdo, agno, gallina, lacte, caſeo, melle. Cat.52. Præceptis, inſtitutiſq. philoſophiæ. 1. Off.1. Rebus. 4. de Fin.35 Rebus omnibus circumfluere atque abundare. 5. Ver.8. Abundare ſapientia. in Piſ. Verbis ſonantibus, uberibusq. ſententiis. Tuſc. lib.1.51.

Abundans.

Non erat abundans, non inops tamen. de Clar.186. Quis tam abundans copiis? pro Corn. Abundans pecunia. pro Quin.7. Supellex non illa quidem luxurioſi hominis, ſed abundantis. 2. Phil.76. Homo abundanti doctrina. de Or.92. Græci non ſolum ingenio & doctrina, ſed etiam otio, ſtudioq. abundantes. de Or.86. Abundantior ingenio, ſapientia. in Piſ 50. Et rerum copia & ſententiarum uarietate abundantiſſimus. 2. de Or.32.

Abundantia.

Abundantia amoris, pro ſingulari amore. 1. fam 29. Copiarum abundantia magna. de Iuue.83. Abundantia rerum. Tuſc. l.5.44. Suppeditare alicui omnium rerum, quas natura deſiderat, abundantiam & copiam. de Amic.112. Atque in omnium rerum abundantia uiuere. Læl.48. Abundantia ingenij præſtare. Acad.q ed.2. l.1.13. Non abundantia otij, ſed amoris erga te. 7 fam.5. Ne cum infinita quidem uoluptatum abundantia. de Fin.3.52.

Abun-

Abundanter.

Abundanter demonſtratum eſt.ad Her.16. Abundanter loqui de aliqua re.de Or.122. Tamen alijs diſputationibus occurrunt abundantius,alijs anguſtius. Top.21.

Abunde.

Abunde tibi adſunt omnia.ad Brut.5.4. Etiam ſi non a. ponitur, non omnino caret. Cat. 44. Erit a. ſatisfactum tou huic quæſtioni.2. de Diui.4.

Abuolo.

Fluit corporis uoluptas & prima quæq. abuolat. de Fin.87. Quidam legunt Auolat,ſiue Aduolat.

Abutor.

Abuteris atomorum regno,atque licentia. de Nat.14. An abutimur gloria nominis?Acad.q.ed.1.lib.2.132. Immoderate facilitate noſtra abutuntur. epiſt.183. Sermone aliquo pro mandatis abuſus ſit.Att.lib.7.131.7.Quouſque tandem abutere Catilina patientia noſtra? in Cat.1. Non abutemur Titi Annij tribunatu. pro Mil.Vt ignoratione tua ad hominis miſeri ſalutem abuterer. pro Lig.1.Abuteretur obſequio meo ad omnes res. 10. fam.31.in epiſt.Planci. Vt abuterentur omni ſuo ſcelere & perfidia ad exitium meum.3.Att.19. Quæ igitur ſtudia magnorum hominum ſententia uacationem habent,eadem publici muneris, ijs concedente repub. cur non abutamur?.lib.9 epiſt.6.11. Abuti communi conſuetudine ſermonis.Fat.19. Feſtiuitatibus inſolentius. Or. 214. Fortunis hominum ad cupiditatem. 7. Ver. Gloria nominis.4. Acad. 25. Legibus ad quæſtum. pro Roſ. Am.32. Nomine alieno ad ſuos quæſtus.5.Ver.50. Intemperanter & otio & litteris.Tuſc.l.1.5. Ornamentis pro ſpolijs. pro Qu.18. Sagacitate canum.de Nat.56. Tempore.3.in Ver.26. Verbo.3.de Or.93. Viribus corporis.1.de Iuue.Abuſi immoderate præmijs.11.fam.48. in ep.Matij.

Abuſus.

Abuſus in uſufructu locum non habet. Top.8.

Abuſio.

Abuſio.4.ad Her. 200.1. Or.50.

Ac.

Alia dicentis,ac alia ſignificantis diſſimulatio. de Or.162. Ac de officio defenſionis meæ,ac de ratione accuſationis tuæ,&c. dicendum nobis erit.pro Mur.Omnia contra ſunt ac dixiſti.in Ver. 202.Ac fuit tempus cum,&c.de Or.85. Ac me quidem.de Iuu.42. Virtutem non minis,& ni ac metu tradi.de Or.106. Tectis urbis ac mœnibus arcebis.1.in Cat.24.Ac ne forte mirere cur, &c. lib.5. ad Lucceium,ep.12 33.Ac nec quis forte.de Or.85. Sit ſane hoc de noſtris ædibus,ac non de publicis templis. Si illa lex eſt,ac nō uox ſceleris & crudelitatis tuæ.pro Dom.98.Ac nō uereor,ad Lucceium,lib.5.ep.12.19.Contrarium decernis, ac paullo ante decreueras.in Ver.100.Hebes æque ac pecus.de Diui.89.Ego omni officio,ac potius pietate.Lent.lib.1.Ac primo quidem,&c.de Or.68. Non mihi par ratio,cum illo eſt,ac tecum fuit.de Nat.60. Ac uide quid differat. In Ver.64.

Accedo.

Illud accedit incommodum.pro Quin.1.Huc accedit ſummus timor.pro Roſ.Am.6.Accedit eo,quod,&c.Att.l.1.8.2. Eodem accedit,quod,&c.5.Ver.120. Accedit eodem uulgi opinio. epiſt.57. Accedit enim quod patrem,&c amo.Att.l.13.27.2. Quorū (Quiritum) poteſtas proxime ad deorum immortalium accedit.pro C. Rab.Voluntate certe proxime accedimus.Off.3.2.;Qui ad ſapientiam proxime accedunt.Læl.36.Duobus ſummis L.Philippus accedebat.in Brut.89. Ad Appij Claudij ſenectutem accedebat, ut cæcus eſſet.de Sen.15. Ad ſimilitudinem enim deo. propius accedebat humana uirtus.lib.1.de Nat.133.Acceſſit huc. Cælius Ciceroni,lib.8.2.3.Caſſio,&c. animus acceſſit. Att.l.5.108.5. Annus tertius acceſſit deſiderio noſtro.ad Q.fr.289. Acceſſit illa quoque cauſſa.pro Roſ.Am.2. Dolor acceſſit bonis uiris.12.Att. Acceſſit operi manus extrema.de Cla.Or.65.Comitius acceſſit.Att.23. Tamen acceſſit propius.pro Cæc.16. Eo acceſſit ſtudium doctrinæ. pro Roſ.Am.26.Qui acceſſiſtis Ennam, uidiſtis ſimulachrum Cereris.in Ver.225.Acceſſerunt in cumulum manubiæ.pro Leg.Ag. 65 Accedet ad Italiam.10.Att.22.Cum accederem Pompeianum. 16.Att.23. Et ad Cæſarem ſupplex accederet. Sulpitio,l.4.4.10. Quod tam prope accederet ad ſimilitudinem tuæ litteræ. Att.l.7. 122.3.Quo plus ſibi ætatis accederet.l.1. de Or.132. Si tibi ad aurem acceſſiſſet.5.Ver.113. Cum autem paullum iam roboris acceſſiſſet ætati.pro Cæl.58. Non putas fas eſſe uerbum ex ore exire cuiuſquam quod non iucundum & honorificum ad aures tuas accedat.in Vat.2. Quam maximus cumulus accedat ad eam liberalitatem.ad Cornif.lib.12.25.19. Præſertim cum acceſſerit nihil noui. Torquato,l.6. Accedere actorem cauſſæ alicui. 2.in Ver.2. Ariminum.12. Philipp.335. Accedere has cohortes.8.Att.44.in ep.Pompeii,pro, ad has cohortes. Et alteram (quartanam) leniorem accedere. lib.7. Attic. 22.2. Neque tanta fortunis omnium pernicies poteſt accedere.5. Ver.3. Sed uelim tibi perſuadeas, me huic tuæ uirtuti proxime accedere. Bruto, l.11.21.7. Prædones accedere incipiunt.in Ver.255. Noctu accedere.in Ver.262. Accedere tuto.in Ant.244.Ad amorem quidem nihil poterat accedere.lib.15.epiſt.Accedere ad Aquinum.2.Philip.103. Ad Brundiſium.8.Att.52. Ad cauſſam.4.in Ver.65.pro Sex.37. Ad conditionem.8.Att.56.Ad conditiones,uel pactiones.5. in Ver.57. Ad diſciplinam.in Ver.110. Magnum pondus acceſſit ad tollendam dubitationem.Oppio,lib.11.29.1.Accedere ad facinus, uel coniurationem.pro Syl.45. Ad honores. pro Flac.81. Ad imperium uel exercitum. 5.Phil.196.Non audebit accedere ad ludos. in Piſ.52. Accedere ad magiſtratus,uel rempub. 3.in Ver.22. Ad pace etiam enim magnitudinem animi doctrina uberior acceſſerat. de Sen 31.Accedere ad manum.Att.l.2.16.14. Ad beneficii memoriam. 283.Att.Ad multa.de Leg.170.Ad numeros proxime accedit.Or. 216.Accedere ad odium.de haruſp.244.Iucundiſſima conſuetudo accedit ad hæc officia.Cornifi.l.12.28.3. Ad pedes ſigillatim accedere.Att.9.Ad periculum.1.in Ver.35.pro Cor. Bal.19. Ad rationem.pro Quinct.51.Ad rem gerendam.Off.1.105. Ad temp. pro Roſc.Am.2. Ad remp. liberandam.Brutus Cic. l.11.10.9. Ad ſcelus.2.Phil.75.Ad uirtutis ſummam accedere nihil poteſt.4.de Fin. 109.Accedere ad uerum magna ex parte,aut quā proxime. Acad. q.ed.1 l.2.36.Accedere proxime ad uerum. Acad.q. ed.1. lib.2.45. Ad urbem.epiſt.46. In ædes. pro Cæc.27. Pittacus accedere quempiam uetat in funus aliorum. de Leg.183. Accedere in Macedoniam.10.Phil.278.In opidum.in Ver.211.In prouinciam.Att.l.5. 104.4. In regnum. in Piſ.39.In ſenatum.7. Att.21. Ad eas cum accederetur.pro Cæcin.

Acceſſus.

Acceſſus ad urbem nocturnus. pro Mil. 111. Acceſſus & receſſus æſtuum marinorum lunæ motu gubernantur. Diui.l.2.25. Acceſſus popularis.1.ad Q.fr.19. Acceſſus & digreſſus lunæ ad ſolem.de N.D.2.37.Acceſſus diſceſſusq. ſolis. de N.D.2.15. Acceſſus & receſſus ſtellarum.Diui.l.2.70.Acceſſum ad res ſalutares, & a peſtiferis receſſum.de N.D.2.24.Id a tuis litteris,quas ad me de acceſſu tuo miſeras,diſcrepabat.Att.l.2.16.18. Vt luna acceſſu & receſſu ſuo ſolis lumen accipiat. 3. de Or.98. Acceſſus facere.9. fam.30.

Acceſſio.

Acceſſio aut deceſſio. de Vni.23. Quid igitur hunc paucorum annorum acceſſio iuuare potuiſſet?Læl.10. Acceſſio legitima commendationis tuæ.7.fam.15.Ad priſtinas clades acceſſio.in Piſ.99. Quod paucis annis magna acceſſio facta eſſet.Tuſc.l.3 58.Fieri tamen permagna acceſſio poteſt. de Fin.1.44. Cum ad corpora tum acceſſio fieret,tum abſceſſio.de Vni.55. Acceſſio ad necem alicuius.in Piſ.66. Magna tamen facta eſſet acceſſio. Tuſc.l.4.31. Ad ſingula medimna multi ſeſtertios, multi quinque acceſſiones cogebantur dare.4. Ver.92. Quantum acceſſionis ex noſtro amore fieri poteſt.13.fam.35. Magnam attulit acceſſionem tua uoluntas erga me.l.16.Att.341. Hanc Scaurus demolitus, acceſſionem adiunxit ædibus.Off.1.193. Populus publice coactus eſt ei conferre lucri tritici modium XXVI, & acceſſionem H-S. M M.5.Ver. 64. Nec nummorū acceſſionem cogebatur orator dare.5. Ver.97. Hoſtibus acceſſionem facere. ep.134. Vtrum acceſſionem decumæ,an deceſſionem de ſumma fecerit?pro Rab.19. Magnam etiā perditi hoſtes acceſſionem ſibi feciſſent.Plancus ad Cic. l.10. Eorum neque acceſſione meliorem uitam fieri, nec deceſſione peiorem. Off.3.15. Acceſſiones tibi fient & fortunæ & dignitatis.2. fam.2. Acceſſiones fieri meritorum meorum in dies.10. fam.18. in ep.Planci. Timarchides ſuo labore, ſuiſq. acceſſionibus uſus. in Ver.3.

Accelero.

Si accelerare uolent.in C.105.

Acceleratio.

Orationis enuntiandæ acceleratio clamoſa. ad Her.20.

Accendo.

Deus ipſe ſolem quaſi lumen accendit.de Vni.40.Quaſi lumen de ſuo lumine accendat.1. Off.78. Litterarum lumen accendere. pro Arch. 188. Præclare enim ſe res habeat, ſi hæc accendi,ac ſic commoueri a te poſſunt.1.de Or.56.

Accenſus.

Luna radiis ſolis accenſa.de Som.128. Iam accenſas faces ad

huius

huius urbis incendium comprehendi. in Piſ. 3.

Accenſus.

Accenſus Neronis. Ver. 3. Accenſum ueteres Rom. imperatores non temere, niſi ex libertis ſuis deligebant. 1. ad Q. fr. 9. Accenſo atque lictoribus in funere utuntur. 2. de Leg. 57.

Accerſo.

Ex agris homines accerſit. Q. fr. 308. Accerſit alter coſ. deſignatus Siculos. Ver. 1. 17. P. Veſtium ad ſe accerſit. Ver. 7. 89. Artes accerſitas ex urbe, cum domo haurire non poſſes. in Brut. Accerſiuit ad ſe, promiſit, intercedit, dedit. ad Att. lib. 1. 11. 9. Accerſas ultro & attrahas id, cum uitare potueris. ad Brut. 54. in epiſt. Brut. Qui te ex toto, namq. criminibus elapſum ſtatuarum nomine accerſat. Ver. 4. 100. Accerſere aliquem. 2. Att 3. hoc eſt, ob rem aliquam. Accerſere librum. 16. Att. 30. Malum ultro accerſere. Att. 288. Optimum quemque ad ſe accerſere. in Ver. 217. Nec accerſere res inanimatas. Ver. 7. 37. Accerſere & euocare, diuerſa, pro Deiot. 8. Accerſendi facultas 276. Att.

Accerſo, pro Accuſo.

Capitis eum accerſierunt de Inue. 74. Ipſe alterum iterum ambitus crimine accerſeret. pro Cæl. 12. Accerſitus maieſtatis. lib. de Inue. 2. 154. Quod tum magis inuidioſo crimine, quàm uero accerſeretur. 4. Ver. 78.

Accerſitus.

Nicias a Dolabella in magno opere accerſitus. Att. lib. 13. 183. 7. Accerſitus & doctus Italus. pro Cæl. 14. Religio ex ultimis terris accerſita in urbe conſedit 35. Att. Cur ea quoque accerſita aliunde. Tuſ. 4. 5. Ab cæteris nationibus adſcita atque accerſita ſacra. 6. Ver. 102. Cauendum, ne accerſitum dictum putetur. 2. de Or. 142. Studia doctrinæ aliunde accerſita. Tuſc. 209.

Accerſitus, us, ui.

Nam cum ueniſſem ad eum accerſitu ipſius. lib. 1. de N. D. 23.

Accido.

Accidit calamitas. ad Cluuium l. 13. 8. 3. Calamitas propter auaritiam accidit. in Ver. 2. 57. Accidit dolor. 8. Ver. 119. Si quando dubitatio accidit. Off. 53. Id accidit prætoris iniquitate. pro Quinct. 2. Accidit perincommode, quod eum nuſquam audiſti. t. Att 48. Nihil præter opinionem accidit. pro Planc. 12. Accidit ut ſubito interiret. 263. Att. Accidit præter optatum. in Piſ. 86. Quid accidit, ex æterna ueritate, cauſſarumq. continuatione conflixit. de N. D. 1. 39. Quæ iucunda ex humanitate alterius homini accidere poſſunt, ex illo accidebant. 1. Att. 3. l. 1 acciderunt iam, & impendent. 8. Att. 21. Accidit ipſi non ingrata mihi acciderunt. pro Planc. 48. Timebam enim ne euenirent ea quæ acciderunt. lib. 6. Thorani. 21. 3. Quæ ſcribis ad me, maxime iucunda acciderunt ad App. l. 3 10. 11. Acciderat opus eſſe. 6. fam. 38. Si quid mihi humanitus accidiſſet. 1. Phil. 7. Si quid pupillo accidiſſet. lib. 2. de Inue. Si quid tale accidiſſet ut. 16. Att. 9. Cum admiraret quid accidiſſet noui. lib. 15. 2. 14. Att. lib. 6. 111. 10. Si quod tempus accidiſſet. Ver. 1. Acciderit tibi gratius opportuniuſq. 6. fam. 27. in ep. Cæcinæ. Quæris quid acciderit de iudicio. 10. Att. Quidquid aduerſi acciderit. 4. Acad. 218. Quidquid acciderit, a quo mea culpa abſit, animo forti feram. 12. fam. 48. Nihil acerbius accidere potuit. de Or. 127. Accidere ad animum. 3. Att. 34. Ad aures. pro Sex. 95. Ad pedes. 1. Att. 32. Exuſtiones terrarum accidere certo tempore neceſſe eſt. de Som. 139. Accidere caſu: contrarium eſt, Accidere conſilio. Tuſcul. lib. 4. 53. Accidere repentino motu: contra, Meditatum & præparatum inferri. Off. 2. 39. Nec accidere poſſe, ut ipſe unquam a ſe deſeratur. Tuſc. lib. 1. 45. Nihil accidere, nihil euenire. lib. de Diui. 104. Maxime ſi id diuinitus accidiſſe potuit uideri. in Par. 44. Nihil mali accidiſſe Scipioni puto: mihi accidit, ſi quid accidit. in Læl. 10. Accidiſſe tibi ea gratiſſima. 3. fam. 1.

Accio.

Tu inuita mulieres, ego acciuero pueros. 48. Att. Si is accierit, accuſaram. 13. Att. 62. Qui hunc Alexandro filio doctorem accierit. 3. de Or. 78. Accire uoluptatem. 5. de Fin 160. Accire, pro inuitare. 5. Att. 2. Haruſpices acciendos ex Etruria putaremus. de haruſp. 249.

Accitus.

Cicero arreptitius, accitus. in Cic. 270. Quinque primi accita … 1. Ver. 56.

… in loquendi

Accipio quod datur. 2. de Or. 100. Hunc locum idem ego te accipio dicere. 2. de Leg. 7. Quæ contioens animus accipit ad cognitionem deorum. 2. de Nat. 219. Nunc primum hoc aures tuæ criminis accipiunt. 4. Ver. 15. Improbitate eorum qui epiſtolas accipiunt. Q. fr. Morbum, quo male accipiunt Stoici Epicurum tuſ. 7. fam. 46. Ne tenuiſſimam quidem auditionem de ea re accepi. 3. de Cælim ad Cic. l. 8. 1. 6. Quærenti ex te ea quæ parum accepi. Att. l. 8. 145. 2. Accepi tuas Nat. D 4. Id ego in eam partem accepi. Att. 1. 8. 145. 2. Accepi tuas literas ad tertium Kal. Maias. Sulp. lib. 4. Accepi tuas literas a Philotimo. 7. Att. 63. tuas Placentiæ. Q. fr. l. 2. 16. 1. Accepi literas a Philotimo. Att. l. 2. 58. Numerium Numeſtium libenter accepi in amicitiam. Att. l. 2. 58. Ab his obſides accepi. Catoni, l. 15. 4. 30. Rempub. illis accepi tem poribus eam, quæ pæne amiſſa eſt. Poſt red. 3. Magnam ex epiſtola tua accepi uoluptatem. Q. fr. lib. 3. 24. 4. Non accepi alter. 9. fam 32. id eſt, intellexi. Tam bonus gladiator, rudem tam cito accepiſti 2. Phil. 82. Nos Aſia accepit admirabiliter. Att. l. 5. 1… 2. Leniter clementerq. hominem accepit. 6. Ver. 78. Quidquid eſt da tum, libenter accepi Att. l. 1. 9. 5. Male accepit Epicurus Nauſiphanem magiſtrum. de N. D. Iſte qui aliquanto plus cogitaſſet, male accepit uerbis Rabonium. 3. Ver. 100. Accepit diſciplinam ab Anaximene. de N. D. 1. 20. Accepit prædia in æſtimationem. Rutil. lib. 13 9. 4. Præclarum a maioribus morem accepimus. 3. Off. 57. A maioribus accepimus morem rogandi iudicis. Q fr 315. Sic enim a maioribus noſtris accepimus. 1. Ver. 33. Et tamen ſic a patribus accepimus. Cat. 16. Tamen hoc accepimus. Acad. q. ed. 1. lib. 2 55. id eſt, audiuimus ex relatione aliorum. Has a noſtro Q. Tiuoio ſordes accepimus. Att. l. 5. 110 4. Humanitatem iis tribuere debemus, a quibus accepimus. Att. 1. Vt de Hercule & Libero accepimus. 3. de Fin. 105. De quibus memoriam accepimus. de Amic. 36. Vt de Socrate, itemq. Caio Lælio accepimus. 1. Off. 127. Cum Græcas literas M. Catonem in ſenectute didiciſſe accepimus. 4. Acad. 11. Sed quod ab illo acceperant. Lentulo, l. 1. 9. 56. Quæ geruntur, accipies ex Pollione Lent. lib. 1. 6. 1. Sed bonam in partem accipiet. Att. l. 3. 67 1. Eadem, lib. 11. 215. 10. Quanto hoc accipiet aſpe rius. 9. Att. 5. Hoſpitio agreſti accipiemus. Att Ad omnia accipe. ad App. lib. 3. 7. 4. Accipe, pro audi, attende. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 93. Accipite enim optimi adoleſcentes. in Cat. 35. A quo eodem ille & agendi acciperet præcepta & loquendi. 3. de Or. 78. Quo te modo, inquit, accepiſſem, niſi iratus eſſem? 4. Tuſc. 128. Egone, ut beneficium accepiſſet in contumeliam, &c. Att. l. 15. 322. 3. Quod ille ob rem iudicandam pecuniam accepiſſet. 2. Ver. 14. Quod rogas, ut in bonam partem accipiam, ſi qua ſunt in tuis literis, quæ me mordeant: ego uero in optimam. Att. l. 12. 215. 10. Teneo enim te quo animo accipias. ad Caſſ. l. 15. 16. 5. Quod dicam, in bonam partem accipias. 12. ep. ad Brut. Vt quam in partem tu accipias, mi nus laborem. ad App. lib. 3. 7. 18. Hoc uelim accipias, ut ego ſcribo. epiſt. 144. Vt uolet quiſq., accipiat. pro Deiot. 18. Velim ſic hoc accipias, ut a me dicitur. de haruſp. reſp. Vt luna ſolis lumen accipiat. 3. de Or. 98. Sed quæro locupletem tabellarium accipiat. Q. fr. lib. 3. 14. 13. Accipiatis ſine offenſione quod dicero. Imperat ut decumas ipſi publice accipiant. 5. Ver. 59. Id tu, ſi aliter acceperis ac debuit, leniter. 10. Att. 39. Qui acceperit plurimum de bonis, quæ patriſiam fuerint, quam moreretur, poſſidendo. 2. de Leg. 47. Audierit aliquid, legerit, iſta ipſa præcepta acceperit. lib. 2. de Or. 47. Cum tantum reipub. uulnus acceperit. 7. Ver. Patienter accipere admonitionem. pro Arch. 253. Aeſtimationem te aliquam putes accipere. ad Papir. l. 9. 16. 22. Accipere aliquem magnificentiſſimo hoſpitio. Diu. lib. 2. 63. Male accipere aliquem uerbis. 4. in Ver. 39. Accipere aliquem uehementer. 10. Att. 18. Accipere aliquid uiendum. Off. 1. 71. Alterum patienter accipere, non repugnantem. Læl. 76. Accipere auribus. 8. Phil. 252. Accipere beneficium. Brut. lib 13. 13. 2. Accipere calamitatem. 7. in Ver. 79. pro L. Manil. 31. pro Syl. 1. & 7. Phil. 229. 4. ad Her. 106. Cum imparatam iam Campanam accipere uolui. Att. lib. 8. 160. 3. pro, capere. Accipere cauſam. in Piſ. 5. Conditiones. ad Tyro. l. 14. 11. 7. Conſulem. Brut. 27. Detrimentum. 5. Phil. 198. pro L. Manil. 9. Dolorem. ad Brut. 9. 4. pro Dom. 74. & 1. Phil. 10. Durius hoc mihi uiſum eſt a. quam uellem. 1. Att. 4. 5. Phil. 173. 12. fam. 54. Fama & auditione a. Off. 68. Fiduciam. pro Flac. 40. Fortiter. 15. Att. 38. Honorem ab aliquo. 9. Att. 5 Honores. Brut. ad Cic. ep. 4. 7. Hoſpitem. in Ver. 220. Ignominiam. 4. Ver. 41. & 7. 79. Immortalitatem. pro Planc. 73. Imperium. 3. Fam. 20. In ciuitatem, uel in urbem. 1. Off. 51. Iniuriam. pro Quinct. 14. 1. in Ver. 33. & 4. 12. Iniuriam ab aliquo. Off. 1. 58. Accipere, quam facere, iniuriam præſtat. Tuſc. lib. 5. 41. … Socratica. Accipe iudiciũ. pro Quinct. … ſententia Socratica. Accipe iudiciũ. de Inue. 222. 3. Off. 43. Legem. in Piſ. 27. 5. Phil. 168. & 12. 319. 2. de Inue. 222. 3. Off. Medicinam. 12 Att. 27. No… Phil. 145. 4. Ver. 9. … adulterinos pro bonis. Off. 3. 122. … pro Planc. 43.

Palmam accipere.de Fin.58. Plagam. de Fat.32. Att. l.5. 108.7.& lib.1.1 t.15,& 7.Ver.& 5.114.pro Sex.67. Tuſc.q.l.2.36. Grauiorem plagam, ut leuiorem repellas. de N.D. 1.49. Plauſum. pro Sex.91.Prouinciam.pro Liga.1.Rationes. pro Cęc.68. Quum ad uerbum non ad ſententiam rem accipere uideare. 2. de Or.144. Accipere rempub. epiſt.60.Repulſam.pro Planc.41.Rogationem. 1.Att.32.& 3.Off.148.Salutem ab aliquo. pro Dom. 104.5. Phil. 100.Satisfactionem.7.fam.25. Oculis atque animo ſenſum. Or. 209. Sermones de rep.5.Att.11. Seuere.pro Cæl.42. Teſtimoniū publicum.pro Flac.157.Triumphum.8. Att.12. Aliquem uadem mortis.Tuſc.l.5.46.Vim uerbi in aliud,quam ceteri. de Inue.58. Viſa.Acad.q.ed.1.l.2.61. Vulnus a fortuna.Tuſc.l.1.69. Accipere, pro intelligere. pro Quinct. 19. Sit boni oratoris multa auribus accepiſſe.1.de Or.117. Ea te moderate accepiſſe. Lepidus ad Cic.l. 10.35.8. Quas eum accepiſſe dolo malo de Vario diceret. Att.l.1. 1.7. Accipitur ſatis male a Curione. Cælius ad Cic.l.8.11.12.Cū par uoluntas accipitur & redditur. ad Metel. l.5.2.7. Spartæ uero pueri ad aram ſic uerberibus accipiuntur,ut,&c.2.Tuſc.59. Cum ſinguli caſus humanarum miſeriarum grauiter accipiantur. 2.de Or.117.Quemadmodum accipiantur ij ludi.Att.l 15.329.23. Accipi ac ſentiri.de Leg.170. Quæ a quouis accipi oporteret, & quæ repudiari.Acad.q.ed.1.l.2.29.Accipi apparatu regio. Som. Scip.3. Vitioſum eſt,quod in aliam partem, ac dictum ſit, poteſt accipi. lib.2.ad Her.77. Cum uerbum poteſt in duas pluresue ſententias accipi.4.ad Her.238. Accepturum me prædes arbitror. Caninio,l. 2.16.7.Quemadmodum accepturi P.C. ſitis, horreo.7. Phil.222. Vereor quomodo accepturi ſitis.4. ad Her.208. Quemadmodum hoc accepturas exteras nationes putaſti.6.Ver.59. Quæ conditio non accipienda fuit potius,quam relinquēda patria? Att.l.8.147. 5. Terga boum non eſſe ad onus accipiendum figurata. 12. Att. Ad accipiendam & ad deponendam offenſionem mollis animus, 1.Att.48 Accipiendo animus meus gratiam capere poſſit. 2.fam. 9.Tenere quæ didiceris in accipienda cauſſa.2. de Orat.192. Hæc accipienda amice,cum beneuole fiunt.Læl.75.

Acceptus.

Hilaro quidem a te acceptus.2 de Or.160.Male in oppugnando acceptus.Lent.ad Cic.l.12.14.12. In quibus ſibi expenſa pecunia lata ſit, acceptaq. relata.pro Cęc. Id grauū acceptumq. habendum.5.Tuſc. 65.Acceptam facere ſponſionem.5. in Ver.118. Vitam acceptam refert clementiæ tuæ.pro Deiot.Accepto pupillo.in Ver.95.Accepti tribus triclinijs ualde copioſe.13. Att.67. Hilari & bene accepti conuiuæ.Att.l.16.7. Accepti eleganter lautiores. 13.Att.67,Cerimoniæ ab omni uetuſtate acceptæ. Acad. 2. Acceptæ a maioribus clientelæ.Silio,lib.13.65.6. Quæ quidem a te in eam partem accepta ſunt.pro Deiot.9. Ea a uobis,iudices,ſpero in bonam partem accepta.pro Arch. 24. Epicrates, homines multus uerbis male a ſe acceptos dimiſit.4.Ver.39. Nihil eſt illi principi deo acceptius.in Scip. Som.8.

Acceptum.

Accepti & expenſi codex.pro Roſc. Com.2. Tabulæ accepti & expenſi.pro Quinct. 25. Si in acceptum non retuliſſet. 3.in Ver. 106. Acceptum hereditatibus retuli .in Ant.168. Minus Dolabella Verri acceptum retulit,quam Verres illi expenſum tulit. in Ver.1.Quod uiueret,mihi acceptum referre dicebat. Att. l.1.9.3. Vt par ſit ratio acceptorum & datorum.Læl.52. Vni accepta referemus Antonio. 2.Phil.Accepta occupare.23. Att.

Acceptio.

Nam neque donationem, neque deditionem ſine acceptione intelligi poſſe. Topic.19.

Accipiter.

Accipitres,aſpides,&c.de Nat.69.

Acclamo.

Populus cum riſu acclamauit. pro Mur. 128. Non metuo ne mihi acclametis.de Cla.188. Hoſtis omnibus, qui acclamaſſent, exarſit iracundia ac ſtomacho.4.Ver.33.Ne acclametur. pro Cęc. 290. Eam habuiſti prouinciam, cui, cum quæſtores ſortiuntur, etiam acclamari ſolet.pro Mur.16.

Acclamatio.

Acclamatio nimium acuta quantum incommodi adferat.3. ad Her.113.Vitanda eſt acclamatio aduerſa populi.de Or.139. Contradicere maxima acclamatione. Q fr.306. Credo te ex acclamatione Clodij aduocatorum audiſſe. Att. l.1.11.7. Non modo ut acclamatione,ſed ut conuitio & maledictis impediretur.2.Q fr.7.

Accliuis.

Acclinis ea uiæ pars.3.Q.fr.4.

Accolo.

Illa gens,quæ illum locū accolit, ſenſu audiendi caret.de Som. 129.Vos qui accolitis Hiſtrum fluuium. in Or.85.

Accola.

Accolæ atque antiſtites Cereris. in Ver.226.

Accommodo.

Ad eorum arbitrium totos ſe fingunt & accommodant. in Or. 13.Ad tempus ei mendacium ueſtrum accommodauiſtis.pro Cæl. 12.Tum teſtes ad crimen accommodem. 2 Ver.33. Orandæ liti tempus accommodet.3.Off 57. Accommodaſſem ad id meas litteras.4. fam.47. Accommodare ad ſententiam aliquos .l.1.de Fin. 27.Alicui de habitatione.13.fam.5.Conſilium ſuum ad alterius. 9.fam.13. Fabulas. de D.115. Iuſiurandum ad alicuius rei teſtimonium.pro Roſc.Am.61.Rationes ſuas ad caſum aliquem. Att. 10.20.Vnam rem ad aliam.ad Her.27. Ad magnas res gerendas ſe accommodare. epiſt.129. Accommodare ſe ad id ſolum quod adeſt,quodq. præſens eſt.Off.1.19.ut belluæ faciunt,paullum admodum ſentientes præteritum aut futurum. Accommodare ſe ad rempub. & ad res magnas gerendas.Off.1.101. Sumptus,uel pecuniam ad aliquid.12. Att.42. Vultum & orationem ad tempus. 11. Att.50. Ait ſe ædes maximas cuidam amico ad nuptias accommodaſſe,lib.4.ad Her.233. Apagete (inquit) ædes accommodaui.ibidem: Vulgare exordium eſt,quod in plures cauſſas poteſt accommodari.lib.1.de Inue ad Her.l.1.11.Accommodari iura noſtra ad naturam gaudeo. 2.de Leg.57. Vt ijdem uerſus alias in aliam rem poſſe accommodari uiderentur.2.de Diu.166. Largiendi ratio ad facultates accommodanda, & mediocriter moderanda.epiſt.203. Oratio multitudinis auribus accommodanda. de Or.132. Totum hoc tempus ad unius uoluntatem accommodandum.ad Sulp.l.4.6.13.

Accommodans.

Accommodans medium medio copulabat. de Vni.33. Coronā ſibi in conuiuio ad caput accommodanti.2.de Or.139.

Accommodatus.

Accommodatus ad flagitia.5.Ver.49.Lex accommodata atque utilis.ad Her.2. Accommodata oratio ad conſolandum. 3. Tuſc. 101.Oratio ad perſuadendum accommodata.Off.20. Accommodata ratio.pro Clu.18.Ad facinus accommodatum eſſe. Diu.105. Accommodatum naturæ. Acad.q.ed.1.l.2.25. Hoc proprium eſt animantium, ut aliquid appetant, quod ſit naturæ accommodatum.de N.D.1.74.Accommodatum ad naturam,Græci οἰκεῖον appellant.Acad.q.ed.1.l.2.37. Eſſe unum hominem accommodatū ad tantam morum ac ſermonum & uoluntatū uarietatem. de Pet. Conſ.35. Ad ſummum Græcorum otium potius, quam ad ullam uim aut tumultum accommodati. 3.Ver.42.Sententiæ ad probandum accommodatæ. de Or. 103. Reliqua autem tempora demetendis frugibus accommodata ſunt. Cat.64. Accommodata mihi maxime eſſe:id eſt, maxime rationibus meis conuenire. 3. fam. 6. Accommodatius uobis eſt tempus illud. Att.l.2.19.2.

Accommodatio.

Elocutio, eſt idoneorum uerborum & ſententiarum ad inuentionem accommodatio. 1.de Inu. Accommodatio, pro beneficio, uel facilitate.5. in Ver.164. Ex liberalitate & accommodatione. in Ver.191.

Accommodate.

Definire aliquid ad popularem intelligentiam accommodate. Or.207.Dicere accommodate ad perſuadendum. 1. de Or.66. Ad naturam accommodatiſſime affici poſſit. 5. de Fin. 42.

Accreſco.

Flumen ſubito accreuit.de Inuent.74. Indies dolores accreſcere.272. Att.

Accretio.

Lunam accretione & deminutione,&c. Tuſc.162.

Accubo.

Vt deinceps qui accubarent,cauerent.4. Tuſc.6.

Accubans.

Accubans apud illum. 14. Att.18. Accubantes in conuiuijs. 1. C. 106.

Accubatio.

Status,inceſſus,ſeſſio,accubatio,&c.1.Off.179. Ingreſſus,curſus,accubatio,inclinatio,&c.de N.D. 1.67. Accubationem epularem amicorū Græci tum cōpotationē (συμπόσιον) tum cōcenationē (σύνδειπνον) uocāt. Cat.42. Accubationē epularē amicorū Romani, quia uitæ cōiunctionē haberet,conuiuiū nominarunt. Cat.42.

Accumbo.

Qui quotidianis epulis in robore accumbunt.pro Mur.68. Vnctus eſt,accubuit. Att.l.13.298.4. Accubuit Cytheris iſta Eutrapelum.9.fam.61. Accubueram hora nona.9.fam.60.Accubuerat ſupra me Atticus. 9.fam.60. Vt accūberet nemo pter ipſum.7.Ver. 64.Negauit moris eſſe Græcorum,ut in conuiuio uirorum accumberent

berent mulieres.3.Ver.49.

Accumulo.

Auget,addit,accumulat. pro Leg.Agr.62.

Accumulatiſſime.

Accumulatiſſime & liberaliſſime polliceri. Culleolo, l.3.43.1. Munus hoc a. tuæ largiamur uoluntati.ad Her.l.1.30.

Accuro.

Melius accurantur quæ conſilio geruntur.de Iuu.54.

Accuratus.

Accuratus ſermo.2.de Or.129.Accurata conſideratio. Acad.q. ed.1.l.35. Accurata orationis copia. de Or.88. Accurata oratio. Acad.q.ed.1.l.2.25.& 42. Accuratum & exquiſitum dicendi genus.de Cl.191. Accuratiſſima diligentia ſum delectatus, Att.l.7. 13.Ad quem accuratiſſimas litteras dedi.Att.l.13.293.3.

Accurate.

Egit mecum a.multis uerbis. Att.l.16.353.13. Arcte tenent, accurateq. defendunt. in Parad.15. A.& diligenter diſputare.1.de N.D.23. A.& exquiſite diſputare de re aliqua. in Brut.151. A.facere aliquid. de Nat.5. Studioſe accurateq. facere aliquid.in Brut. 43. A.uelim perſcribas tuam ad me ſententiam. Att. l.8. 160.5. A.reſpondere.254.Att. A.& cogitate aliquid ſcribere. pro Arch. 13.Itaque ſcripſi ad eum a.Att.l.5.98.6. Litteris tuis a. ſcriptis. ad Brut.Quem locum multo etiam accuratius explicat. Tuſc.l.1.47. Non ſoleat ab his accuratius explicari. 1.de Fin.17.Accuratius tractare.Acad.q.ed.2.l.1.2. quod Græci ἐξακριβοῦν.

Accuratio.

In inueniendis componendiſq. rebus mira accuratio. de Cl. 186. id eſt, cura & diligentia.

Accurro.

Si accierit,accurram.220. Att. pro Rab.5. Accurres in Tuſculanum.Att.l.15.323.1. Nos accurremus ad te. ad Varron. l.9.4.3. Cum cuncta nobilitas ac iuuentus accurreret. pro Rab.94. Si inclamauero, accurras.35. Att. Neque recuſas quin non modo, ſi opus ſit,ſed etiam ſi uelim,accurras.Att. l.2.16.7. Vt ſimul atque uelimus accurrant.2.de Diu.204. Accurriſſe dicitur.Off.74.

Accuſo.

De epiſtolarum frequentia te nihil accuſo.Att.l.4.85.1. Primũ me tibi excuſo in eo ipſo,in quo te accuſo.Q.fr.l.2.6.1.Quod interiam accuſas adoleſcentium. Q.fr. At uero eos & accuſamus,& iuſto odio digniſſimus ducimus.l.1.de Fin.26. De ueneficijs accuſabant.pro Roſ.Am.54. Furn. lib.10.26.7. Accuſauit maieſtatis nomina data.5.ad Q.fr.19.Suis enim certis proprijſq. criminibus accuſabo.3. Ver.29. Qui alterum coniurationis accuſet. pro Syl. Eam tamquam capitis accuſet.de Fin.l.2.25. Cũ accuſaſſet alios, cautius uiueret. 6.Att.17.Accuſare, & culpa liberare,contraria.13. Att.27.Aliud eſt maledicere,aliud accuſare. pro Cœl.4. Grauiſſime accuſare aliquem.Att.l.12.221.3.Leuiter.App.l.4.11.16.Liberius accuſare Pompeium.ad Lent.l.1.1.3. Accuſare culpam. pro Planc.7. Casus tu deſperationem accuſare ſolitus eſſes, ad Torq. l.6.1.13.Non committam poſthac ut me accuſare de epiſtularum negligentia poſſis.Att.l.1.4.1. Quod is me accuſare de te ſolebat. Att.lib.1.1.14.Accuſare uoluptatem.de Fin.55.In ea te accuſatur. pro Syl.47.In dicta die accuſari pro Dom.222. In omni re iniqua eſt & accuſanda prætermiſſis bonis malorum enumeratio, uitiorumq. ſelectio.3.de Leg.22. Accuſandum non ſæpe eſt, nec umquam niſi aut reip.cauſſa, aut patrocinij. Off.2.70.

Accuſans.

Fuſius accuſans ſcelus.137. Att.

Accuſatus.

Aeſchines a Demoſthene capitis fuit accuſatus.de Op.144. Rei capitalis accuſatus.in Ver.93.Accuſata,& uituperata philoſophia (defenſa & collaudata) l.1. de Fin.2.

Accuſatio.

Accuſatio alicuius,actiue. pro Syl.38. Accuſatio quæ deſideret. pro Cœl.4. Accuſationem factitare. Brut.67. Hoc omni tempore Sullano ex accuſatione circumſcripto. 3. Ver. 30.

Accuſator.

Accuſator pro omni actore & petitore.Part.60. Accuſator quomodo ſe gerat in explicandis argumentis. Part.8. Accuſator acer & acerbus.in Brut 70. Miſericordiam aliquando mouere debet. Part.32. Ferendus non eſt, qui quod in altero reprehendit, in eo ipſe deprehenditur.5 in Ver.4. Accuſator mei, deprecator ſui.12. Att.18. Accuſator autem apponitur ciuis.3.Ver.52. Accuſator uehemens & moleſtus. in Brut. 67. Id quum periculoſum ipſi eſt, tum ſordidum ad famam, committere ut accuſator nominere. Off.2.71.Plerumque improborum facta ſuſpicio inſequitur, deinde ſermo atque fama, tum accuſator, tum iudex.1. de Fin.78. Accuſatoris officium.4.ad Her.204. Accuſatorem integritate atque innocentia ſingulari eſſe conuenit.1.in Ver.15. Accuſatorem firmum uerumq. eſſe oportet.1.in Ver.16.Accuſatorem mihi ulla lege poneret.8.fam.37.in ep.Cœl. Accuſatores publice conſtituti ijs qui magiſtratu abibant, qui tamen graues eſſe non poſſunt, niſi ſint uoluntarij.3.de Leg.40. Accuſatores temerarij. pro S.R. 27.Accuſatorum præmia, olim Romæ cuiuſmodi. pro Balb.46.

Accuſatorius.

Lex accuſatoria.pro Mur.126. Accuſatoria narratio in coniecturali cauſſa quid habere debeat.2.ad Her.23. Accuſatorio animo adduci pro Clu.89. Non in in iſto artificio accuſatorio callidiores,quam hic in ſuo?pro Roſc.Am.28. Accuſatorio iure. pro Flac.10.

Accuſatorie.

A.agere in Ver.185. Ne quis hoc me magis a. quam libere dixiſſe arbitretur.4.Ver.127.

Accuſabilis.

Quorum omnium accuſabilis eſt turpitudo.4. Tuſc.122.

Acer.

Acer in rebus gerendis.ep.124. Minus acer aduerſarius. Acad. q.ed.1.l.2.13.Animus acer & præſens. de Or.116. Flagitator aſſiduus & acer. de Cla. 166. Acer inueſtigator rerum, quæ a natura inuolutæ uidentur. de Vni.1. Neque tam eſt acris acies in naturis hominum & ingenijs.3.de Or.68. Acris memoria improborum. pro Flac.79.Acre bellum. pro Cor.63. Acre iudicium. Acad.q.ed. 2.l.2.21.Quamuis acrem amatorem inueneris. Att.l.1. Et ſe uegetam ad ſumniandum,acremq. præbeat.lib.1.Diu.109.Acrem eccam deſiderare.de Or.160.Se acri animo defendere. pro Mil.106. Ad reliqua acri tendebamur animo.Diu.109. Acri & uehementi quadam incitatione inflammari.2.de Or.98. Acri ingenio uir. Acad q.ed.2 lib.1.24.3.de Or.68. Verumtamen neque tam acri memoria fere quiſquam eſt.de Or.193.Acres oculi.pro Planc. 34. Si acres ac diligentes eſſe uolumus animaduerſores uitiorum.1. Off.203. Acres humores aut nimis concretos colligant. de N.D. 2.43.E ducere uiros acres.56.Att.id eſt,fortes. Vtendum eſt imaginibus agentibus,acribus,inſignitis.de Or.141.Acrior cauſſa.2. Q.fr.12. Quis in rebus inueniendis,uel iudicandis acrior Ariſtotele fuit?in Or.99.Qui & ſtudio acriore,quam nos ſumus. lib.1.de Or.48.Hæc ineſſe neceſſe eſt (nempe ſenſum & rationẽ) & acriora quidem atque maiora. de N.D.2.22. Defenſor acerrimus. ad Lent.1.1.6.Acerrimus inimicus.Læl.37. Senſus uidendi acerrimus.de Or.141.Acerrima & fortiſſima libertatis recuperandæ cupiditas.12.Phil.323. Quæ nos omnium temporum coniurationi acerrima fuit atque acerbiſſima.pro Syl.39. Omne illud tempus in acerrima atque attentiſſima cogitatione poſuiſſe.3. de Or. 10.Vnguentum acerrima ſuauitate conditum.de Or.152. Acerrimo ingenio.de N.D.2 12 Acerrima conſilia & inertiſſima,opponuntur.15.Att.15.in ep. Hirtij.

Acriter.

Acriter accuſare.Acad q.ed.1.l.2.63.Cogitare.5. de Fin.7. A. & uehementer diaerti accuſator. pro Flac.16. A.expectare nuntium.8.fam.5.in ep.Cœl Intelligere.in Piſ.54. Oculis ſolem intueri.Tuſc.115. Offerre ſe morti.pro Mil.71. Quum a. mentem ſenſumue pepulerunt. Acad.q.ed.1.l.2.61.Turquere.8.fam.32.in ep. Cœl.Videre.Acad.q.ed.1.l.2.79.Acrius aut pugnacius quidquam. 10.fam. 68.in ep. Pollion. Acrius uehementiusq. te diligo. 15. fam.29. Nihil acrius neque incitatius fieri poſſet.2.Att.61. Adeſt fere nemo,quin acutius atque acrius uitia iudicet, quam ea laudet quæ recta uideat.1.de Or.57. Acutius atque acrius uidere.1.de Or.57. Acerrime aliquid agere.2. de Or.174. Acerrime aliquem uirgis cædere.7. Ver. 111. Quæ acerrime concupiuiſſet. de Fin.5. 64.Acerrime aliquid oculis quammaxime intentis contemplari. pro Flac.20.Decertare.2.Tuſc.190. Exſpectare.15.fam.18.Aliquid uituperare.Att.l.7.125.3.

Acrimonia.

Si nimium uidebitur acrimoniæ habere eiuſmodi licẽtia, &c. ad Her.l.4.206. Conuenit igitur in uultu pudorem & acrimoniã eſſe.ad Her.l.3.119. Si id,&c. omnem illam eius uim & acrimoniam leuerit ac diluerit.2. de Inu.225.

Acerbus.

Acerbus conſulum interitus.Planc.Cic.l.10.17.4.Acerba uideretur hæc ſenectus, niſi multis condimentis humanitatis mitigaretur.1.Q.fr.16.Acerba uita.1.fam.1. Acerbum eſt ab aliquo circumueniri:acerbius a propinquo.pro Quinct.64. Nihil non modo acerbum fuit in me umquam, ſed ne paullo quidem triſtius aut ſeuerius.14. Att.24.25. Acerbum me eſſe ſibi, ut ſim dulcis

mihi.5.fam.29.Luctus,eſt ægritudo ex eius, qui carus fuerit, interitu acerbo.4.Tuſc.29. Acerbi, quibus opponuntur aſoti.3.de N.D.58. Acerba multa & uaria in hominum uita fortunaq. uerſantur.Off.1.97. Quæ non litigioſorum, non acerborum ſunt.2. de Or.98.Acerbos poſſe e Zenonis ſchola exire; ex Ariſtippi, aſotos.3.de N.D.58.Acerbas res relinquere. de Peti. Conſ.28. Quis Catone grauior in laudando, acerbior in uituperando? in Brut. 32.Nihil ad dolorem acerbius accidere poſſe, quam, &c. 2.de Or. 110. Orator omnia hæc, quæ putantur mala, multo maiora & acerbiora uerbis facit.1. de Or.112. Acerbiſſima diligentia fœderum pro Bal 8. Perditæ multitudini in odium acerbiſſimum uenire. Att.l.10.197.9. Demiſſus, non acer, non pertinax, non litigioſus, non acerbos de Orat.125.Miſerum eſt, &c. acerbum, &c. calamitoſum. Pro Quinct. 17.Impolitæ uero res & acerbæ, ſi erūt relictæ, efferent ſe aliquando.

Acerbitas.

Acerbitas animi Tuſc.3.53.Summi luctus.5.fam.43.Iuſtitiam imitatur.Part.43.Imperij.15.fam.4.Iracundiæ.Tuſc.l.4.33. Naturæ,pro iracundia.1.Q.fr.28.Proſcriptionis. pro Clu.121. Sententiarum.de Fin. l.4.74. Si implacabiles iracundiæ ſunt, ſumma eſt acerbitas:ſin autem exorabiles,ſumma leuitas: quæ tamen (ut in malis) acerbitati anteponenda eſt. Q.fr.l.1.1.60. Illud ipſum quod acerbitatis habet obiurgatio.1.Off.191.Euomere uirus acerbitatis ſuæ.de Amic 112.Acerbitati eſſe. 6.in Ver.60. & pro Flac. 84.Acerbitatem alicui adferre.1.Q fr.24. Ad imperium acerbitatem naturæ adiungere.Q fr.297. Nec ullam acerbitatem recuſo. 139.Att.Subterfugere acerbitatem Syllani temporis.fam.l.13.4. 2.In acerbitate uerſari. 3.in Ver.47. Fructus non læros & uberes, ſed magna acerbitate permixtos tuliſſem.pro.Plan.71. Suppliciorum acerbitates.in C.119.Acerbitates,pro,calamitates. pro.Plan: 82. Omnes acerbitates perferre. in C.118. Quas lachrymas in meis acerbitatibus plurimas effudiſti.pro Plan 82. id eſt, calamitatibus.

Acerbe.

Acerbe & aſpere nimium accuſari ep 5. Cogi in ſenatū.1. Phil. 6.Ferre aliquid.pro Plan.259. Ea bella minus a. gerenda ſunt.1. Off.58. A.necari.de Nat.76. Atqui ab hoc acerbius exigit natura quod dederat.Tuſc.l.1.77.

Acerra.

Ne longe coronæ,nec acerræ prætereantur 2.de Leg.95. Acerræ in funeribus ſublatæ.2.de Leg.56.

Aceruus.

Videamus, ne ut a. ex ſui generis granis, ſic beata uita ex ſui ſimilibus partibus effici debeat. Tuſc.l.5.34. A.tritici.Acad.q.ed. 1.l.2 8. Aceruum efficiunt uno addito grano.4.Acad 90. Acerui nummorum.in Ant.178. Certo animo miſeros atque inſepultos aceruos ciuium.I.C.120. Quantos aceruos facinorum reperietis? pro Syl.57. Vix uidetur locus eſſe, qui tantos aceruos pecuniæ capiat. Cont. Rul.77. Hic locus aceruis corporum redundauit. in Cat.68.

Aceruatim.

Aceruatim iam reliqua, iudices, dicam.pro Cl.22. Nec a. multa frequentans,una complexione denunciet. in Or.47.

Aceruaiis.

Aceruaiis,quem Græci ſoriten uocant.Diu.l.2.8.

Acies.

Acies ipſa qua cernimus, quæ pupula uocatur, &c. 2. de Nat. 213.Ille autem (animus) cuius obtuſior ſit acies, non uideret? Cat.75. Acies auctoritatis, ſenatus.in Catil.2. Ingenij & mentis. de Fin.lib 5.53.Nulla acies humani ingenii tanta, quæ penetrare in cælum,terram intrare poſſit.Acad q ed.1.l.2.123. Aciem ingenii ad bona deligenda & contraria reiicienda exacuerit.1.de Leg. 46.Acies mentis.Acad.q.ed.1.lib.2.121.& Tuſc.l.1.60.Oculorum hebes.de Fin.l.4.54.Aciem mentis abducere a conſuetudine oculorum.de N.D.2.32. An tanta ſit eius tenuitas, ut fugiat aciem? 1.Tuſc.80. Quod iam ante aciem ſecurium ſuarum uidiſſet.7. Ver.89. Atque idem ita acrem in omnes partes aciem intendit. Tuſ.l.4.30. Quorum utrumque perſtringere aciem mentis ſolet. 1.Diu.109. Contemplari aliquid omni acie ingenii.1. de Or.73.

Acies,pro exercitu.

Etſi quem exitum acies habiturā ſit,diuinare nemo poteſt, tamen,&c.Torq.l.6.3.4.Ad aciem eſſe præſto.pro Deiot.16. In aciē philoſophiam deducere.15.fam.24.In aciem forenſem educere.1. de Or.76.In aciem hoſtium irruere.Tuſ.2.51.In aciem dimicatione nemq. uenimus.in Or.25. Tu actionem inſtituis, ille aciem inſtruit pro Mur.10. Si aciem exercitus noſtri oſtenderim, concidet.in C.28. Quin etiam uidemus ex acie efferri ſæpe ſaucios.

Tuſ.2.33.Non ſentiunt uiri fortes in acie uulnera 2.Tuſ.100. In acie uerſati & ferro. de Op.244.Temere in acie uerſari, & manu cum hoſte confligere, immane quiddam & belluarum ſimile eſt. Off.1.113.Faciā ut imperatores inſtructa acie ſolent.4. Phil.159.

Acinus.

Acinus uinaceus.in Cato.48.

Acipenſer.

Acipenſer. Tuſ.3.36. piſcis eſt, qui unus omnium ſquamis ad os uerſis contra aquam nando meat.Plin. Non igitur nec lapathi, ſuauitatē acipenſeri Gallonii Lælius anteponebat. de Fin. l.2.23. Qui hoc diuerſorio ſermonis tam libenter te acquieturum eſſe dicebas. de Orat. 135. Ipſe dua reuolat, ut ipſe quoque quieſcat, in eius locum ſuccedit, ex ijs quæ acquieuerunt. De natu. de or. 51.

Acquieſco.

Sed crebro regusto tuas litteras,& in his acquieſco.Att.lib.13. 272.1. Sed quia facillime in nomine tuo acquieſco. de Fin.l.3.5. In quo uno acquieſco. 9.Att.35.Acquieſco ſcribens ad te.7.Att.39. Quum es commotus,acquieſcis.4.Acad.253. Viciſſim autem ſenes in adoleſcentium caritate acquieſcimus. Læl. 84. Qui iam ætate prouecti in noſtris libris acquieſcunt. Diu. l.2 4. Acquieui aliquantulum,litteris tuis lectis 4. fam.20. Qui Clodii morte acquierunt.pro Mil.121. Vitandi caloris cauſſa Lanuuii treis horas acquieueram.Att.l.13.288.5.Habeo enim nihil (tentatis rebus omnibus) in quo acquieſcam.Att.l.12.241.21. Quid eſt ubi acquieſcam,niſi quamdiu tuas litteras lego? 11.Att.23. Habemus aliud nihil in quo acquieſcamus.Sulpit.l.4.3.12.Acquieſcere in arte aliqua.4.fam.9.In alicuius bonis.epiſt.51. In ore,oculis, uultu alicuius pro Deiot.3.In repub.65.Att.Cuius in animo uerſatur, nunquam ſinit eum reſpirare,nunquam acquieſcere. 1. de Fin.82.de improbitate loquitur.

Acquieſcens.

Interdum acquieſcens.de Leg.159.Erat ſummum otium forenſe,ſed ſeneſcentis magis ciuitatis,quam acquieſcentis.2.Q.fr. 35.

Acquiro.

Homo & ſe ipſum diligit, & alterum acquirit, cuius animum cum ſuo commiſceat.de Amic.111.Philoſophi ſemper aliquid acquirunt, quod ſpectet & ualeat ad bene beateq. uiuendum. Off. 33. Omnem tibi reliquæ uitæ dignitatem ex optimo reipublicæ ſtatu acquires ad Plan.l.10.3.5. Vt ſibi quiſque malit quod ad uſum uitæ pertineat,quam alteri acquirere.conceſſum eſt, non repugnante.Off.3.28. Et dubites aliquid de poſſeſſione detrahere, ac fidem acquirere? in Catil.38. Mihi quidem ipſi,quid eſt quod iam ad uitæ fructum poſſit acquiri? in Catil.72. Vt mihi nihil neque ad honorem,neque ad gloriam acquirendum putarē. ad App. l.3.7.15.Semper aliqui acquirendi ſunt,quos diligamus, & a quibus diligamur.de Amic.84. Vides enim in quo curſu ſumus, & quam omnes gratias non modo retinendas, uerumetiam acquirendas putemus.Att.lib 1.110. ad fin.

Acredula.

Et matutinos exercet acredula cantus.in Progne. Et matutinis acredula uocibus inſtat.1. de Diu.12.

Acroama.

Quum ab eo quæreretur,quod acroama, aut cuius uocē libentiſſime audiret,&c.pro Arch.15.Ille ipſe ludius non ſolum ſpectator,ſed actor & acroama.pro Sex.20. id eſt, homo recitans acroamata.Hic quaſi feſtum acroama.6.in Ver.43.

Acſi.

Quem tracta non ſecus,acſi ego eſſem.7.Att.Tecum agam non ſecus,acſi meus eſſes frater.pro Mur.126. Qui me omnibus officiis iuuata,acſi meus frater eſſet, ſuſtentauit. Poſtq.208. Similiter facis,acſi me roges.de Nat.61.

Acta, Actæ, id eſt, ſecretum litus & amœnum.

Vxorem eius parum poterat animo ſoluto ac libero tot in acta dies ſecum habere.7.Ver.

Actus, Actio, Actuarius, Vide Ago.

Actutum.

Si cetera caſtra ceteri uiderint, ego mortem actutum futuram puto.12.Phil.337.

Aculeus.

Aculeus diſputandi.4. Acad.175. Hoc metu propoſito euellere ſe aculeum ſeueritatis ueſtræ poſſe confidunt.pro Clu. 122. Aſtis aculeum ſine clamore ferre non poſſumus.2.Tuſ.51. In altercando,cum aliquo aculeo & maledicto facetus. in Brut.90. Mortuus eſt acu-

eſt aculeo iam dimiſſo ac dicto teſtimonio.pro Flac.32.Aculei,pro ſpinoſis interrogatiunculis, quibus Stoici utuntur in diſputando ad pungendum aduerſarium . Acad.q.ed.1.l.2.89. Fuerunt nulli aculei in C.Cæſarem, contumeliæ in Gellium, expoſtulationes cum abſente Pompeio.Q.fr.l.2.1.Atque illo altero genere, in quo nulli aculei contumeliarum inerant.lib.2. de Or.121. Aculei iracundiæ. Tuſ.4.33. In quibus, ipſi aculei, ſi quos habuiſti in me reprehendendo,tamen mihi non ingrati acciderunt.pro Plan.48. Emittere aculeos ſeueritatis in hominem & in reum. pro Cœl.21. Erigere aculeos in aliquem: pro Cœl. 21. Noli aculeos orationis meæ,qui reconditi ſunt,excuſſos arbitrari.pro Syl.34. Horum oratio neque neruos, neque aculeos oratorios ac forenſes habet. in Or.34. Ac domeſticarum quidem ſollicitudinum aculeos omnes & ſcrupulos occultabo.Att. l.1.56. Non (quemadmodum de Pericle ſcripſit Eupolis) cum delectatione aculeos etiam relinqueret in animis eorum,a quibus eſſet auditus. in Brut. 28. Aculeos & tortuoſum genus diſputandi relinquere.Acad.24. Pungunt quaſi aculeis (uelpæ.) de Fin.107. Oratio ſine ſententiarum forenſium aculeis.de Or.114. Cornibus uti uidemus boues, nepas aculeis. lib.5. de Fin.75.

Aculeatus.

Aculeatæ litteræ. 14. Att. 39. Aculeata & contorta ſophiſmata. Acad.q.ed.1.lib.2.68.

Acuo.

Immo erigit omnium cupiditates & acuit induſtriam. ad Her. l.4.138.Duæ res quæ languorem afferunt ceteris,illum acuebant, otium & ſolitudo.3.Off.2.Quorum igitur impunitas,Cæſar, tuæ clementiæ laus eſt, eorum ipſorum ad crudelitatem te acuet oratio? pro Liga.6. Quod conſuetudo exercitatioq. & intelligendi prudentiam acueret, & eloquendi celeritatem incitaret. 1. de Or. 45.Tu illuc ueneras unus, qui non linguam modo acuiſſes exercitatione dicendi, ſed & ipſam eloquentiam locupletauiſſes grauiorum artium inſtrumento.in Brut.186. Multa enim e corpore exſiſtunt,quæ acuant mentem, multa quæ obtundant.1. Tuſc.65. Legendus,inquam,eſt hic orator, Brute, ſi quiſquam alius, iuuentuti:non enim ſolum acuere, ſed etiam alere ingenium poteſt. in Brut.65.Acuere & adiuuare iuuentutem ad dicendum. in Or.79. At uocem citharœdi nō audiunt,ne ſtridorem quidem ſerræ, tum cum acuitur.5.Tuſ 16.Vini exhalandi,non acuendi ingenii cauſſa,declamitas.2.Phil.60. In excitando autem & in acuendo plurimum ualet,ſi laudes eum quem cohortere.ad Trebon.l.15.21.11.

Acutus.

Velox an tardus ſit, acutus an hebetior, memor an obliuioſus. l.1.de Inu.52.Acutus homo.Acad.q.ed.1.l.3.93.7.fam.6. Acutus homo & multum prouidens.6. fam.22. Homo acutus, & natura uſuq. callidus.1.de Or.88. Homo in primis acutus Antiochus. lib.1.de N.D.25. Homo minime malus quidem, ſed non ſatis acutus.3.Off.50.Acutus natura.Tuſc.l.1.41. Acuta uox in omni uerbo una. Or.32. κύριος mihi ſic placuit, ut cetera Antiſthenis, hominis acuti magis,quam eruditi.Att.lib.12. Si naturam ſequemur ducem,numquam aberrabimus: ſequemurq. & id quod acutum & perſpicax natura eſt, & id quod ad hominum conſectationem accommodatum eſt.1.Off 141.Atque hoc Zenoni placuit homini mehercule acuto.ad Papir. Quam ob cauſſam ſummus ille cæli ſtelliferi curſus,cuius conuerſio eſt incitatior, acuto & excitato mouetur ſono:grauiſſimo autem hic lunaris atque infimus.in Som.Scip.18.Nam & animi atque ingenii celeres quidā motus eſſe debent,qui ad excogitandum acuti, & ad explicandum ornandumq. ſunt uberes, & ad memoriam firmi atque diuturni.l.1.de Or.56. Sunt enim ſententiæ docendi, acutæ:delectandi,quaſi argutæ:commouendi,graues.de Op.g.Or.143. Aliæ agrorum partes,quæ acuta ingenia gignant,aliæ quæ retuſa.2.Diu.135. Multa acuta & ſubtilia uenirent in mentem. de N.D.1.42. Principia uerecunda,non elatis intenſa uerbis, ſed acuta ſententiis, uel ad offenſionem aduerſarii, uel ad commendationem ſui.in Or. 68. Quæ dicuntur quidem,& acuta mihi uidentur in utramque partem & paria.Acad.q.ed.1.l.2.124. Inter acutos & hebetes intereſt,quod ingenioſi,ut æs Corinthium in æruginē, ſic illi in morbum & incidunt tardius,& recreantur ocyus : hebetes non item. Tuſ.l.4.25. Si qui acutiores in concione ſteterunt.cont.Rul.68. Acutiora ingenia, & ad intelligendum aptiora. de N. D. 2. 30. Acutiſſimus & politiſſimus philoſophus. Ac.q. ed. 1.li.2. 103. Q. Scæuola & ingenio prudentiaq. acutiſſimus, & oratione maxime limitatus atque ſubtilis. lib.1.de Or.88. Alter acutiſſimum & ſubtiliſſimū dicendi genus eſt conſecutus. 2.de Or.55.Vocē ab acutiſſimo ſono uſque ad grauiſſimum ſonū recipere.de Or.107.

Acutulus.

Breues & acutulæ concluſiones..3.de Nat.d.12. id eſt, aliquantum argutæ & ſabtules.

Acute.

Quum multa colligeres non modo acute, ſed etiam ridicule ac facete.1.de Or.125. Quis enim putet aut celeritatem ingenij L. Bruto,illi nobilitatis ueſtræ principi defuiſſe, qui de matre ſuauianda ex oraculo Apollinis tam acute arguteq. coniecerit? in Brut.26. id eſt, coniecturam fecerit. Acute explicare. Acad.q. ed. 2.l.1. 5. Vel reſponſa acute ferebantur. Læl. 6. Acute monebatur. 15.fam. 53. Nec enim ſilentio tanti motus incitari poſſunt: & natura fert ut extrema ex altera parte grauiter, ex altera autem acute ſonent. in Som. Scip.17. Si mihi ad hæc acute,arguteq. reſponderit. pro Cœl.14. Acute videre. Acad.q.ed.1.l.2.70. Sed illæ tenuius & acutius & ſubtilius tractantur. 2. de Inu.157. Acutius uidiſſent noſtri equites.8.fam.8. in ep.Cœlii. Acutiſſime ſcribere de aliqua re.Acad.q.ed.1.l.2.63. Acutiſſime ac diligentiſſime ſcripta.5.Ver.15. Acutiſſime & celerrime uidere & explicare rationem. Off.1.25.

Acumen.

Quem eſſe negas,eundem eſſe dicas:ubi eſt acumen tuum? 1. Tuſ.101. Acumen dialecticorum.1.de Or. 63. Acumen ingenij. pro Fl.148.Græcis non adimo ſermonis leporem, ingeniorū acumen,dicendi copiam.pro Flac.7. Declarant illa quidem acumen interpretis. Diu. lib.1.37. Habet acumen hæc interpretatio.2.de Or.142.Illudere alicuius acumen.1.de Or. 132. Propter acumen occultiſſima perſpicere.5 fam.40.in ep.Lucceij. Omneſq. ſententiæ,uerbaq. omnia, quæ ſunt cuiuſque generis, maxime illuſtria, ſub acumen ſtyli ſubeant & ſuccedant neceſſe eſt.lib.1.de Or.34. Acumine ingenij florere.Acad.q.ed.1.lib.2.17.Epicurus ſine acumine ullo,ſine auctoritate, ſine lepore.2.de N.D. 108. Nulla ex acuminibus,nulli uiri uocantur.de Nat.2.7.Ex acuminibus quod totum auſpicium militare eſt. Diu.124. Acuminibus ſuis ſe pungunt dialectici.2.de Or.86.

Acus.

Vulnus in latere,quod acu punctum uideretur, pro ictu gladiatoris putari. pro Mil.49.

Ad.

Theſpiades quæ ad ædem Felicitatis ſunt.in Ver. 200. Pecunia utinam ad ædem Opis maneret.1.Phil.13. id eſt, in æde ſeu templo Opis.Agere uigilias ad ædes ſacras. in Ver.222. Ad ærarium perſcribere.3. in Ver.38. Herbitenſes quum uiderent, ſi ad Aeſchrionem pretium rediſſet, ſe ad arbitrium libidinoſæ mulieris ſpoliatum iri.5.Ver.65.pro,ſecundum. Hic autem locus ad agendum ampliſſimus, ad dicendum ornatiſſimus eſt uiſus. pro L. Manil.1. Tecti eſſe ad alienos poſſumus:intimi multa apertiora uideant neceſſe eſt.pro Roſ.Am.68.Commoliri dolum ad aliquem. de Nat.74.Dare litteras alicui ad aliquem. in Cat.111. Ad aliquē primas deferre. de Nat.1.12. Ad aliquid meditari.5.in Ver.163. Ad aliquem pergere.id eſt,domum illius petere.de Fin. 147. Vir ad ambitionem gratioſus. de Pet.207. Deus ſolem quaſi lumen accendit, ad ſecundum ſupra terram ambitum. de Vni.200. Ad hanc te amentiam natura peperit,uoluntas exercuit,&c. in Catil. 102. Auctor egregius ad inflammandos animos. de haruſp.253. Ad centeſimum annum uixiſſet.de Sen.81. Ad annum.pro,anno inſequente.5.Att.4.Aut neſcio quid interſit, utrum illuc nunc ueniam,an ad decem annos. Att.l.12.258.2. pro, poſt. Solebat me pungere,ne Sampſicerami merita in patriam, ad annos ſexcentos maiora uiderentur, quam noſtra. Att.l.2.323. Quum inde Romam proficiſceus,ad Aquinum accederet.2. Phil.103. Facere ſacrificium ad aram.283.Att.Quis umquam ad arbitrum quantum petit, tantum abſtulit?pro Roſ. Com.7. Mentes iudicum ad arbitrium ſuum mouere. de Or. 115. Ad arbitrium petere. pro Q. Roſ. 46. Num deſiſtunt ad arbitrium ſuum ſcribere? 1.de Fin. 10. Ad arma ire. 3. in Ver. 79. Ad haruſpices & Etruſcos bella, prodigia portenta, ſi ſenatus iuſſerit, deferunto. 2. de Leg. 18. Græci diuturna ſeruitute ad nimiam aſſentationem eruditi. Q. fr. 293.Nam & ſitu eſt cum munito, tum ex omni aditu, uel terra, uel mari præclaro ad aſpectum. 6. Ver. 104. Proiectus ad audiendum.in Ver.76. Et eam tantum ad aurem admonerent, ut caueret,&c.de Fin.lib.2.57. Occiditur ad balneas Palatinas rediens a cena Roſcius. pro Sex.Roſ.21. In Hortenſij uilla,quæ eſt ad Baulos. 4. Acad 18. Ad bonos inuidioſum. 8. Att.12. id eſt, apud bonos.Non enim id propoſitum eſt huic epiſtolæ,Meſſalam ut laudem, præſertim ad Brutum, cui uirtus illius non minus, quam mihi, nota eſt.ad Bru.15.3. Ad buſtum Baſilij uulneratus eſt.107.Att. Gladiatores empti ad cædem ac tumultum. pro Syl. 177.Nihil ad Cœlium,ſed potius ad antiquorum languorem, &c. 1.de Leg.5.Ad Cæſarem meam cauſſam agas.5. fam.25.in ep.Vatin.pro,apud Cæſarem. Si ad cetera uulnera, quibus putaſti rempub.deleri,hāc quoque mortiferam plagam inflixiſſes auguratus tui.in Vatin.15. Signa quæ nobis curaſti, ea ſunt ad Caietam ex-

poſita. 2. Att. Ad Kalend. adero. 230. Att. Hæc ſcripſi ad XVI. Kal. Februarij ante lucem. Lentulo, l. 1. 2. 10. Ad cantus & ad tibicinem proſequi laudes honoratorum uirorum. de Leg. 182. Ad Capuam uel ad Luceriam ire. 8. Att. 13. Ex caſtris ad imam Cardaniam 277. Att. Cum falcibus ad Caſtoris, cum gladiis toto foro uolitarunt. pro Mil. 70. Non ad iudiciorum certamen, ſed ad aurium uoluptatem ſcripſerat. Or. 200. Quid id ad ciuitatem? pro Cor. 62. Ad cohærendum omnia duo tertium aliquid requirūt, & quaſi nodum uinculumq. deſiderant. de Vni. 13. Ad eandem inter ſe comparationem. de Nat. 2. 38. id eſt, facta comparatione aſtrorum inter ſe. Vtile ad confirmationem. 228. Att. Ad coniecturam alieni ſenſus, non ad iudicium ſuum ſcribere. l. 6. 7. 12. Ad agendi conſilium ſæpiſſime pertineret ars augurum. 2. de Leg. 34. Ad conſtitutum. 12. Att. 1. id eſt, ſecundum conſtitutum, prout conſtituimus. Ad conſuetudinem dicere. de Diu. 125. Ad Græcorum conſuetudinem diſputare. de Or. 109. Legibus annalibus grandiorem ætatem ad conſulatum conſtituebant. in Ant. 203. Domus ſuffragata domino ad conſulatum putabatur. Off. 28. Ariſtoteles adoleſcentes, non ad morem philoſophorum tenuiter diſſerendi, ſed ad copiam rhetorum in utramque partem exercuit. Or. 21. Ad Corfinium uenite. 8. Att. 34. Oratio ad eruminandum ſubtiliter inducta. pro Cæl. 42. Ad cultum deorum aptiſſimum animal. de Vni. 55. Stare ad curiam. in Catil. 195. Ad cuſtodiendum te diligentiſſimum, ad ſupplicandum ſagaciſſimum, ad uindicandum fortiſſimum eum putaſti. in Catil. 101. Cum ad Cybiſtra eſſem quinque diebus commoratus. ep. 244. Vnum reſtat tibi ad omne dedecus. 122. Att. Iuſtiſſima cauſſa ad defendendum uiſa pro Rab. 90. Ad deformitatem inſignis puer, creatus. 3. de Legib. 20. Ad denarium ſoluere. pro Quinct. 9. Ad deos quoniam proxime accedit antiquitas, ritus familiæ patrumq. ſeruari. 2. de Leg. 28. id eſt, quaſi a diis traditam religionem tueri. Facilis eſt circumſpectus quid ad dextram, quid ad ſiniſtram ſit. in Ant. 244. Quin ad diem decedā. Caninio. Vel quia belli magni timor impendet, quod uidemur effugere, ſi ad conſtitutam diem decedemus. l. 2. 10. 3. Quando illa frumentum quod deberet, non ad diem dedit? 4. Ver. 4. Tu, nuſis noſtris para ut operas reddas: noſtra ad diem dictam fient. Tironi, l. 16. 124. Opinor eſſe in lege, quam ad diem proſcriptiones uenditionesq. fiant, nimirum ad Kalend. Iunias. pro Roſ. Am. 76. Multus ſermo ad multam diem. Att. 13. 267. 1. Ad diem ſe receptſſet. Off. 3. 59. Si Catilina in urbe ad hanc diem remanſiſſet. in Catil. 61. Salutares ſententiæ quibus ad hanc diem uiximus. in Ant. 164. Quo ſolitus eſſet uti ad feſtos dies, ad hoſpitum aduentum. 6. Ver. 27. Rem quæris præclaram iuuenibus ad diſcendum, nec mihi difficilem ad perdocēdum. pro Sex. 23. Ad diuos adeunto caſte, pietatem adhibento, opes amouento: qui ſecus faxit, deus ipſe uindex erit. 2. de Leg. 16. Scæuola nemini ſe ad docendum dabat. de Cl. 193. Nihil ad dolorem acerbius accidere potuit. de Or. 127. Domo exire ad priuatum dolorem luctuoſum. de haruſp. 46. Omnes ad eam domum, in qua iſte diuerſabatur, profecti ſunt. 3. Ver. 38. Sane frequentes fuimus, ad ducentos. Q. fr. pro, circiter. Sed ad ea quæ contra dicerentur, dici oportere putabant. Acad. q. ed. 1. l. 2. 18. Ne ad eam meditere, imparatum te offendam. ad Curio. lib. 2. pro, contra. Nihil ad tuum equitatum. Ad errorem multitudinis, religionis ſimulacra fingere. pro Dom. 101. Ad Etruſcos & haruſpices bella, diſceptatio, prodigia, portenta, ſi ſenatus iuſſerit, deferunto. 2. de Leg. 18. Ad eum ueni, ipſius rogatu arceſſituq. de Nat. 1. 12. Ad exemplum amiſſi imperij portari. Off. 38. Nihil tam clauſum ad exitus, nihil tam tutum ad cuſtodias. in Ver. 249. Ad extremum petere cœpit, ne, &c. 3. Ver. 90. Aiebat illum primo ſane diu multa: ad extremum autem manus dediſſe. Att. Acad. q. ed. 1. l. 2. 86. Cui conſuli non animus ab initio, non fides ad extremum defuit. ad Brut. l. 10. 2. Illud te ad extremum & oro & hortor. Att. id eſt, poſtremo, ſiue denique. Erat ei conſiliū ad facinus. in Catil. 114. Hoc quanti putas eſſe ad famam hominum & uoluntatem? pro Mur. 133. Id, ad illud fanum ſe poſitum putabam. 245. Att. Ad hiſtoriæ fidē quidpiam ſcribere. Q. fr. 294. Dubito an excuſationem aliquam ad filium parem. 195. Att. Quē ad finem ſe effrenata iactabit audacia? in Catil. 97. Legere aliquam orationem ad eum finem, quem memoria poſſis comprehendere. de Or. 97. Eſſe in caſtris ad fluuium. epiſt. 43. Videt ad fornicem Fabianum, in turba Verrem. in Ver. 69. Summa pop. Rom. uoluntas ad communes fortunas conſeruandas. in Catil. 121. Ad fraudem callidum eſſe. pro Cl. 36. Suam amentiam præbere alicui ad gloriam. in Ant. 251. Habere uim magnam ad gloriam, & ad ſummam dignitatem. Q. fr. 315. Si minus tibi ad referendam gratiam ſatisfacere potero, ad prædicandam & habendam certe ſatis ſum facturus. pro Cor. 35. Sed ad hæc omnia, una conſolatio eſt, quod, &c. 237. Att. Quum ego ad Heracliam noctu accederem. 1. Ver. 101. Finxit te natura ipſa ad honeſtatem. pro Mur. 138. Pecuniam ad patris honorem collatam abſtulit. pro Fl. 158. Ad honorem antecellere. pro Mur. 26. De ſtudijs ad honorem diſpoſitis diſputo pro Mur. 131. Me ex Kalendis Ianuarij ad hanc horam uigilaſſe reipublicæ. Phil. 14. 398. Stare ad ianuam. de Or. 141. Ad Iconium puto me fore. 3. fam. 11. Ad id enim quod agitur, nihil intereſt. Ac. q. ed. 1. l. 2. 76. Ad VI. Id. Febr. Senatuſconſultum ad Appollinis factum eſt, ea quæ facta eſſent ad VII. Id. Febr. contra rempublicam eſſe facta. Ad illum. ad Brut. 33. pro, apud illum. Deligere ſibi aliquem ad imitandum Off. 42. Quid optabilius ad immortalitatem gloriæ? in Vat. 30. Egregium, & ad immortalitatem memoriæ glorioſum. de Leg. 188. Qui tyrannos necauerunt, prope ad immortalitatem, & religionem, & memoriam conſectantur. pro Mil. 117. Iuſtos uiros ad imperandum deligi ſolitos. Off. 41. Ne hæc quidem duo ſigna pulcherrima, quæ nunc ad impluuium tuum ſtant, quæ multos annos ad ualuas Iunonis Samiæ ſteterunt, habes quomodo emeris. 3. Ver. 41. Aliquis in loquendo multus & ineptus ad ſummam impudentiam. 1. de Leg. 5. Ad incertum reuocari. pro Cæc. 28. Etiam ad inferos pœnas parricidii luent. 14. Phil. Ad iniuriam eſſe tardiorem. Off. 7. Ad iniurias aliquem dare. 5. in Ver. 80. Hoc mihi maximo argumento ad huius innocentiam poterat eſſe. pro Sex. Roſ. 37. Hæc iſte ad inſaniam concupierat ad Att. Signum quod eſt ad introitum Ponti. in Ver. 230. Ad omnes introitus homines armatos opponit. pro Cæc. 288. & 289. Ad Italiam aduentare. 2. fam. 7. Ad iudicem. pro Roſc. Comœdo, 7. & 26. pro, in iudicio. Eius teſtis ad iudicem fidem infirmabit. pro Roſc. Com. 27. Ceteri quum ad iudicem cauſſam labefactari animaduerterunt, ad arbitrum confugiunt. pro Roſc. Com. Ad iudicium adeſſe 3. in Ver. 1. Ad ius pontificium & ciuile pertinent ea, quæ de ſacris perpetuis & manium iure dicuntur. 2. de Leg. 44. Impiger ad labores belli, fortis ad pericula, peritus ad uſum & diſciplinam, prudens ad conſilia, felix ad caſum fortunamq. pro Font. 203. Equidem ad reliquos labores, quos in hac cauſſa maiores ſuſcipio, quam in ceteris, etiam hanc moleſtiam aſſumo, quod, &c. pro Plan. 2. Si fatum fuit, exercitum pop. Rom. ad lacum Thraſimenum interire. de Diu. 112. Ad lacum, quod habeo, uenditurus ſum 128. Att. Hoc ego cum ad animi mei lætitiam duco eſſe permagnum, tum ad curam ſollicitudinemq. multo maius. cont. Rul. 66. Ad laudem illuſtre. pro Dom. 230. Familiaritas bonorum ad ſummam laudem omnibus ualet. pro Cor. 68. Ad legem ductus, factus, imbutus, inſtitutus. pro Mil. 7. 3. fam. 39. pro, ex legis præſcripto. Ad libellam. pro Roſc. Com. 6. Vt ad libidinem ſuam liberti fortunas noſtras uexare poſſint. pro Sex. Roſ. 42. Homo ad ſcribendi licentiam liber. de N. D. 1. 86. Ad meas literas exſpectabam tuas. 12. Att. 23. Ego me aliquando ad litteras uindicabo. pro Roſc. Poſt. 127. Ad lucem arcte dormitare. de Diu. 93. Siue illa ueſtis mutatio ad luctum ipſorum, ſiue ad deprecandum ualebat. pro Sex. 10. Ponere ſignum ad ludibriū impudentiæ. pro Deiot. 239. Dare aliquid temporis ad ludum ætatis. pro Cœl. 45. Ad maiora quædam nos natura genuit & conformauit. lib 1. de Fin. 18. Licinium ſeruum ſibi Gracchus habuit ad manum. 2 de Or. Nonnumquam etiam ea res ad manus atque ad pugnam ueniebat. 7. Ver. 23. Ad M. Leccam te habitare uelle dixiſti. Ad mare infra opidum. in Ver. 211. Ad mare ſuperum milites eſſe. 158. Fuit ad me. 10. Att. 11. pro, apud me. Hoc nihil ad me. Acad. 23. Curio fuit ad me ſane diu. 157. Att. Ad me fuit bene mane. 168. Att. Matri ardentes in filium literas ad me miſit. 226. Att. Scripſit ad me, ut eſſem ad urbem. 113. Att. Sed te oro ut ad me Vibonem ſtatim uenias. Att. l. 3. Exemplum epiſtolæ Balbi ad me, & Cæſaris ad eum. 150. Att. Tempora non tam ad medicinā, quam ad finem doloris. 41. Att. Ad medium ianuæ ſedere. Off. 52. Multis præclaris monumentis ad omnem memoriam commendari. in Ant. 222. Vt extet ad memoriam poſteritatis ſempiternā. Phil. 10. 410. An illa non grauiſſimis ignominiis, monimentiſq. huius ordinis, ad poſteritatis memoriam ſunt notanda, quod, &c. 5. Phil. 175. Imago ad memoriā poſteritatis prodita. pro Roſ. Poſt. 125. Monumentum poſitum eſt, ut eſſet indicium oppreſſi ſenatus ad memoriam turpitudinis ſempiternam. pro Dom. 255. Non ad mendacium obtinendum, ſed ad uerum obtinendum auctoritas adiuuat pro Quinct. 13. Ad menſem exſpectare. 2. Att. Eo die Verres ad Meſſanam uenit. in Ver. Fama adoleſcentis paullum hæſit ad metas. pro Cœl. 53. Accedent ſalicta ad Minturnas. Cont. Rul. 73. Plus huius inopia poſſit ad miſericordiam, quam illius opes ad crudelitatem. pro Quinct. 17. Ad modum dici, ut alio tranſiri poſſit. 3. de Leg. 25. Caſtra ad montem locare. ep. 241. O diem illum mihi ad domeſticum mœrorem glorioſum. pro Sex. 8. Mirari licet quæ ſint animaduerſa a medicis herbarum genera, quæ radicum ad morſus beſtiarum, ad oculorum morbos, ad uulnera. 1 de Diu. 20. Ad animorum motus uoluntarios non eſt requirenda æterna cauſſa. de Fat. 145. Ad murum caſtra poſui. 130. Att. Bellum ad Mutinam gerebatur. 279. Att. Liberi mei ad necem quærebantur. pro Sex. 15. Qui medicis ſuis non ad ſalutem, ſed ad

necem utitur. de haruſp.251. Ad negotium ſuum proficiſci. pro Quinct.12. Ad nocendum uires habere. 241. Att. Et qui ad multã noctem uigilaſſem. Som. Scip.4. Ad pridie Nonas. Att. id eſt, ſexto & ſeptimo Idus. Ad iſtorum normam fuiſſe ſapientes. in Læl.17. Monumentum collocaſti ad equinum notam, ad dolorem bonorum omnium. pro Dom.241. Cui magnificentiſſima dona, ut ſcriptum legimus, uſque ad Numantiam miſit ex Aſia. pro Deiot. 12. Si ij ad numerum non eſſent, tunc deinceps proximi cuiuſque collegij, qui prætores fuiſſent, neque in prouincias profecti eſſent, in ſortem conijcerentur, quoad is numerus effectus eſſet. lib.8.8.26. Domitius ad numerum iudices non habuit. Q. fr.314. Bonorum animus ad uerum noſtri ordinis expeditus iam non erit. de haruſp. reſp.56. Saturnum uulgo max. ad occidẽtem colunt. de Nat. 68. Commendatio alicuius ad omnes. 122. Att. Ad omnia cæcitas mẽtis. Tuſ.192. Eſt enim ad uulgi opinionẽ mediocris. Parad. 60. Vnde ad iſtas opiniones uenerit. de N.D.1.67. Statua quæ ad Opis per te poſita eſt. 88. Att. id eſt, ad ædem Opis. Habere uoluntatem ad aliquem opprimendum, & licentiam ad maledicendum, & animum ad ementiendum, & ingenium ad fingẽdum. pro Font. 282. Simulacrum ad ornatum deportare. pro Dom.235. Stella ſalutaris ad ortus puerorum. de Diu. 98. Ad pariendum uicina. 3. in Ver. 32. Equidem uehementer lætor, eum eſſe me, in quem tu, quum cuperes, nullam contumeliam iacere potueris, quæ non ad maximam partem ciuium conueniret. pro Syl.17. Materia tantum ad meliorem partem, & tractatione differunt. de Fin. l.4.3. Ad nullã partem utilis homo. Off.3.37. Abiicere ſe ad pedes alicuius. 123. Att. Sol ad pedes uiſus. de Diu. 9. Ad perpendiculum columnas exigere. 3. Ver.94. Multa ad placandum atque ad miſericordiam reis conceſſa ſunt. pro Dom.222. Quid ad pontificem de iure parietum? de Leg.179. Ad populum accuſari. pro Mil. 109. 12. fam. 12. Quum Cato contra Ser. Galbam, ad populum ſumma contentione dixiſſet. in Brut.39. Exponere mandata ad populum a ſenatu. de Or.113. Comites ad portam exſpectare dicunt. Caſſ. l.15.17.2. Crux quæ fixa eſt ad portam, urbemq. ueſtram. in Ver.205. Togulæ lictoribus ad portam præſto fuerunt. in Piſ.91. Ad portas Sagragianas magna eſt frequentia ſepulchrorum. Tuſc.241. Ad portas multos annos eſſe. Poſt red. in Sen.29. Cogitationem ſobrij hominis ad punctum temporis ſuſcipe. in Aut.166. Conſcendere ad puppim. ep.199. Conuertere nauem ad puppim. 110. Att. Quid ſcammoneæ radix ad purgandum poſſit. de Diu.83. Rogo ut explores ad quam diem. 197. Att. Opinor eſſe in lege ad quam diem proſcriptiones uenditionesq. fiant. pro Sex Roſ.39. Ad quam denique rem utatur motu mentis ac rationis. de N.D.1.74. Ad quæ tempora te exſpectem, facias me certiorem uelim. 67. Att. Quid mihi hoc monimẽtum proderit? ad quid laboramus res Romanas? Att. l.4.86.6. Ad quos dies rediturus ſum ſcribam. 206. Att. Συναγωγὴ conſiliorum tuorum non eſt a me collecta ad querellam, ſed magis ad conſolationem meam. 149. Att. Res inuenta ad quæſtum & ad errorem. pro Dom.126. Lectus ad quietem datus. in Catil.118. Ad rationem accedere. pro Quinct.51. Nemo Catone cõmodior, comior, moderatior fuit ad omnem rationem humanitatis. pro Mur.139. Ad eam rationem, maximam uim natura habet. Off.24. Ad rationem alicuius pecuniam deſcribere. pro Flac.25. Reſpondebat ſe ad recuperatores eſſe dicturum. 5. Ver. 56. Remq. integram ad reditum ſuum iuſſit eſſe. 2. Off.120. Patriam ſeruandam ad reditum relinquere. 119. Att. Vt integrum mihi de cauſſa Campana ad ſuum reditum reſeruarem. ep.l.1.9.27 Hæc ſica nuper me ad regiam pæne confecit. pro Mil.108. Nihil ad rem. de Leg.172. Fuerant ad hanc rem collocati, ut, &c. pro Cœl.51. Delectus ad aliquam rem faciendam. pro Sex. Roſ.43. Hic tibi auctor ad inſtituendam, ſocius ad comparandam, adiutor ad perficiendam rem fuit. pro Dom.219. Quam ad rem aurum ſumpſiſti. pro Cœl.48. Sume ad hanc rem tempus. 1. de Leg.4. Vti, uel abuti opera alicuius ad aliquam rem. pro Mar.137. Ad nullam rem utilis. Off 57. Ad has tot tantaſq. res adhibenda ſunt ornamenta. de Or. 198. Ad reſpondendum ſurrexi. pro Cl.27. Ad rhedam pugnare. pro Mil.107. Ad rogatum reſpondere. pro Flac.7. Ad ſacra adhibito ſumptu non eſt arcenda donum aditu paupertas. 2. de Leg.26. Ad communem ſalutem conſentire. in Catil.121. Ad ſaxa conquieſcere. pro S.R.30. Hærere ad ſaxa. de Nat.46. Et non ſi ſignificãt, nullas uias dant nobis ad ſignificationis ſcientiam. de Diu. 98. Ad ſe reuocare Acad. q. ed.1. l.2.48. Cæſarem ad ſe ſcripſiſſe aiebat, breui tempore ad urbem futurum. Att. l.8. Ad ſeditionem nata poteſtas tribunitia. 3 de Leg.19. Deprehenſus denique cum ferro ad ſenatum. in Piſ.22. pro, in ſenatu. Augures rem ad ſenatũ. de Nat. 2.9. ſub. retulerunt. Senatus, quos ad ſoleret, referendum cenſuit. de N.D.2.8. Ex his quaſi decem fiſcos ad ſenatorem illum relictos eſſe comitiorum nomine. 2. Ver.14. Sophocles ad ſummam ſenectutem tragœdias fecit. de Sen.8. Nam ad meum ſenſum, & ad illud ſyncerum ac ſubtile iudicium, nihil poteſt eſſe laudabilius, quam ea tua oratio, quæ eſt ad me perſcripta a meis neceſſarijs. lib.15.6.3. Ea enim ſigna ego emere ſoleo, quæ ad ſimilitudinem gymnaſiorum exornent mihi in palæſtra locum. Gal. lib.7. 24.7. Ad ſolarium idoneus. 4 ad Her.155. Vixit enim ſemper inculte atque horride: natura triſti, ac recondita fuit: non ad ſolarium, non in campo, non in conuiuijs uerſatus eſt. pro Quinct. 40. Ad ſolarium uerſari dicitur, qui ſpectacula frequenter uiſit. ad Her. 4. 155. Vidi ſimul cum populo Romano forum comitiumq. adornatum ad ſpeciem magnifico ornatu: ad ſenſum, cogitationemq. acerbo, & lugubri. 3. Ver.39. Hoc eſt, quantum ad ſpeciem, quantum ad ſenſum, &c. Qui producti tabulas ſe publicas ad ſpeluncas perdidiſſe dixerũt. pro Flac.154. Vnum, inquam, da mihi ex illis aratoribus, qui uel ad ſtatuam pecuniam contulerunt, qui ſibi dicat pro frumento omne eſſe quod oportuerit, ſolutum. 5. Ver.155. Nullus locus eſt ad ſtatuam roſtris clarior. pro Deiot 150. Marius, qui durior ad hæc ſtudia uidebatur. pro Arch.189. Ad ſuauitatem nullis egebat corporis uiribus, de Sen.82. Dicere ad ſubſellia. pro Roſ. Poſt.128. Ad ſummam. 14. fam. 21. de Fin.4 49. Ad ſummam aliquam mercari. 7. fam.40. Ad ſummam dic M. Tullij, aſſentiar Cn. Pompeio, id eſt, T. Pomponio? Att. lib. 7.127.9. Ad ſummam, ne agam de ſingulis, communem totius generis hominum conciliationem & conſociationem colere, tueri, ſeruare debemus. 1. Off.207. Iurabat ad ſummam, quod nullo negotio faceret. Att. l.10.195.15. A te uero bis, terue ad ſummũ, & eas perbreues accepi. ad Cur. lib.2. Quattuor, ad ſummum quinque, ſunt inuenti, qui Milonis cauſſam non probarent. pro Mil.8. Reſpondit, triduo illum, ad ſummum quatriduo periturum. pro Mil.19. Scies igitur fortaſſe cras, ad ſummum perendie. Att. l.12. 257.5. Qui crucem in campo ad ſupplicium ciuium defigi iubes. pro Rab.92. Res uaria & multiplex ad ſuſpiciones. pro Flac.147. Eudemus prælians ad Syracuſas, occidit. de Diu.91. Arma alia ad tegendum, alia ad nocendum, &c. pro Cæc. 296. Ad temperationem ſuperiorem reuerti deus. de Vni.53. Ad templum, monumentumq. noſtrum pecunias decernere. Q. fr.295. Ad tempus ſe accommodare alicui. pro Cœl.40. Quod ſi recipiet ille ſe, ad tempus aderis. Thotan. l.6.20 4. id eſt, tempeſtiue. Ad tempus adeſſe. 5. Att.15. id eſt, aliquanto poſt. Neque ſolum ad tempus, maximã utilitatem attuliſti, ſed etiam ad exemplum facti. Dolabel.9.14. 17. Quantæ infidelitates in amicis, quam ad tempus aptæ ſimulationes? pro Mil.52. Si autem in itinere meo ſe oppoſuerit, ad tempus conſilium capiam. Plancus Cic. Ad tempus aliquid facere. pro Plan.61 Ad breue tempus durare. Off.45. Illa ad breue tempus ſeueritatem poſtulauit. pro Syl.168. Ad breue tempus metu releuari. in Catil.193. Ad breue & ad breuiſſimum tempus. in Catil.23. Senſus moriendi ad exiguum tempus durat. de Sen. 92. Non inuitamentum ad tempus, ſed perpetuæ uirtutis eſt præmiũ. Plan. Iudex omni ratione ad tempus, ad cauſſam oratione moderandus eſt. de Or.115. Pallium aptum ad omne anni tempus. de Nat.76. Ad tempus occurrere. 1. Phil.6. Perturbatio plerumque breuis eſt & ad tempus. Off.6. Ad quoddam tempus. 3. de N.D. 45. Beſtiæ ex ſe natos amant ad quoddam tempus, ut, &c. de haruſp.101. Ad quoddam tempus inſiſtere. de Nat.36. Verſare ſuam naturam & regere ad tempus. pro Cœl.40. Ad tempus redire. 210. Att. An ad infinitum tempus regantur atque moueantur dii. de N.D.1.2. Plurimum conſilij, animi, præſidij denique, mihi, ſi te ad tempus uidero, acceſſerit. Att. Tu quoniã iturum te in Aſiam eſſe putas, ad quæ tempora te exſpectem, facias me certiorem uelim. Att. l.4.52. pro, Circa. Pugna naualis ad Tenedum. pro Mur. 132. Ad tenue elimatæ rationes. Acad. q. ed.1. lib.2.61. Ad teſtes reſeruare. pro Sex. Roſ.17. Ad tibicinem immolare. pro lege Agr. id eſt, canente tibicine. Neoptolemus ad Troiam nomen inuenit. de Or.132. Habere hortos ad Tyberim. pro Cœl.45. Quod ſi aliũ ad uer mittit, non laboro. 5. Att.34. pro, ueris tempore. Teq. ad uer libenter uiderem. Curius Cic. l.7.30.3. Somnium mirifice cum re ad uerbum conuenit. pro Dom.100. Exercenda eſt etiam memoria ediſcendis ad uerbum quamplurimis & noſtris ſcriptis & alienis. 1. de Or. Fabellæ Latinæ ad uerbum de Græcis expreſſæ. lib.1. de Fin.3. Multa ad ueritatem admirabilia dixerunt. de Leg. 176. Ad ueritatem loqui. Læl.77. Ad ueritatem plane uelim mihi perſuaderi. de N.D.1 43 Quis ad Verrem detulit? 4. Ver. Heri ab urbe profectus, ueni ad ueſperam. de Fin.91. Ab ueſperum perpotare. 2. Phil 84. Ad ueſtram perpetuitatem, uinculum maius eſt conſilium meum, quam illa quibus eſtis colligati. de Vni.51. Eſſe in agro, & ali ad uillam. pro Sex. Roſ. 25. Num quis ueſtrum ad uim, ad facinus, ad cædem accommodatus eſt? contra Rul. 92. Quam uolent in conuiuijs faceti, dicaces, nonnumquam etiam ad uinum diſerti ſint: alia fori uis eſt, alia triclinij. pro Cœl.54. In eos dicitur, qui ad ſerias cauſſas agendas inepti, multa garriunt inter pocula, ubi nihil opus. Quæ fiunt uiliter ad hominum uitam. Off.36. Ad hominum uitam permanare poteſt. de N.D 1 3.

Sed hoc

Sed hoc primum ſentio, niſi in bonis amicitiam eſſe non poſſe. Neque id ad uiuum reſeco, ut illi qui hoc ſubtilius diſſerunt, fortaſſe uere, ſed ad communem utilitatem parum. in Læl. 16. Sumpta metaphora a tonſoribus, capillos aut ungues reſecantibus. Nam ij ſæpenumero moleſti ſunt, dum nimium diligentes eſſe ſtudent. Ad unum aſſenſi ſunt. 10. fam. 23. Ad unum omnium firma conſenſio, manens opinio dicitur. de N.D. 1. 32. De amicitia omnes ad unum idem ſentiunt. Læl. 72. Onerariæ omnes ad unã a nobis ſunt exceptæ. lib. 12. ep. 4. Obdureſcit magis quotidie ad uocem tribuni. ad Bru. 289. Ad uoluntatem loqui omnia, nihil ad ueritatem. de Am. 113. Deus cælum ad uoluntatem rotundauit. de Vni. 101. Ad uoluptatem loqui. Læl. 77. Aqua deducta ad utilitatem agri. pro Dom. 122. Ero in Formiano, ne aut ad urbem ἐπιχαίρουσα mea animaduertatur. Att. l. 9. 7. Trebatius quidem ſcribit, ſe ab illo 12. Kalend. Febr. rogatum eſſe, ut ſcriberet ad me ut eſſem ad urbem. Att. l. 7. 135. 7. Cæſar ad me ſcripſit, ut ei ad urbẽ præſto eſſem. Ad urbem quum eſſet, audiuit Dioni cuidam Siculo permagnam ueniſſe hereditatem. 4. Ver. 11. & 13. pro, in urbe. Ego enim a te quum tua promiſſa per litteras flagitabam, ad urbem te otioſiſſimum eſſe arbitrabar. ad App. l. 3. 11. 14. Concionem ad urbem habere. in Ver. 74. Ad urbem exercitum habere. in Ant. 188. Mundi partes neque ad uſum meliores, neque ad ſpeciem pulchriores eſſe potuerunt. de Nat. 43. Genus orationis, quo uti ad uulgus nemo poſſit. de Or. 149. Multa ante congreſſum fiunt, quæ non ad uulnus, ſed ad ſpeciem uidentur ualere. de Or. 138.

Adæquo.

Senatorum urna copioſe abſoluit, equitum adæquauit. Q. fr. l. 2. 20. id eſt, par utrimque numerus fuit, abſoluentium ſcilicet, & damnantium. Quid noſter hic magnus, qui cum uirtute fortunam adæquauit? pro Arch. 18. hoc eſt, æque fuit fortunatus, ac uirtute præditus. Inſidet quædam in optimo quoque uirtus, quæ noctes & dies animum gloriæ ſtimulis concitat atque admonet, non cum uitæ tempore eſſe dimittendam commemorationem nominis noſtri, ſed cum omni poſteritate adæquandam. pro Arch. 21. id eſt, perpetuare. Vt deorum uitam poſſint adæquare. de Vni. 58. id eſt, ad eorum immortalitatem peruenire. In ſumma amicorum copia, cum familiariſſimis eius eſt adæquatus. pro Balb. 50. id eſt, æqualis factus, eodem cum illis numero atque honore habitus.

Adamo.

Id, inquam, adamaſti, quod antea non aſpexeras. 6. Ver. 9. Sigillam præclaram & eximiam ſpeciem oratoris perfecti & pulchritudinem adamaſti. de Or. 149. Genus ætatis degendæ cõſtituit, quod quod maxime adamauit. 1. Off. 164. Quod florere in generis ſui gloria uideat pictor, adamauit. pro Flac. 151. Cum ſigna quædã pulcherrima atque antiquiſſima Thermis in publico poſita uidiſſet, adamauit. 4. Ver. 59. Eamq. ſententiam, quam adamaueris, pugnaciſſime defendere. Acad. q. ad. 1. l. 2 7. Adamaram hoc a puero. 3. Q. fr. 29. Deinde ab Antiſthene, qui patientiam & duritiam in Socratico ſermone maxime adamarat 3. de Or. 35. Nihil erat cuiuſquam, quod ille adamaſſet. pro Mil. 118. Adamare litteras. pro Roſ. Am. 37.

Adaugeo.

Hæc alij nefarij cumulant atque adaugent. pro Roſc. Am. 18. Nonnihil huiuſmodi ſigna adaugent ſuſpicionem. ad Her. 2. 75. Et hoc extenuando, maleficij magnitudinem ſimul adaugere. 2. de Inu. 178 Per quem facti utilitas aut honeſtas adaugetur. lib. 2. de Inu. 161.

Adaugeſco.

Aut denſus ſtridor, quum celſo e uertice montis Ortus adaugeſcit ſcopulorum ſæpe repulſum. 1. de Diu 22.

Addico.

Cum addicebas tribuno pl. conſulatum tuum. in Piſ 19. Non enim uni priuatim ancillatus ſum, neque me addixi. in Sal. 6. Senatus cui me ſemper addixi. pro Plan. 70. Nonne Fuſidium creditorem debitoribus ſuis addixiſti? in Piſ. 68. Qui ne ſorti quidem fortunas noſtras deſtituit, ſed libidini cuiuſque addixit. in Ant. 161. Regna addixit pecunia Antonius. in Ant. 212. Huius ipſius domum euertiſti, cuius ſanguinem addixeras. in Piſ. 65. id eſt, quem morti addixeras. Quos æris alieni magnitudo tribuno plebis conſtrictos addixerat. pro Sex. 31. Sed dementem & inſanum rebus addicam neceſſarijs. Parad. 32. Cum hoc coire auſus es, ut ciuis optime meriti fortunas prouinciarum fœdere addiceres? Poſtq. 207. Hominem inuenire iſta labes tum, quum omnia tenebat, neminem potuit, cui ædes meas addiceret, cui traderet. pro Dom. 83. Incidebantur domi leges, quæ nos noſtris ſeruis addicerent. pro Mil. 118. Mihi bona addicat. 3. Ver. 97. Addicere corpus ſuum turpiſſimæ cupiditati. de Inu. 62. Seſe alicui certo. 2. de Inu. 125. Vitam ſuam omni intemperantiæ. ad Her. 29. Me iſtos liberos non addixiſſe, præſertim cum adeſſet nemo. 7. Att. 12. Ebutio negotium datur: adeſt ad tabulam: licetur Ebutius. deterrentur emptores multi, partim gratia Ceſenniæ, partim etiam pretio. Fundus addicitur Ebutio. pro Cæc. 11. Addicitur id opus H-S. DLX. millibus, quum tutores H-S. LXXX. millibus id opus, ad illius hominis nequiſſimi arbitrium ſe effecturos eſſe clamarent. 3. Ver. 103. Tua bona, Poſtume, nummo ſeſtertio a me addicuntur? pro Rab. 18. Addictus erat tibi? non. pro Roſ. Com 24. Libertas plebi ſic data eſt, ut multis præclariſſimis addiceretur. de Leg. 189. Vt parſimonia nuda cupiditati petulantiæq. addicatur. ad Her. 32. pro Quinct. 17. Vt ſcriberem cui uellem addici. Att. 158.

Addictus.

Quanti addictus? mille nummum. de Or. 532. Addictus gladiatorio mortis generi. 11. Phil. 300. Iſte quum iudicatum non faceret, addictus Hermippo, & ab hoc ductus eſt. pro Flac. 59. Quum is qui morti addictus eſſet, paucos dies commendandorum ſuorum gratia poſtulaſſet, 3. Off. 59. Addictus pecunia. de haruſp. reſp. 26. Nam lege Cæſaris omnis tibi Græcia addicta. in Piſ. 87. Hunc addictum, deditum, obſtrictum tibi habebis. pro Cœl. 63. Ob rem iudicandam, pecuniam accipere, pretio habere addictam fidem & religionem. 4. Ver. Quamobrem uitam ſuam, quam maximis præmijs propoſitam & pœne addictam ſciebat, nunquam in periculũ ſine præſidio & ſine cuſtodia proijciebat. pro Mil. 42. Quum te neque principes ciuitatis rogando, neque maiores natu monendo, neque frequens ſenatus agendo, de uendita atque addicta ſententia mouere potuit. 2. Phil. 67. id eſt, mancipata uenditaq. Cæſari. Qui certis quibuſdam deſtinatiſq. ſententijs, quaſi addicti & conſecrati ſunt. 2. Tuſ. 8. Sed quid eſt quod cuncti Lucceij ſunt addicti? Att. 102. Quamquam mihi iſta omnia iam addicta uaſtitati uidentur. Att. l. 9. 34. Quaſi iam deſtinata ac damnata, ut in uaſtitatem redigantur. hoc eſt, uaſtentur. Iam addictus & uenditus decumis. 5. Ver.

Addictio.

Simul in iure dicendo bonorum poſſeſſionumq. cõtra omniũ inſtituta addictio, & condonatio. 2. Ver. 7.

Addiſco.

Quid, quod etiam addiſcunt aliquid? ut Solonem in uerſibus glorantem uidimus, qui ſe quotidie aliquid addiſcentem, ſenem fieri dicit. de Sen. 23. Atque uelocius puer addidicerat 3. de Or. 49. Sed ut aliquid addiſcerem. 3. de Or. 82. Vt ea quæ Socrates repudiauerat, addiſceret. de Fin. 145. Tum auemus aliquid uidere, audire, addiſcere. 1. Off. 21.

Addo.

Haruſpicum uerba ſunt hæc omnia, nihil addo de meo. de haruſp. reſp. Harum rerum duarum ſplendor omnis, & amplitudo, addo etiam utilitatem, in poſteriore: cauſſa autem & ratio efficiens magnos uiros, in priore eſt. l. 1. Off. 96. Si quid agis, addis mihi ſcribẽdi alacritatem. Att. l. 16. 333. 1. Sed aliquid atque adeo multa addunt, afferuntq. de ſuo. Sulp. lib. 4. 3. 6. In illam orationem Metellinam addidi quædam. Att. l. 1. 8 9. Nunc quidem propter intermiſſionem forenſis operæ, & lucubrationes detraxi, & meridiationes addidi. 2. de Diu. 219. Addidiſti ad extremum, l. 1. de Fin. 21. Quos tu laudando animos addidiſti. Att. l. 7. 122. 6. Paullulum ſe erexit, & addidit hiſtoriæ maiorem ſonum uocis, uir optimus, Craſſi familiaris Antipater. 2. de Or. 29. Ad hæc ornamẽta dignitatis meæ reliqua uos ijdem addidiſtis. Poſtq. 110. Si quam partem tuæ prædæ ad ſummam decumarum addidiſſes. 5 Ver. 39. Quod is paucos ſibi dies ad dictaturam gerẽdam addidiſſet. Off 3. 152. Miſi ad te epiſtolas ad Marianum & ad Montanum: eas in eundem faſciculum uelim addas. Att. l. 12. 26. 1. id eſt, coniicias. Equidem ſic iudicare ſoleo, quidquid aut addideris, aut mutaueris, aut detraxeris, uitioſius & deterius futurum. 3. de Or. 17. Si ad id, quod ipſorum cauſſa uis, addideris cumulum commendationis meæ. ad Cæſ. l. 13. 16. 7. Addere, mutare, detrahere. de Or. 145. Addere ad amorem. 15. fam. 50. Subſcriptorem. 1. in Ver. 27. Addere. Off. 1. 85. cõtrarium Deducere: uerba arithmetica ſunt, pro quibus Cicero alibi, ſummam facere dixit, & ſubducere ſummam, & detrahere de ſumma, & deceſſionem de ſumma trahere. Addere. Off. 1. 85. eſt plures numeros aut unitates in unum componere, ut ſummus inde cognoſcatur numerus. Quum aliquid minutatim & gradatim additur aut demitur. lib. 4. Acad. 9. Quare putabas, emptori lucrum addi oportere? 5. Ver. 59. Quid ad hanc manſuetudinem addi poteſt? 1. Off. Ne quid ad eas ruinas addendum acerbitatis putet. pro Rab. Poſt. 122. Vt boni ratiocinatores officiorum eſſe poſſimus, & addendo deducendoq. uidere quæ reliqui ſumma fiat, ex quo quantum cuique debeatur, intelligas. 1. Off. 86.

Additus.

Additus eſt unus tuo labori. Q. fr.1.2.6. Vt plus additum ad memoriam hominis noſtri, quam ademptum de fortuna uideretur. ep.8. Vt additum ad uirtutem auctoritatemq. uideatur habitum. de Fin.73.

Additamentum.

Intereſſeit Ligus iſte, neſcio quis, additamentum inimicorum meorum. pro Sex.57.

Addubito.

Quod ſine prænomine familiariter, ut debebas, ad me epiſtolã miſiſti, primum addubitaui, num a Volumnio ſenatore eſſet. 7. fam.55. Vt addubitet quid potius, aut quomodo dicat de Or.209. Habes augurium meum: quo, ſi quid addubitarem, non potius uterer, quam illa conſolatione. Cæc lib.6.6.25. Addubitare cogit cauta diſſenſio. de N.D.1.11. Att 33.

Addubitatus.

Conſuli nunciauit, addubitato ſalutis augurio, bellum domeſticum ac turbulentum fore. 1. de Diu.169. id eſt, propter dubium & incertum augurium. Eaq. magis, ſi plus adipiſcare te explicata boni, quam addubitata mali. 1. Off.117.

Adduco.

Adducis me, ut tibi aſſentiar. 5. Tuſ.46. id eſt, me inducis, mihi perſuades. Non te illius unguentorum odor, non uini anhelitus, non frons calamiſtri notata ueſtigijs, in eam cogitationem adducebat? poſt Redit. in Sen.14. Qui ex Gallia pueros uenales illi adducebat. pro Quinct.12. Pompeium adduxi in eam uoluntatem, ut tu ſenatu non ſemel, ſed ſæpe, multiſq. uerbis ſuis, mihi ſalutem imperij atque orbis adiudicarit. Att.l.1 14.9. Cum tu pop. Rom. in eum metum adduxiſti, ut pertimeſceret, ne conſul Catilina fieret. pro Mur.46 hoc eſt, ad metuendum ſic impuliſti: & quod dici ſoles, Feciſti illi tantum metum, ut, &c. Cauſſa quæ aliquem ad facinus adduxit. pro Sex. Roſ.22. Adduxit id in ordinem ex inordinato. de Vni.11. Rem in eum locum adduxit, ut diceret ſibi certum eſſe, cum ſuis ſeruis in Pompeium impetum facere. Att.l.2.39.2. Libonis & Hipſei non obſcura concurſatio & contentio, omniumq. Pompei familiarium ſtudium, in eam opinionem rem adduxerunt, ut Pompeius cupere uideatur. Ad Lentul. lib.1.1.1. id eſt, illis rebus populum in eam ſuſpicionem adduxerunt, &c. Sermo eſt in compendium redactus. In ſummam enim L. Quinctius inuidiam concionibus cum quotidianis, ſeditioſis & turbulentis adduxerat. pro Clu.83. Ad quam uolemus indignationem animum auditoris adducemus. ad Her.4. Neque ita feci, ut te ad meum arbitrium adducerem. in ep. Vt te in meam ſententiam adducam. ep.18. Quam commodiſſimum eſt laxiſſimas habenas habere amicitiæ: quas uel adducas quum uelis, uel remittas. in Læl.42. At tu, quum me in ſummam exſpectationem adduxeris, deſeris? 5. Tuſ.61. Si adduxeris me ut exiſtimem, &c. 11. Att.34 id eſt, perſuaſeris mihi. Num quærenda cauſſa, quæ te ad tantum facinus adduxerit? pro Roſ. Am. 52. Crudelis Caſtor eſt, qui auum ſuum in diſcrimen capitis adduxerit. pro Deiot.1. Att.l.5.100.2. Qui optimum & grauiſſimum ciuem, cuius legatus, & a quo miſſus eſſet, in inuidiam falſo crimine adduxerit. 3. Off 105. Hunc ad meam auctoritatem non potui adducere. pro Deiot.20. hoc eſt, non potui illi perſuadere, ut auctoritati meæ accederet. Adducere ad conſilium. 15. fam.41. Ad uel in fletum. de Cla.Or.180. & ep.lib.14.3. Aut quem ad intelligendum poterit adducere, hæc ipſa de uita & moribus, & de expetendis, fugiendiſq. rebus &c. 1. Acad.10. Adducere ad pacẽ.13. Phil.348. Ad uel in ſeruitutem. in Piſ.67. Adducere animum auditoris ad indignationẽ. ad Her.29. Habenas. Læl.42. In anguſtum. Part.56. In anguſtias. pro Quinct.10. In cogitationem poſt Redit. in Sen.14. Ciuitatem in diſcrimen. pro Dom.60. Quod in uerum meorum ratio te non nullam in dubitationem uidetur adducere. fam. lib.3.5.7. hoc eſt, ad dubitandum impellere, facere ut dubites. Adducere aliquẽ in ſummam exſpectationem. Tuſ.lib.1.32. Nam dum uolunt iſti lauti, terra nata, quæ lege excepta ſunt, in honorem adducere, fungos, heluellas, &c. 7. fam.47. hoc eſt, facere, ut illa in honorem ac pretium ueniant. Gentes feras armatas in Italiam adducere. Att.l. 8.125.1. In iudicium. 1. in Ver.10. & pro Flac.57. In ius. pro Quinct.17. In metum. pro Mur.46. In ordinem. Acad. q.ed.1.L.a.107. In ſermonem. 5. in Ver.119. In ſollicitudinem. Catil.12.3. In ſpem. 3. Att.31. de Pet. Conſ.27. Rem ad concordiam. 7. Att.13. Rem in ſummum diſcrimen. de Fin.l.3.33. In uituperationem. 5. in Ver.119. Vt ille alter annus etiam tertiũ poſſit adducere. Q.fr. 190. Auocauiſſe philoſophiam a rebus occultis, & ad uitam communem adduxiſſe. 1. Acad.22. Nam illud quidem non adducor, ut credam. Phil.8.253 In eam ſpem adducimur, ut nobis ea contentio quæ impendet, interdum non fugienda uideatur. Att.l.2. 37.4. id eſt, ad id ſperandũ inducimur, in eam ſpem uenimus, ita ſperamus, ut, &c. Audiui iſta de maioribus natu, ſed numquam ſum adductus, ut crederem. de Cl.173. Adductus ſum paruula lippitudine, ut dictarem. 2. Q. fr.4. pro, coactus ſum dictare. Quis umquam audacior? quis nocentior? quis apertior in iudicium adductus eſt? pro Clo.36. Adductus eſt in iudicium Polemocrates de dolo malo, & de fraude a Dione, huius ipſius tutele nomine. pro Flac.58. Adductus erat in ſermonem, inuidiam, uituperationem. 5. Ver.119. hoc eſt, male audiebat, odio habebatur, uituperabatur. Niſi animus eius qui inſimulatur, in eam ſuſpicionem adduceretur, ut a tali culpa uideatur abhorruiſſe. 2. de Inu.140. Quod ſi ſolus in diſcrimen adduceret. pro lege Agr.21. Pollicitus eſt ſeſe curaturum, ut in aliquam ſuſpicionem facinoris Curio filius adduceretur. Att.l.2 19.2. Siue enim ad concordiam res adduci poteſt, ſiue ad bonorum uictoriam, &c. Att.l.7.123.2. Qui tu adduci tali tempore ad ullam conditionem poſſis, magis opto, quam ſpero. Att.l.8.168.1. Adduci ad pœnam alicuius. pro Syl.66. Ad temp. pro Mil.1. A. ad ſuſpicandum nullo modo poſſum. de Pro.77. Cõmendatione alicuius. lib.3 ep.55. Nullo imbre, nullo frigore adduci, ut capite operto ſit. de Sen.34. A. in ſpem. 2. Att.57 Mercede, lib.1 de Or.98. Metu. 5. Ver.45. Odio. Att.l.1.13.5. Officio, fide. 4. Ver.1 Oſtentatione aliqua. 4. Acad.117. Pretio. pro Cæc.21. Precibus. Att l.14.318.4 Rationibus. 1. Tuſ.112. Spe alicuius rei, uel cupiditate. ep.58. Studio certandi. 4. Acad.117. Temporibus. 1. Off.61. Teſtimonijs. 7. Ver.125. Voluntate. ad Att. l.5. ep.5. Voluntate a. ad aliquid faciendũ, & induci odio. ep 63. Quodammodo non poſſe adduci, ut inter eas res, quas Zeno exæquaret, nihil intereſſet. 4. de Fin.89. Nam illud quidem adduci uix poſſum, ut ea quæ ſenſerit ille, tibi non uera uideantur. l.1. de Fin.12. Atque etiam in hanc opinionem adducendi. de Pet.Conſ.25.

Adductus.

Adductus in eam opinionem. pro Cæc.10. Adductus in eam uoluntatem. Att.l.1.14.9. Tamen humanitate adductus, eum defendit. pro Syl.382. Adductus miſericordia, hoc feci. ep.37. Non odio adductus alicuius, ſed ſpe ſanandæ reip. Att. 16. Tumq. ego hac opinione adductus, ſcripſi etiam illud. de Or.92 Adductus in Cæſar.7. Att.49. id eſt, perſuaſum fuerit Cæſari. Quum accuſatio noſtra in obliuionem diuturnitatis adducta ſit. 5. Ver.52. Ita contracta res eſt, & adducta in anguſtum. Læl 29. Adducta res in certamen te conſule putabatur, utrum quæ ſuperiore anno ille geſſiſſet, manerent, an reſcinderentur. in Piſ.62. Mediocris res in controuerſiam adducta eſt. 1. de Or.90. Res in extremum eſt adducta diſcrimen. 6. Phil.237. Adducta res in iudicium eſt. Off 3.68. Dolebam in eum locum me adductum in Ver.55. In eum autem locum rem adductam intelligit, ut utrique ſalui eſſe non poſſint. ad Brut.1.4. hoc eſt, in eum ſtatum redactam. Ad quam nos conſuetudinem a familiaribus noſtris adducti. 2. Tuſ.13. id eſt, illi rei aſſuefacti. Ceteris nouis affinitatibus adducti, ueteres inimicitias deponunt. pro Clu.58. Qui benignitate adducti per beneficium & gratiam ciuitatibus conceſſerunt, ut nummos pro frumento darent. 5. Ver.165. Infimi homines mercedula adducti. de Or.105. Non ſpe mercedis adducti, &c. Læl. 30. Ad interregnum comitia adducta. 327. Nondum Myronis (ſigna) ſatis ad ueritatem adducta, iam tamen quæ non dubites pulchra dicere. in Brut.15. Reliqua tormenta telorum, eo grauiores emiſſiones habent, quo ſunt contenta atque adducta uehementius. Tuſc.97 Particulas primũ confuſas, poſtea in ordinem adductas mente diuina. 4. Acad.121.

Adeo.

Dolabella tuo nihil ſcito mihi eſſe iucundius: hanc a. habebo gratiam illi. Att.l.9.189.1. Neminem quidem a. infatuare potuit, ut ei nummum ullum crederet. pro Flac.37. Priore amiſſo iure, cum hoſtibus pugnare non poterat: a. ſumma erat obſeruatio in bello mouendo. 1. Off.55. A. longo & infeſto itinere ad me uenire doleo. ep.166. A. mihi uiſus es lepidus. ep.163. Rempublicam funditus amiſimus: a. ut Cato adoleſcens nullius conſilij, ſed tamen ciuis Romanus & Cato, uix uiuus effugeret. Q. fr.l.1.24. Clamore hominum de foro, atque a. de ciuitate eſſe ſublatum. pro Clu.63. Cum magno detrimento, atque a. exitio uectigalium. in Ver. Inſector, poſco, atque a. flagito. pro Plan. 38. Atque a. hoc mihi concedendum eſt magis. pro Arch.188. Eorum autem caſtrorum imperatorem, ducemq. hoſtium, intra mœnia, atque a. in ſenatu uidemus. in Catil.3. Hoc loquendi genus magnam auxeſim habet, quaſi tu dicas, Non ſolum intra mœnia, ſed etiam (quod maius eſt) in ſenatu. Aliquid atque A. multa addunt de ſuo. ep.47. Nihil adoleſcente tuo, atque a. noſtro, &c. amabilius omnibus ijs qui Athenis ſunt. fam.lib.12 16. Quod ad te antea, atque a. prius ſcripſi, feciſti me acriorem. Att.l.15.127.2. O dij immortales, tune etiam, atque a. uos geminæ uoragines, ſcopuliq. reip. uos meam fortunam deprimitis, ueſtram extollitis? in Piſ.?a. Id a. ex ipſo ſe-

natuſconſulto

patreſconſulto cognoſcite.6. Ver.125.Magis a. id facilitate,quam alia ulla culpa mea contigit .lib.2. de Or. 9. Id a. iudices, ut mihi ab illis demonſtratum eſt, ſic uos ex me cognoſcite.6. Ver.124. Id a. ſi placet conſiderate. pro Cęc.63. Id a. ſic cognoſcite . pro Clu. 64.Adeone erat ſtultus, ut illam, quam tum ille uiuebat, uitam eſſe arbitraretur? pro Clu.136. Adeone hoſpes huiuſce urbis, adeone ignarus es diſciplinæ conſuetudiniſq. noſtræ, ut hæc neſciat? pro Rab. 21. Adeone ut humanitatis iura uiolentur? pro Deiot. 149.Adeo quod.8.fam.44. in ep.Cœl.

Adeo.

Homines tenues, obſcuro loco nati, adeunt ad ea loca, quæ numquam antea uiderunt.in Ver,Adeunt ad nos coram. 11.fam. 27. id eſt, prodeunt in conſpectum noſtrum.Qui omnium mentes eorum,qui ad remp.adeunt, maxime perſpiciunt.pro lege Manil. Ceteri heredes adeunt ad Verrem. 3. Ver.86. Te adeunt fere omnes, ſi quid uelis. fam. lib.3.9.7. hoc eſt, rogantes ut aliquid uelis ad tuos ſcribere. Cum adibam ad iſtum fundum . pro Cœl. 306.De quo nomine ad arbitrum adiſti, de eo ad iudicem ueniſti.pro Roſ.Com. Adijt hereditates ciuium Romanorũ.pro Arch. 8. Pythagoras Perſarum magos adijt.de Fin. 145. Se ſe a ſuis ciuibus hæc habere mandata, ut ad Verrem adirent. 6. Ver.100. Qui ipſe hereditatem patris non adijſſes.2. Phil.59. Quum ad prætorem in ius adiſſemus, excogitat ſane diligenter & caute quid decernat.8.Ver 129.hoc eſt, quum ueniſſemus in iudicium ad prætorem. Tribunum aliquem cenſeo adeant.4. Acad. 171. Tum primum nos ad cauſſas & priuatas & publicas adire cœpimus.in Bruto,172.Adire ad me quoſdam memini,qui dicerẽt,&c.fam.l.3.10. 19.Adire ad rempub.& ad cauſſam reip.pro Sex.75. In concionem populi.6.In Ver.22.Inimicitias.pro Sex.122. Tuſ.l.5.31. Periculum uitæ.de Fin.l.2.66.Pericula.Off.1.115.13.fam.82. de Fin.l.1. 48.Quæuis pericula decoris honeſtatiſq. cauſſa.de Fin.l.2.47. Illa pericula adeuntur in prœlijs 2. Tuſc.99 Neque prætores diebus aliquot adiri poſſent.Q fr.l.1.47.Seq. in eo capitis periculum adituram.4.Ver.23.Adeundi ad te tempus cepit.11.fam.27.Adeundi & conueniendi illius omnem moleſtiam pertuliſſem.6.fam.46.

Aditur.

Ad quos olim ſic adibatur.3.de Or.73.Aditum eſt ad libros Sibyllinos.6.Ver.97.M.Graudius ad quem eſt aditum.pro Flac.39. Quum ad me aditum eſſet ab ijs qui dicerent.fam,lib.3.7.4. Antequam in ius aditum eſſet.4.Ver.58.

Adiens.

Epheſi qui neoiunt, ibi ſecum de ſuis controuerſijs in ius adeuntem uidiſſe nuntiant.Att. l.12.50. id eſt, euntem in iudicium ob ſuas controuerſias

Aditus.

Suſceptis laboribus periculiſq. aditis.1. Off.94.

Aditus.

Difficilior ad Antoniũ aditus eſſe dicitur.Att.l.15.325.5.Aditus ad cauſſam.pro Syl.3.Vt aditus ad conſulatum pateret. pro Mur. 15.Sic hominibus ignominia notatis neque ad honorem aditus, neque in curiam reditus eſſet. pro Clu.93. Eſt aditus ad officii inuentionem.1.Off 11.Sed eſt alius quoque quidam aditus ad multitudinem.Off.2.44. Ad quos omnis nobis aditus obſtructus eſt. in Bruto,8. Aditus ad rempub. de Pet. Conſ.6. Aditus & terra & mari ad urbem.in Ver.a27. Vt difficilis aditus relinquatur petiti.pro Font.278.Si quis mihi aditus erit de tuis fortunis,id eſt,de tua incolumitate, in qua ſunt omnia agenda,&c. 6.fam.35. Aditus in Cereris ſacrarium non eſt uiris.6. Ver.89. Apertus cum hominis eſſet aditus in templum Caſtoris. pro Dom.85. Quo quum patefactus eſſet aditus. Tuſc.lib.5.48. Qualis aditus primus ſit in omnibus nouis coniunctionibus.13.fam.22.Hunc quaſi gradum quendam atque aditum ad cetera factum intelligetis . pro lege Agr.47.Illi aditum litoris Syracuſanis ademerunt. 6.Ver.68.Aditum omnium conceſſu ad ſummam auctoritatem dabat.3. de Or. 5.Date de hac religione aditum.pro Dom.94. Diuinis uiris aditũ ad cælum dederunt.Att.lib.14.312.5. Intercludere aditum ad aliquem.pro Roſ.Am.65.Si quem habes aditum. Att.l.4.77.6.Aditũ habere ad aures.pro Dom.2. Quæ omnino aditum habere nullũ poteſt in urbem,in forũ,in curiam.4. de Fin.18. Deus nolit omnibus aditum patere ad ſe.de Leg.174. Aditum huic ad tuam cognitionem patefacio & munio.13.fam.102. Vterque ueſtrum patefecit earum ipſarum rerum aditum,quas quærimus.lib.1.de Or.49. Facillimeque uos ad ea, quæ cupitis, perucoturos ab hoc aditu iamq. patefacta.1.de Or.102.Nam in ipſo aditu atque ore portus. 7.Ver.14.Quæ Lemni nocturno aditu occulta coluntur, de N.D. 1.83.Qui aute populo Romano ex omni aditu clauſus eſſet. pro lege Manil. 14. 6. Ver.104. In primo aditu ueſtibuloq. templi.4. Ver.116. Non introitu, ſed omnino aditu quempiam prohiberit.pro Cęc.29.4. Att.14. Ceteraſq. urbes uno aditu atque aduentu captas.pro leg.Manil. 14.Forum ſepietur, omnes claudentur aditus.1.Phil.19. Aditus ad eum difficiliores fuerunt. fam. l.6.13.4. Duo ſunt aditus in Ciliciam ex Syria. fam.l.15.4.10. Vt aditus ad te diurni atque nocturni pateant. de Pet. Conſ.29. Aditus ad me minime prouinciales; nihil per cubicularium. 6. Att. 25. Niſi ad alias res peſtiferas aditus ſibi compararent.l.2, Att.32.2. Aditusq. ad cauſſam faciet illuſtres.in Or.28. Difficiles aditus habebat ad paſtum 2 de N.D.183.Aditus faciles ad te habeat.13. fam. 80.& 81.Aditus eſſe facillimos ad aliquem.Q.fr.294.Aditus inſulæ eſſe munitos mirificis molibus.4.Att.50. Aedibus ac templis ueſtibula & aditus præponere.2.de Or.175.

Adeps.

Non mihi eſſe P. Lentuli ſomnum, nec Lucij Caſſij adipem pertimeſcendam.3.in Catil.61.

Adipalis.

Opimum quoddam & tamquam adipale dicendi genus.in Or.13.

Adeptio, Adeptus, uide Adipiſcor.

Adeſpotus.

De Hiſpania noui nihil,ſed exſpectatio ualde magna: rumores triſtiores,ſed adeſpoti.15. fam.46.

Adeſus.

Quum uero adeſum, inflatu renouatum eſt iecur. 2. Tuſc.45. Quis tam perditus ac profuſus nepos, non adeſa iam, ſed abundanti pecunia ſic diſſolutus fuiſſet, ut fuit Sex. Næuius? pro Quinct.23.

Adfero.

Adferre ſemper aliquid ad communem utilitatem . Off.1.77. Cauſſam probabilẽ.Acad.q.ed.2.l.1.7.Manus alicui.Parad 28 Motum alicui.Tuſ.1.44. κινεῖν ἄλλο. Religionẽ. pro Dom.98.Se clam cuiulem in familiam,uel municipium pro Plan.15. Triſtes nuncij adferebantur.Brut.92.Vide Afferre.

Adfinis.

Adfinis miſeræ uitæ.9.Att.51. Vide Affinis.

Adhæc.

Adhæc prædia incenſu dedicauiſti pro Flac.162.

Adhæreo.

Adhæſerunt iam omnia tamquam in quodam ſilice. 8. fam. 15.in ep.Cœl. In me omnia neſaria tela adhæſerunt. pro Dom. 50.Tela in tuis uiſceribus adhærebunt.in Ver.31. Piniferam ſubter caudam piſtricis adhæſit. in Arat. 21. Adhærere extremum. in Vat.8.

Adhæreſco.

Argumentum ratio ipſa confirmat, quæ ſimulatque emiſſa eſt, adhæreſcit.2.de Or.118.Ad eam tamquam ad ſaxum adhæreſcunt. 4.Acad.17.Omninoq. iuſtitiæ & honeſtati adhæreſcet.1.Off.121. Ne in hanc tantam materiam ſeditionis iſta funeſta fax adhæreſceret pro Dom.11.Callidij oratio ita libere fluebat,ut nuſquam adhæreſceret. in Bruto,149. Vt homines ad earum ſaxa diſcendi cupiditate adhæreſcerent.5. de Fin.48. Adhæreſcere ad columnã. pro Sex.6. Ad ſtudium & ad genus dicendi.3. de Or.11. Faſtidijs. 3.de Or.135.Si potes in his locis adhæreſcere. Att.l.4.18.

Adhæreſcens.

Hortenſius in continuatione uerborum adhæreſcens. de Clar.195.

Adhæſio.

Et copulationes & adhæſiones atomorum inter ſe. 1. de in.15.

Adhamo.

Qui enim ſerius honores adhamauerunt, &c.2. Acad.

Adhibeo.

Eamq., quam ad omnes res adhibes, in primis ad conualeſcendum adhibe prudentiam. Att.l.12.254.5. Flores quos adhibet orator in cauſſis.Or. 202. Plus adhibet in ſuffragium conſilij.3. de Leg.64. Quum difficilius intelligatur, quid patronus uelit dicere, quam ſi ipſe ille, qui patronum adhibet, de re ſua diceret. 3.de Or. 28. Adhibemus ignem ad uſum atque ad uictum . de N.D.2.39. Quum adhibemus ad eos orationem huiuſmodi. Acad. q.ed.1.l.2. 31.Sed tamquam tormenta quædam adhibemus.3. Off.52. Lacerant, uexant, ſtimulos admouent, ignes adhibent.3. Tuſ.31. Sed adhibent modum quemdam, quem ultra progredi non oporteat. 4.Tuſ.59. Ad deliberationes eas principes ciuitatis adhibebat.1. Phil.2. Adhibui diligentiam quotieſcumque ſenatus fuit.fam.lib. 5.6.3.Ad quas ego nihil adhibui præter lectionem.fam.l.5.20.5. Eſto, collegium non adhibuiſti.pro Dom.90. Ea conſolatione ſuſtentor, quam tu mihi Brute adhibuiſti tuis ſuauiſſimis litteris. in

Bru.

Brut. 185. Non mediocrem ipſe animi dolorem adhibuiſti: fam. lib. 4. 6. Sed tum fere Pericles primus adhibuit doctrinam. in Bru. 21. Adhibuit ſibi in conſilium quindecim principes. 2. Off. 121. Quam illam ſeueritatem in conſilio adhibuit, &c. de Fin. l. 1. 18. Cæſar uirtutem & grauitatem in ſummo dolore adhibuit. Q. fr. 3. 27. Sed quid ego ueſtram crudelitatem expromo, quam in ipſum me ac meos adhibuiſtis? pro Dom. 47. Cum orationis uanitatem adhibuerunt. 3. Off. 74. Quos odores adhibebis ad deos, ut, &c. 1. de Nat. 154. Iudicium ergo adhibebit. in Or. 27. Adhibebit ad conſiderandas res & tempus & diligentiam. 1. Off. 29. Sed tu illum animum nunc adhibe quæſo. fam. l. 6. 1. 16. Tecum loquere, te adhibe in conſilium. fam. l. 2. 65. Ad deos adeunto, caſta pietatē adhibento. 2. de Leg. 30. Monui regem, ut omnem diligentiam ad ſe conſeruandum adhiberet. fam. lib. 15. 2. 17. De uirtute & grauitate Cæſaris, quam in ſummo dolore adhibuiſſet. Q. fr. l. 3. 24. 4. Vt adhibeam quandam cautionem & diligentiam. Att. l. 1. 14. 11. Vt omnes adhibeam machinas ad tenendum adoleſcentem. Brut. 185. Vt non adhibeas in conſilium cogitationum tuarum deſperationem. ep. 78. Vt his rebus adhibeat, tamquam lumen aliquod, memoriam. 2. de Or. 82. Sed adhibeat oratio modum. 3. Tuſ. 115. Vt eam diligentiam adhibeamus in amicitijs præparandis. Læl. 54. Adhibeant in hominis fortunis miſericordiam. pro Rab. 3. Vt non mediocrem curam adhibeant & diligentiam. 4. Acad. 78. Adhibeant manus uectigalibus ueſtris. pro lege Agr. 33. Quantam curam adhibuerim cognoſces. fam. lib. 2. 6. 7. In hoc omnē diligentiam ſi adhibueris. fam. l. 16. 8. Si fatum tibi eſt, ex hoc morbo non conualeſcere: ſiue tu medicum adhibueris, ſiue non, non conualeſces. de Fat. 22. Si tu neruulos tuos mihi ſæpe cognitos adhibueris. Att. l. 16. 343. 3. Adhibere accuſatorem. pro Deiot. 22. Aliquem u. pro, aduocare. 12. Att. 21. Aliquē ſeuerius. 10. Att. 41. Animos ad haruſpicum uocem. de haruſp. reſp. 18. Voſq. cupio adhibere arbitros. pro Mur. 6. Alter cum res geſtas, tum etiam ſtudium atque aures adhibere poſſet. pro Arch. 5. Alteri ſe calcaria adhibere, alteri frænos. in Bruto, 107. Crudelitatem in aliquē. pro Dom. 47. Grauioribus autem morbis periculoſas curationes & ancipites adhibere coguntur. 1. Off. 113. Vt quam ipſe adhibere conſueuit in amicorum periculis fidem & diligentiam. pro Cla. 94. Deſinunt enim ſuum iudicium adhibere. 1. de Nat. 8. Adhibere iudicium & diligentiam in aliqua re facienda. Off. 2. 90. Nec laudatores ullos poteris adhibere. 2. de Fin. 107. Vt oratio quæ lumen adhibere rebus debet. 3. de Or. 28. Sicut medico diligenti priuſquam conetur ægro adhibere medicinam. 2. de Or. 100. Sed deſperatis etiam Hippocrates uetat adhibere medicinam. Att. l. 16. 339. 7. Adhibere miſerationem. in Bruto, 45. Modum quendam & ordinem his rebus, quæ tractantur in uita. Off. 1. 27. Niſi omnes ij motus, quos orator adhibere uolet iudici. 2. de Or. 102. Nullam adhibere perſuadendi neceſſitatem, dicuntur rationes ex coniectura pendentes. Acad. q. ed. 1 l. 2. 106. Adhibere officium erga aliquem. 13. fam. 11. Orationem. 14. Phil. 407. Ornamenta oratoria. Para. 4. Preces, cultus, honores dijs. de N. D. 1. 3. Præparationem in rebus agendis. 1. Off. 103. Quos negat ad panē adhibere quidquam, præter naſturtium. 5. Tuſc. 139. Adhibeta omnem rationē, & curam, & laborem, & diligentiam. de Pet. Conſ. 11. Rationem moderationemq. dicendi. contra Rul. 19. Sapientiam in reipublicæ ſalute. 1. de Fin. 68. Permagni hominis eſt, ſic ſe adhibere in tanta poteſtate, ut, &c. Q. fr. l. 1. 1. 33. Adhibere quandam in dicendo ſpeciem atque pompam. 2. de Or. 162. Meminerit deum ſe adhibere teſtem. 3. Off. 57. Adhibere teſtes. de Fin. lib. 2. 107. Vim alicui. pro Cæc. 254. Non poteſt uim mihi maiorem adhibere metus, quam fides. pro S. R. 23. Adhibere uim ueritati. pro Quinct. 26. Vt uinum ægrotis melius eſt non adhibere omnino, quam, &c. 3. de Nat. 97. Adhibere uſam ad rem aliquam. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 53. Adhibere, abſolute, pro adhibere in conſilium. 11. fam. 12. Non enim facile quem dixerim plus ſtudii, &c. ad omnes bonarum rerum diſciplinas adhibuiſſe. in Bruto, 77. Ad partus adhibetur Iuno Lucina. 2. de Nat. 100. Numerus iambicus adhibetur in fabulis. in Or. 111. His fictus ad eorum uoluptatem ſermo cum adhibetur. Læl. 80. Et is ſermo qui more maiorum a ſummo magiſtro adhibetur in poculo. Cat. 43. Senſibus adhibetur quaſi titillatio a uoluptatibus, aiebat Epicurus. de Nat. 1. 79. A ceteris tuis non adhibemur. ep. 53. Nulla remedia quæ uulneribus adhibentur. ad Octau. 1. Quorum ab oratoris iudicio delectus magnus adhibebitur. in Or. 27. Eaq. (auctoritas) adhibeatur ad monendū. de Am. 41. Ne qua calumnia, ne qua fraus, ne quis dolus adhibeatur. pro Dom. 24. Quia tanta adhibeatur & a nobis, & a prætoribus contentio. Q. fr. l. 1. 1. 2. Celeriter ad maiores cauſſas adhiberi cœptus eſt. in Bruto, 16. Poſt adhiberi cœpta eſt ad ornatum etiam corporis. 3. de Or. 85. de ueſte loquitur. Neque ullum delectum adhiberi oporteret. 3. de Fin. 78. Quos ego uniuerſos adhiberi liberaliter, optimum quemque hoſpitio amicitiaq. coniungi dico. 1. Q. fr. 12. Et hic nimirum eſt fletus, quē duodecim tabulæ in funeribus adhiberi noluerunt. 2. Tuſc. Quaſi uero forti uiro uis poſſit adhiberi. 3. Off. 149. Quarum quidem certe eſt adhibēdus modus. 1. Off. 196. Omnibus his nulla ne adhibenda curatio? 3. Tuſ. 8. Quod ſi inſanorum uiſis fides non eſt adhibenda. 2. de Diu. Haud ſcio an magis etiam & magnificentia & deſpicientia adhibenda ſit rerum humanarum. 1. Off. 104. Quo magis his & magnitudo animi eſt adhibenda. 1. Off. 105. Hæc igitur adhibenda eſt primum in iocando moderatio. 2. de Or. 132. Adhibenda eſt præterea munditia. de Off. Vide ne religio nobis tam adhibenda ſit, quam, &c. in Brut. 162. Adhibenda eſt igitur quædam reuerentia aduerſus homines. 1. Off. 139. Sed iis qui ui oppreſſos imperio coercent, ſit ſane adhibenda ſæuitia. 2. Off. 32. Neque Antonius ullius ſupplicij adhibendi ullam partem eſt relicturus. 11. Phil. 293. Tantum cibi & potionis adhibendum eſt, ut reficiantur uires, non opprimantur. de Sen. 31. Ad has tot tantasq. res adhibenda ſunt ornamenta innumerabilia. in orat. 9.

Adhibens.

Cæſar rationem adhibens, conſuetudinem uitioſam emendat. de Cl. 188. Ius & ſarculos abſtulerit adhibentis ludos. 2. de Fin. 40.

Adhibitus.

In quo non modus eſt adhibitus. pro Clu. 76. Si celeritas adhibita eſſet. ad Bru. lib. 11. 12. 3 & 10. fam. 21. 13. Ea autem adhibita doctrina eſt, quæ uel uitioſiſſimam naturam excolere poſſit. Q. fr. lib. 1. 1. 10. Exiſtimo noſtram conſolationem recte adhibitam eſſe. fam. lib. 4. 3. 10. Hactenus exiſtimo noſtram conſuetudinem recte adhibitam eſſe. ep. 47. Qui nulla arte adhibita, de rebus ante oculos poſitis, uulgari ſermone diſputant. 1. Acad. 7. Quem nos correctione quadam adhibita potiſſimum ſecuti ſumus. 3. Off. 9. Hi curatione adhibita leuantur in dies. 4. de Fin. 107. Neminem ſtatu detruſum, qui non adhibita ui manu demotus & actus præceps intelligatur. pro Cæc. 36. Senes autem ſic, ut ſua ſponte, nulla adhibita ui, conſumptus ignis extinguitur. de Sen.

Adhinnio.

Sic ad illius hanc orationem adhinniit, ut non magiſtrum uirtutis, &c. arbitraretur. in Piſ. 34.

Adhortor.

Ego te ad certam laudem adhortor. ep. 7. Vis non erat: ad eam igitur adhortabar. ep. 156. Sic ego uos ad remp. recuperandam adhortabor. in Ant. 293. Vt ad defendendam remp. te adhortarer. Adhortari aliquem ad aliquid faciendum. pro Roſ. 90. Maxime ne poſſet aliquando ad bellum faciēdum locus ipſe adhortari. 1. Off. 33. Iure poſſum ego uos ad defenſionem meæ ſalutis adhortari. in Ant. 287.

Adhortatio.

Omiſſa noſtra adhortatione. 2. de Or. 7.

Adhuc.

Vt a. actum eſt. 12. fam. 1. Vnam a. a te epiſtolam acceperam. Att. l. 7. 131. 1. A. erat impudens. 16. fam. 13. Niſi quid a. forte uultis. in Læl. A. hæc erant, ad reliqua acri animo tendebamus. Diu. 109. Ego tamen Cæſari pro te, ſicut a. feci, ſupplicabo. fam. lib. 6. 14. 7. Tamen a. id non feci. fam. lib. 6. 13. 1. Facinus fortaſſe a. in nullo etiam uindicatum. in Ver. 192. Vt a. mihi faciam turpiter. Att. 116. Me a. non legiſſe, turpe utrique noſtrum eſt. fam. l. 7. 23. 6. A. pares nō ſumus. 12. Att. 17. A. quæ dicta ſunt, arbitror mihi conſtare, &c. ad Her. 3. Summ illud a. 15. Att. 33. A. uita eſt ſuas iniurias: nihil amplius. 12. fam. 2. id eſt, hactenus. Adhuc. id eſt, ad hoc uſque tempus. 7. in Ver. 34. pro Leg. Man. 36. & 1. Phil. 11. Adhuc. id eſt, hactenus. 10. fam. 35. in ep. Plan. Adhuc. pro, ad hoc tempus. 6. fam. 2. 5. Att. 19. & 14. Att. 33.

Adigo.

Itaque Calpurnius arbitrum illum adegit, quidquid, &c. Off. 65. Cur non arbitrum pro ſocio adegeris Q. Roſcium? pro Roſc. Comœdo. 14. 3. Off. 86. Adigere arbitrum finibus regundis. Top. 21.

Adiicio.

Ad eam laudem doctrinæ & ingenii gloriam adiecit. 1. Off. 165. Cum ad noſtra omnia pauci homines cupiditatis oculos adiecissent. pro L. Agr. 37. Non ut aliquid ex iis noui adiicerem. de Pet. Conſ. 1. Aquæ pluuiæ arcendæ adigere arbitrum non poſſis. Top. 224. Quo ne impudēciam quidem oculorum adiici fas fuit. 2. de Leg. 36. Adiici rogum, buſtumue propius ſexaginta pedes ædes alienas lex uetat. 2. de Leg. 57. Parum plane uidebant adiectum eſſe oculum hereditati. 4. Ver. 25. Ne hoc quidem cernunt, omnia ſe reddere incerta, quod nolunt: ea dico incerta, quæ ἄδηλα Græci. Acad. q. ed. 1. l. 2. 50.

Adimo.

Deſponſam homini Syriam ademi. Att.12. Iſte infaufti pupillæ fortunas ademit. 3. Ver. 103. Hominibus leuiſſimis ademit miſericordiam conſuetudine incommodorum. pro Roſ. Amer. 92. Ademit Albino ſoceri nomen mors filiæ, ſed caritatem illuſtrem ceſſitudinis & beneuolentiam non ademit. pro Sex. 4. Pecuniam ſi cuipiam fortuna ademit. pro Quinct. 8. Illi aditum litoris Syracuſanis ademerunt. 7. Ver. 68 Inimici mei mea mihi, non meipſum ademerunt. Att. lib. 3. 45. 2. Quod idem in poſterum de extraordinarijs poteſtatibus libertatem ademiſſes. pro Dom. 217. Primum ut Cæſari aliquid adimat. ep. 120. Nolite mihi ademere eum cui, &c. pro Mur. 143. Adimere facultatem. Att. l. 3. 47. 6. Leges. 2. de Fin. 59. Poteſtatem. 3. de Legibus, 3 2. pro Quinct. 5. & 1. Ver. 12. Adimere, inquit, omnem recuſationem Craſſo uolui. de Or. 142. Adimere ſomnum. 2. Att. 36. Vitam. in Part. 29. Non adimi cuiquam glebam de Syllanis agris. in Ver. 58. & cont. Rul. 87. Quamobrem ſi libertas adimi nullo modo poſſit, ciuitas poſſit. Paullo poſt: Etſi ſemel ciuitas adimi poteſt, retineri libertas non poteſt. pro Cæc. 69.

Ademptus.

Senatuſconſultum nullum extiat, quo reductio regis adempta ſit. ep. 6. Vt plus additum ad memoriam nominis noſtri, quam ademptum de fortuna uideretur. ep. 8. Omnia iſta nobis adempta atque erepta ſunt. 7. Ver. 138.

Ademptio.

Non ademptione ciuitatis, ſed tecti & aquæ & ignis interdictione faciebant. pro Dom. 61.

Adinuenio.

Ex quo ſequitur, adinuenta animo, percepta ſenſibus. 2. de Nat. 325.

Adipiſcor.

Medio itinere eum adeptus, amplexus ſum. Adeptus es, & Amiſiſti, contraria. 5. fam. 51. Adeptus eſt ſummos honores a populo Romano. pro Clu. 93. Studijs & artibus ſumus adepti. Q. fr. 295. Præclarum autem neſcio quid adepti ſunt. Tuſc. lib. 1. 41. Magnâ ipſi adipiſcentur & gratiam & gloriam. Off. 2. 126. Senectutem, ut adipiſcantur omnes optant, eandem accuſant adepti. Cato. 4. Amare, conſectari, adipiſci uelle aſpernari, odiſſe, fugere. lib. 1. de Fin. 25. Adipiſci decus cum dolore corporis Tuſ. lib. 2. 12. Laude. Off. 1. 91. Ordinem ſenatorium. pro Flac. 33. Salutem fuga. Tuſc. lib. 3. 56 Tempora. 1. fam. 21. Magnas utilitates. Off. 2. 21. Quam adipiſci ſcelera quouis uelit. de Fin. lib. 3. 30. Ad obtinendam adipiſcendamque ſapientiam. 1. de Leg. 89. 1. Off. 102. 1. de Fin. 56. 3 de Or. 74. Sed iis qui habenda natura adiumenta rerum gerendarū; abiecta omni cunctatione, adipiſcendi magiſtratus ſunt. Off. 15. Adipiſcendarum uirtutum cauſſa. de Fin. 156. Voluptates omittatur maiorum uoluptatum adipiſcēdarum cauſſa. lib. 1. de Fin. 29. Non mirum eſt, quos uis diuina aſſequi non potuit, ſi id mens humana adepta non eſt. pro Sex. Roſ. 40. Sed etiam docti aliquantum ſe arbitrantur adeptos. in procemio. Off. 3.

Adeptio.

Quaſi uero hæc appetitio non ad ſummi boni adeptionē pertineret. lib. 4. de Fin. 78. Nos beatam uitam non depulſione mali, ſed adeptione boni, iudicemus. 2. de Fin. 48.

Adiudico.

Ipſam Veneri in ſeruitutem adiudicai. 1. Ver. 30. Voler eſſe populatis: populo Romano adiudicabit. pro L. Agr. 50. In medio reliƈtum quod erat, populo Rom. adiudicauit. 1. Off. 1. Si reſpubl. iudicaret, Antonio ne an Bruto legiones adiudicaret? in Ant. 226. Mihi ſalutem imperij atque orbis terrarum adiudicarit. Att. lib 1. 14. 9. Adiudicare aliquid alicui. cont. Rul. 74. Adiudicare & Abiudicare, contraria. cont. Rul 51. Adiud care. pro, acceptum referre alicui. r. Att. 64. Vt is qui nobis cauſſam adiudicaturus ſit. 2. de Or. 70. Nemo enim dubitat, quin domus nobis eſſet adiudicata. Att. l. 4. 7 l. 3.

Adiumentum, vi de Adiuuo.

Adiungo.

Me ad eius rationes adiungo, quem tu in meis rationibus tibi eſſe adiungendum putaſti. lib. 1. 25. Non equidem recuſo, ſed te adiungo ſocium. de Fin. l. 3. 7. pro Quinct. 6. Adiungit atque annectit rebus præſentibus futuras. 1. Off. Prætor oſtenſionem uitae, æquabilitate decernendi beneuolentiam adiungit lenitate audiendi. pro Mur. 39. Quid enim adiungit niſi uobis uniuerſis? Parad. 14. Qui ad uirtutem adiunguut, uel uoluptatem. 2. de Fin. 69. Tu ei M Mundium fratrem tuum adiunxiſti. ep. 75. Hanc Scantus demolitus acceſſionem, adiunait ædibus. 2. Off. 193. Adiunait ſingulos animos ad ſingula ſidera deus. de Vniu. 53. Quinquageſimo die totam ad imperium populi Romani Ciliciam adiunxit. pro L. Manil. 24. Hic dies me ualde Craſſo adiunxit. Att. 1. 9 5. Nam illud tertium, quod Ariſtoteles adiunait, minus eſt neceſſarium. de Or. 1 12. Iuris ſcientiam tamquam ancillulam adiunxit. 1. de Or. 1 21. Hi uectigalia, quæ Cn. Pompeius adiunxit, uendere cogitant. cont. Rul. 63. In ſuauitate familiaritatem tuam adiouaisto. fam. 4. ad eſt, præterea expoſuit mihi. Si te me ſumota erga te ſtudia parum mihi adiunaerunt. 5. fam. 16. pro, conciliarunt. Adiunges me quamprimum ad tuos ſermones. ep. 194. Ad eorum cauſſam me adiungerem. fam. lib. 1. 9. 33. Nihil enim dignum faciebat, quare eius fugæ comitem me adiungerem. Att. lib. 9. 18 1. 3. Vt nobis Cn. Pompeium adiungeremus. de Pet. Conſ. 3. Crimen & ſuſpicionem ponus ad prædam adiungerent, quam ad egeſtatem. pro Sex. Roſ. 3 8. Ad quam ſe ſimilis animus applicet & adiungat. Læl. 45. Mihi uero tantum decoris, tantum dignitatis adiunxeris. fam. lib. 5. 13. Quod uerbis ſolutis numeros primus adiunxeris. in Or. 100 de Hocrate loquitur. Ad ſummam imperium etiam acerbitatem naturæ adiungere. Q. fr. 297. Quoſcumque nelis adiungere ad amicitiam. de Pet. Conſ. 27. Adiungere ad cauſſam. 3. Att. 43. Aliquem ad neceſſitudinem ſuam 13. fam. 24. & 56. Proprium hoc ſtatuo eſſe uirtutis, conciliare animos hominum, & ad uſus ſuos adiungere. 2. Off. 23. Vrſis non adiungere fidem. Acad. q. ed. 2. l. c. 29. Auctoritatem quidem nullam debemos, nec fidem commenotis rebus adiungere. 2. de Diu. 87. Adiungere homines ad amicitiam. de Pet. Conſ. 28. & 2. Q. fr. 31. Nouas neceſſitudines. 13. fam. 7. Hic quæ dicta ſunt ab iis, quos probamus, noſtrum iudicium, & noſtrum ſcribendi ordinem adiungere. 1. de Fin. 5. Ornamenta oratoria dicendi adiungere ad elegantiam uerborum Latinorum. in Bruto, 141. Adiungere prouincias ad imperium. Off. 3 31. Se ad aliquem. 5. Phil. 190. Atque, ut e natura uiuat, uxorem adiungere. 3. de Fin. 104. Aradium ſibi ſa putat adiunxiſſe. pro Roſ. Am 68 Adiungitur ad Aphricam etiam Hiſpania. Att. 11. 220. 5. Magnus honos rebus pop. Rom. adiungitur. pro Arch. 190. Mari diſiuncta (pars) anguſto ponte rurſum adiungitur & continetur. 6. Ver. 104. Cum etiam Cæſar ad auctoritatem eius ordinis adiungeretur. ep. 13. Ad ſocietatem eius ordinis adiungeretur. fam. l. 1. 9. 49. Domitius eodem cum ſuis cohortibus adiungeretur. Att. 129. Nunc eum ad ceteras ſummas utilitates hæc quoque opportunitas adiungatur. pro L. Man. 35. Eius artifici cognitio huiuſmodi eſt, ut non ad eius artis pa tem aliquam adiungi poſſit. de Inu. 58. In altera (cauſæ parte) diligentia ueſtra nobis adiungenda eſt. pro Clu. 2.

Adiunctus.

Eiq. proxime adiunctus Druſus fuit. de Cl. 174. Adiunctus in amicitia; uel in rpub. 5. fam. 17. Vt aliquis metu adiunctus ſit ad gratiam. 2 Ver. 13. Fuit ad res magnas bene gerendas diuinitus adiuncta fortuna. pro L. Man. 33. Adiunctum illud etiam eſt quod non eſt in omnibus fœderibus. pro Cor 62. Scio te ei dialogo adiunctum eſſe. Att. 208. Aſpera arteria oſtium habet adiunctum linguæ radicibus. 2. de Nat. 203. Continentia quædam prædia atque adiuncta mercatur. pro Cæc 8. Adiuncta iis ſunt patriſſim. mortui ſacra, ad quos eiuſdē morte pecunia peruenerit. 2. de Leg. 46. Adiunctorum argumentum in cauſis coniecturalibus utile. Top 25. Adiunctorum locus a conſequentibus quid differat. Top. 8. Vt ad ea quæ propiora huius cauſæ & adiunctiora ſunt perueniam. pro Clu. 22.

Adiunctio.

Adiunctio eſt, cum uerbum, quo res comprehenditur, non interponimus. 4. ad Her. 189. & de Or. 162. Et in eadem uerba impetus & concurſio & adiunctio & progreſſio. 3. de Or. 214. Illic iu ſa periuræ adiunctio eſt hæc, & c. de Inu. 83. Nulla poteſt homini eſſe ad hominem naturæ adiunctiu. Att. lib. 7. 122. 5 In quibus nulla eſt uirtutis adiunctio. 2. de Fin. 65. Beneficio, ſpe, adiunctione animi, uel uoluntate homines maxime ad beneuolentiam ducuntur. de Pet. Conſ. 15. Eſſe quaſdam cū adiunctione neceſſitudines, quaſdam ſimplices & abſolutas. 1. de Inue. 148.

Adiunctor.

Ille Galliæ ulterioris adiunctor. Att. lib. 8. 1474.

Adiuro.

Adiuraſq. id te inuito me non eſſe facturum. 2. Phil. 36. Adiurat Proculus hoc nemini accidiſſe. Q. fr. lib. 2. 9. t. Pompeius affirmat non eſſe periculum, adiurat. Att. lib. 2. 3 5. 2. Et qui omnia adiurant, debere tibi ualde renunciant. Q. fr. lib. 3. 31. 8.

Adiurans.

At ille adiorans nuſquam ſe umquam libentius, &c. 9. fam. 45. nonnulli legunt Adiuratus.

Adiuuo.

Adiuuo te 4. Ver. 17. Palæſtra multum adiuuet hiſtrionem, &c. 58.

Or.198. Iam nihil te iudicium Neronis adiuuat.3. Ver.58. In filiarum collucatione amicos adiuuant.2. Off.81. In eo te adiuuabo.99.Att. Omnium gentium conſenſum & incredibilem conſpirationem adiuua.fam.lib.10.10.6. Vt auxiliis eum tuis & copiis adiuuares.ep.7. Quum C. Matius mœrorem orationis meæ præſens ac ſedens,multum lachrymis ſuis adiuuaret.2. de Or.106. Si nos mediocris modo fortuna reipub.adiuuerit.ep.152. Adiuuate aliquem conſilio & prudentia.Off.1.171. Aliquem in percipiendis fructibus.Off.1.85. Sed ad uerum probandum auctoritatem adiuuare.pro Quinct.50.Me Pompeius Capuam uenire noluit, & adiuuare delectum.Att.lib.7.133.2. Adiuuare dolorem.201. Att. Iniuriam.Off.3.97.Patriam.Som.Scip.8. Si nihil ad percipiendã, colendamq. uirtutem litteris adiuuarentur. pro Arch.12. In qua (ſalute) præcipue ſum adiutus ab illo.fam.lib.12.5.16. Quæ confectio etiam a lingua adiuuari uidetur. de Nat.53. In dicendo nõ multum a magiſtro adiuuari.de Or.95. Sed ferendus tibi in hoc meus error. ferendus ? immo uero etiam adiuuandus. Att. lib. 12.257.1.

Adiuuans.

Omnia dicendo excitanda ſunt,nihil adiuuante natura. de Or. 125.Non eſſe hæc adiuuantia cauſſarum,ſed has ipſas cauſſas putant.de Vni.63.

Adiuto.

O Tite,ſi quid ego adiuto,curamue leuaſſo.de Sen.1.

Adiutor.

Non ueni adiutor, ſed auditor.de Nat.1.14.Adiutor ad aliquid agendum.10.Phil.286. Adiutor his contra patriam inuentus eſt nemo. de Am.40. Omni hoc uobis ratione confirmare poſſum, Quirites,hoc animo me, &c. ut auctor eius atque adiutor eſſem. pro L.Agr.28.Huic meæ uoluntati, ut faueas, adiutorq. ſis,uehementer te rogo.ep.246. Huius igitur belli ego particeps, & ſocius,& adiutor eſſe cogor.Att.lib.9.181.Non mihi,ſed tibi,hic uenit adiutor.1.de Nat.20.Auctor in conſiliis capiendis, adiutor in rebus agendis.pro Sex.11. Ille abſentis in omnibus adiutor. Att. lib.8.147.4.& 3.Ver.44.pro Sex.30.Adiutor in prælio. Tuſc.154. Incolumitatis.13.fam.9.Iſtius rei.3.Q. fr.7.Eiuſdem fere adiutor, auctorq. ſententiæ.Off.3.159.Adiutor uictoriæ.Tuſ.1.24. Oratori pragmaticum adiutorem dare.de Or.107. Præbere ſe adiutorẽ ſcelerum alicuius.de Or.107.Honoris potius L.Flacci me adiutorem futurum ſperabam,quam miſeriarum deprecatorem . pro Fl. 1.Socio atque adiutore conſiliorum periculorumq. meorum. pro Fl.1. Homines arrogantes hoc adiutore Q. Opimium per ludum & iocum fortunis omnibus euertiſſe.3.Ver.110. Adiutores, hortatores,auctores ad me reſtituendum multi fuerunt. Poſt.199. Vt ad hanc prædam tam nefariam adiutores uos profiteamini. pro S.R.19. Vt aut libidinis miniſtri, aut adiutores eſſent ad iniuriã. de Am.34. Eo plures ad benigne faciendum adiutores habebunt. 2. Off.75.& pro Roſ.Am.4. Vt alteros libidinis, alteros facinoris adiutores haberet.de Pet Conſ.7. Num quem habuerit de conſcijs, de adiutoribus, de adiumentis. ad Her.7. In adiutoribus princeps.1.Att.53. Adiutoribus interpretibusq. utor in hac re.10. fam.24.

Adiutrix.

Tuq. Minerua,quæ ſemper adiutrix conſiliorum meorum extitiſti.pro Dom.242.Meſſana tuorum adiutrix ſcelerum . in Ver. 203.Aſſentatio uitiorum adiutrix.7.Ver.125. Quæ res in petitione fuit adiutrix pro Planc.259.Legem adiutricem adhibere.Top. 229.Qua in re adiutricem contigem cepit ſibi . de Nat. 63. Eaq. adiutrice regem interemit.Off 59.

Adiumentum.

Qui locus eſt talis,ut plus habeat adiumenti, quam incommodi.de Or.118. Quam quidem ad rem nos , ut uidemur, magnum adiumentum attulimus hominibus noſtris.1. Off.1. Quod mihi conſueuit in ceteris cauſſis eſſe adiumento . pro Quinct.2. Bruti eruptio non ſolum ipſi ſalutaris fuit, ſed etiam maximo ad uictoriam adiumento.ad Brut.41. Vbi hoc uidet,illorum confeſſionẽ, teſtificationem ſuam, tabellas ſibi nullo adiumẽto futuras.7. Ver. 81.Vt nihil,aut non multum adiumento ullo ad ſuam confirmationem indigeret.de Fin.139.Adiumẽta petitionis. pro Mur.50. Sed iis qui habent a natura adiumenta rerum gerendarum.1.Off. 103. Ab ea (philoſophia) ſi & boni & beati uolumus eſſe , omnia adiumenta & auxilia petamus bene beateq. uiuendi . Tuſc.4.69. Præſidia periculis & adiumenta honoribus quærenda ſunt. pro Pomp.17.Neque ſane multum adiumentis externis & aduentitijs uteretur.5. de Fin.55.

Adlaboro.

An tu,inquit, adlaboraſſe huic modo Bruto probaturus es ? in Brut.95.

Admetior.

An poterat non modo Apronius,ſed quiuis,exercitui,ſi metiendum eſſet , improbare Siculum frumentum , quod illi ex area , ſi uellet,admetiri licebat? 5.Ver.61.

Adminiculum.

Natura ſolitarium nihil amat, ſemperq. ad aliquid , tamquam adminiculum adnititur.de Am.112. Iam uero uites ſic clauiculis adminicula tamquam manibus apprehendunt.2. de Nat.90. Adminiculorum ordines,capitum coniugatio,relegatio, propagatio uitium ſarmentorumq. . de Sen.45. Hanc igitur partem relictam explebimus,nullius adminiculis, ſed (ut dicitur) Marte noſtro.3. Off. 43.

Adminiculor.

Quæ ſit ſcientia atque ars agricolarum, quæ circumcidat , amputet,erigat,extollat,adminiculetur.5. de Fin 36.

Adminiſter.

Adminiſter audaciæ, libidinis,cupiditatum alicuius.in Catil.4. & 4.Ver.94.& 5.64.Adminiſter erat Oppianici.pro Clu.47. Rerum huiuſmodi omnium tranſactor & adminiſter, ad Sopatrum uenit.4.Ver.48.Victus quotidiani adminiſter.pro S.R.31.Temporibus præſto eſſe debere,Iouiq. Opt.Max. ſe cõſiliarium atque adminiſtrum datum.3.de Leg.63.Adminiſtri & ſatellites Sextij Næuij.pro Quinct.54. Sed multæ ſunt artes eximiæ , huius adminiſtræ comitesq. uirtutis. pro L.Man.25.

Adminiſtro.

Quod opus erit,prouideas, atque adminiſtres. ep. 229. Adminiſtrare bellum.ad Att.lib.7.138.1.& 1.de Or. 105. Adminiſtrare & regere mundum.1.de Nat.7. Pocula Ioui.1. Tuſ.100. Prouinciam.10.fam.4.Q. fr.lib.1.30. Conſilio & ratione rem.de Fin.96. Adminiſtrare & gerere rem. 5.Ver.187.Rem familiarem . lib. 1.de Inu.53.Rempub.4. Ver.96. Off.1.123. Operamq. des , ut per te quam commodiſſime negotium municipij adminiſtretur. 1. in Ver.37.Per homines honeſtiſſimos, uirosq. fortiſſimos, leges, iudiciaq. adminiſtrentur . in Ver. 37. Mente conſilioq. diuino omnia in hoc mundo , ad ſalutem omnium conſeruationemq. admirabiliter adminiſtrari. 2.de Nat.199. Sine ſeueritate adminiſtrari ciuitas non poteſt.Off.18.Ad ea uiſenda,pecuniasq. , quæ a colonis debentur,exigendas,tutamq. rem & cognoſcendam & adminiſtrandam,legatos miſimus.ad Brut. l.13.12.3. Pacis ornamenta adminiſtrata.in Ver. 261.

Adminiſtrator.

Imperator,eſt adminiſtrator belli gerendi. de Or.102. Itaque nec pulchros illos adminiſtratores aſpiciebat,nec plenum artis argentum,nec manum porrigebat in menſam. 5.Tuſ.85.

Adminiſtratio.

Adminiſtratio belli.15.fam.1.Diligentia rei familiaris, adminiſtratio reipub.ordo gerendorum negotiorum 4.de Fin.111. Hominum adminiſtratione uti. Off.35. An dij ab omni curatione & adminiſtratione rerum uacent?de Nat 4. In ſententiis ſenatorijs, & in omni actione & adminiſtratione reipub. floruiſſemus . fam. lib.1.9.4.Adminiſtratione reipub. liberatus. Acad q.ed.2.lib.1.8.

Admiror.

Diodoro quid faciam Stoico, quem a puero audiui , qui mecũ uixit tot annos,qui habitat apud me,quem & admiror, & diligo, qui iſta Antiochæa contemnit?Acad.q.ed.1.lib.2.106. Errare mehercule malo cum Platone (quem quanti tu facias, ſcio , & quem ex tuo ore admiror) quam cum iſtis uera ſentire . 1. Tuſ.61. De diplomate admiraris,quaſi,&c.165.Att. Thucydidis quidam eloquentiam admirantur.de Op.244. Admirantur illi communiter omnia,quæ,&c.Off.40. Quo in libro in hoc maxime admirabar Platonem , quod mihi in oratoribus irridendis ipſe eſſe orator ſummus uidebatur.1.de Or.25.Admiratus ſum breuitatem epiſtolæ tuæ.Att.l.6.120.1. Nec adulatus,nec admiratus fortunam ſum hominis.de Diu.109.Magnitudinem tui animi ſemper ſum admiratus.ep.8.De Dionyſio ſum admiratus , qui apud me honoratior fuit,quam apud Scipionem Panætius.Att.lib.9.184.2. Admiratus ſum de illo.9.Att.51.Sed amaui tamen, admiratusq. ſum, quod nihilominus ad me tua manu ſcripſiſſes.Att. lib.6. 120.2. Admirabor eorum tarditatem.de Nat.118.Admiratur tacitus præſtantiſſimas tuas uirtutes.15.fam.10.In quibus hoc primum eſt , in quo admirer,cur,&c.de Fin.40. Quid tu admirere de multitudine indocta?in C.98.Amirari aliquem ex alterius ore. Tuſ.1.32.hoc eſt, ex alterius relatione. Ingenium alicuius , ὑπερθαυμάζω de Or. 89. & 92.Memoriam alicuius.de Diu. lib.2.26. Res geſtas alicuius . de Or.106.De aliquo pro Mur.37.niſi locus corruptus ſit. Aſpicere, admirari,ſtupeſcere . de Or.152. Ego uero in uobis hoc maxime admirari ſoleo, quod cum inter uos in dicendo diſſimillimi ſitis,

Ita tamen,&c.2.de Or.69 Eſſe præſtantem aliquam æternamq. naturam, & eam ſuſpiciendam, admirandamq. hominum generi, pulchritudo mundi,ordoq. rerum cæleſtium cogit confiteri.2. de Diu.220.Verum id quod multo magis eſt admirandum. L. C. 98. Admirando irridere.de Cla.186.

Admiratio.

Magna eſt admiratio copioſe,ſapienterq. dicentis.Off.43. Admiratio in dicendo, umbram & receſſum habere debet. 3. de Or. 56.Eſt etiam admiratio nonnulla in beſtijs aquatilibus. de Nat. 50.Quid autem habent admirationis,quum prope acceſſeris?4.de Fin.120.Reprehenſionis aliquid aut certe admirationis habere.in Or.6.Varij caſus habent admirationem.ep.68. Admirationem popularem habere.7.fam.2.id eſt,populo admirationi eſſe. Traduce te auditores ad magnam admirationem.in Or.112. Hoc admirationem magis,quam riſum mouet.de Or.132. Hoc certe quod mihi maximam admirationem mouet,non tacebo. 10.Phil.173. Admiratione hominum & beneuolentia.2. Att.51. Contemnuntur ij qui nec ſibi, nec alteri proſunt, ut dicitur : admirationa autem afficiuntur ij,qui anteire ceteris uirtute putantur.2.Off.51. Summa cum admiratione laudentur ab omnibus.11.fam.13. Obſtupefacti homines admiratione.pro Deiot.24.Multæ admirationes.de Cl.192.Hæc ſunt quæ clamores & admirationes in bonis oratoribus efficiuntur.de Or.73.

Admirabilis.

Verum admirabilis compoſitio diſciplinæ incredibiliſq. rerum traxit ordo 3.de Fin.111.Admirabilis fama uirtutum. Or.200. Laus.Acad.q.ed.1.lib.2.1. Res noua & admirabilis. de Diu.120. Sapientia admirabilis.ep.6. Admirabile genus cauſſæ. 5.de Inu. 29.Admirabile quidquid eſt,delectat.Part.13. Ars militaris admirabilem dignitatem habet.pro Mur.129. O admirabilem licentiam.de Fat.147.Deum verſari circum axem cæli admirabili celeritate.de Nat.12.Admirabiles in dicendo.1.de Or.4. Quærendum eſſe uiſum eſt,quid eſſet cur plures in omnibus artibus, quam in dicendo admirabiles extitiſſent.1.de Or.4. Quæ quibuſdam admirabilia uidentur.Lel.72.

Admirabilitas.

Quanta ſit admirabilitas cæleſtium rerum atque terreſtrium.2. de Nat 66. Ergo & hæc animi deſpicientia admirabilitatem magnam facit.Off.1.53. In quo cum admirabilitate maxima igneæ formæ curſus ordinatos diffiniunt. de Nat.46.

Admirabiliter.

Nos Aſia accepit admirabiliter.Att lib.5.Mundum conſilio admirabiliter adminiſtrari.de N.D.52. Nimis admirabiliter,nimiſque magnifice dicere uidentur. Tuſ.4.19. Plato ſuum fere æqualem admirabiliter in Phædro laudari fecit a Socrate.de Op.g. Or. 149.Nihil admirabilius fieri poteſt.Off.2.69.

Admiſceo.

Trebatium uero meum quod iſto admiſceas, nihil eſt.Q fr.lib. 3.7. Deus bonis omnibus mundum expleuit, mali nihil admiſcuit.de Vni.196. Nulla enim admiſcetur opinio officioſi doloris.3.Tuſ.118 Ego ad id conſilium admiſcear.in Ant.242. Admiſceri ad aliquid conſilium.12.Phil.130. Animaduertebas uerius ab his admiſceri orationi.2.Tuſ.47. Sed hoc tamen quidquid eſt Precianum, cum his rationibus,quas ille meas tractat, admiſceri nolo.Att.lib.7.121.13. Admixtus eſt aer multo calore. de Nat.2. 20.Admixtum eſſe aquæ calorem.de Nat.2.19.quo liquafacta & dilapſa diffunduntur. Animus non habet in ſe quidquam admixtum, diſpar ſui atque diſſimile.de Se.93. In illis ueteribus noſtris ſcriptis multa admixta ex intima philoſophia.1.Acad.23.

Admixtio.

Suum retinet ardorem tenuem, & nulla admixtione cōcretum. 2. de Nat.175. Animus omni admixtione corporis liberatus.de Sen.73.

Admitto.

Tu autem eo liberior,quod ea in te admiſiſti, quæ a uerecundo amico audire non poſſes.2. Phil.63. Quem Iuppiter in concilio deorum admiſit.Sal.in Cic.271.Quid,nunquam Habitus in ſe admiſit,ut hoc tantum facinus ab eo non abhorrere uideatur? pro Clu.133.Aduerſarii hoc in ſe facinus admiſerunt. ad Her.12. pro Mil.78. Deos, qualis quiſque ſit,quid agat, quid in ſe admittat, intueri.de Leg 172.Mihi quam multis cuſtodibus opus erit, ſi ta ſemel ad capſas meas admiſero.L.1.Ver.27. Admittere in ſe aliquid. 2. Phil.63. Dedecus. Att.lib.9.173.10. Flagitium. 141.Att. Fraudem capitalem.pro Rab.19.Maleficium. pro Roſ.Am.38. In cubiculum admittere & reducere.8.Phil.53.Admittere in domū. 1.Off.197. Nunquam enim temeritas cum ſapientia commiſcetur,nec ad conſilium caſus admittetur.pro Marc.4. In tam graui nuntio nemo admitteretur.7.Ver.73. Admitti per tegulas.2.Phil. 62.in Ant.169.Admittenda hominum multitudo cuiuſqua generis.Off.28.Facilem ſe in hominibus audiendis, admittendiſq. præbere.Q.fr.296. Publicus ſacerdos audaciam in admittendis religionibus fœdis damnet.de Leg.176.

Admiſſus.

Reus ad cauſſam dicendam admiſſus.in Ver. Si quid a me prætermiſſum erit,commiſſum facinus, & admiſſum dedecus confitebor.3.fam.36.Flagitium rei militaris admiſſum.pro Cl.44. Semel admiſſum coerceri reprimiq. non poteſt.1. de Fin.2 Ei equo admiſſo in mediam aciem Latinorum irruebat.de Fin. l.2.51.

Admiſſarius.

Itaque admiſſarius iſte, ſimul atque audiuit, &c.in Piſ.54.

Admodum.

Admodum adoleſcens. Acad.q ed.1.lib. 2.1. Erat a.amplum & excelſum ſignum cum ſtola.in Ver.217. Iſti philoſophi raro a. cohærent 4.Acad.19. Philotimi litteræ me a. delectarunt. Att.l.8. 142.1.Nam plane quidem perfectum,& cui nihil a. deſit, Demoſthenem facile dixeris. in Brut.17. Qui me a.diligunt.ep.57. Et pauci a familiares.de Am.2.& 84. & 2. de N.207. & 5. de Fin.21. Theophraſti de beata uita liber,in quo multum a.fortunæ datur. de Nat.73.Eum colere cœpi non a.grandem natu.de Sen.9. Vtrique noſtrum gratum a.feceris.de Am.58.A corde in totum corpus diſtribuitur per uenas a.multas.de Nat.53.A.nihil. a.de Or.5.Curio litterarum nihil a.ſciebat. in Brut.110. de Cl.Or.183. Res a. paucis ſalutaris.de Nat.75.

Admoneo.

Sed te illud admoneo, ut ſi hoc plene uitare non potes, quod,&c.Q fr.lib.1.ep.1.58. Illud me præclare admones. Att.l.9. 180.6.Recte admones.6.Ver.5. Venio ad tranſuerſum uerſiculū, in quo me admones de,&c.68.Att. Ac de forma partim natura nos admonet,partim ratio docet. de Nat 11. Qui admonent amice, docendi ſunt.de Nat.3.Amiciſſime admonere quempiam. Att. l.8.144.2.De quo nos paullo ante inuitus admonui. pro L.Mur. 38.Caninius me tuis uerbis admonuit, ut ſcriberem ad Varronē. 9.ep.6.1. Vt ego quoque aliquid te admoneam de ueſtris cautionibus.fam.7.ep.13.6.Att.lib.5.88.2. Etenim ibi ſedens hæc ad te ſcribebam, ut me locus ipſe admoneret.Att.1.7.5. Quorum nihil oporteret exquiſitis rationibus confirmare, tantum ſatis eſſe admonere.lib.1.de Fin.23.Ad aurem admouere.2.de Fin.111.Multa præterea oſtentis,multa in extis admonemur.2.de Nat.247.Nullo ſomnio ad theſaurum reperiendum admonemur. 2. de Diu. 200.A dijs immortalibus admoneri. de haruſp.254. Illud tamen te admouendum eſſe uolo,primum qualis es, talem te exiſtimes. pro Cœl.5. Putaui ea de re te eſſe admonendum. fam. lib. 4. ep.10.4.

Admonitus.

Admonitus æris alieni.in Top.1.Tum admonita a ſquilla pinna,morſu comprimit conchas.de Nat.50. A multis admoniti ſumus,ut caueremus.127.Att.

Admonitus.

Admonitu & rogatu meo feciſti.3.de Leg 15. Admonitu alterius aliquid facere.6.Ver.130. Hominis prudentis & amici tali admonitu.Att.l.9.181.11.Sed ueteris prouerbij admonitu, uiuorum memini.5.de Fin.6. Ego interea admonitu tuo perfeci ſane argutulos libros.fam.208.Att.

Admonitum.

In eodem ſilentio multa alia oratorum officia iacuerunt, cohortationes, conſolationes, præcepta, admonita, quæ tractanda ſunt omnia diſertiſſime.2.de Or.35. Sed ut auſus noſtri quædam admonita tradamus.de Or.124.

Admonitio.

Tum obiurgatio,ſi eſt auctoritas:tum admonitio, quaſi lenior obiurgatio.2.de Or.184. Sed iſta tua admonitio tam accurata, neſcio quid mihi ſignificare uiſa eſt.Att.lib.6.111.33. Admonitio in conſilio dando familiaris.1.Off.202. Admonitio officii,uel potius efflagitatio ad,&c.5.fam.53. Admonitio reprimere, hortatio impellere poſſet.10.fam.7.Tanta uis eſt admonitionis in locis, ut non ſine cauſſa ex his memoriæ ducta ſit diſciplina.de Fin. 124.Quæ facile apparent, nec magnopere admonitionem & præcepta deſiderant.Off.29. Intereſſe enim inter argumentum concluſionemq. rationis, & inter mediocrem animaduerſionem atque admonitionem: altera occulta quædam & quaſi inuoluta aperiri,altera prompta & aperta indicari.lib.1.de Fin.24. Admonitio ne aliquem reprimere.ep.145.Sed plane nec precibus noſtris, neq admonitionibus relinquis locum. fam.1.1.4.

Admonitor.

Vt mea diligentia mandatorum tuorum, te quoque, etſi admonitore non eges, ad memoriam noſtrarum rerum excitarem. in Top.4. Admonitores non omnis uerecundos. 9. fam. 14.

Admoueo.

Adſcribit etiam, & quaſi calcar admouet. Att. lib. 6. ep. 1. 80. Lacerant, uexant, ſtimulos admouent, ignes adhibent, reſpirare non ſinunt. 3. Tuſ. 31. Reges denique exhauriunt, admouêt manus uectigalibus pop. Rom. pro L. Agr. 6. Quam qui appetiuerunt, applicant ſe ſe, & propius admouent. de Am. 31. Faſciculum ad nares admouebis, incendes odores. 3. Tuſ. 73. Itaque ille perfectus orator, utcumque ſe affectum uideri, & animum audientis moueri uolet, ita certum uocis admouebit ſonum. in Or. 31. Aures ad haruſpicum uocem admouere. de Har. reſ. 18. Dum ne exercitum propius urbem Romam c c. m. admoueret. 6. Phil. 208. Quot ſtimulos admouerit homini fortaſſis ſtudioſo uictoriæ. pro Sex. 9. Non admouere aurem, & ſi palam eos audire non uuderes. 2. de Or. 83. Læuam manum admouere. Acad. 36. Tempeſtiuam medicinam. Tuſ. 3. 65. Orationem ad ſenſus animorum. de Or. 93. Et dolorum quum admouentur faces, præter modum plerique exterrentur. 2. Off. 52. Quid cum ignes, candenteſq. laminæ, cæteriq. cruciatus admouebantur? 7. Ver. 127. Quumq. quaſi faces ei doloris admouerentur. 2. Tuſ. 104. Sed alia quædam ſit ad eum admouenda curatio. 4. Tuſ. 98.

Admotus.

Nulla materia, niſi admoto igni, ignem concipere poteſt. de Or. 123. Oppianicus continuo ſperare cœpit hoc ſe Auilio tamquam aliqua machina admota, capere Aſinii adoleſcentiam, & fortunas eius patrias expugnare poſſe. pro Clu. 27.

Admotio.

Ad neruorum eliciendos ſonos, ad tibiarum apta manus eſt admotione digitorum. 2. de Nat. 224.

Admurmuro.

Memoria teneris, iudices, quam ualde uniuerſi admurmurarint, quam palam principes contradixerint, 7. in Ver. Idq. admurmurante ſenatu. Att. lib. 1. 8. 3. pro Pomp. 11. Quum eſſet admurmuratum, ah, inquit, &c. 2. de Or. 157.

Admurmuratio.

O diuina ſenatus admurmuratio. in Ver. 244. Grata concionis admurmuratio. in Ver. 74. Veſtra admurmuratio facit, Quirites, ut agnoſcere uideamini qui hæc fecerint. pro L. Man. 26. Riſus populi atque admurmuratio omnium facta eſt. 6. Ver. 23. Qui non admurmuratione, ſed uoce & clamore abiecti hominis & ſemiuiui furorem, petulantiamq. abiecitis. in Piſ. 24. Clodium accuſant tamquam reum multis & ſecundis admurmurationibus. Q. fr. lib. 2. 5. 5.

Adnecto, Vide Annecto.

Adnitor.

Sic natura ſolitarium nihil amat, ſemperq. ad aliquid, tamquã adminiculum, adnititur. de Am. 74. Ego niſi Bibulus (qui dum unus hoſpes in Syria fuit, pedem porta non plus extulit, quam domo ſua) adniteretur de triumpho, æquo animo eſſem. Att. lib. 6. 119. 4.

Adnumero.

Omnia ſua tibi conceſſit, adnumerauit, appendit. pro S. R. 42. Dare & adnumerare nummos alicui. in Ver. 175. Si tu una cum illis adnumeratus eſſes. in Sal. 273.

Adnuntio.

Tamen interea hæc uellem quæ mihi adnuntiabantur. 75. Att.

Adoleſco.

Eaq. cupiditas agendi aliquid adoleſcit una cum ætatibus. 5. de Fin. 99. Viriditas herbeſcens quæ nixa fibris ſtirpium ſenſim adoleſcit. de Se. 87. Quæ cum adoleuit, atque perfecta eſt, nominatur rite ſapientia. 1. de Leg. 33. Facile intelligetur, quam petulanti pueritia, tam impudicus & procax, adoleueris. in Sal. 8. Niſi in eo qui natus ſit, niſi in eo qui adoleuerit, niſi in eo qui didicerit. 1. de Nat. 136. Adoleſcere dicuntur ſemina. Tuſ. 3. 2.

Adultus.

Extinguetur atque delebitur non modo hæc tam adulta reipublicæ peſtis. in Cat. 22. Tueamurq. ut adultam uirginem caſte. in Brut. 185. Qui non naſcentibus Athenis, ſed iam adultis fuerunt. in Brut. 13.

Adoleſcens.

Homo a. ep. 16. A. bona indole præditus. Cat. 23. Puer: niſi forte a. factus eſt, dum ego abſum. 7. Att. 30. Aphricani filia a. de Diu. 67. Hic & bella gerebat, ut adoleſcens, cum plane grandis eſſet. de Se. 79. In primis grauis & doctus a. 1. de Fin. 11. A. perditus ac diſſolutus. Tuſ. 4. 45. A. etiam nũc, o Phædre, Iſocrates eſt. in Or. 23. Cæſar a. pene potius puer. in Ant. 181. Q. Catulus admodum tum a. pro Rab. 95. Pueri, ſiue iam adoleſcentis. 6. Att. 22. Adoleſcentis eſt maiores natu uereri, exq. his deligere optimos & probatiſſimos, quorum conſilio atque auctoritate nitatur. Off. 1. 71. Adoleſcentẽ, uel puerum potius. 11. fam. 12. Adoleſcente illo nihil caſtius, nihil diligentius. 6. Att. 46. Quid autem fuit, quod illam hoc tempore, ad uiuendum magnopere inuitare poſſet? &c. Vt cum aliquo adoleſcente primario coniuncta ætatem gereret? fam. 4. 5. 7. In adoleſcente optanda fecunditas orationis. 2. de Or. 49. Adoleſcentes penè dediti. 9. fam. 52. Neque hæc dico, ut homines adoleſcentes a dicendi ſtudio deterream. de Or. 94. Adoleſcentes ſic moriuntur, ut quum aquæ multitudine uis flammæ opprimitur. Cat. 64. Adoleſcentium greges Lacedæmone uidimus ipſi incredibili contentione certantes pugnis, calcibus, unguibus, morſu denique, ut exanimarentur, priuſquam ſe uictos faterentur. Tuſ. 5. 57. Qui, concedentibus philoſophis antiquis, adoleſcentibus delectantur. 1. de Nat. 107. Quemadmodum poma ex arboribus, ſi cruda ſunt, ui auelluntur; ſi matura & cocta, decidunt: ſic uitam adoleſcentibus uis aufert, ſenibus maturitas. Cato. 65. Adoleſcentior Academia. 9. fam. 14.

Adoleſcentia.

Adoleſcentia. 2. ad Her. 35. Adoleſcentia, flos ætatis. Top. 16. Magis mea adoleſcentia indiget illorum bona exiſtimatione, &c. pro Q. R. 52. Adoleſcentia libidinoſa & intemperans effetum corpus tradit ſenectuti. Cato. 26. Adoleſcentia libidinoſa & proterua. de Fin. 5. 57. Adoleſcentia multo plures, quam ſenectus, mortis caſus habet. Cat. 61. Adoleſcentiæ cupiditates aliquando tolerabiles. pro Cœl. 20. & 22. Qui enim citius adoleſcentiæ ſenectus, quam pueritiæ adoleſcentia obrepit? de Sen. 5. Adoleſcentiæ ineunti ineſt maxima imbecillitas conſilii. Off. 1. 163. Adoleſcentiæ terrorem inferre alicui. pro Deiot. 1. Adoleſcentiam in aliqua re conſumere. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 2. Iam a prima adoleſcentia me Muſæ manſuetiores delectarunt. fam. 1. 9. 95.

Adoleſcentulus.

Adoleſcentulus, ac pene puer. ad Brut. 58. Imberbis adoleſcentulus. pro Dom. 220. Adoleſcentulorum nobilium introductiones, & noctes certarum mulierum. 1 Att. 29.

Adopto.

Adoptat annos uiginti natus, etiam minor, ſenatorẽ. pro Dom. 220. Actorem cauſſæ adoptauit. 1. Ver. 29. Adoptauit eum Patrenſium legibus 13. fam. 37. Conuentus ille Capuæ me unum patronum adoptauit. pro Sex. 4. Filius quidem eius, is qui hunc minorẽ Scipionem a Paullo adoptauit, ſi corpore ualuiſſet, in primis habitus eſſet diſertus. de Clar. Or. 33. Puteolani C. Caſſium patronum adoptarunt. in Ant. 180. Qui hunc Paullo Aemilio natum adoptauerat. 1. Off. Et C. Staienus, qui ſe ipſe adoptauerat, & de Stateno Aelium fecerat. in Brut. 130. de Cla. 187. Quem potius adoptẽ, aut innocem. 5. fam. 22. Vexauit Puteolanos, quod C. Caſſium, quod Brutos patronos adoptaſſent. 2. Phil. 104. Adoptare ab aliquo. Brut. 38. Aliquem patronum. 2. Phil. 104. Sibi adoptare aliquem. pro Dom. 30. Adoptare ſibi aliquem defenſorem ſui iuris, & ultorem iniuriarum. in Ver. 63. Teſtamento aliquem adoptare. de Cla. 183.

Adoptatus.

Adoptatus a plebeio patricius. 106. Att. Adoptatiſſimus mihi fuit tabellariorum aduentus. lib. 16. ep. 21. 1.

Adoptio.

Vt hæc ſimulata adoptio filii quammaxime ueritatem illam ſuſcipiendorum liberorum imitata eſſe uideatur. pro Dom. 29. Quod eſt, pontifices, ius adoptionis, nempe ut is adoptet, qui neque procreare iam liberos poſſit, & quum potuerit, ſit expertus. pro Dom. 27. Filium ſuum in adoptionem alicui emancipare. 1. de Fin. 18. Adoptiones filiorum. Tuſ. 1. 26.

Adoptiuus.

Tu neque Fonteius es, qui eſſe debebas: neque patris heres, neque amiſſis ſacris paternis in hæc adoptiua uenisti. pro Dom. 28.

Adorior.

Hominem id ætatis quam tumultuoſiſſime adoriuntur. in Ver. 126. Poſtremam nauem piratæ primam adoriebantur. 7. in Ver. 71. Ne conuellere adoriamur ea, quæ non p[illegible]at commoueri. 2. de Or. 113. Adoriri aliquem a tergo, pro Mil. 21. Aliquem gladiis & fragmentis ſeptorum, & fuſtibus. pro Sext. 68. Aliquem inermem & imparatum. pro Sext. 10. Occaſio idonea ad rem adoriendam. ad Her. 7.

Adorno.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Adorno.

Pompeius Italiæ duo maria maximis claſſibus ac præſidiis adornauit. pro Pomp. 10. Adornare, pro ornare. 11. fam. 23. Adornare, pro præparare. pro Mur. 43. Læior mea conſilia, meaſq. ſententias a te probari de decemuiris, de adornando adoleſcente. Brut. lib. 11. ep. 24.

Adornatus.

Comparatio huius criminis ab illa eſt inuenta & adornata. pro Cl. 58. Omnis teſtium copia a matre initio eſt adornata, &c. pro Clu. 12. Vidi forum comitiumq. adornatum magnifico ornatu. 3. in Ver. 39.

Adpeto.

Quid ſit, quod adpetatis ius ciuile ad pontificium. 2. de Leg. 49. Vide Appeto.

Adpromitto.

Cum id ita futurum Titus Roſcius adpromitteret, crediderant. pro S. Roſ. 15.

Adrepo.

Quibus rebus non ſenſim atque moderate ad iſtius amicitiam adrepſerat. 5. Ver. 135. Vide Arrepo.

Adſciſco.

Iouiſq. numeo Mulciberi adſciuit manus. Tuſ. 180. Innumerabiles aliæ leges ſunt latæ, quas uoluerunt, Latini adſciuerunt. pro Cor. 59. Quod ipſa natura adſciſcat & reprobet, id eſt, uoluptatem & dolorem. lib. 1. de Fin. 17. Adſciſcere & comprobare aliquid incognitum. Aca. q. ed. 1. l. 2. 128. Alienam prouinciam ſibi adſciſcere. in Piſ. 90. Vide Aſciſco.

Adſcitus.

Adſciti publice dii aduenæ. 2. de Leg. 26. Sacra adſcita atque accerſita ab exteris nationibus. in Ver. 227. Vide Aſcitus.

Adſcribo.

Adſcribis, pro, addis præterea, ſcribis præterea. 1. fam. 31. Io altera epiſtola tua præter conſuetudinem, diem non adſcribis. 57. Att. Adſcribit idem auctioni agros Corinthios. cont. Rul. 76. Adſcribit etiam, & quaſi calcar admouet. 85. Att. Terentia tibi ſalutem adſcribit. 4. Att. Quod mihi toties ſalutem adſcribis, eſt gratum, &c. 80. Att. Non adſcripſi, quod tua non referebat. ep. 76. Sylla adſcripſit ad eandem legem. pro Cæc. 303. Afuutius ita re mandaſſe aiebat, & tu adſcripſeras. ep. 204. Me quoque adſcribito fratris ſententiæ. de Leg. 1. 60. Adſcribere aliquid ad legem. de Inu. 53. Sibi collegam cont. Rul. 71. Nihil attinuit adſcribere, &c. de Inu. 77. Hoc in omnibus legibus adſcribitur. pro Cæc. 303. Non credo adſcripturum eſſe magno. cont. Rul. 76. Hoc incommodum Scipioni adſcribendum eſt de Inu. 59. id eſt, attribuendum. Vide Aſcribo.

Adſcriptus.

Adſcriptus in municipium. ep. 218. Antiquior dies in tuis erat adſcripta litteris. Q. fr. 319.

Adſcriptio.

Declarata iſta adſcriptio eſſe aliquid, &c. pro Cæc. 303.

Adſcriptor.

Adſcriptores agrariæ legis. cont. Rul. 70.

Adſeruo.

Negligentius adſeruare aliquid. pro Cæc. 299. Si omnes in ædibus adſeruati ac retenti ſunt pro Cæc. 292. Vide Aſſeruo.

Adſtipulator.

Quidam, cuius auus fuit argentarius, adſtipulator patet. ad Oct. 47. pro Quinct. 40. Stoicorum adſtipulator Antiochus. Aca. q. ed. 1. lib. 2. 62. Adſtipulatore paratiorem fore putauit. in Piſ. 83.

Adſtituo.

Aegrotum in lecto cubantem faciemus, & reum ad lectum eius adſtituemus. ad Her. 22.

Adſtringo.

Adſtrictus iureiurando Off. 1. 61. contrarium, Solutus iureiurando.

Adſum.

Adſum amicis, venio in ſenatum frequens. de Se. 34. Nunc ades ad imperandum, vel ad parendum potius. ep. 242. Ades, inquit, animo, timorem omitte. Som. Scip. 227. Adeſt enim dies, & ille erit. Att. lib. 12. 23. 6. 8. Adeſt præſens vir ſingulari uirtute. pro Dom. 35. Ad id ſolum quod adeſt, quodq. præſens eſt, ſe accommodat. 1. Off. 1. Quocirca & abſentes adſunt, & egentes abundant. de Am. 22. Quæ quo plura ſunt, C. Aquili, eo te & hos, qui tibi in conſilio adſunt, meliori mente noſtra uerba audire oportebit. pro Quinct. 2. Aderat præſens Bibulus. pro Dom. 221. Craſſus aderat Miloni animo non amico. Q. fra. 308. Aderat mecum cunctus equeſter ordo. pro Pl. 277. Ergo aderat uis, quæ, &c. pro R. P. 127. Tanti aderant morbi veſicæ & viſcerum, ut nihil ad eorum magnitudinem poſſit accedere. 2. de Fin. 154. Recuſabant qui aderant. pro Quinct. 5. Omnibus his pugnis Dolabella adfuit. in Phil. Milo adfuit: et Pompeius aduocatus venit. Q. fr. lib. 2. Siluerunt principes, neque in illa concione adfuerunt. pro Fl. 43. Scribendo adfuerunt L. Domitius, Q. Cœlius, &c. ep. 117. In Paulli pugna non adfuerat. de Or. Adero rebus tuis, ut difficillimis. ep. 92. Coram aderit tibi præſens ipſe, & ille, quem inſimulas, pugio reſpondebit. in Ant. Quamobrem adeſte animis, iudices, & timorem, ſi quem habetis, deponite. pro Mil. 2. Adeſtote omnes animis, qui adeſtis corporibus. pro Syl. 24. Vellem in caſu meo grauiſſimo adfuiſſes. ep. 51. Tu magis id diceres Fanni, ſi nuper in hortis Scipionis, cum eſt de rep. diſputatum, adfuiſſes Lel. 25. Video enim te, & quaſi coram adſis, ita cerno [Greek] amoris tui. 78. Att. Adſint, cognoſcant, animaduertant. de Nat. 4. 6. Me quoque Petilius, ut ſibi in conſilio adeſſem, rogauit. 4. Ver. 51. Petiit ut mane ad portam adeſſet. Diu. 92. Cum tuus Catulus & Cæſar non adeſſent. 2. de Or. 23. Adeſſe ad iudicium. 3. in Ver. Ad mortem. de Sen. 93. Ad tempus. Att. 5. 96. 3. Adeſſe animo. 8. Philip. 254. Tu aduentare, ac prope iam adeſſe debes. Att. l. 4. 85. 19. Quæ mala iam adeſſe atque impendere videntur. pro Q. 8. Fit enim, neſcio quomodo, ut quaſi coram adeſſe uideare, quum ſcribo aliquid ad te. Fam. lib. 15. 16. 1. Oratorem in cauſſa non adeſſe. de Cla. 182. Pomtino ad triumphum ad III. No. Nouemb. uolebam adeſſe. Q. fr. lib. 3. 20. 8. Quamquam erat nobis dictum, te exiſtimare alicui ſenatuſconſulto, quod contra dignitatem tuam fieret, ſcribendo iamiam adfuiſſe. fam. l. 12. 28. 6. Scribendo, primum uideo adfuiſſe Lyſaniam. pro Fl. 34. Ex Aſia adfuturi dicuntur. Att. lib. 11. 223. 1.

Aducho.

Cum frumentum ex decumis mancupes Romam aduexiſſent. 1. Ver. 187. Si quis profectus Rhodum, magnum frum. euri numerum aduexerit. 3. Off. 66. Aduehere in hoſpitium, aut in fanum. Att. lib. 14. 318. 4.

Aduectus.

Cum ab Epidauro Piræeum naui aduectus eſſem. 4. ep. 12. 1. E quo aduectus, ad quandam magni fluminis ripam. 1. Diu. 103. Caſſia celeriter ad urbem aduectus, Romam rediit. I. A. 375. Quidam caricas Cauno aduectas uendens, &c. Diu. 128.

Aduena.

Zeno Citiæus aduena, & ignobilis uerborum opifex. Tuſ. 235. Aduenæ dii. 2. de Leg. 31. A quo etiam aduenæ teneri ſolet. 7. fam. 37. Nos iam non hoſpites, ſed peregrini atque aduenæ nominabamur. cont. Rul. 92. Ne peregrini atque aduenæ in noſtra patria uideamur eſſe. 1. de Or. 129. Aduenas deos, niſi publice adſcitos, ne mo habeſſit. 2. de Leg. 16.

Aduenio.

Interea dies aduenit, quo die ſtete ex inſtituto, &c. 4. V. 25. Senectus cum aduenit, apportat ſecum multa uitia. de Se. 82. Athenis Megaram veſperi aduenit Simo. ad Her. 3. Quamcumque in prouinciam eius belli gerendi cauſſa aduenerit. 11. Phil. 312. Sapientis eſt, quidquid homini accidere poſſit, id præmeditari, ferendum modice, ſi aduenerit, eſſe. 11. Phil. 294. Quæ ex Hyperboreis Delphos ferunt aduenisſe 3. de N. 79.

Aduenicns.

Quid habet admirationis, tali uiro aduenienti obuiam prodiſſe multos? pro Mu. 151. Cum ferro in aliquem aduenientem inuadere. pro Cæc. 289. Præmeditati quo animo accedam ad urbem: Eſt enim quiddam, aduenientem non eſſe peregrinum atque hoſpitem. Att. 6. 114. 6. Appius noſter Tarſum eſt profectus, cum me aduenientem uideret. 77. Att. Medici, & aduenientes morbos, & creſcentes intelligunt ex quibuſdam rebus. 2. Diu. 210.

Aduentitius.

Externus aut aduentitius maris tepor. de Nat. 2. 20. ſed ex intimis eius partibus, agitatione excitatus. Græcorum tranſmarina & aduentitia doctrina. 3. de Or. 74. Aduentitia pecunia petitur ab eo, cui ſua non redditur. pro Rab. 2. & 1. Att. 62. Aduentitium auxilium requirere. 6. Ver. 72. Homo Ligurem accuſare cœpit, qui in re aduentitia atque hereditaria tam diligens, &c. 3. Ver. 90. Animi, uiſione externa & aduentitia, pulſantur. 2. de Diu. 179. Aduentitiis regum & nationum copiis iuuari. pro L. Man. 86. pro Pomp. 8. Non multum uti adiumentis externis & aduentitiis. 5. de Fin. 106.

Aduentus.

Aduentus meus adeſt. 13. Att. 31. Vt aduentus tuus me leuarat, ſic diſceſſus afflixit. 12. Att. 63. Mihi optatiſſimus atque ſuauiſſimus erit aduentus tuus. 57. Att. Clodii nocturnus ad urbem aduentus. pro Mil. 37. Aduentus hoſtium repens magis aliis

quanto

quanto conturbat, quam exſpectatus. Tuſ. 3. 45. Aduentum tuum ſperabam appropinquare. 4. fam. 23. Aduentum noſtrum illi fore ἀσμένιστον. 9. Att. 6. Hæc igitur præmeditatio futurorum malorum lenit eorum aduentum. 3. Tuſ. 50. Aduentum & introitum imaginum in animos dicitis, eam animi conformationem, quam ceteri philoſophi motum inanem uocant. de Nat. 1. 75. De aduentu tuo quid cogites, ſcribe ad nos. 23. Att. Aduentus meos, multitudinis numero. in Piſ. 40.

Aduento.

Quod fere iam tempus aduentat. 1. de Or. 99. Vt ſi ante mors aduentet, quam, &c. 1. Tuſ. 152. Nondum erat auditum, te ad Italiam aduentare, cum, &c. fam. lib. 2. 5. 1. Aduentare, & prope iam adeſſe debes. Att. lib. 4. 85. 19.

Aduentans.

Aut iam urgentis, aut certe aduentantis ſenectutis. de Sen. 2. Tum morti iam ipſi aduentanti paullum procedere obuiam. 5. Tuſc. 79.

Aduerſus.

Eſt nobis unum genus aduerſum atque infenſum. pro Mil. 2. Sicut intueri ſolem nequitis aduerſum. Som. Scip. 19. Zeno cum extenſis digitis aduerſam manum oſtenderat, uiſum inquiebat huiuſmodi eſſe. 4. Acad. 263. Eodemq. equo aduerſam aſcendiſſe ripam. Diu. l. 1 54. In tranquillo tempeſtatem aduerſam optare dementis eſt. Off. 1. Aduerſo pectore cicatrices oſtendere. 7. Ver. 3. Sa tisq. feliciter anni iam aduerſo tempore nauigaſſet. 4. Ver. 66. Sæ uo uento, non aduerſo. Att. lib. 5. 99. 1. Caſus aduerſi. 3. Tuſc. 61. Omnium mentes improborum mihi uni maxime ſunt infenſæ & aduerſæ. pro Syl. 21. Iudicibus oſtendere cicatrices aduerſas. 2. de Or. 67. Vt aduerſas res, ſic ſecundas immoderate ferre, leuitatis eſt. 1. Off. 127. Sed partim obliquos, partim auerſos, partim aduerſos ſtare nobis. Som. Scip. 21. Antipodes, aduerſis ueſtigiis, ſtant contra noſtra ueſtigia. 4. Acad. 225. Vt tamquam fortis in pugna uir, acceptis a forti aduerſario uulneribus, aduerſis & honeſtis cadere uideatur. de Haruſp. 37. Omnia ſecundiſſima nobis, aduerſiſſima illis acciderunt. 162. Att.

Aduerſum.

Aduerſum argumentationis genus. 1. de Inu. 106. Et ſi quid aduerſi acciderit. Acad. q. ed. 1. l. 2. 112. Nihil nobis aduerſi euenire poteſt. ad Brut. 4. Hæc, quæ ex eodem genere contraria ſunt, appellantur aduerſa: ut celeritas, tardiitas. in Top. 23. Referre paria paribus, aduerſa contrariis. in Or. 36.

Aduerſus, & Aduerſum.

Aduerſus aliquem modeſtus. 3. fam. 53. Preces aduerſus aliquẽ. ad Brut 43. in ep. Bruti. pro, apud. Pietas & iuſtitia aduerſus deos. 1. de Nat. 3. & 153. It aduerſus deos impij ſunt iudicandi. Off. 57. Adhibenda eſt reuerentia quædam aduerſus homines. Off. 20. Ara enim, Aio loquenti, quam ſæpiam uidemus, aduerſus eum locum conſecrata eſt. 1. Diu. 164. Officia aduerſus eos ſeruanda, a quibus iniuriam acceperis. 1 Off. 51. Excuſatione aduerſus eos utendum eſt, quos inuitus offendas, quacumque poſſis Off. 47. Hoſtis legitimus, aduerſus quem totum ius fæciale eſt. Off. 73. Aduerſus quos aciem ſtruis? Oct. 530. Non contendam aduerſus te, ſi duriorem te præbes. Att. l. 14. 310. 2. Pecuniæ conciliatæ aduerſum leges, aduerſum remp. I. V. 192.

Aduerſor.

Ego uero quibus ornamentis aduerſor tuis? aut cui dignitati neſtræ repugno? pro Syl 37. Contentio mea aduerſatur actionibus aliorum. ep. 42. Non aduerſatur ius, quo minus ſuum quidq. cuiuſque ſit. 3. de Fin. 104. Duæ cauſſæ perſpicuis & euidentibus rebus aduerſantur. Acad. 22. Neque ſolum ea quæ nobis ſuppetunt uidenda, ſed etiam illa quæ aduerſantur. Part. 238. Sed quis omnium doctior, quis acutior, quis in rebus uel inueniendis, uel iudicandis acrior Ariſtotele fuit? quis porro Iſocrati eſt aduerſatus infenſius? in Or. 99. Hanc Cleomenes uir amabat: uerumtamen huius libidini aduerſari nec poterat, nec audebat. 7. Ver. 65. Quippe qui etiam aduerſaudo ſæpe aſſentetur. Læl. 82. Quæ aduerſante & repugnante natura. Cat. 64. Off. 3. 103.

Aduerſarius.

Aduerſarius & obtrectator laudum meatum. Brut. 165. Aduerſarius minus acer. Acad. q. ed. 1. l. 2. 15. Theodoſius Hermachi; aduerſarius acerrimus. de har. reſ. 30. Aduerſarius capitalis. de Fin. l. 4. 25. Facilis. Acad. q. ed. 1. l. 2. 76. Hic refutandus eſt, ut grauis aduerſarius. in Vat. 29. Aduerſarius lenior. Acad. q. ed. 1. l. 2. 13. Tribunus non modo nõ ſeditioſus, ſed etiam ſeditioſus aduerſarius. pro Clu. 75. Virum enim inuenire uolumus, non tamquam aduerſarium aliquem conuincere. 1. de Fin. 1 1. Milo ſiue habuerit aduerſarium, ſiue non, luctabitur. de Fa. 146. Nemo enim horum, aut ita te refutandum, ut grauem aduerſarium: aut ita rogandum, ut religioſum teſtem arbitrabatur. in Vat. 1. Nulla luctatio eſt ſine aduerſatio. de Fa. 146. Etiam ſine aduerſario peritura. 11. Att. 53.

Aduerſarius, a, um.

Eſt tibi grauis aduerſaria conſtituta & parata incredibilis quædam exſpectatio. fam. lib. 2. 3. 5. Ea res aduerſaria in iudicio eſt Cn. Plancio. pro Pl. 1. Opinionem iſtorum ſtudiorum, & ſuſpicionem artificij, apud eos qui res iudicent, oratori aduerſariam eſſe arbitror. 2. de Or. 85. Ab aduerſariorum perſona, beneuolentia quomodo captanda. 1. ad Her. 7. Non poterat aliter de aduerſarijs ducibus iudicari. I. A. 187.

Aduerſaria.

Aduerſaria in iudicium protulit nemo, codicem protulit, tabulas recitauit. pro Q. R. 46. Non habere ſe hoc nomen in codice fatetur, ſed in aduerſarijs patere contendit. pro R. Com. 3.

Aduerto.

Nam aduertebatur, Pompeij familiares aſſentire Volcatio. ad Lent. 1. 1. 10.

Aduesperaſcit.

Sed quoniam aduesperaſcit, &c. de Fin. l. 4. 75. Itaque tum de foro, cum iam aduesperaſceret, diſceſſimus. 15. fam. 17. 6. Ver. 129.

Aduigilo.

Aduigilo pro rei dignitate. de Pet. Conſ. 57. Ei colendæ uirgines præſint, ut aduigiletur facilius ad cuſtodiam ignis. 2. de Leg. 49.

Adulo.

Pinnata cauda noſtrum adulat ſanguinem. Tuſ. 180.

Adulor.

Non ſum admiratus, nec adulatus fortunam illius. 2. de Din. 9. Cauendum eſt, ne aſſentatoribus patefaciamus aures, nec adulari nos ſinamus, in quo falli facile eſt. 1. Off. 129.

Adulans.

Adulantem nemo uidet aperte, niſi admodum eſt excors. in Læl. 81. Sine ulla ſpecie couſulari, horrentem, trementem, adulantem omnes, uidere te uolui: uidi. in Piſ. 80.

Adulatio.

Canum tam fida cuſtodia, tamq. amans dominorum adulatio. de N. D. 236. Adulatio, hominum eſt leuium atque fallacium. Læl. 77. Nullam in amicitiis peſtem eſſe maiorem, quam adulationẽ, blanditias, aſſentationem. in Læl. 76.

Adulator.

Nolo eſſe laudator, ne uidear adulator. ad Her. 31.

Adulter.

Adulter quinam uere ſit. pro Cœl. 38. Clodius, ſororis adulter. pro Sext. 31. Tu omnium cubiculorum ineunte ætate pellex, & idem adulter. in Sal. 13.

Adultero.

Simulatio tollit iudicium ueri, idq. adulterat. de Am. 77. Voluptas boni naturam fallaciter imitando adulterat. Part. 48. Quod enim eſt ius ciuile, quod neque inflecti gratia, neque perfringi potentia, neque adulterari pecunia poſſit? pro Cæc. 53. Latrocinari, frandare, adulterari, eſt turpe, ſed dicitur non obſcene. 1. Off. 178.

Adulterinus.

Si ſapiens adulterinos nummos acceperit imprudens pro bonis. 3. Off. 122. Oppianicus teſtamentum ſignis adulterinis obſignauit. pro Cl. 30.

Adulterium.

Stupra, adulteria, & tale flagitium uoluptatis illecebris excitari. de Sen. 85.

Adumbro.

Excellentis eloquentiæ ſpeciem & formam adumbrabimus. in Or. 25. Quid deſperatius, qui ne ementiendo quidem potueris auctorem adumbrare meliorem? pro Dom. 62. Heroum ueteres caſus imitari atque adumbrare dicendo. 2. de Or. 105. Id genus ſumus in eorum ſermone adumbrare conati. 3. de Or. 9. In qua hęc honeſta, quæ intelligimus, a natura tamquam adumbrantur. de Fin. 5. 57.

Adumbratus.

Hic Aeſchrio Pippæ uir adumbratus. 5. Ver. 65. Cedo mihi iſtorum adumbratorum deorum liniamẽta atque formas. 1. de Nat. 101. Eſt enim gloria, ſolida quædam res, & expreſſa, non adumbrata. 3. Tuſc. 6. Eminens effigies uirtutis, adumbrata imago gloriæ. Tuſ. 190. Quum tantopere eius adumbrata opinione lætentur. 5. de Fin. 64 Informat, ad hoc adumbratum iudicium, filium. pro Syl. 39. Habuit ille multa maximarum non oppreſſa ſigna,

ſed

ſed adumbrata uirtutum.pro Cœl.8.Quod ſi in ſcena,id eſt in concione,in qua rebus fictis & adumbratis loci plurimum eſt,&c. de Amic.75. hoc eſt, ſimulatis, & ad rerum uerarum naturaliumq. ſimilitudinem accommodatis.

Adumbratio.

Nulla eſt enim ullo in genere laus oratoris,cuius in noſtris orationibus non ſit aliqua, ſi non perfectio, ac conatus tamen atque adumbratio. de Perf. Or.35.

Aduncus, a, um:

Se nuper in auctione quadam uidiſſe in rebus minutis adun. cam ex omni parte dentium & tortuoſam uenire ſerrulam. pro Clu.145.Vngues adunci.2.Tuſc.24. Corpuſcula curuata,& quaſi adunca.de N.14.

Aduncitas.

Aduncitate roſtrorum cibum arripiunt quædam animalia.2.de N. D.91.

Aduoco.

Nænius bonos uiros complures aduocat,teſtatur, &c. pro Qn. 45.Quid,inquam, tum agimus,niſi animum ad ſe ipſum aduocamus,ſecum eſſe cogimus,&c.1.Tuſc.61. Quod non aduocaui ad obſignandum;primum mihi non uenit in mentem, deinde, &c. Att.lib.12,241.14.Non eo dico,C.Aquili, quo mihi ueniat in dubium tua fides & conſtantia, quo non in his, quos aduocaſti, uiris,&c.pro Quinct.3.Quod ſi tum par tibi ius cum Alpheno fuiſſe non putas,quia tamen aliquem cōtra te aduocare,&c.pro Quinct. 47.Aduocare concionem.5.in Ver.160.pro L.Agr.28. Aduocare ad obſignandum teſtamentum,12.Att.21. Potentes, diſerti,nobiles omnes aduocandi ſunt. pro Quinct.8.

Aduocatus.

Sapientis cogitatio non ferme ad inueſtigandum adhibet oculos aduocatos.Tuſc.249. Adhibere artem aduocatam ſenſibus.4. Acad.151.

Aduocatus.

Conſul de pecunijs repetundis Catilinæ fuit aduocatus. pro Syl.Milo adfuit,& Pomponius aduocatus uenit.Q.fr.307.Inuocare aduocatum ad communem imperatorum fortunam defendendam.2.de Or.106.Se Ebutio cum armatis ſeruis ueniſſe aduocati ſi. pro Cęc.18.Cuipiam aduocatum,in rem præſentem eſſe uenturū. 1.Off.48:Si turpe exiſtimas,te aduocato,illum ipſum, quem contra ueneris, cauſſa cadere. pro Mur.8. Aduocato te minus multi cauſſa cadent.7.fam.28. Non modo a corona, ſed etiam ab aduocatis relinqui.de Cl.192.

Aduocatio.

Aduocatio,pro multitudine aduocatorum.pro Cęcin.32.& pro Roſc.Com.8.Aduocatio copioſa. pro Quinct.26. Aduocationem diſcutere. pro Dom.44. Aduocationem alicuius honeſtare. pro Syl.61.Aduocationes fiunt.3.in Ver.92.Binas aduocationes a ſingulis interregibus petant.7.fam.22. In re militari multo es cautior,quam in aduocationibus.epiſt.l.7.20.

Aduolo.

Hic tibi Cato roſtra aduolat.Att.lib.165.7. Ipſa nuper huius opprimendi cauſſa Romam aduolauit.pro Clu.21.Si in inſulam Britanniam cœpero cogitare, eius εἴδωλον mihi aduolabit ad pectus. ad Cæſ.lib.15.16.4. Quamobrem aduola obſecro. ad Brut.10.7. Ita te para, ut ſi inclamaro,aduoles.33.Att. Obliturumne me putas, qua celeritate, ut primum audieris,ad me Tarento aduolaris? fam. lib.11.27.9.

Aduolans.

Legi etiam ſcriptum eſſe auem quandam quæ plateola nominaretur, eam ſibi cibum quærere aduolantem ad eas aues quæ in mari mergerent. 2.de Nat.186.

Aduolatus.

Triſti aduolatu aduncis lacerans unguibus.2. Tuſc.

Aduro.

Dionyſius candente carbone ſibi adurebat capillum.2. Off.23. Adurere ſibi barbam & capillum candentibus iuglandium putaminibus.5. Tuſc.83. Indi cum ad flammam ſe applicuerint, ſine gemitu aduruntur.Tuſc.243. Aduſtus eſt incendio Platoniano. 5.Att.43.

Aedes.

Aedes Honoris extra portam Collinam: in eo loco aram fuiſſe memoriæ proditum eſt. Ad eam cum lamina eſſet inuenta, & in ea ſcriptum,Domina Honoris, ea cauſſa fuit ædis huius dedicandæ.2. de Leg.54. Ex eo die quo in Telluris ædem conuocati ſumus. in Phil.lib.1. Pecuniam in ædem ſacram reficiendam ſe perſcripſiſſe dicunt. pro Fl.35. Fores in liminibus profanarum ædium ianuæ nominantur.3.de Nat.97. Aedium regiarum magnificentia.5.Tuſc.85.Aedium ſacrarum, publicorumq. operum depopulatio.2.Ver.7. Aedium ſacrarum locorumq. communium ſarta tecta tueri.13.fam.23.

Aedicula.

Quum Licinia uirgo Veſtalis,ſanctiſſimo ſacerdotio prædita, aram & ædiculam & puluinar ſub ſacro ſaxo dedicaſſet. pro Dom. 105.Manilius pauper fuit,habuit enim ædiculas in carinis. in Para.64. Nunc demum intelligo, P.Clodij inſulam eſſe uenalem, cuius hic in ædiculis habitet decem, ut opinor, millibus. pro Cœl.12.

Aedifico.

Tribus locis ædifico:reliqua reconcinno Q fr.lib 2.16.4. Cui Cn.noſter locum,ubi hortos ædificaret,dedit.Att.lib.9.185.5.Qui poſteaquam maximas ædificaſſet,ornaſſetq claſſes. pro L.Manil. 5. Qui quum ædificaſſet in palatio plenam dignitatis domum.1. Off.193.Aedificare porticum. pro Dom.88. Prædia. Att. lib.16. 333.4 Rempublicam.ad Var.lib.9.2.12. Villam.2.de Leg.4. Domus utriuſque noſtrum ædificatur ſtrenue. Q.fr.lib.2.8.3. Vrbes uero non ſine hominum cœtu non potuiſſent nec ædificari, nec frequentari.2.Off.20. Quibus enim oculis animi intueri potuit ueſter Plato fabricam illam tanti operis, qua conſtrui a Deo, atque ædificari mundum facit? 1.de Nat.28.Dicendum eſt etiam qualem hominis honorati & principis domum placeat eſſe, cuius finis eſt uſus,ad quem accommodanda eſt ædificandi deſcriptio. 1. Off.292.

Aedificatus.

Quis de C.Cethego, atque eius in Hiſpaniam profectione cogitat,cui non ad illius pœnam carcer ædificatus eſſe uideatur? pro Syl.52.Nauis ædificata ſumptu publico.7.Ver.35.Hanc uides uillam, ut nunc quidem eſt, lautius ædificatam patris noſtri ſtudio. 2.de Leg.2.Quod ſi qui proſcribunt uillam bonam, beneq. ædificatam,non exiſtimantur feſelliſſe, etiam ſi illa nec bona eſt, nec ædificata ratione.3.Off.72.Quodq. temporis in prædiolis noſtris, & belle ædificatis,&c.Att.lib 16.333.4.

Aedificatio.

Aedificatio,pro conſilio ædificandi.13.fam.2. Immenſa & intolerabilis ædificatio.in Piſ.38. Aedificatio me non mouet. Att. lib.12.252.12. Aedificationem Arcani ad tuum aduentū ſuſtentari placebat. Q fr.lib.2.8.5. De ædificatione tua Cyrum urgere non ceſſo.Q.fr.lib.2.6.3.

Aedificatiuncula.

Quæſiuiq.ex eo & quid ei de illa ædificatiuncula Laterii,de qua mecum locutus es,mandaniſſes. Q fr.lib.3.17.8.

Aedificator.

Opifex ædificatorq. mundi Deus.de Nat.D.28. Neque mundo quidquam pulchrius,neque eius ædificatore præſtantius de Vni.7.

Aedificium.

Aedificium quale futurum ſit,ſcire poſſem, cum formam reip. uiderim.2.fam.15.Extruere ædificium in alieno.pro Mil.115.

Aedilis.

Tamquam ędilis ornaret mūdum ſignis & luminibus. de Nat. deo.2. 17. Aediles ſunto curatores urbis,annonæ,ludorumq. ſollennium, oliſq. ad honoris amplioris gradum is primus aſſenſus eſto.3.de Leg.6. Aediles ludos parant.9. Att. 32. Aedilium curulium edictum de funeribus.9.Phil.268.Aedilium quodnam munus.7.Ver.29.

Aedilitas.

Curulis ædilitas, quæ maxime hanc tueri religionem ſolet. de haruſ.24.Aedilitas multis annis poſt decemuiros inſtituta.6. Att. 9 Magnificentiſſima ædilitas 2.Off.84.Aedilitas tantum creabatur in Arpinati municipio, nec alius ullus magiſtratus.13.fam.24. Sed omnia ſunt tardiora, propter furioſæ ædilitatis expectationem.Q. frat. 263. Aedilitatis magnificentiſſimo munere perfunctus.11.fam.28 Aedilitatis præmia.7 Ver.30. Aedilitatem ſe petere cum hominibus nobiliſſimis dicebat.pro Clu.54. Splendor ædilitatum ab optimis uiris poſtulabatur.2.Off.83.

Aedilitius.

Aedilitius eſt mortuus. Orat.56. Aedilitia repulſa. pro Plan. 41.Quem tu diſrumperis quum ædilitium uides.in Vat 12.Et illum hominem ædilitium iam prætorem opinionibus hominum conſtitutum memini non diſceptatione dicendi, ſed clamore hominum de foro,atque adeo de ciuitate eſſe ſublatum.pro Clu 63. Aedilitiam prætextam togam,quam fruſtra cōfeceras, te uendidiſſe.in Vat.12.Craſſus functus eſt ędilitio maximo munere.2.Offic. 84. Iniquo & graui ædilitiorum uectigali Aſiam liberare.Q fr. lib.1.38.

Aeditimus.

In quo Seruius noſter, ut opinor, nihil putat eſſe notandum, niſi POST, & FINITIMVM illud productionem eſſe uerbi uult: ut in finitimo, legitimo, æditimo, non plus, &c. Top. 18.

Aedituus.

Illi nocturna facta manu, armatiq. ueniunt: fores ædis effringunt: æditui, cuſtodeſq. mature ſentiunt. 6. Ver. 86.

Aeger.

Aegra eſt familia. 16. ad Att. 24. Medea animo ægra, amore ſæuo ſaucia. pro Cœlio, 13. Aegra mulier, pro ægrotans. 14. fam. 11. Itaque mihi uideor magnam & maxime ægram & prope depoſitam reipub. partem ſuſcepiſſe. 3. Ver. 3. Corpus ſi mediocriter ægrum eſt, ſanum non eſt. 3. Tuſc. 38. Ita grauiter ægrum Eudemum fuiſſe, ut omnes medici diffiderent. Diu. 1. 49. Tiro ad te dediſſet litteras, niſi eum grauiter ægrum Eſeæ reliquiſſem. 7. Att. 118. 3. Pinnarium, quem mihi commendas, diligentiſſime Deiotarus curat, grauiter ægrum. 89. Att. Is proceſſiſſet honoribus longius, niſi ſemper infirma atque etiam ægra ualetudine fuiſſet. ad Brut. 94. Bona ualetudo iucundior eſt eis qui e graui morbo recreati ſunt, quam qui numquam ægro corpore fuerunt. ad Quirit. poſt red. 3. Ne ægri quidem omnes conualeſcunt. 2. de Nat. 18. Ne ægris quidem. ſub. (omnia eueniunt, quæ prædicta ſunt.) de Nat. D. 2. 9. e. mendandum eſt, ne ægri quidem. Ad ægros non uates, ſed medicos ſolemus adducere. de Dom. 203. Sed quis non intelligit omnes tibi reipub. partes ægras & labantes, ut eas his armis ſanares & confirmares, eſſe commiſſas? pro Mil. 50.

Aegre.

Titumem Patris ægrum reliqui, adoleſcẽtem probum: nihil uidi melius, itaque careo ægre. Att. lib. 7. 188. 3. Omnis conglutinatio recens ægre, inueterata facile diſſoluitur. de Se. 66. Aegre ferre ſe pauperem eſſe. Tuſc. 222. Quem quum maxima contentione non potuiſſet extrahere, diſceſſit ægre ferens. 1. Diu. 126. De Siccas, ita eſt ut ſcribis: aſt ægre me tenui. Att. l. 16. 338. 1. Ab haſta ea ægre me tenui, itaque perſtringam ſine ulla contumelia. 258. Att. Bithyni totum pontum effereſcentem in Aſiam ægre repulſum ſuſtinuerunt. de Prou. 5.

Aegrius.

Videtur unum uirum eſſe, in quo ſumma ſint omnia, & eum prope eſſe, quo etiam carent ægrius. pro L. Manil. 8. Nihil ægrius factum eſt multo labore meo, quam ut manus ab illo abſtinerentur. 6. Ver. 128.

Aegrimonia.

Ferrem grauiter, ſi nouę ægrimoniæ locus eſſet. Att. l. 12. 252. 8.

Aegritudo.

Aegritudo, perturbatio eſt animi. Tuſc. lib. 3. 13. Aegritudo, eſt animi, aduerſante ratione, contractio. Tuſc. 4. 11. Stulti autem ægritudo eſt ea, qua afficiuntur inopinatis malis, animoſq. demittunt & contrahunt, rationi non obtemperantes. Tuſc. 4. 11. & 12. Aegritudo eſt in opinione mali recentis. Tuſc. 3. 23. Aegritudo, eſt opinio magni mali præſentis, & quidem recens opinio talis mali, ut in eo rectum eſſe uideatur angi. Tuſc. 3. 21. Aegritudo, eſt opinio mali præſentis, in qua opinione illud inſit, ut ægritudinem ſuſcipere oporteat. Tuſc. 3. 62. Aegritudo, eſt opinio recens mali præſentis, in quo demitti cõtrahiq. animo rectum eſſe uideatur. Tuſc. 4. 53. Aegritudo, una res maxime deteſtabilis. Tuſc. 4. 45. Quum omnis perturbatio miſeria eſt, tum carnificina eſt ægritudo. Tuſc. 3. 24. Aberit igitur à ſapiente ægritudo. 3. Tuſc. 32. Manat longius ægritudo. 3. Tuſc. 128. Amplificata ægritudo. 4. Tuſc. 62. Premens ægritudo eſt angor. 4. Tuſc. 29. Aegritudo animi. Tuſc. 3. 7. Aegritudo animi, fortunæ magna & graui commota iniuria. de N. D. 1. 7. Aegritudo animi ſimillima eſt ægris corporibus. Tuſc. 3. 19. Acta ætas honeſte ac ſplendide, tantam affert conſolationem, ut eos qui ita uixerint, aut non tangat ægritudo, aut perleuiter pungat animi dolor. 3. Tuſc. 104. Aegritudo communis pœna ſtultitiæ eſt; omnibus enim, quorum mẽs abhorret à ratione, ſemper aliquis alius dolor, alius terror impendet. Tuſc. 4. 28. Criminis ægritudo. pro Roſc. Com. 14. Crucians ægritudo uocatur dolor. 4. Tuſc. 29. Flebilis ægritudo, eſt mœror. 4. Tuſc. 29. Laborioſa ægritudo uocatur ærumna. 4. Tuſc. 29. Mœrens ægritudo. 3. Tuſc. 140. Nata eſſet ægritudo noua, ſed ea modica. 4. Tuſc. 61. Permanens ægritudo, uocatur moleſtia. 4. Tuſc. 29. Sublata ægritudo 3. Tuſcul. 240. Aegritudo & metus in malis opinatis uerſantur. Tuſc. 3. 32. Aegritudo & metus tabificæ mentis perturbationes ſunt. Tuſc. 4. 28. Aegritudo non cadit in ſapientem Tuſc. 3. 11. Aegritudo non cadit in uirum fortem. Tuſc. 3. 13. In quem cadit ægritudo, in eundem timor. 3. Tuſc. 23. Aegritudo me ſomno priuaret. 9. Att. 35. Ergo iſta nec inopinata non habent tantam uim, ut ægritudo ex his omnis oriatur. 3. Tuſc. 93. Aegritudo fortitudini repugnat. Tuſc. 3. 12. Aegritudo habet tabem, cruciatum, afflictionem, fœditatem. Tuſc. 3. 24. Vt ægrotatio in corpore, ſic ægritudo in animo nomen habet non ſeiunctum à dolore. Tuſc. 3. 20. Aegritudo ſi perturbare animum ſapientis non poteſt, nulla poterit. Tuſc. 4. 7. Aegritudo, tetra res eſt, miſera, deteſtabilis, omni contentione, uelis, ut ita dicam, remiſq. fugienda. Tuſc. 3. 22. Aegritudo tum exſiſtit, quum quid ita uiſum eſt, ut magnum quoddam malum adeſſe & urgere uideatur. Tuſ. 3. 24. Quod ægritudo uetuſtate tollitur, id nõ eſt in die. (Tuſc. 3. 63.) id eſt, in longinquitate temporis poſitum, ſed in cogitatione diuturna. Nam neque omnis ægritudo una ratione ſedatur: alia eſt enim lugenti, alia miſeranti, alia inuidenti adhibẽda medicina. Tuſc. 4. 48. Dum ægritudinis nomen abſit, graue, tetrũ, funeſtum, quod cum ſapientia eſſe, atque, ut ita dicam, habitare nullo modo poſſit. Tuſc. 3. 70. Leuationem autem ægritudinis in duabus rebus ponit, auocatione a cogitanda moleſtia, & reuocatione ad contemplandas uoluptates. 3. Tuſc. 58. Aegritudinis cauſſa nulla alia eſt, niſi opinio, & iudicium magni præſentis atque urgentis mali. Tuſc. 3. 51. Aegritudinis effectus, quaſi morſus aliquis doloris. Tuſc. 4. 13. Tum denique efficitur illa grauis ægritudinis perturbatio. 3. Tuſc. 104. Sedatio ægritudinis. 4. Tuſc. 102. Atqui ſtirpes ſunt ægritudinis quam multæ, quam amarę, quæ ipſo trunco euerſo omnes elidendæ ſunt, &c. Tuſc. 3. 20. Societas ægritudinis. 4 epiſt. 6. 4. Et ægritudinis, & reliquorum animi morborum una ſanatio eſt, omnes opinabiles eſſe & uoluntarios, eaq. re ſuſcipi, quod ita rectum eſſe uideatur. Tuſc. 4. 69. Vacuitas ægritudinis. 5. Tuſc. 60. Aegritudinis uerbo Græci omnem animi perturbationem appellant. Tuſc. 3. 19. At eos qui ſe ægritudini dediderunt, miſeros, afflictos, ærumnoſos, calamitoſus appellamus. Tuſc. 4. 68. Sed tamen ne me totum ægritudini dedam, ſumpſi mihi, &c. Att. l. 9. 172. 4. Aegritudini ſe ſolent dedere. 3. Tuſc. 119. & 4. Tuſc. 134. Aegritudini ſubiiciuntur inuidia, æmulatio, obtrectatio, miſericordia, angor, luctus, mœror, ærumna, dolor, lamentatio, ſollicitudo, moleſtia, afflictatio, deſperatio, & ſi qua ſunt de genere eodem. Tuſc. 4. 13. Aegritudinem omnem procul abeſſe a ſapiente, quod inanis ſit, quod fruſtra ſuſcipiatur, quod non natura exoriatur: ſed iudicio, ſed opinione, ſed inuitatione quadam ad dolendum, quum id decreuerimus ita fieri oportere. Tuſc. 3. 70. Chryſippus ipſam ægritudinem λύπην, quaſi λύσιν, id eſt, ſolutionem totius hominis appellatam putat Tuſc. 203. Detrahere ægritudinem. 3. Tuſc. 79. Culpa contractum malum ægritudinem acriorem facit. 3. Tuſc. 89. Ex malis metum & ægritudinem naſci cenſent. 4. Tuſ. 19. Aegritudinem non omni malo effici cẽſent Cyrenaici, ſed inſperato, nec opinato malo. Tuſc. 3. 25. Aegritudinem Zeno definit opinionem mali præſentis recentem. Tuſ. 3. 63. Depellere ægritudinem. 3. Tuſc. 43. Effecit hęc res maximam ægritudinem. 3. Tuſc. 53. Quæ enim uenientia metuuntur, eadem efficiunt ægritudinem inſtantia. 4. Tuſc. 19. Aegritudinem, quam Stoici ut tetram & inanem belluam fugiendam eſſe dicunt, Peripatetici non ſine magna utilitate à natura dicunt conſtitutam, ut homines caſtigationibus, reprehenſionibus, ignominiis affici ſe in delicto dolerent. Tuſc. 4. 35. Eleuare ægritudinem. 3. Tuſc. 60. Eripiamus huic ægritudinem. 3. Tuſc. 79. Extenuare ægritudinem. 3. Tuſc. 133. Aegritudinem niſi caſuimus, ſic ut abiiciamus, miſeria carere non poſſumus. Tuſc. 3. 24. Etenim ſi ſapiens in ægritudinem incidere poſſet, poſſet etiam in miſericordiam, poſſet in inuidentiam. 3. Tuſ. 34. Vt ipſam ægritudinem leniri uidemus, quum obiicamus mœrentibus imbecillitatem animi effeminati, quumq. eorum grauitatem conſtantiamq. laudamus, qui non turbulente humana patiãtur. Tuſc. 4. 49. Id mihi erat ſatis ad leniendam ægritudinem firmum ad Att. lib. 13. 269. 1. Si nec mala ſint illa, quæ metum ægritudinemue, nec bona quæ cupiditatem lætitiamue moueant, tamen ſit uitioſa ipſa commotio. 4. Tuſcul. 99. Aegritudinem paruis rebus moueri ait Lycon, fortunæ & corporis incommodis, non animi malis. Tuſc. 3. 67. Nihil eſt quod tam obtundat eleuetq. ægritudinem, quam perpetua in omni uita cogitatio, nihil eſſe quod accidere non poſſit, quam meditatio conditionis humanæ, quam uitæ lex, commentatioq. parendi. Tuſc. 3. 30. Repellere ægritudinem ab aliquo. 3. Tuſc. 112. Sedare ægritudinem. 3. Tuſc. 128. Aegritudinem ex turpitudine, quam Cleanthes ſummum malum fatetur, ſuſcipi poſſe. Tuſc. 3. 66. Voluntate igitur & iudicio ſuſcipi ægritudinem confitendum eſt. Tuſ. 3. 56. Suſtulit uniuerſam ægritudinem philoſophia. 3. Tuſc. 139. Ex quo intelligitur non in natura, ſed in opinione eſſe ægritudinẽ. Tuſc. 3. 59. Tolerare ægritudinem 4. Tuſc. 95 Tollere æ. 3. Tuſc. 85. Cũ conſtet ægritudinem uetuſtate tolli. 3. Tuſc. 115. Sublata igitur ægritudine, ſublatus eſt metus. Tuſc lib. 4. 7. Aegritudine affici. Tuſc. 3. 13. Num in illa re, quæ ægritudine Alcibiadem afficiebat,

mali nihil fuiſſet? Tuſc.3.67. Quid eſt autem non miſerius ſolum, ſed fœdius etiam & deformius, quam ægritudine quis afflictus debilitatusq. iacens? Tuſc.4.28. Confici ægritudine.3. Tuſc.47. Debilitatus æ.4. Tuſc.45. Detracto ab ægritudine hoc, quod totum eſt uoluntarium, ægritudo erit ſublata illa mœrens: morſus tamen & contractiunculæ quædam animi relinquentur. Tuſc.3.70. In ægritudine lenienda, quam quisq. curationem recipere poſſit, uidendum eſt. Tuſc.3. 68. Longior uero epiſtola non tu me ſolum, ſed meos omnes ægritudine leuauit. Att. 9.175.3. Quarum enim tu rerum cogitatione nos leuare ægritudine uoluiſti, earum etiã commemoratione lenimur. fam.5. ep.13. 11. Opprimi ægritudine.3. Tuſc.43. Neque tamen quum ſe in media ſtultitia, qua nihil eſt peius, hærere intelligant, ægritudine premuntur. 3. Tuſ. 118. Quærendum igitur quemadmodum ægritudine priuemus eum qui ita dicat.3. Tuſc.74. Quati ægritudine.4. Tuſc.20. In ægritudine fons eſt miſeriarum, & caput. Tuſc.q.lib.4.69. Quarum rerum præſentia ſumus in ægritudine, eaſdem impendentes & uenientes timemus. Tuſc.q.lib. 3.12. Tamen ut uideremus, quidquid eſſet in ægritudine mali, id non naturale eſſe, ſed uoluntario iudicio, & opinionis errore contractum. Tuſc.q.lib.3.68. In ægritudine eſſe. Tuſc.q.lib.3. 5 c. Aegritudine nullum homini maius malũ eſt. Tuſc.lib.4.68. Vacare ægritudine. 3. Tuſc.34. Quid poteſt ad beate uiuendum deeſſe ei, quem fortitudo ab ægritudine, & a metu uindicet? 5. Tuſc.61. Aegritudines. 12. Att.23.17. Aegritudines Græci λύπας uocant. Tuſc.1.65. Aegritudines anxiæ atque acerbæ. Tuſc.4.27. Quid ſi deinde dolores graues corporis, ſi bonorum amiſſio, ſi cæcitas, ſi exſilium, ſi pro ſingulis malis ægritudines accederent? 4. Tuſc.61. Hæc tandem bona ſunt, quibus ægritudines grauiſſime detrahantur? Tuſc.3.40. Omnes metus & ægritudines ad dolorem referuntur. de Fin 57. Omnium ægritudinum una ratio eſt, plura nomina. Tuſc.3.71. Defatigatio igitur miſeriarum ægritudines cum faciat leuiores, intelligi, &c. 3. Tuſc.115. Non enim ſuſcipere ipſi ægritudines propter alios debemus: ſed alios, ſi poſſimus, leuare ægritudine. Tuſc.4.45. It tamen fatentur grauiores ægritudines ſuſcipi, quam natura cogat. 3. Tuſc.121.

Aegrotus.

Aegroto fortis erat accipere medicinam. 13. Att.27. Et profecto aut hoc remedium eſt ægrotæ ac prope deſperatæ reip. iudiciiſq. corruptis, &c. 1. in Ver.38. Vt ægroto dum anima eſt, ſpes eſſe dicitur: ſic ego, quoad Pompeius in Italia fuit, ſperare non deſtiti. Att.9.181.6. De illo ægroto uitæ ſaciebant. 8. Att.55.

Aegroto.

Quis dubitauit, quin ægrotationes animi, qualis eſt auaritia, gloriæ cupiditas, ex eo quod magni æſtimetur ea res, ex qua animus ægrotat, oriantur? 4. Tuſc.129. Adoleſcentes facilius in morbos incidunt, grauius ægrotant, triſtius curantur. de Sen. 91. Aegrotant grauius ii, qui cum leuati morbo uiderentur, in eum de integro inciderunt. 12. fam. 62. Apud hunc ille Romæ habitauit, apud hũc ægrotauit. pro Clu.132. Ibi primum in morbum incidit, ac ſatis uehementer diuq. ægrotauit. pro Clu 138. Atque interim grauiter ægrotare filius cœperit. 1. Off 47. & de Se. 1. Aegrotare periculoſe quotannis. 8. Att.5. Aegrotare utiliter. Tuſc.2.56.

Aegrotans.

In unius hominis quotannis periculoſe ægrotantis anima, poſitas omnes noſtras ſpes habemus. Att.8.146.4. In adeundis periculis conſuetudo imitanda medicorum eſt, qui leuiter ægrotantes leuiter curant: grauioribus autem morbis periculoſas curationes, & ancipites adhibere coguntur. 1. Off.136.

Aegrotatio.

Aegrotatio animi, eſt opinatio uehemens de re non expetenda, tamquam ualde expetenda ſit, inhærens & penitus inſita. Tuſcul.4.20. Aegrotationem appellant Stoici morbum cum imbecillitate. Tuſc.4.22. Quia nomen inſaniæ ſignificat mentis ægrotationem & morbum. 3. Tuſc.24. Vtrum quod minus noceant animi ægrotationes, quam corporis? 3. Tuſc.8. Quæ omnes ægrotationes animi ex quodam metu naſcuntur earum rerum, quas fugiunt & oderunt. 4. Tuſc.38. Quis enim dubitarit, quin ægrotationes animi, qualis eſt auaritia, gloriæ cupiditas, ex eo quod magni æſtimetur ea res, ea qua animus ægrotat, oriantur? Tuſc.4.60. Aegrotationes & morbi animorum difficilius euelli poſſe putantur, quam ſumma illa uitia, quæ uirtutibus ſunt contraria. Tuſc.4.25. Aegrotationes corporis. Tuſc.3.4. Aegrotationibus talia quædam ſubiecta ſunt, auaritia, ambitio, mulieroſitas, pertinacia, ligurritio, uinolentia, cupedia, & ſi qua ſunt ſimilia. Tuſc.4.74.

Aemulor.

Quumq. corporis facibus inflammari ſoleamus ad omnes fere cupiditates, eoq. magis incendi, quod iis æmulemur, qui ea habeant, quæ nos habere cupiamus. 1. Tuſc.37. Omnes eius urbis inſtituta laudare facilius poſſumus, quam æmulari. pro Fl.50. Aemulari, obtrectare, non eſſe inutile dicunt Peripatetici: quum aut ſe non idem uideat conſecutum, quod alium: aut alium idem, quod ſe. Tuſc.4.36.

Aemulans.

Aemulantis eſt angi alieno bono, quod ipſe non habeat. Tuſcul.4.46.

Aemulatio.

Aemulatio, eſt ægritudo, ſi eo, quod concupierit, alius potiatur, ipſe careat. Tuſc.4.14. Aemulatio dupliciter dicitur, ut & in laude & in uitio nomen hoc ſit: nam & imitatio uirtutis æmulatio dicitur. Tuſc.4.14. Illa uitioſa æmulatio, quæ riualitati ſimilis eſt. 4. Tuſc.89.

Aemulator.

Seruilius æmulator Catonis. Att.2.16.17.

Aemulus.

Aemulum habere. Att.6.114.12. & 35.4. Si non tamquam uitum, ac tamquam æmulum remouiſſet. in Ver.152. Is me potiſſimum teſtatus eſt, ſe æmulum mearum laudum extitiſſe. in Ant.66. Illo æmulo atque imitatore ſtudiorum ac laborum meorum. pro Mar. Aemuli ſtudiorum tuorum. 12. fam.23. id eſt, imitatores, in bonã partem. Rei alicuius comprobatores atque æmuli. de Inuent.51. Fuit ſummo ingenio uir Zeno: cuius inuentorum æmuli, Stoici nominantur. pro Mur.56.

Aemula.

Aemula domeſticæ laudis. pro Cœl.44.

Aeneus.

Equus æneus. 3. Off.48. Aenea ſtatua. in Ant. 233. Signum æneum. pro Deiot.147. Aeneum trophæum. de Inuent.71. Lectos æratos, candelabra ænea. 6. in Ver.52.

Aenigma.

Aenigma Oppiorum ex Velleia plane non intellexi. Att.6.132. 6. Aenigmata ſomniorum. Diuin. lib.2.102. Aenigmata unde ſint. 3. de Or.91. ἐν αἰνιγμασιν erunt cetera. 2. Att. 49. ἐν αἰνιγμοῖς ſcribere. 6 Attic. 45.

Aequabilis, Aequabilitas, &c. Aequalis, Aequaliter, Aequatio, Aeque, Vide Aequus.

Aequilibritas.

Aequilibritatem, ſi placet, ἰσονομίαν appellabimus. de N.D.1.77.

Aequinoctium.

Si æquinoctium exſpectas, nauigaturus uidetur. 12. Att.37. Aequinoctium nunc nos moratur, quod ualde perturbatum erat. 10. Attic.53.

Aequiparo.

Nemo eſt qui factis me æquiparare queat. 5. Tuſc.72.

Aequitas, Vide Aequus.

Aequor.

Vt enim Aegyptii, ut Babylonii in camporum patentium æquoribus habitantes. 1. de Diuin. 152. periphraſis, pro in campeſtri planitie.

Aequus.

Eſſe animo æquo de re aliqua. Att.97.2. Conſequeris tamen, ut eos ipſos, quos contra ſtatuas, æquos placabileſq. dimittas. Attic. 299. Populo ab ſe alienato, nobilitate inimica, non æquo ſenatu, iuuentute improba. Q.fr.308. Concedo & quod animus æquus eſt, & quia neceſſe eſt. pro S. R. 42. Satis multa hominibus non iniquis hæc eſſe debent; nimis etiã multa uobis quos æquiſſimos eſſe cõfidimus. pro R.P.129. Aequo animo te moneri patieris. Att. 275. Prædia mea tu poſſides: ego aliena miſericordia uiuo, & quod animus æquus eſt, & quia neceſſe eſt. pro R. A.87. Aequus auditor. de N.D.1.14. Aequus & planus locus. pro Cæc.294. Quum adhuc ei propter uim aduerſariorum non ius par, non agendi poteſtas eadem, non magiſtratus æquus reperiri potuerit. pro Quinct.5. Prætor æquus & ſapiens. 6. in Ver. 158. Aequus, pro, facilis aut tractabilis. 5. Phil.164. Aequa lex, & omnibus utilis. pro Cor.67. Si æqua & honeſta poſtulatio uidetur, iudices, ego contra breuem poſtulationem affero. pro Sex. Roſc 4. Te enim iudicem æquum puto: modo quæ dicat ille, bene noris. 1. de Fin.24. Aequam partem ſumpſeris atque miſeris. 5. Ver.40. Quibus ego, quoniam hæc erant tempora, facile & æquo animo carebam. Fam.4.11.4. Quod ego ſiue æquo animo fero, ſiue iniquo. 5. fam.60. Aequo animo ferre mortẽ alterius. Tuſc.3.61. Qoq; tua eſt humanitas, æquo animo te moneri patieris, præſertim de communi ſalute. ad Brut 4.4. Aequo animo mori. Tuſc.3.61. Ego, niſi Bibulus adniteretur, de triumpho æquo animo eſſem. Att.6.119.4. hoc eſt, non curarem. Aequo animo uidere

dere aliquid. in Ver. 266. Quem animo æquo uidere non poſſumus. de Pro.Con.72. Priuatum autem oportet æquo & pari cum ciuibus iure uiuere, neque ſummiſſum & abiectum, neque ſe efferentem. 1. Off. 173. 1. Phil. 20. Hic uide quam me ſit uſurus æquo. 7. Ver. 120. id eſt, quam æquum me iam tibi præbiturus. Aequo nomen ſententiæ ſortiſſent. 8. fam. 19. Tamen ii poſſunt abs te placati æquiq. diſcedere. de Pet. Conſ. 15. Ego, ut me tibi amiciſſimum eſſe & æqui & iniqui intelligant, curabo. Fam. lib. 3.6.16. Aequorum exſpectationi ſatisfacere. pro Syl. 177. In æquos & pares faſtidioſus. ad Her. 36. Conſequeris tamẽ, ut eos ipſos quos contra ſtatuas, æquos placatosq. dimittas. in Or. 18. Quis tandem nobis iſta iura tam æqua deſcribit? pro Quinct. 15. Eamq. animis ueſtris libentibus aut æquis remittatis. pro Clu. 3. Damus operam ne cuius animum offendamus, atque ut etiam ab ipſis, qui nos cum Cæſare tam coniunctos dolent, diligamur: ab æquis uero, aut etiam a propenſis in hanc partem, ut uehementer & colamur & amemur. ad Q. fr. 2. 16. 12. Aequus qui ita iuſtus eſt, ut neutram in partem propendeat, utrique parti æque fauens. Nemo enim fere eſt, qui ſui periculi iudex, non ſibi ſe æquiorem quam reo præbeat. pro Deiot. 2. Quid æquius, melius, quæritur in bonæ fidei arbitrio. Top. 34. Reliquorum autem iudiciorum hæc uerba maxime excellunt, in arbitrio rei uxoriæ, Melius æquius: In fiducia, ut inter bonos bene agier. 3 Off. 80. Aequiſſimus æſtimator & iudex. 2. de Fin. 9. Quid, quod ſapientiſſimus quiſque animo æquiſſimo moritur, ſtultiſſimus iniquiſſimo? de Sen. 73. Meis æquiſſimis utuntur auribus. 7. fam. 58. Sed Poſidonium, ſicut æquum eſt, cum bona gratia dimittamus. de Fat. 10. Aequum eſt me a te impetrare, &c. Att. 8. 14 a. 2. Aequum eſt uos meminiſſe, me, qui diſſerum, hominem eſſe. de Vn. 9. Vt æquum erat. ep. 179. Aequum aliquid eſſe in quempiam. pro Quinct. 25.

Aequum.

Quo circa bene præcipiunt, qui uetant quidquam agere, quod dubites æquum ſit an iniquum: æquitas enim lucet ipſa per ſe, dubitatio cogitationem ſignificat iniuriæ. Off. 1. 45. Aequum bonum, & æquius melius in arbitrio rei uxoriæ Off. 64. Aequum decernere. pro Quinct. 15. Cum ſe in cauſſa putant habere æquum & bonum quod defendant. pro Cæc 48. hoc eſt, ius optimum. quod barbare dicitur, Habere bonam cauſſam. Aequum poſtulare. Att. 11. 22. 2. 4. æquum præbere. ep. 18. Præter æquum & bonum. de Inu. 48. Aequũ ſtatuere in aliquem. pro Quinct. 8. Deſende æquum bonum, teſtamentorum ſententias, uoluntatesq. tutatus eſt. in Bruto. Compendium ſermonis eſt, pro, Aequum & bonum, uel, æquum bonumq. Tranquilliſſimus autem animus meus qui totum illud æqui boniq. facit. Att. 7. 123. 3. Is igitur a quo uiuo nec præſens, nec abſens quidquam æqui boniue impetrauit, apud mortuum factus eſt gratus. 2. Phil. 55. Ex æquo & bono ius quod ſit. 2. ad Her. 53. Nam ſiue de cæli natura loquitur, ſiue de terra, ſiue de diuina, ſiue de humana, ſiue ex inferiore loco, ſiue ex æquo, ſiue ex ſuperiore, &c. 3. de Or. Craſſus multa contra ſcriptum pro æquo & bono dixit. de Clar. 177. Scæuola peracutus ad excogitandum quod in iure aut in æquo uerum aut eſſet, aut non eſſet. de Clar. 177.

Aequabilis.

Motus certus & æquabilis. de Nat. 30. Dum modo ea ne uarietatis gratia, ſed æquabilis conſeruetur. 1. ad Q. fr. 25. Aequabilis plauſus. Att. lib. 4. 84. 5. id eſt, æqualis omnium fauor & conſenſus. Aequabilis prædæ partitio. Off. 41. Perpetua atque æquabilis ſatio. 5. Verr. 92. hoc eſt, plana & optime diſpoſita. Si æquabile uniuerſitatis corpus explicaretur. de Vo. 17. Sed hoc quoque colendum eſt & æquabile & temperatum orationis genus. 1. Off. 5. hoc eſt, ſtylum planum, læuigatum, nullis modis rugoſum aut obſcurum. Tractum ab architectis, uel fabris lignariis, qui ad amuſſim & perpendiculum ligna æquant & complanant, ut appareant uenuſtiora. Non ius æquabile quod utilitatis haberet, acceperat. 1. de Inuent. Par eſt, quod inter omnes æquabile eſt. 2. de Inuent. 71. Nihil poteſt eſſe æquabile, quod non a certa ratione proficiſcatur. Tuſc. 2. 56. Nihil eſt quod æquabile inter omnes, atque unum omnibus eſſe poſſit. pro Cæc 52. hoc eſt, omnibus idem, & commune, citra ullum diſcrimen. Aequabilem undique & leuem motum efficit de Vn. 25. Vide ne parentis colorum, quam ſæpe animi intentionem eſſe firmandam, in omni genere ſe æquabilem præbeas. 2. Tuſc. 9. hoc eſt, modeſtum, conſtantem, infracto animo, & perpetuo ſimilem. Iatis æquabilem tenere rationem. ad Q. fr. 1. 1. 48 Aequabilem tributionem uocat Epicurus ἰσονομίαν, ut omnia omnibus paribus paria reſpondeant. de Nat. 1. 30. Verborum autem ratio, & genus orationis fuſum atque tractum, & cum lenitate quadam æquabili profluens, ſine hac iudiciali aſperitate, & ſine ſententiarum forenſium aculeis proſequendum eſt. 2. de Or. 35. In quo igitur pratoris eſt diligentia requirenda? In numero nautarum, & in deſcriptione æquabili ſumptuum. pro Fl. 25. Tactu orationis le-

ui, & æquabili perpoliuit illud opus. de Or. 113. Nam omne quod eſt calidum & igneum, cietur & agitur motu ſuo. Quod autem alitur & creſcit, motu quodam utitur certo & æquabili. 2. de Nat. 34. Itaque e contrario moderati, æquabilesq. habitus, affectiones, uſusq. corporis, apta eſſe ad naturam uidentur. 5. de Fin. 63.

Aequabilitas.

Aequabilitas, motus cæli. de Nat. 2. 1 r. & 1. de Or. 93. Aequabilitate decernendi. pro Mur. 39. Aequabilitas & conſtantia opinionum iudiciorumq. Tuſc. 4 24. Præclaraq. eſt æquabilitas in omni uita, & idem ſemper uultus, eademq. frons. Off. 1. 127. Similitudo æquabilitasq. uerborum. Partit. 231. Nihil magis decorum eſt, quam æquabilitas uniuerſæ uitæ, tum ſingularium actionum. Off. 1. 155. Aequabilitatem uitæ conſeruare non poſſis, ſi aliorum naturam imitans, omittas tuam. Off. 1. 155. Inuident autem homines maxime e paribus aut inferioribus, quum ſe relictos ſentiunt, illos autem dolent euolaſſe: ſed etiam ſuperioribus inuidetur ſæpe uehementer, & eo magis, ſi intolerantius ſe iactant, & æquabilitatem communis iuris, præſtantia dignitatis aut fortunæ ſuæ tranſeunt. de Or. 115 In liberis populis, & iuris æquabilitate exercenda etiam eſt facilitas. Off 18 In laude iuſtitiæ explicandum erit. quid cum fide, quid cum æquabilitate factum ſit. de Or. 140 Fortem & liberum animum, quo & conſul & nunc conſularis rempublicam uindicaſti, ſine conſtantia & æquabilitate nullum eſſe putaris. ad Brutum, ep. 16. 18 Elaborant alii lenitate & æquabilitate, & puro quaſi quodam & candido genere dicendi in Or. 30.

Aequabiliter.

Ita enim tum æquabiliter omnes erant eiuſmodi, &c. 3. in Verr. 57. Niſi æquabiliter prædam diſpertiat. Off. 2. 56. Etenim quum duo genera ſint facetiarum, alterum æquabiliter in omni ſermone fuſum, alterum peracutum & breue, &c. 2. de Or. 220. Tactus autem toto corpore æquabiliter fuſus eſt. 2 de Nat. 142. Quamquam hæc quidem iam tolerabilia uidebantur: etſi æquabiliter in remp. in priuatos, in longinquos, in propinquos, in alienos, in ſuos irruebat. pro Mil. 56. Oratio cum lenitate quadam æquabiliter profluens. de Or. 114 Sumptus & tributa ciuitatum ab omnibus, qui earum ciuitatum fines incolunt, tolerari æquabiliter. 1. ad Q. fr. 19.

Aequalis.

Aequalis (Græcis ἡλικιώτης dicit, Tuſc. 1. 34. Quid dicã de Deiotaro patre, cuius beneuolentia in populum Romanum eſt ipſius æqualis ætati? 2. Phil. 314. Quaſi diceret, ab incunabulis amicum fuiſſe. In quo tantus error Attii fuit, ut his conſulibus, quadraginta annos natus Ennius fuerit: cui quum æqualis fuerit Liuius, minor fuit aliquanto is qui primus fabulam dedit, quam ii qui multas docuerant ante hos Cõſules. in Bruto, 30. Vt quidq. erit dicendum, ita dicet: nec ſatura ieiune, nec grandia minute, nec itẽ contra: ſed erit rebus ipſis par & æqualis oratio. in Or. 68. Aequalis creuci pæan. in Or. 125. Aequalis dactylo ſpondeus. in Or. 113. Philiſtus æqualis temporum illorum. de Dom. 88. Aequalis deius illa quæ a peccatis auocat. 2. de Leg. 16. Aequalis eſt ea uis, cælum atque terras tuentis & regentis dei. 2. de Leg. 8. Etenim quod ſacrificium tam uetus eſt, quam hoc quod a regibus æquale huius urbis accepimus? de haruſp. reſp. 53. id eſt, a condita urbe inſtitutum. Vel, perinde antiquum atque hæc urbs. Ipſe autem æqualem ætatis ſuæ memoriam depoſcit, ut ea complectatur quibus ipſe interfuit. 1. de Leg. 12. Paupertatem diuitiis etiam inter homines æqualem eſſe uolumus. de Leg. 174. Ea demum magna uoluptas ait, Criſpe Salluſti, æqualem ac parem uerbis uitam agere. in Salluſt. 1. Partem pedis æqualem eſſe alteri parti. Or. 215. Non puto exiſtimare te, ambitione me labi, quippe de mortuis, ſed ordinẽ ſequens, in memoriam notam & æqualem neceſſario incurro. in Bruto, 132. Dionyſij mater, eius qui Syracuſiorum tyrannus fuit, ut ſcriptum apud Philiſtum eſt, & doctum hominem, & diligentem, & æqualem temporum illorum, quum prægnans, &c. 1. de Diu. 71. Conferam autem anum tuum Druſum cum C. Graccho eius fere æquali. 4. de Fin. 108. Noſtri fere æquales, ἡλικιῶται Cat. 7. Suntq. pares in amore & æquales. in Lælio. Demoſthenes ſucceſſit magnis, & maximos oratores habuit æquales. Or. 206. Virtutes inter ſe æquales & pares. de Or. 91. Aequalium morte dolere. Brut. 165. Sæpe enim interfui querellis meorum æqualium. de Sen. 6. Peccata eſſe æqualia contendunt Stoici. in Parad. 27. Quod memini poſſimus interuallis æqualibus. de Or. 160. Nec cũ æqualibus ſolum, qui pauci admodum reſtant, ſed cum ueſtra etiam ætate, atque uobiſcum. de Sen.

Aequalitas.

Simul illud gaudeo, quod & æqualitas ueſtra, & pares honorũ gradus, & artium ſtudiorumq. quaſi finitima uicinitas, tantum abeſt ab obtrectatione inuidiæ, quæ ſolet lacerare pleroſque, ut ea non modo non exulcerare ueſtram gratiam, ſed etiam conciliare uideatur. in Brut. 80. In rebus cauſſisq. ciuium æqualitatis conſer-

 uatio.

uatio.de Or.103. Habeatq. ſimilitudinem æqualitatemq. uerborum.in Part.13. Multa autem ſunt quæ æqualitate ipſa comparantur, quæ ita fere concluduntur. in Top.39. Prætor offenſionem uitat æqualitate decernendi. pro Mur.134. Quis eſt qui horum conſenſum conſpirantem & pæne conflatum, in hac prope æqualitate fraterna non nouerit, &c. pro Lig.21. Quidam uirtutibus excepti atque uitiis, cetera in ſumma æqualitate poſuerunt. de Leg. 193.

Aequaliter.

Aequaliter omnibus abrogatur fides. 4.Acad. 69. hoc eſt, tam his abrogatur, quam illis. Aequaliter, aut ſorte agros legionibus aſſignari puto oportere. 11.fam 33. in ep. Bruti. Aequaliter diſtributi cælum circum mundum. de Vn. 45. Frumentum ciuitatibus æqualiter diſtributum. in Ver.184. Clodius æqualiter in alienos & in ſuos irruebat. pro Mil.116. Vt noſtra in amicos beneuolentia, illorum erga nos beneuolentiæ pariter æqualiterq. reſpódeat. de Am. 51. Communis hæreditas, quæ æqualiter ad utrumque lege ueniebat. pro Fl.163.

Aeque.

Aeque, pro, eadem conditione. 12.Phil.339. Lætamur amicorum lætitia æque ac noſtra, & pariter dolemus. de Fin.63. Hebes æque ac pecus. de Dom. 89. Et ſomnia dormienti non æque ac uigilanti probantur. 4.Acad. 156. Neque ipſam amicitiã tueri poſſumus, niſi æque amicos & noſmetipſos diligamus. de Fin. 63. Hoc ad officium meum æque atque ad ullam aliam rem pertinet. 177. Att. Qui æque atque ego ſunt occupati. pro Arch.247. Hi columnæ æque atque illi. de Nat.68. Quos æque atque te, ſumma beneuolẽtia ſum complexus. ad Lig. lib. 6.14.1. hoc eſt, Perinde ac. Id utrique noſtrum æque gratum eſt. epiſt.211. Grauius aut æque graue. de Or. 128. Maius, minus, æque magnum. de In.51. Quæ beneficia æque magna non ſunt habenda, atque ea quæ iudicio, conſiderate, conſtanterq. delata ſunt 1.Off.74. Beneuolentia ciuiũ non æque omnes egent. Off.39. Sui meminerat æque. in Ver.135. id eſt, pariter. Cui carus æque ſis & iucundus, ac fuiſti patri. ad Cur lib 2. Hoc æque turpe eſt, atque illud. pro S.R.37. Non æque quid dicant attendo. de Or.147. Pompeius æque ut unuſquiſque ueſtrum pro ſalute mea laborauit. pro Dom.219. Cn Pompeium ſtudio & auctoritate æque ut unumquemque ueſt ũ opibus, contentione, precibus, periculis denique, præcipue pro ſalute mea laboraſſe. pro Do.ſu.24. Præſertim cum Romæ domus eius, uxor, liberi eſſent, & procurator æque utriuſque neceſſarius. pro Quinct. 58. id eſt, amicus. Nihil æque cupio, atque bonam famam. in Ver. 56.

Aequitas.

Aequitas, id eſt, æqua ſors. in Piſ.21. Aequitas, hoc eſt, pars quædam honeſtatis iudicialis cauſſæ finis eſt 2.de In. 237. Aequitas animi. Tuſc. 169. pro Marc.15. Id eſt, tranquillitas. Aequitas animi, quum æquo animo & moderate res ferimus. 6. fam.39. Summa bonitas & æquitas cauſſę. 163. Att. Quo in ſpectaculo mira reipub. æquitas erat, uter eorum periiſſet tanquam laniſta. in Piſ. 85. Aequitas ab utilitate numquam ſeiungi poteſt. de Fin. lib.3. 56. Aequitas humana. pro Domo ſua, 1. Aequitas paribus in cauſſis paria iura deſiderat. Top.10 Aequitas in iudiciis quęritur. 1.de Or.69. Aequitas, iudiciorum finis. Part.53. Aequitas iuſtitiæ maxime propria. Off.1 93. Aequitas tollitur omnis, ſi habere ſuũ cuique non licet. Off.2. 115. Aequitatis communitas. 6 Phil.206. Aequitatis loci bipartito cernuntur. Top.48. Vt Græci æquitatis, ſic Latini delectus uim in lege ponunt. 1.de Leg.14. Aequitatis inſtitutio tripartita. Top.48. Aequitatis largitio. pro Mur 134. Arripere patrocinium æquitatis. de Or.106. Aequitatis uis duplex. Part. 71. Ad æquitatem delabi. 6.fam.36. Ad æquitatem animi extollere. 6.fam.39. Te C. Aquili, uoſq. qui in conſilio adeſtis, orat atque obſecrat, ut multis iniuriis iactatam atque agitatam æquitatem, in hoc tandem loco cõſiſtere & cõfirmari patiamini. pro Quinct. 5. Quam autem habet æquitatem, ut agrum multis annis aut etiam ſæculis ante poſſeſſum, qui nullum habuit, habeat: qui autem habuit, amittat? 2. Off.157. Quis hanc animi maximi æquitatem in ipſa morte laudaret, &c. Tuſc. 1.90. Non enim moderationem animi tui & æquitatem. de Se.1. Perſpice æquitatem animi mei & ludum, & contemptionem Seleucianæ prouinciæ Att.4.87.4. Aequitatem tuam non potui non probare epiſt. 17. Propter ſummã bonitatem & æquitatem cauſſę Plancio, lib.16.Att.342.3. Aequitatem quicumque regas, habeto pari iure eum eo quicumque erit iuris diſceptator. 3.de Leg.8. Fugiſti ſententiam legis, æquitatem omnem reieciſti. pro Planc 33. Difficile autem eſt, quum præſtare omnibus cupieris, ſeruare æquitatem: quæ eſt iuſtitiæ maxime propria. 1.Off.92. Aequitatem cum aliquo ſtare. 2.de Inu.227 Ab æquitate tua res ip a impetrare debet, ut ei ſubuenias. 13. fam.62. De æquitate & iure quæritur. de Or.99. In interpretando, in definiendo, in explicanda æquitate, nihil erat Craſſo copioſius. in Bruto, 75. Pro æquitate contra ius dicere. de Or. 105. Hic tu modum uitæ tuæ, non ſalute reip. ſed æquitate animi definies? pro M.Marc. Aequitate conſtituenda ſummos cum infimis pari iure retinebat. Off 2. 58. Certe, inquam, pertinax non ero, tibiq., ſi mihi probabis ea, quæ dices, libenter aſſentiar. Probabo, inquit, modo iſta ſis æquitate, quam oſtendis. 1. de Fin. 44. hoc eſt, modo tu me æquo animo audias. Tres perſonas unus ſuſtineo ſumma animi æquitate, meam, aduerſarij, iudicis. de Or.118. Omnino iam bene agis. A uerbis enim recedis, & æquitate uteris. pro Cæc.27.

Aequo.

Aquabat permiſtionis reliquias fundens ſuperis. de Vni.53. Vt non ſolum orationes meas, ſed hos etiam de philoſophia libros, qui ſe iam illis fere æquarunt, ſtudioſe legas. in proœmio Off. Vt igitur ij qui ſunt in amicitiæ coniunctionisq. neceſſitudine ſuperiores, ſe æquare cum inferioribus debent. in Læl. Omnium ante damnatorum ſcelera, furta, flagitia, ſi in unum locum conferantur, uix cum huius parua parte æquari, conferriq. poſſe. 3. Ver 14. Vt inter quos poſſet excellere, cum iis ſe pateretur æquari. 1.de In. 5. id eſt, parem eſſe. Aequari tenuiores ſe cum principibus putarunt. 3.de Leg. 23.

Aequatus.

Quum in ſummo eſt æquata agri planities & aquæ perennes. 6. Ver.95 Exiſtimo in his primum cum Græcorum gloria Latine dicendi copiam fuiſſe æquatam. de Cl.177. Aequatum conſulatum præbere. in Piſ. 9. Aequatis ſortibus. 1.de Diu. 64.

Aequatio.

Capitalis oratio eſt ad æquationem bonorum pertinens. Off. 2.108. Confuſionem ſuffragiorum flagitaſti, prorogationem legis Maniliæ, æquationem gratiæ, dignitatis, ſuffragiorum. pro Mur. 45.

Aer.

Aer, nomen Græcum, ſed receptum iam tamen uſu a noſtris. 2. de Nat.67 Ex aqua oritur aer 3.de Nat.21. Aer oritur ex reſpiratione aquarum: earum enim quaſi uapor quidam habendus eſt. de N.D.2.20. motu eius caloris qui aquis continetur. Aer alitur & æther exſpirationibus terræ. 2.de Nat.60. Aer annuas frigorum & calorum facit uarietates, 2 de Nat 74. Aer exilis tenuitate & calore temperatus, uitalem & ſalutarem ſpiritum præbet animantibus. 2.de Nat.88. Sic nobis aer craſſus offunditur. Acad.q.ed.1.lib.2. 73. Aer craſſiſſimus circumfundit terram. de Nat. 2.33. Etiam mari finitimus aer die & nocte diſtinguitur. Iſq. tum fuſus & extenuatus ſublime fertur: tum autem concretus, in nubes cogitur. 2. de Nat.145. Aer & ignis nihil habent proni. Tuſc.1.35. id eſt, quod uergat in imum. Aer & ignis ſurſum rectis lineis, in cæleſtem locum ſubuolant. Tuſc.1.33. Aer & ignis ſupera ſemper petunt. Tuſcul.1.35. Aer, ignis, aqua, & terra, prima ſunt initia & elementa rerum. Acad.q.ed.2.lib.1.20. Aer fertur leuitate ſublimi. 2.de Nat. 88. Ipſe uero aer, qui natura eſt maxime frigidus, minime eſt expers caloris. 2.de Nat. 40. Aer tum fuſus & extenuatus in ſublime fertur, tum concretus in nubem cogitur, humoremq. colligens, terram auget imbribus: tum effluens huc & illuc, uentos efficit. 2. de Nat.74. Aer interiectus inter mare & cælum. 2.de Nat.48. Aer Iunonis nomine conſecratur. 2.de Nat.48. Ipſeq. aer nobiſcum uidet, nobiſcum audit, nobiſcum ſonat. 2.de Nat.119. Aer purus ac tenuis: cui opponitur Cælum craſſum ac concretum. de Nat.2.30. Aer, qui eſt terræ proximus, craſſus eſt & concretus. Tuſc.1.35. Aer quem ſpiritu ducimus. de Nat.1.14. Ipſe uero aer, qui natura eſt maxime frigidus, minime eſt expers caloris. de Nat.2.10. Aer ſpiritu ductus, alit & ſuſtentat animantes. de Nat.2.74. Non uerisimile ſolum, ſed etiam uerum eſſe cenſent, perinde utcumque temperatus ſit aer, ita pueros orientes animari atque formari, ex eoq. ingenia, mores, animum, corpus, actionem uitæ, caſus cuiuſq. euentusq. fingi. 2.de Diu.134. Namq. eſt ales auis lato ſub tegmine cæli, Quæ uolat, & ſerpens geminis ſecat aera pennis. in Arato. Aera deum ſtatuit Anaximenes. de Nat.1.19. Aerem qui per maria manaret, Neptunum eſſe diſputat Chryſippus. de Nat.1.30.

Aereus.

Deinceps aerei uolatus auium atque cantus: deinde eiuſdem aeris ſonitus & ardores. in Top.41. Aereum animal. de Vn.43. Erant autem animantium genera quattuor: quorum unum diuinum atque cæleſte, alterum penniger um & aereum, &c. de Vn. 44.

Aerarium, Aerarius, Aeratus, Vide Aes, æris. Aerugo.

Aes Corinthium in æruginem incidit. Tuſc.215.

Aerumna.

Aerumna, eſt ægritudo laborioſa. Tuſc.4.15. Vt ubi uirtus ſit, ibi eſſe miſeria & ærumna non poſſit. 5. de Fin. 165. Qui aliorum

ærumnam

ærumnam dictis alleuans, &c. Tuſc. 3. 60. Quod ſi mihi æternam eſſe propoſitam ærumnam arbitrarer, morte me ipſe potius, quam ſempiterno dolore multaſſem. poſt Redit. in Sen. 30. Te miſeriæ, te ærumnæ premunt omnes. Parad. 119. Herculis perpeti ærumnas. de Fin. 147. Tu ornatus ærumnis, uenis ad eum lacerandum quem interemiſti: ego iacentem & ſpoliatum defendo, ac protego. pro Syl. 37. hoc eſt, ornatus ærumnis & uelut ſpoliis Syllæ.

Aerumnoſus.

M. Regulus infelix, nec ærumnoſus. Parad. 17. Crux infelici & ærumnoſo comparabatur. 7. Ver. 127. Nec tam ærumnoſo nauigaſſem ſalo. 3. Tuſc. 114. id eſt, per mare. in quo tot labores toleran di fuerunt. At eos, qui ſe ægritudini dediderunt, miſeros, afflictos, ærumnoſos, calamitoſos. 4. Tuſc. 134. Aerumnoſiſſimus. Att. 3. 65. 9. pro Clue. 159.

Aes.

Aes atque ferrum, duelli inſtrumenta, non fani. 2. de Leg. 43. Aes Corinthium. Tuſc. 4. 25. Nihil eſſet æneum, quod commutari non poſſet, ſi commutabilis eſſet natura æris de Nat. 65. Per æs & libram heredem teſtamenti ſoluat. 2. de Leg. 48. Antonius falſas leges in æs incidendas, & in Capitolio figendas curauit. in Ant. 189. Statua pedeſtris ex ære. in Ant. 223.

Aes alienum.

Aes alienum. pro quocumque debito. Top. 3. Aes alienũ falſum. 15. fam. 12. Quum æris alieni aliquantulum eſſet relictum. pro Quinct. 8. Tuſculanum & Pompeianum me ualde delectant, niſi quod me ipſum illum uindicem æris alieni, ære non Corinthio, ſed hoc circumforaneo obruerunt. Att. l. 2. 16. 17. Itaque nunc me ſcito tantum habere æris alieni, ut cupiam coniurare, ſi quiſquam recipiat. fam. 5. ep. 6. 4. Si quid æri meo alieno ſuperabit. 13. Att. 59. Aes alienum afferre alicui. 7. fam. 41. Nullum æs alienum nouum contrahi ciuitatibus. 1. ad Q. fr. 18. Cuius æs alienum uidemus nõ libidine, ſed negotij gerendi ſtudio eſſe contractum. pro Syl. 44. Alicuius æs alienum contractum in popinam. in Catil. 105. Metuiſti ne æs alienum tibi creſceret. 6. Ver. 24. Patri perſuaſit ne æs alienum diſſolueret. Plurimis & pulcherrimis P. Cincij prædijs uenditis, æs alienum eiuſdem diſſolutum eſt. pro Syl. 42. Dyrrhachini ſibi donatum æs alienũ a Cæſare dicunt. ad Brut. 16. Ex quibus mihi etiam æs alienum faciendum puto. Quærendum eſt credo, Heius iſte, num æs alienum habuerit, num auctionem fecerit. 6. Ver. 9. In magnum æs alienum incidi. in C. 108. Aes alienũ relinquere. pro Quinct. 49. Liberales autẽ, qui ſuis facultatibus aut captos a prædonibus redimunt, aut æs alienum ſuſcipiunt amicorum, aut in filiarum collocatione adiuuant. 2. Off. 80. M. Fabium quod mihi amicum tua commendatione das, nullum in eo facio quæſtum. multi enim anni ſunt, quum ille in ære meo eſt. fam. lib. 15. 14. 1. id eſt, eum inter bona mea retuli. Te in ære meo eſſe. 13. fam. 83. In ære alieno eſſe. 6. in Ver. 10. At hominem uideo auctionem feciſſe nullam, uendidiſſe, præter fructus ſuos, nihil umquam, non modo in ære alieno nullo, ſed in ſuis nummis multis ſemper fuiſſe. 6. Ver. 10. Pro alieno ſe ære deuouit. 11. Phil. 299. O hominem ridiculum, qui ſe exire ære alieno putaret poſſe, quũ uenderet aliena. 11. Phil. 199. Quibus in opidis quum magni conuentus fuiſſent, multas ciuitates acerbiſſimis tributis & grauiſſimis uſuris & falſo ære alieno liberauit. 15. fam. 4. Kalendis Ianuarijs debuit, adhuc nõ ſoluit: præſertim quum ſe maximo ære alieno Faberij manu liberarit, & opem ab eo petierit. Att. 14. 316. 2. Tantum abeſt, ut meæ rei familiaris liberũ ſit quidquam, ut meos iam omnes amicos ære alieno obſtrinxerim. Brutus Cic. 11. ep. 10. 11. Galliam ære alieno eſſe oppreſſam. pro Font. 276. Aere dirutus eſt. in Ver. 242. id eſt, euerſus, ictus, & ære alieno obſtrictus. Qui partim inertia, partim male gerendo negotio, partim etiã ſumptibus in uetere ære alieno uacillant. in Catil. 41. Aera legum. Diu. 2. 35. Dij faciant, ut rei militaris, ut belli mentionem facere audeas. Cognoſcentur enim omnia iſtius æra illa uetera, ut non ſolum in imperio, uerumetiam in ſtipendijs qualis fuerit, intelligatis. 7. Ver. 27. Aera alicuius refigere. 12. fam. 2.

Aerarium.

Aerarium in publica trepidatione claudi ſolitum. de haruſp. reſ. 51. Nec ærarium clauſum tardabit. 7. Att. 41. Cato nimis præfracte ærarium, uectigaliaq. defendebat. Off. 69. Et quidem C. Gracchus quum largitiones maximas feciſſet, & effudiſſet ærariũ, uerbis tamen defendebat ærarium. 3. Tuſc. 83. Aerarii anguſtiæ. 5. in Ver. 156. Depeculator ærarii. in Ver. 67. Hirudo ærarii. 13. Attic. Druſus a tribunis ærarii de præuaricatione eſt abſolutus. Q. fr. 317. Aerarii ſanguis. 5. in Ver. 70. Aerarii tribuni. pro Rab. 20. Quid ualeat reſp. ærario, ſenator noſſe debet. 3. de Leg. 36. Aerariũ exhaurire. ad Oct. 42. Nullum ærarium, nullum uectigal habere. 85. Att. Ad ærarium deferre iudicum nomina. 5. Phil. 174. Rationem ad ærarium retuli continuo, Cæſar, ſicut lex mea iubebat. in Piſ. Ad ærarium referre rationes. 5. fam. 55. Ad ærarium, S. C. referre. 5. Phil. 72. Referre in ærarium ad H-S mille. 99. Att. Pecuniam referre in ærarium lex uetat, exigi prohibet. cont. Rul. 80. Ex ærario acceptam pecuniam tuo nomine fruſtra diſſipatam. 1. Q. fr. 54. Meam domum ſenatus ex ærario ædificandam putauit. de haruſp. 287. Attulit mandata ad conſules, ut Romam uenirent: pecuniã de ſanctiore ærario proferrent. Att. 7. Primum mihi litteras publicas, quas in ærario ſanctiore conditas habebant, proferunt. in Ver. 132. In ærario propoſita. 3. de Leg. 11.

Aerarius.

Atque etiam ipſi inter ſe cenſores ſua iudicia tanti eſſe arbitrantur, &c. ut alter in ærarios referri, aut tribu moueri iubeat, alter uetet. pro Clu. 96. Is qui te ex ærariis exemit, luſtrum condidit. de Or. 2. 149. Aerariis Phrygum & Cilicum amicior inueniret, quam noſtro. 7. Att. 5.

Aerarius.

Aerarius ſcriba. pro Clu. 99. hoc eſt, qui rationes ſcribebat expenſi lati & accepti relati. Quod propter ærariam rationem non ſatis erat, &c. pro Quinct. 9.

Aeratus.

Aerati. pro, ære alieno obſtricti. vide Obærati. 1. Att. 37. Maculoſi ſenatores, nudi equites, tribuni non tam ærarii, quam, ut appellantur, ærati. Att. l. 1. 11. 6. Iam uero lectos æratos, & candelabra ęnea, num cui præter iſtum Syracuſis per triennium facta eſſe exiſtimatis? 6. Ver. 52.

Aeſtas.

Arabes campos & montes hieme & æſtate peragrantes. de Diu. 99. Refrigeratio in ęſtate & uiciſſim in hieme, aut ſol aut ignis hibernus. de Sen. 86. Aeſtates & hiemes efficit inflexus ſolis curſus, tum ad Septemtrionem, tum ad Meridiem. de Nat. 2. 36.

Aeſtifer.

Aeſtiferos validis erumpit flatibus ignes. in Arat. ibidem: Aeſtifer cancer.

Aeſtiua.

Sin ęſtiuorum timor te debilitat, aliquid excogita, ut feciſti de Britannia. fam. lib. 7. 14. 3. Aeſtiua autem, ſunt loca umbroſa, in quibus per ęſtatem pecora uitant ſolis calorem. Ad illa æſtiua prętoris accedere. 7. Ver. 75. Cum prima æſtiua attigiſſem, &c. ep. 26. In æſtiuis quæ illos feciſſe ſcio. 16. fam. 36. ex ep. Q. Ciceronis. In æſtiuis eſſe. 77. Att. Aeſtiuis confectis. 5. Att. 48. Nulla trinis æſtiuis gratulatio. in Piſ. 77.

Aeſtiuus.

Vnus æſtiuus dies. Q. fr. 184. Nunc hoc uel honeſtatem teſtudinis, uel ualde bonum æſtiuum locum obtinebit. Q. fr. l. 3. 17. 3. Aeſtiui menſes. Att. l. 5. 101. 3. Hic dies æſtiuos ſexaginta prætor pop. Rom. ſic uixit, &c. 1. de Leg. 22. Tabernacula quemadmodum conſueuerat temporibus ęſtiuis, &c. carbaſeis intenta uelis collocari iuſſit in litore. 7. Ver. 64.

Aeſtimo.

Me eſſe mortuum nihil æſtimo. Tuſc. 151. Valde care æſtimas tot annos, quot iſta ętas recipit, ſi propter eam cauſſam puero iſti ſupplicaturus es. Brutus Cic. ep. ad Brut. 47. Tu iſta permagno æſtimas: ego uero ad meam rationem uſumq. non æſtimo. 6. Ver. 11. Is auctoritatem ſuam quam magni æſtimat. 112. Att. Sic eſt uulgus, ex ueritate pauca, ex opinione multa æſtimat. pro Roſc. Com. 17. Aeſtimant uel exiſtimant. de Vni. 203. Nemo illum ex trunco corporis ſpectabat, ſed ex artificio comico ęſtimabat. pro Roſc. Com. 17. Domũ emit prope dimidio carius, quam æſtimabat. pro Dom. 236. Magni enim æſtimabat pecuniam. 2. de Fin. 90. Eodem tempore Antonius tribus denariis æſtimauit poſt meſſem. 5. Ver. 185. Senatus quaternis H-S. tritici modium ęſtimauit. in Ver. 190. Tanti me fugacem hi æſtimauerunt. in Sal. 273. Tantiſper hoc magni æſtimabo. Tuſc. 233. Deinde crimen ſine accuſatore, ſententia ſine conſilio, damnatio ſine defenſione: æſtimate harum rerum omnium pretia. 7. Ver. 19. hoc eſt, conſiderate quam parui hęc ſint momenti. Oratio fuit ea noſtra, ut bene potius ille de nobis æſtimaret, quam gratias ageret. Att. lib. 9. Niſi uoluptatem tanti æſtimaretis. de Fin. 83. Expendere atque ęſtimare uoluptates. poſt Redi. in Sen. 13. Hoc ſi quanti ęſtimes ſciam, tum quid mihi elaborandum ſit, ſcire poſſim. 4. Att. Aeſtimare litem. pro Clu. 41. Aeſtimare lites alicui damnato. pro Rab. Poſt. 5. Aeſtimare aliquam rem carius. ep. 145. De quibus (ſcriptoribus) ęſtimare non poſſumus. 1. de Leg. 5. pro, iudicare. Aeſtimare pecunias. 5. Phil. 178. Aut qui non in illis rebus exercitatus animus callere iam debet, atque omnia minoris ęſtimare? Fam. 4. epiſt. 5. 6. Quanti me illud ęſtimare putas? ep. 39. Et aiebat ſe tantidem æſtimaſſe. Scæuola condemnatus aliis criminibus, frequentiſſimis Apuliæ teſtibus: omni contentione pugnatum eſt, ut lis hæc capitis æſtimaretur.

tur.pro Cæc. id eſt,obtinuit actor ſumma contentione, ut eius litis, quæ capitalis erat,ratio cum reliquis litibus æſtimandis haberetur.Quanti hæc eorum iudicio,qui ſtudioſi ſunt harum rerum, æſtimentur.6. Ver. Aeſtimari uel exiſtimari. pro R.P. 128. Quæ ſeruitus eſt,ſi libertas æſtimari poteſt?Part.123.Hæc, &c. pecunia æſtimari non queunt.7.Ver.19.Ex iis alia pluris eſſe æſtimanda, alia minoris.1.Acad. 52. Quanti libertas iſta æſtimanda eſt?4. Acad Quanti æſtimanda eſt hæc philoſophia, cui, &c. de N. D. Si callidi rerum æſtimatores prata, & areas quaſdam magni æſtimant, quod ei generi poſſeſſionum minime quaſi nocere poteſt, quanti eſt æſtimanda uirtus?Parad.226. Ne ego iſtam glorioſam memorabilemq. uirtutem non magno æſtimandam putem.3. de Fin,17. Non quia bonum ſit ualere, ſed quia ſit non nihilo æſtimandum.4.de Fin.102. Perficere aliquem æſtimandis poſſeſſionibus.Off. 50.

Aeſtimatus.

Qua in ciuitate C.rio Catóni clariſſimo uiro, conſulari homini,ſeſtertium x v i i i. millibus lis æſtimata ſit.4. Ver. Etſi à te propter amorem carius luus æſtimati.Fam.10. 4.5.Illarum rationum ex ea fæce legationis,quæſtoriæq.tuæ procurationis illa ſunt nomina,quæ Dolabellæ neceſſario ſunt æſtimata.3.Ver.70.

Aeſtimatio.

Aeſtimatio aliqua accipienda ſit & danda.12.Att.26.27.Quum æſtimatio legis eiuſmodi ſit, ut ceteris tẽporibus tolerabilis Siculis, te prætore etiam grata eſſe debuerit.5.Ver.150. Aeſtimatio litis non eſt iudicium.pro Cl.41.In cenſu habendo poteſtas omnis æſtimationis habendæ cenſori permittitur.in Ver.145.A M.Laberiu C.Albinius prædia in æſtimationem acceperit:&c.ad Rutil. lib. 13.9 3.13.fam.17.Aeſtimationem habere. 4.in Ver. 91. Aeſtimationem Zeno ἀξίαν uocat. de Fin.lib.3.16.Numerato malim,quã æſtimatione.12.Att.31.Quod pondus habeat dignum æſtimatione.3.de Fin.16.Nõ æſtimatione cenſus,uerũ uictu atque cultu terminatur pecuniæ modus.Parad.64.Non eſt tibi his ſolum utendum æſtimationibus ac iudiciis.Q fr.298.

Aeſtimator.

Quis tandem id iuſtus rerum æſtimator reprehẽderit? Or.210. Nemo erit tam iniuſtus rerum æſtimator, qui dubitet quæ Cæſaris uoluntas de bello fuerit, &c. pro Marc. 9. Vnus tu dominus, unus æſtimator, unus uenditor tota in prouincia, frumenti omnia per triennium fuiſti.in Piſ. 68. Et quia te habeo æquiſſimum eorum ſtudiorum, & æſtimatorem & iudicem.de Fin.l.3.5. Iſti callidi rerum æſtimatores prata & areas quaſdam magno æſtimant,&c.Parad.25.

Aeſtimabilis.

Aeſtimabile eſſe dicitur, quod aut ipſum ſecundum naturam ſit,aut tale quid efficiat,ut ſelectione dignum propterea ſit, quod aliquod pondus habeat dignum æſtimatione.de Fin.lib.3.16.

Aeſtus.

Feruet æſtu pelagus.3.de Or.86. Aeſtus maritimi, fretorumq. ang.ſtiæ,ortu aut obitu lunæ commouentur.de Nat.2.15.Aeſtus maritimi multum accedentes & recedentes.2.de N. D.100. Quid de fretis & marinis æſtibus plura dicam? Diu.2.25.

Aeſtus,tranſlatum ad animum.

Ne æſtus nos conſuetudinis abſorbeat, & ad ſermonis morem uſitati trahat. 2. de Leg. 8. Sed hunc quoque abſorbuit æſtus quidam,non inſolitæ adoleſcentibus, gloriæ. de Cl. Or. 155. Quo quum ingreſſus eſſes, repente te quaſi quidam æſtus ingenii tui procul à terra abripuit,atque in altum a conſpectu pæne omnium abſtraxit.3.de Or.80.Iamiam abſumor,conficit animam uis uulneris, ulceris æſtus.2. Tuſc.19. id eſt, ulceris inflammatio. Sæpe homines ægri,morbo graui,quum æſtu febriq. iactantur, ſi aquã gelidam biberint, primo releuari uidentur: deinde multo grauius uehementiusq. affliƈtantur. in Catil.23.

Aeſtuo.

Itaque æſtuabat dubitatione, uerſabat ſe in utramque partem non ſolum mente,uerum etiam corpore 4.Ver.53.Et ut ii qui ſub nubes ſolem non ferunt,item ille quum æſtuaret, ueterum Academicorum umbram ſecutus eſt.4 Acad.127. Sed magis ut deſiderio noſtri te æſtuare putarem.fam.l.7.33.id eſt,uehementer me deſiderare,quaſi cum quodam animi æſtu, id eſt feruore. Quod ubi auditum eſt,æſtuare illi qui dederant pecuniam: putare nihil agi poſſe abſente Epicrate.4.Ver 39. Itemq. Lycurgi leges laboribus erudiunt iuuentutem uenando, currẽdo,eſuriendo,ſitiendo, algendo, æſtuando.2.Tuſc.59.

Aeſtuans.

Hoc loco Chryſippus æſtuans falli ſperat Chaldæos. Fat. 11. Exſanguis atque æſtuans ſe e curia proripuit cum quibuſdam fractis iam atque inanibus minis. de haruſp.reſp.2. Hunc æſtuantem & tergiuerſantem iudicio ille perſequitur.pro Flac.38.

Aeſtuoſus.

Nunc iter conficiebam æſtuoſa & puluerulenta uia.5. Att. 16.

Aetas.

Aetas iniens maxime a libidinibus arcenda eſt, exercendaq. in labore patientiaq. & animi & corporis, Off.1.171. Aetas acta honeſte & ſplendide tantam affert conſolationem, ut eos,qui ita uixerint,aut non tangat ægritudo, aut perleuiter pungat animi dolor Tuſc.5.52. Non cani,non rugæ repente auctoritatem arripere poſſunt: ſed honeſte acta ſuperior ætas, fructus capit auctoritatis extremos.de Sen.58. De me potius idem quod Plautinus pater in Trinummo, Mihi quidem ætas acta ferme eſt, tua iſtuc refert maxime.ad Brut ep.2.5 Prope iam acta ætas decurſaq.pro Quinct. 38. Quod ſi ipſis bona ætas fruitur, libentius primum paruulis fruitur rebus.de Sen.44. Vt enim non omne uinum, ſic non omnis ætas coaceſcit. de Sen. 60. Sunt pueritiæ certa ſtudia: num ea deſiderant adoleſcentes? Sunt & ineuntis adoleſcentiæ: num ea iam conſtans requirit ætas, quæ dicitur media? de Sen.69. Aetas conſularis, trium & quadraginta annorum.5.Phil.1.48. Aetas corroborata iam,confirmataq.. Læl.63.Et interdum multas uias adoleſcentiæ lubricas oſtendit, quibus illa inſiſtere aut ingredi ſine caſu aliquo aut prolapſione uix poſſet: & multarum rerum iucundiſſimarum uarietatem dedit,qua non modo hæc ætas,ſed etiam iam corroborata caperetur.pro Cœl 37. Et (ut uerum loquar) ætas iam a diuturnis laboribus deuexa ad otium, domeſticarum me rerum delectatione mollit.Att 9 181.7. Exacta ætas ſeueriſſime.pro Q Roſc.52.Tuſc 1.77.Huius extrema ætas in hoc beatior, quam media, quod auctoritatis plus habebat, laboris minus.de Sen. 57. Videtur enim eſſe indoles: ſed flexibilis ætas: multiq. ad deprauandum parati ad Brut ep.18.4. Aetas & ambitio hortabantur.7. fam.4. Huic quidem afferet aliquam deprecationem periculi, ætas illa,qua tum fuit.pro C.Rab.19. Aetas improuida, cuiuſmodi eſt adoleſcentia. Tuſc.5.46. Quorum ætas, in eorum tempora, quos nominaui,incidit. Or.200.Aetas infirma. de Fin.5.40. Quare hoc animo in nos eſſe debebis, ut ætas noſtra iam ingraueſcens, in amore atque in adoleſcentia tua conquieſcat. fam.2.ep.7.& Cat.6. Aetas maturiſſima.ad Her. 27. Aetas media & ætas extrema. de Sen.86.Aetas non eſt ad præcepta pro Plan.48.Aetas optima. 10. fam.5.Præcipitata.ep.180. Præterita enim ætas, quamuis longa, quum effluxiſſet,nulla conſolatione permulcere poſſet ſtultam ſeneƈtutem.de Sen. 5.Aetas prouecta & decrepita. Tuſc.1.78.Ita ſenſim ſine ſenſu ætas ſeneſcit: nec ſubito frangitur, ſed diuturnitate extinguitur.de Sen.35.Aetas ſpectata. poſt Red.ad Quir.4. Nihil enim ſemper floret: ætas ſuccedit ætati. 11.Phil. Aetas uolat. Tuſcul.1.62. Aetatis quiete & pure & eleganter actæ placida ac lenis eſt ſeneƈtus.Cat.12.Vt enim infirmitas puerorum,& ferocitas iuuenum, & grauitas iam conſtantis ætatis: ſic ſeneƈtutis maturitas naturale quiddam habet, quod ſuo tempore percipi debeat. de Sen.30. Quum illis exactæ ætatis ſeueriſſime fructum,quem meruerunt,retribuam.pro Roſc.Com.26. Curſus eſt certus ætatis, & una uia naturæ,eaq. ſimplex:uniq. cuique parti ætatis tempeſtiuitas eſt data.de Sen 30 Aetatis meæ errata. 16. fam.27. Quæ ſunt igitur uoluptates corporum, cum auctoritatis præmiis comparandæ? quibus qui ſplendide uſi ſunt, ii mihi uidentur fabulam ætatis peregiſſe,nec tamquam inexercitati hiſtriones in extremo actu corruiſſe.de Se.59. Epulabar igitur cum ſodalibus omnino modice,ſed erat tamen quidam feruor ætatis: qua progrediente, omnia fiunt etiam in dies mitiora.de Sen.41. Si infinitus rerum forenſium labor ætatis flexu conſtitiſſet.1.de Or.2. Si qui ſenes aut deformes erant, eos in hoſtium numero ducit: qui aliquid formæ, ætatis,artificiiq. habebant, abducit omnes.7. Ver. Homo qui & ſumma grauitate,& iam id ætatis,& parens eſſet, obſtupuit hominis improbi dicto.3.Ver.45.Auctor eſt,ut quamprimum agere incipiant, hominemq. id ætatis minime litigioſum quam tumultuoſiſſime adoriãtur.4 Ver.25 Quoniam id nobis, Antoni, hominibus id ætatis oneris ab horum adoleſcentium ſtudiis imponitur.&c.1.de Or.103.Si hominem id ætatis in tam longo ſermone retinuiſſet.64.Att.Homo qui tam id ætatis eſſet.in Ver.89. Ita uiximus, & id ætatis iam ſumus, ut omnia quæ non noſtra culpa nobis accidant,fortiter ferre debeamus.fam.6.ep.20.Aetatis illius iſta fuit laus.de Cl.188. Archelaum & Caſſandrũ ſummos aſtrologos illius ætatis qua erat ipſe.2. Diu.132.Aetatis imbecillitas nõ potuerit grauitatem rerum ſuſtinere. ad Brut.23. Quis hunc philoſophum non anteponit Cleanthi, Chryſippo, reliquiſq. inferioris ætatis?4.Acad.130.de Democrito.Aetatis infirmitas.16.Attic. Ineuntis ætatis inſcitia,ſenum cõſtituenda & regenda eſt prudentia. Off.1.122.Aetatis maturitas abeſt.6.fam.50. Aetatis uerui.a. in Ver.22. Seneƈtus autem peractio ætatis eſt, tamquam fabulæ. de Sen.

de Sen. Solet idem Roſtius dicere, ſe quo plus ſibi ætatis accederet, eo tardiores tibicinis modos & cantus remiſſiores eſſe facturum. 1. de Or. 132. Qui ſi iam ſatis ætatis atque roboris haberet, ipſe pro Roſcio diceret. pro Roſc. Com. 88. Itaque quantum ſpatium ætatis maiores noſtri ad ſenectutis initium eſſe uoluerunt, tantus illi curſus honorum fuit. de Sen. 56. De Valerio Coruino. Temeritas eſt uidelicet florentis ætatis, prudentia ſenectutis. de Sen. 17. Breue tempus ætatis ſatis eſt longum ad bene honeſteq. uiuendum. de Sen. 64. Atque illud tenebroſiſſimum tempus ineuntis ætatis tuæ patiar latere. in Vat. 8. Augur, mi ſuauiſſime frater, augur, nullam eſſe rempub. nulla iudicia: noſtrumq. hoc tempus ætatis, quod in illa auctoritate ſenatoria florere debet, aut forenſi labore iactari, aut domeſticis litteris ſuſtentari. Q. fr. 3. 29. pro, ætas hæc noſtra. Numquam ſatis laudari digne poterit philoſophia: cui qui pareat, omne tempus ætatis ſine moleſtia poſſit degere. de Sen. 2. Neque exſpectat ultimũ tempus ętatis. 2. de Fin. 139. Quum enim ſummum bonum in uoluptate ponat, negat infinito tempore ætatis uoluptatem fieri maiorem, quam finito atque modico. 2. de Fin. 140. Aetatis tempore infirmiſſimo. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 8. Collegi me aliquando, & ita cõſtitui, fortiter eſſe agẽdum: illi ætati, qua tum eram, ſolere laudi dari, etiam ſi in minus firmis cauſſis hominum periculis non defuiſſem. pro Clu. 39. In India qui ſapientes habentur, nudi ætatem agunt. 5. Tuſc. 113. Hic fere ætatem egit in litteris. 2. de Leg. 9. Tuliſſe eum moleſte, ſe non effugere hoſpitis ſpeciem, quum ætatem ageret Athenis, optimeque loqueretur. in Bruto, 89. De Theophraſto. Agere ætatem cum aliquo. ep. 50. Quoniam in eo ſtudio ætatem conſumpſi. Off. 1. 3. Legibus annalibus quum grandiorem ætatem ad conſulatũ conſtituebant, adoleſcentiæ temeritatem uerebantur. 5. Phil. 198. Vt nollent ætatem in litibus conterere. 2. de Leg. 79. Degere omnem ætatem ſine dolore. 2. Fin. 187. Quid autem fuit, quod illam hoc tempore ad uiuendum magnopere inuitare poſſet? quæ res? quæ ſpes? quod animi ſolatium? ut cum aliquo adoleſcente primario coniuncta, ætatem ageret? 4 ep. 5. 7. Vt primũm per ætatem iudicium facere potueris. fam. 13. id eſt, ætatis progreſſu, & ætate permittente. Quibus facillime rationibus ingraueſcentem ætatem ferre poſſimus. de Sen. 6. Imperatorem liberaliſſimum, ætatem opportuniſſimam, commendationem certe ſingularem habes. fam. 7. 7. 4. hoc eſt, cõmodiſſimam, & quæ munijs publicis adhuc probe uacare poſſit. Sed hanc ætatem abeſſe longe a ſepulcro negant oportere. 16. Att. 23. Nonne melius multo fuiſſet, otioſam ætatem & quietam ſine ullo aut labore aut contentione traducere? de Sen. 74. Tertiam enim iam ætatem hominum uiuebat. de Sen. 27. De Neſtore dictum, qui ſecundum poetas trecentos annos uixit. Quã honeſtatem in iudicium tuum prope acta iam ætate decurſaq. attulit. pro Quinct. 66. Affecta iam ætate Mutius. 6. Ver. 85. Multa in noſtro collegio pręclara ſunt: ſed hoc in primis, quod ut quiſque ætate antecellit, ita ſententiæ principatum tenet. de Sen. 59. Nam Galbam, Aphricanum, Lælium, doctos fuiſſe traditum eſt: ſtudioſum autem, qui iis ætate anteibat, Catonem. 1. Tuſc. 9 Acad. q. ed. 2. l. 1. 25. Tertium genus eſt ętate iam confectum. in Catil. 40. Bene Sophocles, quum ex eo quidam iam confecto ætate quęreret, uteretur ne rebus Venereis, Dij meliora, inquit. de Sen. 43. Aetate & uulneribus confecti. ad Octau. 48. Ego, Plance, neceſſitudinem conſtitutam habui cum domo ueſtra ante aliquanto quam tu natus es: amorem autem erga te ab ineunte pueritia tua, confirmata iam ætate familiaritatem cum ſtudio tuo, tum iudicio meo conſtitutam. 10. fam. 4. Cetera ætate iam ſunt decurſa. 7. fam. 38. M. quidem Valerium Coruinum accepimus ad centeſimum annum uitam produxiſſe, quum eſſet exacta iam ætate in agris, eoſque coleret. de Sen. 56. Hic iam grandis natu Eubulida, hoc tantum, exacta ætate laboris itineriſq. ſuſcepit, &c. 7. Ver. 100. Ac multi, & noſtra & patrum maiorumq. memoria, ſummi homines & clariſſimi ciues fuerunt, quorum quum adoleſcentiæ cupiditates deferbuiſſent, eximiæ uirtutes firmata iam ætate exſtiterunt. pro Cœl. 34. Aetate iuenute. Acad. ed. 1. l. 2. 4. C. Cæſar ineunte ætate docuit ab excellenti eximiaq. uirtute, progreſſum ætatis exſpectari non oportere. 5. Phil. 198. Nam & iiſdem exercitationibus ineunte ætate fuimus. in Bruto, 77. Qui ab ineunte ætate incenſus eſſem ſtudio utriuſque ueſtrum. 1. de Or. 49. Maior ætate. in Ant. 203. Aetate præcipitata commutem, quod adoleſcens præſtiti. 11. fam. 49. Dignitate & ætate præſtat ille. 1. Q. fr. 7. Liuius uſque ad adoleſcentiam meam proceſſit ętate. de S. 67. Themiſtocles omnium ciuium nomina perceperat. Num igitur cenſetis eum, quũ ætate proceſſiſſet, qui Ariſtides eſſet, Lyſimachum ſalutare ſolitũ? de Sen. 19. Horum uterque Iſocratem ætate præcurrit. in Or. 101. hoc eſt, Iſocrate maior natu fuit. Niſi forte adoleſcentes pueritiã, paullum ætate progreſſi, adoleſcentiam debent requirere. de Sen. 19. Fimbria temporibus iiſdem fere, ſed longius ætate prouectus, habitus eſt ſane luculentus patronus. in Bruto, 66. Aetate prouecta mori. Tuſc. 1. 78. Equidem ex his etiam fructum capio laboris mei, qui iam ætate prouecti, in noſtris libris acquieſcunt. 2. de Diu. 8. Aetate puer. de Inu. 50. Is adoleſcens ſubuenit reipub. ſed ætate multo robuſtior. in Ant. 203. Aetates confirmatæ. de Fin. 5. 57. Aetates ſingulæ ſingula dicendi genera extulerunt. 2. de Or. 51. Omnium ætatum certus eſt terminus, ſenectutis autem nullus eſt. Cat. 65. Vt ſuperiorum ætatum ſtudia occidunt, ſic occidunt etiam ſenectutis. de Sen. 69. Vt eos in rebus quærendis explicandiſq. naturis, ætates conterere uideamus. 5. de Fin. 103. Quo in ſtudio, hominum quoque ingenioſiſſimorum otioſiſſimorumq. totas ætates uidemus eſſe contritas. 3. de Or. 11. Atticus me inflammauit ſtudio illuſtrium hominum ætates & tempora perſequendi. de Cl. 172. Heroicis etiam ætatibus Vlyſſem & Neſtorem accepimus & fuiſſe & habitos eſſe ſapientes. 5. Tuſc. 10. Aetatibus noſtris aliena res. 14. Att. 19. Vna cum ſæculis, ætatibuſq. hominũ. de Nat. 2. 4.

Aetatula.

Qui poſt patris mortem, primam illam ætatulam ſuam ad ſcurrarum locupletum libidines detulit. de haruſp. reſp. 58. Facile eſt hæc cernere in primis puerorum ætatulis. de Fin. 5. 51.

Aeternus.

Quod æternum beatumq. eſt, id nec habet ipſum negotij quicquam, nec exhibet alteri. de Nat. 1. 35. Nihil quod ortum, æternũ eſſe poteſt. de Nat. 6. Et quidquid eſt, mortale ſit an æternum. 4. Acad. 123. Mundum, ſimulachrum æternum eſſe alicuius æterni. de Vni. 177. Idemq. etiam legis perpetuæ & æternæ uim, quæ quaſi dux uitæ & magiſtra officiorum ſit, Iouem dicit eſſe. 1. de Nat. 58. Quid eſt igitur cur ita ſemper deum appellat Epicurus beatum & æternum? Dempta enim æternitate, nihilo beatior Iuppiter, quam Epicurus. 2. de Fin. 141. Quod ſi mihi æternam eſſe propoſitam ærumnam arbitrarer: morte me ipſe potius, quam ſempiterno dolore multaſſem. poſt Red. in Sen. 31. Ex æterna ueritate, cauſſarumq. continuatione conſluxit quidquid accidit. de Nat. 1. 39. Motum atomorum nullo a principio, ſed ex æterno tẽpore intelligi conuenire. lib. 1. de Fin. 14. Cauſſæ immutabiles & æternæ, de Fat. 145. Nec ſi omne enunciatum, aut uerum, aut falſum eſt, ſequitur illico eſſe cauſſas immutabiles, eaſq. æternas, quæ prohibeant quidquam ſecus cadere, atque caſurum ſit. de Fat. 41. Supra lunam ſunt omnia ęterna. de Som. 128. Aeternum eſt, quod ſeipſum mouet. Tuſc. 1. 45.

Aeternitas.

Aeternitas animi unde probetur. pro C. Rab. 22. Aeternitas aui motum. Tuſc. 1. 32. Aeternitas quantum ad id quod ortum eſt, ualet, tantum ad fidem ueritas. de Vni. 9. Sed fuit quædam ab infinito tempore ęternitas, quam nulla circumſcriptio temporum metiebatur. de Nat. 32. Tempus eſt pars ęternitatis. de Inu. 51. Nec diſperſis buſtis humili ſepultura crematos, ſed contectos publicis operibus atque muneribus, eaq. extructione quæ ſit ad memoriã ęternitatis, ara uirtutis. 14. Phil. 408. Mihi populus Romanus uniuerſus illa in concione non unius diei gratulationem, ſed æternitatem, immortalitatemq. donauit. in Piſ. 4. Neque æternitate immutabili continetur. de Vni. 8. Deum in omni æternitate nihil aliud cogitantem, niſi, &c. de Nat. 23. Quod in omni æternitate conſeruat progreſſus. id eſt, perpetuo. de Nat. 2. 37. Aut ſi negas eſſe fortunam: & omnia quæ fiunt, quæq. futura ſunt, ex omni æternitate fluens ueritas ſempiterna. 2. Diu. 27. Eſt enim ab omni æternitate repetita diuinatio. 1. de Di. 50. Si enim nihil fieri poteſt, nihil accidere, nihil euenire, niſi quod ab omni æternitate certum fuerit eſſe futurũ rato tẽpore: quę poteſt eſſe fortuna? 2. Diu. 58. Animus uixit ab omni æternitate. 1. Diu. 188. Quæ fiãt ex omni ęternitate, definita eſſe fataliter de Diu. 112. Cauſſæ ex æternitate pendentes. Top. 255. Si alterutrũ ex æternitate uerum ſit. de Fat. 144.

Aether.

Aether & Dies, parentes Cæli, Cælum uero Saturni. 3. de Nat. 59. Et quum quattuor genera ſint corporum, uiciſſitudine eorum mundi natura eſt continuata. Nam ex terra aqua, ex aqua oritur aer, ex aere æther: deinde retrorſum uiciſſim ex æthere aer, inde aqua, ex aqua terra infima. 2. de Nat. 120. Aether immenſus aerẽ amplectitur. 2. de Nat. 67. Aether nominatur ardor ultimus & extiſſimus undique circum fuſus, &c. de Nat. 1. 28. Reſtat ultimus, & a domicilijs noſtris altiſſimus, omnia cingens & coercens cæli cõplexus, qui idem ęther uocatur, extrema ora & determinatio mundi. 2. de N. D. 146. Aether Zenoni & reliquis fere Stoicis uidetur ſummus deus, mente prędituſ, qua omnia regantur. Acad. q. ed. 1. l. 2. 117. Non eſt enim ætheris ea natura, ut ui ſua ſtellas complexa contorqueat. Nam tenuis ac perlucens, & æquabili calore ſuffuſus æther non ſatis aptus ad ſtellas continendas uidetur. 2. de Nat. 40. Quod aſtrorum ignis & ætheris flamma conſumat. 2. de Nat. 177. Ex nobiliſſima puraq. ętheris parte gignũtur ſidera. de Nat. 128.

2.18. Aethera Chryſippus eſſe diſputat, quem homines Iouem appellant. de Nat. 1.30. Atque hic (Strato) idem alio loco æthera deum dicit eſſe. 1. de Nat. 32. At propter ſe aquila ardenti cum corpore portat, Igniferum mulgens tremebundis æthera pennis. in Arat. 11. Ex æthere innumerabiles flammæ ſiderum exiſtũt. 2. de Nat. 67. In æthere aſtra gignuntur. 2. de Nat. In æthere autẽ aſtra uoluuntur. 2. de Nat. 176.

Aethra.

Aërem complexa ſumma pars cæli quæ æthra dicitur, & ſuum retinet ardorem tenuem, & nulla admixtione concretum, & cum aëris extremitate coniungitur. 2. de N. D. 175.

Aethereus.

Aethereus ignis. de Diu. 86. Cæleſtis altiſſima, æthereaq. natura, id eſt, ignea. 2. de N. D. 46. Aethereum locum obtinent ſidera. qui tenuiſſimus eſt, & ſemper agitatur & uiget. de Nat. 2.30. Sphæra ab ætherea coniunctione ſecreta & libera. de Diu. 37.

Aethiops.

Cum homine aut cum ſtipite æthiope, ſi in foro conſtitiſſes, nihil crederes intereſſe. poſt red. in Sen. 12.

Aeuum.

Agere æuum cum diis in cælo. 1. Tuſc. 44. id eſt, æternum uiuere. Sic habeto: Omnibus qui patriam conſeruauerint, adiuuerint, auxerint, certum eſſe in cælo ac definitum locum, ubi beati æuo ſempiterno fruantur. in Som. Scip. 8.

Aeuitas.

Aeuitatem annali lege ſeruanto. 3. de Leg. 8. Aeuitates populi cenſores cenſento. 3. de Leg. 6.

Affabilis, Affabilitas, Vide Affor.

Affabre.

Deum denique nullum Siculis, qui ei paullo magis a. atque antiquo artificio factus uideretur, reliquit. 2. in Ver. 9.

Affatim.

Tum iecore optimo farta & lariata, a. clangorem fundit naſtum. Att. 251. H-S. LXXIS. ſatis aſſe a. prorius. Att. 251. Puto enim me Dicæarcho a. ſatisfeciſſe. Att. 2.31.6. Iiſdemq. ſeminibus & homines a. naſcuntur. 2. de Nat. 192.

Affectate, Affectatio, Affectatus, Affectator, Affectio, Affectus, Vide Afficio.

Affero.

Ego contra breuem poſtulationem affero. pro S. R. 19. Vix enim ſpero mihi hunc ueniam daturum, etſi multa affero iuſta ad impetrandum. Att. 9.168.1. Quoniam iuſtas cauſſas affers, quod te hoc tempore uidere non poſſim. Att. 11.223.1. Affert ſatis bella. 10. ad Att. 46. id eſt, nuntiat. Si quam coniecturam affert hominibus tacita corporis figura. pro Roſc. Com. 21. Vt enim quum cibo potuneq. fames ſitiſq. depulſa eſt, ipſa detractio moleſtiæ conſecutionem affert uoluptatis: ſic in omni re, doloris amotio, ſucceſſionẽ efficit uoluptatis. 1. de Fin. 58. Quæ affert tum conſtantiam, tum etiam dignitatem. 1. Off. 99. Hoc auctoritatem orationis affert & fidem. in Or. 66. Qui a ſcribendi conſuetudine ad dicendum uenit, hanc affert facultatem, ut etiam ſubito ſi dicat, tamen illa quæ dicantur, ſimilia ſcriptorum eſſe uideantur. 1. de Or. 73. Qui mihi laborem affert in dolore. Att. 11.228.3. Præterea magnam affert laudem & ſummam dignitatem. Q. fr. 110. Ordo eſt qui memoriæ lumen affert. Or. 141. Manus pro ſe quiſque affert. 5. Ver. 48. Pharnaces quoquo modo agit, affert moram. Att. 183. Quod motum affert alicui. de Somn. 250. Nihil neceſſitatis affert, cur naſcatur animi ſimilitudo. 1. Tuſc. 126. Permagnum pondus affert beneuolentia erga illum. Att. 9.180.6. Si enim ſemper utare, ſatietatem affert. in Or. 121. Affert autem uetuſtas omnibus in rebus longinqua obſeruatione incredibilem ſcientiam. Quæ res nullam habebat dubitationem, ſi exercitus Lepidi abſiſtet, nunc magnam affert ſollicitudinem, magnumq. habet caſum. fam. 10.18.7. Taciturnitas tua mihi ſuſpicionem affert. Att. 106. Efficimus etiam domitu noſtro quadrupedum uectiones, quorum celeritas atque uis nobis ipſis affert uim & celeritatem. 2. de Nat. 225. Atque huic tuæ uoluntati ac diligentiæ difficultatem magnam afferunt publicani. Q. fr. l. 1.1.47. Si finem prætoris edicto afferunt. in Ver. 98. Ita duæ res, quæ languorem afferunt ceteris, illum acuebant, otium & ſolitudo. 3. Off. 2. Cuius etiam illi hortuli propinqui non memoriam ſolum mihi afferunt, ſed ipſum uidentur in conſpectu meo ponere. 5. de Fin. 3. Naues, quæ prædam prætori, nõ quæ prædonibus metum afferunt. in Ver. 248. Nihil igitur afferunt, qui in re gerenda uerſari ſenectutem negant. id eſt, Fruſtra hoc dicunt, fruſtra garriunt. Nihil afferunt quo iucundius uiuamus. 1. de Fin. Opinionem afferunt populo, eorum ſe fore ſimiles, quos ſibi ipſi delegerunt ad imitandum. Off. 66. hoc eſt, In eam opinionem inducunt populum. Quod ſi geometricis rationibus non eſt crediturus, quæ uim afferunt in docendo. 4. Acad. 209. id eſt, credere quodam modo cogunt ea, quæ aut incredibilia uidentur, aut impoſſibilia. Tibi ſpem maturæ deceſſionis afferebam. Q. fr. l. 1.2.1. Tuſcul. 1.39. Hominum dignitas aliquantulum orationi ponderis afferebat. Q. fr. 355. Galba autem ſimilitudines afferebat. de Or. 105. Greges hominum perditorum, metum nobis, ſeditioneſq. afferebant. pro Syl. Ego ad illum belli ciuilis cauſſam attuli. 2. Phil. 80. Magnam attulit acceſſionem tua uoluntas erga me. Att. 56.341.5. hoc eſt, multum addidit ad amorem noſtrum. Ac mihi quidem explicandæ philoſophiæ cauſſam attulit caſus grauis ciuitatis. 2. Diu. 8. Qui riſus claſſe deuicta multas ipſi Claudio lachrymas, magnam populo Rom. cladem attulit. 2. de Nat. 12. Lepidus Pompeij litterarum ad coſſ. exemplum attulit. Att. 122. Vterque enim iſtorum non mihi attulit aliquam, ſed ſuam ſignificauit facultatem. de Or. 136. Itaque te obſecrat, C. Aquili, ut quam exiſtimationẽ, quam honeſtatem in iudicium tuum attulit, eam liceat ei ſecum ex hoc loco efferre. pro Quinct. 18. Numerus quaſi quandam palæſtram & lineamenta extrema oratori attulit. Or. 215. Cui non modo luctum mors patris attulit, ſed etiam egeſtatem. pro S. R. 25. Sed mihi, patres conſcripti, neceſſitatem attulit paullo plura dicendi, &c. 10. Phil. 269. Magnam perturbationem rerum urbanarum attulit obitus conſulum. ep. 172. Tibi illa Diana in pace, atque in otio religionem nullam attulit? 6. Ver. 69. id eſt, non iniecit tibi religionis ſcrupulum? Nam Mamerco homini ditiſſimo prætermiſſio ædilitatis conſulatus repulſam attulit. 2. Off. 85. hoc eſt, in cauſſa fuit, ne ad conſulatum admitteretur. Atque ita Cœlius ad illam attulit, ſe, &c. pro Cœl. 48. Batonius autem miros terrores ad me attulit. Att. id eſt, nuntiauit mihi. Sex. Tarquinius uim Lucretiæ Tricipitini filiæ attulit. 2. de Leg. 17. hoc eſt, inuitam ſtuprauit. Quam quidem ad rem, nos, ut uidemur, magnum attulimus adiumentum hominibus noſtris. 2. Off. 1. Si aliquid oratoriæ laudi noſtra attulimus induſtria. Tuſc. 1.5. Caius Meſſius familiaris tuus, aliiq. complures attulerunt, Cæſarem iter habere Capuam. Att. 8.159.2. Hic ſubauditur nuntius, ut ſit, Attulerunt nuntium, id eſt, nuntiarunt. Attulerunt nobis oculi rerum optimarum cognitiones. de Vni. 65. Quæ maxime confidentiam attulerunt hominibus, ut diceret ſe ante Kalend. Mart. non poſſe ſine iniuria de prouinciis Cæſaris ſtatuere. fam. lib. 8.8.28. Tuæ res geſtæ ceterorum laudibus obſcuritatem attulerunt. pro Deiot. 7. Sicodium, quod in ipſum attulerant, id in eius imaginem ac ſimulachrum profuderunt. in Pi. 74. hoc eſt, domi conceptum illuc attulerant. Nam etiam poetæ quæſtionem attulerunt, quidnam eſſet illud, in quo ipſi differrent ab oratoribus. in Or. 36. id eſt, in medium adduxerunt, propoſuerunt. Attulerat iam liberæ ciuitati, partim metu, partim patientia conſuetudinem ſeruiendi. 2. Phil. 355. Suſpicionem autem eo mihi maiorem tua taciturnitas attulerat. Att. 7. ep. 218.1. Me, ſiue ita leuatus ſim, ut animum erectum ad res difficiles ſcribendas afferam, reprehendendum non eſſe. Att. 12.252.9. Nequeo mihi temperare, quominus tuum antiquitatis exemplũ afferam. Att. 7.128.52. id eſt, in medium adducam. Ego tibi unũ ſumptum afferam, quod balneum calefacias oportebit. fam. lib. 9. 16.25. An ætatem afferet? quadriennio minor eſt. 2. de Or. 198. id eſt, in cauſſam, uel excuſationem adducet? Quod ſi, ut es, ceſſabis, laceſſam: nec tua ignauia mihi etiam inertiam afferet. fam 12.20. 1. Quantum operibus tuis diuturnitas detrahet, tantum afferet laudibus. pro Marc. 132. Affer ad ea quæ dixi, ſi quid habes. 7. Att. 36. Sed non faciam, ut aut tuum animum angam querellis, aut meis uulneribus ſæpius manus afferam. Att. 3.55.4. Reliquũ eſt, ut conſoler, & afferam rationes quibus coner. ep. 57. Quum autem iſta ius non ſit, ut cauſſam afferat mortis uoluntariæ. 3. de Fin. 94. id eſt, præbeat cauſſam. Vt tranquillitas animi adſit, quæ afferat tum conſtantiam, tum etiam benignitatem. Off. 54. Vt oratio quæ lumen adhibere rebus debet, ea obſcuritatem & tenebras afferat. 3. de Or. 28. Eaq. res nobis populoq. Rom. pacem, tranquillitatem, otium, concordiamq. afferat. pro Mur. 5. Nolo accuſator in iudicium potentiam afferat. pro Mur. 138. Ad ea eligenda quæ dubitationem afferant, adhibere doctos homines. 2. de Nat. 235. 1. Off. 305.29. Vt ne cui innocenti mœror tuus calamitatem & falſum crimen afferret. pro Clu. 135. pro Rab. Poſt. 17. Ne illa peregrinatio detrimentum aliquod afferret. Att. 265. Hac tum re admonitus inueniſſe fertur, ordinem eſſe maxime, qui memoriæ lumen afferret. 2. de Or. 192. De Simonide loquitur. Inuentus eſt amicus qui ei mortem afferret. ep. 56. Quidnam accidiſſet quod afferret Q. fratri meo aut offenſionem tam grauem, aut commutationem tantam uoluntatis. Att. lib. 5.12.2. Ne quod hic tumultus dignitatis tuæ periculum afferret. fam. lib. 8.10.2. Quæ tanta fuit, ut eam ad aures L. Luculli non ex prælio nuntius, ſed ex ſermone rumor afferret. pro L. Ma. 17. Rerum nouarum cupidi uictores, præſertim & armati,

armati, uim & manus afferrent. Att.9.184.4. Quum attuliſſet nullam cauſſam, quæ iſtam declinationem efficeret. de Fat.69. Quod tu ſi audiſſes, aut ſi per ætatem ſcire potuiſſes, numquam profecto iſtam imaginem, quæ domi poſita peſtem atque exitium Sex. Titio attuliſſet, in roſtra atque in concionem attuliſſes. pro Rab.18. Vt unius imperatoris præda finem attulerit tributorum. Off.49. Si quando in dicendo ſcriptum attulerit aliquid. de Or.97. Afferre, κατατιθέναι. Off.1.71. Cur credam, afferre poſſum. Tuſc.163. Afferre acerbitatem. Att. Aes alienum alicui.7.fam.41. Aliquid ad rempub.1.Off.2.17. Negat Epicurus diuturnitatem quidem temporis ad beate uiuendum aliquid afferre 2.de Fin.140. Afferre aliquid leuationis. Tuſc.2.50. Aliquid lucis rebus. Att.l.2.16.4. Ad aliquem. pro Cœl.41. id eſt, alicui nũtiare. Angorem.3. Tuſc.102. Animum, uel timorem.8.Phil.248. Animum alicui. Att.7.132.8. Auctoritatem in iudicium. Auctoritatẽ peccandi afferre.3.de Nat.223. Non cani, non rugæ, repente auctoritatem afferre poſſunt. de Sen.58. Conſilium alicui afferre Att.14.321.6. Conſolationẽ alicui malo. Att. 10.195.8. Conſuetudinem. 2 Phil.111. Conſulatũ in familiam. pro Mur.78. Cumulum artibus aliorum.3.de Or.39. Ancipitem curam cogitandi. Off 1.17. Et Piliam in idem genus morbi delapſam, curam tibi afferre maiorem ſentio. Att.7.125.1. Afferre curas & moleſtias. Læl.45. Delectationem. fam.7.ep.1.7. Deprecationem periculi pro Rab.19 Dignitatem, uel inuidiam. pro Syl.60. Dolorem.2. Tuſc.27. Egeſtatem & luctum alicui. pro Roſc.Am.8 Errorem animis & perturbationem. Diu.1.57. Excuſationem in epiſt. Exſpectationem.3.Att.30. Familiaritatem. pro Deiot.28. Faſtidium alicui. pro Mur.18. Finem.5.Phil.178.& 204. Finem edicto prætoris.3.Ver.76. Finem tributorum.2.Off.13. Mirificos fructus. Cat 8 Vt nihil poſſint ex his neque ad communẽ fructum, neque in aſpectum, lucemq. proferre. pro Arch.9. A. hilaritatem, uel iucunditatem, aut lætitiã.1.de Fin.81. Negat enim ſummo bono afferre incrementum diem. de Fin 2.73. Interitum. de Fin.3.13. Lachrymas alicui Att.12.240.1. Afferre lætitiam ſocijs, terrorem hoſtibus. Tuſc.4.38 Afferre laudem alicui Me ad eius cauſſam, parem animi magnitudinem afferre non poſſe. pro Mil.1. Afferre manum ſuis uulneribus Att.46. Quum enim dando egere cœperint, alienis bonis manus afferre coguntur.2.Off.78. id eſt, aliena inuadere. Afferre manus ſocio Off.1.35. Hiſne rebus manus afferre non dubitaſti, a quibus etiam oculos cohibere te religionum iura cogebant? 6.Ver.90. Ego ipſe ſenatum ſibi manus afferre coegi. Octau.330. Manus, quas inſtius in Lepidi perniciem armaſſet, ſibi afferre conatus eſt. fam.10.23.9. id eſt, ſibi mortẽ conſciſcere. Afferre medicinam. Att.l.2.35.2. Alicui maximum metũ iudicij ac periculi. de Pet. Conſ.36. Miſericordiam alicui.1. Q.fr. 55. Iam illud quidem perſpicuum eſt, maximam animi aut uoluptatem, aut moleſtiam plus aut ad beatam, aut ad miſeram uitam afferre momenti, quam eorum utrumuis, ſi æque diu ſit in corpore.1.de Fin.85. Att.l.1.12.1. Morã alicui rei afferre pro Sex.152. pro Clu.19. Mortem uno ictu.7.Ver.92. de Diu.295. Motum animis. in Part.3. Dulcem motum ſenſibus. de Fin.2.8. Quod enim munus reipub. afferre maius, meliusue poſſumus, quam ſi docemus atque erudimus iuuentutem? 2. Diu.7. hoc eſt, munere temp. afficere. Is confeſſus eſt ſe Cn. Pompeio ſuis manibus necem afferre uoluiſſe. in Vat.33. de haruſp. reſp.22. Afferre neceſſitatem. 20.Phil.269. Neruos & induſtriam. pro Syl.17. Nantium.7.Ver. Mihi maiorem hæc res dolorem, quam Q Hortenſio, mihi maius odium afferre debet? pro Syl.2. Afferre pacem animis. de Fin.1.37. Periculum patriæ.1.Off.216. Perniciem.2.Off.13. Perturbationẽ rerum. fam.l.11.10.3. Plurimum dignitatis. de Pet. Conſ.4. Rationem. Tuſc.1.32. Res multum & diu cogitatas. Cato.35. Afferre ſalutem Carboni a bonis, reditus ad bonos non poterat.3.de Leg.32. Vt ea mihi ſalutẽ afferre uideantur. fam.lib.4.ep.3 10. Afferre domo ſcelus meditatum.2.Phil.89. Sedationem mœrendi. Tuſc.3.55. Suam quiſque uideri nolunt afferre ſententiam.5. de Fin.127. Afferre magnum ſolatium. Læl.86. Sollicitudinem.9. fam.42. Somnum.9. Att.22. Spem. Tuſc.1.21. fam.9.41. Spiritus. pro Syl.20. Suſpicionem.12.Phil.331. Vim in Læl. Vim alicui. in Vat. [illegible] Vim naturæ. Tuſc.4.53. Vim ſenſibus. de Fin.l.2.13. Sed perinde ualebit, quaſi armatiſſimi fuerint, ſi reperientur ita parati fuiſſe, ut uim uitæ aut corpori potuerint afferre. pro Cæc.45. Afferre multam utilitatem reipub. atque hominum ſocietati. Offi.3.3. In hoc naturam ducem debemus ſequi, & communes utilitates in medium afferre mutatione officiorum, dando, accipiendo. 1.Offi [illegible] Hæc enim duo ſigna putarem mihi æs alienum attuliſſe. fam. lib.7.24 7. Aliquantum animi mihi uidetur attuliſſe Labienus. Att.1 [illegible]. Idq. me non ad meam defenſionem attuliſſe, ſed illorum defenſioni retuliſſe. pro Cæc 16. Collegij quoque coniunctio non mediocre uinculum mihi quidem attuliſſe uidetur ad uoluptates noſtras copulandas. fam. lib.3.4.4. Rationes quoque cur hoc ita ſit, afferendas puto.5.de Fin.48. Aut ſi ita non refellas, afferendum eſt in cõtrariam partem, quod ſit aut grauius, aut æque graue.2.de Or.119. Et ſemper aliquid ad communem utilitatem afferendum.1.Off. Tamen medicina nulla affertur. Attic.35. Affertur nihil quo minus, &c. ad Brut.27. Nimium raro nobis abs te litteræ afferuntur. Att lib.1. Equitibus Romanis honeſtiſſimis uiris afferuntur ex Aſia quotidie litteræ, quorum magnæ, &c. Bithyniæ, quæ nunc ueſtra prouincia eſt, uicos exuſtos eſſe complures. pro L. Manil.2. id eſt, quotidie nuntiatur per litteras. Gratos tibi optatoſq. eſſe, qui de me rumores afferuntur, non dubito. fam. lib.16.21.3. Si accepero litteras, quas exſpecto: ſi ſpes erit ea, quæ rumoribus afferebatur, ad te me conferam. Att.3.51.1. Eum detrudi cui manus afferantur. pro Cæc.20. Vt filiæ ſuæ uis afferretur. 2o Ver.89. Acceſſit, quum Dyrrhachij eſſemus, ut duo nuntij afferrentur: unus, &c Att. lib.3.48.1. Inſidiatori uero & latroni quæ poteſt afferri iniuſta nex? pro Mil.7. Maior mihi leuatio afferri nulla poteſt. fam.4.ep.6 10. Et plus a uobis præſidij, quam a ceteris opis ad ſalutem poteſt afferri. Att.14. Quæ interitum allatura eſſet aut ſeruitutem. ep.97. Allatum eſt ad nos de temeritate eorum. fam. lib.3.10.1. Allatum eſt mihi, uel ad me de morte eius, uel de temeritate eorum. in Bruto, 1. fam. lib.3.10.1. Nihil allatum eſſe, ne rumoris quidem.9. Att.1.

Allatus.

Allatus nuntius conſulibus. fam.15.ep.1.7. Ridicula ex tempore ficta, uel domo allata. Or.205. Simplex in iudicium cauſſa, certa res, uerum crimen allatum eſt. pro Clu.27. Quo nuntio allato, &c. ep.140. Litteræ mihi a L. Domitio allatæ ſunt. Att.122. Domino a familia ſua manus allatas eſſe. pro Quinct.16. Teneſne memoria, tibi in conuentu Puteolis manus eſſe allatas? Allatis his nuntijs. fam.15.1.9.

Afficio.

Et animos eorum ita afficit. Sollicitudo ex te afficit me. in Bruto, 1.6 Cupio te ædilem uidere, miroq. deſiderio me urbs afficit. fam. lib.2.12.10. Omnia conſeruat ignis uitalis, ſenſuq. afficit. de N.D.2.29. Quicum omnia, quæ me cura afficiunt, communicem. Att. Idem in anguſtiis ærarij, uictorem exercitum ſtipendio affecit. pro Balb.49. pro, Stipendium dedit ei. Studium tuum, curaq. de ſalute mea, nulla me noua uoluptate afficit. ad Brut. ep.16.1. Litteræ tuæ ſic me affecerunt, ut non dare tibi beneficium uideter, ſed accipere. Att.229. Quonam modo ille nos uiuus affecerat, qui mortuos inani cogitatione percuſſit? pro Mil.117. Vt dolorẽ eiſdem uerbis afficias, quibus Epicurus uoluptatem: id eſt, ſuauem eum dicas, ut Epicurus. Tuſc.2.14. Vt eum ampliſſimo regis honore & nomine affeceris. pro Deiot. id eſt, regem appellaueris. Nõ aut negari poteſt, id factum eſſe quod laudetur, aut non eo nomine afficiendum, quo laudator affecerit. in Top 50. Corpus afficere.1.Offi.112. id eſt, macerare. Afficere beneficijs, aut commodis. 7.Ver.90. pro Clu.147. Calamitate. pro Roſc. Am.86. Aliquem ægritudine. Tuſc.3.67. Quempiam deſiderio.15.fam.51. Aliquẽ gloria. Tuſc.1.28 Errore mentis. Att. A. aliquem honore, nullis meritis ſuffragantibus. de P. Conſ.19. A. deorum honore. de Nat.1.29. Ignominia.6.Ver.16. pro Roſc. Am.66. Incommodo.2.de Fin.126. 3.Off. Iniurijs Lætitia magna. pro Mil.58. Aliquem luctu. in Piſ.13. Macula. pro Roſc. Com.1. pro S.R.37. Metu. Moleſtia. de Cl. Or.6. Morbo. pro Clu.24. Muneribus aliquem.2. ſam.4. Aliquem ſepultura. Diu.1.52. Pœna.1.Philip.22. pro Balb.13. Præmio. pro Balb.5. Timore. pro Quinct.3. Magna igitur, ut uides, ſollicitudine afficior, magni inopia conſilij. Att.6.114.3. Ego in uita mea nulla umquam uoluptate tanta ſum affectus, quanta afficior hac integritate. Att.80. Magno honore filius ex patris dignitate afficitur. pro S. Roſc.43. Tantis pedum doloribus afficitur, ut ſe conuenire nolit. fam.6.ep.19.1. Qua is tandem pœna afficietur? pro S.R.57. Et uti qui audirent, ſic afficerẽtur animis, ut eos affici uellet orator.1.de Or.43. Affici admiratione, θαυμάζεσθαι. Off.2.51 Aegritudine. Tuſc.3.13. Difficultate. pro Quinct.5. Omnes ſcelerati atque impij, quos leges exilio affici uolunt, exſules ſunt, etiã ſi ſolum non mutarunt. in Parad.38. Affici gaudio. Tuſc.5.50. Aliquo incommodo, βλάπτεσθαι. Off.1.35. Tuſc.3.67. Res quæ non laude quidem ſatis idonea affici poſsit. Brut.91. Morte ab aliquo affici. in ep.1. de Inu.53. Pudore. pro Cæc.56. Satietate.209. Affici uoluptate animo. de Fin.3.30. Vtilitate.7. fam.31.

Affectus.

In his tantis periculis ita ſum animo affectus, ut non queã, &c. pro Mur.137. Non queo ad te, nec libet ſcribere, quo animo ſim affectus. fam.16.ep.4. Quum ita ſis animo affectus, ut ſupra dixi. 1.Offi.95. Ego quomodo ſim affectus, ex Lepta & Trebatio poteris cognoſcere. fam.14.17. hoc eſt, quo pacto me habeam. Eodem modo ſapiens erit affectus erga amicum, quo in ſeipſum.1. de Fin.104. Niſi qui ita ſit affectus, eſſe liberum neminem. Part.122.

Eodem modo erga amicum affecti ſumus, quo erga noſmetipſos. de Am.51. Atque ſi ſunt quidem fere quaſi quidam habitus animi ſic affecti & conſtituti, ut ſint ſinguli inter ſe proprio uerſuum genere diſtincti. Parad.236. Si enim ſic erimus affecti, ut propter ſuum quiſque commodum, &c. Offi.56. Nunc cum ita ſumus affecti, ut non poſſimus plane ſimul uiuere. Att.211. Oculi nimis arguti; quemadmodum animo affecti ſumus, loquũtur. 1.de Leg. 59. Iubet igitur Plato ſic ad ſomnum proficiſci corporibus affectis, ut nihil ſit quod errorem animis perturbationemq. afferat. 1. de Diu.120.

Affectus, pro commotus.

Affectus auide de te aliqua. 12.Att.54. Animus ita uidetur affectus fuiſſe, ut rem cum conſilio proſpicere non poſſet. de Inu.64. Eſt enim ita affectus, ut nemo unici filij mortem magis doluerit, quam ille mœret patris. in Ant.283. Qui enim ſentit quemadmodum ſit affectus, eum neceſſe eſt aut in uoluptate eſſe, aut in dolore. de Fin.56. Varie ſum affectus tuis litteris: ualde priore pagina perturbatus, paullum altera recreatus. fam.16.ep.61. Si iuſto, ſi pio dolore me affectum uides. de Or.127. Orator utrumque ſe affectum uideri, & animum audientis moueri uolet, ita, &c. Or.202. Aliquem ita affectum eſſe, ut optime ſecundum naturam affectus eſſe poſſit. de Fin.130. Non uno modo in diſparibus cauſſis affecti eſſe debemus. 2.Offi.89. Eos ſanos intelligi neceſſe eſt, quorum mens motu quaſi morbo perturbata nullo ſit; qui contra affecti ſunt, hos inſanos appellari neceſſe eſt. Tuſc.192.

Affectus, pro cumulatus.

Quum tantis a uobis P.C. beneficijs affectus ſim, tantis honoribus, &c. in Piſ.25. Vir clariſſimus reipublicæ, & ueſtris beneficijs ampliſſimis affectus, Q. Catulus. pro L.Man.35. Affectus honore, imperio. Off.1.207. Quanta ſim lætitia affectus, facilius eſt tibi exiſtimare, quam mihi ſcribere. in ep ad Brut.4.1. Me hoc honore præditum, tantis ueſtris beneficijs affectum. pro L.Manil. Cũ municipibus Volaterranis mihi ſumma neceſſitudo eſt: magno enim meo beneficio affecti, cumulatiſſime mihi gratiam retulerunt. fam.13.ep.4.1. Videſne igitur quanto munere deorum ſimus affecti? 3.de Nat.91. Mitto ereptam libertatem populis ac ſingulis qui erant affecti præmijs nominatim. in Piſ.71. Animi autem ſpectantur, aut quemadmodum affecti ſint uirtutibus, uitijs, artibus, inertijs: aut quemadmodum commoti cupiditate, metu, uoluptate, moleſtia. in Part.20.

Affectus, pro multatus ſiue afflictus.

Quum Dolabellæ auaritia, magna deſperatione affectus eſſem. Att.14.317.2. Quum tot tantiſq. difficultatibus affectus atque afflictus, in tuam, C.Aquili, fidem, ueritatem, miſericordiã P. Quinctius confugerit. pro Quinct.5. Affectus grauius. 12. Att.41. Magna moleſtia affectus. ep.11. Affectus morbo graui & mortifero. Diu.1.58. Ita uir clariſſimus ab homine deterrimo acerbiſſima morte eſt affectus. fam 4.ep.12.7. Affectus ſenectute. 3. de Or.39. Affectus optima ualetudine. Tuſc.227. Syracuſanam quidem ciuitatem, ut abs te affecta ſis, ita in te eſſe animatam uidemus. in Ver. 235. Reſpub. male affecta. ep.228. Cæſarq. per litteras maxima ſe moleſtia ex illa contentione affectum oſtenderet. fam.1 Et primo uelim exiſtimes, hoc municipiũ maximis oneribus preſſum, ſummis affectum eſſe difficultatibus. fam.13.ep.8.5. Non debes temere conſulem populi Romani ſaltatorem uocare, ſed cõſpicere quibus præterea uitijs affectum eſſe neceſſe ſit eũ cui uere iſtud obijci poſſit. pro Mur.11. Subito prope iam affectam ac proſtratã rempub. tuis opibus extuliſti. ad Octau.70. His enim uitijs affectos, & talibus, malos & audaces appellare conſuetudo ſolet. 14.Phil.

Affectus, ſine ablatiuo, pro ægroto.

L. Cæſarem Neapoli affectum grauiter uideram. Att.232. Qui cum ita affectus eſſet, ut ſi ad grauem ualetudinem labor uiæ acceſſiſſet, ſibi ipſi diffideret, non recuſauit. in Ant.221.

Affectus, pro inchoatus.

Bellum affectum uidemus, &, uere ut dicam, pæne confectum. de Prou.73. Vt ea quæ per ipſum affecta ſunt, perfecta, &c. de Prou. 74.

Affectus, pro aptus.

Oculus conturbatus, nõ eſt probe affectus ad ſuum munus fungendum. Tuſc.192.

Affectus, pro diſpoſitus.

Ad rem pertinet, quomodo cælo affecto, compoſitiſq. ſideribus quodq. animal oriatur. Diu.138. Numquid nam manus tua ſic affecta, quemadmodum affecta eſt, deſiderat? de Fin.57.

Affectus, pro cognatus, affinis.

Ducuntur etiam argumenta ex his rebus quæ quodammodo affectæ ſunt ad id de quo quæritur. Top.6. & Part.230. Ex affectis locis. 2.de Or.90, & 91.

Affectus.

Qualis cuiuſq. animi affectus, talis homo. Tuſc.5.35. Affectus ſi animi ſpecies, ad quos auditores impellendi. Brut.57.

Affectio.

Affectio, eſt animi aut corporis ex tempore aliqua de cauſſa cõmutatio: ut lætitia, cupiditas, metus, moleſtia, morbus, debilitas, & alia quæ in eodem genere reperiuntur. 1.de Inu.52. Affectio, eſt quædam ex tempore, aut ex negotiorum euentu, aut adminiſtratione, aut hominum ſtudio, commutatio rerum: ut non tales, quales ante habitæ ſint, aut pleruimque haberi ſoleant, habendæ uideantur. 2.de Inu.151. Aſtrorum affectio ualeat, ſi uis, ad quaſdam res: ad omnes certe non ualebit. de Fat.13. Firma corporis affectio. Tuſc.5.21. Non enim omne uitium partes habet diſſentientes: ut eorum, qui non longe a ſapientia abſunt, affectio eſt illa quidem diſcrepans a ſe ipſa, dum eſt inſipiens, ſed non diſtorta nec praua. 4.Tuſc.23. Impulſio, eſt quæ ſine cogitatione per quandam affectionem animi facere aliquid hortatur. de Inu.64. Ad primam atque optimam affectionem animi peruenerint. de Vni. 57. Illum impetum & quandam commotionem animi affectionemq. uerbis & ſententijs amplificare debebit, & oſtendere quanta uis amoris ſit, quanta animi perturbatio ex iracundia fiat. 2.de Inu. 134. Affectionem animi, lumine mentis carentem, philoſophi nominauerunt amentiam, eandemq. dementiam. Tuſc.3.8. Ex affectione quomodo coniectura capienda. 1.de Inu.142. Ex animorũ affectione teſtamenta, commendationeſq. morientium natæ ſunt. de Fin.103. Tu uero, Metrodore qui omne bonum in uiſceribus medulliſq. condideris, & definieris ſummum bonum firma corporis affectione, explorata ſpe contineri, fortunæ aditus interclusiſti? 5.Tuſc 41. O uim maximam erroris, etiamne urbis natalis dies ad uim ſtellarum & Lunæ pertinebat? Fac in puero referre, ex qua affectione cæli primum ſpiritum duxerit: num hoc in latere, aut in cæmento, ex quibus urbs effecta eſt, potuit ualere? 2. Diu.148. Omnes rectæ animi affectiones, uirtutes appellantur. Tuſc.2.38. Vitia enim affectiones ſunt manentes, perturbationes autem mouentes: ut non poſſint affectionum manentium partes eſſe. 4. Tuſcul. 45.

Affecto.

Omni diligentia munditiam non affluentem affectabat. Attic. 269. Nunc uero quam uiam munitet, quod iter affectet, uidetis. pro Roſc.Am.83. Affectare aliquo iter. pro Roſc. Am.83.

Affigo.

Mineruæ cui pinnarum talaria affigunt. de N.75. Itaque nec ei manus affixit, quia nec capiendum quidquam erat. de Vni. 598. Sed ſi ego hos (iudices) bene noui, litteram illam, cui uos uſque eo inimici eſtis, ut etiam ex omnes oderitis, ita uehementer ad caput affigent, ut poſtea neminem alium, niſi fortunas ueſtras accuſare poſſitis. pro Roſc.Am.34. Ea maxime animis affigi noſtris, quæ eſſent a ſenſu tradita atque impreſſa. 2. de Or.154. id eſt, tenaciter inhærere.

Affixus.

Sed in animo ſenſuq. meo penitus affixa atque inſita eſt. 7.Ver. 108. Quibus in rebus me ille ſibi affixum habebit. 1. fam. 27. id eſt, adeo ero ſedulus, ut numquam a latere eius diſcedam. Alij adiutorem exponunt. Dedit etiam alteram mihi, quæ iubet eum mihi eſſe affixum tamquam magiſtro. Q.fr.3.13. id eſt, mihi inhærere, & a me non diſcedere. Vt Ithacam illã in aſperrimis ſaxulis tamquam nidulum affixam, ſapientiſſimus uir immortalitati anteponeret. 1.de Or.96. id eſt, ſaxis & rupibus adhærentem. Continentia cum ipſo negotio ſunt ea, quæ ſemper affixa eſſe uidentur ad rem, neque ab ea poſſunt ſeparari. 1. de Inue.54.

Affingo.

Exſtorum fieri mutatio poteſt, ut aut abſit aliquid, aut ſuperſit. Partus enim momentis multa natura aut affingit, aut mutat, aut detrahit. 1. Diu.193. Poeta peccat etiam, quum probam orationẽ affingit improbo, ſtultoue ſapientis. in Or.41. id eſt, fingendo accommodat. Sed tantũ alteri affinxit, de altero limauit. de Or.146. Qui nihil opinione affingat, aſſumatq. ad ægritudinem. Tuſc.3. 68. Fit enim plerumque, ut hi qui boni aliquid uolunt afferre, affingant aliquid, quo faciant id, quod nuntiant lætius. 6.Phil. Faciamq. ut intelligatis in tota illa cauſſa, quid res ipſa tulerit, quid error affinxerit, quid inuidia conflarit. pro Clu.6. Quia huic generi malorum non affingitur illa opinio, &c. Tuſc.3.58. In quibus deſcribuntur hominum mores, & ita affinguntur, ut aut re narrata aliqua, quales ſunt intelligantur. 2.de Or.134.

Afflictus.

Sed de Lucullo dicam alio loco, atque ita dicam, Quirites, ut neque uera laus ei detracta oratione noſtra, neque falſa afficta eſſe uideatur. pro L.Manil.6. Nullam partem corporis ſine aliqua

neceſſitate aſtrictam, totamq. formam quaſi perfectam reperietis. 3. de Or. 93. Connexum autem ita ſit principium conſequenti orationi, ut non tamquam citharœdi proœmium affictum aliquod, ſed cohærens cum omni corpore membrum eſſe uideatur. 2. de Or. 177.

Affinis.

Qualis tandem fuit affinis tuus, Catule, Tuditanus? 4. Acad. 15. Aut ſolitos eſſe accuſatores iudicibus perſuadere, affinem eſſe alicuius culpæ eum qui accuſaretur. 2. de Inu. 218. Verum id quod adhuc eſt ſuſpicioſum, niſi perſpicuum res ipſa fecerit, hunc affinem culpæ iudicatote. pro Roſc. Am. 18. Neque ſe uſque eo Sthenio eſſe inimicum, ut eum rei capitalis affinẽ eſſe diceret. 4. Ver. 64. Quantum facinus ad nos delatum ſit, uidetis. huic ſi paucos putatis affines eſſe, uehementer erratis. in Catil. 78. Circumſpicite paullisper mentibus ueſtris hoſce ipſos homines, qui huic affines ſceleri fuerunt. pro Syl. 52. ad Her. 4. 152. Hic contra ita quieuit, ut eo tempore omni Neapoli fuerit, ubi neque homines fuiſſe putentur huius affines ſuſpicionis. pro Syl. 15. Duos ſolos uideo auctoritate cenſorum affines ei turpitudini iudicari. pro Clu. 120. Tu affinem tuam, filiam meam, a genibus repuliſti. Poſt. 208. Tu me affinem tuum conſtrictum inimicis reip. tradidiſti. Poſt. 207.

Affinitas.

Affinitatis coniunctio. 2. Att. 41. Illa ſibi ad confirmandas inimicitias, affinitatis coniunctionem pignori fore putauit. pro Cl. 151. Quo quiſque te maxime cognatione, affinitate, neceſſitudine aliqua attingebat. 4. Ver. 16. Nam & cum ſummo illo oratore Seruio Galba, cuius filio filiam ſuam collocauerat, affinitate ſe deuinxerat. in Brut. 50. Cognationes, affinitates, &c. de Or. 118. Sequuntur connubia & affinitates: ex quibus etiam plures propinqui. 1. Offi. 80. Serpit ſenſim foras, cognationibus primum, tum affinitatibus, deinde amicitijs, poſt uicinitatibus. de Fin. 140.

Affirmo.

Affirmo tibi nullam conſolationem eſſe talem. Att. 12. 241. 3. Affirmo tibi omni adſeueratione. 13. Att. 30. Tamen hoc affirmo, & hoc pace dicam tua, nullam, &c. pro Mur. 131. Illud tibi affirmo, ſi rem iſtam ex ſententia geſſeris, fore ut ab omnibus collaudere. fam. 1. 7. 18. Dicam igitur ad ea quæ ſunt a te dicta, ſed ita nihil ut affirmem, quæram omnia. de Diu. 110. Nihil enim aliud affirmare poſſum, niſi ſententiam & opinionem meam. 2. de Or. 80. Quid dubitamus igitur affirmare, nihil inter hæc intereſſe? 4. Aca. 92. Nam id quidem difficile eſt affirmare. de Diu. 106. Non ſoleo, mi Brute, temere affirmare de altero. ad Brut. ep. 1. 3. Quid opus eſt de Dionyſio tam ualde affirmare? an mihi nutus tuus non faceret fidem? Att. 7. 128. 1.

Affirmatus.

Approbatio eſt, per quam id quod breuiter expoſitum eſt, rationibus affirmatum, probabilius & apertius fit. 1. de Inu. 81.

Affirmatio.

Eſt enim iuſiurandum affirmatio religioſa. 3. Or. 141. Credidi chirographis eius, affirmationi præſentis Laterenſis, qui tum apud me erat. fam. 10. ep. 21. 2. Sed quum exploratum nihil haberem: nec tibi ſollicitationem ex dubitatione mea, nec ſpem ex affirmatione adferre uolui. fam. lib. 9. Plura tibi de meis conſilijs ſcriberem, rationemq. omnium rerum redderem uerboſius, quo magis iudicares omnia me reipublicæ præſtitiſſe, quæ & tua exhortatione excepi, & mea affirmatione tibi recepi. fam. 10. ep. 7. 1.

Affirmate.

Quod autem affirmate, quaſi Deo teſte, promiſeris, id tenendũ eſt. Off. 3. 141.

Afflictio, Afflicto, Afflictus, Vide Affligo.

Affligo.

Senectus eneruat & affligit homines. de Sen. 83. Illi autem ſtatuam iſtius perſimilem, quam ſtare in loco celeberrimo uoluerũt, ne ſuauiſſimi hominis memoria moreretur, deturbant, affligunt, comminuunt, diſſipant. in Piſ. 74. Afflixit hunc calamitas. pro Cl. 159. Vt me leuarat tuus aduentus, ſic diſceſſus afflixit. Att. 13. ep. 260. 1. Afflixit principum grauitatem. 3. de Leg. 20. Qui Catuli monumentum afflixit, meam domum diruit. pro Cœl. 62. Non ſolum afflixerunt, ſed etiam funditus ſuſtulerunt. contra Rul. 83. Q. Scæuolæ mors tantum potuit, ut omnes ciues ſuos perdiderit, & afflixerit. pro Roſc. Am. 50. Si hunc, iudices, ueſtris ſententijs afflixeritis, quo ſe miſer uertet? pro Mur. 80. Affligere & debilitare animos metu. Tuſc. 4. 57. Cauſſam. pro Ses. 78. Alienius domum non ſolum affligere, ſed etiam religione ſempiterna obligare. pro Dom. 234. Nullus morbus aut ſenectus mundum poteſt affligere. de Vni. 197. Affligere ſe. Att. 2. 34. 3. id eſt, ſe angere, uexare, excruciare. Quod iudicaret hoc oratoris eſſe maxime proprium, rem augere poſſe laudando, uituperandoq. rurſus affligere. in Bru. 23.

De Gorgia loquitur. Conſeruate, iudices, parenti filium, parentem filio, ne aut ſenectutem iam prope deſperatam contempſiſſe, aut adoleſcentiam plenam ſpei maximæ, non modo non aluiſſe uos, ſed etiam perculiſſe atque afflixiſſe uideamini. pro Cœl. Ad affligendum illum, aut certe capiendum. 9. Att. 70.

Afflictus.

Aliquis a. & euerſus. pro Q. 12. A. & fractus animus. Att. 193. A. & iam omni ſpe ſalutis orbatus. 6. fam. 18. A. debilitatusq. ægritudine. Tuſc. 4. 28. Fractus & a. calamitate. pro Syl. 169. A. grauiſſime aliquo caſu. 9. fam. 20. Magnis clamoribus a. conticuit & concidit. Att. lib. 1. 11. 18. A. concurſu & odio populi. 3. Q. fr. 16. Luctu aut mœrore. in Piſ. 67. Phil. 9. 264. in Catil. 26. Tuſc. 3. 37. Itaque ut hanc Græciam, quæ iamdiu ſuis conſilijs perculſa & afflicta eſt, omittam: illa uetus, quæ quondam opibus, imperio, gloria floruit, hoc uno malo concidit, libertate immoderata ac licentia concionum. pro Flac. 12. Si nobilitas hominis, ſi afflicta fortuna, ſi reliquiæ priſtinæ dignitatis, non tam illuſtres fuiſſent. pro Syl. 28. Afflicta ſalus. fam. lib. 16. 3. Afflicta uirtus maxime luctuoſa. 2. de Or. 117. Quæ certe afflicti & fracti animi non fuit. Attic. 12. 242. 6. Qui mihi primus afflicto & iacenti dexteram porrexit. poſt red. in Sen. 21. Hic ſe ita fractum illa calamitate atque afflictum putauit, ut nihil ſibi ex priſtina dignitate ſupereſſe arbitraretur. pro Syl. 11. Hunc in illo timore & fuga Tygranes rex Armenius excepit: diffidentemq. rebus ſuis confirmauit: & afflictũ erexit, perditumq. recreauit. pro L. Manil. 15. Quanto tandem illum mœrore afflictum eſſe & profligatum putatis? in Catil. 26. Videtis igitur hominem per ſeipſum iam pridem afflictum ac iacentem, perniciosis optimatium diſcordijs excitari. de haruſp. reſp. 46. Vt per ſe afflictum atque euerſum propinquum ſuum, non modo honeſte partis bonis, uerum etiam cõmuni luce priuaret. pro Quinct. 49. Senatũ abiectum ac afflictũ excitaui. Att. 22. & 1. fam. 40. Augerat autem meam quidem ſpem, quod domum Antonij afflictam mœſtitia audiebam, lamentari uxorem. 12. Phil. 350. Ne tuas umquam rationes ad eos ſcopulos appuliſſes, ad quos Sex. Titij afflictam nauem uideres. pro Rab. 15. Alia ſunt tua facta atque conſilia, ſumma laude digna, quibus illam tu prouinciam afflictam & perditam erexiſti atque recreaſti. 5. Ver. 182. Fatetur ſe non belle dicere, non ad uoluntatem loqui poſſe, non ab afflicta amicitia transfugere, atque ad florentem aliam deuolare. pro Quinct. 62. Qui me animo nimis fracto eſſe atque afflicto loquebantur. pro Dom. ad pontif. 74. Atque ita afflicti & exanimati iacent. Tuſc. 2. 48. Hoc tam fere ſic fieri ſolere accepimus, ut regum afflictæ fortunæ facile multorum opes alliciant ad miſericordiam. pro L. Manil. 16. Afflictæ luctu miſeriæ. 3. Att. 11. Afflictæ proſtrataeq. religiones. 2. de Leg. 41. Ego recreaui afflictos animos bonorum, unumquemque confirmans, excitans. Att. l. 1. 11. 13. Quid tam porro regium, tam liberale, tam munificum, quam opem ferre ſupplicibus, excitare afflictos, dare ſalutem, liberare periculis? 1. de Or. 27. Quid ergo hoc fieri turpius, aut dici poteſt, quam eum, qui hanc perſonam ſuſceperit, ut amicorum controuerſias cauſſasq. tueatur, laborantibus ſuccurrat, ægris medeatur, afflictos excitet, hunc in minimis tenuiſſimisq. rebus ita labi, ut alijs miſerãdus, alijs irridendus eſſe uideatur? 1. de Or. 82. Afflictior conditio. 6. fam. 5.

Afflictio

Moleſtia, afflictio, deſperatio 4. Tuſc. 16. Habet ardorem libido, &c. ſed ægritudo maiora quædam, tabem, cruciatum, afflictionem, fœditatem. Tuſc. 196. alias afflictationem.

Afflicto.

Quod me afflictem, cum ita ſim afflictus, ut nemo umquam. 3. Att. 16. Quum ſe Alcibiades afflictaret. Tuſc. 3. 67.

Afflictor.

Accepi a te ſignatum libellum, quem Anteros attulerat: ex quo ſcire nihil potui de domeſticis rebus, de quibus acerbiſſime afflictor: quod qui eas diſpenſauit, neque adeſt iſtic, neque ubi terrarũ ſit, ſcio. Att. 11. 209. 1. Squalent municipia, afflictantur coloniæ. pro Mil. 105. Hoc etiam turpius afflictatur reſp. quod ne ab eo quidem uexatur, &c. de haruſp. reſp. 37. Sæpe homines ægri, morbo graui, quum æſtu febrique iactantur, ſi aquam gelidam biberint, primo releuari uidentur: deinde multo grauius uehementiusq. afflictantur. in Catil. 23. Tum afflictari lamentariq. cœpiſſe. Tuſc. 3. 56.

Afflictatio.

Afflictatio, eſt ægritudo cum uexatione corporis. Tuſc. 4. 15.

Afflictor.

Age, ſenatus odit te: quod eum tu facere iure concedis: afflictorem & proditorem non modo dignitatis & auctoritatis, ſed omnino ordinis ac nominis ſui. in Piſ. 51.

Afflictus.

Effeminata uirtus afflictu occidit. 2. Tuſc. 35.

Afflo.

Sed tamen rumoris neſcio quid afflauerat, commiſſione Græcorum, frequentiam comitiorum non fuiſſe. Att. 16. 333. 12. Iſte quotidie per forum medium, tamquam iubatus draco ſerpit, dentibus aduncis, aſpectu rabido, ſpiritu uenenato, circumſpectans huc & illuc, ſiquem reperiat, cui aliquid mali faucibus afflare, quem ore attingere, dentibus inſecare, lingua aſpergere poſſit. ad Her. 4. 329. Quum admiraretur Lyſander & proceritates arborum, & directos in quincuncem ordines, & humum ſubactam atque puram, & ſuauitatem odorum qui afflarentur a floribus. de Sen. 55. Sperat ſibi auram poſſe aliquam afflari in hoc crimine. 3. in Ver. 24. id eſt, ab aliquo fauore ſe poſſe adiuuari. Poetam natura ipſa ualere, & mentis uiribus excitari, & quaſi diuino quodam ſpiritu afflari. pro Arch. 14.

Afflatus.

Quid tam diuinum, quam afflatus e terra mentem ita mouens, ut eam prouidam rerum futurarum efficiat? 2. de Diu. 176. Nemo uir magnus ſine aliquo afflatu diuino umquam fuit. 2. de Nat. 147. Afflatu diuino mentem alicuius concitare. 1 Diu. 69. Oracola quæ inſtinctu diuino afflatuque funduntur. 1. Diu. 64. Nemo poeta ſine inflammatione animi, & ſine quodam afflatu, quaſi furoris eſſe poteſt. de Nat. 59.

Affluo.

Nihil affluxit litterarum nec rumoris ex iſtis locis. 3. Q. fr. 20. Nam ſi ea ſola uoluptas eſſet, quæ quaſi titillaret ſenſus, ut ita dicam, & ad eos cum ſuauitate afflueret, & illaberetur, &c. 1. de Fin. 31. Tamquam de liquore dixit Afflueret: id eſt leniter flueret, & quaſi lapſu permearet, quod per uerbum, Illaberetur, declarauit. At miſer ſi in uitioſa & flagitioſa uita afflueret uoluptatibus. 2. de Fin. 77. Affluere ſatietate. Diu. 1. 56.

Affluens.

Affluens bonis omnibus. de Nat. 28. Largitus eſt ſcilicet homo liberalis, & diſſolutus, & bonitate affluens, Fannius Roſcio? pro Roſc. Com. 16. Homo diuitijs affluens. de Am. 106. Homo omni lepore & uenuſtate affluens. 7. uer. 214. Affluens opibus & copijs. pro L. Agr. 81. Modo, inquam, patrimonio non comeſo, ſed deuorato, quibus rationibus repente factus es tam affluens & tam beatus? in Sall. 12. Affluens omni ſcelere domus. pro Clu. 150. Alter unguentis affluens, calamiſtrata coma. pro Seſt. 13. Nam ibi natus eſt loco nobili & celebri quondam urbe & copioſa, atque eruditiſſimis hominibus liberaliſſimiſque ſtudijs affluenti. pro Arch. 3. Otio nimio, & ingenijs uberrimis affluentes doctiſſimi homines. 3. de Or. 88. Vt omnium rerum affluentibus copijs, &c. Off. 1. 219. Ditior mihi & affluentior uidetur eſſe uera amicitia. Lael. 52. Nihil bonis omnibus affluentius. de Nat. 2. 37. Quoque affluentius uoluptates hauriat. 5. Tuſc. 25.

Affluentia.

Ex hac copia, atque omnium rerum affluentia, primum nata eſt arrogantia. pro L. Agr. 93.

Affor.

Liber quo me hic affatus quaſi iacentem excitauit. Brut. 166. Et eum affatus eſt qui arabat. Diu. 119. Nam ſcripſit his uerbis, quum hunc nomine eſſet affatus. de Cl. Or. 137. Qui locus eſt aut tam deſertus, aut tam inhumanus, qui illos, quo acceſſerint, non affari atque appetere uideatur? 2. Phil. 53. Licet uerbibus iiſdem te affari. de Sen. 77.

Affabilis.

Et in omni ſermone omnibus affabilem & iucundum ſe eſſe uellet. 1. Off. 158.

Affabilitas.

Quantopere conciliet animos comitas, affabilitaſque ſermonis. 2. Off. 68.

Affore.

Non me hercule ſuſpicatus ſum illam affore. fam. 9. 26. 5. Maior mihi ratio a. nulla poteſt, quam, &c. Ep. 52.

Age.

Age age, inquit: ſatis enim ſcio me noſtri ſermonis principium eſſe uoluiſti. 5. Tuſc. A. hoc malum, quod mihi commune eſt cum omnibus, nihil opi mandato, ut, &c. Att. 98. A. iam, concedo non eſſe miſeros qui mortui ſunt. in Tuſc. A. nunc, iter expediti latronis cum Milonis impedimentis comparate. pro Mil. 40. A. nunc, refer animum ſis ad ueritatem. pro Roſc. Am. 27. A. nunc, illa uideamus, iudices, quæ ſtatim conſecuta ſunt. pro Roſc. Am. 63. A. nunc, ex ipſius Chryſogoni iudicio, Roſciorum factum conſideremus. pro Roſc. Am. A. porro, quid ſi ipſi uelint iudices adſcribere, paſſurus ne ſit populus? de Inu. 2. 221. A. porro, tu qui te tam religioſum exiſtimari uoluiſti interpretem fœderum: cur Tauromenitanis frumentum, cur Netinis imperaſti, quarum ciuitatum utraque fœderata eſt? 7. Ver. 45. A. porro, cuſtodiri ducem prædonum, nouo more, quam ſecuri feriri omnium exemplo magis placuit. 7. Ver. 54. A. Age quoniam, &c. pro Cl. 38. A. Age ſane, inquam. 2. de Fin. A. uero, ceteris in rebus qualis ſit temperantia, conſiderate. pro L. Manil. 27. A. uero, laudo aliquem, non offendo. Ep. 85. A. uero nunc inferte oculos. pro Font. 283. A. uero, urbibus conſtitutis, ut fidem colere, &c. 1. de Inue. 4.

Agedum, Agite.

Agedum conferte nunc cum illius uita, uitam P. Syllæ, nobis, populoque Rom. notiſſimam. pro Syl. 53. A. Agite uero, ut uoltis: ſed nunc quidem, quoniam id temporis eſt, ſurgendum cenſeo & requieſcendum. 2. de Or. Tuſc. 124.

Ager.

Agerenſis ager. in Rull. 55. Cognoſcerent qui ager colonus eſſet, quo milites ueterani deducti eſſent, qui contra legem Iuliam poſſideretur; ut is militibus ueteranis diuideretur. 5. Phil. 202. id eſt, in quem colonia deducta eſſet, & qui colonis eſſet aſſignatus. Vt ager, quamuis fertilis, ſine cultura fructuoſus eſſe non poteſt, ſic ſine doctrina animus. Tuſc. l. 2. 10. Ager frugifer. Tuſc. l. 2. 13. Tum erat ager incultus ſine tecto, nunc eſt cultiſſimus cum optima uilla. pro Q. R. 50. Fundus ſepinus, ſiue ager ſepinus, totum enim poſſidet. cont. Rul. 88. Qui ager neque uillam habuit, neque ulla ex parte fuit cultus. pro Q. R. 40. Num igitur horum ſenectus miſerabilis fuit, qui ſe agricultione oblectabant? de Sen. 52. Fines agro. in Vat. 218. Iam aqua Albana deducta ad utilitatem agri ſuburbani, non ad arcem urbemque retinendam. 2. de Diu. 105. Vt agro a ſenatu & uacatione donatus eſt. de Nat. 2. 13. Agro bene culto nil poteſt eſſe nec uſu uberius, nec ſpecie ornatius. Cat. 53. Ex agro culto, uel qui coli poſſit, nullam partem ſepulchro ſumi uetat Plato, ſed quæ natura agri tantummodo efficere poſſit, ut mortuorum corpora ſine detrimento uiuorum recipiat, ea potiſſimum ut compleatur. 2. de Leg. 61. Vite atque agro exterminatus. de Nat. 1. 44. Ex agro tuo tantum mihi aſſignes, quantum meo corpore occupari poteſt. 2. Att. 32. Quinctius de ſaltu agroq. communi ui detruditur. pro Qu. 4. Is habet in Volaterrano agro poſſeſſionem. Ep. 104. Agri fertiles. Off. 1. 71. qui multo plus afferunt, quam acceperunt. Fructuarij. 8. fam. 28. Agri ita conſerentur, Platonis aſſeſſores. 3. de leg. 43. Vt agri non omnes frugiferi ſunt, qui coluntur: ſic animi non omnes culti, fructum ferunt. Tuſc. 2. 10. Quum eſſent agri deorum immortalium excepti lege cenſoria. 3. de Nat. 34. Adſcribit idem auctioni Corinthios agros optimos & fertiles. de Agr. 56. Quid, qui agros immunes liberoſque arant, cur oderunt? 4. Ver. 120. Agros habent & natura perbonos, & diligentia cultuque meliores. pro. Fl. 161. Agros legionibus aſſignari puto oportere æqualiter, aut ſorte. 11. fam. 33. De agris eorum legem iniquiſſimam promulgaſſent. 13. fa. 6. Agris Syllanis & agro Campano. 21. fam. 33.

Agellus.

Quum agellus eum non ſatis aleret. de Nat. 1. 53. At enim minora dij negligunt, neque agellos ſingulorum, nec uiticulas perſequuntur. 3. de Nat. 124. Qui totannis agellos ſuos ante te praetorem redimere a piratis ſolebant. 5. Ver. 72.

Agrarius.

Agraria facultas. 2. Att. 35. Agraria lex Rulli. 8. fam. 16. Agraria lex a Flauio tribuno plebis uehementer agitabatur. Att. 1. 14. 4. Huic toti rationi agrariæ ſenatus obuerſabatur. Att. lib. 1. 14. 5. Ob eamque cauſſam aut agrariam rem tentant. Off. 2. 115. Agrarij, pro iis qui agros cupiebant, ut ſubuenirent ſuæ inopiæ. 1. Att. 02. & 16. 48. Alibi Agripetas appellat. Qui agrarios concitare conatus eſt. in Catil. 79. Nun ſollicitabit rurſus agrarios? 7. Phil. 228.

Agreſtis.

Nautæ fame coacti, radices palmarum agreſtium colligebant, & his miſeri perditiq. alebantur. 7. Ver. 69.

Agreſtis, per metaphoram, pro duro, aſpero, acerbo.

Agreſtis immanitas. 1. Diu. 107. Agreſtis & inhumana negligentia. Off. 26. Agreſtis adeo nemo eſt, qui non ſaltem contumelia & dedecore moueatur. Partit. 49. Ruſtica uox & agreſtis quoſdam delectat. 3. de Or. 24. Exculto animo, nihil agreſte, nihil inhumanum eſt. Att. 12. 258. 2. Hoc primum intelligamus, hominum duo eſſe genera: alterum indoctum & agreſte, quod anteferat ſemper utilitatem honeſtati: alterum expolitum, quod rebus omnibus dignitatem anteponat. Partit. 48. Agreſta hoſpitium & manſiuncula. 2. Att. 40. A principio clamare, agreſte quiddam eſt. de Or. 64. Fugere agreſtem & inhumanam negligentiam. 1. Off.

282. Quis noſtrum tam animo agreſti ac duro fuit, ut Roſcij morte nuper non commoueretur? pro Arch. 13. Libenter uero iſtinc, tamquam a domino agreſti ac furioſo profugi. de Sen. 43. Quæ uis alia potuit aut diſperſos homines unum in locum congregare, aut a fera agreſtique uita ad hunc humanum cultum ciuilemq. deducere? 1. de Or. 18. Ligures montani, duri atq. agreſtes. de Agr. 93. Sed ſunt quidam aut ita lingua hæſitantes, aut ita uoce abſoni, aut ita uultu motuq. corporis uarij atq. agreſtes, ut &c. de Or. 57. Seruos agreſtes & barbaros ex Apennino deducere. pro Mil. 19. Agreſtes atq. horridos uiros ſine nitore, & palæſtra habere in hiſtoria. 1. de Leg. 5. Quæ barbaria India uaſtior aut agreſtior? 5. Tuſc. 113

Agreſtis, ſubſtantiuum, pro homine ruſtico.

Et quoniam non eſt nobis hæc oratio habenda aut cum imperita multitudine, aut in aliquo conuentu agreſtium, audacius paullo de ſtudiis humanitatis diſputabo. pro Mur. 55.

Agricola.

Arbores ſeret diligens agricola. 1. Tuſc. 52. Vt optimus paterfamilias & diligentiſſimus agricola & pecuarius haberetur. pro Deiot. 18. At ego (ut tute arguis) agricola & ruſticus. pro Roſ. Am. 57. Si de ruſticis rebus agricola quiſpiam diſerte dixerit. de Or. 112. Qui ſuos liberos, quos plurimi faciunt, agricolas aſſiduos eſſe cupiunt. pro Roſc. Am. 26

Agricultura.

Nihil eſt agricultura melius, nihil uberius, nihil dulcius, nihil homine libero dignius. 1. Off. 201. Quin etiam agricultura, quæ abhorret ab omni politiore elegantia, tamen eas res, &c. de Fin. 90. Libri Magonis Carthaginenſis de agricultura. de Or. 106. Si mandandum aliquid procuratori de agricultura, aut imperandum uillico ſit. de Or. 106.

Agripeta.

Agripeta uenerat in eam (nempe Samum.) de Nat. 1. 50. de Neocle patre Epicuri. Agripetas conciſos audio. 16. Att. 1. Seruulos autem dicere eum & agripetas eiectos a Buthrotiis. Att. 15. 49.

Ageſis.

Ageſis ergo, quoniam in confirmationem & reprehenſionem diuiſeras orationis fidem, & dictum de altero eſt, expone nunc de reprehendendo Partit. 24. Ageſis, nunc de ratione uideamus. Tuſc. 2. 37.

Agger.

Si enim C. Antonius quod animo intenderat, perficere potuiſſet: Macedoniam, Illyricum, Græciam perdidiſſemus. Eſſet uel receptaculum pulſo Antonio, uel agger oppugnandæ Italiæ, Græcia. 10. Phi. 275. Vallo & foſſa circumdedi: ſex caſtellis, caſtriſq. maximis ſepſi: aggere, uineis, turribus oppugnaui. 15. fam. 18. Aditus hoſtium caſtellis & aggeribus prohibetur. In A. 196.

Agglutino.

Itaq. ſtatim nouum procœmium exarani, & tibi miſi: tu illud deſecabis, & hoc agglutinabis. Att. 16. 18. & 353.

Aggraueſco.

Aggraueſcens uulnus. 3. Tuſc.

Aggredior.

Sic aggredior ad hãc diſputationem, quaſi, &c. de Nat. 61. Cum aggredior ancipitem cauſſam. de Or. 125. & Att. 127. Quod etiam ſpe agredior maiore ad probandum. de Or. 109. Ad iniuriã faciendã aggrediuntur, ut adipiſcantur ea quę concupierunt. 1. Off. 37. Quum cauſſam ſum aggreſſus. hoc eſt, incœpi de cauſſa ipſa dicere. De ſuis meritis in remp. aggreſſus eſt dicere. in Or. 75. Antequam aggrediar ad ea. de Nat. 1. 41. Aggrediar igitur, ſi pauca ante, quaſi de fama mea dixero. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 59. id eſt de re ipſa dicere incipiam. De quibus dicere aggrediar, ſi pauca prius de inſtituto ac de iudicio meo dixero. 2. Off. 2. Aggrediar ad crimẽ, cum illa deprecatione, pro Clu. 5 Aggrediar illum, &, ut opinor, commouebo. 3 Q. fr. 4. Sed quod ſcribis, aggrediaris ne ad hiſtoriam: me enim auctore potes, Q. fr. 2. ep. 15. 5. Damaſippum uelim aggrediare. 14. Att. 43. id eſt, eum ad eas, & conuenias. In omnibus autem negotiis, prius quam aggrediare, adhibẽda eſt præparatio diligens. 1. Off. 105. Quid agat, quomodo aggrediatur, iudicẽ non habet. pro Cæc. 298. Prius quam aggrediamur ad ius cauſſamq. Cornelii. Priuſquam aggrediamur ad leges ſingulas. 2. de Leg. 13. id eſt, dicere incipiamus de legibus ſingulis. Et tamen illud probem, magnum quid aggrediamur. Att. 2. Aggredi ad aliquid. 2. Q. fr. 30. Imparatus ſemper aggredi ad dicendum uidebatur Antonius: ſed &c. in Brut. 72. His rebus fretum ad conſulatus petitionem aggredi par eſt. pro Mur. 127. Quis audeat bene comitatum aggredi? in A. 244. Non enim inde repelletur, quo aggredi cupiet. 3. de Or. 36.

Aggreſſio.

Quumq. animos prima aggreſſione occupauerit, infirmabit, excludetq. contraria. in Or. 28. Metaphora ab opidorum uel hoſtium aggreſſione.

Aggrego.

Meamq. uoluntatem ad ſummi uiri, de meq. optime meriti, dignitatem aggregaſſem. 1. epiſt. 9. 37. Quod ſi eiecerit, ſecumq. ſuos eduxerit, & eodem ceteros undiq. collectos naufragos aggregauerit. in Cat. 22. Aggregare aliquem ad alterius interitum. in Vat. 19. In numerum. pro Mur. 14.

Agilitas.

Nam ſi ita eſſe ſtatueris, & irritabiles animos eſſe optimorum ſæpe hominum, & eoſdem placabiles: & eſſe hanc agilitatem, ut ita dicam, molliticmq. naturæ plerumq. bonitati. Att. lib. 1. 12. 5.

Agitatio, Agitator, uide Ago.

Agmen.

Aſſentior tibi, ut nec duces ſimus, nec agmen cogamus, faueamus tamen. Att. 15. 24. Cum æſtu magno agmen ducebat, laborabat Marius. 2. Tuſc. 61. Educere dictionem ex umbratili exercitatione in medium agmen & puluerem. in A. 197. Ad hanc peſtem agmen armatorum ſequebatur. in A. 197. At meus quidem reditus is fuit, ut a Brundiſio uſq. Romam agmen perpetuum totius Italiæ uiderem. in Piſ. 40. Certum agminis locum tenebant barbati ſagittarij. in Ant. 92. In itinere atque agmine hæc feſtinans ſcripſi. 6. At. 39. Agmine quadrato cum gladijs ſequuntur ſcutati milites. 2. Phil 105. Tum uero agmine quadrato in ædem Concordiæ uenit. 5. Phil. 177. id eſt, cum armatis in ſenatum.

Agnaſcor.

Conſtat agnaſcendo rumpi teſtamentum. 1. de Or. 131. Cui filius agnatus ſit, eius teſtamentum non eſſe ruptum iudica. pro Cæc. 52.

Agnatus.

Agnati & gentiles. de Inu. 80. Si furioſus eſt, agnatorum gentiliumq. in eo pecuniaq. eius poteſtas eſto. 2. de Inu. 232. Ex iis Saturnum & Opem, deinceps Iouem atq. Iunonem, reliquos fratres inter ſe agnatoſq. uſurpare atq. apellare uidemus. de Vni. 56.

Agnatio.

Ex quo uere uel agnatio nobis cum cæleſtibus uel genus uel ſtirps appellari poteſt. de Leg. 160. Lex agnationis. ad Her. 5. Homines deorum agnatione & gente teneri. de Leg. 160. Gentilitatum & agnationum iura. de Or. 99. Agnationibus familiarum diſtinguntur ſtatus. 1. de Leg. 34.

Agnomen.

Nomen autem quum dicimus, cognomen quoque & agnomen intelligatur oportet. 2. de Inu. 140.

Agnoſco.

Dolorem tuum, mecum quodammodo agnoſco. ep. 47. Agnoſco ex me. pro Planc. 28. Quod mihi de filia gratularis, agnoſco humanitatem tuam. ep. 8. Quod autem ſcribis, &c. illud quidem agnoſco. ep. 48. Tu autem, Fanoi, qui mihi tantum tribui dicis, quantum ego nec agnoſco, nec poſtulo. de Am. 8. hoc eſt, non admitto, ſed omnino reiicio. Nec agnoſco, nec probo illam partem excuſationis, qua &c. 4. fam. 10. Nec Pſychomantiam agnoſco. de Diu. 108. Sex. Schola, qui & rem agnoſcit, neq. hominem ignorat. pro Fla. 156. Neq. agnoſcimus quidquam eorum. 11. fam. 6. Humanitatem & facilitatem agnoſcimus tuam. de Or. 142. Agnoſcebat Philonis ſcriptum. Aca. q. ed. 1. l. 2. 12. hoc eſt, a Philone ſcriptum fatebatur. Agnoui erratum meum. 16. Att. 18. Id ego agnoui meo iuſſu eſſe factũ. ep. 75. Quod ut agnoui, equidẽ cohorrui. de Som. 127. Nam ſunt & in animo præcipua quædam, & in corpore: quæ quum leuiter agnouit, tunc diſcernere incipit. 2. de Fin. 58. Et apud Græcos quidem anni prope quadringenti ſunt, cum hoc probatur, nos nuper agnouimus. de Or. 213. Ipſe certe agnoſcet & recordabitur. in Piſ. 82. Vt deum agnoſcis ex operibus eius, ſic ex memoria rerum, inuentione & celeritate motus, omniq. pulchritudine uirtutis uim diuinam mentis agnoſcito. Tuſc. 163. Ego autem ſi mihi eſſet integrum, ſuſciperem hoc crimen, agnoſcerem, confiterer. pro Rab. 12. Deorum cognationem libenter agnoſcerem. de Nat. 19. Cum tota Italia facti illius gloriam libenter agnoſceret. pro Mur. 109. Sequeſtremne Plancium? reſpuerent aures, agnoſceret nemo, repudiaretur. pro Planc. 268. Facti illius gloriam libens agnouiſſet. pro Mil. 29. Tantum cuiq. tribuere debemus, quantum is cui tribuimus, poſſit agnoſcere & ſuſtinere. de Am. 109. Iacis adulteria, quæ nemo non modo nomine, ſed ſuſpicione quidem poſſit agnoſcere. pro Planc. 265. In tuis quoque epiſtolis Alexim uideor agnoſcere. At. 260. Aſpicere & agnoſcere aliquid

quid de Am.115. Auribus nos noſtros poſſis agnoſcere cantus. 5. de Fin.89. Agnoſcere crimen nomine aut ſuſpicione. pro Planc.24. Facinus.14. Phil.3.89. Moriar ſi præter te quemquã reliquũ habeo, in quo poſſim imaginẽ antiquæ & uernaculæ feſtiuitatis agnoſcere. ep.134. Leniter agnoſcere aliquid. de Fin.71. Hæc inter dicta ſubtilius, quam ut quiuis ea poſſit agnoſcere. de Nat.11. Ecquæ poterit in agnoſcendo eſſe diſtinctio? Acad.21. Simul inflauit tibicen, a perito carmen agnoſcitur. Ac.22. Primum enim numerus agnoſcitur, deinde ſatiat, poſtea cognita facilitate contemnitur. Or.218.

Agnitio.

Quæſtio de natura deorum, ad agnitionem animi pulcherrima eſt. 1. de Nat.1.

Agnus.

Agnus inter pecudes aurea clarus coma. de Nat.73. An quum in Aequimelium miſimus qui afferat agnum, quem immolemus, is mihi agnus affertur, qui habet exta rebus accomodata, & ad eum agnum nõ caſu, ſed duce deo ſeruus deducitur? 2. Diu.58. Villa abundet porco, hœdo, agno. 89. de Sen.

Ago.

Sed quid ago? 12. fam.40. Ac iam hoc loco non hortatione, neque præceptis, ſed precibus tecum fraternis ago, totum ut animum, &c. Q. fr. l.1.3.61. Ago tibi gratias immortales: nã relaturum me affirmare non poſſum. 10. fam. 2. Et grates, inquit, tibi ago ſumme Sol, uobiſque reliqui cælites. de Som. Scip.1. Ego enim iam non id ago, ut proſperos exitus conſequar. 139. Att. Omnino iam bene agis: a uerbis enim recedis, & æquitate uteris. pro Cæc.292. Quid agis? facete dictum Granij præconis in M. Druſum. pro Planc.23. Agis mirificum ciuem. 8. fam.48. Tu quidem tabellis obſignatis agis mecum, & teſtificaris quid dixerim aliquando, aut ſcripſerim. 5. Tuſc.43. Nec ſuam cauſſam agit, ſed publicam. 135. Att. Non ceſſans deus, nec quæ agit moliens cum labore operoſo ac moleſto. de Nat.37. In ultimam prouinciam ſe coniecit, Tarſum uſque: ibi forum agit. Att.5.104.2. id eſt iura dicit. Omnino agit tibi gratias. fam. lib.3.7.9. Cũ eo Atrius ſiuiturſi agit. 1 ad Her.15. Agit is, cui manus præciſa eſt, iniuriarum. 2. de In.161. Nam Ballionem illum improbiſſimum & periuriſſimum lenonem quum agit, agit Chæream. pro Roſc. Com.12. Agit mihi liberaliter. 10 Att.16. Mihi enim, qui nihil agit, eſſe omnino non uidetur. de Nat.2.32. Vera gloria radices agit, atque etiam propagatur. 2. Off.11. hoc eſt, corroboratur & ſtabilitur. Numquam agit hunc uerſum Roſcius eo geſtu, quo poteſt. 3. de Or.57. Præpoſteris enim utimur conſilijs, & acta agimus, quod uetamur uetere prouerbio. de Amic.122. Præclare cum iis agimus, quos pacatos eſſe patimur. pro Sext.24. Neque enim nunc id agimus, ut exploremus. de Or.124. Vbi ad hoc uſque tempus Syracuſani feſtos dies anniuerſarios agunt. 6. Ver.96. Id, mihi crede, & agunt & moliuntur. pro Mur.143. Totius autem iniuſtitiæ nulla capitalior eſt, quam eorum, qui tum, quum maxime fallunt, id agunt, ut uiri boni eſſe uideantur. 1. Off.65. hoc eſt, id laborant & contendunt. Agunt enim præcipitem pœnarum Rom. quos partim ſecuri percuſſit, partim in uinculis necauit. 3. Ver.4. hoc eſt, furore quodam animi diſtrahunt, atq. diſcruciant, & quaſi pœnis furialibus præcipitant. Neque noſtræ diſputationes quidquam aliud agunt, niſi ut in utramque partem dicendo & audiendo eliciant. 4. Acad.15. Tabernæ mihi duæ corruerunt: reliquæ rimas agunt. Att.14.305.4. hoc eſt, diffinduntur ac diſſoluuntur. Quum has litteras ſcripſi, animam agebat. 8. ep.13. Nihil igitur agebat Q. Maximus? de Sen. Primas agebat in cauſſis Hortenſius, magis magiſque quotidie probabatur. in Brut.171. id eſt, principatum in cauſſis agendis obtinebat. Lentulo noſtro egi per litteras tuo nomine gratias diligenter. fam. l.1.10.1. Itaq. neq. tu multum interfuiſti rebus gerendis: & ego id ſemper egi ne intereſſem. fam. l.4.7.4. id eſt, curaui, & annixus ſum. Ego autem has partes lenitatis, & miſericordiæ, quas me natura ipſa docuit, ſemper egi libenter. pro Mur.5. Cum Lgnatio de te tua uehementer egi: is grauiter ſe acturum cum Aquilio confirmauit. 51. Att. Non tu hoc loco Gauium, non unum hominem neſcio quem ciuem Romanum, ſed communem libertatis & ciuitatis cauſſam in illum cruciatum & crucem egiſti. 7. Ver.134. Egit mecum accurate, multiſque uerbis, tibi ut ſponderem, ſe dignum & te & nobis futurum. Att.16.433. Qui quum eſſet infirma ualetudine, hic fere ætatem egit in litteris. 2. de Leg.4. Lupus egit cauſſam agri Campani ſine accurate. Q. fr.301. Nero meus mirificas apud me tibi gratias egit, prorſus incredibiles. fam.13. ep.64.1. Cum hoc Pompeius egit, & uehementer egit cum circaei, &c.36. ad Att. Sponſionẽ facere maluit: fecit te iudicem, C. Aquili, ſimpliciter ſponſio egit. pro Quinct.27. Et tamen ipſius Appij extat oratio: atq. hanc ille egit, ſeptimo decimo anno poſt alterum conſulatum. de Sen.15. Agere orationem, non eſt eam componere, aut ſcribere: ſed orationem palam habere ſiue pronuntiare. Quorum alter commentatus eſt mimos, alter egit tragœdiam. 51. Phil.298. Vt ad te ſcriberem mecum egerunt. ep.46. In quo et Pompeius gratias egerat. Att. Sed non agam aſtute. fam.13.38.5. Hic nolite exſpectare, dum ego hoc crimen agam oſtiatim. 6. Ver.42. id eſt, nolo omnes familias, quas hoc crimine uexarit Verres, recenſere. Agam iam tecum familiariter, ut eſt & ſtudijs & officijs noſtris mutuis, & ſumma amicitia dignum. fam. lib.15.4.38. Facere non poſſum, quin in ſingulas res, meritaq. tua tibi gratias agam. in epiſt. Vide quam tecum agam liberaliter. de Nat.1.43. Nunc agam modice, nec longius progrediar, quam me mea fides & cauſſa ipſa coget. pro Cæl.24. Eodem tempore aget prætor ad populum. 6. Att. Si uero aſſequetur, ut talis uideatur, &c. & animos eorum ita afficiat, apud quos aget, ut eos quocumque uelit uel trahere uel rapere poſſit: nihil profecto præterea ad dicendum requiret. 2. de Or.94. Sic quidem diligentius ſæpiuſq. ita loquemur, inter nos, agemuſq. communiter. 3. de Fin.14. Mandata tua nobis curæ ſunt: eaq. ut tempus poſtularit agemus. Att.9.188.8. Qui agent auſpicia, ſeruanto. 3. de Leg.11. Sed quid neceſſe eſt, cum id agam, ne poſt mortem miſeros nos putemus fore? Tuſc.160. Sed ego mihi ipſi iſta per quem agam non habeo: & confici niſi per hominem, & peritum & diligentem non poſſunt. ad Q. fr. lib.3.20.7. Tu, malleam inquies, actum ne agas. 153. Att. Quæ ſua ſponte etiam ſi id tu non agas, cadunt. Or.214. Virtutem neceſſario, gloria, etiam ſi id tu agas, nõ conſequitur. Tuſc.168. Quid agas mecum ex iure ciuili ac prætorio, non habes. pro Cæc.291. Quidquid agas, id decet agere pro uiribus. Cat.34. Nulla enim uitæ pars, neq. publicis, neq. priuatis in rebus, neq. ſi tecum agas quid, neq. ſi cum altero contrahas, uacare officio poteſt. 1. Off.18. id eſt, ſi ſolus agas negotiũ tuũ. Magna eſt uis earum ſententiarum atq. eorum locorum quos agas tractesq. dicendo. de Or.116. Quid ſi pater fana expilet, cuniculos agat ad ærarium, indicet ne id magiſtratibus filius? 3. Off.121. Sed acta ne agamus, reliqua paremus. 139. Att. Cum his igitur agamus. Acad. q. ed.1. l.1.32. Agamus ergo pingui Minerua, ut aiunt. Læl.17. Sic agamus, ut nos ipſa ducit oratio. 3. de Nat.3. Nunc quod agitur, agamus. 13. Phil.308. Atqui uides, inquit Antonius, cum alias res agamus, quam te inuiti audiamus, &c. 2. de Or.147. Quum antea tibi de Lentulo gratias egiſſem. Verbum ex Craſſo numquam elicere potui de ui ac ratione dicendi, quum & per meipſum egiſſem, & per Druſum ſæpe tentaſſem. 1. de Or.49. Cum ſæpe mecum egiſſes, Attice, ut de amicitia aliquid ſcriberem. de Am.96. Cum nuſes domum reueniſſet, egiſſetq. lege in hereditatem paternam. de Or.86. Quum ætatem ageret Athenis, optimeq. loqueretur. de Cl. Or.89. Qui hæc, quæ dico iam, non occulte, non per amicos atq. interpretes, ſed palam de loco ſuperiore ageret, pro imperio & poteſtate. 6. Ver.44. Res uero ipſa publica ſi loqui poſſet, ageret mecum, ut quoniam ſibi ſeruiſſem ſemper, numquam mihi: iam mihi ſeruirem, conſulerem meis. pro Planc.74. Agerent enim tecum lege primum Pythagorei omnes. 1. de Or.22. Quæ de te in ſenatu egerim, &c. ad Brut. l.11.6.5. Quid igitur, ſi glebis, aut ſaxis, aut fuſtibus aliquẽ de fundo præcipitem egeris? pro Cæc.44. Non ædepol quantam egeris rem, neque quantum facinus feceris, &c. fam. lib.2.8.4. Egerit non multum. pro, non multum profuerit. 7. fam.51. Difficile eſt credere eos, qui me præcipitẽ egerint, æquiſſimas conditiones ferentem. 13. Phil.374. Metaphora eſt ab eo qui præcipitatur: hoc eſt, de loco præcipiti deturbatur. Agere adoleſcentes. 2. fam.16. Aetatem, Tuſc.5.57. Aeuum in armis. Tuſc.2.44. ex Pacuuio. Aliquem ad buſtum. de P. Conſ.6. Aliquem lapidibus. 11. Att.43. Agere & moliri aliquid. de Nat.16. A. alicuius diem natalem. de Fin.2.85. & 3. Att.33. Alicui gratias exultantes. Tuſc.1.40. Quieſcant igitur, & me hoc in lucro ponere, atq. aliud agere patiantur. pro Flac.154. Agere animam. pro Roſ. Com.14. Annum quartũ. de Sen.5. Aſellos. 2. de Or.143. Augurium. Diu.1.31. Off.3.85. Sed facile eſt bene agere cum iis, a quibus etiam tacentibus flagitari uideamur. in Ant.263. Agere cauſſam aduerſarij, ut ille agat ſuam. de Or.118. Tuſc.180. A. cauſſam magno ſuo periculo. Acad. q. ed.1.2.72. Ad 115. Nonas Ianuarias cum agere cœpiſſet, tertio quoq. uerbo orationis ſuæ me appellabat. ep.61. Et quãdo Medeam agere cœpi, illud ſemper memento, Qui ipſe ſibi ſapiens prodeſſe nequit, nequidquam ſapit. fam. lib.7.6.5. A. conſilium de aliquo. pro Sext.64. Conuentus. 5. in Ver.113. & 7.23. A. cum aliquo. pro Mur.30. id eſt, ab eo petere. A. cum aliquo de aliqua re. Att.1. ep.230. pro, eum orare. A. cum aliquo, ut aliquam rem ſuſcipiat. 53. Att. Cum plebe. in Vat.32. Cum populo, aut cum ſenatu. De Leg.192. De inſidijs. Off.1.153. De indicio. 2. in Ver.16. De pace. Att. l.1.14.7. De ſcripto. pro Mur.26. Diem uitæ extremum. 2. de Fin.153. Agere ἀμεταμελήτως 13. At.67. Ex commentarijs. 5. Phil.171. Ex fide bona. 3. Off.80. Ex occulto. Pergitisne uos, tamquam ex ſyngrapha, agere cum populo? pro Mur.34. Agere forum. 3. fam.14. & 5. Att.30. Qui parietem ſic per ueſtibulũ

ſororis

ſororis inſtituit ducere, ſic agere fundamenta, ut ſororem non modo ueſtibulo priuaret, ſed omni aditu & lumine. pro Mil.56. Agere furti cum aliquo. pro Clu.52. Geſtum in ſcena.2.de Or. 129. pro Quinct.52. pro Roſc.co.14. Atticam meam gratias mihi agere de matre, gaudeo. Att.l.1.15.10. Agere hæc tecum.5.fam.27. pro, agere tecum de his. Intellectum eſt id iſtum agere, ut, &c.4. Ver.A. in crucem.7.Ver.127. de Fin.5.58.A. Nimis ieiune. Acad. ed.1.lib.2.102. Nimis iracunde. Tuſc.3.43. nam me tecum iracunde agere dixiſti ſolere. Non eſt.ita 8.Phil.245.A. iumentũ per campum. pro. Cæc.39. Male agere. pro Quinct.30. pro fraudare. Nam quid poſſum præſertim nihil agens, agere melius? Tuſc.2.1. Agere ſuum negotium 1 pro, Priuatam uitam agere, non accedere ad remp. Off.1.43. Quum tibi prope neceſſe eſſet, eas agere partes. Quum Cotta princeps adhibitus eſſet, priores tamen agere partes Hortenſium. in Brut.170. hoc eſt, ſuperiorem eſſe in eius rei adminiſtratione. Agere preſſius. de Fin. 4.20. Querimonias.5.in Ver.213. Tu animo magno & forti iſtam rem agere exiſtimo. Att.lib.8.163.1. Agere alias res. pro Roſc.Am.36. Itaq. facio me alias res agere, ne conuitium Platonis audiam. ep.254. Ve miratere tam alias res agere populum, ut eſſet inſano inter diſertos locus. in Brut.125. Qui etiam ſenectutem. Att.14.310.3. Tolerabilem ſenectutem. Cat.7. Verumtamen quid tibi ego uideor in epiſtolis? nonne plebeio ſermone agere tecum? 9. Sed tamen ea ipſa quæram prius, utrum me ſecum ſeuere & grauiter & priſce agere malit, an remiſſe ac leniter & urbane. pro Cæl.24. A. ſimpliciter cum homine ſimplici. Acad.ed.1.lib.2.102. Sine inſidiis. Off.3.67. Spumas in ore 6. in Ver.130. Agere temperantius, uel, perdite ſe gerere.9. Att.6. A triumphum. Som. Scip.6. In portu Syracuſano de claſſe pop. Romani triumphum agere piratam. 7.Ver.78. hoc eſt de capta Romanorum claſſe, triumphantis more gloriari. triumphum pugnæ alicuius. 14. Phil.400. Sin autem tui agere conabitur, ſpero fore ſtudiis non ſolum amicorum, ſed etiam alienorum, ut ui reſiſtamus. Q. fr.l.1.2.25. Agere uitam. Acad.ed.1.lib.2.33. & 100. & Tuſc.1.82.A. uitam grauiter & ſapienter. de Fin.4.19. Vitam in agro. Off.2.55. Vitam in ſolitudine. de Fin.3.52. Vitam ſine decretis.4. Acad.;197. Agere, pro tractare.5. in Ver.85. Non enim minus laborat Cæcina, ne ſummo iure egiſſe, quam ne certum ius obtinuiſſe uideatur. pro Cæc. Agitur caput.4.in Ver.40. Conſulatus. pro Syl.36. Exiſtimatio.13.fam.87. Gloria. pro Syl.63. In quo agitur pop.Ro. gloria: quę uobis a maioribus cum magna in rebus omnibus, tum ſumma in re militari tradita eſt. pro.L.Manil.3. Si magna res, magna hæreditas agitur. de Fin.2.47. Agitur honos. pro Syl.36.& 63. Id agitur.10.fam.58. id eſt, in eo ſumma eſt rerum. Non ergo id agitur. Acad.q.ed.1. lib.2.116. Libertas agitur populi Romani, quæ eſt commendata uobis. 7.Phil.233. Sin aliud agitur nihil niſi ne his quid deſit, quibus ſatis nihil eſt, &c. pro Roſ.Am.5. Agitur meum officium. 13.fam.14. Magnum ipſius periculum. fam. 10, 23.13. Hominis familiariſſimi, & mihi omnibus rebus coniunctiſſimi permagna res agitur, Attici Att.16.346.1. Res agitur per eoſdem creditores, per quos, quum tu aderas, agebatur fam.1.ep. 2.2. Agitur enim ſalus ſociorum, pro qua, &c. aguntur certiſſima populi Rom. uectigalia, &c. aguntur bona multorum ciuium. pro L. Manil.3. Agitur ſtudium, laus, exiſtimatio, &c. pro Planc 64. Aguntur iniuriæ ſociorum, agitur uis legum, agitur exiſtimatio ueritaſq. iudiciorum.6. Ver. 102. Sic omnia quæ fiunt, quæque aguntur acerrime, lenioribus principiis natura ipſa prætexuit.2.de Or.174. Sed aguntur leniter & mente tranquilla. Tuſc. 4.44. Atq. hæc agebantur in conuentu palam de ſella ac de loco ſuperiore. 6.Ver.77. Non enim gladiis mecum, ſed litibus agetur. Q fr.lib.1.4.3. id eſt, ille non utetur gladiis aduerſum me, ſed litibus. Agentur a nobis omnia diligenter. fam.lib.1.5.6. Omnia non modo commemorabantur, ſed etiam expoſitis certis rebus agentur, quæ intra decem annos poſtea quam iudicia ad ſenatum tráslata ſunt, in rebus iudicandis nefarie flagitioſeq. facta ſunt.2.Ver.24. Sic eas exponam, quaſi agatur res, non narretur. Tuſc.lib.1. 7. In quibus eorum aut de capite agatur, aut fama. Læl.54. Ea quæ agantur, quæque acta ſint, ea te litteris multorum agnoſcere arbitror. ep.5. Vt facile intelligeretis eum non adfuiſſe animo (nam ab illis cauſſa ageretur) ſed tanniſper, &c. pro Cæc.20 Quod cum herede mandati ageretur. ad Her.9. Male enim mecum ageretur, ſi parum uobis eſſem ſine defenſione purgatus.14.Phil 56. Poſt tuam autem profectionem, quum & maxima res municipii honeſtiſſimi, mihiq. coniunctiſſimi, & ſummum meum officium ageretur, pro tuo animo in me ſingulari, &c. fam lib.13. 4.2. Non potuit accuratius agi, nec prudentius, quam eſt actum a te cum Curione de ſupplicatione, fam.2.ep. 14.8. Agi aliquid remiſſius.1. de Fin. Nihil aliud agi, nihil actum ab initio, quam ut hunc occideret.9. Att. 11. id eſt, nihil aliud turale illi propoſitum. Bene agi putat. de Vni.9. Quod ad popularem rationem attinet, hoc uidentur eſſe conſecuti, ut nequid agi cum populo, aut ſaluis auſpiciis, aut ſaluis legibus, aut deniq. ſine ui poſſit. ſam.lib.1.2.11. Agi eius municipii fortunas. 13.fam.16. iſt eſt, agi de fortunis, uel in diſcrimen adduci fortunas Vt res ex animo agi uideatur. ad Her.21. Poſſit dicere, ſecum furti agi, non peculatus oportere. ad Her.lib.1.25. Poſſet agi lege, necne, pauci quondam ſciebant. pro Mur.129. Hæc conditio fuit aratorum, ut ſecum præclare agi putarent, &c. in Ver.162. Præclare 103. agi ſecum putet. Acad.ed.1.lib.2.118. De ſumma autem, agi prorſus uehementer & ſeuere uolo. Att.16.339.3. Alter iniquum putabat plus ſecum agi, quam quod eſſet in actione. de Or.98. Agi tecum per litteras, &, ut arbitror, confici poteſt.13.fam.1. Nihil ex inſidiis agendum putant. de Off. Nonne id agendum nobis omnibus fuit, ut materiam ſubtraheremus furori tuo? pro Dom.5. Quod agendum atq. faciendum, id non modo non recuſem, ſed appetam etiam atq. depoſcam 3. Phil.147. Conſuli ius eſto cum patribus agendi. de Leg.186. Agendi poteſtas. pro Quin. 5. Agendi capienda primordia a diis immortalibus.2. de Leg.6. Agendi cum populo, cum plebe, ius dant, uel non dant augures.2.de Leg. 32. Agendi cum populo & patribus ius conſuli eſto.4. de Leg.10. In agendo ſi quid turbaſſitur, fraus auctori eſto. 3.de Leg.11. Alter plus lege agendo petebat, quam quantum lex permittebat. de Or.98. Tuam in agendis noſtris rebus diligentiã mirifice diligo. Att.12.251.1.

Agens.

Conſul nihil agens r. rep.7. Att. Oppius aliud agens, & nihil eiuſmodi cogitans. pro Clu.55. Sed uidetis ut ſenectus non modo languida atq. iners non ſit: uerumetiam ſit operoſa, & ſemper agens aliquid & moliens. de Sen.23. Vt hunc Oppianicũ aliud agẽtem, ac nihil eiuſmodi cogitantem, ad hanc accuſationem detraheret pro Clu.231. In competitorem nobilem, & nobilem agentem. 8.fam. Acrem enim oratorem, incenſum, & agentem, & canorum, concurſus hominum foriq. ſtrepitus deſiderat. Brut.176. Agente me eſſet elapſus.3. Q fr.24. Omnes aliud agentes, aliud ſimulantes, perfidi, improbi, malitioſi ſunt. Off.3.9. Erat enim non facile, agentes aliquid & molientes deos, in aliarum formarum imitatione ſeruare.1. de N.d. 10. 104. Vtendum eſt imaginibus agentibus, acribus, inſignitis. de Or.194.

Actus.

Eſt autem unus dies bene, & ex præceptis tuis actus, pæne toti immortalitati anteponendus.5. Tuſc.8. Homo actus undiq. 3.Q fr. 17. Acta ætas. Att.10.195.6. Acta honeſte ſuperior ętas. de Sen. id eſt, in rebus honeſtis tranſacta. Acta res illa eſt animo uirili, conſilio puerili. Att.236. Acta iam uita.7.fam.14. Vos, ne huius honeſtiſſime actam uitam matris crudelitati condonetis, rogamus. pro Clu. Actum & confectum.6.fam.54. Non actum id: hoc eſt, non hoc illis propoſitum fuit.8. Att.27. Sero acto negotio uenire. ad Her. 13. Id poſſetne fieri, conſuluit. Ille, augurio acto, poſſe reſpondit. 1. Diu.60. Acti labores.2. de Fin.167. Actis his rebus, litteræ a te mihi ſunt redditæ, quibus, &c. fam.l.6.8.3.

Actum eſt, prouerbiale genus loquendi apud ueteres.

Nunc ſpei reliqua eſt in nouis trib.pl. & in primis quidem diebus: nam ſi inueterarit, actum eſt. fam.l.14.3.7.a Quod actum eſt, dij approbent.2.fam.27. Actum de te eſt, niſi prouides.9.fam.44. Nam quod ſcribis ἐγγήραμα, actum iam de iſto eſt, alia magis quęro. Att.12.244.5. Quamobrem cum illo quidem actum optime eſt, mecum autem incommodius. in Læl. De ceteris rebus quidquid erit actum, ſcribam ad te. fam.lib.1.2.12. Quod quum ab illo diligenter eſſet actum, ego in caſtra ad ſeptimum Kalendas Septembres ueni. Cat.l.15.ep.4.6. Vt optime cum eo actum eſſe uideatur, qui quam leniſſima pœna ab hac repub. diſceſſerit. ep.73. Non peſſime cum ijs eſſe actum.4. fam.16. Cum illo uero quis neget actum eſſe præclare? Læl.9. Qui hoc non perſpicit, præclare uobiſcum actum iri. in Ver.77. Secum male actum putet. in Ant.101.

Acta.

Conſilia primum, deinde acta, poſtea euentus.2.de Or.34. Dum acta menſis Maij ad nos perferantur. Att.l.3.48.4. An in commentariolis & chirographis, & libellis ſe uno auctore prolatis, ac ne prolatis quidem, ſed tantummodo dictis, acta Cæſaris firma erunt: quæ, &c.1. Phil. Quæ fuit tua cognitio? acta enim Cæſaris pacis cauſſa confirmata ſunt à ſenatu, quæ quidem Cæſar egiſſet, non ea quæ Cæſarem egiſſe dixiſſet Antonius.2.Phil.99. Tum iſtius acta commemorabantur.7.Ver.74. Tuas igitur epiſtolas exſpecto, nec actorum ſolum, ſed etiam futurorũ.15.Att.22. Res urbanas, actaq. omnia.10. ſam.16. Acta ne agamus, reliqua paremus.9. Att.16. Acta agere. Læl.71.& 9.Att.68. Acta rerum urbanarum tibi mitti certo ſcio.12.fam.49. Acta miſſa.15.Att.38. ſub. faciamus. Acta ad cenſores priuati referunto.3. de Leg.11. In actis non erat.2.fam.

38. Hæc ad illum cum reliquis actis perferuntur. 9. fam. 37. Vt quia ratione hæc inueſtigata & comprehenſa ſint, nos qui ignoratis, ex actis ſcire poſſitis. in Catil. 49. In publicis actis nihil eſt lege grauius: in priuatis firmiſſimum eſt teſtamentum. 2. Phil. 106.

Actus.

Aquæductus, hauſtus, ites, actus, a patre: ſed rata auctoritas harum rerum omnium a iure ciuili ſumitur. pro Cæc. 74. Actus animi & corporis. in Rull. 100. Actus & actiones conſiliorum & temporum. 5. fam. 32. Tertius hic annus tamquam actus tertius perfectiſſimus fuiſſe uideatur. 1. Q. fr. 35. In actum erumpere. pro Dom. 50. Ego ſum is qui dicam me non laborare, actum habiturum quod egerint. Tuſc. 3. 44. Si de mea uita atque actibus conuitiatori huic reſpondero. in Sal. 272. Nec ſolum in rectis, ſed etiam in prauis actibus. 1. de Leg. 45.

Actus, in comœdijs & tragœdiis, certa ſpatia canticorum.

Hæc igitur tibi reliqua pars eſt, hic reſtat actus: in hoc elaborandum eſt, ut remp. conſtituas. pro Marcel. Itaque primum illum actum iſtius uitæ turpiſſimum prætermittam. 3. Ver. 21. Extremum actum tamquam ab inerti poeta eſſe neglectum. Cat. 5. Neque enim hiſtrioni ut placeat, peragenda eſt fabula, modo in quocumque fuerit actu probetur. de Sen. 63. Quis dubitaret, cum uideret, &c. qualis iſte in quarto actu improbitatis futurus eſſet? 4. Ver. 12. Secernas hanc quaſi fabulam rerum euentorumq. noſtrorum: habet enim uarios actus multaſq. actiones & conſiliorum & temporum. fam. 5. ep. 12. 20.

Actuoſus.

Virtus autem actuoſa. de Nat. 1. 78. Actuoſæ partes orationis duæ. Or. 69.

Actuoſe.

Quid petam præſidij? quam leniter? quam remiſſe? quam non actuoſe? 3. de Or. 57.

Actio.

Eſt enim actio quaſi ſermo corporis. 3. de Or. 223. Eſt enim quaſi corporis quædam eloquentia, quum conſtat e uoce atq. motu. Or. 30. Actio eſt in auctorem præſentem his uerbis, quandoquidem te in iure conſpicio. pro. Cæc. 39 Accedit a. non tragica, nec ſcenæ, ſed modica iactatione corporis, &c. in Or. 47. Hic dies, meaq. contentio atq. a. ſpem primum pop. Rom. attulit libertatis recuperandæ. fam. lib. 10. 28. 4. Actio, lumen orationis. Or. 143. Quæro ſine aliqua huius rei a. an nulla. pro Cæc. 24. Actio bona, mala. Acad. q. ed. 2. lib. 1. 27. Cauſſæ a. maxime debilitatur loco. pro Deiot. 3. Actio ciuilis & priuatum ius. in Ver. 57. Actio Cn. Pompeii habebat & in uoce magnum ſplendorem, & in motu ſummam dignitatem. de Cl. Or. 129. Actio conſiderata. Off. 1. 223. Diſperſione enim conſulum a. de pace ſublata. fam. 9. ep. 18. 4. Mihi omnino non ueuit in mentem quæ poſſit a. eſſe de pace, quum illi certiſſimum ſit ſeſe poſſe ſpoliare exercitu & prouincia. Actio fatur. 3. ad Her. 78. Gratiarum a. gratulatioq. ad Brut. 3. 3. Actio honeſta non ineſt in primis naturæ conciliationibus, ſed conſequens eſt, & poſt oritur de Fin. 3. 18. Actio mentis atque agitatio in deo. de Nat. 11. Inde illa actio: ope, conſilioque tuo furtum factum eſſe aio. de. Nat. 74. Actio, inquam, in dicendo una dominatur. 3. de Or. 117. Actio in M. Antonio ſingularis. Brut. 73. Actio in perfecto oratore qualis eſſe debeat. Or. 31. & 33. Actio enim iniuriarum non ius poſſeſſionis aſſequitur, ſed dolorem imminutæ libertatis, iudicio pœnaq. mitigat. pro Cæc. 16. Maxima a. repugnare uiſis, obſiſtere opinionibus, aſſenſus lubricos ſuſtinere. Acad. ed. 2. lib. 2. 99. Actio omnis animi eſt. 3. de Or. 222. Actio omnis huius anni confecta. 3. Att. 31. Dolabellæ & prima a. & hæc contra Antonium concio, nihil profeciſſe permultum uidetur. Att. 14. 318. 6. Nec a. illarum rerum aperta petulantia uacat, nec oratio obſcenitate. Off. 25. Acad. ed. 1. lib. 2. 57. Cognitio contemplatioq. naturæ manca quodam modo atque inchoata ſit, ſi nulla a. rerum conſequatur. 1. Off. 215. Actio ſine eloquentia eſſe poteſt, non contra. Or. 31. Actio uaria, uehemens, plena animi, plena ſpiritus, plena doloris, plena ueritatis. 2. de Or. 41. Ad eas res parandas tuendaſq., quibus actio uitæ continetur. 3. Off. 26. Actio, pro facinore egregio, uel re geſta. 1. fam. 30. Locum autem actionis, opportunitatem temporum eſſe dicunt. Off. 24. Actionis quæſtio quæ ſit. Top. 43. Actionis quæſtionum duo genera. Top. 46. Sunt iura, ſunt formulæ, de quibus rebus conſtitutæ, ne quis aut in genere iniuriæ, aut ratione actionis errare poſſit. pro Q. R. 49. Actionis ſpecies duæ. Partit. 34. Actionis ſpiritu carent libri. Or. 70. Actionis utilitas. Or. 21. Actionis utilitas, & tractatio. Partit. 14. Actioni omnia tribuit Demoſthenes. Or. 31. Quid deniq. ad ius ciuile, aut ad actoris actionem & animaduerſionem ages? pro Cæc. 26. Anquirit animus & formam, & uitam, & actionem mentis, atq. agitationem in deo. de Nat. 1. 65. Gratiarum actionem a te non deſiderabam. ep. 154. Nec enim tanta neceſſitudo, quanta, &c. deſiderare uidetur gratiarum actionem. ep. 158. Edixit ſeſe iudicium iniuriarum non daturum: quidquid ab eo peteretur, iudicem de ſua cohorte daturum: ipſi autem nullius actionem rei ſe ſe daturum. 4. Ver. 27. Prætor aſſeuerat ſerius rei in primis actionem eſſe daturum. in Ver. 121. Actionem ullius rei poſſe in eo eſſe, qui nullam rem aſſenſu ſuo comprobet, negant Stoici. Acad. ed. 1. lib. 2. 98 Ex eoque ingenia, mores, animum, corpus, actionem uitæ, caſus cuiuſque euentus fingi. Diu. 134. Si qui me exire domo mea coegiſſent armis, haberem actionem: ſi qui introire prohibuiſſent, non haberem? pro Cæc. 25. Hanc puto me habere actionem, ut per interdictum, meum ius teneam, atque tuam iniuriam proſequar. pro Cæ. 23. Tu actionẽ inſtituis, ille aciem inſtruit. pro Mur. Diem mihi, credo, dixerat, multam irrogarat, actionem perduellionis intenderat. pro Mil. 28. Quare aut muta actionem, aut noli mihi inſtare ut iudicem. pro Cæ. 6. Actionem eius rei poſtulare. 4. Ver. 43. Eius rei ius actionemq. quærimus. pro Cæc. 190. Vitæ modum actionemq. quærere 5. Tuſc. 94. Qui de ſua parte decidit, reliquis integram relinquit actionem. pro Q. Roſc. 20. Quum de ſua parte Roſcius tranſegit cum Flauio, actionẽm tibi ſuam reliquit, an non? pro Q. Roſ. 31. Actionem omnem ſuſcipiam. 14. Att. 15. Vt uns iudicetis huius rei interdictum, atque actionem in mentem maioribus noſtris non ueniſſe. pro Cæci. 292. Eam partem animi, quæ ſenſum habeat, non eſſe ab actione corporis ſeiugatam. de Diu. 95. De actione uitæ deorum multa dicuntur. de Na. 1. 2. Alter iniquum putabat plus ſecum agi, quam quod eſſet in actione. 1. de Or. 79. pro Mur. 26. Virtutis enim laus omnis in actione conſiſtit. 1. Off. 30. In omni actione ſuſcipienda, tria ſunt tenenda: primum, ut conſilio, non cupiditate ſuſcipiatur: deinde, ut quantum oportet curæ adhibeatur: tum, ut mediocritas ſeruetur. Off. 1. 195. Actione expoſtulare. 5. fam. 24. Priuat deos omni procuratione atque actione Epicurus. 2. de N. d. 63. id eſt, deos agere aliquid negat Epicurus. Nam omnibus quum ſunt exceptæ pecuniæ, ciuili fere actione & priuato iure repetuntur. 1. Ver. 10. Spoliat deos motu & actione diuina. 2. de Nat. 142. Actiones a Cn. Flauio primum expoſitæ. 1. de Or. 91. Conſentaneæ appetitionibus actiones. 2. de Nat. 83. Actiones utrum conſentaneæ. de Fin. 5. 56. Actiones uentribus congruentes. de Fin. 5. 54. Actiones multæ prætorijs exceptionibus excluduntur. de Inu. 262. Actiones rerum periculoſæ, partim iis ſunt (periculoſæ) qui eas ſuſcipiunt, partim reip. Off. 1. 117. Actiones præclaræ illius ee. Att. 27. Ironice dictum. Omnino ſi quidquam eſt decorum, nihil eſt profecto magis, quam æquabilitas uniuerſæ uitæ, tum ſingularum actionum 1. Off. 156. Quos ego habui omnium mearum actionum monitores. in Salluſt. 7 Actionum ordo talis eſt adhibendus, ut ſicut in oratione conſtanti, ſic in uita omnia ſint apta inter ſe & conuenientia. Off. 1. 199. Actionum præco. 1. de Or. 121. Nec uero pauci ſunt auctores, Cn. Flauium ſcribam faſtos protuliſſe, actioneſque compoſuiſſe. Att. 6. 111. 18. Neq. conſtituere litium actiones malebat, quam controuerſias tollere. 9. Phil. 164. Quamquam tum quidem uel aliæ quæpiam rationes honeſtas nobis, & curas & actiones cateur. fam. 9. ep. 5. 8. 7. Me & congreſſus Cæſaris ſtimulat, & primus eius actiones horreo. Att. 351. Mandare ſcriptis actiones ſuas. 2. Off. 4. Si modo contra alienam potentiam, non pro ſua, ſuſcepit eas actiones. In epiſt. ad Brut. 16. 13. Actiones in iure uerſari. 2. de Inu. 163. Actiones uideri. 2. de Inu. 222. Pueris non omnem licentiam damus, ſed eam quæ ab honeſtatis actionibus ſit nõ aliena. Off. 21. In actionibus cum populo primũ & maximum eſt, ut uis abſit. 3. de Leg. 36. Quæ autem Zeno dixiſſet a noſtris, ut in actionibus præſcribi ſolet, de re eadem fecit alio modo. 5. de Fin. 152. Expoſitis a Cn. Flauio primum actionibus, nulli fuerunt, qui illa artificioſe digeſta generatim componerent. 1. de Or. 91. Qua denique facilitate, qua humanitate tulit contentionem meam pro Milone aduerſante interdum actionibus ſuis? 3. ep. 10. 34. Gloria militaris ueſtris formulis atq. actionibus anteponenda eſt. pro Mur. 26.

Actito.

Etiam M. Pontidius municeps noſter multas priuatas cauſſas actitauit. de Cl. Or. 32.

Actor.

Non inuentor, aut compoſitor, aut actor, hęc complexus eſt omnia, &c. in Or. 33. Neque actor ſum alienæ perſonæ, ſed auctor meæ. de Or. 226. Actor egregius L. Saturninus. de haruſp. reſp. 37. Actor enim & moderator attingit non modo mentem ac uoluntates, ſed pæne uultus eorũ, apud quos agit. 3. de Leg. 57. Ludius nõ ſolũ ſpectatur, ſed & actor & acroama. pro Sext. 25. Actor querellarum. pro Flac. 42. Actor rerum, orator uerborum. 3. de Or. 32. Dux & a.-

& auctor & actor illarum rerum fuit. pro Sext.52. Eodem anno etiam Moloni Rhodio Romæ dedimus operam, & actori ſummo cauſſarum & magiſtro.in Brut.170. Actorē cauſſæ alicui accedere. 2.in Ver.2.Tamquam poetæ boni & actores induſtrij ſolent: ſic tu in extrema parte & concluſione muneris ac negotij tui diligentiſſimus ſis.Q.fr. lib.1.t.68. Geſtus pęne ſummorum actorum. de Or.95.In theatro actores malos perpeti.1.de Or.58.

Actuarium.

Quid duro tempore anni actuaria fore cenſes? Att.10.203.6. Actuarijs autem minutis Patras accedere ſine ijs impedimentis, non ſatis eſt uiſum decorum.Att.5.14.

Actuariolum.

Actuariolum.10. Att.39. ideſt, parua nanis celeris. Vſque ad 111.Kalendas exſpectabo tuas litteras, deque Torquati actuariolo ſciturum puto. Att.16.336.10. Hæc ego conſcendens e Pompeiano actuariolis tribus, decem ſcalmis.16.Att.9.

Agito.

Aquila inſectatur, & agitat alias aues. Diu.138. Sed non licet, agitat rem militarem, inſectatur totam hāc legationem.pro Mur. 18. Furiæ agitant & inſectantur impios. de leg.163. Tamen eos agitant furiæ, nec uſquam conſiſtere patiuntur. pro S.R.29. Poſt illa tempora quicumq. remp.agitauere.in Catil.Habet enim nihil aliud quod agitet in mēte.1.de Nat.157. Vt eos agitent, inſectenturq. furiæ, non ardentibus tædis, ſicut in famulis, ſed angore conſcientiæ, fraudiſq. cruciatu.1.de Leg.58. Agitare aliunde.Tuſc. 1.44. ὑπὸ ἄλλου κινεῖσθαι Quod ſi ille hoc unū agitare cœperit, eſſe aliquod genus *cogendæ* pecuniæ, &c.5.Ver.192.In hoc genere, ut ſit plena locutio, ſubauditur Mēte uel Animo. Sæpius aliquem agitare.14.Att.38.Agitare, pro increpare. Excitare & agitare feras. Off.65. Agitare legem.1.Attic.62. Agitare & exquirere rationes. Tuſc.5.49. Vos & ſæpius eandem rem animis agitare, & diutius uno quoque de teſte cogitare poteſtis. pro Font.11. Cuius nomine *apud Siculos* dies feſti agitantur.4. Ver.78. Agraria lex a Flauio *trib.pleb.* uehementer agitabatur auctore Pompeio. Att.18. Nec tamen uideo quomodo non uereatur iſte deus beatus, ne intereat, quum ſine ulla intermiſſione pulſetur, agiteturq. atomorum incurſione ſempiterna.1.de N.d.157. Agitari & exercitari curis de ſalute patriæ.Som.32.Atomos pellere ſe ipſas, & agitari inter ſe concurſu fortuito. de Nat. deor.23. Agitari pulſu extremo. Tuſc.q.1. 45.Agitari impulſu externo. Som.32. Agitari & perterreri furiarū tædis ardentibus. pro Roſc.A.40. Suntne igitur inſidiæ, tendere plāgas, etiamſi excitaturus non ſis, nec agitaturus? 3. Off.89. Alterius *mens rationibus* agitandis exquirendiſque alebatur cum oblecta*tione* ſolertiæ: qui unus ſuauiſſimus paſtus animorum.5.Tuſc.94. *de Archimede.*

Agitans.

Naturæ iſta ſunt, Balbe, naturæ non artificioſe ambulantis, ut ait Zeno, ſed omnia cientis & agitantis motibus & mutationibus ſuis.9.de Nat.37. Quod ſi rationem habeant a natura menti datā, & acrem & uigentem, celerrimeq. multa agitantem, &, ut ita dicam, ſagacem.2.de Fin.39.

Agitatus.

Sunt autem optimæ curæ de ſalute patriæ: quibus agitatus & exercitatus animus, uelocius in hanc ſedem & domum ſuum peruolabit.de Som. Scip.32. Immoderate agitatus. de Vni.11. Ado*ptio Theophanis* agitata eſt.pro Balb.46.Res agitata in concioni*bus, iactata* in iudicijs, commemorata in ſenatu.pro Clu.2. Sententiam *dixi*, quæ erat ſuperioribus diebus agitata in ſenatu. pro Dom.ad *Pontif.*7.Orat atque obſecrat, ut multis iniurijs iactatam atque agitatam æquitatem, in hoc tandem loco conſiſtere & confirmari patiamini.pro Quinct.6. Ea certe debemus effugere, quæ a te maxime agitata ſunt.in Acad.Verum enim oratori, quæ ſunt in hominum uita, omnia quæſita, audita, lecta, diſputata, tractata, agitata eſſe debent.3.de Or.31. Eſt uiri magnamini, rebus agitatis punire ſontes, multitudinem conſeruare.Off.60.

Agitatio.

Tum agitatio mentis, quæ numquam acquieſcit, poteſt nos in ſtudijs cogitationis, etiam ſine opera noſtra continere.1. Off.27.& 29.& 3.5.Agitatio ſtudiorum. Cat.21. Nec enim ille externus & aduenticius habendus eſt tepor: ſed ex intimis maris partibus agitatione excitatus.2.de Nat.39.Naturam autem eam dico, qua nūquam animus inſiſtens agitatione & motu eſſe uacuus poteſt.2. *Diu.*131.Agitatione & motibus linguæ cibus detruditur, depelliturque.2.de Nat.252.Ita fit ut agitatione rerum ſit infinita cognitio.de *Or.*151.Quod enim fretum, quem Euripum, tot motus, tantas, *tam uarias habere* putatis agitationes fluctuum, quantas perturbationes, &c.pro Mur.34.

Agitator.

Nec eſt melius quidquam, quam ut Lucullus ſuſtineat currum, equoſque, ut bonus ſæpe agitator.Att. lib.13.278.3. Ego enim ut agitator callidus, prius quam ad finem ueniam, equos ſuſtinebo: eoque magis, ſi locus is, quo ferentur equi, præceps erit.Acad. ed.1.lib.2.85.

Ah.

Ah, patres conſcripti, non ego mihi illum iniquum eiero, uerum omnibus.2. de or.157.

Aio.

Aio te Aeacida Romanos uincere poſſe. Diu.132.Diogenes ait, Antipater negat.3.Off.123.Aiunt, dicunt, dicitur, prædicant.pro Pomp.8.Et docebo ſus (ut aiunt) oratorem eum, quem cum Catulus nuper audiſſet, fœnum alios aiebat eſſe oportere.2.de Or.129. Iſte claudus (quomodo aiunt) pilam retinere.in Piſ.54. Vos oro & obteſtor, iudices, ut totam cauſſam quammaxime intentis oculis (ut aiunt) contemplemini.pro Fla.20.Quaſi ego id curem, quid ille aiat aut neget.2.de Fin.112. Vt neque neget aliquid, neque aiat. 4.Acad.186.Ain? pro aiſne? Or.86. Ain tu? Att.lib.6.111.29. Ain tu? uerum hoc fuit? ſine me? Att.12.236.1. Ain tandem? 3.de Leg. 20.fam.9. 21.1. Contraria aientibus inquit. Top.24. Quid ergo Aius iſte loquens, quum eum nemo norat, & aiebat & loquebatur, & ex eo nomen inuenit, &c.2.Diu.105.

Ala.

Quomodo enim ueſter Axilla ala factus eſt, niſi fuga litteræ uaſtioris? Orat. 85. Ala, pro axilla.Ala legionum.Att.11.218.3. Offic.264 Quo in bello Pompeius te alæ alteri præfecit. Off.42. Galli cantu, plauſuque premunt alas.Diu.120.

Alarius.

Alarij milites.2.fam.37. Quod autem meum erat proprium, ut alarijs tranſpadanis uti negarem; id etiam populo ſe remiſiſſe ſcribit.fam.2.38.

Alabaſter.

Quibus etiam alabaſter plenus unguenti putere uidetur. 2. Acad.

Alacer.

Alacer atque lætus Catilina. pro Mur.46. Vultus alacer.1. de Or.91 .Os alacre.1.de Or.91.Alacris exſultat improbitas in uictoria.1.Att.40. Equum alacrem lætus aſpexit.1. Diu.126. Erectum & celſum alacri & prompto ore ac uultu, huc atque illuc intuentem.1.de Or.91.Alacres animo ſumus, ut & ceteri nos cognoſcāt. 5.fam.35.id eſt, magna animi alacritate contendimus. Alacres & erectæ uadunt ut alteri noceant. ad Her. 11. Quartus locus per quem demonſtramus multos alacres exſpectare quid ſtatuatur, ut ex eo, &c. de Inu.60. Quum legiones ſcribat Cato ſæpe alacres in eum locum profectas.1.Tuſc.162. Alacrior ad tutandam rempublicam.in Som.8.Si huic ſit remiſſum, multos alacriores ad maleficia futuros. ad Her.15. Alacriorem facias fructum reliquum.10. fa.14.

Alacritas.

Alacritas aliquid agendi.4.Phil.152.Alacritas animi ad poema ſcribendum neceſſaria.3.Q.fr.29.Canum alacritas tanta in uenando, quid ſignificat aliud, niſi ſe ad hominum commoditates eſſe generatos? 2. de Nat.237. Cupiditas auide ſemper aliquid expetens, & inanis alacritas; id eſt lætitia geſtiens, non multum differunt ab amentia.4. Tuſc.55. Quæ lætitia ſenatus, quæ alacritas erat? ad Brut.91. Addis mihi ſcribendi alacritatem. Att.lib.16.7. Affert mihi alacritatem ſummam reipub. defendendæ frequentia ueſtrum incredibilis.4.Phil.Fert alacritatem cupiditas.4.Tuſc.53. Opus eſt quadam animi alacritate.Q.fr.326.Qui & ſumma uoluntate ceſſerit, & egregia animi alacritate abfuerit. fam.1.ep.9.55. Alacritate fatali geſtire.Tuſc.4 29.Vir igitur temperatus, cōſtans, ſine metu, ſine ægritudine, ſine alacritate, nulla libidine uexatus. in Tuſcul. Galli uictoris alacritate & quaſi lætitia ad canendum excitantur.2.Diu.84.

Alaudæ.

Alaudæ ab Antonio iudices lecti.5. Phil.172. Huc accedunt alaudæ, ceterique ueterani, ſeminarium iudicum tertiæ decuriæ: qui ſuis rebus exhauſtis, beneficijs Cæſaris deuoratis, fortunas noſtras concupierunt.13.Phil.344.Antonius cum legione alaudarum in urbem pergit.Att.257. Anteſignanos & manipulares & alaudas iudices ſe conſtituiſſe dicebat.5.Phil.172.

Albeolus.

Aut albeolum proſcere, aut quærere quempiam ludum.5. de Fin.100.

Album.

Album. 2. de Or. 28. dicitur tabula, in qua ſingulorum annorũ acta literis mandabantur a Pontifice maximo, proponebaturque domi eius, ut poteſtas eſſet populo cognoſcendi: iique nunc Annales maximi nominantur. Referre in album & proponere. 2. de Or. 28.

Albus.

Qui albus, aterue fueris, ignorans, fratris filium præteriit. in Ant. 1 8. Color albus, præcipue decorus, deo gratus eſt, cum in ceteris, tum maxime in textili. de Leg. 179. Quod quaſi autem album uidentur bene ſenticetem ciuem uidere. ep. 108. Quæ alba ſint, quæ nigra dicere. Diu. 110. Democritus alba & atra diſcernere non poterat. Tuſc. 250.

Albatus.

Quũ ipſe epuli dominus Q. Arrius albatus eſſet, tu in templum caſtoris te cum C. Fidulo atrato, ceteriſq. tuis furiis funeſtum intuliſti. in Vat. 24. Albatos diſcumbere moris fuit Romæ. in Vat. 24.

Albeſco.

Albeſcere & uibrare dicitur mare, quando a ſole collucet. Acad. ed. 2. lib. 2. 96.

Alea.

Quantum alii tribuunt tempeſtiuis conuiuiis, quantum denique aleæ, quantum pilæ: tantum mihi egomet ad hæc ſtudia recolenda ſumpſero. pro Arch. 9. Nõ proſpicitis aleam quamdã ineſſe hoſtis deligendis, præſertim quum res ipſa doceat? 2. Diu. 53. Quòd ſi uino & alea commeſſationes ſolum & ſcorta quærerent, eſſent illi quidem deſperandi. in Catil. 3. 21. Licinium de alea condemnatum colluſorem ſuum reſtituit, ut quod in alea perdiderat, beneficio legis diſſolueret. in Ant. 171. Homo nequiſſimus qui non dubitaret uel in foro alea ludere lege ea, qua eſt de alea condemnatus. in Ant. 175.

Aleator.

Aleatoris Placentini caſtra commemorabuntur. in Ver. 242. Ab aleatore. φυγῆς πάθος; Att. 221. In his gregibus omnes aleatores, omnes adulteri, omnes impuri, impudiciq. uerſantur. in Catil. 42. Domus erat aleatoribus referta, plena ebriorum. 2. Phil. 77.

Aleatorius.

Suggerebantur etiam ſæpe damna aleatoria. 2. Phil. 77.

Ales.

Inde eſt ales auis lato ſub tegmine cæli. de Nat. 48. Ales, nuncius iouis. in Arat. Alitis inuolatus. 6. fam. 51. Aues, & alites & oſcines, ut augures noſtri appellant. de Nat. 58. Anguas ingentes, alites iuncti iugo. 1. de Inu. 36. Vt tum hue, tum illuc uolitent alites. Diu. 1. 101. Alitum uolatus, ſuſtinet aer. 2. de Nat. 74. Aletrinum municipium pro Clu. 34.

Algeo.

Huius generis eſt pleniũ Næuius, & iocus eſt familiaris, Sapiens ſi algebis, tremes. 2. de Or. 158. Noſtri milites facile algere & eſurire conſueuerunt. ep. 125.

Algens.

Itemq. Lycurgi laboribus erudiunt iuuentutem uenando, currendo, eſuriendo, ſitiendo, algendo, æſtuando. 2. Tuſc. 59.

Alſius.

Nihil quietius, nihil alſius, nihil amœnius. Att. 4. ep. 77. 2. Iam apodyterio nihil alſius, nihil muſcoſius. Q. fr. 3. ep. 17. 9.

Algidus.

Algidus. in Or. 85. Mons ab orbe x. 1. paſſuum milibus diſtans: ab aſſiduo frigore ſic dictus.

Alienigena.

Alienigenæ dii. 2. de Fin. 42. Hoſtes alienigenæ. in Catil. 93. Alienigenarum uos hominum ſtudiis atque externa uirtute priuati. pro Balb. 19. pro Flac. 51. pro Deiot. 6. Poteſtis igitur iniquos, æquis, alienigenas domeſticis, &c. anteferre? pro Font. 19.

Aliptæ.

Sed nellem non ſolum ſalutis meæ, quemadmodum medici: ſed etiam ut aliptæ, uirium & coloris rationem habere uoluiſſent. fam. lib. 1. 9. 52.

Aliquando.

Et maxime ſi a. alio domino ſolita eſt frequentari. Off. 28. Sed ſi forte a. beneficii huius obtrectator extitiſſet. &c. pro Flac. 136. Vt a. ex eorum agris abirent. 5. Ver. 68. Collegi me a. & ita conſtitui, fortiter eſſe agendum pro Clu. 39. Spes eſt, & hunc miſerum atque infœlicem a. tandem poſſe conſiſtere. pro Quinct. 63. Voluntariis amicus mulieris, non neceſſitudine aliqua, ſed ficto officio, ſimulataq. ſedulitate coniunctus, magis opportuna opera nonnumquam, quam a. fideli. pro Cæc. 10. Sit diſcordiarum finis a. de haruſp. reſp. 42. Sed ne plura (dicendum enim a. eſt) 13. fam. 3. Tandem a. Quirites, &c. in Catil. 25. Non deſpero fore aliquem a. qui, &c. 1. de Ora. 48. Nũ hæc ex ullo audiuiſti a.? Acad. 4. Aliquando, id eſt olim, uel antea. fam. 20. Quod ſi eſſet a. futurum, ut aliquis de L. Flacci pernicie cogitaret, numquam tamen exiſtimaui, &c. pro Fla. 1. A. idque ſero, conuitio aurium, quum extorta mihi ueritas eſſet, uſum loquendi populo conceſſi, ſcientiam mihi reſeruaui. in Or. 91. Liceret ei dicere, honeſtatem a. cũ utilitate pugnare. 3. Off. Et a. miſeremini ſociorum, Iudices: & oſtendite, &c. 5. Ver. 50. Et te nonnumquam a me alienarunt, & me a. immutarunt tibi. fa. 5. ep. 54. Ex noſtro more aliquando, nõ rhetorico, loquimur. de Or. 96. Quis ciuis meliorum partium aliquando? pro Cœl. 79. Vt etiam beſtiæ, fame dominante, pleruq. ad eum locum, ubi paſtæ aliquando ſunt, reuertantur. pro Clu. 55. A. perorare coactus eſt. 4. Att. 4. pro, tandem. Velim a. puerum miſſas. Att. 195. A. non teniſſes. Att. 1. ep. 13. 10. Verum a. tamen. pro Quinct. 23.

Aliquanto.

Aliquanto amplius, quã ferre poſſent. 6. Ver. 67. Aliquanto minus. Att. 83. Et aliquanto ante conſtituere quid accidere poſſit. 1. Off. 114. Quum ille a. ante te prætorem eſſet mortuus. 4. Ver. 31. Cincius profectus eſt a. ante furorem Catilinæ. pro Syl. 177. Deinque a. in prouinciam iſte proficiſcitur prius quam opus eſſet: inm eſt. 3. Ver. 105. A. poſt iam argentaria diſſoluta. pro Cæc. 8. Poſtea a. ipſos iactare cœpit uehementius tempeſtas. de Inu. 51.

Aliquantum.

Quẽ ſi aſſequi poſſet, a. ab optimo tamen abeſſet. de Leg. 1. 6. Lectis tuis literis a. acquieui. ep. 51. Qui proceſſit a. ad uirtutis aditum. 3. de Fin. 74. Aurũ nauem euertat gubernator an paleæ, in re a. in gubernatoris inſcitia nihil intereſt. Parad 119. A. labefactata atque conuulſa. fam. lib. 5. 13. 3. Quod quale ſit, non tam diſtinctione, qua ſum uſus, intelligi poteſt (quamquam a. poteſt) quam communi omnium iudicio. 2. de Fin. 74. A. animi uidetur nobis attuliſſe Labienus. Att. 7. ep. 132. 8. A iam etiam nocus aſſume. fam. 7. ep. 26. Aliquantum ſpatii. 1. Off.

Aliquantulum.

Aliquantulum æris alieni. pro Quinct. 8. Deflexit enim iam a. de ſpatio curriculoq. conſuetudo maiorum. in Læl. 38. In mediocri figura uerſabitur oratio, ſi hæc a. demiſerimus, &c. ad Her. 26. Et de natura licet a. ducere ſuſpicionis. 2. de Inu. 141. Cum a. progreſſus eſſet. 1. de Diu. 25. Illius conatus aliquantulum repreſſi ſtem. 4. Ver. 45.

Aliquamdiu.

Ariſtum Athenis audiuit a. Acad. 41. Primus habebis: tamen id a. ſolus. Att. lib. 2. 87. 4.

Aliquammulti.

Sunt ueſtrum a. qui L. Piſonem agnouerunt. 6. Ver. 49.

Aliquis.

Si me uillicus tuus ſolus deieciſſet, non familia deieciſſet, ut opinor, ſed aliquis de familia. pro Cæ. 40. Atque is tamen aliquis, Ligarius non fuit. pro Lig. 14. Nullus priuatorum dolor bonorum erat aliquis. Att. 120. Aliqua reſp. 5. fam. 45 id eſt, non omnino perdita. Meum aliquod factum. pro, aliquod ex meis factis. ro. Att. 28. Num aliquod membrum tumidum ac turgidum non uitioſe ſe habet? Tuſc. 194. Demonſtratiuum genus eſt, quod tribuitur in alicuius certæ perſonæ laudem aut uituperationem. 1. de Inu. 21. Quid mihi tamquã alicui græculo quæſtiunculam ponitis? de Ora. 93. Quo die has Valerio dabam, exſpectabam aliquem meorũ. Att. 13. ep. 173. 1. Puto poſſe, & quidem aliquem de tribus nobis. 3. de Leg. 23. Meque, ut facis, uelis eſſe aliquem: quoniam qui fui, eſſe non poſſum. Att. 47. Vnum aliquem nominate. pro. Clu. 147. Timide tamquam ad aliquem ſcopulum libidinis, ſic tuam mentem ad philoſophiam appuliſti. de Or. 222. Ad unum aliquem confugere uirtute præſtantem. 2. Off. 58. Eſt conſuetudo Siculorum, ut nonnumquam eximant unum aliquem diem, aut ſummum, biduum ex menſe. 4. Ver. 90. Itaq. fac ut me uelis eſſe aliquem: quoniam qui fui, & qui eſſe potui, iam eſſe non poſſum. Att. 3. ep. 56. id eſt, uelis eſſe me non prorſus obſcurum & abiectum. Aliquam excellentem ac præſtantem naturam eſſent ſuſpicati. de Nat. 1. 71. Sed geſta res ex ſpectatur quam quidem aut iam eſſe aliquam, aut propinquare confido. ep. 187. Alicuius facti ſi non bonam, at aliquam rationem afferre. in Ver. 192. Benedicere non habet definitam aliquam regionem. de Or. 109. Si modo uelint aliqua ex parte liberaliter uiuere. in Lælio, 72. pro Clu. 53. fam. 9. 28. Leonidas, Epaminondas, tres aliqui aut quattuor. 2. de Fin. 1 0.

Aliquid.

A ſum ego quoque 6. fam. 50. A. ſumus in dicendo. 4. Att. 7. Aliquid ſine. 15. Att. 37. Et ea eo quod ipſe poteſt in dicendo, aliquan tulum remittet: ut tu tū a. eſſe uideare. 1. Ver. 26. id eſt, aliqua ſis exiſtimatione præditus. Multi ſine doctrina, a. omnium generum atque artium conſequuntur. de Or. 112. Aliquid te adiuuabunt. 4. fam. 13. id eſt, aliquantulum. Nunc eadem illa, quid Brutus cogitet, aut ſi aliquid egit, &c. Att. 278. Etſi tuæ literæ recte ſperare iubēt, tamen exſpecto recens aliquid. Att. 208. Ego tibi aliquid de meis ſcriptis mittam. Att. l. 1. 11. 25. Et Cæcilius tum denique ſe aliquid futurum putet, ſi Halienus minus uehemens fuerit. 1. Ver. Cū machinatione quadam moueri aliquid uidemus. de Nat. 45. Graue eſt enim homini pudenti petere aliquid magnum ab eo, de quo ſe bene meritum putet. fam. lib. 2. 5. 3.

Aliqua.

Cupere aliqua euolare, ſi poſſet. 3. Ver. 47.

Aliquiſpiam.

Atque ille etiam, ſi aliquiſpiam ui pelleretur ex hac urbe, facile pateretur. alias, alia quapiam ui pro Sext. 17.

Aliquot.

Aliquot anni ſunt, quum, &c. Att. 9. ep. 185. 3. A. ſumnia uera. 1. Diu. 193. Quorum diſciplina extincta eſt quodammodo, quum a. ſecula in Italia Siciliaque uiguiſſent. de Vni. 2. A. epiſtolas accepi a te uno tempore. fam. 7. ep. 12. 1.

Aliquoties.

Quamquā a. ei ſcripſeram, ſacerdotem, &c. ad Brut. 30. A. ad ſocios literas de iſtius iniurijs miſerat. 4. Ver. 123. A. tā iſte locus a te tactus eſt. de Leg. 171. Quod ego non crederem, niſi a. ex ipſis aratoribus audiſſem. pro Font. 281. M. Iunius qui hanc cauſſam a. apud te egit. pro Quinct. 1.

Alius.

Alius alio grauius atque ornatius de mea ſalute dixit. pro Sext. 63. Alius alio plus habet uirium. 1. de Leg. 4. Ego ſolus alius ſum. 15. Att. 4. id eſt diuerſus. Non alius eſſem, atque nunc ſum. fam. lib. 1. 9. 8. Hic tum alius ex alia parte, &c. in Ver. 89. Non enim alia cauſſa eſt æquitatis in uno ſeruo & in pluribus. pro Cęc. 42. Alia cauſſa eſt eius qui calamitate premitur, & eius qui res meliores quærit nullis rebus ſuis aduerſis. 2. Off. 89. Lux longe eſt alia ſolis & lychnorum. pro Cœl. 52. Vim quandam eſſe aiunt ſignifero in orbe, qui Græce ζῳδιακὸς dicitur, talem, ut eius orbis unaquaque pars alia alio modo moueat immutetque cælum. 2. Diu. 133. pro Dom. 126. Nec erit hæc ratio alia Plancio ac Laterenſi. pro Plan. 269. Virtus habet plures partes, quarum alia eſt ad laudationem aptior. de Or. 149. Totum eſt aliud. 13. Att. 22. Nec aliud a libertate. 11. fam. 4. id eſt, niſi libertatem. Quid eſt aliud gigantum more bellare cum dijs, niſi naturæ repugnare? de Sen. 6. Sed naturas eſſe diuerſas, ut aliud equo ſit natura, aliud boui, aliud homini, & tamen in omnibus ſumma communis. 5. de Fin. 44. Sed, ut aliud ex alio, mihi non eſt dubium, quin quod Græci καθῆκον, nos officium. Att. l. 16. 36. id eſt, alius ſermo ex alio. Aliud ex alio me quotidie impedit. 9. fam. 45. Ideo multa cōiecta ſunt, aliud alio tēpore. Q. fr. 3. 17. 28. Amare autem nihil aliud eſt, niſi eum ipſum diligere, quem ames. Læl. 83. Ita nihil aliud eſt diſcere, niſi recordari. Tuſc. a 60. Aliud eſt male dicere, aliud accuſare. pro Cœl. 38. Poteſt enim non ſolum aliud mihi ac tibi, ſed mihi ipſi aliud alias uideri. in Or. 140. Sed ſi eadem hora aliæ pecudis iecur nitidum atque plenum eſt, aliæ horridum & exile, quid eſt quod declarari poſſit habitu extorum & colore? 2. Diu. 46. Aliæ, genitiuus fœm. gen. Habes Sardos uænales, alium alio nequiorem. fam. 7. ep. 25. 5. Si uerū eſt Q. Fabium Labeonem, ſeu quem alium, &c. 1. Off. Venio ad epiſtolas tuas, quas ego ſexcentas uno tempore accepi, aliam alia iucundiorem. Att. 7. ep. 122. 3. Ex alio in aliud uiciſſitudo atque mutatio 5. Tuſc. 99. Cum aliud diceret, atque ſentiret. Acad. ed. 1. l. 2. 56. Simia, quam rex Moloſſorum in delicijs habebat, & ſortes ipſas, & cetera quæ erant ad ſortem parata, diſturbauit, & aliud alio diſſipauit. 1. Diu. 120. id eſt, omnia uarios in locos diiecit. Aliud tu hunc ſum in hac cauſſa iudices, atque ego exiſtimem. Att. 218. Quid ergo hi poſſunt aliud iudicare, ac iudicarunt? Aliud in alio peccare 9. Att. 55. Sed aliud quiddam longe, aliud, Craſſe, quærimus. Ora. 104. Aliud ex alio quærere 1. de Leg. 15. Att. 16. ep. 318. 2. Aliud ſtans, aliud ſedens, de republica ſentit. Sall. in Cic. 271. Aliis ex parte, geminatum. 10. Att. 8. Noſtra factum eſſe negligentia, ut longe alia in fortuna eſſet, atque eius pietas ac dignitas poſtulabat. fam. l. 14. 11. 2. Comparationum duo genera ſunt: unum de eodem & alio: alterum de maiore & minore. Top. 45. Eadē res ſæpe aut probatur, aut reijcitur, alio atque alio elata uerbo. in Or. 42. Si liceret alio modo, ac nunc agendum eſt. Att. 7. 113. 6. Quid ſignare alij melius, quam alij dicant de Leg. 172. Alij ueluti anſeres ſunt, qui tantummodo clamant, nocere non poſſunt: alij canes, qui & latrare & mordere poſſunt. pro Sex. Roſ. 34. Cauſſæ aliæ ex alijs aptæ. Tuſc. 242. Quum communiter quædam de omnibus præcipi poſſint, ſeparatim quoque aliæ ſunt cuiuſque generis, & diuerſæ præceptiones. 2. de Inu. 129. Viderisne quanta ſeries rerum ſit, atque ut ex alio alia nectantur? de Leg. 166. Alia, & bona, & mala uidentur Stoicis, & ceteris gentibus, de Or. 149. Aliorum boni electoras. 4. ad Her. 145. id eſt, qui ab alijs bene eligant. Nos autem quantum in utroque profecerimus, aliorum ſit iudicium. 1. Off. 6. Vt ipſi inter ſe, alij alijs prodeſſe poſſent. 1. Off. Aliud alijs uidetur optimum. de Or. 200. Diuitias alij præponunt, bonā alij ualetudinem, alij potentiam, alij honores; multi etiam uoluptates. Læl. Alios, reliquos, ceteros. de Som. 128. Alias res agere. pro Roſc. Am. 36. Rerum cauſſas alias ex alijs aptas & neceſſitates uexas uidet. 5. Tuſc. 100. Tam te has phaleras a Philarcho Centuripino abſtuliſſe dicebant, quam alias item nobiles ab Ariſto Panormitano, quam tertias a Crauppo Tyndaritano. 6. Ver. 24. Alius, pro Alter, ſiue Secundus. Alia dicere ac ſignificare. de Or. 162. In alia omnia diſcedere. 10. fam. 26. In alia omnia ire. 1. fam. 5. Vt nihil inter ipſos ab alijs ad alios manare poſſit. de Som. 129. Aliquem ita labi, ut alijs miſerandus, alijs irridendus eſſe uideatur. de Or. 98. Quomodo autem diſtingui poſſunt uera ſomnia a falſis, quum eadem & alij aliter euadant, & iiſdem non ſemper alio modo? 2. Diu. 218. In alijs rebus uerſor atque in. de Leg. 172.

Alias.

Mutari etiam mores hominum ſæpe dicebat, a. aduerſis rebus, alias ætate ingraueſcente. in Læl. 32. Nemo poteſt a. beatus eſſe, a. miſer. de fin. 83. Quorum deſcriptus ordo, a. alia terminatione cōcluditur. de Or. 226. Ornamentis iiſdem uti fere licebit, a. contentius, a. ſummiſſius. 3. de Or. 117. Vt uterque noſtrum eadem de re a. aliud defendat. 2. de Or. Alij enim ſunt a. noſtrique familiares fere demortui. Att. 259. Si umquam in dicendo fuimus aliquid, aut etiam ſi umquam a. fuimus, tum profecto, &c. Att. 54. Sed a. iocabimur. ep. 102. Geminatio uerborum habet interdum uim, leporem a. 3. de Or. 124. A. ita loquor ut conceſſum eſt, a. ut neceſſe eſt. de Or. 281. Terra numquam ſine uſura reddit quod accepit, ſed a. minore, plerumque maiore cum fœnore. de Sen. 87. Ex quo intelligitur qualis ille ſit, quem tum moderatum, a. modeſtum & temperantem, a. conſtantem continentemque dicimus. Tuſc. 216. Sed hæc a. pluribus. Diu. 109. Et ex iiſdem illis locis interdum concludere, relinquere a. alioque tranſire. de Or. 124. A. reuocabat, a. decernebat. Ver. 102. Idque cum ſæpe a. tum apud centumuiros in M. Curij cauſſa cognitum eſt. in Brut. 75. Quorum pater & ſæpe a. & maxime cenſor ſaluti reipublicæ fuit. 1. de Or. 20. Hoc ad te ſcribam a. ſubtilius. Att. 8. Huic epiſtolæ, quam tu miſiſti, reſcribā a. nūc alijs malo. Att. 210. Cum in huiuſmodi cauſſis alias ſcriptū, alias æquitatem defendere doceamur. de Or. 106. Itaque & illi a. aliud iidem de rebus & ſentiunt & iudicant. 2. de Or. 17. Atque hic item ut in noſtra perſona licebit alias ſingillatim tranſire omnes argumentationes. 1. de Inu. 111.

Alibi.

Illud ſit diſputatum, non ineſſe in his propriam, quæ nuſquam a. eſſet, nota & certi notam. 4. Acad. 185.

Alicubi.

Ita, ut ſi ſaluus ſit Pompeius, & conſtiterit a. Att. 9. 181. 13. Omnino mallem, & magis erat tuū, ſi iam te craſſi agri delectabant, hic a. in Cruſtumino, aut in Capenati paraniſſes. pro Fla. 56.

Alicunde.

Alicunde arripere aliquid. de Or. 107. Omnis enim uis eſt, quæ periculo aut decedere nos a. cogit, aut prohibet accedere. pro Cęc. 34. Siquando his ludentes minamur præcipitaturos a. altunda extimeſcunt. 5. de Fin. 55. Non quæſiuit procul alicunde. 4. Ver. 34.

Alienus.

Non placuit ei dare, cui conſtituerā, quod erat alienus. 10. Att. 37. Cato a Murena nulla re umquā a. fuit. pro Mur. 137. Letilius quidam, homo nō a. a literis. 4. Ver. 45. Alienus a ſanitate. pro Syl. 62. Mouet etiam nauigationis labor, a. non ab ætate ſolum noſtra, uerum etiam a dignitate. Att. 16. 333. 4. Principio in phyſicis, quibus maxime gloriatur, primum totus eſt a. l. 1. de Fin. 13. Alienus, pro, incommodus. 1. Att. 1. Aliena res noſtris ætatibus. 14. Att. 19. Aliena copulationis alterius materiæ materia. de Vni. 27. Id ab hoc alienum eſt. pro Plan. 259. Id dicit quod illi cauſſæ maxime eſt alienum. pro Cęc 289. Sum admiratus, te, quidquam a me commiſſum, quod eſſet alienum noſtra amicitia, credidiſſe. fam. 11. 27. 12. Alienum iter, id eſt, non neceſſarium. pro Mil. 39. Alienum tempus, id eſt, minus commodum. pro Mil. 12. & 3. Ver 99. & 12. fam. 56. Alienum tempus rei alicuius faciendæ. 7. Fam. 35. Vt tuum factum, alieni hominis, meum uero coniunctiſſimi & amiciſſimi eſſe

eſſe uideatur.fam.lib.3.6.9.Alienæ domi eſſe.1.Tuſc.81.Non uereor, ne quis alienum animum me habuiſſe a cauſſa nobilitatis exiſtimet.pro S.R.41.Te a ſuis commodis alienum non futurum. de Pet.conſ.35. Si Polemoneus peccat Stoicus,rei falſæ aſſentiens, num quidem nihil eſſe dicitis a ſapiente tam alienum ? 4.Acad. 240.Neque hoc alienum ducunt maieſtate ſua. Diu.1.73.Negant enim id eſſe alienum maieſtatis deorum. Diu.2.81. Alieno animo eſſe ab aliquo.pro Deiot.15.& 16.Itaque ciues potiores ſunt, quã peregrini:& propinqui quã alieni.in Læl.Alienę res.in Læl.1.Off. 44. Aliena firmæ & conſtantis aſſenſionis. Acad.q.ed.2.lib.1.30. ἰδ λωισομὸς,eſt ἀλλότρια τῆς βεβαίας δι' ἀκινήτου συγκαταθέσεως. Difficilis eſt cura rerum alienarum. Offic.6. Ab altero non alienos animos habemus. de Am.101.Allicere uoluntates alienas. pro Plan.261. id eſt, alienatas. Quæ non aliena ducerem a dignitate tua. ep.52. Sin a me eſt alienior, nihil tibi litteræ meæ proderunt. fam.lib.2.16.14. P. Elij teſtamento propinquus exheredatus quum eſſet, heres hic alienior inſtitutus eſt. pro Clu.130. Tantum enitor, ut neque amicis,neque etiam alieniorIbus,opere, conſilio,labore deſim.9.fam.lib.1.59. a Quo nec mihi grauius quidquam poteſt eſſe,nec a te alienius.ep.182.Alieniſſimo mihi homini.8.fam.37.Sin maiora,cõſidera ne in alieniſſimũ tempus cadat aduentus tuus. fam.lib.15.14.9. Sæpe autem etiam (quod a te alieniſſimum eſt) ſubimpudens uidebare. fam.7.17.2. Animo meo alieniſſimo ab ſuis rationibus.10.Att.10. Locare incipit non proſcripta neque edicta die, alieniſſimo tempore, ludis ipſis Romanis.3.Ver.99. Alieniſſimo reipublicæ tempore extinctus.de Cl.Or.2. Quam legem eſſe homines alieniſſimi a P. Clodio iudicarent, Piſo & Gabinius: eam nullam eſſe frater P.Clodij iudicauit.pro Dom.Ex alieniſsimis ſociis amiciſsimos.15.fam.23.

Alienum,abſolute.

Eſt tamen non alienum a dignitate, quod ipſi Agamemnoni regi regum fuit honeſtum,habere aliquem in conſiliis capiendis. fam.lib.9.14.5.& lib.4.7.2. Alienum ſibi uideri dignitate imperii.de Pro.Conſ.15.Quis alienũ putet eius eſſe dignitatis,&c.1.de Fin.19. Alienum a natura. Tuſc.5.70. Tamen ab amore noſtro non ſum arbitratus alienum.de Pet.Conſ.1.Alienum cauſſę,pro, aduerſarium.pro.Cæc.18. Alienum exiſtimatione. 6.Att.17. Alienum neceſſitudine.6.famil.48. Alienum ſumma ſua prudentia.15.Att.43. Non eſt alienum meis rationibus, iſtum mihi ex hoc iudicio ereptum.7.Ver.136. Pro tuo ſtudio non eſt alienum te huic altercationi intereſſe.de Nat.1. 12.Alienum ſit me Romæ eſſe.16.Att.38.Non putaui eſſe alienũ inſtitutis meis hæc ad te ſcribere.3.fam.48.& 15.10.Quũ & natura ſemper ad largiendum ex alieno reſtrictior fuerim.Appio lib.3.

Alieno.

Mirum in modum omnes a ſe bonos alienauit Att.lib.1.9.10. Reſpublica reconciliauit eum omnibus eadem quæ alienarat. de Pro.Conſ.17. Quædam peſtes te nonnumquam a me alienarunt, & me aliquando immutarunt tibi.fam.lib.5.8.4. Alienare a, uel ab ſe aliquem.1.Att.33.& 14. Ver.110. Hominem adoleſcentem non tam allicere uolui, quam alienare nolui. ep.26. Alienare ſtudium alicuius ab altero.in Piſ.60. Dicendis ſententiis aliquem tribunum alienare.Att.7.124.2. Conabantur alienare,a te uoluntatem meam.fam.lib.3.6.11.Pretio paruo ea quæ accepiſſet a maioribus,uendidiſſe atque alienaſſe.6.Ver.118. Summum erat periculum, ne ſi nihil impetraſſent,plane alienarentur a ſenatu. Att. l.1.12.13. Alienari ab interitu,hiſq. rebus quæ interitum uideantur afferre.3. de Fin.25. Venire ueſtras res proprias, & in perpetuum a uobis alienari. pro.L.Agr.59.Permittitur infinita poteſtas innumerabilis pecuniæ conficiendæ de ueſtris uectigalibus non fruendis, ſed alienandis.de lege Agrar.cont.Rul.44.

Alienatus.

Propter diſſenſionem autem quæ erat in rep. Scipio alienatus eſt a collega noſtro Metello.Læl.66. hoc eſt, ab eo ſeipſum alienauit. Alienatus eſt a ſenatu.12.Phil.325. Alienatus animus & offenſus.Att.1.ep.12.10.Gaudeo mihi cauſſam oblatam, in qua omnes ſentiant me ab alieno alienatum.Att.260.

Alienatio.

Subita defectio Pompeij,alienatio conſulum.Q.fr.305.Vt non ſtatim alienatio diſiunctioque facienda ſit. Lœl.66.An quibus uerbis ſacrorum alienatio fiat,docere honeſtum eſt: quibus ipſa ſacra retineri,defendiq. poſſint,non honeſtum eſt.in Or.80.Tuamq. a me alienationem, commendationem tibi ad impios ciues fore putauiſti.2.Phil.29.

Alio.

Ex illius ſermone ſtatuam, Arpinumne mihi eundum ſit, an quo alio. Att.9. ep.190.2.i. in aliquem alium locum. Tamen de Chaldæone reticuit,quoad potuit: alio reſponſionem ſuam deriuauit.3.Ver.98.Appellet hæc deſideria naturæ,cupiditatis nomen ſeruet alio.2.de Fin.48.Sed,ſi placet, ſermonem a. transferamus: & noſtro more aliquando non rhetorico, loquamur.1.de Or.66. Vocat me a.iamdudum tacita ueſtra exſpectatio.pro Clu.39. hoc eſt,ad aliud tractandum,dicendumq.

Alioqui,ſiue Alioquin.

Credo minimam olim ſepulchrorum fuiſſe cupiditatem,a.multa exſtarent ampla maiorum.2.de Leg.98.A. quonam modo ille in bonis hærebit,& habitabit ſuis? in Or.270.

Aliter.

Quo maiorem ſpem habeo nihil fore a.ac deceat. Att.93. De Antonii itineribus neſcio quid a.audio, atque ut ad te ſcribebam. Att.16.ep.337.4. A.,decernere in eadem cauſſa non potuiſti.7. Ver.45.Quod iſte a.atque ut edixerat, decreuiſſet.2. Att.44. Cum eadem ſomnia & aliis a.euádant, & eiſdem non ſemper eodem modo.Diu.138.Si qui in prædones inciderint, a. quidpiam coacti faciant.pro R.P.127,id eſt, turpiter uel indecore.A. fieri conſulem.8.fam.41.id eſt, alia conditione.Aſſentior, fieri non potuit a.Att.65.A.de illis ac de nobis iudicamus.1. Off.45. Hic loquebatur a.atque omnes.4. de Fin.Omnia a.ac uos in monumentis habetis,pronuntiauit.pro Dom.241. Qui negligendi quidem nõ ſunt,ſed alio quodam modo colendi:a.enim amicitiæ ſtabiles permanere non poſſunt. Læl.64. Sed tamen aliquid uidebimus in quo ſit ſpes,a. quidem non modo non appetendum,ſed etiam fugiendum puto.ep.92. Quod certo ſcio a.eſſe. pro Dom.219. Ne ſim ſaluus,ſi a.ſcribo ac ſentio.Att.259. Proinde quaſi iſti de illo a.atque ego exiſtimo ſentiant.pro Dom.219.Tantumq. abeſt ne eneruetur oratio compoſitione uerborum, ut a.in ea nec impetus ullus, nec uis eſſe poſſit. Or.219.Sed a.leges,a. & philoſophi tollunt aſtutias.3.Off.89. A.enim cum tyranno,a.cum amico uiuitur.Aliter,pro aliqui.13.Att.34.

Aliunde.

Quod ſcribis,non quo a.audiens, ſed teipſum putare,me attractum iri.Att.10.192.4. Quum tu neque per te ſcires,neque audire a. potuiſſes. pro Lig.1.A.factum uerbum. in Or.44.Quam quidem laudem ſapientiæ ſtatuo eſſe maximam,non a. pendere, &c. fam.5.ep.13.3.Hic niſi domeſticis ſe inſtruxerit copiis,a. dicendi copiam petere non poſſit.2. de Or.22.A.aſſumpto bono uti, non proprio,nec ſuo.2.de Or.23.

Allabor.

Et humor allapſus extrinſecus, ut in tectoriis uidemus.2, Diu.86.

Allego.

Petit a me Rabonius, & amicos allegat: facile impetrat.3. Ver.106.Chryſogonus homines nobiles allegat iis,qui peterẽt ne ad Syllam adirent. pro Roſc.Am.15. Allegem ad philoſophiam, quaſi diffidens rogationi meæ.15. fam.24.Allegarem ad te illos, a quibus intelligis me præcipue diligi.15. fam.31.Allegare ad aliquem.5.Phil.173.

Allegatus.

Primo neceſſarios iſtius ad eum allegatos eſſe dicebat.3. Ver. 105. In quo (indicio Aiulii) inter allegatos, Oppianici nomen primum eſſe conſtabat.pro Clu.29.id eſt, accuſatos uel iudicatos. Sed idem Nerius index edidit ad allegatos Cn. Lentulum Vacciam,& C.Cornelium.Q.fra.l.2.7.

Allegatio.

Quum ſibi omnes ad iſtum allegationes difficiles, omnes aditus arduos, ac potius interclusos uiderent. 3.Ver.96. O dii immortales,quanta iſte cupiditate, quibus allegationibus illam ſibi legationem expugnauit.3.Ver.30. id eſt,amicorum interceſſionibus & uelut legationibus.

Allegoria.

Itaq. genus hoc Græci appellant ἀλληγορίαν,nomine recte, genere melius ille qui iſta omnia translationes uocat.in Or.51. Si erunt mihi plura ad te ſcribenda, ἀλληγορίαις obſcurabo. 2. Att.50.

Alleuo.

Hoc onus ſi uos aliqua ex parte alleuabitis,feram,ut potero,ſtudio & induſtria iudices. pro Sex.Roſc.6.Alleuare dictis ærumnam aliorum.3.Tuſc.120.A.ſollicitudines.de Cl.Or.6.Alleuor, id eſt, doloris acerbitatem minus ſentio.12.Att.51.Alleuor, quum loquor tecum abſens. Att.12.253.2. Quod eum febre Romam ueniſſes: bono tamen animo eſſe cœpiſſe, quod Acaſtus ea quæ uellem de alleuato corpore tuo nuntiaret.Att.7.121.2.

Alleuatio.

Vt eius (doloris) magnitudinem celeritas diuturnitatem alleuatio conſoletur.1.de Fin.63. Etſi tot, tantiſq. rebus urgemur, ut

nullam

nullam alleuationem quiſquam non ſtultiſſimus ſperare debeat. fam.lib.9,1.2.Alleuatio, pro ſolatio.

Alleuamentum.

Et in aduerſis ſine ullo remedio atque alleuamento permanere. pro Syl.50.

Allicio.

Omnis uirtus nos ad ſe allicit. Off.1 r. & 1s. Allicit homines ad diligendum uirtus. Lxl.27. Ea uoluptas quæ in motu eſt, & paruos allicit & beſtias. de Fin.71. Regum afflictæ fortunæ facile multorum opes alliciunt ad miſericordiam. pro Pomp.8. Nihil eſt quod ad ſe rem ullam tam alliciat, & tam attrahat, quam ad amicitiam ſimilitudo. de Am.46. Eſt quiddam, quod ſua ui nos alliciat ad ſeſe, non emolumento captans aliquo, ſed trahens ſua dignitate. de In.82. Vt ſi magnetem lapidem eſſe dicam, qui ferrũ ad ſe alliciat & trahat. 1. Diu.144. Si te laus allicere ad recte faciẽdũ nõ poteſt, ne metus quidẽ a fœdiſſimus factis poteſt auocare. in Ant.165 Hominum ſtudia ad noſtras utilitates allicere & excitare. Off.36. Prima eſt enim quaſi cognitio & commendatio orationis in principio, quæ continuo eum, qui audit, permulcere atq. allicere debet. 2.de Or.173. Hominem adoleſcentem non tam allicere uolui, quam alienare nolui. ep.26. Allicere animos multitudinis ad beneuolentiam oratione benigna. Off. 2.68. Allicere beneuolentiam alicuius. 7. Ver.143. pro Mur.67. Allicere lectorem delectatione aliqua. 1. Tuſc.12. Allicere mentes hominum. 2.de Or.16. Allicere uoluntates populi alienas, retinere partas. pro Plan.8. Excelle dicendo: hoc & tenentur Romæ homines, & alliciuntur. de Pet. Conſ.36. Quum uero in hunc ſenſum & alliciat beneficiis hominum, & compellas iniuriis, &c. fami. 1.ep. 9..88.

Allecto.

Ad quem fruendum non modo non retardat, uerumetiam inuitat atque allectat ſenectus. de Sen. 53. Quamobrem quamuis blanda iſta uanitas apud eos ualeat qui ipſi illam allectant & inuitant, &c. Lxl.81.

Allido.

Sed hoc incommodum conſolantur quotidianæ damnationes inimicorum, in quibus me perlubente Seruius alliſus eſt, ceteri conciduntur. Q.fr.2.22.

Alligo.

Lex ubi omnes mortales alligat, ita loquitur, &c. pro R. P. 125. Quis alligauit generũ meũ enſi? locus Ciceronis apud Macrob. Nam quum Archimedes Lunæ, Solis, quinque errantium motus in ſphæram alligauit, effecit, &c. 1. Tuſc. 198. Alligare ad palum. 7. Ver. 9. & 10. Aliquem ſtipulatione. pro Roſc. Com.21. Se ſcelere. pro Flac.32. *Vulnus.* Tuſ.2.34. Ad ſtatuam Siculi te prætore al*ligabantur*. 6. Ver. 81. Ne forte qua re impediat atque alliget. 8. Att.59. Ne alligentur ſacris patriſfam. 2.de Leg. 48.80. Beneficio alligari. pro Plan.276. Noua lege. pro Clu. 155. Significatione beneuolentiæ. pro Plan. 26. Alligandi omnes eſſent, qui cubitum irent. 2.de Diu.162.

Alligatus.

Alligatos Cæſaris actis teneretur pro Dom.33. Alligatus nuptiis. pro Clu.142. His ex rebus non ſpes, ſed dolor eſt maior: quũ uideas ciuitatem uoluntatem ſolutam, uirtutem alligatam. Att.2. ep.33.2. Vt uerba neq. alligata ſint, quaſi certa aliqua lege uerſus: neque ita ſoluta, ut uagentur. 3. de Or. 96. Ne exiſtiment ita ſe alligatos, ut ab amicis peccantibus non diſcedant. de Am. 104. *Lxl.*39.

Allino.

Nulla nota, nullus color, nullæ ſordes uidebantur his ſententiis allini poſſe. 2 *Ver.*11.

Alloquor.

Te nunc alloquor Africane, cuius, &c. pro Clu.54. ad Her. 28.

Allucinor.

Sed quemadmodum coram quum ſumus, ſermo nobis deeſſe non ſolet: ſic epiſtolæ noſtræ debent interdum allucinari. Q.fra. l.2.13.1. Ego tamen ſuſpicor hunc, ut ſolet, allucinari. Att.15.

Allucinatus.

Iſta enim a nobis quaſi dictata redduntur: quæ Epicurus oſcitans allucinatus eſt; quum quidem gloriaretur ſe magiſtrum habuiſſe nullum. 1. de Nat. 97.

Alludo.

Galba autem alludens, uarie & copioſe multas ſimilitudines afferre. 1.de Or.24.

Alluo.

Diuiſus æqualiter in duas partes, latera hæc alluit. 2.de Leg.11. *Non alluuntur a mari moenia extrema*, ſed *inſulæ* in urbis ſinum portus. 7. Ver.76. Cum hæc ciuitas Barbariæ fluctibus alluatur. pro Fl.159. Ita iactantur fluctibus, ut nunquam alluantur. de Or.57.

Alluuio.

Alluuionum & circumluuionum iura. de Or.99. De alluuionibus centumuiri iudicabant. 1.de Or.84.

Almus.

O fides alma. 3.Off.142. Hanc illi tribuunt pœnam Nereides almæ. in Arat.

Alo.

Honos alit artes. 1. Tuſc.7. Spiritus ductus alit, & ſuſtentat animantes. 2.de N.d.146. Ita ſe ipſe conſumptione & ſenio alebat ſui. de Vn.198 Dicendi aſſiduitas aluit audaciam. 1. de Inu.6. Iſocrates forenſi luce caruit, intraque parietes aluit eam gloriam, quam nemo poſtea eſt conſecutus. in Brut.16. Cõſuetudine ius eſt, quod aut leuiter a natura tractum aluit, & maius fecit uſus. 2. de Inu. 141. Sero reſiſtimus ei, quem per annos decem aluimus contra nos. Att. 104. Qui ſpem Catilinæ cum mollibus ſententiis aluerunt. In Catil.103. Illa uita tua eſt, Cæſar, quæ uigebit memoria ſæculorum omnium, quam poſteritas alet. pro Marc.16. Agellus quum eum non ſatis aleret, ludimagiſter fuit. 1. de Nat.98. Alere bellum patientia mea. 10. fam. 47. Copias militum alere. pro Deiot.25. Copiam uerborum alere. in Or.21. Multi ex te audierunt, quum diceres, Neminem eſſe diuitem, niſi qui exercitum alere poſſet ſuis fructibus. Parad.57. Morbum alere. Attico. Alitur conſuetudo.14 Att.15. Ebutius iſte Cæſenniæ uiduitate alitur. pro Cęc.187. Mens hominis alitur diſcendo. 1. Off.147. Re frumentaria ex Sicilia alimur ac ſuſtinemur. 5. Ver.10. Anſeribus cibaria publice locãtur, & canes aluntur in Capitolio. pro S.R.27. Quæ aluntur & creſcunt, continent in ſe uim caloris, ſine qua neque ali poſſent, neque creſcere. de Nat.2.17. (paullo poſt) Quod alitur & creſcit, motu quodam utitur certo & æquabili. Sed nec illa extincta ſunt, alunturque potius, & augentur cogitatione & memoria. in Lxl. In iis animantibus quæ lacte aluntur. 2. de Nat. 193. Stellæ uaporibus aquarum aluntur his, qui a ſole ex agris tepefactis & ex aquis excitantur. 2. de Nat.176. Memoria ueſtra, Quirites, noſtræ res alentur, ſermonibus creſcent, litterarum monimentis inueteraſcent & corroborabuntur. in Catil.70. Multaque a luna manant & fluunt, quibus & animantes alantur, augeſcantque & pubeſcãt. 2. de Nat. 73. Sic enim res ſe habet, ut omnia quæ alãtur & quæ creſcãt &c. 2. de Nat.72. Ali copioſius. de Fin.5.52. Vitricus alendus. 15. Att.24.

Altus.

Quis eſt, &c. cui non locus ille mutus, ubi ipſe altus aut doctus eſt, &c. pro Plan.66. Videſne igitur ut in ea ipſa urbe, in qua & nata & alta ſit eloquentia, quam ea ſero prodierit in lucem? In Brut. 19. Vbi nata & alta eſt ratio ac moderatio uitæ. 6.fam.5.

Altor.

Omnium autẽ rerum quæ natura adminiſtrantur, ſeminator & ſator & parens, ut ita dicam, atque educator & altor eſt mundus. 2. de Nat.122.

Altrix.

-Romani nominis altrix.

Martia, &c. 1.Diu.38. id eſt, lupa quæ Romulum & Remum lacte aluit. Et eorum eadem terra parens, altrix, patria dicatur. pro Flac.49. de Vni.46.

Alumnus.

Alumnus diſciplinę meæ. 9.fam.27. Alumnus pacis. 7.Phil 222. Italia autem alumnum ſuum ſeruitutis extremo ſummoque ſupplicio fixum uideret. 10 Ver. Pacis eſt comes, otiique ſocia, & iam bene conſtitutæ ciuitatis, quaſi alumna quædã, eloquentia. de cla. Or. 22. i. natiua & quaſi indigena: nõ autem aliena aut peregrina. Vos quoque ſigna uidetis aquai dulcis alumnę. Diu 83. Ariſtoteles, ceterique Platonis alumni. 4.de Fin.59.

Alimentum.

Nec uero deſiderabat mundus alimenta corporis. de Vni.24.

Alimentarius.

Lex alimentaria C.Curionis. 8.fam.16. quæ prouidebat, ut filij alerent parentes ad inopiam redactos.

Alſius, Alſus, uide Algeo.

Altare.

Religioſiſſima altaria. de haruſp. reſp.7. A cuius altaribus ſæpe te ad necem ciuium tranſtuliſti. in Cat.102. Ab altaribus religioſiſſimis fugatus. de har.245.

Alte, Vide Altus.

Alter.

Alter ab altero adiutus. in Brut.3. Ergo alter alterius, ubicumq. nactus eſt, ora ſaugit. de Nat.51. Quum alter alterum uideremus

3.de

3.de Fin.11.pro eo quod eſt, Quum uterque noſtrum alterum uideret. Alter aquus.1.Q.fr.id eſt, ſecundus. Primo die teſtium tanto numero citato, alter dies amicis iſtius, & defenſoribus, tertius dies ſic hominē proſterneret. Vnus & alter dies interceſſerat, quū, &c. pro Clu.id eſt, duo dies interceſſerant. Alter ego. Læl lib.2.14.7. Alter ex nobis fallitur. Vnus is modus eſt, de quo ſatis dixi, &c. alter ex perturbationibus tempeſtatum, tertius ex commoditate rerum. Eſt enim is amicus quidem, qui eſt tamquam alter idem. Læl. Locus erat alter de uitiis ſenectutis. de Sen. 82. Ptolomæus, qui tū regnabat, alter poſt Alexandriam conditā. Off.50. Propter ſummā & doctoris auctoritatem, & urbis: quorum alter te ſcientia augere poteſt, altera exemplis. 1. Off. Omniaque alter pro altero ſuſcipiet. Læl. 69 Alter Verres luxuria & nequitia. 7. Ver. O magnam, inquit artem Brutus, ſiquidem iſtic, cum ſummi eſſent oratores, duæ res maximæ, altera alteri defuit. de Cla. 183. Altera iam pagella procedit. 11. fam.40. id eſt, ſecunda. Id autem eſt genus, ex tribus partibus collocationis alterum. in Ora.101. Hæc & multa huiuſmodi dicens, fidem faciebat: quod eſt ex tribus officijs oratoris alterum. in Brut. Neceſſe eſt enim ſit alterum de duobus. Tuſc. 1.85. Accedit ut accuſatorum alterius crudelitate, alterius indignitate perturber. pro Deiot.44. Atque etiam ſubijciunt ſe homines imperio alterius & poteſtati pluribus de cauſis. 2. Off. Neminem umquam alterius rationis ac partis, non te, non uerbo, non uultu denique offendit. pro Balb. 47. Numquam committet ut alienum appetat: & id quod alteri detraxerit, ſibi aſſumat. 3. Off. Detrahere autem alteri ſui commodi cauſſa, &c. Off.70. Vt neceſſe ſit partem pedis aut æqualem eſſe alteri parti, aut altero tanto, aut ſeſqui eſſe maiorem. in Or. 109. Agricola ſerit arbores, quæ alteri ſæculo proſint. Tuſc. 1.54. Quanto id magis in homine fit natura; qui & ſe ipſe diligit: & alterum acquirit, cuius animum cum ſuo commiſceat? Læl. Eodemque modo de Ariſtotele & Iſocrate iudico: quorum uterque ſuo ſtudio delectatus, contempſit alterum. in procem. Off. Non uides Solem deam eſſe, Lunamque: quorum alterum Apollinē Græci, alteram Dianam putant? de Nat. Ad te tamquam ad alterum me proficiſcens. ad Brut.23. Cum is unum iam & alterum diem deſideraret. pro Clu.25. Mihi perſuaſerim te me eſſe alterum. 7. fam. 13. Quorum alterum mihi facere neceſſe eſt, alterum facio libenter. Epiſ.6. Ad omnia me alterum ſe fore dixit. 53. Att. Caupo cum illum alterum, uidelicet qui nummos haberet, animaduertiſſet, gladium prope appoſitum e uagina eduxit, & illum alterum occidit. Diu.63. Ioues tres numerant, &c. alterum patre Aethere, & c. alterum patre Cœlo, &c. tertium Cretenſem, Saturni filium. 3. de Diuinatione, 72. Aperte enim uel odiſſe alterum, magis ingenuum eſt, quam fronte occultare ſententiam. in Lælio. Par eſt autem, primum ipſum eſſe uirum bonum: tum alterum ſimilem ſui quærere. in Lælio. Deinde te, quaſi me alterum, & ſimul meæ culpæ ſocium quæro. Att.lib.3.55.8. Alterum me reliquiſſem. ut dicitur, alter ego. 2. fam. 27. Proximo, altero, tertio, denique reliquis cōſecutis diebus, &c. 1. Philip.23. Ego e Formiano exiens XVII. Kalēdarum ut inde altero die in Tuſculanū, &c.234. ad Att. Non ſoleo mi Brute, quod tibi notum eſſe arbitror, temere affirmare de altero. ad Brutum. De eodem & altero. Top. 228. b De illo altero quem ſcribis tibi uiſum eſſe non alienum. 2. de Inuent. 131. In primo coniectura ualet, in altero definitio, in tertio ratio. in Partit. In altero pudor in illis libidines, ſcelera. in Ant. 248. Altero tanto maior. Topic. 228. Id eſt, duplo. Altero uiceſimo die. 12. fam. 53. Alteri dimicant, alteri uictorem timent. ad Torquatum, lib.6. 3.7. Duplices ſimilitudines eſſe debent: unæ rerum, alteræ uerborum. Ita carus utriſque eſt atque iucundus, ut non alteros demouiſſe, ſed utroſque conſtituiſſe uideatur. pro Syl.46. Ad Brutum noſtrum hos libros alteros quinque mittamus. Tuſc.251. Vt alteros reprehendiſſe pœniteat, alteri ſe didiciſſe gaudeant. de Nat. deor. 1.5. Quas ad me litteras miſiſti, unas de legatis a me prohibitis proficiſci, alteras de Apameorum ædificatione impedita, legi perlibenter. ad Appium, lib.3. Vt factum Dolabellæ tantopere laudarem, adductus ſum tuis & unis & alteris litteris. 233. ad Att. b Binas a te accepi litteras Corcyræ datas: quarum alteris mihi gratulabare: alteris dicebas te uelle, quæ egiſſem, bene & fœliciter euenire. Planco lib.4.

Alternus.

Alternæ ciuitates reiectæ. 4. Verr.22. Alterna concilia. in Vatin.21. Senatus de ambitu, de reiectione fieri uoluit iudicium alternorum. pro Plan. 30. Pedes aut heroos, aut chorios, aut alternos eſſe oportet. de Orat.161. Ex duabus orationibus capita alterna contraria inter ſe recitari da cu auit. pro Cluent.47. Et quoniam tecum uſurpas, legem te de alternis conſilijs reijciēdis tuliſſe, &c. in Vatinium, 21. Alternis enim uerſibus intorquentur inter ſe ſtrenues grauiſſimæ contumeliæ. Tuſc 226. Quod epigramma in eū fecit, tantummodo alternis uerſibus longiuſculis. pro Archia, 19. id eſt, quorum ſemper alter eſſet longior altero: ut in carmine elegiaco.

Alteruter.

Alteruter ipſorum. 12. fam.27. in epiſt. Lentuli. Si uobis uideretur, alteruter ueſtrum ad me ueniret. Att lib.8.161.3. Si alterutrū neceſſe ſit, audire ea malis, quam uidere. ep.47. Video eſſe neceſſe alterutrum. 1. Verr.32. Solon capite ſanxit, ſi quis in ſeditione non alterutrius partis eſſet. ad Att. 10.2. Nō eſt tuæ dignitatis atque fidei, ut contra alterutrum, cum utrique ſis coniunctiſſimus, arma feras, 9. ad Attic.28. in epiſt. Balbi & Oppii. Cur alterutrum emiſerit. de Diuin. 121. Horum in genus alterutrum illa quoque incident. de In 64. Pompeium puto alterutrum de filiis ad te miſſurum. ep.115. Alterutram ad conditionem deſcendere uult Cæſar. ep.118. Dabit enim nobis iam tacita uita acta, in alterutram partem firmum & graue teſtimonium. pro Roſc. Comœdo, 9. Quod ſi in alterutro peccandum ſit, malim timidus, quam parum prudens uideri. pro Marcello, 12.

Altercor.

Iam in altercando parem inuenit neminem. de Cl. 178. b

Altercatio.

Oritur mihi magna de re altercatio. de Nat. deor. 1.12. Nulla eſt altercatio clamoribus umquam habita maioribus. de Cl.179. Redeo ad altercationem. 12. ad Att. Idib. Ian. in ſenatu nil eſt confectum, propterea quod dies magna ex parte conſumptus eſt altercatione Lentuli & Caninij COS. ad Lentulum, lib.1. epiſt.2. 1. ad Att. lib.4. epiſt.82.1. Clodium præſentem fregi in ſenatu cum oratione perpetua, pleniſſima grauitatis, tum altercatione eiuſmodi, ex qua licet pauca deguſtes. Att. lib.1.11. 14. Altercationes quas in ſenatu factas audio. 61. ad Att.

Altrix, Altus, uide Alo.

Altus.

Vir & altus & excellens. de Finib. Magnus & altus uir. 5. Tuſc. 48. Altus excelſus, humana deſpiciens. Tuſcul. 177. Via alta, atque ardua. 1. Tuſc. 26. Ita ſunt ſtirpes altæ ſtultitiæ. Tuſc. 193. Procul a terra abripiatque in altum a conſpectu pæne omnium abſtrahi. de Orat.156. Nihil altum, nihil magnificum ſuſcipere. de Am.102. Ita neque humilem, nec abiectam orationem, nec nimis altam & exaggeratam probat. in Orat.112. Altæ renouatæq. uaporibus ſtellæ. 2. de Nat. deo.88. Vt altior fieres. de Fin. lib.2.43. Columellam non altiorem tribus cubitis ſuper tumulum ſtatuere. de Legib.183. Altiorem dignitatis gradum aſſequi. pro Cl.49 Sua uirtute in altiorē locum peruenire. pro. S. R. 32. Hoc eſt altius quam ut nos id humi ſtrati ſuſcipere poſſumus. de Orat. 144. Reſtat ultimus, & a domicilijs noſtris altiſſimus. 2. de Nat. deorū. 146. Ex altiſſimo dignitatis gradu præcipitari. pro Do. ſua, 75. In altiſſimo ampliſſimoq. gradu dignitatis locati. 1. Philippica, 11. In altiſſimo gradu poni. pro Sext.7. Virtus eſt una altiſſimis defixa radicibus, quæ numquam ulla ui labefactari poteſt, numquam dimoueri loco. 4. Philip.61.

Altum.

Sic eſt hic ordo quaſi propoſitus, atque editus in altum. 5. Ver. 81. In altum prouehi. Tuſc. quæſt. lib.4.32. Nauibus aditus ex alto eſt. 7. Ver.63. In ore portus, ubi primum ex alto ſinus ad urbem ab litore inflectitur. in Ver.242. & 253. Vt ſæpe ex alto in portum, ex ipſo portu ſe in agros poſſeſſioneſq. contulerit. 1. Off. 211. Si plures ex alto emergere uelint. 4. de Finib.105. Cum nautæ in alto iactarentur. Inuen. 74. Quum magna in alto tempeſtas eſſet uis uentorum inuitis nautis Rhodiorum in portum nauem coegit. 2. de In.154.

Alte, Altius.

Alte a terra. Tuſc.235. Alte adſcendere. 10. fam.58. Alte cadere non poteſt. in Orat.59. Alte extollere manum. in Ant.165. Alte extollere pugionem. 2. Phil.49. Incipit longe & alte petito procemio reſpondere. pro Cluentio 44 Alte perſpicere. 2. in Verr. 13. Alte repetis, & a capite, quod quærimus. 1. de Legib. 13. Alte ſpectare, atque ad cœlum contueri. de Som.130. Altius cogitare aliquid. in Or.52. Altius exaggerata oratio. in Brut.33. Indignum uidebatur iis qui altius perſpiciebant. in Ver.70. Quum terra araretur, & ſulcus altius eſſet impreſſus. 2. Diu.75. Itaque & arbores & uites, & ea quæ ſunt humiliora, neque ſe tollere a terra altius poſſunt: &c. 5. Tuſ.53. Tollere tectum altius. de har.251. Verbum altius transferre. in Or.45.

Altiſonus.

Hic Iouis altiſoni ſubito pennata ſatelles. 1. de Diu.71. Sæptum altiſono cardine templum. 3. Tuſc.77.

Altitonans.

Nam pater altitonans ſtellanti nixus Olympo. 1. de Diu.37.

Altiuolans.

-at Romulus pulcher in alto

Quærit Auentino, ſeruat genus altiuolantum.1. de Diu. 175. Id eſt, auium.

Altitudo.

Altitudo animi.3.fam.43.& 4.41. cui opponitur Humilitas. A. animi in capiendis incommodis. Part.136. In liberis uero populis & in iuris æquabilitate, exercenda eſt etiam facilitas & a. animi quæ dicitur.1.Off.94. Omnium magnarum artium ſicut arborum a.nos delectat.Orat.210. Demoliri ædes, quarum a. officeret auſpiciis, Claudius proſcripſit, inſulam uendidit:&c.3. Off.85. A. fortunæ & gloriæ alicuius.pro.R.P.129.Maris.9.ad At.58.in epiſ. Cæſaris. Montium.contra Rull.76.Elatio atq. a. orationis. in Bruto,33.Id fit, quum ſpeculorum læuitas hinc illineque altitudinem aſſumpſit:&c.de Vni.62. Delata etiam ad ſenatum labes agri Priuernatis, quum ad infinitam altitudinem terra deſediſſet. 1. de Diu.158. Latumiæ opus ingens in mirandam altitudinem depreſſum.in Ver.249. Spelunca conuerſa ad aquilonem infinita altitudine. 6.in Ver.96. Impendentium montium altitudines. de Nat.45.Altitudines concauæ ſpeluncarum.2. de Nat.72. In hac immenſitate latitudinum, longitudinum, altitudinum.1. de Nat 75.

Alueus.

Alueuſne ille, an equus Troianus fuerit. pro Cœl.52. Deinde ubi uiſum in alueum deſcendit.4.ad Her.155.

Alueolus.

Et cum re nulla impediantur neceſſaria, aut alueolum poſcere, aut quærere quempiam ludum. de Finib.lib.5.52.

Aluus.

Aluus multiplex & tortuoſa.2.de Na.204.A ſubiecta ſtomacho, cibi & potionis receptaculum, &c.2.de Nat.192.Aeſculapius tertius, primus purgationem alui, dentiſq. euulſionem, ut ferunt, inuenit.2.de Nat.189.& 3. 78. Speſilla quam mulier in aluo commendata a uiro continebat.pro Clu.24.Quum prægnans hunc ipſum Dionyſium aluo cõtineret, ſomniauit ſe peperiſſe Satyriſcũ. 1.de Diu.71.Vomitione canes purgantur aluo ſe ibes Aegyptię curant.de Nat.51.

Amando.

Deniq. Syracuſas totas timet, amandat hominem-quo? L.Lilybæum fortaſſe.7.Ver.55.Amandauit procul a ſenſibus.2. de Nat. 107. An amandarat hunc ſic, ut eſſet in agro, ac tantum modo aleretur ad uillam? pro Roſc.Am.25. Amandari infra mortuos. pro Quinct.28.& poſt redit.ad Quiri.8. Hunc modo amandandum eſſe.pro Dom.126.Nam mihi interdum amandandi (Cicerones) uidentur in Græciam.Att.7.132.4.

Amandatus.

Quum is ſpiritu dumtaxat uiueret, re quidem infra omnes mortuos amandatus eſſet.poſt redit 8.

Me expulſo, Catone amandato.pro Dom.52.

Amandatio.

Tamen ne hæc attenta uita & ruſticana, relegatio atque amandatio appellabitur? pro Roſc.Am.25.

Amans, Amanter, vide Amo.

Amarus.

Itaq. minime amarus is uiſus eſt.pro Clu.32. Eſſet mihi iſta ſolitudo, præſertim tam familiari in loco, non amara.3.ad Att.5. pro, *moleſta*. Amari iucundum eſt, ſi curetur ne quid inſit amari. ad Her.28.Senſus iudicat dulce & amarum. de Finib.72.Omne animal ſentit & calida & frigida, & dulcia & amara. 3. de Nat.42. Amariorem me ſenectus facit.14.ad Att.48. Ex quo uitam amariſſimam neceſſe eſt effici.de Fin.1.35.

Ambigo.

Ambigunt agnati cũ eo qui eſt ſecundus heres. de In.76. Vt inter eos qui ambigunt, conueniat quid ſit id de quo agatur.2. de Fin.6. Si plures ambigent, &c.de Inu. 70. Ambigere de aliqua re. Top.224.Si de hereditate ambigitur.3.Ver.82.Quum idcirco aliquid ambigitur, quod aut uerbum, aut uerba ſint prætermiſſa.2. de Or.62.Fundus de quo ambigitur. pro Cæc.288. Niſi cum de uero ambigitur, quod quæri coniectura ſolet.Or.208.Ex contrariis ſcriptis ſi quid ambigitur, non nouum genus naſcitur, ſed ſuperioris generis cauſſa duplicatur. 2. de Or.61. In eo autem iure, quod ambigitur inter peritiſſimos, non eſt difficile oratori eius partis, &c.1.de Or.125.id eſt, quod controuerſum eſt inter iuriſperitos. Ambiguntur cauſſæ propter ſcriptum.2. de Or.61. Illius hereditatis de qua ambigebatur.4. Ver.31. Quum de uero ambigetur.in Or.59.Nihil eſt enim quod inter homines ambigatur, ſiue ex crimine cauſſa conſtet, ut facinoris: &c.2. de Ora. 58.Nihil ambigi poteſt, in quo nõ,&c.Or. 208. Omnis igitur res eandem habet naturam ambigendi, de qua quæri, & diſceptari poteſt.3.de Or.62.

Ambiguus.

Rem ambiguam primum uidere, deinde diſtinguere de Cl.Or. 79. Ab inuidendo autem inuidentia recte dici poteſt, ut effugiamus ambiguum nomen inuidiæ.3. Tuſ.34. Id autem contingit, quum ſcriptum ſit, ut duæ differentes ſententiæ accipi poſſint. Top.51. Ambigua uix diſtinguere.1. de Fin.17. Oracula partim flexiloqua, partim obſcura, partim ambigua. Diu. 132. Oraculis quod erant multa obſcura, multa ambigua, explanationes adhibitæ ſunt de diuin, 104. Ambiguorum complura ſunt genera. de Ora.118. Verba ambigua diſtinximus in Or.55.

Ambiguum.

Ambiguum eſt, cum duæ differentes ſententiæ accipi poſſunt. Top.227. Statim occurrit animo quæ ſit cauſſa ambigui. de Or. 118.Genus quoddam habet ambgui.2.de Or.61. Ambiguum nõ habui.11.fam.19. Ex ambiguo controuerſia quando naſcatur, & quomodo tractanda 2.de Inu. 208.Deinde ſi in lege erit ex ambiguo controuerſia, dare operam oportebit, &c.7.de Inu.211. Ex ambiguo dicta arguttiſſima.2.de Or.138. Ex ambiguo ioci.2.de Or. 140.Ambigua quemadmodum uitanda ſunt, quæ obſcuram reddunt orationẽ, ita hæc conſequenda, quæ conficiunt &c.ad Her.41

Ambiguitas.

Sed nobis ambiguitate nominis uidentur errare.1. de Inu.85. Obſcurum autem fit, aut longitudine, aut contractione orationis aut ambiguitate, aut inflexione atque immutatione uerborum. Partit.11.

Ambigue.

Ambigue dictum.Acad.ed.1.lib.2. 83. Ambigue poſitum uerbum.pro Cæc.59.id eſt, quod in eodem loco dupliciter aut uarie poteſt accipi.Ambigue ſcriptum non eſſe, cum intelligatur utra ſententia uera ſit.2.ad Her.44.

Ambio.

Quod ſi comitia in ſenatu placet haberi, petamus, ambiamus, &c. 2. Phil.303.In uim ſuam natura conuertit, ut terram Lunæ curſus proxime ambiret. de Vni.37. Nihil niſi cædem inimicorũ cogitare, uicatim ambire, ſeruis aperte ſpem libertatis oſtendere. Attic.4.epiſ.72.3.

Ambitio.

Aetas & ambitio me hortabautur.7. fam .4. Miſerrima omnium eſt ambitio, honorumq. contentio. Off.1.123. In Domitio uno maxime ambitio noſtra nititur.Att.lib .1.ep.4.Ambitio quædam me ad honorum ſtudium duxit, 1. Att.50. Scio enim quam timida ſit ambitio, quantaq. & quam ſollicita cupiditas conſulatus.pro Mil.32.id eſt, quam timidi ſint qui ambiunt.Hæc ſiue ambitio eſt, ſiue liberalitas.pro Mur.141. Ambitionis labor.3. de Or. 4.Occupatio.1.de Or.1.Studia.pro Mur.51.Ad ambitionem & ad laborem me cohortaris.3.Q fr.9. Ad nimiam lenitatem, & ambitionem incumbere.Q.fr.1.ep.1.16. Aut quam ambitionem conſtantiſſimus ciuis L. Cæſar in ſenatum introduxit? 11.Phil. Non dico hanc popularem ambitionem. in Sal.273. Propter ambitionem antea forenſem laborem ſuſtinebam.1.Att.51.Sine ambitione commendare.13.fam.33. Ambitione quadam exæquare commendationes meas. 13.fa.58. Et propter magnitudinem poteſtatis, hic magiſtratus a populo ſumma ambitione contenditur.4. Ver.91. Non committo ut ambitione mea conturbem officium tuum.5 fam.9.lib.13.5.2. Ambitio, id eſt improbitas in petendo uel rogando. Non puto exiſtimare te ambitione me labi, quippe de mortuis.de Cl.187.Ambitione ſæpiſſime fit, ut aliqui, ſpectante ſenatu, longa oratione utantur.3.de Leg.36.& 5. fam. 59. In ea ambitione & labore uiuo.3. Q.fr.28. Ambitiones ex omnibus ciuitatibus tollere (quæ res euertendæ reipublicæ cauſſa ſolent eſſe) 4.Ver.91.Quid de noſtris ambitionibus, quid de cupiditate honorum loquar? Tuſc.188.

Ambitioſus.

Homo minime ambitioſus.12.ep. A.imperator. pro Mur. 128. A.in aliquem.1.Q.fra.37.Sed ſi fuerim aut in honoribus petendis nimis a. (non hanc dico popularem ambitionem, cuius me principem confiteor:&c.in Sall.3. Heraclides ille Temnites, &c. ita a.ut omnes uos, noſque quotidie perſalutet.pro Flac.33. Ambitioſa feſtinatio.10.fam.55.Ne forte me in Græcos tam ambitioſum factum eſſe mirere.Q.fr.1.ep 2.5.Nam illæ ambitioſæ noſtrę, fucoſæq. amicitiæ, ſunt in quodam ſplendore forẽſi, fructum domeſticum non habent.Att.1.55.Valent tamen apud Cæſarem nõ tam ambitioſæ flagitationes, quam neceſſariæ. Ambitioſæ rogationes & neceſſariæ, opponuntur.6. fam.40. Ambitioſæ uoluntates.6.fam.22.

Ambitioſe,

Vtrumque uero ſimul agi non poteſt, & de triumpho a. & de repub. libere. Att. lib. 14. Petiuit a me Brutus, ut orationem ne a. corrigerem ante quam ederet. Att. 15. 4. A. & uulgariter ſcribere. 13. fam. 9.

Ambitioſius.

Quum in iſto genere multo etiã a. facere ſoleam, quam honos meus & dignitas poſtulat. fam. 3 ep. 7. 11.

Ambitus.

Populus fecit eos a quibus eſt maxime ambitus. pro Plan. 7.

Ambitus.

Sedis a. extare uidetur, ut, &c. 11. fam. 28. A. ſiue periodus, ex quatuor conſtat. Or. 129. Quoniam P. Scæuola id ſolum eſſe a. ædiũ dixerit, quantum parietis communis tegendi cauſſa tectum proiiceretur. Top. 11. Ad ambitum ſecundum ſupra terram deus ſolẽ quaſi lumen accendit. de Vni. 39. Ambitu rotundo extremitatem cæli a ſuprema regione circumiecit. de Vni. 33. Stellarum rotundi a. cognoſcuntur. 2. de Nat. 70 Cum ſe octo a. cõfectis ſuis curſibus, ad idem caput retulerint. de Vni. 41. Ambitus ſiderum ignorantes homines. de Vni. 41.

Ambitus, pro crimine ambitionis.

M. Cicero legis ambitus lator. pro Mur. 124. Accuſari a. pro Clu. 91. Damnari a. ibid. Iudicium a. ibid. Sed is a. extitit, ut omnia pertimeſcam. ep. 175. Ambitus redit immanis, numquam fuit par. Q. fr. 316. Ambitus ſi quando ſileat, quæritur in ſuffragijs quid optimi uiri ſentiant. 3. de Leg. 35. Liberalitatem ac benignitatem ab ambitu atque largitione ſeiungere. 2. de Or. 58 De ambitu quid intereſt, an de maieſtate? 3. fam. 45. Ambitus in homine illigabãt animo diuino influente atque effluente. de Vni. 61.

Ambitus orationis.

Quæ ſi in extremo breuiora ſunt, infringitur ille quaſi uerborũ ambitus. 3. de Or. 103. Comprehenſio, & ambitus ille uerborum (ſi ſic periodum appellari placet) erat apud illum contractus & breuis. in Brut. 84. Meæ aures perfecto completoque uerborum ambitu gaudent. Ora. 213. Arguti certique & circumſcripti uerborum ambitus. Or. 200.

Ambo.

Sumus enim ambo curioſi. 89. Att. Epiſtolæ duæ prid. Kal. ambæ datæ. 131. Horum amborum generum exempla ſubijciemus. ad Her. 35. Quorum amborum generum una ratio eſt. 1. Diu. 121. Att. 6. ep. 112. 6. Idem obtutus amborum oculorum. de Nat. 61. Vicinus amborum, in neutro excellens, utriuſque particeps, uel utriuſque (ſi uerum quærimus) potius expers. in Or. 11. De ipſius Scipionis & Lælij ingenio ea iam eſt laus, ut plurimum tribuatur ambobus. de Clu. 171. Hos igitur ambos tibi commendo. ep. 132. Quos ego ambos unice diligo. ep. 64.

Ambroſia.

Ambroſia alendus. 2. de Or. 129. prouerbiali figura dicitur, qui eſt egregius, & uelut dijs æquandus. Non enim ambroſia aut nectare deos lætari arbitror. Tuſc. 1. 52.

Ambulo.

Eo modo ambulat Cæſar, &c. ut timeam ne citius ad Brundiſium, quam opus ſit, acceſſerit. Att. 8. ep. 52. Ambulat & iocatur tecum. 10. fa. 69. Sed ut philoſophi ambulant, &c. de Or. 314. Xerxes, tantis claſſibus, Helleſponto iuncto, Athone perfoſſo, maria ambulauit, terramque nauigauit. 2. de Fin. 91. Ibidem Xerxes maria pedibus peragrans, claſſibus montes. de Fin. 88. Ambulauit recte is qui hanc epiſtolam tulit. 9. Att. 9. id eſt, celeritatem adhibuit in itinere. Ambulare mihi neceſſe eſſet, recreandæ uoculæ cauſſa. 2. Att. 59. Ambulare cum aliquo. 4. Acad. 94. In hortis. Acad. ed. 1. l. 2. 48. In litore. in Brut. 10. & 13. Att. 66. In publico. Tuſc. 4. 34. In ſole. de Ora. 154. Ambulare paſſus quingentos, aut ſeptingenta millia paſſuum. pro Quinct. 52. Ambulando bellum confecerunt. 8. fam. 43.

Ambulans.

Adoleſcens delicatus in litore ambulans. de Clar. 182. M. uero Manlium, nos etiam uidimus tranſuerſo ambulantem foro. 3. de Or. 73.

Ambulatio.

Subgrande cubiculum autem, & hibernum altum ualde probaui, quod & ampla erant, & loco poſita ambulationis uno latere. 3. Q. fr. 2. Ambulationis unius ſermone ea exhaurire. 1. Att. 56. Conſtituimus inter nos, ut ambulationem pomeridianam conficeremus in Academia. 5. de Fin. 1. Poſtero autem die cum illi maiores natu ſatis quieſſent, in ambulationem uentum eſſe dicebat, tum Scæuolã, &c. de Or. 87. Ambulatione ἀπάτως delectari. 14. Att. 18. Ambulationibus compitalitiis hæc reſeruemus. 1. Att. 13.

Ambulatio, pro loco ſeu inambulandi ſpatio.

Ambulatio, locus ad inambulandum paratus. 1 de Or. 15. Topiarium laudaui, ita omnia conueſtit edera, qua baſim uillæ, qua intercolumnia ambulationis Q. fr. 3. 5. Ibi enim poſitus eſt, ubi aditus templi eſt, & ualuæ ambulationis. pro Dõ. 257. Vt enim in ſuperiorem ambulationem deſcendimus. i. in Academiam: nam ſuperiori gymnaſio Tuſculani nomẽ fuiſſe Lyceũ, dicit. li. 1. Diu. Tuſc. 4. 7. Noſtram ambulationem uelim, quum poteris, inuiſas. 60. & 61. Att. Sed tamen nihil ei reſtabat præter balnearia & ambulationem & auiarium. Q. fr. 3. ep. 17. 2.

Ambulatiuncula.

Cum una mehercule ambulatiuncula, atque uno ſermone noſtro, omnes fructus prouinciæ non confero. 2. fam. 22. Ambulatiuncula tecta. 13. Att. 38.

Amburo.

Sine funere, oblitus cruore & luto, &c. ambureretur etiam abiectus. pro Mil. 66. hoc eſt, imperfecte cremaretur.

Ambuſtus.

Hic ſociorum ambuſtus incendio, tamen ex illa flamma, periculoque euolauit. 3. Ver 48. Herculis corpus ambuſtum. pro Sext. Huius ambuſti tribuni pleb. illæ intermortuæ conciones. pro Mil. 9. Qui ambuſtas fortunarum mearum reliquias domos ſuas comportarent. pro Dom. 136. de har. 214 ἀμυμήτα puto fore. 7. Att. 7.

Amens,

Quis tam eſſet amens, qui, &c. Tuſc. 1. 27. Amens homo & perditus. 12. fam. 3. Pater igitur amens, qui odiſſet filium ſine cauſſa. pro S. R. 25. Incurriſti amens in columnas. Or 209. Cum tu o uecors atque amens complexus es illud funeſtum animal, &c. in Piſ. 15. An me, inquit, tam amentem putas, ut apud imperitos iſto modo loquar? 2. de Fin. 119. Quæ, ille amentiſſimus fuerit, niſi acceperit. 7. Att. 53. Homo amentiſſimus, atque omnibus cõſiliis præceps & deuius. 7. Phil. 191.

Amentia.

Amentia, eſt animi affectio, lumine mentis carens. 3. Tuſ. 8. Nec minus illud acute, quod animi affectionem lumine mentis carentem, nominauerunt amentiam, eandemque dementiam. 3. Tuſ. 15. Hanc ob amentiã arreptus eſt unus ex parricis. de haru. 254. Amẽtia quadam ille raperetur. 16. fam. 15. Mens ſana confligit cum amentia. in Cat. 44.

Amentatus.

Vt haſtæ uelitibus amentatæ traduntur, ſic argumenta, &c. de Cl. 189. A quo (auctore) quum amentatas haſtas acceperit, ipſe eas oratorius lacertis uiribuſque torquebit. 1. de Or. 125.

Amictus.

Alcibiades, paullo ante interitum, uiſus eſt in ſomnis amicæ amictus amiculo. Diu. 218. Vt erat læna amictus, ita uenit in concionẽ. in Brut. 27. Hippias gloriatus eſt pallium quo amictus, ſoccos quibus inductus eſſet, ſe manu ſua confeciſſe. de Or. 154. Hæc toga, qua ſum amictus. in Piſ. 93. Sedebat in roſtris collega tuus, amictus toga purpurea, in ſella aurea coronatus. 2. Phil. 89. Velis amictos, non togis. in Catil. 42.

Amictus.

Statua, quam eſſe eiuſdem, ſtatus, amictus, annulus, imago ipſa declarat. Att. 6. 15. Mihi amictus eſt Scythicum tegmen, calceamẽtum ſolorum callum. 5. Tuſc. 130. Imitari alicuius amictum, aut ſtatum, aut motum. de Or. 117. Sed iam uultum atque amictum, atque illam uſque ad talos demiſſam purpuram recordemini. pro Clu. 89.

Amiculum.

Donyſius aureum Ioui detraxit amiculum, grandi pondere, eique laneum pallium iniecit. 3. de Nat. 62. Alcibiades amicæ amictus amiculo. Diu. 158.

Amica.

Amica corpus Alcibiadis texit ſuo pallio. 2. Diu. 212. Mater amicam filij, tamquam nurum, ſequebatur. in Ant. 171. Amicarũ coniunctæ lecticæ ſeptem. in Att. 56.

Amicula.

Cum eo Tarracinæ de amicula rixatus. 2. de Or. 133.

Amicus.

Vbi index amicus aduerſario & inimicus tibi eſt. de Or 115. Amicus antiquior te nemo eſt mihi. 11. fam. 42. Si hoc doceo, poteritne te Alba ſuus antiquiſſimus non ſolum amicus, uerum etiam amator abſoluere? 5. Ver. 125. Amicus blandus: contrariũ, Verus. Lel. 78. Amicus certus in re incerta cernitur. Lel. 57. Amicus neceſſariuſq. communis. pro Clu. 70. Ex animo amicus, uereq. beneuolus.

lus. 11. Phil. 314. Amicus fidus, infidus. Læl. 49. Amicus inuictus eſt qui ei mortem afferret, cui inimici propter dignitatem pepercerãt. 4. fam. 37. Nõ amicus mihi fuit aperte, pro, inimicus. 6. Att. 34. Iſte noſter amicus. 4. Att. Ille amicus noſter ſemper in laude uerſatur. 36. Att. Amicus per ſe amari debet toto pectore, nec deſerendus & abijciendus, etiam deſperatis fructibus ac emolumentis, ut ſit ſancta illa amicitia. 1. de Leg. 37. Amicus ac perneceſſarius alicuius. pro Flac. 11. Eſt enim is amicus quidem, qui tamquam alter idem. de Amic. 115. Amicus quis dicatur in petitione magiſtratus. de Pet. Conſ. 12. Amicus ſis aliquan do tibi potius, quam cuiuis. 5. fam. 17. Vtinam ego, inquit, tertius uobis amicus adſcriberer. 5. Tuſc. 89. Verus amicus eſt, qui eſt alter idem. Læl. 68. Vir bonus & ſimplicis ueritatis amicus. Off. 13. Vitæ amici libertas patriæ anteponenda. 11. fam. 45. Amico obſequi. Acad. q. ed. 1. l. 2. 8. Pompeium tibi ualde amicum eſſe cognoui. fam 1. ep. 8. 11. Me tibi non amicum modo, uerum etiam amiciſſimum exiſtimes uelim. 3. fam. 20. Amice magne noli. 7. fam. 29. Quod ab amico eſt profectum, id cum ſit iucũdum, ſi cum amore & ſtudio eſt profectum. Læl. 47. Amico placando, aut etiam plane reſtituendo. 1. Att. 17. Amici maxima amoris conſpiratione conſentientes. de Fin. 62. Tribuni pl. deſignati ſunt nobis amici, conſules ſe optime oſtendunt, prætores habemus amiciſſimos Q. fr. 301. Amici firmi, & ſtabiles, & conſtantes eligendi. Læl. 55. Amici erunt in officio. 14. fam. 3. Amici noui digni amicitia, nũ quando ueteribus ſint anteponendi, necne. Læl. 59. Amicorum benignitas exhauſta eſt ea in re. 4. Att. 12. Amicorum communia omnia, πάντα τὰ τῶν φίλων κοινά. Off. 1. 77. Amicorum gregibus ſtipati, ad forum deſcendimus. 1. Att. 56. Amicorum nomen in petitione magiſtratuum latius patet, quam in cetera uita. de Pet. Conſil. 12. Ex omnibus ſeculis uix tria aut quatuor nominantur amicorum paria. de Fin. 1. 51. Amicorum ſuorum perennis inimicus. 5. fam. 30. Amicis quatenus obſequendum. Offic. 3. 56. In ſecundiſſimis rebus maior etiam, quam ante tribuenda eſt amicis auctoritas. Offic. 1. 129. Amicos eſſe ſapientes ſapientibus etiam ignotis cenſent Stoici. de Nat. 1. 85. Anquirere amicos. in Læl. 84. Illud enim honeſtũ quod ſæpe dicimus, & ſi in alio cernimus, tñ nos mouet, atq. illi ĩ quo ineſſe uĩ, amicos facit. 1. Off. 81. Amicos meos oẽs ære alieno obſtrinxerim. 11. fam. 18. Amico obſeruãtia retinere. p Q. 10. Vita inculta & deſerta ab amicis, nõ poteſt eſſe iucunda. de Am. 160. Amicis ueteribus, id eſt libris. 9. fam. 1.

Amicus.

Fortuna amica uarietati conſtantiam reſpuit. de Nat. 2. 31. Præterea nemini de conſularibus amici animi erga te poſſim eſſe teſtis. ep. 6. Neque enim ego amicior C. Cæſari umquam fui, quam illi. Att. li. 8. 599. 12. Amicior inueniret eorum ærarij, quam noſtro. 7. Att. 5. Amicior tuis laudibus. 10. fam. 27. Mihi nemo eſt amicior, nec iucundior, nec carior Attico. Att. l. 16. ep. 341. 6. Amicior Reip. 3. Phil. 127. Amicior uillæ ſum factus, atque huic omni ſolo, in quo tu ortus & procreatus es. 2. de Leg. 3. Vt omnes intelligant, nec me beneuolentiori cuiquam ſuccedere, nec amiciori potuiſſe prouinciam tradere. ep. 31. Caritas liberorum amiciores parentes Reip. reddit. 280. Attic. Nihil eſt mihi amicius ſolitudine. 190. Att. Succeſſor coniunctiſſimus & amiciſſimus. fam. 3. ep. 3. 4.

Amiculus.

Quid de hordeo, inquit, & Docimo amiculo meo? 5. Ver. 67.

Amice.

Qui admonent a. docẽdi ſunt: qui inimice inſectantur, repellendi. de Nat. 1. 5. Et hæc accipienda a. in Læl. 75. Vt a. ut intelligenter, ut attente audiamus. Part. 132. Quos tu paulo ante, cũ memoriter, tum etiam erga nos a. & beneuole collegiſti. 1. de Fin. 27. A. tu quidem facis, mihique gratiſſimum. 8. Att. 4. in Læl. 8. Tu autem, quod mihi tantum tribuis, &c. facis a. pro Planc. 274. Viuere ſimpliciter, fideliter, uitæq. hominum a. Off. 19.

Amiciſſime.

A. Cæſar me amplectitur. 6. fam. 25. Tum ille a. ut ſolebat, &c. 5. de Fin. 10. Familiariſſime & a. uiuere cum aliquo. Ver. 16.

Amicitia.

Amicitia, uoluntas erga aliquem, rerum bonarum illius ipſius cauſſa, quem diligit, cum eius pari uoluntate. 2. de Inu. 144. Amicitia nihil aliud eſt, niſi omnium diuinarum humanarumque rerũ cum beneuolentia & caritate ſumma conſenſio. Læl. 19. Amicitia, uirtutum adiutrix, a natura data eſt, non uitiorum comes. Læl. 70. Amicitia in quo cernatur. Part. 41. Nihil eſt tam naturæ aptum, tam conueniens ad res ſecundas uel aduerſas, quam amicitia. Læl. 16. *Amicitia hoc præſtat propinquitati, quod ex propinquitate beneuolentia tolli poteſt, ex amicitia non poteſt.* Læl. 28. Amicitia *tua mihi ampla* eſt. 3. fam. 37. Amicitia claudicare uidetur. 1. de *Fin. 105. Si amicitia ueritate colitur,* qui amicum prodit, nanus ſi neceſſa eſt. pro Qu. 15. Amicitia per ſe colenda eſt. 1. de Leg. 37. Amicitia ſanctiſſime colẽda. 10. fam. 2. Amicitia noſtra quę ſummis officiis ab utroque culta eſt. 15. fam. 38. Amicitia cum uoluptate connectitur. 1. de Fin. 103. Amicitia utrum propter imbecillitatem atq. inopiam deſiderata. Læl. 26. Vera amicitia mihi ditior & affluentior uidetur eſſe. in Læl. 52. Mihi cum uiris fortibus, qui cẽſores proxime fuerunt, ambobus eſt amicitia. pro Clu. 92. Amicitia inter ingratos eſſe non poteſt. pro Planc. 65. Amicitia niſi in bonis eſſe non poteſt. Læl. 16. Amicitia ſine uirtute nullo modo eſſe poteſt. Læl. 19. 86. Exardeſcit amicitia. in Læl. 82. Expetenda amicitia. 2. de Inu. 245. Amicitia & ſecundas res ſplendidiores facit, & aduerſas partiens communicanſque, leniores. Læl. 22. Amicitia firma & perpetua. de Pet. Conſ. 28. Caritas & amicitia hominum, gratuita eſt. 1. de N. d. 168. Eſtque ea iucundiſſima amicitia, quam ſimilitudo morum coniugauit. Off. 1. 85. Amicitia ex amore nominata eſt. Læl. 26. Amicitia orta mihi uidetur a natura potius, quam ab indigentia. Læl. 26. Amicitia permanet uſque ad extremum uitæ diem. Læl. 32. Amicitia tota ueritate perpenditur. Læl. 8. Amicitia præuertit iudicium. Læl. 56. Pyladea amicitia. 2. de Fin. 135. Quæſita amicitia utilitatis cauſſa. 2. de Fin. 134. Amicitia remiſſior eſſe debet, & liberior, & dulcior, & ad omnem comitatem facilitatemque proclinior. Læl. 59. Serpit amicitia neſcio quo modo per omnium uitam. Læl. 72. Hic multis ualuit uetus amicitia, quã tu, &c. ep. 12. & 38. Conciliatrix amicitiæ, uirtutis opinio. Læl. 36. Condimentum amicitiæ haudquaquam mediocre, ſuauitas ſermonum atque morum. in Læl. 55. Amicitię finis quid ſit. 2. de Inu. 245. Amicitiæ fons a natura conſtitutus, bonorum inter bonos beneuolentia. Læl. 46. Amicitiæ fores aperiantur. 15. fam. 22. Amicitiæ gloria excellens Lælius. Læl. 5. Habenas amicitiæ habere laxiſſimas, quas uel adducas quum uelis, uel remittas. Læl. 42. Amicitiæ initia ex parentibus repetere. 6. fam. 48. Inſtitutionem amicitiæ omnino non poſſe reperiri. 1. de Fin. 107. Deſerere ius amicitiæ. Læl. 34. Nam cum amicitiæ ius ſit in eo, ut unus quaſi animus fiat ex pluribus: qui fieri poterit ſi ne in uno quidem quoq. unus animus erit, idemque ſemper, ſed uarius, commutabilis, multiplex. Læl. 77. Pro iure amicitiæ noſtrę a te peto. 10. Attic. 29. pro noſtra beneuolentia, pro eodem dixerat paulo ante Vetus eſt lex illa iuſtæ uetæq. amicitiæ, quæ mihi iam diu cum illo eſt, ut idem amici ſemper uelint: nec eſt ullum certius amicitiæ uinculum, quam conſenſus & ſocietas conſiliorum & uoluntatum. pro Planc. 3. Hæc igitur prima lex amicitiæ ſanciatur, uel ab amicis honeſta petamus, amicorum cauſſa honeſta faciamus. de Amic. 104. Amicitiæ locus ubi eſſe poteſt, aut quis amicus eſſe cuiquam, quem non ipſum amet propter ipſum? 2. de Fin. 124. Amicitiæ noſtræ memoriam ſpero ſempiternam fore. Læl. 14. Amicitiæ munus expletum eſt. Læl. 60. Amicitiæ, coniunctioniſque neceſſitudo. Læl. 62. Tollere amicitiæ nodum nobiliſſimum. Læl. 47. Carum ipſum uerbum eſt amoris, ex quo amicitiæ nomen eſt ductum: quam ſi ad fructum noſtrum referemus, non ad illius commoda, quem diligimus, non erit iſta amicitia, ſed mercatura quædam utilitatum ſuarum. 1. de Nat. 85. Amicitiæ officium & ius præſtare. 14. fam. 10. Amicitiæ officijs diligenter ſancteque ſeruatis. 5. fam. 48. Amicitiæ maximum ornamẽtum tollit, qui ex ea tollit uerecundiam. Læl. 69. Ortus amicitiæ generoſus. Læl. 29. & 32. Quod enim par amicitiæ conſularis fuit umquam in hac ciuitate coniunctius, quam fuimus inter nos ego & Cn. Pompeius? pro Dom. 22. Amicitiæ præſidium firmiſſimum. 1. de Fin. 105. Amicitiæ rationem impediri, ſi ſummum bonum in uoluptate ponatur. 1. de Fin. 107. Amicitiæ recordatione frui. Læl. 14. Amicitiæ ſimulatio. Læl. 26. Stabilitas amicitiæ confirmari poteſt. Læl. 69. Vacillat ſtabilitas amicitiæ. 1. de Fin. 102. Amicitiæ iuſtitia. 6. fam. 33. Venenum amicitiæ, odium. Læl. 75. Amicitiæ ea eſt uis, ut ſimulatque ſibi aliquid quam alteri maluerit, nulla ſit. 1. de Leg. 26. Omnis uis amicitiæ eſt in uoluntatum, ſtudiorum, ſententiarum conſenſione. Læl. 14. Amicitiæ uarius eſt & multiplex uſus. Læl. 74. Amicitiæ præponenda eſt patria. 11. fam. 47. Amicitiæ grauiorem iniuriam feceris. 10. Att. 28. Admiratus eorum fidem tyrãnus, petiuit ut ſe ad amicitiam tertium adſcriberent. 3. Of. 59. Similitudo illicit, & attrahit ad amicitiam. de Amic. 105. Ad amicitiã alicuius ſe conferre. 13. fam. 21. Quum Craſſus initio ætatis ad amicitiam ſe meam contuliſſet. in Brut. 154. Nihil difficilius, quã amicitiam uſque ad extremum uitæ diem permanere. Læl. 32. Ad tollẽdam amicitiam ualet hoc quidem præceptum. Læl. 54. Amicitiam alicuius confirmare. 7. fam. 32. Conſequi amicitiam. Læl. 70. Si utilitas amicitiã conſtituet, tollet eadem. 2. de Fin. 126. Contrahit amicitiam uirtus. Læl. 45. Amicitiam contrahere qua in rerum natura, totoque mundo conſtant quaque mouentur omnia. Læl. 23. Amicitiam diuelli a uoluptate, non poſſe. 2. de Fin. 135. Amicitiam euertere funditus. 2. de Fin. 128. Amicitiam & gignit & continet uirtus. Læl. 19. In amicitiam accipere. 2. Att. 58. In amicitiam meam te contuliſſe. 7. fam. 31. Nuncium ex litteris tuis ſtudioſe

ſcriptis, libenter in amicitiam recepi. Att.li.2.ep.35.1. In amicitiã meam reciperem. 13.fam.30.& 41. Iungere conſuetudinem & amicitiam cum aliquo. pro Deiot.18. Difficile eſt amicitiam manere, ſi a uirtute defeceris. Lęl.36. Amicitiam ſi metiare ſua caritate, nihil eſt præſtantius. 2. de Fin.135. Amicitiam naſci quidam uolũt ab inopia. Læl.29. Officioſam amicitiam nomine inquinas crimi-noſo. pro Planc.37. Amicitiam paternam nullis officijs proſequi. 6.fam.48. Amicitiam natura ipſa peperit. in Lęl.18. Amicitiam petere propter utilitatem. 2. de Io.245. Amicitiam funditus tollere e uita. in Læl.44. Solem e mundo tollere uidentur, qui amicitiam e mundo tollunt, qua nihil a dijs immortalibus melius habemus, nihil iucundius. Læl.43. Tueri amicitiam. 1. de Fin.103. Vocare amicitiam ad calculos. in Læl.52. Ab amicitia afflicta transfugere. pro Quinct.62. Naturali amicitia carere. in Læl.68. Sunt de amicitia gerenda præclariſſime ſcripti libri. 3. fam.27. Cum graue eſt uere accuſari in amicitia, tum etiam ſi falſo accuſeris, non eſt negligendum. pro Mur.125. In amicitia adiunctus. 5. fam.17. Fines in amicitia qui ſint, & quaſi termini diligendi, conſtituendi ſunt. in Læl.50. & 53. In amicitia illud efficitur, quod quibuſdam incredibile uidetur. eſt autem neceſſarium, ut nihil ſeſe plus, quam alterum diligat. de Leg.162. In amicitia nihil eſt fictum, nihil ſimulatum. Læl.26. In amicitia niſi (ut dicitur) apertũ pectus uideas, tuumque oſtendas, nihil fidum, nihil exploratũ habeas, &c. Læl.80. Prima lex in amicitia, ut neq. rogemus res turpes nec faciamus rogati. Læl.38. Ne optandum quidem eſt in amicitia, ut me ille plus quam ſe amet: ego illum plus quam me: perturbatio uitæ, ſi ita ſit, atque officiorum omnium conſequatur. Tuſc.l.3.62. In amicitia prouecti longius. in Læl.33. In amicitia quæ ſint uiro bono tenenda. Læl.59. In amicitia quid mutuum. 5. fam.3. In amicitia quidquid eſt, id eſt uerum & uoluntarium. Læl.26. In amicitia uult Pythagoras, ut unus fiat ex pluribus. Offic.1.81. Mundus ipſe ſe concordi quadam amicitia & caritate complectitur. de Vniu.197. Dignus amicitia. in Læl.67. Omnium rerum, quas ad beate uiuendum ſapientia comparauerit, nihil eſt maius amicitia, nihil uberius, nihil iucũdius, &c. de Fin.62. Vos hortor, ut, uirtute excepta, nihil amicitia præſtabilius eſſe putetis. Læl.86. Remouere ſe ab amicitia Pompeij. in Læl.66. Sine amicitia corruere omnia. Læl.22. & 23. Amicitiæ ambitioſæ, fucoſæque. 1. Att.55. Amicitiæ cur comparatæ. pro Roſc. Am.66. Amicitiæ amore & caritate cernuntur. Part.137. Coluntur amicitiæ ſimulatione, dumtaxat ad tempus. in Læl.48. Tantum abeſt ut amicitiæ propter indigentiam colantur. in Læl.47. de Fin.2.128. & 131. & 133. Communes amicitiæ. in Læl.66. Conuerterant ſe amicitiæ in graues inimicitias. in Læl.67. Amicitiæ, corroboratis iam confirmatiſque & ingenijs & ætatibus, iudicandæ ſunt. Læl.63. Depoſitæ amicitiæ. in Læl.66. Extinctæ amicitiæ. in Læl.67. Amicitiæ non modo fautrices fideliſſimæ, ſed etiam effectrices ſunt uoluptatum, tam amicis, quam ſibi, iuxta Epicureos. de Fin.l.1.52. Amicitiæ ſimilitudine facile iunguntur. pro Clu.34. Leues amicitiæ. in Læl.82. Mediocres amicitiæ. 2. de Fin.134. Oppreſſæ amicitiæ. in Læl.67. Amicitiæ profectæ ab noſtro beneficio. 2. de Iou.145. Amicitiæ ſtabiles permanent. in Læl.64. Veræ amicitiæ ſempiternæ ſunt. Læl.32. Veræ amicitiæ difficillime reperiũtur in ijs, qui in honoribus, reque pub. uerſantur. Læl.57. Vulgares amicitiæ. in Læl.65. Amicitiarum cum ceteris bonis collatio. Læl.50. Inſtituendarum amicitiarum conſuetudo. 1. de Fin.106. Amicitiarum ſua cuique permanet ſtabilis & certa poſſeſſio. Læl.50. Amicitiarum præſidia quærere. in Læl.43. Amicitiarũ proditiones. Acad. q. ed.1.l.2.27. Amicitiarũ ſatietates eſſe non debent. in Læl.60. Nouis amicitijs indulgere. in Læl.50. Amicitias appetere. in Læl.43. Ratio ipſa monet amicitias comparare, quibus partis confirmetur animus. 1. de Finib.102. in Lęl.54. Conciliat amicitias & conſeruat uirtus. in Læl 83. Si utilitas amicitias conglutinaret, eadem commutata diſſolueret. in Læl.32. Tu ſoles conglutinare amicitias teſtimonijs tuis. 7. ad Att.30. Ad coniungendas amicitias quãtam uim habeat ſtudiorum ac naturæ ſimilitudo, ſcitis omnes. pro Clu.35. Dimittere amicitias. in Læl.65. Dirumpere amicitias. in Læl.71. Diſcindere amicitias. in Læl.65. Diſſociat amicitias diſſimilitudo morum. in Læl.64. Diſſoluere amicitias. in Læl.32. Amicitias, quæ minus delectent, & minus probentur, magis decere cenſent ſapientes ſenſim diſſuere, quam repente præcidere. Off.1.169. Eleuare amicitias remiſſione uſus. in Læl.65. Fideles amicitias excludere. in Læl.49. Moleſtas amicitias faciunt quidam, cum ipſi ſe contemni putant. in Læl.63. Fingere amicitias utilitatis cauſſa. in Læl.47. Nec me pœnitet e mortales inimicitias, ſempiternas amicitias habere. pro R.P.126. Iungere amicitias & conſuetudines cum aliquo. pro Deiot.18. Incidere in amicitias malorum. in Læl.39. Repudiare amicitias gratioſorum. pro Planc.37. Spernere ueteres amicitias. in Læl.50. In amicitijs expetendis colendiſq; ne ſit a quiſque maxime excellit, ut ſibi plurimum confidit, uirtuteque ac ſapientia ſic munitus eſt, ut nullo egeat, &c. Læl.29. In amicitijs tuendis quamuis comis fuerit Epicurus, non ſatis acutus fuit. 2. de Fin.129. In amicitijs fideles. 2. de Fin.130. In amicitijs peſtis nulla maior, quam adulatio, blanditiæ, aſſentatio. in Læl.76. Amicitijs nouis implicati. 1. Att.65. Quæ poteſt eſſe uitæ iucunditas, ſublatis amicitijs: quæ porro amicitia poteſt eſſe inter ingratos? pro Planc.266.

Amita.

Qui uxori ſuæ Cluentiæ, quæ amita huius Habiti fuit. pro Clu.22.

Amitto.

Cogito commorari, quoad me reficiam: nam & uires & corpus amiſi. ep.107. Amiſiſti id cui ſimile in terris nihil fuit. ad Brut.19. Decius amiſit uitam, at nõ perdidit: accepit patriam, amiſit animam. ad Her.38. Aſſiduitate malorum, ſenſum omnem humanitatis ex animo amiſimus, id eſt dimiſimus, eiecimus. pro S.R.44. Cur Licinium de manibus amiſerunt? pro Cœl.58. id eſt, comprehenſum abire permiſerunt. Ad iudicium hoc modo uenimus, ut totam litem aut obtineamus, aut amittamus. pro Roſ.Com.6. Cum oculis acriter deficientem ſolem intuerentur, ut aſpectum omnino amitterent. Tuſc.163. Mea opera, Q. Fabi, Tarentum recepiſti. certe, inquit, rideos: nam niſi tu amiſiſſes, numquã recepiſſem. Off.79. Virtutem & fidem numquam amiſerim. poſt red. in ſenat. Amiſeris & Recuperaueris, contraria. 6.fam.38. Amittere animam. 14.fam.12. Auctoritatem. 4.Acad.131. Cauſſam. 2. de Or.56. Att.l.9.ep.173.3. Ciues. pro Marc.10. Ciuitatem. 1. de Or.90. pro Dom.60. Dignitatem. ad Lent.l.1.8.10. Exercitum. Tuſc.l 1.71. Exiſtimationem pudoris. 4. Ver.140. Filium. fam.l.4.ep.6.6. Fortunas, & omnia ornamenta. 3. Ver.111. Secundas fortunas. pro Syl.50. Honeſtatem omnem. pro Roſc. Am.67. Humorem. 3. de N.d.46. Impunitatem uis factæ. 3. de Leg.37. Ius imperii & exercitus. 10.Phil.277. Libertatem. pro Dom.60. Lumen. 5. Tuſc.159. Memoriam alicuius. pro Deiot.7. Mentem. de hr.250. id eſt, inſanire. Occaſionem. Att.l.15.ep.326.3. pro Cæc.11. Opinionem. Attic. Ornamenta. fam.l.4.6.7. Patrem aut liberos. in ep. Patriam de Fin. l.4.19. Patrimonium. pro Sext.20. id eſt, conſumere. Capium piſci. 2. de N.d.186. Prædam. 6. Ver.39. Rem de manibus. 5. Ver.26. Sacra. pro Dom.28. Salutem. pro Syl.66. Senſum humanitatis omnem ex animo. pro Roſc Com.72. Rei alienius ſimulationem. 10. ad Att.23. Spiritum. 3. de N. d.46. Splendorem & nomen uiri boni. Off.3.108. Tempus. pro Mur.40. de Prou. Conſ.14. Amittere uires, & Reuocare uires. 8.fam.47. contraria. Amittere uitam per dedecus pro Roſc. Am.18. pro Mil. 28. Quarum rerum negligentia pleraſq. cauſſas uidemus amitti. de Or.118.

Amiſſus.

Amiſſa cauſſa. 9. ad Att.10. Corpora intereunt humore aut ſpiritu amiſſo. de N.66. Quod intellexiſti te præda de manibus amiſſa, teſtimonium tamen effugere non poſſe. 6. Ver.39 Amiſſo tempore. pro Mur.40. Claſſes amiſſæ & perditæ. 2. Verr 9. Amiſſa tempora. 15.fam.42.

Amiſſio.

Amiſſio bonorum. Tuſc.l.4.31. Omnium uitæ commodorum. Tuſc.l.3.7.8. Dignitatis. in Piſ.33. Oppidorum a. turpis. in Piſ.31. Rerum. 4.fam.7. Senſuum. 3. de Finib.79.

Amnis.

Alter ſine ullis ſalebris quaſi ſedatus amnis fluit; alteri, incitatior fertur. Ora.200. Amnis profluens, cui opponitur Concluſa aqua. de N.d.2.15. Liquore amnium perlucidi, riparum ueſtitur uiridiſſimi. 2. de N.d.72. Amnes euanuiſſe & exaruiſſe quoſdam, aut in alium curſum contortos & deflexos uidemus. 1. de Diu.70.

Amo.

Et amo, & amabilem eſſe certo ſcio. 5. Att 37. Illum a. ut rogas & ut meretur, & ut debeo. 3. ad Q.fra.39. Me ualde a. in eo. 4. ad Atti.45. Sic a. ut alterum fratrem. 13.fa.3. Te a. quod mihi nuntiaſti. 16.fam.22. In ep. Q.Cic. id eſt, tibi gratiam habeo. Multum te a. de Randuſenlo. 7. ad Att.11. Multum te a. quod reſpondiſti. Octauio. Ecquid amas Deiotarum, & non amas Eram? 16. ad Att.9. De quo tantum, quantum me amas, uelim cogites. 12. ad Att.19. Et adduc, ſi me amas, Marium. ad Q.fra.l.2.ep.12. Si quidquam me amas, hunc locum ama. Att.77. Librum, ſi me amas, mitte. 12. ad Att.9. Pugna, ſi me amas, ut iuramento contendas mea non eſſe. ad Volum.l.7.ep.32.4. Amat nos caroſq. habet Pompeius. Att.l.2.ep.35.1. Quem ego & frater meus certatim amamus, omnibus horis, oculis, auribus, complexu tenemus. 3. Phil.136. Signa, quæ nobis curaſti, ea ſunt ad Caietam expoſita: te multum amamus, quod ea abs te diligenter, paruoq. curata ſunt. Att.2. Cicerones pueri amant inter ſe, diſcunt. Q. fra.250. Qui amant, moroſi. 7. famil.28.

ſoll.28.Amabat alius turpiſſime, alıorum amori flagitioſiſſime ſer uiebat.in Catil.30. Amaui amorem tuum, 9. fam.34. Amaui ma ego.9.ad Att.68.id eſt, amaui meam, ſententiam, feci quod magis ex animo meo fuit. Auus tuus clariſſimus uir, amauit unice patriam & ciues ſuos.I.C.113.Amabo te frater.1. ad Q.fr.56. Si me amabis, hoc facies.2.fam.26. Amabis me.12. fam.46.id eſt, in eo tuum in me amorem declarabis. Facile, quod cuiuſque temporis officium ſit poterimus, niſi noſmetipſos ualde amabimus, iudicare.1.Off.44. Etiam ſi te uenientem in medio foro uidero, diſſuauiabor, ma ama.Q.fr.Cic.Tironi.l.16.27.4.Ames conſtantiam meã uolo.Att.l.2.ep.25.1. Ames amore illo tuo ſingulari.15.fam.50. Ames nos, & te amari ſcias, 4. ad Att.18.Ita non ames.pro ita oderis.7.fam.3.Quem non ames, omnia inſulſe facere uidetur.15. ad Att.9.Quam uolumus licet.p.c.ipſi nos amemus, tamen nec numero Hiſpanos, nec robore Gallos ſuperauimus. de haru.reſp.17. Habes meam cauſſam, quæ ſi Bruto non probatur, neſcio cur illum amemus.Att.83.Ament ea animo, ac non ſui commodi cauſſa ſimulent.1.ad Q.fr.11. Cum miraretur ille quidem utramque, alterum autem etiam amaret.lib.1. de Finib.13. Amare nihil aliud eſt, niſi eum ipſum diligere, quem ames, nulla indigentia, nulla utilitate quæſita. Læl.83. Amare nihil eſt aliud, quam uſi uelle bonis aliquem affici quam maximis, etiam ſi ad ſe ex iis nihil redeat.de Fin.l.2.65. Amare, cõſectari, adipiſci uelle) (aſpernari, odiſſe, fugere.l. 1.de Fin.25. Vt amare nunc deniq. mihi uidear, antea dilexiſſe.9. fam.29. Diligere, amplecti, amare aliquem.Att.l.1.ep.8.7.Nihil eſt tam anguſti animi, tamque parui, quam amare diuitias.Off.1.97.Amare quempiam in alicuius negotio.13.fam.83. id eſt, amicum ſe oſtendere. Amare ſe.3.ad Q. fra.40.pro ſibi placere. Ne nimium te amare uidexre.in Top.25. Amare uoluntatem. 7.fam.43. Attagathus, homo nobilis, qui a ſuis & amari & diligi uoluit.6. Ver.45.& 1.de N.d.166.Sed tamen ut ſcires eum non a me diligi ſolum, uerum etiam amari.13.fam.69.id eſt, amare plus quam diligere. Quando ſe a me amari putat, a me a te amari ſciat. 13.fam.99.

Amabo.

Vrbanitatis poſſeſſionem, amabo, quibuſuis interdictis defendamus.fam.7.ep.33.6.Amabo te, aduola, conſolabor te. Q.fr. lib.1.4.1.Cura, amabo te, Ciceronem noſtrum. 23.Att.Exſpecta, amabo te, dum Atticum conueniam.94. Att. Noſtra autem negotia, quia Romæ commoraris, amabo te, explica. 47. Att. Amabo te, incumbe in eam rem, & ad me ſcribe.Att.5.ep.105.3.Et amabo te, quum dabis poſthac aliquid domum litterarum, mei memineris. fam.15.

Amans.

Homo ſemper amans me.5.Att.10.O dii, quam ineptus, quam ſe ipſe amans ſine riuali. Q.fr.3.35.Studioſus, amans, obſeruans ſui.pro Rab.Poſt.27.Amanti nihil difficile. Or.18. Aliud eſt eſſe amatorem, aliud amantem. Tuſc.4.21. Qui me parum patriæ amantem eſſe exiſtimant.fam.11.ep.28.17. Boni ciues amantes patriæ. Att.lib.9.ep.Itaque induſtrios homines, illi ſtudioſos, uel potius amantes doloris appellant: nos potius laborioſos.2.Tuſc.60. Tam inter ſe amantes uiros. Acad.ed.1.l.2.115. Amantior tui. Attic.6.111.21.fam 1. ep.5.9.Si quẽ forte tui cognouiſti amantiorẽ, quam temporis. Q.fr.292. Chariſſimus atque amantiſſimus frater.Catil.75.Gallus Fabius amantiſſimus uirtuſque noſtrum.128. Att.Amantiſſimus tui.4.de Fin.119.16 ep.2. ad Marium.11.ep. 27.2.Amantiſſimum conſilium & ſuauiſſimum.1.Att.51.Ad nostri amantiſſimos ueni.ep.257.Leniſſimis & amantiſſimis uerbis uti.ep.71.

Amanter.

Sed neque uehementer & a.fam.12.Valde hoc uelim, antequã proficiſcare, a diligenterque conficias.Att.2.ep.19.2. Pueri a.inter ſe diſcunt.O Bruti a.ſcriptas litteras.Att.l.15.325.9. Itaq. me & ſuperiores litteræ tuæ admodum delectauerunt, quibus & exſpectatum meum aduentum abs te a. uidebam.6.famil.52. Quo enim eſt nomen ipſum amantius, indulgentiuſq. maternum, hoc, &c. pro Clue.20.

Amantiſſime.

De Gabinio nihil fuit faciendum iſtorum quæ a.cogitata ſunt. Q.fr.3.ep.24.8.A.obſecrare aliquem.Att.6.ep.111.32.A.& coniunctiſſime uiuere cum aliquo.Læl.2.

Amator.

Nunc (ut ad rem meam redeam) L.Papirius Pætus, uir bonus amatorq. noſter, mihi libros eos, quos Seru. Clodius reliquit, donauit.1.ad Att.71.pro, amans noſtri. Amator pacis. Att.l.14.306. 3.Poterit ne te Alba tuus antiquiſſimus nõ ſolum amicus, uerum etiam amator, abſoluere?5. Ver 125. Vtrum hic tibi adulter, an amator uidetur?1.1o Cœl.47. Aliud eſt eſſe amatorem, aliud amantem.Tuſc.4.21.Qui ſe amatorem intelligentiæ ſapientiæq. profitur, num neceſſe eſt intelligentiæ ſapientiæq; naturæ primas cauſſas conquirere.de Vni 63. Alter a me Catilinam amatorem ſuum repoſcebat. Poſtquam.206. Amatores Catoni deſunt, ſicut iam multi ante ſæculis Thucydidi. de Cla. 170. Amatores puerorum Q. Catulus, & Alceus poeta.de Nat.71. Viuamque tecum multum, & cum communibus noſtris amatoribus.7.fam.58. id eſt, amicis.

Amatorius.

Amatorius ſermo. 125. Nam Anacreontis quidem tota poeſis eſt amatoria. Tuſc.117. Amatoria uoluptas. Tuſc.245. Amatoriæ leuitates.1.de Fin.91.

Amatorie.

Epiſtola amatorie ſcripta.in Ant.175.

Amabilis.

Amabilis eſt per ſe.16.ad Att.8. Filiolam, quam numquam uidi, tamen & amo, & amabilem eſſe certo ſcio. Att.l.5.ep.107.2. Amabiles litteræ.3.ad Q.fra.14. Oratio quæ ſignificat oratoris ipſius amabiles mores. Part.231. Amabilior mihi Velia fuit, quod te ab ea ſenſi amari.fam.l.7.37. Amabilius hoc mihi erit. 16. fam. 24.Nihil iucundius litteris Sexti, nihil amabilius.261. & 128. & 252.ad Att.Amabilius nihil facere potuiſſes.10. fam.22. Mihi autem nihil amabilius officio tuo & diligentia.Brut.l.11.15.2.Nihil eſt uirtute amabilius, quam qui adeptus fuerit, ubicumq. erit gentium, diligetur, de Nat.d.1.85. Amabiliora fieri poſſe olla litora, proſpectu maris.12.ad Attic.12.id eſt, iucundiora, amœniora. Amabiliſſimum nodum amicitiæ tollere.Læl.47.

Amabiliter.

Sed me hercule ſi humaniter & ſapienter, & a. in me cogitare uis, facilem te profecto præbebis. Antonius ad Ciceronem, in epiſt. ad At.14.310.2.

Amœnus.

Amœnus ſane, & arbitris ſemotus locus. In Ver.252. Amœnum rus.pro Roſ.Am.79. Nec amœnum nec ſalubrem locum cenſeo. de Or.135. Prædiola noſtra ſatis amœna. Att.l.16.ep.333.4. Salicta amœna.1.de Diu. 73. Amœniſſima uoluptas.4.Acad.230.

Amœnitas.

Non illum amœnitas ad delectationem reuocat.pro Pomp.11. Summa amœnitas fluminis. Q.fr.317. Amœnitas loci. Att.l.14. 308.5. Domus ſuppeditat hortorum amœnitatem. Q.fra.250. Præſertim hoc tempore anni & amœnitatem & ſalubritatem hãc ſequor.2.de Leg.3. Otio tibi perfrui mirifice licuit, cum eſſes in iſta amœnitate ſolus pæne relictus. ep. 94. Cogitatio amœnitatũ ad delectationem.Parad.117.

Amor.

Amor, ex quo amicitia eſt nominata, princeps eſt ad beneuolentiam coniungendam.de Amic.101. Amor flagitii, & leuitatis auctor Tuſc.4.58. Amor ſi naturalis eſſet, & amarent omnes, & amarentur, & ſemper amarent, & idem amarent: neque alium pudor, alium cogitatio, alium ſatietas deterreret. Tuſc.4.63. Noſter in te amor ab his initiis profectus.13. fam.51. Amor amicitiæ.4. Tuſc.115. Totus iſte qui uulgo appellatur amor, tantæ leuitatis eſt, ut nihil uideam, quod putem conferendum. Tuſc.4.57. Canum amor in dominos, odium in externos.de Nat.8. Amor cognitionis & ſcientiæ.de Fin.l.5.45. Amor cognitionis inſitus menti. de Fin.l.4.15. Amor conſulatus.pro Syl.55. Amor confirmatur & beneficio accepto, & ſtudio perſpecto, & conſuetudine adiuncta. Læl.29. Amor cultus ab aliquo diligentiſſime.6. fam.39. Amor eius, actiue. 53. famil.21. Amor nunc emergit: nunc deſiderium ferre non poſſum.9.ad Att.36. Amor peccatum non excuſat. 2.ad Her.57. Amor gloriæ nimia acer.pro Arch.20. Pietas & amor in patriã.pro Flac.74. Incredibilis amor in te meus cogit me, &c. fam.1.ep.1.6 Amor meus, actiue.10.fam.2. Amor uoluptate & moleſtia mixtus.de Vo.55. Amor multitudinis uehementer commouetur ipſa fama & opinione liberalitatis, beneficentiæ, iuſtitiæ, fidei, omniumque earum uirtutum, quæ pertinent ad manſuetudinem morum ac facilitatem. Off.2.45. Si amor noſter ac tuorum in te eſt.4.ad Att.48. Amor ex eo inter nos natus.12. fa.60. Amor quatenus in amicitia progredi debeat.Læl.34 Amor quem ad me perſcribit.3.ad Q.fra.18. Nam & oratio prudens, & amor erga me ſingularis, multum leuaret.fam.9. epiſt.11.3. Amor tuus ſollicitus atque anxius.2.ad Att.61. Amor tantus fuit, ut exhauriri nulla poſſit iniuria.2.ad Att.54. Amor tantus, ut nihil ſupra poſſit.14. famil.2. Amor tuus ſe oſtendit.5.fam. 41. Amor uerus & fictus non facile diiudicatur.9. famil.35. Amoris abundantia.1. famil.29. pro, ſingulari, amore. Amoris declarationem habet liber iſte.15. famil.52. Omnibus ex animi perturbationibus eſt profecto nulla uehementior amoris furore. Tuſc. 4.62. Illud autem erat amoris mei, quem a tua pueritia ſuſceptum

non ſeruaui ſolum, ſed auxi, &c. fam. 10. ep. 1. 4. Amoris iter interrumpere. 4. ad Att. 6. Amoris notis inſignes epiſtolæ. 1. ad Att. 24. Amoris pleniſſimæ obiurgationes. 1. ad Q. fr. 45. Amoris primas alicui deferre. 1. ad Att. 50. Siquid reſidet in te amoris erga me. 5. fa. 13. Studium & ardor quidam amoris. 1. de Orat. 66. Amoris tui συμπάθεια 5. ad Att. 35. Carum ipſum uerbum eſt amoris, ex quo amicitiæ nomen eſt ductum. de Nat. 1. 85. Amoris tui ueſtigia, quo, quo me uerto. 7. fam. 43. Amoris noſtri uetuſtas. 6. fam. 17. Magnitudo & uis amoris mei efficeret, te ut conſilio poſſem iuuare. 2. ep. 6. 7. De iſto hactenus dixerim, me uel plurima uincula tecum ſummæ coniunctionis optare, etſi ſunt amoris arctiſſima. Att. l. 6. 21. Amori noſtro pluſculum etiam, quam cōcedit ueritas, largiare. 5. fam. 30. Amori patrio & ipſi naturæ præferre ius maieſtatis atque imperii. l. 1. de Fin. 18. Cui amori, uerū ceteris rebus poſſem, amore certe reſpondebo. 15. fam. 52. Seruire amori aliorum flagitioſiſſime. in Cat. 30. Tamē te rogo, in Hircii locum me ſubdas, & ad tuum amorem, & ad meam obſeruantiam. 10. fam. 45. Mundum totum ſe ad amorem ſuum ſubleuandum conuerſurum putat. 4. Tuſc. 120. Quis erat qui putaret ad eum amorem, quem erga te habebam, poſſe aliquid accedere? fam. 9. ep. 14. 13. Omnem ſe amorem abieciſſe illinc, atque in hanc transfudiſſe. 2. Phil. 84. Amorem erga aliquem eum hereditate cernere. 6. ad Att. 10. Amorem tuum omnem, quo me es amplexus, omnemque tuam prudentiam conferto ad eam curam. 7. ad Att. 2. Hæc res magis amorem conciliat, illa autem tutis defenſio caritatem. 2. de Or. Amorem conciliari ſenſimus. 2. de Or. 113. Amorem tuum conſeruabis. 11. fam. 53. Amorem deſerere. 1. fam. 31. Stoici, amorem ipſum, conatum amicitiæ faciundæ ex pulchritudinis ſpecie definiunt: & ibi præclara multa de amore turpi fugiendo. Tuſc. 22 5. Datum tempus in quo amorem tuum experirer. 16. ad Att. 47. Perſpectum mihi quidem, ſed tamen dulcem & optatum amorem tuum præ te ferres. fam. 2. epiſt. 1. 2. Quem certo ſcio ita laborare de exiſtimatione ſua, ut propter amorem in nos fraternum, etiam de noſtra laboret. 1. ad Q. fr. 8. Amorem cum aliquo conſtitutum habere. 10. fam. 4. Amorem erga aliquem habere. 9. fam. 29. Amorem habere in temp. pro Dom. 79. Nemo poteſt uno adſpectu, neque præteriēs in amorem incidere de Inu. 57. Amorem ſtupri eſſe negant philoſophi. Tuſc. 4. 58. Vt tibi oſtenderem meum amorem. fam. 10. ep. 3. 10. Amorem meum erga te ex uultu, & oculis, & fronte perſpicere potuiſſet. 14 ad Att. 24. Amorem tuum erga me recognoui in tuis litteris. 12. fam. 18. Amorem ſuſcipere. 10. fam. 2. Ab amore auertere. 9. ad Att. 36. Ex amore eo quo adſtricti ſumus, laxari aliquid uelim 6. ad Attic. 21. Amore illo tuo ſingulari me ames. 15. fam. 50. Ardebat amore illius hoſpitæ. 4. Verr. 30. Amicitiæ autem, caritate & amore cernuntur. in Part. 47 Habebam adoleſcentes amore coniunctos more Græciæ. 5. Tuſc. 81. Coniuges autem, & liberi, & fratres, & alii, quos uſus familiaritaſq. coniunxit, quamquam etiam caritate ipſa, tamen amore maxime continentur. Amore omni eniti. 9. ad Att. 62. Extitit tanto in me amore frater, ut, &c. poſt Redit ad Quir. Flagrare amore 4. Tuſc. 117. Amore impulſus hæc ad te ſcribenda putaui. fam. 10. ep. 3. 8. In amore ſolemus ea, quæ minime uolumus, cogitare. 3. ad Q. fr. 30. Perturbatio ipſa mentis in amore fœda per ſe eſt. Tuſc. 4. 62. Vnde igitur potius incipiam, quam ab ea ciuitate, quæ tibi una in amore atque in deliciis fuit? 6. Ver. 2. In amore eſſe. 6. in Ver. 2. & pro Flac 14. In amore habere. 10. fam. 60. Nihil mihi minus hominis uidetur, quam non reſpondere in amore iis, a quibus prouocere. ad Brut. 1. Amore inflammati eſſe debemus in patriam. 1. de Or. 97. Pro amore noſtro ueterrimo ueriſſimoque. 12. fam. 39. Filio tuo, nos & caritate & amore tuum officium præſtaturos non debes dubitare. fam. 12. ep. 16. 6. Amore prouehor. ad Brut. 33. Catonis filius Tiro amore pugnandi in exercitu remanſit. Off. 8. Etiam nouo quodam amore ueterem amorem tamquam clauo clauum eiiciendum putāt. 4. Tuſ. 121. Sæuo amore ſaucia Medea. pro Cœlio 13. Amore generi ſui capta ſocrus. pro Clu. 9. Citius amore tui fratrem tuum odiſſe deſinam, quam illius odio quidquam de noſtra beneuolentia detrahatur. 5. fam. 9. Amore uti. 7. fam. 40. Amores autem & hæ deliciæ quæ uocantur, firmiore animo præditis diutius moleſtæ non ſolent eſſe. pro Cœl. 47. Quid amores ac deliciæ tuæ Roſcius? Diu. li. 1. 70. Amores adoleſcentulorum in Græcorum gymnaſiis liberi & conceſſi. Tuſc. 4. 59. Amores adoleſcentulorum, ut ſint pudici, ſolliciti tamen & anxii ſunt, eoque magis, quod ſe ipſi continent & coercent. Tuſc. 4. 59. Amores ardentes. de Fin. 2. 44. Amores hominum in te. 5. ad Att. 18. Amores libidinoſi. Tuſc. 4. 60. Pompeius, noſtri amores. 2. ad Attic. 46 Amorum fœdera ſeruare. pro Cœl. 26. Quæ (forma & honeſti facies) ſi oculis cerneretur, ut ait Plato, mirabiles amores excitaret ſapientiæ. Off. 24. Atque ut muliebres amores omittam, quibus maiorem licentiam natura conceſſit quam adoleſcentulorum amoribus. Tuſc. 4. 59. Sed redeo ad amores deliciaſque noſtras, L. Antonium. 6. Phil. 12. In amoribus eſſe alicui. 6. ad Att. 11. In amoribus mihi eſt. 7. fa. 56. Delicijs atque amoribus meis. 16. ad Att. 18.

Amoueo.

Saturnini quæſtorem a ſua frumentaria procuratione ſenatus amouit, eique rei M. Scaurum præfecit. de haruſp. reſp. 40. Virgas amouit ab omnium ciuium Romanorum corpore lex Porcia. pro Rab. 7. id eſt, ueruit ne uirgis cæderentur ciues Romani per carnificem. Et proprium illum ſenſum doloris mei a ſententia dicenda amouebo. de Prou. 69. Et nebulonem iſtum, ſiquo pacto potes, ex iſtis locis amoue. Att. l. 1. 717. Odium, inuidiā, metum, cupiditateſque omnes amoue. pro Clu. 128. Ferijs iurgia amouento. de Leg. 2. & 32. Amouere aſſentationem. Procul amouere. ad Her. 22.

Amotio.

Augendæ uoluptatis finis eſt, doloris omnis amotio. 2. de Fin. 14. & 158.

Amphibolia, ſiue Amphibologia.

Ἀμφιβολία acuta. 7. fam. 55. Illa amphibolia quæ Crœſum decepit, uel Chryſippum potuiſſet fallere. 2. de Diu. 174. Hanc amphiboliam uerſus intelligere potuiſſet. ad Her. lib. 2. 49. Cognitionem amphiboliarum eam, quæ a dialecticis profertur, non modo nullo adiumento eſſe, ſed potius maximo impedimento. ad Her. 9. Amphibologias omnes dialectici aucupantur. 2. ad Her. 49.

Amphora.

Amphora mellis. 4. Ver. 132. Duum millium amphorarum naues. 12. fam. 33. Itaque Titurium Toloſæ quaternos denarios in ſingulas uini amphoras portorij nomine exegiſſe. pro Font. 8.

Amplector.

Cum uero ea tua ſit uoluntas, humanitas, beneuolentia erga me: libenter amplector talem animum. fam. 5. ep. 19. 6. Amplectitur cognitionem mens noſtra. 4. Ac. 60. Fauet ingenijs, nobilitatē uero & dignitates hominum amplectitur. Fam. l. 4. ep. 8. Me amiciſſime quotidie magis Cæſar amplectitur. ad Cæ. l. 6. ep. 6. Quod idē interdum uirtutis nomine amplectimur. 2. Tuſc. 53. Hæc parui tēporis memoriam, ille perpetuæ exiſtimationis fidem & religionem amplectuntur. pro Roſ. Com. 4. Omnem tuum amorem, quo me es amplexus. Att. l. 7. 121. 3. Nec quod ius ciuile Craſſe tam uehementer es amplexus. 1. de Or. 120. hoc eſt, quod tanto ſtudio animum ad eam rem appuliſti. Quas mirifice Plato amplexus erat. 1. Acad. 48. Tanto amore ſuas poſſeſſiones amplexi tenebant, &c. pro Syl. 44. An Antonius equites Romanos amplectetur? 1. A. 213. Quæ iudex non amplectetur omnia conſilio. pro Font. 13. Verum ut totum genus amplectamini iudiciorum, prius iura Siculorum, deinde illius inſtituta cognoſcite. 4. Ver. 21. Quod ego pluribus uerbis amplecterer, ſi non, &c. pro Roſ. Com. 21. Quorum (ueteranorum) etiam ſi amplecterer uirtutes, ut facio: tamen ſi eſſent arrogantes, non poſſem ferre faſtidium. 10. Phil. 282. Diligere, amplecti, amare aliquem. Att. 1. ep. 8. 7. Amplecti alicuius amplitudinem officijs. fam. 5. ep. 8. 7. Amplecti artem aliquam. 1. de Or. 54. Amplecti cogitationem toto corpore. 12. ad Att. 5. Quia nimis amplecti plebem putabatur. pro Mil. 53. Paruus filius, qui mihi uidetur amplecti remp. I. C. 118. pro Flac 33. Amplecti, pro, cognoſcere uel intelligere. 4. in Ver. 21. Ille autem me amplexus atque oſculans flere prohibebat. Somn. Scip. 10.

Amplexor.

Totum me amplexatur Appius. ad Q. fr. 2. ep. 14. 3. Meque inſpectante ſæpe inimicum meum modo in ſenatu ſeuere ſeducunt, modo familiariter, atque hilarem amplexantur. ep. 15. Erat hoc mihi dolendum, ſed multo magis illud, quod inimicum meū (meū, &c. ſic amplexabantur, ſic in manibus habebant, ſic fouebāt, &c. Fam. 1. 9. 32. Species, quas Plato mirifice erat amplexatus. Acad. ed. 2. l. 1. 24. Aut ipſius animi cognitionem amplexarentur, actionem relinquerent. de Fin. 114. Amplexari auctoritatem cenſoris. pro Clu. 98. Amplexari ac tueri iudicium alicuius. Brut. Ciceroni, in ep. ad Brut. 11. 4. Neque, &c. homines efferri ita conuenit, ut otio non proſpiciant: neque ullum amplexari otium, quod abhorreat a dignitate. pro Sext. 85. Amplexari uirtutem. 2. de Fin. 71. Nec uoluptatem tuentur, quam amplexari poſſunt. 3. de Or.

Amplexus.

Nutrix animaduertit puerum dormientem circūplicatum ſerpentis amplexu. 1. de Diu. 134.

Amplificare, Amplio, Amplitudo, Amplius, uide Amplus.

Amplus.

Amplus & grandis orator. in Or. 16. Status amplus. Att. 3. 50. 2. Satis amplius oratione Pompeius. in Brut. 129. Itaque capio magnam uoluptatem, cum tibi, cuius mihi amicitia non ſolum ampla

pla, ſed etiam iucunda eſt. &c. fam. 3. ep. 10. 12. Ampla atque potens ciuitas. 2. de Inu. 246. Ampla domus dedecori domino ſæpe fit. Off. 1. 194 Familia ampla & honeſta. pro Mur. 13. Occaſio ampla. 4. Verr. 43. Magna & ampla pars. 1. de Inu. 9. Res pecuniaria ampla. pro Quinct. 7. Huic moderatori reipublicæ beata ciuium uita propoſita eſt, ut opibus firma, copijs locuples, gloria ampla, uirtute honeſta ſit. Att. 8. ep. 155. 2. Admodum amplum & excelſum ſignum cum ſtola. 6. Ver. 66. Funus ei ſatis amplum faciendum curaui. fam. 4. 12. 8. Siquid rogatus fueris, ut facias (quamquã id magnum & amplum eſt) perficies. Cæc. Cic. 6. ep. 7. 17. Nihil amplum, nihil excelſum, nihil non ſummiſſimum atque populare. 1. ad At. 69. Amplum per ſe nihil eſſe, niſi in quo iudicij ratio exſtet, ad Brut. 51. in ep. Bruti. Quidquid eſt, quamuis amplum ſit, id parum eſt tum, cum eſt aliquid amplius. pro Marc. 13. 5. Quis umquã ex tam amplo ſtatu concipit? ad Att. 43. Conuenerunt corrogati, & quidem ampli homines, ſed immemores dignitatis ſuæ. 3. Phil. 138. Loci præter modum ampli ad Her. 22. Omnia quæ uobis cara atque ampla ſunt, in fidem & patrocinium mei conſulatus collata eſſe uideo. de L. Agr. 25. Magna negotia & ampla & expedita habet Trebonius in tua prouincia. fam. 1. ep. 3. 1. Parum amplis præmijs afficere aliquem. pro M. l. 43. Ampliorem honorem alteri tribuebat Pompeius, quam ipſe erat conſecutus. de Prou. Conſ. 21. Suos uero omnes per ſe eſſe ampliores uolebat. in Læl. 61. Præmijs amplioribus ad diſcendum commoueri. 1. de Or. 7. Homo uirtute cognita & ſpectata fide ampliſſimus. pro Cæ. 75. Ampliſſimus eſt is qui ſua uirtute in altiorem locum peruenit. pro Roſc. Am. 50. Locus ad agendum ampliſſimus, ad dicendum ornatiſſimus. pro L. Manil. 1. Ampliſſimus ordo. pro Dom. Vir ampliſſimus & ornatiſſimus. pro Roſc. Am. 67. de Finib. 2. 99. Ciuitas ampliſſima. 7. Verr. 95. Ampliſſima curia. 6. Ver. 156. Collegium decemuirale ampliſſimum. 6. Verr. 95 Gymnaſium ampliſſimum. 6. Verr. 106. Theatrũ magnitudine ampliſſimum. ad Q. fr. 1. ep. 1. 62. Ampliſſimum te eſſe cupiet. 10. Att. 27. id eſt, ſumma auctoritate præditum. Pecuniã ampliſſimam poſſidere. pro Roſc. Am. 52. Ampliſſimo loco natus. 7. Ver. 95. Familia ampliſſima natus. 7. Verr. 95. in Parad. 45. Ampliſſimi ciues. Att. l. 7. ep. 132. 6 Res geſtæ ampliſſimæ. Att. li. 8. ep. 153. 3. Fortunas ampliſſimas amittere. 7. Verr. 15. Tuſc. 1. 136.

Ample.

Sublate ampleque dicere. de Cl. 182. Elate & a. loqui non eſt auſus, enim humiliter demiſſeque ſentiret. 5. Tuſc. 36. Exornat a. magnificeque triclinium. 6. Verr. 64. Nihil enim a. Cotta; nihil leuiter Sulpitius. in Or. 57. Si ne hæc quidem ſatis a. ſatis honeſte dici putas. 2. de Fin. 121.

Amplius.

Illi ſe ſuos armatos adduxiſſe dixerunt, etiam hoc amplius Cæcinam. pro Cæc. 29? Aliquanto a. amplexus ſum animo. 4. Verr. 1. A. centum naues. 12. fam. 25. in epiſt. Lentuli. Itaque non a. XIIII. cohortes Luceriam coegi. Att. 130. Itaque obtemperare cogito præceptis tuis, hoc a. nauicularum habere aliquid, &c. ep. 142. Mathematici confirmant ſolem a. duodeuiginti partibus maiorem eſſe, quã terram. Ac. q. 20. Cui cum eſſem aſſenſus, decreui hoc a. ut tu, ſi arbitrarere utile fore, exq. repu. eſſe, perſequerere bello Dolabellam. ad Brut. ep. 5. 1 At a. non deſideramus. 4. Acad. 104. Quidnam a. deſideratis iudices? 2. de Inu. 112. Nihil dico a. pro Planc. 14. At ego a. dico, HS quadringenties accepiſſe te arguo. 4. Verr. 16. Facite quod libet, daturus non ſum a. in Verr. 123. Etiam hoc amplius. pro Cæc. 19 2. de Fin. 19. fam. 9. ep. 25. 1. Verr. 4. 85. Etenim, Catilina, quid eſt quod iam a. exſpectes? 1. C. 98. Quid enim, ſi illi inimiciſsimus eſſet, a. ad eius laudem minuendam facere potuiſſet? de har. 256. Qui cũ a. centum ciues haberet ex conuentu Syracuſanũ. 7. Verr. 121. Non luctabor, inquit, tecum Craſſe a. id enim, &c. de Or. 91. *Hora* a. in demoliendo ſigno permulti homines moliebantur. 6. Ver. 85. Laodiceæ uiginti pondo, paullo amplius. pro Flac. 54. Ego autem ædilis, hoc eſt paulo a. quam priuatus. 2. Verr. 23. Ille ſatiſdari a. abs te non petit. 4. ad Att. Si amplius HS. nummo petiſti, quam tibi debitum eſt, cauſſam perdidiſti. pro Roſ. Com. 5. A. eo nomine neminem, cuius petitio ſit, petiturũ, uulgata cautio in ſolutionibus. Brut. 9. Conſules te audita a. de conſilijs ſententiam pronuntiant. Brut. 43. A. pronunciari. 3. in Verr. 17. Cæſar, a. horas quattuor fortiſſime pugnauerunt. Att. l. 8. A. quam centum ciues. 4. Verr. 55. Eo contentæ non quærunt amplius. Tuſc. 47. Non a. quinque millia. 2. ad Att. 37. A. paſſus quingentos. 10. fam. 64. in epiſt. Galbæ. Quibus ne reiiciundi quidem a. quam trium iudicum præclaræ leges Corneliæ faciunt poteſtatẽ. in Ver. 124. Seſe ipſum abs te repetit: nihil amplius. 7. Verr. 100. Cum uterque eorũ ſcripſiſſet, *hoc a. Theophraſtus*, quæ eſſent. de Fin 126. A. ſunt ſex menſes. *pro R. Com.* 4. A: erat, & eſſet a. ſi uelles, populo cautũ. in Ver. 105. *Non fere ternis amplius.* in Or. 131. Nihil tribuit amplius. (paullo *poſt*,) *Hoc amplius* addidit homini natura. de Nat. 2. 24. A. triennium. pro R. Com. 4. Qui ſoli toto orbe terrarum ſeptingentos iã annos a. unis moribus, &c. uiuunt. pro Flac. 49. Quid uis amplius? pro R. Amer. 65. Quid ultis amplius? pro Mil. 27.

Ampliſſime.

Omnia collegia a. de ſalute mea decreuerunt. pro Dom. 128. A. dati militibus agri. 5. Phil. Aliquem ſupremo die ſuo quam a. efferre. in Ant. 224. A. ac magnificentiſſime omnes honores geſſit Sthenius. 4. Verr. 77. A. ac honeſtiſſime ex prætura triumphare. pro Mur. 13.

Amplitudo.

Amplitudo, eſt potentiæ aut maieſtatis, aut aliquarum copiarũ magna abundantia. 2. de Inu. 144. Amplitudo & quaſi quædam exaggeratio animi una eſt omniũ rerum pulcherrima, eoq. pulchior, ſi uacet populo, neque plauſum captans, ſe tantum ipſa delectet. Tuſc. 2. 55. Iſti in quibus ſumma auctoritas eſt atque amplitudo. pro R. Amer. 2. Honores & a. alicuius. 4. Ver. 77. Maieſtas, eſt a. ac dignitas ciuitatis. de Or. 123. A. honorum. Off. 2. 87. Splendor omnis & a. habitum rerum diuturnum, &c. 1. Off. 98. Ad amplitudinẽ tuam meis officiis amplectendam. 5. fam. 19. Ad claritatem amplitudinemq. aptior eſt eorum uita, qui, &c. 1. Off. 101. Ad amplitudinem tuam conferimus omne noſtrum conſilium, &c. fam. 10. ep. 1. 7. Ad tuam ſummam amplitudinem, dignitatem, libertatem pertinet. fam. 1. ep. 9. 107 Ad ſummam amplitudinem peruenire. in Brut. 154 Maieſtatem is minuit, qui amplitudinem ciuitatis detrimento afficit. ad Her. 9. Vt omnes huius honores inter ſuos & amplitudinem poſſent cognoſcere. in Ver. 131. Illuſtrabit tuam amplitudinem hominum iniuria. fam. 1. ep. 6. Hoc igitur tibi propone, amplitudinem animi, unam eſſe omnium rerum pulcherrimam. 2. Tuſc. 107. Q. Pompeius poſteris ſuis amplitudinem nominis, quam non acceperat, tradidit. pro Mur. 127. Poſſum confirmare, te & ſenatus & pop. Ro. ſtudio amplitudinem tuam retenturum. 1. fam. 10. Ex ære fuit quoddam Cereris ſimulacrum modica amplitudine ac ſingulari opere. 6. Ver. 98. Amplitudine ſumma dignus. pro Mur. 14. Amplitudines quædam bonorum excitabuntur. 4. de Fin. 29.

Ampliuagus.

Ampliuagas imagines reddunt. ad Her. 22.

Amplio.

Quid fuit, iudices, quare iſtum hominem nefarium ampliaueritis? ad Her. 4. 205. Vt etiam ſi lex ampliandi faciat poteſtatem. 3. Ver. 17. pro Cæc. 21.

Amplifico.

Amplificat atque ornat orator dicendo, ea quæ uulgo expetenda atque optabilia uidentur. 1. de Or. 112. Nã autem clarum, & quaſi ſæuum amplificatis dolorem. Tuſ. 186. Facultatẽ diſſerendi amplificauit tibi Academia de N. d. Ornare aliquem & amplificare. fam. 15. 11. Aliquid uerbis aut dicendo amplificare. 2. de In. 131. 1. de Or. 119. Amplificare dignitatem alicuius. pro Mar. 5. & Bruto, lib. 11. 5. 8. Amplitudinem ac gloriam alicuius amplificare. antequam iret in exſilium. 3. Acad. ed. 1. lib. 2. 5. Vereor interdum ne talium perſonarum, cum amplificare, uelim, minuam etiam gloriam. 4. Acad. 10. Exaggerare & amplificare orationem. 3. de Ora. 85. Rem familiarem amplificare. in Off. Summa autem laus eloquentiæ eſt amplificare rem ornando, &c. 3. de Ora. 88. Amplificare res ſuas. 5. Philip. 199. Conſeruare atque amplificare remp. pro L. Man. 35. Sonus amplificatur. 2. de Nat. 217. Vt poſtea uariari uoluptas, diſtinguique poſſit, augeri, amplificariq. non poſſit. 1. de Fin. 60. Ea quæ pro nobis eſſent amplificanda & augenda. 1. de Or. 69. In augendis amplificandiſq. rebus. in Or. 69.

Amplificans.

Et uirtutem ipſam laudibus amplificantis. de Fin. 5. 66.

Amplificatus.

A populo Romano ſemper defenſus, amplificatus, ornatus. pro Dom. 21. & 69. Quibus in hominibus erat ſumma uirtus, & ſumma uirtute amplificata auctoritas. 1. de Inu. 7. Dignitas tua quæ quidem a teipſo integritate & clementia tua ſic amplificata eſt, ut nihil addi poſſe uideatur. ep. 92. Eorum imperio reſpub. amplificata qui religioni paruiſſent. de Nat. 2. 6. Vrbs condita amplificataque. in Catil. 49. Quorum exitio intelligi poteſt, eorum imperiis rempublicam amplificatam. 2. de Nat. 12. Gabinio, pretio amplificato, Syriam nominatim dediſti. pro Do. 18. Pauci enim, atque admodum pauci, honore & gloria amplificati, &c. 3. de Leg. 47.

Amplificatio.

Amplificatio quid, & ex quibus conficiatur. Partit. 16. 28. Amplificatio quid, & quomodo tractanda. 2. ad Her. 86. & 3. 115. Eſt igitur amplificatio, grauior quædam affirmatio, quæ motu animorum conciliet in dicendo fidem. Par. 234. Amplificatio honoris & gloriæ. 2. Off. 60. Pecuniæ. Diu. lib. 2. 24. Amplificatio rei familiaris,

ris, nemini nocens, nō uituperāda. Off.1.37. Amplificationis quis effectus. Top.53. Ergo in omni genere amplificationis exarſimus. Or.206. Amplificationis ſpecies.3. ad Her.116. Amplificationis utilitas.3.de Or.58.122. Amplificatione quo loco orationis utendum. Partit.16. Amplificationes crebræ & breues in demonſtratiuo cauſſarum genere.2.ad Her.107.

Amplificator.

Amplificator dignitatis meæ.2.fam.9. & 10.fam.12. Amplificator dignitatis tuæ. Nec uero Pythagoras nominis ſolum inuentor, ſed rerum etiam ipſarum amplificator fuit.5.Tuſc.15.

Ampulla.

Ad illam uitam, quæ cum uirtute degatur, ampulla aut ſtrigilis accedat. de Fin.4.25.

Amputo.

Circumcidit & amputat multitudinem.4.Acad.249. Volo eſſe in adoleſcente, unde aliquid amputem. Or.119. Quæ ſit ſcientia atq. ars agricolarum, quæ circūcidat, amputet, erigat, extollat, adminiculetur.5.de Fin. 70.1. de Or.34. Amputare ea nos miſeriarum. Tuſc.3.11. Amputare ferro uitem ſerpentem multiplici lapſu & erratico. Cat.48. Membra quædam amputantur, ſi, &c. Off. Sic in reipublicæ corpore ut totum ſaluum ſit, quidquid, eſt peſtiferum amputetur. 8.Phil.244. Vt ſapiens ſolum amputata circumciſaque inanitate omni & errore, &c. de Fin.1.35. Infracta & amputata loquuntur. in Or.97.

Amputatio.

Propagatio uitium ſarmentorumq., ea, quam dixi, aliorum amputatio, & aliorum remiſſio. de Sen.33.

An, Anne.

Poſtulo mihi reſpondeat qui ut iſte Verrutius, mercator, an arator, an pecuarius.4.Ver.137. Tacitus metu an contumacia? Att. Quam orationem in Origenes ſuas retulit, paucis antequam mortuus eſt, an diebus, an menſibus? in Brut.45. An ille tempus aut in poetis euoluendis conſumeret, aut ſe in muſicis contereret? 1.de Finibus. 108. pro Mil.5. An in compoſitione, pro, ab. Or.89. In quo quæſitum eſt, in toto ne circuitu illo orationis, an in principiis ſolum, an in extremis, an in utraque parte numerus, tenendus ſit. in Or.118. An omnia emendata in illis. de Nat.1.55. An partus ancillæ ſit ne in fructu habendus, diſſeretur inter principes ciuitatis, P.Scæuolam, Marcumque Manilium? 1.de Fin.1.19. Refert etiā qui audiant: ſenatus, an populus, an iudices: frequentes, an pauci, an ſinguli. 3. de Or.117. Errauit, an potius inſaniuit Apronius? 5. Ver.93. Id utrum Romano more locutus ſit, an quo modo Stoici dicunt, poſtea uidero. fam.7.ep.16.4. Vtrum quod minus, &c an quod corpora, &c. Tuſc.29. Multum enim intereſt, utrum laus imminuatur, an ſalus deſeratur. fam.1.ep.7.27. An tu dialecticis ne imbutus quidem es? Tuſc.1.51. An tu Narbonæ in menſas hoſpitum cum uomeres, Dolabella pro te in Hiſpania dimicaret? 2. Phil.83. An uero ſi de re ipſa, ſi de finibus controuerſia eſt, &c.1. de Orat.130. An uero tibi Romulus ille aut paſtores, &c. aut finitimorum uim repreſſiſſe eloquentia uidetur, non conſilio & ſapiētia ſingulari? 1.de Or.19. An ne de nobis trahere ſpolia fœderatis licebit, de hoſtibus nō licebit? pro Balb.43. Non internoſcat uera illā uiſa ſint, anne falſa. 4. Acad. Nam quid ego de conſulatu loquar? parto uis, anne geſto? in Piſ.1. Anne licebit fœderatis, iſtuc nobis non licebit? pro Cor 66. Cum interrogetur, tria pauca ſint anne multa.4.Ac.165. Quærendumq. utrum una ſpecies & longitudo ſit earū, anne plures. in Or.119. Scire uelim quomodo dicar ſpopondiſſe, pro patre, anne pro filio? Att.189. Neſcio anne quinq. uirum quidem quemquam, &c. Acad.34. An ne Imperatorum ſcientia nihil eſt? Diu.85.

Anagnoſtes.

Nam puer feſtiuus anagnoſtes noſter Soſitheus deceſſerat. Att. 1.23. Tuus ſeruus anagnoſtes 5.fam.23.

Analogia.

Ἀναλογία Græce, Latine comparatio, proportione dici poteſt. de Vni.17. ἀναλογία me deceperat.6.Att.23. Quod analogiam Stoici, nos appellamus conuenientiam.3. de Fin.33.

Anapæſtus, ſiue Anapæſtum.

Anapæſtus pes. Tuſ.2.31. pes eſt conſtans ex duabus ſyllabis breuibus & una longa. dicitur etiam ἀντίδακτυλος Ita factus eſt anapæſtus, qui Ariſtophaneus nominatur. de Or.215. Nec ſiletur illud potentiſſimi regis anapæſtum.3. Tuſc 96. Quare primum ad heroum nos dactyli, & anapæſti, & ſpondei pedem inuitat. de Or.159. Omnes Danai aut Mycenenſes, Attica pubes, reliquique Græci, qui hoc anapæſto citantur. de Fin.68. Elegit ex multis Iſocratis libris triginta fortaſſe uerſus Hieronymus, Peripateticus in primis nobilis, pleroſque ſenarios, ſed etiam anapæſta. in Or.190. Nec adhibetur ulla ſine anapæſtis pedibus hortatio.2. Tuſc.63.

Anapæſticus.

Anapæſticus uerſus. in Or. 100.

Anaphora.

Anaphora, hoc modo; Verres calumniatores apponebat, Verres adeſſe iubebat, Verres cognoſcebat, Verres iudicabat.4. Ver.16.

Anas.

Anatum oua gallinis ſæpe ſupponimus.2.de Nat.93.

Anaticula.

Serpere anguiculos, euolare merulas, nare anaticulas, cornibus uti uidemus boues.5.de Fin.39.

Anatociſmus.

Interim cum ego in edicto tranſlatitio, centeſimas me obſeruaturum haberem cum anatociſmi anniuerſario, ille ex ſyngrapha poſtulabat IIII. Att.5.52. Clamare omnes qui aderant nihil impudentius Scaptio, qui centeſimis cum anatociſmo contentus nō eſſet. Att.5.

Anceps.

Cauſſa anceps.2.de Or.100. Anceps cauſſæ genus quid.1.de In. 29. Anceps cura propter incertos exitus præliorum.12. fam.17. Cū eſſet incertus exitus, & anceps fortuna belli. pro Marc.9. Anceps locus.2.de Or.68. Fit ut diſtrahatur in deliberādo animus, afferatq. ancipitem curam cogitandi. Off.3. In ambiguis ancipitem & multiplicem uerborum poteſtatem eſſe. ad Her.41. Sed eius temporis ancipitem uideo quaſi fatorum uiam. Som. Scip.6. id eſt, incertam, quæ ſcilicet huc uel illuc ducat. Vos ancipiti contentione diſtracti de imperio dimicaretis. pro Pomp.5. Beſtiarum aliæ quaſi ancipites, in utraque ſede uiuentes. de Nat.1.73. Et uiri ſæpe caſtellanis ancipites uariiſque caſus habent admirationem. fam.5.ep.12.19. Ancipites diſputationes, in quibus de uniuerſo genere in utramq. partem diſſeri copioſe licet.3.de Or.59. Ancipites Academicorum uiæ & rationes.3. de Or.81. Ancipites dicendi incertoſque caſus non extimeſcit. in Or.53.

Anchora.

Præcidere anchoras.7. Ver. 70. id eſt, funes anchorarios. Epiſtola, quam (ut ſcribis) anchoris ſolutis de phaſelo dediſti.1. ad Att.23.

Ancilla.

An partus ancillæ in fructu ſit habendus. de Fin.51. Ancillam domini iuſſu aliquid facere. de Or.134. Hunc ſerui, ancillæque amant.5.Ver.8. Muliebris & delicatus ancillarum puerorumq. comitatus. pro Mur.106.

Ancillula.

Iuris ſcientiam eloquentiæ, tamquam ancillulam pediſſequamque, adiunxiſti.1.de Or.121. de Fin.2.111.

Ancillaris.

Itaque ancillari ſordidoque artificio regiæ uirgines, ut tonſtriculæ, tondebant barbam. Tuſc.82.239. Cui inſidias in ciuitate feciſti ancillares. Sal. in Cic. 271.

Ancillor.

Non enim uni priuatim ancillatus ſum, neque me addixi. in Salluſt.6.

Anfractus.

Anfractu non longa circumſcripta oratio, ſed ad ſpiritum uocis apta. in Part.12. Iam uero quid opus eſt circuitione & amfractu, ut ſit utendum interpretibus ſomniorum potius, quam directo? 2. de Diu.190. Et uitam illam tranquillam & quietam, remotam a procellis inuidiarum, & huiuſcemodi iudiciorum anfractu ſequi maluiſſe. pro Clu.124. id eſt, ab illa perplexa difficultate quæ uerſatur in iudiciis. Cum ætas tua ſeptenos octies Solis anfractus reditusq. conuerterit. in Som. Scip.7. Itaque ut ita cadat, in annuis anfractibus deſcriptum eſto.2.de Leg.32. Quæque (figura) nihil aſperitatis habere, nihil offenſionis poteſt, nihil inciſum angulis, nihil anfractibus, nihil eminens, nihil lacunoſum? 2.de Nat.67.

Angiportus.

Nullum in urbe uicum, nullum angiportum eſſe dicebant, in quo Miloni non eſſet conducta domus. pro Mil.1.13. Ait eos angiporto toto detraxiſſe. ad Her.40. Ex horreis directum, effuſumque frumentum uias omnes angiportuſque cōſtrauerat.1.de Diu. 120. Vt omnibus in angiportis prædonis improbiſſimi ſtatuæ ponantur.4.Verr.99.

Ango.

Angit me illa cura. ad Q.fr.3.19.2. Hoc me maxime angit, & ſollicitum habet. de Sen.91. Illud angit uel potius excruciat. Tuſc.1.67. Multa ſunt enim quæ me ſollicitant, anguntque. Att.1.13.3. de Fin.1.65. de Sen.61. De Stathio manumiſſo, & nonnullis aliis rebus

rebus angor equidem. Att. 5. 33. 5. Sed non poſſem ſine dolore accuſare eum de quo angor & crucior. Att. 7. 140. 1. Angor tibi quidquam eſſe iucundum. 7. fam. 29. Angebar ſingularum horarum exſpectatione. Att. 9. 170. 1. Antea ſollicitus eram, & angebar, quo uti conſilio poſſem. Att. 138. Neque tot curis uigiliiſque angeretur, ſi, &c. pro Arch. 191. Angi animo. in ep. l. 14. 14. 2. de Clar. 4. Appropinquatione mortis. de Fin. 5. 28. Cruciatu timoris. 2. Off. 53. de ceſſu amicorum. Læl. 9. Diuitiis. pro L. Agr. 71. Dolore. Off. a Alicuius rebus proſperis. Tuſc. 3. 18. Intimis ſenſibus. 5. Att. 17. Recte factis commodiſque amicorum. Læl. 53. Suis incommodis grauiter angi. in Læl.

Angor.

Angor, eſt ægritudo premens. Tuſc. 4. 15. Quamobrem angor iſte, qui pro amico ſæpe capiendus eſt, &c. in Læl. 45. Angoris & doloris tui leuandi cauſſa. 6. fam. 41. Curam & angorem animi leuare ſermone. Att. 1. 55. Sic robuſtus animus & excelſus omni eſt liber cura & angore, cum & mortem contemnit. 1. de Fin. 75. Angores, ſollicitudines, nocturni diurnique metus. Of. 69. Nec me angoribus dedi, quibus eſſem confectus, niſi reſtitiſſem, nec rurſum indignis homine docto uoluptatibus. 2. Off. 3. Me ab omnibus moleſtiis angoribuſque abducam. ep. 70. Ab angoribus uacuitas. 1. Off. 7. Angoribus & moleſtiis implicatus. 5. Tuſc.

Anguis.

Emergit anguis ab infima ara. 1. Diu. 155. Angues ingentes aliter iuncti iugo. de Inu. 43. Angues ea uaſtitate Libyæ uento Africo inuectas, interficiunt atque conſumunt ibes, aues excelſæ: ex quo fit, ut illæ nec morſu uiuæ noceant, nec odore mortuæ. de N. d. 1. 72. Gracchus, duobus anguibus domi comprehenſis, haruſpices cōuocauit. de Diu. 88.

Anguiculus.

Serpere anguiculos, nare anaticulas, euolare merulas, &c. 5. de Fin. 59.

Anguinus.

Anguina ceruix. 2. Diu. 198.

Anguitenens.

Atque hæc quidem a tergo: propter caput autem Anguitenens, Quem claro perhibent ὀφιοῦχον nomine Graii: hic preſſu duplici palmarum continet anguem. 2. de Nat. 156.

Angulus.

Angulum mihi aliquem eligas prouinciæ, reconditum ac derelictum. 5. Ver. 168. in Catil. 2. 30. Nemo non modo Romæ, ſed ne ullo in angulo totius Italiæ fuit, quem, &c. in Cat. 106. Ad omnes litterarum angulos reuocare. pro Cæc. 61. Terrena & humida, ſuopte nutu & ſuo pondere, ad pares angulos in terram & in mare feruntur. Tuſc. 156. In angulis conſumendi otij cauſſa diſſerere. 1. de Or. 30. Nihil angulis inciſum habet mundi forma. de Vni. 23.

Angulatus.

Eſſe corpuſcula quædam læuia, alia aſpera, rotunda alia, partim autem angulata. 1. de Nat. 89.

Anguſtus.

Anguſtus animus 14. Phil. 390. Domus. 1. de Fin. 100. Liberalitas. 3. fam. 29. Mens. poſt redit. in ſen. 7. Anguſtū & latū. 4. Acad. &. 164. Animi anguſti & demiſſi eſt, triumphi honorem contemnere. in Piſ. 44. Animi anguſti & parui eſt, amare diuitias. de Am. 98. In anguſtum adducere. Partit. 57. In anguſtum adduci. Læl. 29. Contrahere, in anguſtumque concludere perturbationes animi. 4. Acad. 55. In paruum & anguſtum locum concludi. 1. Off. 79. In anguſtū deducere. Acad. ed. 2. li. 1. 27. In anguſtum uenire. pro Plan. 44. Illā partem alteram nimis exiguam & anguſtam eſſe noluiſti. pro Rab. 92. Ecce autem alij minuti & anguſti, aut omnia ſemper deſperantes. de Fin. 61. Anguſtæ res & ſubitæ. 10. fam. 33. Pontes etiam lex Maria fecit anguſtos. de Leg. 191. Diſputationibus anguſtis & conciſis illigari. 2. de Or. 33. Anguſtis interrogatiunculis pungere. 4. de Fin. 12. Anguſtior petitio conſulatus. pro dom. 20. Anguſtior ſpiritus. 1. de Or. 136. Anguſtiſſimæ ſemitæ. pro L. Agr. 93.

Anguſte.

Anguſte & exiliter dicere, eſt Atticorum. de Cl. Or. 269. Preſſe & anguſte rem definire. in Or. 63. Anguſte ſedere. Neque tamen quidquam tam anguſte ſcriptum eſt, quo ego non poſſim, qua de re agitur, addere. pro Mur. 26. Quæ breuius anguſtiuſque concluduntur, apertiora ſunt ad reprehendendum. de Nat. 5. 15. Pergit idem, & urget anguſtius. de Nat. 2. 16.

Anguſtatus.

Omnis enim terra quæ colitur a uobis anguſtata uerticibus, lateribus latior. in Som. Scip. 22.

Anguſtia.

Anguſtia concluſæ orationis, nō facile ſe ipſa tutatur. de Nat. 2, 16. Rei familiaris anguſtia. de Partit. 61. Anguſtiæ, per quas penetrauit ea, quæ eſt nominata Argo. Tuſc. 1. 38. fauces ponti Euxini. Fretorum anguſtiæ. de Nat. 30. Non capiunt anguſtiæ pectoris tui, non egeſtas animi recipit tantam perſonam. in Piſ. 84. Anguſtiæ pecuniæ. 12. fam. 63. Verborum. pro Cæc. 61. Quæ eſt igitur cauſſa tantarum anguſtiarum? de Fin. 121. Excuſationem anguſtiarū tui temporis accipio. 16. fam. 29. Adductus in ſummas anguſtias. pro Quinct. Cur eam (ſub. orationem) in tantas anguſtias, & in Stoicorum dumeta compellimus? Acad. ed. 1. lib. 2. 102. intelligit ſubtile, & anguſtum diſſerendi genus, quod placuit Stoicis. In anguſtias tantas Antonium compuliſſem, ut, &c. 11. fam. 17. Anguſtias uides: curari tamen ea tibi utique iubet. 10. Att. 38. Et multa alia quæ ſenatus propter anguſtias ærarij uendenda cenſuit. cont. Rul. 73. pro Balb. 67. & 5. Ver. 156. de prou. Conſ. 9. Etenim uerebātur, credo, anguſtias quaſi res, &c. pro Plan. 270. Quantis ex anguſtiis oratorem educere auſus es. de Or. 154. Ex anguſtijs meis illius ſuſtento tenuitatem. 16. fam. 28. In anguſtiis eſſe. 11. Attic. 5. In anguſtijs atque in faucibus Græciæ poſita Corinthus. cont. Rull. 86. In anguſtijs uerſari. 11. fam. 1. Sed tamen in his uel aſperitatibus rerum, uel anguſtiis tēporis, obſequar ſtudiis noſtris. 1. de Or. 2. Tuus animus numquam his anguſtijs, quas natura nobis ad uiuendū dedit, contentus fuit. pro Marc. 135. Anguſtiis temporis excluduntur omnes. 3. Ver. 105. Etſi in anguſtiis, quibus plerique putant, teneretur. Tuſc. 3. 14. Anguſtiis urgeri. de Fat. 49.

Anhelo.

Iſte anhelans ex infimo pectore cruditatem. ad Her. 241. Itaque anhelans eximis pulmonibus, præ cura ſpiritus ducebatur. ad Her. 34. Tum gelidū ualido de pectore frigus anhelans. 2. de Nat. 265. Scelus anhelantem, peſtem patriæ nefarie molientem. in Catil. 25. hoc eſt, ad ſcelus omni conatu adſpirantem.

Anhelatus.

Nolo uerba exiliter exanimata exire, nolo inflata & anhelata grauius. 3. de Or. 23.

Anhelitus.

Euanuiſſe aiunt uetuſtate uim loci eius, unde anhelitus ille terræ fieret. 1. de Diu. 97. Anhelitus terræ, qui frigidi ſunt, cum fluere cœperint, uentos eſſe placet Stoicis. Diu. lib. 2. 32. 63. Non te illius unguentorum odor, non uini anhelitus, non frons calamiſtri notata ueſtigiis, in eam cognitionem adducebat? poſt redit. in ſen. 14. Quam uim fore anhelitus cenſetis? in Ant. 246. Ne in feſtinationibus ſuſcipiamus nimias celeritates: quæ cum fiunt, anhelitus mouentur, uultus mutantur. 1. Off. 182. Credo etiā anhelitus quoſdam fuiſſe terrarum, quibus inflatæ mentes oracula funderent. 1. Diu. 187.

Anicula, uide Anus.

Anilis, Anilitas, Aniliter, uide Anus.

Anima.

Si ſimplex animus, utrum ſit ignis, an anima, an ſanguis? Acad. 31. Hæc agens anima uitali flamine mulcet. In Ar. Quod anima eſt, id motu cietur interiore & ſuo. Somn. Scip. 35. Anima dum ægroto eſt, ſpes eſſe dicitur. Att. 9. 181. 6. Anima inflammata. Tuſc. 1. 35. id eſt, aer igne caleſcens. Anima rationis conſiliique particeps. de Nat. 1. 61. Anima, pro uita uel ſalute. in Catil. 91. pro Marc. 13. pro Mur. 33. Sui, ne putreſceret, anima pro ſale data eſt. de Nat. 58. Anima quæ ſpiritu in pulmones ducitur, ea caleſcit primū ab ipſo ſpiritu. 2. de Nat. 104. Anima triplex, iuxta Platonem. Tuſc. 1. 18. Hæc eſt natura propria animæ atque uis, ut ipſa a ſe ipſa moueatur, quæ ſi eſt una ex omnibus, quæ ſeſe moueat, neque nata eſt certe, & æterna eſt. de Som. 131. Interclusio animæ, atque anguſtiæ ſpiritus attulerunt clauſulas, atque interpuncta uerborum. 3. de Or. 100. Animæ principatum, id eſt, rationem in capite, ſicut in arce poſuit Plato. Tuſc. 1. 18. Animum autē, alii animam, ut fere noſtri declarant, nominari. 1. Tuſc. 30. Animam agere. pro R. Com. 14. Amittere. 14. fam. 12. Quærit apud Xenophontem Socrates, unde animam arripuerimus, ſi nullus fuerit in mūdo deus. de Nat. 65. Quæ non modo animum integrum, ſed ne animam quidem puram conſeruare potuiſſet. 5. Verr. 114. Ducere animam de cælo. pro Sex. R. 43. Edere uel retinere. pro Sext. 71. Efflare. Tuſc. 152. Aſpera arteria excipit animam eam, quæ ducta eſt ſpiritu, eamque a pulmonibus reſpirat, ac reddit. de Nat. 53. Animam eſſe immortalem. Læl. 12. Animam & aquam deus inter terram & ignē poſuit, eaque inter ſe cōparauit, & proportione coniunxit. de Vn. 19. Animā profundere. pro Marc. 18. Is ubi omnia præter animam tradidit. pro S. R. 45. Deinde cum ſpiritus eius eſſet anguſtior, tantum continenda anima eſt aſſecutus, ut, &c. 1. de Or. 136. Præterea de ueſtra uita, de coniugum ueſtrarum ac liberorum anima,

ma, hodierno die iudicandum eſt. in Catil. 122. Reliqua eſt cauſſa, quæ non delata ad me, ſed in anima ſenſuque meo, penitus affixa atque inſita eſt. in Ver. 264. In unius hominis quotannis pericoloſe ægrotantis anima poſitas noſtras omnes ſpes habemus. 8. Att. 85. Anima circumfuſa non fuerunt extrema mundi, ut reſpirationem requireret. de Vni. 23. Anima ſua ſuperare. poſt redit. 19. Conſiderandum uobis etiam atque etiam animæ meæ diligenter puto, quid faciatis. ep. 239. Vos meæ cariſſimæ animæ quamſæpiſſime ad me ſcribite. 14. fam. 23.

Animula.

In animula unius mulierculæ ſi iactura facta ſit. 4. fam. 18.

Animal.

Animal & inanimum hoc maxime diſcrepant, quod inanimum nihil agit, a. agit aliquid. Acad. ed. 1. lib. 2. 37. Inanimatū eſt omne, quod motu agitatur externo: quod autē a. eſt, id motu cietur interiore. de Som. 131. Cum hoc animal tam ſit canorum ſua ſponte. Diu. 120. id eſt, gallus. Homo, diuinum a. de Finib. 73. Siue a. ſiue e terra editum. de Nat. 2. 18. Mortale igitur omne a. & diſſolubile, & diuiduum ſit neceſſe eſt. de Na. 63. Feci iter per eius poſſeſſionem, in qua a. nullum reliquum eſt. Att. 87. Ex tot generibus nullum eſt a. præter hominem, quod habeat notitiam aliquam. de Leg. 160. Nullum a. quod ſanguinem habet, ſine corde eſſe poteſt. Diu. 1. 101. A. nullum ſempiternum. 3. de Nat. 22. Omne animal naturam patibilem habet. 3. de Nat. 20. Omne animal ſimul ut ortum eſt, & ſeipſum, & omnes partes ſuas diligit. de Fin. 2. 30. Omne a. ut uult, ita utitur motu ſui corporis. de Diu. 105. A. prouidum & ſagax, homo. 1. de Leg. 32. Vt a. quod uidemus, eſſet illi animali quod ſentimus ad æternitatis imitationē ſimillimū de un. 43. Charybdim dico, quæ ſi fuit fuit a. illum. in Ant. 173. Quomodo non poteſt a. ullum non appetere id, quod accommodatum ad naturā appareat, ſic non poteſt obiectam rem perſpicuam non approbare. Aca. q. ed. 1. li. 2. 37. A. unū aſpectabile, in quo alia omnia animalia continētur, mundus. de Vn. 13. Erit enim perſuaſum, etiam ſolem, lunam, ſtellas omnes, terram, mare, deos eſſe: quod quædā animalis intelligentia per omnia permeet & tranſeat. 4. Acad. a 13. Animal eſſe mundum hunc intelligens, & diuina prouidentia cōſtitutum. de Vni. 11. Si mentem iſtam quaſi a. aliquod eſſe uolueris. de Nat. 1. 20. Cum tu complexus es illud funeſtum a. ex nefariis ſtupris concretum. in Piſ. 84. Cum autem in locis ſemen inſedit, rapit omnem fere cibum ad ſeſe, eoque ſeptum fingit anima de Nat. 51. Omni animali illud, quod appetit, poſitum eſt in eo, quod naturæ eſt accommodatum. de Fin. 3. 21. Conſul ille, quem ego in hoc animali inuenire non poſſem. in Piſ. 83. In omni animali eſt appetitio & declinatio naturalis. 3. de Nat. 22. Alij ſummum bonum in eo genere ponunt, quod ſit extra noſtram poteſtatem, tamquam de animali aliquo loquantur. de Fin. 1 14. Iā uero alia animalia gradiendo, alia ſerpendo, ad paſtum accedunt. de Nat. 50. Animalia habent ſuos impetus, & rerum appetitus. Off. 35. Animaliū alia fugiunt, alia carpunt, alia uorant, alia mandunt cibum. 2 de Nat. 91. Omnium animalium commune eſt ſecundum naturam uiuere. de Fin. 5. 22. Animalium genera quattuor. de Vni. 43. Quot formas animalium mens in ſpeciem rerum intuens poterat cernere, totidem & tales in hoc mundo ſecum cogitauit effingere. de Vn. 43. Animalia & animantes fruſtra appellare cenſuit Dicæarchus. Tuſc. 1. 18.

Animalis.

Vis animalis qua omnia reguntur. de Na. 1. 24. Natura animātis uel terrena, uel ignea, uel animalis, uel humida. de Na. 86. Reliquæ duæ partes, una ignea, altera animalis, &c. Tuſ. 73 6. Euiſcerata anima cū animali ſono de Diu. 136. Vt motū in ſimulachrum ex animali exemplo ueritas transferretur. de In. 62. Principio enim terra ſita in media parte mundi circumfuſa undique eſt hac animali ſpirabiliq. natura, cui nomen eſt aer. de Nat. 44. Siue illi animi ſint animales, id eſt ſpirabiles, ſiue ignei. 1. Tuſ. 63.

Animabilis, uide animus.

Animaduerto.

Ecquid animaduertatis horum ſilentium? Cat. 15. Nonne animaduertatis? de Nat. 78. Cum ille non daret (nummos), animaduertit. Improbum, ſed non inauditum, genus animaduerſionis uidete. 3. Ver. 30. Experrecta nutrix animaduertit puerum dormientem circumplicatum ſerpentis amplexu. 1. de Diu. 134. Sin autem dii neque poſſunt nos iuuare, nec uolunt, nec omnino curant, nec quid agamus animaduertunt, &c. 1. de Nat. 6. Animaduerti enim, & didici ex tuis litteris, &c. fam. lib. 3. 5. 3. Sed quid ſingulorum opiniones animaduertam? Tuſ. 1. 96. Deinde me obſecras amantiſſime, ne obliuiſcar uigilare, & ut animaduertam quæ fiant. Att. 6. 118. 32. Sed ut adſint, cognoſcant, animaduertant. 1. de Nat. 21. Cum uident unum eſſe aliquem qui hæc officia maxime animaduertat. de Petit. 210. Poteſtas erat iſti homini integro atque innocenti data, ut in Apronium eū animaduertiſſet, ſeſe grauiſſime leuaret infamia. 5. Verr. 119. fam. 5. 2. 20. Crudeliter in aliquem animaduertere. ep. 60. Tu qui inſtitueras in eos animaduertere, qui perperam iudicaſſent. in Ver. 120. Non enim pro tua prudentia debes illud ſolum animaduertere. Dignitas tua facit, ut animaduertatur quidquid facias. ep. 182. Quod quidem quale ſit, etiam in beſtijs animaduerti poteſt. de Am. 27. Atqui ea ſunt animaduertenda peccata maxime, quæ difficillime præcauentur. pro Roſc. Am. 68. in Catil. fam. l. 5. 2. 20.

Animaduerſus.

Oratoris peccatum, ſi quod eſt animaduerſum, ſtultitiæ peccatum uidetur. de Or. 95. Aut euentis animaduerſa & notata. Diu. lib. 1. 64.

Animaduerſio.

Omnis & animaduerſio & caſtigatio contumelia uacare debet, neque ad eius qui punit aliquem, aut uerbis caſtigat, ſed ad reipub. utilitatem referri. Off. 1. 125. Animaduerſio in ſceleratos ſeruos. 1. Phil 3. Excitanda eſt animaduerſio & diligentia, ut ne, &c. de Or. 122. Mediocris animaduerſio atque admonitio. libr. 1. de Fin. 24. Comprehenſio ſontium, mea animaduerſio ſenatus fuit. in Anto. 164. Notatio naturæ, atque animaduerſio peperit artem. in Or. 106. Atque hoc totum eſt, ſiue artis, ſiue animaduerſionis, ſiue conſuetudinis, noſſe regiones. &c. de Or. 122. Continere aliquem metu animaduerſionis. de Fin. 56. Animaduerſionis paternæ metus. pro S. Roſc. 28 Animaduerſio uitiorum. pro Clu. 44. Animaduerſionem conſtituere. 3. Ver. 48. effugere. in Or. 113. Et ſi ex his ſtudijs delectatio ſola peteretur, tamen, ut opinor, hanc animaduerſionem communiſſimam atque liberaliſſimam iudicaretis. pro Arch. Maiores noſtri numquam iudicium nominauerunt, neque perinde ut rem iudicatam obſeruauerunt animaduerſionem & auctoritatem cenſoriam. pro Clu. Animaduerſionem & ſupplicium remittere alicui. fam. 5. 24. In animaduerſione pœnaque eſſe duriorem. Att. 282. Notationes animaduerſioneſque cenſorum. Off. 74.

Animaduerſor.

Itaque ut in fidibus muſicorum, aures uel minima ſentiunt: ſic nos ſi acres ac diligentes eſſe uolumus animaduerſores uitiorum, magna ſæpe intelligimus ex paruis. 1. Off. 203.

Animal, uide Anima.

Animans, Animatio, Animatus, Animo, Animoſus, uide Animus.

Animus.

Quid ſit a. aut ubi, aut unde, magna diſſenſio eſt. Tuſ. 1. 16. A. eſt mens ſine corpore ullo, ut dicit Xenocrates. Acad 31. Eſt enim a. cæleſtis ex altiſſimo domicilio depreſſus, & quaſi demerſus in terram, locum diuinæ naturæ æternitatique contrarium. de Sen. 70. A. eſt qui uiget, qui ſentit, qui meminit, qui præuidet & moderatur & mouet id corpus, cui præpoſitus eſt. de Som. 130. A. unus ex omnibus rationis, contentioniſque ſempiternarum rerum & ſub intelligentiam cadentium compos & particeps: quo nihil ab optimo genitore melius procreatum; quippe qui ex eadem uinctus, alteraque natura, adiuncta materia temperatione trium partium, proportione compacta, ſe ipſe conuertens, cum materiam mutabilem attigiſſet, & cum ſurſum indiuiduam atque ſimplicem, per quam omnis mouetur, diſcernitque quid ſit eiuſdem generis, & quid alterius, & cetera diiudicat quid cuique rei ſit maxime aptum, quid quoque loco, aut modo, aut tempore contingat, quæque diſtinctio ſit inter ea quæ gignantur, & ea quæ ſemper ſint eadem. de Vni. 35. Non ſolum a. a factis, ſed aures quoque a commemoratione abhorreant. 16. fam. 27. A. a medio profectus, extremitatem cæli a ſuprema regione rotundo ambitu circumiecit, ſeſeque ipſe uerſans, diuinæ ſempiternæ ſapientiſque uitæ induxit exordium. de Vni. 33. A. a ſe ipſe diſſidens, ſecumque diſcordans. de Fin. 1. 45. A. ab anima dictus. Tuſc. 1. 17. A. ab iracundia ante occupatur, quam prouidere ratio potuit ne occuparetur. 1. Q. fr. 29. Noſtris a. acceſſit, hoſtibus timor iniectus eſt. Att. 78. A. accipit quæ uidemus, Tuſ. 5. 79. Acer & præſens a. 2. de Or. 47. A. æger (ut ait Ennius) ſemper errat, neque pati, neque perpeti poteſt, cupere numquam deſinit. Tuſ. lib. 3. 4. A. ægritudine ac perturbationibus reliquis omnibus uacuus, perfecte atque abſolute beatos efficit. Tuſc. 4. 30. A. æquus. pro Roſc. Am. 85. A. ſeipſum ſemper mouet, atque ideirco non eſt natus, ſed æternus. Tuſ. 1. 45. A. afflictus & fractus. 12 Att. 28. A. ſemper agit aliquid, neque ulla conditione quietem ſempiternam poteſt pati. de Fin. 1. 51. Scire enim uis quo animo ſim altus. 12. Att. 9. Animus altus. de Fin. 138. A. altiſſimus & gloriæ cupidus. Offic. 2. 93. Amplus, a. & excelſus, & patiens incommodorum. 1 de In. 120. A. anguſtus. Offi. 1. 97. Anguſtus atque demiſſus a. in Piſ. 44. A. anxius & ſolicitus. ep. 57. Apertus & ſimplex a. 1. lib. 1. 9. 91. A. calidior eſt,

eſt, uel potius ardentior, quam eſt aer terræ proximus. Tuſc.1.35. Vt oculus, ſic a. ſeſe non uidens, alia cernit. Tuſc.1.54. A. nulla niſi noua aut admirabili re commouetur. 3. ad Her. 1.30. A. concitatus abſtractuſque ab integra certaque ratione, non conſtantiam ſolum amittit, uerum etiam ſanitatem. Tuſc.4.30. A conſularis. 10. fam. 12. A. ſummum nuntio natalem in ſe continet uocum omnium menſionem. Or. 102. Quemadmodum oculus conturbatus non eſt probe affectus ad ſuum munus fungendum: ſic conturbatus a. non eſt aptus ad exſequendum munus ſuum. Tuſc.3.13. A corruptus largitionibus. ad Brut.9. A currens. 6. Att.45. A. cum ad ſui ſimile penetrauit, in eo nulla re egens aleitur, & ſuſtentabitur iiſdem rebus, quibus aſtra. Tuſc.1.37. A. cum multum corpori præſtet, obſeruetur que ut caſto corpore ad deos adeatur, multò eſt in animis id ſeruandum magis. Animi labes nec diuturnitate uaneſcere, nec manibus ullis elui poteſt. 2. de Leg. 26. A. cum ſuper autt regionem aeris craſſi, naturamque ſui ſimilem contigit & agnouit, ignibus inſiſtit, & finem altius ſe efferendi facit. Tuſc. 1.36 A. cum languore corporis, nec membris uti, nec ſenſibus poteſt, incidit in uiſa uaria & incerta, ex reliquis inhærentibus earum rerum, quas uigilans geſſerit aut cogitarit. Diu. 2.99. Quod ſi eni ſimul a. cum re concidit. Tuſc.1.34. Hominibus a. data eſt, ex illis ſempiternis ignibus, quæ uos ſidera ſtellaſque uocatis. de Som. 118. A. de ſe ipſe tum iudicat, cum id ipſum, quo iudicat, ægrotet. Tuſcul 3.1. A. opinionibus maloque more (id eſt, uſu & conſuetudine uitæ) delinitus. Tuſc.5.58. A. deſertus languore corporis. Diu.2.107. A. ut Euripides audet dicere, deus eſt. Tuſc.1.52. A. diuinus eſt. Tuſc.1.52 A. diuinus, corpore liberatus. Tuſc.1.42. A. appropinquante morte, multo eſt diuinior. Diu. lib. 1.58. A in duas partes diuiſas, alteram rationis participem, alteram expertem. Tuſcul. 4.9. A. eſſe minutus. Tuſc. 4.49. Animus oculorum effugit obitum. de Vni. 33. A. ſenſum omnem effugit oculorum. de Vni. 63. Ardor mundi a. eſt. de Nat 2.23. A. eſt in curſu. 15. Att. 23. Quamquam a. eſt præſens, tamen uolantas me deficit. 1. Att. 36. A. rerum bonarum exſpectatione erigitur. 2 de Leg. 29. A. ex quo animal dicitur. de Nat. 66. A exantlatus. Tuſcul. 2.16. id eſt, exhauſtus ærumnis. Quorum aut ingenio, aut uirtute a. excellit. Tuſcul. 1.29. A. excelſus atque inuictus. Off. 1.23. Excelſus & magnificus. Offic. 1.111. A. exſpectat quidnam, &c. 15. Attic. 16. A. corporis expers Xenocrati, & antiquis philoſophis. Acad. ed. 2. lib. 1.28. A. feſtinat. 2. Philip. 63. A. prudentia conſilioque fidens. Offic. 1.113. A. firmus & grauis. 9. fam. 38. A. fortis & magnus, duabus rebus maxime cernitur: quarum una eſt in deſpicientia rerum externarum: altera in rebus magnis & utilibus, ſed uehementer arduis gerendis. Off. 1.95. Tuſc. 2.8. A. fortis & magnanimus in homine non perfecto nec ſapiente, feruentior plerumq. eſt. Off. 1.71. quoniam feruorem fortitudinis Ariſtoteles. 3. Ethic. exceſſum facit, θρασύτητα. Fractus a. fam. 1.9.35. Fractus & abiectus. Parad. 44. Generatus a deo. 1. Diu. 122. A. tres partes habet, ut Platoni placuit, rationis, iræ, cupiditatis. Acad. ed. 1. l. 2. 115. eas Plato λόγον, θυμὸν καὶ ἐπιθυμίαν uocat. A. harmonia, ſecũdum Ariſtoxenum. Tuſc. 1.18. A. hominis diues, non arca appellari ſolet. Parad. 55. A. hominis habet memoriam, & eam infinitam rerum innumerabilium. Tuſc. 1.46. A. hominis numquam naturaliter diuinat, niſi cum ita ſolutus eſt & uacuus, ut ei plane nihil ſit cum corpore. Diu. 1.96. A. hominis quibus rebus beatus fiat. 1. de Leg. 46. Cur a. hominis quicquã ignoraret, ſi eſſet deus? de Nat. 1.21. A. hominis, ſi nihil eſſet in eo, niſi ut per eum uiueremus, eſſet nobis cum beſtiis plantiſque communis. Tuſc. 1.46. beſtiæ enim & plantæ animam uegetatiuam ſeu uitalem habent, per quam uiuunt. A. hominis, ſi nihil haberet, niſi ut appeteret aut refugeret, id ei eſſet commune cum beſtiis. Tuſc. 1.46. nam & beſtiæ appetunt quæ ſunt bona, & refugiunt contraria. A. humanus decerptus ex mente diuina, cum alio nullo, niſi cum ipſo deo, ſi hoc fas eſt dictu, comparari poteſt. Tuſc. 5.29. A. humanus ſic, ut natura cæleſtis, & terra uacat, & humore. Tuſc. 1.53. A. humanus, ſi eſt excultus, & ſi eius acies ita curata eſt, ut ne cæcetur erroribus, fit perfecta mens, id eſt, abſoluta ratio, quæ eſt idem quod uirtus. Tuſc. 5.29. Humilis atque imbecillus a. de Fin. 59. Humilis a. & pertinax. ad Marc. 4.7.7. contraria. A. imbecillus atque anilis. Diu. 2.97. A. imbecillus, remiſſuſque. Diu. 2.107. A. ieiunus, uel anguſtus 14. Phil. 396. A. in corpore incluſus. Tuſc. 1.47. A. in corpore tamquam alienæ domi. Tuſc. 1.42. propria enim eius ſedes, eſt cælum. A eſt in hortis. Att. 12.238. 3. Ex hoc ille a. in prælijs paratus ad uulnera. Tuſc. 2.33. Ad inductionẽ a. facilius incedet. 2. de Inu. 152. A. furore diuino incitatus. Diu. 2.78. A. inflatus & tumens. Tuſc. 3.16. A. infixus in patriæ caritate. ad Brut. 35. A. ſe inijciens & intendens in immenſam. de Nat. 1.38. A. intentus. Tuſc. 4.8. Vt onera contentis corporibus facilius feruntur, remiſſis opprimunt: ſimillime a. intentione ſua depellit preſſum omnem ponderum, remiſſione autem ſic urgetur, ut ſe nequeat extollere. Tuſ. 2.48. Si a. ana cũ corpore interit, nullus in eo ſenſus remanet, ipſe enim nuſquam eſt. Tuſc. 1.67 A. index omnium. Tuſc. 1.39. A. iunctus ex anima tenui, id eſt, aere, & ardore ſolis temperato. Tuſc. 1.35. A iuxta Empedoclem, eſt cordi ſuffuſus ſanguis. Tuſc. 1.17. A. leuis & calidus. Tuſ. 1.36. A. magnus elatuſque, humanaſque res deſpiciens. Off. 1.87. Magnus, erectuſq. de Fin. 5.64. A. magnus & excelſus. Off. 3.30 fam. lib. 1.9.91. A. magnus & fortis. Att. 6.163.1. A. mollis, demiſſus, humilis, eneruatus, languens. Tuſ. 185. A. mollis & ad accipiendam & ad deponendam offenſionem. 1. Att. 48. A. mundi. Acad. ed. 2. lib. 1.21. Vult & Plato in Timæo mundum eſſe animantem, & omniam, qui ſub aſpectum cadunt, animantiam perfectiſſimum. A mundi, omnium rerum quæ ſunt ei ſubiectæ quaſi prudentia quædam, procurans cæleſtia ac humana, ſecundum Academicos. Acad. ed. 2. l. 1. 21. A. nec ſecerni, nec diuidi, nec diſcerpi, nec diſtrahi poteſt: nec interire igitur. Tuſc. 1.58. Cum præſertim ipſe quoque a. non inane neſcio quid ſit, ſed in quodam genere corporis. de Fin. 4.30. A. paratus ad periculum, ſi ſua cupiditate, non utilitate communi impellitur, audaciæ potius nomen habeat, quam fortitudinis. Off. 1.91. A. patens Off 1.97. Patrius. pro Roſc. Am. 26. A. late longeque peregrinatur. de Nat. 1.28. A. perturbatus. Tuſc. 3.7. Vt qui e Leucade ſe præcipitauerit, ſuſtinere ſe, cum uelit, non poteſt: ſic a. perturbatus & incitatus, nec cohibere ſe poteſt, nec quo loco uult, inſiſtere omnino. Tuſ. 4.32. Promptus a. & alacris ad defendendam rempub. fam. li. 3.11 12. Vt optima quiſque ualetudine affectus poteſt uideri alius, ut natura ad aliquem morbum procliuior: ſic a. alius ad alia uitia propenſior. Tuſc. 4.67. A puſillus. 2. fam. 36. A. pius omnibus retinẽdus eſt in cuſtodia corporis, nec iniuſſu eius, a quo ille eſt nobis datus, ex hominum uita migrandam eſt. Som. Scip. 11. A. robuſtus & excelſus. de Fin. 1.39. A. qui eſt in aliquo morbo, non magis eſt ſanus, quam id corpus, quod in morbo eſt. Tuſcul. 3.8. Illud quidem ſic habeto, niſi ſanatus a. ſit, quod ſine philoſophia fieri non poteſt, finem miſeriarum nullam fore. Tuſc. 3.11. A ſapientis ita ſemper eſt affectus, ut ratione optime utatur. Tuſ. 3.13. A. ſapiẽtis numquam eſt perturbatus. Tuſc. 3.13. A. ſapientis ſemper uacat uitio, numquam turgeſcit, numquam tamet. Tuſc. 3.16. A. ſaucius. 6. Att. 47. Vt ipſum mundum ex quadam parte mortalem ipſe deus æternus, ſic fragile corpus a. ſempiternus mouet. Somn. Scip. 29. A. ſomno ſeuocatus, a ſocietate & contagione corporis, meminit præteritorum, præſentia cernit, futura prouidet. Diu. 1.58. A. ſi eſt horum quattuor generum, ex quibus omnia conſtare dicuntur, (id eſt, elementorum) ex inflammata anima conſtat, atque idcirco ſuperiora capeſſat neceſſe eſt. Tuſc. 1.35. A. ſi ſit numerus, ut ſenſit Xenocrates: uel ἐντελέχεια ut Ariſtoteles, multo integrior ac purior eſt, quam igneus, aut animalis, longiſſimeque a terra ſe efferet. Tuſ. 1.33. A. ſiue anima ſit, id eſt, ſpiritalis & aerius; ſiue ignis, diuinus eſt. Tuſc. 1.49. Quo aſpectat, & quo res uocat. 8. Att. 59. Etenim a. eius uultu, flagitia parietibus tegebantur. pro Sext. 7. Animus tenerior. 5. fam. 64. Tranquilliſſimus. Att. 7.127.3. Turpificatus. Off. 3.143. A. tuus mihi magis patuit, quam domus. 14.25. A. uacans corpore. Tuſc. 1.41. A. ſenſibus & curis uacuus. Diu. 2.20. A. natura inſiſtens, agitatione & motu numquam uacuus eſſe poteſt. Diu. 2.99. A. Zenoni Stoico ignis uidetur. Tuſc. 1.17. Animi eſt omnis actio. 3. de Or. 122. Actio uaria, uehemens, plena animi, plena ſpiritus, plena doloris, plena ueritatis. de Or. 115. Ad animi æquitatem extollere. 6. fam. 59. Aliquantum animi nobis attuliſſe. 7. ad Att. 46. Animi altitudo, cui opp. Humilis animus. 3. fam. 43. Amplitudo animi, & quaſi quædam exaggeratio quam altiſſima. 2. Tuſ. 107. Animi appetitus, ratione reguntur. de Nat. 2.34. Animi auxilium, non ut in corporis morbis, petendum eſt foris. Tuſc. 3.5. Animi bona ab Academicis in naturam & mores diuidebantur. Acad. ed. 2. l. 1.15. Animi bona dicebant Academici, quæ eſſent ad comprehendendam animi uirtutem idonea. Acad. ed. 2. lib. 1.15. Animi cauſſa. 7. fam. 7. Animi leniendi & ſanandi cauſſa. 12 Att. 24. Et qui illud animi cauſſa fecerit, hunc prædę cauſſa quid facturum putatis? 7. Phil. 228. Sed plane, animi ſui cauſſa, ludos nobis idiotis relinquet. in Piſ. 52. Animi celeritas. Tuſc. lib. 1.36. Animi & corporis inter ſe comparatio. Tuſc. 4.25. Animi concitationes. 1. Q. fr. 30. Omnem animi conformationem, ceteri philoſophi motum inanem uocant: nos, aduentum in animos & introitum imaginum dicitis. de Nat. 1.75. Ait me animi cõſcientia de ſe ſuſpicari. 13. Att. 63. In omnibus officiis perſequendis animi eſt adhibenda contentio. Tuſc. 2.48. Animi creatio unde a deo facta. de Vni. 27. Animi defectio. 3. Att. 30. Animi domus, cælum. Tuſc. 1.42. Animi egeſtas. in Piſ. 18. Animi firmitas. 12. At. 49 Firmitudo grauitaſque animi. fam. li. 5.13.5. Animi fortis & conſtantis eſt, non perturbari in rebus aſperis, nec tumultuantem de gradu deiici, ſed præſenti animo uti & conſilio, nec a ratione diſcedere. Off. 1.123. Animi fortis magnique ducendum eſt, ea quę eximia pleriſque & præclara uidentur, parua ducere. Off. 1.93. Grauitas & altitudo animi. fam. li 4.13.12. Animi hoſtilis in rempub. ad Brut. 8. Imago animi, uultus

eſſe uideatur.fam.lib.3.6.9.Alienæ domi eſſe.1.Tuſc.81.Non uereor, ne quis alienum animum me habuiſſe a cauſſa nobilitatis exiſtimet.pro S.R.41.Te a ſuis commodis alienum non futurum. de Pet.conſ.35. Si Polemonem peccat Stoicus,rei falſæ aſſentiens num quidem nihil eſſe dicens a ſapiente tam alienum? 4. Acad. 240.Ne que hoc alienum ducunt maieſtate ſua. Diu.1.73.Negant enim id eſſe alienum maieſtatis deorum. Diu.2.81. Alieno animo eſſe ab aliquo.pro Deiot.15. & 16.Itaque ciues potiores ſunt, quã peregrini: & propinqui quã alieni.in Læl.Alienę res.in Læl.1.Off. 44. Aliena firmæ & conſtantis aſſenſionis. Acad.q.ed.2.lib.1.30. ἐν ἀλλοτρίοις,eſt ἀλλότρια τῆς βεβαίας δὲ ἀκινήτου συγκαταθέσεως. Difficilis eſt cura rerum alienarum. Offic.6. Ab altero non alienos animos habemus. de Am.101. Allicere uoluntates alienas. pro Plan.261.id eſt , alienatas . Quæ non aliena ducerem a dignitate tua. ep.52. Siu a me eſt alienior , nihil tibi litteræ meæ proderunt. fam.lib.2.16.14. P. Elij teſtamento propinquus exheredatus quum eſſet, heres hic alienior inſtitutus eſt. pro Clu.130. Tantum enitor,ne neque amicis,neque etiam alienioribus,opere, conſilio,labore deſim.9.fam.lib.1.59. a Quo nec mihi gratius quidquam poteſt eſſe,nec a te alienius.ep.182.Alieniſſimo mihi homini.8.fam.37.Sin maiora,cõſidera ne in alieniſſimũ tempus cadat aduentus tuus. fam. lib.15.14.9. Sæpe autem etiam (quod a te alieniſſimum eſt) ſubimpudens uidebare. fam.7.17.2. Animo meo alieniſſimo ab ſuis rationibus.10.Att.10. Locare incipit non proſcripta neque edicta die, alieniſſimo tempore, ludis ipſis Romanis.3.Ver.97.Alieniſſimo reipublicæ tempore extinctus.de Cl. Or.2. Quam legem eſſe homines alieniſſimi a P. Clodio iudicarent, Piſo & Gabinius: eam nullam eſſe frater P.Clodij iudicauit.pro Dom.Ea alieniſſimis fecit amiciſſimos.15.fam.23.

Alienum,abſolute.

Eſt tamen non alienum a dignitate , quod ipſi Agamemnoni regi regum fuit honeſtum,habere aliquem in conſilio capiendo. fam.lib.9.14.5.& lib.4.7.2. Alienum ſibi uideri dignitate imperij.de Pro.Conſ.15.Quis alienũ putet eius eſſe dignitatis,&c.1.de Fin.79. Alienum a natura. Tuſc.5.70. Tamen ab amore noſtro non ſum arbitratus alienum.de Pet.Conſ.1.Alienum cauſſę,pro, aduerſarium.pro.Cæc.18. Alienum exiſtimatione. 6.Att. 17. Alienum neceſſitudine.6.famil. 48 . Alienum ſumma ſua prudentia .15. Att.43. Non eſt alienum meis rationibus, iſtum mihi ex hoc iudicio ereptum .7. Ver. 136. Pro tuo ſtudio non eſt alienum te huic altercationi intereſſe.de Nat.1. 12.Alienum ſit mea Romæ eſſe.16.Att.38.Non putaui eſſe alienũ inſtitutis meis hæc ad te ſcribere.3.fam.48.& 15.10.Quũ & natura ſemper ad largiendum ex alieno reſtrictior fuerim.Appio lib.3.

Alieno.

Mirum in modum omnes a ſe bonos alienauit Att.lib.1.9.10. Reſpublica reconciliauit eum omnibus eadem quæ alienarat . de Pro.Conſ.17. Quædam peſtes te nonnumquam a me alienarunt, & me aliquando immutarunt tibi.fam. lib.5.8.4. Alienare a , uel ab ſe aliquem.1.Att.33.& 14. Ver.110. Hominem adoleſcentem non tam allicere nolui,quam alienare nolui. ep.26. Alienare ſtudium alicuius ab altero.in Piſ.60. Dicendis ſententijs aliquem tribunum alienare.Att.7.124.2. Conabantur alienare,a te uoluntatem meam.fam.lib.3.6.11.Pretio paruo ea quæ accepiſſet a maioribus,uendidiſſe atque alienaſſe.6.Ver.118. Summum erat periculum, ne ſi nihil impetraſſent,plane alienarentur a ſenatu. Att. l.1.12.13. Alienari ab interitu,hiſq. rebus quæ interitum uideantur afferre.3. de Fin.25. Venire ueſtras res proprias, & in perpetuum a uobis alienari. pro .L.Agr.59.Permittitur infinita poteſtas innumerabilis pecuniæ conficiendæ de ueſtris uectigalibus non fruendis, ſed alienandis.de lege Agrar.cont.Rul.44.

Alienatus.

Propter diſſenſionem autem quæ erat in rep. Scipio alienatus eſt a collega noſtro Metello.Læl.66. hoc eſt , ab eo ſeipſum alienauit. Alienatus eſt a ſenatu. 12.Phil. 325. Alienatus animus & offenſus.Att.1.ep.12.10.Gaudeo mihi cauſſam oblatam, in qua omnes ſentiant me ab alieno alienatum.Att.260.

Alienatio.

Subita defectio Pompeij,alienatio conſulum.Q.fr.305.Vt non ſtatim alienatio disiunctioque facienda ſit. Læl.66.At quibus nobis ſacrorum alienatio fiat,docere honeſtum eſt: quibus ipſa ſacra retineri,defendiq. poſſint,non honeſtum eſt.in Or.80.Tuamq. a me alienationem, commendationem tibi ad impios ciues fore putauiſti.2.Phil.29.

Alio.

Ex illius ſermone ſtatuam , Arpinumne mihi eundum ſit, an quo alio. Att 9. ep. 190.3 i. in aliquem alium locum Tamen de Chalcidone rettulit,quoad potuit : alio reſponſionem ſuam deriuauit.3.Ver. 98.Appellat hæc deſideria naturæ,cupiditatis nomen ſeruet alio.2.de Fin.48.Sed, ſi places , ſermonem a. transferamus & noſtro more aliquando non rhetorico, loquamur.1.de Or.66. Vocat me a.iamdudum tacita ueſtra exſpectatio.pro Clu.39. hoc eſt,ad aliud tractandum,dicendumq.

Alioqui,ſiue Alioquin.

Credo minimam olim ſepulchrorum fuiſſe cupiditatem,a.multa extarent ampla maiorum.2.de Leg.98.A. quonam modo illa in bonis hærebit,& habitabis ſuis? in Or.270.

Aliter.

Quo maiorem ſpem habeo nihil fore a.ac deceat . Att.93. De Antonij itineribus neſcio quid a.audio, atque ut ad te ſcribebam. Att. 16. ep.337.4. A.,decernere in eadem cauſſa non potuiſti.7. Ver.45.Quod iſte a.atque ut edixerat, decreuiſſet.2. Att.44. Cum eadem ſomnia & aliis a.euadant , & eiſdem non ſemper eodem modo.Diu.138.Si qui in prædones inciderint , a. quidpiam coacti faciant. pro R.P.127.id eſt , turpiter uel indecore.A. fieri conſulem.8.fam.41.id eſt, alia conditione.Aſſentior. fieri non potuit a.Att.65. A.de illis ac de nobis iudicamus.1. Off.45. Hic loquebatur a.atque omnes.4. de Fin.Omnia a.ac uos in monumentis habetis,pronuntiauit.pro Dom.241. Qui negligendi quidem nõ ſunt,ſed alio quodam modo colendi: a.enim amicitiæ ſtabiles permanere non poſſunt. Læl. 64. Sed tamen aliquid uidebimus in quo ſit ſpes,a. quidem non modo non appetendum,ſed etiam fugiendum puto ep.92. Quod certo ſcio a.eſſe. pro Dom. 219. Ne ſim ſaluus,ſi a.ſcribo ac ſentio.Att.259. Proinde quaſi iſti de illo a.atque ego exiſtimo ſentiant.pro Dom.219 Tantumq. abeſt ne eneruetur oratio compoſitione uerborum, ut a.in ea nec impetus ullus,nec uis eſſe poſſit. Or.219.Sed a.leges,a. & philoſophi tollunt aſtutias.3. Off.89. A.enim cum tyranno,a.cum amico uiuitur. Aliter,pro aliqui.13. Att.34.

Aliunde.

Quod ſcribis,non quo a.audieris, ſed teipſum putare,me attractum iri. Att.10.192.4. Quum tu neque per te ſcires,neque audire a. potuiſſes. pro Lig. 1 .A. factum uerbum. in Or.44.Quam quidem laudem ſapientiæ ſtatuo eſſe maximam,non a. pendere, &c. fam.5.ep.13.3.Hic niſi domeſticis ſe inſtruxerit copiis,a. dicendi copiam petere non poſſit.2. de Or.22.A.aſſumpto bono uti, non proprio,nec ſuo.2.de Or.23.

Allabor.

Et humor allapſus extrinſecus, ut in tectoriis uidemus.2. Diu.86.

Allego.

Petit a me Rabonius , & amicos allegat : facile impetrat.3. Ver.106.Chryſogonus homines nobiles allegat iis,qui peterēt ne ad Syllam adirent. pro Roſc.Am.25. Allegem ad philoſophiam , quaſi diffidens rogationi meæ.15. fam.24.Allegarem ad te illos, a quibus intelligis me præcipue diligi.15. fam.31.Allegare ad aliquem.5.Phil.173.

Allegatus.

Primo neceſſarios iſtius ad eum allegatos eſſe dicebat.3. Ver. 105. In quo (iudicio Auiti) inter allegatos, Oppianici nomen primum eſſe conſtabat.pro Clu.29.id eſt, accuſatos uel iudicatos. Sed idem Nerius iudex edidit ad allegatos Cn. Lentulum Vaccium, & C.Cornelium.Q.fra.l.2.7.

Allegatio.

Quum ſibi omnes ad iſtum allegationes difficiles, omnes aditus arduos, ac potius interclusos uiderent.3.Ver.96. O dii immortales,quanta iſte cupiditate, quibus allegationibus illam ſibi legationem expugnauit.3.Ver.30. id eſt,amicorum interceſſionibus & uelut legationibus.

Allegoria.

Itaq. genus hoc Græci appellant ἀλληγορίαν,nomine recte, genere melius ille qui iſta omnia translationes uocat.in Or. 51. Si erunt mihi plura ad te ſcribenda, ἀλληγορίαις obſcurabo. 2. Att.50.

Alleuo.

Hoc onus ſi uos aliqua ex parte alleuabitis,feram,ut potero,ſtudio & induſtria iudices. pro Sex.Roſc.6.Alleuare dictis ærumnam aliorum.3.Tuſc.120.A.ſollicitudines.de Cl.Or. 6.Alleuor, id eſt , doloris acerbitatem minus ſentio.12.Att.51.Alleuor , quum loquor tecum abſens. Att.12.253.2. Quod cum febre Romam uenisses: bono tamen animo eſſe cœpiſſe, quod Acaſtus ea quæ uellem de alleuato corpore tuo nuntiaret.Att.7.125.2.

Alleuatio.

Vt eius (doloris) magnitudinem celeritas diuturnitatem alleuatio conſoletur.1.de Fin.63. Etſi tot, tantiſq. rebus urgemur , ut nullam

nullam alleuationem quiſquam non ſtultiſſimus ſperare debeat. fam.lib.9.t.2.Alleuatio, pro ſolatio.

Alleuamentum.

Et in aduerſis ſine ullo remedio atque alleuamento permanere.pro Syl.50.

Allicio.

Omnis uirtus nos ad ſe allicit. Off.11. & 12. Allicit homines ad diligendum uirtus.Læl.27. Ea uoluptas quæ in motu eſt, & paruos allicit & beſtias.de Fin.71. Regum afflictæ fortunæ facile multorum opes alliciunt ad miſericordiam. pro Pomp.8. Nihil eſt quod ad ſe rem ullam tam alliciat, & tam attrahat, quam ad amicitiam ſimilitudo.de Am.46.Eſt quiddam, quod ſua ui nos alliciat ad ſeſe, non emolumento captans aliquo, ſed trahens ſua dignitate. de In.82.Vt ſi magnetem lapidem eſſe dicam, qui ferrũ ad ſe alliciat & trahat.1.Diu.144.Si te laus allicere ad recte faciẽdũ nõ poteſt, ne metus quidẽ a fœdiſſimis factis poteſt auocare. in Ant.182.Hominum ſtudia ad noſtras utilitates allicere & excitare.Off 36. Prima eſt enim quaſi cognitio & commendatio orationis in principio, quæ continuo eum, qui audit, permulcere atq. allicere debet.2.de Or.173.Hominem adoleſcentem non tam allicere uolui, quam alienare nolui.ep.26. Allicere animos multitudinis ad beneuolentiam oratione benigna. Off.2.68. Allicere beneuolentiam alicuius.7.Ver.133.pro Mur.67. Allicere lectorem delectatione aliqua.1.Tuſc.10. Allicere mentes hominum. 1.de Or.16. Allicere uoluntates populi alienas, retinere partas. pro Plan.8.Excelle dicendo: hoc & tenentur Romæ homines, & alliciuntur. de Pet.Conſ.36. Quum uero in hunc ſenſum & alliciar beneficiis hominum, & compellas iniuriis, &c.fami. 1.ep.9-88.

Allecto.

Ad quem fruendum non modo non retardat, uerumetiam inuitat atque allectat ſenectus.de Sen.53. Quamobrem quamuis blanda iſta uanitas apud eos ualeat qui ipſi illam allectant & inuitant, &c.Læl.81.

Allido.

Sed hoc incommodum conſolantur quotidianæ damnationes inimicorum, in quibus me perlubente Seruius allìſus eſt, ceteri conciduntur.Q.fr.2.21.

Alligo.

Lex ubi omnes mortales alligat, ita loquitur, &c.pro R. P. 125. Quis alligauit generũ meũ enſi? locus Ciceronis apud Macrob. Nam quum Archimedes Lunæ, Solis, quinque errantium motus in ſphæram alligauit, effecit, &c.1. Tuſc.198. Alligare ad palum. 7.Ver.9.& 10.Aliquem ſtipulatione. pro Roſc. Com.21. Sa ſcelere.pro Flac.32.Vulnus.Tuſ.2.34.Ad ſtatuam Siculi te prætore alligabantur.6. Ver. 81. Ne forte qua te impediat atque alliget.8. Att.59.Ne alligentur ſacris patriſfam.2.de Leg.48.80. Beneficio aligari.pro Plan.276.Noua lege.pro Clu.125. Significationa beneuolentiæ. pro Plan. 26. Alligandi omnes eſſent, qui cubitum irent.2.de Diu.162.

Alligatus.

Alligatos Cæſaris actis teneretur pro Dom.33. Alligatus nuptiis.pro Clu.142.His ex rebus non ſpes, ſed dolor eſt maior: quũ uideas ciuitatis uoluntatem ſolutam, uirtutem alligatam. Att.2. ep.33.2.Vt uerba neq. alligata ſint, quaſi certa aliqua lege uerſus: neque ita ſoluta, ut uagentur.3. de Or. 96. Ne exiſtiment ita ſe alligatos, ut ab amicis peccantibus non diſcedant. de Am. 104. Læl.39.

Allino.

Nulla nota, nullus color, nullæ ſordes uidebantur his ſententiis allini poſſe.2 Ver.11.

Alloquor.

Te nunc alloquor Africane, cuius, &c.pro Clu.54.ad Her. 28.

Allucinor.

Sed quemadmodum coram quum ſumus, ſermo nobis deeſſe non ſolet: ſic epiſtolæ noſtræ debent interdum allucinari. Q.fra. l.2.13.1.Ego tamen ſuſpicor hunc, ut ſolet, allucinari. Att.15.

Allucinatus.

Iſta enim a uobis quaſi dictata redduntur: quæ Epicurus oſcitans allucinatus eſt; quum quidem gloriaretur ſe magiſtrum habuiſſe nullum.1.de Nat.97.

Alludo.

Galba autem alludens, uarie & copioſe multas ſimilitudines afferre.1.de Or.124.

Alluo.

*Diuiſus æqualiter in duas partes, latera hæc alluit.*2.de Leg.11. *Non alluuntur a mari mœnia extrema, ſed influit in urbis ſi*num portus.7. Ver.76. Cum hæc ciuitas Barbariæ fluctibus alluatur.pro Fl.159. Ita iactantur fluctibus, ut numquam alluantur.de Or.57.

Alluuio.

Alluuionum & circumluuionum iura.de Or.99.De alluuionibus centumuiri iudicabant.1.de Or.84.

Almus.

O fides alma.3.Off.142.Hanc illi tribuunt pœnam Nereides almæ.in Arat.

Alo.

Honos alit artes.1.Tuſc.7.Spiritus ductus alit, & ſuſtentat animantes.2.de N.d.146.Ita ſe ipſe conſumptione & ſenio alebat ſui. de Vn.198 Dicendi aſſiduitas aluit audaciam.1. de Inu.6. Iſocrates forenſi luce caruit, intraque parietes aluit eam gloriam, quam nemo poſtea eſt conſecutus.in Brut.16.Cõſuetudine ius eſt, quod aut leuiter a natura tractum aluit, & maius fecit uſus.2. de Inu. 248.Sero reſiſtimus ei, quem per annos decem aluimus contra nos. Att. 204. Qui ſpem Catilinæ cum mollibus ſententiis aluerunt.In Catil.103.Illa uita tua eſt, Cæſar, quæ uigebit memoria ſæculorum omnium, quam poſteritas alet.pro Marc.26. Agellus quum eum non ſatis aleret, ludimagiſter fuit.1. de Nat.98. Alere bellum patientia mea.10. fam.47. Copias militum alere. pro Deiot.15. Copiam uerborum alere.in Or.21. Multi ex te audierunt, quum diceres, Neminem eſſe diuitem, niſi qui exercitum alere poſſet ſuis fructibus.Parad.57.Morbum alere. Attico. Alitur conſuetudo.14 Att.15.Ebutius iſte Cæſenniæ uiduitate alitur.pro Cæc.287. Mens hominis alitur diſcendo.1.Off.147. Re frumentaria ex Sicilia alimur ac ſuſtinemur.5.Ver.10.Anſeribus cibaria publice locãtur, & canes aluntur in Capitolio.pro S.R.27.Quæ aluntur & creſcunt, continent in ſe uim caloris, ſine qua neque ali poſſent, neque creſcere.de Nat.2.17.(paullo poſt) Quod alitur & creſcit, motu quodam utitur certo & æquabili. Sed nec illa extincta ſunt, aluntur que potius, & augentur cogitatione & memoria. in Læl. In iis animantibus quæ lacte aluntur.2. de Nat. 193. Stellæ uaporibus aquarum aluntur hiis, qui a ſole ex agris tepefactis & ex aquis excitantur.2.de Nat.176.Memoria ueſtra, Quirites, noſtræ res alentur, ſermonibus creſcent, litterarum monimentis inueteraſcent & corroborabuntur. in Catil.70. Multaque a luna manant & fluunt, quibus & animantes alantur, augeſcantque & pubeſcãt.2. de Nat. 73.Sic enim res ſe habet, ut omnia quæ alãtur & quæ creſcãt &c.2. de Nat.72. Ali copioſius. de Fin.5.52.Vitricus alendus.15.Att.24.

Altus.

Quis eſt, &c.cui non locus ille mutus, ubi ipſe altus aut doctus eſt, &c.pro Plan.66.Videſne igitur ut in ea ipſa urbe, in qua & nata & alta ſit eloquentia, quam ea ſero prodierit in lucem?In Brut.19.Vbi nata & alta eſt ratio ac moderatio uitæ.6.fam.5.

Altor.

Omnium autẽ rerum quæ natura adminiſtrantur, ſeminator & ſator & parens, ut ita dicam, atque educator & altor eſt mundus.2. de Nat.122.

Altrix.

-Romani nomini altrix.

Martia, &c.1.Diu.3?.id eſt, lupa quæ Romulum & Remum lacte aluit. Et eorum eadem terra parens, altrix, patria dicatur. pro Flac.49.de Vni.46.

Alumnus.

Alumnus diſciplinæ meæ. 9.fam.27. Alumnus pacis.7.Phil 222. Italia autem alumnum ſuum ſeruitutis extremo ſummoque ſupplicio ſixum uideret. in Ver.Pacis eſt comes, otiique ſocia, & iam bene conſtitutæ ciuitatis, quaſi alumna quædã, eloquentia.decl.Or. 22.i.natiua & quaſi indigena: nõ autem aliena aut peregrina. Vos quoque ſigna uidetis aquai dulcis alumnæ.Diu 83.Ariſtoteles, ceteriqua Platonis alumni.4.de Fin.59.

Alimentum.

Nec uero deſiderabat mundus alimenta corporis.de Vni.24.

Alimentarius.

Lex alimentaria C.Curionis.8.fam.16. quæ prouidebat, ut filij alerent parentes ad inopiam redactos.

Alſius, Alſus, uide Algeo.

Altare.

Religioſiſſima altaria. de haruſp. reſp.7. A cuius altaribus ſæpe te ad necem ciuium tranſtuliſti.in Cat.102.Ab altaribus religioſiſſimis fugatus.de har.245.

Alte, Vide Altus.

Alter.

Alter ab altero adiuetur.in Brut.3.Ergo alter alterius, ubicumq. nactus eſt, oua frangit.de Nat.51. Quum alter alterum uideremus

3.de

3.de Fin.11.pro eo quod eſt, Quum uterque noſtrum alterum uideret. Alter aquus.1.Q.fr.id eſt, ſecundus. Primo die teſtium tanto numero citato, alter dies amicis iſtius, & defenſoribus, tertius dies ſic hominē proſtrauerat. Vnus & alter dies intercesſerat, quū, &c. pro Clu.id eſt, duo dies intercesſerant. Alter ego. Læl lib.2.14.7. Alter ex nobis fallitur. Vnus is modus eſt, de quo ſatis dixi, &c. alter ex perturbationibus tempeſtatum, tertius ex commoditate ſermõis. Eſt enim is amicus quidem, qui eſt tamquam alter idem. Læl. Locū erat alter de uitiis ſenectutis. de Sen. 84. Ptolomæus, qui tū regnabat, alter poſt Alexandriam conditā. Off.50. Propter ſummā & doctoris auctoritatem, & urbis: quorum alter te ſcientia augere poteſt, altera exemplis.1.Off. Omniaque alter pro altero ſuſcipiet. Læl.69 Alter Verres luxuria & nequitia.7.Ver. O magnam, inquit, artem Brutus, ſiquidem iſthic, cum ſummi eſſent oratores, duæ res maximæ, altera alteri defuit. de Cla.183. Altera iam pagella procedat.11.fam.40.id eſt, ſecunda. Id autem eſt genus, ex tribus partibus collocationis alterum. in Ora.101. Hæc & multa huiuſmodi dicerus, fidem faciebat: quod eſt ex tribus officiis oratoris alterum. in Brut. Neceſſe eſt enim ſit alterum de duobus. Tuſc.1.85. Accedit ut accuſatorum alterius crudelitate, alterius indignitate perturbetur. pro Deiot.44. Atque etiam ſubiiciunt ſe homines imperio alterius & poteſtati pluribus de cauſſis.2.Off. Neminem umquam alterius rationis ac partis, non re, non uerbo, non uultu denique offendit. pro Balb.47. Numquam committet ut alienum appetat: & id quod alteri detraxerit, ſibi aſſumat.3.Off. Detrahere autem alteri ſui commodi cauſſa, &c. Off.50. Vt neceſſe ſit partem pedis aut æqualem eſſe alteri parti, aut altero tanto, aut ſeſqui eſſe maiorem. in Or.109. Agricola ſerit arbores, quæ alteri ſeculo proſint. Tuſc.1.54. Quanto id magis in homine ſit natura; qui & ſe ipſe diligit: & alterum acquirit, cuius animum ita cum ſuo commiſceat? Læl. Eodemque modo de Ariſtotele & Iſocrate iudico: quorum uterque ſuo ſtudio delectatus, contempſit alterum. in procem. Off. Non uides Solem deum eſſe, Lunamque: quorum alterum Apollinē Græci, alteram Dianam putant? de Nat. Ad te tamquam ad alterum me proficiſcens. ad Brut.23. Cum is unum iam & alterum diem deſideraret. pro Clu.25. Mihi perſuaſerim te me eſſe alterum.7.fam.13. Quorum alterum mihi facere neceſſe eſt, alterum facio libenter. Epiſt.4. Ad ſumma me alterum ſe fore dixit.53. Att. Caupo cum illum alterum, uidelicet qui nummos haberet, animaduertiſſet, gladium prope appoſitum e uagina eduxit, & illum alterum occidit. Diu.63. Ioues tres numerāt, &c. alterum patre Aethere, &c. alterum patre Cœlo, &c. tertium Cretenſem, Saturni filium.3.de Diuinatione, 72. Aperte enim uel odiſſe alterum, magis ingenuum eſt, quam fronte occultare ſententiam. in Lælio. Par eſt autem, primum ipſum eſſe uirum bonum: tum alterum ſimilem ſui quærere. in Lælio. Deinde te, quaſi me alterum, & ſimul meæ culpæ ſocium quæro. Att.lib.3.55.8. Alterum me reliquiſſem, ut dicitur, alter ego.2.fam.17. Proximo, altero, tertio, denique reliquis cōſecutis diebus, &c.1. Philip.23. Ego e Formiano exiens XVII. Kalēdarum ut inde altero die in Tuſculanū, &c.214. ad Att. Non ſoleo mi Brute, quod tibi notum eſſe arbitror, temere affirmare de altero. ad Brutum. De eodem & altero. Top.228. b De illo altero quem ſcribis tibi uiſum eſſe non alienum.2. de Inuent.131. In primo coniectura ualet, in altero definitio, in tertio ratio. in Partit. In altero pudor in illis libidines, ſcelera. in Ant.248. Altero tanto maior. Topic.228. Id eſt, duplo. Altero uiceſimo die.12.fam.53. Alteri dimicant, alteri uictorem timent. ad Torquatum, lib.6.3.7. Duplices ſimilitudines eſſe debent: unæ rerum, alteræ uerborum. Ita carus utriſque eſt atque iucundus, ut non alteros demouiſſe, ſed utroſque conſtituiſſe uideatur. pro Syl.46. Ad Brutum noſtrum hos libros alteros quinque mittamus. Tuſc.251. Vt alteros reprehendiſſe pœniteat, alteri ſe didiciſſe gaudeant. de Nat. deor.1.5. Quas ad me litteras miſiſti, unas de legatis a me prohibitis proficiſci, alteras de Apameorum ædificatione impedita, legi perlubens. ad Appium, lib.3. Vt factum Dolabellæ tantopere laudarem, adductus ſum tuis & unis & alteris litteris.233. ad Att. b Binas a te accepi litteras Corcyræ datas: quarum alteris mihi gratularere: alteris dicebas te uelle, quæ egiſſem, bene & feliciter euenire. Planco lib.4.

Alternus.

Alternæ ciuitates reiectæ.4. Verr.22. Alterna concilia. in Vatin.21. Senatus de ambitu, de reiectione fieri uoluit iudicium alternorum. pro Plan.30. Ne ſes aut heroos, aut choreos, aut alternos eſſe oportet. de Orat.161. Ex duabus orationibus capita alterna cunctis inter ſe recitat diſputatio. pro Cluent.47. Et quoniam tecum uſurpas, legem te de alternis conſiliis reiiciēdis tuliſſe, &c. in Vatinium, 21. Alternis enim uerſibus intorquentur inter fratres grauiſſimæ contumeliæ. Tuſc.226. Quod epigramma in eū fecit, tantummodo alternis uerſibus longiuſculis. pro Archia, 19. id eſt, quorum ſemper alter eſſet longior altero: ut in carmine elegiaco.

Alteruter.

Alteruter ipſorum.12.fam.27. in epiſt. Lentuli. Si uobis uideretur, alteruter ueſtrum ad me ueniret. Att lib.8.161.3. Si alterutrū neceſſe ſit, audire ea malis, quam uidere. ep.47. Video eſſe neceſſe alterutrum.1.Vert.32. Solon capite ſanxit, ſi quis in ſeditione non alterutrius partis eſſet. ad Att.10.2. Nō eſt tuæ dignitatis neque fidei, ut contra alterutrum, cum utrique ſis coniunctiſſimus, arma feras.9.ad Attic.28.in epiſt. Balbi & Oppii. Cur alterutrum emiſerit. de Diuin.121. Horum in genus alterutrum illa quoque incident. de In.64. Pompeium puto alterutrum de filiis ad te miſſurum. ep.185. Alterutram ad conditionem deſcendere uult Cæſar. ep.118. Dabit enim nobis iam tacita uita acta, in alterutram partem firmum & graue teſtimonium. pro Roſc. Comœdo, 9. Quod ſi in alterutro peccandum ſit, malim timidus, quam parum prudens uideri. pro Marcello, 12.

Altercor.

Iam in altercando parem inuenit neminem. de Cl.178.b

Altercatio.

Oritur mihi magna de re altercatio. de Nat. deor.1.12. Nulla eſt altercatio clamoribus umquam habita maioribus. de Cl.179. Redeo ad altercationem.12.ad Att. Idib. Ian. in ſenatu nil eſt confectum, propterea quod dies magna ex parte conſumptus eſt altercatione Lentuli & Caninii c o s 2. ad Lentulum, lib 1. epiſt.2.1. ad Att lib.4.epiſt.82.1. Clodium præſentem fregi in ſenatu cum oratione perpetua, pleniſſima grauitatis, tum altercatione eiuſmodi, ex qua licet pauca deguſtes. Att. lib.1.21.14. Altercationes quas in ſenatu factas audio.61.ad Att.

Altrix, Altus, uide Alo.

Altus.

Vir & altus & excellens. de Finib. Magnus & altus uir.5. Tuſc.48. Altus excelſus, humana deſpiciens. Tuſcul.177. Via alta, atque ardua.1.Tuſc.26. Ita ſunt ſtirpes altæ ſtultitiæ. Tuſc.193. Procul a terra abripi atque in altum a conſpectu pæne omnium abſtrahi. de Orat.156. Nihil altum, nihil magnificum ſuſcipere de Am.102. Ita neque humilem, nec abiectam orationem, nec nimis altam & exaggeratam probat. in Orat.112. Altæ renouataeq. temporibus ſtellæ.2.de Nat.deo.88. Vt altiur fieres. de Fin.lib.2.43. Columellam non altiorem tribus cubitis ſuper tumulum ſtatuere. de Legib.183. Altiorem dignitatis gradum aſſequi. pro Cl.49 Sua uirtute in altiorē locum peruenire. pro S.R.32. Hoc eſt altius quam ut nos id humi ſtrato ſuſcipere poſſumus. de Orat 144. Reſtat ultimus, & a domiciliis noſtris altiſſimus.2. de Nat. deorū.146. Ex altiſſimo dignitatis gradu præcipitari. pro Do.ſua, 75. In altiſſimo ampliſſimoque gradu dignitatis locari.1. Philippica, 12. in altiſſimo gradu poni. pro Sext.7. Virtus eſt una altiſſimis defixa radicibus, quæ numquam ulla ui labefactari poteſt, numquam dimoueri loco.4.Philip.61.

Altum.

Sic eſt hic ordo quaſi propoſitus, atque editus in altum.5.Ver.81. In altum prouehi. Tuſc.quæſt. lib.4.32. Nauibus aditus ex alto eſt.7.Ver.63. In ore portus, ubi primum ex alto ſinus ad urbem ab litore inflectitur. in Ver.242.& 253. Vt ſæpe ex alto in portum, ex ipſo portu ſe in agros poſſeſſioneſq. contulerit.1.Off.151. Si plures ex alto emergere uelint.4. de Finib 105. Cum nautæ in alto iactarentur. Inuen.74. Quum magna in alto tempeſtas eſſet uis uentorum inuitis nautis Rhodiorum in portum nauim coegit.2.de In.154.

Alte, Altius.

Alte a terra. Tuſc.235. Alte adſcendere.10.fam.58. Alte cadere non poteſt. in Orat.59. Alte extollere manum. in Ant.165. Alte extollere pugionem.2.Phil.49. Incipis longe & alte petito procemio reſpondere. pro Cluentio 44 Alte perſpicere.2.in Verr.13. Alte repetis, & a capite, quod quærimus.1. de Legib.13. Alte ſpectare, atque ad cœlum contueri. de Som.130. Altius cogitare aliquid. in Or.52. Altius exaggerata oratio. in Brut.33. Indignum uidebatur iis qui altius perſpiciebant. in Ver.70. Quum terra araretur, & ſulcus altius eſſet impreſſus.2. Diu.75. Itaque & arbores & uites, & ea quæ ſunt humiliora, neque ſe tollere a terra altius poſſunt: &c.5. Tuſc.53. Tollere tectum altius. de har.351. Verbum altius transferre. in Or.45.

Altiſonus.

Hic Iouis altiſoni ſubito pennata ſatelles.1.de Diu.71. Septum altiſono cardine templum.3. Tuſc.75.

Altitonans.

Nam pater altitonans ſtellanti nixus Olympo.1. de Diu.37.

Altiuolans.

-at Romulus pulcher in alto

Quærit Auentino, ſeruat genus altiuolantum. 1. de Diu. 175. Id eſt, auium.

Altitudo.

Altitudo animi. 3. fam. 43. & 4. 41. cui opponitur Humilitas. A. animi in capiendis incommodis. Part. 136. In liberis uero populis & in iuris æquabilitate, exercenda eſt etiam facilitas & a. animi quæ dicitur. 1. Off. 94. Omnium magnarum artium ſicut arborum a. nos delectat. Orat. 110. Demoliti ædes, quarum a. officeret auſpiciis, Claudius proſcripſit, inſulam uendidit: &c. 3. Off. 85. A. fortunæ & gloriæ alicuius. pro. R. P. 129. Maris. 9. ad At. 58. in epiſ. Cæſaris. Montium. contra Rull. 76. Elatio atq. a. orationis. in Bruto, 33. Id fit, quum ſpeculorum læuitas hinc illincque altitudinem aſſumpſit: &c. de Vni. 62. Delata etiam ad ſenatum labes agri Priuernatis, quum ad infinitam altitudinem terra deſediſſet. 1. de Diu. 158. Latumiæ opus ingens in mirandam altitudinem depreſſum. in Ver. 249. Spelunca conuerſa ad aquilonem infinita altitudine. 6. in Ver 96. Impendentium montium altitudines. de Nat. 45. Altitudines concauæ ſpeluncarum. 2. de Nat. 72. In hac immenſitate latitudinum, longitudinum, altitudinum. 1. de Nat 75.

Alueus.

Alueuſne ille, an equus Troianus fuerit. pro Cœl. 52. Deinde ubi uiſum in alueum deſcendit. 4. ad Her. 155.

Alueolus.

Et cum re nulla impediantur neceſſaria, aut alueolum poſcere, aut quærere quempiam ludum. de Finib. lib. 3. 52.

Aluus.

Aluus multiplex & tortuoſa. 2. de Na. 204. A ſubiecta ſtomacho, cibi & potionis receptaculum, &c. 2. de Nat. 502. Aeſculapius tertius, primus purgationem alui, dentiſq. euulſionem, ut ferunt, inuenit. 2. de Nat. 189. & 3. 78. Spesilla quam mulier in aluo commendatam a uiro continebat. pro Clu. 24. Quum prægnans hunc ipſum Dionyſium aluo cōtineret, ſomniauit ſe peperiſſe Satyriſcū. 1. de Diu. 71. Vomitione canes purgantur aluo ſe ibes Aegyptię curant. de Nat. 51.

Amando.

Deniq. Syracuſas totas timet, amandat hominem. quo? L. Lilybæum fortaſſe. 7. Ver. 55. Amandauit procul a ſenſibus. 2. de Nat. 107. An amandarat hunc ſic, ut eſſet in agro, ac tantum modo aleretur ad uillam? pro Roſc. Am. 25. Amandari infra mortuos. pro Quinct. 28. & poſt redit. ad Quir. 8. Hunc modo amandandum eſſe. pro Dom. 226. Nam mihi interdum amandandi (Cicerones) uidentur in Græciam. Att. 7. 131. 4.

Amandatus.

Quum is ſpiritu dumtaxat uiueret, re quidem infra omnes mortuos amandatus eſſet. poſt redit 8.

Me expulſo, Catone amandato. pro Dom. 52.

Amandatio.

Tamen ne hæc attenta uita & ruſticana, relegatio atque amandatio appellabitur? pro Roſc. Am. 25.

Amans, Amanter, vide Amo.

Amarus.

Itaq. minime amarus is uiſus eſt. pro Clu. 32. Eſſet mihi iſta ſolitudo, præſertim tam familiari in loco, non amara. 3. ad Att. 4. pro, moleſta. Amari iucundum eſt, ſi curetur ne quid inſit amari. ad Her. 28. Senſus iudicat dulce & amarum. de Finib. 72. Omne animal ſentit & calida & frigida, & dulcia & amara. 3. de Nat. 42. Amariorem me ſenectus facit. 14. ad Att. 48. Ex quo uitam amariſſimam neceſſe eſt effici. de Fin. 1. 35.

Ambigo.

Ambigunt agnati cū eo qui eſt ſecundus heres. de In. 76. Vt inter eos qui ambigunt, conueniat quid ſit id de quo agatur. 1. de Fin. 6. Si plures ambigent, &c. de Inu. 70. Ambigere de aliqua re. Top 224. Si de hereditate ambigitur. 3. Ver. 82. Quum idcirco aliquid ambigitur, quod aut uerbum, aut uerba ſint prætermiſſa. 2. de Or. 62. Fundus de quo ambigitur. pro Cæc. 288. Niſi cum de uero ambigitur, quod quæri coniectura ſolet. Or. 208. Ex contrariis ſcriptis ſi quid ambigitur, non nouum genus naſcitur, ſed ſuperioris generis cauſſa duplicatur. 2. de Or. 61. In eo autem iure, quod ambigitur inter peritiſſimos, non eſt difficile oratori eius partis, &c. 1. de Or. 125. id eſt, quod controuerſum eſt inter iuriſperitos. Ambiguntur cauſſæ propter ſcriptum. 2. de Or. 61. Illius hereditatis de qua ambigebatur. 4. Ver. 31. Quum de uero ambigetur. in Or. 69. Nihil eſt enim quod inter homines ambigatur, ſiue ex crimine cauſſa conſtet, ut facinoris: &c. 2. de Ora. 58. Nihil ambigi poteſt, in quo nō, &c. Or. 208. Omnis igitur res eandem habet naturam ambigendi, de qua quæri, & diſceptari poteſt. 3. de Or. 62.

Ambiguus.

Rem ambiguam primum uidere, deinde diſtinguere de Cl. Or. 79. Ab inuidendo autem inuidentia recte dici poteſt, ut effugiamus ambiguum nomen inuidiæ. 3. Tuſ. 34. Id autem contingit, quum ſcriptum ſit, ut duæ differentes ſententiæ accipi poſſint. Top. 51. Ambigua uia diſtinguere. 1. de Fin. 17. Oracula partim flexiloqua, partim obſcura, partim ambigua. Diu. 132. Oraculis quod erant multa obſcura, multa ambigua, explanationes adhibitæ ſunt de diuin, 104. Ambiguorum complura ſunt genera. de Ora. 118. Verba ambigua diſtinximus in Or. 55.

Ambiguum.

Ambiguum eſt, cum duæ differentes ſententiæ accipi poſſunt. Top. 227. Statim occurrit animo quæ ſit cauſſa ambigui. de Or. 118. Genus quoddam habet ambigui. 2. de Or. 61. Ambiguum nō habui. 11. fam. 19. Ex ambiguo controuerſia quando naſcatur, & quomodo tractanda 2. de Inu. 208. Deinde ſi in lege erit ex ambiguo controuerſia, dare operam oportebit, &c. 7 de Inu. 211. Ex ambiguo dicta argutiſſima. 2. de Or. 138. Ex ambiguo ioci. 2. de Or. 140. Ambigua quemadmodum uitanda ſunt, quæ obſcuram reddunt orationē, ita hæc conſequenda, quæ conficiunt &c. ad Her. 41

Ambiguitas.

Sed nobis ambiguitate nominis uidentur errare. 1. de Inu. 85. Obſcurum autem fit, aut longitudine, aut contractione orationis aut ambiguitate, aut inflexione atque immutatione uerborum. Partit. 11.

Ambigue.

Ambigue dictum. Acad. ed. 1. lib. 2. 83. Ambigue poſitum uerbum. pro Cæc. 59. id eſt, quod in eodem loco dupliciter aut uarie poteſt accipi. Ambigue ſcriptum non eſſe, cum intelligatur utra ſententia uera ſit. 2. ad Her. 44.

Ambio.

Quod ſi comitia in ſenatu placet haberi, petamus, ambiamus, &c. 2. Phil. 303. In uim ſuam natura conuertit, ut terram Lunæ curſus proxime ambiret. de Vni. 37. Nihil niſi cædem inimicorū cogitare, uicatim ambire, ſeruis aperte ſpem libertatis oſtendere. Attic. 4. epiſ. 72. 3.

Ambitio.

Aetas & ambitio me hortabantur. 7. fam. 4. Miſerrima omnium eſt ambitio, honorumq. contentio. Off. 1. 123. In Domitio uno maxime ambitio noſtra nititur. Att. lib. 1. ep. 4. Ambitio quædam me ad honorum ſtudium duxit. 1. Att. 50. Scio enim quam timida ſit ambitio, quantaq. & quam ſollicita cupiditas conſulatus. pro Mil. 52. id eſt, quam timidi ſint qui ambiunt. Hæc ſiue ambitio eſt, ſiue liberalitas. pro Mur. 141. Ambitionis labor. 3. de Or. 4. Occupatio. 1. de Or. 1. Studia. pro Mur. 51 Ad ambitionem & ad laborem me cohortaris. 3. Q. fr. 9. Ad nimiam lenitatem, & ambitionem incumbere. Q. fr. 1. ep. 1. 16. Aut quam ambitionem conſtantiſſimus ciuis L. Cæſar in ſenatum introduxit? 11. Phil. Non dico hanc popularem ambitionem. in Sal. 273. Propter ambitionem autem forenſem laborem ſuſtinebam. 1. Att. 51. Sine ambitione commendare. 13. fam. 33. Ambitione quadam exæquare commendationes meas. 13. fa. 58. Et propter magnitudinem poteſtatis, hic magiſtratus a populo ſumma ambitione contenditur. 4. Ver. 91. Non committo ut ambitione mea conturbem officium tuum. 5 fam. 9. lib. 13. 5. 2. Ambitio, id eſt improbitas in petendo uel rogando. Non puto exiſtimare te ambitione me labi, quippe de mortuis. de Cl. 187. Ambitione ſæpiſſime fit, ut aliqui, ſpectante ſenatu, longa oratione utantur. 3. de Leg 36. & 5. fam. 59. In ea ambitione & labore uiuo. 3. Q. fr. 28. Ambitiones ex omnibus ciuitatibus tollere (quæ res euertendæ reipublicæ cauſſa ſolent eſſe) 4. Ver. 91. Quid de noſtris ambitionibus, quid de cupiditate honorum loquar? Tuſc. 188.

Ambitioſus.

Homo minime ambitioſus. 12. ep. A. imperator. pro Mur. 128. A. in aliquem. 1. Q. fra. 37. Sed ſi fuerim aut in honoribus petendis nimis a. (non hanc dico popularem ambitionem, cuius me principem confiteor: &c. in Sall. 3. Heraclides ille Temnites, &c. ita a. ut omnes uos, noſque quottidie perſalutet. pro Flac. 33. Ambitioſa feſtinatio. 10. fam. 55. Ne forte me in Græcos tam ambitioſum factum eſſe mirere. Q. fr. 1. ep 2. 5. Nam illæ ambitioſæ noſtræ, fucoſæq. amicitiæ, ſunt in quodam ſplendore forēſi, fructum domeſticum non habent. Att. 1. 55. Valent tamen apud Cæſarem nō tam ambitioſæ flagitationes, quam neceſſariæ. Ambitioſæ rogationes & neceſſariæ, opponuntur. 6. fam. 40. Ambitioſæ uoluntates. 6. fam. 22.

Ambitioſe,

Vtrumque uero ſimul agi non poteſt, & de triumpho a. & de repub. libere. Att. lib. 14. Peruitit a me Brutus, ut orationem ne a. corrigerem ante quam ederet. Att. 15. 4. A. & uulgariter ſcribere. 13. fam. 9.

Ambitioſius.

Quum in iſto genere multo etiã a. facere ſoleam, quam honos meus & dignitas poſtulat. fam. 5 ep. 7. 1 c.

Ambitus.

Populus fecit eos a quibus eſt maxime ambitus. pro Plan. 7.

Ambitus.

Sedis a. extare uidetur, ut, &c. 11. fam. 28. A. ſiue periodus, ex quatuor conſtat. Or. 129. Quoniam P. Scæuola id ſolum eſſe a. ædiũ dixerit, quantum parietis communis tegendi cauſſa tectum proijceretur. Top. 11. Ad ambitum ſecundum ſupra terram deus ſolẽ quaſi lumen accendit. de Vni. 39. Ambitu rotundo extremitatem cæli a ſuprema regione circumiecit. de Vni. 33. Stellarum rotundi a. cognoſcuntur. 2. de Nat. 70. Cum ſe octo a. cõſectis ſuis curſibus, ad idem caput retulerint. de Vni. 41. Ambitus ſiderum ignorantes homines. de Vni. 41.

Ambitus, pro crimine ambitionis.

M. Cicero legis ambitus lator. pro Mur. 124. Accuſari a. pro Clu. 91. Damnari a. ibid. Iudicium a. ibid. Sed is a. extat, ut omnia per timeſcam. ep. 175. Ambitus redit immanis, numquam fuit par. Q. fr. 3 16. Ambitus ſi quando ſileat, quæritur in ſuffragijs quid optimi uiri ſentiant. 3. de Leg. 35. Liberalitatem ac benignitatem ab ambitu atque largitione ſeiungere. 2. de Or. 58. De ambitu quid intereſt, an de maieſtate? 3. fam. 45. Ambitus in homine illigabãt animo diuino influente atque effluente. de Vni. 61.

Ambitus orationis.

Quæ ſi in extremo breuiora ſunt, inſtringitur ille quaſi uerborũ ambitus. 3. de Or. 193. Comprehenſio, & ambitus ille uerborum (ſi ſic periodum appellari placet) erat apud illum contractus & breuis. in Brut. 84. Meæ aures perfecto completoque uerborum ambitu gaudent. Ora. 213. Arguti certique & circumſcripti uerborum ambitus. Or. 200.

Ambo.

Sumus enim ambo curioſi. 89. Att. [Epiſtolæ duæ prid. Kal. ambæ datæ. 131. Horum amborum generum exempla ſubijciemus. ad Her. 35. Quorum amborum generum una ratio eſt. 1. Diu. 121. Att. 6. ep. 1 1 2. 6. Idem obtutus amborum oculorum. de Nat. 61. Vicinus amborum, in neutro excellens, utriuſque particeps, uel utriuſque (ſi uerum quærimus) potiùs expers. in Or. 11. De ipſius Scipionis & Lælij ingenio ea iam eſt laus, ut plurimum tribuatur ambobus. de Cla. 171. Hos igitur ambos tibi commendo. ep. 132. Quos ego ambos unice diligo. ep. 64.

Ambroſia.

Ambroſia alendus. 2. de Or. 129. prouerbiali figura dicitur, qui eſt egregius, & uelut dijs æquandus. Non enim ambroſia aut necta re deos lætari arbitror. Tuſc. 1. 52.

Ambulo.

Eo modo ambulat Cæſar, &c. ut timeam ne citius ad Brundiſium, quam opus ſit, acceſſerit. Att. 8. ep. 52. Ambulat & iocatur tecum. 10. fã. 69. Sed ut philoſophi ambulant, &c. de Or. 114. Xerxes, tantis claſſibus, Helleſponto iuncto, Athone perfoſſo, maria ambulauit, terramque nauiguauit. 2. de Fin. 91. Ibidem Xerxes maria pedibus peragrans, claſſibus montes. de Fin. 88. Ambulauit recte is qui hanc epiſtolam tulit. 9. Att. 9. id eſt, celeritatem adhibuit in itinere. Ambulare mihi neceſſe eſſet, recreandæ noculæ cauſſa. 2. Att. 59. Ambulare cum aliquo. 4. Acad. 94. In hortis. Acad. ed. 1. l. 1. 48. In litore. in Brut. 10. & 13. Att. 66. In publico. Tuſc. 4. 34. In ſole. de Ora. 114. Ambulare paſſus quingentos, aut ſeptingenta millia paſſuum. pro Quinct. 52. Ambulando bellum confecerunt. 8. fam. 43.

Ambulans.

Adoleſcens delicatus in litore ambulans. de Clar. 182. M. uero Manlium, nos etiam uidimus tranſuerſo ambulantem foro. 3. de Or. 73.

Ambulatio.

Subgrande cubiculum autem, & hibernum altum ualde probaui, quod & ampla erant, & loco poſita ambulationis uno latere. 3. Q. fr. 2. Ambulationis unius ſermone ea exhaurire. 1. Att. 56. Conſtituimus inter nos, ut ambulationem pomeridianam conficeremus in Academia. 5. de Fin. 1. Poſtero autem die eum illi maiores natu ſatis quieſſent, in ambulationem uentum eſſe dicebat, tum Scæuolã, &c. de Or. 87. Ambulatione ἀντιτεῖ delectari. 14. Att. 18. Ambulationibus compitalitiis hæc reſeruemus. 1. Att. 13.

Ambulatio, pro loco ſeu inambulandi ſpatio.

Ambulatio, locus ad inambulandum paratus. 1. de Or. 15. Topiarium laudaui, ita omnia conueſtit. edera, qua baſim uillæ, qua intercolumnia ambulationis. Q. fr. 3. 5. Ibi enim poſitis eſt, ubi aditus templi eſt, & ualuæ ambulationis. pro Dõ. 237. Vt enim in inferiorem ambulationem deſcendimus. i. in Academiam: nam ſuperiori gymnaſio Tuſculani nomẽ fuiſſe Lyceũ, dicit. li. 1. Diu. Tuſc. 4. 7. Noſtram ambulationem uelim, quum poteris, inuiſas. 67. & 61. Att. Sed tamen nihil ei reſtabat præter balnearia & ambulationem & auiarium. Q. fr. 3. ep. 17. 2.

Ambulatiuncula.

Cum una mehercule ambulatiuncula, atque uno ſermone noſtro, omnes fructus prouinciæ non confero. 2. fam. 22. Ambulatiuncula recta. 13. Att. 38.

Amburo.

Sine funere, oblitus cruore & luto, &c. amburetur etiam abiectus. pro Mil. 66. hoc eſt, imperfecte crematetur.

Ambuſtus.

Hic ſociorum ambuſtus incendio, tamen ex illa flamma, periculoque euolauit. 3. Ver 48. Herculis corpus ambuſtum. pro Sext. Huius ambuſti tribuni pleb. illæ intermortuæ conciones. pro Mil. 9. Qui ambuſtas fortunatum mearum reliquias domos ſuas comportarent. pro Dom. 136. de har. 214. ἀμφιμάτα puto fore. 7. Att. 7.

Amens.

Quis tam eſſet amens, qui, &c. Tuſc. 1. 27. Amens homo & perditus. 12. fam. 3. Pater igitur amens, qui odiſſet filium ſine cauſſa. pro S. R. 25. Incurriſti amens in columnas. Or. 209. Cum tu o uecors atque amens complexus es illud funeſtum animal, &c. in Piſ. 15. An me, inquis, tam amentem putas, ut apud imperitos iſto modo loquar? 2. de Fin. 1 19. Quæ, ille amentiſſimus fuerit, niſi accepefit. 7. Att. 53. Homo amentiſſimus, atque omnibus cõſiliis præceps & deuius. 3. Phil. 191.

Amentia.

Amentia, e ſt animi affectio, lumine mentis carens. 3. Tuſ. 8. Nec minus illud acute, quod animi affectionem lumine mentis carentem, nominauerunt amentiam, eandemque dementiam. 3. Tuſ. 15. Hanc ob amentiã arreptus eſt unus ex patriciis. de haru. 254. Amẽtia quadam ille raperetur. 16. fam. 15. Mens ſana confligit cum amentia. in Cat. 44.

Amentatus.

Vt haſtæ uelitibus amentatæ traduntur, ſic argumenta, &c. de Cl. 189. A quo (auctore) quum amentatas haſtas acceperit, ipſe eas oratorius lacertis uiribuſque torquebit. 1. de Or. 125.

Amictus.

Alcibiades, paullo ante Ietitum, uiſus eſt in ſomnis amicæ amictus amiculo. Diu. 2 18. Vt erat læna amictus, ita uenit in concionẽ. in Brut. 27. Hippias gloriatus eſt pallium quo amictus, ſaccos quibus inductus eſſet, ſe manu ſua confeciſſe. de Or. 154. Hæc toga, qua ſum amictus. in Piſ. 93. Sedebat in roſtris collega tuus, amictus toga purpurea, in ſella aurea coronatus. 2. Phil. 89. Velis amictos, non togis. in Catil. 42.

Amictus.

Statua, quam eſſe eiuſdem, ſtatus, amictus, annulus, imago ipſa declarat. Att. 6. 15. Mihi amictui eſt Scythicum tegmen, calceamẽtum ſolorum callum. 5. Tuſc. 130. Imitari alicuius amictum, aut ſtatum, aut motum. de Or. 117. Sed iam uultum atque amictum, atque illam uſque ad talos demiſſam purpuram recordemini. pro Clu. 89.

Amiculum.

Donyſius aureum Ioui detraxit amiculum, grandi pondere, eique laneum pallium iniecit. 3. de Nat. 62. Alcibiades amicæ amictus amiculo. Diu. 158.

Amica.

Amica corpus Alcibiadis texit ſuo pallio. 2. Diu. 212. Mater amicam filij, tamquam nurum, ſequebatur. in Ant. 171. Amicarũ coniunctæ lecticæ ſeptem. 10. Att. 36.

Amicula.

Cum eo Tarracinæ de amicula rixatus. 2. de Or. 133.

Amicus.

Vbi iudex amicus aduerſario & inimicus tibi eſt. de Or. 115. Amicus antiquior te nemo eſt mihi. 11. fam. 42. Si hoc doceo, poteritne te Alba tuus antiquiſſimus non ſolum amicus, uerum etiam amator abſoluere? 5. Ver. 125. Amicus blandus: contrariũ, Verus. Læl. 78. Amicus certus in re incerta cernitur. Læl. 57. Amicus neceſſariuſq. communis. pro Clu. 70. Ex animo amicus, uereq. beneuolus.

lius. 21. Phil. 314. Amicus fidus, infidus. Læl. 49. Amicus inuectus eſt qui ei mortem afferret, cui inimici propter dignitatem pepercerāt. 4. fam. 37. Nō amicus mihi fuit aperte. pro, inimicus. 6. Att. 34. Iſta noſter amicus. 4. Att. Ille amicus noſter ſemper in laude uerſatur. 36. Att. Amicus per ſe amari debet toto pectore, nec deſerendus & abijciendus, etiam deſperatis fructibus ac emolumentis, ut ſit ſancta illa amicitia. 1. de Leg. 37. Amicus ac perneceſſarius alicuius. pro Flac. 11. Eſt enim is amicus quidem, qui tamquam alter idem. de Amic. 115. Amicus quis dicatur in petitione magiſtratus. de Pet. Conſ. 12. Amicus ſis aliquando tibi potius, quam cuiuis. 5. fam. 17. Vtinam ego, inquit, tertius uobis amicus adſcriberer. 5. Tuſc. 89. Verus amicus eſt, qui eſt alter idem. Læl. 68. Vir bonus & ſimplicis ueritatis amicus. Off. 13. Vitæ amici libertas patriæ anteponenda. 11. fam. 45. Amico obſequi. Acad. q. ed. 1. l. 2. 8. Pompeium tibi ualde amicum eſſe cognoui. fam. 1. ep. 8. 51. Me ubi non amicum modo, uerum etiam amiciſſimum exiſtimes uelim. 3. fam. 20. Amice magne noli. 7. fam. 29. Quod ab amico eſt profectum, id tum ſit iucundum, ſi cum amore & ſtudio eſt profectum. Læl. 47. Amico placando, aut etiam plane reſtituendo. 1. Att. 17. Amici maxima amoris conſpiratione conſentientes. de Fin. 62. Tribuni pl. deſignati ſunt nobis amici, conſules ſe optime oſtendunt, prætores habemus amiciſſimos Q. fr. 302. Amici firmi, & ſtabiles, & conſtantes eligendi. Læl. 55. Amici erunt in officio. 14. fam. 3. Amici noui digni amicitia, nū quando ueteribus ſint anteponendi, necne. Læl. 59. Amicorum benignitas exhauſta eſt ea in re. 4. Att. 12. Amicorum communia omnia, πάντα τὰ τῶν φίλων κοινά. Off. 1. 77. Amicorum gregibus ſtipati, ad forum deſcendimus. 1. Att. 56. Amicorum nomen in petitione magiſtratuum latius patet, quam in cetera uita. de Pet. Conſil. 12. Ex omnibus ſeculis uix tria aut quatuor nominantur amicorum paria. de Fin. 1. 51. Amicorum ſuorum perennis inimicus. 1. fam. 30. Amicis quatenus obſequendum. Offic. 3. 56. In ſecundiſſimis rebus maior etiam, quam ante tribuenda eſt amicis auctoritas. Offic. 1. 129. Amicos eſſe ſapientes ſapientibus etiam ignotis cenſent Stoici. de Nat. 1. 85. Anquirere amicos. in Læl. 84. Illud enim honeſtū quod ſæpe dicimus, et ſi in alio cernimus, tū nos mouet, atq. illi I quo ineſſe uī, amicos facie. 1. Off. 81. Amicos meos oēs ære alieno obſtrinxerim. 11. fam. 18. Ami obſeruātia retinere. p Q. 10. Vita in culta & deſerta ab amicis, nō poteſt eſſe iucunda. de Am. 160. Amicis ueteribus, id eſt libris. 9. fam. 1.

Amicus.

Fortuna amica uarietati, conſtantiam reſpuit. de Nat. 2. 31. Præterea nemini de conſularibus amici animi erga te poſſim eſſe teſtis. ep. 6. Neque enim ego amicior C. Cæſari umquam fui, quam illi. Att. li. 8. 199. 12. Amicior inueniret eorum ærarijs, quam noſtro. 7. Att. 5. Amicior tuis laudibus. 10. fam. 27. Mihi nemo eſt amicior, nec iucundior, nec carior Attico. Att. l. 16. ep. 341. 6. Amicior Reip. 3. Phil. 127. Amicior uillæ ſum factus, atque huic omni ſolo, in quo tu ortus & procreatus es. 2. de Leg. 3. Vt omnes intelligant, nec me beneuolentiori cuiquam ſuccedere, nec amiciori potuiſſe prouinciam tradere. ep. 32. Caritas liberorum amiciores parentes Reip. reddit. 180. Attic. Nihil eſt mihi amicius ſolitudine. 190. Att. Succeſſor coniunctiſſimus & amiciſſimus. fam. 3. ep. 3. 4.

Amiculus.

Quid de hordeo, inquit, & Docimo amiculo meo? 5. Ver. 67.

Amice.

Qui admonent a. docēdi ſunt: qui inimice inſectantur, repellendi. de Nat. 1. 5. Et hæc accipienda a. in Læl. 75. Vt a. ut intelligenter, ut attente audiamus. Part. 132. Quos tu paulo ante, cū memoriter, tum etiam erga nos a. & beneuole collegiſti. 1. de Fin. 27. A. tu quidem facis, mihique gratiſſimum. 8. Att. 4. in Læl. 8. Tu autem, quod mihi tantum tribuis, &c. facis a. pro Planc. 174. Viuere ſimpliciter, fideliter, uitaq. hominum a. Off. 19.

Amiciſſime.

A. Cæſar me amplectitur. 6. fam. 25. Tum ille a. ut ſolebat, &c. 5. de Fin. 10. Familiariſſime & a. uiuere cum aliquo. Ver. 16.

Amicitia.

Amicitia, uoluntas erga aliquem, rerum bonarum illius ipſius cauſſa, quem diligit, cum eius pari uoluntate. 2. de Inu. 244. Amicitia nihil aliud eſt, niſi omnium diuinarum humanarumque rerū cum beneuolentia & caritate ſumma conſenſio. Læl. 19. Amicitia, uirtutum adiutrix, a natura data eſt, non uitiorum comes. Læl. 70. Amicitia in quo cernatur. Part. 41. Nihil eſt tam naturæ aptum, tam conueniens ad res ſecundas uel aduerſas, quam amicitia. Læl. 16. Amicitia hoc præſtat propinquitati, quod ex propinquitate beneuolentia tolli poteſt, ex amicitia non poteſt. Læl. 28. Amicitia tua mihi ampla eſt. 3. fam. 37. Amicitia claudicare uidetur. 1. de Fin. 105. Si amicitia ueritate colitur, qui amicum prodit, uanus ſi neceſſe eſt. pro Qu. 13. Amicitia per ſe colenda eſt. 1. de Leg. 37. Amicitia ſanctiſſime colēda. 10. fam. 2. Amicitia noſtra quæ ſummis officiis ab utroque culta eſt. 15. fam. 38. Amicitia cum uoluptate connectitur. 1. de Fin. 103. Amicitia utrum propter imbecillitatem atq. inopiam deſiderata. Læl. 26. Vera amicitia mihi ditior & affluentior uidetur eſſe. in Læl. 52. Mihi cum uiris fortibus, qui cēſores proxime fuerunt, ambobus eſt amicitia. pro Clu. 92. Amicitia inter ingratos eſſe non poteſt. pro Planc. 65. Amicitia niſi in bonis eſſe non poteſt. Læl. 16. Amicitia ſine uirtute nullo modo eſſe poteſt. Læl. 19. 86. Exardeſcit amicitia. in Læl. 82. Expetenda amicitia. 2. de Inu. 245. Amicitia & ſecundas res ſplendidiores facit, & aduerſas partiens communicanſque, leuiores. Læl. 22. Amicitia firma & perpetua. de Pet. Conſ. 28. Caritas & amicitia hominum, gratuita eſt. 1. de N. d. 168. Eſtque ea iucundiſſima amicitia, quam ſimilitudo morum coniugauit. Off. 1. 85. Amicitia ea amore nominata eſt. Læl. 26. Amicitia orta mihi uidetur a natura potius, quam ab indigentia. Læl. 26. Amicitia permanet uſque ad extremum uitæ diem. Læl. 32. Amicitia tota ueritate perpenditur. Læl. 8. Amicitia præcurrit iudicium. Læl. 56. Pyladea amicitia. 2. de Fin. 135. Quæſita amicitia utilitatis cauſſa. 2. de Fin. 134. Amicitia remiſſior eſſe debet, & liberior, & dulcior, & ad omnem comitatem facilitatemque procliuior. Læl. 59. Serpit amicitia neſcio quo modo per omnium uitam. Læl. 72. Hic multis ualuit uetus amicitia, quā tu, &c. ep. 12. & 38. Conciliatrix amicitiæ, uirtutis opinio. Læl. 36. Condimentum amicitiæ haudquaquam mediocre, ſuauitas ſermonum atque morum. in Læl. 55. Amicitiæ finis quid ſit. 2. de Inu. 245. Amicitiæ fons a natura conſtitutus, bonorum inter bonos beneuolentia. Læl. 46. Amicitiæ fores aperiantur. 15. fam. 22. Amicitiæ gloria excellens Lælius. Læl. 5. Habenas amicitiæ habere laxiſſimas, quas uel adducas quum uelis, uel remittas. Læl. 42. Amicitiæ initia ex parentibus repetere. 6. fam. 48. Inſtitutionem amicitiæ omnino non poſſe reperiri. 1. de Fin. 107. Deſerere ius amicitiæ. Læl. 34. Nam cum amicitiæ ius ſit in eo, ut unus quaſi animus fiat ex pluribus: qui fieri poterit ſi ne in uno quidem quoq. unus animus erit, idemque ſemper, ſed uarius, commutabilis, multiplex. Læl. 77. Pro iure amicitiæ noſtræ a te peto. 10. Attic. 29. pro noſtra beneuolentia, pro eodem dixerat paulo ante Vetus eſt lex illa iuſtæ ueræq. amicitiæ, quæ mihi iam diu cum illo eſt, ut idem amici ſemper uelint: nec eſt ullum certius amicitiæ uinculum, quam conſenſus & ſocietas conſiliorum & uoluntatum. pro Planc. 3. Hæc igitur prima lex amicitiæ ſanciatur, ut ab amicis honeſta petamus, amicorum cauſſa honeſta faciamus. de Amic. 104. Amicitiæ locus ubi eſſe poteſt, aut quis amicus eſſe cuiquam, quem non ipſum amet propter ipſum? 2. de Fin. 124. Amicitiæ noſtræ memoriam ſpero ſempiternam fore. Læl. 14. Amicitiæ munus expletum eſt. Læl. 60. Amicitiæ, coniunctioniſque neceſſitudo. Læl. 62. Tollere amicitiæ nodum nobiliſſimum. Læl. 47. Carum ipſum uerbum eſt amoris, ex quo amicitiæ nomen eſt ductum: quam ſi ad fructum noſtrum referemus, non ad illius commoda, quem diligimus, non erit iſta amicitia, ſed mercatura quædam utilitatum ſuarum. 1. de Nat. 85. Amicitiæ officium & ius præſtare. 14. fam. 10. Amicitiæ officijs diligenter ſancteque ſeruatis. 5. fam. 48. Amicitiæ maximum ornamentum tollit, qui ex ea tollit uerecundiam. Læl. 69. Ortus amicitiæ generoſus. Læl. 29. & 32. Quod enim par amicitiæ conſularis fuit umquam in hac ciuitate coniunctius, quam fuimus inter nos ego & Cn. Pompeius? pro Dom. 22. Amicitiæ præſidium firmiſſimum. 1. de Fin. 103. Amicitiæ rationem impediri, ſi ſummum bonum in uoluptate ponatur. 1. de Fin. 107. Amicitiæ recordatione frui. Læl. 14. Amicitiæ ſimulatio. Læl. 26. Stabilitas amicitiæ confirmari poteſt. Læl. 69. Vacillat ſtabilitas amicitiæ. 1. de Fin. 102. Amicitiæ ſtultitia. 6. fam. 33. Venenum amicitiæ, odium. Læl. 75. Amicitiæ ea eſt uis, ut ſimulatque ſibi aliquid quam alteri maluerit, nulla ſit. 1. de Leg. 26. Omnis uis amicitiæ eſt in uoluntatum, ſtudiorum, ſententiarum conſenſione. Læl. 14. Amicitiæ uarius eſt & multiplex uſus. Læl. 74. Amicitiæ præponenda eſt patria. 11. fam. 47. Amicitiæ grauiorem iniuriam feceris. 10. Att. 28. Admiratus eorum fidem tyrānus, petiuit ut ſe ad amicitiam tertium adſcriberent. 3. Of. 59. Similitudo illicit, & attrahit ad amicitiam. de Amic. 105. Ad amicitiā alicuius ſe conferre. 13. fam. 21. Quum Craſſus initio ætatis ad amicitiam ſe meam contuliſſet. in Brut. 154. Nihil difficilius, quā amicitiam uſque ad extremum uitæ diem permanere. Læl. 32. Ad mollēdam amicitiam ualet hoc quidem præceptum. Læl. 54. Amicitiam alicuius confirmare. 7. fam. 32. Conſequi amicitiam. Læl. 70. Si utilitas amicitiā conſtituet, tollet eadem. 2. de Fin. 126. Conciliabit amicitiam uirtus. Læl. 45. Amicitiam contrahere qua in rerum natura, totoque mundo conſtant quæque mouentur omnia. Læl. 23. Amicitiam diuelli a uoluptate, non poſſe. 2. de Fin. 152. Amicitiam euertere funditus. 2. de Fin. 128. Amicitiam & gignit & continet uirtus. Læl. 19. In amicitiam accipere. 2. Att. 58. In amicitiam meam te contuliſſe. 7. fam. 32. Numeſtium ex literis tuis ſtudioſe

ſcriptis, libenter in amicitiam recepi. Att.li.2.ep.35.1. In amicitiã meam reciperem. 13.fam.30.& 41. Iungere conſuetudinem & amicitiam cum aliquo. pro Deiot.18. Difficile eſt amicitiam manere, ſi a uirtute defeceris. Læl.36. Amicitiam ſi metiare ſua caritate, nihil eſt præſtantius. 2.de Fin.135. Amicitiam naſci quidam uolũt ab inopia. Læl.29. Officioſam amicitiam nomine inquinas crimi-noſo. pro Planc.37. Amicitiam paternam nullis officijs proſequi. 6.fam.48. Amicitiam natura ipſa peperit. in Læl.18. Amicitiam petere propter utilitatem. 2. de In.245. Amicitiam funditus tollere e uita. in Læl.44. Solem e mundo tollere uidentur, qui amicitiam a mundo tollunt, qua nihil a dijs immortalibus melius habemus, nihil iucundius. Læl.43. Tueri amicitiam. 1.de Fin.103. Vocare amicitiam ad calculos. in Læl.52. Ab amicitia afflicta transfugere. pro Quinct.62. Naturali amicitia carere. in Læl.68. Sunt de amicitia gerenda præclariſſime ſcripti libri. 3. fam.27. Cum graue eſt uera accuſari in amicitia, tum etiam ſi falſo accuſeris, non eſt negligendum. pro Mur.125. In amicitia adiunctus. 5. fam. 17. Fines in amicitia qui ſint, & quaſi termini diligendi, conſtituendi ſunt. in Læl. 50. & 53. In amicitia illud efficitur, quod quibuſdam incredibile uidetur. eſt autem neceſſarium, ut nihil ſeſe plus, quam alterum diligat. de Leg.162. In amicitia nihil eſt fictum, nihil ſimulatum. Læl.26. In amicitia niſi (ut dicitur) apertũ pectus uideas, tuumque oſtendas, nihil fidum, nihil exploratũ habeas, &c. Læl.80. Prima lex in amicitia, ut neq. rogemus res turpes nec faciamus rogati. Læl.38. Ne optandum quidem eſt in amicitia, ut me ille plus quam ſe amet: ego illum plus quam me: perturbatio uitæ, ſi ita ſit, atque officiorum omnium conſequatur. Tuſc.l.3.62. In amicitia prouecti longius. in Læl. 33. In amicitia quæ ſint uno bono tenenda. Læl. 59. In amicitia quid mutuum. 5.fam. 3. In amicitia quidquid eſt, id eſt uerum & uoluntarium. Læl.26. In amicitia uult Pythagoras, ut unus fiat ex pluribus. Offic.1. 81. Mundus ipſe ſe concordi quadam amicitia & caritate complectitur. de Vniu.497. Dignus amicitia. in Læl. 67. Omnium rerum, quas ad beate uiuendum ſapientia comparauerit, nihil eſt maius amicitia, nihil uberius, nihil iucũdius, &c. de Fin.62. Vos hortor, ut, uirtute excepta, nihil amicitia præſtabilius eſſe putetis. Læl.86. Remouere ſe ab amicitia Pompeij. in Læl.66. Sine amicitia corruere omnia. Læl.22. & 23. Amicitiæ ambitioſæ, fucoſæque. 1. Att.55. Amicitiæ cur comparatæ. pro Roſc.Am.66. Amicitiæ amore & caritate cernuntur. Part.257. Coluntur amicitiæ ſimulatione, dumtaxat ad tempus. in Læl.48. Tantum abeſt ut amicitiæ propter indigentiam colantur. in Læl.47. de Fin.2. 128. & 131. & 133. Communes amicitiæ. in Læl.66. Conuerterant ſe amicitiæ in graues inimicitias. in Læl.67. Amicitiæ, corroboratis iam confirmatiſque & ingenijs & ætatibus, iudicandæ ſunt. Læl. 63. Depoſitæ amicitiæ. in Læl. 66. Extinctæ amicitiæ. in Læl. 67. Amicitiæ non modo fautrices fideliſſimæ, ſed etiam effectrices ſunt uoluptatum, tam amicis, quam ſibi, iuxta Epicureos. de Fin.l.1.52. Amicitiæ ſimilitudine facile iunguntur. pro Clu. 34. Leues amicitiæ. in Læl.82. Mediocres amicitiæ. 2. de Fin.134. Oppreſſæ amicitiæ. in Læl. 67. Amicitiæ profectæ ab noſtro beneficio. 2. de Inu.145. Amicitiæ ſtabiles permanent. in Læl.64. Veræ amicitiæ ſempiternæ ſunt. Læl.32. Veræ amicitiæ difficillime reperiũtur in ijs, qui in honoribus, reque pub. uerſantur. Læl.57. Vulgares amicitiæ. in Læl.65. Amicitiarum cum ceteris bonis collatio. Læl.50. Inſtituendarum amicitiarum conſuetudo. 1. de Fin. 106. Amicitiarum ſua cuique permanet ſtabilis & certa poſſeſſio. Læl. 50. Amicitiarum præſidia quærere. in Læl. 43. Amicitiarũ proditiones. Acad. q. ed. 1. l. 2. 27. Amicitiarũ ſatietates eſſe non debent. in Læl.60. Nouis amicitijs indulgere. in Læl.50. Amicitias appetere. in Læl.43. Ratio ipſa monet amicitias comparare, quibus partis confirmetur animus. 1. de Finib. 102. in Læl. 54. Conciliat amicitias & conſeruat uirtus. in Læl 83. Si utilitas amicitias conglutinaret, eadem commutata diſſolueret. in Læl.32. Tu ſoles conglutinare amicitias teſtimonijs tuis. 7. ad Att.30. Ad coniungendas amicitias quãtam uim habeat ſtudiorum ac naturæ ſimilitudo, ſcitis omnes. pro Clu.35. Dimittere amicitias. in Læl.65. Dirumpere amicitias. in Læl.71. Diſcindere amicitias. in Læl.65. Diſſociat amicitias diſſimilitudo morum. in Læl.64. Diſſoluere amicitias. in Læl.52. Amicitias, quæ minus delectent, & minus probentur, magis decere cenſent ſapientes ſenſim diſſuere, quam repente præcidere. Off. 1. 169. Eleuare amicitias remiſſione uſus. in Læl.65. Fideles amicitias excludere. in Læl.49. Moleſtas amicitias faciunt quidam, cum ipſi ſe contemni putant. in Læl.63. Fingere amicitias utilitatis cauſſa. in Læl.47. Nec me pœniteat mortales inimicitias, ſempiternas amicitias habere. pro R.P. 126. Iungere amicitias & conſuetudines cum aliquo. pro Deiot. 18. Incidere in amicitias malorum. in Læl. 39. Repudiare amicitias gratioſorum. pro Planc. 37. Spernere ueteres amicitias. in Læl.50. In amicitijs expetendis colendiſq. ne ſta quiſque maxime excellit, ut ſibi plurimum confidit, uirtuteque ac ſapientia ſic munitus eſt, ut nullo egeat, &c. Læl 29. In amicitijs tuendis quamuis comis fuerit Epicurus, non ſatis acutus fuit. 2. de Fin. 129. In amicitijs fideles. 2. de Fin.130. In amicitijs peſtis nulla maior, quam adulatio, blanditiæ, aſſentatio. in Læl.76. Amicitijs nouis implicati. 1. Att.65. Quæ poteſt eſſe uitæ iucunditas, ſublatis amicitijs: quæ porro amicitia poteſt eſſe inter ingratos? pro Planc.266.

Amita.

Qui uxori ſuæ Cluentiæ, quæ amita huius Habiti fuit. pro Clu.22.

Amitto.

Cogito commorari, quoad me reficiam: nam & uires & corpus amiſi. ep. 107. Amiſiſti id cui ſimile in terris nihil fuit. ad Brut. 19. Decius amiſit uitam, at nõ perdidit: accepit patriam, amiſit animam. ad Her.58. Aſſiduitate malorum, ſenſum omnem humanitatis ex animo amiſimus. id eſt dimiſimus, eiecimus. pro S.R. 44. Cur Licinium de manibus amiſerunt? pro Cœl. 58. id eſt, comprehenſum abire permiſerunt. Ad iudicium hoc modo uenimus, ut totam litem aut obtineamus, aut amittamus. pro Roſ.Com. 6. Cum oculis acrius deficientem ſolem intuerentur, ut aſpectum omnino amitterent. Tuſc. 163. Mea opera, Q. Fabi, Tarentum recepiſti. certe, inquit, ridens: nam niſi tu amiſiſſes, numquã recepiſſem. Off.79. Virtutem & fidem numquam amiſerim. poſt red. in ſenat. Amiſeris & Recuperaueris, contraria. 6. fam. 38. Amittere animam. 14. fam.12. Auctoritatem. 4. Acad. 231. Cauſſam. 2. de Or. 56. Att.l.9.ep.175.5. Ciues. pro Marc.10. Ciuitatem. 1. de Or.90. pro Dom.60. Dignitatem. ad Lent.l.1.8.10. Exercitum. Tuſc.l 1.71. Exiſtimationem pudoris. 4. Ver.140. Filium. fam.l.4.ep.6.6. Fortunas, & omnia ornamenta. 3. Ver.211. Secundas fortunas. pro Syl. 60. Honeſtatem omnem. pro Roſc. Am.67. Humorem. 3. de N.d. 46. Impunitatem uis factæ. 3. de Leg.37. Ius imperii & exercitus. 10. Phil. 277. Libertatem. pro Dom. 60. Lumen. 5. Tuſc.159. Memoriam alicuius. pro Deiot. 7. Mentem. de Ar.250. id eſt, inſanire. Occaſionem. Att.l.15.ep.326.3. pro Cæc. 11. Opinionem. Attic. Ornamenta. fam.l.4.6.7. Patrem aut liberos. in ep. Patriam de Fin. l.4.19. Patrimonium. pro Sext.20. id eſt, conſumere. Captum piſcẽ. 2. de N.d. 186. Prædam. 6. Ver.39. Rem de manibus. 5. Ver.26. Sacra. pro Dom.28. Salutem. pro Syl.66. Senſum humanitatis omnem ex animo. pro Roſc Com.72. Rei alicuius ſimulationem. 10. ad Att.23. Spiritum. 3. de N. d.46. Splendorem & nomen uiri boni. Off.3.108. Tempus. pro Mur.40. de Prou. Conſ.14. Amittere uires, & Reuocare uires. 8. fam.47. contraria. Amittere uitam per dedecus. pro Roſc.Am.18. pro Mil. 28. Quarum rerum negligentia pleraſq. cauſſas uidemus amitti. de Or.118.

Amiſſus.

Amiſſa cauſſa. 9. ad Att.10. Corpora intereunt humore aut ſpiritu amiſſo. de N.66. Quod intellexiſti te præda de manibus amiſſa, teſtimonium tamen effugere non poſſe. 6. Ver.39. Amiſſo tempore. pro Mur.40. Claſſes amiſſæ & perditæ. 2. Vert.9. Amiſſa tempora. 15. fam.41.

Amiſſio.

Amiſſio bonorum. Tuſc.l.4.31. Omnium uitæ commodorum. Tuſc.l.2.7.8. Dignitatis. in Piſ.33. Oppidorum a. turpis. in Piſ.31. Rerum. 4. fam.7. Senſuum. 3. de Finib.79.

Amnis.

Alter ſine ullis ſalebris quaſi ſedatus amnis fluit; alteri, incitatior fertur. Or. 200. Amnis profluens, cui opponitur Concluſa aqua. de N.d.2.25. Liquores amnium perlucidi, riparum ueſtitus uiridiſſimi. 2. de N.d.72. Amnes euanuiſſe & exaruiſſe quoſdam, aut in alium curſum contortos & deflexos uidemus. 1. de Diu.70.

Amo.

Et amo, & amabilem eſſe certo ſcio. 5. Att 37. Illum a. ut rogas & ut meretur, & ut debeo. 3. ad Q.fra.39. Me ualde a. io eo. 4. ad Atti.45. Sic a. ut alterum fratrem. 13.fa.3. Te a. quod mihi nuntiaſti. 16.fam.22. In ep. Q.Cic. id eſt, tibi gratiam habeo. Multum te a. de Randuſculo. 7. ad Att.11. Multum te a. quod reſpondiſti. Octauio. Ecquid amas Deiotarum, & non amas Iram? 16. ad Att.9. De quo tantum, quantum me amas, uelim cogites. 12. ad Att. 19. Et adduc, ſi me amas, Marium. ad Q.fra.l.2.ep. 12. Si quidquam me amas, hunc locum ama. Att.77. Librum, ſi me amas, mitte. 12. ad Att.9. Pugna, ſi me amas, ut iuramento contendas mea non eſſe. ad Volum.l.7.ep.32.4. Amat nos caroſq. habet Pompeius. Att.l.2.ep.35.1. Quem ego & frater meus certatim amamus, omnibus horis, oculis, auribus, complexo tenemus. 3. Phil.136. Signa, quæ nobis curaſti, ea ſunt ad Caietam expoſita: te multum amamus, quod ea abs te diligenter, paruoq. curata ſunt. Att.2. Cicerones pueri amant inter ſe, diſcunt. Q.fra.250. Qui amant, moroſi. 7. famil.28.

mil.28. Amabat alios turpiſſime, aliorum amori flagitioſiſſime ſeruiebat. in Catil.30. Amaui amorem tuum, 9. fam.34. Amaui me ego. 9. ad Att.68. id eſt, amaui meam ſententiam, feci quod magis ex animo meo fuit. Anus tuus clariſſimus uir, amauit unice patriam & ciues ſuos. I.C.213. Amabo te frater. 1. ad Q.fr.56. Si me amabis, hoc facies. 2. fam.26. Amabis me. 12. fam.46. id eſt, in eo tuum io me amorem declarabis. Facile, quod cuiuſque temporis officium ſit poterimus, niſi nosmetipſos ualde amabimus, iudicare. 1. Off.44. Etiam ſi te ueniens in medio foro uidero, diſſuauiabor, me ama. Q.fr. Cic. Tironi. l.16.27.4. Ames conſtantiam meã uolo. Att.l.2.ep.25.1. Ames amore illo tuo ſingulari. 15. fam.50. Ames nos, & te amari ſcias, 4. ad Att.18. Ita non ames, pro ita oderis. 7. fam.3. Quem non ames, omnia inſulſe facere uidetur. 15. ad Att.9. Quam uolumus licet, p.c. ipſi nos amemus, tamen nec numero Hiſpanos, nec robore Gallos ſuperauimus. de haru.reſp.17. Habes meam cauſam, quæ ſi Bruto non probatur, neſcio cur illum amemus. Att.83. Ament ex animo, ac non ſui commodi cauſſa ſimulent. 1. ad Q.fr.11. Cum miraretur ille quidem utrumque, alterum autem etiam amaret. lib.1. de Finib.13. Amare nihil aliud eſt, niſi eum ipſum diligere, quem ames, nulla indigentia, nulla utilitate quæſita. Læl.83. Amare nihil eſt aliud, quam niſi uelle bonis aliquem affici quam maximis, etiam ſi ad ſe ex iis nihil redeat. de Fin.l.2.65. Amare, cõſectari, adipiſci uelle) (aſpernari, odiſſe, fugere. l.1. de Fin.25. Vt amare nunc demum mihi uidear, antea dilexiſſe. 9. fam.29. Diligere, amplecti, amare aliquem. Att.l.1.ep.8.7. Nihil eſt tam anguſti animi, tamque parui, quam amare diuitias. Off.1.97. Amare quempiam in alicuius negotio. 13. fam.83. id eſt, amicum ſe oſtendere. Amare ſe. 3. ad Q. fra.40. pro ſibi placere. Ne nimium te amare uideare. in Top.25. Amare uoluntatem. 7. fam.43. Artagathus, homo nobilis, qui a ſuis & amari & diligi uoluit. 6. Ver.45. & 1. de N.d.166. Sed tamen ut ſcires eum non a me diligi ſolum, uerum etiam amari. 13. fam.69. id eſt, amare plus quam diligere. Quando ſe a me amari putat, me a te amari ſciat. 13. fam.59.

Amabo.

Vrbanitatis poſſeſſionem, amabo, quibuſuis interdictis defendamus. fam.7.ep.33.6. Amabo te, aduola, conſolabor te. Q.fr. lib.1.4.1. Cura, amabo te, Ciceronem noſtrum. 23. Att. Exſpecta, amabo te, dum Atticum conueniam. 94. Att. Noſtra autem negotia, quia Romæ commoraris, amabo te, explica. 47. Att. Amabo te, incumbe in eam rem, & ad me ſcribe. Att.5.ep.105.3. Et amabo te, quum dabis poſthac aliquid domum litterarum, mei memineris. fam.15.

Amans.

Homo ſemper amans me. 5. Att.10. O dii, quam ineptus, quam ſe ipſe amans ſine riuali. Q.fr.3.35. Studioſus, amans, obſeruans ſui. pro Rab.Poſt.27. Amanti nihil difficile. Or.18. Aliud eſt eſſe amatorem, aliud amantem. Tuſc.4.21. Qui me parum patriæ amantem eſſe exiſtimant. fam.11.ep.28.17. Boni ciues amantes patriæ. Att.lib.9.ep. Itaque induſtrios homines, illi ſtudioſos, uel potius amantes doloris appellant: nos potius laborioſos. 2. Tuſc.60. Tam inter ſe amantes uiros. Acad.ed.1.l.2.115. Amantior tui. Attic.6.111.21. fam.1. ep.5.9. Si quẽ forte tui cognouiſti amantiorẽ, quam temporis. Q.fr.292. Chariſſimus atque amantiſſimus frater. Catul.75. Gallus Fabius amantiſſimus utriuſque noſtrum. 128. Atti. Amantiſſimus tui. 4. de Fin.119.16 ep.2. ad Marium. 11.ep. 27.1. Amantiſſimum conſilium & ſuauiſſimum. 1. Att.51. Ad nos tui amantiſſimos ueni. ep.257. Leniſſimis & amantiſſimis uerbis uti. ep.71.

Amanter.

Sed neque uehementer & a. fam.12. Valde hoc uelim, antequã proficiſcare, a. diligenterque conficias. Att.2.ep.15.2. Pueri a. inter ſe diſcunt. O Bruti a. ſcriptas literas. Att.l.15.325.9. Itaq. me & ſuperiores litteræ tuæ admodum delectauerunt, quibus & exſpectatum meum aduentum abs te a. uidebam. 6. famil.52. Quo enim eſt nomen ipſum amantius, indulgentiusq. maternum, hoc, &c. pro Cluẽ.10.

Amantiſſime.

De Gabinio nihil fuit faciendum iſtorum quæ a. cogitata ſunt. Q.fr.3.ep.14.8. A. obſecrare aliquam. Att.6.ep.111.32. A. & coniunctiſſime uiuere cum aliquo. Læl.2.

Amator.

Nunc (ut ad rem meam redeam) L. Papirius Pætus, uir bonus amatorq. noſter, mihi libros eos, quos Seru. Clodius reliquit, donauit. 1. ad Att.71. pro, amans noſtri. Amator pacis. Att.l.14.306. 3. *Poterit ne te Alba tuos antiquiſſimus nõ ſolum amiens, uerum etiam amator, abſoluere?* 5. Ver. 125. *Verum his tibi adulter, an amator uidetur?* pro Cæl.47. Aliud eſt eſſe amatorem, aliud amantem. Tuſc.4.21. Qui ſe amatorem intelligentiæ ſapientiæq. profitetur, eum neceſſe eſt intelligentis ſapientiſque naturæ primas cauſſas conquirere. de Vni.63. Alter a me Catilinam amatorem ſuum repoſcebat. Poſtquam.206. Amatores Catoni deſunt, ſicut iam multis ante ſeculis Thucydidi. de Cla.170. Amatores puerorum Q. Catulus, & Alcæus poeta. de Nat.71. Viuamque tecum multum, & cum communibus noſtris amatoribus. 7. fam.58. id eſt, amicis.

Amatorius.

Amatorius ſermo. 125. Nam Anacreontis quidem tota poeſis eſt amatoria. Tuſc.117. Amatoria uoluptas. Tuſc.265. Amatoriæ leuitates. 1. de Fin.91.

Amatorie.

Epiſtola amatorie ſcripta. in Ant.175.

Amabilis.

Amabilis eſt per ſe. 16. ad Att.8. Filiolam, quam numquam uidi, tamen & amo, & amabilem eſſe certo ſcio. Att.l.5.ep.107.2. Amabiles litteræ. 3. ad Q.fra.14. Oratio quæ ſignificat oratoris ipſius amabiles mores. Part.231. Amabilior mihi Velia fuit, quod te ab ea ſenſi amari. fam.l.7.37. Amabilius hoc mihi erit. 16. fam. 24. Nihil iucundius litteris Sexti, nihil amabilius. 261. & 188. & 252. ad Att. Amabilius nihil facere potuiſſes. 10. fam.22. Mihi autem nihil amabilius officio tuo & diligentia. Brut.l.11.15.2. Nihil eſt uirtute amabilius, quam qui adeptus fuerit, ubicumq. erit gentium, diligetur. de Nat.d.1.85. Amabiliora fieri poſſe ulla litora, proſpectu maris. 12. ad Atti.12. id eſt, iucundiora, amœniora. Amabiliſſimum nodum amicitiæ tollere. Læl.47.

Amabiliter.

Sed me hercule ſi humaniter & ſapienter, & a. in me cogitare uis, facilem te profecto præbebis. Antonius ad Ciceronem, in epiſt. ad At.14.310.2.

Amœnus.

Amœnus ſane, & arbitris ſemotus locus. In Ver.252. Amœnum rus. pro Roſ.Am.79. Nec amœnum nec ſalubrem locum cenſeo. de Or.135. Prædiola noſtra ſatis amœna. Att.l.16.ep.333.4. Salicta amœna. 1. de Diu.73. Amœniſſima uoluptas. 4. Acad.230.

Amœnitas.

Non illum amœnitas ad delectationem reuocat. pro Pomp.11. Summa amœnitas fluminis. Q.fr.317. Amœnitas loci. Att.l.14. 308.5. Domus ſuppeditat hortorum amœnitatem. Q.fra.250. Præſertim hoc tempore anni & amœnitatem & ſalubritatem hãc ſequor. 2. de Leg.3. Otio tibi perfrui mirifice licuit, cum eſſes in iſta amœnitate ſolus pæne relictus. ep.94. Cogitatio amœnitatis ad delectationem. Parad.117.

Amor.

Amor, ex quo amicitia eſt nominata, princeps eſt ad beneuolentiam coniungendam. de Amic.101. Amor flagitii, & leuitatis auctor. Tuſc.4.58. Amor ſi naturalis eſſet, & amarent omnes, & amarentur, & ſemper amarent, & idem amarent: neque alium pudor, alium cogitatio, alium ſatietas deterreret. Tuſc.4.63. Noſter in te amor ab his initiis profectus. 13. fam.51. Amor amicitiæ. 4. Tuſc.115. Totus iſte qui uulgo appellatur amor, tantæ leuitatis eſt, ut nihil uideam, quod putem conferendum. Tuſc.4.57. Canum amor in dominos, odium in externos. de Nat.8. Amor cognitionis & ſcientiæ. de Fin.l.5.45. Amor cognitionis inſitus menti. de Fin.l.4.15. Amor conſulatus. pro Syl.55. Amor confirmatur & beneficio accepto, & ſtudio perſpecto, & conſuetudine adiuncta. Læl.29. Amor cultus ab aliquo diligentiſſime. 6. fam.39. Amor eius, actiue. 53. famil.21. Amor nunc emergit: nunc deſiderium ferre non poſſum. 9. ad Att.36. Amor peccatum non excuſat. 2. ad Her.57. Amor gloriæ nimis acer. pro Arch.20. Pietas & amor in patriã. pro Flac.74. Incredibilis amor in te meus cogit me, &c. fam.1.ep.1.6. Amor meus, actiue. 10. fam.2. Amor uoluptate & moleſtia mixtus. de Vn.55. Amor multitudinis uehementer commouetur ipſa fama & opinione liberalitatis, beneficentiæ, iuſtitiæ, fidei, omniumque earum uirtutum, quæ pertinent ad manſuetudinem morum ac facilitatem. Off.2.45. Si amor noſter ac tuorum in te eſt. 4. ad Att.48. Amor ex eo inter nos natus. 12. fa.60. Amor quatenus in amicitia progredi debeat. Læl.34. Amor quem ad me perſcribit. 3. ad Q.fra.28. Nam & oratio prudens, & amor erga me ſingularis, multum leuarat. fam.9. epiſt.11.1. Amor omnis ſollicitus atque anxius. 2. ad Att.61. Amor tantus fuit, ut exhauriri nulla poſſet iniuria. 2. ad Att.54. Amor tantus, ut nihil ſupra poſſit. 14. famil.2. Amor tuus ſe oſtendit. 5. fam.41. Amor uerus & fictus non facile diiudicatur. 9. famil.35. Amoris abundantia. 1. famil.29. pro, ſingulari, amore. Amoris declarationem habet liber iſte. 15. famil.52. Omnibus ex animi perturbationibus eſt profecto nulla uehementior amoris furore. Tuſc. 4.62. Illud autem erat amoris mei, quem a tua pueritia ſuſceptum

non ſeruaui ſolum, ſed auxi, &c. fam. 10. ep. 1. 4. Amoris iter interrumpere. 4. ad Att. 6. Amoris nostri inſignes epiſtolæ. 1. ad Att. 24. Amoris pleniſſimæ coſurgationes. 1. ad Q. fr. 45. Amoris primas alicui deferre. 1. ad Att. 50. Siquid reſidet in te amoris erga me. 5. fa. 13. Studium & ardor quidam amoris. 1 de Orat. 64. Amoris tui συμπάθεια 5. ad Att. 35. Carum ipſum uerbum eſt amoris, ex quo amicitiæ nomen eſt ductum. de Nat. 1. 85. Amoris tui ueſtigia, quo quo me uerto. 7. fam. 43. Amoris noſtri uetuſtas 6. fam. 17. Magnitudo & uis amoris mei efficeret, te ut conſilio poſſem iuuare, &c. ep. 6. 7. De iſto hactenus dixerim, me uel plurima uincula tecum ſummæ coniunctionis optare, etſi ſunt amoris arctiſſima. Att. l. 6. 21. Amori noſtro pluſculum etiam, quam cōcedit ueritas, largiare. 5. fam. 30. Amori patrio & ipſi naturæ præferre ius maieſtatis atque imperii. l. 1. de Fin. 18. Cui amori, utinā ceteris rebus poſſem, amore certe reſpondebo. 15. fam. 52. Sarmite amori aliorum flagitioſiſſime. in Cat. 30. Tamē ſi te rogo, in Hirtii locum me ſubdas, & ad tuum amorem, & ad meam obſeruantiam. 10. fam. 45. Mundum totum ie ad amorem ſuum ſubleuandum conuerſurum putat. 4 Tuſc. 220. Quis erat qui putaret ad eum amorem, quem erga te habebam, poſſe aliquid accedere? fam. 9 ep. 14. 15. Omnem te amorem abieciſſe illinc, atque in hanc transfudiſſe. 2. Phil 84. Amorem erga aliquem cum hereditate cernere 6. ad Att. 16. Amorem tuum omnem, quo me es amplexus, omnemque tuam prudentiam conferto ad eam curam. 7. ad Att 2. Hæc res magis amorem conciliat, illa uirtutis defenſio caritatem. 2. de Or. Amorem conciliari ſentimus. 2. de Or. 113. Amorem tuum conſorciabis. 11. fam. 53. Amorem deſerere. fam. 31. Stoici amorem ipſum, conatum amicitiæ faciundæ ex pulchritudinis ſpecie definiunt: & ibi præclara multa de amore turpi fugiendo. Tuſc. 225. Datum tempus in quo amorem tuum experirer. 16. ad Att. 47. Perſpectum mihi quidem, ſed tamen dulcem & optatum amorem tuum præ te ferres. fam. 2. epiſt. 1. 2. Quem certo, ſi ino ita laborare de exiſtimatione ſua, ut propter amorem in nos fraternum, etiam de noſtra laboret. 1. ad Q. fr. 8. Amorem cum aliquo conſtitutum habere. 10. fam. 4. Amorem erga aliquem habere. 9. fam. 29. Amorem habere in temp. pro Dom. 79. Nemo poteſt uno adſpectu, neque præteriēs in amorem incidere de Inu. 57. Amorem ſtupri eſſe negant philoſophi. Tuſc. 4 58. Vt tibi oſtenderem meum amorem. fam. 10. ep. 3. 10. Amorem meum erga te ex uultu, & oculis, & fronte perſpicere potuiſſet. 14 ad Att. 24. Amorem tuum erga me recognoui in tuis litteris. 12. fam. 18. Amorem ſuſcipere. 10. fam. 2. Ab amore auertere. 9 ad Att. 36. Ex amore eo quo adſtricti ſumus, laxari aliquid nolim 6. ad Attic. 21. Amore illo tuo ſingulari me ames. 15. fam. 50 Ardebat amore illius hoſpitæ. 4. Verr. 2. Amicitiæ autem, caritate & amore cernuntur. in Part. 47 Habebam adoleſcentes amore coniunctos more Græciæ. 5. Tuſc 81. Coniuges autem, & liberi, & fratres, & alii, quos uſus familiaritaſq. coniunxit, quamquam etiam caritate ipſa, tamen amore maxime continentur. Amore omni enitere. 5. ad Att 62. Ex ſtitit tanto in me amore frater, ut, &c. poſt Redit ad Quir. Flagrare amore 4. Tuſc. 217. Amore impulſus hæc ad te ſcribenda putaui. fam. 10. ep. 3. 8. In amore ſolemus ea, quæ minime uolumus, cogitare. 3. ad Q. fr. 38. Perturbatio ipſa mentis in amore fœda per ſe eſt. Tuſc. 4. 62. Vnde igitur potius incipiam, quam ab ea ciuitate, quæ tibi una in amore atque in deliciis fuit? 6. Ver. 2. In amore eſſe. 6. in Ver. 2. & pro Flac 14. In amore habere. 10 fam. 60. Nihil mihi minus hominis uidetur, quam non reſpondere in amore iis, a quibus prouocere. ad Brut. 1. Amore inflammati eſſe debemus in patriam. 1. de Or. 57. Pro amore noſtro ueterrimo uetuſtiſſimoque. 12. fam. 39. Filio tuo, nos & caritate & amore tuum officium præſtaturos non debes dubitare. fam. 12. ep. 16. 6. Amore prouehor. ad Brut. 33 Catonis filius Tiro amore pugnandi in exercitu remanſit. Off. 8. Etiam nouo quodam amore ueterem amorem tamquam clauo clauum eiiciendum putat. 4. Tuſ. 121. Sæuo amore ſaucia Medea. pro Cœlio 13. Amore generi ſui capta locrix. pro Clu. 9. Citius amore tui fratrem tuum odiſſe deſiuiam, quam illius odio quidquam de noſtra beneuolentia detraheretur. 5. fam. 9. Amore uti. 7. fam. 40. Amores autem & hæ deliciæ quæ uocantur, firmiore animo præditis diutius moleſtæ non ſolent eſſe. pro Cœl. 47. Quid amores ac deliciæ tuæ Roſcius? Diu. li. 1. 70. Amores adoleſcentulorum in Græcorum gymnaſiis liberi & conceſſi. Tuſc. 4. 59. Amores adoleſcentulorum, ut ſint pudici, ſolliciti tamen & anxii ſunt, eoque magis, quod ſe ipſi continent & coercent. Tuſc. 4. 59. Amores ardentes. de Fin. 2. 44. Amores hominum in te. 5. ad Att. 18. Amores libidinoſi. Tuſc. 4. 60. Pompeius, noſtri amores. 2. ad Attic. 46 Amorum fœdera ferire. pro Cœl. 26. Quæ (forma & honeſti facie) ſi oculis cerneretur, ut ait Plato, mirabiles amores excitaret ſapientiæ. Off. 24. Atque ut muliebres amores omittam, quibus maiorem licentiam natura conceſſit quam adoleſcentulorum amoribus. Tuſc. 4. 59. Sed redeo ad amores deliciaſque noſtras, L. Antonium. 6. Phil. 12. In amoribus eſſe alicui. 6. ad Att. 11. In amoribus mihi eſt. 7. fa. 56. Deliciæ atque amoribus meis. 16. ad Att. 18.

Amoueo.

Saturnini quæſtorem a ſua frumentaria procuratione ſenatus amouit, eique rei M. Scaurum præfecit. de haruſp. reſp. 43. Virgas amouit ab omnium ciuium Romanorum corpore lex Porcia. pro Rab. 7. id eſt, ueruit ne uirgis cæderentur ciues Romani per carnificem. Et propterea illum ſenſum doloris mei a ſententia dicenda amouebo. de Prou. 69. Et nebulonem iſtum, ſi quo pacto potes, ex iſtis locis amoue. Att. l. 5. 7. 17. Odium, inuidiā, metum, cupiditateſque omnes amoua. pro Clu. 1. Feriis iurgia amouento. de Leg. 2. & 32. Amouere aſſentationem. Procul amouere. ad Her. 126.

Amotio.

Angendæ uoluptatis finis eſt, doloris omnis amotio. 2. de Fin. 14 & 158.

Amphibolia, ſiue Amphibologia.

Ἀμφιβολία aquila. 7. fam. 55. Illa amphibolia quæ Crœſum decepit, uel Chryſippum potuiſſet fallere. 2 de Diu. 174. Hanc amphiboliam uerſus intelligere potuiſſet. ad Her. lib. 2. 49. Cognitionem amphiboliarum eam, quæ a dialecticis profertur, non modo nullo adiumento eſſe, ſed potius maximo impedimento. ad Her. 9. Amphibologias omnes dialectici aucupantur. 2. ad Her. 49.

Amphora.

Amphora mellis. 4. Ver. 132. Duum millium amphorarum naues. 12. fam. 33. Itaque Titinium Toloſæ quaternos denarios in ſingulas uini amphoras portorii nomine exegiſſe. pro Font. 8.

Amplector.

Cum uero ea tua ſit uoluntas, humanitas, beneuolentia erga me: libenter amplector talem animum. fam. 5. ep. 19. 6. Amplectitur cogitationem mens noſtra. 4. Ac. 40. Fauet ingeniis, nobilitatē uero & dignitates hominum amplectitur. Fam. l. 4. ep. 8. Me amatiſſime quotidie magis Cæſar amplectitur. ad Cæc. l. 6. ep. 6. Quod idē interdum uirtutis nomine amplectimur. 2. Tuſc. 53. Hæc parui temporis memoriam, ille perpetuæ exiſtimationis fidem & religionem amplectuntur. pro Roſ. Com. 4. Omnem tuum amorem, quo me es amplexus. Att. l. 7. 1. 21. 3. Nec quod ius ciuile Craſſe tam uehementer es amplexus. 1. de Or. 120. hoc eſt, quod tanto ſtudio animum ad eam rem appuliſti. Quas mirifice Plato amplexus erat. 1. Acad. 48. Tanto amore ſuas poſſeſſiones amplexi tenebant, &c. pro Syl. 44. An Antonius equites Romanos amplecteretur? L. A. 213. Quæ iudea non amplecterer omnia conſilio. pro Font. 13. Verum ut totum genus amplectamini iudiciorum, prius iura Siculorum, deinde illius inſtituta cognoſcite. 4. Ver. 21. Quod ego pluribus uerbis amplecterer, ſi non, &c. pro Roſ. Com. 21. Quorum (ueteranorum) etiam ſi amplecterer uirtutes, ut facio: tamen ſi eſſent arrogantes, non poſſem ferre faſtidium. 10. Phil. 282. Diligere, amplecti, amare aliquem. Att. 1. ep. 8. 7. Amplecti alicuius amplitudinem officiis. fam 5. ep. 8. 7. Amplecti artem aliquam. 1. de Or. 54. Amplecti cogitationem toto corpore. 12. ad Att. 13. Quia nimis amplecti plebem putabatur. pro Mil. 53. Parmus filius, qui mihi uidetur amplecti remp. l. C. 114. pro Flac 33. Amplecti, pro cognoſcere uel intelligere. 4. in Ver. 21. Ille autem me amplexus atque oſculans flere prohibebat. Somn. Scip. 10.

Amplexor.

Totum me amplexatur Appius. ad Q. fr. 2. ep. 14. 3. Meque inſpectante ſæpe inimicum meum modo in ſenatu iouere reducunt, modo familiariter, atque hilarem amplexantur. ep. 15. Erat hoc mihi dolendum, ſed multo magis illud, quod inimicum meū (meū, &c. ſic amplexabantur, ſic in manibus habebant, ſic fouebāt, &c. Fam. 1. 9. 32. Species, quas Plato mirifice erat amplexatus. Acad. ed. 2. l. 1. 24. Aut ipſius animi cognitionem amplexarentur, actionem relinquerent. de Fin. 11 4. Amplexari auctoritatem cenſoris. pro Clu. 98. Amplexari ac tueri iudicium alicuius. Brut. Ciceroni, in ep. ad Brut. 11 4. Neque, &c. homines efferri ita conuenit, ut otio non proſpiciant: neque ullum amplexari otium, quod abhorreat a dignitate. pro Sext. 85. Amplexari uirtutem. 2. de Fin. 71. Nec uoluptatem tuentur, quam amplexari poſſunt. 3. de Or.

Amplexus.

Nutrix animaduertit puerum dormientem circumplicatum ſerpentis amplexu. 1. de Diu. 134.

Amplificare, Amplio, Amplitudo, Amplius, uide Amplus.

Amplus.

Amplus & grandis orator. in Or. 12. Status amplus. Att. 3. 50. 2. Satis amplus oratione Pompeius. in Brut. 129. Itaque capio magnam uoluptatem, cum tibi, cuius mihi amicitia non ſolum ampla

pla, ſed etiam iucunda eſt. &c. fam. 3.ep.10.12. Ampla atque potens ciuitas. 2. de Inu.246. Ampla domus dedecori domino ſæpe fit. Off.1 194 Familia ampla & honeſta. pro Mur.53. Occaſio ampla.4. Verr.41 Magna & ampla pars. 1. de Inu.9. Res pecuniaria ampla pro Quinct.7. Huic moderatori reipublicæ beata ciuium uita propoſita eſt, ut opibus firma, copijs locuples, gloria ampla, uirtute honeſta ſit Att. 8.ep.155.2. Admodum amplum & excelſum ſignum cum ſtola. 6. Ver. 60. Funus ei ſatis amplum faciendum curaui. fam.4.12.8. Siquid rogatus fueris, ut facias (quamquã id magnum & amplum eſt) perficies. Cæc.Cic.6.ep.7.17. Nihil amplum, nihil excelſum, nihil non ſummiſſimum atque populare. 1. ad At. 69. Amplum per ſe nihil eſſe, niſi in quo iudicij ratio extet, ad Brut.51.in ep.Bruti. Quidquid eſt, quamuis amplum ſit, id parum eſt tum, cum eſt aliquid amplius. pro Marc.135. Quis umquã ex tam amplo ſtatu concepit? ad Att.43. Conuenerunt corrogati, & quidem ampli homines, ſed immemores dignitatis ſuæ.3. Phil. 138. Loci præter modum ampli ad Her.21. Omnia quæ uobis cara atque ampla ſunt, in fidem & patrocinium mei conſulatus collata eſſe uideo. de L.Agr.25. Magna negotia & ampla & expedita habet Trebonius in ſua prouincia. fam.1. ep 3.1. Patrum amplis præmijs afficere aliquem. pro M.1 43. Ampliorem honorem alteri tribuebat Pompeius, quam ipſe erat conſecutus. de Prou Conſ. 21. Suos uero omnes per ſe eſſe ampliores uolebat. in Læl. 61. Præmijs amplioribus ad diſcendum commoueri. 1 de Or.7. Homo uirtute cognita & ſpectata fide ampliſſimus. pro Cæ.75. Ampliſſimus eſt is qui ſua uirtute in altiorem locum peruenit. pro Roſc.Am.50. Locus ad agendum ampliſſimus, ad dicendum ornatiſſimus. pro L. Manil. 1. Ampliſſimus ordo. pro Dom. Vir ampliſſimus & ornatiſſimus. pro Roſc.Am.67. de Finib.2.79. Ciuitas ampliſſima 7. Verr. 95. Ampliſſima curia. 6. Ver.136. Collegium decemuirale ampliſſimum. 4. Verr.45 Gymnaſium ampliſſimum. 6. Verr. 106. Theatrũ magnitudine ampliſſimum. ad Q.fr.1.ep.1.52. Ampliſſimum te eſſe cupiet. 10. Att.27. id eſt, ſumma auctoritate præditum. Pecuniã ampliſſimam poſſidere. pro Roſc Am.51. Ampliſſimo loco natus. 7. Ver.95. Familia ampliſſima natus.3. Verr.45. io Pæd 45. Ampliſſimi ciues. Att.l.7.ep.1.26.6 Res geſtæ ampliſſimæ. Att.li.8.ep. 153.3. Fortunas ampliſſimas amittere.7. Verr.13. Tuſc.1.136.

Ample.

Sublate ampleque dicere. de Cl.182. Elate & a. loqui non eſt auſus, cum humiliter demiſſeque ſentiret. 5. Tuſc.36. Exornat a. magnificeque triclinium. 6. Vert. 64. Nihil enim a. Cotta, nihil leuiter Sulpitius. in Or.57. Si ne hæc quidem ſatis a. ſatis honeſte dici putas. 2. de Fin.121.

Amplius.

Illi ſe ſuos armatos adduxiſſe dixerunt, etiam hoc amplius Cæcinam. pro Cæc.29? Aliquanto a. amplexus ſum animo. 4. Verr.1. A. centum naues. 12. fam.25.10 epiſt. Lentuli. Itaque non a. XIIII. cohortes Luceriam coegi. Att.130. Itaque obtemperare cogito præceptis tuis, hoc a. naſiculatum habere aliquid, &c. ep.142. Mathematici confirmant ſolem a. duodeuiginti partibus maiorem eſſe, quã terram. Ac.q.20. Cui cum eſſem aſſenſus, decreui hoc a. ut tu, ſi arbitrarere utile fore, ex q. reip. eſſe, perſequerere bello Dolabellam. ad Brut.ep 5.1 Ac. a. non deſideramus. 4. Acad.104. Quidnam a. deſideratis iudices? 1. de Inu.112. Nihil dico a. pro Planc.14. At ego a. dico, H S quadringenties accepiſſe te arguo. 4. Verr.16. Facere quod libet, daturus non ſum a. in Verr.123. Etiam hoc amplius. pro Cæc.19. 2. de Fin.15. fam. 0. ep.25.1. Verr.4. 85. Etenim, Catilina, quid eſt quod iam a. exſpectes? 1. C.98. Quid enim, ſi illi inimiciſſimus eſſet, a. ad eius laudem minuendam facere potuiſſet? de har.256. Qui cũ a. centum ciues haberet ex conuentu Syracuſanũ. 7. Verr.121. Non luctabor, inquit, tecum Craſſe a. id eorum, &c. de Or. 91. Hora a. in demoliendo ſigno permulti homines moliebantur. 6. Ver.85. Laodiceæ uiginti pondo, paullo amplius. pro Flac. 54. Ego autem ædilis, hoc eſt paulo a. quam priuatus. a. Verr.23. Illic tibi dari a. abs te non petit. 4. ad Att. Si amplius H S nummo petiſti, quam tibi debitum eſt, cauſſam perdidiſti. pro Roſ. Com.5. A. eo nomine neminem, cuius petitio ſit, petiturũ, uulgata catio in ſolutionibus. Brut.9. Conſules re audita a. de conſilijs ſententiam pronunitor. Brut.43. A. pronunciari. 3. in Verr.17. Cæſar, a. horas quattuor fortiſſime pugnauerunt. Att.l.8. A. quam centum ciues. 4. Verr.55. Incontentæ non quætuor amplius. Tuſc.47. Non a. quinque mil ia. 2. ad Att.37. A. paſſus quingentos. 10. fam.34. in epiſt. Galbæ. Quibus ne reiiciundi quidem a. quam trium iudicum præclaræ leges Corneliæ faciunt poteſtatẽ. in Ver.124. Seſe ipſum abs te repetiturum: nihil amplius. 7. Verr.100. Cum uterque eorũ ſcripſiſſet, hoc a. Theophraſtus, quæ eſſent. de Fin 126. A. ſunt ſex menſes. pro R.Com.4. A. erat, & eſſet a. ſi uelles, populo cariũ. in Ver.105. Non fere terius amplius. in Or.131. Nihil tribuit amplius. (paullo poſt,) Hoc amplius, addidit hominis uaturi. de Nat.2.24. A. triennium. pro R.Com.4. Qui ſoli toto orbe terrarum ſeptingentos iã annos a. unis moribus, &c. uiuunt. pro Flac.49. Quid uis amplius? pro R.Amer.65. Quid multis amplius? pro Mil.27.

Ampliſſime.

Omnia collegia a. de ſalute mea decreuerunt. pro Dom.128. A. dari militibus agri. 5. Phil. Aliquem ſupremo die ſuo quam a. efferre. in Ant.124. A. ac magnificentiſſime omnes honores geſſit Sthenius. 4. Verr.78. A. ac honeſtiſſime ex prætura triumphare. pro Mur.13.

Amplitudo.

Amplitudo, eſt potentiæ aut maieſtatis, aut aliquarum copiarũ magna abundantia. 2. de Inu.144. Amplitudo & quaſi quædam exaggeratio animi una eſt omniũ rerum pulcherrima, eoq. pulchrior, ſi uacet populo, neque plauſum captans, ſe tantum ipſa delectet. Tuſc.2.55. Iſti in quibus lumina auctoritas eſt atque amplitudo. pro R Amer. 3. Honores & a. alicuius. 4. Ver.77. Maieſtas, eſt a. ac dignitas ciuitatis. de Or.123 A honorum. Off.2.87. Splendor omnis & aliarum rerum duarum, &c. 1. Off.98. Ad amplitudinẽ tuam meis officiis amplectendam. 5. fam.19. Ad claritatem amplitudinemq. aptior eſt eorum uita, qui, &c. 1. Off.101. Ad amplitudinem tuam conferimus omne noſtrum conſilium, &c. fam.10.ep. 1.7 A d tuam ſummam amplitudinem, dignitatem, libertatem pertinet. fam.1.ep.9.107 Ad ſummam amplitudinem peruenire. in Brut.154 Maieſtatem is minuit, qui amplitudinem ciuitatis detrimento afficit. ad Her.9. Vt omnes huius honores inter ſuos & amplitudinem poſſent cognoſcere. in Ver.151. Illuſtrabit tuam amplitudinem hominum iniuria. fam. 1. ep. 6. Hoc igitur tibi propone, amplitudinem animi, unam eſſe omnium rerum pulcherrimam. 2. Tuſc.107. Q. Pompeius poſteris ſuis amplitudinem nominis, quam non acceperat, tradidit. pro Mic 127. Poſſum confirmare, te & ſenatum & pop.Ro. ſtudio amplitudinem tuam tecuturum. 1. fam.10. Ex ære fuit quoddam Cereris ſimulacrum modica amplitudine ac ſingulari opere. 6. Ver.98. Amplitudine ſumma dignus. pro Mur.14. Amplitudines quædam bonorum excitabuntur. 4. de Fin.29.

Ampliuagus.

Ampliuagas imagines reddunt. ad Her.22.

Amplio.

Quid fuit, iudices, quare iſtum hominem nefarium ampliaueriti? ad Her.4.205. Vt etiam ſi lex ampliandi faciat poteſtatem. 3. Ver.17. pro Cæc.21.

Amplifico.

Amplificat atque ornat orator dicendo, ea quæ uulgo expetenda atque optabilia uidentur. 1. de Or.182. Nã attrectatu, & quaſi fricatum amplificatis dolorem. Tuſ.186. Facultatẽ diſſerendi amplificauit tibi Academia de N.d. Ornare aliquem & amplificare. fam. 15. 11. Aliquid orbis aut dicendo amplificare. 2. de In.151.1. de Or.119. Amplificare dignitatem alicuius. pro Mar.5. & Bruto, lib.11.5.8. Amplitudinem ac gloriam alicuius amplificare, antequam iret in exſilium. 3. Acad.ed.1. lib.2.5. Vereor interdum ne talium perſonarum, cum amplificare uelim, minuam etiam gloriam. 4. Acad.10. Exaggerare & amplificare orationem. 3. de Ora. 85. Rem familiarem amplificare. in Off. Summa autem laus eloquentiæ eſt amplificare rem ornando, &c. 3. de Ora.88. Amplificare res ſuas. 5. Philip.199. Conſeruare atque amplificare remp. pro L.Man 35. Sonus amplificatur. 2. de Nat.217. Vt poſtea narrari uoluptas, diſtinguique poſſit, augeri, amplificariq. non poſſit. 1. de Fin. 60. Ea quæ pro nobis eſſent amplificanda & augenda. 1. de Or.69. In augendis amplificandiſq. rebus. in Or.69.

Amplificans.

Et uirtutem ipſam laudibus amplificantis. de Fin 5.66.

Amplificatus.

A populo Romano ſemper defenſus, amplificatus, ornatus. pro Dom.21. & 69. Quibus in hominibus erat ſumma uirtus, & ſumma uirtute amplificata auctoritas. 1. de Inu.7. Dignitas tua quæ quidem a te ipſo integritate & clementia tua ſic amplificata eſt, ut nihil addi poſſe uideatur. ep.98. Eorum imperio reſpub. amplificata qui religioni paruiſſent. de Nat.2.6. Vrbs condita amplificataque. in Catil.49. Quorum ex illo intelligi poteſt, eorum imperiis rempublicam amplificatam. 2. de Nat 12. Gabinio, pretio amplificato, Syriam nominatim dediſti. pro Do.18. Pauci enim, atque admodum pauci, honore & gloria amplificati, &c. 3. de Leg.47.

Amplificatio.

Amplificatio quid, & ex quibus conficiatur. Partit.16.28. Amplificatio quid, & quomodo tractanda. 2. ad Her.80. & 3.115. Eſt igitur amplificatio, grauior quædam affirmatio, quæ motu animorum conciliet in dicendo fidem. Par.134. Amplificatio honoris & gloriæ. 1. Off.60. Pecuniæ. Diu.lib.2.14. Amplificatio rei familiaris,

ris, nemini nocens, nō uituperāda. Off. 1.37. Amplificationis quis effectus. Top. 53. Ergo in omni genere amplificationis exſtimus. Or. 206. Amplificationis ſpecies. 3. ad Her. 136. Amplificationis utilitas. 3. de Or. 58. 122. Amplificatione quo loco orationis utendum. Partit. 4. Amplificationes crebræ & breues in demonſtratiuo cauſſarum genere. 3. ad Her. 107.

Amplificator.

Amplificator dignitatis meæ. 2. fam. 9. & 10. fam. 12. Amplificator dignitatis tuæ. Nec uero Pythagoras nominis ſolum inuentor, ſed rerum etiam ipſarum amplificator fuit. 5. Tuſc. 15.

Ampulla.

Ad illam uitam, quæ cum uirtute degatur, ampulla aut ſtrigilis accedat. de Fin. 4. 25.

Amputo.

Circumcidit & amputat multudinem. 4. Acad. 149. Volo eſſe in adoleſcente, unde aliquid amputem. Or. 119. Quæ ſit ſcientia atq. ars agricolarum, quæ circumcidat, amputet, erigat, extollat, adminiculetur. 5. de Fin. 70. 1. de Or. 34. Amputare ra nos miſeriarum. Tuſc. 3. 11. Amputare ferro uitem ſerpentem multiplici lapſu & erratico. Cat. 48. Membra quædam amputantur, ſi, &c. Off. Sic in reipublicæ corpore ut totum ſaluum ſit, quidquid, eſt peſtiferum amputetur. 8. Phil. 244. Vt ſapiens ſolum amputata circumciſaque inanitate omni & errore, &c. de Fin. 1. 35. Infracta & amputata loquuntur. in Or. 97.

Amputatio.

Propagatio uitium ſarmentorumq., ea, quam dixi, aliorum amputatio, & aliorum remiſſio. de Sen. 33.

An, Anne.

Poſtulo mihi reſpondeat qui triſte Verrutius, mercator, an arator, an pecuarius. 4. Ver. 137. Tacitus metu an contumacia? Att. Quam orationem in Origenes ſuas retulit, paucis antequam mortuus eſt, an diebus, an menſibus? in Brut. 45. An ille tempus aut in poetis euoluendis conſumeret, aut se in muſicis contereret? 1. de Finibus. 108. pro Mil. 5. An in compoſitione, pro, ab Or. 89. In quo quæſitum eſt, in toto ne circuitu illo orationis, an in principiis ſolum, an in extremis, an in utraque parte numerus, tenendus ſit. in Or. 118. An omnia emendata in illis. de Nat. 1. 55. An partus ancillæ ſit ne in fructu habendus, diſſeretur inter principes ciuitatis, P. Scæuolam, Marcumque Maniliumque. 1. de Fini. 19. Refert etiā qui audiant: ſenatus, an populus, an iudices: frequentes, an pauci, an ſinguli. 3. de Or. 117. Errauit, an potius inſaniuit Apronius? 5. Ver. 93. Id utrum Romano more locutus ſit, an quo modo Stoici dicunt, poſtea uidero. fam. 7. ep. 16. 4. Vtrum quod minus, &c. an quod corpora, &c. Tuſc. 291. Multum enim intereſt, utrum laus imminuatur, an ſalus deſeratur. fam. 1. ep. 7. 27. An tu dialecticis ne imbutus quidem es? Tuſc. 1. 51. An tu Narbonæ in menſas hoſpitum cum uomeres, Dolabella pro te in Hiſpania dimicaret? 2. Phil. 83. An uero ſi de re ipſa, ſi de finibus controuerſia eſt, &c. 1. de Orat. 130. An uero urbi Romulus ille aut paſtores, &c. aut ſinitimorum uim repreſſiſſe eloquentia uidetur, non conſilio & ſapientia ſingulari? 1. de Or. 19. An ne de nobis trahere ſpolia fœderatis licebit, de hoſtibus nō licebit? pro Balb. 43. Non internoſcat uera illa uiſa ſint, anne falſa. 4. Acad. Nam quid ego de conſulatu loquar? parto uis, anne geſto? in Piſ. 1. Anne licebit fœderatis, iſtne nobis non licebit? pro Cor. 66. Cum interrogetur, tria pauca ſint anne multa. 4. Ac. 165. Quærendumq. utrum una ſpecies & longitudo ſit earū, anne plures. in Or. 119. Scire uelim quomodo dicar ſpopondiſſe, pro patre, anne pro filio? Att. 289. Neſcio anne quinq. uirum quidem quemquam, &c. Acad. 34. Anne Imperatorum ſcientia nihil eſt? Diu. 85.

Anagnoſtes.

Nam puer feſtiuus anagnoſtes noſter Soſitheus deceſſerat. Att. 1. 23. Tuus ſeruus anagnoſtes. 5. fam. 23.

Analogia.

Ἀναλογία Græce, Latine comparatio, proportioue dici poteſt. de Vni. 17. ἀναλογία me decreperat. 6. Att. 23. Quod analogiam Stoici, nos appellamus conuenientiam. 3. de Fin. 33.

Anapæſtus, ſiue Anapæſtum.

Anapæſtus pes. Tuſ. 2. 31. pes eſt conſtans ex duabus ſyllabis breuibus & una longa. dicitur etiam ἀντιδάκτυλος Ita factus eſt anapæſtus, qui Ariſtophaneus nominatur. de Or. 215. Nec ſileiur illud potentiſſimi regis anapæſtum. 3. Tuſc 96. Quare primum ad heroum nos dactyli, & anapæſti, & ſpondei pedem inuitat. de Or. 159. Omnes Danai aut Mycenenſes, Attica pubes, reliquique Græci, qui hoc anapæſto citantur. de Fin. 68. Elegit ex multis Iſocratis libris triginta fortaſſe uerſus Hieronymus, Peripateticus in primis nobilis, pleroſque ſenarios, ſed etiam anapæſta. in Or. 110. Nec adhibetur ulla ſine anapæſtis pedibus hortatio. 2. Tuſc. 63.

Anapæſticus.

Anapæſticus uerſus. in Or. 100.

Anaphora.

Anaphora, hoc modo, Verres calumniatores apponebat, Verres adeſſe iubebat, Verres cognoſcebat, Verres iudicabat. 4. Ver. 16.

Anas.

Anatum oua gallinis ſæpe ſupponimus. 2. de Nat. 93.

Anaticula.

Serpere anguiculos, euolare merulas, nare anaticulas, cornibus uti uidemus boues. 5. de Fin. 99.

Anatociſmus.

Interim cum ego in edicto translatitio, centeſimas me obſeruaturum haberem cum anatociſmi anniuerſario, ille ex ſyngrapha poſtulabat 1111. Att. 5. 52. Clamare omnes qui aderant nihil impudentius Scaptio, qui centeſimis cum anatociſmo contentus nō eſſet. Att. 5.

Anceps.

Cauſſa anceps. 2. de Or. 100. Anceps cauſſæ genus quid. 1. de In. 29. Anceps cura propter incertos exitus præliorum. 12. fam. 17. Cū eſſet incertus exitus, & anceps fortuna belli. pro Marc. 9. Anceps locus. 2. de Or. 68. Fit ut diſtrahatur in deliberādo animus, afferatq. ancipitem curam cogitandi. Off. 3. In ambiguis ancipitem & multiplicem uerborum poteſtatem eſſe. ad Her. 41. Sed eius temporis ancipitem uideo quaſi ſatorum uiam. Som. Scip. 6. id eſt, incertam, quæ ſcilicet huc uel illuc ducat. Vos ancipiti contentione diſtracti de imperio dimicaretis. pro Pomp. 5. Beſtiarum aliæ quaſi ancipites, in utraque ſede uiuentes. de Nat. 1. 73. Et uiri ſæpe excellentis ancipites uariique caſus habent admirationem. fam. 5. ep. 12. 19. Ancipites diſputationes, in quibus de uniuerſo genere in utramq. partem diſſeri copioſe licet. 3. de Or. 59. Ancipites Academicorum uiæ & rationes. 3. de Or. 81. Ancipites dicendi incertoſque caſus non extimeſcit. in Or. 53.

Anchora.

Præcidere anchoras. 7. Ver. 70. id eſt, funes anchorarios. Epiſtola, quam (ut ſcribis) anchoris ſolutis de phaſelo dediſti. 1. ad Att. 23.

Ancilla.

An partus ancillæ in fructu ſit habendus. de Fin. 51. Ancillam domini iuſſu aliquid facere. de Or. 134. Hunc ſerui, ancillæque amant. 5. Ver. 8. Muliebris & delicatus ancillarum puerorumq. comitatus. pro Mur. 106.

Ancillula

Iuris ſcientiam eloquentiæ, tamquam ancillulam pediſſequamque, adiunxiſti. 1. de Or. 121. de Fin. 2. 111.

Ancillaris.

Itaque ancillari ſordidoque artificio regiæ uirgines, ut tonſtriculæ, tondebant barbam. Tuſc. 52. 239. Cui inſidias in ciuitate feciſti ancillares. Sal. in Cic. 271.

Ancillor.

Non enim uni priuatim ancillatus ſum, neque me addixi. in Sal Inſt. 6.

Anfractus.

Anfractu non longa circumſcripta oratio, ſed ad ſpiritum uocis apta. In Part. 12. Iam uero quid opus eſt circuitione & anfractu, ut ſit utendum interpretibus ſomniorum potius, quam directo? 2. de Diu. 190. Et uitam illam tranquillam & quietam, remotam a procellis inuidiarum, & huiuſcemodi iudiciorum anfractu ſequi maluiſſe. pro Clu. 124. id eſt, ab illa perplexa difficultate quæ uerſatur in iudiciis. Cum ætas tua ſeptenos octies Solis anfractus redituſq. conuerterit. in Som. Scip. 7. Itaque ut ita cadat, in annuis anfractibus deſcriptum eſto. 2. de Leg. 32. Quæque (figura) nihil aſperitatis habere, nihil offenſionis poteſt, nihil inciſum angulis, nihil anfractibus, nihil eminens, nihil lacunoſum? 2. de Nat. 67.

Angiportus.

Nullum in urbe uicum, nullum angiportum eſſe dicebant, in quo Miloni non eſſet conducta domus. pro Mil. 113. Ait eos angiporto toto deerraſſe. ad Her. 40. Ex horreis directum effuſumque frumentum uias omnes angiportuſque cōſtrauerat. 1. de Diu. 120. Vt omnibus in angiportis prædonis improbiſſimi ſtatuæ ponantur. 4. Verr. 99.

Ango.

Angit me illa cura. ad Q. fr. 3. 19. 2. Hoc me maxime angit, & ſollicitum habet. de Sen. 91. Illud angit uel potius excruciat. Tuſc. 1. 27. Multa ſunt enim quæ me ſollicitant, anguntque. Att. 1. 13. 3. de Fin. 1. 65. de Sen. 61. De Statio manumiſſo, & nonnullis aliis

rebus angor equidem. Att.2.33.5. Sed non poſſum ſine dolore accuſare eum de quo angor & crucior. Att.7.140.1. Angor tibi quidquam eſſe iucundum. 7.fam.29. Angebar ſingularum horarum exſpectatione. Att.9.170.1. Antea ſollicitus eram, & angebar, quo uti conſilio poſſem. Att.138. Neque tot curis uigiliiſque angereiur, ſi, &c. pro Arch.191. Augi animo. in ep.l.14.14.2. de Clar.4. Appropinquatione mortis. de Fin.5.28. Cruciatu timoris. 2.Off.33. de ceſſu amicorum. Læl.9. Dimitiis. pro L.Agr.71. Dolore. Off.a Alicuius rebus proſperis. Tuſc.3.18. Intimis ſenſibus. 5.Att.17. Recte factis commodiſque amicorum. Læl.53. Suis incommodis grauiter angi. in Læl.

Angor.

Angor, eſt ægritudo premens. Tuſc.4.15. Quamobrem angor iſte, qui pro amico ſæpe capiendus eſt, &c. in Læl.45. Angoris & doloris tui leuandi cauſſa. 6.fam.41. Curam & angorem animi leuare ſermone. Att.1.55. Sic robuſtus animus & excelſus omni eſt liber cura & angore, cum & mortem contemnit. 1. de Fin.75. Angores, ſollicitudines, nocturni diurnique metus. Of.69. Nec me angoribus dedr, quibus eſſem confectus, niſi reſtituiſſem, nec rurſum indignis homine docto uoluptatibus. 2.Off.3. Me ab omnibus moleſtiis angoribuſque abducam. ep.70. Ab angoribus uacuitas. 1.Off. 7. Angoribus & moleſtiis implicatus. 5.Tuſc.

Anguis.

Emergit anguis ab infima ara. 1. Diu.125. Angues ingentes aliter iuncti iugo. de Inu.48. Angues ex uaſtitate Libyæ uento Africo inuectas, interficiunt atque conſumunt ibes, aues excelſæ: ea quo fit, ut illæ nec morſu uiuæ noceant, nec odore mortuæ. de N.d.1. 72. Gracchus, duobus anguibus domi comprehenſis, haruſpices cõuocauit. de Diu.88.

Anguiculus.

Serpere anguiculos, nare anaticulas, euolare merulas, &c. 5. de Fin.39.

Anguinus.

Anguina ceruix. 2. Diu.198.

Anguitenens.

Atque hæc quidem a tergo: propter caput autem Anguitenens,
Quem claro perhibent ὀφιοῦχον nomine Graii: hic preſſu duplici palmarum continet anguem. 2. de Nat.156.

Angulus.

Angulum mihi aliquem eligas prouinciæ, reconditum ac derelictum. 5.Ver.168. in Catil.2.30. Nemo non modo Romæ, ſed ne ullo in angulo totius Italiæ fuit, quem, &c. in Cat.106. Ad omnes litterarum angulos reuocare. pro Cæc.81. Terrena & humida, ſuopte nutu & ſuo pondere, ad pares angulos in terram & in mare feruntur. Tuſc.156. In angulis conſumendi otij cauſſa diſſerere. 1. de Or. 30. Nihil angulis inciſum habet mundi forma. de Vni.23.

Angulatus.

Eſſe corpuſcula quædam læuia, alia aſpera, rotunda alia, partim autem angulata. 1. de Nat.89.

Anguſtus.

Anguſtus animus 14.Phil 39. Domus. 1. de Fin.100. Liberalitas. 3.fam.29. Mens. poſt redit. in ſen.7. Anguſtũ & latũ. 4.Acad. &.164. Animi anguſti & demiſſi eſt, triumphi honorem contemnere. in Piſ.44. Animi anguſti & parui eſt, amare diuitias. de Am.98. In anguſtum adducere. Partit.57. In anguſtum adduci. Læl.29. Contrahere, in anguſtumque concludere perturbationes animi. 4. Acad. 55. In paruum & anguſtum locum concludi. 1.Off.79. In anguſtũ deducere. Acad.ed.2.li.1.27. In anguſtum uenire. pro Plan.44. Illã partem alteram nimis exiguam & anguſtam eſſe uoluiſti. pro Rab. 92. Ecce autem alij minuti & anguſti, aut omnia ſemper deſperantes. de Fin.61. Anguſtæ res & ſubitæ. 10.fam.33. Pontes etiam lex Maria fecit anguſtos. de Leg.191. Diſputationibus anguſtis & conciſis illigari. 2. de Or.33. Anguſtis interrogatiunculis pungere. 4. de Fin.12. Anguſtior petitio conſulatus. pro dom.20. Anguſtior ſpiritus. 1. de Or.136. Anguſtiſſimæ ſemitæ. pro L.Agr.93.

Anguſte.

Anguſte & exiliter dicere, eſt Atticorum. de Cl.Or.169. Preſſe & anguſte rem definire. in Or.63. Anguſte ſedere. Neque tamen quidquam tam anguſte ſcriptum eſt, quo ego non poſſim, qua de re agitur, addere. pro Mur.26. Quæ breuius anguſtiuſque concluduntur, apertiora ſunt ad reprehendendum. de Nat.2.15. Pergit idem, & urget anguſtius. de Nat.2.16.

Anguſtatus.

Omnis enim terra quæ colitur a uobis anguſtata uerticibus, lateribus latior. in Som.Scip.42.

Anguſtia.

Anguſtia concluſæ orationis, nõ facile ſe ipſa tutatur. de Nat.2, 16. Rei familiaris anguſtia. de Partit.61. Anguſtiæ, per quas penetrauit ea, quæ eſt nominata Argo. Tuſc.1.38. fauces ponti Euxini. Fretorum anguſtiæ. de Nat.30. Non capiunt anguſtiæ pectoris tui, non egeſtas animi recipit tantam perſonam. in Piſ.84. Anguſtiæ pecuniæ. 12.fam.63. Verborum. pro Cæc.61. Quæ eſt igitur cauſſa tantarum anguſtiarum? de Fin.121. Excuſationem anguſtiarũ tui temporis accipio. 16. fam.29. Adductus in ſummas anguſtias. pro Quinct. Cur eam (ſub. orationem) in tantas anguſtias, & in Stoicorum dumeta compellimus? Acad.ed.1.lib.2.101. intelligit ſubtile, & anguſtum differendi genus, quod placuit Stoicis. In anguſtias tãtas Antonium compuliſſem, ut, &c. 11.fam.17. Anguſtias uides: curati tamen ea tibi utique iubet. 10. Att.38. Et multa alia quæ ſenatus propter anguſtias ærarij uendenda cenſuit. cont.Rul.73. pro Balb.67. & 5.Ver.156. de prou.Conſ.9. Etenim uerebatur, credo, anguſtias quaſi res, &c. pro Plau.270. Quantis ex anguſtiis orationem educere auſus es. de Or.154. Ex anguſtijs meis illius ſuſtento tenuitatem. 16.fam.28. In anguſtiis eſſe. 11.Attic.5. In anguſtijs atque in faucibus Græciæ poſita Corinthus. cont.Rull.86. In anguſtijs uerſari. 11. fam.1. Sed tamen in his uel aſperitatibus rerum, uel anguſtiis tẽporis, obſequar ſtudiis noſtris. 1. de Or.2. Tuus animus numquam his anguſtijs, quas natura nobis ad uiuendũ dedit, contentus fuit. pro Marc.135. Anguſtiis temporis excluduntur omnes. 3.Ver.105. Etſi is anguſtiis, quibus plerique putant, teneretur. Tuſc.3.14. Anguſtiis urgeri. de Fat.49.

Anhelo.

Iſte anhelans ex infimo pectore cruditatem. ad Her.241. Itaque anhelans eximis pulmonibus, præ cura ſpiritus ducebatur. ad Her. 34. Tum gelidũ ualido de pectore ſtigus anhelans. 2. de Nat.265. Scelus anhelantem, peſtem patriæ nefarie molientem. in Catil.25. hoc eſt, ad ſcelus omni conatu adſpirantem.

Anhelatus.

Nolo uerba exiliter exanimata exire, nolo inflata & anhelata grauius. 3. de Or.23.

Anhelitus.

Euanuiſſe aiunt uetuſtate uim loci eius, unde anhelitus ille terræ fieret. 1. de Diu.97. Anhelitus terræ, qui frigidi ſunt, cum fluere cœperint, uentos eſſe placet Stoicis. Diu. lib. 2 32.63. Non te illius unguentorum odor, non uini anhelitus, non frons calamiſtri notata ueſtigiis, in eam cogitationem adducebat? poſt redit. in ſen. 14. Quam tum fore anhelitus cenſeus? in Ant.246. Ne in feſtinationibus ſuſcipiamus nimias celeritates: quæ cum fiunt, anhelitus mouentur, uultus mutantur. 1. Off.182. Credo etiã anhelitus quoſdam fuiſſe terrarum, quibus inflatæ mentes oracula funderent. 1. Diu.187.

Anicula, uide Anus.

Anilis, Anilitas, Aniliter, uide Anus.

Anima.

Si ſimples animus, utrum ſit ignis, an anima, an ſanguis? Acad. 31. Hæc agens anima uitali flamine mulcet. In Ar. Quod anima eſt, id motu cietur interiore & ſuo. Somn. Scip.32. Anima dum ægroto eſt, ſpes eſſe dicitur. Att.9.181.6. Anima inflammata. Tuſc. 1.35. id eſt, aer igne caleſcens. Anima rationis conſiliique particeps. de Nat.1.61. Anima, pro uita uel ſalute. in Catil.91. pro Marc. 13. pro Mur.33. Sui, ne putreſceret, anima pro ſale data eſt. de Nat.58. Anima quæ ſpiritu in pulmones ducitur, ea caleſcit primũ ab ipſo ſpiritu. 2. de Nat.104. Anima triplex, iuxta Platonem. Tuſc.1.18. Hæc eſt natura propria animæ atque uis, ut ipſa a ſe ipſa moueatur, quæ ſi eſt una ex omnibus, quæ ſeſe moueat, neque nata eſt certe, & æterna eſt. de Som.131. Interclusio animæ, atque anguſtiæ ſpiritus attulerunt clauſulas, atque interpuncta uerborum. 3. de Or.100. Animæ principatum, id eſt, rationem in capite, ſicut in arce poſuit Plato. Tuſc.1.18. Animum antẽ, aliis animam, ut fere noſtri declarant, nominari. 1.Tuſc.30. Animam agere. pro R.Com.14. Amittere. 14. fam.12. Quærit apud Xenophontem Socrates, unde animam arripuerimus, ſi nullus fuerit in mũdo deus. de Nat.65. Quæ non modo animum integrum, ſed ne animam quidem putam conſeruare potuiſſet. 5.Verr.114. Ducere animam de cælo. pro Sex.R.43. Edere uel retinere. pro Sext.71. Efflare. Tuſc. 152. Aſpera arteria excipit animam eam, quæ ducta eſt ſpiritu, eamque a pulmonibus reſpirat, ac reddit. de Nat.53. Animam eſſe immortalem. Læl.12. Animam & aquam deus inter terram & ignẽ poſuit, eaque inter ſe cõparauit, & proportione coniunxit de Vn.19. Animã profundere. pro Marc.18. Is tibi omnia præter animam tradidit. pro S.R.45. Deinde eum ſpiritus eius eſſet anguſtior, tantum continenda anima eſt aſſecutus, ut, &c. 1. de Or.236. Præterea de ueſtra uita, de coniugum ueſtrarum ac liberorum ani-

ma,

ma,hodierno die iudicandum eſt.in Catil.122.Reliqua eſt cauſſa, quæ non delata ad me,ſed in anima ſenſuque meo, penitus affixa atque inſita eſt.in Ver.264.In unius hominis quotannis periculoſe ægrotantis anima poſitas noſtras omnes ſpes habemus.8. Att. 85.Anima circunfuſa non fuerunt extrema mundi, ut reſpirationem requireret.de Vni.23.Anima ſua ſuperare.poſt redit.19.Conſiderandum uobis etiam atque etiam animæ meæ diligenter puto, quid faciatis. ep.239. Vos meæ cariſſimæ animæ quamſæpiſſime ad me ſcribite.14.fam.23.

Animula.

In animula unius mulierculæ ſi iactura facta ſit.4.fam.18.

Animal.

Animal & inanimum hoc maxime diſcrepant,quod inanimum nihil agit,a.agit aliquid.Acad.ed.1.lib.2.37.Inanimatũ eſt omne, quod motu agitatur externo:quod autẽ a. eſt, id motu cietur interiore.de Som.131. Cum hoc animal tam ſit canorum ſua ſponte. Diu.120.id eſt,gallus, Homo, diuinum a. de Fiaib.73.Siue a. ſiue e terra editum.de Nat.2.18.Mortale igitur omne a.& diſſolubile,& diuiduum ſit neceſſe eſt.de Na.65. Feci iter per eius poſſeſſionem, in qua a. nullum reliquum eſt.Att.87. Ex tot generibus nullum eſt a.præter hominem, quod habeat notitiam aliquam.de Leg.160. Nullum a.quod ſanguinem habet,ſine corde eſſe poteſt. Diu.1.101.A. nullum ſempiternum.3. de Nat.22. Omne animal naturam patibilem habet.3. de Nat.20. Omne animal ſimul ut ortum eſt,& ſeipſum,& omnes partes ſuas diligit. de Fin.2. 30. Omne a.ut unis,ita uotis motu ſui corporis.de Diu.105.A.prouidum & ſagax,homo.1.de Leg 32.Vt a.,quod uidemus,eſſet illi animali quod ſentimus ad æternitatis imitationẽ ſimillimũ de un.43. Charybdim dico,quæ ſi fuit fuit a.niuum.in Ant.173.Quomodo non poteſt a.ullum non appetere id,quod accommodatum ad naturã appareat,ſic non poteſt obiectam rem perſpicuam non approbare.Aca.q.ed.1.li.2.37.A.uoũ aſpectabile,in quo alia omnia animalia continentur, mundus.de Vn.13. Erat enim perſuaſum,etiam ſolem,lunam,ſtellas omnes,terram, mare,deos eſſe: quod quædã animalis intelligentia per omnia permeet & tranſeat.4.Acad.213. Animal eſſe mundum hunc intelligens, & diuina prouidentia cõſtitutum.de Vni.11.Si mentem iſtam quaſi a.aliquod uiſe uoluerit. de Nat.1.20.Cum tu complexus es illud funeſtum a. ex nefariis ſtupris concretum.in Piſ.84. Cum autem in locis ſemen inſedit,rapit omnem fere cibum ad ſeſe,eoque ſeptum fingit anima de Nat.51.Omni animali illud,quod appetit,poſitum eſt in eo,quod naturæ eſt accommodatum.de Fin.5.21.Conſul ille,quem ego in hoc animali inuenire non poſſem.in Piſ. 83. In omni animali eſt appetitio & declinatio naturalis.3.de Nat.22. Alij ſummum bonum in eo genere ponunt,quod ſit extra noſtram poteſtatem,tamquam de animali aliquo loquantur.de Fin.114.Iã uero alia animalia gradiendo,alia ſerpendo, ad paſtum accedunt.de Nat.50. Animalia habent ſuos impetus,& rerum appetitus.Off.35.Animaliũ alia ſugunt, alia carpunt,alia uorant, alia mandunt cibum.2. de Nat.91. Omnium animalium commune eſt ſecundum naturam uiuere. de Fin.5. 22. Animalium genera quatuor.de Vni.43. Quot formas animalium mens in ſpeciem rerum intuens poterat cernere, totidem & tales in hoc mundo ſecum cogitauit effingere.de Vo.43.Animalia & animantes fruſtra appellare cenſuit Dicæarchus.Tuſc.1.18.

Animalis.

Vis animalis qua omnia reguntur.de Na.1.24. Natura animãtis uel terrena,uel ignea,uel animalis,uel humida.de Na.66.Reliquæ duæ partes,una ignea,altera animalis,&c.Tuſ.1.56.Euiſcerata anima cũ animali ſono de Diu.136.Vt murũ in ſimulachrum ex animali exemplo ueritas transferretur.de In.62. Principio enim terra ſita in media parte mundi circumfuſa undique eſt hac animali ſpirabiliq. natura, cui nomen eſt aer.de Nat.44.Siue illi animi ſint animales,id eſt ſpirabiles,ſiue ignei.1.Tuſ.63.

Animabilis,uide animus.

Animaduerto.

Ecquid animaduertatis horum ſilentium? Cat.15.Nonne animaduertatis? de Nat.78. Cum ille non daret (nummos), animaduertit.Improbum, ſed non inauditum,genus animaduerſionis uidete.3.Ver.30.Experrecta nutrix animaduerꝺit puerum dormientem circumplicatum ſerpentis amplexu.1. de Diu.134.Sin autem dii neque poſſunt nos iuuare, nec uolunt,nec omnino curant,nec quid agamus animaduertunt,&c.1.de Nat.6. Animaduerto enim, & didici ex tuis litteris, &c. fam.lib.3.5.3. Sed quid ſingulorum opiniones animaduertam? Tuſ.1.96. Deinde me obſecras amantiſſime,ne obliuiſcar uigilare, & ut animaduertam quæ fiant. Att. 6.118.32. Sed ut adſint, cognoſcant, animaduertant.1.de Nat. 11.Cum uident unum eſſe aliquem qui hæc officia maxime animaduertat.de Petit.210.Poteſtas erat iſti homini integro atque innocenti data,ut in Apronium cũ animaduertiſſet, ſeſe grauiſſime leuaret infamia.5. Verr.119.fam.5.a. 20. Crudeliter in aliquem animaduertere.ep.60.Tu qui inſtitueras in eos animaduertere, qui perperam iudicaſſent.in Ver.120. Non enim pro tua prudentia debes illud ſolum animaduertere. Dignitas tua facit, ut animaduertatur quidquid facias.ep. 182. Quod quidem quale ſit, etiam in beſtijs animaduerti poteſt.de Am.27. Atqui ea ſunt animaduertenda peccata maxime, quæ difficillime præcauentur.pro Roſc.Am.68.in Catil.fam.l.5.2.20.

Animaduerſus.

Oratoris peccatum,ſi quod eſt animaduerſum, ſtultitiæ peccatum uidetur.de Or.95. Aut euentis animaduerſa & notata.Diu. lib.1.64.

Animaduerſio.

Omnis & animaduerſio & caſtigatio contumelia uacare debet, neque ad eius qui punit aliquem, aut uerbis caſtigat, ſed ad reipub.utilitatem referri.Off.1.125. Animaduerſio in ſceleratos ſeruos.1.Phil 3.Excitanda eſt animaduerſio & diligentia,ut ne,&c.de Or.122.Mediocris animaduerſio atque admonitio.lib.1. de Fin. 24. Comprehenſio ſontium, mea animaduerſio ſenatus fuit. in Anto.164. Notatio naturæ,atque animaduerſio peperit artem. in Or.106.Atque hoc totum eſt,ſiue artis,ſiue animaduerſionis, ſiue conſuetudinis,noſſe regiones.&c. de Or.122. Continere aliquem metu animaduerſionis. de Fin.56. Animaduerſionis paternæ metus.pro S.Roſc.28 Animaduerſio uitiorum. pro Clu.44. Animaduerſionem conſtituere.3. Ver.48. effugere. in Or.113. Et ſi ex his ſtudijs delectatio ſola peteretur,tamen, ut opinor, hanc animaduerſionem communiſſimam atque liberaliſſimam iudicaretis.pro Arch. Maiores noſtri numquam iudicium nominauerunt, neque perinde ut rem iudicatam obſeruauerunt animaduerſionem & auctoritatem cenſoriam. pro Clu. Animaduerſionem & ſupplicium remittere alicui.fam.5.24. In animaduerſione pœnaque eſſe duriorem.Att.282.Notationes animaduerſioneſque cenſorum.Off.74.

Animaduerſor.

Itaque ut in fidibus muſicorum, aures uel minima ſentiunt: ſic nos ſi acres ac diligentes eſſe uolumus animaduerſores uitiorum, magna ſæpe intelligimus ex paruis. 1. Off. 203.

Animal,uide Anima.

Animans,Animatio,Animatus,Animo, Animoſus,uide Animus.

Animus.

Quid ſit a.aut ubi, aut unde, magna diſſenſio eſt. Tuſ.1.16.A. eſt mens ſine corpore ullo, ut dixit Xenocrates.Acad 31.Eſt enim a.cæleſtis ex altiſſimo domicilio depreſſus,& quaſi demerſus in terram, locum diuinæ naturæ æternitatique contrarium. de Sen.70. A.eſt qui uiget,qui ſentit,qui meminit,qui præuidet & moderatur & mouet id corpus,cui præpoſitus eſt.de Som.130.A. unus ex omnibus rationis,contentioniſque ſempiternarum rerum& ſub intelligentiam cadentium compos & particeps:quo nihil ab optimo genitore melius procreatum; quippe qui ex eadem uinctus, alteraque natura, adiuncta materia temperatione trium partium,proportione compacta,ſe ipſe conuerſans, cum materiam mutabilem attipuiſſet, & cum ruſſus indiuiduam atque ſimplicem, per quam omnis mouetur,diſcernitque quid ſit eiuſdem generis,& quid alterius, & cetera diiudicat quid cuique rei ſit maxime aptum, quid quoque loco,aut modo,aut tempore contingat,quæque diſtinctio ſit inter ea quæ gignantur, & ea quæ ſemper ſint eadem. de Vni. 35. Non ſolum a. a factis, ſed aures quoque a commemoratione abhorreant.16.fam.27.A.a medio profectus, extremitatem cæli a ſuprema regione rotundo ambitu circumiecit, ſeſeque ipſe uerſans, diuinæ ſempiternæ ſapientiſque uitæ induxit exordium. de Vni.33.A.a ſe ipſe diſſidens,ſecumque diſcordans.de Fin.1.45.A. ab anima dictus.Tuſc.1.17.A.ab iracundia ante occupatur, quam prouidere ratio potuit ne occuparetur.1.Q.fr.29. Noſtris a. acceſſit,hoſtibus timor iniectus eſt.Att.78.A.accipit quæ uidemus, Tuſ. 5.79 Acer & præſens a.2.de Or.47.A. æger (ut ait Ennius) ſemper errat,neque pati,neque perpeti poteſt, cupere numquam deſinit. Tuſ.lib.3.4.A. ægritudine ac perturbationibus reliquis omnibus uacuus,perfecte atque abſolute beatos efficit.Tuſc.4.30. A.æquus. pro Roſc.Am.85.A. ſeipſum ſemper mouet, atque idcirco non eſt natus,ſed æternus.Tuſ.1.45.A.afflictus & fractus.12 Att.28.A.ſemper agit aliquid,neque ulla conditione quietem ſempiternam poteſt pati.de Fin.1.51.Scire enim uis quo uno a.altius.12. Att.9. Animus altus. de Fin.138.A. altiſſimus & gloriæ cupidus. Offic. 1. 93.Amplus,a.& excelſus,& patiens incommodorum.1 de In.120. A.anguſtus.Offi.1.97.Anguſtus atque demiſſus a.in Piſ.44.A.anxius & ſolicitus.ep.57.Apertus & ſimplex a.1.lib.1.9.91.A.calidior eſt,

eſt, uel potius ardentior, quam eſt aer terræ proximus. Tuſc.1.35. Vt oculus, ſic a. ſeſe non uidens, alia cernit. Tuſc.1.54. A. nulla niſi noua aut admirabili re commouetur. 3. ad Her.130. A. concitatus abſtractuſque ab integra certaque ratione, non conſtantiam ſolum amittit, uerum etiam ſanitatem. Tuſc.4.30. A. conſolatis. 10. fam. 12. A. animum nuntio naturalem in ſe continet uocum omnium menſionem. Or.102. Quemadmodum oculus conturbatus non eſt probe affectus ad ſuum munus fungendum: ſic conturbatus a. non eſt aptus ad exſequendum munus ſuum. Tuſc.3.13. A. corruptus largitionibus. ad Brut.9. A. currens. 6. Att.45. A. cum ad ſui ſimile penetrauit, in eo nulla re egens aletur, & ſuſtentabitur iiſdem rebus, quibus aſtra. Tuſc.1.37. A. cum multum corpori præſtet, obſeruetúrque ut caſto corpore ad deos adeatur, multò eſt in animis id ſeruandum magis. Animi labes nec diuturnitate uaneſcere, nec manibus ullis elui poteſt. 2. de Leg.26. A. cum ſuperauit regionem aeris craſſi, naturamque ſui ſimilem contigit & agnouit, ignibus inſiſtit, & finem altius ſe efferendi facit. Tuſc.1.36. A. cum languore corporis, nec membris uti, nec ſenſibus poteſt, incidit in uiſa uaria & incerta, ex reliquiis inhærentibus earum rerum, quas uigilans geſſerit aut cogitarit. Diu.2.99. Quod ſi cui ſimul a. cum re concidit. Tuſc.3.34. Hominibus a. datus eſt, ex illis ſempiternis ignibus, quæ uos ſidera & ſtellas uocatis. de Som.128. A. de ſe ipſa tum iudicat, cum id ipſum, quo iudicat, ægrotet. Tuſcul.3.1. A. opinionibus maloque more (id eſt, uſu & conſuetudine uitæ) delinitus. Tuſc.5.58. A. deſertus languore corporis. Diu.2.107. A. ut Euripides audet dicere, deus eſt. Tuſc.1.52. A. diuinus eſt. Tuſc.1.52. A. diuinus, corpore liberatus. Tuſc.1.42. A. appropinquante morte, multo eſt diuinior. Diu. lib.1.58. A. in duas partes diuiſus, alteram rationis participem, alteram expertem. Tuſcul.4.9. A. eſſe minaius. Tuſc.4.49. Animus oculorum effugit obtutum. de Vni.33. A. ſenſum omnem effugit oculorum. de Vni.63. Ardor mundi a. eſt. de Nat.2.23. A. eſt in curſu. 15. Att.23. Quamquam a. eſt præſtans, tamen uoluntas mea deficit. 1. Att.56. A. *rerum bonarum exſpectatione erigitur.* 2. de Leg.29. A. ex quo ani*mal dicitur.* de Nat.66. A. exantlatus. Tuſcul.2.16. id eſt, exhauſtus ærumnis. Quorum aut ingenio, aut uirtute a. excellit. Tuſcul.1.29. A. excelſus atque inuictus. Off.1.23. Excelſus & magnificus. Offic.1.111. A. exſpectat quidnam, &c. 15. Attic.16. A. corporis expers Xenocrati, & antiquis philoſophis. Acad. ed. 2. lib.1.38. A. feſtinat. 2. Philip.63. A. prudentia conſilioque fidens. Offic.1.113. A. firmus & grauis. 9. fam.38. A. fortis & magnus, duabus rebus maxime cernitur: quarum una eſt in deſpicientia rerum externarum: altera in rebus magnis & utilibus, ſed uehementer arduis gerendis. Off.1.95. Tuſc.2.8. A. fortis & magnani*mus in homine non perfecto nec ſapiente*, feruentior plerumq. eſt. *Off.* 1.71. quoniam feruorem fortitudinis Ariſtoteles 3. Ethic. exceſſum facit, ὑπερβολὴν. Fractus a. fam.1.9.45. Fractus & abiectus. Parad.44. Generatus a deo. 1. Diu.122. A. tres partes habet, ut Platoni placuit; rationis, iræ, cupiditatis. Acad. ed. 1. l. 2. 115. eas Plato λόγον, θυμὸν καὶ ἐπιθυμίαν uocat. A. harmonia, ſecundum Ariſtoxenum. Tuſc.1.18. A. hominis diues, non arca appellari ſolet. Parad.55. A. hominis habet memoriam, & eam infinitam rerum innumerabilium. Tuſc.1.46. A. hominis numquam naturaliter diuinat, niſi cum ita ſolutus eſt & uacuus, ut ei plane nihil ſit cum corpore. Diu.1.96. A. hominis quibus rebus beatus fiat. 1. de Leg.46. Cur a. hominis quicquã ignoraret, ſi eſſet deus? de Nat.1.21. A. hominis, ſi nihil eſſet in eo, niſi ut per eum uiueremus, eſſet nobis cum *beſtiis* plantiſque communis. Tuſc.1.46. beſtiæ enim & plantæ animam uegetatiuam ſeu uitalem habent, per quam uiuunt. A. hominis, ſi nihil haberet, niſi ut appeteret aut refugeret, id ei eſſet commune cum beſtiis. Tuſc.1.46. nam & beſtiæ appetunt quæ ſunt bona, & refugiunt contraria. A. humanus decerptus ex mente diuina, cum alio nullo, niſi cum ipſo deo, ſi hoc fas eſt dictu, comparari poteſt. Tuſc.5.29. A. humanus ſic, ut natura cæleſtis, & terra uacat, & humore. Tuſc.1.53. A. humanus, ſi eſt excultus, & ſi eius acies ita curata eſt, ut ne cæcetur erroribus, fit perfecta mens, id eſt, abſoluta ratio, quæ eſt idem quod uirtus. Tuſc.5.29. Humilis atque imbecillis a. de Fin.59. Humilis a. & pertinax. ad Marc.4.7.7. contraria. A. imbecillus atque anilis. Diu.2.97. A. imbecillus, remiſſuſque. Diu.2.107. A. ieiunus, uel anguſtus. 14. Phil.396. A. in corpore incluſus. Tuſc.1.47. A. in corpore tamquam alienæ domi. Tuſc.1.42. propria enim eius ſedes, eſt cælum. A. eſt in hortis. Att.12.238.3. Ex hoc ille a. in prælijs paratus ad uulnera. Tuſc.2.33. Ad inuentionẽ a. facilius incedet. 2. de Inu.152. A. furore diuino incitatus. Diu.1.78. A. inflatus & tumens. Tuſc.3.16. A. infixus in patriæ caritate. ad Brut.35. A. ſe inijciens & intendens in immenſum. de Nat.1.38. A. intentus. Tuſc.4.8. Vt onera contentis corporibus fa*cilius feruntur*, remiſſis opprimunt: ſimillime a. intentione ſua de*pellit preſſum* omnem ponderum, remiſſione autem ſic urgetur, ut *ſe nequeat* extollere. Tuſ.2.48. Si a. una cũ corpore interit, nullus in eo ſenſus remanet, ipſe enim nuſquam eſt. Tuſc.1.67. A. index omnium. Tuſc.1.39. A. iunctus ex anima tenui, id eſt, aere, & ardore ſolis temperato. Tuſc.1.36. A. iuxta Empedoclem, eſt cordi ſuffuſus ſanguis. Tuſc.1.17. A. leuis & calidus. Tuſ.1.36. A. magnus elatuſque, humanaſque res deſpiciens. Off.1.87. Magnus, erectuſq. de Fin.5.64. A. magnus & excelſus. Off.3.30. fam. lib.1.9.91. A. magnus & fortis. Att.6.163.1. A. mollis, demiſſus, humilis, eneruatus, languens. Tuſ.185. A. mollis & ad accipiendam & ad deponendam offenſionem. 1. Att.48. A. mundi. Acad. ed. 2. lib.1.21. Vult & Plato in Timæo mundum eſſe animantem, & omnium, qui ſub aſpectum cadunt, animantium perfectiſſimum. A. mundi, omnium rerum quæ ſunt ei ſubiectæ quaſi prudentia quædam, procurans cæleſtia ac humana, ſecundum Academicos. Acad. ed. 2. l. 1. 21. A. nec ſeceriui, nec diuidi, nec diſcerpi, nec diſtrahi poteſt: nec interire igitur. Tuſc.1.58. Cum præſertim ipſe quoque a. non inane neſcio quid ſit, ſed in quodam genere corporis. de Fin.4.30. A. paratus ad periculum, ſi ſua cupiditate, non utilitate communi impellitur, audaciæ potius nomen habeat, quam fortitudinis. Off.1.91. A. paruus. Off.1.97. Patrius. pro Roſc. Am.26. A. late longeque peregrinatur. de Nat.1.38. A. perturbatus. Tuſc.3.7. Vt qui e Leucade ſe præcipitauerit, ſuſtinere ſe, cum uelit, non poteſt: ſic a. perturbatus & incitatus, nec cohibere ſe poteſt, nec quo loco uolt, inſiſtere omnino. Tuſ.4.32. Promptus a. & alacris ad defendendam rempub. fam. li. 3.11.12. Vt optima quiſque ualetudine affectus poteſt uideri alius, ut natura ad aliquem morbum procliuior: ſic a. alius ad alia uitia propenſior. Tuſc.4.67. A. puſillus. 2. fam.36. A. piis omnibus retinẽdus eſt in cuſtodia corporis, nec iniuſſu eius, a quo ille eſt nobis datus, ex hominum uita migrandum eſt. Som. Scip.11. A. robuſtus & excelſus. de Fin.1.39. A. qui eſt in aliquo morbo, non magis eſt ſanus, quam id corpus, quod in morbo eſt. Tuſcul.3.8. Illud quidem ſic habeto, niſi ſanatus a. ſit, quod ſine philoſophia fieri non poteſt, finem miſeriarum nullum fore. Tuſc.3.11. A. ſapientis ita ſemper eſt affectus, ut ratione optime utatur. Tuſ.3.13. A. ſapiẽtis numquam eſt perturbatus. Tuſc.3.13. A. ſapientis ſemper uacat uitio, numquam turgeſcit, numquam tumet. Tuſc.3.16. A. ſaucius. 1. Att.47. Vt ipſum mundum ex quadam parte mortalem ipſe deus æternus, ſic fragile corpus a. ſempiternus mouet. Somn. Scip.29. A. ſomno ſeuocatus, a ſocietate & contagione corporis, meminit præteritorum, præſentia cernit, futura prouidet. Diu.1.58. A. ſi eſt horum quattuor generum, ex quibus omnia conſtare dicuntur, (id eſt, elementorum) ex inflammata anima conſtat, atque iccirco ſuperiora capeſſat neceſſe eſt. Tuſc.1.35. A. ſi ſit numerus, ut ſenſit Xenocrates: uel ἐντελέχεια ut Ariſtoteles, multo integrior ac purior eſt, quam igneus, aut animalis, longiſſimeque a terra ſe efferet. Tuſ.1.33. A. ſiue anima ſit, id eſt, ſpiritalis & aerius; ſiue ignis, diuinus eſt. Tuſc.1.49. Quo aſpectat, & quo res uocat. 8. Att.59. Etenim a. eius uultu, flagitia parietibus tegebantur. pro Sext.7. Animus tenerior. 5. fam.64. Tranquilliſſimus. Att.7.127.3. Turpificatus. Off.3.143. A. tuus mihi magis patuit, quam domus. 14.25. A. uacans corpore. Tuſc.1.41. A. ſenſibus & curis uacuus. Diu.2.20. A. natura inſiſtens, agitatione & motu numquam uacuus eſſe poteſt. Diu.2.99. A. Zenoni Stoico ignis uidetur. Tuſc.1.17. Animi eſt omnis actio. 3. de Or.122. Actio uaria, uehemens, plena animi, plena ſpiritus, plena doloris, plena ueritatis. de Or.215. Ad animi æquitatem extollere. 6. fam.39. Aliquantum animi nobis attuliſſe. 7. ad Att.46. Animi altitudo, cui opp. Humilis animus. 3. fam.43. Amplitudo animi, & quaſi quædam exaggeratio quam altiſſima. 2. Tuſ.107. Animi appetitus, ratione reguntur. de Nat.2.24. Animi auxilium, non ut in corporis morbis, petendum eſt foris. Tuſc.3.5. Animi bona ab Academicis in naturam & mores diuidebantur. Acad. ed. 2. l. 1.15. Animi bona dicebant Academici, quæ eſſent ad comprehendendam animi uirtutem idonea. Acad. ed. 2. lib.1.15. Animi cauſſa. 7. fam.7. Animi leniendi & ſanandi cauſſa. 12. Att.24. Et qui illud animi cauſſa fecerit, hunc prædę cauſſa quid facturum putatis? 9. Phil.228. Sed plane, animi ſui cauſſa, ludos nobis idiotis relinquet. in Piſ.52. Animi celeritas. Tuſc. lib.1.36. Animi & corporis inter ſe comparatio. Tuſc.4.25. Animi concitationes. 1. Q. fr.30. Omnem animi conformationem, ceteri philoſophi motum inanem uocant: nos, aduentum in animos & introitum imaginum dicimus. de Nat.1.75. Ait me animi cõſcientia de ſe ſuſpicari. 13. Att.63. In omnibus officiis perſequendis animi eſt adhibenda contentio. Tuſc.2.48. Animi creatio unde a deo facta. de Vni.27. Animi defectio. 3. Att.30. Animi domus, cælum. Tuſc.1.42. Animi egeſtas. in Piſ.18. Animi firmitas. 11. Att.49. Firmitudo grauitaſque animi. fam. li.5.13.5. Animi fortis & conſtantis eſt, non perturbari in rebus aſperis, nec tumultuantem de gradu deiici, ſed præſenti animo uti & conſilio, nec a ratione diſcedere. Off.1.183. Animi fortis magnique ducendum eſt, ea quę eximia pleriſque & præclara uidentur, parua ducere. Off.1.95. Grauitas & altitudo animi. fam. li. 4.13.12. Animi hoſtilis in rempub. ad Brut.8. Imago animi, uul-

tus eſt, indices, oculi. 3. de Or. 122. Animi mei impetus. 10. fam. 19. Omni animi impetu, dolori, & iracundiæ pareat. 2. Att. 54. Magis quodam animi impetu uti, quam cogitatione. 12. Att. 7. Animi ingenium. 2. ad Her. 79. 1. de Inu. 96. Animi ingenui eſt, cui multum debeat, ei plurimum uelle debere. 2. fam. 92. Animi intelligentia, quid aut qualis ſit, difficilis. Tuſc. 1. 43. Animi labor. 13. fam. 89. Quos ego noui languoris animi effeminatiſſimi plenos. 16. fam. 36. Animi & laus honeſta & uituperatio uehemens eſt. 2. de Inu. 253. Locus animi, ſtomachus ubi habitabat, olim concaluit. 4. Att. 46. Qui magni animi eſt, cum neceſſe eſt eſſe inuictum. Tuſ. 3. 15. magni animi fuit, non eſſe ſupplicem uictori. 4. fam. 32. Animi magnitudo Acad. quæſt. ed. 1. li. 2. 66. Tuſc. li. 1. 2. Magnitudinem animi tui ne umquam inflectas cuiuſquam iniuria. 1. ep. Homo maximi animi. pro Font. 26. Animi moderatio debilita. 1. ad Her. 1. Animi & plures ſunt & pernicioſiores morbi quam corporis. Tuſ. 3. 4. Animi motus & cogitatio. 3. de Nat. 51. id eſt, ratio. Animi motus qui ratione rexerit, iuſte uixerit: qui autem his ſe dederit, iniuſte. de Vni. 55. Animi motum & dolorem tenera in ſua poteſtate. 1. Q. fr. 30. Munus animi eſt, ratione bene uti. Tuſc. 3. 13. Animi propria natura atque uis eſt, motu cieri interiore & ſuo. Tuſc. 1. 45. In animi notione reponere tamquam in ueſtigio. de Nat. 1. 28. Artes in quibus animi libera quædam oblectatio quæritur. de Or. 94. Plena animi & terroris oratio. de Cla. 180. Animi pars, in qua feritas quædam eſt, atque agreſtis immanitas. Diu. 1. 56. Græci θυμὸν ſeu θυμοειδὲς uocant. Animi pars, in qua irarum exiſtit ardor. Diu. 1. 57. Animi pars quæ mentis & conſilii eſt. Diu. 1. 56. Græci νοῦν καὶ λόγον uocant. Animi pars, quæ mentis & rationis particeps eſt. Diu. 1. 59. Græci λογιστικὸν μέρος uocant Animi pars, quæ uoluptate alitur. Diu. 1. 56. ἐπιθυμητικὸν μέρος τῆς ψυχῆς Græcis dicitur. Animi pars rationis atque intelligentiæ particeps, tum maxime uiget, cum plurimum abeſt a corpore. Diu. 1. 63. Animi partes duæ temerariæ. Diu. 1. 57. nempe θυμὸς καὶ ἐπιθυμία. Animi partes duæ; quarum altera ſenſum, motum & appetitum habet; altera, rationis atque intelligentiæ eſt particeps. Diu. 95. Animi autem & eius animi partes, quæ princeps eſt, quæque mens nominatur, plures ſunt uirtutes: Sed duo prima genera. unum &c. de Fin. 233. Animi pendeo uehementer. 8. fami. 11. Animi te pendere, quam rationem ſim allaturus illi. 11. ad Att. 25. frequentius abſolute ponitur hæc locutio. Animi permotiones. 1. de Or. 22. Animi propoſitio. 2. de Inu. 242. Animi bene conſtituti proprium eſt, & lætari bonis rebus, & dolere contrariis. Læl. 44. Quid animi mihi in nauigando cenſes fuere? 10. Att. 39. Animi ſedes naturalis. Tuſc. 1. 36. Animi ſedem & locum in corde eſſe dixerunt Stoici: in cerebro, Pythagoras, & eum ſecutus Plato. Tuſ. 1. 17. Animi remiſſio ac diſſolutio, cui opponitur Altitudo animi. 5. fam. 8. Animi res. 3. ad Her. 102. Nerui atque robur animi. lib. 6. 1. 8. Incredibili robore animi ſeptus. pro Mil. 77. Animi robuſti eſt, magnæq. conſtantiæ, ea quæ uidentur acerba, ita ferre, ut nihil a ſtatu naturæ diſcedas, nihil a dignitate ſapientis. Off. 1. 97. In animi ſecuritate uitam beatam ponimus. de Nat. 1. 38. Hæc ego pro me ipſo & animi mei ſenſu ac dolore pronuntio. pro S. R. 40. Ex animi tui ſententia. 2. de Or. 144. Sunt enim quædam animi ſimilitudines cum corporibus. Tuſcul. 2. 48. Vt maris tranquillitas intelligitur, nulla minima quidem aura fluctus commouente: ſic animi quietus & placatus ſtatus cernitur, cum perturbatio nulla eſt, qua moueri queat. Tuſc. 5. 13. Tantum animi habuit ad audaciam, ut dicere in concione non dubitaret. 5. Ver. 68. Si quantam habent ad maledicendum licentiam, tantum haberent ad ementiendum animi. pro Fō. 282. Tantum animi habuiſſet in ueſtro Domitio. 8. fam. 44. Declaratio animi tui quem haberes de repub. 10. fa. 9. Animi turpitudo uitiis ipſis facillime percipitur. 1. de Leg. 38. Animi in Cicerone uis magna. Or. 72. Singularis eſt quædam natura atque uis animi, ſeiuncta ab his uſitatis notiſque naturis. (ſcilicet terrena, humida, aerea & ignea) Tuſ. 1. 55. Animi atque ingenii mei uires omnes profudit. Att. 57. Animi uirtutes quattuor. 3. ad Her. 106. Pro animi mei uoluntate. 5. fam. 60. Animo adeſſe. 8. Phil. 254. Animo diuinitatem dedit Alcmeo Crotoniates. de Nat. 1. 20. Animo exculto nihil agreſte, nihil inhumanum eſt. 12. At. 61. Animo meo fixa perpetuo manebunt. 10. famil. 81. Animo & orationi moderari. 1. Q. fr. 30. Animo alicuius ſupplicare. pro Font. 25. Animū a conſuetudine oculorum abducere, difficillimum eſt. 3. de Nat. 14. Animum tamen a ſollicitudine abducerent. 4. fam. 9. Non ad animum, ſed ad uultum ipſum reficiendum. 12. Att. 16. Animum Ariſtoteles appellat ἐντελέχειαν nouo nomine. Tuſc. 1. 19. Animum mūdi, Academici deum appellant. Acad. ed. 2. 1. 21. Animum attendere. 3. Ve. 19. Neceſſe eſt animum perſpicuis cedere, ut lancem in libra ponderibus impoſitis deprimi. Acad. ed. 1. 2. 37. Animum deus ut in medio mundi collocauit, ita per totum tetendit. de Vni. 25. Vt animū ſapientis commoueri & conturbari negarent. Acad. ed. 1. l. 2. 126. Animum ne contrahas aut demittas. 1. ad Q. fra. 3. Animum contendere. 12. ad Att. 59. Debere. 1. fa. 31. Defigere, & intendere in rē aliquam. Ac. ed. 2. lib. 2. 44. Animum illis, non copias, defuiſſe. 7. Verr. 105. Qui animum a corpore diſcedere cenſent, alii ſtatim diſſipari, ut Democritici & Epicurei: alii diu permanere, ut Stoici: alii ſemper, ut Platonici. Tuſ. 1. 16. Animum diuinum, corpore liberatum, cogitatione complecti non poſſumus. Tuſ. 1. 42. Animum erigere, & contrahere, ſeu demittere, contraria. 1. ad Q. fr. 3. Animum eſſe deum, ſeu diuinum probatur. Tuſc. 1. 53. Animum deum eſſe Pythagoras cenſuit per naturam rerum omnem intentum & commeantem, ex quo animi noſtri carperentur. de Nat. 1. 21. Nihil omnino eſſe animum, & hoc eſſe nomen totum inane ſenſit Dicæarchus Tuſ. 1. 18. Animum noſtrum eſſe, licet non appareat, nec cernatur. pro Mil. 118. ibidem argumenta id probantia. Animum cū corpore extingui ſunt qui cenſent, quales ſunt Epicurei. Tuſ. 1. 16. Animum procreator mundi deus cū ex ſua mente & diuinitate genuiſſet, tum denique omne quod erat concretum atque corporeum ſubſternebat animo, interiuſque faciebat de Vni. 33. Animum habeas & ſpem bonam. 2. Q. fr. 48. Alienum animum habere ab re aliqua. de Am. 28. Habere fortem animū. fa. lib. 6. 15. 9. Tamen tribus tantis exercitibus propriis reip. ualentibus, magnum animum habere debebas, quem & ſemper habuiſti. 11. fam. 23. Nec tam animum uię, quam ſtomachum non habere arbitrantur. 15. Att. 31. Animum mundi haud tum denique, cum corpus ei effecit, inchoauit deus. Deus enim & ortu & uirtute antiquiorem genuit animū, eumque ut dominum atque imperantem obedienti præfecit corpori. de Vni. 27. Antonius induxit animum ſibi licere, quod uellet. Att. 228. Tu quoque animum inducas, ſi ſit aliqua reip. in ea te eſſe oportere. fa. lib. 4. 8. 4. Qui potuit animū inducere, ut exheredaret filium? pro S. R. 27. Animum uel animam ineſſe in homine, & in beſtia, negauit Dicæarchus. Tuſc. 1. 18. Animum aliquo intendere. 2. Ver. 6. Animum laudo, conſilium reprehendo. 9. Att. 30. Licet etiam mortalem animum iudicantem, æterna moliri, non gloriæ cupiditate, quam ſenſurus non ſit, ſed uirtutis, quam neceſſario gloria conſequatur. Tuſc. 1. 75. Animum mutare difficile eſt. 2. Q. fr. 29. Animum alicui offendere. 4. Att. 36. Animum placare & mitigare. 10. Phil. 272. Quorum quidem animum tu non perſpexiſti ſolum, quum de me ageretur, ſed etiam confirmaſti atque acuiſti. 2. fa. li. 1. 9. 46. Animū ponere in aliqua re facienda. 2. Q. fr. 31. Tueſta re animum. fam. lib. 1. 9. 12. Cum nihil erit præter animum, nulla res obiecta impediet, quo minus percipiat quale quidque ſit. Tuſ. 1. 40. Animum armatum retinere. pro Marc. 18. Animum à corpore ſecernere, nequidquam aliud eſt, quam emori diſcere. Tuſ. 1. 61. Cum animum a negotio omni ſeuocamus, nihil aliud agimus, quam animum a ſe ipſum aduocamus, ſecum eſſe cogimus, maximeq. a corpore abducimus. Tuſcu. 1. 61. Animum ſpirabilem ſumpſimus ab aere eo quem ſpiritu ducimus. de Nat. 2. 14. Quum eius animum ad perſequendam non negligentia tardaret, ſed conſcientia ſceleris auaritiaque frenaret. 5. Ver. 112. Animum uacuum ad res difficiles ſcribendas afferam. 12. Att. 49. Non enim dum eram uobiſcum, animum meum uidebatis, ſed ex iis rebus, quas gerebā, intelligebatis. de Sen. 83. Animum & uidere & audire, non eas partes, quæ quaſi feneſtræ ſunt animi (ut ſunt oculi & aures). Tuſc. 1. 35. Animum antequam corpus intrauit, in rerum cognitione uiguiſſe. Tuſc. 1. 47. ſententia Socratis apud Platonem in Phædone. Animum uincere. 12. At. 60. Anime mi. Terentiæ, fa. 14. Ab animo tamquam ab oculis caliginem diſpellere. Tuſ. 1. 52. Ab animo tuo quidquid agitur, id agitur a te. Tuſ. 1. 43. Ex quo intelligi poteſt, animo illos abhorruiſſe ſemper ab optimo ciuitatis ſtatu, non uoluntate fuiſſe populares. 7. Phi. 219. Alacriore animo me futurum, quum reſp. maiorem etiam mihi animum, quam umquam habuiſſem, daret. fa. li. 9. 56. Acri & attento animo intueri. 2. de Fin. 68. Facile & æquo animo carere re aliqua. ep. 55. Aequo animo facere aliquid. Q. fr. 2. 96. Aequo animo ferre aliquid. Tuſcu. 1. 77. Interea quidem cū muſis nos delectabimus animo æquo, immo uero etiam gaudenti ac libenti. Att. 25. Aequo animo mori. ep. 68. Agitare aliquid animo. fam. lib. 6. 2. 5. id eſt, cogitare. In eum locum ſæpe profectus alacri animo & erecto, &c. Cat. 68. Animo meo ab ſuis rationibus alieniſſimo. 10. Att. 10. Qui altiore animo ſunt, capeſſunt rempub. honoribus imperiiſque adipiſcendis. 5. de Fin. 1nt. Facillime ad res iniuſtas impellitur, ut quiſque altiſſimo eſt animo, & gloriæ cupido. Off. 1. 93. Quare bono animo es: uideo enim, &c. Att. 5. 106. 5. Quidquid animo cernimus, id omne oritur a ſenſibus de Fin. 1. 50. Animo rem cernere. Acad. ed. 1. l. 2. 23. de artibus dictū quas Græci θεωρητικὰς uocāt. Quæ animo cernuntur, & ratione intelliguntur animantes. de Vni. 13. Animo certo & confirmato. pro Quinct. 51. Animo perturbato aliquid cogitare. 6. fa. 3. Quæ animo complectimur, non minus noſtra ſunt, quam quæ oculis intuemur. 5. fam. 49. Comprehendere aliquid animo. 1. de Nat. 157. Animo comprehendere & tenere. Acad. ed. 1. l. 2. 23. Animo cōprehenſum atque perceptum habere. Acad. ed. 1. 2. 91. Animo con-

fectus

ſectus. 14.fam.11. Animo multis modis uariiſque delectari licet, etiam ſi nõ adhibeatur adſpectus. Tuſ.5.79. Huic diſcendi quęrendique diuinæ delectationi toto ſe animo dedidiſſent.5. Tuſ.161. Ita diſſident a nobis animo ac uoluntate 7.Ver.143.Animo diſtentus.3.Q.fr.34.Animo diuino in homine influente atque effluente ambitus illigabantur.de Vni.61. Amare aliquem ex animo, Q.fr.293. Cuius tibi negotia ita commendo, ut maiore ſtudio, magiſue ex animo commendare non poſſim.ep.299.Att.16.46. Cum conſtemus ex animo & corpore. Tuſc.lib 3.1. Equidem dicam ex animo quod ſentio. in Piſ.97. Ex animo uereque diligi.9.ſam.35. Ex animo tuo eſſe iam.7.fam.28.Ex animo exire hoc mihi non poteſt 3.de Nat.5.Hos tu homines, ut ex animo, atque ut ex illa ſumma uoluntate tui ſtudioſi ſint, laborato.de Petit 13. Siue ex animo id fit, ſiue ſimulate.2.de Nat.125. Siquidem animo excelſo & alto, & uirtutibus exaggerato ſumus.Parad.52. Animo excelſo magnoque deſpicere aliquid.Off.2.52. Animo excubare.9.At.47.Animo fidenti gradi ad mortem.Tuſc.1.99.Animo fractus & debilitatus.23.Att.49.Animo fracto & demiſſo fuiſſe.1 fam.42. Poſtea totam Italiam fac ut in animo ac memoria diſtributam comprehenſamque habeas. de Petit.109.Deus intelligentiam in animo, animum concluſit in corpore.de Vni.196.Dicis tibi in animo eſſe alio tempore perſequi.in Ver.93. Habeo in animo pecuniam prætori dare.in Ver.121. Pater iſtum exheredare in animo habebat pro S.R.33.Rogaui ut diceret quid haberet in animo.Att.124.Cum tribuni haberent in animo de præſidio conſulum deſignatorum referre.ep.170.Quid enim in animo habuerim, cum Lerius diſceſſit a me, ex literis, quas ei dedi, potuiſti cognoſcere. ep.154. Lucceium ſcito conſulatum habere in animo ſtatim petere.Att.15.In animo res inſculptas habere.Acad.ed.1.li.2.3.In animo meo ineſt neſcio quid, quo me plus hic locus delectet.2. de Leg.2.Animo incitari.2.Q.fr.29.Animo inflammato aliquid concupiſcere Tuſ.4.57.Animo iniquo aliquid ſuſtinere.1.Q.fr.26.Negant ſatis eſſe, quid bonum ſit, aut quid malum, ſenſu iudicari, ſed animo etiam ac ratione intelligi poſſe lib.1.de Fin.24 Animo in quo ſunt omnia, iubet lex caſte ad deos adire.2.de Leg.26.Animo libenti prolixoque aliquid facere.16.Att 49. Magno ac forti animo rẽ agere. Att.8.163.1. Nimis es pęne aĩo molli.Tuſc.2.44. Animo ita paratus tre quo aeſp.uocet.10.fa.18. Conſul ipſe paruo animo & prauo.1. Att.25. Animo periniquo patiebar te a me digredi.12.fa.45.In animo perturbato, ſicut in corpore, ſanitas eſſe non poteſt. Tuſc.3.7.Animo & ſenſibus præditus mũdus.de Nat.1.14 Animo nihil præſtantius neq.diuinius.Parad.16.Animo relaxari.2.Phil.53.Animo ſedatiore ſcripſi.8.At.14.Animo & præterita & futura ſentimus.de Fin.1.43. Sine aĩo miles.Att.1.13.8 Animo ſoluto ſcribere.9.At.8.Sed uelim hæc aliquando animo ſolutiore.11.Att.12.Stabili animo & firmo & magno.3.de Fi.44. Sic habeo ſtatutum cũ animo ac deliberatũ. in Ver.178.Quare meo quidẽ animo nihilominus eloquentiæ ſtudendum.1.de Inu.7.Gratulatio tua mihi eſt probatiſſima, quod ab optimo eſt animo.ep.55.Nos quo aĩo inter nos ſumus, eſſe nollẽt.3.fa.31. Quod certior fieri uis, quo quiſq. in me animo ſit, neminẽ alieno ſtellexi.At.178.Quapropter eo animo ſimus inter nos, quo ſemper fuimus.ep.18.Alacrem eſſe animo.fam.lib.5.12.33.Tamẽ ex illa inueſtigatione naturæ conſequi uolebat, ut eſſet bono animo.5.de Fin.150.Quare hoc animo in nos eſſe debebis, ut ætas noſtra in amore conquieſcat tuo.ep.18.Et quidem prodeſt, inquis, mihi in eo eſſe animo. de Fin 81. Animo elato eſſe. Tuſc.1.79. Erectiorem animo eſſe. Att.11.220.5. Animo eſſe fractiorem.11.Att.27. Quod quibus adhuc non ſatis eſt perſpectum, ii mihi nolle magis hoc animo nos eſſe, quam non intelligere uidentur fam.lib.3.5.6. Magno fortique animo eſſe.fam.lib.6.14.6.Animo mobili eſſe, & animo ſtabili, contraria.5.fam.8. Perculſo & abiecto eſſe animo.Att.3.42.2. Animo trãquillo eſſe.Cato.67. Animo iã hec teneamus cõprehẽſa. Aca.ed.1.l.2.22.Teneriore animo mihi uidebare. fam.l.5.21.22.Toto animo dedere ſe alicui rei. Tuſ.250.Animo tremere.1.Q fr.3.Plura a te animo uacuo ſcribã.3.Q.fr.34.Animo uacuo audire aliquẽ, & magno ſtudio Aca.ed.1.l.2.11.Animo te ualere opus eſt, ut corpore poſſis.16.fam.21.Nihil animo uelocius. Tuſ.1.126.Nõ mõ uiderat animo res obſcuras.de Nat.1.36. Animo ipſo animũ uidere.Tuſ.1.43.Animo uidere, & oculis cernere.6.fam.9. Animo aliquid uidere, ut faciunt dormientes. Acad.ed.1.li.2.116. Nihil enim animo uidere poterant. Tuſc 1.31. Acta enim res eſt animo uirili, conſilio puerili.Att.14.43.Animi ſeipſos mouent, ergo æterni. Tuſ.1.45.Animi altiſſimi. Tuſc.1.27. Animi beſtiarum ſunt rationis expertes. Tuſ.1.65.Animi quibus rebus concilientur. 2.de Or.57. Vt agri non omnes frugiferi ſunt, qui coluntur: ſic animi non omnes culti, fructum ferunt. Tuſc.2.50. Animi hominum ſemper fuerunt, futurique ſunt.1.Di.1.118.Animi imbecilles. Acad.ed 2.lib.1.32.Animi, quo maior eſt in eis præſtantia & diuinior, eo maiore indigent diligentia. Tuſ.4.47. Ne, ſi interirent quidem animi, quidquam mali eſſe in morte. Tuſ.1.66. Ipſi animi magni refert quali in corpore locati ſint: multa enim e corpore exiſtunt, quæ acuant mentem, multa quæ obtundant. Tuſ.1.65.Et corpora quidem defatigatione ingraueſcunt, animi ſe exercendo leuãtur. de Sen.84. Si animi immortales ſunt, tantus interitus eſt in morte, ut ne minima quidem ſuſpicio ſenſus relinquatur. Tuſc.1.72.Animi cum corpore permiſti. Diu.1.109. Animi quibus rebus pellantur ſæpe uehementius. Diu.1.71. Vt animi relaxati ſint.11.fam.24. Animi ualentes. Tuſc.4.24.id eſt, bene conſtituti ac ſani, qui nulla perturbatione tentari poſſunt, qualis eſt animus ſapientis. Animi per ſe ipſos uiuentes. Tuſcul.1.30.Animorum æternitas cur nonnullis uideatur incredibilis. Tuſc.1.41. Animorum æternitas quo argumento probetur.pro Rab.22. Cum de animorum æternitate dicitur, de mente dicitur, quæ omni turbido motu ſemper uacet: non de partibus iis, in quibus ægritudines, iræ, libidineſque uerſantur. Tuſc.1.65. Animorum commutatio.16. Att.11. Animorum dicta.14.Att.4.Illud animorũ corporumque diſſimile eſt, quod animi ualentes, morbo tentari non poſſunt, corpora poſſunt. Tuſc.4 24.De animorum immortalitate Plato eadem dicit.2. de Leg.62. Animorum magnus eſt motus factus.5. fam.34. Animorum omnes morbi & perturbationes ex aſpernatione rationis eueniunt. Tuſ.li.4.25. Sed ſumendum tempus eſt non minus in animorum morbis, quam in corporum. Tuſc.3.65. Genus humanum ſparſum in terras atque ſatum, diuino auctum eſt animorũ munere. de Leg.163. Animorum parem numerum ſideribus diſtribuit deus, & ſingulos adiunxit ad ſingula. de Vni.53. Animorum nulla in terris origo inueniri poteſt. Tuſc.1.53. Animorum ingeniorumq ue naturale quoddam quaſi pabulum conſideratio contemplatioque naturæ.Acad.ed.1.lib.2.118 Animorum remiſſio maxime efficitur ſermone familiari. 9. fam.57. Animorum e corpore excedentium duas eſſe uias, dupliceſque curſus diſſeruit Socrates. Tuſc.1.59. Animorum uis duplex eſt: una pars in appetitu poſita eſt, quæ eſt ὁρμὰ Græce, quæ hominem huc atque illuc rapit: altera in ratione, quæ docet & explanat quid faciendum fugiendumque. Off.1.141. Animorum eſt ea uis atque natura, ut uigeant uigilantes, nullo aduentitio pulſu, ſed ſuo motu, incredibili quadam celeritate. Diu.137.Naturis quæ ſine animis ſunt, locus eſt proprius. de Nat.1.73.Animos abſtinere.2.Ver.23.Hæc opinor ſunt in libris, quos tu laudando, animos mihi addidiſti.7. Att.10. Quæ ciuitas in Aſia, quæ non modo unius imperatoris aut legati, ſed unius tribuni militum animos ac ſpem capere poſſit? pro L.Man.46.Remittant ſpiritus, comprimant animos, ſedent arrogantiam. pro Flac.157. Aduerſantur enim primum, quod parum defigunt animos, & intendunt in ea quæ perſpicua ſunt.4. Acad.85.Victi debilitantur, animoſque demittunt. de Fin.125. Efferre animos inſolentia dominatus. pro Dom.109. Animos ad audiendum erecturus. Acad.ed.1.l.2.11. Quæ cura exſuſcitat etiam animos, & maiores ad rem gerendam facit. Off.3. Animos, ſiue diſſipentur procul a terris, ſiue permaneant & conſeruent habitum ſuum, neceſſe eſt ad cælum ferri. Tuſc.1.35. Animos, ſiue animales ſint, id eſt, ſpirabiles, ſiue ignei, in ſublime ferri perſpicuum eſt. Tuſc.1.33. Ab altero non nimis alienos animos habemus. Læl.28.Ex uniuerſa mente diuina delibatos animos habemus. de Sen.93.Daſne aut manere animos poſt mortem, aut morte ipſa interire? Tuſ.1.22. Noſſe alicuius animos ac ſpiritus. pro Clu.87.Animos omnium occuparat deſperatio rerum ciui.11. Att.11. Animus permanere arbitramur conſenſu omnium nationum. Tuſ.1.29. Animos optimorum hominum irritabiles & eoſdem placabiles.1.Att.49.Poſſe animos, cum e corporibus exceſſerint, in cælum quaſi in domicilium ſuum peruenire. Tuſc.1.21. Infra lunam nihil eſt niſi mortale & caducum, præter animos generi hominum munere deorum datos. de Somn.128. Alij dicunt animos hominum ſenſuſque morte reſtingui, alij antẽ eos tum maxime, cum e corpore exceſſerint, ſentire ac uigere. pro Sext.13. Alicuius animos atque impetus retardare.1.Ver.19. Animos deos eſſe dicit Plato in Timæo & in Legibus.de Nat.1.23.Animos, omnium hominum immortales eſſe, ſed fortium, bonorumque diuinos.2.de Leg.28. Animos eſſe mortales quibus rationibus probet Panætius. Tuſ.1.63. Animis cadere.6.ſam.3. Ab animis conſuetudine imbutis. de Nat.1.58. Ex animis conatur euellere cognitionem deorum.de Nat.1.24.Idque in maximis ingenijs, altiſſimiſque animis & exſiſtit maxime, & apparet facillime.1. Tuſc.52.In animis doctiſſimi illi ueteres ineſſe quiddam cæleſte & diuinum putauerunt. de Fin.2.93.In animis hominum, deorum notionem impreſſit ipſa natura.de Nat.1.32.In animis imprimentur. Acad.ed.2.li.1.30. Nihil eſt in animis mixtum aut concretum. Tuſc. 1.53. In ſolis animis motum, qui ſua ſponte fit, ponit Plato.de Nat.2.23. Eſt in animis omnium fere natura molle quiddam, demiſſum, humile, eneruatum, quodam modo & languidum. Tuſc.2.42.In maximis animis ſplendidiſſimiſque ingenijs plerumque exſiſtunt honoris, imperii, potentiæ, gloriæ cupiditates. Off.1 39. Sed eſt naturale in animis

teneꝛum quiddam atque molle, quod ęgritudine, quaſi tempeſtate, quatiatur. Tuſc. 3. 10. Animis nihil admixtum, nihil concretum, nihil copulatum, nihil coagmentatum, nihil duplex. Tuſ. 1. 58. Animis & etiam infeſtus & inimicus. 10. Phil. 284. Animis, tamquam oculis, totam licet luſtrare terram. 2. de Nat. 121. Nos ineti pſi, qui animis mouemur & ſenſibus, de N. D. 1. 42. Videte, iudices, & proſpicite animis quid futurum ſit. in Ver. 197. Animus ſtare. 5. 34.

Animo.

Quidquid eſt hoc, omnia animat, format, alit, auget. de Diu. 107. Atomi formare, figurare, colorare, animare poſſunt. de Nat. 23. Animare non poſſent indiuidua. de Nat. 1. 76. Ita pueros oriuntes animari atque formari. Diu. 2. 71.

Animans.

Atiſtn dubitat, omnino deus animans necne ſit. de Nat. 9. Animans eſt igitur mundus, compoſque rationis. de Nat. 2. 16. Qua autem animans natura, nihil curans. de Nat. 1. 86. Animantem legem efficit Zeno. de Nat. 1. 26. Nihil quod (uiuum) generare ex ſe poteſt animantem, compotemque rationis. de Nat. 2. 16. Qui mundum ipſum animantem ſapientemque eſſe dixerunt. de Nat. 1. 18. A quo cum animante omnes reliquos contineri uellet animantes, hunc ea forma figurauit, qua una omnes reliquæ formæ concluduntur. de Vni. 22. Animantes qui animo cernuntur, & ratione intelliguntur. de Vni. 13. Animantes multæ infectantes odoris intollerabili fœditate depellunt. 2. de Nat. 96. Animantes oriantur quos & uiuos alant, & conſumptos iam recipiant. de Vni. 13. Animantes adſpiratione aeris ſuſtinentur. 2. de Nat. 60. Nam cum ceteras animantes abiecisſet ad paſtum, ſolum hominum erexit. 1. de Leg. 39. Deinde ut requirant atque appetant aliquas alias animantes, ad quas ſe applicent. Læl. 68. Animantia diuina ſunt infixa cælo ſidera, ob eamque cauſſam ſuis ſedibus inhærent, & perpetuo manent. de Vni. 47. Animantia omnia ſunt in quædam genera partita aut inchoata. de Vni. 13. Animantium genera quattuor, quorum unum diuinum atque cæleſte, alterum pennigerum & aereum, aquatile tertium, terreſtre quartum. de Vni. 201. Commune animantium omnium eſt coniunctionis appetitus, procreandi cauſſa, & cura quædam eorum quæ procreata ſint. Off. 1. 29. Animantium generi omni a natura tributum eſt, ut ſe, uitam, corpuſque tueatur declinetque ea quæ nocitura uideantur, omniaque, quæ ſint ad uiuendum neceſſaria, anquirat & paret. Off. 1. 17. Animantium hoc natura commune eſt, ut habeant libidinem procreandi. Off. 1. 79. Animantium uarius ortus. de Nat. 2. 30. Animantium aliæ coriis tectæ, aliæ uillis ueſtitæ, aliæ ſpinis hirſutæ. 2. de Nat. 90. Animantibus quantam cuſtodiam conſeruandi ſui ingenuit natura 2. de Nat. 93.

Animatus.

Bene animatus. Tuſc. 1. 17. Animatus melius, quam paratus. 8. fam. 23. Sic in amicum ſit animatus. Læl. 51. Animatus aliter eſſem. 11. fam. 49. id eſt, non eo eſſem animo. Ita paratus atque animatus eſſe debes, non ut nihil facias niſi iuſſus, &c. D. Bruto, lib. 11. 7. 6. Videbatur erga noſtros ἀγαθοῖς ita fore, ut nos uellemus, animatus. Att. lib. 15. 24. Animatum, Græci uocant ἔμψυχον Tuſ. 1. 43. Animatum quod eſt, id motu cietur interiore & ſuo. Tuſc. 1. 43. Ciuitatem, ut abs te affecta ſit, ita in te animatam eſſe uidemus. in Ver. 235. Ita animati homines ſunt, ut nihil ad eorum mentes oratione flectendas proficere poſſemus. de Or. 127. Ut quemadmodum ſint in ſeipſos animati, eodem modo ſint erga amicos. 2. de Fin. 132. Ver. 6. 132. Qui quamquam afflictus luctu non adeſt, tamen ſic animati eſſe debetis, ut ſi ille adeſſet. in Ant. 223. Quæ globoſæ & rotundæ, diuinis animatæ mentibus, &c. Som. Scip. 18. His rebus allatis, etſi intelligebam ſocios infirme animatos eſſe, &c. fam. 15. 1. 7.

Animatio.

Animationis diuinæ maxime ſpeciem faciebat quartum genus animantium ex igne. de Vni. 41. Erant autem animantium quattuor genera; quorum diuinum unum atque cæleſte, alterum pennigerum & aereum, tertium terreſtre, quartum diuinæ animationis. de Vni. 44.

Animabilis.

Terra circumfuſa undique eſt hac animabili ſpirabilique natura, cui nomen eſt aer. 2. de Nat. 67.

Animoſus.

Vir fortis & animoſus. Tuſ. 1. 17. Fortes & animoſi. pro Mil. 71. Nam & agere animam, & efflare dicimus, & animoſos, & bene animatos. 1. Tuſ. 31. Ex quo fit, ut animoſior etiam ſenectus ſit, quam adoleſcentia, & fortior. de Sen. 65.

Animoſe.

Grauiter, magnifice animoſeque uiuere. 1. Off. 131. Nec ſolum animoſe & fortiter, ſed conſiderate etiam, ſapienterque feceriſtis. 4. Phil. 155. Præſertim cum ab his non ſane animoſe defendatur ſententia, &c. Tuſc. 3. 44.

Annales, Annalis. uide Annus.

Annecto.

Paullo ſupra quam ad linguam ſtomachus annectitur. 2. de Nat. 135. Annexam ſcapham puppi lonteulus trahebat. 2. de Inu. 236. Separatum eſt, quod non ex ipſa cauſſa ductum eſt, nec ſicut aliquod membrum annexum orationi. de Inu. 48.

Annellus.

Epicuri imaginem non modo in tabulis noſtri familiares, ſed etiam in poculis, & in annellis habent. 5. de Fin. 5.

Anniuerſarius, vide Annus.

Annominatio.

Annominatio quid, & quibus rationibus conficiatur. 4. ad Her. 177.

Annona, vide Annus.

Annulus.

Anulus aureus ſcribæ tuæ me deterret. in Ver. 108. Anulus tuus ſit teſtis uoluntatis tuæ. 2. Q. fr. 9. Cum palam eius anuli ad palmam conuerterat, a nullo uidebatur. Off. 9. Oribus apertis hominis mortui uidit corpus, anulumque aureum in digito, quem ut detraxit, ipſe induit. Off. Anulo aureo donati. 10. fam. 70. Si in huiuſmodi cera centum ſigilla hoc anulo impreſſero. Acad. 21. Sæpe enim noſtri Imperatores, ſuperatis hoſtibus, optime republ. geſta, ſcribas ſuos anulis aureis in concione donarunt. 5. Ver. 160.

Annularius.

An tibi erit quærendus anularius aliquis quoniam gallinarium inueniſti Deliacum illum qui oua cognoſceret. 4. Acad. 131.

Annumero.

Cum tibi ſenatus ex ærario pecuniam prompſiſſet, & ſingulos tibi denarios annumeraſſet. 5. Ver. 109. Mulieri omnem pecuniam annumerare & reddere. Ver. 21. Ut eorum moleſtum ſit annumerare ſententias. 1. de Nat. 4. Annumerata uerba lectori. de Op. 14. His duobus annumerabatur nemo tertius. de Clar. 183. Una cum illis annumeratus eſſe. ad Salluſt. 4. Verum ego fortitan propter multitudinem patronorum, in grege annumerer. pro Roſc. Am. 54. Atque his libris annumerandi ſunt de Rep. 2. Diuin. 4.

Annumeratus.

Si infirmum aliquod annumeratum dicemus. de Inu. 58.

Annuntio.

Eique interea (ut ſcribis) ſalutem annuntiabis. Att. lib. 12. 232. 2.

Annuo.

Tum oſtendi tabellas Lentulo, & quæſiui cognoſceretne ſignum, annuit. in Catil. 113. Erepta eſt facultas eorum, quos iſte annuerat. 3. Ver. 119. Si annuerit, ne ego iſtam ſapientiam non audeam. in Ant. 247. Simul atque hic ſibi annuiſſet, numeraturum ſe dicebat. pro Quint. 3. Annuere toto capite aliquid. 2. de Or. 157. Annuere te uideo. de Nat. 13. Hoc enim mihi ſignificaſſe & annuiſſe uiſus eſt. 5. Ver. 183.

Annus.

Magnus annus qui tum efficitur, cum ſolis & lunæ, & quinque errantium ad eandem inter ſe comparationem confectis omnium ſpatiis, eſt facta conuerſio. de Nat. 3. 6. Annus perfectus & abſolutus perfecto numero temporis tum completur: denique cum ſe octo ambitus confectis ſuis curſibus ad idem caput retulerunt, cumque eos permenſus eſt idem & ſemper ſui ſimilis orbis. de Vniu. 41. Annus iudicialis. Bru. 131. Annus uertens, uere appellari poteſt tum, cum ad idem, unde ſemel profecta ſunt, cuncta aſtra redierunt, eandemque totius cæli deſcriptionem, longis interuallis retulerint. Somn. Scip. 25. Apparuiſſe numen deorum intra finem anni uertentis. 13. Phil. 360. Anni primus menſis apud Ægyptios. 3. de Nat. 40. Anni tempus, pro tempeſtate. 16. fam. 2. Anni tempore duro. 10. Att. 39. cui opponit æſtatem. Anni tempora quomodo ex ſolis inflexione fiant. de Nat. 2. 36. Addere annum labori. Q. fr. lib. 1. 4. 6. Quartum annum ago & octuageſimum. de Sen. 83. Annum homines populariter tantummodo ſolis, id eſt unius aſtri reditu metiuntur. Som. Scip. 25. Annum petitionis ſuæ non obierunt. 10. fam. 55. Quincto autem anno exeunte ad Syracuſas occidit. Diu. 95. Hoc grauiſſimo & peſtilentiſſimo anno. ep. 72. Anno uertente ſine controuerſia uerbum nullum facis. pro Quinct. 7. In hoc anno non ſolet addi in hoc interdicto. 13. fam. 44. Ni anni decem interfuerint, ne quis eundem magiſtratum caperet. 3. de Leg. 8. Nondum centum & decem anni ſunt, cum, &c. Off. 2. 211. Annis multo ſunt, cum, &c. 15. fam. 57. Babylonij eos XX. milia annorum, ut ipſi dicunt, monumentis comprehenſa tenent. Diu. 88. Agere annos. de Sen. 28. Annos multos nihil aliud commentaris. 7. fam. 5. Annos habere. 4. 26. Iam annos uiginti habere. pro Cæc. 42. Annos decem

pediturum

peditum & equitum polliceri.7.Att.54.Annis legitimis eum curu les magiſtratus perfacile cepiſſe.13.Att.43.

Annales.

Annales maximi.2.de Or.29.Annales pontificum maximorũ, quibus nihil poteſt eſſe iucundius.1.de Leg.4.Annales popu. Romani & monumenta uetuſtatis. pro Dom.67. Erat enim hiſtoria nihil aliud niſi annalium confectio,cuius rei memoriæque publicæ retinendæ cauſſa res omnes ſingulorum annorum mandabat litteris.de Or.123.Quendam ex annalium memoria in prouinciã delapſum.1.Q.fr.6.Iſtæ omnes & ſuppliciorum & uerborum acerbitates non ex memoria ueſtra, & patrum ueſtrorum, ſed ex annalium monumentis,atque ex regum commentarijs conquiſiuit.pro Rab.93. Vt enim nos ex annalium monimentis teſtes excitamus eos,quorum omnis uita conſumpta eſt in laboribus glorioſis.2.de Fin.107.Annalium ordo,quaſi enumeratio factorum.5.fam.31.Ex annalium uetuſtate eruenda eſt memoria nobilitatis tuæ.pro Mu.24.Negemus omnia,comburamus annales.Diu.1.32.

Annalis.

Vtolim Ruſca cum legem ferret annalem, &c.2.de Or. 145.& 5.Phi.198.Ciuitatem annali lege ſeruanto.3.de Leg.11.In tuo annali ſcriptum eſt.12.Att.30.Ennius in nono annali. de Clar.169. Maiores noſtri leges annales non habebant.in Ant.23.Leg.annalibus cum grandiorem ætatem ad conſulatum conſtituebant, adoleſcentiæ temeritatem uerebantur.in Ant.203.

Anniuerſarius.

Anniuerſaria ſacra iuuentutis non committerentur. 1.Att.57. Qui ſacrificia gentilia anniuerſaria factitarunt.in Ver.230. Syracuſani feſtos dies anniuerſarios agunt.in Ver.225. Anniuerſarias uiciſſitudines conſtantiſſime cõficit cælum.2.de Nat.72.& 6.Ver. 76.Mercurius ſacris anniuerſarijs apud Tyndaritanos ſumma religione colebatur.6.Ver.76.& de haruſp.reſp. 29.

Annona.

Fundo Arpinati bene poteris uti cũ familia urbana, ſi annona carior fuerit.ep 237.Commutata annona pro Dom.12. Facta durior annona.pro Dom.12.Cum ingraueſceret annona, ut iã plane inopia ac fames,non caritas timeretur.pro Dom.215.Non habet pretium annona.5.Ver.195.In caritate annonæ, aſſe modium dedit. 2.Off.84 Annonæ curatores,ædiles.3.de Leg.6. Difficultas annonæ,ſummaque inopia rei frumentariæ.pro Dom.10. Annonæ ſtuidia.5.fam.48.Annonæ perfugium. 8.Phil.250. Ex ſumma inopia & caritate rei frumentariæ cõſecuta eſt annonæ uilitas. pro L. Man.35.Putarem annonam in macello cariorem fore. Diu.2.45. Vilitas nec opinata conſecuta eſt annonam cariſſimam.pro Dom. 82.Leuare annonam.pro Mil.115.

Annuus.

Annuus ſumptus.Att.15.328.8.Annuã ſolis conuerſio. de Nat. 2.36. Vt hoc deſiderium noſtrum,ne plus ſit annuum.Att.68.Magnopere a te peto, ut, &c.neue quid temporis ad meum annuum munus accedat.ad Paul.l.15.12.4.Annuum ſpatium.de Inu.31.Sic enim annuum tempus conficitur. Att.245. Nos annuum tempus prope iam emeritum habebamus.At.94.Annui muneris paucos reliquos dies habebam.6.Atti.37. Annui temporis criminatio. pro Flac.165.Annuam diem poſtulare.7.fam.40 Att.lib.12.233.2.Ad hanc prouinciam, quam &. ſenatus & populus annuam eſſe noluit.fam.15 Annua ex prouincia, prope iam undecim menſium prouinciam factam eſſe.3.fam.13.Et annuæ commutationes quadam ex neceſſitate ſemper eodem modo fiunt.de Inu.54.Idque ne committi poſſit.ad eam rationem curſus annuos ſacerdotes finiunto.de Leg.173.Annuis curſibus conficiuntur ſæcula.de Nat.2.16.

Anquiro.

Vt non anquirat aliquem,apud quem euomat uirus acerbitatis ſuæ.Læl.75. Anquirere & parare omnia quæ ſunt ad uiuendũ neceſſaria.Off.1.17.In qua quid ualeat id,quod fieri poſſit,anquiritur.Fat.13.Semper aliqui anquirendi ſunt,quos diligamus. Læl. 84.

Anſa.

Si locus habet reprehenſionis anſam aliquam, neſcio cur ſeueriorem Nicæam putes,quam Rhodum.pro Plan.68. Anſas ſermonis dare.pro Sext.17.Quo plures det ſibi tamquam anſas ad reprehendendum.de Am.33.

Anſanctus, uide Ampſanctus.

Anſer.

Anſeres de Falerno depellantur.in Ant.248.Id eſt, Anſer poeta cui Antonius Falernum donauerat. Anſeribus cibaria publice locantur Romæ, & canes alebantur in Capitolio, ut ſignificarent ſi fures uenirent.pro S Roſ.33.

Ante, præpoſitio.

A. hoſce deos erãt tabulæ.6,Ver.4 Statim dedi litteras, ut ex Cypro equites a.certam diem decederent.Att.6.113.15. Nec uarij nauerant ex a.diem Nonas Iunias uſque ad prid.Kalend. Septemb. 3 Att.28.Comitia Bibulus cum Archilochio edicto in a.diem xv. Kalend.Nouembr.diſtulit.Att.2.55.5.Cauſſam interea a.eum diceret.2.Ver.6.Omnes a. eum philoſophi. Acad.ed.2.lib.1.15. Græca loquendi forma, πάντες οἱ πρὸ αὐτοῦ φιλόσοφοι. Clodius a.ſuum fundum Miloni inſidias collocauit. pro Mil.106. Res a. Idus acta ſic eſt.fam.lib.1.At in ſenatum,aut a.imperatorem, & in conſiliũ talis cauſſa poteſt uenire.ad Her.5.A.lucem proficiſci.fam.libe.16. 5.1.Multo a.lucem ſurrexit.2.de Inu.131.C. Marius tertius a. me conſularis ſubijt,&c.Tuſc.196.Quem a.me diligo.3.Att.58. Omnia cum ſunt poſita a.oculos.1. de Or.97. Nã mihi a. oculos dies noctesque uerſaris.fam.lib.14.28.Quam libenter eum palam a.oculos omnium eſſe patiatur.7.Ver.52. Sed loquimur de iis amicis qui a.oculos ſunt,quos uidemus,aut de quibus memoriam accepimus.Læl.36. Cum Sylla in agro Nolano immolaret a prætorium tum ante opidum Nolam, Samnitum caſtra cepit. Diu.95. Minutius mortuus eſt a. iſtum prætorem.in Ver.99. Ante & pone quos labuntur de Vniu. 47. Hi ne in freto a.ſua tecta & domus nauigarent, pretio abs te ius fœderis emerunt.in Ver.246.Illud autem mihi a.hoc tempus numquam in mentem uenit a te requirere.Acad. ed.2.lib.1.2. Vt non modo clam,uerum etiam hic in foro a.tribunal tuum M.Fanni,a.pedes ueſtros,iudices, inter ipſa ſubſellia cædes futuræ ſunt.pro Roſc.Am.8.

Ante, aduerb.

Ante & Poſt.4.Acad. 225.contraria.Ante & Retro.5.de Fin.62. contraria.Ante biduo ex hac die.in Piſ.40.Et paucis a.diebus,cum facile poſſet educi e cuſtodia, noluit.1. Tuſc.112.Mandauique utrique eorum,ut a.ad me excurrerent.ep.33.Vt qui a.ſoti eſſe uelint, philoſophi a.fiant.de Fin.71.A. iudicaſti Epicurum te eſſe oportere,quam iſta cognouiſti.de Nat.1.46.pro,cognoſceres. Sed tu cauſſam ſuſcepiſti antiquiorem memoria tua:quę cauſſa a.mortua eſt, quam tu natus eſſes.pro Rab.Fructus autem ſenectutis eſt,(ut ſæpe dixi a.partorum bonorum memoria & copia.de Sen.64. Non minus perturbato animo atque uultu, quam ſi annis a. paucis in creditorem conuentum incidiſſet.pro Sext.21, Idipſum quod me mones, quatriduo ante ad eum ſcripſeram.Att.14.317.1. Nam ceteri primum ante tenentur aſtricti,quam quid eſſet optimum, iudicare potuerunt.4. Ac.16. Longe ante uidere mala uenientia.3. Tuſcul.50.

Antea.

Nactuſque hoc tempus magis idoneum,quam umquam antea, ita ſum cum illo locutus,&c.ep.3.Appius in ſermonibus a.dictitabat: poſtea dixit etiam in ſenatu palam. fam. 2.9.104. Si integer a. fuiſſe demonſtrabitur.de Inu. 66. Poſthac neque hercule a. negligentes fuimus.Att.102.A.quam ad me ſcripſiſſeris, &c.Att.3.66.1. A.cum per litteras Attici noſtri, &c.Att.l.13.328.1. Quod ad te a. atque adeo prius ſcripſi,feciſti me alacriorem.Att.l.13.327.2. Iam a.in ſella ſedens prætor cum prouinciam Siciliam obtineret, &c.5. Vert.111.

Anteactus.

Nihil putas ualere in iudiciis coniecturam, nihil ſuſpicionem, nihil anteactæ uitæ exiſtimationem.3.Ver.323. Ille quidem fructum omnis anteactæ uitæ hodierno die maximũ cepit. pro Marc. 1.Ex anteacta uita facere iudicium.2.de Inu.146.

Antecapio.

Anteceptam animo rei quandam informationem πρόληψιν appellat Epicurus.de Nat.1.32.

Antecedo.

Si huic rei illa antecedit, huic non antecedit.in Top.47. Quidquid enim antecedit quamque rem,id cohæret cum re neceſſario. in Top.26.Vt quiſque honore & ætate antecedit: ita primus ſolet ſua ſponte dicere. 6. Verr.124 Quantum natura hominis pecudibus reliquiſque beſtiis antecedit.1. Off.Tum antecedunt,tum ſubſequuntur ſtellæ.de N.d.2.38.Et id ſtudium, totaque ea res longe ceteris & ſtudiis & artibus antecedebat. 1 Ac.6.Biduo me anteceſſit,in uera multo maiora fugiens, quam ego ſequens. Brutus Cic. l.11.13.4. Si id quod ſequitur,non uidetur neceſſario cum eo quod anteceſſit, cohærere.de Inu.38.Pompeius expeditus anteceſſerat legiones x 1. Luceria. ad Att.8.153.7. Non ſic cauſſa intelligi debet ut quod cuique antecedat,id & cauſſa ſit,ſed quod cuique efficienter antecedit.de Fa.147. Septima pars quæ ſeptem & uiginti partibus antecederet primæ.de Vniu.27.In omnibus quæcumque fiũt uerisimile eſt cauſſam antecedere.de Fat.149.Antecedere alteri,uel alterum ætate. de Cl. Or.30.56. Antecedere aliquem ætate & uſu rerum.

rerum.6.Verr.121.Antecedere honore.Cat.59. Antecedere honoribus, de haruſp.reſp.11.

Antecedens.

Penous Paullum Gracchum ætate antecedens. de Cla.174. Sed inter hos paullulum ætate his antecedens Galba, eloquentia præſtitit de Clar.171. Et quæ non inſequens hora antecedens calamitas, pop.Rom. iturit Octauio,5.Cauſæ naturales & antecedentes. de Inu.82. Antecedentium locus dialecticorum proprius. Top.26. Antecedentium, conſequentium, & repugnantium locus in argumentis inueniendis ſimplex eſt, in tractandis triplex. Top.26.1. Ceſeruantia, per quam ætate, aut ſapientia, aut honore, aut aliqua dignitate antecedentes ueneremur.2.de Inu.241. Ab antecedentibus argumentum. Top.9. Ex his autem rebus, quæ quodammodo affectæ ſunt ad id, de quo quæritur, &c. alia ex antecedentibus, alia ex conſequentibus, alia ex repugnantibus appellantur. Part.4. Omnia quæ fiunt, fieri cauſſis antecedentibus, de Fat.145. Neque enim ſolum honore antecedentibus, ſed iit, &c. de Sen.59.

Anteceſſio.

Cum tripertito igitur diſtribuatur locus hic, in conſecutionem, anteceſſionem, repugnantiam. &c. in Top.26. Anteceſſiones & contrarſiones quæ in otibus deorum eueniunt. de Vniu.45. Anteceſſiones & progreſſus cauſſarum.1. Off.1.19. Conſequentia cernit, cauſſas rerum uidet, earumque progreſſus & quaſi anteceſſiones non ignorat.1.Off.19.

Antecello.

Qui eloquentia ceteros antecellit. pro Corn. Quod ut quiſque ætate antecellit, ita ſententiæ principatum tenet. de Sen.59. Hæc cauſſa magnitudine iniuſtæ criminibus ceteris antecellit, in Verr. 150. Senſus hominum multo antecellit ſenſibus beſtiarum. de Nat.55. Omnes participes ſumus rationis, præſtantiæ que eius qua antecellimus beſtiis.1. Off. 150. In eiſ dem ædes ſacræ complures, ſed duæ quæ longe ceteris antecellunt.6. Verr.155. Chaldæi in Syria cognitione aſtrorum antecellunt.d.O.99. Summa dignitate eſt in iis, qui militari laude antecellunt.pro Mur.119. Inferiores, qui omnibus his rebus antecellunt.ad Her.15. Non ſolum illa gloria militaris ueſtris formulis atque actionibus anteponenda eſt, uerum etiam dicendi conſuetudo longe & multum iſti ueſtræ exercitationi ad honorem antecellet.pro Mur.21. Præclarum mihi quiddam uidetur adeptus is, qui qua re homines beſtiis præſtent, ea in re hominibus ipſis antecellat.de Inu.43. Ex multitudine eorum reſum, quæ exponantur, facile omnibus tertia antecellat. pro L.Manil.9. Antecellere omnibus ingenii gloria.pro Arch.186.

Antecellens.

Q. Catulum humanitate, ſapientia, integritate antecellentem. pro Mur.35.

Antedico.

Hæc quæ antedicuntur, quam rationem ſequantur, uides.2.de Diu. 86. Atque ego hoc dico de futuris: quod eſt augurum, antedicere ea quæ uitari poſſunt.2.Phil.19.

Anteeo.

Conſules qui omnes intelligentia anteibant.de Clar.185. Lictores prætoribus anteibant cum faſcibus duobus, contra Rull.91. Fortunam ipſam anteibo fortunis meis. Tuſc.124. Sed cum Seru. Sulpitius ætate illū anteiret.4.Phi.527. Anteire aliquem ætate.Aca. ad.2.L.1.25.& Tuſc.l.1.4.Lael 61. Animi præſtantiam omnibus bonis corporis anteire dicamus.5.de Fin.160. Anteire ceteris uirtute. Off.2.51. Barbarum diſtricto gladio iubebat anteire.2. Off.34. Nec ſe æquales tui propter illam cauſſam abs te anteiri putat.pro Syl.87.

Antefacio.

Antefacta & dicta noſtri amici.9.Att.19.

Antefero.

Bibuli fortunam, quā iſte afflictam putas, omnium triumphis ni dominiſque antefero. ep.81. Tenuem uictum antefert copioſo.5. Tuſc.8.& 4.de Fin.99. Vel iniquiſſimam pacem iuſtiſſimo bello anteferrem ep.63. Deinde iſta tua ſtudia uel maximis meis occupationibus anteferrē libenter. Part.229. Vt nemo ſe ei honore anteferret.pro Syl.234. Vos qui me anteculeritis nobilitati. contra Rull.69. Comitia iudiciis anteferre.Q.fr.306. Sed ego idem, qui, &c. recordor longe omnibus anteferre unum Demoſthenem. Or. 358. Certe noui, quod eſt dies allatura, id conſilio anteferre debemus.ep.72. Quis dubitaret de toto iure pacis & belli, omnibus iuriſperitiſſimis imperatores noſtros anteferre? pro Corn.64. Anteferre omnium priuatorum negotiis publicis. Tuſc.3.48. Anteferre ſe alienis.de Clar.180. Qui ſolet ſe anteferre puero, ſorori tuæ filio.6. Att 4. Tamen ita exiſtimes uelim, me antelaturum fuiſſe, ſi ad me uenilles, uoluntatem tuam commodo meo. ep.74. Quum ipſe ceteris omnibus eſſet omni honore antelatus.de Pro.Conſ.21.

Antegredior.

Lucifer Latine dicitur, quum antegreditur ſolem quum ſubſequitur autem, Heſperos.2.de Nat.77. Quidquid enim eſt quod deceſſit, id tum apparet, quum antegreſſa eſt honeſtas.1. Off.152. Sed intereſt inter cauſſas fortuito antegreſſas. de Fat.30. Omnia quæ fiunt, cauſſis fiunt antegreſſis: id ſi ita eſt, fato omnia fiunt.de Fat.32. Iiſdem ſignis antegreſſis de Diu.85.

Antehac.

Simul quod uideo, non ut antehac putabam, nouitati eſſe inuiſum meæ.ep.197. Atque a.quidem ſperare ſaltem licebat: nunc etiam illud ereptum eſt.fa.12.23.7.

Antelucanus.

Cui non ſunt auditæ Demoſthenis uigiliæ? qui dolere ſe aiebat, ſi quando opificum antelucana uictus eſſet induſtria.4. Tuſc. 67. Ex antelucano tempore uſque ad horam diei decimam.1 ſ.fa. 17. Quorum omnis induſtria uitæ & uigilandi labor in antelucanis cenis expromitur.3.in Catil.42. Antelucanas cenas inuidioſe dixit, pro cenis quas a principio noctis, ad ultum fere ſolis produce bat Catilina cum ſociis.

Antemeridianus.

Antemeridiano ſermo.3.de Or.13. Antemeridianis tuis litteris heri ſtatim reſcripſi. Att.13.13. hoc eſt, quæ mihi ante meridiem redditæ fuerant.

Antenna.

Quid iam in nauigio neceſſarium, quam prora? quam puppis? quam antennæ? quam mali? &c.3.de Or.99.

Anteoccupo.

Vt anteoccupem, quod putas opponi.in Or.76.

Anteoccupatio.

Erroris inductio, &c. in hilaritate impulſio, anteoccupatio. 3. de Or.215.

Antepono.

Cuius iudicium longe antepono tuo. Tuſc.203. Hanc tamen gloriam teſtimoniumque Cæſaris, tuæ quidem ſupplicationi non ſolum, ſed triumphis multorum antepono.de Clar 188. Vera quidem laude probitatis, neque me tibi, neque quemquam antepono. Att.14. Et longe Academiæ illi & Lyceo, tuum hoc ſuburbanum antepono. de Or.93. Si te illi anteponis, ualde magnum facis.Q. fr.300. Quis hunc philoſophum non anteponit Cleanthi? 4. Aca. 130. Sed quod ea te ſapientia eſſe iudicem, ut meam conſilium nō anteponam tuo.l.4.7.1.& 5.Tuſ.18. Anteponam ubi neminē, compacem paucos.12.ſam.42. Nemo ſe anteponet quo minus teſt ſiat.in Vat. Vt amicitiam omnibus rebus humanis anteponatis. in Læl. Cum animum quadam infinita laude anteponeret corpori.de Fin.l.4.14. Græca anteponere Latinis.1.de Fin.5 Anteponere honeſta & recta emolumentis omnibus & commodis. de Fin. 2. 47. Anteponere exſilij libertatem domeſticæ ſeruituti. Tuſc. 5. 78. Anteponere communem utilitatem ſuæ.de Fin.3.51.

Antepoſitus.

Vt omnia cauſſis fiant antepoſitis. Fat 31.

Antequam.

Antequam loco aliquo conſedero, literas a me non habebis. Att.75.A. de repub.r.e. dicam.1.Phi.1.A. pro Murena dicere inſtituo.pro Mur.A.diſcedimus 10.Att.49. Præſertim illo magiſtro qui cogeretur docere, a. ipſe didiciſſet.pro Dom.241. Numquam in Sicilia frumentum publice emptum, a. iſte præclarum hoc conſilii dedit.in Verr. 240. Sin noſtri obliti es, dabo operā ut iſtuc ueniā, a. plane ex animo tuo effluo.ep.102. Cui ſui ſemper amicus, a. ille reip. eſt factus inimicus.in Aut.244. Equidem a.tuas legi literas, in hominem ire cupiebam Att.26. Neque defatigabor, a. perceptero.de Or.156. Numquam erit diues, a. ubi ex tuis poſſeſſionibus tā tum reficiatur, ut, &c.in Parad.57. Ne quid de bonis, quæ L. Octauij fuiſſent, diminueretur, a. Co. Fundanio pecuniam ſoluiſſent. Q. fr.301. Vtinam, dij immortales, ut P. Clodius uiueret, a. hoc ſpectaculum uiderem.pro Mil.121.

Anteſignanus.

Fueras in acie Pharſalica anteſignanus.7.Phil.79.

Anteſto.

Crotoniatæ multum omnibus corporum uiribus, dignitatibus anteſteterunt.2.de Inu.123.

Anteuerto.

Atque idipſum, quum tecum agere conarer, Fannius anteuertit. in Læl. 5. Vidit neceſſe eſſe Milonis proficiſci Lanuuium illo ipſo, quo profectus eſt, die: itaque anteuertit.pro Mil.34.

Anteuertens.

Neque a ſole longius umquam unius ſigni interuallo diſcedit, tum anteuertens, tum ſubſequens. 2. de Nat. 77.

Anticipo.

Anticipes eius rei moleſtiam, quam triduo ſciturus ſis. 8. At. 52.

Anticipatus.

Primum quod ita ſit informatum, anticipatum mentibus noſtris, ut &c. 1. de Nat. 52.

Anticipatio.

Nulla gens, quæ anticipationem quandam deorum ſine doctrina non habeat. de Nat. 1. 32. paullo poſt uocat præuotionem.

Antiquus.

Antiquum genus loquendi. 9. fam. 59. Antiqui generis ex clariſſimo municipio profecta. pro Font. 25. Antiquæ feſtiuitatis imaginem agnoſcere. 9. fam. 32. Antiqui officii homo. pro Quinct. 48. & pro R. Am. 16. In qua muliere ueſtigia antiqui officij remanent. pro S. R. 23. Antiquo opere ac ſumma arte perfecto. 6. Verr. 41. & 93. Homines antiqui, qui ex ſua natura ceteros fingerent, crediderunt. pro S. R. 15 pro, natu grandiores. Antiqui rationem ſententiæ ſuæ non fere reddebant, niſi quid numeris aut deſcriptionibus erat explicandum. Tuſ. 2. 32. Vereor ne hæc forte cuiquam nimis antiqua & iam abſoluta uideantur. 3. Ver. 37. Plus apud me antiquorum auctoritas ualet. in Lel. Antiquorum auctoritas tum res probabiliores, tum ſtudia hominum ad imitandum reddit alacriora. 4. ad Her. 538. Antiquorum languor atque inſcitia. 1. de Leg. 5. Vide quam ſim antiquorum hominum. 9. Attic. 62. id eſt, antiquis hominibus ſimilis, quorum ſimplicitas faciebat ut e ſua natura ceteros fingerent. Quæ tam antiquis hominibus attribuerem, ea uiſum iri ficta eſſe. 3. Q. fr. 27. Antiquum eſt id, pro, in more poſitum apud antiquos. ad Brut. 40. Studioſe antiqua perſequeris. 1. de Fin. 28. Animus & ortu & uirtute eſt antiquior corpore. de Vniu. 198. Antiquior & pulchrior, & magis a natura profecta cauſſa amicitiæ. de Am. 101. Antiquior dies in tuis fuiſſet adſcripta litteris, quam in illius. 3. Q. fr. 6. Sed multo tamen antiquior & horridior ille, quam Scipio. de Cla. 172. Antiquior locus ſententiæ dicendæ. 7. in Ver. 30. Qui pauperes ſunt, iis antiquior officio pecunia eſt. de Inu. 57. At ſalus antiquior eſt militum, quam impedimentorum. ad Her. 32. Cauſſam ſuſcepiſti antiquiorem memoria tua. pro Rab. 95. Antiquiorem enim ſibi fuiſſe poſſeſſionibus ſuis gloriam. Diu. 1. 27. Antiquiorem enim ſibi fuiſſe laudem & gloriam, quam regnum & poſſeſſiones ſuas. Diu. 2. 62. Sed antiquiores litteræ, quam ruere cœpit. 7. Att. 62. Vt omnes intelligerent, nihil ſibi antiquius amicitia noſtra fuiſſe. Att. 2. 37. 3. Quid hunc tanta Thebanorum gloria, tam claro atque exornato trophæo carius atque antiquius habere conuenit? 1. de Inu. 83. Quod temporum ordine antiquius eſt. de Fin. 4. 14. Qua nihil homini eſſe debet antiquius. Off. 1. 217. Antiquius nihil iudicarim cõmuni ſalute ac libertate. 10. fam. 78. Nihil antiquius uita ducere. 13. Phil. 346. Nec quidquam habui antiquius, quam ut Pauſam conuenirem. ep. 170. Sanctius & antiquius eſt hoc mihi. Att. li. 12. 141. 18. Id quidem ſic ſuſceptum eſt mihi, ut nihil ſim habiturus antiquius. Att. l. 15. 322. 1. Si in aduentu tuo bellum confici poteſt, nihil ſit antiquius. ep. 178. Ne dubitaris, quin quod honeſtius, id mihi futurum ſit antiquius. Att. 105. Itaque qui numquam id egit, ut Hiſpaniæ per ſe tenerentur, naualis apparatus ei ſemper antiquiſſima cura fuit. Att. l. 10. 197. 6. id eſt, potiſſima, & cordi in primis fuit. Officium ſit nobis antiquiſſimum. At. id eſt, potiſſimum, *ſingulare, præcipuum.* De Tullia mea ubi antiquiſſimum eſſe uideo: idque ita ut ſit, te uehementer rogo. Att. l. 12. 8. id eſt, antiquiſſimam curam. Antiquiſſimum & deo proximum id habendum; quod ſit optimum. 2. de Leg. 39. Antiquiſſimæ cuique epiſtolæ primum reſpondebo. 9. Attic. 29. Iſque iudiciorum cauſſam ſuſcepit, antiquiſſimamque ſe habiturum dixit. Q. fr. 2. 5. 5. Affabre atque antiquiſſimo artificio factus deus. 2. Verr. 9.

Antiquitas.

Antiquitas quo propius aberat ab ortu & diuina progenie, hoc melius ea fortaſſe quæ erant uera, cernebat. Tuſc. 1. 22. Antiquitas proxime accedit ad deos. 2. de Leg 28. A quibuſdam ſerio iam emẽdatur antiquitas. Or. 211. Errabat enim multis in rebus antiquitas, quam uel uſu iam, uel doctrina uel uetuſtate immutatam uidemus. de Diu. 123. Antiquitas in exemplis auctoritatem habet. Or. 96. Generis antiquitas ex clariſſimo municipio profecta. pro Font. 292. Quem non mouent clariſſimis monumentis teſtata conſignataque antiquitas. Diu. l. 1, 76. Antiquitatis commemoratio quãtum orationi proſit. Or. 66. Plurima in tabulis XII. antiquitatis effigies. de Or. 101. Antiquitatis grauiſſimi uiri. pro Sext. 4. Non omnia antiquitati concedenda eſſe. ad Her. 24. Quo magis antiquitatem eorum ſermo referre uideatur. de Or. 540. In quibus fabulis tam multis, tamque uariis ab ultima antiquitate repetitis, tria uix amicorum paria reperiuntur. 1. de Fin. 99.

Antiquo.

Vos item, ut uideo, legem antiquaſtis ſine tabella. 3. de Leg. 33. Et populum, ut rogationem antiquaret, rogabant. 1. Att. 9. 7. Piſo operam dat, ut ea rogatio, &c. & de religione antiquetur. Att. 8. Cũ legem agrariam ferret, quam tamen antiquari facile paſſus eſt. 2. Off. 107.

Antiſtes.

Antiſtes artis. 1. de Or. 100. Antiſtes ſacrorũ. de haruſp. reſp. 12. Vos qui eſtis antiſtites ceremoniarum & ſacrorum, auctorem habetis, & magiſtrum publicæ religionis. pro Dom. 134. Antiſtites deorum. pro Dom. Cum antiſtitibus agamus, ut proferant, &c. de Diu. 131.

Antiſtita.

Ceteris ſacerdotes atque illius fani antiſtitæ. 6. Verr. 89.

Antitheton.

Semper hec quæ Græci Antitheta nominant, cum contrariis opponuntur contraria, numerum oratorum neceſſitate ipſa efficiunt. ad Brut. 93.

Anus.

Quæue anus tam expers inueniri poteſt? de N. d. 2. 4. Anus fatidica, Stoicorum πρόνοια. de N. d. 1. 14. An tu cenſes ullam anum tam deliram futuram fuiſſe, ut ſomniis crederet? Diu. l. 2. 108. & Tuſ. 1. 40. Anus ſagæ, quia multa ſcire uolunt. Diu. 1. 59.

Anicula.

Aniculæ minime ſuſpicioſæ purgat ſe. pro Flac. 70 & 2. Tuſ. 69. Hæc, mihi iam crede, ne aniculæ quidem exiſtimant. Diu. 2. 26. Aniculæ ſæpe inediam biduum aut triduum ferunt. Tuſc. 183. & de Cl. 180. Vix digna ſunt lucubratione anicularum. de N. d. 1. 67. Tamquam aniculis, & ijs quidem indoctis, fato fieri omnia uideantur. de N. d. 5. 39.

Anilis.

Anilis ætas. 1. Tuſc. 148. Pellantur ergo ineptiæ iſtæ pæne aniles. Tuſ. 168. Aniles ſuperſtitiones. 2. de N. d. 52.

Aniliter.

Neque id dicitis ſuperſtitioſe atque aniliter: ſed phyſica, conſtantique ratione. 3. de N. d. 69. id eſt, ſecundum aniles ſuperſtitiones.

Anus.

Anum appellas alieno nomine: cur non ſuo potius? Si turpe eſt, ne alieno quidem: ſi non eſt, ſuo potius. 9. fam. 52. id eſt, imam excrementorum uiam.

Anxius.

Sollicitus & anxius amor. Att. 38. Aegritudo anxia atque acerba. Tuſc. 116. Anxio animo eſſe. 2. de Fin. 90. Anxii ſenes. de Sen. 60. Non omnes anxii ſunt, qui anguntur aliquando, nec anxii ſemper anguntur. Tuſc. 21. Si quidem nec anxii futuri, & cum grauitate conſtantiaque acturi. Off. 13.

Anxietas.

Et quo in aliis anxietas, unde anxii. in alijs iracundia dicitur, quæ ab ira differt. 4. Tuſc. 21.

Anxitudo.

Quartaque anxitudo, prona ad luctum, & mœrens, ſemperque ipſe ſe ſollicitans. 2. de rep.

Anxifer.

Anxiferi uertices. Tuſ. 179. Tu tamen anxiferas curas requiete relaxas. de Diu. 85.

Apage.

Apage te cum noſtro Sex. Seruilio. 5. fa. 23. Apageſis, nunc de ratione uideamus. 2. Tuſc. 72.

Aper.

Apri dentibus ſe defendunt. 2. de N. d. 96. Aiebant in labores Herculis non minus hunc immaniſſimum Verrem, quam illum aprum Erimanthium referri oportere. Tuſ. 4. 40.

Aperio.

Epiſtolam aperui, legi. Att. 74. Trebatio noſtro magnas gratias ago; quod tuum erga me animum ſimplicem atque amicum aperuit. fam. lib. 11. 28. 20. Cum mulier fleret uberius, is caput aperuit, in collum inuaſit. in Ant. 175. & 2. Phil. 84. Quando tibi uirtus & diuinitas tua reditum ad tuos aperuit. fam. lib. 6 11. 3. In templo Herculis ualuæ clauſæ repagulis, ſubito ſeipſæ aperuerũt. Diu. 96. Quod docti homines neruis imitati atque cantibus, aperuere ſibi reditum ad hunc locum. Som. Scip. 18. 6. fam. 38. Totã rem aperiam & explicabo. lib. 1. de Fin. 23. Si de clementia, qua in alios uſi ſumus, aperiemus. in Ant. 265. Carneades uero multo uberius

uberius iiſdem de rebus loquebatur, non quo aperiret ſententiam ſuam, (his enim mos patrius Academiæ, aduerſari ſemper omnibus in diſputando,) ſed, &c.de Or.91 Aperire cauſſas. Acad.ed.2.li.1.7. Viæ conſuetudinem interclusam. pro Marc.1.Curſum alicui ad laudem. 14.Phil.396.Dubia 4. de Fin.109.Fontes abſconditos. Her.25.Fontes philoſophiæ. Tuſ.1.5.Nec in ſenatu ſceleratiſſimorum conſiliorum fonte: aperire dubitaui.ad Brut.10.4. Aliqua cō mendatióne amicitiæ fores aperire.ad Brut.13.11.10.frontes. pro Plan.12.Imagines.pro Syl.66.Inuoluta.1.de Fin.46.Litteras. Att.l.1.8.3.& l.5.95.7.Locum ſuſpicioni aut crimini.7. Ver.142. id eſt, dare occaſionē ſuſpicionis aut criminis.Myſteria. Tuſc.4.43.A.quæ diuturna obſcuritate latuerunt.pro Clu.32.Totam rem. de Fin.1.15.Quam ob rem nec ita claudenda eſt res familiaris, ut eam benignitas aperire nō poſſit,&c.2. Off.79.A.res occultiſſimas,in lucēque proferre. Ac.ed.1.li.2.57. Deliteſcere & Aperire ſe.2.de Nat.75.contraria. Aperire ſententiam ſuam alicui. in Or.40. Aperire, de anatome medi corum dictum corpora diſſecantium Ac.ed.1.li.2.123. Aperire & claudere. 2. de Nat. 202. contraria. Vt Dionyſius tyrannus,cum Syracuſis expulſus eſſet,Corinthi dicitur ludum aperuiſſe.fam.9.18.2.Tum occultantur, tum rurſus aperiuntur ſtellæ.de Nat.2.37.Simul illud aperiebatur.Ac. ed.1. lib.2.36. pro indicabatur ſeu demonſtrabatur. Id quod poſtea aperietur.pro S.R.39.Verentur enim,ne ſi quo caſu euenerit,ut partes corporis quædam aperiantur,aſpiciantur non decore.1. Off. 180. Occulta quædam & quaſi inuoluta aperiri (prompta & aperta iudicari.1. de Fin.24.Aperiendum eſt igitur,quid ſit uoluptas:aliter enim explicari,quod quæritur,non poteſt.de Fin.68. Palpebræ aptiſſimæ & ad claudendas papillas,& ad aperiendum.de Nat.54.

Apertus.

Apertus & ſimplex animus.1 fam.52. Apertus in dicendo.2. Phil.107 Apertus priuatorum dolor & hebes. Att l. 8.147.7. contraria Cauſſa aperta & ſimplex. pro Cæc.85. Aperta ſimplexque mens.de Nat.1.20.Aperta & lucida narratio.2.de Inu.178.Aperta res & ſimplex.pro Cæc.5.Apertum & perſpicuum.2.de Nat.3.Vnū hoc ſumo,quod mihi apertum tuum ſcelus, reſque manifeſtas dat. pro S.R.34. Apertum omnibus.fam.l.1.2.9. Hoc tamen opus,ut apertum ut reſeras,nihil poſtulo.Parad.6. Cum illum ex occultis inſidiis in apertum latrocinium coniecimus. in Cat.2.4. Dochimus iteratus,numerum apertum & nimis inſignem facit. de Or. 218. Aſſyrij cælum ex omni parte patens atque apertum intuentur.de Diu.80.In qua(amicitia) niſi (ut dicitur) apertum pectus uideas,tuſque oſtendas,&c.in Læl.79.Aperta interrogatione concludere.1.Ac.8.Aperti & ſimplices homines.1.Off.133. id eſt, qui nihil habent ſimulatum, qui ſunt minime fraudulenti. Apertæ ſimultates & obſcuræ.pro L.Manil.50. contraria.Multas ſimultates, partim obſcuras,partim apertas ſuſcepi. pro Pomp.17.Qui iſta aperta & patefacta uiderint. Tuſc.1.39. Græci ἀνατομάς, id eſt, corporū diſſectiones appellant.Apertis oculis, & ſomno conniuentibus. 2. de N.d.108.Quis apertior in iudicium adductus eſt? pro Clu.34. Apertiora ſunt ad reprehendendum; quæ breuius concluduntur. de N.d.2.15.Atque ille, ut ſemper fuit apertiſſimus, non ſe purgauit,ſed indicauit atque induit.pro Mur.48.pro eo qui nihil retegere ſolet. Statuerunt ſe nihil tam clauſum, neque tam reconditum poſſe habere,quod non iſtius cupiditati apertiſſimum promptiſſimumque eſſet.in Ver.203.

Aperte.

Aperte enim adulantem nemo non uidet, niſi qui admodum eſt excors.in Læl.Numeri non a. ſed diſſimulanter concluſi.de Cl. 190.A.atque ingenue confitebar.5. fam.5.A. palamque dicere.2. Verr.12.Et tamen ab illo a. & tecte quidquid eſt datum,libenter accepi.Att.1.30.A.& planiſſime explicare quidpiam. in Verr.140.Nō ex inſidiis,ſed a.& palam facere aliquid:Or. 200.A. dolorem ferre, uel lætinam. Att.l.13.308.6.& pro Planc.28. Quæ uerba a.iudicāt poſſe rationem haberi etiam non præſentis. Att.276. Plane & a.loqui.de Fin.67.A.mentiri.Ac.ed.1.l.2.19.A. enim uel odiſſe alterū, magis ingenuum eſt, quam fronte occultare ſententiam. in Læl. 58.Ponere aliquid a.falſum.de Or.137.Tam a.perſpicueque & per uerſa & falſa. Ac.ed. 1.li. 2.56. Planius & apertius dicam. pro Q. Roſ.52.Apertius egi cauſſam tuam.6.fam.39. id eſt,liberius.Lætitiam apertiſſime tulimus omnes.ad Att.227.Aut ita qui ſentiet,nō apertiſſime inſaniat?4.Ac.44.

Apes,ſiue Apis.

Aculeum apis ſine clamore ferre non poſſumus.2. Tuſcul.91. Apes,quarum opere efficitur aliquid ad hominum uſum atque uitam. Off.35. Si examen apum ludis in ſcenam ueniſſet. de Diu. 95. Vt apum examina non fingendorum fauorum cauſſa congregantur,ſed cum congregabilia natura ſint, fingunt fauos: ſic homines natura congregati adhibent agendi congregandique ſolertiam. Off.1.219.

Apex.

Apex ſenectutis eſt auctoritas. Cat.57. Nec dubito quin ab aquila Tarquinio apicem impoſitum putēt.de Leg.156.id eſt,diadema, regis inſigne.

Aphractum.

Cum illo Rhodiorum ἀφράκτῳ nauigans,quam fuerim ſolicitus.10.Att.59. Ἄφρακτα Rhodiorum,fluctum ferre non poſſunt. 5.Att.19.& 22.Aphracta Rhodiorum,cæteriſque longis nauibus. 1.Att.47.

Aphya.

Aphyam populi uocat, ſentinam & ſordes populi. Att.l. 4.80.2.

Apis.

Apis,ille ſanctus Ægyptiorum bos.1.de Nat.1 57.

Apiſci,pro Adipiſci.

Apiſcendi cauſſa.de Leg.166.

Apluſtre.

Nauibus aſſumptis fluitantia quærere apluſtra.in Arat.

Apodyterium.

In balneariis aſſa,in alterum apodyterii angulum promoui,propterea quod ita erant poſita,ut,&c.Q.fr.l 3.a.Ἀποδυτηρίῳ nihil alſius,nihil muſcoſius. 3.Q.fr.5.

Apologus.

Ab aliqua re iam parta incipere,quæ uel apologum, uel fabulā, uel aliquam contineat irriſionem. de Inu.47. Et ad hoc genus adſcribamus etiam narrationes apologorum.2. de Or.1.147. & 1.de Ibo 36.

Apophthegma.

Multaque multorum facete dicta,ut ea quæ a ſene Catone collecta ſunt, quæ uocant ἀποφθέγματα 1.Off.146. Apophthegmatum uolumina confecerat Cæſar.9.fam.37.

Apotheca.

Apothecæ totæ hominibus nequiſſimis condonabantur.in Ant. 173.Cum omnium domos apothecas,naues,furaciſſime ſcrutarere.in Vat.8.& 2.Phil.76.

Appareo.

Apparet atque extat utrum ſimus earum rerum rudes,an didicerimus.1.de Or.37. Si quis quærat unde habemus, apparet quod a terra, &c.de Nat.2.14. Idque apparet ex genere & granditate uerborum.Or.204. Vt apparet ex orationibus. de Cl. Or.48. Ex quo facile apparet, quæ merces decumani, quæ prætoris præda eſſe uideatur.5.Ver.82. Veſtro apparet leniter claudicare non deformis.de N.d.1.58. Quod quo ſtudioſius ab ipſis opprimitur & abſconditur,eo magis eminet & apparet. pro S.R.38. Nihil apparet in eo ingenuum, nihil moderatum.3. Phil.143. Quid rectum ſit, apparet:quid expediat,obſcurum eſt.fam.li.5.19.7.Sine hoc Romæ confictum eſt,ut appareat:ſiue nullum domo eſt, ut dicitur.pro Flac.92.Nec ueſtigium quidem eloquentiæ apparet in eo.1.de Or. 15.Anguis ille,qui Syllæ apparuit immolanti. de Diu.122. Equus in quo ego uehebar, mecum una demerſus, rurſum apparuit.2. Diu.108.Nulla uſpiā prædonū nauis apparuit.pro Flac.152.Apparuit odium. fam. li.1.9.78. Quoniam illud maiorum uigiliarum opus in tuo nomine apparuit. Parad.1 6. Tamen illud apparebit, uerba rebus eſſe contraria.Att.288.Ita fit ut deus ille nuſquā appareat. de Nat.9. Quid ſentiam, nihil attinet dicere; quum appareat ipſe quid fecerim.fam.lib.4.7.9.Itaque exaruerunt,uix iam ut appareant. de Clar.172. Membra nobis ita data ſunt,ut ad quandam rationem uiuendi data eſſe appareant.3. de Fin.37. Siqua uſpiam nauicula prædonum apparuiſſet. pro Flac.22. Cum equites Antonii apparuiſſent.in epiſt.id eſt,ſubito uiſi fuiſſent. Aliquid manifeſte deprehenſum apparere.Or.204.An uero in quibus ſubſelliis hæc ornamenta ac lumina reip.uiderem, in his me apparere nollem? pro Syl.3. Quid ſibi autem illi ſcribæ, quid lictores, quid ceteri, quos apparere huic quæſtioni uideo, uolunt? pro Clu.147.

Apparitio.

In lōga apparitione ſingularis,& prope incredibilis patris Marcilii fides.13.fam.75.

Apparitor.

Apparitor ſuæ aut alienæ leuitatis.1.Q.fr.10.Quis umquam apparitor tam humilis,tam abiectus?2.Phil.87. Apparitores quaſi ex cohorte prætoria appellari ſolent.1. Q.fr.8. Hæ leges ſunt, quas apparitores noſtri uolunt.3.de Leg.40. Apparitores a prætore aſſignatos habuiſſe decumanum.5.Ver.50.

Apparo.

Apparo.

Ludos apparat magnificentiſſimos: ſic inquam, ut nemo ſum. prodiores.Q. fr.l.3.24.7.Facilius apparabitis ea quæ neceſſitas fla gitat.io Att.05.Apparate bell im.pro L.Manil.25. Ornare & ap parare con mium.3. Vert.39.Apparate crimina 10 aliquem.2. Q. fr.11.Qui illud iter ad cædem faciendam apparaſſet. pro Mil.19. Animus iudicis conſtituitur uel apparatur ad audiendum. Ad Her.1.

Apparate.

Opipare ſane & apparate.13.Att 67.

Apparatus.

Atque ad illam cauſſarum operam, ad quam ego numquã niſi apparatus & meditatus accedo.1.de Leg.17 Inſtructa & apparata do mus om nibus rebus.1.de Inu.74. Vt non apparata oratio uidea tur.ad Her.3.Ludi apparatiſſimi,ſed non tui ſtomachi.ad Mariũ, lib.7.7.fam.2.pro Sext.100.

Apparatus.

Apparatus belli.Ac.ed.1.l.2.3. Epularum apparatus a magnifi centia recedens.in Brut.46.Apparatus ludorum, uenationumque. Off 2.80.Apparatus prætorius aut patricius. pro Sext.65. Apparatus regius.Somn. Scip.3.Apparatus tenuiculus.9.fam.45.Erat opi pare a Pythio apparatum conuiuium.3. Off.76. Apparatus enim ſpectatio tollebat omnem hilaritatem.ep.95.Præcepta,quæ maio rem habent apparatum.de Clar.819 Minorem apparatum haben tia præcepta dicendi.de Cl. Or.143.Apparatum omnem tonus or bis requiro.de Nat.1.16. Dices nummos mihi opus eſſe ad apparatum triumphi.Att.l.6.120.3 t.Illa quæ in apparatu,fori appelian tur inſignia.3. de Or.Diaii Q. Mutius, more ſuo, nullo apparatu pure & dilucide.de Or.104.Sed omitto epulum,pop.Rom.feſtũ diem,argento,ueſte,omni apparatu ornatuque uiſendo.in Vat.23. Apparatus magnifici. Off.1.37. Quid prandiorum apparatus proferam *in Ant.*179.

Apparatio.

Si præterea ex altera parte uires,pecunia,conſilium, ſcientia, apparatio, &c.2. ad Her.38. Propterea quod ex his ſuſpicio quædam apparationis,atque artificioſæ diligentiæ naſcitur.1.de Inu.37.Eſt enim multus in laudanda magnificentia & apparatione popularium numerum.2.Off.81.

Appello.

Num per deum immortalium fidem(niſi forte fruſtra eos appel lo,quorum auris atque animus u nobis abhorret)perque fortunam pop.Rom.&c.ud Octa.4.Quidam homines,& iidem illi, quos ſæ pe nutu ſignificationeque appello.fam.li.1.9.78.Te appello Caio, non proſpicis?pro Mur.143.Te autem M. Antoni abſentem appel lo.1.Phil.22.Te uppello Oppianice,te T.Acti, uudere, negare, &c. pro Clu.31.Te nunc appello P. Scipio,meminiſti ne?&c.pro S.R.31. Vos etiam atque etiam imploro & appello ſanctiſſimæ deæ.7.Ver. 148 pro Flac.3.Vos, o0 appello fortiſſimi uiri, qui multum pro rep.ſanguinem effudiſtis.pro Mil.2.de Or.106.Biennio ium con ſe cto fere, appellas. pro Quinct.22. Att.li.12.240.3. Appellat hilari uultu hominem Balbus,ut blandiſſime poteſt. pro Clu.57.Cæſar numquã,niſi honorificentiſſime, Pompeium appellat.ep.84.Quæ ſtor Prætorem appellat.6. Ver. 128. Appellat me ut ſponſorem. 1. Att.15.Tulliola tibi diem dat, & ſponſorem appellat.Att. li.1.6.6. id eſt,me qui ſum ſponſor. Non appellat nomen ſiderum homi nes.de Vn.41. Vnum te ſapientem appellant & exiſtimant.in Lzl. 5.Seruos non numero diſtinguit,ſed appellant uno familiæ nomi ne.pro Cæc.41.Hunc Aegypti Thoyt appellant. de Nat.70.Me au tem nomine appellabat.4.Ac.26.Appellabat me tertio quoque uer bo orationis ſuæ.5.fam.7.Appellant populũ:tribubus ſubmiſi me. pro Plan.19 Vt eum triſtem Galba uidit, nomine appellauit. de Or.105.Appellato nos crebris litteris.15.fam. 50.pro,compellato. Quem enim alium appellem?quem obteſter?quem implorem? pro Flac.146.O Spartace, quem enim potius te appellem?in Ant.251, Appelles illum,quod enim diaetat,non facit.12.Att.15. Tu uero ut me & appelles & interpelles, & obloquare & colloquare uelim. Q fr.l.2. 12.1. Ad tribunos quod appelles, ualde probo.Att.li.13. 280.3. Ne quis ioſpiciat tabellam, ne roget, ne appellet. de Leg. 3 91.Ab omni magiſtratu agitatus,quem præter te appellet, habet neminem.pro Quinct.8.Quo te nomine appellemus? improbũ? pro Quinct 31.de Or.1.123.Poſſumus enim,ut ſponſores appelle mus,procuratores introducere. Att.261.Quemcumque appellaris, nemo negabit.12.Att.15. Cum in tanto tuo dedecore profecto,ne uerbo quidem grauiore appellaſſes 5. Ver.114. Appellare, pro nominare.pro Rab.Poſt.7.Appellare, pro accuſare, uel i:id cãte. pro Deiot.2.Appellare aliquem, b o:eſt,ab eo quid petere.pro Quinct. 11.10.21 22 25.& 3.in Ver 74. Appellare aliquem. pro Syl 28.4. Att.40. id eſt, meutinnem eius facere.Non conſueui homines ap pellare aſperius.contra Rul.66. *Appellare comiter. de Pet. Cõſ.33.* Superbius aliquem appellare.pro *L. Manil.6 Appellare poſſum ue* re copiolas: ſunt extenuatiſſimæ.12 *fam.*22. Eos appellare, u qui hus omne frumentum ereptum.5. Ver.95. id eſt, eorum nomina proferre.Iouẽ utque Iunonẽ & rel.q, quos fratres ioter ſe,agnaſo que,uſurpare atque appellare ſolemus.de Vn.56.Appellare litteras. Brut.140. Nomen mortui uiri cum lacrymis identidem appella re.2.de Inu.180.Appellare populum. pro Plane.19. Quos appella re inter ſe fratres uidemus de Vn.49. Placet Stoicis ſuo quamque tem nomine appellare. fam.l.9. 22.1. Nec dubitare illum in omni ſermone appellare ſapientem. io Lzl.1. Appellare tribunos. pro Quinct.15.Quæ ſi appellare audent impii, quo tandem ſtudio eo lentut a bonis?de Leg.164. Videor enim iam te auſorus eſſe appel lare,quoniam,&c.de Clar.166 A me petere quod debeo,me ipſum appellare debetis.cont Rul.36. Accedit etiam moleſta hæc pompa lictorum meorum,nomenque imperii quo appellor.fam.li.2.15.5. De liberis quiſquis eſt,procuratoris nomine appellatur. pro Cæc. 295.Prætor appellatur.6. Ver.128. Vtimur eodem iure in ædibus quæ in lege non appellantur.pro Cæc.18.Iſtorum nerborum amo re quæ perraro appellantur ab Epicuro ſapientiæ, &c.2. de Fin 8. Appellabantur a multitudine mulieres nominatim.7.Ver.74. & 2.Phil.80.Appellatus es de pecunia,quam pro ſectione debebas.in Ant.174.Qui primus Aphricanus appellatus eſt.3.Off.1. Deiota rus filius qui rex ab ſenatu appellatus eſt.Att.l.5. 105.2.fam.li.2.9. 7.Cauendum eſt etiam ne iiſdem de cauſſis plectantur, ulij ne up pellentur quidem.1.Off.125 pro Clu.13.Appellaretur ſenatus pro dignitate ra.t.2.fam 59. Vt quemadmodum eſt,ſic etiam appelle tur tyrannus. 10.Att.8 Ex maiore parte unaquæque res appellari, ſpectarique debet. Tuſc.122. Hæc omnia niſi perſpexeritis in cauſ ſa,temere a nobis illam appellari putatote.pro Clu.21.Quid agẽ dum eſt?qui deus appellandus eſt? cuius hominis fides imploran da eſt?pro Quinct.63.De quo iudicio ſi uelim dicere omnia: mul ti appellandi, lædendique ſunt.3. Ver. 110.id eſt, nomioanm pro dendi.Vt oratione benigna multitudinis animos ad beneuolentiã alliciant, multiſque blandæ appellando, ſermone deliniunt.2. Off. 68. Et ſuauitate appellandarum litterarum. de Cl. Or.69. Quod tum dicendo, tum ſingulis appellandis rogandiſque perſpexe rãm.ep.3.

Appellans.

Cum ego illum crebro uppellans,collegam ei ſuum commenda rem.de Or.126.

Appellatus.

Ita uictoria iuſtu imperator appellatus apud Iſſum.ep. 23 Non enim mihi perſuadetur, iſtum ab illo potius appellatum. 3 Ver.73.

Appellatio.

Sed tamen ſuauitas uocis, & lenis appellatio litterarum, bene loquendi famam confecerat. de Cl.Or.140. Videturne interceſſiſ ſe appellatio Tribunorum?pro Q 12. Regum appellationes uæna les erant:ſeruorum omnium uicatim celebrabatur tota urbe de ſcriptio.pro Dom.99.

Appellator.

Quo quidem die nihil ægrius factum eſt multo labore meo,quã ut manus ub illo uppellatore ubſtineretur.6.Ver.

Appello.

Timide tamquam ad aliquem libidinis ſcopulum,ſic tuam mẽ tem ad Philoſophiam appuliſti.2.de Or.84.Nec tuas umquam ra tiones ad eos ſcopulos appuliſſes,ad quos,&c.pro Rab.19. Qui cũ ad Peloponneſum claſſem uppuliſſet.3. de Nat.12.Et mille nume ro nanium claſſem ad Delum appoliſſent 3. Ver.33. Viſus eſt in ſomnis paſtor ad me appellere.1.Diu.79. Appelliturr nauis Syracu ſas.7.Ver.51. Poſteaquam paullum prouecta claſſis eſt,& Pachynũ quinto die denique appulſa eſt.7. Ver.69. Nauis appulſa Veliam eſt.in Vert.244.Vt eos,qui eſſeut appulſi nauigiis, interſiceret poſ ſent.7.Ver.113. Sertorianos milites ex Hiſpania fugientes,ad Sici liam appulſos eſſe dicebat.7.Ver.57.Cum ad ullam noſtram nauis appelleretur.Att.l.13.178.2.

Appulſus.

Claſſe quondam Maſinillæ regis ad eum locum appulſa. 6. Ver.92.

Appulſus.

Appulſus deorum.Diu.1.59.Atque terræ maximas regiones in habitabiles,incultaſque uidemus, quod pars earum uppulſu ſolis exarſerit,&c.1.de Nat.19. Tactus uutem toto corpore æquabiliter fuſus eſt,ut omnes ictus,omneſque nimios & frigoris & caloris ap pulſus ſentire poſſimus.2.de Nat.107.

Appendo.

Aurificem iuſſit uocari in forum, ad ſellam Corduba & ei palam appendit aurum. 6. Ver. 49. Tibi optima fide ſua omnia conceſſit, adnumerauit, appendit. pro Roſc. Am. 85. Non uerba me adnumerare lectori putaui oportere, ſed tamquam appendere. de Opt. 244. Vt iam appendantur, non minuerentur pecuniæ. 2. Phil. 97.

Appenſus.

Gladium e lacunari, ſeta equina appenſum, demitti iuſſit. Tuſcul. 242.

Appendix.

Vidit enim, quod uidendum fuit, appendicem animi eſſe corpus, &c. in Hortenſ. Appendia dicitur, quidquid ita accedit rei, ut pars eius ſit, aut rei hæreat, ut uua in uite.

Appendicula.

Eſt enim hæc cauſſa, quo ea pecunia peruenerit, quaſi quædam appendicula cauſſæ iudicatæ atque damnatæ. pro Rab. Poſt. 5.

Appeto.

Non alienam mihi laudem appeto. 6. Ver. 72. Nihil ſibi appetit præcipue Pompeius. cont. Rul. 64. in Piſ. 54. Omne animal, ſimul atque natum eſt, uoluptatem appetit. 1. de Fin. 45. Graue ſi appetimus aliquid. pro Syl. 182. Quoniam, ut bona, natura appetimus: ſic a malis, natura declinamus. 4. Tuſc. 22. & 3. de Nat. 43. Deinde requirunt atque appetunt ad quas eiuſdem generis ſe applicent animantes. de Am. 111. Suos agros ſtudioſe colebant, nõ alienos cupide appetebant. pro S. R. 26. Ego inimicitias potentum pro te appetiui. pro Mil. 76. Tu puer me appetiſti. 15. fa. 40. i. meam amicitiam ambiſti. Ille inimicitias non ſolum ſuſcepit propter ſalutẽ meam, uerum etiã appetiuit. de haruſp. reſp. 5. Iuter ſolem fruſtra appetiuit manibus, cum ſe conuoluens ille elaberetur. Diu. 90. In hac partitione ornatus, non plus uictoria Marcelli pop. Romano appetiuit, quam humanitas Syracuſanis reſeruauit. 6. Ver. 107. Ex ſibi ille non colendi, ſed uiolandi cauſſa appetierat. pro Sext. 15. Id non modo non recuſem, ſed appetam etiam atque depoſcã. 3. Phil. 147. Et uſque rationem, quæcumque appetet, ita haberi, &c. 5. Phil. 197. Quid ſit quod ad ius pontificium, ciuile appetatis, quæro. 2. de Leg. 82. Quantum illi ipſi oratores de præclariſſimis artibus appetiuerint. 3. de Or. 70. Animalia moueri & ſentire, & appetere poſſunt. de N. 52. Appetere alienum. Tuſc. q. li. 3. 32. Off. 3. 29. Appetere gloriam. in Ver. Appetere fugienda de Fin. 5. 25. Hunc uel ipſi parietes affari atque appetere uidentur. in Ant. 167. Appetere id quod accommodatum ad naturam appareat. hoc eſt, ὁρέγεσθαι τῶν οἰκείων, quæ proprietas eſt & naturæ animalis. Ac. ed. 1. lib. 2. 37. Appetere mortem. de Sen. 61. Appetere & occupare regnum. pro dom. 78. de Sen. 52. Appetere ſuperiora. Tuſ. 1. 33. Eaſque ipſas uirtutes uiderent nos magnificentius appetere & ardentius. de Fin. 4. 3. Voluptatem appetere, eaque gaudere ut ſummo bono. lib. 1. de Fin. 23. Appetere & Refugere, contraria de Fin. 1. 33. Et Roſcium quidquam per auaritiam appetiſſe. pro Roſc. Com. 12. Appetuntur quæ ſecundum naturam ſunt: declinantur contraria. 3. de Nat. 43. Quo numero eſſet, quo appeteretur. 8. fam. 10. Salutari, appeti, deducci. de Sen. 58. Non ne arbitramini paucis annis fuiſſe conſulum nomen appetituros? cont. Rul. 85. Qui propter ſuſpicionem regni appetendi, ſunt necati. in Ant. 182. Melius in ſuſpicionem incidit regni appetendi. pro Mil. 115.

Appetitus.

Hic non fugit eius amicitiam, cum eſſet præſertim appetitus. in Piſ. 94. Ignominius omnibus appetitus. pro Quinct. 65. Vita eius ferro ſæpe iu ſidit, appetita. pro Roſ. Am. 17. A quibus ille ſe lapidibus appetitum, & percuſſum eſſe dicit? pro Dom. 10. Vitam meam inimicorum modeſtia non eſſe appetitam. pro Planc. 174.

Appetens.

Alieni appetens, ſui profuſus. 2. de Or. 74. Gratus animus, non appetens, non auidus. de Or. 125. Non cupidus, neque appetens homo. cont. Rul. 33. Puer Iuppiter, cum Iunone in gremio Fortunæ ſedens, mammam appetens, &c. 2. Diu. 128. Mare terram appetens. 2. de Nat. 145. Melii regnum appetentis domus eſt complanata. pro Deiot. 233. Omnia tabide appetentem eum inexplebili cupiditate. Tuſc. 5. 13. Eademque ratio facit hominem hominum appetentem. 2. de Fin. 76. In regnum appetentem impetum fecerunt. in Ant. 182. Quoniam ſemper appetentes gloriæ præter ceteras gentes, atque auidi laudis fuiſtis. pro Pomp. 5. Nihil enim eſt appetentius ſimilium ſui, &c. Lel. 46. Sumus enim natura ſtudioſiſſimi, appetentiſſimique honeſtatis. 2. Tuſc. 99.

Appetentia.

Lætitia efficit profuſam hilaritatem, libido effrenatam appetentiam. 4. Tuſcul. 13.

Appetitio.

Ὁρμὴ appetitio eſt, qua ad agendum impellimur, & id appetimus quod eſt uiſum. Ac. ed. 1. l. 2. 25. Appetitio animi, ὁρμὴ Græce dicitur. de Fin. 3. 19. Appetitio naturalis, Græci ὁρμὴν uocant. de Fin. 4. 32. Appetitio & declinatio naturalis eſt in omni animali. 3. de Nat. 22. Alieni appetitio. 3. Off. 38. Appetitio principatus. Off. 1. 21. ex eſt, ut nemini parere animus bene a natura informatus uelit, niſi præcipienti, aut docenti, aut utilitatis cauſſa iuſte & legitime imperanti. Vide Ariſtot. Politic. 4. cap. 11. Deinde appetitio ab his (ſubaudi, uiſis) pulſa ſequeretur. Ac. ed. 1. lib. 2. 30. Et Magi dixerunt, ea triplici appetitione ſolis, xxx annos Cyrum regnaturum eſſe portendi. Diu. 97. Iidem inflammãt appetitione nimia, quam tum cupiditatem, tum libidinem dicimus. Tuſc. 4. 27. Conatus & appetitiones. de Nat. 2. 42. Appetitiones Græci ὁρμὰς uoc. Off. 2. 24. Appetitiones obedientes efficere rationi. Off. 2. 24.

Appetitus.

Appetitus, ὁρμὴ Græce. Off. 1. 141. Appetitus coniunctionis omnium animãtiũ communis. Off. 1. 19. Appetitus impellit ad agẽdũ. Of. 1. 183. Appetitus rerũ ad naturam accommodatarum ingeneratus eſt omnibus, qui continentur ea commendatione naturæ, qua ſe ipſi diligunt. de Fin. 5. 30. Appetitum animi ὁρμὴν Græci uocant. de Fin. 5. 14. Pars animi quæ ſenſum, quæ motum, quæ appetitum habet. Diu. 95. Natura dedit belluis & ſenſum & appetitũ, ut altero conatum haberent ad naturales paſtus compaſcendos, altero ſecernerent peſtifera a ſalutaribus. 2. de Nat. 91. Appetitum rationi obedientem præbeamus. Off. 26. Si quis eſt paullo erectior, occultat & diſſimulat appetitum uoluptatis. Off. 21. Vna pars in appetitu poſita eſt, quæ eſt ὁρμὴ Græce, &c. 3. Off. Appetitus animi ratione reguntur. de Nat. 2. 24. A principatu naturæ oriuntur rerũ appetitus. de N. d. 2. 21. Appetitus rationi ſubiecti ſunt lege naturæ. Off. 1. 143. Animalia, quæ habent ſuos motus & rerum appetitus. Of. 35. Contrahere & ſedare appetitus. 1. Off. 144. Ab appetitibus non modo animi perturbantur, ſed etiam corpora. Off. 1. 141.

Appingo.

Epiſtolam ſuperiorem reſtitue nobis, & appinge aliquid noui. Att. 2. 25. hoc eſt, adde, adſcribe.

Applauditur.

Quid ego nunc dicam, quibus uiris, aut cui generi ciuium maxime applaudatur? pro Sext. 100:

Applauſus.

Ennius, qui magno applauſu loquitur, aſſentiente populo, &c. 2. Diu. 155.

Applico.

Chryſippus medium ſe fieri uoluit, ſed applicat ſe ad eos potius, qui, &c. de Fat. 148. Facta ſignificatione probitatis: quam qui appetiuerint, applicant ſeſe, & propius admouent. in Lel. 31. Meque ad eundem, quem Romæ audiueram, Molonem applicaui. in Brut. 175. id eſt, ad eum me contuli, ut Græcis litteris operam darem. Ad hanc potiſſimum philoſophiam me applicaui. Ac. ed. 1. lib. 2. 59. Qui ſe ad hominis egentis, &c. familiaritatem applicauit. pro Clu. 35. 52. Nautæ nauim ad eum applicauerunt. de Inu. 81. Applicauerunt ſe omnes uires ciuitatis ad illius ductum. 3. fam. 47. Ad flammam ſe applicauerunt. 5. Tuſc. 57. Qui ad ſcribendam hiſtoriam maxime ſe applicauerunt. de Or. 113. Quid petam præſidii, aut exſequar? quo ue nunc auxilio aut fuga freta ſum? arce & urbe orba ſum: quo accedam? quo applicem? 3. Tuſc. 76. id eſt, ad quem hominem aut locum me conferam. Quaſi dicat, quo me uertam? quo confugiam auxilii gratia? Si qua ſignificatio uirtutis eluceat, ad quam ſe ſimilis animus applicet & adiungat. in Lel. 45. Fortuna nihil cernit quo ſeſe applicet. ad Her. 13. Deinde requirunt atque appetunt, ad quas ſe applicent, eiuſdem generis animantes. de Amic. 111. Si ille ad eam ripam, quam conſtituerat, non ad contrariam nauim applicuiſſet. 2. Phil. 48. Cui Romæ exſulare ius eſſet, ſi ſe ad aliquem quaſi patronum applicuiſſet, inteſtatoque eſſet mortuus, &c. 1. de Or. 84. Ante rem erit, quod in itinere ſe tam familiariter applicauerit. de Inu. 67. Applicare ſe ad amicitiam alicuius. 4. Ver. 2. Applicare ſe ad philoſophiam, ad ius ciuile, ad eloquentiã. Off. 1. 161. Applicare & adiungere ſe ad uirtutẽ. de Am. 105. Sed ne illo quidẽ modo, ut ad honeſtatem applicetur. 2. de Fin. 64. id eſt, accommodetur. Voluptas non poteſt ad honeſtatem applicari. de Fin. 72.

Applicatus.

Occupatio uehemens ad aliquam rem magna cum uoluntate applicata. de Inu. 50. Omne animal ſimulatque ſit ortum, applicatum eſſe ad ſe diligendum. de Fin. 4. 28.

Applicatio.

Applicatio animi. Lel. 26. Applicationis ius. 1. de Or. 86.

Appono.

Appono.

Qui enim uitiis modum apponit, is partem ſuſcipit uitiorum. 4. Tuſc. 22. hoc eſt, qui adhibet uitiis moderationem, qui dicit uitia poſſe eſſe moderata: ut moderata in iuſtitia, moderata intemperantia. Verres calumniatores apponebat. Verres iudicabat. 3. Ver. 18. & 4. 15. Reticulum ſibi ad nares apponebat. 7. Ver. 22. Appoſuit patellam, in qua ſigilla erant egregia. 6. Ver. Xenocrates adduxit legatos ad cenam in Academiam: iis appoſuit tantum quod ſatis eſſet, nullo apparatu, 5. Tuſ. 131. Argentum illi, ceterum purum appoſuerat. 6. Ver. id eſt, uaſa ex argento puro. Nunc quoniam tuum pretium noui, licitatorem potius apponam, quam illud minoris ueneat. fam li. 7. 2. 2. Non licitatorem uenditor, nec qui contra ſe liceatur, emptor apponer. 3. Of. 81. Cuſtodem, inquit, Tullio me apponite. 1. Ver. 27. Reliquis epiſtolis, tantum faciam, ut notam apponam eam, quæ mihi tecum conuenit. fam. lib. 13. 6. 4. Si res abiret ab eo mancipe, quem ipſe appoſuiſſet, ſibi nullam prædam eſſe. 3. Ver. 99. Apponere accuſatorem. 3. Ver. 51. Volo enim uidere animum, qui mihi audeat iſta, quæ ſcribis, apponere. ep. 136. Apponere manum ad os. fam. li. 8. 1. 10. Apponere notam ad malum uerſum. in Piſ. 57. Iam uereor P. C. ne, quod turpiſſimum eſt, præuaricatorem mihi appoſuiſſe uidear, qui me non ſolum laudibus meis ornaret, &c. 2. Phil. 47. Apponitur his tamen accuſator. 7. Ver. 84. id eſt, ex compoſito adhibetur. Quid te in uaſis fictilibus appoſiturum putem? Att. 6. 111. 23.

Appoſitus.

Omnes illæ columnę, quas dealbatas uidetis, machina appoſita, nulla impenſa deiectæ ſunt. 3. Ver. 103. id eſt, admota, adhibita, applicata. Caupo gladium prope appoſitum e uagina eduxit. 2. de Inu. 128. Hæc ad te ſcripſi, appoſita ſecunda menſa. Att. l. 14. 304. 3. Noctu, limine appoſito, experrecta nutrix animaduertit puerum dormientem circumplicatum ſerpentis amplexu. 1. Diu. 133.

Appoſitus, pro adornatus.

Appoſitus erat ab iſto Venuleius quidam qui emeret.

Appoſitus.

Nec ſignum tuum in epiſtola, nec dies appoſitus eſt. ad Brut. 92. Homo bene appoſitus ad iſtam audaciam, &c. quem præcurſorem habere ſolebat & emiſſarium. 7. Ver. 84. Ab ipſo loco minime appoſito ad tolerandam in tanto luctu calamitatem. Att. li. 3. 54. 2. & 2. de Inu. 203. Menſes mihi tres cum eripuiſſetis, ad agendum maxime appoſitos. 3. Ver. 20. Vt multo appoſitior ad deferenda, quam ad auferenda ſigna eſſe uideatur. 6. Ver. 112.

Appoſitus, abſolute.

Sed habet profecto quoddam Sardinia appoſitum ad recordationem præteritæ memoriæ. 2. Q. fr. 8. 2.

Appoſitum pro propinquum.

Audacia non contrarium, ſed appoſitum eſt, ac propinquũ, & tamen uitium eſt. 2. de Inu. 143.

Appoſite.

Vt medici officium dicimus eſſe, curare appoſite ad ſanandum: finem; curatione ſanare. 1. de Inu. Officium autem eius facultatis uidetur eſſe, dicere appoſite ad perſuaſionem. 1. de Inu. 10. Cetera appoſite ubi mandabo. 8. Att. 20.

Appoſitio.

Sed hec uideri poſſunt obſcuriora, cum ſine appoſitione exemplorum leuius diſputantur. in Parad. 10.

Apporto.

P. *Seruilius* ornamenta hoſtium populo Romano apportauit. in Ver 87. *Apportare* uitia dicitur ſenectus. de ſen. 22. Lapis aliquis cædendus, & apportandus fuit machina ſua. 3. Ver. Qui inſtituerunt ſemper ad ultima ac difficillima loca apportandum frumentum imperare. 5. Ver. 165.

Apportans, Apportatus.

Multa undique apportans. 1. Off. 210. Quod ſignum, quæ tabula picta eſt, quæ non ab hoſtibus uictis capta atque apportata ſit? 7. Ver. 99.

Appoſitus, uide Appono.

Apprehendo.

Ex Socratis diſputationibus uariis, alius aliud apprehendit. de Or. 148. Ipſius S. Næuii lachrymans manum apprehendit. pro Q. 18. Vites claniculis adminicula, tamquam manibus, apprehendunt. de Nat. 50. Sed, ut quidque ego apprehenderam, ſtatim accuſator extorquebat e manibus. pro Clu 40. Apprehendere Hiſpanias, pro ſubigere. 10. Att. 20. Neceſſe eſt iſtum apprehendere hiſtorias. Att. 160.

Apprehendens.

Aliæ alias apprehendentes atomi continuantur. de N. l. 39.

Apprime.

Id apprime rectiſſime dicitur. 3. de Fin. 50.

Approbo.

Ego uehementer meum conſilium *approbo*. Q. fr. 324. Vna uoce & conſenſu approbauit populus. *in Piſ.* 4. Quidquid feceris, approbabo. in fam. Nec tamen ego is ſum, qui nihil umquam falſi approbem. 4. Acad. 18. Non uereor, ne, hoc meum officium P. Seruilio iudici non approbem. in Ver. id eſt, ſcio eum omnino hanc meam accuſationem Verris non improbaturum. Altero (modo) cum ſe a reſpondendo, ut aut approbet quid, aut improbet, ſuſtineat, &c. 4. Aca. 186. Id quidem dii approbent ita uelim, teque ita cupere certo ſcio. Att 6. 117. 1. Quod approbaris, id gratum acceptumque habendum. Tuſc. 5. 34. Approbare aſſertione. Aca. ed. 2. li. 1. 32. Auctoritate approbare aliquid. pro Deiot. 21. Clamore approbare aliquid. pro Arch. 18. Approbare falſa pro ueris. Ac. ed. 1. li. 2. 49. Id etiam uidebatur approbare, quod erat in extremo, febriculam tum te habentem ſcripſiſſe, &c. Att. 97. Approbare ſententiam alicuius. Q. fr. 306. Hoc negas te poſſe nec approbare nec improbare. Ac. ed. 1. li. 2. 87. Hoc, quia perſpicue uerum eſt, nihil attinet approbari. 1. de Inu. 73.

Approbans.

Diis, hominibuſque approbantibus. fam. lib. 1. 9. 75. & 10. fam. 45.

Approbatus.

Omnium aſſenſu approbatum. 3. de Fin. 45. Cn. Pompeius approbata, laudataque Cottæ ſententia, dixit, &c. pro Sextio, 52.

Approbatio.

Approbatio ſenatus conſecuta eſt. 12. fam. 53. Effectus eloquentiæ eſt, audientum approbatio. 2. Tuſc. 4. Sit hoc decorum quod elucet in uita, mouet approbationē eorũ quibuſcum uiuitur. 1. Of. 139. Cum ſua ſponte, eximiaque uirtute, tum approbatione auctoritatis meæ, colonias patris adiit. 5. Phil. 180. id eſt, ideo quod ipſe probaret meam authoritatem. Id, uulgi aſſenſu & populari approbatione, iudicari ſolet. de Cl. 182. Tantis plauſibus, tanta approbatione. 14. Attic. 31. Nunc de aſſenſione atque approbatione, quam Græci *συγκατάθεσιν* uocant, pauca dicemus. Aca. 10.

Approbatio, apud oratores pro parte argumentationis.

Approbatio, per quam id, quod breuiter expoſitum eſt, rationibus affirmatur, probabilius & apertius fit. 1. de Inu. 81.

Approbatio item aliter acceptum.

Ne uinolenti, quidem quæ faciunt, eadem approbatione faciſit, qua ſobrii. 4. Acad. 96. id eſt, non tali mentis firmitate, certitudine, conſtantia.

Approbator.

Approbator fuiſti, quamuis non fueris ſuaſor & impulſor profectionis meæ. 16. Att. 19. Cn. Pompeius qui uoluit me ſui facti, ſui iudicii, ſui beneficii eſſe & prædicatorem & approbatorem. Attic. 256.

Appromitto.

De Oppio factum eſt, ut uolui: & maxime quod DCCC. appromiſiſti, &c. At. 5. 88. 2. Quum id ita futurum T. Roſc. Capito, qui in x. legatis erat, appromitteret, crediderat. pro Roſc. Am. 15.

Appropero.

Quare appropera, & uale. Att. li. 4. 72. 11. Adduc, ſi me amas, Marium, ſed approperate. Q. fr. 313. Luciumque ut approperet adhortabor. Attic. 58. Approperare ad cogitatum facinus. pro Mil. 34.

Appropinquo.

Nec catulus ille, qui iã appropinquat ut uideat, plus cernit, quã is qui modo eſt natus 3. de Fin. 74. id eſt, cui appropinquat cernendi tempus. Appropinquat exitus huius belli. 6. fam. 54. Illi pœna, nobis libertas appropinquat. in Ant. 193. Sed eius rei maturitas neque dũ uenit, & tamen iam appropinquat. Q. fr. 3. ep. 24. 3. Occaſus urbis appropinquat. in Catil. 64. Hos item alii ex primis proximis nauibus cum cõſpexiſſent, ſubſecuti, hoſtibus appropinquarunt. in Ant. 44. Quis eſt enim, cui mors, cum appropinquet, non refugiat? de Fin. 5. 53. Ad ſummam aquam appropinquare. 4. de Fin. 105. Sed tamen, cum appropinquare tuus aduentus putaretur, magnitudo, &c. fam. li. 2. 5. 1. id eſt, proximum tempus eſſet tui aduentus. Quamquam ſperabam tuum aduentum, (ſic enim audiebam) appropinquare. ep. 20. Quibus ego confido impendere fatũ aliquod, aut inſtare iam plane, aut certe iam appropinquare. in Catil. 32. Poſtea autem cum appropinquare huius iudicium ei nuntiatum eſ-

ſet,&c.pro Clu.155.Rem appropinquare confido,12.fam.16.id eſt,breui futuram.Itaque appropinquante morte.

Appropinquatio.

Quarta reſtat cauſſa,quæ maxime angere,atque ſollicitam habere noſtram ætatem uidetur,appropinquatio mortis.de Sen.61.Et anguntur appropinquatione mortis confecti homines ſenectute.5.de Fin.56.

H-S.Apricus.

Helluo nequiſſimus H S.0 c.dabat,nullo aprico horto,nullo emiſſario,nulla maceria,nulla caſa.ep.263.Opaci loci & aprici.in Part.31.

Apricor.

Apricari,ἐξηλιάζεσθαι dicunt Græci,ſeu ἡλιάζεσθαι.Tuſc.5.67.Diogenes Alexandro roganti,ut diceret,ſi quid ſibi opus eſſet:nunc quidem paullulum,inquit,a ſole abſis,offecerat ſcilicet apricanti.5.Tuſc.132.

Apricatio.

Apricationem unam malim in illo Lucretino tuo ſole.7.At.38.Caleſcere uel apricatione uel igni.Cat.53.

Aptus.

Aptus ad dicendum.Tuſ.1.4.Erat uir minime aptus ad docendum.Att.121.Animus conturbatus,non eſt aptus ad exſequẽdum munus ſuum.Tuſc.193.Natus atque aptus ad Verris flagitioſas libidines Timarchides.4.Verr.95.Aptus ad rem militarem.Off.1.105.Prædicere ad quam quiſque maxime rem aptus futurus ſit.de Diu.127.Ad multas res mihi minus aptus.fam.l.5.6.3.Pæan minime eſt aptus ad uerſum.Or.216.Nemo poteſt non beatiſſimus eſſe,qui eſt totus aptus ex ſeſe,quique in ſe uno ſua ponit omnia.in Parad.29.Ita porro uerbis eſt aptus & preſſus,ut neſcias utrum res oratione,an uerba ſententiis illuſtrentur.2.de Or.30.Ad illud aſtrum,quo tum aptus fuerit,reuertetur.de Vn.57.Congruens & apta ad animos permouendos actio.in Part.29.de Or.5.30.Quod ſi concedatur nihil poſſe euenire niſi cauſſa antecedente,quid proficiatur,ſi ea cauſſa non ex æternis cauſſis apta ducatur?de Fat.50.Apta compoſitio membrorum.1.Off.139.Explicatio apta ad id,quod requiris.de Or.85.Apta interrogatio.Ac.ed.2.l.1.4.hoc eſt,rationis concinna concluſio,quæ in diſputationibus dialecticorũ interrogatione efficitur.Apta prouincia.5.fam.3.Aptum,perfectũ,expletumque.de N.d.2.Aptum & accommodatum naturæ.de Fin.l.5.14.Aptum,cõſentaneumque tempori & perſonæ.in Bruto,40.Ac.1.17.Ita aptum cælum ex ea coniunctione eſt,ut ſub aſpectum & tactum cadat.de Vn.19.Nihil eſt tam aptum,tam conueniens ad res ſecundas uel aduerſas,quam amicitia.de Am.99.Cũ id non habeas,quod tibi nec uſu nec natura aptum ſit,non careas etiam ſi non ſentias te non habere.Tuſ.127.Nunc quid aptum ſit,hoc eſt,quid maxime deceat in oratione,uideamus.5.de Or.116.Atque his tribus generibus honeſtorum notatis,quartum ſequitur & in eadem pulchritudine,& aptum ex illis tribus.de Fin.Et ita eum eſſe undique aptum,&c.Aca.ed.1.l.2.110.hoc eſt,compoſitũ & coagmentatũ mundũ intelligit.Fulgentẽ gladiũ e lacunari,ſeta equina aptũ,demitti iuſſit.5.Tul.87.id eſt,ſeta equina colligatum & appenſum.Aptum quidem mihi ſemper hominem,nunc uero etiam ſuauem,12.fam.65.Hunc ille numerum clauſulis aptũ putat.de Or.169.Cum te unum ex omnibus ad dicendum maxime natum aptumque cognoſcem.de Or.95.Ad eam rationem exiſtimabant ſatis aptam eſſe naturam & perſonam meam.Att.147.Cum id pallium eſſe aptum ad omne anni tempus diceret.de Nat.76.Ex natura uiuere ſummum bonum eſt,id eſt,uita modica & apta uirtute perfrui.de Leg.167.Habiles & apti calcei Sicyonei ad pedem.1.de Or.118.Neque enim ſolum corporis,qui ad naturam apti ſunt,ſed multo etiam magis animi motus probandi,qui ita ad naturam accommodati ſunt.Off.20.Ita nati ſumus,ut communiter ad uirtutem apti ſimus.de Fin.107.Res inter ſe aptæ,colligatæque.de Nat.1.8.A Balbo animaduertiſti,credo,quam multa dicta ſint,quamque etiam,ſi minus uera,tamen apta inter ſe,& cohærentia.5.de Nat.3.Sic in uita omnia ſint apta inter ſe & conuenientia.Off.1.199.Omnia inter ſe connexa & apta.3.de Nat.71.& de Fin.li.4.44.Hoc modo ſi diligenter attendimus,apta inter ſe eſſe intelligimus hæc quæ negotiis,& illa quæ perſonis ſunt attributa.2.de Inu.151.Nam cui uno ex ſeipſo apta ſunt omnia quę ad beate uiuendum ferunt,&c.5.Tuſc.51.Nec uero hiſtrionibus,oratoribuſque concedendum eſt,ut his hæc apta ſint,nobis diſſoluta.1.Off.179.Quamquam enim reliqua ſatis apta ſint ad ſoluendum.16 Att.4.apta ſint,pro ſufficiant.Verba apta ad noſtram conſuetudinem.de Opt.244.Apta diſſoluere facilius,quam diſſipata connectere.Or.159.Oſſa commiſſuras habent & ad ſtabilitatem aptas,& ad artus finiendos accommodatas.2.de N.d.109.Ordo,eſt compoſitio rerum aptis & accommodatis locis.Off.29.Vt ei locus ad inſidias aptior fuerit.pro Mil.111.Aptior auribus imperitorum Palicanus.de Clar.Or.118.Catonem induxi ſenem diſputantem:quia nulla uidebatur aptior perſona,quæ de illa ætate loqueretur.in Læl.1.id eſt,accommodatior & conuenientior.Vita,quæ omni geſtu moderatior,& omni uerſu aptior eſſe debet.Para.120.Neminem nec motu corporis,nec ipſo habitu atque forma aptiorem uidi.de Or.96.Omnes illi loci,quos ſupra diximus,ad pleraſque ſunt,ſed alii ad alias quæſtiones aptiores.Part.128.Hæc genera dicendi aptiora ſunt adoleſcentibus.de Cl.185.Nihil nec commodius,nec aptius fieri poteſt,quam ut ſcribis,&c.Attic.l.13.285.1.Quid mihi tandem erat utilius,quid commodis meis aptius,quã hominis nobiliſſimi atque honoratiſſimi coniunctio?fam.l.5.10.28.Huic meo conſilio nihil eſt iſto loco aptius.Att.196.Ad amicitiam aptiſſimus.in Læl.Epicurus homo non aptiſſimus ad iocandum.de N.35.Qui locus ad exſulandum eſt aptiſſimus.ep.53.Aptiſſimum ad cultum deorum animal.de Vn.55.Quod certe & ad honeſtatem & ad effugiendos dolores fuit aptiſſimũ.ad Q.fr.305.Aptiſſimum ad quiete uiuendum.1.de Fin.80.Quod uerum ſimplexque eſt,id eſt naturæ hominis aptiſſimum.Off.3.Ad quas igitur res aptiſſimi erimus,ad eas potiſſimum elaborabimus.1.Off.160.Aptiſſima omnino ſunt,Scipio & Læli,arma ſenectutis,artes exercitationeſque uirtutum.de Sen.

Apte.

Ita apte cohæret.de Vn.19.Ad pedem apte conuenit cothurnus.5.de Fin.71.Apte cõgruenterq; dicere ad id quodcũque agit.3.de Or.22.Apte numeroſeque dicere.de Or.218.& 220.Quod eſt oratoris proprium,apte,diſtincte,ornate dicere.1.Off.Apte & ornate dicere quanta uirtus.3.de Or.30.Dicere aliquid ad tempus apte.in Part.18.A te quidem apte ac rotunde,ſcilicet dicta ſunt.de Fin.4.6.Apte & quiete ferre quemcumque caſum fortuna inuexerit.Tuſ.4.30.Sed facile iudicabimus,quid eorum apte fiat,quid ab officio naturaque diſcrepet.1.Off.Cum inciderit ut id apte fieri poſſit.1.de Fin.12.Præcipitur primum,ut pure & Latine loquamur:deinde,ut plane & dilucide tum,ut ornate;poſt ad rerum dignitatem apte,& quaſi decore.1.de Or.70.Altera eſt nexa cum ſuperiore,& inde apte pendens.in Hortenſ.Oculi ſunt,quorum tum intentione,tum remiſſione,motus animorum ſignificemus apte cum genere ipſo orationis.de Or.163.

Apto.

Aptare arboribus aut uitibus quædam ad naturam apta.de Fin.5.30.Aptari uirtutibus.4.de Fin.96.

Aptatus.

Hoc uerbum eſt ad id aptatum,quod ante dixerat.3.de Or.89.id eſt,apte accommodatum.

Apud.

Apud Agathoclem ſcriptum eſt.1.de Diu.89.Thebani accuſantur apud Amphyctiones.2.de Inu.173.Att.li.4.71.2.Apud ceteros philoſophos,qui quæſiuit aliquid,tacet.de Fin.64.Agri in Hiſpania apud Carthaginem nouam.contra Rul.62.In ea cauſſa quam illi contra me apud centumuiros pro fratribus Coſſis dixit.de Or.117.Confectas rationes lege Iulia apud duas ciuitates relinquere.Att.l.6.118.2.Pauet animus apud conſilium illud pro reo dicere.5.Phil.172.Si apud hoc conſilium ex opibus,non ex ueritate cauſſa penderetur.pro Quinct.1.Cæſar apud Corfinium caſtra poſuit.Att.151.Apud eum ſic Epheſi fui,quotieſcumque fui,tamquam domi meæ.ep.229.Cum etiam tum in lecto Craſſus eſſet,& apud eum Sulpitius ſederet.1.de Or.7.Eupolemus qui nunc eſt L.Lucullo apud exercitum eſt.in Ver.511.Apud herum recte erat.Q.fr.318.Qui poſſet ſatis acute atque dilucide apud mediocres homines ex communi quadam hominum opinione dicere.1.de Or.47.Triceps apud inferos Cerberus.Tuſc.150.Impiis apud inferos pœnas eſſe præparatas.de Inu.52.Apud iudicem pro reo dicere.in Ant.196.Studiis militaribus apud iuuentutem obſoletis.pro Font.27.hoc eſt,inter iuuenes,aut in iuuenum moribus.Apud maiores noſtros factitata.2.Off.116.id eſt,a noſtris maioribus.Quæſitum eſt apud maiores noſtros,num,&c.de Or.100.Tum ſubinuiſum apud maleuolos Poſthumi nomẽ.pro R.P.129.Apud matrem recte eſt,eaque nobis curæ eſt.Att.l.1.4.3.ad Q.fr.3.17.id eſt,recte habet mater,recte ualet.Apud me amicitia & beneficiis & dignitate plurimum poſſunt.pro R.Am.20.Si me amas,apud me cum tuis maneas.Att.67.Mirificas apud me tibi gratias egit.13.fa.65.Cognatus ille hic apud me P.Sextio maximas gratias egit.pro Sex.7.Non modo non præmiis,quæ apud me minimũ ualẽt,ſed ne periculis quidem compulſus ullis.Lent.l.1.9.32.Queritur apud me per litteras,ſummũ eſſe periculum.Att.l.5.110.17.Apud me plus officii reſidere patior.5.fam.16.Eiuſque uitæ a me inſidias apud me poſitas eſſe domi dixerunt.pro Sext.12.Plus apud me ualere beneficii gratiam,quam iniuriæ dolorem uolo.Att.141.Hoc nunc animaduerto,quod Tyrannio docet apud me,2.Q.fr.13.id

13. id eſt, domi meæ. Apud opidum Cybiſtra caſtra feci. ep. 244. Scimus L. Acilium apud patres noſtros appellatum eſſe ſapientem. in Lӕl. 5. de Or. 1. 90. Fuit eodem ex ſtudio uir eruditus apud patres noſtros. pro Mur. 142. Vt Petronius apud patres noſtros, Papius nuper. de Of. 61. Eo die apud Pompeium caſu cenaui. epi. 3. Ego cum triduum cum Pompeio, & apud Pompeium fuiſſem, proficiſcebar Brundiſium, &c. Att. li. 5. 94. 1. Secuta eſt contentio de domo noſtra: diximus apud pontifices. Att. 54. Nec apud populum grauior oratio. 2. de Or. 125. Vt apud poſteros noſtros coniurationis auctor fuiſſe uidear. pro Dom. 233. Tamen is pati non poſſit, ut non inquirat aliquem, apud quem euomat uirus acerbitatis ſuę. in Lӕl. 73. Huius ſententiæ grauitas a Platonis auctoritate repetitur, apud quem ſæpe hæc oratio uſurpata eſt. 5. Tuſc. Cuius etiam focum Cato ille noſter, &c. uiſere ſolebat: apud quem ſedens Samnitium quondam hoſtium, cum iam clientium ſuorum dono relegauerat. 3. de Rep. Mos fuit apud Romanos. 4. Verr. 114. id eſt, inter Romanos, uel in ciuitate Romana. Sic enim exiſtimo iuris ciuilis magnum uſum & apud Scæuolam, & apud multos fuiſſe; artem in hoc uno. in Brut. Pompeius a me petierat, ut ſecum & apud ſe eſſem quotidie. Att. l. 5. 93. 1. Mat. uero Scaurus, quē non longe ruri apud ſe eſſe audio, iam credo huc ueniet. 1. de Or. 108. id eſt, domi ſuæ. Facere uerba apud ſenatum. in Verr. 118. Alexander in Cilicia depoſuiſſe apud ſolem in delubro pecuniam dicitur. de Leg. 178. Malo tecum apud te ambulare, quam cum eo, quocum uideo eſſe ambulandum. Att. l. 4. 78. 4. Apud te eſt ut uolumus. 1. Att. 14. Cum aliquem apud te laudaro morum familiarium. Atti. l. 2. 40. 1. Cum de me apud te loquor. Att. l. 1. 18, 13. Apud te rectiſſime ſunt omnia. 9. fam. 16 id eſt apud tuos, uel in tuis rebus. Vt ille apud Terentium decreuit, &c. de Fin. 132. Apud Theopompum hiſtoricū innumerabiles ſunt fabulæ. 1. de Leg. 3. Apud Thraſimenum cecidit C. Flaminius. de N. d. 2. 6. Sed hæc & præſidii apud ſurorem Pulchelli non habet ſatis, &c. 2. Attic. 44. apud, pro contra.

Aqua.

Aqua Albana deducta ad utilitatem agri ſuburbani. 2. de Diu. 105. Aqua concluſa facile corrumpitur. de N. d. 2. 15. Aqua frigoribus conglaciat, niue, pruinaque concreſcit. de N. d. 2. 19. Aqua & terra in medium locum mundi grauitate ferūtur & pondere. Tuſ. l. 1. 33. Aqua ex terra oritur, & contra. 2. de Nat. d. 60. Dicit ille quidem multa multis locis: ſed aqua hæret, ut aiunt. 3. Off. 161. Vide Chil. Eraſmi. In hac cauſſa mihi aqua hæret ad Q. fr. li. 2. 9. 2. Aqua iugis. Diu. l. 2. 24. Aquam quam ii ducebant non longe a uilla. 3. ad Q. fr. 1. Aqua nigra Anaxagoræ. Ac. ed. 1. l. 2. 92. Aqua turbida, & cadaueribus inquinata. Tuſ. l. 5. 70. Vos quoque ſigna uidetis aquai dulcis alumnæ. 1. de Diu. 25. Aquæ admixtum eſſe calorem, primū ipſe liquor, tum aquæ declarat effuſio. de N. d. 2. 19. Colligere uberiorem aquam. 3. Q. fr. 1. Aquam dixit eſſe initium rerum Thales Mileſius. de Nat. 1. 29. Ducere aquā p fundū alterius. p Quinct. 318. Aquam calidam ex puteis iugibus trahi, & id maxime fieri hibernis temporibus. de Nat. 2. 29. Ignis in aquam coniectus continuo reſtinguitur. pro Quinct. 47. Aquam belle fluentem uidi. 3. Q. fr. 1. De aqua per fundum eius ducenda rogabo. 3. Q. fr. 4. Aqua & igni nobis interdicatur. 11. fam. 1. Aqua madidus. 2. Q. fr. 27. Aqua denique prohiberentur milites noſtri. 12. fam. 13. Non aqua, non igni (ut aiunt) pluribus locis utimur, quam amicitia. Lӕl. 21. Aquæ Arpinates, aquæ marinæ, aquæ calidæ. 2. Attic. 42. Ille tenet & ſcit ut hoſtium copiæ, ut aquæ pluuiæ arceantur. pro Mur. 19. Top. 20. Aquæ Puteolanæ. in Ant. 216. Ex aquarū reſpiratione & uapore, fit aer. de Nat. 2. 20. motu eius caloris qui aquis continetur. Ad aquas uenire. pro Plan. 53. Aquis alia dulcibus, alia marinis. 3. de Nat. 25. Quo utamur quaſi aquis tentatis, ſic amicitiis. Lӕl. 56.

Aqvula.

Platanus mihi uidetur, non tam ipſa aquula, quæ deſcribitur, quam Platonis oratione creuiſſe. 1. de Or. 15.

Aquæductus.

Aquæductus, hauſtus, iter, actus. pro Cæc. 54. De aquæductu probe feciſti. Att. 205. Ductus uero aquarum, quos iſti tubos & euripos uocant, quis non iriſerit? de Leg. 169.

Aqua intercus.

Aqua intercus, quæ alias hydrops uel hydropiſis. Off. 3. 124.

Aquarius.

In eo magiſtratu, cum tibi magno clamore aquaria prouincia ſorte obtigiſſet. in Vat. 8. id eſt, aquarum & aquæductuum cura.

Aquarius.

Niſi ego cum tabernariis & aquariis pugnarem, ueternus ciuitatem occupaſſet. fam. l. 8. 6. 10.

Aquatilis.

Aquatiles beſtiæ quæ gignuntur in terra. 2. de N. d. 95.

Aquatio.

Hic aquatio: hac uilla iſti carere non poſſunt. 3. Off. 77.

Aquila.

Aquila inſectans alias aues, & agitans, ſemper ipſa poſtrema eſt. Diu. l. 2. 111. Deiotarus ex itinere iam conſtituto reuertit, aquilæ admonitus uolatu. de Diu. 85. Atque hic idem latro Italiæ cum aquilæ primipili aureos nummos daret, de meis bonis ſe dare dixit. in Ant. 243. Cum aquilam illam argenteam (cui etiam ſacrarium ſcelerum domi ſuæ fecerat) ſcitem eſſe præmiſſam. in Catil. 2. 34. Cum Hircius ipſe aquilam quartæ legionis inferret, &c. in Ant. 263. Non dubito quin ab aquila, Tarquinio apicem impoſitum putent. 1. de Leg. 3. Aquila nulla auis uolat uehementius. Diu. 2. 111. Aquilæ duæ, ſigna ſexaginta ſunt relata Antonii. 10. fam. 65.

Ara.

Ex eo Aio loquenti ara in noua uia conſecrata eſt. de Diu. 123. Ara legum. 4. in Verr. 5. Ara uetus ſtat in palatio Febris, & altera Exquiliis malæ Fortunæ, deteſtatæque, quæ omnia eiuſmodi repudianda ſunt. 2. de Leg. 19. Eaque extructio, quæ ſit ad memoriam æternitatis ara uirtutis. in Ant. 246. Sicut in aram, confugit in huius domum. 3. de Nat. 33. pro Roſc. Com. 18. Tuſc. 1. 69. Tamquā in aram confugitis ad deum. 3. de Nat. 17. Qui niſi in aram tribunatus confugiſſet, uim prætoris effugere non potuiſſet. Poſtq. 206. Licinia uirgo Veſtalis aram & ædiculam ſub ſaxo ſacro dedicauit. pro Dom. 104. Is ſi aram tenens iuraret, crederet nemo. pro Flac. 263. De ara reponenda. 11. fam. 4. Aræ fumantes. Diu. 2. 49. Vſque ad aras eſſe amicum. pro Flac. 70. Apud aras Alexandri, in radicibus Amani. 15. fam. 18. Aras delubraque Hecates in Græcia uidimus. de Nat. 68. Totum illum locum fanumque uendideris: ſacerdotem ab ipſis aris puluinaribuſque detraxeris. de haruſp. reſp. 25. In aris & focis eſt reſpub. non in parietibus. 7. Attic. 38. Eſt enim mihi tecum pro aris & focis certamen. 3. de Nat. 71.

Arancola.

Data eſt quibuſdam beſtiis etiam machinatio quædam atque ſolertia, ut in arancolis, aliæ quaſi retexunt, aliæ ex inopinato obſeruant, &c. de Nat. 50.

Aratio, Arator, Aratrum, uide Aro.

Arbiter.

Quis in hanc rem fuit arbiter? pro Roſc. Com. 6. Arbiter honorarius. Tuſc. 5. 85. & Fat. 29. Quinct. Fabius Labeo arbiter Nolanis & Neapolitanis de finibus agri a ſenatu datus. Off. 7. Arbitrum illum adegit, &c. Off. 3. 86. id eſt, uocauit eum ad arbitrum. Arbitrū me datum uellem inter antiquam Academiam & Zenonem. 1. de Leg. 40. Per arbitrum damnatus. pro Roſc. Am. 67. Poſtulare arbitrum. pro Cæc. 13. Hirtius arbitrum me ſtatuebat non modo huius rei, ſed totius conſulatus ſui. Att. 15. 321. 3. Eundemne in arbitrum & iudicem ſumebas? pro Roſc. Co. Aqua iubetur ab arbitro arceri. Top. 224. De arbitro & arbitrio, & compromiſſo, multa præclara dicuntur. pro Quinct. R. 46. Arbitro te, & diſceptatore uterētur. 13. fam. 45. Vti aliquo arbitro. fam. lib. 14. 27. 5. Arbitri & teſtes legum & iudiciorū, Caſtor & Pollux. 7. Ver. 147. Arbitri tres fines regemus. 1. de Leg. 43. Hec loca uenuſta ſunt, abdita certe: &, ſi quid ſcribere uelis, ab arbitris libera. Att. 15. 3 f. id eſt, interpellatoribus crebris carentia. Amœno ſane, & ab arbitris remoto loco. 7. Ver. 64. Spes celandi quæritur ex cōſciis, arbitris, auditoribus, &c. ad Her. 7. Pomponius ſurrexit e lectulo, remotiſque arbitris ad ſe illum iuſſit uenire. Off. 3. 153. Decemuiri ueſtra uectigalia nō modo ne uobis quidem arbitris, ſed ne præcone quidem teſte uendēt. cont. Rul. 77.

Arbitratus.

Apud quos, quo more, cuius arbitratu ſit educatus. de Inu. 50. Tribunitii candidati compromiſerunt H-S. CD. in ſingulos apud M. Catonem depoſitis petere eius arbitratu, ut qui contra feciſſet, ab eo condemnaretur. Q. fr. 316. Ego litteras ipſius arbitratu dabo, hæ te ne moueant. ad Ant. 251. Vt eum arbitratu meo diligam. 3. de Leg. 1. Quas in hoc libro expoſui meo arbitratu. Lӕl. 3. Quæ mihi facultas, ut id meo arbitratu facerem. de Fin. 64. Meo arbitratu loquar de hoc. 1. de Or. 51. Reſponde arbitratu meo. de Fin. l. 4. a. Arbitratu meo ſcribendi. 12. fam. 62. Quæro cauſſas omnes aliquando uiuendi arbitratu meo. ep. 95. Meone arbitratu? an tibi, inquit, ego præſcribam? Hec duo opponuntur. 9. Att. 67. Non te pudet, Verres, eius mulieris arbitratu geſſiſſe præturam? 3. Ver. 98. & 4. de Fin. 4. Arbitratu noſtro componeretur. 10. fam. 46. Arbitratu Pompeii ſeſe Luceio ſatis facturos. 13. fam. 66. Cum ſummam tātæ pecuniæ nullo teſte, ſibi ipſe ſuo arbitratu & ſua uoluntate feciſſet.

ciſſat.cont. Rul.79. Arbitratu ſuo reprehendere aliquid Acad.ed 1. li. 2.93. Cum uenditori, ſuo arbitratu, uendere non liceret. 6. Ver. 9. Tuo uero id quidem arbitratu. de Fin. 1.22.

Arbitrium.

Aliud arbitrium, aliud eſt iudicium: Iudicium eſt pecuniæ certæ, arbitrium incertæ. pro Quinct.4. Arbitrium, pro uoluntate ſeu libidine. de haruſp. reſp. 30. Arbitrium pro ſocio condemnati ſolerent pro Quinct.7. Arbitrium pro ſocio adigere aliquē. pro Ro.c. Com. 14. Arbitrium tuum eius cuſtodiendæ, & proferendæ. 2. ſ. Attic. 25. id eſt, pro tuo arbitrio. Arbitrij & iudicij differentia qu 4. lam. pro Roſc. Com. 5. Ad arbitrium alterius perorare. in Vat. 20. Ad alicuius arbitrium & nutum, totum ſe fingere & accommodare. Or. 139. Ad aliorum arbitrium uiuere, nō ad ſuum. pro Mur. 128. Vt te ad meum arbitrium adducerem. 5. fam. 55. Quod ſenatus nondum cenſuit, id arroganter non præiudico, nec ad arbitriū meum reuoco. Att. 275. Se ad arbitrium libidinoſiſſimæ mulieris ſpoliatum iri. 5. Ver. 65. Ad noſtrum arbitriū libidinemque eludere iudicit ex ſpectationem. 2. Ver. 19. Et in ea ſitum loci cuiuſdam ad ſuum arbitrium fabricari ad Her. 22. Ad arbitrium ſuum moue re mentes auditorum. 2. de Or. 38. Hic Heracleo ad arbitrium ſuū pauigauit. Att. 255. Ad arbitrium ſuum ſcribere. de Fin. 9. Delectationes quas tibi ipſi ad arbitrium tuum comparas. ep. 94. Ad arbitrium ueſtrum eſſent omnia collata. 11. fam. 32. 2. omnia ex arbitratu ueſtro adminiſtrata. Tametſi iactat ille quidem illud ſuum arbitrium. At. 6. Secundum arbitriū tuum teſtes dabo. 7. Ver. 139. In arbitrio rei uxoriæ, melius æquius: in fiducia, ut inter bonos bene agier. 3. Off. 60. Iura omnia nutu atque arbitrio alicuius gubernari. in Ver. 242. Nutu & arbitrio dea omnia reguntur. pro Roſc. Am. 77. Mulierum nobilium & formoſarum arbitrio præturā per triennium geſſiſſe. 6. Ver. 120. Et multitudinis arbitrio res maximas geri. Læl. 39. Si ſeruitus ſit (ſicut eſt) obedientia fracti animi & abiecti, & arbitrio carentis ſuo, quis neget omnes leues eſſe ſeruos? Parad. 44. Arbitrio ſuo potius, quam alterius dolere. 11. fam. 48. Antonius in ſua poteſtate numquam fuit, nihil umquam arbitrio ſuo fecit, ſemper eo tractus, quo rapuit libido. in Ant 206. Arbitrio ſuo timere. pro Dom. 6. Arbitria funeris auferre. in Piſ. 16. Arbitria funeris petere. pro Dom. 75. Arbitria funeris ſoluere. poſt red. in Sen. 15. Arbitria honoraria. pro Roſc. Com. 8. Q. quidem Scæuola pontif. max. ſummam uim eſſe dicebat in omnibus iis arbitriis, in quibus adderetur, Ex fide bona. 3. Off. 92.

Arbitror.

Arbitror, quo, &c. ea toto teſtimonio ſuo ſuſtulit, atque omnia ſe ſcire dixit. pro Font. 16. arbitror, uerbum quo utebantur Romani in teſtimonio dicendo. Tamen (ut arbitror) auctoritate & ni ror meurotū adducti, in ueritate manſerunt. pro Clu. 140. Hæc (ut ego arbitror) ueteres, rerum magis euentis moniti, quam ratione docti, probauere. 1. Diu 8. Non ſoleo mi Brute (quod tibi notum eſſe arbitror) temere affirmare de altero. Att. 273. Ego quod ad me attinet, idemque arbitror ceteros, iccirco taceo quod, &c. Q. fr. 306. Quinque cohortibus quid ſe nam facturum arbitratur? Att. a 3. Si hoc quod abs te poſtulo, minus ad officium tuum pertinere arbitrabere: &c. 6. Ver. 73. Quod illi quæ neſciant, ſcire ſe putent, ipſe ſe nihil ſcire, id unum ſciat, ob eamque rem ſe arbitrari ab Apolline omnium ſapientiſſimum eſſe dictum, &c. 1. Acad 23.

Arbor.

Vigere & ſeneſcere dicitur arbor. 5. de Fin. 69. Viuere arbor & mori dicitur. 5. de Fin. 69. Arbor exciſa eſt, non euulſa. 15. Attic. 9. Arbor nouella. de Fin. 5. 36. Arbor uetula. de Fin. 5. 36. Caput obnubito, arbori infelici ſuſpendito. pro Rab. 12. Homini enim Phrygi, qui arborem fici numquam uidiſſet, fiſcinam ficorum obiecisti. pro L. Flac. 32 Da mihi ex iſta arbore, quos, feram ſurculos. pro Rab. 52. Florere dicuntur arbores. 1. Diu. 27. Arbores, nites, & id genus alia, uiuere dicuntur æque ac homo. Tuſc. 1. 46. ſed anima uegetatiua tantum. Arbores hiemali tempore, cum luna ſimul ſeneſcentes, quia tum exiccatæ ſint, tempeſtiue cædi putantur. Diu. 2. 25. Arborum confectio. 2. de Nat. 114. Multæ iſtarum arborū mea manu ſatæ ſunt. de Sen. 89. Truncus, rami, folia arborum. 3. de Or 98. Proceritas arborum. de ſen. 55. In arborum radicibus ineſſe principatus putatur. de Nat. 2, 21. Serere arbores quæ alteri ſæculo proſint. de ſen 81.

Arbuſtum.

Arbuſta ornata tegmine foliorum. in Arat. Tum uiſam belluā, quacumque incideret, omnia arbuſta, uirgulta, tecta peruertere. Diu. 90. Segetibus, pratis, uineis, arbuſtis, res ruſticæ lætæ ſunt. de Sen. 88

Arca.

Animus hominis diues, non arca appellari ſolet. pro Dom. 225. Parad 124. Arcæ noſtræ confidito. 1. Attic. 16. Reſcripſi, nihil eſſe, quod arcæ noſtræ fiducia conturbaret. 2. Q. fr. 28. Eorum iuſſu ex illa olea, arcam eſſe factam Diu. 126. Cato petebat ab eo qui arcam ferebat. de Or. 174 Argentum in arca poſitum. Top. 226. Arbitro arrepſi in quæſtionem, tamen ſeparantur a ceteris, & in arcas coniiciuntur. pro Mil. 44.

Arcula.

Omnes arculas diſcipulorum Iſocratis meus liber conſumpſit. 3. Att. 1. Perſcrutari arculas muliebres. 2. Off. 24.

Arcanus.

Quicum ioca, ſeria, ut dicitur, quicum arcana, quicum occulta omnia. 2. de Fin. 135.

Arceo.

Eſt autem multiplex & tortuoſa aluus, arcetque & continet, ſiue illud eſt aridum, &c. 2. de Nat. 203. Nos flumina arcemus, dirigimus, auertimus. de Nat. 52. Brutus Antonium in Galliam inuadentem, a progreſſu arcuit, a reditu refrænauit, &c. 11. Phil. 241. D. Brutus, non ut conſulem recepit, ſed ut hoſtem arcuit. 5. Phil. 191. A tectis ac mœnibus urbis arcebis Catilinam. 1. in Cat. 33. Nos enim te dominum modo illis ſedibus, ſed diuturnis amicis uicinus, hoſpes, procurator arcebit. Phil. 102. Quæ magis arceat homines ab improbitate animi Para. 28. Cur eam ſumptu ad ſacra adhibito, deorum aditu arceamus? 2. de Leg. 45. Ergo hos quidem ut famulos uinclis prope ac cuſtodia arcemus 2. Tuſc. 84. Arcere aliquē reditu. Tuſc. 1. 73. Natura, non pœna, debet arcere homines ab iniuria. de Leg. 164. Arcere aquam pluuiam. Top. 19. Oeil finibus arcere ſcelus ali quod. de haruſp. reſp. 3. adoleſcentia a libidinibus arcenda eſt. Off. 1. 25.

Arcens.

Summus ipſe Deus arcens & continens ceteros. in Som. Scip. 14. Arcens cum reditu tyrannum, quem ipſe expulerat. 1. Tuſcul. 148.

Arceſſo.

Si erit pugnandum, arceſſam ad ſocietatem laboris. 2. Att. 50. De Buthrotiis curabis ut cetera: & Pelopem ad te arceſſe. Att. lib. 14. 10. Deinde quot ex iis qui uiuunt, eodem crimine in ſummum capitis periculum arceſſas? pro Rab 19. Ipſe alterum iterum ambitus crimine arceſſeret. pro Cæl. Vt hūc hoc iudicio arceſſeret. pro Flac. 1. 9. Sed, quod quæris, quid arceſſerim Chryſippum. 14. Att. 10. Nō ficto crimine inſectari, non capere nitam, non capitis arceſſere. pro Deiot. 21. Non erit neceſſe id uſque a capite arceſſere. Top. 30. Et tardi ingenii eſt, riuulos conſectari, fontes rerum non uidere, & ætatis eſt, uſuſque noſtri a capite quod uelimus arceſſere, & unde omnia manant uidere. 2. de Or. 64. Arceſſere aliquem in iudicium capitis. Off. 43. pro Fl. 11. In patriam. poſt red. in Sen. 24. In ſena. tum. pro Dom. 9. Arceſſere innocentem iudicio capitis, ſine ſcelere fieri nullo modo poteſt. Off. 2. 72. Arceſſere iudicem. pro Quinct. 48. Cum ab aratro arceſſebantur, qui conſules fierent. pro Roſc. Com. 15. Interea narrat eadem, Brutum arceſſi. Att. 224.

Arceſſitus.

Cauendum eſt, ne arceſſitum dictum putetur. 2. de Or. 142.

Arctatus.

Quibus (chartis &c.) cum multæ naues refertæ fuiſſent, una non patuit parua arctata pro Rab. 24.

Arctus.

Nec tamen ita ſunt arta & aſtricta, ut ea cum uelimus, laxare nequeamus. in Or. 128.

Arctus.

Vt cubitum diſceſſimus, me & feſſum de uia, & qui ad multam noctem uigilaſſem, artior quam ſolebat, ſomnus complexus eſt. in Som. Scip. 4. Mihi credite, arctioribus apud pop. Rom. laqueis te nebitur. 3. Ver. 8. Continet artius per hiemem calorem inſitum. de Nat. 2. 19. Cuius ſocietatis artiſſimum uinculum eſt, magis arbitrati eſſe cōtra naturam, &c. Off. 3. 35. Vincla amoris artiſſima. Att. 6. 113. 2.

Arcte.

A. complecti aliquem. Diu. 101. A. uehementerque comprimere. Acad. ed. 1. l. 2. 134. A. & grauiter dormitare. Diu. 1. 54. Illud a. tenent, accurateque defendunt, uoluptatem eſſe ſummum bonū. Parad. 15.

Arctius.

Hæc a. aſtringi ratio non poteſt. de Fat. 146. L. Paullus a. puellā complexus, Accipio omnem, inquit, mea filia. 1. Diu. 167. A. dormire. de Inu. 63.

Archetypus.

Idem σύνταγμα miſi ad te retractatius, & quidem ἀρχέτυπον ipſum crebris locis inculcatum & refectum. Att. 16. 333. 2. Archetypa inceſſionum. 12. Att. 8.

Archipirata.

Archipirata.

Ille qui archipirata dicitur, niſi æquabiliter prædam diſpertiat, aut occiditur a ſocijs, aut relinquitur. 2. Off. 56. Cum a latrone archipirata productus eſſet. Poſtq. 206. Omnes ſic habēt perſuaſum, iſtum clam a piratis, ob hunc archipiratam, pecuniam accepiſſe. in Ver. 248. Archipiratam ipſum uidet nemo, de quo ſupplicium ſumi oportuit. 7. Ver. 32.

Architectus.

Cyrus architectus. ep. 102. Torumhus bellus dicitur eſſe architectus. Att. 223. Architectus tanti operis 2. de Nat. 66. Architectus ſceleris. pro Clu 47. Architecti uoluntati parere. de Nat 1. 15. Philonem illum architectum, qui Athenienſibus armamentarium fecit, conſtat perdiſerte populo rationem operis ſui reddidiſſe. 1. de Or. 32. Att. 14. 301. 1. Ex ijs quæ nunc maxime fiunt, non ne quis poteſt intelligere, omnium architectum & machinatorem unum eſſe Chryſogonum? pro Roſc. Com. 78. Mali ædificij dominus, glorians ſe architectum non habuiſſe. de Nat. 1 c. Quæ ab illo inuentore ueritatis, & quaſi architecto beatæ uitæ dicta eſt. lib. 1. de Fin. 25. Nunc quinam abſtruſus uſquam nummus uidetur, quem nō architecti huius legis olfecerint? de L. Agr. Vt omnes fere Stoici prudentiſſimi in diſſerendo ſunt, & id arte faciunt, ſuntque architecti pæne uerborum: &c. de cl. Or. 61. Non modo ut architectos, uerumetiam ut fabros ad ædificandam rempub. 9. fam. 5. Qui eſt architectus & decempedis uillas multorum hortoſque peragrauit. pro Mil. 115.

Architector.

Cogitatio enim quamuis regionem poteſt amplecti, & in ea ſitū loci cuinſdam ad ſuum commodum, & arbitrium fabricare & architectari. ad Her. 3. 127. Cur tandem ſapientia tantopere laudatur? an, quod ita callida eſt, ut optime poſſit architectari uoluptates? 2. de Fin. 85. id eſt, formam & rationem fruendarum uoluptatum comminiſci & præſcribere quemadmodum architecti opera maioris ſumptus, & magnifica ingenti ratiocinatione architectari ſolent.

Architectura.

Quibus autem artibus aut prudentia maior ineſt, aut non mediocris utilitas quæritur, ut medicina, ut architectura, ut doctrina rerum honeſtarum, eæ ſunt ijs, quorum ordini conueniunt, honeſtæ. 1. Off. 150.

Arcus.

Arcus auratus. Acad. ed. 1. l. 2. 82. Βιὸς τὸν eſt arcus, quem Apollo geſtare fingitur, unde & ab Homero, ἀργυρότοξος appellatur. Fuerat ille annus tamquam in reſpub. magno metu & multorum timore arcus intentus in me unum. pro Sext. 11. Arcus (qui eſt in cælo) ex nubibus efficitur quodammodo coloratus. 3. de Nat. 36. Cur autem arcus ſpecies non deorū numero reponatur? 3. de Nat. 69. Arcum intendere. Acad. ed. 1. l. 2. 82. Appius animum intentum tamquam arcum habebat. de Sen. 84.

Ardeo.

Non angor, ſed ardeo dolore. Att. 9. 173. 10. Nunc enim demū mihi animus ardet: nunc meum cor cumulatur ira. 2. de Fin. 22. pro Cœl. 29. Ardet dolore & ira noſter Pompeius. Att. 2. 34. 9. Omnibus terris, una Gallia cōi non ardet incendio. in Or. 18. Res ardet inuidia. Q. fr. 2. 16. 30. Ardebat amore illius hoſpitæ. 4. Ver. 80. Ardebat autem cupiditate ſic, ut in nullo umquam flagrantius ſtudium uiderim. de Cl. Or. 167. hoc eſt, uehementer cupiebat. Domus ardebat in palatio, non fortuito, ſed oblato incēdio. pro Dom. 225. Omnia in illum odia ciuium ardebant deſiderio mei. pro Mil. 30. Cum arderet Syria bello. Att. 6. 111. 4. Nam cum ſpumas ageret in ore, arderent oculi. 6. Ver. 130. Nec ſcienter quid appetens, ardeat deſiderio. Tuſ. 4. 29. Ardere auaritia. 3. de Fin. 57. Orbem terrarum imperijs diſtributis ardere bello. fam. l. 4. 1. 7. & 6. Attic. 40. Ardere cupiditate alicuius rei; ut pugnandi. in Piſ. 44. Podagræ doloribus. 5. de Fin. 162. furore & ſcelere. 10. Att. 7. Studio & amore alicuius ad Q. fr. l. 1. 2. 26. ſtudio belli. pro Deiot. 20. ſtudio hiſtoriæ. Att. l. 1. 337. 4. ſtudio ueri reperiendi. Ac. ed. 1. l. 2. 60. Tanta uis animi, &c. ut mihi non ſolum tu incendere iudices, ſed ipſe ardere uidearis. 2. de Or. 108. Cum omnes artus ardere uiderentur. de Fin. 2. 77. Caput arſiſſe Seruio Tullio dormienti, quæ hiſtoria non prodidit? de Diu. 105.

Ardens.

Ardens & erectus ad libertatem recuperandā. in Ant. 193. Amore ardens, confirmabat, quod deſiderium tui diſſidij ferre non poſſet. 2. Phil. 62. Qui ardens auaritia fertur, &c. pro S. R. 33. Ardens ſtudia ſenatus. 1. de Or. 5. Ardens, odio ueſtro, cruentus ſanguine ciuium Romanorum. 4. Phil. 154. Nec umquam is qui audiret, incenderetur, niſi ardens ad eum perueniret oratio. in Or. 72. Ardens tribunatus. pro Sext. 102. Cur, cum fana circumimus, in agro ardenti, rem diuinam facere ſolemus? 3. de Nat. 13. Ardenti quidē ſtudio hoc fortaſſe efficiam ad Q. fr. l. 2. 16. 3. Ardentes dolore. 11. Att. 20. Ardentes ſtudijs Græcis. 3. de Or. 72. Ardentes tum cupiditate, tum metu, tum conſcientia. 2. de Leg. 42. Ardentes in eum literas ad me miſi. Att. 4. 306. 4. Partim refrigerata, partim ardentia dicenda ſunt dei membra, ſi mundus eſt deus. de Nat. 1. 89. Ardentiore ſtudio petere. 2. de Fin. 94.

Ardenter.

Ardenter cupere aliquid. Tuſcul. 4. 30. Ardentius appetere. 4. de Fin. 6.

Ardor.

Ardor animi non ſemper adeſt &c. in Or. 47. Ardor animi inita ratione excitatus. Tuſc. 4. 65. Ardor atque impetus animi. de Fin. 2. 52. Ardor animi conſedit. de Clar. 173. Summus ardor cupiditatis. Tuſc. 4. 34. & de Fin. 1. 35. Ardor extinctus. 6 fam. 41. Ardor iratum. Diu 1. 57. Animi impetus, cupiditas uincendi, ardor mentis ad gloriam. pro Cœl. 43. Ardor mundi, per ſe ipſe, ac ſua ſponte, mouetur. de N. d. 2. 15. prius feruorem uincauit. de Nat. 2. 23. Oculorum ardor. pro C. Balb. 39. Ardor ſtudij. de Fin. 5. 47. Ardor tantus animos hominum occupauit. 11. fam. 14. Nec uero hic unus erat ardor in nobis, ut hoc modo omnia diceremus. Or. 206. Ardor uultuum atque motuum. Diu 1. 72. Ignis eſt cauſſa ardoris. de fat. 147. Craſſus arridens, Quid cenſes, inquit Cotta, niſi ſtudium & ardorem quendam amoris? de Or. 66. & 1. Offic. 71. Ardorem cæli deum dici eſſe Ariſtoteles. de Nat. 1. 25. Nam ut illa omittā, uiſas nocturnu ipſe ab occidēte faces, ardoréq. cæli, ut fulminū iactus, ut terræmotus, &c. 3. in Catil. 63. Repreſſi impetū, ardoréque reſtinxi. Brut. 91. Ardorem ultimum & altiſſimū, atque undique circumfuſum, & extremum, omnia cingentem atque complexum, qui æther nominetur, certiſſimum deum iudicat Cleāthes. de Nat. 1. 28. Reſtincto ardore cupiditatum omnium. 1. de Fin. 68. Nubiū conflictu ardor expreſſis, De diuinat. 117. Fore tamen aliquando, ut omnis hic mundus ardore deflagret. 4. Aca. 214. Continentem ardore lucis orbem. de Nat. 1. 21. Ex mundi ardore motus omnis oritur. de Nat. 2. 23. In ardore cæleſti, qui æther uel cælum nominatur. de Nat. 2. 29. Ardore integro, puro, libero, eodemque acerrimo & mobiliſſimo mundus tenetur. de Nat. 2. 23. Solis ardore torreri. in Som. Scip. 22. Ardore ſtellarū micare. 1. de Diu. 32. Ardores animorum. Tuſc. 4. 37. Vua ueſtita pampinis nimios ſolis defendit ardores. de Sen. 88.

Arduus.

Eſt enim arduum. Tuſ. 2. 22. hoc eſt, difficile & laborioſum. Hoc longi temporis, & magnæ arduæque cogitationis indiget. de Inu. 58. Magnum opus omnino & arduum, Brute, conamur. &c. in Or. 18. Difficili adſcenſu & arduo erat opidum. 6. Ver. 45. & 1. de Or. 144. Res arduæ & difficiles. de Inu. 82. & de Leg. 163. Patientia eſt honeſtatis, & utilitatis cauſſa, rerum arduarum ac difficilium uoluntaria ac diuturna perpeſſio 2. de Inu. 142.

Area.

Quod de domo ſcribis, hoc eſt de area 14. fam. 5. & 2. ad Q. fr. 14. Reliqua, o dij, qui comitatus. quæ (ut tu ſoles dicere) νεκυία, in qua erat area ſcelerum, Att. l. 9. 190. 5. Quædam exemplaria legūt, Eros Celeri. A puero ut diſceſſi, in aream tuam ueni, res agebatur multis ſtructoribus. Q. fr. l. 2 8. 4. De ædificatione domus. Pontifices ſi ſubſtulerint religionem, aream pulchram habebimus. Attic. 54. De area noſtra expulſi ſunt fabri. 4. Att. 12. Ne quis frumentum de area tolleret. 5. Ver. 28. Prata & areas quaſdam magno æſtimabant in Parad. 65. Ex areis tantum habemus. 9. fam. 47. Vt neque in ſegetibus, neque in areis, neque in horreis arator poſſet fraudare decumanum. in Verr. 151.

Arena.

Vt uero cum omnes urbes, agros, uectigalia, regna uendiderit, tum arenam aliquam, aut paludes emat, id uos poteſtis, quæſo, concedere? pro Leg. Agr. 72.

Arenariæ.

In arenarias quaſdam extra portam Eſquilinam perductus occiditur. pro Clu. 28.

Areſco.

Cito areſcit lachryma, præſertim in alienis malis. in Part. Lachryma nil citius areſcit. 1. de Inu. 118.

Aridus.

Exſiccatus atque aridus. de Fat. 141. Aridus uictus. pro R. Am. 45. Arida uita. pro Quinct. 63. Aridum orationis genus. 4 ad Her. 1. 58. Pulegium aridū floreſcere dicitur ipſo brumali die. de Diu. 113. Vitam omnino ſemper horridam atque aridam cordi fuiſſe. pro Quin. 63. Nos Stoicus ille nihil adiuuat: & genus ſermonis affert, non liquidum, non fuſum ac profluens, ſed exile, aridum, conciſum ac minutum. 2. de Or. 87. Folia arida. in Piſ. 120.

Argentum.

Argentum.

Argentum. ἄργυρος. in Piſ.49. Argentū cælatum. Part.14. Cum eſſent triclinia ſtrata, argentumque expoſitum in ædibus.6. Verr. 29. Quoniam argentum omne mulieri legatum eſt, non poteſt ei pecunia, quæ numerata domi relicta eſt, non eſſe legata. Top.222. Argentum plenum artis. Tuſ.5.45 Argentum ſignaretur.13.fam. 53. Argenti ſcrupulum ullum eſſe in illa inſula.4. Att.50. Erat ea nauis plena iuuentutis formoſiſſimæ, plena argēti facti atque ſignati, multa cum ſtragula ueſte.7.Verr.21.

Argentarius.

Argentarius apud omnes ordines gratioſus Off.3.76. Cuius rei putas rationem iſte reddi non poſſe, quod ipſe tabulas auerterat: ſe autem habere argentarii tabulas,&c.pro Cæc.288. Quod argentario obtuleris expenſum, a ſocio eius recte repetere poſſis. ad Her. 9. Pecuniam argentario promittit Ebutius. pro Cæc.11.

Argentaria.

Argentariam diſſoluere. pro Cæc.8. Et Romæ argentariam non ignobilem fecit pro Cæc.8.& 7.Verr.29. Argentariam facere. Off. 3.75. Græci id ἀργυροπρατικὴν ἐργάζεσθαι dicunt. Herennius, quē ille argentariam Lepti feciſſe dicit.in V.269.

Argenteus.

Aquila argentea. in Catil.102. Ita gentes hæ, ut pace uterentur, bini argenteam dederunt præclaro imperatori noſtro.de Prou.69. Argenteæ menſæ in delubris.3. de Nat.62. Argenteum flumen. fam.10.ep.34.

Argilla.

Quid ceſſat hic homulus ex argilla & luto fictus Epicureus? in Piſ.46.

Argumentum, Argumentor, uide Arguo.

Arguo.

Seruos ipſos, quod ad me attinet, neque arguo, neque purgo. pro S.R.71. Ego te dico tantum gaudere: feciſſe, non arguo.2.Phil.55. Nunc non modo te hoc crimine arguo, ſed ne illa quidem communi uituperatione reprehendo.7. Ver.37. De quo etiam ſi quid dubitaſſet antea, non id quod eū arguis, cogitaſſet interfecto patre tuo. pro Sylla. Non modo Ebutium, ſed etiam ſeipſum arguit pro Cæc.18. De quibus (cauſſis) quoniam uerbo arguit, uerbo ſatis eſt negare. pro R. Am.50 Quos niſi arguimus, uera laus deferenda eſt. de Fin.73. An nos intelligis, primum quos homines & quales uiros mortuos ſummi ſceleris arguas? pro Rab.55. Vt ſi quis quem arguat hominem occidiſſe, &c. ad Her.15. Sin autem ſic ageris, ut arguatis aliquem patrem occidiſſe, neque dicere poſſitis ante, quare, aut quomodo, &c. pro R.Am.34. Vt ſi accuſator dixerit ab reo hominē ueneno necatū, & hereditatis cauſſa factum arguerit. ad Her.22. Pecunias prætorē in prouincia cepiſſe arguere.1. de Fin. 48. Ne arguere eū rei capitalis uideret. pro Cæc.18 Omnibus in rebus, iudices, quid quiſque uoluerit, cogitauerit, admiſerit; non ex crimine, ſed ex moribus eius qui arguitur, eſt ponderandum. pro Syll.51. Non dubitauit id ipſum, quod arguitur, confiteri. pro Cæc. 235. Quod non licet, id hoc uno tenetur, ſi arguitur nō licere. Part. 119 Arguitur patrē occidiſſe Sext. Roſcius. pro Sex. Roſc.21. Pericles auctor iniuriæ illius fuiſſe arguebatur. in Ver.63. Negare oportere de uita eius & moribus quæri, ſed de eo crime quo de arguatur. 2. de Inu.147. Si quis, iudices, forte nunc adſit ignarus legum, nec dubitet quin tanti facinoris reus arguatur, ut eo neglecto ciuitas ſtare non poſſit. pro Cœl.1. Quod auctor iniuriæ illius fuiſſe argueretur.3.Ver.60. Multa ſunt falſa, iudices, tamen argui ſuſpicioſe poſſunt. pro S.R.51. Arguenda teſtium cupiditas 2.Her.41.

Argutus.

Manus autem minus arguta, digitis ſubſequens, uerba non exprimens.3. de Or. 122. Arguta nimium ſedulitas.8.fam.1. Oculi nimis arguti, quemadmodum animo affecti ſumus, loquuntur.1. de Leg.39. Sententiæ delectandi quaſi argutæ. de Opt.243. Quis Catone grauior in laudando, acerbior in uituperando, in ſententiis argutior, in docendo ediſſerendoque ſubtilior? de Cl. Or.32. Poema facit ita feſtiuum, concinnum, elegans, ut nihil fieri poſſit argutius. in Piſ.94. Ex ambiguo dicta uel arguti ſſima putantur.2. de Or.138. Sunt enim qui uel argutiſſima hæc exſta eſſe dicant: &c.2. Diu.42. Velim obtuas mihi litteras quam argutiſſimas de omnibus rebus crebro mittas. Att.l.6.116.1.

Argutulus.

Ego interea admonitu tuo perfeci ſane argutulos libros ad Varronem. Att.13.275.1.

Argute.

Quis putet celeritatem ingenii L. Bruto defuiſſe, qui de matre ſuauiando ex oraculo Apollinis tam acute arguteque coniecerit? de Cl. Or.26. Qui in illo ſubtili & acuto elaborauit, ut callide arguteque diceret, &c. in Or.52. Argute diſſerere. Acad edit.2.li.1 5. Breuiter arguteque incluſo aduerſario laxare iudicum animos. de Clar.195. Si mihi acute arguteque reſponderit, iun. quærā deniqne ea quo iſte fonte ſenator emanet. pro Cœl.14 De rebus difficillimis argutiſſime diſputare. Acad.40.

Argutia.

Nulla mollitia ceruicum, nullæ argutiæ digitorum, non ad numerum articulus cadens. in Or.33. Cuius loquacitas habet aliquid argutiarum.1.de Leg.5. Tum orationes tantum argutiarum, tantum exemplorum, tantum urbanitatis habent, ut pæne Attico ſtylu ſcriptæ eſſe uideantur de Cl. Or.86. Nihil eſt quod illi non perſequantur ſuis argutiis. de Am.42. Demoſthenes nihil Lyſiæ ſubtilitate cedit, nihil argutiis & acumine Hyperidi, nihil lenitate Æſchini & ſplendore uerborum. in Or.59.

Argumentum.

Argumentum quid.1 ad Her.13.Part.3 Argumentum, coniecturæ ſpecies, quid.2 ad Her.38. Argumentum, eſt ficta res, quæ tamē fieri potuit.1.de Inu.40. Argumentum, eſt probabile inuentum ad faciendum fidem. Part.230 Argumentum, eſt ratio, quæ rei dubiæ facit fidem in Top.5. Argumentum componendum eſt, & ſcribendi expectandum tempus maturius.15.Att.10. Argumentū concludi non poteſt, niſi iis, quæ ad concludendum ſumpta erunt, ita probatis, ut falſa eiuſdem modi nulla poſſint eſſe. Acad. ed.1.l. 2.42. Argumentum pro argumentatione. Argumentum concluſum. Ac. ed.1.l.2.27. Argumentum ratione concluſum. de Fin.4.7. Argumentum & ſententia alicuius cōcionis. de haruſp. reſp.6. Maximum uero argumentum eſt. Tuſ.1.26. Hoc premendum etiam atque etiam eſt argumentum. Tuſc.1.72. Veritus fortaſſe, ne nos in Catonem noſtrum transferamus illinc mali quid, etſi argumentum ſimile non erat. ad Brut. Argumentum ſimulatque poſitum eſt, arripitur.2. de Or.118. Argumentum ad ſcribendum deſit 5. Att.21. Argumentū epiſtolæ mihi naſcatur.16.fam 32. Quod aliud Argumentum epiſtolæ noſtræ, niſi colluſio fuit? Att.13.283.2 Grauiſſimum & firmiſſimum argumentum. pro Q Roſc.21. Argumenti concluſio, ἀπόδειξις Græce, ratio eſt, quæ ex rebus perceptis ad id quod non percipiebatur, adducit. Aca. ed.1.l.2. 27. Vnius argumenti concluſione, tota ab his cauſſa comprehenditur. Aca ed.1.l. 2.39. Argumenti concluſiones.2. ad Her.85. Argumenti exitum cum explicare non poſſint poetæ tragici, confugiunt ad deum. de Nat.1.38 Nihil argumenti ad ſcribendum dare Q fr.h 2.13.1. Tabulæ uero nouæ, quid habent argumenti, niſi ut emas tibi mea pecunia fundum, & eum tu habeas, ego non habeam pecuniam? 2. Off.123. Quid tandem habuit argumenti, aut rationis res, quamobrem in eo potiſſimum Stenianum præmium poneretur? 4. Verr. 79. Scire cupio quid habeat argumenti iſta manumiſſio. pro Cœl. 55. Satis eſt argumenti, nihil eſſe debitum Næuio, quod tamdiu nihil petiuit. pro Quinct.23. Argumenti ſententiam concluſiſti. de Nat.1.62. Argumento quomodo reſiſtendum.2 de Or.115. Certiſſimum accipite argumentum, quo facilius de ſingulari eius impudentia exiſtimare poſſitis.4.Ver.12. Argumentum ratio ipſa confirmat.2.de Or.118. Cato perfectus Stoicus, &c. in ea eſt hæreſi, quæ nullum ſequitur florem orationis, neque dilatat argumētum, ſed, &c. Parad 3. Seruius nos mature uidebit, mihique dabit argumentum ad te epiſtolæ. Att.10 205 3. Gaudeo tibi iucundas eſſe meas litteras: nec tamen habuiſſem ſcribendi nunc quidem ullum argumentum, niſi tuas accepiſſem. Q.fr.2.14.1. Intereſſe enim inter argumentum concluſionemque rationis, & inter mediocrem animaduerſionem atque admonitionem; altera occulta quædam & quaſi inuoluta aperiri, altera prompta & aperta iudicari.1. de Fin. 24. Nihil ſe teſtibus, nihil grauius aliquo argumento comperiſſe. nihil denique cauſſa cognita ſtatuiſſe dicent. pro Clu. Id hoc argumēto cōfirmari poteſt.1.Off.213. Ipſe egeo argumento epiſtolarum, & tibi idem accidere certe ſcio Att.9.172 3. Sed ſi argumento eſt, Mamertinos pecunias tibi non dediſſe, quia ſcriptum non habent; ſit argumento, tibi gratis conſtare nauem, quia quid emeris, aut quid locaueris, ſcriptum proferre non potes. 7.Ver.79. Maximo eſt argumento, quod paullo ante interitum Cæſaris contigit.1. Diu. 194. Quod idem mæſtitiam meam reprehendit, idem iocum: magno argumento ſit me in utroque moderatum.2.Phil.58. Quamquam ſatis magno argumento eſſe debet, quod ex tam multis iudicibus, abſoluto Falcula, nemo reus factus eſt. pro Clu.91. Quæ res primo, iudices, pertenui nobis argumento indicioque patefacta eſt, &c.2. Verr.11. Præterea illud quod mihi maximo argumēto ad huius innocentiam poterat eſſe, &c. pro S.R.45. Si uno in argumento, unaque in perſona mens tua tota uerſabitur, &c. fam.li. 5.12. 8. Nullo argumento propoſito, hoc, neſcio quid, ſcribere inſtitui.9.Att.35. Sine argumento maledicere. pro Cœlio.5. Nullam a me epiſtolam ad te ſino abſque argumento ac ſententia uenire. Att. Ex coniunctis ſic argumenta dicuntur, Si pietati ſumma tribuenda laus eſt, &c.2.de Or.90. Alexandriam nunc cognoſcimus illinc

Hinc omnes præſtigiæ, illinc inquam omnes fallaciæ, omnia denique ab his nummorum argumenta mea ſunt. pro Rab. Poſt. 22. Argumenta rerum propria ſunt. Part. 27. Ex ebore diligentiſſime perfecta argumenta erant in ualuis 6. Verr. 110. Argumentorum puncta occulenda. 2. de Or. 95. Affers omnia argumenta cur dij ſint: &c. 3. de N. d. 13. Primo, ſi places, Stoicorum more agamus, qui breuiter aſtringere ſolent argumenta. 3. Tuſc. 23. Contra argumenta & ſigna loci communes. 2. ad Her. 41. Excogitare argumenta firma ad probandum. de Cl. Or. 148. Ab argumentis loci communes. 2. ad Her. 42. In argumētis eligendis iudicium adhibendum. Part. 5. Argumentis agemus, ſignis omni luce clarioribus crimina refellemus. pro Cœlio, 16. Argumentis docere aliquid. de Leg. 171. Docere multis argumentis Deū unum eſſe. 3. de N. d. 12. Argumentis & rationibus oportet quare quicq. ita ſit, docere, non euentis. 2. de Diu. 41. Quamplurimis poſſes argumentis onerare iudicem. 3. de Nat. 5. Iudicaram antea iam iſtud plurimis argumentis. f. l. 3. 4. 3. Ea Menedemus exemplis magis, quàm argumentis conabatur refellere. de Or. 92. Propſitis enim & ſuis argumentis & admonitionibus tractanda quæq. res eſt. Tuſc. 5. 15. Uti argumentis ad probandum id quod explanari uolumus. 1. Ac. 46.

Argumentor.

Sed quid ego argumentor? quid plura diſputo? pro Mil. 33. & 23. Attic. 39. Argumentaris ſedulo quid ſit ſperandum. 3. Att. 16 Nonne argumentamur quo iſta pecunia peruenerit? 3. Verr. 119 Cum etiam es argumentatus amoris hoc eſſe ſignum, cum nominibus tantum uteretur, neque aſcriberet Proconſul trib. pleb. pro Dom. 217. Cum eſſem argumentatus quantum res ferebat, hoc etiam poſui pro argumento, &c. de Clar. 190. Atq. ego illa non argumentabor, quæ ſunt grauia uehementer: &c. pro Clu. 50. Præterea ſi cæteri falſi ſoleant eſſe, argumentabimur hunc eſſe uerum. ad Her. 8. De quo crimine quid ego diſputē, & quid porro argumenter, qua de re nemo dubitare poſſit? 4. Verr. 82. Argumentari de aliqua re. de Fin. 90. Argumentari de uoluntate alicuius. 1. de Inu. 217. Quare ſi teſtem, præterquam quid ſciat, aut audierit, argumentari & coniectura proſequi patieris, ius accuſatoris cum iuris teſtimonio cōmiſcebis. ad Her. 35. Ego neque in cauſis, ſi quid eſt euidens, de quo inter omnes conueniat, argumentari ſoleo. 3. de Nat. 6. argumentari, pro, argumentis confirmare. Argumentandum, & accurate diſſerendum, & rationibus conquiſitis de uoluptate & dolore diſputandum. 1. de Fin. 25. Rē minimè dubiam, argumētando dubiam fatis. 3. de Nat. 7.

Argumentatio.

Argumentatio, eſt inuentum ex aliquo genere, rem aliquam aut probabiliter oſtendens, aut neceſſarie demonſtrans. de Inu. 51. Argumentatio omnis, aut probabilis, aut neceſſaria eſſe debet 1. de Inu. 60. Argumentatio quot partibus conſtare debeat. 2. ad Her. 64. Si extremum concedetur, concludenda eſt argumentatio. de Inu. 53. Loci ex quibus omnis argumentatio ad omnē diſputationem inuenitur. de Or. 122. Argumentatio perfectiſſima in quinque partes diſtributa. 2. ad Her. 61. Etiamne in tam perſpicuis rebus argumentatio quærenda, aut coniectura capiēda? pro S. R. 32. Argumentationis nomen ambiguum. 1. de Inu. 88 Argumentationem quærere uideris, quæ eſt argumenti explicatio. Part. 233. In argumentatione complexio quid. 2. ad Her. 61. In argumentatione complexionis uitia. 2. ad Her. 84. In argumentatione confirmatio rationis quid. 2. ad Her. 61. In argumentatione confirmationis uitia. 2. ad Her. 73. In argumentatione quid exornatio, propoſitio, ratio. 2. ad Her. 61. Altera eſt quæ tota in diſputatione & argumentatione oratoris collocata eſt. 2. de Or. 63. In argumentatione rationis vitia. 2. ad Her. 71. Argumentatione eleuatur perſpicuitas. 3. de Nat. 6. Peripatetici multa non modo probabili argumentatione, ſed etiā neceſſaria Mathematicorum ratione concluſerunt. de Fin. 5. 8. Argumentatio nes artis expertes. Top. 11. Part. 26. Argumentationes quas Græci ἐπιχειρήματα appellant. ad Her. 6. Argumentationum otioſarum genera duo. 2. ad Her. 64. Argumētationū ſpēs. 1. de Inu. 66.

Argus.

Mercurius argentū inueniſſe, & Argū dr interemiſſe. 3. de Nat. 77

Argute, Argutia, Argutus, Argutulus, *Vide* Arguo.

Aries.

Auratus aries Colchorum. Or. 211. Exin contortis aries cum cornibus hæret. de Nat. 48. Pellis inaurata arietis. ad Her. 12.

Arietinus.

Teſticuli arietini. ad Her. 22.

Arieto.

Viſus eſt in ſomnis paſtor ad me appellere, Duos conſanguineos arietes inde eligi, Pecus lanigerū eximia pulchritudine, Præclarioremque alterum immolare me, Deinde eius germanum cornibus conniti, In me arietare, eoq. ictu me ad caſum dari. 1. de Diu. 80.

Aries, *bellica machina*.

Qui armis poſitis ad Imperatorum fidem confugiunt, quamuis murum aries percuſſerit, recipiendi ſunt. 1. Off. 54

Ariolor.

Nec eos, qui quæſtus cauſa ariolantur, agnoſco. Diu. 108.

Ariolans.

Non ariolans, ſed coniectura proſpiciens. 8. Att. 27.

Ariolus.

Iſte qui diuitias ſuas iactat, ſicut Gallus e Phrygia, aut ariolus quiſpiam, &c. ad Her. 39. Aruſpices, augures, arioli, vates, coniectores, &c. de Nat. 12. Arioli, contemptiſſimum genus hominū. 4. ad Her. 229. Ariolorū & uatū furibundę prædictiones. Diu. 80

Ariolatio.

Superſtitioſæ ariolationes Accij. Diu. 94.

Ariſta.

E quibus quum emerſerit, fundit frugem ſpicæ ordine ſtructam, & contra auium minorum morſus munitur uallo ariſtarum. de Sen. 47.

Ariſtocratia.

Totum hunc locum, quem in ariſtocratia ego uarie meis orationibus ſoleo pingere, de flamma, de ferro, &c. ualde grauiter pertexuit. Att. 9.

Ariſhmetica.

In arithmeticis ſatis exercitatum, a dialecticis remotum. 14. Att. 18. hominem pecuniæ deditum notat.

Arma.

Arma alia ad tegendum, alia ad nocendum. pro Cæc. 45. Arma, membra militis. Tuſc. 2. 37. Arma iudiciorum & legum. de Aruſp. reſp. 6. Parua ſunt foris arma, niſi eſt conſilium domi. off. 1. 107. Cedant arma togæ, concedat laurea linguæ. off. 1. 109. Arma ſenectutis, artes, exercitationeſq. uirtutum. de Sen. 8. Arma ac tela pro bello. 3. de or. 92. Armium, pro, armorum. or. 87. Armorum exitus ſemper incerti: nunc uero in alteram partem magis timendi. 7. Att. 17. Armorum officina. in Piſ. 69. vbi arma fiunt. Armorum iſta & uictoriæ ſunt facta, non Cæſaris. 6. fam. 23. Armis faciendis præeſſe. in Piſ. 69. Arma abiicere. 10. Att. 12. Ad arma alicuius ſe conferre. 2. Phil. 60. Ad arma iit ciuitas. 8. fam. 44 & 3. Ver. 79. Ad arma rē ſpectare. 14. f. 14. i. bellū impendere. n fides? quæ poteſt eſſe maior fides, quam fraudare creditores? domu profugere? propter æs alienum uenire ad arma? 6. Phil. 211. Cum ex Senatuſconſulto Conſules ad arma uocauiſſent. pro Rab. 94. Capere arma pro ſalute communi. pro C. Rab. 15. Contra arma uerbis bellum gerere. 12. fam. 47. Tum contra te dedit arma hic ordo conſulibus. in Ant. 170. Dare arma alicui, ut cum bene armato pugnet. Att. 7. 126. 2. Inſpicere arma militis, ut probemus armatum. pro Cæc. 45. Silent leges inter arma. pro Mil. 7 Ille arma miſit, cornua, tubas, falces. pro Syll. 170. Portare arma. pro Seſt. 11. id eſt, eſſe cū telo. Sumere arma ciuilia. 2. Tuſc. 98. Arma ſumere imparatum. Tuſc. 1. 70. Quid tam neceſſarium, quam tenere ſemper arma, quibus uel tectus ipſe eſſe poſſis, uel prouocare improbos, uel te ulciſci laceſſitus? 1. de or. 17. Armis cum hoſte certare, non uenenis. off. 3. 116. Decertare armis. Att. 7. 116. 2. Statim omnia facienda, ne armis decernatur. Att. 105. Diſcedere ab armis. 8. Phil. 255. Armis diſceptari. 8. Att. 39. Armis omnium fœlicior toga tua. 12. fam. 71. In armis eſſe. pro Ligar. 6. Armis infeſtus & inimicus. 10. Phil. 284. Armis conditionis poſitis, aut defatigatione abiectis, aut uictoria detractis. 6. fam. 7. Armis ſuis me texit. 3. fam. 43. Armis & caſtris tentata res eſt. off. 2. 124. Armis prudentiæ cauſas tueri atque defendere. 1. de or. 84. Si nudus es, da iugulum: ſin tectus Vulcaniis armis, id eſt fortitudine, reſiſte. 2. Tuſc. 58.

Armatura.

Noſtræ ſunt legiones, noſtra leuis armatura, noſtri equitatus, maximeq. nr eſt Brutus. 10. Phil. 278. Nec tā facile ex Italia armatura tranſalpina depulſa eſt. ad Her. 34. Habet autem cohortes quadragenarias, noſtra armatura 222. eq. Att. 6. 111. 24. Armatura uaria peditatus & equitatus in aliqua pugna. fam. 7. 1. 8 Equites, pedites, leuis armatura. de Clar. 177. Sed hoc fuerit nobis tanquā leuis armaturæ prima orationis excurſio. 2. Dio. 38. Tantum equitatum & leuem armaturam Antonius oſtendebat. fam. 10. 30. 4. Contra equitem Parthum negant ullam armaturam meliorem inueniri. 9. fam. 58. 59

Armiger.

Quid eſt Sergius? armiger Catilinę, ſtipator tui corporis, ſignifer ſeditionis. pro Dom. 11. In armigero corpore tela exercere. 7. ſam. 57.

Armo.

Legiones armo, paro. 11. ſam. 33. Armat ſe eloquentia. 1. de Inu. 2. Quæ (philoſophia) me non modo a ſolicitudine abducit, ſed armat contra omnes fortunæ impetus. 18. ſam. 50. Omitto illa vetera, quod iſtũ in Remp. ille aluit, auxit, armauit. Att. 8. 149. 4. hoc eſt, honoribus & potentia ſic erexit, vt ſit auſus bellum contra Rempub. ſuſcipere. Ad omnia te ſummum atq. excellens tuum armauit ingenium. ſam. lib. 6. 7. 12. Arma, quæ ad me miſſuri eratis, iis cenſeo armetis milites, quos vobiſcum habetis. Att. 12. Qui quidem, cum in fraudem ſe deductum uideret, manus, quas iuſtius in Lepidi perniciem armaſſet, ſibi afferre conatus eſt. ſam. lib. 10. 23. 9. Cum diceret, in ſumma ſe perfidiæ & ſceleris infamia fore, ſi mihi periculum crearetur ab eo, quem ipſe armaſſet. Att. 2. 37. 2. i. potentia & auctoritate prouexiſſet. Armare accuſationem. pro Mur. 44. Armare accuſatorem re aliqua. pro Clu. 151. Cõuocare & armare homines. pro Cæc. 285. Perditos magiſtratus ſceleratorum ciuium preſidio nudare, vel eoſdem deorum immortaliũ religione armare. pro Clu. 58. Multitudinem hominum cogere, armare, &c. pro Cæc. 291. Temeritatem concitatę multitudinis auctoritate publica armare. pro Mil. 1. Egentes in locupletes armabantur. pro Plan. 77. Armabantur ſerui in dominos. pro Plan. 70. Armari contra Rẽpub. pro Mil. 50.

Armatus.

Quanquam & inſolentia dominatus extulerat animos, & erat incredibili armatus audacia. pro Dom. 109. id eſt, munitus & inſtructus. Armatus optimè cõtra fortunam. 5. ſam. 36. Deleta Carthago eſt, quod cum hominum copiis, tum ipſa natura ac loco ſuccincta portibus, armata muris, &c. contra Rul. 85. Armatum animum retinere. pro Marc. 18. Quid legati egerint, nondum ſcimus: at vero erecti, citati, parati, armati animis iam eſſe debemus. 7. Phil. 233. Homines qui armati in Tuſculanum mitterentur. 15. Att. 17. Togati potius, quam armati. 6. ſam. 5. Capitolinæ cohortes cõtra Milonis impetum armatę ſunt. pro Mil. 114. Omnis armatorum copia. Att. l. 13. 808. 5. Et eſſe armatos, ut occurrere poſſimus interrogationibus eorum, captioneſq. diſcutere. Ac. ed. 1. L. 8. 44. tranſlatio a rebus bellicis ad certamen diſputationum. Armatos eos uere poſſumus appellare, qui ſcutis teliſq. parati ornatiq. ſunt. pro Cæc. 44. Vi hominibus armatis. 15. ſam. 44. Armatis hominibus expulſi ſunt fabri de area noſtra. 4. Att. 13.

Armamenta.

Omnia caute armamẽta locãs, tuto labere per vndas. In Arat.

Armamentarium.

Philo architectus Athenienſibus armamentarium fecit. 1. de Or. 32. Armentarium Telluris. de haruſp. reſp. 28. Ex ædificiis, armamentariiſq. publicis, arma pop. Romano, C. Rabirio conſule diſtribuente, dantur. pro Rabirio. 13.

Armarium.

Cum eſſet in ædibus armarium, in quo ſciret eſſe nummorum aliquantum. pro Clu. 142. & 6. Verr. 23. Armarij fundum exacerbit, &c. pro Clu. 55. Minus clarum putauit fore quod de armario, quam quod de ſacrario eſſet ablatum. in Ant. 205. Tune autem ex armario tuo promere auſa es? pro Cœl. 40

Armentum.

Quid ergo, inquis, acturus es? Idẽ quod pecudes, quę diſpulſæ, ſui generis ſequuntur greges: Vt bos armenta. Sic ego bonos viros. Att. 7. 29. Antonius cædit greges armentorum, &c. 3. Phil. 146. Rationis, contentioniſq. (ἁρμονία Græce) compos & particeps animus. de Vn. 33.

Aro.

Quid, qui in ſingulis iugis arant, qui ab opere ipſi non recedunt, &c. 5. Verr. 21. Quod ſi fieri non poterat, ut plus quam decem medimna ex iugere ararent. 5. Verr. 93. Terram arare, & ſulcum altius imprimere. 1. de Diu. 74. Ager non ſemel aratus, ſed nouatus & iteratus, quo meliores fœtus & grandiores poſſit edere. de Or. 130. Ager, qui arari aut coli poſſit, non qui aratus aut cultus ſit. contra Rull. 79. Lentiſcus, ter fruges fundens, tria tẽpora monſtrat arandi. de Diu. 89.

Aratio.

Aratio fructuoſa. Tuſc. 5. 63. Arationes deſertæ ac relictæ a dominis. 5. Verr. 196. Hę quondam arationes Campani & Leontini agri in pop. Romani patrimonio glandiferæ & fructuoſæ ferebantur. 2. Phil. 101. i. agri ad arandũ idonei. Cũ dederint Apronio quod popoſcerit, relinquent arationes? 5. Verr. 21. In eorũ arationes Apronius uenit. 5. in Verr. 46. i. agros ſiue uillas.

Arator.

Ex aratore orator factus. 3. Phil. 139. Siculoſne milites, aratorumne liberos? 7. Verr. 78.

Aratrum.

Vt uexillum uideres, & aratrum circunduceres: cuius quidem uomere portam Capuæ pene perſtrinxiſti, ut florentis coloniæ territorium minueretur. 2. Phil. 101. Aratrũ extrahere. 1. de Nat. 120. Quibus aratrum ſaltem aliquod ſatelles iſtius Apronius reliquum fecit. 5. Verr. 109. Ab aratro Romæ olim arceſſebantur qui Conſules fierent. pro R. Am. 29. Quod ſolum tam exile & macrum eſt, quod aratro perſtringi non poſſit. contra Rull. 79

Arrepo, *Vide Adrepo.*

Arrideo.

Inhibere illud tuum, quod valde mihi arriſerat, vehementer diſplicet. Att. l. 13. 278. 1. Cum arriſiſſet adoleſcens, utrumq. iuſſit interfici. Tuſc. 240. Video quid arriſeris, ſed tamen ita res ſe habet. de Nat. 1. 55. Arridere & deridere. de Opt. 146. contraria.

Arridens.

Inquit arridens, ut caueres. Ac. ed. 1. l. 2. 58. Tum ille arridẽs, inquit, &c. de Nat. 5. de Or. 96. Leniter arridens Scipio, Quæſo, inquit, ne me e ſomno excitetis, & pax ſit rebus. de Somn. Scip. 8. & 1. de Fin. 20. Arriſio. ad Her. 2.

Arripio.

Literas Grçcas ſenex didici, quas quidem ſic auide arripui, quaſi diuturnam ſitim explere cupiens. de Sen. 81. Quod enim ipſe celeriter arripuit, id cum tarde percipi videt, diſcruciatur. pro R. Com. 18. Qui (dolor) ſimulatq. arripuit, interficit. de Fin. 2. 77. Hæc homo ingenioſiſſimus M. Cato auctoribus eruditiſſimis inductus arripuit, neq. diſputandi cauſa, ut magna pars, ſed ita uiuendi. pro Mur. 139. Vnde enim hanc mentem homo arripuit? de N. d. 2. 14. Eſt hęc non ſcripta, ſed nata lex: quam nõ didicimus, accepimus, legimus: verum ex natura ipſa arripuimus, hauſimus, expreſſimus. in Or. 94. pro Mil. 7. Familias arripuerunt, pecua abegerunt. in Piſ. 67. Illud uero, quod uterque ueſtrum fortaſſe arripiet ad reprehendendum, &c. 1. de Nat. 181. Ita celeriter res innumerabiles arripiant. Cat. 72. Naturale (genus) quod animus arriperet, aut exciperet extrinſecus ex diuinitate. 2. de Diu. 39. Si quemcunq. patremfamilias arripuiſſetis ex aliquo circulo, eadem uobis percontantibus reſpondiſſet. 1. de Or. 77. Querit apud Xenophontem Socrates, unde animam arripuerimus, ſi nulla erat in mundo. de Nat. 65. Aliquid arripere ex reſpõſione alicuius. 3. de Fin. 21. Arripere cauſam & tempus. 5. ſam. 29. Arripere ſibi cognomen ex aliorum imaginibus. pro Sext. 9. Celeriter arripere quod doceatur. pro Q. Roſc. 50. Arripere quod dictum eſt. 16. Att. 14. Mirandum uero eſt homines eos libenter arripere facultatem lædendi, quæcunq. detur. pro Flac. 14. Arripere imperium. pro Ligar. 2. Arripere ſermonem. Att. l. 7. 132. 7. Quare cum iſta ſis auctoritate, non debes M. Cato arripere maledictum ex triuio, &c. pro Mur. 11. id eſt, uti verbis maledicis quæ uulgo in triuiis dicuntur. Arripere tabulam de naufragio. Off. 3. 120. Ars enim eſt philoſophia uitæ: de qua diſſerens, arripere verba de foro non poteſt. 3. de Fin. 3. id eſt, uti verbis, quibus in foro cõtenditur. Arripere mihi uidemini quaſi ueſtro iure. 1. de Nat. 92. Arripere uiſa, dicitur mens. Ac. ed. 1. L. 2. 30. Argumentum ſimul atq. poſitum eſt arripitur. de Cr. 128. Vox & geſtus ſubito ſumi, & aliunde arripi non poteſt. de Or. 107. Hunc iſtum, otii & pacis hoſtem, cauſam arrepturum fuiſſe ad incendia, cædes, rapinas, nolo (Pontifices) ſuſpicemini, niſi videritis. pro Dom. 10. Eo tempore ipſe ad quęſtionem arreptus eſt. pro Clu. 78. Arreptus eſt unus ex patriciis, cui, &c. de Ar. 2. Niſi forte hic ſermone aliquo arrepto, pro mandatis abuſus eſt. Att. 111. Subito arrepti in quæſtionem, tñ ſeparant. pro Mil. 44.

Arrodo.

Quoniam id etiam fatum ciuitatis fuit, ut illa ex uepreculis extracta nitedula Remp. conaretur arrodere. pro Sext. 61.

Arrogo.

Ego itaq. pacis, ut ita dicam, alumnus, qui quãtuſcunq. ſum (nihil enim mihi arrogo) ſine pace ciuili certe non fuiſſem. 7. Phil. 122. Mihi non ſumo tantum iudices, neq. arrogo, vt, &c. pro Plan. 259. Tibi tantum tribuo, quantum mihi fortaſſe arrogo. 4. ſam. 3. Neq. ego non poſſum non enim mihi tantum derogo (tametſi nihil arrogo) ut te, &c. pro S. R. 54. Quoniam tu id mihi arrogas, & concedi poſtulas. pro Quinct. 10. Tum cum id pleniſſimum temeritatis eſſe dicas, tantum tibi arrogas, ut expones diſciplinam ſapiẽtiæ, &c. Ac. 48. Tantum tibi arrogas. Ac. ed. 2. lib. 2. 104. Tribuere alteri, & ſibi arrogare aliquid. ſam. 4. 210.

Arrogare

Arrogare ſibi ſapientiam. de Clar. Or. 161. Non vereor ne mihi aliquid uidear arrogaſſe, ſi de quæſtura mea dixero. pro Plã. 272.

Arrogans.

Non grata potius, quàm arrogans beneficiorum prædicatio. de haruſp. reſp. 14. Quid eſt enim tam arrogans, quam de religione pontificum collegium docere conari? pro Dom. 119. Induc nomato iſti minaci atque arroganti. pro Font. 281. Arrogantē neminem tam ſtulte eſſe oportet, ut in ſe mente & ratioñ putet ineſſe, in cælo mundoq. nõ putet: aut ea, quę uix ſumma ingenij ratione comprehendat, nulla ratione moueri. 2. de Leg. 13. Quorū ſi eſſent arrogantes, non poſſem ferre ſententiam. in Ant. 228. Tantum dicam, homines arrogãtes hoc adiutore Q. Opimium per ludum & iocum fortunis omnibus euertiſſe. 3. Verr. 110.

Arroganter.

Si arroganter, ſi turpiter, ſi ſordide, &c. dictum eſſe aliquid videatur. 2. de Or. 184. Temerè atq; a. aſſentiri alicui rei. 2. de Inu. 228. Nec uerò a. hoc dictum exiſtimari uelim. Off. 1. 3. A. pero, ſi nemo impetrauit. pro Lig. 19. A. poſtulare aliquid. Ac. ed. 1. l. 2. 216. Id non a. præiudico, neque reuoco ad arbitrium meum. ad Att. 175. Contumaciter & a. ſcribere. Att. l. 6. 111. 25. Audite Conſulem, iudices: nihil dicam arrogantius. pro Mur. 71.

Arrogantia.

Arrogantia ex inſolentia. 1. de Inu. 59. Arrogantia Gręcorum ſcriptorum. 1. ad Her. 2. Grauis atque intolerabilis arrogantia. pro Clu. 87. Arrogantiæ crimen extimeſcere. in Or. 71. Deſipiẽtis arrogantiæ eſt. de Nat. 2. 23. Sermo plenus arrogantiæ. pro Mur. 47. de Catilina. Arrogantiæ uitium. 6. fam. 17. Dic, aude, eſt tuæ contumaciæ, arrogantiæ, vitæq. vniuerſæ vox. pro Q. Roſc. 72. Et illud γνῶθι σεαυτόν, noli putare ad arrogantiã minuendam ſolum eſſe dictum, verùm vt bona noſtra norimus. Q. fr. l. 3. 22. 1. Atque affirmandi arrogantiam vitare, fugere temeritatẽ, &c. Off. 2. 10. Arrogãtiam alicuius increpare. Acad. ed. 1. l. 2. 67. In arrogantiam offendere. 2. de Inu. 125. Ex arrogantia odium. 1. de Inu. 59. Vir grauis ſine arrogantia, & ſine ſegnitia verecundus. de Cl. 191. Qui eius artis arrogantia, quaſi difficillima ſit, ſubnixi ambulant. de Or. 106. & 99.

Ars.

Ars, eſt dux certior, quàm natura. de Fin. lib. 4. 9. Ars, eſt præceptio, quæ dat certam viam, rationemque dicendi. 1. ad Her. 3. Ars dat rationes certas & præcepta faciendi aliquid, quæ habẽt ordinem, & quaſdam errare in faciendo non patientes vias. de Clar. 189. Ars quædam eſt docendi iuris, quam qui ignorant, ſæpe quod poſitum eſt in vna cognitione, dispartiuntur id in ſubmiſſa. 2. de Leg. 45. Ars quæ laui intelligendi quid quamque rem ſequatur, & quid ſit cuique contrarium. 1. de Leg. 47. Ars quaſi uerum ſit. 2. de Or. 17. Ars non ex vna, aut ex duabus, ſed multis animi perceptionibus conſtat. Acad. ed. 1. l. 2. 23. Ars dicendi pro rhetorica. Acad. ed. 2. lib. 1. 4. Ars in dicẽdo quid poſſit. 2. de Or. 82. Ars differendi, pro Logica. Acad. ed. 1. lib. 1. 4. Niſi illi (adoleſcenti) ars extitiſſet illa, idem tumulus, qui corpus eius contexerat, nomen eius obruiſſet. pro Arch. 18. Gubernatoris ars bene nauigandi rationem habet. de Fin. 130. Ars memoriæ primùm temporibus Themiſtoclis prolata. Acad. ed. 1. lib. 2. 2. Nulla ars in ſe verſatur, ſed eſt aliud ars ipſa, aliud quod propoſitum eſt arti. de Fin. 5. 14. Ars omnis & doctrina liberalis. 4. fam. 13. Ars operoſa & fructuoſa. de Fin. l. 1. 56. Ars philoſophię. Acad. ed. 2. l. 2. 13. An medicina? ars non putanda eſt? quam tamen multa fallunt, & gubernatores falluntur. Diu. 85. Corporis curandi tuendique cauſa quæſita ſit ars eius. Tuſc. 3. 1. id eſt, medicina. Ars ſine aſſiduitate dicendi non multum iuuat. 1. ad Her. 2. & 3. 134. Vna eſt ars ratioque picturæ. de Or. 85. Artis maximè proprium creare & gignere. de Nat. 27. Artis caput, decere. 1. de Or. 66. Artis eſt hoc facere. 1. fam. 50. Artis quoque cuiuſdam eſt. 6. Verr. 7. Non omnia, quæ loquimur, mihi videntur ad artem & ad præcepta eſſe reuocanda. 2. de Or. 25. Ad inueniendum in dicendo hæc tria ſunt, acumen, deinde ratio, quam licet (ſi uolumus) appellemus artẽ, tertium diligẽtia. 2. de Or. 81. Artem cõponere. Ac. ed. 1. l. 2. 38. Libenter mehercule artem deſinerem. ep. 95. Artem efficere. 1. de Or. 92. Menedemus artem negabat eſſe ullam, niſi quæ cognitis, penituſque perſpectis, & in unum exitum ſpectantibus, & nunquam fallentibus rebus contineretur. 1. de Or. 46. Quam quiſque norit artem, in hac ſe exerceat. Tuſc. l. 1. 35. 1. prouerbium eſt Græcorum, & habetur apud Ariſtoph. ἔρδοι τις ἣν ἕκαστος εἰδείη τέχνην. Peperit artem notatio naturæ & animaduerſio. in Or. 106. Sin tibi quædam uidebuntur obſcuriora, cogitare debebis, nullam artem literis ſine interprete, & ſine aliqua interpretatione percipi poſſe. fam. 7. 36. Artem dicendi nullam eſſe probabat Carneades. 1. de Or. 44. Artem a natura proficiſci. de Or. 161. Me artē Greis peruagatiſſimus ille verſus, qui ait, Artem pudere proloqui, quam factites, diſſimulare non ſinit, quin delecter. in Or. 82. Redigere ad artẽ. 2. de Or. 92. Artem quidem & præcepta dumtaxat hactenus requirunt, vt certis dicendi luminibus ornentur. 2. de Or. 65. Reuocare ad artem. 2. de Or. 25. Videſne Diogenem fuiſſe qui diceret, artem ſe tradere bene differendi, & uera ac falſa diiudicandi, &c. 2. de Or. 86. de Fin. 1. 21. Arténe, an exercitatione eloquentia contineatur. 1. de Or. 3. Quod arte comprehenditur, id ſemper extra eſt. de Fin. 5. 14. Arte confidere. 5. Tuſc. 12. Ex arte intima depromere. 13. fam. 12. Arte nil effici poteſt, niſi is, qui artẽ tractabit, multa perceperit. Ac. ed. 1. l. 2. 24. Res mihi uidetur eſſe facultate præclara, arte mediocris. de Or. 111. Etenim cum mediocribus multis, & aut nulla, aut humili aliqua arte præditis, &c. pro Arch. 7. In arte & doctrina plus eſſe præſidii, quam in natura. 3. ad Her. 130. Arte ſua ſe remouere. Or. 3. Minimarum rerum ſine arte nulla eſt. Off. 1. 7. Opifices omnes in ſordida arte verſantur. 1. Offic. 109. Recõdita in arte & multiplici ſubtilique uerſari. de Or. 85. Et in hac maiore & uberiore arte verſari. Tuſc. 1. 6. Artes cõſtant ex cognitionibus, ἐκ τῶν καταλήψεων. de Fin. 3. 15. Artes plures à ſingulis hominibus diſci poſſunt. 1. de Or. 109. Artes duæ ſunt, quibus perfectè ratio & oratio cõpleatur: vna inueniẽdi, altera differendi. de Fin. 4. 8. Artes efficiuntur ex cognitionibus & comprehẽſionibus rerũ. 3. de Fin. 76. Artes ingenuæ. Tuſc. 5. 46. de Fin. 5. 45. fam. l. 4. 3. 16. Artes omnes ingenuæ, vno quaſi ſocietatis vinculo continentur. 3. de Or. 72. Artes elegantes, & ingenuæ. de Fin. 3. 3. Artes ad uictum & ad uitam neceſſariæ. 2. de N. d. 100. Artes omnes apud Græcos multo ante perfectæ, quam facultas dicendi. Brut. 13. Artes, quæ ad humanitatem pertinent, inter ſe cognatæ. pro Arch. 1. Artes, quæ miniſtræ ſunt voluptatum, minime ſunt probandæ. Off. 1. 209. Artes, quarum omne opus eſt in faciendo atque agendo. Ac. ed. 1. l. 2. 24. πρακτικαὶ à Græcis dicuntur. Artes quaſi ſenſus alteri. Ac. ed. 1. l. 2. 31. Artes rhetorum totæ forenſes ſunt atque populares. de Fin. 3. 3. Artes innumerabiles repertę ſunt docente natura, quam imitata ratio, res ad uitam neceſſarias ſolerter conſecuta eſt. 1. de Leg. 19. Artes, exercitationeſque uirtutum, aptiſſima ſunt arma ſeneƈtutis. Cat. 8. Artes monumentis diſciplinisque Græciæ traditæ. 1. ad Q. fr. 11. Omnium artium commune eſt, ut in aliqua ſcientia verſentur. de Fin. 5. 22. Artium duo genera ſunt: vnum eiuſmodi, ut tantummodo animo rem cernat, quod θεωρητικὸν Græci uocant; alium, ut moliatur aliquid & faciat, quod πρακτικὸν ab iiſdem dicitur. Ac. ed. 1. l. 2. 23. Artium earum, quas tu maximè amas, hoc eſt optimarum. 12. fam. 39. Artium magnitudines ſeparatione partium imminutæ. 3. de Or. 72. Omnium artium, quæ ad rectam uiuendi uitam pertinent, ratio & diſciplina ſtudio ſapientiæ, quæ philoſophia dicitur, continetur. Tuſc. 1. 1. Erat autẽ tum Italia plena Græcarum artium & diſciplinarum, ſtudiaque hæc in Latio colebantur, & hic Romæ, &c. pro Arch. 186. Vacare culpa magnum eſt ſolatium, præſertim cum habeam duas res, quibus me ſuſtentem, optimarum artium ſcientiam, & maximarum rerum gloriam. fam. l. 7. 3. 14. Colere bonas artes, & colere diſciplinam Stoicam. Off. 34. Artes ſine aſſenſione non poſſe conſtare. Ac. ed. 1. l. 2. 38. Artes per ſe aſſumẽdas putarunt Stoici, & quare. de Fin. 3. 15. Animi quemadmodum affecti ſunt uirtutibus, uitiis, artibus, &c. Part. 231. Artibus liberales diſciplinæ continentur. 3. de Or. 70. Non ſatis politus iis artibus, quas qui teneant, eruditi appellantur. lib. 1. de Fin. 20. In artibus iis, quarum iudicium eſt oculorum. 2. de N. d. 110. Artibus omnibus quæ dignę libero eſſent, ornatus. de Vn. 1. Omnibus artibus uolumus attributam eſſe eam, quę communis appellatur prudẽtia, &c. 4. de Fto. 124. Vir illa humanitate præditus, illis ſtudiis, artibus, atque doctrina. pro Coel. 49. Sine artibus uita omnino nulla eſſe potuiſſet. Off. 2. 19.

Artifex.

Artifex callidus comparandarum uoluptatum: de Fin. 2. 95. Quod eſt tãquam artifex conquirendæ & comparandæ voluptatis. de Fin. 1. 34. C. Cotta in ambitione artifex dicere ſolebat, ſe, &c. de Pet. 212. Artifex mundi, Deus. de Vn. 7. Artifex mundi probus. de Vn. 7. Politus ſcriptor atque artifex. in Or. 99. Scenicus artifex. pro Arch. 187. id eſt, hiſtrio. Suauitatis artifex, conſuetudo. in Or. 92. Ne quid mihi eiuſmodi accideret, cùm contra talẽ artificẽ dicturus eſſẽ, verebar. pro Q. 14. Artificẽ non fortuitũ, ſed quẽ præcepta & cõprehẽſa tenere uidemus, appellamus. Ac. ed. 1. l. 2. 23. Artificẽ ab inſcio nõ eſt diſtinguere, ſi artẽ ſubſtraxeris. Aca. ed. 2. l. 2. 23. Proinde ſi qui ſunt, qui in hoc reo aut potentes, aut audaces, aut artifices ad corrũpendum iudicium uelint eſſe. 7. Verr. 144. Atque illi artifices corporis ſimulacra ignotis nota

faciebant.ep.60.id eſt, Apelles & Lyſippus. Dicēdi artifices & doctores, Græci. 1.de Or.13. Nimirum didici etiam artificum nomina. in Verr. 200. id eſt, eorū qui ſtatuas fecerunt. Vt aiunt in Græcis artificibus eos auledos eſſe, qui citharœdi fieri non potuerūt pro Mur. 130.

Artificium.

Artificium dicendi.1.de Or.46.& 2.85. Artificium quoddā excogitandum eſt. 9.fam.35. Artificium ex eloquentia natum, non cōtra. 1.de Or.66. Artificium neceſſarium. Tuſc.1.50. Artificium ſordidum ancillareque. Tuſc.5.42. Artificium effingitis. de N.d. 1.35. Obliuiſci artificium. pro S.R.29. Iſte, quod omnes qui artificij aliquid habuerant aut formę, remouerat atque abduxerat. 7.Verr. 57. id eſt, utcumque peritos & formoſos. Vt intelligatis, in homine intelligentiam eſſe, non auaritiam: artificij cupidum, nō argēti fuiſſe 6.Verr.40. Artificij ſuſpicio oratori aduerſaria. 2.de Or.85. Artificij ſuſpicio orationi fidem, oratori auctoritatem adimit. 1.de Inu.37.& 3.ad Her.17. Præeſſe alicui artificio. 4.de Fin.124. Componere artificium de iure ciuili. 2.de Or.46. Niſi fortè hæc cauſa eſt, quòd medici nihil præter artificiū, oratores etiam auctoritatem præſtare debent. pro Clu.44. Hic ab artificio ſuo non receſſit. Tuſc.1.17. Non tu in iſto artificio accuſatorio callidior es, quàm hic in ſuo. pro R.Am.19 Artificio ſimulationis erudatus. pro Cn.Planc. 18. Artificio fabricare aliquid. 4.Ac.59. Audis hæc etiam Verres: & primo, illo ſuo leuiore artificio Heraclium aggredi conatur. 4.Verr. 24. Atqui uide, inquit, in artificio & opera quàm tenui & leui quantò plus adhibeatur diligentiæ, quàm, &c. de Or.95. Fuit apud Segeſtanos ex ære ſimulacrum Dianæ, tum ſumma atque antiquiſſima præditum religione, tum ſingulari opere, artificioque perfectum. 6. Vert.64. Quanto quaſi artificio natura fabricata eſſet primum animal omne. Ac. ed.t.l.2. 30. Antiquo opere & ſummo artificio facta. 6. Verr.41. Superiores autem artificio & uia tradiderunt. de Fin.I. 4.8. Quo artificio tueamur eius beneuolentiā. 7. Att.5. Quo.n. ſpectat illud, cum artificia tolli quereris à nobis, niſi ut opifices conticentur? 1.Ac.258. Ne opifices quidem tueri ſua artificia poſſent, niſi uocabulis uterentur nobis incognitis, uſitatis ſibi.3. de Fin.6. Iam de artificiis & quæſtibus, qui liberales habēdi, qui ſordidi ſint, hoc ferè accepimus. in Verr. 214. Quorum artificijs effectum eſt, ut, &c.9.ad Att. 24. Artificijs nonnullorum erat illi inculcatum. 1. Att.48. Nonne uidetur contra te valere, ſi ſine magnis artificiis (ad quæ pauci accedunt, noſtri quidem generis) admodum nec uidere, nec audire poſſumus? 4.Ac.

Artificioſus.

Artificioſus ignis. de N.d.2.41.& Multo artificioſius. Ibidem. Artificioſa eloquentia. de Inu. Artificioſa memoria quibus conſtet.3.ad Her.123. Ipſius mundi, qui omnia complexu ſuo coercet & continet, natura non artificioſa ſolùm, ſed plane artifex à Zenone dicitur. 2.de Nat.d.81. Res obſcura aut artificioſa. 2. de fin.24. Artificioſum opus & diuinum. 2.de N.d.208. Zeno igitur naturam ita definit, ut eā dicat eſſe ignem artificioſum ad gignendum progredientem uia. 2.de Na.81. Mathematici de re artificioſa loquuntor. de Fat.67. Ea genera artificioſa dicūtur. de Diuin. 95.& 103.& 115. Artificioſis minimè artificioſa. Ac.ed.t.l.2.47. id eſt, quæ ab arte ſunt effecta.

Artificioſe.

Motus iſta ſunt, Balbe, naturæ non artificioſè ambulantis. 3. de N.d.37. Nulli fuerunt, qui illa 2. digeſta, generatim componerēnt. 1.de Or.90. Id eſt, arte quadam diſpoſita. Id multò artificioſius naturam efficere. 2.de N.d.81. Artificioſiſſime aliquid facere. 4.ad Her.144.

Arteria.

Sed cum aſperā arteria (ſic enim à medicis appellatur) hoſtiū habeat adiunctum linguæ radicibus, &c. 2.de Nat.203. Arteria læditur, ſi ante, quam leni uoce bene permulſa eſt, acri clamore compleatur.3.ad Her.113. Recreatur enim uox ſpiritu, & arterię reticendo acquieſcunt. ad Her.29. Micare cum deſinunt uenæ & arterię, quaſi quodam igneo motu. de Nat. 1.18. Sanguis per uenas in totum corpus diffunditur, & ſpiritus per arterias. de Nat.54.

Arthriticus.

Non enim arbitror cocū etiā te arthriticū habere. fam.9.23.a.

Articulus, Articulatim, *Vide Artus.*

Artifex, Artificium *Vide Ars.*

Artolaganus.

De diſcendæ tibi ſunt ſportellæ, & artolagani tui. fam.9.47.

Artus.

Digitorum molles cōmiſſuræ & artus. de Nat.56. Neruī atq; artus ſapientiæ ſunt, non temere credere. de Petit. 211. Artus à neruis continentur. 2.de Nat. 105. Quod uehementer eius artus laborarent. Tuſc.2 51. Quos ille, dii immortales, cum omnes artus ardere uiderentur, cruciatus perferebat? 2.de Fin.149. Sedēte Cn. Octauio collega, qui deuinctus erat faſciis, & multis medicamentis propter artuum dolorem delibutus de Cl.Or.114. Ad artus finiendos accommodatæ oſſium cōmiſſuræ. 2.de Nat. 105. Tota mente, atque omnibus artubus contremiſcere. 1.de Or.60. Eacita cum tremulis anus attulit artubus lumen. Diu.88.

Articulus.

Articulus dicitur, cùm ſingula uerba interuallis diſtinguūtur, cæſa oratione. 4.ad Her.173. Non ad numerum articulus cadens. 3.de Or.103. in Or.33. Næuus in articulo pueri delectat Alcæū. de Nat.17. Verba, quæ quaſi articuli connectunt membra orationis. de Or.141. Tertia magnos articulorum dolores habet Att. 4. Extitit tamquam ād articulos ſarmentorū ea, quæ gemma dicitur. Cat. 49. Oratio articulis membriſque diſſoluta. de Or.160. Oratio fluctuās & diſſoluta, quæ ſine neruis & articulis fluctuat huc & illuc. ad Her.17.

Articulatim.

Quæ fuſe olim diſputabantur, ac libere, ea nunc articulatim diſtinctéq; dicuntur. 1. de Leg. 33. Puerum interea obtruncat, membraq; articulatim diuidit. 3.de Nat.81.

Articulate.

Articulate ſalutem puellę dicet. 6. Att.41. id eſt, diſtinctè, & quaſi bene formatis uerbis, ut ſolemus cum pueris loqui mus.

Aruſpex.

Aruſpices, augures, arioli, vates, coniectores, &c. de Na.12. Aruſpices fulgura atque obſtita pianto. 2.de Leg. 18. Cùm aruſpices ex tota Etruria conuenisſent, &c. in Catil. 115. Aruſpices quibus diuis creuerint procurato. 2.de Leg.18 Aruſpicum auſpicia Acad.ed.t.l.2.98. Aruſpicum diſciplinam Etruriæ principes docento. 2. de Leg. 18. Cognita ab aruſpicibus obſeruatio diuturna Diu.114.

Aruſpicina.

Aruſpicina unde ortum habeat. Diu.2.39. Aruſpicinam facere. 6.fam.49. Vt ordiar ab aruſpicina, quam ego Reip. cauſa, communiſque religionis cauſa colendam cenſeo. Diu. 114.

Arx.

Cui templum illud fuit arx ciuium perditorum, receptaculum ueterum Catilinæ militum, caſtellum forenſi latrocinii. in Piſ. 81. Hoc templum Iouis op. max. atque hæc urbs, arx omnium gētium. cont. Rul. 64. Africa omnium prouinciarum arx. pro Lig. 140. Arcem tu quidem Stoicorum defendis. Diu. lib.1.9. Arcem facere ex cloaca. pro Planc.77. Fugere in arcem. de Sen.10. In arcem cauſæ inuadere. 1 fam.33. Munite communem arcem bonorum, obſtruite perfugia improborum. in Piſ.67. pro Syll.59. Tarento amiſſo, arcem tamen Liuius Salinator retinuit. 2. de Or. 151. Arcem retinuerunt, reliqua urbe capta. 7. Att.39. In arce legis præſidia defenſionis ſuæ conſtituere. pro Clu. 51. Hoc opus in apertum ut proferas, nihil poſtulo: non enim eſt tale, ut in arce poni poſſit, quaſi illa Minerua Phidiæ: ſed tantum ut ex eadē officina exiſſe appareat. Parad.6.

As.

Dic H S. C C C L I I I. dediſſe, qui aſſem nullum dedit. pro Q. R.53. Aſſem negat ſe eſſe daturum. pro Quint. 10. Ne Marco quidem Seio uitio datum eſt, quòd in caritate annonæ aſſe modiū populo dedit. 2.Off.86.

Aſcendo.

Tum ſubitò ille in concionem aſcendit, quam Appius ei dedit. Att. 4. 71. 3. Quid mereri uelis iam, cum tu magiſtratum inieris, & in concionem aſcenderis? 2.de Fin.61. Aſcendit in oppidum Archagathus. in Ver.211. Sed erit duplex omnis eius ornatus ille admirabilis, propter quem aſcendit in tantum honorem eloquentia. in Or.68. Multis gradibus aſcendit, ut ad ſummum perueniret. de Fin.5.37. Quibus tādem Romulus gradibus aſcē dit in cœlum Parad. 11. A minoribus ad maiora aſcendimus. Partit.8. Nos ad nauiculas noſtras aſcendimus. Acad.37. Sic.n. aſcenditis. Acad.ed.t.l.2.46. tranſlatio à gradibus ſumpta: nam in ſorite ab uno ad alterum quaſi per gradus aſcendimus. Sed ut altiorem gradum aſcendant, reſtrictè nullo modo eſſe debemus. 2. Off. 90. Expedito exercitu ita noctu iter feci, ut ad 111. Idus Octob. cum luceſceret, in Amanum aſcēderem. fam. lib. 15. 4.14. Quod quia multis gratum erat, & probabatur, aſcendiſſet

ad

ad honores, niſi in ſaciore deprehenſos, &c. de Cl. Or. 130. Neſcis quàm altè aſcenderis. 10. fam. 58. Aſcendere ad nomen regium. pro Deiot. 181. Cœlum aſcendere. de Am. 74. in cœlum. Tuſc. 1. 59. Ex honoribus continuis familiæ maiorumque ſuorum, vnum aſcendere gradum dignitatis conatus eſt. pro Mur. 51. Aſcendere in caſtellum. Att. 13. in equum. Cat. 30. In altiorem locum. pro Clu. 40. In ſummum locum ciuitatis. pro Clu. 49. Lex peregrinum vetat in murum aſcendere. de Or. 117. Aſcẽdere in tribunal. in Vat. 26. Hinc gradatim aſcendere vocem, vtile & ſuaue eſt. 3. de Or. 122. Aſcendiſſe ſe altius, quam deſcenſurum. ad Brut. 11.

Aſcendens.

Aſcendens gradibus magiſtratuum. de Cl. Or. 154. Sol ſenſim aſcendens in diuerſam partem. de Or. 59.

Aſcenſus.

Aſcenſus homini in cœlum datur ob mentem, virtutem, pietatem, fidem. 2. de Leg. 16. Aſcenſus primus ædilibus ad honoris amplioris gradum. 3. de Leg. 6. Atque hic ei gradus ad Remp. hic primus eſt aditus ad popularem iactationem atque aſcenſus. de Aruſp. reſp. 39. Aſcenſum parare. de ſcala dictum. 6. fam. 27. Neque is conſiſtens in loco, ſed inambulans, atque aſcenſu ingrediens arduo. de Or. 108. Difficili aſcenſu atque arduo oppidum. 6. Ver. 45. Homines audaces, ab eiua templi aditu atque aſcenſu prohibuiſti. pro Dom. 43.

Aſcia.

Ne facito rogum, aſcia ne polito. 2. de Leg. 54.

Aſciſco.

Neque iſtam mihi aſciſco ſapientiam, quam nonnulli in me requirebant. pro Dom. 74. Sed tamen ego mihi ſororem uirginẽ aſciſco, tu ſororem tuam uirginem eſſe non ſiuiſti. pro Dom. 51. Boni bonos diligunt, aſciſcuntque ſibi quaſi propinquitate coniunctos. de Amic. 46. Idcirco hanc conſuetudinem libenter aſciuimus. de Clar. 110. Itaque Caria, & Phrygia & Myſia, &c. aſciuerunt aptum ſuis auribus opimum quoddam, & tanquam adipale dictionis genus. in Or. 13. Itaque & ciues fortiſſimos vndique fortes viros aſciuerunt. Innumerabiles aliæ leges de ciuili iure ſunt latæ: quas Latini voluerunt, aſciuerunt. pro Cor. Balb. 25. Et cum ea hiſce ſe locis reciperent, eodem deferrentur, aſciſcerunt illud ſibi oppidum piratæ, primum commercio, deinde etiam ſocietate. 6. Ver. 19. Viginti oppida ſunt Dalmatiæ antiqua: quæ ipſi ſibi aſciuerunt, amplius ſexaginta. 5. fam. 25. Confirmat autem illud uel maximè, quod ipſa natura, ut ait ille, aſciſcat & reprobet, id eſt voluptatem & dolorem. 1. de Fin. 33. Quas tamen augures ac ipſæ quidem fabulæ aſciuiſſent. de Nat. 2. 6. Ita pertes eſſe prudentiæ, quam ſibi aſciſcerent. 1. de Or. 43. Nemo non modò Romæ, ſed ne vllo in angulo totius Italię oppreſſus ære alieno fuit, quem non ad hoc incredibile ſceleris fœdus aſciuerit. 2. in Catil. 31. Alterum quod interpretatur fatidicorũ fata incognita, cùm Senatus populuſque aſciuerit. de Leg. 173. Defendo enim rem vniuerſam, nullam eſſe gentem ea omni regione terrarum, ea qua nobis interdictum ſit, ut neque aſciſcere ciuem, aut ciuitate donare poſſimus. pro C. Balb. 23. Aſciſcere ſibi nomen tyranni. ad Brut. 16. 11. Aſciſcere patronum. in Piſ. 39. Id enim ad ſuauitate delectãs, ſic ab errore mẽtis tamquã ſalutare aliquid aſciſcetur, ſimiliq; inſcitia mors fugitur quaſi diſſolutio naturæ. 1. de Leg. 45. Aſciſcatur ab ea ciuitate, cuius eſſe ſe ciuitatis uelit. pro C. Balb. 20. Minime uero probatur huic diſciplinæ, de qua loquor, aut amicitiam aut iuſtitiã pp utilitates aſciſci, aut probari. de Fin. 105. Nil. n. vnquã de me dixi ſublatius aſciſcendæ laudis cauſa potius, quàm criminis depellendi. pro Dom. 73. Quod (genus) ſi mihi a vobis tribui concedique ſentiã, perficiam profectò, ut hunc A. Licinium non modo non ſegregãdum, cum ſit ciuis, a numero ciuium, verumetiam, ſi non eſſet, putetis aſciſcendum fuiſſe. pro Arch. 5. Eas ipſas cognitiones per ſe aſciſcendas arbitramur, quod habeant quiddam in ſe complexum, & continens ueritatem. 3. de Fin.

Vide Adſciſco.

Aſcitus.

Amitti ciuitatem Romanam alia aſcita. de Nat. 93. Vt appareret in eo natiuum quẽdam leporem eſſe, non aſcitum. de Nat. 93. Illa, quæ natura prima ſunt aſcita, natura diligimus. de Na. 93. Sacra iſta maiores noſtri aſcita ea Phrygia Romæ collocauerunt. de haruſp. reſp. 24. Quarum ſacra populus Romanus à Græcis aſcita & accepta, tanta religione & publicè & priuatim tuetur, &c. 7. Verr. 147.

Aſcribo.

Aſcribito hoc, id eſt, hoc addito. 13. Att. 13. Et te ſororemq; tuã & matrem maximè diligit, ſalute n... tibi plurimam aſcribit. Att. 1. 12. Nonnunquam bonos ex ... habent bonis eos quidem aſcribimus attribuimuſque ſine ulla ... ne diis immortalibus. 3. de N. d. 118. Altera ſtatua ab equi... Rom. equo publico, qui item aſcribunt patrono in A. 207. At illud minimè fuit auguris quod aſcripſit, ob eam cauſam populum Ro. calamitatem cepiſſe. de Do. 86. Tu uerò aſcribe me talem in numerum. 1. Phil. 54. Me quoque aſcribe fratris ſententiæ. 1. de Leg. 29. Hunc ad tuũ numerum libenter aſcribito. Q. fr. l. 1. t. 23. Neque enim mihi negligentiam uelim aſcribas. Aſcribat ad iudicium ſuum nõ modò meum, ſed huius, &c. pro Rab. Poſt. 1. Qui hanc pœnam fœderibus aſcribat, ut omnium præmiorum, beneficiorumque noſtrorum expertes faciat fœderatos. pro C. Bal. 14. Gaudeo quòd uulgò hominum opinio ſocium me aſcribat tuis laudibus. Att. 232. ep. 133. Qui Thucydidem laudauit, aſcribat ſuæ noſtram ſententiam. de Opt. 149. Ad hoc genus aſcribamus etiam narrationes apologorum. 2. de Or. 147. Admiratus eorum fidem tyrannus, petiuit ut ſe ad amicitiam tertium aſcriberent. 3. Off. 59. Quid ad Statium aſcripſerit, neſcio. Att. l. 6. t. 13. 2. His non eſt auſus alii nomen ſuum aſcribere. pro Do. 236. Aſcribere ſalutem alicui. 1. Att. 12. & 6. 18. Aſcribere tutorem. pro Flac. 57. Hoc tibi reſpõdeo, aſcripſiſſe eundem Syllam in eandem legem, ſiquid ius non eſſet rogari, eius ea lege nihilum rogatum. pro Cæc. 69. Mea quidem ſententia, Quirites, vnus A. Gabinius, belli maritimi, rerũque geſtarum auctor, comes Cn. Pompeio aſcribitur. pro L. Mã. 40. Vtinam uobis tertius amicus aſcriberer. Tuſc. 240. Nam, niſi eſſet, hoc in omnibus legibus aſcriberetur. pro Cæc. 69. Aſcribi in certam, ſidem ciuitatis ac libertatis. de Aruſp. reſp. 53. Aſcribendas ferias & cærimonias ſacris patrisfam. putant pontifices. 2. de Leg. 47.

Vide Adſcribo.

Aſcriptus.

Archias Heracleæ aſcriptus eſt pro Arch. 187. id eſt, ciuis factus. Aſcriptus Heracleenſis. pro Arch. 5. Præſertim cum aliis quoque in ciuitatibus fuerit aſcriptus pro Arch. 7. Erat enim aſcriptus in id municipium ante ciuitatem ſociis & Latinis datã. fam. lib. 13. 31. 1. In qua primũ erat, quòd antiquior dies in tuis fuiſſet aſcripta literis, quam in Cæſaris Q. fr. 3. 17. 21. Data eſt ciuitas Silani lege & Carbonis, ſiqui fœderatis ciuitatibus aſcripti fuiſſent, &c. pro Arch. 5. Oſtenderunt ea ſe ſcripturos atque laturos, quibus aſcriptis ſuſceptiſq; beatè viuerent. de Leg. 171.

Aſcriptio.

Vt ne longius abeam, declarat iſta aſcriptio eſſe aliquid. pro Cęcin. 69.

Aſcriptitius.

Quos quaſi nouos & aſcriptitios ciues in cœlum receptos putant. 3. de Nat. d. 27.

Aſcriptor.

Itaque extitit non modò ſalutis defenſor, qui ante hoc unũ beneficium fuerat inimicus, uerumetiam aſcriptor dignitatis meæ. poſt Redit. 23. Auctor & aſcriptor in reſtituendo. poſt Redit. 7. Denique ille nouitius Ligur, venalis aſcriptor & ſubſcriptor tuus, &c. pro Dom. 39.

Aſinus.

Quid nunc te aſine literas doceam? non opus eſt uerbis, ſed fuſtibus. in Piſ. 57. Longum eſt perſequi mulorum utilitates & aſinorum. de Nat. 58.

Aſellus.

Onuſtus auro aſellus. Att. lib. 1. 11. 20. Aſellus à Mummio cenſ. ex ærariis exemptus. 2. de Or. 149.

Aſotus.

Aſoti mundi eleganter optimis cocis, piſtoribus, &c. de Fin. 69. Nemo noſtrum iſtius generis aſotos iucundè putat uiuere. 2. de Fin. 38. Aſotos poſſe ex Ariſtippi, acerbos e Zenonis ſchola exire. 3. de Nat. 57. Atqui reperiemus aſotos ita non religioſos, ut edant de patella. de F. 69.

Aſpectabilis, Aſpecto, Aſpectus, *vide Aſpicio.*

Aſpellor.

Sed longè à læto numine aſpellor Iouis. 2. Tuſc. 45.

Aſper.

Aſper & maledicus patronus. de Cl. Or. 66. Aſpera arteria. 2. de Nat. 105. Aſpera, triſtis, horrida oratio. in Or. 10. Senſus iudicat dulce amarum, lene aſperum, prope longe, &c. 1. de Fin. 63. Si eum aſperum & difficilè perpeſſu, &c. ſ. dolorem, dixero. de Fin. 4. 59. In locis autem & illa naturalia, leues an aſperi, ſalubres an peſtilentes, &c. Par. 21. Aſpera perpeſſu. Tuſc. 2. 15. Aſpera ſaxa.

22.1.Tuſc.57.Eodemque adiungas,quos natura putes aſperos atque omnibus iniquos. pro Planc.32.Summa utilitate ac maximo ſæpe præſidio in periculis atque aſperis temporibus carendum erit.pro Bal.16.Sed ut mihi uidetur, paulò aſperior & durior,quàm aut ueritas aut natura patiatur.pro Mur.55. Peripatetici uerba tenent mor litus, quæ dum ſibi euelli ex ordine uolunt,horridiores euadunt,aſperiores,duriores,& oratione & moribus.4.de Fin.126.

Aſperitas.

Neque ulla eſt temperatior oratio, quàm illa,in qua aſperitas contentionis,oratoris ipſius humanitate conditur.2. de Or. 217.Aſperitas Galbę in dicendo.3.de Or.1.Aſperitas uiarum.9. Phil.257.Aſperitatis nihil habet mundi forma. de Vn.23.Quã illorum triſtitiam atque aſperitatem fugiens Panętius,nec acerbitatem ſententiarum, nec diſſerendi ſpinas probauit.4. de Fin. 227.Si quis aſperitate ea eſt & immanitate naturę.Læl.73.Aſperitate ſtirpium terram vaſtari non patiuntur homines. 2. de N. d.73.Aſperitates ſaxorum.2.de N.d.72.In his uel aſperitatibus rerum,uel anguſtiis temporũ obſequar ſtudiis noſtris.de Or.85.

Aſperè.

In Senatu à Catone aſperè & acerbè nimium magno ſilentio eſt accuſatus.Lent.lib. 1.5.10. Dicta in aliquem a. & ferociter, & liberè commemorare.pro Planc.27.M.Cato Galbę grauis atque acer inimicus, a. apud Populum Romanum, & uehementer eſt locutus.1.de Or.115. Nimis a.tractare aliquem. ad Q.fr.2. 10.7.Inſigniter atque a.uituperare.2.de Or.190.

Aſperius.

Aſperius,inquit,locutus eſt,&c.pro Planc.265.b A.quàm tui patiantur mores,de Dionyſio ſcripſiſti.ad Att.151.b.

Aſpergo.

Miloni nonnullam laudatione tua labeculã aſpergis.in Verr. 37.Hunc tu uitę ſplendorem maculis aſpergis iſtis, &c.pro Plã. 24.Guttam aſpergit huic Bulbo.pro Clu.56.Sextulam Aebutio aſpergit.pro Cęc.13.id eſt,parcit & quaſi maligne impertit.Hæc aſperſi,ut ſcires me tamen in ſtomacho ſolere ridere.ad Coel.li. 2.15.19.Nunc mihi iucunditatis plena epiſtola hoc aſperſit moleſtiæ,quòd uideris, ne mihi moleſtus eſſes, ueritus eſſe, atque etiam nunc uereri.ad Q.fr.l. 2. 12. 2. Sed ſi illius comitatem & facilitatem tuæ grauitati, ſeueritatique aſperſeris.pro Mur. 61. Aram ſanguine aſpergere.3.de N.d.127.Labem aſpergere dignitati alterius.in Vat.11.Quem ore attingere, dentibus inſecare, lingua aſpergere poſſit.ad Her.39. Sales orationi aſpergere. in Or.47.In omni parte orationis ſumma arte aſpergit.pro C.Bal. 45.Quod tamen eſt mendaciunculis aſpergendum.2.de Or.133. Eodem fonte ſe hauſturum intelligit laudes ſuas, è quo leuiter ſit aſperſus.Cæc.l.6.6.19. Qui iſtius facti non modo ſuſpicione, ſed ne infamia quidem eſt aſperſus.pro Coel.17.

Aſperſus.

Senatuſconſulta quaſi fuligine aſperſa. In Ant. 177. Aſperſa temerè pigmenta in tabula, oris lineamenta effingere poſſunt. de Diu. 5.

Aſperſio.

Aſperſione fortuita.de Diu.85.Nã illud uel aſperſione aquę, uel dierum numero tollitur.2.de Leg.40.

Aſperitas, *Vide Aſper.*

Aſpernor.

Non aſpernor Trebatii literas,à quo me unicè diligi ſcio.Att. l.7.135.7.Habeo inquam ſententiam tuam, neque eam admodũ aſpernor.4.Ac.266.Guſtatus, quod ualde dulce eſt,aſpernatur ac reſpuit.de Or.152.Simul atque natum animal eſt,gaudet uoluptate,& eam appetit ut bonum,aſpernatur dolorem ut malum 2.de Fin.53. Cicero ſeruitutem honorificam modò non aſpernatur.ad Att.288. Caſſius frumentariam rem aſpernabatur. Att. 243.Hanc proſcriptionem niſi hoc iudicio à uobis reiicitis & aſpernamini, uidete per deos, &c.pro S. R. 44 Seruus ſermonem Fabricii non eſt aſpernatus.pro Clu.27.Philoſophiam hæc ciuitas numquam aſpernata eſt.de Or.182.Cuius ego furorem atq; crudelitatem deos immortales à ſuis aris atque templis aſpernatos eſſe confido.pro Clu.153.Pręſertim ſi in eo genere ſtudium meum non aſpernabere.ep.12.& 51. Quòd omnium mẽtes aſpernentur ac reſpuant.Fat.35.Et tamen a philoſopho, ſi afferat eloquentiam,non aſpernere:ſi non habeat,&c.de Fin.52.Vitam aperte hominem aſpernere ac reſpuant.Att.217.Aſpernari,odiſſe,fugere) (amare,conſectari,adipiſci uelle.l.1.de Fin.25. Reiicere, & aſpernari.pro S. R. 91. Auribus reſpuere, animo aſpernari.in Piſ.Dolorem aſpernari, quantumque poſſit,à ſe repellere.lib.1. de Fin.23.Quos cùm triſtiores uidiſſet, x x x minas accepit, ne aſpernari regis liberalitatẽ uideretur. Tuſc. 246.Aſpernari preces.pro Sen.24.Eorundem querimonias nolite per deos immortales aſpernari,nolite contemnere ac negligere iudices. 6. Ver. 101.Aſpernari aliquam ſententiam.Ac.ed.1.l.2.136. ueritatem. Læl.75. Sed tamen ſi deferatur à Senatu, minimè aſpernandus eſſe uideatur.ad Catonem,lib.15.6.5.

Aſpernatio.

Aſpernatio rationis.Tuſc.q.lib.4.25.

Aſpicio.

At etiam aſpicis me,& quidem ut uideris iratus In Ant. 175. Sic terram intuebantur,ſic furtim nonnunquam inter ſe aſpiciebant,ut non ab aliis indicari,ſed ipſi à ſe uiderentur.3.in Catil. 57.Et ſimul ad Cnęum Lentulum Conſulem aſpexit. de haruſp. reſp.1.Reſpexitque,& equum alacrem lætus aſpexit, cuius in iuba examen apum conſederat.1.de Diu.126.Neque aſpiciet prius malorum terminum. de Vn.57.Aſpicite ipſum, contuemini os, conferte crimen cum uita uſque ad hoc tempus explicata: tum crimen cognoſcite pro Sylla,56.Sic euolauit oratio,ut eius uim & incitationem aſpexerim, ueſtigia ingreſſumque non uiderim. de Or.98.Hoc cernes,ſi modo aſpexeris.de Or.154. Vt,propter quos hanc ſuauiſſimam lucem aſpexerit, eos indignisſime luce priuarit.pro S. R. 38. Aſpicere ſine ſuſpirio non poſſe.1.Att.57. Sacra, quæ uiri oculis ne imprudentis quidem aſpici fas eſt. de haruſp.275.Tamquam ad aſpiciendam lucem eſſe reuocatum.de Clar.165.Vis aſpiciendi poteſtas fuit.1.de Or.78.

Aſpectus.

Aſpectus armatorum ad uim faciendam ualet.pro Cęc.293. Auctionis aſpectus miſerabilis.2.Phil.81.Verſatur ante oculos aſpectus Cethegi, & furor in veſtra cæde bacchantis. in C. 120. Pomorum iucundus non guſtatus ſolùm.ſed odoratus etiam & aſpectus.de Nat.58.Res cæcæ,& ab aſpectus iudicio remotę.de Or.241.Res pulchra ad aſpectum.Or.119.Nam & ſitu eſt cõmunito,tum ex omni aditu vel terra uel mari præclaro ad aſpectũ. 6.Ver.104 Natura lubricos oculos fecit & mobiles, ut & declinarent,ſiquid noceret,& aſpectum,quò uellent, facilè conuerterent.2.de Nat.213.Oculi aſpectum,quo uolunt, facile contorquent.2.de Nat.113.In aſpectum lucemque proferre pro Arch. 9.Cepias propè in aſpectum Lepidi Antoniiq; adduxi,quadragintaquinque millium paſſuum ſpatio relicto conſedi.fam.lib. 10.23.4 Qui cum acriter oculis deficientem ſolem intuerentur,ut aſpectum omnino amitterent.1.Tuſc.115.Illi orbes, qui aſpectum noſtrum definiunt.2.de Diu.138.Aſpectum aliquò referre.de pro. Conſ. 31. Qua ex coniunctione cœlum ita aptum eſt,ut ſub aſpectum & tactum cadat.de Vn.19.Formis atque corporibus,ſicut omnibus,quæ ſub aſpectum ueniũt,ſedes opus eſt, etenim corpus intelligi ſine loco non poteſt.2.de Or.194. Quis umquam eſt ſuſpiratus hunc magis odio,quàm pudore,hominis aſpectum lucemque uitare?pro Syl.55.Aſpectum, pręſentiamq; hominum uitare.1.in Catil.12.Vti oportet in contentione per diſtributionem acri defixoque aſpectu.ad Her 21. Primo quaſi aſpectu.Ac.ed.1.l.1.35.Primo aſpectu uoluptatem capere. Ac. l.7.123.1.Carere me aſpectu ciuium, quàm infeſtis oculis omnium conſpici mallem.1.in Catil.12. Eorum aſpectu omnis cura conſedit.de Clar.166.Ratione & diſtributione ſub uno aſpectu poni.de petit Conſ.1.Nec eam diligere minus debes, quòd deformior eſt, ſed miſereri potius:nec eam multis claris uiris orbatam,priuare etiam aſpectu tuo.ad Marc.l.4.9. 12. Itaque eorum ipſorum,quæ aſpectu ſentiuntur,nullum aliud animal uenuſtatem,pulchritudinem,conuenientiam partiũ ſentit. 1. Off. 23.Tantus eſt gemitus lactus aſpectu ſtatuæ & commemoratione,ut,&c 6.Ver.122.Violare ſacra Bonæ deæ aſpectu uirili. de Haruſp.145.Intelligens dicendi exiſtimator non aſſidens,& attentè audiens,ſed uno aſpectu,& pręteriens,de oratore ſæpe iudicat.de Cl.Or.104.Et portus habet prope in ędificatione aſpectuq; urbis incluſos.6.Ver.104.

Aſpecto.

Quid me aſpectas?quid mea promiſſa repetis?pro Planc. 82.

Aſpectabilis.

Corporeum autem,& aſpectabile, itemque tractabile omne neceſſe eſt eſſe,quod natum eſt. de Vn. 16. Deus animal unum aſpectabile,in quo oĩa animalia continerent,efficit. de Vn.23.

Aſpiro.

Quid enim quiſquam ad meam pecuniam me inuito aſpirat? 3.Ver.100.Hæc in culeum coniiciuntur, quò non aſpirat uita beata.Tuſc.230.Nũquam aſpiraſti, ſed omnibus conſiliis, quę ad me opprimendum parabãtur,interfuiſti ſolum,verum etiam crudeliſſimè præfuiſti.in Piſ.8.Dixit Romę domum fuiſſe, quo

ille

ſte ne quidem aſpirauit.pro Q. 17.Magno ſe prædicat auxilio fuiſſe,quia paululũ in rebus difficillimis aſpirauit.ad Her. 34. Aſpirauit nemo eorum.pro,aliquam in animo ſignificationem dedit fauoris.2.Att.8.Quando iſte,niſi Februario menſe,aſpirabit in curiam?in Ver.124. Ad eam laudem, quam uolumus, aſpirare nõ poſſunt.de Cl.Or.77.Nam ut ex bellica laude aſpirare ad Aphricanum nemo poteſt:ſic,&c.Brut.42. In eiuſmodi re quiſquam tam impudens reperiretur,qui ad alienam cauſam inuitis iis,quorum negotiũ eſt,accedere aut aſpirare audeat?1. Ver.11.Omnes adites tuos intercluſi, ut ad me aſpirare nõ poſſes.Tuſc.233. Aſpirare in campum alicuius.pro Syl.38.Aſpirare in curiam.4.Ver.54.Aſpirare in aliquem locum. 2. Att. 63. Nõ modo intrare,uerumetiam aſpicere aut aſpirare poſſim.pro Cæc. 292. Subinuideo tibi ultro te etiam accerſitum ab eo, ad quem cæteri,nõ propter eius ſuperbiam, ſed propter occupationem aſpirare non poſsunt.7.fam.20.

Aſpirans.

Polmones tum ſe contrahunt aſpirantes, tum ſe ſpiritu dilatãt, vt frequenter ducatur cibus animalis, quo maxime aluntur animantes.2.de.N.d.205.

Aſpiratio.

Aſpiratio cæli grauis & peſtilens.Diu.1.109.Aſpiratio terrarum diſparilis.Diu.1.71.Animantes autem aſpiratione aeris ſuſtinentur.2.de Nat.118.Aſpiratione ueteres nuſquam,niſi in uocali, utebantur.Or.91.

Aſpis

Si ſcieris aſpidem occulte latere uſpiam, & uelle impruden ter ſupra eam aſſidere, cui mors tibi emolumentum factura ſit, improbe feceris, niſi monueris, ne aſſideat. de Nat. 69. Demetrius,aſpide ad corpus admota,uita eſt priuatus.pro R. P. 126.

Aſporto.

Multa de ſuis rebus ſecum aſportarent. in Parad. 9. Aſportare literas & deportare,quid differant.1.Ver. 15. Abreptamque ex eo loco uirginem ſecum aſportaſse,6.Ver.96.Simulacrũ auellendum,aſportãdumque curauit.6.Ver.71.98.Omnia ex fanis, ex locis publicis,palam,ſpectantibus omnibus, ploſtris euecta aſportataque.3.Ver.36.

Aſportatio.

Aſportatio.in Ver.226.

Aſſecla.

Aſſecla,qui & canis appellatur.6.Att.35.Tu omnium menſarum aſſecla.in Sal.275.Qui potentiſſimorum contumaciam nõ tuli,ferrem huius aſſeclæ?Att.93.in Ver.154. Cæſar Troginorum tetrarchiam Deiotaro eripuit,& aſſeclæ ſuo Pergameno neſcio cui dedit.de Diu.125.Aſſeclæ legatorum.3.Ver.44.

Aſſentio.

Cauendũ eſt,ne his rebus temere aſſentiamus. Offi.4.Aſſentires enim mihi,noſtrã ętatem prę̄ſertim à caſtris ciuilibus abhorrere.14.Att.41. Nam aduertebatur, Pompeii familiares aſſentire Volcatio.ep.2.

Aſſentior.

Tum ille,inquit,cætera aſſentior Craſſo.de Or. 87. Namque ego illud aſſentior Theophraſto,qui,&c.3.de Orat.102. Habet enim res deliberationem,etſi ex magna parte tibi aſſentior.Att. 101.De Bruto accerſendo,Cæſareque ad Italię præſidium tenẽdo,ualde tibi aſſentior.ad Brut.11.14.4. De Vẽnonianis rebus tibi aſſentior.Att.l.7.132.1.Qui hoc quidem certe falſi eſſe aliquid in ſenſibus tibi aſſentior.4.Ac.182. Illud uero a te dictum eſt,eſſe permulta,&c. valde tibi aſſentior.de Or. 95. Timet multa,aſſentitur omnia.Att.Huic aſſentiuntur reliqui Conſulares. ep.25.Catoni aſſenſus eſt Fauonius.Att. 99. Caſca mihi ualde aſſenſus eſt.Att.261.Mihi .n.eſt aſſenſus Senatus de obtinendis prouinciis. fam. lib. 12. Cum ſępiſſime tibi Senatus breuiter, impoliteq. dicenti,maximis ſit de rebus aſſenſus.1. de Or.108. Acerbiſſime tulit Senatus mihi de Plãco aſſenſum eſſe.ad Brut. 90.Ego eam ſententiam dixi,cui aſſenſi ſunt ad unum. fam.lib. 10.16.4.Certe pertinax non ero,tibiq. ſi mihi probabis ea quæ dices,libenter aſſentiar.1.de Fin.22.De quibus habeo ipſe quid ſentiam,nõ habeo autem quid tibi aſſentiar.de Nat.72. Vt ego aſſentiar orationi,defenſionem tamen non probabo.5.Ver.178 Vnum,ne incognita pro cognitis habeamus,hiſq. temere aſſentiamur.1.Off.29.Aſſentiret frequẽs Senatus meæ ſententię.10. fa.26.Neq.me diſſenſioni meæ priſtinę putaui potius aſſentiri, quã pſentibus Reip.pꝛibus,& concordiæ cõuenire.pro Cor.67. Aſſentiri famæ.Tuſc.1.23.Aſsẽtiri imbecillis.Ac.ed.1.l.2.49. Aſſentiri quicquã aut falsũ aut incognitũ,valde vitioſũ. Ac.ed. 1.l.2.63.Aſsentiri incognito turpiſſimũ, & pleniſſimũ temeritatis.Ac.ed.1.l.2.104.A.temere rei uel falſæ, vel nõ ſatis cognitę. Diu.1.7.rebus cõmenititiis.Ac.ed.1.l.2.116. temporibus.1.fam. 50.pro,temporibus ſeruire.viſis.Aca.ed.1.l.2.61. Aſſentiendi conſuetudo periculoſa & lubrica.Aca.ed.1.l.2.62. Omnibus in rebus temeritas in aſſentiendo,errorque turpis eſt.Diu.81. Ab aſſentiendo ſe continere.Aca.ed.1.l.2.95.

Aſsentiens.

Ennius qui magno applauſų loquiẽ aſſentiẽte populo.Diu.130

Aſsenſum eſt.

Quatenus de religione dicebat, eiq. rei iam obſiſti non poterat,Bibulo aſſenſum eſt.fam.lib.1.2. 4.

Aſsenſus.

Etenim is quoque qui a nobis ſapiẽs inducitur, multa ſequitur probabilia, nec comprehenſa, nec percepta, neque aſſenſa, ſed ſimilia veri:quæ,&c.4.Ac.177.

Aſsenſus.

Aſſenſum a certis & illuſtrioribus cohibere. Ac.ed.1.l.2.85. & 63.Aſſenſum retinere.Ac.ed.1.l.2.53. Quare qui aut uiſum, aut aſſenſum tollit,is omnem actionem tollit e uita.4. Aca.74. Præſertim cum ipſi dicatis ſapientem in furore ſuſtinere ſe ab omni aſſenſu,quia nulla in uiſis diſtinctio appareat. 4. Aca.98. Aſſenſu ſuo comprobare aliquid.Ac.ed.1.l.2.98.& 116. Quod ni ita eſſet,qui potuiſſet aſſenſu omnium dicere Ennius, Aſpice hoc,&c.2.de Nat.5.Vulgi aſſenſu,& populari approbatione iudicari ſolet.2.de Cl.Or.96.Aſſenſus lubricos ſuſtinere.Aca.ed. 1.l.2.99.Aſſenſus ſuſtinere ſapientem dupliciter dicitur.Acad. ed.1.lib.2.94. Obſiſtere viſis, aſſenſusq. ſuos firme ſuſtinere.3. de Fin.47.

Aſsenſio.

Cum poſui librum, & mecum ipſe de immortalitate animorum cœpi cogitare,aſſenſio omnis illa elabitur.Tuſc.quæſt. lib. 1.21.Aſſenſio firma & conſtans.Aca.ed.2.l.1. 30.Aſſenſio non poteſt fieri,niſi commota uiſo.Fat.32.Aſſenſio fieri nõ poteſt, nulla ui extrinſecus excitata.Fat.32.Aſſenſio in noſtra poteſtate ſita eſt.Aca.ed.1. lib.2. 37. Appetitum ſequitur aſſenſio & actio.de Fat.140.Aſſenſionis retentio,ἐποχή.Aca. ed.1.lib.2.55. Orationis genus exile, nec ſatis populari aſſenſioni accommodatum.de Clar.174.Inductio,eſt oratio, quæ rebus non dubiis captat aſſenſionem eius,quicum inſtituta eſt.de Inu.52. Aſſenſionem cohibere a rebus incertis.de Nat.1.1. Sed ad hæc, quæ uiſa ſunt,& quaſi accepta ſenſibus, aſſenſionem adiungit animorum,quam eſſę uult in nobis poſitam & uoluntariam.1. Ac.ed. 2.l.1.29. Ex animis noſtris aſſenſionem, id eſt opinationem & temeritatem extrahere.Aca.ed.1.lib.2.99.Aſſenſionem ſuſtinere.Aca.ed.1.l.2.50.Nunc de aſſenſione atq. approbatione, quã Græci συγκατάθεσιν vocant,pauca dicemus. Aca.ed.1.l.2.36. Neque peccare quenquam niſi aſſenſione.4.Aca.74.Sine aſſenſione comprehendi & percipi ſenſibus nihil poſse. Aca.ed.1.l.2 36. Sine aſſenſione ipſam ueriſimilitudinem non impeditam ſequi.Aca.ed.1.l.2.98.Aſſenſione ſublata,omnem & motum animorum,& actionem rerum Academici ſuſtulerunt. Aca. ed.1.l. 2.57.Crebræ aſſenſiones,multæ admirationes.de Clar.192. Aſſenſiones ueteres illi,quibus omnia fato fieri videbantur, ui effici & neceſſitate dicebant. Fat. 29. Quibus aſsenſionibus uniuerſi ordinis,quam nec tacitis,nec occultis?pro Mil. 8.

Aſsenſor.

Te unum in tanto exercitu mihi fuiſse aſsenſorem, & me tibi.6.fam. 54.

Aſſentor.

Qui ipſe tibi aſsentatur.de Am. 124. Niſi forte te amant,& tibi aſsentantur.fam.lib.6.12.1.Non ſum ueritus,ne uiderer aſſentari,cui tali in re libenter me ad pedes abiecisſem. Att.123. Poſtremo imperaui egomet mihi aſsentari omnia. de Am.113 Hæc germana ironia eſt,cur ita ſentiam non dicam, ne me tibi aſsentari putes.de Clar. 192. Dicam enim non reuerens aſsentandi ſuſpicionem.de Or.119. Sed uideamus, ne hæc oratio ſit hominum aſsentantium noſtræ imbecillitati, & indulgentium mollitudini. Tuſc.l. 3. 11. Vt nihil nobis aſsentati eſse uideamur.Aca.ed.1.l.2.43.

Aſſentatio.

Aſsentatio,uitiorum adiutrix.Læl. 75. Semper auget aſsentatio id quod is,cuius ad uoluntatem dicitur,uult eſse magnũ. de Am.81.Aſsentatio non modo amico, ſed ne libero quidem digna eſt.Læl.75.Aſsentatio quamuis pernicioſa ſit,nocere tamen nemini poteſt,niſi ei qui eam recipit, aeque ea delectatur. Læl.60. Quam enim turpis eſt aſsentatio? cũ uiuere ipſum turpe ſit nobis. Att. 213. Ad aſsentationem nimiam diuturna ſeruitute

uitute

nitute eruditi.1. Q.fr. 12. Beneuolentiam ciuium blanditiis &
aſsentationibus colligere,turpe eſt.de Am.107.'Blanditiis & aſ
ſentationibus ſe in alicuius conſuetudinem immergere. pro
Clu.26.

Aſſentatiuncula.

Vereor ne aſſentatiuncula quadam aucupari tuam gratiam
videar.5.fam.32

Aſſentatorie.

Dubitare te nō aſſentatorie ſed fraterne ueto.ad Q.fr.l.2.16.8

Aſſentator.

Aſſentator ad alterius non modo ſenſum ac voluntatem,ſed
etiam vultum atque nutum conuertitur.de Am.113. Græculus
aſſentator.in Piſ.94. Quam perſonā iam ex quotidiana cogno-
ſcitis vita Recuperatores,mulierum aſſentatoris,cognitoris ui-
duarum,&c. pro Cæc.10. An aliquid interſit inter aſſentatorē
& amicum.de Ora.153.Top.228. Nō benefici, neque liberales,
ſed pernicioſi atque aſſentatores iudicandi ſunt. 1.Off.66.Hęc,
eſt grauium hominum atque magnorum:illa, quaſi aſſentatorū
populi, multitudinis leuitatem uoluptate quaſi titillantium.
Off.2.92.Cauendum eſt ne aſſentatoribus pateſaciamus aures.
Off.18. Quidā ex eius aſſentatoribus Damocles, &c.Tuſc.249.

Aſſequor.

Beneuolentiam tuam erga me imitor, non aſſequor merita.
ep. 82. Non aſſequor vt ſcribam, quod æquo animo legas. ad
Att.186.Hos viros bonos appellandos putemus,qui aſſequun-
tur quantum homines poſſunt.de Am.99.Id quod ſperat,hic aſ
ſecutus eſt.Quid enim aut me oſtentem,qui ſi vitam pro tua di
gnitate profundam, nullam partem uidear tuorum meritorum
eſſe aſſecutus? fam.l.1.4.7. Id eſt,nullam partem tuorum meri-
torum uidear æquaſſe.Nonne modo pueros, modo adoleſcētes
in curſo a tergo inſequēs nec opinantes aſſequuta eſt ſenectus?
1.Tuſc. 78. Is mihi etiam gloriabitur,ſe omnes magiſtratus ſi-
ne repulſa aſſecutum. in Piſ. 1. Eoſdem ſumus honorum gra-
dus,quos illi, aſſecuti.pro Planc. 27. Veſtros denique honores
quos eramus gradatim ſingulos aſſecuti. Poſtquam.199.Quid
aſſequar?9.fam.61.id eſt,quid hoc mihi profuerit?Qua in re ni-
hil aliud aſſequeris, niſi ut ab omnibus mortalibus audacia tua
cognoſcatur & impudentia.pro R.Am.58. Quem imitaris,nun
quā aſſequere.de Leg.157. Nihil ſequere, qđ aſſequi nequeas.
Off.22.Vt amicitia ſit,per quam quiſque aſſequatur,quod quiſ
que deſideret.de Am.101.Vt longitudo aut plenitudo horarū,
multitudinē alterius aſſequatur & exæquet.ad Her. 30.Ratio-
ne utimur ad eam rem, ut apertis obſcura aſſequamur.3.de N.
d.50.Alantur,augeſcantque & pubeſcant,maturitatemque aſſe
quantur.2.de Nat. 73. Sed qui cogitationem aſſequi poſſent &
voluntatem interpretari.2.de Inu.225.Credo uos ex ueſtris re
bus ruſticis coniectura aſſequi poſſe.5.Verr.& 4.120.133.Suſpi
cione aſſequi non potui conſilium.Att.l.8.159.7. Aſſequi dič.
3.in Verr.105.Si enim es Romæ, iam me aſſequi nō putes.Att.
l.3.45.1.Aſſequi mortem.pro Planc. 73.Quod neque precibus
vnquam,nec inſidiādo,nec ſpeculando aſſequi potui.de Or.96
Propoſitum aſſequi.3.de Fin.28. Hoc eſt,tandem per uenire ad
id quod propoſueramus. Nemo illorum prudentiam non dicā
aſſequi,ſed quanta fuerit,perſpicere poteſt.pro Arch.247.Qui-
bus igitur literis tam accurate ſcriptis aſſequi poſſum ſubtilius,
ut explicem quę gerantur, quęque ſint in Re.&c.ad Brut.15.1.
Quam ego a me expectari maxime puto, nihil horum inueſti-
gari,nihil aſſequi potuerit.4. in Verr.131.Aſſequi,paſſiue.

Aſſector.

Cumque ædilitatem Craſſus peteret, cumque maior natu &
Conſularis Sergius Galba aſſectaretur, ꝙ Craſſi filiam Cn.filio
ſuo deſpondiſſet.de Or.1.123

Aſſectatio.

Sed quoniam aſſectationis mentio facta eſt,id quoque curan
dum eſt, ut, &c.de Pet, Conſ.22.Tenues homines, &c.habent
hanc in noſtris petitionibus operam atque aſſectationem. pro
Mur.64.

Aſſectator.

Cum ab eo vetus quidam aſſectator ex numero amicorum
non impetraret,vt,&c.7.Verr.19. Tertia eſt ex hoc genere Aſſi
dua aſſectatorum copia. de Petit. Cōſ.210.Cum ducibus ipſis,
non cum comitatu, aſſectatoribuſque confligāt.pro C.Balb.50

Aſſero.

Quod ſiqui proſcribunt villam bonam(ut ipſi aſſerunt)bene
que ædificatam.3.Off.71.Vt paulo ante,cum de curſoribus aſſe
rebamus.ad Herēnium.38.Cum in cauſa liberali, eū qui aſſere
batur,cognatum ſuum eſſe diceret, non crediderāt. pro Flac.3.

Aſſertio.

Quibus de cauſis nihil ſ.portere neque profiteri, neque affir
mare quenquam,neque aſſertione approbare.1. Ac.ed.2.12.

Aſſeruio.

Qui volunt exclamare maius,toto corpore contentioni uo-
cis aſſeruiunt.Tuſc.187.

Aſſeruo.

Dum res iudicaretur, hominem vt aſſeruarent.5.in Ver.45.
Aſſeruare aliquē domi ſuæ.1.in Catil. 14.'Aſſeruare cuſtodiis.
Att.l.10.208.4.& 5.Verr.26.& 7.Verr.62.

Aſſeruatus.

Cū Appii tabulę neglīgētius aſſeruatæ dicerent.pro Arch.187

Aſſeuero.

Aſſeuerat ſe eius rei in primis actionem eſſe daturū. 4. Verr.
43.Id eſt, ſeuere quodammodo affirmat. Is pulchre aſſeuerat,
ſe,&c.pro Clu.32.Bella ironia,ſi iocaremur:ſin aſſeueramus, vi
de,&c.de Clu.192. Iſti quemadmodum aſſeuerant ex *corpuſcu-
lis* mundum eſſe perfectum? de Nat. 44. Vnum illud firmiſſime
aſſeuerabat,ſi damnati reſtituerētur, in exilium ſe iturum.Att.
l.10.47. De quo tantopere hoc libro aſſeueraui.in Or. 140. Id-
que ſe facturum aſſeuerauit.in Ant.175. Deinde intereſt,coram
uidere quemadmodum aduerſarius de quaque re aſseueret. de
Cl.Or.109.Nemo ulla de re poteſt contendere,neque aſſeuera
re,ſine aliqua eius rei,&c.certa & propria nota. Ac.10.Quę eſt
iſta defenſio? vtrum aſſeueratur in hoc,an tentatur?4.Verr.16.

Aſſeueranter.

Statius ſcripſit ad me,locutum ſecum eſſe Quintum Cicero-
nem valde aſſeueranter,ſe hæc ferre non poſſe.Att.l.15.329.9.

Aſſeuerantius.

Multo etiam aſſeuerantius.Ac.ed.1.l.2. 56. ſub intellige,di-
ſputabat.

Aſseueratio.

Omni tibi aſſeueratione affirmo,quod mihi credas velim,mi
hi maiori offenſioni, eſſe, quam delectationi poſſeſſiunculas
meas.Att.l.13.30.

Aſsideo.

Sthenius eſt,is qui nobis aſſidet, Thermitanus,antea multis
propter ſummam virtutem,ſummamque nobilitatem,nūc pro-
pter ſummam calamitatem,atque iſtius inſignem iniuriam om
nibus notus.4. Verr.58.Huic aſſident: pro hoc laborant. pro
Planc.22.Conſulares,ſimul atque aſsediſti,partem iſtam ſubſel
liorum vacuam reliquerunt. in C. 100.Mihique ut aſsedit, di-
xit,&c.Att.8.Perorauit aliquādo,aſsedit, ſurrexi ego.pro S.R.
28. Curio cū cœpiſset reſpondere,ſubito aſsedit. Or.208.*Nos*
rogatu magiſtratus aſſedimus. in Verr. 232. Irriſi ſemper eorū
hominum impudentiam, qui cum in ſchola aſsediſsent, &c.de
Or.93.Cum Cn.Pompeius P.Lentulo aſſideret.in P. 96. Cum
lachrymans in carcere mater noctes, dieſq. aſſideret.7.Verr.88
Si ſcieris imprudentem ſuper aſpidem aſſidere velle, improbe
feceris,niſi monueris.2.de Fin.96.

Aſsidens.

Itaque intelligens dicendi exiſtimator,non aſſidens,& atten
te audiens,ſed uno aſpectu & præteriens, de oratore ſępe iudi
cat.de Cl.182.

Aſseſsio.

Quæ tua fuerit aſseſſio,oratio, confirmatio animi mei, &c.
fam.l.11.27.9.

Aſseſsor.

Lacedæmonii regibus ſuis augurem aſseſsorem dederunt.1.
de Diu. 156. pro Clu.84.

Aſsido.

Aſſidunt:ſubducunt ad numum.conuenit. 5. Att.53.Tum in
bibliotheca, quę in Lycio eſt,aſsedimus.2.de Diu.11.In Tabur
ti forte aſsedimus ego & Marcus filius. 2.de Or. 123. Et ſimul
aſſidamus,inquam, ſi uidetur. 1.Ac.20.

Aſsiduus.

Hic filius aſſiduus in præliis fuit.pro S.R.21.Flagitator non
moleſtus,ſed aſſiduus tamen & acer.de Cla. 166.Aſſiduus me-
cum fuit.pro Cœl.7. Labor aſſiduus & quotidianus. 3.de Or.
33.Aſſiduus,locuples,ab ęre dando.Top.6.Hic ruri ſempre aſſi
duus vixit.pro S.R.26. Aſſidua febricula. 10. fam.44. Aſſidua
ac diligens ſcriptura.1.de Or.73.Aſſidua uita.in Piſ. 50. Sem-
per boni,aſſiduique domini referta cella vinaria, olearia,& pe
naria eſt,villaque tota locuples eſt. de Sen. 52. Impiis ſunt hæ
aſſiduæ furię.pro S.R.29. Cum lex aſſiduo aſſiduum vindicem

eſſe

eſse iubeat, locupletem iubet. in Top. 7. Non enim tribum Tarētinam, ſed ſolidam & robuſtam, & aſſiduam frequentiam præbuerunt. pro Planc. 263. Fletu alicuius aſſiduo augetur alterius moleſtia. pro Clu. 11. Aſſidua recordatione lætetur. 1. de Fin. 63. Magiſtri aſſidui vno opere eandem incudem diem noctemque tundentes. de Or. 153. Qui filios aſſiduos agricolas eſſe cupiunt. pro S.R. 25.

Aſsiduitas.

Aſſiduitas dicendi artem multum iuuat. 1. ad Her. 2. Audaciam alit. 1. de Inu. 6. Medici aſſiduitas & tota domus omni genere diligens. Att. 97. Terentiæ pergrata eſt aſſiduitas ſua & diligentia in controuerſia Muluiana. Att. l. 2. 30. 4. Aſſiduitas & frequentia quotidiana amicorum. de Petit. Conſ. 2. Aſſiduitas & operum harum quotidianarum putat eſſe Conſulatū. pro Mur. 18. Conferre tributum bellorum propter tenuitatem ærarij, aſſiduitatemq. Off. 2. 109. Eandemq. aſſiduitatem tibi præbuiſſe poſtridie. pro Deiot. 30. Vitare eiuſdem libri nimiam aſſiduitatem. ad Her. 27. Quintus commutatus eſt totus, & ſcriptis meis quibuſdam, & aſſiduitate orationis & præceptis, &c. Att. l. 16. 333. 13. Quo cōſilio profectus es, id aſſiduitate & virtute conſequere. ep. 99. Quam partim exercitationis aſſiduitate, partim ratione firmabant. 1. Ac. 30. Noli committere vt excuſatione potius expleas officium ſcribendi, quam aſſiduitate literarum. ep. 168. & 99. Amittere omnem ſenſum malorum aſſiduitate. pro S.R. 44. Ex malo præſens obſeruantia, indulgentia, aſſiduitate memorem me tibi probare. 10. fam. 51. Vt vos faciliime poteſtis ex hac aſſiduitate eius uel ſolicitudine & moleſtia iudicare. pro S.R. Ipſe aſſiduitate, conſilio, auctoritate, diligentia perfecit. pro S.R. 43. Aſſiduitate quotidiana, & conſuetudine oculorum aſſueſcunt animi, &c. 2. de N. d. 14. de Petit. Conſ. 3. Quantum Hortenſio credendum ſit, neſcio: me ſumma ſimulatione amoris, ſummaque aſſiduitate quotidiana ſceleratiſſime inſidioſiſſimeq. tractauit. ad Q. fr. l. 1. 3. 12. Aſſiduitates & vigiliæ. 1. de Fin. 74.

Aſsidue.

Voces audire aſſidue & adeſſe quotidie. pro Mil. 119. Gallos gallinaceos ſic a. cantare cœpiſſe, ut nihil intermitterent. de Diu. 96. Neque enim illa maior admunitio, quam quibus a. conficior & dies & noctes. Att. l. 12. 258. 2. Frequenter & a. conſequi artis rationem. ad Her 41. Sic omnia deſiderata magis, quam a. percepta delectant. Poſt. 198. Literæ credo, quibus a. vtor. ep. 71.

Aſsiduiſsime.

Aſſiduiſſime autem mecum fuit Dionyſius. de Cl. Or. 175.

Aſsigno.

Duo millia iugerum campi Leontini Sexto Clodio Rhetori aſſignaſti, & quidem immunia. 2. Phil. 60. Quis aſſignauit? quis dedit? quis conceſſit præter Syllam? contra Rul. 88. Inferiorem ædium partem aſſignauit ſuæ gēti Clodiæ. pro Dom. 236. Nihil aſſignabis nec patruo, nec patri. 10. ad Att. 81. id eſt, in eos culpam non transferes. Hæc ſi minus apta uidentur huic ſermoni, Brute, Attico aſſigna. in Brut. 37. *οἰκονομία* ſi perturbatior eſt, tibi aſſignato. Att. 89. Hiſque militibus agros ita darent, aſſignarent, ut quibus militibus ampliſſime dati aſſignati eſſent. in A. 205. Improbitati & ſceleri meo potius, quam imprudētiæ, immiſericordiæque aſſignes. ad Q. fr. l. 1. 4. 1. Mihi ex agro tuo tantum aſſignes, quantum meo corpore occupari poteſt. Att. l. 3. 60. 4. Scriptum eſt enim, quæ in municipia, quaſque in colonias *Decemuiri* velint, deducant colonos quos uelint, & iis agros aſſignent *quibus* in locis velint. contra Rul. 10. Aſſignare culpam fortunæ. 7. Verr. 105. Hoc noſtris occupationibus aſſignare debebis. ad Her. 9. Aſſignetur infirmitati aut inuidiæ. 6. fam. 27 in ep. Cæc. Aequaliter aut ſorte, agros legionibus aſſignari puto oportere. Brut. Cic. l. 11. 20. 9. Nec uerò id humini tum quiſquam, ſed tempori aſſignandum putaui. pro R.P. 126. Aſſignatum iri hoc omne pertinaciæ meæ. 10. fam. 37.

Aſsignatus.

Aſſignatum a Deo munus humanū defugere. in Somn. Scip. 22. Agri aſſignati per ſeruulum. in Piſ. 69. Aſſignati a Prætore apparitores. 5. Verr. 50.

Aſsignatio.

Aſſignatio agrorum. 4. Phil 158. pro Leg. Agr. 83. Cum Cæſar Syllanas venditiones & aſſignationes ratas eſſe uelit, quo firmiores exiſtimentur ſuæ. fam. 13. 17.

Aſsilio.

Nam neque aſſiliendum ſtatim uſt ad illud genus orationis. abeſt enim a tota cauſa. 2. de Or. 118.

Aſsimilis.

In pulmonibus autem ineſt raritas quædam, & aſſimilis ſpongiis mollitudo ad hauriendum ſpiritū aptiſſima. 2. de N.d. 205

Aſsimilo.

Simile autem ex ſpecie comparabili aut ex conferenda, aut aſſimilanda natura iudicatur. 1. de Inuent. 58. *Literæ* lituræq. omnes aſſimilatæ, expreſſæ de tabulis in *libros* transferuntur. in Verr. 1 7.

Aſsimulo.

Vlyſſes furere aſſimulauit, ne quo iret. 3. Off. 132.

Aſsimulatus.

Familiaritas aſſimulata. pro Clu. 27. Aſſimulata uirtus. pro Cœl. 9. Aſſimulatio. ad Her. 36.

Aſsiſto.

Accede nate, aſſiſte, aſpice, &c. Tuſc. 169. Ita iacere talum ut rectus aſſiſtat. 3. de Fin. 83. Alexander cum in Sygæo ad Achillis tumulum aſtitiſſet, o fortunate, inquit, adoleſcens, &c. pro Arch. 190. Vt aſſiſteret unus Cocles in ponte contra omnes hoſtium copias. 2. de Leg. 8. Aſſiſtere ad fores. 3. Ver. 46.

Aſsoleo.

Cum in hortos D. Bruti commentandi cauſa (vt aſſolet) ueniſſemus. de Am. 96. Neue quem initianto, niſi, ut aſſolet, Cereri, Græco ſacro. 2. de Legib. 36. Prima claſſis uocatur, renuntiatur: deinde, ut aſſolet, ſuffragia. 2. Phil. 88. Deinde quæ aſſolēt. 2. de Inu. 213. Senatus ad quos aſſoleret, referendum cenſuit. 2. de Nat. 15.

Aſsueſco.

Aſſueſcunt animi aſſiduitate quotidiana & cōſuetudine oculorum. 2. de N.d. 71. Ego ſeruo & ſeruabo (ſic enim aſſueui) Platonis uerecundiam. ep. 141. Quo in loco ad fluctum aiunt declamare ſolitum Demoſthenem, ut fremitum aſſueſceret uoce uincere. 5. de Fin. 8. Vt mater geminos internoſcit conſuetudine oculorum: ſic internoſces, ſi aſſueueris. 4. Ac. 105.

Aſsuetus.

Aſſuetus mendaciis. pro Planc. 17. Homines labore aſſiduo & quotidiano aſſueti. 3. de Or. 33.

Aſsuefacio.

Imperiu populi Romani parere aſſuefecit. de Prou. Conſ. 26 Arma, quæ tractare cœperam, & quibus me aſſuefecerā. de Cla. 175. Itaque orbus iis rebus omnibus, quibus & natura me, & uoluntas & conſuetudo aſſuefecerat: cum cæteris, ut quidem uideor, tum ipſi mihi diſpliceo. fam. 4. 13. 8.

Aſsuefio.

Idem ſtuprorum & ſcelerum exercitatione aſſuefactus, frigore & fame & ſiti ac uigiliis perferendis, fortis ab iis iſtis ſociis prædicabatur. 2. in Catil. 31. Curionis patrio inſtituto puro ſermone aſſuefacta domus. de Cla. 184. Quorum ſermone aſſuefacti qui erunt, ne cupientes quidem potuerunt non Latine loqui. de Or. 146.

Aſsum.

Certe aut apud te & eos qui aſſunt: aut ex eo loco, &c. pro Quinct. 3.

Vide Adſum.

Aſsumo.

Atque equidem aliquantum iam etiam noctis aſſumo. fam. l. 7. 26. 4. Dico illud quod in his cauſis coniurationis non auctoritati aſſumo, ſed pudori meo. pro Syl. 64. Si id mihi aſſumo. Off. 1. 3. id eſt, arrogo ſeu uendico, quod Græci *προσποιεῖν* dicunt. Aſſumit autem Chryſippus hoc modo, Sūt autem dij, &c. de Diu. 131. Deinde aſſumūt, Sunt autem dij, &c. 2. de Diu. 158. & 4. de Fin. 84. Neque uero ego mihi poſtea quicquam aſſumpſi, neque hodie aſſumo, quod quemquam maleuolētiſſimum iure poſſit offendere. ep. 14. Quam laudem ille Africa oppreſſa cognomine ipſo præ ſe ferebat, eandem hic ſibi ex Aſiæ nomine aſſumpſit. pro Mur. 29. Aſſumpſit ſibi quidquid in cernendi ſenſum caderet. de Vn. 11. Illinc aſſumes, quæ ad hunc locum pertinebunt. Off. 30. Orator tractationem orationis ſibi aſſumet. de Or. 89. Et id, quod alteri detraxerit, ſibi aſſumat. Off. 3. 29. Neque illum in iure ciuili ſatis illi arti facere poſſe, niſi dicendi copiam aſſumpſiſſet. 1. de Or. 83. Ego apud improbos meam retinuiſſem inuidiam, alienam aſſumpſiſſem. Att. 2. 48. Aliam quoque artem ſibi aſſumpſerit. 1. de Or. 109. Aſſumere ſuæ prudentiæ aliquid. pro Planc. 46. Aſſumere hoc libertatis. 12. fam. 40. moleſtiam. pro Planc. 2. Ex his locis, in quibus argumenta incluſa ſunt, alij in eo ipſo, de quo agitur, hærent, alij aſſumū-

tur extrinſecus. in Top. 5. Quid enim eſt in quo hæreat, qui viderit omne quod ſumatur in oratione, &c. aut ex ſua ſumi vi atque natura, aut aſſumi foris? 2. de Or. 89. Genus autem hoc orationis, neque totum aſſumendum eſt ad cauſſas forenſes, neque omnino repudiandum. in Or. 221. Omnis voluptas aſſumenda eſt, omnis dolor depellendus. 1. de Fin. 36. Artes etiam ipſas propter ſe aſſumendas putamus, tum quia ſit in his aliquid dignum aſſumptione, tum, &c. 3. de Fin. 28.

Aſſumptus.

Tum diis gratias agimus, tum nihil noſtræ laudi aſſumptum arbitramur. 3. de N. d. 126. Aſſumpta argumenta etiam artis indigent. Part. 27. Aſſumpta vel remota argumenta quæ ſint Partit. 3. Sacra Cereris cum eſſent de Græcia aſſumpta, &c. pro C. Balb. 44. Aſſumpta verba. Partit. 232.

Aſſumptio.

Aſſumptio, particula orationis, per quam id quod ex propoſitione ad oſtendendum pertinet, aſſumitur. 1. de Inu. 81. Aſſumptio, quam Græci πρόσληψιν vocant, non dabitur. de Diu. 131. Aſſumptione non conceſſa, nulla concluſio eſt. Diu. 2. 84.

Aſſumptiuus.

Aſſumptiua eſt, quæ ipſa ex ſe nihil firmi dat ad recuſationem, foris autem aliquid defenſionis aſſumit. 1. de Inu. Aſſumptiua conſtitutio, & eius partes, quid dicatur. 1. ad Her. 25. Ac iuridicialis quidem ipſa in duas diſtribuitur partes, abſolutam & aſſumptiuam. 1. de Inu. 21. Aſſumptiua iuridiciali ex comparatione, quomodo agendum. 2. ad Her. 54.

Aſſurgo.

An vero, &c. quiſquam tibi in curiam venienti aſſurrexit? in Piſ. 20. Quæ dum laudatio recitatur, vos quæſo qui eam detuliſtis, aſſurgite. pro Clu. 155. Vt maioribus natu aſſurgatur, ut ſupplicum miſereatur, de Inu. 52. Hæc enim ipſa ſunt honorabilia, quæ videntur leuia atque communia, ſalutari, appeti, decedi, aſſurgi, deduci, reduci, conſuli. de Sen. 58.

Aſſus.

Itaque uſque ad aſſum vitulinum opera perducitur. 9. fa. 46. Et pro iſto aſſo ſole, quo tu abuſus es in noſtro pratulo, a te nitidum ſolem, unctumque repetimus. Att. l. 12. 9. In balnearijs aſſa in alterũ apodyterij angulum promoui: propterea quod, &c. Q. fr. l. 3. 2.

Aſt.

Aſt condoleo non mea potius aſſiduitate, diligentia, gratia perfici. 15. Att. 9. Aſt rure ſcripſiſti. 3. Att. 25. Aſt quid turbaſſitur in agendo. 3. de Leg. 11.

Aſtipulator.

Falſum eſſe & Stoici dicũt, & eorum aſtipulator Antiochus. 4. Acad. 122. in Piſ. 33. & 3. Q. fr. l. 25. 14.

Aſto.

Exſpectans huius exitum diei aſtat in conſpectu meo gener. 4. in Catil. 75. Cum in Sigæo ad Achillis tumulum aſtitiſſet: pro Arch. 18.

Aſtans.

Maxima frequentia ciuium aſtante. de Aruſp. 264. Aſtante atque audiente Italia tota. poſt Redit. 23. Non eſt aſtantibus omnibus neceſſe dicere. pro Mur. 136.

Aſtringo.

Aſtringit duo, tertium, ut vinculum. de Vni. 17. Quicquid ego aſtrinxi, ille relaxat. Att. 159. Et huius tanti officij ſeruitutem aſtringam teſtimonio ſempiterno. pro Planc. 61. Quem ſi Conſulem illa prouincia putaret, neque eum reciperet, magno ſcelere ſe aſtringeret. 4. Phil. 158. pro Seſt. 9. in Piſ. 74. Aſtringere ſuis conditionibus. pro Quin. 10. Breuiter aſtringere argumenta, Stoicorum more. Tuſ. 3. 22. Vinculis ſempiternis totam Galliam aſtringere. de pro Conſ. 28. & 4. Acad. 112. Aſtringere homines beneficiis. Off. 47. orationem numeris. de Or. 195. Eaque tum aſtringitur, tum relaxatur. 2. de Nat. 204. de aluo loquitur. Qui aſtringatur ſacris mortui patrisfamilias. 2. de Leg. 46. Quod per ſe negligeret eas leges, quibus eſt aſtrictus. ad Att. 192. Quis eſt hic, qui ad ſtatuam aſtrictus eſt? 6. Ver. 82. Neque eas, quibus maxime aſtricti ſunt, voluptates in bonis rebus aut expetendis eſſe numerandas duxi. in Para. 7. Aſtricti ſumus ita vinculis, ut nos commouere nequeamus. Aca. ed. 1. l. 2. 57. Hæc arctius aſtringi ratio non poteſt. Fat. 24. Aſtringi lege vel quæſtione. pro Clu. 125. Tribus modis aſtringi ſacris hæreditatem. de Leg. 180.

Aſtringens.

Aſtringẽtibus ſe vel relaxãtibus inteſtinis. 2. de Nat. deor. 104.

Aſtrictus.

Aſtricta certa quadam numerorum moderatione & pedum. 1. de Or. 132. Verborum aſtricta comprehenſio. de Cla. 196. A quo eſt diſciplina Lacedæmoniorum aſtricta legibus. de Cla. 168. Tum ſtudioſiſſime in dialectica exercebar: quæ quaſi contracta & aſtricta eloquentia putanda eſt. de Cl. Or. 171. Lingua aſtricta mercede. in Piſ. 23. Nulla eiuſmodi aſtrictum neceſſitate, ut mihi, velim nolim, ſit certa quædam tuenda ſententia. 1. de Nat. 17. Aſtricti amore vel coniunctione. 6. Att. 21. Nulliſque vnius diſciplinæ legibus aſtricti, quibus in philoſophia neceſſario pareamus, &c. Tuſc. 4. 6. Nam cæteri tenentur ante aſtricti, quam quid eſſet optimum, iudicare potuerunt. Aca. 3. Nec tamen hæc ita ſunt arcta & aſtricta, ut ea cum velimus, laxare nequeamus. in Or. 128. Quis non eos pari ſcelere aſtrictos arbitretur? in Piſ. 100. Tanto ſcelere aſtrictis hominibus, ſtatuerunt nihil a ſe adiumenti, nihil opis, nihil auxilij fieri oportere. pro Syl. 61. Eſt finitimus oratori poeta, numeris aſtrictior paulo, verborum autem licentia liberior. 1. de Or. 63.

Aſtricte.

Qui putat orationem, quæ quidem ſit polita, atque facta quodammodo, non a. ſed remiſſius, numeroſam eſſe oportere. 3. de Or. 102.

Aſtrologia.

Etenim ſi conſtat inter doctos, hominem ignarum aſtrologiæ, ornatiſſimis atque optimis verſibus Aratum de cælo ſtelliſque dixiſſe. 1. de Or. 34. In aſtrologia C. Sulpitium audiuimus. de Sen. 87. Eudoxus in aſtrologia facile princeps ſcribit, Chaldæis in prædictione & notatione cuiuſque vitæ ex natali die minime eſſe credendum. Diu. 126. In aſtrologia quę ſpectentur. 1. de Or. 92. Pro aſtrologia diuinante. Off. 4.

Aſtrologus.

Quid aſtrologus? cur ſtella Iouis aut Veneris coniuncta cum Luna ad ortus puerorum ſalutaris ſit? Saturni Martiſue contraria? Diu. 98. Nouus aſtrologus qui non tam cæli rationem, quam cælati argenti duceret. 4. Ver. 90. Vt augures & aſtrologi ſolent. 6. fam. 21. Aſtrologorum prædictiones. de Diu. 82.

Aſtrum.

Homines tantummodo annum ſolis, id eſt unius aſtri reditũ metiuntur. de Som. 130. Ad aſtrum illud, quo cum aptus fuerit, homo reuertetur, qui recte atque honeſte curriculum viuendi a natura datum confecerit. de Vni. 57. Cum autem Ver eſſe cœperat, cuius initium iſte non a Fauonio, neque ab aliquo aſtro notabat, &c. 7. Ver. 22. Aſtra alia quis, alia dulcibus, alia marinis. 3. de Nat. 25. Aſtra & terram deos eſſe dicit Plato in Timęo & in Legibus. de Nat. 1. 23. Aſtra non re, ſed vocabulo errantia. Tuſc. 1. 50. Aſtra in deorum numero, quod in ea ſenſus inſit & intelligatur. de Nat. 2. 30. Aſtra infixa certis locis. Tuſc. lib. 1. 50. id eſt, in firmamento octauoque globo, cuiuſmodi ſunt duodecim ſigna Zodiaci, & extra eum alia. Aſtra ob has cauſas nata, quæ per cælum penetrantia ſolſtitiali ſe & brumali reuocatione conuerterent. de Vn. 43. Aſtra oriuntur in ardore cæleſti, qui æther vel cælum nominatur. de Nat. 2. 29. Aſtra rotunda ſunt. 2. de Nat. 88. Aſtra voluuntur in ſphære. 2. de Nat. 88. Chaldæi in Syria cognitione aſtrorum antecellunt. de Diu. 99. Curſus aſtrorum diſpares conſeruantur, una totius cæli conuerſione. de Nat. 2. 15. Aſtrorum motus voluntarius. de Nat. 2. 31. in orbem circumfertur. Aſtrorum ordo cælique conſtantia. 3. de Nat. 21. Aſtrorum cæli ordines. 2. de Nat. 74. Aſtris omnem diuinitatem tribuit Cleanthes. de N. d. 1. 28. Suſpicere aſtra. 1. Tuſc. 97. Ea aſtra deſiderat. 2. Att. 53.

Aſturco.

Aut aſturconi ante oſtium locus detur. ad Her. 59.

Aſtus.

Quorſum hęc? ut intelligas, non placuiſſe maioribus noſtris aſtus. Off. 65. (alias aſtutos)

Aſtutus.

Aſtutus, pro fallace vel improbo. pro Mur. 7. Ita fiet ut tua iſta ratio exiſtimetur aſtuta, meum hoc conſilium neceſſarium. 2. Ver. 21. Nihil atrox, nihil miſerabile, nihil aſtutum. Or. 202. Certe non aperti, non ſimplicis, non ingenui, non iuſti, non viri boni: ſed verſuti potius, obſcuri, aſtuti, fallacis, malitioſi, callidi, veteratoris, vafri. 3. Off. 74. Quod ſi quis me aſtutiorem fingit, quid poteſt eſſe incallidius, quam, &c. ep. 38.

Aſtutia

Aſtutia.

Aſtutia raro confidens. pro Clu. 145. Quibus abeſt ad præcauendum, intelligendi aſtutia. 5. de Fin. 55. Sed aliter leges, aliter philoſophi tollunt aſtutias. 3. Off. 89.

Aſtute.

Aſtute non agam. 11. fam. 47. Neque quicquam a. cogito. ad Cœlium. l. 2. 15. 17. Nihil tamen nec temere dicere, nec a. reticere debeo. Q. fr. l. 1. 2. 4.

Aſylum.

In aſylum confugere. 3. Verr. 59.

At.

Si non propinquitatis, at ætatis ſuæ: ſi non hominis, at humanitatis rationem haberet. pro Flac. Si nõ bonam, at aliquam rationem afferre. in Verr. 192. Animum tuum & ſi non ſapientiſſimi, at amiciſſimi hominis auctoritate confirmandum puto. ep. 83. Si mihi Repub. bona frui non licuerit, at carebo mala. pro Mil. de Or. 237. At Carthaginem & Numantiam funditus ſuſtulerunt. 1. Off. 51. Si minus vt ſeparatim de his rebus reſpõdear, at certe ut in cauſa prudenter poſſit intexere. de Or. 114. Si minus ſupplicio affici, at cuſtodiri oportebat. in Ver. 249. Non cognoſcebantur foris, at domi: nõ ab alienis, at à ſuis. 4. Ac. 103 At enim iſtum ſoli Siculi perſequũtur, ciues Romani, &c. defendunt, diligunt. in Verr. 11 1. At .n. minora dii negligunt. de Nat. 77. At .n. nã dicitis virtutem non poſſe cõſtitui, ſi ea q̃ extra uirtutẽ ſint, ad beate uiuendum pertineant. 4. de Fin. 65. At enim quærit apud Xenophontem Socrates, unde, &c. de Nat. 65. At enim qui patria poteſtate tribunitiam poteſtatem infirmat. de Inu. 68. At enim ſequor vtilitatem: manebit ergo amicitia tandiu, &c. de Fin. 81. At enim ſolum id eſt, ut me Siculi maxime Velint, &c. in Verr. 58. At enim uir clariſſimus Reipub. & ueſtris beneficiis ampliſſimis affectus, Q. Catulus, &c. pro Manilia. 35. & 2. de Fin. 125. At etiam de ſanctitate, de pietate aduerſus deos *libros* ſcripſit Epicurus. in Præt. Vrbana. At etiam de te cõcionatur. ad Cornificium. At etiam in ſcribi iuſſit. 10 Faſtis. At etiam miſericordiã captabas. in Phil. At hodie penis in obſcœnis eſt. ep. 140. Nõ eſt in parietibus Reſp. at in aris & focis. Att. 108. Cæſar nunquam niſi honorificentiſſime Pompeium appellat, at in eius perſona multa fecit aſperius. ep. 84. At memoria minuitur, credo, niſi exerceas eam. de Sen. At mores commodi, quis contumacior? &c. 4. Verr. 149. At moroſitas tamen, & ea quæ dixi vitia, habent aliquid excuſationis. de Seneƈt. 60. 3. de Or. 9. At nos quemadmodum eſt complexus iſſam. 6 6. 23. At per deos immortales quid eſt quod de huc dici poſſit? in Verr. Noſtram ſuffragationem ſi minus potentem, at probatam tamen & iuſtam. 10 fam. Vna mater oppugnat. at quæ mater? pro Clu. 157. Habuiſſes enim non hoſpitem, ſed contubernalem. at quem virum? fam. 9. 20. 2. At quemadmodum ſe induit priore actione. 7. Verr. 59. Itaque antenertit: at quo dicí? pro Mil. 34. Satis, ſi ita uis, naturæ fortaſſe: addo etiã, ſi placet, gloriæ, at quod maximum eſt, patriæ certe parum. pro Marc. 14. Nemo, quod uir bonus eſſet, egit gratias vnquam: at quod diues, quod honoratus. de Nat. 77. At ſunt moroſi, & anxii, & iracundi, & difficiles ſenes: ſi quærimus, etiam auari. de Sen. 60. Nõ expectare donec, &c. at ſtatim cauſam illam totam arripere. ep. 68. At tamen vt poſſit ſe dicere emiſſe, &c. 6. Verr. 47. Sed quanquam negent nec virtutes, nec vitia creſcere, at tamen utrunque eorum fundi quodammodo & quaſi dilatari putant. 3. de Fin. 75. Eſſes omnia ſi minus re, at verbis conſecutus. pro Dom. 239. At utro aut honoribus aucti, aut re familiari, &c. de Nat. 77. At uero filii eius diſerti. 1. de Or. 20. At uerò hæc tua iuſtitia, &c. pro Marc. 4. At uero Piſo ille frugi in Annalibus ſuis quæritur, &c. fam. l. 9. 22. 6. & Att. l. 5. 98. 1. At uero poſthac ſcultra potius dabo. Att. 73. At videte hominis impudentiam atque arrogantiam, Iudices. in Verr. At videte hominis intolerabilem audaciam. pro Do. 88. At, in parentheſi Philotimi (at cuius hominis, quam inſulſi, & quam ſæpe pro Pompeio mentientis) 10. Att. 29.

Atauus.

Non patrem tuum uideras, non patruũ, non auum, pro auũ, atauum audieras conſules fuiſſe? pro Cęlio. 25.

Ater.

Qui albus ater ue fueris ignorans fratris filium præteriit. in Ant. 168. Riſi atram niuem. ad Q. fr. 31. Euiſceratus latere pendens, ſaxa ſpargens tabo, Sanie & ſanguine atro. 1. Tuſc. 172. Quaſi uero atra bili ſolum mens, ac nõ ſæpe vel iracundia grauiore, vel timore, vel dolore moueatur. 3. Tuſc. 18. Alba & atra diſcernere nõ poterat Democritus, luminibus amiſſis. 5. Tuſc. 139. Nubes atræ. in Arat.

Atratus.

Cedo quis unquã cœnauit atratus? &c. *in Vat.* 13. *Quid*, quod fluuius atratus ſanguine fluxit? Diu. 1. *83*

Atramentum.

Atramenti effuſione ſe tutantur ſepiæ. 2. de Nat. 96. Iam pater eius accuſatus a M. Antonio, ſutorio atramento abſolutus putatur. 9. fam. 50. id eſt, iudicum corruptela, non citra infamiã. Calamo & atramento temperato, charta etiam dentata res agetur. Q. fr. 2. 35

Atheos.

Athei dicti Diagoras & Theodorus philoſophi. de Nat. 1. 44. quod aperte deorum naturam ſuſtulerint.

Athleta.

Subduc cibum unum diem athletæ, &c. 2. Tuſc. 69. & 1. Tuſc. 95. Faciunt idem cum exercentur athletę. 2. Tuſ. 95. de Sen. 24. Vt enim athletas nec multo ſecus gladiatores uidemus nihil nec vitando facere caute, &c. in Or. 133.

Atomus.

Nunquam forent atomus altera alterã poſſit attingere. 1. de Fin. 28. Ἄτομοι id eſt, corpora indiuidua propter ſoliditatem. de Fin. 13. Atomi, Latine corpuſcula, Ac. ed. 2. l. 1. 4. Atomi interiecto inani, cohæreſcũt inter ſe. de N. d. 1. 39. Innumerabiles atomi volitant. 1. de Nat. 75. Atomorum auctor Democritus. de Fat. 35. Atomorum concurſus an mundum poſſit efficere. 2. de Nat. 69. Atomorum concurſus fortuitus. de Nat. 1. 46. Turbulenta atomorum concurſio. 1. de Fin. 15. Atomorum innumerabilitas efficit, ut continenter ſerantur imagines. de Nat. 1. 77. Abuteris ad omnia atomorum regno & licẽtia. de Nat. 14. Atomorum infinita uis uolitat in hac immenſitate, &c. de Nat. 1. 38. Quid eſt enim magnum, &c. (ita enim appellat atomos) concurſione fortuita loqui? 1. Ac. 9. Ille atomos quas appellat, id eſt corpora indiuidua propter ſoliditatẽ, cenſet in infinito inani, in quo, &c. 1. de Fin. 25. & 1. de Nat. 75. Ἄτομοι cenſet Epicurus in infinito inani ita ferri, vt concurſionibus inter ſe cohæreſcant, ex quo Efficiantur ea quæ ſint, quæque cernantur omnia 1. de Fin. 13. Summum dico, etiam ſi decem atomis eſt maior alius. Tuſc. 2. 40.

Atque.

Ia a conſtãtia a. mẽte, a. a ſe ipſe diſceſſit. de Diu. 121. Sed paulo ſecus a me a. ab illo partita atque diſtributa. 3. de Or. 65. Ex huiuſmodi principio, a. ex liberalitate, a. accommodatione magiſtratuum, cõſuetudo æſtimationis introducta eſt. 5. Ver. 164 Hoc ad officium meum æque a. ad ullam aliam rẽ pertinet. Att. 277. A. adeo antequam de incommodis Siciliæ dico, pauca mihi videntur eſſe de prouincię dignitate, vetuſtate, vtilitate dicẽda. 4. Verr. 2. Itaque iſte uehementer Sthenio inſenſus, hoſpiciũ ei renuntiat, domo eius emigrat, a. adeo exit. 4. Verr. 62. Inſector, poſco, a. adeo flagito. pro Planc. 38. Hoc conſilio: a. adeo hac amentia impulſi. pro R. Am. 17. Quid porro nummorum acceſſiones uolunt? quo id iure, a. adeo quo id potius ore feciſti? 5. Verr. 97. Quæ ſi prodierit, a. adeo cũ prodierit, (ſcio enim proditurum eſſe) audiet. pro S. R. 61. Ego princeps in adiutoribus, atque adeo ſecũdus. Att. l. 1. 12. 13. Cum Philotimo loquere a. adeo Terentiam habebis Idib. Att. l. 7. 140. 2. Simulacrum Iouis contra a. ante fuerat, ad orientem cõuerſum. in Cat. 215. Vim uerbi in aliud, a. cæteri accipiant, poſſe ducere. de Or. 132. A. cæteri Imperatores qui de illo triumpharunt. Septem planetæ uerſantur retro contrario motu a. cęlum. in Somn. Scip. 14. A. ego qui te confirmo, ipſe me non poſſum. f. l. 14. 4. A. etiam ſi a primis, inchoatiſque naturis ad ultimas perfectaſque uolumus procedere. 2. de N. 47. A. hæc quidem, atq. eiuſmodi ex uetere, Græciæ fama collecta ſunt. 3. de N. 81. A. hæc quidem uirtutum; vitiorum autem ſunt genera contraria. in Part. 43. Negotium magnum eſt nauigare, a. id menſe Quintili. Att. 5. 99. 1. Vnum & idem uidetur eſſe, a. id quod de me ipſo nominatim tuliſti. pro Dom. 41. A. ii ſunt quidem fere quaſi quidam habitus animi ſic affecti & cõſtituti, ut, &c. in Par. 42. Quod in aliis rebus, aliiſq. ſententiis uerſaria, a. ille. 2. de Leg. 28. & 2. de Or. 141. At hi, qui dem coluntur æq. a. illi. 3. de Nat. 60. A. illud, quod faciendum primum fuit, factum atque tranſactum eſt. in Cat. 114. In maximis periculis huius urbis a. imperii grauiſſimo, atque acerbiſſimo Reip. caſu ſocio atque adiutore conſiliorum, periculorũq; meorum, &c. pro Flac. &. 146. Argumentationes ex iiſdem locis ſumendæ ſunt, a. in cauſam negotialem, de qua ante dictum eſt. 2. de Inn. 174. Quoniam cœpi ſecus agere, a. initio dixeram. de Or. Atque, inquit Sulpitius, hoc primum ex te quærimus. de

Or.93 Qui ab illis in ſpeculis,a.inſidiis relicti,in capite atque in ceruicibus noſtris reſtiterunt.pro Mur.143 A.interea tamen dum hæc quæ diſperſa ſint,coguntur: &c. 1. de Or. 94. Neque enim illum ſimiliter a.ipſe eram,commotum uidi.in Phil. Aut quieſcendum:quod eſt non diſſimile,a.ire in Solonium aut Antiū.at.l.2.18.3.In aliis rebus uerſor,a tu.de Leg.171. Hoc ego ad meum officium priuatarum rerum æque vllam aliam rē pertinere arbitror.ad Brut.ep 6.3.&.1.de Or.94.& 3. de Nat. 60. Qui ſuos caſus aliter ſerunt, a. ut aliis auctores ipſi fuerunt. Tuſc.206. Atque ut C.Flaminium,a.ea quæ priſca ſunt, relinquam,quid.&c.de Leg.188.Quod iſte aliter,a.ut edixerat, decreuiſſet.3.Ver.84.& .Tuſc.115.A ut omittam Græciam, quæ eloquentiæ princeps eſſe uoluit,&c.de Or.

Atqui.

Atqui certe ille agere debuit. Att. 105. A. certe nihil omniū rerum melius eſt mundo.2 .de Nat.28. A.de hoc homine a bonis auctoribus ſic ſcriptum accepimus, ſummam fuiſſe eius in uictu temperantiam.5.Tuſ.80.A.cum eum uides, quo me tandem animo in te eſſe putas:pro Plan.276. A.excelſo loco ſe ſuperiorem fore putabat.pro Mil.112.Quid uero,modum habeſi nullū placet,a.habeatur neceſſe eſt.in Verr.137.A. hoc acerbius natura exigit quod declarat.in Tuſ.A.hoc Zenoni placuit.epiſ.140.Vereor ne ſubarroganter facias,ſi dixeris tuam. A.ita dicas neceſſe eſt.4.Ac.204.A.uides,inquit,Antoni.de Or. 145. A. vtebar familiariſſime Cęſare,Pompeium faciebam plurimi.ep.83.

Atrium.

In quibus eſt atrium maius.ad Q.fr.318.Quæſtiones urgent Milonē,quę ſunt habitæ in atrio Libertatis.pro Mil.Vt in atriis auctionariis potius,quam in triuiis,aut in compītis auctionentur.contra Rull.62.Næuius ſuos neceſſarios ab atriis Liciniis, & a faucibus macelli corrogat.pro Quinct.4.

Atrioſum.

Quo loco in porticu te ſcribere aiunt, ut atriolum fiat: &c. Q.fr l.3.1.atriolum fere non ſolet niſi in iis ædificiis fieri, in quibus eſt atrium maius.3. Q.fr.1.In atrioli tectorio.1.Att.18.

Atrienſis.

Serui ſordidati miniſtrant, nonnulli etiam ſenes:Idem coquus,idem atrienſis.10 Pil.53.An atrienſem diligentem putaret. Parad.48.

Atrox.

Niſi atrox & ſæuum cogitat.8.fam.45 Vehemens & a.genus orationis.2 .de Or.110 cui Lene & manſuetum opponitur.Res ſceleſta,a.neſaria.pro S.R.38.A.ſuſpicio.pro Marc.134.A.& difficile tempus Reip.6.Verr.97.Conſules de re atroci magnaque quærere.de Clar.172. Nunc uenio ad grauiſſimam querelam & atrociſſimam ſuſpicionem tuam.pro Marcel.12.Atrociſſimis literis perculſus.9 fam. 59.

Atrocitas.

Locus communis,per quem ipſius facti atrocitas,aut indignitas,&c.augeatur.de Inu.68.Rei atrocitas neceſſitudine nomine leuatur.pro Quinct.9.Atrocitas iſta quo modo in Academiam irruperit,neſcio.Ac.34.Augere atrocitatem peccati.Her.7.Hę literæ abs te per iocum miſſæ ad C. Fabium (ſi modo ſunt tuæ) cum leguntur,inuidioſam atrocitatem uerborum habent. Q.fr.1.40.Ego,quod in hac cauſa uehementior ſum, non atrocitate animi moueor, ſed ſingulari quadam humanitate & miſericordia.4.in Catil.83. Vniuerſa multitudo atrocitate rei, miſericordiaque commota.6.Verr.78.

Atrociter.

Contenta uoce atrociter dicere.Or.202.A. ferre de aliquo. pro Mil.105.Nam cum omnibus horis aliquid a. fieri uidemus aut audimus,&c.pro R.A.92.A.minitari.7. Verr.125. atrocius paulo.4.Verr.42.

Attæ.

Nihil ſane attæ iuuabant.pro Sextio, 95.

Attaceo.

Liceat hæc nobis,ſi obliuiſci non poſſumus, attacere:&c. pro Flac. 48.

Attamen.

Attamen iſtæc ipſa, quæ te emiſſe ſcribis, non ſolum rata mihi erunt,ſed etiam grata. ep. 105. A. ne mirere unde huc acciderit,lex ſumptuaria,&c ep. 107. Quem ſi imitari atque exprimere non poſſumus, a. qualis eſſe debeat, poterimus fortaſſe dicere.Or.198.atque ei ſi nequaquam parem illius ingenio, at pro noſtro a. ſtudio meritam gratiam referre.de Or.144.

Attendo.

Cum attendo qua prudentia ſit Hortenſius,non arbitror,&c. pro Quinct.11.Ego quia id curo, attendoque id, tibi aſſiſimo, tc,&c.ep.Immo id mo Hercule,inquit,ipſum attēdo.de Or.98. Quare attendo te ſtudioſe:&c.3.de Fin.62. Quis non magnopere attendit unquam in hoc quidem genere cauſarum, ubi, &c. 3.Verr.18.Hermagoras quid dicat,non attendit. de Inuent.43. Illud attendimus in hoc omni genere quam inconſtanter loquamur.4.Ac.98. Quę pertinent ad dicendum,ea nos melius, quam ceteri,attendimus.de Inu.57. Nō attēdimus neque ea audimus noſmetipſos.in Or.109 Quoniam me in hoc nouo genere dicendi tam diligenter attenditis.pro Arch.13.&.2.Phil. 50.Non æquè quid dicant,niſi admodum attendi, intelligo.de Or.147.Attendi ita,nec ſatis intellexi.3.de Leg. 30. Quid in dicendo poſſis,nunquam ſatis attendi in Ver.62. Bene attendiſti,nimis calide agebatur.Att.l.15.319.14.Attendes igitur,ut ſoles.de Fin.91.Si attendes,quod facis,intelliges.epiſt.50.Attende queſo Brute,ſatiſne,&c.de Fin.126. Attende quo ſerpat genus hoc argumenti. de Nat.1.69.Audi atq. attende Laterenſis,ut ſcias,&c.pro Plan 80.Sed attendite animos ad ea quæ conſequuntur pro Leg.Agr.47. Sed ſtuporem hominis attendite. in Ant.166.Erigite mentes,aureſque ueſtras:& me de inuidioſis rebus,ut ille putat,dicētem attendite.pro Syl.24. Attendite exitum:&c.pro Clu 5 .Attendite hæc nos qui deorum ſatu orti eſtis.de Vn.49 Rē geſtam vobis dum breuiter expono,quæſo diligēter attendite.pro Mil. 106.Quod abs te quæſo, vt diligenter attendas.pro. Quinct.14.Excitare animos vt attendāt. Part.240.Quo tēpore igitur aures Iudex erigeret,animumque attenderet? 3. Verr.19.& 3.Off 44.Vt cùm lex aliqua recitaretur,primum verſum attenderet, ſi,&c.pro R.P.115.Si paulo diligentius,Athenodorus Sandonis filius quid de his rebus dicat, attenderis.fam.l.3.7.15.Sed ſi cum animum attēderis, turpitudinem uideas ei rei adiunctam, &c.3.Off 44. Sed cum attenderint ueniam neceſſitati dari,non mirabuntur.Off. 45. Admodum attendere.3.de Or.28.Attendere aliquid de officijs legationis.12.Phil.337.Diligenter attendere.3.de Fin.10. Hoc autem in horum locorum expoſitione oportebit attendere, non omnes,&c.de Inu.64.Attendere quæ in manibus ſunt.11. fam. 21.in epiſt. D.Bruti. Mihi quidem Antiochum ſatis belle uideris attendere. de Fin.l.5.5. Attendere ſatis iſtud non uideris. 3. de Leg.25.Attendere & occupari verba oportebit:in quo vt ea quo ſint frigidiora vitemus.2.de Or.142.Sed ſcriptum extat in eiſdē literis, quod iſte homo Barbarus ac diſſolutus neque attendere unquam,neque intelligere potuit. 7. Verr.116.Non attendere ſuperius illud ea re a ſe eſſe cōceſſum,quod, &c.Ac.ed. 1.l.2.101 ideſt,non animaduertere. Nam uerſus æquè prima,& media,& extrema pars attenditur. de Or. 160. Humile genus cauſæ,quod negligitur ab auditore,& non magnopere attendēdum videtur.de Inu.46.Poſtremo attendendum eſt, num, &c. de Inu.84

Attendens.

Hæc lætitia quam turpis ſit,ſatis eſt diligenter attendentem penitus videre.Tuſc.224.

Attentus.

Attentus auditor quomodo efficiēdus.1.ad Her.6.1.de Inu. 33.de Or.45.Cæterarum rerū paterfamilias & prudens,& attētus.pro Quinct.6. Tamenne hęc attenta uita,& ruſticana,relegatio atque amandatio appellabitur? pro R.A.25.Prebebo igitur me tibi uiciſſim attentum contra Stoicos auditorem . 3. de Nat.2.Attentū & docilem efficere iudicem nō principii magis propria,quam reliquę orationis.2.de Or. 176. Tenere auditorem attentum.1. Off. 183. Et ſi me attentiſſimis animis ſumma cum benignitate auditis, tamen,&c.pro Sext.9

Attentio.

Reliqua ſunt in cura,attentione animi,cogitatione, vigilantia,&c.2.de Or.82.

Attente.

Attente audire.pro Dom.62.Scis enim quam a.te audire ſoleam.fam l.15.4 43.A.legere. fam.l.7. 20.4. A.a rebus ordiri. Part.232.Attentius agere.Att.16.340. 1. Attentius cogitare. 5.de Fin.7.Attentiſſime audire. 1.de Or.142.

Attento.

Compoſitæ orationis inſidiis fidem auditoris attentare.Or. 217.Omnis inimicos diligenter cognoſcere, colloqui,attentare.4.Ver.93.Cum ea attententur eius lingua, cuius antea manu euerſa uos mihi & liberis meis manibus veſtris reddidiſtis. de haruſp.reſp.14. Capuam propter plurimas belli oportunitates,

tates, ab illa impia & ſcelerata manu attentari ſuſpicabatur. pro Sc. 6. Melius fuerat præterire, quam attẽtatum deſerere. de Or. 153. Qui quia ſuam claſſem attentatam magno cum ſuo periculo pene ſenſit, &c. poſt red. 14.

Attenuo.

Vt hæc attenuentur, quæ ſupra demonſtraui. ad Her. 17.

Attenuatus.

Attenuata eſt, quæ dimiſſa vſque ad viſitatiſſimam puri ſermonis conſuetudinem. 4. ad. Her. 150. Attenuatum bellum atque imminutum. pro L. Man. 31. Attenuatum orationis genus quale. 4. ad Her. 155. Attenuatum dicendi genus. 3. de Or. 120.

Attenuate.

Oratorum bonorum duo ſunt genera: vnum a. preſſeque; alterum ſublate, ampleque dicentium. de Cl. Or. 105.

Attero.

Mentum paulo attritius. 6. Ver. 84.

Atteſtor.

Is qui ita natus eſt, & ita conſueuit, te Magne tamen atteſtaretur. pro Mil. 51.

Atteſtans.

Atteſtante memoria. pro Syl. 62.

Attexo.

Attexitote partem mortalem ad id quod erit immortale. de Vni. 53.

Atticus, a, um.

Attica eloquentia. in Or. 16. de Cl. Or. 53. Ea ſubtilitas quã Atticam appellant. de Clar. 170. Scito quidem illo ſermone & Attico. de Nat. 1. 65. Attici ſales, & ueteres Romani. 9. fam. 31. Demoſthenes, quo ne Athenas quidem ipſas magis credo fuiſſe Atticas. Or. 198.

Attice.

Attice dicere, bene dicere eſt. Or. 147. Nam ſiquis eos qui nec *ineptè* dicunt, nec odioſe, nec putide, Attice putat dicere, is recte niſi Atticum probat neminem. de Cl. Or. 15. Brut. 156.

Atticiſmus.

Et ille Latinus atticiſmus ex interuallo reguſtandus. Att. 4. 49

Attineo.

Græci ſcriptores ne parum multa ſciſſe uiderentur, ea conquiſiuerant, quæ nihil attinebant, ut ars difficilior cognitu putaretur ad Her. 1. Quamquam attinendi magni dominatus ſient. Orat. a 11.

Attinet.

Tamen uobis alio loco, ut ſe tota res habeat, quod ad eam ciuitatem attinet, demonſtrabitur. 4. Verr. 10. Att. l. 5. 105. 3. fam. l. 1. 2. 11. Hominem, quod ad me a. non ingratum. 16. ad Att. 36. Seruos ipſos, quod ad me attinet, neq. arguo, neque purgo. pro R. A. 71. Hoc ad me nihil a. &c. pro S. R. 92. A. ad uitam colendam. 4. de Fin. 63. Quid ergo a. dicere, &c. de Fin. 2. 10. & Lxl. 37. Quid me a. dicere? 7. Verr. 27. Vrbem reliquimus, quam ſapientes, nihil a. diſputari. ep. 261. Quid igitur a. inculcare fatũ? de Fat. 141. Nihil a. de aſſenſione omnino loqui pro, nihil neceſſe eſt. Ac. ed. 1. l. 2. 37. Neque enim naturæ a. repugnare, nec quidquam ſequi, quod aſſequi nequeas. Off. 1. 22. Neque quemquam attinebat id recuſare. pro Quinct. 11. Iudicium de ea re *fieri* nihil attinuit. de Inu. 73. Ea re non uenit, quia nihil attinuit. Att. 191. Quid enim attinuit, cum Mamertini, &c. te iubere in ea *parte* figere, quæ ad fretum ſpectaret? 7. Ver. 133.

Attingo.

Perrexi in Ciliciam per Cappadociæ partem eam, quæ Ciliciam attingit. Att. 5. 108. 3. Labor non attingit deum, nec erat ullus, cum omnes naturæ, &c. de Nat. 1. 17. Ex quatuor locis, in quos honeſti naturam uimque diuiſimus, primus ille qui in ueri cognitione conſiſtit, maxime naturam attingit humanam. 1. Off. 18. Quamquam hæc res non ſolum ex domeſtica eſt ratione, attingit enim & bellicam. Off. 16. Non attingit te ea cauſa. 2. de Leg. 2. Siqua de Pompeio noſtro tuendo, & tibi ac Reipub. reconciliando cura te attingit. Att. 9. 183. 2. ideſt, ſiqua eſt tibi cura etiam minima. Rempublicam nulla ex parte attingimus: in cauſis atque in illa opera noſtra forenſi ſumma induſtria verſamur. Att. 2. 37. 4. Quæ non magis nomen legis attingunt, quã ſi, &c. 2. de Leg. 21. Vbi Segeſtena, ubi Centuripina ciuitas, quæ officiis, fide, vetuſtate, tum etiam cognatione pop. Rom. attingunt. 7. *Ver.* 67. Quo quiſque te maxime cognatione, affinitate, neceſſitudine aliqua attingebat. 4. Ver. 17. Q. fr. l. 1. 4. fam. 13. ep. 8. 8. Quem (Chryſogonum) ſimul atque attigi, ſtatim homo ſe erexit, mirari viſus eſt. pro Roſc. A. [illegible] 36. *Nulli hoc frigidius* flumen attigi, cum ad multa acceſſeri [illegible] de *Leg.* 107. *Heſterno* die cum mihi ſtanti iacens minaretur, [illegible] attigi legum initium & iudicij. cõſedit ille. de haru[illegible] reſp. 6. Vt de lege Appuleia dicerem, ut quid eſſe minuere maieſtatem explicarem, breuiter perſtrinxi atque attigi. 2. de Or. 110. Nec ſumptis armis, belli vllam partem attigi. Att. 147. Et hoc quidquid attigi, non feci inflammandi tui cauſa. ep. 19. Alterum enim non attigiſti, alteram auxiſti. ep. 41. Nã quas res hic geſſimus, attigit hic verſibus, & inchoauit. pro Arch. 191. De præda mea, præter Quæſtores vrb. &c. nec attigit teruncium, nec tacturus eſt quiſquam. 2. fam. 35. Nihil eſſe poteſt, niſi quod attigimus aut uidimus (Epicureorũ ſententia.) de Nat. 1. 61. Iſocrates reliquis præſtet omnibus, qui unquam orationes attigerunt. in Or. 24. Priorem autem (rationem) illi egregiè tradiderunt, hi omnino ne attigerunt quidem. 4. de Fin. 56. ideſt, nullam prorſus mẽtionem de ea fecerunt. Deinde quos in Senatu ne tenuiſſima quidem ſuſpicione attigerat, eos nominauit. Att. 2. 39. 6. Non attingam eam partem: tibi totam relinquam. 4. fam. 41. id eſt, nihil dicam de ea. Et quæcunque res eum ſic attinget. Aca. ed. 1. l. 2. 92. Quo ſtudio prouidit, nequa me illius temporis inuidia attingeret. fam. lib. 3. 10. 35. Namque egomet, qui ſero ac leuiter Græcas literas attigiſſem. 1. de Or. 39. id eſt, parũ ſtuduiſſem Græcis literis. Quiſquis erat, qui aliquam partem in meo luctu ſceleris Clodiani attigiſſet, quocunque uenerat, &c. pro Sext. 57. Et audiui non modo qui primoribus labris guſtaſſent genus hoc uitæ, & extremis, ut dicitur, digitis attigiſſent, ſed qui totam adoleſcentiam uoluptatibus dediſſent. pro Cæl. 20. Procura, quantulacumque eſt, Precianam hæreditatem, prorſus illam ne attingas. Att. 6. 18 u. 3 Ex quo nec timor eum, nec angor attingat. Tuſc. l. 5. 14. De his rebus nequid attingat. Q. fr. l. 1. t. 26. pro Dom. 83. Ab eo quod rem attingat, plures ſunt argumẽtorum ſedes. de Or. 123. Cum animal proceſſit paulum, & quatenus quicquid ſe attingat, ad ſeque pertineat, perſpicere cœpit, tum ſenſim incipit progredi, ſeq. agnoſcere & intelligere. 5. de Fin. 12. Sed ne verbis ſolum attingamus ea, quæ uolumus oſtẽdere. Tuſc. 5. 50. De me ſic exiſtimes, &c. ſed ut primum forum attigerim, ſpectaſſe ſemper, ut tibi poſſem quam maxime eſſe coniunctus. fam. l. 5. 8. 7. Id ita eſſe ſic probant, quod antequam uoluptas aut dolor attigerit, ſalutaria appetant parui, &c. 3. de Fin. 25. Quicquid horum attigerit, vlcus eſt. de Nat. 1. 74 Nemo fuit qui rem ullam de meis bonis áttigerit. pro D. 235. Noſtri autem principes digito ſe cęlum putant attingere, ſi muli barbati in piſcinis ſunt, qui ad manum accedant. Att. lib. 2. 16. 14. Attingere ſtrictim librum aliquẽ. 2. Att. 1. id eſt, curſim legere. Quod ſi ipſi hæc neque attingere, neque ſenſu noſtro guſtare poſſemus, tamen ea mirari deberemus, etiam cum in aliis uideremus. pro Arch. Attingere negotium. 13 fam. 53. a. rem aliquã ſuſpicione. 3. de Nat. 88. Sigillatim unamquamque rem 2. de Inu. 60. Neceſſe eſt inquam ſi ad uerbum rem uolumus attingere, neminem ſtatu detruſum, qui non adhibita vi, manu demotus & actus preceps intelligatur. pro Cæc. 36. Attingere uerum. Aca. ed. 1. l. 2. 36. Opinio fuit, L. Craſſum non plus attigiſſe doctrinę, quam quantam prima illa puerili inſtitutione potuiſſet. 2. de Or. 1. Macedoniã præſertim, quæ tantis Barbarorum gentibus attingitur, vt, &c. in Piſ. 29. Attingantur ea potius quę ſunt ante oculos. 1. de Leg. 40. Ne in eo quod attingendum fuit, quam in eo, cuius cauſa id attigimus, lõgior ponatur oratio. de Vni. 37. Atque hanc quidem ille cauſam ſibi ait non attingendæ rei publicę fuiſſe. ep. 14.

Attingens.

Mento ſummam aquam attingens. 1. Tuſc. 16. Stomachus vtraque ex parte tonſillas attingens. 2. de Nat. 202.

Attondeo.

Conſiliis noſtris laus eſt attonſa Laconum. 5. Tuſc. 70.

Attraho.

Ea me ad hoc negotium prouincia attraxit. 4. Ver. 1. Nihil duobus nobis eſt ſtultius: me, qui te Romam non attraham: te, qui non huc aduoles. fam. lib. 7. 10. 9. Cum id malum, quod uitare potueris, ultro acceſſas, atque attrahat. ad Att. 288. Quod ſi etiam illud addimus, quod recte addi poteſt, nihil eſſe quod ad ſe rem ullam tam illiciat, tam attrahat, quam ad amicitiam ſimilitudo. cõcedatur, &c. de Am. 46. Adducitur a Venereis, atque adeo attrahitur Lollius cõmode. 5. Ver. 50. Attractum me iri, ſi de pace agatur. 10. Att. 2.

Attractus.

Salluſtius bis ad iudicia ſubſellia attractus, extrema fortuna ſtetit. in Salluſt. 174.

Attrecto.

Libri, quos tu contaminatis manibus attrectas. de Ar. 250. Aſpicitur, non attrectatur, procul apparet, non excutitur.&c. pro Plan.265.

Attrectatus.

Eſt enim dictum ab illis, fore qui dicerent, vxores ſuas a cęna redeuntes attrectatas eſſe a Cęlio. pro Cęl.14.

Attrectatus.

Nã attrectatu & quaſſu ſæuũ amplificatis dolorẽ. 2.Tuſc.87

Attribuo.

Nam ad Senatum Bibulus quas literas miſit, quod in iis mihi cum illo erat commune, ſibi ſoli attribuit. 2. fam.38. Huc accedit ſummus timor, quem mihi natura pudorque meus attribuit. pro S. Roſc.6. Nonnumquam bonos exitus habent boni: eos quidem aſcribimus, attribuimúſque ſine ulla ratione diis immortalibus. 3. de Nat. 128. Hoc ſi tu cupidius factum exiſtimas, Cæſari attribues. de Or. 110. Attribuito literis. de Sen.3. Quæ tã antiquis hominibus attribuerem. Q.fr.l.3.21.2.& 3. de Nat. 128. Quo Sicyonii te lædunt, Catoni & eius æmulatori attribuas Seruilio. Att.l.2.16.17. Et uelim aliquando, cum erit tuum commodum, Lentulũ puerum viſas, eique de mancipiis, quæ tibi videbitur, attribuas. Att.l.12.246.5. Attribuere cauſã calamitatis alicui. 7. Ver. 83. Vxoribus ciuitates attribuere, hoc modo, Hæc ciuitas mulieri redimiculum præbeat, hęc in collum, hæc in crines. 5. Ver. 64. Tum vero perſonam aut rem aliquam inducere, & enumerationem ei totam attribuere. 1. de Inu.111. Nunc illud ſatis eſt, non attribuere ad amiſſionem amicorum miſeriam noſtram, ne illos plus, quam ipſi velint, ſi ſentiant, plus certe quam nosmetipſos diligamus. Tuſc.3.62. Attribuere orationem alicui rei: hoc eſt, inducere aliquam rem loquentem. de Inu. 60. Eas ſicut aliquas prauas res oratori attribuere, magna amentia uidetur. de Iou. 43. Videbis ut tantum attribuatur, quantum debetur. Att. 204. Res autem inducetur, ſi alicui rei huiuſmodi, legi, loco, vrbi, monumento attribuetur oratio per enumerationem. 1. de Inu. Aut ſi uni attribuenda culpa ſit, in eo maximam fuiſſe. Quanti locarint, tantam pecuniam redemptori ſoluendam attribuendamque curent. in Ant. 224. Video cui Apulia ſit attributa. 2. in Catil. 29. Ne cupido teſti attributa auctoritas uideatur. pro Font.278. Quæ autẽ mihi attributa eſt pecunia, a Quęſtore numeratur. fam.lib.2.16.8. Ne diutius teneam, pecunia attributa numerata eſt. 3. Ver.23. Nonne ſeſtertium centies & octogies, quod, &c. ex ærario tibi attributũ Romæ in quæſtu reliquiſti? in Piſ.68. Ex inſulis quæ erant ab Sylla Rhodiis attributæ. Q.fr.l.1.1. 50. Cuius negotii publici cogitari, optari, fingique procuratio potuit, quæ non eſſet attributa atq; deſcripta? pro Sext.55. Attributos quod appellas, ualde probo. 13. Att.23. id eſt, ad pecuniam numerãdam appellas eos qui tibi aſſignati ſunt a me.

Attributio.

Attributio eſt mihi nominum ignota. 16.Att.9. Ait enim attributionem in Idus. 16. Att.2. id eſt, ſolutionem pecuniæ. De attributione cõficies, de repręſentatione videbis. Att.lib.16.24.3. Tamen ad me ex Phormiano ſcripſit: quas literas, cũ e balneo exiſſem, accepi, ſeſe de attributione omnia ſumma feciſſe. Att. 15.27. Ex his etiam attributionibus, ſacer an prophanus, &c. 1. de Inu. 53.

Auarus.

Vt exiſtimabatur auarus & furax, ſed, &c. 2. de Or.149. Seculi ſunt auariores magiſtratus, &c. 5. Ver.165.

Auare.

Quam intemperans non in auare cęptis, &c. Poſtq.12. Nihil tamen auare, nihil iniuſte, nihil libidinoſe, nihil incontinenter eſſe faciendum. 3.Off.48.

Auaritia.

Auaritia, eſt opinatio vehemens de pecunia, quaſi valde expetenda ſit, inhærens, & penitus inſita. Tuſc.4. Auaritia, eſt iniurioſa appetitio alienorũ. 4. ad Her.185. Auaritia, omne officium quamlibet ſanctum ac ſolenne comminuit. pro Quint.13. Nam cum eſt concupita pecunia, nec adhibita continuo ratio, quaſi quædam Socratica medicina, quæ ſanaret eam cupiditatẽ, permanat in venas, & inhæret in viſceribus illud malum, exiſtitque morbus & ægrotatio, quę auelli inueterata non poſſunt, eique morbo nomen eſt auaritia. Tuſc.4.19. Nullum vitium tetrius eſt, quam auaritia, pręſertim in principibus, & Rempub. gubernantibus. Off.2.114. In vrbe luxuries creatur, ex luxuria exiſtat auaritia neceſſe eſt, ex auaritia erũpat audacia, inde omnia ſcelera ac maleficia gignuntur. pro S.Roſc.45. Auaritia multa ſanciatur. vt par ſit noxiæ pœna. 3. de Leg. 40. Auaritia ſenilis. Cat.60. Quid auaritię, quæ criminibus infinitis implicata eſt, ſummam nunc explicem? in Piſ. 98. Auaritiam ſi tollere vultis, mater eius eſt tollenda luxuries. 2. de Or.92. Auaritia nihil fędius. 1. de Leg.38. Auaritia, alterius bona deuorare. p Dom. 48. Quod alieni appetẽs de auaritia. de Or. 111. Auaritia feruere, ferrique. pro Quint.21. Quis eſt enim, aut quis unquã fuit, aut auaritia tam ardẽti, aut tã effrænatis cupiditatibus, vt, &c. 3. de Fin.30. Nam ipſum Verrem, tantum ſemper auaritia hiante, atque imminenti fuiſſe, ingenio & cogitatione nulla. 4. Ver. 93. Auaritiæ Prætorũ, acerbiſſima miniſtra, calumnia. 1.19. Nec enim omnes auaritias, ſi ęque auaritias eſſe dixerimus, ſequitur etiam vt ęquas eſſe dicamus. de Fin. 125.

Auceps.

Niſi leguleius quidam cautus & acutus, præco actionum, cantor formularum, auceps ſyllabarum. 1. de Or. 121.

Auctio, Auctionari; Auctus, *Vide Augeo.*

Aucupium.

Ne elaborata concinnitas, & quoddam aucupium delectationis manifeſto deprehenſum appareat. in Or.114. Tum conditiora facit hæc ſuperuacanei operis aucupium atque venatio. de Sen.89. Qui cum cruciaretur nõ ferẽdis doloribus, propagabat tamen vitam aucupio ſagittarum. 5. de Fin. 29. Nemo noſtrum iſtius generis aſotos iucunde putat viuere, mundos, elegantes, optimis cocis, piſtoribus, piſcatu, aucupio, venatione. 2. de Fin. 40. Tum aucupia uerborum & literarum tendiculas in inuidiã vocant. pro Cæ.48.

Aucupor.

Cur epiſtolis & ſororis & matris imbecillitatem aucupatur? pro Flac.72. Ars dicendi opiniones hominum, & ſæpe errores aucupatur. 2. de Or.18. Sermo Hercule & familiaris & quotidianus non cohęrebit, ſi verba inter nos aucupabimur. pro Cæ.38. Non ſum tam ignarus, Iudices, cauſarum, non tam inſolens in dicendo, vt omni ex genere orationem aucuper. pro Sc.103. Pręcipitiſque vt errãtem aliorum opinionem aucupemur. de Fin. 114. Cum præſertim tam multi occupationem eius obſeruent, tempuſque aucupentur. pro Roſc. Am.13. Delectationem aliquam dicendo aucupari. in Or.34. Non vereor, ne aſſentatiuncula quadam aucupari tuam gratiam videar. fam.lib.5. 12. 28. Colligere & aucupari omnia. 2. Ver.6. Leuitatis eſt inanem aucupari rumorem, & omnes umbras etiam falſæ gloriæ conſectari. in Piſ.9. Aucupari rumuſculos imperitorum hominum. pro Clu.84.& 3. de Leg. 51. Similitudinem quandam aucupari. ad Her. Attendere & aucupari verba oportebit. 2. de Or. 142. Vim verborum neceſſario ſimilitudine rerum aucupari. pro Cæc.64. Nos Rhodiorum aphractis, cęteriſque longis nauibus tranquillitates aucupaturi eramus. Att.6.47.

Aucupans.

Aucupans omnes rumuſculos populari ratione. 3. de Leg.32. Non ego vtilitatem aliquam ad dicendum aucupãs, horum libros lego. de Or.114.

Aucupatio.

Aucupatio verborum vitioſa. pro Cæc.38.

Aucupium, Aucupor, *Vide poſt Auceps.*

Audacia, Audacter, Audax, *Vide Audeo.*

Audeo.

Imperatorem a nobis certum depoſcere neque audẽt, neque ſe id facere ſummo ſine periculo poſſe arbitrantur. pro Pomp.6 Auſus es hoc ex ore tuo, inquit Ennius, ut equites Scaptio ad pecuniam cogendam darem, me rogare? Att.6. 113. 13. Itaque tantum victus efficere potuit, quantum incolumis nunquam eſt auſus optare. pro Pom.8. Vide quæſo Tubero, vt qui de meo facto non dubitem dicere, de Ligarii non audeam confiteri. pro Lig. 5. Non ego tibi repromittere iſtuc quidẽ auſus ſim. de Cl 166. Aude negare. ad Brut.43.

Audacia.

Audacia & confidentia, idem. pro Cæc.285. Audacia aſſiduitate dicendi alitur. 1. de Inu.6. Quãtum maiores noſtri ſapiẽtius, qui cum intelligerent, nihil eſſe tam ſanctum, quod non aliquando violaret audacia, ſupplicium in parricidas ſingulare excogitauerunt. pro S.Roſc.42.& 2. de Inu.243. pro Flac. 27. Callida audacia. pro Clu.145. Audacia fidentiæ finitima. 2. de Inu.244 Immanis audacia ad omne facinus. 13. Phil. 350. Audacia fortitudinem imitatur. Parti.43. Temeritas & audacia ſtultorum & improborum. 1. de In.7. Animus paratus ad periculum, ſi ſua cupiditate, non vtilitate communi impellitur, audacię potius nomen

men habeat,quam fortitudinis.1.Off.91.Cedere audaciæ alicuius.pro Cæc.1. Vide quid licentiæ Cæſar nobis tua liberalitas dedit,vel potius audaciæ.pro Lig.14. Audaciam eorũ comprimere.15.fam.18.Audaciam in admittendis fœdis religionibus dãnet ſacerdos publicus,atque impiam iudicet. 2. de Leg.37.Noſtis os hominis, noſtis audaciam. in Ver. 118. Vir incredibili importunitate & audacia.in Ver.124.Ex audacia omnia ſcelera ac maleficia gignuntur.pro Roſc.Am.45.Quanquam & inſolentia dominatus extulerat animos,& erat incredibili armatus audacia.pro Dom.141.Fretus impudẽtia atque audacia.pro Flac.27.Non enim iam ſunt mediocres hominum libidines, non inhumanę audacię,ac tolerandæ.2.in Catil.32.Perſpicite quãtas audacias, quam incredibiles furores, &c.pro Syl.57.

Audax.

Audax ad facinus . in Cat.196. Temerarius & audax homo. de Inu.42. Quid quęris?homo petulans & audax Vatinius, valde perturbatus,debilitatuſque diſceſſit. Q.fr. lib.2.8.3. Audax mulier.pro Clu. 21.Si cauſa nemini, et tu ſẽper audax, quid eſt quod de facinore dubitare poſſumus? de Or. 124. Verum etiam quod nemo quenquam tam audacem, tam amentem,tam impudentem fore arbitrabatur. Alii petulantes,alii audaces,proterui,iidem intemperantes & ignaui,nũquam in ſententia permanentes.1.de Fin.93. Cum ad gubernacula Reip.temerarii atque audaces homines acceſſerant, maxima ac miſerrima naufragia fiebant.1.de Inn.5.audacior ad facinus. 2.in Catil. 32. Quod & Achaia prope eſt, & plena audaciſſimorum inimicorum. Att. lib.3.48.1.

Audacter.

Defendere a.ſua decreta.2.de Fin.49.A.quod ſcimus deferre ad aliquem.fam.15.2.15.A.hoc dico,non temere confirmo.pro Font.276.Et quidem a.dicebam. ad Br. 91.1. in bonam partem. A.& libere dicere. pro Roſc. Am. 18. A. & aperte dicere. pro Roſc.Am. 8. Is ad dicendum veniebat, magis a. quam perite. de Cl.187.A.reſpõdere alicui.Ac.ed.1.l.2.73. Quamuis.a.quãuis impudenter.in Ver. 135. Poſt paulatim incedens exultabat audacius.Or.199.Audacius transferũt uerba poetæ.in Or.127.

Audio.

Quæ data,uendita,patior,audio,quid deinde?eunt.Rul.89. Nec Homerum audio, qui Ganymedem a diis raptum ait propter formam.1.Tuſc.52. Audio præterea non hãc ſuſpicionem nunc primum in Capitonem conferri.pro Roſc.Am.60. Negabant illi ſibi quicquam eſſe mandatum.non audio: &c. 5. Verr. 67.De malis noſtris tu prius audis, quam nos. Att. 215. Græci, &c. quos utinam ita audires,ut erant audiendi, ſed audis in præſepibus,audis in ſtupris,audis in cibo & uino.in Piſ.88.Audit igitur mens diuina etiam de ſingulis.de Nat. 79. Audis rem omnem ex Timarchide.7.Ver.74. Veniũt qui me audiunt quaſi doctum hominem.fam.3.9.20.8.At etiam Athenis,ut e patre audiebam,facete,&c.1.de Fin.60.Erat ſurdaſter M. Craſſus,ſed aliud moleſtius,quod male audiebat.Tuſc.205.Lucullus delectabatur lectione librorũ,de quibus audiebat.pro Clu,20.Ac.2 Sæpe a maioribus natu audiui. de Sen. Audiui hoc de parente meo puer.pro Balb.7.& 1.Off.131.hoc eſt, pater meus hoc recenſebat.De iſto periculo nihil audiui.ep.137.Audiui de prælio facto.20.fam.23. Sed illos etiam de quibus audiui. de Sen. Audiui de ſocero meo.de Or.155.id eſt,a ſocero meo.Sępe hoc maiores natu audiui dicere.pro Mur.Ea Craſſo audiui, cum diceret, ſibi certum eſſe.de Or. 141. Quod non prius exercitum tuum Apollonia mouiſti, quam de Antonij fuga audiſti. Att. 273.Cleanthes Zenonem audiuit.de Nat.9.Off.1.id eſt, Zenonis diſcipulus fuit.Audiſtis profecto dici, Philoſophos Epicureos omnes res,quæ ſunt homini expetendæ, voluptate metiri. in Piſ.Atque etiam illum Aſpendium citharistam, de quo ſæpe audiſtis id quod, &c.3. Ver.36. In quo dij immortales meas preces audiuerunt.in Piſ.33. Q. fr. l.2.3.13. Iam Polemonem audiuerant aſſidue Zeno & Arceſilas.1.Aca.50.& 1.de Nat.53. Ego te de illis rebus non audiam.ep.103.Tu ſi me audies, quẽ ſoles,has paternas poſſeſſiones tenebis.fam.lib. 7. 21.2. Si audies te.2.fam.12.id eſt,ſi proprium ſequeris conſilium. Neque unquam illa ita de ſuo ſcelere & immanitate audiet, ut naturæ nomen amittat.pro Clu.8.Audi igitur ad omnes.Att.135. ſub. literas.Tecum loquere,te adhibe in conſilium, te audi, tibi obtempera.fam.lib.2.7.4. Ne gratis in prouincia male audires.3. Ver.83.& 5.Tuſc 162.Si me Cæſar audiſſet,&c.ep.172.Audiſſeut ex ipſo,cum loqueretur quædam.11. Att. 18. Quaſi interſit,audiam an uideam tyrannum.8.Att.6. Næ ego iſtam ſapientiam non audiam.in Ant.247.Te proponere aliquid, ad quod audiam,uolo.de Fat.140.Tu Cotta ſi me audias, eandem cauſam agas.de Nat.59. Vtinam quidem rogei:audias quam nobiſcum male egerint.4.Aca.142.Quapropter uos oro, ut attente,bonaque cum uenia uerba mea audiatis.pro S.Roſ.20.Vt bene audiant, & rumorem bonum colligant, innocentes ſunt & uerecundi.1.de Legib.38.Non quo audieris alicunde, ſed te ipſum putare. 10. Att. 2. Audire tolerabilius eſt,quam uidere.7.fam.52.Audire in malis omnibus minus acerbum, quam uidere.6.fam.13. Audire aliquid ſine capite, ſine auctore, rumore, nuntio.12.fam.15.16. Audire alterum de re aliqua.fam.lib.7.17.9.Eſſeque hominis ingenui & liberaliter educati uelle bene audire a parentibus.3.de Fin.87.Tamen nos rectè facere,& bene audire uult. Att. Me idcirco bene audire velle, vt ille malè audiat.6.Att.2.Audire bona mente pro Quint.2. Audire commode.5. Ver.114. Audire de magnis incommodis iniuriiſq. ſociorum.7.Ver.87.Att.lib.7.139.1.ad Brut.2.2. Audire e Libone.1.Acad.5.Audire ex aliquo.Acad.ed.2 l 1.10. Etſi hoc te ex aliis audire malo.Att.77.Qui in Salentinis, aut in Brutiis habent,unde vix ter in anno audire nũtium poſſint. pro Roſc. Am. 78.Quod precarer deos,niſi meas preces audire deſiſſent. Q.fr. 305.Tanta imbuerer ſuperſtitione,ſi te audire vellem,ut auſpices mihi eſſent colendi.de Nat.12. Si uos audire vellemus 1.de Nat.77.& 2.248.Poteſt fieri,inquit,vt omnino quod te audiſſe dicis,nunquam audieris.de Or.135. At vellem in principio te audiſſe amiciſſime admonẽtem.Att.7.121.4.Multos ex te uiros primarios audiſſe,&c.3.Ver. 112. Quid enim auditurum putas fuiſſe Vlyſſem,ſi in illa ſimulatione perſeueraſſet?Off.71.Cauſa quæ iam per octo annos ex contraria parte auditur.pro Clu.19 Propterea quod neque Romæ quidquam auditur noui.ad Att. 8.166. Audietur a pop.Romano vir primarius Eques Romanus L.Flauius.Quæ audirentur, non multo leuiora eſſent,quã quæ uiderẽtur.4.fam.33.Audiri ſilentio.pro Mil.70.Ad omnes bene audiendi partes ſe excitare. 1. Q.fr.2.Valde ſum cupidus, te in illa longiore ac perpetua oratione audiendi,&c.de Or.110 Audiendi ſenſu carere.in Som.Scip.9.Nemo illorum iudicum clariſſimis viris accuſantibus audiendum ſibi de ambitu putauit,&c.pro Flac.76. Non erunt homines diuitiis affluentes audiendi,ſi quando de amicitia,&c.de Ami.48.

Audiens.

Itaque ille perfectus utcumque ſe affectum videri, & animũ audientis mouere volet, ita certum vocis admouebit ſonum. Or.202. Quæſiui an miſiſſet reſpondit id quod neceſſe erat,ſcilicet dicto audientem fuiſſe Prætori.6.Ver.23 & 3.62.80.Eidem Dolabellæ,me audiente, Cæſar dixit, nihil eſſe quod de Mega vereretur.fam. lib.13.37.2. Ita nobis dicto audientes ſunt.Diu.2.166. Inflammare animos audientium.de Clar.190. Ad animos audientium permouendos.de Cl.Or.45.

Audientia.

Sed tamen decorus eſt ſermo ſenis,quietus & remiſſus,facitque perſæpe ipſa ſibi audientiam diſerti ſenis compta & mitis oratio.de Sen.25.Ideſt,audientiam ſuauitate docentis meretur. Quaniam denique audiẽtiam orationi meæ improbitas illius (Verris)factura ſit.1.Ver.23.Nam nonnulli, cum illud meditati ediderunt,ſic ad reliqua tranſeunt ut audiẽtiam ſibi fieri velle uideantur.2.de Or.177.& 4.ad Her.241

Auditio.

Auditio & cogitatio,quæ ſtudio & diligentia præcurrit ætatem.de Or.120.Ne tenuiſſimam quidẽ auditionem de ea re accepi.fam.lib.8.1.6.Accipere aliquid fama & auditione. de Nat. 45. Quem ætas denique affert uel auditione vel cogitatione. 2.de Or.71. Dãtque ſe ad ludendum,fabellarumque auditione ducuntur.5.de Fin. 76. Hunc ſolum auditione expetere cępit, cum id ipſe non uidiſſet. 6. Ver. 91.Nolite fictis auditionibus, nec diſſeminato diſperſoque ſermoni credere,pro Plan.46.

Auditor.

Auditor attentus quomodo fieri debeat beneuolus,docilis.1. ad Her.6.7.Ordiri,&c.in quo aut concilietur auditor,aut erigatur.Or.208.Demetrius,Theophraſti auditor.de Fin.137. Auditor æquus.de Nat.1.14.Preſtat etiam illo ductus auditor indocto,quòd,&c.de Cl.Or.182. Ille ne auditor quidem ſuæ glorię,ego etiam ſpectator meæ laudis eſſe potuiſſem. pro Dom. 126.Perſius,Zenon auditor.de Nat.9. Auditor Theophraſti, Strato.de Nat.1.26.Si Platonem unum auditorem haberet Demoſthenes.de Clar.181.Præbebo me tibi uiciſſim attentum cõtra Stoicos auditorem.de Nat.60.Auditore defeſſo quid agendum.1.ad Her.10.Auditore perſuaſo quid faciẽdum.1.ad Her. 9.Auditorum aures moderantur oratoris prouido.Partit.9.Auditorum genera.Partit.7. Ab auditorum perſona, beneuolentia quomodo captanda.1.ad Her.8. Auditorum prudentia, orato-

rum

rum eloquentiæ moderatrix.Or.13. De gloria miſi tibi. cuſtodies igitur,ut ſoles: ſed antenius Eclogarij, quas Saluius bonos auditores nactus,in conuiuio duntaxat legat. Att.16.332.7.pro Do.51.

Auditus.

Auditus eſt magno ſilentio.2.Q.fr.1. Audita eius uirtus dubitationi locum non dat.pro Balb.12. Re ex utraque parte audita.1.de Fin.18.Audita recordari.Aca.ed.2.l.1.10.

Auditus.

Auditus autem ſemper patet:eius enim ſenſu etiam dormientes egemus,a quo cum ſonus eſt acceptus,etiam a ſomno excitamur.de Nat.55 Ne auditum quidem ſando.de Nat.1.57.(Nihil enim præter auditum habeo.) 1.Off 49.Auditu acerba.7.fa.52.Auditu fœda res.2.Phil.74.Vereor ut hoc quod dicam,non periade intelligi auditu poſſit, atque ego ipſe cogitans ſentio. pro Marcel.7.Numquid aliquo ſenſu perceptum ſit aſpectu, auditu,tactu,odore,guſtatu.ad Her.77

Auello.

Nom etiam de matris hoac complexu lectiſſimæ miſerrimeque fœminæ,uobis inſpectantibus,auellet atque abſtrahet? pro Font.30. Quaſi poma ea arboribus ſi cruda ſunt,ui auelluatur. ſi matura & cocta,decidunt.de Sen.65.Auelli a Repub. 6. fam. 13.E ſigno Cereris hoc auellendum, aſportandumque curauit. 6.Ver.98.

Auulſus.

Auulſum a cæteris.de Or.144. Vt perpetuum dolorem auulſus a meis ſuſtinerem.pro Dom.112.

Auena.

Ne ſeges quidem igitur ſpicis uberibus & crebris, ſi auenam uſpiam uideris.5.de Fin. 156.

Aueo.

Non poſtulo id quidem:aueo tamen audire. Tuſc.1.15.Aueo audire quid ſentias.de N.2.1.Valde aueo ſcire quid agas. Att. lib.1.10.2.Etiam quid in cælo fiat,ſcire auemus, de Fin.2.40. Itaque cum ſumus neceſſariis negotiis curiſque uacui, tum auemus aliquid uidere,audire ac diſcere:&c.pro,cupimus. verbum poetis magis,quam oratoribus uſitatum.Off.1.21 Nam cum ea ſpectant & auent audire,cur dolor malum non ſit,&c.de Fin.85 Aue,mihi dixit.8.fam.47.Intellexi quam ſuſpenſo animo ſcire aueres quid eſſet noui. Att.33.Auere te ſcribis accipere aliquid a me literarum.4.Att.35. Auere te certo ſcio quid hic agatur. de Diu.82

Auerrunco.

Dij,inquit,auerruncent.Att.lib.9.171.3.

Auerſio, Auerſor, Auerſus, *Vide poſt Auerto.*

Auerto.

Me illius fugæ, negligentiæq. deformitas auertit ab amore. Att.lib.9.181.3.Deinde cuos ſere conſillat hæreditas in his rebus,quas auertit Oppia,&c.fam.13.29.6.Lepidus Antonio diadema Cæſari imponente ſe auertit.5.Philip.191. Antonius.ſepties millies pecuniæ publicæ auertit.in Anto.241. Nos flumina arcemus,dirigimus,auertimus.2.de Nat.229. Architecti auertunt ab oculis dominorum ea quæ,&c.de Nat.54. Hæc populi opinionem a ſpe adipiſcendi auertunt.pro Mur.41. Auertunt ibes peſtem ab Aegypto.de Nat. 1.71. Qui meniem optimi uiri fictis terroribus a defenſione meæ ſalutis auerterant. pro Sext.56. Atque hoc quidem deteſtabile omen auertat Iuppiter.11.Philip.296. O dij immortales auertite & deteſtamini quæſo hoc omen.in Ant.193.pro Mur.79. Quod dij omẽ auertant.ad Brut.10.8.fam.lib.12.6.4. Fuiſſe iudicem ex illis equitibus Romanis grauiſſimis viris neminem quin remoueret oculos,& ſe totum auerteret.pro Balb.8. Et certe niſi is Antonium ab urbe auertiſſet.ad Brut.3.1.id eſt,prohibuiſſet. Atque omne præſidium eſſet in puero,qui a ceruicibus noſtris auertiſſet Antonium.ad Brut.36.Tu uelim a me animum parumper auertas, Lælium loqui ipſe putes.de Am.5. Vt ab eo quod agitur,auertat animos.in Or. 76. Ego uero Auſtro gratias miras ago, qui me a tanta infamia auerterit.Att.lib.16.22. Auertere ſe a ſcelere alicuius.10.Phil.271. Auertere ab oculis hominum quod nolumus uideri,& amandare procul.2.de Nat. 252. Armis repellere,fugare,auertere aliquem.pro Cæc.24.A.aliquem ab errore.Off.68.cogitationem a miſeriis.6.fam.1.conatus alicuius a Repub.in Anton.208.Furorem alicuius a pernicie Reipub.4. Philip.154.hæreditatem.fam.lib.12.25.19.id eſt,auferre,eripere,detorquere.legiones ab aliquo.in Ant.226. orationem.3.de Nat.24.ſe totum ab ſermone alicuius.8. Att. 58. Quid ſi ducere te non minus domum tuam auertiſſe,quam Romam miſiſſe decumarum nomine?5.Ver.39.Quibus probemus, iſtum in quæſtura pecuniam publicam Cn. Carboni Conſuli datam auertiſſe.3.Ver.7.& 4.Ver.101.& 12. Phil. 357. A iudicibus oratio auertitur,uox in coronam turbamq. effunditur.pro Flac. 160.

Auerſus.

Auerſus a Cappadocia. 15. fam. 16. nemo eſt tam auerſus a Muſis,qui,&c.pro Arch.189. Auerſus a ſuis. Att. lib.10. 202.5. Hic quis poteſt eſſe,Quirites,tam auerſus a uero,tam præceps, tam mente captus,qui neget hæc omnia quæ uidemus?3.in Catil.65.Aduerſus & auerſus impudicus es.de Or.132. Auerſa pecunia publica.3.Ver.23.Frumentum auerſum a Repub.abreptã ab oratoribus.in Verr.184.Auerſa aui ſoluere.de Do.86.Auerſi dij a ſalute pop.Romani.ad Brut. 16.3. Motus auerſi a ratione. Tuſc.216.ne auerſos noſtros equites aggrederentur.fam.lib.10 30.7.Sed partim obliquos,partim auerſos,partim aduerſos ſtare uobis.Somn.Scip.21.Auerſiſſimam illis Hiſpaniam. 10. fam. 53.Quintus auerſiſſimo a me animo Patris fuit. Att.l.18.9.

Auerſor.

Cum manifeſta res eſſet, quærere incœpimus de Carpinatio quiſnam eſſet is Verrutius. hærere homo, auerſari, rubere. in Ver.146.

Auerſor.

Auerſor pecuniæ publicæ.7. Ver.118.

Aufero.

Fructum uoluptatum aufert ſolitudo.de amic. 73. Detrahit præterea actionis dolorem, aufert humanum ſenſum actoris, tollit funditus ueritatem & fidem.in Or.121. Multa palam domum ſuam auferebat, plura clam de medio remouebat. pro S. Roſc.14 Oris enim pulchritudo, reliqui corporis imitandi ſpẽ auferebat.3.Off.13. Totam academiam ab hominibus nobiliſſimis abſtuli.ad Att.lib.13.271.1. Quod in unoquoque re beneficio Senatus populique Rom.iuris habui, id mihi tu C. Verres eripuiſti atque abſtuliſti.1.Ver.10. Clodius pecunias conſulares abſtulit a Senatu.pro Dom.217.Ab hoc, abaci vaſa omnia, ut expoſita fuerant,abſtulit.6.Ver.30. Adiicimus ad Cæſarem, verba fecimus pro Butrotiis: liberaliſſimum decretum abſtulimus.Att.lib.16.341.3. Cogebantur Syllani homines, quæ per uim & metum abſtulerant,reddere.1. Q. fr. 1.31. Per eum igitur vt valemus,facile auferemus.Att.lib. 14.318.7.Hi ludi,*dies* quindecim auferent, deinde continuo Romani conſequentur. 2.Ver.19.id eſt,in ludis edendis quindecim dies conſumentur. Mihi ſi quid deberetur peterem, atque iudicio iam pridem abſtuliſſem pro Quinct.86. Auriculam fortaſſe mordicus abſtuliſſet. Q.fr.lib.3. 20.3. Teque horror vt omnia gubernes & moderere prudentia tua: ne te auferant aliorum conſilia. 2. fam. 12.id eſt, traſu·rium captant. In altera ſpes eſſet ad talem tamen virum iudicem veniendi,vnde eo plus opis auferret, quominus attuliſſet gratiæ.pro Quinct.17.id eſt,reportaret. Quanti vellet,auferret.6.Ver.9. Vt alter dies amicis iſtius & defenſoribus,non modo ſpem victoriæ,ſed etiam voluntatem defenſionis auferret.3.Ver.13.Detrahere,auferre,tollere. Or. 217. Auferre paucos dies.pro Quinct.11.Auferre *iſ ἀνεγκαίας*. 1. Att.44. Gloriam ſempiternam auferte ſecum.pro Mil.44.Quod non poterunt,id auferre & abducere licebit. pro Quinct. Iudicia auferre a Senatu per ignominiam turpitudinemque.3. Ver. 15. Laudem ex aliqua re auferre.3 Ver.14. hoc eſt, reportare. nullum nummum auferre potuiſſe.7.fam.31. id eſt, accipere a nominibus ſuis.Auferre opem.pro Quinct.17.pecuniam de ærario. Att. 7.139.3.per vim.Off.1.67.Pignora.3.de Or. Reſponſum ab aliquo auferre.1.de Or.123.Cui ne reditus quidem ad bonos, ſalutem a bonis potuit auferre.de Leg.191.Et ei (Atticæ) tamen cõfirmes,me minime totum amorem eo mecum abſtuliſſe. Att.15. 47. non pecuniam conſeruaſſe dico, ſed tanquam nudus nuces legeret,in ventrem abſtuliſſe. de Orat.133. Quid dabis, ne diu crucietur? ne ſæpius feriatur? ne cum ſenſu doloris aliquo aut cruciatu ſpiritus doloris auferatur? 7. Ver.92. Itaque erat exitus eiuſmodi, vt alius inter manus e conuiuio,tanquam e prælio auferretur,alius tanquam occiſus relinqueretur? 7. Ver.24. id eſt, aſportaretur aliorum manibus. Auferri de conuiuio, ut ſolent aſoti.2.de Fin. 39. Rogandi aut auferendi alicquid cauſa.11.fam.50.Illud quidem fatebitur Scaptius, me ius dicente, ſibi omnem pecuniam ex edicto meo auferendi poteſtatẽ fuiſſe.Att.6.111.14.

Aufugio.

Dionyſius cum multos libros ſurripuiſſet, ne ſe impune latu rum putaret, aufugit.ep. 232. Præterea Aeſopi Tragędi noſtri familiaris, Licinius ſeruus tibi notus aufugit. Q fr.l.1.2.22.

Aufugiens.

Andromeda aufugiens aſpectum mœſta parentis. 2. de Nat. deor. 162.

Augeo.

Minuis, inquit, gloriã Pompeij, immo tu auges moleſtiam. pro Flac. 21. Aer humorem colligens, terram auget imbribus. 2. de Nat. 146. Neque uero uerbis auget ſuum munus, ſi quo forte fungitur, ſed etiam extenuat. 2. Offic. 103. Quæ res auget ſuſpicionem Pompeij voluntatis. fam. lib. 1.1.9.& 6. Ver. 29. Hæc nõ animum eius augent, ſed timorem. Att. 167. Beneuolentiam auxit conſuetudo. de Amic. 30. Nec ea quæ nunc tracta, minuſit, ſed augent potius illam facultatem. de Fat. 140. Epiſtolæ tuę auxerunt mihi dolorem. Att. 18. Nam locupletiſſimi cuiuſq. cenſus extenuarant, tenuiſſimi auxerant. in Ver. 136. Cæſaris in nos amorem quibuſcunque poteris rebus, augebimus. Q. frat. 219. Magnum beneficium tuum magno cumulo auxeris. fam. 13.-3.2. Vt idem dies non modo me iniquiſſima inuidia liberet, ſed etiam celeberrima pop. Rom. gratulatione auxerit. 14. Philip. 396. Augere aduerſa, præſentia mœrore, venientia metu. Tuſ. 5.3. Diuitijs augere aliquem. de L. Agr. 71. Augere & honeſtare aliquem. Offic. 2.28. Augere aliquem ſcientia, exemplis. Offic. lib. 1.1. Animum inimicorum. Att. lib. 10.205.8. Augere alterũ, minuere ſeipſum. Partit. 231. Augere peccati atrocitatem. ad Her. 7. Augere ſuum cõmodum alterius incommodo. Offic. 3.26. Eos non tueri ſolum, ſed etiam augere commodia debeo. 11. Philip. 316. Dignitatem alicuius augere. ad Brut. lib. 11.6.6. Exercitationes animi augere. 1. Offic. 178. Augere ſuas facultates, copias, opes ſpolijs aliorum. Off. 3.28. Vt impendiis etiam augere poſſimus largitatem tui muneris. de Cl. Orat. 8. Linguam augere copia verborum. 1. Acad. 38. Memoriam in immortalem poſteritatis. Cumulatius augere aliquo ſ mu mus. in Or. 3. [illegible] opes de Amic. 61. Patriam. Som. Scip. 8. Quid mirabilius & magnificentius augere poſſet & ornare quæ vel[illegible] de Or. 92. Rem augere. 2. Offic. 81. Augere rem bonis & hoſteſtis rationibus. pro R. P. 128. Rem augere laudandu & vituperando. de Cl. Or. 23. Rempublicam & imperium augere. pro S. Roſc. 30. Augere & amplificare voluptatẽ. 1. de Fin. 59. in Or. 70. Quibus non modo nõ orbatur, ſed etiam augetur ſenectus. de Sen 30. Eodem tempore ſuſcipimur in lucem, & hoc cæleſti ſpiritu augemur. de haruſp. 157. Auctus Antonij beneficio ſum. Att. 273. Tanta lætitia auctus ſum, vt mihi non conſtem. 2. de Fin. 22. Sequi illud, ne deterioribus repulſiſque honos augeatur. de haruſp. 257. Hi ne honore augeantur, monemur. de haruſp. reſp. 53. ad Attic. 7.11. Tota illa regio ſe huius honore ornari, ſe dignitate augeri arbitrabatur. pro Plan. 263. Poteſt id quidẽ fuſe & copioſe, & omnibus electiſſimis verbis, grauiſſimiſque ſententiis rhetorice & augeri & ornari. de Fin. lib. 3.22. Spiritu cæleſti augeri. de haruſp. reſp. 53. Quę homines homini tribuunt ad eum augendum atque honeſtandum. Off. 37. Semper te non modo tuendum mihi, ſed etiam augendum atque ornandum putant. 7. fam. 31.

Augens.

Nam quorum ſtirpes tellus amplexa prehendit, Hæc augens anima vitali flamine mulcet. in Arat. Decet augentem linguam Latinam appellare moralem. de Fat. 1.

Augeſco.

Augeſcunt & pubeſcunt animantes. 2. de Nat. deor. 73. Semina temperatione caloris oriuntur & augeſcunt. 2. de Nat. deor. 19. Multa quibus animantes alantur, augeſcantque atque pubeſcant. de Nat. deor. 36.

Augeſcens.

Aqua (gemma) oriens vua ſeſe oſtendit: quę & ſucco terræ, & calore ſolis augeſcens, primo eſt peracerba guſtatu: deinde maturata dulceſcit, &c. de Sen. 47.

Auctus.

Clodius auctus Antonij beneficio eſt, &c. ad Brut. 1.3. Hirtius auctur fore videtur. Q frat. 327. Honoribus auctus. 3. de Nat. 125. Lætitia auctus. 2. de Fin. 22. Hac tanta præda auctus, mancipijs, argento, veſte locupletatus, cœpit, &c. in Verr. 252. Pecunia aucta. pro Clu. 34. Filiolo me auctum ſcito. Att. 1. Genus humanum ſparſum in terras atque ſatum, diuino auctum eſt animorum munere. de Leg. 160. Verumetiam vt ſpolijs Sext. Roſcij hoc iudicio ornati auctique diſcedant. pro Sext. Roſc. 6. Dij quorum beneficio & hæc tenuimus & ceteris rebus aucti ſumus. Poſtque. 204. Deorum benignitate auctas & exaggeratas fortunas non vna pæne deleuit. 4. in Cat. 91.

Auctio.

Culeonia auctio facta eſt. Q. fr. lib. 2.6.2. Cum eſſet hæc auctio hereditaria conſtituta. pro Cæc. 8. Auctionis miſerabilis aſpectus, veſtis Pompeij. in Ant. 174. Auctionis magiſter. 1. Att. 4. id eſt, qui præeſt auctioni. Tabula Verratianę auctionis, in qua ſcriptum fuiſſe, Aiunt, &c. cont. Rull. 79. Auctionem cõſtituere. pro Roſc. Am. 14. Mulier auctionem prouinciarum faciebat. in Ant. 196. Vereor ne iſte iam auctionem nullam faciat Att. lib. 12.233.3. Quærendum eſt credo, Heius iſte num ęs alienum habuerit? num auctionem fecerit? 6. Verr. 9. Auctionem in Gallia P. hic Quintius Narbone ſe facturum eſſe proſcribit. pro Quint. 8.& 9. Auctionem proſcribere. 13. Att. 49. Negat ſe alia ratione facturum quod promiſiſſet, non plus ſua referre, quam ſi cum auctionem venderet, domini iuſſu quippiam promiſiſſet. pro Quint. 11. Bona alicuius conſtituta auctione vendere pro S. R. 14. Idibus enim auctionem Larini video. Att. Auctiones ſunt. pro Plan. 27. Circulator quidem auctionum notiſſimus. epiſt. 264.

Auctionor.

Næuius hominem multis verbis deterret ne auctionetur. pro Quint. 8. Quo tum erga te rex animo fuit, qui auctionatus ſit, ſeſeque & filium ea ſpoliare maluerit, quam tibi pecuniam non ſuppeditare? pro Deio. 16. Att ſe auctionatum eſſe in Gallia. pro Quint. 12.

Auctionans.

Ponite ante oculos vobis Rullum in Ponto, inter veſtra atque hoſtium caſtra, haſta poſita, cum ſuis formoſis finitoribus auctionantem. pro L. Agr. 58.

Auctionarius.

Meo beneficio tabulæ nouæ proferuntur, verum auctionariæ in Catil. 38. Vt in atrijs auctionarijs potius, quam in triuiis aut compitis auctionentur. in Rull. 4.

Auctor.

Auctor ad aliquid faciendum. in Anto. 165. Auctor ad Herennium inſinuationem ſolus præter cæteros in tria tempora diuiſit. 1. ad Her. 16. Auctor alicuius interficiendi. fam. lib. 12. 2.2. Neque auctor, neque lator quiſquam bonus eſt inuentus legis tabellarię. 3. de Le. 31. Polybius bonus auctor in primis ſcribit, &c. Offic. 75. Bonus auctor in Senatu. de Cl. Or. 66. Ingenio ſuo poeta, & auctor valde bonus. pro Mur. 28. Auctor publici conſilij. 1. de Or. 106. Atque huius deditionis, ipſe Poſtumus qui dedebatur, ſuaſor & auctor fuit. 3. Offic. 147. Sed vt eo tempore non modo ipſe auctor dignitatis tuæ fui, uerum etiam ceteris auctor ad te adiuuandum, fic, &c. Att. 9.49. Auctor doloris alicuius pro Flac. 42. Prædicator & auctor ſui facti, ſui iudicij, ſui beneficij apud iudices. pro C. Balb. 2. P. Cæſennius auctor fundi non tam auctoritate graui, quam corpore, &c. pro Cæc. 20. Hic tibi grauiſſimus auctor ad inſtituendam, fideliſſimus ad comparandam, fortiſſimus adiutor ad rem perficiendam fuit. pro Dom. 25. Tuſc. 4 3. Grauiſſimus auctor & magiſter dicendi Plato. in Or. 5. Auctor haud deterior: meliorem multi nominant. 2. de Leg. 11. Auctor in comitijs. 2. fam. 10. & 3. ad Q. fr. 35. Auctor & aſcriptor in reſtituendo. poſt red. in Sen. 7. Ipſe etiam Piſo & cauſas egit, & multarum legum aut auctor, aut diſſuaſor fuit. de Cl. Orat. 54. Auctor legibus ferendis. 8. Att. 9. Auctor locuples. 8. Att. 6. Iſocratis orationis ornandæ auctor locupletiſſimus. Orat. 213. Auctor luculentus. 10. Att. 41. Cæcilius malus auctor Latinitatis eſt. Att. 7.123.4. Auctor moderatur & effingit non modo mentem ac voluntates, ſed pæne vultus eorum, apud quos agit. 3. de Legibus 39.

Ariſtoteles auctor optimus. Or. 216. Auctor pacis ſemper fui Reip. Att. l. 9. 183. 2. Auctor perſonæ 1. de Or. 105. Cum mihi auctor placeret, &c. admirabar tamen, &c. Att. l. 6. t13. 4. Præclarus auctor ſuæ ciuitatis. pro Flac. 28. Quibus Iunius Brutus patriam liberauit, præclarus auctor nobilitatis tuæ. 4. Tuſc. 3. Priuatus auctor. ad Brut. t0. 4. Auctor Reipub. ac dua. 8. Attic. 5. Religioſiſſimus auctor. de Cl. Orat. 21. Craſſus maximarum ſocietatum auctor, plurimarum magiſter. pro Plan. 265 Auctor huius ſermonis eſt Valerius. Att. l. t. 7. 7. Ego tibi ſum auctor, ut quibus rebus poſſis, eum tibi ordinem reconcilies. ep. 17. Sed auctor non ſum vt te urbi committas. Att. l. 15. 326. 2. f. l. t. 9. t10. Cęc. l. 6. 8. 4. Quid mihi auctor es, aduolone, an maneo? Att. 13. 53. Hirtius, ut aio ſim, vehemẽter mihi auctor eſt. Att. 240. Nam illi ita ſentienti de Rep. magnopere auctor fui, ne differret tẽpus petitionis ſuę. ad Brut. t1. 3. & 1. de Leg. 79. Ego quidem tibi non ſim auctor, ſi Pompeius Italiam relinquit, te quoque profugere. Att. l. 9. 181. 10. Vt ipſi auctori huius diſciplinæ placet. 1. de Fin. 22. Auctorem dare. 3. Att. 30. Auctorẽ eſſe alicui alicuius rei. Ac. ed. 1. l. 2. 14. Definirem hunc Reipub. & rectorem publici conſilii auctorem eſſe habendum. Or. 102. Ipſiſque magnopere auctorem fuiſſe, vt aliquando controuerſiarum aliquem facerent modum. t. de Leg. 79. Hæc nos antea, Iudices, audiſtis: uerum fortaſſe ita audiſtis, vt auctorem rumorẽ haberitis, ſermonemque omnium. 5. Verr. Habere aliquem auctorem. 2. de Or. 85. Habere auctorem idoneum. 5. Verr. 186. Actio in auctorem præſentem. pro Cęc. 295. Auctorem laudare. 3. de Or. 39. Brut. 21. Apud Homerum, optimum auctorem, talia de Vlyſſe nulla ſuſpicio eſt. Off. 71. Auctorem te, principem, ducem præbeas. in. ſam. 12. Qui ſe auctorem vitæ grauiter & ſapiẽter agendę profiteretur. de Fin. 4. 19. Conſiliario & auctore aliquo inire aliquid. Att. l. 14. 305. A malo auctore quod emitur, diu obtineri non poteſt: 7. Verr. 45. De bono auctore ſic acceperam. 12. Att. 7. Explicaui paulo ante auctore Clitomacho, quo modo iſta Carneades diceret. 4. Ac. 183. id eſt, vt refert Clitomachus, vel ea ſententia Clitomachi. Auctore ingenio. t. de Or. 98. Quare omnes iſtos me auctore deridete. 3. de Or. 30. Auctore me facere, &, de meo conſilio: pro eodem. 13. Att. 41. Aeſchines ſatis ſignificauit, quantum eſſet in actione, qui orationem eandem aliam eſſe putaret auctore mutato. 3. de Or. t18. Zenonem audiebam frequenter auctore Philone. de Nat. t. 41. Auctore Scipione, quod lata lex Caſſia eſſe dicatur, eius culpã ſuſtinet. 3. de Leg. 33. Auctore, vtar Simonide. de N. d. t. 42. Te auctore, &, De mea ſnia, contraria. 16. Att. 19. Auctore te, illo relatore. 6. Att. 58. Quod auctore te velle cœpi, adiutore aſſequar. 5. Att. 10. Audebimus ergo, inquit, nouis uerbis vti te auctore, ſi neceſſe eſt. 1. Ac. 39. Quod mulier ſine tutore auctore promiſerit, deberi. pro Cæc. 52. Recte ipſi mulieri ſine tutore auctore ſoluere. in Top. 23. Auctores domeſtici. de Pet. Cõſ. 12. Auctores & magiſtri religionum. de haruſp. reſp. 16. Etenim ſi auctores ad liberandam patriam deſiderarentur, &c. 2. Phil. 47. Siluerunt principes, nec ipſius decreti ac teſtimonii auctores eſſe voluerunt. pro Flac. 157. Cum differendo par eſſe nõ poſſet, ad auctores confugit. Or. 160. Non enim uereor, ne quis me in iſto genere leuiorem iam putet, quoniam quidem tu Fabricios mihi auctores, & Africanos, Maximos, Catones, Lepidos protuliſti. 2. de Or. 160. Cum Appius Cæcus de plebe Conſulem non accipiebat, M. Curius patres ante auctores fieri coegit. de Cl. 365. Nũ locupletiores quæris auctores? Off. 135. Auctores quos lectito. 12. Att. 19. Auctoribus certis ſe id cõperiſſe. 14. Att. 10. Hæc homo ingenioſiſſimus M. Cato auctoribus eruditiſſimis inductus arripuit, neque diſputãdi cauſa, ut magna pars, ſed ita uiuendi. pro Mur. 56. Sibique eas aues, quibus auctoribus, &c. Diu. 1. 27. Quidam boni nuncij, non optimis tamẽ auctoribus. Att. 44. Auctoribus ad ſententiam, quam vis obtineri, uti optimis, in oibus cauſis & debet & ſolet ualere plurimũ. Tuſc. t. 22.

Auctoritas.

Apex autem ſenectutis eſt auctoritas. de Sen. t7. Auctoritas & amplitudo. pro S R. 2. Auctoritas ad aliquid probandũ, &c. Tuſc. t53. Aduerſus hoſtem æterna auctoritas. 1. Off. 57. Auctoritas antiquorum, tum res probabiliores, tum hominum ſtudia ad imitandum alacriora reddit. 4. ad Her. 138. Ne cupido teſti auctoritas attributa videatur. pro Font. 278. Auctoritas bonorum retinetur. 3. de Leg. 35. Scribis Peduceo quoq. noſtro probari quod quierim, cuius auctoritas multum apud me valet. Att. l. 9. 181. 16. Vt præſtantiſſimis ducibus a nobis detur auctoritas. in Ant. t86. Domus autem illa plena eſt integritatis, officij, religionis: ex qua domo recitatur nobis iureiurando deuincta auctoritas. pro Cœl. Et aruſpicum diſciplinæ magna acceſſit auctoritas. Diu. 1. 31. Vehemẽtius etiam fregit quodam modo veteris diſciplinæ auctoritas. Acad. ed. 2. lib. 1. 24. Auctoritas, pro ſententia, ſeu doctrina. Eius igitur mihi viuit auctoritas, & filius eodem eſt apud me pondere Att. 10. Item quod in re pari valet, valeat in hac quæ par eſt: ut, quoniam vſus & auctoritas fundi biennium eſt, ſit etiam ædium. Top. 10. Lentonis Cæſennij Septemuiralis auctoritas. in Ant. 243. Auctoritas leuatur inconſtantia. Acad. ed. t. lib. 2. 64. Hiſque etiam maior, quam ante, tribuenda eſt auctoritas. Off. 18. Auctoritas propter coniunctionem affinitatis minor eſt putanda. pro Dom. 217. Si mea auctoritas ſatis apud illos in hac re ponderis haberet. pro Corn. 67. Auctoritas mea uicta eſt. 6. ſam. 20. Exiſtimatio atque auctoritas nominis Pop. Rom. imminuta. 6. Ver. 53. Auctoritas nulla eſt minantis apud liberos. 11. ſam. 6. Auctoritas ſine ratione plerumque obeſt. de Nat. 4. Si quis huic Senatuſconſulto interceſſiſſet, auctoritas perſcriberetur. ſam. lib. 8. 8. 17. Auctoritas pontificalis maneret. 2. de Leg. 49. Totius huiuſce rei quæ ſit vis, quæ auctoritas, quod pondus, ignorant. pro Flac. 7. Ad faciendam enim fidem, auctoritas quæritur. Top. 227. Quid de Paulo aut Africano loquar? aut, vt iam ante dixi, de Maximo, quorum non in ſententia ſolum, ſed etiam in nutu reſidebat auctoritas? de Sen. 57. Rara auctoritas harum rerum a iure ciuili ſumitur. pro Cæc. 219. Auctoritas ſcripta. ſa. 7. l. 1. ſam. Auctoritas Senatus impeditur metu. 11. ſam. t3. De his rebus pridie quam hæc ſcripſi, Senatus auctoritas grauiſſima interceſſerat. ſam. l. 1. 2. t2. Auctoritas in Senatu, poteſtas in populo. 2. de Leg. 26. Tua mehercule auctoritas vehemẽter mouet. Att. l. 8. t35. 5. Tribuenda eſt auctoritas, vt Remp. nõ modo a ſe ſuſceptam, ſed etiam a nobis commendatam, poſſit defendere. 3. Phil. 26. Et, quoniam auctoritas multum quoque in bellis adminiſtrandis atque imperio militari valet, &c. pro L. Man. 30. Tantũ opinio præiudicata poterat, vt etiam ſine ratione valeret auctoritas. t. de Nat. 16. Ecco feciſſe auctore ſe diceret, cuius auctoritatis neminem poſſet pœnitere. de Aruſp. reſp. 42. Multæ ſunt domus in hac urbe P. C. atque haud ſcio an pęne cunctæ: iure optimo, ſed tamen iure priuato, iure hæreditario, iure auctoritatis, iure mancipij, iure nexi. de Aruſp. reſp. t2. Iure auctoritatis, teſte Budæo, ſignificat, iure vſucapionis, quam præſcriptionem vocant, quæſito ab auctore, cuius cauſam ſequitur, qui ab eo rem quæſiuit quouis modo legitimo & ciuili. Auctoritatis in diſputando momenta quærere. de N. d. t. 8. Ad fidem faciendam iuſtitia plus pollet: quippe cum ea ſine prudentia ſatis habeat auctoritatis: prudentia ſine iuſtitia nihil ualet ad faciendam fidem. 2. Off. 47. Etſi enim genus illud dicendi auctoritatis habebat parum, tamen aptum eſſe ætati videbatur. de Cl. Or. 283. de Sen. 3. Tamen ea ſcripſi, quo in ſuadendo plus auctoritatis haberem, eodemque pertinet, quod cauſam eius probo. Att. 8. 153. 2. Non dubitabam, quin Conſulum literæ apud te plurimum auctoritatis haberẽt. Att. 262. Bibliothecas omniũ philoſophorum vnus mihi videtur duodecim tabellarum libellus & auctoritatis põdere, & vtilitatis vbertate ſuperare. de Or. 101. Auctoritati aut gratiæ traditur reliqua populi voluntas, cui libertas tabellæ relicta eſt. 3. de Leg. 34. Auctoritatem quidẽ nullam debemus, nec fidem commentitiis rebus adiungere. 2. Diu. 169. Hoc & auctoritatem orationi affert, & fidem Or. 218. Auctoritatem omnem optimatũ tabellaria lex abſtulit. 3. de Leg. 31. Inuita hoc loco verſatur oratio, videtur enim auctoritatem afferre peccandi. de Nat. 77. Earum etiam rerum auctoritatem, ſi quæ illuſtriores videantur, amittere. Acad. ed. 1. l. 2. t18. Nõ cani, non rugæ, repente auctoritatem afferre poſſunt, ſed honeſte acta ſuperior ætas, fructus capit auctoritatis extremos. de Sen. 57. Attribuere alicui auctoritatem. pro Font. t1. Augur Tib. Gracchus auſpiciorum auctoritatem confeſſione errati ſui comprobauit. 1. Diu. 62. Ad viuos ſe auctoritatem contulerunt. Acad. ed. 1. lib. 2. 9. Auctoritatem apud aliquem conſtituere augurij & diuinationis meæ. 6. ſam. 21. Itaque attende tam Torquate, quam ego non defugiam auctoritatem Conſulatus mei. pro Syl. t4. id eſt, nolim & recuſem ea vti poteſtate, qua poſſem ratione mei officij. Quam igitur municipijs & colonis ad excludendum Antonium auctoritatem damus? 8. Phil. 237. Vtrum poetæ Stoicos deprauarint, an Stoici poetis dederint auctoritatem, non facile dixerim. 3. de Nat. t31. Auctoritatem ſapientiſſimorum hominum facere nobiſcum, in iudicium non venire, vtrum Cæcina poſſederit, necne? pro Cęc. 75. Auctoritatem alicuius frangere. Acad. ed. 2. lib. t. 24. Habet ſenectus, honorata præſertim, tantam auctoritatem, vt ea pluris ſit, quam omnes adoleſcentiæ voluptates. de Sen. 57. Habet autem ut in ætatibus auctoritatem ſenectus, ſic in exemplis antiquitas. Or. 213. Si & auctoritatem habet uetuſtatis, &c. Diu. 2. 33.

Noo

Nos in cauſa eo minorem auctoritatem habemus, quod tibi de
bemus.ep.2.Quod ſi eandem vim,diligentiam, auctoritatéque
habent aduerſaria,quam tabulæ, quid attinet codicem inſtitue
re,conſcribere,ordinem conſeruare? pro Roſc. Com.3.Quam
enim ille auctoritatem habeat in hac cauſa. Att. 118.Opus eſt
nobis homine,qui habeat auctoritatē,nomen ,&c.in Ant.236.
Auctoritatem ſibi habeant apud eos, quos omnino eſſe nolue-
runt.pro Flac.48. Vt maiorem haberet auctoritatem oratio.de
Sen.77.Noſtra defenſio dignitatis tuæ propter magnitudinem
beneficii tui plerisque officii maiorem auctoritatem habere ui
detur,quam ſententiæ.ep.6.Nunc uero quam habere auctorita
tem,aut quam fidem poſſunt?pro Flac.150. Lex uſum & aucto-
ritatem fundi iubet eſſe biennium:at utimur eodem iure in ædi
bus quę in lege non appellantur.pro Cæc.39. Auctoritatem mi
nuere rerum pulcherrimarū.Acad.ed.1.lib.2.58. Obtinere pu-
blicarum tabularum auctoritatem . pro Arch. 6.Auctoritatem
ſuā opponere.acad.ed.1.lib.2. 59. Sed cur diutius vos Iudices,
teneo? Ipſius iurati religionem,auctoritatemque percipite.pro
Cæl.Auctoritatem perſcribere.1 fam.7. De collegio quis tan-
dem affuit? poſuerat enim auctoritatem in uno , quæ eſt in his
omnibus.pro Dom. 90. Tolle mihi e cauſa nomen Catonis:re
moue ac prætermitte auctoritatem, congredere mecum crimi-
nibus ipſis.pro Mur. 61. Offenſionem eſſe periculoſam propter
interpoſitam auctoritatem religionemq. uideo.ep.7.Ego uero
in iſto genere libentius cū multorū,tū hominis eloquentiſſ.& ſa
pientiſſ.L.Craſſi auctoritatē ſequor.pro Cl.111.A uobis peto,
ut ſi ſequi minus videbitis orationē meā,atq. auctoritatē meā,
benigne me tamen , vt feciſtis,auditis. 2. Phil.Appius tenebat
non modo auctoritatem , ſed etiam imperium in ſuos.de Sen.
33.Cumque huic rei magnam auctoritatē Pythagoras iam an-
te tribuiſſet,qui etiam ipſe Augur vellet eſſe, &c.1.de Diuin.9.
& 1.Off.129.Hoc totum eiuſmodi eſt,Iudices,vt ſi ego ſim in-
conſtans ac leuis , nec fidem tribui conuenerit , nec defenſioni
auctoritatem.pro Syl.7.Si hoc a tanta auctoritate fuerit appro
batum.pro Deiot. 149. Primus locus ſumitur ab auctoritate,cū
commemoremus,quantę curę res ea aut fuerit diis immortali
bus,aut iis,quorum auctoritas grauiſſima debeat eſſe. 1.de Inu.
113. Vtilitatis ſpecies falſa ab honeſtatis auctoritate ſuperata
eſt.Off.74.Auctoritate alicuius moueri. acad. ed. 1. lib. 2.58.
Auctoritate aulæ communita.15.fam.15. Cum auctoritate re-
gnare.15.f.15.Quantū pōt,de auctoritate Senatus detrahit.pro
Clu.Priuſque te quis de omni vitæ ſtatu,quam de iſta auctori-
tate deiecerit.de Nat. 1. 46. auctoritatem pro Democriti opi
nione ac ſententia ſumit . Ex auctoritate alicuius gerere magi-
ſtratum fam.lib.4 9.7. In eorum auctoritate deliteſceret.acad.
ed.1.lib.2.15.Auctoritate duci.Acad.ed.1.lib. 2.56.Vt enim ra
tionem Plato nullam afferret, ipſa auctoritate me frangeret.
Tuſc. 1. 41. Certe non tulit vllos hæc ciuitas , aut gloria clario
res,aut auctoritate grauiores,aut humanitate politiores P.Afri
cano.&c.2.de Or.84. Cæſar nondum interpoſita auctoritate ue
ſtra ſuo conſilio atque iudicio Antonium ut hoſtem arcuit . in
Ant.201.Maiore auctoritate aliquid dicere.2. Diu. 205.Cuius
(Romuli)auctoritate & exemplo nunquam eſt intermiſſa a ma
ioribus noſtris largitio & communicatio ciuitatis.pro Bal.24.
Quare ea,quę ſcribam,ſic habeto,me cum illo , re ſæpe commu
nicata, de illius ad te ſententia atque auctoritate ſcribere.Lēt.
lib.1.7.11. Quibuſcum ſine Senatus auctoritate fœdus fecerat.
Off.3.148.Tanta auctoritate dux , tanta audacia. Att. 106. Au-
ctoritate teſtimonij perfrui . fam . lib. 5.12.3 . Vt auctoritate
valeat populus. 3. de Leg.34. Carneadem ergo antepones Pla
toni & Socrati? qui ut rationem non redderent , auctoritate ta
men hos minutos Philoſophos uincerent. 1. Diu. 110. Auctori
tates perſcriptæ.8.fam.10.Sed errat vehementer, ſiquis in ora
tionibus noſtris,quas in iudiciis habuimus, auctoritates noſtras
conſignatas ſe habere arbitratur . pro Clu. Auctoritates omnes
contemnis,ratione pugnas.3.de Nat.6. Tametſi cognitis aucto
ritates contrarias clariſſimorum virorum , tamen omiſſis , &c.
pro Pomp.13.Quę omnia nunc intelligit ſibi nihil prodeſſe,po
ſteaquam certis literis,teſtibus, auctoritatibuſque conuincitur.
7.Ver.81. Et eundem(id quod in auctoritatibus perſcriptis ex
tat)ſcribendo affuiſſe.3. de Or. 4. Legationes cū publicis aucto
ritatibus ac teſtimoniis conueniſſe.2.Ver.5.

Auctoramentum.

Illiberales autem & ſordidi quęſtus mercenariorum omniū,
quorum operæ,non quorum artes emuntur . eſt enim in illis ip
ſa merces,auctoramentum ſeruitutis. 1.Off.209.

Augur.

Ille in Clodio adoptando augur.Att.120.Romulus nō ſolū
auſpicato urbem condidit,ſed etiam ipſe optimus augur fuiſſe
traditur. Diuin.80. Quare cum ut augures & aſtrologi ſolent,
ego quoque augur publicus,&c.6.fam. 21. Augur quæ iniuſta,
nefaſta,uitioſa,dira defixerit, irrita infectaque ſūto.2. de Leg.
18. Augurque cum eſſet , dicere auſus eſt , optimis auſpiciis ea
geri,quæ pro Reipub.ſalute gererentur de Sen.11. Augurem a
duobus ex collegio,nec amplius nominari licebat.2. Phil. 31.
Augurem olim Romę cooptari non licebat,qui cuiquā ex colle
gio eſſet inimicus.3.fam.41.Augures Poles Melāpus, Mopſus,
Amphiaraus,Calcas,Helenus.2.de Leg.33.34. Quiq. augures
agent rem duelli, quique populare auſpicium p ræmonento 2.
de Leg.18.Augures nuntiationem ſolum habebant.2. Phil.87.
Cur auſpicies augures præſunt.de Nat.1.86.pro Dom. 33. Au-
gures diuorum prouidento , cælique fulgura regionibus ratis
temperanto,urbemque & agros & templa liberata & effata ha-
bento.2.de Leg.18.Augures publici, interpretes Iouis Optimi
Maximi,ſignis & auſpiciis poſtea uidento,diſciplinam tenēto.
2.de Leg.18.Nos augures qui Iouis Optimi Maximi interpre-
tes,internuntiique conſtituti ſumus.13.Phil.352.Quid iuriſcō
ſulti?quid pōtifices?quid augures?de Seneſt. 19.Augures Sacer
dotes uineta , virgetaque , & ſalutem populi auguranto. 2. de
Leg. 18. Augurū ars & vetuſtate & negligentia iam euanuit.2.
de Leg.34. Ad augurum collegium acta magiſtratuum deferri
ſolita. 2. Phil. 88. Augurum diſciplina cuiuſmodi. 6.fam. 21.
Hoc dico de futuris,quod eſt augurum ante dicere ea , quę uita
ri poſſunt.in Ant.158.Augurum eſt ſeruare de cælo . pro Dom.
221. Augurum ius maximum & præſtantiſſimum in Repub.cū
eſt auctoritati coniunctum.2.de Leg. 31. Augurum ius poſſe a
ſummis imperiis & poteſtatibus comitia tollere , concilia uel
inſtituta dimittere,vel habita reſcindere, vt res ſuſcepta dirimā
tur,ſi unus augur ALIO DIE dixerit poſſe decernere vt magi
ſtratu ſe abdicent Conſules,cum populo,cum plebe agendi ius
dare aut non dare,legem,ſi nō iure rogata eſt, tollere,nihil do
mi, nihil foris per magiſtratum geſtum ſine eorum auctoritate
poſſe cuiquam probari.2.de Leg. 32. Libri augurum reconditi.
pro Dom.121.Augurem prædictis multa incredibiliter vera ce
cidiſſe.2.de Leg.33 Auguribus qui non paruerit,capitale eſto
2.de Leg.18.Auguribus Reges Romani ſunt vſi . Diu.l.1.3.

Auguralis.

Auguralis cœna.7.fam.47. Auguralis liber. 3. fam.7.& 47.
Vir auguralis.de Cl.Or.145. Auguralis iuris cognitionem cō
ſequi cupio.3.fam.33.

Augurium.

Augurium futurorum ſæculorum. Tuſcul. quæſt. lib.1.27.
Conſtituere apud aliquem auctoritatem ſui augurii.6.fam.21
Cum in arce augurium augures acturi eſſent,&c.3.Offic.85.Il-
le augurio acto poſſe reſpondit, Diu.87. Auctoritas rerum be-
ne gerendarum augurio continetur . de Aruſp. reſp.16.P.Clau
dius Augur Conſuli nuntiauit, addubitato ſalutis augurio,bel
lum domeſticum,triſte ac turbulentum fore.1. Diu.169.Augu
ria non hæc collegii noſtri ab Appio, ſed illa Platonis de tyrā
nis 10. Att. 23. O mea ſemper fruſtra veriſſima auguria rerum
futurarum in Ant.177. Auguriorum diſciplina omiſſa,negligē
tia nobilitatis.de Nat.2.7.Conſilium ſocii,augurium atque ex
tū interpretes.Or.87.pro, auguriorum. An quia ſemper tua ſic
egiſſes auſpicia, fueris auguria diſſoluturus?in Vat.35.

Auguro.

Et in Perſis augurant & diuinant Magi , qui congregantur
in fano commentandi cauſa,atq. inter ſe colloquēdi.Diu.149.
Auguranto augures ſacerdotes vineta virgetaque & ſalutem
populi.2.de Leg.18.Scientia iuris augurandi.de Sen. 79.Rerū
augurandarum cauſa aues quaſdam natas eſſe putemus. 2. de
Nat.121.

Auguror.

Ego enim quantum auguror coniectura,quantaque ingenia
in noſtris hominibus eſſe video, non diſpero, &c. 1.de Or.47.
A te quantum ego opinione auguror,iam vſus flectet, ætas le-
niet.pro Mur.59.Non igitur ex alitis volatu,nec ex cantu ſini
ſtro oſcinis,vt in noſtra diſciplina eſt: nec ex tripudiis ſoliſti-
mis,aut ſomniis tibi auguror.ad Cæcin.6.6.18.Auguraris re-
cte de me: bene enim tibi cognitus ſum.9.Att.65.Etenim quā
tum coniectura auguramur,ſi erit nebulo iſte cum his dynaſtis
in gratia . Att.lib.2.24.2.O præclare coniectum a vulgo, &c.
cum ex nomine iſtius, quid in prouincia facturus eſſet, perridi
culi homines augurabantur. 4. Ver.12.Vereque ei qui venenū
præbuerat, mortem eſt eam auguratus, quæ breui cōſecuta eſt.
1.Tuſc.154.Nam illud mirarer, ſi crederem quod apud Home
rum dixiſti , Calchantem ex paſſerum numero belli Troiani

annos auguratum.2.de Diu.92. Sed quid de illo auguret, libet dicere.in Or.23.Idque,vt modo dixi,facilius euenit appropinquãte morte, vt animi futura augurẽtur.1.Diu.59 De C.Gracchi tribunatu quid expectem, non libet augurari. Læl.39.Ille qui mihi videtur vere augurari: nam noſtri quidem magiſtratus,auſpiciis vtuntur coactis.Diu.86.

Auguratus.

In illo augurato templo ac loco. in Vat.18.

Auguratus.

Quid lituus iſte veſter, quod clariſſimum eſt inſigne auguratus, vnde vobis eſt traditus? 1. Dio.58. in Vat.15. Cuius cum tentaret ſcientiam auguratus,dixit ei cogitare ſe quid quam.1. Diu.60.

Auguratio.

Quæ tandem iſta auguratio eſt ex paſſeribus, annorum potius,quam aut menſium aut dierum?2.Diu.99

Auguſtus.

Locus auguſtus. pro Dom.241.Id eſt, ſaxum ſacrum. Ipſum auguſtum audies. Att. 183. Omitto Eleuſinam ſanctam illam & auguſtam. de Nat. 24. Auguſta & ſancta deorum ſimulachra ueneramur.2.de Na.57. Ex hoc igitur Platonis quaſi quodam ſacto,auguſtoq. fonte noſtra omnis manabit oratio.5.Tuſ.52.

Auguſte.

Hũc dico Liberum Semele natum,non eum quem maiores noſtri,a. ſancteque Liberum cum Cerere & Libera conſecrauerunt, &c. a.de Nat.2.Dicamus igitur Balbe oportet contra illos etiam,&c.quos a.omnes ſanctique ueneramur.3.deNat.72. Dicere de religione auguſtius.de Cl.Or.41.

Auidus.

Animus appetẽs & auidus.2.de Or.98.Auidus celeritatis. 3. Phil.125. Appetens gloriæ,auidus laudis.pro Pomp. 5. Antonius ualde auidus in pecuniis locupletum.io Ant.198.Feſtinatio auida victoriæ.in Ant.183. Quid eſt hoc?probus improbũ, pudens impudentem, periurum caſtus, callidum imperitus,liberalis auidum.pro Roſc Cõ.12.ſubſudit fraudauit. Nõ enim ſumus nimis auidi:iſta tua mediocri eloquentia cõtẽti ſumus. de Or.96.Aures auidæ & capaces, ſemper aliquid immenſum, infinitumq. deſyderant.in Or.56. Archita Tarentinus nullam capitaliorem peſtem, quã corporis uoluptatem hominibus dicebat a natura datam: cuius uoluptatis auidæ libidines temere & effrænate ad potiundum incitarentur. de Sen.36. Sum enim auidior etiam,quam ſatis eſt,gloriæ.fam.l.9.14.5.

Auiditas.

Sed me quædam tenet,propter ſingularem amorem,infinita in te auiditas gloriæ. Q.fr lib.1.34. Erat enim,ut ſcis,in eo inexhauſta auiditas legendi,nec ſatiari poterat.3.de Fin.5. Auiditas pecuniæ.Parad.54. Huius mendicitas auiditati coniuncta, in fortunas noſtras imminebat io Ant. 198. Habeoque ſenectuti magnam gratiam,quæ mihi ſermonis au d.itatẽ auxit,potionis & cibi ſuſtulit.de Sen.42. Iuſtitia ea res ſpernit,& negligit, ad quas plerique inflammati auiditate rapiuntur.2.Off.54.

Auide.

A.affectus de re quapiam.12. Att.55.A.appetere.de Sen.66. Græcas literas ſenex didici:quas quidẽ ſic a. arripui, quaſi diuturnam ſitim explere cupiens.de Sen.23. A.expecto tuum conſilium.16. Ad Att.34. Auide expectare literas amici. fam.lib. 12.4.6.Att.lib.16.325.7.& 14.Phil. 386.A. expetere aliquid. Tuſc. lib.4.28. Ea res, quam auidiſſime ciuitas expectat. in Ant.258.

Auis.

Aduerſa auis.1.Diu.55.Auis loquens vnde nomen inuenerit.Diu.lib.2.54.Auem albam uidere. 7. fam.49. Is aue ſiniſtra dictus, populi magiſter eſto. 3. de Leg. 8. Auerſa aui ſoluere. Diu.86.Iſta enim aui uolat nulla uehementius. Diu. 138. Ibes cum ſint aues excelſæ.de Nat.1.72. Quanquam aues quaſdam & alites,& oſcines,ut noſtri augures appellant, rerum augurãdarum cauſa eſſe natas putemus.2.de Nat.121.

Auiarium.

Sed tamen nihil ei reſtabat præter balnearia,& ambulationẽ & auiarium. Q.fr.l.3.17.2.

Auium.

Auium dulcedo ducit ad auium.4.ad Her.177.

Aula.

Perſecl ut e regno ille diſcederet,rexque ſine tumultu ac ſine armis,omni auctoritate aulæ communita,regnum cum dignitate obtineret.ſam.lib.15.4.16.In fundum uicini Conſulis, non inſtrumentum aut ornamentum aulæ, ſed etiam arborea trãsferebantur.pro Dom.225.

Auleum.

Scabella concrepant,aulæum tolitur.pro Cœl.52.

Auoco.

Auocat a rebus gerendis ſenectus.de Sen 14. Auocant omnino a philoſophia.1.de Fin.5.Non neceſſe eſt omnes commemorare Curios,Marios,denique Mamercos, quos iam ætas a prœliis auocabat.pro Roſ.Am.54. A nullius me unquam tempore, ut commodum aut otium meum abſtraxit aut uoluptas auocauit,aut denique ſomnus retardauit.pro Arch.188. Etiam tu ab hiſce rebus animum ad cogitationem tuam auoca,&c.fam. lib. 4.5.15.Rarum eſt quodam genus eorum,qui ſe a corpore auocent,&c.1.Diu.99.Ego nihil prætermiſi quin Pompeium a Cæſaris coniunctione auocarem.in Ant.156.Me auocarem, in Ant. 156.Me autem quid pudeat,qui,&c. aut otium meum abſtraxerit,aut uoluptas auocarit, aut denique ſomnus retardarit? pro Arch.9.auocare a contuendis malis.3. Tuſc.62.Sed ſi te lam al licere ad rectè ſaciendum nõ poteſt, ne metus quidem a ſœdiſſimus factis poteſt auocare.2.Phil.120. auocarẽ aliquem a libidine.Tuſ. 5.32. A propriis perſonis & temporibus auocare c n trouerſiam.Or.101. A rebus occultis, & ab ipſa natura inuolutis,auocare philoſophiam.1.Acad. 82. Animos deterrere atque auocare a religione.de haruſp.reſp.9.Auocare aliquem ab aliqua contentione a diſcordiis.pro Corn.67.Auocandi a peccatis, & ad recte facta uocãdi uis.2.de L.8.auocari a vitiis.de Fat.17.

Auocatio.

Auocatio a cogitanda moleſtia,& reuocatio ad contemplandas uoluptates.3. Tuſc.58.

Auolo.

Fluit igitur uoluptas corporis:& prona quæque auolat.2 de Fin.170. Experiar certe ut hinc auolem.Att.9.181.7.Qui ſit ut alterum non uideas, cor ſubito non potuiſſe neſcio quo auolare?2.Diu 54.Citoni enim noſtro non perſuaſi me hinc auolaturum.1.Tuſ.165.

Aura.

Q Catulum neque periculi tempeſtas, neque honoris aura potuit unquam de ſuo curſu, aut ſpe, aut metu dimouere. pro Seſt.88.Longius quam uoluit popularis aura,prouexit. de haruſp.reſp.40.Dies intermiſſus unus, aut nox interpoſita, ſæpe perturbat omnia,& totam opinionem parua nõnunquam commutat aura rumoris pro. Mur. 34. Et clinata magis paulo eſt aquilonis ad auras in Arat.

Auratus, *Vide Aurum.*

Aureolus, Aureus, *Vide Aurum.*

Auricula, *Vide Auris.*

Aurifer, Aurifex, *Vide poſt Aurum.*

Auriga.

Auriga,ſub læua geminorũ obductus parte feretur.de N.74.

Auriger, *Vide Aurum.*

Auris.

Abhorret a nobis auris deorum atque animus.ad Oct. 4. Admonere aliquẽ ad aurem.de Fin. 79. Sed quoniam tu ſuſcipis, in alteram aurem. At.lib.13.31 Sub.dormio. Aures quoque a commemoratione abhorreant. 16.ſam.27.Aures calent illius (Salluſtii) criminibus.in Salluſt. Cuius autem aures clauſæ veritati ſunt, vt ab amico verum audire nequeat, &c.de Am.76 Noſtrorum hominum ad eorum doctiſſimas voces aures clauſas fuiſſe? Tuſc. 4. a. Aures cur in altis corporum partibus ſint collocatæ. 2. de Nat.106. Vt quampluriniorum aures optimo ſermone compleantur.de Pet. Conſ 32.Complent ſunt aurium, aureſque omnium. cont.Rul. 87. Aures meæ quibus hominibus ſint deditæ.2.Att.34.Aures elegantes.9. ſam.45.Aures,duros & corneolos habẽt introitus,multiſq. cũ flexibus,quod,&c. 2. de Nat. 109. Aures, vocum & numerorum indices. Or. 92. Aures in quas ficte quæſtus cauſa inſuſurretur.1.Q.fr.9. Aures quid plenum, quid inane ſit, iudicant. Brut. 17. Aures patent ad diſputationem.ſ.3.36.11.Aures peregrinãtur. pro Mil.24. cum non verſantur in peruagato ciuitatis ſermone: cum ſoli ignoramus quæ omnes norunt in vrbe fieri. Aures duobus permulcentur,ſono & numero.Or.93.Aures populi oratori tã quam tibiæ. Brut. 100. Tritæ noſtrorũ hominũ aures. de Clar. 175.& 5.fam.36.Aurium iudicium ſubtiliſſimum. Or.84. Aurium iudicium vnum & ſimplex.pro Font.11. aurium ſenſu faſtidioſiſſimus. ad Her.31.In ſordibus auriũ tanquam in viſco inhæreſceret. 2. de Nat. 109. aurium voluptati morigerari debet

bet oratio. Or.90. Ad aures aditum habere pro .Dom.2. Ad aures vix peruenit iſtius ſuſpicionis fama. pro Syl.9. Proinde ita fac venias ad ſitientes aures. Att.2.33. Ad Atticorum aures teretes & religioſas, qui ſe accommodant, ij ſunt exiſtimandi Attice dicere. in Or.147. Teretes aures habere. de Opt.g.Or.146. Aures ſuas alicui dare. 1.Att. 11. Aures ſuas poetis dedere. pro Arch.19. Aures erigere.3.Ver.19. Feriunt enim aures hominũ cum illa quæ iucunda & grata, tum etiam illa quæ mirabilia ſunt, in virtute laudari.2.de Or. 188. Nam poſteaquam ſenſi populum Rom. aures hebetiores, oculos acres atque acutos habere, deſtiti quid de me audituri eſſent homines, cogitare. pro Plan. 54. Aures nactus tuas, vnius ambulationis ſermone ea exhaurire poſſe. 1. Att.56. Quanuis enim ſuaues graueſque ſententiæ; tamen ſi inconditis verbis afferuntur, offendent aures, quarum eſt iudicium ſuperbiſſimum. in Ora.84. Regum aures patere debent querelis omniũ. 1. Q.fr. 19. Memoria tenet, &c. meam domum, meaſque aures dies & noctes omnium præceptis monitiſque patuiſſe. 14. Philip. 398. Ita fit, vt is aſſentatoribus patefaciat aures ſuas maxime, qui ipſe ſibi aſſentetur, & ſe maxime delectet. de Amic. 80. & .1. Offic. 129. Aures uocibus perſonare.6.fam.50. Auribus accipere mãdata. 8.Phil.252. Auribus tuis hoc dare.12.fam.39. id eſt, in hoc tibi aſſentari Boni oratoris (eſt) multa auribus accepiſſe, multa uidiſſe, multa animo & cogitatione, multa etiam legendo percurriſſe.1.de Or.110. Quid dignum auribus aut probabile poteſt afferre? 6.fa.27. Profecto nihil a me dicetur, quod non dignum hoc conuentu & ſilentio, dignum ueſtris ſtudiis atque auribus eſſe uideatur. pro Clu.52. Dignum hominum auribus efficere atque edere.1.de Or.59. In auribus alicuius ſermonũ domicilium collocare. in Piſ. 60. Loci ſane inanes ueruntamẽ nõdum tritis noſtrorum hominum auribus, nec erudita ciuitate tolerabiles de Cl.Or.64. Auribus aliquem tenere.3. Phil. 136. Auribus meis utuntur æquiſſimis.7.fam.58.

Auricula.

Tu, quemadmodum me cenſes oportere eſſe & in Repub. & in noſtris inimicitiis, ita & eſſe & fore auricula infima ſcito molliorem. Q.fr.lib.2.35. Auriculam mordicus abſtuliſſet.3.Q.fr. 4. Cui etiam nunc pędagogi lites ad auriculas uerſarentur. ad Her.27.

Aurora.

Humida non ſeſe ueſtris Aurora querelis Ocyus oſtendet clari prænuntia Solis. in Arat. 7. Cum primum gelidos rores Aurora remittit.1.Diu.14.

Aurum.

Aurum & argentum in urbibus & priuatim, & in fanis, inuidioſa res eſt.2.de Leg.43. Aurum celatũ. Tuſc.lib.5.45. Parad. 14. χρυσὸν ἠγασμένον. Græci uocãt. Mitto aurum coronarium, quod te diutiſſime torſit cũ modo uelles, modo noles, in Piſ. 71. Quaſi aurum igne, ſic beneuolentia fidelis periculo aliquo perſpici poſſit.9.fam.35. Pergami non multum auri ratio conſtat, aurum in ærario eſt. pro Flac. 54. Cognoſce alius quæſtiones, auri Toloſani, coniurationis Iugurtinæ.3.de Nat. 106. Auri argenti ue recondite uenæ.2. de Nat.72. Non enim aurum habere præclarum ſibi uideri dixit, ſed eis, qui haberẽt aurum, imperare. de Senec.51. Malem auro, argento, ęre eſſent.7.fam. 26. Lacuna in auro.12. Att.8. Caſtella in quę auro onuſtus aſellus poſſet aſcendere 1. Att. 44. Ex auro coronario, quod neque conſumptum in monimento, neque in ærarium relatum ſit, id ad *Decemuiros* referri iubet.1.de L.Agr.7.

Auratus.

Auratus arcus. Acad.1.lib.2.82. Auratus aries Colchorum. in Or.93. P. Lentuli beneficio excellenti atque diuino, non ſolum reducti ſumus in patriam, ſicut nonnulli clariſſimi uiri, ſed equis inſignibus & curru aurato reportati. poſt red. in ſenat.25. Aurata tecta in uillis. Parad.125.

Aureus.

Aureus numus.12. Phil.332. Aureus partus. ad Oct.45. Sedebat in roſtris Collega tuus, amictus toga purpurea in ſella aurea, coronatus.2 Phil.89. Venio nunc ad nomen aureum Chryſogoni. pro S.R.39. Illo aureo genere, vt poetæ loquũtur.2. de Nat.120.

Aureolus.

Aureolus libellus. Ac.ed.1.l.2.126. Aureola oratiuncula. 3. de N.d.29.

Aurifer.

Aurifer arbor.2. Tuſc.39.

Aurifex.

Ad ea probanda, quæ non aurificis ſtatera, ſed quadam populari trutina examinantur.2.de Orat.87. Cum vellet ſibi annulũ facere, aurificem iuſſit uocari in foro, ad ſellam Cordubæ, ei palam appendit aurum.6.Ver. 49.

Auriger.

Aurigeris diuum placantes numina tauris. de Diu. 121.

Auſculto.

Mihi auſculta, vide, &c. pro S. R. 35. Nam iſtis qui linguam auium intelligunt, Pluſque ex alieno iecore ſapiunt, quam ex ſuo, Magis audiendum, quam auſcultandum cenſeo. Pacuuius apud Ciceronem.1.de Diu.2 13.

Auſcultans.

Bonis viris auſcultantibus. Top.227.

Auſcultator.

Nam aut auſcultator eſt qui audit, aut diſceptator. in Part.7. id eſt, rei ſententiæq. moderator.

Auſpex.

Auſpex legis. Att.l.2.21. Auſpices nuptiarum. pro Clu. 10. Diu.lib.1.28.

Auſpicium.

Auſpicium coactum & expreſſum. Diu.2. 57. Huic ſimile eſt quod nos augures præcipimus, ne iuge auſpicium obueniat, vt iumenta iubeant diſiungere.2.Diu.117. Auſpicium militare.2. de Diu. 11. Auſpicium optimum.2. de Diu. 63. Iubet auſpicij coloniarum deducẽdarum cauſa Decemuiros habere pullarios. contra Rul.72. Agere auſpicium publicum. de Leg.173. Qui auſpicium populare agant, augures præmonento. 2. de Legib. 18. Omnes cum te viderint, tamquam auſpicium malum deteſtantur. in Vat.36. Cur autem aliis a dextra, aliis leua datum eſt auibus, vt ratum auſpicium facere poſſint? 2. de Diu. 121. Quid eſt aliud nolle moneri a Ioue, niſi efficere vt aut ne fieri poſſit auſpicium, aut ſi fiat, videri? 2. de Diu.117. Fulmen ſiniſtrum, auſpicium optimum habemus ad omnes res, præterquam ad comitia.2. de Diu. 112. Auſpicium iudiciumque omnes magiſtratus habento.3.de Leg.9. Bono auſpicio facere aliquid. Att. 13. Bono auſpicio claudus homo promulgauit legem. Att. l.1.11.21. Quos in auſpicio ſuo eſſe Iuppiter iuſſerit, meminiſſe bonus augur debet.3.de Leg.38. Auſpicia, vt omina, vt ſigna, non cauſas afferunt cur quid eueniat, ſed enuntiant euentura, niſi prouideris. Diu.1.30. Auſpicia aruſpicum. Ac.ed.1.l.2.98. Auſpicia coacta. Diu.1.27. Auſpicia magiſtratibus data, vt multos comitiatus probabiles impedirent moræ.3.de Leg.26. Auſpicia ſecunda. Diu.1.27. Auſpicia ſiniſtra Romanis, Graiis & Barbaris dextra meliora uidebantur. Diu.2.65.& 1.28. Auſpicia patrũ ſunto, olliq; ex ſe produnto qui comitiis creare conſules rite poſſint.3.de Leg.8. Hæc auſpicia, quibus vtimur, ſiue tripudio, ſiue de cælo, ſimulachra ſunt auſpiciorum, auſpicia nullo modo. de Diu.123. Veritas auſpiciorum ſpreta eſt, ſpecies tantum retenta. de Nat.2.7. Auſpiciis operam dare.10.fam.26. Tribunus plebis legem tulit ne auſpiciis obtemperaretur, ne obnuntiare concilio aut comitiis liceret. Poſtq.206. Cur auſpiciis augures præſunt. de N.d.1.86. Credo id quidem: ſed hoc nihil ad auſpicia.2. Diu.118. Auſpicia ſeruanto qui agent.3.de Leg.11. Leges Iulię contra auſpicia latæ. de Ar.25. Ille legibus C.Metelli contra auſpicia ferendis auctor, Att.120. Auſpicia ad vtilitatẽ eſſe Reip. compoſita alteri placet.2.de Leg.32. Ementiri auſpicia.1. Diu. 55. In ſacra & in auſpicia diuiſa omnis religio Pop. Rom.3.de Nat.3. Auſpiciis hæc vrbs condita eſt, quibus omnis Reſp. atq; imperium tenetur. in Vat.10. Conſularibus auſpiciis conſecrata. pro Mur.1. Augurque cum eſſet, dicere auſus eſt, optimis auſpiciis ea geri, quæ pro Reip. ſalute gererentur, &c. de Senec.11. Nubit genero ſocrus nullis auſpiciis, nullis auctoribus. pro Cl. 20. Quod etiam nunc nuptiarum auſpiciis declarant.1. de Diu. 54. Auſpiciis, dij immortales, ſæpe populi iniuſtum impetum repreſſerunt.3.de Leg.26. Nequid agi cum populo, aut ſaluis auſpiciis, aut ſaluis legibus, aut denique ſine vi poſſit. ad Lent.l.1. 2. 11. Iidem illam proſcriptionem capitis mei contra ſalutem Reip. ſed ſaluis auſpiciis rogatam eſſe dicebant. de Prou. Conſ. 37.38. Sine auſpiciis, regibus exactis, nihil publice, nec domi, nec militiæ Romæ gerebatur. Diu.1.3.

Auſpicor.

Illi autem, qui in auſpicium adhibetur, cum ita imperauit is, qui auſpicatur, dicito, &c.2.de Diu.109. Prætores & Proconſules auſpicia non habent, itaque nec amnes tranſeunt auſpicato, nec tripudio auſpicantur. Diu.124. Flaminius cum tripudio au-

ſpicaretur,

ſpicaretur, pullarius diem prælij committendi differebat. 1. Diuin. 60. Gracchus cum pomœrium tranſiret, auſpicari eſt oblitus. de Nat. 28.

Auſpicatus.

Auſpicatus locus pro C. Rab. 7.

Auſpicato.

Quo (die) auſpicato comitiis centuriatis L. Murenam Conſulem renuntiaui. pro Mur. 1. Auſpicato vrbem condidit Romulus. 2. de Legib. 34. Non ſolum auſpicato vrbem condidiſſe, &c. Diu. 1. 3. Itane vero ego iuſſus, qui & Conſul rogans, & augur, & auſpicato ſis. 2. de N. d. 8. Nam vt Prætor factus eſt, qui auſpicato in Chelidone ſurrexiſſet, ſortem nactus eſt vrbanæ prouinciæ. 3. Verr. 73. Deiotarus nihil vnquam niſi auſpicato gerit. de Diu. 85. Bellicam rem adminiſtrari maiores noſtri, niſi auſpicato, noluerunt. 2. de Diu. 136.

Auſter.

Auſter leniſſimus, mitis, ita belle nobis flauit ab Epiro. 7. Att. 9. In Aquilonis Auſtriue partibus. de Sum. 129. Auſtro leniſſimo, cælo ſereno. 16. fam. 10. Reiectus ſum Auſtro vehementi ad eandem Leucopetrā. Att. 255. Et humor allapſus extrinſecus, vt in tectoriis videmus Auſtro, pōt ſudorē imitari. de Diu. 130.

Auſtralis.

Auſtralis ora. 1. Tuſc. 107. A. regio. 2. de Nat. d. 73. Duo ſunt habitabiles, quorum Auſtralis ille, in quo qui inſiſtūt, aduerſa vobis vrgent veſtigia, nihil ad veſtrum genus. in Som. Scip. 22.

Auſterus.

Auſterus homo. de Or. 152. id eſt, nimium ſeuerus & acerbus. Quibus (voculis) tamen non modo auſteri, ſed, ſi ſæpius fiunt, multitudo ipſa reclamat. 3. de Or. 55. Suauitatem habere auſteram & ſolidam, non dulcem atque decoctam. 3. de Or. 57. Auſtero more ac modo cum aliquo agere. pro Cœl. 14. Fortaſſe auſterior & grauior eſſe potuiſſet. in Piſ. 95.

Auſtere.

Agit mecum auſtere & Stoice Cato. pro Mur. 67.

Aut.

Aut bibat, aut abeat: ἢ πῖθι, ἢ ἄπιθι: lex in Græcorum conuiuiis. Tuſc. 5. 84. Quid de pratorū viriditate, a. arborum ordinibus, a. vinearum oliuetorumue ſpecie dicam? de Sen. 89. Cætera, inquit, aſſentior Craſſo, ne a. de C. Lælij ſoceri mei, a. de huius generi a. arte, a. gloria detrahā. 1. de Orat. 18. Aut enim huic ætati hoc maxime aptum eſt, a. his rebus, &c. 1. Ac. 17. Quo enim vno vincebamur a victa Græcia, id a. ereptum illis eſt, a. certe nobis cum illis communicatum. in Bru. 137. Quem tibi a. hominem inuitis diis immortalibus, aut vero deum tantis eorum religionibus violatis auxilio futurum putas? 6. Verr. 69. Res ipſa & Reip. tempus, a. meipſum, quod olim, a. alium quempiā, a. inuitabit, a. dehortabitur. in Piſ. 75. Aut libere inter malos, a. vel periculoſe cum bonis. 10. Att. 4. id eſt, aut etiam periculoſe. Sed ſiquis eſſet, a. ſi etiam vnquam fuiſſet, a. vero ſi eſſe poſſet, tu eſſes vnus profecto. 1. de Or. 38.

Autem.

Vt ea reſtitui nullo modo poſſit, vix a. aliquantum recreari poſſe videatur. in Verr. 68. Pridie a. apud me Craſſipes fuerat, &c. Att. l. 9. 182. 1. Quæ deinde interceptio poculi? cur non de integro a. datum? pro Clu. 53. Sed elatus ſtudio, vereor ne longior fuerim: erat a. difficile rem inchoatam tantam relinquere. de Nat. 13. Neque a. ego ſum ita demens, &c. fam. l. 5. 12. 21. Ego hic ceſſo, quia ipſe nihil ſcribo, lego a. libentiſſime. epiſt. 265. Eſt enim finitimus oratori poeta, numeris aſtrictior paulo, verborum a. licentia liberior, &c. 1. de Or. 36. Tum illud eſſe- cit, quod quibuſdam incredibile videatur, ſit a. neceſſarium, vt nihil ſeſe pluſquam alterum diligat. de Leg. 162. Quod fecit ille diligenter: mihi a. nihil amabilius officio tuo & diligentia. ad Brut. l. 11. 15. 2. Quibus a. opibus præditam, ſeruitute oppreſſam tenuit ciuitatem? 5. Tuſc. 79. Vt ea reſtitui in antiquum ſtatum nullo modo poſſit, vix a. per multos annos, &c. 2. Verr. 8. Cum pecunia Cæſenniæ ex illa hæreditate deberetur, &c. eſſent a. prædia, quæ mulieri maxime conuenirent, ea venirēt, &c. pro Cæc. 288. Inter quos a. ratio, inter eoſdem etiam recta ratio communis eſt. 1. de Leg. 33. Cum a. rurſus aperiuntur, tum abeunt, tum recedunt, tum antecedunt, tum a. ſubſequuntur, tum celerius mouentur, tum tardius. 2. de N. d. 73. Crœſus hoſtium vim ſeſe peruerſurum putauit, peruertit a. ſuam. de Diu. 132. Quod a. tempus veneni dandi illo die, &c. pro Clu. Numquis teſtis Poſthumum appellauit? teſtis autem? pro Rab. 7. Quid tandem iſti mali in tam tenera inſula non feciſſent? feciſſent autem? &c. Att.

Authepſa.

Domus referta vaſis Corinthiis & Deliacis, in quibus eſt authepſa illa, &c. pro R. Am. 79.

Autumnus.

Vt hyems, ver, æſtas, autumnus. Part. 233.

Autumnalis.

Autumnale lumen. in Arat. 33.

Autumo.

Bene quam meritā eſſe autumas, dicis male mereri. in Top. 28. in Or. 94.

Auus.

Proauus L. Murenæ, & auus Prætores fuerunt. pro Mur. 15. Qui cum auo tuo, Luculle, cos. fuit. 4. Aca. 248.

Auunculus.

Quid, &c. ſi nihil valuerit apud te, reliquumq. Senatum contra partem Lepidum Brutus auūculus? ad Brut. 29. Druſus tuus magnus auunculus. de Clar. 194 Tubero Africanum auunculum laudauit. de Or. 140. Auūculum Platonem ſubſequens Speuſippus. de Nat. 1. 24. Attendes igitur, vt ſoles, diligenter, eamque controuerſiam diiudicabis, quæ mihi fuit cum auunculo tuo diuino ac ſingulari viro. 3. de Fin. 10. & 2. de Or. 186.

Auia.

Tete Cn. Lentule, cuius ab auia manibus eſſet accepta, ſpectatorem eſſe voluit. de Aruſp. reſp. 19.

Auitus.

Nulla res cuiuſquam tam patria atque auita fuit, quæ non ab eo, imperio iſtius abiudicaretur. 2. Ver. 8. Auitum mihi hoſpitium eſt cum Lyſone Lyſonis filio Lilybitano, valdeque ab eo obſeruor. fam. lib. 13. 35. 1. Auitum regnum. pro L. Man. 14. Hæc enim pulchritudo etiam in terris patritam illam, & auitam (vt ait Theophraſtus) philoſophiam cognitionis cupiditate incenſam excitauit. 1. Tuſc. 71. Auita bona. pro Cæl. 26.

Auxilium.

In quo debeat eſſe aut promiſſio auxilii alicuius, aut conſolatio doloris ſui. ep. 56. Eſſe auxilio alicui. ad Her. 2. Dixiſti ... non auxilium mihi, ſed me auxilio defuiſſe. pro Plan. 69. Auxilium ſibi ſe putat adiunxiſſe, qui cum altero rem communicauit. pro S. R. Opem atque auxilium ferre. 4. Ver. 6. Nihil mihi ad exiſtimationem turpius, quam ſi is, qui alieniſſimis a me ſalutiferi exiſtimaretur fuiſſe, ſodali meo auxilium ferre non poſſim. de Or. 127. Deos immortales nobis contra tantam vim auxilio eſſe laturos. in Cat. 168. Decernerem plane ſicut multa, Conſules alterum, ambóue, &c. non vt ex ea acie auxilium haberemus, ſed vt ipſa acies ſubſidiū haberet ét tranſmarinū. 11. Phil. 309. Auxiliū de reliquo tēpe petit. 5. f. 10. Auxiliū petere capiti & fortunis ſuis. pro Cl. 53. Auxiliū petere ab aliquo. in Or. 79. Auxiliū retardare ab aliquo. in Piſ. 60. Sed hic præſentes ſuo numine atq. auxilio, ſua templa atque vrbis tecta defendunt. 2. in Cat. 47. Ab Ioue Optimo Maximo, cæteriſque diis, deabuſque immortalibus, quorum ope & auxilio multo magis hæc Reſpub. quam ratione hominum & cōſilio gubernatur, pacem, ac veniā peto. pro Rab. 3. Qui noſtros duces, auxilio laboris, commeatus, periculo ſuo iuuerit. pro Cor. 95. Orbari auxilio. pro Mur. 75. Auxilio ſuo tectam. 15. Att. 29. Auxilia equitum ac peditū Parad. 57. Auxilia voluntaria ſociorum regum comparauiſſem. 15. fa. 13. Auxilia totidem ſunt contra comparanda. Acad. ed. 1. lib. 2. 44. Imperatoribus noſtris auxilia mitteret. pro Deiot. 15. Ad auxilia nouiſſima deſcendemus. 11. fam. 2.

Auxilior.

Auxiliari cuipiam. ep. 62. nihil Numantinis vires corporis auxiliatæ ſunt. ad Her. 32.

Auxiliarius.

Militem non modo legionarium ſed ne auxiliarium quidem vllum quoquā miſi. fam. l. 10. 32. 14. Res in Sardinia a Proprætore una cohorte auxiliaria geſta. de Prou. 71.

Axioma.

Ἀξίωμα Græce, Latine pronuntiatū. Tuſcul. quæſt. lib. 1. 14. Ἀξίωμα, Latine effatum, quidquid enuntiatur. Acad. quæſt. edit. 1. lib. 2. 86. Explicandaque vis eſt, ratioque enuntiationū, quæ Græci ἀξιώματα vocant, quæ de re futura cum aliquid dicunt, deque eo quod poſſit fieri, aut non poſſit, &c. 1. Tuſc. 23. de Fato. 1.

Axis.

Axis, pro polo ſiue vertice Septentrionali. Tuſc. 1. 56. Hoſce æquo ſpatio deuinctos ſuſtinet axis. in Arat. Verſatur mundus

circum

circum axem cæli, admirabili celeritate. de Nat. 2.37. Quæ cũ circum axem ſe ſumma celeritate conuertat & torqueat, &c. Acad. ed. 1. lib. 2. 114. Quarum altera, quam nos incolimus, ſub axe poſita ad ſtellas ſeptem, unde, &c. 1. Tuſc. 107. Iam vero terram altricem noſtram, quæ traiecto axi ſuſtinetur, diei noctiſque effectricem. de Vniu. 45.

B

Bacca.

ERgo arbores ſeret diligens agricola, quarum aſpiciet baccam ipſe nũquam. 1. Tuſ. 26. Vt agricola cum florem oleæ videt, baccam quoque ſe viſurum putat. 1. Diu. 24. 189. de Sen. 5. Baccæ arborum. Diu. 1. 98. Baccæ quæ ex quaque ſtirpe funduntur. 2. de Nat. 96. Baccas certas ſacerdotes publice libanto. 2. de Leg. 17. Nec fruges terræ baccaſue arborum dediſſet, niſi, &c. Diu. 104. Et tamquam in arborum baccis, terræque frugibus, maturitate tempeſtiua quaſi victum & caducum. Cato. 5.

Bacchæ.

Bacchas iſtas cum Muſis Metelli comparas. 7. fam. ep. 23. Bacchis vero vbi eſt apud me locus? At pulchellæ ſunt: noui optime, & ſæpe vidi. fam. 7. 23 6.

Bacchor.

Quibus gaudiis exultabis? quanta in voluptate bacchabere? in Catil. 18. Nec erat vlla vis atque contentio, ſiue conſilio, ꝗ eos, quorum altior oratio, actioque eſſet ardentior, furere & bacchari arbitraretur: ſiue pro, &c. de Cl. Or. 151.

Bacchans.

Verſatur mihi ante oculos aſpectus Cethegi, & furor in veſtra cæde bacchantis. 4. in Catil. 83.

Bacchatio.

Sileatur de nocturnis eius bacchationibus ac vigiliis. 3. Ver. 22

Bacillus, & Bacillum.

Lituus, id eſt incuruum, & leuiter a ſummo inflexum bacillum, quod ab eius litui, quo canitur, ſimilitudine nomen inuenit. 1. Diu. 30. Vt bacillum aliud eſt inflexum & incuruatum de induſtria. de Fin. 2. 29. Proximus lictor Sextius, conuerſo bacillo, oculos miſero tundere vehementiſſime cœpit. 7. Ver. 111. Lictores cum bacillis in turbam conieci, ne quis impetus militum fieret. 11. Att. 10. Deinde anteibant lictores, non cum bacillis, ſed vt hic Prætoribus anteeunt cum faſcibus duobus. de L. Agr. 91. *Bacilli*, inſigne duum virorum coloniæ deducendæ.

Baiulus.

Baiulus quidam orator ab Antonio deſcriptus. 2. de Or. 23. Nec quidquam inter Alcibiadem ſummo loco natum, & quemuis baiulum intereſſe. 3. Tuſc. 112. Operarij autem, aut baiuli deeſſe non poſſunt. de Cl. Or. 139. Vtrum potius de bonis eſt quærendum, quid baiuli atque operarij, an quid homines doctiſſimi ſenſerint? in Parad. 27.

Balbus.

Balbus ſum, quod non putaram. Cæl. 2. 18. Cumque ita balbus eſſet, vt eius ipſius artis, cui ſtuderet, primam literam non poſſet dicere, perfecit meditando, vt nemo planius eo locutus putaretur. 1. de Or. 136. Balbi nõ ſumus, ad rem redeamus. Cæl. 2. 18. *Balbos pluris eſſe putes quam diſertos.* 9. fam. 45.

Balbutio.

Me quidem auctore etiam Peripatetici vetereſque Academici balbutire deſinant aliquando, &c. Tuſc. 5. 56.

Balbutiens.

Sed ille noſter eſt plane, vt ſupra dixi, Stoicus, perpauca balbutiens. Acad. ed. 1. lib. 2. 128. Reliqui vero omnes, præter Epicurum balbutientem de natura deorum, diuinationem probauerunt. 1. Diu. 5.

Balineum.

Balineum califieri iubebo. Att. lib. 2. 18. 5. Cum e balineo exiiſſem. 15. Att. 27.

Baliſta.

Vt baliſtæ lapidum, & reliqua tormenta telorum eo grauiores emiſſiones habent, quo ſunt contenta atque adducta vehementius: ſic vox, ſic curſus, ſic plaga hoc grauior, quo eſt miſſa contentius. Tuſc. 2. 49.

Balneæ.

Occiditur ad balneas Palatinas rediens a cena Roſcius. pro S. Roſc. 21. Balneæ, erant bina coniuncta ædificia, alterum vbi viri, alterum vbi mulieres publice lauabantur. Cum enim potiſſimum balneas publicas conſtituerat, in quibus, &c. pro Cœl. & 2. de Orat. 223. Nam vt forte hic in balneas venit, cœpit, poſtquã perfuſus eſt, defricari. ad Her. 27. Mulier ingenioſa conſtituit locum iuſſit balneas Xenias, vt eo mitteret amicos, qui deliteſcerent. pro Cœl. 49. Quam multa de balneis, quas nuper ille vendiderat, &c. dixit. 2. de Ora. 222. Exire de balneis. 2. de Or. 223.

Balnearia

Video nihil, aut pauca mutata, balnearia tamen laudat, &c. Att. lib. 13. 284. 2. Sed tamen nihil ei reſtabat, præter balnearia & ambulationem & auiarium. Q. fr. 3. In balneariis aſſa in alterum apodyterij angulum promoui. Q. fr. 318.

Balneum.

Balneum calfacias oportebit. 9. ſam. 40. In balneum poſt horam octauam. 13. Att. 66. Ducere aliquẽ ex balneo. pro Deiot. 21. Labrum ſi in balneo non eſt, vt ſit. ſam. l. 14. 20. 2.

Balneator.

Mulier potens, quadrantaria illa permutatione familiaris facta erat balneatori. pro Cœl. 49. Alter eſt deſignatus Viſeius neſcio quis, fortis, vt aiunt, latro, quem tamen temperantem fuiſſe ferunt Iſauri balneatorem. 13. Phil. 365.

Balo.

Rex ipſe Priamo ſomnio mentis metu Perculſus, curis ſomptis ſuſpirantibus Ex ſacrificabat hoſtiis balantibus. 1. Diu. 76.

Barba.

Viris mammæ atque barba. 3. de Fin. 29. Dionyſius Aeſculapij barbam auream demi iuſſit. 3. de Nat. 110. Ita ſordido, ancillarique artificio regiæ virgines, vt tonſtriculæ tondebant barbã & capillum patris. 5. Tuſc. 81. Aliquis capillatior, quam ante, barbaque maiore. cont. Rul. 68.

Barbula.

Aliquis mihi ab inferis excitandus eſt ex barbatis illis, non hac barbula, qua iſta delectatur: ſed, &c. pro Cœl. 24.

Barbatus.

Barbatus Epicurus. in Piſ. 25. Barbatus ſemper Iuppiter, Apollo ſemper imberbis. de Nat. 1. 58. Barbatus Iuppiter, galeata Minerua. de Nat. 1. 71. Quod antiqui illi quaſi barbati, vt nos de noſtris ſolemus dicere, crediderint. de Fin. 4. 52. Barbati mulli in piſcinis ſunt. Attic. 2. 16. 4. Barbati illi veteres. pro Sext. 6. Quos pexo capillo nitidos, aut imberbes, aut bene barbatos videtis. 2. in Catil. 42. Apud barbatos ridicula videbantur. pro Mur. 23. Aliquis ex barbatis illis barba illa horrida, quam in ſtatuis antiquis videmus. pro Cœl. 24.

Barbatulus.

Concurſabant barbatuli iuuenes, totus ille grex Catilinæ. Att. 1. 9. 6. Barbatulos mullos exceptantem de piſcina & pertractantem. Parad. 48.

Barbarus.

Natura & moribus barbarus. 6. Ver. 100. Qui aliis inhumanus ac barbarus, iſti vni commodus ac diſertus videretur. 5. Ver. 8. Immanis ac barbara conſuetudo hominum immolandorum. pro Font. 280. Immanis ac barbara gens. 2. Diu. 3. cui opp. Humana atque docta. Neq. tam barbari lingua & natione illi, quã tu natura & moribus. in Ver. 226. Allobroges barbari. in Cat. 116. Agreſtes ac barbari ſerui. pro Mil. 29. Vos Toſci ac barbari. de Nat. 28. Barbari vani atque fallaces. Diu. lib. 1. 35. Immanitate barbaræ gentes. pro Marc. 4. Barbarorum aduentus ad vrbem mihi proponitur. 7. Att. 44. Barbarorum dij. 3. de Nat. 33. Barbarorum inſcitia. 9. ſam. 6. Contra barbaros philoſophos. Tuſc. 176. Barbara & obſoleta quædam diſperſiſſe. 2. Att. 66. Iudicio hoc ſum vſus, non eſſe barbaris auxiliis fallaciſſimæ gentis Rempub. defendendam. Att. 12. 24. Tanta cum barbaris gentibus coniunctio. 12. Att. 10. Amafanio & Rabirio indoctis & barbaris ſcriptoribus. Ac. 39.

Barbare.

Vt enim ſi grammaticum ſe profeſſus quiſpiã barbare loquatur: ſic, &c. 2. Tuſc. 12.

Barbaria, Barbaries.

Philoſophus nobilis, a quo non ſolum Græcia & Italia, ſed etiam omnis barbaria commota eſt. 2. de Fin. 7. & 5. 18. Neque enim ſi multitudo litium, ſi varietas cauſarum, ſi hæc turba & barbaria forenſis dat locum vel vitioſiſſimis oratoribus, &c. 2. de Or. 50. Quale bellum nullum vnquam barbaria cum ſua gẽte geſſit 3 in Catil. 69. Att. 7. 230. 4. & 1. de Nat. 110. Barbariæ totius fluctum ferre vrbs vna non poterat. 7. Att. 38. Id eſt, vniuerſi

uerſi barbarorum exercitus impetum. Reſiſtere immani atque intolerandæ barbariæ alicuius pro Font.50. Inueteratam quondam barbariam ex Gaditanorum moribus diſciplinaq. delere. pro Corn. 34. O noſter miſericors, quid facis? quod nulla in barbaria quiſquam tyrannus. in Piſ.12 Nec Aegyptij, nec Syri, nec fere cuncta barbaries. de Nat. 1.57. Sed omnes tum fere, qui nec extra vrbem hanc vixerant, nec eos aliqua barbaries domeſtica infuſcauerat, recte loquebantur. de Cl. Or.139. Quis in illa barbarie dubitet, quin ea ſphæra ſit perfecta ratione? 2. de Nat.

Barbariſmus.

Barbariſmus eſt, cum uerbum aliquod uitioſe effertur. 4. ad Her. 160.

Bardus.

Stupidum eſſe Socratem dixit & bardum, quod iugula concaua non haberet, obſtructas eas partes obthuratas eſſe dicebat. de Fat. 16.

Baro.

Ille Baro te putabat quæſiturum. 9. fam. 62. Huic equidem Antipho, Baro, inquit, uictum te eſſe non uides. Diu. 138. Hæc cũ loqueris, nos Barones ſtupemus. de Fin. l.2.63. Apud Patronem & reliquos Barones te in maxima gratia poſui. 5. Att. 20

Baſilica.

Si uno baſilicæ ſpatio honeſtamur, diligenter obſeruari uidemur & coli. pro Mur. 64. Baſilicam habeo, non villam, frequentia Formianorum. at quam partem baſilicæ? tr bum Aemiliam. Att. lib. 2.29.2. Paulus in medio foro baſilicam iam pæne texerit iiſdem antiquis columnis. Att. 4.50. Qui forum ac baſilicas, non ſpoliis prouinciarum, ſed ornamentis amicorum, commodis hoſpitum, non furtis nocentium, ornarent. 6. Ver. 5.

Baſis.

Baſis autem trianguli, quam efficiunt grues, ea tãquam a puppi ventis adiuuatur. 2. de Nat. 1.87. Quo cum patefactus eſſet aditus, ad aduerſam baſin acceſſimus, &c. 5 Tuſc 93. Vtque C. Panſa, A. Hirtius coſs. alter ambóue, ſi eis videbitur, Quæſtoribus vrbis imperent, ut eam baſin, ſtatuamque faciendam, & in Roſtris ſtatuendam locent. 9. Phil. 2.9 Hi tamen illius euerſæ ſtatuam non diutius quam ablata, baſin tamen in foro manere voluerunt. 4. Ver. 115. Edera conueſtiuit baſin uillæ. 3. Q. fr. 5. Hæc ſtatua erat poſita Segeſtæ ſine excelſa in baſi. in Ver. 217. Huic etiam Romæ videmus in baſi ſtatuarum maximis literis inciſum a communi Sicilia datas 4. Ver. 110. Idemque ut eſſet quod in baſi trophæorum incidi, inſcribique poſſet, &c. in Piſ. 73.

Batuo.

Batuit, inquit, impudenter, depſit multo impudentius. 9. fam. 54.

Beatus.

Beatus, iuxta Metrodorum, eſt, cum corpus bene conſtitutum ſit, & ſit exploratum ita futurum. de Fin. 2. 76. Beatus eſt nemo qui ea lege viuit, vt non modo impune, ſed etiam cum ſumma interfectoris gloria interfici poſſit. 1. Phil. 1.26. & 1. de Fin. 93. & 6. Ver. 112. pro Cœl. 53. Nam qui beatus eſt, non intelligo, quid requirat, vt ſit beatior: ſi eſt enim quod deſit, ne beatus quidem eſt. Tuſc. 5.18. Opto vt beatus ſis. 10. Att. 50. id eſt, omnia tibi proſpere eueniant. Volumus enim eum qui beatus ſit, tutum eſſe, inexpugnabilem, ſeptum atque munitum, non vt paruo metu præditus ſit, ſed vt nullo. Tuſc 5.30. Beatus eſſe in maximarum rerum timore nemo poteſt. de Fin. 2 71. Mihi enim non videbatur quiſquam eſſe beatus poſſe, cum in malis eſſet. Tuſc. 5.17. Beatus eſſe ſine virtute nemo poteſt. de Nat. 1.35. Vnde tu, qui modo, ne paternam quidem domum redimere potueris, repente tanquam ſomnio beatus, hortos pretioſiſſimos, &c. parauerſis? in Sall. 12. Moderatori ciuitatis beata ciuium uita propoſita eſt. Att. 124. Ex quo illorum beata mors uidetur, & horum vita laudabilis. de Amic 22. Beatum, ſi modo ſit aliquid eſſe beatum, id totum poſitum eſt in poteſtate ſapientis. de Fin. 2.71. Si omne beatum eſt, cui nihil deeſt, & quod in ſuo genere expletũ atque cumulatum eſt, idque virtutis eſt proprium, certe omnes virtutis compotes beati ſunt. Tuſc. 5. 29. Quod beatum & immortale eſt, id nec habet, nec exhibet cuiquam negotium. de N. 1.60. Quo (honeſto) detracto, quid poterit beatum intelligi? Tuſ. 5. Nomen beati longe & late patet. Tuſ. 5.63. Nec ulla alia huic verbo, cum beatum dicimus, ſubiecta notio eſt, niſi ſecretis malis omnibus cumulata bonorum complexio. Tuſc. 5.22. His tu tam grauibus concitationibus, tamque ipſis inter ſe diſſentientibus atque diſtractis (ægritudine videlicet, metu, lætitia geſtiente & libidine) quem vacuum, ſolutum, liberum uideris, hunc dubitabis beatum dicere? Tuſc. 5.32. & 33. Beatum ex bonis, quæ ſola honeſta ſunt, efficiendum. Tuſc. 5.34. Beatam vitã in animi ſecuritate, & in omnium vacatione munerũ ponimus. de Nat. 1.38. Nos beatam vitam non depulſione mali, ſed adeptione boni iudicemus. 2. de Fin. 98. Zeno in vna virtute poſitam beatam vitam putat. Quid Antiochus? Etiam inquit beatam, ſed non beatiſſimam. Acad. ed. 2. l. 1. 17. Ex beato miſer miſerabile eſt. Part. 31. In libera & in beata ciuitate viximus. Meſſinio, lib 5.21.11. Beati dicuntur, qui ſunt in bonis, nullo adiuncto malo. Tuſc. 5.22. Crotoniatæ quondam cum florerent omnibus copiis, & in Italia cum in primis beati numerarentur. 2. de Inu. 121. Sint florentes, ſint beati. de Som. 127. Sic contra illi beati, quos nulli metus terrent, nullæ ægritudines exedunt, nullæ libidines incitant, nullæ futiles lætitiæ languidis liquefaciunt uoluptatibus. Tuſc. 5.13. Beati qui honorati ſunt, uidentur propter honeſtatis & gloriæ ſimilitudinem miſeri, qui ingloriј. 1. de Leg. 23. Nemo poteſt non beatiſſimus eſſe, qui eſt totus aptus ex ſeſe, quique in ſe uno ſua ponit omnia. Parad. 19. Duodequadraginta Dionyſius tyrannus annos fuit opulentiſſimæ & beatiſſimæ ciuitatis. 3. de Nat. 117. Beatiſſimum aliquem uelle. 1. Q. fr. 21. hoc eſt, nihil ex eius commodis detrahere. Beatiſſimi, & minus miſeri. 5. fam. 44.

Beate.

Profecto nihil eſt aliud bene beateque uiuere, niſi honeſte & recte uiuere. Parad. 17. Acad. ed. 2. lib. 1.24. Beate uiuere, idem quod apud Græcos εὖ καὶ καλῶς ζῆν. Beate uiuere in una uirtute poſitum eſt, iuxta Stoicos. Tuſc. 2. 26. Quid poteſt ad beate uiuendum deeſſe ei, quem fortitudo ab ægritudine & a metu ſeruet, temperantia tum a libidine auocet, tum inſolenti alacritate geſtire non ſinat? Tuſc. 5.32. Quoniam igitur omnis ſumma philoſophiæ ad beate uiuendum refertur, &c. 2. de Fin. 137.

Beatitas.

Iſta ſiue beatitas, ſiue beatitudo dicenda eſt, utrunq. ſatis durum, ſed uſu molliendа nobis uerba ſunt. de N. d. 1. 67.

Bellator, Bellatrix, Bellicoſus, Bellicum, Bellicus, Belligero, Bellipotens, Bellio, *Vide Bellum.*

Bellua.

Bellua fera & immanis. Acad. ed. 1. l. 2. 99. Vt tetra & immanis bellua, fugienda ægritudo. 4 Tuſc. 68. Bellua uaſta & immanis. Diu. lib. 1.46. bellua uaſtifica. Tuſc. 2.19. belluæ impuræ furor multis inflammatus furoribus. 3. de Leg. 21. Sic iſta in figura hominis feritas & immanitas belluæ a communi tamen humanitate corporis ſegreganda eſt. 3. Off 40. Eſt quædam illi belluæ cum humano genere ſocietas, id eſt elephanto. ep. 95. Sed quid ego hoſpitij iura in hac tam immani bellua commemoro? 7. Ver. 85. Cum homine enim crudeli nobis res eſt, an cum fera atque immani bellua? 7. Ver. 86. Quin etiam de illo homine queri ſolebas, Quid te facturum de bellua putas? 8. Phil. 142. belluæ ad ſaxa natiuis teſtibus adhærentes. 2. de Nat. 73. belluarum diſparia genera (in mari) partim ſubmerſarum, partim fluitantium & innatantium. 2. de Nat. 73. Ea genera belluarum quæ in rubro mari Indiaue gignantur. de Nat. 1. 68. belluarum nomine appellare ſingulas ſtellas, ut capram, ut lupam, ut taurum, ut leonem. 3. de Nat. 53. Elephanto, belluarum nulla prudentior. de belluis loquor. de Nat. 1.69. belluas multas in numero deorum reponebant barbari. 3. de Nat. 33. belluis ſenſum & appetitum natura cur dederit. 2. de Nat. 90.

Bellum.

Nam ut duellum bellum, & duis bis, ſic Duellium eum, qui Pœnos claſſe deuicit, bellum nominauerunt, cum ſuperiores appellati eſſent ſemper Duellij. Or. 85. bellum ita ſuſcipiatur, ut nihil aliud niſi pax quæſita uideatur. Off. 1.113. ſic Plato de Leg. 1. οὔτ᾽ ἂν νομοθέτης ἀκριβὴς εἰ μὴ χάριν εἰρήνης τὰ πολέμου νομοθετοῖ μᾶλλον ἢ τῶν πολεμικῶν ἕνεκα τὰ τῆς εἰρήνης. bellum aliquando ſine tumultu, at ſine bello tumultum nunquam. 8 Phil. 236. Nam cum quadriennio poſt in Siciliam veniſſem, ſic mihi affecta uiſa eſt, ut hæ terræ ſolent, in quibus bellum acerbum, diuturnumque uerſatum eſt. 5. Ver. 37. Cum omnibus improbis æternum bellum eſſe ſuſceptum. pro Syl. 21. bellum affectum, &, vt vera dicam, pæne confectum uidemus. de Prou. 73. bellum ἄσπονδον. 9. Att. 40. Quod bellum commotum a Scapula, ita poſtea confirmatum eſt a Pompeio, ut nulla ratione ab illa miſeria ſe eripere poſſet. fam. l. 9. 13. 3. Deinde bellum crudele & exitioſum ſuſcipi a Põpeio intelligebã. Att. 9. 173-14

bellum deriuatum in Hiſpaniam.10.fam.53 Bellum domeſticũ, triſte, ac turbulentum. Diuin.lib.1.88. Duriſſimum bellum. pro Balb.3. Video enim quantum id bellum, & quam peſtiferum futurum ſit. Att.lib.8.4. Bellum inteſtinum. 2.in Catil.46. pro domeſtico. bellum iuſtum cum hoſte in Catil.25. Ex quo intelligi poteſt, nullum bellum eſſe iuſtum, niſi quod aut rebus repetitis geratur, aut denuntiatum ante ſit & indictum. Off.1, 53. bellum merum loqui.9. Att.57. Bellum mortiferum. Tuſc. lib.3.25. Quaſi naturale bellum eſt miluo cũ coruo.3. de Nat. 285. bellum nefarium. Diu.lib.1.72. bellum occultum nihil iudicit.2.fam.36. bellum Octauianũ. de nat.2.11. bellum oppreſſum.10.fam.53. bellum quod ab opinione pleriſque & fama gubernatur.1.Phil.182. bellum renatum.11.fam.25. bellum non reſtinctum, ſed etiam inflammatum.11.fam.20. Sertorianũ bellum a Senatu priuato datum eſt.11.Phil.302. Teterrimum & periculoſiſſimum bellum.fam.l.10.19.5. belli apparatus. acad. ed.1.l.2.3 παρασκευὴν τοῦ πολέμου. Græci vocant. Communẽ artem bellique caſum metuens. pro Sext.5. Belli celeritatem morabitur.5.Phil.182. belli certamen.10.fam.37. Antiochum, illum magnum, maiores noſtri magna belli contentione terra marique ſuperatum intra montem Taurum regnare iuſſerunt. pro Sext.49. Incertos exitus eſſe belli, martemque communem. in Ant.228. belli me expertem fuiſſe.8.Att.22. Tum uero eſt ſatis ſe poſſe, quoniam togatum domeſtici belli extinctorem nefario ſcelere fœdaſſet, illum etiam, illum externorum bellorum, hoſtiumque uictorem affligere. de Aruſp.reſp.45. belli ciuilis hiſtoria a L. Lucceio ſcripta.5.f.28. belli ciuilis initia inuitum ſuſcipere, extrema non libenter perſequi. 4.ſa.25. belli inſtrumenta. acad.ed.1.l.2.3. belli ius, in quo & ſuſcipiẽdo, & gerendo, & deponendo ius ut plurimum ualet, & fides.2. de Leg.35. pro Balb.37. belli reliquiæ extinguẽdæ.10.fam.55. Qui reliquias huius belli oppreſſerit, eũ totius belli confectorem fore fam.10.20.6. De reliquis rebus, quæ eſſent propriæ belli adminiſtrandi, &c.2.de Diuin.116.1.de Or.209. belli ciuilis tubam appellabant Atium Balbum.6.fam.40. bello Ligustico Q.Maximus dedicauit templum Honoris & Virtutis. de Nat.2.44. Quod numquam bello ciuili interfuiſſet, gloriari ſolitus Q.Hortenſius.2.fam.31. Ad bellum denuntiandum legatos miſcaat Senatus.12.fam.52. Vbi ad bellum & caſtra uentũ ſit.8.fa.41. Idem cum Theutonis bellum adminiſtraret, &c. pro Leg.Man.42. Verebar ne cui obtrectatorum uiderer & nimium pertinaciter lepido offenſus, & mea patientia etiam alere bellum.f.l.10.47. Ferro bellum terra & mari cõparat.10.att.8. Bellũ conficere. in Piſ.45. Deinde cũ ab ea ſententia Põpeius ualde abhorreret, ſuadere inſtitui ut bellũ duceret. f.lib.7.3.7. Tũ ad te ſcribam plura, ſi erit bellum. Att.113. B.extinguere.10.f. 49. Si fugitiui bellum in Sicilia facerent. in Ver.239. bellum facere alicui. in Catil.66. pro Mil.113. bellum gerimus, ſed non pari conditione, contra arma uerbis.12.fam.47. Nihil turpius, quam cum eo bellum gerere, qui cum familiariter uixeris. Lel. 66. Populus Romanus Craſſo conſuli bellum gerẽdum dedit. 21.Phil. bellum habet neſcio quod ſuſceptum Conſulatus cum Tribunatu. pro L.Agr.19. In bellum cõfugere.4.Att.22. Quos cum haberes auctores Antoni, miror cur philoſophiæ, ſicut Zetus ille Pacuuianus, prope bellum indixeris.2.de Or.85. Indicere bellum nefarium. pro Deiot.21. Niſi publice ſatisfactum ſit, ei ciuitati bellum indici atque inferri ſolere.3.Ver.55. Sed quid ego ueſtram crudelitatem expromo, quam in ipſum me ac meos adhibuiſtis, qui parietibus, qui tectis, qui columnis ac poſtibus meis horrificum quoddam & nefarium, omni imbutum odio bellum intuliſtis? pro Dom.47. Inferre bellum contra patriam in Ant.170. bellum in prouinciam inferre.15. fa. 5. Vrbs quæ facere atque inſtruere bellum poſſit. pro L. Agr. 77. Inter bellum & pacem medium nihil.8. Phil.236. Mouere bellum. Att.152. bellum, diſcordiam, cupiditatem, ceteraque generis eiuſdem, ad Deum reuocat Parmenides. de Nat.1.22. Bellum ſuſtinere.16.fam.ep.11. Bello arderet Syria.6.Att.40. 4 fam.2. bello Latinorum, &c. cum Octauio, Mamilio, Tuſculano pr... dimicaret, &c de Nat.2.4. Bello flagraturam totam Italiam.7.Att.54. In bello mouendo ſumma fuit apud priſcos Romanos obſeruatio. Off.1.55. In bello pudor eſt maxime periculoſus.1 ... fam.47. In bello titubari ſolet.12.fam.16. Perſequi aliquẽ bello, ad Brut.9. Bello profligato ac pene ſublato, renouatum bellum gerere conamur.12. fam.63. bello Punico ſecundo exercitus Pop. rom. ad lacum Traſimenum interiit. Diu.2.25. Bello gloriam quærere. Off.1.57. Bello uti.7. Att.55. Bella, quibus Reip. ſalus continetur. de Nat. 2.7. Bella ciuilia numquam deerunt, clementes eſſe uoluerimus ad Brut.4. Itaque eorum conſilio ſæpe aut non ſuſcepta, aut confecta bella ſunt, nonnũquam etiam illata. Off.1.111. bella domeſtica & externa. de Sen.11. bella, quibus imperii gloria propoſita eſt, minus acerbe gerenda ſunt. Off.1.57. bella hoſtilia & externa. 5. fam.29. Bella ſuſcipienda ſunt ob eam cauſam, ut ſine iniuria in pace uiuatur. Off.1.51. bellorum ciuiliũ exitus quales.12. fam.44. bellorum omnium exitus incerti.6.fam.2. & 24. bellorum uictus. de Aruſp.reſp.45. Tum enim noſtri duces bella gerere incipiunt, &c. de Nat.2.7. Si tanta bella legiſſet quanta geſſit & confecit, & omnia iure belli perdiſcere ac noſſe potuiſſet. pro Bal.37. Thucydides res geſtas & bella narrat & prælia. Or.199. Bellis præliiſque dii non caruerunt.2. de Nat.52. In bellis ciuilibus nihil miſerius uictoria.4.fam.31.

Bellicum.

Alter incitatior fertur, & de bellicis rebus canit etiam quodã modo bellicum. in Or.22. Omnia iſta nobis ſtudia de manibus excutiuntur ſimul atque aliquis motus nouus bellicum canere cœpit. pro Mur. 27. Itaque iidem quaſi prouidi ciues & Senatores diligentes, bellicum me cecinisse dicunt. 7. Philipp.219.

Bellicus.

Bellica mors.2. de Leg.56 bellica uirtus.1.Tuſ.177. Ius bellicum hoſti ſeruandum. Off.73. Ad ſimilitudinem bellicæ diſciplinæ, exerceamur in uenando.2.de Nat.121. Acad.ed.2.lib.1. 7. bellicam rem adminiſtrari priſci Romani niſi auſpicato noluerunt. Diu.1.60. Ex bellica laude aſpirare ad Africanum nemo poteſt. in Brut. 42. Bellica inſignia tincta.2.de Leg.44.

Bellicoſus.

Dalmatæ ſemper habiti ſunt bellicoſi. ep.67 Gentes bellicoſæ. de Prou.71 bellicoſiſſima natio. pro L.Man.19. Cum omnibus bellicoſiſſimis bellum geſſi. fam.lib.11.4.2.

Belligero.

belligerare cũ hoſtibus. ad Her.1.27. Quoniam nobis quaſi aliqua neceſſitate, nõ ſolum cũ his, qui hæc delere voluiſſent, ſed etiam cum fortuna belligerandum fuit. poſt red.ad Quir. 16. Excitandus erit nobis ab inferis C.Marius, qui Inductiomaro illi minaci atque arroganti par in belligerando eſſe poſſit. pro Font. 21. Nec cauponantes bellum, ſed belligerantes. 1. Off. 59.

Bellipotens.

Aeacidæ belliputentes ſunt magis, quam ſapientipotentes. 2.Diu.90.

Bello.

Iam uero ille qui cum Aetolis Ennio comite bellauit Fulnius. pro Arch.26. Cum illa ciuitas cum Pœnis ſuo nomine ac ſua ſponte bellaret.6.Ver. 64. & 11. Phil. 291. Fuit proprium Pop.Rom. longe a domo bellare pro. L.Man. 22. Quid enim aliud gigantum more bellare cum diis, niſi naturæ repugnare? de Sen.6. Bellare ſuo nomine.6.Ver.64. Cum huſce huc bellãdum eſt. in Ant.231.

Bellator.

bellator & pacifica perſona, opponnũtur.8. Att.41. Is minus uehemens orator, quam bellator fuit. de Cl.Or.189. An accuſaturi maiores noſtri maiora premia, quam bellatori eſſe uoluerunt? pro Balb.43. de Cl.Or.146. Nec uero de bellatoribus ſolum diſputant, &c.4. Tuſ.33.

Bellatrix.

Quid iſta bellatrix iracũdia? cum domum redit, qualis eſt cum uxore, cum liberis, cum familia? 4. Tuſc.84.

Bellus. *Vide Bonus.*

Bene, benedico, benefacio, benefactum, beneficentia, beneficium, beneficus, beneuole, beneuolentia, beneuolus, benigne, benignitas, benignus, *Vide poſt Bonus.*

Bes *ſiue* Beſſis.

Fenus ex triente Id. Quintil. factum erat beſſibus. Att. lib.4.37.

Beſtia.

Beſtia monſtruoſiſſima. Diu.2.54. Sed quæ poteſt homini eſſe polito delectatio, cum aut homo imbecillus a ualentiſſima beſtia laniatur, aut præclara beſtia uenabulo tranſuerberatur? 7.fam.3. Pro beſtia de ambitu dixi. 2.Qu.fam. 11. Canes tametſi beſtiæ ſunt, tamen, &c. pro S.Roſc. 27. beſtiæ aquatiles, ut crocodili, fluuiatileſque teſtudines. de Nat.50.

Beſtiæ in perturbationes non incidunt. Tuſc.4.25. Mutæ beſtiæ pæne loquuntur magiſtra ac duce natura. 1.de Fin.108. Aliæ beſtiæ ſunt nantes, aliæ volucres, ſerpentes quædam, quædam gradientes. Tuſcul.335. Quid beſtiæ? non pro ſuo partu ita propugnant, ut uulnera excipiant? nullos impetus, nullos ictus reformident? Tuſc.5.58. beſtiæ quæ alius generis beſtiis veſcuntur. 2. de Nat.92. beſtiæ, ut quidquid obiectum eſt, quod modo a natura non ſit alienum, eo contentæ, non quærunt amplius. Tuſc.5.71. Ad beſtiarum auxilium confugere. 9.fam.10. beſtiarum quæque ſuum tenens munus, cum in diſparis animantis vitam tranſire non poſſit, manet in lege naturæ. Tuſ.5.39. beſtiarum varia genera uel cicurum vel ferarum. 2.de Nat.73. beſtiis ſenſum & motum dedit natura, & cum quodam appetitu acceſſum ad res ſalutares, & a peſtiferis receſſum. 2.de Nat.2.34. beſtiis obiicere, 10.fam.71. Quid quod populari illi ſacerdoti ſeacco los ad beſtias amicos ſociosque miſiſti? in Piſ.70. Namque alias beſtias nantes, aquarum incolas eſſe voluit (natura,) alias volucres cælo frui libero, ſerpentes quaſdam, quaſdam eſſe gradientes: earum ipſarum partim ſoliuagas, partim congregatas: immanes alias, quaſdam autem cicures: nonnullas abditas, terraq. tectas. Tuſc.5.38. beſtias quaſdam eſſe, in quibus inſit aliquid ſimile virtutis. de Fin.5.35. De beſtiis quibuſdam firmiores videas eſſe apud Aegyptios ac Syros opiniones. de Nat.1.57. Hoc apparet in beſtiis, volucribus, agreſtibus, natantibus, ſuibus, cicuribus, feris. de Amic.111. In beſtiis quanta ratio appareat ad perpetuam conſeruationem earum generis. 2.de Nat.96.

Beſtiola.

Beſtiola minima. 2.de Nat.108. Diſſimillimæ beſtiolæ communiter cibum quærunt: id eſt, pinna & ſquilla. de Nat.50.

Beſtiarius.

Beſtiarij, pro iis, qui cum beſtiis pugnabant. pro Sext.118. beſtiarios emerat, nec ſine his armatis vnquam in publico fuerat. 2. Q.fr.19. Milonem dicas gladiatoribus & beſtiariis obſediſſe Remp. in Vat.31.

Beta.

A beta etiam & malua deceptus ſum. 7.fam.47.

Bibliotheca.

Abdo me in bibliothecam. fam. lib.7.19.4. Dionyſius ſeruus meus, qui meam bibliothecam multorum nummorum tractauit, cum multos libros ſurripuiſſet, &c. fam.lib.13.101. Offendes deſignationem Tyrannionis, bibliothecam mirificam librorum meorum. 4. Att.18. bibliothecam tuam caue cuiquam deſpondeas, quamuis acrem amatorem inueneris. Att. bibliotheca alienos paſci. 4. Att.29. De bibliotheca tua ſupplenda, libris commutandis, Latinis comparandis, valde velim iſta confici. Q. fr. 3.25. Si hortum in bibliotheca habes, nihil deerit. epiſt.128. Cum, &c. ſatiſque ambulatum videretur, tum in bibliotheca quæ in Lycio eſt, aſſidemus. 2.Diu.6. bibliothecas omnes duodecim tabulæ ſuperant. 1.de Orat.96. Ne bibliothecis quidem Græcis egebimus. Tuſc.2.5.

Bibo.

Bibit plurimum. 16.Att.29. Sitiens bibit. 5. Tuſc.137. Mihi quidem in vita, ſeruanda videtur illa lex, quæ in Græcorũ conuiuiis obtinetur, Aut bibat, inquit, aut abeat. 5. Tuſc.166. Darius cũ aquam bibiſſet turbidam, negauit vnquam ſe bibiſſe iucundius. Tuſc.247. Conuiuium in quo nemo poteſt dicere, vtrũ iſte plus biberit, an vomuerit, an effuderit. in Piſ.17. Quid cum non ſorbere animo, quid non haurire cogitatione, cuius ſanguinem non bibere cenſetis? 11. Phil.296. Ab hora tertia bibebatur, ludebatur, vomebatur. 2.Phil.101. Fit ſermo inter eos, & inuitatio, ut Græco more biberetur. 3. Verr.45. Nam iſte totam Aſiam magnitudine poculorum bibendoque ſuperauit. pro Flac.163.

Biceps.

Si puella nata biceps eſſet. Diu.125.

Bicorpor.

Hæc bicorporem afflant manum. Tuſc.179.

Biduum.

Romæ nihil auditur noui, nec in his locis, quæ a Brunduſio abſunt propius, quam tu biduum, aut triduum. Att.131. Nos in caſtra properabamus, quæ aberant bidui. Att.76. Ab caſtris aberam bidui. Attic.67. biduo ſciemus. 9. Attic.59. id eſt, intra biduum.

Biennium.

Tribuni pleb. tulerunt de prouinciis contra acta Cæſaris, ille bienni, ille ſexennij. in Ant.295. Lex vſum & auctoritatem fundi iubet eſſe biennium. pro Cæc.195.

Bifariam.

Bifariam contrarie ſimul procedentia. de Vni.39. Cumque is motus aut boni aut mali opinione citetur, bifariam quatuor perturbationes diſtributæ ſunt. Tuſc.195.

Biformatus.

Hos nos biformato impetu centaurus ictus corpori inflixit meo. Tuſc.179.

Bilis.

Sanguis, bilis, pituita, oſſa, nerui, &c. Tuſc.160. Quemadmodum cum ſanguis corruptus eſt, aut pituita redundat, aut bilis, in corpore morbi, ægrotationes naſcuntur: ſic prauarum opinionum conturbatio, &c. 4. Tuſc.34. bilis ſecreta a cibo. 2. de Nat.104. Etſi, vt ſcribis, bilem id commouet, & latoribus & auſpicibus legis Curiatæ ſpectaculum egregium. Att.2.22.3. Quaſi vero atra bili ſolum mens, ac non ſæpe iracundia grauiore, vel dolore, vel timore moueatur. Tuſc.193.

Bis.

Bis, quaſi duis. Or.85. Bis ad eundem. 10.fam.40. Quæ, ſi bis bina quot eſſent, didiciſſet Epicurus, certe non diceret. de N.2.35. bis una Conſules. Læl.37. In quo bis falleris: primum quod tuas rationes communibus anteponis. deinde, &c. 8. Phil.141. Ita in una ciuitate bis improbus fuiſti, cum & remiſiſti quod non oportebat, & accepiſti quod non licebat. 7. Ver.47. De quo & tu mihi antea ſcripſeras, bis quidem eodem exemplo, facile ut, &c. Pæto, lib.9.16.1. Stulte bis terque non poſtulatus, &c. Q. fr.l.3.24.7.

Bimus.

In caſtris Bruti vna veterana legio: altera bima: octo, tironum. fa.l.10.24.8. De hac quoque ſententia bima decedat. fam. lib.3.8.34. id eſt, qua cenſuit, ut per duos annos remaneret in prouincia.

Bimeſtris.

Conſulatus bimeſtris. ep.159.

Binus.

Bina ſententia. 3.fam.30. bini, vox, Latine honeſta, Græce obſcena. 9.fam.53. bini Cenſores tuto. de Leg.185. Et unicuique noſtrum, ubi conſiſtat, bini pedes aſſignentur. cont. Rull.83. Cum loquimur terni, nihil flagitij dicimus: at cum bini, obſcenum eſt: &c. in Ver.146. binæ legationes. 12. fam.34. binæ ... nes per dies quinquos magnificæ. ep.95. Terna, bina, ſingula verba. 3.de Or.180. Cenſores binos in ſingulas ciuitates deſcribebat. 4. Ver.92. binos gladiatores ſingulis patribus familiarum diſtribuit. Att.lib.7.133.2. Hoc ſi Romæ fieri poſſet, certe aliqua ratione expugnaſſet iſte, vt dies XLV. inter binos ludos tollerentur, per quos ſolos iudicium fieri poſſet. 4. Ver.91. Nonne cernimus uix ſingulis ætatibus binos oratores laudabiles conſtitiſſe? de Cl.196. binos tabellarios in duas naues impoſui. 10. fam.75 Per binos tabellarios miſi Romam literas. Attic.lib.6. 111.19. Demoſthenes una contentione uerborum, binas contentiones uocis & remiſſiones continebat. de Orat.108. binas a te accepi literas. Att.lib.6.181.28. Inter bina caſtra cum Vettio collocutus eſt. 12.Phil.338. Centeſimis binis fenerari. 5. Verr.141. O M. Deuſe, patrem appello, hæc quidem duo binis pedibus inciſim. Or.218. binis tabellariis, & tibi, & Octauiano ſcripſi. fam.lib.10.33.7.

Bipartior.

Atque ibi omnes proximis uillis ita bipartiti fuerunt, ut Tiberis inter eos & pons intereſſet. In Cat.51.

Bipartito.

Num igitur negari poteſt, cuius rei cuncta teſtis eſt Aſia, bipartito claſſem diſtributam fuiſſe, ut una pars ſupra Epheſum, altera infra Epheſum nauigaret? pro Flac.14. Equitatus, qui in Græciam ducebatur bipartito, alter, &c. in Ant.117. Id fit bipartito: nam tum cauſa, tum res ipſa remouetur. 2.de Inu.186.

Bipes.

Quid obſtat, quo minus ſit beatus, ſi non ſit bipes? de N.20. Hoc miniſtro omnium non bipedum ſolum, ſed etiam quadrupedum impuriſſimo. pro Dom.38.

Bipedalis.

Bipedalem ſolem Epicurus cenſet eſſe, uel paulo maiorem aut minorem. 1.de Fin.16.

Biremis.

Ne hæc biremis aſcriberetur. 7. Ver. 41.

Blandior.

De Commageno, quod rem totam diſcuſſeram, mirifice mihi & per ſe & per Pomponium blanditur Appius. Q. fr. 2. 14. t. Cur matri blanditur? cur epiſtolis & ſororis & matris imbecillitatem aucupatur? pro Flac. 163. Qui etiam aduerſando ſæpe aſſentetur, & litigare ſe ſimulans blandiatur. de Am. 82. Suauiter blandiri ſenſibus noſtris dicitur voluptas. Acad. ed. t. lib. 2. 129. Quod ita nati eſſemus, vt & blandiri ſuppliciter iis, a quibus eſſet petẽdũ, & aduerſarios minaciter terrere poſſemus, &c. 2. de Or. 45.

Blandus.

Secerni autem blandus amicus a vero, & internoſci tam poteſt adhibita diligentia, quam omnia fucata & ſimulata a ſynceris atque veris. de Amic. 78. Blandus filius & gratioſus. 2. Ver. 26. Quam blanda conciliatrix & quaſi ſui ſit lena natura. de N. 1. 53. Scis minime blandum eſſe. 12. Att. 8. Vnum te puto minus blandum eſſe, quam me. Att. l. 12. 233. 1. Militeſque blando appellando ſermone deliniant. 2. Off. 68. Blanda oratione falli. 7. Phil. 237. Vocare aliquem blanda voce. Diu. 89.

Blande.

Hunc poſteaquam ſalutauit, rogare cœpit, b. & concinne ſcilicet, mentire mea cauſa, &c. pro Q. Roſc. 28. Sed amabo te mi Attice, videſne quam b. Att. 16. 332. 3. Id erat petere blandius. 2. de Or. 55. Tum appellat hilari vultu hominem Bulbus, vt blandiſſime poteſt. pro Clu. 57.

Blandiloquentia.

Nam vt ego illis ſupplicarem tanta blandiloquentia. 3. de Nat. deor. 89.

Blandimentum.

Multa enim blãdimenta natura ipſa genuit. pro Cæl. 32. Nec *eam minimis* blandimentis corrupta deſeret. 5. Tuſc. 125.

Blanditia.

Ea deſiderat blanditiam, aſſiduitatem, benignitatem. de Pet. 21. Facilis eſt illa occurſatio & blanditia popularis: aſpicitur, non attrectatur, &c. pro Planc. 24. Blãditia etſi vitioſa eſt & turpis in cætera vita, tamen in petitione neceſſaria. de Petit. Conſ. 28. Sermo inquinatiſſimus & blanditiæ flagitioſæ. in Ver. 56. t. In eiue excelſo atque homine nobili. blanditiam, oſtentationẽ, ambitionem eam eſſe leuitatis. 4. de Rep. Sic habendum eſt, nullam in *amicitiis* peſtem eſſe maiorem, quam adulationem, blan*ditias*, aſſentationem. de Am. 76. Beneuolentiam ciuium blanditiis & aſſentationibus colligere turpe eſt. de Amic. 107. Blanditiis præſentiũ voluptatum deliniti atque corrupti. 1. de Fin. 26. Conquiri vero & elici blanditiis, vt tu ſcribis, ad iudicium neceſſe non fuit, cum præſertim hominem, &c. Q. fr. lib. 1. 2. 8. Tu ſi tuis blanditiis tamen a Sicyoniis nummulorum aliquid expreſſeris, velim me facias certiorem. 1. Att. 66. Qui vt ſe blanditiis & aſſentationibus in Aſinij conſuetudinem penitus immerſit, Oppianicum continuo, &c. pro Clu. 26. Ne blãditiis eius illecebriſque impediatur diſputandi ſeueritas. de Fin. lib. 3. 1. Mihi quidem vere etiam hæreditates non honeſtæ videntur, ſi ſunt malitioſis blanditiis officiorum, non veritate, ſed ſimulatione quæſitæ. 3. Off. 97.

Bonus.

Primum, quod videtur eſſe bonus, nemo igitur potior. Att. 92. Bonus auctor. 12. Att. 7. B. calamus. 2. Q. fr. 36. B. dominus Antonius. ad Brut. 45. B. & aſſiduus dominus. de Sen. 52. Valde b. homo. Att. lib. 2. 14. 15. B. in aliquem. 10. Att. 26. Poeta b. Q. fr. lib. 2. 1. 68. B. re ant ſpe. pro Dom. 110. B. vir. Acad. ed. 1. lib. 2. 24. Sit igitur ſane bonus vir. Att. l. 7. 127. 2. Multum bonus vir. pro L. Agr. 3. 8. Vir bonus qui ſit, deſcribitur multis. Off 67. Vir bonus, & ſimplicis veritatis amicus. Off. 13 2. vir minime eſt qui ad ſuum commodum refert quæcunque agit. 1. de Leg. 37. bona actio. Acad. ed. 2. lib. 1 16. bona cauſa. pro Sext. 29. Tuſculano emptor nemo fuit: ſi cõditio valde bona fuerit, fortaſſe nõ omittam. Q. fr. lib. 2. 6. 3. bona de Domitio, præclara de Afranio fama eſt. Att. lib 7. 144. 1. Memoria bona. Att. lib. 8. 148. 3. bona ratio. pro Flac. 81. Poſtremo copiæ cum egeſtate, bona ratio cũ perdita, mens ſana cum amentia: bona denique ſpes cum omnium rerum deſperatione confligit. 2. in Catil. 44. Boni augu*ris eſt meminiſſe* maximis Reipub. temporibus præſto eſſe debere, Iouique Opt. Max. ſe conſiliarium atque adminiſtrum datũ, vt ſibi eos, quos in auſpicio eſſe iuſſerit, cæliquе partes ſibi definitas eſſe traditas, e quibus ſæpe opem referre poſſit. 3. de Leg. 38. boni haudquaquam eſt diſſoluere ratione iunctum. de Vni. 51. Aequi boniqueфacere aliquid. Att. 305. In bonæ fidei iudiciis, locorum a cauſis magnus vſus. Top. 34. Nec enim cuiquam bono mali quidquam euenire poteſt, nec viuo, nec mortuo. nec vnquam eius res a diis immortalibus negligentur. Tuſc. 1. 82. bonam beneuolentiam hominum & fidem perſpicere potui. 13. fam. 82. Quam deam iſte idcirco bonam dicit, quod in tanto ſibi ſcelere ignouerit. de har. 252. bonam gratiam quærere. pro L. Man. 50. bonam mentem ſentio mihi iracundia & amore ablatam. 8 ſam. 48. Aiebat bonam partem ſermonis in hunc diem eſſe dilatam. 2. de Or. 9. bonam rem impediri melius, quam concedi malæ. 3. de Leg. 37. Ergo in his adoleſcẽtibus bonam ſpem eſſe dicemus, & magnam indolem. 2. de Fin. 184. Redeamus ad noſtros, de quibus tu bonam ſpem te ſignificas habere. Att. lib. 15. 325. 3. Quid mihi ad defendendum dediſti bone accuſator? pro S. Roſc. 34. bone cuſtos, defenſorque prouinciæ. 7. Ver. 10. bono animo te iuſſiſſe eſſe, &c. 1. Diuin. 105. Conſilio bono aliquid facere. 1. Off. 169. Proficiſcatur Puteolos ſtadia triginta probo nauigio, bono gubernatore ac tranquillitate. 4. Aca. 179 bono Lepido me eſſe uſurum. 10. fam. 41. id eſt, amico & beneuolo. De die tantum videto, & idipſum bono modo. Att. lib. 13. 281. 4. ἀμφιλαφίαν autem illam, quã tu ſoles dicere, bono modo deſidero, ſi prorſus ut aduenientem excipiam libenter. Q. fr. lib. 2. 10. 3. Quod idem in delectu Conſules obſeruant, ut primus miles fiat bono nomine. 1. Diu. 166. bono nomine cenſeſimus contentus erat. 5. Att. 54. Illa quæ a bono poeta dicta eſt flexanima oratio. de Or. 125. Ecquis vnquam ex tam amplo ſtatu, in tam bona cauſa, tantis facultatibus ingenij, &c. Att. lib. 3. 50. 2. Vi opprimi in bona cauſa eſt melius, quam male cedere. 3 de Leg 49. bona fide in gratiam redire 3. fam. 28. bona aut denique aliqua Repub. 5. fam. 45. id eſt, bene conſtituta. bona & certa tempeſtate. 2. Q. fr. 6. bona uenia me audies. de Nat. 1. 42. pro Roſc. Am. 6 honoris præfatio. Quare frater, bona tua venia dixerim, iſta ſententia, &c. 3. de Leg. 49. Niſi uero (bona uenia huius optimi viri dixerimus Scæuolæ) in libellis aut præceptis, &c. 1. de Or. 125. Omnes boni ſemper beati. Tuſc. q. lib. 5. 22. boni uiri qui appellandi. Læl. 17. boni uiri omnes ipſam æquitatem & ius ipſum amãt, nec eſt uiri boni errare, & diligere quod per ſe non ſit diligendum. 1. de Leg. 36. boni uiri ut ſimus, ſi nõ ipſo honeſto mouemur, ſed utilitate aliqua atque fructu, callidi ſumus, non boni. 1. de Leg. 30. bonæ gratiæ. pro Mur. 40. bonæ & firmæ legiones. 11. fam. 25. in ep. D. Bruti. Valde bonæ res. 55. ad Att. 25. id eſt, in bono ſtatu. Prædes igitur homines ſunt fideiuſſores, quorum res bona prædia nunc uno nomine dicuntur. 3. Verr. bona tempora: pro D. ſua. 6. bonorum non dicam, quę neſcio an ulli ſint, &c. 4. ad Att. 13. bonorum, id eſt lautorum & locupletum, Vrbem uideo refertam fore. 8. ad Att. 2. bonorum ordines & genera quęrenda ſunt. 7. ad Att. 28. bonos omnes noui. ibid. bonarum rerum expectatione animus erigitur. 2. de Leg. 29. bonis ac ſapientibus a principio innaſcitur ratio. de N. d. 2125. bonis inter bonos quaſi neceſſaria eſt beneuolentia. Læl. 46. bonis uiris quid iuris reliquit tribunatus C. Gracchi. 3 de Leg. 20. Ita prorſus exiſtimo bonos beatos, improbos miſeros. Tuſcul. quæſt. lib. 5. 26. dictum Socratis eſt apud Platonem in Gorg. Populum inflammare in improbos, aut incitatum in bonos mitigare. de Or. 102. Inter bonos bene agier, fiduciæ formula. 7. ſam. 24. Inter bonos bene agier, iudiciorum quorundã formula. Top. 34. Inter bonos bene agier oportet, & ſine fraudatione. Off. 3. 91. Niſi inſitum illud in animis haberemus, omnes bonos interitu ſuorum quã grauiſſime mœrere oportere. Tuſc. quæſt. lib. 3. 53. Conſules duos, bonos quidem, ſed duntaxat bonos, amiſimus. ad Bru. 7. bona dicta tenere ſapiens uix poteſt. 2. de Or. 122. A bonis vacuum forum. poſt red. in Sen. 16. In bonis omnia, quæ ſumma ſunt, iure laudantur. de Clar. Or. 282. Vbi illa conſuetudo in bonis prædibus prædiiſque uendendis omnium Conſulum, Cenſorum, Prætorum, Quæſtorum denique? vt optima conditione ſit is, cuius res ſit, cuius periculũ? 3. Verr. 500. bona prædia dicuntur bonis ſatiſdationibus obnoxia, ſiue ſint in mancipiis, ſiue in pecunia numerata. Numquam ego hęc in bonis rebus numeranda duxi. Parad. 1 16. Initiis bonis orſus Tribunatus. in aruſ. 66. Quod in me in forum uocas, eo uocas, unde etiam bonis meis rebus fugiebam. ad Attic. 12. 27. id eſt, proſperis. bonis, aut perditis rebus. 12. ſam. 5. Si ſapiens adulterinos nummos acceperit imprudens pro bonis. 3. Off. 122. Ita bonis uiribus eſſe in extremo tempore ætatis, ut adoleſcentiam non requireret. de Sen. 27.

Melior.

Vir melior. 1. de Inuent. 68. Hirtium per me meliorem fieri uolunt. Att. lib. 14. 318. 5. Plancus Ciceroni, lib. 10. 18. 6. Hoc vetus prouerbium, Phrygem plagis fieri meliorẽ. pro Flacco, 51. Ita præter Lælium, neminem habeo culpæ ſocium: qui tamẽ hoc meliore in cauſa eſt, quod iam eſt receptus. Att. l. 11. 222. 2. Itaque tum cum uigilando necabatur, erat in meliore cauſa, quam ſi domi ſenex captiuus, periurus, Conſularis remanſiſſet. 3. Off. 136. An quia nõ omnibus horis iactamus Idus Martias, ſimiliter atque ille Nonas Decẽbres ſuas in ore habet, eo meliore condicione Cicero pulcherrimum factũ uituperabit, &c. Brutus ad Cic. 17. 3. Nam vt meliore ſumus loco, ne optandũ quidem eſt illo impunito: deteriore autẽ ſtatu ut ſumus, unus eſt inferior gradus, &c. de Ac. reſp. 56. Puto rẽ meliore loco eſſe debere. Att. 14. 314. 9. Noſtræ res meliore loco uidebantur. ad Brutum, 3. 1. Ego autem non commemini ante, quam ſum natus, me miſerum: tu ſi meliore memoria es, uelim ſcire, ecquid de te recordere. 1. Tuſc. 21. Forſitã meliores illi accuſatores habendi ſunt qui hæc omnia fecerunt. 3. Verr. 68. Nuntiare meliora. Att. 14. 304. 1. Sperare m. Att. 14. 213. 2.

Optimus.

Iudex optimus. 4. de Fin. 99. Optimus quiſq. ita loquebatur. 2. Verr. 13. pro Sext. Sed ipſe Iupiter, id eſt iuuans pater, quẽ conuerſis caſibus appellamus a iuuando Iouem, a poetis Pater diuumq. hominumq. dicitur, a maioribus autem noſtris Optimus Maximus: & quidem ante optimus, id eſt beneficentiſſimus, quam maximus: quia maius eſt, certeque gratius prodeſſe omnibus, quam opes magnas habere. 2. de Nat. de 92. 93. Sed dum fuimus una, tu optimus es teſtis, quam fuerim occupatus in Top. 3. Atque etiam Iouem cum Optimum & maximum dicimus, cumque eundem ſalutarem, &c. 3. de Fin. tot. Statuunt id ſibi optimum eſſe factu. 3. Ver. 96. Egeo conſilii: quod optimum factu uidebitur, facies. Att. lib. 7. 140. 2. Optime & dulciſſime frater 3. de Leg. 16. Ne, ut quidam, Græca uerba inculcantes, iure optimo irrideamur. 1. Offic. 156. Optimo enim iure ea ſunt profecto prædia, quæ optima cõdicione ſunt. 3. de L. Agr. 6. Quod optimo tempore facere non licuit, minus idoneo fiet. Att. 3. 49. 4. Clariſſimi uiri noſtræ ciuitatis, temporibus optimis, hoc ſibi ampliſſimũ, pulcherrimumq. ducebãt. 1. Ver. 36.

Meliuſcule.

Caſu enim trinas ante legeram, quibus M. Lentulo eſſe, ſcriptum erat. Attic. lib. 4. 75. 4. Volebam ad te Marionem remittere, quem cum M. tibi eſſet, ad me mitteres. ad Tir. Lib. 16. 1. 2.

Bonum.

Bonum definiuit Diogenes, id quod eſſet natura abſolutũ. de Fin. 3. 72. Quod bonum eſt, id non quiuis habere poteſt. Tuſc. 5. 34. Bonum creſcẽdi acceſſionem nullam habet. de Fin. 3. 27. Excellens bonum. pro Marc. 11. Bonum efficiens, ποιητικὸν dicitur, quod honeſtas actiones affert & efficit. de ho. 3. 44. Quidquid eſt quod bonum ſit, id expetendũ eſt. Tuſcul. 5. 34. Quod bonum, id honeſtum. Tuſ. 5. 33. Quod bonum, id utile. Off. 3. 45. Bonum ipſum non eſt in opinionibus, ſed in natura: quod ni ita eſſet, beati quoque opinione eſſent. 1. de Leg. 35. Bonum literarum. 15. fam. 38. id eſt, commodum vel vtilitas. Bonum mẽtis eſt virtus. Tuſc. 5. 49. Bonum naturale. pro Cæl. 7. Nihil bonum, niſi naturæ primis bonis, aut omnibus, aut maximis frui, vt Carneades contra Stoicos diſſerebat. Tuſc. 5. 62. Nihil bonum niſi quod honeſtum, iuxta Stoicos. Tuſ. 2. 27. Ibidem, lib. 5. 62. & 10. ad Att. 8. Nihil bonum, niſi vacuitas doloris, vt Hieronymus. Tuſc. 5. 62. Nihil bonum, niſi virtus, ſecundum Ariſtonem Chium & Zenonem. Acad. quæſt. ed. 1. lib. 2. 13. Nihil bonum, niſi uoluptas, vt Epicurus. Tuſc. 5. 62. Nihil bonum, quod non eum qui id poſſidet, meliorem facit. Parad. 16. Bonum non eſt, quo nõ is qui id habeat, honeſte poſſit gloriari. Parad. 16. Atque hæc certe non ita ſe haberent, niſi omne bonum in una honeſtate conſiſteret. Tuſc. 5. 31. Bonum omne laudabile. Tuſ. 5. 34. Bonum in eo poſitum eſt, ut naturæ conſentiat. de Fin. 3. 37. Omne bonum lætabile eſt: quod autẽ lætabile, id prædicandum & præ ſe ferendum. quod tale autem, id etiam glorioſum: ſi uero glorioſum, certe laudabile: quod autem laudabile, profecto etiam honeſtum: quod bonum igitur, id honeſtum. Tuſc. 5. 33. Vt facile cernere naturale quoddam ſtirpis bonũ, degenerauiſſe uitio deprauatæ uoluntatis. in Bruto, 67. Quamobrem ſimul obiecta ſpecies cuiuſpiam eſt, quod bonum uideatur, ad id adipiſcendum impellit ipſa natura. Tuſ. 4. 10. Id ſolum bonum eſt, quod rectum & honeſtum, et cum uirtute eſt. Parad. 10. Bonum ſolum quod honeſtum, vt Zenoni, eiuſque auditori Ariſtoni placuit. Tuſc. 5. 25. & 33. Summum bonum eſt, quod ipſum nullam aliam ad rem, ad id autem res referũtur omnes. de Fin. 1. 33 Summum hominis bonum iuxta Stoicos poſitum eſt in eo, quod ὁμολογίαν ipſi, hoc eſt, conuenientiam uocant de Fin. 3. 17. Summum bonum in cognitione & ſcientia ponit Herilus Acad. quæſt. ed. 1. li. 2. 120. Summum bonum in corpore & uoluptate uidetur Epicuro. Tuſc. 3. 43. Sũmum bonum ſi ignoretur, uiuendi rationẽ ignorari neceſſe eſt. de Fin. 5. 13. Nec tamen tantum in ſtatuenda Lepidi ſtatua factum eſt mali, quantum in euertenda boni. ad Brutum, 15. 14. At uero aut honoribus aucti, aut re familiari, aut ſi aliud quippiam nacti ſumus fortuiti boni, aut depulimus mali, tum diis gratias agimus, tum nihil noſtræ laudi aſſumptum arbitramur. 3. de Nat. de. 126. Nimium boni eſt, cui nihil eſt mali. de Fin. 73. Vt quiſque boni eſt maxime particeps, ita & laudabilis maxime. Parad. 16. Summi boni definitione omnis ratio vitæ continetur, de qua qui diſſident, de omni ratione vitæ diſſidẽt. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 113. Cui bono fuerit. 2. Phil. 54. Bonum Academici antiqui, quod ſecundum naturam eſſet, quo in vita iuuaremus, eſſe decreuerunt. Zeno, niſi quod honeſtum eſſet, nihil putauit bonum. 1. de Leg. 41. Qui ſummum bonum ſic inſtituit, vt nihil habeat cum virtute coniunctum, idq. ſuis commodis, non honeſtate metitur, hic ſi ſibi ipſe conſentiat, & non interdum naturæ bonitate vincatur, neq. amicitiã colere poſſit, nec iuſtitiam, nec liberalitatem. Off. 1. 9. Bono mẽtis fruendum eſt, ſi beati eſſe volumus. Tuſc. 5. 49. Bono nil melius. Parad. 26. Bono philoſophiæ nullum aptabilius. de Vniuerſ. 65. De ſummo bono qui diſſentit, de tanta Philoſophiæ ratione diſſentit. de Fin. lib. 5. 12. Diſſenſio de ſummo bono maloque. 1. de Leg. 44. Summo bono in philoſophia conſtituto cõſtituta ſunt omnia. de Fin. 5. 15. Eo ipſo bono tuo quo delectatur. 6. fam. 16. id eſt, iis dotibus animi. Bono ſuo opus facere. 3. in Verrem. 104. Atqui niſi ſtabili & fixo permanente bono, beatus eſſe nemo poteſt. Tuſc. 5. 30. Id cũ non accidit, vtemur bono literarum, & eadẽ fere abſentes, quæ ſi coram eſſemus, cõſequemur. ad Caſſiũ, l. 15. 14. 4. Quædã bona animi & corporis & quibuſdã nõ tã naturæ, quã beatæ vitæ adiũcta ſunt. Acad. q. ed. 2. l. 1. 15. Bona animi ab Academicis in naturã & mores diuidebãtur, hoc eſt, in virtutes quæ ſuapte natura ingenerantur, & in voluntates, quæ exercitatione acquiruntur. Acad. quæſ. edit. 2. lib. 1. 15. Bona corporis alia in toto, alia in partibus ſecundum Academicos. Acad. quæſt. ed. 2. lib. 1. 14. Bona corporis complent quidem beatiſſimam vitam, ſed ita vt ſine illis poſſit beata vita exiſtere. de Fin. 5. 69. Bona præterita ſapientes grata recordatione renouata delectant. de Fin. 44. Non ſunt igitur ea bona dicenda, quibus abundantem licet eſſe miſerrimum. Tuſc. 5. 55. Bona maxima ſunt, quæ in ipſo animo, atque in ipſa virtute verſantur. Acad. q. ed. 2. l. 2. 16. Bona ſi ex diſſimilibus mixta erunt, honeſtum ex his effici nihil poterit. Tuſc. 5. 34. Natura omnes ea quæ bona uidentur, ſequuntur, fugiuntque contraria. Tuſc. 4. 10. Bonorum alia τελικὰ, id eſt, ad ultimum pertinentia: alia autẽ efficientia, quæ Græci ποιητικὰ: alia utrumq. de Fin. 3. 43. Bonorum diuiſio. Partit. 46. Bonorũ finis ad quẽ referuntur, & cuius cauſa ſunt facienda omnia. 1. de Leg. 40. Bonorum malorumque fines conſtituere. Acad. q. edit. 1. l. 2. 104. Omnium bonorũ fons in corpore, iuxta Epicureos. Aca. quæſt. edit. 1. l. 2. 130. Bonorum & malorum genera. Partit. 39. Bonorum tria genera: maxima animi, ſecunda corporis, externa tertia, vt Peripatetici, nec multo veteres Academici ſecus. Tuſc. 5. 68. Quid ſit extremum, quid vltimum bonorum. 1. de Fin. 23. Quomodoque bona natura appetimus, ſic a malis natura declinamus. Tuſc. 4. 11. Bona animi ponebant Academici, quæ eſſent ad comprehendendam animi virtutem idonea. Acad. q. ed. 2. lib. 1. 15. In bonis animi tanta præſtantia eſt, vt ab his corporis & externa obſcurentur. Tuſc. 5. 25. Zenoni, præter honeſtum, nihil eſt in bonis. Acad. quæſt. ed. 1. lib. 2. 125. Bonis corporis & fortunæ vitam beatam compleri negant Stoici. Tuſc. 5. 35. Neque enim ſunt iſti audiendi qui virtutem duram, & quaſi ferream eſſe quandam volunt: quæ, &c. vt bonis amici quaſi diffundatur, & incommodis contrahatur. de Amic. 45. Magnis enim illi & diuinis bonis hanc licentiam aſſequebantur. 1. Off. 206. Quod ſi ita eſt (id eſt, ſi vita beata ex ſui ſimilibus partibus effici debet) ex bonis quæ ſola honeſta ſunt, efficiendum eſt beatum. Tuſc. 5. 34. Vt in malis opinatis tolerabilia, ſic in bonis ſedatiora ſunt efficienda ea, quæ magna & lætabilia dicuntur. Tuſc 4. 54. Sine bonis corporis & fortunæ vitam beatam nullam eſſe putãt Peripatetici: eam ſi ſit beata, beatiſſimam eſſe negant. Tuſc. 5. 35.

Bona.

Hæc bona emuntur H S. duobus millibus nummum. pro Sex. Roſc.21. Bona illius publicabantur qui de ui damnatus eſſet, & liberorum illius.ad Brutum, 27. Poſt mortem eius bona veniebãt.pro Cæc.2.28. Bonorũ emptores ut carnifices. pro Quint. 29. Legare vſumfructum bonorum ſuorũ vxori.in Top.8. Imminebat iuus furor, omnium fortunis & bonis.pro Do.ſua, 218. Ad incertum reuocari,bona,fortunas, poſſeſſioneſque omniũ. pro Cęc.292. Patria bona alicui eripere.3.Ver.79. Patres ſua bona cum filiis patiuntur.in Verrẽ,99. Bona poſſidere ex edicto, pro Quint.23. Bona ciuiũ uoci ſubiicere præconis. Off.2.122. Bonis aliquem euertere.de Prou.Conſ. 7. In bonis ſuis hærere vel habitare.Orat.27.

Optimas.

De Lentulo inueſtigabo diligentius id mandaui Philotimo homini forti,ac omnium optimati. Att.9.175.8. Vide,ne dum pudet te parum optimatem eſſe,parum diligenter,quod optimũ ſit,eligas. Att.10.201.4. Duo genera ſemper in hac ciuitate fuerũt eorum qui, &c.quibus ex generibus alteri ſe populares, alteri optimates & haberi & eſſe voluerunt. pro Sext.83. Optimates Athenienſium.de Clar.193. Optimates matronæ. ad Trebat.7.6.2. Omnes optimates ſunt, qui neque nocentes ſunt,nec natura improbi, nec furioſi, nec malis domeſticis impediti. pro Sext.84. Itaque quæro qui ſint iſti optimates, qui me exturbent Cumis,ipſi domi maneant. Att. 169.3. Quod ſi te aut uoces optimatium commouent, aut, &c. ad Att. 10.201.6. Continet enim Reipub. conſilio & auctoritate optimatium ſẽper populum indigere.2.de Leg.49. Ex quo tantę diſcordiæ ſecutæ ſunt,ut tyranni exiſterent,optimates exterminarẽtur.Off. 30. Contra uoluntatem omnium optimatum.de Inuent. 68. Vſque eo orba fuit ab optimatibus illa concio vt princeps principum eſſet Mæandrius.pro Flac.43. Philotimus enim me ab optimatibus ait conſcindi, quibus optimatibus, &c. ad Att.134.

Bellus.

Bellus,pro bene habitus,& plane ex morbo confirmatus 16. fam.24. Bella ciuitas.4.Att.45. Bella huius iuris licentia. 15. Att.23. Bellum eſt,aliquem libenter odiſſe.ſic dicitur, Præclarum eſt.13.Att.64. Quam ſit bellum,cauere malum, ſcire poſſumus.1.de Oratore.128. Quam bellum erat Vellei confiteri,&c. de Nat.de.1.59. Theatrum quidem ſane bellum habuiſti. Att. 13.277.2. Mihi in mentem uenit bellum eſſe,aliquo exire.9.fa. 3.ideſt, e re noſtra eſſe. Durius accipere hoc mihi uiſus eſt quã uellem, et quam homines belli ſolẽt. Att.1.8.9. Succeſſere huic belli, Clodius, Aſellio,&c.1.de Leg.5. Belli montes.4. ad Herẽ. 157. *Patri* quidem certe gratiſſimæ & bellę tuæ literæ fuerunt. 15.epiſt.32 1.5. Etſi hęc ipſa fero equidem etiam fronte,ut puto, & uultu belli,ſed angor intimis ſenſibus. Att. 5.97.3. Satis bella affert.10.Att.46.ideſt,quæ placent nobis. Belliſſimus Cicero tibi ſalutem plurimam dicit.14.fam.17. Belliſſimum ſubſidium.1. de Or.140. Piliæ & puellæ Cæciliæ belliſſimæ ſalutẽ dicas, Att.6.115.4. Cicerones noſtros Deiotarus filius qui rex ab Senatu appellatus eſt,ſecum in regnum, dum in ęſtiuis nos eſſemus illum pueris locũ eſſe belliſſimum duximus. Att.5.32.

Belle.

Horum ego uix attigi penulam,tamen remanſerunt, cecidit B. Att.13.288.3. Hęc non tam admirabilia ſunt,quam coniecta B.de Diu.122. B.& pręclare quamuis nobis ſępe dicatur, B.& feſtiue *nimium* ſæpe nolo.3.de Or.56. Non B.illũ feciſſe.5. Att. 33. *B.nobis fluxit.* auſter.7.Att.7. Terentia minus B.habuit,ſed certum ſcio iam conualuiſſe eam. Dolabella Cic.9.16. Plura ad te uacuo animo *ſcribam*,cum vt ſpero,ſe Cicero meus B.habebit.ad. Q.fr.3.24.3. Att.5.98.7. Nõ B.me haberem.5.Att.21. Ergo hæc quomodo fers? B.Hercule, & in eo me ualde amo. Att.4.85.13. Sed ut ad epiſtolas tuas redeã,ex tera B.illud miror,&c. Trebatio,7.18.4. B.negare aliquid.de Pet.Cõſ.29. Hermathena tua poſita ita B. eſt,ut totũ gymnaſium ἡλιακῶς eſſe uideatur.ad Att.2. Sumus enim ambo B.curioſi. Att. 6.112.6. Aqua non longe a villa B.ſane fluens.ad Q.fr.3.17.1. Mihi quidem Antiochum,quem audis, ſatis B. uideris attendere.5. de Fin. 11. Belliſſime tranſfugit ad populum 8. fam. 16.in epiſt. Cęlii. Belliſſime nauigauimus.16.fam. 10. Belliſſime uel mecũ, uel in noſtris prædiis eſſe poteris. Terentiæ,lib.14.14.4. Belliſſime ſcripſiſſe.8.ad Att. 58.in epiſt. Balbi.

Bonitas.

Erga deos religio,erga parẽtes pietas,uulgo autẽ bonitas Partit 41. B.& moderatio.de Or. 140. Iuſtitię adiũcta ſint pietas,bonitas.&c.de Fin. 140. Agrorũ bonitas,& olum rerũ copia.2.de L.Agr.40. Eoque eam ſtudioſiſſime plerique laudant, quod ſummi cuiuſque bonitas commune profugium eſt omnium.2. Off.91. Sed eadem bonitas ad multitudinem pertinet, non eſt enim inhumana uirtus,neque ſuperba.de Amic. 101. Magnam uim naturæ bonitas habet. Poſtquam.209. Prędiorum bonitas, pro Sex.Roſc.Am.29. An eam cauſam probare non poteram, cuius tanta bonitas eſt,ut ea ipſa non modo ſe,ſed etiam me abſentem per ſe probarit?pro Do.ſua,45. Quo tempore quantam uim uera bonitas haberet,aut uera nobilitas,intelligere potuiſtis.poſt red. in Sen.22. Ac uocis quidem bonitas optanda eſt, in Or.32. Bonitas pro liberalitate pro Quin.23. pro Rab.Poſt. 2. Petere ſibi præmium laboris alieni aut bonitatis deorum.de Inu.76. Eorum fortunas tuę fidei,iuſtitiæ,bonitatique commẽdo.epiſt.204. Vt opes copiæ nõ ſuperbię uideantur ac libidini, ſed bonitati ac moderationi facultatem & materiam dediſſe. 2. de Or.187. Quid ni ita ſe haberet, nec iuſtitiæ vllus eſſet, nec bonitati locus.3.de Fin.102. Cum enim fidem alicuius bonitatemque laudant,dignum eſſe dicunt, qui cum in tenebris mices.3.Off.102. Vt quod ſine ulla dubitatione apud Cõſules obtinuimus propter ſummam bonitatem & æquitatem cauſæ, idtu,&c. Att.16.342.3. Largitus eſt ſcilicet homo liberalis & diſſolutus, & bonitate affluens Fannius Roſcio?ſic puto. pro R. Com.16. Sic cum Roſcius Fannium fraudaſſe arguatur utrunq. incredibile eſt:& Roſcium quidquam per auaritiam appetiſſe,& Fannium quidquam per ſe bonitate amiſiſſe.pro Roſc.Com.12. Hoc mihi Cæſar ſua conceſſit bonitate. ad At.141. Socer huius uir multum bonus eſt, neque ego nũc de illius bonitate diſputo.cont.Rull.89. Quidquid enim magnam utilitatem generi afferet humano,id non ſine diuina bonitate erga homines fieri arbitrantur.2. de Nat.de.86. Quæ & ingenii bonitate multi aſſequuntur,& progreſſione diſcendi.3.Off.17.ideſt,excellentia & dote naturæ. Nihil tamen ſine fœlicitate quadam,ſine bonitate naturę,ſine parentum diſciplina,rectam uię ſecuti ſunt uiam.1. Off.166. Hic ſi ſibi ipſe conſentiat,& non interdum naturæ bonitate uinatur,&c.1.Offi.9. Singulari bonitate præditus. pro Do.ſua,85. Quid enim eſt melius, aut quid pręſtantius bonitate & beneficẽtia?de Nat.de:1.85. Quare bonitate potius noſtrorum verborum vtamur,quam ſplendore Græcorum: &c. in Or. 93. Is vti ſe deorum bonitate velle dicebat.de Nat. 77.q. Id eſt. liberalitate.

Bene.

B.accipere aliquem. Att.16.333.2. B.ædificatus. de Fat.147.b. Quod ſi qui proſcribunt villam bonam,B.ædificatam, non exiſtimant feſelliſſe, etiam ſi illa nec bona eſt, nec ædificata ratione. 3.Off.72. Dic Næui diem. ante v. Cal.intercalares.B. agit.pro Quint.53. De Alexione doleo:ſed,quoniam inciderat in ita grauem morbum,actum cũ illo arbitror. Att.15.322.4. B. ante lucẽ.2.de Or.144. Eſſeque hominis ingenui, & liberaliter educati,uelle B.audire a parentibus,a propinquis, a bonis etiam uiris, idque propter rem ipſam, non propter uſum.3.de Fin.87. Adoleſcens non minus bene nummatus,quam B. capillatus. cõtra Rull.62.ideſt,qui multas habet pecunias B,coctus,& conditus ſermo bonus. Att.13.298.4. Cum B. Cognoueris. 13. fam. 22. Id eſt, plane. Recte augurares de me, B. enim tibi cognitus ſum. At. 152. B.comitatus Romam venit. ad Q.fr.li.3.17.17. B.completa domus eſt.1.Att.55. B.cõſtitutus. Off.63. B.cultus. Off.105. B.dicere,quid ſit.2.de Or.4. Tuſc,2.2. quod oratorum eſt B.dicere,eſt Attice dicere. Or.148. B.emere,hoc eſt vili.12. Att.30.& 1.28. B.eſt,ſi vos liberique veſtri valetis. 10.fa.78.in ep.Lepidi. Quamobrem, vt improbo & inerti nemini B. eſſe poteſt,ſic bonus vir & ſapiens & fortis miſer eſſe nemo poteſt. in Parad.22. B.& fœliciter volo eandem rem tibi euenire.12.fam. 45. Verba ſunt bene imprecantis. Ego tua gratulatione commotus,quod ad me pridem ſcripſeras, velle te B.euenire,quod de Craſſo domum emiſſem,&c.5.fam.14. Id eſt,te optare vt res mihi proſpere ſuccederet. Qui ſemel verecundiæ fines tranſierit,eum B.& nauiter oportet eſſe impudentẽ.5.fam.29. B.exiſtimans.pro Seſt. 7. Hoc enim ipſum B.fecit, quod, &c. Att.105. Puer B.ſibi fidens. Att.9. B.fieri vere dicitur id,quod recte fit,& honeſte,& cum virtute. Parad.10. Itaque Senatum ſua ſponte B.firmum,firmiorem veſtra auctoritate feciſtis.6.Phi.216. B. Attic.252. Homo B.frugi.4.Att.27. Tu tuum negotium geſſiſti B. pro Q.Roſc.19. Rem te valde B. geſſiſſe. rumor erat. Lentulo, lib.1.6.13. Eques Romanus locuples,ſui negotii B. gerens. pro Quint. 42. Sæpenumero Reſp.& B.& fœliciter geſta. 5. Phil. 193. B.habet. iacta ſunt fundamenta defenſionis.pro Mur. 127. B.inſtitutus. Off.62. B. interpretaris volũtatem meam de illo. 12.Att.36. B.iratus. Off.87. B.longus ſermo.2.de Or.196. B. Id

eſt,

eſt, valde longa diſputatio. Habetis orationem bene longam. 5. de Fin. 133. A Cicer. mihi litteræ ſane πεπινωμέναι & bene longæ. Att. 224. B. longuſquus dolor. 2. de Fin. 150. i. Qui diu durat Cum B. magna caterua. pro Mur. 140. B. mane dedi literas. Att. 4. 79. 3. B. mane hæc ſcripſi. 4. Att. 29. & 10. 50. B. maturum videtur fore. 9. fam. 7. Nec quidquam ex omnibus rebus humanis eſt præclarius aut præſtantius, quam de Rep. B. mereri Planco. 10. 5. 5. B. meritis de patria quaſi limes ad cæli aditum patet. Somn. Scip. 28. B. moratus in Ant. 208. Antonius habet inermes B. multos. Pollio ad Cic. l. 10. 33. 12. Id eſt, valde multos. Otbonem, quod ſperas poſſe vinci, ſane narras. Att. 216. B. noui. 1. de Fin. 24. B. oleus. de Or. 118. B. paratum venire. 3. de Nat. de. 1. B. paſcere, bene veſtire. Off. 51. Is B. penitus in iſtius familiaritatem ſeſe dedit. 4. Ver. 222. Et una Ser. Fabius Pictor, & iuris & literarum & antiquitatis B. peritus. de Clar. Or. 41. Quod reliquos cohæredes conueniſti, plane B. Att. 13. 164. 2. Sed ſi eſt tantus dolor, quantus Philoctetæ, B. plane magnus mihi quidē videtur. 2. Tuſc. 77. Cum B. planeque percepiſſet. 3. de Nat. de. 62. B. ponere beneficium. 13. fam. 46. Fundo Arpinati B. poteris vti cum familia vrbana, ſi annona carior fuerit. 4. fam. 37. id eſt commode. B. potus, ſeroque domum redieram. 7. fam. 39. Quæ autem inconſtantia deorum eſt, vt primis minentur extis, B. promittant ſecundis? 2. de Diu. 56. In clamando quidem video eum eſſe B. robuſtū atque exercitatum. 1. Verr. 26. 2. ſanus 1. de Fin. 81. pro Mil. 180. B. ſane facis. 1. Acad. 37. B. ſentire, & recte facere ad bene beateque viuendum ſatis. 6. fam. 2. 2. ſimulare. 10. Att. 41. B. ſuadēs. Acad. 6. 2. vale, & me dilige. 11. fam. 51. Imberbis adoleſcētulus, 2. valens ac meritus. pro Dom. 210. Att. 15. 321. 6. B. uero, quod fides cōſecratus manu. de Leg. 175. B. veſtitus. de Vniu. 293. B. uiuere. Acad. quæſt. ed. 2. l. 1. 14. Græci eodem modo εὐκαλῶς ζῆν dicunt. 2. beateque viuere. Tuſ. 4. 69. Totamque vim B. uiuendi in animi robore ac magnitudine, & in omnium rerum humanarum contemptione ac deſpicientia, & in omni virtute ponamus. Tuſc. 1. 78.

Melius.

Reliquorum autem iudiciorum hæc verba maxime excellunt, In arbitrio rei vxoriæ, melius æquius. 3. Off. 80. Græci autem μελίαν; vnde appellent non facile dixerim: eā tamen ipſam diſtinguimus nos melius, quam illi. 3. Tuſc. 17. Pōpeio noſtro familiari cum grauiter ægrotaret Neapoli. M. eſt factū. 1. Tuſc. 135. M. eſſe homini nihil poteſt. 4. de Fin. 87. Extremum eſt eorum qui in Achaia ſunt: ij tamen ipſi ſe hoc M. habent, quam nos, quod & multi, &c. Att. 11. 215. 6. Incipit res M. ire, quam putaram. Att. 14. 313. 2. In eo autē ipſo dominatus eſt omnis oculorum; quo M. noſtri illi ſenes qui perſonatum ne Roſcium quidem magnopere laudabant. 3. de Or. 182.

Optime.

Homo ingenioſus & peracutus, O. inquit. nempe ſcriptū ita eſt, quo renuntiati erunt. 4. Verr. 88. Non tu quidem, inquit, ſed ſapientem dico ſcire. O. nempe iſta, &c. 4. Acad. 206. Sed hæc eo melius, vel O. omnium. ad Nigidium Figulum, l. 4. 13. 21. Si perficiunt, O. ſin minus, ad noſtrum Iouem reuertamur. ad Q. fr. lib. 2. 10. 3. Vt ſi cultura vitium, cuius hoc munus eſt, vt efficiat vt vitis cum partibus ſuis omnibus quam O. ſe habeat. 4. de Fin. 63. O. ſentire de Repub. 14 Phil. 397. Vt inter O. valere & grauiſſime ægrotare nihil prorſus dicerent intereſſe. 2. de Fin. 69. & 71. O. vero, inquam. 1. de Diu. 14.

Benedico.

Cui benedixit vnquam bono? benedixiſti? immo quem, &c. pro Sext. 96. benedicere autem, quod eſt ſcienter & perite & ornate dicere, non habet definitam aliquam regionem, cuius terminis ſepta teneatur. 2. de Or. 4. Profeſſio benedicendi. de Orat. 86.

Benedictum.

benedicta male interpretari. de Nat. de. 75. Nemo qui Philoſophiam complexus eſſet, matrem omnium benefactorū, beneque dictorum, &c. in Bruto. 179.

Benefacio.

Benefacis, inquit, quod me adiuuas. 3. de Fin. 24. De animo autem meo erga Rempub. benefacis, quod non dubitas. Att. 7. 123. 4. Benefecit A. Silius qui tranſegerit. Att. 12. 244. 2. Hoc enim ipſum benefecit. ad Att. 7. 127. 2. Abijt, quibus benefecerimus, male tractari. de In. 61. & 62.

Benefactum.

Benefacta recte facta ſunt. Parad. 119. benefacta pro debitis exigimus. Att. 186. Oīa benefacta in luce ſe collocari volunt. Tuſc. benefacta male locata, malefacta arbitror: Ennius. Off. 2. 90. Multorū benefactorū recordatio iucūdiſſima eſt. de Sen. 78

Beneficus.

Beneficus eſt, qui non ſui, ſed alterius cauſa, benigne facit. de Leg. 166. beneficus in amicum. 1. Off. 67. contrarium, pernicioſus Ciuis beneficus & ſalutaris. pro Milone. 15. Benefica voluntate beneuolentia mouetur, etiam ſi res forte non ſuppetat. 2. Off. 44. Dij benefici. 1. de Diu. 140 & 2. 151. Vt enim benefici liberaleſque ſumus, non vt exigamus gratiam, &c. de Amic. 30. Non benefici, neque liberales, &c. 1. Off. 66. Vt enim omittam vim & naturam deorum, ne homines quidem cenſentis, niſi imbecilli eſſent, futuros beneficos & benignos fuiſſe 1. de Nat. de. 167. Et quidem ante optimus, id eſt beneficentiſſimus, quam optimus. 2. de Nat. de. 93. Liberaliſſimi ſint & beneficentiſſimi. de Amicit. 47.

Beneficium.

Beneficium temporis. 6. fam. 22. Quod beneficii, gratiæque cauſa conceſſit. 5. Verr. 166. Nam cum duo genera liberalitatis ſint, vnum dandi beneficij, alterum reddendi, &c. 1. Off. 73. Beneficii gratiam tanto plus apud me valere, quam iniuriæ dolorem volo. 9. ad Att. 29. Homines tenues vnum habent in noſtrum ordinem aut promerendi, aut proferendi beneficii locū, &c. pro Murena. 64. In loco beneficij deferre. 4. Verr. 19. In mercedis potius, quam beneficij loco numerare aliquid. 2. famil. 8. Atque hoc in beneficii loco petitum eſt ab Apronio. 5. in Ver. 94. Atque ij vt grati ac memores beneficij eſſe videantur, aliquid ſe, &c. 2. pro L. Agr. 34. Prius in beneficij maximi memoria. 9. Att. 49. Cui non ſum obſtrictus memoria beneficii ſempiterna. pro Plancio. 1. beneficij certum nomen. 7. fam. 15 beneficij onus. pro Plancio. 60. Etenim vlciſcendæ iniuriæ facilior ratio eſt, quam beneficij remunerandi. poſt reditum in Senatu. 28. Neque poſt Idus Martias immunitatis tabula, neque cuiuſquam beneficii figeretur. 2. Phil. 93. beneficio gratiam referre. pro Planc. 60. Ea lege cooptatio collegiorum ad populi beneficium transferebatur. de Amic. 124. Accipere beneficium. balbus Cic. 9. ep. ad Att. 178 2. beneficium accepiſſe in cōtumelia. 25. Att. 20. bene collocare beneficium. ep. 210. Quamobrem melius apud bonos, quam apud fortunatos beneficium collocari puto. Off. 2. 104. Conferre beneficium in aliquem. Off. 10. Qui vt beneficium tibi daret, prius iniuriam fecit. 10. ad Atticum, 47. in epiſt. Antonij. 6. fam. 52. & 13. 25. beneficium dare, necne in noſtra poteſtate eſt; non reddere, bono viro, non licet, ſi modo id facere poſſit ſine iniuria. Off. 1. 73. Maius mihi dare beneficium nullum potes. ad Ruſſinum, l. 13. 9. 7. Attic. l. 10. 29 8. 3. & l. 8. 168. 2 argutus Ciceroni. 7 1. Vt beneficium tibi non dare videer, ſed accipere a te. 14. Att 24. beneficium debere. pro Mil. 24. beneficium, vt dicitur, trabali clauo figere. 7. in Verr. 43. Quod a me beneficium haberetis, cum pro vobis ea, &c. pro Sext. 13. Eos beneficium a patribus nullum habere. de Nat. 74. beneficiū ſuum in eo manere. 13. fam. 61. Cum iis credo qui benignitate adducti per beneficium & gratiam ciuitatibus conceſſerunt, vt nummos pro frumento darent. Verr. 165. Scriberem quam id beneficium bene apud Meſcinium poſiturus eſſes, niſi & te ſcire cōfiderem, & mihi peterem. Seru. Sulpitio, 13. 46. pro Sylla. 19. Te hoc beneficium meo iure rogo. 14. ad Att. 23. in epiſt. Antonij. Tribuere beneficium. pro Corn. 61. Meum erga te tueri beneficium debeo. pro Cœl. 38. Equidem nil tam proprium hominis exiſtimo, quam non modo beneficio, ſed etiam beneuolentiæ ſignificatione alligari. pro Plancio. 66. Non enim hac exceptione vnus afficitur beneficio, ſed vnus priuatur iniuria. 1. de Leg. Agrar. 7. Maximo meo beneficio affectus eſt. 7. fam. 53. Petamque a vobis Iudices, vt eum beneficio cōplectamini, quem, &c. pro Plancio. 66. beneficio Cæſaris, ſenator fit. 13. fam. 10. Multi deorum beneficio peruerſe vtuntur de Nat. de. 73. beneficio defenſionis eum valde obligaui 3. ad. Quint. Frat. 18. beneficio deuincta voluntas. 1. Att 15. Quod ſi erit factum, & Remp. diuino beneficio affeceris, & ipſe æternam gloriam conſequere. Plāco, lib. 10. 14. 2. beneficio diuino immortalique veſtro. Poſtquā. 198. In collocando beneficio, & in referenda gratia, ſi cetera paria ſint, hoc maxime officij eſt, vt quiſque maxime opis indigeat, ita ei potiſſimum opitulari. Off. 1. 73. Nihil porro tam inhumanum, tam immane, tam ferum, quam committere vt beneficio, non dicam indignus, ſed victus eſſe videare. pro Plancio. 66. beneficio iſto legis & benignitate decemuirali nihil vtor. contra Rul. 78. Quem beneficio meo Cæſar in Nouocomenſes retulit. 13. fa. 60. Placare beneficio inimicū. 4. in Catil. 94. Pro beneficio tibi dederit. 8. fam. 18. in ep. Cœlij. Pro beneficio hoc eſt habendum. ad Brut. 43. in epiſt. Bruti. Si ea quæ vtenda acceperis, maiore menſura, ſi modo poſſis, iubet reddere Heſiodus, quidnam beneficio prouocati facere debemus? an imitari agros

fertiles,

ſertiles, qui multo plus afferunt, quam acceperunt? Off. 1.71.
Quod boſtea alienigenæ aut oppreſſi ſeruiunt, aut recepti be-
neficio ſe obligatos putant. 4. in Catil. 93. Hoc eis ab Apronio
in ſummo beneficio, pro iis qui etiam incolumes erant, impetra
tum eſt. 5. Verr. 165. beneficio vinctus. 10. Att. 18. beneficio ali-
cuius uti. 14. ad Att. 22. in ep. Attici. beneficio contumelioſo ali
cuius uti. 15. ad Att. 23. quod alibi dicit, beneficium accipere
in contumelia. beneficia quibus ex rebus conſiderentur. 2. de
Inu. 105. beneficia quæ ſingulis ciuibus priuatimque dantur.
Anteqnam. 192. beneficia vltro citroque data & accepta. Ibidē.
Quorum beneficia maxima haberem. 9. ad Att. 25. in ep. Balbi.
Id eſt, a quibus accepiſſem. Quæ beneficia æque magna nō ſunt
habenda, atque ea quæ Iudicio, conſiderate, conſtanterque de la
ta: quibus contraria ſunt, quę quis repentino quodam quaſi eē
to, impetu animi incitatus facit. Off. 1. 73. beneficia mutua &
grata dii ſunt, inter quos ea ſunt, firma deuinciuntur ſocietate.
Off. 1. 81. beneficiorum accepturum ſunt delectus habendi. Off.
2. 73. beneficia magna mihi debebat. 8. ſam. 36. in ep. Cœl. bene-
ficia ſoluere. 8. fam. 36. in ep. Cœl. Neque enim ſum veritus, ne
ſuſtinere tua in me vel innumerabilia (beneficia) non poſſem. 2.
fam. 9. beneficia Cęſaris vendebant. 13. fam. 61. Sed ego me hoc
honore prædium, tantis veſtris beneficiis affectum ſtatui, &c.
pro L. Man. 50. Vt beneficiis excellentes viros in cælum fama
ac voluntate tollerent. de Nat. de. 2. 45. In beneficiis acceptis
in primis quo quiſque animo, ſtudio, beneuolentia fecerit, pon
derandum eſt. Off. 1. 73. In collocandis beneficiis mores homi
num, non fortunam ſequi conuenit. Off. 47. In beneficiis defer-
re. 5. fam. 59. In beneficiis ad ærarium deferri. pro Arch. 5. Qui
bus enim pro meis immortalibus beneficiis cariſſima mea ſa-
lus & meæ fortunæ eſſe debent, cum propter eorum ſcelus, &c.
Planc. l. 4. 14. 8. beneficiis alicuius maximis obligatū eſſe. Off.
2. 83. Atque eo dic confecta res eſſet, niſi is Tribunus pleb. quē
ego maximis beneficiis Quæſtorem Conſul ornaram, &c. poſt
red. ad Quir. 9. Hageſſaretus magnis meis beneficiis ornatus, &
memor, & gratus fuit. ep. 214. Nam ab edicto meo receſſiſſem,
& ciuitatem in Catonis, & in ipſius Bruti fide locatam, meiſque
beneficiis ornatam, funditus perdidiſſem. Att. 6. 11 1. 11. Ego tan
tis a me beneficiis in Republica pu ſitis, ſi, &c. pro Sylla. 171.

Beneficentia.

Beneficentia multas habet cautiones: videndum eſt enim
primum ne obſit benignitas iis ipſis, quibus benigne videbitur
fieri & ceteris: deinde ne maior benignitas ſit, quam facultas:
tum vt pro dignitate cuique tribuatur. Off. 1. 65. Beneficētię ac
liberalitatis eſt ratio duplex: nam aut opera benigne ſit indigē
tibus, aut pecunia. Off. 2. 74. Beneficentia ac liberalitate nihil
eſt naturæ hominis accommodatius. Off. 1. 65. Virtutes in qua
dam comitate & beneficentia poſitæ. 2. de Or. 187. Quid enim
melius aut præſtantius bonitate & beneficentia? 1. de Nat. de.
85. Diu. 1. 1. 73. & 2. 79.

Beneuolus.

Beneuolus quomodo fieri debeat auditor. 1. ad Her. 7. Bene-
uolus auditor quomodo reddēdus. 2. de Or. 45. beneuolus huic
ciuitati ab hoſte proiicitur in exilium. Anteq. 197. beneuolus
domino ſeruus. pro Clu. 140. Patriæ beneuolus. 2. de Inu. 141.
Iubent exordiri ita, vt eum qui audiat, beneuolum nobis facia-
mus & docilem & attentum. de Inu. 46. Quod eueniet, ſi eum be
neuolum, attentum, docilem fecerit. 1. de Inu. 19. Siue beneuo
lo *animo* me, ut magnopere cauerem, præmonebat. 2. Verr. 15.
*Ex iis autem, apud quos agetur, & beneuolos, beneque exiſti-
mantes efficiamus.* 2. de Or. 175. De iudicibus loquitur. beneuo
los obiurgatores *placare.* de Nat. de. 1. 5. Sin minus forte valuiſ
ſent (literę,) officio tamen eſſe functum beneuolentiſſimi atque
amiciſſimi. Titio l. 5. 16. 14.

Beneuole.

Quos paulo ante cum memoriter, tum etiam erga nos amice
& b. collegiſti. .de Fin. 53. Et hæc accipienda amice, cum bene
uole fiunt. de Amic. 75. Fideliterque b. que præſto eſſe alieni
moleſtiſſimis temporibus. Octauio, l. 13. 22. 5.

Beneuolentia.

Beneuolentia, eſt amicitię fons a natura conſtitutus. Læl. 46
Mihi in veſtris commodis augendis grata animi beneuolentia
defutura non eſt. Poſtq. 203. beneuolentia auditorum, quibus
rationibus comparetur. 1. de Inu. 32. beneuolentia beneficiis ca
pitur maxime. Off. 2. 44. beneuolentia ab aduerſariorum perſo
na, & a noſtra perſona, quomodo capienda. 1. ad Her. 7. & 8. Ma
lus eſt enim cuſtos diuturnitatis metus: contraque, beneuolen
tia fidelis, vel ad perpetuitatem. 2. Off. 3 1. 1. de Nat. de. 167. be
neuolentia non adoleſcentulorum more ardore quodam amo-
ris, ſed ſtabilitate potius & conſtantia iudicanda. Off. 1. 71. be-
neuolentia imperii. 15. ſam. 23. beneuolentia uoluntate moue-
tur benefica, etiam ſi res forte non ſuppetit. Off. 2. 44. Hęc ad te
ſcripſi liberius, fretus conſcientia officii tui, beneuolentiæque,
quam, a me certo iudicio ſuſceptam, quoad tu voles, conſerua-
bo. Appio, l. 3. 7. 17. Atque ita prædicaretur, cum donari virtu-
tis ergo, beneuolentiæque, quam erga populum Athenienſem
haberet. de Opt. gen. Or. 151. Quæcunque igitur homines ho-
mini tribuunt, ad eum augendum atque boneſtandum, aut be-
neuolentiæ gratia faciunt, &c. 2. Off. 18. beneuolentiæ & litiū
iura. 7. fam. 28. Præcipiunt vt oratione benigna multitudinis
animos ad beneuolentiam alliciant. 2. Off 68. Conciliare ani-
mos ad beneuolentiam. 2. de Or. 97. Ad beneuolentiam erga
aliquem conſentire. 5. Att. 34. Ad beneuolentiam tribus rebus
maxime ducuntur homines, beneficio, ſpe, adiunctione animi
vel voluntate. de Pet. Conſ. 15. Ad ſummam beneuolentiā per
uenit noſtra neceſſitudo. ad Brut. 15. in ep. Bruti. Ademit Albi
no ſoceri nomē mors filiæ: ſed caritatem illius neceſſitudinis
& beneuolentiam nun ademit. pro Seat. 4. Hæc omnia valde be
neuolentiam conciliant. de Or. 186. Beneuolentiam colligere.
1. ad Q. fr. 41. Beneuolentiam erga aliquem cōferre. 10. ſam. 9.
A perſona noſtra beneuolentiam cōtrahamus. ad Her. 8. Quid
enim dicam beneuolentiam, cum illud ipſum grauiſſimum &
ſanctiſſimum nomen pietatis leuius mihi meritis erga me tuis
eſſe videatur? Lent. l. 1. 9. 1. Si nihil aliud niſi beneuolentiam il
lius de hac prouincia deportaſſem, mihi ſatis eſſe. 6. Att. 8. Vt
meam & ceterorum erga te fidem & beneuolentiam abſens ex-
perirere. ep. 4. beneuolentiam tuam erga me imitabor, merita
non aſſequar. 6. ſam. 15. beneuolentiam noſtrā in te nauare poſ
ſimus. 3. fam. 37. Perſpicere beneuolentiam alicuius erga ſe.
Lent. l. 1. 7. 1. Te cupidiſſimum mei, ſingularemque mihi bene-
uolentiam præſtitiſſe cognoui. 3. fam. 36. Reportare beneuolen
tiam omnium ex prouincia. Attic. 86. De beneuolentia, quam
quiſque habeat erga nos, primum illud eſt in officio, et ei plu-
rimum tribuamus, a quo plurimum diligamur. Offic. 1. 78.
Hoc pro coniunctione & beneuolentia noſtra mihi ſumpſi. At.
261. Quapropter memoriam veſtri beneficii colam beneuolen
tia ſempiterna. poſt red. ad Quir. 19. Beneuolētia ſublata, amici
tiæ nomen tollitur. Lel. 18. Quod ſtudio & beneuolentia, uel
amore potius effici non poſſit. 3. fam. 31. Omnem ſpem habeo
in tua erga me mihi perſpectiſſima beneuolentia, quam, &c.

Benignus.

Benignus ad commodandum. 6. in Verr. 5. benignus, liberaliſ
ue qui dicitur, officium, non fructum ſequitur. de Leg. 36. Præci
piunt ut oratione benigna, multitudinis animos ad beneuolen
tiam alliciāt. 2. off. 68. Comes, benigni, faciles, ſuaues homines
eſſe dicuntur, qui erranti comiter monſtrant uiam: &c. pro Cor.
Balb. 29. Sed neſcio quomodo facilius in timore benigni, quam
in victoria grati reperimur. ad Brutum. Vt enim omittam uim
& naturam deorum, ne homines quidem cenſetis, niſi imbecilli
eſſent, futuros beneficos & benignos fuiſſe? 2. de Nat. deo. 167.
Quamquam omnia nec benigna, nec copioſa cognorant. 2. f. 2.
Qui benigniores eſſe uolunt, quam res patitur, primum in eo
peccant, quod iniurioſi ſunt in proximos. Off. 1. 67.

Benigne.

Benigne, attenteque aliquē audire. pro Clu. 5. B. nō grauate,
comiter quidē certe, nōcoīter cōuenit. pro Com. 62. Defendere
b. pro Flat. 43. Frumentū, inquit, me abs te emere oportet opti
me, modium denario, benigne ac liberaliter. in Verr. 192 beni
gne facere. 13. fam. 49. & 90. Doceo gratioſum eſſe tribulibus
Plancium, quod multis benigne fecerit, pro multis ſpoponde-
sit. pro Planc. Deiotarus dicere eſt ſolitus, benigne ſibi a popu
lo Romano eſſe factum. pro Deio. 25. Nam aut opera benigne
fit indigentibus aut pecunia. ad Sulp. 13. 2. Off. 74. Adhuc inui
tamur benigne Att. 3. 44. 2. benigne alicui polliceri. 4. fam. 40.
Salutare benigne, comiter appellare unūquēque. in Ant. 246.
Cum Quęſtore ſuo benigniſſime communicauit. 4. Verr. 18. &
19. Aliis ſi laudarent, benigniſſime promittere. 4. Verr. 8.

Benignitas.

Iuſtitia dicitur cui ſunt adiunctæ pietas, liberalitas, benigni
tas, comitas, quæque ſunt generis eiuſdem. 5. de Fin. 117. Ami-
corum benignitas exhauſta eſt in ea re, quæ nihil habuit præ-
ter dedecus. Att. 4 12. Ne maior benignitas ſit, quam facultas; tū
ut dignitate cuique tribuatur. 1. Off. 65. Vidēdum eſt enim pri-
mum non obſit benignitas, & iis ipſis quibus videbitur fieri, &
cæteris. 1. Off. 65. Sed illa quanta benignitas naturæ, quod tam
multa ad veſcendum, tam uaria, & tam iucunda gignit? 2. de. N.
d. 179.

d·197. Veſtra in me attente audiendo benignitas prouexit orationem meam. pro Do. ſua. benignitatis conſuetudo. in Piſ. 35. Verumtamen nos veſtræ benignitati pareremus. pro Cæc. 86 Virtuti coniuncta eſt beneficentia, quam eandem vel benignitatem, vel liberalitatem appellare licet. 1. Off. 31. Qui benignitate adducti per beneficium conceſſerunt, vt nummos pro frumento darent. in Verr. 191. Et ſi me attentiſſimis animis ſumma cũ benignitate auditis, Iudices, &c. pro Seſt. 24. Núc deum immortalium benignitate, omniũ fortunæ ſunt certę. pro Roſc. Com. 30. Primum quod Syllani temporis acerbitatem deorum immortalium benignitate ſubterfugerunt. ad Q. Vale. 13. fam. 6. Ita benignitate benignitas tollitur, qua quo in plures vſus ſis, eo minus in multos vti poſſis. Off. 2. 75.

Bos,

Bos opimus. Diu. l. 1. 101. a… ſanctus, aegyptiorum apis. de Nat. de. 1. 57 bos armenta ſequitur. 7. At. 29. Boui clitellas imponere. 5. Att. 28. Olympiæ per ſtadium ingreſſus eſſe Milo dicitur, cum humeris ſuſtineret bouem viuum. de Sen. 29. boues mollipedes Diu. lib. 1. 14. boues & equi, ibes, accipitres, aliæque beluæ a Barbaris in numero deorum reponebantur. 3. de Nat. de. 33. boum ceruices natæ ad iugum, & vires humerorum & latitudines ad aratra extrahenda. 2. de Nat. de. 150. boum terga declarant non eſſe ſe ad onus accipiendum figurata. 2. de Nat. de. 119. boum viſceribus veſci ſcelus habebatur, tempore aurei ſęculi. 2. de Nat. de. 110. Bobus ab illo aureo genere vis numquam vlla afferebatur. 2. de Nat. de. 120. Quid de bubus loquar? 2. de Nat. de. 137.

Bucula.

Itaque ex eo auro quod caterebratum eſſet, buculam curaſſe faciẽdam, & eam in ſumma columna collocauiſſe. 1. de Diu. 46. Aut ex ære Myronis buculam. 6. Verr. 119. Βουλήσεις aduentabat, cenantibus nobis. 15. Att. 47. Id cum conſtanter prudenterque fit (nempe impelli ab ipſa natura ad adipiſcendum bonum) eiuſmodi appetitionem Stoici Βούλησιν appellant, nos appellamus voluntatem. Tuſc. 410.

Brachatus.

O familiæ non dicam Calpurniæ, ſed, &c neque paterni generis, ſed brachatæ cognationis dedecus, quemadmodum veniſti in Piſ. 42. brachatæ & Tranſalpinæ nationes. 9. fam. 31. Sic exiſtimatis eos hic ſagatos, brachatoſque verſari animo demiſſo atque humili, vt ſolent ii, qui affecti iniuriis, ad opem iudicũ inferiores confugiunt? pro Font. 19.

Brachium.

Brachium proiectum in agendo, quaſi quoddam telum orationis eſt. 3. de Or. 182. In contentione per diſtributionem celeri proiectione brachii vti oportet. ad Her. 21. Nobis quidem olim annus erat vnus ad cohibendum brachium toga conſtitutus, & vt exercitatione ludoque campeſtri tunicati vteremur. pro Cęl. 7. brachium concaleſcere. 2. de Or. 173. Eaculauit Veſpa Terẽtius, quod cum brachium fregiſſe diceret. 2. de Or. 140. Per tuas ſtatuas vero cum dixit, & extentu brachio paululum etiam de geſtu addidit, vehementius riſimus. 2. de Or. 134. Conſules qui illud leni brachio egiſſent, rem ad Senatum detulerunt. Att. 4. 43. Quod me quodam modo molli brachio de Pompeii familiaritate obiurgas, nolim ita exiſtimes. Att. 1. 6.

Braſſica.

Iam vero vites ſic clauiculis adminicula tamquam manibus apprehendunt, atque ita ſe erigunt, vt animantes: quamquam a caulibus braſſicis ſi prope ſati ſunt, vt a peſtiferis & nocentibus refugere dicuntur, nec eos vlla ex parte contingere. 2. de Nat. de. 90.

Breuis.

Et ambitus ille verborum (ſi ſic periodum appellari placet) erat apud illum contractus & breuis. de Cl. Or. 84. breuis epiſtula & plenior, opponuntur. 11. fam. 19. 20. breuis in ſcribendo. 5. Att. 11. breuis narratio quomodo fiat. 1. ad Her. 14. 1. de Inu. 41. breuis oratio. Part. 19. Syllaba ſiue litera breuis. 3. de Or. 101. Lõgum eſt dicere, ſed hoc breue dicam. pro Sext. 5. breue faciã. pro, Non te diutius tenebo. 11. Att. 16. Iam dabo operam quam maxime potuero, vt breue id faciam. in Sall. 1. Quid eſt quod in hoc tam exiguo vitæ curriculo & tam breui, tantis nos laboribus exerceamus? pro Arch. 21. Inclytus dicimus breui prima litera, Inſanus producta. in Or. 90. Atque oratorum quidem laus ita ducta ab humili venit ad ſummum: vt iam (quod natura fert in omnibus fere rebus) ſeneſcat: breuique tempore ad nihilum ventura videatur. 1. Tuſc. 7. Etiam illud verendum eſt, ne breui tempore fames in vrbe ſit. Terentiæ, lib. 14. 14. 4. Sed quantas breui tempore equitum & peditum copias contracturus ſit. Att. 8. 163. 1. Per vos breui tempore ius ſuum recuperabit. ad Caſſiũ, lib. 12. 2. 11. Quæ breui tempore poſt patris mortem nupſiſſe pro Clu. 8. Breui tempore te ſum viſurus. 9 fam. 20. O miſeram, & tam breui tam celerem commutationem. ad Oct. 45. Breues & acutæ conclusiones. 3. de Nat. de. 18. Breuia, fugacia, caduca exiſtima. 10. fam. 27. Venio ad illa tua breuia, quæ conſectatoria eſſe dicebas. & primum illud, quo nihil poteſt eſſe breuius. 4. de Fin. 79. Multa pauca, magna parua, lõga breuia, lata anguſta. 4. Acad. 164. Nam de actione & de memoria quædã. breuia, ſed magna cum exercitatione præcepta guſtaram. 1. de Or. 70. Omnia breuia tolerabilia eſſe debent, etiamſi magna. de Amic. 115. Quis enim poteſt iſtis breuibus & acutis auditis de ſententia decedere? de Fin. lib. 4. 43. Breuiſſime aliquid dicere. Breuior fui, longior eſſe debeo. 6. 1. 8. Breuiorem me duæ res faciunt. 10. fa. 13. in ep. Planci.

Breui.

Nunc complectar quod propoſui breui. 1. de Or. 9… Sed breui res poteſt tota confici. Atau q. cd. 2. lib. 2. 99. Illud breuiter faciendum eſt Par. 152. Sed genus uniuerſum (ut tollatur error) breui circumſcribi & definiri poteſt. pro Scat. 84. Tantum dicam breui, non mihi exercitum, ſed duces defuiſſe. Lent. l. 1. 9. 43 … ut expediam. de Sen. 89. Quid in utramque partem mihi in mentem ueniat, explicabo breui de Or. 119. breui tamen ſic habeto, eo cum ſtatum temporum, tuum reditum incidere, ut, &c. ad Curionem. 2. f. 4. Cum ille maiores breui habiturus ſit. Att. 8. 163. 2. Tametſi extra cauſam eſt, percurram tamen breui pro Cæc. 68. breui præcidam. Cato. 53. Ad ea, quæ requiris, breui reſpondebo. de Or. 225. Faciendum mihi putaui, ut tuis literis breui reſponderem. 3. fam. 22.

Breuiloquens.

Breuiloquentem iam me tempus ipſum facit. Att. 7. 59.

Breuiloquentia.

Breuiloquentiam in dicendo colat. de Rep.

Breuitas.

Breuitas in partitione quid. 1. de Inu. 46. Breuitas autẽ, laus eſt in aliqua parte dicendi, in uniuerſa eloquentia laudem non habet. in Bruto. 24. Narrare uero rem quidem breuiter iubent (ſi breuitas appellanda eſt, cum uerbum nullum redundat) breuis eſt L. Craſſi oratio, ſitum eſt breuitas, cum tantum uerborum eſt, quantum neceſſe eſt. 2. de Or. 177. breuitas, non modo Senatoris, ſed etiam oratoris magna laus eſt in ſententia. 3. de Leg. 35. Breuitas ambitus. in Or. 159. Breuitas, Ciceroni amiciſſima, pro Quin. 18 Et diſtincte conciſa breuitas, &c. 3. de Or. 112. Breuitas quibus rebus conficitur. Part. 11. Ita dies breuitas conuiuiis, noctis longitudo ſtupri flagitiis conterebatur. 7. Verr. 21. Breuitas narrationem efficit dimidiam. 1. ad Her. 15 Quia contractio & breuitas dignitatem non habeat. in Or. 122. Breuitas tuarum literarum me quoque breuiorem in ſcribendo facit. 12. fam. 14. in ep. ad C. Caſſ. Breuitas pedum. in Or. 223. Breuitas pura & illuſtris, in hiſtoria laudatur. Brut. 142. Breuitas vitæ. Tuſc. 1. 75. Breuitatis cauſa, familia contenti erimus vna. Off. 61. Ac non nullos imitatio decipit breuitatis, vt, cum ſe breuiſſimos putent eſſe, longiſſimi ſint. 1. de Inu. 41. Breuitatis magiſtrum vti cogitat Cicero Bruto. 11. fam. 56. Multa autem propter rationem breuitatis ac temporis prætermittenda exiſtimauit. 3. Verr. 72. Breuitati literarum tuarum ſubiraſcebar antea; nunc mihi loquax eſſe videor. 11. fam. 38. Iudicium longitudinum & breuitatum in ſonis, ſicut acutarum, grauiumque vocum. in Or. 100 Breuitatem vocat Laconiſmum Cicero. 11. fam. 40. Eum morem igitur cum breuitate (ſi potuero) conſequar. 2. de Leg. 3u. Nam vt horum conciſis ſententiis interdum etiam non ſatis apertis cum breuitate, tum nimio acumine, officit Theopompus elatione, &c. in Bruto. 33. Breuitate & celeritate ſyllabarum verba procliuius labuntur. in or. 122. Breuitate temporis ab aliquid faciendo excludi. Academic. quæſt. edit. 1. lib. 2. 50. Breuitate temporis tam pauca cogerer ſcribere. ad Att. lib. 2. 6. 3. 4. Acad. 97.

Breuiter.

B. & abſolute complecti aliquid, ad Her. 61. B. ſummatimque deſcribere aliquid. in or. 28. Dicit vnus & alter b. 4. Verr. 53 B. ſententias dicere. 1. fam. 14 Itaque multa ab eo prudenter diſputata, multa etiam b. & commode dicta memorię mandabam, fierique ſtudebam eius prudentia doctior. de Am. 1. Exponam vobis b. quid hominis ſit. 4. Verr. 91. Si ſummam cauſæ b. exponemus. ad Her. 2. Neque grauabor b. meo more quid quaque de re ſentiam, dicere. 1. de or. 53. Tranſitio vocatur, quæ cum oſtẽdit

b. quod

b.quod dictū ſit, proponit item breui quod cōſequatur.ad Her. 31. Quæ breuius anguſtiuſque concluduntur, vt Zeno ſolebat, apertiora ſunt ad reprehendendum.de Nat.de.2.15. Breuius diſſero, quam cauſa deſiderat.de Nat.do.1.36. Aliquid contractione breuius fieri, aut productione longius.3.de Or.108. Quodq. ego pluribus verbis, illi breuius,&c.4.de Fin.43. Quod ego ad te breuius ſcribo.ep.36. Agam quam breuiſſime potero. de nat. deo.16. Tantum breuiſſime dico, Iudices.7.Verr.109. Expoſui quam breuiſſime potui oracula.de Diu.95.

Bruma

Nam & muſculorum iecuſcula bruma dicuntur augeri, & puleium aridum floreſcere brumali ipſo die.2. de Diu. 49. Brumæ & ſolſtitij ſimilitudo quędam eſt in lunæ curſu.de Nat.de.2.37 Solſtitiis brumiſque cognoſcitur ſolis acceſſus diſceſſuſque. de Nat. deo.2. 15.

Brumalis.

Brumalis dies.de Fato, 8. Brumalis orbis. 3. de Nat. deo.48. Sol vt circumferatur, vt accedat ad brumale ſignum, &c. de Or. 98. Brumale tempus.5.de Nat.de.166. Quem cum perpetuo veſtiuit lumine Titan, Brumali flectens contorquet tempore curſum.in Arato, 7. Brumali & ſolſtitiali reuocatione ſe conuertunt aſtra.de Vniu. 43.

Brutus, a, um.

Fortuna bruta.ad Her. 13.

Bubulcus.

Hoc ſomnio commotus mane bubulco præſto ad portā fuit. de Diu.91.

Bucca.

Garrimus quidquid in buccam.12. Att.1. Quod in buccam venerit, *ſcribes*.1. Att.13.& 7.37. & 9. 24. Erant illi compti capilli, & madentes cincinnorum fimbriæ, & fluentes ceruſſatæque *buccæ*, dignæ Capua, ſed illa vetere.in Piſ.19. Demonſtraui digito pictum Gallum in Mariano ſcuto Cimbrico ſub nouis diſtortum, eiecta lingua, buccis fluentibus.2.de Or.148. Primum proceſſit, qua auctoritate vir? vini, ſomni, ſtupri plenus, madentē coma, compoſito capillo, grauibus oculis, fluentibus buccis, preſſa voce & temulenta.poſt red.in Sen.11.

Buccina.

Illi noctu facta manu, armatique veniunt, fores ædis effringunt: æditui, cuſtodeſque mature ſentiunt: ſignum, quod erat notum vicinitati, buccina datur: homines ex agris concurrunt. 6. Verr. 86. Te gallorum, illum buccinarum cantus exuſcitat: tu actionem inſtituis, ille aciem inſtruit. pro Mur. 19.

Buccinator.

Quare quod polliceris te buccinatorem fore exiſtimationis meæ: firmo id conſtantiq. animo facias licet. 16.fam.a7.

Bulla.

Neque te tam commouebat, quod ille cum toga prætexta, quam quod ſine bulla venerat.3.Verr.108. Ingenuorum puerorum inſigne. Verres bullas omnes aureas ex valuis non dubitauit auferre.in Verr. 229.

Buſtum.

Buſtum vel rogum nouum propius ſexaginta pedes ædes alienas adiici inuito domino lex vetat, quod incendium acerbū vereatur.2.de Leg.57. Cum templum illud fuit te Conſule buſtum legum omnium.in Piſ.81. Cū tu interim buſtum Reip.&c. in Piſ.81. Vaſa uideo mihi a te non eſſe reddita, quas L. Quintius familiaris meus cum ferret, ad buſtum Baſilij vulneratus & deſpoliatus eſt. Att.7.128. in Piſ. 6. Nam cum ſerperet in vrbe infinitum malum, idq. manaret in dies latius, iidemq. buſtum in foro facerent, qui illam inſepultam ſepulturam effecerant, & quotidie, &c.1. Phil.3. Vt in viri etiam ſpirantis caput buſtum ſuis manibus imponeret.pro Dom.24. Buſtum aut tymbon violare.2.de Leg.101. Signum de buſto meretricis ablatum iſti dedit.pro Dom.ſua, 135. M. Octauius eſſem in Catilinæ buſto, vobis ducibus.in Piſ.11. Incidere in buſto.5.Tuſ. 143.

Buſtuarius.

Si *mihi* cum illo buſtuario gladiatore, & tecum, & cum collega tuo decertandum fuiſſet.in Piſ. 14.

C

CACHINNVS) addidit etiam molieroſum, in quo Alcibiades cachinnum dicitur ſuſtuliſſe. de Fato, 16. Reliqua duo ſunt, agere & mentiri: ſed in vtroq. cachinnos irridentium commouebat. de Cl.Orat.214.

Cachinnor.

Ridere conuiuæ, cachinnari ipſe Apronius. 5.Verr.51.

Cachinnatio.

Vt ſi ridere conceſſum ſit, vituperetur tamen cachinnatio. Tuſc.4.55. Quam Græci *κακίαν* appellant, melius eſt vocare vitioſitatem, quam malitiam: nam malitia certi cuiuſdam vitii nomen eſt: vitioſitas omnium. Tuſc.4.27. Quas enim Gręci *κακίας* appellant, uitia malo, quam malitias nominare.de Fin.3.32. De medico & in bene exiſtimari ſcribis, & ego ſic audio: ſed plane curationes eius non probo: ius enim dandum tibi non fuit, cum *κακοςόμαχος* eſſes.16.fam.6.

Cadauer.

Nec deſpero tamen, &c. futuros aliquos, qui abiectum hoc cadauer, Conſularibus ſpoliis nudare non nolint.in Piſ.65. Tu P.Clodij cruentum cadauer eiecisti domo.pro Mil. 25. Eiectū cadauer.in Piſ. 4. Cadauer P. Clodij ſeminſtulatum. pro Mil. 105. Cadauera oppidorum proiecta iaceant.4.fa.17. in ep. Ser. Sulpic. Aqua turbida & cadaueribus inquinata. Tuſc.247.

Cado.

Cadit cauſa is, qui non, vt oportet, egerit.1.ad Her.23. Quod ne in cogitationem quidem cadit, vt fuerit tempus aliquod, nullum cum tempus eſſet.1.de Nat. d. 32. Non cadit in conſuetudinem noſtram.3. Tuſc.12. id eſt, non congruit conſuetudini noſtræ. Nam honeſtumne factu ſit, an turpe, dubitant: id quod in deliberationem cadit, &c. 1. Off.15. In eum cadit hoc verbum maxime, qui, &c.de har.reſp.52. Cadit in illud hic verſus. 3, ad Q.fr.32. Tam id honeſtum, quod in noſtram intelligentiam cadit, conſectandum eſt nobis, quam id quod, &c. Off.55. Non cadit in hos mores, non in hunc pudorem, non in hanc vitam, nō in hunc hominem iſta ſuſpicio.pro Syl.56. Si cadit in ſapiētem animi dolor qui profecto cadit.de Ami.44. In ſpondeos cadit. de Or.219. Non cadit in virum bonum mentiri.3.Off.107.108 Verum hoc adhuc percōmode cadit.2. Verr.3. Quidquid eſt.n. quod ſub aurium menſuram aliquam cadit, ēt ſi abeſt a verſu, (nam id quidem orationis eſt vitium) numerus vocatur. in Or. 36. Signum eſt, quod ſub ſenſum aliquem cadit.de Inu.52. Neque in vnam formam cadunt omnia.in Orat.20. In idem genus orationis verborum cadunt lumina omnia.de Or.205. Pedes, qui maxime cadunt in orationem. Or.205. Aliæ ſunt geminæ, quibus hi tres heroi pedes in principia continuandorum verborū ſatis decore cadunt.3.de Or.100.i.conueniunt. Quod verba melius in ſyllabas longiores cadunt in Or.113.i. finiuntur. Iābus.n. & dactylus in verſum cadunt maxime. in Or.112. Et omnia quæ ſub aſpectum cadunt, comprehenduntur.de Vni.19. Prima aūt illa naturæ ſiue ſecunda, ſiue contraria, ſub iudicium ſapientis & delectum cadunt.3. de Fin. 93. Vt igitur in formis & figuris eſt aliquid perfectum & excellens, cuius ad excogitatam ſpeciem imitando referuntur ea, quæ ſub oculos ipſa cadūt, &c. in Or.5. Similitudo aūt, &c. in his rebus quæ ſub eandem cadūt rationem, maxime ſpectatur.1.de Inu.62. Iiſdem ſenſibus reliqua quę ſub ſenſum cadunt, ſentiet. Ac.q.ed.2.l.1.12. Cui cadūt oia teterrime.10.Att.40. Sed ita cadebat ut alter, &c.de Cl.177 .i.eueniebat. Non cadebant tu perſonas.13.Att.20. Cadebāt ita ut uellē.3.At.6. Auctoritas principū cecidit.de har. reſp.56. Cecidit belle.13.Att.46. Cecidit optimatū grauitas, nata tribunorum poteſtate.3.de Leg.17. Atq. ea quidem tua laus pariter cū Rep. cecidit. Off.2.65. Peropportune mihi cecidit hoc.2. de Or. 9. Quoquo modo ea res huic quidem cecidit, &c. Att.8.147.10. Cecidit ut uolumus.1.f.pro, euenit. Hoc loco Sulpicius, Inſperanti mihi, inquit, & Cottæ, ſed ualde optanti: vtriq. noſtrū cecidit, ut in iſtum ſermonem Craſſe delaberemini.1.de Or.48 Ita conſiliis, diligentiaq. noſtra celeriter de manibus audaciſſimorum ciuium delapſa arma ceciderunt.1. Off.110. Ceciderūt arma Tribunitia p̄tāte plebi a Patribus conceſſa. 3. de Leg.23. Sed certe a te mihi omnia ſemper honeſta & iucunda ceciderūt, ad Q.fr.l.1. 48. Ceciderunt multa incredibiliter vera prædictiā augurum.2.de Leg.33. Multoq. eius ſudore ac labore ſub Pop. Rom. imperium ditionemq. ceciderunt. pro Font. 2. Hoc uno perfecto magnus orator eſt, ſi non maximus: minimeq. in lubrico verſabitur, & ſi ſemel conſtiterit, numquam cadet. in Or.52.

Vt tota ciuitas ſi cadet (quod dij omen obruant) a viro tamen confecta videatur? de har.reſp.38. Id ex prædiis, vt cadet, ita ſoluetur. 15. Att. 9. Quod ſi ſcribere oblitus es, minus multi iam te aduocato cauſa cadent. ad Trebat. 7.14.2. Quamquam video nonnullis videri Epicurum, ne in offenſionem Athenienſium caderet, verbis reliquiſſe deos, re ſuſtuliſſe. 1. de N.d.59. In quē ne ſi inſidiis quidem ille interfectus eſſet, caderet vlla ſuſpicio. Att.13.268.3. Caderet præclare in Remp. 16. Att.36. id eſt, conueniret. Quidquid erat quod in cernendi ſenſum caderet, id ſibi aſſumpſit. de Vni.11. Verebar ne id ita caderet, &c. ad Cœl. l.2.18.3. Quod melius caderet, nihil uidi. Cœl. ad Cic. l.8.11.7 Multi etiam hæc timentes, in ſuſpicionem caderent. pro Milone.38.11. Phil. 307. Cum cecidiſſet ſeueritas in ciuitatibus ob alia uitia. 2. de Leg. 38. Sed tamē ſi minus fortiſſimi viri virtus ciuibus grata cecidiſſet, magno animo conſtantiq. cederet ex ingrata ciuitate. pro Mil.61. Sed tibi tamen oculi, vultus, verba cecidiſſent. pro Do. ſua, 102. Omnibus iſtis latronibus auctoritate ipſa Senatus iāpridem de manibus arma cecidiſſent. 14. Phil. 398. Siquis aliquid ex ſua re, atq. ex ſuo ſermone dixerit, & eius verbum aliquod apte ceciderit ad id quod ages, aut cogitabis, ea res tibi aut timorem afferet, aut alacritatē. 1. de Diu.66. Hęc res quemadmodum ceciderit. Att.4.66.5. Quod autem in morbum cadat, id etiam interiturum. 1. Tuſ.184. Conſidera ne in alieniſſimum tempus cadat aduentus tuus. ad Caſſium, l.15.14.9 id eſt, ne aduenias, cum minime erit opor. Vt cum euenerit, ita cadat, vt prædictum ſit. Diu. l.1.105. Qui ita talus erit iactus, vt cadat rectus. de Fin. l. 3. 43. Multi ſunt, in quos huius maleficij ſuſpicio cadat. de har.reſp.151. Quæ tamen ductæ, vt in rē apte cadant, fieri credo poſſe diuinitus. 1. de Diu.64. Etiam ſiquando minus ſuccedet, vt ſæpe fit, magnum tamen periculum non adibit: alte enim cadere non poteſt. in Or.53. Non debemus ita cadere animis, quaſi aliquid euenerit quod fieri poſſe numquam putarimus. ad Torquat. lib.6.3. id eſt, animum abiicere. Nec debilitari animos, aut cadere patitur. de Am.22. Quibus verbis inſcitia ducum oratorum reprehenditur, qui iuris ciuilis ignorantia non intelligebant, quid eſſet cauſa cadere. 1. de Ora.81.1. de Fin.43. Et ſi turpe exiſtimas te aduocato illum ipſum, quem contra veneris, cauſa cadere, &c. pro Mur.8. Ex equo cadere, atque ita perire. de Fato, 42. Cadere ex bona fortuna. Part.51. Et, ſi quid aduerſi eueniat, tam grauiter cadere non poſſunt. Off.1.103. Cadere in aliquem. 5. Phil.168. Verſuram ſcribis eſſe faciēdam menſium quinque, id eſt ad Cal. Nouemb. H S. C C. in eam diem cadere nummos, qui Quinto debentur. Att. lib.15.319.14 id eſt, eo die nobis nummos debitos ſolutum iri, e quibus verſura ſoluetur. Quęcumque in diſceptationem cadere poſſunt. 2. de Or.4. Non quod omnia, quæ eſſent, in re comprehenderet, ſed quia nihil, quod cadere in eam poſſet, relinqueret, &c. 1. Ac.60. Intelligentes in quam figuram cadere poſſit mundus. de Nat.d. 1.18. Habent Etruſci certa nomina, quæ in id genus ciuium cadere putat. de Ar.156. Cadere in intelligentiam. Off.3.21. Noluerūt ſapientiſſimi homines, qui tum rem illam iudicabant, ita quēquam cadere in iudicio, ut nimiis aduerſarij viribus abiectus videretur. pro Mur.54. Nihil eſt quod in eiuſmodi mulierem cadere non videatur. pro Cœl.55. Cadere in terram dicuntur corpora. Tuſ.1. 29. Vt cum ipſi nihil niſi alteri ſcientes incommodarint, nihil ipſis iure incommodi cadere poſſit. pro Quint.59 Nihil mihi optatius cadere poterit. At.3.41.1. Cadere priuatim aut publice. 16. Att.41. Cadere pro patria. Tuſc.1.74. Et huc ad vrbem profectus eſſet, &c. cecidiſſe ex equo dicitur, &c. pro Clu. 139. Satis eſt ad confirmandam diuinationem, ſemel aliquid ita eſſe diuinatum, nihil ut fortuito cecidiſſe uideatur. 2. de Diu. 160. Caſurus ne in conſpectum videatur animus, an tāta ſit eius tenuitas, vt fugiat aciem. 1. Tuſc. 89. Sed caſuros in aliquam vituperationem, quod Reip. defuerim tam graui tempore. Att.s4 80. Quid caſurum ſit, incertum eſt. 15. fa.4. Caſurum, pro, euenturum. Quorſum caſurum id eſſet. 3. Att.41. Accedit illud, ſi maneo, & illum comitatum optimorum & clariſſimorum ciuium deſero: cadendum eſt in vnius poteſtatem. Att.14.·.2.

Cadens.

Non ad numerum articulus cadens. in Or.33. Cadens ſimiliter exornatio. 4 ad Her.176. Cadens oratio. Or.226. Cadentes res ſub intelligentiam. de Vniu.35.

Caſus.

Caſus dicitur, cum ſic aliquid cecidit, ſic euenit, ut uel non cadere atque euenire, uel aliter cadere atque euenire potuerit. Diu.2.11. Caſus eſt enim in capiendo locus, euentus, occaſio pro Flac.151. Præſertim cum id tibi caſus afferat, vti tecum petant, &c. de Pet. Conſ.28. Caſus hoc mihi dedit. 1. ad Q. fr.32. Fuit aliquis fatalis caſus, vt ita dicam, quem ultimum, & nunc, ſi quis erit, erit voluntarius. in Ant. 209. Grauis & miſerabilis caſus. 2. de Ora.107. Sulpic.4.6.8. Si is caſus fuiſſet rerum, quas pro ſalute Reip geſſimus, vt nō omnibus gratus eſſet 3. de Leg. 24. Caſus hæc gubernabit. 15. Att.17. Caſus numquam perfecte veritatem imitatur. Diu.25. Poteſt igitur, quomodo negabas, ueritatem caſus imitari. 2. de Diu.72. In hac diſputatione de Fato caſus quidam ne facerem impediuit. de Fato, 140. Nam hæc caſus importat qui in ſapientem poteſt incurrere. Tuſ.5.2 . Caſus in armis commorandi. 6. fa. 34. Caſus in bonis dominatur. 4. fam.35. Communis Mars belliqque caſus eſt incertus. pro Sex. 5. nec mori, ſi caſus inciderit pro vobis, paratior fuit quiſquam. Plancus Ciceroni, lib.10. 21.13. Si quis eiuſmodi forte caſus ciderit. de Fin. lib.3.54. Caſus incommodorum tuorum. 5. fam. 46. Sed, quoniam ita tulit caſus infeſtus, vt ampliſſimo in hoc ſe, cum communi ambitionis inuidia, tam ſingulari A[...] odio exerceretur. pro Sylla, 1. Caſus conſilium noſtri itineris iudicabit. Att.248. Caſus mediocris, caſus peſſimus. 11. fam. 2. in epiſt. D. Bruti. Si caſus melior fuerit. 11. fam. 1. in ep. D. Bruti. Caſus vero mirificus quidam interuenit, quaſi vel teſtis opinionis meæ, vel ſponſor humanitatis tuæ. ep.98. Cui ille nec opinatus caſus euenerit. Tuſc.3.49. Caſus periculorum. 6. fam.13. Caſus quomodo tractandus. Part.22. Illud quæro, quæ fuerit tanta fortuna, qui tantus caſus. de Nat.de.39. Caſus temporum. 2. de Or.2.3. Phil.143. Ille miſer ignarus caſus ſui. pro S. Roſc 35 Cum in maximis periculis huius urbis atque imperij, grauiſſimo atque acerbiſſimo Reip. caſu, &c. pro Flac.1. Caſus, pro periculo. Accipere grauiter caſum aliquem. 2. de Or.117. Dari ad caſum. 1. de Diu. 80. Sed, cum in eum caſum me fortuna demiſiſſet. ep.148. Vt quemcumque caſum fortuna inuexerit, hūc apte & quiete ferat. Tuſc.4.30. & 3.83. Ea (res) nunc magnam affert ſollicitudinem, magnumque habet caſum. Plancus Cic. lib.10. 18 7. Meum illum caſum tam horribilem, tam grauem, tam repentinum, non ſolum homines, ſed tecta vrbis ac templa lugerent. pro Sext. 44. At vide, quid interſit inter illum iniquiſſimū patris tui caſum, & hanc fortunam, conditionemque noſtram. pro Do. ſua, 65. Caſum communem releuare. 1. ad Q. fr. 58. Pr[...] hij caſum timere 2. de Diu.170. Caſum neque vitare quiſquam, neque præſtare ullo pacto poteſt. 5. fa.48. Ego vero, Serui, vellem, ut ſcribis, in meo grauiſſimo caſu affuiſſes. Sulpic. lib.4.6.1 In hoc tamen caſu, quo afflictus iacet, per vos iuuari, conſeruarique cupiuit. pro Sylla, 46. Quomodo ergo id, quod temere fit, cæco caſu & volubilitate fortunæ, præſentiri & prædici poteſt? 2. de Diu.23. Eo die caſu apud Pompeium cenaui. Lentul. 1. 8. 7. Iudicio enim tuo, non caſu, in ipſum diſcrimen rerum cōtuliſti Tribunatum tuum. ad Curionem, li.2.6.3. Caſu nihil eſt contractum: nam id eſſet ferendum. 11. ad Att.51. Qui dies caſu idem natalis erat Brundiſinæ coloniæ. 4. ad Att.2. In caſu eſſe. 6. fam.37. Meliore in caſu eſſe. Att. 179. Caſu fieri obuiam alteri. 2. Verr.12. Quid eſt tandem quod caſu fieri, aut forte fortuna putemus? 2. de Diu.26. Caſu, nō diuinatione mea factum eſt. 6. fam.13. Atque etiam tum caſu, quod illud repente erat factū, Stalenus non aderat, &c. pro Clu.58. Nihil tale dicitis, ſed caſu eſſe factum, ut eſſemus ſimiles deorum. 1. de Nat.d.125. Nec deum quidem cadere videtur, vt ſciat quid caſu, & fortuito futurum ſit. de Diu.112. Idq. euenit non temere, nec caſu, ſed quod & præſentiam ſæpe diui ſuam declarant, &c. 2. de Nat.d.8. Idem Carneadem fingere dicis de capite paciſci: quaſi non potuerit id euenire caſu, &c. 2. de Diu.71. Quis eſſet, qui me in C[...]tu, non caſu potius exiſtimaret, quam conſilio fortem fuiſſe? ad Metel. lib.5.2.23. Ego committam, ut ea, quę pro ſalute omnium geſſi, caſu magis & fœlicitate a me, quam uirtute & conſilio geſta eſſe uideantur? pro Syl.63.3. in Catil.72. Habere aliquid aliquo caſu atque fortuna. Off 43. In grauiſſimo ſuo caſu dū Alexandri ſimilis eſſe uoluit, &c. inuentus eſt diſſimillimus. de Cla. 291. Vt ſi in eiuſmodi amicitias ignari caſu aliquo inciderint. de Amic.39. In caſu nullum crimen eſt. pro Planc.29. Et quod externum, id in caſu eſt; ita ſit beatæ uitæ domina fortuna. 2. de Fin.143. Caſu incredibili ac pæne diuino. 15. fam.10. Interdum multas vias adoleſcentiæ lubricas oſtendit, quibus illa inſiſtere, aut ingredi ſine caſu aliquo, aut prolapſione uix poſſet. pro Cœl.31. Caſu & conſilio, contraria. 7. fam. 50. Caſus aduerſi. Tuſcul. quęſt. lib.3.31. Caſus ancipites qui exitu notabili concluduntur. 5. fam.32. Caſus incerti. Tuſc. quæſt. lib.1. 75. Quam ſpem cogitationum & conſiliorum meorum, cum graues communium temporum, tū varij noſtri caſus fefellerunt. 2. de Or.2.

Caſus humanarum miſeriarum varij ſont. de Orat. 128. Caſus varij incertique. Tuſc. 5. 2. Abſurdum erat, aut tantum barbaris caſibus Græcam literam adhibere, aut recto caſu ſolum Græce loqui. Or. 212. Maiores noſtri ſemper ad nouos caſus temporũ, nouorum conſiliorum rationes accommodabant. pro Pomp. 15 Ferre ſapienter caſus aduerſos. 1. de Or. 189. Qui ſuos caſus aliter ferunt, atque vt aliis auctores ipſi fuerunt, non ſunt vitioſiores, quam fere plerique, qui auari auaros gloriæ, cupidos glorioſi reprehendunt. Tuſc. 3. 62. Hæc igitur ipſa fortuna ceteros caſus rariores habet. 2. Off. 26. Quinetiam ætas illa multo plures, quam noſtra, mortis caſus habet de Sen. 61. In noſtro euentu aliorum reminiſcentes caſus. Anteq. 194. Aliorum opibus caſus meos ſuſtentabam. ep. 56. Iuppiter, quaſi iuuans pater, quem conuerſis caſibus appellamus a iuuando Iouem. de Nat. 38. Verba, quæ ſimiliter iiſdem caſibus efferuntur. ad Her. 30. Verba immutata caſibus. de Or. 141.

Caducus.

Caduca poſſeſſio. 3. de Or. 67. Vitis, quæ natura caduca eſt, & niſi fulta ſit, ad terram fertur. de Seneƈt. 48. Quis enim confidit ſemper ſibi illud ſtabile & firmum permanſurum, quod fragile caducum ſit? 2. de Fin. 138. Caducum & infirmum corpus. 1. de Nat. deo. 136. Infra lunam nihil eſt niſi mortale & caducum. de Som. 128. Quid caducum & mortale, quid diuinum & æternum. 2. de Leg. 46. Sed tamen neceſſe fuit aliquod eſſe extremum, & tamquam in arborum baccis, terręque frugibus, maturitate tempeſtiua, quaſi vietum & caducum: quod ferendum eſt molliter ſapienti. de Sen. 6. Quem niſi in via caducæ hereditates retardaſſent, volaſſe eum, non iter feciſſe diceres. 10. Philip. 276. Res humanæ, caducæ & fragiles. de Am. 84. Fragilia & caduca. 1. de Leg. 35. Quamquam omnia alia falſa, incerta ſunt, caduca, mobilia: virtus eſt vna altiſſimis defixa radicibus, quæ, &c. 4. Phil. 61. Caduca ſemper & mobilia hæc eſſe duxi. pro Do. 143. Breuia, fugacia & caduca. ad Planc. lib. 10. 12. 13. Caduca & incerta ſunt, diuitiæ, bona valetudo, honores. de Amic. 19.

Caduceum.

Deinde qui non poſſit tam caduceo, quam nomine oratoris ornatus, incolumis, vel inter hoſtium tela verſari. de Or. 100.

Cæcus.

Cæcus amentia. de Ar. 255. animo. de Fin. lib. 4. 54. cupiditate & auaritia. pro Quint. 56. Cæcus atque amens furore. pro Sext. 13. Quem vnquam audiſti tuorum, cum ſacrificium Bonæ deæ fieret, interfuiſſe? neminem, ne illum quidem, qui cæcus factus eſt. pro Do. 234 Timor cæcus. pro Ligar. 1. At quam cæca auaritia eſt! 2. *Phil.* 97. Cæca & temeraria cupiditas. 1. de Inu. 3. *Non* enim ſolum ipſa fortuna cæca eſt, ſed eos etiam plerumque efficit cæcos, quos complexa eſt. de Amic. 49. Quis hoc nõ videt, quod fortuna, quæ dicitur cæca, vidit? in Ant. 248. Neque cæca nox oſtendiſſet Milonem. pro Mil. 38. Obſcurum & cęcum. pro Leg. Agr. 46. Fuit enim illud quoddam cæcum tempus ſeruitutis. ad Cornif. lib. 12. 25. 7. In hac igitur calumnia timoris, & cæcæ ſuſpicionis tormento, &c. Cæc. ad Cic. lib. 6. 7. 12. Cæcũ me & præcipitem ferri confiteor in cauſa, ſi, &c. pro Planc. 4. Cęcum me, qui hæc ante non viderim. 10. Att. 34. initio epiſt. At quę mater? Quam cæcam crudelitate & ſcelere ferri videtis. pro Clu. 157. Quomodo ergo id, quod temere fit cæco caſu, & volubilitate fortunæ, præſentiri & prædici poteſt? 2. de Diu. 23. Cæco impetu animi in alios incurrere. 1. de Fin. 69. Cæca cupiditate *rapi*. in Piſ. 45. Nolo ſuſpenſam & incertam plebem Romanam *obſcura* ſpe, & cęca expectatione pendere. pro Leg. Agr. 68 Catuli qui iam deſpecturi ſunt, cæci æque vt hi, qui modo nati. de Fin. 121. Cæci *fuimus* in ea re. 11. ad Att. 52. id eſt, imprudenter hoc egimus. Vt res cęcas, & ab aſpectus iudicio remotas, cõformatio quãdã & imago & figura ita notaret, vt ea, &c. 2. de Or. 194.

Cæcitas.

Aſclepiadem ferunt, cum quidam quæreret, quid ei cæcitas attuliſſet, reſpondiſſe, vt puero vno eſſet comitatior. Tuſc. 256. Primum horribilis iſta cæcitas, quibus tandem caret voluptatibus? 5. Tuſc. 155. An tibi luminis obeſſet cæcitas, plus quam libidinis? de Ar. reſp. 34. Bonum incolumis acies: miſera cæcitas. 5. de Fin. 145. Pœna omnis oculorum, ad cæcitatem mentis eſt conuerſa. pro Do. ſua, 82. Tuſ. 3. 10. contrarium eius eſt, Lumen mentis. In furore animi & cæcitate. pro Do. 239. id eſt, furore & amentia.

Cæco.

Sed ſpes rapiendi cæcat animos eorum. in Ant. 193. Cæcare mentes largitione. pro Sext. 122. Animi acies cæcatur erroribus. Tuſc. 5. 29. Cæcari libidinibus, Tuſc. 1. 59.

Cæcatus.

Aliquis cæcatus vitiis. Tuſ. 163. Quia peracuta, tum rapida, & celeritate cæcata oratio. Brut. 143. Argenti & ſupellectilis meæ cupiditate cæcatum. pro Do. ſua, 48.

Cædo.

Cædit greges armentorum, reliquique pecoris quod nactus eſt. 3. Philip. 146. Qui robur illud cecidit, dolauit, inſcripſit. de Diu. 126. Hic ad III. Id. Octob. magnum hoſtium numerum cecidimus. Att. 47. Cum eum ſerui publici loris ceciderunt. 8. in Ant. 250. Roſcius in ſenectute numeros in cantu ceciderat. de Leg. 158. Cæde, concide verba Timarchidis ad Apronium. 5. in Verr. 131. Cædere aliquem virgis ad necem. 5. Verr. 57. Cędere arbores. 2. de Diu. 50. Cædere ianuam ſaxis, inſtare ferro, ligna & ſarmenta circumdare, ignem ſubiicere cœperunt. 3. Verr. 4. Cædere pignora. 3. de Or. 3. Cędere ſilicem. Diu. 2. 67. Quo quidem in iudicio, odio premitur omnium generum, maxime teſtibus cæditur, accuſatoribus frigidiſſimis vtitur. ad Q. fr. 3. 19. 4. Hoc eſt, teſtium multitudine conuincitur. Ille dies, in quo T. Gracchus eſt cæſus. pro Mil. 104. Quos Antonius in conuiuio loris cædi iubebat. in Ant. 252. Cædi virgis. Diu. l. 1. 51. Cędendus lapis aliquis, & aſportandus. 3. Verr. 104.

Cæſus.

Cæſus fugatuſque. ad Brut. 16. in ep. Bruti. Sceleratorum hoſtium exercitum cæſum fuſumque cognoui. 14. Phil. 1. Serui ad ſupplicium cæſi verberibus trahuntur. Anteq. 195. Hoſtię cæſę. pro Clu. 58. In ipſo articulo diſceſſus mei ſumpta eſt ſimilitudo a ſacrificiis, cum inter cęſa exta, &c. de Prou. 1. Et multa, immo omnia, quorum *κεφάλαιον*, nequid inter cæſa & porrecta, vt aiũt, oneris mihi addatur, aut temporis. Att. 5. 34. Cæſis copiis. ad Brut. lib. 10. 2. Cęſis victimis. Att. 1. 8. 2.

Cæſim.

Membratim adhuc, deinde cæſim diximus. in Or. 131.

Cædes.

Neque patiar vt cędes ciuium inter ſe fiat. Anteq. 195. Cum in ſilua ſua facta cædes eſſet. de Clar. 172. Tu vim negabis eſſe factam, ſi cædes & occiſio facta non erit? pro Cæc. 31. Magiſtratuum, priuatorumque cædes effecerat. pro Mil. 67. Ad cædis cauſam elicere. 12. fam. 55. Cum hic inſidiator, qui iter illud ad cædem faciendam apparaſſet, cum uxore veheretur. pro Mil. 20. Conducere aliquem ad cædem faciendam. de Prou. Conſ. 7. Mihi res ad cædem, & eam quidem propinquam ſpectare videtur. 14. Att. 19. Cædem diſcutere. 2. Att. 64. Facere cædem vicinorũ. pro Syl. 180. Cędem facturus ſit. 10. Att. 36. A ſeruis cędem fieri Senatus. 178. Cędem, qua P. Clodius occiſus eſt, Senatum iudicaſſe contra Remp. eſſe factam, pro Mil. 8. Cędem enim gladiator quęrit. ad Caſſium, lib. 12. 2. 4. Quod eſt difficile in eiuſmodi bello, cuius exitus ex altera parte cędem oſtentat, ex altera ſeruitutem. ad Planc. lib. 4. 14. 4. In cæde, atque ea cęde viuere. pro Sext. Roſc. 47. Cum tot ea cędes indigniſſimę maximęque factæ ſint. pro Roſc. Am. 7.

Cælebs.

Cęlibes eſſe cenſores prohibento. 3. de Leg. 7.

Cæleſtis. *Vide Cælum.*

Cælo.

Hanc ſpeciem Praxiteles cęlauit argento, & noſter expreſſit Archias verſibus. 1. de Diu. 70.

Cælatus.

Abacoſque complures ornauit argento, auroque cęlato. 5. Tuſc. 86. in Or. 137. 4. Verr. 90. Galeę ęneę cęlatę opere Corinthio. 6. Verr. 87. Pretio cęlata vaſa. 2. de N. d. 209.

Cælator.

Cęlatores ac vaſcularios conuocari iubet, & ipſe ſuos complures habebat. 6. Verr. 48. & 55.

Cælum.

Cęlum. Ac. q. ed. 2. l. 2. 77. inſtrumentum ſculptorum. Cęlum unum eſſet, an innumerabilia. 9. f. 62. Cęlum in quo nubes, imbres, ventiq. coguntur, humidum eſt & caliginoſum propter exhalationes terrę. Tuſc. 1. 36. Cęlum a quatuor elementis diuerſum, ſecundum Ariſtotelem. Ac. q. ed. 2. l. 1. 20. Cęlum ignis Zenoni. Ac. q. ed. 2. l. 1. 28. Cęlum, ignes, terrę, maria, (naturę omnes) parent diuino numini. de N. d. 1. 17. Cęlum ex ea coniunctione ita aptum eſt, ut ſub aſpectum & tactum cadat. de Vniu 9 Totum cęlum nonne humano genere completum eſt? Tuſ. 1. 24. Cęlum craſſum ac concretum. cui oppoſitus, purum ac tenue. de N. 2. 30. Cęlũ, domus animi. Tuſ. 1. 42. Cęlũ ipſum, quod extremum atq. vltimum mundi eſt. Diu. l. 2. 72. 137. Cęlum nebuloſum

ſum & caligionoſũ.Tuſ.1.49.is eſt aer ſpiſſus terrę proximus.Nã ſi obſcurior quaſi caliginoſa ſtella extiterit pingue & cõcretũ eſſe cęlũ,vt eius aſpiratio grauis & peſtilẽs futura ſit.1.de Diu.109 Hic ſtatus eſt huius totius mundi,atque naturæ,cælum vt rotũ dum,terraque media ſit.de Or.159. Salubre cælum. 1. de Diu. 111.Sin illuſtris & perlucida ſtella apparuerit,ſignificari cęlum eſſe tenue,purumque,& propterea ſalubre.1.de Diu.110.Stellæ errantes, quę verſantur retro contrario motu atque cælum, de Som.128.Cæli ardorem deum dicit eſſe Ariſtoteles, de N.d.1. 25.Cæli complexum omnia cingens, qui idem æther vocatur. 2.de N.d.74.Cæli conſtantia.3.de Nat.d.11. Vna totius cæli cõ uerſione,curſus aſtrorum diſpares conſeruãtur. de Nat.d.2.15. Quam ob cauſam ſummus ille cæli ſtelliferi curſus, cuius conuerſio eſt incitatior, acuto & excitato mouetur ſono. de Som. Scip.17. Cæli ratis regionibus fulgura augures temperanto. 2. de Leg.18.Huius cæli grauitatem corpore vix ſuſtineo, qui mihi laborem affert in dolore.12.ad Att. 45. Cęli impetum ad mirabili cum celeritate moueri vertique videmus.2.de Nat.de.71. Cęli motum ab omni erratione liberauit. de Vniu. 25.Natura loci ac cæli Syracuſarum.in Verr. 240. Cæli plenior natura. de Nat.d. 2.13. Cæli partes definitas, ſibi eſſe traditas meminiſſe augur debet.3.de Leg.38.Egit ſtatim cum ſucceſcio, quod cuicumq. particulæ cæli officeretur.1. de Or.87. Cæli diuinus ille ſenſus in celeritate tãta conſeruari quomodo poteſt? de Nat. d.1.25.Poteſtne tibi huius vitæ hæc lux,Catilina,aut huius ſpiritus cæli eſſe iucũdus?1.in Catil. 10. Cæli temperatio de Nat. d.28.Cęli cærula templa.1.de Diuin. 75.At vero hoc agri Campani vectigal,&c.nec cælo ac loco calamitoſum eſſe ſolet. 2.de Leg.Agr.80.Ad cælum,aditum dederunt illis. 14. Att. 27.Ad cælum laudibus extuliſti.12.fam. 36.Ad cælum villam extruere.pro Do.ſua.95.Ad cęlum ferri.Tuſc.1.35. Noſtri autẽ principes digito ſe cælum putant attingere, ſi mulli barbati in piſcinis ſunt,qui ad manum accedant. Att. l.2.16.14. cælum deum eſſe dicit Plato in Timæo & in Legibus.de Nat.1. 23. Et deorũ ſimulacra ſudauiſſe,& ſanguinem fluxiſſe, & diſceſſiſſe cælum.1. de Diu.161.Hoc eſt, ſciſſum fuiſſe & apertum, & velut hiatum feciſſe.In cęlum ferre.4. Att.40.& 16. 22. In cælum ferri profectionem meam.16.Att.16.In cęlum migrare.Tuſc. 1.66.In cælum quaſi in domicilium ſuum peruenire dicuntur animi poſt mortem.Tuſc. 21.Quos in cælum receptos putant quaſi nouos & aſcriptitios ciues.3.de Nat.d.27. Salaminii nos in cęlum decretis ſuis ſuſtulerunt. ad Att. 91. cælum ex omni parte patens atque apertum intueri.1.de Diu. 3. Cælum & terram refert in deos Heraclides Ponticus.de Nat.de. 1.26. cælum cõplexu ſuo omnia animalia teneat oportet.de Vniu.51. Collegam de cælo detraxiſti.in Ant.180.Ita viuunt dum poſſunt,vt ducere animã de cælo nequeant.pro Roſc.Amer.43.in Or.57. Quodque propter aeris craſſitudinem de cælo apud eos multa fiebant. 1. de Diu.153.Seruare de cælo.pro Do.221. Vt quendam e cęlo diuinum hominem eſſe in prouinciam delapſum.1.ad Q.fr. 6.E cęlo,quod quintam naturam ſtatuebant,ſuperiores ſenſus & mentem effici rebantur antiqui philoſophi. Acad.quæſt.edit.2.lib. 1.28.Quem non modo foro, ſed etiam cælo hoc ac ſpiritu Cenſoriæ leges,atque vrbis domicillio carere voluerunt.pro C.Rabirio.10.Si uero quę de me pacta ſunt,ea non ſeruantur, in cælo ſum.Att.lib.2.25. Bibulus in cælo eſt, nec quare ſcio:ſed ita laudatur quaſi vnus homo nobis cunctando teſtituit rem. ad Att.l.2.34.3. In cælo eſt hominum admiratione & beneuolentia.2.ad Att.46.& 51.& 14.7.In cælo eſt:pro, vehementer laudatur, ſiue laudibus in cęlum effertur.

Cæleſtis.

Orbis cæleſtis extimus.de Som.128. Res a te geſta eſt memorabilis & pęne cæleſtis.ad Bru.91.Vt ſi iã comedamus aliquid, vim cæleſtem ad eos, qui in terra gignuntur, pertinere, confitendum ſit illis,&c.2.de Diu.139.Cæleſte Epicuri volumen de regula & iudicio.de N.d.1.31. per ironiam. Oriuntur in ardore cæleſti,qui æther uel cælum nominatur.2.de Nat.d.36.Cæleſti ſpiritu augentur homines.de har.reſp.53.Diuos,& eos qui cæleſtes ſemper habiti,colunto. 2. de L.31. Tum illæ cæleſtes diuinæque legiones.in Ant.200.Hercules, quem hominum fama,beneficiorum memor, in cõcilio cæleſtium collocauit.Off. 56.Si enim tantus conſenſus omnium ſine impulſu deorum eſſe non potuit,quid eſt quod de voluntate cæleſtium dubitare poſſumus?4. Phil. 159. Cogitantes ſupera atque cæleſtia hæc noſtra,vt exigna & minima contemnimus. Acad.31.Cum ſe a cæleſtibus rebus refert ad humanas.Or.207.Agnationem nobis eſſe cum cæleſtibus.de Leg.160.

Cælites.

Et grates,inquit,tibi ago ſumme Sol, vobiſque reliqui cælites.in Somn.Scip.2. Neque ira cælitum inuectum malum. Tuſc. 223.Ego deũ genus sẽper eſſe dixi,& dicã cælitũ.2.de Diu.165.

Cæmentum.

Quid ſi cæmentum bonum non haberem,deturbem ædificium ad Q.fr.lib.3.24.13.2.de Diu.148.pro Mil.55. Num hæc in latere aut in cæmẽto,ex quibus affecta eſt, valere potuit.de Diu. 129.Repente lintribus in eam inſulam,materiam,calcem & cæmenta conuexit.pro Mil.115. Cęmẽtis ac tignis tectorum meorum ſe famem ſuam expleturas putauerunt. pro Dom. ſua 48.

Cærimonia.

Cærimonia,vnitatis numero.de har.reſp.19.Religio, quę dei curam cæremoniamque affert.de In. 82. Totaque huius moris compoſitio pontificalis,magnam religionem, cæremoniam declarat.1.de Leg.64.& 2. 86. Qui non negligentia priuatum aliquod commodum læſerit, ſed perfidia legationis ipſius cæremoniamque polluerit, maculaque affecerit. pro Roſc. Am. quaſi ſanctitatem & religionem metaphorice dixit. Religionem eam,quę in metu & cæremonia deorum ſit, appellant. de In. 70.Cereris ſumma maiores noſtri religione confici cæremoniasque voluerunt.pro Cor. 66. Facere ludos maxima cum cęremonia.7.in Ver.19.Omnia ſollemnia ludorum omnibus rebus ſumma cum cæremonia ſunt ſeruata.pro S.R.37. Sacrificium,quod fit incredibili cæremonia.de Ar. 252. Sacræ religionis cæremoniæ.pro Dom.253.Cæremoniæ religioneſque in deos.de Leg. 164.At etiam alio modo ſit conſtituturus de religione Pontificum,quam cæremoniarum ius coegerit.pro Dom. 219.Domitius quod per cæremonias populi fieri non poterat, ratione aſſecutus eſt,de Leg.Agr.32.Statas ſolemneſq. cęremonias Pontificatu contineri.de Ar. 247. Quorum ſacra maximis & occultiſſimis cæremoniis continentur.in Verr.274. L.Flaccus homo in ſacerdotio,cæremoniiſque,quibus præerat,diligentiſſimus. pro Rab.96. Tum e pontificio iure, & cæremoniis ſepulcrorum intelligi licet.1.Tuſc.43.

Cæruleus.

Cæruleæque feram caudam piſtricis. in Arato.32.Ipſeq. cærulea contectus nube feretur.in Arato.24. Cærulei & cæſii oculi Neptuni ac Mineruæ.de Nat. d.1.58.

Cærulus.

Cærula veſtigat finita in partibus aſtra. in Arat. 17. Ad cæli cærula templa.1.de Diu. 75. Cærula,ideſt,maria.de Fin.136.

Ceſpes.

Non eſſe arma cæſpites,neque glebas: nõ fuiſſe armatos eos qui prętereuntes ramum defringerent arboris, &c.pro Cæc.41.

Ceſtus.

Inde pugiles cæſtibus contuſi, ne ingemiſcunt quidem. 2. Tuſc.70.

Calamiſtrum.

Non te illius vnguentorum odor, non vini anhelitus, non frons calamiſtri notata veſtigiis, in eam cognitionem adducebat/poſt reditum in Sen.14. Remouebitur(inquit) omnis inſignis ornatus, quaſi margaritarum:nec calamiſtri quidem adhibebuntur.in Or.43.Calamiſtris ſcripta inurere. Brut.142.

Calamiſtratus.

Alter vnguentis affluens,calamiſtrata coma, deſpiciens conſcios ſtuprorum,ac veteres vexatores ætatulæ ſuę,&c.pro Sext. 13. Cur in heluationibus huius calamiſtrati ſaltatoris tam nulla virtus tamdiu ceſſauit? poſt red. in Sen.11.

Calamitas,Calamitoſus. *Vide Calamus.*

Calamus.

Quicunque calamus in manus meas venerit,eo ſic vtar tamquam bono.2.ad Q.fr. 35. Cum inſtituiſſem ad te ſcribere,calamumque ſumpſiſſem,&c. Att.l. 6.46. Calamo & atramento temperato,charta etiam dentata res agetur. 2.ad Q.fr.35.

Calamitas.

Ipſa calamitas communis eſt utriuſque noſtrum. Terentiæ, lib.14.3.2.ad Munatium, lib. 13.61.1. Nam ceteris in rebus, cum venit calamitas,tum detrimentum accipitur: at in vectigalibus non ſolum aduentus mali, ſed etiam metus ipſe affert calamitatem.pro Leg.Man.9.Calamitas inueterata: cui opponitur Præſens.Tuſ.3.46.Calamitas iudicii.pro Planc.9. Quacumque iter fecit,eiuſmodi fuit, non vt legatus Pop. Romani, ſed vt quędam calamitas peruadere videretur.3. Verr.30.Præparanit ne quid abſens acciperet calamitatis. At.42.A metu calamitatis defendere aliquem.pro Pomp. 6. Nemo maiorem calamitatem

mitatem morte Panſæ accepit.3. ad Att.11. Reſp. nullam calamitatem accipere poteſt ſine culpa Senatus. in Ant.a 12. In calamitatem venire. pro Roſc. Am.29. Calamitatem vocant ceteri: ego ne incommodum quidem. 14. Att. 31. Accepta in Ponto calamitate ex eo prelio, hoſtium opes animique creuerunt, pro Pomp.12. In hac calamitate nobis tabeſcendum eſſe. 3. Att.44. Calamitate noſtra nondum eſſet crudelitas inimicorum ſatiata. 1. ad Q.fr.52. calamitates accipere. 4. ad Her. 206. Quot, quantas, quam incredibiles hauſi calamitates? Tuſc. 71. Calamitates machinari. 4. ad Her. 152.

Calamitoſus.

Aliquis magis fortuna, quam culpa calamitoſus. epiſt. 123. Calamitoſus ager cælo ac loco. 2. pro Leg. Agr. 80. Calamitoſus homo. de Or. 130. Calamitoſa fama. pro Cluc. 2. Calamitoſa patriæ fuga, nobis glorioſa. 1. de Diu. 104. Flagitioſa & calamitoſa fuga. Att. 118. Calamitoſa pretura Verris. 6. Ver. 126. Tēpeſtas calamitoſa. 3. Ver. 68. Calamitoſum otium. 5. de Fin. 97. At eos (dicere ſolemus) qui ſe ægritudini dediderunt, miſeros, afflictos, ærumnoſos, calamitoſos. 4. Tuſ. 134. Honoris ampliſſimi puto eſſe, accuſare improbos: & miſeros, calamitoſosq. defendere. 1. Ver. 38 1. ad Seruilium, li. 13. 67. 1. de Amic. 43. 2. de Or. 132. Hora calamitoſior. ad Octauianum. 5. Calamitoſiſſimū bellum. in Verr. 96.

Calamitoſe.

Nam quod aiunt, minima de malis, id eſt, ut turpiter potius, quam calamitoſe: an eſt ullum maius malum turpitudine? 3. Offic. 143.

Calantica.

Tunc, cum uincirentur pedes faſciis, cum calanticam capiti accommodares. in Clodium.

Calculus.

Itaque *tibi concedo*, quod in duodecim ſcrupis olim, vt calculum *reducas*, ſi te alicuius dati pænitcat. in Hortenſio. Quare *nunc* ſaltem ad illos calculos reuertamur, quos tum abiecimus, vt non ſolum glorioſis conſiliis vtamur, ſed etiam paulo ſalubribus. Att. lib. 8. 41. Id eſt, etiam nunc rationem habeamus earum rerum, quarum habendam tum non duximus. Hoc quidē eſt nimis exigue & exiliter ad calculos vocare amicitiam, vt par ſit ratio acceptorum & datorum. de Am. 52. Demoſthenes coniectis in os calculis ſumma voce, verſus multos vno ſpiritu pronunciabat. de Or. 180. Quid fortes viri? voluptatumne calculis ſubductis prœlium inerunt, &c. 2. de Fin. 50.

Calefacio, Caleſio. *Vide Calor.*

Calendę.

Calendæ intercalares. pro Quint. 53. 6. fam. 46. Hęc ſcripſi ad octauum Calend. Nouemb. Q. frat. 325.

Calidus. *Vide poſt Calor.*

Caligæ.

Caligæ eius vt faſciæ cretatæ, mihi non placebant. 2. At. 11. Cum caligis & lacerna cucurriſti. 2. Phil. 84.

Caligo.

Diſcuſſa eſt illa caligo, quam, &c. 12. Phil. 3 at. Et hæc indoctorum animis offuſa caligo eſt. Tuſc. 5. 4. Caligo rigida, craſſa. Tuſc. 1. 30. Infirma ætate, imbecillaque mente via naturæ quaſi per caliginem cernitur. 5. de Fin. 40. Hoc eſt, quaſi per nebulam & *obſcuram* quandā rem. Quod videbam equidem, ſed quaſi per caliginē perſtrinxerat aciem animi Bruti ſalus. 12. Phil. 320. Caliginem temporum illorum vide. pro Planc. 77. Illa omnis pecunia latuit in illa caligine ac tenebris. 5. Verr. 152. Aliquid obſcura caligine tectum. in Arat. Ea ſuperiori anni caligine & tenebris, lucem in Repub. reſpicere cœpiſtis. Poſtq. 205. Nunc terris tenebris & caligine ſe Alexandriam peruenturos arbitrati ſunt. 2. de Leg. Agr. 5.

Caliginoſus.

Nam ſi obſcurior quaſi caliginoſa ſtella extiterit, pingue & concretum eſſe cælum. 1. de Diu. 21 1. Vt penetret & diuidat omne cęlum hoc, in quo nubes, imbres, ventique coguntur, quod & humidum & caliginoſum eſt, propter exhalationes terræ. 1. Tuſ. 69. Nebuloſum & caliginoſum cælum. 1. Tuſc. 94.

Caligo.

Atque aram tenui caligans veſtiet vmbra. In Arat.

Calix.

Huic calix mulſi impingendus eſt, vt plorare deſinat. Tuſ. To reuma *nullum, maximi* calices. in Piſ. 53.

Calleo. *Vide Callum.*

Callide, calliditas, callidus, *Vide Callum.*

Callis.

Italiæ callis, & paſtorum ſtabula prędari cœpiſſe, &c. pro Sext. 9.

Callum.

Quorum animis diuturna cogitatio callum quoddam obducit dolori. 2. Tuſc. 62 Hæc ego ſuſpicans, adhuc Romæ maneo: & tamen λελῃθότες conſuetudo diuturna callum iam obduxit ſtomacho meo. 9. ſ. 4. Mihi amictui eſt Scythicum tegmen, calceamentum ſolorum callum, &c. 5. Tuſc. 66.

Calleo.

Ignoſco tibi, ſi neque Pœnorum iura calles. pro Corn. Balb. 35. Callere animus debet. 4. ſ. 15. in ep. Ser. Sulpicii. id eſt, iā callum contraxiſſe & obduruiſſe. Quanto autem magis illa callere uidetur Philippus, qui priuigno minus tribuerit, quam Cicero, qui alieno tribuat? ad Bru. 17. 8.

Callidus.

Ego enim, ut agitator callidus, prius quam ad finem veniam, equos ſuſtinebo. 4. Acad. 166. Homo ſine dubio verſutus & callidus. Verſutos eos appello, quorū celeriter mens verſatur: Callidos autem, quorum tāquam manus opere, ſic animus vſu concalluit. 3. de Nat. d. 17. & 7. Att. 10. Deinde in hoc homo luteus etiam callidus & veterator eſſe vult. in Verr. 155. Nimis callida & malitioſa iuris interpretatio. Offic. 7. An quod illa callida eſt, vt optime poſſit architectari voluptates? de Fin. lib. 2. 44. Callidum & verſutum factum Solonis. Offic. 22. Quod aut hi qui ad fraudem callidi ſunt, non tantum audent, quātum excogitant. pro Clu. 145. Ita per te caoretur, ne quod callidius ineat conſilium. Att. l. 15. 3 à 5. 2. Quamquam foramina illa quæ patent ad animum a corpore calidiſſimo artificio natura fabricata eſt. 1. Tuſc. 39.

Callide.

Nihil horum, niſi callide (Epicurus dixit.) de Nat. d. 1. 49. Bene teſtem interrogauit, callide acceſſit, reprehendit. pro Flacco, 17. Qui in illo ſubtili & acuto elaborauit, ut callide arguteque diceret, nec quidquam altius cogitaret. in Or. 52. Sed omnia callide referētem ad utilitatem. 2. de Fin. 86. In his ipſis rebus ſatis callide uerſari & perite poteſt. 1. de Or. 25. Itaque cum calidiſſime ſe dicere putaret, & cum illa uerba grauiſſima ex intimo artificio depromſiſſet. pro Clu. 45.

Calliditas.

Quæ eſt igitur iſta calliditas, res uetuſtate robuſtas, calumniando uelle peruertere? 1. de Diu. 65. Scientia quę eſt remota ab iuſtitia, calliditas potius, quam ſapientia, eſt appellanda. 1. Off. 91. Stulta calliditas. 3. Of. 156. Genus eiuſmodi calliditatis & calumniæ retrahatur in odium iudicis. Partit. 242. Quā nolumus licet, P.C. ipſi nos amemus: tamen nec numero Hiſpanos, nec robore Gallos, nec calliditate Pęnos, nec artibus Grecos, &c. ſuperauimus. de har. reſp. 17.

Calones.

Eos tu canteriis albis, nullis calonibus obuiam Vatieno neniſſe caſtimas, &c. 3. de Nat. d. 15. ὅτι μόνον ἀγαθὸν, τὸ καλὸν. Parad. 6. τὸ καλὸν δι' αὑτὸ αἱρετὸν εἶναι, difficile eſt hominibus perſuadere. 15. ſ. 46. & 48. in ep. ſt. Caſſij.

Calor.

Iam gallinę, aueſque reliquiæ, &c. Etſi eſt calor a ſole, ſe opponant. 2. de Nat. d. 195. Nunc & Scęuola quoniam in Tuſculanum ire conſtituit, paulū requieſcit, dum ſe calor frangat, &c. 1. de Or. 138. Calor ineſt in iis ciborum reliquiis, quas natura reſpuerit. de Na. 2. 18. Quamdiu calor (qui motus cauſa eſt) remanet in nobis, tandiu ſenſus & uita remanet. de Nat. d. 2. 17. Solis calor. de Sen. 49. Vitandi enim caloris cauſa Lauinii tres horas acquieueram. Att. 13. 288. 5. Caloris minime eſt expers aer, qui natura maxime eſt frigidus. de Nat. d. 2. 20. Caloris & frigoris modum temperant ſolis acceſſus ac receſſus modici. de nat. d. 2. 36. Caloris natura (quæ in animantibus eſt) vim in ſe habet uitalem per omnem mundum pertinentem. de nat. d. 2. 18. Caloris temperatione oriuntur & augeſcūt. de Nat. 2. 19. (Igneæ caloris uis in animantibus animaduerſa eſt) cum cor animantis alicuius euulſum ita mobiliter palpitaret, vt imitaretur igneam celeritatem. de nat. d. 2. 18. Magna vis caloris cō tinetur cauernis terræ. 2. de Nat. de. 19. Omnia quæ aluntur & creſcunt, continēt in ſe uim caloris, ſine qua neque ali poſſent neque creſcere. de Nat. de. 2. 17 (paulo poſt) Refrigerato autem & extincto calore, occidimus ipſi & extinguimur. Cauſæ quæ

vim

uim habeant caloris & ſrigoris. de Vniu. 203. Calorem admixtum eſſe aquę, primum ipſe liquor, tum aquæ declarat effuſio. de nat. d. 2. 19. Calorem ſalutarem & uitalē omnibus impertit quarta pars mundi tota feruida. de Nat. d. 2. 20. Calorem, qui eſt fuſus in corpore, ab igne ſumpſimus de Nat. 2. 14. Omne qui uiuit, ſiue animal, ſiue e terra editum, id uiuit propter incluſum in eo calorem. de Nat. d. 2. 18. Vua & ſucco terræ & calore ſolis augeſcit de Sen. 88. Calore ſuſtinentur omnea mundi partes. de natu. deo. 2. 26. Quorum flatu nimii temperantur calores. 2. de Nat. deo. 197. Tecta uero quibus & frigorum uis pelleretur, & calorum moleſtiæ ſedarentur, &c. 2. Off. 17. Ex magnis caloribus me refeci. 3. ad Q. fr. 1. Maximis caloribus, & anni tempore grauiſsimo. ad Q. fr. lib. 2. 16. 11.

Calidus.

Calidum illud atque igneum in omnē fuſum eſt natura. de nat. de. 2. 21. Sic reperies multa, quibus periculoſa & calida conſilia, & quieta & cōgitata ſplendidiora & maiora uideantur. 1. Off. 115. Calidior eſt enim, uel potius ardentior animus, quam eſt hic aer. 1. Tuſc. 167.

Caleo.

In re frigidiſſima cales, in feruentiſſima friges. ad Her. 28. Calet iam Curio. nam feruentiſſime concerpitur. 8. fam. 16. in epiſt. Cęlii. Calet res. 3. in Verr. 45. Vua veſtita pampinis, nec modico tēpore calet, & nimios ſolis defendit ardores. de Sen. 88. His uitiis & meæ & veſtrę iam aures calent. in Sal. 272. Hoc tamen agitur ſeuerius. Itaque iudicia calent. At. 4. 47. Cn. Lentulus calebat in agendo. de Clar. 186. Illud uero crimen de nummis, quos in circo Flaminio deprehenſos eſſe dixiſti, caluit re recenti, nunc in cauſa refrixit. pro Planc. 45. Nam illi iuniores de comitiis Trāſpadanorum, Cumarum tenus caluerunt. Cœl. Cic. lib. 8. ep. 8. In omni natura rerum quod caleat, id uiuere, id uigere, 3. de Nat. de. 24. Cum omnes caleant, ignauiter aliquid faciam. 15. Att. 14. in epiſt. Hirtij. Id eſt, in agendis rebus acriter uerſentur. Sentit hoc putat ut calere ignem, niuem eſſe albā. de Fin. 55. Poſtea quā ſatis calere res Rubrio uiſa eſt, quæſo inquit, Philodame, cur ad nos filiam tuam non introuocari iubes? 3. Verr. 45. Hoc eſt, iam ordia eos inflammatos & accenſos multa compotatione. Calere te ipſum puto. 7. Att. 59. id eſt, diuerſis cogitationibus perturbatum quaſi æſtuare.

Calens.

Calentem terram uidemus fumare ex recenti foſſione. de Nat. deo. 2. 19.

Calefacio.

Eodem die Gabinium ad populum luculētu calefecerat Memmius. ad Q. frat. lib. 3. 27. id eſt, uexarat, exagitarat.

Calfacio.

Si nihil faciunt nos Parthi. 8. fam. 16. in epiſt. Cęlii. Iſte noſtrā ea impenſa derideat calfacere hominem, ut ego Mothonem. ad Tir. lib. 16. 24. Calfaciat balneum oportebit. 9. fam. 40. Partim ad calfaciendum corpus igni adhibito. 2. de N. d. 127.

Caleſio.

Fauces caleſiunt, & arteriæ complentur. Att. 14. Balneum calefieri iubebo. Att. lib. 2. 18. 6.

Caleſco.

Anima, quæ ſpiritu in pulmones ducitur, caleſcit ab ipſo ſpiritu. de Nat. 54. Vbi enim poteſt illa ætas æque caleſcere uel apricatione uel igni? de Sen. 89.

Caluitium.

Proinde ſtultiſſimū regem in luctu capillum ſibi euellere, quaſi caluitio mæror leuaretur. 3. Tuſc. 105.

Calumnia.

Calumnia minima in rebus coercetur. Aca. q. ed. 1. l. 2. 60. Tongillum mihi eduxit, quem amare in prætexta calumnia cœperat. 2. in Catil. 27. Quæ maior calumnia, quam uenire imberbem adoleſcentulum? pro Dom. 220. Illud in primis, ne qua calumnia, ne qua fraus, ne quis dolus adhibeatur. pro Dom. ſua. 29. Sed eſt quædam calumnia, quam unuſquiſque noſtrum teſtante animo ſuo fecit de eo, qui falſum crimen bonis obiectat. in Saluſt. 2. Calumnia timoris, & cæcæ ſuſpitionis tormentum. 6. fam. 28. in epiſt. A. Cæcinæ. Genus eiuſmodi calliditatis & calumniæ retrahatur in odium iudicis. Partit. 242. Qui uero nil poterat, is erat calumniæ proximus. Saluſt. in Cic. 2. Nec elabi alio accuſatore poterat Albius, nec ſine ignominia calumnię relinquere accuſationem Cluētius. pro Clu. 60. Non eſt autem accuſare propter metum calumnię. pro Do. ſua. 223. Itaque premebat alio modo, nec ullam adhibebat calumniam. de Fato. 47. Atque hęc cum uberius diſputantur & fuſius, ut mihi eſt in animo facere, facilius effugiūt Academicorū calumniam. 2. de Nat. d. 20. Hic nobis patronis calumniā fortaſſe non effugiet. pro Clu. 52. Remotam a fama, & a iudiciis, & ab otio locupletum illam acerbiſſimam miniſtram Prætorum auaritię calumniam. 1. ad Q. fr. 19. Senatus religionis calumniam, non religione, ſed maleuolentia, & illius regię largitionis inuidia comprobat. 1. ent. 1. 2. id eſt, malitioſa accuſatione, ſiue allegatione. Sexto C. Sempronium Rufum mel ac delicias tuas calumniam maximo plauſu tuliſſe Cœl. Cic. lib. 8. 18. in Sal. Cum calumniam iactaſſet, contendere auſus non eſt. 8. fam. 20. in ep. Cœlii. Per calumniā, malitiamque aliquid petere. in Verr. lib. 4. 46. Metellus calumnia, dicendi tempus [illegible] exemit, adiuuante Oppio, &c. Att. 4. 2. 6. Vt Carneadi [illegible] cautis, qui ſępe optimas cauſas ingenii calumnia ludificari [illegible]. de Rep. lib. 2. c. 45. Caue ne in iſta tam frigida, tam [illegible] calumnia delitęſcas. pro Cęc. 296. Qui non calumnia [illegible] nō antiuitis uindiciis, ac iactantiis alienos fundos, ſed [illegible] exercitu, ſignis inferendis petebat. pro Mil. 55. Exiſtunt [illegible] ſæpe iniuriæ calumnia quadam, & nimis callida, ſed malitioſa iuris interpretatione. Off. 49. Ita ab aduerſariis noſtris cunſta eſt uariis calumniis. ad Lent. lib. 1. 4. 1.

Calumnior.

Nam quod antea te calumniatus ſum, indicabo malitiam meam. ad Varr. 0. 7. 1. Me quę etiam, ſi diutius calumniarentur, redire iuſſiſſet. Poſtq. 210. Defenſoris proprium locum eſt, ut miſericordiam capias, & cum accuſatorem calumniari commitor. ad Her. 40. pro Quin. 45. Cum enim aliquid habeat, quod poſſit crimino ſe ac ſuſpicioſe dicere, aperte ludificari ac calumniari ſciens non uideatur. pro Sext. Roſ. 33.

Calumnians.

Tacet res in controuerſiis iſto calumniante biennium. pro Quint. 12.

Calumniator.

Eſt hic Ennius egens quidam calumniator, mercenarius Oppianici &c. pro Clu. 131. Calumniatoris officium eſſe, verba & literas ſequi. 2. ad He. 46. Scriptum ſequi, calumniatoris eſſe: boni autem iudicis voluntatem ſcriptoris auctoritatemque defendere. pro Cęc. 49. Erat enim cauſa huiuſmodi, ut ipſe Prætor cum quæreret calumniatorem, paulo tamen conſideratiorem reperire non poſſet. 4. in Ver. 14. Neque ab homine alieno, neque ab aliquo calumniatore atq. improbo, ſed ab equite Romano, &c. pro Quint. 59. Calumniatores de ſuo ſuū appoſuit, qui hanc hereditatem Veneri Erycinæ commiſſam eſſe dicerent. 3. in Verr. 18.

Calx.

Vt cum æqualibus poſſis viuere, quibuſcum tanquam e carceribus emiſſus, cum iiſdem ad calcem (ut dicitur) peruenire poſſis. de Amic. 84. Video calcem, ad quam cum ſit decurſum, nihil ſit præterea extimeſcendum. 1. Tuſc. 24. Nec vero velim quaſi decurſo ſpatio a calce ad carceres reuocari. de Sen. 70. Quaſi ſumus ab ipſo calce eius interpellatione reuocati. Huc ſubſellium quoddam calce premens dextra, pedem defringit. ad Her. 41. Certare pugnis & calcibus. Tuſc. 243. Ibi cum pugnis & calcibus concitus eſſet, qui DCC medimnis decidere noluiſſet, mille promiſit. 5. in Verr. 46. Quem in ſtuprorum defenſionibus non ſolum verbis vel improbiſſimis ſolitum eſſe ſcimus, verum etiam pugnis & calcibus. pro Syl. 13.

Calcar.

Calcar admouere. 6. att. 5. Cicerones pueri amant inter ſe, dicunt, exercentur: ſed alter, ut dixit Iſocrates in Ephoro, & Theopompo, frenis eget, alter calcaribus. At. 6. ile. 21. Quod dicebat Iſocrates doctor ſingularis, ſe calcaribus in Ephoro egere, contra autem in Theopompo frenis uti ſolere. 3. de Or. 21. Alteri ſe calcaria adhibere, alteri frenos. de Cl. 18.

Calceus.

Si mihi calceos Sicyonios attuliſſes, non uterer, quāuis eſſent habiles & apti ad pedem, quia non eſſent uiriles. 1. de Or. 118. Eſt etiam Aſinius quidam Senator uoluntarius, lectus ipſe a ſe apertam curiam uidit poſt Cæſaris mortem, mutauit calceos: &c. 13. Phil. 366. Rediit cum calceis & toga, nullis nec gallicis, nec lacerna. 2. in Ant. 83. Si ſtultus erat in calceatis pullus, ea itinere eum uenire oportebat. 1. de Inu. 63.

Calceolus.

Cum pelle caprina, cum haſta, cum ſcutulo, cum calceolis repandis. 1. de nat. de. 111.

Calcea-

Calceamentum.

Mihi amictui eſt Scythicum tegmen, calceamentum ſolorũ callum, cubile terra, &c.5.Tuſc.130.

Calceatus.

Nec ſatis commode calceati & ueſtiti id facere potuiſſent.pro Cœl.49.

Calcitro.

Illum filiumfamilias patre parco & tenaci habere tuis copiis deuinctum non potes: calcitrat, reſpuit, non putat tua dona eſſe tanti. pro Cœl.28.

Camelus.

Cameli adiuuantur proceritate collorum. 2.de Nat.d.181.

Camera.

Cameras quaſdam non probaui, mutarique iuſſi.ad Quint. fratrem,lib.3.17.3.

Caminus.

Camino luculento vtendum cenſeo.7. fam.20.

Campeſter.*Vide,Campus.*

Campus.

Cum ſit enim campus, in quo poſſit exultare oratio, cur eam in tantas anguſtias & in Stoicorum dumeta compellimus? 4. Acad.199.Magnus eſt in Repub.campus, vt ſapienter dicere ſolebat Craſſus, multis apertus curſus ad laudẽ.14.Phil.196.Hinc rhetorum campus de Marathone,&c.Off.1.89. Hunc diem igitur campi ſperatum atque ex optatum ſibi proponens Milo,&c. pro Mil.32.Campus, pro comitiis. Cum in villa quadam campi Atinatis maneres.de Diu.92. Is campi Leontini duo millia iugerum immania poſſidet. in Ant. 187. nullum enim vobis ſors campum dedit, in quo excurrere virtus, cognoſcique poſſit.pro Mur.16. Vtrum in fenicularium, an in campum Martium cogitet.12.Att.11.Ludit Cicero in campi appellatione.Non habeat ſatis magnum campum ille tibi non ignotus curſus animi & induſtriæ meę. Att.5. 103. 1. Grauis eſt modus in ornatu orationis,&c.Neptunum pro mari, curiam pro Senatu, campum pro comitiis, togam pro pace, arma ac tela pro bello. 3. de Or. 91. Iſtum locum fugis & reformidas,& me ex hoc, vt ita dicam,cãpo æquitatis ad iſtas verborum anguſtias, & ad omnes literarũ angulos reuocas.pro Cœl. 61. Ex ingenti quodam oratorẽ,immenſoque campo in exiguum ſane gyrũ compellitis. 3. de Or. 41. In hoc igitur tanto, tamque immenſo campo cum liceat oratori vagari libere, atque vbicũque conſtiterit, conſiſtere in ſuo,&c.3. de Or.61. In campo Martio comitia conſules habebant.ad Q.fr. 307. Qui in campo Martio comitiis centuriatis auſpicato in loco crucem defigi iubes.pro Rab.91. Campi pacis.4.ad Her.157. Vt enim Aegyptii & Babylonii, in camporũ patentium æquoribus habitantes, cum,&c.1.de Diu.151.Adde huc fontium gelidas perennitates, immenſitateſque camporũ. 2.de Nat.de.143. Totam licet animis tamquam oculis luſtrare terram, mariaque omnia: cernes iam ſpatia frugifera atque immenſa camporum,&c.2.de Nat.139. Arabes autem & Phryges, & Cilices, quod paſtu pecudum maxime vtuntur, campos & mõtes hieme & æſtate peragrantes, &c.1.de Diu.154.Agros vero Vaticanum & Pupiniam, cum ſuis optimis atque vberibus campis conferendos ſcilicet non putabunt. 2. pro Lege Agr.94.

Campeſter.

Campeſtrem quæſtum ad ſe redegit.de Aruſp.reſpon.39.Vt *exercitatione*, ludoque cãpeſtri tunicati vteremur.pro Cœl.7.

Cancelli

Satiſne vobis *Prætori* improbo circundati cancelli videtur in ſua prouincia, immo vero in ſella ac tribunali:&c.5.Ver.155 Cancellos ſibi circumdare.pro Quintio.19.& 5.in Verr.115.Et me facile veſtra exiſtimatione reuocabitis, ſi extra hos cancellos egredi conabor, quos mihi ipſe circumdedi.pro Quint.19. Id eſt, extra id digrediar quod dictuerum me propoſui. Tantus eſt ex omnibus ſpectaculis vſque a Capitolio, tantus ex fori cãcellis plauſus excitatus,&c.pro Sext.108.Certarum rerum forẽſibus cancellis circumſcripta ſcientia.1.de Or.58.

Cancer.

- & claro colluces lumine cancer, In quo conſiſtens conuertãt curriculum ſol.in Arat.

Candelabrum.

Candelabrum e gemmis clariſſimis, opera mirabili perfectum.4.Verr.55.Vnde quinquaginta tricliniorum lectos, vnde tot candelabra?4.Verr. s.Iam vero lectos æratos & candelabra ænea, num cui præter iſtum Syracuſis per triennium facta eſſe exiſtimatis?6.Verr.52.

Candens.

Candens circus: id eſt, Orbis lacteus.in Arat. Exoritur candẽs illuſtria lumina Virgo.in Arato.41. de ſidere. Qui cultros metuens tonſorios, candente carbone ſibi adurebat capillum. 2.Off.34.De Dionyſio tyranno. Quid cum ignes candenteſq. laminæ, ceterique cruciatus admouebantur?7.Verr.157.

Candidatorius, Candidatus, Candide, Candidulus.

Candidus.*Vide,Candor.*

Candor.

Candor cæli.Tuſc.1.55. Candor huius te perpulit.pro Cœl. 18. Nam ſolis candor illuſtrior eſt, quam vllius ignis, quippe qui immenſo mũdo tam longe lateque colluceat. 2. de Nat.de. 59.Splendidiſſimus candor.de Somn.Scip.11. Fucati medicamẽta candoris & ruboris.in Or. 43. Lacteus hic nimio fulgens cãdore notatur.in Arato.29. Nec ille fuſus & candore mixtus rubor, ſãguis eſt, ſed quædã ſãguinis ſimilitudo.1.de Na.de.101.

Candidus.

Elaborant alii leuitate & æquabilitate, & puro quaſi quodã & candido genere dicendi.in Or.30.

Candide.

Caueodum tibi erit, ne parum ſimpliciter, & candide poſuiſſe inimicitias videaris.Cœl.ad Cic.l.8.6.3.

Candidulus.

Candiduli dentes, venuſti oculi, color ſuauis. Tuſc.66.

Candidatus.

Nemo eſt enim ex iis, qui nunc petunt, qui ſi in noſtrum annum reciderit, firmior cãdidatus fore videatur. Att.1.1.5.Qui neſcio quo pacto mihi videtur prætorius candidatus in Conſularem, quaſi deſultorius in quadrigarum curriculum incurrere. pro Mur.51.Non placet mihi inquiſitio candidati prænuncia repulſæ.pro Mur.134.Præſertim quæ a candidato petantur.de Pet. Conſ.19.Candidati conſulares.3.ad Q.fr.21.Candidati omnibus iniquitatibus.Att.1.7.3.Tribunicii candidati.ad Q.fr.l.2. 6.4.Candidatorum cõſularium coitio.3.ad Q.fr. 11.Qui tuas mercedum pactiones in patrociniis intercilas, pecuniarum in coitionibus candidatorum, dimiſſiones libertorum, &c.in Parad.58.Candidatorum licentia hic quoque vſus, hoc ſubito cognomen arripuit.15.fam.50. Candidatorum natio officioſiſſima.in Piſ.42.Nec candidatis iſta benignitas adimenda eſt, quæ liberalitatem magis ſignificat, quam largitionem. pro Mur. 71. Scito nihil tam exercitum eſſe nunc Romæ, quam candidatos. Att.6.

Candidatorius.

Nos in omni munere candidatorio fungendo ſummam adhibebimus diligentiam.Att.1.3.

Caneſco, cani, canities.*Vide,Canus.*

Canicula.*Vide,Canis.*

Canis.

Canis alicuius dicitur qui eſt aſſecla.6.Att. 34. Acer canis. pro Roſc.Am.34. Canis venandi & cuſtodiendi cauſa factos.de Nat.d.2.57.Latrat canis.pro Roſc.Am.33.Canis venaticus in Verr.206. Aegyptii canem & felem vt deos colunt. de Legib. 162.Canes publice aluntur in Capitolio, vt ſignificent ſi fures venerint.pro S. R. 33. Alii canes & latrare & mordere poſſunt. pro S.R.57.Canes ſagaces.Diu.lib. 1.59. Canum amans dominorum adulatio, & odium in externos.2. de Nat.de.119. Canũ fida cuſtodia.2.de Nat.deor.119.pro R. Am. 54. Canum Hircanorum nobile genus.Tuſc.1.97. Canum ſagacitate ad vtilitatẽ noſtram abutimur. 2. de Nat. de.114. Nihil mali eſt, canes ibi quamplurimos eſſe, vt permulti obſeruandi, multaque ſeruanda ſunt.pro S.Roſc. 33. Canes multos Verres circa ſe habebat 3.in Verr.90.

Canicula.

Canicula exoritur Romæ aliquot diebus poſt ſolſtitiũ, apud Troglodytas ante ſolſtitium.Diu.lib.2.73.Rationem & orationem Canicula non habet.3.de N. d.35. Vt enim Ceos accepimus ortum Caniculæ diligenter quot annis ſolere ſeruare, &c. 1.de Diu.120.Si quis oriente Canicula natus eſt, is in mari non morietur.de Fato 9.

Caniſtrum.

Lancibus & ſplendidiſſimis caniſtris, oluſculis nos ſoles paſcere.6.Att.12.

Cano.

Alter incitatior fertur, & de bellicis rebus canit etiam quodammodo bellicum.in Or.22.pro Mur.27.& 7.Phil.219.Atque

hoc

hoc carmen hic Tribunus plebis, non vobis, ſed ſibi, intus canit. de L. Agr. 70. A quibus (miſeriis) cũ cecinit receptui, impellit rurſum & incitat ad conſpiciendas (miſerias.) 3. Tuſ. 3. Quẽ admodum Roſcius familiaris tuus in ſenectute numeros in cãtu cecinerat. 1. de Leg. 16. Mihi cane & Muſis. de Clar. Or. 97. Cum in eis conuiuiis ſymphonia caneret, maximiſque poculis miniſtraretur. &c. 5. Verr. 86. Cũ cornix cecinerit. 4. Acad. 231. Canere abſurde. Tuſc. 2. 9. Ad harmoniam canere mundum Pythagoras exiſtimat de Nat. de. 62. Canere ad tibiam virorum clarorum laudes atque virtutes: qui mos fuit priſcorum Romanorum. Tuſc. 4. 3. Canere ad tibicinem. Tuſc. 1. 3. Canere diſcebant in Græcia omnes. Tuſc. 1. 4. Atque etiã illũ citharistã, &c. quem omnia intus canere dicebant, ſuſtulit, &c. 3. Verr. 36. Inclinata, vlulantique voce more Aſiatico canere. in Or. 15. Canere qui neſciebat in Græcia, non ſatis excultus doctrina putabatur. Tuſc. 1. 4. Habet enim multitudo vim quandam talem, vt quemadmodum tibicen ſine tibiis canere, ſic orator ſine multitudine audiente eloquens eſſe non poſſit. 2. de Or. 184. Galli victi ſilere ſolent, victores canere. 2. de Diu. 83. Vt hæc quæ nunc fiunt, canere dii immortales viderentur. 3. in Cat. 65. Quæro etiam ſi velim ſcribere quid, aut legere, aut canere vel voce, vel fidibus, &c. ſomniumne expectandum ſit, an ars adhibenda. 2. de Diu. 95. Igitur & Epaminondas, princeps me iudicio Græciæ, fidibus præclare cecinisse dicitur. 1. Tuſc. 7. 2. de Diu. 95. Cecinisſeque id carmen quod in eũ ſcripſerat. 2. de Or. 191. Quod ab eius litui, quo canitur, ſimilitudine nomẽ inuenit. 1. de Diu. 58. Canuntur hæc apud Homerum. 2. de Or. 191. Canendi ſonis variis nihil tam facile in animus teneros ac molles influit, quorum dici vix poteſt quanta ſit vis in vtramque partem: nam & incitat languentes, & langueſacit excitatos, & tum remittit animos, tum contrahit: ciuitatumque hoc in Græcia interfuit, vocum ſeruare modum: quarum mores lapſi ad mollitiem, pariter ſunt immutati cum cantibus, aut hac dulcedine corruptelaque deprauati aut, cum ſeueritas eorum ob alia vitia cecidiſſet, tũ fuit in auribus, animiſque mutatis etiam huic mutationi locus. 2. de Leg. 37. & 38.

Canens.

Quis enim reuocante & receptui canente Senatu, properet dimicare? 13. Phil. 324. Si ex oliua modulante canentes tibiæ naſcerentur, num dubitares quin inesſet in oliua tibicinis quædã ſcientia? 2. de Nat. de. 32.

Cantio.

Subito totam cauſam oblitus eſt, idque veneficiis & cantionibus Titiniæ factum eſſe dicebat. de Clar. Or. 114.

Cantiuncula.

Vidit Homerus probari fabulam non poſſe, ſi cantiunculis tãtus vir irretitus teneretur. 5. de Fin. 91.

Canorus

Canorus orator & volubilis. de Clar. Or. 54. Sine contentione vox, nec lãguens, nec canora. 1. 186. Cum igitur hoc animal tam ſit canorum ſua ſponte, quid in mentem venit Callisthenis dicere deos gallis ſignum dediſſe cantandi, &c. 2. de Diu. 85. Canorum & fuſcum vocis genus. 2. de Nat. de. 110 Hoc dulce, canorũ illud, hoc bene olens. Academic. quæſt. edit. 1. l. 3. 22. Omnino canorum illud in voce ſplendeſcit, etiam neſcio quo pacto in ſenectute. de Sen. 25. Profluens quiddam habuit Carbo, & canorum. 3. de Or. 17. Sic interuallis, exclamationibus, voce ſuaui & canora, admirando irridebat. in Bruto. 226.

Canticum.

Forte noſti canticum. Pæto, l 9. 22. 3. in Or. 32.

Cantilena.

Vt crebro mihi vafer ille Siculus inſuſurret Epicharmus cãtilenam illam ſuam, νῆφε, &c. 1. Att. 14. 11. Id eſt, eſto ſobrius. Cantilenam totam iſta ex hoc pendere, vt quamplurimum lucriſaciant. 11. famil. 31. ep. D. Bruti. Gerendus eſt tibi mos adoleſcentibus Craſſe, qui non Græci alicuius quotidianam loquacitatem ſine vſu, neque ex ſcholis cantilenã requirũt. 1. de Or. 51

Cantor.

Cantor formularum, auceps ſyllabarum. 1. de Or. 181.

Cantus.

Cantus buccinæ. pro Mur. 128 Cantus nullus dulcior moderatæ orationis pronuntiatione. 2. de Or. 19. Eſt autem in dicendo etiam quidam cantus obſcurior, &c. in Or. 32. Vocum quotidianus cantus. pro Roſc. 79. Cãtus ſiniſter oſcinis. 6. fam. 21. Tibiæ cantus. pro Sex. Roſc. 79. Flectuntur cantu atque conſiſtunt ſæpe immanes beſtiæ. pro Arch. 41. Quanto molliores ſunt & delicatiores in cantu flexiones, & falſæ voculæ, quam certæ & ſeueræ? 3. de Orat. 55. Percrepat lucus cantu ſymphoniæ. 7. Ver. 26. Perſonabat vicinitas cantu vocum. pro Sex. Roſc. 79. Neruí atque cantus. de Somn. Scip. 18. Cantus neruorum vocumque. Tuſc. 1. 3. & 4. Cantus lugubres a Græcis næniæ vocabulo n[illegible] nantur. 2. de Leg. 57. Cãtus & numeri. 5. Tuſc. 147. Cantus P[illegible] gil. Diu. lib. 1. 96. Ad cantus, ad tibicinem honoratorum vi[illegible] laudes proſequantur. 2. de Leg. 57. Haud modicos tremulo fundens e gutture cantus. 1. de Diu. 23. Solet Roſcius dicere, ſe [illegible] plus ſibi ætatis accederet, eo tardiores tibicinis modos & [illegible] remiſſiores eſſe facturum de Or. 107. Cantus, & modorum [illegible] tationem grauiter olim vindicabat vetus Græcia, longe [illegible] dent, quam ſenſim perniciẽs illapſa ciuium animos [illegible] diis, malisque doctrinis repente totas ciuitates euer[illegible] dem illa ſeuera Lacedæmon, neruos iuſſit, quod plures [illegible] ptem haberet, in Timothei fidibus inde demi. 2. de Leg[illegible] tari aliquid neruis atque cantibus. de Somn. Scip. 18. Id[illegible] paulo eſt ſerius, quam quod Platoni noſtro placet, qui [illegible] rum cantibus ait mutatis, mutari ciuitatũ ſtatus. 3. de [illegible] Pelluntur animi vocum grauitate & cantibus. 1. de Diu[illegible] Oculi pictura tenentur, aures cantibus. Acad. 6.

Canto.

Nam, vt ſcis, iampridem iſtum canto Cæſarem. ad Q. fr[illegible] 2. 15. 1. Id eſt, ſummis laudibus celebro. Cur ante lucem g[illegible] tant. de Diu. 180. Quid ploras pater? mirum ni cantem, co[illegible] natus ſum. de Or. 134 Pueri lepidi & delicati, qui cãtare & [illegible] lere didicerunt. in Cat. 100. Cantandi in conuiuiis mos Romæ. Brut. 37. Quid in mentem venit Calliſtheni dicere, deos g[illegible] ſignum dediſſe cantandi, cum id vel natura, vel caſus efficere potuiſſet? 2. de Diu. 65.

Cantito.

Vtinam extarent illa carmina, quæ multis ſeclis ante ſuam ætatem in epulis eſſe cantitata a ſingulis conuiuis de clarorum virorum laudibus in Originibus ſcriptum reliquit Cato. de Clar. Orat. 37.

Canon.

Κανὼν eſſe meorum ſcriptorum ſoles. 16. fam. 22.

Canorus, *Vide Cano.*

Canterius.

Potes mulo iſto, quem tibi reliquum dicis eſſe, quando can[illegible] rium comediſti, Romam peruehi. ep. 138. Eo tu canteriis al[illegible] obuiam Vatieno veniſſe exiſtimas. de Nat. de. 62.

Cantharis.

Theodorus Lyſimacho mortẽ minitanti: magnũ vero, inquit, effeciſti, ſi cantharidis vim conſecutus es. Tuſc. 2 58. *Cãtharidas* ſumpſiſſe dicitur, accuſante L. Craſſo. 9. fam. 50.

Canticum, cantilena, cantio, cantiuncula, cantito, canto, cantor, cantus, *Vide poſt Cano.*

Canus.

Saxaque cana ſalis niueo ſpumata liquore. de Diu. 82. Ne metuant canos minitante murmure fluctus. in Arat.

Cani.

Non cani, non rugæ repente auctoritatem arripere po[illegible] ſed honeſte acta ſuperior ætas fructus capit auctoritatis ex[illegible] mos. Cat. 58.

Caneſco.

Quercus huic loco non deerit, quæ Mariana dicatur [illegible] (vt ait Scæuola) de fratris mei Mario caneſcet ſeclis inn[illegible] bilibus. 1. de Leg. 2. Cũ oratio iã noſtra caneſceret, haberet[illegible] quandam maturitatem & quaſi ſenectutem. de Clar. 16

Canities.

O turpem exacta dementique ætate canitiem. ad Q[illegible] 44.

Capitas. capax, *Vide Capio.*

Capedo.

Minuſne gratas diis immortalibus capedines ac fictiles [illegible] nas fuiſſe, &c. Parad. 12.

Capenduncula.

Docebo meliora me didiciſſe de colendis diis immorta[illegible] iure pontificio & more maiorum capeduncul is iis quas N[illegible] nobis reliquit. 3. de Nat. de. 29. Capeila capsa. in Verrem

Capillus.

Horridus capillus. pro Sext. 14. Qui cultros metuens [illegible] rios, candente carbone ſibi adurebat capillum. 2. Off. 34. [illegible] ſito ac delibuto capillo paſſim per forũ volitet. pro S. x. R[illegible] 79. Erant illi compti capilli, & mandentes cincinnorum [illegible] briæ, &c. in Piſ. 19.

Capi[illegible]atus.

A[illegible] non m[illegible] bene nummatum, quam bene capilla-[illegible].62.C[illegible]p[illegible]re inculto & horrido, capillatior, quam [illegible] e maiore. de L. Agr. 7.

Capio.

C[illegible] rem in tuis rebus. [illegible]fa.14.pro, ex tuis rebus. Opi[illegible] m maiorem animo cepi dolorem. de [illegible].Or. 5. E[illegible] ex has etiam fructum [illegible] boni mei, qui iam pro[illegible] is l[illegible]ris acquiescen[illegible] 2.de Diu.7. Brut.7. Ex tuis li[illegible] d[illegible]p[illegible]roem.ep.145. Cui cum æqui fuissemus, ia [illegible] orem fructum e[illegible] populi existimatione illo dam [illegible]to cepimu[illegible], &c. Att.[illegible].2.2.[illegible] nesta acta superior ætas fructus capit au[illegible]tatis ca[illegible] os. de Sen. 58. Ad summam lætitiam [illegible]eam [illegible] ex tuo [illegible] capio, magnus illius adiuento cumu [illegible]lus a[illegible]4.[illegible]4[illegible] batur, inquit, tamẽ cum his om[illegible] [illegible] m [illegible] mostrationum, uneri [illegible]rorum [illegible] rum [illegible]4. Præter lætitiam quam ocu [illegible] ce[illegible] .14.3 ta.5. Et tamen omniv [illegible] spes la[illegible] & [illegible] animo, nec partem vllam capio [illegible] mihi iucundissim[illegible] [illegible] ho- [illegible] mos [illegible] m capio voluptat[illegible], quan- [illegible] tum [illegible] & la[illegible] o. Capiebam animo nõ me diocrem v[illegible] tatem [illegible] Planc. 1. Capit ille ex his præd[illegible] [illegible]2. Arma capiaut, & tum fo rum atq[illegible] magna pars, complent. 7. [illegible] 75. Laertes [illegible] de [illegible] quod capiebat ex filio. de Sen. 88. Atque earum rerum exem[illegible] ex similitudine capiebat in- eunctis ætatis. de A[illegible] .Iam [illegible] cepi Capuam, non quo munus, illud [illegible] causa, &c. Att. lib. 8. 149.6. Simul vero sensisses hosti[illegible] me arma su[illegible], & eum bello cepi. V[illegible] n. ad Cic. l. 5. 10.[illegible] op[illegible]ida vi oppugnando cepi. Vat. ad Cicd.5. 20.9. Quica[illegible] Præt[illegible] quæsti[illegible] nem inter sicarios exercuisset: ita aperte cepi[illegible] ar ob rem iu[illegible] odam, vt, &c. 2. de Fin. 45. Nec quisqu[illegible] ri firis spo[illegible] [illegible] udibus. 2. Tu[illegible] non modo in[illegible] ommoua nih[illegible] ceperu[illegible], sed etiam, [illegible]5. Ver. 95. in Part[illegible].41.[illegible] u[illegible] 2 c[illegible] nostra vrbe didicerant, nobyn[illegible] vege[illegible] ecocrat. 3. Philip. 120. pro M[illegible]. [illegible] ur [illegible] consilia capiet & agendi & nonn[illegible] [illegible] 91. Tot domus locupletissimas, do- mus [illegible] err. 7. Capsa, pro, cape si vi[illegible]. Or. 86. Eum m[illegible] eacerint decem anni, neque capio [illegible] 3. de Leg[illegible] hil. 208. & pro C[illegible] u. 95. No fuit causa cur [illegible] perer, & ad me ve[illegible] pro Rosc. Com. 9.[illegible] detrimenti caperet. 1. in Cat. 3. pro Mil. 52. Vt [illegible] ando m[illegible] diam caperet aliquam: si non pro- [illegible] pinquitates, at [illegible] fa[illegible]ro Quint. 65. Qui nationes deuicisset bello[illegible] cũ, credo, cau[illegible]m, quod infir[illegible] in his a[illegible] regnares. 3. Off. 19. id est, dele- [illegible] qui tantos acerruos pecuniæ ca- pit[illegible] [illegible]o [illegible] veterum, quo etiam Stoici [illegible] m. Aliquando per deos immor tales[illegible] m virtutemque capiamus. 3 Phil. 144. Q[illegible] vim & acrimoniam ceperis ad scri- [illegible] &c. 2. in Verr. 3 s. Atque huic ius[illegible] us studio Seruus facillime cepe ris. [illegible] Qui autem poteris, nisi te amor ip se [illegible] ui tam pubes, quin arma cepe [illegible] 97. N[illegible] ci erit, qui ob eam summa fide, [illegible] m, maximam gloriam ceperit de A[illegible] us est dicere, quemadmodum gesserimus Consulatum, quam quemadmodum ceperimus. in Pisonem, 2. [illegible] de [illegible] ibus. pro Do. sua. 98. Amicitiam eius cape [illegible] tas, Italia, prouincia & regna. pro Mil. 67. [illegible] patriam a[illegible] Brutum, ep. [illegible].4. Capere bona [illegible] delectati[illegible]ne.[illegible]. de Fin. Capere castra im[illegible] .65. Capere [illegible] m. 3. in Verr. 99. Capere [illegible] Off[illegible].4[illegible] tum consilium de tua sen- [illegible] 4 [illegible] quo nimirum documen- [illegible] t qu[illegible] v[illegible] extimescendam. [illegible] mum capere animo pos [illegible] ipia ad Octauium de oobis, as [illegible] multa, vt eos capere carcer non [illegible] c[illegible] ex libertate alicuius. ep. 15. [illegible] m[illegible] gratiam tantum, quam [illegible] endo vel in remuneran- [illegible] tione, lib. 1. 9. & 3. Phil. [illegible] Capere [illegible] 3[illegible].5[illegible] 98. Capere iudicia. pro [illegible] Partit. 41. Vrbe ei partem magna visa, quæ etiam ipsum capere potuerit. Att. 216. Nostri autem magistratus, i[illegible]peratoresque ex hac vna re maximam laudem ca pere studebant. 2. Off. 37. Quid tam singulare, quam vt ex Sena- tusconsulto legibus solutus Consul ante fieret, quam vllum a- lium magistratum per leges capere licuisset? pro L. Man. 44. Ca pere molesti[illegible]m. Læl. 76. Capere molestiam animo. pro Syl. 1. Plus capere sine se legione liceat, alicui legatum. 2. de Leg. 48. Capere portum, pro Sext. 86. Capere prædam. pro Do. sua. 113. Capere sacerdotẽ. 4 in Verr. 87. Capere seorsum gloriã. 5. Phil. 199. Hic vero tantus est totius mundi incitatissima conuersio- ne sonitus, vt eum aures hominum capere non possint. de Som. Scip. 19. Capere specimen. Tusc. 1. 26. Capere spem. pro Pomp. 16. Scite & commode capere tempus adeundi ad aliquem. ad Brutum, lib. 11. 16. 3. Capere voluptatem malis alienis. 4. Tusc. 55. ad Dolab. 9. 14. t. 3. s. 37. Capere vtilitates ex amicitia. de Amic. 32. Quæ tam magna sunt, vt ea vix cuiusquam mens aut cogitatio capere possit. pro Marc. 191. Ob eam causam Ro. P[illegible]p. calamitatem maximam cepisse. 2. de Diu. 29. Video enim Curu les magistratus eum legitimis annis perfacile cepisse. Attic. 13. 287. 3. Tantum se cepisse odium regni videbatur. 2. Phil. 94. His ego iudiciis non probabo C. Verrem contra leges pecunias ce- pisse. 3. Verr. 62. Neque enim mors miseranda est, quæ ob Rem- pub. capitur. Anteq. iret in exilium. 14. captus sum misericor- dia. de Or. 129. Cum cos. iterum in Africa ex insidiis captus esset. 1. in Off. A quibus temporibus scribẽdi capiatur exordium. 1. de Leg. 22. 5. Phil. 189. cum obsignes tabellas clientis tui, qui- bus id sit scriptum, quo ille capiatur, ego tibi vllam causam ma iorem committendam putem? de Or. 99. Sapientis autem hanc censet Arcesilas vim esse maximam, Zenoni assentiens, cauere ne capiatur, ne fallatur uidere. 4. Aca. 120. Vt animaduertant ne callida assentatione capiantur. de Amic. 81. pro Clu. 9. Decipi, falli, capi, iidem. Acad. 17. Ea animum adolescentis pellexit, his [illegible] bus, quibus illa ætas capi & deliniri potest. pro Clu. 20. [illegible] gloriam consecuti sunt, quæ uix cælo capi posse ui- dea[illegible], 120. id est, contineri. Sequuntur fratrum coniun ctio[illegible] post consobrinorum sobrinorumque, qui cum una in domo iam capi non possint, in alias domos tamquam in colo- nias exeunt. Off. 12. Neque æquitatem rei, verbi laqueo capi pu tas oportere. pro Cæcina. 60. 6. fam. 29. in ep. Cæc. Angor iste qui pro amico sæpe capiendus est. de Am. 45. consuetudo exer- citatioque capienda, vt boni ratiocinatores officiorum esse possi mus. 1. Off. 86. Sæpe capienda mẽbris minutioribus oratio est. de Or. 108. Excise in quoddam sacellum omnium capiendi causa. 1. de Diu. 167. Non fugiendi hostis, sed capiendi loci causa cel- sisse videar. 2. de Or. 163. Nimis ille quidem lentus in dicendo, & pene frigidus, sed & callidus, & in capiendo aduersario versu tus. de Cl. Or. 93. Philosophi docendi causa, non capiendi lo- quuntur. Or. 202. Quia nunc itidem ab eodem, & a ceteris diis immortalibus sunt nobis agendi capienda primordia. 3. de Leg. 6. Nimis enim insidiarum ad capiendas aures adhiberi videtur. in Or. 97. Eos potissimum diligunt, ex quibus sperant se maxi- mum fructum esse capturos. de Am. 67.

Captus.

Captus, & fraudatus. 3. Off. 91. Interclusus & captus. Att. 10. 173. 8. captus dulcedine pecuniæ. Mat. ad Cic. l. 11. 28. 1. Quod subito suscepit eodem captos errore quo nos. 12. Phil. 321. ca- ptus esse mihi otius sum. 8. fa. 4. in ep. Cæl. confectus senectute, præpeditus morbo, mancus, & membris omnibus captus ac debi lis. pro Rab. 15. Hic quis potest esse Quirites, tam auersus a ve- ro, tam preceps, tam mente captus, qui neget hæc omnia quæ uidemus, &c. 3. in Cat. 65. Ac. l. 2. 50. Falli, errare, labi, decipi tã dedecet, quam delirare & mente captum esse. 1. Off. 133. Tametsi ne oculis quidem captus in hanc fraudem tam sceleratam ac tã nefariam decidisti, &c. 6. Verr. 90. De eo qui visam rem cõcupi scit. Si oculis c[illegible]ptus sit, vt fuit Tyresias. pro Dom. 110. congeran tur in u[illegible]um omnia, vt idem oculis & auribus captus sit. 5. Tusc. 84. [illegible] visu & auditu priuatur. captus pecunia. 1. Phil. 24. captus splendore nominis. de Fin. 66. Socrus generi, contra quam fas erat, amore capta. pro [illegible] lu. 20. captum sibi tabernaculum fuisse in hostes Scip[illegible] de Nat. deo. l. 2. Oppressa captaque Repub. pro Dom. [illegible]. Aut spe largitionis promissionisq. capti. Off. 3. 30. Belli duces captos iam & prehensos teneris. in Cat. 114.

Captus.

Græci ast homines non satis animosi, sed prudentes, ut est ca ptus hominum, satis hostem aspicere non possunt. 2. Tusc. 110.

Captio.

Quanta esset in uerbis captio, cum in ceteris rebus, tum in testamentis, si negligerentur uoluntates? de Cl. Orat. 102. Eam-

que ſententiam, quam ſignificari poſſe dicet, nihil habere aut ca ptio [illegible] aut vitij. in Part. 73. Omnes captiones in omni ſententia occurrunt. 10. Att. 48. Omnes igitur illius generis captiones eodem modo refelluntur. Fat. 23. Captiones d[illegible] utere Acad. q. ed. 1. lib. 2. 44. Cur igitur v[illegible] adducitis in e[illegible]s captiones, quas nomquam explicetis? de Diu. 50. Quod quidem [illegible]o a principio ita me malle dixeram, hoc ipſum prouidens d[illegible]ectica captione. 2. de Fin. lib. 2. 14. Maiore quadam opus eſt vel arte, [illegible] diligentia, ne ab iis, quæ clara [illegible] ipſa per ſe, quaſi præſtigiis quibuſdam & captionibus depellamur. 4. Aca. 84.

Captiuncula.

Seruius vero pacificator cum librariolo ſuo videtur obiiſſe legationem, & omnes captiunculas pertimeſcere. Att. l. 15. 16.

Captioſus.

Captioſa probabilitas te fal[illegible]it. 3. de Fin. 109. O ſocietatem captioſam & indignam, &c. pro Roſ. Com. 7. Captioſum eſt omnibus, rem vllam conſtitui eiuſmodi, quæ cum armis geſta ſit, reſcindi iure non poſſe. pro Cæc. 30. Captioſum eſſe populo, quod ſcriptum eſſet, negligi, & opinione quæri voluntates. de Clar. Or. 1[illegible]1. Qua via captioſa ſ[illegible]luntur. 2. de Fin. 17. Captioſis & fallacibus interrogationibus circumſcribi atque decipi. Aca. q. ed. 2. lib. 2. 44. Quo nihil [illegible]ptioſius, neque indignius dici poteſt. pro Q. Roſc. 20. Captioſiſſimum genus interrogationis. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 46.

Capt[illegible]ſe.

Sic me, inquit, ante ſuſtin[illegible] diutius captioſe interrogantī reſpondeo. 4. Acad[illegible].

Ca[illegible].

Captiua [illegible]tas Ducere [illegible]m captiuum in triumpho. Va tinio. l. [illegible]. 5. 11. Diu[illegible] perſpeſſi, quam captiui ſru g[illegible] ſolent. 8. [illegible] 54. Captiuos necare. 3. de Nat. d[illegible]. 9. C[illegible]tiuos a[illegible] ad Her. lib. 3. 92. Itaq. id [illegible] plerique interpretantur [illegible] ad ſuos, ſiue captiuos, ſiue [illegible] ad [illegible] 3 5. Nec ſi aliquot annis poſt ad[illegible] illo [illegible] captiua mi[illegible] eribus mederetur ſed ei ca[illegible]. Tu[illegible]c. 9[illegible] quidem de captiuis reddendis illa præclara, & [illegible]. Off. 53.

Capto.

Induſtria, oratio, eſt qua rebus nō dubiis captat aſſenſionem eius qui, &c. 2. de Inu. 66. At [illegible] tiam miſericordiam captabas, ſupplex te ad pedes abiiciebas. 2. lib. [illegible]. 9. de Inu. 156. Lepidus, deſpe[illegible] eduçoru ne[illegible] quem [illegible] captabat, ſe cum Anto[illegible] coniunxiſſe. 114. Galbus Planc. Cic. lib. 10. 23. Vt non modo nullam copu[illegible] etiam præteteat omnes voluptates. 1. de Fin. 57. Ex hoc euenit, vt in animi doloribus alij ſolitudines captent, vt aut Homerus de Bellerophonte, &c. Tuſ. 53. Captare beni[illegible] 2. de Inu. 31. Captare nomen imperatorium. [illegible] 10 epiſt. D. Bruti. Inania ſunt iſta, mihi credo, de teſtamenta pæne puerorum captare plaudite, [illegible]hi per vrbem, conſpici velle [illegible] Piſonem. [illegible] 2. Tuſ. 5[illegible] picturis vero ea dicit, ut mihi quidem [illegible] captare videatur. 2. Tuſc. 13. Captare voluntates hominum. [illegible] de Or. 18. Captare vult, quod alias capere dicitur, quod ſit [illegible] rogando ſeu diſputando. Ac. q. ed. 2. l. 2. 85. Diſſidēs pr[illegible] tur occaſio, &c. de har. reſ. 58.

Captans.

Nem eſt quid[illegible]am quod ſua vi nos alliciat ad ſeſe, nō emolumēto captans aliqu[illegible] ſed trahēs ſu[illegible] dignitate, &c. 2. de Inu. 238.

Captatio.

Et lenitatem molitia animi, & verecundiam timiditas, & illam diſputandi prudentiam concertatio, captatioque verborum imitatur. in Part. 43.

Capeſſo.

Is autem animus, qu[illegible] ſi eſt h[illegible] quatuor generum, &c. ſuperiora capeſſat neceſſe [illegible] T[illegible]. 6. Me[illegible] itam igitur opinor capeſſamus. Att. 10. 29. [illegible] r. Cap[illegible] ere [illegible] bum hi[illegible] ora ſedent [illegible] ip[illegible] 2. de Nat. d[illegible] 2. Poſt illa germana ſ[illegible] ror capeſſare videbar, Tardaque veſti[illegible] quæreſe te, neque poſſe C[illegible] de capeſſere. de [illegible] 2. eſſare R[illegible]m 3. Or[illegible]. Off. 221. Capeſſere Rem[illegible] norib[illegible] ſſen[illegible]s. de Fin. lib. [illegible] 2. Dig[illegible] in[illegible] en[illegible] dicend[illegible] tas in Rep. capeſſenda. ad Lent. lib. 1. 8. [illegible] eſt [illegible] ſeruitus: ſed fuerit quædam neceſſaria, ecquodnam principium putatis libertatis capeſſendæ? 10. Phil. 2[illegible] 3. Scribam alias ad te de meis con[illegible] capeſſendæ Reipub. plura. ad Att. 2. de Or. 59. 3. de Or. 62. ad Att. ne. 334. 9. Iſtuc ad capeſſendā Remp. veniō: Att. 2. 57. Dedit eadem natura belluis ſenſum & appetitum, vt altero conatum haberent ad naturales paſtus capeſſendos. 2. de N. d. 180. 181.

Capeſſens.

Vt eidem Carboni Trib. pleb. [illegible]ſta tum mente Rempublicam capeſſenti Publius Africanus reſponderat, &c. de Or. 2. [illegible] & 133. Omnes enim partes eius vndique medium locum capeſſentes nituntur æqualiter. 2. de Nat. deo. 173. de Sphæra. Capeſſentibus Rempub. nihilominus quam philoſophis, & magnificentia & deſpicientia adhibenda eſt rerum humanarum, & tranquillitas animi atq. ſecuritas, ſiquidem nec anxij futuri ſunt, & cum grauitate conſtantiaq. victuri. Off. 1. 103.

Capax.

Tamen non ſemper implet aures meas: ita ſunt auidæ & capaces, & ſemper aliquid immenſum infinitumq. deſiderant. in Or. 56. de Demoſthene loquitur.

Capacitas.

Quæ tanta omnino capacitas? Tuſc. 94. Vtrum capacitatem aliquam in animo putamus eſſe, quo tamquam in aliquod vas ea quæ meminimus, infundantur? Tuſc. 1. 49.

Capra.

At capra læuum humerum [illegible] obtinet. de Nat. 47. [illegible] feræ, in Creta contra [illegible] ven[illegible] ſ[illegible], d[illegible] quærunt. 2. de Nat. deo. 9[illegible] C[illegible] as & oues quot [illegible] dicere poſſe, quot amicos [illegible] non poſſe dicere. de [illegible].

Caprinus.

Pellis caprina, haſte, ſcutu[illegible]m, calceoli repandi, [illegible] deę ornatus. de Nat. deo. 1. 57.

Capſa.

Cuſtodem, inquit, Tullio me opponite. quid [illegible] mi[illegible] quam multis cuſtodibus opus erat, ſi te ſemel ad meas capſas admiſerat. 1. Ver. 27.

Capulus.

Philippus haſte in capulo [illegible]adrigulas vitare monebatur? quaſi vero capulo ſit occiſu[illegible] de Fato, 9.

Caput.

Caput eſt ad bene viuend[illegible]m ſecuritas. de Amic. 40. Ad conſilium autem de Repub. dandum, caput eſt, noſſe Rempub. ad dicendum vero probabiliter, noſſe mores ciuitatis. 2. de Or. 83. Deinde imperatori? deinde more maiorum? deinde, quod caput eſt, amicus ad [illegible]pp. lib. 3. 7. 11. Et quod caput eſt, mihi quæ tua ſatis iuſta cauſa ceſſandi eſt. Att. [illegible]. 21. 1. Caput eſt omnium Græcorum concitandorum Heraclides ille Temnites, &c. pro Flac. [illegible] 3. Nam ſi ita eſſe ſtatueras, &c. & id quod caput eſt, nobis inter noſtra ſine incommoda, ſiu[illegible] vita, ſiue [illegible] eſſe tolerandas, &c. [illegible] 12. 6. Ea quæ nunc, valde pr[illegible]o hominē, domum, facul[illegible] uod caput e[illegible] non [illegible], &c. [illegible] 12. 279. 2. Sulpicij tibi operam [illegible] go ex tois literis [illegible] multum opus fuiſſe, propter tuas [illegible] res contractas, vt, quemadmodum ſcribis, nec caput nec pedes. Curio, lib. 7. 54. Caput, id eſt, ſumma totius negotij. [illegible] fam. 12. Caput, pro, prima res & præcipua. pro Domo [illegible] 82. Poſt autem ceruicibus caput abſcidit, idque ſiuum geſtari iuſſit in pilo. 11. Phil. 191. Caput artis decere. 1. de Orat. 00. Caput coma. Tuſc. 5. 70. & de Fin. lib. [illegible] 3. Caput meæ commendationis. 11. fam. 59. criminis. pro [illegible] defenſionis. 5. Verr. 125. Caput Epicuri, quod Græci [illegible] dicunt, hoc eſt, firmamentum & caput cauſæ. Acad. q[illegible] 93. Caput autem meæ diſputationis, ne parrare, &c. ad C[illegible] lib. 12. Caput illud eſt. 4. fam. 32. id eſt, ſumma de l[illegible]. In hoc loco caput illud erit accuſatori, ſi demonſtrare p[illegible], &c. ſecundarium, ſi, &c. de Inu. 64. Atque in hoc l[illegible]o [illegible] illud videtur eſſe, vt quæramus quid ſit illud: quod [illegible] hic effugere uelimus, &c. 2. de Inu. 252. Caput illud [illegible] loge. 9. Att. 56. Caput legis vnum & centeſimum. 8. fam. a[illegible] in Cœl. Aſt tute ſcripſiſti ad me, quoddam caput legis Cl[illegible] in curia poſte fixiſ[illegible], ne refer[illegible], neue dici liceret. Ar[illegible]. 53. 10. caput literarum, ſibi enim illa [illegible] po[illegible] hac nihil futurum [illegible] Phil. 84. 14. Att. 33. caput magnum. 2. de Or. 139. capu[illegible] ſi[illegible] cij. pro Roſc. Am. 45. caput oratori[illegible] pro, præcipuum m[illegible] toris. 1. de Orat. 43. caput pecuniæ. in Rul. 79. Qua [illegible] Prætoris caput æſtimatioque ageretur, &c. 4. Ve[illegible] 4 [illegible] primum libri optimi. 1. de Leg. 16. caput proſcriptioni[illegible] di. in Sen. [illegible] caput mouere, criminis vel maledicti [illegible] capitis arc[illegible] ſſ 1c [illegible] ad Her. 19. Cum vero ebi te tu[illegible] peteret, &c. 4. in Ver. 68. Hinc Antiphōtē R[illegible]mnu[illegible] dam habuiſſe conſcripta quo neminem vmquā me[illegible] uiſſe capitis cauſam, &c. in Bru. 13. capitis & fam[illegible] ran[illegible] beręq. eſt altero. 1. Off. 38. cum reſponſiſſe iudices crederent, vt capitis

capitis hominem innocentiſſimum condemnarent.1.de Or.119. Qui me amor,& ſubuenire olim impendentibus periculis maximis cum dimicatione capitis,& rurſum cum omnia, &c. ſubire coegit.de Prou. Conſ.18.His & talibus rationibus adductus Socrates, nec patronum quæſiuit ad iudicium capitis, nec iudicibus ſupplex fuit.1.Tuſc.112.pro Roſc.Com.9. In iudicium capitis aliquem vocare.de Cla.176. Socratem in iudicio capitis pro ſe dixiſſe.de Or.105. Capitis duobus iudiciis ſalutem eius defendi.3.fam.37.Capitis noſtri ſæpe poteſt accidere,vt cauſę verſentur in iure.1.de Or.89. Iudicia ſummæ exiſtimationis & pæne dicam capitis.ad Q.fr.47.Capitis periculum inferre alicui. Off.2.71.Capitis pœnam cum pecunia coniungi nõ licebat.pro Do.ſua,36.Capitis præiudicium.2.de Inu.164. Quod illorum capiti fit.per parentheſim dictum.8.fam.3.in ep. Cœlij. Capiti ſuo,ut aiunt.8.Att.16.Si ad caput referat quęſtiones.2.de Leg. 48.Cum ad idem caput ſe retulerunt octo ambitus cõfectis ſuis curſibus.de Vni.41.Caput agitur.4.Verr.40. Dat amico ſuo cuidam negotium,qui tum magiſter erat eius ſocietatis,vt diligenter caueret nequid eſſet in literis ſociorum, quod contra ſuum caput atque exiſtimationem valere poſſet.4.Verr.125. Illud autem ſuperius ſicut caput & famam tuam defendere neceſſe erit. Acad.q.ed.1.lib.2.111.Vbi illa antiqua libertas,quę,malis oppreſſa ciuibus,extollere iam caput,& aliquando recreata ſe erigere debebat? pro Flac. Caput enim eſſe arbitrabatur oratoris, vt & ipſis,apud quos ageret talis,qualem ſe ipſe optaret, videretur.1.de Or.43.Caput petere.pro Quint.15. Eum,qui caput ipſum reliquiſſet,reliquis membris non parcere.8. Att.1. Ecce ſupra caput homo leuis.1.ad Q. fr. 39. A capite alicuius non diſcedere.pro Planc.81.A capite ducere expectationem. 5.de Fin. Atq. ego a primo capite legis,vſque ad extremum reperio Quirites,&c.pro L.Agrar.29. A capite repetis quod quærimus.1.de Leg. 13. Sed plurimi contra nituntur, animoſque quaſi capite damnatos morte mulctant.1. Tuſc. 41. In quibus eorum aut de capite agatur,aut fama,declinandum eſt de uia.in Læl.De capite ciuis Rom.niſi maximo comitiatu rogari lex vetat.3.de Leg. 38.Vt nihil de capite ciuis,aut de bonis, ſine iudicio Senatus, aut populi,aut eorum, qui de quaque re conſtituti iudices ſint, detrahi poſſit. pro Do.ſua. 27. De capite demere.5.Verr.65.& 69.Aliquot nominibus de capite,quantum commodum fuerit, frumenti decimam detraxerit.3.Verr 7. Quam poſſumus reperire ex omnibus rebus ciuilibus cauſam contentionemque maiorem,quam,&c.de capite hominis Conſularis,præſertim, &c.1. de Or.De capite vectigalium remittere.5.Ver.70.Vtinam meo ſolum capite decernerem.Att.10. 30. Capite & fronte defluentem repellunt.2.de Nat.deo.108.Capite diminuere. Top.8.Ita nobis tacentibus,ex vno Epicuri capite,altero veſtro,perceptio & comprehenſio tollitur.Quod eſt caput Epicuri?&c.4.Ac.182 Quo capite legis iubentur a deorum manium iure ſumptus & luctum remouere.2. de Leg.58.Caput eſt quod pertinet ad minuẽdos ſumptus ciuitatũ. quo in capite ſunt quædam noua,&c. App.lib.3.8.10.Maſaniſſa nullo imbre,nullo frigore adduci poteſt, vt capite operto ſit. de Sen. 30. Capite ac fortunis per te oppugnatum iri.5.fam.1.in ep. Q.Metelli.Pro capite poſteriore loco dici ſolebat.pro Quint.17. Vt ſi prædonibus pactum pro capite pretium non attuleris, nulla fraus eſt,ne ſi iuratus quidẽ id non feceris.3.Off.145. Capite ſancire, ſi quid factum nõ ſit. 10.Att.2.Quidquid ſecundo capite ſcriptum eſt, non meminit in tertio.pro L.Agr.38. Nos de Dolabella quotidie quæ uolumus,audimus:ſed adhuc ſine capite,ſine auctore, rumore nuncio.ad Caſſ.lib.12.16.Siquid ſine capite manabit,aut ſiquid huiuſmodi,vt non extet auctor qui audierit,&c. pro Planc. 47. Iã ab illo fonte & capite Socrate.de Or. 88. Capite velato, certis uerbis deuouerunt ſeipſos quidam imperatores pro Repub.diis immortalibus.de Nat.d.2.7.Prima duo capita epiſtolæ tuæ tacita mihi quodam modo relinquenda ſunt.App.lib.3.8.3.Capita duo teterrima & ſpurciſſima.11. Phil. 288. Ipſa illa cenſoria contra Cn.Domitium collegam non eſt oratio, ſed quaſi capita rerum & orationis commentarium paulo plenius. in Bruto, 85.Capitum ſumptus.3.fam.26. Ad capita poſitis caſtellis. 10. fam.28.in ep.Planci. Cum contraria inter ſeſe de Republica capita contuliſſet, noſter hic facetiſſime tres patris Bruti de iure ciuili libellos tribus legendos dedit.2. de Or. 223. Capita tria habuit ea rogatio.3.Att.38. Capita ſua vouere pro patria.5.de Fin.114.Quod ex quibuſdam capitibus expoſitis, nec explicatis intelligi poteſt.in Bruto,85.

Capitalis.

Capitalis aduerſarius.4.de Fin.51.Etheocles. Off.68. fraus. de Or.205.pro C.Rabir.19.hoſtis.in Cat.26.noxa.pro Cæc.18. 1.de Nat.deo.21.oratio eſt,ad æquationem bonorum pertinẽs: qua peſte quæ poteſt eſſe maior?2.Off.108.peſtis,voluptas corporis.de Sen.36.res.pro Cæc.18.Capitalis, creber, acutus Thucydides.ad Q.fr.314.Primum inſimulatio eſt repentina,capitalis atque inuidioſi criminis.7.Verr.18. Rei capitalis accuſare.4 Verr.47.Rei capitalis damnare,ſiue condemnare. pro Clu.24. pro Do.ſua,21.Qui in vinculis eſſent damnati rei capitalis. de Sen.85. Stheniũ rei capitalis reum facere uellet.4.Ver.65.Rei capitalis quæſtiones.4.Verr.47.Lacedæmoniis lex erat ut capitale eſſet,niſi,&c.de Inu.74.Quique non paruerit,capitale eſto. 2.de Leg.18.2.de Inu.193.Rabirij fraudem capitalem admiſit. pro Roſc.96. Capitalem & peſtiferum a Brundiſio M. Antonij reditum timeremus.4.Phil.154.Ad quendam Septimium capitalem hominem collegam ſuum miſerat.5. Philip.188. Cum is Trib.pleb.capitali odio a Q. Pompeio, qui tum erat Conſul, diſſideret.de Am.2.Capitales Treuiri.7.fam.26. Qui erant rerum capitalium condemnati.pro Do.229. pro Sext. 21. Audio capitales (cautiones) eſſe,malleni auro,ære,argento eſſent: ſed alias iocabimur.ad Treb.lib.7.26.Non leuiſſima de re, vt queritur ille,in ciuitate fieri facinora capitalia.1.de Nat.de.11. Capitalia vindicanto. 3. de Leg. 5. Totius autem iniuſtitiæ nulla capitalior eſt,quam eorum,qui tum,cum maxime fallunt,id agunt,vt viri boni eſſe uideantur.Off.64.Hoc erat etiam capitalior,quod idem pecuniam iis, qui ab iſto aliquid mercabantur, fenori dabat.4.Ver.123.id eſt,deterior vel damnoſior.

Capitulum.

Nec vero ferent,ſi audierint te primum capitulum optimum prodidiſſe,in quo ſcripſit nihil curare deum nec ſui, nec alieni. 1.de Leg.31.

Capito.

Flaccos,frontones,capitones.de Nat.deo.1.56.vitia corporis. Καρακτὴρ, Latine forma. Orat.19. Καραδοκήσεις τὸ μέλλον. 9.ad Attic. 44.

Carbaſeus.

Tabernacula carbaſeis intenta uelis collocabat.7.Ver. 25.& 64

Carbo.

Qui,cultros metuens tonſorios,candente carbone ſibi adurebat capillum.2.Off.33.

Carbunculus.

Ipſe a uicinis cum teſta ambulans, carbunculos corrogaret. ad Her.25.

Carcer.

Cur carcer ædificatur? cur tot ſupplicia ſint in improbos more maiorum conſtituta? 7.Verr.18.Aedificatus ad illius pœnam carcer.pro Syl.52.Scelerum vindex carcer.2.in Cat.46. Ianitor carceris.7.Verr.92.Vincula carceris rumpere.1. Tuſc.116.Qui poſtulante me, produci, atque in carcerem condi imperauit.7. Verr. 61. Vettius quod confeſſus eſt, cum ſe fuiſſe in carcerem coniectus eſt.ad Att.38.1.Tuſc. 153. Contrudi in carcerem. in Verr.249.Duci in carcerem illos iubet.7.Verr.62.Carcerem in forum effundere.pro Sext.82.Mittere in carcerem.4.in Cat.85. In carcerem vadere.Tuſc.1.80.Non longe a carcere atque a uinculis abeſt, qui ſeipſum iam dignum cuſtodia iudicat. in Cat. 101. Emiſſus e carcere rogatu hominis optimi. pro Planc. 25.

CARCER, pro loco unde emittuntur equi ad curſum.Quaſi ſi quis ad Olympiacũ venerit curſum, & ſteterit vt mittatur, impudenteſque illos dicat eſſe,qui currere cœperint, ipſe intra carcerem ſtet, & narret aliis, quomodo Ladas aut Boius cum Sycioniis curſitarint.ad Her. 24. Nec uero uelim quaſi decurſo ſpatio a calce ad carceres reuocari.de Sen.94. Maxime quidem optandum eſt,ut cum æqualibus poſſis viuere: quibuſcum tamquam e carceribus emiſſus ſis,cum iiſdem ad calcem,ut dicitur, peruenire poſſis.de Amic.84.Nec enim in quadrigis eum ſecũdum numerauerim,aut tertium, qui uix e carceribus exierit,cũ palmam iam primus acceperit.de Claris Or.90.

Cardiacus.

An nec cardiacis hoc tribuẽdum ſit,nec phreneticis. de Diu. lib.1.73.de Nat.97.

Cardo.

Extremuſque adeo duplici de cardine vertex.de N.d.46.

Careo.

Neque nos te fruimur,& tu nobis cares. Att.22.Omni dolore caret. 1.de Fin.59.Malo caret mors.1. Tuſc.42. Quid iam iſta C.Mario,inquit,nocere poſſunt,quoniã ſenſu & vita caret? pro

Rabir.21.1.Verũtamen quamquam abeſt a culpa, ſuſpicione tamen non caret.pro Roſc.Am.33.Id eſt,non purus eſt. Ego meo Ciceroni,quoniam Roma caremus, Arpini potiſſimum togam puram dedi.Att.9.69.i.Roma abſumus.Ergo hæc duo tempora carent crimine.pro Lig.137.Quamquam forenſi luce caruit, in traque parietes aluit eam gloriam.de Cl.Or.16.id eſt, cauſas nõ egit.Diodorus interea Prætore iſto prope triẽnium prouincia, domoque caruit.6.Verr.37.Quibus temporibus florere in foro maxime potuit,caruit omnino rebus urbanis.4.Ac.1. An amandarat hunc ſic,vt eſſet in agro,ac tantummodo aleretur ad uillam?ut commodis omnibus careret?pro Roſ.Am.25.Tum quod uoluptatibus carerent,ſine quibus uitam nulla putarent.de Sen.7.Valetudo expetitur ut dolore careas.de Amic.21. Cum id nõ habeas,quod tibi nec uſu,nec natura aptum ſit,non careas,etiã ſi ſentias te non habere.Tuſc.1.72.Miſerum Cn.Pompeium,qui tanta gloria,dignitate tanta ſit orbatus? omnes deniq. miſeros qui hac luce careant.1.Tuſc.10.Hoc eſt, his honoribus priucetur.Cupidis enim talium rerum,odioſum fortaſſe,& moleſtum carere.Satiatis uero & expletis iucundius eſt carere,quam frui,quamquam non caret is qui non deſiderat. Ergo non deſiderare dico eſſe iucũdius,quam frui.de Sen.44. Dicitur enim alio modo etiam carere,cum aliquid non habeas, & non habere te ſentias, etiam ſi id facile patiare.1.Tuſc.37.Carere ſignificat egere eo, quod habere uelis.Tuſ.1.72.Dicitur illud bono carere,quod eſt malum: ſed ne uiuus quidem bono caret,ſi eo nõ indiget.1.Tuſc.73. Carere uitæ commodis.Tuſc.1. 71. Carere conſuetudine amicorũ, ſocietate uictus.Tuſc.5.46.Carere culpa.6.fam. 3. omni culpa. Tuſc.5.3.omni cultu & uictu humano.Tuſ.5. 47. & 1.38. Mihi nunciauit te plane febri carere,& belle habere.ad Tironem,lib.16.13.1.Carere foro,Senatu,publico.pro Mil.14 fraude pecula tus.12.Phil.327.honore ſepulturæ.Cat.68. Carere in mortuo ne intelligi quidem poteſt:ſentiẽtis enim eſt,nec ſenſus in mortuo eſt.Tuſc.1.73.Carere omni malo.Tuſc.1.12.malo, id nõ dicitur.Tuſc.1.73.nomine hoſtis.pro Ligar.10.& 14.Phil.389. Appetitus omni perturbatione animi carere debent.1.Off.141. Carere quartana.10.Att.51.aliqua re æquiſſimo animo.7.fa.2.rebus urbanis.Acad q.edit.lib.2.1.iuſta reprehẽſione.Off.1.101. Nõ dico carere ſenſu,ſed carendum eſſe.Tuſc.1. 22. Ne idipſum carere omni ſenſu doloris,ſit miſerius, quã dolere.ad Brutum. Carere ſenſibus oculorum,aurium,&c.Tuſc.5.79. Carere uita, carere patria 3.Att.45.vitio,6.fam.46. Annum tibi illum unũ domo carendum eſſe meretricis?7.Verr.31. Triſte enim eſt nomen ipſum carendi,quia ſubiicitur hæc uis, Habuit,non habet, deſiderat,requirit,indiget.1.Tuſ.71.In carẽdo ineſt uelle. Tuſ.1.71.Amicitiæ,conſuetudines,uicinitates,clientelæ,ludi deniquc,& dies feſti quid haberent uoluptatis, carendo magis intellexi,quam fruendo.poſt red. in Sen.1.in Or.88.

Carens.

Meliora ſunt,quam ea quæ ſunt his carentia.de nat. de.2.16.

Carica.

Cum M.Craſſus exercitum Brundiſii imponeret, quidam in portu caricas Cauno aduectas uendens,Cauneas clamitabat.2. de Diu.2.126.

Carina.

Quid tam in nauigio neceſſarium,quam latera, quam carinæ prima,quam puppis, quãm antennæ, quam uela, quam mali, quam reliqua?3.de Or.49.

Caritas. *Vide Carus.*

Carmen.

Simul inflauit tibicen,a perito carmen agnoſcitur. Acad.21. Id eſt,Antiopa Comœdia uel Tragędia. abſurdum carmen. pro Mur.23. Aptum carmen artificioſa uerborum concluſione.2. de Or.19.Sunt enim prima elementa naturæ,quibus auctis, uarietis quaſi carmen efficitur.5.de Fin.40 Carmen grande. Tuſc.1.u9.Carmen & rebus,& verbis,& modis lugubre.Tuſc.3.40.Atque hoc carmen iſte non nobis,ſed ſibi intus cauit.cont.Rul.80. Componere carmen alicui.pro Mur. 23. Condi iam rum ſolitũ eſſe carmen:quod ne liceret fieri ad alterius iniuriam, leges ſanxerunt.4.Tuſc. 3. Ac longius quidem mihi cõiecere hoc carmẽ liceret.pro Cęl.13. Vt carmen neceſſarium pueri duodecim tabulas diſcebamus 2.de Lig 54. Non autem eſſe carmen illud furentis,ipſum poema declarat.2.de Diu.66. Carmen Orphicum Pythagorici ferunt cuiuſdam fuiſſe Cercopis.de Nat.de. 1. 76. Facere cramẽ.4.Tuſ 7.Vt ego aut poetam graue plenumq. carmen ſine cęleſti aliquo mentis inſtinctu putem fundere.1.Tuſc.51.Carmen Latinis petere.pro Plan.18.Scribere carmen in aliquem.2.de Or.191.Vt totum illud vti lingua nuncupararat, non in xii. tabulis,ſed in magiſtri carmine ſcriptum uideretur. de Or.106.I lictor,colliga manus,&c.Tarquinii ſuperbiſſimi atq. crudeliſſimi regis iſta ſunt cruciatus carmina.pro Rabir.8.Cãtitare carmina.de Cl.Orat.37. Scripſi etiam carmina quædam. ep. 16. Quorum illa ſumma uix carminibus eſt aptior & cantibus. 3.de Or. 109. Celebrare carminibus laudes alicuius. pro Rab.Poſt.26.Quod ex eis carminibus intelligi poteſt,quę apud illum(Homerum),& in Phæacum, & in procorum epulis canuntur.de Cla. Or. 35.& 2. de Or. 191. D. quidem Brutus, ſummus uir & Imperator, Attij amiciſſimi ſui carminibus,templorum ac monumentorum aditus exornauit ſuorum. pro Arch. 20.Empedoclem quidem carminibus Græcis uaticinatum ferunt,quæ,&c.de Amic.23.

Carnifex, Carnificina. *Vide, poſt Caro.*

Caro.

Ego iſtius pecudis ac putidæ carnis conſilio ſcilicet aut præſidio uti volebam?in Piſ.14.Quibus e municipiis vix iam,qui carnem Latinæ petant,inueniuntur.pro Plan.263.Extructa mẽſa non conchiliis aut piſcibus, ſed multa carne ſubrancida. in Piſ.54.

Carnifex.

Hæc ſunt o carnifex in gremio ſepulta conſulatus tui.in Piſ. 81.Aderat ianitor carceris,carnifex Prætoris, mors, terrorque ſociorum,&c.& ciuiũ lictor.7.Verr.12.& 92.in Piſ.7. de haruſ. reſp.52.Sextus carnifex Verris.in Verr. 159. Carnificis nomen quam inuiſum fuerit Romanis.pro C.Rab.9 Porcia lex libertatẽ ciuium lictori eripuit, Labienus homo popularis carnifici tradidit.pro Rabir.7.Non ſicarium,ſed crudeliſſimum carnificem ciuium.3. in Verr. 5. Ponite ante oculos carnificem tortoremque Samarium.in Ant.232. Sed bonorum emptores, vt carnifices ad reliquias vitæ lacerandas.pro Quint. 29.Quales ipſum carnifices habere putamus,qui medicis ſuis non ad ſalutem, ſed ad necem vtatur?haruſp.151.

Carnificina.

Nam cum omnis perturbatio miſeria eſt, tum carnificina eſt ægritudo.3.Tuſ.47.quia inſtar carnificis cruciat, laniat præcordia,lacerat animum,excarnificatumque conficit.Non eſt ea medicina,cum ſanę parti corporis ſcalpellum adhibetur, atque integræ:carnificina eſt iſta & crudelitas.pro Sext.119.Aegyptiorũ imbutę mẽtes prauitatis erroribus,quamuis carnificinam prius ſubierint,quam ibim aut aſpidem,aut felem,aut canem, aut crocodilum uiolent.5.Tuſc.113.

Caruncula.

An tu,inquit,carunculæ uitulinæ mauis, quam Imperatori ueteri credere,&c.2.de Diu.78.

Carpo.

Qui more hominum inuident, in cõuiciis rodunt, in circulis vellicant,non illo inimico,ſed hoc maledico dẽte carpunt. pro C.Bal.67.Tam inſolens in dicendo, ut omni ex genere orationem aucuper,& omnes vndique floſculos carpam ac delibem. pro Sext.103.Sed carpes ut uelis.pro Clu.101.Carpere aliquem. ep.180.id eſt,obtrectare. orationem membris minutioribus.3. de Or.105.Aut in Pompeio defendendo: nam is carpebatur a Bibulo,Curione,&c.Q fr.l.2.7.5.Cum corpus Reguli carperetur,carpi ipſe certe non potuit,Parad.18.Ex quo carpescuntur noſtri animi.de Nat.1.Certe in multorum peccato carpi paucos ad ignominiam & turpitudinem nõ oportet pro Clu. 120. fam.l.12.28.18.

Carpens.

Vel paſſim licet carpentem & colligentem undique repleri iſta iuris ciuilis ſcientia.de Or.100.

Carus.

Aut ſi Epicuri de uoluptate liber corroſus eſſet, putarem annonam in macello cariorem fore.de Diu. 120.Subito illo ipſo die cariſſimam annonam,nec opinata uilitas cõſecuta eſt. pro Dom.12.

Care.

Valde care æſtimas tot annos,quot iſta ętas recipit.Brut.47. Emit domum pęne dimidio carius,quam æſtimabat. pro Dom. ſua,186.

Caritas.

Caritas,difficultas annonæ ſumma inopia rei frumentariæ. pro Do.215.Caritas annonę,ſterilitas agrorum, inopia frugũ de har.reſp.151.Diuturna caritas.pro Do.ſua.10 Præſens caritas erat, & futura fames.pro Do. ſua.9. nunc omnia iſta iacere puto propter nummorum caritatẽm.ad Att.l.9.34.In Rhodiorum

na inopia & fame, ſummaque annonæ caritate, magnum frumenti numerum aduexit vir bonus ab Alexandria Rhodum. 3. Off. 66. In caritate, aſſe modium populo dedit M. Seios. 2. Off. 85. Biennio prouinciam obtinuit, cum alter annus in vilitate, alter in ſumma caritate fuerit. 6. Verr. 186. Vberiora cibaria ſa-cta ſunt caritate. 5. Verr. 186. Repente vilitas annonæ ex ſumma inopia & caritate rei frumentariæ eſt conſecuta. pro L. Man. 31.

Caſa.

Helico nequiſſimus H S. C C. dabat nullo aprico horto, nullo emiſſorio, nulla maceria, nulla caſa. ad Tir. lib. 16. 18. 4. Nec eſuriens Ptolemæus ederet: cui cum peragranti Aegyptum comitibus nō conſecutis, cibarius in caſa panis datus eſſet, nihil uiſum eſt illo pane iucundius. 5. Tuſc. 138.

Caſeus.

Villa locuples eſt, abundat porco, hædo, agno, gallina, caſeo, melle. de Sen. 52.

Caſſus.

Caſſus luminis. in Arato. Omne quod honeſtum nos & laudabile eſſe dicimus, id illi caſſum quiddam, & inani uocis ſono decoratum eſſe dicant. 5. Tuſc. 85. Terrigenam, tardigradam, domiportam, ſanguine caſſam. de Diu. lib. 2. 105.

Caſte. *Vide Caſtus*.

Caſtellanus, caſtellum. *Vide Caſtrum*.

Caſtigo.

Sed in hoc me ipſe caſtigo, quod ex aliorum, & ex noſtra fortaſſe mollitia, non ex ipſa uirtute, de uirtutis robore exiſtimo. 5. Tuſc. 5. Et quoniam de impudentia dixi, caſtigemus etiam ſegnitiem hominum, atque inertiam. 1. de Or. 91. Punire, aut uerbis caſtigare aliquē. 1. Off. 125. Caſtigare improbos. 2. de Leg. 93. Pueros uero matres & magiſtri caſtigare etiam ſolent, nec uerbis ſolum, ſed etiam uerberibus. 3. Tuſc. 108. Ad hoc genus caſtigandi raro, inuitique ueniemus. 1. Off. 190. Qui non uerbis ſunt & diſputatione Philoſophiorum, ſed uinculis & carcere caſtigandi. Off. 66.

Caſtigatus.

Videſne ut obmutuerit non ſedatus corporis, ſed caſtigatus animi dolori 2. Tuſc. 87. Id eſt, lenitus factus.

Caſtigatio.

Omnis & animaduerſio & caſtigatio contumelia uacare debet. Off. 18. Caſtigatione aut obiurgatione dignum me putares. 3. Att. 14. Vt omnes caſtigationibus, reprehenſionibus, ignominiis affici ſe in delicto doleant. 4. Tuſc. 68.

Caſtimonia, caſtitas. *Vide Caſtus*.

Caſtro.

Nolo morte dici Africani caſtratam eſſe Rempublicam. 3. de Or. 89.

Caſtrum.

Te propterea moratum eſſe, quod audieris Cæſarem Firmō progreſſum in caſtrum Truentinum ueniſſe. Cn. Magnus ad Domitium, 8. ep. ad Att. 162. 2.

Caſtra.

Caſtra florentiſſima. de Diu. lib. 1. 65. Accedit Saxa neſcio qui, quem nobis Cæſar ex ultima Celtiberia Tribunum pleb. dedit, caſtrorum antea metatos, nunc, ut ſperat, urbis. 11. Phil. 297. Res ad caſtra ſpectat. 14. Att. 48. Caſtra enim in Theſſalia caſtris collata audiebamus de Diu. 132. Iſte nouo quodā ex genere Imperator, pulcherrimo Syracuſarum loco ſtatiua ſibi caſtra faciebat. 7. Verr. Caſtra feci apud illud opidum. 15. fam. 14. Caſtra in Lycaonia facere ad M. Cat. lib. 15. 1. Nam neque caſtra propter anni tempus & militum animos facere poſſum. Cn. Magn. ad Domit. 8. ep. ad At. 163. 4. Pompeius ſe opidū tenet, nos ad portas caſtra habemus ad Att. 9. 187. 2. Hoſtes prope muros caſtra habent. de Inu. 78. His rebus ita geſtis caſtra in radicibus Amani habuimus apud Aras Alexandri quatriduum. ad Cat. 15. 18. Quo mihi cum Cæſar ad opidum caſtra haberet, tutum iter eſſe non arbitrabar. ad Cn. Magnum, lib. 8. Att. 159. 4. Caſtra habere, id eſt locum caſtris occupare. 5. Att. 39. Caſtra in templis deorum, ſenatū in caſtris habiturus eſſet. ad Oct. 45. In Epicuri nos aduerſarii noſtri caſtra coniecimus. Pæt. 9. 46. In caſtra educere. 1. de Or. 76. Cn. Pōpeius, Sexti filius, &c. cum P. Vettio Scatone duce Marſorum inter bina caſtra collocutus eſt. 13. Phil. 338. Caſtraque ad Cybiſtra, quod oppidum eſt ad montem Taurum, locaui. e. 241. Cum Arretium verſus caſtra mouiſſet. de Diu. 96. Brundiſium veni, ad murum caſtra poſui. Balbus Ciceroni ad Att. 186. 1. Pacorus Euphratem tranſiit, & caſtra poſuit Tybæ. ep. 240. Literæ mihi a te redditæ ſunt ad XIII. Cal. Mart. in quibus ſcribis Cæſarem apud Corfinium caſtra poſuiſſe. Cn. Magnus ad Domit. lib. 8. Att. 164. 1. Itaque continuis itineribus ad forum Vocontium veni, & vltra caſtra ad flumen argenteum contra Antonianos feci. ep. 166. Caſtris etiā amiſſis, ſolos fugit. 7. fam. 9. Si caſtris res gereretur. 7. Att. 3.

Caſtellum.

Coi templum illud fuit, te Conſule, arx ciuium perditorum, receptaculum veterum Catilinæ militum, caſtellum forenſis latrocinij. in Piſ. 7. Nam caſtellum munitum habitanti mihi prodeſſet, tranſeunti non eſt neceſſarium. Att. 3. 47. 2. Ecce ipſe Aebutius in caſtellum venit. pro Cæc. 15. Cum, inquit, in caſtellum Lucelum veniſſes. pro Deiot. 10. Att. 3. 47. 1. Caſtella munita, improuiſo aduentu capta & incēſa. Cœl. 2. 9. 7. Caſtella multa vaſtaui. 11. fam. 8. in epiſt. D. Bruti. Vrbem philoſophiæ, mihi crede, proditis, cum caſtella defenditis. 2. de Diu. 55. Qui Ligorum caſtella expugnauerunt. de Cl. Or. 138. Caſtellis duobus ad capita poſitis. 10. fam. 38 in ep. Planci. Vallo & foſſa circumdedi: ſex caſtellis, caſtriſque maximis ſepſi. ad Cat. l. 15. 18. Att. lib. 8. 162. 2. Aditus hoſtium caſtellis & aggeribus prohibetur. 17. Phil.

Caſtellanus.

Malim mihi L. Craſſi vnam pro Man. Curio dictionē, quam caſtellanos triomphos duos. de Cl. Or. 138.

Caſtrenſis.

Caſtrenſis ratio & militaris. pro Cœl. 7. Caſtrenſe latrocinium. 3. in Cat. 61.

Caſtus.

Caſtus a cruore ciuili. 13. Phil. 348. Adoleſcens caſtus. 3. Phil. 133. Caſtus animus puruſque vigilantis, & ad aſtrorum, & ad auium, reliquorumque ſignorum, & ad extorum veritatem eſt paratior. 1. de Diu. 198. Cōſidera, Piſo, quis, quem fraudaſſe dicatur. Roſcius Fannium? quid eſt hoc? Probus improbum, pudens impudentem, periurum caſtus, callidum imperitus, liberalis auidum? pro Roſc. Com. 12. Mens caſta, & integra. pro Font. 180. Cuius animos mulieris eſſet corruptus, eius corpus caſtum eſſe non putarint. ad Her. 4. 168. Tum ebur ex inanimo corpore extractum haud ſatis donum caſtum deo. 2. de Leg. 43. Non poſſum eius cauſam non dolere: hominem enim integrum & caſtum & grauem cognoui. Att. 11. 12. Qui caſtam concionē, ſanctum campum, inuiolatum corpus omnium ciuium Romanorum, integrum ius libertatis defendo ſeruari oportere? pro C. Rabir. 7. Hoc veſtræ mentes tam caſtæ, tam integræ ſibi ſuſcipient? pro Font. 18. Qui autem ſe integros caſtoſque ſeruauiſſent, &c. 1. Tuſ. 114. Præmia virtutis & officii ſancta & caſta eſſe oportere. 2. de Inu. 207. Caſtius nihil illo adoleſcente, nihil diligentius. 6. ad Att. 46. Integer & caſtiſſimus vir. de Inu. 66. Nunc omnibus inimicis neceſſe eſt caſtiſſimus & conſtantiſſimus eſſe videatur, qui id, quod ſcit, familiaribus ſuis dicit. pro Roſc. Com. 18. M. Craſſi caſtiſſima domus. pro Cœl. 39. Femina autem, quæ matronarū caſtiſſima putabatur. de har. reſp. 24. Caſtiſſimum quoque hominem ad peccandum potuiſſe impellere. 2. de Inu. 146. Referens falſum crimen in puriſſimam & caſtiſſimam vitam collatum ſtatim concidit & extinguitur? pro Roſc. Com. 9. Qui caſtiſſimos ludos omni flagitio pollueres. de Ar. 250.

Caſte.

Caſte iubet lex adire ad deos, animo videlicet, in quo ſunt omnia, nec tollit caſtimoniam corporis: ſed hoc oportet intelligi, cum multum animus corpori præſtet, obſeruaturque, vt caſto corpore adeatur, multo eſſe in animis id ſeruandum magis. Nā illud vel aſperſione aquæ, vel dierum numero tollitur, animi labes nec diuturnitate vaneſcere, nec manibus vllis elui pōt. 2. de Leg. 26. Certe nihil rite, nihil caſte, nihil more inſtitutoq. perfecit. pro Do. ſua. 103. Adultam virginem caſte, & ab armatorum impetu, quantū poſſumus, prohibeamus. de Cl. Or. 185. Caſte ſatisfacere deo. 14. fam. 16. Hæc enim omnia pure atque caſte tribuenda deorum numini ita ſunt. 1. de Nat. d. 5. Caſte integreq. verſatus eſt labor meus in priuatorum periculis. pro Leg. Man. 1. Nihilo miſeriores eſſe, quam eos, qui, cum caſte & integre uiuerent, nondum perfectam illam ſapientiam eſſent conſecuti. 4. de Fin. 104. Caſtiſſime colere deos. 14. fam. 10. Quod cum Deiotarus religione ſua caſtiſſime tueretur, &c. de Ar. reſp. 25.

Caſtitas.

Et colendæ virgines præſunt, vt aduigiletur facilius ad cuſtodiam ignis, & ſentiant mulieres in natura feminarum omnem caſtitatem pati. 2. de Leg. 49.

d·197. Veſtra in me attente audiendo benignitas prouexit ora tionem meam.pro Do.ſua.benignitatis conſuetudo . in Pıſ.35. Verumtamen nos veſtræ benignitati parceremus. pro Cæc.186 Virtuti coniuncta eſt beneficentia, quam eandem vel benignita tem,vel liberalitatem appellare licet.1.Off.38. Qui benignita te adducti per beneficium conceſſerunt, vt nummos pro frumen to darent. in Ver.191. Et ſi me attentiſſimis animis ſumma eũ benignitate auditis, Iudices, &c.pro Seſt. 84. Nūc deum immor talium benignitate, omnis fortunæ ſunt certę. pro Roſc.Com. 20. Primum quod Syllani temporis acerbitatem deorum im mortalium benignitate ſubterfugerunt.ad Q. Vale. 13.fam.6. Ita benignitate benignitas tollitur , qua quo in plures vſus ſis, eo minus in multos vti poſſis.Off.2.75.

Bos.

Bos opimus. Din.l.1.to1.aos ſanctus, aegyptiorum apit. de Nat.de.1. 57.aos iumenta ſequitur.7.Att.89. Boui clitellas im ponere.5.Att. 28. Olympiæ per ſtadium ingreſſus eſſe Milo di citur , cum humeris ſuſtineret bouem viuum.de Sen.29.boues mollipedes Diu.lib.1.14.boues & equi,ibes,accipitres,aliæque beluæ a Barbaris in numero deorum reponebantur. 3. de Nat. de.33.boum ceruices natæ ad iugum, & vires humerorum & la titudines ad aratra extrahenda. 2. de Nat.de. 180. boum terga declarant non eſſe ſe ad onus accipiendum figurata.2.de Nat.de. 519.boum viſceribus veſci ſcelus habebatur , tempore aurei ſę culi. 2.de Nat.de.120.Bobus ab illo aureo genere vis numquam vlla afferebatur.2.de Nat.de.120. Quid de bubus loquar? 2. de Nat.de.137.

Bucula.

Itaque ex en auro quod exterebratum eſſet , buculam curaſſe faciēdam,& eam in ſumma columna collocauiſſe. 1. de Diu.46. Ante ex ære Myronis buculam.6. Verr.119.Βουλῶση aduentabat, cenantibus nobis.15.Att.47. Id cum conſtantes prudenterque fit(nempe impelli ab ipſa natura ad adipiſcendum bonum) einſ modi appetitionem Stoici Βούλησιν appellant, nos appellamus voluntatem.Tuſc.4 10.

Brachatus.

O familiæ non dicam Calpurniæ , ſed, &c neque paterni ge neris,ſed bracbatæ cognationis dedecus, quemadmodum veni ſtiſſin Piſ. 42. brachatæ & Tranſalpinæ nationes. 9. fam. 31. Sic exiſtimatis eos hic ſagatos,brachatoſque verſari animo demiſ ſo atque humili, vt ſolent ii, qui affecti iniuriis,ad opem iudicū inferiores confugiunt?pro Font.19.

Brachium.

Brachium proiectum in agendo,quaſi quoddam telum oratio nis eſt. 3. de Or. 182. In contentione per extentiorem celeri proiectione brachii vti oportet.ad Her.2.1.Nobis quidem olim annus erat vnus ad cohibendum brachium toga conſtitutus , & vt exercitatione ludoque campeſtri tunicati vteremur.pro Cęl. 7.brachium concalefacere.2.de Or.173. Exculauit Veſpa Terē tius,quod eum brachium fregiſſe diceret. 2.de Or.140.Per ſuas ſtatuas vero cum dixit, & extento brachio paululum etiam de geſtu addidit, vehementius riſimus.2.de Or.134.Coniulci qui aliud leui brachio egiſſent, rem ad Senatum detulerunt. Att.4. 43. Quod me quodam modo molli brachio de Pompeii fami liaritate obiurgas,ooltm ita exiſtimes.Att.2.6.

Braſsica.

Iam vero vites ſic claniculis adminicula tamquam manibus apprehendunt, atque ita ſe erigunt,vt animantes : quin etiam a caulibus braſſicis ſi prope ſati ſunt , vt a peſtiferis & nocentibus refugere dicuntur, nec eos vlla ex parte contingere. 2. de Nat. de.90.

Breuis.

Et ambitur ille verborum (ſi ſic periodum appellari placet) erat apud illum contractus & breuis.de Cl.Or.84.breuis epiſto la & plenior,opponuntur.11.fam.19. 20.breuis in ſcribendo.5. Att.11.breuis narratio quomodo fiat.1.ad Her.14.1.de Inu.31. breuis oratio.Part. 19. Syllaba ſiue litera breuis. 3. de Or.:01. Lōgum eſt dicere,ſed bot breue dicam. pro Seſt.5.breue factā. pro,Non te diutius tenebo.11.Att.16.Iam dabo operam quam maxime potuero , vt breue id faciam.in Sall. 2. Quid eſt quod in hoc tam exiguo vitæ curriculo & tam breui,tantis nos labo ribus exerceamus?pro Arch.11.Inclytus dicimus breui prima li tera,Inſanus producta.in Or. 90. atque oratorum quidem laus ita ducta ab humili venit ad ſummum: vt iam(quod natura fert in omnibus fere rebus) ſeneſcat: breuique tempore ad nihilum ventura videatur.2. Tuſc. 7. Etiam illud verendum eſt,ne breui tempore fames in vrbe ſit.Terentiæ,lib.14.14.4.Sed quantar bre ui tempore equitum & peditum copias contraxerunt ſit. Att. 8. 163.2. Per vos breui tempore ius ſuum recuperabit. ad Caſſiū, lib.12.2.11.Quæ b reui tempore poſt patris mortem nupſit pro Clu.8.Breui tempore te ſum viſurus.9 ſam.20.O miſeram,& in breui tam celerem commutationem.ad Oct.45.Breues & acuta læ concluſiones.3.de Nat.de.12.Breuia, fugacia , caduca exiſti ma. 10.fam.27.Venio ad illa tua breuia, quæ conſectatoria eſſe dicebas.& primum illud,quo nihil poteſt eſſe breuius.4.de Fin. 79.Multa pauca,magna parua,lōga breuia, lata anguſta.4.Acad. 164.Nam de actione & de memoria quædā. breuia , ſed magna cum exercitatione præcēpta guſtaram.1.de Or.70. Omnia bre uia tolerabilia eſſe debent, etiamſi magna.de Amic. 115. Quis enim poteſt iſtis breuibus & acutis auditis de ſententia decede re?de Fin.lib.4.43.Breuiſ nis aliquid dicere.Breuior fuē, & lõgior eſſe debeo.6.1.8.Breuiorem me duæ res faciunt.10.fa. 14. in ep.Planci.

Breui.

Nunc complectar quod propoſui breui.1.de Or.93. Sed bre ui res poteſt tota confici.Acad q.cd.1.lib.2.99.Illud breui tota ſicie ndum eſt Par.138.Sed genus vniuerſum(ut tollatur error) breui circumſcribi & definiri poteſt.pro Sext.84.Tantum dicam breui,non nihil exercitium,ſed duces deſuiſſe.Lent.l.1.9.43.bre ui capediam.de Sen.89.Quid in vtramque partem mihi in mē tem ueniat,explicabo breui de Or.119.breui tamen ſic habeto, in eum ſtatum temporum,inum reditum incidere,ut,&c.ad Ca rionem.2.f.4.Cum ille maiores breui habiturus ſit.Att. 8. 163. 2. Tameſi extra cauſam eſt, percurram tamen breui pro Cæc. 68.breui præcidam.Cato.53.Ad ea,quæ requiris,breui reſpon debo.de Or. 225. Faciendum mihi putaui, ut tuis literis breui reſponderem.3.fam.22.

Breuiloquens.

Breuiloquentem iam me tempus ipſum facit.Att.7.59.

Breuiloquentia.

Breuiloqnentiam in dicendo colat.de Rep.

Breuitas.

Breuitas in partitione quid.1.de Inu.46.Breuitas aut,lans eſt in aliqua parte dicendi,in vniuerſa eloquentia laudem non habet. in Bruto. 84. Narrare uero rem quidem breuiter iubent (ſi breuitas appellanda eſt, cum uerbum nullum redundat) bre uis eſt L.Craſſi oratio,ſi tum eſt breuitas,cum tantum uerborū eſt,quantum neceſſe eſt.2.de Or.177.breuitas, non modo Sena toris,ſed etiam oratoris magna laus eſt in ſententia.3.de Leg. 35.Breuitas ambitus.in Or.119. Breuitas , Citeronis amiciſsi ma,pro Quin.18.Et diſtincte concita breuitas,&c.3.de Or.122. Breuitas quibus rebus conficitur. Part. 1t. Ita dies breuitas con uiuiis,noctis longitudo ſtupris flagitiis conterebatur. 7. Verr. 21.Breuitas narrationem efficit dilucidam. 1.ad Her. 15. Quia contractio & breuitas dignitatem non habeat.in Or.122. Bre uitas tuarum literarum me quoque breuiorem in ſcribendo fa cit.12.ſam.14.in ep.ac C.Caſſ.Breuitas pedum.in Or.123.Bre uitas pura & illuſtris,in Hiſtoria laudatur.Brut.148. Breuitas vi tæ.Tuſc.1. 75. Breuitatis causa, ſamilia contenti erimus vna.2. Off. 61. Ac nullos imitatio decipit breuitatis , ut,cum ſe bre ues putent eſſe, longiſſimi ſint.1.de Inu. 41. Breuitatis magiſtro vti cogitat Cicero Bruto. 11.fam. 26. Multa autem propter ra tionem breuitatis ac temporis prætermittenda exiſtimem. 3. Verr. 72. Breuitati literarum tuarum ſubiraſcebar antea ; nunc mihi loquax eſſe videor.11.ſam.18. Iudicium longitudinum & breuitatum in ſonis,ſicut acutarum,grauiumque vocum.in Or. 100 Breuitatem vocat Laconiſmum Cicero. 11. ſam. 40. Eum morem igitur cum breuitate(ſi potuero) conſequar.1. de Leg. 30.Nam et horum conciſis ſententiis interdum etiam non ſatis apertis cum breuitate, tum nimio acumine, officit Theopom pus elatione,&c.in Bruto.33.Breuitate & celeritate ſyllabarum verba procliuius l. buntur.in or.111. Breuitate temporis ab ali quid faciendo excludi.Academic.quæſt. edit.1.lib.2.50.Breui tate temporis tam pauca cogeret ſcribere.ad Att.lib.2. 6. 3 .4. Acad.97.

Breuiter.

B.& abſolute complecti aliquid,ad Her.62.B.ſummatimque deſcribere aliquid.in or.28.Dicit vnus & alter B.4. Verr. 53.B. ſententias dicere.1.fam.14 Itaque multa ab eo prudenter diſpu tata,multa etiam b.& commode dicta memoriæ mandabam, ſic rique ſtudebam eius prudentia doctior.de Am.1. Eapoſuero nu bis b.quid hominibus ſit.4.Verr.92. Si ſummam cauſæ b. expone mus.ad Her.s.Neque grauabor b. meo more quid quaque de re ſentiam, dicere.1.de or.53.Tranſitio vocatur, quæ cum oſtēdit

b. quod

b.quod dictũ ſit, proponit item breui quod cõſequatur.ad Her. 32. Quæ breuius anguſtiuſque concluduntur, vt Zeno ſolebat, apertiora ſunt ad reprehendendum.de Nat.de.2.15. Breuius diſſero, quam cauſa deſiderat.de Nat.de.1.36. Aliquid contractione breuius fieri, aut productione longius.3.de Or.108. Quodq. ego pluribus verbis, illi breuius, &c.4.de Fin.43. Quod ego ad te breuius ſcribo.ep.36. Agam quam breuiſſime potero. de nat. deo.16. Tantum breuiſſime dico, Iudices.7.Verr.109. Expoſui quam breuiſſime potui oracula.de Diu.95.

Bruma.

Nam & muſculorum iecuſcula bruma dicuntur augeri, & puleiam aridum floreſcere brumali ipſo die.2. de Diu. 49. Brumæ & ſolſtitij ſimilitudo quædam eſt in lunæ curſu.de Nat.de.2.37 Solſtitiis brumiſque cognoſcitur ſolis acceſſus diſceſſuſque. de Nat. deo.2. 15.

Brumalis.

Brumalis dies.de Fato,8.Brumalis orbis. 3. de Nat. deo.48. Sol vt circumferatur, vt accedat ad brumale ſignum, &c. de Or. 98. Brumale tempus.1.de Nat.de.166. Quem cum perpetuo veſtiuit lumine Titan, Brumali flectens contorquet tempore curſum.in Arato, 7. Brumali & ſolſtitiali reuocatione ſe conuertunt aſtra.de Vniu. 43.

Brutus,a,um.

Fortuna bruta.ad Her. 13.

Bubulcus.

Hoc ſomnio commotus mane bubulco præſto ad portã fuit. de Diu.91.

Bucca.

Garrimus quidquid in buccam.12.Att.2. Quod in buccam venerit, ſcribes.1.Att.13.& 7.37. & 9. 24. Erant illi compti capilli, & madentes cincinnorum fimbriæ, & fluentes ceruſſataque buccæ, digna Capua, ſed illa vetere.in Piſ.19. Demonſtraui digito pictum Gallum in Mariano ſcuto Cimbrico ſub nouis diſtortum, eiecta lingua, buccis fluentibus.2.de Or.148. Primum proceſſit, qua auctoritate vir? vini, ſomni, ſtupri plenus, madenti coma, compoſito capillo, grauibus oculis, fluentibus buccis, preſſa voce & temulenta.poſt red.in Sen.11.

Buccina.

Illi noctu facta manu, armatique veniunt, fores ædis effringunt: æditui, cuſtodeſque mature ſentiunt: ſignum, quod erat notum vicinitati, buccina datur: homines ex agris concurrunt. 6. Verr.86. Te gallorum, illum buccinarum cantus exuſcitat: tu actionem inſtituis, ille aciem inſtruit. pro Mur. 19.

Buccinator.

Quare quod polliceris te buccinatorem fore exiſtimationis meæ, firmo id conſtantiq. animo facias licet. 16.fam.27.

Bulla.

Neque te tam commouebat, quod ille cum toga prætexta, quam quod ſine bulla venerat.3.Verr.108. Ingenuorum puerorum inſigne. Verres bullas omnes aureas ex valuis non dubitauit auferre.in Verr. 229.

Buſtum.

Buſtum vel rogum nouum propius ſexaginta pedes ædes alienas adijci inuito domino lex vetat, quod incendium acerbũ vereatur.2.de Leg.57. Cum templum illud fuit te Conſule buſtum legum omnium.in Piſ.81. Cũ tu interim buſtum Reip.&c. in Piſ.81. Vnas uideo mihi a te non eſſe redditas, quas L. Quintius familiaris meus cum ferret, ad buſtum Baſilij vulneratus & deſpoliatus eſt. Att.7.18. in Piſ. 6. Nam cum ſerperet in vrbe infinitum malum, idq. manaret in dies latius, iidemq. buſtum in foro facerent, qui illam inſepultam ſepulturam effecerant, & quotidie, &c.1.Phil.3. Vt in viri etiam ſpirantis caput buſtum ſuis manibus imponeret.pro Dom.24. Buſtum aut tymbon violare.2.de Leg.101. Signum de buſto meretricis ablatum iſti dedit.pro Dom.ſua,135. Mactatus eſſem in Catilinæ buſto, vobis ducibus.in Piſ.11. Incidere in buſto.5.Tuſ. 143.

Buſtuarius.

Si mihi cum illo buſtuario gladiatore, & tecum, & cum collega tuo decertandum fuiſſet.in Piſ. 14.

C

CACHINNVS) addidit etiam mulieroſum, in quo Alcibiades cachinnum dicitur ſuſtuliſſe. de Fato,16. Reliqua duo ſunt, agere & memiſſe: in vtroq. cachinnos irridentium commouebat. de Cl.Orat.114.

Cachinnor.

Ridere conuiuæ, cachinnari ipſe Apronius. 5.Verr.51.

Cachinnatio.

Vt ſi ridere conceſſum ſit, vituperetur tamen cachinnatio. Tuſc.4.55. Quam Græci κακίαν appellant, melius eſt vocare vitioſitatem, quam malitiam: nam malitia certi cuiuſdam uitij nomen eſt: vitioſitas omnium. Tuſc.4.27. Quas enim Græci κακίας appellant, uitia malo, quam malitias nominare.de Fin.3.31. De medico & tu bene exiſtimari ſcribis, & ego ſic audio: ſed plane curationes eius non probo: ius enim dandum tibi non fuit, cum κακοστόμαχος eſſes.16.fam.6.

Cadauer.

Nec deſpero tamen, &c. futuros aliquos, qui abiectum hoc cadauer, Conſularibus ſpolijs nudare non uolint.in Piſ.65. Tu P.Clodij cruentum cadauer eiecisti domo.pro Mil. 25. Eiectũ cadauer.in Piſ. 4. Cadauer P. Clodij ſeminſtulatum. pro Mil. 106. Cadauera oppidorum proiecta iaceant.4.fa.17. in ep.Ser. Sulpic. Aqua turbida & cadaueribus inquinata.Tuſc.247.

Cado.

Cadit cauſa is, qui non, vt oportet, egerit. 1.ad Her.23. Quod ne in cogitationem quidem cadit, vt fuerit tempus aliquod, nullum cum tempus eſſet.1.de Nat. d. 32. Non cadit in conſuetudinem noſtram.3. Tuſc.12. id eſt, non congruit conſuetudini noſtræ. Nam honeſtumne factũ ſit, an turpe, dubitant: id quod in deliberationem cadit, &c. 1. Off.15. In eum cadit hoc verbum maxime, qui, &c.de har.reip.52. Cadit in illud hic verſus. 3. ad Q.fr.32. Tam id honeſtum, quod in noſtram intelligentiam cadit, conſentaneum eſt nobis, quam id quod, &c.Off.55. Non cadit in hos mores, non in hunc pudorem, non in hanc vitam, nõ in hunc hominem iſta ſuſpicio.pro Syl.56. Si cadit in ſapiẽtem animi dolor qui profecto cadit.de Amic.44. In ſpondeos cadit. de Or.219. Non cadit in virum bonum mentiri.3.Off.107 108 Verum hoc adhuc percõmode cadit.2. Verr.3. Quidquid eſt.n. quod ſub aurium menſuram aliquam cadit, et ſi abeſt a verſu, (nam id quidem orationis eſt vitium) numerus vocatur. in Or. 36. Signum eſt, quod ſub ſenſum aliquem cadit.de Inu.52. Neque in vnam formam cadunt omnia.in Orat.10. In idem genus orationis verborum cadunt lumina omnia.de Or.205. Pedes, qui maxime cadunt in orationem.Or.105. Aliæ ſunt geminæ, quibus bi tres heroi pedes in principia continuandorum verborũ ſatis decore cadunt.3.de Or.100.i.conueniunt. Quod verba melius in ſyllabas longiores cadunt in Or.113.i. finiuntur. Iãbus.n. & dactylus in verſum cadunt maxime. in Or.112. Et omnia quæ ſub aſpectum cadunt, comprehenduntur.de Vni.19. Prima aũt illa naturæ ſiue ſecunda, ſiue contraria, ſub iudicium ſapientis & delectum cadunt.3. de Fin. 93. Vt igitur in formis & figuris eſt aliquid perfectum & excellens, cuius ad excogitatam ſpeciem imitando referuntur ea, quæ ſub oculos ipſa cadũt, &c. in Or.5. Similitudo aũt, &c.in his rebus quæ ſub eandem cadũt rationem, maxime ſpectatur. 1.de Inu.62. Iiſdem ſenſibus reliqua quę ſub ſenſum cadunt, ſentiet. Ac.q.ed.2.l.1.12. Cui cadũt oia teterrime.10.Att.40. Sed ita cadebat ut alter, &c.de Cl.177 .i.eueniebat. Non cadebant in perſonas.13.Att.20. Cadebãt ita ut uellẽ.3.At.6. Auctoritas principũ cecidit.de har. reſp.56. Cecidit belle.13.Att.46. Cecidit optimatũ grauitas, nata tribunorum poteſtate.3.de Leg.17. Atq. ea quidem tua laus pariter cũ Rep.recidit.Off.1.65. Peropportune mihi cecidit hoc.2. de Or. 9. Quoquo modo ea res huic quidem cecidit, &c. Att.8.147.10. Cecidit ut uolumus.1.f.pro.euenit. Hoc loco Sulpitius, Inſperanti mihi, inquit, & Cottæ, ſed ualde optanti vtriq. noſtrũ cecidit, ut in iſtum ſermonem Craſſe delaberemini.1.de Or.48 Ita conſiliis, diligentiaq. noſtra celeriter de manibus audaciſſimorum ciuium delapſa arma ceciderunt.1. Off.110. Ceciderũt arma Tribunitia ptãte plebi a Patribus conceſſa. 3. de Leg.23. Sed certe a te mihi omnia ſemper honeſta & iucunda ceciderũt, ad Q.fr.l.1. 48. Ceciderunt multa incredibiliter vera prædictis augurum.2.de Leg.33. Multoq. eius ſudore ac labore ſub Pop. Rom.imperium ditionemq. ceciderunt. pro Font. 2. Hoc uno perfecto magnus orator eſt, ſi non maximus: minimeq. in lubrico uerſabitur, & ſi ſemel conſtiterit, numquam cadet. in Or.52.

Vt tanta ciuitas ſi cadet (quod dij omen obruant) a uiro tamen confecta videatur? de har.reſp.38. Id ex prædiis, vt cadet, ita ſoluetus. 15. Att. 9. Quod ſi ſcribere oblitus es, minus multi iam te aduocato cauſa cadent. ad Trebat. 7. 14. 2. Quamquam video nonnullis videri Epicurum, ne in offenſionem Athenienſium caderet, verbis reliquiſſe deos, re ſuſtuliſſe. 1. de N.d. 59. In quē ne ſi inſidiis quidem ille interfectus eſſet, caderet vlla ſuſpicio. Att. 13. 268. 3. Caderet præclare in Remp. 16. Att. 36. id eſt, conueniret. Quidquid erat quod in cernendi ſenſum caderet, id ſibi aſſumpſit. de Vni. 11. Verebar ne id ita caderet, &c. ad Cœl. l. 2. 18. 3. Quod melius caderet, nihil uidi. Cœl. ad Cic. l. 8. 12. 7 Multi etiam hæc timentes, in ſuſpicionem caderent. pro Milone. 38. 11. Phil. 307. Cum cecidiſſet ſeueritas in ciuitatibus ob alia uitia. 2. de Leg. 38. Sed tamē ſi minus fortiſſimi viri virtus ciuibus grata cecidiſſet, magno animo conſtantiq. cederet ex ingrata ciuitate. pro Mil. 62. Sed tibi tamen oculi, vultus, verba cecidiſſent. pro Do. ſua, 102. Omnibus iſtis latronibus auctoritate ipſa Senatus iāpridem de manibus arma cecidiſſent. 14. Phil. 398. Siquis aliquid ex ſua re, atq. ea ſuo ſermone dixerit, & eius verbum aliquod apte ceciderit ad id quod ager, aut cogitabis, ea res tibi aut timorem afferet, aut alacritatē. 2. de Diu. 66. Hęc res quemadmodum ceciderit. Att. 4. 66. 5. Quod autem in morbum cadat, id etiam interiturum. 1. Tuſ. 124. Conſidera ne in alieniſſimum tempus cadat aduentus tuus. ad Caſſium, l. 15. 14. 9 id eſt, ne aduenias, cum minime erit opus. Vt cum euenerit, ita cadat, vt prædictum ſit. Diu. l. 1. 105. Qui ita talus erit iactus, vt cadat rectus. de Fin. l. 3. 43. Multi ſunt, in quos huius maleficij ſuſpicio cadat. de har. reſp. 252. Quæ tamen ducta, vt in rē apte cadant, fieri credo poſſe diuinitus. 1. de Diu. 64. Etiam ſiquando minus ſuccedet, vt ſæpe fit, magnum tamen periculum non adibit: alte enim cadere non poteſt. in Or. 53. Non debemus ita cadere animis, quaſi aliquid euenerit quod fieri poſſe numquam putarimus. ad Torquat. lib. 6. 3. id eſt, animum abiicere. Nec debilitari animos, aut cadere patitur. de Am. 22. Quibus verbis inſcitia ducum oratorum reprehenditur, qui iuris ciuilis ignorantia non intelligebant, quid eſſet cauſa cadere. 1. de Ora. 81. 1. de Fin. 43. Et ſi turpe exiſtimas te aduocato illum ipſum, quem contra veneris, cauſa cadere, &c. pro Mur. 8. Ex equo cadere, atque ita perire. de Fato, 42. Cadere ex bona fortuna. Part. 51. Et, ſi quid aduerſi eis acciderit, iam grauiter cadere non poſſunt. Off. 1. 103. Cadere in aliquem. 5. Phil. 168. Verſuram ſcribis eſſe faciēdam menſium quinque, id eſt ad Cal. Nouemb. H S. C C. in eam diem cadere nummos, qui Quinto debentur. Att. lib. 15. 329. 14 id eſt, eo die nobis nummos debitos ſolutum iri, e quibus verſura ſoluetur. Quęcumque in diſceptationem cadere poſſunt. 2. de Or. 4. Non quod omnia, quæ eſſent, in re comprehenderet, ſed quia nihil, quod cadere in eam poſſet, relinqueret, &c. 2. Ac. 6n. Intelligentes in quam figuram cadere poſſit mundus. de Nat. d. 1. 18. Habent Etruſci certa nomina, quæ in id genus ciuium cadere poſſit. de Ar. 256. Cadere in intelligētiam. Off. 3. 21. Noluerūt ſapientiſſimi homines, qui tum rem illam iudicabant, ita quēquam cadere in iudicio, ut nimiis aduerſarij viribus abiectus videretur. pro Mur. 54. Nihil eſt quod in eiuſmodi mulierem cadere non videatur. pro Cœl. 55. Cadere in terram dicuntur corpora. Tuſ. 1. 29. Vt cum ipſi nihil niſi alteri ſcientes incommodarint, nihil ipſis iure incommodi cadere poſſit. pro Quint. 29 Nihil mihi optatius cadere potuit. At. 3. 41. 1. Cadere priuatim aut publice. 16. Att. 42. Cadere pro patria. Tuſc. 1. 74. Et huc ad vrbem profectus eſſet, &c. cecidiſſe ex equo dicitur, &c. pro Clu. 139. Satis eſt ad confirmandam diuinationem, ſemel aliquid ita eſſe diuinatum, nihil ut fortuito cecidiſſe uideatur. 2. de Diu. 160. Caſusu ſne in conſpectum videatur animus, an tāta ſit eius tenuitas, vt fugiat aciem. 1. Tuſc. 89. Sed caſurus in aliquam vituperationem, quod Reip. defuerim tam graui tempore. Att. 14 20. Quid caſurum ſit, incertum eſt. 15. ſa. 4. Caſurum, pro, euenturum. Quorſum caſurum id eſſet. 3. Att. 41. Accedit illud, ſi meo, & illum comitatum optimorum & clariſſimorum ciuium deſero: cadendum eſt in vnius poteſtatem. Att. 14. 2.

Cadens,

Non ad numerum articulus cadens. in Or. 33. Cadens ſimiliter exornatio. 4 ad Her. 176. Cadens oratio. Or. 226. Cadentes res ſub intelligentiam. de Vnin. 35.

Caſus.

Caſus dicitur, cum ſic aliquid cecidit, ſic euenit, ut uel non cadere atque euenire, uel aliter cadere atque euenire potuerit. Diu. 2. 11. Caſus eſt enim in capiendo locus, euentus, occaſio. pro Flac. 152. Præſertim cum id tibi caſus afferat, vti tecum petant, &c. de Pet. Conſ. 28. Caſus hoc mihi dedit. 1. ad Q. fr. 32. Fuit aliquis fatalis caſus, vt ita dicam, quem tulimus, & nunc, ſi quis erit, erit voluntarius. in Ant. 209. Grauis & miſerabilis caſus. 2. de Ora. 107. Sulpic. 4. 6. 1. Si is caſus fuiſſet rerum, quas pro ſalute Reip. geſſimus, vt nō omnibus gratus eſſet. 3. de Leg. 24 Caſus hæc gubernabit. 15. Att. 17. Caſus numquam perfecte veritatem imitatur. Diu. 25. Poteſt igitur, quomodo negabas, ueritatem caſus imitari. 2. de Diu. 72. In hac diſputatione de Fato caſus quidam ne facerem impediuit. de Fato, 140. Nam hæc caſus importat qui in ſapientem poteſt incurrere. Tuſ. 5. 23. Caſus in armis commorandi. 2. fa. 34. Caſus in bonis dominatur. 4. fam. 35. Communis Mars bellique caſus eſt incertus. pro Sex. 5. nec mori, ſi caſus inciderit pro vobis, paratior fuit quiſquam. Plancus Ciceroni, lib. 10. 21. 13. Si quis eiuſmodi forte caſus inciderit. de Fin. lib. 3. 54. Caſus incommodorum tuorum. 5. fam. 46. Sed, quoniam ita tulit caſus infeſtus, vt ampliſſimo in honore, cum communi ambitionis inuidia, tam ſingulari Autronij odio euerteretur. pro Sylla, 1. Caſus conſilium noſtri itineris iudicabit. Att. 248. Caſus mediocris, caſus peſſimus. 11. fam. 2. in epiſt. D. Bruti. Si caſus melior fuerit. 11. fam. 2. in ep. D. Bruti. Caſus vero mirificus quidam interuenit, quaſi vel teſtis opinionis meæ, vel ſponſor humanitatis tuæ. ep. 98. Cui ille nec opinatus caſus euenerit. Tuſc. 3. 49. Caſus periculorum. 6. fam. 13. Caſus quomodo tractandus. Part. 22. Illud quæro, quæ fuerit tanta fortuna, quis tantus caſus. de Nat. de. 19. Caſus temporum. 2. de Or. 2. 3. Phil. 143. Ille miſer ignarus caſus ſui. pro S. Roſc. 35 Cum in maximis periculis huius urbis atque imperij, grauiſſimo atque acerbiſſimo Reip. caſu, &c. pro Flac. 1. Caſus, pro periculo. Accipere grauiter caſum aliquem. 2. de Or. 117. Dari ad caſum. 1. de Diu. 80. Sed, cum in eum caſum me fortuna demiſiſſet. ep. 148. Vt quemcumque caſum fortuna inuexerit, hūc apte & quiete ferat. Tuſc. 4. 30. & 3. 23. Ea (res) nunc magnam affert ſollicitudinem, magnumque habet caſum. Plancus Cic. lib. 10. 18 7. Meum illum caſum tam horribilem, tam grauem, tam repentinum, non ſolum homines, ſed tecta vrbis ac templa lugerent. pro Sext. 44. At vide, quid interſit inter illum iniquiſſimū patris tui caſum, & hanc fortunam, condicionemque noſtram. pro Do. ſua, 65. Caſum communem releuare. 1. ad Q. fr. 58. Prę lij caſum timere. 2. de Diu. 170. Caſum neque vitare quiſquam, neque præſtare ullo pacto poteſt. 5. fa. 48. Ego vero, Serui, uellem, ut ſcribis, in meo grauiſſimo caſu affuiſſes. Sulpic. lib. 4. 6. 1 In hoc tamen caſu, quo afflictus iacet, per vos tutari, conſeruareque cupiunt. pro Sylla, 46. Quomodo ergo id, quod temere fit, cæco caſu & volubilitate fortunæ, præſentiri & prædici poteſt? 2. de Diu. 23. Eo die caſu apud Pompeium cenaui. Lent. l. 1. 2. 7. Iudicio enim tuo, non caſu, in ipſum diſcrimen rerum cō tuliſti Tribunatum tuum. ad Curionem, li. 2. 6. 3. Caſu nihil eſt contractum: nam id eſſet ferendum. 11. ad Att. 51. Qui dies caſu idem natalis erat Brundiſinæ coloniæ. 4. ad Att. 2. In caſu ē eſſe. 6. fam. 37. Meliore in caſu eſſe. Att. 179. Caſu ſicut obuiam alteri. 2. Verr. 12. Quid eſt tandem quod caſu fieri, aut forte fortuna putemus? 2. de Diu. 26. Caſu, nō diuinatione mea factum eſt. 6. fam. 13. Atque etiam tum caſu, quod illud ſæpe non erat factū, Stalenus non aderat, &c. pro Clu. 58. Nihil tale dicitis, ſed caſu eſſe factum, ut eſſemus ſimiles deorum. 1. de Nat. d. 125. Ne in deum quidem cadere videtur, vt ſciat quid caſu, & fortuito futurum ſit. de Diu. 212. Idq. euenit non temere, nec caſu, ſed quod & præſentiam ſæpe diui ſuam declarant, &c. 2. de Nat. d. 8. Idem Carneadem fingere dicis de capite Peniſci: quaſi non potuerit id euenire caſu, &c. 2. de Diu. 71. Quis eſſet, qui me in Conſulatu, non caſu potius exiſtimaret, quam conſilio fortem fuiſſe? ad Metel. lib. 5. 2. 23. Ego committam, ut ea, quę pro ſalute omniū geſſi, caſu magis & fœlicitate a me, quam uirtute & conſilio geſta eſſe uideantur? pro Syl. 63. 3. in Catil. 72. Habere aliquid aliquo caſu atque fortuna. Off. 43. In grauiſſimo ſuo caſu dū Alexandri ſimilis eſſe uoluit, &c. inuentus eſt diſſimillimus. de Cla. 191. Vt ſi in eiuſmodi amicitias ignari caſu aliquo inciderint. de Amic. 39. In caſu nullum crimen eſt. pro Planc. 29. Et quod externum, id in caſu eſt: ita ſit beatæ uitæ domina fortuna. 2. de Fin. 143. Caſu incredibili ac pæne diuino. 15. fam. 16. Interdum multas vias adoleſcentiæ lubricas oſtendit, quibus illa inſiſtere, aut ingredi ſine caſu aliquo, aut prolapſione uix poſſet. pro Cœl. 32. Caſu & conſilio, contraria. 7. fam. 50. Caſus aduerſi. Tuſcul. quęſt. lib. 3. 31. Caſus ancipites qui exitu notabili concluduntur. 5. fam. 32. Caſus incerti. Tuſc. quæſt. lib. 1. 75. Quam ſpem cogitationum & conſiliorum meorum, cum graues communium temporum, tū uarij noſtri caſus fefellerunt. 2. de Or. 2.

Caſus

Caſus humanarum miſeriarum varij ſunt. de Orat. 128. Caſus varij incertique. Tuſc. 5. 2. Abſurdum erat, aut tantum barbaris caſibus Græcam literam adhibere, aut recto caſu ſolum Græce loqui. Or. 212. Maiores noſtri ſemper ad nouos caſus temporũ, nouorum conſiliorum rationes accommodabant. pro Pomp. 15 Ferre ſapienter caſus aduerſos. 2. de Or. 189. Qui ſuos caſos aliter ferunt, atque vt aliis auctores ipſi fuerunt, non ſunt vitioſiores, quam fere pleriquе, qui auari auaros gloriæ, cupidos glorioſi reprehendunt. Tuſc. 3. 62. Hæc igitur ipſa fortuna ceteros caſus rariores habet. 2. Off. 26. Quoniam ætas illa multo plures, quam noſtra, mortis caſus habet de Sen. 61. In noſtro euentu aliorum reminiſcentes caſus. Anteq. 194. Aliorum opibus caſus meos ſuſtentabam. ep. 56. Iuppiter, quaſi iuuans pater, quem conuerſis caſibus appellamus a iuuando Iouem. de Nat. 38. Verba, quæ ſimiliter iiſdem caſibus efferuntur. ad Her. 30. Verba immutata caſibus. de Or. 141.

Caducus.

Caduca poſſeſſio. 3. de Or. 67. Vitis, quæ natura caduca eſt, & niſi fulta ſit, ad terram fertur. de Seneſt. 48. Quis enim confidit ſemper ſibi illud ſtabile & firmum permanſurum, quod fragile caducum ſit? 2. de Fin. 138. Caducum & infirmum corpus. 1. de Nat. deo. 136. Infra lunam nihil eſt niſi mortale & caducum. de Som. 128. Quid caducum & mortale, quid diuinum & ęternum. 2. de Leg. 46. Sed tamen neceſſe fuit aliquod eſſe extremum, & tanquam in arborum baccis, terręque frugibus, maturitate tempeſtiua, quaſi vietum & caducum: quod ferendum eſt molliter ſapienti. de Sen. 6. Quem niſi in via caducæ hereditates retardaſſent, volaſſe eum, non iter feciſſe diceres. 10. Philip. 276. Res humanæ, caducæ & fragiles. de Am. 84. Fragilia & caduca. 1. de Leg. 35. Quamquam omnia alia falſa, incerta ſunt, caduca, mobilia: virtus eſt vna altiſſimis defixa radicibus, quæ, &c. 4. Phil. 61. Caduca ſemper & mobilia hæc eſſe duxi. pro Do. 143. Breuia, fugacia & caduca. ad Planc. lib. 10. 11. 13. Caduca & incerta ſunt, diuitiæ, bona valetudo, honores. de Amic. 19.

Caduceum.

Deinde qui non poſſit tam caduceo, quam nomine oratoris ornatus, incolumis, vel inter hoſtium tela verſari. de Or. 100.

Cæcus.

Cæcus amentia. de Ar. 255. animo. de Fin. lib. 4. 54. cupiditate & auaritia. pro Quint. 56. Cæcus atque amens furore. pro Sext. 13. Quem vnquam audiſti tuorum, cum ſacrificium Bonæ deæ fieret, interfuiſſe neminem, ne illum quidem, qui cęcus factus eſt. pro Do. 234 Timor cæcus. pro Ligar. 2. At quam cæca auaritia eſt? 2. Phil. 97. Cæca & temeraria cupiditas. 1. de Inu. 3. Non enim ſolum ipſa fortuna cæca eſt, ſed eos etiam plerumque efficit cæcos, quos complexa eſt. de Amic. 49. Quis hoc nõ videt, quod fortuna, quæ dicitur cæca, vidit? in Ant. 248. Neque cæca nox oſtendiſſet Milonem. pro Mil. 38. Obſcurum & cęcum. pro Leg. Agr. 46. Fuit enim illud quoddam cæcum tempus ſeruitutis. ad Cornif. lib. 12. 25. 7. In hac igitur calumnia timoris, & cæcæ ſuſpicionis tormento, &c. Cæc. ad Cic. lib. 6. 7. 12. Cæcũ me & præcipitem ferri confiteor in cauſa, ſi, &c. pro Planc. 4. Cęcum me, qui hæc ante non viderim. 10. Att. 34. initio epiſt. At quę mater? Quam cæcam crudelitate & ſcelere ferri videtis. pro Clu. 157. Quomodo ergo id, quod temere fit cæco caſu, & volubilitate fortunæ, præſentiri & prædici poteſt? 2. de Diu. 23. Cæco impetu animi in alios incurrere. 1. de Fin. 69. Cæca cupiditate rapi. in Piſ. 45. Nolo ſuſpenſam & incertam plebem Romanam obſcura ſpe, & cęca expectatione pendere. pro Leg. Agr. 68 Catuli qui iam deſpecturi ſunt, cæci æque vt hi, qui modo nati. de Fin. 2. 1. Cæci fuimus in ea re. 11. ad Att. 51. id eſt, imprudenter hoc egimus. Vt res cęcas, & ab aſpectus iudicio remotas, cõformatio quædã & imago & figura ita notaret, vt ea, &c. 2. de Or. 194.

Cæcitas.

Aſclepiadem ferunt, cum quidam quæreret, quid ei cæcitas attuliſſet, reſpondiſſe, vt puero vno eſſet comitatior. Tuſc. 256. Primum horribilis iſta cæcitas, quibus tandem caret voluptatibus. 5. Tuſc 155. An tibi luminis obeſſet cæcitas, plus quam libidinis? de Ar. reſp. 34. Bonum incolumis acies, miſera cæcitas. 5. de Fin. 145. Pœna omnis oculorum, ad cæcitatem mentis eſt conuerſa pro Do. ſua, 82. Tuſ. 3. 10. contrarium eius eſt, Lumen mentis. In furore animi & cæcitate. pro Do. 239. id eſt, furore & amentia.

Cæco.

Sed ſpes rapiendi cæcat animos eorum. in Ant. 193. Cæcare mentes largitione. pro Sext. 122. Animi acies cæcatur erroribus. Tuſc. 5. 29. Cæcari libidinibus, Tuſc. 1. 59.

Cæcatus.

Aliquis cæcatus vitiis. Tuſ. 163. Quia peracuta, tum rapida, & celeritate cæcata oratio. Brut. 143. Argenti & ſupellectilis meæ cupiditate cæcatum. pro Do. ſua, 48.

Cædo.

Cædit greges armentorum, reliquique pecoris quod nactus eſt. 3. Philip. 146. Qui robur illud cecidit, dolauit, inſcripſit. de Diu. 126. Hic ad III. Id. Octob. magnum hoſtium numerum cecidimus. Att. 97. Cum eum ſerui publici loris ceciderunt. 8. in Ant. 150. Roſcius in ſenectute numeros in cantu ceciderat. de Leg. 158. Cæde, concide verba Timarchidis ad Apronium. 5. in Verr. 131. Cædere aliquem virgis ad necem. 5. Verr 57. Cędere arbores. 2 de Diu. 50. Cædere ianuam ſaxis, inſtare ferro, ligna & ſarmenta circumdare, ignem ſubiicere cœperunt. 3. Verr. 4. Cædere pignora. 3. de Or. 3. Cędere ſilicem. Diu. 1. 67. Quo quidem in iudicio, odio premitur omnium generum, maxime teſtibus cæditur, accuſatoribus frigidiſſimis vtitur. ad Q. fr. 3. 19. 4. Hoc eſt, teſtium multitudine conuincitur. Ille dies, in quo T. Gracchus eſt cæſus. pro Mil. 104. Quos Antonius in conuiuio loris cædi iubebat. in Ant. 252. Cædi virgis. Diu. l. 1. 51. Cędendus lapis aliquis, & aſportandus. 3. Verr. 104.

Cæſus.

Cæſus fugatuſque. ad Brut. 16. in ep. Bruti. Sceleratorum hoſtium exercitum cæſum fuſumque cognoui. 14. Phil. 1. Serui ad ſupplicium cæſi verberibus trahuntur. Anteq. 195. Hoſtię cæſę. pro Clu. 58. In ipſo articulo diſceſſus mei ſumpta eſt ſimilitudo a ſacrificiis, cum inter cęſa exta, &c. de Prou. 1. Et multa, immo omnia, quorum κεφάλαιον, nequid inter cæſa & porrecta, vt aiſti, oneris mihi addatur, aut temporis. Att. 5. 34. Cæſis copiis. ad Brut. lib. 10. 2. Cęſis victimis. Att. 1. 8. 2.

Cæſim.

Membratim adhuc, deinde cæſim diximus. in Or. 131.

Cædes.

Neque patiar vt cędes ciuium inter ſe fiat. Anteq. 195. Cum in ſilua ſua facta cædes eſſet. de Clar. 172. Tu vim negabis eſſe factam, ſi cædes & occiſio facta non erit? pro Cæc. 31. Magiſtratuum, priuatorumque cædes effecerat. pro Mil. 67. Ad cædis cauſam elicere. 12. fam. 55. Cum hic inſidiator, qui iter illud ad cædem faciendam apparaſſet, cum uxore veheretur. pro Mil. 20. Conducere aliquem ad cædem faciendam. de Prou. Conſ. 7. Mihi res ad cædem, & eam quidem propinquam ſpectare videtur. 14. Att. 19. Cædem diſcutere. 2. Att. 64. Facere cædem vicinorũ. pro Syl. 180. Cędem facturus ſit. 10. Att. 36. A ſeruis cędem fieri Senatus. 278. Cędem, qua P. Clodius occiſus eſt, Senatum iudicaſſe contra Remp. eſſe factam, pro Mil. 8. Cędem enim gladiator quęrit. ad Caſſium, lib. 12. 2. 4. Quod eſt difficile in eiuſmodi bello, cuius exitus ex altera parte cędem oſtentat, ex altera ſeruitutem. ad Planc. lib. 4. 14. 4. In cæde, atque ex cęde viuere. pro Sext. Roſc. 47. Cum interea cędes indigniſſimę maximęque factæ ſint. pro Roſc. Am. 7.

Cælebs.

Cęlibes eſſe cenſores prohibento. 3. de Leg. 7.

Cæleſtis. *Vide Cælum.*

Cælo.

Hanc ſpeciem Praxiteles cęlauit argento, & noſter expreſſit Archias verſibus. 1. de Diu. 70.

Cælatus.

Abacoſque complures ornauit argento, auroque cęlato. 5. Tuſc. 86. in Or. 137. 4. Verr. 90. Galeę ęneę cęlatę opere Corinthio. 6. Verr. 87. Pretio cęlata vaſa. 2. de N. d. 209.

Cælator.

Cęlatores ac vaſcularios conuocari iubet, & ipſe ſuos complures habebat. 6. Verr. 48. & 55.

Cælum.

Cęlum. Ac. q. ed. 2. l. 1. 77 inſtrumentum ſculptorum. Cęlum unum eſſet, an innumerabilia. 9. ſ. 62. Cęlum in quo nubes, imbres, ventiq. coguntur, humidum eſt & caliginoſum propter exhalationes terrę. Tuſc. 1. 36. Cęlum a quatuor elementis diuerſum, ſecundum Ariſtotelem. Ac. q. ed. 2. l. 1. 20. Cęlum ignis Zenoni. Ac. q. ed. 2. l. 1. 28. Cęlum, ignes, terrę, maria, (naturę omnes) parent diuino numini. de N. d. 1. 17. Cęlum ex ea coniunctione ita aptum eſt, ut ſub aſpectum & tactum cadat. de Vniu 9 Totum cęlum nonne humano genere completum eſt? Tuſ. 1. 24. Cęlum craſſum ac concretum, cui opponitur, purum ac tenue. de N. 2. 30. Cęlũ, domus animi. Tuſ. 1. 42. Cęlũ ipſum, quod extremum atq. vltimum mundi eſt. Diu. l. 2. 72. 137. Cęlum nebulo-

ſum & caliginoſũ.Tuſ.1.49.is eſt aer ſpiſſus terrę proximus.Nã ſi obſcurior quaſi caliginoſa ſtella extiterit pingue & cócretũ eſſe cęlũ,vt eius aſpiratio grauis & peſtilẽs futura ſit.1.de Diu.109 Hic ſtatus eſt huius totius mundi,atque naturæ,cælum vt rotũdum,terraque media ſit.de Or.159. Salubre cælum.1. de Diu. 111.Sin illuſtris & perlucida ſtella apparuerit,ſignificari cęlum eſſe tenue,purumque,& propterea ſalubre.1.de Diu.110.Stellæ errantes, quę verſantur retro contrario motu atque cælum, de Som.128.Cæli ardorem deum dicit eſſe Ariſtoteles, de N.d.1. 25.Cæli complexum omnia cingens, qui idem æther vocatur. 2.de N.d.74.Cæli conſtantia.3.de Nat.d.11. Vna totius cæli cóuerſione,curſus aſtrorum diſpares conſeruãtur.de Nat.d.2.15. Quam ob cauſam ſummus ille cæli ſtelliferi curſus, cuius conuerſio eſt incitatior, acuto & excitato mouetur ſono. de Som. Scip.17. Cæli ratis regionibus fulgura augures temperanto. 2. de Leg.18.Huius cæli grauitatem corpore vix ſuſtineo, qui mihi laborem affert in dolore.11.ad Att. 45. Cęli impetum ad mirabili cum celeritate moueri vertique videmus.2.de Nat.de.71. Cęli motum ab omni erratione liberauit. de Vniu. 25.Natura loci ac cæli Syracuſarum.in Verr. 240. Cæli plenior natura. de Nat.d. 2. 13. Cæli partes definitas, ſibi eſſe traditas meminiſſe augur debet.3.de Leg.38.Egit ſtatim cum ſucceſſio, quod cuicumq. particulæ cæli officeretur.1. de Or.87. Cæli diuinus ille ſenſus in celeritate tánta conſeruari quomodo poteſt? de Nat. d.1.25.Poteſtne tibi huius vitæ hæc lux,Catilina,aut huius ſpiritus cæli eſſe iucũdus?1.in Catil. 10. Cæli temperatio de Nat. d.28.Cęli cærula templa.1.de Diuin. 75.At vero hoc agri Campani vectigal,&c.nec cælo ac loco calamitoſum eſſe ſolet. 2.de Leg.Agr.80.Ad cælum,aditum dederunt illis. 14. Att. 27.Ad cælum laudibus extuliſti.12.fam. 36.Ad cælum villam extruere.pro Do.ſua.95.Ad cęlum ferri.Tuſc.1.35. Noſtri autẽ principes digito ſe cælum putant attingere, ſi mulli barbati in piſcinis ſunt,qui ad manum accedant. Att. l.2.16.14. cælum deum eſſe dicit Plato in Timæo & in Legibus.de Nat.1.23. Et deorũ ſimulacra ſudauiſſe,& ſanguinem fluxiſſe, & diſceſſiſſe cælum.1. de Diu.161.Hoc eſt, ſciſſum fuiſſe & apertum, & velut hiatum feciſſe.In cęlum ferre.4. Att.40.& 16. 22. In cælum ferri profectionem meam.16.Att.16.In cęlum migrare.Tuſc. 1.66.In cælum quaſi in domicilium ſuum peruenire dicuntur animi poſt mortem.Tuſc. 21.Quos in cælum receptos putant quaſi nouos & aſcriptitios ciues.3.de Nat.d.27. Salaminii nos in cęlum decretis ſuis ſuſtulerunt. ad Att. 91. cælum ex omni parte patens atque apertum intueri.1.de Diu. 3. Cælum & terram refert in deos Heraclides Ponticus.de Nat.de. 1.26. cælum cóplexu ſuo omnia animalia teneat oportet.de Vniu.51. Collegam de cælo detraxiſti.in Ant.180.Ita viuunt dum poſſunt,vt ducere animã de cælo nequeant.pro Roſc.Amer.43.in Or.57. Quodque propter aeris craſſitudinem de cælo apud eos multa ſiebant. 1. de Diu.153.Seruare de cælo.pro Do.221. Vt quendam e cęlo diuinum hominem eſſe in prouinciam delapſum.1.ad Q.fr. 6.E cęlo,quod quintam naturam ſtatuebant,ſuperiores ſenſus & mentem effici rebantur antiqui philoſophi. Acad.quæſt.edit.2.lib. 1.28.Quem non modo foro, ſed etiam cælo hoc ac ſpiritu Cenſoriæ leges,atque vrbis domicillio carere voluerunt.pro C.Rabirio.10.Si uero quę de me pacta ſunt,ea non ſeruantur, in cælo ſum.Att.lib.2.25. Bibulus in cælo eſt, nec quare ſcio:ſed ita laudatur quaſi vnus homo nobis cunctando reſtituit rem. ad Att.l.2.34.3. In cælo eſt hominum admiratione & beneuolentia.2.ad Att.46.& 51.& 14.7.In cælo eſt:pro, vehementer laudatur, ſiue laudibus in cęlum effertur.

Cæleſtis.

Orbis cæleſtis extimus.de Som.128. Res a te geſta eſt memorabilis & pęne cæleſtis.ad Bru.91.Vt ſi iã comedamus aliquid, vim cæleſtem ad eos, qui in terra gignuntur, pertinere,confitendum ſit illis,&c.2.de Diu.139.Cæleſte Epicuri volumen de regula & iudicio.de N.d.1.31. per ironiam. Oriuntur in ardore cæleſti,qui æther uel cælum nominatur.2.de Nat.d.30.Cæleſti ſpiritu augentur homines.de har.reſp.53.Diuos,& eos qui cæleſtes ſemper habiti,colunto. 2. de L.31. Tum illæ cæleſtes diuinæque legiones.in Ant.200,Hercules, quem hominum fama,beneficiorum memor, in cócilio cæleſtium collocauit.Off. 56.Si enim tantus conſenſus omnium ſine impulſu deorum eſſe non potuit,quid eſt quod de voluntate cæleſtium dubitare poſſumus?4.Phil. 159. Cogitantes ſupera atque cæleſtia hæc noſtra,vt exigua & minima contemnimus. Acad.31.Cum ſe a cæleſtibus rebus refert ad humanas.Or.207.Agnationem nobis eſſe cum cæleſtibus.de Leg.160.

Cælites.

Et grates,inquit,tibi ago ſumme Sol, vobiſque reliqui cælites.in Somn.Scip.2. Neque ira cælitum inuectum malum.Tuſ. 223.Ego deũ genus ſẽper eſſe dixi,& dicã cælitũ.2.de Diu.165.

Cæmentum.

Quid ſi cæmentum bonum non haberem,deturbem ædificiũ? ad Q.fr.lib.3.24.13.2.de Diu.148.pro Mil.55. Num hæc in latere aut in cæmẽto,ex quibus affecta eſt, valere potuit.de Diu. 129.Repente lintribus in eam inſulam,materiam,calcem & cæmenta conuexit.pro Mil.115. Cęmẽtis ac tignis tectorum meorum ſe famem ſuam expleturas putauerunt. pro Dom. ſua 48.

Cærimonia.

Cærimonia,vnitatis numero.de har.reſp.19. Religio eſt,quę dei curam cæremoniamque affert.de In. 82. Totaque huius iuris compoſitio pontificalis,magnam religionem, cæremoniãq. declarat.1.de Leg.64.& 2. 86. Qui non negligentia priuatum aliquod commodum læſerit, ſed perfidia legationis ipſius,cæremoniamque polluerit, maculaque affecerit. pro Roſc. Am.67. quaſi ſanctitatem & religionem metaphorice dixit. Religionẽ eam,quę in metu & cæremonia deorum ſit, appellant. de Inu. 70.Cereris ſumma maiores noſtri religione confici cæremonias que voluerunt.pro Cor. 66. Facere ludos maxima cum cęremonia.7.in Ver.19.Omnia ſollemnia ludorum omnibus rebus ſũma cum cæremonia ſunt ſeruata.pro S.R.37. Sacrificium,quod fit incredibili cæremonia.de Ar. 252. Sacræ religionis cæremoniæ.pro Dom.253.Cæremoniæ religioneſque in deos.de Leg. 164.At etiam alio modo ſit conſtituturus de religione Pontificum,quam cæremoniarum ius coegerit.pro Dom. 219.Domitius quod per cæremonias populi fieri non poterat, ratione aſſecutus eſt,de Leg.Agr.32.Status ſolemneſq. cęremonias Pontificatu contineri.de Ar. 247. Quorum ſacra maximis & occultiſſimis cæremoniis continentur.in Verr.274. L.Flaccus homo in ſacerdotio,cæremoniiſque,quibus præerat,diligentiſſimus. pro Rab.96. Tum e pontificio iure, & cæremoniis ſepulcrorum intelligi licet.1.Tuſc.43.

Cæruleus.

Cæruleaque feram caudam piſtricis. in Arato.32.Ipſeq. cærulea contectus nube feretur.in Arato.24. Cærulei & cæſii oculi Neptuni ac Mineruæ.de Nat. d.1.58.

Cærulus.

Cærula veſtigat finita in partibus aſtra. in Arat. 17. Ad cæli cærula templa.1.de Diu. 75. Cærula,ideſt,maria.de Fin.136.

Cæſpes.

Non eſſe arma cæſpites,neque glebas: nó fuiſſe armatos eos qui prętereuntes ramum defringerent arboris, &c.pro Cęc.45.

Cæſtus.

Inde pugiles cæſtibus contuſi, ne ingemiſcunt quidem. 2. Tuſc.70.

Calamiſtrum.

Non te illius vnguentorum odor, non vini anhelitus, non frons calamiſtri notata veſtigiis, in eam cognitionem adducebat?poſt reditum in Sen.14. Remouebitur(inquit) omnis inſignis ornatus, quaſi margaritarum:nec calamiſtri quidem adhibebuntur.in Or.43.Calamiſtris ſcripta inurere. Brut.142.

Calamiſtratus.

Alter vnguentis affluens,calamiſtrata coma, deſpiciens conſcios ſtuprorum,ac veteres vexatores ætatulæ ſuę,&c.pro Sext. 13. Cur in heluationibus huius calamiſtrati ſaltatoris tam eximia virtus tamdiu ceſſauit? poſt red. in Sen.11.

Calamitas,Calamitoſus.*Vide Calamus.*

Calamus.

Quicunque calamus in manus meas venerit,eo ſic vtar tamquam bono.2.ad Q.fr. 35. Cum inſtituiſſem ad te ſcribere,calamumque ſumpſiſſem,&c. Att.l. 6.46. Calamo & atramento tẽperato,charta etiam demata res agetur. 2. ad Q.fr.35.

Calamitas.

Ipſa calamitas communis eſt vtriuſque noſtrum, Terentiæ, lib.14.3.2.ad Munatium, lib. 13.61.1. Nam ceteris in rebus, cum venit calamitas,tum detrimentum accipitur: at in vectigalibus non ſolum aduentus mali, ſed etiam metus ipſe affert calamitatem.pro Leg.Man.9.Calamitas inueterata: cui opponitur Præſens.Tuſ.3.46.Calamitas iudicii.pro Planc.9.Quacumque iter fecit,eiuſmodi fuit, non vt legatus Pop. Romani, ſed vt quędam calamitas peruadere videretur.3. Verr.30.Præparauit ne quid abſens acciperet calamitatis. At. 42.A metu calamitatis defendere aliquem.pro Pomp. 6. Nemo maiorem calamitatem

nitum morte Panſæ accepit.3. ad Att.11. Reſp. nullam cala mitatem accipere poteſt ſine culpa Senatus. in Ant.212. In calamitatem venire. pro Roſc. Am.39. Calamitatem vocant cete ri, ego ne incommodum quidem. 14. Att. 11. Accepta in Ponto calamitate ex eo prelio, hoſtium opes animique creuerunt, pro Pomp.12. In hac calamitate nobis tabeſcendum eſſe. 3. Att.44. Calamitate noſtra nondum eſſet crudelitas inimicorum ſatiata. 1. ad Q. fr.52. calamitates accipere. 4. ad Her. 206. Quot, quantas, quam incredibiles hauſit calamitates? Tuſc. 71. Calamitates machinari. 4. ad Her. 152.

Calamitoſus.

Aliquis magis fortuna, quam culpa calamitoſus. epiſt. 123. Calamitoſus ager cælo ac loco. 2. pro Leg. Agr. 80. Calamitoſus homo. de Or. 130. Calamitoſa fama. pro Clue. 2. Calamitoſa patriæ fuga, nobis glorioſa. 1. de Diu. 104. Flagitioſa & calamitoſa fuga. Att. 218. Calamitoſa pretura Verris. 6. Ver. 186. Tēpeſtas calamitoſa. 3. Ver. 68. Calamitoſum otium. 5. de Fin. 97. At eos (dicere ſolemus) qui ſe ægritudini dediderunt, miſeros, afflictos, ærumnoſos, calamitoſos. 4. Tuſ. 134. Honoris ampliſſimi puto eſſe, accuſare improbos: & miſeros, calamitoſorq. defendere. 1. Ver. 381. ad Seruilium, li. 13. 67. 1. de Amic. 43. 2. de Or. 132. Hora calamitoſior. ad Octauianum. 5. Calamitoſiſſimū bellum. in Ver. 96.

Calamitoſe.

Nam quod aiunt, minima de malis, id eſt, ut turpiter potius, quam calamitoſe: an eſt ullum maius malum turpitudine? 3. Offic. 143.

Calantica.

Tunc, cum uincirentur pedes faſciis, cum calanticam capiti accommodares tu in Clodium.

Calculus.

Itaque tibi concedo, quod in duodecim ſcrupis olim, vt calculum reducas, ſi te alicuius dati pænitcat. in Hortenſio. Quare nunc ſaltem ad illos calculos reuertamur, quos tum abiecimus, vt non ſolum glorioſis conſiliis vtamur, ſed etiam paulo ſalubribus. Att. lib. 8. 41. Id eſt, etiam nunc rationem habeamus earum rerum, quarum habendam tum non duximus. Hoc quidē eſt nimis exigue & exiliter ad calculos vocare amicitiam, vt par ſit ratio acceptorum & datorum. de Am. 52. Demoſthenes coniectis in os calculis ſumma voce, verſus multos vno ſpiritu pronunciabat. de Or. 180. Quid fortes viri voluptatumne calculis ſubductis prælium ineunt, &c. 2. de Fin. 50.

Calefacio, Calefio. *Vide Calor.*

Calendę.

Calendæ intercalares. pro Quint. 53. 6. fam. 46. Hęc ſcripſi ad octauum Calend. Nouemb. Q. frat. 325.

Calidus. *Vide poſt Calor.*

Caligæ.

Caligæ tibi vt faſciæ cretatæ, mihi non placebant. 2. At. 11. *Cum* caligis & lacerna cucurriſti. 2. Phil. 84.

Caligo.

Diſcuſſa eſt illa caligo, quam, &c. 12. Phil. 381. Et hæc indoctorum animis offuſa caligo eſt. Tuſc. 5. 4. Caligo rigida, craſſa. Tuſc. 2. 30. Infirma ætate, imbecillaque mente vis naturæ quaſi per caliginem cernitur. 5. de Fin. 40. Hoc eſt, quaſi per nebulam & obſcuram quandā rem. Quod videbam equidem, ſed quaſi per caliginē perſtrinxerat aciem animi Bruti ſalus. 12. Phil. 320. Caliginem temporum illorum vide. pro Planc. 77. Illa omnis pecunia latuit in illa caligine ac tenebris. 5. Verr. 152. Aliquid obſcura caligine tectum. in Arat. Ex ſuperiori anni caligine & tenebris, lucem in Repub. reſpicere cœpiſtis. Poſtq. 205. Nunc terris tenebris & caligine ſe Alexandriam peruenturos arbitrati ſunt? 2. de Leg. Agr. 5.

Caliginoſus.

Nam ſi obſcurior quaſi caliginoſa ſtella extiterit, pingue & concretum eſſe cælum. 1. de Diu. 211. Vt penetret & diuidat omne cęlum hoc, in quo nubes, imbres, ventique coguntur, quod & humidum & caliginoſum eſt, propter exhalationes terræ. 1. Tuſ. 69. Nebuloſum & caliginoſum cælum. 1. Tuſc. 94.

Caligo.

Atque aram tenui caligans veſtiet vmbra. In Arat.

Calix.

Huic calix mulſi impingendus eſt, vt plorare deſinat. Tuſ. Toruma nullum, maximi calices. in Piſ. 53.

Calleo. *Vide Callum.*

Callide, calliditas, callidus, *Vide Callum.*

Callis.

Italiæ callis, & paſtorum ſtabula prędari cœpiſſe, &c. pro Sext. 9.

Callum.

Quorum animis diuturna cogitatio callum quoddam obducit dolori. 2. Tuſc. 62. Hæc ego ſuſpicans, adhuc Romæ maneo: & tamen λυληθώτας conſuetudo diuturna callum iam obduxit ſtomacho meo. 9. f. 4. Mihi amictui eſt Scythicum tegmen, calceamentum ſolorum callum, &c. 5. Tuſc. 66.

Calleo.

Ignoſco tibi, ſi neque Pœnorum iura calles. pro Corn. Balb. 25. Callere animus debet. 4. f. 15. in ep. Ser. Sulpicii. id eſt, iā callum contraxiſſe & obduruiſſe. Quanto autem magis illa callere uidetur Philippus, qui priuigno minus tribuerit, quam Cicero, qui alieno tribuat? ad Bru. 17. 8.

Callidus.

Ego enim, ut agitator callidus, prius quam ad finem veniam, equos ſuſtinebo. 4. Acad. 166. Homo ſine dubio verſutus & callidus. Verſutos eos appello, quorū celeriter mens verſatur: Callidos autem, quorum tāquam manus opere, ſic animus vſu concalluit. 3. de Nat. d. 17. & 7. Att. 10. Deinde in hoc homo luteus etiam callidus & veterator eſſe vult. in Verr. 155. Nimis callida & malitioſa iuris interpretatio. Offic. 7. An quod illa callida eſt, vt optime poſſit architectari voluptates? de Fin. lib. 2. 44. Callidum & verſutum factum Solonis. Offic. 22. Quod aut hi qui ad fraudem callidi ſunt, non tantum audent, quātum excogitant. pro Clu. 145. Ita per te exoretur, ne quod callidius ineat conſilium. Att. l. 15. 385. 2. Quamquam foramina illa quæ patent ad animum a corpore callidiſſimo artificio natura fabricata eſt. 1. Tuſc. 39.

Callide.

Nihil horum, niſi callide (Epicurus dixit.) de Nat. d. 1. 49. Bene teſtem interrogauit, callide acceſſit, reprehendit. pro Flacco, 27. Qui in illo ſubtili & acuto elaborauit, ut callide argute que diceret, nec quidquam altius cogitaret. in Or. 58. Sed omnia callide referētem ad utilitatem. 2. de Fin. 86. In his ipſis rebus ſatis callide uerſari & perite poteſt. 1. de Or. 25. Itaque cum callidiſſime ſe dicere putaret, & cum illa uerba grauiſſima ex intimo artificio deprompſiſſet. pro Clu. 45.

Calliditas.

Quæ eſt igitur iſta calliditas, res uetuſtate robuſtas, calumniando uelle peruertere? 1. de Diu. 65. Scientia quę eſt remota ab iuſtitia, calliditas potius, quam ſapientia, eſt appellanda. 1. Off. 92. Stulta calliditas. 3. Of. 156. Genus eiuſmodi calliditatis & calumniæ retrahatur in odium iudicis. Partit. 248. Quā uolumus licet, P. C. ipſi nos amemus: tamen nec numero Hiſpanos, nec robore Gallos, nec calliditate Pęnos, nec artibus Gręcos, &c. ſuperauimus. de har. reſp. 17.

Calones.

Eōs tu caoteriis albis, nullis calonibus obuiam Vatieno ueniſſe exiſtimas, &c. 3. de Nat. d. 15. ὅτ μόνον ἀγαθὸν, τὸ καλὸν. Parad. 6. τὸ καλὸν δι' αὑτὸ αἱρετὸν εἶναι, difficile eſt hominibus perſuadere. 15. f. 46. & 48. in ep. ſt. Caſſij.

Calor.

Iam gallinę, auesque reliquiæ, &c. Etſi eſt calor a ſole, ſe opponunt. 2. de Nat. d. 195. Nunc & Scęuola quoniam in Tuſculanum ire conſtituit, paulū requieſcit, dum ſe calor frangat, &c. 1. de Or. 138. Calor ineſt in iis ciborum reliquiis, quas natura reſpuerit. de Na. 2. 18. Quamdiu calor (qui motus cauſa eſt) remanet in nobis, tamdiu ſenſus & uita remanet. de Nat. d. 2. 17. Solis calor. de Sen. 49. Vitandi enim caloris cauſa Lauinii trēs horas acquieueram. Att. 13. 388. 5. Caloris minime eſt expers aer, qui natura maxime eſt frigidus. de Nat. d. 2. 20. Caloris & frigoris modum temperant ſolis acceſſus ac receſſus modici. de nat. d. 2. 36. Caloris natura (quæ in animantibus eſt) vim in ſe habet uitalem per omnem mundum pertinentem. de nat. d. 2. 18. Caloris temperatione oriuntur & augeſcūt. de Nat. 2. 19. (Ignei caloris uis in animantibus animaduerſa eſt) cum cor animantis alicuius euolſum ita mobiliter palpitaret, vt imitaretur igneam celeritatem. de nat. d. 2. 18. Magna vis caloris cō tinetur cauernis terræ. 2. de Nat. de. 19. Omnia quæ aluntur & creſcunt, continēt in ſe uim caloris, ſine qua neque ali poſſent neque creſcere. de Nat. de. 2. 17 (paulo poſt) Refrigerato autem & extincto calore, occidimus ipſi & extinguimur. Cauſæ quæ

vim

uim habeant caloris & frigoris.de Vniu. 203. Calorem admix tum eſſe aquæ,primum ipſe liquor, tum aquæ declarat effuſio. de Nat.d.2.19. Calorem ſalutarem & uitalē omnibus impertit quarta pars mundi tota feruida.de Nat. d.2. 20. Calorem,qui eſt fuſus in corpore, ab igne ſumpſimus de Nat.2.14. Omne qui uiuit,ſiue animal,ſiue e terra editum, id uiuit propter incluſum in eo calorem.de Nat.d.2.18. Vua & ſucco terræ & calore ſolis augeſcit de Sen.88. Calore ſuſtinentur omnes mundi partes. de natu. deo.2.26. Quorum flatu nimii temperantur calores.2.de Nat.deo.197. Tecta uero quibus & frigorum uis pelleretur,& calorum moleſtiæ ſedarentur, &c.2. Off.17. Ea magnis caloribus me reſeci.3. ad Q. fr.1. Maximis caloribus,& anni tempore grauiſſimo.ad Q.fr.lib.2.16.11.

Calidus.

Calidum illud atque igneum in omni fuſum eſt natura. de Nat.de.2.2.1. Sic reperies multos, quibus periculoſa & calida conſilia, & quietis & cogitatis ſplendidiora & maiora uideantur.1.Off.115. Calidior eſt enim,uel potius ardentior animus, quam eſt hic aer.1.Tuſc.167.

Caleo.

In re frigidiſſima cales,in feruentiſſima friges. ad Her. 28. Calet tam Curio.nam ferueutiſſimis concerpitur.8. fam.16.in epiſt.Cœlii.Calet res.3.in Ver.45. Vua veſtita pampinis, nec modico tépore calet,& nimios ſolis defendit ardores. de Sen. 88. Hui utilis & meæ & veſtræ ſalutis aures caleor. in Sal.272. Hoc tamen agitur ſeuerius. Itaque iudicia talent. Att.4.43 Cn. Lentulus calebat in agendo.de Clar.186. Illud uero crimen de nummis,quos in circo Flaminio deprehenſos eſſe dixiſti, caluit re recentiſsime in cauſa refrixit. pro Planc. 45. Nam illi rumores de comitiis Tranſpadanorum, Cumarum tenus caluerunt.Cœl.Cic.lib.8.1.8 In omni natura rerum quod caleat,id mouere,id urgere,3.de Nat.de 24.Cum omnes calcant, ignaui ter aliquid facient.15. Att.4.74.In epiſt. Hirtij. Id eſt,in agendis rebus acriter uerſentur. Sentio,hoc putat ut calere ignem,niuem eſſe albā. de Fin. 55. Poſtea quā ſatis calere res Rubrio ui ſa eſt, quæſo inquit, Philodame,cur ad nos filiam tuam non intro uocari iubes? Vert.45 Hoc eſt,ubi uidit eos inflammatos & accenſos multa compotatione. Calere te ipſum puto.7. Att. 59.id eſt, diuerſis cogitationibus perturbatum quaſi æſtuare.

Calens

Calentem terram uidemus fumare ex recenti foſſione. de Nat.deo.2.19.

Calefacio.

Eodem die Gabinium ad populum luculēte calefecerat Memmius.ad Q.frat.lib.3.17.id eſt,uexarat,exagitarat.

Calfacio.

Si nihil faciunt nos Parthi.8.fam.16 in epiſt. Cœlii. Iſte noſtrā ea impenſa derideat,ſi calface hominem, ut ego Muthonem. ad Tir.lib.16.24. Calfacias balneum oportebit.9. fam. 40. Partim ad calfaciendum corpus igni adhibito.2.de N.d.227.

Caleſio.

Fauces caleſiunt,& arteriæ complentur. Att.14. Balneum calefieri iubebo.Att.lib.2.18.6.

Caleſco.

Anima,quæ ſpiritu in pulmones ducitur, caleſcit ab ipſo ſpiritu.de Nat.54. Vbi enim poteſt illa ætas æque caleſcere uel apricatione uel igni?de Sen.89.

Caluitium.

Proinde ſtultiſſimū regem in luctu capillum ſibi euellere, quaſi caluitio mœror leuaretur. 3.Tuſc. 105.

Calumnia.

Calumnia minimis in rebus coercetur. Aca. q. ed.1.l.2.60. Tongillum mihi eduxit, quem amare in prætexta calumniæ cœperat a in Catil.27. Quæ maior calumnia, quam oenire mi herbem adoleſcentulum?pro Dom.2.20. Illud an primis,neque calumnia,neque fraus, neque dolus adhibeatur. pro Dem. ſua.29. Sed eſt quædam calumnia,quam unuſquiſque noſtrum teſtante animo ſuo fert de eo,qui falſum crimen bonis obiectat in Saluſt. 5. Calumnia timoris, & cæcæ ſuſpicionis tormentum.6.fam.28.in epiſt. A. Cæcinæ. Genus cuiuſmodi calliditatis & calumniæ retrahatur in odium iudicis. Partit. 242. Qui uero nil poterat, is erat calumniæ proximus. Saluſt. in Cic.2. Nec elabi alio accuſatore poterat Albius,nec ſine ignominia calumniæ relinquere accuſationem Cluentius? pro Clu. 69. Non eſt autor accuſare propter metum calumniæ. pro Domo ſua.223. Itaque premebat alio modo,nec ullam adhibebat calumniam. de Fato. 47. Atque hæc cum uberius diſputantur, & fuſius,ut mihi eſt in animo facere,facilius effugiūt Academicorū calumniam.2. de Nat.d.20. Hic nobis patronis calumniā fortaſſe non effugiet.pro Clu.52. Remotam a fama,& a iocunis,& ab otio locupletum illam accerbiſſimam miniſtram Prætorum auaritiæ calumniam. 2. ad Q. fr. 19. Senatus religionis calumniam,non religione,ſed maleuolentia, & illius regiæ largitionis inuidia comprobat.Lent.1.1. ideſt,malitioſa tauctatione, ſiue allegatione. Scito C. Semproniū Rufum mel ac delicias tuas calumniam maximo plauſu tuliſſe Cœl.Cic.lib.8. 18 in Sal. Cum calumniam iuraſſet, contendere auſus non eſt. 8.fam.10.in ep.Cœlii. Per calumniā,malitiamque aliquid petere.in Verr.lib.4.46. Mi ullibet calumnia, dicendi tempus eximit,adiuuante Oppio,&c.Att.4.-2.6. Vt Carneadi reſpōdeatis,qui ſæpe optimas cauſas ingenii calumnia ludificari ſolet. de Rep.lib.2.1.45. Caue ne in ſta tam frigida, tamque nimia calumnia delitcias pro Cæc.296. Qui non calumnia litium, nō animi iudicium,ac lactantius alienos fundos,ſed caſtris, exercitu,ſignis inferendis petebat pro Mil. 55. Exiſtunt etiam ſæpe iniuriæ calumnia quadam,& nimis callida, ſed malitioſa iuris interpretatione. Off.49. Rex ab aduerſariis noſtris extracta eſt uariis calumniis.ad Lent.1.4.1.

Calumnior.

Nam quod antea te calumniatus ſum, indicabo malitiam meam.ad Vari.o.7.1. Me quæſieriam,ſi diutius calumniaretur, redire iuſſiſti. Poſtq. 210. Defenſoris propria totus eſt, ſi miſericordiam captat,& cum accuſatorem calumniari contendatur.ad Her.40.pro Quin.45. Cum enim aliquid habeat, quod poſſit criminoſe ac ſuſpicioſe dicere, aperte ludificari ac calumniari ſciens non uideatur.pro Sext.Roſ.33.

Calumnians.

Tacet res in controuerſiis iſto calumniante biennium. pro Quint.12.

Calumniator.

Eſt hic Ennius egens quidam calumniator, mercenarius Oppianici &c.pro Clu.131. Calumniatoris officium eſſe, verba & literas ſequi.2.ad He.46.Scriptum ſequi, calumniatoris eſſe,boni que iudicis voluntatem ſcriptoris auctoritatemque defendere.p.p. Cæc.49. Erat enim cauſa huiuſmodi, vt ipſe Prætor cum quæreret calumniatorem, paulo tamen conſideratiorem reperire non poſſet.4. in Ver.14. Neque ab homine alieno, neque ab aliquo calumniatore atq. improbo, ſed ab equite Romano,&c. pro Quint. 59. Calumniatores de ſinu ſuo appoſuit,qui ille m hereditatem Veneri Erycinæ commiſſam eſſe dicerent. 3. in Verr.18.

Calx.

Vt cum æqualibus poſſis viuere, quibuſcum tamquam e carceribus emiſſus,cum iiſdem ad calcem (vt dicitur) peruenire poſſis.de Amic.84. Video calcem,ad quam cum ſit decurſum, nihil ſit præterea extimeſcendum.1. Tuſc.24. Nec vero illum quaſi decurſo ſpatio a calce ad carceres reuocari. de Sen.96. Quoniā ſumus ab ipſo calce eius interpellatione reuocati, Huc ſubſellium quoddam calce premens dextra pedem defringit. ad Her. 41. Certare pugnis & calcibus. Tuſc.243. Ibi cum pugnis & calcibus concitus eſſet,qui D C C medimnis decidere noluiſſet, mille promiſit. 5. in Verr. 46. Quem in ſtuprorum defenſionibus non ſolum verbis vti improbiſſimis ſolitum eſſe ſcimus, verum etiam pugnis & calcibus.pro Syl.53.

Calcar.

Calcar admouere.6.Att. 5. Cicerones pueri amant inter ſe, dicunt,exercentur:ſed alter, ut dixit Iſocrates in Ephoro, & Theopompo, frenis eget, alter calcaribus. At. 6. 171. 11. Quod dicebat Iſocrates doctor ſingularis, ſe calcaribus in Ephoro egere,contra autem in Theopompo frenis uti ſolere. 3. de Or. 21. Alteri ſe calcaria adhibere, alteri frenos. de Cl.183.

Calceus.

Si mihi calceos Sicyonios attuliſſes,non uterer, quoſuis eſſent habiles & apti ad pedem,quia non eſſent uiriles.1. de Or. 118. Eſt etiam Aſinius quidam Senator uoluntarius, lectus ipſe a ſe apertam curiam uidit poſt Cæſaris mortem, mutauit calceos &c.13 Phil. 366. Rediit cum calceis & toga,nullis nec caligis,nec lacerna. 2. in Ant. 83. Si nullus erat io calceis pullus,ex itinere enim uenire oportebat.1.de Inu.63.

Calceolus.

Cum pelle caprina,cum haſta,cum ſcutulo,cum calceolis repandis.1.de Nat.de.112.

Calcea-

Calceamentum.

Mihi amictui eſt Scythicum tegmen, calceamentum ſoloſ callum, cubile terra, &c. 5. Tuſc. 130.

Calceatus.

Neſcis commode calceati & ueſtiti id facere potuiſſent. pro Cœl. 49.

Calcitro.

Illum filiumfamilias patre parco & tenaci habere tuis copiis deuinctum non potes: calcitrat, reſpuit, non putat tua dona eſſe tanti. pro Cœl. 28.

Camelus.

Cameli adiuuantur proceritate collorum. 2. de Nat. d. 182.

Camera.

Cameras quaſdam non probaui, mutarique iuſſi. ad Quint. fratrem, lib. 3. 17. 3.

Caminus.

Camino luculento vtendum cenſeo. 7. fam. 20.

Campeſter. *Vide, Campus.*

Campus.

Cum ſit enim campus, in quo poſſit exultare oratio, cur eam tantas anguſtias & in Stoicorum dumeta compellimus? 4. Acad. 199. Magnus eſt in Repub. campus, vt ſapienter dicere ſolebat Craſſus, multis apertus curſus ad laudē. 14. Phil. 196. Hinc rhetorum campus de Marathone, &c. Off. 1. 89. Hunc diem igitur campi ſperatum atque exoptatum ſibi proponens Milo, &c. pro Mil. 32. Campus, pro comitiis. Cum in villa quadam campi Atinatis manceres. de Diu. 92. Is campi Leontini duo millia iugerum immania poſſidet. in Ant. 187. nullum enim vobis ſors campum dedit, in quo excurrere virtus, cognoſcique poſſit. pro Mur. 16. Vtrum in fenicularium, an in campum Martium cogitet. 12. Att. 11. Ludit Cicero in campi appellatione. Non habeas ſatis magnum campum ille tibi non ignotus curſus animi & induſtriæ meæ. Att. 5. 103. 1. Grauis eſt modus in ornatu orationis, &c. Neptunum pro mari, curiam pro Senatu, campum pro comitiis, togam pro pace, arma ac tela pro bello. 3. de Or. 92. Iſtum locum fugis & reformidas, & me ex hoc, vt ita dicam, cāpo æquitatis ad iſtas verborum anguſtias, & ad omnes literarū angulos reuocas. pro Cæl. 61. Ex ingenti quodam oratorē, immenſoque campo in exiguum ſane gyrū compellitis. 3. de Or. 41. In hoc igitur tanto, tamque immenſo campo cum liceat oratori vagari libere, atque vbicūque conſtiterit, conſiſtere in ſuo, &c. 3. de Or. 68. In campo Martio comitia conſules habebant. ad Q. fr. 307. Qui in campo Martio comitiis centuriatis auſpicato in loco crucem defigi iubes. pro Rab. 92. Campi pacis. 4. ad Her. 157. Vt enim Aegyptii & Babylonii, in camporū patentium æquoribus habitantes, cum, &c. 1. de Diu. 152. Adde huc fontium gelidas perennitates, immenſitateſque camporū. 2. de Nat. de. 143. Totam licet animis tamquam oculis luſtrare terram, mariaque omnia: cernes iam ſpatia frugifera atque immenſa camporum, &c. 2. de Nat. 239. Arabes autem & Phryges, & Cilices, quod paſtu pecudum maxime vtuntur, campos & mōtes hieme & æſtate peragrantes, &c. 1. de Diu. 154. Agros vero Vaticanum & Popiniam, cum ſuis optimis atque vberibus campis conferendos ſcilicet non putabunt. 2. pro Lege Agr. 94.

Campeſter.

Campeſtrem quæſtum ad ſe redegit. de Aruſp. reſpon. 39. Vt exercitatione, ludoque cāpeſtri tunicati vteremur. pro Cœl. 7.

Cancelli

Satiſne vobis Prætori improbo circumdati cancelli videtur in ſua prouincia, immo vero in ſella ac tribunali: &c. 5. Ver. 155. Cancellos ſibi circumdare. pro Quintio. 19. & 5. in Verr. 115. Et me facile veſtra exiſtimatione reuocabitis, ſi extra hos cancellos egredi conabor, quos mihi ipſe circumdedi. pro Quint. 19. Id eſt, extra id digrediar quod dicturum me propoſui. Tantus eſt ex omnibus ſpectaculis vſque a Capitolio, tantus ex fori cācellis pla[illegible] excitatus, &c. pro Sext. 108. Certarum rerum forēſibus cancellis circumſcripta ſcientia. 1. de Or. 28.

Cancer.

. & claro c[illegible] lluces lumine cancer, In quo conſiſtens conuertit curriculum [illegible]ol. in Arat.

Candelabrum.

Candelabrum e gemmis clariſſimis, opera mirabili perfectum. 4. Verr. 55. Vnde quinquaginta tricliniorum lectos, vnde tot candelabra? 4. Verr. 1[illegible]2. Iam vero lectos æratos & candelabra ænea, num cui præter iſtum Syracuſis per triennium facta eſſe exiſtimatis? 6. Verr. 52.

Candens.

Candens circus: id eſt, Orbis lacteus. in Arat. Exoritur candēs illuſtria lumina Virgo. in Arato. 41. de ſidere. Qui cultros metuens tonſorios, candente carbone ſibi adurebat capillum. 2. Off. 34. De Dionyſio tyranno. Quid cum ignes candenteſq. laminæ, ceterique cruciatus admouebantur? 7. Verr. 127.

Candidatorius, Candidatus, Candide, Candidulus.

Candidus. *Vide, Candor.*

Candor.

Candor cæli. Tuſc. 1. 55. Candor huius te perpulit. pro Cœl. 28. Nam ſolis candor illuſtrior eſt, quam vllius ignis, quippe qui immenſo mūdo tam longe lateque colluceat. 2. de Nat. de. 29. Splendidiſſimus candor. de Somn. Scip. 12. Fucati medicamēta candoris & ruboris. in Or. 43. Lacteus hic nimio fulgens cādore notatur. in Arato. 19. Nec ille fuſus & candore mixtus rubor, ſāguis eſt, ſed quædā ſāguinis ſimilitudo. 1. de Na. de. 101.

Candidus.

Elaborant alii lenitate & æquabilitate, & puro quaſi quodā & candido genere dicendi. in Or. 30.

Candide.

Cauendum tibi erit, ne parum ſimpliciter, & candide poſuiſſe inimicitias videaris. Cœl. ad Cic. l. 8. 6. 3.

Candidulus.

Canduli dentes, venuſti oculi, color ſuauis. Tuſc. 66.

Candidatus.

Nemo eſt enim ex iis, qui nunc petunt, qui ſi in noſtrum annum reciderit, firmior cādidatus fore videatur. Att. 1. 1. 5. Qui neſcio quo pacto mihi videtur prætorius candidatus in Conſularem, quaſi deſultorius in quadrigarum curriculum incurrere. pro Mur. 51. non placet mihi inquiſitio candidati prænuncia repulſæ. pro Mur. 134. Præſertim quæ a candidato petant. de Pet. Conſ. 29. Candidati conſulares. 3. ad Q. fr. 21. Candidati omnibus iniquitatibus. Att. 1. 7. 3. Tribunicii candidati. ad Q. fr. l. 2. 6. 4. Candidatorum cōſularium coitio. 3. ad Q. fr. 11. Qui tuas mercedum pactiones in patrociniis intercifas, pecuniarum in coitionibus candidatorum, dimiſſiones libertorum, &c. in Parad. 58. Candidatorum licentia hic quoque vſus, hoc ſubito cognomen arripuit. 15. fam. 50. Candidatorum natio officioſiſſima. in Piſ. 42. Nec candidatis iſta benignitas adimenda eſt, quæ liberalitatem magis ſignificat, quam largitionem. pro Mur. 71. Scito nihil tam exercitum eſſe nunc Romæ, quam candidatos. Att. 6.

Candidatorius.

Nos in omni munere candidatorio fungendo ſummam adhibebimus diligentiam. Att. 1. 3.

Caneſco, cani, canities. *Vide, Canus.*

Canicula. *Vide, Canis.*

Canis.

Canis alicuius dicitur qui eſt aſſecla. 6. Att. 34. Acer canis. pro Roſc. Am. 34. Canis venandi & cuſtodiendi cauſa factus. de Nat. d. 2. 27. Latrat canis. pro Roſc. Am. 33. Canis venaticus in Verr. 106. Aegyptii canem & felem vt deos colunt. de Legib. 162. Canes publice aluntur in Capitolio, vt ſignificent ſi fures venerint. pro S. R. 33. Alii canes & latrare & mordere poſſunt. pro S. R. 27. Canes ſagaces. Diu. lib. 1. 59. Canum amans dominorum adulatio, & odium in externos. 2. de Nat. de. 119. Canū fida cuſtodia. 2. de Nat. deor. 119. pro R. Am. 54. Canum Hircanorum nobile genus. Tuſc. 1. 97. Canum ſagacitate ad vtilitatē noſtram abutimur. 2. de Nat. de. 114. Nihil mali eſt, canes ibi quamplurimos eſſe, vt permulti obſeruandi, multaque ſeruanda ſunt. pro S. Roſc. 33. Canes multos Verres circa ſe habebat 3. in Verr. 90.

Canicula.

Canicula exoritur Romæ aliquot diebus poſt ſolſtitiū, apud Troglodytas ante ſolſtitium. Diu. lib. 2. 73. Rationem & orationem Canicula non habet. 3. de N. d. 35. Vt enim Ceos accepimus ortum Caniculæ diligenter quot annis ſolere ſeruare, &c. 1. de Diu. 210. Si quis oriente Canicula natus eſt, is in mari non morietur. de Fato 9.

Caniſtrum.

Lancibus & ſplendidiſſimis caniſtris, oluſculis nos ſoles paſcere. 6. Att. 12.

Cano.

Altes incitatior fertur, & de bellicis rebus canit etiam quodammodo bellicum. in Or. 22. pro Mur. 27. & 7. Phil. 219. Atque

hoc

hoc carmen hic Tribunus plebis,non vobis , ſed ſibi, intus canit.de L.Agr.70.A quibus(miſeriis)cũ cecinit receptui, impellit ruſum & incitat ad conſpiciendas (miſerias.)3. Tuſ.3.Quẽadmodum Roſcius familiaris tuus in ſenectute numeros in cãtu ceciderat.1. de Leg.16.Mihi cane & Muſis. de Clar. Or. 97. Cum in eis conuiuiis ſymphonia caneret , maximiſque poculis miniſtraretur.&c.5.Verr.86.Cũ cornix cecinerit. 4. Acad.231. Canere abſurde.Tuſc. 2.9. Ad harmoniam canere mundum Pythagoras exiſtimat de Nat. de.62. Canere ad tibiam virorum clarorum laudes atque virtutes: qui mos fuit priſcorum Romanorum.Tuſc.4.3.Canere ad tibicinem.Tuſc.1.3. Canere diſcebant in Græcia omnes.Tuſc.1.4. Atque etiã illũ citharistã, &c. quem omnia intus canere dicebant,ſtultuli, &c.3.Verr.36. Inclinata,vlulantique voce more Aſiatico canere.in Or.15.Canere qui neſciebat in Græcia, non ſatis excultus doctrina putabatur.Tuſc.1.4.Habet enim multitudo vim quandam talem,vt quemadmodum tibicen ſine tibiis canere,ſic orator ſine multitudine audiente eloquens eſſe non poſſit.2.de Or.184.Galli victi ſilere ſolent,victores canere.2.de Diu.83..Vt hæc quæ nunc fiunt, canere dii immortales viderentur. 3. in Cat. 65. Quæro etiam ſi velim ſcribere quid , aut legere, aut canere vel voce, vel fidibus,&c.ſomniumne expectandum ſit, an ars adhibenda. 2.de Diu.95.Igitur & Epaminondas, princeps me iudicio Græciæ,fidibus præclare cecinisse dicitur.1.Tuſc.7.2.de Diu.95.Cecinisſeque id carmen quod in eũ ſcripſerat.2.de Or.191. Quod ab eius litui,quo canitur,ſimilitudine nomẽ inuenit. 1.de Diu. 58.Canuntur hæc apud Homerum.2.de Or.191.Canendi ſonis variis nihil tam facile in animus teneros ac molles influit, quorum dici vix poteſt quanta ſit vis in vtramque partem : nam & incitat languentes,& langueſacit excitatos,& tum remittit animos,tum contrahit:ciuitatumque hoc in Græcia interfuit, vocum ſeruare modum:quarum mores lapſi ad mollitiem,pariter ſunt immutati cum cantibus , aut hac dulcedine corruptelaque deprauati.aut, cum ſeueritas eorum ob alia vitia cecidiſſet, tũ fuit in auribus,animiſque mutatis etiam huic mutationi locus 2.de Leg.37.& 38.

Canens.

Quis enim reuocante & receptui canente Senatu , properet dimicare?ita.Phil.324.Si ex oliua modulante canentes tibiæ naſcerentur , num dubitares quin ineſſet in oliua tibicinis quædã ſcientia?2.de Nat.de.32.

Cantio.

Subito totam cauſam oblitus eſt, idque veneficiis & cantionibus Titiniæ factum eſſe dicebat.de Clar.Or.114.

Cantiuncula.

Vidit Homerus probari fabulam non poſſe, ſi cantiunculis tãtus vir irretitus teneretur.5.de Fin.91.

Canorus

Canorus orator & volubilis.de Clar. Or.54.Sine contentione vox,nec lãguens,nec canora.1. 186. Cum igitur hoc animal tam ſit canorum ſua ſponte , quid in mentem venit Calliſtheni dicere deos gallis ſignum dediſſe cantandi,&c.2.de Diu.85.Canorum & fuſcum vocis genus.2.de Nat.de. 110 Hoc dulce,canorũ illud,hoc bene olens. Academic.quæſt.edit. 1.l.3.22.Omnino canorum illud in voce ſplendeſcit , etiam neſcio quo pacto in ſenectute.de Sen. 25. Profluens quiddam habuit Carbo, & canorum.3.de Or.17.Sic interuallis,exclamationibus, voce ſuaui & canora,admirando irridebat.in Bruto.226.

Canticum.

Forte noſti canticum. Pæto,l 9.22.3.in Or.32.

Cantilena.

Vt crebro mihi vafer ille Siculus inſuſurret Epicharmus cãtilenam illam ſuam,νῆφε,&c.1. Att.14. 11. Id eſt , eſto ſobrius. Cantilenam totam iſta ea hoc pendere , vt quamplurimum lucrifaciant.11.famil.31.ep.D.Bruti. Gerendus eſt tibi mos adoleſcentibus Craſſe, qui non Græci alicuius quotidianam loquacitatem ſine vſu,neque ex ſcholis cantilenã requirũt.1.de Or.51

Cantor.

Cantor formularum , auceps ſyllabarum.1.de Or.181

Cantus.

Cantus buccinæ.pro Mur. 18 Cantus nullus dulcior moderatæ orationis pronuntiatione.1.de Or. 19. Eſt autem in dicendo etiam quidam cantus obſcurior,&c.in Or.32. Vocum quotidianus cantus.pro Roſc.79.Cãtus ſiniſter oſcinis. 6. fam.21.Tibiæ cantus.pro Sex Roſc.79. Flectuntur cantu atque conſiſtunt ſæpe immanes beſtiæ. pro Arch. 41. Quanto molliores ſunt & delicatiores in cantu flexiones, & falſæ voculæ , quam certæ & ſeueræ?3.de Orat.55.Percrepat lucus canto ſymphoniæ. 7.Ver. 26. Perſonabat vicinitas cantu vocum.pro Sex.Roſc.79.Neruiatque cantus.de Somn.Scip. 18. Cantus neruorum vocumque. Tuſc.1.3.& 4.Cantus lugubres a Græcis næniæ vocabulo nominantur.2.de Leg.57.Cãtus & numeri.5.Tuſc.147.Cantus Phrygii.Dio.lib.1.96.Ad cantus , ad tibicinem honoratorum virorũ laudes proſequantur.2.de Leg.57.Haud modicos tremulo fundens e gutture cantus.1.de Diu.23.Solet Roſcius dicere,ſe quo plus ſibi ætatis accederet , eo tardiores tibicinis modos & cãtus remiſſiores eſſe facturum de Or.107.Cantus, & modorum mutationem grauiter olim vindicabat vetus Græcia, longe præuidens , quam ſenſim perniciẽs illapſa ciuium animos malis ſtudiis,maliſque doctrinis repente totas ciuitates euerteret.ſiquidem illa ſeuera Lacedæmon,neruos iuſſit,quod plures quam ſeptem haberet,in Timothei fidibus inde demi.2. de Leg.39.Imitari aliquid neruis atque cantibus.de Somn.Scip.18.Ilq. haud paulo eſt verius,quam quod Platoni noſtro placet , qui muſicorum cantibus ait mutatis, mutari ciuitatũ ſtatus. 3. de Leg.46. Pelluntur animi vocum grauitate & cantibus. 1. de Diu. 136. Oculi pictura tenentur,aures cantibus.Acad.6.

Canto.

Nam,vt ſcis, iampridem iſtum canto Cæſarem. ad Q.fr.lib. 2.15.t.Id eſt,ſummis laudibus celebro.Cur ante lucem galli cãtant.de Diu.120.Quid pluras pater?mirum ni cantem,condemnatus ſum.de Or.134 Pueri lepidi & delicati, qui cãtare & pſallere didicerunt.in Cat.100.Cantandi in conuiuiis mos Romæ. Brut.37.Quid in mentem venit Calliſtheni dicere, deos gallis ſignum dediſſe cantandi , cum id vel natura , vel caſus efficere potuiſſet?2.de Diu.85.

Cantito.

Vtinam extarent illa carmina, quæ multis ſeclis ante ſuam ætatem in epulis eſſe cantitata a ſingulis conuiuiis de clarorum virorum laudibus in Originibus ſcriptum reliquit Cato. de Clar.Orat.37.

Canon.

Κανὼν eſſe meorum ſcriptorum ſoles.16.fam.22.

Canorus, *Vide Cano.*

Canterius.

Potes mulo iſto,quem tibi reliquum dicis eſſe,quando canterium comediſti,Romam peruehi.ep. 138. Eos tu canteriis albis obuiam Vatinio veniſſe exiſtimas . de Nat.de.62.

Cantharis.

Theodorus Lyſimacho mortẽ minitanti:magnũ vero,inquit, effeciſti,ſi cantharidis vim conſecutus es. Tuſc. 252.Cãtharidas ſumpſiſſe dicitur,accuſante L.Craſſo. 9.ſam.50.

Canticum,cantilena, cantio,cantiuncula, cantito, canto,cantor,cantus,*Vide poſt Cano.*

Canus.

Saxaque cana ſalis niueo ſpumata liquore. de Diu. 82. Ne metuant canos minitante murmure fluctus . in Arat.

Cani.

Non cani , non rugæ repente auctoritatem arripere poſſunt, ſed honeſte acta ſuperior ætas fructus capit auctoritatis extremos.Cat.58.

Caneſco.

Quercus huic loco.non deerit , quæ Mariana dicatur : eaque (vt ait Scæuola) de fratris mei Mario caneſcet ſeclis innumerabilibus.1.de Leg.2.Cũ oratio iã noſtra caneſceret,haberetq.ſuã quandam maturitatem & quaſi ſenectutem.de Clar.165.

Canities.

O turpem exacta dementique ætate canitiem.ad Octa.44.

Capitas.capax,*Vide Capio.*

Capedo.

Minuſne gratas diis immortalibus capedines ac fictiles vrnas fuiſſe,&c.Parad.12.

Capenduncula.

Docebo meliora me didiciſſe de colendis diis immortalibus iure pontificio & more maiorum capedunculis his quas Numa nobis reliquit.3.de Nat.de.29.Capella capra.in Verrem.126.

Capillus.

Horridos capillos. pro Sext.14. Qui cultros metuens tonſorios ,candente carbone ſibi adurebat capillum. 2.Off.34.Cõpoſito ac delibuto capillo paſſim per forũ volitet . pro Sex. Roſc. 79. Erant illi compti capilli, & madentes cincinnorum fimbriæ,&c.in Piſ.19.

Capillus.

Ad[illegible] non [illegible] bene [illegible]atus, quam bene capilla[illegible] L. Agr. 62. Corpore inculto & horrido, capillatior, quam ante, [illegible]que maiore. de L. Agr. 27.

Capio.

C[illegible] in tuis rebus. 1. fa. 14. pro, ex [illegible] rebus. Opi[illegible] maiorem animo [illegible] dolorem. de Cl. Or. 15. Equ[illegible] ex his etiam fructum [illegible] laboris mei, qui iam pro[illegible], [illegible] libris acquiescunt. 2. de Diu. 7. Brut. 7. Ex tuis li[illegible] duplicem ep. 145. Cui cum æqui iudicemus, ta[illegible] maiorem fructum ex populi existimatione illo dam[illegible] natocepi[illegible], &c. Att. 1. 2. 2. Honesta acta superior ætas fructus capit a[illegible] de Sen. 58. Ad summam lætitiam mea[illegible] capio, magnus illius aduentu cumu[illegible] Att. 14. Compensabatur, inquit, tamé cum his om[illegible] memoria rationum, inuen[illegible] 2. de Fin. 14. Præter lætitiam quam ocu[illegible] tyranni. Att. l. 14. 311. 5. Et tamen omnis spes[illegible] & [illegible] animo, nec partem vllam capi[illegible]. Tamets mihi iucundissimus est ho[illegible] tantum capio voluptatis, quan[illegible] & [illegible] Verr. 30. Capiebam animo nó me[illegible] pro Planc. 1. Capit ille ex suis prædiis [illegible].62. Arma capiunt, [illegible] in fo[illegible] magna pars, complent. 7. Verr. 75. [illegible] quod capiebat ex filio. de Sen. 88. At[illegible] ex similitudine capiebat in[illegible] Am. 33. Inuitus cepi Capuam, non quo munus illud [illegible], &c. Att. lib. 8. 147. 6. Simul vero [illegible] me arma tulit, & cum bello cepi Vatin. ad Cic. l. 5. 10. 4. [illegible] oppida vi oppugnando cepi. Vat. ad Cic. l. 5. 10. 9. Q[illegible] Præ[illegible] quæ[illegible] nem inter sicarios exercuisset, ita aperte cep[illegible] ob rem iudicandam, vt, &c. 2. de Fin. 45. Nec qui[illegible] spolia [illegible] ædibus. 2. Tusc. [illegible] non modo incommodi nihil [illegible], sed etiam, &c. 5 Verr. 90. in Part. 141. [illegible] parere [illegible] a condita vrbe didicerant, [illegible] ceperat. 3. Phil. p. 129. pro Mil. 76. [illegible] capiet & [illegible] & non [illegible] 91. Tot domus locupletissimas, do[illegible] Verr. 7. [illegible] capere [illegible]. Or. 26. Eum ma[illegible] decem anni, nequis capito. 3. de Leg. [illegible] & 5. Phil. 201. & pro [illegible]. 95. Nó fuit causa cur [illegible] caperes, & ad me venires. pro Rosc. Com. 29. [illegible] Rei[illegible] menti ceperet. 1. in Cat. 2. pro Mil. 52. Vt a[illegible] misericordiam caperet aliquam [illegible] si non pro[illegible], at ætatis suæ. pro Quint. 65. Qui nationes deuictas bell[illegible] Ob eá, credo, causam, quod insit in his aliquid [illegible] ignaros. 3. Off. 19. id est, dele[illegible] tantos aceruos pecuniæ ca[illegible] L. Agr. 62. Ergo [illegible] veterum, quo etiam Stoici [illegible] capiam [illegible]. Aliquando per deos immor[illegible] virtutemque capiamus. 3. Phil. 144. Q[illegible] & acrimoniam ceperis ad re[illegible], &c. 2. in Verr. 31. Atque hu[illegible] de tuo [illegible] studio Seruus facillime cepe[illegible] de Diu. 211. Qui autem poteris, nisi te amor ip[illegible] Fin. 125. N[illegible] fuit tam pubes, quin arma cepe[illegible]. 97. Nonne [illegible] ei erit, qui ob eam summa fide, [illegible] iustitiaque [illegible] maximam gloriam ceperit? de A[illegible] tius est dicere, quemadmodum [illegible] C[illegible], quam quemadmodum ceperimus. in Pisonem, 2[illegible] Cape[illegible] de [illegible]bus. pro Do. sua. 98. Amentiam eius cape[illegible] ciuitas, Italia, prouincia & regna. pro Mil. 67. C[illegible] patriam. ad Brutum, ep. 3. 4. Capere boni[illegible] delectatione. [illegible] de Fin. Capere castra ho[illegible] 65. Capere consilium. 3. in Verr. 99. Capere [illegible] re. Off. 2. 47. C[illegible] consilium de tua sen[illegible] Att. 4. 4[illegible] no nimirum documen[illegible] fortuna [illegible] extimescendum. 7[illegible] dolore [illegible] capere animo pos[illegible] istius [illegible] ad [illegible] de nobis, af[illegible] multa, vt eos capere carcer non p[illegible] Capere fructum ex libertate alicuius. ep. 15. C[illegible], nullam esse gratiam tantam, quam [illegible] capi[illegible] endo, vel in remuneran[illegible] lib. 2. 9. & 3. Phil. [illegible] Capere [illegible] Tusc. 33. 5. Phil. 198. Capere indicia. p[illegible] Partit. 41. Vrbs ei parum magna viſa, quæ etiam ipſum capere potuerit. Att. 216. Noſtri autem magiſtratus, imperatoreſque ex hac vna re maximam laudem capere ſtudebant. 2. Off. 37. Quid tam ſingulare, quam vt ex Senatuſconſulto legibus ſolutus Conſul ante fieret, quam vllum alium magiſtratum per leges capere liceuiſſet? pro L. Man. 44. Capere moleſtiam. Lal. 76. Capere moleſtiam animo. pro Syl. 1. Plus capere ſine religione liceat, alicui legatum. 2. de Leg. 48. Capere portum. pro Sext. 86. Capere prædam. pro Do. ſua. 113. Capere ſacerdotẽ. 4. in Verr. 87. Capere ſenſum gloriæ. 5. Phil. 199. Hic vero tantus eſt totius mundi incitatiſſima conuerſione ſonitus, vt eum aures hominum capere non poſſint. de Som. Scip. 19. Capere ſpecimen. Tuſc. 1. 26. Capere ſpem. pro Pomp. 16. Scite & commode capere tempus adeundi ad aliquem. ad Brutum, lib. 11. 16. 3. Capere voluptatem malis alienis. 4. Tuſc. 55. ad Dolab. 9. 14. 1. 3. l. 37. Capere vtilitates ex amicitia. de Amic. 31. Quæ tam magna ſunt, vt ea vix cuiuſquam mens aut cogitatio capere poſſit. pro Marc. 131. Ob eam cauſam Ro. Pop. calamitatem maximam cepiſſe. 1. de Diu. 29. Video enim Curules magiſtratus eum legitimis annis perfacile cepiſſe. Attic. 13. 287. 3. Tantum ſe cepiſſe odium regni videbatur. 2. Phil. 94. His ego iudiciis non probabo C. Verrem contra leges pecunias cepiſſe. 3. Verr. 62. Neque enim mors miſeranda eſt, quæ ob Rempub. capitur. Anteq. iret in exilium. 14. captus ſum miſericordia. de Or. 129. Cum eos iterum in Africa ex inſidiis captus eſſet. in Off. A quibus temporibus ſcribẽdi capiatur exordium. 1. de Leg. 12. 5. Phil. 289. cum obſignes tabellas clientis tui, quibus id ſit ſcriptum, quo ille capiatur, ego tibi vllam cauſam maiorem committendam putem? de Or. 99. Sapientis autem hanc cenſet Arceſilas uim eſſe maximam, Zenoni aſſentiens, cauere ne capiatur, ne fallatur uidere. 4. Aca. 120. Vt animaduertant ne callida aſſentatione capiantur. de Amic. 81. pro Clu. 9. Decipi, falli, capi, idem. Acad. 17. Ea animum adoleſcentis pellexit, his omnibus rebus, quibus illa ætas capi & deliniri poteſt. pro Clu. 20. [illegible] gloriam conſecuti ſunt, quæ uix cælo capi poſſe uideatur. [illegible] 120. id eſt, contineri. Sequuntur fratrum coniunctiones, poſt conſobrinorum ſobrinorumque, qui cum una in domo iam capi non poſſint, in alias domos tamquam in colonias exeunt. Off. 1. Neque æquitatem rei, verbi laqueo capi putas oportere. pro Cæcina. 60. 6. fam. 29. in ep. Cæc. Angor iſte qui pro amico ſæpe capiendus eſt. de Am. 45. conſuetudo exercitatioq; capienda, vt boni ratiocinatores officiorum eſſe poſſimus. 1. Off. 86. Sæpe capienda mẽbris minutioribus oratio eſt. de Or. 106. Exiſſe in quoddam ſacellum ominis capiendi cauſa. 1. de Diu. 167. Non fugiendi hoſtis, ſed capiendi loci cauſa ceſſiſſe videatur. 2. de Or. 163. Nimis ille quidem lentus in dicendo, & pene frigidus, ſed & callidus, & in capiendo aduerſario verſutus. de Cl. Or. 93. Philoſophi docendi cauſa, non capiendi loquuntur. Or. 202. Quia nunc itidem ab eodem, & a ceteris diis immortalibus ſunt nobis agendi capienda primordia. 3. de Leg. 6. Nimis enim inſidiarum ad capiendas aures adhiberi videtur. in Or. 97. Eos potiſſimum diligunt, ex quibus ſperant ſe maximum fructum eſſe capturos. de Am. 67.

Captus.

Captus, & fraudatus. 3. Off. 91. Interclusus & captus. Att. 10. 173. 8. captus dulcedine pecuniæ. Mat. ad Cic. l. 11. 28. 1. Quod ſubito ſuſcepit eodem captus errore quo nos. 12. Phil. 322. captus eſſe mihi uiſus ſum. 8. fa. 4. in ep. Cœl. confectus ſenectute, præpeditus morbo, mancus, & membris omnibus captus ac debilis. pro Rab. 15. Hic quis poteſt eſſe Quirites, tam auerſus a uero, tam preceps, tam mente captus, qui neget hæc omnia quæ uidemus, &c. 3. in Cat. 65. Ac. l. 2. 50. Falli, errare, labi, decipi tã dedecet, quam delirare & mente captum eſſe. 1. Off. 133. Tametſi ne oculis quidem captus in hanc fraudem tam ſceleratam ac tã nefariam decidiſti, &c. 6. Verr. 90. De eo qui viſam rem cõcupiſcit. Si oculis captus ſis, vt fuit Tyreſias. pro Dom. 110. congerantur in unum omnia, ut idem oculis & auribus captus ſit. 5. Tuſc. 84. 1. viſu & auditu priuatus. captus pecunia. 1. Phil. 24. captus ſplendore nominis. de Fin. 66. Socrus generi, contra quam fas erat, amore capta. pro Clu. 10. captum ſibi tabernaculum fuiſſe in hoſtes Scipionis. de Nat. deo. 2. 8. Oppreſſa captaque Repub. pro Dom. 2. [illegible] Aut ſpe largitionis promiſſioniſq. capti. Off. 2. 30. Belli duces captos iam & prehenſos tenetis. in Cat. 114.

Captus.

Græci aſit homines non ſatis animoſi, ſed prudentes, ut eſt captus hominum, ſatis hoſtem aſpicere non poſſunt. 2. Tuſc. 110.

Captio.

Quanta eſſet in uerbis captio, cum in ceteris rebus, tum in teſtamentis, ſi negligerentur uoluntates? de Cl. Orat. 202. Eam-

quæ ſententiam, quam ſignificari poſſe diceret, nihil habere [illegible] ca ptionis, aut vitij. in Part. 73. Omnes captiones in omni [illegible] ſententia occurrunt. 10. Att. 48 Omnes igitur iſtos [illegible] eorum captiones eodem modo refelluntur. Fat. [illegible] Captiones d[illegible]cutere. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 44. Cur igitur vos induciſtis in eas captiones, quas numquam explicetis? 2. de Diu. 50. Quod quidem [illegible] a principio ita me malle dixeram, hoc ipſum prouidens dialectica captiones. de Fin. lib. 2. 14. Maiore quadam opus eſt vel arte, vel diligentia, ne ab iis, quæ clare [illegible] ne ipſa per ſe, quaſi præſtigiis quibuſdam & captionibus de[illegible] clamur. 4. Aca. 84.

Captiuncula.

Seruius vero pacificator cum librariolo ſuo videtur obiiſſe legationem, & omnes captiunculas pertimeſcere. Att. l. 15. 16.

Captioſus.

Captioſa probabilitas te fallit. 3. de Fin. 109. O ſocietatem captioſam & indignam, &c. pro Roſ. Com. 7. Captioſum eſt omnibus, rem vllam conſtitui einſmodi, quæ cum armis geſta ſit, reſcindi iure non poſſit. pro Cæc. [illegible] Captioſum eſt a populo, quod ſcriptum eſſet, negligi, & opinione quæri voluntates. de Clar. Or. [illegible] Qua via captioſa ſoluantur. 2. de Fin. [illegible] Captioſis & fallacibus interrogationibus circumſcribi atque decipi. Aca. q. ed. 2. lib. 2. 44 Quo nihil captioſius, neque indignius dici poteſt. pro Q. Roſc. 10. Captioſiſſimum genus interrogationis. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 46.

Captioſe.

Sic me, inquit, ante ſuſtine, nec [illegible] tius captioſe interroganti reſpondeo. 4. Acad 167.

Captiuus.

Captiua ciuitas. Duc[illegible] te [illegible] em captiuum in triumpho. Vatin. lib. 1. 11. 5 Diutius [illegible] m perpeſſi, quam captiui frugi & diligentes ſolent. 8 Phil. 254. Captiuos necare. 3. de Nat. deo. [illegible] 7. Captiuos ab ho[illegible] ed[illegible] ere. ad Her. lib. 3. 92. Itaq. id [illegible] Cæterique interpre[illegible] ntur [illegible] tam ad eum, ſiue captiuus, ſiue de[illegible] pertinere. ad Brut. 3. 5. Nec ſi aliquot annis poſt idem ille [illegible] eſſet, vulneribus mederetur ſed ei [illegible] ſtus. 3. [illegible] quidem de captiuis reddendis illa præclara, & [illegible] Off. 59.

Capto.

Inductio, oratio eſt quæ rebus nõ dubiis captat aſſenſionem eius qui, &c. 1. de Inu. 66. A[illegible] tiam miſericordiam captabas, ſupplex te ad pedes abiiciebas. 2. lib. [illegible] 90. de Inu. 156. Lepidus, deſperato aduentu meo, quem non mediocriter captabat, ſe cum Antonio [illegible] ad 1. 14. Calſius Planc. Cic. lib. 10. 25. 5. Vt non modo nullam captet, ſed etiam prætereat omnes voluptates. 1. de Fin. 37. Ex hoc euenit, vt in animi doloribus alij ſolitudines captent, vt ait Homerus de Bellerophonte, &c. [illegible] Tuſ. 53. Captare beneuolentiam. 1. de Inu. 31. Captare nomen imperatorum. [illegible] in epiſt. D. Bruti. Inania ſunt iſta, mihi crede, delectamenta pæne puerorum, captare plauſus, vehi per vrbem, conſpici velle. in Piſonem. 4[illegible] 2. Tuſ. [illegible] 5. Imperitius vero ea dicit, ut mihi quidem riſus captare videatur. 2. Tuſc. 13. Captare voluntates hominum. 2. de Or. 18. Captare vult, quod alias capere dicitur, quod fit in [illegible] ando ſeu diſputando. Ac. q. ed. 1. l. 2. 85. Diſſides prin[illegible] occaſio, &c. de har. reſ. 51

Captans.

Nam eſt quiddam q[illegible] ſua vi nos alliciat ad ſeſe, nõ emolumẽto captans [illegible] quam, ſed trahẽs ſua dignitate, &c. 2. de Inu. 238

Captatio.

Et lenitatem mollitia imitatur, & verecundiam timiditas, & illam diſputandi prudentiam concertatio, captatioque verborum imitatur. in Part 43.

Capeſſo.

Iuuentem animus, qu[illegible] quatuor generum, &c. ſuperiora capeſſat nece[illegible] Me[illegible] tam igitur [illegible] ea poſſumus. Att. 1 [illegible] 39 [illegible] Cap[illegible] ere [illegible] tum [illegible] ſtatu oris & de [illegible] tibus ipſis. 2. de [illegible] Poſt illa gerundam [illegible] vare videbor, [illegible] daque ve[illegible] uxrere te, neque poſſ[illegible] de capeſſere. d[illegible] 9. Capeſſere Rem[illegible] Off. 161. Capeſſe[illegible] R[illegible] nort[illegible] de Fin. l[illegible] 51. [illegible] mea [illegible] ſent[illegible] dicen[illegible] in Rempub. capeſſenda. ad Lent. lib. 1. [illegible] Omnis eſt [illegible] ſeruitus: ſed fuerit quædam neceſſaria, ecquodnam principium putatis libertatis capeſſendæ? 10. Phil. 283. Scribam alias ad te de meis conſiliis capeſſendæ Reipub. plura. ad Att. 2. de Or. 59. 3. de Or. 62. ad [illegible] 334. 9. Iſtuc ad capeſſendã Remp. veniũ: Att. 257. Dedit eadem natura belluis ſenſum & appetitum, vt altero conatum haberent ad naturales paſtus capeſſendos. 2. de N. d. 180. 181

Capeſſens.

Vt eidem Carboni Trib. pleb. [illegible] tam mente Rempublicam capeſſenti Publius Africanus reſpondentis, &c. de Or. [illegible] 3 Omnes enim partes eius vndique medium locum [illegible] mituntur æqualiter. 2. de Nat. deo. 173. do Sphæra. Capeſſentibus Rempub. nihil minus quam philoſophis, & magnificentia & deſpicientia adhibenda eſt rerum humanarum, & tranquillitas animi atq. ſecuritas ſiquidem nec anxij futuri ſunt, & cum grauitate conſtantiaq. victuri. Off. 1. 103.

Capax.

Tamen non ſemper implet aures meas; ita ſunt auidæ & capaces, & ſemper aliquid immenſum infinitumq. deſiderant. in Or. 56. de Demoſthene loquitur.

Capacitas.

Quæ tanta omnino capacitas? 1 Tuſc. 94 Verum capacitatem aliquam in animo putamus eſſe, quo tamquam in aliquod vas ea quæ meminimus, infundantur. Tuſc. 1. 49.

Capra.

At capra læuum humerum c[illegible] arc. obtinet. de Nat. [illegible] feræ, in Creta confixæ ven[illegible] ſagittis, di[illegible] quærunt. 2. de Nat. deo. 9[illegible] C[illegible] & oues quot [illegible] dicere poſſe, quot amicus hab[illegible] non poſſe di[illegible]

Caprinus.

Pellis caprina, haſta, ſcutulum, calceoli repand[illegible] deæ ornatus. de Nat. deo. 1. 57.

Capſa.

Cuſtodem, inquit, Tullio me apponite. quid [illegible] quam multis cuſtodibus opus erit, ſi te ſemel ad meas capſas admiſerõ! 1. Ver. 27.

Capulus.

Philippus haſce in capulo quadrigulas vitare monebatur? quaſi uero capulo ſit occiſus. de [illegible] 10, 9.

Caput.

Caput eſt ad bene uiuendum ſecuritas. de Amic. 42. Ad conſilium autem de Repub. dandum, caput eſt, noſſe Rempub. ad dicendum uero probabiliter, noſſe mores ciuitatis. [illegible] Or 183. Deinde imperatori? deinde more maiorum? deinde, qu[illegible] caput eſt, amico? ad App. lib. 3. 7. 11. Et quod caput eſt, mihi quæ nis ſatis iuſta cauſa ceſſandi eſt. Att. l. [illegible] 1. 11. [illegible] Caput eſt omnium Græcorum concitandorum Heraclides ille Temnites, &c. pro Flac. 33. Nam ſi ita eſſe ſtatueris [illegible] &c. & id quod caput eſt, nobis inter noſtra ſiue incommoda, ſiue vitia, ſiue [illegible] eſſe toleranda, [illegible] 11. 6. Ea quæ nos, valde p[illegible] o. humanè, domum, facultates, quod capu[illegible] m non [illegible] &c Att. lib. 13. 279. 2, Sul[illegible] ubi operam in [illegible] go ex tui [illegible] er [illegible] multum opus iu[illegible] pter [illegible] a contractas, vt, quemadmodum ſcribi[illegible] nec pedes. Lucto [illegible] lib. 7. 54. Caput, id eſt, ſumma totius [illegible] fam. 12. Caput, pro, prima res & præcipua. pro D[illegible] 85. Poſt autem ceruicibus caput abſ[illegible] idque unum ge[illegible] iuſſit in pilo. 11. Phil. 91. Caput artis, decere [illegible] de [illegible] rat. 60. Caput coenæ Tuſc. 5. 90. & de Fin. l[illegible] Caput [illegible] commendationis. 11 [illegible] m. 57. criminis [illegible] pro defenſionis. 5. Verr. 125. Caput [illegible] icum, quod Græci [illegible] dicunt, hoc eſt, firmamentum & caput cauſæ. Acad. [illegible] p[illegible] autem meæ diſputationis ne patiare, &c. ad [illegible] ut illud eſt. 4. fam. 32. id eſt, ſumma deliberationis. In hoc [illegible] o caput illud erit accuſatori, ſi demonſtrare [illegible] & ſcrutandarium, ſi, &c. de Inu. 64. Atque in hoc loco illud videtur eſſe, vt quæramus quid ſit illud. quod [illegible] aut fugere uelimus, &c. 2. de Inu. 258. Caput illud [illegible] ge. 9. Att 56. Caput legis vnum & centeſimum. 8. fam. [illegible] Cœl Att tute ſcripſiſſe ad me, quoddam caput legis [illegible] curiæ poſſe ſanxiſſe, ne referri neue dici liceret. Att. [illegible] 53. [illegible] put literarum, ſibi cum illa arma poſt hac nihil futurum. Phil. 84. 14. Att. 33. caput magnum. 2. de Or. 139. caput [illegible] cij. pro Roſc. Am. 4[illegible] caput oratoris pro, præcipuum oratoris. 1. de Orat. 43. caput pecuniæ. in Rul. 99. Qua [illegible] Prætoris caput exiſtimatioque agerentur, &c 4. Verr. [illegible] primum libri optimi. 1. de Leg. 16. caput præſcriptionis [illegible] di in Sen. 3. caput rumoris, criminis vel maledicti [illegible] capitis acc[illegible] te 1. ad Her. 29. Cum vero abs te tui [illegible] peterem, &c. 4. in Ver. 68. Huic Antiphõtẽ Rhamn[illegible] dam habuiſſe conſcripta, quo neminem vnquã melius [illegible] uiſſe capitis cauſam, &c. in Bru. 23. capitis & famæ [illegible] ra bere eſt altero. 1. Off. 58. cum reſponſo, ſic iudices [illegible]

capum

capitis hominem innocentiſſimum condemnarent.1.de Or.119. Qui me amor, & ſubuenire olim impendentibus periculis maximis cum dimicatione capitis, & rurſum cum omnia, &c. ſubire coegit.de Prou. Conſ.18.Hic & talibus rationibus adductus Socrates, nec patronum quæſiuit ad iudicium capitis, nec iudicibus ſupplex fuit.1. Tuſc.111.pro Roſc.Com.9. In iudicium capitis al[illegible]em [illegible]ocare.de Cla.176. Socratem in iudicio capitis pro ſe dixiſſe.de Or. 105. Capitis duobus iudiciis ſalutem eius defendi.3.fam.37.Capitis noſtri ſæpe poteſt accidere, vt cauſę verſentur in iure.1.de Or.89. Iudicia ſummæ exiſtimationis & pæne dicam capitis.ad Q.fr.47.Capitis periculum inferre alicui. Off.1.71.Capitis pœnam cum pecunia coniungi nõ licebat.pro Do.ſua,36.Capitis præiudicium.2.de Inu.164. Quod illorum capiti ſit per parentheſim dictum.8.fam.3.in ep. Cœlij. Capiti ſuo, vt aiunt.8.Att.16.Si ad caput referat quęſtiones.2.de Leg. 48.Cum ad idem caput ſe retulerunt octo ambitus cõfectis ſuis curſibus.de Vni.41.Caput agitur.4.Verr.40. Dat amico ſuo cuidam negotium, qui tum magiſter erat eius ſocietatis, vt diligenter caueret nequid eſſet in literis ſociorum, quod contra ſuum caput atque exi[illegible]mationem valere poſſet.4.Verr.125.Illud autem ſuperius ſicut caput & famam tuam defendere neceſſe erit. Acad.q.ed.1.lib.2.111.Vbi illa antiqua libertas, quę, malis oppreſſa ciuibus, extollere iam caput, & aliquando recreata ſe erigere debebat? pro Flac. Caput enim eſſe arbitrabatur oratoris, vt & ipſis, apud quos ageret talis, qualem ſe ipſe optaret, videretur.1.de Or.43.Caput petere.pro Quint.25. Eum, qui caput ipſum reliquiſſet, reliquis membris non parcere.8. Att.1. Ecce ſupra caput homo leuis.1.ad Q. fr. 39. A capite alicuius non diſcedere.pro Planc.[illegible]. A capite ducere expectationem. 5.de Fin. Atq. ego a primo capite legis, vſque ad extremum reperio Quirites, &c.pro L.Agrar.19. A capite repetis quod quærimus.1.de Leg. 13. *Sed plurimi* contra oriuntur, animoſque quaſi capite *damnatos morte* mulctant.1. Tuſc. 41. In quibus eorum aut de capite agatur, aut fama, declinandum eſt de uia.in Læl.De capite ciuis Rom.niſi maximo comitiatu rogari lex vetat.3.de Leg. 38.Vt nihil de capite ciuis, aut de bonis, ſine iudicio Senatus, aut populi, aut eorum, qui de quaque re conſtituti iudices ſint, detrahi poſſit. pro Do.ſua. 27. De capite demere.5.Verr.65.& 69.Aliquot nom[illegible]ibus de capite, quantum commodum fuerit, Frumenti decumam detraxer[illegible].3.Verr 7. Quam poſſumus reperire ex omnibus r[illegible] ci[illegible]us cauſam coniectionemque maiorem, quam, &c.de capit[illegible]omnius Conſularis, præſertim, &c.1. de Or.De capite vectiga[illegible]ium remittere 5.Ver.70.Vtinam meo ſolum capite decernerem.Att.10, 30. Capite & fronte defluentem repellunt.2.de Nat.deo.108.Capite diminuere. Top.8.Ita nobis tacentibus, ex vno Epicuri capite, altero veſtro, perceptio & comprehenſio tollitur.Quod eſt caput Epicuri?&c.4.Ac.181 Quo capite legis iubentur x deorum manium iure ſomptus & luctum remouere.2. de Leg.58.Caput eſt quod pertinet ad minuendos ſumptus ciuitatũ. quo in capite ſunt quædam noua,&c. App.l[illegible].8.10.Maſaniſſa nullo imbre, nullo frigore adduci poteſt, vt capite operto ſit. de Sen. 30. Capite ac fortunis per te oppugnatum iri.5.fam 1.in ep.Q.Metelli.Pro capite poſteriore loco dici ſolebat.pro Quint.17. Vt ſi prædonibus pactum pro capite pretium non attuleris, nulla fraus eſt, ne ſi iuratus quidẽ id non feceris.3.Off.145. Capite ſaucire, ſi quid factum nõ ſit. 10.Att.2.Quidquid ſecundo capite ſcriptum eſt, non meminit in tertio.pro L.Agr.38. Nos de Dolabella quotidie quæ uolumus, audimus: ſed adhuc ſine capite, ſine auctore, rumore nuncio.ad Caſſ.lib.12.16.Siquid ſine capite manabit, aut ſiquid huiuſm[illegible] vt non extet auctor qui audierit, &c. pro Planc. 47. Iã ab [illegible] fonte & capite Socrate.de Or. 88. Capite velato, certis verb[illegible] deuouerunt ſeipſos quidam imperatores pro Repub.diis imm[illegible]us.de Nat.d.1.[illegible].Prima duo capita epiſtolæ tuæ tacita [illegible] quodam modo relinquenda ſunt. App.lib.3.8.3.Capita [illegible]terrima & ſpurciſſima.11. Phil. 188. Ipſa illa cenſoria contra [illegible] Do[illegible]itium collegam non eſt oratio, ſed quaſi capita rerum & orationis commentarium paulo plenius. in Bruto, 85.Ca[illegible] ſ[illegible]mptus.3.fam.26. Ad capita poſitis caſtellis. 10. fam.28 [illegible] lanci. Cum contraria inter ſeſe de Republica capita co[illegible] [illegible]ſter hic facetiſſime tres patris Bruti de iure ciuili libe[illegible]bus legendos dedit.2. de Or. 123. Capita tria habuit ea rogatio. [illegible].Att.3 3. Capita ſua vouere pro patria.5.de Fin. 114.Quod [illegible] quibuſdam capitibus expoſitis, nec explicatis intelligi poteſt.in Bruto, 85.

Capitalis.

Capitalis aduerſarius.4.de Fin.51.Etheocles. Off.68. fraus. de Or.205.pro C.Rabir.19.hoſtis.in Cat.26.noxa.pro Cæc.18. 1.de Nat.deo.21.oratio eſt, ad æquationem bonorum pertinẽs: qua peſte quæ poteſt eſſe maior?2.Off.108.peſtis, voluptas corporis.de Sen.36.res.pro Cæc.18.Capitalis, creber, acutus Thucydides.ad Q.fr.314.Primum inſimulatio eſt repentina, capitalis atque inuidioſi criminis.7.Verr.18. Rei capitalis accuſare.4 Verr.47.Rei capitalis damnare, ſine condemnare. pro Clu.14. pro Do.ſua,21.Qui in vinculis eſſent damnati rei capitalis. de Sen.85. Stheniũ rei capitalis reum facere uellet.4.Ver.65.Rei capitalis quæſtiones.4.Verr.47.Lacedæmoniis lex erat ut capitale eſſet, niſi, &c.de Inu.74.Quique non paruerit, capitale eſto. 2.de Leg.18.2.de Inu.193.Rabirij fraudem capitalem admiſit. pro Roſc.96. Capitalem & peſtiferum a Brundiſio M. Antonij reditum timeremus.4.Phil.154.Ad quendam Septimium capitalem hominem collegam ſuum miſerat.5. Philip.188. Cum is Trib.pleb.capitali odio a Q. Pompeio, qui tum erat Conſul, diſſideret.de Am.2.Capitales Treuiri.7.fam.16. Qui erant rerum capitalium condemnati.pro Do.219. pro Sext. 21. Audio capitales (cautiones) eſſe, mallem auro, ære, argento eſſent: ſed alias iocabimur.ad Treb.lib.7.26.Non leuiſſima de re, vt queritur ille, in ciuitate fieri facinora capitalia.1.de Nat.de.11. Capitalia vindicanto. 3.de Leg. 5. Totius autem iniuſtitiæ nulla capitalior eſt, quam eorum, qui tum, cum maxime fallunt, id agunt, vt viri boni eſſe uideantur.Off.64.Hoc erat etiam capitalior, quod idem pecuniam iis, qui ab iſto aliquid mercabantur, fenori dabat.4.Ver.123.id eſt, deterior vel damnoſior.

Capitulum.

Nec vero ferent, ſi audierint te primum capitulum optimum prodidiſſe, in quo ſcripſit nihil curare deum nec ſui, nec alieni. 1.de Leg.31.

Capito.

Flaccos, frontones, capitones.de Nat.deo.1.56.vitia corporis. χαρακτὴρ, Latine forma. Orat.19. *Καραδοκήσω τὸ μέλλον*. 9.ad Attic. 44.

Carbaſeus.

Tabernacula carbaſeis intenta uelis collocabat.7.Ver. 25.& 64

Carbo.

Qui, cultros metuens tonſorios, candente carbone ſibi adurebat capillum.2.Off.33.

Carbunculus.

Ipſe a uicinis cum teſta ambulans, carbunculos corrogaret. ad Her.25.

Carcer.

Cur carcer ædificatur? cur tot ſupplicia ſint in improbos more maiorum conſtituta? 7.Verr.18. Aedificatus ad illius pœnam carcer.pro Syl.52.Scelerum vindex carcer.2.in Cat.46. Ianitor carceris.7.Verr.92.Vincula carceris rumpere.1. Tuſc.116.Qui poſtulante me, produci, atque in carcerem condi imperauit.7. Verr.61. Vettius quod confeſſus eſt, cum ſe fuiſſe in carcerem coniectus eſt.ad Att.38.1.Tuſc.153. Contrudi in carcerem. in Verr.249.Duci in carcerem illos iubet.7.Verr.62.Carcerem in forum effundere.pro Sext.82.Mittere in carcerem.4.in Cat.85. In carcerem vadere.Tuſc.1.80.Non longe a carcere atque a uinculis abeſt, qui ſeipſum iam dignum cuſtodia indicat. in Cat. 101. Emiſſus e carcere rogatu hominis optimi. pro Planc. 25.

CARCER, pro loco unde emittuntur equi ad curſum. Quaſi ſi quis ad Olympiacũ venerit curſum, & ſteterit vt mittatur, impudenteſque illos dicat eſſe, qui currere cœperint, ipſe intra carcerem ſtet, & narret aliis, quomodo Ladas aut Boius cum Sycioniis curſitarint.ad Her. 24. Nec uero uelim quaſi decurſo ſpatio a calce ad carceres reuocari.de Sen.94. Maxime quidem optandum eſt, ut cum æqualibus poſſis viuere: quibuſcum tamquam e carceribus emiſſus ſis, cum iiſdem ad calcem, ut dicitur, peruenire poſſis.de Amic.84.Nec enim in quadrigis eum ſecũdum numerauerim, aut tertium, qui uix e carceribus exierit, cũ palmam iam primus acceperit.de Claris Or.90.

Cardiacus.

An nec cardiacis hoc tribuẽdum ſit, nec phreneticis. de Diu. lib.1.73.de Nat.97.

Cardo.

Extremuſque adeo duplici de cardine vertex.de N.d.46.

Careo,

Neque nos te fruimur, & tu nobis cares. Att.22.Omni dolore caret.1.de Fin.59.Malo caret mors.1. Tuſc.42. Quid iam iſta C.Mario, inquit, nocere poſſunt, quoniã ſenſu & vita caret? pro

Rabir.2 1.1. Verũtamen quamquam abeſt a culpa, ſuſpicione tamen non caret.pro Roſc.Am.33.Id eſt, non purus eſt. Ego meo Ciceroni, quoniam Roma caremus, Arpini potiſſimum togam puram dedi.Att.9.69.i.Roma abſumus.Ergo hæc duo tempora careant crimine.pro Lig.137.Quamquam forenſi luce caruit, intraque parietes aluit eam gloriam.de Cl.Or.16.id eſt, cauſas nõ egit.Diodorus interea Prætore iſto prope triẽnium prouincia, domuque caruit.6.Verr.37.Quibus temporibus florere in foro maxime potuit, caruit omnino rebus urbanis.4.Ac.2. An amandarat hunc ſic, vt eſſet in agro, ac tantummodo aleretur ad uillam, ut commodis omnibus careret? pro Roſ.Am.25.Tum quod uoluptatibus carerent, ſine quibus uitam nullam putarent.de Sen.7.Valetudo expetitur ut dolore careas.de Amic.21. Cum id nõ habeas, quod tibi nec uſu, nec natura aptum ſit, non careas, etiã ſi ſentias te non habere. Tuſc.1.71.Miſerum Cn.Pompeium, qui tanta gloria, dignitate tanta ſit orbatus: omnes deniq. miſeros qui hac luce careant.1.Tuſc.10.Hoc eſt, his honoribus priuentur.Cupidis enim talium rerum, odioſum fortaſſe, & moleſtum carere. Satiatis uero & expletis iucundius eſt carere, quamquam non caret is qui non deſiderat. Ergo non deſiderare dico eſſe iucundius, quam frui.de Sen.44. Dicitur enim alio modo etiam carere, cum aliquid non habeas, & non habere te ſentias, etiam ſi id facile patiare.1.Tuſc.37.Carere ſignificat egere eo, quod habere uelis.Tuſ.1.72.Dicitur illud bono carere, quod eſt malum: ſed ne uiuus quidem bono caret, ſi eo nõ indiget.1.Tuſc.73. Carere uitæ commodis.Tuſc.1. 71. Carere conſuetudine amicorũ, ſocietate uictus.Tuſc.5.46.Carere culpa.6.fam. 3. omni culpa. Tuſc.5.3.omni cultu & uictu humano.Tuſ.5. 47. & 1.38. Mihi nunciauit te plane febri carere, & belle habere.ad Tironem, lib. 16.13.1.Carere foro, Senatu, publico.pro Mil.14 fraude pecunia aut.12.Phil.327.honore ſepulturæ. Cat. 68. Carere in mortuo ne intelligi quidem poteſt: ſentiẽtis enim eſt, nec ſenſus in mortuo eſt, Tuſc.1.73.Carere omni malo. Tuſc. 1.122.malo, id non dicitur. Tuſc. 1.73.nomine hoſtis.pro Ligar.10.& 14.Phil.389. Appetitus omni perturbatione animi carere debent.1.Off.141. Carere quartana.10.Att.52.aliqua re æquiſſimo animo.7.fa.2. rebus urbanis.Acad.q.edit.lib.2.1.iuſta reprehẽſione.Off.1.201. Nõ dico carere ſenſu, ſed carendum eſſe. Tuſc.1. 22. Ne idipſum carere omni ſenſu doloris, ſit miſerius, quã dolere.ad Brutum. Carere ſenſibus oculorum, aurium, &c.Tuſc.5.79. Carere uita, carere patria 3.Att 45.uitio.6.fam. 46. Annum ſibi illum unũ domo carendum eſſe meretricis?.Verr.31. Triſte enim eſt nomen ipſum carendi, quia ſubiicitur hæc uis, Habuit, non habet, deſiderat, requirit, indiget.1.Tuſ.71.In carẽdo ineſt uelle. Tuſ. 1.71. Amicitiæ, conſuetudines, uicinitates, clientelæ, ludi denique, & dies feſti quid haberent uoluptatis, carendo magis intellexi, quam fruendo.poſt red.in Sen.2.in Or.88.

Carens.

Meliora ſunt, quam ea quæ ſunt his carentia.de nat. de.2.16.

Carica.

Cum M.Craſſus exercitum Brundiſii imponeret, quidam in portu caricas Cauno aduectas uendens, Cauneas clamitabat.2. de Diu.1.126.

Carina.

Quid tam in nauigio neceſſarium, quam latera, quam carinæ priora, quam puppis, quam antennæ, quam uela, quam mali, quam reliqua?3.de Or.99.

Caritas. *Vide Carus.*

Carmen.

Simul inflauit tibicen, a perito carmen agnoſcitur. Acad.21. Id eſt, Antiopa Comœdia uel Tragœdia.abſurdum carmen. pro Mur.23.Aptum carmen artificioſa uerborum concluſione.2. de Or.19.Sunt enim prima elementa naturæ, quibus auctis, uirtutis quaſi carmen efficitur.5.de Fin.40 Carmen grande. Tuſc.1. 29.Carmen & rebus, & verbis, & modis lugubre. Tuſc.3.40.Atque hoc carmen iſte non nobis, ſed ſibi totus canit.cont.Rul.80. Componere carmen alicui.pro Mur. 13. Condi iam eum ſolitũ eſſe carmen, quod ne liceret fieri ad alterius iniuriam, leges ſanxerunt.4.Tuſc. 3. Ac longius quidem mihi cõtexere hoc carmẽ liceret.pro Cæl.13. Vt carmen neceſſarium pueri duodecim tabulas diſcebamus 2.de Leg.54. Non autem eſſe carmen illud furentis, ipſum poema declarat.2.de Diu.66. Carmen Orphicum Pythagorici ferunt cuiuſdam fuiſſe Cercopis.de Nat.de. 1. 76. Facere carmẽ.4.Tuſ 7.Vt ego aut poetam graue plenumq. carmen ſine cæleſti aliquo mentis inſtinctu putem fundere.1.Tuſc. 51.Carmen Latinis petere.pro Plan.18.Scribere carmen in aliquem.2.de Or.191.Vt totum illud uti lingua nuncupaſſet, non in XII. tabulis, ſed in magiſtri carmine ſcriptum uideretur. de Or.106.I lictor, colliga manus, &c. Tarquinii ſuperbiſſimi atq. crudeliſſimi regis iſta ſunt cruciatus carmina.pro Rabir.8.Citare carmina.de Cl.Orat.37. Scripſi etiam carmina quædam. ep. 16. Quorum illa ſumma uis carminibus eſt aptior & cantibus. 3.de Or. 109. Celebrare carminibus laudes alicuius. pro Rab.Poſt.26.Quod ea eis carminibus intelligi poteſt, quæ apud illum (Homerum), & in Phæacum, & in procorum epulis canuntur.de Cla. Or. 35.[a. de Or. 191. D. quidem Brutus, ſummus uir & Imperator, Attii amiciſſimi ſui carminibus, templorum ac monumentorum aditus exornauit ſuorum. pro Arch. 20.Empedoclem quidem carminibus Græcis uaticinatum ferunt, quæ, &c.de Amic.23.

Carnifex, Carnificina. *Vide, poſt Caro.*

Caro.

Ego iſtius pecudis ac putidæ carnis conſilio ſcilicet aut præſidio uti volebam? in Piſ.14.Quibus e municipiis vix iam, qui carnem Latinæ petant, inueniuntur.pro Plan.263 Ea tructa menſa non conchiliis aut piſcibus, ſed multa carne ſubra o tãda. in Piſ.54.

Carnifex.

Hæc ſunt o carnifex in gremio ſepulta conſulatus tui.in Piſ. 81.Aderat ianitor carceris, carnifex Prætoris, mors, terrorque ſociorum, &c.& ciuiũ lictor.7.Verr.12.& 92.in Piſ.7. de [illegible] reſp.32.Sextus carnifex Verris.in Verr. 259. Carnifici [illegible] quam inuiſum fuerit Romanis.pro C.Rab.9 Porcia lex libertatẽ ciuium lictori eripuit, Labienus homo popularis carnifici tradidit.pro Rabir.7.Non ſicarium, ſed crudeliſſimum carnificem ciuium.3. in Verr. 5. Ponite ante oculos carnificem toſſorem que Samarium.in Ant.232. Sed bonorum emptores, vt carnifices ad reliquias vitæ lacerandas.pro Quint. 29.Quales ipſum carnifices habere putamus, qui medicis ſuis non ad ſalutem, ſed ad necem vtatur? haruſp.251.

Carnificina.

Nam cum omnis perturbatio miſeria eſt, tum carnificina eſt ægritudo.3.Tuſ.47.quia inſtar carnificis cruciat, laniat præcordia, lacerat animum, excarnificatumque conficit. Non eſt ea medicina, cum ſanæ parti corporis ſcalpellum adhibetur, atque integræ: carnificina eſt iſta & crudelitas.pro Sext.129. Aegyptiorũ imbutæ mẽtes prauitatis erroribus, quamuis carnificinam prius ſubierint, quam ibim aut aſpidem, aut felem, aut canem, aut crocodilum uiolent.5.Tuſc.113.

Caruncula.

An tu, inquit, carunculæ uitulinæ mauis, quam Imperatori ueteri credere, &c.2.de Diu.78.

Carpo.

Qui more hominum inuident, in cõuiciis rodunt, in circulis uellicant, non illo inimico, ſed hoc maledico dẽte carpunt. pro C.Bal.67. Tam inſolens in dicendo, ut omni ex genere orationem aucuper, & omnes vndique floſculos carpam ac delibem. pro Sext.103.Sed carpes ut uelis.pro Clu.101.Carpere aliquem. op.180.id eſt, obtrectare. orationem membris minutioribus 3. de Or.205. Aut in Pompeio defendendo: nam is carpebatur a Bibulo, Curione, &c.Q fr.l.2.7.5.Cum corpus Reguli carperetur, carpi ipſe certe non potuit, Parad.18.Ex quo carperetur noſtri animi.de Nat.1.Certe in multorum peccato carpi paucos ad ignominiam & turpitudinem nõ oportet pro Clu. 130. fam.l.11.28.18.

Carpens.

Vel paſſim licet carpentem & colligentem undique repleri iſta iuris ciuilis ſcientia.de Or.100.

Carus.

Aut ſi Epicuri de uoluptate liber corroſus eſſet, putarem annonam in macello cariorem fore.de Diu. 1 20.Subito illo ipſo die cariſſimam annonam, nec opinata uilitas cõſecuta eſt. pro Dom.12.

Care.

Valde care æſtimas tot annos, quot iſta ætas recipit.Brut.47. Emit domum pæne dimidio carius, quam æſtimabat. pro Dom. ſua,186.

Caritas.

Caritas, difficultas annonæ ſumma inopia rei frumentariæ. pro Do.215.Caritas annonæ, ſterilitas agrorum, inopia frugũ de har.reſp.251.Diuturna caritas.pro Do.ſua.10 Præſens caritas erat, & futura fames.pro Do. ſua. 9. nunc omnia iſta iacere puto propter nummorum caritatẽm.ad Att.l.9.34. In Rhodio

cum

ma inopia & fame, ſummaque annonæ caritate, magnum frumenti numerum aduexit vir bonus ab Alexandria Rhodum. 3. Off. 66. In caritate, aſſe modium populo dedit M. Seius. 2. Off. 85. Biennio prouinciam obtinuit, cum alter annus in uilitate, alter in ſumma caritate fuerit. 6. Verr. 186. Vberiora cibaria ſa ctis ſunt caritate. 5. Verr. 186. Repente uilitas annonæ ex ſumma inopia & caritate rei frumentariæ eſt cōſecuta. pro L. Man. 31.

Caſa.

Helico nequiſſimus H S. c c. dabat nullo aprico horto, nullo emiſſorio, nulla maceria, nulla caſa. ad Tir. lib. 16. 18. 4. nec eſuriens Ptolemæus ederat: cui cum peragranti Aegyptum comitibus nō conſecutis, cibarius in caſa panis datus eſſet, nihil uiſum eſt illo pane iucundius. 5. Tuſc. 138.

Caſeus.

Villa locuples eſt, abundat porco, hędo, agno, gallina, caſeo, melle. de Sen. 52.

Caſſus.

Caſſus luminis. in Arato. Omne quod honeſtum nos & laudabile eſſe dicimus, id illi caſſum quiddam, & inani uocis ſono decoratum eſſe dicant. 5. Tuſc. 85. Terrigenam, tardigradam, domiportam, ſanguine caſſam. de Diu. lib. 2. 102.

Caſte. *Vide Caſtus.*

Caſtellanus, caſtellum. *Vide Caſtrum.*

Caſtigo.

Sed in hoc me ipſe caſtigo, quod ex aliorum, & ex noſtra fortaſſe mollitia, non ex ipſa uirtute, de uirtutis robore exiſtimo. 5. Tuſc. 5. Et quoniam de impudentia dixi, caſtigemus etiam ſegnitiem hominum, atque inertiam. 1. de Or. 91. Punire, aut uerbis caſtigare aliquē. 1. Off. 125. Caſtigare improbos. 3. de Leg. 93. Pueros uero matres & magiſtri caſtigare etiam ſolent, nec uerbis ſolum, ſed etiam uerberibus. 3. Tuſc. 108. Ad hoc genus caſtigandi raro, multique ueniemus. 1. Off. 190. Qui non uerbis ſunt & diſputatione Philoſophiorum, ſed uinculis & carcere caſtigandi. Off. 66.

Caſtigatus.

Videſne ut obmutuerit non ſedatus corporis, ſed caſtigatus animi doloris. Tuſc. 87. Ideſt, lenior factus.

Caſtigatio.

Omnis & animaduerſio & caſtigatio contumelia uacare debet. Off. 18. Caſtigatione aut obiurgatione dignum me putares. 3. Att. 14. Vt omnes caſtigationibus, reprehenſionibus, ignominiis affici ſe in delicto doleant. 4. Tuſc. 68.

Caſtimonia, caſtitas. *Vide Caſtus.*

Caſtro.

Nolo morte dici Africani caſtratam eſſe Rempublicam. 3. de Or. 89.

Caſtrum.

Te propterea moratum eſſe, quod audieris Cæſarem Firmō progreſſum in caſtrum Truentinum ueniſſe. Cn. Magnus ad Domitium, 8. ep. ad Att. 162. 2.

Caſtra.

Caſtra florentiſſima. de Diu. lib. 1. 65. Accedit Saxa neſcio quis quem nobis Cæſar ex ultima Celtiberia Tribunum pleb. dedit, caſtrorum antea metator, nunc, ut ſperat, urbis. 11. Phil. 297. Res ad caſtra ſpectat. 14. Att. 48. Caſtra enim in Theſſalia caſtris collata audiebamus de Diu. 23 1. Iſte nouo quodā ex genere Imperator. pulcherrimo Syracuſarum loco ſtatiua ſibi caſtra faciebat. 7. Verr. Caſtra feci apud illud opidum. 15. fam. 24. Caſtra in Lycaonia facere ad M. Cat. lib. 15. 1. Nam neque caſtra propter anni tempus & militum animos facere poſſum. Cn. Magn. ad Domit. 8. ep ad At. 163 4. Pompeius ſe opido tenet, nos ad portas caſtra habemus ad Att. 9. 187. 2. Hoſtes prope muros caſtra habent. de Inu. 78. His rebus ita geſtis caſtra in radicibus Amani habuimus apud Aras Alexandri quatriduum. ad Cat. 15. 18. Quo mihi cum Cæſar ad opidum caſtra haberet, tutum iter eſſe non arbitrabar. ad Cn. Magnum, lib. 8. Att. 159. 4. Caſtra habere, id eſt locum caſtris occupare. 5. Att. 39. Caſtra in templis deorum, ſenatū in caſtris habiturus eſſet. ad Oct. 45. In Epicuri nos aduerſarii noſtri caſtra coniecimus. Par. 9. 46. In caſtra educere. 1. de Or. 76. Cn. Pōpeius, Sexti filius, &c. cum P. Vettio Scatone duce Marſorum inter bina caſtra collocatus eſt. 13. Phil. 338. Caſtraque ad Cybiſtra, quod oppidum eſt ad montem Taurum, locaui. e. 341. Cum Arretium verſus caſtra mouiſſet. de Diu. 96. Brundiſium veni, ad murum caſtra poſui. Balbus Ciceroni ad Att. 186. 1. Pacorus Euphratem tranſiit, & caſtra poſuit Tybæ. ep. 240. Literæ mihi a te redditæ ſunt ad XIII. Cal. Mart. in quibus ſcribis Cæſarem apud Corfinium caſtra poſuiſſe. Cn. Magnus ad Domit. lib. 8. Att. 164. 1. Itaque continuis itineribus ad forum Voconium veni, & vltra caſtra ad flumen argenteum contra Antonianos feci. ep. 166. Caſtris etiā amiſſis, ſolus fugit. 7. fam. 9. Si caſtris res geretur. 7. Att. 3.

Caſtellum.

Cui templum illud fuit, te Conſule, arx ciuium perditorum, receptaculum veterum Catilinæ militum, caſtellum forenſis latrocinij. in Piſ. 7. Nam caſtellum munitum habitanti mihi prodeſſet, tranſeunti non eſt neceſſarium. Att. 3. 47. 1. Ecce ipſe Aebutius in caſtellum venit. pro Cæc. 15. Cum, inquit, in caſtellum Luceium veniſſes. pro Deiot. 10. Att. 3. 47. 1. Caſtella munita, improuiſo aduentu capta & incēſa. Cœl. 2. 9. 7. Caſtella multa vaſtaui. 11. fam. 8. in epiſt. D. Bruti. Vrbem philoſophiæ, mihi crede, proditis, cum caſtella defenditis. 2. de Diu. 55. Qui Ligurum caſtella expugnauerunt. de Cl. Or. 138. Caſtellis duobus ad capita poſitis. 10. fam. 38. in ep. Planci. Vallo & foſſa circumdedi: ſex caſtellis, caſtriſque maximis ſepſi. ad Cat. l. 15. 18. Att. lib. 8. 162. 1. Aditus hoſtium caſtellis & aggeribus prohibetur. 17. Phil.

Caſtellanus.

Malim mihi L. Craſſi vnam pro Man. Curio dictionē, quam caſtellanos triumphos duos. de Cl. Or. 138.

Caſtrenſis.

Caſtrenſis ratio & militaris. pro Cœl. 7. Caſtrenſe latrocinium. 3. in Cat. 61.

Caſtus.

Caſtus a cruore ciuili. 13. Phil. 348. Adoleſcens caſtus. 3. Phil. 133. Caſtus animus puruſque vigilantis, & ad aſtrorum, & ad auium, reliquorumque ſignorum, & ad extorum veritatem eſt paratior. 1. de Diu. 198. Cōſidera, Piſo, quis, quem fraudaſſe dicatur. Roſcius Fannium? quid eſt hoc? Probus improbum, pudens impudentem, periurum caſtus, callidum imperitus, liberalis auidum? pro Roſc. Com. 15. Meos caſta, & integra. pro Font. 280. Cuius animus mulieris eſſet corruptus, eius corpus caſtum eſſe non putarint. ad Her. 4. 168. Tum ebur ex inanimo corpore extractum haud ſatis donum caſtum deo. 2. de Leg. 43. Non poſſum eius cauſam non dolere: hominem enim integrum & caſtum & grauem cognoui. Att. 11. 12. Qui caſtam concionē, ſanctum campum, inuiolatum corpus omnium ciuium Romanorum, integrum ius libertatis defendi ſeruari oportere? pro C. Rabir. 7. Hoc veſtræ mentes tam caſtæ, tam integræ ſibi ſuſcipient? pro Font. 18. Qui autem ſe integros caſtoſque ſeruauiſſent, &c. 1. Tuſ. 114. Præmia virtutis & officii ſancta & caſta eſſe oportere. 2. de Inu. 207. Caſtius nihil illo adoleſcente, nihil diligentius. 6. ad Att. 46. Integer & caſtiſſimus vir. de Inu. 66. Nunc omnibus inimicis neceſſe eſt caſtiſſimus & conſtantiſſimus eſſe videatur, qui id, quod ſcit, familiaribus ſuis dicit. pro Roſc. Com. 28. M. Craſſi caſtiſſima domus. pro Cœl. 39. Femina autem, quæ matronarū caſtiſſima putabatur. de har. reſp. 14. Caſtiſſimum quoque hominem ad peccandum potuiſſe impellere. 2. de Inu. 146. Referens falſum crimen in puriſſimam & caſtiſſimam vitam collatum ſtatim concidit & extinguitur? pro Roſc. Com. 9. Qui caſtiſſimos ludos omni flagitio pollueres. de Ar. 250.

Caſte.

Caſte iubet lex adire ad deos, animo videlicet, in quo ſunt omnia, nec tollit caſtimoniam corporis: ſed hoc oportet intelligi, cum multum animus corpori præſtet, obſeruaturque, vt caſto corpore adeatur, multo eſſe in animis id ſeruandum magis. Nā illud vel aſperſione aquæ, vel dierum numero tollitur, animi labes nec diuturnitate vaneſcere, nec manibus vllis elui pōt. 2. de Leg. 56. Certe nihil rite, nihil caſte, nihil more inſtitutoq. perfecit. pro Do. ſua. 103. Adultam virginem caſte, & ab armatorum impetu, quantū poſſumus, prohibeamus. de Cl. Or. 185. Caſte ſatisfacere deo. 14. fam. 16. Hæc enim omnia pure atque caſte tribuenda deorum numini ita ſunt. 1. de Nat. d. 5. Caſte integreq. verſatus eſt labor meus in priuatorum periculis. pro Leg. Man. 1. Nihilo miſeriores eſſe, quam eos, qui, cum caſte & integre uixerent, nondum perfectam illam ſapientiam eſſent conſecuti. 4. de Fin. 104. Caſtiſſime colere deos. 14. fam. 10. Quod cum Deiotarus religione ſua caſtiſſime tueretur, &c. de Ar. reſp. 25.

Caſtitas.

Et colendæ virgines præſunt, vt aduigiletur facilius ad cuſtodiam ignis, & ſentiant mulieres in natura feminarum omnem caſtitatem pati. 2. de Leg. 49.

Caſtimonia.

Caſtimonia corporis. 2.de Leg. 26. Quæ ſacra per ſummam caſtimoniam virorum ac mulierum erant eadem, per iſtius ſtuprum eſſe violata.in Ver.224. Qua in ætate niſi qui ſe ipſe ſua grauitate & caſtimonia,& cum diſciplina domeſtica, tum etiam naturali quodã bono defenderat.pro Cœl. 7. κατάλειπτον quæras de ſingulis rebus.2. Att.43. καταβίωσις. 13.Att.1.

Catachreſis.

Illa tamen κατάχρησις illius eſt odioſa, quam pene præterii. 9.Att.68. Ariſtoteles autem translationi hæc ipſa ſubiungit,& abuſionem,quam catachreſin uocant: ut cũ minutum dicimus animum pro paruo.in Or.50.

Catalepſis.

κατάληψις Græcis, Latinis cognitio,ſeu perceptio. Academ. quæſt.ed.1.lib.2.18. κατάληψιν,hoc eſt firmam & certam perceptionem ac comprehenſionem rerum eſſe conatur probare Lucullus contra Academicos. Acad. q.ed.1.l.2.20.21.22.23.24. 25.26, κατάληψιν,quam, (ut dixi) uerbũ e uerbo exprimentes, comprehenſionẽ dicemus. aca.q.ed.1.l.2.31. κατάληψις nominauit Zeno comprehenſionem a ſimilitudine manus compreſſe in pugnum. acad.q.ed.1.lib.2.134. καταλήψεις ipſas propter ſe aſciſcendas cenſuerunt Stoici, quod habeant quiddam in ſe quaſi complexum & continens ueritatem. de Fin.l.3.14. Cognitiones autem,vel ſi hæc uerba aut minus placent,aut minus intelliguntur, καταλήψεις appellemus licet. 3.de Fin.27. καταληπτὸν Latine comprehenſibile. Acad. q.ed.2.lib.1.29.

Catalogus.

Catalogus librorum a Cicerone editorum,& quid in ſingulis tractet. Diu.l.2.t.2.3.

Catamitus.

Ergo ut te catamitum, neque opinato cum oſtendiſſes præter ſpem mulier aſpiceret,&c.2.Phil.84.

Cataſcopium.

Ἄφρακτα Rhodiorum & dicrota,& Mitylenæorũ, habebam, & aliud cataſcopium. At.5.98.3.

Categorema.

Quę categoremata Dialectici appelant.4.Tuſ.33.

Catena.

Catenæ legum pro Sext.12. Quid tua ſors triſtis,atrox, quęſtio peculatus, ex altera parte lacrymarum & ſqualoris,ex altera plena catenarum atque indicum pro Mu.39. Ille hominibus miſeris innocentibuſque inijci catenas imperat.7.Verr.83. Conſtrictus catenis.pro Sext.12. Quod ſi iſtum,Iudices,veſtris ſentẽtiis liberaueritis,ſtatim,ſicut e cauea leo miſſus aut aliqua ſęterrima bellua ſoluta ex catenis,uolitabit.ad Heren.

Catenatus.

Vellem quidem Venere prognatus tantum animi habuiſſet in ueſtro Domitio,quãtum ipſe catenatus in hoc habuit. Cęl. ad Cic.lib.8.44.

Caterua.

Cateruã præbere.in Piſ.43. Ipſe uero quemadmodum compoſito & delibuto capillo, paſſim per forum uolitet cũ magna caterua togatorum,uidetis Iudices. pro Sex.Roſc.60. Poſtumius obuiam cum bene magna caterua ſua uenit.pro Mur.63. Vagari magna cum caterua.1.de Or.91. Quid hoc non idem fit in uocibus?ut a multitudine & populo, non modo cateruæ atque conuẽtus,ſed etiam ipſi ſibi ſinguli diſcrepãtes eiciãtur. 3.de Or.108. Cateruæ contradicentium.1.Tuſc.120. teſtium.7. Verr.89. Cum forum armatis cateruis perditorum hominum poſſideres.pro Do.235.

Καθῆκον Grece,officiũ Latine dicitur.16.ad At.36.de Finibus, l.3.16. καθήκοντος τοῦ κατὰ περίστασιν.16.ad Att.30. τὰ περὶ τοῦ καθήκοντος magnifice explicamus. 15.ad Att.27.

Catulus.

Bene igitur idem Chryſippus, qui ſimilitudines adiungens, omnia in perfectis & maturis docet eſſe meliora, ut in equo, quam in equulo:in cane,quã in catulo:in uiro,quam in puero. 2.de nat.d.54.

Catellus.

Tum ille arctius puellam complexus,Accipio omen, inquit, mea filia.erat autẽ mortuus catellus eo nomine.1.de Diu.167.

Catus.

Prudens,& ut ita dicam,catus.de Leg.165.

Cate.

Tum tornate cate contortus poſſidet orbis in Arat.

Cauda.

Cauda pauoni a natura donata eſt ad ornatum. de Fin.94. Atque auis ad ſummam caudam,primaſque recedit Pinnas,&c. in Arat.42. Caudam antiqui penem vocabant.9.fam.52. Oculos autem natura nobis,vt equo & leoni ſetas,caudam,aures,ad motus animorum declarandos dedit.3.de Or.123.3.de Fin.29. Videtis extremam partem nominis,caudam illam Verris, tamquã in luto demerſam eſſe in litura?4. Verr.138.

Caueo.

Caues tibi per Brutum,& ad excuſationem ſocium quæris.6. fam.28.in epiſt.Cæc. Noſti credo illud, Nemo pius eſt,qui pietatem cauet.2.de Fin.113. Altera lex, priuatorum ædificiis,altera ipſis ſepulcris cauet.2.de Leg.56.& 57. Pompeius clementer id fert,ſorte cauet vſuræ.Att.85. Cauent iuris periti pontifices hoc.2.de Leg.48. Cauerat enim ille ſibi, vt ſi tibi prouinciã dediſſet, omnium ſuorum ſcelerum adiutorem te pręberes. ep. 31. Quamobrem nec metuam quidquam, & cauebo omnia. ad aut.lib.11.21.7. Caleni interuẽtum cauebis. Att. 16. 336.2. Caue Catoni anteponas,&c.de Am.8. Sed caue,ſi me amas,exiſtimes me,quod,&c.Pæto,lib.9.14.10. Caue facias, Inquit:nã iſta lex perferetur. At.13.288.3. Caue enim potes vllas literas vnquam gratiores,quam tuas eſſe in Senatu recitatas. 10. fam.25. Cauete per deos immortales iudices.ne,&c.pro Q.44. Vt cauerem occulti ſuſpicionem ſictæ reconciliatę gratiæ darem. Att.3. 12.12. Hoc tantum boni eſt,quod didicit iam, &c.a quibus caueret.2.Phil.122. Monuerunt,a veneno vt caueret. 5.de Fin.114. Bibulus Pompeium fecerat certiorem, vt caueret inſidias. Att. 2.39.3. Etenim cum tu mihi,meiſque multa ſæpe cauiſſes, veritus ſum,ne ſi ego grauarer,aut ingratum id, aut ſuperbum videretur.in præfat. Top.3. Nonne cauẽã ne ſcelus faciam? 4. Acad. 241. Monere aliquem vt caueat ab aliquo. de Ar. 249. in Ant. 182. Rogant eum, vt id quod ab ipſis abiſſet pecuniæ, cureti ab ſeſe caueat quemadmodum velit,de illa hereditate cum Epicrate neminem eſſe acturum.4.Verr.39. Id eſt,arbitrio ſuo ab ſe cautionem exigat. Quæro autem quid ſit,quod cum, &c.tam accurate, tamque diligenter caueat, & ſanciat vt Amynomachos & Timocrates heredes ſui de Hermachi ſententia dent, &c. 2. de Fin.61. Cum ſe dare iucunditati volent, caueant intemperantiam,meminerint verecundiæ.1.Off.172. At vero inquam,tibi ego iſtuc non ſoluã,niſi prius a te cauero, amplius eo nomine neminẽ,cuius petitio ſit,petiturũ.in Bruto.9. Id eſt,niſi a te ſpõdente ſatis accepero. Quod ab homine impuro non cauerit.12. Phil.336. Ab homine nefario cauere.in Ant.244. Cauere aliquem,& credere alicui, contraria.1. fam.23. Metuere & cauere aliquem.pro Do.219. Nam ipſum quidem illud etiam ſine coniunctione iuris, quam ſit bellum cauere malum,ſcire poſſumus. 1.de Or.128. Cauere multa alicui,iuriſconſultorum proprium. Top.3. Qui cauere ceteris didiciſti, ne ab eſſedariis decipiaris, caueto.7 fam.16. Melius ei cauere volo, quam ipſe aliis. App.l. 3.1.8. Amentiæ igitur fuiſſe,cum heredi vellet cauere,id adſcribere,quo non aſcripto nihilominus heredi caueretur. 2. de Inu. 212. Nam in iure cauere, conſilio iuuare, atque hoc ſcientiæ genere prodeſſe quamplurimis, vehementer & ad opes augendas pertinet,& ad gratiã.2.Off.95. 96. Scriptis aut tacitis exceptionibus cauere.2. de Inu. 126. Quid ita?Flauio ſibi cauere nõ venit in mentem?pro Roſc.Com.21. Tantum dico magis fuiſſe vestrum agere Epicuri diem natalem, quam illum teſtamento cauere vt ageretur.2.de Fin.84. Vbi enim cauetur, ne Ianiculo coloniam conſtituatis?de Leg.Agr. 9. Quædam tacitis exceptionibus cauentur.de Inu.79. Cauebantur quę conſilio prouideri poterunt.10.Att.51. Nec vllam rem eſſe quæ aut comprehendi ſatis,aut caueri,aut excipi poſſit. pro Cæc. 59. Caueri etiam volet iis qui ſecum ſunt,quidquid cõtra legem commiſerunt. 8.Phil. 151. Cauenda ea quæ vis.3.ad Q.fr.29. Id eſt,ſcribenda illa poemata. Quod ego oratori maxime cauendum & prouidendum puto.2.de Or.162. O hominem cauendum. 12. Att.49. Non ſatis paratus ad cauendum fui.de Cl. 177. Quæ eſſet tua in hoc peſtifero bello cauendo & prædicendo ſententia.ad Sulp.lib. 4. 3.4. At uitioſi ſunt Soritæ. Frangite igitur eos ſi poteſtis,ne moleſti ſint:erunt enim,niſi caueatis. Cautum eſt, inquit. 4.acadẽ. 165. Prædibus & prædiis populo cautum eſt. 3. Verr. 101. Excipit in vectigali imponendo agrum Recentoricum Sicilienſem: in vendendis agris eos agros, de quibus cautum ſit fœdere. pro Leg. Agr. 6. Laodiceæ me prædes accepturum arbitror omnis pecuniæ publicæ,vt & mihi & populo cautum ſit,ſine vecturæ periculo. Sall.2.26.7. Deinde vt Fauſtæ, cui cautum ille eſſe noluiſſet, ratum eſſet. Att.5.95.2. Ita lex diligenter perſcripta eſſe demonſtrabitur, ita cautum unaquaque de re, & ita quod oportuerit exceptum,

[illegible] Inu.222.3. ad Q.fr.24.80. Dare operam oportebit, [illegible]od aduerſarius intelligat, alia lege cautum eſſe do[illegible] Inu.212. Sēper enim exiſtimaſti & maxime in Sici[illegible]um [illegible]bi ad defenſionem fore. 3. Verr.62. Cautum [illegible] inſidias vitantem. 22. fam.33. in ep. D. Bruti Cau[illegible] alicui. 3. in Verr. 86.

Cautio.

Quum enim prædictio malorum probatur, cum ad prædictionem cautio adiungitur. 2. de Diu.52. Quoniamque vt bona naturā appetimus, ſic a malis natura declinamus: quæ declinatio, ſi cum ratione fiet, cautio appelletur, eaque intelligatur in ſolo eſſe ſapiente. Tuſc.4.12. Defendendi cautio facilis. pro Flac.54. Cautio mea eſt, chartā [illegible] deeſſe. 5. Att.9. Neque illa mea cautio & [illegible] in cauſ[illegible] propter præſtantem prudentiā Craſſi, negl[illegible] eſt. 2. de Or.166. Tua cum cautio, noſtra cautio eſt. pro Marc.22. Omnino omnium horum vitiorum atque incommodorum v[illegible] cautio eſt, atque vna prouiſio, vt ne nimis cito diligere incipiamus, neve non dignos. de Am. 65. Cautiones multæ res.13 [illegible]4. & hoc & ex conditione iuris, & conſuetudine cautio [illegible] amplissimum teſtimonium. pro Q. Roſc.51. Vt priuatis in eis rebus adh[illegible] [illegible]ndam cautionem. Att.19. Cautionem non [illegible] id eſt, caueri aut prouideri non poſſe. Videte quo de [illegible] iudicetis, quam longe videar a conſuetudine mea [illegible]tia deſcendere. pro Font.1. 9. fam.50. [illegible] &c. omni cautione, fœdere, execratione deuinxerat [illegible] Tribunatu contra me eſſe facturū. pro Sext.15. Sed v[illegible] cautiones fiebant pecuniarū, &c. pro Do. ſua.99. [illegible]x cautiones infirmæ ſunt, Græculam tibi miſi cau[illegible]ographi mei. ad Trebat. l.7.14. Id eſt, vt ex [illegible]ndans te Cæſari literis Græce ſcriptis. Perſe[illegible] cautionumque præceptio in iure ciuili. Or. 2.10. L[illegible] hominum accommodatius: ſed habet multas cautiones. v[illegible]dum eſt enim, ne, &c. Off.9.

Cautus.

Iam qui in eiuſ[illegible] vereor etiam ne durior ſim cautus eſſe v[illegible] ad Q. fr. lib. 1. 13. Cautus in ad[illegible] & [illegible]itati. 7. fam. 10. Ego tamen in cred[illegible] vt [illegible] 200. 4. Cautus in periculis, non ti[illegible] in c[illegible]t. Rull. 65. Vide quam ſit cautus [illegible]. Academ. 173. In videtur parum [illegible] S.R.38. Poſſum ne igitur ſatis [illegible]us, ſine huic itineri tā inf[illegible]o, tam [illegible] 3. Phil. 336. Cauta & moderata [illegible]. At[illegible] 275. Verb[illegible] is hoc cautum erat minime. pro C[illegible] 9. Te v[illegible] cautum [illegible] in ſcribēdo. ad Q. fr. 3.28. Tamen i[illegible] partem potius [illegible], quæ eſt cautior. pro Roſc. Am. [illegible]mo minus timent [illegible] neme cautior: res declarat. 11. Phil. [illegible] Quo mul[illegible] ſiet res cautior, curauit vt in eo fundo dos c[illegible]ur. pro [illegible] cautum conſilium. 10. fam. 36. in ep. [illegible] gra[illegible]nimo, liberalique profectum, cautio[illegible]era[illegible] rem liberalitatem deſiderat. ad Brut. 4. 6. Cauti[illegible] ac 7 fam. 47. Quid ſapientia cautioribus ve[illegible] in poſterum prouidet, eſt omni ratione protectior. [illegible] Phil. 3[illegible].

Caute.

[illegible]erti [illegible]te caute ab iis rebus, quæ ſenſibus p[illegible], a[illegible] e diuinationem. 2. de Diu. 19. Diligēter & [illegible] excogitate [illegible] 6. Verr. 119. A me tamen, vt equum [illegible] caute, p[illegible]cententimque dicantur. pro Clu. 93. Sc[illegible]te, vt centum nummi deducerentur. 2. de Leg. 63. Q[illegible] & occultius conari, & efficere cautius potuiſſe. pro Deiot. [illegible] Cautiſſime aliquid tractare. 2. de Or. 134.

Cautor.

Cau[illegible] formularū. 3. de Or. Cautor alieni periculi. pro Sex. [illegible].

Cauerna. *Vide, Cauus.*

Cau[illegible].

E[illegible] &c illa a veteribus ſuperior, [illegible] altera, [illegible]ominata eſt. 1. de Or. 129.

Caui[illegible]r.

Caui[illegible] Att. 5. Vt ille in Gorgia Socrat[illegible] Or. 67. Præterea togam ſumens præt[illegible]tus Cæſ C[illegible] 900 hominum [illegible] Atq[illegible] eo etiam cauillatus eſt, æſtate [illegible] hieme frigidum. 3. de Nat. d. 62.

Caui[illegible]ator.

[illegible] ſermo & prauo, tantum cauillator genere illo [illegible] Att. 25.

Caula.

Cum Catilina Italiæ caulas & paſtorum ſtabula præclara cepiſſet. pro Sext. 5. Alias Callis, pro Calles.

Caulis.

A caulibus braſsicisque, ſi prope ſati ſint, vt a peſtiferis & nocentibus vites refugere dicuntur. 2. de Nat. d. 90.

Cauo. *Vide, Cauus.*

Caupo.

A. Binnius quidam caupo multorum hoſpitū de via Latina, quas ſibi ab huius ſeruis in ſua taberna manus allatas eſſe dixit. de Clu. 52. Cum duo quidam Arcades admodum familiares iter vna facerent, & Megaram veniſſent, alterum ad cauponē deuertiſſe, ad hoſpitem alterum, &c. 1. de Diu. 101.

Caupona.

Nonne tibi nox erat pro diē? non ſolitudo pro frequētia? caupona pro oppido? in Piſ. 41.

Cauponula.

Delituit in quadam cauponula, atque ibi ſe occultans, perpotauit ad Veſperum. 2. Phil. 84.

Cauponor.

Non cauponantes bellum, ſed belligerantes. Off. 9. ex Ennio.

Cauſa

Cauſa quid. 2. de Or. 44. Top. 42. quid, ſecundū Hermagoram. 1. de Inu. 81. eſt, quæ id efficit, cuius eſt cauſa. Fat. 26. eſt id, quod cum acceſſit, id cuius cauſa eſt, efficit neceſſario. Fat. 17. id eſt principium philoſophię, ſcientia. de Nat. d. 1. 1. alia ſimplex, alia coniuncta. 1. de Inu. 24. Abſoluta, & perfecta cauſa. in Part. 50. Cauſa non ægritudinis ſolum, ſed etiam reliquarum omnium perturbationum, eſt in opinione. Tuſc. 3. 20. Equites, apud quos tum iudicia cauſa agebatur. de Or. 127. Alexandrina cauſa, quæ nobis adhuc integra eſt. ep. 3. Anceps cauſa & grauis. 2. de Or. 100. vt igitur in ſeminibus cauſa eſt arborum & ſtirpium: ſic huius luctuoſiſſimi belli ſemen tu fuiſti. 2. Phil. 69. belli, cauſa peſtis, atque exitii fuit. 2. Phil. 69. eius belli in perſona tua conſiſtit. in Ant. 170. Nec vero vnquam bellorum ciuilium ſemen & cauſa deerit. 2. Off. 40. Lippitudinis meæ ſignum tibi ſit librarii manus, & eadem cauſa breuitatis. Att. 165. 1. Cauſa confirmata. Academ. q. ed. 1. lib. 2. 56. Siue ex crimine cauſa conſtet vt facinoris, ſiue ex controuerſia vt hereditatis, ſiue ex deliberatione vt belli, ſiue ex perſona vt laudis, ſiue ex diſputatione vt de ratione viuendi. de Or. 118. Sed nimirum me alia quoque cauſa delectat. quā ſi verum dicimus, &c. de Leg. 369. Tibi ipſi pro te erit maxima corona cauſa dicenda. Tuſc. 1. 9. Dolabellæ cauſa & cupio & debeo. ep. 139. Cauſa ea tibi datur. 13. fam. 66. Id eſt, ea occaſio offertur. Cauſa tam dubia, quod erat aliquid in vtraque parte, quod probari poſſet. pro Lig. 12. Huius autem epiſtolæ non ſolum ea cauſa eſt, &c. Att. 8. 160. 1. Cauſa ea eſt, quæ id efficit cui ſe eſt cauſa: vt vulnus, mortis: cruditas, morbi: ignis, ardoris. de Fat. 50. Tu ſi tibi eadem cauſa eſt, me remunerere ſane velim. Att. 8. 145. 6. Cauſa autem & ratio efficiens magnos viros, in priore eſt. 1. off. 69. Quamquam noſtra quidē cauſa facilior eſt. Acad. queſt. edit. 1. lib. 2. 7. Cauſa Conſulibus de Rep. referendi fuit, ex eo quod Senatus me auctore decreuerit, &c. in Ant. 207. Erit cauſa, qua conſilium maiorum in ampliſſimis viris ad ſacerdotia deligendis iure ac merito laudare poſſimus. pro Do. ſua. 1. Grauior cauſa obſtat. 1. de Diu. 46. Quare autem de his dici ſuſpicer, hęc cauſa eſt, quod ſic ſtatuō, &c. de Ar. reſp. 92. Vt quidem ſe nunc cauſa habet. Acad. q. ed. 1. l. 2. 11. Cauſa illa eſt non veniendi. 12. ad Att. 19. Id eſt, cur non veniam. Cauſa inferior quomodo ſuperior fieri poſſet, docebant Gorgias, Thraſimachus, & reliqui ſophiſtæ. Brutus. 15. pro Quint. 41. Cauſa temere inſtituta. 9. Att. 14. Cauſa iudicata atque damnata. pro R. P. 123. Quęuis ſatis iuſta cauſa mihi ceſſandi eſt. 2. Att. 19. Nulla enim poteſt cuiquam male de Rep. merēdi iuſta eſſe cauſa. 1. de Ar. reſp. 40. Iuſta cauſa nulla cuiquam eſſe poteſt contra patriam arma capiendi. 2. Phil. 68. Quæ mihi iuſtiſſima cauſa ad hunc defendendum eſſe viſa eſt, eadē vobis ad abſoluendum debet videri. pro R. 90. Quibus omnibus cauſa iuſtiſſima eſt cur ſcire potuerint, nulla cur mentiantur. pro Q. 70. Cauſa labefactata. Acad. q. ed. 1. l. 2. 11. Hic dolor Pop. Rom. duce & auctore Bruto, cauſa ciuitati libertatis fuit. 2. Fin. 106. Malorū cauſa fuit adoleſcenti. Att. l. 2. 8. 7. Cauſa mea atq. fortuna. 6. fam. 8. Ab amicitia Q. Pompeii meo nomine ſe remouerat Scipio mea cauſa. de Am. 110. Cuius etiam interitum, vt facile intelligerem mihi quantum tribueres, Milonis cauſa in Senatu defendenda, approbaſti M. Catoni, l. 15. 4. 35. Nec erit iuſtior in Senatum non veniendi morbi cauſa, quā mortis. in Ant.

158. Is enim profecto mortem attulit, qui cauſa mortis fuit. 9. Phil. 261. Cauſa mortua. pro C. Rab. 19. Cauſa non ſic intelligi debet, vt quod cuique antecedat, id ei cauſa ſit, ſed quod cuique efficienter antecedat. Fat. 36. Cauſa nulla eſt cur non velim. 5. fam. 61. De me autem cauſa nulla eſt cur apud homines prudentiſſimos atque amiciſſimos mentiar. 2. de Or. 102. Quod ſi tibi cauſa nulla eſt, cur hûc miſerû tanta calamitate affici velis, &c. pro Roſc. Am. 86. Nulla igitur earum eſt cauſa, quia nulla earū rerū ſua vi efficit id cuius dicitur cauſa. de Fato. 51. Cauſa nulla eſt quin ad ſummam decedam ſublato metu Parthico. pro Cœl. Cauſa mihi ſi nulla cum eo intercederet. 13. fam. 6. Cauſa optima eſt, ſed agetur ſeruiliſſime. 9. Att. 20. Cauſa pecuniæ publicæ abiecta & abiecta. pro Clu. 75. Perinde vt cauſa poſtulat. Acad. q. ed. 1. l. 2. 32. Vereor me hercule ne aut grauioribus vtar verbis, quam natura fert, aut leuioribus, quam cauſa poſtulet. pro Q. 39. Cauſa proxima & continens. Fat. 33. Quæ cauſa cæteros ad facinus impulit, ea Cluentio non fuit. pro Syl. 177. Sin autem quis requirit quæ cauſa nos impulerit, vt hæc tam ſero literis mandaremus, &c. 1. de Nat. d. 12. Cauſa quæ ad maleficium induxit, in coniectura multum valet, & ea quomodo tractanda. 2. ad Her. 33. Qua expoſita, ſcire cupio quæ cauſa ſit cur Zeno ab antiqua inſtitutione deſciuerit. 4. de Fin. 35. Mirari deſinamus quæ cauſa ſit eloquentium paucitatis. de Or. 86. At quæ cauſa tum ſubiiciebatur ab ipſo iudices, huius tam nefariæ crudelitatis. 2. Verr. 314. His duabus partibus omnis eſt a me cauſa illa tractata. de Or 117. Cauſa turpis dicitur, cum ipſa res animum alie auditoris alienat. 1. ad Her. 8. Vna eſt profectus cum iis, quorum erat vna cauſa. Id eſt, vnum ſtudium, vel ciuidem partis ſtudium, & eadem conditio. Vt non eſſet cauſa Zenoni, cum Polemonem audiſſet, cur & ab eo ipſo, & a ſuperioribus diſſideret. 4. de Fin. 5. Cauſæ Africanæ iratior. 6. fam. 44. Poſtremo ſi præter eam prædam, quam dixi, quidquā aliud cauſæ inueneritis, non recuſamus, &c. pro Roſc. Am. 5. In cauſæ arcem inuadere. 6. fam. 53. Cauſæ bonitas & æquitas. 16. Att. 46. dictio. pro Quint. 19. id eſt, oratio. diſtributio. 2. de Inu. 133. genus dubium, honeſtum. 1. ad Her. 4. genus humile. 1. ad Her. 5. genus iudiciale egeris difficillimis. 2. ad Her. 31. genus turpe. 1. ad Her. 4. nec cauſæ ſumpſi, quod ex te ipſo cuiam antea nihil potui ſicem cognoſcere. Att. 327. 8. Puto me hercule id quoque eſſe cauſæ, ſed tamen, &c. ad Att. 241. Quod ſi ſatius fiet, quam tu expectabis, id erit cauſæ, quod non eius generis meæ literæ ſunt, vt eas audeam committere ad Lēt. lib. 2. 78. Nonis Febr. Romæ fui: cauſæ nihil dicimus quin tibi vadimonium promiſerit. pro Quintio. 40. Numquid eſt cauſæ C. Aquili, quin ſi longe, &c. pro Quint. 57. 2. de Leg. Agr. 49. Nihil quid cauſæ eſt, Quirites, qui illa criminatione, &c. 3. de Leg. Agr. 3. Quid eſt cauſæ, cur mihi non in optatis ſit cōplecti hūc municipium. 15. Acad. q. ed 2. lib. 1. 8. Quid fuit cauſæ cur Cæſarē non ſequerere? in Ant. 174. Miror quid cauſæ fuerit, quare conſilium mutaris. Att. 130. Quidnam eſſe Brute, cauſæ putem, cur cum conſtemus, &c. 3. Tuſc. 1. Satis cauſæ. 2. de Inu. 65. Non exiſtimauit oportere nimium nos cauſæ confidere. l. 1. de Fin. 25. Quod nos domi petimus, precibus & lachrymis proſtrati ad pedes, non tam noſtræ cauſæ fidentes, quam huius humanitati. pro Lig. 8. Inimicus huic cauſæ. pro Lig. 15. Cauſæ non eiſſe turpius eſt, quam non profuiſſe. 2. de Or. 163. nō ſum ego propter nimiam fortaſſe conſtantiæ cupiditatem adductus ad cauſam. in Piſ. 61. Ad cauſam aliquos iudicium conuertere. 2. de Or. 110. Ad cauſam cædis elicere. 12. fam. 35. Ad eam cauſam ſcripta interpretari conuenit. 1. de Inu. 83. Ad cauſam vocare. 14. Phil 588. Cauſam accipio. 16. fam. 25. Id eſt, excuſationem. Tu quidem adhuc meam cauſam agis. Tuſc. 2. 23. Non ſuam cauſam agent, ſed publicam 9. Att. 3. Tu Cotta, ſi me audias, eandē cauſam agis. de Nat. 59. Cauſam agere magno ſuo periculo. Acad. q. ed 1 l. 2. 2. Iuſtam cauſam aff. 12, quod me hoc tempore videre nō poſſis. Att. 270. Cām autē probabilē quidē afferā. 2. Acad. 15. Quam cauſam dementiſſimi ſui conſilii & facti afferebat. 2. Phil 68. Ac mihi quidem explicandæ philoſophiæ cauſam attulit caſus grauis ciuitatis. 2. de Diu. 8. Accipere cauſam & tempus. ad Lucceium, lib. 5. 12. 8 Vt cauſam ex eo totam cognoſcerem. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 12. Quorum cauſam cognouiſſet. 11. Att. 3. Is ſi mei conſilii cauſam, rationemque cognouerit, &c. 2. Verr. 1. Quod ita ſtatuerā, a te cognoſcere cauſam eius Senatum oportere. ad Brut. 3. 5. Cauſam ſuam cum aliquo communicare pro Roſc. Am. 87. Cauſam complecti. 16. Att. 39. & 5. Phil. 196. in iudicium concludere. pro Quint. 45. cum aliquo coniungere. de Ar. reſp. 44. Tibi certe contendum eſt, cauſam pernicioſiſſimi belli in perſona tua conſtituiſſe. 2. Phil. 68. Quæ maxime cauſam iſtam continent. Acad. quæſt. ed. 1. lib. 2. 98. Ita que auctoritate C. Lælii publicanos cauſam detuliſſe ad Galbā

de Cl. Or. 43. Nemo appellare poterat, ne cauſam diceret. in Vat. Pro ſe cauſam dicier vult. 5. fam. 11. in ep. Vat. Quod omnē cauſam publicam nullam dixerim. pro Roſc. Am. 35. Dicere cauſam apud aliquem iudicem. de Fin. 53. apud ſe dicere iubere. L. 2. de Fin. 18. Dicere cauſam de ambitu. pro Sext. 6. Id eſt, reū eſſe de ambitu. Cauſam pro publicanis accurate, vt ſemper ſolitus eſſet, eleganterque dixiſſe. de Cl. Or. 43. Nec ornatius cauſam ſuam dici paſſurum. de Or. 104. Se (id quod nunc euenit) de capite ſuo priore loco cauſam eſſe dicturum. pro Quint. 16. Cæſari cauſam belli contra patriam inferendi dediſti. in Ant. 170. Habeam gratiam Trebatio, qui mihi dedit cauſam harum literarum. ep. 181. Non committam vt, ſi defugerim, vbi cauſam aliquam dem recuſandi. de Or. 130. Vetat enim Deus iniuſſu hinc nos ſuo demigrare: cum vero cauſam iuſtā ipſe Deus dederit, vt ille vir ſapiens lætus morietur. Tuſc. 1. 64. Cauſam iuſtam dare alicuius rei faciendæ. Tuſc. 1. 60. Pollicitus ſum me daturū cauſam, qua inductus Vlyſſes acceſſerit ad maleficium. ad Her. 11. Id eſt, allaturum. Cauſam elicere immutatæ voluntatis. 2. Att. 19. Intelligi neceſſe eſt, non rem ipſam cauſam atque fontem eſſe mœroris. Tuſc. 3. 57. Quod autem non aſſuiſſet, valetudinem reſpondeo cauſam non inſtitutam fuiſſe. de Am. 97. Reperietis hanc migrationem huic adoleſcenti cauſam omnium malorum fuiſſe pro Cœl. 41. Eiuſque rei cauſam vere explicas. Att. 101. Cauſam ſolum illa cauſa non habet, cæteris rebus abundat. Att. 16. Nam quod hic properent in magiſtratu venire, aut exercitum mittere, cauſam non habent Lent. Cic. lib. 1. 14. 11. Quid quid enim oritur, qualecumque eſt, cauſam habeat a natura neceſſe eſt. 2. de Diu. 88. Modo ne hanc cauſam habeat ad iniuriā: corrumpendi iudicii cauſas ille multas & graues habuit, hic nullam. pro Clu. 34. 66. Verā & bonam cauſam habere. 9. Att. 188. 7. A celebritatis aut nominis cauſam habere. 1. Off. 61. Cauſam habere parem aut meliorem. pro Lig. 6. promulgatam habere. 1. Att. 58. Ergo in illo ſecuta honeſtam cauſam non honeſta victoria. 2. Off. 38. Demittere ſe penitus in cauſam. Att. 7. 131. 3. Atque vtinam ipſe Varro incumbat in cauſam: quod profecto aut ſua ſponte, aut te inſtante faciet. Att. 3. 22. Si id euenit, quod ingredientibus nobis in cauſam propoſitum fuit accidere poſſe, non debemus ita cadere animis, quaſi aliquid euenerit, quod fieri poſſe nunquam putarim. 1. ad Torq. lib. 5. ep. 1. 12. In cauſam venire. pro Lig. 7. Cauſam informare. pro Quint. 18. Teſtes, qui & ſcirent, & cauſam mentiendi non haberent. pro Quint. 16. Cato autem ſi abiit e vita, vt cauſam moriendi nactū ſe eſſe gauderet. 1. Tuſc. 118. Gaudeo mihi de toto hoc oſtento datam non modo iuſtam, ſed etiam neceſſariam cauſam eſſe dicendi. de Aruſ. 145. Cum omnibus ciuibus in eorum periculis ſemper iuſtam mihi cauſam neceſſitudinis eſſe duxi. pro Rab. 90. Eſt enim pulcher. & ob eam cauſam, quia ſpeciem habeat admirabilem, Thaumante dicitur eſſe natus. de Nat. 69. Ob eam ipſam cauſam. de Cl. Orat. 14. Hæc ego ad te ob eam cauſam maxime ſcribo, vt tu id tua quoque ratione meditere. ad Lent. L. 1. 8. 8. Quo tempore certe illa mea feſtinatio fuit cum periculo capitis ob eam cauſam ne tu eximerere. in Verr. 128. Ee cognomen induit, nullam aliam ob cauſam, niſi quod, &c. de Fin. 80. Hanc epiſtolam ad me referri volo, nec vllam aliam ob cauſam Pollucem ſeruum a pedibus Romam miſi. Att. 122. Hanc igitur ob cauſam videtur Lælii mens ſpirare etiam in ſcriptis. de Clar. 173. Cauſam obliuam, in qua, &c. 16. Att. 37. Nemo vnquam melius vllam orauit capitis cauſam. de Cl. 168. Per cauſam. pro Dom. 11. pro eo quod dicitur, ſub prætextu. Cauſam perdebat, qui amplius peteret, quam ſibi deberetur. pro Roſc. Roſc. Com. 5. Cauſam periiſſe clamaſti. 14. Att. 13. Cauſam municipii nos C. Cæſari probaturos. 13. fam. 15. Pēſum magis in Leontino agro eſt exigendum propter hanc cauſam, quod ipſi Leontini, &c. in Verr. 171. Cuius quidē rei eā cauſam quæreret, quidnam eſſet, &c. de Or. 61. Quærere cauſam incendiorum & cædis. 3. Phil. 143. Cauſam recipere & ſuſcipere. 1. in Ver. 14. & pro Roſ. Am. 2. Niſi tu, inquit, cauſam recepiſſes, nunquam mihi reſtitiſſet, ſed indicta cauſa profugiſſet. pro Syl. 15. Quam poſſumus reperire ex omnibus rebus ciuilibus cauſam contentionemque maiorem, quā de ordine, &c. 1. de Or. 89. Cauſam pecuniæ reperire. 4. in Verr. 14. Cauſam ſequi. tu. Att. 8. 10 ep. Cæſaris. Cauſam aliquam ſequi vel condemnare. pro Lig. 17. Subeſſe nullam grauem cauſam video Att. 1. 6. 4. Certe Conſules cauſam ſuſcipere, certe Senatus aliquid conſilii capere potuit. pro Domo ſua. 9. Nunc vero cum de Magio conſtet, nonne furor eius omnē cauſam ſuſtinet? Att. 13. 11. & 1. in Ver. 19. & 3. 52. Eo hoc loco Scæuolam dixiſti cauſam apud Centumuiros non tenuiſſe. pro Cæc. 49. Quam velim ſic legas, vt cauſam tenuem & inopē, nec ſcriptione magno opere dignam. ad Dolab. l. 9. 12. 2. Quoniam

ad

ad dicendum impedimẽto eſt ætas & pudor, qui ornat ętatem, cauſam mihi tradidit, quem ſua cauſa cupere ac debere intelligebat. pro Sex. Roſc. 88. Cauſam enim frequenti Senatu, non magna varietate, magnaque inuidia eorum, qui a te cauſam regiam transferebant, obtinebamus. ad Lent. lib. 1. 4. 2. Quia per timuerat adoleſcens, quod eandem ſuam cauſam videbat eſſe, quam [illegible]orũ qui innocentes peribant. 7. Ver. 91. Cauſam in iudicium vocare. pro C. Rab. 19. A cauſa abeſſe. 2. de Or. 118. Etenim ſi [illegible] tua familiaritas ab hac cauſa remouiſſet. pro Mur. 8. Ita ius ciuile habemus conſtitutum, vt cauſa cadat is, qui non, quemadmodum oportet, egerit. 1. de Inu. 163. Trebatio, lib. 7. 14. 1. pro Mur. 8. ep. 192. de Or. 98. & ad Her. 42. Cauſa charitatis. pro Do. ſua. 15. Non me hercule contumeliæ cauſa deſcribam quenquam, &c. in Piſ. 53. Cuius cauſa omnia tum cupio, tum me hercule etiam debeo. ad Titium, lib. 13. 76. 1. Att. 15. 323. 3. Nullo modo illam multam quæ a Iunio petita ſit, cum Cluentii cauſa poſſe coniungi. pro Clu. 82. Cum cauſa coniunctus. 12. fam. 10. Dicere cum cauſa aliquid. 2. de Or. 236. Ex quo iudicare debetis, me non cum homine ſolere, ſed cum cauſa diſſidere. 11. Phil. 300. Quod ſcribis in vrbem introiſſe, vereor quid ſitnam id niſi graui de cauſa non feciſſet. Att. 7. 127. 2. De qua cauſa, quæ eſt quæſtio definita, & a Grȩcis appellatur ὑπόθεσις. Top. 227. Sed expectes quemadmodum exeat ex hac cauſa. Cælius Cic. lib. 8. 6. 6. Te rogo vt honoris mei cauſa ſuſcipias Att. 245. Se, quæ feciſſet honoris eorum cauſa, ſtudioſe accurateque feciſſe. de Cl. 43. In illa omni defenſione atque cauſa. de Or. 185. In cauſa bona vi opprimi eſt melius, quam male cedere. 3. de Leg. 31. In cauſa commorari. 13. fam. 73. In eadem cauſa ſunt, qua antequam nati, &c. de Fin. lib. 1. 39. Off. 3. 148 Hunc ego a Cæſare liberaui: frequens enim ſuerat nobiſcum: atque etiam diutius in cauſa eſt, quam nos, commoratus. ad Caſſium. id eſt, diutius ſequutus eſt partes Pompeii. In cauſa hæc ſunt, Ammonius regis legatus aperte pecunia nos oppugnat. ep. 1 Vereor ne hæc cauſa neglecta a bonis, defenſa ab improbis, magnorum in Remp. malorum in cauſa fuit. Att. 8. In cauſa noſtra fuerat. 13. fam. 36. Vehementer angebar, cum viderem virum talem qui in eadem cauſa, in qua ego, fuiſſet, non in eadem eſſe fortuna. pro Marc. 1. negatque Platonem, ſi ſapiens non [illegible], eadem eſſe in cauſa qua Dionyſium tyrannum. In cauſa, [illegible]to eſſe languidiore. pro Lig. 17. In cauſa ineſt propoſitum. Part. 6. Itaque tum, cum vigilando necabatur, erat in meliore cauſa, quam ſi domi ſenex captiuus, periurus Conſularis remanſiſſet. 3. Off. 36. Cur in pari cauſa, non paria ſigna reperiantur criminis? pro Syl. 38. In cauſa animam profundere. pro Marc. 18. In cauſa quis ſuit. Par. 6. In cauſa aliquem retinere. 1. fam. 20. In cauſa verſatus acriter. 11. Att. 7. Abeſſe te mea cauſa moleſte fero, tua gaudeo. ad Caſſium. lib. 15. 18. 3. Cui orbem terrarum circuire non erit longum mea cauſa. in Verr. Tu me charum eſſe dixiſti populo Rom. non tam mea cauſa, quam Reip. nomine. io Var. 30. Si me nellet ſua aut Reip. cauſa Luceriam venire. Att. lib. 8. 145. 1. Nullius enim rei, cauſa remota, reperiri origo poteſt. de Vniu. 4. Qui intelligunt neminem ne minimum quidem maleficium ſine cauſa admittere. pro Roſc. Am. 41. Ipſe & equus eius ante ſignum Iouis Statoris ſine cauſa repente concidit. 1. de Diu. 130. Nihil fieri ſine cauſa poteſt. 2. de Diu. 46. & 89. Nihil turpius phyſico, quam fieri ſine cauſa quicquam, dicere. lib. 1. de Fin. 15. Tu tam egregios uiros cẽſes tantas res geſſiſſe ſine cauſa? lib. 1. de Fin. 27. Sine cauſa animũ moueri ſi dicimus, ſine antecedẽte & externa cauſa moueri, nõ omnino ſine cauſa dicimus. Fat. 19. De Varrone non ſine cauſa quid tibi placeat tam diligenter exquiro. Att. 13. 380. 1. Acad. q. ed. [illegible] lib. 2. 7. Nam vtilitates quidem etiam ab iis percipiuntur ſæpe, qui ſimulatione amicitiæ coluntur, & obſeruantur cauſa temporis. de Amic. 16. Si natura es φιλαίτιος, illud non perficies [illegible] nus tua cauſa uelim. ad App. Pulchrum. 3. 6. 18. Cauſa [illegible] od re ualuiſſe uideat, quam gratia. 13. fam. 10. Salutis o[illegible] ſa decedere. Anteque iret in caſl. 12. Siquis, uerbi cauſa, or[illegible] e Canicula natus eſt, is in mari non morietur. de Fat. 1[illegible] s uirtutis cauſa hoc tributum eſt. 2. de Leg. 54. Voluptat[illegible] mittantur maiorum uoluptatum adipiſcendarũ cauſa. 1. [illegible] Cauſæ adiuuantes & proximæ. Fat. 31. æternæ naturæ [illegible] te manantes. Fat. 15. antecedentes & neceſſariæ. Fat. 14. [illegible] uito antegreſſæ. Fat. 15. armorum. 6. fam. 11. capitis aut [illegible] fam. 48. cohibentes in ſe efficientiam naturalem. Fat. 25. quæ cum intelligentia ſunt, efficientes ſunt rerũ pulcherrimarum atque optimarum: quæ autem ſunt vacantes prudentia, inconſtantia, perturbataque efficiunt. de Vniu. 63. Sed erant cauſę, cur hoc tẽpore iſtic eſſe nollẽ. Att. 196. Cauſæ euentorũ magis mouent, cũ ipſa euenta. Att. 137. Cauſæ externæ & antecedentes. Fat. 19. fatales. Fat. 16. fortuitæ. Fat. 21. iudiciales. Diu. lib. 2. 42. naturales & antecedentes. Fat. 7. Cum omnes cauſæ nouarum perturbationum quæri viderentur. 140. Principia & cauſæ rerũ. Off. 3. Cauſæ rerũ efficiẽtiũ, pro, cauſæ efficiẽtes. Ac. q. ed. 2. l. 1. 4 Explicandæ cauſę rerũ nouarum. ſ. l. 5. 12. 13. Att. 7. 123. 5. Multęque cauſę ſuſpicionum offenſionumque dantur. Læl. 74. Cauſarum aliæ conficientes ſunt, alię ſine quibus confici non poteſt. Part. 50. Cauſarum alię (inquit Chryſippum) ſunt perfectę & principales, alię adiuuantes & proximę. Fat. 30. Cauſarum cognitio, cognitionem euẽtorum facit. Top. 35. prima diuiſio. Part. 36. genera tria. 1. ad Heren. 2. 1. de Inuẽt. 11. Top. 48. 1. de Orat. 69. & 2. 84 & 3. 61. Part. 7. & 37. genera quatuor. 1. ad Her. 4. varia genera. 9. fam. 48. Ad cauſarum operam nunquam niſi paratus & meditatus accedo, &c. Sine cogitatione ad nullam vnquam cauſam maiorem auſus ſum accedere. 1. de Leg. 9. In cauſarum contentionibus magnum opus eſt. 2. de Or. 40. Cauſarum obſcuritas ignoratioque. Acad. q. ed. 2. lib. 1. 22. Cauſarum omnium vnum eſt naturale principium, vna peroratio. Brut. 110. Cauſarum ſpecies multæ. Top. 29. Multitudo litium ac varietas cauſarum. de Or. 94. Ad cauſas adire. Brut. 172. Cauſas aperire. Acad. q. ed. 1. lib. 1. 7. cognoſcere conſules inſtituerunt. 16. Att. 44. Conferre cauſas, & quid in quamque ſententiam dici poſſit, ea promere. de Diu. 139. Cauſas primas naturæ intelligentis ſapientiſque conquirere. de Vniu. 63. ſingulas a pluribus defendi, vitioſum. Brut. 109. In quo officio tuendo habeo cauſas plurimas, vel paternæ neceſſitudinis, vel, &c. ep. 145. Reuerſionis has ſpecioſas cauſas habes, iuſtas illas quidem & magnas, ſed nulla iuſtior, quam quod tu idem aliis literis. Att. 16. 334. 8. Cauſas efficientes quod non habebit, id nec verum, nec falſum erit. Fat. 16. Naturales cauſas habere. 2. de Diu. 112. Has cauſas inueniebam duas. 1. Orat. 61. Cauſas malas ſemper obtinuit, in optima concidit. 7. At. 66. Quid eſt enim magnum, cum cauſas rerum efficientium ſuſtuleris, de corpuſculorum concurſione fortuita loqui? Acad. 40. Cauſas rerum futurarum qui tenet, idem neceſſe eſt omnia teneat, quæ futura ſint. Diu. lib. 1. 107 Cauſas & rationes rerum tenere. Tuſc. 1. 24. Cum rerum cauſas alias ex aliis aptas & neceſſitate nexas videt. Tuſc. 5. 51. At laudatus eſt ab omnibus, fateor, &c. non vt in iudiciis verſaret cauſas, ſed vt in hiſtoriis bella narraret. in Or. 17. A cauſis efficientibus argumentum. Top. 11. Iuſtis de cauſis rationes deferre. ad Rufum, lib. 5. 20. 8. Quod quidem certis de cauſis a pleriſque aliter exiſtimatur. 1. de Or. 91. His de cauſis credo. Att. 85. Ea cauſis rerum argumentum. 2. de Or. 92. Vſus, quem ex cauſis, quas diximus, tot ac tantis conſecuti ſumus. de Or. 85. Cauſis ab ęterno tempore fluentibus in ęternum, ratio tamen menſque moderatur. Tuſc. 5. 52. In cauſis conditæ ſunt res futuræ, vt in ſeminibus vis ineſt earum rerum, quæ ex iis progignuntur. Diu. lib. 1. 128. Quæ in ciuium cauſis diſceptationibuſque verſantur. de Or. 112. Vt in cauſis non ſemper vtimur eodem ſtatu, &c. ſed ad tempus, ad controuerſię naturam, ad perſonam accomodamus: ſic in ęgritudine lenienda. Tuſc. 3. 68. Sed tamen te a me pro magnis cauſis noſtrę neceſſitudinis monendum eſſe etiam atque etiam puto. pro Syl. 17. Veriſimile non eſt odio fuiſſe parenti filium ſine cauſis multis & magnis & neceſſariis. pro Roſc. Am. 23.

Cauſula.

Sed quia & priuatas ille pleraſque, & eas ipſis aliis & paruarũ rerum cauſulas ſcripſit, videtur eſſe ieiunior. in Or. 245.

Cauſor.

Si planum facio, &c. numquid cauſare, quin ab iudicio abeas turpiſſime uictus? pro Roſc. Am. 14. id eſt, numquid cauſã dicis.

Cauſidicus.

Non enim cauſidicum neſcio quem, neque proclamatorẽ, &c. 1. de Or. 100. Qui Lyſiam ſequuntur, cauſidicum, ſequuntur, &c. in Or. 16.

Cautio, Cautus. *Vide Caueo.*

Cauus.

Lapſus cibus ex hoc ipſo loco in eam venam quæ caua appellatur, confunditur, perque eam ad cor confectus iam coctuſque perlabitur. 2. de Nat. d. 137.

Q   Cauu

Cauo.

Lignum autem quodcumque uoluerit, uno e ligno cauato, itemq. lapideum. de Leg. 179.

Cauea.

Cauea circoq. diuiſi ludi publici, vt in cauea ſint certationes cantu, uoce, fidibus, & tibiis. 2. de Leg. 37. Qui etiam per iocum deos irridens, cum cauea liberati pulli non paſcerentur, &c. 2. de Nat. d. 11. 2. de Diu. 110. & 111. Qui clamores tota cauea nuper in hoſpitis & amici mei Pacuuij fuerũt noua fabula, cum ignorante rege uter eorum, &c. de Amic. 24. Vt Turpione Ambiuio magis delectatur qui in prima cauea ſpectat: delectatur tamen etiam qui in ultima. de Sen. 44.

Cauerna.

Dicitur & late cæli luſtrare cauernas. de Diu. 97. Nos ex terræ cauernis ferrum elicimus, rem ad colendos agros neceſſariã. 2. de Nat. d. 114. Cauernis terræ, magna vis caloris continetur. de Nat. d. 2. 19. Vnde terra & quibus librata ponderibus, quibus cauernis maria ſuſtineantur. 241.

Cedo.

Quid iaces, aut mœres, aut cur ſuccumbit, cediſq. fortunæ? 3. Tuſc. 32. Tibi ætas noſtra cedit, faceſq. ſummittit. de Cla. 166. Cui quidem etiam (quæ vim maximam habere dicitur) fortuna ipſa cedit. in Parad. 43. De ſapiente loquitur. Si Pompeius Italia cedit, quid nobis agendum putas? Att. lib. 7. 13 t. 4. Horæ quidem cedunt & dies, menſes & anni: nec præteritum tempus umquam reuertitur: nec quid ſequatur, ſciri poteſt. de Senect. 63. id eſt, licet mors non venerit, tamen dies mortis cedit, etiã quacumque hora & menſe homo mori poteſt, & tempus fati ſemper procedit & inſtat. Cedebas enim Brute, cedebas, quoniam Stoici ueſtri negant fugere ſapientis. Attic. 281. Aeſchines propter ignominiam iudicij ceſſit Athenis. de Or. 161. Perpetua quadã fœlicitate vſus ille ceſſit e uita. de Cl Or. 3. id eſt, mortuus eſt. Cui quidem etiam exercitus noſtri, imperatoreſq. ceſſerunt. 2. Off. 157. Cedam, atque abibo. pro Mil. 72. Cedam tibi in præſentia foro, curia, & ſanctiſſimis deorum immortalium templis. ad Oct. 2. Cedam uitæ, quæ quamquam ſollicita eſt, tamen ſi profutura eſt Reip. bona ſpe poſteritatis me conſolatur: qua ſublata, non dubitanter occidam. ad Oct. 3 Honeſte dictum, pro eo quod eſt, ultro ad mortem accedam, mortem mihi conſciſcam. Cedam urbe, quam per me conſeruatam, ut eſſet libera, in ſeruitute uidere non potero. ad Oct. 3. Cedamus, pro diſcedamus. 9. Att. 2. Si quantum in agro, &c. nõ minus in cauſa cederet A. Cecinna Sexti Ebutij impudentiæ, quam tum in ui facienda ceſſit audaciæ. pro Cæc. 1. Ea autem feneratio erat huiuſmodi Iudices, ut etiam hic quæſtus huic cederet. 4. in Verr. 23. Siue etiam illius morte patriam liberare uoluiſſet, &c. cederet æquo animo legibus, ſecum auferret gloriam ſempiternam. pro Mil. 46. cederet legibus, id eſt, quamuis commendabili facinore edito, exiliũ tamen ſibi conſciſceret, ne leges uiolare uelle uideretur, ſi in urbe maneret. Cui (tempori) ſi non ceſſiſſem, non diuturnum beneficij mei patria fructum tuliſſet. 3. de Leg. 37. Quorum utrique mortem eſt minitatus, niſi ſibi hortorum poſſeſſione ceſſiſſet. pro Mil. 56. Sic enim putant, te illam tractante effici poſſe, ut in hoc etiam genere Græciæ nihil cedamus. 1. de Leg. 7. cedant arma togæ, quomodo intelligendum. in Piſ. 58. Metellus, qui & ſumma uoluntate ceſſerit, & egregia animi alacritate abfuerit. ep. 13. Quod ad eos pertineat, qui e uita ceſſerint. 1. Tuſ. 54. cedere minus, quam fugere. ad Brut. 36. Quacumq. enim imus, quacumq. mouemur, uidetur quaſi locum dare & cedere. 2. de N. d. 119. Non fugiendi hoſtis, ſed capiendi conſilij cauſa cedere. de Or 136. cedere te cogat, & propemodum infringat. 7. Att. 8. cedere auctoritati alicuius. pro Lig. 1 e patria. 10. Phil. 274. Ex ciuitate. pro Mil. 62. Pudori tamen malui, famęq. cedere, quam ſaluti is meæ rationem ducere. ad Mari. l. 7. 3. 4. 1. obſiſtere nolui, paſſus ſum me uinci. Vi opprimi in bona cauſa melius eſt, quam male cedere. de Leg. 191. Interiectis inter duas ætates, Hortenſij & Sulpicij, nec maiorem conſequi poterat, & minori neceſſe erat cedere. de Cl. Ora. 121. Precibus matris cedere. ad Brut. 26. Hoc eſt, obtemperare. Religioni. ad Lent. l. 1. 1. 7. tempori. 4. f. 30 & 12. 2. 1. neceſſitati parere. viſis. Ac. q. ed. 1 l. 2. 61. Nam ille laniſta iam a gladiatore ceſſiſſe uidetur. pro Sext. Roſc. 38. Et ſe ob eam cauſam domo ceſſurum filio diceret. Att. lib. 13. 190. 8. Poſt uero Lepidum, Carbonem, Gracchos: deinde ita magnos noſtrã ad ætatem, ut non multum, aut nihil omnino Græcis cederetur. 1. Tuſ. 4. cedendum. n. eſt celeriter, ne, &c. 8. Att. 59 cedendũ eſt, pro diſcedendum eſt. cedendum de oppidis iis. Att. 7. 140. 2. dãdus eſt locus fortunæ, cedẽdum ex Italia. 11. f. 2. in ep. D. Bruti. Gratioſi ſcribæ ſint in dando & cedendo loco. de Cl. Or. 160.

Cedens.

Reliquæ uirtutes, e quibus beata uita exiſtit, par & ſimilis deorum, nulla alia re, niſi immortalitate, quæ nihil ad bene uiuendum pertinet, cedens cæleſtibus. 2. de N. d. 130. Ne Græcis quidem cedentem in philoſophia 1. 1. de Fin. 6. In omniq. re cõtrahenda, uendendo, emendo, conducendo, locãdo, uicinitatibus & confiniis æquum & facilem, multa multis de iure ſuo cedentẽ. 2. Off. 93. cedentes, pro diſcedentes. 15. Att. 15. in ep. Hircij.

Ceſsio.

Abalienatio, eſt eius rei quæ mancipi eſt, aut traditio alteri nexu, aut in iure ceſſio, inter quos ea iure ciuili fieri poſſunt. in Top. 13.

Ceſſo.

Ego hic ceſſo, quia ipſe nil ſcribo, lego autem libẽtiſſime. ep. 265. De ædificatione tua Cyrum urgere non ceſſo. ad Q. fr. l. 1. 219. 3. Ille in Achaia non ceſſat de nobis detrahere. Att. 11. 24. At ipſi tamen pueri, etiam cum ceſſant, exercitatione aliqua ludicra delectantur. 1. de N. d. 142. Illos libros ſcribere nõ ceſſaui, neq. ceſſo. ad Q. 325. Cicero noſter, dum ego adſum, non ceſſauit apud rhetorem. ad Q. fr. l. 3. 17. 20. Leõtinus Gorgias centũ & ſeptem compleuit annos, neq. umquam in ſuo ſtudio atque opere ceſſauit. de Sen. 13. Hoc eſt, numquam ſtudium intermiſit. Iſto igitur tam immẽſo ſpatio quæro Balbe, cur Pronœa neſtra ceſſauerit: laboremne fugiebat? 1. de Nat. d. 32. Si tabellarij non ceſſarint, neceſſe eſt paucis diebus pœniteat audere. de Prou. 72. Nec tamen iſtum ceſſare, ſed celare quæ ſcribat exiſtimo. Ac. q. ed. 2. l. 1. 2. κατὰ παρωνυμίαν dictum. Hac eſſe diſtentam (mentem,) cælum uerſantem, terram tuentem, maria moderantem, cur iã multos deos nihil agere & ceſſare patitur? 3. de N. d. 135. Niſi forte ego nobis qui, &c. ceſſare nunc uideor, cum bella non gero. de Sen. 16. i. otioſus & inutilis eſſe, nihil agere. Deniq. aliquid extabit, ne tibi plane ceſſaſſe uideamur. Att. l. 2. 22. 1.

Ceſſator.

De libris Tyrannio eſt ceſſator, Chryſippo dicam, ſed res operoſa eſt. ad Q. fr. 326. Cum Electram & Troadam ſcripſeris, ceſſator eſſe noli. ad Q. 326. Hæc tibi antea non reſcripſi, non quo ceſſator eſſe ſolerẽ, præſertim in literis, ſed cũ, &c. Pæto, l. 9. 17. 7.

Ceſſatio.

Si, quod ſcribas, non habebis, ſcribito tamen, ne furtum ceſſationis quæſiuiſſe uidearis. Tir. l. 16. 35. Legationem aliquam nimirum hiſtoria poſtulat, aut eiuſmodi quampiam ceſſationem liberam atq. otioſam. 1. de Leg. 14. ceſſatione Craſſus delectabatur. 2. de Or. 14. Profecto Epicurus, quaſi pueri delicati, nihil ceſſatione melius exiſtimat. 1. de Nat. deo. 72. ceſſatione torpere. de Nat. deo. 1. 72.

Cedo.

Cedo, inquam, ſiquid ab Attico. Att. 16. 337. 1. Vnum c. auctorem tui facti. 7. Ver. 54. c. nunc eiuſdem illius inimici mei de me eodem ad uerum populum in campo Marcio concionẽ. pro Sex. 93. c. cui Siculo, cum is reus fieret ciuis Romanus, cognitor umquam factus ſit. in Ver. 130. c. mihi iſtorum deorum formas. de N. d. 1. 52. c. mihi leges Annias. in Ver. 98. c. quæſo orationes (ſunt enim) & dic hunc, quem, &c. de Cl. Or. 163. c. qui ueſtram Remp. tantam amiſiſtis tam cito? de Sen. 18. Ingemuiſti? certe. c. reliqua. Att. 9. 190 6. c. mihi ipſius Verris teſtimonium, recita. in Verr. 93. c. mihi unum ex triennio Præturæ, qui octupli damnatus ſit. 5. Verr. 23. Tabulas. 6. Verr. 38. c. tandem qui ſit ordo, aut quæ concurſatio ſomniorum. 2. de Diu. 216.

Cedrus.

Collocemus in culcitra plumea, pſaltriam adducamus, cedrum incendamus, demus ſcutellam dulciſſimæ potionis, &c. 3. Tuſc. 79. Quidam codices habent hedychrum.

Celebris.

Locus quæritur celebris an deſertus. ad Her. 70. Vrbs celebris & copioſa. pro Arch. 3. Oraculum celebre & clarum. 1. de Din. 69. Nihil uideo, quod tam celebre eſſe poſſit. Att. 191. Antiochiæ (nam ibi natus eſt loco nobili, & celebri quondam urbe.) pro Arch. 186. Loci ſatis celebres. Part. 233. Gratulatio populi celeberrima. 14. Phil. 396. Clara res eſt tota Sicilia, celeberrima atque notiſſima. in Ver. 160. Monumentum illius celeberrimum in foro. pro Sext. 123. An uero ignoratis portum Caietæ celeberrimum atque pleniſſimum nauium, &c. pro Leg. Man. 23 Celeberrimo uirorum mulierumque conuentu. 6. Verr. 96. Hoc eſt, maxima frequentia populi. Cum in foro celeberrimo tanta

frequentia

[illegible] obiectum eſſet. 5. Verr. 114. Habet in Oſtiē[illegible] co, ſed puſillum loci. Att. 12. 244. 1. Ceterum [illegible] celeberrimæ & grauiſſimæ conciones fuerunt. Piſ. [illegible] Paſſim vrbes celeberrimæ. pro Do. ſua. 113. Hoc tamen [illegible] di [illegible] c. P. Scipioni ex multis diebus, quos in vita celeberrimos lætiſſimoſq. viderit, &c. de Am. 11.

Celebritas.

D[illegible] celebritas. in P[illegible]. Me hæc ſolitudo minus ſt[illegible] ſta celebritas. Att. 12. 140. 1. Celebritas loci. 14. f. [illegible] in quo magna eſt frequentia hominum. Ludorum celebritas. [illegible] de Or. 69. Celebritas ſententiarum priſtina manebat [illegible] Or. [illegible] Celebritas virorum & mulierum in funeribus [illegible] qu[illegible] lamentatio minueretur: habet enim luctū concurſus [illegible] 2. de Leg. 60. Nam ſiquis ab ineunte ætate habet ca[illegible] & nominis, a ra patre acceptum, &c. 2. Off. [illegible] Tu e[illegible] am celebritatem ſermonis hominum, aut quam [illegible] gloriam conſequi potes? in Somn. Scip. 20. Hic [illegible] t celebritatem maximam. Att. 224. Nihil aptius [illegible] m lucus, quem ego noram. ſed celebritatem nullam [illegible] s, nunc audio maximam. Att. 13. 284. 2. Celebritatem [illegible] nes, lucem aſpicere vix poſſum. 3. Att. 5. Ego propter iſtę celebritatem, & quotidianam expectationem rerum nouarum [illegible] me adhuc Theſſalonicæ. Att. 3. 54. 2. Eadem [illegible] famæ [illegible] o Tyndaridæ fra[illegible] qui, &c. 1. Tuſc. 24. H[illegible] tanta ce[illegible] famæ, cum eſſet iam abſentibus notus, Romam ven[illegible] o Arch. 3. Conſtat enim nulla vnquam comitiis campum Martium tanta celebritate, tanto ſplendore omnis g[illegible] um, ætatum, ordinum floruiſſe. pro Do. ſua. 58. M[illegible] s haberetur magno ludorum apparatu, totius Græciæ c[illegible] Tu[illegible] 120. Sed in turpiſſimis rebus frequen[illegible] celebritate & clariſſima luce lætatur. pro Cel. 47. Honeſt[illegible] celebritate aliquem dicitur populus. pr. Do. ſua 59. Ita [illegible] maxima celebritate, in oculis ciuium quondam viximus. Off. 3. 4. Nos hic in multitudine & celebritate iudiciorum, & nouis legibus ita diſtinemur, vt quotidie vota faciamus ne intercaletur, &c. ad [illegible] 8. Refertiſſimum celebritate theatrum. ad Q. fr. lib. [illegible] 2. Spoliatus illius ſupremi diei celebritate, qu[illegible] c[illegible] ncedere etiam inimici ſolent, ambuſtus abiectus. pro Mil. 6

Celebro.

Artibus populi Rom. laudem gloriamque celebrauit verſibus. pro Arch. [illegible] 5. [illegible] ertius ille modus transferendi verbi late patet, quem neceſſitas [illegible] inopia coacta: poſt autem delectatio, iucunditaſque celebrauit. de Or. 157. Frequentia & plauſus me vſque ad Capitolium celebrauit. Att. 4. 70. 7. Qui frequentia ſua egreſſum veſtrum [illegible] rnauerunt ac celebrauerunt. in Piſ. 24. Semper illius virtutem omnium mortalium fama celebrabit. in Ant. 223. Quirites, quoniam ad omnia puluinaria ſupplicatio decreta eſt, celebratote illos dies cum coniugibus ac liberis veſtris. in Cat. 67. Is [illegible] co viam muniuit, vt tu eam alienis variis communita celebrare. pro Sext. 44. Quibus in locis paucis ante diebus factum eſſe Conſulem Murenam nuncij literæque celebraſſent. pro Mur. 6[illegible]. Conſtantiam, fidem, grauitatem, præſtantiam, curam alicuius omnium fama celebrare. 9. Phil. 263. Celebrare dies feſtos ludorum. pro Arch. 288. Domum alicuius. pro Mur. 64. Exequias & funera. 1. Tuſc. 192. Mortem alicuius. pro Mur. 69. nomen alicuius in foro. de Cl. 174. Senectutem & ornare. 1. de [illegible] 98. Vocibus maledictiſque. pro Cæl. 4. Nunc apud Philo[illegible] nem harum cauſarum cognitio exercitatioq. celebratur. de Or. 241. [illegible] lebratur omnium ſermone, lætitiaq. conuiuium. 3. Ver. 4[illegible] orum omnium ricatim celebratur tota vrbe deſcriptio. p[illegible] D[illegible] 2[illegible] 9. Celebratur domus. 2. ad Q. fr. 20. pro Mur. 141. id [illegible] entes domum veniunt. Quare quorum ingeniis hæc fe[illegible] has populi Rom. fama celebratur. pro Arch. 16. Teſtis [illegible] Mur [illegible] ianua & veſtibulum, quod in eius iuſtimaſ[illegible] [illegible] dine, aſſ[illegible] ctaque iam ætate, maxima quotidie frequē[illegible] [illegible] morum hominum ſp[illegible] endore celebratur. 1. de Or. [illegible] a laus [illegible] non poetarum carminibus, non [illegible] ce[illegible] or, ſe[illegible] prudentium iudicio expē[illegible] [illegible] ari literis, fama, vtriuſque celebratur [illegible] tribus gentium nationum, loco [illegible] g[illegible] mentis, qu[illegible] io celebratur, [illegible] A[illegible] 14. 12. [illegible] e fama celebrantur. pro [illegible] bellicæ tuæ laudes celebrantur [illegible] dine [illegible] atorum vndiq. [illegible] Se[illegible] Cæl. [illegible] 6. [illegible] id eos [illegible] m[illegible] a[illegible] ue olent [illegible] ſunt, [illegible] in Pi[illegible] 40. Nomen vt noſtrum ſcriptis illuſtretur, & celebretur tuis. ep. 69. Impelliq. vt hominum cœtus & celebrari inter ſe, & ſibi obedire velit. 2. Off. 10. Quid tandem exiſtimas de his ſummis viris & clariſſimis ciuibus, quorum ſtudio & dignitate celebrari hoc iudicium & ornari, cauſam defendi huius innocentis vides? pro Syl. Velle poſt mortem epulis celebrari memoriam ſui nominis. 2. de Fin. 85. Itaque ille Marius item eximie L. Plotium dilexit, cuius ingenio putabat ea, quæ geſſerat, poſſe celebrari. pro Ar. 15. Ludi quos in palatio noſtri maiores fieri celebrarique voluerunt. pro Flac. 149. Cuius damnatione ſepulchrum, L. Catilinæ floribus ornatum, hominum audaciſſimorum ac domeſticorum hoſtiū conuentu, epuliſque celebratum eſt. pro Flac. 93. Quid porro in Græco ſermone tam tritum atque celebratum eſt? &c. pro Flac. 81. Vt primum Aſiam attigiſti, conſtante fama, atq. omnium ſermone celebratum eſt. ad Q. fr. 1. 1. 35. Quod omnium accuſatorum non criminibus, ſed vocibus maledictiſq. celebratum eſt. pro Clu. 38. Hoc delatum tum eſt ad nos Pontifices, poſt omnium ſermone celebratum, quemadmodū iſte omnia fecerit, &c. pro Do. 241. Celebranda virtus. 2. de Inu. 173. Senectuti vero celebrandæ & ornandæ quod honeſtius eſſe poteſt perfugium, quam iuris interpretatio? de Or. 101. Sed quæ dicta ſunt omni ſuperiore oratione, eadem ad celebrandum rumorem valent. de Pet. 212. Huius in morte celebranda, grauiter tulit pop. Rom. hanc peruerſam ſapientiam Tuberonis. pro Muren. 142. Ad eas artes, quibus a pueris dediti ſumus, celebrandas, inter noſque recolendas. de Or. 85.

Celebratus.

Pater enim fuit equeſtri loco, auus nulla illuſtri laude celebratus. pro Mur. 24. Celebrata res omnium ſermone. pro Cl. 26. Hoc eſt, ita omnibus cognita, vt omnes de ea colloquerentur. Nec vnum genus eſt diuinationis, publice, priuatimque celebratum. 1. de Diu. 5. Cum iam in foro celebratum meum nomen eſſet. de Cl. 394. Nos etiam hoſtem literis noſtris & memoria videmus eſſe celebratum. pro Sext. 115. Sed quæ populari gloria decorari in Lucullo debuerunt, ea fere ſunt & Græcis literis celebrata, & Latinis. 4. Ac. 8. Ludi Apollinares incredibili M. Bruti honore celebrati. in Ant. 166. Iudiciis ampliſſimis laudes celebratæ. pro Planc. 76. Scio me in rebus celebratiſſimis ſermone omnium verſari. 2. Phil. 70.

Celebratio.

Quæ domus, quæ celebratio quotidiana, quæ familiaris dignitas, quæ ſtudia amicorum, quæ ex quoq. ordine multitudo? pro Syl. 54. De celebratione ludorum Bruti tibi aſſentior. Att. 15. 330. 5. Nihil ex meis temporibus, quod minus mea celebratione commemoratum ſit. pro Pl. 279. id eſt, prædicatione.

Celer.

Celer reditus. pro Do. ſua. 50. id eſt, breui futurus. Oratio celeris & concitata. 2. de Or. 49. O miſeram, & in breui tam celerem & tam variam Reſpub. commutationem. ad Oct. Si contendemus, per continuationē brachio celeri, mobili vultu vtemur. ad Her. 21. Configebat tardus celeres ſtans volantes. de Fin. 132. Nihil celerius mente. in Or. 116. Celerius opinione pœnas daturum confido. 12. fam. 38. in ep. Lentuli.

Celero.

Dedit autem diuinis duo genera motus: vnum, quod ſemper eſſet in eodem æque, & idem in omnibus, atque vno modo celeraret alterum, &c. de Vniu. 45. De natura loquitur.

Celeritas.

Celeritas, velocitas corporis. Tuſc. 4. 24. Admirabilis celeritas. 1. de Nat. d. 72. Celeritas ad diſcendum. Ac. q. ed. 2. lib. 1. 15. εὐμάθεια Græce. Celeritas animorum. Cat. 71. Velocitas corporis, celeritas appellatur. 4. Tuſ. 47. celeritas corporum. Cat. 16. Expedita & profluens celeritas verborum. de Cl. Or. 216. celeritas parentum orbium fecit. de Vniu. 22. Maxima celeritas. 2. de N. d. 114. Nulla eſt celeritas quæ poſſit cum animi celeritate contendere. Tuſ. 36. In pedibus celeritas, vis in manibus. Ac. q. ed. 2. lib. 14. celeritas præturæ. 10. f. 95. Id enim & celeritas ſignificat, & vis equorum. de Diu. 138. Breuitas & celeritas ſyllabarum. in Or. 181. Quid hæc tanta celeritas, feſtinatioq. ſignificat? pro Roſ. Am. [illegible] 9. Mobilitas linguæ, celeritas verborum. 1. de Or. 63. Adhibere celeritatem. Plancus ad Cic. l. 10. 21. 4. Legatorū nomen ipſum & animos mollit, & belli celeritatem morabitur. 5. Phil. 182. Naturę celeritatē ad diſcendū & memoriā dabant: quorū vtrūq. mentis eſſet propriū & ingenij. 1. Ac. 30. celeritatē potiſſimū alicui decernere. ad Br. 37. Hoc eſt, prætorem petēdi ante tps. Incitare celeritatē eloquendi dē conſuetudo, exercitatioq. 3. de Or. 45. Tū illā incredibilem celeritatē protuli. pro Q. 16.

Propter celeritatem gratiores, cum eſſent per ſe grat[illegible]. 12. fa. 9. Opus eſt celeritate: qua ſi eſſemus uſi, bellum, ut ſæpe dixi, nullum haberemus. 5. Phil. 103. Deum aſſidue uerſari circum axem admirabili celeritate. de Nat. d. 12. Quæ circum axem ſe ſumma celeritate conuertat & torqueat. 4. Acad. 221. Celeritate cæcata oratio. Brut. 143. Hæc Centuripina nauis erat incredibili celeritate uelis. 7. Verr. 70. Palpebræ clauduntur & aperiuntur identidem cum maximæ celeritate. de Nat. 55. Homo uolubilis præcipiti quadam celeritate dicendi pro Flacco. 156. Qua celeritate ad me aduolaris. [illegible]m. 43. Celeritate ſuperare. 1. ad Q. fr. 1. Aiūt enim eum Cæſar[illegible]na uti celeritate. Att. 16. 26. de Antonio. Celeritates tarditateſq. declararet. de Vniu. 39. Cauendū eſt autem ne aut tarditati[illegible]u[illegible], &c. aut in feſtinationibus ſuſcipiamus nimias celeritates. 1. Off. 182.

Celeripes.

Venit autem eo ipſo die ille celeripes, quē Saluius dixerat. Att. 9. 17.

Celerrime.

Celerrimeque multa ſimul agitantem. 2. de Fin. 75.

Celeriter.

Ignoſcaſqu[illegible] breuitati literarū mearum: nam &c. vna futuros nos arbitror. Dolabellæ, lib. 9. 21. pro, propediem. C. animo circumſpicite, qui ſint rerum exitus conſecuti. 2. de Leg. 41. Facere aliquid c. ad App. Pulchrum, lib. 3. 1. 7. Librum tibi c. mittam. Att. 15. 330. 2. Nunctare c. 1. de Diu. 106. In iis rebus c. expediteque percipiendis. de Fin. l. 5. 32. Sciebat enim me c. velle proficiſci Att. 4. 13. 330. 2. Si durius aliquid eſſet, ſuccurrere c. poſsē. Plancus ad Cic. lib. 10. 31. 6. Lætor uirtute & officio cum tuorū neceſſariorum, meorum amiciſſimorū: tum alterius omnium ſæclorum, & gentium principis: alterius, iampridem iuuentutis, c. ut ſpero, ciuitatis. ad App. Pulchrum. lib. 3. 11. 10. An id agendū, ut eo celerius de iſto tranſigamus, quo maturius ad Apronium poſſimus u[illegible]nire? 5. Ver. 49.

Celeriuſcule.

Celeriuſcule dicere. ad H[illegible]r. 20.

Cella.

Capua, cella & horreum. Campani agri. contra Rull. 84. Piſtor domi nullus, nulla cella, panis & uinum a propola atque de cupa. in Piſ. 53. id eſt, locus in quo reponuntur uina. Magiſtratibus tantundem [illegible] in cellam, quantum ſemper datum eſt. 5. Ver. 175. D[illegible] tibi pecunia eſt Verres: una, quam frumentum tibi emeres [illegible], &c. 5. Ver. 175. Queritur Sicilia tota, C. Verre[illegible] arator[illegible]us, cum frumentum ſibi in cellam imperauiſſet, &c. [illegible] Verr. 17. In cellam frumentum in prouinciis ſumere [illegible]nios Prætoribus Romanis erat. 5. Verr. 163. Itaque ille M. Cato ſapiēs cella[illegible] penariam Reipublicę noſtræ, nutricem plebis Romanæ, Siciliam nominauit. 4. Ver. 4. Atticam meam gratias mihi agere de ma[illegible] gaud[illegible] cui quidem ego totam uillā, cellamque tradidi. At. lib. 14. 317. 6. In cella Concordiæ collocant armatos latrones. 5. in Ant. 176. pro templo. Armatos in cella Concordiæ incluſit. 2. Phil. 42. Semper enim boni aſſidui que domini referta cella uinaria, olearia, & penaria eſt, uillaq. tota locuples eſt, &c. de Sen. 52. Conchyliatis Cn. Pompeii periſtromatis ſeruorum in cellis lectos ſtratos uideres. 2. Phil. 77. Cellis uinariis, & oleariis plenis relictis. in Top. 8.

Celo.

Neque tu me celas, ut Pythagoras ſolebat alienos. 1. de Nat. de. 51. O uirū ſimplicem, qui nos nihil celat de Or. 219. Aut cur celatis quaſi turpe aliquid ſententiam ueſtram? Acad. quæſt. ed. 1. lib. 2. 56. V[illegible]tum tamen illud non celant. Acad. 15. Non enim te celaui ſermonem. ad Cæl. lib. 2. 15. 9. Sed Baſſus noſter me de hoc libro celauit, te quidem non uidetur. ad Trebatium, lib. 7. 38. Att. 10. 205. 8. Sauſe[illegible]um pete, celemus, ego numquam indicabo. Att. 239. Ita [illegible]uiter tulimus, ut te quidem celaremus [illegible] 10. Att. 10. Neque enim id eſt celare, quidquid reticeas: ſed cū quod tu ſcias, id ignorare em[illegible]lumēti tui cauſa uelis eos, quorum interſit id ſcire. Off. [illegible]. 74. Nec tamen iſtum celare, ſed celare quæ ſcribat exiſtimo. 1. Acad. 4. Si omnes deos homineſque celare poſſimus. [illegible] off. 48. Si te palam [illegible]teremiſſet, deos quidem numquā celare potuiſſet, homines uero fortaſſe celaſſet. pro Dei[illegible] 147. De armis, de ferro, de inſidiis te celare uoluit. pro Deiot. Dixi Philarchus pro teſtimonio [illegible] qu[illegible]d noſſet tuum [illegible]um morbum, vt amici tui appellāt, ſtudium cupiſſe te celare de phal[illegible]is. 6. Verr. 25. Cum familiariter me in eorum ſermonem inſinuarē accadarem, celabar, excludebar. de Leg. Agr. 26. Sed h[illegible] tu celari uideor abs te. ad Q. fr. lib. 2. 4[illegible]. Celandus de noſtro conſilio. 10. Att. 47. Celadi[illegible]pes. 2. ad Her. 38. Item quod ipſum celādi non habet. 2. de Inu. 150. Celandi, paſſiue ſumptum. D[illegible] exiſtimare te maximis de rebus a fratre eſſe celatum. ad Metell. lib. 5. 7. Sed tamen indicabo tibi, quo in primis te celatum [illegible] uolebam. ad Q. fr. 326.

Celatus.

Quamobrem ita iſte pirata celatus eſt, quaſi cum al[illegible]ne fas eſſet. 7. Ver. 54. Non eſt profecto de illo ueneno [illegible]ea mater, nihil eſt ab Oppianico ſine conſilio mulieris cog[illegible]. pro Clu. 50. Credo, Iudices, celatum Caſſiū de Sylla un[illegible] c[illegible]teris certe ſciebat. pro Syl. 29.

Celſus.

Quis autem poterit eſſe celſus & erectus, & ea quæ a[illegible] poſſunt, omnia parua ducens, quē len[illegible] ſapientem e[illegible], niſi omnia ſibi in ſe poſita eſſe cē[illegible]ebit? Tuſc. 5. 3[illegible] & celſus, rarus inceſſus, nec ita longus, excurſio mo[illegible] Or. 33. De geſtibus oratoris loquitur. Vertex [illegible]ntis [illegible] de Diu. 21. Quę primū ex humo excitatos, celſos & [illegible] tuit. 2. de nat. d. 210. Celſiſſima ſedes dignitatis. pro Sy[illegible].

Celſitas.

Celſitas animi & magnitudo. Off. 56. [illegible] ad Att. 49. [illegible]. 9. ad Att. 1.

Cenſeo.

Arma quæ ad me miſſuri [illegible], ill[illegible] cenſeo armatis militi[illegible], quos uobiſcum habetis. Att. lib. 8. 161. 5. & lib [illegible] 3[illegible] Or. 174. 3. Phil. 150. De ea re ita cenſe[illegible] c. P[illegible], &c. [illegible] Phil. 150. Magnopere cenſeo deſiſtas. 7. Verr. 137. Sed nunc, q[illegible] id temporis eſt, ſurgendum cenſeo. de Or. 142. Quid [illegible] cenſes? de Nat. de. 1. 57. Quid [illegible] tempore a[illegible] fore cē ſes? Att. 165. Quid mihi animi in nauig[illegible] Att. 165. Craſſus tres legatos decernit, nec excludi[illegible] Pom[illegible] ſet enim etiam ex iis qui cum imperio ſunt, &c. Lentulo, [illegible] 8. Quibus non tam imperauit, quam cen[illegible]. 3. [illegible] tribu denique ita prædia cenſui[illegible] pro Flac. 62. cenſuit [illegible] quos ad ſolerent. de Nat. d. 2. 8. cenſores, populi æuitates, ſ[illegible]boles, familias, pecuniaſque cenſeto. 3. de Leg. [illegible]0. cum cenſerem remiſſione uocis me periculum u[illegible] poſſe, in Aſiam profectus ſum. de cl. Or. 194. cuius patrem [illegible] pellendum a ſuis mēſibus cenſuiſſent. pro Flac. 46. De cæteris rebus quid ſenſerim, quidue cēnſuerim, audiſſe, te arbitror. ad Brut. 15. 17. Illud uero non cenſuerim. Acad. quæſt. ed. 1. l. 2. 58. Quid Senatus cenſuerit, exponam. in cat. 38. Ego ſic interpretor ſenſiſſe maiores ut cauſam mortis cenſuerint, non genus eſſe quærendum. in Ant. 221. conſules ſi eis uidebitur, [illegible] mo quo[illegible]que tempore ad hunc ordinem referāt, ita uti de Repub. fideque [illegible] cēſuerint. in Ver. 191. Atque hoc ideo mihi concedendum [illegible] magis, quod c[illegible]is ſtudiis hæc quoq. cenſetur oratio & ſa[illegible] quę &c. pro [illegible] 10. id eſt, [illegible]retium & æſtimationem m[illegible]tur, & in primis laudatur. Quinto quoque anno Sicilia [illegible]etur erat cenſa Prætore Pedu[illegible]. quintus annus cum te Prætore m[illegible], cenſa denuo eſt. in Ver. 156. Cenſus es præterea numeratæ pecuniæ c x x[illegible], eam opinor tibi numeratam nō eſſe abs te. pro Flac. 6[illegible]. Verbum deponens. Cum [illegible] vnicam filiam haberet, [illegible]eque cenſus eſſ[illegible], &c. in Verr. 98. Quæritur, is qui dom[illegible] u[illegible]luntate [illegible] non ſit conditum luſtrum, ſitne liber. Or. 100. Ne abſens cen[illegible] re, curabo edicendum & proponendum locis omnibus. Att. [illegible] 13. [illegible]. Aliter uideo cenſeri Marcello & ceteris, qui hic ſunt. [illegible] 129. cenſeri ſub luſtrum, germani negotiatoris eſt. 1. Att. 6[illegible]. Si cenſenda nobis atque æſtimanda re[illegible], utrum pluris æſt[illegible] mus pecuniam Pyrrhi, &c. in Parad. 61. Frequentia quæ c[illegible] nit undique cenſendi cauſa. 2. Ver. [illegible]2. Illud quæro, ſint ne [illegible] prædia cenſui cenſendo, habeant ius ciuile: &c. pro Flac. [illegible].

Cenſor.

Magiſter diſciplinæ & ſeueri[illegible]is, cenſor. pro Clu. [illegible] Magiſter morum, cen[illegible] ad App. Pulchrum, li[illegible] 3. 1[illegible]. 7. Is fuit in hac cauſa pertriſtis quidam [illegible] cenſor, magiſter. pro Cel[illegible] Præfectu[illegible] mor[illegible] Clu. [illegible]. Vbi cauiſti, ne [illegible] loco cenſor in ſenatu legeret? pro [illegible] 2. 229. Africanus [illegible] mi[illegible]tem quendam ignauum [illegible] auit, ac tribu mouit. de [illegible] Philippus cenſor patrem tu[illegible] p[illegible] in recit[illegible] pro Dom. 2[illegible] Q[illegible] Metellu[illegible] C. A[illegible] ex[illegible] re[illegible]cerat. pro D[illegible] 38. Putaui[illegible], ne[illegible] ret, prouidere. [illegible] 51. Vt cenſor[illegible] quæ[illegible] de Leg. [illegible]7. Cum hæc ſcr[illegible], [illegible] iam te eſſe [illegible] ep. 4[illegible]. C[illegible] cēnſentu, u[illegible], [illegible], u[illegible] populi[illegible] ordines partiunto. equitum [illegible]

cęlibes

[illegible] prohibento, m[illegible]res po[illegible], probrum in Se[illegible] s ſento, [illegible] quinquennium [illegible] er eſto [illegible] .6. & [illegible] cenſores [illegible] co[illegible] Leg. [illegible] ores a[illegible] Rom. nō[illegible] ores a[illegible] Romanos [illegible] de [illegible] iurando [illegible] Off. [illegible] de [illegible] C[illegible] m in [illegible] 91. Ad [illegible] es priuati & a [illegible] iudices, a [illegible] maduerti [illegible] cen [illegible] ſuntan[illegible] cum iſtam ipsā [illegible] De capite c[illegible] per tacitā [illegible] cenſores in partibu[illegible] populi lo [illegible] oribu[illegible], quos ſemper [illegible] Re[illegible] um; apu[illegible] eos qui ma[illegible] rate [illegible] id [illegible] iſtratu geſſerint, deque [illegible] 40. Cenſoribu[illegible] veſtigalia lo[illegible] licet, hi[illegible] vendere vel in [illegible] 21. Metello & Cn. Domi[illegible] pro Clu. 42. Eoſque a cen[illegible] notatos. Off. 75.

Cen[illegible]

[illegible] nderit apud Romanos ha[illegible] bu[illegible] pr[illegible] Cœl[illegible] 6. tex. ad Q. fra[illegible] u[illegible] bu dam prou[illegible] cits a R[illegible] 11. Magi[illegible] ra. in Piſ. 8[illegible] ta[illegible] ti[illegible] ge P[illegible] pro Sull. 46. Seueritas in Piſ. 6. pro Clu[illegible] lu. 42. Cenſorium iu[illegible] ium. de [illegible] fortunæ iudicio co[illegible] mittere, m[illegible] 2. Sed vide, ne quid Catulus atten[illegible] rium oſtad, &c. de Or. 148. Id au[illegible] fi[illegible] turpe cēſori[illegible] 2. de Or. Quid c[illegible] C[illegible] ſulatem ſe eſſe hom[illegible] & cen ſorium[illegible] poteſtatem minuere. de Pou. 79. Ince[illegible] ſa, non vitæ pœna fuit. pro Clu. 5[illegible] cenſoriam tenere. in Pi[illegible] 7. Cen ſoria[illegible] optatione [illegible] 26. Cum lege cenſoria agri decem [illegible] eſſent. 3. de nat. de. 34. Cenſoriæ tabulæ. pro C[illegible]

Cenſura.

Cenſ[illegible] ri[illegible] ſeueriſſimum. de Prou. Cōſ. 38. [illegible] ſus.

Is [illegible] neque cenſet eſſe[illegible] quod eum natura [illegible] Eum qui ſit cenſu[illegible] ita ſe iam cum q[illegible] 17. In hi[illegible] oup[illegible] A[illegible] ea de mori[illegible] cutis, pecun[illegible] oſa mulier[illegible] qui[illegible] d cenſa [illegible] dem filiam. 3. V[illegible]

Cenſus.

[illegible] firmat. pro Ar[illegible] m[illegible] ſent [illegible] Clu. [illegible] Nonæ [illegible] u[illegible] atque culeu[illegible] atur po[illegible] n[illegible] ds [illegible] quarto, ſi[illegible] prædia cenſui cenſendo [illegible] num cenſum impendan[illegible] Tri bu[illegible] N[illegible] en[illegible] ſurtiu[illegible] tuta [illegible] emen[illegible] tur, [illegible] impudenti men [illegible] n cenſum de[illegible] pro [illegible] Bal bo[illegible] vendid[illegible] hoc iudicat, cum[illegible] qui in [illegible] cenſu liberetur, eum, qui cum liber eſſe[illegible] cen[illegible] & cenſoribus [illegible] io. pro F[illegible] ac[illegible] ius[illegible] 3. de Leg., 8. S[illegible] ex cenſu [illegible] ruit[illegible] 9[illegible] ab eo ſuſ[illegible] & ex[illegible] ro [illegible] ded[illegible] ro Flacco. [illegible] C. L[illegible] ferret[illegible] verbi[illegible] teſto[illegible] cen[illegible] permiſit[illegible] vero q[illegible] [illegible] cenſu[illegible] M[illegible]

[illegible]

[illegible], quaſi [illegible] 32.

Centum.

Hi centum di[illegible] penes accuſatorem cum fuiſſent, ab eo ipſo accuſatore producti ſunt. pro Mil. 45. Quid ſi in eiuſmodi cera centum ſigilla hoc anulo impreſſero? Academic. quæſt. edit. 2. lib. [illegible] 77.

Centies.

Nonne centies & octogies ex ærario tibi attributum, Romæ in quæſtu reliquiſti? in Piſ. 98. Centies facta ſyngrapha. 2. Phil. 96. Centies H S. reliquit. Att. 2. 35. 5.

Centenus.

Centena ſeſtertia pendere, vel capere ex prædiis. Att. lib. 6. 212. 5. in Parad. 62.

Centeſimus.

Tributum ex centeſima collatum. ad Att. 289. Puto, poſtquā tu eo profectus, in creditorum cauſa vt centeſimæ perpetuo fœnore ducerentur. Att. 5. 54. Centeſimæ quaternæ. 6. Att. 6. Interim cum in edicto tranſlaticio centeſimas me obſeruaturum haberem cum anatociſmo anniuerſario. Att. 5. 54. Centeſimis binis pecuniam feneratus. 5. in Verr. 245. nam a Cæcilio propinqui minore centeſimis nummum mou[illegible] non poſſunt. Att. 1. 21.

Centumuiri.

Centumuiri iudices. in Rull. 51. Quid qua de re inter Marcellos & Claudios patricios Centumuiri iudicarunt? 1. de Or. 86. Ad Centumuiros delata res. 1. de Or. 84. Et hoc loco Scæuolam d[illegible] cauſam apud Centumuiros non tenuiſſe; quem ego antea non commemoraui. pro Cæc. 49.

Centu[illegible]iralis.

Centumuirale iudicium. pro Cæc. 39. centumuiralia iu[illegible]icia, quas cauſas recipiant. 1. de Or. 84. Iactare ſe in cauſis centumuiralibus. 1. de Or. 84.

Centuria.

Primum vide ne[illegible] eum dixerint, qui rogator centuriæ fuiſſet. Vide Diu. [illegible] cum M. Scipio ex centuria ſua renunciaret, præco, &c. de Or. 133. Vt eædem centuriæ, quæ me Conſulem fecerant, conſulatum meum comprobarent. Poſtq. 310. Ei paucæ centuriæ ad conſulatum defuerunt. de cl. Or. 128. centuriarum auſpicia in comitiis. pro Mil. 32. Vobis campus centuriarumque vna vox, omnium[illegible] que, &c. pro Do. 142. Idem centurias equitum ſine ſuffragiis[illegible] voluit pro Mu. 141 Deinde ornat apparitoribus, ſcribis, librariis, præconibus, architectis, præterea mulis, tabernaculis, centuriis, ſupellectili. pro L. agr. 49. ſeniorum, iuniorumque centuriis honore affici. 7. Verr. 31. Propter dilationem comitiorum ter Prætor primus centuriis cunctis renunciatus ſum. pro L. Man. 1.

Centurio.

Nihil[illegible] iſta laude cēturio, nihil præfectus, nihil cohors, nihil turma decerpit. pro Marc. 4. in Piſ. 76. L. Marcius primipili centurio. pro corn. balb. [illegible]. Manlius iſte centurio. 2. in cat. 35. Deni que etiam ſine centurione vllum apud Philomelum conſediſſet[illegible] &c. 15. fam. [illegible].

Centurio.

Centuri[illegible] Brutus) Capuæ. 16. Att. 26. Ego cum homines in tribunali A[illegible]icelto palam conſcribi, centuriarique vidiſſem. ad Quir. poſt red. 10

Centuriatus.

Centuriata comitia. pro Do. 62. 67. 68. pro ſeſt. 61. in Rul. 30. pro Mur. 4. & 7. fam. 52. nam centuriata lex cenſoribus ferebatur, cum curiata cæteris patriciis magiſtratibus. de L. Agr. 39. Quo die nos comitiis centuriatis, quæ maxime iuſta dici, haberique voluerunt maiores, acceſſiui in patriam, &c. Poſt re ditum 24. [illegible] hil. 14. cum legis hæc vis ſit, ſcitum eſt iuſſum in omn[illegible] ferri de ſingulis niſi centuriatis comitiis noluerunt. 3. de Leg. 64 centuriata comitia dicebantur, cum populus per centurias ex cenſu & ætate diuiſus, ſuffragia ferebat.

Centuriatus.

Quem enim [illegible] eſſimus imperatorem aliquo i[illegible] numero putare, cuius [illegible] u veneant centuriatus, atque v[illegible]ierint? pro L. Man. 36. Quid centuriatus palam venditos? in Piſ. 69.

Centuriatim.

[illegible] partibu[illegible] tributim & centuriatim, deſcriptis ordi[illegible] [illegible] ætatibus, auditis auctor[illegible] re multos dies pro mu[illegible] a & [illegible], iuberi, vetarique voluerunt. pro Flac. 12. Κυτοικ[illegible] 1[illegible] Atticum. 41 Κύτφομ[illegible] 1[illegible] ad Atticum. 5[illegible].

Ce[illegible]a

Si omnis cera commutabilis eſſet, nihil eſſet[illegible] reſ, quod commutari non poſſet. de Nat. d. 65. cera legitima, item infamis & nefari

[illegible]eſaris.1.in Ver.13.Noſtra igitur laudatio, &c. conſignata cre[illegible] eſt.in illo autem te[illegible] [illegible] ores dicatur datum, ceram [illegible] Flac.29 [illegible] ad noſtrũ arb[illegible] & [illegible] Or. [illegible]. C[illegible] quæ olent, vnguenta, ma[illegible] lectam, [illegible] cremum. de Or. [illegible] Aegypt[illegible] mortuos, & eos [illegible] ſeruant. Perſæ etiam cera circumlit[illegible] condunt, vt quàm maxime permaneant diu[illegible] corpora.[illegible] Tuſc.[illegible].C[illegible] [illegible] totius [illegible] fictam ſudariam manifeſto [illegible] rehenſam, a[illegible] pro Flac. In cera veteres ſcribebant. 2.de Or. 19[illegible] Deinde in codicis extrema cera nomen [illegible] mum in flagitioſa litura fecit. 3.Verr. 65. H[illegible] intelligerem quale eſſet, ſi in ceris fingeretur, aut fictilibus figuris.1.de Nat.de.96.

Cerula.

Cerula tua miniata. 5.Att.30. Cerulas tuas miniatulas extimeſcebam.16.Att.[illegible]

Ceratus.

Ceratam vnicui[illegible] tabellam d[illegible] cera legitima, non illa in fami ac[illegible] arta.1.[illegible] 13.

Cerarius.

Ex omni pecuni[illegible] quã [illegible] ſoluere debui[illegible] nominibus deducti[illegible] primum pro [illegible] tione & collybo, deinde pro neſcio quo cerario. 5.in Verr.

Cereus.

Omne cereum [illegible] [illegible] de Nat.d. 65. [illegible] 2.de Nat.de.15

Cereus.

Ea res[illegible] quæris [illegible] fuit: [illegible] bus vicis ſtatuæ ad eas thu[illegible] & [illegible] rei. [illegible]

Cerebr[illegible].

Pars quædam cerebri nonnullis v[illegible] tam tenere. Tuſc 1.[illegible] partem illam [illegible] cerebellum, id eſt, [illegible] vel, vt aliqui maluerunt, [illegible]

Cerno.

Cerno animo ſepultam patriam, miſeros [illegible] inſepultos aceruos [illegible] in Cat.83 [illegible] omnia vbertate [illegible] ep. 67. Cerno [illegible] faciendum. de Vniu.63. [illegible] dicas, quæ mul[illegible] edictis, proſpice tu [illegible] plurimum [illegible] 4 ad [illegible] Gratus eſt, qui in referenda [illegible] fert g[illegible] de [illegible] 166. [illegible] animus [illegible] mus, id omn[illegible] a ſenſibus [illegible] Luc. lib.5.12. [illegible] H[illegible] enim ne nunc quidem [illegible] cernimus [illegible] quæ videmus.1.Tuſc.93. Ne hoc quidem cernunt. Aca[illegible] qu[illegible] lib.2.50. Animus vero n[illegible] me [illegible] in eã profecto loca diſceſſit, quo mihi [illegible] de S[illegible] 77. Literas tuas accepi [illegible] N[illegible] quæ [illegible] ex teſtamento hæreditatem creuit. Att. [illegible] ad[illegible] Galeon[illegible] hereditatem creuit. Att.11.12 [illegible] 49. [illegible] cernami mene, an illum potiorem putes [illegible] Tu[illegible] S[illegible] cii partem a[illegible] cerneri[illegible] dubitare iudices, qui [illegible] R. At[illegible] 53 Ve[illegible] quidem & omnia, ſed tamen [illegible] te a[illegible] hi illa traderem, eg[illegible] T[illegible] meo iuſſu cernat. Att. 13.294.2. Sub.[illegible] Nunc [illegible] tur animus [illegible] plura cernat & [illegible] meliora profict[illegible] de Sen. 75. Q[illegible] eſt qui non cernat quanta v[illegible] 4 Ac[illegible] 41. Ho[illegible] cui [illegible] omnino non eſt [illegible] tanta [illegible] rebus obſcuritas [illegible] pen[illegible] nio cernat [illegible] aſpexerit. de Or. Fit eni[illegible] do vt ma[illegible] mus, quam [illegible] delinq[illegible] 103. Fe[illegible] q. 1.Off 59. [illegible] que Sena[illegible] creuerit [illegible] tot ſunto. 3.de Leg.11. Bell[illegible] ad Hetruſcos aru[illegible] Senatu[illegible] cernitur, procuranto. 2.de [illegible] quid an[illegible] Top.212. [illegible] 1.103. Cernere multo an[illegible] A te [illegible] pe[illegible] vt me hanc quaſi falſam heredi[illegible] ad Dolab. lib [illegible] 14.9. [illegible] ſent[illegible] quale ſit, p[illegible] Acad 29 [illegible] ta ac latuerunt, ſic ap[illegible] 91. Cernere pertur[illegible] ta & co[illegible] dicun[illegible] quæ [illegible] & vino ad quietem c[illegible] lib. 55. [illegible] vero [illegible] multo acriora, quæ p[illegible] ponis in conſpectu animi, quæ cernere & videre non poſſimus. [illegible] de Or.88 Cernere tecum animo. Acad. quæſt. ed.1.[illegible] 2.2[illegible] Cernere verum. Acad [illegible] 1.2.121. Cernere naturam [illegible] Tu[illegible] 1.29. [illegible] te [illegible] Auſium noſtrum, hominem ſemp[illegible] amantem mei, [illegible] magn[illegible] quod debet [illegible] iam fratris Appii a[illegible] erga me [illegible] quã hereditate creui[illegible] Att. [illegible] 11. 20. Cern[illegible] tur [illegible] duabus rebus. Off.95.[illegible] a certis [illegible] a[illegible] cernun[illegible] aut in [illegible] corum. in Top[illegible] id cernitur alteram [illegible] honeſtate cernitur. de Fin. [illegible] 3 [illegible] in con[illegible] cernuntur & in ſocietate generis humani [illegible] 163. A[illegible] quidem [illegible] tur in [illegible] endo. Part. [illegible] rum, quæ n[illegible] tur, [illegible] tius. de V[illegible] de ex maiore parte [illegible] res no[illegible] ſi qua p[illegible] vt vires, vt val[illegible] vt diuitiæ, vt honorem, v[illegible] etiam quæ genere [illegible] cernerentur [illegible] 34. [illegible] aut in [illegible] rea [illegible] do videtis anim[illegible] ſed [illegible] manu dore[illegible] eſſe vim [illegible] naturam de[illegible] non [illegible] ſed [illegible] de Nat.de. [illegible] dico, [illegible] tan[illegible] ſtrarive non poſſunt, [illegible] atque [illegible] in Top.12. De[illegible] oriu[illegible] prima, &c Ea eſſe dico, quæ c[illegible] fundũ, ædes, parietẽ, &c. in Top. 12. V[illegible] quæ [illegible] poſſint præter paruit[illegible] de Vniu 3[illegible] ordina quadam ratione: contrarium, in promptu [illegible] Off.4.23[illegible]

Cretio.

Ex eo cognoui cretionem Cluuio, Veſtorium negligentem, liberam cretionem teſtibus præſentibus ſexaginta diebus. metuebam ne ille neceſſendus eſſet. Att.13 294 2. Galeonis hereditatem creui. Duco enim cretionem fuiſſe ſimplicem, quoniam ad me nulla mi[illegible] eſt. Att.11.220.6.

Certamen, certatim, certatio, certe, Certo, [illegible] Certo.

Certo.

Erat enim eA[illegible] in C. Antonio, qui duorum fratrum ætatibus medius interiectus, vtri[illegible] cum vtroque certabat. 10. Phil 276. Animal, qui tot annos cum pop[illegible] R[illegible] de imperio certauit. Acad. quæſt. 1.lib.2.93. 2. de Or. 42 Certa iam non cum aliis, ſed tecum ipſe. 11.fam.2[illegible] Certes ip[illegible] tecum. 9. fam. 29. Si cum aliorum improbitate [illegible] omnes [illegible] multumque ſuperabis.7 Ver.90 S[illegible] quod cuius eſt eius agat, domi certet ſuis [illegible] gibus.4. Verr. 21. Reliquum eſt vt officiis certemus [illegible] nos, quib[illegible] q[illegible] animo [illegible] vincam te [illegible] vincas ab[illegible] ld[illegible] alter alterum [illegible] cere. Cum id [illegible] omnes intelligerent, decreſſe Heraclius, ius eſſe certos Siculis, inter ſe qui [illegible] re certarent: &c.4.in Ver.27. [illegible] cum aliquo æquo [illegible] de [illegible] Conſ.5 Certare cum vſu [illegible] fructibus prædiorum.2 in Cat.[illegible] Eg[illegible] memini T.Tinca [illegible] um facetiſſimum cu[illegible] familiari noſtro Q. Granio pre[illegible] dicacitate certare [illegible] Or. 89. Ergo de omni ſtatu con[illegible] le[illegible] totius vitæ aut certare cum aliis pugnaciter, aut fruſtra [illegible] cum ali[illegible] tum etiam meipſum vel m[illegible] Ac[illegible] quæſt. ed.1.lib.2. 60. Iudicia in quibus ſæpe non de facto, ſed de æquitate ac iure certatur. de Or.[illegible] Certatur de his ſumma philoſophorum diſſenſione. de Na[illegible] 1.2.[illegible] diu certent ciu[illegible] iter ſine armis. 8.ia 41 in e[illegible] eſſe. Quid quod item in Centumuirali iudicio certatum eſſe accepimus [illegible] de Or.86.

Certans.

Certãtem ad officia ſumma [illegible] contentione. 10. famil. 17. [illegible] Planci. Ad[illegible] entium gregẽ Lacedæ[illegible] ne uidimus [illegible] contentione certa[illegible] pugn[illegible] a[illegible] morſu [illegible]

Certa[illegible]en.

Ma[illegible] e tibi de hon[illegible] m[illegible] doro [illegible] tam [illegible] Fat. [illegible] nellam, & [illegible] a [illegible] 59. [illegible] & [illegible] en h[illegible] & [illegible] mag[illegible] tamen.4.de F[illegible] 52. Ma[illegible] g[illegible] m [illegible] eſt certa[illegible] Brut. 91. Neque [illegible] p[illegible] ſed in [illegible] etiam ma[illegible] maius [illegible] & certamen [illegible] de [illegible] 51. Cum [illegible] Are[illegible] omne certamen [illegible] A [illegible] 44. Gla[illegible] uitæ [illegible] de [illegible] m [illegible] 3 [illegible] enim [illegible] & [illegible] p[illegible] & [illegible] men c[illegible] (Athenienſium, [illegible]

inter

[illegible]eos certamen fuiſſe proditum eſt. pro Flac. 49. Videmuſne quos eorum ludorũ, qui Gymnici nominantur, magnus honos ſit, [illegible]llum ab his qui in id certamen deſcendant, deuitari dolorem? 2. Tuſc. 105. Conſulatu deuenimus in medium rerum omnium certamen atque diſcrimen. 1. de Or. 2. In certamen venit cum aliquo. de Cl. Or. 177. Si in virtutis certamẽ venerint. de [illegible] 5. 65. In certamen iudiciumque venire. Tuſc. 5. 57. Certa[men cum a]liquo inſtituere pertinacia ſtudioque vincendi. Acad. q. ed. lib. 1. 31. Si quid Lepidus bene ſentiens detrimenti cepiſſet, cum ipſe a certamine belli tam neceſſarii me remouiſſem. Plãcus Cic. lib. 10. 18. 6. Quo in certamine perditi ciuis erat, non ſcelus iungere, &c. pro Roſc. Am. 81.

Certatio.

Non mihi cum Torquato, ſed virtuti cum voluptate certatio. 2. de Fin. 73. Certatio per populum eſto mulctæ pœnæ, cum magiſtratus irrogaſſit. 3. de Leg. 35. Atque hæc inter eos ſit honeſta certatio. Lel. 31. Hæc eſt iniqua certatio: non illa qua tu cum iſto Alpheno velitabaris. pro Quint. 49. An vero, &c. dictũ arbitror, non fuiſſe Neuio parem certationem cum Alpheno, illo tempore, illis dominantibus? pro Quint. 46. Ludis publicis, quod ſine curriculo, & ſine certatione corporum fiat, popularẽ lætitiam in cantu & fidibus & tibiis moderanto. 2. de Leg. 36. Certationes corporum in circo, curſu, pugillatione, luctatione, curriculis equorum vſque ad certam victoriam in eo conſtitutis. 2. de Leg. 37.

Certatim.

Certatim amare. [illegible] Phil. 126. Certatim poſthac, mihi crede, ad hoc opus curretur. 5. Phil. 122. Hoc eſt, ſumma cum diligentia. Certatim mutuo inter nos conſliterunt officia ſumma. 10. famil. 80. in ep. Lepidi. Cum omnes certatim, aliusq. alio grauius atque ornatius de mea ſalute dixiſſet, fieretque ſine vlla varietate diſceſſio, ſurrexit. pro Sext. 63.

Certus.

Certus accuſator. pro Roſc. Am. 31. Amicus certus in re incerta cernitur. in Lel. 57. Certus competitor. 1. Att. 2. Certus homo. 5. ad Att. 48. 6. fam. 41. Cephaledi menſis eſt certus, quo menſe ſacerdotem maximum creari oporteat. 4. Verr. 89. Clodius inſidias fecit Miloni: fecit certa crux, nullas fecit: ſperata libertas. pro Mil. 44. Certa & definita lex in carminibus. in Or. 205. Certa iudicandi & aſſentiendi nota. de Nat. de. 1. 10. Crimẽ certum. pro Sex. Roſc. Am. 50. Genus quæſtionum certum. 2. de Or. 24. Quid quiſq. de ſe certi habere. 1. de Nat. de. 10. Nihil certi de aliquo habere. Att. 4. 126. 5. Officia certi patrisfamilias noſſe. pro Q. 6. Et ſtatim reſcripſi, hominem certum miſi de comitibus meis. Att. 117. Certum magiſtratum huic procurationi præfecerat. 2. de Le. 61. Statim dedi literas, ut ex Cypro equites ante certã diẽ decederent. Att. 6. 113. 15. Certam quamdã diſciplinæ formulã compoſuerunt. Aca. q. ed. 2. l. 1. 18. Hoc eſt, certam quãdam philoſophiãdi rationẽ. μεθοδικῶς a formulis actionũ & ſtipulationũ. Certã habere rem aliquã. Ac. q. ed. 2. l. 2. 98. Sed vtraque ſuo loco poſita vim ſuam tanquam propriam & certam obtinet. de Inu. 55. Quod quæris quandiu hic: paucos dies: ſed certum non habeo. Non habeo certum quæ te res hinc maxime retrahat. Lucceius Cic. lib. 5. 14. 1. Neque tamen id ipſũ certum habeo. Att. 1. 8. 2. Certum non habeo ubi ſis. Att. 143. Q[uo]s transferint Senatores, ſcribam ad te, cum certum habebo. Att. 9. 1[0]0. 10. Hyemem credo adhuc prohibuiſſe, quo minus de te certum haberemus quid ageres, maximeque ubi eſſes ad Caſſ. lib. 12. 5. 1. De Oropo opinor, ſed certum neſcio. Att. 12. 243. 3. Sed tamen quid reſpõdit de Sylla Caſſius? ſe neſcire certum pro Sylla [illegible] 2. Att. 30. Certum ius obtinere. pro Cæc. 8. Quoniã certum [illegible] abio ponitur, nate eſſe anni in Canicula oriente, &c. de [illegible] 19. Certum quiddam, & breui exempli cauſa ponam. de [illegible] certum nobis referretur de eo. 8. Att. 34. Certum ſcio iam [illegible]luiſſe eam. 9. fa. 16. in ep. Dolabellæ. Cras ad te fortaſſe, ſed [illegible] certum ſciam, faciam te paulo ante certiorem. ep. 2 42. [illegible] Att. 13. 165. Mihi certum eſt a iudiciis cauſiſq. diſcedere [illegible] 21 Mihi certum eſt ab honeſtiſſima ſententia digitum [illegible] Att. 7. 123. 15 Mihi certum eſt abire Att. 38. Certum [illegible]tumque eſt, quæ ad cauſam pertinere arbitror, omnia d[illegible] S. Roſc. 23. Certum eſt non facere. pro Sext. Roſc. Am. [illegible] certum eſt Romæ manere. Att. 205. Mihi nõ tam de iure [illegible] eſt, &c. quam illud ad tuam ſummam amplitudinem, d[ignitatem, l]ibertatem pertinere ad Lent. lib. 1. 9. 106. Itaque mihi certum eſt Recuperatores, ante quam ad meam defenſionem, meoſque teſtes uenio, illius uti confeſſione & teſtimonio. pro Cæc. 17. In quo caſu tamen interpellatus & aſſiduitas, & dicitur [illegible]. ſed tamen de hoc parum mihi certum eſt, Plancus Cic. lib. 10. 23. 10. Appellantur Tribuni: a quibus ſi eſſet certum auxiliũ petitũ, ita carnẽ diſceditur, &c. pro Quint. 15. Nihil, enim habent quod definitum ſit aut certum. Pulchro, lib. 3. 8. 3. Quem enim impedimento futurum putas, cum de iis certum ſit nos quieturos? Brutus, & Caſſius Antonio, lib. 11. 2. 8. Certum ſibi eſſe ad Brutum & Caſſium tranſire. Att. 15. 329. 9. 13. ad Att. 7. id eſt, ſe plane conſtituiſſe. Omnibus qui patriam conſeruauerint, &c. certum eſſe in cælo ac definitũ locũ. Somn. Scip. 8. Cum iuberetur certo in loco ſilicem cædere, &c. 2. de Diu. 128. Diffidebam me Hercule C. Aquili, ſatis animo certo & confirmato me poſſe in hac cauſa conſiſtere. pro Quint. 51. Atque ea ipſa ciuitas qua ratione illi amica ſit, dicetur certo loco. 4. Verr. 9. Hoc eſt, ſuo loco apto, & commodo. Si tibi fortuna non dedit, ut naſcerere certo patre. pro Roſc. Am. 26. Quod ſi ille aſtrictus certa quadam numerorum moderatione & pedum ſ tamen, &c. 1. de Or. 131. Tu, ſi ita expedit, uelim quam primum bona & certa tempeſtate conſcendas, ad meque venias. ad Qu. fr. lib. 2. 6. 5. Certa tribu, certo numero. pro Corn. Balb. 22. Itaque ante implicatur aliquo certo genere curſuque viuẽdi, quã potuit, quid optimum eſſet, indicare. 1. Off. 164. Certo nomine maleficii uocabitur in iudicium. 2. de Inu. 176. Quid tandem noui? Nihil ſane inquit Brutus, quod quidem aut tu audire velis, aut ego pro certo dicere audeam. de Cl. Or. 6. Pompeium pro certo habemus per Illyricum proficiſci in Galliam. 10. Att. 17. De aduentu Cæſaris pro certo habebamus. 9. Att. 64. in ep. Matii. Neque nuntiabatur quidquam, quod pro certo haberemus. Bruto. 5. 2. Att. 10. 196. 2. Pro certo quiddam habeto. 7. Att. 42. Præterea nunciatum nobis, & pro certo iam habetur, regem Alexãdrinum mortuum. Cælius Cic. l. 8. 4. 15. Pro certo negato omnia quæ certa non erunt. 5. Att. 47. Pro certo polliceor hoc uobis atque confirmo, me eſſe perfecturum, ut, &c. cont. Rullum. 100. Epiſtola conſcripta nũtiatum eſt nobis, Cæſarem ad VIII. Cal. Capuæ, ad VII. Sinueſſæ: hæc pro certo putamus. ad Att. 5. 110. 3. Nec enim hunc ipſum mundum pro certo rotundum eſſe dicitis. 2. de Nat. deo. 69. Tempore certo cõuenire. 2. de Ino. 120. Propter eluuiones exuſtioneſque terrarum, quas accidere tempore certo neceſſe eſt, non modo non æternã, &c. de Somn. Scip. 24. Certi ſumus periſſe omnia. 2. Att. 49. Id eſt, ſcimus. Certi fines Macedoniæ, certiſſima cõditio, certiſſimo modo erat etiã illius exercitus, &c. in Ant. 226. Certi homines. 2. in Verr. 14. & 6. 34. pro Flac. 73. Hanc iucundiſſimam vitæ atque officiorum omnium ſocietatem, certi homines fictis ſermonibus & falſis criminibus diremerunt. pro Do. ſua. 23. Motus cæli certi. 2. de Nat. de. 140. Certæ pecuniæ petendæ actiones tres. pro Roſc. Com. 7. Tu mihi de his rebus quæ nouantur, omnia certa, clara. Att. 16. 337. 5. Sunt enim certa vitia, quæ nemo eſt quin effugere cupiat, mollis vox, vt mulicbris, aut quaſi extra modum abſona atque abſurda. 3. de Or. 23. Certorum hominum ferociam extimeſcens. pro Marc. 133. Quoties mihi certorum hominum poteſtas, quibus recte dem, non prætermittam. ad Lent. lib. 1. 15. Subaudi, literas. Neque tot ille ſuſpicionibus certorum hominum, & ſcelere exulceratus. pro Do. ſua. In illis autẽ meis actionibus ſententiiſque omnibus, quæ Pompeium videbãtur offendere, certorum hominum, quos iam debes ſuſpicari, ſermones referebantur ad me. ad Lent. lib. 1. 9. 29. Sed non omnia Balbe, quæ curſus certos & conſtantes habent, ea deo potius tribuẽda ſunt, quam naturæ. 3. de Nat. de 31. Certos mihi fines, terminoſque conſtituam, extra quos egredi non poſſum, ſi maxime velim. pro Quint. 19. Cõfirmat &c. ſe homines certos eius rei cauſa, in Siciliam & terra mari miſſurum. 4. Verr. 67. Certos homines ad mulieres miſerã. Att. Paucis diebus habebam certos homines quibus darem literas. Att. 5. 105. 1. Nemo legitimas viderat nuptias, non certos quiſquam inſpexerat liberos. 1. de Inuent. 3. Hoc eſt, nemo certo affirmare poterat qui ſui eſſent liberi. Sed ille Græcus ab omni laude fœlicior. habet enim certos ſui ſtudioſus, &c. de Cl. Or. 32. Itemque Elis in Peloponeſo familias duas certas habet, Iamidarum vnam, alteram Clutidarum, aruſpicinæ nobilitate præſtantes. 1. de Diu. 150. Certaſque fruges, certaſque baccas ſacerdotes publice libanto, certis ſacrificiis ac diebus. 2. de Leg. 32. Certas in partes diuidere. pro Q. 19. Res certas nuntiare. Caſſio, lib. 12. 4. 3. Omnia igitur velim explices, & ad me certa mittas. Att. 16. 337. 4. Is enim cum certis aliis ad Cæſarem miſſus paulo ante diſceſſerat. 2. Verr. 14. Quod quidẽ certis de cauſis aliter exiſtimatur. de Or. 108. Certis argumentis aut rationibus non confirmatur eorum oratio. de Vniu. 47. Certis temporum interuallis fore. de Vniu. 55. Certis dicendi luminibus ornentur. 2. de Or. 65. Certis nominibus pro Quint. 20. pro, certis de cauſis. Certis rebus certa ſigna præcurrere. de Diu. 104. At vero apud maiores tanta religionis vis

fuit,

fuit, vt quidam imperatores etiam ſeipſos diis immortalibus capite velato certis verbis pro Repub. deuouerent. 2. de Nat de. 7. Certis quibusdam verbis, non nouis nuptiis, fieri cum ſuperiore diuortium, &c. 1. de Or. 20. Certior tui conſilii factus. Att. 8. 159. 1. Adſunt Segeſtani clientes tui, ſocii populi Romani, atque amici: ii certiorem te faciunt P. Africanum Carthagine deleta, &c. 6. Verr. 71. Pompeius certiorem me ſui conſilii fecit. Att. 135. Faciam te conſilii noſtri certiorem. Att. 3. 50. 5. Tu quid agas, vbi ſis, cuiuſmodi iſtæ res ſint, fac me quam diligentiſſime certiorem. Att. 1. 9. 11. Certiorem me facias curioſius. 15. At. 45. Tu me de tuis rebus omnibus, & Lentuli tui, noſtriſque ſtudiis & exercitationibus velim quam familiariſſime certiorem, & quam ſæpiſſime facias. Lentulo, lib. 1. 9. 103. Feceris commode, mihique gratum, ſi me de his rebus, etſi quid erit aliud, quod ſcire opus ſit, feceris certiorem. ad Att. 136. pro Quint. 10. Fieri certiorem aduentu alicuius. 5. Verr. 158. Quem tu illo certiorem nebulonem? 15. Att. 40. Quam ſcite per notas nos certiores facit Iupiter. 2. de Diu. 69. nam de Sagra, Græcorum etiam eſt vulgare prouerbium: qui quæ affirmant, certiora eſſe dicũt, quã illa quæ apud Sagram. 3. de Nat. de. 17. Conſul certiſſimus. pro Mil. 19 Matricida certiſſimus. ad Q. fr. lib. 1. 37. Spes certiſſima. ad Brutum, ep. 10. 4. Qualis erat tua iſta accuſatio, quæ domeſtici periculis metu certiſſimi & maximi criminis non modo ſuſpicionem, verumetiam ipſam mẽtionem pertimeſcat. in Verr. 59. Cleanthes æthera certiſſimum deum iudicat. de Nat. d. 9. Hoc ſummi in patriam amoris mei ſignum eſſe debet certiſſimum. pro Sext. 41. Aguntur certiſſima Pop. Ro. vectigalia & maxima, quibus amiſſis, &c. pro L. Man. 3. eM tamen fugerat, deorum immortalium has eſſe in impios & conſceleratos pœnas certiſſimas conſtitutas, in Piſ. 36. Certior factus certiſſimis auctoribus, legatis, nuntiis. 15. fa t.

Certe.

Satiſne hoc concluſum videtur? certe. 3. de Fin. 42. At dignitatem docere non habet. Certe, ſi quaſi in ludo. in Or. 8. Atqui certe ille agere debuit: &c. Att. 7. 187. 1. Naturales diuitias dicit parabiles eſſe, quod parua eſſet natura contenta. certe, niſi voluptatem tanti æſtimaretis. de Fin. 145. Certe enim boni aliquid attulimus, & nocuimus fortaſſe. Att. 258. Hoc inſperatum omnibus cõſilium, incognitũ certe cepit. in Ant. 192. Certe enim, ut ſcribis, deſeremur ocyus a Repub. quam a re familiari. Att. 16. 333. 1. Nobis ſi ingenium, ut tu putas, non maxime defuit, doctrina certe & otium, & hercule ſtudium illud dicendi acerrimum defuit. de Orat. 61. Quæ, ſi bis bina quid eſſent didiciſſet Epicurus, certe non diceret. 1. de Nat. deor. 69. Quod quidem certe enitar. Att. 16. 322. 20. Si enim ſcit, certe illud eueniet: nulla fortuna eſt. 1. de Diu. 19. Qui quidem tibi inueniendi ſunt, ſi me tanti facis, quanti certe facis. Att. 15. 251. 4. Victi ſumus igitur: aut uinci dignitas non poteſt, certe fracti atque abiecti. Marcello. lib. 4. 75. Res enim fortaſſe veræ, certe graues, non ita tractantur ut debent, ſed aliquanto minutius. 4. de Fin. 13. Certe igitur ignoratio futurorũ malorum utilior eſt, quam ſcientia. 2. de Diu. 35. Et certe in armis, militum uirtus, locorum opportunitas, auxilia ſociorum, claſſes cõmeatus, multum iuuãt. pro Mar. 5. Nam certe neque tum peccati, cum, &c. neque cum, &c. Att. 8. 160. 2. Alterum profecto fieri poteſt, ut earũ (opinionum) nulla: alterum certe non poteſt, ut plus una uera ſit. 1. de Na. d. 9. Quod ſi non fuerit prudens, at certe ab optima fide & optimo animo proficiſcetur. Att. 9. 179. 1. Quam bene nõ quæritur: conſtanter quidem certe. 5. Tuſc. 6. Vbi eſt animus? certe quidem in te eſt. Tuſc. 234. Totum genus hoc & Zeno, & ab eo qui ſunt, aut non potuerunt, aut noluerunt, certe reliquerunt. 4. de Finib. 11. Certe ſcio te auere. Att. 55. Quod te moleſte ferre certe ſcio. Att. 1. 7. 8. Certe enim ſcio te feciſſe cũ eã. ad Q. fr. 300. Quod certe ſcire potes. pro Font. 277. Quod uos, ſi nulla alia ex re, ex literis quidem ueſtris, quas ſcripſiſtis, & miſſis & allatis, certe ſcire potuiſtis. pro Fõteio. 7. Att. 59. 2. Iſte certe ſtatuerat non adeſſe. in Ver. 76. Certe contra Cæſarem eſt ingreſſus armatus. Certe tum recentiſſima quæque ſunt correcta, & emendata maxime. 1. Acad. 19. Hæc ſint falſa ſane, inuidioſa certe non ſunt Acad. 26. Et ſi quamuis non fueris ſuaſor & impulſor profectionis meæ, approbator certe fuiſti. Att. 16. 334. 3. Nũ illo die fuerit? certe fuit. pro Sex. 20. Erat enim, ſi cuiuſquam, certe tum nihil præter uirtutem in bonis ducere. 3. de Fin. 15 cauſam noſtram certe Cæſar ſuſcepturus eſt. Att. 48. Homines mortem optare incipiant uel certe timere deſiſtant. 2. Tuſc. 191. Druſus enim certe uendere uult. Att. 12. 251. 5. Idque ipſum ſi ita eſt certe uiolare alterum naturæ lege prohibemur. 3. Off. 34.

Certo.

Sapiẽtis eſt enim proprium, &c. nihil ita expectare, quaſi certo futurum. 5. Tuſc. 117. Nam Martiam & Quartam nihil præter dignitatem & decus cõprubaturas eſſe certo ſcio. 12. Phil. 340. Cætera, quæ tibi a multis prompta eſſe certo ſcio, a me ſunt paratiſſima. ep. 57. Veniunt in mentem mihi permulta, uobis plura certo ſcio pro Cæc. 40. Nam id te cupere certo ſcio. Att. 38. De quo etiam nihil ſcribẽte me, te non dubitare certo ſcio ep. 132. Quem te ſæpe legiſſe certo ſcio. de cl. Or. 83. Ab altera te ipſum nunquam timuiſſe certo ſcio. ep. 78. Equidem cum hæc ſcribebam, aliquid iam actum putabam, non quo ego certo ſciam, ſed quod haud difficilis erat coniectura. ad Torquatum, lib. 6. 4. 2. ad eundem, lib. 6 1. 7. ad Q. fr. lib. 1. 2. 9. Nõ prouideo ſatis quem exitum futurum putem: ſed certo uidentur hæc aliquo eruptura. Att. 2. 37. 6.

Cerua, *Vide Ceruus.*

Ceruix.

Prætorem tu accuſas? frange ceruicem. 7. Verr. 87. capite breui, ceruice anguina, aſpectu truci. Pacuuius apud Cic. 2. de Diu. 198. De teſtudine loquitur. Nullum erat conſilium publicum, nulla libertas: dandæ ceruices erant crudelitati nefariæ. 5. Phil. 195. Quid de bubus loquar? &c. ceruices autem natæ ad iugum, tum vires humerorum & latitudines ad aratra extrahenda. 2. de Nat. de. 137. Nulla mollitia ceruicum, nullæ argutiæ digitorum. in Or. 33. In hoc medio apparatu fulgentem gladium e lacunari ſeta equina aptum demitti iuſſit, vt impẽderet illius beati ceruicibus. 5. Tuſc. 87. De Dionyſio tyranno & Damocle loquitur. Inflato collo, tumidis ceruicibus intuliſti. in Vatin. 2. Ceruices dare. pro R. Amer. 8, pro Sext. 77. & 5. Phil. 195. Ceruices frangere. in Vatin. 21. Ceruiceſque ſuas ei obiectis ſecuri, qua multi in minoribus peccatis occiderunt. 2. Phil. 66. An qui ſua tecta defendit, &c. mouetur vt aliquo præſidio capiti & ceruices & iugulum ac latera tutetur, hunc de vi accuſandum putas? pro Sext. 78. Tuus autem deus non digito vno redundat, ſed capite, collo, ceruicibus, lateribus, aluo, tergo, poplitibus. 1. de N. d. 137. Præſidium omne eſſet in puero, qui a ceruicibus noſtris auertiſſet Antonium. ad Bru. 26. De Octauio Cæſare loquitur. Sin erit in demonſtratione ſermo, paululum corpus a ceruicibus demittemus. ad Her. 21. A ceruicibus depellere. pro Syl. 20. & 3. Phil. 11. 7. Verr. 18. Clodium interfeci, eius furore, &c. hoc ferro, & hac dextra a ceruicibus veſtris repulli. pro Mil. 57. Poſt autem ceruicibus caput abſcidit, idque tiarum geſtari iuſſit in pilo, &c. 11. Phil. 292. De Trebonio. In ceruicibus noſtris legiones collocare. 11. fam. 50. Itaque impoſuiſtis in ceruicibus noſtris ſempiternum dominum, quem dies & noctes timeremus. 1. de Nat. d. 39. De deo loquitur. Non enim (exercitum) deſeruerunt, ſed ab illo in ſpeculis atque inſidiis relicti, in capite atque in ceruicibus noſtris reſtitiſſet. pro Mur. 72. Qui autẽ præcipue ſuis ceruicibus tanta munia atque Rempub. ſuſtineant, ij ſemper habiti ſunt optimatium principes, auctores & conſeruatores ciuitatis. pro Sext. 128. Suſtinere collo & ceruicibus pœnam auaritiæ alicuius. 7. Verr. 85. Suſtinere ceruicibus Rempublicam. pro. Do. ſua. 110. Ceruicibus tantis. 5. Verr. 115. i. tam fortes vel audaces.

Ceruicula.

Ceruiculam iactare ſolitus Hortenſius. 5. Verr. 40.

Ceruleus, *Vide Cæruleus.*

Cerußatus.

Ceruſſa illitus & dealbatus, ſeu fucatus. in Piſ. 48.

Ceruus, Cerua.

Ceruæ paulo ante partum perpurgant ſe quadam herbula, quæ Seſelis dicitur. 2. de Nat. de 95. Natura ceruis & cornicibus vitam diuturnam dedit. Tuſc. 205.

Cetarius.

Nec enim quidquam ingenuum habere poteſt opificina, minimeque artes eæ probandæ, quæ miniſtræ ſunt voluptatum, cetarii, lanii, coqui, &c. 1. Off. 209.

Cetera, Ceterum.

Cetera audacia. 3. in Verr. 4. Præter mundum, cetera aliorum cauſa generata. de Nat. de. 2. 27. Iam cetera iuriſdictio nec imperita, & clemens cum admirabili facilitate. Att. 6. 113. 8. Cetera ſeries deinde ſequetur. 4. Acad. 43. Ceterum argentum. 6. in Ver. 43. Si veſtes & ceterum ornamentum habeat. de Inu. 53. Et id ſignis confirmandum huiuſmodi, ex cetera diligentia, ex ante factis, &c. 2. de Inu. 188. Hoc nomen amicorum in petitione latius patet, quam in cetera vita. de Petit. 107. De cetero vellem

equidem

equidẽ aut ille ipſe doctrinis fuiſſet inſtructior,&c.1.de Fin.39. Derelíquis nihil melius ipſo eſt. ceteri & cetera eiuſmodi: vt ſi alterutrum neceſſe ſit, audire ea malis, quam videre. Sulpic.l.4.4.18.ceteri philoſophi motum inanem vocant.de N.d.1.75. In partitione quaſi mẽbra ſunt, vt corporis, caput, humeri, manus, latera, crura, pedes, &c. in Top.15. Vt dignitas, indignitas, humanitas, inhumanitas, &c. generis eiuſdem. in Top.24. Sane ceterarum rerum paterfamilias & prudens & attentus.pro Q.6.ceterarum rer.,pro, in ceteris rebus. Si mihi filius gignitur, iſq. prius moritur, &c. tum vt mihi ille ſit hæres.2.de Ora.77. Hunc quaſi gradum quemdam atq. aditum ad cetera iactum intelligetis.2.de L.Agr.47. Agas aſellum,&c.2.de Or.143. Eandem uirtutem iſtam veniet tempus cum grauiter gemes, totius theatri clamore dixit, itemq. &c. Att.l.2.34.4. Apud ceteros autem philoſophos qui quæſiuit aliquid, tacet.de Fin.64. Tu, Rulle, miſſos n. facio ceteros cont.Rul.63. Is & ceteras tabulas complures pinxit, & Helenæ ſe pingere ſimulachrum velle dixit.de Inu. 62. Q. Calidius cum ceteris Siculis eques Rom. in Verr. 209.

Ceteroqui, ſiue Ceteroquin.

Ego ceteroqui animo æquo fero.9.f.20.& 5.ad Att.48.& 12.3. Nõ enim poeta ſuauis, verũ etiam ceteroqui doctus, ſapienſq. traditur.de N.d.1.42.ceteroqui ſatis grauiter.16.Att.10. O loca ceteroqui valde expetenda, interpellantium autem multitudine pęne fugienda? 14.Att.30. Eius Falernum mihi ſemper idoneum viſum eſt diuerſorio, ſi modo tecti ſatis eſt ad comitatum noſtrum recipiendum: ceteroquin mihi locus non diſplicet. ad Lepram, l.6.19.1. Adhibet quidem hic ſubtilis, quem, niſi q; ſolum, ceteroquin recte quidam vocant Atticum. in Or. 46.

Ceterum.

Ceterum ne quidquam perit ille,&c. Att.285. Ceterum quis nõ imperabit? Att.210. Ego me in Cumano & Põpeiano, pręter quã q; ſine te, ceterũ ſatis cõmode oblectabar. ad Q.f.l.2.15.50.

Character.

Sed iam ipſa forma reſtat, & characte ille qui dicitur, qui,&c. *in Or.*73. Sed in omni re difficillimum eſt formam (quod χαρακτὴρ Græce dicitur) exponere optimi: quod aliud aliis uidetur optimum. in Or. 19. Dic mihi verum, num aut res eum, aut χαρακτὴρ non delectat. ad Q. fr.l.2.16.15.

Charta.

Calamo, & atramento temperato, charta etiam dentata res agetur. ad Q.fr.l.2.35. Charta ipſa ne nos prodat, pertimeſco.2. Att.50. Inopia chartæ minus ſcribitur. Att.5.91.5. Chartam tibi deeſſe mea cautio eſt. 5. Att.9. An hoc ſignificas, nihil fieri? frigere te?ne chartam quidẽ ſuppeditari? ep.104. Chartæ quoq. *quæ illam priſtinam* ſeueritatem continebant, obſoleuerũt. pro Cœl.31. Auditæ, viſæq. merces fallaces quidem & fucoſæ, chartis & linteis & vitro delatæ. pro C. Rab. Poſt.24. Voces triſtificas chartis promebat truſcis.2 de Diu.39.

Chartula.

Miror quid in illa chartula fuerit, quod delere malueris, quã *hæc* ſcribere. ad Trebat. l.7.18.5.

Carus.

Carus apud aliquem.3.f.35. Carus beneficiis.7.f.50. carus omnes atq. iucundus.4.in Cat.83. Ennius carus fuit africano. pro Arch.190. carus atq. iucundiſſimus vir. pro Cluẽtio.160.de Cl. Or.50. Hortemurq. potius liberos noſtros, ceteroſq. quorũ gloria nobis & dignitas cara eſt,&c.1.de Or.11. carum, ipſum uerbũ *eſt amoris*, ex quo amicitiæ nomen eſt doctum. de N.d.1. 84. carum me habes. ad Brut.43. in ep. Bruti. Quem nos, &c. in primis amamus, carumq. habemus. ad Lent.l.1.7.37. Quem tibi carum eſſe gaudeo. Cœl.l.2.15.14. Diligi, & carum eſſe, iucundum eſt. de Fin.60. His carum & iucundum eſſe maxime prodeſt. de Pet. Conſ.12. Sibi quemq. carum eſſe. de Fin.131. Qui ſibi cari ſunt, ſeſeq. diligunt. de Fin.l.5.26. Poſtulare a diis immortalibus vt cari ſimus, & ab illis diligamur.3.de Fin.102.2.Off.41. Atq. in has clades incidimus, dum metui, quam cari eſſe & diligi voluimus. Off.38 Omnes ſuos etiam, quibus iraſcitur crebrius, tamé *caros* habet, ne quidem ſeipſo cariorem. Att.10.203.2. Speroq. Iudices, vt eos, qui principes fuerunt cõſeruandæ ſalutis aut dignitatis meæ, diligitis & caros habetis: ſic,&c. pro Corn.Balb. 48. *Te* tanti facio, ut paucos æque ac te caros habeã. Att.9.178.4. *Si in homines* caros, iudicibuſque iucundos, inuehare. de Or. 237. *Omnium* ſocietatum nulla eſt carior, quam ea, quæ cũ Rep. eſt. *Off.*1 2. *cariorem* te habeo in dies.10.ſ.50. in ep. Planci. Mihi uero & *propter* indulgentiam meam, & propter excellens eorum ingenium, vita ſunt mea cariores. ad Q. poſt red.1. Nec tamen ego ſum *ille* ferreus, qui fratris cariſſimi, atq. amantiſſimi præſentis mœrore non mouear.4.in Cat.75. Cum apud me viderem homines mihi cariſſimos & amiciſſimos, &c.2. de Or.9. Parentes cariſſimos habere. poſt reditum in Sen.1.

Caritas.

Caritas, deorum, patrię, aut parentum eſt. Part.30. caritas alicuius, id eſt in aliquem. pro Rab. Poſt. 10. de Prou. Conſul.24. caritas & laus, ſunt vitæ ſine metu degendæ pręſidia firmiſſima. de Fin.l.1.28. Hominum caritas & amicitia gratuita eſt. de N.d.1.86. Sed hoc pręclare legibus comparatum eſt, ut caritas liberorum amiciores parentes Reip. redderet. Brut.123 Nulla eſt caritas naturalis inter bonos. de N.d.1. 85. caritas patriæ tanta eſt, ut eam non ſenſu noſtro, ſed ſalute ipſius metiamur. Tuſc.1. 75. caritas ſequitur uirtutem. Læl.55. caritas tui.10. ſ.11.& 46. Societatem caritatis cum ſuis coierit.1.de Leg.46. Ipſe enim ſe quiſq. diligit, non vt aliquam a ſeipſo mercedem exigat caritatis ſuæ, ſed quod per ſe ſibi quiſq. carus eſt. de Ami.68. Parcendum eſt autem maxime caritati hominum, ne temere in eos dicas qui diliguntur.2.de Or.132. Ademit Albino ſoceri nomen mors filiæ, ſed caritatem illius neceſſitudinis & beneuolẽtiam non ademit. pro Sext.4. caritatem conciliat virtutis defenſio.2. de Or.114. Liberalitas, qua qui vtuntur, beneuolentiam ſibi cõciliant, & (quod aptiſſimum eſt ad quiete viuendum) caritatem.1.de Fin.81. caritatem ciuium, & gloriam concupere.1. Phil.21. Quid ex eo conſecutus eſt? laudem, & caritatem. de Fin.59. Ipſi autem intelligamus a natura gigni ſenſum diligendi, & beneuolentiæ caritatem, facta ſignificatione probitatis. de Am.31. Patriamq. quæ mihi erat cariſſima, propter ipſius patriæ caritatẽ, reliquiſſem,&c. pro Sext.44. Cum cogniti ſunt, & regum filij inuenti, retinẽt tamen caritatem in paſtores, quos patres ſuos diu eſſe crediderunt. de Am.109. Cui nos & caritate & amore tuum officium præſtaturos non debes dubitare.12.f.39. in ep. C. Trebonij Primum ex ea caritate, quæ eſt inter natos & parẽtes: quæ dirimi, niſi deteſtabili ſcelere nõ poteſt. de Am.27.4. Aca.q.253 Nam aut caritate mouentur homines, vt deorum, vt patriæ, ut parentum: aut amore, ut fratrum, ut coniugum, ut liberorum, ut familiarium. in Part. 30. caritate patria ea præſtare debet, qua Reip. nomen uniuerſę ciuitatis eſt.2.de Leg.4. Non poſſum animo æquo videre tot, tam importunos, tam ſceleratos hoſtes: nec id fit faſtidio meo, ſed caritate Reip.12. Phil.333. caritate beneuolentiaq. ſublata, omnis eſt e uita ſublata iucunditas. Læl.84. Omnes omnium caritates patria complexa eſt, pro qua quis bonus dubitet mortem oppetere, ſi ei ſit profuturus? 1.Off.83.

Charybdis

Quæ Charybdis tam vorax? Charybdim dico? quæ ſi fuit, fuit animal unum.2.Phil.76. Deinde uidendum eſt, ne longe ſimile ſit ductum. Syrtim patrimonij, ſcopulũ libentius dixerim: Charybdim bonorum, uoraginem potius: &c.3.de Or.89. Quem denique tam immanem Charybdim poetæ fingendo exprimere potuerũt, quæ tantos exhaurire gurgites poſſet,&c. de har.reſp.55. Non enim Charybdim tam infeſtam, neque Scyllã nautis, quam illum in eodem freto fuiſſe arbitror.7. Verr.114.

Chirographus, & Chirographum.

Itaq. cum ueſtræ cautiones infirmæ ſunt, Græculam tibi miſi cautionem chirographi mei. Trebat.l.7.34. Exemplar chirographi. Plancus Cic.l.10.21.7. Id quoq. L. Labienus fecit, cum chirographum ſex primorum imitatus eſt.3.de N.d.54. Quo me teſte conuinces? an chirographo? in quo habes ſcientiam quæſtuoſam. qui poſſis? ſunt enim librarij manu.2. Phil.35. At Lateranẽſis, vir ſanctiſſimus, ſuo chirographo mittit mihi literas, &c. Plancus Cic.l.10.21.6. Extrema pagella pupugit me tuo chirographo. Cęl.l.2.12.8. Neq. chirographo meo utar, neq. ſigno, ſi erunt literæ, quas in alienum incidere nolim.2. Att. 51. Ipſa chirographa omnia,&c.10.ſ.43. in ep. Planci. chirographa, teſtificationes, iudicia, quæſtiones, manifeſtam rem deferre. de Cl. 190. chirographis eius credidi.10.f.41. in ep. Plãci. chirographa alicuius defendere.12.f.2. chirographa deferre. de Cl. Or.151. An in commentariolis & chirographis & libellis acta Cæſaris firma erunt? in Ant.156.

Chirurgia.

Chirurgia uel diæta curari.4.Att.14.

Clamys.

Citharędus palla inaurata indutus, cum chlamyde purpurea coloribus variis intexta.4. ad Her.226. L. vero Scipionis, qui bellum in Aſia geſſit, Antiochumque deuicit, non ſolum cum

chlamyde, ſed etiam cũ crepidis in Capitolio ſtatuam videtis. pro C. Rab. Poſt. 16.

Chlamydatus.

Sed Neapoli in celeberrimo oppido cum mitella ſæpe vidẽmus chlamydatum L. Sillam Imperatorem. pro Rab. Poſt. 16.

Choragium.

Aut quod fragile falſæ choragium gloriæ comparetur. ad Her. 39.

Chorda.

Nam voces vt chordæ ſunt intentæ, quæ ad quemque tactum reſpondeant, acuta, grauis, cita, tarda, magna, parua. 3. de Or. 219. Itaque plectri ſimilem linguam noſtri dixere, chordarum dentes. de Nat. de. 56.

Choreus.

Dichoreus eſt, cum duo extremi chorei ſunt, id eſt, e ſingulis longis & breuibus. in Or. 1 ts.

Chorus.

Velut iſte chorus uirtutum in equuleum impoſitus. Tuſc. 5. 25. Poteſt igitur quidquam eſſe utile, quod ſit huic talium uirtutum choro contrarium? 3. Off. 58. Ego, ut poſtulas, Baiana negotia, chorumq. illum, de quo ſcire uis, cum perſpexero, tum ſcribam, nequid ignores. Att. 14. 305. 2. Saltatores, citthariſtas, totũ denique comeſſationis Antonianę chorum. in Ant. 197. Tu quidem Epicurũ pęne e philoſophorum choro ſuſtuliſti. de Fin. lib. 2. 20. catilinam interea alacrem atque lætum, ſtipatum choro iuuentutis, &c. pro Mur. 46. Χρεῶν ἀποκοπὰς συγάδων κατὰ δὲ τοὺς, ſexcenta alia ſcelera moliri. 7. Att. 37. Χρύσου μὲν tuus, χτίσιν δὲ Attici noſtri. 7. fam. 51. in ep. Mau. Curij.

Chronos.

Χρόνος, id eſt temporis ſpatium. 2. de Nat de. 47. Χρύσεα χαλκείων. 6. ad Att. 18.

Cibus.

Grauis cibus. 2. de Nat. de. 35. Sed animi cultus ille erat ei, quaſi quidam humanitatis cibus. de Fin. lib. 5. 50. Ex quo etiam Pythagoricis interdictum putatur, ne faba ueſcerentur, quod habet inflationem magnam is cibus, tranquillitati mentis quærenti uera contrariam. 1. de Diu. 111. Cibus ſuauiſſimus, & idẽ facillimus ad concoquendum. de Fin. lib. 2. 54. Tantum cibi & potionis adhibendum ut reficiantur uires, non opprimantur. de sen. 32. Cibi reliquiæ quomodo depellantur. 2. de Na. de. 104. Iam uero operibus hominũ, id eſt manibus, cibi etiam & uarietas inuenitur & copia. 2. de Nat. de. 225. Sin poſtea, quam cibũ cepiſti, uideris tibi me poſſe conſequi, tuum conſilium eſt. Tironi, 16. famil. 3. Animalia cibum partim oris hiatu & dentibus ipſis capeſſunt, partim vnguium tenacitate arripiunt, partim aduncitate roſtrorum, &c. de Nat. de. 50. Ferre cibum liberis ſuis parentes prohibentur. 7. Verr. 91. Nullum cibum tam grauem eſſe putat Cleanthes, quin is nocte & die concoquatur. de Nat. de. 2. 18. Introferre cibum alicui. 7. Ver. 92. Cibo, potione, ſpiritu tenetur animantium uita. 2. de Nat. de. 101. Cato negat uerũ eſſe, allici beneuolentiam cibo. pro Mur. 141. Quid quod ne mẽte quidem recte uti poſſumus, multo cibo & potione completi? Tuſc. 5. 72. Vt enim cum cibo potioneque fames ſitiſque depulſa eſt, ipſa detractio moleſtiæ conſecutionem affert uoluptatis: ſic in omni re, doloris amotio ſucceſſionem efficit uoluptatis. 2. de Fin. 56. Democritus quidem optimis uerbis cauſam explicat, cur ante lucem galli canant: depulſo enim de pectore, & in omne corpus diuiſo & mitificato cibo, cantus edere quiete ſatiatos. 2. de Diu. 84. Nunc onuſti cibo & uino, perturbata & confuſa cernimus. 2. de Diu. 107. Eo cibo (utebatur) qui & ſuauiſſimus eſſet, & idem facillimus ad conquendũ. 2. de Fin. 103. Cibo quo utare, intereſſe aliquid ad mentis intelligentiam putat. de Nat. de. 2. 30. In iis ciborũ reliquiis ineſt calor, quas natura reſpuerit. de nat. de. 2. 18. Terra cibos fert, & ut mater ſuppeditat. de Leg. 183.

Cibaria.

Facta ſunt uberiora cibaria caritate. 5. Ver. 185. Cibaria menſtrua. 5. Ver. 60. Dare cibaria alicui. Att. 6. 114. 11. Ferre plus dimidiati mẽſis cibaria, q mos erat Romanorũ militũ. Tuſ. 2. 32. Anſeribus acta ibi publice locantur, & canes aluntur in Capitolio, ut ſignificent ſi fures uenerint. pro R. Am. 33. Vnde, inquit, me iubes petere cibaria? Att. 6. 114. 10. Cibaria uobis præbebimus. pro Sext. Roſc. 27. Et exiſtimare debes eo minus ad te, uel de tuis cibariis, vel de mea liberalitate perueniſſe. ep. 76. Reportare ex cibariis per magnam pecuniam. 5. Verr. 187. Quæ flores liberaliter ea iſtius cibarii tractati, non minus acres contra me fuerũt. 4. Verr. 8.

Cibarius.

Ptolemæo peragranti Aegyptum, comitibus non cõſecutis, cibarius panis in caſa datus eſt. Tuſc. 247.

Cicatrix.

Luculentam ipſe plagam accepit, ut docet cicatrix. 7. Phil. 228. 7. Verr. 3. Quoniam cicatrix eſt, fuit vulnus. de Iuu. 52. Nũ refricare obductam in Reip. cicatricem uiderer. 3. de L. Agr. 3. Nec ſi aliquot annis poſt, idem ille liber captiuus miſſus eſſet, vulneribus mederetur, ſed cicatricibus. 3. Tuſc. 92. Ipſe arripuit M. Aquilium, &c. vt cicatrices populus Romanus iudiceſque aſpicerent aduerſo corpore exceptas. 7. Verr. 3. Et iudicibus cicatrices aduerſas ſenis Imperatoris oſtendere. de Or. 119.

Ciconia.

Ciconia. de Fin. 103. auis nota.

Cicur.

Earum ipſarum partim ſoliuagas, partim congregatas, immanes alias, quaſdam autem cicures, nonnullas abditas, terraque tectas. 5. Tuſc. 54. Quæ vero & quam varia genera beſtiarum, vel cicurum, vel ferarum? 2. de Nat. d. 73. Quod ſi hæc apparent in beſtijs, volucribus, agreſtibus, nantibus, ſuibus, cicuribus, feris, primum vt ſe diligant, &c. de Amic. 68.

Cieo.

Abſurdo que ſono fontes & ſtagna cietis. 1. de Diu. 25. Ciere tetros cruciatus. Tuſc. 2. 15. Nã omne quod eſt calidum & igneum, cietur & agitur motu ſuo. 2. de Nat. de. 24. Eoque motu, cuius orbis ſemper in eodem erat, eodemque modo ciebatur, vndique eſt eos complexus. de Vniu. 71. Cieri motu interiori & ſuo: vt ἔμψυχα, id eſt, animata. Tuſc. 1. 45. Somn. Scip. 32. Sic ex corporis totius natura & figura varios motus cieri tanquam in cantu ſonos. 1. Tuſc. 32. 2. de Nat. de. 115. Partem attingit, qua cieri ſeorſus poteſt. de Vniu. 35.

Ciens.

Naturæ iſta ſunt omnia cientis, & agitantis motibus & mutationibus ſuis. 3. de Nat. de. 57. Naturam eſſe vim ſine ratione cientem motus in corporibus neceſſarios. de nat. d. 42.

Citus.

Iam mari magno claſſis cita texitur. 1. de. Diu. 118. Vox cita, tarda, acuta, grauis. de Or. 163.

Cito.

Quẽ tu non tam c. Rhetorem dixiſſes, (etſi nõ deerat oratio) quam, vt Græci dicunt, πολιτικόν. de Cl. Or. 144. Sed neque verbis aptiorem c. alium dixerim, neque ſententiis crebriorem. de Cl. Or. 143. Qui non c. quid diſcit, nunquam omnium poſſe perdiſcere. de Or. 156. Si diligentiam, quam inſtituiſti, adhibueris, c. firmus eris. ep. 264. Orationem tibi etiam ſi non deſideras, mittam c. Att. 54. Quid ergo potiſſimum ſcribam? quod velle te puto, c. me ad te eſſe venturum. Varroni, lib. 9. 3. 1. Ego te, vt ſcribis, c. videbo Att. 52.

Citius.

Vt vicinum c. adiuueris, quam fratrem. Off. 12. Orbis hic in Republ. eſt conuerſus c. omnino quam potuit, id culpa Catonis. Att. 28. Vox mee c. defecerit, quam nomina. Ver. 1. 213. Eam c. veteratoriam, quam oratoriam diceres. de Cl. Or. 186. C. dixerim iactaſſe ſe aliquos, &c. 2. Phil. 47: Ego autem c. cũ eo veterem coniunctionem diremiſſem, quam nouam conciliaſſem. ep. 41. C. hercule is, qui duorum ſcalmorum naviculam in portu euerterit, in Euxino ponto Argonautarum nauem gubernarit. 1. de Or. 85. Citiuſque repentinus oculorum tumor ſanatur, quã diuturna lippitudo depellitur. Tuſc. 227. Citiuſque amore tui fratrem tuum odiſſe deſinam, quam illius odio quidquã de noſtra beneuolentia detrahatur. 5. fam. 6. Citius, pro potius.

Cito.

Citat præco maxima voce legatos Aemonenſes. pro Fl. 153. Citat reum, non reſpondet: citat accuſatorem, &c. 4. Verr. 68. Quorum ſtudium legendi, non ſcribendi ſtudium vehementius in dies citant. de Diu. Primum igitur in hanc rem, teſtem totam Siciliam citabo. Verr. 138. In hac re te, te inquam, teſtem Neue citabo. pro Quint. 20. Tu ipſe paulo ante, cum tanquam Senatum philoſophorũ citares, ſummos viros deſipere dicebas. de nat. 20. Citat reus, agitur cauſa. pro Clu. 44. Omnes Danai aut Mycenenſes, Attica pubes, reliquiq. Græci, qui hoc anapæſto ciẽtur, hoc nõ dolere ſolũ voluptatis nomine appellaret, &c. de Fin. 31. Oẽſq. hi abs te capitis c. Rab. nole citãtur pro Rab. 97. Nominatimq. alij citabantur, alii relegabantur. Poſt. 231. Ego, qui nũquã a Trib. pl. ſum citatus. pro Do. 230. Nõ citatus affui. pro Dom. 226. Qui neque adeſſe ſit iuſſus, neque citatus. pro

Do.

Do.22.Citeturq. Salamis clariſſimæ teſtis victoriæ.1.Off.106. Tota deniq.vea citaretur Hetruria.p Mil.111.Cũ equeſter ordo reus a Conſulibus citaretur.pro Seſt.10.Cum datis teſtibus,alij tamen citarentur.de Fin.77.Quem is,vti Panormum venit, ad ſe vocari,& de tribunali citari iuſſit,concurſu magno, frequentiaque conuentus.7. Verr.13.Cognoſcite nuoc ita reum citatũ eſſe illum, vt re ſemel atque iterum præiudicata cõdemnatus in iudicium venerit.de Cl.27. Teſtiũ tanto numero citato.3.Ver. 13.Vt cum illius temporis venit mihi in mentem,quo die citato reo mihi dicendum ſit , non ſolum commoueor animo, ſed etiam toto corpore perhorreſco .1.Verr.22. Quo quidem die primum Iudices,citatã in hunc reum conſediſtis.3. Verr.12.

Cilicium.

Cum iſte ciuitatibus frumentum,corda, cilicia, ſaccos imperaret.3.Verr.67.

Cincinnus.

Erant illi compti capilli , & madentes cincinnorum fimbriæ. in Piſ. 84. Atque eo citius in oratoris, aut in poetæ cincinnis a fuco offenditur.3.de Or.56.

Cincinnatus.

Quo vultu cincinnatus ganeo,non ſolum ciuium lachrymas, uerum etiam patriæ preces repudiauit. Poſt red. in Sen.20.

Cingo.

Diligentiuſque urbem religione, quam ipſis mœnibus cingitis.3.de Nat.d.137.In campo Martio ſepta marmorea ſumus & tecta facturi,eaque cingemus excelſa porticu.Att.66.Aſia nunc nouis Trib prouinciis cingitur. de Prou.76.Quid autem interius mente?cingatur igitur corpore externo.1.de Nat.d.20.

Cinctus.

Non enim corona conſeſſus ueſter cinctus eſt,ut ſolebat, pro Mil.1. Equidem exiſtimo in eiuſmodi regione atq. prouincia, quę mari cincta,portibus diſtincta, inſulis circumdata eſſet.pro Flac.21.*Sicilia* multis vndique cincta periculis . pro Pomp. 9. *Gorgonis* os cinctum anguibus.in Verr.229. Teſtis eſt Sicilia , quam multis cinctam periculis, non terrore belli, ſed celeritate conſilij explicauit.pro L.Mau.20.

Cingulus, & cingulum.

Cernis terram quaſi quibuſdam redimitã cingulis, e quibus duos maxime inter ſe diuerſos vides,&c.de Som. Scip.126.

Cinis.

Homo importuniſſime, &c. cur hunc dolorem cineri eius atque oſſibus inuſſiſti,ut liberi eius bona patria,uoluntate patris, iure, legibus tradita eriperes, & cui tibi eſſet commodum condonares?3.Verr.79. Videte quid Antonius ſe gauiſum dicat:dediſſe pœna ſceleratum Trebonium cineri atque oſſibus clariſſimi viri.13. Phil.360. Non ex litibus æſtimatis tuis pecuniam, domum, ſed ex tua calamitate cineri atque oſſibus filij ſui ſolatium vult reportare.7.Verr.100. Obſecrauit per fratris ſui mortui cinerem,per nomen propinquitatis,&c. pro Quint.65. Niſi miſerandum patriæ viderint cinerem.ad Her.26.

Circa.

Cum Rullus Capuam & vrbes circa Capuam occuparit.cõt. Rull.64. Ex literis tuis intellexi perſpectum tibi eſſe animum meum circa curam valetudinis tuæ.ep.134.Noſtram ambulationem,& quæ circa ſunt,velim,cum poteris,inuiſas. Att.60. Aiebat multa ſibi opus eſſe,multa canibus ſuis , quos circa ſe haberet. Verr.102.

Circiter.

Scire enim iam puto ,'ubi Panſam expectat, ſi, vt conſuetudo eſt, in prima prouincia c. Cal. affuturus videtur. Att.12.245.2. Nos c. Cal. in Formiano erimus.Att.25.Verum hæc in Arpinati ad feſtum c. Idus Maias non delleamus. Att.2.32.2. Deinde iter faciam ad exercitum , vt c. Id. Sext. putem me ad Iconium fore.App.Pulchro,lib.3.ep.5.11.

Circuitio, circuitus. *Vide, Circumeo.*

Circulator, circulo, circulus. *Vide poſt Circus.*

Circum.

Tum Nevius ipſe pueros c.amicos dimittit.pro Q.13.Verſatur mund c. axem cæli, admirabili celeritate. de N.d.2.37.c. æqualiter cælum mundo diſtribuit deus. de Vniu.45. Ea copia quam c.Capuam comparaſtis. Att.159. Vrbes, quæ c. Capuam ſunt.cont.Rull.64.c.ciuitates.5.Verr.53.Ij qui c. eum ſunt omnia poſtulantes.Att 144. Tẽpla quæ c. forum ſunt.de Opt.243. c.fora aliquem rapere.6.Verr.67.c. fora omnia ſectari. 4. Verr. 521.c.hæc loca commorabor.3.Att.29.c. ſe torquetur & vertitur cælum.de Vniu.25.Curſare iſte homo potens cum filio blando & gratioſo c.tribus.2.Verr.16.Volo c. villulas noſtras errare.Att.123.

Circumcirca.

Circumcirca proſpicere regiones.4.f.17.in ep. Ser. Sulp.

Circumcido.

Teſtatur ſæpe Chryſippus,tres ſolas eſſe ſententias , quæ defendi poſſint de finibus bonorum, circumcidit & amputat multitudinem.Acad.35. Quæ ſit ſcientia atque ars agricolarum,quæ circumcidat, amputet, erigat, extollat, adminiculetur,&c.5.de Fin.70.Sin cuipiam nimis infinitum uidetur,quod ita propoſui quacumque de re,licet hinc quantum cuique uidebitur , circumcidat atq. amputet:tamen illud tenebo,&c.1 de Or.34.Circumciſa atque dirempta aditu planities. 6. Verr. 95. Vt ſapiens ſolũ amputata,circumciſaque inanitate & errore,naturæ finibus contentus.1.de Fin.70.

Circumcludo.

Nunc ſi L.Catilina conſiliis, laboribus, periculis meis circũcluſus ac debilitatus, ſubito pertimuerit , ſententiam mutauerit, &c.2. in Cat.35. Num inficiari potes , te illo ipſo die meis præſidiis , mea diligentia circumcluſum , commouere te contra Remp.non potuiſſe?in Cat.5.

Circumdo.

Adiungit grauem pœnam,ſiquis eorum uincula reperit: horribiles cuſtodias circumdat.4.in Cat.80. Si extra hos cancellos egredi conabor,quos mihi ipſe circumdedi.pro Quint.19. Vallo & foſſa circumdedi oppidum.ad Cat.lib.15.4.28. Tu autem exiguis quibuſdam finibus totum oratoris munus circumdediſti.1.de Or.138.Animum autem et in eius medio collocauit,ita per totum tetendit:deinde cum circumdedit corpore,& ueſtiuit extrinſecus,&c.de Vni.25. Omni autem totam figuram mundi leuitate circumdedit.de Vniu. Milites, cum latere hominem putarent,ignes circumdederunt.in Piſ.73. Cum foſſam latam cubiculari lecto circumdediſſet.5.Tuſc.83. Ligna & ſarmenta circumdare,ignem ſubiicere.3.Verr.48. Sub. domui.

Circumdatus.

Equidem exiſtimo in eiuſmodi regione atque prouincia,quę mari cincta,portubus diſtincta,inſulis circumdata eſſet, &c.pro L.Flac.21.Fodit:inuenit auri aliquantum , idque circumdatum argento.2.de Diu.199.Ignes circumdati.3.in Cat.49.Obſeſſum te dicis,ignem allatum,ſarmenta circumdata.in Piſ.92.

Circumduco.

Caſilinum Coloniã deduxiſti,quo erat paucis annis ante deducta,ut vexillum videres,& aratrum circũduceres.2. Phil.101.

Circumeo.

Nã Furnius & Lentulus,ut debuerunt, quaſi res eorum eſſet, una nobiſcum circumierunt.Cœlius Cic.l.8.ep.14. Itaq. cum equites noſtrum cornu circuire uellent, recipere me cœpi , &c. Galba Cic.l.10.ep.30.7.Prædia circuire.pro Cæc.68. Antonij conſilia narrabat,illum circuire ueteranos.14.At.47.Cornu ſiniſterius , quod erat infirmius , ubi Martiæ legionis duæ cohortes erant,& cohors Prætoria,pedem referre cœperunt , quod ab equitatu circuibantur.Galba Cic.l.10.64. Qui ſe totius belli fluctibus circumiri,quam illum progredi maluit.in Ant.250.

Circuitus.

Circuitus,conglutinatioq. uerborum.in Orat.42.Orationis circuitus.in Or.128.Circuitus ſolis & lunæ, reliquorumq. ſiderum.2.de Nat.de.117.Circuitum & quaſi orbem uerborum conficere.3.de Or.109.Nox igitur & dies ad hunc modum,& ob has generata cauſas , unum circuitum orbis efficit ſapientiſſimum atq. optimum.de Vniu.41. Cum hi duo numeri circuitu naturali ſummam tibi fatalem confecerint.in Somn.Scip.7. Imagines, earumque circuitus in deorum numero refert Democritus . de Nat.d.1.22.In circuitus uerba dirigere. Part.14.

Circuitio.

Circuitio, eſt oratio rem ſimplicem aſſumptam circumſcribens elocutione.ad Her. 4.198. Iam uero quid opus eſt circuitione & anfractu? Diu.l.2.98. Ergo hic circuitione quadã deos tollens,certe non dubitat diuinationem tollere.2.de Diu.59.

Circumfero.

Quæſo codicem circumfer,oſtende. 4. Verr. 72. Inſpiciendi cauſa circumferre aliquid.pro Corn. Balb. 8. Sol circumfertur, ut accedat ad brumale ſignum, & inde ſenſum aſcendat in diuerſam partem,&c.3.de Or.98.

Circumflo.

Sic eſt hic ordo quaſi propoſitus atque editus in altum,ut ab omnibus uentis inuidiæ circumflari poſſe uideatur.5.Verr.81.

Circumfluo.

Circumfluere omnibus copiis, atque io omnium abundantia viuere.de Amic.48. Illum rebus omnibus vndiq. ereptis impune eludentem circumfluere atq. abundare? 5. Verr.8.

Circumfluens.

Circumfluēs gloria, deformatus corpore, fractus aoimo, quo ſe conferat neſcit. Att.8.36.3. Incitata & volubilis, nec ea redundans tamen, nec circumfluens oratio de Cl.Or.106. Circūfluente colonorum Arretinorum & Feſulanorum exercitu. pro Mur. 46.de Catilina. Quippe cum viderem homines his rebus circumfluentibus, ea tamen deſiderare maxime quibus abundarent. in Parad. 7.

Circumforaneus.

Tum repente Anconitanum quemdam L. Clodium pharmacopolam circumforaneum, qui caſu tum Latium veniſſet, aggreditur.pro Clu.30. Circumforaneo ære aliquem obruere. Att.9.

Circumfundo.

Terram autem eſſe infimam, quam craſſiſſimus circumfundat aer.2.de Nat.d.13.id eſt, ambit & circumdat.

Circumfuſus.

Quod uero in illo loco, atque in illis publicorum præſidiorum copiis circumfuſus ſedet.pro Mil. 53. Circumfuſus gelidis fluminibus. Tuſc.5.55. Neqoe erant anima circumfoſa extrema mondi, vt reſpirationem reqoireret.de Vniu. 23. Terra circumfuſa mari Atlantico. in Somo.Scip.21. Hoc eſt, quam circumfluit mare. Principio aotem terra ſita in media parte muodi, circumfuſa vndique eſt hac animabili, ſpiritalique natura, cui nomen eſt aer.2.de Nat.d.131. Vide in bibliotheca ſedentem multis circūfuſum Stoicorum libris.3.de Fin.5.pro Mil.53. Aduerſantur enim primum, qood parum defiguot animos, & intendūt in ea quæ perſpicua ſunt, vt qoanta luce ea circumfuſa ſunt, poſſint agnoſcere.2. Acad.44. Præcipue uero fruentur ea, qui tum etiam, cum has terras incolentes circumfuſi erant caligine, tamē acie meotis diſpicere cupiebant.1.Tuſc.38. Circumfuſæ vndiq. moleſtiæ.5.Tuſc.170. Omnia circumfuſa tenebris. Ac.q.ed.1.l.2.32. Craſſis occultata & circumfuſa tenebris.4. Ac.217. Quod ſe claſſe hoſtium circomfuſos viderent.3. Tuſc.56.

Circumgeſto.

Nam eam quoque epiſtolam T.Catienos circumgeſtabat. ad Q.fr.lib.1.2.10.

Circumiicio.

Sic aoimus a medio profectus, extremitatem cæli a ſuprema regione rotundo ambitu circumiecit, &c.de Vniu.33.

Circumiectus

Qui terram tenero circumiectu amplectitur.2.de N. d. 34.

Circumligo.

De ipſo Roſcio poteſt illud quidem eſſe falſum, vt circumligatus fuerit aogui.2.de Diu.52.

Circumlinio.

Perſę etiam cera circumlinitos cōdiunt, vt quammaxime permaneant diuturna corpora.1. Tuſc.174.

Circumluuio.

De circumluuionibus centumuiri iudicabaot.1.de Or.84.

Circumplector.

An is non reddet, qui domini patrimooium circomplexus, qoaſi theſaurum draco, Pompeij ſeruus, libertus Cæſaris, agri Lucani poſſeſſiones occupauit? 13.Phil.351. Vndiq. eſt eot circumplexus.de Vniu. 32.

Circumplico.

Tum eſſet, inquit, oſteotum, ſi aoguem vectia circumplicauiſſet.2. de Diu. 91. Experrecta nutria animaduertit puerum dormieotem circumplicatum ſerpentis amplexu. 1. de Diuin. 134. Tum viſam belluam vaſtam & immaoem, circumplicatam ſerpentibus.1.de Diu. 89.

Circumpotatio.

Circumpotatio omnis ex funeribus tollitur lege x11. tabul. 2.de Leg.56.

Circumretio.

Circumretitus frequentia populi Romani.7.Verr. 117.

Circumrodo.

Quid? etiam (dodum enim circumrodo quod deuorandum eſt) ſobturpicula mihi videbatur eſſe παλινῳδία. At. 4.19.

Circumſcribo.

Cor aut ingratos crudeliter, aut immemor beneficij ſui ſceleratè circumſcribis Senatum? ad Oct. 8.id eſt, aufers ei auctoritatem ſtatuendi de ſumma Reip. & quaſi Senatum e medio Reip. tollis. Aut eiiciunt vicinos, aut adoleſcentulos circumſcribunt. 14.Phil.389. Curriculum vitæ circumſcripſit nobis natura. pro Rab.Perd. Virgula ſtantem circumſcripſit, dixitq. vt reſponderet, &c.in Ant.218. In hunc orbem, quem circumſcripſimus, incidere non poſſunt.5.de Fin.30. Senatus, credo, Prætorem eum circumſcripſiſſet.pro Mil.68. In hoc quidem certe prope idem, nullis vt terminis circumſcribat aut definiat ius ſuum.1. de Or. 35. Itaque vno genere opioor circumſcribere habetis in animo genus hoc aratorum, quod, &c.4. Verr.106.id eſt, tollere & reijcere eos teſtes vt vobis iniquos. Circumſcribere tempus aliquod. 3.Verr.30. Pro, temporis alicuius acta prætermittere. Circumſcribitur mente ſententia in Or.116. Exiliom autem illis, quibus quaſi circumſcriptus eſt habitandi locus: non iis, qui omnē orbem terrarum, vnam vrbem eſſe ducunt. in Parad. 31. Ille ſe fluuio Rubicone c c. mil. circumſcriptum eſſe patiatur.6. Phil. 206. Circumſcribi Senatuſconſulto.7.Att.34. Ab aliquo circūſcribi.pro Roſc.Comœdo.14. Circumſcribi atque decipi fallacibus & captioſis interrogationibus. Acad.q.ed.1.lib.2.44 *Definiri* & circumſcribi genus poteſt.pro Sext.84. Senatus in Capitolium parata de circumſcribendo adoleſcente ſententia Conſularis.13.Phil.157. Hoc eſt, de eiiciendo magiſtratu Octauio, & imperio ei abrogando.

Circumſcribens.

Circuitio, eſt oratio rem ſimplicem aſſumptam, circumſcribens elocutione.4.ad Her.198.

Circumſcriptus.

Si forte Tribunos plebis Senatum impediens, aut populum incitans ootatus, aut Senatuſconſulto circumſcriptus, aut ſublatus, aut expulſus ſit, &c. Att.7.158.9. Aſſumamus quoq. eam partem, ſed ita vt ſit circumſcripta modicis regionibus.1. de Or.37 Quaſi certarum rerum forenſibus cancellis circumſcripta ſcientia.1. de Orat. 28. Spatiom vitæ circumſcriptum. pro Arch.21. Quamobrem omni tempore Syllaoo ex accuſatione circumſcripto, legationem eius præclaram cognoſcite.3. Verr.29. Fallacibus & captioſis ioterrogationibus circumſcripti atque decepti quidam, &c. 4. Acad. 86. Demus operam Quirites, ne omnino P.C. circumſcripti putentur.ad Her.l.4.178. Circumſcriptis igitur his ſentētiis, quas poſui, & his, quæ ſimiles earum ſunt. 3. de Fin.49.id eſt, ſublatis, inductis, obliteratis.

Circumſcripte.

C. complectimur.2.de Nat.d.111.numeroſeq. dicere.in Or. 218.differere.Or.128.

Circumſcriptor.

Qois teſtamentorum ſubiector, quis circumſcriptor, quis ganeo? in Cat.30.

Circumſcriptio.

Circumſcriptio, exornationis ſpecies.3.de Orat. 115. adoleſcentium lege latoria erat vindicata.Off.3.79. Aperta.pro Flac. 161.mundi.Tuſc.1.38.orationis.in Or.218. Sed fuit quædam ab infinito tempore æternitas, quam nulla circumſcriptio temporum metiebatur.1.de Nat.de.18. Circumſcriptio terræ.1.Tuſc. 73. Circumſcriptio etiam periodum ſignificat. Or.212. Verborū circumſcriptione quadam comprehendere concludereq. ſententiam.de Cl.Or.16. Ex circumſcriptione excedere. 8. Phil.249. Circumſcriptio, pro, loco circumſcripto. Cū omois ab his fraus, omnes inſidiæ, circumſcriptioneſque adoleſcentium naſcerentur.pro Clu.35.

Circumſeco.

Serrula qua illud potuit circumſecari.pro Clu.143.

Circumſedeo, & Circumſideo.

Equidem cupio hęc quamprimum Antonium audire, vt intelligat non D.Brutum, quem vallo circumſedet, ſed ſeipſum obſideri.10.Phil.275. Pop.Rom. exercitus Cn. Pompeium circumſidet, foſſa & vallo ſeptum tenet, fuga prohibet. Att.9 51. Quid ij qui Mutioam circumſedent, &c.7. Phil. 230. Ne Coloniam circumſedeat.io Ant.199. Brutum oppugnet, Mutinam circumſedeat.6.Phil.206. Niſi maluit Pompeium Brundiſij circumſidere. Cœlius ad Cic. lib.8.44. Circumſidere oppidum.5.Phil. 181. Ita circumſedemur copiis omnibus. Att.15.355.8. Legatus cum eſſes circumſeſſus, &c. non es perſecutus? 3. Verr. 59. Quid Seruij F. qoot in his caſtris fuerunt, quibus Pompeius circumſederetur? Att.9.190.5. Propter ſcelus atqoe flagitium circumſederi ab aliquo.3.Verr.57. Io caſtello circumſederi. pro Deiot. 17. Ipſom apud Bellouucos circumſederi intercluſum ab reliquo exercitu.ep.112. Qui filios miſerunt ad Cn.Pompeium circumſedendum. Att.156.

Circum-

Circumſeſſus.

Iam circumſeſſus. 3. Ver. 58. Viribus hominum circumſeſſus. 13. Phil. 336. Nec tamen ego ſum ille ferreus, qui fratris chariſſimi atque amantiſſimi præſentis mœrore non mouear, horũ que omnium lachrymis, a quibus me circumſeſſum videtis. 4. in Cat. 75. In qua ciuitate non modo legatus Pop. Rom. circumſeſſus, &c. ſed aliqua ex parte violatus ſit. 3. Verr. 55.

Circumſeſsio.

Te huius circumſeſſionis cauſam & culpam in alios tranſtuliſſe? 3. Verr. 58.

Circumſepio.

Sed quoniam cohortibus armatis circũſeptus Senatus. ad Auguſtum. 1. Vos iiſdem ignibus circumſepti. de Ar. 254.

Circumſiſto.

Hæc cum maxime loqueretur, ſex lictores circumſiſtunt valentiſſimi, & ad pulſandos verberandoſque homines exercitatiſſimi. 7. Verr. 211.

Circumſono.

Tamen conducere arbitror talibus aures tuas vocibus vndiq. circumſonare, &c. 3. Off. 7. Id eſt, frequentiſſime tibi hæc inculcare, & te hęc a præceptoribus aliis audire.

Circumſpicio.

Vſque eo ne te diligis, & magnifice circumſpicis, &c. Circumſpicit, æſtuat. pro Roſc. Com. 25. Nec ſuſpicit, nec circumſpicit. 2. de Diuin. 309. *Oculi* altiſſimum locum obtinentes, plurima circumſpiciunt. de Nat. deo. 54. Omnia circumſpexit Quintius, omnia periclitatus eſt. pro Quint. 64. Hoc eſt, in omnes partes ſe verſauit, & omnem (quod aiunt) lapidem mouit. Numquamne homo amentiſſime te circumſpicies? numquamne, quid facias conſiderabis, nec quid loquare? in Parad. 37. Conuerte animum, & ea ipſa artium genera circumſpice. de Or. Circumſpice omnia membra Reipub. quę notiſſima ſunt tibi: nullum reperies profecto, quod non fractum, debilitatumue ſit. *Luceio, lib.* 5. 13. 7. Circũſpicite celeriter animo qui ſint ea iteus conſecuti. 2. de Leg. 41. Circumſpicite omnia diligentiſſime. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 35. Circumſpicite paulisper mentibus veſtris, vt alia omittamus. pro Syl. 51. Atque illud circumſpicite veſtris mentibus. 2. de L. Agr. 52. id eſt, diligenter, accurateque conſiderate & attendite. Circumſpicite omnes Reip. partes pro Clu. 117. Quare P.C. incumbite ad ſalutem Reip. circumſpicite omnes procellas quæ impendent. 4. in Cat. 76. Etenim vt circũſpiciamus omnia, quæ populo grata atq. iucunda ſunt, &c. 1. de L. Agr. 14. Deinde cum dicant poſſe accidere ſapienti, vt cũ omnia fecerit, diligentiſſimeque circumſpexerit, exiſtat aliquid *quod & veriſimile videatur.* 4. Acad. 69. Sermo purus erit & Latinus, dilucide planeq dicetur, quid deceat circũſpicietur. in Or. 43. Sed eſſe diligẽter circũſpiciẽdũ, vt, &c. ad Q. fr. l. 1. t. 14. Hęc igitur & talia circũſpicienda ſunt in omni officio, &c. 1. Off. 85. Permulta ſunt in cauſis in omni parte orationis circũſpicienda, nequid offendas, ne quo irruas. 2. de Or. 166.

Circumſpecto.

Iam vero illa etiam notiora, quanto ſe opere cuſtodiant beſtię, vt in paſtu circumſpectent, vt in cubilibus delitẽſcant. 2. de Nat. d. 188.

Circumſpectans.

Itaque dubitans, circumſpectans, hæſitans, multa aduerſa reuertens, tanquam ratis in mari immenſo noſtra vehitur oratio. 1. Tuſc. 156. Iſte aſpectu rabido circumſpectans huc & illuc. ad Her. 39. Circumſpectantem omnia, quidquid increpuiſſet, pertimeſcentem. io Piſ. 79.

Circumſpectus.

Circumſpectis rebus meis omnibus. ad Lent. lib. 1. 9. 31.

Circumſpectus.

Hæc ego in vrbe prouideo: facilis eſt circumſpectus, vnde exeam, quo progrediar, quid ad dextram, quid ad ſiniſtram ſit. 12. Phil. 337.

Circumſpectio.

Sin ex circumſpectione aliqua & accurata conſideratione, quod viſum ſit, id ſe dicent ſequi, tamen exitum non habebunt. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 35.

Circumſto.

Circumſtant te ſummæ auctoritates, quæ te obliuiſci laudis domeſticæ non ſinant. 2. Ver. 3. Ceruleæ incinctæ igni incendunt, circumſtant cum ardentibus tędis. Acad. 22. Fortiſſimi ciues *qui circumſtant* Senatum. io Cat. 16. Cum vero dies & noctes omnia nos circumſtent, non eſt noſtrum, nominiſque Romani dubitare, cum ſpiritum, quem naturæ quis debeat, patriæ reddere. 10. Phil. 284. Credo te exclamatione Clodii aduocatorum audiſſe quæ conſurrectio iudicium facta ſit, vt me circumſteterint, vt aperte iugula pro meo capite P. Clodio oſtẽtarint. Att. 1. 12. 7. Deſinant inſidiari domi ſuæ Conſuli: circũſtare tribunal Prætoris vrbani: obſidere cum gladiis curiam. 1. in Cat. 23.

Circumſtans.

A rebus conſequentibus aut circumſtantibus non recedemus ad Her. lib. 4. 240.

Circumuallo.

Capto exercitu veterano, circumuallato nunc denique. 9. famil. 17. in ep. Dolabellæ. Legebam tuas literas 2 1 11. Cal. cum mihi epiſtola affertur a Lepta, circumuallatum eſſe Pompeium. Att. 9. 50.

Circumueho.

Si anguis domi vectem circumuectus fuiſſet. de Diu. 121.

Circumuectus.

Aether qui tenero terrã circũuectu amplectitur. de Nat. de. 39.

Circumuectio.

Vt terram Lunæ curſus proxime ambiret, eique ſupra terram proxima ſolis circumuectio eſſet. de Vniu. 37. Illud tamẽ quod ſcribis, animaduertas velĩ, de portorio circũuectionis. Att. 2. 40.

Circumuenio.

Tua te altera patria, quemadmodum dicere ſolebas, Meſſana circumuenit. 6. Verr. 14. Iam te non Siculi, non oratores (vt dictitas) circumueniunt: non hi qui decretis edictiſque tuis in te concitati, infeſtique ſunt. 3. Verr. 66. Si Senator iudicio quemquam circumuenerit, legibus eum teneri. pro Clu. 116. Mulierẽ quamdam Larino Romam profectam cum magno comitatu & pecunia, quo facilius circumuenire iudicio capitis atque opprimere filium poſſet. Itane vero, quem per arbitrum circumuenire non poſſes, cuius de ea re proprium non erat iudicium, num per iudicem condemnabis? pro Roſc. Com. 15. Tum C. Ruſcius, Circumuenior, inquit, Iudices, niſi ſubuenitis. de Cl. Or. 141. Neq. tenuiores propter humilitatem circumueniantur, neque locupletibus ad ſua vel tenenda, vel recuperãda abſit inuidia. 2. Off. 125. Quia quaſi committeret cõtra legem, quo quis iudicio circumueniretur. de Cl. Or. 168. Video a te non conueniri, ſed circumueniri. 2. de Or. 138. Acerbum eſt ab aliquo circumueniri: acerbius a propinquo. pro Quint. 64. Quid te a Centuripina ciuitate, &c. cæteriſque Italiæ ciuitatibus circumueniri atq. opprimi dicis? 6. Verr. 14. Eoque maior ſi quando accidit, vt ei ſubueniatur, qui potentis alicuius opibus circumueniri vrgerique videtur. 2. Off. 73.

Circumuentus.

Circumuẽtus morbo, exilio, atque inopia. 4. de Fin. 103. Circumuentus pecunia innocens. pro Clu. 5. Aliquem iudicio oppreſſum & circumuentum eſſe innocentem. pro Clu. 23. nunc video illum circumuentum, me deſertum, a quibus minime conueniebat. Metellus Celer Cic. l. 5. t. 2. Quanta delectatione autem afficerer, cum Palamedem, cum Aiacem, cum alios iudicio iniquorum circumuentos conuenirem? 1. Tuſc. 81. de Cl. 24. Hoc eſt inuidia conflata & factione oppreſſos.

Circumueſtio.

Quandoquidẽ iſte circũueſtiti dictis, ſepit ſedulo. 3. de Or. 87

Circus.

Ille autem claro quartus cum lumine circus Partibus extremos continet orbes. in Arato. 34. Erat autem is ſplendidiſſimo candore inter flammas circus elucens, quem vos (vt a Graiis accepiſtis) orbem Lacteum nuncupatis. de Somn. Scip. 12. Seruus per circum, cum virgis cæderetur, furcam ferens, ductus eſt. de Diu. 92. Vidiſti magnum cadentem ſerpere circum, Lacteus hic nimio fulgens candore notatur. in Arat. 28. Circo caueaque diuiſi ludi publici, ſic vt in circo ſint corporum certationes, curſu, & pugillatione, luctatione, curriculiſque equorum in eo vſque ad certam victoriam conſtitutis. 2. de Leg. 37. Res agebatur in circo Flaminio: & erat in eo ipſo loco, &c. Att. 1. 9. 2. Quid ſtatuent in viros primarios, qui in circo totas tabernas tribulium cauſa compararunt? pro Mur. 66. Vt locus & in circo & in foro daretur amicis & tribulibus? pro Mur. 66. Neſcis heri quartum in circo diem ludorum Romanorum fuiſſe? 3. Phil. 107. Tu es auſus in Circo Flaminio productus cum tuo illo pari dicere, te ſemper miſericordem fuiſſe Poſt red. io Sen. 15.

Circulus.

Cumque duæ formæ præſtantes ſint, ex ſolidis globus (ſic enim σφαῖραν interpretari placet) ex planis autem circulus aut

orbis,

orbis,qui κύκλος Græce dicitur.2.de Nat.d. 34.Cato is direptia ſabellis de circulo ſe ſubduxit.ad Q. fr. lib. 3.23. Eſſudi vobis omnia quæ ſentiebam:quæ fortaſſe, ſi quemcũque patremfami lias arripuiſſetis ex aliquo circulo, eadem vobis percontantibus reſpondiſſet.1.de Or.77. Tu mihi cum in circulo decipiare aduerſarii ſtipulatiuncula,&c.2.de Or.85.Quin etiam inertiſſimos homines videmus,cum non habeant ingenuas ex doctrina oblectationes,circulos aliquos, aut ſemicirculos conſectari. 5.de Fin.100 Circulos appellat cœtus hominum in orbem collectorum, & inter ſe fabulantium. Semicirculos, ſeſſiones colloquentium, capitaque conferentium Stellæ circulos ſuos orbeſque conficiunt celeritate mirabili.de Som.Scip.128.Attamẽ in oppreſſione,ſermo in circulis dumtaxat, & in conuiuiis eſt liberior,quam fuit.Att. 43.

Circulo.

Video oſcitantem iudicem,colloquentem cum altero, nonnũquam etiam circulantem,&c.de Cl. Or. 104.Pro,in circulo caput conferentem, quod indicium eſt auditoris oratori non auſcultantis, nec animum orationi aduertentis.

Circulator.

Beſtiis; vero ciues Romanos, in his circulatorem quemdam auctionum,notiſſimum hominem Hiſpali, quia deformis erat, obiecit.Pollio Cic.lib.10. 71.

Cis.

Quoad hoſtis cis Euphratẽ fuit.Att. 7. 1.5.7.Cum ego Laodicea vſque ad Iconium iter ita fecerim, vt me omnium illarũ diœceſium quæ cis Taurum ſunt, &c.Appio.l.3.8.16.

Ciſalpinus.

Ciſalpina Gallia. pro Pomp.10.

Ciſium.

Inde ciſio celeriter ad vrbem vectus, domum venit capite inuoluto.2.Phil.84. Vehiculi genus velociſſimum. Decem horis nocturnis ſex & quinquaginta millia paſſuum ciſiis peruolauit.pro Sex.Roſc.19.

Ciſta.

Quaternos HS, quos mihi Senatus decreuit,& ex ærario dedit:ego habebo,& in ciſtam transferam ex fiſco.5.Ver.170.Pontes diſturbat, ciſtas deiicit.4.ad Her.4.

Ciſtella.

Ciſtellam deferre.1.ad Her.21.

Ciſtophorus.

Ciſtophorum flagitare pro Do.ſua.42. Scripſi ad Quæſtores vrbanos de Q fratris negotio.vide quid narrent, & quæ ſpes ſit denarii.an ciſtophoro Pompeiano iaceamus. Att.2.20.De ciſtophoro dubitant.2.Att.40. Ego in ciſtophoro in Aſia habeo ad HS. bis & vicies.Att.lib.11.1.

Cithara.

Citharam tenens exornatiſſimam, auro & ebore diſtinctam. ad Her.39.

Citharœdus.

Connexum autem ita ſit principium conſequenti orationi, vt non tamquam citharœdi prooemium affictum aliquod, ſed cohærens cum omni corpore membrum eſſe videatur.2. de Or. 177. At vocem citharœdi non audiunt, ne ſtridorem quidem ſerræ,cum tum acuitur.Tuſc. 5.50. Vt aiũt in Græcis artificibus eos aulœdos eſſe,qui citharœdi fieri nõ potuerũt. pro Mur.130.

Citharista.

At etiam illum aſpendium citharistam, &c. ſuſtulit.3.Verr. 36.2.de Diu.198.Saltatores,citharistas, totum denique comeſſationis Antonianæ chorum,in tertiam decuriam iudicum ſcitote eſſe collectam.5.Phil. 174.

Citerior,citimus, *Vide Citra.*

Cito, *verbum*, Cito, *aduerbium*, *Vide poſt Cieo.*

Citra.

Vt exercitum citra flumen Rubiconem aduceret.in Ant.206. Is locus eſt citra Leucadem ſtadia CXX.ep. 257. Ipſa enim natura, quaſi modularetur hominum orationem, in omni verbo poſuit acutam vocem,nec vna plus, nec a poſtrema ſyllaba citra tertiam &c.in Or. 32. Erat tum Brutus cum ſuis nauibus apud Heletem fretum citra Veliam.Att. 55. Sæpe etiam citra(acceſſe re)licet,dummodo ſupra ſit quod ſumitur, &c.Top.20.

Citerior.

Hirtius ad me ſcripſit Sextum Pompeium Corduba exiſſe, & fugiſſe in Hiſpaniam citeriorem. Att. 12. 2.2. 6. Sum in expectatione omnium rerũ,quid in Gallia citeriore,&c. Att.10.4.8.

Vt ad citeriora & notiora nobis ueniam. 3. de Leg. 2.Citeriora nondum audiebamus.ad Cœl.l. 2.ep.1. Quanta rurſus animi tranquillitate humana, & citeriora conſideraris.5.Tuſ.

Citimus.

Hanc autem (partem) citimam a mediana linea direxit ad læuam, ſed principatum dedit ſuperiori. de Vniu. 33. Ex quibus erat ea minima, quæ vltima cælo, citima terris, luce lucebat aliena.in Som.Scip.13.

Citus, *Vide Cieo.*

Ciuicus,ciuilis, ciuiliter, *Vide poſt Ciuitas.*

Ciuis.

Ciui amantiſſimus Reip. pro Flac. 147. Vir quietus & ciuis bonus.10.Att 29. in epiſt.Cæſaris. Grauis & fortis ciuis, & in Repub.principatu dignus, bella ciuilia fugiet atque oderit,tradetque ſe totum Reip.neque opes aut potentiam conſectabitur totamque eam ſic tuebitur,vt omnibus conſulat. Off.1.121.Ciuis improbus.Tuſc.4.33. Perditus ciuis. 2. in Catil.34.Att.l.7. 132 2.Eques Rom.ex hac vrbe, ciuis huius Reip. pro R.P.129. Ciuis Romanus ſum.10.fam.71.in ep. Pollionis. Ciuis ſeditioſus & inutilis.Off.2.70.Romana ciuis.pro Corn.Balbo.45.Ciuis boni ſumma ratio & æquitas eſt, commoda ciuium defendere,non diuellere, atque omnes æquitate eadem continere.Off. 2.155.De ciuis capite,niſi per maximum comitiatum,olloſque, quos cẽſores in populi partibus locaſſint, ne ferunto.3.de Leg. 21.Quid ciui bono magis conuenit, quam abeſſe a ciuilibus cõtrouerſiis.10.Att.29.in ep.Cæſaris.Nihil ciui aut ſero, aut exẽgue a patria tributum poteſt videri.10.fam.19.in ep.Planci.Cũ ſe non popularem alicuius loci ciuem,ſed totius mundi agnouerit.1.de Leg.47.Aſciſcere ciuem.pro Corn. Balbo. 23.Apud Segeſtanos repertum eſſe iudices ſcitote neminem, neque liberũ, neque ſeruum,neque ciuem,neque peregrinum, qui illud ſignũ auderet attingere.6.Verr.68.Poſtremo ſolum ciuem,ſolum liberum,inſipientes omnes peregrinos, exules, ſeruos,furioſos &c.4.Acad.247.Nam eſſe pro ciue,qui ciuis non ſit, rectum eſt non licere.3.Off.61.Ciues boni,amantes patriæ. 9.Att.71.Summi viri & clariſſimi ciues.1.in Cat.21.Debeo profecto, quantũcumque poſſum,in eo quoque elaborare, vt ſint opera,ſtudio,labore meo doctiores ciues mei.1.de Fin. 17.Dabunt igitur mihi veniam mei ciues,vel gratiam potius habebunt, quod,&c.2.de Diu.9.Valeant,inquit Milo, valeant ciues mei,ſint incolumes, ſint florentes.pro Mil.119. Noſtri ciues.1.de Diu.10. Serui me hercle mei ſi me iſto pacto metuerent, vt te metuunt omnes ciues tui:domum meamque relinquendam putarem. 2.in Cat.12. Ciues Romani inuiti ciuitatem aut libertatem non amittebant. pro Dom.ſua.60. & 61. Ciues ſeditioſi. Acad. quæſt. ed. 1. lib.2.13.Seruorum & egentium ciuium, & facinoroſum armis meos ciues meis conſiliis, periculiſque ſeruatos, pro me obiici noluit.pro Mil.58. Tum tu Iupiter, &c.hunc & huius ſocios a tuis aris, cæteriſque templis, a tectis vrbis ac mœnibus, a vita, fortuniſque ciuium omnium arcebis. 1. in Cat.24. Certe uerendum mihi non erat, nequid, hoc parricida ciuium interfecto, inuidiæ mihi poſteritatem redundaret.1. in Cat. 21. Tenere iura ciuium.1.in Cat.10.Neque ego, cui omnis ciuium libertas chariſſima fuiſſet, meam proiecíſſem.pro Rab.Poſt.20. Ceruices in carcere frangebantur indigniſſime ciuium Romanorum, ut etiam illa uox & illa imploratio, ciuis Romanus ſum, &c.7.Verr.115.Salutem ciuium negligere. in Cat.20. Ciuium beata uita moderatori Reip.propoſita eſt.8.Att.26. Inferre famem ciuibus Att.9.181.5.Ciuibus uictis ut parceretur.11.fam. 48.in ep.Matii.Ciuibus multa inter ſe ſunt communia, forum, fana,porticus, uiæ,leges,iura,iudicia,ſuffragia,conſuetudines. præterea & familiaritates,multæq. cum multis res rationeſque contractæ.Off.1.77.Tradere uias optimarum artium ciuibus.2. de Diu.1.Ciues in Rep.tales eſſe ſolere,quales ſint principes.1. fam.38.Quod meos ciues,& a me conſeruatos, &c.ſeruis armatis obiici noluerim.ad Lent.lib.1.9.45.Incolumes ciues relinquere.2.in Cat.26. Quos quaſi nouos & aſcriptitios ciues in cælum receptos putãt.3.de Nat.d 27.Colebatur a ciuibus,ab omnibus aduenis uiſebatur.6.Ver.66.

Ciuitas.

Ciuitas.Acad.q.edit.2.lib.1.16.pro mundo, ſecundum Stoicos, qui mundum communem deorum & hominum ciuitatem uocabãt.Ego tibi Carneade Prætor eſſe non uideor,quia ſapiẽs non ſum:nec hæc urbs,nec in ea ciuitas.4.Acad.248. Heraclea, quæ eſſet ciuitas.4.Arch.186. Quanti uero iſta ciuitas æſtimanda eſt,ex qua boni ſapienteſque pelluntur?Tuſc.5.68.Ciuitas ſine ſeueritate adminiſtrari nõ põt.Off.1.125.Tum amittitur hæc

ciuitas

ciuitati deniique, cum is profugit, receptus eſt in exiliũ, hoc eſt, in aliam ciuitatẽ. pro Cęc. 73. Neque enim ciuitas in ſeditione poteſt eſſe beata. 1. de Fin. 89. Commendatior ciuitas ſtudio, cura & diligentia alicuius. pro Corn. Balb. 34. Ciuitas communis deorum atque hominum exiſtimari debet mundus uniuerſus. 1. de Le. 18. Data eſt ciuitas Syllani lege & Carboni, ſiquis fœdera tis ciuitatibus aſcripti fuiſſet, &c. pro Arch. 186. Hoc Netinorũ fœderata ciuitas publice dicit. 7. Ver. 104. Et eam (urbem Romam) ciuitas incoleret Acad. q. ed. 1. lib. 2. 128. Ciuitas moritur nono quodam morbo. 2. Att. 50. Munita iure ciuitas, & libertas. pro Do. ſua. 63. Ciuitas tã orba tales tutores complecti debeat. 3. fam. 46. Num honeſtior eſt ciuitas Pergamena. quam Symirnæ? pro Flac. 58. Ciuitas ſeneſcens. 1. ad Q. fr. 35. Suſpenſa ac ſolicita. pro Do. ſua. 73. Ciuitas noſtra ſine sũma placatione deorum immortalium nunquam tanta eſſe potuiſſet. 3. de Nat. d. 4. Ciuitas tota cum coniugibus & liberis. ad Brut. 5. In te unum atque in tuum nomẽ ſe tota conuerteret ciuitas. in Somn. Scip. 7. pro, homines ciuitatis. Ciuitas tota ut principum cupiditatibus & uitiis infici ſolet, ſic emendari & corrigi continentia. 3. de Leg. 28. Ego mehercule & illi & omnibus municipibus duas eſſe cenſeo patrias: unam naturæ, alteram ciuitatis. 2. de Leg. 8. Id aũt ut eſſet faciendum, non ademptione ciuitatis, ſed tecti & aquæ, & ignis interdictione faciebant. pro Do. ſua. 61. Et ſi curſũ ingenii tui Brute premit hęc importuna clades ciuitatis. de Cl. Or. 186. Commemoratione ciuitatis oĩa uerbera depulſurum, cruciatumque a corpore deiecturum arbitrabatur. 7. Ver. 126. Nunquam eſt intermiſſa a maioribus noſtris largitio & communicatio ciuitatis. pro Corn. Balbo. 24. Non decretis Italiæ, non deſyderio ciuitatis, inimicorum iniuria probro non fuit. pro Dom. ſua. 68. Eiuſdem ciuitatis eſſe. Off. 1. 77. At tu etiam ereptor ciuitatis, legem de iniuriis publicis tuliſti. pro Do. ſua. 63. Ciuitatis regale genus probatum quondam Romanis. 3. de Leg. 17. Huic homini Iudices, honeſtæ ciuitatis honeſtiſſimo, nõ modo frumenti ſcitote, ſed, &c. 5. Verr. 46. Neque enim eſt meum, contra ius optime meritæ ciuitatis, contra opinionem uetuſtatis, contra auctoritatem Senatus dicere. pro Corn. Balbo. 26. Ius ciuitatis honore digniſſimum. pro Corn. Balbo. 33. Ciuitatis Romanæ ius nulla lege adimi poterat. pro Cęc. 69. & 70. Mores ciuitatis corrumpere vel corrigere. 3. de Leg. 30. Nomen ciuitatis implorare & vſurpare. 7. Verr. 127. Nobile & illuſtre apud omnes nomen tuæ ciuitatis. 7. Ver. 130. Apud te nomen ciuitatis ne tantum quidem ualuiſſe, ut dilationem aliquam crucis, &c. 7. Verr. 130. In ea poſſim intueri domum meam euerſam nõ ab inimico meo, ſed ab hoſte communi, & ab eodem extructam, & poſitam in oculis ciuitatis. pro Do. ſua. 77. Ciuitatis periculo de ſua potentia dimicant homines. 7. Att. 15. Ciuitatis principes. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 5. Ciuitatis atque vrbis proprium eſt, ut ſit libera & non ſolicita ſuæ rei cuiuſque cuſtodia. Off. 2. 15. Salus ciuitatis nititur in aliquo. de Somn. Scip. 7. Suffragium ferre non de ciuis, ſed ciuitatis ſalute. pro Do. ſua. 70. Ciuitatis ſuccũ & ſanguinem amiſimus. 3. Att. 45. Apud te Prętorem ſi non effugium, ne moram quidem mortis, mentione atque uſurpatione ciuitatis aſſequi potuit? 7. Verr. 13. Ciuitatẽ adimere alicui. pro Do. ſua. 62. Adipiſci & perdere ciuitatem. pro Corn. Balbo. 23. Nemo ciuis Rom. aut ciuitatem, aut libertatem poteſt amittere, niſi ipſe auctor ſit factus. pro Do. 228. Ciuitatem Romanã neque amittere quiſquam inuitus potuit, neque retinere. pro Corn. Balbo. 20. Ante ciuitatem Velienſibus datam, de Senatus ſententia, &c. pro Corn. Balbo. 45. Romulus fędere Sabino docuit etiam hoſtibus recipiendis augeri hanc ciuitatem oportere. pro Corn. Balbo. 24. Conſequi ciuitatem beneficio aliquorũ. pro Corn. Balbo, 29. Et ei quaſi ciuitatem dare. de Fin. lib. 3. 32. L. Sylla uictor, Rep. recuperata, comitiis centuriatis ciuitatem eripere non potuit. pro. Do. ſua. 62. Vniuerſam ſe funditus illã euerſuram eſſe ciuitatem minabatur. 6. Verr. 67. Is furatus eſſe ciuitatem, genus ſuum ementitus, irrepſiſſe in cenſum dicitur. pro Corn. [illegible] Ciuitatem talem fuiſſe, qualeſcumque ſummi ciuitatis uiri [illegible]. 3. de Leg. 29. Ita cum ortu Tuſculanus eſſet, ciuitatem [illegible] habuit. 2. de Leg. 8. de Catone. Impertiri ciuitatem gratuito alicui. pro Ar. 7. In ciuitatem ſtudia & beneficia conferre. pro Corn. Bal. 34. rem pernicioſiſſimã inducere. 1. Off. 121. recipere. pro Arch. 17. pro Corn. Balb. 22. ſuſcipere. 2. de L. 8. Peritus uero noſtri moris ac iuris nemo unquam qui hanc ciuitatem retinere uellet, in aliam ſe ciuitatem dicauit. pro Corn. Balbo. 23. Ciuitate ingrata carere maluerunt clariſſimi uiri, Athenis pulſi, quam manere in probo. 3. de Leg. 25. Quid eſt, quod de eius ciuitate dubitetis, præſertim cum aliis quoque ciuitatibus fuerit aſcriptus? pro Arch. 7. Tum igitur maiores noſtri, populares non fuerunt: qui de ciuitate & libertate ea iura ſenxerunt. pro Dom. ſua. 63. Ex qua nobis interdictum ſit, ut neque aſciſcere ciuem, aut ciuitate donare poſſimus. pro Corn. Bal. 23. de Cl. 171. Ciuitate donatorum nomina in tabula inciſa. 13. fa. 61. Ex ciuitate aliqua ampliſſimus aliquis. pro Corn. Balb. 39. In largiẽda ciuitate parcus. pro Cor. Balb. 40. Qui ſi in ciuitate legis uim ſubire uellent, non prius ciuitatem, quam uitam amitterent. pro. Cæc. 72. 1. de Or. 90. In ciuitate quæ res plurimum poſſint. pro Quin. 1. Et enim in qua ciuitate res tantas geſſerim, memini: & in qua urbe intelligo. pro Syl. 20. Ne quis inuitus ciuitate mutetur, neue in ciuitate maneat inuitus. pro Corn. Balb. 23. Recipere ciuitate. pro Cor. Balb. 25. Ciuitate teſte. 15. fam. 51. Nihil enim eſt illi principi Deo, qui omnem hunc mundum regit, quod quidem in terris fiat acceptius, quam conſilia, cœtuſque hominum iure ſociati quæ ciuitates appellantur. de Som. Scip. 8. Graues ciuitates. 7. Verr. 105. Tum conuenticula hominum, quæ poſtea ciuitates nominatæ ſunt. pro Sext. 79. Denique ſcripta Lycurgi, Solonis, XII. tabulas noſtras non eſſe leges, ne urbes denique aut ciuitates, niſi quæ eſſent ſapientium. 4. Acad. 147. Ciuitates quæ potitæ ſunt rerum. 5. fam. 49. Ciuitates locupletes, ne in hiberna milites reciperent, magnas pecunias dabant. 5. Att. 49. Cęteraque, ſine quibus ciuitates aut eſſe, aut bene moratæ eſſe non poſſent, uſquam in eorum libris inueniri. 1. de Or. 42. Ciuitates reciperent in ſuas ciuitates. pro Corn. Balb. 22. Ciuitates uectigales. Off. 3. 117. ciuitates unde primum coaluerint. pro Sext. 79. Ciuitatum omniũ eſt hoc. ad Brut. 40. id eſt, in more poſitũ apud omnes ciuitates. Ciuitatũ afflictarum & pereuntium ſigna. in Rull. 25. Ciuitatum duarum ciuis eſſe iure Romanorum nemo potuit. pro Corn. Balb. 20. & pro Cæc. 73. Diſſimilitudo enim ciuitatum uarietatem iuris habeat neceſſe pro Corn. Balb. 23. Ciuitatum perditarum exitus. 7. Ver. 10. Itaque in Græcis ciuitatibus uidemus, Athenis Rhodios, Lacædemonios, cæteros undique aſcribi, multarumque eſſe eoſdem homines ciuitatum. pro Corn. Balb. 22. Ciuitates conſtituere ac temperare. Acad. quęſt. ed. 1. lib. 2. 3. Inſtituere. 1. de Or. 43. Ciuitates aut nationes bello deuictas in fidẽ recipere. Off. 1. 53. Id qui apud Romanos feciſſent earũ patroni erãt, ut eſt apud Alex. ab Alex. Genial. dierum. 5. cap. 24. Hunc Heracleienſem multis ciuitatibus expetitũ, in hac autem legibus conſtitutum, de noſtra ciuitate eiiciemus? pro Arch. 17. In ciuitatibus liberis ius non dicebãt Romani. de Prou. Conſ. 5. Grauiter homines honeſti, atque in ſuis ciuitatibus & municipiis gratioſi tulerunt. pro Mur. 45.

Ciuilis.

Ciuilis actio & priuatũ ius. Verr. 57. Lex ciuilis ac publica: pro cæc. 54. Mos conſuetudoque ciuilis. 1. Off. 205. Itaque ego ille qui ſemper auctor pacis fui: cuique pax, pręſertim ciuilis, quamquam omnibus bonis, mihi tamen in primis fuit optabilis ſepe quid. 211. Ciuilis ratio multis & magnis ex rebus conſtat. 1. de Inuen. 9. uictoria pro Deiot. 24. Bellum quod ita ciuile eſt, ut non ex ciuium diſſenſione, ſed ex unius perditi ciuis audacia natum ſit. 7. Att. 43. 1. Tuſc. 144. Ius ciuile. de Or. 101. ciuile odium. pro Mil. 27. præſidium ſalutis. pro Planc. 73. Ciuilis belli ſub Pompeio calamitas. 4. fam. 2. inter Cæſarem & Põpeium initia. 8. fam. 41. victoria, extremum malorum. 9. fam. 10. Ciuilis ſanguinis odio. 15. fam. 40. Aliquid contra morem conſuetudinemque ciuilem facere. de Off. 30. Eum locum, quem ciuilem recte appellaturi videmur, Græce πολιτικὸν. de Fin. 4. 4. Vt habeat quiddam innatum quaſi ciuile atque populare, quod Græci πολιτικὸν vocant. de Fin. 5. 61. Nam ciuibus cum ereptæ pecuniæ, ciuili fere actione & priuato iure repetuntur. 1. Verr. 10. Ciuili nefario bello. 9. Att. 69. Ciuili bello ſupplicatio nulla ſolita decerni. 14. Phil. 399. Quaſi ciuili conciliatione & ſocietate inter ſe coniunctos. 2. de Nat. deo. 56. Pro ciuili parte debeo Rempub. velle ſaluam. 11. fam. 49. in ep. Matij. Studia ciuilia. pro Fonteio. 14. Ciuilium bellorum quinam exitus eſſe ſoliti. 12. fam. 44. A ciuilibus caſtris abhorrere. 14. Att. 41. In ciuilibus bellis nihil miſerius ipſa uictoria. 4. fam. 31. Ciuilibus bellis uictoria ſemper inſolens. 4. fa. 11.

Ciuiliter.

Vt enim cum ciuiliter contendimus, aliter ſi eſt inimicus, aliter ſi competitor, &c. 1. Off. 58.

Ciuicus.

Mihi hic uir clariſſimus, qui propter te ſedet, L. Gellius his audientibus ciuicam coronam deberi a Rep. dixit. in Piſ. 4. At id etiam gregarij milites faciunt inuiti, ut coronam dent ciuicam, & ſe ab aliquo ſeruatos eſſe fateantur. pro Plan. 60.

Clades.

Curſum ingenii tui Brute premit hæc importuna clades ciuitatis.

tatis.de Cl. Or.186.Ignorare mihi uideris, hæc quanta ſit clades.Att.128.Afferre magnam cladem populo.a de Na.d.11.Cladem exequi.2.Phil.68.

Clam.*Præpoſitio.*

Quinctiam paulo clam iis eam uidi.'Att. 15.3at. 7. Timens ne ſacinora eius clam uos eſſent.in Sall.

Clam,*Aduerbium.*

Nec vi,nec c.nec precario poſſidere.pro Cæc. 302. Multa palam domum ſuam auferebat: plura c.de medio remouebat. pro Sex. Roſc. 14. Qui propter auaritiam c. depoſitam non reddit, quod iniuſtitiæ.Tuſc. 194 Vt io rebus ab intimis Pōpeij c.exulceratis, deinde palam a Conſularibus exagitatis,ita verſamur. ep.2.Per iſtos quæ volebat, in nauem c.imponenda,occulte exportanda curabat.6.Ver.19.

Clandeſtinus.

Clandeſtinus introitus.2. Off. 118.Clandeſtinum ſcelus.pro Syll.24.Hinc cum hoſtibus clādeſtina colloquia naſci. Cat.36. Cur clandeſtinis conſiliis nos oppugnant? in Or.130.

Clamator,clamito,clamo,*Vide Clamor.*

Clamor.

Clamor,lapides,fuſtes,gladij.4.Att.14. Acutiſſimus clamor 3.de Or.126.Clamor continuus omittendus. 4. ad Her.113.& 114.Clamor in cauſæ exordio inſuauis.3. ad Her. 114.Clamor a vigilibus,fanique cuſtodibus tollitur. 6. Verr.84.Cedere clamorem maiorem cum admiratione.2.de Diu.75.Clamorem efficiam,ſi eum mecum habuero otioſum. ad Q.fr. lib.3. 17. 10. Profundere clamorem multitudinis concitatæ.pro Flac.15.Clamore conſenſuque populi.12.fam.12.id eſt,acclamatione.Cum Prætor quæreretur,& conſtaret ei neminem nunciaſſe,fit ad domum eius cum clamore concurſus atque impetus. 7.Verr. 74. Excipitur ab omnibus eiuſmodi clamore, vt ei Lampſaceni periculi ſimilitudo verſaretur ante oculos. 7. Verr.74.Interea ex clamore fama tota vrbe percrebruit, expugnari deos patrios.6. Verr.85. Hæc ſunt quę clamores & admirationes in bonis oratoribus efficiunt,&c.1 de Or.73.3.ad Q.fr.5. Clamores facere. Brut 181.Clamoribus maximis iudices corripuerunt. 8. fam.4. in ep.Cælii.Clamoribus,& conuitiis & ſibilis cōſectari.2. Att.43.

Clamo.

Clamo,poſtulo,obſecro.de Nat.d.1.11. Ego quod facio Iudices,cum amicitiæ, &c.vitæ denique omnium veſtrum cauſa facere clamo atque obteſtor.pro Mur. 71. Clamat epicurus,is quem vos nimis voluptatibus eſſe deditum dicitis, non poſſe iucunde viui,niſi ſapienter,honeſte, iuſteque viuatur:nec ſapienter,honeſte,iuſte,niſi iucunde 1.de Fin. 89. Senſus enim cuiuſque, & natura rerum, atque ipſa veritas clamat quodammodo, &c.de Fin.4.45.Clamat virtus beatiorem fuiſſe,quam potauiem in roſa Thorium. 2.de Fin.105. Clamabat porro ipſe Quintius,ſeſe idcirco nolle ſatiſdare, ne videretur iudicaſſe bona ſua ex edicto poſſeſſa eſſe.pro Q 16.Clamaui tamen, admiratuſque ſum, quod,&c.Att.97.Poſtea fratrem aggreſſus eſt, qui ſero iam exhauſto illo poculo mortis,cū & de ſuo, & de uxoris interitu clamaret,&c.pro Clu.23.Cum maxime,vt dico, de pecunia clamaret,in vincula coniectus eſt.7.Ver.14. Cū is qui ſe ciuem Romanum eſſe clamaret,in crucem ageretur.7.Ver.110.Cum tutores H S.L X X X millibus id opus,ad illius bonitoss iniquiſſimi arbitrium ſe effecturos eſſe clamarēt.3. Ver.103.Rea,deos,hominesque contellans,cępit, clamare.in Ver. 215. Refero ad Scaptiū homo clamare.Att.5.110.15. Clamare omnes qui aderāt,nihil impudentius Scaptio,qui,&c.Att.5.10.16.

Clamito,

Quidam in portu caricas Cauno aduectas vendens,Cauneas clamitabat.2.de Diu.126.Nam cum ex renibus laboraret, ipſo in eiulatu clamitabat falſa eſſe quæ antea de dolore ſenſiſſet ipſe.2.Tuſc.101.7.Verr.129.pro Syl.36.Nonne ipſum caput,& ſupercilia illa penitus abraſa, olere malitiam & clamitare calliditatem uidentur?pro R.Com.11.

Clamator.

Ego tamē ita de vnoquoq. dicā, vt intelligi poſſit quē exiſtimē clamatorem,quē oratorem fuiſſe.de Cl.Or. 94.Quare cora cē iſtū veſtrum patiamor noa quidem pullos ſuos excludere in nido,qui euolent clamatores odioſi ac moleſti. 3. de Or.46.

Clamatorius.

Clamatorium genus.ad Q fr.l.3.19.5.

Clandeſtinus,*Vide Clam.*

Clangor.

Iouis ſatelles paſtu dilaniat fero: Tum iecore opimo farta & ſatiata affatim,Clangorem fundit vaſtum,&c.Tuſc.42. Nona ſuper tremulo genitrix clangore uocabat. 2. de Diu.50.

.Clare,clarius,clareo,clariſonus, Claritas,claro,*Vide Clarus.*

Clarus.

Clarus homo.Acad.q.edit.1.lib.2.68.Marius, nobilis Sylla. de Ar.reſp.50.vir Acad q.ed.1.lib.2.6.Ex doctrina clarus & nobilis vir.pro Rab.Poſt.14.Vir gloria clarus, & auctoritate grauis.de Or.122.Pietas io hoc clara, & omnibus grata. pro Sext. 4.Clara res,pro,omnibus nota.6. Verr. 36. Clara res eſt,quam dicturus ſum.5.Ver.49.Res erat clara, neque ſolū argumentis, ſed etiam certis teſtibus iſtius audacia tenebatur.7. Ver.79.Virtus clara & inſignis.de Sen.85. At magnum nomē ſigni,clarumque vocatur.in Ar.4. Virtutē alicuius poſteris fore clarā & inſignē.de Am.115.Oſtēdebat autē Carthaginē de excelſo, & pleno ſtellarū,illuſtri & claro quodā loco.in Som.Scip.5.Ego,quę clara ſunt conſuetudine, diutius dicere non audeo.pro Roſc. Com.4.Vt in re tam clara,tam teſtata.4.Ver.72.Seruumq.ſuum nomine Antiochum ad ſe vocauit, & clara voce imperauit, vt eū, &c.pro Cæc.16. Et prope conſpicies paruū ſub pectore claro Andromedæ ſignū.in Arat.t. Clari & fortes viri cōmemorandi. L.1.de Fin.28.Clari viri fuerūt.2.de L.53. Viri clari & honorati.de Sen.20.Clari & præpotētes viri.pro Rab. Poſt.27.Claræ mortes pro patria oppetitæ.1.Tuſc.189.Stellæ lumine claræ.in Arat.21.Clara & certa iudicia. Acad.q.ed.1.L.2.20.Clarorum virorū non decet tacitos eſſe congreſſus,aut ludricos ſermones, aut rerū colloquia,leuiorum.Acad.q.ed.1.l.2.Claris & fortibus viris cōmemorandis 1.de Fin. 56. Plurimis noſtris exēplis uſus es,& iis quidē claris & illuſtribus.2.de Diu.12. Certe non tulit vllos hæc ciuitas aut gloria clariores, aut auctoritate grauiores,aut humanitate politiores P.Africano, C.Lælio, L.Furio.2.de Or.84. Si ea quæ dixi, ſole ipſo illuſtriora & clariora ſunt.de Fin.107.Clariora luce cōſilia.in Catil. 40. Adoleſcens clariſſimus.4.Ver.71 clariſſimus vir. Acad. q.ed. 1.lib.2.4.pro Man.35.id eſt,Cæſar.Att.263. Ampliſſimus & clariſſimus uir. 1.de Or.98. Vos deniq. in tantis tenebris erroris & inſcientiæ clariſſimum lumē prætuliſtis mēti meæ. pro Syl.30.clariſſimo patre natus,auis,maioribus.1 Cat.2. Voce clariſſima dicere.pro Syl.25.profiteri.5.Tuſc.45.Tres nobiliſſimi & clariſſimi philoſophi.de Or.122.& 123.compoſitiſſimæ, & clariſſimæ literulæ. Att.7.20.1.clariſſima beneficia. poſt redit.ad Quir. 2.clariſſimorum & fortiſſimorū virorū auctoritates. pro L.Man. 35. Sed me repente Iudices, de fortiſſimorum & clariſſimorum ciuium dignitate,&c.repreſſit. pro Sext. 126.clariſſimis rebus tenebras obducere.Acad.q.ed.1. lib.2.17.

Clare.

Varietas in re nulla ſit; aperteque loquantur, & iam c. gemant,&c.Att.lib. 2.35.3.

Clarius.

C.dic,oro te:vix enim mihi exaudiſſe videor.4. At. 26.Quod eſt luce c.1.Tuſ.143.Et quo propius ea cōiētio,quā fieri neceſſe eſt,accedit,eo c.id periculum apparet.Cælius Cic.l.8. 14.4.Nihil c.nihil nobilius illo.2.de Diuin. 101.

Clariſonus.

Hunc a clariſonis auris aquilonis ad auſtrum.in arat.

Claritas.

Claritas vocis.Acad.q.ed.2.l.1.14.claritatis pœnitere.1.Phil. 24.Fructuoſior autem(uita)hominū generi,& ad claritatem amplitudinemq. aptior eorum qui ſe ad Remp. & ad res magnas gerendas accōmodauerunt.1. Off. 101. Miror deos immortales hiſtrioni futuro claritatē oſtendiſſe, nullā oſtēdiſſe Africano.2. de Diu. 101. Quæ quamquā ex multis pro tua claritate audiā, tamen libentiſſime ex tuis literis cognoſcam.f. lib.13.91.

Claro.

Iuppiter ex excelſa clarabat ſcepta columna. 1. de Diu. 42. Hoc eſt, clara & conſpicua faciebat.

Clareo.

Ergo poſtq. magiſque uiri nunc gloria claret.1.Off.120.Turpilius Pędio,cuius aduentu inſula hodie claret Cypros.de Sen. 10.Propterea quod ad æſtatis primordia clarent: in Arat.4.id eſt,initio ætatis apparent. Non potuit nobis nota clarere figura.in Arat.19.Forma ſimili clarere.in Arat.1.

Claſſis.

Poſteaquam paulum prouecta claſſis eſt, & Pachynum quinto die denique appulſa eſt,&c.Ver.69.capta & incenſa claſſis.7 Ver. 107. Tu a ciuitatibus pecunias claſſis nomine coegiſti. 7. Verr.106.

Verr.106. Naues, quibus præfuerat, Cleomeni tradidit, claſſi po- puliſ Rom. Cleomenem præeſſe iubet. in Verr. 262. Et mille nu- mero nauium claſſem ad Delum appuliſſent. 3. Verr. 33. Compa- rare claſſem pro Flac. 25. Distribuere. pro Flac. 24. Claſſem pul- cherrimam Pop. Romani in litus expulſam & eiectam, cum pri- mum ille pera ſecree, inflammari incendique iuſſit. 7. Verr. 72. Quid etiam præſidii cauſa claſſem habuit? pro Flac. 21. Eo ip- ſo tempore, quo tu ipſe negas claſſem habendam fuiſſe, complu- res a prædonibus eſſe captos. pro Flac. 13 Quapropter ſi mihi re- ſpondere voles, hęc dicito, claſſem inſtructam atq. ornatam fuiſ- ſe. 7. Verr 105. Prodere claſſem prædonibus. 7. Verr. 83. Duelliũ eum, qui Pœnos claſſe deuicit, Bellium nominauerit. in Or. 85. Hæc vna nauis ex claſſe noſtra non capta eſt. 7. Verr. 51. Hac claſ- ſe M. Craſſus vir ampliſſimus ab Hemo in Aſiã, his in nauibus Flaccus ex Aſia in Macedoniam nauigauit. pro Flac. 24. Claſſe valebant Aeginetæ. Off 3. 90. Glorioſiſſimæ Carthaginenſium claſſes. 7. Verr. 76. Claſſes Pop. Rom. bello Punico primo altera naufragio, altera a Pœnis depreſſa interierunt. Diu. l. 2. 15. claſ- ſium nauigatio. 2. de N. d. 61. Vt cum claſſes habere prohiberet. in Ant. 221. Qui poſteaquam maximas ædificaſſet, ornaſſetque claſſes. pro L. Man 5. Cum tantis claſſibus, tantiſq. equeſtribus & pedeſtribus copiis, Helleſponto iuncto, Athone perfoſſo, ma- ria ambulauiſſet. 2. de Fin. 177.

Claſſis.

Prima claſſis vocatur, renũciatur, deinde, vt aſſolet, ſuffragia. 2. Phil. 87. Quis hunc philoſophum non anteponit Cleanthi, Chryſippo, reliquiſq. inferioris ætatis? qui mihi cum illo colla- ti, quintæ claſſis videtur. 4. Ac. 130. De Democrito. Tributim & cẽcuriatim deſcriptis ordinibus, claſſibus, ætatibus, &c. pl̃a. 12

Claſſicula

Caſſius cum claſſicula ſua venerat. Att. 16. 5.

Claua.

Sibi igitur habeant alii arma, ſibi equos, ſibi haſtas, ſibi cla- uam, ſibi pilam, &c. de Sen. 53. Qui primo cum obſiſtere ac de- fendere conarentur, male mulcati clauis ac fuſtibus repelluntur. 6. Verr. 84.

Claudicatio, claudico, *Vide Claudus.*

Claudo.

Cum L. Flacco portas tota Aſia claudebat. pro Flac. 159. Et in ipſius conſuetudinem, quam adhuc meus pudor mihi clauſit, in- ſinuabo. ad Figulum, l. 4. 42. i. qua conſuetudine non ſum auſus vti haſtenus præ pudore Claudere mihi videtur maritimos exi- tus. ad Att. l. 9. 183. 1. Fores cubiculi claudere. 5. Tuſ. 63. Nume- ris ſententias claudere. in Or. 1 4. Non enim portu illud oppi- dum clauditur, ſed vrbe portus ipſe cingitur & concluditur. 7. Verr. 76. Vrbem pulcherrimam Syracoſas, quæ cum manu muni- tiſſima eſſet, tum loci natura terra ac mari claudebatur. 4. Verr. 3. Forum ſepietur. omnes clauderentur aditus. 1. Philip. 19. Cum edictis tuis tabernas claudi iubebas. pro Do. 214. Nec ita clau- denda eſt res familiaris, ut eam benignitas aperire non poſſit: nec ita reſerenda, ut pateat omnibus. 1. Off 75. Aptiſſime factæ (palpebræ) & ad claudendas pupulas, ne quid incideret, & ad aperiendas. 2. de Nat. d. 214.

Clauſus.

Patefactumq. noſtris legionibus eſſe Pontum, qui ante popu- lo Romano ex omni aditu clauſus eſſet. pro L. Man. 14. Tanquã enim clauſula ſit Aſia, ſic nihil perfertur de oppreſſo Dolobella. Caſſio, l. 12. 9. 1. Domus clauſa contra cupiditatem & audaciam alic ius. 7. Ver. 32. clauſa domus pudori & ſanctimoniæ. pro Q. 63. S res orationis clauſa & terminata. in Or. 115. Tuas miri- teras expecto, atq. adhuc clauſum mare fuiſſe ſcio, &c. ad Q. 21. Nihil tam clauſum ad exitus, nihil tam ſeptum vn- di tam tutum ad cuſtodias nec fieri, nec cogitari põt, &c. 7. V Statuerunt ſe nihil iã clauſum, neq. tã recunditũ poſſe ha nuo illius cupiditati apertiſſimũ, promptiſſimũq. eſſet. 7. 37. Quis eſt. o. qui putet, &c. noſtrorum hominũ ad eorum nas uoces, aures clauſas fuiſſe? 4. Tuſ. 4. Requidẽ uera illa dubitat, quin eo ſit occiſus, quo habere clau ſa non ua conſilia de Verre. 5. Verr. 52.

Clauſtrum.

Qui noſtros exercitus ſæpe excluſerant, iis clauſtra loci com- mittenda non mauit. 7. Verr. 68. Corinthi veſtigium uix re- l. ctum eſt. erat enim poſita in anguſtiis atq. in faucibus Grę- cię, ſic ut terra clauſtra locorum teneret, &c. de L. agr. 86. Cum uero eg tanto interuallo clauſtra iſta nobilitatis refregiſſem, vt, &c. Mur. 15. Clauſtra vrbis hoſtibus non committenda ſunt. in Verr. 113. Effringi multorum fores, reuelli clauſtra. 6. Verr. 46.

Omnes ſinus, promõtoria, littora, inſulas, urbes maritimas clau- ſtris imperii noſtri contineri. pro Flac. Horreum belli ſub ſigno & clauſtris poſitum. contra Rull. 64.

Clauſula.

Clauſula eſt difficilis in tradenda prouincia: ſed hæc deus ali- quis gubernabit Att. 6. 31. pro, exitus. Illa uero pręclara eſt clau- ſula edicti, 9, &c. 5. Verr. 57. Mimi ergo eſt iam exitus non fabu- lę: in quo cũ clauſula nõ inuenitur, fugit aliquis e manibus: dein de ſcabella concrepant, aulæum tollitur pro Cœl. 52. clauſula legis. Poſt red. in Sen. 6. Veniamus aliquando ad clauſulam. 13. Phil. 382. Addere clauſulã 1. de Or. 133. Pedem in clauſula nõ ſolum extremum pedem, ſed etiam proximum ſuperiorem, ſępe & tertium intelligere debemus. de Or. 218 Quũ mihi nullũ ſcri- bendi argumentum relictum eſt, vtar ea clauſula, qua ſoleo. ad Curionem, l. 2. 6. Clauſulæ interpũctæ in orationibus. 3. de Or. 95. Sed ſunt clauſulæ plures, quæ numeroſe & iucunde cadant. in Or. 124. clauſulæ orationis diligenter ſeruandæ. 3. de Orat. 106 clauſulas atque interpuncta uerborum, animæ interclusio atque anguſtiæ ſpiritus attulerunt. 3. de Or. 100.

Claudus.

Iſte claudus (quomodo aiunt) pilam retinere. in Piſ. 55. Clau- dum igitur habemus deum, quoniam de Vulcano ſic accepimus. 1. de Nat. deo. 113.

Claudico.

Verſũ ut in uerſu uulgus, ſi eſt peccatũ, videt: ſic, ſiquid in no- ſtra oratione quod claudicat, ſentit. 3. de Or. 109. Sed & ille re- prehenſus a multis eſt, nec vox exitũ reperitis: totaq. res vacillat & claudicat. 1. de N. d. 148. Actio paulum conuitio uocis, tum et ineptiis claudicabat. de Cl. Or. 120. Item beatã uitã, etiamſi ex aliqua parte claudicaret, tamẽ ex multo maiore parte obtinere nomen ſuum. 5. Tuſ 34 In quacumq. .n. una (part) plane clau- dicaret, orator eſſe nõ poſſet. de Cl. Or. 113. Sim probæ res, lecta uerba, quid eſt cur claudicare, aut inſiſtere orationem malit, q̃ eũ ipſa pariter excurrere? in Or. 97. Tũ in tota vita conſtituenda multo eſt maior rei cura adhibẽda, vt conſtare in uitæ perpetui- tate poſſimus nobiſmetipſis, nec in ullo officio claudicare. 1. off. 167. Qui uerentur, ne, ſi amicitiam pp noſtram uoluptatẽ expe- tẽdã putemus, tota amicitia quaſi claudicare videat. 1. de Fin. 54

Claudicans.

Oratio claudicans. in Or. 115. Præclarũ & graue eſt, quod Cal- uino Glaucia claudicanti, Vbi eſt uetus illud? num claudicat? at hic clodicat, hoc ridiculũ eſt. 2. de Or. 138. Nã quod Sp. Caruilio grauiter claudicãti ex uulnere ob Rẽp. accepto, &c. 2. de Or. 138

Claudicatio.

Claudicatio non deformis inſtante Vulcano. de Nat. d. 1. 58.

Clauiculus. *Vide, Clauus.*

Clauis.

Scilicet tu helluoni ſpurciſſimo, &c. Sex. Clodio, &c. omne fru- mentũ priuatũ & publicũ, oẽs prouincias frumentarias, oẽs mã- cipes, oẽs horreorum claues lege tua tradidiſti. pro Do. ſua. 21.

Clauſtrum, clauſula. *Vide, Claudo.*

Clauus.

Vt hoc beneficiũ, quẽadmodũ dr̃, trabali clauo figeret. 7. Ver. 43. i. vt perpetua & indelebilis beneficii memoria eſſet. Sedeba- mus in puppi, clauumq. tenebamus: nunc aũt vix eſt in ſentina locus. ad Papyrium Pætum, l. 9. 15. 9. Quia n. clauũ tãti imperii tenere, & gubernacula Reip. tractare, &c. pro Sex. 15. & 9. ſ. 33. Il- le aũt clauũ tenẽs. quietus ſedeat in puppi. de Sen. 16. Etiã nouo quodã amore veterẽ amorẽ tãquã clauũ clauo eiiciendũ putant. Tuſc. 4 62.

Clauiculus.

Vites clauiculis adminicula tanquam manibus apprehendũt. 2. de Nat. deo. 90. Vitis quidem quæ natura caduca eſt, & niſi ful- ta ſit, ad terram fertur, eadem ut ſe erigat, clauiculis ſuis, quaſi manibus quidquid eſt nacta, complectitur. de Sen. 48.

Clemens.

Clemens caſtigatio. off. 87. Etſi ſatis clemens ſum in diſputã- do, tñ interdũ ſoleo ſubiraſci. 2. de Fin. 9. clemens & miſericors iudex. pro Plãc. 265. Si clementes eſſe uoluerimus, nũquã de- erunt bella ciuilia. ad Brut. 4. Nec in cæde principũ clementiorẽ hunc fore, quam Cinna fuerit. Att. 7. 117. 9. Ego, quãquam prę- eſt huic quæſtioni uir, & contra audaciam fortiſſimus, & ab in- nocentia clementiſſimus: tamen, &c. pro Roſc. Am. 52.

Clementia.

Clementia, per quã animi temere in odium alicuius inuectio- nis concitati comitate retinẽtur. 2. de Inu. 243. clementia, leni- tas, moderatio, &c. Parad. 126. clementia hæc omnis ad un

īllam crudelitatem colligatur.8. Att.24. clementia inſidioſa.8. Att.60.clementia maiorum noſtrorum.5.f. 1.in ep. Q.Met.Cæſar aduerſarios clemētiæ ſpecie deuinxerat. Ant.182.Plena omnia clementiæ,manſuetudinis,humanitatis.ad Q.fr.1.1.38.clementiæ ſpeciem inanē vincit ſalutaris ſeueritas. Brut 4.M.Antonius ad me tantum de Clodio reſcripſit,meā lenitatem & clementiam & ſibi eſſe gratam,& mihi uoluptati magnæ fore.Att.14.317.3.Illam clementiam, manſuetudinemq. noſtri imperij in tantam crudelitatem, inhumanitatemque eſſe conuerſam? 7. Verr.9.clementiam illi malo fuiſſe:qua ſi uſus non eſſet,nihil ei tale accidiſſe potuiſſe.Att.14.320.2. Ipſum aūt non voluntate, aut natura non eſſe crudelem,ſed ꝙ putaret popularem eſſe clementiam:ꝙ ſi populi ſtudium amiſiſſet,crudelem fore.At.10.12.

Clementer.

Leuiter hominem,clementerq. accepit. 6.Verr.78. Siquid factum clementer,vt diſſolute factum criminer.7. Verr.151

Clepo.

Sacrum ſacroue commendatum qui clepſerit rapſeritque,parricida eſto.de Leg.274. Quemdam Thyeſtem clepere auſum eſſe e regia.3.de N.de.95.Spartæ rapere pueri & clepere diſcunt. de Rep.4.Eum Prometheus doctus clepſiſſe dolo,pœnaſq. Ioui fato expendiſſe ſupremo.2.Tuſc.40.

Clepſydra.

Cras ergo ad clepſydram.Tuſc 2.57.ἀλεγεπῖλαῦ, intelligendum,reuertamur aut perſequamur reliqua.·Ad hunc non declamator aliquis ad clepſydrā latrare docuerat:ſed,&c.3.de Or.76

Cliens.

Manlius Glaucia quidam,homo tenuis, libertinus, cliens, & familiaris iſtius T.Roſcij.pro Sext.Roſc.11. commemorant uero ipſius ciues noſtri clientes,Locri.2.de Leg.13.Quos clientes nemo habere uelit,non modo eſſe illorū cliens.10 Ant.180. Poſtea tuus ille Pœnulus. ſcis enim citius clientes tuos a poetica profectos.4.de Fin.90.Clariſſimi uiri noſtræ ciuitatis temporibus optimis hoc ſibi ampliſſimum pulcherrimumq. ducebant, ab hoſpitibus clientibuſq. ſuis,&c.de Diu.

Clientela.

Se in Chryſogoni fidem ac clientelam contulerunt.pro Roſc. Am.63.Scis quam diligam Siculos, & quam illam clientelā honeſtam iudicē.Att.14.308.1.conabaris clientelam tam illuſtrē, tam ſplendidæ prouinciæ ad te traducere Verr. 221. Ianus Medius in L.Antonij clientela ſit.in Ant.20.Eſſe in fide & clientela alicuius.pro Sex.Roſc.clientelæ regum aut nationum.9.f.16. in ep.Dol.Tū duę maximæ clientelæ tuæ, Cyprus inſula & Cappadociæ regnum,tecum de me loquentur.Cas.15.13. clientelas acceptas a maioribus confirmare. 13.1.86. Quæ ſuos a me propter vrbis,veſtræq. ſalutis cuſtodiam repudiata: pro clientelis, hoſpitiiſq. prouincialibus, &c.comparo.4.in Cat.94.

Clitellæ.

Clitellæ boui ſunt impoſitæ. Att.5.28. id eſt, prouincia hæc mihi non conuenit non magis,quam boui clitellæ.

Clitellarius.

Mulus clitellarius.in Top. 18.

Cliuus.

Quem ego in cliuo Capitolino te ſignifero ac principe collocaram.Att.2.t0.13.

Cloaca.

Me arcem facere ex cloaca, lapidemque e ſepulchro uenerari pro deo.pro Plan.77.Qui de foſſis,de cloacis, de minimis aquarum, itinerumque controuerſiis interdicit, is repente obmuteſcet? pro Cæc. 26.

Cludo.

Mare terram litoribus cludit.de Nat.d.46.

Clueo.

Tum duo Cæpiones multum cluentes conſilio & lingua,plus auctoritate tamen & gratia ſubleuabant.de Cla.Or.49.

Clypeus.

Simul atq. ipſe graui vulnere exanimari videret ſe, ut primū diſpexit,quæſiuit ſaluuſne eſſet clypeus,&c.2.de Fin.155.Vt clypei cauſa inuolucrum,vaginā autem gladij,ſic,&c.de N.d.2.27

Coaceruo.

Conſtruere & coaceruare omnibus modis pecuniam. pro L. Agr.8.Et ne forte hominem exiſtimetis hanc tātam omnem emblematū hinc cauſa coaceruare uoluiſſe,videte, &c. in Ver.12. Ante pecuniæ coguntur & coaceruantur, quam gleba una ematur.2 pro Leg.Agr.72.Tantum quantum coaceruari una in domo potuit.pro Sext.Roſc.40,

Coaceruatus.

Multitudo ciuium indigniſſimo loco coaceruata.7. Ver.116. Videtis conſtitutam & coaceruatam pecuniam.contra Rull.63. Veriſimilia autem partim ſingula mouent ſuo pondere, partim etiam ſi uidentur eſſe exigua per ſe multum. tamē cum ſint coaceruata,proficiunt.in Part. 23.

Coaceſco.

Vt enim non omne vinum, ſic non omnis ætas uetuſtate coaceſcit.de Sen. 60.

Coactio,coactor,coactus. *Vide Cogo.*

Coædifico.

Campum Martium coædificari,&c.13. Att.46. Loci coædificati.Part.233.

Coæquo.

Coæquare omnia ad ſuas iniurias & libidines.5.Verr. 79.

Coæuus.

Hunc tu morem ignorabas?numquam epulum videras? numquam puer aut adoleſcens inter coæuos fueras? in Vat.24.

Coagitatio.

Nam quæ ſpiritu in pulmones anima ducitur, ea caleſcit primū ab ipſo ſpiritu,deinde coagitatione pulmonū. 2. de N.105.

Coagmento.

Sed uiuendi eſt finis optimus,cum integra mente, ceteriſque ſenſibus,opus ipſa ſuum, eadem quæ coagmentauit natura,diſſoluit.de Sen.66. Ipſa verba compone & coagmenta.Brut.34. Verba uerbis quaſi coagmentare.in Or.42. Docebo ne coagmentari quidem poſſe pacem.7.Phil.230.

Coagmentatus.

Collocationis eſt cōponere & ſtruere uerba ſic, ut neue aſper eorum concurſus,neue hiulcus ſit, ſed quodammodo coagmentatus & leuis.3.de Or.94.Quid enim aut in natura, qua nihil eſt aptius,nihil deſcriptius: aut in operibus manufactis tam compoſitum,tamque compactum & coagmentatum inueniri poteſt? 3.de Fin.112.Qm̄ nihil ſit animis admixtum,nihil concretum, nihil copulatum,nihil coagmentatum, nihil duplex. Tuſc.163.

Coagmentatio.

Omnis coagmentatio corporis uel calore,uel frigore, uel aliqua impulſione uehementi labefactatur & frangitur,& ad morbos ſenectutemq. compellitur.de Vniu. 21. Quæ eſt enim coagmentatio non diſſolubilis? 1. de N. d.16. Quæ copulatio rerum, & quaſi conſentiens ad mundi incolumitatem coagmentatio naturæ,&c.2.de Nat. deo. 178.

Coamicus.

Hodie me ante omnes coamicos ſtultos ſenex uerſaris, atque luſeris lautiſſime.de Am. 114.

Coanguſto.

Coanguſtari poteſt hæc lex dilatata in ordinem cunctum.3. de Leg 30.

Coarcto.

Sed tu hoc nobis da Scæuola & perfice,vt Craſſus hæc, q̃ coarctauit,& peranguſte referſit in oratione ſua,dilatet nobis atque explicet.2.de Or.79.id eſt,quod paucis verbis perſtrinxit.

Coarctatus.

Cn noſter quid conſilij ceperit,capiatue,neſcio:adhuc *in oppidis* coarctatus. Att.7.37.

Coarguo.

Meū crimen auaritiæ nimię te coarguit.7.Verr.119 Errorem eorum qui ita putarunt,coarguit.1.Ac.20.Fuga laboris, deſidiā: repudiatio ſupplicū,ſuperbiā:amicorum neglectio improbitatē coarguit.pro Mur.8.pro Flac.15. Non it noſtram coarguit perfidiā,ſed indicat ſuā.ep. 38. Illum multorū literæ & nuncij coarguerunt.pro Syl.170.Quieſcamus,ne noſtram culpam coarguamus.Att.9.173.8.Reliquum eſt,ut iam illum natura ipſius, conſuetudoq. defendat,hunc autem hęc eadem coarguant.pro Mil, 27.pro Syl.12.2.Phil.49.Tu cū tua vox nūquam ſit audita, &c, & in eū locum te deducas,ut antequā me cōmutatis iudicij coargueris,te ſummę negligēſię tuo iudicio conuictū eſſe fateare. ꝓ Syl.33.coarguere diſſolutā alicuius cōſuetudinē.pro Fl 150.Hominis nō eſſet,in tanto diſcrimine & periculo ciuis, refellere & coarguere noſtrum mendacium,&c.pro Lig. 9. coarguerere aliquam certioribus argumentis.ad Her.7. in Ant. 163. Omnibus in rebus coarguitur a me,cōuincitur a teſtibus,&c.6.Ver.94. Atq. hæc a me ſuſpicionibus & coniectura coarguuntur.de L.Agr.10. Aut aliis quoque conſtitutionibus factum coarguetur. 2. de Inu. 224. Reus cum tot teſtibus coarguare, potes de damnatio

ne

ne habitare? 7. Verr. 60. Iam intelliges certum crimē quam mul tis ſuſpicionibus coarguatur. pro Sex. Roſc. 31. Coargui crimini bus. 6. Verr. 93. Digito legata deleuit: & cum id multis locis fe ciſſet, poſt mortem eius, ne lituris coargui poſſet, &c. pro Cluē. 30. Nunc refelli, coargui putant eſſe turpiſſimum. pro Fla. 8.

Coauctio.

Coauctio annonæ atque æſtimationis. 5. Ver. 164.

Cochlea.

Vt ſi quis medicus ægroto imperet ut ſumat. Terrigenā, herbigradam, domiporcam, ſanguine caſſam, potius quam hominū more cochleam dicere, &c. 2. de Di. 197. Iſte tamquam cochlea abſcondens & retentans ſeſe tacitus, quo ſit tutus, comeditur cū domo ſua, & auferetur. ad Her. 39.

Cocus.

Cocus meus præter ius feruens nihil potuit imitari. 9. fa. 47. Cocum ad te miſi, quo uterere. 16. fam. 20. Mitto cocos, piſtores, lecticarios, &c. pro S. R. 41.

Codex.

Falſus codex. 3. Verr. 112. Integerrimus codex. pro Clu. 73. Deinde in codicis extrema cera nomen infimum in flagitioſa litura fecit. 3. Verr. 65. Codicis tui literas contēplare. in Vat. 19. Litura codicis. 5. Ver. 33. Referre falſum in codicē. pro com. 1. Referre in codicē nōia. pro Syl. 33. pro com. 2. Inſtituere codicē. pro Cō. . Legere codicem. in Vat. 3. Cauſam in me cōferebat, quod tuū codicē obſignaſſem. in Ver. 155. & 106. Proferre codicē. pro Cō. 4. Recitare codicē. in Vat. 3. Recitare ſuum codicem teſtis loco, arrogantiæ eſt. pro Com. 3. Recognoſcere codicem. in Vatin. 3. Quomodo H S. CCCIↃↃↃ. in codice accepti, & expenſi non ſunt? pro Q. Roſc. Com. 2. Habere ſubſortitionem in codice. pro Clu. 73. Itaque L. Piſo multos codices impleuit earum rerum, in quibus ita intercesſit, quod iſte aliter, atque ut edixerat, decreuiſſet. 3. Verr. 84.

Codicilli.

Codicilli tui conuitio efflagitarunt hāc epiſtolā. 2. ad Q. 25. *Vt* non minus longas iam in codicillorum faſtis futurorum Cōſulum pagimulas habeat, quam factorum. Att. 4. 16. Simul ut accepi a Seleuco tuo literas, ſtatim quæſiui e Balbo per codicillos quid eſſet in lege. Lepte. 6. 18. 1. Cum codicillis obuiam uenire alicui. Ser. Cicer. 4. 12. 6. In codicillis ad te harum exemplum exaraui. 9. fam. 60. Hic heſterno die ſententiolas noſtras in codicillis & omnia uerba referebat. in Att. 2. 19. Omnia in codicillis ſcripſi quæ deſiderās. 12. Att. 10.

Cœlum, *Vide Cælum.*

Cœmentum, *Vide Cæmentum.*

Coemo.

Sylla omnia bona coemit. Caſ. Cicer. 15. 19. 6. Non modo nō uenibant, ſed et coemebant. Ver. 131. Deinde ipſos ſibi frumentum coemiſſe, nihil hæc ad te pertinere. 5. Ver. 151. Gal. 7. 24. 4.

Coemptio.

Nam neq. illud eſt mirandum, qui quibus uerbis coemptio fiat, neſciat. 1. de Or. 122. Putarunt omnes mulieres, quæ coemptionem facerent, Caias uocari. pro Mur. 24. Mulieris, quæ coēptionem feceriт, cauſam defendere. de Or. 1. 122. Coemptione in unum conuenire. pro Fla. 65. Horum ingenio ſenes ad coēptiones faciendas interimendorum ſacrorum cauſa reperti ſunt, &c. pro Mur. 14.

Coemptionalis.

Coemptionales ſenes. 7. fam. 51.

Cęna.

Vbi cum tyrannus cęnauiſſet Dionyſius, negauit ſe iure illo nigro, quod cœnæ caput erat, delectatum. 5. Tuſc. 137. Venit ad me Cicero tuus ad cœnam, cum Pomponia foris cęnaret. 3. ad Q. Vocare aliquem ad cœnam. Att. 6. 114. 13. Sed uide audaciam: etiam Hirtio cœnam dedi ſine pauone. Pæto. 9. 47. Is cœnam dedit apud uillam in Tindaritano. 6. Ver. 43. Puerū uocat, credo cui cœnam imperaret. pro S. R. 28. Iter cœnam hæc d. 3. ad Q. fr. 13. Poſt cęnam uomere. pro Deiot. 13. Non redeuntem a cęna uidetis? pro S. R. 35. Eſt enim dictum ab ore qui dicerent, uxores ſuas redeuntes a cœna, attrectatas e a Cælio. pro Cæl. 41. In eas cum incidiſſem in cęna augurali apud Lent. 7. fam. 47. Tamen in ea cęna cocus meus præter ius feruēs nihil potuit imitari. Pæto. 9. 20. 7. Quæ cœnæ, quæ deliciæ? 12. Att. 2. ſe ad cęnas ita re deſiſſe, moleſte fero. Pæto. 10. 14. 6. Vides, ut te philoſophando reuocare coner ad cęnas? Pæto. 10. 24. 10. Quid ego illius prandia & cœnas commemorem? 2. Verr. 86. Cœnas facere & obire. 9. Att. 55.

Nec tamē eas cœnas quæro, ut magnæ reliquiæ fiāt: quod erit, magnificum ſit & lautum. Pæto. 9. 39. T. Pinnarius amabiles ad me de te literas mittit, ſe maxime literis, ſermonibus, cœnis denique tuis delectari. 3. ad Q. fr. 14.

Cęnula.

Quid? uos heſterna, inquit, cęnula, non intellexiſtis me pecunia non egere? 5. Tuſc. 135. Deinde etiam uereor (licet enim uerum) dicere ne, neſcio quid illud quod ſolebas, dediſcas, & obliuiſcare cœnulas facere. Pæto. 9. 56.

Cœno.

Ego eo die caſu apud Pompeium cœnabam. epiſt. 3. & Attic. 250. Eo die cęnaui apud Craſſipedem ad Quint. fratr. 2. 8. 5. Cedo, quis umquam cœnauit atratus? in Vatin. 23. Quis unquā cœnauit in funere familiari cum toga pulla? in Vatin. 35. Cœnabit cum uxoris. ad Qu. fr. lib. 2. 9. 2. Manus laua, inquit, & cęna. de Or. 131. Socratem ferunt, &c. quo melius cœnaret, opſonare ambulando famem. 5. Tuſc. 137. At eodem te, cum cœnauiſſet, rediturum dixeras pro Deiot. 47. Cœnare foris. 3. ad Q. fr. 13. Qui cum in quandam cauponam diuertiſſent, ſimul cœnare, & in eodem loco ſomnum capere uoluerunt. de In. 63. Apud Pompeium in eius nuptiis eram cœnaturus. ad Qu. fr. 309. Cum Cæſar ſecundis Saturnalibus ad Philippum veſperi ueniſſet, uilla ita completa militibus eſt, ut uix triclinium, ubi cœnaturus ipſe Cæſar eſſet, uacaret. 13. Att. 66. Hirtium ego & Dolabellam dicendi diſcipulos habeo, cœnandi magiſtros. 9. fam. 39.

Cęnans.

Aduentabat autē βουλύσει cœnantibus nobis. Att. 15. 330. 3. Hac introducta cōſuetudine ſæpe inſcientibus nobis & cęnantibus oprebit. Tit. 16. ep. 21.

Cęnito.

Ego ſi ſocis cęnitatem Cn. Octauio familiari tuo non defuiſſem ep. 102. Itaque non deſino apud iſtos, qui nūc dominantur, cęnitare. Var. 9. 7. 3. Puto enim te audiſſe, &c. cęnitare me apud eos, illos apud me declamitare. 9. fa. 39. Cœnitare foris, itare ad cęnas. pro eodem. 9. fa. 56. 58. & 7. 30.

Cœnatus.

Cum illa munera inſpexiſſes cęnatus. pro Deiot. 30. Cęnato mihi, & iā dormitāti prid. Cal. Maias epiſt. eſt illa reddita. Att. 2. 31. 1. Quid igitur cauſę excogitari poteſt, cur te lautū noluerit, cenatū nolueris occidere? pro Deiot. 23. Qui ut cœnati quieſcerent, uiſum eſſe ei, qui, &c. de Diu 92.

Cœnaculum.

Romam in montibus poſitam, & cenaculis ſublatam atque ſuſpenſam, &c. de L. Agr. 93.

Cęnum.

Qua tum ſuperbia cęnum illud ac labes ampliſſimi ordinis preces, &c. pro Sext. 20. & pro Do. ſua. 38. Cœnum, pro homine inquinatiſſimo. Habeo quem opponam labi illi atque cœno. pro Sext. 7. Nunc autem ita differunt, ſic ſe dicere, omnes ſtultos inſanire, ut male olere omne cœnum. 4. Tuſc. 84. O cęnum, o portentum, o ſcelus. pro Do. ſua. 38. Si Protogenes Ialyſum illum ſuum cœno oblitum uideret, magno credo acciperet dolorē: &c. Att. 2. 36. 4.

Coeo.

Cum parua ſquilla quaſi ſocietatem coit comparandi cibi. 2. de Nat. d. 183. De ea concha loquitur, quam pinnam uocant. Heri aliquot adoleſcentuli coimus in Piræum. Att. 103. Nullamq. ſocietatem neque ſceleris, neque prœmii cum homine ullo coieras. pro Sex. Roſc. 58. Vtinam Cn. Pompeii cū C. Cæſare ſocietatem aut nunquam coiſſes, aut nūquam diremiſſes. 2. Phil. 46. Dixit Habito ſtatim de eo qui coiſſet, quo quis condemnaretur, illum eſſe liberum. pro Clu. 135. Collegia medius fidius Tribunis plebis tota reperientur hoc iure firmato, quæ coeant de hominum locupletiſſimorum bonis, præda præſertim populari & ſpe largitionis oblata. pro Do. ſua. 37. id eſt, qui in abdito conſilia agitēt de euertendis locupletū fortunis. Auaritiam præfers. qui ſocietatem coieris de municipiis cognatique fortunis cū alieniſſimo. pro Roſc. Am. 52. Qui eorum coit, coierit, conuenit, conuenerit, &c. pro Clu. 49. Cum hoc coire auſus es? poſt reditum in Senatu, 14. & pro D. ſua. 37. Coire, pro paciſci uel conſentire Cæſar cum eo coire per Arrium cogitat. 2. Att. 54. id eſt, ſocietatē inire. In aliquem locū coire. Att. 7. 113. 14. Coire ſocietatem cum aliquo. 2. Phil. 46. & pro Quint. 51. Societas coitur. pro Sex. Roſc. 12. Quia communicatio cōſilii tali tempore, quaſi quædam admonitio uidetur eſſe officii, uel potius efflagitatio ad coeundam ſocietatem uel periculi, uel laboris Ruſo, 5. 19. 6.

Coitio.

Dubitatis quin coitio facta ſit. pro Planc. 43. Meſſala languet: non quo aut animus deſit, aut amici, ſed coitio c o s s. & Pompeius obſunt. Att. 4. 84. 7. Quod ſcribis te audiſſe in candidatorum Conſularium coitione me interfuiſſe, id falſum eſt. ad Q. ſ. l. 3. 1 1. Parad. 58. Si item de coitione voluiſſet, adiunxiſſet. pro Clu. 49. coitione dirempta. 4. Att. 53. Verumtamen nocturnis vigiliis & coitione hominum, iuſtitium illud concoeptum ac meditatum eſt. de har. reſp. 52. coitionibus excludi. 3. ad Q. ſ. 11.

Cœpi.

Res eos iampridem, fides deficere nuper cœpit. 2. in Cat. 32. Recipere ſe cœpit in aliquem locum. Planc. Cic. 10. 15. 9. Reſpõdere impudentes cœpit. 3. in Cat. 57. Caietam, ſiquando abundare cœpero, ornabo. Att. 1. 2. 3. Neue inde nauis inchoandum exordium cœpiſſet. de Fat. 52. Si latro rurſus in Italiam ſe recipere cœperit. ep. 153. Nihil autem erat illo blandius, nihil boe benignius: vt magis pœniteret cœpiſſe, quam licere deſiſtere. pro C. Rab. Poſt. 3. Neq. ſe ante cauſas amicorum tractare cœpiſſe, quam ius ciuile didiciſſet. de Or. 99. Cœpto. in Arat.

Cœptus.

Hortenſius igitur cum admodum adoleſcens orſus eſſet in foro dicere, celeriter ad maiores cauſas adhiberi cœptus eſt. de Cl. Or. 166. Is cum ſatis floruiſſet adoleſcens, minor haberi cœptus eſt poſtea. de Cla. Or. 127. Vt ille inficiator probaſſet iudici ante petitam eſſe pecuniam, quam eſſet cœpta deberi. 1. de Or. 82. Qua in urbe primum ſe orator extulit, primumque etiam monimentis & literis oratio eſt cœpta mandari. de Clar. Or. 23. Nũc de Rep. Conſuli cœpti ſumus. in Cat. 109.

Cœptus.

Atque ipſa inſtitutio hominis ſi loqueretur, hæc diceret, primos ſuos quaſi cœptus appetendi fuiſſe, ut ſe conſeruaret in ea natura, in qua ortus eſſet. de Fin. 115.

Coerceo.

Quam ſerpentem multiplici lapſu & erratico, ferro amputãs coercet ars agricolarum, ne ſylueſcat ſarmẽtis. de Sen. 48. Ipſius uero mundi, qui omnia complexu ſuo coercet & continet, natura non artificioſa ſolum, &c. 2. de Nat. d. 85. Eos morte, exilio, vinculis, damno coercent. off. 3. 29. Iis qui vi oppreſſos coercẽt, ſit ſane adhibẽda ſæuitia. 2. Off. 31. Alteri ſe Brutus obiecit, impetumq. furentis, atque omnia diuexare & diripere copientis vitæ ſuæ periculo colligauit, a progreſſu coercuit, a reditu refrænauit. 11. Phil. 291. Coercento ciuem noxium & nec obedientem magiſtratus mulia, vinculis, verberibus. 3. de Leg. 4. Appius noſter turmas aliquot equitum dederat huic Scaptio, per quas Salaminios coerceret. Att. 5. 110. 11. Vt uiri fortes acrioribus ſupplicijs ciuem pernicioſum, quam acerbiſſimum hoſtem coercerent. 1. in Cat. 2. Ego vero (ut iſtuc reuertar) is ſum qui nõ modo non ſupplicem, ſed etiam coerceam poſtulantes, vt ſibi ſupplicetur. Brut. Cic 16. 15. Cum enim fertur quaſi torrens oratio, quamuis multa cuiuſque modi rapiat, nihil tamen teneas, nihil apprehendas, nuſquam orationem rapidam coerceas. 2. de Fin. 3 Coercere aquam Top. 224. coercere auaritiam. Parad. 41. cupiditates coercere. 1. de Orat. 96. Improbitatem coercere. 5. Verr. 179. Hic cum homini & vehementi & diſerto, & in primis forti ad reſiſtendum Philippo quaſi quaſdam verborum faces admouiſſet, non tulit, & grauiter exarſit, pignoribuſque ablatis Craſſum inſtituit coercere. 3. de Or. 3. ideſt, hominem reprimere uel corrigere captis eius bonis. Interpellatorem coercere. in Or. 77. Nimis redundantes nos, & ſuperfluentes, & quaſi extra ripas diffluentes coerceret. de Cl. Or. 175. Temeritatem coercere. 2. Tuſ. 83. Nam ſi in minimis rebus pertinacia reprehenditur, calumnia etiam coercetur. 4. Aca. 117. Cum alterum ſequi, alterum uitare coercemur. ad Her. Iam ſi modeſtia, ſi pudicitia, ſi uno uerbo temperantia pœnæ aut infamiæ metu coercebuntur, non ſanctitate ſua ſe tuebuntur. 2. de Fin. 61. Qui autem, ſi maxime hoc placeat, moderatius id volunt fieri, difficilem quandam temperantiam poſtulant in eo, quod ſemel iam miſſum, coerceri reprimique non põteſt. 1. de Fin. 2. Genus eſt, aqua pluuia nocẽs: eius generis formæ, loci uitio & manu nocens: quarum altera iubetur ab arbitro coerceri, altera non iubetur. Top. 20. In qua ego nactus (vt mihi uidebar) locum reſecandæ libidinis & coercendæ iuuentutis. Att. 1. 13. 5.

Coercens.

Reſtat vltimus, & a domiciliis noſtris altiſſimus, omnia cingens & coercens cœli complexus, qui idem Aether vocatur, extrema ora & determinatio mundi. 2. de Nat. d. 146.

Cœtus.

Cœtus ciuitatis. de Fin. 2. 90. popularis. Ac. q. ed. 1. lib. 2. 6. Solennis cœtus. 7. Verr. 146. O præclarum diem, cum ad illud diuinum animorum concilium cœtumque proficiſcar, cumq. ex hac turba & colluuie diſcedam. de Sen. 76. Committere cœtum alicui. 3. de Or. 38. Hæc ego omnia, uix dum etiam cœtu ueſtro dimiſſo, comperi, domum meam maioribus præſidiis muniui atq. firmaui. 1. in Cat. 7. In cœtu concilioque proferre aliquid. 2. de Fin. 214. Neque ſorte dicendi pars, quoniam ita uoluiſtis, in hoc tali cœtu, atque in tam accurato ſermone prætermiſſa eſſe uideatur. 2. de Or. 128. cœtus matronarum. de Fin. 2. 9. cœtus nefarij. in Cat. 98. Concilia, cœtuſque hominum iure ſociati. de Somn. Scip. 8. Eius enim partis erat exemplar Salluſtius: quo ſiquam in unam uoraginem, cœtus omnium uitiorum exceſſerat. in Sal. 11. cœtus & ſermones habere. Aca. q. ed. 2. Dicendo tenere hominum cœtus. 1. de Or. 16.

Cogitate, cogitato, cogitatio, cogitatum, cogitatus, *Vide Cogito*.

Cogito.

Hæc ego repeto, & dies & noctes cogito. pro Deiot. 27. Tuſc. 5. 52. cogito hinc. 16. f. 23. ſub. proficiſci. cogito in Pompeianum ſtatim. 7. fam. 12. ſubaudito infinitiuo. Ludi Antij futuri ſunt pridie Non. eos Tulla ſpectare vult, inde cogito in Tuſc. Att. 27. cogito proficiſci. 13. fam. 79. id eſt, conſtitui & deliberaui. Nam illo loco libentiſſime ſoleo uti, ſiue quid mecum ipſe cogito, ſiue aut ſcribo, aut lego. 2. de Leg. 1. Nihil cogitat niſi atrox & ſæuũ. 8. fam. 45. in ep. Cæl. Qui alteri nocere cogitat, timet ne, niſi id fecerit, ipſe aliquo afficiatur incommodo. 1. Off. 36. Hoc eſt, dat operam ut alteri noceat. Incurſionem idolorum non ſolum uidemus, ſed etiam cogitamus. lib. 1. de Fin. 16. Cernunt, cogitant, ſentiunt omnia certiora animi. 2. de Diu. 206. Nihil abiectum, nihil humile cogitant. de Fin. l. 5. 53. Cogitabam in Laterio. 2. ad Q. fr. 15. ſubaudito uerbo. Inde cogitabam Aſturæ. 14. Att. 3. Nihil enim his in locis niſi ſaxa & montes cogitabã. 2. de Leg. 3 Cras cogitabat. 9. ad Att. 2. ſcilicet proficiſci. Clodius nihil de extremis Milonis comitibus cogitauit. pro Mil. 152. Maximæq. reliquiæ rerum earum mouentur in animis & agitantur, de quibus uigilantes aut cogitauimus aut egimus. 2. de Diu. 206. cogita ad hæc, uel potius excogita. 9. Att. 16. Tu ipſe cum Sexto ſcire uelim quid cogites de exeundo, de totaq. re quid exiſtimes. Att. 7. 133. 4. Quid cogites in hoc faciendo, non intelligo. 3. ad Q. fr. 7. De hortis toto pectore cogitemus. Att. 207. Vt acrius aliquanto & attentius de claris uiris locorum admoniti cogitemus. de Fin. l. 5. 3. Sagaciter perueſtigare quod ſui ciues, iique, qui audiunt, cogitent, ſentiant, opinentur, expectent. 1. de Orat. 113. Nihil ut de utilitatibus, nihil ut de commodis ſuis cogitarent. lib. 1. de Fin. 27. Quidquid de ſua re cogitarit, in medium proferat. de Or. 2. 57. Docto & erudito homini uiuere eſt cogitare. Tuſc. 349. cogitare accuſationem. pro Mur. 42. Acutiſſime cogitare. 1. Off. 219. cogitare aliquid libidinoſe. off. 1. 23. cœpi egomet mecum ſic cogitare, Hem, nos homunculi indignamur ſiquis noſtrum interiit, &c. 4. fa. 17. Sed ſi inſulam Britanniam cœpero cogitare, eius εἰδώλων mihi aduolabit ad pectus. Caſſ. 15 16. 5. Sed quod ego nondum ſtatuo mihi eſſe dicendum, uos tamen id poteſtis cum animis ueſtris cogitare. 2. de L. Agr. 66. cogitare de aliquo cum ſolicitudine. Diu. l. 2. 107. Toto animo cogitare de aliquo. Lent. 1. 7. 11. De aliquo & ornamentis eius & commodis cogitare. Lent. 1. 7. 11. Quæ declarat illum in otio de negotiis cogitare. off. 3. 1. De pernicie alicuius cogitare. pro Flac. 1. Cogitare toto pectore de re aliqua. 13. Att. 14. Spe, atq. animo de ſe & gloria ſua cogitare. pro Rab. perduel. reo. 21. Vos ſæpius eandem rem animis agitare, & diutius uno de teſte cogitare poteſtis. pro Font. 278. cogitare difficillima, optare optima, ferre quæcumque erunt. 9. fa. 43. cogitare diu multumque. Diu. l. 2. 1. futura. Tuſc. q. l. 1. 26. grauiter. 1. f. 28. Sed mehercule ſi humaniter, & ſapienter, & amabiliter in me cogitare uis, facilem te profecto præbebis, &c. Att. 14. 21. Facile animaduerterẽ eum cogitare male de me. 8. f. 36. in ep. Cæl. de Sen. 17. Ad ferendum dolorem placide & ſedate, plurimum proficit, toto pectore (ut dicitur) cogitare, quam id honeſtum ſit. Tuſc. q. 187. Proſcriptiones & dictaturas cogitare. 2. in Cat. 40. cogitare ſuper atque cæleſtia. Ac. q. ed. 1. l. 2. 118. Numquid uidetur tibi de uoluptatibus ſuis cogitaſſe. l. 1. de Fin. 19. Quando. n. me iſta curaſſe aut cogitaſſe arbitramini, nõ ſemper irriſiſſe potius, &c. 3. de Or. 50. Nihil. n. agens ne cogitari quidem põt quale ſit. Ac. q. ed. 2. l. 2. 37. Nulla ſpecies cogitari põt, niſi pulſu imaginũ. de Diu. 136.

Labor cogitandi.de Cl.Or.146.Nullum tempus agendi & cogitandi ſere aliqua præter mittitur.Lent.1.5.9.Nã multo veſtræ maiores,grauioreſque partes ſunt ad cogitandum, quam ad dicendum nez.pro Font.10. Sumere ſpatium vel tempus ad cogitandum.1.de Or.72.2.de Or. 58. Acer & acutus homo in cogitando.2.de Or.71.Alicuius vultum, obtutumque oculorum in cogitando noſſe. 3.de Or. 10.Cogitatum eſt crudeliſſime de te.11.Att.10. Ea quæ cogitata ſunt diligentiſſime, cadunt temere.10 ad Att. 40.

Cogitans.

Nihil vidi tam neſcio quid cogitans.10.Att.36. Sæpiſſime igitur mihi de amicitia cogitanti,&c.de Am.25. Tibi autem de me cum ſolicitudine cogitanti ſubito ſum viſus emerſus e flumine. 2.de Diu.207.Nihil enim Senatus cuiquam dare debet, quod male cogitantibus exẽplo aut præſidio ſit.ad Brut.10.

Cogitatus.

Cogitata ratio.de Ar.reſp.2.Meditatum & cogitatum ſcelus.2.Phil.89.Cogitatam libidinem in ſacrificiũ intulit Claudius.2.de Leg.36. Adſum amicis, venio in Senatum frequens, vltroque affero res multum & diu cogitatas,eaſque tueor animi non corporis viribus.de Sen. 5. Quo cogitata ſunt omnia diligentius,eo facta ſunt imprudentius.10.Att.41.

Cogitatum.

Illius non modo acta,verumetiam cogitata.14.Att.34.Omnia cogitata eius.14.Att.12.1. omnes cogitationes. Cogitata optimæ mentis euuolare.10.fa.14. in ep.Planci.Perficere cogitata.pro Deiot.13.Vtrum cogitata ſapientum, an optata furioſorum videntur.1.de L.Agr.1.Ex cæteris dictis, factis, cogitatiſque Sex.Næuii quiuis poteſt intelligere.pro Quint.61.

Cogitatio.

Cogitatio,prudentia, mens,conſilium (pro ratione) de Nat. de.2.14. Cogitatio (nihil eſſe quod accidere non poſſit) vna maxime moleſtias omnes extenuat & diluit.Tuſc.3.31. Cogitatio quamuis poteſt regionem amplecti,& in ea ſitum loci cuiuſdam ad ſuum arbitrium fabricari & architectari,&c.ad Her.22.Acerrima atque attentiſſima cogitatio.3.de Or. 10. Cogitatio diuturna nihil eſſe in re mali,dolori medetur, nõ ipſa diuturnitas. Tuſc.q.3.63. Quod ſi iſta nobis cogitatio de triumpho iniecta non eſſet,quam tu quoque approbas, &c. Att.7.14. Ipſa enim cogitatio de vi & natura deorum ſtudium incendit illius æternitatis imitandæ:neque ſe in breuitate vitæ collocatam putat, cum rerum cauſas alias ex aliis aptas & neceſſitate nexas videt. Tuſc.5.52.Cogitatio informata.1.Att.3. Hæc me ſpecies cogitatioque perturbat.Att.14.320.3. Sapientis enim cogitatio nõ ferme ad inueſtigandum adhibet oculos aduocatos.5.Tuſc.156 Tacita cogitatio.3.Off.6. Vt aſpectus, ita cogitatio minus valet,&c.ad Her. 3.126. Cogitatio in vero exquirendo maxime verſatur. Off.1.183. Omnis autem cogitatio motuſque animi aut in conſiliis capiendi de rebus honeſtis, & pertinentibus ad bene beateque viuendum, aut in ſtudiis ſcientiæ cognitioniſq. verſabitur.Off.1.31.Cogitatio in ſeipſa vertitur.1.Off.219.Subitam orationem cõmentatio & cogitatio facile vincit.de Or. 97.Aliquid cogitationis multæ atque otij.2.Att.34.Motũ iſtũ celerem,cogitationis acumen,ſolertiam, quam rationem vocamus.3.de N.d.50.Cogitationis tacito dũtaxat conuitio te verberaui.16.fam.35.excep. Q.Cicer.Motus cogitationis celeriter agitatus,per ſeipſe delectat.in Or.74. Agitatio mentis,quæ nũquam acquieſcit, poteſt nos in ſtudiis cogitationis etiam ſine opera noſtra continere.1.Off.31. Impertiri aliquid temporis alicui cogitationi.Att.9.183.4. Cogitationem a conſuetudine abducere.Tuſc.1.31.Ad aliquam cogitationem ſpe deduci. Att.9.18 [illegible] 1.Ad ſenſum cogitationemque res acerba. 3.Verr. 39. Ad co[illegible]tionem conſulatus bimeſtris eum tranſtuleçint. 10.fam. 5 [illegible] .Plan.Excitate memoriam ad timoris præteriti cogitati[illegible] Sext.8.Etiam tu ab hiſce rebus animum ad cogitati[illegible]tiam auoca. Sec.Cic.4.5.15.Nam ſi tantummodo ad cogitat[illegible] valent,&c.1.de N.d.145.Cogitationem hanc toto pectore [illegible]lectare.12.Att.45. Cogitationem a miſeriis auertere.6.fa[illegible] Cicero tuus nunquam videtur dimittere cogitationem,cu[illegible] 101.Brut.90.Quæro enim a vobis,num vllam cogitacionem [illegible] ſe videantur hi, qui hanc Remp.tam præclare fundatam [illegible] reliquerunt,aut auri, aut argenti ad auaritiam:&c.in Para[illegible] 10.Quod ne in cogitationem quidem cadit. 2.de Nat.d.16.Inducere animum in ſpem, cogitationemque meliorem.de Amic. 52. Quoties in eam cogitationem neceſſe eſt vt tu veneris, & nos ſæpe incidimus.4.fam.16.cogitationem ponere in re aliqua facienda.1.ad Q.fr.31.Obſecro te Cicero, ſuſcipe curam & cogitationem digniſſimam tuæ virtutis, vt,&c.

nal.Cic.in ep.ad Att.8.168.1.Attende enim pauliſper,& cogitationem ſobrij ad punctum temporis ſuſcipe.in Ant.166.Quæris vt ſuſcipiam cogitationem, quidnam iſtis agendum putem. Att.14.318.6.Ibidẽ.9.24.cogitatione aliquid aſſequi. 11.Att. 47.Omne illud tempus meridianum Craſſus in acerrima & atteutiſſima cogitatione poſuit.de Or.144. Complecti cogitatione abſentem.3.fam.48.Tuſc.q.1.42. Nequeunt, qualis animus ſit vacans corpore, intelligere,& cogitatione comprehendere. 1.Tuſc.41.Comprehendere aliquid animis,& cogitatione. pro Flac.52. Comprehendere rationem ſenſu aut cogitatione.3.de Or.12.Conquirere aliquid cogitatione.2.de Or. 71. Nihil conſequi cogitatione.2.de Sen. 37. Connectere ſe animo & cogitatione aliquo.1.de Or.4. Deinde cum mens moueatur ipſa per ſeſe,ut & ea declarant quæ cogitatione depingimus, &c. Acad.q.ed.1.l.2.45. Cogitatione quiduis poſſe depingere mẽs noſtra uidetur.de Nat.d.1.39.Ab ea cogitatione, quam habemus de grauitate ſapientis. Acad.quæſt.ed.1.l.2.61.cogitatione ſibi aliquid fingere.3 de Nat.d.33.pro Mil. 59. Aliquem defixum eſſe in cogitatione.3.de Or.10.Ponere tempus in cogitatione.3.de Or.10.In aliqua cogitatione ac cura verſari.2.de Or. 100.Verſari in auditione & cogitatione.2.de Or. 71. cogitatione omni curaque in Remp.incumbere.10.fam.2. Percutere aliquem inani cogitatione.pro Mil.60.Nam ipſum Verrem tantum ſemper auaritia hiante atque imminenti fuiſſe, ingenio & cogitatione nulla,&c.4.Ver.93.cogitatione futura percipere. Off.1.113.Sic enim dicebas percipi ſpeciem dei cogitatione,non ſenſu, nec eſſe in ea ullam ſoliditatem,nec,&c.de Nat.d.1.74. paulo poſt, Tantummodo ualet ad cogitationem. Percurrere multa animo & cogitatione.1.de Or.110. Quapropter a natura mihi uidetur potius, quam ab indigentia orta amicitia, applicatione magis animi,cum quodam ſenſu amandi, quam cogitatione,quantum illa res vtilitatis eſſet habitura.de Amic.161. Sed in animo tantummodo cogitatione poſſumus morbum ab ægrotatione ſeiũgere.4.Tuſc. 44. Quod cogitatione magis a uirtute poteſt,quã re ſeparari.1.Off.135.cogitatione tota uidere te cupio 16.fam. 9.cogitatione uel impetu quodam animi uti.11. Att.7.Vti cogitatione ad res quam optimas.1. Off. 184.cogitationes acerbæ.Tuſcul.3.30.Liberæ cogitationes.pro Milo.59.cogitationes molliſſimæ.Tuſc. 1.79. Verſantur in animo meo multæ & graues cogitationes.2.de L.Agr.21 Fere ſit, ut cogitationes ſermoneſque noſtri pariãt aliquid in ſomno tale, quale eſt id de quo ſæpiſſime uigilantes ſolemus cogitare & loqui. Somn. Scip.4. Cogitationes poſteriores,ſapientiores.12. Phil. 321. Vigilantes cogitationes inſunt in animis.1.de Diu.207. In cogitationum ſuarum conſilium adhibere deſperationem.6.fa. 2. Fallere ſpem cogitationum & conſiliorum.1.de Or. 2. cogitationũ omnium ſummam facere.1.fam.36.Nihil enim altum,nihil magnificum,ac diuinum ſuſpicere poſſunt,qui ſuas omnes cogitationes abiecerunt in rem tam humilem, tamque contemptam. de Amic. 31. Omnes curas cogitationeſq. in rem aliquam conferre.2.Off.3.Et meas cogitationes ſic dirigo, non ad illam paruulam cynoſuram,ſed ad Elicẽ & clariſſimos Septentriones, ideſt, rationes has,latiore ſpecie,non ad tenue limatas. Acad.quæſt. edit.1.lib.2.60.allegoria eſt, & metaphora a nauigantibus ſumpta.Explicare cogitationes.Att.10.196.2. Cogitationes ſuas mãdare literis.Tuſ.1.5.Mentes cogitationeſque inſtẽtare.pro Flac. 2.Tacitas cogitationes extimeſcit.pro Ligar. 4. Petere ueniam errato ex itineris cogitationibus alicuius.pro Syl.48.Proponere ſibi exercitationem in quotidianis cogitationibus.1.de Or.74

Cogitate.

Quæ uero accurate,cogitateq. ſcripſiſſet, ea ſic uidi probari, ut ad ueterum laudem peruenirent.pro Ar.13

Cogitato.

Sed in omni iuſtitia permultum intereſt, utrum perturbatione aliqua animi,quæ plerumque breuis eſt, & ad tempus,an cõſulto & cogitato fiat iniuria.1.Off.40.

Cognatus.

Fecit amicus recens & cognatus uoluntarius. 4. Verr.98.Incidiſſemus etiam in illos,in eos,in cognatum tuum. Att. 213. Cognatam ſibi formam Deus mundo dedit. de Vniu. 21. Mentibus noſtris aliquid eſſe cognatum.3. de Or. 109. Affines atque cognati alicuius.poſt red.4.Amici & cognati alicuius.pro Cec. 11.Propinqui,cognatique optime conuenientes.pro S.R.59.

Cognatio.

Multis officij aliquorum uſurpata & comprobata cognatio. 7.Verr.97.Cognatio conſentiens,conſpirans, continuata.de N. d.2.14.Materna cognatio Tranſalpini generis. poſt red.in Sen. Cognatio naturæ, & quaſi concentus atque conſenſus, a Græ

cis

equidē aut ille ipſe doctrinis fuiſſet inſtructior,&c.1.de Fin.39. Dereliquia nihil melius ipſo eſt. ceteri & cetera eiuſmodi:vt ſi alterutrum neceſſe ſit, audire ea malis,quam videre. Sulpic.l.4.4.18.ceteri philoſophi motum inanem vocant.de N.d.1.75. In partitione quaſi mēbra ſunt, vt corporis,caput, humeri, manus, latera,crura,pedes,&c.in Top.15.Vt dignitas,indignitas,humanitas,inhumanitas,&c. generis eiuſdem.in Top.24. Sane ceterarum rerum paterfamilias & prudens & attentus.pro Q.6.ceterarum rerum.pro,in ceteris rebus.Si mihi filius gignitur, iſq. prius moritur,&c.tum vt mihi ille ſit hæres.2.de Ora.77. Hunc quaſi gradum quemdam atq. aditum ad cetera iactum intelligetis.2.de L.Agr.47.Agas aſellum,&c.2.de Or.143.Eandem uirtutem iſtam veniet tempus eum grauiter gemes, totius theatri clamore dixit,itemq. &c. Att.l.2.34.4.Apud ceteros autem philoſophos qui quæſiuit aliquid,tacet.de Fin.64. Tu Rulle, miſſos.n. facio ceteros.cont.Rul.63. Is & ceteras tabulas complures pinxit,& Helenæ ſe pingere ſimulachrum velle dixit.de Inu.62. Q. Calidius cum ceteris Siculis eques Rom.in Verr. 209.

Ceteroqui, ſiue Ceteroquin.

Ego ceteroqui animo æquo fero.9.f.20.& 5.ad Att.48.& 12.3.Nō enim poeta ſuauis,verū etiam ceteroqui doctus, ſapienſq. traditur.de N.d.1.42.ceteroqui ſatis grauiter.16.Att.10. O loca ceteroqui valde expetenda, interpellantium autem multitudine pęne fugienda?14.Att.30.Eius Falernum mihi ſemper idoneum viſum eſt diuerſorio,ſi modo tecti ſatis eſt ad comitatum noſtrum recipiendum: ceteroquin mihi locus non diſplicet. ad Leptam,l.6.19.1. Adhibet quidem hic ſubtilis,quem,niſi q ſolum,ceteroquin recte quidam vocant Atticum.in Or.46.

Ceterum.

Ceterum ne quidquam periit ille,&c.Att.285.Ceterum quis nō imperabit?Att.230.Ego me in Cumano & Pōpeiano, pręter quā q ſine te,ceterū ſatis cōmode oblectabar. ad Q.f.l.2.15.50.

Character.

Sed iam ipſa forma reſtat,& character ille qui dicitur,qui,&c. in Or.73.Sed in omni re difficillimum eſt formam (quod χαρακτὴρ Græce dicitur) exponere optimi: quod aliud aliis uidetur optimum.in Or.19.Dic mihi verum,num aut res eum, aut χαρακτὴρ non delectat.ad Q. fr l.2. 16.15.

Charta.

Calamo, & atramento temperato, charta etiam dentata res agetur.ad Q.fr.l.2.35.Charta ipſa ne nos prodat,pertimeſco.2. Att.50.Inopia chartæ minus ſcribitur. Att.5.91.5. Chartam tibi deeſſe mea cauſa eſt. 5. Att.9. An hoc ſignificas, nihil fieri? frigere te?ne chartam quidē ſuppeditari? ep.104. Chartæ quoq. quæ illam priſtinam ſeueritatem continebant, obſoleuerūt.pro Cœl.31.Auditæ, viſæq. merces fallaces quidem & fucoſæ, chartis & linteis & vitro delatæ.pro C. Rab. Poſt.24. Voces triſtificas chartis promebat Tuſcis.1 de Diu.39.

Chartula.

Miror quid in illa chartula fuerit,quod delere malueris, quā hæc ſcribere.ad Trebat. l.7.18.5.

Carus.

Carus apud aliquem.3.f.35.Carus beneficiis.7.f.50. carus omnes atq. iucundus.4.in Cat.83. Ennius carus fuit Africano.pro Arch.190.carus atq. iucundiſſimus vir.pro Cluētio.16u.de Cl. Or.50.Hortemurq. potius liberos noſtros, ceteroſq. quorū gloria nobis & dignitas cara eſt,&c.1.de Or.11.carum,ipſum uerbū eſt amoris,ex quo amicitiæ nomen eſt ductum.de N.d.1. 84 carum me habes.ad Brut.43.in ep.Bruti. Quem nos, &c.in primis amamus,carumq. habemus.ad Lent.l.1.7.37.Quem tibi carum eſſe gaudeo.Cœl.l.2.15.14.Diligi,& carum eſſe iucundum eſt. de Fin.60.His carum & iucundum eſſe maxime prodeſt. de Pet. Conſ.12.Sibi quemq. carum eſſe.de Fin.131.Qui ſibi cari ſunt, ſeſeq. diligunt.de Fin.l.5. 26. Poſtulare a diis immortalibus vt cari ſimus,& ab illis diligamur.3.de Fin.102.2.Off.41. Atq. in has clades incidimus, dum metui, quam cari eſſe & diligi voluimus.Off.38 Omnes ſuos etiam,quibus iraſcitur crebrius, tamē caros habet,me quidem ſeipſo cariorem.Att.10.203.2. Speroq. Iudices, vt eos, qui principes fuerunt cōſeruandæ ſalutis aut dignitatis meæ,diligitis & caros habetis: ſic,&c. pro Corn.Balb. 48.Te tanti facio,ut paucos æque ac te caros habeā.Att.9.178.4.Si in homines caros,iudicibuſque iucundos,inuehare.de Or. 237.Omnium ſocietatum nulla eſt carior,quam ea,quæ cū Rep. eſt.Off.12.cariorem te habeo in dies.10.f.50.in ep.Planci. Mihi uero & propter indulgentiam meam,& propter excellens eorum ingenium, vita ſunt mea cariores.ad Q.poſt red.1. Nec tamen ego ſum ille ferreus,qui fratris cariſſimi, atq. amantiſſimi præſentis mœrore non mouear.4.in Cat.75. Cum apud me viderem homines mihi cariſſimos & amiciſſimos, &c.2. de Or.9. Parentes cariſſimos habere. poſt reditum in Sen.1.

Caritas.

Caritas,deorum,patrię,aut parentum eſt. Part.30.caritas alicuius,id eſt in aliquem.pro Rab. Poſt. 10. de Prou. Conſul.24. caritas & laus,ſunt vitæ ſine metu degendæ pręſidia firmiſſima. de Fin.l.1.28.Hominum caritas & amicitia gratuita eſt. de N. d.1.86.Sed hoc pręclare legibus comparatum eſt,ut caritas liberorum amiciores parentes Reip.redderet.Brut.12.3. Nulla eſt caritas naturalis inter bonos.de N.d.1. 85. caritas patriæ tanta eſt,ut eam non ſenſu noſtro,ſed ſalute ipſius metiamur. Tuſc.1. 75.caritas ſequitur uirtutem.Læl.55.caritas tui.10. f.11.& 46. Societatem caritatis cum ſuis coierit.1.de Leg.46. Ipſe enim ſe quiſq. diligit, non vt aliquam a ſeipſo mercedem exigat caritatis ſuæ,ſed quod per ſe ſibi quiſq. carus eſt.de Ami.68.Parcendum eſt autem maxime caritati hominum, ne temere in eos dicas qui diliguntur.2.de Or.132. Ademit Albino ſoceri nomen mors filiæ, ſed caritatem illius neceſſitudinis & beneuolētiam non ademit.pro Sext.4.caritatem conciliat virtutis defenſio.2. de Or.114.Liberalitas,qua qui vtuntur,beneuolentiam ſibi cōciliant,& (quod aptiſſimum eſt ad quiete viuendum) caritatem. 1.de Fin.81.caritatem ciuium,& gloriam concupere.1. Phil.21. Quid ex eo conſecutus eſt?laudem,& caritatem.de Fin.59. Ipſi autem intelligamus a natura gigni ſenſum diligendi,& beneuolentiæ caritatem,facta ſignificatione probitatis.de Am.31. Patriamq. quæ mihi erat cariſſima,propter ipſius patriæ caritatē, reliquiſſem,&c.pro Sext.44.Cum cogniti ſunt,& regum filij inuenti,retinēt tamen caritatem in paſtores, quos patres ſuos diu eſſe crediderunt.de Am.109.Cui nos & caritate & amore tuum officium præſtaturos non debes dubitare.12.f.39.in ep. C.Trebonij Primum ex ea caritate,quæ eſt inter natos & parētes:quæ dirimi,niſi deteſtabili ſcelere nō poteſt.de Am.27.4.Aca.q.253 Nam aut caritate mouentur homines, vt deorum, vt patriæ, ut parentum:aut amore,ut fratrum, ut coniugum,ut liberorum,ut familiarium. in Part. 30. caritate patria ea præſtare debet, qua Reip.nomen uniuerſę ciuitatis eſt.2.de Leg.4.Non poſſum animo æquo videre tot,tam importunos,tam ſceleratos hoſtes:nec id fit faſtidio meo,ſed caritate Reip.12.Phil.333.caritate beneuolentiaq. ſublata,omnis eſt e uita ſublata iucunditas. Læl.84. Omnes omnium caritates patria complexa eſt, pro qua quis bonus dubitet mortem oppetere,ſi ei ſit profuturus? 1.Off.83.

Charybdis

Quæ Charybdis tam vorax?Charybdim dico?quæ ſi fuit, fuit animal unum.2.Phil.76.Deinde uidendum eſt, ne longe ſimile ſit ductum.Syrtim patrimonij,ſcopulū libentius dixerim: Charybdim bonorum,voraginem potius:&c.3.de Or.89.Quem denique tam immanem Charybdim poetæ fingendo exprimere potuerūt,quæ tantos exhaurire gurgites poſſet,&c. de har.reſp.55. Non enim Charybdim tam infeſtam,neque Scyllā nautis,quam illum in eodem freto fuiſſe arbitror.7. Verr.114.

Chirographus, & Chirographum.

Itaq. cum veſtræ cautiones infirmæ ſunt, Græculam tibi miſi cautionem chirographi mei.Trebat.l.7.34.Exemplar chirographi.Plancus Cic.l.10.21.7.Id quoq. L.Labienus fecit, cum chirographum ſex primorum imitatus eſt.3.de N.d.54. Quo me teſte conuinces?an chirographo? in quo habes ſcientiam quæſtuoſam.qui poſſis?ſunt enim librarij manu.2. Phil.35. At Lateranenſis,vir ſanctiſſimus,ſuo chirographo mittit mihi literas, &c. Plancus Cic.l.10.21.6. Extrema pagella pupugit me tuo chirographo.Cęl.l.2.12.8.Neq. chirographo meo utar, neq. ſigno,ſi erunt literæ,quas in alienum incidere nollem.2. Att. 51. Ipſa chirographa omnia,&c.10.f.43.in ep. Planci.chirographa,teſtificationes, iudicia, quæſtiones, manifeſtam rem deferre.de Cl. 190.chirographis eius credidi.10.f.41.in ep. Plāci.chirographa alicuius defendere.12.f.2.chirographa deferre. de Cl.Or.151. An in commentariolis & chirographis & libellis acta Cæſaris firma erunt?in Ant.156.

Chirurgia.

Chirurgia uel diæta curari.4.Att.14.

Clamys.

Citharędus palla inaurata indutus,cum chlamyde purpurea coloribus variis intexta.4. ad Her.226. L. vero Scipionis, qui bellum in Aſia geſſit, Antiochumque deuicit, non ſolum cum

chlamyde, ſed etiam cũ crepidis in Capitolio ſtatuam videtis. pro C.Rab.Poſt.16.

Chlamydatus.

Sed Neapoli in celeberrimo oppido cum mitrella ſæpe vidimus chlamydatum L.Sillam Imperatorem.pro Rab.Poſt.16.

Choragium.

Aut quod fragile falſæ choragium gloriæ comparetur. ad Her.39.

Chorda.

Nam voces vt chordæ ſunt intentæ, quæ ad quemque tactum reſpondeant, acuta, grauis, cita, tarda, magna, parua. 3. de Or. 219. Itaque plectri ſimilem linguam noſtri dixere, chordarum dentes. de Nat.de.56.

Choreus.

Dichoreus eſt, cum duo extremi chorei ſunt, id eſt, e ſingulis longis & breuibus. in Or.211.

Chorus.

Velut iſte chorus uirtutum in equuleum impoſitus. Tuſc.5. 25. Poteſt igitur quidquam eſſe utile, quod ſit huic talium uirtutum choro contrarium? 3.Off.58. Ego, ut poſtulas, Baiana negotia, chorumq. illum, de quo ſcire uis, cum perſpexero, tum ſcribam, nequid ignores. Att.14.305.2. Saltatores, citharistas, totũ denique comeſſationis Antonianę chorum. in Ant.197. Tu quidem Epicurũ pęne e philoſophorum choro ſuſtuliſti. de Fin.lib. 2.20. catilinam interea alacrem atque lætum, ſtipatum choro iuuentutis, &c. pro Mur. 46. Χρεῶν ἀποκοπὰς ... ſexcenta alia ſcelera moliri. 7. Att. 37. Χρυσοῦ μὲν ... Attici noſtri. 7. fam. 51. in ep. Man. Curij.

Chronos.

Χρόνος, id eſt temporis ſpatium. 2. de Nat de.47. Χρύσεα χαλκείων. 6. ad Att. 18.

Cibus.

Grauis cibus. 2. de Nat. de. 35. Sed animi cultus ille erat ei, quaſi quidam humanitatis cibus. de Fin.lib.5.50. Ex quo etiam Pythagoricis interdictum putatur, ne faba veſcerentur, quod habet inflationem magnam is cibus, tranquillitati mentis quærenti uera contrariam. 1. de Diu.111. Cibus ſuauiſſimus, & idẽ facillimus ad concoquendum. de Fin.lib.2.54. Tantum cibi & potionis adhibendum ut reficiantur uires, non opprimantur. de ſen.32. Cibi reliquiæ quomodo depellantur. 2. de Na.de.104. Iam uero operibus hominũ, id eſt manibus, cibi etiam & uarietas inuenitur & copia. 2. de Nat.de.225. Sin poſtea, quam cibũ cepiſti, uideris tibi me poſſe conſequi, tuum conſilium eſt. Tironi, 16. famil.3. Animalia cibum partim oris hiatu & dentibus ipſis capeſſunt, partim vnguium tenacitate arripiunt, partim aduncitate roſtrorum, &c. de Nat.de.50. Ferre cibum liberis ſuis parentes prohibentur. 7. Verr. 91. Nullum cibum tam grauem eſſe putat Cleanthes, quin is nocte & die concoquatur. de Nat. de.2.18. Introferre cibum alicui. 7. Ver.98. Cibo, potione, ſpiritu tenetur animantium uita. 2. de Nat.de.101. Cato negat uerũ eſſe, allici beneuolentiam cibo. pro Mur.141. Quid quod ne mẽte quidem recte uti poſſumus, multo cibo & potione completi? Tuſc.5.72. Vt enim cum cibo potioneque fames ſitiſque depulſa eſt, ipſa detractio moleſtiæ conſecutionem affert uoluptatis: ſic in omni re, doloris amotio ſucceſſionem efficit uoluptatis. 1. de Fin.56. Democritus quidem optimis uerbis cauſam explicat, cur ante lucem galli canant: depulſo enim de pectore, & in omne corpus diuiſo & mitificato cibo, cantus edere quiete ſatiatos. 2. de Diu.84. Nunc onuſti cibo & uino, perturbata & confuſa cernimus. 1. de Diu.107. Eo cibo (utebatur) qui & ſuauiſſimus eſſet, & idem facillimus ad concoquendũ. 2. de Fin.103. Cibo quo utare, intereſſe aliquid ad mentis intelligentiam putat. de Nat. de.2 30. In iis ciborũ reliquiis ineſt calor, quas natura reſpuerit. de nat.de.2.18. Terra cibos fert, & ut mater ſuppeditat. de Leg.183.

Cibaria.

Facta ſunt uberiora cibaria caritate. 5. Ver.185. Cibaria metiri. 5. Ver.60. Dare cibaria alicui. Att.6.114.11. Ferre plus dimidiati mẽſis cibaria, q mos erat Romanorũ militũ. Tuſ.2. 32. Anſeribus acria ibi publice locantur, & canes aluntur in Capitolio, ut ſignificent ſi fures uenerint. pro R.Am.33. Vnde, inquit, me iubes petere cibaria? Att.6.114.10. Cibaria uobis præberi uidemus. pro Sext.Roſc.27. Et exiſtimare debes eo minus ad te, uel de tuis cibariis, vel de mea liberalitate perueniſſe. ep. 76. Reportare ex cibariis per magnam pecuniam. 5. Verr.187. Quę ſtores liberaliter ex iſtius cibariis tractati, non minus acres contra me fuerũt. 4. Verr. 8.

Cibarius.

Ptolemæo peragranti Aegyptum, comitibus non cõſecutis, cibarius panis in caſa datus eſt. Tu ſc.5 47.

Cicatrix.

Lucolentam ipſe plagam accepit, ut docet cicatrix. 7. Phil. 228. 7. Verr. 3. Quoniam cicatrix eſt, fuit vulnus. de Inu. 52. Nu refricare obductam in Reip. cicatricem uiderer. 3. de L. Agr. 3. Nec ſi aliquot annis poſt, idem ille liber captiuus miſſus eſſet, vulneribus mederetur, ſed cicatricibus. 3. Tuſc.92. Ipſe arripuit M. Aquilium, &c. ve cicatrices populus Romanus iudiceſque aſpicerent aduerſo corpore exceptas. 7. Verr. 3. Et iudicibus cicatrices aduerſas ſenis Imperatoris oſtendere. de Or.119.

Ciconia.

Ciconia. de Fin.103. auis nota.

Cicur.

Earum ipſarum partim ſoliuagas, partim congregatas, immanes alias, quaſdam autem cicures, nonnullas abditas, terraque tectas. 5. Tuſc. 54. Quæ vero & quam varia genera beſtiarum, vel cicurum, vel ferarum? 2. de Nat. d.73. Quod ſi hæc apparent in beſtijs, volucribus, agreſtibus, nantibus, ſuibus, cicuribus, feris, primum vt ſe diligant, &c. de Amic.68.

Cieo.

Abſurdo que ſono fontes & ſtagna cietis. 1. de Diu.25. Ciere tetros cruciatus. Tuſc. 2.15. Nã omne quod eſt calidum & igneum, cietur & agitur motu ſuo. 2. de Nat de.:4. Eoque motu, cuius orbis ſemper in eodem erat, eodemque modo ciebatur, vndique eſt eos complexus. de Vniu.71. Cieri motu interiori & ſuo: vt ἔμψυχα, id eſt, animata. Tuſc.1.45. Somn.Scip.32. Sic ex corporis totius natura & figura varios motus cieri tanquam in cantu ſonos. 1. Tuſc.32. 2. de Nat.de.115. Partem attingit, qua cieri ſenſus poteſt. de Vniu.35.

Ciens.

Naturæ iſta ſunt omnia cientis, & agitantis motibus & mutationibus ſuis. 3. de Nat.de. 37. Naturam eſſe vim ſine ratione cientem motus in corporibus neceſſarios. de nat.d.42.

Citus.

Iam mari magno claſſis cita texitur. 1. de. Diu. 118. Vox cita, tarda, acuta, grauis. de Or.163.

Cito.

Quẽ tu non tam c. Rhetorem dixiſſes, (etſi nõ deerat oratio) quam, vt Græci dicunt, πολιτικόν. de Cl.Or.144. Sed neque verbis aptiorem c. alium dixerim, neque ſententiis crebriorem. de Cl.Or.143. Qui non c. quid diſcit, nunquam omnium poſſe perdiſcere. de Or.156. Si diligentiam, quam inſtituiſti, adhibueris, c. firmus eris. ep.264. Orationem tibi etiam ſi non deſideras, mittam c. Att.54. Quid ergo potiſſimum ſcribam? quod velle te puto, c. me ad te eſſe venturum. Varroni, lib.9.3.1. Ego te, vt ſcribis, c. videbo Att.51.

Citius.

Vt vicinum c. adiuueris, quam fratrem. Off. 12. Orbis hic in Republ. eſt conuerſus c. omnino quam potuit, id culpa Catonis. Att.28. Vox me c. defecerit, quam nomina. Verr.5 13. Etiam c. veteratoriam, quam oratoriam diceres. de Cl. Or.186. C. diserim iactaſſe ſe aliquos, &c. 2. Phil. 47: Ego autem c. cũ eo veterem coniunctionem diremiſſem, quam nouam conciliaſſem. ep. 41. C. hercule is, qui duorum ſcalmorum nauiculam in portu euerterit, in Euxino ponto Argonautarum nauem gubernarit. 1. de Or. 85. Citiuſque repentinus oculorum tumor ſanatur, quã diuturna lippitudo depellitur. Tuſc.227. Citiuſque amore tui fratrem tuum odiſſe deſinam, quam illius odio quidquã de noſtra beneuolentia detrahatur. 5. fam. 6. Citius, pro potius.

Cito.

Citat præco maxima voce legatos Aemonenſes. pro Fl. 153. Citat reum, non reſpondet: citat accuſatorem, &c. 4. Verr. 68. Quorum ſtudium legendi, non ſcribendi ſtudium vehementius in dies citant. de Diu. Primum igitur in hanc rem, teſtem totam Siciliam citabo. Verr.138. In hac re te, te inquam, teſtem Neui citabo. pro Quint. 20. Tu ipſe paulo ante, cum tanquam Senatum philoſophorũ citares, ſummos viros deſipere dicebas. de nat.50. Citatũ reus, agitur cauſa. pro Clu.44. Omnes Danai aut Mycenenſes, Attica pubes, reliquiq. Græci, qui hoc anapæſto citãtur, hoc nõ dolere ſolũ voluptatis nomine appellaret, &c. de Fin.3 1. Oẽſq. hi abs te capitis c. Rab. nõe citãtur pro Rab.97. Nominatimq. alij citabantur, alij relegabantur. Poſt.221. Ego, qui nũquã a Trib.pl. ſum citatus. pro Do.230. Nõ citatus affui. pro Dom. 226. Qui neque adeſſe ſit iuſſus, neque citatus. pro

Do.

Do.11. Citeturq. Salamis clariſſimæ teſtis victoriæ. 1. Off 106. Tota deniq. rea citaretur Hetruria. p Mil. 1ts. Cũ equeſter ordo reus a Conſulibus citaretur. pro Sext. 30. Cum datis teſtibus, alij tamen citarentur. de Fin. 77. Quem is, vti Panormum venit, ad ſe vocari, & de tribunali citari iuſſit, concurſu magno, frequentiaque conuentus. 7. Verr. 13. Cognoſcite nunc ita reum citatũ eſſe illum, vt re ſemel atque iterum præiudicata cõdemnatus in iudicium venerit. de Cl. 27. Teſtiũ tanto numero citato. 3. Ver. 33. Vt iam illius temporis venit mihi in mentem, quo die citato reo mihi dicendum ſit, non ſolum commoueor animo, ſed etiam toto corpore perhorreſco. 1. Verr. 22. Quo quidem die primum Iudices, citatũ in hunc reum conſediſtis. 3. Verr. 12.

Cilicium.

Cum iſte ciuitatibus frumentum, corda, cilicia, ſaccos imperaret. 3. Verr. 67.

Cincinnus.

Erant illi compti capilli, & madentes cincinnorum fimbriæ. in Piſ. 84. Atque eo citius in oratoris, aut in poetæ cincinnis a fuco offenditur. 3. de Or. 56.

Cincinnatus.

Quo vultu cincinnatus ganeo, non ſolum ciuium lachrymas, uerum etiam patriæ preces repudiauit. Poſt red. in Sen. 10.

Cingo.

Diligentiuſque urbem religione, quam ipſis mœnibus cingitis. 3. de Nat. d. 137. In campo Marcio ſepta marmorea ſumus & tecta factori, eaque cingemus excelſa porticu. Att. 66. Aſia nunc nouis Trib prouinciis cingitur. de Prou. 76. Quid autem interius mente? cingatur igitur corpore externo. 1. de Nat. d. 20.

Cinctus.

Non enim corona conſeſſus ueſter cinctus eſt, ut ſolebat. pro Mil. 1. Equidem exiſtimo in eiuſmodi regione atq. prouincia, quę mari cincta, portibus diſtincta, inſulis circumdata eſſet. pro Flac. 21. Sicilia multis vndique cincta periculis. pro Pomp. 9. Gorgonis os cinctum anguibus. 10 Verr. 229. Teſtis eſt Sicilia, quam multis cinctam periculis, non terrore belli, ſed celeritate conſilij explicauit. pro L. Mau. 20.

Cingulus, & cingulum.

Cernis terram quaſi quibuſdam redimitã cingulis, e quibus duos maxime inter ſe diuerſos vides, &c. de Som. Scip. 126.

Cinis.

Homo importuniſſime, &c. cur hunc dolorem cineri eius atque oſſibus inuſſiſti, ut liberi eius bona patria, uoluntate patris, iure, legibus tradita eriperes, & cui tibi eſſet commodum condonares? 3. Verr. 79. Videte quid Antonius ſe gauiſum dicat: de diſſe pœna ſceleratum Trebonium cineri atque oſſibus clariſſimi viri. 13. Phil. 360. Non ex litibus æſtimatis tuis pecuniam, domum, ſed ex tua calamitate cineri atque oſſibus filij ſui ſolatium vult reportare. 7. Verr. 100. Obſecrauit per fratris ſui mortui cinerem, per nomen propinquitatis, &c. pro Quint. 65. Niſi miſerandum patriæ viderint cinerem. ad Her. 26.

Circa.

Cum Rullos Capuam & vrbes circa Capuam occuparit. c. R ull. 64. Ex literis tuis intellexi perſpectum tibi eſſe animum meum circa curam valetudinis tuæ. ep. 134. Noſtram ambulationem, & quæ circa ſunt, velim, cum poteris, inuiſas. Att. 60. Aiebat multa ſibi opus eſſe, multa canibus ſuis, quos circa ſe haberet. Verr. 102.

Circiter.

Scire enim iam puto, ubi Panſam expectat, ſi, vt conſuetudo eſt, in prima prouincia c. Cal. affuturus videtur. Att. 12. 245. 2. Nos c. Cal. in Formiano erimus. Att. 25. Verum hæc in Arpinati ad feſtum c. Idus Maias non defleamus. Att. 2. 32. 2. Deinde iter faciam ad exercitum, vt c. Id. Sext. putem me ad Iconium fore. App. Pulchro, lib. 3. ep. 5. 11.

Circuitio, circuitus. *Vide, Circumeo.*

Circulator, circulo, circulus. *Vide poſt Circus.*

Circum.

Tum Neuius ipſe pueros c. amicos dimittit. pro Q. 13. Verſatur mundus c. axem cæli, admirabili celeritate. de N. d. 2. 37. c. æqualiter cælum mundo diſtribuit deus. de Vniu. 45. Ea copia quam c. Capuam comparaſtis. Att. 129. Vrbes, quæ c. Capuam ſunt. cont. Rul. 64. c. ciuitates. 5. Verr. 53. Ij qui c. eum ſunt omnia poſtulantes. Att. 144. Tẽpla quæ c. forum ſunt. de Opt. 243. c. fora aliquem rapere. 6. Verr. 67. c. fora omnia ſectari. 4. Verr. 122. c. hæc loca commorabor. 3. Att. 29. c. ſe torquetur & vertitur cælum. de Vniu. 25. Curſare iſte homo potens cum filio blando & gratioſo c. tribus. 2. Verr. 16. Volo c. villulas noſtras errare. Att. 123.

Circumcirca.

Circumcirca proſpicere regiones. 4. f. 17. in ep. Ser. Sulp.

Circumcido.

Teſtatur ſæpe Chryſippus, tres ſolas eſſe ſententias, quæ defendi poſſint de finibus bonorum, circumcidit & amputat multitudinem. Acad. 35. Quæ ſit ſcientia atque ars agricolarum, quæ circumcidat, amputet, erigat, extollat, adminiculetur, &c. 5. de Fin. 70. Sin cuipiam nimis infinitum uidetur, quod ita propoſui quacumque de re, licet hinc quantum cuique uidebitur, circumcidat atq. amputet: tamen illud tenebo, &c. 1. de Or. 34. Circumciſa atque dirempta aditu planities. 6. Verr. 95. Vt ſapiens ſolũ amputata, circumciſaque inanitate & errore, naturæ finibus contentus. 1. de Fin. 70.

Circumcludo.

Nunc ſi L. Catilina conſiliis, laboribus, periculis meis circũcluſus ac debilitatus, ſubito pertimuerit, ſententiam mutauerit, &c. 2. in Cat. 35. Num infitiari potes, te illo ipſo die meis præſidiis, mea diligentia circumcluſum, commouere te contra Remp. non potuiſſe? in Cat. 5.

Circumdo.

Adiungit grauem pœnam, ſiquis eorum uincula reperit: horribiles cuſtodias circumdat. 4. in Cat. 80. Si extra hos cancellos egredi conabor, quos mihi ipſe circumdedi. pro Quint. 19. Vallo & foſſa circumdedi oppidum. ad Cat. lib. 15. 4. 28. Tu autem exiguis quibuſdam finibus totum oratoris munus circumdediſti. 1. de Or. 138. Animum autem vt in eius medio collocauit, ita per totum tetendit: deinde cum circumdedit corpore, & ueſtiuit extrinſecus, &c. de Vni. 25. Omni autem totam figuram mundi leuitate circumdedit. de Vniu. Milites, cum latere hominem putarent, ignes circumdederunt. in Piſ. 73. Cum foſſam latam cubiculari lecto circumdediſſet. 5. Tuſc. 83. Ligna & ſarmenta circumdare, ignem ſubiicere. 3. Verr. 48. Sub. domui.

Circumdatus.

Equidem exiſtimo in eiuſmodi regione atque prouincia, quę mari cincta, portubus diſtincta, inſulis circumdata eſſet, &c. pro L. Flac. 21. Fodit: inuenit auri aliquantum, idque circumdatum argento. 2. de Diu. 199. Ignes circumdati. 3. in Cat. 49. Obſeſſum te dicis, ignem allatum, ſarmenta circumdata. in Piſ. 92.

Circumduco.

Caſilinum Coloniã deduxiſti, quo erat paucis annis ante deducta, ut uexillum uideres, & aratrum circũduceres. 2. Phil. 101.

Circumeo.

Nã Furnius & Lentulus, ut debuerunt, quaſi res eorum eſſet, una nobiſcum circumierunt. Cœlius Cic. l. 8. ep. 11. 4. Itaq. cum equites noſtrum cornu circuire uellent, recipere me cœpi, &c. Galba Cic. l. 10. ep. 30. 7. Prædia circuire. pro Cæc. 68. Antonij conſilia narrabat, illum circuire ueteranos. 14. At. 47. Cornu ſiniſterius, quod erat infirmius, ubi Marciæ legionis duæ cohortes erant, & cohors Prætoria, pedem referre cœperunt, quod ab equitatu circuibantur. Galba Cic. l. 10. 64. Qui ſe totius belli fluctibus circumiri, quam illum progredi maluit. in Ant. 250.

Circuitus.

Circuitus, conglutinatioq. uerborum. in Orat. 42. Orationis circuitus. in Or. 118. Circuitus ſolis & lunæ, reliquorumq. ſiderum. 2. de Nat. de. 117. Circuitum & quaſi orbem uerborum conficere. 3. de Or. 109. Nox igitur & dies ad hunc modum, & ob has generata cauſas, unum circuitum orbis efficit ſapientiſſimum atq. optimum. de Vniu. 41. Cum hi duo numeri circuitu naturali ſummam tibi fatalem confecerint. in Somn. Scip. 7. Imagines, earumque circuitus in deorum numero refert Democritus. de Nat. d. 1. 22. In circuitus uerba dirigere. Part. 14.

Circuitio.

Circuitio, eſt oratio rem ſimplicem aſſumptam circumſcribens elocutione. ad Her. 4. 198. Iam uero quid opus eſt circuitione & anfractu? Diu. l. 2. 98. Ergo hic circuitione quadã deos tollens, certe non dubitat diuinationem tollere. 2. de Diu. 59.

Circumfero.

Quæſo codicem circumfer, oſtende. 4. Verr. 72. Inſpiciendi cauſa circumferre aliquid. pro Corn. Balb. 8. Sol circumfertur, ut accedat ad brumale ſignum, & inde ſenſum aſcendat in diuerſam partem, &c. 3. de Or. 98.

Circumflo.

Sic eſt hic ordo quaſi propoſitus atque editus in altum, ut ab omnibus uentis inuidiæ circumflari poſſe uideatur. 5. Verr. 81.

Circumfluo.

Circumfluere omnibus copiis, atque in omnium abundantia viuere. de Amic. 48. Iſtum rebus omnibus vndiq. ereptis impune eludentem circumfluere atq. abundare? 5. Verr. 8.

Circumfluens.

Circumfluẽs gloria, deformatos corpore, fractus animo, quo ſe conferat neſcit. Att. 2. 36. 3. Incitata & volubilis, nec ea redundans tamen, nec circumfluens oratio de Cl. Or. 106. Circũfluente colonorum Arretinorum & Feſulanorum exercitu. pro Mur. 46. de Catilina. Quippe cum viderem homines his rebus circumfluentibus, ea tamen deſiderare maxime quibus abundarent. in Parad. 7.

Circumforaneus.

Tum repente Anconitanum quemdam L. Clodium pharmacopolam circumforaneum, qui caſu tum Latium veniſſet, aggreditur. pro Clu. 30. Circumforaneo ære aliquem obruere. Att. 9.

Circumfundo.

Terram autem eſſe infimam, quam craſſiſſimus circumfundat aer. 2. de Nat. d. 13. id eſt, ambit & circumdat.

Circumfuſus.

Quod uero in illo loco, atque in illis publicorum præſidiorum copiis circumfuſus ſedet. pro Mil. 53. Circumfuſus gelidis fluminibus. Tuſc. 5. 55. Neque erant animæ circumfuſa extrema mundi, vt reſpirationem requireret. de Vniu. 23. Terra circumfuſa mari Atlantico. in Somn. Scip. 22. Hoc eſt, quam circumfluit mare. Principio autem terra ſita in media parte mundi, circumfuſa vndique eſt hac animabili, ſpiritalique natura, cui nomen eſt aer. 2. de Nat. d. 132. Vide in bibliotheca ſedentem multis circũfuſum Stoicorum libris. 3. de Fin. 5. pro Mil. 53. Aduerſantur enim primum, quod parum defigunt animos, & intendũt in ea quæ perſpicua ſunt, vt quanta luce ea circumfuſa ſint, poſſint agnoſcere. 2. Acad. 44. Præcipue uero fruentur ea, qui tum etiam, cum has terras incolentes circumfuſi erant caligine, tamẽ acie mentis diſpicere cupiebant. 1. Tuſc. 38. Circumfuſæ vndiq. moleſtiæ. 5. Tuſc. 170. Omnia circumfuſa tenebris. Ac. q. ed. 1. l. 1. 38. Craſſis occultata & circumfuſa tenebris. 4. Ac. 217. Quod ſe claſſe hoſtium circumfuſos viderent. 3. Tuſc. 56.

Circumgeſto.

Nam eam quoque epiſtolam T. Catienus circumgeſtabat. ad Q. fr. lib. 1. a. 10.

Circumiicio.

Sic animus a medio profectus, extremitatem cæli a ſuprema regione rotundo ambitu circumiecit, &c. de Vniu. 33.

Circumiectus.

Qui terram tenero circumiectu amplectitur. 2. de N. d. 34.

Circumligo.

De ipſo Roſcio poteſt illud quidem eſſe falſum, vt circumligatus fuerit angui. 2. de Diu. 52.

Circumlinio.

Perſę etiam cera circumlinitos cõdiunt, vt quammaxime permaneant diuturna corpora. 1. Tuſc. 174.

Circumluuio.

De circumluuionibus centumuiri iudicabant. 1. de Or. 84.

Circumplector.

An is non reddet, qui domini patrimonium circumplexus, quaſi theſaurum draco, Pompeij ſeruus, libertus Cæſaris, agri Lucani poſſeſſiones occupauit? 3. Phil. 351. Vndiq. eſt eos circumplexus. de Vniu. 32.

Circumplico.

Tum eſſet, inquit, oſtentum, ſi anguem vectis circumplicauiſſet. 2. de Diu. 91. Experrecta nutrix animaduertit puerum dormientem circumplicatum ſerpentis amplexu. 1. de Diuin. 134. Tum viſam belluam vaſtam & immanem, circumplicatam ſerpentibus. 1. de Diu. 89.

Circumpotatio.

Circumpotatio omnis ex ſucceribus tollitur lege x i i. tabul. 2. de Leg. 56.

Circumretio.

Circumretitus frequentia populi Romani. 7. Verr. 117.

Circumrodo.

Quid? etiam (dudum enim circumrodo quod deuorandum eſt) ſubturpicula mihi videbatur eſſe παλινῳδία. At. 4. 19.

Circumſcribo.

Cur anni ingratus crudeliter, aut immemor beneficij ſui ſceleratæ circumſcribis Senatum? ad Oct. 8. id eſt, aufers ei auctoritatem ſtatuendi de ſumma Reip. & quaſi Senatum e medio Reip. tollis. Aut eiiciunt vicinos, aut adoleſcentulos circumſcribunt. 14. Phil. 389. Curriculum vitæ circumſcripſit nobis natura. pro Rab. Perd. Virgula ſtantem circumſcripſit, dixitq. vt reſponderet, &c. in Ant. 18. In hunc orbem, quem circumſcripſimus, incidere non poſſunt. 5. de Fin. 30. Senatus, credo, Prætorem eum circumſcripſiſſet. pro Mil. 68. In hoc quidem certe prope idem, nullis vt terminis circumſcribat aut definiat ius ſuum. 1. de Or. 35. Itaque vno genere opinor circumſcribere habetis in animo genus hoc aratorum, quod, &c. 4. Verr. 106. id eſt, tollere & reiicere eos teſtes vt vobis iniquos. Circumſcribere tempus aliquod. 3. Verr. 30. Pro, temporis alicuius acta prætermittere. Circumſcribitur mente ſententia in Or. 116. Exilium autem illis, quibus quaſi circumſcriptus eſt habitandi locus: non iis, qui omnẽ orbem terrarum, vnam vrbem eſſe ducunt. in Parad. 21. Ille ſe flumio Rubicone c c. mil. circumſcriptum eſſe patiatur. 6. Phil. 206. Circumſcribi Senatuſconſulto. 7. Att. 34. Ab aliquo circumſcribi. pro Roſc. Comœdo. 14. Circumſcribi atque decipi fallacibus & captioſis interrogationibus. Acad. q. ed. 1. lib. 1. 44. Definiri & circumſcribi genus poteſt. pro Sext. 84. Senatus in Capitolium parata de circumſcribendo adoleſcente ſententia Conſularis. 13. Phil. 157. Hoc eſt, de eiiciendo magiſtratu Octauio, & imperio ei abrogando.

Circumſcribens.

Circuitio, eſt oratio rem ſimplicem aſſumptam, circumſcribens elocutione. 4. ad Her. 198.

Circumſcriptus.

Si forte Tribunus plebis Senatum impediens, aut populum incitans notatus, aut Senatuſconſulto circumſcriptus, aut ſublatus, aut expulſus ſit, &c. Att. 7. 128. 9. Aſſumamus quoq. eam partem, ſed ita vt ſit circumſcripta modicis regionibus. 1. de Or. 37. Quaſi certarum rerum forenſibus cancellis circumſcripta ſcientia. 1. de Orat. 28. Spatium vitæ circumſcriptum. pro Arch. 21. Quamobrem omni tempore Syllano ex accuſatione circumſcripto, legationem eius præclaram cognoſcite. 3. Verr. 29. Fallacibus & captioſis interrogationibus circumſcripti atque decepti quidam, &c. 4. Acad. 86. Demus operam Quirites, ne omnino P. C. circumſcripti putentur. ad Her. l. 4. 178. Circumſcriptis igitur his ſentẽtiis, quas poſui, & his, quæ ſimiles earum ſunt. 3. de Fin. 49. id eſt, ſublatis, inductis, obliteratis.

Circumſcripte.

C. complectimur. 2. de Nat. d. 1 21. numeroſeq. dicere. in Or. 218. diſſerere. Or. 128.

Circumſcriptor.

Quis teſtamentorum ſubiector, quis circumſcriptor, quis ganeo? in Cat. 30.

Circumſcriptio.

Circumſcriptio, exornationis ſpecies. 3. de Orat. 115. adoleſcentium lege latoria erat vindicata. Off. 3. 79. Aperta. pro Flac. 161. mundi. Tuſc. 1. 38. orationis. in Or. 218. Sed fuit quædam ab infinito tempore æternitas, quam nulla circumſcriptio temporum metiebatur. 1. de Nat. d. 18. Circumſcriptio terræ. 1. Tuſc. 73. Circumſcriptio etiam periodum ſignificat. Or. 1 12. Verborum circumſcriptione quadam comprehendere concludereq. ſententiam. de Cl. Or. 16. Ex circumſcriptione excedere. 8. Phil. 149. Circumſcriptio, pro, loco circumſcripto. Cũ omnia ab his fraus, omnes inſidiæ, circumſcriptioneſque adoleſcentium naſcerentur. pro Clu. 35.

Circumſeco.

Serrula qua illud potuit circumſecari. pro Clu. 143.

Circumſedeo, & Circumſideo.

Equidem cupio hęc quamprimum Antonium audire, vt intelligat non D. Brutum, quem vallo circumſedet, ſed ſeipſum obſideri. 10. Phil. 275. Pop. Rom. exercitus Cn. Pompeium circumſedet, foſſa & vallo ſeptum tenet, fuga prohibet. Att. 9 51. Quid ii qui Mutinam circumſedent, &c. 7. Phil. 230. Ne Coloniam circumſedeat. in Ant. 199. Brutum oppugnet, Mutinam circumſedeat. 6. Phil. 206. Niſi maluit Pompeium Brundiſij circumſidere. Cœlius ad Cic. lib. 8. 44. Circumſidere oppidum. 5. Phil. 181. Ita circumſedemur copiis omnibus. Att. 15. 325. 8. Legatus cum eſſes circumſeſſus, &c. non es perſecutus? 3. Verr. 59. Quid Sexti F. quot in his caſtris fuerunt, quibus Pompeius circumſedetur? Att. 9. 190. 5. Propter ſcelus atque flagitium circumſederi ab aliquo. 3. Verr. 57. In caſtello circumſederi. pro Deiot. 17. Ipſum apud Bellouacos circumſederi interclusum ab reliquo exercitu. ep. 118. Qui filios miſerunt ad Cn. Pompeium circumſedendum. Att. 156.

Circumſeſſus.

Iniuria circumſeſſus. 3. Ver. 58. Viribus hominum circumſeſſus. 13. Phil. 336. Nec tamen ego ſum ille ferreus, qui fratris chariſſimi atque amantiſſimi præſentis mœrore non mouear, horũ que omnium lachrymis, a quibus me circumſeſſum videtis. 4. in Cat. 75. In qua ciuitate non modo legatus Pop. Rom. circumſeſſus, &c. ſed aliqua ex parte violatus ſit. 3. Verr. 55.

Circumſeſſio.

Tebaius circumſeſſionis cauſam & culpam in alios tranſtuliſſe? 3. Verr. 58.

Circumſepio.

Sed quoniam cohortibus armatis circũſeptus Senatus. ad Auguſtum. 1. Vos iiſdem ignibus circumſepti. de Ar. 254.

Circumſiſto.

Hæc cum maxime loqueretur, ſex lictores circumſiſtunt valentiſſimi, & ad pulſandos verberandoſque homines exercitatiſſimi. 7. Verr. 112.

Circumſono.

Tamen conducere arbitror talibus aures tuas vocibus vndiq. circumſonare, &c. 3. Off. 7. Id eſt, frequentiſſime tibi hæc inculcare, & te hęc a præceptoribus altis audire.

Circumſpicio.

Vſque eone te diligis, & magnifice circumſpicis, &c. Circumſpicit, æſtuat. pro Roſc. Com. 25. Nec ſuſpicit, nec circumſpicit. 2. de Diuin. 109. Oculi altiſſimum locum obtinentes, plurima circumſpiciunt. de Nat. deo. 54. Omnia circumſpexit Quintius, omnia periclitatus eſt. pro Quint. 64. Hoc eſt, in omnes partes ſe verſauit, & omnem (quod aiunt) lapidem mouit. Numquamne homo amentiſſime te circumſpicies? numquamne, quid facias conſiderabis, nec quid loquare? in Parad. 37. Conuerte animum, & ea ipſa artium genera circumſpice. de Or. Circumſpice omnia membra Reipub. quę notiſſima ſunt tibi: nullum reperies profecto, quod non fractum, debilitatumue ſit. Luceio, lib. 5. 13. 7. Circũſpicite celeriter animo qui ſint exitus conſecuti. 2. de Leg. 41. Circumſpicite omnia diligentiſſime. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 35. Circumſpicite paulisper mentibus veſtris, vt alia omittamus. pro Syl. 51. Atque illud circumſpicite veſtris mentibus. 2. de L. Agr. 52. id eſt, diligenter, accurateque conſiderate & attendite. Circumſpicite omnes Reip. partes pro Clu. 117. Quare P. C. incumbite ad ſalutem Reip. circumſpicite omnes procellas quæ impendent. 4. in Cat. 76. Etenim vt circũſpiciamus omnia, quæ populo grata atq. iucunda ſunt, &c. 1. de L. Agr. 14. Deinde cum dicant poſſe accidere ſapienti, vt cũ omnia fecerit, diligentiſſimeque circumſpexerit, exiſtat aliquid *quod & veriſimile videatur*. 4. Acad. 69. Sermo purus erit & Latinus, dilucide planeq. dicetur, quid deceat circũſpicietur. in Or. 43. Sed eſſe diligẽter circũſpiciẽdũ, vt, &c. ad Q. fr. l. 1. 1. 14. Hęc igitur & talia circũſpicienda ſunt in omni officio, &c. 1. Off. 85. Permulta ſunt in cauſis in omni parte orationis circũſpicienda, nequid offendas, ne quo irruas. 2. de Or. 166.

Circumſpecto.

Iam vero illa etiam notiora, quanto ſe opere cuſtodiant beſtię, vt in paſtu circumſpectent, vt in cubilibus deliteſcant. 2. de Nat. d. 188.

Circumſpectans.

Itaque dubitans, circumſpectans, hæſitans, multa aduerſa reuertens, tanquam ratis in mari immenſo noſtra vehitur oratio. 1. Tuſc. 116. Iſte aſpectu rabido circumſpectans huc & illuc. ad Her. 39. Circumſpectantem omnia, quidquid increpuiſſet, pertimeſcentem. in Piſ. 99.

Circumſpectus.

Circumſpectis rebus meis omnibus. ad Lent. lib. 1. 9. 31.

Circumſpectus.

Hæc ego in vrbe præuideo: facilis eſt circumſpectus, vnde ex eam, quo progrediar, quid ad dextram, quid ad ſiniſtram ſit. 12. Phil. 337.

Circumſpectio.

Sin ex circumſpectione aliqua & accurata conſideratione, quod viſum ſit, id ſe dicent ſequi, tamen exitum non habebunt. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 35.

Circumſto.

Circumſtant te ſummæ auctoritates, quæ te obliuiſci laudis domeſticæ non ſinant. 2. Ver. 3. Cerulex incinctæ igni incendunt, *circumſtant* cum ardentibus tędis. Acad. 22. Fortiſſimi ciues *qui circumſtant* Senatum. in Cat. 16. Cum vero dies & noctes omnia nos circumſtent, non eſt noſtrum, nominiſque Romani dubitare, eum ſpiritum, quem naturæ quis debeat, patriæ reddere. 10. Phil. 284. Credo te exclamatione Clodii aduocatorum audiſſe quæ conſurrectio iudicium facta ſit, vt me circumſteterint, vt aperte iugula pro meo capite P. Clodio oſtẽtarint. Att. 1. 11. 7. Deſinaui inſidiari domi ſuæ Conſuli: circũſtare tribunal Prætoris vrbani: obſidere eum gladiis curam. 1. in Cat. 23.

Circumſtans.

A rebus conſequentibus aut circumſtantibus non recedemus ad Her. lib. 4. 140.

Circumuallo.

Capio exercitu veterano, circumuallato nunc denique. 9. famil. 17. in ep. Dolabellæ. Legebam tuas literas XIII. Cal. cum mihi epiſtola affertur a Lepta, circumuallatum eſſe Pompeium. Att. 9. 50.

Circumueho.

Si anguis domi vectem circumuectus fuiſſet. de Diu. 121.

Circumuectus.

Aeſter qui tenero terrã circũuectu amplectitur. de Nat. de. 39.

Circumuectio.

Vt terram Lunæ curſus proxime ambiret, eique ſupra terram proxima ſolis circumuectio eſſet. de Vniu. 37. Illud tamẽ quod ſcribit, animaduertas velim, de portorio circũuectionis. Att. 2. 40.

Circumuenio.

Tua te altera patria, quemadmodum dicere ſolebas, Meſſana circumuenit. 6. Verr. 14. Iam te non Siculi, non oratores (vt dictitas) circumueniunt: non hi qui decretis edictiſque tuis in te concitati, infeſtique ſunt. 3. Verr. 66. Si Senator iudicio quemquam circumuenerit, legibus eum teneri. pro Clu. 116. Mulierẽ quamdam Larino Romam proficiſci cum magno comitatu & pecunia, quo facilius circumuenire iudicio capitis atque opprimere filium poſſet. Itane vero, quem per arbitrum circumuenire non poſſes, cuius de ea re proprium non erat iudicium, hunc per iudicem condemnabis? pro Roſc. Com. 15. Tum C. Ruſcius, Circumuenior, inquit, iudices, niſi ſubuenitis. de Cl. Or. 145. Neq. tenuiores propter humilitatem circumueniantur, neque locupletibus ad ſua vel tenenda, vel recuperãda abſit inuidia. 2. Off. 125. Quia quaſi committeret cõtra legem, quo quis iudicio circumueniretur. de Cl. Or. 168. Video a te non conueniri, ſed circumueniri. 2. de Or. 138. Acerbum eſt ab aliquo circumueniri: acerbius a propinquo. pro Quint. 64. Quid te a Centuripina ciuitate, &c. cæteriſque Italiæ ciuitatibus circumueniri atq. opprimi dicis? 6. Verr. 14. Eoque maior ſi quando accidit, vt ei ſubueniatur, qui potentis alicuius opibus circumueniri vrgerique videtur. 2. Off. 73.

Circumuentus.

Circumuẽtus morbo, exilio, atque inopia. 4. de Fin. 103. Circumuentus pecunia innocens. pro Clu 5. Aliquem iudicio oppreſſum & circumuentum eſſe innocentem. pro Clu. 23. nunc uideo illum circumuentum, me deſertum, a quibus minime conueniebat. Metellus Celer Cic. l. 5. t. 2. Quanta delectatione autem afficerer, cum Palamedem, cum Aiacem, cum alios iudicio iniquorum circumuentos conuenirem? 1. Tuſc. 81. de Cl. 14. Hoc eſt inuidia conflata & factione oppreſſos.

Circumueſtio.

Quandoquidẽ iſte circũueſtiui dictis, ſępit ſedulo. 3. de Or. 87

Circus.

Ille autem claro quartus cum lumine circus Partibus extremos continet orbes. in Arato. 34. Erat autem is ſplendidiſſimo candore inter flammas circus elucens, quem vos (vt a Graiis accepiſtis) orbem Lacteum nuncupatis. de Somn. Scip. 11. Seruus per circum, cum virgis cæderetur, furcam ferens, ductus eſt. de Dio. 92. Vidiſti magnum cadentem ſerpere circum, Lacteus hic nimio fulgens candore notatur. in Arat. 28. Circo eaneaque diuiſi ludi publici, ſic vt in circo ſint corporum certationes, curſu, & pugillatione, luctatione, curriculiſque equorum in eo vſque ad certam victoriam conſtitutis. 2. de Leg. 37. Res agebatur in circo Flaminio: & erat in eo ipſo loco, &c. Att. 1. 9. 2. Quid ſtatuent in viros primarios, qui in circo totas tabernas tribulium cauſa compararunt? pro Mur. 66. Vt locus & in circo & in foro daretur amicis & tribulibus? pro Mur. 66. Neſcis heri quartum in circo diem ludorum Romanorum fuiſſe? 3. Phil. 107. Tu es auſus in Circo Flaminio productus cum tuo illo paridicere, tę ſemper miſericordem fuiſſe Poſt red. in Sen. 15.

Circulus.

Cumque duæ formæ præſtantes ſint, ex ſolidis globus (ſic enim σφαῖραν interpretari placet) ex planis autem circulus aut orbis,

orbis, qui κύκλοι Græce dicitur. 2. de Nat. d. 34. Cato is direptis tabellis de circulo ſe ſubduxit. ad Q. fr. lib. 3. 23. Effudi vobis omnia quæ ſentiebam: quæ fortaſſe, ſi quemcūque patremfamilias arripuiſſetis ex aliquo circulo, eadem vobis percontantibus reſpondiſſet. 1. de Or. 77. Tu mihi cum in circulo decipiare aduerſarii ſtipulatiuncula, &c. 1. de Or. 85. Quin etiam inertiſſimos homines videmus, cum non habeant ingenuas ex doctrina oblectationes, circulos aliquos, aut ſemicirculos conſectari. 5. de Fin. 100 Circulos appellat cœtus hominum in orbem collectorum, & inter ſe fabulantium. Semicirculos, ſeſſiones colloquentium, capitaque conferentium Stellæ circulos ſuos orbeſque conficiunt celeritate mirabili. de Som. Scip. 128. Attamē in oppreſſione, ſermo in circulis dumtaxat, & in conuiuiis eſt liberior, quam fuit. Att. 43.

Circulo.

Videt oſcitātem iudicem, colloquentem cum altero, nonnūquam etiam circulantem, &c. de Cl. Or. 104. Pro, in circulo caput conferentem, quod iudicium eſt auditoris oratori non auſcultantis, nec animum orationi aduertentis.

Circulator.

Beſtiis vero ciues Romanos, in his circulatorem quemdam auctionum, notiſſimum hominem Hiſpali, quia deformis erat, obiecit. Pollio Cic. lib. 10. 71.

Cis.

Quoad hoſtis cis Euphratē fuit. Att. 7. 122. 7. Cum ego Laodicea vſque ad Iconium iter ita fecerim, vt me omnium illarū diœceſium quæ cis Taurum ſunt, &c. Appio. l. 3. 8. 16.

Ciſalpinus.

Ciſalpina Gallia. pro Pomp. 10.

Ciſium.

Inde ciſio celeriter ad vrbem vectus, domum venit capite inuoluto. 2. Phil. 84. Vehiculi genus velociſſimum. Decem horis nocturnis ſex & quinquaginta millia paſſuum ciſiis peruolauit. pro Sex. Roſc. 11.

Ciſta.

Quaternos HS, quos mihi Senatus decreuit, & ex ærario dedit; ego habebo, & in ciſtam transferam ex fiſco. 5. Ver. 170. Pontes diſturbat, ciſtas deiicit. 4. ad Her. 4.

Ciſtella.

Ciſtellam deferre. 1. ad Her. 21.

Ciſtophorus.

Ciſtophorum flagitare pro Do. ſua. 42. Scripſi ad Quæſtores vrbanos de Q. fratris negotio. vide quid narrent, & quæ ſpes ſit denarii, an ciſtophoro Pompeiano iaceamus. Att. 2. 20. De ciſtophoro dubitant. 2. Att. 40. Ego in ciſtophoro in Aſia habeo ad HS. bis & vicies. Att. lib. 11. 1.

Cithara.

Citharam tenens exornatiſſimam, auro & ebore diſtinctam. ad Her. 39.

Citharœdus.

Connexum autem ita ſit principium conſequenti orationi, vt non tamquam citharœdi prooemium affictum aliquod, ſed cohærens cum omni corpore membrum eſſe videatur. 2. de Or. 177. At vocem citharœdi non audiunt, ne ſtridorem quidem ſerræ, tum cum acuitur. Tuſc. 2. 50. Vt aiūt in Græcis artificibus eos aulœdos eſſe, qui citharœdi fieri nō potuerūt. pro Mur. 130.

Citharista.

At etiam illum aſpendium citharistam, &c. ſuſtulit. 3. Verr. 36. 2. de Diu. 198. Saltatores, citharistas, totum denique comeſſationis Antonianæ chorum, in tertiam decuriam iudicum ſcitote eſſe collectam. 5. Phil. 174.

Citerior, citimus, *Vide Citra.*

Cito, *verbum*, *Cito, aduerbium*, *Vide poſt Cieo.*

Citra.

Vt exercitum citra flumen Rubiconem duceret. in Ant. 206. Is locus eſt citra Leucadem ſtadia CXX. ep. 257. Ipſa enim natura, quaſi modularetur hominum orationem, in omni verbo poſuit acutam vocem, nec vna plus, nec a poſtrema ſyllaba citra tertiam &c. in Or. 32. Erat tum Brutus cum ſuis nauibus apud Heletem fretum citra Veliam. Att. 55. Sæpe etiam citra (arceſſere) licet, dummodo ſupra ſit quod ſumitur, &c. Top. 20.

Citerior.

Hirtius ad me ſcripſit Sextum Pompeium Corduba exiſſe, & fugiſſe in Hiſpaniam citeriorem. Att. 12. 252. 6. Sum in capeſſatione omnium rerū, quid in Gallia citeriore, &c. Att. 10. 4. 8. Vt ad citeriora & notiora nobis ueniam. 3. de Leg. 2. Citeriora nondum audiebamus. ad Cœl. l. 2. 1. 1. Quanta rurſus animi tranquillitate humana, & citeriora conſiderat. 5. 101.

Citimus.

Hanc autem (partem) citimam a mediana linea dexteram, ſed principatum dedit ſuperiori. de Vniu. 33. Ex quibus erat ea minima, quæ ultima cælo, citima terris, luce lucebat aliena. in Som. Scip. 13.

Citus, *Vide Cieo.*

Ciuicus, ciuilis, ciuiliter, *Vide poſt Ciuitas.*

Ciuis.

Ciui amantiſſimus Reip. pro Flac. 147. Vir quietus & ciuis bonus. 10. Att. 29. in epiſt. Cæſaris. Grauis & fortis ciuis, & in Repub. principatu dignus, bella ciuilia fugiet atque oderit, tradetque ſe totum Reip. neque opes aut potentiam conſectabitur totamque eam ſic tuebitur, vt omnibus conſulat. Off. 1. 111. Ciuis improbus. Tuſc. 4. 33. Perditus ciuis. 2. in Catil. 34. An. l. 7. 132 2. Eques Rom. ex hac vrbe, ciuis huius Reip. pro R. P. 119. Ciuis Romanus ſum. 10. fam. 71. In ep. Pollionis. Ciuis ſeditioſus & inutilis. Off. 2. 70. Romana ciuis. pro Corn. Balbo. 45. Ciuis boni ſumma ratio & æquitas eſt, commoda ciuium defendere, non diuellere, atque omnes æquitate eadem continere. Off. 2. 122. De ciuis capite, niſi per maximum comitiatum, olloſque quos cēſores in populi partibus locaſſint, ne ferunto. 3. de Leg. 11. Quid ciui bono magis conuenit, quam abeſſe a ciuilibus controuerſiis. 10. Att. 29. in ep. Cæſaris. Nihil ciui aut ſero, aut citius a patria tributum poteſt videri. 10. fam. 29. in ep. Planci. Cū ſe non popularem alicuius loci ciuem, ſed totius mundi agnouerit. 1. de Leg. 47. Aſciſcere ciuem. pro Corn. Balbo. 23. Apud Segeſtanos repertum eſſe iudices ſcitote neminem, neque liberū, neque ſeruum, neque ciuem, neque peregrinum, qui illud ſignū auderet attingere. 6. Verr. 68. Poſtremo ſolum ciuem, ſolum liberum inſipientes omnes peregrinos, exules, ſeruos, furioſos &c. 4. Acad. 247. Nam eſſe pro ciue, qui ciuis non ſit, rectum eſt non licere. 3. Off. 61. Ciues boni, amantes patriæ. 9. Att. 71. Summi viri & clariſſimi ciues. 1. in Cat. 21. Debeo profecto, quantumcumque poſſum, in eo quoque elaborare, vt ſint opera, ſtudio, labore meo doctiores ciues mei. 1. de Fin. 17. Dabunt igitur mihi veniam mei ciues, vel gratiam potius habebunt, quod, &c. 2. de Diu. 9. Valeant, inquit Milo, valeant ciues mei, ſint incolumes, ſint florentes. pro Mil. 119. Noſtri ciues. 2. de Diu. 10. Serui me hercle mei ſi me iſto pacto metuerent, vt te metuunt omnes ciues tui: domum meamque relinquendam putarem. 2. in Cat. 12. Ciues Romani inuiti ciuitatem aut libertatem non amittebant. pro Dom. ſua. 60. & 61. Ciues ſeditioſi. Acad. quæſt. ed. 1. lib. 2. 13. Seruorum & egentium ciuium, & facinoroſorum armis meos ciues meis conſiliis, periculiſque ſeruatos, pro me obiici nolui. pro Mil. 28. Tum tu Iupiter, &c. hunc & huius ſocios a tuis aris, cæteriſque templis, a tectis vrbis ac moenibus, a vita, fortuniſque ciuium omnium arcebis. 1. in Cat. 24. Certe uerendum mihi non erat, nequid, hoc parricida ciuium interfecto, inuidiæ mihi poſteritatem redundaret. 1. in Cat. 21. Tenere iura ciuium. 1. in Cat. 20. Neque ego, cui omnis ciuium libertas chariſſima fuiſſet, meam protexiſſem. pro Rab. Poſt. 30. Ceruices in carcere frangebantur indigniſſime ciuium Romanorum, ut etiam illa uox & illa imploratio, ciuis Romanus ſum, &c. 7. Verr. 115. Salutem ciuium negligere. in Cat. 20. Ciuium beata uita moderatori Reip. propoſita eſt. 8. Att. 26. Inferre famem ciuibus Att. 9. 181. 5. Ciuibus uictis ut parceretur. 1. fam. 48. in ep. Matii. Ciuibus multa inter ſe ſunt communia, forum, fana, porticus, uiæ, leges, iura, iudicia, ſuffragia, conſuetudines. præterea & familiaritates, multæq. cum multis res rationeſque contractæ. Off. 1. 77. Tradere uias optimarum artium ciuibus. 2. de Diu. 1. Ciues in Rep. tales eſſe ſolere, quales ſint principes. 1. fam. 38. Quod meos ciues, & a me conſeruatos, &c. ſeruis armatis obiici noluerim. ad Lent. lib. 1. 9. 45. Incolumes ciues relinquere. 2. in Cat. 26. Quos quaſi nouos & aſcriptitios ciues in cælum receptos putāt. 3. de Nat. d. 27. Colebatur a ciuibus, ab omnibus aduenis uiſebatur. 6. Ver. 66.

Ciuitas.

Ciuitas. Acad. q. edit. 2. lib. 1. 16. pro mundo, ſecundum Stoicos. qui mundum communem deorum & hominum ciuitatem uocabāt. Ego tibi Carneade Prętor eſſe non uideor, quia ſapiens non ſum: nec hæc urbs, nec in ea ciuitas. 4. Acad. 248. Heracleæ quę eſſet ciuitas. 4. Arch. 186. Quanti uero illa ciuitas æſtimanda eſt, ex qua boni ſapienteſque pelluntur? Tuſc. 5. 68. Ciuitas ſine ſeueritate adminiſtrari nō pōt. Off. 1. 125. Tum amittitur hæc

ciuitas

tium denique, cum is profugit, receptus eſt in exilii, hoc eſt, in aliam ciuitatē. pro. Cęc. 73. Neque enim ciuitas in ſeditione poteſt eſſe beata. 1. de Fin. 89. Commendatior ciuitas ſtudio, cura & diligentia alicuius. pro Corn. Balb. 34. Ciuitas communis deorum atque hominum exiſtimari debet mundus uniuerſus. 1. de Le. 18. Data eſt ciuitas Syllani lege & Carboni, ſiquis fœderatis ciuitatibus aſcripti fuiſſet, &c. pro Arch. 186. Hoc Neținorū fœderata ciuitas publice dicit. 7. Ver. 104. Et eam (urbem Romam) ciuitas incoleret. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 128. Ciuitas moritur uno quodam morbo. 2. Att. 50. Munita iure ciuitas, & libertas. pro Do. ſua. 63. Ciuitas tā orba tales tutores complecti debeat. 3. fam. 46. Num honeſtior eſt ciuitas Pergamena, quam Symirnæ? pro Flac. 58. Ciuitas ſeneſcens. 1. ad Q. fr. 35. Suſpenſa ac ſolicita. pro Do. ſua. 73. Ciuitas noſtra ſine ſūma placatione deorum immortalium nunquam tanta eſſe potuiſſet. 3. de Nat. d. 4. Ciuitas tota cum coniugibus & liberis. ad Brut. 5. In te unum atque in tuum nomē ſe tota conuerteret ciuitas. in Somn. Scip. 7. pro, homines ciuitatis. Ciuitas tota ut principum cupiditatibus & uitiis infici ſolet, ſic emendari & corrigi continentia. 3. de Leg. 28. Ego mehercule & illi & omnibus municipibus duas eſſe cenſeo patrias: unam naturæ, alteram ciuitatis. 2. de Leg. 8. Id agit ut eſſet faciendum, non ademptione ciuitatis, ſed tecti & aquæ, & ignis interdictione faciebant. pro Do. ſua. 61. Et ſi curſū ingenii tui Brute premit hęc importuna clades ciuitatis. de Cl. Or. 186. Commemoratione ciuitatis oia uerbera depulſurum, cruciatumque a corpore deiecturum arbitrabatur. 7. Ver. 126. Nunquam eſt intermiſſa a maioribus noſtris largitio & communicatio ciuitatis. pro Corn. Balbo. 24. Non decretis Italiæ, non deſyderio ciuitatis, inimicorum iniuria probro non fuit. pro Dom. ſua. 68. Eiuſdem ciuitatis eſſe. Off. 1. 77. At tu etiam ereptor ciuitatis, legem de iniuriis publicis tuliſti. pro Do. ſua. 63. Ciuitatis regale genus probatum quondam Romanis. 3. de Leg. 17. Huic homini Iudices, honeſtæ ciuitatis honeſtiſſimo, nō modo frumenti ſcitote, ſed, &c. 5. Verr. 46. Neque enim eſt meum, contra ius optime meritæ ciuitatis, contra opinionem vetuſtatis, contra auctoritatem Senatus dicere. pro Corn. Balbo. 26. Ius ciuitatis honore digniſſimum. pro Corn. Balbo. 33. Ciuitatis Romanæ ius nulla lege adimi poterat. pro Cęc. 69. & 70. Mores ciuitatis corrumpere vel corrigere. 3. de Leg. 30. Nomen ciuitatis implorare & vſurpare. 7. Verr. 127. Nobile & illuſtre apud omnes nomen tuæ ciuitatis. 7. Ver. 130. Apud te nomen ciuitatis ne tantum quidem ualuiſſe, ut dilationem aliquam crucis, &c. 7. Verr. 130. In ea poſſim intueri domum meam euerſam nō ab inimico meo, ſed ab hoſte communi, & ab eodem extructam, & poſitam in oculis ciuitatis. pro Do. ſua. 77. Ciuitatis periculo *de ſua potentia dimicant homines*. 7. Att. 15. Ciuitatis principes. *Acad.* q. ed. 1. lib. 2. 5. Ciuitatis atque vrbis proprium eſt, ut ſit libera & non ſolicita ſuæ rei cuiuſque cuſtodia. Off. 2. 15. Salus ciuitatis nititur in aliquo. de Somn. Scip. 7. Suffragium ferre non de ciuis, ſed ciuitatis ſalute. pro Do. ſua. 70. Ciuitatis ſuccū & ſanguinem amiſimus. 3. Att. 45. Apud te Prętorem ſi non eſſugium, ne moram quidem mortis, mentione atque uſurpatione ciuitatis aſſequi potuit? 7. Verr. 13. Ciuitatē adimere alicui. pro Do. ſua. 62. Adipiſci & perdere ciuitatem. pro Corn. Balbo. 23. Nemo ciuis Rom. aut ciuitatem, aut libertatem poteſt amittere, niſi ipſe auctor ſit factus. pro Do. 128. Ciuitatem Romanā neque amittere quiſquam inuitus potuit, neque retinere. pro Corn. Balbo. 20. Ante ciuitatem Velienſibus datam, de Senatus ſententia, &c. pro Corn. Balbo. 45. Romulus fędere Sabino docuit etiam hoſtibus recipiendis augeri hanc ciuitatem oportere. pro Corn. Balbo. 24. Conſequi ciuitatem beneficio aliquorū. pro Corn. Balbo, 29. Et ei quaſi ciuitatem dare. de Fin. lib. 3. 32. L. S[illegible] uictor, Rep. recuperata, comitiis centuriatis ciuitatem eripere non potuit. pro. Do. ſua. 62. Vniuerſam ſe funditus illā euerſurum eſſe ciuitatem minabatur. 6. Verr. 67. Is furatus eſſe ciuitatem, genus ſuum ementitus, irrepſiſſe in cenſum dicitur. pro Corn. [illegible]. Ciuitatem talem fuiſſe, qualeſcumque ſummi ciuitatis uiri fuerint. 3. de Leg. 29. Ita cum ortu Tuſculanus eſſet, ciuitatem Romani habuit. 2. de Leg. 8. de Catone. Impertiri ciuitatem gratuito alicui. pro Ar. 7. In ciuitatem ſtudia & beneficia conferre. pro Corn. Bal. 34. rem pernicioſiſſimā inducere. 1. Off. 121. recipere. pro Arch. 17. pro Corn. Balb. 22. ſuſcipere. 2. de L. 8. *Perſtat uero noſtri* moris ac iuris nemo unquam qui hanc ciuitatem *retinere* uellet, in aliam ſe ciuitatem dicauit. pro Corn. *Balbo*. 23. Ciuitate ingrata carere maluerunt clariſſimi uiri, Athenis pulſi, quam manere in probo. 3. de Leg. 25. Quid eſt, quod de eius ciuitate dubitetis, præſertim cum aliis quoque ciuitatibus fuerit aſcriptus? pro Arch. 7. Tum igitur maiores noſtri, populares non fuerunt, qui de ciuitate & libertate ea iura ſenxerunt. pro Dom. ſua. 63. Ex qua nobis interdictum ſit, ut neque aſciſcere ciuem, aut ciuitate donare poſſimus. pro Corn. Bal. 23. de Cl. 171. Ciuitate donatorum nomina in tabula inciſa. 13. fa. 61. Ex ciuitate aliqua ampliſſimus aliquis. pro Corn. Balb. 39. In largiēda ciuitate parcus. pro Cor. Balb. 40. Qui ſi in ciuitate legis uim ſubire uellent, non prius ciuitatem, quam uitam amitterent. pro. Cæc. 72. 1. de Or. 90. In ciuitate quæ res plurimum poſſint. pro Quin. 1. Et enim in qua ciuitate res tantas geſſerim, memini: & in qua urbe intelligo. pro Syl. 20. Ne quis inuitus ciuitate mutetur, ne ue in ciuitate maneat inuitus. pro Corn. Balb. 23. Recipere ciuitate. pro Cor. Balb. 25. Ciuitate teſte. 15. fam. 51. Nihil enim eſt illi principi Deo, qui omnem hunc mundum regit, quod quidem in terris fiat acceptius, quam conſilia, cœtuſque hominum iure ſociati quæ ciuitates appellantur. de Som. Scip. 8. Graues ciuitates. 7. Verr. 105. Tum conuenticula hominum, quæ poſtea ciuitates nominatæ ſunt. pro Sext. 79. Denique ſcripta Lycurgi, Solonis, XII. tabulas noſtras non eſſe leges, ne urbes denique aut ciuitates, niſi quæ eſſent ſapientium. 4. Acad. 147. Ciuitates quæ potitæ ſunt rerum. 5. fam. 49. Ciuitates locupletes, ne in hiberna milites reciperent, magnas pecunias dabant. 5. Att. 49. Cęteraque, ſine quibus ciuitates aut eſſe, aut bene moratæ eſſe non poſſent, uſquam in eorum libris inueniri. 1. de Or. 42. Ciuitates reciperent in ſuas ciuitates. pro Corn. Balb. 22. Ciuitates uectigales. Off. 3. 117. ciuitates unde primum coaluerint. pro Sext 79. Ciuitatum omniū eſt hoc. ad Brut. 40. ideſt, in more poſitū apud omnes ciuitates. Ciuitatū afflictarum & pereuntium ſigna. in Rull. 25. Ciuitatum duarum ciuis eſſe iure Romanorum nemo potuit. pro Corn. Balb. 20. & pro Cæc. 73. Diſſimilitudo enim ciuitatum uarietatem iuris habeat neceſſe. pro Corn. Balb. 23. Ciuitatum perditarum exitus. 7. Ver. 10. Itaque in Græcis ciuitatibus uidemus, Athenis Rhodios, Lacædemonios, cæteros undique aſcribi, multarumque eſſe eoſdem homines ciuitatum. pro Corn. Balb. 22. Ciuitates conſtituere ac temperare. Acad. quęſt. ed. 1. lib. 2. 3. Inſtituere. 1. de Or. 43. Ciuitates aut nationes bello deuictas in fidē recipere. Off. 1. 53. Id qui apud Romanos fecissent earū patroni erāt, ut eſt apud Alex. ab Alex. Genial. dierum. 5. cap. 24. Hunc Heracleenſem multis ciuitatibus expetitū, in hac autem legibus conſtitutum, de noſtra ciuitate eiiciemus? pro Arch. 17. In ciuitatibus liberis ius non dicebāt Romani. de Prou. Conſ. 5. Grauiter homines honeſti, atque in ſuis ciuitatibus & municipiis gratioſi tulerunt. pro Mur. 45.

Ciuilis.

Ciuilis actio & priuatū ius. Verr. 57. Lex ciuilis ac publica: pro Cæc. 54. Mos conſuetudoque ciuilis. 1. Off. 205. Itaque ego ille qui ſemper auctor pacis fui, cuique pax, præſertim ciuilis, quamquam omnibus bonis, mihi tamen in primis fuit optabilis ſepe quid. 211. Ciuilis ratio multis & magnis ex rebus conſtat. 1. de Inuen. 9. uictoria pro Deiot. 24. Bellum quod ita ciuile eſt, ut non ex ciuium diſſenſione, ſed ex unius perditi ciuis audacia natum ſit. 7. Att. 43. 1. Tuſc. 144. Ius ciuile. de Or. 101. ciuile odium. pro Mil. 27. præſidium ſalutis. pro Planc. 73. Ciuilis belli ſub Pompeio calamitas. 4. fam. 2. inter Cæſarem & Pōpeium initia. 8. fam. 41. uictoria, extremum malorum. 9. fam. 10. Ciuilis ſanguinis odio. 15. fam. 40. Aliquid contra morem conſuetudinemque ciuilem facere. de Off. 30. Eum locum, quem ciuilem recte appellaturi uidemur, Græce πολιτικόν. de Fin. 4. 4. Vt habeat quiddam innatum quaſi ciuile atque populare, quod Græci πολιτικὸν vocant. de Fin. 5. 61. Nam ciuibus cum ereptæ pecuniæ, ciuili fere actione & priuato iure repetuntur. 1. Verr. 10. Ciuili neſario bello. 9. Att. 69. Ciuili bello ſupplicatio nulla ſolita decerni. 14. Phil. 399. Quaſi ciuili conciliatione & ſocietate inter ſe coniunctos. 2. de Nat. deo. 56. Pro ciuili parte debeo Rempub. velle ſaluam. 11. fam. 49. in ep. Matij. Studia ciuilia. pro Fonteio. 14. Ciuilium bellorum quinam exitus eſſe ſoliti. 12. fam. 44. A ciuilibus caſtris abhorrere. 14. Att. 41. In ciuilibus bellis nihil miſerius ipſa uictoria. 4. fam. 31. Ciuilibus bellis uictoria ſemper inſolens. 4. fa. 31.

Ciuiliter.

Vt enim cum ciuiliter contendimus, aliter ſi eſt inimicus, aliter ſi competitur, &c. 1. Off. 58.

Ciuicus.

Mihi hic uir clariſſimus, qui propter te ſedet, L. Gellius his audientibus ciuicam coronam deberi a Rep. dixit. in Piſ. 4. At id etiam gregarij milites faciunt inuiti, ut coronam dent ciuicam, & ſe ab aliquo ſeruatos eſſe fateantur. pro Plan. 60.

Clades.

Curſum ingenii tui Brute premit hæc importuna clades ciuitatis.

tatis.de Cl. Or.186.Ignorare mihi uideris, hæc quanta ſit clades.Att.128.Aſſerre magnam cladem populo.a.de Na.d.11.Cladem exequi.2.Phil.68.

Clam.*Præpoſitio.*

Quinetiam paulo clam iis eam uidi. Att. 15.321.7. Timens ne facinora eius clam uos eſſent.in Sall.

Clam, *Aduerbium.*

Nec vi,nec c.nec precario poſſidere.pro Cæc. 302. Multa palam domum ſuam auferebat: plura c.de medio remouebat. pro Sex. Roſc. 14. Qui propter auaritiam c. depoſitam non reddit, quod iniuſtitię.Tuſc.194 Vt in rebus ab intimis Pōpeij c.eaul ceratis, deinde palam a Conſularibus exagitatis,ita verſamur. ep.2.Per iſtos quæ volebat, in nauem c.imponenda,occulte exportanda curabat.6.Ver.19.

Clandeſtinus.

Clandeſtinus interitus.2. Off. 118.Clandeſtinum ſcelus.pro Syll.24.Hinc cum hoſtibus clādeſtina colloquia naſci. Cat.36. Cur clandeſtinis conſiliis nos oppugnant? 10 Or.130.

Clamator,clamito,clamo,*Vide Clamor.*

Clamor.

Clamor,lapides,fuſtes,gladij.4.Att.14. Acutiſſimus clamor 3.de Or.126. Clamor continuus non iſſendus. 4.ad Her.113.& 114.Clamor in cauſæ exordio inſuauis.3.ad Her.114.Clamor a vigilibus,fanique cuſtodibus tollitur. 6. Verr.84.Cedere clamorem maiorem cum admiratione.2.de Diu.75. Clamorem efficiam,ſi eum mecum habuero otioſum. ad Q.fr. lib.3. 17. 10. Profundere clamorem multitudinis concitatæ.pro Flac.11.Clamore conſenſuque populi.12.fam.12.id eſt,acclamatione.Cum Prætor quæreretur,& conſtaret ei neminem nunciaſſe,ſit ad domum eius cum clamore concurſus atque impetus. 7.Verr.74. Exceptus ab omnibus eiuſmodi clamore, vt ei Lampſaceni periculi ſimilitudo verſaretur ante oculos. 7. Verr.74.Interea ex clamore fama tota vrbe percrebruit, expugnari deos patrios.6. Verr.85. Hæc ſunt quę clamores & admirationes in bonis oratoribus efficiunt,&c.1 de Or.73.3.ad Q.fr.5. Clamores facere. Brut 182.Clamoribus maximis iudices corripuerunt. 8. fam.4. in ep.Cęlij.Clamoribus,& conuitiis & ſibilis conſectari.2. Att.43.

Clamo.

Clamo,poſtulo,obſecro.de Nat.d.1.11. Ego quod facio Iudices,cum amicitiæ, &c.vitæ denique omnium veſtrum cauſa facere clamo atque obteſtor.pro Mur. 71. Clamat epicurus,is quem vos nimis voluptatibus eſſe deditum dicitis, non poſſe iucunde viui,niſi ſapienter,honeſte, iuſteque viuatur:nec ſapienter,honeſte,iuſte,niſi iucunde 1.de Fin. 89. Senſus enim cuiuſque, & natura rerum, atque ipſa veritas clamat quodammodo, &c.de Fin.4.45.Clamat virtus beatiorem fuiſſe,quam potentiorem in roſa Thorium. 2.de Fin. 105. Clamabat porro ipſe Quintius,ſeſe idcirco nolle ſatiſdare, ne videretur iudicaſſe bona ſua ex edicto poſſeſſa eſſe.pro Q.16.Clamaui tamen, admiratuſque ſum, quod,&c. Att.97.Poſtea fratrem aggreſſus eſt, qui ſero iam exhauſto illo poculo mortis,cū & de ſuo, & de uxoris interitu clamaret,&c.pro Clu.23.Cum maxime,vt dico, de pecunia clamaret,in vincula coniectus eſt.7.Ver.14. Cū is qui ſe ciuem Romanum eſſe clamaret,in crucem ageretur.7.Ver.110.Cum tutores HS.LXXX millibus id opus,ad illius hominis iniquiſſimi arbitrium ſe effecturos eſſe clamarēt.3. Ver.103.Rex,deos,hominesque conteſtans,cępit, clamare.in Ver. 515. Refero ad Scaptiū hominem clamare.Att.5.110.15. Clamare omnes qui aderāt,nihil impudentius Scaptio,qui,&c.Att.5.10.16.

Clamito,

Quidam in portu caricas Cauno aduectas vendens,Cauneas clamitabat.2.de Diu.126.Nam cum ex renibus laboraret, ipſo in eiulatu clamitabat falſa eſſe quæ antea de dolore ſenſiſſet ipſe.2.Tuſc.101.7.Verr.129.pro Syl.36.Nonne ipſum caput,& ſupercilia illa penitus abraſa, olere malitiam & clamitare calliditatem uidentur?pro R.Com.11.

Clamator.

Ego tamē ita de vnoquoq. dicā, vt intelligi poſſit quē exiſtimē clamatorem,quē oratorem fuiſſe.de Cl.Or. 94.Quare cur eū iſtū veſtrum patiamur nos quidem pullos ſuos excludere in nido,qui euolent clamatores odioſi ac moleſti. 3.de Or.46.

Clamatorius.

Clamatorium genus.ad Q fr.l.3.19.5.

Clandeſtinus,*Vide Clam.*

Clangor.

Iouis ſatelles paſtu dilaniat fero: Tum iecore opimo farta & ſatiata affatim,Clangorem fundit vaſtum,&c.Tuſc.41. Nonne ſuper tremulo genitrix clangore uocabat. 2. de Diu.50.

Clare,clarius,clareo,clariſonus,

Claritas,claro,*Vide Clarus.*

Clarus.

Clarus homo.Acad.q.edit.1.lib.2.68.Marius, nobilis Syllæ.de Ar.reſp.50.vir Acad q.ed.1.lib.2.6.Ea doctrina clarus & nobilis vir.pro Rab.Poſt.14.Vir gloria clarus, & auctoritate grauis.de Or.122.Pietas in hoc clara, & omnibus grata. pro Sext. 4.Clara res,pro,omnibus nota.6. Verr.36. Clara res eſt,quam dicturus ſum.5.Ver.49.Res erat clara, neque ſolū argumentis, ſed etiam certis teſtibus iſtius audacia tenebatur.7. Ver.79.Virtus clara & inſignis.de Sen.85. At magnum nomē ſigni,clarumque vocatur.in Ar.4. Virtutē alicuius poſteris fore clarā & inſignē.de Am.115.Oſtēdebat autē Carthaginē de excelſo,& pleno ſtellarū,illuſtri & claro quodā loco.in Som.Scip.5.Ego,quę clara ſunt conſuetudine, diutius dicere non audeo. pro Roſc. Com.4.Vt in re tam clara,tam teſtata.4.Ver.72. Seruum ſuum nomine Antiochum ad ſe vocauit, & clara voce imperauit,vt eū, &c.pro Cæc.16. Et prope conſpicies paruū ſub pectore claro Andromedæ ſignū.in Arat.1. Clari & fortes viri cōmemorandi. L.1.de Fin.28.Clari viri fuerūt.2.de L.53. Viri clari & honorati.de Sen.20.Clari & præpotētes viri.pro Rab. Poſt.27.Claræ mortes pro patria oppetitæ.1.Tuſc.189. Stellæ lumine claræ.in Arat.21.Clara & certa iudicia. Acad.q.ed.1.l.2.20.Clarorum virorū non decet tacitos eſſe congreſſus,aut ludicros ſermones, aut rerū colloquia,leuiorum.Acad.q.ed.1.l.2.6.Claris & fortibus viris cōmemorandis 1.de Fin. 56. Plurimis noſtris exēplis uſus es,& iis quidē claris & illuſtribus.2.de Diu.12. Certe non tulit vllos hæc ciuitas aut gloria clariores, aut auctoritate grauiores,aut humanitate politiores P.Africano, C.Lælio, L.Furio.2.de Or.84. Si ea quæ dixi, ſole ipſo illuſtriora & clariora ſunt.de Fin.1.17.Clariora luce cōſilia.in Catil. 40. Adoleſcens clariſſimus.4.Ver.71 clariſſimus vir. Acad. q.ed. 1.lib.2.4.pro Man.35.id eſt,Cæſar.Att.263. Ampliſſimus & clariſſimus uir. 1.de Or.98. Vos deniq. in tantis tenebris erroris & inſcientiæ clariſſimum lumē prætuliſtis mēti meæ. pro Syl. 30. clariſſimo patre natus,auis,maioribus.1 Cat.2. Voce clariſſima dicere.pro Syl.25.pro Sext.5.Tuſc.45.Tres nobiliſſimi & clariſſimi philoſophi.de Or.112.&123.compoſitiſſimæ, & clariſſimæ literulæ. Att.7.20.1.clariſſima beneficia. poſt redit.ad Quir. 2.clariſſimorum & fortiſſimorū virorū auctoritates. pro L.Man. 35.Sed me repente Iudices, de fortiſſimorum & clariſſimorum ciuium dignitate,&c.repreſſit. pro Sext. 126.clariſſimis rebus tenebras obducere.Acad.q.ed.1. lib.2.17.

Clare.

Varietas in re nulla ſit; aperteque loquantur, & tamen c. gemant,&c.Att.lib. 2.35.3.

Clarius.

C.dic,nro tertia enim mihi ea audiſſe videor.4. At. 26.Quod eſt luce c.1.Tuſ.143.Et quo propius ea cōiectio,quā fieri neceſſe eſt,accedit,eo c.id periculum apparet.Cælius Cic.l.8. 14.4.Nihil c.nihil nobilius illo.2.de Diuin.101.

Clariſonus.

Hunc a clariſonis auris Aquilonis ad Auſtrum.in Arat.

Claritas.

Claritas vocis.Acad.q.ed.2.l.1.14.claritatis pœnitere.1.Phil. 24.Fructuoſius autem(uita)hominū generi,& ad claritatem amplitudinemq. aptior eorum qui ſe ad Remp. & ad res magnas gerendas accōmodauerunt.1. Off. 101. Miros deos immortales biſſioni futuro claritatē oſtendiſſe, nullā oſtēdiſſe Africano.2. de Diu.101. Quæ quamquā ea multis pro tua claritate audiā, tamen libentiſſime ex tuis literis cognoſcam.f. lib.13.91.

Claro.

Iuppiter ex excelſa clarabat ſcepta columna. 1. de Diu.41. Hoc eſt, clara & conſpicua faciebat.

Clareo.

Ergo poſtq. magiſque uiri nunc gloria claret.1.Off.120.Tu pilius Pędio,cuius aduentu inſula hodie claret Cypros.de Sen. 10.Propterea quod ad æſtatis primordia clarent: in Arat.4.id eſt,initio ætatis apparent. Non potuit nobis nota clarere figura.in Arat.19.Forma ſimili clarere.in Arat.1.

Claſſis.

Poſteaquam paulum pronecta claſſis eſt, & Pachynum quinto die denique appulſa eſt,&c.Ver.69.capta & incenſa claſſis.7 Ver.107. Tu a ciuitatibus pecunias claſſis nomine coegiſti. 7. Verr.106.

Verr. 106. Naues, quibus præfuerat, Cleomeni tradidit, claſſi populi Rom. Cleomenem præeſſe iubet. 10 Verr. 262. Et mille numero nauium claſſem ad Delum appuliſſent. 3. Verr. 33. Comparare claſſem. pro Flac. 25. Diſtribuere. pro Flac. 24. Claſſem pulcherrimam Pop. Romani in litus expulſam & eiectam, cum primum aduesperaſceret, inflammari incendique iuſſit. 7. Verr. 71. Quid etiam præſidii cauſa claſſem habuit? pro Flac. 21. Eo ipſo tempore, quo tu ipſe negas claſſem habendam fuiſſe, complures a prædonibus eſſe captos. pro Flac. 13 Quapropter ſi mihi reſpondere voles, hæc dicito, claſſem inſtructam atq. ornatam fuiſſe. 7. Verr. 105. Prodere claſſem prædonibus. 7. Verr. 83. Duelliū eum, qui Pœnos claſſe deuicit, Bellium nominauerūt. in Or. 85. Hæc vna nauis ex claſſe noſtra non capta eſt. 7. Verr. 91. Hac claſſe M. Craſſus vir ampliſſimus ab Hemo in Aſiā, his in nauibus Flaccus ex Aſia in Macedoniam nauigauit. pro Flac. 14. Claſſe valebant Aeginetæ. Off. 3. 90. Glorioſiſſimæ Carthaginenſium claſſes. 7. Verr. 76. Claſſes Pop. Rom. bello Punico primo altera naufragio, altera a Pœnis depreſſa interierunt. Diu. l. 2. 15. claſſium nauigatio. 2. de N. d. 61. Vt eum claſſes habere prohiberet. in Ant. 221. Qui poſteaquam maximas ædificaſſet, ornaſſetque claſſes. pro L. Man 5. Cum tantis claſſibus, tantiſq. equeſtribus & pedeſtribus copiis, Helleſponto iuncto, Athone perfoſſo, maria ambulauiſſet. 2. de Fin. 177.

Claſſis.

Prima claſſis vocatur, renūciatur: deinde, vt aſſolet, ſuffragia. 2. Phil. 87. Quis hunc philoſophum non anteponit Cleanthi, Chryſippo, reliquiſq. inferioris ætatis? qui mihi cum illo collati, quintæ claſſis videntur. 4. Ac. 130. De Democrito. Tributim & cēturiatim deſcriptis ordinibus, claſſibus, ætatibus, &c. p. Fla. 15

Claſſicula

Caſſius cum claſſicula ſua venerat. Att. 16 5.

Claua.

Sibi igitur habeant alii arma, ſibi equos, ſibi haſtas, ſibi clauam, ſibi pilam, &c. de Sen. 53. Qui primo cum obſiſtere ac defendere conarentur, male multati clauis ac fuſtibus repelluntur. 6. Verr. 84.

Claudicatio, claudico, *Vide Claudus.*

Claudo.

Cum L. Flacco portas tota Aſia claudebat. pro Flac. 159. Et in ipſius conſ[illegible] ſinum, quem adhuc meus pudor mihi clauſit, inſinuabo. ad Figulum, l. 4. 4. [illegible] qua conſuetudine non ſum auſus vti hactenus præ pudore. Claudere mihi videtur maturioris exitus. ad Att. l. 9. 88. 1. Fores cubiculi claudere. 5. Tuſ. 83. Numeris ſententias claudere. in Or. 1[illegible]4. Non enim portu illud oppidum clauditur, ſed vrbe portus ipſe cingitur & concluditur. 7. Verr. 76. Vrbem pulcherrimam Syracuſas, quæ cum manu munitiſſima eſſet, tum loci natura terra ac mari claudebatur. 4. Verr. 3. Forum ſepietur: omnes claudentur aditus. 1. Philip. 19. Cum edixit tuus tabernas claudi iubebat. pro Do. 214. Nec ita claudenda eſt res familiaris, ut eam benignitas aperire non poſſit: nec ita reſeranda, ut pateat omnibus. 2. Off 78. Aptiſſime factæ (*palpebræ*) & ad claudendas pupulas, ne quid incideret, & ad aperiendas. 2. de Nat. d. 214.

Clauſus.

Patefactumq. noſtris legionibus eſſe Pontum, qui ante populo Romano ex omni aditu clauſus eſſet. pro L. Man. 14. Tanquā enim clauſula ſit Aſia, ſic nihil perfertur de oppreſſo Dolabella. Caſſio, l. 12. 9. 1. Domus clauſa contra cupiditatem & audaciam alicuius 7. Ver. 32. clauſa domus pudori & ſanctimoniæ. pro Q. 6[illegible] [illegible]cies orationis clauſa & terminata. in Or. 115. Tuas miri[illegible] [illegible]teras expecto, atq. adhuc clauſum mare fuiſſe ſcio, &c. ad Q[illegible] 2 51. Nihil tam clauſum ad cautus, nihil tam ſeptum vi[illegible] di[illegible] tam tutum ad cuſtodias nec fieri, nec cogitari pōt, &c. 7. V[illegible] St[illegible] iuerunt ſe nihil tā clauſum, neq. tā reconditū poſſe ha[illegible]d non illius cupiditati aperiiſſimū, promptiſſimūq. eſſ[illegible] 37. Quis eſt. n. qui putet, &c. noſtrorum hominū ad eorum [illegible] nas uoces, aures clauſas fuiſſe? 4. Tuſ. 4. Re quidē uera [illegible] ilia dubitat, quin eo ſit occiſus, q habere clauſa non [illegible] ua conſilia de Verre. 5. Verr. 52.

Clauſtrum.

Qui noſtros exercitus ſæpe excluſerant, iis clauſtra loci committenda non exiſtimauit. 7. Verr. 68. Corinthi veſtigium vix relictum eſt. erat enim poſita in anguſtiis atq. in faucibus Græciæ, ſic ut terra clauſtra locorum teneret, &c. de L. Agr. 86. Cum uero eg[illegible] tanto interuallo clauſtra iſta nobilitatis refregiſſem, vt, &c. p[illegible] Mur. 15. Clauſtra vrbis hoſtibus non committenda ſunt. in Verr. 123. Effringi multorum fores, reuelli clauſtra. 6. Verr. 46.

Omnes ſinus, promōtoria, litora, inſulas, urbes maritimas clauſtris imperii noſtri contineri. pro Flac. Horreum belli ſub ſigno & clauſtris poſitum. contra Rull. 64.

Clauſula.

Clauſula eſt difficilis in tradenda prouincia: ſed hæc deus aliquis gubernabit Att. 6. 31. pro, exitus. Illa uero præclara eſt clauſula edicti, 9, &c. 5. Verr. 27. Mimi ergo eſt iam exitus non fabulæ: in quo cū clauſula nō inuenitur, fugit aliquis e manibus: dein de ſcabella concrepant, aulæum tollitur. pro Cœl. 52. clauſula legis. Poſt red. in Sen. 6. Veniamus aliquando ad clauſulam. 13. Phil. 382. Addere clauſulā 2. de Or. 133. Pedem in clauſula nō ſolum extremum pedem, ſed etiam proximum ſuperiorem, ſæpe & tertium intelligere debemus. de Or. 218 Quā mihi nullū ſcribendi argumentum relictum eſt, vtar ea clauſula, qua ſoleo. ad Curionem, l. 2. 6. Clauſulæ interpūctæ in orationibus. 3. de Or. 95. Sed ſunt clauſulæ plures, quæ numeroſe & iucunde cadant, in Or. 124. clauſulæ orationis diligenter ſeruandæ. 3. de Orat. 106 clauſulas atque interpuncta uerborum, animæ interclusio atque anguſtiæ ſpiritus attulerunt. 3. de Or. 100.

Claudus.

Iſte claudus (quomodo aiunt) pilam retinere. in Piſ. 55. Claudum igitur habemus deum, quoniam de Vulcano ſic accepimus. 1. de Nat. deo. 113.

Claudico.

Verſū ut in uerſu uulgus, ſi eſt peccatū, videt: ſic, ſi quid in noſtra oratione quod claudicat, ſentit. 3. de Or. 109. Sed & ille reprehenſus a multis eſt, nec vox eaitū reperitis: totaq. res vacillat & claudicat. 1. de N. d. 148. Actio paulum conuitio uocis, tum et ineptiis claudicabat. de Cl. Or. 120. Item beatā uitā, etiamſi ex aliqua parte claudicaret, tamē ex multo maiore parte obtinere nomen ſuum. 5. Tuſ 34 In quacumq. .n. una (pars) plane claudicaret, orator eſſe nō poſſit. de Cl. Or. 113. Sint probæ res, lecta uerba, quid eſt cur claudicare, aut inſiſtere orationem malint, q̄ cū mēte pariter excurrere? in Or. 97. Tū in tota vita conſtituenda multo eſt maior rei cura adhibēda, vt conſtare in uitæ perpetuitate poſſimus nobiſmetipſis, nec in ullo officio claudicare. 1. off. 167. Qui uerentur, ne, ſi amicitiam pp noſtram uoluptatē expetēdā putemus, tota amicitia quaſi claudicare videat. 1. de Fin. 54

Claudicans.

Oratio claudicans. in Or. 115. Præclarū & graue eſt, quod Calnino Glaucia claudicanti, Vbi eſt uetus illud? num claudicat? at hic clodicat, hoc ridiculū eſt. 2. de Or. 138 Nā quod Sp. Caruilio grauiter claudicāti ex uulnere ob Rēp. accepto, &c. 2. de Or. 138

Claudicatio.

Claudicatio non deformis inſtante Vulcano. de Nat. d. 1. 58.

Clauiculus. *Vide, Clauus.*

Clauis.

Scilicet tu helluoni ſpurciſſimo, &c. Sex. Clodio, &c. omne frumentū priuatū & publicū, oēs prouincias frumentarias, oēs mācipes, oēs horreorum claues lege tua tradidiſti. pro Do. ſua. 2 t.

Clauſtrum, clauſula. *Vide, Claudo.*

Clauus.

Vt hoc beneficiū, quēadmodū dr, trabali clauo figeret. 7. Ver. 43. i. vt perpetua & indelebilis beneficii memoria eſſet. Sedebamus in puppi, clauumq. tenebamus: nunc aūt vix eſt in ſentina locus. ad Papyrium Pætum, l. 9. 15. 9. Quis n. clauū tāti imperii tenere, & gubernacula Reip. tractare, &c. pro Sex. 15. & 9 f. 33. Ille autē clauū tenēs, quietus ſedeat in puppi. de Sen. 16. Etiā nouo quodā amore veterē amorē tāquā clauū clauo eiiciendū putant. Tuſc. 4 61.

Clauiculus.

Vites clauiculis adminicula tanquam manibus apprehendūt. 2. de Nat. deo. 90. Vitis quidem quæ natura caduca eſt, & niſi fulta ſit, ad terram fertur, eadem ut ſe erigat, clauiculis ſuis, quaſi manibus quidquid eſt nacta, complectitur. de Sen. 48.

Clemens.

Clemens caſtigatio. off. 1 7. Etſi ſatis clemens ſum in diſputādo, tā interdū ſoleo ſubiraſci. 2. de Fin. 9. clemens & miſericors iudex. pro Planc. 265. Si clementes eſſe uoluerimus, nūquā deerunt bella ciuilia. ad Brut. 4. Nec in cæde principū clementiorē huoc fore, quam Cinna fuerit. Att. 7. 187. 9. Ego, quāquam præeſt huic quæſtioni uir, & contra audaciam fortiſſimus, & ab innocentia clementiſſimus: tamen, &c. pro Roſc. Am. 52.

Clementia.

Clementia, per quā animi temere in odium alicuius inuectionis concitati comitate retinētur. 2. de Inu. 243. clementia, lenitas, moderatio, &c. Parad. 126. clementia hæc omnia ad un[illegible]

ĩ illam crudelitatem colligatur.8. Att.24. clementia inſidioſa.8. Att.60.clementia maiorum noſtrorum.5.f.1.in ep. Q.Met.Cæſar aduerſarios clemẽtiæ ſpecie deuioacrat. Ant.182.Plena omnia clementiæ,manſuetudinis,humanitatis.ad Q.fr.1.1.38.clementiæ ſpeciem inanẽ vincit ſalutaris ſeueritas. Brut 4.M.Antonius ad me tantum de Clodio reſcripſit,meã lenitatem & clementiam & ſibi eſſe gratam,& mihi uoluptati magnæ fore.Att.14.317.3.Illam clementiam, manſuetudinemq. noſtri imperij in tantam crudelitatem, inhumanitatemque eſſe conuerſam? 7. Verr.9.clementiam illi malo fuiſſe:qua ſi uſus non eſſet,nihil ei tale accidiſſe potuiſſe.Att.14.320.2. Ipſum aũt non voluntate, aut natura non eſſe crudelem,ſed ꝙ putaret popularem eſſe clementiam:ꝙ ſi populi ſtudium amiſiſſet,crudelem fore.At.10.12.

Clementer.

Leuiter hominem,clementerq. accepit. 6.Verr.78. Siquid factum clementer,vt diſſolute factum criminer.7. Verr.151

Clepo,

Sacrum ſacroue commendatum qui clepſerit rapſeritque,parricida eſto.de Leg.274. Quemdam Thyeſtem clepere auſum eſſe e regia.3.de N.de.95.Spartæ rapere pueri & clepere diſcunt. de Rep.4.Eum Prometheus doctus clepſiſſe dolo,pœnaſq. Ioui fato expendiſſe ſupremo.2.Tuſc.40.

Clepſydra.

Cras ergo ad clepſydram.Tuſc 2.57. ἀλεγεπλεμῶν, intelligendum,reuertamur aut perſequamur reliqua. Ad hunc non declamator aliquis ad clepſydrã latrare docuerat:ſed,&c.3. de Or.76

Cliens.

Manlius Glaucia quidam,homo tenuis, libertinus, cliens, & familiaris iſtius T.Roſcij.pro Sext.Roſc.11.commemorant uero ipſius ciues noſtri clientes, Locri.2.de Leg.13.Quos clientes nemo habere uelit,non modo eſſe illorũ clientes.in Ant.180. Poſtea tuus ille Pœnulus. ſcis enim citius clientes tuos a poetica profectos.4.de Fin.90.Clariſſimi uiri noſtræ ciuitatis temporibus optimis hoc ſibi ampliſſimum pulcherrimumq. ducebant, ab hoſpitibus clientibuſq. ſuis,&c.de Diu.

Clientela,

Se in Chryſogoni fidem ac clientelam contulerunt.pro Roſc. Am 63.Scis quam diligam Siculos, & quam illam clientelã honeſtam iudicẽ.Att.14.308.1.conabaris clientelam tam illuſtrẽ, tam ſplendidæ prouinciæ ad te traducere Verr. 221. Ianus Medius in L.Antonij clientela ſit.in Ant.80.Eſſe in fide & clientela alicuius.pro Sex.Roſc.clientelæ regum aut nationum.9.f.16. in ep.Dol.Tũ duę maximæ clientelæ tuæ, Cyprus inſula & Cappadociæ regnum,tecum de me loquentur.Cat.15.13.clientelas acceptas a maioribus confirmare. 13.1.86. Quæ ſunt a me propter vrbis,veſtræq. ſalutis cuſtodiam repudiata: pro clientelis hoſpitiiſq. prouincialibus,&c.comparo.4.in Cat.94.

Clitellæ.

Clitellæ boui ſunt impoſitæ. Att.5.28. id eſt, prouincia hæc mihi non conuenit non magis,quam boui clitellæ.

Clitellarius.

Mulus clitellarius.in Top. 18.

Cliuus.

Quem ego in cliuo Capitolino te ſignifero ac principe collocaram.Att.2.16.13.

Cloaca.

Me arcem facere ex cloaca, lapidemque e ſepulchro uenerari pro deo.pro Plan.77.Qui de foſſis,de cloacis, de minimis aquarum, itinerumque controuerſiis interdicit, is repente obmuteſcet? pro Cæc. 26.

Cludo.

Mare terram litoribus cludit.de Nat.d.46.

Clueo.

Tum duo Cæpiones multum cluentes conſilio & lingua,plus auctoritate tamen & gratia ſublenabant.de Cla.Or.49.

Clypeus.

Simul atq. ipſe graui vulnere exanimari videret ſe, ut primũ diſpexit,quæſiuit ſaluuſne eſſet clypeus,&c.2.de Fin.155.Vt clypei cauſa inuolucrum,vaginã autem gladij,ſic,&c.de N.d.a.27

Coaceruo.

Conſtruere & coaceruare omnibus modis pecuniam. pro L. Agr.8.Et ne forte hominem exiſtimetis hanc tãtam oim emblematũ ſine cauſa coaceruare uoluiſſe,videte, &c. in Ver.12. Ante pecuniæ coguntur & coaceruantur, quam gleba una ematur.a pro Leg.Agr.72.Tantum quantum coaceruari una in domo potuit.pro Sext.Roſc.40,

Coaceruatus.

Multitudo ciuium indigniſſimo loco coaceruata.7.Ver.116. Videtis conſtitutam & coaceruatam pecuniam.contra Rull.63. Veriſimilia autem partim ſingula mouent ſuo pondere, partim etiam ſi uidentur eſſe exigua per ſe multum. tamẽ cum ſint coaceruata,proficiunt.in Part. 23.

Coaceſco.

Vt enim non omne vinum, ſic non omnis ætas uetuſtate coaceſcit.de Sen. 60.

Coactio,coactor,coactus. *Vide Cogo.*

Coædifico.

Campum Marcium coædificari,&c.13. Att.46. Loci coædificati.Part.233.

Coæquo.

Coæquare omnia ad ſuas iniurias & libidines.5.Ver. 79.

Coæuus.

Hunc tu morem ignorabas?numquam epulum videras? numquam puer aut adoleſcens inter coæuos fueras? in Vat.24.

Coagitatio.

Nam quæ ſpiritu in pulmones anima ducitur, ea caleſcit primũ ab ipſo ſpiritu,deinde coagitatione pulmonũ. 2. de N.105.

Coagmento.

Sed viuendi eſt finis optimus,cum integra mente, ceteriſque ſenſibus,opus ipſa ſuum, eadem quæ coagmentauit natura,diſſoluit.de Sen.66. Ipſa verba compone & coagmenta. Brut.34. Verba uerbis quaſi coagmentare. in Or.48. Docebo ne coagmentari quidem poſſe pacem.7.Phil.130.

Coagmentatus.

Collocationis eſt cõponere & ſtruere uerba ſic, ut neue aſper eorum concurſus, neue hiulcus ſit, ſed quodammodo coagmentatus & leuis.3.de Or.94.Quid enim aut in natura, qua nihil eſt aptius,nihil deſcriptius: aut in operibus manufactis tam compoſitum,tamque compactum & coagmentatum inueniri poteſt? 3.de Fin.112.Qm nihil ſit animis admixtum,nihil concretum, nihil copulatum,nihil coagmentatum, nihil duplex. Tuſc.163.

Coagmentatio.

Omnis coagmentatio corporis uel calore,uel frigore, uel aliqua impulſione uehementi labefactatur & frangitur,& ad morbos ſenectutemq. compellitur.de Vniu. 21. Quæ eſt enim coagmentatio non diſſolubilis? 1. de N. d.16. Quæ copulatio rerum, & quaſi conſentiens ad mundi incolomitatem coagmentatio naturæ,&c.2.de Nat. deo. 178.

Coamicus.

Hodie me ante omnes coamicos ſtultos ſenes uerſaris, atque luſeris lautiſſime.de Am. 114.

Coanguſto.

Coanguſtari poteſt hæc lex dilatata in ordinem cunctum.3. de Leg. 30.

Coarcto.

Sed tu hoc nobis da Scæuola & perfice,vt Craſſus hæc, q coarctauit,& peranguſte referſit in oratione ſua,dilatet nobis atque explicet.1.de Or.79.id eſt,quod paucis verbis perſtrinxit.

Coarctatus.

Cn noſter quid conſilij ceperit,capiatue, neſcio:adhuc in oppidis coarctatus. Att.7.37.

Coarguo.

Meũ crimen auaritiæ nimię te coarguit.7.Verr.119 Errorem eorum qui ita putarunt,coarguit.1.Ac.20.Fuga laboris, deſidia: repudiatio ſupplicũ,ſuperbiã:amicorum neglectio improbitatẽ coarguit.pro Mur.8.pro Flac.15. Non is noſtram coarguit perfidiã,ſed indicat ſuã.ep. 38. Illum multorũ literæ & nuncij coarguerunt.pro Syl.170.Quieſcamus,ne noſtram culpam coarguamus.Att.9.173.8.Reliquum eſt,ut iam illum natura ipſius, conſuetudoq. defendat,hunc autem hęc eadem coarguant.pro Mil, 87.pro Syl.18.8.Phil.49.Tu cũ tua vox nũquam ſit audita, &c. & in cũ locum te deducas,ut antęquã me cõmutaſi iudicij coargueris,te ſummę neglegẽtię tuo iudicio conuictũ eſſe fateare.pro Syl.33.coarguere diſſolutã alicuius cõſuetudinẽ.pro Fl 150.Hominis nõ eſſet,in tanto diſcrimine & periculo ciuis, refellere & coarguere noſtrum mendacium,&c.pro Lig. 9.coarguere rẽ aliquam certioribus argumentis.ad Her.7. in Ant. 163. Omnibus In rebus coarguitur a me,cõuincil a teſtibus,&c.6.Ver.94.Atq. hæc a me ſuſpicionibus & coniectura coarguuntur.de L.Agr.10. Aut aliis quoque conſtitutionibus factum coarguetur. 1. de Inu. 224. Reus cum tot teſtibus coarguare, potes de damnatio

ne dubitaret? 7. Verr. 60. Iam intelliges certum crimē quam multis ſuſpicionibus coarguatur. pro Sex. Roſc. 31. Coargui criminibus. 6. Verr. 93. Digito legata deleuit: & cum id multis locis feciſſet, poſt mortem eius, ne lituris coargui poſſet, &c. pro Cluē. 30. Vinci, refelli, coargui putant eſſe turpiſſimum. pro Fla. 8.

Coauctio.

Coauctio annonæ atque æſtimationis. 5. Ver. 164.

Cochlea.

Vt ſi quis medicus ægroto imperet ut ſumat. Terrigenā, herbigradam, domiportam, ſanguine caſſam, potius quam hominū more cochleam dicere, &c. 2. de Di. 197. Iſte tamquam cochlea abſcondens & retentans ſeſe tacitus, quo ſit tutus, comeditur cū domo ſua, & aufertur. ad Her. 39.

Cocus.

Cocus meus præter ius feruens nihil potuit imitari. 9. fa. 47. Cocum ad te miſi, quo uterere. 16. fam. 20. Mitto cocos, piſtores, lecticarios, &c. pro S. R. 41.

Codex.

Falſus codex. 3. Verr. 112. Interlitus codex. pro Clu. 73. Deinde in codicis extrema cera nomen infimum in flagitioſa litura fecit. 3. Verr. 65. Codicis tui literas contēplare. in Vat. 29. Litura codicis. 5. Ver. 33. Referre falſum in codicē. pro com. 1. Referre in codicē noīa. pro Syl. 33. pro com. 2. Inſtituere codicē. pro Cō. Legere codicem. in Vat. 3. Cautam in me cōferebat, quod tū codicē obſignaſſem. in Ver. 155. & 206. Proferre codicē. pro Cō. 4. Recitare codicē. in Vat. 3. Recitare ſuum codicem teſtis loco, arrogantiæ eſt. pro Com. 3. Recognoſcere codicem. in Vatin. 3. Quomodo HS. CCCIↃↃↃ. in codice accepti, & expenſi non ſuo? pro Q. Roſc. Com. 2. Habetis ſubſortitionem in codice. pro Clu. 73. Itaque L. Piſo multos codices impleuit earum rerum, in quibus ita intercesſit, quod iſte aliter, atque ut edixerat, decreuiſſet. 3. Verr. 84.

Codicilli.

Codicilli tui conuitio efflagitarunt hāc epiſtolā. 2. ad Q. 25. Ut non minus longas iam in codicillorum faſtis futurorum Cōſulum paginulas habeat, quam factorum. Att. 4. 26. Simul ut accepi a Seleuco tuo literas, ſtatim quæſiui e Balbo per codicillos quid eſſet in lege. Lepta. 6. 18. 1. Cum codicillis obuiam uenire alicui. Ser. Cicer. 4. 12. 6. In codicillis ad te harum exemplum exaraui. 9. fam. 60. Hic heſterno die ſententiolas noſtras in codicillis & omnia uerba referebat. in Ant. 2. 19. Omnia in codicillis ſcripſi quæ deſideras. 15. Att. 10.

Cœlum, *Vide Cælum.*

Cœmentum, *Vide Cæmentum.*

Coemo.

Sylla omnia bona coemit. Caſ. Cicer. 15. 19. 6. Non modo nō uenīebant, ſed & coemebant. Ver. 23 1. Deinde ipſos ſibi frumentum coemiſſe, nihil hæc ad te pertinere. 5. Ver. 151. Gal. 7. 24. 4.

Coemptio.

Nam neq. illud eſt mirandum, qui quibus uerbis coemptio fiat, neſciat. 1. de Or. 182. Putarunt omnes mulieres, quæ coemptionem facerent, Caias uocari. pro Mur. 24. Mulieris, quæ coēptionem fecerit, cauſam defendere. de Or. 1. 122. Coemptione in unum conuenire. pro Fla. 65. Horum ingenio ſenes ad coēptiones faciendas interimendorum ſacrorum cauſa reperti ſunt, &c. pro Mur. 14.

Coemptionalis.

Coemptionales ſenes. 7. fam. 51.

Cęna.

Vbi cum tyrannus cęnauiſſet Dionyſius, negauit ſe iure illo nigro, quod cœnæ caput erat, delectatum. 5. Tuſc. 137. Venit ad nos Cicero tuus ad cœnam, cum Pomponia foris cęnaret. 3. ad Q. Vocare aliquem ad cœnam. Att. 6. 114. 13. Sed vide audaciam: etiam Hirtio cœnam dedi ſine pauone. Pæto. 9. 47. Is cœnam dedit apud villam in Tindaritano. 6. Ver. 43. Puerū uocari, credo cui cœnam imperaret. pro S. R. 28. Iter cœnam hæc dictaui. 3. ad Q. fr. 13. Poſt cęnam vomere. pro Deiot. 13. Non illum redeuntem a cęna videtis? pro S. R. 35. Eſt enim dictum ab illo, fore qui dicerent, uxores ſuas redeuntes a cœna, attrectatas eſſe a Cælio. pro Cæl. 41. In eas cum incidiſſem in cęna augurali apud Lent. 7. fam. 47. Tamen in ea cęna cocus meus præter ius feruēs nihil potuit imitari. Pæto. 9. 20. 7. Quæ cœne, quæ deliciæ? 12. Att. 2. Te ad cęnas ita te deſiſſe, moleſte fero. Pæto. 10. 24. 6. Vides, ut te philoſophando reuocare coner ad cęnas? Pæto, 10. 24. 10. Quid ego illius prandia & cœnas commemorem? Verr. 86. Cœnas facere & obire. 9. Att. 55.

Nec tamē eas cœnas quæro, ut magnæ reliquiæ fiāt: quod erit, magnificum ſit & lautum. Pæto. 9. 39. T. Pinnarius amabiles ad me de te literas mittit, ſe maxime literis, ſermonibus, cœnis denique tuis delectari. 3. ad Q. fr. 14.

Cęnula.

Quid? uos heſterna, inquit, cęnula, non intellexiſtis me pecunia non egere? 5. Tuſc. 132. Deinde etiam uereor (licet enim uerum) dicere te, neſcio quid illud quod ſolebas, dedidicas, & obliuiſcare cœnulas facere. Pæto. 9. 56.

Cœno.

Ego eo die caſu apud Pompeium cœnabam. epiſt. 3. & Attic. 250. Eo die cęnaui apud Craſſipedem ad Quint. fratr. 2. 8. 5. Cedo, quis umquam cœnauit atratus? in Vatin. 23. Quis umquā cœnauit in funere familiari cum toga pulla? in Vatin. 35. Cœnabis cum doctis. ad Qu. fr. lib. 2. 9. 2. Manus lana, inquit, & cęna. de Or. 131. Socratem ferunt, &c. quo melius cœnaret, opſonare ambulando famem. 5. Tuſc. 137. At eodem te, cum cœnauiſſes, rediturum dixeras pro Deiot. 47. Cœnare foris. 3. ad Q. fr. 13. Qui cum in quandam cauponam diuertiſſent, ſimul cœnare, & in eodem loco ſomnum capere uoluerunt. de In. 63. Apud Pompeium in eius nuptiis eram cœnaturus. ad Qu. fr. 309. Cum Cæſar ſecundis Saturnalibus ad Philippum veſperi ueniſſet, villa ita completa militibus eſt, ut uix triclinium, ubi cœnaturus ipſe Cæſar eſſet, uacaret. 13. Att. 66. Hircium ego & Dolabellam dicendi diſcipulos habeo, cœnandi magiſtros. 9. fam. 39.

Cęnans.

Aduentabat autē βουλύσει cœnantibus nobis. Att. 15. 330. 31. Hac introducta cōſuetudine ſæpe inſcientibus nobis & cęnantibus oprebit. Tir. 16. ep. 21.

Cęnito.

Ego ſi foris cęnitarem Cn. Octauio familiari tuo non defuiſſem ep. 105. Itaque non deſino apud iſtos, qui nūc dominantur, cęnitare. Var. 9. 7. 3. Poto enim te audiſſe, &c. cęnitare me apud eos, illos apud me declamitare. 9. fa. 39. Cœnitare foris, itare ad cęnas. pro eodem. 9. fa. 56. 58. & 7. 30.

Cœnatus.

Cum illa munera inſpexiſſes cęnatus. pro Deiot. 30. Cęnato mihi, & iā dormitāti prid. Cal. Maias epiſt. eſt illa reddita. Att. 2. 31. 1. Quid igitur cauſę excogitari poteſt, cur te lautū noluerit, cenatū uoluerit occidere? pro Deiot. 23. Qui ut cœnati quieſcerente, uiſum eſſe ei, qui, &c. de Diu. 92.

Cœnaculum.

Romam in montibus poſitam, & cenaculis ſublatam atque ſuſpenſam, &c. de L. Agr. 93.

Cęnum.

Qua tum ſuperbia cęnum illud ac labes ampliſſimi ordinis preces, &c. pro Sext. 20. & pro Do. ſua. 38. Cœnum, pro homine inquinatiſſimo. Habeo quem opponam labi illi atque cœno. pro Sex. 2. 7. Nunc autem ita diſſerunt, ſic ſe dicere, omnes ſtultos inſanire, ut male olere omne cœnum. 4. Tuſc. 84. O cęnum, o portentum, o ſcelus. pro Do. ſua. 38. Si Protogenes Hialyſum illum ſuum cœno oblitum uideret, magno credo acciperet dolorē: &c. Att. 2. 36. 4.

Coeo.

Cum parua ſquilla quaſi ſocietatem coit comparandi cibi. 2. de Nat. d. 183. De ea concha loquitur, quam pinnam uocant. Heri aliquos adoleſcentuli coimus in Piræum. Att. 103. Nullamq. ſocietatem neque ſceleris, neque prœmii cum homine ullo coieras. pro Sex. Roſc. 58. Vtinam Cn. Pompeius cū C. Cæſare ſocietatem aut nunquam coiſſet, aut nūquam diremiſſes. 2. Phil. 46. Dixi Habito ſtatim de eo qui coiſſet, quo quis condemnaretur, illum eſſe liberum. pro Clu. 155. Collegia medius fidius Tribunus plebis tota reperientur hoc iure firmato, quæ coeant de hominum locupletiſſimorum bonis, præda preſertim populari & ſpe largitionis oblata. pro Do. ſua. 37. id eſt, qui in abdito conſilia agitēt de euertendis locupletū fortunis. Auaritiam præfers. qui ſocietatem coieris de municipiis cognatique fortunis cū alieniſſimo. pro Roſc. Am. 52. Qui eorum coit, coierit, conuenit, conuenerit, &c. pro Clu. 49. Cum hoc coire auſus es? poſt reditum in Senatu, 14. & pro D. ſua. 37. Coire, pro paciſci uel conſentire Cæſar cum eo coire per Arrium cogitat. 1. Att. 54. id eſt, ſocietatē inire. In aliquem locū coire. Att. 7. 123. 14. Coire ſocietatem cum aliquo. 2. Phil. 46. & pro Quint. 51. Societas coitur. pro Sex. Roſc. 12. Quia communicatio cōſilii tali tempore, quaſi quædam admonitio uidetur eſſe officii, uel potius efflagitatio ad coeundam ſocietatem uel periculi, vel laboris Ruſo, 5. 19. 6.

libertogitandi.de Cl.Or.146.Nullum tempus agendi & cogitandi ſe re aliqua prætermittitur. Lent.1.5.9.Næ multo veſtrę nium,grauioreſque partes ſunt ad cogitandum, quam ad dicendum meæ.pro Font.10. Sumere ſpatium vel tempus ad cogitandum.1.de Or.72.2.de Or. 58. Acer & acutus homo in cogitando.2.de Or.71. Alicuius vultum, obtutumque oculorum in cogitando noſſe. 3.de Or. 10. Cogitatum eſt crudeliſſime de te.11.Att. 10. Ea quæ cogitata ſunt diligentiſſime, cadunt temere.10.ad Att. 40.

Cogitans.

Nihil vidi tam neſcio quid cogitans. 10. Att. 36. Sæpiſſime igitur mihi de amicitia cogitanti,&c.de Am.25. Tibi autem de me cum ſolicitudine cogitanti ſubito ſum viſus emerſus e flumine. 2. de Diu. 207. Nihil enim Senatus cuiquam dare debet, quod male cogitantibus exẽplo aut præſidio ſit.ad Brut.10.

Cogitatus.

Cogitata ratio.de Ar.reſp. 2.Meditatum & cogitatum ſcelus.2.Phil. 89. Cogitatam libidinem in ſacrificiũ intulit Claudius.2.de Leg.36. Adſum amicis, venio in Senatum frequens, vltroque affero res multum & diu cogitatas,eaſque tueor animi non corporis viribus.de Sen. 5. Quo cogitata ſunt omnia diligentius,eo facta ſunt imprudentius.10.Att.41.

Cogitatum.

Illius non modo acta,verumetiam cogitata. 14.Att.34.Omnia cogitata eius.14.Att. 12.1. omnes cogitationes. Cogitata optimæ mentis enuntiare.10.fa.14. in ep.Planci.Perficere cogitata.pro Deiot.13.Vtrum cogitata ſapientum, an optata furioſorum videntur.1.de L.Ag.1.Ex ceteris dictis, factis, cogitatiſque Sex.Næuii quiuis poteſt intelligere.pro Quint.61.

Cogitatio.

Cogitatio,prudentia, mens,conſilium (pro ratione) de Nat. de.2.14. Cogitatio (nihil eſſe quod accidere non poſſit)vna maxime moleſtias omnes extenuat & diluit.Tuſc.3.31. Cogitatio quamuis poteſt regionem amplecti,& in ea ſitum loci cuiuſdam ad ſuum arbitrium fabricari & architectari,&c.ad Her.22.Acerrima atque attentiſſima cogitatio.3.de Or. 10. Cogitatio diuturna nihil eſſe in re mali,dolori medetur, nõ ipſa diuturnitas. Tuſc.q.3.63. Quod ſi iſta nobis cogitatio de triumpho iniecta non eſſet,quam tu quoque approbas, &c. Att.7.14. Ipſa enim cogitatio de vi & natura deorum ſtudium incendit illius æternitatis imitandæ.neque ſe in breuitate vitæ collocatam putat, cum rerum cauſas alias ex aliis aptas & neceſſitate nexas videt. Tuſc.5.51.Cogitatio informata.1.Att. 3. Hæc me ſpecies cogitatioque perturbat.Att.14.320.3. Sapientis enim cogitatio nõ ferme ad inueſtigandum adhibet oculos aduocatos.5.Tuſc.156 Tacita cogitatio.3.Off.6. Vt aſpectus, ita cogitatio minus valet,&c.ad Her. 3. 126. Cogitatio in vero exquirendo maxime verſatur. Off.1.183. Omnis autem cogitatio motuſque animi aut in conſiliis capiendi de rebus honeſtis, & pertinentibus ad bene beateque viuendum, aut in ſtudiis ſcientiæ cognitioniſq. verſabitur.Off.1.31.Cogitatio in ſeipſa vertitur.1. Off 219.Subitam orationem cõmentatio & cogitatio facile vincit.de Or. 97.Aliquid cogitationis multæ atque otij. 2. Att.34.Motũ illũ celerem,cogitationis acumen,ſolertiam, quam rationem uocamus.3.de N.d.50.Cogitationis tacito dũtaxat conuitio te uerberaui.16.fam.35.ex ep. Q.Cicer.Motus cogitationis celeriter agitatus,per ſeipſe delectat.in Or.74. Agitatio mentis,quæ nũquam acquieſcit, poteſt nos in ſtudiis cogitationis etiam ſine opera noſtra continere.1.Off.31. Imperiri aliquid temporis alicui cogitationi.Att.9.183. 4. Cogitationem a conſuetudine abducere. Tuſc.1.31.Ad aliquam cogitationem ſpe deduci. Att.9. 28. Ad ſenſum cogitationemque res acerba. 3. Verr. 39. Ad cogitationem conſulatus bimeſtris eum transtulerint. 10. fam. 54 [illegible] lan. Excitate memoriam ad timoris præteriti cogitati[illegible] Sext.8.Etiam tu ab hiſce rebus animum ad cogitati[illegible]am auoca. Ser.Cic.4.5.15.Nam ſi tantummodo ad cogitat[illegible] valent,&c.1.de N.d.145. Cogitationem hanc toto pect[illegible]ectare.12.Att.45. Cogitationem a miſeriis auertere.6.[illegible] Cicero tuus nomquam uidetur dimittere cogitationem,cu[illegible]ius.Brut.90. Quæro enim a vobis,num vllam cogitatio[illegible]iſſe videantur hi, qui hanc Remp.tam præclare fundatam [illegible]his reliquerunt,aut auri, aut argenti ad auaritiam:&c.in Para[illegible].10. Quod ne in cogitationem quidem cadit. 1.de Nat.d.16.Inducere animum in ſpem, cogitationemque meliorem.de Amic. 52. Quoties in eam cogitationem neceſſe eſt vt tu veneris, & nos ſæpe incidimus. 4. fam. 16. cogitationem ponere in re aliqua facienda.1.ad Q.fr. 31. Obſecro te Cicero, ſuſcipe curam & cogitationem digniſſimam tuæ virtutis, vt,&c. ad.Cic.in ep.ad Att.8.168.1.Attende enim pauliſper,& cogitationem ſobrij ad punctum temporis ſuſcipe.in Ant.166.Quæris vt ſuſcipiam cogitationem, quidnam iſtis agendum putem. Att.14.318.6.Ibidẽ.9. 24.cogitatione aliquid aſſequi. 11. Att. 47. Omne illud tempus meridianum Craſſus in acerrima & attentiſſima cogitatione poſuit.de Or.144. Complecti cogitatione abſentem. 3.fam.48.Tuſc.q.1.42. Nequeunt, qualis animus ſit uacans corpore, intelligere & cogitatione comprehendere. 1.Tuſc.41.Comprehendere aliquid animis & cogitatione. pro Flac.52. Comprehendere rationem ſenſu aut cogitatione. 3.de Or.12.Conquirere aliquid cogitatione.2.de Or. 71. Nihil conſequi cogitatione.2.de Sen. 37. Conuertere ſe animo & cogitatione aliquo. 1.de Or. 4. Deinde cum uiem moueatur ipſa per ſeſe,ut & ea declarant quæ cogitatione depingimus, &c. Acad. q.ed.1.l.2.45. Cogitatione quiduis poſſe depingere mẽs noſtra uidetur.de Nat.d.1.29. Ab ea cogitatione, quam habemus de grauitate ſapientis.Acad.quæſt.ed.1.l.2.61. cogitatione ſibi aliquid fingere.3.de Nat.d.33.pro Mil. 59. Aliquem deſiamm eſſe in cogitatione.3.de Or.10.Ponere tempus in cogitatione.3.de Or.10.In aliqua cogitatione ac cura neſſari.2.de Or. 100.Verſari in auditione & cogitatione.2.de Or. 71. cogitatione omni curaque in Remp.incumbere. 10.fam. 2. Percutere aliquem inani cogitatione.pro Mil.60.Nam ipſum Verrem tantum ſemper auaritia hiante atque imminenti fuiſſe, ingenio & cogitatione nulla,&c.4.Ver.93.cogitatione futura percipere. Off.1.113.Sic enim dicebas percipi ſpeciem dei cogitatione,non ſenſu, nec eſſe in ea ullam ſoliditatem,nec,&c.de Nat. d. 1.74. paulo poſt, Tantummodo ualet ad cogitationem. Percurrere multa animo & cogitatione.1.de Or.110. Quapropter a natura mihi uidetur potius, quam ab indigentia orta amicitia, applicatione magis animi,cum quodam ſenſu amandi,quam cogitatione,quantum illa res vtilitatis eſſet habitura.de Amic.161. Sed in animo tantummodo cogitatione poſſumus morbum ab ægrotatione ſeiungere.4.Tuſc. 44. Quod cogitatione magis a uirtute poteſt,quã re ſeparari. 1.Off.135.cogitatione tota uidere te cupio 16.fam. 9.cogitatione uel impetu quodam animi uti.11. Att.7.Vti cogitatione ad res quam optimas.1. Off. 184. cogitationes acerbæ.Tuſcul.3.30.Liberę cogitationes.pro Milo.59.cogitationes molliſſimæ.Tuſc. 1.79. Verſantur in animo meo multæ & graues cogitationes.2.de L.Ag.21 Fere fit, ut cogitationes ſermoneſque noſtri pariãt aliquid in ſomno tale, quale eſt id de quo ſæpiſſime uigilantes ſolemus cogitare & loqui. Somn. Scip.4. Cogitationes poſteriores,ſapientiores.12. Phil. 321. Vigilantes cogitationes inſunt in animis.2.de Diu.207. In cogitationum ſuarum conſilium adhibere deſperationem. 6.fa. 2. Fallere ſpem cogitationum & conſiliorum.1.de Or. 2. cogitationũ omnium ſummam facere.1.fam.36.Nihil enim altum,nihil magnificum,ac diuinum ſuſpicere poſſunt,qui ſuas omnes cogitationes abiecerunt in rem tam humilem, tamque contemptam. de Amic. 31. Omnes curas cogitationeſq. in rem aliquam conferre.2.Off.3.Et meas cogitationes ſic dirigo, non ad illam paruulam cynoſuram,ſed ad Elicẽ & clariſſimos Septentriones, ideſt, rationes has,latiore ſpecie,non ad tenue elimatas. Acad.quæſt. edit.1.lib.2.60.allegoria eſt, & metaphora a nauigantibus ſumpta.Explicare cogitationes.Att.10.196.1. Cogitationes ſuas mãdare literis.Tuſ.1.5.Mentes cogitationeſque ſuſtẽtare.pro Flac. 2.Tacitas cogitationes extimeſcit.pro Ligar. 4. Petere veniam errato ex intimis cogitationibus alicuius.pro Syl.48.Proponere ſibi exercitationem in quotidianis cogitationibus.1.de Or.74

Cogitate.

Quæ uero accurate,cogitateq. ſcripſiſſet, ea ſic uidi probari, ut ad ueterum laudem peruenirent.pro Ar.13

Cogitato.

Sed in omni iuſtitia permultum intereſt, utrum perturbatione aliqua animi,quæ plerumque breuis eſt, & ad tempus,an cõſulto & cogitato fiat iniuria.1.Off.40.

Cognatus.

Fecit amicus recens & cognatus uoluntarius. 4. Verr.98.Incidiſſemus etiam in illos,in eos,in cognatum tuum. Att. 213. Cognatam ſibi formam Deus mundo dedit. de Vniu. 21. Mentibus noſtris aliquid eſſe cognatum. 3. de Or. 109. Affines atque cognati alicuius.poſt red.4.Amici & cognati alicuius.pro Cæc. 12.Propinqui,cognatique optime conuenientes.pro S.R.59.

Cognatio.

Multis officij aliquorum uſurpata & comprobata cognatio. 7.Verr.97.Cognatio conſentiens,conſpirans, continuata.de N. d.2.14.Materna cognatio Tranſalpini generis.poſt red.in Sen. Cognatio naturæ,& quaſi concentus atque conſenſus, a Græ

cia

ξις συμπάθεια dicitur. Diu. lib. 2. 26. Naturalis cognatio rerum diſtantium. 2. de Diu. 50. Nulla tibi Quinte cum iſto cognatio eſt. 7. Verr. 138. Cognatio nulla propior, quam patriæ. 5. Philip. 167. Cognatio propinqua. pro Ligar. 5. Quid vero illa Segeſtanorum cognatio, &c. 7. Verr. 97. Quæ cognatio ſtudiorum & artium non minus coniuncta, quam illa naturæ. Verr. 219. Dedecus familiæ, cognationis, nominis pro Cl. 11. Deorum cognationem agnoſcere. 1. de Nat. 124. Gratiam, amicitiam, cognationemque commemorare. 4. Ver. 45. Age, reſtitero Peripateticis, qui ſibi cum oratoribus cognationem eſſe, qui claros viros à ſe inſtructos dicant Remp. ſæpe rexiſſe? Acad. q. ed. 2. lib. 2. 105. Cum prædiis cognationem eſſe alicui. pro Syll. 44. Cum rerum autem natura quam cognationem habent. 2. Diuin. 24. Habere aliquam neceſſitudinem aut cognationem cum aliquo. in Or. 108. Eum multis verbis agere mecum per cognationem, quæ mihi ſecum eſſet, &c. preſcripſit. Att. 12. 159. Cognatione, quibus maioribus, quibus cõſanguineis. de Inu. 50. Quo quiſque te maxime cognatione, affinitate, neceſſitudine aliqua attingebat, ita maxime manus tua putabitur. 4. Ver. 17. 2. de Or. 56. Ampliſſima cognatione & plurimis amicitiis vir. 4. V. 73. Coniunctum eſſe cognatione cum aliquo. 6. Verr. 65. Segeſtani cognatione ſe cum populo Romano coniunctos eſſe arbitrantur. in Verr. 216. Cognatione contineri. pro Arch. 1. Continuata cognatione oratio. 3. de Nat. d. 37. Deorum cognatione tenetur animus. 1. de Diu. 113. Iungi cognatione naturali cum re aliqua. 2. de Diu. 211. Patruelis cognatione, amore germanus. 5. de Fin. 1. Cognationes, affinitates, decreta, &c. de Or. 2. 56. Tota domus coniugio & ſtirpe coniungitur: ſerpit ſenſim foras cognationibus primum, tum affinitatibus, &c. 5. de Fin. 116. A

Cognomen.

Cognomen, quod pro certo nomine collocamus. ad Her. 34. Alteri Capitoni cognomen eſt. pro Sex. Roſc. 10. Quid de Apollonio Dioclis filio Panormitano, cui Gemino cognomen eſt, præteriri poteſt? 7. Verr. 13. Cognomen hæreditarium. de Somn. Scip. 6. Nomen autem cum dicimus, cognomen quoque, & agnomen intelligatur oportet. 2. de Inu. 140. Cognomen hoc ſubito arripuit. candidatorum licentia hic quoque viſus. 15. fam. 50. Bombalio, &c. propter hæſitantiam linguæ, ſtuporemque cordis, cognomen ex contumelia traxerit. 3. Phil. 13. Deligere cognomen ex imaginibus. pro Clu. 57. Cato, quia multarum rerũ vſum habebat, &c. propterea quaſi cognomen iam habebat in ſenectute ſapientis. de Amic. 6. Inuenit cognomen torque detracta Manlius. 3. Off. 154. Torquatum qui hoc primus cognomen inuenerit. 1. de Fin. 18. Sumere cognomen ex aliqua re. 6. Phil. 211. P. Craſſus cum cognomine diues, tum copiis. Off. 45. Cum ſeneſcit cum huius cognomine cognomen Craſſi. Att. 2. 28. 1. Quam laudem ille Africa oppreſſa cognomine ipſo præ ſe ferebat, eadem hic ſibi ex Aſiæ nomine aſſumpſit. pro Mur. 131. Cognomine tuo lapſus. 15. Att. 4. Vti cognomine generis. pro Clo. 57. Cognomina Iouis Statoris & inuicti. 2. de Leg. 29

Cognomentum.

Si aut de induſtria faciat, vt Heraclitus cognomento qui σκοτεινὸς perhibetur, &c. 2. de Fin. 14. C. Caſſius cognomento Scola. pro Mil. 110.

Cognominatus.

Verba ponenda ſunt, quæ vim habeant illuſtrandi, &c. facta, cognominata, non vulgata, ſuperlata, in primiſque tranſlata. in Part. 29.

Cognoſco.

Id adeo nõ tam ex reis quam ex illius decretis cognoſco. in V. a 37. Cauſã Verres cognoſcebat, Verres iudicabat. in Verr. 113. Cognoui enim ex multorum amicorum literis, quas, &c. ad Teren. 14. 5. 4. Adhibuit ſibi in conſilium quindecim principes, cum quibus cauſas cognouit, & eorum qui aliena tenebant, & eorum qui ſua amiſerant. 2. Off. 151. De Marcelli collegæ tui ſalute paulo ante, quam tu, cognouimus. Sulp. lib. 4. 4. 7. Etſiam illa cognoram & acceperam, eſſe conciliatorem. de Or. 96. Domi ius ciuile (P. Craſſus) cognouerat. de Cl. Or. 50. id eſt, didicerat. Hominem prudentem & officioſum cognoſces, & dignum qui a te diligatur. ad Seru. 13. 21. 2. Habet conſilia noſtra, nũc cognoſce de Bruto. Att. 81. Idque, quoniam Philotimum habes, perſpice, & cognoſce rationem. Att. 5. 91. 5. Legem & Senatuſconſulto permiſſum erat, ut de actis Cæſaris cognoſcerent, ſtatuerent, iudicarent. Att. 16. 342. 1. Quem tum cum Ephebum Teni cognoſces, quoniam te nudos delectarat, ſemper nudum eſſe noluiſti. pro Fl. 157. Prohiberique omnes Italia, niſi quorum ipſe cauſam cognouiſſet. Att. 11. 215. 2. ad Bru. co. 13. 5. Quæque iurati iudices cognouiſſent. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 135. Hoc primum præcipiemus, quaſcunque cauſas erit acturus, ut eas diligenter penitusque cognoſcat. de Or. 117. Adſint, animaduertant, cognoſcant. de Nat. d. 4. Vt Conſules cognoſcant, qui ager cuiuſque ſit, qui contra, &c. in Ant. 204. Vt & ceteri iniucotibus nobis ex libris tuis nos cognoſcant. Lucceio, lib. 5. 12. 34. Ea enim certiſſima putabo, quæ ex te cognoro. cæl. 2. 10. 6. 1. de Leg. 84. 1. Aca. 87. Scire, cognoſcere, & percipere aliquid. 1. de Or. 113. Res humanas contemnentem, & optime contra fortunam paratum armatumque cognoſcere aliquem. Luc. 5. 13. 2. Virum optimum gratiſſimumque cognoſcere aliquem. 13. fam. 37. Aliquid ex re, ex factis alicuius, decretiſque cognoſcere. 7. Verr. 7. Cognoſcere recte bonitatem atque prudentiam alicuius pro Quint. 31. Optime cognoſcere ex aliquo aliquid. Lentu. lib. 1. 8. 1. De toto ſtatu rerum communium ex aliquo cognoſcere. 1. 8. 2. Cauſas diligenter, penituſque. 2. de Or. 56. de Cl. Or. 133. Conditionem ſocietatis diligenter cognoſcere. pro R. Co. 18. Se de hereditate velle cognoſcere, quæ eius filio a propinquo homine Apollodoro Laphirone venisset. 4. Verr. 13. Experiendo magis, quam diſcẽdo cognoſcere. Lent. 1. 7. 35. Humanitatem alicuius, quod gratulatur ſit, cognoſcere. Lent. 1. 7. 36. De meo ſtudio erga ſalutem & incolumitatem tuam credo te cognoſcere ex literis tuorum. ep. 161 De me Imperatore ſcribis, te ex Philotimi literis tuorum. ep. 161. De me Imperatore ſcribis, te ex Philotimi literis cognouiſſe. Att. 86. Perſpicere & cognoſcere rerũ naturam. 1. Off. 214. Hic quæ agantur, quæque acta ſint, ea te & literis multorum, & nuntiis cognoſcere arbitror. ad Lent. 1. 5. 10. Cognoſcere ratione. Tuſc. 1. 29. Vnde autem facilius, quam ex annalium monumentis, aut bellicæ res, aut omnis Reip. diſciplina cognoſcitur? in Hort. Faciliime autem, & optimam partẽ cognoſcuntur adoleſcentes, qui ſe ad claros & ſapientes viros bene cõſulentes Reip. contulerunt. 2. Off. 66. Bene enim tibi cognitus ſum. ad Att. 152. Quæ cognoſci, comprehendi, percipi poſſit. Aca. q. ed. 1. l. 2. 57. Nihil certum ſciri, nihil plane cognoſci ac percipi poſſe. de Or. 104. Cognoſcendi conſuetudo, non modo ignoſcendi ratio de Rep. Syllanis temporibus ſublata. pro Roſc. Am. 2. Studium cognoſcendæ, percipiendæque virtutis. 1. de Or. 105. Perdiſcendum ius ciuile, cognoſcendæ leges, percipienda omnis antiquitas, &c. 1. de Or. 76.

Cognoſcens.

Qui priuatus intolerabili fuerit ſuperbiam cum cõmodum & ſui cognoſcentem videre in poteſtate quis ſperet? ad Her. 49.

Cognitus.

Homo in utraque fortuna cognitus multis ſignis & virtutis & humanitatis. pro Cæc. 305. Qui ſummos honores homo per ſe cognitus, ſine ulla commendatione maiorum eſt adeptus. de Cl. Or 49. In multis iudiciis cauſiſque cognitus. de Cl. Or. 54. Perſpecta & cognita res. Lẽt. 1. 7. 4. C. Clodii animum perſpectũ habeo, cognitum, iudicatum. Brut 98. An vero quiſquam poteſt probare quod perceptum, quod comprehenſum, quod cognitum non habet? de Fin. 142. Cognitum aliquem habere. 13. fam. 33. Satis mihi videbar cognitum habere Scæuolam ex iis rebus, quas, &c. de Clar. 177. Cognitum quid vel quidpiam habere. 15. fa. 50. & 15. Att. 38. Ex me illud eſt, quod te velim habere cognitum. Brut. Veriti ſunt, ne dierum ratione peruulgata & cognita, ſine ſua opera lege poſſet agi. pro Mur. 126. Homo virtute cognita & ſpectata, fide ampliſſimus. pro Cæc 301. Penitus perſpectæ planeque cognitæ res. 1. de Or 54. Vt aliquando de rebus ab iſto cognitis iudicatiſque, & de iudiciis datis dicere deſiſtamus. in Verr. 132. Ne incognita pro cognitis habeamus, vitandum. 1. Off. 29. Artem cognitis penituſque perſpectis rebus contineri. de Or. 92.

Cognitio.

Cognitio atque interpretatio iuris ciuilis. Off. 2. 96. Nullius mihi artis facilior videtur cognitio. de Or 100. Cognitio & iudicium Conſulum. 16. Att. 49. fortunarum. 7. Verr. 109. naturæ. Tuſc. 1. 40. de Fin. 4. 7. ἡ φυσική. Cognitio contemplatioque naturæ manca quodammodo atque inchoata ſit, ſi nulla actio rerum conſequatur. Of. 1. 215. Nulla eſt cognitio, nulla perceptio. de Nat. de. 1. 55. Omnis cognitio multis difficultatibus eſt obſtructa. Acad. queſt. ed. 1. lib. 2. 7. Cognitio rerum cæleſtium. Tuſc. 1. 37. multarum rerũ. Tuſ. 1. 48. Neceſſaria cognitio rerum occultarum, aut admirabilium ad beate viuendum. 1. Off. 21. Cognitio ſoliuaga & ieiuna. Off. 1. 219. veri & falſi. Acad. quæſt. ed. 1. lib. 2. 54. virtutum. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 24. idem quod Philoſophia moralis. Sed hoc compenſabo breuitate eius orationis, quæ pertinet ad ipſam cognitionem veſtram. pro Do. ſua. 26. cognitio, pro, iudicium, vel ius cognoſcendi. Omnes trahimur ad cognitionis & ſcientiæ cupiditatem, in qua excellere pulchrũ

putamus;

Putamus:labi autem, errare, neſcire, decipi, & malum & turpe ducimus.1.off.27.ſic Ariſt. πάντες ἄνθρωποι τοῦ εἰδέναι ὀρέγονται φύσει. Dies cognitionis.de Cl. Or.44. Cognitionis modi tres.2. de Or.63.& 3.62. Cognitionis nota. Ac.quæſt.ed. 1.lib. 2.100. Cognitionis quæſtio quæ ſit. Top.43. Cognitionis quæſtiones tripartitæ. Top. 43. Studium cognitionis vincit cooſociatio hominũ atq. ſocietas.1.Off.220. Vis mirabilis rationis, & cognitionis, & ſciẽ,virtutũq. omniũ eſt in méte.5.de Fin.60. Quę cõtuens animus, accipit ab his cognitionem deorum. de Nat.57. Aditum ad cognitionem tuam pateſacio.13.famil.102. Attingere cognitionem rerum.1.off.220. Quę primum eos humo excitatos, celſos & erectos conſtituit, vt deorum cognitionem cælũ intuentes capere poſſent.2.de Nat.d.209. Cognitionem conſequi alicuius rei.3.fam.33. Cognitionem veri conturbare. Acad. q.ed.1.l.2.43. Quæ lex earum rerũ, quas Cęſar egiſſet, magnã conſulibus cognitionem dedit. Att.16.343.3. de Aruſp.12. Orbis terrarum cognitionem alicui ſine conſilio dari, & pœnam ſine prouocatione. cont. Rul. 72. Habere cognitionem faciliorẽ. 5.de Fin. 60. cognitionem iuris magnam ac difficilem eſſe. de Or.200. Cognitionem prudentiamq. ſequitur cõſiderata actio. 1.Off.223. Verum hic tandem diſceptationem & cognitionem veritatis, an innocentiæ labem aliquam aut ruinam fore putatis? pro Flac.151. Cæleſtia autem, vel procul eſſe a naturæ cognitione cenſeret, &c.1.Acad.22. Ipſæ leges te a cognitione ſua iudicio publico repulerunt. pro Cor.Bal.61. Cognitione & ſcientia continetur officium aliquod.1.Of.221. Dignum cognitione. 1.off.213.214.& 2.6. pro Arch. 3. Ex cognitione ducuntur officia naturæ.1.off.213. In rerum cognitione verſari. 1. off.217. In cognitione rerum vigere. Tuſc. 1. 47. Cognitiones deorum viſitatæ & perceptæ. de Nat.d. 1. 27. Præſertim cum hoc genere cognitionum labefactato, acta Cæſaris in dubium ventura videantur. Att.16.343.5. Cognitiones, Græci vocant καταλήψεις. de Fin. 3.14. Cognitiones optimarum rerum nobis oculi attulerunt. de Vniuerſ. 65.

Cognitio.

Nemo alteri petit, niſi cui cognitor eſt factus. pro Q.R.51. Tu Q. Roſcium pro opere & labore, quod cognitor fuiſſet, quod vadimonia obiſſet, rogaſti vt, &c. pro Q.R.51. Cedo cui Siculo, cum is reus fieret, ciuis Romanus cognitor umquam factus ſit. 4.Verr.73. Cum præterea tota Sicilia multũ auctoritate & gratia poſſet, inuenire neminem Siculum potuit qui pro ſe cognitor fieret? 4. Verr.73. Cognitor uiduarum Sex. Ebutius. pro Cæc. 10. Aſcribere cognitorem alicui.4.Verr.73. Quid intereſt inter eũ qui per ſe litigat, & qui cognitorem dat? pro Roſc. Comœdo. 31. Qui per ſe litigat, & qui cognitorem dat, diuerſa. In hãc rem (inquis) me cognitorem dediſti? pro R.Com.19. Quod ſi ad Roſciũ nihil perueniret, quod tu a Flauio abſtuliſſes, niſi te in ſuã litem dediſſet cognitorem: &c. pro Roſc. Comœ.33.2.ad Her. 53.3.in Verr.8. At, credo, Sthenius hoc ſibi amplum eſſe putauit, eligere e ciuium Rom. numero, quem cognitorem daret. in Ver.130. Me defenſorem calamitatum ſuarum, me ultorem iniuriarum, me cognitorem iuris ſui, me actorem cauſæ totius eſſe uoluerunt.1. Ver. 7. Cum in me cognitorem harum rerum illa flamma coniiciebatur. pro Q.R. 54. id eſt, qui cognoſcebam. Cum cognitore ſponſionem fieri.5. Ver.117. Ciuem Romanum qui cognitores homines honeſtos daret, ſublatum eſſe in crucẽ. in Ver.78. Homines tenues ademit ad ea loca, quæ numquam antea viderunt, ubi neque noti eſſe iis, quo uenerunt, neq. ſemper cum cognitoribus eſſe poſſunt. in Verr. 107.

Cogo.

Improbi ſunt qui pecunias contra leges cogunt. 5.Verr.188. Cohortes Luceriam coegi. Att.8.163.5. In ſemihoræ circulum coegiſti, parebitur. pro Rabir.3. Nũ te emere coegit, qui ne hortatus quidem eſt? 3. off 71. Vis ventorum in portum nauim coegit.2.de Inu.194. Quorum vtrum minus uelim, non facile poſſum exiſtimare: ſed ſi res coget, eſt quiddam tertium. ep.5. Marcellus me rogauit, ut cogerem medicos; coegi, & e ueſtigio eo ſum profectus.4.ſam.36.10 ep.Ser. Cũ appius Senatũ infrequentẽ coegiſſet. Q.fr.l.2.14.1. Nec duces ſimus, nec agmen cogamus Att.15.327.1. Vim hoc quidẽ eſt afferre. quid enim refert qua me ratione cogatis? cogitis certe. de Amic.101. Recordare cętera quam cito Senatũ coegerim. ep.60. Neminẽ coegeris, ipſi conuenerint ſua ſponte. pro Cæc. 296. Ratione aliquem cogere. de Amic.25. In vnum locũ cogere exercitum, Cat.15.4.6. Hoc cogere uolebat, falſas eſſe literas. Brut. 91. cogere homines armatos. pro Cæc.190 copias parare, multitudinem hominũ cogere, armare, inſtruere. pro Cęc.23. cogere pecuniam a ciuitatibus ſtatuarum nomine.4.Verr.98. Cogere ſtipem.2.de Leg. 36. Frumẽtum imperare, ſtipendium cogere.3.in Verr.48. Plato hoc quoque legis putauit eſſe perſuadere aliquid, non omnia vi ac minis cogere.2.de Leg.24. Ait enim, dum Gabinio pecuniã Poſthumus cogeret ex decumis imperatorum, pecuniam ſibi coegiſſe. pro Rabir. Poſt. 19. Fieri particeps alieni ſceleris inuitus cogor. pro Do.240. Ex quibus id, quod uolumus, efficitur & cogitur. de Leg.176. In nubes cogitur aer cõcretus. 2.de Nat.d.145. Interea dum hæc, quæ diſperſa ſunt, coguntur, licet, &c. de Or. 100. Aliud, quam cogebatur, illatum eſt.1.de Inu. 100. Quid tãdem erat cauſæ, cur in Senatum heſterno die tam acerbe ſolus cogerer? Phil.8. Dum Senatus cogeretur, nihil operę Reip. detraherem.3.de Fin.6. Vt reliquiæ copiæ omnes Brundiſium cogerentur. Att.129. Acerbe cogi.1.Phil.8. Conuitio aliquorum cogi. ad Q.fr.lib.2.14 1. Fame cogi.7. Verr. 69. Cogi neceſſitate. Acad.q.ed.1.lib. 2. 8. Innumerabilia ſunt ex quibus effici cogique poſſit, nihil eſſe quod ſenſum habeat, quin id intereat.3.de Nat.d.44.2.de Leg.53. Craſſus pollicitus eſt ſe ius ciuile quod nunc diffuſum & diſſipatum eſt, in genera coacturum, & ad artem facile redacturum.2.de Or.78.

Cogens.

Cogens & uetans deus.2.de Leg.14.

Coactus.

Quis vnquam audiuit, cum ego de me niſi coactus, ac neceſſario, dicerem? pro Do.72. Coacta pecunia ad agros emendos. pro L.Agr.9. Ergo hoc auſpicium diuini quidquam habere poteſt, quod tam ſit coactum & expreſſum? 2. de Diu. 111. Coacti & armati homines. pro Cæc. 23. Iam iſtuc coacti a te paulo ante cõceſſimus. Tuſc.1.22. Certe cogitis, qui congregat homines & conuocat. Coacti ſunt ij qui ab aliquo ſunt vnum in locum congregati. pro Cęc.43. Coacti iudicio veritatis. Acad. q. ed. 1.l.2. 34. In vnum locum coactæ copiæ. Att.8.162.13. Fabris publice coactis, operiſque imperatis ex ædificare aliquid. 7. Verr. 138. Operis publice coactus ędificare nauem.4. Verr.8.

Coactus.

Coactu atque efflagitatu meo.7.Verr. 60. Coactu tuo ſcribã quæ ſentio. ad Brut.17.1. Eum quoq. oſtendam, ſi quando ſit datus, coactu iſtius, quod non ſenſerit, iudicaſſe.4.Verr.

Coactio.

Veruntamen nocturnis vigiliis & coactione hominum inſtitium illud conceptum ad meditatum eſt. de Ar. 257.

Coactor.

Nõ intelligo hoc quale ſit: vtrum acceſſionem decumæ, vt noſtri facere coactores ſolent, centeſima, an deceſſionem de ſumma fecerit. pro Rab.Poſt. 19. Ne multa. perquiritur a coactoribus: &c. pro Clu.143. id eſt, qui auctioni præſunt.

Cohæreo.

Hæc ratio pecuniarum, &c. implicita eſt cum illis Aſiaticis, & cohæret. pro Pomp.7. Ita apte cohæret mũdus, vt diſſolui nullo modo queat, niſi ab eodem a quo eſt colligatus. de Vniu.20. Quidquid antecedit quamque rem, id cohæret cum re neceſſario. Top.225. Aptiſſime cohærent in ſe. inter Or.83. Cõgruũt & cohęrent cum cauſa.1.de Inu.28. Namque alia, quibus cohærent homines, e mortali genere ſumpſerunt. 1. de Leg. 35. Sed vix diſerti adoleſcentis cohærebat oratio. pro Cœl.31. Sermo hercle & familiaris & quotidianus nõ cohærebit, ſi uerba inter nos aucupabimur. pro Cæc. 38. Hæc uix innixa in omnium ueſtrum humeris cohærebunt. de Ar. reſp. 258. Vt inter ſe quam aptiſſime cohæreant extrema cum primis. de Or.210. Qui roſi, nec cohærere poſſunt propter magnitudinem ęgritudinis. Tuſc. 3.51. Quidquid repugnat, id eiuſmodi eſt, ut cohærere numquam poſſit. Top.225. Neque enim materiam ipſam cohærere potuiſſe, ſi nulla ui contineretur: &c.1.Acad.36. Cum eo, quod ante ceſſit, cohærere.1.de In.95. ad Her.3. Non quæro iam, verumne ſit illud dico, ea, quæ dicat, præclare inter ſe cohęrere.5.de Fin.71. Deus terram primum ignemque iungebat. Omnia autem duo ad cohęrendum tertium aliquid anquirunt. de Vniu.17.

Cohærens.

Membrum cohærens cum omni corpore. de Or.138. Implicita cum illis ratio, & cohærens. pro L.M.20.12. E quibus in omni natura cohærente & continuata cum omnibus ſuis partibus effectum eſſe mundum.1. Acad. 42. Apta inter ſe & cohęrentia dicere.3.de Nat.d.2. Qui primum hæc natura cohærentia opinione diſtraxiſſent. Off 3.14.

Cohærentia.

Quamquam etiam ad mundi cohærentiam pertinent. 2. de Nat.deo.117.

Cohæreſco.

Ea inter ſe non cohæreſcunt. de Vniu. 61. Atomi interiecto inani cohæreſcūt inter ſe. de Nat.d. 1.39. Atomos ita ferri, vt cōcurſionibus inter ſe cohæreſcant. 1 de Fin. 13.

Cohæres.

Lucius eſt cohæres meus. epiſt. 22 t. Id eſt, mecum hæres. Dolabellam video Liuiæ teſtamento cum cohæredibus eſſe in triente. Att. 106.

Cohærarius.

At ſiquid erit quod extra magiſtratus, cohęrarin vſus, ſit, qui cohæret, populus creato, eique ius cohærendi dato. 3. de Leg. 14 Quidam codices habent, cœratore, cęret, cęrandi.

Cohibeo.

Primum id occatum (ſemen) cohibet, ex quo occatio (quæ hoc efficit) nominata eſt. de Sen. 47. Cohibent pugnare leges. pro Roſc. Am. 54. i. prohibent. Cohibuerunt aſſenſionem a rebus incertis. de Nat.d. 1. 1. Niſi vnus adoleſcens illius furentes impetus, crudeliſſimoſque conatus cohibuiſſet. 3. Phil. 126. Cohibere aſſenſum a certis & illuſtrioribus. 2. Acad. q. 85. Cohibere omnes aſſenſus. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 63. Vt eius furorem ne Alpium quidem muro cohibere poſſemus. in Ant. 201. Verum animum vincere, iracundiā cohibere, victoriā temperare, &c. pro Marc. 4. Libidines effrænatas a coniugibus cohibere. pro Mil. 57. Qui ab auro gazaque regia manus, oculos, animum cohibere poſſit. pro Pomp. 16. Cohibere motus animi turbatos. Off. 2. 24. cohibere ſe. 4. famil. 17. in epiſt. Seru. Sulp. pro, dolorem reprimere, & quaſi ſe colligere. cohibere, & ab omni lapſu continere temeritatem. 1. Acad. 32.

Cohibens.

Sed intereſt inter cauſas fortuito antegreſſas, & inter cauſas cohibentes in ſe efficientiam naturalem. de Fato. 30.

Cohibitio.

Cohibitio tollendi, niſi pactus eſſet, vim adhibebat pactioni, non voluntatem. 5. Verr. 29.

Cohoneſto.

Cohoneſtare aliquem. 13. fam. 24 An quorum auctoritate ſtatuas cohoneſtare tuas conatus es, eorum ego dignitate accuſationem meam comprobare non potero 4. Ver. 122. Funus, quo amici conueniunt ad exequias cohoneſtandas. pro Q. 9.

Cohorreo.

Quem vt agnoui, equidem cohorrui. Somn. Scip. 5. Cohorrui primo; tenim erat interitus ciuitatis. Att. 5. 52. Ex quo ſudore cum cohorruiſſet, cum febri domum rediit. de Or. 143. Sin iam illas accepiſti, ſcis cohorruiſſe me, quod tuæ literę de legionibus Cæſaris afferrent. Att. 7. 1.

Cohors.

Nihil ſibi ex iſta laude Cēturio, nihil præfectus, nihil cohors, nihil turma decerpit. pro Mar. 4. Impura cohors in Or. 95. Quæ cohors, & qui comitatus fuerit, meminiſtis. in V. r. cohors Prætoris. ad Q. fr. 1 t. 15. Prætoria cohors ſcoit totum. 2. in Cat. 43. cohortem autem Metelli, quam vocat, quid erat quod corrūperet. &c. 5. Ver. 135. Recuperatores dicit ſe de cohorte ſua daturum. in Verr. Si capite līnæ cohortes contra Milonis imperſi armatæ ſunt. pro Mil. 114 Cohortes quinque ſine legato, ſine tribuno mil. denique etiam ſine centurione vllo. 15. famil. 13. Quas quidem cohortes ſpero iam tuas eſſe, &c. ad Brutum. 2. 3. 5. Verr. 45.

Cohorticula.

Cohorticularum neſcio quid amiſit. 8. fa. 16. in ep. Cęl.

Cohortor.

Cohortari ad pacem. Att. 15. 3. 1. 4. Ad ſtudium ſummæ laudis aliquem cohortari. Cur. 2. 3. 5. Cohortari aliquem ad virtutis ſtudium. Aca. q. ed. 2. lib. 1. 12. Cohortari ad virtutem ardentius. 2. de Or. 20. Illud vero ſum noſtri nolle, quod mehercule vereor, ne maiorem vim ad deterrēdum habuerit, quam ad cohortandum. 1. de Or. 135. Non ſi cohortādū Sulpitium & Cottam, ſe magis vtrumque collaudandum videri. 1. de Or. 16.

Cohortatio.

Cohortatio eſt, quæ aliquo peccatum amplificans, auditorē ad iracundiam adducit. 3. ad Her. Inanis, & ſine cauſa, ſuſcepta cohortatio. Lent. 1. 7. 31. Iudicium cohortatio ad honeſte iudicandum. pro Clu. 109. Incredibiliter me commouet tua cohortatio. At. 16. 3. 17. 5. Neq. ille ſummus poeta noſter Annibalis illam magis cohortationem, quam communem imperatorem voluit eſſe, hoſtem qui feriet, &c. pro Corn. 65. Concitatum eſſe cohortatione alicuius ad ſtudium cognoſcendæ percipiendæq. virtutis. 1. de Or. tua. cohortatione indigere 11. fam. 18. in ep. C. Caſſ. In qua (ſtudia) cohortatione tua incitatur. 12. fam. 39. Erectior Senatus erat, non ſententiis ſolum noſtris, ſed etiam cohortationibus excitatur. ad Brut. 10. 2.

Coinquino.

Summum eſſe arbitror periculum matres coinquinari, regiā contaminari ſtirpem. de Nat.d. 73 κακὰ quę vocent Gręci. Brut. 84. κακὰ quid Latine dicantur. Or. 152. & 130 κακαχίας iſtæ nō longe abſunt a ſcelere. 13. Att. 40.

Colei

Colei Lanuuini honeſti, Cliternini non item. 9. fam. 54.

Collachrymo.

Ad quidem vt veni, complexus me ſenex, collachrymauit. in Somn. Scip. 1. Et quoniam huc me prouexit oratio, hiſtrio caſum meum toties collachrymauit. pro Sext. 106.

Collachrymatio.

Signa doloris tui, verbis, ſententiis, voce, vultu, collachrymatione denique oſtendens. 2. de Or. 102.

Collatus

Quod ſi & anguſta quædam atque conciſa, & alia eſt collata & diffuſa oratio, neceſſe eſt, &c. in Or. 108.

Collatio, collatus, *Vide Confero.*

Collaudo.

Clementiam Cæſaris per literas collaudaui. Att. 152. Agit hominibus gratias, & eorum erga ſe beneuolentiam, diligentiā que collaudauit. in Verr. Orationem meam collaudauit ſatis multis verbis. Quint. fr. 2. 5. 5. Factum alicuius collaudare. 5. Phil. 185. Ab omnibus collaudari. Lent. 1. 7. 18. Non cohortandus, ſed magis collaudandus aliquis. 1 de Or. 16. Defenſa & collaudata philoſophia) ac. uſata & vituperata. L. 1. de Fin. 2.

Collaudatio.

Primum ſcriptoris collaudatione, & loco communi, nihil eos qui iudicent, niſi id quod ſcriptum ſit, ſpectare oportere. 2. de Inu. 215.

Collecta, collectio, collectitius, collectus, *Vide Colligo.*

Collega.

Regni collega 2. Phil. 89. id eſt Clodius, qui in Sicilia ſequeſter illius, interpres, confector negotiorū, prope collega Timarchidi numerabatur. 4. Verr. 75. collega ſapientię Epicuri Metrodorus. de Nat.d. 1. 79. Poteſtatem collegę abrogare. 3. de Leg. 35. Libidinem ſceleratamque collegæ vultu frangere. pro Sext. 15. Planco collegę mandaſti, vt te mihi per literas excuſaret. ad Brut. 11. 15. 1. Habere collegam in quodam munere. 1. Off. 199. Qui ſe non Timarchidis, ſed ipſius Verris collegam & ſociū eſſe dicebat. 4. Ver. 75. In cenſura Conſules & collegę. de Amic. 37. Inter collegas diſcrepare iudicia. pro Clu. 96.

Collegium.

Nulla ſocietas vectigalium, nullum collegium, nullum concilium, nullum commune conſilium. pro Sext. 9. Collegium nullū eſt deſperatum, in quo nemo e decem ſana mente ſit. 3. de Leg. 23. Nullum eſt in hac urbe collegium, quod, &c. pro Dom. 228. Collegium Prætorum. pro Arch. 6. 3. Off. 105. Sacerdotum collegium. de Cl. Or. 65. Collegium ampliſſimi ſacerdotii. 3. fam. 41. Tribunorum plebis collegium. pro D. ſua. 37. 4. Ver. 69. collegii augurum decreto. 2. de Leg. 32. Collegam meum præterea, & in ipſa collegii laude, & ſcientia ſtudioſum mei. ad Cæl. Aedil. 2. 12. 5. Collegii ſui lege non tenebantur 3. Att. 39. Literas ex prouincia ad collegium miſit (augurum, ſcilicet) de Nat. 2. 8. Deferre ad collegium. 2. Phil. 88. Cooptare aliquem in collegium recordabar. de Cl. 165. Pontificum decretum docere. pro Do. ſua. 26. A collegio Pontificum decretum. 2. de Leg. 54. Tum ex ampliſſimo collegio Decemuirali, &c. 6. Verr. 97. Collegia mei fratris. pro Planc. 77. Collegia Romæ, lege P. Clodii ſublata. pro Sex. 46.

Collibet.

Nihil flagitioſū corpori putaſti, quod alteri collibuiſſet. Sal. in Cic. 270. Salluſtius in eo honore nihil non æquum & verum duxit, quod ipſe facere collibuiſſet. in Sal. 274. Quid, quod, ſimul ac mihi collibitum eſt, præſto eſt, imago? 1. de N.d. 76. Vt ſimul, ac mihi collibitum ſit de te cogitare, illud occurrat. ad Caſſ. 15. 16. 4.

Collido.

Humor ita mollis eſt, vt facile premi collidique poſſit. 3. de Nat.d. 14. Eiuſdem quædam argentea vaſa colliſa. 2. Phil. 81.

Colligo.

Vnum interioſtom mecium,& ſeipſum,& ea quibus eſt interpoſitum, colligat.de vniuer.17. Alteram Brutus omnia diripere cupientem vitæ ſuæ periculo colligauit, a progreſſo arcuit. in Ant.231 Annorum ſeptingentorum memoriam uno libro colligauit.in Or.65.id eſt, comprehendit. Quid faciat tamen non habet, ita ſe cum multis colligauit.ad Pætum,lib.9.fam.41.id eſt, impediuit & irretiuit. I lictor, colliga manus.pro Rab.perd. reo. 3.I. Græciam colligare aliquem.11.Phil.309. Colligare impetum, ... 390. Sententias verbis colligare.in Or.96.

Colligatus.

Colligatus a deo mundus, ab eo tantum diſſolui poteſt. de Vniu.19. Colligatum omne ſolui poteſt.de Vniu. 49. Vinculis colligati ſumus, cum gignimur.de vniu.51. Eſt enim admirabilis quædam continuatio, ſerieſque rerum, vt alia ex alia annexa,& omnes inter ſe aptæ colligatæq. videantur.1.de Nat.d.15. Colligata & implicata inter ſe.1.Off.25.

Colligatio.

Arctior uero colligatio eſt ſocietatis propinquorum. 1.Off. 79. Qui colligationē cauſarum omnium perſpiciat animo de Di. 1.2.107. Omnia naturali colligatione conſerte contexteque fiūt. de Fato.14. Seſquialteris atque internallis,& ſeſquitertiis,& ſeſquioctauis ſūptis, ex his colligationibus imprimis internallis ſeſquioctauo; internallo ... tertio omnia explebat.de vni.31.

Colligo.

Cum & noſtræ Reip.detrimenta conſidero,& maximarum ciuitatum ueteres animo colligo calamitates.1.de Inu.1. Putarē te(inquit)ambitioſum eſſe (ut dixiſti) iſ, quos tandem colligis, uincerent.de Cl.Or.146. Vos de Pelaſgis omnibus colligitis bonos illos quidem uiros, ſed certe non ſempee eruditos.2. de Fi. 19. Me collegi, uerens ne quid mihi ille iratus, tibi noceret. Att. 15.329.16.& 15.40. Tamen ut me collegi, cætera faciliſſima uidebantur.e. 40. Collegi ipſe me,& cum ipſa quaſi Rep. collocatus ſum.e. 11. Ab his uitiis, quæ paulo ante collegi, abeſt plurimum.2.de Fin.94.id eſt, receuſui & enumeraui. Torquatos noſtros, quos tu paulo ante tum memoriter, tum erga nos amice & beneuole collegiſti.1.de Fi.27. Ea Poſſidonius collegit permuſta.Off.31. Ita cogitatione & ratione collegit, ut ſtatueret in eo collocatum ſummum illud hominis per ſe laudandum & expetēdum bonum.3.de Fin.33. Cum animum ſe collegit atque recreauit.1.Tuſc.48. Vbi ſe collegit, uocat ad ſe Syracuſanos.4. Verr. 34. Ipſi ſe collegerant admiratione iræ integritatis meæ. Att. 7.223.11 Manus eorum qui ſe ex Mithridatis regno collegerūt. pro Pomp.8. Me quidem cum rationes, quas collegeras, tum authoritas tua a nimio mærore deterruit.ad Bru.9.1. Nullam memoriā antiquitatis collegerat.de Cl. Or.212. Catilina ex agris magnum numerum perditorum hominum collegerat. 2.in Cat. 30. Si qui iudicatum ſeuere eſt, ut ex eo crudelitatis inuidiam colligam.7.Verr.75. Ex hoc labore magnam gratiam dignitatēq. colliges.2.ad Q.fr.38. Tu te collige, aliquid loci rationi & conſilio da.pro Q.9. Colligas te, utrumque præbeas.5.fam.50. Hoſpes Cleomenes noc dicas, ſeſe in terram eſſe prouectum, vti Pachyno, e terreſtri præſidio milites colligeret.7.Ver.104. Is metuens ne uitioſum colligeret, etiam, uerum ſanguinem deprauabat.de Cl.Or.255. Is primo perterritus ſomnio ſurrexit, deinde cum ſe collegiſſet,&c. recubuit.de Diu.92. Cum multa in conuētu uitia collegiſſet in eum Zopyrus,&c. deriſus eſt a cæteris. 4. Tuſc.131. Sed quid eos colligo? Aca.quæſt.ed.1.li.1.68. Hoc eſt, quid ſingulos commemorem ... eſt quod multorum naufragia fortunæ colligas.7.Ver.101. Colligant humores aut minus acres, aut concreror.de Nat.deo.1.43.pro, accumulent. Vt colligant rumorem bonum innocentes ſuor.1.de Leg. 38. Quæ cum omnia collegeris.5.f.4.pro, in memoriam reuocaueris. Si collegeris peccata conſulum, uituperabilis erit conſulatus.3.de Leg. 22. Sin aliquid armorum forte collegerit, ſentiat,&c.ad Brut.l.11. 38.5. Argumenta cauſarum colligere .2. de Or.170. Colligere multa argumenta contra aliquem.de Fin.56. Colligere beneuolentiam aliquorum.9.fa.35.1.ad Q.fr.41. Ab auditorum perſona beneuolentiam colligere.ad Her.l.1. 8. Nec mediocre teliſ ad res gerendas exiſtimare oportet beneuolentiam ciuium, quā blanditiis & aſſentationibus colligere turpe eſt.de Amic.55. colligere breuiter quæ acta ſunt. Att. 1.13.4. Aliquorum facete dicta colligere.1.Off.146. Ex eo colligere poteris, quanta occupatione diſtinear.ad Att.2.6.1. Exercitum colligere ex ſenibus deſperatis.2.in Cat.28. Colligere exiſtimationem & famam uigiliis & ſudoribus.7.verr.39,& 40. gratiam ex priuatorum negotiis.Or.155. inimicos.Att.10.197,4. In urias alicuius. 6. Verr. 33. Clauſdem omnium undique ad Q. ... 98. C. multa in unum

locum.de Pet.57. Naufragium Reip. colligere, ac ſalutem communem reficere.pro Sext.11. Colligere ſe, pro reſipiſcere.pro D. ſua.68.pro Quint.31.& 4.in Verr.20.& 10.Phil.272.& 9. Att. 19. Quid eſt autem ſeipſum colligere, niſi diſſipatas animi partes in ſuum locum cogere? Tuſc.4.65. Colligere teſtes.2.de Or. 48. Mouere caſtra ex aliquo loco,& vaſa colligere.in Ver. 209. Qui omnes rumores & concionum ventos colligere conſtituiſſet.pro Clu. 33. Veſtigia Pythagoreorum colligere.4. Tuſc.5. Carpere & colligere vndique.1.de Or.94. Vocem ab acutiſſimo ſono vſque ad grauiſſimum ſonum recipere,& quaſi quodammodo colligere.1.de Or. 131. Quæ ſua ſponte homines eloquentes facerent, ea quoſdam obſeruaſſe atque collegiſſe. de Or.97. Vnde colligitur, hæc pueris & mulieculis eſſe grata. Of.45. Modice beneuolentia indicium colligetur. in Part. 67. Quare hoc in genere, vt commodius quid euenturum ſit, ante animo colligi poſſit, quid quaque ex re ſoleat euenire, conſiderandum eſt, hoc modo,&c.1. de Inu. 59. Ad ſe colligendum ſpatium habeant.10.fa.48. in ep. Planci. Ad iſtorum beneuolentiam conciliandam & colligendam.ep.135.ad Q.fr. 301. Colligendi ſui cauſa ſe in locum aliquem conferre.1.de Or.13. Beneuolentiæ colligendæ artificio vincere.ad Q.fr.1.2.12.

Colligens.

Aer humorem colligens, terram auget imbribus.2. de Nat.d. 145. Vel paſſim licet carpentem & colligentem repleri iuris ciuilis ſcientia.de Or.100.

Collectus.

Exercitus collectus ex ſenibus deſperatis, ex ruſticis mendiculis, ex decoctoribus.2.in Cat.28. Exiſtimatio multo labore collecta.in Verr.66. Conſeruare famam ante collectam. in Verr.66. Collectam gratiam effundere.2. fam. 29. Collectæ, arceſſitæ, & comportatæ res.3.de Or.53. Multa multorum facete dicta, vt ea quæ a ſene Catone ſunt collecta, quæ vocantur ἀποφθέγματα. Off.21. Ab vtriuſque mancipiis ex omni genere collectis. Att. 8.255.5. Collectis omnibus bellis ciuilibus.4.fam.7. Id eſt, ſimul commemoratis,& in memoriam reuocatis.

Collectio.

Diſperſa collectio.pro L. Man. 15. Partitiones, quibus de rebus dicturus ſit:& collectiones,&c.de Cl.Or.167.

Collecta

Ego vero, inquit ille, quoniam collectam a conuiua Craſſe exigis, non committam, vt, ſi defugerim, tibi cauſam aliquam dem recuſandi.2.de Or.229.

Collectitius.

Signa tirone & collectitio exercitu cum robuſtiſſimis legionibus contulit.Mar.7.9.

Collimo.

Quis eſt enim qui totum diem iaculans, non aliquando collimet? Diu.lib.2.94.de Leg.

Collineo.

Collineare haſtam aliquo aut ſagittam.de Fin.3.28.

Colliqueſio.

Venenum colliquefactum in potione.pro Clu. 54.

Collis.

Quos ego campos antea, colleſque nitidiſſimos, viridiſſimoſque vidimus.3.Verr.37. Cum quædam in collibus ... controuerſia paſtorum eſſet orta.pro Clu.130.

Colloco.

Si vos me in meis ædibus collocaſtis.pro Do. 223. Non enim patrimonium ſuum effudit, ſed in ſalutem pop.rom.collocauit. 3.Phil.125. Acutarum grauiumque vocum iudicium, ipſa natura in auribus noſtris collocauit. in Or. 100. Collocauit in campo Martio tabernaculum.in Piſ. 48. Herculem hominum fama, beneficiorum memor, in concilio cæleſtium collocauit.3.off.31. Neque quicquam aliud videndum eſt nobis, quos pop. Ro. hoc in gradu collocauit, niſi,&c.4.Acad.12. Violatur is qui procreauit, is qui aluit, is qui erudiuit, is qui in ſede ac domo atque in Repub. collocauit.in Parad. 30. Fortuna te collocauit in ampliſſimo ſtatu.ad Her.4.469. P. Scipio Corneliam filiam T.Graccho collocauit.de Inuent.59.1.Off.104. In eo loco eſſe, in quo honores populi collocauerunt.pro D.ſua. 64. Vbi iſte per eos dies tabernaculis poſitis caſtra luxuriæ collocarat.7. Verr.75. Columnas neque rectas, neque e regione Diphilus collocarat.ad. Q.fr. 312. P.Clodius ſeruum in templo Caſtoris ad Pompeium interficiendum collocarat. pro Mil. 105. Cuius Caii filiā ſuam collocauerat, affinitate ſeſe deuinxerat.de Cl. Or. 50.3. de Or.73.

Iam vero ea quæ inueneris, qua diligētia collocabitr in Or. 28. Roma ſubito ipſe profectos pridie eſt, ut ante ſuum fundū (quod ſe intellectum eſt) Miloni inſidias collocaret. pro Mil. 20. Neglectis omnibus omiſſis totum ſe in cognitione & ſcientia collocaret. 1. Off. 1. 21. Vt in omnibus rebus poſthabitis totos ſe in optimo vitæ ſtatu exquirendo collocarent. Tuſc. 5. 2. Mihi erat in animo, cum prima æſtiua attigiſſem, militaremque rem collocaſſem, decedere ex Senatuſconſulto. Cælio, l. 2. 12. 10. Non illo loco uerbū iſtud collocaſſet: ſtatua ad Opis per te poſita in excelſo eſt. de Inu. 77. Aut qui regerēt, omne ſuum ſtudium in doctrina ac ſapientia collocaſſent. ad Q. fr. 1. 1. 43. Q. Catulum in præſidiis Reip. collocemus. de Clar. 128. Collocare aliquem in culcitra plumea. Tuſ. 3. 40. In regno maiorum ſuorum aliquem 3. de Or. 69. In ſuis agris & ſedibus aliquid. 5. Ver. 109. Idoneis in locis, & contra ſuſpicionem periculi, aliquos. 2. de L. Agr. 74. Collocare beneficium. Off. 1. 73. & 2. 100. Bene collocare beneficium. Sen. 13. 7. Collocare domicilium ſermonum in auribus alicuius. in Piſ. 60. Dotem in aliquo fundo collocare. pro Cæc. 8. Collocare familiam ſuam in poſſeſſione prædiorum alicuius. pro Flac. 56. Cum uellet ſororis ſuæ filiam in matrimonium collocare. 1. de Diu. 87. Collocare in aliquo gradu. Ac. q. ed. r. l. 2. 6. Collocare in cubili. Tuſ. l. 2. 34. collocare in ſolitudine. de Am. 73. In tuto collocare. de har. reſp. 49. Legiones in populi ceruicibus collocare. Cornif. 12. 23. 5. Conſtitui præſidium in Alpibus collocare. Brut. ad Cic. ii 9. 6. Suum præſidium in capite atque ceruicibus populi collocare. de L. Agr. 74. Bene apud aliquem multa pretia ac munera collocare. 7. Verr. 45. Suo quidque loco collocare. de Or. 98. collocare ſacra. de har. reſp. 24. collocare ſe palam in meretricia uita. pro Cæl. 38. Sedes ac domicilium collocare. in Cat. 110. Simulachrum aliquod ita collocare, vt ſolis ortum conſpiciat. in Cat. 115. Spem alicuius rei præſentis in incerto reliqui temporis euentu collocare. pro Q. 50. In alicuius eloquentia aut gratia ſpem aliquam collocare. 1. Verr. 6. Dignitatis ſuæ ſpem in aliquibus collocare. 1. de Or. 14. collocare ſtatuam in foro. pro Sext. 21. Tabulas bene pictas in bono lumine. de Cla. 141. Lecticæ collocabantur. in Ant. 197. Qui eſſet eo, quo ego ſum gradu, Senatus populique iudicio collocatus. ad Brut. 90. Maximo clamore atque plauſu in Roſtris collocatus ſum. ad Brut. 33. In hac cuſtodia tamquam in ſpecula collocati ſumus. 7. Philip. 219. Omnia enim bene facta in luce ſe collocari volunt. 2. Tuſcul. 55. Quamobrem melius apud bonos, quam apud fortunatos beneficium collocari puto. 2. off. 104. In animis aliquid condi & collocari. 4. in Cat. 70. In ampliſſimo conſilio, & in altiſſimo gradu dignitatis collocari. poſt red. 3. Præſertim cum pecuniæ ex partitione deberetur, nuſquam eā poſſe melius collocari. pro Cæc. 13. 2. off. 60. & 115. Manibus alicuius in naui tuta collocatum eſſe. pro Planc. 79. Deprehenſus denique cum ferro ad Senatum is, quem ad Cn. Pompeium interimendum collocatum fuiſſe conſtabat. in Piſ. 22. Gloria & quærenda & collocanda ratione eſt. 2. off. 60. Reliquorum ſiderum quæ cauſa collocandi fuerit, quæque ſit eorum collocatio. de Vniu. 37. Collocandi ordo quis. Part. 6. 7. & 8. Itaque beneficij collocandi ſpem perdidiſſis. pro Mur. 30. Tua nobis auctoritate opus eſt ad collocandum aliquem ciuitatis ſtatum. Att. 284 ad Brut. 40. Collocandorum uerborum modi varij. Orat. 74. 81. Sed & res & verba inuenienda ſunt & collocanda. Part. 130. Itaque uulgo loquuntur, ſe in beneficiis collocandis mores hominum, non fortunam ſequi. 2. off. 100. pro Mur. 15.

Collocatus.

Aedilitas recte collocata, & iudicio populi digno in loco poſita. 7. Verr. 30. Omnia enim ſunt poſita ante oculos, collocata in uſu quotidiano, in congreſſione hominum atque in foro. 1. de Or. 95. In quibus uirtutes conſecraras, & in deorum numero collocatas vides. ad Q. fr. lib. 1. 1. 46. id eſt, pro deo habitas. Neque propoſito argento, neque tabulis & ſignis propalam collocatis, ſed his omnibus multis, magnificiſque rebus conſtructis ac reconditis. 1. de Or. 78.

Collocatio.

Collocatio filiæ. pro Clu. 190. 2. off. 8. collo[illegible] rerum ac locorum in oratione duplex 2. de Or. 169. Ipſa [illegible] collocatio conformatioque uerborum perficitur in ſcribendo. de Or. 97. De ordine uerborum & collocatione aliquid dicere. de Or. [illegible]4. Collocationis eſt componere & ſtruere uerba ſic, vt, &c. 3. de orat. 94. Collocationis ratio quæ ſit. or. 28. Itaque uidetur eadem uis ordinis & collocationis fore. off. 18. collocationis uſus 3. de or. 94. compoſiti oratoris bene ſtructam collocationem diſſolueret permutatione uerborum. in or. 136. Aut in filiarum collocatione adiuuant. off. 2. 80.

Collocupleto.

Exornatio eſt, qua vtimur rei honeſtandæ & collocupletandæ cauſa, confirmata argumentatione. ad Her. 2. 61.

Colloquor.

Hoc uno præſtamus uel maxime feris, quod colloquimur inter nos, & quod exprimere dicendo ſenſa poſſumus. 1. de or. 17. Dij cum dormientibus colloquuntur. 1. de Diu. 129. Eadem omnia, quaſi collocuti eſſemus, uidimus. Att. 97. Per literas tecum quam ſæpiſſime colloquar. Lent. lib. 1. 7. 2. Quibus cum tu de hoc ipſo colloquare uelim, & ad me, quid tibi reſponderint, ſcribas. Att. 279. Quam ſæpiſſime mecum per literas colloquare. Att. 6. 112. 3. Antonius a me poſtulat, ut etiam colloquatur mecum. Att. 2[illegible]7. colloqui & obloqui. 2. ad Q. fr. 23. Vt uero colloqui cum Orpheo, Muſæo, Homero liceat, quanti tandem æſtimatis? 1. Tuſc. 157. Cum ipſa Repub. colloqui. Lent. l. 1. 9. 27. Vtinam ſeruit ſalutis rebus colloqui potuiſſemus inter nos. epiſt. 45. Colloqui inter ſe leniter & quiete. Tuſc. 4. 38. Inter ſe multum colloqui de Rep. 1. de or. 14. congregamus in fano commentandi cauſa, atque inter ſe colloquendi. 1. de Diu. 149.

Colloquens.

In eo libro ubi ſecum Curione colloquentem fecit. de Cl. Orat. 184.

Collocutio.

Quæ habet collocutio ipſa ſuauitatem. Att. 186. Nec uero id collocutio hominum aut conſenſus efficit. 1. Tuſ. 25. Venire cū aliquo in collocutionem. ad Her. l. 2. 27. Hæc me mente fuiſſe & Senatus ex me te conſule audiuit, & tu in noſtris ſermonibus, collocutionibuſque ipſe audiſti. Lent. l. 1. 9. 13.

Colloquium.

Colloquium cum aliquo pro re nata non incommodum. Att. 14. 304. 2. In Antoni congreſſum colloquiumque ueniendum eſt. in Ant. 221. In ſolitudine carere omnium colloquio. Att. 12. 241. 5. Vt neque ceſſaret, umquā, & interdum colloquio alterius non egeret. off. 52. Facere colloquium. Plan. Cic. 10. 23. 40. Amicorum abſentium colloquia, epiſtolæ. 2. Phil. 34. colloquia clandeſtina cum hoſtibus. Caro. 36. colloquia perſonarum. in Parc. 19. rerum ſeuerorum. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 6. colloquia facta improbabam. 10. fam. 49. in ep. Plan. Memini colloquia & cum acerrimis hoſtibus, & cū grauiſſime diſſentientibus ciuib.⁹. 12. Phil. 338

Colluceo.

Collucet atq. illuſtratur candelabri fulgore Iouis templū. 6. Verr. 62. Mare nunc, quia a ſole collucet, albeſcit, & uibrat, diſſimileq. eſt proximo & continenti. Ac. q. ed. 1. l. 2. 96. collucent agri, inſulæ, hominum operibus. 2. de Nat. 73. Nam ſolis calor & candor illuſtrior eſt, quam ullius ignis, quippe qui immenſo mundo tam longe, lateque colluceat 2. de Nat. d. 19. Vt quammaxime cælum omnibus colluceret. de Vniu. 40. Vide collucere omnia furtis tuis, præda prouinciarum, ſpoliis ſociorum atque amicorum. 3. Verr. 59.

Colludo.

Niſi tecum colluſiſſet, & tuæ potius exiſtimationi ſeruiſſet, quam ſuæ. 4. Verr. 41.

Colluſio.

Colluſio hominum nequiſſimorum. 5. Verr. 26.

Colluſor.

Licinium Lenticulam de alea condemnatum colluſorem ſuū reſtituit. 2. Phil. 69. Homo præterea feſtiuus, vt ei cum M. Curio conſeſſore eodem & colluſore facillime poſſit conuenire. 5. Phil. 193. Hunc tu compranſoribus tuis & colluſoribus diuidebas. 2. Phil. 100.

Collum.

Obtortum collum. pro Clu. 45. Collum tenue & procerum Ciceroni fuit. Brut. 173. Hæc ciuitas mulieri redimiculum præbeat, hæc in collum, hæc in crines. 5. Verr. 64. Homini iam collum in laqueum inſerenti ſubuenire. in Verr. 208. In collum inuaſit. in Ant. 175. Qui uiuo ſtanti collum gladio ſecuerit. de Petit. 102. Neque uero hoc loco exſpectandum eſt, cum de remo inflexo aut de collo columbæ reſpondeam. Ac. 6. Ipſe autem coronam habebat unam in capite, alteram in collo. in Ver. 241. Auaritiæ pœnam collo & ceruicibus ſuſtinere. 7. Verr. 25. collorum & bonorum ſectores, iidem. pro Roſc. Am. 40. collorum proceritate adiuuantur ad capeſſendum cibum quædam animalia. 2. de Nat. deo. 92.

Colluſtro.

Principio æthereo flammatus Iuppiter igni Vertitur, & totū colluſtrat lumine mundum. 1. de Diu. 30. Ego autem cum omnia

colluſtrarem

colluſtrarem oculis. Tuſ.5.48. Luna ſolis lumine colluſtrari pu tatur. 2. de Diu. 137.

Colluſtrans.

Ex æthere igitur innumerabiles flammæ ſiderum exiſtunt, quorum eſt princeps ſol, omnia clariſſima luce colluſtrans. 2. de Nat. deo. 133.

Colluſtratus.

In picturis alios horrida, inculta, abdita, & opaca: cōtra alios uiridia, læta, colluſtrata delectat. in Or. 20.

Colluuies.

Et te in certamine uinci cum illo facilius patiaris, quam cum hoc in ea, quæ perſpicitur, futura colluuie regnare. Att. 9. 41.

Colluuio.

Ferocitas, audacia, colluuio alicuius. in Vat. 17. Niſi forte exiſtimatis hanc tantam colluuionem illi, tantamq. euerſionem ciuitatis in mentem ſubito in Roſtris nec cogitanti uenire potuiſſe. de har. reſp. 51 Ex hac turba & colluuione diſcedere. de Se 76 Ille nefarius ex omnium ſcelerum colluuione natus. pro Sex. 12

Collybus.

Nam collybus eſſe qui poteſt, cum utantur vno genere nummorum? in Ver. 89. Ex unius pecunia, &c. Primum pro ſpectatione & collybo. 5. Verr. 155. De Cælio vide quæſo ne qua lacuna ſit in auro. ego iſta non noui. ſed certe in collybo eſt detrimenti ſatis, huc aurum ſi accedit. Att. 12. 236. 1.

Colo.

Ciuitas, quam meus frater in primis colit ac diligit. pro Fla. 257. Qua me colit obſeruantia. 12. f. 58. Pudorem & pudicitiam qui colit, poteſt animo æquo illius quotidiana adulteria, meretriciam diſciplinam, domeſticum lenocinium uidere? 5. Ver. 51 id eſt, qui pudicus eſt. Hic Cæcilium colimus & obſeruamus diligenter. Att. 2. 34. 9. Pie ſancteq. colimus naturam excellentem atq. præſtantem. de Nat. d. 2. 40. Obſeruantia eſt, per quam ſuperiores ueneremur & colimus. de Inu. 82. Tuiq; me profiteor & in Re pub. ſocium, & in quotidiana vita coniunctum, cum iis artibus ſtudiiſque quæ colimus. epiſ. 144. Quæ illos Ennenſes lacus, lucoſque coluiſtis. 7. Ver. 147. Achillem Aſtypalinses inſulani ſanctiſſimum colunt. 3. de Nat. de. 61. Qui has nobiſcum terras ab Oriente ad Occidentem colunt. de Nat. 59. Tubero vita ſeuerus, & congruens cum eo diſciplina, quam colebat. de Clar. 60. Maiores noſtri ſuos agros ſtudioſe colebant, non alienos cupide appetebant. pro Sex Roſc. 30. de L. Agr. 69. Crotoniatæ templum Iunonis religioſiſſimæ colebant. de Inu. 62. Pater tuus quem colui ac dilexi. de Sen. 64. Nihil mihi vnquam gratius accidit, quā quod meam Tulliam ſuauiſſime, diligentiſſimeque coluiſti. At. 161. ep. 87. At coluit ipſe amicitias. 2. de Fin. 128. Meque mirifice ille coluit & amauit. Att. 264. Teſtimoniorum religionem & fidem numquam iſta natio coluit. pro Flac. 7. pro Font. 18. id eſt, numquam fuit veras in teſtimoniis reddendis. In qua urbe Imperatores prope armati, poetarum numen & muſarum delubra coluerunt. de har 191. Quæ Perſæ, quæ Syri, quæ reges omnes, &c. ſemper ſumma religione coluerunt. de har. reſp. 55. Qui præſtantibus ingeniis in uita humana, diuina ſtudia coluerunt. de Somn. Scip. 28. colam memoriam abſentem. 15. f. 53. Memoriam veſtri beneficii colam beneuolentia ſempiterna. poſt red. 19. Neque ſolum colent ſe inter ſe ac diligent, ſed etiam uerebuntur. de Am. 69. ad Att. 13. 268. 5. Vrbem mi Rufe, cole. ad Cæl. 5 21. 4. colunto ex patriis ritibus optima. 2. de Leg. 24. Vos duos, quos præcipue colerem, delegi. 9. At. 49. Vt eus colant, diligantque, perſcribimus. 3. de Leg. 7. colere, obſeruare, & diligere aliquem præter ceteros. Allieno, l. 13. 79. 1. colere, precari, uenerarique deus. 1. de Nat. d. 161. Summa obſeruantia aliquem colere. Seruio, lib. 4. 4. 15. colere amicitiam, iuſtitiam, liberalitatem. Off. 1. 9. amicitias fructibus, & emolumentis, & voluptatibus. de Fin. l. 2. 69. Læl. 19. colere bene meritos. Poſtq. 203. cęrimonias ſepulcrorum magna cura. Tuſc. 1. 23. colere, tueri, ſeruare communem conciliationem & conſociationem generis humani. 1. off. 208. colere diem natalem. de Fin. 86. Age, vero, urbibus conſtitutis, ut fidem colere, & iuſtitiam retinere diſcerent. 1. de Inu. 4. Ius religioſe colere ad Her. 3. 95. ius & iuſtum. de Leg. 12 1. iuſtitiam & pietatem. Som Scip. 12. Sequi & colere leges. in Para. 41. Memoriam alicuius colere. 2. de Fin. 161. Mirifice aliquem & colere & amare. Att. 16. 344. 1. colere neceſſitudinem. 13. fam. 35. colere officium, contrarium Negligere. Off. 1. 7 Omnibus eum contumeliis onerasti, quem patris loco, ſi ulla pietas in te eſſet, colere debebas. Phil. 98. de Cl. Or. 165. de Sen. 39. colere ſtudia literarum. pro Arch. 166. Studioſe colere ſocietates atq; amicitias. ad Her. 57. Doctiſſimos uiros colere. Ser. 4. t. 6. Nunc plane nec ego uictum, nec uitam illam colere poſſum. Att. 12. 36 Qui nihil habet in uita iucundius uita, is cum uirtute uitam nō poteſt colere. ad Her. 4. 164. coliturque ea pars, & habitatur frequentiſſime. 6. Ver. 106. Veritate amicitia, fide ſocietas, pietate propinquitas colitur. pro Quint. 13. Nam ut agri non omnes frugiferi ſunt qui coluntur. 2. Tuſc. 19. Amicitiæ non propter indigentiam, ſed propter amorem coluntur. de Am. 106. Vereris ne tua domus, ſi a litigioſis hominibus non colatur, a ceteris deſeratur. de Or. 107. Vt & ſui, & Metrodori memoria colatur. de Fin. li. 2. 84. Vt eſſet urbi, quæ res eas, quibus ager campanus coleretur, ſuppeditare poſſet. cont. Rull. 83. coli & obſeruari ab aliquo. de Am. 161. coli ſua caritate. de Fin. li. 5. 34. Venerari & coli in deorum numero. de L. Agr 92. Simulatione amicitiæ coli & obſeruari. de Am. 26. Atque hoc loco qui propter animi voluptatem, dicunt coli ea ſtudia quæ dixi, non intelligunt, &c. 5. de Fin. 93. Colendus eſt ita quiſque maxime, ut quiſque maxime uirtutibus his lenioribus erit ornatus, modeſtia, temperantia, ac ipſa, &c. iuſtitia. Off. 1. 69. Is in deum immortalium numero uenerandus a nobis & colendus eſt. cont. Rull. 85. Diligentia præcipue colenda eſt nobis. 2. de Or. 80. Sed hoc quoque colendum eſt æquabile & temperatum orationis genus. off. 1. 5. Quantam uim rerum optimarum mens humana contineat: cuius muneris colendi efficiendique cauſa nati, & in lucem editi ſumus. 1. de Leg. 23. Neque mehercule umquam mihi tui aut colendi aut ornandi uoluntas defuit. Licin. 5. 6. 2. Præeſſe agro colendo. pro Sext. Roſc. 30. Atque etiam ad iuſtitiam colendam, ad tuendas amicitias. 3. de Fin. 111. Ad percipiendam colendamque uirtutem literis adiuuati. pro Arch. 12. Quæ ad colendam uitam attinebant. 4. de Fin. 63. Illi qui hoc ſolum colendum ducebant. de Or. 121. id eſt, rhetoricam. Nulla enim uitæ pars, &c. vacare officio poteſt: in eoque colendo ſita uitæ eſt honeſtas omnis, & in negligendo turpitudo. 1. off. 7. Hoſpitia, clientelæ, cognationes, affinitates caſte colendæ. ad Her. 3 95. Nos e terræ cauernis ferrum elicimus, rem ad colendos agros neceſſariam. de Nat. 56. Tot prædia tam pulchra, tam fructuoſa pater filio ſuo colenda ac tuenda tradiderat. pro Sex. Roſc. 25.

Colens.

Qui ſancti, qui religionum colentes, niſi, &c. pro Plan.

Cultus.

Ager nulla ex parte cultus. pro Q. Roſc. 19. Ager qui coli aut arari poſſit, non qui cultus, aut aratus ſit. cont. Rull. 79. Erat ei res ruſtica bene culta & fructuoſa. pro Quint. 2. Studium philoſophiæ a prima adoleſcentia cultum, & ſemper auctum nuper reuocaui. de Clar. 194. Animi non omnes culti fructum ferunt. 2. Tuſc. 19. de Cl. 174. Tum erat ager incultus ſine tecto, nunc eſt cultiſſimus cum optima uilla. pro Q. Roſc. 20.

Cultus.

Cultus atque victus quotidianus. Tuſc. 5. 53. cultus atque uictus ſalubris & moderatus. Diu. lib. 1. 56. Quod eſt tam aſperū ſaxetum, in quo agricolarum cultus non elaboret? de L. Agr. 69. agrorum. Tuſc. 1. 57. amici, parentis, & qui officio funguntur. de Fin. lib. 5. 63. animi. de Fin. lib. 5. 50. deorum. Tuſc. 1. 52. Pietas, per quam ſanguine coniunctis, patriæque beneuolis officium & diligens tribuitur cultus. 2. de Inu. 241. Omnis cultus & curatio corporis erit eadem adhibenda deo, quæ adhibetur homini. 1. de Nat. d. 67. Læl. 45. cultus uitæ communis atque uſitatus. Tuſ. 3. 10. Delectant etiam magnifici apparatus, uitæque cultus cum elegantia & copia. 1, off. 37. Homines a fera agreſtique uita, ad hunc humanum cultum ciuilemque deducere. de Or. 18. Ob eaſque cauſas ſtudeat parare ea, quæ ſuppeditent & ad cultum & ad victum. 1. off. 10. Nullum neceſſarium uitæ cultum aut paratum requirentes. de Fin. 5. 49. Qui ueſtitum, qui tecta, qui cultum uitæ, qui præſidia contra feras inuenerunt. 1. Tuſc. 96. cultu & honore dignari. 2. de Inu. 241. Deſiſtere a cultu uictuque beſtiarū. 2 off. 20. Cum enim conſtet inter omnes, omne officium, munuſque ſapientiæ in hominis cultu eſſe occupatum, &c. 4. de Fin. 58 Quæ (oues) quidem neque ali, neque ſuſtentari, neque ullum fructum edere ex ſe ſine cultu hominum & curatione potuiſſent. 2. de Nat. d. 119. cultu molliſſimo parietum umbris oculi. Tuſc. 2 31. Religio deorum cultu pio continetur. 2. de Nat. d. 161. cultu uacantes regiones. 1. Tuſc. 73.

Cultio.

Quid eſt enim Sicilia, ſi ei agri cultionem ſuſtuleris? 5. Verr. 194. Quas ſe agri cultione oblectabant. Cat. 52.

Cultor.

Cultor terræ.2.de Nat.d.143.vineæ.5.de Fin.71.Cultores ue ritatis,fraudis inimici.1.Off.153.

Cultrix.

Earumque(rerũ) augendarum & alendarum quandam cultri cem eſſe,quæ ſit ſcientia atque ars agricolarum.5.de Fin.70.

Cultura.

Cultura agrorum uniuerſo hominũ generi eſt ſalutaris. Cato.52.Cultura animi.Tuſ.2.10.Deinde cũ audierit eas res,quibus fundi,fructos & cultura continẽtur,amotas & uenditas,&c. 5. Verr. 99. Vt ſi cultura uitium, cuius hoc munus eſt ut efficiat,&c.4.de Fin.62.Adhibere culturam.5.de Fin.70.Noua ſar menta cultura excitantur.2.de Or.49.Agri natura perboni, & diligentia culturaque meliores.pro Flac. 56. Agros deſertos a plebe atque a cultura hominum liberorum eſſe non oportere: de L.Agr.83.Heſiodus de cultura agri ſcripſit.de Som.Sci. 88. Nihil fert ager, niſi multa cultura & magno labore quæſitum. de L.Agr.93.Ager,quamuis fertilis,ſine cultura fructuoſus eſſe non poteſt.2.Tuſ.19.

Colonus.

Colonus ager.5.Phil.202.Optimus,parciſſimus,modeſtiſſimus,frugaliſſimus colonus. 2. de Or. 154. Qui colonus habuit conductum de Ceſennia fundum.pro Cæc.68.A colono rationes accipere.pro Cæc.68.Coloni agrorum.in Verr. 260. Latini coloni.de Cl.Or.88.Quamquam Circen quoque coloni noſtri Circeienſes religioſe colunt.3.de Nat. d. 65. Siculi coloni Pop.Rom.atque aratores.5.Ver.196.Diſſenſionem colonorum deferre ad patronos.pro Syl.45.Numerum colonorum ſcribere in aliquam ciuitatẽ.de L.Agr. 77. Aſſignare agros colonis. 2.de L.Ag.10.Dare colonis agrum.2.de Leg.Agr.75.Diuidere agrum colonis.2.de L.Agr.12.Aſcribere colonos nouos.2.Phi. 201. Collocare colonos in aliqua ciuitate.de Leg. Agr.11. Deducere colonos. de L. Agr. 10.Deligere ad omne facinus colonos.1. de L.Agr.11. A colonis urbes occupatæ per decemuiros. 1.de L.Ag 12.

Colonia.

Eſt in eadem prouincia Narbo Martius, colonia noſtrorum ciuium,ſpecula Pop.Rom.ac propugnaculum iſtis ipſis nationibus oppoſitum & obiectum. pro Fonteio. 2. Florens colonia.2. Philip. 101. Hic patronus defenſor, cuſtos illius coloniæ. pro Syl.178.Cum triumuir coloniam deduxiſſet.de Clar.171. Conſuluiſti me literas de Capua tu quidem,&c.poſſeſne,vbi colonia eſſet,eo coloniam nouam iure deducere,&c.2.Philip.101. Colonia,ciuitas eſt a matrice ciuitate deducta,id eſt metropoli: quomodo Ionicæ ciuitates deductæ erant & propagatæ.Mittere coloniam in aliquam regionem.1.de Diu.5.Itemque in luſtranda colonia ab eo qui eam deduceret,&c.1.de Diu. 165. Deducentur,inquit,coloniæ.quo?quorum hominum?in quæ loca? de L. Agr.9.Coloniæ duodecim,a Pop.Rom.hæreditates capere poterant.pro Cæcin.74.Hoc in genere,&c.qui colonias ſic idoneis in locis contra ſuſpicionem periculi collocarunt,ut non oppida Italiæ,ſed propugnacula imperii eſſe uiderentur. de L. Ag. 74. Conſtituere colonias in aliqua urbe.de L.Agr.10. Deducere colonias nouas,ueteres renouare. de L. Agra. 45. Imprimere municipia,præfecturas,& colonias ueſtigiis flagitiorũ.2.Phil.171. In colonias alicuius regionis colonos deducere. de L. Agr. 75. Qui(ſcilicet fratres, conſobrini, ſobrinique) cum una domo iã capi non poſſint,in alias domos tanquã in colonias exeunt.Off. 1.79.hoc apud Ariſt.πολιτικ. ſic habetur, μάλιϛα δὲ κατὰ φύσιν ἔοικεν ἡ κώμη ἀποικία οἰκίας εἶναι,οὓς καλοῦσί τινες ὁμογάλακτας, παῖδάς τε καὶ παίδων παῖδας. In colonias latinas ſæpe noſtri ciues profecti ſunt.pro Cæc.71.Vt omnia municipia,coloniaſque Italiæ nouis colonis occuparetis.de Leg.Agr.96.Vt quæ uelint municipia,quas uelint ueteres colonias,colonis ſuis occupent. de Leg. Agr. 85. Veteranorum colonias peragrare.2. Phi.100. Complere coloniis regionem aliquam.de Leg. Agr. 10. Mos in coloniis deducendis,ut ille qui duceret aratrum,circunduceret. in Ant.179.Cum cæteris in coloniis Duumuiri appellentur, hi ſe Prætores appellari uolebant,cont. Rull. 84. Totam Italiam inermem tradituros exiſtimaſtis,quam præſidiis confirmaretis, coloniis occuparetis, omnibus uinclis deuinctam & conſtrictã teneretis.de L.Agr.10.

Color.

Color albus præcipue decorus deo eſt tum in cæteris,tum maxime in textili. Tincta uero abſint,niſi a bellicis inſignibus.2.de Leg.44.Color ciuitatis.4.Att.45.Venuſtatis non fuco illitus,tu ſed ſanguine diffuſus,inſidere debet color.3.de Or.110. Iſti color immutatus eſt,uultus,oratio,mens.3.Ver.99.Candiduli dẽtes,color ſuauis,uenuſti oculi.Tuſc. 5. 35. Color exercitatione corporis tuendus.Off.1.181.Formæ dignitas coloris bonitate tuenda eſt,color exercitationibus corporis.Off.26.Veritatis color.de Cl.Or.84.Vrbanitatis color.de Cl.Or.88.Crebra coloris mutatio.pro Clu.42.Colorem etiam & ſpeciem priſtinam ciuitatis amiſimus,non modo ſuccum ac ſanguinem.4.Att.45.Intelliges nil illius lineamentis,niſi eorum pigmentorum,quæ inuenta nondum erant,florem & colorem defuiſſe.de Cl.Or. 165. Habitũ orationis,& quaſi aliquem colorem requirere.3.de Or. 110.Interim cum eſſet ei nuntiatum tempus eſſe, exiſſe in ædes eo colore & iis oculis,ut egiſſe cauſam,non commentatum putares.de Cl.Or.44.Ornatur oratio genere primum,& quaſi colore quodam & ſucco ſuo.3.de Or.55.Sed uecors repente ſine ſuo uultu,ſine colore,ſine uoce conſtitit,deinde reſpexit. de haruſp. reſp.1.Pingam coloribus tuis,penicillo meo.2.ad Q.fr.34.

Coloro.

Sed quod educam eius nutrimentis eloquentia eſt,ipſe ſe poſtea colorat & roborat.in Or.25.Formare,figurare,colorare,animare non poſſent indiuidua.de Natu.d.1.77. Fatebor aliquid tamen:ut,&c.fieri natura tamen ut colores.ſic,&c.2.de Or.32.

Coloratus.

Coloratus arcus ex nubibus.3.de Nat.d. 69. Vrbanitate quadam quaſi colorata oratio.de Cl.179.

Columba.

Tu autem ne negas infracto remo,neque columbæ collo commoueri.Acad.20.Plumbæ uerſicolores columbis a natura ad ornatum datę.3.de Fin.29.

Columbinus.

Plures iam pauones confeci,quã tu pullos colũbinos.9.f. 44.

Columen.

Columen actionis.pro Flac.32.Amicorum alicuius columen.13.Phil.364.Excisum columen.1.de Diu.40.Timarchides autẽ columen familiæ ueſtræ,premit fauces defenſionis tuæ.5.Verr. 151.columen Reipublicæ.pro Sext.14.Ni poſt excelſum ad columen,&c.de Diu.84.Ad magnum columen uolare.1. de Diu. 34.

Columna.

Excelſa columna.1.de Diu.42.Euerſio execratę columnæ.1. Phil.3.Ad columnam adhæreſcere.pro Sext.13.Is in diſcordiis ſuitatis ad eam columnam,ad quam multorum ſæpe conuiciis perductus erat,tum populi ſuffragiis peruenerat.pro clũ.29.Efficere columnam ab integro nouam.3.Ver.104.Tollere columnã de ſaxo in crucẽ.Att.14.313.1.Ne columnam quis in ſepulchro imponat,deiiciat,frangat.2.de Leg.59. Vobis autem tanta inopia reorum eſt, ut mihi cauſam præripere conemini potius,quam aliquos a columna Menia ueſtri ordinis reos reperiatis?verr.27. Columnæ antiquę.4.Att.50.Deiectæ, eiſdemque lapidibus repoſitæ columnæ.3.ver.103.Marmoreæ columnæ.pro D.ſua.49. Columnæ politæ ſunt.3.ad Q.f.1.Columnæ & templa & porticus ſuſtinent.de Or.159.Aedificare columnas.3.in verr. 109.columnas neque rectas,neque e regione collocarat.3.ad Q.frat.2. Dealbare tanta pecunia columnas.3.ver.103.Locare columnas. 3.ver.105.Incurriſti amens in columnas.de Or.130.

Columella.

Animaduerti columellam e dumis eminentem.5.de N.d.92. Columellam ſuper terrę tumulũ in ſepulchris ſtatui.2.de L.61.

Columnarius.

Columnarium uide,ne nullum debeamus.13.Att.5.Nolo te putare Fauonium a columnariis præteritũ eſſe: optimus quiſq. eum non fecit.8.fam.28.

Colus.

-quin tu Egilia mea,Quando ad me uenis cum tua colu & lana?2.de Or.153.

Coma.

Conſul unguentis affluẽs,calamiſtrata coma.pro Sext.6.Sciſdens dolore identidem intonſam comam.3.Tuſcu.32. Primum proceſſit madenti coma,cõpoſito capillo,&c.Poſtq.11.har.254.

Comatus.

Galliam,inquit,togatam remitto,comatã poſtulo.8.Ph.151.

Combibo.

Video equidem, inquam: ſed infici tamen debet his artibus, quas ſi,dum eſt tener,combiberit,ad maiora ueniet paratior. 3. de Fin.7.

Combibo.

In his controuerſiis,quas habeo cum tuis combibonibus Epicureis.Pæto,lib.9.f.59.

Combure

Comburo.

Et is eius tactus eſt non ut tepefaciat ſolum, ſed ẽt ſæpe comburat.de Na.d.1.29.Ibiq.eũ cõbuſtiſſimus.Sal.ad Cic.l.4.12.10. Deinde rogas Fabium, ut & patrem & filium uiuos comburat, ſi poſſit: ſin minus, ad te mittat, ut iudicio comburantur. ad Q.fr. lib.1.40. Annales comburere.1.de Diu.61.Subſellia comburere. pro Roſc. Am.55.Te curaturum, fumo ut cõbureretur, plaudẽte tota prouincia.ad Qu.fr.l.1.40.

Combuſtus.

Cæſar in foro combuſtus, laudatuſque miſerabiliter Att. 14. 306.2.Calanus indus ſua uoluntate uiuus combuſtus eſt . Tuſc. 2.89.Puer ante noctem mortuus, & poſtridie antequã luceret, combuſtus eſt.pro.Clu.33.ep.56. Libri Protagoræ in concione combuſti.de Nat.14.pro.Sex.Roſc.33.

Comedo.

Comediſti cãtherium.9.fam.44.Comites uero Antonii, qui poſtquam beneficia Cæſaris comederũt, Conſulem deſignatum obſederunt.13.Phil.316.ideſt, obliti ſunt beneficiorum Cæſaris, uel neglexerunt.Cura, ſi me amas, ut ualeas: ne ego te iacente, bona tua comedam. ad Pætum.lib.9.an.7. Vſque eo non fuit popularis, ut bona ſolus comeſſet. pro Sext. 95.Niſi ſe collega tuus iactauiſſet, hodie te iſtic muſcæ comediſſent . de Cl.184. Quocirca Segulium negligamus, qui res nouas quærit: non quo ueterem comederit (nullam enim habuit) ſed hanc ipſam recentem nouam deuorauit.11.fam.35.Lacertum comedere.2.de Or. 133.Patrimonium comedere.pro Sext.96.Quid attinuit relinquere hanc urbem? quaſi bona comeſſe Romæ non liceret . pro Flac.70.2.de Nat.d.92.Putat enim ſnus nummos nos comediſſe.Att.6.19.Iſte tanquã cochlea comeditur aufertur cum domo ſua.ad Her.39.

Comeſſatio.

Turpe conuiuium, amor, comeſſatio, libido, ſũptus . pro Mur. 12.Comeſſationis Antonianæ chorus.5.Phil.174.Tempeſtas comeſſationis, aut comeſſatio tempeſtatis.3. de Or.89.Libidines, amores, adulteria, conuiuia comeſſationes, cantus, ſymphoniæ . pro Cæl.27.Quod ſi in uino & alea comeſſationes ſolum & ſcorta quærerent: eſſent illi quidem deſperandi, ſed tamen eſſent ferendi.in Cat. 32.

Comeſſator.

Noſtri iſti comeſſatore a coniurationis.1.Att.44.Alia ſubſelliorum ratio, alia lectorum: non idem iudicum comeſſatorũque conſpectus.pro Cæl.54.

Comeſſor.

Si quando illa dicet, Phædriam intromittamus comeſſatum. epiſt.15.

Comeſus.

Celerium potuit (uenenum) comeſſum, quam epotum in uenas atque in omnes partes corporis permanare? pro Clu.138.Patrimonio non comeſo, ſed deuorato.in Sal.275.

Comes.

Huius autem rei idem es dux & comes.pro Marcel.6. Multarum deliciarum comes eſt extrema ſaltatio.pro Mur.11.Socius atque comes tum honoris, tum etiam calamitatis pro Syll. 48. T.Aguſius & comes meus fuit illo miſerrimo tẽpore, & omniũ itinerum, nauigationum, laborum, periculorum meorũ ſocius. Seruil.13.72.1. Eloquentia, pacis eſt comes, otiiſque ſocia.de Clar.168.Pauoris comes.4.Tuſc.291.Marcellus ſedẽdi comes, etſi ille magiſtratum non geſſerit, erit tamen trãſpadanus. Att. 5.98.2.Me quidem certe tuarum actionum, ſententiarum, uolũtatum rerum denique omnium ſocium, comitemque habebis. ep.16.Comitem itineris mei, non ducem.11.Att.25. Non enim paruit ille Tyberii Gracchi temeritati, ſed præfuit: nec ſe comitem illius furoris, ſed ducẽ præbuit.de Amic. 35. Mirificum me tibi comitem præbuiſſem in eis vlciſcendis.1.fam.30.ideſt, egregiam operam tibi nauaſſem.Facile ducem populi Romani, non comitem diceres. de Amic.78. de Scip. Hac conſcientia comite proficiſcar.10.Att.9.Comite fortuna, uirtute duce.10.fam. 4. Comite ſapientia mundum deus quam optimæ mentis efficit. de Vniu.43.Ipſe caſus, euentuſque rerum, non duces ſed comites conſiliorum eius . pro corn. Bal. 6. De Pompeio loquitur. Comites illi tui dilectæ, manus erant tuæ, &c.4.Ver.16. Comites ſuperiorum animi motuum.de Vniu.55. Comites & adiutores negotiorum publicorum.1. ad Qu.fr.8. Neque enim princeps tunc ad ſalutem eſſe potuiſſem, ſi eſſe alii comites noluiſſent.Omnes artes, comites ac miniſtras oratoris eſſe.1.de Or.38. Et ſtatim reſcripſi, hominemque certũ miſi de meis comitibus. Att.117.

Comitor.

Cæteraque quæ comitantur huic uitæ, in qua ſapiens nemo efficitur unquam.4.Tuſc.142. In itinere quidam proficiſcentẽ ad mercatum quendam eſt comitatus.de Inu.63. An eſt aliquid per ſe ipſũ flagitioſum, etiãſi nulla comitetur infamia? de Fi.77.

Comitatus.

Si Cn.bene comitatus conſcendiſſet, & Conſules tranſiſſent. Att.135.Illud ẽt moleſte fero, quod ex urbe parum comitatus exierit.2.in Cat.18.Mulier multis uiris comitata.pro Cæl.44. Quis audeat luci bene comitatum aggredi? in Ant. 244. Balbũ quod ais mature Romam bene comitatum eſſe uenturum, &c. ad Q.fr.3.9. Quem Pop.Rom.a porta in Capitolium, atque in domum ſua celebritate lætitiaque comitatum honeſtauit. pro Domo ſua. 228. Reſpondiſſe puero ueneno eſſe comitatior. 5. Tuſc.81.

Comitatus.

Societas atque comitatus alicuius.7.Ver.44.Muliebris & delicatus ancillarum puerorumque comitatus pro Mil.21.Quæ ſi quos inter ſocietas eſt, eorum habendus optimus comitatus.ad Qu.fr.321.Comitatus regis.2.ad Qu.fr.24.Comitatus, nõ pro numero comitantium, ut fere ſemper, ſed pro ipſa actione de Ar.reſp.1.Cum ducibus ipſis, non cum comitatus aſſectatoribus confligant.pro Corn.68.Ille ignarus ſui comitatus, repente aperuit lecticam.ad Qu.fr.331.Eius Falernum mihi ſemper idoneum viſum eſt diuerſorio: ſi modo tecti ſatis eſt ad comitatum optimorum ciuium deſero, cadendum eſt in unius poteſtatem. Att.119.Cum iã pontem cum magno comitatu legati Allobrogũ ingredi inciperent.in Cat.112.Cepi equidẽ maximum fructũ & ex conſurrectione omnium, & ex comitatu publicanorum.de Ar.223.Literę quæcumque erãt in eo comitatu, integris ſignis Prætoribus traduntur.in Cat 112.Mihi vero illi comitatu nobilium iuuenum fortunati uidebantur.de Sen.81. Tanto uirtutum comitatu.2.de Fin.91.in Parad.18.Auſpicia, ut multos inutiles comitatus probabiles impedirent moræ.3.de Leg.40.

Comeſſatio, comeſſator, comeſſor, *Vide Comedo.*

Cometes.

Cometæ bello Octauiano magnarum calamitatum prænuntiæ.de Nat.d.2.18.Stellæ quas Græci cometas, noſtri crinitas uocãt.de Nat.d.2.11. Vidiſti & claro tremulos ardore cometas. 1.de Diu.32.*Κωμήτης μάρτυς*.2.fam.23.

Comicus, *Vide Comœdia.*

Cominus.

Neque conflictu corporum.neque ictu cominus, neque coniectione telorum.pro Cæc.32. Qui me epiſtola petiuit, ad te, video, cominus acceſſit. att.24. Nunc cominus agamus, experiamurque.2.de Diu.30. Cominus pugnare.pro Plãc.274.Video enim utrumque cominus ictu cecidiſſe contrario.Tuſ.219. Nec enim excurſione, nec ſaltu, nec eminus haſtis, aut cominus gladiis uteretur.de Sen.17.

Comis.

Cyrus omnibus in rebus comis erga Lyſandrum atque humanus fuit.de Sen.55.Comis in amicitiis tuendis.de Fin. l.2. 67. Omnibus comis erã uiſus.pro Planc.172.Nil come, nil ſimplex eſt. Att.80.Quaſi quis illum neget & bonum uirum & comem, & humanum fuiſſe.2.de Fin.114.Quis uero C. Lælio comior? quis iucundior eodem ex ſtudio iſto? pro Mur.69.

Comitas.

Conciliat animos comitas affabilitaſque ſermonis. 2. Off. 67.Scæuolæ multa in ſeueritate non deerat comitas.de Cl.Or. 177.Quid enim tam diſtans, quam a ſeueritate comitas? in Or. 18.Comitas coniunctioque humana.1.Off. 210. Verborũ comitas.3.97.Sed amicitia remiſſior eſſe debet, & liberior, & dulcior, & ad omnem comitatem facilitatemque proclinior, de Amic. 59.Si illius comitatem facilitatemque tuæ grauitati ſeueritatique aſperſeris.pro Mur.140.Contraque pater eius nullam comitatem habuit ſermonis.Off. 22. Mulieres quidem valde intelligo delectari obſequio & comitate adoleſcentis. Att. 6.117.1. Comitate ſua omnes aliquem complecti. 7.fam. 14. Comitate omni mea eum ſum complexus. 1.ad Q.fr. 38. Erat in illo viro comitate grauitas condita. de Sen. 9. Summa alicuius grauitas cum ſingulari comitate coniuncta.ad Q.fr.1.2.33. Idque magis fit comitate, quam vanitate. Part. 231. Sunt enim aliæ virtutes, quæ videntur in moribus hominum, & quadam comitate ac beneficentia poſitæ.2.de Or. 187. Clementia eſt, per quam animi temere in odium alicuius inuectionis concitati, comitate retinentur.de Inu.83.

Comiter.

Salutare benigne, comiter appellare vnumquemq. 13. Phil. 345. Comiter cõſeruare maieſtatem Pop. Rom. pro Corn. Balb. 38. pro Cœl. 9. Comiter eſſe in cõuiuio. pro Deio. 11. Homo qui erranti comiter monſtrat viam. off. 11. comes, benigni, faciles, ſuaues homines eſſe dicuntur, qui erranti comiter monſtrant viam, benigne, non grauate. pro Corn. Balb. 29. Tum Cotta comiter, ut ſolebat. de Nat. d. 1. 40. Solari comiter aliquem. Att. 3. 55 13. Cum aliquo comiter viuere. pro Cœl. 40.

Comitia.

Comitia adducta ad interregnum. 3. ad Q. fr. 35. Tributa, curiata, centuriata comitia. 2. de L. Agr. 39. & 7. fam. 52. Conſulum comitia. ad Q. fr. 2. 6. 3. Comitia ſine mora futura videntur. ad Q. fr. 2. 3. comitia gratuita. 4. Att. 38 2. ad Q. fr. 38. comitia inquinata largitione. de Pet. Conſ. 37. Quæſtoria comitia. Cur. 7. 31. 2. Preterea neque tributa capitis comitia rata eſſe poſſent. 3. de L. 65. Comitia ſacerdotum. ad Brut. 13. Tribunitia comitia. Att. 1. 1. 3. Vera comitia & adumbrata. 2. de L. Agr. 42. Ecce Dolobellæ comitiorum dies, ſortitio prærogatiuæ quieſcit, &c. in Ant. 176. Comitiorum quotidie ſinguli dies tolluntur obnũtiationibus, magna voluntate bonorũ omnium. ad Q. f. 3. 19. 1. Comitiorum interpretes. de Nat. d. 2. comitiorum habendorũ ratio cuiuſmodi. 2. Phil. 87. comitiorum ratio incertiſſima. pro Mur. 34. Comitiorum reprehẽſores. pro Planc. 6. Iuſtus comitiorum rogator. de Nat. d. 2. 8. Venio ad comitia ſine magiſtratuũ, ſine legum. Satis putabat ſe ad comitia tempore uenturum, ſi pridie ueniſſet. in Verr. 234. comitia facere. 2. in Verr. 21. Att. 4. 84. 8. Sed comitia puto fore, vt ducãtur. Att. 4. 84. 7. comitia aduerſus Ciceronem armis geſta ſeruilibus. 3. de Leg. 39. Conſul comitia habere cœpit, vocatæ tribus, latum ſuffragium, &c. pro Planc. 269. Ioue tonante, fulgurante, comitia populi haberi nefas. 2. de Diu. 32. Quod ſi comitia in Senatu haberi placet, petamus, ambiamus, tabula noua modo detur nobis, ſicut populo data eſt. in Ant. 234. In comitia trudere aliquem. 1. Att. 44. comitia alicuius obire. 1. Att. 8. Tota comitia perſcribere. Att. 4. 84. 8. Legem comitiis centuriatis eſſe perlatam. Att. 53. comitiis cõſules qui rite creare poſſint, patres ex ſe produnto. 3. de Leg. 8. De comitiis multa, & de lege centuriata & curiata. ep. 17. Qui in campo Martio comitiis centuriatis auſpicato in loco crucẽ deſigi iubes. pro Rab. 92. Imperatores enim comitiis conſularibus, non verborũ interpretes deliguntur. pro Mur. 36. & 49. Att. 9. 180. 8. Nullis comitiis magiſtratus alicui datus. 2. de L. Agr. 38. Niſi comitiis centuriatis de ſingulis leges ferri maiores noluerunt; deſcriptus enim populus cẽſu, ordinibus, ætatibus, plus adhibet ad ſuffragium auxilii quam ſuſe in tribus conuocatus. 3. de Leg. 38. In campo certe non fuiſti, cum hora ſecunda comitiis quæſtoriis inſtitutis ſella Q. Maximi, quem illi Conſulẽ eſſe dicebant, poſita eſſet, quo mortuo nuntiato, ſella ſublata eſt. ep. 109. Obnuntiare concilio aut comitiis, ne legi intercedere liceret. poſt redit. in Sen. 9. Recentibus comitiis in Senatum introducere aliquem. 1. de Diu. 62.

Comitium.

Comitium aliud eſt a campo Martio. 4. Att. 16. De capite ciuis niſi permaximum comitium ne ferunto. de Leg. 186. Ita cotem in comitium allatam, inſpectante & rege & populo, nouacula eſſe diſciſſam. 1. de Diu. 60. Cum forum, comitium, curiam, multa de nocte armatis hominibus ac ſeruis pleriſq. occupauiſſent. pro Sext. 84. Lignis & tabulis forum, comitium ornare. in Verr. 149. Vidi ſimul cum populo Romano forum, comitiumq. adornatum, ad ſpeciem magnifico ornatu, ad ſenſum cogitationemque acerbo & lugubri. in Ver. 87. Tenes quem quondam in comitio vidiſtis. in Ver. 86.

Comitialis.

Menſis comitialis. 4. Ver. 90. conſequuti ſunt dies comitiales, per quos Senatus haberi non poterat. ad Q. fr. 2. 5. Att. 4. 15. comitiales dies omnes exemit. 2. ad Q. fr. 18.

Comitiatus.

Per comitiatum maximum ferunto. 3. de Leg. 11. Tum leges præclariſſimæ de XII. Tabulis tralatæ duæ, quarum altera priuilegia tollit: altera de capite ciuis rogari, niſi maximo comitiatu vetat. 3. de Leg. 38. Omnibus magiſtratibus auſpicia & iudicia dantur, &c. auſpicia, vt multos inutiles comitiatus probabiles impedirent more. de Leg. 189.

Comaculo.

Numquam enim iam Cælius amens fuiſſet, vt ſi ſe iſto infinito ambitu commaculaſſet ambitus, alterum accuſaret. pro Cœl. 11 Ἀρμάματα quomodo Latine appellentur. Or. 212. & 130.

Comemini.

Ego autem non commemini, ante quam ſum natus, me miſerum. 1. Tuſc. 10. Id quod tu recte commeminiſti. de Or. 159. Idẽ Q. Seruium Galbam, quem hominem probe noſſe & commeminiſſe ſe aiebat, pergrauiter reprehendere ſolebat. de Or. 122.

Comemoro.

Pythagoræorum more, exercendæ memoriæ gratia, quid quoque die dixerim, audiuerim, egerim, commemoro veſperi. de Sen. 34. Studet enim meus audire Cicero, quænam ſit iſtius veteris, quam commemoras, Academiæ de finibus bonorum, Peripateticorumque ſententia. 5. de Fin. 13. Omnes enim cauſæ, quas commemoras, iuſtiſſimæ ſunt. ep. 48. Critolaus, quem ſimul cum Diogene ueniſſe commemoras. de Or. 113. Commemorant uero ipſius ciues noſtri clientes Locri. 2. de Leg. 13. Omnes de tua virtute commemorant. ad Q. fr. 297. De cuius uirtute antea cõmemoraui. 4. Ver. 71. id eſt, mentionẽ feci. Non meliore fortuna ad proba nunc audienda Fonteius, quam illi, de quibus antea cõmemoraui, fuiſſet. pro Font. 25. Tũ & illa dixit Antiochus, quæ heri Catulus commemorauit a patre ſuo dicta Philoni. 4. Acad. 24. Metrodorus, de cuius memoria commemorauit Antonius. de Or. 149. Commemorare gratiam. poſt red. in Sen. 20. commemorare officia quæ contulimus in alterum. de Am. 62. Commemorare verbis. 7. Vert. 97. Longum eſt, & non neceſſarium, commemorare quæ apud quuſque uiſenda ſunt. in Verr. 231. Monumenta clementiæ commemorantur in regibus. pro Deiot. 29. Primum quod initio dixiſti, uideamus quale ſit, ſimiliter a nobis de antiquis philoſophis commemorari. Acad. 18. Nam quid hoc iniquius, aut indignius C. Aquili, dici aut commemorari poteſt? pro Quint. 4. Quæ eſt iſta commemoranda pecunia tua tam inſolens oſtentatio? Par. 124. Eo commemoranda iudicia, præclaramque exiſtimationem noſtri ordinis. 2. Verr. 26. Huc acceſſit commemoranda quædam & diuina Cæſaris in me fratremq. meũ liberalitas. Len. 1. 45. Nihil ex meis eſt temporibus, quod minus mea celebratione cõmemoratum ſit. pro Plan. 279.

Commemoratio.

Antiquitatis commemoratio. in Or. 66. commemoratio alienorum malorum. Tuſc. 3. 51. Commemoratio officiorum. 3. fa. 9. commemoratio poſteritatis. ep. 67. commemoratio huius rei magnam mihi lætitiam attulit. ep. 67. commemoratio ſceleris intermiſſa. 2. Phil. 66. Me in ſcribendo commemoratio uirtutis delectauit. Q. fr. 297. Non cum vitæ tempore eſſe dimittendam commemorationem nominis noſtri. pro Arch. 21. commemorationem facere. 13. fam. 52. Abſens non in obliuione iacuiſſes, ſed in aſſidua commemoratione omnibus omnium flagitiorum fuiſſet. 3. Verr. 71. commemoratione multa multis in locis diutius manent, quam natura ſtare potuerunt. 1. de Leg. 1. Viſi ſumus Senatum commemoratione tuæ uoluntatis erga illum ordinem commemorare. ad Lent. 1. 2. 2.

Commemorabilis.

Vir commemorabili virtute prædiius. pro Marc. 6. commemorabilia multa poſſem proferre. 2. de Nat. d. 99.

Commendatio, commendatitiua, commendatrix, Commendatus, *Vide poſt Commendo.*

Commendo.

Sed vereor, ne quia tibi compluſes præcipue commendo, exæquare videar ambitione quadam commendationes meas. ep. 218. commendo conſilia mea æquis iudicibus defendenda ab obtrectatione inuidorum. 10. fam. 18. in ep. Planci. commendo me tibi totum atque trado. 2. fam. 10. commendo tibi ea cõmendatione quæ poteſt eſſe diligentiſſima. 13. fam. 72. commendo tibi eum penitus atque trado. 13. fam. 73. Tibi Glicona medicũ Panſæ diligentiſſimè cõmendo. ad Brut. 6. 2. Tibi me, tibi meaa oẽs opes fortunaſq. commendo, tibi committo exiſtimationem, ac ſpem reliquæ vitæ. ad Q. fr. 299. Commendo ſic tibi, ut maiore cura, ſtudio, ſolicitudine animi commendare non poſſim. 9. fam. 22. Totum me tuo amori fideique commendo. Att. 3. 61. 3. Eloquentiam vos maxime commendat. 1. de Or. 131. Idem Conſul eum veſtræ fidei commendat, quem antea diis immortalibus cõmendauit. pro Mur. 124. Cum meam ſalutem Senatus exteris nationibus cummendabat. Par. 36. Pontificũ auctoritati, fidei, prudentiæ, ſacra, religioneſque & priuatas & publicas, maiores cõmendabant. de Ar. reſ. 12. Rutilii adoleſcentiam ad opinionem & innocentiæ & iuris ſcientiæ, P. Mutii commendauit domus. 2. Off. 66. Quorum vterque tibi teſtamento ſuos liberos commẽdauit. de Fin. l. 3. 7. Ligarianam, vt video, præclare auctoritas tua commendauit. Att. 109. Reſpublica ita te mihi commẽdauit, ut chariorem habeam neminem. Att. 229. Perge igitur, ut agis, nomenque

menque tuam cõmenda immortalitati.ad Plan.10. 12.15. Qua re Cicero mi, perſeuera conſtanter nos conſeruare, & Sulpitii ſucceſſori nos de meliore nota commenda. Curius ad Cic.7.51. Petis a me ut te quam diligentiſſime Bibulo commendem. Vt ſe ſocios dignos exiſtimetis, quorum ſalutem tali viro commendetis.pro D. ſua. 6. cum eum prætet triſtitiam ſimulatam nulla res commendaret. Poſtq. 207. Intime commendare aliquem.ad Q.fr 2.5. Tutelę aliquorum filios ſuos commendare.1.de Orat. 216 Commendare alicui liberum quempiam. 15.fam. 50.Memoriæ commendare.3.de Fin.62.Memoria viuorum & præſentium tacite commendare aliquos.2.de Or.6. Omnia negotia,libertos procuratores,familiam alicui commendare. Lent.1.3.3.Ita commendare negotia,vt maiore negotio,magiſue ea animo commẽdare nõ poſſi Corn.12.26.2.Omnes opes,fortunaſque ſuas alicui cõmendare.pro Q.65. Quã diligentiſſime cõmendare.Can.2.16.10. Sal.2.16.10.cõmendare religioſe & ſine ambitione. 13.f.33.Rẽ & famam ſuam cõmendare & cõcredere alicui, pro Q. 42.Salutem alicuius alicui cõmendare.in Parad. 36.Immortalitati commendatur hiſtoria voce oratoris. 2. de Immortalitati commendatur hiſtoria voce oratoris.2.de Or. 2n. Nulla re una magis orator cõmendatur, quã verborum ſplendore & copia.de Cl.Or.216.Iudicio omnium commendari ab aliquo. Caſſ.Cic.l.12.13.4.Simul atque natum ſit animal,ipſum ſibi conciliari & commendari ad conſeruandum.de Fin. 93. Neque autẽ ego ſum ita demens, ut me ſempiternæ gloriæ per eum commendari uelim,qui non ipſe quoque in me commendando propriam ingenii gloriam conſequatur.ad Luc.5. 32. Satis me multa ſcripſiſſe, quæ literis commendari poſſint,arbitror.Brut.ad Cic.11.10.4. Monumentis alicuius cupere res ſuas quam celerrime commendari. Luc.5.12.3.Qui cum ſe uirtute, non genere Pop.Rom.cõmendari putaret.7.Ver. 141. Paucos ſibi dies commendandorũ ſuorum cauſa poſtulauiſſet.Off 3.59.

Commendatus.

Harum rerum omnium decertatio conſulibus optimis & fortiſſimis commiſſa & commendata. 11. Phil. 305. Omne animal ipſum ſibi cõmendatum, ut ſe & ſaluum in ſuo genere incolumeque vellet.4.de Fin 31. Omne vobis erga meam dignitatem ſtudium & iudicium non modo commiſſum, verumetiã commendatum eſſe arbitrabantur.pro D.ſua.110. Dignitatem alicuius cõmendatam habere.Caſſ.Cic.l.12.5. Meam dignitatem commẽdatam habeas rogo.Plan.Cic.10.21.15.Spem illam,quam in alio commendatã a uiro continebat, iſta auaritiã ſceleri Oppianici uendidit.pro Clu.36.commendatum aliquid a quopiam habere.15 fam 25.commendari fidei & iuſtitię tuæ.15.fam.50.Dono aliquo deorũ & munere cõmendati nobis poetæ uidẽtur.pro Arch.114.Cui fama mortui,fortunæ uiui commendatæ ſunt atque concreditę.pro Roſc. Am. 67. Noſmetipſos commendatos eſſe nobis.de Fin.4.21.Habere aliquos cõmendatos . Treb.Cic.l.12.16.12.cõmendatos uos nobis habeatis.10.f.18.in ep. Planc.

Commendatus.

Homo falſa opinione, errore hominum commendatus . pro Sext.7. Alter erat opinione hominum, nobilitate ipſa blanda cõciliatricula commendatus.pro Sext. 7. Vita Ser. Sulpitii multis erit præclariſque monumentis ad omnem memoriam commendata.9.Phil.263.commendatum ſacro qui abſtulerit , ei ut ſacrilego pœna eſt.2.de Leg. 40. Sacrum ſacroue cõmedatum qui clepſerit,patricida e[illegible] Leg.24.Quis eſt enim noſtrũ, cui non alla ciuitas ſit huius ſtudi[illegible] cura diligentia commendatior?pro Corn.Balb.34. Memoriæ hominum ſempiternæ commendatiores.2.Phil.53.commenda[illegible]us mihi.13.fam.21.De Domitio & Apuleio quid attinet ſcribere,cum ipſi per ſe tibi commendatiſſimi ſint? ad Brut.9.2. Omnibus rebus commendatiſſimos aliquos habere ab aliquo Corn.11.57.

Commendatio.

Commendatio ad aliquem.2.Phil. 29. Ad gloriam commendatio prima eſt adoleſcenti.2.Off.64. Qui noſſet honos, quod obſequi[illegible] quæ etiam ad ceteros contempti cuiuſdam hominis commendatio noſtra defuit. Att.131.Vide ne plus commendatio in vulgus, & hæc quę expetitur gloria, moleſtiæ habeat, quam voluptatis.5.Tuſc. 74 Magna eſt hominum opinio de te, magna commendatio liberalitatis, magna memoria Conſulatus tui.ad Lent.1.7.29.commendatio meæ actiue. 13. fam.97.& 98. Prima commendatio.quæ a natura noſtri facta eſt, nobis incerta & obſcura eſt. de Diu.Prima cõmẽdatio proficiſcitur a modeſtia cum pietate in parentes, tũ in ſuos beneuolentia. 2.Off.65. Nam iſta commendatio puerorum,&c.2.de Fin. 158. commenda[illegible] quæ legitima acceſſio. 7.fam. 15 Quæ Commenda[illegible] pro tuo in nos amore non indiget. 10.Att.25.caput commendationis alicuius.Corn.12.28. 7. Fundamentum perpetuæ commendationis & famæ eſt iuſtitia , ſine qua nihil poteſt eſſe laudabile.Off.2.105. commendationis mirificum genus.13. fam.21. Hæc cauſa tantum commendationis habuit, &c.de Cl. 294.Ad petitionem aut ad commendationem honoris.ad Brut. 15.in ep.arut.commendationem literis conſignare. 13. fam. 11. Commendationem ineuntis ætatis ab impietate & ſcelere ducere.pro Deiot. 1.Ingenii commendationem euertere . de Cl.Or. 128.commendationẽ apud aliquẽ habere.15 .fam.37.cõmendationem veſtrã implorare cœpit.15. fa.8. Omnibuſque rebus eũ ita tractẽs, ut intelligat noſtrã commendationẽ vulgarem non fuiſſet.13.fa.29.commendationẽ renouabo.7.fa. 33. Nec ſentit amens cõmendationem eſſe compellationem ſuam.in Ant.186. Et meus hic forenſis labor vitæque ratio dimanauit ad exiſtimationẽ hominũ paulo latius cõmẽdatione , ac iudicio meorũ.pro Cœl.4.Gratiarũ actione magis,quã cõmendatione egere.Corn. 12.25.28. Obrepere ad honores errore hominũ, cõmendatione fumoſarũ imaginũ.in Piſ.1.Oculorũ cõmendatione aliquid animis tradi.2.de Or.194. Epicurus autẽ cũ in prima cõmẽdatione voluptatẽ dixiſſet,ſi,&c.2.de Fin. 61. Et voluptatẽ illã Ariſtippi in prima cõmendatione poneret. 2.de Fin.62.ideſt,in primis laudaret. In magnos honores ſine vlla cõmendatione maiorum eſt adeptus.de Cl.273.Homo per ſe cognitus nulla cõmendatione maiorum.1.in Cat.20. Qui continentur ea cõmendatione naturæ.de Fin.l.5.30.Valere cõmuni ſenſu omniũ,& dulciſſima cõmendatione naturę.pro Planc. 26. A prima cõmendatione naturæ rationem ducere.5.de Fin. 82. Hunc librum , ſi minus noſtra cõmendatione, tuo tamen nomine diuulgari neceſſe eſt . de Or. 207.Aliquis infimo loco natus,nulla commẽdatione famæ.pro Flac.251.Oratio probitatis commendatione, boni uiri ſpeciem debet tueri.2.de Or.117.Ex hac animorum affectione teſtamenta,cõmendationeſque morientium natæ ſunt.de Fin.l.3. 52.cõmendationes meas tam diligenter obſerues. 13.fa.46.

Commendatrix.

Commendatricem uirtutũ legem eſſe oportet. 1. de Leg.44.

Commendatitius.

Ecce ſtatueram nullas ad te literas mittere , niſi commendatitias.5.fa.13.& 13.46.Quod ibi intellexi, multum apud illum te centes nummos,multum tabulas non commendatitias , ſed tribetarias ualuiſſe.6.Verr.130.

Commentariolum, commentarium, commentarii, commentatio, commentitius,

Commentor, *Vide Comminiſcor*

Commeo.

Ab ortu ad occaſum cõmeat ſol. 2. de Nat.d.70.Crebro enim [illegible]eræ ab aliis ad nos cõmeant. Att.8.23. Retro uiciſſim eadẽ cõmeant.2.de Nat.d. 21. Inſula Delos, quo omnes undiq. cũ mercibus,atque oneribus cõmeabant, referta diuitiis,parua ſine muro nihil timebat.pro L.Man.38.Te illam nauem parare,quæ prædã ea Sicilia deportaret,& quæ ad ea furta , quæ reliquiſſes, commearet?7.Verr.37.Quę haberet palam decretum ſemper aliquem,cuius in hortos,domum, Baias, iure ſuo libidines omniũ commearent.pro Cœl. 30.

Commeans.

Intentus & commeans animus per naturam rerum omnem. de Nat. d. 1. 21. Commeantibus naturis hic ſurſum deorſum, ultro citroque.2.de Nat.d.61.

Commeatus.

Vt ille,qui ad diem cõmeatus nõ uenit, quod eũ aquæ interclusiſſent.ad Her.5.Commeatum auferre.in Verr. 248. Ille a cõmeatu & reliquis copiis intercluderetur. Att.7.128.9. De cõmeatu,de inſidiis faciendis atque uitandis.de Or. 102.In commeatu remanere. 7. Ver. 87 Te igitur auctore & interprete, ne foro quidem & commeatu Mamertini Populum Rom. iuuare debuerunt.9.Vert. 42. commeatu & priuato & publico prohibeamur, pro Leg.Man. 37.

Commercium.

Nam commercium in eo agro Panormitani eſt . 5. Verr.77. Quis ne commercium quidem eſſe oportet.4.Verr.86. Locum eſſe commercio.brut.Cic.in ep.ad Brut.68. Nec habet ullum cum uirtute commercium voluptas.de Sen.38.

Commereo.

Interrogabatur reus, quam quaſi æſtimationem commeruiſſe ſe maxime confiteretur.1.de Or.119.

Commeritus.

Non caſtigabo pro commerita noxia.de Inu. 1[illegible]

Com-

Commetior.

Non commetiuntur numero inter ſe homines ſyderum [illegible] 41. Nam ſæpe oportet commetiri cum tempore negotium [illegible] dere, potueritne aut magnitudo negotii, aut multitudo rerum in eo tranſigi tempore. 1. de Inu. 59.

Co[illegible]gro.

Sed, ut ſpero, paucis menſibus poſt Cal. Qui[illegible]les in tuam [illegible] abis. ad Qu. fr. 2. 12.

Commilito.

Hic uero adoleſcens, qui meus in Cicilia miles, in Græcia cō milito fuit. pro Deiot. 19.

Comminiſcor.

Ille enim occurrentia neſcio quæ comminiſcebatur. 4. de Fin. 91. Epicurus monogrammos [illegible] commentus eſt. de Nat. 37. Confugi & comminiſci aliquid. 2. Her. 8. Quędam etiam Poſſidonius cōminiſci uidetur. de [illegible] 41. Nec me hoc. uel potius Africanum (is enim loquitur) commentum putes. Att. 86.

Commentum.

Opinionum commenta delet dies, naturę iudi[illegible] firmat. de Nat. d. 2. 4. Idem ſua & commenta & ſcri[illegible], & nullo referente, omnia aduerſariorum dicta meminerat. de Cl. [illegible].

Commentitius.

Ficta & commentitia fabula. [illegible] Off. 50. Hic etiam miramur, ſi illam commentitiam pyxidem [illegible] certiſſima ſit fabula conſecuta. pro Cœl. 5[illegible] Attulit rem commentitiam. de Fin. 1. 14. Cum commentitium conſi[illegible]are pro Roſc. Am. 24. Parmenides commentitium quiddam [illegible] coronæ ſimilitudine efficit. de Nat. d. 7. Vt ſi in illa commentitia Plat[illegible] [illegible]es ageretur. 1. de Or. 117. Commenti[illegible] & [illegible] de Nat. d. 52. Commentitiæ futileſque ſententiæ de Nat. d. [illegible] 24. N[illegible]ua & commentitia nomina. 5. de Fin. 155. Commenti[illegible]arum fabularum rationem reddere. 3. de Nat. d. 44. Ne ne fuerts comm[illegible]itiis rebus aſſenſus. 4. Acad. 126. De commentitiis rebus inaudita ac noua, quæ aliquis obuceit, diluere. pro Roſc. Am. 50.

Commentor.

Commentor mecum, ut iſta improbem 4. A[illegible]. Ideſt, rationem quęro qua improbare poſſim. Commētor declamitans, quotidie. de Cl. 194. Magiſter hic Samnitum ſumma iam ſenectute eſt, & quotidie cōmentatur. de Or. 150. Futuras mecum cōmētabar miſerias Tuſc 3. 26. & 49. dicta Theſei apud Euripidem. Quorum alter commentatus eſt Mimos, alter [illegible] Tragœdiam. 21. Phil. [illegible] Hortenſius tanta memoria fuit, ut quæ ſecum commentatus eſſet, [illegible] ſine ſcripto uerb[illegible] eiſdē redderet. de Cl. 193. Ad quem paratus uenerat, cum in v[illegible] Metelli compluries dice commentatus eſſet. 13. fam. 4. pro [illegible]tatus. Vt ante commentemur inter nos, qua ratione nob[illegible] tradūcendum ſit hoc tempus 4. fam. 23. [illegible] multū de uiſus [illegible] alia ra[illegible] declarare, quam in a[illegible] commentatus pro R[illegible] Am. 50. Cupiſt commentari a[illegible] & diſcere [illegible] 6. Mul[illegible] aliquid [illegible] Mar. 7. 5 [illegible] & commentari. de Cl. 44. Commentar & [illegible] Phil. 49. [illegible] in [illegible] 1. Caſſ. [illegible] meas comm[illegible] non deſino. A[illegible] 80. 2. Cum in [illegible] D. Bruti Au[illegible] tandi cauſa, ut ſolet, uenißemus [illegible] 7. [illegible] e[illegible] ſa, atque inter ſe [illegible] loquendi [illegible] gantur in ten plo Mag[illegible] de Dii. 49. Sin autem al[illegible] d[illegible] uoluera, cogita[illegible] d, quod illa templa pleno dedico[illegible] te commentatum eſſe declarant. in Piſ. 100. Vtque i[illegible] in quadam teſtudine cum ſeruis literatis ſu[illegible] 72.

Comm[illegible]ius.

Satiſ[illegible] uideor pro me[illegible] in ueſtris auribus [illegible] mentatum [illegible] in. 230. Itque d[illegible] multis lucubrationibus cō mentata [illegible] uide ut p[illegible] are [illegible] ſit te non pe[illegible] ad Tir. 1. 16. 26. [illegible] ſua & co men[illegible] & [illegible]pta. & nullo refere[illegible] omnia aduerſariorum dicta m[illegible] in Brut. [illegible]6.

C[illegible]ntatio.

Incluſa commentatio in ueritatis lucem proferenda eſt. 1. de Or. 76. Tota enim phil[illegible] [illegible]ita, ut ait idem, commentatio mortis eſt. 1. Tuſc. 6[illegible] Med[illegible] conditionis humanæ, &c. commentatioque par[illegible] 1. 3. In c. 6[illegible]. Nam ſi ſubitam & fort[illegible] orationem commentatio & cogitat[illegible] facile uincit, [illegible] profecto aſſidua ac diligens [illegible]ura ſuperabit. [illegible] 71. Cōmentatio quæ potuit eſſet in [illegible] & in ulno. 12. ſ. 4. Propterea quod [illegible] plurimæ cōmentationi & exercitationis indigere. de Fin. 3[illegible]. Nam omnem noſtram de Rep. curam, [illegible] de dicen[illegible] Senatu ſententiā, cōmentationem cauſarum abiecimus. [illegible] 10[illegible]. De exercitatione & conſuetudine & com-

mentatione dixi apage ſis, nunc de ratione uideamus. Tuſ. 184. Multa commentatione atque meditatione paratos atque expeditos iocos habere. 2. de Or. 65. Subitæ ad propoſitas cauſæ exercitationes & accuratæ & meditatæ cōmentationes, multis dorm ſunt. de Or. 106. Io[illegible]itis [illegible]us & cōmentationibus multum operæ ponere [illegible] Cl. Or. 54. Quotidianis commentationibus ſe exercere. d[illegible] 134.

Co[illegible]mentarium.

Commentarium Cæſa[illegible] Att. 14. 310. 2. pro, Actorum proſcriptio. Commentarium conſulatus mei Græce compoſitum miſi ad te, &c. Att. 1. 14. 13. Commentarium paulo plenius. de Cl. Or. 85. Cōmētariū rerū urbanarū primū dedi L. Caſtrinio Pæto, ſecundum ei, qui has literas tibi reddet. 7. fam. 5. Illa quæ in commentarium m[illegible]um retuli. de Or. [illegible]02. Manu tua referre in commentarium aliquid. Att. 7. 17. In eo eſt diſputatio ſcrip[illegible] Carneadis, quam ſe ait in commentarium retuliſſe. 3. Tuſc. 91. 1. de Or. 104. Recitare commentarium. 7. Verr. 48. Aud[illegible] cretum Meſcenarii Pixtoris ex ipſius cōmentario. 7. Verr[illegible] cōmētatio dictaturam gerebat, leges imponebat, &c. A[illegible] nius ciuitates donabat ex commentario. ad Oct. 42. Quam quiſque ſententiam dixerit, in commentario eſt rerum urbanarum: e quo tu, quæ digna ſunt, ſelige. Cœl. Cic. 8. 35. Superare memoriam aliquorum commentario. pro Syl. 34.

Commentarii

Commentarii Cæſaris quales. Brut. 142. Commentarii falſi Cæſaris. 14. Att. 21. Pontificum commentarii. de Cl. Or 24. Si enim ſuſcipis cauſam, conficiam commentarios rerum omnium. ad Luc. 5. 12. 36 Lege commētarios Ariſtotelicos. [illegible] de Fin. 15. Scribere commentarios rerum ſuarum. de Cl. Or. 1[illegible] Ex annalium monumētis, atque ex regum commentariis conquirere aliquid pro Rab. perd. reo. 20. Commentariis publicis conſignare. 2. de Or. 123. E commentariis quærere aliquid. pro Syl. 32. In cōmmentariis antiquis inuenire aliquid. de Cl. Or. 36. In commentariis alicuius reperire aliquid. 1. Phil. 2. In cōmētariis breuiter tangere locum aliquem. 1. Off. 11.

Commentariolum.

Volo enim hoc commentariolum petitionis haberi omni ratione perfectū. de Pet. at 4. Quæ quidē res efficit, ne neceſſe ſit iiſdem de rebus ſemper quaſi dictata decantare, neque a cōmentariolis ſuis diſcedere. 4. de Fin. 17. Quæ pueris nobis ex cōmentariolis noſtris inchoata ac rudia ceciderunt. de Or. 5. An in cōmentariolis & chirographis & libellis ſe uno auctore prolatis, ac ne prolatis quidem, ſed tantummodo dictis, acta Cæſaris firma erunt? 1. Phil. 12.

Comminatio.

Orationis autem ipſius tanquam armorum eſt, uel ad uſum cōminatio, & quaſi petitio, uel ad uenuſtatem ipſa tractatio. 3. de Or. 214.

Comminuo.

Viriatus, quē C. Lælius Prætor fregit & cōminuit. Off. 2. 57. Nullum eſt officiū tantū atque ſolenne, quod non aut ratum cōminuere atque uiolare ſoleas. pro Q. 13. Illi autē ſtatuā iſtius perſimilē, &c. deturbāt, affligunt, cōminuunt, diſſipāt. in Piſ. 74.

Comminutus.

Is neſcio quo pacto, dū armis exercetur, anulus aureus, quē habebat, fractus eſt & comminutus. in Verr. 4. 12. Cōminuti ſumus re familiari. 4. Att. 17. Cōminutæ opes & depreſſę. 7. Ver. 75.

Commiſceo.

Commiſcent honeſta commod[illegible] Peripatetici. de N. [illegible]. 15. Ius ae[illegible] cogitare teſtimo[illegible] cōmiſcebis. ad Her. 35. Cuius animū [illegible] commiſceat, ut efficiat unū pene ex duobus de Amic. 81. Ne qui enim temeritas cū ſapientia [illegible] pro Marc. 131. Cum ignem nō ſum paſſus cū totius urbis incendio cōmiſceri. pro D. ſua. 242. In mare & in femina cōmiſcendorum corporum miræ libidines. 5. de Nat. d. 92.

Commiſeror.

Quid cum commiſerari, conqueri, & ex illius ſortibus deonerare aliquid, & in te traiicere cœperit? Verr. 24.

Commiſerans.

Cōmiſerans hominum metuendos undique caſus. in Arat.

Commiſeratio.

Cōmiſerationem breuē eſſe oportet: nihil enim lachryma citius areſcit. 2. ad Her. 89. Quid de Qu. regis commiſeratione dicam? 2. de Or. 68.

Committo.

Præterea ſunt quædam domeſtica, quæ literis non committo

eos

Att. 54. Quæ poſita ſunt in ſuſpicionibus, ea ueſtris ingeniis coniecturæ committo. pro Sex. Roſc. 39. Tibi committo exiſtimationem ac ſpem vitæ meæ. pro Quint. 65. Ego etiam quæ tu ſine Verre commiſiſti, Verri crimini daturus ſum. 1. Verr. 19. Ea natura quæ tantum facinus commiſit. in Verr. 84. Vt rationem ineo, quo die Panſa prælium commiſit, eodem a Gadibus naues ſunt profectæ. ep. 165. Diu. 1. 68. Vt eos, quos tuæ fidei, poteſtatique S.P.Q.R. cõmiſit & credidit, diligas. ad Q. fr. 295. Quid mihi ille non commiſit? quid non mecum communicauit? Appio, l. 3. 10. 34. In populi Romani quidem conſpectum quo ore vos commiſiſtis? 6. Verr. 22. Non timent qui nihil commiſerit. pro Mil. 46. Sed ille idcirco his legibus condemnatus eſt, quod contra aliam legem commiſerat. pro Cluent. 73. de Cl. Or. 23. Quamdiu Reſpub. per eos gerebatur, quibus ſeipſa commiſerat. Off. 2. 3. Committamne eos paruo nauigio? 10. Att. 39. Non cõmittam poſthac, vt me accuſare de epiſtolarum negligentia poſſis. Att. 1. 4. 1. Quos tamen ipſos libros, ſi quem, cui recte committam, inuenero, curabo ad te perferendos. ad Lét. 1. 9. 99. Nec cõmittam, vt dolor corporis efficiat, ut fruſtra tantus vir ad me venerit. 2. Tuſc. 104. Non committam, vt, ſi deſugerim, tibi cauſam aliquam dem recuſandi. 2. de Or. 129. Non committam, vt tibi, cum poſſim prodeſſe, non proſim. Att. 69. Qui ſecundum naturam viuere volet, numquam committet, ut alienum appetat. 3 Off. 29. Quinetiam, ne tonſori collum committeret, tondere filias ſuas docuit. 5. Tuſc. 43. Quare te neque nauigationi, neque viæ committas. 16. f. 9. Sed auctor non ſum, vt te vrbi committas. Att. 15. 21. Ne committas, vt fruſtra properaſſe uidearis. Att. 213. Poſſumne ſatis videri cautus, ſi me huic itineri tam periculoſo commiſero? in Ant. 244. Huic nihil credideris, nullam partem exiſtimationis tuæ commiſeris. Att. 232. Non eſt meum cõmittere, ut negligens ſcribendo fuiſſe uidear. Appio, lib. 3. 9. 10. Committere aliquid epiſtolæ. 6. fam. 7. Non impulſione, uerum ratiocinatione aliquid committere. 2. de Inu. 135. Impulſu ſimili aliquid committere. 2. de Inu. 135. Ingeniis coniecturæque aliquorum aliquid committere pro Sex. Roſc. 73. Committere aliquid literis. 3. ad Q. fr. 33. Cauſam committere alicui. 1. de or. 85. Ego nolo quenquam ciuem committere, ut morte multandus ſit. 8. Phil. 244. Conſilia ſua alicui committere. 5. Verr. 5. Delictum hominum, fortunę iudicio committere. pro Clu. 103. Huic terræ filio neſcio cui committere epiſtolam tantis de rebus non audeo. Att. 8. Committere flagitium. de Cl. Or. 115. Committere & credere honorem alicui. 7. Verr. 29. Lampſaceni incommoda ſua neſtris committere legibus & iudiciis, quam dolori ſuo permittere maluerunt. 3. Verr. 57. id eſt, noluerunt ſe vlciſci, ſed ultionem uobis permiſerunt ulciſcendam ſecundum leges ueſtras. Ita neque Achaicis hominibus, neque Epiroticis paulo liberiores literas committere audeo. Att. 1. 8. 3. Magiſtratus aliquibus committere. pro Flac. 50. Maleficium committere. pro Sex. Roſc. 37. Committere multa in deos & homines. 3. Verr. 4. Quod cum ita eſſet, nec mihi, nec fratri meo, nec cuiquam amicorum placuit committere, ut temeritas noſtra non ſolum nobis, ſed etiam Reip. noceret. Att. 8. 159. 5. Rem magnam difficilemque alicui committere. Valer. lib. 13. 5. 2. Poteſtati alicuius Rempublicam & arma populi committere. pro Mil. 46. Cõmittere ſacra. 1. Att. 57. Committere ſcelus. De har. reſp. 6. pro Syl. 4. Fortunæ ſe committere. Att. 9 173. 10. 7. Verr. 103. Committere ſe in concluue. pro Roſc. Am. 39. Committere ſe in præcipitẽ locum. Ac. q. ed. 1. lib. 2. 63. id eſt, exponere & committere ſe periculo. In Senatum ſe non committere. ad Q. fr. 3. 17. Committere ſe periculo mortis aut ſeruitutis. pro L. Man. 21. Ponto ſe committere. in Arato, 3. id eſt, mari. Populo ſe committere. pro Do. ſua, 39 Hiemi, fluctibuſque ſeſe committere maluit, quam non iſtam communem Siculorum tempeſtatem, calamitatemq. uitare. 4. Verr. 64. Quocirca vereor cõmittere, ut non bene prouiſa principia ponantur. de Leg. 1. 54. Committere alicui uitam ſuam. Tuſc. 5. 44. Nec committere, ut aliquando dicendum ſit, Non putaram. 1. Off. 1 14. Faciemus ut palæſtritæ negent ex teſtamento eſſe poſitas: petant hæreditatem, quod eam palæſtræ commiſiſſe dicant. 4. Verr. 25. Subaudi, ſtatuam. Longo interuallo iudicium inter ſicarios hoc primum committitur. pro Sext. Roſc. 7. Hæc ſcripſi ad V I I I. Calend. Nouemb. quo die ludi cõmittebantur. ad Q. fr. 3. 26. Ne duæ legiones ſine Picentinis cohortibus in conſpectum Cæſaris committerentur. Att. 8. 163. 4. Infirmo iudicio committi. Att. 1. 1 4. id eſt, coram infirmis iudicibus habere litem. Itaque his ſalutem noſtram, his fortunas, his liberos rectiſſime committi arbitramur. 2. Off 47. Committendum nondum putaui ut, &c. Brut. Cic. 11. 20. 4. Quantum iis copiis committendum ſit, non te præterit. Att. 131. Quantum committendum ſit tironi in acie. 10. fam. 52. in ep. Plan. Conſiderare debes nihil tibi eſſe committendum, quamobrem eorum, quos laudas, te non ſimillimum præbeas. Brut. Cic. 11. 20. 2. Sed non committendæ (literæ) eiuſmodi periculo, ut aut interire, aut aperiri, aut intercipi poſſint. Att. 1. 8. 3. Ego tibi ullam cauſam maiorem committendam putem? de Or. 99. Fortunæ ſunt committenda omnia, ſine ſpe conamur vlla. Att. 10. 193. 2. Alicuius conſilio commiſſum eſſe ut, &c. 1. 11. 4. Non putaui cum commiſſurum ut, &c. Att. 8. 147. 12. Tum iſte negat ſe de iſta exiſtimatione ſua cuiquam, niſi ſuis, commiſſurum. 5. Verr. 117.

Commiſſus.

Atque ita ut commiſſus ſit fidei, permiſſus poteſtati. pro Fõt. 25. Graues ſolent offenſiones eſſe ex grauibus morbis, ſi quę culpa commiſſa eſt. ad Tiron. 16. 12. 2. Cum harum rerum omnium decertatio Conſulibus commiſſa & commẽdata ſit. in Ant. 235 Commiſſa deuotio. pro D. ſua, 113. Commiſſa alicui hæreditas. 4. Verr. 25. Commiſſa pœna. 5. Verr. 24. Pugna, quæ cum rege commiſſa eſt, & ſumma contentione pugnata. pro Mur. 32. Res tanta, quæ publice geſta atque commiſſa ſit. pro Sext. Roſc. 37. Id autem ut accideret, commiſſum eſt Hortenſij conſilio. Att. 10 Mihi honorem illum non ſolum datum, ſed etiam creditum ac commiſſum puto. in Verr. 242. Hanc fiduciam commiſſam tibi tenes hodie ac poſſides. pro Flac. 40. Calumniatores ex ſinu ſuo appoſuit, qui illam hæreditatem Veneri Erycinæ commiſſam eſſe dicerent. 3. Verr. 18. Pœnam octupli commiſſam perſequi. in Verr. 154. Commiſſum facinus & admiſſum dedecus confitebor. 3. fa. 36. Nihil commiſſum contra legem eſſe defendo. pro Mur. 125. Vt tutela, ſic procuratio Reip. ad utilitatem eorũ qui commiſſi ſunt, non ad eorum quibus commiſſa, gerenda eſt. Off. 17. Vt omnis Reip. dignitas, omnium ciuium ſcelus, &c. ueſtræ ſapientiæ, fidei, poteſtatiq. commiſſa creditaque eſſe uideantur pro D. ſua. 1. Commiſſæ hypothecæ. 13. fam. 78. Iura fidei magiſtratuum commiſſa ſunt. Off. 25. Omnia commiſſa ſunt mea culpa. 14. fa. 1. Qui Quæſtor conſulem ſuum conſiliis commiſſis, rebus omnibus creditis, ſpoliare, relinquere, prodere auſus eſt. in Verr. 149. Multis nefariis ante cõmiſſis. 6. in Ant. 205

Commiſſum.

Si commiſſum quid eſſet. 4. Verr. pro Syl. 53. Ecquod huius factum aut commiſſum, non dicam audacius, ſed quod cuiquam paulo minus conſideratum uideretur factum, quæro. pro Syl. 53 Commiſſum ſacrum, quod neque expiari poterit, impie commiſſum eſt; quod expiari poterit, publici ſacerdotes expianto. 2. de Leg. 24. Enunciare commiſſa, prodere conſcios. Tuſc. 181.

Commiſsio.

Commiſſio ludorum. 15. Att. 44. id eſt, initium. Commiſſione Græcorum frequentiam non fuiſſe. 16. Att. 12. de Græcis ludis intellige.

Commiſſura.

Deinde in orbem torſit, ut & ipſæ ſecum, & inter ſe ex commiſſura quæ e regione eſſet, iungerentur. de Vniu. 31. Molles digitorum commiſſuræ. 2. de Nat. d. 113. Quid dicam de oſſibus? quæ ſubiecta corpori, mirabiles commiſſuras habent, & ad ſtabilitatem aptas, & ad artus finiendos accommodatas, & ad motũ, & ad omnem corporis actionem. 2. de Nat. d. 105.

Commodum.

Vtrum tibi commodum eſt, elige. 4. Verr. 107. Cum eſt commodum, cantat. 3. de Ora. 49. Neque ſolum id dixit, ſed quos ei commodum fuit, compellauit. Att. 206. Commodum mihi fuit curare. 2. Att. 2. Cum erit tuum commodum. 12. Att. 37. Oſtenderet etiam philoſophum, ſi ei commodum eſſet, pecuniam facere poſſe. 1. de Diu. 182. Iure, legibus tradita eriperes, & cui tibi eſſet commodum, condonares. 3. Verr. 79. Vt aliquid ex ea commodi conſequatur. 1. de Fin. 26. Nõ licet ſui commodi cauſa nocere alteri. 3. Off. 28. Cum commodum aliquod maioris adipiſcendi commodi cauſa prætermittitur. de Inu. 64. Nihil quod ad cõmodum meum attinet ſine maximo tuo commodo. ad Q. f. 328 Cõtra commodum ſuum ſuſcepit legationem. 13. f. 25. Quibus cõtra ualetudinis commodum laborandum eſt. pro Mur. 135. Homo nequam, qui tuum commodum non expectarit, cum ob eam unam cauſam miſſus eſſet. Att. 12. 152. 7. & 14. 3. Commodũ tuũ, pro, tuam occaſionem uel opportunitatem. Commodum illius minima quidem re ulla impediamus. 13. Att. 32. Quod ipſe, cui debes, in commodo exacturum negat. de Cl. Or. 166. Etiã ſi ſpatium ad dicendum noſtro cõmodo, uacuoſq. dies habuiſſemus. 2. Verr. 34. Quo commodo Reip. facere poſſis. ad Lent. l. 1. 1. 8.

Ego uero expectabo ea, quæ polliceris, neque exigam, niſi commodo tuo. de Cl. 166. Nunc uero ſentio, quod tuo commodo facere poteris, uenias ad id tempus quod ſcribis. Att. 3. Et ipſe, quod commodo fiat, cum eo colloquere. Att. 14. 314. 4. Piſonē, ſi poteris, conuenias. vides quam maturum ſit: ſed tamen quod commodo tuo fiat. Attic. 13. 168. 5. Tu, quod quomodo tuo fiat, quamprimum uelim uenias. Sulpit. lib. 4. 2. 10. Quare uelim, quicquid habent negotii, des operam (quod commodo tuo fiat) vt te obtinente Achaiam conficiant. Sulp. lib. 13. 2. 7. Heri neſcio quid in ſtrepitu uideor exaudiſſe, cum diceres in Tuſculanum uenturum, quod utinam, iterum utinam, tuo tamen commodo. Attic. 13. 355. 4. Commodo ualetudinis tuæ fieri poſſit 16. fam. 3. Ornamenta amicorum, commoda hoſpitum. 6. Verr 5. Commoda, pro, res commodatæ. Commoda uitæ. Tuſcul. 1. 25. Acad. q. ed. 2. lib. 1. 17. Incōmoda, aut cōmod (ita enim ἐυχρηστήματα & δυσχρηστήματα appello) communia eſſe uoluerunt. de Fin. 104. Præterea commoda & incommoda conſiderantur ab natura data animo aut corpori. ad Her. 18. Commodorum compenſatione, incōmoda quæ ſunt in uita, leniunt ſapientes. de Nat. d. 1. 17. Cōmodorum ſpes ad maleficium facile inducit. 2. ad Her. 33. Seruire cōmodis, utilitatique alicuius. ad Q. fr. 1 35. Amicitiam referre ad illius commoda, quem diligimus. 1. de Nat. d. 167. Qui utilitatē defendet, enumerabit commoda pacis, opum, &c. de Or. 139. Quid mihi tandem erat vtilius, quid commodis meis aptius, quam, &c. App. 3. 10. 28. De vtilitatibus & commodis ſuis cogitare. lib. 1. de Fin. 17. Dimicare de honore, gloria, cæteriſque commodis. Off. 17. Salutem Reipub. meis commodis & rationibus prætuli: pro Pomp. 17.

Commodus.

Qui aliis inhumanus ac barbarus, iſti vnī commodus ac diſertus uideretur. 5. Verr. 18. Vt filiis bona patria eriperes, & cui tibi cōmodum eſſet condonares. in Verr. 99. Qui priuatus intolerabili ſuperbia fuerit, eum commodum & ſui cognoſcentem uidere in poteſtate quis ſperet? ad Her. 29. At more cōmodi, quis contumacior, &c. 4. Verr 139. Literæ commodæ. ad Q. fra. 3. 17. 30. Atque hoc quidem uidere licet, eos, qui antea cōmodis fuerunt moribus, imperio, poteſtate, proſperis rebus immutari. de Amic. 49. Nemo Catone, proauo tuo, cōmodior, comior, moderatior fuit ad omnem rationem humanitatis. pro Mur. 139. Cōmodiorem mitioreq; in hoc genere te eſſe nuntiant. 1. ad Q. fra. 30. Potuiſti ad tuum ius faciliore ac commodiore via peruenire. pro Cæc. 266. Nihil poteſt fieri nec commodius, nec aptius, quam vt ſcribis. Att. 13. 189. 1. Commodius viſum eſt & Zenoni, & poſt ipſi Patroni, me ad Memmiū ſcribere. Att. 5. 98. 6. Si commodius anni tēpus eſſet, vel infero mari liceret vti. Att. 136. Ex literis tuis ea, quæ in agro Piceno geſta erant, cognoui commodiora eſſe multo, quam vt erat nobis nuntiatum. Att. 126.

Commodum.

Commodum diſceſſerat heri. Att. 12. 167. 1. Commodum ad te dederam literas de pluribus rebus, cū ad me bene mane Dionyſius fuit. At. 10. 207. 1. Commodum ad te miſeram Demeam, cum Eros ad me uenit. Att. 13. 185. 1.

Commode.

Commode adminiſtrare Remp. Brut. ad Cic. lib. 11. 10. 3. Cōmode audire. 5. Verr. 14. Et ille, cui mandaui, ſatis ſcite & cōmode tempus ad te cepit adeundi. Brut. lib. 11. 13. 6. Minus commode tibi conſulueris. 10. Att. 18. in ep. Cæſ. Commode autem quicunque dixit, pecuniamque habet, &c. Off. 47. Cōmode aliquid dicere, pro, urbane. 6. in Ver. 86. Tuſ. 3. 18. Commode dicere Latine. 1. Acad. 11. Non ſatis commode dicere poſſiminam commoditati ingeniū eſt impedimento. pro Sex. Roſc. 10. Aliquid non tantum parum commode, ſed etiam turpiter & flagitioſum dictum. de Or. 124. Multa ab aliquo breuiter & commode dicta. de Am. 95. Commode diſſerere. 1. de Fin. 95. Commode Pompeius diſtribuit binos ſingulos patribus familiarum. Att. 111. Emerſeram commode ex Antio in Appiam ad tres tabernas, cum in me incurrit Roma ueniens Curio meus. Att. 29. Quod literas, quibus putas opus eſſe, curas dandas, facis commode. Att. 11. 215. 9. Commode feceris, ſi reliquos continueris. 13. Att. 15. Feceris igitur commode, mihique gratum, ſi me de his rebus feceris certiorem. Att. 156. Hunc pro dignitate laudare nemo ſatis commode poſſet. pro Sext. Roc. 94. Nullam tibi obiicio fortunam: nihil eſt quod cæterorum res minus commode geſtas proferas. 7. Ver. 102. Magis ſtrenue, quam commode nauigaui. Att. 125. Cum ſatis commode id facere potero. 13. fa. 1. Commode de nobis ſentire uid. tur. 11 fam. 38. 10 ep. D. Bruti, Oratio commode ſcripta. 1. de Or. 128. Commode cum Aptonius e palæſtra rediſſet, ſtatuitur Lollius in illo conuiuio. in Verr. 160. Nos commodius agimus: non enim ſolum Torquatus dixit quod ſentiret, ſed etiam cur. 2. de Fin. 4. Poſthac enim poterimus commodius colere inter nos in Tuſculano. Att. 13. 268. 5. Sed toto hoc de genere commodius a quibuſdam, &c. diſputatur. Off. 52. Commodius facere. contra Rull. 87. Commodiſſime per eum agi poteſt. Att. 12. 248. 5. Cōmodiſſime aliquem habere. 7. Verr. 56. Has res commodiſſime Xenophon perſecutus eſt. Off. 51.

Commoditas.

Commoditas, praua uirtutis imitatrix. 1. de Inu. 5. In occaſione commoditas ad faciendum idonea. 2. de Inu. 148. Commoditas in dicendo non negligenda. Top. 15. Non enim parum habet in ſe fructus copia dicendi & commoditas orationis. ad Her. lib. 1. 1. Omnes meos dolos, fallacias, præſtigias perſtrinxit commoditas patris. de Nat. d. 74. Vitę commoditas iucunditaſque. 2. Off. 16. Omnem denique commoditatem proſperitatemque uitæ a diis ſe habere. 3. de Nat. d. 65. Externæ commoditates, uineta, ſegetes, olineta, ubertas frugum, &c. 3. de Nat. 115. Sed non ſunt in eo genere tantæ commoditates corporis, tamque productæ temporibus, tamque multæ. 4. de Fin. 48. Copia commoditatum complurium. de Nat. d. 10. Amicitia plurimas & maximas commoditates continet. de Ami. 100.

Commodo.

Si tuam ob cauſam cuiquam commodes. de Fin. 2. 95. Tanti commodes ei honoris. 15. fam. 93. Omnibus rebus, quod ſine moleſtia tua facere poſſis, his commodes. Actlio, lib. 13. 36 2. Craſ. lib. 13. 10. 1. Omnes tibi cōmendo Cyprios, ſed magis Paphios: quibus tu quæcunque commodaris, erunt mihi gratiſſima. ad Ruſ. 13. 49. 1. Quidquid ei commodaueris, erit id maiorem in modum gratum. ad Cæſ. 13. 17. 9. id eſt, Quacunque in re profueris ei. Commodare aliquid alicui. 1. fam. 35. Aurum alicui commodare. pro Cęl. 23. Commodare alicui de loco & de tempore. 13. ſam. 99. Commodare ex S. C. 13. fam. 96. Commodare alicui in re aliqua. ad Canio. 2. 16. 8. & 13. 18, 60. 64. Hoc eſt, prodeſſe & gratum facere, uel obſequi. Ob cauſam alicui commodare. 2. de Finib. 185. Nomen ſuum ad tranſlationem criminis alicui commodare. 6. Ver. 82. Commodare publice. 6. Verr. 17. Omnibus in rebus ſe alicui commodare, quoad fides noſtra dignitaſq; patitur. Therm. 13. 73 Velim tibi curæ ſit, ut quæ ſucceſſori coniunctiſſimo & amiciſſimo commodare poteſt is qui. &c. ad App. lib. 3. 3. 4. Att ſe cuidam ædes ad nuptias commodaſſe. ad Her. 40. Quicquid ſine detrimento poſſit commodari, id tribuatur uel ignoto. 1. Off. 78. Inuidetur enim commodis hominum ipſorum, ſtudiis autem eorum cæteris commodandi fauetur. 2. de Or. 114. vt illis benignis uſus eſt ad commodandum, ſic ipſe diligens fuit ad repoſcendum 6. Ver. 5.

Commodatus.

Hæc a uirtute donata, cętera a fortuna commodata eſſe uidētur. pro Marcel. 134.

Commolior.

Nec quem dolum ad eum, aut machinam commoliar, Scio quicquam. 3. de Nat. d. 104.

Commoneo.

Attentum, commonent Græci, ut principio faciamus iudicē. Att. 138. Non illæ te nuptiales tibiæ eius matrimonii commonebant ad Her. 4. 199. Hoc modo me commonuit Piſonis annalis. 6. Verr. 50. Quis a ſigno Vertumni in Circum maximum uenit, quin is in unoquoque gradu de auaritia tua commoneretur? 3. Verr. 110. Vt commoneri nos ſatis ſit, nihil attineat doceri. de Fin. 99.

Commonefacio.

Illi eum cōmonefaciunt, ut ſi ei uideatur, vtatur inſtituto ſuo. 4. Verr. 28. De rationibus prouinciæ, quid uellem fieri, ut is uos doceret, & cōmonefaceret. ep. 61. Vt omnes intelligere poſſent, non laudationem, ſed potius irriſionem eſſe illam, quæ commonefaceret iſtius turpem calamitoſamque præturam. 6. Verr. 127. Cum ipſe te ueteris amicitiæ commonefaceret, commouit eſt ad Her. 31. Videlicet ut nos commonefacias, quam conuerſa ſit Reſp. Sall. in Cic. 270. Sed tamen Ceteliæ procuratores ſcripſerunt, te propter magnitudinem prouinciæ, & multitudinem negotiorum, etiam atque etiam eſſe commonefaciendum. ep. 189.

Commonefio

Nemo eſt in Sicilia, quin tui ſceleris & crudelitatis ex illa oratione commonefiat. 7. Verr. 88. Commonitionibus. de Petit. 215. alias, communitionibus.

Commonſtro.

Et illi ſedes & tanquam domicilia omnium argumentorum commonſtret.2.de Or.89.Vt enim ſi aurum cui,quod eſſet multifariam defoſſum,commonſtrare uellem,&c.2.de Or 93.Leges fatales ac neceſſarias commonſtrare.de Vniu.60.Viam commonſtrare.1.de Or.102.Commonſtratus. de Or. 162.

Commoror.

Id amplector,exorno,exaggero,ibi commoror, ibi habito,ibi hæreo.2.de Or.161.Noſtra negotia, quoniam Romæ commoraris,amabo te explica.Att.74.Vt illi beatiſſimi videantur, apud quos ille diutiſſime commoratur.pro Pomp.6.Deinde dies fere x x x. Quintius Romæ commoratur.pro Quint.4. Fuitque mecum familiariter triduum illud, quod ego Epheſi commoratus ſum.ad App.lib.3.5.15.Milo paulisper,dum ſe vxor comparat, commoratus eſt.pro Mil.106. Cũ ego pluribus uerbis in eo cõmoratus eſſem,Scamandro factas iniurias eſſe per Diogenẽ.pro Clu.40.id eſt,cum diutius de hac re diſputarem, & multis uerbis cõtenderem.Nos apud Alyziam, ex quo loco tibi literas ante dederamus,commorati ſumus.Tironi,l.16.5.1.pro L.Man.8. Commorabor circum hæc loca.3. Att. 29. Prope Cal. Sextiles puto me Laodiceæ fore,vbi perpaucos dies,dum pecunia accipitur,commorabor.ep.33.Si Cæſar circum iſtæc loca commorabitur,Att.130.Diutius ibi commorabimur.ep.229.Aſſentiar tibi, vt in Formiano potiſſimum commorer. Att.142. Vt verſet ſæpe multis modis eandem & unam rem,& hæreat in eadem,commoreturque ſententia.in Or.75.Cum eſſet adoleſcens apud mulierculam quandam,atque ibi pernoctaret, & ibi diem poſterum cõmoraretur.pro Clu. 27. Lupus familiaris noſter cum ad te ueniſſet, cumque Romæ dies commoraretur quoſdam, ego eram in iis locis,in quibus,&c.ep.169. Commorari ad aliquem locũ. 7.Verr.75.Audio eum etiam nunc,vbi ego reliqui,Cybiræ commorari.ep.213.Circum aliquem locum commorari. Att.8.163. 1.Non poſſum præ fletu diutius in hoc loco commorari.ad Att. 175.de Inu.54.Commorari in cauſa. 13.fa.73.Commorari in prouincia. de Prou. Conſ.23. Quaſi tibi non liceret in Sicilia diutius commorari.ep.86.In uita miſera commorari. ad Q. fr. 1.53.Ipſa mihi veritas manum iniecit, & paulisper conſiſtere & commorari cogit. pro Q. Roſc.28. Quoniam ille hic conſiſtit paulisper,mihi quoque neceſſe eſt paulum commorari. pro Q. Roſc.49.At illa reniſit,quæſiuitque,&c. in tardare & commorari te melius eſſet.ad Brut.18.2. Commoraturum me nuſquam ſane arbitror.ep.28. Ego me Aſturæ diutius arbitror commoraturum.ep.92.Nam & conſilium tuum,uel caſus potius, diutius in armis ciuilibus commorandi, ſemper mihi magno dolori fuit. Treb.l.6.34.Et ex hac vita ita diſcedo tanquam ex hoſpitio,nõ tãquam e domo. commorandi enim natura diuerſorium nobis, non habitandi dedit.de Sen. 76.

Commoratus.

Commoratus ad Cibyſtra quinque dies.15.fa.15.Complures dies ibi commoratus 1.de Or. 40.

Commoratio.

Commoratio vrbana.9.fa.32. Nam & villa & amœnitas illa, commorationis eſt,non diuerſorij.ad Lep. 6.52. Quod multos dies epiſtolam in manibus habui propter commorationem tabellariorum,ideo,&c. Q. fr.l.3. 17.27.

COMMORATIO, cum eſt exornatio ſententiarum. Commoratio eſt,cum in loco firmiſſimo,quo tota cauſa continetur, manetur diutius,& eodem ſæpius reditur.ad Her. 4. 222. Nam & commoratio vna in re permultum mouet,&c.3.de Or.111.

Commoueo.

Crebras expectationes nobis tui commoues Att.2. Nihil me clamor iſte commouet,ſed conſolatur. pro Rab. 12. Sed magnũ & acerbum dolorem commouent,muliercuiis præſertim, &c.6. Verr.42 Hæc porticus,& tot locis ſeſſiones, Græcorum diſputationum memoriam nobis commouent.de Or.110 Sũt te auctoritas commouebat.de Fin.4. 50. Me non commouit Theſſalonica.3. Att.17.Me quidem ad altiorem memoriã Oedipodis, &c. ſpecies quædam commouit.de Fin. lib 5.2. Nunc quacunq. nos commouimus, ad Cæſaris acta uocamur. Att. 232. Commorat expectationem Lupus.2.ad Q. fr.1.Si quies dabitur,ab Amalthea te non commouebo. Att.2.35.2.id eſt nolim te recedere ab urbe,& uenire ad me.Parhedrum excita, ut hortum ipſe conducat.ſic olitorem ipſum commouebis.ad Tir.lib.16.18.4.An ſi unquam in me uitæ cupiditas fuiſſet, ego menſe Decembri mei Conſulatus omnium parricidarum tela commoſſem (pro Planc. 74 Glebam commoſſet in agro Decumano Siciliæ nemo, ſi Metellus hanc epiſtolam non miſiſſet.5.Ver.36. Tu quia vi valeas, & te iſtinc ne commoueas.6. fam. 54. Quid tibi nunc quidquam obiiciam? ſi probus es,non meruiſti: ſin improbus, non commoueris.ad Her.36.Ecquando tu hominem ineptiorem, quam tuſi Cn.Pomp.vidiſti,qui tantas turbas, qui iam nugax eſſet, commorit?Cœl.ad Cic.8 15.1.Domo eius omnia abſtulit, quæ paulo magis animum cuiſpiam, aut oculos poſſent commouere.4. Verr.58.Bilem commouere. Attic.2.22. 3. Nunc cominus agamus,experiamurque; ſi poſſimus; cornua commouere diſputationis tuæ.2.de Diu. 38. Duæ res ſunt quæ poſſunt homines ad turpe compendium commouere,inopia atque auarit a.ad Her. 4.222.Indignationem commouere.ad Her.4.212. Commouere inuidiam.3.Verr.107.Ita miſericordiam,aut inuidiam,aut iracundiam ſimul atque attuleris,poſſis commouere. 2. de Or. 118. Iudices commouere.2.de Or. 102. Facilius eſt enim currentem (vt aiunt) incitare,quam commouere languentem.2.de Or.100 Memoriam alicuius rei commouere.2.de Or.12.Non prius ſum conatus miſericordiam aliis commouere,quã miſericordia ſum ipſe captus.de Or.126.Commouere noua quædam.Aca.quæſt. edit.1.lib.2.19.Odium in aliquem commouere. 1. de Inu.115. Commouere ſe contra Remp.in Cat. 5. Commouere ſe domo. 9 fam. 8. Eo die nos quoque multa verba fecimus, maximeque uiſi ſumus Senatum commemoratione tuæ voluntatis erga illum ordinem commouere.ad Lent.1.2.2.ad Sext.5.6.8. Diſcendi aut ſcribendi ſtudium commouere. 1. de Nat. deo. 13. Commouere ſtudia multorum.de Nat.deo.1.7.Itaque te commouere non curas.ad Treb.7.10.2.Tumultum aut bellum commouere.7.Verr.16.Poſteaquam inanem locum oſtenderunt, & Prætorem commouiſſe ex eo loco caſtra ſenſerunt.7.Verr. 75. Commoſſe ſe maximam ranunculorum vim.7.fam.35. Nec ſatis commoueor animo ad ea quæ iis canenda.pro Font. 283. Eloquentia Q. Hortenſij ne me dicendo impediat, nonnihil commoueor.pro Quint.1.id eſt, timeo. Vehementer amor multitudinis cõmouetur ipſa fama & opinione liberalitatis.Off.39.Animus vehementer commouetur. 1. de Inuent. 119. Nemo enim parricidæ aut proditoris ſupplicio miſericordia commouetur. 4.Tuſc.15.Commouentur æſtus maritimi, fretorumque anguſtiæ,ortu aut obitu lunæ.de Nat.deo.2. 15. Furto poſtridie cognito,omnis ſuſpicio in eos ſeruos,qui non comparebant,commouebatur.pro Clu.143. Etſi grauiter primo nuncio commotus ſum.App.3.10.1. Equidem ſum magna animi perturbatione cõmotus.ad Att.67.Commotus non es,cum tibi mater pedes amplexaretur,non es commotus,&c.ad Her.33.Vt animum ſapientis commoueri & conturbari negarent.Acad.quæſt.edit.1.lib.2. 136.Commoueri animo,corpore perhorreſcere. 6.Verr. 99. ad Q. fr. 3.21.5.Conqueſtione commoueri.1.de Inu.117. Deſiderio ſuorum commoueri.pro L.Man.16. Tum a ſuis ſimilibus inuidiam in me aliquam commoueri putat. in Ant.187. Miſeriis alicuius commoueri.ad Q. fr.323. Accendi aut commoueri re aliqua.2.de Or.56.

Commotus.

Commotus modeſtia.4.ad Her.137.Commotus ſtudio & officio alicuius.15.fam.15.Commota ægritudo animi, magna & grauis fortunæ iniuria.de Nat. d.1.7. Si una litera commota ſit, fore tota ut labet diſciplina.4. de Fin. 86. Mens commota metu.in Part. 61. Quod bellum commotum a Scapula, ita poſtea cõfirmatum eſt à Pompeio,ut nulla,&c.ad Dolab.l.9.13.2.Qui aut libidine aliqua,aut metu commoti ſunt.Off.20. Commotæ columnæ.3.Verr.103.Animus cõmotior.1.de Diu.137.C.Fimbria,&c.luculentus patronus aſper, maledicus, genere toto paulo feruidior atque commotior.de Cl. 67.

Commotio.

Commotio animi.Tuſc.3.7. Commotio ſuauis iucunditatis in corpore.de Fin.2.11.Inter omnes enim (philoſophos) conuenire oportet, commotiones animorum a recta ratione auerſas eſſe uitioſas,vt etiam ſi nec mala ſint illa, quæ metum ægritudinemue,nec bona, quæ cupiditatem lætitiamue moueant,tamen ſit uitioſa ipſa commotio.Tuſc.4.50.Temperantia, eſt moderatrix omnium commotionum. Tuſc.236.

Commotiuncula.

Atticæ hilaritatem libenter audio. commotiunculis συμπάσχω.Att.12.13.id eſt,condoleo, afficior.

Communio.

Situs vrbis communitus & præclarus ad aſpectū.in Ver.115. Communita cauſa Roſcij ſtrauiſſimis & ſanctiſſimis teſtimonijs virorum.pro Roſc.Com.26. Quid refert habere fundum, &c. ſi parum ſit communitum ius?pro Cæc.54. Perfeci,ut e regno ille diſcederet,rexque ſine tumultu ac ſine armis, omni auctoritate aulæ cōmunita,regnum cū dignitate obtineret.ad Cat.15.15.

Communitio.

Aut aditum ad cauſam & communitionem. de Or.138.alias, munitionem.

Communis.

Amicus ſimplex & communis,& conſentiens,& qui rebus iiſdem mouetur.de Am.58.Communis utriuſq. noſtrum calamitas.ad Terentiam,l.14.3.2.Communis incertuſq. caſus.5.f.48. Pericoli cauſa communis.pro Syl.168.Ciuitas c.deorum atque hominum.de Leg.34.c.fama uel ſermo.pro Flac.10.Fortuna nobis cum propinquis c.pleruunque eſt.1.Off 84. c. naturæ fragilitas.pro Marc.13.c.fructus.pro Arch.9.c.hoſtis gentium & nationum.7.Verr.61.Hoſtis & prædo c.omnium.4.Verr.11.c.humanitas.pro Do.ſua,76.& pro Syl.48.pro Flac.18.c.omnium inimicus.3.Verr.26.c.belli Mars.ad Torq.6.4.3.Mens c.3. de Or.63. Quorum domus fuit & militia c.de Am. 14. Qui mos mihi cū Bibulo c.fuit.ep. 32. Mundus c.3. de Fin.104. c.neceſſarius.pro Q.11.c.obtrectator.pro Planc.46. Paries qui tum eo mihi fuerat c.pro Cœl.50.Peſtis c.1.de Or.2.Prudentia c.5. de Fin.124 Inter quos ratio, inter eoſdem recta ratio c.eſt.de L. 160.c.res 7.fa.50.c.ſalus,pro,publica.pro Mur 4.pro Sext.3.& poſt red.in Sen.30.c.ſalutatio.in Piſ. 76. c. ſanguis.-poſt red.in Sen.12.Is ſeruus fuit ei cum Roſcio c.pro Q. R. 49 Amici,quos nouit ulta c.de Amic 36.id eſt, qui uitæ conſuetudine noti ſunt. Vita, victuſque c.1.off.85.Sed hęc quidem iam ciuita exploſit.de Diu. 126.Ac.q.ed.2.l.2.15. Vſus omnium actium vulgaris, communiſque conueſt.3.de Fin.5.Vt utilitas tua,c utilitas ſit.3. off.68. Quid eſt tam commune,quam ſpiritus uiuis,terra mortuis,mare fluctuantibus,littus eiectis?in Or.57.commune tibi cum multis,&, Proprie tuum,contraria.9.fa.31.crimen commune.in or. 19.Quod mihi tecum eſt dogma cōmune.Acad.quæſt.ed 1.lib. 2.154.Hoc,quod hæc ars profitetur,cum alia arte commune eſt. de Or.152.Hoc eſt mihi commune cum ceteris. Att.170. Quod mihi conſuli præcipuum fuit præter alios, id in priuato cū ceteris eſt commune.pro Syl.168. Age, hoc malum mihi commune eſt cum omnibus. Att.7.12 1.4.Acu.242.Quod c. eſt liberorum populorum,non proprium fœderatorum.pro Corn. 10. Quare cum hoc c.ſit potentiæ cupidorum cum iis, quos dixi otioſos, alteri,&c.off.14.c.exordium quod.1.de Inu.38.1.ad Her.11. c. argumentationis genus.1.de Inu.102.c.iudicati genus.1 de Inuenc.64.Et id quidem c.omnium fere eſt artium. 1. Acad.38.c. ius.pro Cæc.68.2.ad Her.47.Iudicatum c.eſt,quod omnes vulgo probarunt,& ſecuti ſunt.1.de Inu.64.Vt commune officium cenſuræ communi animo & uoluntate defenderent.de Prou.17. C.otium.pro Sext.3. c.autem præceptum hoc datur ad enumerationem.de Inu.60. Studium conſeruandi hominis c.mihi uobiſcum eſſe debet.pro Rab.91.Hoc ſtudium non erat c.Græciæ, ſed proprium Athenarum.de Cl.168.Improbis & probis c. ſupplicium legis ac iudicij.in Piſ.79.Tempus cōe, eſt quod accidit omnibus eodem fere tempore,ut meſſis,vindemia,&c.1.de Inu. 57.Vitium c.& peruagatum.de Or.128. Imbecillitas non proprium ſenectutis eſt uitium,ſed cōe ualetudinis.de Sen.31. Pro Quæſtore uero quomodo iſte commune Milyadum uexarit,quo modo,&c.3.Verr.67.Cōe,id eſt,uniuerſitas,vel collegium.Hæc uiri boni faciunt,& hominum exiſtimationis & cōis humanitatis cauſa.pro Quint.9.Aequabilitas cōis iuris.2. de Orat.115. Cōis uitæ ignarus.2.Phil.34.Quia magis ad inſtitutionem uitæ cōis ſpectare uidentur.1.off. Te cogo, ut ad conuictum noſtrum redeas,& ad conſuetudinem, vel noſtram cōem, vel tuam ſolius & propriam.ep.70. Cum ad opinionem cōem omnis accōmodatur oratio.2.off.49.Omnes res cōem hominum uſum natura genuit. 1. off.77. Semper aliquid ad cōem utilitatem adferendū. 1.off 77.Quod illud crimen eſt ſenectutis, cum illud uideatis cum adoleſcentia eſſe commune?off 92.Dolor meus, quē uos communem ſemper nobis mecum eſſe duxiſtis. de Prou.1. Communem eſſe.4.fa.30.pro,conſilio communi uti, cum omnibus communicare de ſuis rebus. Præter communem fidem quæ omnibus debetur.ad Q. fr.295.Quare non debes aut propriam fortunam, aut præcipuam poſtulare, aut communem recuſare. ep.59.Quam iſte laudem cōmunem ait ſibi eſſe mecum.3. Verr. 12 definire aliquid ad commune iudicium,& ad popularem intelligentiam accommodare.in Or.63.Omni ætati mortem eſſe communem.de Sen.61. Contra communem opinionem ratione pugnare.de Or.92. Ex noſtro quoque nonnihil commune cō tulimus.de Inu.23. Iidem pro parte in commune Siciliæ contulerunt.in Verr.138.pro Quint.7.2.de Inu.127. Negatq. ei cum dolore & cruciatu quidquam eſſe commune. Tuſc. 5.12. Incluſum ſupplicium, atque a libero ſpiritu & communi luce ſecluſum.in Ver.240.A communi more uerborum diſcedere.10 Or. 19.Cui ſtatuæ Romæ ſtant inauratæ a communi Sicilia,quemadmodum inſcriptum uidemus,datæ.4.Verr.78.Quis enim tibi moleſtus eſſet,aut quis appellare auderet, cū uideret ſtatuas ab negotiatoribus, ab aratoribus, a communi Sicilia? 4. Verr. 121.Prætores & Trib. pl. rem nummariam de communi ſententia conſtituerunt.off 67.cōmuni diuidundo.7.f.14.Hoc ualeret,inquam,in communi conſenſu omnium & dulciſſima commendatione naturæ.pro Plan. 256. In communi atque eodem iure verſari uolo. cont. Rul.78 In uſu uitaque communi. de Amic.17. Aliud eſt enim eſſe artificis cuiuſdam generis atque artis: aliud in communi uita & uulgari hominum conſuetudine, non hebetem nec rudem. 1.de Or.129. Hac communi intelligentia contenti eſſe poſſumus.de Or.116.Communi loco defendere.Acad.q. edit.1.lib.2.71.eſt probabiliter & copioſe ad imitationem Oratorum aliquid diſputare.Communi luce priuare.pro Quin.49. Quem animum antea tantummodo communi officio ciuium, non aliquo erga me ſingulari beneficio debitum præſtiti. ep.10. Amicitiæ communes.3 off.58.id eſt,uulgares. fortunæ. pro D. ſua.94.inimici recocom omnium.pro Planc.45.leges.2. ad Her. 47.literæ.2.de Or.40.loci.2. ad Her. 40. loci a Pentagora primum ſcripti & parati.Bru.23.loci a quæſtionibus.2.ad Her.41. loci a rumoribus.2.ad Her.43.loci a teſtibus.2.ad Her.41. loci ab argumentis.2. ad Her. 42. loci contra argumenta & ſigna.2. ad Her.43.loci contra quæſtiones.2.ad Her. 41. loci contra rumores 2.ad Her.43.loci contra teſtes.2.ad Her.41. loci cur uocati.Or.69.loca.pro Do.ſua.86.4.Ver.77.id eſt,publica. mimi. 7.fam.1.neceſſitudinis.pro Ligar.11.ſenſus naturæ.pro D.ſua. 75.& pro Planc.28.Amicorum eſſe communia omnia.1.Off 77 Communia hominum quæ dicantur.Off.1.77.Etenim de ceteris ſunt inter illos nonnulla communia.4.Acad.quæſt.116. Atque hæc ita iuſtitiæ propria ſunt, ut ſint uirtutum reliquarum communia.de Fin.140. Communia omnia eſſe debent in morte locupletibus cum plebe.2.de Leg.55.Alia porro propria Dolabellæ,quæ niſi collega abfuiſſet, credo eis fuiſſe futura communia.in Ant.153 Omnium communia & contrita præcepta.1. de Or 68. Coniuncta atque communia ſcelera alicui cum aliquo. pro Sext.23.Communia tempora.pro Corn. Balb. 47. pro Do. ſua.37.& pro Milo.52.1.de Or.2.id eſt,fortuna Reipub.Quos libros arbitror Lentulo tuo fore non inutiles, abhorrent enim a communibus præceptis.ep.16.De communibus & peruagatis rebus loqui.de Or.98.In communibus prouerbiis uerſari. 3. Verr. 85.Ea ſunt in communibus infixa ſenſibus. de Or.167. Idē cum in communibus ſuggeſtis conſiſtere non auderet, concionari ex alta turri ſolebat.Tuſc.239. Vtendum communibus pro communibus,priuatis ut ſuis.1.Off.32.

Communiter.

Admirantur igitur c. illi quidem omnia,quæ magna, & præter opinionem ſuam animaduerterunt.2.off.50.Sępius illa loquemur inter nos,agemuſque c. de Fin.91. Apti c. ad virtutes.4. de Fin.6. Alia epiſtola c. tibi commendaui legatos Arpinatium ut potui diligentiſſime.ad Brut.13.25. Edictum quod c.compoſitum fuerat,ſolus edixit.Off.68.Conſcripſerunt c. edictum cum pœna atque iudicio.3.Off.105.Conſolari c.Att.5.55.130. c.conſtituemus.ad Brut.15.in ep.Brut. Atque hæc omnia c.cum collega.1.Philip 3. Promiſcue & c.ſtultis ac ſapientibus ab natura datum artium iudicium.pro Font.11. Poſſidere aliquid c. cum aliquo.pro S.R.36. Tamen cum communiter quædam de omnibus præcipi poſſunt,ſeparatim,&c.de Inu.63. Literas communiter cum aliis ſcribere.Att.11.213.3. Vtra ſit de genere omni, utra de parte quadam, utra communiter in plures, utra in aliquam certam rem ſcripta uideatur.de Inu. 80. Simul cum patribus geſtis primo communiter triumphare.pro Mur.126. Quo uterque noſtrum communiter uteretur.de Sen.2. Communiter de ipſius ſtudio locutus ſum.pro Arch.23.Communiter, pro eo quod dicitur, In genere.

Communitas.

Communitas cum hominum genere. Academ. quæſt.ed.1.l. 2.150.Maxime apta naturæ communitas. 1. Off.b 22.communi

tas

tas ciuilis.de Fin. 3.53. In eo ſi erit cum falſo, nullum erit iudicium.4.Acad.66.communitas generis humani. de Fin.4.3.communitas & ſocietas hominis. 3. de Fin. 103. cõmunitas hominis cũ deo.1.de Nat. d. 160. cum hominibus communitas & ſocietas. 1.Off. 221. Quæ vobis poteſt cũ hoc gladiatore, conditionis, æquitatis, legationis eſſe communitas? 6.Phil. 206. Magna eſt etiam illa cõmunitas, quæ conficitur ex beneficiis ultro citroque datis, acceptiſque. 1.Off. 81. Seruanda communitas omnium rerum. 1.Off. 77. cõmunitas vitæ & uictus. ad Pæt. 9.24.9 Societas hominũ inter ipſos, & vitæ quaſi communitas continetur ratione. 1.Off 69. Tũ ſit inter eos omniũ rerum, conſiliorũ, & uoluntatũ, ſine ulla exceptione cõmunitas. Lęl. 54. Omnis honeſtas manat a partibus quatuor: quarum una ſit cognitionis, altera cõmunitatis, tertia magnanimitatis, quarta moderatiõis off. 37. Quemadmodũ igitur mẽbris utimur, priuſquam didicimus, cuius ea vtilitatis cauſa habeamus: ſic inter nos natura ad ciuilẽ cõmunitatẽ coniuncti & conſociati ſumus. 3. de Fin. 102. Ad naturalẽ cõmunitatẽ nati ſumus. 3. de Fin. 52. Vnum adde verbum, iure iã a cõmunitate res diiuncta videbitur. Top. 553. Ductum a prima cõmunitate naturæ. de Fin. 5.37. Quibus cum communitate iuncti ſumus. Off. 1. 219. Ex communitate ducuntur officia aptiora naturæ. 1 off. 213.

Communio.

Inter quos porro eſt cõmunio legis, inter eos c. iuris eſt. 1. de Leg. 33. Magna eſt enim vis humanitatis: multũ ualet cõmunio ſanguinis. pro Roſc. Am. 38. In cõmunionem tẽporum alicuius bona conſerre. pro Mil. 76. Ita mihi maxime cõmunionẽ beneficiorum, pręmiorũ, ciuitatis continere uidetur. pro Corn. Balb. 22. cõmunionem nullã mihi cum improbis eſſe poſſe. 11. fa. 49. in ep. Matii. Nec ulla cõmunione uiſorũ impediri. Acad. quæſt. edit. 1. l. 5. 45. cõmunionẽ uiſorum eã intelligit, qua eadẽ & uera & falſa uideri poſſunt. In priſtina cõmunione manere. 3. de Or. 41. Literarum & vocũ communione homines inter ſe iũxit philoſophia. 5. Tuſc. 17. Genus eſt quod ſui ſimiles communione quadam, ſpecie autem differentes, duas aut plures complectitur partes. de Orat. 100.

Communico.

Communicat mecum: &, Sibi ſoli attribuit, contraria. 2. f. 38. Ego prouinciã cum Antonio communicaui. in Piſ. 80. Multa præterea me tuo, quę cum Miloni ueſtro cõmunicaui. ep. 93. Nã ut illa omittam, quæ ciuitate teſte feciſti, cũ meũ inimicitias cõmunicauiſti, cum me concionibus tuis defendiſti, &c. ad Trebatium. 15. 21. 3. Propterea quod auxilium ſibi ſe putat adiunxiſſe, qui cũ altero rẽ cõmunicauit. pro Roſc. Am. 68. Vobiſcũ Africanus hoſtiũ ſpolia & præmia laudis cõmunicauit. 7. Verr. 97. Sin ei dicendum erit de iure ciuili, tecũ cõmunicabit. Or. 90. Communica mecũ hanc prouinciã. in Piſ. 3. Quod ad te ſcripſerã, ut cum Camillo cõmunicares, de eo Camillus mihi ſcripſit, tecũ cum eo locutum. Att. 183. At ſi collegium pontificum adhibendum non videbatur, nemone horũ tibi idoneus uiſus eſt, ut cum eo dedicationẽ communicares? pro Do. ſua. 140. Tum ut quibus de rebus vellemus, tu tuis, ego meis inter nos cõmunicaremus. ad Caſ. 15. 38. Ne me quidẽ ipſum habeo, quicum communicem tam audacter, quam te. 12. Att. 46. Modo facti ueſtri gloriam cũ mea laude cõmunicẽ. 12. f. 3. id eſt, particeps ſim gloriæ ueſtrę. Quod faciendũ, imitandũque eſt omnibus, ut ſi quam præſtantiã uirtutis, ingenii, fortunæ conſecuti ſunt, impertiant eam ſuis, cõmunicentque cũ proximis. de Amic. 61. Vt id quod de noſtris rebus corã communicaſſemus inter nos, conficiamus literis. ad Caſ. 15. 14. 4. communicare aliquid cum aliquo. 3. f. 42. 2. Att. 55. & 11 229. 1. cõmunicare aliquid cum ſua laude. 4. Acad. 8. Benigniſſime cõmunicare aliquid cum aliquo. 1. Verr. 38. cõmunicare cauſam ſuã cum aliquo. pro R. Am. 83. communicare conſiliũ cum aliquo. Off. 3. 64. Curã doloris ſui cum aliquo cõmunicare. Titio. l. 5. 16. 11. Furtũ cõmunicare cũ aliquo. 2. Verr. 18. id eſt, Partiri. Cõmunicare gloriã ſuã cũ aliquo. 3. ad Q. fr. 33. cõmunicare inimicitias cũ aliquo 15. f. 51. Communicare Rempub. cũ aliquo. 12. Phil. 355. Et hoc tẽpore uelle te mecũ, ſi propius acceſſiſſem, de officio vtriuſque noſtrũ cõmunicare. 4. f. 1. communicare de re aliqua. ad Lent. 1. 7. 8. Multa de re aliqua inter ſe cõmunicare. pro Quin. 8. Iudicia alicui cõmunicare. pro Clu. 103. Cõmunicare ſua pericula cum alienis. pro Corn. Balb. 17. Cõmunicabitur cum illis &c, Ad teipſum proprie referetur, contraria. 5. f. 46. Præmia virtutis & officii ſancta & caſta eſſe oportere: neque ea aut cũ improbis cõmunicari, aut in mediocribus hominibus perulgari. 2. de Inu. 107. Neque ego hoc partiendæ inuidię, ſed communicandæ laudis cauſa loquor. pro Syl. 6. Num tibi illius victoriæ gloriam cum illo cõmunicandã putas? 7. Ver. 4. Ad participandum alium ab alio, cõmunicandũq. inter omnes iuſta natura facti ſunt. 1. de Leg. 48. Itaque ſi quando aliquod officiũ extitit amici in periculis aut adeuntis, aut communicandis, quis eſt qui id non maximis efferat laudibus? de Amic. 24.

Communicans.

Res aduerſa communicãs amicitia, leuiores facit. de Am. 22.

Communicatus.

Cum omnis deorum poteſtas immortalium, aut tranſlata ſit ad uos, aut cõmunicata uobiſcũ. pro Mur. 141. Socii putãdi ſunt, quos inter res communicata eſt. in Verr. 158. Communicatum eſſe alicui crimen cum aliquo. 1. Verr. 8. Eo tempore iudicia cũ equeſtri ordine cõmunicata ſunt. pro Clu. 44. Multa pręterea, quæ temporibus illis inter nos familiariſſime dicta, ſcripta, cõmunicata ſunt. ad Matium. 11. 27. 5.

Communicatio.

Cõmmunicatio, inquit, eſt quaſi cum iis ipſis, apud quos dicas, deliberatio. 3. de Or. 113. cõmunicatio ciuitatis. pro Corn. Balb. 24. Communicatio conſilii. 5. f. 51. Quin mihi nunc te abſente non ſolum conſilium, quo tu excellis, ſed etiam ſermonis communicatio, quæ mihi ſuauiſſima tecum ſolet eſſe, maxime deeſt. Att. 1. 50. Cõmunicatio & ſocietas utilitatẽ. de Fin. 5. 60.

Commurmuror.

Ita enim ſunt (literæ) perſcriptæ ſcitẽ & literate, ut ſcriba, ad ærarium qui eas retulit, perſcriptis rationibus ſecum ipſe caput ſiniſtra manu perfricans, commurmuratus ſit. in Piſ. 49.

Commuto.

Nam etſi quędam cõmutauit, ut quod paulo ante de inclinatione atomorum dixi, tamen pleraque dixit eadem. 1. de Nat. d. 99. Compendiũ leue maxima fraude cõmutarunt. ad Her. 2. 63. Vt reliqui fures earum rerum, quas ceperunt, ſigna cõmutent. de Fin. 5. 67. Vt non modo eorum agris uectigal nouum nullũ imponerent, ſed ne legẽ quidẽ uenditionis decumarũ, neue uendundis aut tẽpus aut locũ commutarent. 5. Verr. 12. Habebat igitur, &c. qui ad perniciem innocentis fidẽ ſuam & religionẽ pecunia cõmutarit? pro Cl. 101. Scriptis, aſſiduitate orationis, & præceptis cõmutare aliquẽ, ut tali animo ſit futurus, quali uolumus. Att. 16. 33. 13. Cõmutare genus uitæ. Off. 1. 169. Gloriã conſtantię cum patrię charitate cõmutare. pro Sext. 29. id eſt, pro patria relicta gloriã aſſequi. Inuidiam poſſeſſionis pecunia cõmutare. 1. de L. Agr. 8. Cõmutare iudiciũ. pro Sylla. 33. id eſt, Aliter perſcribere quã iudicatũ ſit. Iura omnia, & omniũ cõſuetudinẽ cũ uituperatione ſine quęſtu cõmutare. 5. Verr. 41. Mortẽ cũ uita cõmutare. Sulp. ad Cic. 4. 5. 7. Cõmutare nomina rerũ. de Fin. 4. 79. Verbũ propriũ proprio ornandi cauſa cõmutare. 3. de Or. 91. Lectis uerentis literis, admiratus equidẽ ſum, te tã uehementer ſententiam cõmutaſſe. Att. 16. 334. 3. Quibus & qui aſſentantur, nihil cõmutantur animo, & iidem abeunt qui uenerant. de Fin. 4. 6. Sed incidunt ſæpe tempora, cum ea, quę maxime uidentur digna eſſe iuſto homine, &c. commutantur, fiuntque contraria. 1. 45. Quare prouidere ne Reip. ſtatus commutetur. de Ar. 258. Hæc commutari ex veris in falſa non poſſunt. de Fat. 56. Conſilia temporum ſunt, quæ in horas commutari uides. Att. 14. 318. 6. Iudicio cõmutari non poteſt res, quæ ſemel ſit iudicata. 1. de Inu. 124. Cõmutari tempore. 1. Off. 46. Frons, vultus, & ſermo petitoris. ad eorum, quoſcunque conuenerit, ſenſum & uoluntatem cõmutandus eſt. de Pet. Conſ. 28. Quæ non ad delendã Rempub. pertinent, ſed ad commutandã. in Cat. 126. Nec in homines non tã commutandarum, quã euertendarum rerum cupidos incidiſſet. Off. 2. 4. Ad animos cõmutandos, & omni ratione flectendos. de Or. 128. Regulus de captiuis commutandis Romam miſſus eſt. off. 1. 169.

Commutatus.

Quintus præceptis meis cõmutatus eſt. Att. 254. Cõmutata annona. pro D. ſua. 12. Tua ratio poſtea eſt cõmutata. ep. 33. cõmutata ſententia. Acad. quæſt. ed. 1. l. 2. 65. Cõmutata tẽpeſtas. 2. de Inu. 236. Commutato genere uitæ. 1. off. 169.

Commutatio.

Cõmutatio, exornatio eſt, cũ duæ ſnię inter ſe diſcrepantes ex traiectione ita efferuntur, ut a priore poſterior cõtraria proficiſcatur, hoc modo, Eſſe oportet, ut uiuas, nõ uiuere ut edas. ad Her. 4. 191. Cõmutatio d. minorũ reformidanda. Att. 2. 52. 3. Cõmutatio ex uero in falſum ne in futuro quidẽ ulla fieri poteſt. Fat. 14. Cõmutatio morũ ac ſtudiorum. Lęl. 66. Commutatio uitæ. Tuſc. 1. 23. Voluntatis cõmutatio. Att. 1. 12. 2. O miſeram & in breui tam celerem Reip. commutationem. ad Octau.

330. Annuæ

330. Annuæ commutationes non modo quadam ex neceſſitate ſemper eodem modo fiunt, uerum, &c. 1. de Diuin. 74. Commutationes ciuiles. ad Lucil. 5. ta. 13. Conuerſiones commutationeſque tempeſtatum cæli fiunt acceſſo ſtellarũ & receſſu. 2. de Diu. 134. Commutationes temporum quadripartitæ. Tuſ. 1. 55. ſcili cet in Ver, Aſtatem, Autumnum, & Hiemem. commutationum uocis utilitas. 3. ad Her. 113.

Commutabilis.

Commutabilis animus, uarius, multiplex. de Amic. 77. Si eſſet commutabilis omnis cera. 2. de Nat. d. 20. Si commutabilis eſſet natura argenti & æris. 3. de N. d. 39. Vide quam ſit uaria ui tæ commutabilisque ratio. pro Mil. 114. Infirma, miſera, & commutabilis Reſp. Att. 1. 52. Exordium cõmutabile. 1. de Inu. 38. Imbecilla & commutabilia pecuniæ membra. in Parad. 8.

Comœdia.

Quo genere iocandi, elegãti, vrbano, ingenioſo, faceto, Plautus noſter ex antiquo comœdia refertus eſt. off. 1. Eius improbitaté veteres Atticorũ comœdiæ notauerunt. de Cl. Or. 319. de Ser. Glaucia In comœdiis placere. in Or. 59.

Comœdus.

Fieri comœdum ex peſſimo hiſtrione. pro Roſc. Com.

Comicus.

Comicus poeta. in Or. 35. Comicum in tragœdia uitioſum. Or. 141. Nemo enim illum ex trunco corporis ſpectabat, ſed ex artificio comico æſtimabat. pro Roſc. Com. 16. de Roſcio. comicorum ſenarii quales. Or. 106.

Compactio, compacto, compactus. *Vide Compingo.*

Compages.

Nam dum ſumus in his incluſi compagibus corporis, munere quodam neceſſitatis & graui opere perfungimur. de Sen. 70.

Compar.

Compar appellatur, quod habet in ſe membra orationis quæ conſtant ex pari fere numero ſyllabarum. 4. ad Her. 175.

Compareo.

Nobis quidem pueris oratio hæc omnium optima putabatur quæ vix iam comparet in hac turba nouorum voluminum. de Cl. 175. Inchoata a natura comparent. pro Syl. 54. In Thucydide orbem modo orationis deſidero. ornamenta comparent. in Or. 138. Omnis ſuſpicio in eos ſeruos qui non comparebant, mouebatur. pro Cluen. 145. Quærite nũc veſtigia prius quibus exitus illorum ex illo loco compareant. 7. Verr. 116. Cum autẽ aliquid actum eſt, in quo media officia compareant, id cumulate uidetur eſſe perfectum. 3. Off. 18. 1. naui delata in Vticam re flatu. hoc Pompeium non comparere, nec in aiſlcaribus omnino fuiſſe, ut Patiecus affirmat. Att. 12. 232. 4. Comparare in multitudior bonorum. pro Rab. 95. Signa & dona comparare omnia. 3. Verr. 94.

Comparo.

Quę quidem non minore labore mene, quam comparo. in Cat. 123. Reliquas partes diei tu conſumebas in delectationibus, quas tibi ipſi ad arbitrium tuum comparas. ep. 94. Dum ſe uaor, vt fit, comparat, pauliſper commoratus eſt. pro Mil. 28. Magnifice & ornate (vt erat in primis inter ſuos copioſus) cõparat conuiuium. 3. Verr. 45. Cur de perfugis noſtris copias comparant contra nos. in Or. 130. Qui ludos H S. c c c. comparat. ad Q. fr. 3. 24. 10. Primum temporibus hybernis ad magnitudinẽ frigorum, præclarum ſibi hoc remedium comparat. in Verr. 240. Comparat ſe, homines ex agris acceſſit. 2. ad Q. fr. 10. Equi fortis ſenectuti comparat ſuam. de Sen. 80. Homo per rationem conſequentia cernit, ſimilitudines comparat. 1. Off. 19. in Orat. 76. Virtutem induſtria comparat alicui. ad Her. 4. 175. Crimẽ incredibile confinguntur teſtes in hunc & accuſatores huiuſce pecunia comparant. pro Roſc. Am. 28. Ego me ita comparaui. de Nat. d. Comparauit deus inter ſe animam, & aquam cum igne & terra, & ea proportione coniunxit. de V. 19. Omnium rerum, quas ad beate viuendum ſapientia comparauit, nihil eſt maius amicitia. 1. de Fin. 100. Tumultus C. Gracchi in tumultus domeſticos comparauit. ad Her. 4. 190. Huic induſtria uirtutem comparauit. ad Her. 30. Alter in Siciliam cum ea copia, quam Capuæ & circũ Capuam comparaſtis, &c. Att. 8. 161. 3. Maiores noſtri hoc comparauerunt, vt, &c. ad Her l. 4. 162. pro Mur. 71. Itaque maiores noſtri raro id accidere voluerunt, Prætores, vt confiteretur fieret, comparauerunt. pro Quint. 9. id eſt, cauerunt uel ſtatuerunt. Maiora & minora & paria comparabimus ſic, &c. de Orat. 124. Quæſo pontifices, & hominem cum homine, & tempus cum tẽpore, & rem cum re comparate. pro Do 239. Se illud te moneo, vt te ante compares, & quotidie meditere, &c. ad Q. fr. 297. Neque ſolum diligens fuit, vt accuſatorem filio ſuo compararet, ſed etiam, &c. pro Clu. 51. Nunquam huc ueniſſent, niſi ad alias res peſtiferas aditus ſibi compararent. Att. 2. 32. 2. Cum interea, &c. & populorum liberorum, regumque & ſociorum auxilia voluntaria comparauiſſem. ad Cat l. 15. 4. 7. Acad. quæſt. ed. 1. lib. 1. 44 Sed eas rationes ita refellis, ut cum me interrogaturus eſſe videare, ne ego me ad reſpondendum comparatem, repẽte auertas orationem, nec des reſpondendi locum. de N. d. 63. Alterum alteri comparare. de Amic. 8. Cõparare amicitias. de Fin. 1. 52. & Læl. 54. Comparare argumenta cum argumentis. Diu. lib. 1. 7. Optimas artes cõparare. 2. de Fin. 177. Cõferre pugnãtia, cõparare contraria. in Or. 21. In ipſo numero ſi diligenter, & ex noſtrorũ & Græcorũ copia cõparare voles, multo pauciores oratores, quã poetæ boni, reperientur de Or. 85. Factum unius cum alterius facto comparare. Pulchro. 3. 6. 1. Comparare diligentiã ſubſidio. pro Quint. 2. Diripiũ cõparare in Piſ. 56. Exercitum comparare. 3. Phil. 13. Cõparare gloriam ex rebus bellicis. Off. 42. impetus pro Do. ſua 11. Itaque iam ſic ſtatuit, per C. Fabricium inſidias. Habito comparare. pro Clu. 35. Aliqua inter ſe comparare 1. Off. 213. Laudationes per uim & metum ab aliquibus alicui comparare. 6. Ver. 130. Laudes artibus comparare. in Top. 35. Comparare periculum. pro Flac. 74. magnum præſidium ad aliquid. Tuſc. 2. 4. Optimam uiuendi rationem comparare 5. Tuſ. 52. Cõparare remedia ad tolerãdũ dolorẽ. Tuſ. 5. 51. ſe geſta cũ aliquo. pro Q. 62. Solitudine cum ſolitudine comparare. 3. Off. 3. Comparare & conſtituere ſpatium defenſionis. pro Rab. perd. reo, Species cõparare. in Top. 36. Subſidium aliquod in adoleſcentia ſibi comparare. 3. de Or. 58. Studioſe comparare ſupellectilem in Ver. 145. Comparare teſtes cũ aliquo. pro Quin. 40. Aequalitate comparantur multa. in Top. 37. Amicitia comparantur, ut commune commodum mutuis officiis gubernetur. pro Roſc. Am. 66. Sed hi nec comparantur Catoni. de Amic. 97. Fecit ſocietatem earum rerum, quę in Gallia comparabantur pro Quint. 2. Longior oratio cum magnitudine utilitatis comparetur. 2. de Off. 28 Cum bellum nefarium contra aras & focos, contra uitam fortunaſque noſtras ab homine profligato ac perdito non comparari, ſed geri iam uideretur. 4. Phil 123. 10. Att. 8. Nemo Gallus cum cive Romano comparandus eſt. pro. Font. 280. Nullo modo cum ceteris comparandus uir. 2. Phil. 221. Dicendi ratio cum imperatoris laude, aut cum boni ſenatoris prudentia comparanda. 1. de Or. 5. Quare primum ſylua rerum ac ſententiarum comparãda eſt. de Or. 152. Ad conatum exercitus comparandi princeps. 10. Phil. 86. Sapientia nunc expetitur, quod tanquam artifex conquirendæ & comparandę voluptatis. 1. de Fin. 67. Grauiſſimus author ad inſtituendam, diligentiſſimus factor ad comparandã, fortiſſimus adiutor ad rem perficiendam fuit. pro D. ſua. 25. Quę ſunt igitur uoluptates corporis cum auctoritatis præmiis comparandæ. de Sẽ. 59. 1. de Fin. 94. Quid enim tanto opus eſt inſtrumento in optimis artibus comparandis. de Fin. 86.

Comparatus.

Comparatus cum illo uidetur. 1. ad Q. fr. 12. O mira, præclara, atque diuinitus iã a principio Rom. nominis à maioribus noſtris ratio comparata, ne quis, &c pro Clu 61. Ita ratio comparata eſt uitę naturæque noſtrę, ut alia ætas oriatur ex alia. de Am. 115. Idcirco illa fortitudo comparata eſt, ne, &c de Cl. 44. Ac delectationem ſine delectationis cauſa, comparatũ aliquid. in Or. 21. & 120. Iniquiſſime comparatum eſt, quod, &c. pro Clu. 44. Ius a maioribus noſtris ita comparatum eſt, ut, &c. pro Do. ſua. 218. Sed hoc præclare legibus comparatum eſt, ut charitas liberorum amiciores parentes Reip. redderet. ad Brut. 12. 3. Itaque more maiorum comparatum eſt, ut, in minimis rebus homines ampliſſimi teſtimonium de ſua re non dicerent. pro Roſc. Am. 62. Si ita natura comparatum eſſet, ut ea dormientes agerent, quæ ſomniarent, &c de Diu. 133. Maleficium de quo iudicium comparatum ſit. de Inu. 69. id eſt, inſtitutum. Qui me ex comparato & conſtituto ſpatio in ſemioræ curriculum coegiſti. pro Rab. 91.

Comparatio.

Comparatio, eſt, cum aliud aliquod factum rectum, aut utile contenditur, quod ut fieret, illud, quod arguitur, dicitur eſſe cõmiſſum. 1. de Inu. 23. Comparatio uel proportio dici poteſt Latine, quæ Grece dicitur ἀναλογία de Vniu. 17. Poteſt accidere ſępe contentio & comparatio de duobus honeſtis, utrum honeſtius. 1. Off 83. Compar. tio noui belli pro Leg. Man. 5. Criminis comparatio inuecta & adornata ab aliquo. pro Clu. 152. 1. ad Her. 26. Cum ſcriptis alienis comparatio orationis aliruius. 1. de Or. 135. Parium comparatio nec elationem habet, nec ſub

miſſionem

miſſionem: eſt enim æqualis iu Top.37. Non placet mihi inquiſitio candidati præuuntia repulſæ: non teſtium potius, quam ſuffragatorum comparatio. pro Mur. 42. Cóparatio uoluptatis. 2. de Fin.146. Comparatio utilitatum, Off.52. Etſi præſtantia debent ea dici quæ habent aliquam comparationem, animus antẽ humanus cum alio nullo, niſi cum ipſo deo comparari poteſt, Tuſc.235. Cum ſolis & lunæ, & quinque errantium ad eandem interſe comparationem eſt facta conuerſio. de Nat.d.36. Comparationem proportionemque eandem habebat. de Vniu. 31. Itaque & ob eam cauſam, & ab iis rebus numero quatuor, mũdi eſt corpus effectũ, ea conſtrictu a comparatione qua dixi. &c. de Vniuerſ.20. Ideſt, coniunctione uel proportione. De comparatione aliquarum rerum diſſerere. 1. Off.18. Comparatione diſciplina que dicendi in patronorum numerum peruenire. de Clu. Or. 243. Pompeius omnia pollicetur, & Cæſ. quibus ita credo, ut nihil mea comparatione diminuam. ad Q.fr.1.48. Ex comparatione argumentum. Top. 10. Ex comparatione in iuridiciali aſſumptiua quomodo agendum. 2. ad Her. 54. Ex literis tuis cepi fructum duplicem, mihiq. in comparatione difficilem ad iudicãdum, amoremne erga me tuum an animum in Rep. pluris æſtimandum putarẽ. ep.146. In comparatione quæ ſpectanda. Top. 35. Quæ qui ſine comparatione alicuius ſpectaret, ſatis magna diceret, de Cl. Or. 129. Cum autem ipſum audires ſine comparatione, non modo contentus eſſes, ſed melius non quæreres. de Cl.176. Comparationum duo genera. Top.45.

Comparate.

Cum autem quæritur quale quid ſit, aut ſimpliciter quæritur, aut comparate *ſimpliciter*, Expetendane ſit gloria. c. Proponendane ſit diuitiis in *gloria* 20 Top.45.

Comparabilis.

Species comparabilis. 1. de Inu 58. Comparabile autem, eſt quod in rebus *diuerſis* ſimilem aliquam rationem continet. 1. de Inuent.65.

Comparatiuus.

Deinde oportebit ipſam illam comparatiuam indicationem exponere tanquam cauſam deliberatiuam. de Inu.71.

Compaſco.

Si compaſcuus ager eſt, ius, eſt compaſcere. in Top.7

Compedes.

Cõpedes has, faces inquã hos laureatos efferre, &c. 8. Att.12. Alibi moleſtiſſimos lictores uocat. Ex compedibus atque ergaſtulo. pro Rabir. 14. Nam qui in compedibus corporis ſemper fuerunt, etiam cum ſoluti ſunt, tardius ingrediuntur. 1. Tuſ.61.

Compello.

Cum hoc compello, prætereo illius ex grege latrocinii neminem. in Ant.248. Idem etiam Q. Ciceronem, fratris mei filium, compellat edicto, nec ſentit amens commendationem eſſe compellationem ſuam. 3. Phil. 136. Neque ſolum id dixit, ſed quos ei commodum fuit, compellauit. poſt reditum in Senat.10. Mimus quidam actium poetam compellauit in ſcena. ad Her. 5. Compellarat hoſpitem præſens, computarat, &c. in Ant. 178. Quare da te in ſermonem, & perſeca, & confice, excita, compella, loquere, ut te cum illo Sçæuola loqui putes. Att.13.30. Nec enim me ſperaſti, mutuam tibi gratiam relaturum, vt viciſſim tuos compellarem. in Sal.273. Ex in compellare me pater uoce uidetur, *his uerbis*. de Diuin.89. Nominatim alii compellabantur, *alii* citabantur, alii relegabantur. pro D. ſua. 29. Cum uero *in hunc ſenſum allíciar beneficiis* hominum, & compellar iniuriis, *facile patior, &c. Lẽt*.1.9.8. Quibus cum parum procederet, ut ulla lege mihi poneret accuſatorem: compellari ea lege me noluerunt, qua dicere non poterant. 8. fam. 37. Nigidium minari in concione ſe iudicem, qui non affuerit, compellaturum. Att.2.17.2.

Compellatio.

Exclamatio eſt, quę conficit ſignificationem doloris, aut indignationis alicuius per hominis aut vrbis, aut loci, aut rei cuiuſpiam compellationem. hoc modo: Te nunc alloquor Africane, cuius, &c. ad Her. 28. Idem Q. Ciceronem compellat edicto, nec ſentit amens commẽdationem eſſe compellationem ſuã. in Ant. 186. Itaque crebras, vel potius quotidianas compellationes meas non tulit, ſeque in urbem recepit inuitus. ad Corn. lib. 12.54. Id eſt, obiurgationes & conuitia.

Compello.

Qui pluribus ædibus in foro factis, ſingulari virtute & gloria ciuem domum vi & armis compulit. pro Mil.54. Cæſar cæteras nationes contriuit, compulit, domuit. de Prouinc. Conſul. 78. Me domo mea expuliſtis, Cn. Pompeium domum ſuam cõpuliſtis. in Piſ. 11. Compellere & congregare in vnum locum. 1. de Inu.4. Compellere orationem in anguſtias, & in Stoicorum dumeta. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 102. Hoc eſt, ad ſubtile & anguſtum argumentandi genus, quale placebat Stoicis, reſtringere. Compellitur ad morbos & ſenectutem corporis coagmentatio, calore vel frigore. de Vniu. 21. Cum vero in hunc ſenſum & alliciar beneficiis hominum, & compellar iniuriis, facile patior, &c. ep. 16. Compulſus eo quo minime uolebam. 10. fa.67. in ep. Pollionis. Omni totius prouinciæ pecore compulſo pellium nomine. in Piſ.69. Omnes enim qui ad illa arma fato ſumus neſcio quo Reip. miſero funeſtoque compulſi. pro Marcel.8.

Compendium.

Etenim omnino tamen ſe negat facturum compendii ſui cauſa, quod non liceat. 3. Off. 83. Si quando me vis peierare, ut paululum tu compendii facias, paratum fore ſcito. pro Roſc. Com.29. Multi ſeue compendium fraude maxima commutauerunt. ad Her.11. Is eſt reus auaritiæ, qui in uberrima re turpe cõpendium effugit. pro Flac. 5. Quos illa (prouincia) partim mercibus ſuppeditandis cum quæſtu, compendioque dimittit. 4. Verr. 4. ideſt, lucro. In compendio uerſari. 5. Ver. 90.

Compendiarius.

Socrates hanc uiam ad gloriam proximam, & quaſi compendiariam eſſe dicebat, ſi quis id ageret, vt quales haberi vellet, talis eſſet. Off.41.

Compenſo.

Paucitatem pedum grauitatis ſuæ tarditate cõpenſat. in Or. 125. Ii tamen hoc uitium compenſant uel facultate uel copia. in or. 136. Veſtra in me attente audiendo benignitas prouexit orationem meã, ſed hoc compenſabo breuitate eius orationis, quæ, &c pro Do.219. Sed ſit offenſus primo: nonne cõpenſabit cum vno uerſiculo tot mea uolumina laudum ſuarum? in Piſ. 58. Maſſilienſes Gallicorum bellorum pericula pop. Ro. copiis armiſque compenſarunt. pro Font.3. Rationes tuas te uideo cõpenſare cum iſtis doloribus, non memoriam corpore perceptarum uoluptatum. 2. de Fin. 158. Et cum maximis curis & laboribus compenſare eam, quam ex diſcendo capiant, uoluptatem. de Fin.5.45. Atq. hæc omnia honoris commodis cõpenſantur. in Ver.242. Compenſabatur cum ſummis doloribus lætitia. 2. de Fin.156. Catonis edictum, Pedibus compenſari pecuniã. pro Fl.56. Neque ulla re alia, quæ a nobis conſequuntur, niſi opera ſua compenſari putant poſſe. pro Mur. 65. O perditum latronẽ, uix ullo otio compenſandam hanc Reſpub. turpitudinẽ. Att.7. 136.3. Certiſque operis & officiis erit, quod uiolatum eſt, compenſandum. Off. 47. Vitia ſenectutis diligentia compenſanda ſunt. de Sen. 32. Labores compenſati gloria. 3. de Or.8. Multa eius in ſtipendiis damna proferentur, quæ ab ipſo ætatis fructu diſſoluta & compenſata ſunt. 7. Ver.27.

Compenſatio.

Compenſatione commodorum, in commoda quæ ſunt in uita, leniant ſapientes. de nat.d.1.17. Fortitudo, eſt contemplatio laboris & periculi cum ratione utilitatis & compenſatione cõmodorum. ad Her.32. Itaque hac uſurum compenſatione ſapiẽtem, vt uoluptatem fugiat 5. Tuſc.135.

Comperendino.

Tua ratio eſt, ut ſecundum binos ludos mihi reſpondere incipias: mea, ut ante primos ludos comperendinem. 2. Verr. 21. Verum, ut opinor, Glaucia primus tulit, ut comperendinaretur reus. 3. Verr.13. & 17.

Comperendinatus.

Poſteaquam eſt comperendinatus, &c. 6. Ver.29. Vnum, quaſi comperendinatus, mediũ diẽ fuiſſe, quem, &c. Brut.44. Adimo enim comperendinatum, quod habet lex moleſtiſſimum, bis ut cauſa dicatur. 3. Verr.17.

Comperio.

Quod ego ex multis audiui & comperi. pro Clu.58. Hæc ego uix dum iam cœtu ueſtro dimiſſo comperi. in Cat.*99* Nihil de hoc comperi. pro Syl.65. Vbi comperi remotas eſſe literas ſocietatis, habui rationem annorum. in Verr. 145. C. Fimbria diem Sçæuolæ dixit, poſteaquam eum comperit poſſe uiuere. pro Sex. Roſc.24. Comperire teſtibus. pro Clu.99. Nam ut illud afferã, nihil eſt quod de his duobus habuerint compertum, de cęteris comperiſſe. pro Clu. 100. Ex multis audiui: nam me comperiſſe non audeo dicere. ep.62. Cum indicia mortis ſuæ ſe comperiſſe manifeſto, & manu tenere diceret. de Cl. Or.190. Et in cõcione quæreret, qui tibi conſtares, cum idem negares quicquam certi poſſe reperiri, idem te comperiſſe dixiſſes. Acad. quæſt. edit. 1. l. 2.58.

2.58.Scripſit ſe id certis auctoribus comperiſſe.Att.225.

Compertus.

Facinus manifeſto compertum atq. deprehenſum pro Cl.26. Denique de eo tibi compertum erat.Sal.in Cic. 219. Aut illud afferant, aliquid eſſe quod de iis duobus habuerit compertum. pro Clu.44.Cum ea dicimus iurati,quæ cõperta habemus,quæ ipſi vidimus.pro Font.16.

Compertum.

Nihil ipſos habuiſſe cogniti,nihil comperti.pro Clu.103.

Compeſco.

Nec tamen in petendo Reſp.compeſcenda eſt.de Pet.213.

Competenter.

Huic Epicurus competenter.de Fin.84.alias, comparet ſe.

Competitor.

Vt enim cum ciuiliter contendimus,aliter ſi eſt inimicus,aliter ſi competitor:&c.1. Off.58. Non cõpetitor a quo es uictus, ſed populus a quo es præteritus, pro Plan.260. Competitores qui certi eſſe uidebantur,Galba & Antonius,& Quint. Cornificius. Att. 1.1.

Competitrix.

Nam nos quoq. habuimus ſcenã competitricẽ. pro Mur.38.

Compilo.

Tot millia latrocinantur morte propoſita: alii omnia quæ poſſunt,fana compilant.1.de Nat.d.60.Vno imperio hoſtia tim totum oppidum compilauit.in Ver.212. Qui ab ipſis cautis Iuriſconſultis eorum ſcientiam compilarit. pro Mur. 22. Ac non apertiſſime Conſulem,exercitum, prouinciamque compilarit. 3.Verr.24.2.de Or.149.Aerarium exhaurire, Remp.compilare.in Vat.3. Caupones omnes hic compilare per turpiſſimã legationem maluit. de Pet. Conſ. 5. Nihil eſt quo mihi gratias agas,inquit,ſi malui compilari,quam uænire.2.de Or.149.

Compilatio

Quid? tu me hoc tibi mandaſſe exiſtimas, ut mihi gladiatorum compoſitiones, ut uadimonia dilata & Chreſti compilationem mitteres?Cœl.2.7.1.

Compingo.

Picenum amiſerat culpa: in Apuliam ſe compegerat: ibat in Græciam.8.Att. 20. Oratorem tamquam in aliquod piſtrinum detrudi & compingi uidebam. 1.de Or.25.

Compactus.

Quid enim aut in natura,qua nihil eſt aptius, nihil deſcriptius,aut in operibus manufactis tam compoſitum, tamque cõpactum & coagmentatũ inueniri poteſt? 3. de Fin.112.Alteraq. natura adiuncta materia temperatione trium partium proportione compacta,ſe ipſe conuerſans, cum materiam mutabilem, arripuiſſet,&c.de Vniu.35.

Compacto.

Compacto prohibiti uideamur. 10. Att. 40. Compacto alii pro Conſulto & dedita opera accipiunt,aduerbialiter.Alii nomen eſſe putant,pro pacto & conuentione.

Compactio.

Videmus ea,quæ terra gignit, corticibus & radicibus ualida ſeruari: quod contingit animalibus ſenſuum diſtributione, & quadam compactione membrorum.de Fin. 5. 30.

Compita.

In compitis auctionari.1. de Leg. 4.

Compitalia.

Tu pridie compitalia memento.Att.2. 18.5.

Compitalitius.

Ego quoniam IIII.Non.Ianuar. compitalitius dies eſt,nolo eo die in Albanum uenire moleſtus familiæ. Attic.7.26.cuius fuit initium ludi compitalitii,&c.in Piſ.5. Tu,cum in Calẽdas Ianuarias cõpitalitiorum dies incidiſſent, &c.in Piſ.5.Sed hoc ambulationibus compitalitiis reſeruemus.Att.2.13.

Complano.

Melii regnum appetentis domus eſt complanata.pro Do.78.

Complaudo.

Stantes complaudebant in re ficta.de Amic.24.Hoc eſt,fauebant,ut ſpectatores in theatro ſolebant.

Complector.

Etenim cum cõplector animo, quatuor cauſas reperio,&c.de Sen.14. Complecteris ampliſſimos uiros ad tuum ſcelus.in Piſ. 59.ideſt,adiungis.Circulus extimus, qui reliquos omnes complectitur.de Somn.Scip. 128. Si concordi quadã amicitia & caritate complectitur mundus.de Vni. 20.Stellas vi ſua complectitur natura ætheris.2.de Nat.d.79.Complectitur verbis quod vult.1.de Fin.12.ideſt,facundus eſt,quod vult,enuntiat.Cõplectitur vitis ſuis clauiculis quidquid eſt nacta.de Sen.48.Quod cogitatione tantum & mente complectimur. Or. 197. Nec enim minus noſtra ſunt quæ animo complectimur, quam quæ oculis intuemur.ep.73. Complexus igitur ſum cogitatione te abſentẽ. ad App.Pul.l.3. 11. 4. Veterem ex tuis literis libenter complexus ſum.Att.280.Alius alios homines & ordines: ego uos ſemper complexus ſum.pro Rab.Poſth.10. Liber, quo iſte omnem rerum memoriam breuiter complexus eſt.de Cl.166.Hic me cõplexus eſt,conſperſitque lachrymis. pro Pl. 280. Multos eſt *hic* ordo complexus hominibus & beneficiis ſuis. de Prouinc.77.*Pa*ter complexus eſſet filium, flenſque eum centum uiris commendaſſet.de Or.106. At contra, oratorem celeriter complexi ſumus:&c.1.Tuſc.8. Nemo erat qui philoſophiam complexus eſſet.de Cl.195.Frater eius mecum eſt multum:quare,*vt inſtitui*ſti, complectere adoleſcentem. ad Q. fr. 321. Rogo te vt *hunc* adoleſcentem humanitate tua complectaris. ep. 210. Te rogo, vt quæ ſucceſſori amiciſſimo potes cõmodare is qui prouinciã tradit,ea pro noſtra conſtantiſſima voluntate erga te,cura ac diligentia complectare.ep.31. Quibus autem rationibus facultatem aſſequi poſſimus,vt hominum ſtudia complectamur,eaque teneamus,dicemus.Off.36. Da te homini, complectetur, crede mihi.Cœl.2.7.6.Nam ita complectemur, ut in vnum conducamus propoſitionem & aſſumptionem.de Inuent.56. i.concludemus.Cum Oppius me hortaretur,ut adoleſcentem, totamque cauſam manumque veteranorum complecterer, dixi me id nullo modo facere poſſe.Att 262. Complecti & oſculari aliquem. Att.16.333.14.in Somn.Scip.10. Complecti & augere bonitatem inuſitatã.pro Rab.Poſt.27.Beneficio complecti aliquẽ.pro Plan.66.cõplecti aliquem beneuolẽtia.ad Lig.6.14.2.pro Mar. 6.Comitate cõplecti aliquem. Cæſ. l.7.5.7. cõplecti honoribus & beneficiis aliquẽ.de Prou. 31. Cõplecti aliquem *ſuis officiis*. 13.f.43.Ex literis alicuius complecti aliquem.Brut. 12.5.Cum ſua ſalute complecti aliquem.pro Plan.82. Omnibus ſtudiis,laboribus,uitæ periculis complecti aliquem. in Piſ.62.Complecti aliquid animo & cogitatione. Off.1. 163. Tuſc.1.42.Mente complecti aliquid.2.de Fin.177.Tuſc. 1. 30. Certe & deum ipſum,& diuinum animum corpore liberatum cogitatione complecti non poſſumus.1. Tuſc. 81. Complecti cauſam aliquam. 16. Att.39.5.Phil.196.Complecti cura ac diligentia.3. f.5. Fidem complecti.pro Corn.Balb 51.pro, amore proſequi. Complecti hominem.Curioni,lib.2.5.13.Complecti liberaliter.13.fa.25. Animo rei magnitudinem complecti. 1. de Or.11. *Oratione* cõplecti non poſſum magnitudinem animi tui. poſt.red.4.Omnẽ rerum memoriam breuiter & perdiligenter complecti. de Clu. Or.7.Quomodo igitur hæc infinita & ſemper noua, aut memoria complecti,aut obſeruando notare poſſumus?2.de Diui.216: Vt iam liceat vna comprehenſione omnia complecti & dicere, omnem naturam eſſe conſeruatricem ſui. in Ant. 186. Vno crimine omnia complecti.4. Verr. 87. Vno uerbo omnia complecti.5.de Fin.104.Complecti otium. 2. Att.18.Arctius puellam complecti.1.de Diu.167.Complecti præſentia. Tuſc. 1.53.Sententiam numero quodam complecti.3. de Or. 96. Cõplecti omnem vitę conſequentis ſtatum.de Fin.2.39.Siquis vniuerſam ac propriam oratoris uim definire complectique vult. de Or. 90. Vitam beatam complecti. 3. de Fin.65.

Complectens.

Perficies,ut ego iſta innumerabilia complectens,nuſquam labar,nihil opiner?4.Acad. 204.

Complexus.

Soror fratrem complexa tenet. pro Font. 283. Naturamque eam,quæ res omnes complexa teneat. de N.d. 2.22.Seleſtũ dii immortales ac nefarium facinus:atque eiuſmodi,quo uno maleficio ſcelera omnia complexa eſſe uideantur. pro Roſc.Am.21. Vidi in quiete,te repente lætum extitiſſe, noſque inter nos eſſe complexos. de Diu. 92.

Complexus.

Complexus & oſculatio.pro Cœl.38. Complexus cœli.Tuſc. 1.32.ambitus orbis,quę eſt Gręcis περιφέρεια. Complexus corporum.Tuſc.3.41.Ad complexum meę Tulliæ,ad oſculum Atticę poſſim currere.12.Att. 1.In ſinum & complexum alicuius venire.2.Phil.72. 14. f.2. A complexu ſuorum diſtrahere aliquem. pro Do.ſua. 75. Coercet & continet omnia complexu ſuo mundus.2.de N.d.82. Terra ſemen tepefactum vapore & complexu ſuo diffundit.de Sen.47.Poſtremum genus eſt de Catilinæ delectu:imo uero de complexu eius ac ſinu.in Catil.42.Num etiam

de

de matris hunc complexu lectiſſimæ miſerrimæque fœminæ uobis inſpectantibus auellet atque abſtrahet?pro Font.30. E complexu ſuo dimittere aliquem.1.ad Q.fr.51.Deinde totius complexu gentis humanæ.de Fin.5.60.In complexu eſſe.14.fam.11. In complexu liberorum & coniugum trucidare aliquos.pro Fla.73.Complexu rationis & intelligentiæ.de Vniu.13. Sinu complexuque recipere aliquem.13.Phil.349. Vi & complexu retinere aliquem.pro Plan.81. Complexu ſuo omnia animalium genera cælum non tenebit.de Vniu.51. Quidam cum in ſomnis complexu uenereo iungeretur,calculos eiecit.de Diu.137. Collocutiones familiariſſimæ, complexuſq. ſummæ beneuolentiæ. 12.Phil.191.Complexus,oſculatuſq. dimiſerit.16.Att.14.

Complexe.

Complexe aliquem tenere.3.Phil.136.

Complexio.

Complexio eſt,in qua utrum conceſſeris, reprehenditur, ad hunc modum:Si improbus eſt,cur uteris?ſin probus,cur accuſas? 1.de Inu.Hic cum conceſſeris propoſitionem & aſſumptionem, complexio eſt infirmanda.1.de Inu.100.Complexio, exornatio eſt,quæ utrunque complectitur,exornationem & conuerſionem ſcilicet,& repetitionem.4.ad Her.163.Complexio,per quam Id quod conficitur ex omni argumentatione, breuiter exponitur.1.de Inu.82.complexio eſt quæ concludit,breuiter partes argumentationis colligens.2.ad Her.61. Breuis complexio totius negotij.1.de Inu.54.conficitur complexio ex propoſitione & aſſumptione.1.de Inu.99. Longiſſima eſt igitur complexio uerborũ, quæ uolui uno ſpiritu poteſt.3.de Or.100.At quibus uerbis,modo æquum ſibi uideri,modo non iniquum:mira uerborum complexio.id eſt, implicatio & confuſio. in Verr.178. Complexionis in argumentatione uitia.2.ad Her.84. Ne id, quod perſpicuum eſt,in complexionem inferamus.1.de Inu.87.complexione aliquando non utendum.2.ad Her.64.Nec aceruatim multa frequentans,una complexione deuinciet.in Or.47. Superſederi complexione poſſe nonnumquam. 1. de Inu. 86. complexiones & copulationes & adhæſiones atomorum inter ſe.1.de Fin.15. complexionum genera.1.de Inu. 87.

Compleo.

Quæ quidem in Sabinis perſequi ſoleo, conuiuiumq. uicinorum quotidie compleo.de Sen. 43. Quis hic, inquam, quis eſt qui complet aures meas tantus & tã dulcis ſonus?in Som. Scip. 16.Luſtrat & complet ſua luce cuncta Sol.de Som.Scip.15.complet luna ſolis illuſtrationem menſtruo ſpatio.de Nat. de.1.61. complent ea quidem beatiſſimam uitam. de Inu.141. Gorgias Leontinus centum & ſeptem compleuit annos.de Sen.13. Gradus theatri accuſator hominibus ſeditioſis compleuerat. pro Clu. 37.Vt hac ipſa ratione ſumma mei promiſſi compleatur. 5. Verr. 96.Tu locum compleas numero,confirmes præſidia. cont.Rull. 80.Cum ſol compleuerit terras larga luce.de Nat.d.2.36.Cum ſanguis os oculoſque compleſſet.in Ver.264.complere & ad exitum perducere aliquid.2.de Inu.147.complere aliquem coronis & floribus.6. Verr. 69. Plangore & lamentatione complere forum.in Or.72.complere municipium colonis. cont. Rull. 83. complere omnia corporis odore,uini atque unguenti.5. Verr. 25.Etenim hæc decantata erat fabula,ſed complere paginam uolui.Att.13.288.6.complere ſe conchis.de Nat.d.51. Humaniſſima completur animus uoluptate. Ac.q.ed.1.l.2.118. Fauces caleſiunt,arteriæ complentur .ad Her. 20. Renouatione ſtirpium complentur terræ.2.de Nat.deo.191.cum uentum erat ad ædem Concordiæ,gradus complebantur.in Ant.197. Vt de nocte domus compleatur .de Petit.212. Occupetur locus in ſubſelliis, compleatur tribunal.de Cl.Or.192. Quonam gaudio complerentur?de Fin.5.64.compleri inſatiabili gaudio.Tuſc.5.52.compleri,ad exitumque perduci.de Inu.83.Illi enim compleri uitã corporis commodis beatam putant.3.de Fin.67.Onerandum & complendum pectus plurimarum & maximarum rerum ſuauitate,copia,uarietate.de Or.154.

Completus.

Perfectus,completuſque uerborum ambitus.in Or.96.completus multo cibo & potione.Tuſc.5.72.Multitudine conſentientium completus mundus.2.de Diuin.178.completa domus,pro plena.1.At.55.Neque eſt adhuc tamen ea ſumma completa.pro Flac.45.Ita completa militibus uilla,ut uix triclinium uacaret. 13.Att.66.Totum cælum humano genere completum eſt.1.Tuſcul.46.Completi ſunt animi aureſque ueſtræ. contra Rull. 87. Cum ita completa & conferta ſint omnia. Academ. quæſt. edit. 1.lib.2.115.

Complementum.

Inculcata reperias inania quædam uerba,quaſi complementa numerorum.in Or.135.

Complexus. *Vide, Complector.*

Complico.

Cum complicarem hanc epiſtolam,noctuabũdus ad me uenit cum epiſtola tua tabellarius.Att.12.232.2. Cum hanc iam epiſtolam complicarem,tabellarij a uobis uenerunt. ad Q.fr.321. At uero ſi quis uoluerit animi ſui complicatam notionem euoluere,iam ſe ipſe doceat,eum uirum,&c.3.Off.100.

Comploro.

Videre prætextatos inimicos nondum morte complorata arbitria petentis funeris.pro D.ſua.75.

Complures.

Complures conſules dicti,quorum nemo, &c. ep.146. complures dies. Acad.q.ed.1.l.2.13.Dies complures cum aliquo uerſari. Cur.2.6.5. complures Græcis inſtitutionibus eruditi.1.de Nat.d.13.Vulcani complures.3.de Nat.d.75.Ambiguorum autem complura ſunt.de Or. 118. confirmandi genera complura. in Prot.Dicebant ſcyphorum paria complura,hydrias argẽteas. 4. Verr. 33. Sed tamen ego quidem me ſuſtinui, multa minui, multa ſuſtuli,complura ne poſui quidem.Cæc.Cic.6.7.8.

Compono.

Componunt igitur primum artem quandam de iis quæ uiſa dicimus,eorumq. & genera & uim definiunt. Ac.q.ed.1.l.2.38. Rem uidebat acute,componebat diligenter.de Cl.185. compoſui formulas iudiciorum,conſeci libellos de ſtillicidiorum iure. 1.de Leg.21.Teſtimonium compoſui,quod, cum uoles, obſignabis.Dolab.15.328.4.C.Flauius ſcriba faſtos protulit, actioneſq. compoſuit.Att.6.111.18.callide enim qui illa compoſuit, perfecit,ut quodcumq. accidiſſet,prædictum uideretur. de Diu.166 Atque is quidem,qui cuncta compoſuit,conſtanter in ſuo manebat ſtatu:qui autem, &c.de Vniu. 59. Brutus tres libros de iure ciuili compoſuit.de Orat.129.Ego itinera ſic compoſueram,ut Non. Quintil.Puteolis eſſem.Att.15.329.24.Poema ad Cæſarem,quod compoſueram, incidi. ad Q. fr. 3.17.16.cõpone hoc de argento:de reliquo uidero.6.Verr.31.id eſt,dic quomodo cõueniat illud quod dico de argento. Ipſa uerba compone & quaſi coagmenta.de Cl.Or.34. cauere debemus, ne in perturbationem prius incidamus, quam animos noſtros ratio componat.1. Off.Diligenter componere aliquid.de Cla. Or.125.Artes componere.de Cl.Or.24.componere bellum.Poll. ad Cic. in.33.9. Commentarium componere. Att.2.14.13.componere ea quæ dicenda ſunt,probandi & perſuadendi cauſa.de Or.137. componere certam quandam formulam diſciplinæ.1.Ac.25. Interdictum aliquorum cauſa componere.pro Cæc.componere & deſcribere iura & iuſſa populorum.1.de Leg.25. Libros cõponere. ad Tir. 16.20.1.Verba ad religionem deorum immortalium componere.pro D.ſua.94.Verba componere, & ſyllabas propemodum dinumerare & dimetiri. Ora.210. Ita cauſa componitur,ut Bidenſes hæreditatem peterent.in Verr.119.Aeſchines tamquã Aeſerninus,ut ait Lucullus,cum Pacidiano hic componitur. de Opt. 244.id eſt,comparatur. Nec componẽtur ſolum uerba ratione, ſed etiam finientur.Or.212. Ne S.C. arbitratu noſtro componeretur,quis fuerit impedimento,arbitror te Planci literis cognouiſſe.ep.157.Fieri non poterat ut componeretur.pro S.Roſc.41 Id eſt, ut conueniret. Artificium cuiuſdam de ipſo iure ciuili heſterno die Craſſum componi dicebat poſſe.2.de Or.46. componẽdum argumentum,& ſcribundi tempus expectandum.15.Att.10 Viam componendi facile efficiet exercitatus ſtylus.in Orat.83. In conſideranda componendaque cauſa totum diem ponere. de Cl.Or.44. Tibi etiam gratias agebat, quod ſigna componenda ſuſcepiſſes. Att.4.79.2. Totumque ſe ad res componendas tranſtulit.de Cl.168.In cognoſcẽdis cõponendiſq. cauſis. in Or.79. In inueniẽdis cõponendiſq. rebus mira accuratio.de Cl.Or.128

Compoſitus.

Equus natura bene compoſitus.ad Her. 38. compoſita alit ea concluſio ſic eſt:eorũ quæ uidentur,alia uera ſunt,alia falſa. Ac. 11.Oratio puris & electis uerbis compoſita.ad Her.27.cõpoſita, ornata, & artificio quodam & expoſitione diſtincta oratio. 1.de Or.27.Deinde ne Prætor aliquid ſua ſponte loqueretur,ei quoque carmen compoſitum eſt. pro Mur. 22. Commentarium conſulatus mei Græce compoſitum miſi ad te. Attic.19. Literarum exemplum ab iſtis compoſitum eſſe arbitror. 2. de Leg. Agrar. 57. Exordium nimis apparatis uerbis compoſitum. ad Her. lib. 1.12. Aut in operibus manu factis tam compoſitum, tamquo compactum & coagmentatum inueniri poteſt? de Finib. 3.58.

Compoſitæ orationis inſidiis, fidem auditoris attentare. de Or. 177. Si ab iſto libro, quem tibi ludimagiſter neſcio quis ex alienis orationibus compoſitum dedit, uno uerbo diſceſſeris. 1. Ver. 25. Compoſitum ad iudicium venire. 2. in Verr. 20. Compoſito & delibuto capillo paſſim per forum volitare. pro Roſc. Am. 79 Compoſita & conſtituta Rep. quidquam agi per uim minime eſt utile eſt. 3. de Leg. 60. In hoc elaborandum eſt, ut Remp. conſtituas, eaque in primis compoſita, ſumma tranquillitate & otio perfruare. pro Mar. 16. Compoſiti homines ad rem aliquã. Sext. 33. Verba non abiecta, res compoſitæ diligenter. de Cl. 186. Eædem res alia ratione compoſitæ. lib. 1. de Fin. 5. Auſpicia ad utilitatem Reip. cõpoſita. 2. de Leg. 52. Locus erat quidam, in quo erant compoſita, quibus te rex numerare conſtituerat. pro Deiot. 146. Quæq. ita compoſita, ſancitaque eſſent, ea uidelicet leges nominauerunt. de Leg. 177. Verba ad deorum immortalium religionem compoſita. pro D. ſua. 237. Libri Græci leguntur a Græcis iiſdem de rebus alia ratione compoſiti. de Fin. 50. Ad rẽ pertinet, quo modo cælo affecto, compoſitiſq. ſideribus quodque animal oriatur. de Din. 128. Nemo vnquam paratior, vigilantior, compoſitior in iudicium uenit. in Verr. 72. Literulæ cõpoſitiſſimæ & clariſſimæ. Att. 6. 120. 1.

Compoſite.

Compoſite & apte ſine ſententiis dicere, inſania eſt. in Or. 130. Sin oratori nihil vis eſſe niſi compoſite, ornate, copioſe eloqui, quæro, &c. 1. de Or. 26.

Compoſitor.

Non enim inuentor aut compoſitor, aut actor hæc complexus eſt omnia: ſed & Græce ab eloquendo rhetor, & Latine eloquẽs dictus eſt. in Or. 33.

Compoſitio.

Compoſitio in elocutione quid, & quomodo ſeruetur. 4. ad Her. 160. Compoſitio anni 2. de Leg. 30. Diſciplinę compoſitio. 3. de Fin. 111. Totaque huius iuris compoſitio pontificalis magnam religionem, cerimoniamque declarat. 2. de Leg. 51. Apta compoſitio membrorum. Off. 1. 139. Quæ compoſitio membrorum, quæ conformatio lineamentorum, quæ figura, quæ ſpecies humana poteſt eſſe pulchrior? 1. de Nat. de. 67. Ordo, compoſitio rerum aptis & accommodatis locis. 1. Off. 18. Compoſitio tota ſeruit grauitati vocum aut ſuauitati. in Or. 106. Varia compoſitio ſonorum harmonias efficit plures. 1. Tuſc. 64. Verborum 2. de Or. 32. Pacis, concordiæ, compoſitionis auctor eſſe non deſiiti. 2. Phil. 46. Compoſitio, pro, cõcordia. Spes compoſitionis me feſellit. 9. Att. 16. & 26. & 58. in ep. Bal. Compoſitio. pro pacificatione. Compoſitionis ſpem non deſperatiſſimam eſſe puto. Att. 141. Verbis uti ad aptam compoſitionem & condecentiam. 3. de Or. 111. De compoſitione aliquid me conficere ſpero. Att. 150. Ex compoſitione magiſtratuum quod cuiuſque in Rep. genus ſit, intelligitur. 3. de Leg. 14. Gladiatorum compoſitiones. ad Cęl. 2. 7. 1. Vnguentorum compoſitiones, conditiones ciborum, corporum lenocinia. 2. de Nat. d. 110.

Comporto.

Cum arma in ædem Caſtoris comportabat. pro Do. 114. Cõportare frumentum ex agris in loca tuta. Att. 5. 106. 5. Cum ſeruorum delectus haberetur in foro, arma in templo Caſtoris luce & palam comportarentur. in Piſ. 17. Omnia ad iſtum comportari neceſſum eſt. in Verr. 118.

Comportatus.

Res vndique exquiſitæ, collatæ, acceſitæ, comportatæ. de Orat. 151.

Compos.

Illud quęro, cuius ſit compos, ut ſit eloquens. Or. 206. Nõ ſum inquam (mihi crede) mentis compos. Att. 9. 173. 10. Tu mẽtis es compos? in Ant. 178. Qui ſuæ mentis compos non eſt. in Piſ. 89. Animatus igitur eſt mundus compoſque rationis. 2. de N. d. 16. Compos & particeps animus rerum ſub intelligentiam cadentium. de Vniu. 35. Compos urbis. pro Sext. 129. Si me aliquando noſtri & patriæ compotem fortuna fecerit. 3. Att. 23. Rationis & conſilij compotem naturam. de Nat. d. 2. 26. Scientiam talem eſſe dicebat, cuius compotem, niſi ſapientem eſſe neminem: &c. 4. Ac. 261. Quarum qui eſſent animo & ſententia compotes, eos eſſe imperatores dicerem. 1. de Or. 105. Omnes virtutis compotes beati ſunt. Tuſc. 2. 38. Homines compotes uictu tum. de Fin. 141.

Compotatio.

Conuiuium nominarunt melius quam Græci, qui hoc idem tum compotationem, tum concœnationem uocant. de Sen. 42.

Compotor.

Tum uero adhibes ioci cauſa magiſtrum ſuffragio tuo, & cõpotorum tuorum rhetorem. 2. Phil. 60. Conuiuium publicum non dignitatis cauſa inibit: niſi forte, ut cum P. Clodio, hoc eſt compotoribus ſuis cœnet. in Piſ. 52.

Compranſor.

Hunc tu agrum compranſoribus tuis & colluſoribus diuidebas. 2. Phil. 100.

Comprehendo.

Is hominem comprehendit, & in cuſtodiam Epheſi tradidit. 1. ad Q. fr. 46. Natura ipſa circumſcriptione quadam uerborum comprehendit concluditq. ſententiam. de Cl. 167. Quæ a ſapientiſſimis viris tradita memoria, & ſcientia comprehendiſti. ep. 94 Si quam opinionem mentibus veſtris comprehendiſtis. pro Cl. 3. Cuius adulteriũ in puluinaribus ſanctiſſimis nobiliſſimæ fœminæ comprehenderunt. pro Mil. 54. i. deprehenderunt. Quia uerbis luculentioribus & pluribus rem eandem cõprehenderat. Att. 12. 241. 2. Ac ne plura, quæ ſunt pœne innumerabilia, conſectER, comprehendam breui: ſic enim ſtatuo. 1. de Or. 18. Comprehende igitur animo, & propone ante oculos deum. de Nat. d. 23 Vt ſerui proſilirent, hominemq. comprehenderent. pro Cœl. 49 Erant enim illi poſiti, ut comprehenderent Licinium, ut manifeſto Licinius teneretur, aut cum retineret venenum, aut cum tradidiſſet. pro Cęl. 51. Tenemus igitur Brute, quem quærimus, ſed animo: nam manu ſi comprehendiſſem, nec ipſe quidem perſuaſiſſet, ut ſe dimitterem. in Or. 54. Qui omnes animo uirtutes cõprehendiſſet. pro Corn. 55. Quæ uix ſumma animi ratione comprehendas. de Leg. 172. Quod tam capitalem hoſtem non comprehenderim potius, quam emiſerim. 2. in Cat. 16. Sed ut redeã ad id, unde cœpi, uehementer mihi gratum feceris, ſi hunc adoleſcentem humanitate tua, quæ eſt ſingularis, comprehenderis. ad Cæſ. 13. 29. Sic eam firme grauiterq. comprehenderit. de Fin. 1. 55. Officiis aliquem per ſe & per alios comprehendere. pro Plan. 37. i. deuincire. Comprehendere & tenere aliquid animo. Ac. q. ed. 1. l. 2. 22. 13. Comprehendere aliquid cogitatione. Tuſ. 1. 41. Sed tamen ueſtrum eſt Iudices, omnia quę in hunc dici poſſunt, etiam ſi a me minus dicuntur, ueſtris animis & cogitatione comprehendere. pro Flac. 160. Comprehendere aliquid memoria. Tuſc. 5. 86. pro Clu. 111. Hoc non modo comprehendere animo, ſed ne ſuſpicione quidem poſſum attingere. 3. de Nat. d. 45. Omnia quæ ſunt in rerum natura, celeriter animo comprehendere. de Or. 121. Comprehendere hoſtem. in Catil. 26. Animo comprehendere intelligentiam alicuius rei. 3. de N. d. 87. 1. de Or. 9. Memoriam rei alicuius comprehendere. de Cl. Or. 10. Memoria conſequi, aut oratione comprehendere. 6. Ver. 50. Eo minus, quod tu uis, poſſum mente comprehendere. 3. de N. d. 27 Amicitia multos comprehẽdere, tueri obſequio. pro Cęl. 9 Nos enim defendimus, etiam inſipientem multa comprehendere. 4. Ac 259. Curtius conſenſerat cum Hiſpanis quibuſdam Pompeium comprehendere, ad Cæſaremque deducere. ep. 92. Comprehendere regionem aliquam beneficiis. pro Plan. 37. aliquam rẽ indicio alicuius. pro Clu. 27. res diſſimillimas. Tuſc. 1. 39. Propriis uerbis ſolute & facile comprehendere ſententiam. de Cla. Or. 194. Comprehenditur id intelligentia & ratione. de Vni. 3. Ex pactione uerborum, quibus iuſiurandum comprehenditur. pro Q R. 52. Et tu cum gladio cruento comprehenſus es. de Or. 124. Quid opus eſt manibus, ſi nihil comprehendatur? de Nat. d. 19. Vt facinus ipſum manifeſto comprehenderetur. pro Cornelio Balb. 55. Sed huiuſmodi reticentiæ iure ciuili omnes cõprehendi non poſſunt: quæ autem poſſunt, diligenter tenentur. off. 65. Quod comprehendi poteſt, tale uerum eſt, quale falſum eſſe non poſſit. Ac. q. ed. 1. l. 2. 103. Nulla res eſt, quæ aut comprehendi ſatis, aut caueri, aut excipi poſſit. pro Cæc. 300. Quod cõprehendi & percipi poſſet. Ac. q. ed. 1. l. 2. 18. Græci uno uocabulo καταληπτὸν uocant. Vt uenenum cum a Licinio traderetur, manifeſto comprehendi poſſet. pro Cęl. 49. Comprehendi & percipi ſenſibus ſine aſſenſione nihil poſſe. Ac. q. ed. 1. l. 2. 36 & 22. cõprehendi quidquam poſſe qui negant, ipſum animal orbant animo. Ac. q. ed. 1. l. 2. 32. Eſt enim ſcientia comprehendenda rerũ plurimarum. de Or. 86. Eiſq. noſmetipſi ad rerum naturalium memoriam comprehendendam impulſi ſumus. de Cl. 166.

Comprehenſus.

Quod autem erat ſenſu comprehenſum, idipſum ſenſum appellabat, &c. 1. Aca. 29. Habere aliquam famam comprehenſam animo. Orat. 198. Poſtea totam Italiam fac ut animo ac memoria tibi diſtributam comprehenſamque habeas. de Petit. 209 Comprehenſam in animo habere ſententiam. 4. Acad. 213. Mihi

videor

uideor habere bene cognitam voluptatem, & ſatis firme conceptam animo atque comprehenſam. de Fin. 65. Non comprehenſum animo haber atque perceptum? Acad. quæſt. edit. 1. lib. 2. 91. Habere aliquid cognitum comprehenſumque animo. de Nat. d. 26. In animo & memoria ſibi diſtributum atque comprehenſum aliquid habere. de Petit. Conſul. 20. Res penitus perſpectæ planeque cognitæ, atque ab opinionis arbitrio ſeiunctæ, ſcientiaque comprehenſæ. 1. de Or. 54. Omnia officia domeſtica concluſa & comprehenſa ſint. pro Q. Roſc. 8. Belli duces iam captos & cõprehenſos tenetis. in Cat. 114. Qui c c c c z x x. millia annorum momentis comprehenſa continent. de Diu. 88. Breuiter comprehenſis grauiſſimis ſententiis quaſi oracula edidiſſe ſapiẽtia dicitur. 2. de Fin. 34.

Comprehenſum.

Cum quamobrem ita oporteret, nihil haberet comprehenſi, percepti, cogniti, conſtituti. 4. Acad. 48.

Comprehenſius.

Comprehenſius loqui. 2. de Fin. 29.

Comprehenſibilis.

Comprehenſibile Latine, quod Græce κατάληπτον. Acad. q. edit. 2. lib. 1. 29.

Comprehenſio.

Ingreſſus, curſus, accubatio, inclinatio, ſeſſio, comprehenſio. de Nat. d. 20. Comprehenſio numeroſe & apte cadens. Or. 210. facta ſenſibus quaſi norma ſcientiæ, principiumque naturæ ab ipſa natura data, unde poſtea notiones rerum in animis imprimuntur. Acad. q. ed. 2. lib. 1. 30. facta ſenſibus Zenonis, & uera eſſe & fidelis Zenoni uidebatur. Acad. q. ed. 2. lib. 1. 30. nihil quod in eam cadere poteſt, relinquit, ideoque vera & fidelis iuxta Zenonem. Acad. q. ed. 2. lib. 1. 30. rerum expleta. Acad. q. ed. 1. l. 2. 22. & 24. ſimilis iis rebus quæ manu prenduntur. Acad. q. ed. 2. lib. 1. 29. fontium. 2. Phil. 42. Ex uno Epicuri capite, altero ueſtro, comprehenſio & perceptio tollitur. 4. Acad. 181. Verborum cõprehenſio. de Cl. Or. 17. & 84. Comprehenſionem appellare. 1. Acad. 58. Comprehenſionem Zeno inter ſcientiam & inſcientiã collocabat, eamque neque in rectis, neque in prauis numerabat. Acad. q. ed. 2. l. 1. 30. Comprehenſionem non omnia quæ ſunt in re comprehendere. Acad. q. ed. 2. lib. 1. 30. id eſt, uim totam rei. Vt iam liceat una comprehenſione omnia complecti. de Fin. 5. 2. Mens hominis amplectitur maxime cognitionem & κατάληψιν, quam comprehenſionem dicemus. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 18. & 31. & edit. 2. lib. 1. 29. Deniquelre comprehenſione. de Cl. Or. 72. Cogitationes comprehenſioneſque rerum. 3. de Fin. 76.

Comprimo.

Tum admonita a ſquilla, Pina morſu comprimit conchas. 2. de N. d. 184. Audacia timorem comprimit. pro D. ſua. 108. Hac deducimus perterritos a timore, hac geſtientes comprimimus. de Nat. 56. id eſt, eloquentia. Multa eius magna delicta compreſſi. Att. 257. Scripſi equidem olim ei iratus, quod ille prior ſcripſerat: ſed ita compreſſeram, ut numquam emanaturam putarẽ. Att. 3. 16. Nam cum compreſſerat digitos, pugnumque fecerat, dialecticam aiebat eiuſmodi eſſe. Or. 207. Græci & ciues Rom. qui frumentum compreſſerant, magnum numerum pollicentur. 5. Att. 50. Vt ferocitatem iſtam tuam comprimerem, audaciam frangerem, loquacitatem retardarem. in Ver. 29. ad Catonem, lib. 15. 4. 28. in Vat. 1. Meditare quibus uerbis incenſam illius cupiditatem comprimas atque reſtinguas. in Piſ. 46. Comprimere animum. Tuſc. 2. 47. bellum. pro Sext. 56. conatus furoreſque alicuius. Off. 2. 86. conſcientiam animi nihil eſt negotii. de Fin. 2. 45. Exultantem lætitiam. in Topic. 46. manum. Acad. q. ed. 1: lib. 2. 133. plauſum. pro Deiot. 24. Paulo cupidiorem Publicanum ad Q. f. 291. Humor facile comprimi colligiq. poteſt. de N. 65. Ne audaciæ quidem locus ad timorem comprimendum fuit. pro Dom. 241.

Compreſſus.

Iam iſta ſerpẽs, quæ tum hic delitefcit, tum ſe emergit, & fertur illuc, compreſſa atque illiſa morietur. de haru. reſp. 51. Compreſſum atque tacitum odium. pro Dom. 50. Clauſum & compreſſum frumentum poſſidere. 5. Verr. 154. Tenere aliquod frumentum compreſſum. pro Dom. ſua, 12. Compreſſum malũ quod manabat. 12. fam. 1. Vitioſum alicuius naturam edomitam & cõpreſſam eſſe doctrina. de Fat. 15. Voluptates incluſæ, compreſſæ & conſtrictæ. pro Cæl. 59. Duabus animi temerarii partibus cõpreſſis, de Diu. 92.

Compreſſus.

Deinde tepefactũ uapore & compreſſo ſuo diffundit, & elicit herbeſcentem ex eo uiriditatem. de Sen. 47.

Compreſſius.

Rhetoricam palmæ, Dialecticã pugno ſimilem eſſe dicebat, quod latius loquerentur Rhetores, Dialectici compreſſius. 2. de Fin. 29.

Compreſſio.

Grandes erant uerbis, crebri ſententiis, compreſſione rerum breues, & ob eam ipſam cauſam interdum ſubobſcuri. de Cl. Or. 14. de Alcibiade & Critia.

Comprobo.

Sententiam tuam laudo, uehementiſſime comprobo. pro Pő. 17. Tum Gaditanus iuſſa noſtra ſententia ſua comprobat. pro Corn. 65. Patris dictum ſapiens filii temeritas comprobauit. Of. 118. Neque uero hoc oratione ſolum, ſed multo magis uita & moribus comprobauit. 1. de Fin. 99. Ita res ſomnium comprobauit. 1. de Diu. 90. Quod matris ſomnium immanis filii crudelitas comprobauit. 1. de Fin. 99. de Phalaridis matre. Comprobabit ea quæ a me dicuntur. de Nat. d. 2. 15. Numen deorum comprobabimus. de Nat. d. 2. 6. Has comproba tabulas. pro Cæc. 198. Non dicam comprobes, ſed ſtudioſe, libenterque comprobes. Att. 16. 345. 2. Si tu honorem meum ſententia tua comprobaris. ep. 545. pro Corn. Bal. 33. Eorum ego dignitate, accuſationem meam comprobare nõ potero. 4. Ver. 122. Comprobare aliquid aſſenſu ſuo. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 98. aliquid oratione. de Fin. 1. 51. aliquid uita, & factis & moribus. Ibidem. Auctoritatem decreti alicuius comprobare. 14. Phil. 403. Teſtimonio alicuius rem aliquam comprobare. 4. Verr. 82. Erant qui deos immortales (id quod ego ſentio) numine ſuo reditum meum diceant comprobaſſe. pro Do. ſua. 12. Illic animi uoluntas propenſa comprobatur. pro Corn. Balb. 65. Ita lætor, ut me quaſi patris eius iudicio comprobari putem. Att. 154. Perceleri interitu alicuius comprobatum uenenum. pro Cæl. 46. Iudicatum eſt, res aſſenſione, aut auctoritate, aut iudicio alicuius, aut aliquorum comprobata. de Inuen. 52.

Comprobator.

Deinde eius facti qui ſunt principes & inuentores, qui denique auctoritatis eius & inuentionis comprobatores atque æmuli. 2. de Inuen. 59.

Comprobatio.

Quis eſt tam diſſimilis homini, qui non moueatur & offenſione turpitudinis, & comprobatione honeſtatis? 5. de Fin. 110.

Compromitto.

Tribunitii candidati compromiſerunt (H S. quingenis in ſingulos apud M. Catonem depoſitis) petere eius arbitratu, ut qui contra feciſſet, ab eo condemnaretur. ad Qu. fr. 2. 16. 10.

Compromiſſum.

Compromiſſum facere de re aliqua. pro Roſc. Com. 6. Sed a magiſtris cum contenderem de proferendo die, probarunt mihi ſeſe, quo minus id facerent, compromiſſo & iureiurando impediri. ad Cornif. 12. 29. 11. Quod iudicium ſecundum Heraclium de compromiſſis factum erat. in Verr. 122. Iſte pœnis compromiſſiſque interpoſitis H S. c c c. extorquenda curauit. 4. Ver. 46.

Comptus.

Compta oratio & mitis. de Sen. 82. Erant illi compti capilli, & madentes cincinnorum fimbriæ. in Piſ. 84.

Compungo.

Compungere ſe ſuis acuminibus. 2. de Or. 86.

Compunctus.

Barbarum, & eum quidem (vt ſcriptum eſt) compũctum notis Threiciis, diſtricto gladio iubebat anteire. 2. off. 34.

Computo.

Compellarat hoſpitem præſens, computarat, pecuniam imperarat. 2. Phil. 95.

Conatus, *Vide Conor.*

Concaleo.

Concaluit locus ille animi noſtri, ſtomachus ubi habitabat olim. 4. Att. 46.

Concalefacio.

Non Vtoditanis rumoribus concaleſecimus. Panſæ, lib. 3. Et ait idem, cum brachium cõtalefecerit, tum ſe ſolere pugnare. 2. de or. 173. Hoc eſt, cum frequenti circumuolutione uel agitatione calorem brachio excitarit.

Cancaleſio.

Illã uero funditus eiiciamus indiuiduorũ corporũ leuiũ & rotundorũ concurſationẽ fortuitã, quã tamen Democritus concalefactã & ſpirabilem, id eſt animalem eſſe uoluit. 1. Tuſ. 66.

Concaleſco.

Calidior eſt enim, &c. quod ea eo ſciri poteſt, quia corpora noſtra terreno principiorum genere confecta ardore animi concaleſcunt. 1. Tuſc. 68.

Concalleo.

Quorum animus vſu concalluit, tamquam manus opere. 3. de Nat. deo. 17.

Concauus.

Concauæ altitudines ſpeluncarum. 2. de Nat. d. 72. Stupidum eſſe Socratem dixit & bardum, quod iugula concaua non haberet. de Fat. 16.

Concedo.

Concedo, forſitan aliquis aliquando eiuſmodi quippiam fecerit. 4. Verr. 55. Nec iis concedo, ut te ſaluum malint, quam ego. 10. fam. 62. Nemini concedo, qui maiorem ex pernicie & peſte Reip. moleſtiam traxerit. Sulp. 4. 6. id eſt, maxime omnium moleſtia afficior. Nemini concedo, qui tibi vetuſtate neceſſitudinis potior poſſit eſſe. ep. 114. Nihil tibi cōcedo, quo ſtudioſior eius ſis. 12. fam. 64. Non concedo tibi in deſperatione. Att. 234. Non enim concedo tibi, plus vt illum ames, quam ego ipſum amo. ad Q. fr. 3. 17. 10. Omnes tuas artes (P. Quintius,) quibus tu magnus es, tibi concedit. pro Quint. 62. Nos autem ea dicimus nobis uideri, quæ voſmetipſi nobiliſſimis philoſophis placuiſſe cōceditis. 4. Acad. 129. Beatos eſſe deos ſumpſiſti, concedimus: beatum autem ſine uirtute neminem eſſe poſſe, id quoque damus, & libenter quidem, &c. de Nat. 19. Leuitas totius Aſiæ, de qua nos & libenter & facile cōcedimus. pro Flac. 29. Hoc eſt, aſſentimur. Conſules neque concedebant, neque ualde repugnabant. ep. 3. Ego dolorem & inimicitias meas Reip. conceſſi. de Pro. 73. Ego multa tacui, multa pertuli, multa conceſſi. in Cat. 74. id eſt, diſſimulaui. Bona quædam proſcriptorum in agro Beneuentano diripienda conceſſit. 3. Verr. 27. Conceſſit totam uillam hoſpitibus. 13. Att. 65. Conceſſit Senatus petitioni tuæ. pro Mur. 44. Is eius ſuum deſeruit, nec quidquam eius audaciæ petulantiæque conceſſit. pro Cæc. 305. Multi ſæpe in iudicando liberum peccata, parentum miſericordię conceſſerunt: vos ne huius uitam matris crudelitati condonetis, rogamus. pro Clu. 58. Ab Athenięſibus locum ſepulturæ intra urbem ut darent, impetrare non potui, quod religione ſe impediri dicerent, neque tamen id antea cuiquam conceſſeram. ep. 56. Et ſi de cupiditate nemini concedam, ceteris rebus inferiores ſumus. Attic. 12. 258. 4. Vna quæſo date hoc & concedite pudori meo. 3. Ver. 22. Cum uideres, ſi ſine tuo maximo quæſtu fierent, cum tanto periculo tuo fieri paterere atque concederes? 5. Verr. 53. Vt magnitudini medicinæ, doloris magnitudo concederet. Tuſc. 2. 23. Collegi ipſe me, &c. vt mihi tam multa pro ſe perpeſſo atque perfuncto concederet, ut officium meum, &c. præſtarem. ad Lent. lib. 1. 9. 27. A me ſic diligitur, ut tibi vni concedam, præterea nemini. 4. fam. 9. Hæc magiſtro concedat Ariſtoteli. Tuſc. 1. 34. Si negligent, omnia turpia per ſe ipſa fugienda eſſe concedant. 3. Off. Quibus ego, ut de his rebus omnibus diſſerant, cum conceſſero: illud tamen oratori tribuam & dabo, vt explicet. de Or. 89. Vnde fulmen uenerit, quo conceſſerit. de Diu. 157. id eſt, quo abierit. Sic mecum ſemper egiſti, te mihi remittere atque concedere, vt omne ſtudium meum in C. Plancij honorem conſumerem. pro Planc. 60. Etſi illud erat aptius, æquum cuique concedere. de Fin. 4. 2. Dolorem atque inimicitias ſuas alicui concedere. de Prou. Conſ. 36. Libertatem alicui in aliqua re concedere. pro Planc. 28. Tribuere & concedere alicui multa. 1. de Ora. 75. pro Arch. 2. Concedere alicui primas in dicendo partes. 1. Verr. 27. Concedere aliquo. 2. de Diu. 66. Ab eorum oculis aliquo concedere. in Catil. 12. Qua in re concedere alteri, uel ad conditionem alterius deſcendere oportebit. de Inu. 84. Concedere amicis quidquid petant, & impetrare ab eis quidquid uelimus. de Am. 26. Quid tandem quæſo iudices, num aut ille laniſta omnino iam a gladiatore ceſſiſſe uidetur? aut is diſcipulus magiſtro tantulum de arte concedere? pro Roſc. Am. 70. Nunc obtineat locum, ut uix Apronio illi de familiaritate concedere uideatur. 4. Verr. 76. Concedere de iure ſuo. 2. Off. 91. dignitate. pro Mur. 52. Catulus, cui ſolent Græci ipſi ſuæ linguæ ſubtilitatē elegantiamq. concedere. de Or. 111. Concedere libertatem. 12. Phil. 321. Hoc eſt, abiicere. Nemini in illa cauſa ſtudio & cupiditate concedere. pro Deiot. 20. Concedere poſtulationi. pro Mur. 44. poteſtatem peccandi. 12. Philip. 330. Tempus ad aliquam rem concedere. pro Arch. 9. Quantum ceteris ad res ſuas obeundas conceditur temporis, & ad ipſam requiem animi. pro Arch. 188. Conceditur enim ſimiles eſſe, quo contentus eſſe potueras. 4. Acad. 100. Conceditur profecto uerum eſſe, ut bonos boni diligant, aſciſcantque ſibi quaſi propinquitate coniunctos, atque natura. de Amic. 46. Conceſſum ſit. 6. fam. 31. id eſt, liceat. Neque (poteſt) temere dicto concedi propter ætatem & prudentiam. pro Roſc. Amic. Concedi illi putem utilius eſſe quod poſtulat, quam ſigna conferri. 7. Att. 24. Concedi ſi mala rei. 3. de Leg. 37. Concedi ſibi oportere, quod iis, qui ſe nouioris ordinis eſſent, liceret. 3. de Leg. 28. Reditus tamen in patriam uoluntate omnium concedi uideretur. ad Val. 13. 5. 4. Cui non puto conceſſos eſſe ſuos. 11. Attic. 13. Voluptatem quidem Brute, ſi ipſa per ſe loquatur, nec tam pertinaces habeat patronos, conceſſuram arbitror conuictam ſuperiore libro dignitati. 3. de Fin. 1.

Concedens.

Nunc me amantiſſimū tui, nemini concedentem, qui tibi uetuſtate neceſſitudinis potior poſſit eſſe, ſi audies, &c. Plan. 10. 5.

Conceſſus.

Quæ fuit olim Præconi in ridendo, nunc equiti Romano in plorando non eſt conceſſa libertas. pro Planc. 266. Videſne ut ad rem dubiam conceſſis rebus peruenerit? hoc uos dialectici non facitis: &c. de Diu. 2. 155.

Conceſſus.

Conceſſu alicuius aliquid agere. 4. fam. 23. Conceſſu deorum atque munere nullum optabilius, nullum præſtantius bonum datum eſt mortalibus bono philoſophiæ. de Vniu. 65. ad Brut. 42. Magnæ eſt tamen deliberationis, quæ ratio ſit ineunda nobis non agendi aliquid, ſed illius conceſſu & beneficio quieſcendi. Sulp. 4. 6. 14. Sed etiam ipſorum inter ipſos conceſſu ita tributum eſt. de Cl. Or. 172. Datur enim conceſſu omnium huic aliquis ludus ætati. pro Cœl. 20. Si latores leges aliquas conceſſu ſuo ſanxerunt. de Leg. 171. ep. 136.

Conceſſum.

Quo conceſſo, confitendum eſt eorum conſilio mundum adminiſtrari. 2. de Nat. d. 54. Sed abhorret non modo ab huius ſæculi licentia, uerumetiam a maiorum conſuetudine atque conceſſis. pro Cœl. 37.

Conceſsio.

Conceſſio criminis, & eius partes. 1. ad Her. 25. 1. de Inu. 22. & eius ſpecies. 2. de Inu. 191. Conceſſione noſtra, omnem uim ſui iuris amiſerint. 3. Att. 42. Conceſſiones præmiorum. 10. fam. 16. in ep. Planc.

Conceſſor.

Conceſſore aliquo quidpiam facere. 2. Att. 35.

Concelebro.

Eſt in conuiuiis, quæ facete abs te, & ab amicis tuis concelebrentur & paſſim & tributim. de Petit. Conſ. 29. Quare mihi uidentur poſtea cetera ſtudia recta atque honeſta per otium concelebrata, ab optimis enituiſſe. 1. de Inu. 7.

Concentus. *Vide, Concino.*

Conceptio, conceptus, *Vide, Concipio.*

Concerno.

Quod ſi ſatis grati homines eſſent, hæc tibi omnia parata eſſe debebant, ſicut parata eſſe concerno. de Petit. Conſ. 14.

Concerpo.

Tu tamen eas epiſtolas, quibus aſperius de eo ſcripſi, aliquando concerpito ne quando quid emanet: ego item tuas. Attic. 10. 204. 4. Quod tibi ſupra ſcripſi Curionem ualde frigere, iam calet: nam feruentiſſime concerpitur. Cœl. Cic. 8. 6. 12.

Concerto.

Qui ſæpius cum hoſte conflixit, quam quiſquam cum inimico concertauit. pro Pomp. 9. Sed quia numquam accidit, ut cum eo uerbo uno concertarim. Att. 3. 52. 2. Ea eo igitur & Lityo eſt is Hercules, quem concertaſſe cum Apolline de tripode accepimus. 3. de Nat. d. 55.

Concertatus.

Quæ etiam ſi ante quam res in iudicium uenit, aut concertata, aut diiudicata, aut confecta non ſunt. in Part. 53.

Concertatio.

Concertatio animorum. pro Sext. 66. Nulla inter eos concertatio vmquam fuit. Tuſc. 3. 44. Concertatio uerborum. Tuſc. 1. 27 λογομαχία a Græcis dicitur. Ieiuna concertatio uerborum. de Orat. 114. Concertatio, captatioque uerborum. in Part. 43. Namque Carneades concertationis ſtudio, modo ait hoc, modo illud. 1. de Diu. 109. Concertationes in diſputando pertinaces, indignæ philoſophia. de Fin. 1. 21. Diſputationes plenæ concertationum. 1. de Or. 96.

Concertatorius.

Thucydides, &c.hoc forenſe concertatorium iudiciale nõ tractauit genus.de Cl. Or.158.

Concha.

At illa,quæ in concha patula pinna dicitur,iſque qui enat e concha,qui,quod eam cuſtodiat, pinnoteres vocatur, &c.3.de Fin.97.Conchas quomodo comprimat pinna.2.de Na.d.95.Ita ſolet narrare Scæuola, conchas eos & vmbilicos ad Caietam & ad Lucrinum legere conſueſſe.2.de Or. 13. Pinna duabus grandibus patula conchis cum parua ſquilla quaſi ſocietatem coit comparandi cibi.2. de N. d. 183. hæc auis ſcribitur conchis ſe ſolere complere,eaſque, cum ſtomachi calore concoxerit,reuomere.2.de Nat.d.186.

Conchylium.

Nihil niſi conchylio,&c.de Diu.115.Extructa menſa non cõchyliis aut piſcibus,ſed multa carne ſubrancida.in Piſ. 53.Iam neruos in fidibus aliis pulſis reſonare alios, oſteriſque & cõchyliis omnibus contingere,vt cum Luna creſcant pariter, pariterque decreſcant.2. de Diu. 49.

Conchyliatus.

Conchyliata periſtromata.in Ant.173.

Concido,*penultima longa.*

Membra vxoris fuſtibus debilitauit,manus contudit,digitos confregit,neruos concidit.pro Flac.57.Hæc autem vniuerſa cõcidunt etiam minutius.Acad.quæſt.edit.1.l.2. 40. Vatinium arbitratu noſtro cõcidimus. Q.fr.309.Cede,concide.in Ver.182. Cum omnem auctoritatem Senatus in conſpectu populi Rom. conciderex.de Or.143.Metrodori ſodalis ſui fratrem Timocratem,quia neſcio quid in philoſophia diſſentiret, totis voluminibus conciderit.1.de Nat. d. 66. Concidere aliquem decretis. 5.Phil.184.Auctoritatem Senatus concidere.Att.1.ii.13.Concidere *flagitiis*,egeſtate,infamia.2.Phil. 46. Numeros concidere,ſententias delumbare.in Or.136.Obliroſne igitur hos putatis eſſe,quemadmodum ſit iſte ſolitus virgis plebem Romanam concidere?3.Verr.85.Alliſus eſt ille, conciduntur cæteri. 2. ad Q.fr.21.Conciſus,pro,concęſus.Or.90. Itaque tribus hic horis conciſus exercitus,atque ipſe interfectus.1.de Diuin. 69.ep.165.& 166.conciſus iudiciis & ignominiis.12.Phil.326.Diſtincte conciſa breuitas.3.de Or.118. Poſt conciſæ ſunt optimæ cohortes.de Pronunc.71.Sententię conciſæ.de Cl.Or.33. Agripetas Buthroti conciſos audio.Att.850.Sed tamẽ equites noſtros conciſos a Barbaris nuntiabant.Att.72. Auguſtis & conciſis diſputationibus illigari.2.de Or. 33.

Concido,*penultima breui.*

Simul animus cum re concidit.3. Tuſc. 69. Senatus auctoritas concidit.Att. 12. Hoc interim ſpatio cõclaue illud,ubi epulabatur Scopas, concidit, eaque ruina ipſe oppreſſus, cum ſuis interiit.de Or. 141. Falſum crimen in puriſſimam & caſtiſſimã uitam collatum,ſtatim concidit & extinguitur. pro Roſc.Com. 9.Ecquis unquam ex tam amplo ſtatu,tam in bona cauſa,tantis facultatibus ingenii, conſilii,gratiæ, tantis præſidiis bonorum omnium concidit?Att. 3.50. 2. Repente equus concidit. 2. de Diu.121.Rem miſeram:malas cauſas ſemper obtinuit,in optima concidit.Att.7.143.1.Mẽs debilitata metu cõcidit.pro D.ſua. 104. Allato nuntio de legione quarta, mente concidit. 3. Phil. 140. Themiſtocles ueneno epoto mortuus cõcidit.de Cl. 168.Motu *labefactata* concidunt.pro L. Man. 12. Artes forenſes & actiones *publicæ* concidunt.in Or. 81. Exangnis & mortuus cocidiſti.in Piſ.70. Ne Patres conſcripti vna plaga accepta conciderent, ne deficerent.Att. 12. Cũm ego una cum Reip.conſulari ictu concidiſſem.pro Pomp. 7.Neque enim tã facile opes Carthaginis tantę concidiſſent,niſi illud,&c.4.Ver.3. Vel concidat omne cęlum, omniſq. natura cõſiſtat neceſſe eſt, nec uim ullam nanciſcatur, qua primo impulſu moueatur.Tuſ. 1.44.Somn.Scip. 31. Hoc apud Platonẽ in Phædro ſic legitur, ἢ πάντα τε οὐρανὸν πᾶσάν τε γῆν συμπεσοῦσαν στῆναι, καὶ μήποτε αὖθις ἔχειν ὅθεν κινηθέντα γενήσεται. Vrbs flagrata concidat.ad Her.12. Contrahi animum & quaſi labi atq. concidere,& ipſum eſſe dormire.de Diu.133.Sed quomodo tu, ſi nihil cõprehẽdi poſſet, artificia concidere dicebas: neque, &c.4. Acad.261.Concidere in prælio.Tuſc.173. Per ſe Att.10.197.9 ſubito.Diu.2.59 Quo offenſo, regnum patris & domum ſunditus concidiſſe.Diu. 1. 202. Nam tum cũ in Aſia res magnas permulti amiſerũt, ſcimus Romæ ſolutione impedita fidem concidiſſe.pro L.Man.12.Iunat me, hæc præclara nomina artificum, Verris æſtimatione ſic concidiſſe.in Ver.202.

Concidens.

Conſtabat,eos.qui concidentem vulneribus Cn.Pompeium uidiſſent,cum,&c.3.Tuſc.56.pro Sext.68.

Concieo.

Concitus ad riaam.pro Cæc.10.

Concito.

Quæ mẽtem Pythiæ diuino afflatu concitabat. Diu.l.1.36. Sic ad nos cõfirmatus reuertere, vt quã expectationẽ tui cõcitaſti,hãc ſuſtinere ac tueri poſſis.ad Cur.l.2.2. Cum totius Italiæ cõcurſus,quẽ mea ſalus cõcitauerat, facti illius gloriã agnouiſſet libẽs.pro Mil.20.Sed cũ tã atroci edicto nos cõcitauiſſet,&c. 3.Phil.137.pro,conuocaſſet.Concitare dictaturã.4. Att.53.Tãta enim res eſt, ut inuidiã iſtã, quã tu in me vis cõcitare,cũ laude nõ cõparẽ.2.Phil.53.Nullã inuidiã in te, nec ex illis quidẽ rebus cõcitabo.7. Ver.16.cõcitare mẽtes mortaliũ falſis & mẽdacibus uiſis.Diuin.l.2.99.Miſericordiã populi.1. de Or. 115.Motũ animis hominũ.1.off.104. Nationes & ſeruitia. Poll. & Cic. 11.33.13. magnum odium in aliquem hominẽ.de Inu. 61. Grauem offenſionem in aliquam rẽ. 1.de Inn. 112. Riſum.2.de or. 130.ſeditionem ac diſcordiam. pro Mur. 139. Cum a corpore abſtractus animus,diuino inſtinctu concitatur. de Diu.94.Animi perturbantur & concitantur re aliqua.in Or. 70. Quo enim ſpectat illud,cum artificia tolli quereris a nobis,niſi ut opifices concitentur?4.Acad. 259. Cum magnum bellum in Cappadocia concitaretur.Cat.15.4.19.Concitari in aliquem. 5.Verr.6. pro, Iraſci. Nouam quædam miſceri & concitari mala. in Cat. 119. Hominem iraſci,dolere, omni animi motu concitari. 2. de Orat. 203.

Concitatus.

Si quis eſſet ſatis concitatus cohortatione ſua ad ſtudium cognoſcendę ueritatis.de Or.102. Admirabili quodam ad philoſophiam ſtudio concitatur. de Cl. Or. 170. Concitatus terrore & metu.pro L. Man.16. Ac te ipſum & animi quodam impetu concitatum,& ui naturæ atque ingenii elatum,iam uſus flectet, dies leniet,ætas mitigabit.pro Mur. 139. Conuerſio cæli concitatior.de Som.Scip.129.

Concitatio.

Concitatio animi.Tuſ.5.36.id eſt,perturbatio.Atque etiam illa concitatio declarat vim in animis eſſe diuinam. de Diu. 114.Mentis concitatio.2.de Diu.40. Concitatio multitudinis. pro Clu.107.Concitatione quadam animi, aut ſoluto liberoq. motu futura præſentire.de Diu.1. 33. Plebis contra patrem concitatione & ſeditione nuntiata.de Cl.Or.27.Vehemẽtiores animi concitationes.ad Q.fr.1. 1.59.

Concitator.

Clodius concitator tabernariorum.pro D.ſua.12.Seditionis ſtimulator & concitator fuiſti.pro D.215.

Conciliatio, conciliatricula, conciliatrix, Conciliatus, concilio, *Vide Concilium.*

Concilium.

Concilium ducum.1.Tuſc.114. Hunc pater ſuus conciliũ plebis habentem de templo deduxit.2.de Inu.157.Concilium paſtorum.Off.59.virtutum.de Fin.2.9. Conuocare concilium in Vat.22.dimittere ſimul atque interceſſum ſit.3.de Leg.37.Cũ ad illud diuinum animorum concilium cœtumque proficiſcar. Cat.76.Quid enim neceſſe eſt tamquam meretricem in matronarum cœtum,ſic voluptatem in uirtutum concilium adducere? 2.de Fin.18.In concilium deorum vocari. 1. de Diu.88.Concilium,qui permouet,cum agi nihil poteſt,uim quærit.3. de Leg. 37. Iis deuium quoddam iter eſt ſecluſum a concilio deorum. Tuſc.1.59.Ea deorũ concilio deſcendiſſet.de Nat. d.1. 14.Quẽ hominum fama,beneficiorum memor, in concilio cæleſtiũ collocauit.Off.3.31. In concilio deorum fuiſſe. Sal.in Cic.290.In cętu concilioque proferre opiniones.2.de Fin. 124.Concilia & conuenticula.pro D.ſua.58.Concilia cœtuſque hominum iure ſociati,ciuitates appellantur.de Somn.Scip.8. Augures poſſunt cõcilia uel inſtituta admittere,uel habita reſcindere. de L.176.

Concilio.

Nanq. hæc res amorem magis conciliat, illa virtutis defenſio charitatem.de Or.187. Virtus,virtus inquam C.Fanni,& tu Q. Muci,& concilias amicitias,& conſeruat.de Amic. 83. Gloriam conciliat magnitudo negotii, gratiam æquitatis largitioq. pro Mur.39.Liberalitas,qua qui utuntur, beneuolentiam ſibi conciliat & charitatatem.de Fin.1.14. Conciliant & coniungit inter ſe homines ratio & oratio.1.Off. 76. Pomp.5.7.4. Parentibus & diis immortalibus & patriæ nos primum natura conciliat.de

Aruſ.reſp.53.Eaq. omnia ualde beneuolētiā conciliant. de Or. 325.Ex quo iā audierā fremitū clientum meorum, quos quidē tu mihi conciliaſti.ad Treb. 7. 18.8.Deiotarus cū quo mihi amicitiā Reſ.cōliciauit, hoſpitiū uolūtas utriuſq. cōiūxit pro Deiot. 27.Inuſitata eſt rō quare,uſ.c2x.millia uno genere cōciliauit.in Ver.137.Ergo ille corporis motu tantū amorē ſibi cōciliarat ab omnibus.pro Arc.189.Cum omnibus amicis careo,quorū beneuolentiam nobis conciliarat per me quondam te ſocio defenſa Reſpub.ad Nig.Figul.lib.4. 13.6.1.de Fin 80.Ego autem citius cum eo,qui tuas inimicitias ſuſcepiſſet, ueterem coniunctionē diremiſſem,quam noua conciliaſſem.ad App.3.38. Nulla dignitas maiorum conciliaſſet opem potentium. Octau.15. Eumque cui concilies hunc amorem,ſignifices, nihil ad utilitatem ſuam retuliſſe.de Or.127. Cum etiam feras inter ſeſe partus atque educatio & natura ipſa cōciliet.pro Roſc.Am 38.Amplificatio, eſt grauior quædam affirmatio, quæ motu animorū conciliet in dicēdo fidem.in Part.28.Summum bonū eſſe frui rebus iis,quas primas homini natura conciliauiſſet.4. Acad. 237. Conciliare beneuolentiam multitudinis. Off. 1. 114. Si quis deus ueſtram mihi beneuolentiam ad audiendum conciliarit.pro Clu.19.Animos hominum conciliare,& ad uſus ſuos adiūgere, proprium uirtutis eſt.2.Off.23.Conciliare eos qui audiunt.de Or.119.Pacē inter ciues.Lep.10.27.1.pecuniam alicui.6.Att.17.4.Ver.98. pecunias.5.Ver.59.ſibi gratiā per rem aliquam.pro L.Man. 49. Antonius profectus obuiam legionibus Macedonicis quatuor, quas ſibi conciliare pecunia cogitabat.ad Corn.lib.12.23.5.Ita que noſtra neceſſitudo debet te illi conciliare.de Or.177.Conciliantur autem animi dignitate hominis rebus geſtis exiſtimatione uitæ.quæ facilius ornari poſſunt,ſi modo ſūt.quam fingi, ſi nulla ſunt.2.de Or.97.Ordiri orationem, in quo concilietur auditor.de Or.208.Sentimus amorem conciliari, ſi id uelle uideare,quod ſit utile ipſis,apud quos agas,defendere.de Or.127. Multum ualet ad uincendum, animos iudicum conciliari quam maxime ad beneuolentiam erga oratorem.de Or.125.Nec Pompeij gratiam mihi per hanc cauſam conciliari puto.pro Pomp. 27.Quorum ratio mihi probatur,ſimul atque natum ſit animal, &c.ipſum ſibi conciliari & commendari ad ſe conſeruandum, & ad ſuum ſtatum,& ad ea,quę conſeruantia ſunt eius ſtatus, diligenda:&c.3.de Fin.13.Illud non dubito, quin ſi te mea erga te ſtudia parum mihi adiunxerunt, Reſpub. nos inter nos cōciliatura coniunctura que.ſit ep.63.Offenſionem & inuidiam pecuniæ conciliandæ cauſa ſuſcipere.in Ver.136.Voluptas eorum, quibus probari uolumus,conciliāda.in Or.92. Mea perſona ad iſtā pacem conciliandam minime fuit deligenda.12.Phil.330. Ad eorum uoluntatem mihi conciliādum, maximo te mihi uſui fore uideo. Att.1.1.12.Etiam illam cognoram,initio conciliandos eſſe eorum animos qui audirent.de Or.96.

Conciliatus.

Genus pecuniæ conciliatæ.4.Ver. Puero quoque hoc a me dabis,ut animum eius cōciliatum reddas.Att.2.19.Verum, cum iudices ſitis de pecunia capta & conciliata, tantam pecuniam captam negligere poteſtis?in Verr. 137.Vtrum tibi pecunię conciliatæ uidentur aduerſum leges, aduerſum Remp.cum maxima ſociorum iniuria?5.Ver.169.

Concilia trix.

Conciliatria amicitiæ, uirtutis opinio.de Amic. 36. Quam blanda conciliatrix, & quaſi ſui ſit lena natura de Nat.d.1.53. Oratio conciliatrix eſt humanæ maxime ſocietatis. 1. de Leg.

Conciliatricula.

Erat enim hominum opinioni nobilitate ipſa blanda cōciliatricula commendatur.pro Sext.15.

Conciliatio.

Prima eſt enim conciliatio hominis, ad ea quæ ſunt ſecundū naturam.de Fin.3.17.Quæ permotionis cauſa uehementer, uel cōciliationis cauſa leuiter agentur.de Or.128. At enim pecuniā Staleno dedit Oppinacius,non ad corrumpēdum iudicium, ſed ad conciliationem gratię.pro Clu. 67. Cōmunē totius generis hominum conciliationem & conſociationem colere, tueri, ſeruare debemus.1.Off.107.Honeſtum autem quod ducatur a conciliatione naturæ,Zeno ſtatuit finem eſſe bonorum, qui inuētor & princeps Stoicorum fuit.4.Acad.238.Inter ſeque quaſi ciuili conciliatione & ſocietate coniunctio.2.de Nat.d. 112. Propterea quod non ineſt in primis naturæ conciliationibus honeſta actio.de Fin.3.18.

Concinnus.

Concinnus deinde & elegans huius Ariſto.5. de Fin. 23. Ad perſuadendum concinnus,perfectus & politus homo.in Piſ.47. Hic autem nec tam concinnus helluo,nec tam muſicus iacebat? in Piſ.16. Aptus & concinnus ad rem reditus.3.de Or.112. Lepida & concinna exornatio.ad Her.31.Cōcinna,diſtincta,ornata, feſtiua oratio.3.de Or.56.Tectorium concinnum. ad Qu. fr. 3. 17.2. Concinnæ acutæque ſententiæ. de claris Or. 148. Sententiæ non tam graues & ſeueræ, quam uenuſtæ & concinnæ.de Cl.181.Sophiſtæ cōcinnas magis ſententias exquirunt,quā probabiles.Or.202.Alii in eadem ieiunitate concinniores, id eſt ſaceti,florentes etiam & leniter ornati.in Or.11.

Concinno.

Vides ut hæc concinnant?5.de Fin.143.Ego tamen nactus in nauigatione noſtra puſillum laxamenti, concinnaui tibi munuſculum ex inſtituto meo Treb.ad Cic.12.14. Hæc cum preſſis & flebilibus modis concinnuntur.Tuſc.1.95.

Concinnitas.

Ornata ſententiarum concinnitas.de Or.83. & 85. Aliquid concinnitatis efficere.in Or 44. Vt memoriā concinnitatis ſuæ relinqueret.de Cl.18.Conſequi concinnitatem.de Cl.Or.158. At quid eſt tam fractum,tam minutum,tam in ipſa,quam tamē conſequitur,concinnitate puerile?de Cl.Or.158.

Concinne.

Concinne dicere uel ſcribere.2.de Or. 100.C. diſtribuere rē aliquam.2.de or.45.Hunc poſtea quam ſaltauit, rogare cœpit, blande & ſcilicet,&c.pro Roſc.Com.28.

Concinnitudo.

Splendoris & feſtiuitatis & concinnitudinis minimum in ſe continere debet.1.de Inu.37.

Concinno.

Videſne ut hæc concinnant? & hercule mirabilis eſt apud illos contextus rerum,reſpondent extrema primis, media utriſque, omnia omnibus.de Fin.144. Antiocho enim Stoici cum Peripateticis re concinere uidentur, uerbis diſcrepare. 1. de Nat. d. 25.Hęc cum preſſis &,flexibilibus modis, qui totis theatris mœſtitiam inferant,concinuntur,&c.1.Tuſc.190.Hæc tum me tanquā ſata in ipſa re gerenda concinebantur.pro Sext.13.

Concinens.

Omnibus inter ſe cōcinētibus mūdi partibus.de Nat.d.2.15:

Concentus.

Qua ex coniunctione naturæ,& quaſi concentu atque cōſenſu,&c.conuenire poteſt aut fiſſum iecoris cum lucello meo, &c. 2.de Diu.26.Quo melior actionum, quam ſonorum concentus eſt.Off.1.203.Concentus auium.de Leg.360. omnium quaſi doctrinarum concenſus concentuſque.de or. 144. Quarum tantus eſt concentus ex diſſimillimis motibus,ut,&c.2.de Nat.d.1 7. de ſtellis Seruare concētum.4.de Fin.121. Quis acuta cum grauibus temperans,uarios æquabiliter concentus efficit.in Somn. Scip.17.

Concentio.

Caterua tota, clariſſima concentione in ore impuri hominis imminens concionata eſt.pro Sex.102.

Concio.

Concio & conuentus ciuium.6.Verr.99.Concio quę ex imperitiſſimis conſtat,tamen,&c.de Amic.78.Concio horribilis.14. Att.44.Quid aliud fuit in quo concio rediret, niſi illa uultus & uocis imitatio.de or. 131. Argumentum ſententiamque concionis audire.de haruſp. reſponſ.7. Clamor concionis. de Fin. 121.Me abeuntem magiſtratu,concionis habendæ poteſtate priuauit.5.fam.6.Græcorum totæ Reſpub. ſedentis concionis temeritate adminiſtrantur. pro Flac. 149. Nullam maiores noſtri uim concionis eſſe uoluerunt.pro Flac.149.Ex hac ergo lege ſecunda concionis uoluntate omnia illa tollebant,quę,&c.At.18. Conſul aduocat concionem,habet orationem talem, qualem, &c.pro Sex.8.Aduocare concionem donandi cauſa.in Ver.190. Eam primam habent concionem,qua gratiam beneficii ueſtri cū ſuorum laude coniungant.contra Rull 66. Concionem doloris mei habuit.14.Phil.395.P.Lentulus habuit concionem de me, ad quam Pop.Rom.factus eſt concurſus.pro Sext.24.Subito ille in concionem aſcendit Att.54. Quid enim mereri uelis, cum iam magiſtratum inieris, & in concionem aſcenderis, ut dicas, &c.Poſtquam.206.Produci in concionem.Poſt redit. 11. In concionem uocare aliquem. Acad.q.ed.1.lib.2.133. Quem cum in Cōcionem Gracchos uocari iuberet,& uiator quæreret, &c.pro Font.24.Legi concionem tuam:nihil illa ſapientius.Dolab.lib. 9.14.6.Summouere concionem.pro Flac.12.Libri Protagorę in concione combuſti.de Nat.14.Vt primum in concionem prouinciam depoſuerim.5. fam.3. Vt uel in concione dicere auderem.

25. Att. 30. Quod nō uel in concione recte legi poſſet. 7. ſam. 35. In concione honoratorū uirorum laudes memorātur. 2. de L. 57. Si in cōcione quæratur ſintne dii, necne ſint. de Nat. d. 1. 43. In cōcione recitari uelim iſtas literas. 8. Att. 22. Quod eos omnes, qui in cōcione ſtabant, &c. academ. q. ed. 1. lib. 2. 133. Quæ ſciſceret, aut quę populus iuberet, ſemota concione iuberi vetarique uoluerunt. pro Flac. 149. De mea ſalute P. Lētuli, C. Pōpeij cæterorumq. principū celeberrimæ & gratiſſimę conciones fuerūt in Piſ. 27. Conciones a magiſtratibus priuatis dari ſolitæ. 4. At. 8. Conciones turbulentæ, temerariæ, furioſiſſimæ. 4. Att. 15. Meęque ille uehementes conciones, tamquam σκιαμαχίας eſſe uidentur. ep. 174. Concionum perditarum conſuetudo. 14. Att. 15. Conciones poterit eadem manu concitare. 1. ad Q. fr. 57. Iſta labes, ea facit conciones, ea miſcet, ea turbat. Ar. 254.

Conciuncula.

Quæ mihi uidetur una conciuncula clamore pediſequorum noſtrorum eſſe peritura. Att. 2. 31.

Concinor.

At etiam de te concionatur, nec impune. nam ſentiet quos laceſſierit. ad Cor. 12. 47. Cæſar poſtero die in oppidum introiuit, eſt concionatus, inde Romam contendit. Att. 152. Cato cōcionatus eſt, comitia haberi nō ſiturum, ſi ſibi cum populo dies agendi eſſent exempti. 2. ad Q. fr. 21. Concionari aliquid, ideſt, dicere in concione. De religionibus ſacris & cerimoniis eſt cōcionatus. de har. reſp. 6 Cum Lepidus concionaretur, atque omnibus ſcriberet, ſe conſentire cum Antonio. ep. 163. Idemque cum in communibus ſuggeſtis conſiſtere non auderet, concionari ex turri alta ſolebat. 5. Tuſ. 84. Quæ cum ita ſint, magna tamen eloquentia vtendum, atque ita velut ſuperiore e loco concionandum. 1. Tuſc. 105.

Concionans.

Vt igitur T. Gracchum cum uideor concionantem in Capitolio uidere de M. Octauio deſerentē ſitellā, &c. de Nat. d. 1. 75.

Concionator.

Intellectum eſt quid interſit inter leuitatem cōcionatorum & animum uere popularem. 4. in Catil. 81.

Concionalis.

Concionalis hirudo ærarii. 1. Att. 43. Sed eodem die uehementer actum de agro Campano clamore Senatus prope cōcionali. ad Q. fr. 2. 22.

Concionarius.

Vehementer eſſe prouidendum, ne opprimatur concionatio ille populo a ſe prope alienato, &c. ad Q. fr. l. 2. 10.

Concipio.

Ipſa ſenectus concipit dedecus. Off. 1. 173. Principio quaſi adumbratas quaſdam intelligentias animo ac mente concipimus. 1. de Leg. 45. Superſtitioſa concipiunt animi imbecilli. 2. de Diu. 123. Concipiunt ipſi uitia. 3. de Leg. 59. Quodnam concepi tantum ſcelus? aut quod in me tantum facinus admiſi iudices? pro C. Rab. 5. in Catil. 30. Quod flagitium non cū Antonio concepiſti? pro Syl. 11. Quod ita iuratum eſt, ut mens conciperet fieri oportere. Off. 73. Omnia quæ terra concipiat ſemina. de Nat. d. 2. 19. Vtrum igitur cum conceperit mula, an cum peperit, oſtentum eſt? 2. de Diu. 74. Concipere aliquid animo, uel corpore. 11. Phil. 294. Auribus cupiditatem. 6. Verr. 90. Ita neceſſe fuit, aut hæc flagitia animo concipere, aut, &c. 1. de Nat. 90. In Republ. uiolanda fraudes inexplicabiles concipere. 1. Tuſ. 59. Nulla materia, niſi admoto igni, ignem concipere poteſt. 2. de Or. 103. Concipere ſcelus in ſeſe. 3. Ver. 6. & pro Mil. 78. Negat enim in tanta multitudine eorum qui una eſſent, quēquam fuiſſe qui uadimonium concipere poſſet. ad Q. fr. l. 2. 16. 4. ideſt, qui uadimonii formulam dictare poſſet. Concipere & cōprehendere animo uoluptatem. 2. de Fin. 9. Animæ pars redditur reſpirando, pars concipitur parte quadam, quam uentriculum appellant. 2. de Nat. 208. Quod ea animi tui ſententia iuraris, ſicut uerbis concipitur more noſtro, id non facere, periurium eſt. 3. Off. 145. Nos enim ad ſacra Idæa concipienda optimum uirum deligimus. de Fin. 5. 59.

Concipiens.

In concipientem comprehendentemque naturam ſi inciderit ſemen. 2. de Nat. d. 59.

Conceptus.

Furor ex maleficiis conceptus. 7. Verr. 59. Diſcordia, ira acerbior, intimo odio & corde concepta. 4. Tuſc. 32. Sanguis paternus, ex quo, ſi qua macula cōcepta eſt, laui non poteſt. pro Roſc. Am. 40. Vt una illa, & quod erat ex fratre conceptum, necaretur, pro Cl. 23. Veruntamen nocturnis uigiliis iuſtitium illud conceptum ac meditatum eſt. de har. 52. Odium in aliquem conceptū iandiu continere. Poſtquā rediret in exil. 198. Is non adeo immiſſum dolorem, ſed conceptum a ſe ipſo continebat. de N. 78. Vos aliquando iā per annos conceptam huic ordini turpitudinem atque infamiam delere potuiſtis. 2. Ver. 29. Cum iā in præcordiis mortē contineret conceptā. 1. Tuſ. 154. Hoc quod cōceptum Reſpu. periculū parturit, conſilio diſcutiā & cōprimā. pro Mur. 76. Itane cenſes ante coronā exiſtiſſe, quā herbarum cōceptū eſſe ſemen? 2. de Diu. 103. Dixit ſe ſcire illū uerbis cōceptis peierasse. pro Clu. 105. i. inexpiabili periurio ſeſe cōtaminaſſe.

Conceptus.

Quædam etiam ex hominum pecudumue conceptu & ſatu, oſtentorum exercitatiſſimi interpretes extiterunt. 1. de Diuin. 80. Conceptu terrę, cæli ſatu generati Saturnus & Salacia. de Vniu. 49. Atque ipſa inſtitutio hominis, ſi loqueretur, hæc diceret, primos ſuos quaſi conceptus appetendi fuiſſe, ut ſe cōſeruaret in ea natura in qua ortus eſſet. 4. de Fin. 67.

Conceptio.

Conceptio (mulæ) contra naturam fortaſſe, ſed partus prope neceſſarius. 2. de Diu. 74. Ibi enim conceptio omnium priuatorum iudiciorum conſtituitur. 2. de Inu. 163.

Conclamo.

Cum uos uniuerſi una mente atque uoce iterum a me cōſeruatam eſſe Remp. conclamaſtis. 6. Phil. 205.

Conclaue.

Hoc interim ſpatio illud, ubi epulabatur Scopas, concidit. de Or. 141. C. illud, ubi erat manſurus, ſi ire perrexiſſet, proxima nocte corruit. de Diuin. 86. Cum pater cęnatus, cubitum in idē c. cum duobus filiis iſſet pro Sex. Roſc. 29. Inferior porticus, & eius conclauia fiunt recte. ad Q. fr. 3. 39. Singula conclauia, quę iſte & Romæ & in omnibus villis habet, tricenos lectos optime ſtratos cum cæteris ornamentis conuiuii quærerent. in Verr. 213. Tectum quod ſuper conclauia non placuerat, tibi eſſe multorum faſtigiorum. Q. fr. 320. Porticus cum conclauibus pauimenta trecentum pedum. pro D. ſua. 236.

Concludo.

Concludis epiſtolam quamdam hoc modo. Att. 9. 181. 10. natura ipſa circumſcriptione quadam comprehendit, concluditq. ſententiam. de Cl. Or. 16. Ne beſtiæ quidem, quas delectationis cauſa concludimus, facile patiuntur ſeſe contineri. de Fin. 5. 52. Deinde concludebas, dolorem eſſe ſummum malum. de Fin. 78. Concluſit deus intelligentiam in animo. de Vniu. 11. Vt ego ante dicendi finem faciam, quam uos me tam attente audiendi, concludam illud de optimatibus, &c. pro Sext. 119. Dolabellæ nomen iam expeditum uidetur, vt etiam repræſentatione concludam. Att. 244. Vt aliquā totam huius generis oratiōnē concludā ac definiam. 6. Verr. 103. Vt argumentum ratione concludat. in Or. 76. Quamobrem ad illam primum redeamus, eamque ipsā concludamus aliquando. de Amic. 82. 4 de Fin. 125. Deinde ut concludamus atque ita peroremus, hoc dicendi genus natura ipſa præſcribit. 2. de Or. 169. Et duo nobis opera pro uno relinquunt, ut alia ſumamus, ālia appetamus potius, quam uno ſine omnia concludāt. 4. de Fin. 32. Hoc ſi uolis inferre, & inferas quod ſequitur, fecit igitur incellum, & concluſeris argumentationem, & perſpicuam fugeris complexionem. de Inu. 36. Concludere aliquem in anguſtiſſimam formulam ſponſionis. pro Roſc. Com. 7. aliquid argumentatione probabili. de Fin. l. 5. 8. aliquid neceſſaria mathematicorum ratione. Ibidem. Singulas argumentationes ita concludere, ut efficiatur quod ſit cōſequēs iis, quæ ſumentur ad quamque rem cōfirmandam. Or. 208. Poſt omnia perorationem inflammantem reſtinguentemue concludere. Or. 208. Demonſtrare id, quod concludere aduerſarii uelint non effici ex præpoſitis, nec eſſe conſequens. de Or. 128. Chryſippus ex ipſis exemplis ſolet ratione concludere. de Diu. 95. Concludere recte, uitioſe. Acad. q. ed. 1. l. 2. 89. Argumenti ſententiam concludere more dialecticorum. de Nat. d. 1. 62. Explere atque concludere ſententias. in Or. 235. Quod ſi omnia uiſa eiuſmodi eſſent, qualia iſti dicunt, &c. quo modo quęquā aut concluſiſſe aliquid, aut inueniſſe diceremus? aut quę eſſet cōcluſi argumenti fides? Acad. q. ed. 1. lib. 2. 27. In hoc ſingulare iudicium cauſa omnis concluditur. pro Quint. 45. Ea tametſi uerbis interdicti non concluditur: tamen ſententia iuris atque auctoritate retinetur. pro Cæc. 47. Concluditur extremum. Att. 11. 222. 4. Laus æquitatis, integritatis, facilitatis, ad extremum ludorum uoluptate concluditur. pro Mur. 39. Orator concluditur in ea quæ ſunt in uſu ciuitatum vulgari ac forēſi. 5. de Or. 136.

Verborum deſcriptur ordo alias alia terminatione cõcluditur. in Or. 116. Cingitur atque concluditur ipſe portus vrbe. 7. Ver. 76. Illa igitur ratio concluditur, ſic, &c. de Diu. 121. Quæ quidem eſſe re vera, hac Stoicorum ratione concluditur, ſi ſint dii, &c. de Diu. 97. Hæc ſic dicuntur a Stoicis, concluduntur que cõtortius. Tuſ. 3. 18. Si vero in exitu notabili concluduntur, expletur animus iucundiſſima lectionis voluptate. ad Luce. 5. 12. 20. Concluduntur in paruum quendam & anguſtum naturæ locũ. 1. de Leg. 13. Iam enim concludatur oratio. de Fin. 4. 74. Quomodo efficiatur, concludaturque ratio. l. 1. de Fin. 17. Commodius arbitror ex rebus cõceſſis concludi quid velis, & ad exitum peruenire. de Fin. 64. Concludi in exiguum anguſtumque. off. 1. 79. Concluſurum me eſſe crimen decumarum diceram. 5. Ver. 1. 9. O accuſatos homines, qui paucis uerbis negotium confectum putant, &c. ſumunt ad concludendum, quorum his nihil conceditur. de Diu. 129.

Concluſus.

Concluſa autem aqua facile corrumpitur. de Nat. d. 2. 15. Circumſcriptio concluſa. in Part. 31. Concluſa eſt a te tam magna lex ſanequam breuis. 2. de Leg. 25. Concluſa mihi iam hæc ſit omnis oratio. 1. de Leg. 36. Or. 198. Sententia apte uerbis comprehenſa & concluſa. Or. 213. Inuenietis id facinus natum a cupiditate, auctum per ſtuprum, crudelitate perfectum atque concluſum. 4. Ver. 58. 2. de Fin. 136. Concluſæ orationis anguſtia. de Nat. d. 2. 16. Perfecto enim & concluſo, nec virtutibus, nec amicitiis uſquã locum eſſe, ſi ad voluptatem omnia referãtur, nihil præterea magnopere dicendum. de Fin. 82. In hanc formulam omnia iudicia concluſa & comprehenſa ſunt. pro Q. Roſc. 47. Omnia fere, quę ſunt concluſa nunc artibus, diſperſa & diſſipata quondam fuerunt. 1. de Or. 92.

Concluſe.

Cum, vt fit, fortuitu ſæpe aliquid concluſe apteque dicerent. in Orat. 102.

Concluſio.

Concluſio, eſt exitus & determinatio totius orationis. 1. de Inu. 109. Concluſio, ea oratio eſt, quæ breui argumentatione, ex iis quę ante dicta ſunt aut facta, conficit id quod neceſſarie conſequatur. 1. ad Her. 4. 3. de Or. 112. Concluſio ad numerum. de Cl. 167. argumenti, quæ Græce ἀπόδειξιν. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 27. Concluſio in argumentando non ſemper neceſſaria. Part. 26. Nulla concluſio eſt aſſumptione non conceſſa. 2. de Fin. 163. Concluſio rationis, idem quod argumentum. l. 1. de Fin. 24. id eſt, ſyllogiſmus. rationis ea probanda eſt, in qua ea rebus nõ dubiis, id quod dubitabatur, efficitur. Diu. l. 2. 80. Concluſio ſentẽtiarum. Or. 213. verborum a poetica ad eloquentiam traducta. 3. de Or. 96. Tum alii concluſionem orationis, & quaſi perorationem collocant. de Or. 116. Vt tamquam poetæ boni, & actores induſtrii ſolent, ſic tu in extrema parte & concluſione muneris ac negotii diligentiſſimus ſis. ad Q. fr. 1. 34. Concluſiones, quæ & ἐπίλογοι tripartitæ. 2. ad Her. 85 breues & acutulæ. 3. de Nat. d. 12. in demonſtratiuo genere breues. 3. ad Her. 107. duplices quomodo explicandæ. 2. ad Her. 74. Concluſionum modi apud dialecticos. Top. 27.

Concluſiuncula.

Concluſiunculæ contortulæ ac minutæ. Tuſc. 2. 37. fallaces. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 68.

Concœnatio.

Melius quam Græci, qui hoc idem tum compotationem, tum concœnationem vocant. Cat. 42.

Concoquo.

Nũc uide utra te κρίσις magis delectet [illegible] ne, an hæc quam noſter Diodotus non concoquebat. Varr. l. 9. 4. 1. De epiſtola Vatinii riſi. ſed me ab eo ita obſeruari ſcio, ut eius iſta odia non ſorbeam ſolum, ſed etiam concoquam. ad Q. fr. 3. 24. 12. Ea denique hac auis ſcribitur conchis ſe ſolere complere, eaſque, cũ ſtomachi calore concoxerit, euomere. 2. de Nat. d. 186. Cleanthes negat ullum eſſe cibum tam grauem, quin is nocte & die concoquatur. 2. de Nat. d. 35. Mutari & concoqui ut poſſit quod aluus recipit, arcet id & continet. 2. de N. d. 203. Ad concoquendum facillimus cibus. 2. de Fin. 203. Tibi diu concoquendum & deliberandum eſt, verum, &c. pro Q. Roſc. 26.

Concordia.

Cum in hac cella Concordiæ (o dii immortales) in qua me Conſule ſalutares ſententiæ dictæ ſunt, quibus ad hanc diem uiximus, &c. 2. Phil. 42. Concordiæ curia. pro D. ſua. 100. Concordiæ templum. de Nat. d. 2. 44. Si ſedem ipſam ac templum publici conſilii religione Concordiæ deuinxiſſet. pro D. ſua. 101.

Concors.

Quod anno ante frater Metellus & concors etiam tum Senatus principi Cn. Pompeio ſententiã dicenti excluſerat. de Arat. 254. Moderatus & concors ciuitatis ſtatus. 3. de Leg. 41. Amicitia & charitate concordi ſe complecti. de Vniu. 20. Aliis cor ipſum animus uidetur, ex quo excordes, uecordes, concordeſque dicuntur. 1. Tuſ. 16. An ille cum P. Actio, quam cum concordiſſimis fratribus eſſe maluiſſet? pro Lig. 3.

Concordia.

Concordia conglutinata. 1. Att. 53. Hæc conſpiratio & cõcordia omnium ordinum ad defendendam libertatem. 12. fam. 34. Numaſius interpres pacis & concordię. pro Clu. 81. Reconciliatio concordiæ. 3. in Catil. 69. Ad concordiam rem adducere. 7. Att. 13. Confirmare concordiam cum aliquo. 13. Phil. 343. Concordiam conſtituere. 8. Att. 33. diſiungere. 1. Att. 57. Tantamq; habebat morum ſimilitudo coniunctionem atque concordiã, ut, &c. 5. Ver 18. In priſtinam concordiam reducere aliquos perfidia hominum diſtractos, Att. 8. 168. 1. Viditque rerum agendarum ordinem, &, ut ita dicam, concordiam. de Fin. 3. 17. Ita perfectum eſt, ut omnes, concordia conſtituta, ſine querela diſcederent. Off. 2. 121. & 122. Concordia ſingulari coniuncti. 11. fa. 23. in ep. D. Brut. Alicui concordia coniunctiſſimum eſſe. pro Cl. 122. Demetrii liber de concordia. Att. 143.

Concordiſſime.

Et tibi acerbior patrui mors eſt, quem numquam uidiſti, quã illi eius fratris, quicum concordiſſime uixerat? pro R. 9.

Concordo.

Sic animi ſanitas dicitur, cum eius iudicia opinioneſq. concordant. Tuſ. 2. 15. Si cõcordabis cum illa, habebis, &c. Ter. 131.

Concredo.

Alphenus, cui tu rem tuam commendare proficiſcens, & concredere ſolebas. pro Q. 11. Cui fortunæ uiui commendatę ſunt atque concreditæ. pro Sex. Roſc. 37.

Concrepo.

Deinde ſcabella concrepant, aulæum tollitur. pro Cœl. 52. Qui ſimul ac Decemuiri concrepuerint, armati in ciues, & expẽditi ad cędẽ eſſe poſſint. ad L. Agr. 81. Si uir bonus hanc habeat uim, ut ſi digitis concrepuerit, poſſit in locupletum teſtamenta nomen eius irrepere, hac ui non utatur. off. 3. 99.

Concreſco.

Aqua neque conglaciaret frigoribus, neque niue pruinaque concreſceret, niſi eadem ſe admiſto calore liquefacta & dilapſa diffunderet. de Nat. 38. Has ipſas eſſe omnium cauſas, quæ uim habeant refrigerandi, calefaciendi, concreſcendi, liquendi. de Vniu. 63.

Concretus.

Aer fuſus & extenuatus in ſublime fertur: concretus autẽ in nubem cogitur. 2. de Nat. 145. Neceſſe eſt ut animi ferantur ad cælum, ab his perrumpatur & diuidatur craſſus hic & concretus aer, qui eſt terrę proximus. Tuſ. 1. 67. Ex terrena mortalique natura & caduca, concreta ut is uidetur. 1. Tuſ. 96. Animal ex nefariis ſtupris, ex ciuili cruore, ex omnium impunitate cõcretum. in Piſ. 84. Craſſum ac concretum cęlum. de Nat. d. 2. 30. Pingue & concretum cælum. 1. de Diu. 211. Concretũ corpus ex elementis. 3. de Nat. d. 41. id eſt, compoſitum. Cum claram ſpeciem concreto lumine luna Abdidit, &c. 1. de Diu. 33. Terrena cõcretaq. corpora. 1. Tuſ. 76. Concreti aut acres humores. de N. d. 2. 43.

Concretum.

Cõcretum & corporeũ omne deus ſubſtrauit animo. de Vniu. 33. Aut ſimplex eſt natura animantis, aut eſt concretum ex pluribus naturis. de Nat. 66. Nihil eſt animis admiſtum, nihil cõcretum, nihil copulatum, nihil coagmẽtatum, nihil duplex. 1. Tuſ. 111. Quæ nil concreti habeat, nil ſolidi, nil expreſſi. 1. de Nat. 100. Orta, generata, concreta ſemina. 5. Tuſ 98.

Concretio.

Cauſæ quæ habent vim caloris & frigoris, concretionis & liquoris. de Vniu. 63. Idem facit in natura deorum, dum individuorum corporum concretionem fugit. 1. de Nat. d. 95. Deum eſſe mentem ſolutam quamdam & liberam ſegregatam ab omni concretione mortali. Tuſ. 2. 54.

Concubo.

Si peperit, cum viro concubuit. 1. de Inu. 57. Quia ita fatum ſit, & concubiturum cum vxore Laium, & ex ea Oedipum procreaturum. de Fa. 23.

Concubitus.

Concubitus deorum cum humano genere. 1. de Nat. 61.

Concubina.

Cum quæreretur,&c.& de eius matre:quæ ſi iudicaretur, cer tis quibuſdam uerbis,non nouis nuptiis fieri cum ſuperiore di uortium,in concubinæ locum duceretur. 1.de Or.90.

Concubius.

Qui ut cœnati quieſcerent contubia nocte uiſum eſſe in ſo- mniis ei qui erat in hoſpitio,&c.1.de Diu.101.

Conculco.

Piſo ad portam Aeſquilinam, Macedonicam lauream concul cauit.in Piſ.92. Proterere & conculcare aliquem. pro Flac. 43. pro Do.ſua.85. Conculcari inquam miſerã Italiam uidebis pro xima æſtate ab vtriuſq.municipijs ex omni genere collectis. At. lib.8.28.& Phil.70.id eſt, vaſtari, deſtrui.

Concupiſco.

Concupiſco autem nihil,contraque ipſe pugno.10.fam.19.in ep.Planc. Quæ autem cupiditates inanes ſunt, his non eſt parẽ dum,nihil enim deſiderabile concupiſcunt .1. de Fin.81. Sicut tu ſemper ſumme concupiſti.pro Quin.46.Cæſar omnia omniũ concupiuit. Att.11. In matrimonium ducere illam concupiuit. pro Clu.18.Cn.noſter ſimilitudinem Syllani regni coocupiuit. Att.140.Res magnas & magnopere expetendas concupiuerunt. in Or. 2. Hæc iſte ad inſaniam concupierat.4. Verr. 60. Cuius mors ita glorioſa fuit,ut eam filius concupiſceret.1.de Diu.92. Quid autem erat, quod concupiſceret deus mundum ſignis or- nare.de Na.6.Quid concupiſcas,tu uideris:quod cõcupiueris. certe habebis,5.Phil. 188. Vt ſiquis obmuteſcere concupierit, nihil aliud legere debeat.4.de Fin.11.1.Acad.54. Concupiſce- re me nihil oportet.10.fam.45.in ep.Plan. Concupiſcere quid- quam pernicioſum.10.fam.15.in ep.Planc. Prædia alterius con cupiſcere.pro Sex.Roſc. 36. Concupiſcere uenereas uoluptates animo inflammato.Tuſ.4.57. nõ pecuniam, nõ opes uiolentas, ſed caritatem ciuium & gloriã concupiſſe.1.Phil.21.Honos non nimis concupiſcendus.Cat.l.15.6.5.

Concupitus.

Nam cum eſt concupita pecunia,nec adhibita cõtinuo ratio . 4.Tuſ.37.Lætitia,ut adepta iam aliquid concupitũ, efferatur & geſtiat 4.Tuſc.20.

Concurro.

Antonius in aciem ſuas copias de vico produxit, & ſine mu ra concurrit.ad App.10.30.4.Concurrit ad me maxima multitu do.in Verr.234. Sæpe concurrit, ut eodem tempore multa mihi agenda ſint.pro Planc.276.Concurrunt plures uno tempore li- brarii,deſcriptam orationem ad me afferunt.contra Rul.68.Res contrariæ concurrunt. 5.de Fin.48. Et raptim in eam ſententiã pedarii concurrerunt. Att.1.70.Si diem nobis dixerit Clodius, tota Italia concurret.2.ad Q.fr.15.Ne darem perditis hominẽ parum ſanum,quo concurrerent.ad Brut.90.Si quæ ſupra dicta ſunt,ſigna concurrent.ad Heren. 7. & 8. Tantus in curia clamor factus eſt,ut populus concurreret. 4. Verr. 33 . An tu cenſes ul- lam anum tam deliram futuram fuiſſe, ut ſomniis crederet, ni- ſi iſta caſu nõnunquam forte temere concurrerẽt?2.de Diu.208. eſt nobis no dicitur,ſed nobiſcum: quia ſi ita diceretur , obſcœ- nius concurrerent literæ.in Orat.86. Non mihi uideor erraſſe , quod ad Balbum ſcripſi apertius,vt ſiquid tale accidiſſet , ut nõ concurrerent nomina , ſubueniret . 16.Att.9.id eſt,non reſpon- derent ad tempus, ut alibi loquitur. Ipſe cunctæ Italiæ cupien- ti ſignum dedit, ut ad me reſtituendum Romam concurrerent. pro Mil. 109. Licet concurrant plebei omnes philoſophi, &c.1. Tuſ.86.Sed omnia licet concurrant, Idus Martiæ conſolantur. Attico.14.5. Quæ ut concurrant omnia,optabile.Off.10.Nulla eſt ſedes,quo concurrant,qui Remp. defenſam volunt.Att.120. Verba extrema cũ conſequẽtibus primis ita iũgere,ut neue aſpe re concurrant, neue vaſtius diducantur. 3. de Or. 95. Vt ſtatim de iure aliquid concurrerit,non toto triduo. DCC. millia paſ- ſuum conficiuntur.pro Quint. 54. Concurrere ad non dubiam mortem.Tuſ.1.73. Vtrum ſi æquius concurrere, an conſenti- re,&c.in An.155. Concurrere domum.3. Verr.55. Concurritur undique ad commune incendium reſtinguendum.10.Phil.184. Concionem aduocari iubet,ſumma cum expectatione concurri tur.contra Rull.68.Si uobis nuntiaretur hanc legem fieri con- currendam ad pecuniam putaretis.pro R.P.125.

Concurſus.

Firmamenti conflictio & quaſi concurſus.in Part.56.Collo- cationis eſt componere & ſtruere ſic uerba, ut neue aſper eorũ concurſus ſit, neue hiculus.3.de Or.94.Quinque artium con- curſus maximarum. de Cl.Or.13. Concurſus quidam atomorũ fortuitus.de Nat.d.1.46.calamitatũ.5.fam.36. Clamor concur ſuſque fit.Att.10.Nam tantæ multitudinis,quantam capit urbs noſtra,concurſus eſt ad me factus.ad Brut.6.Concurſus hominũ in funere luctum habet.2.de Leg.70.aſper literarum.Part. 231. Italiæ magnificentiſſimus ille motus municipiorumque concur ſus pro Dom.ſua.110. Quaſi concurſus maximarum occupatio- num .7.famil.57.Omnis omnium concurſus de te futurus eſt. Att.279.Concurſus omnium philoſophorum.Acad.q.ed.1.l. 2. 64.uocatur ibi illa ὁμοθυμαδόν omnium reliquorum philo ſophorum, qui Academicorum δόγματα impugnabant. Cõcur ſus prædonum.Parad.34.Concurſus prædonum.Parad.:4. Ne extremorum verborum cum inſequentibus primis concurſus aut hiulcas voces efficiat, aut aſperas.in Or.83.Quid dicam effuſio nes hominum ex oppidis , quid concurſum ex agris? in Piſ.90. Cum bubulcus clamorem edidiſſet , eſſe factum concurſum, to- tamque in eum locum Hetruriam conueniſſe.de Diu.119. Ca pto oppido,miram lætitiam commutationemque animorum,cõ curſumque vndique.16.Att.11. Calamitatum concurſu labefa- ctata cogitatio.Luce.li.5.13.3. De concurſu legationum priua- tarum, & de incredibili multitudine,quæ mihi mirabilem in mo dum Epheſi præſtõ fuit,audiſſe te puto . Att. 74. Concurſu ma- gno & odio vniuerſi populi pene afflictus eſt. 3. ad Q.fr. 16.Ex cationis,& ex firmamenti conflictione, & quaſi cõcurſu quæſtio exoritur.Par.239. Quid tãto concurſu honeſtiſſimorum ſtudio rum? de Fin. 2. 91. Diſiuncti & hiantes concurſus verborum. Partit. 12.Ex agris concurſus ſiunt.Att.5.104.3. Clamor, con- curſuſque maxima cum laude alicuius ſiunt. Att.1. 11.1. Ei con curſus vndique fiebant.in Verr. 149. Cum Demoſthenes dictu rus erat, concurſus audiendi cauſa ex tota Græcia fiebant. de Cl. 192. Quos concurſus facere ſolebat , quam ſe iactare? pro Deio.149.

Concurſio.

Concurſio , quæ verborum exornatio eſt.de Or.161.In eadẽ verba impetus,& concurſio,& adiunctio,& progreſſio. 3.de Or. 114. Concurſio fortuita corpuſculorum. Academ. queſt.edit.2. lib.1.4.Fortuitarum rerum concurſio.in Topic.39.In ea eſt cre- bra iſta vocum concurſio , quam magna ex parte vt vitioſam fu- git Demoſthenes. Or. 84. Concurſionem fortuitam atomorum Democritus concaleſactam & ſpirabilem , id eſt animalem eſſe voluit.Tuſc. 1. 35. Concurſiones inter ipſos deos . de Vniu.45. Crebræ vocalium concurſiones.ad Her. 27. Corpora indiuidua in infinito inani ita ferri , vt concurſionibus inter ſe cohære- ſcant.1.de Fin.26.

Concurſo.

Tum, inquam, concurſant ceteri Prætores.in Verr. 242. Qui armati noctes dieſque concurſabant.pro S.R.31.Concurſabant Barbatuli iuuenes.1.Att.31. Præſertim cum iam hoc nouo amo re omnes fere domos omnium concurſent.pro Mur.42. Concur ſare circum tabernas.in Catil. 89. Deoſne immortales concurſa re omnium mortalium non modo lectos, uerumetiam grabatos? Diu.2.100.Concurſare mecum ſimul lecticula. 7.fam.5. Corpo ra huc & illuc caſu & temere concurſantia.2.de Nat.d.172.Con curſare villas, prouinciam.ad Mari.lib.7.1.19. & 7. Verr.64.

Concurſatio.

Quam acerba, quam formidoloſa, quam quæſtuoſa concur ſatio? pro Leg.Ag.4.Plan.ad Cic.lib.10.17. 3.Illius non obſcura concurſatio & contentio.1.fam.3.Perturbationum concurſatio. 11. Phil. 310. Quid puerorum illa concurſatio nocturna? pro Dom.216. Aut quæ concurſatio ſomniorum? Diuin. lib.2.112. Multa concurſatione, multoque clamore.de Cl.Or.187. & 196. Concurſationibus aſſiduis confectum. 10. famil.34. in ep.Plan.

Concutio.

Is leges Cæſaris,eaſque præclaras, vt Remp.concutere poſſit, euertit.2. Phil.105.Concuſſa hominum licentia, & cupiditati- bus fractis,&c.pro Mil.58.

Condecentia.

Sic verbis quidem ad aptam compoſitionem & condecentiã, ſententiis vero ad grauitatem orationis vtatur. 3.de Or.111.

Condemno.

Sed iam meipſum inertiæ nequitiæque condemno.in Catil. 3. pro Cluent. 94. 1. de Diu. 67. Crudelitatis tu furcifer Sena- tum Conſul in concione condemnas?in Piſ. 82. Et ſceleris con- demnat generum ſuum . Terentiæ, lib.14. 21. Hunc hominem Veneri abſoluit,ſibi condemnat. 4. Verr. 14. Sed de latronum, hoc eſt de comitũ ſuorũ ſententia condemnat omnes.7. Verr.90.

Ego fidem Conſulum non condemnabam, quæ ſuſpecta uehemẽter erat. Brut. 90. Qui Gabinii literas inſigni quadam nota & ignominia noua condemnaſtis.de Prou.Conſ.19. Amicitius ſilentio temeritatem tuam condemnauerunt.in Piſ.88. Quare ſi iniquus es in me iudex,cõdemnabo eodem ego te crimine.Cur. 2.1.3.Cuius reſponſo ſic iudices exarſerunt, ut capitis hominẽ innocentiſſimum condemnarent.in Ant.105. Ego hoc uno crimine illum condemnem eſt neceſſe.in Verr.95.Tamen in hoc te deprecor,ne meum hoc officium arrogantiæ condemnes. Cœl. ad Cic. 8.1.2. Vt condemnet minus multos tabella,quam ſolebat vox.3.de Leg. 34. Ceteros non dubitabo primũ inertiæ mea ſententia condemnare,poſt etiam impudentiæ.de Or.99. condẽnare aliquem ſtultitiæ,vanitatis,impudentiæ. Diu.1.35. cõdemnare aliquem cauſa incognita.de Nat.40.cauſam.pro Ligar.17 Rem ipſam repudiare,& eos,qui agebant,condemnare. pro Do. ſua.5.id eſt,ſpernere.Condemnaſſe meum aliquod factum.10.ad Att.28.in ep.Cæſ.Arbitrium pro ſocio condemnari.pro Quin. 7.Turpiſſimo iudicio condemnari.pro Sext.Roſc.37.Condemnari lites ſolent.pro Rab.Poſth.22.Condẽnari ſponſionis. pro Cæc.68.

Condemnatus.

Iniuriarum condemnatus.4.Verr.14. Poles item pecuniæ publicæ eſt condemnatus. pro Flac 34. Scæuola condemnatus eſt aliis criminibus.pro Clu.41. Antonios Lenticulam de alea condemnatum reſtituit.2. Phil.69. Tuum factum eſt condemnatum iudicio amicorum.in Piſ.88. Cuius etiam familiares de vi condemnati ſunt.2.Philip.32. Rerum capitalium condemnati.pro Sext.22.Ea ciuitas,in quam tot nefariorum ſcelerum condemnati reuerterunt.6.fam.24.

Condico.

Craſſus pœne a meis laribus in prouinciam profectus eſt:nam mihi cum condixiſſet,cœnauit apud me in mei generi & Craſſipedis hortis.1.fa.49.condicere cauſam.2.ad Her.53.

Condio.

Herbas omnes ita condiunt.ad Gal.l.7.27.5. Condiunt Aegyptii mortuos,& domi ſeruant.1.Tuſc.97. Mortuos cera circũlitos condiunt Perſæ.1.Tuſ.97.Hilaritatem illam, qua hanc triſtitiam temporum condiebamus,in perpetuum amiſi.Att.12.33 Omnino duo ſunt quæ condiunt orationem,uerborum numerorumque iucunditas. Orat.215.Quique ea uitia,quę a natura habebat,etiam ſtudio atque artificio quodam malitiæ condiuiſſet. pro Clu.57.Aſperitas contentionis,oratoris ipſius humanitate conditur.2.de Or.217.Labor in uenatu, ſudor, curſus ab Eurota, ſitis, fames: his enim rebus Lacedæmoniorum epulæ condiuntur. 5. Tuſcul. 139. Quis non uidet,deſideriis illa condiri omnia? Tuſc.247.

Conditus.

Sale conditus & facetiis Cæſar.Off.27. Erat enim in illo uiro comitate grauitas condita. Cat.9. Lepore & feſtiuitate condita oratio.de Cl.Or.57.Nam & agri multa ferunt manu quæſita, quæ uel ſtatim conſumantur uel mandentur condita uetuſtati. 2.de N.d.225. Quare non erunt illa quidem meliora, ſed certe condita iucundius.pro Mur.140.Nemo vnquam urbanitate,nemo lepore,nemo ſuauitate conditior.de Cl.Or.92. Faciunt conditiora cibaria aucupium & venatio.de Sen.53.

Conditio.

Ciborum conditiones, & compoſitiones unguentorum. 2.de Nat.120.

Conditor.

Hi ſunt conditores inſtructoreſq. conuiuij, iidem expendunt atq. æſtimant uoluptates.poſt red.13.

Condimentum.

Accedat huc ſuauitas oportet ſermonum atque morum,haud quaquam mediocre condimentum amicitiæ. de Am. 59. Socrates dicebat.Cibi condimentum,fames:potionis, ſitis. de Fin.2. 75. Nam ut tribuamus aliquid uoluptati, condimenti fortaſſe nonnihil,utilitatis certe nihil habebit.3.Off.165. Facetiæ omnium ſermonum condimenta.2.de Or.150.Hęc illius ſeueritas acerba uideretur,niſi multis condimentis humanitatis mitigaretur.ad Q.fr.1.116.

Condiſco.

Condiſcas cenſeo mihi paulo diligentius ſupplicare.pro Plancio,12.pro Quint.6.

Condiſcipulus.

Condiſcipulus Ariſtotelis,Xenocrates.de Nat.d.1.25. Et ſe meum condiſcipulum in pueritia, familiarem in adoleſcentia, collegam in quæſtura commemorabat fuiſſe.pro Syl.12. Dicærchum uero cum Ariſtoxeno æquali & condiſcipulo ſuo, doctos ſane homines,omittamus.1.Tuſ.34.Tui condiſcipuli. Att.78.

Conditio, conditor. *Vide, Condo.*

Condo.

Neque homines murium ac formicarum cauſa frumentum condunt.de Nat.57. Metrodorus omne bonum in uiſceribus medulliſque condidit.Tuſc.2.13. Romulus,qui hanc urbem condidit in Cat.111. Qui Reſp.conſtituerunt,qui urbes condiderunt. de Diu.98. Qui illi pecuniæ,quam condiderat,ſpe iam atq. animo incubaret.pro Clu.31.Carmen condere 4.Tuſ.7. Serere,percipere,& condere fructus.de Sen.22.Condere leges. de Leg.171 Luſtrum condere.2.de Or. 149. Vt liceat illis inuidiam deponere,pecuniam condere. cont. Rull. 80. Condere pœnas. Att.13. Rempub.condere meo diſceſſu, quam omnium interire occidere maloi.pro Do.74.Triticum condere.de Sen.21.Tenes *qui illam* urbem condidiſſe dicitur.in Verr.86. & Cepheus conditur ante, lumborum tenus,&c.in Arat.Condi in carcerem.in Ver. 251. In animis neſtris ego omnes triumphos meos condi & collocari uolo.in Cat.116.Scientia condendi ac reponẽdi fructus. de Nat.57.Vt eſſet locus comparandis condendiſque fructibus. cont.Rull.83.

Conditus.

Conditus domi Conſulatus.pro Mur. 47. In eo ſepulchro Regem noſtrum Numam conditum accepimus.2.de Leg.87. Homerus fuit ante Romam conditam. Tuſ.148. Segeſtam ab Aenea cõditam eſſe demonſtrant.in Verr.216.Quamobrem Sybillã quidem ſepoſitam & conditam habeamus.2.de Diu.167.Fructus cõditi.ad Brut.166.Nam ſiti dicuntur ij qui conditi ſunt. de Leg. 181.Conditæ in ærario ſanctæ literæ. 6. Verr.123. *Sic in cauis* conditæ res ſunt futuræ.de Diu.107. Ex illa olea arcam eſſe factam,eaque conditas ſortes, quæ hodie Fortunæ monitu tolluntur.2.de Diu.129.Ab hoc qui cœpit conditas, ab illa qui conſtitutas accepit,captas dicetis Syracuſas. Or.215.

Conditor.

Conditor inſtructorq. conuiuii.Poſtq.207. Atque etiam ipſe conditor totius negotii guttã aſpergit huic bulbo.pro Cl.56.

Conditio.

Sed quoniam earum rerum,quas ego geſſi, non eadem eſt fortuna atq. conditio.&c.3.in Cat.70. Valde bona conditio ſi fueris,fortaſſe non omittam.ad Q.fr.lib.2.6.3.Certi ſoci Macedoniæ,certa conditio,certiſſimo modo etiam erat illius exercitus. in Ant.226.Mihi quidem,ſi hæc conditio Conſulatus data eſt, ut,&c.4.in Catil.1.Eaque mihi conditio maneat, qua profectus ſum.epiſt.21.22.Infimi generis hominum conditio atque fortuna.pro Mil.71. Naſcendi incerta conditio. 3. in Catil. 1. Vis & fortunæ conditio infima aliquorum.pro Corn. Balb.18. Infima conditio & fortuna ſeruorum.1.Off.62. Quare iſta conditio iudices reſpuatur,nec Catilinæ familiaritatis crimen hæreat. pro Cœl.10.Præſertim cum ab aliis aliquotiens conditio C. Cæſari lata ſit,ut eaſdem leges alio modo ferret,&c.de Prouinc.79.conditio legum,iudiciorum,temporum.5.fam.51. Eſt enim conditio liberorum populorum poſſe ſuffragiis uel dare, *uel detrahere* quod uelint cuique.pro Planc.8.Atq. hoc ipſo melior eſt tua, quam noſtra conditio,quod tu quid doleas,ſcribere audes, nos ne id quidem tuto poſſumus.epiſt. 48. Hoſtis cum quo nulla pacis conditio eſſe poſſit.4. Phil.160.conditio nulla pecuniæ te ab ſumma integritate continenti.que deduxerit.1.ad Q.fr.6.Quę conditio non accipienda potius fuit, quam relinquenda patria? 8.Att.9. Harum rerum non ſolum euentus atque perpeſſio, ſed etiam conditio,expectatio,mentio denique ipſa indigna homine eſt libero.pro Rab.,62. Quid ergo iſta conditio eſt teſtium, ut quibus creditum non ſit negantibus, iiſdem credatur dicentibus.pro R. P.128. Quæ nobis poteſt cum hoc gladiatore conditionis,æquitatis,legationis eſſe communitas?6.Phil.206.Fingite cogitatione imaginem huius conditionis meæ, ſi poſſem efficere ut Milonem abſoluatis:ſed ita ſi Clodius reuixerit. p Mil. 60.Nihil eſt enim quod tam obtundat,&c.quam me ditatio conditionis humanæ.3.Tuſcul.66. Et contra perículoſiſſimas hominum potentias,conditioni omnium ciuium prouidere. pro Cœl. 16. Nec Pompeium ad ullam conditionem acceſſurum putabam.8. ad Attic. 56. Qui ut adduci tali tempore ad ullam conditionem poſſit, magis opto quam ſpero. ad Attic. 8. 168.2.

Ad conditionem deſcendere.2.de Inu.251.Alterutram ad conditionem deſcendere vult Cæſar,ut ant,&c. aus. ep.118. Alicui grauem legem uitæ & conditionem conſtitui.pro Corn.50.Sed non libenter duriorem fortunæ communi conditionem te auctore conſtituit.pro Mur.135.Omnē conditionem imperii tui, ſtatumque prouinciæ mihi demonſtrauit Tratorius.ep.197.Facere diſparem conditionem.de Prou.Conſ.13. Cæſar fert illam conditionem,ut ambo exercitus tradant.ep.123.pro Roſc.Am.28.& pro Quint.58.Hanc conditionem miſero ferunt, ut optet utrum malit.pro Roſc.Am.18. Cœl. Cic.8. 14 6. Sed ea tamen uiciſti,quę &;naturam & conditionem,vt uinci poſſent,habebāt. pro Marc.4.Galliæ quæ habent interceſſorem,in eandem conditionem,quam ceteræ prouinciæ,uocantur.Cœl.Cic.l.8.9.5. Inſtituere legem iniquam & miſeram conditionem periculis hominum.pro Mur.54.O conditionem miſeram non modo adminiſtrandæ,ſed etiam conſeruandæ Reipub.in Cat.107.Immortalium conditionem poſtulare.3.Off.65. Hāc conditionem ſupplicii maiores in bello timiditati militis propoſitam eſſe uoluerunt.pro Clu.102. Qui cupiditate peculii nullam conditionem recuſant duriſſimæ ſeruitutis.Parad.123.Conditionem æquiſſimam repudiare.pro Quint.8.Si illam accuſationis conditionē ſequar.pro Planc.260.id eſt,ut neceſſe habeam hunc illi anteponere.Qui ſuo iudicio eſſent illam conditionem uitæ ſecuti. pro R.P.125.3.Off.114. Hanc inigitur patrone fœderum ac fœderatorum conditionem ſtatuis Gaditanis tuis ciuibus , ut quod his,quos Gaditanis adiutoribus armis ſubegimus,liceat,&c.pro Corn.Balb.108.Armis conditione poſitis. 6.fam.7. Accuſante Tribunoplebis conditione ęqua diſceptari poſſe non putauerūt. pro Clu.Nec debes dubitare,quin aut aliqua Repub. ſis futurus qui eſſe debes,aut perdita non afflictiore conditione,quam ceteri.ep.79.Qui ſe miſericordia Senatus, non agri conditione defendunt.1.de L.Agr.61.Alia conditione ſum,ac ceteri. 5.fa 25. in ep.Vat.id eſt,Peius agitur mecum,quam cum ceteris. Paucas tribus non certa conditione iuris ſe ſortis beneficio fortuito ad uſurpandam libertatem uocare.cont.Rull.69.Meliore iure,meliore in cauſa,commodiore conditione eſſe.2.de Leg. Agr 6.7. Conditione quam commodiſſima.13.famil.27.Non communi conditione ſeruitutis uti.pro Cœl.41.45. cum ipſius uictoriæ conditione,iure omnes uicti occidiſſemus.pro Marc.7.Niſi forte non de ſeruiture,ſed de conditione ſeruiendi recuſatum eſt a nobis.Brut.16.7.Quintius deteriore tempore abſens auctionatur,Scapulis difficiliore conditione diſſoluit.pro Quint.11.cōditione duriori bellum ſuſtinemus.10.fam.54.in ep.Plan.Quid eſt igitur quod querare,ſi repetit cum uult? ea enim conditione acceperas. Tuſc.1.77.Aut ea conditione daret,ſi reciperes te correcturum.6.fam.29.Ea conditione nati ſumus,ut nihil quod homini accidere poſſit,recuſare debeamus.Att.15.321.2. Homines nos ea lege nati ſumus, ut omnibus telis fortunæ propoſita ſit uita noſtra:neque eſt recuſandum,quominus ea, qua nati ſumus,conditione uiuamus.Titio,lib.5.16.4. Aut reperiam ipſe eadem conditione qui uti uelit,ut,&c. Or. 220. Omnes eodem tempore ortos,eadem conditione naſci.de Diu.127.Ecquid ergo intelligis, quantum mali de humana conditione deieceris? 1. Tuſc.24.Eſt hoc & ex conditione iuris , & ex conſuetudine cautionis firmiſſimum argumentum.pro Quint.R.52.In conditione manere.7.At.50.Hæc etiam ſi in homine ipſo,de quo agitur, ſunt negligenda , tamen in conditione atque in exemplo pertimeſcenda uidentur.pro Flac.151. In ſuperiori conditione cauſaque poſitum eſſe.pro Corn.Bal.29. Tamen illi iudices ſtatuerunt,iniqua conditione reum cauſam dicere , &c. pro Cl.75.Ex his miſeriis atque iniquiſſima conditione uitæ.5.fam.46. Mihi uideris conditione meliore eſſe,quam nos qui uidemus. 4. fam. 8.id eſt,fœlicius tecum agi.Meliore conditione eſt ſenex,quam adoleſcens,cum id,quod ille ſperat,hic conſecutus eſt.de Senec. 61.Ego pro ſalute Reip. uniuerſæ dubitarem hoc meliore conditione eſſe,quam Decii,quod illi,&c.pro D.51. Homines mortali conditione generatos eſſe.de Vniu.58. Ita pro mortali conditione uitæ,eſtis immortalitatem conſecuti.14.Phil.407. Adde huc,quod literæ perferri nulla conditione potuerunt . epiſt.163. pro Corn.Balb.17. id eſt,nullo pacto.Et qua conditione omnes homines,& quibus temporibus nati ſumus cogitet.ep.73. Iuſſit ei pręmium dari ſub ea conditione,ne quid poſtea ſcriberet.pro Arch.190.Seruus eſt nemo , qui modo tolerabili conditione ſit ſeruitutis,qui non,&c.4.in Cat.89. Tranſigere cum aliquo qualibet,dum modo tolerabili,conditione.pro Quint.18. Appetit animus aliquid agere ſemper, nec vlla conditione quietem ſempiternam poſſit pati.de Fin. 138. Legionem Marciam & quartā negant,qui illas norunt,vlla conditione ad te poſſe perduci.ep. 174.11.fam.24.Si mihi ueniam,quam peto , dederit, utar illius conditione:ſin minus,impetrabo aliquid a me ipſo. Attic.9.60. Conditiones malæ.8. Att. 10. Multi laquei legum & conditionum propoſiti.pro Cl.121.Aliquem iniquis rationibus ad ſuas conditiones perducere.pro Quint. 4. Accepimus conditiones : ſed ita ut remoueat præſidia ex his locis quæ occupauit. ad Tir. 16.15.Scilicet ad eos legatum miſimus non ut pareret,ſed ut cōditiones ferret, leges imponeret.in Ant. 209. Feruntur omnino conditiones ab illo,ut Pompeius eat in Hiſpaniam, &c. 16.fam. 15.& 7.Att.50.Conditiones tres habet.12.Att.3. Hinc licet cōditiones quotidie legas.pro Cœl.45. id eſt , tibi ab amatoribus latas.Eaſdem uitæ conditiones non perferre. pro Clu. 121. Nec fruges terrę, baccaſue arborum cum utilitate ulla generi humano dediſſet,niſi earum cultus & conditiones tradidiſſet.1.de Diuin.189.Sin ille ſuis conditionibus ſtare noluerit,bellum paratum eſt,eiuſmodi tamen quod ſuſtinere ille non poſſit, præſertim cum a ſuis conditionibus ipſe fugerit. ad Tir. 16. 16. Hunc conditionibus,quoad poteſt,producit.pro Quint.15.Aliquem ſuis conditionibus in ipſo articulo temporis aſtringere. pro Q. 30.Conditionibus uel armis diſceptare.8.Att.39.iis ſtare, quas tuliſſet.7.Att.49.vti.7.Att.58.

Condocefacio.

Nemo eſt enim,qui eorum bonorum animum putet eſſe iudicem,cumque condocefaciat,ut ea quæ bona,malaue uideantur, poſſit contemnere.Tuſc.5.64.

Condocefactus.

Et utamur domitis & condocefactis , ut elephantis , &c.2.de Nat.deo. 121.

Condoleo.

Si pes condoluit,ſi dens,ferre non poſſumus.2. Tuſc. 90. Dicæarchus ne condoluiſſe quidem umquam uidetur,qui animum ſe habere non ſentiat.Tuſc.156. Namq. tum latus ei dicenti condoluiſſe,ſudoremque multum conſequutum eſſe audiebamus.3. de Orat.4.

Condoleſco.

Cumq. perturbationem animi illi ex homine non tollerent, naturamq. & condoleſcere & concupiſcere & extimeſcere, & efferri lætitia dicerent,&c. 1. Ac.54.

Condono.

Vt eius filios,qui in tua poteſtate ſunt,mihi potiſſimum condones.ad Phil.Proconſ.lib.13 97.Vt literis eius bona eriperes, & , cui tibi commodum eſſet , condonares.in Verr.99.& 97.Remittere alicui & condonare animaduerſionem & ſupplicium , quo uſurus erat in ipſum.Vat.Cic.5.10.4.condonare crimē.pro Mil.4.hęreditatem.3.Verr.73.inimicitias alicui.5.Phil.200.alieni munuſculum.5.Verr.73. Suam partem Roſcius ſuo nomine condonare potuit Flauio . pro Q. Roſc. 54. Apothecæ totæ nequiſſimis hominibus condonabantur.in Ant.173.condonādi ſuis latronibus facultas.5.Phil.167. Qui pecunias creditas creditoribus condonandas putant.2. Off.115.

Condonatus.

Datus eſt tibi ille,condonatus ille,non facis finem.pro Plan. 62. Qui illud acerbe tulit,non ſibi ac defenſioni ſuæ condonatum eſſe Oppianicum.pro Clu. 40. Id iudicium Attilio condonatum putabatur.Att.2.18.1. condonatum iudicium potentiæ alicuius. 5.fam.52.

Condonatio.

Simul in iure dicendo bonorum poſſeſſionumq. contra omnium inſtituta addictio & condonatio.2.Verr.7.

Conduco.

Nam quid ego de Bruto dicam?& huic ego locum in proximo conduci.ep.264.Cœlius conduxit domum in palatio.pro Cœl. 41.Cæſar exercitum inuictum ex Hiſpanis militibus conduxit. in Ant.192.Aſiatici de cenſoribus nimium magno conduxerūt. ad Att.1.12.12.Tunc Crotoniatæ,publico de conſilio, uirgines in unum locum conduxerunt:&c.2.de Inu.123.Tuam(domum) in Carinis mundi habitatores Camiæ conduxerunt. Q. fr. 2.7. 11.Et redemptor qui columnam illam de Cotta & de Torquato conduxerat faciēdam,nō inertia aut inopia tardior fuit, ſed,&c. 2.de Diu.36.Si Romæ eſſet,domumque conduceret. Att.lib.12. 249.3.Parhedrum excita,ut hortum ipſe conducat:ſic olitorem ipſum commouebis.Tir.l.16.18.3.Nam ita complectemur,ut in unum conducamus propoſitionem & aſſumptionem. de Inu.56. Aliquem ad rædem faciendam conducere. de Prouinc. Conſulatibus,8.Conducere de aliquo.pro Cæc. 68.milites in unum . ad Octauium ,43. Si Rhodiis turpe non eſt portorium locare , nec Hermacreonti quidem turpe eſt conducere . de Inuent. 52.

Atque inuentore Tyſia repetitos unum in locum conduxit Ariſtoteles,&c.2.de Inu.125.Ideſt,collegit.Verum id breui faciendum eſt,& in unum multa ſunt conducenda.de Inu.65.

Conducit, in tertijs perſonis.

Id quod minime conducit ipſi.de haruſ.reſp.43. Conducit, id eſt,utile eſt.Fidei conducit in loco debitũ tribuere.de Prou.192.Conducit hoc tuæ laudi.ad Ruf.13.49.2.Ea maxime conducunt, quæ ſunt rectiſſima.Ruf.l.5.19.8. Neque homini infanti aut impotenti iniuſte facta conducũt.1.de Fin.81. Tum autem conſulant,conducat id, necne, de quo deliberant,ad uitæ cõmoditatem,ad facultates rerum.Off.2.& 3.Faciliimam autem in ea Rep.eſſe poſſe concordiam,in qua idem conducat omnibus. 1. de Repub.Noſtris rationibus maxime conducere uidetur, Thermum fieri cum Cæſ.ad Att.1.1.4.Facile patior ea me de Rep.ſẽtire ac dicere,quæ maxime cum mihi, tum etiam Reipub. rationibus putem conducere.ad Lent.lib.1.9.89. Scripſi ad te,quæ & ſaluti tuæ conducere arbitratus ſum, & non aliena eſſe duxi a dignitate.Marc.4.7.2.Quæ ſiuit,quidnã mihi uideretur, acceſſereműſne te,atque tibi conducere putaremus,an tardare & commorari te melius eſſet.Att.138.

Conductus.

Multitudo conducta.1.Phil.16. Qui colonus habuit conductum de Ceſennia fundum,cum idem ex eadem conductione fuerit in fundo. pro Cæc.68.Itaque Heracleotem Zeuſium magno pretio conductum adhibuerunt.de Inu.62.Aut ſpe largitionis, promiſſioneſque capti,aut poſtremo(ut ſæpe in noſtra Rep. uidemus)mercede cõducti.2.Off.30.Res geritur,conductæ uincæ ſunt,pugnatur acerrime.8.Phil.246. Habere magnas arationes conductas a publicanis.in Verr.158. Cõductis omnibus copiis. 8.Att.49.in epiſt.Cn.Pompeii.Ideſt,coactis,contractis.Erat autem mihi contentio nõ cum uictore exercitu,ſed cum operis cõductis.pro Sext.30.

Conductum.

Solebat.n.extra portã aliquid habere cõducti.pro Clu. 139.

Conductor.

Nicephorum uillicum tum ſane probaui:&c. Tum is mihi reſpondit,ſeipſum eius operis H S. X V I. conductorem fuiſſe: &c. ad Q. fr.3.4.Is dicitur qui pecuniam accipit. Conductores qui ſint,& quanti.12.Att.42.ſub.uelint conducere.

Conductio.

Cum idẽ ea eadẽ conductione fuerit in fundo.pro Cæc. 303. Quare in longis argumentationibus,ex cõductionibus, aut ex contrario cõplecti oportet:&c.1.de Inu.88.

Conducibilis.

Amicũ caſtigare,ob meritã noxã,immane eſt facinus:uerum in ætate,utile,& conducibile.2.ad Her.54.ex Plauto.

Conduplico.

Tenebræ conduplicantur. 1.de Diu.49 3.de Or.86.

Conduplicatio.

Conduplicatio,eſt cum ratione amplificationis aut commiſerationis,eiuſdem unius,aut plurium uerborum iteratio: &c. 4. ad Heren.190.

Confatalis.

Copulata enim res eſt & confatalis.Fat.23.Hæc,ut dixi,confatalia ille appellat..Fat.24.

Confectio, confector, confectus, *Vide Conficio.*

Confertus.

Totuſque liber,qui eſt de ſummo bono, confertus eſt ſententiis & uerbis talibus.Tuſc.199. Otioſa uita plena & conferta uoluptatibus.pro Sext.17.Color egregius,integra ualetudo, ſũma gratia,uita denique conferta uoluptatum omnium uarietate.2. de Fin.104.Vino languidi,conferti cibo,ſertis redimiti, unguẽtis obliti.in Cat 32.Tu ne inane quidquam putas eſſe? cum ita completa & conferta ſint omnia,ut,&c. Aca.q.31.

Confero.

Cum una me hercule ambulatiuncula atque uno ſermone noſtro omnes fructus prouinciæ non confero.ep.24.Nec confero nunc in te unum omnia.de Arat.251.Ita quidquid conficio aut cogito, in ambulationis fere tempus confero. ad Q.fra 3.29.1. Deſerunt enim uitæ ſocietatem,& nihil conferũt in eam ſtudii, nihil operæ,nihil facultatum.1.Off.43.Sua enim uitia inſipientes,& ſuam culpam in ſenectutem conferunt.de Sen. 13.8. Att. 42.Siculi ex cenſu quotannis tributa conferunt.4. Ver.91. Off. 2.109. Omnes meas curas & cogitationes in Remp. conferebã. Off.2.3. Quotidie inter nos ea,quæ audiebamus,cõferebamus. 1.de Fin.15.Omnem meam curam atque operã ad philoſophiã contuli.ep.48.Atque in his curis, quas contuli ad dignitatem tuã, cepi magnam uoluptatem,quod,&c.Plan.10.12. 16. Quo mortuo me ad Pontificem Sceuolam contuli.de Am.1. Academiam ex duobus libris contuli in quatuor.At.207.Hanc ego de Repub.quam inſtitui diſputationem,in Aphricani perſonam,& Phili & Pæti Manlii contuli.Att.4.75.3.Illo cum peruenire nõ liceret,ſtatim iter Brunduſium uerſus contuli ante diem rogationis Att.3.44.1.Hac re mihi nuntiata, ſtatim cohortes Polletiam præmiſi,meumque iter eo cõtuli.11.fam.23.in ep.D. Bruti.Ideſt,direxi,deſtinaui. Totum te ad amicitiam meam contuliſti.ad M.App.l.11.52.& 15.21. Magnopere a te quæſo, ut ad eã uoluntatem,ſi quam in illum ante has meas literas,contuliſti,quam maximus commendatione poſtea cumulus accedat.13. fam.51.& 17.32. An ille quemquam plus dilexit? cum ullo aut ſermones,aut conſilia contulit ſæpius?2.Phil.57. Contulit iter ſuum in poſterum diem.11.fam.22.in ep.D. Brut. *Ideſt,diſtulit.* Poſteaquam neſcio quid impendit,& in communem contulit,mediocri quæſtu contentus eſſe non poterat. pro Quint.7. *Craſſus* initio ætatis ad amicitiam meam ſe contulit.de Cl. 191.Contulit & confundit ſe igne qui eſt ob oculos offuſus . de Vniu. 61 . Excluſus ab Antiochia Dolabella , Laodiceam ſe contulit. ep. 190. 191. Deinde quod mature ſe contulit in ſocietates publicanorum.13.fa.21.Romam ſe contulit . pro Flac. 9. Cum hoc,ut fere fit,in uia ſermonem cõtulit.2.de Inu.131.Cat 1.189. Omne ſtudium atque ingenium cõtulit Archias ad populi Romani gloriam laudemque celebrãdam.pro Arch.15. Mithridates autem omne reliquum tempus nõ ad obliuionem ueteris belli,ſed ad comparationem non contulit. pro L. Man. 5. N[illegible] uocem in quæſtum contulit.pro Quin.6.Galli cum M. Font[illegible] ſertum ac manus cõtulerunt. pro Font.2.An hæc inter ſe [illegible] ces omnes cõtulerũt? de Diu.1 14.Quot(res)& quantas dii [illegible] mortales ad Cn.Pompeium contulerunt.pro L.Man.34.Præſtantiſſimis ingeniis homines ſe ad Philoſophiæ ſtudium contulerunt.1.de Fin.85.Tuſc.5.1. De amicitia, omnes ad unum idem ſenſiũt,& hi qui ad Rempub.ſe contulerunt, & hi qui rerum cognitione doctrinaque delectantur.de Am.71.Ideſt,Reip.adminiſtrationem ſuſceperunt.Eodem tempore ſe in fugam contulerunt una amici.pro Cæc.16.Conferam me domitum.9.fam.61. Si meum turbulentiſſimum tempus tuo trãquilliſſimo præſtat, quid conferam reliquum? in Piſ.86.Cõferã tecũ, quam cuique uerbo rem ſubiicias:nulla erit controuerſia. de Fin.113. Quantum ſtudiis,&c.id omne ad arbitrium tuum, qui hæc ſẽper amaſti, libentiſſime conferemus.ad Lent.1.9.100.Cum erimus congreſſi,tum ſi quid res feret,coram inter nos conferemus. Att.1. 15.3.Cõfer omnem tuum amorem & prudentiam ad eam curã. 7.Att.2. Per fortunas confer te ad te ad eam curam, ut de omni ſtatu meo cogites. Att. 7. 1. 21. Conferte hanc pacem cum bello illo.213.Vitam inter ſe utriuſq. conferte.pro Roſc.Com. 11.Ideſt,comparate Agedum,conferte nunc cum illius uita uitã P.Syllæ.pro Syl.53.Equidem magis miror, quod cum in filiũ cauſam conferret,quæ mihi non iniuſta uidetur,&c.Att.12. 248. 2.id eſt,reiiceret.Conferrent uiri bona capita : de conſtellatione loquerentur inter ſe, ac de mulierculis.5.Ver.24. Vt iidem pro patre in commune Siciliæ conferrent.4. Verr.102. Contuliſſẽ me in portum philoſophiæ.7.fa. 53. Cum initio ætatis ad amicitiam ſe meam contuliſſet.de Cl.Or 154. Cum Aeſchines ceſſiſſet Athenis,& ſe Rhodum contuliſſet.de Or.162.Cum is omnia ſua ſtudia & officia in me contuliſſet. Att.1.1.9.7.ſ.18.& 13.39. Omnes tuas conſolationes unã hanc in rem uelim cõferas.Att. 12.256.2.Conferas te ad uos.8. Att 31. in epiſt.Cn. Pompeii. Modo commutatis uerbis ipſas res conferamus.de Fin.4.49.Dubitabitis,Quirites,quin hoc tantum boni,&c. in Remp. conſeruandam atque amplificandam conferatis? pro L.Man.35.Quid opus eſt,inquam,potius,quam rationes conferatis? Att. 5. 110. 5.Quicquid in eum iudicii officiique contuleris, id ita me accipere,ut in me ipſum te putem contuliſſe.Plan.10.1.9. Quantam diligentiam in ualetudinem tuam contuleris , tanti me fieri a te iudicabo. 16.fam.7.Qui ergo ad naturæ ſuæ non uitioſæ genus, conſilium uiuendi omne contulerit,is conſtantiam teneat.1 Off. 168.Niſi forte eam pecuniam in Reip magnum aliquod tempus contulerit.3.Off.156.id eſt,reſeruarit. Quærimus enim finẽ bonorum,poſſumuſne ſcire hoc quale ſit , niſi contulerimus inter nos?2.de Fin.7.Si ſe in amicitiam contulerint.de Pet.Conſ.27. In alicuius infamiam aliquid conferre.in Piſ.51. Conferre aliquid in libidinem.pro Rab.Poſt.28.aliquid in librum.6. fa. 50. alicuius animum ab una re ad aliam . pro Syl. 30. beneficium & officia in aliquem.in Piſ.10. beneuolentiam erga aliquem. 10. fam.9.bona in communionem temporum alicuius.pro Mil. 76.

caſtra

caſtra caſtris.2.de Diu. 88. Scitum eſt enim cauſam conferre in tempus.de Or.164. Cauſas conferre, & quid in quamque ſententiam dici poſſit, expromere.2.de Diu.223.conditiones legis.12. Phil.339. Omne conſilium, ſtudium, officium, operam, laborem, diligentiam, ad amplitudinem alicuius conferre. Plan. 10. 1. 7. Conferre coram quæ uolumus.2.Att.66. Crimen in aliquem.2. de Or.98. Solet, cum ſe purgat, in me conferre omnem illorum temporum culpam. Att.9.171.3. Conferre curam & diligentiam in alicuius ſalutem.15.fa.10. Omnia omnium dicta in aliquem conferre. Volumnio, lib.7.33.2. Conferre diſputationem in alicuius perſonam.4.Att.40. honores in aliquem.13. Phil. 349. In pauca.3.Off. ingenium ſuum ad aliquid agendum.16.fam.19. inuidiam mortis alicuius in aliquem.pro Fl.154. iudicium & officium in aliquem.10.fa.3. legationem.12. Phil.339. ludos ad luctum.de haruſ.rep.21. magna paruis.de Cl.Or.184. Maledicta in aliquem conferre. Att.11.216.3. Cum maximis minima conferre.in Cat.109. Cæleſtia autem uel procul eſſe a naturæ cognitione conferet: uel ſi maxime cognita eſſent, nihil tamen ad bene uiuendum conferre.1.Acad. 22. Conferre noſtra cum externis. de Nat.deo.27.& de Cl.or.190. Nouiſſima conferre primis.ad Octau. officia conferre in eos, quos ſperamus nobis profuturos, non dubitamus.1.off.73. orationem in aliquē.pro Sext.32. Non poſſum magis pedem conferre (vt aiunt) aut propius accedere. pro Plan. 38. Conferre pecuniam ad beneficentiam liberalitatē que. Of.1. 97. Pecuniam in opus.4. Verr. 102. Permulta in aliquem. quæ ab eo nunquam dicta ſunt, conferre.pro Planc.28. Plurimum operæ, ſtudii, diligentiæ, laboris, ad cōficiendum reditum alicuius, conferre. Att.4. 1. Quid loquar de Democrito? quem conferre cum eo poſſumus non modo ingenii magnitudine, ſed etiam animi?4. Academic.quæſt.130. Conferre rem ad aliquem. 13. Att. 14. ſe totum ad aliquid. Acad.q.ed. 2.lib.1.14. ſe ad auctoritatem aut libertatem alicuius, & ad Rempub.4.Phil. 155. ſe ad vnius auctoritatem. Acad.q.ed.1.lib.2. 9. ſe ad cauſā. pro *Planc*.37. Ad hoſtes ſe de Amic.36. Ad inueſtigationem naturæ ſe.1.Acad.49. Ad virtutum ſtudium ſe pro Arch.12. ſe totum ad ſtudia doctrinæ.de Fin.5.53. ſe ex alto in portum. Off.1. 211. In amicitiam & fidem alicuius ſe. Treb.7.31 In fidem & clientelam alterius ſe.pro Roſc. Am. 63. ſe animo & corpore in ſalutem Reip.12.Phil.323. Habere quibuſcum poſſis familiares conferre ſermones.de Diu.114. Off. 2. 55. Atque vtinam liceat aliquando aliquo Reip.ſtatu nos frui, interque nos conferre ſollicitudines noſtras.ad Toran.6.55. Conferre nimis magnum ſtudium, multamque operam in res obſcuras atque difficiles, eaſdemque non neceſſarias. Off.1.29. Cōferre ſtudia ſua in aliquē. 2.ad Q.fr.33.& 13.fam.72. vim ſuam in aliquem.1.fam. 30. vires in libertatem defendendam.10.Phil.280. Non moleſte fero nos hæc contuliſſe. Acad.q.ed.1.lib.2.136. omnem meam curam atque operam ad philoſophiam contuliſſe. Sulp. 4. 3. 14. Multa in Plancum, quæ nunquam ab eo dicta ſunt, conferuntur.de Inu. 51. Parua cum magnis rectiſſime conferuntur.or. 198. Ita in eū benignitatis plurimum conferetur.1.off.75. Similitudo infirmatur, ſi demonſtres illud quod conferatur, ab eo cui conferatur, diuerſum eſſe genere, natura, &c.de Inu.81. Ais enim, ut ego diſceſſerim, omnia omnium dicta, in his etiam Seſtiana in me conferri.ep.110. Audio præterea non hanc ſuſpicionem nunc primum in Capitonem conferri.pro Roſc.Am.60. Nam cōperiſſe me non audeo dicere: ne forte idipſum uerbum ponam, quod ab te aiūt falſo in me ſolere conferri. Ant.5.12. Reliquum eſt iocari, ſi hic ſinat: nam ego is ſum, qui illi concedi putē utilius eſſe quod poſtulat, quam ſigna conferri. Att.7.125.4.pro Mur.17 Id eſt, litigare. Tu dignior Verres, quam Callidius? qui, ut non conferam uitam atque æſtimationem tuam cum illius (neque enim eſt conferenda) hoc ipſum conferam, quo tu te ſuperiorē fingis.6. Ver. 36. omiſſa controuerſia, omnis ratio ad miſericordiam tuam conferenda eſt.pro Lig. 1. Tamen ne minima quidem ex parte. Lycurgi legibus & diſciplinæ conferendi ſunt.1.off. 108. Illa quæ natura, non literis, aſſecuti ſunt Romani, neque cum Græcia, neque ulla cum gente ſunt conferenda.1.Tuſ.4. Cum veris tandem alſtius factum collaturus es? in Ver.191.

Collatus.

Res ad me ſine controuerſia collata eſt. Att. 207. Quomodo, iſta obſeruatio eſt collata inter ipſos? de Diu.114. Quæ porro tenuiſſima ſuſpicio collata in Scamandrum eſt, aut conferri potuit, &c.pro Clu.42. Sic referuens falſum crimen in puriſſimam & caſtiſſimam vitam collatū ſtatim concidit & extinguitur? pro Q.Roſc.Com. 9. Pecuniam auferre licuit filio ad patris honores collatam.pro Flac.46. Cum Democrito Cleanthes & Chryſippus collati, quintæ claſſis uidentur.4.Acad.131. odioſum ſane genus hominum officia exprobrantium: quæ meminiſſe debet is, in quem collata ſunt, non commemorare qui contulit. de Ami. 62. Quæ omnia in Martium meum in ſunt collocata. Att. Collata eſſent omnia ad neſtrum arbitrium. 11.fam.32. in epiſt. D.Bruti.i. omnia ex arbitratu veſtro adminiſtrata. Si quem habetis qui collatis ſignis exercitus regios ſuperare poſſe uideatur. pro L.Man.46. in Piſ.39.

Collatio.

Collatio eſt, cum accuſator id, quod aduerſarium feciſſe criminatur, alii nemini, niſi ei bonum fuiſſe demonſtrat.&c.2. ad Her.36. Collatio, inquit, eſt oratio rem cum re ex ſimilitudine cōferens.1.de Inu.65. Collatio iſta te nihil iuuat, nec enim, &c. de Fin,123. Collatio rationis.de Fin.327. Quæ eſt in collatione iſta ſimilitudo?3.de Nat.d.51. Quamquam tu quidem nō hoſtiarum caſum confirmas fortium ſimilitudine, ſed infirmas ſortes collatione hoſtiarum.de Diu.116. Philoſophia ex rationum collatione cōſtat. Tuſ.228. De collationibus ſignorū.de or.102.

Confeſſior, *Vide Confiteor.*

Confeſtim.

Sequar eum confeſtim. Brut.ad Cic.11.9.2. App.3.7.10. Hæc ego ad te: ut ſiquid noui (nam quotidie aliquid expecto) ad me. Att. Mulier huc aduolauit.pro Clu.58. Rem adminiſtrandam arbitror ſine ulla mora, &c. gerendam cenſeo.5.Phil.187. Quæ factum aliquod ſimiliter c. aut ex interuallo conſequuntur. 2. de Inu.149. C.inſequi Cæſarem. Att.126. C. ad eum ire perreximus. Acad.q.39.

Conficio.

Nunc quam maxime conficio orationes. Cat. 34. Sol curſus annuos conficit, cuius luſtrationem menſtruo ſpatio luna complet.de N.d. 18. Itaque cum meus me mœror quotidianus laceret, & conficit, tum uero hæc addita cura uix mihi uitam reliquam facit. Att.3.48.2. Me conficit ſolicitudo. Att.172. Vetuſtas omnia conficit & conſumit. pro Mac. 7. Exclamatio conficit ſignificationem doloris.ad Her. 28. Dentes aduerſi acuti diuidūt eſcas, intimi autem conficiunt.2.de Nat.d. 102. Conficiunt me, abſolute, pro, cruciant. 14.fam. 23. Conficiunt eadem ſpatia diſparibus temporibus.de Nat. d.1. 61. de ſtellis errantibus loquitur, Ibes maximam vim ſerpentum conficiunt.1.de Nat.deo.72. Nam ſunt aliæ (cauſæ) quæ ipſæ conficiunt, aliæ quæ vim aliquam ad conficiendum afferunt. Part.50. Nunc iter conficiebam æſtuoſa & puluerulenta via. Att.5.101.1. Tuſ.1.79. De Acutiliano negotio, quod mihi mandaras, confeci. Att.3. Quod tamen excurſionibus & latrociniis infeſtam prouinciam redderent, conſectatus eſt, & confecit.2.de Inu. 204. Iſocrates prope centum confecit annos.in Or. 102. Hortenſius tamen hunc curſum confecit.de Cl.Or. 195. Pompeius difficile Reip.tempore exercitū confecit.pro Pomp. 15. 5. Phil. 195. Licinius hoſtes conſecutus eſt & confecit.de Inu.76. Hæc ſica nuper, vt ſcitis, me ad regiam pene confecit.pro Mil.8. Biduo per vnum ſeruum confecit totum negotium. At.11.& 5. 41. Nos amicorum negotiis res ipſa ante confecit, quam poſſemus aliquid de rebus tantis ſuſpicari. de Or.91. Cōfecit & peragrauit totum ſuum orbē Sol.de Vniu 41. Cuius ille ordinis nomen retinet, ornamenta confecit.pro Sex. 95. poſt redi.in Senatu.9. Id eſt, conſumpſit. Pacem maritimam ſumma virtute atque incredibili celeritate confecit.pro Flac.22. Mulier iſti ſtragulam veſtem confecit.6. Ver.52. Hinc Scyrum, deinde Delum, vtroque citius, quam vellemus, curſum confecimus. Att.5.99.1. Itaque ad tempus ad Piſonem omnes. inde vario ſermone ſex illa a Dipylo ſtadia confecimus. 5. de Fin. 2. Quoniam iuriſdictionem confeceram, ciuitates locupletaram. Cæl.2.25. Sed tamen ſuauitas vocis, & lenis appellatio literarum, bene loquendi famam confecerat.de Cl. Or. 140. Tu cum Appella Chio confice de columnis. Att.191. De Dionyſio, ſi me amas, cōfice: quamcumque ei fidem dederis, præſtabo.ad Vatin. 5.11.5. Reditum, ſi me tantum amas, quantum certe amas, confice. Dolabellæ, lib.9.26.& 4.Att.1. Qui omnem vitæ ſuæ curſum in labore corporis conficeret. pro Cæl. 45. Conſtituimus inter nos, vt ambulationem pomeridianam conficeremus in Academia.5.de Fin.1. Quod ſi mihi permiſiſſes, qui meus amor in te eſt, confeciſſem cum cohæredibus. Mar.lib.7. 2. 2 ad Q.fr.2.3. Qui cum ſuam rem non minus ſtrenue, quam poſtea publicam confeciſſet, egeſtatem & luxuriam domeſtico lenocinio ſuſtentauit. poſt reditum.9. Nam ſi hoc expectandum eſt, dum totum bellum conficiam, &c. Vatin. ad Cice. 5.10.7. Conficiam cetera ſermone hodierno. 2. de Leg. 62. Valde hoc uelim amanter diligenterque conficias. Att. 24. Itaque hortos mihi conficias, neceſſe eſt. 12. Att.47. pro, compares. Te oro, ut hoc negotium ita agas, ita tractes, ita conficias, ut, &c. Att. 263 Confi

ciat nobis centurias equitum.11.ſam. 28. de Petit.Conſul.13.
Nihil eſt opere aut manu factum,quod aliquando non conficiat
& conſumat uetuſtas.pro Marcel.131. Quid eſt quod diligenter
conficiamus tabulas.pro R.Com.conficiatis rem cum eo , ut po
ſcit.13.ſam.100.Cum tu hæc leges,ego iam annuum munus cō
fecero.Cæc.2.11.2.Vt cum 1x.annos confecerit , reliquos dor-
miat.1.Tuſ.76.& 146.Qui enim Antonium oppreſſerit, is hoc
teterrimum bellum, periculoſiſſimumque confecerit.ad Planc.
10.19.4.Qui recte curriculum uitę a natura datum confecerit.
de Vniu. 55. Cum extremum uitę diem morte confecerit . de
Fin.lib.3.59.Conficere actum aut fabulam.2.Phil. 54.Confi-
cere aliquem promulſide. 9.ſam.46. Ideſt, ſaturare cum tædio.
Magna cura,multa opera, & labore conficere aliquid.Attic.16.
342.2.Cum in ſpem uenero, de compoſitione aliquid me confi
cere,ſtatim te certiorem faciam. Att.150. Vi manuque confice
re aliquid.1.off.109.Conficere animum.Tuſ.3.24.Cōficere ani
mos curis.de Fin.1.46.Conficere maximum bellum.7. Verr.4.
in Piſ.45.Somn.Scip.6.pro Corn.Balb.37.Et uelim cogites(id
quod mihi pollicitus es) quemadmodum bibliothecam nobis
conficere poſſis.Att.1.4.3.Conficere copias.10.Phil.270.Con
ficere curſum ætatis.6.ſam.14.Curſum vitæ & curriculum uiuē
di conficere.3.Tuſ.q.1.Reges Barbaros incitare, gentes feras ar
matas in Italiam adducere,exercitus conficere maximos. Att.
8.155.3.Conficere famam.Brut. 140. Per quos homines tantū
facinus conficere potuit.pro Sex.Roſc.45.Conficere legationē
& mandata.pro Planc.22.literás.11.Att.8.At ille properans,fe
ſtinanſque,mandata noſtra conficere cupiens , in hac conſtātia
morbo aduerſante perſeuerauit.9. Philip. 261.ad Q.fr.l.2.32.
Conficere matrimonium. pro Flac. 70.motus animorum.de or.
138.munus ſuſceptum.de Or.109. Ex ſententia negotiū Planc.
Cic.10.17.2.nutu quod uelis. Tuſ. 2.45. pactiones.14.ſam.87.
Perpolire atque conficere partem aliquam orationis. 2.de Or.
66.Patrimonium quod conficere potuit,diſſipauit.pro Flac.70
Porticum mille paſſuum conficere.Att. 4. 86.6.rationem pecu-
niæ.5.Phil.175.& 5.Verr.92. Sacra ad Brutum , lib.13.12.2.pro
Corn.Balb.44.Conficere ſe mœrore.Tuſ.3.23.Sed ego eum hor
tatus ſum iſto proficiſci , quod illa ualetudine magis conficere
ſe,quam me tueri poſſit in caſtris.ep.153.Sermonem conficere.
1.de Or.14.Spatia eadem 1.de Nat.d. 119. Tempus annuū Att.
15.328.7.tributum.pro Flac. 15. verſus.Acad.queſt.ed.1.2.24.
Longam uiam de Sen.6.Quæ uetuſtas eſt, quæ uim diuinā con
ficere poſſit?2.de Diu.176.Hoc eſt, omnino perdere,& in nihi-
lum redigere atque conſumere.De Tullia noſtra ſpero nos cum
Craſſipede confeciſſe. ad Quint. fr. 309. Te ſpero cum Publio
confeciſſe.Att.220.Hippias gloriatus eſt,&c.annulum quē ha-
beret, pallium quo amictus , ſoccos quibus indutus eſſet,ſe ſua
manu confeciſſe.Or.154. Audimus aliquem tabulas numquam
confeciſſe,quæ eſt opinio hominū de Antonio falſa .3.Ver.40.
Conficior curis.ep.56. 1.de Fin.89. Deſiderium,quo conficior,
requirens,&c.Or.18. Quare cum dolore cōficior , tum etiam pu
dore.Teren.14.3.3 Maximo dolore conficior.Att.40.Conficior
enim mœrore mea Terentia , nec me meæ miſeriæ magis excru
ciant,quam tuæ ueſtræque.ep.234.Ipſe conficior ueniſſe tēpus,
cum iam nec fortiter, nec prudenter , quidquam facere poſſim.
10.Att.55.pro angor.Conficitur,ſequitur,relinquitur , cōſequi
tur,&c.de Inu.56. Corpus noſtrum ſæpe tenuiſſima de cauſa cō
ficitur.de har.reſp.253. Hoc ſi forte non natura modo,ſed exer-
citatione conficitur,uerumetiam artificio quodam comparatur
1.de Inu.8.Ex quo conficitur , ut ſi leges duæ,aut ſi plures,&c.
2.de In.229.Aut ita,ut id ſolū,quod cōficitur inferat.de In.56.
Conficitur,pro,concluditur.de Inu. 80. Triduo DCC.millia paſ
ſuum conficiuntur.pro Quint.14. Conficiuntur ſęcula curſibus
annuis.de Nat.d.1.16.Vno capite, quo reuocabor, modo res cō
ficiatur,ero contentus.Att.52. Conficeretur inopia potius,quā
ferro.11.ſam.17.in ep. D. Brut. Res cœleſtes ab homine confici
non poſſunt.de N.d.2 . 12. Sententiis decem & ſex abſolutio cō
fici poterat.pro Clu. 33. Confici angore & metu . de Fin.1.47.
Off.2.3.Summis doloribus confici.5.de Fin.238. Confici frigo
re.Off.3.36.Cōfici fame.Off.3.36.luctu.Tuſ.3.64.& 68.Quod
agi tecum per literas,&,ut arbitror, confici poteſt. 13.ſam.1.Ne
gat illa poſſe hominem exorari:per magna cum dicere ex illa re
pecuniam confici poſſe.3.Verr.97.& 4. 133. In quibus te,ab eo
dē me ſuperiore ex loco cōfici, & cōcidi neceſſe eſt.in Ver.266.

Confici,*pro*,*celebrare*.

Dionyſios multos habemus: primum , &c. quartum Ioue &
Luna natum , cui ſacra Orphica putantur confici . de Nat.d.71.
Primum permittitur infinita poteſtas innumerabilis pecunię
conficiendæ de ueſtris uectigalibus alienādis. cō.Rull.72.Duæ
rationes conficiendæ pecuniæ aut uerſura , aut tributo,&c.pro
Syl. 150. Idem tu plurimum operæ , ſtudii , diligentiæ,laboris
ad conficiendum meum reditum contuliſti. Att. 52.Quod præ
ſtantiſſimus fuiſſet in conficiendis uoluptatibus. de Fin.2.95.

Conficiens.

Conficientes cauſæ & efficientes pro iiſdem.in Partit.50.Bo
norum conficientia. 5.de Fin. 139. Conficientiſſima literarum
ciuitas . pro Flac.34.

Confectus.

Cibus confectus coactuſque in iecore , per uenam cauam ad
cor perlabitur. 2. de Nat. d. 207. Confecta omnis huius anni
actio.3. Att.31.Confecta res eſt.Att.8.16.Res confecta & deſpe
rata,contraria.10.Att.45. Nimirum igitur confecta res eſt. *Tuſ.*
5.14.Et me hercule confecta res ex mea ſententia eſt.ep.25.Cō
fecta uictoria.14.Phil.386.Bellum affectum & pene confectum
de Prouin.Conſ.16.Cōfectum negotium. Fat.20.Idibus *Ianua*
riis in Senatu confectum eſt nihil , propterea quod,*&c.epiſt.*3.
Nondum eſt ſatis:adde, nec ea aut legata teſtamento,aut poſſeſ
ſione retenta:confectum eſt.in Top.14.confectum eſt , ideſt,per
fecta eſt definitio . Eadem ratio cum eſt in hominis mente con
firmata & cōfecta,lex eſt.1.de L.14.Cōfecti & cōſumpti cibi de-
tractio.de Vni.23.Eo abit omni ſermone confecto. de Or.87.Biē
nio iā confecto fere bello pro Q.7.Iā duæ partes cauſæ ſunt cō-
fectæ.pro Q.R.Cō.47.Et eo facilius, quod in noſtra prouincia
cōfectæ ſunt pactiones.Att.5.100. 2. Cōfectæ & cōſolutæ rōes.
5.f.55. Conſilio rogatorū ſuſcepta ſæpe & confecta bella.1.Off.
112.Bella non ſolum geſta ab hoc,ſed etiam confecta.pro Pōp.
9.Calore & ſpiritu cocta & confecta quæ in aluo ſunt,in reli-
quum corpus diuiduntur.2.de Nat. 205. Reliqua diuinationis
breui confecta ſunt.de Diuin.95.Ideſt , euenerunt . Orationes
tuas confectas omnes expecto.ep.44.Vt confectas rationes lege
Iulia apud duas ciuitates poſſim relinquere. Att.96. Confectis
æſtiuis.3.famil.34.Confectis omnium aſtrorum (ſpatiis)de N.
d.2.38.Partem militum , qui iam ſtipendiis confectis erant,di
miſit.pro L.Man.17. Cōfectis atque contextis uillis ouium ho
mines ueſtiuntur.2.de Nat.d. 119.

Confectus.

Haud poteſt grauioribus a me uerbis vulnerari , quam eſt ſta
tim in facto ipſo a P. Seruilio confectus & trucidatus de har.
reſp.243.Confectus ægritudine.Tuſ. 3. 24.Homo ætate confe-
ctus , exercitatione robuſtus. in Cat. 108. Confectus animo &
corpore.14.ſam.11.cibo.in Catil.32.cruciatu ſummorum dolo
rum.Att.177.Animi dolore.pro Mur.78.animi corporiſque do
loribus.de Fin.1.32.Fame,frigore,inopia rerum omnium. 1.in
Catil.19.7.Ver.104. confectus & oppreſſus ſim lege.11.At.19.
Squallore ſordidus,confectus morbo,lachrymis ac mœrore per
ditus.pro Mur.78.cōfectus ſenectute.de Fin.5.28.ſenio & ægri
tudine.Tuſ.3.24.Vino,luſtriſque.2.Phil. 33. Vulneribus confe
ctus.poſt reditum,12.Octauio.15.Tuſ.2.36.cōfecta Britannia.
4.Att.48.ciuitas ab aliquo confecta.de har.reſp.38. ideſt,euer
ſa.Tota ciuitas confecta ſenio eſt. pro Mil. 105. corpore & ani-
mo confecta mulier. Teren. 14. 4. 6. Gladiatori illi confecto &
ſaucio.in Catil. 43. Confectum eſſe iam & oppreſſum. 12. ſam.
28.in ep. Lent. Confectum aſſiduis laboribus concurſationibuſ
que.10.ſam.34.in ep. Plan. Quid paruus filius,quem,quamdiu
abſui,nemo niſi lachrymantem confectumque vidit? pro D.ſua.
47.Sub.luctu vel mœrore.Plagis confectū dico a lictoribus tuis
ciuem Rom.ante oculos tuos concidiſſe.7. Verr.110.Quem ne
caſti uerberibus,ſumma ſenectute confectum. in Piſ.97.

Confectio.

Annalium confectio.2.de Or.28.Belli confectio.14. 1.Eſca
rum confectio a lingua adiuuari uidetur.2.de Nat.d.202.ideſt,
ciborum comminutio. Mihi quidem ita iucūda fuit huius libri
confectio.de Sen.2.Nec tabulę creditoris proferuntur , nec tri-
buti confectio ulla recitatur.pro Flac. 13.

Confector.

Qui reliquias huius belli oppreſſerit, hic totius belli confe
ctor futurus eſt.10.f.41.Negotiorum confector.4. Ver.75.Atq.
hic noſter ignis,quem uſus uitæ requirit , confector eſt & con-
ſumptor omnium:&c.2.de Nat. d.29.

Confido.

Tibique,ut confido,gratias agam.ep.205. Quam rem tibi cō
fido,magnę,laudi fore.ep.122.Quamquam a Cratippo noſtro,
principe huius memoriæ philoſophorum , hęc te aſſidue audire
atque accipere confido.3. Off. 7. Quem te & opto eſſe & confi
do futurum.Tuſ.166. Optimatibus uero tuis nihil confido, ni-
hil iam ne in ſeruio quidem.Att.9.173. 5. Non magnopere his

legionibus confido. Att. 157. Ego mei iam rationem officii, confido eſſe omnibus iniquiſſimis meis perſolutam. 7. Verr. 139. cõfido, rem, vt volumus eſſe. Att. 96. Spero, quæ tua temperantia eſt, & hercule, vt me iubet Acaſtus, confido te iam, et uolumus, ualere. Att. 97. Hoc & tu confidis magis, & nos prope iure diffidimus. de har. reſp. 251. Quis enim confidit ſemper ſibi illud ſtabile & firmum permanſurum, quod fragile & caducum ſit? 1. de Fin. 128. Quid enim deeſt ad beate uiuendum ei, qui confidit ſuis bonis? Tuſ. 5. 30. Vt enim quiſque ſibi plurimum confidit. Lælaj. pro Flac. 4. Ita fore confidimus. Sicuti ueſtra æquitate niſi confidimus. pro Clu. 52. Ita enim ſperant confidunt, ut antea rege, ſic hoc tempore, regno te Remp. liberaturum. ad Brutū 11. 8. 3. Illum, quo antea confidebant, metuunt. Att. 131. Ne dubites mittere, & arcæ noſtræ confidito. Att. 1. 6. 2. Itaque accuſabar ab eo, quod parum conſtantiæ ſuæ confiderem. Att. 16. 341. 3. Ego vero non grauarer, ſi mihi ipſe confiderem. de Amic. 15. Iis autem, qui eſſent, auderem ſcribere, niſi te intelligere confiderem. ep. 53. Sic me perturbaſſet eius ſententia, &c. niſi ueſtræ uirtuti conſtantiæque confiderem. 5. Phil. 164. Id ego & ſperarã prudentia tuæ fretus, & ut confiderē, fecerunt grauiſſimę tuæ literæ. ep 195. Cuius ingenium & eloquentiam cum admiratus eſſet Leon, quæſiuiſſe ex eo quamaxime arte confideret. 5. Tuſ. 12. Hæc me, ut confidam, faciunt. Q. fr. 315. In quo ipſo conſiderandum eſt, ne aut temere diſperet propter ignauiam, aut nimis confidat propter cupiditatem. Off. 15. Sperent ſuperiores fore nos, confidant animo, ut in hac Rep. ne caſum quidem ullū pertimeſcat. ad Q. fr. 1. 2. 25. Atque iſte uir altus & excellens magno animo vere fortis confidere ſibi debet, & ſuæ uitæ & actæ & conſequenti. 3. de Fin. 24. Exercitū firmum habere oporter, quo nos confidamus perrumpere poſſe. Att. 151. Non exiſtimant oportere nimium nos cauſæ confidere. de Fin. 1. 25. Fero cius cauſæ ſuæ confidere. Att. 8. 153. 3. Vt confidere decet, timere non decet: ſic gaudere decet, lætari non decet. Tuſ. 4. 55. Confidere quiduis tribus exercitibus. 11. fam. 38. ideſt, quiduis ſperare. Qui enim poterit, aut corporis firmitate, aut fortunæ ſtabilitate confidere? Tuſ 326. Nihil & magnopere confidere aliqua re. pro Clu. 18. Nihil nimis oportet confidere. 1. Tuſ. 63. 1. Off. 105. Confidere ſuis teſtibus. Acad. quæſt. ed. 1. l. 2. 72. Voluntate aliquorum confidere. Att. 8. 164. 2.

Confidens.

Confidens a confidendo ducitur, quod laudis eſt. Tuſc. 3. 12. Nequam eſt homo ille atque confidens. 7. Phil. 219. Phormio nec minus niger, nec minus confidens, quam ille Terentianus Phormio. pro Cæc. 290. Qui fortis eſt, idem eſt fidens: quoniam confidens mala conſuetudine loquendi in uitio ponitur. 3. Tuſc. 12.

Confidentia.

Quaſi vero aut in iudicio poſſit idem improbitas, quod in vi confidentia. pro Cæc. 1. Iam intelliges aliam cauſam eſſe haſtę Cæſaris, aliam confidentiæ & temeritatis tuæ. 2. Phil. 102. Quæ ſigna confidentiæ ſunt, non innocentię. ad Her. 7. Confidentiam attulerunt hominibus. 8. fam. 24. in ep. Cæl. Duas ſibi res quominus in vulgus & in foro diceret, confidentiam & uocem defuiſſe. 3. de Rep. Videte quo cultu, qua confidentia dicat. pro Flac. 7. Tanta confidentia eſtis, auferte iſtam enim ſuperbiam. de Or. 132.

Confidenter.

Confidenter colloqui. 2. de Or. 16. Aliquid c. malitioſe, flagitioſe factum. ad Her. 2. Dicere confidentius. pro Cęl. 34. Loqui confidentius. 2. de Or. 16. Confidentiſſime reſiſtere. ad Her. 7.

Confiſus.

Copia & facultate cauſæ confiſus. pro Roſc. Com. 2. Excluſos ab Antiochia Dolabella, nulla alia confiſus urbe, Laodiceam ſe contulit. ep. 90.

Confiſio.

Etſi fidentia, ideſt firma animi confiſio, ſcientia quędam eſt, & opinio grauis, non temere aſſentiens. 4. Tuſ. 130.

Configo.

Configebat taedas celeres ſtans uolantes. de Fin. 232. Cõfigere ſagittis. Acad. q. ed. 1. l. 2. 80. 5. de Fin. 156. cornicum oculos. pro Mur. 22. Omnes uigilias, curas, cogitationes in Reipub. ſalute. 7. Phil. 220.

Confixus.

Senatuſconſultis confixus. de har. reſp. 73. Confixus alicuius ſententiis. 12. Phil. 331. Quid Decius Noculam, an confixum vis facere, inquit? 2. de Or. 140. Capræ in Creta feræ, cum ſunt confixæ uenenatis ſagittis, dictamū quęrunt. 2. de Nat. d. 189.

Confictio, *Vide poſt Confingo.*

Confingo.

Id uos & a uiro optimo. & ab homine minime ſtulto cogitatum eſſe confingitis. pro Deiot. 10. Crimen incredibile confingunt pro S. Roſc. 213. Concedes nō hoc crimen nos in te cõfingere. 5. Verr. 134. Confingere & comminiſci aliquem rumorem. ad Her. 8.

Confictus.

Hæc confictа a poetis arbitror eſſe, ut, &c. in Ver. 278.

Confictio.

Criminis confictionem Erucius ſuſcepit. pro Roſc. Am. 2 t.

Confinis.

Qui perueniunt ad confine genus eius generis, quod appellamus fluctuans. ad Her. 27.

Confinium.

Conuenit autem cum in dando munificum eſſe, &c. uicinitatibus & confiniis æquum & facilem, multa multis de iure ſuo cedentem. 2. Off. 93.

Confio.

Conficret res ſine ſanguine. 8. Att. 58. in ep. Balb. Quo facilius & cum maiore dignitate per te, qui vtrique es cõiunctus, tota res confieret. 9. Att. 27. in ep. Balb. & Opp.

Confirmo.

Teque apud eos præclare poſiturum confirmo & ſpondeo. 13. fam. 65. Veruntamen ipſe me confirmo ad eius uoluntatem, a quo honeſte diſſentire non poſſum. Lent. 1. 8. 4. Confirmo te. 4. fam. 13. ideſt, conſolor. Ego autem tibi hoc confirmo, &c. de Petit. Conſ. 28. Tu quidem non hoſtiarum caſum cõfirmas ſortium ſimilitudine, ſed infirmas ſortes collatione hoſtiarum. 2. de Diu. 57. 1. de Inu. 65. Argumentum ratio ipſa confirmat. de Or. 128. Si tota oratio noſtra ſibi fidem ſenſibus confirmat. de Fin. 1. 55. Maxime uero uirtutum cognitio confirmat percipi & comprehendi multa poſſe. 4. Acad. 47. Exemplum eſt, quod rem confirmat aut infirmat. de In. 52. Confirmant ipſi ſe, cum is etiā tum ſemiſomnis ſtuperet. 7. Verr 75. Promiſi enim, & prope cõfirmaui te non expectaſſe. ad Caſſ. 12. 7. 4. Hoc mihi non modo confirmauit, ſed etiam perſuaſit. Att. 254. Non ſolum confirmauit, uerumetiam recepit. 6. fam. 41. Mithridates autem & ſuam manum iam confirmarat, &c. pro L. Man. 16. Cura igitur te, & confirma: & cum commode poteris, &c. ad nos ueni. ad Tir. 16. 2. 2. Erigere, & confirma, ſi quæ ſubeunda dimicatio erit. ad Q. fr. 1. 3. 7. Decretum c o s s. quod ii ſecundum Buthrotios fecerunt, des operam ut Plancus noſter quamprimum confirmet. Att. 264. Plancum quoque confirmetis oro, quem ſpero pulſo Antonio, Reipub. non defuturum. Brutus ad Ciceronem. lib. 11. 9. 4. Mihi placebat, ſi firmior eſſes, vt te Leucadem deportares, ut ibi te plane confirmares. Tir. ideſt, a morbo recreares. Ille quomodo commentitium crimen confirmaret, non inueniebat. pro Roſc. Am. 24. Hoc cum mihi non modo cõfirmaſſet, ſed etiam perſuaſiſſet, egit mecum accurate, &c. Att. 16. 333. 13. Cum te confirmaſſes, ad nos uenias. Att. Educare & confirmare. 2. de Or. 193. Confirmare & probare. Att. 16. 344. 2. Promittere atq. confirmare. App. 3. 10. 4. Confirmare & ſancire. 10. Phil. 182. At ea excepta, poſſum confirmare, & Senatus, & P. R. ſummo ſtudio auctoritatem tuam reſenturum. ad Lent. 1. 4. 8. Nemo unquam erit, &, ut confirmare poſſum, nemo certe fuit. de Ami. 9. Confirmare aliquem in re quapiam. 5. Att. 4. aliquem ut aliquid faciat. 10. Att. 48. aliquid exquiſitis rationibus. de Fin. 1. 13. Sine ulla dubitatione confirmare aliquid. de Cl. Or. 11. Alterum confirmare, non eſt ex cauſa atq. fortuna eius cui omnia deſunt. Torq. 6. 3. 1. Confirmare amicitiam alicuius. 7. fam. 32. Sapientiſſimi & amiciſſimi hominis auctoritate confirmare animum alicuius. Cæc. 6. 6. 3. Confirmare & excitare afflictos animos bonorum. At. 12. Auctoritatibus cauſam aliquam confirmare. pro L. Man. 48. Difficile eſt hoc de omnibus confirmare. pro Archia. 11. Cõfirmare dę re aliqua. 6. fam. 18. id eſt, in dubium non uocare, non dubitare. De reditu alicuius confirmare. Cæ. 6. c. 6. 5. Diuinationem confirmare. 1. de Diu. 123. Et id quod intenderemus confirmare, & id quod contra diceretur, refellere. 1. de Or. 45. Mores cõfirmare. 4. de fin. 7. Omni ratione confirmare. 2. de L. Agr. 28. Quorum nihil oporteret exquiſitis rationibus confirmare, tantum ſatis eſſe admonere. lib. 1. de Fin. 23. Noſtra confirmare rationibus & argumentis, deinde contraria refutare. de Or. 116. Pœnę metu confirmare religionem. 2. de Leg. 41. Confirmare patriæ ſalutem. 10. fam. 18. in ep. Plan. Confirmare ſe. pro Quin. 21. Confirmare ſe ad omnia. Confirmare ſpem temporis reliqui. 1. Verr. 39. pro Clu. 30. Quæ non modo ii, quorum intereſt, ſed etiam ii, qui

ii, qui illa non probant, ntii cauſa confirmare uelint. Att.16.343. 5. De actis Cæſaris. Confirmatur oratio certis argumentis aut rationibus. de Vniu.47. Hæc autem illius uituperatio atque infamia confirmabatur eorum ſermone. 7. Ver.79. Confirmasti uolo rationibus phyſicis. 2. de Nat.d.17 Quod factum non eſt, ut ſit factum, ferri ad populum, aut uerbis ullis ſanciri, aut ſuffragiis confirmari poteſt. pro D.ſua.38. Confirmandus exercitus, ſic, cō firmandæ complures ciuitates. 10. fam.15.16. in ep. Plan. Nam in delectu non multum ſpei puto eſſe, præſertim cum nihil ſit periculoſius, quam ſpatium confirmandi ſeſe Antonio dari. Poll. ad Cic.10.77. Vt quam minimum dem illis temporis ad meditandum confirmandumque periurium. 6. Ver.17. De quibus confirmandis & faciendis legem comitiis centuriatis eſt laturus. in Ant.228.

Confirmans.

Ego recreaui afflictos animos bonorum, unumquemque confirmans & excitans. Att.8.41.

Confirmatus.

Aetas confirmata. 5. de Fin.110. & 10. fam.4. Et reuera confirmata amicitia, commemoratio officiorum ſuperuacanea eſt. 32. Confirmata a uetere morbo ualetudo. 10. Att.53. Corpus confirmatum. Tir 16.3. Difficile eſt ſenſum, in Repub. præſertim, rectum & confirmatum deponere. ep.9. Diffidebam me hercule C. Aquili, ſatis animo certo & confirmato me poſſe tu hac tā conſiſtere. pro Quin.51. 5. fam.54. Nondum confirmato conſilio, ſed ineunte ætate curam aliquam ſuſcipere. 5. Vrt.2. Saſſia lætanti iam animo, & ſpe optima confirmata, nubit Oppianico. pro Clu.23. Ingenia confirmata. de Amic.163. Omnia promiſſa, confirmata, certa & rata ſunt quæ ad reditum & ad ſalutem tuā pertinent. 6. fam.39. Confirmatos legatos domum remittam. 11. fam. 19. in ep. D. Bru. confirmatius hoc erat. 10. Att.47.

Confirmator.

Vnus & alter dies intercesſerat, cū res parū certa uidebatur: ſe queſtor & confirmator pecuniæ deſyderabatur. pro Clu.57.

Confirmatio.

Confirmatio, eſt noſtrorum argumentorum expoſitio cum aſſeueratione. 1. ad Her.4. confirmatio eſt, per quam argumentando noſtræ cauſæ fidem & auctoritatem & firmamentum adiungit oratio. 1. de Inu. 50. confirmatio quomodo tractanda. 2. de Or. 180. confirmatio animi. 6 fam.18. confirmatio animi mei fracti. 11.43. Iucunda uitæ uia eſt, confirmatioque omnium officiorū. 5. de Fin.26. confirmatio rationis in argumētatione. quid. 2. ad Her.61 confirmationis & confutationis diſpoſitiones. 3. ad Her. 110. Signum eſt, quod ſub ſenſum aliquem cadit, &c. & tamen indiget teſtimonii & grauioris confirmationis, ut cruor, &c. de Inu.52. confirmationis in argumentatione uitia. 2. ad Her.73. Sed etiam ad confirmationem perpetuæ libertatis. ad Cal. 12. 8. 2. Quod ſentio ualde eſſe utile ad confirmationem Ciceronis. 14. Attic.10. confirmatione noſtra non egebat uirtus tua. 6. fa.8.

Confiteor.

Concordiæ patronum me in hunc annum confeſſus ſum. contra Rul.88. Si non quæ abſtuliſti, at quæ confeſſus es. 3. Verr.66. Cum id poſſet inficiari, repente confeſſus eſt. in Cat.113. Quod tu nunc de patruo tuo prædicas, nemo adhuc de ſeſe umquam eſt confeſſus. pro Arch.188. confeſſus eſt orbis audientibus adulterium Salluſtius. in Sall.9. Vettius quod confeſſus eſſet ſe cum telo fuiſſe, in carcerem coniectus eſt. Att.38. Vt de me confitear ſi dires, &c. 2. Vert.3. Minime eſſe concedendum, ut is qui de te rō fiteatur, uerbi ſe interpretatione defrodat. in Part.70. Cum homines nefarii de patriæ parricidio confiterentur. in Ant. 163. Deuinctum ſe eſſe officiis alicuius confiteri non ſolum, ſed etiā gaudere. Lent. 1. 9. 67. Quæſtione adhibita confiteri. 1. de diu.96. Aperte atque ingenue confiteri aliquid. Mer. 5. 2. 6. confiteri de maleficio. pro Roſc. Am.71. 2. Phi. 41. De obtrectatio non confiteri. pro D. ſua, 72. Tacendo loqui, non inficiando confiteri uideri. pro Scat.33. Peccatum ſuum, quod celari poſſet, utr ſapiens confiteri mauult. 2. de Nat. d. 17 Deos eſſe confitendum eſt. 1. de N. d.63. Confitendarum religionum facultas. 2. de Leg.30. Audire confitentem. 2. de Fin.36. Confeſſa res & manifeſta. 5. Verr. 110. Stratonem aliquid de ueneno confeſſum eſſe. pro Clu.56.

Confeſſio.

Sit erranti medicina, confeſſio. Oct.12. Neque hæc tua recuſatio, confeſſio ſit captæ pecuniæ, ſed &c. pro Clu.48. Confeſſio temeritatis. Att.16. Ad ignorationis confeſſionem adducere aliquem. 1. Acad. quæſt.63. Confeſſionem imitatur taciturnitas. 2. de Inu.70. Vbi hoc uidet illorum confeſſionem, &c. init conſiliū. 7. Verr. 81. Conuictum eſſe confeſſione aliquorum. poſt reditum in Senatu.8. In confeſſione facti, iuris tamen defenſionem ſuſcipi poſſe. pro Mil. 11. Gracchus auſpiciorum auctoritatem confeſſione errati ſui comprobauit. 1. de Diu.62. Vrgeri confeſſione ſua. 6. Verr.94. Nefarias confeſſiones audire. Cæl. Cic. 8. 8.8. Deferre confeſſiones alicuius rei ad iudices. pro Sext. u a 8. Indicijs & confeſſionibus ſuis patefactum eſſe, iudicio Senatus. 3. in Catil.60.

Conflagro.

Terræ conflagrant. 1. de Nat.d.134. Conflagrare amoris flamma. 7. Verr.72. Conflagrare incendio inuidiæ. in Cat. 21. Conflagrare inuidia. 3. Verr. 118 pro Mil.56. Vrbs acerbiſſimo concidat incendio conflagrata. ad Her.1.6.

Confligo.

Si his rebus omiſſis, cauſas ipſas, quæ inter ſe confligunt, contendere uelimus. 2. in Catil.44. Cleombrotus inuidiam timens, temere cum Epaminonda conflixit. Off. 17. Cum Erymanthio conflixit Hercules 4. Tuſc.77. Confligamus contra ſceleratiſſimam conſpirationem hoſtium. 11. famil.24. in ep. D. Brut. Cū ducibus ipſis, non cum comitatu, aſſectatoribuſque confligant. pro Corn. 68. Potuiſſe enim leuiori actione confligere. pro Cæc.6. Armis confligere. in Piſ. 15. Sperauit iiſdem ſe copiis cum illo ſe poſſe confligere, quibus cum ego noluiſſem dimicare. pro Dom.216 Confligere manu cum hoſte. 1. Off. 123. 119. 1. Fin. 35. Pro ſalute contra ſceleratiſſimam conſpirationem hoſtium confligere. Brut. Cic.11.13. 82. De iis rebus caute confligendum eſt, quibus in rebus fabulæ, aut alicuius firma auctoritas uidebitur interfuiſſe. ad Her.1.16. Vniuerſa enim illorum ratione cum tota ueſtra confligendum puto. de Fin.4.3. Vt confligendum ſibi & armis decertandum putent. pro Cæc. 293. Cum mihi priuato confligendum uiderem cum meo exercitu. poſtquam. at t. Panſa princeps prælii faciendi, & cum Antonio confligendi fuit. in Ant.262.

Conflictor.

Qui canem & felem ut deos colunt, non eadem ſuperſtitione, qua ceteræ gentes conflictantur. 1. de Leg. 46. Homines magnis & multis incommodis conflictantur propter immenſam pecuniæ cupiditatem. ad Her.2.73. Hoc quo pertinet &c. ut honeſtiore iudicio conflictere? pro Quint. 24. Cum his conflictari, & pro ſalute patriæ quotidie dimicare, erat omnium illis, qui tum Rempubl. gubernabant, moleſtum. de har. reſp. 37. Noli pati litigare fratres, & iudiciis turpibus conflictari. ad Papir. Pœtum, lib. 2. 5. 7. 9. fam. 60. Conflictari moleſtiis ab aliquo. 6. fam 44. Iniquiſſimis uerbis, improbiſſimis recuperatoribus conflictari malebant, quam quidquam cum iſto ſua uoluntate decidere. 5. Ver. 57. Fortuna florentiſſima illi, nos duriore conflictari uidemur. Att. 10.195.4.

Conflictio

Primus ille ſtatus & quaſi conflictio cum aduerſario. in Part. 55. Conſtitutio, eſt prima conflictio cauſarum, ex depulſione intentionis profecta hoc modo, Feciſti. non feci, aut iure feci. 1. de. Inu.15. Contrariorum & diſſimilium & inter ſe pugnantium rerum conflictio. in Part.30. Ex rationis autem & ex firmamenti conflictione & quaſi concurſu quæſtio oritur quædam, quam diſcrepationem uoco in Part.56.

Conflictus.

Conflictus corporum. pro Cæc. 32. conflictu lapidum atque tritu, ignis elicitur. de Nat.d.2. 19. Si autem nubium conflictu ardor expreſſus ſe emiſerit, id eſſe flumen. 2. de Diu.33.

Conflo.

Nefarias cum multis ſcelerum pactiones, ſocietateſque cōflauit. de haruſ. reſp.39. Faciamque, ut intelligatis in tota illa cauſa, quid res ipſa tulerit, quid error affinxerit, quid inuidia conflarit. pro Clu.6. Accuſationem & iudiciū conflare. 4. Verr. 80. Qui urbem incendere, magiſtratus ac Senatum trucidare, bellū maximum conflare voluiſſent. ad Metell. 5. 2. 2. Conflare exercitum. 4. Phil. 162. Inuidiam alicui conflare. 1. in Catil. 17. Conflare iudicium. pro Roſc. Am.3. Conflare poteſt ſuſpicionē qui uis externorum ſenſuum. 1. ad Her. 39. Quibus in rebus conflatur & efficitur id, quod quærimus honeſtum. 1. Off. 23. Quod cuique negotii conflari uolebat, nullo labore faciebat. 4. Verr. 94. Qui nobiſcum in conſilio fuerunt, qui nobiſcum illa cognorunt, quibus ipſis periculum tum conflari putabatur, &c pro Syl.9. Quæ ratio aut auferendæ, aut conflandæ pecuniæ non reperiebatur? pro Sext.55.

Conflatus.

Conflatus conſenſus. pro Ligar.22. Cum exercitus perditorū ciuium clandeſtino ſcelere conflatus, crudeliſſimum ac luctuo-

ſiſſimum

ſiſſimum exitium patriæ comparaſſet.pro Syl 24. Iniuria nouo ſcelere conflata.pro Sex.Roſc.78.Bellum natum,conflatum, ſuſceptum opera alicuius. 2. Phil.79. Ipſum autem mare ſic terrã appetens litoribus cludit, ut una ex duabus naturis conflata uideatur.2.de Nat.d.145.Ex his duabus diuerſis ſicuti familiis unum quoddam eſt conflatum genus a poſterioribus. de Inu.63. Vnde hoc totum ductum & conflatum mendacium eſt? pro Q. Roſc.28.A reo autem querela conflati criminis, collectarumq; ſuſpicionum,& accuſatoris inſidiæ,& item commune periculum proferetur.in Par.67. omnes enim hi,quos uidetis adeſſe in hac cauſa, iniuriam nouo ſcelere conflatam putant oportere defendi:&c.pro Roſc.Am.1.Summa illi iudicio inuidiam,infamiamque eſſe conflatam.pro Clu.63. Nactus es ex perditis, atque ab omni non modo fortuna, uerumetiam ſpe derelictis conflatam improborum manum.1.in Cat.18.Maxime eius opera cum Quæſtor eſſet,in exercitu ſeditionem eſſe conflatam.pro Clu.80.Neque ego fuiſſe vnquam tale monſtrum in terris vllum puto, ex contrariis diuerſiſque inter ſe pugnantibus naturæ ſtudiis, cupiditatibuſque conflatum.pro Cœl.8.Nihil mali timuit, quod nõ totum a matre eſſet conflatum & perfectum.pro Clu.12. Ille ambitus iudicium tollere, ac diſturbare primum cõflato uoluit gladiatorum ac fugitiuorum tumultu.pro Syl. 10. Et ea domi eius pleraque conflata ſunt.pro Syl. 174.

Confluo.

Hinc ad ipſos qui eam adepti ſunt,laus,honor,dignitas confluit.1.de Inu.8.De eloquentia loquens. Fibrenus rapide dilapſus,cito in unum confluit. de Leg. 170. Ad nos pleræque cauſæ confluunt.pro Planc.68.Portus habet prope in ædificatione aſpectuque urbis incluſos, qui cum diuerſos inter ſe aditus habeant,in exitu coniunguntur & confluunt.6.Verr. 104. Confluxit ex eterna ueritate cauſarumque continuatione quidquid accidit.de Nat.d.1.39.Confluxerunt enim & Athenas, & in hanc urbem multi inquinate loquentes ex diuerſis locis, de Cl. Or. 140.Niſi forte in ea te caſtra coniecisti,quo omnis ſentina Reip. confluxerat.in Sall.10.Confluant ad eum omnes qui ſuperſint. 10.fam.77.in ep.Poll. Quod accidet etiam noſtris,ſi ad hæc ſtudia plures confluxerint.2.Tuſc.5. Aliqua diuerſa in exitu coniungi & confluere.in Verr.227.

Confluens.

A confluente Rhodano caſtra moui. 10.fa.79.in ep. Lep.

Confodio.

Quinque hominibus comprehenſis atque confoſſis, incenſione urbem,&c.liberaui. pro Syl.24.

Conformo.

Verumtamen ipſe me conformo ad eius uoluntatem: a quo honeſte diſſentire non poſſum.ad Lent.1. 8.4. Animum & mentem meam ipſa cogitatione hominum excellentium conformabam.pro Arch.11.Genuit & conformauit nos natura ad maiora. 1.de Fin. 34. Conſilium alicuius nonnulla in re conformare & leuiter emendare poſſe. pro Mur. 55. Imaginem rei totius primo loco conformare.ad Her.3. 128. conformare hominum mores.1.de Or.43.conformare ſe ad alicuius uoluntatem.11. fa.25. Qua mores conformari putantur.de Fin.4.3.Nonnulla in re forſitan conformare,& leuiter emendare poſſim. pro Mur. 55.pro, corrigere.Orator ita conformandus eſt,ut, &c.de Or.86.Et ipſa oratio conformanda eſt non ſolum electione, ſed etiam conſtructione uerborum.de Or.9.

Conformatus.

Mundus a natura conformatus.3. de Nat.d.36. Quod ſi hæc uox huius hortatu,præceptiſque conformata nonnullis,aliquando ſaluti fuit,&c.pro Arch.1.

Conformatio.

Conformatio eſt,cum aliqua,quæ non adeſt,perſona confingitur,quaſi adſit:aut cum res muta aut informis fit eloquens, & formata, & ei oratio attribuitur ad dignitatem accommodata, aut actio quædam.ad Her.l.4.237.conformatio, imago & figura.2.de Or. 194. Quaſi uero intelligant qualis ſit in ipſo corpore, quæ conformatio, quæ magnitudo, qui locus.1. Tuſc.42.id eſt,figuratio & forma animæ.Conformatio & moderatio continentiæ & temperantiæ. 3. Off. 130. conformatio doctrinæ.pro Arch.11.compoſitio membrorum, & conformatio lineamentorum.1.de Nat.de. 34. Animantis figura,conformatioque membrorum tantam naturæ ſolertiam ſignificat.2.de Nat.deo.146. conformatio omnium officiorum.de Fin.5.13.cõformatio quædam & figura totius oris & corporis. 1. de Or. 57. conformatio rei in intelligentia impreſſa. Top. 12. Verborum & ſententiarũ conformatio.3. de Or. 111. Vocis conformatio atque uarietas. de Or.86.Omnem talem conformationẽ animi,philoſophi motum inanem uocant:id eſt,cum de Hippocentauro cogitamus.de Nat.d.22. Altera pars honeſtatis cernitur in conformatione & moderatione continentiæ & temperantiæ. Off. 71. Ornamenta & conformationes ſententiarum.de Cl.73.

Confringo.

Membra uxoris fuſtibus debilitauit, manus contudit,digitos confregit,neruos concidit. pro Flac. 57. confringat iſte ſane ui ſua conſilia Senatoria,quæſtiones omnes perrumpat. 3. Verr.8. confringere Præturam.pro Mil. 26.

Confractus.

Quæ in confracta porca iura ſint.2.de Leg.51.

Confugio.

Ille diffidens rebus ſuis, ad Stalenum & ad pecuniam confugit. pro Clu.41.Ad quem Dio confugit.4. Verr. 15. Ad te confugimus, a te opem petimus.Tuſc.229.Ad meam fidem,quam habẽt ſpectatam iam,& diu cognitam,confugiunt:&c.1.Verr.7.Ad opem iudicum afflicti iniuriis ſupplices inferioreſque confugiũt. pro Font.19.Ex quibus ſtatim in tuos agros confugiam. Att.3. 55.11.Quid te futurum eſt?quo confugies? vbi nitere? 4. Verr. 110.An quoniam hoc non audes dicere,illuc confugies, ne cturæ difficultate adductos,ternos denarios dare maluiſſe? 5. Verr. 166.Priamum tanta progenie orbatum, cum in aram confugiſſet,hoſtilis manus interemit. 1.Tuſc.133. pro Cæc. 72. Cũ tot, tantiſque difficultatibus affectus atq; afflictus,in tuã C.Aquili fidem,ueritatem, miſericordiamque P. Quintius confugerit. pro Quint.5.Ad rem publicam confugere.Sulp.4.6.10. confugere in arcem.2.Tuſ.98. Quo confugere habebam,ubi conquieſcerem?Sulp.4.6.8.Romam confugere.pro Roſc. Illuſtrare orationem ſi quis iſtas ipſas artes uelit, ad oratoris ei confugiendum eſt facultatem.de Or.90.

Confundo.

An tu hæc ita confundis & perturbas?pro D.ſua.238. confudit & contulit ſe ignis oculorum cum eo igne qui eſt ob os offuſus.de Vniu.61.Confundere omnia,& incerta reddere. Ac.q. ed.1.l.2.101.Qui omnia cupiunt confundere. Aca.q.ed.1.l.2. 50.Confundere uera cum falſis.Ac.q. ed.1.l. 2.57.

Confuſus.

Confuſa & perturbata oratio.de Or.147.Vis quędam ſentiẽs quæ eſt toto confuſa mundo.de D.105. Hanc initio conſtitutionem confuſam habet & incertam.de Fin.5.21.contendere in cõfuſa diſputatione.pro Sext.3.Omnes in oratione eſſe quaſi permixtos & confuſos pedes. Or.216.Anaxagoras dixit materiam infinitam eſſe, ſed ex ea particulas ſimiles inter ſe minutas, eas primum confuſas, poſtea in ordinem adductas mente diuina.4. Acad.211. Vt ne diſtinguantur, uerbis confuſa eſſe uideantur. de Or.124.Perturbata & confuſa cernere. 1. de Diu. 107. Permixta & confuſa exponere. de Inu. 50. Confuſius acta res eſt, quam,&c.in Ant.214.

Confuſio.

Perturbatio uitæ & magna confuſio. 1.de Nat. d.7. Confuſio omnium rerum.11.fam.5.in ep.M.Brut.& Caſſii.2.de Fin.185. Coniunctio confuſioque uirtutum a philoſophis ratione quadam diſtinguitur.5.de Fin. 119.Confuſionem habet religionum coli deos ſuos,aut nouos,aut alienigenas.2.de Leg.3. Confuſionem ſuffragiorum flagitaſti. pro Mur. 45. Quam quidem ante hanc confuſionem temporum,&c.Off.2.96.

Confuſe.

Confuſe agere.8.Phil.234.3.de Nat.d.13. In præſentia tantũmodo partes argumentandi confuſe & permixte diſperſimus, poſt diſcrete & electe in genus quodq; cauſæ digeremus.de In. 52.Confuſe loqui. Acad.q.ed.1.l.2.44.

Confuto.

Etenim ipſe Cotta ſic diſputat,ut Stoicorum magis argumenta confutet,quam hominum deleat religionem. 1.de Diu.8. Affectus inuentorum ſuorum memoria & recordatione confutare.5.Tuſc.127.Audaciam alicuius confutare.in Partit. Confutare dolores. Tuſc.5.65.

Confutatio.

Confutatio, eſt contrariorum locorum diſſolutio. ad Her.1.

Congelo.

Gaudebam ſane, & congelaſſe noſtrum amicum lætabar otio. Cœl.2.24.Hoc eſt,uelut congelatum eſſe.

Congemo.

Congemuit Senatus frequens, neque tamen ſatis ſeuere pro rei indignitate decreuit.pro Mur. 48.

Congero.

Vt te eripias ex ea, quam ego congeſſi in hunc ſermonem, turba patronorum. de Cl. Or. 187. Sed neſcio hoc quomodo frequẽter in me congeſſiſti, ſaneque in eo creber fuiſti: te idcirco, &c. pro Planc. 276. Illud minus curo, quod congeſſiſti operarios omnes. de Cl. Or. 192. Quas & a maioribus acceperat, & ipſe bello ſuperiore ex tota Aſia direptas in ſuum regnum cõgeſſerat. pro L. Man. 15. Loquitur de Mithridate. In quem, cum dii atque homines omnia ornamenta cõgeſſiſſent, tum tu ipſe plurima & maxima. pro Deiot. 7. congeſſerit omnia ſimul. ad Brut. 48. in epiſt. Brut. Crimen in aliquem congerere. pro Mil. 47. Maledicta in aliquem congerere. 3. Philip. 133. In unum omnia congerere. 5. Tuſc. 164. congerere partes in ſuum locum. 4. Tuſc. 127. congerere tela. ad Brut. 16. 14. Viaticum alicui congerere. pro Planc. 20. Ne plus æquo quid in amicitia congeratur, non uerendum eſt. de Amic. 52.

Congeſtus.

Grana tritici in os pueri Midæ congeſta. 5. de Diu. 100. Innumerabilis pecunia in illam domum eſt congeſta. pro Pomp. 8.

Congeſtus.

Herbam autem aſperam credo auium congeſtu, non humano ſatu. 2. de Diu. l. 53. id eſt, quam aues congeſſerunt.

Congiarium.

Vehementer auaritiam uideo fuiſſe, & ſpem magni congiarii. Att. 10. 18. Hæ congiarium ab Antonio accipere noluerunt. Att. 16. 25. congiario magno donatus. 8. fa. 3. in ep. Cœl. Cæſar muneribus, monumentis, congiariis, epulis multitudinem imperitam lenierat. in Ant. 182.

Conglacio.

Conglaciat aqua frigoribus. de Nat. d. 2. 19. conglaciat tribunatus Curioni noſtro. 8. fa. 15. in ep. Cœl.

Conglobo.

Conglobatur undiq. mare. 2. de N. d. 174. conglobata figura. Ac. q. ed. 1. l. 2. 109. Terra undiq. in ſeſe nutibus ſuis conglobata. 2. de N. d. 142. Definitiones conglobatæ. in Part. 19.

Conglutino.

Sic hominem eadem optime, quæ conglutinauit, natura diſſoluit. Cat. 66. Nam ſi utilitas amicitias conglutinaret, eadem commutata diſſolueret. de Am. 32. Quæ rem diſſolutam diuulſamque conglutinaret, & ratione quadam coniungeret. 1. de or. 91. conglutinare amicitias teſtimoniis. Att. 7. 3. In poteris animi uitium cum cauſa peccati conglutinare. ad Her. 6. conglutinantur conſuetudine uoluntates. ad Mat. l. 11. 27. 4.

Conglutinatus.

Quid eſt in Antonio, præter libidinem, crudelitatem, petulantiam, audaciam? ex his tot conglutinatus eſt. 3. Phil. 143. id eſt, compoſitus. Conglutinata concordia. 1. Att. 53.

Conglutinatio.

Omnis conglutinatio recens, ægre: inueterata, facile diuellitur. Cat. 66. conglutinatio uerborum. in Or. 43.

Congratulor.

Mihi deniq. homines præcipue congratulabantur. pro Sext. 35. pro Planc. 53. Sed ea res haud ſcio an plus mihi profuerit, quam ſi mihi eſſent omnes congratulati. pro Plan. 273.

Congratulatio.

Sed tamen omnium ordinum conſenſus, gratiarum actio, cõgratulatioq. commouet. Brut. 3. 3.

Congredior.

Cum eo, ut res indicat, ſæpe congreſſus eſt. Att. 38. Sed explorabimus totam, ut quo die crimus congreſſi, conſilium capere poſſimus. Att. 97. Filius tuus a me abeſt, in Macedonia congrediemur. ad Brut. 15. in ep. Brut. Quare remoue auctoritatem, & congredere mecum criminibus ipſis. pro Mur. 61. Venio nunc ad populi partes, qui ſi tecum congrediatur, &c. pro Planc. 261. Mitte ad eum libellum: ſed iam ſi ipſe coram congredi poteris, meditare quibus uerbis incenſam illius cupiditatem comprimas atq. reſtinguas. in Piſ. 46. Congredi cõtra aliquem. pro Lig. Næ ego, inquit, incautus, qui cum Academico, & eodem rhetore, congredi conatus ſum. 2. de N. d. 1. Nondum ſtatuo te uirium ſatis habere, ut ego tecum luctari & congredi debeam. pro Syl. 35. Illud præclare, quod te conſolata eſt ſpes breui tempore congrediẽdi. Attic. 249. Sed ego cum hæc ſcribebam, nec illos congreſſuros, nec ſi congreſſi eſſent, Pompeium ad ullam conditionem acceſſurum putabam. Att. 133.

Congrediens.

Sed tum congrediens cum Sole, tũ digrediens. 2. de N. d. 147. De luna. Sæpius enim congredientes nos, & maxime in Tuſculania noſtris, ſi qua uidebuntur, requiremus. Aca. q. ed. 1. l. 2. 136. id eſt, conuenientes, amicitiæ uel colloquii gratia.

Congreſſus.

Vbi congreſſus cum ſeruis Luceii Cœlius? pro Cœl. 48. Status, in quo primum inſiſtit, quaſi ad repugnandum congreſſa defenſio. Top. 229. Antiſtius congreſſus, P. Dolabella milites habente, maluit, &c. Att. 279.

Congreſſus.

Congreſſus meus. pro Planc. 54. Non n. dubito, quin malæ tibi leuationi ſit ſolitus iſte quotidianus congreſſus. ad Torq. 6. 14. Si quis fuerit mihi congreſſus cum Cæſare. Att. 178. congreſſus noſtri lamentationem pertimui, digreſſum uero non tuliſſem. 1. ad Q. fr. 52. Ante congreſſum multa fiunt, quæ nõ ad uulnus, ſed ad ſpeciem ualere uideantur. 2. de Or. 173. congreſſum fugere. 3. f. 14. Mihi uero ut inuideant piſcinarii noſtri, aut ſcribam ad te alias, aut in congreſſum noſtrum reſeruabo. Att. l. 1. 15. 6. In congreſſum & colloquium alicuius uenire. 13. Phil. 337 Optare congreſſum. Att. 8. 167. Eorum neminẽ a congreſſu meo ianitor abſterruit. pro Plan 273. In quo admirandum eſt, congreſſune aliquo inter ſe, an iam inde ab ortu ſint congregatę. de N. d. 50. Cum interim Sylla cum eiſdem ne mediocri quidẽ ſermone & congreſſu coniungeretur. pro Syl. 170. congreſſu cũ quodam experiri. pro Cœl. 14. Ac mihi perſuaſeram fore, ut omnia placarentur inter uos nõ modo ſermone ac diſputatione, ſed cõſpectu ipſo congreſſuq. ueſtro. Att. 1. 12. 3. Primi congreſſus copulationeſq. conſuetudinum inſtituẽdarum amicitiarũ. de Fin. 1. 54. congreſſus taciti. Ac. q. ed. 1. l. 2. 6. Vt congreſſus hominum fugiat atq. oderit. de Ami. 73. congreſſus noſtros, conſuetudinẽ uictus, ſermoneſq. doctiſſimos requiro. Or. 199.

Congreſsio.

His de cauſis hoc malum, quod te non uidi, minus acerbum fuit, quam fuiſſet tum congreſſio, tum uero digreſſio noſtra. ad Q. f. 1. 57. Amor congreſſionẽ attulit, amor flagitio. Top. 225 congreſſio una ſeuera uel iocoſa. 7. f. 21. Collocutionem pro eodem dicit. Eumq. a tua nõ modo familiaritate, ſed etiã congreſſione patrio iure & ptãte prohiberet. 2. Phil. 62. nemo illum aditu, nemo congreſſione, nemo ſermone dignum putabat: pro Cl. 26. In congreſſionibus hominũ. de Or. 101. Sermo in circulis, diſputationibus, congreſſionibus familiarium uerſetur. 1. off. 184.

Congrego.

Chryſippus magnã turbã cõgregat ignotorũ deorũ. 1. de N. d. 56 Libẽter ſe cũ æqualib' cõgregãt hoies. 5. de Fi. 39. Ciues unã ſe in locũ ad curiã congregabant. 14 Phil. 394. Quicũ te aut uoluntas congregaſſet, aut fortuna coniunxiſſet. pro Q. 30. congregare aliquem in nu[illegible] etũ uel indiciũ. in Vat. 20. Diſſipatos hoies congregare, & ad uitæ ſocietatem conuocare. 1. Tuſ. 96. Multitudinẽ fugitiuorum ac latronũ in unum locum cõgregare. in Par. 33. Atq. ibi ſe cum ſuo patruo, & ceteris ad mortẽ propter uitæ turpitudinem confugientibus congregare. pro Rab. 16. Iis, quibuſcũ congregemur, uti moderate & ſcienter. Off. 2. 25. Vnum in locum congregentur. 1. in Cat. 23 Homines natura congregati adhibent cogendi congregandiq. ſolertiam. 2. Off. 2 19.

Congregatus.

Multitudo hoim ex ſeruis cõductis congregata. pro D. ſua. 70. Nix ex aqua congregata. 4. Ac. q. 179. Vis criẽs & cõgregata. pro D. ſua. 53. Coacti ſunt ii qui ab aliquo ſunt unũ in locũ cõgregati. pro Cæc. 296. In quo admirandum eſt, congreſſune aliquo inter ſe, an iam inde ab ortu naturæ cõgregatæ ſint. 2. de N. d. 184.

Congregatio.

Natoſq. eſſe ad cõgregationẽ hominũ. 4. de Fin. 7. 2. de Fin. 100.

Congregabilis.

Atq. ut apũ examina non fingendorũ fauorũ cauſa congregãtur, ſed cum congregabilia natura ſint, fingunt fauos. 1. Off. 219

Congruo.

Nõ oĩ cãæ cõgruit orationis unũ genus. de Or. 162. congruit eius ſermo cũ tuis literis. Att. 1. 23. 2. Sydera cælo inhęrentia cũ ipſius motu congruunt. 5. Tuſ. 97. Ea inter ſe cõgruunt e quibus cõſtamus. 4. de L. 46. Quod cũ partẽ legis tuæ, quæ cõgruebat cũ iudicio Senatus, ut ipſe rex eſſet, nõ repudiauit. de har. 26. Quãquã ea epiſtola cũ ſnia eius philoſophi nullo modo cõgruebat. de Fin. 85. reliqua patebãt, & cũ Terẽtiæ ſũma cõgruebãt. At. 111. In his oĩbus reſpõſa Aruſpicũ cũ Sibyllæ verſibus cõgruebãt. de Diu. 100. Nri. n. ſenſus, ut in pace ſp, ſic tũ ẽt in bello cõgruebãt. pro Mar. 9. i. non diſcordabant. Si aliquẽ nacti ſumus, cuius cum moribus & natura cõgruamus. de Am. 27. Vehemẽter congruere & cohærere cũ cã. 1. de In. 28. cõgruere cũ uirtute ſemper. off. 3. 16

Congruere & conuenire decretis alicuius. 2. de Fin. 158. Hæc inter ſe congruere non poſſent, ut, &c. 3. de Fin. 95. Multæ cauſæ conuenire unum in locum, atque inter ſe congruere uidentur. pro Roſc. Am. 17. Quod ſuos dies menſeſque congruere uolunt cum ſolis lunæque ratione. 4. Verr. 90. Congruere naturæ, cumque ea conuenienter uiuere, Stoici finem bonorum eſſe ſenſerũt. Tuſ. 5. 60. Principiis congruere debẽt quæ ſequuntur. de Fin. 94. Congruere rebus, differre nobus. Aca. q. ed. 1. l. 2. 16. & ed. 2. l. 10.

Congruens.

Tubero uita ſeuerus & congruens cum ea diſciplina, quam colebat. de Cl. Or. 175. Actio menti congruens eſſe debet. de Or. 363. Actio uocis, uultus, & geſtus congruens & apta. in Part. 29. Oratio uerbis diſcrepans, ſententiis cõgruens. 2. de Le. 45. Aptũ & congruens noſtris ſtudiis. ad Gallum, lib. 7. 24. 6. 3. de Or. 30. Eadem ratio fecit hominem appetentem, cumque his natura & ſermone & uſu congruentem. 2. de Fin. 96. Actiones uirtutibus congruentes. 5. de Fin. 104. Volo enim te ſcire mi Pæte, initium mihi ſuſpicionis & cautionis & diligentiæ fuiſſe literas tuas: quibus literis congruentes fuerunt aliæ poſtea multorũ ad Papiriũ Pætum, l. 9. 56. Siue Ariſtotelem & Theophraſtum cum illis cõgruentes re, genere docendi paulum differentes, ſecuti ſunt. 1. de Leg. 55. Pro congruentibus uehementer repugnãtia ſumere. Ac. q. ed. 1. lib. 2. 42.

Congruenter.

Apte, congruenterq. dicere. 3. de Or. 22. 3. de Fi. 40. 4. de Fi. 44. Congruenter naturæ, conuenienterque uiuere. de Fin. 95.

Conicio.

De me enim coniicio. 3. de Or. 29. Quam te uelim cautum eſſe in ſcribendo, ex hoc coniicio, quod, &c. pro Plan. 166. Cum quis ſe mente ac uolũtate coniicit in uerſum, uerba ſequuntur. 3. de Or. 107. Hoc eſt, ad uerſus faciendos animũ intendit. Quã multos eſſe oporteret, ex ipſo uaſtigio coniiciebat. in Ver. 250. Sed cito conieci Lanuuii te fuiſſe At. 236. In eandem epiſtolam plura præterea conieci. Att. 7. 135. 1. Itaque iam in Tuſculano, qui non meminiſſem me abuſum iſto proœmio, conieci id in eũ librũ, quem tibi miſi. Att. 16. 335. 23. Ego autem illa ipſa quæ uix in gymnaſiis, & in otio Stoici probant, ludens conieci in cõmunes locos. in Parad. 4. Quem ego ruſtantem & nauſeantem conieci in Cæſaris Octauiani plagas. ad Cornifi. 12. 55. De Antonio loquitur. Sed te mirificã in latebram cõiecîſti. 2. de Diu. 35. Brutus qui de matre ſuauianda ex oraculo Apollinis tam acute coniecit. de Cl. Or. 16. Clodius Pompeium foro priuatũ domum coniecit. pro D. ſua. 53. Reſp. iacet in his perturbationibus, in quas ille eam coniecit. Caſſ. lib. 12. 1. 5. Appius in ultimã prouinciam ſe coniecit Tharſum uſque, et audiuit nos uenire. Att. 5. 104. 4. Nam diſputando cõiecit illam uocem Cn. Pompeius, omnes oportere Senatus dicto audientes eſſe. 8. ep. 11. in ep. Cæl. in Epicuri nos aduerſarii noſtri caſtra coniecimus. 9. ſam. 46. Vt fere nos omnia in conſolatione unam coniecimus. Tuſc. 3. 65. Sine dubio perdidimus hominem, magnificeque uicimus, cum illum ex occultis inſidiis in apertum latrocinium coniecimus. in Catil. 2. 5. Quam legem eiſdem probe uerbis noſtri uiri in decimam tabulam coniecerunt. de Diu. 183. Num igitur quæ tempeſtas impendeat, uates melius coniiciet, quam gubernator? de Diu. 111. Negotium tranſegiſſet, ni ſe ſub ſcalas tabernæ librariæ cõieciſſet. 2. Phil. 44. Et Phalereus Demetrius, qui *Periclem principem* Græciæ uituperat, quod tantam pecuniã in *præclara illa propylæa* coniecerit. 2. Off. 68. Aliud alio tempore coniicere. ad Q. fr. 3. 17. 28. Coniicere ambicionem ad gratiam, iniquitatem ad ſimulationem. in Piſ. 75. Coniicere calculos in os. 2. de Or. 137. cauſam in locos. pro Plãc. 67. In catenas, in carcerem, in uincula coniicere. 2. de Nat. d. 9. Tuſc. 169. In faſciculum ſuas literas coniicere. Att. 2. 28. 1. Coniicere in ordinẽ iudicum. in Piſ. 74. oculos in aliquem. pro Clu. Proœmium in librum coniicere. Att. 16. 333. 23. Coniicere ſe in familiam. pro Sext. 6. Sin ſe in intimum coniicere uellent, non ſatis commode calceati & ueſtiti id facere poſſent. pro Cæl. 49. Coniicere ſe in noctem. pro Mil. 37. ſe in portum. Diu. l. 2. 111. In turbam ſe. 6. Phil. 211. Coniicere ſortem. pro Lig. 13. Coniicere & emittere *telum*. de haruſp. reſp. pro Clu. 38. pro Quint. 30. in Vatiniũ. 30. Atque illo repentino hominum impetu ſe in fugam coniiciſſe. pro Cæl. 50. Subito arrepti, in quæſtionem tamen ſeparantur a ceteris, & in arcas coniiciuntur, ne quis cum his colloqui poſſit. pro Mil. 45. Cum in me cognitorem harum omnium rerum, illa flamma temporum illorum cõiiciebatur, excepi, & pro patria ſolus exarſi. de haruſ. reſp. 42. Cõiiciebãtur omnium oculi in eum. 2. Off. 63. In latumias ſtatim coniiciebantur. in Verr. 265. Iubet ille ſibi legem legi recitatur: in qua ſcriptum erat ut quot eſſent renuntiati, tot in hydriam ſortes coniicerentur. 4. Verr. 88. Coniici in decurias. 2. Phil. 15. in reuleum. Tuſc. 230. in fraudem. 3. Att. 26. Nunquid igitur oportet niſi tres ſortes coniicit unam educit: nihil coniici iubet tres. &c. in Verr. 134. Tũ ei dormienti eũdem illum uiſum eſſe rogare, &c. ſe in plauſtrum a caupone eſſe coniectũ & ſemper ſtercus iniectũ. 1. de Diu. 53.

Coniecto.

Mihi quidẽ ex tuis literis cõiectanti ita uidebatur. 14. Att. 13.

Coniectio.

Coniectionem ſomniorũ definit chryſippus, uim cernentem & explanantem, quæ a diis hominibus ſignificentur in ſomniis. Dio. l. 2. 10 t. Ictu cominus coniectione telorum magnas ſæpe copias pulſas eſſe. pro Cæc. 72.

Coniectus.

Quæ monſtra quotidie intelligamus ex illo libello, qui in epiſtolam coniectus eſt. Att. 9. 125. 7. Inimici oratio uaſta improbe in clariſſimos uiros coniecta. pro Sex. 32. O præclare cõiectum a uulgo in illam prouinciam omẽ communis famę atq. ſermonis. 4. Verr. 12. Coniecti ignes. Att. 4. 71. 2. Non tam mirabilia quam coniecta belle. 2. de Diu. 106. Ea quibus bene percepta ſunt, ii non ſæpe falluntur, male coniecta, maleq. interpretata, falſa ſunt, non rerum uitio, ſed interpretũ inſcitia. de Diu. 1. 100. Hæc omnia crimina a multitudine in tuam nimiam diligentiam ſeruilẽ cõiecta ſunt. pro Mul. 143. Atque hæc, nec ulla alia ſunt coniecta maledicta in eius uitam pro Planc. 25. Quod epiſtolam diu in manibus habui, ideo multa cõiecta ſũt aliud alio tempore. ad Q. fr. 321. Verum in his cauſis non uerba ueniunt in iudicium, ſed ea res, cuius cauſa uerba hęc in interdictum coniecta ſunt. pro Cæc. 46. Sed exiſtimare debes omnium oculos in te eſſe coniectos, &c. de Amic. 5. ad Brut. 9. 3. Att. 278. Ego petitiones tuas ita coniectas, ut uitari nõ poſſe uiderẽtur, parua quadam declinatione effugi. in Cat. 11. Coniectis oculis, geſtu omni imminenti, inquit, &c. 2. de Or. 124.

Coniectus.

Coniectum oculorum præbere. pro Planc. 17. Cõiectu lapidũ fracta domus. 4. Att. 13. Oculorum cõiectu, motus animorum ſignificamus. 3. de Or. 123.

Coniector.

Coniector & interpres portẽtorũ. Diu. 2. 47. Aruſpex, augur, coniector in genere diuinandi numerantur. 1. de Diu. 124. Coniector ſomniorum. de Di. 134. Defert ad coniectorem quidam ſomniaſſe ſe ouũ pendere ex faſcia lecti ſui cubicularis. 2. de Diu. 139. Vt uates & coniectores nobis eſſent colendi. de Nat. d. 1. 39. Vaticinationes & reſponſa ſacerdotum, haruſpicum, coniectorũ. in Partit. 4. Somnii interpretatio a cõiectoribus facta. de D. 86.

Coniectura.

Coniectura in quo verſatur. Partit. 20. quatuor modis tractatur. 3. de Or. 63. alieni ſenſus. 6. fam. 28. in epiſt. A. Cæc. Coniectura bona eſt. At. 191. Omnis igitur ex cauſa, ex perſona, ex facto ipſo coniectura capienda eſt. de Inu. 64. Coniectura nõ erat difficilis. 6. fam. 11. id eſt, facile erat coniicere. Magni autem intereſt qui fuerit uictoris animus, quis exitus rerum: quamquam quo me ducat coniectura, habeo. Varr. lib. 9. 2. in. Iã hæc diuinatio eſt, ſed vide ne mea coniectura multo ſit melior. pro Clu. 37. Coniectura probabilis. Dio. 2. 12. Vera. 2. de Diu. 194. Coniecturæ ratio in quatuor partes diſtributa. Top. 43. Coniecturæ ſpecies, argumentum, quid. 2. ad Her. 38. An ea, quæ dixi, quidquam aliud ſignificãt, niſi acumen hominũ, ex ſimilitudine aliqua coniecturam modo huc, modo illuc ducentium? de D. 138. Hęc ad aliquam coniecturam faciendam pertinent. de Inu. 65. Quis ſapientior ad coniecturam rerum futurarum? in An. 228. Ad coniecturam aliqua interpretatione reuocare. 2. de Diu. 100. Adhibere coniecturam. 2. de Diu. 219. Multam coniecturam afferre hominibus tacita corporis figura. pro Q. Roſc. 48. Capere coniecturã 2. de Inuẽt. 133. pro Roſc. Am. 60. pro. Muren. 8. Huius rei coniecturam de tuo ipſius ſtudio facillime cepere. pro. Marc. 126. Coniecturam facio de meo. 7. familiam. 2. Cur autem coniecturam de paſſerculis facit? de Diu. 122. Quam tu cõiecturam faciebas ex literis Meſſalæ. Att. 106. Ex uultu candidatorum coniecturam facere. pro Mur. 42. Ex uno de ceteris coniecturam facere. in Verr. 102. Coniecturã facere de oribus. 2. de Diu. 99. Facere coniecturam de ſe. de Or. 136. De ſuo ſtomacho coniecturam facere. Marin, lib. 7. 2. 5. Ex uultu coniecturam faciunt, quantum quiſque animi habeat. pro Mur. 42. Profiteri coniecturam ſomniorum. 2. de Diu. 194. Hæc cauſa ab argumentis, coniectura, ab iis ſignis, quibus ueritas illuſtrari ſolet, ad teſtes tota traducta eſt. pro Cæl. 51.

Cupio, antequam Romam uenio, odorari diligentius quid futurum ſit: quamquam uereor, ne nihil coniectura aberrem. 14. Att. 49. de Nat. d. 1. 71. Coniectura propius accedere. 6. fam. 10. Aſſequi coniectura aliquid. 4. Ver. 120. & 133. 2. de Inu. 141. Etenim quantum coniectura auguramur, ſi erit nebulo iſte cum his Dynaſtis in gratia. Att. 2. 24. 2. Hæc a me ſuſpicionibus & coniectura coarguuntur. cont. Rull. 64. Quantum copiarum haberes, cũ ipſe coniectura conſequi poteram, tum ex tuis literis cognoui. ad Cornific. 12. 19. 3. Artes, quæ coniectura continentur, & ſunt opinabiles. de Diu. 85. Tantummodo coniectura ducor ad ſuſpicandum. de Cl. Or. 169. Ex coniectura pendere dicuntur rationes probabiles & uериſimiles. Ac. q. ed. 1. lib. 2. 106. Explicare cõiectura aliquid. 1. de Diu. 124. Etiam ſi fieri poſſit coniectura uera ſomniorum, tamen iſti qui profitentur eam, facere nõ poſſunt. de Diu. 135. Quæ autem poſita ſunt in coniectura, quæque mihi uidentur fore, ea puto tibi a me ſcribi oportere. ep. 5. In coniectura ratio nulla. Partit. 57. Coniectura, quæ in uarias partes duci poteſt, nonnumquam etiam in contrarias, nihil incertius. 2. de Diu. 215. & 219. Chryſippus magnam turbam congregat ignotorum deorum, atque ita ignotorum, ut eos ne coniectura quidem informare poſſimus. 1. de Na. 29. In omnibus rebus, quæ coniectura inueſtigari ſolent, anceps reperitur oratio. Diu. 2. 43 de Vniu. 11. Iudicare coniectura aliquid. pro Flac. 5. Tamen non temere creditur, neque leui coniectura res penditur. pro S. Roſc. 37. Percipere coniectura aliquid. pro L. Man. 18. Qui nouas res coniectura perſequuntur. Diu. 1. 33. Multa præterea conſulto, ſed ea uos coniectura perſpicitis. pro Pomp. 9. Neque id coniectura proſpiciebamus, ſed iam experti uidebamus. pro Dom. 215. Non ariolans ut illa, cui nemo credidit, ſed coniectura proſpiciens iã iamque maiora, &c. Att. 125. Petitionis noſtræ, quam tibi ſummæ curæ eſſe ſcio, huiuſmodi ratio eſt, quod adhuc coniectura prouideri poſſit Att. 1. 1. 1. Cum de uero ambigitur, quod quæri ſolet coniectura. in Or. 69. Ad quem metum, ſi deorum monitis non duceremur, tamen ipſi noſtro ſenſu coniecturaque raperemur. de har. reſp. 256. Coniectura ſequi probabilia. Tuſc. 1. 16. Coniectura tempeſtatum ac dierum putabat iam tranſiiſſe. 9. At. 8. id eſt, quantum conicere poterat, dierum rationem ineundo. Iam ex inſanorum aut ebriorum uiſis, innumerabilia coniectura trahi poſſunt, quæ futura uideantur. 2. de Diu. 181. Coniectura etiam in reliquis conſtitutionibus utimur. 2. ad Her. 54. 57. & 60. Coniectura plus uti, quam ſcientia. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 97. Fiunt certe diuinationum coniecturæ a peritis. de Diu. 96. Interpretum coniecturæ magis ingenia eorum, quam uim, conſenſumque naturæ declarant. 2. de Diu. 212. Conſtant ex leuiſſimo & indoctiſſimo genere coniecturę ſomniorum. 2. de Diuin. 194. Suſpicionibus & coniecturis coargui. 1. de L. Agr. 10. In coniecturis quid quærendum. Top. 25.

Coniecturalis.

Coniecturalis conſtitutio quid. 1. ad Her. 19. 1. de Inu. 15. ex intentione & infic iatione iudicationem efficit. 1. ad Her. 29. tractatu difficillima. 2. ad Her. 44. coniecturalis conſtitutionis partes. 2. ad Her. 33. coniecturalis ſiue inficialis quæſtio. Top. 49. Coniecturalis ſtatus. ad Her. 1. 19. Omne genus coniecturale in hoc fere genere ponebas. 2. de Diu. 20. 1. de Inu. 21. In coniecturalem cauſam qui cadant loci communes. 2. de Inu. 156. Nunc a coniecturali conſtitutione proficiſcemur, cuius exẽplum ſit hoc expoſitum, In itinere quidam, &c. de Inu. 63. Cauſæ coniecturales verſantur in iudiciis. in Top. 25.

Coniugo.

Eſtque ea iucundiſſima amicitia, quam ſimilitudo morũ coniugauit. 1. Off. 85.

Coniugata.

Coniugata, inquit, dicuntur quæ ſunt ex uerbis generis eiuſdem. in Top. 7. in Part. 4. Ex coniugatis ita argumenta ducũtur. de Orat. 223.

Coniugatio.

Capitum coniugatio, & religatio, & propagatio uitiũ. de Sen. 49. Locus ex coniugatione, id eſt ex coniugatis. Top. 224.

Coniugium.

Præterea quod eam ſibi domum coniugii delegit, in qua, &c. pro Clu. 57. Lætatus ſum etiam ſermone Piliæ, de cõiugio Tulliæ meæ. Att. 6. 119. 1. Prima ſocietas in ipſo coniugio eſt, proxima in liberis. 1. de Off. 79. Primiq. ex omnibus philoſophis a natura tributum eſſe docuerunt, &c. vt coniugia uirorum & uxorũ a natura coniuncta eſſe dicerent, qua ex ſtirpe orirentur amicitiæ cognationum. 4. de Fin. 14.

Coniunx.

Fideliſſima coniunx. ad Q. fr. 3. 3. 6. Qui non ſat habuit coniugem illexiſſe in ſtuprum. de Nat. deo. 73. Vagamur egentes cum coniugibus & liberis. Att. 118.

Coniungo.

Quem ego ciuem meo iudicio cum deorum immortaliũ laude coniungo. in Piſ. 15. Eamq. epiſtolam cum hac coniunxi. ep. 209. Caſtra habet ante oppidum Laodiceam poſita: & partem muri demolitus eſt, & caſtra oppido coniunxit. Caſſius ad Cic. 12. 13. 12. Quamquam nos ab ineunte ætate illius uſus, conſuetudo, ſtudiorum etiam honeſtiſſimorum ſocietas ſimilitudoque coniunxit. in Ant. 210. Socium fallere, qui ſe in negotio coniunxit. pro Roſc. Com. 9. Is, quicum te aut uoluntas congregauit, aut fortuna coniunxit. pro Q. 9. Cui me cum ſtudia communia, beneficia paterna, tuaque iam ante coniunxerunt: tum, &c. ad Marc. lib. 15. 11. 3. Cum his uos teſtibus ueſtram religionem coniungetis? pro Font. 18. Ego ad Prætores miſi, ut ſe nobis coniungerent. Att. 262. Quantum illud bellum futurum putetis, quod coniungant Reges potentiſſimi? pro L. Man. 18. Coniungere aliquem hoſpitio & amicitia. 1. ad Q. fr. 12. cauſam cum aliquo. de har. reſp. 44. connubia. 1. de Or. 19. pro, Matrimonio iungere. imperii dedecus cum probro priuato. de Sen. 39. disiuncta. de Fin. 2. 39. domum coniugio & ſtirpe. 5. de Fin. 116. Græca cum Latinis. Off. lib. 1. 1. hoſpitium cum aliquo. pro Deiot. 28. iniuriam cum amicis aut bene meritis. de Fin. 3. 56. neceſſitudinem cum aliquo. in Verr. 233. prudentiam cum eloquentia. Tuſ. 1. 5. & 6. Nũquam dubitaſtis meam ſalutem cum communi ſalute coniungere? poſt redit. 4. Coniungere ſe cum aliquo, & ſeiungere, contraria. 6. fam. 19. Difficile eſt ea, quæ commodis, utilitate, & propę natura diuerſa ſunt, uoluntate coniungere. Q. fr. 297. Volare dicitur Petreius, cum Afranio coniunxiſſe. Att. 162. Cuius ſumma grauitas ab illo philoſopho cum ſingulari comitate coniungitur. Q. fr. 294. In doctrina Academicorum ueterum differendi ratio coniungitur cum ſuauitate dicendi & copia. de Clar. 175. Portus, qui cum diuerſos inter ſe aditus habeant, in exitu coniunguntur, & confluunt. in Verr. 207. Coniunctus es utrique. 9. Att. 27. in ep. Balbi & Oppii. Id eſt, habes amicum utrumq. Verba neminem mouent, niſi eum, qui eiuſdem linguę ſocietate cõiunctus eſt. 3. de Or. 223. Sed inter nos natura ad ciuilem communitatem coniuncti & conſociati ſumus. de Fin. 3. 53. Neque tanti eſt illud quod uidetur prodeſſe, ut cum aliquo malo coniungatur. de Or. 137. Coniungeretur tuum nomen in periculo, &c. 5. fa. 48. Cum interim Sylla cum eiſdem ne mediocri quidem ſermone & congreſſu cõiungeretur. pro Syl. 170. Quod me ſecum ne beneficiis quidem uidebat poſſe coniungi. de Prou. 78. Vſu cum aliquo coniungi. de Amic. 28. Aequum eſt enim militum, talium pręſertim, honorem coniungi. 14. Philip. 403. Coniungi pecuniam patrisfam. mortui ſacris eius. 2. de Leg. 47. Incipiam ſperare, etiam conſilio Senatus, auctore te, illo relatore, Pompeium & Cæſarem coniungi poſſe. 8. ad Att. 58. in ep. Balbi. Pro, In concordiam reduci. cui opponitur Diſtrahi. Vt mihi uel conſilium meum cum illius conſilio uel fortuna coniungenda uideatur. Acad. 119. Amor princeps eſt ad beneuolentiã coniungendam. de Amic. 26. Quantam uim habeat ad coniungendas amicitias ſtudiorum ac naturæ ſimilitudo. pro Clu. 34. Illud non dubito, quin, ſi te mea ſumma erga te ſtudia parum mihi adiunxerint, Reſp. nos inter nos conciliatura, coniuncturaq. ſit. Pomp. 5. 7. 4.

Coniunctus.

Fannii ætate coniunctus Antipater. 1. de Leg. 9. Qui fuit cum aliquo Sicinio ætate coniunctus. de Cl. Or. 143. Tum mecum & amicitia, & omni uoluntate ſententiaque coniunctus. de Fin. 3. 7. Coniunctus cum aliquo & ſtudiis iiſdem, & uetuſtate amicitiæ. Acad. q. ed. 2. lib. 1. 1. cum Senatus auctoritate & dignitate. 14. Phil. 390. Qui diſceſſus cum gloria potius eſſe coniunctus, quam cum probro putaretur. in Piſ. 86. coniunctus cum religione. de har. reſp. 24. Antonius ſumma cum Craſſo familiaritate coniunctus. de Or. 87. Homo alicui fidiſſima gratia coniunctus. pro Mil. 56. Lucius magna mecum neceſſitudine coniunctus eſt. ep. 214. Dolor coniunctus officio. pro Sex. 3. coniunctus officiis & familiaritate cũ aliquo. 10. Phil. 269. Homo familiariſſimus, & mihi omnibus rebus coniunctus. Att. 264. Motus ſenſui cõiunctus & continens. de Nat. 7. Qui eſt cum illo maximis uinculis & propinquitatis & affinitatis coniunctus. pro Plan. 264. cõiuncta cauſa. 1. de In. 24. celeritas reſpondendi ſubtili uenuſtate coniũcta. de Or. 86. coniuncta officiis cũ Pop. Romano ciuitas. 4. Ver. 118. Quæ cognatio ſtudiorum & artium propemodum non minus eſt coniuncta, quam illa generis & nominis. in Verr. 219.

Conueniens & coniuncta inter Augures conſtantia.de Diu.125. Coniuncta mihi cura uel Rep. cum illo.de Amic.14.Cõiuncta uirtuti fortuna.de Sen.56.Iuſtitia coniuncta intelligentię.Off.39.Coniuncta auiditate mendicitas.5.Phil.178.Summa miſeria ſummo dedecore coniuncta.3.Phil.140. Cum alio coniũcta atque connexa natura.de Nat.d.2.28. Philoſophia oratori coniuncta maxime.3.de Or.37.Coniuncta cum aliquo adoleſcentis ætatem ageret.4.fam.16.in ep.Seru.Sulpitii.ideſt,matrimonio iuncta. Mea ſalus coniuncta publicæ ſoluti.Octau.329.Vt quoniam ſolitaria non poſſet uirtus ad ea,quæ ſumma ſunt,perueniret, coniuncta & ſociata cum altera perueniret. de Amic.70.Dicendi uia egregia, ſumma feſtinitate & uenuſtate coniuncta.1.de Or.126.Vita ruſtica maxime diſtincta a cupiditate,& cũ officio coniuncta.pro Roſc.Am.23.In quo non ſit coniunctum conſilium cum tuo.ideſt,ſi in aliquo diſſentimus. Nihil neque coniunctum, neque ſentiens in infinitate eſſe poteſt.de Nat.d.1.21. Cum omnium noſtrum periculum eſſet coniunctum ſuo.ep.54. Hominem eſſe coniunctum cum hominibus humana quadam ſocietate.1.Acad.32.Non ſolum perpetua ſocietate atque amicitia, uerumetiam cognatione alicui coniunctum eſſe.6. Verr.63.Me paterna neceſſitudine coniunctum ſemper habuiſti.Att.263. Non enim iam ſe ullo officio cum illo coniunctum putat, qui,&c.pro Syll.168. Propinquitate atque natura alicui coniũctum eſſe.de Amic.46.Declarat enim ſummam beneuolentiam coniunctam pari prudentia.5.fam.36. Quod exiſtimas meã cauſam eſſe coniunctam cum tua.12.fam.10.In quo certe tibi iam dicere non licebit, cum clariſſimis uiris cauſam tuam eſſe coniunctam. in Vatinium, Quæ eſt enim tanta facultas & dicendi copia,quæ iſtius uitam tot uitiis,flagitiiſque coniunctã aliqua ex parte defendere poſſit? in Verr. Cum homines beneuolentia coniuncti, primum cupiditatibus iis, quibus ceteri ſeruiunt,imperabunt.Læl.69.Coniuncti ſingulari concordia. 11.fam.23.in ep.D.Brut. Multa conſuetudine inter nos cõiuncti ſumus.Att.13.Latrones ſcelerum fœdere inter ſe,ac nefaria ſocietate coniuncti.in Cat.104.,Quibus cum uſu coniuncti eſſe poſſint.Læl.28.Primum exta ſunt coniuncta mundo.de Diu.115.Hæc & natura,& utilitate,& tractatione coniuncta ſunt. de Or.139.Pręcepta naturæ coniuncta.Off.2. Coniuncta utque communia ſcelera alicui cum aliquo.pro Sext.23. Verba continuata & coniũcta.de Or.156. Coniunctos omnes ſuos ducere. 1. de Leg.46. Deos inter ſe quaſi ciuili conciliatione & ſocietate eſſe coniunctos.de Nat.41. Gallię duæ, quas hoc tempore uno imperio videmus eſſe coniunctas.de Prouinc.Conſul.2. Poſtea decernitur ac non uarie, ſed prope coniunctis ſententiis.6.Ver.128.Ex coniunctis quomodo argumentum deſumendum.2.de Or.90. Itaq. cum Hortenſio mihi magis arbitrabar rem, eſſe,quod & dicẽdi ardorem eram propior,& ætate coniunctior.de Cl. Or. 143.Talis autem ſimulatio uanitati eſt coniunctior, quam liberalitati.Off.10.Quis turpioribus uiris cõiunctior?pro Cęl.39.Quod enim par amicitię Conſolaris fuit unquam in hac ciuitate coniunctius, quam ſumus inter nos ego & Cn. Pompeius? pro D. ſua.22.Nihil poteſt eſſe coniunctius,quam nos inter nos ſumus 13.fam.99.Coniunctius uiuere.6. fam. 33. Vt noſmetipſi inter nos ſimus coniunctiores. Att. 229. Sed primum quod ita meritos iudicabam:d.inde quod ad omnes caſus coniũctiores Reip. eſſe uolebam.Plancus ad Cic 10.51. ideſt, magis amicos Reip. Homo mihi coniunctiſſimus officiis, uſu, conſuetudine. pro Syl.178.Vir coniunctiſſimus atque amantiſſimus. de Amic.86. Vir egregius, coniunctiſſimuſque mecum cõſiliorum omnium ſocietate.de Cl. 165. Coniunctiſſima neceſſitudo. 13.fam.76. Vrbs mihi coniunctiſſima. in Ant. 154. Coniunctiſſimi tecum neceſſitudine & beneuolentia.5. fam. 51.Equites ordini Senatorio dignitate proximos, concordia coniunctiſſimos eſſe cupiunt.pro Cl.152.Tu etiam cum iis, & inter ſe coniunctiſſimos fuiſſe M.Curium & T.Coruncanium, memoriæ proditum eſt. de Amic.37.Hoc eſt,amiciſſimos fuiſſe inter ſe.

Coniunctio.

Coniunctio affinitatis.2. Att.3.41.Coniunctio alicuius.in Piſ.60.& 2.Phil.45.Hominũ inter homines coniunctio,& quaſi quædam ſocietas & communicatio utilitatum. 5. de Fin.60. Quæſtore coniunctio liberorum neceſſitudini proxima eſt. ep.307. Sanguinis coniunctio & beneuolentia deuincit charitate homines. 1.Off.79.Coniunctio Senatus. de Prouinc.Conſ.31. ideſt, quæ cum Senatu intercedit. Idque ipſe pro familiari conſuetudine ſæpe ex me audierat, quam ſuauis eſſet inter nos & quieta coniunctio.ep.214. Coniunctio tua cum collega, concordiaque ueſtra quæ literis cõmunibus declarata eſt. ad uniu. lib.12.15.2.Coniunctio, confuſioque uirtutum,tamen a philoſophis ratione quadam diſtinguitur. 5. de Fin. 61. Commune animantium omnium eſt coniunctionis appetitus, procreandi cauſa.Off.3.Amicitiæ coniunctioniſque neceſſitudo. de Amic.63.Societas coniunctionis humanæ.5. de Fin. 117.Rationẽ tantæ familiaritatis, & tantæ conſuetudinis, tantæ coniunctionis reddas neceſſe eſt.pro Cęl.44. Diſcrim me uel plurima uincula tecum ſummæ coniunctionis optare, & ſunt amoris arctiſſima.tantum abeſt ut ex quo aſtricti ſumus,laxari aliquid uelim. Att.89.Sin minus, me certe in omnibus rebus ſatis noſtræ coniunctioni amorique facturum.ep.53. Nos ad coniunctionẽ congregationemque hominum, & ad naturalem communitatẽ eſſe natos.de Fin. 3. 52. Hanc noſtram coniunctionem certi homines fictis ſermonibus diremerunt. pro D. 218. Coniunctionem ueterem citius diremiſſem, quam nouam conciliaſſem. 3. fa.38. Si exemeris ex rerum natura beneuolentię coniunctionem.de Amic.22.ideſt,amicitiam.Quorum eſt nemo,qui nõ aliquam mecum habeat coniunctionem gratiæ.in Ant. 218. Quod mihi de filia & Craſſipede gratularis, agnoſco humanitatem tuam,& ſpero nobis hanc coniunctionem uoluptati fore. ep.8.Eius auctoritas propter tantam coniunctionem affinitatis minor eſt putanda. pro Dom. 237. Hac igitur mentis coniunctione cum externis mentibus, cerni quæ ſint futura continuatio coniunctioque naturæ. de Diu. 135. In coniunctione uerborum quæ ſeruanda.Partit.10.Pro ſumma noſtra coniunctione & familiaritate,&c.14.Phil.395. Sed hanc mihi diſſipationem pro paterna neceſſitudine & coniunctione depoſco.in Ant.248.Hoc pro coniunctione & beneuolentia noſtra mihi ſumpſi, ut id a te peterem, quod,&c.in Ant.262.Coniectores ex quadam conuenientia & cõiunctione naturæ, quam uocant *συμπάθειαν* quid cuiq. rei conueniat,ex ſomnis,& quid quamque rem ſequatur, intelligunt.2.de Diu.185. Iã municipia coniunctione etiam uicinitatis uehementer mouentur.pro Planc. 263.In omnibus nouis coniunctionibus,intereſt qualis primus aditus ſit,& qua cõmendatione quaſi amicitię aperiantur.13.fam.22.

Coniunctio, *pro, ea quam partem orationis faciunt grammatici.*

Cum dẽptis coniũctionibus diſſolute plura dicũtur.Or.209.

Coniunctio, *enuntiationis genus.*

Coniunctio eſt, cum interpoſitione uerbi & ſuperiores orationis partes comprehenduntur, & inferiores. 4. ad Her. 189. Quid igitur iudicabis,quæ coniunctio,quæ diſiunctio uera ſit, &c. Acad.q.ed.1.l.2.83.Pro,pronuntiato affirmato:in eo enim ſubiectum prædicato coniungitur. Ergo hæc quoque coniũctio eſt ex repugnantibus. de Fato.142. Ex connexo tranſferri ad cõiunctionum negationem,hoc modo, Si cui uenæ ſic mouentur, is habet febrem: ſed potius illo modo. Non ei uenę ſic mouentur,& is febrem non habet.de Fat.24. Coniunctionum negantia. Top.225.Si Chaldæi loquentur,ut negationes infinitarum coniunctionum potius, quam infinita connexa ponant, &c. de Fato.23.

Coniuncte.

Coniuncte cum ceteris noſtra contexere.5.fam.28. Et ſi coniuncte ſit elatum, & adiuncta ſint alia, indicent rectene adiuncta ſint,& uerane ſumma ſit uniuſcuiuſque rationis. 2. de Or. 86.Si quando riſus coniuncte re, uerboque moueatur. de Or. 131.Coniuncte ſtudiis & officiis communibus uiuere. 6. fa.33.

Coniunctim.

Ac mihi uidetur coniunctim agendum de materia & partibus.de Inu.44.Neue quid coniunctim de ea re referretur a Conſulibus pro Cæl.117. Coniunctiſſime uerſati ſumus de Cl.Or. 180.Coniunctiſsime & amantiſſime uiuere cum aliquo Læl. 2.

Coniuro.

Hi cum quibus coniuraſti.de har. reſp. 252. Catilina contra Remp.coniurauit.pro Syl.51.Scito me tantum habere æris alieni,ut cupiam coniurare.ep.63.Seruos Milonis ſibi confeſſos eſſe de interficiendo Pompeio coniuraſſe.pro Mil.113.Coniuraſſe mallem,quam reſtitiſſe coniurationi.Att.2.17.2.

Coniuratus.

Exules coniurati.pro Planc. 280. Quod homines iam tum coniuratos cum gladiis in campum deduci a Catilina ſciebam. pro Mur.49.pro Font.10.Teſtibus cupidis,iratis,coniuratis nõ credendum eſſe. pro Font. 278.

Coniurator.

Ego,quanta manus eſt coniuratorum, quam uidetis eſſe permagnam, tantam me inimicorum multitudinem ſuſcepiſſe uideo.in Catil.92.

Coniuratio.

Hæc in Repub. coniuratio manifeſte deprehenſa eſt. in Catil.114. Iſta coniuratio perditorũ hominũ in Cat.128. id eſt, iſti coniurati. Coniurationis comeſſatores. 1.Att.44. Mirabile autem illud, quod eo ipſo tempore, quo fieret indicium coniurationis in Senatu, ſignum Iouis biennio poſtquam erat locatum, in Capitolio collocabatur. 1.de Diu.66. Coniurationis vindex. 5.fam.15. Coniurationem ciuilem ab hoſtilibus bellis ſeiungere. 5.fam.28. Coniurationem facere. pro Syl. 7. Vos omnes factam eſſe aperte coniurationem contra Remp. videritis. in Catil.59. Coniurationem habere. in Catil.78. Nam ſi omnia facienda ſunt quæ amici velint, non amicitiæ tales, ſed coniurationes putandæ ſunt. Off.61.

Connecto.

Aeternum ex aſtris cupiens connectere nodum. de Nat. Amicitia cum voluptate connectitur. de Fin.63. Cum deinceps ex primis verſus literis aliquid connectitur. de Diu.131. Nam illud ex hoc genere profluit, non eſt in vno verbo tranſlato, ſed ex pluribus continuatis connectitur. de Or.158. Etenim ſi illud vere connectitur. Fat.11. Si verum eſt quod ita connectitur: Siquis Oriente canicula natus ſit, is in mari non morietur. de Diu.141. Iſta vero quæ tu connecti vis, aliud quoddam ſeparatum volumen expectant. Att.152.

Connexus.

Inde fides leniter poſita, connexaque uidetur. 2.de Na.d.164. Connexum ſit principium conſequenti orationi, ita ut, &c. de Or.138. Connexa infinita. Fat.12. Nouem tibi orbibus connexa ſunt omnia. de Som.158. Sic inter ſe ſunt pleraque connexa, & apta. in Partit.76. Qui cum tam certos cæli motus, tam ratos aſtrorum ordines, tamque inter ſe omnia connexa & apta uiderit, neget in his ullam eſſe rationem, &c. 2.de Nat.d.140. Perſequere connexos his funeribus dies. in Piſ.7.

Connexum.

Ipſa enim ratio connexi, cum conceſſeris ſuperius, cogit inferius concedere. Acad. q. edit.1. lib.2.87. Fat.11. Græci *συνημμένον* uocant in ſyllogiſmo hypothetico. eſtque pars ſyllogiſmi conditionalis. Si quod primum in connexo eſt, neceſſarium eſt, fit etiam quod conſequitur neceſſarium. Fat.12.

Connitor.

Atque genu flexo taurus connititur ingens. in Arat. Cum autem paulum firmitatis acceſſerit, & animo vtuntur, & ſenſibus, connituntur que vt ſeſe erigant. 5.de Fin.76. Quare quantum conniti animo potes, quantum labore contendere, ſi diſcendi labor eſt potius, quam voluptas: tantum fac vt efficias, &c.3.Off.8. Cornibus conniti. 1.de Diu.80.

Conniueo.

Quibuſdam etiam in rebus conniueo. 1.Phil. 13. Virtus conniuet ſopita blandimentis. pro Cæl.31. Pro dii immortales, cur interdum in hominum ſceleribus maximis aut conniuetis, aut præſentis fraudis pœnas in diẽ reſeruatis? pro Cæl.46. de haruſp. 48. Ob eamque cauſam in tot, tantiſque ſceleribus conniuebant, &c. de haruſp. reſp. 48. Multa nobis blandimenta natura ipſa genuit, quibus ſopita virtus cõniueret. pro Cæl.32. In quo, etiam ſi quid erraſſet, omnes boni conniuendum eſſe arbitraren tur. pro Flacco.20.& 1.Phil.53. id eſt, diſſimulaſent.

Conniuens.

Quid melius, quam in mediis uitæ laboribus obdormiſcere, & ita conniuentem ſomno conſopiri ſempiterno? 1. Tuſc. 191. Conniuentes oculi abani tui. de haruſ.255. Quibus ſi non adiuuantibus, at conniuentibus certe ſperaſſet ſe poſſe Remp. eludere. pro Mil. 24. Id eſt, patientiam adhibentibus. Apertis oculis & ſomno conniuentibus. de Nat.d.108.

Connixus.

Ratio connixa per ſe, & progreſſa longius ſit perfecta uirtus. Tuſc.185.

Connubium.

Mulier nupta cum eo cui connubii ius non eſt. Top.9. Sequũtur connubia & affinitates, ex quibus etiam plures propinqui. 1.Off.80.

Connus.

Connus tibicen Socratem fidibus docuit. 9.f.53.

Conor.

Sed priuſquam illa conor attingere, proponam. de Or. 145. Poetas omnino quaſi aliena quadam lingua locutos nõ conor attingere. 2.de Or.33. Non modo facere non poſſum, uerum ne conor quidem. pro Sex. Roſc.37. Cur eorum ſpem exiguam reliquarum fortunarum, quam habent in legis & iudicii ſeueritate poſitam, ut ex torquere conaris? 1. Verr.12. Magnum opus omnino & arduum Brute conamur, ſed nihil difficile amanti puto. Or.199. Ea eſt enim conatus, quibus patefactis, &c. epiſt.10. Mater in illius caput quæſtionem habere conata eſt. pro Clu. 56. Id fortaſſe non perfecimus, conati quidem ſumus. Or. 117. Ante bellum renouare conati ſunt, &c. ep.52. Si impetum in me facere conabitur, reſiſtam, & eius conatus refutabo. de har. 245. Qui nunc, &c. ſi qua conabuntur agere, ſatis promiſsũ eſt, &c. ep.4. Hæc ſi T. Actius cogitaſſet profecto ne conatus quidem eſſet dicere, id quod multis uerbis egit, iudicem non deuinctum legibus eſſe oportere. pro Clu.52. Et afferam rationes, quibus te a moleſtiis coner abducere. ep.57. Hæc ſi uerbis explicare conemur, fruſtra laboremus. de vniuerſo. Quibus hoc præcipiendum uidetur, ut deſperent ſe id, quod conentur, conſequi poſſe. in Cat.100. Dixi mihi uideri me durisſimo eſſe, qui præſente eo geſtum agere conaretur. pro Quint. 14. Quod & occultius conari & cautius efficere potuit. pro Deiot.147. Video profecto Demoſthenem multa perficere, nos multa conari: illum poſſe, nõ velle. Or.56. Multa efficere, plura conari. pro Sex. Roſ.41. Magnum opus & arduũ conari. in Or.18. Si exploratum tibi eſt, poſſe te illius regni potiri, nõ eſt cunctandũ: ſin dubiũ, non eſt conandum. ep.7.

Conans.

Qui conſulem inſipientem furere, atque conantem ſua ſe manu interfecturum dixerit. pro Cæl.50.

Conatus.

Conatus & apparatus alicuius grauis. Planco, lib.10.25. Alicuius res, ſi non perfectio, at conatus tamen & adumbratio. Or. 206. Non hominum ille impetus & conatus fuit, ſed belluarum. pro Syll.56. Apuleius princeps fuit ad conatum exercitus comparandi. in Ant.129. Cuius ego non modo factum, ſed [illegible] vlium conatumue contra patriam deprehendero. 2. in Cat. 46. Dedit autem eadem natura beluis & ſenſum & appetitum, vt altero conatum haberent ad naturales paſtus capeſſendos, altero ſecernerent peſtifera a ſalutaribus. 2.de Nat.d.91. Conatum ſuum in alicuius perniciem parare & meditari. 5.fam. 5. Populi ingrati pulſus iniuria, ſe ad hoſtes contulit, conatumque iracundiæ ſuæ morte ſedauit. de Cl. Or.20. de Coriolano. Magno conatu ſtudioq. agere aliquid. pro Qu.27. Catilina de ſpe conatuque depulſus. in Cat.107. Hac ego religione non ſum ab hoc conatu repulſus. Or.200. Conatus tãtum audiuntur, ſed geſta res expectatur. 12.fa.16 Compreſſi tuos nefarios conatus præſidio auxiliorum. in Cat.99. Omnes P. Clodii conatus furoreſq. cõpreſſit. Off. 2. 86. Omnes alicuius motus, conatuſque prohibere. 3.in Cat.45. Qui T. Gracchi conatus perditos uindicarunt. Off.1.153.

Conquaſſo.

Apuliaq. maximis terrę motibus conquaſſata eſſet. Di.1. 83. Conquaſſatæ nationes. pro Sext. 47. Omnes prouinciæ conquaſſatæ ſunt. 4.fam.18. in ep. Sulp.

Conquaſſatio.

Itaq. illa duo, morbus & ægrotatio, ex totius ualetudinis corporis conquaſſatione & perturbatione gignuntur. 4. Tuſ.12.

Conqueror.

Non illi bonorum direptiones, non iniqua iudicia, non vim, non contumelias, quibus oppreſſi opprsſiq. erant, conquerebantur, ſed, &c. 6. Ver.99. Satis habeas nihil me etiam tecum de tui fratris iniuria conqueri. Metello, lib.5.2. 14. Tanta vis erat iniuriarum, vt homines quiduis perpeti, quam non de iſtius prauitate & iniuriis deplorare & conqueri mallent. 5. Verr.37. Conqueri de ſcelere & iniuriis alicuius. pro Sex. Roſ.22. Cõqueri fortunam aduerſam, non lamentari decet. Tuſ.2.44. ex Pacuuio. Grauiter conqueri. pro Sex. Roſ.20. Nihilq. ab eo prætermiſſum eſt, quod aut pro Rep. conquerendum fuit, aut pro reo diſputãdum. pro Sex.2. Conſtituunt hac ſententia Cornelium, & ſcio eum cõqueſtum eſſe cum Sulp. ep 150.

Conqueſtio.

Conqueſtio, eſt oratio quæ incommodorum amplificatione animum auditoris ad miſericordiam perducit. 3.ad Her.116. Cõqueſtio eſt oratio, auditorum miſericordiam captans. 1.de Inu. 117. Vbi nullum auxilium, nulla conqueſtio. ad. Q fr. 1.2.83.

Conquieſco.

Ego autem quotidie magis, quod mihi de forenſi labore temporis datur, in his ſtudiis conquieſco. Att.1.72. Cõquieſcit mercatorum nauigatio. pro L. Man. 10. Vno in loco conquieſcimus, quo fratrem quotidie expectamus. Att.1.3.6. Quod nos quoque imitamur ut poſſumus, & in noſtris ſtudiis libẽtiſſime cõquieſcimus.

mus. ep. 129. Hyeme omnia bella iure gentium conquieſcunt. pro Rab.Poſt.26. Tanta eſt.n.magnitudo tuorũ erga me merito rum,ut quoniam tu, niſi perfecta re, de me non conquieſti. ad Lentul.lib.1.1.2. ideſt, propter me ſolicitus eſſe non deſiſti, do nec confectum fuerit negotium meũ. A pueritia uſque ad hãc ætatẽ continuis bellis & victoriis conquieuit. pro Corn.Balbo. 2. Numquam conquieſcet fluctus bonorum.pro Dom. 233. Cõ quieſcent literæ, niſi quid noui extiterit. Att.lib.12. 253.2. Habebam quo confugerem, ubi conquieſcerem, cuius in ſermone & ſuauitate omnes curas doloreſque deponerem. 4.f.22. Aetas noſtra iam ingraueſcens in amore atque in adoleſcentia tua cõ quieſcat. Curioni, lib.2.e. 7. Principio cui poteſt eſſe vita vitalis, ut ait Ennius, qui non amici mutua beneuolentia conquieſcat? de Amicitia. 20. Vectigal quod intermiſſis aliis non conquieſcat. contra Rull.64. Ita poſtremo eiiciuntur, vt ne ad ſaxa quidem conquieſcant. de Or.206. Hic homo ſuppeditat nobis, vbi & animus ex hoc forenſi ſtrepitu reficiatur, & aures conuitio defeſſæ conquieſcant. pro Arch.287. Conquieſcere ea laboribus & moleſtiis. 1.ad Att.11. Videmus igitur vt conquieſcere ne infantes quidem poſſint. 5. de Finib. 99. Notatur autem maxime ſimilitudo in conquieſcendo. de Or.160. Si denique Italia a delectu, vrbs armis ſine Milonis clade numquam eſſet conquietura. pro Milone. 51.

Conquiro.

Non enim hoc conquirimus, ſed, &c. de Orat. 102. Græci ſcriptores ne parum multa ſciſſe viderentur, ea conquiſiuerũt, quæ nihil attinebant, ut ars cognitu difficilior putaretur. ad Her.1. Sed quid ego uetera conquiram? de Or. 145. Cum undique nequiſſimos homines conquiſiſſet. 5. Verrinarum.17.3. Off.160. An ut conquirat undique ſuauitates. Off.3.160. Ad uoluptatẽ aliquid conquirere. 2. de Finib. 177. Conquirere aliquid ſumma cura ſtudioque. Academ.q.edit.1.l.2. 7. Conquirere cauſas naturæ. de Vniuerſ. 63. Conquirere hiſtoriam regionum. 2. de Finib. 88. Studioſe omnia conquirere. 4. Acad. 154. Conquirere & comparare uoluptates. 1. de Finib. 67. Et incredibiles anguſtiæ pecuniæ publicæ, quæ conquiritur vndique, vt optime meritis militibus promiſſa ſoluantur. ad Cornificium, lib.12.29. 9. Ego tamen terra marique, ut conquireretur, præmandaui, & profecto illum reperiam, niſi in Dalmatiam aufugerit. epiſt.65. Conquiri Diodorum iubet. in Ver. 218.

Conquiſitus.

Conquiſiti atque electi coloni. pro L. Agr. 94. Conquiſitis rationibus diſputare. 1. de Fin. 49. Fictis conquiſitiſque vitiis deformatum eſſe. de hac. 53. Incendebantur odores, incenſi conquiſitiſſimis cibis extruebantur. Toſc.240.

Conquiſitor.

Si Italiæ delectus, ut nonnulli conquiſitores tui dictitãt, &c. contra Milonis impetum armatus eſt. pro Mil.50. Nec enim cõquiſitores φαινοπροσωποῦν audent, &c. 7. ad Attic.60. ideſt, delectui habendo præfecti.

Conquiſitio.

Iam uero exercitus noſter ille ſuperbiſſimo delectu & duriſſima conquiſitione collectus omnis interiit. de Prouinc. Conſ. 3. Difficillimum autem eſt in omni conquiſitione rationis exordium. de Vniuerſ. 8.

Conquiſite.

Conquiſite ſcribere aliquid. ad Her. 16.

Conſaluto.

Qui cum inter ſe, vt ipſorum vſus ferebat, amiciſſime conſalutaſſent, Quid vos tandem Craſſus? 2. de Or. 8.

Conſalutatio.

Hinc plauſus maximi, conſalutatio forenſis perhonorifica. Att.lib. 2.33.2.

Conſaneſco.

Nunc hoc tam graui vulnere etiam illa quæ conſanuiſſe videbantur, recrudeſcunt. ep.51.

Conſanguineus.

Sed *Cæcilius* noſtri conſanguineus non mediocres terrores iacit atque denuntiat. Att.l.2.60. Parentes, liberi, coniuges conſanguine. 1. de Inuent. 215. Conſanguinei arietes. 1. de Diuin. 79. ex antiquo poeta.

Conſaucio.

In hoc autem crebro & celeri vulnere corpus conſauciari uidetur. 4. ad Heren. 173.

Conſceleratus.

Pirata conſceleratus. 3. Verr.64. Cõſcelerata exectio linguæ. pro Cluent.151. Conſcelerata mens. in Catil.39. Nomen nobile conſceleratum impudicitiæ dare. Octau.48. De eo cuius præſentis nefarium & conſceleratum vultum intuebantur. pro Cl. 21. Hæ ſunt impiis aſſiduæ domeſticæque furiæ, quæ dies noctelque parentum pœnas a conſceleratiſſimis filiis repetant. pro Roſc. Amer.40.

Conſcendo.

Nauim ſpero nos valde bonam habere: in eam ſimul atq. conſcendi, hæc ſcripſi. ad Terentiam, lib.14. 7.3. Cõſcende nobiſcũ, & quidem ad puppim. 12. fam.55. Vt ſi Syriæ ſpes eum fruſtrata eſſet, conſcenderet in naues. Lentulus ad Ciceronem. l. 12. 14. 2. Tu, ſi ita expedit, uelim bona & certa tempeſtate conſcendas, ad meque uenias. Quint. frat. lib.2.6.5. Att. l. 14. 314.1. & lib.9. 171.2. Pro, conſcendas nauem, nauiges. Conſcendere aliunde. 1. Philipp. 5. Idibus Martiis Pompeium a Brunduſio conſcendiſſe. Att. lib.9. 187.4.

Conſcendens.

Tamen vt vidit intereſſe tua, conſcendens iam nauem, Epheſo Laodiceam reuertit. Appio, l.3. 10.9. Acad.q.ed.t.lib.1.91. & Diuin. lib. 1. 52. & lib. 3.63.

Conſcenſio.

Conſcenſio in naues. 1. de Diuin. 119.

Conſcientia, *Vide Conſcius.*

Conſcindo.

Epiſtolam innocentem conſcindere. Trebatio. l.7.18.9. Conſcindere ſibilis. Att. l.2.46. ideſt, exibilare & explodere. Is enim me ab optimatibus ait conſcindi. Att. l.8.169.2. Pugnis & calcibus conſciſſus aliquis. 5. Ver. 46. Quod epiſtolam conſciſſam doles, noli laborare, ſalua eſt domi. ep. 107.

Conſciſco.

Neque incolumis Cæſare uiuo fui, niſi poſtquam illud conſciui facinus. Brutus ad Ciceronem, lib. 16. 11. Itaque mortem ſibi vterque conſciuit. de Amicitia.40. 5. Verr. 109. Themiſtocles ueneno ſibi mortem conſciuit. de Clar. 168. Iunius necem ſibi ipſe conſciuit. 1. de Nat.d. 6. Aratores ſibi mortem ipſi conſciuerunt. in Verr.176. Is ſibi mortem ipſe conſciſcet. pro Clu. 54. Mortem mihi cur conſciſcerem, cauſa non uiſa eſt: cur optarem, multæ. fam.10. Conſciſcere ſibi mortem. Tuſ.q.lib.1.68. & Læl.40. Aut capiendus tamquam exilio locus, aut conſciſcẽda mors uoluntaria. 7. fam. 10.

Conſcius.

Itaque P. Apuleius Trib. plebis, meorum omnium conſiliorum periculorũque iam inde a Conſulatu meo teſtis, conſcius, & adiutor. 14. Philip.395. Mihi & in publica re ſocius, & in priuatis omnibus conſcius, & omnium meorum ſermonum & conſiliorum particeps. Att. lib. 1.13.2. Mihi conſcius ſum, numquã me nimis cupidum fuiſſe uitæ. 2. Toſ. 7. Vides meum officiũ agi quoddam, cui tu es conſcius. de Orat. 192. Conſcius autem mihi eram, nihil a me commiſſum eſſe. Marius ad Ciceronem. lib. 11. 28. 2. Cõſcius mihi ſum, me dignitate Reip. cõſuluiſſe. 6. f. 55. Conſcius rei alicui. 12. Att. 2. Maxime conſcius omnium meorum in te ſtudiorum & off. 5. fam. 12. Mens alicui facinori conſcia. pro Cœl.40. facinori alicui conſcium eſſe. pro Clu.43. Conſcium eſſe his rebus. 2. Att.63. Temeritati & mendacio alicuius conſcium eſſe. 6. Verr. 110. Habere aliquem conſcium maximi ſceleris. pro Deiot. 574. Facile ut excogitet, quo occulte ſine teſte, ſine ullo conſcio fallat. de Fin. 72. Sibi autem nullius eſſent conſcij culpæ. 3. Off. 96. pro Clu. 46. Multarum rerum conſcij ſerui. pro Cœl. 55. Ei eius rei multos dixerit teſtes & conſcios eſſe. ad Her.22. Satiſne uobis multos, ſatis idoneos teſtes & conſcios uidetur ipſa fortuna eſſe uoluiſſe earum rerum, quæ M. Fonteio Prætore gererentur in Gallia? pro Font.5.

Conſcientia.

Conſcientia conſiliorum meorum me conſolatur. 4. fam.6. optimorum conſiliorum ſe ſuſtentat. 6. fam.3. magnorum delictorum. pro Mil.113. ſceleris, auaritiæque ſuæ. 5. Verr. 111. maximi & clariſſimi facti. 14. Att. 15. Mea mihi c. pluris eſt, quam hominum ſermo. 12. ad Atticum. 56. Conſcientia bene actæ uitæ, multorumque benefactorũ recordatio iucũdiſſima eſt. Cat. 8. rectæ uoluntatis, maxima rerum incommodarum conſolatio. 6. fam. 12. Qui non modo a facto, ſed etiã a conſcientiæ ſuſpicione abeſt. pro Cœl. 17. Itaque pœnas luunt non tam iudiciis, quã quod eos agitant inſectanturque furiæ non ardentibus tædis, ſicut in fabulis, ſed angore conſcientiæ, fraudiſque cruciatu. de Leg. 163 & 164. Illi ad quos conſcientiæ contagio pertinebit. in Verr. 273. Hunc tu quas conſcientiæ labes in animo cenſes habuiſſe? quæ vulnera? 3. Off. 113. Pondus conſcientiæ graue eſt.

ſet

ſet ſine ulla uirtutis & uitiorum diuina ratione. 3. de N.d. 85. Accuſator dicet aduerſaria, cum ad eum uentum ſit, erubuiſſe, expalluiſſe, titubaſſe, inconſtanter locutum eſſe, &c. quæ ſigna conſcientiæ ſunt. 2. ad Her. 39. Magna uis eſt conſcientiæ, Iudices, & magna in utramque partem, &c. pro Mil. 45. 4. in Catil. 71. Conſcientiæ fide non commoueri. pro Roſc. Com. 27. Conſcientiam ab diis immortalibus accepimus. pro Clu. 158. Animi conſcientiam non curat callide improbus. 2. de Fin. 88. Vociferarer, &, quantum maxime poſſem, contenderem, &c. ueſtram etiã conſcientiam implorarem, &c. pro Flac. 29. 30. id eſt, obteſtarer, ut ſententia ueſtra, & ex eo quod exiſtimatis, de re ipſa iudicaretis. Quod ſi qui ſatis opibus hominum ſibi cõtra conſcientiã ſepti eſſe & muniti uidentur, deos tamen horrent, eaſque ipſas ſolicitudines, quibus eorum animi noctes atque dies exeduntur, a diis immortalibus ſupplicii cauſa importari putãt. de Fin. 59. A recta conſcientia ne transuerſum quidem unguem diſcedendum. 13. Att. 22. Debilitatus atque abiectus conſcientia, repente conticuit. 3. in Catil. 55. Hac conſcientia comite proficiſcar. 10. Att. 9. Qui in hoc communi malo conſoletur ſe cum conſciẽtia optimæ mentis, tum etiam uſurpatione & renouatione doctrinæ. de Clar. Orat. 135. Cum ille homo audaciſſimus, conſcientia conuictus, primo reticuiſſet. 2. in Catil. 34. Ex conſcientia peccatorum timor exoritur. in Parad. 51. Hæc ad te ſcripſi liberius, fretus conſcientia officii mei, beneuolentiaq., quã a me certo iudicio ſuſcepiã, quoad uoles, conſeruabo. ad Appium, l. 3. 21. In ipſa conſcientia recte factorum ſatis magnus laborũ fructus eſt. in Ant. 182. Horum alter ſic fuit infirmatus conſciẽtia ſcelerum & fraudum ſuarum, ut non ſit auſus, &c. in Piſ. 88. Impedita & oppreſſa mens conſcientia. in Piſ. 88. Nullum theatrũ uirtuti conſcientia maius eſt. Tuſ. 2. 55. Conſcientia præclara ſuſtentor, cum cogito me, &c. 10. Att. 9. Aliquem conſcientia peccati profugiſſe. pro Do. 241. Epicurus interdum ita magnis uerſatur anguſtiis, ut, hominum conſcientia remota, nihil tam turpe ſit, quod non uoluptatis cauſa uideatur eſſe facturus. de Fin. 70. Conſcientia ſublata, iacent omnia. 3. de Nat. d. 63. Conſcientia animi me de ſe ſuſpicari. 13. Att. 63. Patere tua conſilia non ſentis? conſtrictam iam omnium horum conſcientia teneri coniurationem tuam non uides? in Catil. 1. Suum quemque ſcelus agitat, amentiaque afficit: ſuæ malæ cogitationes, conſcientiæque animi terrent. pro Roſc. Am. 40. Te conſcientiæ ſtimulant maleficiorum tuorum. Parad. 21. An etiam conſilia, conſcientiaſque eiuſmodi facinorum ſupplicio dignas iudicarent? pro Cluent. 43.

Conſcribo.

Conſcripſi de his ipſis libris epiſtolam ad Cæſarem. Att. 13. 297. 1. De Antonio quoque Balbus ad me cum Oppio conſcripſit. Att. 12. 548. 17. Legem quam conſcripſerunt, qua Pompeio per quinquennium omnis poteſtas rei frumentariæ toto orbe terrarum daretur. Att. 4. 70. 9. Literas ad te parum fraterne conſcripſeram. ad Q. fr. l. 1. 2. 20. Milites, quos Dolabella ex Aſia conſcripſerat, e Syria fugientes, in Pamphiliam uenerunt. ep. 893. Veteranos celeriter conſcribere. Trebonio, l. 10. 28. 8. pro, Cogere. De aliquibus uiris conſcribere, audire, legere. de Sen. 75. De ratione dicendi ad Her. 2. Edictum cum pœna atque iudicio. Off. 3. 105. Librum de Cl. Or. 68. 4. Tuſc. 101. Fictam quæſtionem pro Cl. 147. Mortuorum teſtamenta de har. reſp. 39. Inſtitui topica Ariſtotelica ab ipſa urbe commonitus amantiſſima tui. ep. 104. Hæc doce, hæc profer, huc incumbe Laterenſis, decuriaſſe Plancium, conſcripſiſſe, ſequeſtrem fuiſſe, pronuntiaſſe, diuiſiſſe. pro Planc. 36. Volueram quod ei planum facere poſſum, Erucium conſcripſiſſe. pro Sex. Roſc. 35. Cum uicatim homines conſcriberentur, decuriarentur, ad uim, ad manus, ad cædem, ad direptionem incitarentur. pro Seſtio. 27. Cum homines in tribunali Aurelio palam conſcribi centuriarique uidiſſem. pro Dom. 43.

Conſcriptus.

Liber quem de Conſulatu ſuo conſcriptum miſit ad Furium poetam. de Cla. 176. Tu periculum capitis, tu in iudicium ſceleris, tu fortunas alterius literis conſcriptas in iudicium afferas? pro Clu. 147.

Conſcripti.

Demus operam Quirites, ne omnino Partes Conſcripti circonſcripti putentur. ad Her. 31. Quare P. C. conſulite uobis. in Catil. 118.

Conſcriptio.

Eiuſdem amentiæ falſæ conſcriptiones quæſtionum, ex eodẽ furore etiam illa conſcelerata exectio linguæ. pro Clu. 151.

Conſectio.

Arborum autem conſectione, &c. partim ad calefaciendũ corpus igni adhibita, & ad mitigandum cibum utimur: partim, &c. 2. de Nat. d. 114. Niſi cõſectionis materiæ fabricam haberemus. 1. de Diu. 189.

Conſecro.

C. Atinius bona Q. Metelli conſecrauit, foculo poſito in roſtris, adhibitoque tibicine. pro Dom. 94. Nullam beluam conſecrauerunt Aegyptii, niſi ob aliquam utilitatem. de Nat. d. 1. 71. Paulo poſt dicit, Propter beneficium conſecrarunt beluas barbari. Liber, quem maiores noſtri conſecrauerunt. de Nat. 38. Ego, quantum his temporibus tam eruditis fieri poterit, profecto illam conſecrabo omni genere monimentorum ab omnium ingeniis ſcriptorum & Græcorum & Latinorum. Att. 12. de Tullia loquens. Mater Phalaridis uiſa eſt in ſomnis uidere ſimulachra deorum, quæ ipſa Phalaris domi conſecrauiſſet. de Nat. 90. Pro patria mori, ei nos totos dedere, & in ea noſtra omnia ponere, & quaſi conſecrare debemus. 1. de Leg. 9. Aedes, terram, aram conſecrare. de har. reſp. 97. Auguſte, ſancteque aliquem. 2. de Nat. d. 89. Ex hominum genere aliquos. 2. de Leg. 44. Nomine alicuius dei aut deæ aliquid conſecrare. 2. de Nat. d. 95. Ad immortalitatem & religionem & memoriam carmina. pro Mil. 61. delubra alicui deo, aut deæ. 3. de Nat. d. 127. & publice dedicata aliquem deum. 2. de Nat. 113. Domum Ciceroni pro D. ſua. 96. Dare, donare, dicare, conſecrare Ioui Opt. Max. 6. Verr. 59. Memoria & literis magnitudinem ingenii alicuius conſecrare. 5. Tuſ. 16. Iam uero ille, qui cum Aetolis Ennio bellauit Fuluius, non dubitauit Martis manubias Muſis conſecrare. pro Ar. 20. Cum ampliſſimis monimentis conſecrare uoluiſſes memoriam nominis tui. ad Q. fr. 1. 33. Virorum fortium memoriam honorem deorum immortalium conſecrare. 3. de Nat. d. 67. conſecrare noſtra omnia in patria debemus. 1. de Leg. 4. Athenienſes fanum impudentiæ fecerunt, ſed uirtutes, non uitia cõſecrare decet. 2. de Leg. 29. Vocabula cõſecrare. 2. de Nat. d. 88. Quid nunc apud pontifices agis? te meam domum conſecraſſe, te monumentum feciſſe, in ædibus meis te ſignum dedicaſſe? pro Do. 223. Aer Iunonis nomine conſecratur. de Nat. 39. Cum caput eius, qui contra legem fecit, conſecratur. pro Corn. 25. Tuus eſt enim honor in illo templo Senatus, Populique Rom. beneficio, tui nominis æterna memoria ſimul cum templo illo conſecratur. 6. Verr. 61. Complectatur mente mens, pietas, uirtus, fides, ut illi qui habitant, deos ipſos in animis ſuis collocatos putẽt. 2. de Leg. 29. Qui tyrannos necauerunt, prope ad immortalitatem, & religionem, & memoriam conſecrantur. pro Mil. 117. cõſecrabantur ædes, non priuatorum domicilia, ſed quæ ſacræ nominantur conſecrabantur agri, &c. de har. reſponſ. Ex eo Atio loquenti ara in noua uia conſecrata eſt. de Diu. 2. 54. Hanc cupidinem, quod conſecratus erat, non attigit. in Verr. 200. Ne conſecrentur agri, Platoni aſſentior. 2. de Leg. 43. Apud omnes Græcos hic mos eſt, ut honorem nominibus habitum in monumentis huiuſmodi nonnulla religione deorum conſecrari arbitrentur. in Verr. 141. An putatis, ſi is poteſtatem tenuerit, & aliquid dixerit, domum uniuſcuiuſque conſecrari poſſe? pro Dom. 137.

Conſecratus

Ariſteus cum Libero patre eodem in templo conſecratus. in Verr. 200. Campus conſularibus auſpiciis cõſecratus. 4. in Cat. 73. Locus conſecratus atque profanus. Partit. 233. *Ars curandi* tuendique corporis, atque eius utilitas, deorum *immortalium* inuentioni conſecrata. 3. Tuſc. 1. id eſt, adſcripta. Conſecrata Fides (id eſt, templum Fidei) ab Atilio Calatino. de Nat. d. 2. 44. Opinio in aliquo conſecrata. pro Sext. 186. Illa ſolennis comitiorum precatio, Conſularibus auſpiciis conſecrata. pro Mur. 154. Ratio diſputandi Socratis, Platonis memoria & literis cõſecrata. Tuſc. 5. 8. Sicilia Cereri conſecrata eſt. in Verr. 225. Clodium eſſe conſecratum Miloni. de har. reſp. 6. id eſt, deuotum eſſe. Mutia honorem bominta deorum religione cõſecratum uiolare noluit. 4. Verr. 36. & 114. Sed iucunda nobis ratio eſt quemadmodum, &c. illud quaſi conſecratum remanere poſſit. Att. 12. 12. Qui certis quibuſdam deſtinatiſque ſententiis quaſi addicti & conſecrati ſunt. Tuſc. 176. Martiales quidam Latini appellantur miniſtri publici Martis, ejque deo ueteribus inſtitutis conſecrati. pro Clu. 16. Inſtituto maiorum mens, fides, uirtus, concordia conſecratæ. 2. de Nat. d. 113. Tempeſtates ritibus Populi Romani conſecratæ. 3. de Nat. d. 70. Delubra ſanctiſſimis religionibus conſecrata. 2. Verr. 9. Quarum rerum utilitate uideo, uideo etiam conſecrata ſimulacra. 3. de Nat. in deo. 83. Vetera iam iſta, & religione omnium conſecrata. 1. Tuſcul. 27. Cupidinis & Veneris uocabula cõſecrata. de Nat. 38. Virtutes tuas conſecratas,

conſecratas, & in deorum numero collocatas vides. Q.fr. 1.1. 46. Belluas a barbaris propter beneficium conſecratas. de Diu. 27. Conſecratos ex hominum genere, ueluti Herculem coli lex iubet, ut indicet omniū quidem animos immortales eſſe, ſed fortium, bonorumque diuinos. 2. de L. 28.

Conſecratio.

Si iſta conſecratio legitima eſt, quid eſt quod profanum in tuis bonis eſſe poſſit? de haruſ. reſ. 95. Quæ tua fuit conſecratio? pro D. ſua. 82. An conſecratio nullum habet ius, dedicatio eſt religioſa? pro D. ſua. 95. In conſecratione ſtatuebantur aræ, quæ religionem afferrent. pro D. 239. Cōſecrationes fiebāt aut a Pōtificibus, aut a Trib. pleb. pro D. 95. 96.

Conſectarius, Conſectatio, Conſectatrix, Conſector, Conſecutio. *Vide Conſequor*.

Conſeneſco.

Soror in huius amantiſſimi ſui fratris manibus & gremio mœrore & lachrimis cōſeneſcebat. pro Clu. 10. Cōſenuerūt uires atque defecerunt. de Sen. 26. Quamuis conſenuerint uires atque defecerint. Cat. 26. Nullo aduerſario conſeneſcere. Att. 2. 38. 2. Cum cognomine. Att. 2. 18. 2. Veteres leges aut ipſas ſua uetuſtate conſenuiſſe, aut nouis legibus eſſe ſublatas. pro Clu. 18. Hoc tam graui uulnere, etiam illa quæ conſenuiſſe uidebantur, recrudeſcunt. 4. fam. 22.

Conſentio.

Sed mihi neutiquam cor conſentit cum oculorum aſpectu. 4. Academic. 46. Ratio enim noſtra conſentit, oratio pugnat. 3. de Fin. 15. Tu nos, qui de communi ſalute conſenſimus, tirannos uocas. in Verr. 33. Cæteri uero ad communem ſalutem conſentiunt. in Cat. 122. Quoniam cum conſiliis tuis mea & facta & cōſilia cōſentiunt. Att. Et delectat hoc ipſo, quod inter ſe oēs partes cum quodā lepore conſentiunt. 1. Off. 139. Mentes atq. ſententiæ aliquorum cum uoluntate alicuius conſentiunt. pro Mur. 1. Omnes enim iam ciues de Reip. ſalute una & mente & uoce conſentiunt. 1. Phil. 16. & 4. 156. Quanta in Attilio Calatino? in quem illud elogium unicum plurimæ conſentiūt gentes, Populi primarium fuiſſe uirum. de Sen. 57. Omnes honeſtates ciuitatis, omnes ætates, omnes ordines una conſētiunt. pro Sext. 94. Omnes mortales una mente conſentiunt, omnia arma contra hunc eſſe capienda. in Ant. 192. Vna eſt enim amicitia in rebus humanis de cuius utilitate omnes uno ore conſentiunt. de Am. 71. 2. de Fin. 284. Eis quæ de Fabio Caninioque acta ſcribis, ualde conſentiunt. Att. 7. 123. 5. Perſonis, temporibus, locis, quæ narrantur, conſentiūt. in Partit. 19. Atque his principiis reliqua conſentiebant. in Ant. 153. Quin. Curtius conſenſit cum Hiſpanis quibuſdam, ſi Pompeius in oppidum neſcio quod rei frumētariæ cauſa ueniſſet, eum comprehēdere, ad Cæſarem deducere. 6. fam. 50. idest, coniurauit. Conſenti in hac cura, ubi ſum. 16. Att. 41. Tota dilucide & plane exornata oratio ſibi conſtet, & ex omni parte ſecum ipſa conſentiat, &c. de Vniu. 10. Hic ſibi ipſi conſentiat, & interdum naturæ bonitate uincatur, neque amicitiam colere poſſit. 1. Off. 9. Principiis cōſentiant exitus. Brut. 21. 5. 6. Si conſenſerint poſſeſſores non uendere, quid futurum eſt? 1. de L. Agr. 9. Conſentire magna conſpiratione amoris. 1. de Fin. 100. cum aliquo. 2. in Ver. 12. Quæ autem recitatæ ſunt literæ in Senatu, nequaquam conſentire cum Furnii oratione uiſæ ſunt. ad Planc. lib. 10. 6. 1. Conſentire imperio. 4. ad Her. 154. Superioribus iudiciis. pro Clu. 46. Conſentire naturæ Stoici interpretātur, uiuere cum intelligentia earum rerum, quæ natura eueniunt, eligentem ea quæ ſunt ſecundum naturam, reiicientemque contraria. de Fin. 2. 31. Re cōſentire, uerbis diſcrepare. de Nat. d. 1. 13. Omnes deos ad Remp. conſeruandam arbitror conſenſiſſe. in Ant. 193. Idne conſenſiſſe de Calatino plurimas gentes arbitramur? &c. de Fin. 89. Cum homines nefarii conſiterentur, ſe urbem inflammare conſenſiſſe. in Ant. 163. Seruos, quos ipſe cum conſilio belli faciendi cauſa conſenſiſſe iudicauit, eos ſine conſilii ſententia, ſua ſponte omni ſupplicio liberauit. 7. Verr. 15. Ita feruntur, moderāturque curſus, ut ad omnia conſeruanda & tuenda conſenſiſſe uideantur. de Nat. d.

Conſentiens.

Ciuitas in retinenda libertate conſentiens. Att. 282. Ad incolumitatem mundi conſentiens coagmentatio naturæ. 2. de Nat. d. 78. Conſentiens, conſpirans, continuata tanta rerum cognatio. 2. de Nat. d. 14. Poſt Epicurus, cuius eſt diſciplina notior, nec tamen cum Cyrenaicis de ipſa uoluptate conſentiēs. 4. Academicarum. 236. Iure igitur grauis cuius de laudibus omnium eſſet fama conſentiens. de Sen. 57. Motus cum uerbis ſententiiſque conſentiens. de Cl. Or. 73. Conſentiens, uirtutibuſque reſpondens, uita. 5. de Fin. 118. Conſilium uitæ conſentiens & pene conſpirans. 5. Tuſc. 103. Coniunctum aliquid & conſentiens habēt ſtellæ. 2. de Diu. 133. Hominum conſentiente auctoritate contenti ſimus. 1. de Diu. 142. Expedito ad mutandū locum parno exercitu, ſed (ut ſpero) ad beneuolentiam erga nos conſentiēte. Att. 5. 34. Epicurus quantos quanta amoris conſpiratione cōſentientes tenuit amicorum greges. de Fin. 62. Animorum conſentientium multitudo completum eſſe mūdum. 2. de Diu. 178. Tā cōſentiētibus mihi ſenſibus, nemo eſt in terris. Att. 4. 85. 15.

Conſenſus.

Conſenſus ad aliquid agendum. 3. Phil. 128. Magnus inter aliquos conſenſus. 4. Phil. 160. Mirus quidam omnium quaſi conſenſus doctrinarum conſenſuſque. 3. de Or. 13. Conſenſus & incredibilis conſpiratio omnium gentium. 10. fam. 21. Conſenſus omnium, naturæ uox eſt. Tuſc. 1. 28. Vnus conſenſus omnium. pro D. 228. Conſenſus omnium nationum. Tuſc. 1. 29. Diuulſus ordinum. de haruſp. reſp. 56. Omnium ordinum, gratiarū actio, gratulatioque. Bruto. 3. 3. populi liberi. Parad. 34. Conſpiratio conſenſuſque uirtutum. 5. de Fin. 118. Itaque illa mihi placebat oratio de conuenientia conſenſuque naturæ. 3. de Nat. d. 37. Maxima uis eſt in conſenſu bonorum. ep. 12. Vno conſenſu iuncta & continens natura. 2. de Diu. 48. Qua ex coniunctione naturæ, & quaſi concentu atque conſenſu. 2. de Diu. 50.

Conſenſio.

Conſenſio firma. 1. de Nat. d. 63. Tamenne plus Gallorum cōſenſio ualebit, quam ſumma auctoritas omnium. pro Fōteio. 5. Omni in re conſenſio omnium gentium lex naturæ putāda eſt. Tuſc. 1. 25. Conſenſio improborum non modo excuſatione amicitiæ tegenda nō eſt, ſed potius omni ſupplicio uindicāda. Læl. 60. Conſenſio Magiſtratus de aliquibus. poſt redit. 34. Populi uero Romani, totiuſque Italiæ mira conſenſio. ad Caſſium. l. 12. 5. 8. Conſenſio ſceleris & inſidiarum. pro Marc. 13. Voluntatū, ſtudiorum, ſententiarum ſumma conſenſio. de Am. 4. Societatis & ſceleratę conſenſionis aliquorum fides quo eruperit uides. Att. 10. 7. Vniuerſorum nec uoluntatis nec ſermonis conſenſionem maiorem unquam fuiſſe. Att. 2. 38. 2. In conſenſione uoluntatum, ſtudiorum, ſententiarum omnis uis eſt amicitię. Lęl. 14. Res omnium conſenſione laudata. ad Brut. 91. Tanta conſenſione Italiæ. de Reditu ſuo. Omnia hæc quæ ſupra & ſubter, unum eſſe & una ui, atque una conſenſione naturæ coſtricta eſſe ueteres dixerunt. 3. de Or. 12. Quid igitur? nulline motus in Sicilia ſeruorum uerre Prætore? nullæne conſenſiones factę eſſe dicuntur? 7. Ver. 7.

Conſentaneus.

Hęc formula Stoicorum rationi diſciplinęque maxime conſentanea. Off. 56. Conſentanea mors uitæ ſanctiſſime actę. 9. Phil. 267. Conſentaneum cuique & conſequens quid ſit, perſpicere. 2. Off. 14. Cum re aliqua conſentaneum, Appio, lib. 3. 6. 6. Excellentię hominis conſentaneum in eo, in quo natura eius a reliquis animantibus differt, id decorum eſt. 1. Off. 135. Cum in æthere aſtra gignantur, conſentaneum eſt in iis ſenſum ineſſe & intelligentiam. de Nat. d. 2. 30. Nō eſt conſentaneum, qui metu non frangatur, eum frangi cupiditate: nec qui inuictum ſe a labore præſtiterit, uinci a uoluptate. 1. Off. 97. Stoicis conſentaneū ut eſt oracula comprobare. de Fat. 147. Quid cuique rei cōſentaneum eſſet, quid repugnaret. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 23. Quod quidem erat conſentaneum cum iis literis, quas Romæ acceperam ep. 34. Non ad ſpectandum eſt, quid dicat, ſed quid conſentaneum ſit, ei dicere. Off. 76. Aptum eſſe conſentaneumque tempori & perſonæ. in Or. 40. Ei, qui affirmaret nihil poſſe percipi, conſentaneum eſſe, &c. Academ. q. ed. 1. lib. 2. 28. Naturæ conſentaneum. 1. off. 136. Conſentaneum his temporibus literarum genus relinquebatur. ad Nigidium, lib. 4. 13. 1. Hę diſciplinæ igitur ſi ſibi conſentaneæ velint eſſe, de officio nihil queant dicere. 1. off. 10. Itaque omnis honos, omnis admiratio, omne ſtudium ad virtutem, & ad eas actiones, quæ virtuti ſunt conſentaneæ, refertur. 5. de Fin. 108. Argumenta conſentanea & diſſentanea. in Partit. 5. Sed cum certe ſuperiora firma ac vera ſint, his autem ea conſentanea, ut de eorum quidem eſt veritate dubitandum. 3. de Fin. 200. obſcura ſomnia minime conſentanea ſunt maieſtati deorum. 2. de Diu. 200. Actiones conſentaneas motibus voluntariis, conatibus, & appetitionibus mundi adhibet natura. 2. de Nat. d. 83. optimæ Reip. leges dare conſentaneas. 2. de [illegible]. Ex conſentaneis, & præcurrentibus, & repugnantibus argumenta ducuntur. 2. de or. 92.

Conſepio.

Ceteris in rebus comem erga Lyſandrum atque humanũ fuiſſe,& ei quendam conſeptum agrum, & diligenter conſitum oſtẽdiſſe.de Sen.54.

Conſequor.

Natura conſequitur,ut communem utilitatem noſtræ anteponamus.3.de Fin.98. Si hæc elapſa de manibus noſtris in eum annum,qui conſequitur,redundarint. pro Mur. 77. Si quod primũ in connexo eſt,neceſſarium eſt, fit etiam quod conſequitur neceſſarium.de Fat. 143. Cauſam plerumque conſequitur res.1.de Diu.205.Rem res conſequitur.de Fat.14.Hunc ut comites conſequuntur, alter Veneris, alter Mercurii curſus. de Somn.128. Conſequuntur magni dolores eos, qui ratione voluptatem ſequi neſciunt.l.1.de Fin. 25. Atque in hac pernicie Reip.ne illã quidem conſequuntur,quam putant,gratiam.2. de Off.116.Cõſequebare magnam laudem a ſummo uiro.2. Off 64.ad Plan.10 10.2.Quantum autem coniectura conſequebatur,id erat huiuſmodi,ut magis optandum,quam ſperandum putarem. ad Q. fr. 2.14.4.Libertatem pax conſequebatur.1.Phil.23. In eam tabulam magni riſus cõſequebantur.ad Q.fr.2.10.6. Quod ego meo labore & vigiliis conſequutos ſum.1.Verr.Hunc igitur Cethegum conſequutus eſt ætate Cato: qui annis 1x. poſt eum fuit c o s. de Cl.Or.30.Mediocris quidem eſt riſus conſequutus, nõ in te,ſed magis in errorem meum. Q. fr. 5. 2. 6. Tantum remanet,quod uirtute & recte factis ſis conſecutus.Cat.63. Si modo conſequuti ſumus.Ac.q.ed.2.lib.1.&c. modeſtiæ cauſa dictum. Nos ea quæ cõſecuti ſumus,his ſtudiis & artibus adepti ſumus. ad Q. fr.295.Honorum populi finis eſt Conſulatus, quem magiſtratum iam octingenti fere conſecuti ſunt.pro Plan.49. Omnia, quæ ne per populum quidem ſe ſine ſeditione ſequi arbitrabantur,per Senatum conſequuti ſunt. ep. 8. Eum morem igitur cum breuitate (ſi potuero) conſequar.2. de Leg. 30. Tu nihilominus,ſi properaris,nos conſequere.Att.40.Si ſtatim nauigas, nos Leucade conſequere.ep.257.Aurelia profectus eſt:ſi accelerare uolent,ad veſperam conſequentur.2.in Cat.29. Tuam priſtinam dignitatem & gloriam conſequare.1.fam.14.Nihil mihi optatius poteſt cadere, quam ut me quamprimum conſequare. Att.40.Quamobrem te oro, des operam,vt me ſtatim conſequare.Att.Vt aliquid ex ea commodi conſequatur.lib.1.de Fin.26. Qua (voluptate) nihil moleſtiæ cõſequatur.de Fin.1.26. Quod ſi egiſſemus ergo atque tu,&c.omne tempus una fuiſſemus:qđ quantum fieri poterit,conſequamur.ep.71.Fit autem interdum, vt nonnulli omiſſa imitatione maiorum,ſuum quoddam inſtitutum conſequantur.1.Off.163. Qui omnia honeſta negligunt,dũ modo potentiam conſequantur.3.Off.109. In libro ſuo aliquem conſequi.1.de Nat. d. 60.Animo aliquid conſequi. de Vniu.9. Cum aliquo & ſine aliquo conſequi aliquid.1.off.85.Conſequi aliquid diligentia.1.Verr.21.aliquid magna laude dignum.off. 1.87.Per aliquem aliquid.Lent.l.1.7. 34. celebritatem ſermonis hominum.Somn. Scip.20. commodum exercitatione corporis laborioſa.1.de Fin. 50. Habeo autem certam uiam atque rationem, qua omnes illorum conatus inueſtigare & conſequi poſſim.2.Verr.29.Conſequi dicendi copiam ſine ratione.de Fin.4. 9.Conſequi ea quæ quis velit honeſtis cõſiliis, iuſtiſque factis, non fraude & malitia,&c.Off 2.14.Famam conſequi.Cœl.2.10. 2.Ampliſſimum fructum conſequi.pro L.Man.1. Omnem gloriam omni cura & induſtria conſequi.Lent.l.1. 7.28. Conſequi gloriam fortitudinis inſidiis & malitia.Off.1.89. immortalitatem,de Nat.d.1.30.laudes alicuius.5.Phil.189.Magnitudinem, multitudinemque beneficiorum alicuius enumerare aut conſequi non poſſe.poſt redit.3.Maiores conſequi non poſſe. de Cla. Or.121.Non eſt nobis committendum,vt ad has x 1111. cohortes,quas dubio animo habeo, hoſtis accedere, aut in itinere me conſequi poſſit.Att.8.161.4.Statui,neminem ſapientię laudem & eloquentiæ ſine ſummo ſtudio & labore & doctrina conſequi poſſe.2.de Or.197.1.de Fin.55.Nullo modo poſsũ omnia iſtius facta aut memoria conſequi,aut oratione complecti.6.Ver.50. Verborum prope numerum ſententiarum numero conſequi. de Or. 113. Nec dubitat quin ego a te nutu hoc conſequi poſſem. Memmio,l.13.87.Conſequi opes quam maximas.Off.1.93.Gratia non modo referenda,ſed ne cogitanda quidem, nullam partem tuorum meritorum conſequi poſſum.Lent.l.1.8.13. conſequi plurimum gratiæ.off.2.99. Si minus imitatione tantã ingenii præſtantiam conſequi poſſumus.off.12. Præſtantiam uirtutis,ingenii,fortunæ conſequi.de Ami.61. Certe & ſiquid etiam dicendo conſequi poſſum,iis oſtendam potiſſimum, &c. pro L. Man.1.Erga ſe ſtudium alicuius, alterius commendatione cõſequi.Brut.l.13.13.5.Extra uero quanta & qualia ſint, uerbis conſequi non poſſunt.Cæſari iuniori, Glorioſam victoriã ex Reip. cauſa conſequi.pro Cœl.13.Voluptates conſequi. 1. de Fin.51. Etſi tibi omnia ſuppetunt,quæ conſequi aut uſu homines aut diligentia poſſunt:tamen,&c.de Pet.Conſ.1. conſequi vt ut doceamus,&c.ad Her.2.60.Quis .n. vnquam aut obeũdi negotii, aut cõſequendi quæſtus ſtudio,tam breui tempore,&c.pro L. Man. 24.conſecuta luna ſolem luſtrato ſuo curſu.de Vniu.41. Tum latus ei condoluiſſe,ſudoremq. multum cõſecutum eſſe audiebã. de Cl.170. Conſequutum eſſe me non profiteor, ſequutum eſſe præ me fero.de Nat.d.1.9.Scientiam conſequutum eſſe. pro D. ſua.90.Quod ad popularẽ rõnem attinet, hoc videmur eſſe cõſequuti,vt nequid agi cũ populo,aut ſaluis auſpiciis,aut ſaluis legibus,aut deniq. ſine ui poſſit.ad Lent.1.2.11.ad Brut.l. 13.13 4.Conſecuti res aliquot auxerunt ſuſpicionem.12.f.35. in ep.Lẽtuli.Atq. ita quidẽ prima ſtatim ſcribit Ariſtoteles conſecuta, de Diu.91.1.Ariſtoteles ſcribit prima ſtatim eueniſſe. Doleo eiuſmodi tpa poſt tuam perfectionem conſecuta eſſe.ep.4. Proximo,altero,tertio,deniq. reliquis conſequutis diebus.1.Phil.23

Conſequens.

Hoc probato conſequens eſt,beatam vitam virtute eſſe contẽtam.5.Tuſ. 29. Vt in ſimplicibus verbis, quod non eſt Latinum: ſic in coniunctis,quod non eſt conſequens,vituperandum eſt.in Partit.11 (Chryſippus) quem Diogenes Babylonius conſequẽs in eo libro,qui inſcribitur de Minerua,partum Iouis,&c.diſiungit a fabula.1.de Nat. 31. Vt efficiatur quod ſit conſequens iis, quæ ſumentur.Or.208.Perſpicere quid in quaque re verum ſit, quid conſentaneum cuique,quid conſequens.Off. 36.Quod cuique conſequens ſit,quodque contrarium.Or.207. Cum conſequens aliquod falſum eſt,illud,cuius id conſequens eſt,non poteſt eſſe verum.de Fin.4.56.Spe eriguntur conſequentis ac poſteri temporis.1.de Fin.102. Connexum ſit principium conſequenti orationi.2.de Or. 177. Certe & confidere ſibi debet,& ſuæ vitæ & actæ & conſequenti.3.de Fin.46.Id quod concludere velis, non effici ex propoſitis,nec eſſe conſequens. Or. 128.Quoniam ſcriptũ eſt a te de optimo Reip.ſtatu,conſequens eſſe videtur,vt ſcribas tu idem de legibus.1.de Leg.21. In conſequenti tempore quid ſpectandum.2.ad Her.39.Sed memoriam illius viri excipient omnes anni conſequentes.de Sen. 17. His omnibus,quos dixi, conſequentes ſunt fines bonorũ, Ariſtippo ſimplex voluptas. de Fin. 72. Conſequentiũ locus ab adiunctis quid differat.Top.26. Cõſequẽtiũ locus dialecticorũ proprius. Ibidem.Rerum conſequentiũ ſignificationẽ quærere.2.de Diu. 65.Contrariorum contraria ſunt conſequentia.5.Tuſc. 75.Cũ certe ſuperiora firma ac uera ſint,his autem ea conſentanea & cõſequentia,ne de eorum quidem eſt veritate dubitandũ.3.de Fin. 160.Conſequentia & repugnantia uident philoſophi acuti.2.de Diu.222. Declarantibus conſequentia ſignis, futura præſentit homo.1.de Diu.206. Videamus nunc quã ſint præclara illa iis, quæ nunc polui,conſequentia.de Fin.95. Quæ quibus propoſitis ſint,quæq. non ſint conſequentia.de Cl.178.Homo aũt, qm rationis eſt particeps,conſequentia cernit,&c.1.off. 19.Cernere conſequentia,repugnantia videre.Or.198. Reprehendere conſequentia,cum prima conceſſeris,placere nõ ſolet.5.Tuſc.36.His propoſitis,tenuit prorſus conſequentia.de Fin.112.A conſequẽtibus argumentum.Top.9.in Part.4. Si uerba extrema cum conſequentibus primis iungetis,de Or. 138.

Conſequens, *nomen*.

Cum conſequens aliquod falſum ſit, illud cuius id conſequens ſit,non poſſe eſſe uerum.4.de Fin.111.

Conſequentia.

Qui curſum rerum euentorumq. conſequentiam diuturnitate pertractata notauerunt,&c.1.de Diu. 208. Per cõſequentiam ſignificatio ſit,cum,&c.ad Her.4.239.

Conſector.

Siſenna puerile quiddam conſectatur in hiſtoria.de Leg.1.6. Vitium quod nonnulli de induſtria conſectantur.de Or.146.Legunt omnes,&c.aut non ſtudioſiſſime cõſectantur.Tuſ.2.6. Alexander beneuolentiam Macedonum largitione conſectabatur. 2.Off.76.Cicero genus diſputãdi Socratis conſectatus eſt.Tuſc. 230.Tradetq. ſe totum Reip.neq. opes aut potentiam conſectabitur.1. Off.122. id eſt, non ſtudebit opibus quærendis. Ac ne plura,quæ ſunt pęne innumerabilia,conſecter, comprehendam breui.1.de Or.18.Conſectari aliquem.8.fam.37.in ep.Cœl.aliquem clamoribus & conuitiis & ſibilis.Att.33. aliquid puerili ter.Acad.quæſt.edit.1.lib.2.51.Ne exiſtimes,eos,qui non debita conſectari ſoleant,quod debetur,remiſſuros.Att. 13.30.Dolorem amare,conſectari,adipiſci uelle (aſpernari,odiſſe, fugere.l. 1.de Fin.25.Conſectari eminentem effigiem uirtutis.Tuſc.3.3.

Hoſtes conſectari & conficere.2.de Inu. 204. Conſectari adumbratam imaginem gloriæ.Tuſc.3.3.opes,potentiam. Off.1.121. riuulos.Acad.q.ed.2.lib.1.6. Tardi ingenii eſt riuulos conſectari, fontes rerum non videre. de Or. 119. Conſectari vbertatem orationis.de Fin. 3.15. Tam uere verba conſectari, quam rem. pro Cæc.40.Vitioſa conſectari imitando.2.de Or.51.Leuitatis eſt,inanem aucupari rumorem,& omnes vmbras etiam falſæ gloriæ conſectari.in Piſ.91.Conſectari voluptates.de Fin.5.53. In Panathenaico Iſocrates ea ſe conſectatum fatetur.Or.20.

Conſectatio.

In huius concinnitatis conſectatione Gorgiam fuiſſe principem accepimus.in Or.94.

Conſectatrix.

Eſt enim temperantia libidinum inimica, libidines autem conſectatrices voluptatis.3.Off.162.

Conſectarius.

Illud vero minime conſectarium, ſed in primis hebes, &c.4. de Fin. 82. Sed conſectaria me Stoicorum breuia & acuta delectant.de Fin.3.22.Nunc venio ad illa tua breuia, quæ conſectaria eſſe debebat:& primum illud, quo nihil poteſt eſſe breuius. 4.de Fin.40.

Conſecutio.

Conſecutio eſt,cum quæritur, quæ ſigna nocentis & innocentis conſequi ſoleant. 2.ad Her.39. Conſecutio tractatur, cum quid quamque rem ſequatur, inquiritur:vt illud, Sitne aliquando mentiri boni viri.de Or.153. Cognitionis tres modi,coniectura,definitio,&,vt ita dicam,conſecutio.de Or.153. Numeri ſunt quidam in coniunctione ſeruandi, conſecutioque verborũ. in Partit.11.Vt enim,cum cibo & potione fames,ſitiſque depulſa eſt, ipſa detractio moleſtiæ conſecutionem affert voluptatis. ſic in omni re, doloris amotio, ſucceſſionem efficit voluptatis. 1.de Fin.38.*Simplex* concluſio ex neceſſaria conſecutione conficitur. 1.de *Inu.*59.& 2.149.

Conſero.

Indus vero, qui eſt omnium fluminum maximus, non aqua ſolum agros lætificat & mitigat,ſed eos etiam conſerit.2.de Na.d.197.Iam iſtic te quoque impediet in nauigando, in conſerendo,&c.Academ.27.Et ei quendam conſeptum agrum diligenter conſitum oſtendiſſe.Cat.55.

Conſitura.

Quæ videlicet ille non ex agri conſitura,quam cernebat,ſed ex doctrinæ indiciis interpretabatur.de Rep.

Conſitio.

Nec conſitiones modo delectant,ſed etiam inſitiones,quibus nihil inuenit agricula ſolertius.de Sen.50.

Conſero.

Qui in legatione duxit exercitum, ſigna contulit, manum conſeruit,magnas copias hoſtium fudit.pro Mur.17. At illum ruere nuntiant, & iam iamque adeſſe,non vt manum conſeras(quicum enim?)ſed vt fugam intercludas.Att.7.138.2. Atque hi collocuti inter ſe, priuſquam manum conſererent, leniter & quiete.Tuſc.4.3 .Conſerere leges,inſtituta,Rempub. Tuſc.1.26.tranſlatio ab agro qui conſeritur.

Conſertus.

Eum fundum ego ex iure meum eſſe aio:quid tum inde? ibi te ex iure manu conſertum voco.pro Mur.129.Multiſque præſſem,qui aut interdicto tecum contenderent, aut te ex iure manu conſertum vocarent, quod in alienas poſſeſſiones tam temere irruiſſes.1.de Or.22. Debuerat autem non ex iure manu conſertum. ad At.241.

Conſerte.

Si omnia antecedentibus cauſis fiunt,omnia naturali colligatione conſerte, contexteque fiunt.de Fato.24.

Conſeruo.

An quod alterius patroni mortui voluntatem conſeruabat? 3.Verr.87.Tuorumque triſtiſſimo meo tempore meritorum erga me memoriam conſeruabo.Figulo:lib.4.13. 22. Iis literis reſpondebo:ſic enim poſtulas:nec *οἰκονομίαν* inſtituam, ſed ordinem conſeruabo tuum.Att.6.11.1.4.de Fin.86.pro Roſc.Com. 3.Vt hoſti fidem datam conſeruaret.Cat.67. Conſerues priſtinam tuam erga me voluntatem.5.fam.10.in ep.Q. Metelli Nepotis.rogo te,& quidem valde rogo(nam Achilleos noſter non minus,quam æquum eſt,laborat) eripias eum ex cuſtodia, conſerueſque.ad Brut.15.Si aliquis in mundo eſt, qui regat,qui gubernet, qui conſeruet omnia. de Nat.12. Cuius enim (laudis) prædicatio nondum omnibus grata eſt, hanc memoriæ potius, quam vocis teſtimonio conſeruemus.11.Phil.315.Omnibus qui patriam conſeruauerint,adiuuerint,auxerint, certũ eſſe in cælo ac definitum locum.in Som.Scip 8. Quæ accepiſtis,tueri & conſeruare non poteſtis.pro Põp.6.Cõſeruare amorẽ ſuũ. 11.ſa.52. beneuolentiam.Appio, lib.3.7.19.alicui cauſam integram.13. fa.15.dignitatem alicuius.pro Planc.7.ſuũ habitum.Tuſc.1.35. honeſtatem & decus.Off.1.27.incolumem.ad Dolabel.9.13.6. iuſiurandum.Off.3.136. Seruare & conſeruare maieſtatem. pro Cor.62.Conſeruare pecuniam vel patrimonium.de Or.133. ſe in naturæ ſtatu.de Fin.3.16. Cõſeruare & notare tẽpora.in Or. 65.Conſeruare & continere vtilitatem hominum.Off.3.38.Sed contra vtilitatem et conſeruatur fides. 5. de Fin. 113.Non minus iucundi ſunt ii dies,quibus conſeruamur, &c.in Catil.11. Ita me geſſi Quirites,vt ſalui omnes conſeruaremini.3.in Catil.69.Res autẽ familiaris quæri debet iis rebus, a quibus abeſt turpitudo: conſeruari autem diligentia & parſimonia,iiſdem et rebus augeri.2.Off.127. Sed quia Druſum ferro, Metellum veneno ſuſtulerat,illos conſeruari melius fuit, quam pœnas ſceleris Varium pendere.3.de Nat.d.61.Pro. conſeruari in vita. Caput autem eſt hoc, &c.vt ne in libertate & ſalute Populi Romani conſeruanda auctoritatem Senatus expectes.ad Brut. 11.7.2. Vt quiſque eis rebus tuendis conſeruandiſque præfuerat. ita perſcriptum erat.6.Verr.124.pro L.Man.7.

Conſeruans.

Et ad ea, quæ conſeruantia ſunt eius ſtatus, diligenda. de Fin.3.13.

Conſeruatus.

Salus populi conſeruata per aliquem. Poſt reditum.25. Ius augurum diuinationis opinione principio conſtitutum eſt, poſtea Reip.cauſa conſeruatum ac retentum.de Diu.124. Nomen aliquod retentum atque conſeruatum.pro Rege Deiot.26.Iudicia Senatus, Italiæ,gentium denique omnium, conſeruatæ patriæ conſecuti ſumus.2.de Leg.41.Peto a te maiorem in modũ, vel humanitatis tuæ,vel mea cauſa, vt eũ auctoritate tua, quæ plurimum valet,conſeruatum velis.ad Brut.11.22.2.Conſeruati loci.2.de Inu.153. Illud quidem certe noſtrum conſilium iure laudandum eſt,quod meos ciues, & a me conſeruatos, & me ſeruare cupiẽtes,ſpoliatos ducibus,ſeruis armatis obiici noluerim.Lentul.lib.1.9.45.

Conſeruator.

Mithridatem conſeruatorẽ Aſiæ nominabant.pro Flac.159. Alterum exiſtimari conſeruatorem inimicorum, alterum deſertorem amicorum.Att.124. Optimatum principes, auctores & conſeruatores ciuitatis.pro Seſtio,Rectores & conſeruatores ciuitatum.Somn.Scip.9.Conſeruatores patriæ.12.fa.6.de haruſp. reſp.54. Conſeruatores duo Reip.extiterunt ex Arpino Municipio.2.de Leg.5.pro D[illegible].Pro dii immortales cuſtodes atque conſeruatores huius vr[illegible] atque imperii pro Seſtio.45.

Conſeruatrix.

Omnis natura vult eſſe conſeruatrix ſui,vt & ſalua ſit,& in genere conſeruetur ſuo.4.de Fin.25.

Conſeruatio.

Aequalitatis conſeruatio.1.de Or.93. Perceptio & conſeruatio fructuum ſine hominum opera nulla eſſe potuiſſet.2.Off.15. Conuenientia conſeruatioque naturæ.1.Off.140.Conſeruatio officiorum.2.de Fin.159.Et ſi attentos animos ad decori conſeruationem tenebimus.1.Off.183.

Conſeruus.

O rem miſerã: dominum ferre non potuimus,conſeruo ſeruimus?ad Caſſ.12.7. In ancto duos conſeruos dormientes occidit. pro Clu.55. Eo die quatuor eius conſeruos & diſcipulos Venafri cuniculus oppreſſerat.ad Q.fr.318.

Conſideo.

Ardor animi conſedit.de Cl.173.Furor conſedit. Acad. 22. Cum mihi ſtans tacenti minaretur, voce tantum attigi legum initium,& iudicii.conſedit ille,conticuit de Ar[illegible]5. Hoc in ea, de qua loquor,mediocritate conſedit. Or.205.[illegible]onſedit in mente iuſtitia.1.de Fin.78.Si conſedit ib ſplendore.[illegible] Vniu.61.Conſedit vtriuſque nomen in Quæſtura.pro Mur.1[illegible] In propatulo propter Platonis ſtatuam conſedimus.de Cl. O[illegible]67.Conſedimus in eodem ſpatio.Acad.queſt.ed.1.lib.2.10. [illegible]oſtquam conſedimus omnes. Quo die primũ iudices citati in [illegible]ne reum conſediſtis.in Verr.79.Iudices conſederunt.Att.1.1[illegible] Quinq.cohortes apud Philomelum conſederunt.15.ſa.13. [illegible]atoni in cunis dormienti apes in labellis conſederunt.de D[illegible].97.& 122. Equus cuius in iube examen apum conſederat.de Diu.95.Qui legati cum eſſent, certo in loco conſederant.de Sep.55 Homi

neceſſi inter ſe coniuncti, tũ mihi ita chari, itaq. incidi, vt eorũ aſpectu omnis, quæ me angebat, de Rep. cura conſederit. de Cl. Or. 5. i. quieuerit & ſedata ſit. Quorũ ludorũ religio tãta eſt, vt ex vltimis terris accerſita, in hac vrbe cõſederit. de har. reſp. 249 Antequam aliquo loco conſedero, neque longas a me, neq. ſemper mea manu literas expectabis. ad Att. 5. 25. Conſidere aliquo loco, id eſt, conſiſtere. Conſidere apud aliquem locum. ad Catonem, l. 15. 4. 4. in conſpectu. Ac. q. ed. 2. lib. 1. 10. In otio. Att. 2. 19. 2. In pratulo. de Cl. Or. 12. In theatro. pro Flac. 22. Tuto. At. 5. 106. 4. Siquando erit ciuitas, erit profecto nobis locus. Sin autem non erit, in eaſdem ſolitudines tu ipſe (vt opinor) venies, in quibus nos conſediſſe audies. Cœl. 2. 15. 16. Et omnes in his ſedibus, quæ erant ſub platano, conſedaſſe dicebat. 1. de Or. 15.

Conſeſſor.

A. Varus, qui eſt habitus iudex durior, dicere conſeſſori ſolebat, &c. 2. de Fin. 52. Vt ei cum M. Curio conſeſſore eodẽ & colluſore facile poſſit conuenire. in Ant. 197. Præclarum ſpectaculum mihi propono, modo te conſeſſore ſpectare liceat. Att. 2. 30 2. Ne accuſatoris conſeſſoribus, conuiuis, contubernalibus, &c. ciuem ac ſupplicem veſtrum dederitis. pro Flac. 19.

Conſeſſus.

Frequẽtia & conſeſſus aliquorum. pro Flac. 31. pro Quint. 48. Frequens enim conſeſſus teatri, in quo ſunt mulierculæ & pueri. 1. Tuſc. 56. Conſeſſus præconum in atriis Liciniis. pro Quint. 7 Conſeſſus ſeruorum. de har. reſp. 22. Nõ enim vnquam turpior in ludo talario conſeſſus fuit. Att. 1. 11. 5. Non enim corona cõſeſſus neſter cinctus eſt, ut ſolebat. pro Mil. 1. Quibus cum a cuncto conſeſſu plauſus eſſet multiplex datus, &c. de Sen. 59. Conſpectu conſeſſuque iudicum commoueri. 3. Verr. 12. In conſeſſu Senatorum. 10. Att. 1. Cum hic Dorylenſis efferretur magna frequentia conſeſſuque veſtro. pro Flac. 154. Populus vinctus ipſo conſeſſu, conſtrictus ſpectaculis, impeditus turba & anguſtiis. de har. reſp. 20.

Conſiderate, conſideratio, conſideratus, conſidero. *Vide, Conſidero.*

Conſido.

Omnia autem talia ſenſum mouent: ſenſuq. mouentia quæ ſunt, eadem in opinatione conſidunt, quæ ortum habere gignique diximus. de Vniu. 6. Quinetiam dubito an hic Antij conſidam. Att. 26. Verborum iunctio uarie diſtincteque conſidat. de Orat. 160. Sed ſi uidetur, conſidamus hic in umbra. 2. de Leg. 6. Quæ Alpes iam licet conſidant, &c. ſed tamen, &c. de Prouinciis Conſul. 17. Cum placuiſſet idem ceteris, in ſyluam uenitur, & ibi magna cum audiendi expectatione conſiditur. 3. de Or. 11.

Conſigno.

Itaq. vt literis conſignamus, quæ monumentis mandare uolumus: ſic ille in animo res inſculptas habebat. 4. Ac. q. 5. Conſignare literis commendationem. 13. ſa. 11. literis & monimentis. pro Deiot. 26. Ac. q. ed. 1. l. 2. 3. Vim priuilegii auctoritate honeſtiſſimorum hominum, & publicis literis conſignare poſt reditũ. 26. Tabulæ maximæ ſignis hominum nobilium conſignantur. pro Quint. 4. Conſignandus temporis motus e curſu ſiderum. de Vniuerſ. 37.

Conſignatus.

Teſtata & conſignata monumentis antiquitas. 1. de Diu. 145. Laudatio alicuius conſignata creta. pro Flac. 29. Conſignata literis quæſtura. 1. Verr. 16. Ratio aliquorum & publicis & priuatis literis conſignata. 5. Verr. 89. Conſignatam literis publicis publicam memoriam nullam habemus. 3. de Leg. 40. Fundi publicis commentariis conſignati. 2. de Or. 123. Conſignatæ in animis notiones. 1. Tuſc. 90. Sed errat uehementer, ſiquis in orationibus noſtris, quas in iudiciis habuimus, auctoritates noſtras conſignatas ſe habere arbitratur. pro Clu. 110.

Conſilium.

Eſt aũt conſilium, aliquid faciendi, non faciendiue excogitata ratio. 2. de Inu. 142. Senatus, eſt ſummum Pop. Rom. populorumq. & gentium ac regum conſilium. pro D. ſua. 227. Quod ſit eorum conſilium, aut quid velint. Ac. q. ed. 1. l. 2. 31. Erat ei conſilium ad facinus aptum: cõſilio autem neq. lingua, neq. manus deerat. 3. in Cat. 61. Conſilium cædis non minus ualere Cicero exiſtimat, quam cædem ipſam. pro C. Rab. 13. Nulla eſt in hac urbe ſocietas publicanorum, nullũ collegium, nullum conciliũ, nullum deniq. cõmune conſilium, quod non, &c. pro Do. 227. & 228. Conſilii omnis uitæ conſentiens & pæne conſpirans. Tuſ. q. l. 5. 53. Conſilium fidele & ſalutare. 6. f. 19. Cui non dubitanti fidele conſilium, non laboranti certum ſubſidiũ nobilitatis oſtẽditur. 2. de L. Agr. 21. Conſilium intelligendi. 7. Phil. 229. Cõſilium periculoſum & calidum. off. 1. 115. calidum uero dixãc more Græcorum, qui ἐργον θερμὸν, pro audaci facinore dicunt. Conſilium plenum prudentiæ & fidelitatis. ep. 145. cõſilium primum eſt, ſuffocare urbem: deinde, &c. ad Att. 140. conſilium tibi dabitur: quod ſi non fuerit prudẽs, at certe ab optima fide & optimo animo proficiſcetur. 9. ad Att. 27. in ep. Balbi & Oppii. Conſiliũ publicum Lacedæmonii uocant ſenes. Diu. 1. 81 γέροντας καὶ γερουσίαν. Dii prohibeant Iudices, vt hoc quod maiores conſilium publicum uocari uoluerunt, præſidium ſectorũ exiſtimetur. pro Roſc. Am. 90. conſilium quietum & cogitatum. off. 1. 115. Sapiẽs enim eſt conſilium, multiſq. aliis dicendi relinquendi locus. 2. de Or. Magnum pondus acceſſit ad tollendam dubitationem, iudicium & conſilium tuum. Appio, l. 11. 51. Si autem, poſteaquam cibum cepiſti, uideris tibi me poſſe conſequi, tuum conſiliũ eſt. ad Tiron. 16. 3. cognoui quæ tua uoluntas, quod tuum cõſilium eſſet de Rep. ep. 149. & de Cl. 196. Conſilium periculo uacuum. 10. Att. 22. Varium conſilium, quæſitor grauis. 3. ad Q. fr. 51. pro iudicibus. Veſtrum iam conſilium eſt, non ſolum meum, quid ſit nobis faciendum. Terentiæ, l. 14. 20. conſilii communicatio. 5. f. 52. cupiditas conſilii gubernatione regitur. de Inu. 82. conſilii capiendi deliberatio triplex. off. 2. 15. conſilii mei defenſor. ad Brut. 35. conſilii publici ſit dominus Senatus. 3. de Leg. 26. conſilii euentus magis quam conſilium reprehendatur. 6. ſa. 12. Nullius conſilii exitum inuenimus. 10. Att. 45. quod alibi dicitur, Explicare nihil poſſumus uel expedire. Gubernatio conſilii. 2. de Inu. 243. Metuo, ne id conſilii ceperimus, quod non facile explicare poſſimus. Terentiæ, l. 14. 12. 1. Video eſſe magni conſilii atque artis, &c. de Pet. Conſ. 35. Sed quid ætati credendum ſit, quid nomini, quid hæreditati, magni conſilii eſt. Att. 15. 327. 9. Maioris eſt omnino conſilii, prouidere, ne quid tale accidat. 11. Phil. 294. ideſt, prudentiæ. Nihil enim mihi adhuc accidit quod maioris conſilii eſſet. Att. 10. 192. 6. Quod ſi eſt erratum p. c. ſpe falſa atque fallaci, redeamus in uiam: optimus eſt portus pœnitenti, mutatio conſilii. 12. Phil. 321. conſilii mutationem, inconſtantiam non eſſe. 16. Att. 21. Eſt noſtri conſilii, in poſterum quã lõgiſſime prouidere. 7. Phil. 229. conſilii tui participes habeas. 11. ſa. 3. in ep. M. Brut. & Caſſ. Numquam vidi (inquis) animam rationis conſiliique participem in ulla alia, niſi in humana figura. de N. d. 1. 61. Conſilii princeps. 15. fam. 40. Quid enim illi afferre cõſilii poſſum, cũ ipſe egeam conſilio? Att. 238. Quid conſilii datis? Acad. q. ed. 1. l. 2. 128. Quid tui cõſilii eſt? 11. f. 1. in ep. D. Bruti. ideſt, quid nobis conſulis? Conſilii res eſt. 7. Att. 37. id eſt, deliberationẽ res habet. Ego qui in te ſatis conſilii ſtatuerã eſſe, malui Peduceum tibi conſilium per literas, quam me, dare. Att. 3. De conſilii ſententia decreuerunt Conſules. 16. Att. 48. Cauſam agnoſcit, & de conſilii ſententia pronũtiat. in Ver. 246. Ait ſe de conſilii ſententia rẽ ad Senatũ reieciſſe. Att. l. 2. 51. 7. Conſilii ſocius. 11. Att. 35. conſilii amãtiſſimi temeritas. 7. Att. 36. Quid efficere poſſit tui cõſilii eſt. ep. 31. Aliquid loci, rationi & conſilio dare. pro Q. 31. Conſilium ædificandi abiecerat. 9 Att. 21. Si Catilina ſententiam permutauerit, & conſilium belli faciendi abiecerit. in Cat. 107. Conſilium meum accommodabo ad tuũ. 9. f. 13. Ad id conſiliũ adduxit. 15. f. 41. Aduocare conſiliũ uel concionẽ. in Ver. 254. Si apud hoc conſiliũ ex opibus, nõ ex ueritate cã pendetur. pro Q. 1. Capit conſiliũ de amicorũ & propinquorum ſententia non adeſſe ad iudicium. 4. Ver. 28. At. 40. Nec alia cauſa profectionis mihi ulla fuit tum, cũ conſiliũ cepi legari ab Cæſare. Att. 14. 309. 2. Subito cepi conſiliũ, ne exirẽ. Att. 108. Principes conſilium hoc ceperunt, nomen Tarquiniorum memoriamque regni eſſe tollendam. Off. 60. Conſilium ex re & ex tempore capiemus, ſed utemur tuo. 9. Att. 6. Conſilium domeſticum capere. 16. Att. 22. Sed eo ſi uenesia, de toto itinere ac fuga mea conſilium capere potero. Att. 40. Capere cõſilium ex re & ea tempore. Att. 136. Leuatur enim cura, cum aut conſtit conſilium, aut cogitando nihil explicatur. Att. 114. Qui cõſilium dat, quid debet præſtare præter fidem. 16. Att. 19. 20. 2. 6 13. Quare ut de maxima re deliberanti, ita mihi des conſilium uelim. Att. 121. Quod ueriſſimum nobis uidebitur, de eo quod ad nos ſcripſiſti, tibi conſilium dabimus: quod ſi non fuerit prudẽt, at certe ab optima fide & optimo animo proficiſcetur. Att. 142. Conſideratius conſilium dare. Att. 136 Conſiliũ fidele deliberãti dare. Off. 1. 72. Minus fidele cõſiliũ alicui dare. pro Cl. 68. Dimittere cõſilium. de L. 19. & de Or. 95. Ibi enim Pompeium ad eam diem, quam tu ſcripſiſti, expectare conſilium eſt. Att. 5. 92. Nunc ego tibi meum cõſilium exponam. ep. 33. Exponam uobis breuiter conſilium profectionis & reuerſionis meæ. in Ant. 153. Quod meum cõſiliũ exquiris, ideſt tale, ut capere facilius ipſe poſſim, quam alteri dare. Sulpitio, lib. 4. 2. 3. Conſilium proprium extorſiſſet mihi fortuna. 10. ſa. 78. in ep. Lepidi.

Conſilium

Conſilium frangere.4.fam.13.Ipſe Romam uenirem, ut una eſſemus, ſi ſatis conſilium quadam de re haberemus. Att.12.260.2.Conſilium plebis habere.2.de Inueni.157. In conſilium cogitationum ſuarum deſperationem adhibere.6.ſam.2.Qui ex ciuitate in Senatum propter dignitatem, ex Senatu in hoc conſilium delecti eſtis propter ſeueritatem. pro Roſc.Am.5 Tibi inſtat Hortenſius ut eas in conſilium.pro Quint.18.In conſilium ire de aliquo.7.fam.44.& 23.Att.63. Cur eum, cum in conſiliũ iretur, abeſſe patiebantur?cum in conſilium mittebant, Stalenũ iudicem non requirebant?pro Clu.35. Tum in conſilium paſtorum ſe recepit.Off.3.49.ideſt,congregationem. Probi hominis eſt, ueniendumne ſit in conſilium Tyranni, ſi is aliqua de rebonis deliberaturus ſit. Att.10.192.5. Scito labare meum conſiliũ illud, quod ſatis iam fixum uidebatur.Att.8.166.4. Conſilium mutare, & in ſententia permanere, contra cia.2.fam.31.Conſtat inter omnes poſt hæc conſtituta iudicia, quibus nunc utimur, nullum hoc ſplendore atque hac dignitate conſilium fuiſſe.2.Verr.30.Actis his rebus literæ a te mihi ſunt redditæ, quibus a me conſilium petis, quid ſim tibi auctor, in Siciliane ſubſidas, ao,&c.ep.86.Is a te conſilium P.Seſtii accuſandi petiit.pro Sena.29.Conſilium ueritatis petere, ab animis conſuetudine imbutis.de Nat.d.1.58. Quodcumque tu conſilium præcepiſſes, id nobis preſequendum putaremus.8.Att.30.Conſilium præſtare 3.de Or.74.Eaque, quæ de ea ſcripta eſt auctoritas, tantam habet uim, ut magis iratorum hominum ſtudium, quam conſtãtis Senatus conſilium eſſe uideatur.ep.7.Recordare conſilium noſtrum, quod fuerit tpcofectionis tuæ: non enim commods quædã ſequebamur, parua ac mediocria.Quint.fr. 327. Conſilium reprehendo, animum laudo.9.Att.30. Conſilium ſuſcipere. 6.fa.57.Nec mihi tantum ſumo, ut meum cõſilium ualere debuerit, ſecutus ſum tuum.Att.127.Conſilio, auctoritate, armis deniq. me texit ſuis.3.ſam.43.Explicaui, inquit, ſententiam meam, & eo quidem cõſilio, tuum iudiciũ ut cognoſcerem.1.de Fin.109. A conſilio publico ſpem pacis excludere.de Cl.Or.184. Dimiſſo atque oblegato conſilio.in Catil.39.4. Verr.52.Conſilio & prudentia adiuuare aliquem.Off.1.173.Homines rationem, bono conſilio a diis immortalibus datam, in fraudem conuertiſſi. de Nat.d.51.Conſilio capto ſuſcipitur facinus.3.de Nat.d.51. Conſilio unius cum alterius conſilio coniungere. Sulp.4.2.9. Q. puer literas patris aperire ſolet, idque de meo conſilio. Att.93.Cæſar nihil facturus niſi de meo conſilio. At.215.Tu quamquam conſilio non eges, uel abundas potius, tamen hoc animo eſſe debes, ut nihil huc reiicias, nec in rebus tam ſubitis, tãque anguſtis, a Senatu conſilium petendum putes.10.ſam.33.Initio ſcripſi totius facti tui iudicium, non tam ex conſilio tuo, quam ex euentu homines eſſe facturos.Lentulo.lib.1.7.19.Conſilio eius nihil expeditur.10.Att.48.Id nos eo conſilio feciſſe.de Petit.Conſ.3.Ope, conſilioque tuo furtum factum eſt.de Nat.d.75.Quis eſſet qui me in Conſulatu nõ caſu potius exiſtimaret quam conſilio fortem fuiſſe?Metello.l.5.2.22. Cuius fortunæ, quantum humano conſilio effici poterit, motum ratione quadam gubernabimus. Att.121. Semper iudicaui in te & in capiẽdo conſilio prudentiam ſummam eſſe, & in dando fidem.11.fa.51.Huius eſt in dando conſilio de maximis rebus cum dignitate explicata ſententia. de Or.111. Cato ſemper in propoſito ſuſceptoque conſilio permanſit. Off.32. In conſilio prudentiam mihi defuiſſe.10.ſam.35.in ep. Planci. Nunc me iuua mi Attice conſilio.13. Att.32. Ego vero metuo, ſi hoc tempore conſilio lapſi erimus,&c.7.Phil.229.Nihil conſilio, nihil ratione, nihil ordine.15.Att.22.Conſilio publico orbis terræ.3.ſamil.15.ideſt, Senatu.Conſilio pugnare non ſatis eſt.9.ſam.35. Quæ quãto conſilio gerantur, nullo conſilio aſſequi poſſumus.2.de Nat.d.71.Ea non quod ratione & numero moueri poſſit ſine cõquetitur quo nihil eſt temerarium,&c.de Nat.d.2.31.Quam itẽ ſine conſilio res ſlet.7.Att.43.Sententia ſine conſilio, damnatio ſine defenſione.in Verr.224. Conſilio quidem ſuo maxime, ſed etiam me auctore. 13.ſam.30. In ſecundiſſimis rebus maxime vtendum eſt conſilio amicorum.Off.1.127. Conſilia acerrima & incertiſſima, opponuntur.15.ad Att.15.in ep.Hirtii.Conſilia aliorum te auferant.2.ſamil.12.ideſt, deducant te de tua ſẽtentia, & in ſuam traducant. Reperias multos, quibus periculoſa & callida conſilia, quietis cogitationibus ſplendidiora & maiora uideantur.Off.16.Conſilia mea ab obtrectatione inuidorũ defendenda.10.ſam.18.in ep.Planci.Cõſilia euigilata tuis cogitationibus.9.Att.50.cõſilia ex euentu, nõ ex uolũtate probari ſolent.9.ad Att.27.in ep.Balbi & Oppii.In rebus magnis, memoriaque dignis, conſilia primũ, deinde acta, poſtea euentus expectantur.2.de Or.34.Cõſilia expedita.9.Att.50.Conſilia non iacata pro tẽporibus.8.Att.23. Cõſilia mea naſcẽtur, ex eo.9.Att.12.Perniciosa alicuius rei conſilia capere pen Do. ſua.87. Prudentiæ & fidelitatis plena conſilia.Plancus Cic.10.4.3.Conſilia nunc tibi promenda.9.Att.68.Conſilia pugnantia & cõtraria.de Fin.1.46.Conſilia ſalubria.8.Atticum. 41. Conſilia temporum ſunt quę in horas commotari uides. 14.Atticum.46.Cõſilia turbulenta.15.Att.9. Conſiliorum meorum conſcientia.4.ſam.6.Conſiliorum bonorum curſus.10.ſam.31. in ep.Planci. Ad conſiliorum effectum peruenirem.10.ſ.16.in ep.Planci.Cõſiliorum ſceleratiſſimorum fontes.ad Brut.22. Conſiliorũ meorum moderator.1.fam.52. Sed durius etiam cõſilium ſocii,&c. Or.87.Conſilium, pro, conſiliorum.Conſilia capere & agendi & non agendi. Acad.quæſt.edit.1.l.2.91.Multum una eramus, maxime nos quidem exquirentes ea conſilia, quæ ad pacem & ad concordiam ciuium pertinerent.de Fato.3. Ab eorum conſiliis abeſſe.10.Att.18.in ep. Cæſaris.Conſiliis præceps & deuius.5.Phil.191.Quę ſunt in fortuna, temporibus regentur, & conſiliis noſtris prouidebuntur.ep.88.Conſiliis præpoſteris uti. Læl.71. Conſiliis tribunitiis aut priuatis res eſt munienda. 16.ſam.36. ex ep. Q.Cic.Animis uſi ſumus uirilibus, conſiliis mihi credu puerilibus.Att.239.

Conſiliõ.

Tu quid egeris tua cum triſti, tum etiam difficili ad conſiliãdum legatione, uehementer expecto: eſt enim inexplicabilis. Att.15.325.8.

Conſiliarius.

Augur meminiſſe debet, Ioui Opt.Max.ſe conſiliarium & adminiſtrum datum. 3.de Leg.38. Sed tamen ea ratio ædificandi initur, conſiliario quidem & auctore Veſtorio, ut hoc damnum quæſtuoſum ſit.14.Att.11. Sed certe & ego te auctore amiciſſimo ac ſapientiſſimo, & tu me conſiliario fortaſſe non imperitiſſimo, fideli quidem & beneuolo certe uſus eſſes. 1. ſam.29.Eius amici & conſiliarii moleſte ferre cœperunt Heraclium profugiſſe.4.Verr.28. Si me a meis conſiliariis proditum & proiectum uides.Att.3.32.Preſpicio id, quod iam omnibus eſt apertum, totam rem iſtam iampridem a certis hominibus non inuito rege ipſo, conſiliariiſque eius eſſe corruptam. Lẽtulo.lib.1.6.Neque quiſquam de gregalibus eius, aut de conſiliariis deſignatur.de hac. reſp.49.

Conſulo.

Ego pro te hoc conſulo, quod tu conſulere oblitus es. pro Quintio.31.Quid ergo faciam?te conſulo.ep.142. Nec te id cõſulo.Att.7.138.2.Iam nos conſulo Iudices, quid mihi faciendum putetis.2.Verr.20. Quod me de Antonio conſulis, puto, &c.ad Brut.91.Nemo Aruſpicem conſulit, quemadmodum ſit cum amicis uiuendum. de Diu.110. Qui alieno dolori potius, quam ſuæ fidei conſulunt. pro Cæc.41. Qui autem parti ciuiũ conſulunt, partem negligunt, rem pernicioſiſſimam in ciuitatẽ inducunt, ſeditionem atque diſcordiã. 1. Off.121.Cælius Cic.9.17.3.Senatum conſului de ſumma Reipub. de Inu.84. Amici officium neglexiſti, neque mihi conſuluiſti.ep.125.Sed ne ipſe quidem te conſuluiſti.pro Quint. 30. Dixit ei ſe cogitare quiddam: id poſſetne fieri conſuluit.de Diu. 87. i.quæſiuit.Salutis, ſi me amas, conſule.Att.2.34.2.Vos, quod ad famam ueſtram pertinet, proſpicite ac conſulite.in Verr. 80. Cui loco per deos immortales, Iudices, conſulite ac prouidete.2. Ver.27. Quare P.C. conſulite uobis, proſpicite patriæ, conſeruate nos, &c.in Catil.118.Nec conſulunto pluſquã de ſingulis rebus.3.de Leg.12.De quo cum conſulerent Athenienſes Apullinem Pythium, quas potiſſimũ religiones tenerent, oraculũ editum eſt, eas,&c.de L.178.Cũ te per literas conſuluiſſem, quid mihi faciendum cenſeres.Appio,l.11.29.4.Næ tu, ſi id feciſſes, melius famę, melius pudicitiæ tuę conſuluiſſes.in Ant.161. Per fortunas tuas Cicero, per liberos oro, obſecro, nequid grauius de ſalute & incolumitate tua cõſulas.Cælius.Cic. 8.45. Vt quibuſcunq. rebus poteris (poteris autem plurimis) proſpicias, & cõſulas rationibus meis. Appio,l.7.2.4.Neq. ego tantum fraterno amori dãdũ arbitror, vt quiſquã de ſalute ſuorũ conſulat, cõmunẽ relinquat. pro Syl.47.Satiſne ergo pudori cõſulat, ſiquis ſine teſte libidine pareat? 2.de Fin.97.Magno opere uos & hortor, & moneo, ut his prouinciis ſerius uos quidẽ quã decuit, ſed aliquãdo tamẽ conſulatis.ad Senatũ,l.15.1.10. Quibus viui cõſulere ac proſpicere debemus.3.Ver.108.Cõſulere alicui optime.de Amic.46.Cõmodis & utilitati ciuiũ conſulere, ſalutiq. ſeruire.ad Q.fr.1.1.41. Quintũ fratrẽ ames, neue quid eũ patiare grauius cõſulere de ſe, quã expedites ſororis tuæ filio.3.Att.41.ideſt, noxiũ & exitioſum ſibi cõſiliũ capere. Dignitati alicuius cõſulere. Appio.l.11 29.4. Nihilne tibi ueniet in mentẽ exiſtimationi tuæ cõſulere? 5.Ver.111.Cõſulere fidei.pro Cæl.15.Omnibus cõſulere, mede

ri incōmodis hominū, prouidere ſaluti.ad Q.fr.1.1.46. Vitare inimicitias,& poſteritatis otio conſulere. Thermo.l. s.17.7. Off.8. Bene conſulere rebus ſuis.Off.1.28.Tuum eſt conſulere temporibus,& incolumitati,& uitæ,& fortunis tuis.ad Marcel. 4.9.15. Ideſt,habere rationem temporum.Conſulere uitæ & ſaluti.Off. 3.187.Quod ſeſe male rebus ſuis conſuluiſſe dicerent.de Fin.5. 26 Senatus nihil cōſulitur,&c.ad Q.fr.3.55.2.Paruis de rebus conſulimur.in Ant. 209.Qui conſuluntur:ideſt Iuriſconſulti.de Leg.158. Quæ conſuluntur minimo periculo reſpondentur.pro Mur.130. Craſſus qui & conſulebatur,plurimum & dicebat. de Cl.Or.173. Quotieſcunque Senatus de me conſultus eſt, totiens,&c.pro Dom.227.Nihil de eius morte populus conſultus eſt.pro Mil.104.Si populus Rom. de iſta re conſultus eſt.pro D. 284.Sed tamen aliquid conſuli & proſpici poterit.Att.12.288. 3.Quam inanes domus eorum omniū qui de iure ciuili conſuli ſolent.3.Verr.84.pro Mur.8. Ille ſe conſuli nolebat. de Cl.Or. 178. Nunc quoniam de Rep. conſuli cœpti ſumus, tribuenda eſt opera Reip.de Diu.109.Cōſuli quidem te a Cæſare ſcribis, ſed ego tibi ab illo cōſuli mallem.7.fam.77. A diis uitæ hominum conſuli et prouideri,de Nat. d. 1. Ea de quibus maiores noſtri nos ſolos & conſuli & ſcire uoluerunt.pro D.ſua.519.Deligant quam maxime pop.Rom.conſulturum putent. contra Rull. 69. Sæpe...accesſiſſe ad Craſſum conſulendi cauſam quendam ruſticanum.de Or.105.Aliter enim mihi de illis. ac de me ipſo, conſulendum eſt Att.7.138.5. Paci ſemper eſt conſulendum. 1. Off. 5. Quanquam præſtat honeſtas incolumitati, tamen utri potiſſimum cōſulendum ſit deliberatur.de Inu.8.Sit futurũ poſt mortem famę, tamen eſſe propter rem etiam detracto uſu conſulendum.3.de Fin.87.In impetrandis conſulendiſque rebus magna uis eſt in haruſp.diſciplina.de Diu.8.De Capua multum eſt ac diu conſultum.con.Rul.83.Mihi ut urbi ſine ueſtro metu ac ſine ullo tumultu ſatis eſſet præſidii,cōſultum ac prouiſum eſt. 2.in Cat.45.Optime illi uult conſultum eſſe.pro Syl.147.Obliuiſcere illum aliquando ſuo familiari tuo aduerſario uoluiſſe conſultum. Att.261. Subſidium ſenectutis in eorum,qui conſultum ueniant, multitudine non eſſe ponendum. de Or 107. Patres liberis ſuis cōſultū uolūt propter ipſos liberos.de Fin. 102.

Conſulens.

Eodem tempore & diſcentibus ſatisfacerent,& conſulentibus in Or. 79. Quanquam nemini ſe ad docendum dabant, tamen conſulentibus reſpondendo ſtudioſos audiendi docebat. de Cl. Or.169.Conſulentibus in ſolio ſedens reſponderem.1.de L.89.

Conſul.

Gracchus qui bis Conſul ac Cenſor fuit.de Cl.Or.171.Non modo Conſul & conſularis,ſed magnus etiam Conſul. 10. fam. 22.Deſignatus in ciuitate Conſul.pro Mur.8. Imperitus Conſul.poſt reditum in Senatu. 10. Conſul unguentis oblitus, cum toga prætexta. Poſtquam. 296. Popularis Conſul.1.de L.Agr. 21.Qu.Maximus. 1111. c o s. de Sen.79. Qu. Maximus quintum Conſul.de Cl.171.M Marcellus quinquies Cōſul. de Diu. 284.Sextum Conſul Marius.in Piſon.15.Caius Marius ſeptimū Conſul domi ſuæ ſenex eſt mortuus.de Nat.d.76.Conſuli ius eſto agendi cum populo patribuſque.3 de Leg.10.Antonio Conſulem eſſe oportet,conſilio,fide,grauitate,uigilantia,cura toto denique munere Conſulatus,omni officio. in Piſ.87.Conſulem accipere. Brut.27.Declarare aliquem.1.de L.Agr.11. Renuntiare aliquem.pro Mur.1.Conſules de conſilii ſententia decreuerūt.16.Att.48.Conſules duo occiſi. 10.f.43.in ep.Pl.Quod duo Conſules iam ſuris teneant.3.de Leg.8.Conſules duo improbi in Rep.raro.poſt redi,in Senatu,7. Conſules duo regio imperio ſunto,iique præeundo,iudicando,conſulendo, Prætores, iudices,Conſules appellantor.Militiæ ſummum ius habēto,nemini parento:ollis ſalus populi ſuprema lex eſto.3.de Leg.8. Sine repoſſa facti Conſules.2.de L.Agr. 19. Conſules qui comitiis creare rite poſſint patres,ex ſe produnto.3.de Leg.8.Conſules ſella curuli utebantur.pro Syl.181.conſulum rogādorum ergo quem produnt patres,ei cum populo,patribuſque agēdi ius eſto. 3.de Leg.10.In c o s s. tutela reges atque exteræ nationes ſemper fuerunt.pro Sext.54.Augures rem ad Senatum. Senatus ut abdicarent:Conſules abdicauerunt.de Nat.d.1.9. cōſules D.Brutum & P. Scipionem, quos & quantos uiros. C. curiatius tribunus plebis,homo omnium infimus & ſordidiſſimus in uincula cō iecit,quod ante factum non erat.3.de Leg 20.Cum bellum iam gereret Catilina,omnes me authore duos conſules Calend. Ianuarii ſcirent eſſe oportere.pro Flac.164.Iunoni Soſpitæ Cōſules omnes facere neceſſe erat.pro Mur. 81.conſules egregios habemus,ſed turpiſſimos conſulares.12.fam.7. conſules non haberet Reſpubl.ſed mercatores prouinciarum.1.fam.56. conſulibus apud Romanos oppoſiti tribuni.Illud quidem ipſum quod in iure poſitum eſt,habet conſul, ut ei reliqui magiſtratus pareant,excepto tribuno,qui poſt extitit,ne id quod fuerat, eſſet. Hoc enim primum minuit conſulare ius, quod extitit ipſe qui eo non teneretur: deinde quod attulit auxilium reliquis non modo magiſtratibus,ſed etiam priuatis,cōſuli non parentibus. 3. de Leg. 17. Bella quæ a c o s s. geſta & conſummata ſunt. 11.Phil. 30.

Conſulatus.

Conſulatus bimeſter.10 famil.54.in ep.Planc.conſulatus Ciceronis. 15. fam. 25. Exploratus & domi conditus conſulatus. pro Mur.47.de Catil.conſulatus honorū populi finis. pro Plāc. 49.Vel conſulatus iſto modo uituperabilis eſt,ſi conſulum peccata collegeris.3.de L.22.conſulatus inſignia.in Piſ.17.Titulū conſulatus toſtinere.in Piſ.14.Grandiorem ætatem ad conſulatum conſtituebant,adoleſcentiæ temeritatem uerebātur.5. Phil. 198.Aditum ad conſulatum non magis nobilitati. quam uirtuti patere. pro Mur.19.comprobare poſt reditum. in Senatu. 24. conſequi.pro Mur.21.magnificentiſſime atque optime geſſeris. 8.famil.54.2.de L.Agr.21. Acad.q.ed.1.lib 2.1.Obtinere. pro Mur. 1.Petere.2.de L.Agr.20.Suſcipere cum Tribunatu.2.de L. Agr.59.conſulatu abiens Cicero,magna frequentia domum reductus. 1.Att.38.

Conſularis.

Cōſularis ætas triū & quadraginta annorū.5.Phil.198. Quę eſt ætas noſtris legibus decem annis minor quam conſularis? 5. Phil.198.conſularis amicitia pro D.ſua.52.animus. 10.fam.11. cauſa.10 Phil.14.dignitas,ideſt,quæ conſulatū meretur pro Mur. 25.exercitus.3.in Verr.23.Familia.pro Planc. 48. fides & dextra.poſt reditum in ſenatu.21.ictus.poſt reditum in Senatu. 15. lex.pro Sext.118.Ideſt,a conſule lata. maximus maximum conſulem ipſe uicit.15.fam.21.in ep.Cat.cōſularis medicina.poſt reditum in Senatu.7.& 18.ideſt,a conſule allata. Male conſularis mulier.1. Att.5. Conſularis ſupplicatio.de Pro. Conſul. 21. uigilia.2.Phil.1.Imperium cōſulare pro Rab.20. conſulare ius ſuperbius populo uiolentiuſque uideri neceſſe erat,quod poſtea quam & ſapiens temperatio acceſſit,cōuerſa lex in omnes eſt. 3. de Leg.18.Officium conſulare.pro Rab.perd.reo.1.uulnus.poſt redi.in Senatu.7.& 22.ideſt,a Conſule illatum.Conſularis locus tantum habet ſoror.2. Att.5. Libidini conſulari reſtitit uis Tribun.ita nonnunquam.2.de L.Agr.59. Q.Maximo,qui filii conſularem amiſit.Lentulo,Conſulari loco ſententia dicere. 1. Phil.11. Qui duo e conſulari numero ſunt.2.Phil.38. conſulares literæ.pro Sext.45.orationes Ciceronis.2.Att.3.Prouinciæ pro D.ſua.19. conſulares tres. 12. fam.4. Frequentius *dicitur*, conſulares uiri. conſulares prætorii uiri,&c.ad Qu.fr.306.Non ita gerimus nos hoc bello conſulares ut æquo animo pop. Romanus uſurus ſit noſtri honoris inſignia.8.Phil.255.Egregios Conſules habemus ſed turpiſſimos conſulares.12.fam.7.Auſpicia conſularia.pro Mur.1. Conſularia comitia.9.ad Att.32.conſularium candidatorum coitio.3.ad Q.fr.11.

Conſulto.

Tum autem inquirunt, aut conſultant, conducat id, necne. Off.2.Octauius conſultabat, utrum Romā proficiſceretur. Att. 157.Vt ſi Annibal conſultet,an in Italia remaneat, an domum redeat.ad Her.16.In quibus deliberare homines & cōſultare de officio ſolent.3.Off.10.

Conſultatio.

Hæc autem altera quæſtio infinita,& quaſi propoſita,conſultatio nominatur.3.de Or.61.conſultatio vel propoſitum, pars cauſæ eſt.Parit.33.conſultatio tua.9.Att.39.Quęcunque cauſa conſultationi acciderit. de Leg. 179. Credo ut putaremus non in hominibus, non in re cōſultationis, aut deliberationis cauſam aliquam fuiſſe.de Or.121.Ego nauē paraui:tuas literas tamen expecto,ut ſciam quid reſpondeant conſultationi meæ. Att.8.15.Sed uenio ad conſultationem ret ueniat. de Inu 71. Partim propter aliquam extraneam cauſam ueniunt in deliberationem & conſultationem.ad Her.16.Sapientem & bonum uirum fingimus:de eius deliberatione & cōſultatione quęrimus. 3.Off.66.Non enim id quæris hoc ſermone Pomponi, quemadmodum caueamus in iure, aut quid de quaque conſultatione reſpondeamus.1.de L. 14.Vtilitas in duas partes in ciuili conſultatione diuiditur.ad Her.16. Ad quas ipſas conſultationes ex ſuperioribus libris ſatis multa præcepta ſunt.3. Off 41.Iuriſperiti de cōſultationibus ſuis diſputant.Top.226. In conſultationibus his me exercens.9.Att.9.

Conſultus.

Nihil de eius morte populus cōſultus.pro Mil.12.Senatus qui
dem,cuius grauiſſimum eſt iudicium de iure legum,quotieſcun
que de me conſultus,&c.pro Dom.56. Nōdum uidelicet literas
meas legerat, quibus ad eum re conſulta & explorata perſcripſe
ram non deberi.Att.8.31.7.Quamquam ipſi omnia,quorum ne
gotium eſt,conſulta ad nos & exquiſita deferunt.1.de Or.130.
Si prima quæque bene ab eo conſulta atque facta ipſius obliuio
ne obruentur.de Fin.87.

Conſultus.

Neque enim ille magis iuris conſultus, quam iuſtitię fuit.9.
Phil.264.Ita iuſtus & bonus uir eſt, ut natura,non diſciplina,
conſultus eſſe uideatur.pro Cæc.57.Nam ut paulo ante dixi,cō
ſultorum alterum diſertiſſimum,diſertorum alterum conſultiſ
ſimum fuiſſe.de Cl. Or.75.

Conſultum.

Sextus locus eſt, cum oſtendemus ex cōſulto factum.ad Her.
35.Factaque & conſulta fortium ac ſapientium ſempiternis mo
numentis prodere.2.de L.93.conſulta Senatus.14.Phil.407.At
que utinam his omnibus abſtergere fletum ſententiis noſtris cō
ſultiſque poſſemus.in Ant.264.

Conſultor.

Etenim ſi Q.Scæuola ille Augur, cum, &c.conſultores ſuos
nonnunquam ad Furium & Caſcilium prædiatores reiiciebat
pro Corn.Balbo.35.Vigilas tu de nocte,ut conſultoribus tuis
reſpondeas.pro Mur.19. Druſi domum compleri conſultoribus
ſolitam accepimus. Tuſc.149.

Conſultrix.

Ipſius uero mundi,qui omnia complexu ſuo coercet & conti
net,natura nō artificioſa ſolum, ſed plane artifex ab eodem Ze
none dicitur conſultrix & prouida utilitatum, opportunitatum
que omnium.2.de Nat.d.42.

Conſulto.

Neminem niſi conſulto contra ſe dicere.de Or.136.Itaq. ad
hominum commoditates & uſus tantam rerum ubertatem natu
ra largita eſt,ut ea quæ gignuntur,donata nobis, non fortuita
nata uideantur.1.de L.37. Verum perturbatione aliqua animi,
&c.an c.& cogitata fiat iniuria.1. off. 39.Exiſtimant,quod ille
inſcitia plane loquēdi fecerit,feciſſe c.1.de N.d.60.Philoſophia
multitudinem c.fugiens,&c. Tuſ.175.& ep.37.

Conſimilis.

Conſimilis.ad Her.34.Cui contrarium eſt Diſſimilis.Cauſa
aliqua poſita conſimilis cauſarum earum, quæ in forum deferun
tur.1.de Or. 72.Quod cum rem geſſiſſet conſimilem rebus iis,
quas ipſe geſſeram,me potiſſimum teſtatus eſt, &c. 2. Phil.49.
Cōſimili ſpecie ſtellas,pariique colore.in Arat. Aut quæ ſunt
aliis grauioribus conſimilia. de Or.137.

Conſiſto.

Vt dum conſiſto in Tuſculano, ſciā quid garriat in ruſticatu.
Att.185.Omne bonum in una honeſtate conſiſtit.Tuſc.236.In
hoc ſumma iudicii cauſaq.tota cōſiſtit.pro Q.17.Leuator enim
omnia cura,cum aut conſiſtit conſilium,aut cogitando nihil ex-
plicatur.8.Att.26.Cn.Pōpeii tertius cōſulatus in quibus actis
conſtiterit?nēpe in legibus.Ant. 156. Habitus in aliqua animi ab
ſolutione conſiſtit.de In.65. Quoniā ille hic cōſiſtit paulíſper,
mihi quoque neceſſe eſt paulum cōmorari. pro Q.Roſc.49.Pri
mus ille locus in ueri cognitione conſiſtit. off.4.Si ludus conſi
ſtit, aut tibicē,repēte conticuit.de Ar.249.Si in Italia Pōpeius
cōſiſtit,erimus una.Att.108.Verres appellat hominem, cū hoc
conſiſtit,hūc amplexatur,hunc iubet ſine cura eſſe.2. Ver.12.Be
ſtiæ ſæpe immanes cantu flectuntur atq. conſiſtunt. pro Archia
14.Similis in bulbo,in gutta, in aliis nonnullis ſuſpicio conſi-
ſtebat.pro Cl. 63. Ipſe in allobrogibus conſiſti, ut, &c.ep.150.
Cōſiſtit nuſquā.Brutus ad Cic.11.13.4. Nympho antequā pla-
ne cōſiſtit,condēnatur.in Ver. 159. Cōſtitit triduum Romæ.3.
Ver.71.Milites Albæ cōſtiterūt.in Ant.192.Nō cōſiſtes ullo iu
dice.pro Cęc.299.Hęc diſſerēs,qua de re agatur,& in quo cauſa
cōſiſtat,nō uidet.de Fat.151. Præſertim cum hęc cauſa non in
crimine aliquo,ſed in iure ciuili conſiſtat.1.de Or.89.Compre
henſio ita a capite fluere debet, ut ad extremū ueniēs conſiſtat.
de Or.216.Is ubi conſiſtat,uſpiam non habet. Att. 276.Conci-
dat omne cœlū,& omnis natura conſiſtat neceſſe.de Somn.Scip.
132.Veritas locum ubi cōſiſtat,non poterit reperire.pro Q.1.
Quia ubi conſiſtamus, non habemus. Brutus ad Caſſ. 11.2.Eo
tranſire illius turpitudinis infamiam,ubi cetera maleficia con-
ſiſtant.pro Cl.35. Itaq. Cales proceſſi,ut ibi potiſſimum conſi
ſterem.Att.227.Cum in eo ſalus & uita optimi cuiuſq. & liber
tas populi Rom.dignitaſque conſiſteret.in Ant.187.Præſertim
cum iſte impurus, &c.ageret illam rem raptim & turbulente,ut
neq. mens,neq. uox, neque lingua conſiſteret. pro D.ſua.108.
Ei tātus clamor a noſtris(placuerat enim referre gratiam)ut ne
que mente,neque lingua,neque ore conſiſteret. ad Q.fr.2.7.Ve
ni igitur ad Siccam octauo die e Pōpeiano, cū unum diē Veliæ
conſtitiſſem. Att.255.Si cum hoc homine in foro conſtitiſſes.
Poſtquā.107.Cum is armatus in comitio conſtitiſſet. pro Rab.
94.Si infinitus ætatis labor flexu conſtitiſſet. de or.85. Mihi ſi
cōtigiſſet,ut prior occurrerem Antonio,non me hercule horam
conſtitiſſet.ep.154.Homines cum recte atque in loco conſtitiſ
ſent,iuberi abire.pro Mur.130.Plura ad te ſcribam, cum conſti
tero.At.74.Minimeq. in lubrico uerſabitur, &,ſi ſemel conſtite
rit,numquam cadet.in Or.53.Ipſa mihi ueritas manū iniecit,
& pauliſper conſiſtere & cōmorari iuſſit. pro Roſc. Com.28.Tū
ad menſam eximia forma pueros delectos iuſſit conſiſtere.Tuſ.
5.45.Mortē igitur omnibus horis impendentē timens, qui tră
quillo poſſit animo conſiſtere?de Sen.67. Videſne igitur Zeno
nē tuum cum Ariſtone uerbis conſiſtere, re diſſidere?4.de Fin.
116.Conſiſtere uſura debuit, quæ erat in edicto meo: deponere
uolebāt.Att.6.7. Doleoque,cum Reſp. immortalis eſſe debeat,
eam in unius mortalis anima conſiſtere. pro Marcel.13.Cauſi
dicus ſubtilis & elegans,& qui in forenſibus cauſis poſſit præcla
re conſiſtere.in Or.16.Sanequā ſum gauiſus. in hoc enim uicto
etiam puto conſiſtere.Brutus ad Cic.11.23.Vt multis iniuriis ia
ctatam atque agitatam æquitatem in hoc tandem loco conſiſte
re & infirmari patiamini.pro Q.2. Ne conſiſtere poſſit in Italia
Antonius,dabo operam. Brutus ad Cic. 11. 15.Tibi in iſto loco
conſiſtere non licet pro Sex.Roſc.43. Oppida in quibus Præto-
res conſiſtere & conuentum agere ſolent.in Verr. 241. Conſiſte-
re in præſidio.2.de or.162.In quo nō modo culpa nulla, ſed ne
ſuſpicio quidem potuit conſiſtere.pro Roſc.Am.90.Conſiſtere
enim nulla in re ſum paſſus.1.Att.41.ideſt,in ſingulis ſum ei ad
uerſatus.Atque ubicūque conſtiterit,conſiſtere in ſuo,&c.3.de
Or.68.Nec uero te unquā neq. uigilātem,neq. in ſomnis credo
mente poſſe conſiſtere.2. Phil. 78. Conſiſtere municipii fortu-
nas omnes in iſto uectigali.13.fam.14.Vt numquam liceat quie
ta mente conſiſtere.Diu.2.114.Vt hodie primum,& graui mor-
bo,uidear poſſe conſiſtere.ep. 107. In eas cum incidiſſem in cœ
na augurali apud Lentulum,tanta me διάῤῥοια arripuit, ut ho-
die primum uideatur cępiſſe cōſiſtere. Gallo,l.7.47.Tibi certe
conſitendum eſt,cauſam pernicioſiſſimi belli in perſona tua cō
ſtitiſſe.2.Phil.68. Vbi ſenſi me in poſſeſſione iudicii & defenſio
nis meæ conſtitiſſe.2.de or.129. Quod iam uideris certa aliqua
in ſententia conſtitiſſe.Trebat.7.17.1. Qui ad meridiē ſpectās,
in media uinea dicitur conſtitiſſe.de Diu. 87. Nonne cernimus
uix ſingulis ætatibus binos oratores laudabiles conſtitiſſe? de
Cla. orat.196.Ita conſiſtendum, ut quod obiicitur factum,ne-
ges. Part.238.

Conſiſtens.

Sol conſiſtens in Capricorno conuertit curriculum.in Arat.
Nec is conſiſtens in loco,nec inambulans. de or.108.

Conſobrinus.

Nam quod ad me Curius conſobrinus tuus, mihi(ut ſcis)ma
xime neceſſarius.ad Cæl.2.18.5.1. Off.80.pro Cluent.8.pro Li
gario.7.2.de Or.2. Alter Cethegum conſobrinum ſuum repo-
ſcebat. Poſtquam iret in exil.806. Quintii conſobrinam haber
in matrimonio.pro Q. 9.Sequuntur fratrū coniunctiones,poſt
conſobrinorum,ſobrinorumq. qui, &c. 1.Off.79.Cum nos eru-
diremur una cum conſobrinis noſtris, Aculeonis filiis,quocum
erat noſtra matertera. de Or. 108.

Conſocio.

L.Piſo,tune auſus es iſto oculo,non dicam iſto animo,&c.cū
Gabinio conſociare conſilia peſtis meæ? poſt reditū in Senatu.
14.Nec uero rectum eſt, cum amicis aut bene meritis cōſociare
aut coniungere iniuriam.de Fin.3.56.

Conſociatus.

Conſociatus uehementer cum Senatu.4. Phil.160.Inter nos
natura ad ciuilem communitatem coniuncti & conſociati ſu-
mus.3.de Fin. 102. Legē conſociati homines cum diis putandi
ſumus.1.de Leg.33. Qui uidet domi tuæ pariter accuſatorem,
atque iudicium conſociatos greges, qui nocentes & pecunioſos
reos,&c.in Parad. 58.

Conſociatio.

Conſociatio atque communitas hominum. off.1.219.Seque
murque & id quod acutum & perſpicax natura eſt,& id quod ad
hominum conſociationem accommodatum eſt. 1.off.141.Com

munem totius generis hominum conciliationem & cõſociatio
nem colere, tueri, ſeruare debemus. 1. off. 208. Diſſoluere conſo
ciationem humanam. 3. off. 33.

Conſolidatus.

Illud quidem certe factũ eſt, quod lex iubebat, vt apud duas
ciuitates, &c. rationes confectas & conſolidatas deponeremus.
ad Ruſ. 5. 56. Quædam exemplaria habent conſolutas.

Conſolor.

Dicendi laborem delectatione oratoria conſolor. 4. ad Att.
46. Sed non ege & medicina, meipſum conſolor, & maxime illo
ſolatio, quo plerique. de Amic. 9. Inaoi & tenui ſpe te conſola-
ris. pro Roſc. Com. 23. Memoria poſteritatis, breuitatem vitæ
conſolatur gloria. pro Mil. 74. Spes, quæ ſola hominem in miſe
riis conſolatur. 4. in Cat. 8. Dices, quid me iſta res conſolatur in
tantis tenebris, & quaſi parietinis Reip? ad Sulpit. 4. 3. 7. Elo-
quentia conſolamur afflictos. 2. de Nat. d. 222. Nos malo ſola
tio, ſed non multo tamen conſolamur, quod ipſius vicem mini-
me dolemus. Att. 5 8. In commodum conſolantur quotidianæ da
mnationes inimicorum. Q. fr. 2. 20. Oileus Telamonem de Aia
cis morte conſulatus eſt. 3. Tuſc. 119. Illud præclare, quod te cõ
ſolata eſt ſpes breui tempore congrediendi. Att. 15. 330. 2. Sed
hoc mihi tamen non ſumo, vt te conſoler de communibus miſe
riis, quæ ad conſolandum indigent. 6 fam. 12. Att. 1. 11. 13. Tu ve
lim Pyliam meis verbis conſolere. ad Att. 47. Nihil quod hu-
militatem cuiuſquam virtus iudices conſoletur. pro Quint. 1:
Maximeque laudandus eſt, qui hoc tempore ipſo cum liceat, in
hoc communi noſtro, & quaſi fatali malo conſoletur ſe cum cõ-
ſcientia optimæ mentis, tum etiam vſurpatione & renouatione
doctrinæ. de Cl. Or. 135. Bona ſpe poſteritatis conſolari aliquẽ.
Octauio. 3. Conſolari aliquem, & omnem abſtergere dolorem.
ad Qu. fr. 2. 12. 5. Verbis alterius conſolari aliquem. Att. 5. 98. 7.
Si qua reliqua ſpes eſt, quæ ſociorum animos conſolari poſſit,
ea tota in hac lege poſita eſt. 1. Ver. 10. Deſiderium alicuius ſpe
commodorum conſolari. Trebat. 7. 22. Nec eum dolorem, quem
a Rep. capio, domus iam conſolari poteſt, nec domeſticum Re-
ſpublica. Sulp. 4. 6. 10. Gratulari magis uirtuti debeo, quam con
ſolari dolorem meum. Marcel. 4. 28. Luctum conſolari. Sulp. 4.
6. 6. Conſolari ſe exemplo alicuius. de Prouinc Conſul. 72. Per
literas ſe conſolari. Att. 12. 241. 2. Quæ tibi maiores tui non cõ
ſolandi tui cauſa dicerent, ſed, &c. pro Planc. 270. Genera conſo
landi omnia in unam conſolationem conicere. 3. Tuſc. 130. Ad
conſolandum uir maxime accommodatus. Titio, lib. 5. 16. 1. Cõ
ſolando, & prope æque dolendo. 4. fam. 20. Conſolando leuare
dolorem. Torquato, lib. 6. 4. 5. In conſolando detrahere mali
opinionem mœrenti. 3. Tuſc. 129.

Conſolans.

Conſolantis officium, iuxta Peripateticos, eſt oſtendere, ma-
lum non eſſe magnum. Tuſc. 3. 64. Conſolantis unum officium,
ut Cleanthi placet, nimirum malum illud omnino nõ eſſe. Tuſ.
3. 64. Conſolantium officia ſunt, tollere ægritudinem funditus,
aut ſedare, aut detrahere quamplurimum, aut ſupprimere, nec
pati manare longius, aut ad alia traducere. Tuſc. 3. 64.

Conſolabilis.

Eſt omnino vix conſolabilis dolor, tanta eſt omnium rerum
amiſſio. ad Sulp. 4. 7.

Conſolatorius.

A Cæſare literas accepi conſolatorias. Att. 13. 21.

Conſolatio.

Fuit enim mihi & laudis noſtræ gratulatio tua iucunda, & ti
moris conſolatio grata. Att. 18. Conſolatio grauior, qua te uti
ſpero. 6. f. 10. Leuat dolorem conſolatio. Titio, lib. 15. 56. 2. Con
ſolatio leuis eſt ex miſeriis aliorum. 6. fam. 9. Conſolatio magna
eſt, cum recordare te recte uereque ſenſiſſe. 6. ſam. 55. Cõſolatio
magna illis, conſcientia maximi & clariſſimi facti. 14. Att. 15.
Conſcientia recte uoluntatis, maxima eſt conſolatio rerum in-
commodarum. Torq. 6. 4. 7. Medetur conſolatio. 2. de Diu. 5. Cõ
ſolatio miſera, ſed tamen neceſſaria. 6. fam. 7. Cõſolatio peruul
gata. 5. f. 44. Conſolatio tanta eſt, quantum in cuiuſque animo
roboris eſt atque neruorum. 6. fam. 2. Ad hæc omnia una conſo
latio eſt. Att. 15. 321. 2. In multis & variis moleſtiis, cogitatio-
nibuſque meis, hæc una conſolatio occurrebat, quod neque ti-
bi amicior, quam ego ſum, quiſquam poſſet ſuccedere. ad Ap-
pium, lib. 3. 2. 2. Suſtentat me conſolatio una. pro Mil. 76. Con-
ſolatio vulgaris. 13. fam. 69. Conſolationis genus miſerum atq.
acerbum. 4. fam. 13. Cõſolationis uaria genera. Tuſ. 3. 64. & 65.
Et ſi ægritudinis ſedatio, &c. & in conſolationis libro, quoniam
in medio (non enim ſapientes eramus) mœrore & dolore con-
ſcripſimus. Tuſc. 4. 52. Magnæ tibi conſolationi debet eſſe. 5. f.
49. Hactenus exiſtimo noſtram conſolationem recte adhibitam
eſſe, quoad certior ab homine amiciſſimo fieres iis de rebus, qui
bus leuari poſſent moleſtiæ tuæ. ep. 47. Affirmo tibi nullam con
ſolationem eſſe talem: totos dies ſcribo. Att. 189. Malorum con-
ſolationem nullam inuenire. Torquato, lib. 6. 4. 6. Conſolatio-
nem ſuſcipere. 6. fam. 11. Conſolationem omnem uincit dolor.
12. Att. 15. 16. Nam quid ego de conſolatione dicam, quæ mihi
quidem ipſi ſane aliquãtum medetur, ceteris item multum pro
futuram puto? de Diu. 109. Non eget conſolatione ſapiens. 3.
Tuſc. 131. Titio, li. 5. 16. 1. His ipſis uerbis in conſolatione, hęc
expreſſimus. Tuſ. 1. 53. Librũ cõſcripſit Cic. de cõſolatione cum
mirificis doloribus angeretur ob mortem filiæ ſuæ. In conſola-
tione magna ingens ineſt ſolicitudo. 16. fam. 8. Quorum nihil
eſt huiuſmodi, ut ego me nulla conſolatione leniam. ad Q. fr.
326. Qua conſolatione leuari maxime poſſim. 12. ad Att. 9. Nul
la conſolatione permulcere poſſe ſtultam ſenectutem. de Sen. 5.
Suſtentari conſolatione. de Cl. Or. 185. 6. fam. 24. Conſolatio-
ne ſolemus uti, cum leuare dolorem mœrentium uolumus. Tuſ.
quæſt. lib. 3. 47. de Prouinc. Conſul. 12. Conſolationes a ſapien-
tiſſimis uiris uſurpatæ. 5. fam. 44. Conſolationes tuas omnes
unam hanc in rem uelim conferas. 12. Att. 55. Erit igitur in con
ſolationibus prima medicina, docere aut nullum malũ eſſe, aut
admodum paruum. Tuſ. 207.

Conſolator.

Etſi me ipſum cõſolatorem tuum longinquitas temporis mi-
tigauit. 6. fam. 13. Conſolatores ipſos confiteri ſe miſeros, cum
ad eos impetum ſuum fortuna conuerterit. 3. Tuſ. 124.

Conſolutus.

Apud duas ciuitates, rationes confectas & cõſolutas depone
re. ad Ruſ. 5. 56. Quædam exemplaria habent conſolidatas.

Conſono.

Conſonant moribus oratio. in Sal. 1. id eſt, cõcordat, cõſentit.

Conſonans.

Atque etiam eſt hæc diſtinctio in uerbis, altera natura, tracta
tione altera. Natura, ut ſint alia conſonantiora, grauiora, &c.
in Partit. 10.

Conſonum.

Platonem uix putaſſe ſatis cõſonum fore, ſi hominem id æta
tis in tam longo ſermone diutius retinuiſſet. Att. 4. 41.

Conſopio.

Cum Ptolemæus, &c. eo uulnere ſummo cum dolore moreretur,
Alexander aſſidens ſomno eſt conſopitus. tum ſecundũ quie
tem uiſus ei dicitur draco is, quem mater Olympias alebat, ra
diculam ore ferre, &c. de Diu. 2. 104. Num igitur eum curare cẽ
ſes, cum Luna laboret, a qua conſopitus putatur, ut eum dormiẽ
tem oſcularetur? 1. Tuſ. 147. Quid melius, quam in medus uitæ
laboribus obdormiſcere, & ita conniuentem ſomno conſopiri
ſempiterno? 1. Tuſ. 106.

Conſors.

In lucris atque furtis conſors. 5. Ver. 131. Quid (reſpondebo)
tibi Qu. fr. qui nunc habes, conſorti mecum temporum illorum?
pro Mil. 78. Dolebamque, quod non, ut plerique putabant, ad
uerſarium aut obtrectatorem laudum mearum, ſed ſocium po-
tius & conſortem glorioſi laboris amiſeram. de Cl. Or. 2. Cum
ex agris tres fratres conſortes profugiſſent, quod, &c. 5. Ver. 46.
Nam fratres quidem conſortes ſunt mendicitatis. pro Fl. 27.

Conſortio.

Quam ſi ad ſe quiſque rapiet, diſſoluetur omnis humana cõ
ſortio. 3. Off. 33. Quædam exemplaria habent cõſociatio.

Conſpectus, *Vide Conſpicio.*

Conſpergo.

Cum hic in me incidit, complexus eſt, conſperſitque lachry
mis, nec loqui præ mœrore potuit. pro Plan. 80. Et tamen in illis
ueteribus noſtris, quæ Menippum imitati non interpretati qua
dam hilaritate conſperſimus, &c. 1. Aca. q. 13.

Conſperſus.

Vt porro conſperſa ſit quaſi uerborum ſententiarumque flori
bus, id non debet eſſe fuſum æqualiter, &c. 3. de Or. 54. de Or.
Conſperſum ſtellis caput. 2. de Nat. d. 165.

Conſpicio.

Actio eſt in actorem præſentem his uerbis, Quandoquidem
te in iure conſpicio. pro Cæc. 40. pro Mur. 33. Si ſignum illud,
quod uidetis, ſolis ortum conſpiceret. 3. in Cat. 64. Exiſtat ergo
ille uir parumper cogitatione ueſtra, quoniam re non poteſt, ut
conſpiciatis eum mentibus, quem oculis non poteſtis. pro Cor.

galqo

B. Ido.37.Sapienti poteſt accidere,ut cum omnia fecerit, diligentiſſimeq. conſpexerit,exiſtat aliquis,&c. Ac.10. Aliaſ cir.cũſpexerit.Non debes M Cato arripere maledictum ex triuio,&c. ſed conſpicere quibus præterea omnis affectum eſſe neceſſe ſit eũ, cui uere illud obiici poſſit.pro Mur. 11.conſpicere ea monte.2.de N.d.127. Imaginem parentis laureatam in ſua gratulatione conſpicere.pro Mur.79.carere me aſpectu ciuium,quam infeſtis oculis omnium conſpici,mallem.in Cat.32.Inania ſunt iſta,mihi crede,delectamẽta pæne puerorũ:captare plauſus,uehi per urbẽ,cõſpici uelle.in Pi.47 In geſtu nec uenuſtas cõſpiciẽda,nec turpitudo ſit,ne aut hiſtriones,aut operarii uideamur eſſe.Her.1.1

Conſpiciens.

Et in Amano iuro conſedimus,copioſo a frumento,Ciliciam prope conſpiciente,expedito ad mutandum locum, paruo exercitu,&c.Att.5.106 4.

Conſpectus.

Subito conſiliom cep.,ut antequam liceret,exirẽ,ne qui conſpectus fieret,,aut ſermo, lictoribus præſertim laureatis. At.7.37.Vt,ſi iam poſſint in homine uno cerni omnia,quæ nunc tecta ſunt,caſurusne in conſpectum uideatur animus,an tanta ſit eius tenuitas ut fugiat aciem.1.Tuſ 42. In conſpectum alicuius ſe cõmittere.6.10 Verr. 22. In conſpectum illius committerentur.8.Att.47.in ep.Cn.Pompeii. Tum ſe tamen in conſpectu in nautis pauli perdedit.in Ver. 253.conſpectum aut potius complexum mihi tuum defuiſſe.4.Att.1. Qui aditum huius loci conſpectũq. veſtrum magnopere fugerunt.cont.Rull.64. Nunc fugientes cõſpectum ſceleratorum. Off. 3.4. Sequi conſpectum aliquorũ.2.de L.Agr.25.Et cum in conſpectum ſuũ uenire uetuit.3.de Fin.18.In conſpectum ad me uenire uetueram.10.f 49. Neq; ille,qui expectans huius exitum diei,aſtat in conſpectu meo gener 4.in Cat.75.Nec ſe dedit in cõſpectu eorde cupidur.de Diu.80 Quæ cum ſunt dicta in conſpectu,conſedimus omnes. Ac.q.ed.2.1.10.Euolarat iam e cõſpectu fere fugiens quadriremis 7.Ver 70. Frui conſpectu urbis,tranquillo animo & quieto.pro Syl 29 cui prope in conſpectu Aegyptus eſt.ep.7.Hæc quæ non tam procul erant a conſpectu imperii de L.Agr 8 Audes in ciuium eſſe cõſpectu.de Or.129.In conſpectu urbis eſſe.pro D.ſoa.77 In legũ, libertatiſq. muri.7.Verr.134. In deorum hominumq. pro Sex.72 In deorum penatium necare hoſpitem.pro D iot.146.cenſoribus vectigalia locare,niſi in conſpectu populi Romani, non licet.1.de L. Agr.4. Pon.se aliquia pæne in con pectu animi Or.157.Platonis e ſi hortuli non memoriam ſolam mihi afferũt,ſed ipſum uideotur in conſpectu meo hic ponere de Fin.124.Quam breui frater in conſpectu poſita eſt a te magiſtratuum omniũ deſcriptio.de L.186.In conſpectu fuodi vtiſq. poſita religio.2.de Leg.44.Quamuis minima animi præſtantia omnibus bonis corporis aorent,ut ea ne in conſpectu quidẽ relinquantur.5.de Fin.260.Loco excelſo & illuſtri ſita eſt laus tua in conſpectu multarum ciuium ep.19. Qui cum hoc iſto tempore ſteot cum gladiis in conſpectu Senatus,ego quoq; te diſertum putabo,&c.2.Phil.34.Explicatis ordinibus temporum uno in conſpectu omnia uiderem.de Cla.Ora.8. Suorum conſuetudine,conſpectuque aliquem priuare pro Mur. 80.

Conſpicor.

Aiax gladio incubuit,Vlyſſes interuenit, occiſum conſpicatur,e corpore cruentum telum educit ad Her. 4.

Conſpiro.

Mirabiliter enim pop.Romanus uniuerſus, & omnium generum,ordinumq. conſenſus ad liberãdam Rẽp conſpirauit.Plan.10 27.Quamobrem per deos immortales,&c.cõſpirate nobiſcũ, cõſentite cum bonis,&c 2.de L. Agr.16. Itaq. illa mihi placebat oratio de conuenientia conſenſuq. naturæ,quã quaſi continuatam conſpirare dicebas.3.de N.d.37.Vt omnes ad auctoritatem huius ordinis,maieſtatemq. populi Romani defendendam conſpiraſſe uideantur . in Ant.156. Necdum Senatum cum populo Romano conſpiraſſe ſenſiſſet.11.Phil.280.

Conſpirans.

Quid uero,tanta rerum conſentiens, conſpirans, continuata cognatio,&c.3.de Nat.de. 29. Quis eſt, qui horum conſenſum conſpirantem,& pæne conflatum hac prope æqualitate fraterna non nouerit? pro Lig. 145.

Conſpiratio.

Hæc conſpiratio & concordia omniũ ordinũ ad defendendã libertaté.ep.192.certorũ hominũ contra dignitatẽ alicuius conſpiratio.pro Deiot.cõſenſus & conſpiratio omniũ gentiũ.10. fa.21.Qualis eſt igitur om,quã dico,conſpiratio , conſenſuſq. uirtutũ,tale eſt illud ipſum honeſtũ.5. de Fin. 61. Bonorum uirorũ conſpiratio.4.in Cat.94.Hãc conſpirationẽ in Rep. bene gerenda,&c.certi homines fictis ſermonibus & falſis criminibus diremerunt.pro D.ſua.13 Vt quã par tiſſimi ab exercitu, reliquiſq. rebus pro ueſtra ſalute contra ſceleratiſſimam conſpirationem hoſtium confligamus.Brutus ad Cic.12.42.Amoris conſpiratione conſentire.2.de Fin.101.Vt magnas utilitates adipiſcimur cõſpiratione hominum atq. conſenſu,ſic nulla tam deteſtabilis peſtis eſt,quæ non homini ab homine naſcatur. Off.2. 22.

Conſponſor.

De tuo negotio q; ſpõſor es p Põpeio,ſi Galba cõſpõſor tuus redierit,nõ deſinã tũ illu cõicare. Lep.l.6.50.Tũ uelim des operam,ut intelliges ex conſponſorum tabulis,ſitne ita.Att.12.28.

Conſputo.

Hora fere nona,quaſi ſigno dato,Clodiani noſtros conſputare cœperunt.ad Q.fr.2.8.

Conſtans, conſtanter, conſtantia. *Vide Conſto.*

Conſterno.

Ille graui moriens conſternit corpore terram.in Ar.47.Nam & ex horreis direptum,effuſumq. frumentum,uias,omnes, angiportuſq. conſtrauerat.1.de Diu.120.

Conſtratus.

Erat n.ſola illa nauis conſtrata,& ita magna, ut propugnaculo ceteris poſſe eſſe. 7. Verr. 71 . Cum forum corporibus ciuium Romanorum eſſet conſtratum cæde nocturna, &c. pro Sext.73. Poteſtne in eo eſſe veh mens,&c.an eum diſſolutus , qui ſolus habuerit conſtratam nauim & minos exinanitam? 7. Verr.82.

Conſtipo.

Sed ne conſtipari quidem tantum numerum hominum poſſe in agrum Campanum intelligetis.2.de L. Agr.79.

Conſtituo.

Lepidus ad Forum Voconii caſtra habet , ibiq. me expectare conſtituit.ep 1 3. None Scæuola , qui in Tuſculanũ ire conſtituit,paulũ quieſcet,dũ ſe calor frangat. Att.142. Et hominẽ ante pedes Q Manilii,qui tũ erat Triumuir,conſtituunt.pro Clu.38.Legib annalibus grandiorẽ ætatẽ ad conſulatum conſtituebant.in Ant.203.Itaq., ut conſtitui,adero. Att. 209. cõſtitui cũ hominibus,quo die mihi Meſſanæ præſto eſſent.4.Verr.46. Matrem,& eum,quem tu diligenter mihi commendaras, Athenæũ, importunitate Athenaidis exilio multatos , maxime apud regẽ auctoritate,gratiaq. conſtitui.ad Cat.5.15.Non ſum ſatis conſtitui moleſtiæne plus, an uoluptatis attulerit mihi Trebatius noſter.ep.181.Quaſi domi nũmos haberet,ita ſcapulis cõſtituit ſe daturum.pro Q.10.Cæſar Deiotarum regem conſtituit . pro Deiot.148.Te mearum ineptiarum teſtem & ſpectatorem fortunæ conſtituit.de Or.84.Conſtituimus inter nos,ut ambulationẽ pomeridianam conficeremus in Academia.5.de Fin.1. pro Clu.40.Erotem remiſi citius,quam conſtitueram, ut eſſet cum Hortenſio,& quia equitibus quidem ait ſe Idibus cõſtituiſſe.16.Att.2 Conſtitueram,ut pridie Idus Aquini manerem. ad Att. 258. Quinetiã cum tibi Quæſtoris in locum conſtitueras. 3. Ver.52. Serius quam conſtitueras,miſit.t.ad Q.fr.3.17.12.Nihil ante de profectione conſtitui,nam,quam illa,quo euaſura ſint,uideo.At.9.17.4.5.Conſtituam quid,& quale ſit id, de quo quærimus. l.1.de Fin.23.Illud a me nouum Iudices,cognoſcetis , q; ita teſtes conſtituã, ut crimen totũ explicem, ubi id interrogando, &c.2.Verr.33.Quod qñ,& quõ,& per quos agendum ſit, tu optime cõſtitues.Cœl 2.7 7.Manebit ergo amicitia tamdiu,quãdiu ſequetur utilitas:& ſi utilitas amicitiã cõſtituet,tollet eadẽ.2.de Fin.156.Diẽ Tyrãnioni conſtituemus.Att.106. A beneuolẽtia principium conſtituemus.ad Her.1.Conſtituitote uobis ante oculos huius ẽt miſeri ſenectutem.pro Cæl 62. Vt conſtitueret honeſtũ aliquod,quod utile non eſſet. Off 34. Quamobrem cum conſtituiſſet,ut Vibullius mihi ſcripſerat.Att.130. Vt iam metuere Poſthumus cogeretur,ne quod crediderat,perderet,ſi credendi conſtituiſſet modum.pro Rab.Poſt.123. Patefeci cetera quæ ea nocte egiſſet,quid in proximã cõſtituiſſet,&c.in Cat.107. Lex,quæ melius Syllanis prædiis conſtituat,quam paternis.cont.Rull.89 Qui ſi ſectari non poterunt,neceſſarios ſuos in hoc munere cõſtituant.de Petit.Conſ.25 Quare mi Cicero, quod mea tuaque patitur ætas,perſuade tibi te unum eſſe , in quo ego tuẽndo patriam mihi conſtituerim ſanctitatem. Plãcus ad Cic.10.4 3. De hac re cum aliquid conſtitueris,uelim mihi ſcribas.Att.142. Cũ amicorũ tuorum ſtudia conſtitueris de Pet.Conſ 26. Vt conſtitueris te cuipiam adnocatum in rem præſentẽ eſſe uẽturũ.off.7. Cum maiores ita conſtituerint,ut qui pro capite diceret, is poſteriore loco diceret.pro Quint.5.Vt quantum cuique conſiſtas

conſtituere poſſis.de Pet.210.Cōſtitnere actionem alicuius rei. pro Cæc.192.Partit.54.accuſationē.3.in Verr.2. æquitatē, hoc Reipu.moderatoris propriū eſt. Off.41. Cōſtituere aliquem ſui cupidum.de Petit.Conſul.51.Ea ce & ea tempore cōſtituere aliquid Corn.12.19.4.C.aliquid iudicio atq.ſententia.Tuſ.4.40. Si præſidii ſe aliquid cōſtituere putār.de Pet.Cōſ.51. Aliter cōſtituere de religione Pōtificē,quā cerimoniarū ius poſtulet.pro D.219. Amicitiā cū aliquo cōſtituere.de Pet.Cōſul.18. aiaduerſionē.3.in Ver.48.auctionem.pro Roſc.Am.14.& pro Cæc.11. auctoritatem apud aliquē.6.f.21.Placet cām iuris & æquitatis, & non noſtræ poſſeſſionis,ſed omnino poſſeſſionū omniū conſtituere in uerbo?pro Cæc.59.Cōſtituere ac temperare ciuitates. Ac.q.ed.1.l.2.3.Communiter conſtituere de reditu alicuius. Brutus Cic.6.2. Conſtituere concordiam.Off.51.8.Att.31.conſilium.3.in Verr.16.Controuerſiam.1.de Or.68.crucem ſibiipſi. 1.ad Qu.fr.39.Placuit Cæcionæ de amicorum ſententia conſtituere,quo die in rem præſētem ueniretur.pro Cæc.88. diem alicui.Att.12.232.5.Diſceptationem in Partit.56. quod uulgo dicimus, Accordare ſcripturas.fines bonorum malorūq.Ac.q. ed. 1.l.2.104.fortunas ſuas alicubi.Tuſc.5.78. ſibi genus ætatis degendæ.Off.1.163. imagines ante oculos cum ampliſſima dignitate.Tuſc.5.12.in oculis ciuium.2.de Or.23.Iudices de quaque re.pro D.ſua.57.Conſtituere iudicium in ſenſibus & in rerum notitiis.4.Acad.q.256.Ius in ciuitate cōſtituere. pro Cæc. Hoc eſt ſtatuere & exemplum prodere iuris dicendi. Io uerbis ius cōſtituere.pro Cæc.40.iura.pro Dom.238.legationem.3.f.25.& 12.Phil.351.Videte per deos immortales quod ius nobis,quam conditionem nobiſmetipſis , quam denique ciuitati legem conſtituere uelitis.pro Cæc.29.Malum alicui conſtituere. 3. Verr. 44.Mercedem funeris ac ſepulturæ.7.Ver 105.Mercedulas prædiorum.Att.13.268.4.modum rebus infinitis.lib.1.de Fin.2.ſibi aliquem uitæ modum.pro Syl.34.municipium. 13.f.24. oppidum.de haruſp.reſp.13. Quid,cum accuſationis tuæ membra diuidere cœperit,& in digitis ſuis ſingulas partes conſtituere? 1. Ver.24.Conſtituere patronū cauſæ.pro Mur.3.prædia.13. Att. 10.præſidia defenſionis ſuæ in arce legis. pro Clu. 56. Pretium frumento.5.Verr.147.Att.12.248.3. Quæſtionem nouam . pro Mil.9.eſt decernere ut uindicetur. Quęſtus magnos atque huberes ſibi conſtituere ex quibuſdam cauſis.4. Verr.20. Conſtituere rem familiarē ſuam.11.Phi.291.Rempub.pro Marcel.16.Nec uero ſatis conſtituere poſſum.Acad.q.ed.1.lib.2.31. In foro ſpectatulum conſtituere.3.Ver.53.ſuplicationem .in Catil.60.ſupplicium in parricidas . pro Sex.Roſ.92.Teſtem aliquem in aliū conſtituere.pro Clu.134.Vectigal te nobis in monte Antilibano conſtituiſſe. Atti.2. 1.4. Deinde cur in uno genere ſolo frumenti iſta æſtimatio conſtituit? 5.Ver.176.Peccatordiū animus iudicis conſtituitur.ad Her.6. Pœna ignauis ab Imp.cōſtituitur pro Cęſ.193.conſtituitur q.de furto.pro Cl.143.& 2.Phi.45.Includuntur in carcerem condemnati, ſupplicium conſtituitur in illos. 7. Verr.91.pro Cæc.34. Tanta in eo. Reip. bene gerendæ ſpes conſtituebatur,&c.pro I..Mā. 43. Itaq etiam in ſepulchro Scipionum putatur is(Ennius) eſſe conſtitutus e marmore. pro Arch.17.Id eſt,collocatus.pro Clu.74.Magiſtratus qui auxilii cauſa conſtitutus eſt.pro Quint.11.ideſt,Trib pleb. Qui publice ad eam conſtitutus eſt.de Leg.183.Stalenus ad corrumpendum iudicium a Clu.conſtitutus.pro Clu.35.Ex qua laus familię, memoria generi,honos & gloria nomini conſtituta eſt. pro Mur.126.Cuius uirtute,regibus exterminatis , libertas in Rep. conſtituta eſt.pro Flac.152.pro Sext.107.Optime factis pęna eſt maxima conſtituta.ad Qu.fr.306. Poſteaquam Cn. Dolabellæ Prouincia Cilicia conſtituta eſt.3.Verr.30 Senectus, quæ fundamentis adoleſcentiæ conſtituta eſt.de Sen.96.Ne tenuiſſima quidem ſuſpicio acceptæ pecuniæ ob rem iudicandam conſtituta ſit.in Ver.73.Poſtquam uictoria conſtituta eſt , ab armiſque diſceſſimus.pro Sext.Roſc.9. Quibus hæc urbs auſpiciis a Romulo eſt conſtituta.in Catil.104.Hoc poſtquam ceteri comprobarunt, ex omnium ſententia conſtitutum eſt, ſatis uideri eſſe quæſitum. pro Clu. 141. Conſtitutum eſt mihi, deliberatum eſt.pro Clu.141.Conſtitutum eſt mihi,deliberatum eſt mihi decretum eſt mihi,ſtatutum eſt mihi.Att.7.127.4.& lib.8.163.6. ideſt apud me cogitando firmatum eſt. In Mamertinorum ſolo monumentum eius crudelitatis conſtitutum eſt. in Ver. 205. Quod erat conſtitutū Lucullo in Neapolitanum, mihi in Pompeianum nauigare. Acad.q.ed.1.l.2. 10. Non ſequitur tamen ut etiam ledere eos & ambulare principalibus cauſis definitū & cōſtitutum ſit.de Fac.124 Quatenus iure ciuili conſtitutum ſit. Off.3.69.Aiunt conſtitutum eſſe cum ſeruis, ut uenirent ad balnear.pro Cæl.50.Audio conſtitutū eſſe Pompeio,& eius cōſilio in Siciliam me mittere. Att. 105. Quoniam uiuendi ars eſt prudentia, neceſſe eſt eam quoque ab alia re eſſe conſtitutam & perfectam.de Fin.128.Neque dii ignorant ea,quæ ab ipſis conſtituta & deſignata ſunt.de Diu.98.Cuius rei cauſa maxime iudicia conſtituta ſunt, id iam mala conſuetudine diſſolutum eſſe . pro Cæc.5.Mihi enim properādum neceſſario eſt, ut omnia uobis, quæ mihi conſtituta ſunt,poſſim exponere,3.Verr. 29. An a deis in principio omnia facta & conſtituta ſint.de Nat.d.1.Poſtremo ut eſſet hoc iudicatum, ut finis aliquando iudiciariæ cōtrouerſię cōſtitueretur.3.Ver.3.Seruilius & recuſare & deprecari, ne iniquis iudicibus,nullo aduerſario,iudiciū capitis in ſe conſtitueretur.7.Verr 110.Amici recuſare,nequod nouū iudiciū,ne qua ipſa cognitio illo abſēte,de exiſtimatione eius cōſtitueret. 4.in Ver.42.Reū ſtatim fecit:atq. ei locus primus cōſtitueretur, pp cauſæ coniunctionē impetrauit.pro Clu.43.& 74.Vt res nummaria de communi ſententia conſtitueretur: iactabatur enim tēporibus illis numus.off.3.105. Semper honores putaui, ſi uulgares eſſent, viles:ſi temporis cauſa conſtituerentur,leues. ad Q.fr. 296.Ineuntis ætatis inſcitia ſenum conſtituenda & regenda prudentia eſt. 1.off.172.Vobis hodie conſtituendum eſt, utrum poſt hæc,&c.pro D.ſua. 213. Qui hoc tempus amicitiæ tecum conſtituendæ prætermittat.de Pet.Conſ.58. Nam ſi forte quæreretur,quæ eſſet ars imperatorum, conſtituendum putarem principio,quis eſſet imperator,&c. or. 102. Atque etiam ante iudiciū de cōſtituendo ipſo iudicio ſolet eſſe cōtentio cū,&c.in Part.13. Vt in conſtituendo accuſatore,quod ſequi poſſitis , habeatis.in Ver.56.Qui,cum prohiberet iniuriam tenuioris, æquitate cōſtituenda ſummos cum infimis pari iure retinebat.2.off. 58. Conſtituendi autem ſunt in amicitia fines , & quaſi termini diligendi.de Amic.50.

Conſtitutus.

Conſtitutus animo ac vita, vt ratio poſtulat. Tuſc. 2. 9.Bene conſtitutus de rebus domeſticis.pro Sext.84. Cuius fortuna conſtitutus ad amplexandum otium,ſcientia ad bellum gerendum, animo & vſu ad quoduis negotium . pro Mur. 144. Conſtitutum rerum omnium delectus.1.de Fin. 56. Iudicium aut actio conſtituta,aut comparata.de Inn.69.Huiuſce generis vna eſt actio per hoc interdictum,quo nos vſi ſumus,conſtituta.in Verr. 293. Eſt enim tibi grauis aduerſaria conſtituta atque parata incredibilis quædam obſeruatio. ep. 19. Conſtituta in menſem Ianuarii auctio.de L.Agr.2. Vt aliqua ex parte mea diligentia conſtituta auctoritas iudiciorum videatur 3.Verr.3. Bene morata & bene conſtituta ciuitas. de Cl. or. 165. Deſcriptio ciuitatis a maioribus noſtris ſapientiſſime conſtituta.pro Sext. 26.Pacta & conſtituta cum aliquo dies. 1.in Catil.17.Conſtituta emptio.2.At.63. Conſtituta neceſſitudo.11.fa.37. Pax tota prouincia conſtituta. ad Q.fr.1.1.36.pro Sexto Roſcio.13. Pecunia cōſtituta ad emēdos agros.pro Deiotaro. 148. Pęna in ciues Romanos nominatim ſine iudicio conſtituta.pro D.ſua. 35. Conſtituta diuinitus res omnes.4.Tuſc.q. 2.Conſtituta præclariſſime Reſp. dilabitur.2.off.118.Corpus bene conſtitutum.2. Tuſ.25.2.de Fin.47. Conſtitutum diſſidium. 15.Att. 48. Iudicium de pecuniis repetundis conſtitutum.1.Verr.6.Huiuſce rei uos ſtatuetis nullam eſſe actionem,nulli ratio neri unde eius cōſtitutum,&c.pro Cæc.29. Et te dure latrocinium in foro cōſtitutum. Parad.34.Mihi multum cōſtitutum puto ſuauitatis & dignitatis in ueſtro ingenio & induſtria.15.fam.40.Vt frater meus uere exiſtimaret,adiſticito fundo, patrimonium fore ſuum per te conſtitutum.ep. 17. Et contineant quiddam in ſe ratione conſtitutum & uia de Fin. 3.15. Quare ſi quod conſtitutum cum podagra habes, fac ut in aliam diem differas.7.fam.12.Tametſi hac de re puto te conſtitutum,quid facturus eſſes,habere.Cęlius Cic. 8.5.4. Sed conſtitutam diem decedemus,ep.24. Cæcinna ad cōſtitutā diē tempuſque uenit.pro Cær.591.Poſt hanc urbem conſtitutā. de haruſp.reſp.247.Itaque eo,quale ſit,bi cuiter ut tempus poſtulat, conſtituto,accedam ad omnia tua.2.de Fin.74. Hoc enim conſtituto in philoſophia,omnia ſunt cōſtituta.5.de Fin.25. Ex itinere propoſito & iam conſtituto reuerti.de Diu.85.Bona alicuius conſtituta auctione uendere.pro S.R.22. Quid in perſonis & in conſtituta re & definita quæreretur.de Or.122. Conſulares,qui tibi perſæpe ad cædem conſtituti fuerunt.in Cat.11.Hi ſunt quidam habitus animi ſic affecti & conſtituti ,ut, &c. Part. 236.Qui uero deos eſſe dixerunt,in tanta ſunt uarietate conſtituti,ut,&c.de Nat.d.1.Qui de quaque re conſtituti Iudices ſūt. pro D.250.Ex quo leges moreſque conſtituti. Off. 2. 20. Hanc ob cauſam Reſp.ciuitatiſque conſtitutæ ſunt.Off.48. Cenſoribus,ſi quod cōmiſiſſent, pœnæ erant legibus conſtitutæ.in Ver. 135.Trieterides a Dionyſio conſtitutæ putantur . de Nat. d. 71.Quæ ab ipſis conſtituta & deſignata ſunt . Diu.lib.2.79. Reperio Iudices,hæc ab iſtis conſilia inita & conſtituta, ut quæ

cunque

cumque opus eſſet ratione,res ita duceretur, vt, &c.2. Verr.16. Duo fundamenta Reip. per me conſtituta. Att.19. Conſtituta quædam a ſe reſcinderem. 6. Att.1. Ab oratoribus ciuitates ut ab initio cōſtitutas,& ſæpe conſeruatas eſſe dixiſti. Vt uero iam ad illa ſumma ueniamus,quæ nis alia potuit aut,&c. aut iam cōſtitutis ciuitatibus leges,iudicia,iura deſcriberet?s. de Orat.18. Mihi ita perſuaſi,Romulum auſpiciis, Numam ſacris cōſtitutis fundamenta iecisse Reip.pro Clu.60.de har. reſp.11.

Conſtitutum.

Horum & timor idem fuit primo,qui meus, & conſtitutum. 12.Att.35.id eſt, deliberatio. Conſtitutum cum aliquo habere. 12.Att.31.Homines inermes qui ad conſtitutum experiundi iuris gratia ueniſſent.pro Cæc.24.Igitur ad conſtitutum.12.Att.2.id eſt,prout conſtituimus,ſiue ad conſtitutum diem.Conſtitutum facere cum aliquo.pro Cœl. 48. Conſtituto experiri cum aliquo.pro Cœl.14.Conſtituta & acta alicuius tollere. Att.6 3.

Conſtitutio.

Religionum conſtitutio.2. de Leg. 38. Illud neceſſe me ad te ſcribere,quid ſentirē tota de cōſtitutione huius belli.ad Bru 91.

Conſtitutio, *ſtatus cauſæ*.

Conſtitutio,eſt prima conflictio cauſarum,ex depulſione intentionis profecta,hoc modo:Feciſti,non feci, aut iure feci.1.de Inu.15.Conſtitutio,eſt prima deprecatio defenſoris, cum accuſatoris inſimulatione coniuncta.1.ad Her.19. Conſtitutio omnis pars cauſæ eſt.1.de Inuē.19.conſtitutio abſoluta.1.ad Her.24.aſſumptiua,& eius partes. 1. ad Her. 25.coniecturalis ex intentione & inficiatione iudicationem efficit.1.ad Her.19.& 29 coniecturalis tractatu difficillima. 2.ad Her.44. coniecturalis partes.2.ad Her.33.definitiua.1.de Inu.15.& 157.iuridicialis quid,& quot eius genera.1.ad Her.24.1.de Inu.21.& 24.In conſtitutione iuridiciali abſoluta quid quæratur. 2.ad Her.52. In conſtitutione iuridiciali deprecationis quis ſit uſus. 2.ad Her.58.Conſtitutio negotialis.1 de Inu.21.tranſlatiua. de Inu.15. Conſtitutio unaquæque ex ſe & ex natura ſua ſimpliciter conſideratur.1.de Inu.50.conſtitutionis legitimæ partes. 1. ad Her.19.conſtitutionem ſequitur ratio,& quid ea ſit.1. ad Heren.28. Conſtitutiones tres.1 ad Her.18.2.de Or.58 & 62.Or.56.Part.29.33.& 54. In conſtitutionibus reliquis etiam coniectura utimur.2.ad Her.54.57.& 60.

Conſtitutio, *pro habitudine, temperatione*.

Firma conſtitutio corporis. 3.Off.159.

Conſto

Præclare tibi conſtas,ut de iis,qui nunc ſunt, nihil uelis ipſe dicere.de Cl.Or.187.11.ad Att.13. Actio conſtat e uoce atque motu.Or.202.Contraque accidit in ſpondeo & trochæo, quod alter ex longis conſtat,alter e breuibus ſit.Or.215. Illa benignitas,quæ cōſtat ex opera & induſtria,honeſtior eſt.off.44. Quod mihi conſtat carius,quam ſi in ſoro emiſſem.Hic ex fallaciis conſtat totus.pro Quint.48.Concio quæ ex imperitiſſimis conſtat. de Amic.78.Nam is tibi conſtat gratis.7.in Verr.39.Homo animo conſtat & corpore.de Nat.d.21.Tuſc.190. Id quod conſtat inter omnes.Ac.q.ed.2.lib.2.11.Inſtitia eſt uirtus,quæ ex hominibus tuendis conſtat.Off.32.Vetus eſt opinio, quæ conſtat ex antiquiſſimis Græcorū literis & monumentis.in Verr 225. Oratio conſtat ex iambis.Or.215. Quidam ornatus orationis ex ſingulis uerbis eſt, alius ex continuatis coniunctis conſtat. de Or.256.Hæc propoſitio indiget approbatione: non enim perſpicua eſt,neque conſtat inter omnes.1.de Inu. 80. Conſtat prouincia Galliæ ex his generibus hominum & ciuitatum.pro Font.2.Prudentia conſtat ex ſcientia rerum bonarum & malarum. de Nat.d.67.Pergami non multum auri ratio conſtat.pro Flac.54 Iudiciorum ratio ex accuſatione & defenſione conſtat.Off.43.Temperantia conſtat ex prætermittendis uoluptatibus.de Nat.d.67. Eorum igitur,quæ conſtant,exempla ponam.de Inu.55.Homines uenis & neruis & oſſibus conſtant & continentur. de Nat.d.37.Tamen illi,qui profitentur eam facere,non poſſent, leuiſſimo enim & indoctiſſimo genere conſtant. de Diu. 135. Maleficia quæ in illo conſtant eſſe.pro Sext.Roſc. 38. conſtant mea in te officia.11.Att.26. Tantum de principiis rerum e quibus omnia conſtant,uideamus quem probet.4.Acad.210. Quæ conſtāt eſſe peccata 1.de Inu. 115.In illis quæ recte facta ſunt,non continentur tamē omnes partes,ex quibus cōſtant.de Fin.95 Quæ in rerum natura,totoq. mundo conſtant,quæq. monent, ea, &c. de Ami. 24. Quia huius ipſius in illum ordinem ſumma officia Quæſturę, Tribunatuſq. cōſtabant.pro Plan.19. In qua melius ſibi conſtitit Arceſilas. Ac.q.ed.1.l.2.55.Conſtiterunt mutuo inter nos certatim ſumma officia.10.f.80.in ep. Lepidi. Reliqui ſibi conſtiterunt,ut extrema cum initiis conuenirent.2.de Fin.61 conſtabit dimidio minoris.13.Att.Dum hæc de Oppianico cōſtabunt.pro Clu.99. Mea in te omnia ſumma neceſſitudinis officia conſtabunt.3.f.7.Mea tamen in te omnia officia conſtabunt, non ſecus,ac ſi te uidiſſem.ad App. 3. 5. 13. Qui tibi conſtares? Ac.q.ed.1.l.2.58.Scientia, quæ tota ex rebus fictis cōmentitiiſq. conſtaret.pro Mur.130.Ne ſi ſumma quidem eorum in me merita conſtarent.ep.12.Metuiſti,ne æs alienum tibi creſceret,ſi H S. V I.millibus tibi conſtarent ea,quæ tu facile poſſes uendere H S. C C. millibus.In Ver.205.Te oro,ne quid exiſtimes ab illo factū eſſe,quo minus mea in te officia conſtarent, minuſue te diligerem.ep.177.Cum idem dies conſtitiſſet.2.de Nat.d.5. pro, cum eodem die factum fuiſſe conſtitiſſet. Cum illa eius immenſa & intolerabilis ædificatio conſtitiſſet.in Piſ. 38. Cum iam conſtitiſſent diſciplinæ grauiſſimæ philoſophorum, tum exortus eſt, vt,&c.Ac.q.ed.1.l.2.15. An malum nullum eſt, quo aut oppreſſus iacens,aut ne opprimare mente uix conſtes? Tuſc.217. Niſi in eo qui ex animo conſtet.de Nat.d.1.69.Siue ex crimine cauſa conſtet,ut facinoris:ſiue ex cōtrouerſia,ut hæreditatis:ſiue ex deliberatione,ut belli:ſiue ex perſona,ut laudis:ſiue ex diſputatione,ut de ratione uiuendi.de Or.118.Nempe igitur ea reſtāt, quę cum factum conſtet & nomen,qualia ſint,uocatur in dubiū. Part.233.Conſtetne oratio aut cum re,aut ipſa ſecū. de Inu.67. Vt tota oratio ſibi conſtet, & ut ex omni parte ſecum ipſa conſentiat.de Vniu.9.Quę cum conſtent,perſpicuum debet eſſe,animos,&c Tuſc.156.Sunt enim qui in rebus contrariis parum ſibi conſtent.Off.15.Antiquiſſimi ſunt,quorum quidem ſcripta cōſtent,Alcibiades & Pericles.de Or. 117. Modo ut tibi conſtiterit fructus otii tui,quo quidem,&c.Mario, lib.7.1.

Conſtat.

Quid porro quærendum eſt,factumne ſit?at conſtat. a quo?at patet.pro Mil.104.cōſtat,ut opinor,bonis inter bonos quaſi neceſſariam beneuolentiam eſſe.de Am.46.4.Ac.123.cōſtat de homine illo.13.Att.11. Cuius omnes uigilias in ſtupris conſtat,adulteriiſq. eſſe conſumptas.6.Verr.127.Vt inter omnes conſtat antiquos.Or.218 & 143.Perſpicuum eſt, cōſtatq. inter omnes. 3.de N.d.13.pro Roſc.Am.19.Cōſtat inter omnes, neminem te iuris peritiorem eſſe.ep.102.Conſtat inter omnes, poſt hæc conſtituta iudicia,quibus nunc utimur,nullum,&c.2. Verr.30.5.de Fin.28.1.Ac.21. Mihi quidem conſtat meam contumeliam non ferre.in Ant.256. Sane moleſte Pompeium id ferre conſtabat. ep.11.Sed tum nimis inter omnes conſtabat,neminem eſſe reſalutatum.in Ant.180.conſtitit autem fere inter omnes,id, in quo prudentia uerſaretur,oportere eſſe, &c. de Fin. 128. Nunc uero cum de Magio conſtet, nonne furor eius omnē cauſam ſuſtinet? Att.207. Quaſi hoc perſpicuum ſit, conſtetq. inter omnes, eſſe deos.de Nat.d. 61.conſtare cauſam belli in alicuius perſona.2.Phil.68.Deos ſine membris conſtare non poſſe.de N.d.19. Adhuc quæ dicta ſunt,arbitror mihi conſtare cum ceteris ſcriptoribus.ad Her.116.Ex fraude,fallaciis,mendaciis conſtare totus uidetur pro Roſc.Com.11. conſtare ex multis & magnis rebus.1.de Inu.9.Si humanitati tuæ conſtare noles,certe putabis. Att.l.1.20.1.ſi noles diſcedere ab humanitate.Qua in ſententia ſi cōſtare uoluiſſent,ſuam auctoritatem ſimul cum ſalute mea recuperaſſent.Lent.l.1 40.Vt conſtare in uitę perpetuitate poſſimus nobiſmetipſis.Off.1.167.conſtare inter oēs uideo, abs te ſummam adhiberi diligentiam. Q.fr.294.Vix conſtare mente. Tuſ.4.30.Nihil auulſum a ceteris per ſeipſum conſtare poteſt. 3. de Or.18.Animus,qui ſi eſt horum quatuor generū, ex quibus omnia conſtare dicuntur,&c.1.Tuſc.66.1. compoſita ſunt & permanent.Si ipſa mens conſtare poteſt uacās corpore.de N.d. 7. Deinde dicemus contrariam ſententiam non conſtare cū ſuperioribus & inferioribus ſententiis.ad Her.9.Et quidem ſi ſibi conſtare uis,omnes,&c.1.Tuſc.15. Iudices tamen in Oppianico ſibi cōſtare,& ſuperioribus iudiciis conſentire debuerunt.pro Clu.46. Virtutem ſine ratione conſtare non poſſe.de Nat.19.Conſtitiſſe certa aliqua in ſententiis.7. fam.3.

Conſtans.

Qui cōſtās eſt,eū neceſſe eſt eſſe quietū. Tuſ.3.15. cōſtās ætas dē media. Cat.69.Firmus & cōſtās & ſtabilis amicus.de Am.108 Firma & cōſtās aſſenſio.2. Ac.61.ciuis in rebus optimis cōſtant. de Cl.173.Stellarū conueniens conſtanſq. cōuerſio.de Nat.d.64. conſtans,perpetua,fortis, inuicta defenſio ſalutis alicuius. poſt reditū in Senatu,26. Is fortis & conſtās in optima rōne ſp fuit. pro D.ius.230.cōſtās in nulla re eſſe malo,quā in te amādo. ad Brut.42.conſtans & ratus motus ſtellarū.de N.d.2.37.conſtans & moderatus ortus.de Vniu.55. Aequabilis,conſtans, & moderata ratio uitæ.pro Cluent.34.Vultus ſemper idem,uox,oratio ſtabilis,& non mutata,uir conſtans & grauis.pro Quint. R.53.

Perpetua & conſtans uolũtas in Remp.13.Phil.352. Fortis animi & conſtantis eſt, non perturbari in rebus aſperis.1.off.113.Et hoc cõſtantis hominis eſſe putant, qui cum vi,&c. pro Cæc. 285 Eaq; quæ de ea ſcripta eſt auctoritas, tantam uim habet, ut magis iratorum hominum ſtudium, quam conſtantis Senatus conſilium eſſe videatur ad Lent.li.7.13. Nec ullo caſu arbitror hoc conſtanti homini accidere poſſe; ut ulla intermiſſio fiat officii. de Ami.97.Grauem, conſtantem, ſtabilem ſe in amicitia præſtare.1.de Amic.57.Quid interſit inter popularem, id eſt aſſentatorem & leuem ciuem: & inter conſtantem, ſeuerum, & grauem.de Amic. 78. Conſtante fama atque omnium ſermone celebratum eſt.ad Q.fr.1.1.35. Fateor me una atque conſtanti Auſpicum voce eſſe permotum. in Ant. 248. Stabiles & conſtantes amici eligendi.de Ami.55. Certos & conſtantes curſus ſtellæ habẽt. 3.de N.d.31. Ex Aſia nihil perfertur ad nos, præter rumores de oppreſſo Dolabella, ſatis illos quidem conſtantes, ſed adhuc ſine auctore.ep.187. Motus lunæ conſtantiſſimus: animus certus & confirmatus.de Diu.112.Quem hominem? leuem? imo grauiſſimum.Nobilem? imo conſtantiſſimum.pro Roſc. Com.28.

Conſtantia.

Conſtantia, grauitas, & perſeuerantia retinenda.7. Phil.125. Conſtantia & firmitas animi.Att.100.Ac.q.ed.1.l.2.38.Augurii conſtantia.2 de Diu.121.Conſtantia cæli.3.de Nat.d. 11. Quæ eſt autem inter augures conueniens & coniuncta conſtantia? de Diu.2.65.Conſtantia & veritas dictorum conuentorumque, fides.1.Off.35.Quæ enim pertinacia quibuſdam, eadem aliis conſtantia uideri poteſt.pro Mur. 136.Conſtantia in ſtellis.de Nat. d.39.Perpetua conſtantia roborare grauitatem.1.Off.157.Conſtantia placida quietaque. Tuſc 4.9.Promiſſi conſtantia & fides mira. Att.4.49.Ergo ut conſtantia ſcientiæ, ſic perturbatio erroris eſt. Tuſc.4.66. Ordo & conſtantia ſiderum in omni æternitate.de Nat.d 2.31.conſtantia uel inconſtantia teſtimoniorum.2. ad Her.41.conſtantia uitæ. Ac.q.ed. 1.l.2.31.conſtantia, pro eo quod Stoici Græce εὐπαθείας nominant, hoc eſt laudatos motus, qui ſunt gaudium, uoluntas, cautio. Tuſc.4.12.Robuſti animi eſt, magnæque conſtantiæ, acerba ita ferre, ut nihil a ſtatu naturæ diſcedas, nihil a dignitate ſapientis.1.Off.97.Stabilitatis, conſtantiæque firmamentum in amicitia, fides.de Ami.58.Satis animi, conſtantiæq. eſſe in aliquo.pro L.Man. 49. Nihil eſt tam contrarium rationi & conſtantiæ, quam fortuna.de Diu.112.125 Si ſoceri Scauri conſtantiam, ut nequis te de vera & certa poſſit ſententia dimouere.2.Verr.31.conſtantiam ex ſe habere. Ac.q. ed.1.l.2.24.conſtãtiam reſpuit fortuna amica uarietati. de Nat. d.2.31.Nihil eſt quod tam deceat, quam in omni re gerenda cõſilioque capiendo ſeruare conſtantiam. Off.1.175. conſtantiam ſuſcipere.3.Att.43.Stabilitate & conſtantia, nõ ardore amoris, more adoleſcentulorũ, beneuolentiam iudicemus. 1. Off.71. Admirabili incredibilique conſtantia ſunt curſus ſtellarum. 3. de Nat.d.31.Ex perpetuitate atque conſtantia ſpectãdi philoſophi. 5.Tuſcul.47. Summa grauitate, ſummaq. conſtantia homo. pro Sext.76.Fortem & liberum animum, &c. ſine conſtantia & æquabilitate nullum eſſe putatis. Brutus Cic. 16.18.

Conſtanter.

Multaq. eius & in Senatu, & in foro, uel prouiſa prudenter, uel acta cõſtanter, uel reſponſa acute ferebantur.de Am. 6. Lẽt. l.r.9.20. Iudicio conſiderate conſtanterque deferre beneficia.1. Off.74. Epicurus, quam ſibi c. conuenienterque dicat, non laborat. Tuſc.233.c.dicere aliquid.Ac.q.ed.2.l.1.11. A quibus conſtanter honeſteque viuendi præcepta ducuntur. Off.3.7.c.facere aliquid. Att.254.c.& ſedate ferre dolorem. Tuſc.2. 41. Gerere ſe c.& libere. Att.4.83.12. Aequaliter, conſtanterque ingrediẽs oratio.in Or.125.c.in ſuo ſtatu manebat.de Vniu.59. c.& perpetuo placebit hoc conſilium. Brut.Cic.16.16. c.ſentire. Tuſ.3.28. Nil conſtantius, nil ſeuerius, nil fortius.1.Att.31.Firmius & cõſtantius in perſpicuis manere.4.Acs. 84. conſtantiſſime dicatur ſine pertinacia exquirere. Acad.q.ed.1.l.2.9.

Conſtringo.

Qui orbem terrarum nouis conſtringit legibus. contra Rull. 71. Quæ rem diſſolutam, diuulſamque conglutinaret, & ratione quadam conſtringeret.2.de Or.93.conſtringere catenis. pro Sext.12.conſtringere digitos.Acad.quæſt.edit.1.lib.2.133.conſtringere laqueis. pro Sext.77. Tum qui ſcelus fraudemque nocentis poſſit dicendo ſubiicere odio ciuium, ſuppliciοque conſtringere.de Or. 102.Cuius etiamſi corpus conſtringatur, &c.de Fin.3.59.Si turpiſſime ſe pars illa animi geret, uinciatur & conſtringatur amicorum propinquorumque cuſtodiis. Tuſc.165.Vt ſe virtuti tradat conſtringendam uoluptas.de Fin.2. 52. Si familiam tuam dimiſiſſes, amici tui conſtringendum te putarent. in Piſ.89.Victi & debilitati obiecta ſpecie voluptatis, tradunt ſe libidinibus conſtringendos.1.de Fin.72.

Conſtrictus.

Sententia aptis conſtricta uerbis, cadit plerumque numeroſe. de Cl.Or.16.Dedere aliquem conſtrictum hoſtibus. Poſtq.200. Conſtrictum & implicatum tenere aliquem. Acad.quæſt.edit.2. lib.1.8.Incluſam & conſtrictam belluam ne dimittatis, cauete. in Ant.213.Veritate potius, quam religione fidem eſſe conſtrictam.pro Corn.57. Conſtrictam iam omnium horum conſcientia teneri coniurationem tuam non uides? in Catil. 1. Italiam omnibus uinclis deuinctam & conſtrictam tenere. contra Rull. 63. Conſtricti neceſſitate. Tuſc. 2. 4. Corpora capta armis, aut conſtricta uinculis.de Or. 204. Pſephiſmata iure iurando conſtricta.pro Flac.149.

Conſtruo.

Cubilia ſibi, nidoſque aues conſtruunt.2.de Nat. deo.195. Vt nauem, ut ædificium idem deſtruxit facillime, qui conſtruxit: ſic hominem eadem optime, quæ conglutinauit, natura diſſoluit.de Sen.66 Volucres uidemus procreationis atque utilitatis ſuæ cauſa fingere & conſtruere nidos.2.de Or.14. Vocabula rerum conſtruere.3. de Fin. 5. Itaque tanti aceruі nummorum apud iſtum conſtruuntur, ut iam appendantur, non numerentur pecuniæ.2. Phil.97. Conſtitui a deo atque ædificari mundum facit Plato.1. de Nat.d.19.Nihil conſtrui poteſt, quod non incurrat in magnã aliquam difficultatem.ep.47.

Conſtructus.

Pecunia conſtructa & coaceruata.1.de L. Agr. 8. Mundi corpus ea conſtructum proportione, quam dixi.de Vniu.197.Similiter nunc petes a Craſſo, uti eam copiam ornamentorum ſuorum, quam conſtructam uno in loco quaſi per tranſennam prætereuntes ſtrictim aſpeximus, in lucem proferat.1. de Orat.78. Multæ & magnificæ res conſtructæ & conditæ.de Or. 78. Conſtructa a patribus delubra habento. 2. de Leg. 31. Dentibus autem in ore conſtructis manditur, atque ab his extenuatur & molitur cibus.2.de Nat.de.201.Conſtructior & apparatior domus. 1.de Inuent. 74.

Conſtructio.

Apta & quaſi rotunda uerborum conſtructio. de Cl.Or.148. Conſtructio hominis. Academ.quæſt.edit.1 lib.2.77.Nolo tam minuta hæc conſtructio appareat. Orat. 219. Magna & ornata conſtructio uerborum.ad Heren. 26. Et ipſa oratio conformanda, non ſolum electione, ſed etiam conſtructione uerborum.1. de Orat.9.

Conſtupro.

Qui prope in gremiis parentum prætextatos liberos conſtuprauit.de Petit.Conſ.7.Matremfamilias conſtuprare.ad Her.4. 151.Conſtupratum iudicium.1.Att.57.Afflicta Reſp. eſt, empto conſtupratoq. iudicio. Att.13.1.5.

Conſuaſor.

Hæc omnia Quintius agebat auctore & conſuaſore Neuio. pro Quint.9.

Conſueſco.

Verſus multos uno ſpiritu pronuntiare conſueſcebat.1. de or. 237.Vt tuis conſiliis (ut conſueui) in omnibus rebus utar. Att. 152.Et ſi liberius, ut conſueſti, agendum putabis, multorum in nos perfidiam, inſidias, perditionem notabis.5.fam.30. Conſueſti, pro, conſueuiſti. Poteſt id facere quod requires, & conſueuit. 1.de Or.49. In quo maxime conſueuit iactare ueſtra ſe oratio, lib.1.de Fin.28.Nemo eſt, qui non equo, quo conſueuit, libentius utatur, quam intractato & nouo. de Amic. 109. Et idipſum quod datur otii, libentius in philoſophia conſumere conſueuimus. Tuſc.164.Huc omnes mulieres, quibuſcum ipſe conſueuerat, conueniebant.7.Verr.25.id eſt, concubuerat. Ea ornatu illo orationis, quo conſueuerat, ornata non erat.de Cl.Or.196.cum minus idoneis uerbis ut conſueſcerem. de Orat. 97. Quare hoc commentemur, mihi crede: diſiungamuſque nos a corporibus, id eſt, conſueſcamus mori.1.Tuſc. 61. Conſueſcere parere aliis. 2.de Inuent.4.

Conſuetudo.

Conſuetudo quaſi altera natura.de Fin.5.67. Erat mihi cum eo non modo hoſpitium, ſed etiam domeſticus uſus & conſuetudo.pro Sext. Roſc.27. Conſuetudo exercitatioque & intelligendi prudentiã acuit, & eloquendi celeritatẽ incitat.1.de or.45

Ex

Ex huiuſmodi principio conſuetudo æſtimationis introducta eſt. in Ver.191. Conſuetudo alitur.14.Att.15. Cõſuetudo aſſentiendi periculoſa & lubrica. Ac.q.ed.1.l.2.62. Cognoſcendi & ignoſcẽdi conſuetudo. pro Roſ. Am.2. Suſcepit autẽ uita hominum conſuetudoq. communis, ut beneficiis excellẽtes uiros in cælum tollerent. de Nat. d.38. Conſuetudo dicendi longe iſti neſtræ exercitationi ad honorem antecellit. pro Mur.130. Vt erat ſuperiorum dierum conſuetudo. Cæſ.121. Conſuetudo diſſerendi nullà affirmatione adhibita. Acad.q.ed.2.l.1.13. Ibidẽ paulo ante, dubitationem Socraticam de omnibus rebus uocat. Conſuetudo diuturna callum iam obduxit ſtomacho meo. 9. fam.4. Conſuetudo eſt iſta doctorum, &c. de Amic.16. Conſuetudo ferendi doloris non contemnenda magiſtra. Tuſc.2.44. Exercitatione conſuetudo gignitur. 2. de Or.195. Immanis ac barbara conſuetudo hominum immolandorum. pro Font.18. Quod ſi indocta conſuetudo tam eſt artifex ſuauitatis, quid ab ipſa tãdem arte & doctrina poſtulari putamus? Or.92. Conſuetudo interrupta.15.fam.38. Conſuetudo laborum. Tuſc.2.31. Cõſuetudo legendi.9.fam.36. Mala & impia conſuetudo eſt contra deos diſputandi. de Nat. d.59. Conſuetudo maiorum deflexit de curriculo. de Amic.38. ideſt, mos maiorum. Maiorum conſuetudo longo interuallo repetita atque relata.1. Verr.37. In adeundis periculis conſuetudo medicorum imitanda eſt. Off.17. Mirifica alicuius conſuetudo.1. de Or.137. Conſuetudo peccandi quantum poſſit. 5. in Verr.152. Conſuetudo alicuius perpetua in ui inferenda. pro Mil. 121. Superiorum Prætorum cõſuetudo hæc fuit, ut, &c. in Verr.244. Conſuetudo priſtina maneret. 5. fã.55. Serpit ac prodit conſuetudo. 1. Verr.37. Vetus conſuetudo fori & priſtinus mos iudiciorum. pro Mil. 1. Vetus conſuetudo naturæ uim obtinet. de Inu.42. Conſuetudo uitæ & conſtãtia. Acad. q.ed.2.l.1.6. Vitæ perpetua conſuetudo. pro Rab. perduel. reo.1. Cõſuetudo uitę uictuſq. noſtri.7.f.43. Hoc nõ fuit rationis aut ſciẽtiæ, ſed quaſi bonę cõſuetudinis. de Cl. or.186. cuius cõſuetudinis atq. ĩſtituti patres maioreſq. noſtros nõ pœnitebat. 1. Ver. 37. Adeoq. ignarus es diſciplinæ cõſuetudiniſq. noſtræ, ut hæc neſcias? pro Rab. perd. reo. 21. Carere fructu iucundiſſimæ conſuetudinis. ad Curionem, l.2. 1.1. Si conſuetudinis iucunditas ualet, quæ fuit unquam amicitia coniunctior? ep.42. Conſuetudinis ius eſt id, quod ſine lege æque, ac ſi legitimum ſit, uſitatũ eſt. 2. ad Her.52. Conſuetudinis ius eſt, quod uoluntate omniũ ſine lege uetuſtas comprobauit. de Inu. 70. Corruptela malæ cõſuetudinis. 1. de Leg.48. Non eſt meæ conſuetudinis, initio dicendi rationem reddere, qua de cauſa quemque defendam. pro Rab. perd. reo.1. Puto te exiſtimare me nunc oblitum conſuetudinis & inſtituti mei, rarius ad te ſcribere, quam ſolebam. At.4. 87.1. Suauitas conſuetudinis. Ap. Pulchro, l.3. 10.12. Conſuetudinis magna uis eſt. Tuſc. 2. 35. Vetuſtatis & conſuetudinis uis maxima. de Amic.60. Magni enim uidebatur intereſſe ad eã neceſſitudinem, quam nobis ſors tribuiſſet, conſuetudinem quoq. accedere. ep.29. & 30. Ad quam nos conſuetudinem a familiaribus noſtris adducti, &c. Tuſc.2.7. Ad exercitationem conſuetudinemque patiendi remedia comparare. 5. Tuſc. 207. Ad noſtri Augurii conſuetudinem dixit Ennius, cum triuit læuũ. de Diu. 125. Ad Græcorum conſuetudinem diſputare. 2. de Oratore.8. 5. Tuſc.17. Conſuetudinem, exercitationemque capere, ut boni ratiocinatores eſſe poſſimus. 1. Off. 86. Conſuetudinem ipſius adhuc meus pudor mihi clauſit. 4. fam.42. Contra morem cõſuetudinemque ciuilem facere. 1. Off.206. Vnam enim partẽ & conſuetudinem earum epiſtolarum, quibus ſecundis rebus uti ſolebamus, tempus eripuerat. Nigidio, l.4.13.1. Lucio Coſſinio valde familiariter vtor: nam & inter noſmet ipſos uetus uſus intercedit, & Atticus maiorem mihi etiam cum eo conſuetudinẽ fecit. 13. fam. 41. Imitari aliquorum conſuetudinem. 1. Off.116. Sed in conſuetudinem noſtram non caderet. Tuſc.3.6. Dedit ſe in conſuetudinem, ſic prorſus ut una uiueret, nec fere ab iſto unquam diſcederet. in Piſ.54. In conſuetudinem alicuius, blanditiis & aſſentationibus ſe penitus immergere. pro Cl.26. In noſtram conſuetudinem rarius hęc incidunt. de Inu. 69. Id a noſtris hominibus ſepiſſime uſurpatum eſt, & iam in prouerbii cõſuetudinem uenit, largitionem fundum non habere. 1. Off.79. Senatus in eam iam benignitatis uenit conſuetudinem, ut eos qui bene Rempub. geſſerint, nouis honoribus afficiat. in Piſ.35. In conſuetudinem ex utilitatis ratione uenire. 2. de Inuent. 169. pro Cæc.4. Introducere conſuetudinem. 5. Verr.164. Conſuetudinem cum aliquo iungere. pro Deiot.18. Conſuetudinem alicuius rei nanciſci. ad Q. fr. 2. 31. Sed noſtri conſuetudinem hominum. ep.17. Noſtri Niciæ noſtri imbecillitatem, mollitiẽ, conſuetudinem uictus. 12. ad Att.244. 6. Si pręter conſuetudinem extiterit quod oritur, præter naturam tamen non poteſt exiſtere. 2. de Diu.88. Longo interuallo ueterem conſuetudinẽ referre. 3. Ver. 10. Congreſſus noſtros, conſuetudinem uictus, ſermones doctiſſimos requiro. ep. 113. Nam exercitus cunctus conſuetudinem ſuam in ciuibus obſeruandis, communique pace, ſeditione facta retinuit. Lepidus S.P.Q. Romano, lib. 10.35 3. Si tuam conſuetudinem in patrociniis tuendis ſeruas, P. Vatinius cliẽs aduenit, qui pro ſe cauſam dicier vult. Vatinius Cic. 5.9.1. Meam conſuetudinem, quam ſemper in Repub. habui, tenebo. 1. Phil.20. Tenebimus hanc conſuetudinem a Socrate traditam, eaque inter nos quam ſepiſſime utemur. de Diuin.139. Conſuetudinem decernendi tenere debet Senator. 3. de L.36. Cõſuetudine ius eſt, quod leuiter a natura tractum aluit, & maius fecit uſus. de Inu.82. A conſuetudine oculorum aciem mentis abducere. de Nat. d.2.32. Abhorrere a conſuetudine communis ſenſus. 1. de or.7. A conſuetudine ſubito conuertit homines ſapientia dicendi. 1. de Inu. 4. Impetratum eſt a cõſuetudine, ut peccare ſuauitatis cauſa liceat. Or.212. A conſuetudine ſcribendi ad dicendum uenire. 1. de Or.73. Communi conſuetudine ſermonis abutimur, cum ita dicimus, uelle aliquid quempiam, aut nolle ſinę cauſa. de Fato. 37. Conſuetudine adhibita. Acadẽ.q. ed.1.l.2.53. Conſuetudine & exercitatione adiuuari. 2. de Or. 194. Conſuetudine conglutinari. 11. fam.42. Officiis, vſu, cõſuetudine cõiunctiſſimus homo. pro Syl. 43. Deuincire domũ aliquorum cõſuetudine. pro Archia poeta. 4. De ſumma re diſſentientes, in eadem amicitiæ conſuetudine permanſimus. Poſtquam.168.2. Phil.57. Conſuetudine aliquid facere. pro Roſc. Am. Conſuetudine aliquem implicatum habere. 6. fam.39. Cõſuetudine imbuit animi. de Nat.d.1.58. Quę in communi uitæ conſuetudine bona ac mala ſunt. de Or. 103. Itaque nihil melius, quam quod eſt in conſuetudine ſermonis Latini. Tuſ.3.9. In communi vita & vulgari hominum conſuetudine non eſſe rudem. 1. de Or.129. Tamen inductus conſuetudine & familiaritate fecit, ut dixi, Quintius ſocietatem. pro Q. 2. conſuetudine hac introducta. 16. fam.28. ex ep. Cic. filii. Id iam mala conſuetudine diſſolutum eſt. pro Cæc. 286. Ne mala conſuetudine ad aliquam deformitatem ueniamus, de Or.97. Quæ de cauſa pro mea conſuetudine breuiter ſimpliciterque dixi. pro Arch. 23. Multa & iucunda conſuetudine coniuncti inter nos ſumus. At. 13. Omnium ſuorum conſuetudine conſpectuque priuari. pro Mur.145. Nos conſuetudine prohibemur. Tuſc.3.17. Quotidiana conſuetudine augetur familiaritas. Seruio, l.13.20.1. Is totã Hortenſiorum domum deuinctam conſuetudine tenebat. pro Arch. 186. Tua mihi in conſuetudine & familiaritate ſuauitas non ignota eſt. ep.144. Adductus ſum Iudices, ueteri conſuetudine inſtitutoque maiorum, ut putarem, &c. in Verr.55. conſuetudine uitæ ſermoniſque interpretari uirtutem. de Amic. 20. Amicitiæ, conſuetudines, uicinitates, poſt reditum.2. Familiariter late patere non poſſunt, propterea quod conſuetudines uictus non poſſunt eſſe multis. pro Mil. 105. Conſuetudines amicitias, res, rationesque cum aliquibus iungere. pro Deiot.18.

Conſul, conſularis, conſulatus, conſulens, conſulo, cõſultatio, conſulto, conſultor, conſultrix, conſultum conſultus, *Vide Conſilium.*

Conſumo.

In ſtudiis ac literis noſtris conſumo omne tempus. Att. 124. Interficiunt & conſumunt ſerpentes, ibes aues. 2. de Nat. d.141. Conſumpſerat omne illud permiſſum. de Vniu. 31. Ibi Marcellum collegam noſtrum conueni: eumque diem ibi conſumpſi, ut cum eo eſſem. Sulpicius ad Cic. lib 4.12.2. Cæſar omnẽ uim ingenii ſui in populari leuitate conſumpſit. in Ant. 204. Nec mediocrem in eo ſtudio operam, curamque conſumpſimus. de Nat.3. Conſumpſimus multum temporis in iſta una diſputatione. Acad.q.edi.1.lib. 2. 13. Ac primum quidem tempus ſalutationibus, reliquum percunctatione conſumpſimus. de Leg.195. Vt domum uentitares, horaſque multas ſępe ſuauiſſimo ſermone conſumeres. ad Marium, lib.11.27.11. Aut in quo melius cõſumam hanc diem. de Leg. 158. Cum præſertim in eo omne ſtudium conſumeret. de Fin.2.23. Itaque cum totum iter & nauigationem conſumpſiſſet, partim in percontando a peritis, partim in rebus geſtis legendis, in Aſiam factus imperator uenit. 4. Ac. 4. Si me aut uis aliqua morbi, aut natura ipſa conſumpſiſſet. pro Plan.278. Tibi remitto atque concedo, vt omne ſtudium tuum in Cn. Plancii honorem conſumas. pro Plan. 60. Nihil eſt enim opere aut manu factum, quod non aliquando conficiat ac conſumat uetuſtas. pro Marcel.132. Niſi ut omne tempus in quęrẽdo ac dicendo, in cognitione naturę conſumant. de Fin. 5. 49. Poſtremo in eo uim artificii conſumant, vt, &c. ad Her.25. Qui

omnem

omnem vim ſui tribunatus in mea ſalute conſumpſerit. pro Sext.9.Sed cum ea tempeſtas vetuſtaſque conſumpſerit, &c. 1. de Leg.4.Conſumere adoleſcentiam in aliqua re.Acad.q.ed.1. l.2.2.Aetatem conſumere in ſtudio.1.Off.4.Per luxuriam effundere atque conſumere omnia bona.pro S.R. 19. Conſumere curas in aliquem, vel in aliquo. ad Brut. 57.dies in explicanda philoſophia.Att.219. omnem noſtrã diligentiam in re aliqua. 7.Verr.-8.Duas horas in ſilentio conſumere 3. de Or 11.Ingenium muſicis.5.de Fin.92.Meſtrio omnem meum laborem,omnem operam,curam, ſtudium in tua ſalute conſumere.Ligario, l.6.45. Manus ſuas non in defendenda Rep. ſed in laudando cõſumere.Att.16.332.4.Conſumere multum operę ac laboris in aliqua arte. de Or. 105. operam in agendo aliquid.de Fin.49. operam legendis Græcis.l.1.de Fin.1.ſcilicet literis.operam in magnis rebus.de Inu.63.orationem.Acad.q.ed.2.l.1.11.otium in angulis.1.de Or. 36.otium ſuum in hiſtoria ſcribenda.2.de Or.31.otium in philoſophia.ad Her.1. partes diei delectationibus.7.fam.1.patrimonium.2.de Fin. 40. pecuniam aliquo. pro Rab.Poſth.4.Pecuniam in agrorum coemptionibus. 1. de Leg. Agr.8.In præliis colendis operæ plurimum ſtudiique conſumere.pro Roſc.Am.25.Studium ſuum conſumere in uirorum fortium factis memoriæ prodendis.6.fam. 42. Conſumere ſupplicia in aliquo.4.ad Her.151.diuturnum tempus in aliqua re.Ac. quæſt.edit.1.l.2.2. tempus in poetis euoluẽdis.de Fin. l. 1. 56. matutina tempora lectiunculis.7.fam.1. Vt pecuniam quam rõ fecerat,non cõſumpſiſſe,ſed Flacco dediſſe uideretur. pro Flac. 163. Propterea quod iſtorum in dialecticis omnis cura cõſumitur.de Cl.Or.65.Dolus conſumitur in pecuniam, pollicitationes,diſſimulationes,mentitiones,&c.ad Her. 16.Inuẽtio in ſex partes orationis conſumitur. ad Her. 1. Non tota exinanienda naui conſumitur.7.Verr. 52. Tantum requietis habeo,quantum cum amicis conſumitur.Att. 16.Ita ſum ab hominibus deſtitutus,ut tantum requietis habeam, quantum cum uxore & filiola & mellito Cicerone conſumitur.Att.1.13.2. Quinetiam antequam ad me ueniatur,tiſus omnis pene conſumitur. Trebonio, lib.15.21.7.Mater tua, cuius omnes curæ ad te referuntur, & in te conſumuntur. Brut. 288. Omnis fere noſtra in his deliberationibus conſumebatur oratio.de Fato.140. Vt ibi Iunius conſumatur.Att.82.Quodque temporis in prędiolis noſtris conſumi potuit,in peregrinatione cõſumemus.Att. 251.His vitiis in compoſitione uitatis, reliquum operis conſumendum eſt in dignitate.ad Her.28.

Conſumptus.

Craſſus cum febre domũ rediit,dieque ſeptimo eſt lateris dolore conſumptus.de Or.143. Conſumptus altercatione dies. 1. fam.4.In quo tanta commoueri actio non poſſet, ſi eſſet cõſumpta ſuperiore motu & exhauſta.de Or.57. Quorum omnis uita cõſumpta eſt in laboribus glorioſis.de Fin. 2. 56.Aurum in monumento conſumptum. cont.Rull.73. Nec uero deſiderabat aut alimenta corporis,aut detractionem confecti & conſumpti cibi. de Vniu.24.Cõſumpti iniuria,fame,morbo, uaſtitate.de Prou. Conſ.4.ad Titonem,l.16.12.1. Belluarum impetu quędam hominum genera eſſe conſumpta.Off.36. Ita orientur animantes, quos & uiuos alatis,& conſumptos ſinu recipiatis.de Vniu.53.

Conſumptio.

Conſumptione & ſenio ſui ſe alebat mũdus. de Vniu.23.Propterea quod non hæc uidentur reperiri poſſe ſine elaboratione & conſumptione operæ. ad Her. 4.180.

Conſumptor.

Atque noſter ignis,quem vſus vitæ requirit, confector eſt,& conſumptor omnium.2.de Nat. d. 57.

Conſurgo.

Conſurrexit Senatus cum clamore ad vnum, ſic vt ad corpus eius accederet.ad Q.fr.3.18. Conſurrexiſſe omnes illi dicuntur & ſenem illum ſeſſum recepiſſe. de Sen. 90. Itaque in curiam venimus,honorifice ſane conſurgitur.6.Verr.121. Conſurgitur in conſilium.pro Clu. 59.

Conſurrectio.

Conſurrectio iudicum. 1. Att. 37. Cepi equidem fructum maximum & ex conſurrectione omniũ veſtrũ, &c.de har.reſp.1.

Conſydero.

Numquamne homo amentiſſime te circumſpicies?numquamne quid facies,conſyderabis,nec quid loquare?Parad.37.Id coram conſyderabimus quale ſit:habet enim res deliberationem. Att.7.123.4. Reliquum eſt, quod ipſæ optime conſyderabitis, veſtri ſimiles fœminę ſintne Romę.Terentię,lib.14.14.2.Vide etiam atque etiam,& conſydera quid agas.7. Ver. 137.Age nũc refer animum ſis ad ueritatem, & conſydera quæ ſtudia a patribus,&c.pro Sex. Roſc. 26. Conſiderate cum animis veſtris voſmetipſi.5.Verr.23.Sed velim conſyderes,quid faciẽdum putes. Att.110.Age nunc ex ipſius Chryſogoni iudicio Roſciorum factum conſideremus.pro S. R. Am. 64. His de rebus uelim cum Pomponio,cum Camillo, cum quibus vobis videbitur,conſideretis.Att. 102. Hoc eſt non conſiderare, ſed quaſi ſortiri quid loquare.de Nat.d.1.70.Ea ſe, & ex ſua natura ſimpliciter conſiderare aliquid.1.de Inu 20. De aliquibus rebus cum aliquo cõſiderare.Terentiæ,l.14.14.4.Sed de hoc tu videbis: quippe cum de ipſo,ac de me iſta conſiderare velim.Att.7.132.6.Conſiderare res humanas. Tuſc. 3. 31. Ille ait conſiderare ſe uelle. ad Planc.10.16.3.Contemplari vnumquodque otioſe, & conſiderare. 6.Verr. 29. Vnaquæque conſtitutio ex ſe & ex ſua natura conſideratur.de Inu.45. Suum quiſque opus a vulgo conſiderari vult.1.Off.205.Conſiderandum quid in conſequenti tempore.2.ad Her.39.Conſiderandum quid in inſtanti tempore. 1.ad Her.38.Conſiderandum quid præterito tempore. ibidem.

Conſyderans.

Equidem eos caſus mecum ipſe conſiderans, huic incipio ſententię diffidere.Tuſc.228.

Conſyderantia.

Cuius in hoc uno conſiderantiam & ego ſuſtinebo, vt potero,&,tu vt poſſis,eſt tuorum neruorum.ad Q.fr.3.24.10.

Conſyderatus.

Minus conſideratus in re aliqua.pro Quint.6.ideſt, prudens. Ratio bene conſiderata.de Inu.82.Ratiocinatio autem,eſt diligens & conſiderata faciendi aliquid, aut non faciendi excogitatio.2.de Inu. 133.Viuendi uia conſiderata & prouiſa.in Para. 48.Factum quod paulo minus conſideratum videatur. pro Syl. 180.Nihil feci iratus,nihil impotenti animo, nihil non diu cõſideratum,ac multo ante meditatum.de har.reſp. 2. Verum & illud conſiderati hominis eſſe putauit non contendere. pro Cæc. 1.Balbi docti & eruditi hominis in utraque re conſiderantiam tarditatem vicit.de Cl.Or.79.Quis cõſideratior illo? quis tectior? quis prudentior?pro Deiot. 10. Dare conſideratius conſilium. Att.9.6.Illud verbum conſideratiſſimum noſtræ conſuetudinis arbitror.pro Font.16.

Conſyderatio.

Circumſpectio & accurata conſideratio.4.Acad.69.Conſideratio contemplatioque naturæ eſt animorum ingeniorumq. naturale quoddam quaſi pabulum.Acad.q.ed.1.l.2.118. Conſideratio cognitioque rerum cæleſtium.de Fin.l.5.54.

Conſyderate.

Atque ea(beneficia)quæ iudicio conſiderate, conſtanterque delata ſunt.1.Off.74.Conſiderate agere pluris eſt, quam cogitare prudenter.off.1.223.Conſiderate agere quod agat. Off 1.33. Conſiderate facere.4.Phil.155.ideſt,prudenter.Prætores,vt cõſiderate fieret, conſiderauerunt. pro Q.29.Parum conſiderate loqui.Off.2.8.Hirtius nihil niſi conſiderate, vt mihi crebris literis ſignificat,acturus videbatur.ad Caſſium,l.12.Quid feci nõ conſiderantiſſime?1.Off.153.& 190.

Contabeſco.

O perfidioſæ Fregellæ, quam facile ſcelere veſtro contabuiſtis.ad Her.20.Vt Artemiſia illa Mauſoli Carię regis vxor,quę nobile illud Halicarnaſſi fecit ſepulchrum, quandiu vixit,vixit in luctu,eodemque etiam confecta contabuit.3. Tuſc.118.

Contagio,*Vide Contingo*.

Contamino.

Is nomen Populi Romani tanto ſcelere contaminarit, vt id nulla re poſſit, niſi ipſius ſupplicio expiari.de har.251. Qui ſe aliqua contagione prædæ contaminauerunt.pro D.ſua.235.Saturnini,& Gracchorum,& Flacci, & ſuperiorum complurium ſãguine non modo ſe non contaminarunt, ſed etiam honeſtarunt. 1.in Catil.21. Deniq. aliquo vel quamplurimis uitiis contaminabit perſonam aduerſarii.ad Her.7. An ſe ſcientes ſcelere contaminent.Off.3.47.Fingi nullum maleficium poteſt,quo iſte ſe non contaminarit.pro S.R. 27. contaminare ſe humanis vitiis. Tuſc.1.59.extremum tempus ætatis. Tuſc.5.42.Veritatem mendacio.pro Syl.33.contaminatur multis flagitiis homo.pro cl. 78.contaminari culpa.ad Her. 10.

Contaminatus.

Homo improbus,multis flagitiis contaminatus. pro cl.38. Frontis tuæ nubeculam, tum collegæ tui contaminatum ſpiritũ pertimeſcerem.in Piſ.83. Quos nondum tantis parricidiis contaminatos vix ferebamus,hoc nunc omni ſcelere coopertos tolerabiles

lerabiles cenſes ciuitati fore?12.Phil. 329. Integra contaminatis opponuntor.in Top. 36.Ita perturbatis ſacris,contaminatis gentibus,ſ.ctus es filius. pro D. 28. corruptis ac contaminatis iudicus,io Verr.66.Homo poſt homines turpiſſimus,ſceleratiſſimus,contaminatiſſimus. pro D. ſua.18.

Contego.

Lateant libidines eius illæ tenebricoſæ, quas fronte & ſupercilio,non pudore & temperantia contegebat.de Prouinc. Conſul. 7. Natura eas partes contexit atque abdit. de Prouinc. 70. Gracchus meſſoria ſe corbe contexit.pro Sext.70.1. Offic.177. Idem tumulus,qui corpus eius côtexerat, nomen etiam obruiſſet.pro Arch.18.Quos humus iniecta contegeret.de Leg.181.

Contemno.

Contemnit hunc Platonicum mirifice.de Nat.d.1. 50.Hos ſi contemnimus,etiam abiectos putamus illos. Acad. quæſt.ed.1. l.2.121.Contempſiſti L.Murenę genus,extoliſti tuum.pro Mur. 33. Dialecticam contempſit Epicurus. de Fin. 68. Quare iſtos omnes deridere atque contemnite.Off.147. Contemnerent ipſum vinci.15. ſam. 42. Qui tantum præſens lucrum nulla opera inſumpta côtempſerit atque deſpexerit?5.Verr.126.Ea,quæ plerique vehementer expetant,contemnere, & pro nihilo ducere.1.Off.42.1.Verr.13.pro Mil. 47. Faciunt, vt grauitatem dignitatemque uirtutis exaggerent,quam,&c.facile eſt conterere atque contemnere.5.Tuſc.13 3. Irridere & côtemnere alios pręſe.contra Rul.85.Contemnere aliquem.;Or. 209.Contemnere & irridere aliquid.Acad.q ed.1.lib.2. 88. Per riſum ac per iocũ contemnere aliqui !.2.de Leg. Agr. 94. Contemnere caſus humanos.Tuſc. 5. 3. Contemnere gloriam, & pro nihilo putare. Off.1.101.Sic nemo ulla in re poteſt id, quod malum eſſe decernit,non curare,idque contemnere.3.de Fin.45.Contemnere legem & modum naturæ.de Fin.5.44.Seueriſſime contemnere voluptatem.Off.1.101.Contemnuntur ii, qui nec ſibi, nec alteri proſunt,vt dicitur.Off.2.51. Contemni ſe putant, deſpici,illudi.de Sen.Voluptatem contemni & reiici oportere.1. Off.148. Orator non contemnendus.de Cl.Or.169.Ne Titus quidẽ Poſthumius contemnendus in dicendo.de Cl. Or.189. Oratio non contemnenda,ſaneque tolerabilis.de Cl. Or. 189.Ieiunum neſcio quid & contemnendum videbitur.15.ſam. 22. In parte Italiæ minime contemnenda.6.ſam.12. Hierocles & Menecles minime contemnendi.Or.120. Defenſiones non contemnendæ,ſaneque tolerabiles.de Cl. Or. 149. Non contemnendos exercitus habent.10.ſam. 53.

Contemptus.

Contemptus quibus rebus excitetur.1.ad Her.8. Quin.Pompeius non contemptus orator.de Cl.Or. 173.Cauſa contempta atque abiecta.pro Clu.37.2. de Leg. Agr. 91. Id enuntiatis veſtris myſteriis totum eſt contemptum & abiectum. pro Mur.51. Qui nullo præmio propoſito,præter hoc, quod tam contritum & côtemptum putatur,iudicium bonorum, omnia pericula,&c. ſuſcepit. pro Sext. 74. Homo vita contempta ac ſordida. pro Planc.10.Minime contempti philoſophi.Acad. q. ed.1.l.2.69. Quo iam nihil poteſt eſſe contemptius.de Diu. 132. Deſpicatiſſimus & contemptiſſimus.pro Sext.29. Côtemptiſſimi philoſophi.2.de Diu. 122. Tenuiſſimus victus, atque contemptiſſimæ eſcæ.2. de Fin. 144.

Contemptio.

Fortitudo,eſt laborum dolorumque contemptio.Off.76.Cô*temptio fortunæ*.Parad. 33. Contemptio mortis,doloriſq.,munera duo maxima fortitudinis.Tuſc. 2.38. Firma & ſtabilis doloris mortiſque contemptio.de Fin.2.93.Contemptio pecuniæ in Ant.168.Animi magnitudo, humanarumque rerum contemptio.1.Off.21. Contemptio ac deſpicientia omnium rerum humanarum. Tuſc.1.78.Contẽptio voluptatum. Ac.q.ed.2.l.1.17. Adducere aduerſarios aut in odium,aut in inuidiam, aut in contemptionem.1.de Inu. 32.

Contemplor.

Contemplor ſtudioſe ſummorum virorum ſepulchra. 2. de *Leg*.3.Conſpectus veſter reficit & recreat mentem meam, cum *intueor* & contemplor vnumquenque veſtrum.pro Planc.1.Nec vero ille artifex,cum faceret Iouis formam, côtemplabatur aliquem,e quo ſimilitudinem duceret.Or.197. Cum cælum ſuſpeximus,cæleſtiaque contemplati ſumus.2.de Nat.d. 5. Et id animo contemplaie,quod oculis non poteſ. pro Deiotaro,28.Codicis tui literas contemplare.in Verr. 156. Totam cauſam quã maxime intentis oculis(vt aiunt) acerrime contemplemini.pro Flac.10. Quæ cognitione digna ſint, ſummo otio ipſe ſecum conſideret & contempletur.1. Off. 213. Tractare & contemplari res cognitione digniſſimas.Off. 31. Sed ea cum contemplari cuperem,vix aſpiciendi poteſtas fuit.de Or.98.Contemplari oculis pulchritudinem cæli.de Nat.45.Contemplari vnumquodq. otioſe & conſiderate cœpit.in Verr.107.Quis iam cæcus in contemplandis rebus vnquam fuit, ut hoc non videret? de Nat.16. In contemplandis rebus perſpiciendiſque ſe totum ponere. Tuſc. 1. 37.

Contemplans.

Te autem contemplans abſentem, & quaſi tecum coram loquerer.ad Cæl.2.8.3. Deus terras & maria contemplans, hominum commoda vitaſque tuetur. de Nat. 12. Cuius quidem ego villam contemplans (abeſt enim non longe a me)admirari ſatis non poſſum.de Sen.51. Quæ contemplantes expendere oportebit quid quiſque habeat ſui.Off.23.Omnes loci artis,inquirentibus nobis,omnique acie ingenii contemplantibus, oſtendunt ſe & occurrunt.1.de Or.73.

Contemplator.

Homo contemplator cæli ac deorum. Tuſ.163.

Contemplatio.

Conſideratio contemplatioque naturæ.4.Acad. 229.Contẽplatio rerum occultiorum.de Fin.4.15. Cum ex terra nihil emineret,quod contemplationi cæli poſſet officere. de Diu.99.Virtutis diſciplinam meliorem reperiet nullam, quam contemplationem atque imitationem tui.Brut. 91. Sic in vita longe omnibus rebus contemplationem rerum cognitionemque præſtare.Tuſc.5.7. Hæc res magna & diligenti contemplatione digniſſima.de Nat.11.

Contendo,*pro*,*proficiſcor*.

Hęc vbi filio nuntiata ſunt, ſtatim exanimatus ad ædes contendit,ut & uitę patris,& pudicitiæ ſororis ſuccurreret.3. Verr. 46.id eſt,feſtinat & accurrit.Si potuiſſemus, quo contendimus, peruenire.Or.206.Tharſum ueni, inde ad Amanum contendi. Or.79. Iter a Vibone Brunduſium petere contendi. pro Planc. 280.& 279.Mihi non dubium eſt, quin Brunduſium contendã. Or.127.Dyrrhachium petere contendit.pro Planc. 79.Contendere iter conſtitutum. pro Roſc.Am. 61. Quæ res eum una nocte tantum itineris contendere coegit? pro Sext. Roſc.34.Sed audiſſe te credo, tum uero Platonem Socrate mortuo primũ in Aegyptum diſcendi cauſa,poſt in Italiã côtendiſſe.4.de Rep.4.

Contendere,*pro*,*vehementer niti*.

Sic ego hoc contendo,me tibi, cuiuſcunque tribui rationem popoſceris,redditurum. pro Planc.269. Itaque contendit omnes neruos Chryſippus,vt perſuadeat omne ἀξίωμα aut verum eſſe aut falſum.de Fato. 17. Seruius contra omi grauitatemque morbi contendit,ut ad caſtra perueniret. 9. Phil.267.Cur potius id contenditis,&c.Acad.q.ed.1.lib. 2.51.Quantum potero voce contendam,ut hoc Pop.Rom.exaudiat.pro Lig. 138.Contendamque (ſi modo id conſequi potero) vt in hac cauſa atque vniuerſa defenſione nihil a me quod, &c. prætermiſſum eſſe videatur.pro Sellio. 3. Vociferarer, & quantum maxime poſſem, contenderẽ,teſtarer publicanos,&c pro Flac.154. Magnũ onus, ſed dignum in quo omnes neruos ętatis induſtriæque meæ contenderem.2.in Verr.22.Vt cum ad vltimum animo contendiſſemus,ibi tamen, ubi oporteret,conſiſteremus. pro Mur. 59. Ne quid contra æquitatem contendas.Off.2. 105. In eo contendas neruos tuos omnes.15.famil.39.Sic enim faciendum eſt, vt contra naturam vniuerſam nihil contendamus.1. Off 22.Iam in tãta impudentia iſtius remittendum aliquid uidetur, ne omnia contendamus, ne omnia cum dolore agere videamur.in Verr.1.9. Vt etiam contendant & elaborent,&c.de Finib. 5.43.Cum plus contenderimus,quam poſſumus minus tamen faciamus, quam debemus. epiſt.9. Hi ſimul ac iuuenes eſſe cœperunt, magna ſpectare, & ad eã rectis ſtudiis debent contendere.2.de Off.63. Maximis laboribus & periculis ad ſummam laudem gloriamq. contendere.14.Phil.406.Contendere contra naturam uniuerſam.off.1.155.Qui ſtadium(inquit) currit, eniti & contendere debet quam maxime poſſit,ut uincat.3.Off.55. Quare quãtum conniti animo potes,quantum labore contendere,&c.tantũ facue efficias,&c.3.Off.8.ad Qu.fr.1. 1. 63. Contendere omnibus neruis ac facultatibus.de Pet.Conſ.36.Contendere neruos ętatis induſtriæque ſuæ in re aliqua.2. Ver.21.Omnibus enim neruis mihi contendendum eſt,atque,&c.5. Verr.110. Hoc eſt,totis viribus connitendum. Tantum contendere in Rep.quantum probare tuis ciuibus poſſis. ep.54. Quod plurimis locis voluiſſe nos,atque animo contendiſſe, perorationes noſtræ declarant. Orat.217.

Contendere, *pro, petere.*

Contendo petere Dyrrhachium, quod eſt in fide mea. pro Planc 79. Quare omni ſtudio a te nunc Brute contendo, vt Ciceronem meum ne dimittas. ad Brut. l. 14. 3. Neque ego hoc contendo, quod fortaſſe iam in noſtra ætate difficile eſt, mutare animum. Q. fra. 297. De oratione Bruti prorſus contendis, mecum que iterum tam multis verbis agis. Att. 140. Pompeius a me valde contendit de reditu in gratiam, ſed adhuc nihil profecit. Q. fr. 3. 17. 20. Incenſus cupiditate cōtendit a Pythio, vt venderet. off. 63. Sic a Seio contendit, vt ſibi domum meam venderet. pro D. ſua, 136. Sed ſi non eadem contendit in tribunatu Plancius, exiſtimare debes non huic voluntatem defuiſſe, ſed me, &c. pro Planc. 275. Primum contendam a Q. fr. vt ſe præfici patiatur. ad Att. 82. Quantum potero, voce contendā, vt hoc Populus Rom. exaudiat. pro Leg 4. A quo facile, ſi contendes, impetrare poteris. de Petit. 209. Quidquid contra dixeris, id cum defenſione noſtra contendito, ita facile cauſa S. Roſcii cum tua cōferetur. pro S. Roſc. 34. Sed a magiſtris cum contenderem de proferēdo die, probauerunt mihi, &c. ad Cornific. 12. 19. 11. Non erat cauſa, cur a te hoc tempore aliquid contenderem. Cluuio, l. b. 13. 8. 6. Verecundius a te, ſi qua magna res mihi petenda eſſet, contenderē. Curioni, lib. 2. 5. 1. Cum Hipſeus maxima voce plurimis verbis a M. Craſſo contenderet, ut, &c. 1. de Or. 81. Cum Pompeius contendiſſet, ut nihil umquam magis, ut cum Craſſo redirem in gratiam. ep. 15. Pet eos, qui noſtra cauſa uolunt, diligentiſſime contendas opus eſt. Att. 175. Nec dubito, quin Cælius a me contendat, ut ad urbem ueniam. Att. 151. Dixi me nihil ab inuito contēdere. Att. 141. Primum igitur leges oportet contendere, conſiderando utra lex ad maiores pertineat, &c. de Inu. 80. Contendere magiſtratum a populo. 4. Ver. 91. Non audeo uehementer a te cōtendere, ne ani, &c. L. Paulo, l. 15. 13. 5. 3. et ſt 77. Ita manifeſtas (res) proferam, ut nemo a uobis, ut illum abſoluatis per gratiam conetur contendere. 2. Verr. 19. Quemquam horum ab amico quippiam contendiſſe, &c. Læl. 37.

Contendere, *pro, certare.*

Thermus cum Syllano contendit. Att. 1. & de Inu. 84 Humilitas cum dignitate de amplitudine contendit. pro. Roſc. Am. 81. Ecquis umquam tam palam de honore, tam uehementer de ſalute ſua contendit, quam ille, aut illius amici? 1. Ver. 12. Quoniam uerbis inter nos contendimus, non pugnis. Parad. 27. Tauri pro uitulis contra leones ſumma ui impetuque contendunt. de Fin. 3. 52. Itaque feci, ſic pugnaui, ſic omni ratione contendi, ſic ad omnia confugi, quantum ego aſſequi potui, remedia, &c. pro Clu. 39. In quo etiam, ſi multi mecum contendent, tamen omnes facile ſuperabo. ep. 64. Quod ſi duriorem te eius miſeræ & afflictæ fortunæ præbes, non contendam ego aduerſus te. Att. 14. 3 to. 2. Extremum autem præceptum in beneficiis, operaque danda eſt, nequid contra æquitatem contendas, nequid pro iniuria. 2. Off. 105. Contendas ſacramento mea non eſſe. 7. fam. 56. Si cauſa cum cauſa contenderet, nos, &c. pro Qu. 62. Multiſque pigeſſem, qui interdicto tecum contenderent. de Or. 8 Si exercitum adducas, neceſſe eſt armis cum eo contendere. 7. Att. 188. Qua de re decertari oporteret, non contendere armis. pro Cæc. 3. Ciuiliter contendere. 1. Off. 58. Sermone paulo intentiore cōficere omnia, numquam lateribus aut clamore contendere. de Or. 107. Tamenne ueteris ut poſſis hæc contra Hortenſium contendere? pro Quint 14. Contēdere de honore, de dignitate. Tul. 3. 43 In hac cauſa deſinamus aliquando (ſi uidetur) vulgari & peruulgata declamatione contendere. pro Planc. 168. Inimiciſſime atque infeſtiſſime contendere. pro Quint. 45. Contendere iurgio cum aliquo. de Cl. Or. 133. Iure cum aliquo. pro Quint. 64. Summo iure. Att 16. 339. 1. Summa vi impetuque contra aliquem 3. de Fin. 101. Patere igitur rationem m ā cum tua ratione contendere. de Nat. 61. Contēdere omnia. 4. Ver. 37. Hoc eſt, cum contentione agere.

Contentus.

Si ipſum ſine comparatione audites, non modo eſſes contentus, ſed melius non quæreres. de Cl. 176. Diues eſt, cui tanta poſſeſſio eſt, ut ad liberaliter uiuendum, facile contentus ſit. Para. 114. Neque L. Gelli iudicio ſtetit Lentulus, neque Lentuli exiſtimatione cōtentus fuit Gellius. pro Clu. 45. Quamuis paruis Italiæ latebris contentus eſſem. epiſt. 26. Iam nihil egeo ueſtibus, & paruo contentus eſſe poſſum. Att. 230. Si animus tuus ſatiatus eſt, aut contentus etiam pecunia, concedo, diues es. Par 1. 124. Quod cuique temporis ad uiuendum datur, eo debet eſſe contentus. de Sen. 91. Populus Rom. diligit magiſtratus, in quibus ſi qua præterea eſt ars, facile patitur, ſin minus, uirtute eorum innocentiaque contentus eſt. pro Planc. 272. Quibus ego rebus a tali uiro contentus eram. epiſt. 45. Paruo cultu natura contenta eſt. Tuſc. 247. vt Reſp. una hac mea accuſatione contenta ſit. 10 Ver. 275. Eo contentum me eſſe dicam. in Verr. 2 69 Cōtentum ſuis rebus eſſe, maximæ ſunt certiſſimæque diuitiæ. Par tit. 136. Cum contenta curſu hoſt. ſi claſſis Italiam peteret. pro Mur. 132. Satiata quaſtu, uel contenta potius. Off. 31. Ad iſtum natum, quia ipſe ad ſeſe iam dudum uocat, & quodammodo abſorbet orationē, contento ſtudio curſuque ueniamus. pro Sex. 3. Et ſi ſatis eſt, putatis, ea quæ, &c. ſed ſi his contenti eſtis, &c. de Or 149. Maiores noſtri in priuatis rebus minime contenti, tenuiſſimo cultu uiuebant. pro Flac. 152. Sed quemadmodum tu præcipis, contenti Idibus Martiis ſimus. Att. 230. *Patreſfamilias* ſuo contenti. pro Flac. 161. Quidam non contenti quaſi bona valetudine, vires, lacertos, ſanguinem quærunt. de opt. 243 Chryſippus ſperat Chaldæos contentos Stoicorum cauſa fore. de Fat. 143. Cōtenta vox. or. 102. Vt in fidibus *plurimis*, ſi nulla earum ita contenta numeris ſit, vt cōcentum ſeruare poſſit, omnes æque incontentæ ſint: ſic, &c. Tuſc. 123. Baliſtæ lapidū, & reliqua tormenta telorum, eo grauiores emiſſiones habent, quo ſunt contenta atque adducta vehementius. 2. Tuſc. 9 Sunt quædam animi ſimilitudines cum corpore: vt onera contentis corporibus facilius feruntur, remiſſis opprimunt. 2. Tuſc. 93.

Contentio, *pro concertatione, conatu ad aliquid agendum, perſeuerantia, intentione.*

Contentio, eſt oratio acris & ad confirmandum, & ad confutādum accommodata. ad Her. 20. Accurata & inimicitiis incenſa contētio. de opt. gen. or. 152. Acerrima cōtentio. in or. 58. Similis contentio actionis de or. 218. Cōtentio animi eſt ſola officii tāquā cuſtodia Toſ. 2. 48. In omnibus officiis perſequendis, animi eſt adhibenda contentio. Tuſ. 187. Verum otii fructus eſt nō contentio animi, ſed relaxatio. 2. de or. 3. Magna et animi contentio adhibenda eſt explicando Ariſtotelem, & leges. in Hortē ſio. Hoc eſt, intendendæ ſunt ingentes vires. Contentio animorū. 2. la. 24. Contentio cauſarum. off. 2. 10. Eſt enim inter eos non de terminis, ſed de tota poſſeſſione contentio. Acad. q. ed. 1. l. 2. 123. Metaphora. Impetus cōtētioq. dicēdi. pro Deiot. 144. Sūma vis & cōtentio dicēdi. de or. 107. Effuſa ſine intermiſſione cōtētio. de or. 164. Mentio ſū in Rēpub. cōtentio ſane grauis. de Opt. gen. Or 152. Nihil interrumpit, quo labefactata poſſit tanta contentio grauitatis & ponderum. de Nat. 49. Honoris contentio. pro Mur 7. Miſerrima eſt omnino ambitio, honorumque contētio. 1. Off 123. Contentio mea. pro D. ſua, 112. Contentio nulla mihi cum iſto maneret, ſi uiueret. 14. ad Att. 25. Contentio orationis plurimum ualet, & maiorem vim habet ad gloriam: & eſt ea quam eloquentiam dicimus. Off. 2. 67. Anima magna, uocis parua contentio. de Cl. Or. 2. 5. Hæc tibi eſt prima cum. Plancio generis veteris familiæque cōtentio, qua abs te vincitur. pro Plā. 165. Contentio receptionis. in Vatin. 21. Impendet ſumma inter eos contentio. Att. 7. 121. 5. Neque minus hæc tamen tua grauiſſimi ſermonis lenitas, quam illa ſumma vis & contentio probatur. 2. de Or. 133. Tanta adhibebatur a nobis contentio, ut rem poſſe confici non diffiderem. Q. fr. 290. Hæc autem eſt una contentio, quę adhuc permanſerit. 4. Acad. m. 138. Nihil perniciosius, quam effuſa ſine intermiſſione vocis cētentio. 3. de or. 184. Aſperitas contentionis oratoris ipſius humanitate conditur. 2. de or. 117. Cęteri contentionis cupidiores, quam veritatis de or. 89. Eſt quiddam contentionis extremum, quod tamen inferius eſt, quam acutiſſimus clamor. de or. 164. oratio non magnę in dicendo contentionis. pro Clu. 1. Noſtra cauſa nihil habuit contentionis cum tribunatu. de Leg. 189. Rationis contentioniſque particeps animus. de Vniuſ. 33. Contentioni alicuius, alterius ſalutem tradere. pro Plan. 65. Qui volunt exclamare maius, toto corpore atque omnibus vngulis, vt dicitur, contentioni vocis aſſeruiunt. Tuſc. 187. Pręſidio exercitus mei ad eorum qui in culpa eſſent, timorem potius, quam ad contentionem vteretur Senatus, l. 15 2. 21. Contentionem in re aliqua adhibere. t. ad Q. fr. 1. Omnem contentionem eſſe inter homines doctos in verbi Controuerſia poſitam. de Or. 93. Fortunarum contentionem facere. in Pil. 40. Ferre animi noſtri tantam contentionem non poſſent, niſi eos doctrina relaxaremus. pro Arch. 188. Reſpub. contentionem cum illis viris fieri non vult, & neſciam, vehementer recuſat. 1. fam. 38. Neque fece unquam uenit in cōtētionem de accuſando, qui Quæſtor fuiſſet, quin repudiaretur. 1. Verr. 33. Sed ſi res in contentionem ueniet. Off. 2. 104. Quod niſi ex Publicio narratum Neuio eſſet, non tam cito res in contētionem ueniſſet. pro Quint. 12. Sed aliquando ab hac contentione diſputationis animos noſtros curamque laxemus. de Or. 264. Ex eo quidam ſuſpicati fortaſſe ſunt animorum contentione.

ne, non opinionum diſſenſione, me ab eo diſcrepare. Cæl. 2. 12: 7. Si quis omnem uitæ ſuę curſum in labore corporis atque in animi contentione confeceret. pro Cæl. 45. Contentione dicendi decertare. 5. Phil. 30. Mihi cum Murena magna inimicitia eſt, quæ in capitis dimicatione a Ser. Sulpitio nō idcirco obtuetur, quod ab eodem in honoris contentione ſuperata eſt. pro Mur. 125. Res minime dubitanda in contentione ponitur, utrum, &c. pro Cæl. 49. Antiochum illum magnum maiores noſtri magna belli contentione terra marique ſuperatum intra montem Taurum regnare iuſſerunt. pro Sext. 49. In obiurgationibus utendū eſt fortaſſe & uocis cōtētione maiore, & uerborū grauitate acriore. Off. 1. 189. Equi in ſubmerſum eum maxima contentione, uō potuiſſet extrahere, diſceſſit. 1. de Diu. 1. 65. Illud etſi expetitum a me ſit, & approbatum, a te tamen non eſt noſtra contentione perfectum. 7. Att. 13. Hominum membra nulla contentione, mō te ipſa atque uoluntate mouentur. de Nat. 78. Omni contentione, uelis remiſque fugere aliquid. Tuſc. 3. 22. Otioſam & quietā ætatem ſine ullo aut labore, aut contentione traducere. de Sen. 74. Acad. q. d. 1. lib. 2. 7. Cato contra Galbam ad populum ſumma contentione dixit. de Cl. Or. 171. Pugna ſumma contentione pugnata. pro Mur. 33. Permulta tum uehementiſſima contentione animi, ingenii, uirium ab eo dicta eſſe conſtabat. 3. de Or. 3. Contentiones, quæ cum inimiciſſimis ſunt. Off. 27. Mihi tū M. Craſſo multæ & magnæ contentiones fuerunt. in Ant. 161. Contentiones prælio rum. Off. 1. 117. Demoſthenem tantum cōtinenda anima in dicendo eſt aſſecutus, ut una continuatione uerborum binæ ei contentiones uocis & remiſſiones continerē, tur. 1. de Or. 136. Res tuæ geſtæ contentionum magnitudine cū nullo conferri poſſunt. pro Mar. 131. Contentiones noſtras diu dieauit. 14. Att. 15. Plebs de ſuo iure periculoſas contentiones nullas facit. de Leg. 169. Contentiones concertationeſque in us ſputādo pertinaces. de Fin l. 1. 21. Sic tu a contētionibus, quibus ſummis uti ſolebas, quotidie relaxes aliquid. de L. 158.

Contentio, *pro comparatione*.

Hominum ipſorum uidetur faciēda eſſe contentio. pro Plāc. 4. 12. 13. & 14. Et aliorum cum ſuis factis contentio. de Inu. 70. Sed quoniam fortunarum contentionem facit copiarum, &c. in Piſ. 90. Summa enim omnia ſunt Quirites ſed ea magis ex aliorum contentione, quam ipſa per ſeſe cognoſci atque intelligi poſſunt. pro L. Man. 26. Primum quæri conuenit, utrum fuerit uel lius ex contentione. ad H. 1. 10.

Contentio, *exornatio rhetorica*.

Contentio eſt, cum ex contrariis rebus oratio conficitur, hoc pacto, Habet aſſentatio iucunda principia eadem exitus amariſſimos affert. in Top. 3. de Or. 114. ad Her. 4. 105.

Contente.

Genu me hercule M. Antonium uidi, cum contente ipſe pro ſe lege Varia diceret, terram tangere. 2. Tuſ. 49. Socratem ferūt, cum uſque ad ueſperum contentius ambularet, quæſitumque eſſet ex eo quare id faceret: reſpondit, ſe, quo melius cęnaret, obſonare ambulando famem. 5. Tuſc. 138. Plaga hoc grauior, quo eſt miſſa contentius. Tuſ. 2. 49. Vti ornamentis iiſdem alias contē tiua, alias ſummiſſius. de Or. 162.

Contero.

Fruſtra tempus contero. pro Quint. Roſc. 15. Cæſar ceteras nationes contriuit, compulit, domuit. de Prouinc. 75. Conterimus ea quæ ſunt horum temporum. 9. Att. 8. In ſtudiis remoti ab oculis populi, omne otium tempuſque contriuimus. de Am. 85. Quod eius omnes grauiſſimas iniurias communis concordiæ cauſa, uoluntaria quadam obliuione contriueram, eius repentinam defenſionem Gabinii tuliſſem. ad Lent l. 1. 9. 76. Ludis quidem quoniam dies eſt additus, eo etiam melius hic eum diem cum Dionyſio cōteremus. Att. 4. 77. 3. An ille tempus aut in poetis euoluendis cōſumeret, ut ante ſe, ut Plato in muſicis, geometria, numeris, aſtris contereret. de Fin. 1. 56. Conterere ætatē in litibus. 1. de Leg. 79. Tamen in rebus quærendis, explicandiſque naturis, ætates conterere uideamur. de Fin. 53. Conterere diem & noctem conuiuiis & ſtupris. 7. Verr. 11. Quocum conterere diem ſolebam. 9. Att. 1. Conterere librum aliquem legēdo. 9. fa. 59. Cum uirtutem ad cælum extulerint, reliqua ex collocatione facile eſt conterere atque cōſumere. 5. Tuſc. 63. In cauſis, in negotiis, in foro conteri. 1. de Or. 136.

Contritus.

Præter hoc, quod iam contritum & contemptum putatur pro Sext. 74. id eſt deſpectum. Ant unde hoc contritum uetuſtate prouerbium. de Fin. 2. 44. Non negabo mihi iſta omnium communia & contrita præcepta didiciſſe. de Or. 68. Eadem quotidie, a quæ iam iamque ipſa contrita ſunt. 12. Att. 35. Hoc eſt, omnibus nota. Quo in ſtudio ingenioſorum hominum totas ætates uidemus eſſe contritas. de Or. 103.

Conterreo.

Marcus Scaurus iam credo huc ueniat, & hanc loquacitatem noſtram uultu ipſo aſpectuque conterreat. de Or. 103.

Conteſtor.

Qui per ſe litem conteſtatur, ſibi ſoli petit: alteri nemo poteſt, niſi qui cognitor eſt factus. pro Roſc. Com. 31. Nō enim procuratores litem conteſtabuntur. 16. Att. 38. Conteſtari omnes deos. 3. fam. 35.

Conteſtans.

Rex flens, ac deos homineſque conteſtāt, clamare cœpit. 6. Verr. 58. Cum ego te Flacce, cælum, noctemque conteſtans, flēs flentem obteſtabar. pro Flac. 78.

Conteſtatus.

Clariſſimis monumentis conteſtata, conſignataque antiquitas. 1. de Diu. 145. Nam iſte tum eo litem conteſtatam habebat. pro Roſc Com. 21. Lite conteſtata, iudicio damni iniuria conſtituto, tu ſine me cum Flauio decidiſti. pro Roſc. Com 19. Cumq. ab hac perenni, conteſtataque uirtute maiorum nō modo degenerauit L. Flaccus, ſed id, &c. pro Flac. 19.

Contexo.

Neque tam facile interrupta contexo, quam abſoluo inſtituta. 2. de L. 14. At longius quidem mihi hoc carmen liceret contexere. pro Cęl. 13. Contexere extrema cum primis. ep. 15 1. Memoriam rerum ueterum cum ſuperiorum ætate contexere. Or. 208. Coniunctè ne malles cum reliquis rebus noſtra contexere, an ut multi Græci fecerunt, &c. Lucein, l. 5. 12. 6. in Or. 66. At quam feſtiue crimen contexitur. pro Deiot. 12.

Contextus.

Ita perpetuas & cōtextas uoluptates in ſapiente fore ſemper. Tuſc. 5 47. Quid enim aues aliud afferunt, niſi ut earum uillis confectis atque contextis homines ueſtiantur? 2. de Nat. d. 119.

Contextus.

Et hercule (fatendum eſt enim quod ſentio) mirabilis eſt apud illos contextus rerum. 5. de Fin. 143. Pennarumque cōtextu corporis tegumenta faciebat. 5. de Fin. 57.

Contexte.

Omnia naturali colligatione conſerte contexteque ſunt. de Fato. 34.

Conticeo.

Quo in numero conticuiſti, ſi ad eum numerum unam addidero, multane erūt? 4. Acad. 166. Hæc cum Craſſus dixiſſet, paruūper & ipſe cōticuit, & reteris ſilentium fuit. de Or. 156. Recitatis literis, debilitatus atque abiectus conſcientia, repente conticuit. 3. in Cat. 55. Maxime uero perſpecta eſt utriuſque noſtrum exercitatio, paulo ante quam perterritum armis hoc ſtudiū Bru te noſtrum cōticuit ſubito, & obmutuit. de Cl. Or. 180. Ille ſcelicet literæ conticuere omnes forenſes & ſenatoriæ. 2. off. 5. Cum obmutuiſſet Senatus, iudicia cōticuiſſent. in Piſ. 20. Qui tam cōticuere, pene ab ipſo foro irreſſi. Tuſ. 275.

Conticeſco.

Simul atque increpuit ſuſpicio tumultus, artes illico noſtræ conticeſcūt. pro Mur. 20. Aetas nulla de tuis laudibus cōticeſcet. pro Marcel. 5. Nunquam de nobis hominum grauiſſimus ſermo conticeſcet. in Ant. 264. Saltem dum conticeſceret illa lamētatio & gemitus urbis poſt reditum in Senatu. 15.

Contineo.

Quorum ego uix abs te iam diu manus ac tela contineo. in Cat. 191. Contineo igitur me, ne incognito aſſentiar. Acad. q. ed. 1. l. 1. 124. Cōtineo me ab exēplis Græcis. de Fin. 2. 58. Sed hęc ipſa uirtus amicitiam & gignit & continet. de Am. 29. Continet arctius calorem foſſium per hiemem. de Na d. 2. 19. Aluus arcet & continet illud quod recipit, ut id mutari facile & concoqui poſſit. de Nat. 53. Motus enim uoluntarius eam naturam in ſe continet, ut ſit in noſtra poteſtate. de Fat. 145. Coercet & continet mundus omnia ſuo complexu. 2. de Nat. d. 82. Continet autem hanc quæſtionem ea ratio quæ eſt de natura deorum, quā ſi obtinemus, ſtabit & illud, quod locum hūc continet, eſſe deos. de Diu. 104. Nec enim ulla res uehementius Remp. continet quam fides. 2. off. 24. Quam continetis, uncem, iudicum ſtultitiæ ueſtræ? in Catilina. 94. Lex ipſa naturæ, quæ utilitatem hominum conſeruat & continet. Off. 58.

C 2   Itaque

Itaque me Idus martiæ non tam conſolantur, quam antea: magnum enim mendum continent. Att.14 220.3. Omnia quæ aluntur & creſcunt, continent in ſe vim caloris. de Nat. 2. 17. Hæc quæ vitam continent omnem. de Fin.51. Sed ut in Scæuolam cō tinuit ea Craſſus, &c. 2. de Or. 122. Vix populus ſe continuit a ſupplicio tuo, & repreſſit. 7. Verr. 59. A deo immiſſum dolorē, non conceptum a ſeipſo, continebat. 3. de Nat.d.131. Tantum homines impios infuſum nefariis mentibus bonorum odium continebat. pro Dom.231. Significabat enim non prudentiam ſolum, ſed, quod maxime rem continebat, fidem. de Cl. Or. 174. Spes illa, quam mulier in aluo commendatam a viro cōtinebat. pro Clu.26. Continebis ea.13. Att.25. id eſt, nō diuulgabis. Quibus enim ſeptis iam immanes belluas continebimus? 13. Phil. 346. In ea veſtri illi ſatellites modeſte inſolentiam ſuam continebunt? contra Rul.64. Riſum contine, ſi potes. 4. de Fin.58. Tu tamen contine te in tuis perennibus ſtudiis. de Cl.196. Cū prægnans hunc ipſum Dionyſium aluo contineret, ſomniauit, &c. 1. de Diu.37. Exercitumque in grauiſſimo bello animaduerſionis metu contineret. de Fin.1.28. id eſt enim profecto, quod conſtituta religione Remp. contineat maxime. 2. de Leg.62. Cum præſertim is ſit, qui, ſi pernicioſum ſciret eſſe loqui de hac re, vix tamen ſe contineret. Celius ad Cic. lib.8.6.7. Cum ſe a reſpondendo contineat. Acad. 26. Qui de omnibus rebus contineat ſe ab aſſentiendo. Acad. quæſt. edit.1. lib.2.95. Quæ quaſi contineant omnem hanc quæſtionem. Academ. quæſt. edit. 1. lib. 2. 39. Tu autem commode feceris, ſi reliquos continueris, ne, &c. Att.210 An temperantem eum dices, qui ſe in aliqua libidine continuerit, in aliqua effuderit? Parad. 25. Continere in exercitatione aliquem. 7. fam.36. aliquem in officio. ad Her. 35. animam. de Or.108. & 105. Regere ac continere appetitiones animi. 4. Tuſ. 33. Continere cauſam. Acad. q. ed. 1. l. 2. 98. Continere ciues eadem æquitate. 2. Off. 122. Eſſe abſtinentem, continere omnes cupiditates, præclarum eſt. ad Q. fr. 296. Læl.22. Continere dicta in aliquem. de Or. 129. Nihil eſt negotii continere eos, quibus præſis, ſi te ipſe contineas. ad Q. fr.290. Non poteſt exercitū is continere imperator, qui ſe ipſum nō continet. pro Pomp.51. Continere animo ac memoria fontes omnium rerum quæ ad dicendum pertinent. 1. de Or. 47. Continere iracundiam. ep.196. mortem conceptam præcordiis. Tuſc.1.80. omnes numeros virtutis. de Fin.3.20. odium iam diu conceptum in aliquem. Poſtquā iret in exil.198. Continere ſe domi. pro Sext. 8. ſe finibus ſuarū rerum. Off. 1.129. Cōtinere & cohibere temeritatē a lapſu. Aca. 47. Nec priuata domus parietibus continere uocem coniurationis tuæ poteſt. in Catil.4. id eſt, non poteſt tacere. Oratoris omnis actio opinionibus, non ſcientia, continetur. de Or.111. Calor qui in aquis cōtinetur. de Nat.31. Studere literis, quibus fons eloquentiæ continetur. de Cl. Or.195. Flos equitum Rom. publicanorū ordine continetur. pro Planc. 263. Forum, in quo omnis æquitas continetur. in Catil.118. Continetur honeſtas ex quatuor virtutibus. 2. de Fin. 79. Eorum cōiunctione, pars oppidi, quę appellatur Inſula, mari disiuncta anguſto, ponte rurſum adiungitur & continetur. 6. Verr. 105. Hic meus reditus Pontifices veſtro iudicio continetur. pro Dom. 233. Continetur Reſpubl. magiſtratibus, & iis qui præſunt. 3. de Leg.14. Bella, quibus Reip. ſalus continetur. de Nat. 27. Tua ſalute noſtra continetur. pro Marcel. 13. Status Reipubl. maxime iudicatis rebus continetur. pro Syl.179. Vita, ſpiritu & corpore continetur. pro Marc.135. Vna continentur omnes, & eadem lege naturę. Off 3. 33. Continentur artes cognatione quadam inter ſe. pro Arch.1. Fontes diſputationū, qui iure ciuili & legibus continentur. de Or.101. Atq. hæc omnia vno verbo continentur. 2. de Or.143. Prouinciæ quibus cōtinentur vectigalia. 15. f.4. id eſt, in quibus præcipue conſiſtunt vectigalia. Qua vna virtute oēs virtutes reliquæ cōtinentur. de Or.122. Sidera nō continentur uenis, neruis & oſſibus. de Nat.d.2.43. pro, non conſtant. Ius omne retinēdæ maieſtatis Fabricii cauſa continebitur. Or.206. Mulier, amore capta, quō poterat, in illa cupiditate continebatur. pro Cl.20. Agri eodem capite incluſi continebantur. contra Rul.74. Ceteræ libidines eius ratione aliqua continebantur. in Ver.88. Dum illa ſit maior, & hæc in ea contineatur. de Leg.170. Tamen & ipſi tuę familiæ & genere & nomine continebuntur. pro Cæc. 43. Vt metu contineatur audacia. pro Sex. Roſc. 27. Artem vero negabat vllam eſſe, niſi quæ cognitis, penituſque perſpectis rebus contineretur. de Or.92. Sūme expectabant homines, quid in tabulis contineretur. in Ver.146. Natura membranas oculorū firmas fecit, vt continerentur. de Nat. 54. Feci hoc, ut de iis rebus, quæ doctrina aliqua continerentur, diſputarē. de Or.310. Status ſolenneſque cerimonias pontificatu, rerum bene gerendarum auctoritates, augurio contineri. de har. reſp. 247. & 248. Ego eloquentiſſimorum hominum artibus eloquentiam contineri ſtatuo. de Or.85. Facinus in quo mihi omnia nefaria contineri atque ineſſe uidētur. in Ver.213. Cōtineri cognatione. pro Arch.1. Contineri cura. 5. in Ver. 2. Plato ait ideas ſemper ratione & intelligentia contineri. Or.197. Contineri itineribus. Poſt redit. ad Quirit.6. Res tam præclaras Latinis literis contineri. de N. 3. Sic ſtatuo, perfecti oratoris moderatione, vniuerſæ Reipub. ſalutem maxime contineri. de Or. 87. Contineri parietibus. 14. Att.16. Contineri Rēp. duabus rebus, præmio & pœnæ. ad Brut. 34. id eſt, conſeruari. Naturam vno ſpiritu diuino contineri. de Nat.65. Deinde cum ſpiritus eius eſſet anguſtior, tantum continenda anima in dicendo eſt aſſequutus, vt, &c. 1. de Orat.136. Hoc eſt, ſpiritum comprimendo. Cumque ea maxime animum moueat, tamen tibi eſſe diligētiſſime linguam continendā, &c. ad Q. fr.1.1.58. Cuſtos ad cōtinendas merces miſſus. in Ver.31.

Continens.

Mari aer continens eſt. de Nat.49. Nouem orbes, quorū *unus* extimus eſt, ſummus ipſe deus arcens & continens ceteros. de Somn. Scip.128. Proxima & continens cauſa mouet aſſenſionē. de Fat.149. Voluptaria, delicata, mollis diſciplina, quā grauis, quam continens, quam ſeuera. l.1. de Fin. 29. Motus ſenſui coniunctus & cōtinens in infinito nullus eſſe poteſt. de Nat.d.1.20. Natura rerum vno conſenſu iuncta eſt & continēs. de Diu.1.5. Cappadociæ pars, quæ cum Cilicia continens eſt. 15. fam.5. Cōtinens & intermiſſus ſpiritus. 3. de Or.120. In extrema oratione continens uox remedio eſt voci. ad Her. 20. Stephanē appellat, continentem ardore lucis orbem. de Nat. d.1.21. Sed nihil te interpellabo, continentem orationem audire malo. Tuſc. 1.15. Neque porro ex eo natus, ſeſe e continenti genere, tertiam uictimā Reip. præbuiſſet. de Fin. 2. 52. Huic fundo vxoris continentia quędam prædia atque adiuncta mercatur. pro Cæc.8. Si in hac ſententia fueris, vt a continentibus tuis ſcriptis, in quibus perpetuam rerum geſtarum hiſtoriam complecteris, ſecernas hanc quaſi fabulam rerum, euentorumque noſtrorum. 5. f.32. In quo equidem cōtinentiſſimorum hominum maiorum noſtrorum ſæpe requiro prudentiam. in Parad.8.

Continens, *pro firmamento cauſæ.*

Quibus autem hoc, qua de re agitur, continetur, hęc continētia vocentur, quaſi firmamenta defenſionis: quibus ſublatis, defenſio nulla ſit. in Top. 51. Continentia cum ipſo negotio ſunt ea, quæ ſemper affixa eſſe uidentur ad rem, neque ab ea poſſunt ſeparari. 1. de Inu.54. Videre igitur primum oportebit, quę ſint continentia cum ipſo negotio: hoc eſt, ab re ſeparari nō poſſunt. 2. de Inu. 148.

Continens, *pro litore.*

Mare diſſimile eſt proximo ei continenti. Ac. quæſt. ed.1. l.2. 96. Continens, Græci ἤπειρον vocant: id eſt, terra firma. In continenti habent agros. 12. f.35. in ep. Lentuli.

Continens, *pro temperante.*

Puerum, inquies, & fortaſſe fatuum, & non grauem, & nō continentem. Att.95. Cum reges tam ſint continentes, multo magis conſulares eſſe oportet. ep.138.

Continentia.

Continentia, virtus quæ uoluptati reſiſtere videtur. 5. Att. 41. Continentia eſt, per quam cupiditas conſilii gubernatione regitur. 2. de Inu. 243. Tua integritas & continentia. ad Q fr. 293. Et continentia in omni uictu, omnique cultu, corporis tuēdi cauſa, & in prætermittendis voluptatibus. 2. Off. 4. Verr.7. Tuſc.5.71. In re domeſtica continentię laus quæritur, in publica dignitatis. pro Flac. 151. Quem nulla conditio pecuniæ ab ſumma integritate, continentiaque deduxerit. ad Q fr.291. Cōferte huius libidines cum illius continentia. in Ver.227. Nulla re conciliare facilius beneuolentiam multitudinis poſſunt ii, qui Reip. præſunt, quam abſtinentia & continentia. Off.49. Cōtinentia principum emendatur corrigitur tota ciuitas. 3. de L. 28. Quę copiis & opibus tenere vix poſſumus, ea manſuetudine & continentia noſtra, ſociorum fidelitate, teneamus. 15. fa.13. Aequitate & continentia tueri ſocios. Ibidem.

Continenter, *pro, aſſidue.*

Quomodo enim probas continenter imagines ferri? aut ſi cōtinenter, quomodo æternæ? de Nat.23. Quia continenter labūtur & fluunt omnia. ad Her.44. Continenter vnum verbum non in eadem ſententia ponere. Or.209.

Continenter, *pro, temperate.*

Parce, continenter, ſeuere, ſobrie uiuere. 1. Off.149. In Aſia continenter vixiſſe laudandum. pro Mur.10.

Continenter,

Continenter, pro, coniuncte.

Vno ſpiritu continenter multa dicere.ad.Her.20.id eſt, continuato ſpiritu.

Continuus.

Recte genus hoc numerorum, dummodo ne continuum ſit, in orationis laude ponetur.de Or. 160. Conſeruat uocem continui clamoris remiſſio ad Her.20. Tum continuæ præturæ, quæ & ceteris ornamentis & exiſtimatione innocentiæ maxime floruerunt.pro Font.26. Plures continuę tranſlationes.Or.205. Se natus nihil a ſuperioribus cótinuorum annórum decretis deceſſit.pro Flac.152. Aliquot annos continuos magna imperii pace caruimus.pro Pomp.14. Equeſter ordo indicauit annos prope quinquaginta continuos.in Ver.73. Tot dies cótinuos quid egiſti in Verr.254. Continuis itineribus ad forum Voconium ueni.ep.166.

Continuo.

Denique ſine cura poſſidebit eos fundos, quos in agro Caſinati fructuoſiſſimos continuauit, &c.contra Rull.89, Quæ (atomi) interiecto inani, & cohæreſcunt tamen inter ſe, & aliæ alias apprehendentes continuantur.1. de Nat.d.75. Cum autem contendere oportebit, adaucto mediocriter ſono uocis, uerbis continuandis uocem quoque adaugere oportebit.ad Her.29.

Continuatus.

Aer mari continuatus & iunctus eſt.de Nat.94. Syllanus ager, a certis hominibus latiſſime continuatus, habet inuidiam.contra Rull. 80. Luctus cótinuatus.Tuſ.184. Libertas quę uſque ad hoc tempus imperio, & rerum geſtarum gloria continuata permanſit.pro Flac.151. Res iterata & continuata.Or.218, Conuenientia conſenſuſque naturæ, quam quaſi cognatione cóntinuatam conſpirare dicebat.de Nat.65. Sic eum animū ἐντελέχειαν appellat nouo nomine, quaſi quandam continuatam motionem & perennē.Tuſc.153. Et ita putant effici, quē appellant qualitatē quibus in omni natura cohærente & continuata cum omnibus ſuis partibus effectum eſſe mundum. Acad.44. Continuata & coniuncta uerba.3.de Or.83. Quod ex pluribus continuatis connectitur.de Or.158. Feciſti autē roſtra pontem continuatis tribunalibus.in Vatin.33.

Continuatio.

Continuatio, eſt orationis enunciandæ acceleratio clamoſa. ad Her.20. Continuatio, eſt denſa & continens frequētatio uerborum cum abſolutione ſententiarum: id eſt, periodus. ad Her. 30. Continuatio coniunctioque naturæ. Diu 2.109. Eſt admirabilis quædam continuatio, ſerieſq. rerum, ut alia ex alia nexa, & omnes inter ſe aptæ colligatæque uideantur.de Nat. d. 1. 8. Nimis longa continuatio uerborum.3.de Or.93. Intra quaſi fatalem & immutabilem continuationem ordinis ſempiterni. 1. Acad.43. Ex ęterna ueritate, cauſarūque cótinuatione conflixit quē id accidit.de Na. d.1.39. Demoſthenes contentione uerborū uinas cótinuationes & remiſſiones cótinebat.de Or.108.

Continuo.

Hoc continuo correximus. Att.90. Ignis in aquam cóiectus, continuo extinguitur.pro Quin.Roſc.47. Feci cótinuo omnes participes meę uoluptatis.ep.151. Deinde abſens factus ædilis, continuo prætor, poſt, &c. Academ.q.1. Sed tamen quidquid egero, continuo ſcies. Att.151. Non continuo ſi me in gregem ſicariorum contuli, ſum ſicarius.pro Roſc.Am.57. At ſi illæ ſeditiones ſaluti huic ciuitati fuiſſent, non continuo ſi quis motus populi factus eſſet, id, &c.2.de Or.109. Atque huiuſce rei iudiciū uideo continuo futurum. Att. 151. Vbi ne minabit Phædriam, tu Pamphilam continuo.ep.15. Atque enim cōtingit omnibus fidibus ut incontentæ ſint illud non continuo, ut ęque incontētæ.de Fin.123. Vt ad me continuo initia rerum & cauſā totius negotii poſſes ſcribere. Terentiæ.l.14.3.7.

Contingo.

Atomos alia aliam contingit.de Fat.144. Cum animus naturam ſui ſimilem contingit.Tuſc. 57. H e autem alter cerne, quā nos tenui parte contingat.de Somn.Scip.150. Atque etiam aliorum ea humilitas eſt, ut cibum terreſtrem roſtris facile contingant.de Nat.l.2.182. Nam cum antea per ætatem nōdum huius auctoritatem loci contingere auderem, ſtatueremque, &c.pro L. Man.1. Contingere cælum, ὑπερβάλλειν, pro eminere & excellere ad caimium quodam modum.Tuſc.5.56.

Contingit.

Id in magnis animis ingeniiſque plerunque cótingit, eoque magis, ſi ſint ad rem militarem apti, &c.1.Off.106. Magis adeo id facilitate, quam alia ulla mea culpa cótigit.de Or.110. Quoniam autem tecum ut eſſem non contigit, utinam tui conſilii certior factus eſſem. Att.217. Quoniam tantum habemus otii, quantum tam diu nobis contigit. de Or.98. Quod non modo ſingulis hominibus, ſed potentiſſimis populis ſæpe cótigit 5. Tuſ. 33. Volo hoc oratori contingat, ut cum auditum fuerit, eum eſſe dicturum, locus in ſubſelliis occupetur.de Cl.192. Cumque interſe pene contingant.de Vniu.45. Cum id minus contingeret, leges ſunt inuentæ Off 41. Vtinam C. Cæſari, patri dico, contigiſſet adoleſcenti, ut eſſet Senatui chariſſimus.5. Phil. 199. de Cl.Or.160. Att.8.159.7. Si mihi uita contigerit, omnes gratas amicitias, atque etiam pias propinquitates aſſiduitate uincam. Plancus Cic.10.24.2. Hoc idem in noſtri contingere intelligo, quod in Græcis, ut omnes, &c.de Cl.175.

Contingens.

Docet enim ratio Mathematicorum, quam iſtis notam eſſe oportebat, quanta humilitate Luna feratur, terram pene contingens, &c.2. de Diu.137.

Contactus.

Vel ſuſpicor cōtactū aliquo morbo bouis cor fuiſſe. Di.2.28.

Contagio.

Quibus fuiſſet minima cum corporibus contagio, &c. 1. Tuſ. 114. Quæ poteſt igitur cōtagio ex infinito pene interuallo pertinere ad lunam, uel potius ad terram? de Diu.127. Cōtagio belli.7.Ver.5. Deliberatum autem eſt, &c. ad quos conſcientiæ cōtagio pertinebit.7. Verr.143. Hoc eſt, qui eius culpæ cōſcii erūt & eo crimine quodammodo infecti. Ne contagio mea bonis umbraue obſit.de Or.158 Naturæ contagio.de Fato.8. In hoc crimine quædam eſt cōntagio ſceleris, ſi proditorem patriæ defendas.pro Syl 5. Latius patet illius ſceleris contagio, quam quiſquam putat.pro Mur.71. Terrena contagio.2.de Diu.86. Nemo ex tot hoſpitibus inuentus eſt, qui cōtagionem aſpectus fugeret. pro Clu.153. Hoc eſt, contagioſum aſpectum. Somno ſeuocatus animus a ſocietatę & contagione corporis.3.de Diu.121. Qui aliqua ſe contagióne prædæ, ſocietatis, emptionis contaminauerunt, nullius neque priuati, neque publici iudicii pœnam effugere potuerunt.pro D.ſua.83. Mœſti inter ſui diſſimiles & mœrentes ſedebant, & contagione turpitudinis permouebantur. Att. 1. 37. Nec uero ſolum ipſa cecidit ſed etiam reliquam Græciam euertit contagionibus malorum, quæ a Lacedæmoniis profectæ manarunt latius.3.Off.128.

Continuatio, Continuo, as, Continuo, Continuus,

Vide Contineo.

Contor.

Cumque ea eo de me cōtaretur, cum ſibi ita dixiſſe narrabat, ſe mihi eſſe inimiciſſimum. Att.11.22.

Contorqueo.

Brumali flectens contorquet temporo currum.2. de Nat. d. 166.de Capricorno. Deinde contorquent, & ita concludunt, nō igitur, &c.de Diu.130. Nō eſt enim ætheris ea natura, ut ui ſua ſtellas complexa contorqueat.2.de Nat.d.40. Contorquere aliquem tum ad triſtitiam, tum ad lætitiam 1.de Diu.70. Contorquere in alium curſum amnes & deflectere. Ibidem. Contorquere membra. Diu.1.102. Verba contorquere.de Nat.d. 105. Tuſc. 3.53. Mundus mirabili celeritate contorquetur.de Nat.d.6. Quæ uero uita tribuitur iſti rotundo deo? nempe ut ea celeritate cō torqueatur, cui par nulla ne cogitari quidem poſſit.de Nat.d. 1. 18. Qui tanquam machinatione aliqua tum ad ſeueritatem, tū ad remiſſionem animi, tum ad triſtitiam, tum ad lætitiam eſt cō torquendus.2.de Or.40.

Contortus.

Contorta & acris oratio.Or.202. Cōtorta cornua.2.de Nat. d.163. Demoſthenes cuius non tam uibraret fulmina, niſi numeris contorta ferrentur. Or.220. Cōtorta & aculeata ſophiſmata. Aca.q.ed.1.l.2.68. Aut alium curſum contortos & deflexos uidemus. (ſcilicet amnes) Diu.1.36. Contortas res, & ſæpe difficiles neceſſario perdiſcere.1.de Or.130.

Contortulus.

Contortulę quædam ac minutæ concluſiunculę.2.Tuſc.73.

Contortio.

Itaq. In illo genere & remotione brachii & contortione dextræ, gladius ad corpus afferri uidetur ad Her.30. Maius eſt .n. has contortiones orationis, quam ſignorum ortus obituſque perdiſcere.Fat.13.

Contorte.

Cōtorte dicere aliquid ad Her.3. Hic cōſiderandū erit, nequid perturbate, nequid cōtorte dicatur.1.de Inu.39. Hæc ſic dicuntur a Stoicis, concluduntur que contortius.3.Tuſc.37.

Contra.

Facere contra aliquem. Att.163. id eſt, aduerſari ei. Contra aliquem inferre bellum. 2. Phil.68. Quintus Hortenſius contra caput non didicit dicere. pro Quint.7. Poteſt eſſe dubium, quin illa damnatio Staleni, non modo non ſit contra Cluentium, ſed maxime noſtram cauſam defenſionemque confirmet? pro Cl.82. Impia conſuetudo eſt contra deos diſputandi. de Nat.d.59. Scio me a te contra iniquos meos ſolere defendi. ep.182. contra iſta dicamus. 3. de Nat.d.71. contra meum iudicium, & contra omnium antiquorum auctoritatem cupio diſcedere. Att.140. contra legem aliquid accipere. 7. Verr. 47. Hoc non modo non pro me, ſed contra me eſt. de Or.150. Et contra aniium minorum morſum muniuntur uallo ariſtarum. de Sen.88. Omnia quæ ſecundum naturam ſint, bona appellare: quæ autem contra, mala. 4. de Fin. contra naturam uiuere. Off. 56. Etenim contra naturam eſſet, ſi probabile nihil eſſet. Ac.q.ed.1.l.2.90. contra nos eſt. Ac.q.ed.1. lib.2.50. Sero reſiſtemus ei, quem aluimus contra nos. Att. 104. Quæ omnes artes in ueri inueſtigatione uerſantur: cuius ſtudio a rebus gerendis abduci, contra officium eſt. 1. Off.30. Sic inter recte factum atque peccatum, officium & contra officium, media locabat quædam. Ac.q. 45. Defendere cauſam alicuius contra alium patronum. de Or. 99. contra alterius rationem, ſuam dicere. 2. fam.3. contra Remp. facere. 8. fa.22. in ep. Cæl. contra ſalutem alicuius, multa deos uenerari. 6. fam. 26. in epiſ. A. Cæc. Nec qui contra ſe liceatur, emptor opponet. Off.64. Quæ cõtra ſenſus, contraque perſpicuitatem dicantur. Ac.quæſt.ed.1.lib.2. 90. contra populi ſtudium ſtare. de Cla.Ora.176. Teſtimonium quod contra te eſt. pro Quint.14. Nonne uidetur contra te ualere? Ac.q.ed.1.l.2.77. Reſiſtere & repugnare cõtra ueritatem. pro Q.R.53. Nunc te contra uictorem Cæſarem facere, &c. ſummæ ſtultitiæ eſt. Att.10.201.3.

Contra, *pro, aliter, ſecus.*

Si hæc contra, ac dico, eſſent omnia, tamen, &c. in Ver.202. Vt contra, ac dicat, accipi & ſentiri uelit. in Orat.76. Vides tamen omnia fere contra, ac dicta ſint, eueniſſe. 2. de Diu. 79. Cum contra, ac Deiotarus ſenſit, uictoria belli indicarit. in Anto.237. Si denique aliquid non contra, ac liceret factum, diceretur, ſed contra, atque oporteret. pro Corn.56. Iam enim faciam contra, atq. in ceteris cauſis fieri ſolet, vt, &c. pro Sylla. 186. contra faciunt, quam pollicentur. ad Her. 24. Clamare contra, quam deceat, & quam poſſit, hominis eſt impudentiſſimi. de Or.116. Generi ſui, contra quam fas erat, amore capta. pro Cl.9. Vt Senatus, contra quam ipſe cenſuiſſet, ad ueſtitum rediret. in Piſ.13. Et contra, quam illa cauſa poſtulaſſet, defendiſſe. pro Cæc. Quamquã quid ego de ueſtro iure, contra quam propoſueram, diſputabo? pro Dom.237. Factum eſt enim mea culpa, contra quam tu mecum egeras. ad Q. fr. 290.

Contra, *pro, ex contrario, potius.*

Vt aliæ probabiles uideantur, aliæ contra. 4. Ac. 184. Ad eam ſam pertinet, caute, an contra demonſtratum ſit. de Or. 139. Sapientiſſimum dicunt eum, cui quod opus ſit, ipſi ueniat in mentem. in uoluntate contra eſt: minus enim ſtultus, cui nihil in mentem uenit, quam ille, qui, &c. pro Clu.35. In collocando beneficio hoc maxime officii eſt, ut quiſque maxime opis indigeat, ita ei potiſſimum opitulari, quod contra fit a pleriſque, &c. Off.10. Diſputabant contra diſerti homines Athenienſes. de Or. 92. Ergo ut hi miſeri, ſic contra illi beati. Tuſc.231. Nos, qui domi ſumus, tibi beati uidemur: at cõtra nobis, tu præ nobis beatus. ep. 48. Quid ſi contra omni ratione pugnauit? in Ver.130.1. Att.3 a. Atque utinam propugnatores, &c. & contra oppugnatores. pro Corn.Balb. 65. Illa autem altera argumentatio, quaſi retro, ac contra prius ſumit, quæ vult. Partit. 234. Quid huic cum Habito? nihil, atque adeo etiam contra ſimultas. pro Clu. 54. Cum me in iudicium populi nemo uocarit, condemnari non potui, contraque a populo Rom. ſemper ſum defenſus & ornatus. pro Dom.231. Ea ſumenda dicebat, contraque contraria. Academ. quæſt.45. Noui enim animum tuum nulla in ceteros maleuolentia ſuffuſum, contraque cum magnum & excelſum, tum etiam apertum & ſimplicem. epiſt.16. Num igitur cenſes animo ſolicito fuiſſe? nihil minus: contraque illa hæreditate diues. de Fin.76. Decere, &c. contraque item dedecere. Ora.203. Non enim culpa tua eſt, ſi te aliquid timuerunt, contraque ſumma laus, quod plerique minime timendum eſſe cenſerunt. pro Marcel.134. Cyrenaici non uiderunt, ut ad curſum equum, ſic hominem ad intelligendum & ad agendum eſſe natum: contraq. ut tardam aliquam pecudem ad paſtum, & procreandi voluptatem, hoc animal ortum eſſe uoluerunt. 2. de Fin.67. Non is ſum, qui obtrectẽ libenter, ſed contra qui laudem omnia. Ac.q. 45.

Contra, *pro, atque.*

Itaque contra eſt, ac dicitis. de Fin.4. 33. Et in excelſum collocare, & contra, atque antea fuerat, ad Orientem conuertere. 3. in Cat.64. Iam enim faciam criminibus omnibus fere diſſolutis contra, atq. in ceteris cauſis fieri ſolet. pro Syll.51.

Contra, *pro, uiciſſim.*

Si laudabit hæc illius formam, tu contra huius. ep.151. *Sed & ego quid ille, & contra ille, quid ego ſentirem uidebat. in Ant.* 168. Beate uiuere uos in uoluptate ponitis, item cõtra, omnem infœlicitatem in dolore. de Fin.83.

Contractus. *Vide, Contraho.*

Contradico.

Nec qui contradicunt, cauſam difficilem repellunt. de Fin.40. Vnus contradixerat Metellus. Att. 15. Et quidquid tu contradixeris, id cum defenſione noſtra contendito. pro Roſc. Am.56. Scaptius ait ſe nihil contradicere. Att.83. Cum erant appellati, ſi eis uidebatur, ſtatim contradicere ſolebant. pro Rab.Poſt.124. Contradicuntur hæc. 3. Tuſc. 119. Vereor ne maiorem largiar ei, qui contradicturus eſt, libertatem. Ac.8.

Contradicens.

Ceterum uenient contradicentium. Tuſc. 164.

Contraduco.

Quid, quod exercitum contraduxit. ad Her. 29.

Contraho, *in anguſtum, adduco, aſtringo.*

Varius canendi ſonus tum remittit animos, tum contrahit. 2. de Leg.38. Omne animal membra quo vult flectit, contorquetque, porrigit, contrahit. de Diu.105. Quarum (reuerſionum) in interuallo, tum quaſi triſtitia quadam contrahit terram, tum uiciſſim lætificat, ut cum cælo hilarata uideatur. 2. de Nat. d.147. de Sole. Tum ſe contrahunt aſpirantes, tum in reſpiratu dilatãt, ut frequenter ducatur cibus animalis. 2. de Nat.d. 205. Quapropter hoc te primum rogo, ne contrahas aut demittas animum. Q. fr. 1. 1. 6. Contrahere, in anguſtumque deducere. Academ. quæſt edit.2. lib.1.27. Demittere & contrahere animum. Tuſc.4. 11. contrahere animum in dolore. Tuſc. 224. contrahere interualla. Acad.quæſt.edit.1.lib.2.21. contrahere nomina. Or.211. Licet enim contrahere uniuerſitatem generis humani, eamque gradatim ad pauciores, poſtremo deducere ad ſingulos. *de Nat. deo.*59. Stomachi partes quæ ſunt infra id quod *deuoratur*, dilatantur: quæ autem ſupra, contrahuntur. 2. de Nat.203. Quæ ſimplicibus uerbis ita tractatur, ut aut ex uerbo dilatetur, aut in uerbum contrahatur oratio. in Partit.14. Contractus & breuis ambitus uerborum. de Cl.Or. 84. Similitudinis eſt ad uerbum unũ contracta breuitas. 3. de Or.86. Contracta & aſtricta eloquẽtia, putanda eſt dialectica. de Cl.Or.171. Ex infinita ſocietate generis humani ita contracta res eſt, & adducta in anguſtum, ut omnis caritas aut inter duos, aut inter paucos iungatur. de Ami.19. Contractæ in Lycia naues. 12. fam.33. in epiſt. Lentuli. Propter res tuas ita contractas, ut, quemadmodum ſcribis, nec caput nec pedes. 7. fam 54. Contractior introitus. 2. de Nat.d.217. Studia contractiora in ſenectute eſſe debent. pro Cœl.60. Accipies *igitur* hoc paruum opuſculum lucubratum his iam cõ*tractioribus* noctibus. in Parad. 5.

Contrahere, *pro, colligere, cogere.*

Quis, cum decubuiſſet, ferrum recipere iuſſus, collum contraxit? 2. Tuſc.36. Si turpitudo cauſæ contrahet offenſionem. 1. de Iou.34. Quæ in rerum natura, totoque mundo conſtarent, quæque mouerentur, ea cõtrahere amicitiam, diſſipare diſcordiam. de Amic.23. Contrahere appetitus. Off. 1. 143. Appetitus omnes contrahendi ſedandique ſunt. pro Mur.141. Ex quibus non amplius XIIII. cohortes contrahere potui. Att. 8.43. Contrahere aliquo omnes copias. 8. Att. 2. Contrahere frontem. pro Clu.57. inuidiam in uita. ad Her.4.209. membra. de Diu. 1.101. Vos hortor, ut quotcumque militum contrahere poteritis, contrahatis. Att.129. Moleſtias liberalitate ſua contrahere. Cæl.2. 32. Contrahere omnia in unum locum. Att.126. Contrahere uela. 1. Att. 35. pro, remittere aliquid de contentione uehementi actionum. Virtus ex bonis amici quaſi diffunditur, & incommodis contrahitur. de Am.45. Sic enim parari uideo, ut Luceriam hẽc copiæ contrahantur. Att.118. Contrahi autẽ animũ Zeno & quaſi labi putat atq. occidere, & ipſum eſſe dormire. de Diu.133.

Sin omnia in vnum locū contrahenda ſint, nō dubito quin, &c. Att.8.157.4. Cōtractum nihil eſt caſu. 11. Att. 58. Nos diſiecta manu pares aduerſariis eſſe non poſſumus, contractis autem noſtris copiis ſpero, &c. ep.154.

Contrahere, *pro, tranſigere.*

Magnis moleſtiis vacant, qui nihil omnino cum populo contrahunt. Tuſ.5.76. Nam quas pecunias ferebat iis expenſas, quibuſcum contrahebat, eas ipſi iſti referebat acceptas. 4.Ver.123. Cum illo iam nemo rationem, nemo rem vllam cōtrahebat. pro Clu.36. Res ab eo, quicum contraxiſti, receſſit. pro Quint. Nulla vitæ pars neque publicis, &c. neque, ſi cum altero cōtrahas, vacare officio poteſt. 1.Off.7. Contrarium, Secum agere, ideſt, ſolitariam vitam degere. Contrahere rationem cum aliquo. pro Syl.41. Conuenit autem in omni re contrahenda, vendendo, emendo, conducendo, locando, æquum & facilem eſſe. Off.46. Qui vendunt, emunt, conducunt, locant, contrahendiſque negotiis implicantur. 2.Off.55. Conſuetudines præterea & familiaritates, multæque cum multis res rationeſque contractæ. off. 11. Male contractę res. 9. Att. 19. Magna ratione cum rege Mauritaniæ contracta. pro Sylla.177. Aut in hominum ſocietate tuenda, tribuendoque ſuum cuique, & rerum contractarum fide. 1. Off.24.

Contrahere, *pro, ſuſcipere, conflare.*

Dolabellam videbam fore ab iis moleſtiis, quas ſua liberalitate contraxerat, liberum. ep.27. Si turpitudo cauſæ contrahet offenſionem. de Inuent.47. Nec mercatura quęſtuoſa, ſi in maximis lucris parum aliquid damni contraxerit. 5. de Fin.156. Nullum ęs alienum nouum contrahi ciuitatibus. ad Q. fr. 1.1.35. pro Syl.44. Inuidiam contrahere in uita, odium in oratione. ad Her.36. ideſt, *accerſere*, trahere. Contracta eſt a nobis ea culpa, vt, *&c.11. Att.49.* Dabo operam, ut a principio res quemadmodū geſta & contracta eſt, cognoſcatis. pro Quint. 6. Aes alienum contractum in popinam. in Catil. 27. Culpa contractū malum ægritudinem acriorem facit. 3.Tuſc. 89. Hoc quidem ſuſcepto atque cōtracto, multa perpetienda fuerunt. pro Rab. Poſth. 126. Ea ferre homines moleſtiſſime debent, quę eorū culpa contracta ſunt. ad Q. fr.908. Contractas lites magiſtratus iudicanto. 3. de Leg.5.& 6. Quid ſit optimum, male contractis rebus, plane uideo. Att.106.

Contrahere, *pro, faceſſere.*

Sin illam alteram ſecuti eritis, neſcio an amplius negotii mihi contrahatur. in Catil. 81. Contrahi mihi negotium videtur. Att.15. 23.

Contrahere, *pro, conciliare.*

Amicitiam virtus contrahit. de Amic. 45. A noſtra perſona beneuolentiam contrahemus. ad Her.2.

Contractio.

Contractio & breuitas grauitatem non habet. Or.216. Eodē enim uitio eſt effuſio animi in lætitia, quo in dolore cōtractio. 4. Tuſc.108. Contractio animi ex metu mortis. Tuſc.1.74. Contractio animi fieri recte numquam poteſt, elatio poteſt. Tuſc. 4.56. Digitorum cōtractio facilis, faciliſque porrectio propter molles commiſſuras. 2. de Nat.d.214. Contractio frontis. pro Seſtio.14. Et ſi meam in eo parſimoniam huius paginę contractio ſignificat. Att.5.91.5. Superciliorum remiſſio & contractio. 1. Off.203. Aut contractione breuius fieret, aut productione longius, &c. 3. de Or.108. Brachii proiectione in contentionibus, cōtractione in remiſſis. in Or. 33. De geſtibus Oratoris.

Contractiuncula.

Hoc detracto, quod, &c. morſus tamen & contractiunculæ quędam animi relinquentur. 3. Tuſc.70.

Contrecto.

Nec ea quę nunc contrecto, minuunt, ſed augent potius illā facultatem. de Fat.5. Hæc facilius diuulſa & quaſi diſcerpta cōtrectant. 3. de Or. 14. Impellit ſurſum & incitat ad conſpiciendas, totaque mente contrectandas varias uoluptates. 3. Tuſc.30.

Contrectatio.

Quod ni ita eſſet, cur non geſtiret taurus equæ contrectatione, equus vaccæ? 1. de Nat.d.54.

Contrarius.

Stella Iouis ad ortus puerorum ſalutaris eſt, Saturni cōtraria. de Diu.98. Fortitudini contraria eſt ignauia, & inſcitiæ inſitia. de Inu.81. Ois uoluptas honeſtati eſt cōtraria. Off.76. Contrarium, eſt quod poſitum in genere diuerſo, ab eodem, cui contrarium eſſe dicitur, plurimum diſtat: vt frigus calori, vitæ mors. 1. de Inu.58. Contrariū, genus argumentationis. 1. de Inu. 105. Cōtrariū, exornationis ſpecies. 3. de Or.115. Contrarium, pro incommodum aut periculoſum. 10. famil. 68. in ep. Aſinij Pollionis. Fidentiæ contrarium eſt diffidentia: audacia autem non contrarium eſt, ſed appoſitum & propinquum. de Inu. 83. Contrarium, eſt quod ex rebus diuerſis duabus alteram breuiter & facile confirmat. 4. ad Her. 171. Nihil eſt tam contrariū rationi & conſtantiæ, quam fortuna. de Diu.112. Eſt enim animus cæleſtis, ex altiſſimo domicilio depreſſus in terram, locum diuinæ naturæ, æternitatique contrarium. de Sen. 93. In contrariā partem afferre aliquid. 2. de Or.119. Verebar ne pium meum cōſilium raperent in contrariam partem obtrectatores mei. ep. 165. Quod habet inflationem magnam is cibus, tranquillitati mentis quærenti vera contrariam. 1. de Diu. 111. Contrarium decernebat, ac paulo ante decreuerat. 3. Ver.84. Id tam abeſt ab officio, ut nihil magis officio eſſe poſſit contrarium. off.9. Commutabile eſt, quod ab aduerſario pōt leuiter mutatū ex contraria parte dici. 1. de Inu. 38. Rerum expetendarum tria genera ſunt: par autem numerus uitandarum ex cōtraria parte. de Inu. 28. Si quid contraria parte in homine oſtendendum ſit, habetis hominem. pro Cęc. 305. Eos qui prope copulentur, contrariaque regione, aut pone quos, aut ante labātur, &c. de Vniu.47. E contrario confiteri ad Her.17. Si neminem læſi, ſi etiam e contrario multis opem tuli. ad Her. 3. Ex contrario argumentum. 2. de Or.91. Topic.8. Itaque eadem ſunt in aduerſarios ex cōtrario conferenda. de Or. 125. Ex contrario contendere aliquid. pro Roſc. Com.27. Ex contrario exordium. 1. ad Her. 12. Defenſor autem ex contrario primum dicet. ad Her. 3. Qui ſubiecti ſunt ſeptem, qui verſantur retro contrario motu atque cælū. in Somn. Scip.15. Contrariæ epiſtolę. 1. ad Q. fr. 42. Orationes inter ſe contrarię, Demoſthenis & Aeſchinis. de Opt. gen.244. Contraria ſunt, cum alterum ait, alterum negat. Acad. q. ed. 1. lib. 2.89. Contraria ſunt, quorum alterum ait quid, alterum negat. de Fato.28. Capita inter ſe contraria. pro Clu. 49. de Or. 129. Contrarium contraria ſunt conſequentia. Tuſc.5.37. Sed incidunt ſæpe tempora, cum ea commutantur, fiuntque contraria. Off.7. Verba rebus eſſe contraria. Att. 188. Vitia ſunt uirtutum contraria. de Fin.181. Contrariorum genera plura. Top.23. In contrarias partes de omni re diſputare. 1. de Or.76. Flumina in contrarias partes fluxerunt, & amnes mare influxit. de Diu. 96. Soli binas reuerſiones ab extremo contrarias facit. de Nat. d.46. Conferre pugnantia, & comparare contraria. Or. 300. Tota in oratione tecum pugnas, & non modo non cohærentia inter ſe dicis, ſed maxime diſiuncta atque contraria: vt non tāta mecum, quanta tecum tibi ſit contentio. 2. Phil. 42. Contrariis, diuerſis & pugnantibus ſtudiis & cupiditatibus conflatum monſtrum. pro Cęl.8. Referre paria paribus, aduerſa contrariis. Or. 202. Ex contrariis legibus controuerſia quomodo tractanda. 2. de Inu.228. In rebus contrariis duabus neceſſe eſt alterum verū eſſe, alterum falſum. Fat. 27.

Contrarie.

In quo aut ambigue quid ſit ſcriptum, aut contrarie. 1. de or. 69. Idem de eadem re contrarie ſcriptum. Partit. 239. Omnis enim orbis eorum, quaſi Helicis inflexione vertebat: quam biſariam cōtrarie ſimul procedentia efficiebant, &c. de Vniu.39. Relata cōtrarie verba ornāt in primis orationē. 2. de or.146.

Contraſcriptum.

Antonii edictum legi a Bruto, & horum contraſcriptum præclare. Att.16.334.9.

Contrauenio.

Si de literis corruptis contrauenit. 4. Verr.74. ideſt, eum accuſauit corruptarum literarum. Ego uero facile ſum paſſus, ne in mentem quidem aliquid contraueniret, ita iſti faueo ſententiæ. 1. Tuſc.87. ideſt, quod contrarium eſſet, & repugnaret. Si turpe exiſtimas, te aduocato, illum ipſum, quem contraueneris, cauſa cadere. pro Mur.8.

Contremo.

Cælum tonitru contremit. 3. de Or.86.

Contremiſco.

Toto corpore contremiſco, non pœnæ metu, ſed illius iudicii. Cæcinna ad Cic.6.28. In principiis dicendi, tota mente atque omnibus artubus contremiſco. de Or.95. Cuius in mea cauſa numquam fides uirtuſque contremuit. pro Seſtio.57. Nuſquā apparuiſſes me cōtremuiſſe timore perterritum. de Diu.1.54.

Contribuo.

Vrbem ad eam rem pecuniam dare, contribuere, ſoluere iubeant. 14. Phil.480. Nam quę mihi contribuenda laus eſſet ipſi, cum tantum, &c. pro Mil. 62.

Contriſto.

Contriſto.

Contriſtauit hæc ſententia Balbum Cornelium, & ſcio eum queſtum eſſe cum Scipioné. Cælius Cic. 8. 9. 13.

Contritus, *Vide Contero.*

Controuerſus.

Controuerſa cauſa. Partit. 235. Quod eſſet acuta illa gens, & controuerſa natura. de Cl. Or. 22. de Siculis. Controuerſa res & plena diſſenſionis inter doctiſſimos. 1. de Leg. 40. Tantum ſat eſt intelligi, ſumere illos pro certo, quod dubium controuerſũ quo ſit. 2. de Diu. 156. Etiam controuerſum ius noſſe & tractare videare. pro Mur. 26. Controuerſum eſt, in quo ad dubium demonſtrandum, dubia cauſa affertur. 1. de Inu. 104.

Controuerſia.

Eſt inter ſcriptores de numero annorum controuerſia. de Cl. Or. 171. Cuius hęreditatis, cum ille aliquanto ante te Prætoré eſſet mortuus, controuerſia fuerat nulla. 4. Verr. 31. Controuerſia ex ambiguo. 1. ad Her. 21. ex cõtrariis legibus. 1. ad Her. 20. ex definitione. 1. ad Her. 21. ex ſcripti interpretatione. de Or. 96. ex ſcripto & ſententia. 1. ad Her. 19. & 20. ex ratiocinatione. 1. ad Her. 22. 23. hæreditaria. ad Brut. 16. 10 ep. Bruti. Cõtrouerſia inter hominum ſententias in illo eſt, verum, &c. de Or. 139. Magna mihi cum illo rei familiaris controuerſia erat pro Sex. Roſc. 33. Et enim de eo eſt omnis controuerſia. Acad. quæſt. ed. 1. lib. 2. 63. Omnis controuerſia aut de re ſolet eſſe, aut de nomine. de Fin. 4. 47. Cum quædam controuerſia (vt ſolet) eſſet orta. pro Clu. 52. Verbi enim controuerſia tam diu torquet græculos homines, contentionis cupidiores. de Or. 89. Quod eo liquidius faciet, ſi perſpexerit, rerum inter eas, verborumne ſit cõtrouerſia. 2. de Fin. 33. Neque erat vnquam controuerſia, quid ego intelligerem, ſed quid probarem. lib. 1. de Fin. 13. Controuerſia uel cauſa, ideſt, quæſtio definita. Partit. 33. Mihi cum eo controuerſiæ nihil eſt. pro Quint. 3. Conſtituere controuerſiam. 1. de Or. 70. Dirimere controuerſiam. Off. 76. Hanc Cethego cum ceteris controuerſiam eſſe dixerunt, quod, &c. in Catil. 112. Non eſſe rerum Stoicis cum Peripateticis controuerſiam, ſed nominum. de Fin. 3. 34. Atque horum ſuperius illud genus cauſã aut controuerſiam appellant, eamque tribus, lite, aut deliberatione, aut laudatione definiunt. 3. de or. 61. Nihil ambigi poſſe in quo non aut res controuerſiam faciat, aut verba. in Or. 16. Habere controuerſiam de aliqua re cum aliquo. ep. 229. Mediocriſque res in controuerſiam adducta eſt. de Or. 200. In vtraque autem re, quidquid in controuerſiam veniat, in eo quæri ſolere, &c. 2. de Or. 68. Sic enim præſcripſimus iis, quibus ea negotia mandauimus, vt omnibus in rebus, quæ in aliquam controuerſiam vocarentur, te arbitro vterentur. ad Sulp. 13. 45. Nullam enim fere res poteſt in dicendi diſceptationem aut controuerſiam vocari, quæ non habeat utrunque: &c. 2. de Or. 161. Controuerſiã tranſigere. 1. Att. 8. Flauius noſter de controuerſia, quam habet cum Dyrrhachinis, hæreditaria, ſumpſit te iudicem. Att. 277. Hac cõtrouerſia vſque ad noctem ducta, Senatus eſt dimiſſus. ep. 3. Cauſa ex controuerſia conſtans, vt hæreditatis. de Or. 118. Ex controuerſia facti, cauſæ. 2. de Or. 58. In controuerſia & contentione verſari. Or. 201. Interfectam eſſe matrem ab Oreſte conuenit mihi cum aduerſariis: iure fecerit, & licueritne facere ideſt in controuerſia. ad Her. 1. 17. Omnem eſſe contentionem inter homines doctos in verbi Controuerſia poſitam. 1. de Or. 53. At ſi ne vlla controuerſia rem ad me eſſe delatam. Att. 207. Qui ſine controuerſia de officiis accuratiſſime diſputauit. 3. Off. 9. Hoc ſi ne controuerſia magnum eſt. de Or. 105. Et quod ſemper obtinuit ſine vlla controuerſia. Thermo, lib. 13. 54. 3. Fundus quem ſine vlla controuerſia biennium poſſedit. pro Cęc. 288. Poſſedit (hęreditatem) Sacerdote Prætore ſine vlla controuerſia. 3. Ver. 89. Exiſtunt controuerſiç ex hac re. 1. de Or. 69. Controuerſiarũ genera tria. Partit. 7. Cum haberent inter ſe controuerſias de Senatu cooptando. 4. Verr. 84. Cum Academici eorum controuerſias diſceptarent. Tuſc. 4. 5. Controuerſias omnes ad uniuerſi generis uim & naturam referri. . de Or. 73. Sedare cõtrouerſias pro Corn. Balbo. 34. Nec conſtituere litium actiones malebat, quam controuerſias tollere 9. Phil. 24.

Controuerſor.

Nunc a vobis o Protagora & Socrates poſtulo, vt de iſto cõcedatis alter alteri, & inter uos de huiuſmodi re non controuerſemini, non concertetis. in Protagora.

Contrucido.

A quibus hic, multis vulneribus acceptis, ac debilitato corpore & contrucidato, ſe abiecit exanimatus. pro Sext. 68.

Contrudo.

Sed non dubito quin ſint pergraues, qui primum ſine tali in ſumine familiares deinde eam prouinciam ſuſceperint, vt in balneas contruderentur pro Cœl. 50. Vide tãtum hic exhauſit, quãtum potuit aut fide hominum trahere, aut in naues contrudi. in Salluſtium. 11. Et quod eodem ceteros piratas contrudi imperarat, intellexit, &c. 7. Verr. 55.

Contubernium.

Vbi illud contubernium muliebris militiæ in illo delicatiſſimo litore? 7. Verr. 86. Neceſſitudo contubernii. pro Planc. 51. Vide etiam quo anno Quæſtor aut Trib. militum fuerit, ſine utrũ eadem in Præfectura, aut in contubernio fuerit, modo fuerit in eo bello. Att. 13. 288. 2.

Contubernalis.

C. Arrius, proximus eſt vicinus imo ille quidem iam contubernalis. Att. 39. Is profectus eſt in Africam Qu[illegible] cõtubernalis. pro Cęl. 53. H[illegible] haberes enim non ho[illegible] contubernales ad Papirium, lib. 9. 46. Qui ſe illi con[illegible] conſulatum fuiſſe narrabat de Cl. Or. 174. Quid tu hun[illegible] de pompa Quirini contubernalem his noſtris moderati[illegible] ſpi[illegible] laetaturum putas? Att. 214. Teſtes accuſatoris, conſ[illegible] res, [illegible] contubernales. pro Flacco. 151. Demi un[illegible] erud[illegible] mil[illegible] tiæ cõtubernales. pro Lig[illegible] 13. Spero nos ante hyemem contubernales fore ad Q. fr. 2. 8. 3. Facis iniuſte Læli, ſi putas periculo noſtro uiuere tuos contubernales, præſertim quod tua negligentia factum arbitremur. pro Flacco. 32. Sunt ab Oppiis tuis contubernalibus. Att. 123.

Contueor.

Aſpicite ipſum, contuemini os, &c. pro Syl. 181. Vt illud veſtigium cõtueremur. de Or. 145. Similiter facis, ac ſi me roges, cur te duobus contuear oculis, & non altero contuear cum idẽ uno aſſequi poſſim. 3. de Nat. d. 11. Contueri ad cælũ. de Somn. Scip. 130. Atque ad hanc ſedem & æternam domum contueri. Somn. Scip. 27. Quod tandem ſpectaculum fore putamus, cum totam terram contueri licebit? 1. Tuſc. 38. 3. de Or. 4. Nam reuocatio illa, quam affert, cum a contuendis nos malis auocat, nulla eſt. 3. Tuſc. 62.

Contuens.

Neque uero eſt quiſquã, qui eadẽ cõtuens efficiat. de or. 163.

Contuitus.

Facit enim, Iudices, veſter iſte in me animorum oculorumque contuitus, ut mihi iam licere putem remiſſiore vti genere dicendi. pro Seſtio. 99.

Contumax.

In ſuperiores contumax, in æquos & pares faſtidioſus, in inferiores crudelis. ad Her. 4. 213. Sarani nefarium cognoui hominem, præterea in me contumacem. Att. 15. 328. 5.

Contumacia.

An uero ex hoc illa tua ſingularis ſignificatur inſolentia, ſuperbia, contumacia? 6. Verr. 80. Sed Torquatus præter ceteros furebat contumacia reſponſi tui. in Piſ. 61. ideſt, arrogan[illegible] tumaciæ nomine ſuſceptæ inimicitiæ. 14. Att. 13. in [illegible] Antonii. ideſt, priuati odii. quibus opponuntur inimicitiæ R[illegible] nomine ſuſceptæ. Eſt tuę contumaciæ, arrogantiæ, vita que tr[illegible] ſæ vox. pro Roſc. Com. 26. Adhibui tamen liberam contum[illegible] ciam a magnitudine animi ductam, non a ſuperbia. To[illegible] 58. Potẽtiſſimorum hominum contumaciam numquam tuli. A[illegible] 93. Cõtumacia magna ciuitatum, delectum remigum habui[illegible] ſimil. 23. in epiſt. Caſtii. Vt iſti non modo dictis factiſque omnibus, ſed etiam oris oculorumque illa contumac[illegible] ſuperbia, quam uidetis, diſſimillimus eſſe uideat. 5. Verr. 4. Aſpicite, Iudices, voltum hominis & aſpectum, & ex ea contumacia, quam hic in perditis rebus retinet, illos ſpiritus Sicilienſes, quos fuiſſe putetis, cogitate ac recordamini. 5. Verr. 17. Itaq. illi faſtidio tere & contumacia efferuntur. de Am. 106.

Contumaciter.

Et ſatis grauiter, & non contumaciter. Att. 16. 333. 8. Contumaciter repudiare morem patrium. 2. De Diu. 108. Ad me autẽ etiam cum rogat aliquid contumacter, arroganter, ἀκοινονοήτως ſolet ſcribere. Att. 6. 111. 15. Tum Clodius rogatus, diem dicendo eximere cępit. furebat, a Racilio ſe contumaciter, vrbaneque vexatum. ad Q. fr. 2. 3.

Contumelia.

Contumelia aculeum quendam habet. 5. Verr. 79. Contumelia inimici. de har. reſp. 15. Contumelia maledicti. pro S[illegible] l. 19. Contumeliç genera duo. pro Cœl. 4. Quid eſt porro fa[illegible] e contumelia?

tumeliam? quis ſic loquitur? in Ant. 187. Equidem vehementer lætor eum eſſe me, in quem, cum cuperes, nullam contumeliam iacere potueris. pro Syl. 171. Retinere ſolitus erat aratores, atq; ab iis non modo per iniuriam, ſed etiam per contumeliam tantum exprimere frumenti, quantum Apronius imperaſſet. 5. Ver. 86. In contumelia beneficium accepiſſe. 15. Att. 20. Contumelia quempiam inſequi. 14. Att. 28. Contumelia nemo eſt tam agreſtis, quin moueatur. Part. 49. Alternis enim verſibus intorquentur inter fratres grauiſſimæ contumeliæ. 4. Tuſc. 125. In quo nulli aculei contumeliarum inerant. 2. de Or. 122. Quibus tu priuatim iniurias plurimas contumeliaſque impoſuiſti. 6. Ver. 17. Neque vſquam exul eſſe poſſum, dum ſeruire & pati contumelias, peius odero malis omnibus aliis. ad Brut. 47. in ep. Bruti. Verborum contumeliis aliquem lacerare. Att. 231. Omnibus contumeliis uexat. de Nat. d. 1. 51.

Contumelioſus.

At quam contumelioſus in edictis, quam barbarus, quam rudis? 3. Phil. 133. Contumelioſus honos. 1. Phil. 15. Oratio in aliquem contumelioſa. ep. 60. Si hunc illi antepono, contumelioſa habenda uectio eſt. pro Flac. 160. Iniurioſum & contumelioſum eſt ſocios excluſos eſſe. pro Cor. Balb. 17. Quamquam qui iſtinc nunc ueniunt, partim te ſuperbum eſſe dicunt, quod nihil reſpondeas: partim contumelioſum, quod male reſpondeas. Valerio, lib. 1. 10. 2. Non dubitares, eſſent quin otioſi intueri, uſurique beneficio Antonii contumelioſo. Att. 15. 326. 8. Contumelioſæ in aliquem literæ. ad Q. fr. 1. 2. 14. Contumelioſæ, minaces literæ. 11. f. 5. in ep. Bruti & Caſſii. contumelioſæ uoces. pro Cæl. 23.

Contumelioſe.

Contumelioſe aliquid dicere de abſentibus. 1. Off. 188. Dimitto autem eos non tam contumelioſe, quam philoſophum illum, &c. 2. de Or. 43. contumelioſe aliquem lædere in concionibus. Att. 1. 9 9. contumelioſiſſime alicui maledicere. 10 Vati. 23. contumelioſiſſime Ariſtotelem uexauit. de Nat. d. 1. 66.

Contundo.

Contudi enim animum, & fortaſſe vici, ſi modo permanſero. Att. 12. 59 Conceſſi tecredo Ebutio quantum vellet de Cæſenniæ bonis, et haberet immo ut uiro forti ac ſapienti dignum fuit, ita calumniam, ſtultitiamque obteriuit ac contudit. pro Cæc. 13. membra uxoris lapidibus & fuſtibus debilitauit, manus contudit, digitos confregit, neruos concidit. pro Flac. 161. Qui illius acerbum cor contundam & comprimam. 3. de Or. 121. contundere & frangere exultantis prædonis audaciam. 13. Phil. 367.

Contuſus.

Inde pugiles cæſtibus contuſi ne ingemiſcunt quidem. 2. Tuſ. 70

Conturbo.

Num conturbo te? non enim fortaſſe ſatis, quæ diſtinctius dicuntur, intelligis. in Ant. 166. Non ſane conturbat me expectatio tua. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 10. Frequentia & obambulatio hominum conturbat & infirmat imaginum notar. ad Her. 22. Inualetudo tua me ualde conturbat. Att. 100. Vnum eſt quod me maxime conturbat, quod elogium, &c. pro Clu. 106. 4. Acad. 20. Att. 7. 122. 1. conturbat me mora ſerui huius, qui tibi literas attulit. Cælius ad Cic. 8. 12. 8. Hæc ſunt quæ conturbant homines in deliberatione nonnumquam. Off. 68 conturbaui Græcam nationem. 2. Att. 2. id eſt, attonitam reddidi. Quid eſt quod te una forma conturbet? de Nat. d. 1. 70. multa occurrunt quæ conturbent. de Nat. d. 2. 43. Incidunt ſæpe multæ cauſæ quæ conturbent animos utilitatis ſpecie. 3. Off. 53. Ad quem ego reſcripſi, nihil eſſe quod poſthac arcæ noſtræ fiducia conturbaret. ad Q. fr. 2. 14. 5. conturbare ueri cognitionem. Aca. q. ed. 1. lib. 2. 43. conturbare fortunas alicuius. 8. fam. 46. in ep. Cæl. Virum igitur me conturbare oportet, an ceteris cum cuiuſque dies venerit, &c. pro Plancio, 55 conturbare officium. 13. ſam. 9. Eo minus conturbor. Ac. q. 3. Non conturbor ſubtilitate ſententiarum. de Nat. d. 2. 1. Sed tamen ſigna conturbantur, quibus uoluntas a ſimulatione diſtingui poſſet. Att. 123. Qui illi dii irati homini Græco, qui conturbare quidem putat ſibi licere, quod equitibus Rom.? Attic. 4. 24. Conturbaſti ignoratione rerum. de Fin. 1. 49.

Conturbatus.

Is triſtis & conturbatus domum rediit. 6. Verr. 27. Neſcio quid conturbatus mihi eſſe videris: numquid ſubtimes? in Anto. 157. Ludos eſſe pollutos ſignificaſtis, ac plane dixiſtis. quid magis inquinatum, deformatum, peruerſum, conturbatum dici poteſt? de har. reſp. 22. Conturbatum aliquem tenere. 15. Att. 18. pro Quinc. 26. Vidiſti me ita conturbatum, ut neſcirem, &c. ep. 96. Quod præterea ad te ſcribam, non habeo: & mehercule eram conturbatior. Att. 1. 23.

Conturbatio.

Conturbatio prauarum opinionum. Tuſc. 4. 17. Signa conturbationis conſcientiæ. Top. 26. Conturbationem metum excutientem cogitata. 4. Tuſc. 16. Sub. expectorat.

Conualeſco.

Aiulus illico conualeſcit. pro Clo. 25. Hircius noſter tardius conualeſcit. ad Conſ. 12. 22. 3. Nec ægri quidem omnes conualeſcunt. de Nat. d. 28. Conualuit uis multitudinis nata tribunitia poteſtate. 3. de Leg. 18. His ille rebus ita conualuit, ut nunc in uno ciue Reſpub. reſiſtendum imbecilla ſit. 7. Attic. 13. id eſt, potentiam aſſumpſit. Ille continuo in morbum incidit, ex quo non conualuit. Planc. 13. 30. 10 Cum is iam conualeſceret. pro Clu. 54. Nec omnes qui curari ſe paſſi ſunt, continuo etiam conualeſcant. 3. Tuſcul. 9. Ea magnis & diuturnis & iam deſperatis Reip. morbis illa repente uis erupit: ut ea confecta & eiecta conualeſcere aliquando & ſanari ciuitas poſſit. pro Syl. 57. Si fatum tibi eſt ex hoc morbo conualeſcere, ſiue medicum adhibueris, ſiue non, conualeſces. de Fat. 22. magis indies conualeſcere. pro Mil. 18. Conualeſcere ſe poſſe ſperant inimici noſtri. 11. ſam. 15 in ep. D. Bruti. Certum ſcio tam conualuiſſe eam. ep. 130. conualuiſſe ſe exiſtimant non magis ſibi, quam Reip. 10. ſa. 34. in ep. Planci. Ad conualeſcendum diligentiam adhibeas. 16. ſam. 10. Quam ad omnes res adhibes, in primis ad conualeſcendum adhibe, prudentiam. in Ant. 186. Conualeſcendi cauſa commocarit. 16. ſam. 3.

Conuallis.

Roma in montibus poſita & conuallibus. 2. de L. Agr. 93.

Conueho.

Repente lyntribus in eam inſulam, materiam, calcem, cæmenta atque arma conuexit. pro Mil. 55.

Conuector.

Quinetiam naui eius me, & ipſo conuectore vſurum puto. 10. Attic. 53.

Conuello.

Conuellit Atticum Antiochus eius familiaris ex hortulis ipſius, deduxitque in academiam perpauculis paſſibus. 1. de Leg. 41. Pæne conuellit me ea hortulis meis. 1. de Leg. 81. Tiberius Gracchus conuellit ſtatum ciuitatis. in Ant. 253. Conuellerunt me de priſtino ſtatu. 8. Att. 55. id eſt, conturbarunt, commouerunt. Deinde ſi quam opinionem iam ueſtris mentibus comprehendiſtis, ſi eam ratio conuellet, ſi ratio labefactabit, &c. pro Clu. 3. Nolo plura, ne acta Dolabellæ uidear conuellere. 2. Phil. 88. Conuellere atque auferre aliquem ex ſuis ſedibus 7. Verr. 146. Conuellere & commutare conditionem amicitiæ, & iura ſocietatis. 5. Ver. 12. Ne aut irriſione, aut odio digni putemur, ſi aut tragœdias agamus in nugis, aut conuellere adoriamur ea quæ non poſſint commoueri. 2. de Or. 113. Cur ea quæ mutare non poſſumus, conuellere malumus, quam tueri? pro Corn. Balb 49. conuellere ac remouere gradus. pro D. ſua. 43. conuellere repagula, atque effringere valuas. 6. Verr. 84 conuellere ſigna. Diu. 1. 69. conuellere ſtatum ciuitatis. de haruſp. reſp. 37. conuellere ſtatum Reip. in Piſ. 2. Ita fit, ut nulla ſit omnino iuſtitia, ſi neque natura eſt, & ea, quæ propter utilitatem conſtituitur, utilitate alia cõuellitur. 1. de Leg. 63. conuelli ratione. Acad. q. ed. 1. lib. 1. 29. Hæc ſi tenemus, quæ mihi quidem non uidentur poſſe conuelli, profecto hominib. a diis futura ſignificari neceſſe eſt. 1. de Diu. 99. 1. Ac. d. 59. Quamobrem ſi eſt boni Conſulis, cum cuncta auxilia Reipub. labefactari, conuellique uideat, ferre opem patriæ, &c. pro Rab. perduel. reo, 1. Verres ſimulachrum Cereris ſacrario Catinæ conuellendũ, auferendumq. curauit in Ver. 274.

Conuulſus.

Quę cogitatio oi tempeſtatum & concuſſu calamitatum erat aliquantum labefactata atque conuulſa. ad Luceium, li. 5. 13. 3. conuulſa penitus Reſp. de Cl. Or. 75. Cum mihi ipſa Roma prope conuulſa ſedibus ſuis, ad complectendum conſeruatorem ſuũ procedere uiſa eſt. in Piſ. 40.

Conuenio, *pro, accommodatus ſum, congruo.*

Conuenit ad eum hæc contumelia. pro Syl. 17. conuenit optime ad pedem cothurnus. 3. de Fin. 75. Iuridicialis cõſtitutio eſt, cum factum conuenit, ſed iure an iniuria factum ſit, quæritur. ad Her. 1. 24. conuenit hoc in te uno, non in alium quemquam. 2. de N. d. 107. Hoc decet me, & conuenit iis rebus, quas geſſi. de Prouinc. Conſul. 77. conuenit hoc mihi cum tuo fratre. 5. de Fin. Hoc maledictum in illam ætatem non conuenit. pro Deiotaro, 19. 3. Verr. 91. Cum mulier uiro in manum conuenit, omnia quæ mulieris fuerunt, uiri fiunt, dotis nomine. in Top. 10. Si ita Fabiæ pecunia legata eſt a uiro, ſi ea uxor materfamilias eſſet,

ſet, ſi ea in manum viri non conuenerat, nihil debetur. in Top. 7. Nihil enim minus in hunc ordinem conuenit. in Ant. 252. Pactum eſt quod inter aliquos conuenit. de Inu. 70. Poſterius prius non conuenit. 3. de Fin. 111. Somnium cum re conuenit. 1. de Diu. 160. Non omnes loci in omnem cauſam conueniunt. de In. 64. Quid, ab ingenuis mulieribus hæreditates lege nõ veniũt? in manum inquit conuenerat. pro Flac. 65. Qui ſibi is conueniet, ſi negabit voluptatem creſcere lõginquitate? 2. de Fin. 141. de Cl. Or. 110. Pleraque ex illis conueniunt huic lenitati. Or. 204. Vt conueniret aliquid potius. 9. Att. 37. id eſt, vt aliqua ratione res componeretur. Siquid eſſet prodeſſe, mihi cum Ennio conueniret. 3. Off. 82. 3. Tuſc. 80. Et tamẽ id dixit, quod conueniret in omnes luſcos. Or. 131. Erat porro nemo in quem ea ſuſpicio conueniret. pro Roſc. Am. 39. id eſt, de nemine poterat eſſe ſuſpicio, quam de illo. Cum eſſent prædia, quæ mulieri maxime conuenirent. pro Cæl. 188. Nemo ne pecuniaria quidem de re minima erat iudex, niſi qui inter omnes aduerſarios conueniſſet. pro Clu. 42. Illum noluiſſe ſua laudatione iuuare L. Lucullum ſororis virum, quicum optime conueniſſet. 6. Verr. 129. Bene Pericles cum haberet collegam in Prætura Sophoclem poetam, hique de communi officio conueniſſent, &c. 1. Off. 200. Virtutem ſine ratione conſtare non poſſe, conueniat id quoque neceſſe eſt. de Nat. d. 19. Difficile eſt in longa oratione, non aliquando aliquid ita dicere, vt ſibi ipſe non conueniat. de Cl. Or. 183. Nam quid vereris, ne non conueniat noſtris ætatibus oratio quæ ſpectat ad hortandum? in Hortenſ. Quid in quamque rem conueniat, res ipſa docebit. de In. 67. Diuiſio eſt, per quã aperimus quid conueniat, & quid in controuerſia ſit. ad Her. 1. Poetę etiam vitioſis perſpexit, quid conueniat, & quid deceat, vi debunt. Off. 1. 0 Tantum intelligatur argumento quærendo, cõtrariis omnibus, contraria non conuenire. Top. 224. Poteſt res cum eo conuenire. de Leg. 166. Fiſſum iecoris conuenire cum lucello. de Diu. 115. Sunt quædam omnino in te ſingularia, quæ in nullum alium hominem dici neque conuenire poſſint. 5. Ver. 178. & 3. 91. Non in omnes arbitror omnia conuenire. pro R. Am. Commune exordium eſt, quod nihilo minus in hanc, quã in contrarium partem cauſæ poteſt conuenire. 1. de In. 38. Conuenire id eius ſapientiæ. 8. Att. 21. Neq. me diſſenſioni meæ priſtinæ putant potius aſſentiri, quam præſentibus Reipu. temporibus & concordiæ conuenire. pro Coco. Balbo. 67. Hæc tua deliberatio non mihi conuenire viſa eſt cũ ratione. Largi. ep. 86. Rem conuenturam puto. Att. 138.

Conuenire, *pro, congregari, concurrere.*

Conuenit iam hoc omne. 10. fam. 49. in ep. Planci. id eſt, in vnum congregatur. Cum hæc frequentia totius Italiæ Romæ diſceſſerit: quæ conuenit vno tempore vndique, comitiorũ, &c. 2. Ver. 32. Mei capitis ſeruandi cauſa, Romam tota Italia conuenit. in Piſ. 87. Magna multitudo hominum conuenit ad hoc iudicium. pro Sex. Roſc. 20. Si funus id habendum ſit, quo non amici conueniant ad exequias cohoneſtandas, ſed bonorum emptores. pro Quint. 29. 2. Verr. 10. Huc conueniunt cum literis, veniunt cum mandatis. 4. Ver. 111. Tres enim trium diſciplinarum principes conueniſtis. de Nat. d. 5. Multa cõuenerunt, quę mentem conturbarent meam, ſubita defectio Pompeii, aliena tiu c o s 2. ad Q. fr. 2. 4. 3. Aduerſarii poſtulant, vt in eam rẽ iudices dentur ex iis ciuitatibus, quæ in id forum conuenirent. 4. Verr. 26. Cum multæ cauſæ conueniſſent in vnum locum. pro Sext. Roſc. Am. 18. Da operam, ut huc quamprimum venias, antequam omnes copiæ aduerſariorum conueniant. Att. 131. Neminem coegeris, ipſi conuenerint ſua ſponte. pro Cæc. 296. Iter ita feci, vt vndique ad me cum gratulatione legati conuenerint. Att. 4. 70. 6 Conuenire in vnum. Att. 8. 150. 2. pro Sex. Roſc. 37. Non deſiſtebant clam inter ſe conuenire. contra Rull. 68. Cum bubulcus clamorem edidiſſet, concurſum eſſe factum, totamque breui tempore in eum locum Hetruriam conueniſſe. de Diu. 119. Addebant præterea Rempub. conuenturam Calẽd. Sextil. Senatum frequentem fore. in Ant. 154.

Conuenire, *pro, aliquem adire, ad aliquem venire.*

Neminem conueni, (conuenio autẽ quotidie plurimos: ſunt enim perm ulti optimi viri, qui valetudinis cauſa, in hæc loca conueniant) quin omnes, &c. ep. 133. Poſthumia tua me conuenit. ep. 46. Attilius ille, quem ſua manu ſpargentem ſemen, qui miſſi erãt, conuenerunt. pro Sext. Roſc. 29. Eamque, ſi opus eſſe uidebitur, conueniam. Vatinio, li. 5. 11. 3. Non dubitat, quin ſi ipſe Verrem conueniat æquitate cauſæ, auctoritate ſua commouere hominem poſſit. 2. in Ver. Si Clodium conuenero, ex illius ſermone ſcribam ad te plura. ep. 31. Cõuenire ad aliquem. pro Syl. 17. Conueniretque eos qui iuſte & cum fide vixerant. 1. Tuſc. 156 in Som. Scip. 1. Conuenire me non poſſit ſuo commodo. 14. Att. 2. Verum cum habeo rationem dierum, ante puto tranſmiſſurum, quã potuerit conueniri. Attic. 8. 155. 7. De Lent.

Conuenit.

Qui enim conuenit, ut qui in rebus improbis populares fuerint, iidem, &c. 7. Phil. 219. Quĩ igitur cõuenit, ab alia voluptate dicere naturam proficiſci, in alia ſummum bonum ponere? 2. de Fin. 56. Aſſident, ſubducunt ad nummum, conuenit. Att. 83. Neque enim decet aut conuenit nobis periculo ulli ſubmittere animum noſtrum. Brutus ad Cic. 11. 3. 5. Conuenit autem tum in dando munificum eſſe, tum in exigendo non acerbum. Off. 46. Benigne, non grauate, comiter quidem certe, non communiter conuenit. pro Corn. Balb. 61. Nominis controuerſia eſt, cum de facto conuenit, & quæritur id quod factum eſt, quo nomine appelletur. de In. 44. Quid tandem C. Rabirium facere cõuenit? pro Rab. 95. Multa ante fieri conuenit, quam, &c. de Nat. d. 19. Tres conuenit habere res narrationem. ad Her. 3. Num inter eos conuenit, quid ſit illud. Or. 207. Inter omnes conuenit ita eſſe. Tuſc. 122. Illicone ire ad Prætorem conuenit? pro Quin. 8. Conuenit mihi cum aduerſariis, matrem eſſe interfectam a filio. 1. de Inu. 46. Mihi cum Deiotaro conuenit, vt ille in meis caſtris eſſet cum ſuis copiis omnibus. Att. 6. 111. 14. Mihi cum illo conuenit. in Ant. 255. Vos his malis mederi conuenit. pro Sex. Roſc. 44. Sed non conueniret ad omnia de Fin 97. Vt inter eos qui ambigunt, cõueniat quid ſit id, de quo agatur. 2. de Fin. 6. Cur igitur, cum de re conueniat, non malumus vſitate loqui? 4. de Fin. 117. Quod quidem ſi ita eſt, minime miror cælum etiam & terras vim ſuam, ſi tibi ita conueniat, dimittere. Do lab. lib. 9. 11. 1. Optime cum aliquo conuenire. in Verr. 234. Atqui ſi, vt cõuenire debet inter nos, eſt quędã appetitio naturalis, &c. 4. de Fin. 52.

Conueniens.

Cõueniens & cõiuncta inter augures conſẽſio. de Diu. 125. Stellarũ conueniens cõſtanſq. cõuerſio. de N. d. 36. Nihil eſt tã naturæ aptũ, tã conueniens ad res vel ſecundas vel aduerſas. de Amic. 16. Hoc eſt, proprium, accommodatum. Nihil ſcriptum ab eo congruens & conueniẽs, decretis eius reperies. de Fin. 85. Quid enim philoſopho minus conueniens, quam deos tollere? de Nat. d. 68. Conuenientem hoſtiam rebus ſuis immolare. de Diu. 115. Bene conuenientes propinqui. 1. Off. 84. id eſt, concordes. Propinqui cognatique optime conuenientes. pro Sext. Roſc. Am. 34. Talis eſt igitur ordo actionum adhibendus, vt quemadmodum in oratione conſtanti, ſic in vita omnia ſint apta inter ſe & conuenientia. 1. Off. 199. Recta & conuenientia & conſtantia natura deſiderat, aſpernaturque contraria. Off. 59.

Conuenienter.

Sed quid conuenienter rationi poſſit & ſententię ſuæ dicere. de Fin. 2. 69. Non enim poteſt conuenienter dici. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 100. Congruenter naturæ conuenienterque viuere. 3. de Finib. 40. Off. 3. 6. Congruere naturæ, & cum ea conuenienter viuere. Tuſc. 244.

Conuenientia.

Conuenientia & coniunctio naturæ. Diu. 2. 96. Conuenientia conſenſuſque naturæ. 3. de Nat. d. 19. Conuenientia conſeruatioque naturę. Off. 1. 139. conuenientia partium. Off. 1. 23. Rerum conuenientia in amicitia eſt, in ea ſtabilitas, in ea cõſtantia. de Amic. 83. cõuenientia, idem quod apud Græcis. de Fin. 3. 17. Si vllam eſſe cõuenientiam naturæ cum extis conceſſero. Diu. 2. 26. Nullum aliud animal pulchritudinem, venuſtatem, conuenientiam partium ſentit. 1. off. 23. Hanc igitur in ſtellis conſtantiam, hanc tantam, tam variis curſibus in omni æternitate conuenientiam temporum non poſſum intelligere ſine mente, ratione, conſilio. 2. Nat. deor. 78. 3. de Fin. 33. Quorum omne bonum conuenientia atque opportunitate finitur. de Fin. 100. Coniectores ſomniorum ſignificationes faciunt ex quadam cõueniẽtia & cõiunctione naturæ, quã vocant. de Diu. 134.

Conuena.

An vero tibi Romulus ille aut paſtores & conuenas congregaſſe, aut Sabinorum cõnubia coniunxiſſe, &c. 1. de Or. 19. Credebat ſe eorum nemini, &c. quibus nomẽ ſeruitutis ipſe detraxerat, & quibuſdam cõuenis & feris barbaris corporis cuſtodiam committebat. 5. Tuſc. 81.

Conuentus.

De Antonio iam antea tibi ſcripſi, non eſſe eum a me cõuentum. Att. 15. 321. 1. Sed opus fuit Lurtio conuento. Att. 10. 195. 16. id eſt; Lurtium conuenire ſine alloqui.

Conuentus.

Ex quo(fundo)ex conuentu uim fieri oportebat. pro Cæc. 15. ex cõuentu, pro, ut cõuenerat. Pompeius enim ex pacto & conuentu (nam ea lege exierat) iam a me diſceſſerat. Att. 6. 114. 2. Sunt item pacta, quæ ſine legibus obſeruantur ex conuentu. 2. ad Heren. 54.

Conuentum.

Poteſt enim accidere promiſſum aliquod, & conuentum, ut id effici ſit inutile uel ei, cui promiſſum ſit, uel ei qui promiſerit. Off. 1. 45. Conuentum, generale nomen, pertinens ad omnia, de quibus negotii contrahendi tranſigendique cauſa conſentiũt, qui inter ſe agunt. (id eſt de pactis.) At uero in foro conuẽta, pacta, tabulæ, teſtimonia, &c. uita denique eorum, qui in cauſa uerſantur, tota cognoſcenda eſt. 1. de Or. 56. Dictorum conuẽtorũque conſtantia & ueritas, fides eſt. 1. Off. 35. Facere promiſſa, ſtare conuentis, reddere depoſita. Off. 71.

Conuentus.

Et tum conuẽtus ille Capuæ me unum patronum adoptauit. pro Sext. 4. Conuentus creditorum. pro Sext. 55. Conuentus ferorum & immanium. Parad. 33. Ex iis oppidis, in quibus Prætores conſiſtere & conuentum agere ſolent, &c. 7. Verr. 23. Cur pudentiſſimas lectiſſimaſque fœminas in tantum uirorum conuentum inſolitas inuitaſque prodire cogis? 3. Verr. 67. Dico extra conuentum, & eam frequentiam, qua oratorum ſtudia niti ſolẽt. pro Deiot. 2. Fruſtra in Senatum, ſiue potius in conuentum ſenatorum es uenturus. ep. 46. Vitare conuentum 7. Ver. 23. Domus erat non meretricio conuẽto, ſed Prætoria turba referta. 3. Ver. 97. In magno conuentu. de Or. 94. Quæſiui ab eo, an in nocturno conuentu fuiſſet, necne. in Cat. 107. Primus Gorgias auſus eſt in conuentu poſcere quæſtionem. de Fin. 64. id eſt iubere. Non tanto in conuentu. 5. Verr. 12. id eſt, turba. In tanto uirorum conuentu. de Or. 94. Celeberrimo uirorum mulierumque conuentu dies feſtos anniuerſarios agunt Syracuſani. 6. Verr. 96. Itaq. conuentus qui initio celebrabantur, iam diu eſſe defecerunt. Att. 2. 14. 12.

Conuenticulum.

Conuẽticula hominum quæ poſtea ciuitates nominatæ ſunt. pro Sext. 79. Quoniam plebi quoq. urbanæ maiores noſtri conuenticula & quaſi cõcilia quædã eſſe uoluerũt: &c. pro D. ſua. 58

Conuerto.

Et in omni ſumma, ut mones, ualde me ad otium, pacemque conuerto. ad Q. fr. 3. 30. Itaque eodem etiam M. Lurco uir optimus meus familiaris, conuertit aculeum teſtimonii ſui. pro Fla. 66. Conuertit ad eos fortuna impetum ſuum. 3. Tuſ. 124. Ad hãc ſcribendi operam omne ſtudium curamque, conuertimus. 3. Off. 4. In eundem habitum ſe coloremque conuertunt. de Nat. d. 14. Rationem bono cõſilio a diis immortalibus datam, in fraudem, malitiamque conuertunt homines. 3. de Nat. d. 111. Nam meipſum huc modo uenientem conuertebat ad ſeſe Colonæus ille locus. de Fin. 52. Lentuli pœna compreſſus, conuertit ſe aliquando ad timorem. pro Syl. 12. Cumque his aliqua ampla & honeſta res obiecta, eſt totos ad ſe conuertit & rapit. 2. Off. 53. In eum ipſum ſe conuertit, quo adiutore, quæ fecerat omnia ſe feciſſe dicebat. pro Dom. 21. Qui quidem eas copias, quas diu ſimulatione Reip. comparabant, ſubito ad patriæ periculum cõuerterũt. Brutus. Cic. 11. 13. 12. Is cum palam eius annuli ad palmam conuerterat, a nullo uidebatur, ipſe aũt omnia uidebat: &c. 3. Off. 49. In te unum atque nomen tuũ ſe tota conuertet ciuitas. Somn. Scip. 7. Conuertemus nos in Aſiam. 3. Att. 20. Ad eos igitur conuerte te quæſo, &c. 5. de Fin. 12. Totum me ad eius uiri uoluntatem nutumque conuerterem. 3. fam. 43. Quo facilius animos imperitorum, ad deorum cultum a uitæ prauitate cõuerterent. 1. de Nat. d. 103. Et aſpectum quo uellent, facile cõuerterent. pro Clu. 54. Hoc igitur anno magiſtratibus nouis deſignatis, cum omnes boni omnem ſpem melioris ſtatus in eorum fidem conuertiſſent. pro Sext. 59. Quid enim intereſt utrum ex homine ſe conuertat quis in belluam, an hominis figura immanitatem gerat belluæ? 3. Off. 108. Quæ nos magis ad cognitionem intelligentiã que conuertant. Tuſc. 5. 50. Cauendum eſt, ne in graues inimicitias cõuertant ſe amicitiæ. de Am. 120. At quocunque te animo & cogitatione conuerteris, permultos excellentes in quoque genere uidebis. 1. de Or. 4. Nam cum ætas tua ſeptenos octies ſolis anfractus reditusque conuerterit, &c. in Scip. 7. Hoc eſt, Cum iã ſex & quinquaginta annos natus ſis. Animus in hilaritatem riſumue conuertere. in Or. 76. Conuertere aſpectum aliquo. 1. de Nat. d. 113. Conuertere auxilium ad perniciem. in Piſ. 14. Periculoſiſſimum ciuile bellum, maximumque humanitate & ſapiẽtia ad pacem concordiamque conuertere. 5. Phil. 193. Conuertere uitæ conditiones. pro Clu. 49. conuertere crimen in laudem. pro Flac. 54. Fortunam in culpam cõuertere. pro Rab. Poſth. 18. Digitorum percuſſione hæreditates omnium ad ſe poſſe. conuertere. off. 67. Hominem a conſuetudine conuertere. de Inu. 4. conuertere in me non recuſem omnem impetum belli. 10. f. 18. in ep. Planc. conuertere aliquo iter. 3. Att. 2. conuertere iter ad fugam & in exilium. in Cat. 35. Nauem remigationis ad puppim conuertere. Att. 13. 278. 3. Cõuertere ora & oculus in aliquem. in Catil. 73. conuertere pecuniam, aut rem aliam, domum ſuam, uel in rem ſuam, aut ad commodum ſuum. 5. Verr. 152. 2. Verr. 26. pro Roſc. Am. 66. Conuertere rem alienam in ſuam. off. 1. 65. Conuertere ſe aliquod ſtudium. Diuin. 2. 4. Quid enim poteſt eſſe tam flexibile, tam deuium, quam animus eius qui ad alterius non modo ſenſum ac uoluntatem, ſed etiam uultum atque nutum conuertitur. de Am. 77. Omnia hæc tum intereũt, tum in naturam aliam cõuertuntur. 3. de Nat. d. 41. Gratulabor tibi prius, &c. deinde ad me conuertar. Appio, lib. 3. 11. 1. Non poteſt uerum futurum conuerti in falſum. de Fat. 144. An poſſit eloquentia cõuerti in infantiam. Top. 228. Nec in falſum e uero præterita poſſunt conuerti. de Fat. 143. Alii inſtructi & parati ad permouendos & conuertendos animos. in Or. 10.

Conuertere, *pro, Interpretari.*

Conuerti enim ex Atticis duorum eloquẽtiſſimorum nobiliſſimas orationes inter ſe cõtrarias. de Opt. gen. or. 148. Tum omnem orationem traduxi & conuerti in increpandam Cæpionis fugam, in deplorãdum interitum exercitus. 2. de or. 109. Vt nos otioſi cõuertimus. de Diu. 121. Xenophontis liber qui Oeconomicus inſcribitur, quem nos e Græco in Latinum conuertimus. 2. off. 128. Tuſc. 3. 25. Si modo hoc recte conuerſum ex Græco uideri poteſt. de Vniu. 47. Carmina conuerſa. de Nat. d. 46. Non conuerſa de Græcis ſplendide quædam dicta eſt. lib. 1. de Fin. 5. Quod igitur eſt, eorum in orationibus e Græco conuerſis facti dicuntur. de Opt. gen. or. 105. 3. Tuſc. 51.

Conuertere, *pro uoluere.*

Conuertunt ſe aſtra Solſtitiali & Brumali reuocatione. de Vniu. 43. Sed hoc uitium huic uni in bonum conuertebat. de Cl. Or. 73. Terra quæ circũ axem ſe ſumma celeritate conuertat ac torqueat. Ac. q. 1. 114. In infimo orbe luna radiis ſolis accenſa conuertitur. de Somn. Scip. 128.

Conuertens.

Quæ conuertens inferiora reddit, quæ ſunt ſuperiora. de Vniuerſ. 61.

Conuerſus.

Orbis Reip. conuerſus. Att. 2. 36. 1. omnis eſt riſus in iudicem conuerſus. de or. 131. conuerſa in crudelitatem clemẽtia. 7. Ver. 90. conuerſa lex in omnes eſt. 3. de Leg. 18. Conuerſa uel mutata oratio quomodo tractanda. Part. 14. Pœna omnis oculorum ad cæcitatem mentis eſt conuerſa. pro D. ſua. 234. Pœna illa in alium inſtituta, in te ipſum eſt conuerſa. pro D. ſua. 238. Conuerſa ratio ante contra Rullum. 79. Conuerſa res eſt, illum, quo antes confidebant, metuunt. 8. Att. 51. Spelũca conuerſa ad aquilonem. in Ver. 225. conuerſa eſt uis morbi in quartanam. 16. f. 12. conuerſum eſt id omne in me. 11. Att. 18. conuerſam iam habent demonſtrationem ſuam in Ver. 230. Hecubam autem putant propter animi acerbitatem quandam & rabiam, fingi canẽ eſſe conuerſam. 5. Tuſc. 107. Huius quidem anni nondum uigeſimam partem ſcito eſſe conuerſam. in Somn. Scip. 26. Quod crimen eſſe voluiſti, id totum vides in laudem eſſe conuerſum. pro Flac. 160. Ad cædem & funus ciuitatis conuerſi ludi. de haruſp. reſp. 21. Conuerſa eadem prope verbia iiſdem dicere nihil negotii eſt. 2. de Leg. 15. Ornamenta conuerſa ad mentem & voluntatem meliorem. de haruſp. reſp. 37. Video in me omnium veſtrum ora atque oculos eſſe conuerſos. in Catil. 108. Conuerſis rebus, ac bonorum voluntatibus immutatis. 1. fa. 50.

Conuerſans.

Quippe qui ex eadem vinctus, &c. ſe ipſe conuerſans, cum naturam mutabilem arripuiſſet. de Vniu. 35.

Conuerſio.

Conuerſio eſt, per quam, non, vt ante, primum repetimus verbum, ſed ad poſtremum continenter reuertimur, &c. 4. ad Her. 163. Conuerſio, figura dicendi. 3. de or. 115. Cum (aſtrorum) conuerſio facta eſt, conſectit omniũ ſpatile. de Nat. d. 2. 38. Summus ille cæli ſtellifer cursus, cuius conuerſio eſt incitatior, acuto & excitato mouet ſono. in Som. Scip. 17. de Nat. d. 2. 11. Cõuerſio mũdi certiſſima. Som. Scip. 19. Cõuerſio rerũ ac perturbatio. pro Flac. 73. Tẽpeſtatũ moderatio atq. cõuerſio. pro Flac. 151. Deinde cõuerſionis celeritatẽ tãtã, quãtã cogitare nõ poſſumus. Tuſ. 1. 55.

Mihi nihil oberat preter conuerſionem ſtatus,& inclinationem communium temporum.pro D.222. Neq. malorum terminum prius aſpiciet, quam illam ſequi cœperit conuerſionem , quam habebat in ſe ipſe einſdem,& vnius ſimul innatam & inſitam.de Vniu.57.conuerſione argumentatio q̃uo tollenda.1. de Inu.96. In antiquam partem a conuerſione eiuſdem pelleretur. de Vni. 47.cõuerſione ea quam inter ſe habent Lucifer,Mercurius,Sol, alii alios vincunt,viciſſimq. vincuntur.de Vniu.37.Sęcula ſine mundi conuerſione effici non potuiſſe fateor.de N. d. 1.16.Vna totius cæli conuerſione curſus aſtrorum diſpares conſeruantur; de N.d.2.15.conuerſione vna atque eadem circum ſe torquetur & uertitur cæli motus.de Vniu.25.conuerſiones, annorum menſiumq. ad numerum machinatæ ſunt.de Vniu. 65.conuerſiones aſtrorum.Tuſc.1.51.conuerſiones,commutationeſq. cęli.Diu.2 70.conuerſiones & antereſſiones ; quæ in orbibus deorum eueniunt.de Vniu.45.conuerſiones mundi.Tuſc.5.51.conuerſiones ſphæræ.2.de Na.d.62. Naturales eſſe conuerſiones quaſdam rerum publicarum.de Diu. 109. Perpetuis curſibus , conuerſionibusq. cæleſtibus extitiſſe materiam.de Leg. 160.

Conuerſio,*pro Periodo* .

Oratio conuerſiones habeat abſolutas.de Or.160.

C onueſtio .

Topiarium laudaui,ita omnia conueſtiuit hedera, &c.ad Q. fr.3. 17.9. Fontes ſcatere,herbis prata conueſtirier. Tuſc. 1. 56, tranſlatitie de pratis dictum. Ergo eius domum euerſam , duobus lucis conueſtitam videtis.pro D.ſua.78. Hoc eſt, adumbratam atque ſepultam .

Conuictor,conuictus,*Vide Conuiuor* .

C onuinco.

Teq. in iſto ipſo conuinco,nõ inhumanitatis ſolum , ſed etiã amentiæ.2.Phil.35.conuincit ratio ipſa & veritas eum eſſe liberum.in Parad.53. Tamen hæc duo leuitatis & infirmitatis pleroſq. conuincunt.de Am.57. Nihil te de moribus hominum didiciſſe conuincam.de Or.88.Sui quæſtus cauſa irrupiſſe conuincam.5.Verr.31.Quo me teſte conuinces,ſi negem?an chirographo?in Ant.162. Sed vt Stoicos nihil de diis explicare conuincerer.de N.d.68.Huius ſi cauſa non maniſeſtiſſimis rebus teneretur,tamen eum mores ipſius & vita conuincerent.in Catil. 107. conuincere aduerſarium auctoritatibus & teſtibus.7. Verr.81.1. de Fin.21.conuincere aliquem.de Diu.103.i.redarguere. cõuincere errores alicuius.de N.d.26. Voce conuincere inauditum facinus.pro Q.53.Vtinam tam facile uera inuenire poſſem , quã falſa conuincere.de N.d.19. Argumentis peccata conuincere.in Partic.64.Quid negotii eſt,hæc poetarum & pictorum portenta conuincere?Tuſc.150.Teſtimonia aliquorum cõuincere. pro Font.20.Non ex illo hoc intelligitur, ſed ex hoc illud conuincitur.pro S.R.38.Quod ſiue fateris,ſiue conuinceris,quam maximis in rebus teneare non vides?in Verr.181.Manifeſtis criminibus conuinci.in Verr.81.Deuotionis conuinci,iudicio deorum, teſtimonio Senatus,confeſſione inimicorum.poſt red.ad Quir. 2.conuinci in aliquo peccato. de Inu. 65. Summæ negligentiæ conuinci.pro Syl.33. Opinione opinionum conuinci & condẽnari.pro Clu.4.Oratio,quę neq. redargui,neque conuinci poſſit.de Vniu.9.Teſtimoniis conuinci.in Ver.244. A teſtibus cõuinci,& vrgeri confeſſione.6.Verr.94.

Conuictus.

Reprehenſus,conuictus,fractuſq. Mithridates.pro Fl.32. Cũ ille homo audaciſſimus,conſcientia conuictus,reticuiſſet,&c.2. in Cat.34.Iudicio turpi conuictus.pro Q.28.conuictus maleficii.7.Verr.109.Fracta & conuicta ſecta.1.de Leg. 55.M. Aquilium patres noſtri multis auaritiæ criminibus, teſtimoniiſq. cõuictum,qui cum fugitiuis fortiter bellum geſſerat, iudicio liberauerunt.pro Flac. 164. Hanc ego deuotionem capitis mei, cũ ero in ſedes meas reſtitutus , tum deniq. conuictam & commiſſam putabo.pro D.ſua,113. Maiores noſtri ſi quam vnius peccati mulierem damnabant , ſimplici iudicio multorum maleficiorum conuictam putabant.ad Her.29.Simili in errore uerſantur, cum conuicti , ac iudicio veritatis coacti , perſpicua a perceptis volunt diſtinguere,&c.Acad.q.lib.2. 34.

Conuiſo.

Et loca conuiſit cauda tenus infera piſcis.in Arat. 39.

Conuitium .

Adulter,impudicus,ſequeſter,conuitium eſt, non accuſatio . pro Cęl.43.Maledictio aũt nihil habet propoſiti, præter contumeliam:quæ ſi petulantius iactatur,conuitium:ſin facetius , urbanitas nominatur.pro Cęl.4.Cum ei magnum cõuitium fieret cuncto a Senatu.ep.153.conuitiũ meũ iuſtiſſimum & honeſtiſſimum.12.f.54.conuitium Senatus.in Piſ.50.i. a Senatu factum Reſpondebo hominis furioſi non orationi, ſed conuitio , cuius exercitationes cũ intolerabili petulantia,tũ diuturna impunitate muniuit.pro D.ſua.213.conuitiũ facere.pro Cl.59. pro,cõminari,vel admonere.conuitiũ grande ei fecerunt.16.Att.25.cõuitium magnũ alicui facere.10.fa.33. Quintius conuitiũ C.Iunio iudici qõnis maximũ fecit.pro Clu.33.conuitiũ mirificũ facere.1. Att.31.Suſtinere quotidianũ conuitiũ.pro Q.42.Defeſſo conuitio aures conquieſcant.pro Arch.8.conuitio quid efflagitare. 2.ad Q.fr.25.Non debes arripere maledictum ex triuio, aut ex ſcurrarum aliquo conuitio.pro Mur.11.Aliqñ, idq. ſero, conuitio auriũ mihi ea torta veritas eſt.in Or. 91. Pompeius cum pro Milone diceret,clamore conuitioq. iactatus. ep.5. Qua hũc obiurgatione,aut quo potius conuitio a tanto errore coner auertere?Off.68.cõuitio tacito cogitationis te uerberaui.16.f.35.ex ep.Q.Cic.cõuitio os uerberare. i Piſ.50. Vrgebor iã oim veſtrũ cõuitio.4.ac.224.cõuitiis & ſibilis cõiectari aliquẽ.Att.2.33.2.

Conuitiator.

Si uere obiicitur, vehementis accuſatoris : ſin falſo, maledici conuitiatoris. pro Mur. 11. Si de mea uita atque actibus huic conuitiatori reſpondero.in Saluſt. 1.

Conuiuor.

Quotidie ſolitum eſſe non ſolum in publico,ſed etiam de publico conuiuari.5.Verr.86.

Conuiuium .

Bene.n.maiores accubationem epularem amicorũ , quia uitæ coniunctionẽ haberet,conuiuium nominarant,melius quã Gręci,qui hoc idẽ,tũ compotationẽ, tum concœnationẽ vocãt: &c. de Sen.42.Intempeſtiuum conuiuium.pro Mur.12.Quod quidẽ iſtius quaſi aliquod Lapitharum aut Centaurorũ conuiuium ferebatur.in Piſ. 8.conuiuiũ moderatum & honeſtum.pro Mur.11 conuiuium publicum non dignitatis cã inibit.in Piſ.52.pro R. Am.32.conditor inſtructorq. conuiuii.Tuſc.207. Inſtituere ac parare conuiuiũ.In Ver.214.Ornare conuiuiũ magnifice ac ſplẽdide.pro Q.17.6.Ver.39.conuiuia,quæ facete abs te, & amicis tuis concelebrantur,& paſſim & tributim.de Pet.Conſ.28. Opipare apparata conuiuia.3.off.76.Baiis acta conuiuia , comeſſationes,cantus,ſymphonias,nauigia iactant.pro Cęl.27. cõuiuia ſapientius Latini,quam Græci ſυμπόσια.9.fa.57. concelebrare conuiuia.de Pet.Conſ. 28. Cũ conuiuiis carendũ mihi ſit,malo id lege uidcri facere,quam dolore.12.Att.15. Cũ in eis conuiuiis Symphonia caneret , maximiſque poculis miniſtraretur.in Ver.170.Græci in conuiuiis ſolent nominare , cui poculum traditari ſunt.Tuſ.169.Verſari in conuiuiis pro Q.40.Ego pp ſermonis delectationẽ tempeſtiuis conuiuiis delector . de Sen.86. Quantũ tẽporis aliis tribuunt tẽpeſtiuis conuiuiis. pro Arch.9.

Conuiua.

Collectã a conuiuis exigere. de Or. 230. Teſtes accuſatoris, confeſſores,conuiuæ,contubernales.pro Flac.18.Non aſſequor, ut ſcribam quod tui conuiuæ non modo libenter, ſed etiã æquo animo legere poſſint. Att.186.Hunc tu lege conuiuis tuis,ſed,ſi me amas,hilaris & bene acceptis.Att.16.333.2. Quamquam eſt in Originibus,ſolitos eſſe in epulas canere conuiuas ad tibicinẽ de clarorum hominum virtutibus.1. Tuſc 3. Carmina in epulis cantari ſolita a ſingulis conuiuis.de Cl. Or.171.

Conuictor.

Familiares & quotidiani conuictores. Tironi,lib.16.21.20.

Conuictus.

Ad cõuictũ nſm redeas,& ad cõſuetudinẽ. 5.f.40.in ep.Luccii. Nã principio tollit conuictum humanum & ſocietatẽ.Off.3.26.

Conuictio.

Cuius (Bruti) cum frugi ſeueraq. eſt uita, tum etiam iucundiſſima conuictio.16.fam.28.ex ep. Cic.filii.

Conuoco.

Tu diſſipatos homines in ſocietatem uitæ conuocaſti.Tuſc.5 4.Is philoſophos in locum unum conuocauit.de Leg.166.Piſcatores ad ſe conuocauit,& ab iis petiuit,&c.3. off.76.conuocare concilium contra legem Heliam.in Vatin.32.conuocare homines,& eos armare.ad Q.fr.313.conuocare in concionem , & ad concionẽ.3.de L.Agr.101.conuocare populũ in tribus.3.de Leg. 64.Nos autem in Senatum conuocabamur.in Ant. 194. Aruſpices omnes conuocari iubet.in Verr. 212.

Conuocatus.

Senatus eſt continuo conuocatus,frequenſque conuenit . ep. 151.Qui conuocatis auditoribus, legebat eis magnum illud volumen.de Cl.Or. 151.

Conuocatio.

Nulla ad Rempub. defendendam pop. Romani conuocatio. poſt red tum in Senatu,34.

Conuolo.

Qui cuncti ex Italia ad me reuocandum conuolerunt. pro D.ſua,46. Vexillo opus eſt,cõuolabũt. At.168. Multi autẽ ſunt qui ſtatim cõuolent. Tuſ.3.43. Cõuolare ad roſtra.pro Rab.11.

Conuoluo.

Quẽ propter niteus pennis conuoluitur ales.2.de N.d. 167.

Conuoluens.

Cum ſe conuoluens Sol elaberetur & abiret.1.de Diu.84.

Conus.

Conum tibi ais & clyndrum,& pyramidem pulchriorem, quã ſphæram videri.2.de Nat d.67.& 1.35.

Coopertus.

Quem iſte collegam niſi habuiſſet, lapidibus coopertus eſſet in foro.3.Verr.84.id eſt, obrutus. Quis hoc non perſpicit, &c. qui iſtum tot, tantis, tam nefariis ſceleribus coopertum iurati ſententia ſua liberarent?3.Verr.6. Quos nondum taciris pattici diis contaminatos uix ferebamus, hos nunc omni ſcelere coopertos,tolerabiles cenſemus fure? in Ant. 242.

Coopto.

In primis paternum auguratus locũ,in quo ego eum,ut quod a patre accepi,filio reddã,mea nominatione cooptabo.13.Phil. 51. In eo Senatu,quẽ maiore ex parte ipſe cooptaſſet. de Diu. 213. Ab ea parte qui eſſet factus, is a collegio cooptaretur. pro L. Agr. 32. Ciceronem noſtrum in veſtrum collegium cooptari volo. Att.276. In ſenatoribus cooptandis, non modo ſuffragia nulla fuiſſe, ſed ne genere quidem ſpectata eſſe, ex quibus in eũ ordinem cooptari liceret.4.Ver.83.Diu.2.17. Cum haberent inter ſe controuerſias de Senatu cooptando.in Verr.133.

Cooptatus.

Et cooptatum me ab eo in collegium augurum recordabar. de Cl.Or.1.pro Cœl. 3.

Cooptatio.

Ea lege cooptatio collegiorum, ad populi beneficium tranſferebatur.de Ami.79. Neminem in ſummum locum niſi per populum venire,ſublata cooptatione Cenſoria.3.de Leg. 26.

Coorior.

Tum ſubito tempeſtates coortæ ſunt maximæ. 3. Verr.31.

Copia.

Copia agri, vectigalium,pecuniæ.2.de Inu.208. Copia dicendi quid deſideret.1.ad Her.1. Facultas & copia dicendi.in Verr. 68. Mirabilis copia dicendi.in Top.35. Vbertas, varietas, copia dicẽdi.pro Coro.Balb.2. Frugum copia & inopia.pro D.ſua.14. Frugum vbertas & copia. Poſtquã tres in catil.202. Vbertas in dicendo & copia.1.de Or.27. Vbertas & copia Periclis. de Cl.Or. 268. Rerum copia, uerborum copiam gignit.3.de Or.68. Ac.q. ed.2.l.1.19.& 56. Copia ſententiarum atq. uerborum. Tuſc.2.2 Tenuiorum & amicorum non occupatorum eſt illa aſſiduitas, quorum copia bonis & beneficiis deeſſe non ſolet. pro Mur.64. Omnis teſtium copia, quæ futura eſt, a matre initio eſt adornata: a matre nunc omnibus eius opibus & copiis comparatur. pro Clu.21. Si tui copia nobis ſemper fieret.de Fin.5.68. copiæ inuentor & princeps Cicero. Brut.137. Vt Brunduſium ducerem hanc copiam,quam mecum habeo. Att.8.44. Hæc enim ætas effondit hanc copiã.de Cl. 167. Tu autẽ quod mihi bonã copiam eiures,nihil eſt. 9. f.79. Minimã copiam poetarum egregiorum extitiſſe.de Or.65. Facere ciuibus omnibus conſilii ſui copiam. 3.de Or. 73. Cuius decuriæ mihi copiam quam largiſſime factã oportebat.in Ver.108 Itaque libris me delecto, quorum habeo Antu feſtiuam copiam. Att.26. Cum hanc & huius generis tantam copiam habeat Antonius,quod ſcelus omittet? in Ant.233. Vtinã virorum fortium tãtam copiã haberetis, ut,&c. pro Pop. 9. Q. Hortenſius, cui ſummã copiam facultatemque dicendi natura largita eſt.pro Q.2. E quidẽ Cato totã hanc copiam Lucullo notã eſſe oportebit.de Fin.91. Tẽperata oratione ornandi copiã perſequi. Or. 20. Atque ibi ſuppeditans omnium rerũ,quas natura deſyderat,abũdantiã & copiã.de Amic. 73. Orationis copia abundare.2.de Or.82. Sed ego copia & facultate cauſæ confiſus,uide quo progrediar.pro Roſc.Com.2. Quæ cũ eſſent a me cura magis & diligentia, quã facultate & copia conſtituta,iter mihi faciundũ per Lycaoniã putaui.15.f.5. Alter in Siciliam cũ ea copia,quã Capuæ,&c. Att.129. Neq. ſolus cũ iſta copia tantã multitudinẽ ſuſtinere poteris. Att. Cũ omni copia ad nos veniat.8.Att.42.in ep.Cn.Põpeii.ideſt, omnibus copiis. Matries digna facultate & copia tua.ep. 67. Nec id tamen ex illa erudita Græcorũ copia.1.de L. 5. Quid cuique conueniat ex hac copia, digeremus.de Inu. 52. Vt copia oratoris opus ſit uel ad hortandũ,vel ad docendũ.3. de L. 36. Nec in ſumma inopia leuis eſſe ſenectus poteſt,nec ſapienti quidem,nec in ſumma copia inſipiẽti non grauis. de Sen. 78. Etenim diuitiarũ eſt fructus in copia: copiam autem declarat ſatietas rerum atque abundantia. in Parad.60. Opprimere ciuitatem copia. pro Mur. 71. Copia, vnitatis numero,pro copiis. Ibique pro ea copia, quæ Athenis erat, funus ei ſatis amplum faciendum curaui. 4. fam.37. Cui tenues opes,nullæ facultates, exiguæ amicorum copiæ ſunt. pro Q.2. ideſt,paucos habet amicos;uel,amici eius non ſunt admodũ diuites. Tamẽ ſic ſtatuebã,omnes, quæ in iſtis partibus eſſent opes copiæque,tuas eſſe. Caſſio, l. 12.7.5. Singulorum copiæ paruæ ſunt: eorum autem,qui his egeant,infinita eſt multitudo. Off.11. Amplitudo,eſt potentiæ,aut maieſtatis,aut aliquarum copiarũ magna abundantia.de Inu.83. Nam & publicani homines &c. ſuas rationes & copias in illam Prouinciam cõtulerunt. pro L. Man.11. Crotoniatæ cũ florerent omnibus copiis,&c.de In.62. Circũfluere omnibus copiis, atq. omniũ rerũ abundantia uiuere.de Am.106. Cũ copiis ſuis ſe aliquẽ deferre.pro Rab. Poſth. 29. Copiis ſuis deuinctum aliquem habere pro Cel. 28. Omnibus rerum affluẽtibus copiis. 1. Off.213. Nobis omnibus expoſitis copiis, quodcumque placeret, eligendi poteſtas fuit. de Inu.62. Moderatori Reipu.ciuiũ uita propoſita eſt,ut opibus firma,copiis locuples,gloria ampla,virtute honeſta ſit. Att.8.155 2.4 ad Her.200. Quid aũt dulcius, q̃ ut plurimũ copiis,facultatibus, opibus poſſint cetera parare quæ parant, &c. de Amic. 50. Locuples & pecunioſus copiis rei familiaris. pro Quint. Roſc. 26. Opibus & copiis maximeq. uirtute preditum eſſe. de Am.47. Contractis noſtris copiis ſpero nos Reip.prodeſſe poſſe. At.130.

Copiæ.

Copiæ equeſtres & pedeſtres.de Fin.l 2.91. Tuſ.5.16. Copiæ genere & numero & fidelitate firmiſſimæ. 10.f.20.in ep.Planci. Magnas Romæ Panſa copias ex delectu Italiæ cõparat. Caſſio,l. 12.5.6. Copias maximas duxit ad Troiam. 1. Tuſc.157. Pergratũ mihi feceris,ſi iſtas exiguas copias, quas habuiſti,quam minimũ imminueris. ep.32. In copias alicuius ſe ingurgitare.2.Phil. 76. Neq.copias Cn.Põpeiis nec genus exercitus probare.4.f.24.

Copiolæ.

Recurri ad copiolas meas, ſic enim eas uere appellare poſſũ, ſunt enim extenuatiſſimæ. 11.fam.22.

Copioſus.

Rebus omnibus ornatus & copioſus. 2. in Catil. 38. Dicæarchus Peripateticus magnus & copioſus.off.36. Copioſus homo ad dicendum,& in dicendo.pro Cæc.47.4.Ver.61. Doctus & copioſus homo,& paratus.4.Ac. 116. Ille erat in primis inter ſuos copioſus.in Verr.89. Copioſa aduocatio.pro Q.26. Copioſa diſputatio.4.Ac.58. Copioſa plane, & locuples mulier.1.Ver.30. Copioſa & elegãs oratio.1.de Fin.16. Multa, uaria,& copioſa oratio.2.de Or.118. Copioſa oratio, niſi res ſubſit,improbãda. 1.de Or.27. Vrbs celebris & copioſa. p Arch.3. Amplũ & copioſum patrimoniũ.pro Sex.Roſ.4. Lautũ & copioſum patrimoniũ. pro Rab. Poſth. 23. Tenuem uictũ antefert copioſo.3.Tuſc.84. Multæ copioſæ uariæque rationes.de Or.104. Multa de meo Catone: quẽ ſæpiſſime legendo,ſe dicit copioſiorẽ factũ. Att. 13. 59. Copioſiſſimũ oppidũ & munitiſſimũ.12.f.45.

Copioſe

Copioſe abſoluere.2.ad Q.fr. 20. C.ualde accepti.13.At.67. Paſtũ autẽ animãtibus large & c.natura eũ,qui cuiq. aptus erat, cõparauit.2.de.N.d.180. C.reorũ cauſas defendere. 4. Ver.139. De maximis quæſtionibus c.ornateq. dicere Tuſ.1.6. Neq.ſententiis ſolũ c.ſed uerbis etiã ornate dicere.1. de N.d 80. Magna eſt.n. admiratio copioſe ſapiẽterq. dicentis.2.Off.68. Subtiliter & copioſe diſſerere pro Flac.33. Cõpoſite,ornate, copioſe eloqui.1: de Or.26.Off. 1. 217. Quã copioſe ab eo agricultura laudat in eo l.q eſt de tuẽda re familiari.de Sen.54. Copioſe & abundãter loqui de re aliqua.2.de Or. 82. Nã Malleolus i Prouinciã ſic copioſe profectus erat, ut domi prorſus nihil relinqueret. 3.Verr. 64.ideſt,cũ tãta opulentia. Copioſe ornatus, & honorifice acceptus.6. Verr.54. Copioſiſſime cauſam defendere.pro Clu.115. Copioſiſſime & grauiſſime dicere.1. Off.6.

Copo.

Atque etiam,ut nobis renuntiatur, hominem multorum hoſpitum, A.Binnium quemdam coponem de uia coponem de uia Latina, ſubornatis, qui ſibi a Cluentio,ſeruiſque eius in taberna ſua manus allatas eſſe dicat. pro Clu.131.

Copulo.

Copulabat medium medio accommodans. de Vniu. 33. copulabant inter ſe particulas. de Vniu. 59. copulare futura cum præſentibus. de Fin. 2. 39. Honeſtatem cum uoluptate tamquam hominem cum bellua copulare. 4. Acad. 253. Qui prope copulantur contraria regione. de Vniu. 47. Numquam copulantur ſolida omnia uno medio. de Vniu. 19. Conſtructioque verborum tum coniunctionibus copuletur, tum diſſolutionibus relaxetur. in Partit. 13. An hæc inter ſe iungi copularique poſſint. 1. de Or. 113. Libenter etiam copulando verba iungebant, vt ſodes, pro, ſi audes. Or. 211. Non mediocre vinculum mihi quidem attuliſſe videtur ad voluntates noſtras copulandas. Appio, lib. 3. 4. 5.

Copulatus.

Equeſter ordo cum Senatu copulatus fuit. in Ant. 16. copulata res & confatalis. de Fat. 45. Quoniam nihil ſit animis admiſtum, nihil copulatum, nihil concretum, nihil coagmentatum, nihil duplex. 1. Tuſc. 110. Quid naturæ copulatum habuit Alcibiadis quod ſcribitur ſomnium? 2. de Diu. 211. Virtutem copulatam eſſe docui cū voluptate. de Fin. 59. Nā cum clamaret, &c. copulati in ius peruenimus. in Verr. 234. Quædam enim ſunt (inquit) in rebus ſimplicia, quædam copulata. de Fato, 45. Hæc quæ dico, cogitatione quidem inter ſe differunt, re vero copulata ſunt. 4. Tuſc. 36. Genera verborum & ſimplicium & copulatorum. in Or. 62. Quos ſpero breui tempore ſocietate uictoriæ tecū copulatos eſſe. 11. fa. 14. Nihil eſt amabilius, nec copulatius, quam morum ſimilitudo bonorum. Off. 12.

Copulatio.

Copulatio rerum, & quaſi conſentiens ad mundi incolumitatem coagmentatio naturæ. 2. de Nat. d. 178. Cum eadem coniunxit fugientem, & eius copulationis alienam permiſcens cum materia, &c. de Vniu. 27. Congreſſus copulationeſque conſuetudinum. 1. de Fin. 54. Ita effici cōplexiones & copulationes & adhæſiones atomorum inter ſe. 1. de Fin. 19.

Coquo.

Tua profectio ſpem meam debilitat, ac me illud quidem modo coquit: ſed inopia cogimur eo contenti eſſe. Att. 5. 91. 2. O Tite, ſiquid ego adiuto, curamue leuaſſo, Quę nunc te coquit, & verſat ſub pectore fixa, Ecquid erit præmii? de Sen. 1. Tum is, qui illa coxerat, minime miſum: condimenta enim defuerunt. Tuſc. 247. Negat enim vllum eſſe cibum tam grauem, quin is coquatur die & nocte. 2. de Nat. d. 35.

Coctus.

Bene coctus & conditus ſermo bonus. Att. l. 13. 298. 4. Poma matura & cocta. de Sen. 65

Cor.

Cor, pulmones, iecur, vitæ domicilia. de Nat. d. 1. 70. Cor animantis alicuius euulſum, ita mobiliter palpitans, vt imitaretur igneam celeritatem. de Nat. d. 2. 18. caloris ignei argumentum dedit. Ipſe ſuum cor edens. Tuſc. 3. 51. Cor exile, & exiguum, & vietū. Diu. 2. 28. Aliis cor ipſum animus videtur: ex quo excordes, vecordes, concordeſque dicuntur, & Naſica ille prudens bis Conſul, Corculum appellatus. 1. Tuſc. 16. de Cl. Or. 39. & 112. Nec enim ſequitur, vt cui cor ſapiat, ei non ſapiat palatus. 2. de Fin. 42. Cordis ac linguæ diſſidium. 3. de Or. 35. Qui propter hæſitantiam linguæ ſtuporemque cordis, cognomen ex contumelia traxerit. 3. Phil. 135. Cordis ventriculus. 2. de Nat. d. 105. Flumen aliis uerborum cordi eſt. Or. 201. Ego, cui filia maxime cordi eſt. in Verr. 199. Idque mihi eo magis eſt cordi. Læl. 14. Dionyſius nobis cordi eſt. Att. 5. 90. 2. Contra, ſibi officium, fidem, diligentiam, vitam omnino ſemper horridam atque aridā cordi fuiſſe. pro Quint. 63. Apparet enim iam cor eum oculis conſentire. Acad. quæſt. edit. 1. lib. 2. 81. Alcmæus negat cor ſibi cum oculis conſentire. Ac. q. ed. 1. l. 2. 81. Hoc eſt non modo cor non habere, ſed ne palatum quidem. de Fin. 1. 75. A corde conſilium & vita proficiſcitur. Diu. 1. 101. Nullum animal, quod ſanguinem habet, ſine corde eſſe poteſt. de Diu. 105. Romanus corde ſuo trepidat. de Or. 158.

Corculum.

Et Naſica ille prudens bis Conſul Corculum appellatur, &c. Tuſc. 1. 16. Corculum, cognomen Naſicæ propter ſapientiam qua præſtabat.

Cordatus.

Egregie cordatus homo Catus Aeli⁹ Sextus. 1. Tuſ. 16. 1. de Or. 96

Coram.

Mihi vero ipſi corā genere meo propinquo tuo, q̄ dicere auſus es? in Piſ. 8. Coram P. Caſpio tecum locutus ſum. ep. 205.

Coram.

Sed ea coram. ſub. dicentur, aut explicabuntur. ſic ſæpe hoc aduerbio utitur, ſubaudito uerbo. 13. Att 27. Sed hæc coram: nā iſta multi ſermonis ſunt. Att. 15. 321. 9. Sed hæc & alia maiora coram. Att. 259. Sed hæc propediem coram. Att. 104. Nā quemadmodum coram qui ad nos intempeſtiue adeunt, moleſti ſæpe ſunt: ſic epiſtolæ offendunt non loco redditæ. ad Brut. l. 11. 16. 2 Coram aliquid ex aliquo audire. Ac. q. ed. 1. l. 1. 10. Sed hæc poſterius, & coram fortaſſe commodius. Att. 88. Coram inter nos conferemus, cum erimus congreſſi. 1. Att. 68. Corā conferre quæ volumus. 2. Att. 66. Si tecum olim coram per literas de ſalute noſtra, fortuniſq. deliberaſſem. Att. Ea coram potius me præſente dixiſſent. 3. de L. Agr. 1. Veniat, & coram mecum de agri Campani diuiſione diſputet. 2. de L. Ag. 78. Non properaui tam, quia quoniam coram id facere prohibeor, abſens proſim. ad Octau. 229. Atque ideo feci, ut tamquam a præſentibus coram haberi ſermo uideatur. de Am. 3. Intueor coram hæc ornamenta Reip. de Prou. 73. Sed hæc, & multa alia coram breui tēpore ſciebit. ep. 77. Vt loquerer tecum abſens, quo, mihi cum coram id non liceret, nihil eſt iucundius. Att. 181. Sin autem differs me in aliud tempus, coram tecum loquar. ep. 69. Hæc tecum coram maluerams ſed quia longius fiebat, uolui per literas eadem, & c. 7. fam. 11. Coram tecum, & Per literas, quaſi contraria ſunt. Fratres denique ipſi prodeant, &c. tamen aliquid fortaſſe coram producti dicent in quo reprehendantur. pro Flac. 27. Præterea mihi promiſerunt coram, & abſenti mihi ſcripſerunt, ſe, &c. 12. fam. 18. Cum coram ſumus, & garrimus quidquid in buccam uenit. Att. 186. Index Aiulus ex altera parte coram tenetur. pro Cl. 29. Chares omnia coram magiſtratum facientem videbat. ad Her. 25.

Corbis.

Meſſoria ſe corbe contexit Gracchus. pro Sext. 70.

Cordolium.

Rides ab cordolio. Att. 238. id eſt, *cordis dolore.*

Corium.

Is obuolutus & obligatus corio deiiciatur in profluentem. ad Her. 4. Hoc ſcitote, his nominibus, quæ res per eum geſtæ ſunt, cum iſte ciuitatibus frumentum, coria, cilicia, ſaccos imperaret, neque ea ſumeret, &c. 3. Verr. 67. Quarum (animantium) aliæ coriis tectæ ſunt, aliæ uillis veſtitæ, aliæ ſpinis hirſutæ. 2. de Nat. deo. 90.

Cornix.

Fuſca nonnumquam curſans per littora cornix. de Diu. l. 1. 13 Non magis aſſentiuntur, &c. quam cum cornix cecinerit, tum aliquid eam aut iubere, aut uetare. Ac. q. ed. 1. l. 2. 119. *Quis cornicis cantum notauit?* 3. de Nat. d. 10. Hic Hercule cornici oculum, vt dicitur: nam hunc Hermippum hominem eruditum, ciuē ſuum, cui debebat eſſe notiſſimus, percuſſit. pro Flac. 37. Iupiter cornicem a læua, coruum a dextra canere iuſſit. de Diu. 82. & 98. Inuectus eſt ſcriba quidam Cn. Flauius, qui cornicum oculos confixerit, & ſingulis diebus ediſcendos faſtos populo propoſuerit, & ab ipſis cautis Iure conſultis eorum ſapientiam compilarit. pro Mur. 22. id eſt, callidos & verſutos homines verſutia & calliditate ſupplantauerit & eluctatus ſit. Vt enim clauus clauo truditur, ſic vafritia vafer, & ars eluditur arte.

Cornu.

Cornu dexterius, cornu ſiniſterius. 10. fa. 64. In ep. Galbæ. Ab vtroque portus cornu moleis iacimus. Att. 9. 59. Deinde Panſa & Hircius? qui quaſi cornua duo tenuerunt Cæſaris, tum cum illæ uere partes uocabantur. 13. Phil. 382. Experiamur itaque, ſi poſſumus, cornua commouere diſputationis tuæ. Diu. 2. 20. Ille arma miſit, cornua, tubas, falces, &c. pro Syl. 170. Animantes alias ſquama uidemus obductas, alias eſſe cornibus armatas, alias, &c. 2. de Nat. 90.

Corniger.

Corniger eſt ualido connexus corpore taurus. 2. de Nat. d. 161.

Corneus.

Velut ibes maximam uim ſerpentū conficiunt, cū ſint aues excelſæ, cruribus rigidis, corneo proceroq. roſtro. 1. de Nat. d. 72.

Corneolus.

Sed duros & quaſi corneolos habent introitus, multiſq. cum flexibus: quod his naturis relatus amplificatur ſonus. 2. de Nat. d. 209. De auribus loquitur.

Corollarium *Vide, Corona.*

Corona.

Corona aurea magnis fulgentibus gēmis illuminata. ad Her. 39. Ad id etiam gregarii milites faciunt inuiti, ut ſe ab aliquo

ſeruatos eſſe fateantur,& coronam dent ciuicam. pro Planc.59. Coronam lauream alicui a Senatu decretam eſſe.in Piſ.92.Brutus noſter iam vel coronam auream per forum ferre poſſet. Att. 231. Ipſe autem coronam habebat unam in capite, alteram in collo.7.Verr.22.De coronatis, cum ſororis tuæ filius a patre accuſatus eſſet, reſcripſit ſe coronã habuiſſe honoris Cæſaris cauſa,poſuiſſe luctus gratia. Att. 14.42.Coronam virtute partam, & ei,qui peperiſſet(mortuo,) & eius parenti ſine fraude eſſe lex impoſitam iubet.2.de Leg.56.Aderant vnguenta, coronæ.Tuſ. 249.Iã ipſę defluebant coronæ.5.Tuſc. 87.Ne ſumptuoſa aſperſione longæ coronę,nec acerræ prætereantur.de Leg.182.Coronę ſtatuarum.t5.Att.47.Coronas victoribus imponunt præcones.5.fam.34. Vnxiſſe vnguentis, compleſſe coronis & floribus.6.Verr.69.

Corona, *pro circulo hominum audientium.*

Corona tibi & iudices deferunt.de Nat.d. 2.1.Aliquid etiam coronę datum.de Fin l.4.7t.Decianum vſque ad coronam applicare.pro Flac.64. Tamenne putamus patronum tuum in hoc crimine ceruiculam iactaturum, & populo ſe ad coronam daturum?5.Verr.40. A iudicibus oratio auertitur, vox in coronam turbamque effunditur. pro Flac. 54. Aut ſi coronam times, dic in Senatu.de Fin.2.62.Tametſi a corona relictus ſim,non queã dicere.de Cl. Or. 181.Non enim coronam conſeſſus veſter cinctus eſt,vt ſolebat.pro Mil.1. Cur armatorum corona ſeptus eſt Senatus.in Ant.181. Maxima corona cauſam dicere. Tuſc.1.9. ideſt,multitudine populi circum ſubſellia ſtare ſolita.

Corollarium.

De viuo igitur erat aliquid reſecãdum: vt eſſet vnde Apronio ad illos fructus arationum hoc corollarium nummorum adderetur.5.Verr.98.*Hic* quaſi feſtiuum acroama,ne ſine corollario de conuiuio diſcederet,ibidem conuiuis inſpectantibus emblemata auellenda curauit.6.Verr.43. Noli hos colligere,qui nummulis corrogatis de nepotum donis ac de ſcenicorum corollariis, cum decuriam emerunt ex primo ordine exploſorum, in ſecundum ordinem ciuitatis ſe veniſſe dicunt.5. Verr.158.

Coronatus.

Sedebat in roſtris Collega tuus,amictus toga purpurea in ſella aurea,coronatus.2.Phil. 89. Coronatus Quintus noſter Parilibus. Att. 229. Coronati parentes epulas ibant in funere. 2.de Leg.58.

Coronarius.

Aurum coronarium dabatur Proconſulibus vel Imperatoribus ex prouincia decedentibus ad decorandũ triumphum. cõtra Rull.77.& 78.Mitto aurum coronarium, quod lex & decerni & accipi vetat,niſi decreto triumpho.in Piſ. 71. Quod ad quemque peruenit,peruenerit ex præda,ex manubiis, ex auro coronario.pro L.Agr 7.

Corpus.

Corpus & qualitatem nominabant Academici, id quod ex materia & forma conſtat.Ac.q.ed. 2.l.1. 18 Corpus intelligi ſine loco non poteſt. 2. de Or. 194. Corpus quaſi vas eſt aut aliquod animi receptaculum. Tuſc.1.43. Sic corpus clade horribili abſumptum extabuit. Tuſc. 2.16. Corpus bene conſtitutum. Tuſc.2.13.de Fin.76.effœtum.Cat.26. exanclatum.Tuſc.2.16. ideſt,exhauſtum ærumnis,cruciatibuſque debilitatum.Corpus exercendum, & ita afficiendum eſt, ut obedire conſilio,rationique poſſit in exequendis negotiis,& in labore tolerando:Off.1. 111.Mortale corpus.de Sen. 73. Corpus motum a ſtatu.Tuſc.3. 13.ideſt,a cõſtitutione & temperie. Corpus omnibus oppreſſum & confectum doloribus.Tuſc.5.18. A principio enim cõiurationis vſque ad reditum noſtrum, videtur mihi modicum quoddã corpus cõfici poſſe,in quo, &c.ad Lucceium, l.5.12.13.Sed nihil vitioſius, quam cum unum corpus debeat eſſe defenſionis,naſci de integro cauſam, cum ſit ab altero perorata. Brut. 110. Nec quidquam ſit,niſi corpus vnum & ſimplex. Tuſc.1.29.Corporis bona alia in toto, alia in partibus ſecundum Academicos. Ac. q.ed.2.l.1.14.Corporis bona veram laudem nõ habent.2.de or. 186.Corporibus omnis coagmẽtatio vel calore, vel frigore,vel aliqua impulſione uehementi labefactatur & frangitur, & ad morbos,ſenectutemque compellitur.de Vniu. 21. Compagibus corporis includi.de Sen. 70. Corporis expers.Acad. q.ed.2.lib. 1.11.Corporis grauitatem & dolorem animo iudicamus,animi morbum corpore non ſentimus. Tuſ.3.1.Morbus & corporis imbecillitas.11.Att.11.Corporis res quę laudã ſe. 3. ad Her.101. Vt in malis attingit animi naturam corporis ſimilitudo, ſic & in bonis.Tuſc.4.23.Vt corporis temperatio, cum ea congruunt inter ſe,e quibus cõſtamus,ſanitas ſic animi dicitur,cum eius iudicia opinioneſque concordant.Tuſc.4. 23. Corporis uires,perniciosiſſimæ cupiditatis ſatellites.1.de Inuent.3. Corpori omne tempus datur.9.fam.47.Corpori ſeruire.16 fam.7. Quid dicam de oſſibus,quæ ſubiecta corpori,mirabiles commiſſuras habent, & ad ſtabilitatem aptas, &c.& ad omnem corporis actionem?2. de Nat d.209.Ego hic cogito commorari, quoad me reficiam: nam & uires & corpus amiſi.Gallo, lib. 7. 27.7.Corpus hiſtorię conficere.5.fam.30.Reipublicæ corpus totum curare,nedũ partem aliquam tueri, reliquas deſerere, Plato præcepit. 1.Offic. 120. Quacirca corpus gaudere tamdiu,(cenſuit Epicurus) dum præſentem ſentiret uoluptatem: animum & præſentem percipere pariter cum corpore,& proſpicere uenientem,nec præteritam præterfluere ſinere. Tuſc. 5.69. Corpore nihil niſi præſens, & quod adeſt,ſentire poſſumus.de Fin.1.43. Corpore tuo alleuato.7.Att.2.Corpore externo mens cingitur.de N. d.1.20.Corpore confectus.14.fam.11.Niſi corpore confirmato,nolles nauigare.16.fam.3.Corpore toto contremiſco. 6. fam. 28. in ep.A. Cæc. Si non vna corpore ſenſus omnis vno atque eodem cõſumptus eſt igni. ad Octau. 47. Nec uero hæc uita tua dicenda eſt, quæ corpore & ſpiritu continetur.pro Marcel.6.Corpore deformatus, fractus animo. 2. Att. 53. E corpore excedere dicuntur animi.Tuſc. 1.33. E corpore multa exiſtunt quę acuant mẽtem, multa quę obtundant. Tuſc.1. 65. Nec enim ſanguis,nec ſudor niſi ex corpore eſt.de Diu. 120 Ictum parua quadam declinatione &,vt aiunt,corpore effugere.in Catil. 11. Corpore nondum ſatis firmo cum eſſet. 11.fam. 41. In corpore nullus dolor, aut omnino ſenſus eſt poſt mortem. Tuſc. 1. 67. In corpore nullus ſenſus, &c. Tuſc. 1. 39. In corpore perſpicuum eſt vel extincto animo,uel elapſo,nullum reſidere ſenſum. Tuſc. 1.94 In corpore vix quaſi quædam ſunt ad oculos, ad aures, ad nares,a ſede animi perforatę.Tuſc.1.39.Quãtum corpore meo occupari poteſt,tantum mihi ex agro tuo aſſignes. 3. Att. 32. Cum mortali corpore cremato animus in lucem exceſſerit. de Diu.59. Senex corpore, numquam animo.de Sen 34. Corpore uix ſuſtineo grauitatem huius loci.11.Att.45. Corpora aſpera, leuia,hamata, vncinata.Aca.q ed.2.l.2.t12. Corpora noſtra terreno principiorum genere confecta,ardore animi concaleſcunt. Acad.q.ed.2. l.1 35.Corpora contenta.Tuſc.2.48.ideſt, quę omni nixu intenduntur aduerſus labores.Corpora exercitata. Tuſc.5.6.Corpora indiuidua,leuia,rotunda.Tuſc.1.34.de N.d. t.77 ἄτομοι ſũt. Corpora indiuidua propter ſoliditatem.l.1.de Fin.13.Corpora exercitationum defatigatione ingraueſcunt,animi autẽ ſe exercendo leuantur.Cat. 32. Noſtra corpora recaleſcũt motu & exagitatione.de Nat.d.2.20.Neque nos corpora ſumus.Tuſc.1.43. Corpora terrena concretaque. Tuſc.1. 39. Corpora terrena & humida ſuopte nutu & ſuo pondere ad pares angulos in terram & in mare feruntur. Tuſc. 1. 33. Sed vtros eius habueris libros (duo enim ſunt corpora) in vtroſque,neſcio.ad Q.fr. 2.30.Corporum genera ſunt quatuor,quorum viciſſitudine, mundi continuata natura eſt.2.de Nat.d.60.Eam porro naturã eſſe quatuor omnia gignentium corporum.Tuſc.1.33.ideſt, elementorum. Corporum lenocinia.2.de Nat.d.111. Corporum tegumẽta uel texta vel ſuta.2.de N.d. 113. Corpora noſtra non nouimus:qui ſint ſitus partium, quam vim pars quæque habeat,ignoramus. Aca.q.ed.2.l.2.113.Corpora noſtra opponimus. 7.Att.64.corporibus omnis obſidetur locus.de N.d 1.46.nihil eſt enim quod vacet corpore.His autem formis atque corporibus, ſicut omnibus rebus,quæ ſub aſpectum ueniunt,ſede opus eſt.2.de Or.194

Corpuſculum.

Corpuſcula leuia & rotunda.Tuſc.1 20. Corpuſculorum fortuita concurſio.Acad.q.edit.2.l.1.4. Græci ἄτομα uocant.

Corporeus.

Contra ille corporeus,vitalis, & ſalutaris omnia conſeruat, alit,auget,ſuſtinet,ſenſuque afficit.2.de N.d.29.Corporeum & aſpectabile, itemque tractabile omne neceſſe eſt eſſe quod natũ eſt.de Vniu. 15. Deus omne quod erat concretum & corporeũ, ſubſtrauit animo.de Vniu.33.

Corporatus.

Omne igitur cęlum ſiue mundus, &c.quandoquidem cernitur & tangitur,& eſt vndique corporatus. de Vniu.6.

Correpo.

Quod cum efficere vultis,in dumeta correpitis.1.de N.d.91. Corrependum occulte in aliquam onerariam. 10. Att.40.

Corrigia.

Quæ ſi ſuſcipiamus, pedis offenſio nobis, & abruptio corrigiæ,& ſternutamenta erunt obſeruanda.2.de Diu.127.

Corrigo.

Corrigo.

Correxit cauſam illorum, meam euertit. 11. Att. 35. Se ipſe correxit Iſocrates. 3 Or. 102. At lapſus ætatis, tyrocinio poſtea ſe correxit. in Sal. 174. Hoc continuo correximus. Att. 90. Eas perſpiciam, corrigam: tum denique edentur. 16 Att. 15. Corrige ista hæc tu ſcilicet poſtea. pro Quint. 15. Tu vt numquam te corrigas? in Catil. 101. Id ſi correxeris, mihi ualde erit gratum. ep. 25. Aliquem corrigere potius, quam leuiter inflectere. pro Mur. 55. Ambitioſe corrigere aliquid. Att. 15. 321. 8. Perſpicere, corrigere, tum denique edere epiſtolas. Att. 16. 333. 18. Corrigere & coercere præſentia exercitus aliquos. Plancus Cic 10. 15. 6. Corrigere mendum. 4. Verr. 72. Att. 8. 22. 6. Corrigere mores aliorum. Att. 148. Mores ciuitatis corrigere. 3. de Leg. 47. Noſmetipſos quaſi reprehendentes corrigere. in Or. Orationem aliquam corrigere. Att. 15. 321. 8. Corrigere partẽ exercitus corruptam, & a Repub. alienatam. 10 fam. 31. in ep. Planci. Quæ corrigere vult Epicurus in Democrito, mihi quidem depravare videtur. lib. 1. de Fin. 13. Diligentia alicuius quod minus ſapienter ab alio prouiſum eſt, corrigere. Q. fr. 1. 2. 5. Si quę in his corrigere noluit, deteriora fecit. l. 1. de Fin. 20. Sententiã alicuius corrigere. 8. Phil. 55. Vitium legis, non iudicũ ſententiã corrigere. pro Syl. 47. Curſu traditatem corrigere tum velis, tum equis. ad Q. fr. 2. 34. Corrigitur & emendatur tota ciuitas continentia principum. 3. de Leg. 28. Facillime corriguntur in diſcẽdo, quorum uitia imitantur emendandi cauſa magiſtri. 1. Offic. 204. Corrigi non poteſt meum peccatum. 11. Att. 33. Corrigi non poſſe, neque doceri ab aliquo. de Cl. Or. 172. Si correctũ te reciperes, hoc eſt, ſi totum alium faceres. 6. fam. 29. in ep. A. Cęc. Spe non corrigendæ, ſed ſanandæ ciuitatis. 1. Att. 57. Vitia ſenectutis diligentia corrigenda ſunt. de Sen. 84.

Correctus.

Laudationem Porcię tibi miſi correctã. Att. 13. 296. 1. Correctũ aliquod ſcriptũ mittere. 13. Att. 61. Certe enim recentiſſima quæq. ſunt correcta & emendata maxime. 1. Ac. 29. Democriti errata ab Epicuro reprehenſa & correcta permulta. l. 1. de Fi. 21.

Correctio.

Hæc videlicet eſt correctio philoſophiæ veteris & emendatio, &c. 4. de Fin 37. Omnis correctio vitiorum peccatorumque noſtrorum a philoſophia petenda eſt. Tuſc. 5. 3. Adhibere correctionem. 3. Off. 9.

Correctio, *exornatio quædam verborum.*

Correctio eſt quę tollit id quod dictũ eſt, & pro eo id quod magis idoneũ videt, reponit. ad H er. 4. 186. 3. de Or. 113. & 115.

Corrector.

Sed tamen hic corrector, &c. Or. 215. Corrector atque emendator ciuitatis. pro Corn. balbo, 14. Iam de ipſo emendatore & correctore noſtro dicam. 2. Phil. 60.

Corripio.

Clamoribus ſcilicet maximis iudices corripuerunt, & oſtenderunt plane eſſe quod ferri non poſſet. Cælius Cic. 8. 2. 3. Hominem corripi ac ſuſpendi iuſſit in oleaſtro quadam. 5. Ver. 47.

Corroboro.

Mens vſque eo philoſophiam ipſam corroborat, vt virtutem efficiat. Acad. 9. Qui ſpem Catilinæ mollibus ſententiis aluerunt, coniurationemque naſcentem non credendo corroborauerunt. in Catil. 22. Recita quæſo P. Seſti quid decreuerint Capuę Decuriones, vt iam virilis tua vox, &c. quidnam, cum ſe corroborauerit, effectura eſſe videatur. pro Seſtio. 7. Se corroborare, & viuum inter viros eſſe. pro Cæl. 8. Manabat illud malum vrbanũ & ita corroborabatur quotidie. Catil. lib. 1. 1. 2. Corroborentur magis hoſtes. 10. fam. 44. in ep. Planci. Ingenia obtundi nolui, corroborari impudentiam. de Or. 151.

Corroboratus.

Corroboratus in cæde ciuium. de Pet Conſ. 6. Multarum rerum iucundiſſimarum varietatem dedit, qua nõ modo hęc ætas, ſed etiã iam corroborata caperetur. pro Cæl. 32. Vetuſtate, corroborata hominis ſceleratiſſimi audacia. pro Mil. 24. Virtus Lacedæmoniorum, non ſolum natura corroborata, verum etiam diſciplina. pro Flacco. 49. Ad quorum etiam cognitionem & vſum iam corroborati, natura ipſa præeunte deducimur. 5. de Fin. 104. Omnino amicitiæ corroboratis iam confirmatiſque & ingeniis & ætatibus iudicandæ ſunt. de Amic. 63.

Corrodo.

Nos autem ita leues atque inconſyderati ſumus, ut ſi mures corroſerint aliquid, quorum eſt opus hoc vnum, monſtrum putemus. 2. de Diu. 86.

Corrogo.

Ipſe ſuos neceſſarios ab atriis Liciniis, & a faucibus macelli corrogat, vt ad tabulam Seſtiam ſibi adſint. pro Quint. 13. Cũ ipſe a vicinis cum teſta ambulans, carbunculos corrogaret. ad Her. 25. Sannioni puero negotium dederat, vt vaſa, veſtimenta, pueros corrogaret. 4. ad Her. 233. Cõuenerunt corrogati, & quidam ampli homines. 3. Phil. 138. Noli hos colligere qui nummulis corrogatis de nepotum donis ac de ſcenicorum corollariis, cum decuriam emerunt ex primo ordine ipſorum, in ſecundum ordinem ciuitatis ſe veniſſe dicunt. 5. Ver. 158.

Corrumpo.

Nec me tamen laudandis maioribus meis corrupiſti. lib. 1. de Fin. 27. quam quiſque tribum tuis largitione corrumperet. pro Plan. 166. Corrumpere aliquem blanditiis, largitionibus, pecunia, pretio. 1. de Fin. 51. 3. de Leg. 57. 2 Off. 76. pro Cęc. 53. Animum & mores alicuius corrumpere. 3. de Leg. 47. Sollicitare verbis, ſpe, præmiiſque corrumpere aliquem. pro Deiotaro. 2. Corrumpere vrbis iure & exempla. pro Deiot. 23. Corrumpere interlinere tabulas publicas. 4. Verr. 72. Concluſa aqua facile corrumpitur. 2. de Nat. d. 30. Prauis opinionibus corrumpi. ia Partit. 49. Corrumpi teſtes quibus modis poſſint. 2. ad He. 43.

Corruptus.

Corruptus, & ab hominibus nequam inductus adoleſcẽtulus. pro Roſc. Am. 22. Quis corruptus, quis perditus inueniri poteſt, qui ſe cum Catilina non familiariſſime uixiſſe fateatur? 2. in Cat. 30. Corruptus animus largitionibus. ad Brut. 9. in ep. Bruti. Populus Rom. ita largitionibus corruptus eſt, ut ſeſe ac fortunas ſuas uenales habeat. Sal. in Cic. 270. Senatus corruptus. pro Rab. Poſth. 4. Exercitus Lepidi eam partem, quæ corrupta eſt, & ab Rep. alienata, & corrigere, & coercere præſentia mei exercitus poſſem. 10. fam. 31. Doce quod debes, per quem ſequeſtrem, quo diuiſore tribus corrupta ſit. pro Planc. 268. Eſt genus hominũ ad honeſtatem natum, malo cultu prauiſque opinionibus corruptum. Part. 238. Corruptum iudicium. pro Clu. 2. Conſuetudinem uitioſam & corruptam pura & incorrupta conſuetudine emendare. de Cl. Or. 141. Blanditiis præſentium uoluptatum deliniti atque corrupti. lib. 1. de Fin. 26. Corrupti milites. 10. fam. 43. in ep. Planci. Mores corrupti deprauatique admiratione diuitiarum. 2 Off. 104. Corrupta & contaminata paucorum uitio ac turpitudine iudicia. 1. Ver. 136. Nam cum per multa pręclare legibus eſſent conſtituta, ea Iuriſconſultorum ingeniis pleraque corrupta ac deprauata ſunt. pro Mur. 24. Corrupta largitione ſuffragia. 3. de Leg. 35. Aiunt ab eo *literas eſſe* corruptas. 4. Ver. 63.

Corrupte.

De quibus neque deprauate iudicant, neque corrupte. 1. de Fin. 107.

Corruptor.

Quis corruptor iuuentutis? quis corruptus? in Catil. 30. Corruptorem & adulterum adducere 5. Verr. 4. Cuius tu tribus venditorem, & corruptorem, & ſequeſtrem Plancium fuiſſe clamitas. pro Planc. 31. Corruptores noſtri cauſam dicunt, qui nos corrupti ſumus, non dicimus. pro Mil. 123.

Corruptrix.

Tam deprauatis moribus, tam corruptrice prouincia. ad Q. fr. 1. 14.

Corruptio.

Ita fit, vt in altera corruptione opinionũ morbus efficiatur & ægrotatio, in altera inconſtantia & repugnantia. Tuſc. 4. 22.

Corruptela.

Prævaricatio, eſt accuſatoris corruptela ab reo. Partit. 241. Malę conſuetudinis corruptela. 1. de Leg. 48. Si iſta corruptela ſerui, a tanta auctoritate fuerit approbata. pro Deiot. 22. Philippus largitionem corruptelam dixit eſſe. 2. Off. 77. Moliri corruptelam iudicii. in Parad. 58. Mores hac dulcedine corruptelaque deprauati ſunt. de Leg 177. Corruptelæ mulierum. 4. Ver. 93. Cum to adoleſcentulo, quem in corruptelarum illecebris irretiſſes, non aut ad audaciam ferrum, aut ad libidinem, *facem* prætuliſti. in Catil. 9. Stupra dico, & corruptelas, & *adulteria*, inceſta denique. Tuſc. 225.

Corruo.

O fallacem hominum ſpem, fragilemque fortunam, & inanes noſtras contentiones, quæ in medio ſpatio ſæpe franguntur & corruunt, & ante in ipſo curſu obruuntur, quam portum conſpicere potuerunt. 3. de Or. 4. de Terræ motu. Et ille pene ex more, ego riſu corrui. ad Q. fr. 2. 24. Cum vrbs tanta corruit: de

de Diu.183.Ne ſi vno meo facto & tu & omnes mei corruiſtis, improbitati & ſceleri meo potius, quam imprudentiæ miſericordiæque aſſignes.1.ad Q.fr. 56. Aedes exeſæ corruerũt.Top.222.Cum Cle ombrotus inuidiam timens,temere tum Epaminũda conflixiſſet,Lacedęmoniorum opes corruerunt.1.Off.119. Oppida corruerunt.1.de Diu.132.Corruerunt duæ tabernæ,reliquæ rimas agunt.14.Att.11.Corruerat alter, & plane inquam iacebat.4.Att.53.Antiochi iſta corruunt vniuerſa .Ac.l.2.90. Qui ſi ſtare non poſſunt,corruant.in Catil.109. Nec tamquam inexercitati hiſtriones in extremo actu corruiſſe. Cat.59.

Cors.

Villam in Tiburte habes,cortem in Palatio . Or.233.

Cortex.

Obducuntur libro aut cortice trunci , quo ſint a frigoribus & caloribus tutiores.2.de N.d.90.Denudat foliis ramos & cortice truncos.in Arato.14.

Coruſco.

Flamma inter nubes coruſcat , cælum tonitru contremit. 3. de Orat.86.

Coruſcus.

Iace obſecro in mu vim coruſcã fulminis. Tuſc.179.Illæ quæ fulgent luces ex ore coruſco. in Arato.

Coruus.

Quid augurâtur a dextra coruus, a ſiniſtra cornix faciat ratum ?1.de Diu.143.Requires Iuppiterne cornicem a læua,coruũ a dextra iuſſiſſet.1. de Diu.19. Miluo eſt quoddam bellum quaſi naturale cum coruis.2.de N.d.186.

Cos.

Cos,fortitudinis iracundia.Ac.q.ed.t.l.2.126. & Tuſ.4.33. Tarquinius dixit ſe cogitaſſe cotem nouacula poſſe præcidi . de Diu.87. Cotes uirtutum. Tuſc. 4. 37. E quibus quoniam tãquã e ſcrupuloſis cotibus euauigauit oratio , reliquæ diſputationis curſum teneamus.Tuſc.4. 26. metaphora a rebus nauticis.

Cothurnus.

Qui cum palla & cothurnis nummos populo de Roſtris ſpargere ſolebat.in Ant.186.

Crabra.

De Crabra quid agatur, etſi nunc quidem etiam nimium eſt aquæ,tamen velim ſcire. 16. fam. 24. Ego Tuſculanis pro aqua crabra vectigal pendam , quia a municipio fundum accepi . pro Corn.Balb.

Crapula.

Edormi crapulam inquam,& exhala.2.Phil.51.Qui ob dum conuiuii crapulam exhalaſſent.in Verr.153.

Cras.

Cras mane putat.At.214 Scies igitur fortaſſe cras,ad ſummũ perendie.Att.12.275.5.

Craſtinus.

Sed aliquid craſtinus dies ad cogitandum nobis daret . Hirtius Cic.15.325.6. Poſt meridiem,ſi ita uobis eſt commodum, loquemur aliquid,niſi forte me in craſtinũ differre vultis. 2.de Orat. 208.

Craſſus.

Aer craſſus & concretus.1.Tuſc.67. Vt ergo illi aqua,ſic nobis aer craſſus offunditur. Ac.20.Caligo craſſa.1. Tuſc.57.Craſſum ac concretum cælum.de Nat.d.2.30.Athenis tenue cælum, ex quo etiam acutiores putantur Attici:craſſum Thebis,itaque pingues Thebani & ualentes.de Fato.12.Craſſum filum.ep.132. Omnino mallem,& magis erat tuum,ſi iam te craſſi agri delectabant,hic alicubi in Cruſtumino , aut in Capenati parauiſſes.pro Flac.56. Latent omnia craſſis circunfuſa tenebris . 4. Ac. 219. Terram craſſiſſimus circunfundit aer. 2. de N. d. 13. Terra, craſſiſſima regio mundi.2.de N.d.26.

Craſsitudo.

Punctus , in quo nulla omnino craſſitudo ſit . 4. Acad. 208. Propter craſſitudinem aeris de cælo apud eos fiebant multa.1. de Diu.80.

Cratera .

In medioque ſinu fulgens cratera relucet.2.de N.d.1.Cratera illum delicatum prætermittendum nobis eſſe hoc tempore. 2.Att.24. In equo Troiano craterarum tria millia. 7. f. 12.Ideo prætereo,quod iſte menſas Delphicas e marmore , crateras ex ære pulcherrimas , uim maximam uaſorum Corinthiorum , ex omnibus ædibus ſacris Syracuſis abſtulit.6.Verr.115.

Creatio,creator, *Vide Creo.*

Creber.

Siculus ille capitalis,creber,acutus,breuis,pene puſillus Thucydides.2.ad Q.fr. 30. Thucydides omnes dicẽdi artificio mea ſententia facile uicit,qui ita creber eſt rerum frequentia, ut uerborum prope numerum , ſententiarum numero conſequatur. 2. de Or.30.Sed hoc neſcio quomodo frequenter in me congeſſiſti,ſaneque in eo creber fuiſti,te,&c.pro Planc. 67.ideſt,ſæpius illud dixiſti & inculcaſti.Cuius (dei)crebra facie pellantur animi.de N.d.1.75.Venæ & arterię crebrę, multæque toto corpore intextę.2. de N. d. 209. Crebrę uel potius quotidianæ compellationes.Cornific.12.25.5. Crebræ literæ. ad Tironem.lib. 16.1.3.Et in ſcripto multo eſſem crebrior , quam cu.Att.1.14.&. Crebriores literæ & raræ,opponuntur. 12.f.62.Sermo creberrimus.14.Phil.393.

Crebro.

Quod crebro certior per me fias.ad Lentulum, l.1.7.1.Quos crebro commemorare ſoles,diligunt,&c.6.Ver.127.Qui crebro dicat.de Fin.65.Crebro inſiſtens , interdum acquieſcens.1.de L. 22. Vrbanam expolitionem urget ille quidem , ſed etiam ipſe crebro interuiſo.ad Q.fr.319. Velim obuias mihi literas de omnibus rebus crebro mittas. Att. 94. Tu ad me uelim literas crebrius mittas . ep.63. Etruſci autem quod religione imbuti ſtudioſius & crebrius hoſtias immolabant. 1. de Diu. 153. Sed in utroque & frequentiores ſunt,& liberiores poetæ . nam & transferunt uerba crebrius,&c.Or. 216. Quæ creberrime commemorantur a Stoicis.1.de Diu.99 6.Att.26.

Crebritas.

Colloqui uidebamur,in Tuſculano cum eſſem,tanta erat crebritas literarum. Att. 13. 175. 1. Continuitas illa , crebritaſque ſententiarum priſtina manebat.ad Brut.183. Vt longi temporis uſurã,qua caruimus , intermiſſa noſtra cõſuetudine,& gratia,& crebritate,& magnitudine officiorũ meorũ ſarciam. ad App.3.1.

Credo.

Credo, aut illos mortis timor terret , aut hos religionis . de N.d.1.60. Credo,prorſus mihi perſuadet. 2.Att.49. At uberiora cibaria facta ſunt caritate.credo ; neque id eſt nouum,neque reprehendendum.5.Ver.186.An illius uicem,credo, doles.Prolatum ironice.4.ſam.16. in ep. Seru. Sulpitii.& 1.ad Q.fr.1.Conceſſit,credo,Ebutio,quãtum vellet, de Ceſenniæ bonis ut haberet.pro Cæc.Circumſeſſus es ,a quibus?a Lampſacenis:Barbaris hominibus,credo. 3. Verr. 56. Credo ego uos mirari , quid ſit quod,&c.pro Q.18.Credo propterea, quod quibus in rebus ipſi intereſſe non poſſumus , in his operę noſtræ uicaria fides amicorum ſupponitur.pro Roſc.Am. 65. Pueri autem Sileni, credo qui audiuiſſent,quę in iſtum teſtimonia eſſent dicta,oculos de iſto nuſquã deiicere, neque ab argento digitum diſcedere. 6. Verr.29.Credo quod uiderer ex conſularibus neminem, &c.de Cl.Or.195.Credo ut facilius iudicarem, quam,&c.de N.d.1.41 Recte non credis de numero militum . Att. 9. 180.3. Nemo credit,niſi ei quem fidelem putat. pro S. Roſc. 37. Nimium Quirites animis ſimplicibus,nimium creditis unicuique . ad Her.35. Stoici omnia cum ſuperſtitioſa ſolicitudine & miſeria credũt. de Diu.2.68. Crede, inquis, mihi.credo equidem : ſed ſcio, &c. 11.Att.9.Finem nullum facio(mihi crede)Caſſi, de te cogitãdi. ep.183. Quod abeſt longiſſime , mihi crede,Cæſar.pro Deiotaro.25.Fuit tanti, mihi crede : haberes quod defenderes.6.Verr. 24.Illuſtrabis (mihi crede) tuam amplitudinem hominum iniuria:ep.6. Non ſum(mihi crede)mentis compos . Att.10.173.10. Bibulum noli dimittere ex ſinu tuo tantum iam uirum,ex quanto,crede mihi, poteſt euadere qui ueſtris paucorum reſpondeat laudibus.ad Brut.7.2.Mihi crede iſtuc, &c. Att.215. Quod & nõ prædicanti tibi tam facile credam , ſicut mali ædificii domino glorianti,ſe architectum non habuiſſe.de N. 15.Quod mihi credas uelim.13.Att.30.Crederem niſi eius augurio rex Hoſtilius maxima bella geſſiſſet.de Nat .d. 2. 7. Audiui equidem iſta de maioribus natu , ſed numquam ſum adductus ut crederem . de Cl.173. Nemo ſomniis crederet , niſi, &c.de Diu.137.Bis ad te ſcripſi,me purgans diligenter , leuiter accuſans in eo,quod de meo cito credidiſſe. Appio,li.3.11.15. credere alicui ex animo. 10.ſamil.46.in ep. Planci credere alicui , nulla ratione reddita. 3.de Nat.d.4.credere aliquid ſine doctrina . Tuſc.1.41. Quod ſi uoluerit tibi obtemperare, & nobis de eæſare credere , &c. Att. 8.168.3. Quamobrem ἐπιχάρμειον illud teneto: neruos atque artus eſſe ſapientię,non temere credere de Pet.211.Att.19.Tamẽ non temere creditur , neque leui coniectura res penditur . pro Sex.Roſc.37.Ei negabit credi oportere,cui ipſe crediderit ſe ius

teſtis

teſtis ad iudicem fidem infirmabit, cuius, &c. pro Qu. Roſc. 52.
Credendum non eſt rumoribus. 2. ad Her. 35. Credendū namirū
eſt ueteribus, & priſcis, ut aiunt, uiris, qui ſe progeniem deorum
eſſe dicebāt, itaq. eorum uocabula nobis prodiderunt, noſſe aūc
generatores ſuos optime poterant. de Vni. 47. Ita ad credendū
tua ducit oratio. Tuſ. 2. 37. In credendo cautior ero. 10. Atti. 31.

Credere, *pro*, *concredere*, *tribuere*, *committere*.

Si quibus pecuniam credebas, iis expenſum non feres. 3. Ver.
71. ad Lent. lib. 1. 7. 20. Chirographa omnia, ex quibus credidi,
Leucippo dabo perferenda. ep. 156. Credidi iis, a quibus nephas
putaram me decipi. 1. ad Q. fr. 56. Alterum putabo regem, ſi ha
buerit unde tibi ſoluat, quod ei per ſyngrapham credidiſti. de
haruſp. reſp. 26. Credidit dotes filiarum Iunoni Samię Cliſthe-
nes Athenienſis, cum rebus timeret ſuis. 2. de Leg. 40. Qui tamē
credidit P. Fuluii Verratii lectiſſimi hominis fidei. pro Flac. 36.
Rabirius credidit populis. p Rab. Poſth. 123. Id eſt, pecunias mu
tuas dedit. Is regi Alex. grādē pecuniā crediderat. ep. 123. Crede
re pecuniā alicui. de L. 178. pro Flac. 156. i. deponere apud illum.
Poſteaquā exegit quod crediderat, ut exiſtimaretur nō egere, no
uum genus hoc gloriæ cōcupiſcit? pro Rab. Poſth. 24. Ego ſi tuā
fidē accuſarē, non me potiſſimū tuis tectis credesē. Att. 3. 55. 13.
id eſt, non diuerſarer apud te. Qui per prouinciam imperii sui
pecunias ei credidiſſent. ep. 7. Quare nolite dubitare, quin huic
uni credatis omnia, qui, &c. pro L. Man. 47. id eſt, deferatis om
nia ad unum. Sic ei probatum eſt, quod ad te ſcribo, ut ipſe credi
derit, me ſponſorem accipere noluerit. 16. Att. 13. Credere alicui,
& Cauere aliquem, contraria. 1. fam. 23. Committere & credere
aliquid fidei & poteſtati alicuius. ad Qu. fr. 1. 41. Committere cō
filia, & credere omnes res alicui. in Ver. 149. Rem tanti ſceleris,
ignotis, alieniſque ſeruis non eſſe credendam. pro Cæl. 41.

Creditus.

Sicilia, quæ mihi defendenda credita eſt. in Verr. 274. Mihi
honorem illum non ſolum datum, ſed etiam creditum ac com-
miſſum puto. in Ver. 242. Pecunię creditæ. in Verr. 239. Solutio
rerum creditarum. off. 51. Vt omnia noſtræ ſapientiæ, fidei, pote
ſtatiq. commiſſa, creditaque eſſe uideantur. pro D. ſua. 1. Aut pe
cunias creditas debitoribus condonandas putant. 2. off. 115. Sol
uere pecunias creditas. in Piſ. 68. De pecuniis creditis ius dice-
re. de Pro. Conſ. 6.

Creditor.

Nec tabulæ creditoris proferuntur. pro Flac. 150. Etenim ſi ex
edicto poſſediſti, quæro cur bona non venierint, cur ceteri ſpon
ſores & creditores non conuenerint. pro Qu 49. Vna agebant ce
teri creditores. Att. 1. Erant nonnulli cognati creditores Græco-
rum, quibus, &c. 3. Ver. 51. S. C. modo factum eſt in creditorum
cauſa, ut centeſimæ perpetuo fęnore ducerentur. Att. 83. Quod
etiam uidere potuiſtis, quotidie ſponſores & creditores L. Tre-
bellii conuenire. 6. Phil. 211. Fraudare creditores. in Ant. 207.
Familiares habet Brutus tuus quoſdam creditores Salaminio-
rum. Att. 82. Qui cum omnibus creditoribus ſuis male agat. pro
Qu. 16. De creditoribus patrisfa. mortui qui plurimum ſeruat,
ſacris eius aſtringitur. 2. de Leg. 47.

Credulus.

Vbi diſcerni ſtultus auditor & credulus ab religioſo & ſapiē
ti iudice poſſit? pro Font. 11. Acad. q. ed. 1. l. 2. 74 Vel uerba mihi
dari facile patior in hoc, meq. libēter præbeo credulū. At. 15. 33.
Quando illa vis autem euanuit? an poſtquam homines minus
creduli eſſe cęperunt? 2. de Diu. 176. Hæc in fabulis ſtultiſſima
perſona eſt improuidorum & credulorum ſenū. de Am. 82. & 32.

Credulitas.

Credulitas enim error eſt magis, quam culpa eſt: & quidem
in optimi cuiuſque mentem facillime irrepit. Plancus Cic. 10.
46. 47. Credulitate mea Reip. ſūma fallatur. 10. f. 42. in ep. Plan.

Credibilis.

Coniectura rei alicuius credibilis. 2. de Diu. 82. Narratio cre
dibilis eſſe debet. Or. 208. Credibile eſt, quod ſine vllo teſte audi
toris opinione firmatur. 1. de Inu. 64. Stoicum eſt quidem, nec
admodum credibile, Nullum eſſe pilum omnibus rebus talē, &c.
4 Acad. 149. Credibile non eſt quantum. 2. At. 60. Pro, incredibi
le eſt. Non eſt credibile, quid intereſſe mihi ſit uiſum inter eum,
qui, &c. de Or. 116. Hoc credibile fore nō arbitrabar. in Ver. 268.
Quod pro credibili ſumptum erit. 1. de Inu. 93. Multa enim quæ
ſcio abs te eſſe commiſſa, quod aut nimium turpia, aut parum cre
dibilia ſunt, prætermittam. 4. Ver. 130.

Credibiliter.

Id uos & a uiro optimo, &c. eſſe confingitis: at quam non mo-
do non credibiliter, ſed ne ſuſpicioſe quidem. pro Deiot. 10.

Cremo.

Cremari igni primus e patritiis Corneliis uoluit Sylla. 2. de
Leg. 52.

Crematus.

Cuius a me corpus crematum eſt. Cat. 76. O præclarum diſceſ
ſum e uita, cum (ut Herculi contigit) mortali corpore cremato,
in lucem animus acceſſerit. 1. de Diu. 85. Quod tamen ipſum pro
patria nō miſerandum putatur: nec diſperſis buſtis humili ſepul
tura crematos, ſed contectos publicis operibus, &c. 14. Phil. 408.

Creo.

Nonnumquam etiam errorem creat ſimilitudo. Diu. lib. 2. 43.
Natura enim fingit homines, & creat imitatores & narratores
facetos. 2. de Or. 121. Omnium rerum, quas & creat natura & tue
tur, ſummum bonum eſt in corpore. 5. de Fin. 68. *Nam principiū*
extinctum, nec ipſum ab alio renaſcetur, nec a ſe aliud *creabit*. 1.
Tuſc. 85. Itaque hortari homines cępit, vt aliquid Stenio *peri-
culi* crearent, criminiſque confingerent. 4. Verr. 61. Creare & *gi-
gnere* artis maxime proprium eſt. 2. de Nat. d. 81. Creare, alere,
confirmare. de Or. 119. Creare magiſtratum. 13. fa. 24. Creare pe
riculum alicui. pro Cornel. Balbo. 33. 1. in Verr. 34. & 4. 63. &
pro Flac. 1. In vrbe luxuries creatur ex luxuria exiſtat auaritia
neceſſe eſt. pro Roſc. Am. 45. Id aſſequitur, ſi per Prætores Con
ſules creantur. Att. 9. 180. 9. Ne patribus cædes, periculaque cre-
entur. de haruſp. 36. Maius imperium a minore creari ius nō eſt.
Att. 143. de Leg. 185. Quod quidem inſtitutum Reip. cauſa eſt,
vt comitiorum vel in iudiciis populi, vel in iure legum, vel in
creandis magiſtratibus principes ciuitatis eſſent interpretes. 2.
de Diu. 112.

Creator.

Nobis hæc portenta deum dedit ipſe creator. 2. de Diu. 98.
Creator vrbis Romę, Romulus. pro Corn. Bal. 24.

Creatio.

Creatio magiſtratuum cum ſciſcentur ſuffragia, optimatibus no
ta, plebi libera ſunto. 3. de Leg. 10.

Crepida.

Non ſolum cum chlamyde, ſed etiam cum crepidis in Capito
lio ſtatuam uidetis. pro Rab. Poſth. 16.

Crepidatus.

Inde nocte intēpeſta crepidatus, ueſte ſeruili nauem conſcen-
dit. in Piſ. 73. Quo metu commoti Dyrrhachini, profugiſſe no-
ctu crepidatum Imperatorem indicauerunt. in Piſ. 73.

Crepido.

Deinde omnia tamquam crepidine quadam *comprehenſione*
longiore ſuſtinentur. in or. 130. Vſque ad forum, *& ad omnes ur*
bis crepidines acceſſit. 7. Verr. 76.

Crepitus.

Num qui ſtrepitus, clamor, crepitus exauditus ſit. ad Her. 7.
Terrorem pallor & tremor, dentium crepitus conſequitur. 4.
Tuſc. 15. Pedum crepitus, ſtrepitus hominum. Topic. 25. Nulla
vox alia inter crepitum doloremque plagarum audiebatur. 7.
Ver. 126. Crepitus aiunt Stoici ęque liberos ac ructus eſſe opor
tere. 9. fam. 54.

Crepundia.

Totum aliquem non næuo aliquo aut crepundiis, *ſed corpo-
re* omni uelle cognoſcere. de Cl. or. 164.

Creſco.

Quod me ut ſcribam aliquid hortaris, creſcit *mihi* quidem
materies ut dicis, ſed tota res etiam nunc fluctuat. Att. 2. 27. 4.
Creſcit in dies ſingulos hoſtium numerus. in Catil. 3. Ex his ſtu
diis hæc quoq. creſcit oratio. pro Arch. 188. Plerumque Reſp.
priuatis creſcit inimicitiis. in Sal. 272. Creſcebat in eos odium.
de haruſ reſp. 42. Iam ſatis huius uoluminis magnitudo creuit.
ad Her. 6. Expectatio muneris, quę rumore nonnullorum creue-
rat. pro Mur. 133. Cum lacus Albanus præter modum creuiſſet.
de Diu. 10. Cum ſocii pertimuiſſent, hoſtium opes, animiq. cre-
uiſſent, cum, &c. pro L. Man. 31. oſtreiſque & conchyliis omnibus
contingere, ut cum luna pariter creſcant, pariterq. decreſcant. 2.
de Diu. 50. Iſto abſoluto, quod ſine multorum ſcelere fieri non
poteſt, de multis mihi creſcere licebit. 7. Ver. 136. Ex laudis Se
natoria creſcere. pro Clu. 61. Nam ſi mihi liberet accuſare, accu
ſarē alios potius, ex quibus poſſem creſcere. pro Sex. Roſ. 50. Ex
quo intellectum eſt, mihi abſenti creuiſſe amicos. pro Sex. 13.

Creſcens.

Creſcens & ſeneſcens luna. 2. de Nat. d. 70. Et aduenientes &
creſcentes morbos intelligunt. de Diu. 137. Quę creſcentia per-
nicioſa ſunt, eadem ſunt uitioſa naſcentia. Tuſc. 4. 32.

Creta.

Creta.

Hæc quæ eſt a nobis prolata laudatio, obſignata erat creta illa Aſiatica, qua utuntur omnes in publicis & priuatis literis. pro Flac.29.

Cretula.

Cum Valentio eius interpreti epiſtola Agrigenti allata eſſet, caſu ſignum animaduerti in cretula.6.Verr.51.

Cretatus.

Etenim mihi eius caligæ, vt faſciæ cretatæ, non placebant. 2.Att.18.1.

Creticus.

Creticus pes eſt ex longa & breui & longa, vt, Quid petā præſidii, aut exequar, quoue nunc? 3.de Or.101. Sed iidem hi tres pedes male concluduot, ſiquis eorum in extremo locatus eſt, niſi cum quo cretico poſtremus eſt dactylus. in Or.126.

Cribrum.

Quaſi uero quidquam interſit, mures diem noctem aliquid rodentes, ſcuta an cribra corroſerint.2.de Diu.87.

Crimen.

Crimen aduerſariorum, & audacia & potentia. pro Roſc.Am. 21. Ambitus crimen. pro Mur.50. Crimen cōiurationis. pro Syl. 169. Milonis facinoris ſuſpicio, non facti crimē obſtat. pro Mil. 74. Falſum crimen, quaſi venenatum aliquod telum iacere. pro Quintio, 5. Tanti maleficii crimen. pro Sexto.Roſc.30. Quod ſi criminoſum eſt, neceſſitatis crimen eſt, non uoluntatis. pro Lig. 3. Nefarium crimen & *fraus* capitalis.2.de Or.109. Tribus trium crimen. pro Planc.37. Veneni crimen. pro Deiot. 11. Hereditatem mihi *negaſti* obueniſſe: vtinam hoc tuum uerum crimen eſſet. in *Phil.* Crimen tuum. pro Cœl.27. Criminis comparatio. 1. ad Her.26. Criminis conceſſio, & eius partes. 1.ad Her. 25. Exitum criminis reperire. pro Cœl. 53. Sunt enim qui, cum meus interitus nihil fuerit Reip. profuturus, criminis loco putant eſſe quod amarem. ad Marium, lib.7.12. Criminis purgatio, & eius partes. 1.ad Her.25. Criminis remotio, & eius ſpecies. 1.ad Her. 26. Criminis remotione quomodo utendum.2.ad Her.59. Criminis translatio. 1.ad Her.26. Criminis translatione quomodo utendum. 2.ad Her.55. Dare crimini.7.Verr.59. Cum accuſatione ſua Q.Galbo crimini dediſſet, ſibi uenenum eum parauiſſe. de Cl.Or.190. Id quod mihi crimini dabatur, crimen non erat. pro D.ſua,232. Scio mihi crimini datum iri, pecuniam accepiſſe. in Verr.250. Non apertiſſimæ res erant crimini datæ? non omnes hæ teſtibus comprobatæ? ad Her.35. Fraudi aut crimini eſſe alicui aliquid. pro Mur.67. Quærat non ſolum quemadmodum noſtro crimini, uerumetiam quo pacto ſuę confeſſioni poſſit mederi.3.Ver.7. Vita ruſtica, quam tu probro & crimini putas oportere. pro Sext.Roſc.28. Ad crimen defenſionem quærere.5. Ver. 134. Quæ ſuſpicionem & crimen afferunt. de Or. 139. Veſtitur crimen afferre alicui. pro Rab.Poſth. 17. Crimen alicui cum aliquo communicatum eſſe.1.in Verr.8. Conferre crimen cum oira. pro Syl.56. Aut ſuſpicionis crimen, aut inuidiæ materiam dediſſe uidebimur. in Ant.235. Ineptiarum crimen effugere.3.de Or. 204. Deinde hoc quintodecimo die crimen eſſe natum, poſtquā claſſis eſſet amiſſa.7.Verr.84. Qui igitur probari poteſt in ea pecunia non referenda, crimen ſibi ipſum facere, in qua crimen eſſet nullum ſi referret? pro Flac.15. Fingere crimen. pro Cęl.43. pro Deiot.11. Proditionis crimen inferre alicui.7.Ver.84. Obliuiſcor iam iniurias Clodia, &c. ſed ex te ipſa requiro, quoniam & crimen accuſatores abs te, & teſtem eius criminis te ipſam dicunt ſe habere: ſiqua mulier, &c. pro Cęl.38. Crimen ingrati animi horreo.9.Att.5. Crimen iacere pro Quint.5. Hoc tu igitur in crimen vocas, quod cum iis fuerit C.Rabirius, &c. pro Rab. perduel.reo,17.5.Verr.187. In crimen uocari.5.fa.48. In crimē mandati iudiciumque infamiæ reuocari. pro Sext.Roſc.37. Proferre crimen ex libidinoſa domo. pro Cęl.43. Reſeruare iudicio crimen. pro Mil.10. *ἀκαριαίας* crimen ſubire. Att.9.20. Tibi vni parcam, & totius iſtius culpæ crimen, vituperationemque inconſtantiæ potius ſuſcipiam, &c.7.Verr. 28. Suſcipere crimen facinorum tantorum & tam atrocium. pro Syl.51. Transferre crimē a ſe in alium.2.de Inu. 140. Eodem ego te condemnabo crimine. Curioni, lib.2.1.3. Daretque operam, ut is eo crimine damnaretur, ne ipſe eſſet in crimine. in Ver.223. Siue ex crimine cauſa conſtet, ut facinoris: ſiue ex controuerſia, ut hæreditatis: ſiue ex deliberatione, ut belli: ſiue ex perſona, ut laudis: ſiue ex diſputatione, ut de ratione uiuendi. de Or.118. Ficto crimine liberari. pro Roſc.Am.76. In crimine eſſe.6.Verr.89. Notare libidinis crimine aliquem. pro Corn.Balb.46. Nefario crimine ſolui, & culpa liberari. pro R.Am. 85. Omnia ſimul intelligere potuiſtis Iudices ex hoc uno crimine Scādiliano: &c.5.Ver.120. Duo ſunt crimina una in muliere ſummorum facinorum, auri, &c. veneni, &c. pro Cœl.48. Hinc illæ lachrymæ nimirum, & hæc cauſa eſt omnium horum ſcelerum atque criminum. pro Cæl.48. Criminum cauſæ pleræque ſoficiatione defenduntur. 2.de Or. 58. Criminum iacturam facere.3.Verr.22. Criminū inopia. pro Roſc.Am. 28. Criminum accuſatorum mentionem facere apud iudices.2.ad Her. 36. Criminum eſt multitudo non defenſionū infinita.2.de Orat.74. Criminum patronus. pro Syl.9. Crimina hoſtiatim agere.6.Verr.42. Diſſoluere crimina. pro Syl.51. de Opt.gen.Or.149. Proponere & explicare crimina in teſtibus interrogandis.3.Verr.20. Inferre crimina, accuſatoris officiū eſt: defenſoris, diluere & propulſare. ad Her. 204. Ponderare crimina rerum ipſarum magnitudine.3.Verr.29. Criminibus reſpondebo, quibus tu pro me reſtitiſti.11.famil.47. in epiſt.Matii. pro Planc.3. Iſtam accuſator in magnis criminibus abiiciendam putabat. in Verr.254. Idem enim certis propriiſque criminibus accuſabo.3.Verr.19. Manifeſtis criminibus conuinci. 3. Verr.17. Addendum eodem eſt, ut ne criminibus aut inferendis delectetur, aut credat oblatis. de Am.58. Deinde reliquis diebus his criminibus, his teſtibus & urbanis & prouincialibus ſic obrutus & oppreſſus eſt.3.Verr.13. Obteritur laus imperatoria criminibus auaritiæ.7.Verr.2. Criminibus falſis in odium aut inuidiam uocare aliquem. Off. 2.121.

Criminoſus.

Hic Tribun.plebis modeſtus, prudens, non modo nō ſeditioſus, ſed etiam ſeditioſis aduerſarius: ille autem acerbus, criminoſus, popularis homo ac turbulentus. pro Clu.75. Vir criminoſus. Partit.233. Quod ſi eſt criminoſum, neceſſitatis crimen eſt, non uoluntatis. pro Lig. 137. Non enim timeo ne id mihi criminoſum ſit. pro Planc.259. Criminoſum factum. pro Lig.3. Criminoſum nomen. pro Planc.37. Tempus criminoſum. pro Ligar.3. Criminoſum eſſe. pro Syl.27. & pro Planc.2. ideſt crimini dari. Ille hoc putabat Verri criminoſum fore, ſi eius ſtatuæ eſſent deiectæ.4.Verr.117. Tu tibi hoc criminoſum numquam fore putaſti. in Ver.545. Ne ſi argueret quidem tum denique, cum eſſet interrogatus, id mihi criminoſum uideretur. pro Syll.28. Nomine criminoſo inquinare officioſam amicitiam. pro Plan. 37. Conquerenda conditio communis periculi, ſi ingeniis hominum criminoſorum ſit expoſita uita innocentium. in Part.2.

Criminoſe.

Criminoſe rem agere. pro Deiot. 13. Cum enim aliquid habeat quod poſſit criminoſe ac ſuſpicioſe dicere, aperte ludificari & calumniari ſciens non uideatur. pro Roſc.Am. 33. Non feciſſem hominis pæne infimi mentionem, niſi iudicarem qui ſuſpicioſius, aut criminoſius diceret, audiſſe me neminem. de Clar.Orat.68.

Criminor.

Quod beneuolentia fit, id odiu factum criminaris. pro Sext. Roſc.25. Quod tu me ingratum eſſe criminaris. pro Planc.276. Qui a me Syllanas poſſeſſiones defendi criminatur. pro L.Agr. 107. Secundus locus eſt, cum conſideramus, illæ res, de quibus criminamur, ad quos pertineant. ad Her.15. Venenum quod eiuſdem Clodiæ necandæ cauſa paraſſe Cælium criminantur. pro Cęl.48. Cum accuſatorem calumniari criminabatur. ad Her.7. Meſſalam Conſulem contumelioſe lædebat: me tantum comperiſſe omnia criminabatur. Att.1.9.9. De amicitia, quam iſte a me uiolatam eſſe criminatus eſt, pauca dicam. in Ant. 160. C. Marium, Q.Metellum, cuius legatus erat, ſummum uirum & ciuē, cum ab eo imperatore ſuo Romam miſſus eſſet, apud populum Romanum criminatus eſt bellum illum ducere. 3. Off.104. Criminari, crimenue diſſoluere argumētando. de Opt. 249. Ne cui liceret illud iudicium temere creditum criminari. pro Syl. 175. Iam enim non libet omnia criminari.6.Verr. 52. Inuidioſe potentiam alicuius criminari. pro Mil. 9. Libet enim tibi neſcio quid etiam de illa tribu criminari. pro Planc. 31. Conſuetudo criminandi. pro Deiot.11.

Criminatio.

Falſa criminatio. 2. de Orat. 175. Criminatio tua quæ eſt? Roſcium cū Flauio pro ſocietate decidiſſe. pro Quint. Roſ. 51.

Nihil adhuc criminationis eſt in Sextium. pro Sext. 20. Quæ ualeant contra falſam criminationem. 2. de Or. 175. Nos inaudita criminatione accuſatorum, priore loco cauſam dicere intelligis: &c pro Quin. 17. Quæ in negotio gerẽdo acta ſunt, &c. eum uniuſcuiuſque indignatione & criminatione colligimus. 3. de Inu. 116. Nunquid eſt cauſę Quirites, quin illa criminatione, qua in me abſentem uſus eſt, non ſolum meam, ſed etiam ueſtram diligentiam, prudẽtiamque deſpexerit? pro L. Ag. 103. Allatas criminationes repellere. de Am. 59. Δολῶσαι κόμην. 12. At. 6. χρίσις. 9. fam. 7. χρησάμενον. t. ad Herẽ. 29. Topic. 51. Or. 69. Crines. in Ver. 164. & Or. 211. ideſt, capilli.

Crinitus.

Crinitus Apollo. Acad. q. ed. 1. l. 2. 82. Gorgonia os pulcherrimum, crinitum anguibus, reuellit atque abſtulit. 6. Verr. 112. Quædam exemplaria habẽt, cinctum. Crinitas ſtellas noſtri, cometas Græci uocant. de Nat. d. 2. 11.

Criſpus.

-toſti alii ſtant parietes.
Deformati, atque abiete criſpa 3. Tuſc. 76.

Criſpiſulcans.

At cum in Aiacia nauim, criſpiculans igneum fulmẽ iniectũ eſt, inflammatur nauis neceſſario. in Top. 31.

Criticus.

Ego tãquam criticus antiquus iudicaturus ſum, utrũ ſint, &c. ad Dolabellam, lib. 9. 19.

Crocodilus.

Crocodilum, aut ibim, aut felem nullum uiolatum ab Aegypto. de Nat. d. 1. 57 Crocodilli, piſces, canes, alięque multæ belluæ a barbaris in numero deorum ponebantur. 3. de Nat. d. 33. Crocodili & fluuiatiles teſtudines. 2. de Nat. d. 93. Crocodilli cum in terra partum ediderint, obruunt oua, deinde diſcedunt. 2. de Nat. d. 98.

Crocota.

P. Clodius a crocota, a mitra, a muliebribus ſoleis, &c. a ſtupro eſt factus repente popularis. de haruſp. reſp. 40. ideſt, a ueſte muliebri crocea.

Crocus.

Vnguentum magis laudatur, quod terram, quam quod crocũ olet. de Or. 152.

Crotalum.

Neque collegæ tui cymbala & crotala fugi. in Piſ. 83.

Criciamentum, cruciatus, crucio, *Vide* Crux.

Crudus.

Aſoti, qui in menſam uomant, crudique poſtridie ſe rurſus ingurgitẽt. de Fin. 69. Et quaſi poma ex arboribus, ſi cruda ſũt, ui euelluntur, ſi matura & cocta, decidunt. de Sen. 54. Noluit, inquiunt, hodie agere Roſcius, aut crudior fuit. 1. de or. 61. Quod in cœnam non ueniret, quod eſſet crudior. Cum ad illud prandium crudior ueniſſet. pro Clu. 134. 1. de or. 61.

Cruditas.

Cauſa autem ea eſt, quæ id efficit cuius eſt cauſa: ut uulnus mortis, cruditas morbi, ignis ardoris. de Fat. 50. Nos hic D. Sullam patrem mortuum habebamus, alii a latronibus, alii a cruditate dicebant. ad Caſ. 16. 46. Caret ergo etiam uinolentia & cruditate, & inſomniis. de Sen. 40. Cruditate latius eſt hic, quã iſtic fame. 9. fa. 44.

Crudelis.

Importunus atque crudelis, l. 1. de Fin. 28. Animus ferus, crudelis & inhumanus ad Her. 11. Crudelis Caſtor eſt, ne dicã ſceleratum & impium: qui nepos auum in diſcrimen capitis adduxerit. pro Deiot. 1. Quiſpiam in alicuius calamitate crudelis. de Or. 126. Lepidus crudelis in liberos. Att. 580. Crudelis in oratione. 7. fa. 9. Crudelis ſes aditu. pro Planc. 80. Bellum crudele & exitioſum. At. 10. 173. 14. Nihil quod crudele, ut utile. off. 3. 60. In ſanguinem ſuum tam crudeles fuiſſe. 2. de Fin. 27. Conſilia crudeliſſima. 4. Phil. 14. Si non ſolum exercitum ad Remp. libertatemque defendendam comparaui, ſed etiam crudeliſſimis tyrannis eripui. Caſſius. ad Cic. 15. 12. 6.

Crudelitas.

Non eſt ea medicina, ſed carnificina atque crudelitas. pro Sextio, 119. Crudelitas hominum naturæ (quam maxime ſequi debemus) maxime eſt inimica. off. 3. 60. & 61. Crudelitas inimicorum nondum eſſet noſtra calamitate ſatiata. 1. ad Qu. fr. 52. Audacia & crudelitas ſingularis. 5. Ver. 42. At iſte ſpumans ex ore ſcelus, anhelans ex infimo pectore crudelitatẽ, contorquet brachium. ad Her. 41. Dolabella ſuam inſatiabilem crudelitatẽ exercuit non ſolum in uiuo, ſed etiam in mortuo. 11. Phil. 294. Sed quid ego ueſtram crudelitatem expromo, quam ipſum ac meam adhibuiſtis? pro D. ſua. 47. Homo crudelitate barbarus. pro Fl. 19. Veſtrum nemo eſt, quin intelligat Pop. Romanum, &c. hoc tempore domeſtica crudelitate laborare. pro Roſc. Am. 92. Vxorem meam uexauiſtis, rapuiſtis, omni crudelitate lacerauiſtis. pro D. 225. Crudelitate ſanguinis perlitus. pro Roſc. Am. 89.

Crudeliter.

Crudeliter animaduertere aliquem. In Cat. 103. Cum de pernicie Reip. exitio huius urbis tam acerbe, tamque c. cogitarit. 4. in Cat. 82. C. eripere aliquid cuipiam. Att. 275. De euertendis autem, diripiendiſque urbibus ualde conſyderandum eſt, ne quid temere, ne quid c. fiat. 1. off. 115. C. mori. pro Syl. 181. Crudeliſſime interficere. 1. Phil. 25. Crudeliſſime perire. pro Syl. 59

Cruor.

Cruorem inimici quam recentiſſimum oſtendere. pro Sext. Roſc. 11.

Cruentus.

Cruentus mucro. in Catil. 25. Cruenta pecunia. 1. Phil. 13. Tu P. Clodii cruentum cadauer eieciſti domo. pro M L 102. Et tu cum gladio cruento comprehenſus. es. de or. 124. Quaſi cruẽtæ guttæ imbsiũ. de Nat. d. 2. 10. Cruenta promiſſa. 8. Phil. 24. Cruentis iuuſtum literis. 1. fam. 41.

Cruento.

Hęc te, ſi ullam partem habes ſenſus, lacerat, hæc cruenta oratio. 5. Phil. 90. Tribunus plebis templum cruentarit. pro Sext. 30. Ego meam ſalutem deſerui, ne propter me ciuium uulneribus Reſp. cruentaretur. poſt redit. in Senatu. 4. Vt ſanguinem matre miſcere uideamur, aut, &c. atque etiã trucidare aliquem, & impie cruentari, &c. de Diu. 1. 56. Secures ſuas cruentari ſcelere noluit, &c. de haruſp. reſp. 31.

Crus.

Qui præſtantiſſimos ciues Pollentia expulit, & quidẽ fracto crure. in Ant. 233. Perire eum non poſſe, ſi ei crura fracta eſſent. in Ant. 252. Sin autem ſic agetis, ut arguatis aliquem patrem occidiſſe, &c. crura quidem uobis nemo ſuffringet. pro Sex. Roſ. 34. Velut ibes maximam uim ſerpentium conficiunt, cum ſint aues excelſæ, cruribus rigidis, corneo proceroque roſtro. 1. de Nat. deo. 72.

Cruſta.

Cybiratę fratres uocantur, pauca improbant. quæ probarent, iis cruſtæ aut emblemata detrahuntur. 6. Ver. 46.

Crux.

Itaque illa crux ſola poſt conditam Meſſanam illo in loco fixa eſt. in Verr. 270. crucis nomen quam inuiſum Romanis fuerit. pro C. Rab. 10. Non ego, ſi te cruci ſuffixum uiderem, maiori afficerer lętitia ex corporis tui laceratione. in Piſ. 68. In crucem ſibiipſi conſtituit, ex qua tu eum ante detraxiſti. 1. ad Q. fr. 39. & 40. Vt quam damnatis ſeruis crucem fixeras, hanc indemnatis ciuibus Romanis reſeruares. 7. Phil. 10. Stratio in crucẽ actus eſt execta lingua. pro Clo. 57. Polycrates Samius ab Oronte Prætore Darei in crucem actus eſt. 5. de Fin. 158. De ſaxo in crucem. Att. 230. Verres ciues Romanos in crucem ſuſtulit. in Verr. 77. Statim deinde iuſſu Prætoris in crucem eſſe ſublatum. 7. Ver. 6. In crucem tolli. Att. 108. Qui ciues Romanos morte, cruciatu, cruce affecerit. 3. Verr. 6. Quis enim audeat uiolare, propoſita cruce uel ſaxo? Att. 121. Hoſtis teterrimus omnibus bonis cruces & tormenta minatur. 250.

Crucio.

Illa ſuſpicio intollerabili dolore cruciat. Tuſ. 1. 100. Officii mei deliberatio me cruciat, cruciauitque adhuc. Att. 133. cruciare dolore, fame, uigiliis. 2. de Fin. 22. & 105. cruciatus eſt a Dolabella Trebonius, &c. in Ant. 232. cruciari & ſolicitum eſſe. pro Mur. 80. cruciari dies noctes que. Parad. 21. cruciari dies, noctes torqueri uellent. de Fin. 2. 25. cruciari maximis doloribus podagræ. Tuſc. 2. 40. non ferendis doloribus. de Fin. 5. 29. ſummis doloribus. de Fin. 2. 12. & l. 4. 17. cruciari libidine augendi bona. Parad. 7. Vulnere ac dolore corporis cruciari ac conſumi. de haruſp. 35.

Cruciatus.

Cruciati uita atq. dedecore, ſepultura ac iuſtis exequiis caruerunt. 2. de Leg. 42.

Cruciatus.

Tantum enim mihi dolorem cruciatumque attulerunt errata ætatis meæ, ut, &c. 16. fam. 27. epiſt. Ciceronis filii. Poſtulabant

autem

autem pro homine miſerrimo atque infœliciſſimo qui vel ipſe ſeſe in cruciatum dari cuperet, pro S. R. 71. Omnem cruciatum perferre. Acad.q.ed.1.lib.2. 24. Qui retinendi officii cauſa cruciatum ſubierit voluntarium. Off.3.143. Morte, cruciatu, cruce afficere aliquos. 3. Verr.6. Magno animi cruciatu vitam agere. de Diu. 113. Dionyſius maximo cruciatu timoris angi ſolitus eſt, qui, &c. Off. 37. Cruciatu maximorum dolorum confectus. 12. Att.23. Summo cruciatu ſupplicioque Varius homo importuniſſimus periit. 3. de Nat.d.60. Cui viperino morſu venæ viſcerum. Veneno imbutæ, tetros cruciatus cient. 2. de Fin. 151. At quam pulchre dicere uidebare, cum ex altera parte, &c. ex altera autem cruciatibus maximis toto corpore, nulla nec adiuncta, nec ſperata uoluptate. 2. de Fin. 101.

Cruciamentum.

Nec grauiora uere ſunt carnificum tormẽta, quam interdum cruciamenta morborum. 11. Phil. 94.

Cubicularis, cubicularius, cubiculum, cubile, cubito. *Vide, Cubo.*

Cubitus.

Cubitum nullum aſſiduo curſu proceſſit. 13. Att. 13. Quieſcetu, cuius pater cubito ſe emungere ſolebat. 4. ad Her. 239. Nam ſuper terræ tumulum noluit quid ſtatui, niſi columellam tribus cubitis non altiorem, aut menſam, aut labellum: &c. 2. de Leg. 61

Cubo.

Cum iſte etiam cubaret, in cubiculum introductus. 5. Ver. 46 Alexandrum Pheræum uxor ſua, cum ſimul cubaret, occidit. de Inu. 80. Simonides dicitur ex eo quod meminiſſet, quo eorum loco quiſque cubuiſſet, demonſtrator vniuſcuiuſque ſepeliendi fuiſſe. 2. de Or. 191. Hoc eſt, diſcubuiſſet. Propter aliquem cubare. pro Sex. Roſc. 39. *id* eſt, iuxta. In eo conclaui cubandũ ei fuiſſet, quod *proxima* nocte corruit. 2. de Diu. 29. Deinde cubitum diſceſſimus. de Som. 126. Alligandi eſſent omnes, qui cubitum irent. de Diu. 133. Cum pater cœnatus cubitum in idem conclaue cum duobus filiis iſſet. pro Sex. Roſc. 29.

Cubans.

Aegrotus in lecto cubans. ad Her. 22. Cretes, quorum nemo guſtauit umquam cubans. pro Mur. 142. Itaque narrabat eũ grauiter & copioſe de ipſo nihil eſſe bonum, niſi quod honeſtum eſſet, cubantem diſputauiſſe. 2. Tuſc. 104.

Cubito.

Qui propter neſcio quam credo timiditatem, & nocturnos quoſdam inanes metus tecum ſemper, puſio cum maiore ſorore cubitauit. *pro* Cæl. 28.

Cubile.

Non limen cubiculi, non cubile filiæ. pro Clu. 20. Terra cubile erat Anacharſi. 5. Tuſc. 130. Abducet Patrocles credo, ut collocet in cubili, ut vulnus obliget. 2. Tuſc. 67. pro Clu. 66. Cum, quod meas cubile, non ſentis. de har. 252. Cubile Pheræi inire eſt auſus. 9. fam. 51. Vſurpare duplex cubile dicitur mulier, cum adulteratur. Pæto, l. 9. 51. Nulli ſunt inuenti tam aut fortuna miſeri, aut uoluntate perditi, qui non cubile ac lectulum ſuum ſaluum eſſe uelint. 4. in Cat. 89. Cubilia & nidi gallinarum & auiũ. 2. de Nat. d. 134. Vt omnes mortales iſtius auaritiæ, non tam ueſtigia, ſed ipſa cubilia videre poſſint. 4. Ver. 138. Deliteſcunt cubilibus *beſtiæ*. 2. de Nat. de. 189. Strages tuas nos non ueſtigiis odorantes ingreſſus tuos, ſed totis voluptatibus corporis, & cubilibus perſecuti ſumus. in Piſ. 65.

Cubiculum.

Cubiculum ſubgrande. 3. ad Q. fr. 2. Cum fores cubiculi clauſeras. Tuſc. 239. Is, cum iſte etiam cubaret, in cubiculum introductus eſt. 5. Verr. 46. Quando Galba de triclinio tuo exibis? cum tu, inquit, de cubiculo alieno. de Or. 133. Ne domo quidem tua & cubiculo eſſe excluſam. 1. ad Q. fr. 19. Tantaque ambitione Prouinciæ totius in uno cubiculo incluſa. 4. Ver. 91. Ex illo cubiculo tuo, ex quo tibi Stabianum perforaſti. 7. fa. 1. Nec atriolum habere poterat adiuncta cubicula, & eiuſmodi membra. ad Q. fr. 318.

Cubicularius.

Aditus autem ad me minime prouinciales, nihil per cubicularium. Att. 6. 113. 9. Hunc ueſtri ianitores, hunc cubicularii diligunt. 5. Verr. 7.

Cubicularis.

Cubicularis lectus. 5. Tuſ. 83. Quidam ſomniauit, ouum pendere ex faſcia lecti ſui cubicularis. de Diu. 136.

Cuias.

Socrates quidem cum rogaretur cuiatem ſe eſſe diceret, Mundanum, inquit: totius enim mundi ſe incolam & ciuem arbitrabatur. 5. Tuſc. 152.

Cuius.

Ex cædes potiſſimum crimini datur ei, cui interfuit, non ei cuia nihil interfuit. pro Mur. Apronius certiorem facit iſtum, cuia res erat, quid res eſſet. 5. Verr. 56. Vt optima conditione ſit is, cuia res ſit, cuius periculum? 3. Verr. 100.

Cuiuſdammodi.

Num etiam ſi fiſſum cuiuſdammodi fuerit in iecore, lucrum oſtenditur? 1. de Diu. 50.

Cuiuſmodi.

Vbi enim melius vti poſſumus hoc, cuiuſmodi eſt, otio? 5. Tuſ. 179. Quod cuiuſmodi ſit, ſatis intelligere non poſſum. 5. fam. 2. pro, quod quid ſibi uelit. Quod ſi hęc cum ſumme inutilia, tum multo turpiſſima ſint, legem cuiuſmodi ſit, in præſentia conſeruari a iudicibus. 2. de Inu. 222.

Cuiuſmodicumque.

Nam illud me non præterit, cuiuſmodicumque mater ſit, tamen in iudicio filii, de turpitudine parentis dici vix oportere. pro Clu. 11.

Cuiuſquemodi.

Vereor enim cuiuſquemodi es Roſci, ne ita hunc uidear uoluiſſe ſeruare, ut tibi omnino non pepercerim. pro Roſc. Am. 57. Sed tamen iudicium fieri uidetur, cum tabulæ illæ ipſę cuiuſquemodi ſunt, proferuntur. pro Flac. 31. Cum enim fertur quaſi torrens oratio, quamuis multa cuiuſquemodi rapiat, nihil tamen teneas, nihil apprehendas. 2. de Fin. 5. Tot Prætores, tot Conſules in Sicilia tum in pace, tum etiam in bello fuerunt, tot homines cuiuſquemodi. 6. Verr. 6.

Cuicuimodi.

Tuque ad me uelim omnia quam diligentiſſime, cuicuimodi ſunt, ſcribas. 3. Attic. 37. id eſt, qualiacumque ſunt, ſiue læta, ſiue triſtia.

Culcitra.

Collocemus in culcitra plumea, pſaltriã adducamus. 3. Tuſc. 39. Silius culcitras non habet. Att. 13. 61.

Culeus.

Quidam iudicatus eſt parentem occidiſſe, ei ſtatim, quod effugiendi poteſtas non fuit, ligneæ ſoleæ in pedes inductæ ſunt. Os autem obuolutum eſt folliculo, & præligatum: deinde eſt in carcerem deductus, ut ubi eſſet tantiſper, dum culeus, in quem coniectus in profluentem deferretur, compararetur. 2. de Inu. 232. Quoniam Smyrnæ duos Myſios inſuiſſes in culeum. ad Q. fr. 1. 93. Inſui uoluerũt in culeum uiuos, atque ita in flumen deiici. pro Roſc. Am. 42. Vtrum malit ceruices Roſcio dare, an inſutus in culeum, ſupplicium parricidarum, per ſummum dedecus uitam amittere. pro Roſc. Am. 18.

Culina.

Vbi igitur, inquies, philoſophia? tua quidem in culina, mea moleſta eſt. ad Caſſ. 15. 47. Oblituſne es igitur fungorum illorum, quos apud Niciam? & ingentium culinarum cum Sophia Septimiæ? Dolabellæ, lib. 9. 19.

Culmus.

Herbeſcens uiriditas, quæ nixa fibris ſtirpium ſenſim adoleſcit, culmoque erecta geniculato, vaginis iam quaſi pubeſcens includitur. de Sen. 47.

Culpa.

Peccare, eſt tamquam tranſilire lineas, quod cum feceris, culpa commiſſa eſt. Para. 119. Graues ſolent offenſiones eſſe ex grauibus morbis, ſi qua culpa commiſſa eſt. ep. 262. Culpa ea eſt a nobis contracta, ut, &c. 11. Att. 49. Non enim C. Rabirium culpa delicti in diſcrimen uocauit. pro Rab. 90. Sed omnium iſtiuſmodi querelarum in moribus eſt culpa, non in ætate. de Sen. 7. Senatori, qui non aderit, aut cauſa aut culpa eſto. de Leg. 186. Ne maior pœna, quam culpa ſit, cauendum. 1. Off. 125. Maxima autem culpa in eo eſt qui & ueritatem aſpernatur, & in fraudem obſequio impellitur. de Am. 75. Magis adeo id facilitate, quam vlla alia mea culpa contigit. de Or. 181. De reliquo iam noſtra culpa erit, ſi te dimiſerimus. de Or. 93. culpa patris eum nõ corrupit. 10. Att. 10. pro, non corruptus eſt culpa & uitio patris. Huius rei culpa in te reſidet. Att. 285. Bru. Cic. 16. 5. Temporum culpa. Att. 9. 171. 3. Culpa tua ſumma eſt. vel, Culpa nonnulla eſt.

3.fa 27. Iniuſti oneris impoſiti tua culpa ſit, mea recepti. or. 200 Ergo idcirco turpis hæc culpa eſt, quod, &c. pro S.R. 66. Multorum eſt & uaria culpa. ep. 18. Cum a te non ſolum liberationem culpæ, ſed etiam errati ueniam impetrauiſſent. pro Ligar. t. Non potes effugere huius culpæ pœnam, te patrono. ep. 266. culpæ alienæ me reum facies? ad Brut. 11. in ep. Brut. culpę meæ ſocium quæro. 3. Attic. 24. Nec eum Paridis libidinem uidemus, a Deo cauſam requirimus, cum culpæ pæne uocem audiamus. de N.d. 78. Iam profecto te intelliges inopia criminum, ſummam laudem Sex. Roſcio uitio & culpæ dediſſe. pro S.R. 28. Cũ te Aedilem fieri oportuiſſe dicis, populi culpam, non competitoris accuſas. pro Planc. 7. Attribuere culpam alicui. 7. Verr. 104. Facti alicuius atrocitatem, aut omnino culpam augere. de Inu. 68. Sed opinor quieſcamus, ne culpam noſtram enarguamus. Att. 9. 173 8. Omnino omnem culpam Domitius in Pŏpeium confert. Att. 8. 160. 6. & 9. 171. 3. Sua uitia inſipientes, & ſuam culpam in ſenectutem conferunt. de Sen. 79. Vt in eo, in quo reprehẽdatur, culpam in aduerſarium conferat. Or. 209. Dimouere culpam ab aliquo. 2. de Inu. 140. Extra culpam eſſe. 7. Ver. 104. Extra omnem culpam cauſamque ſeſe ponere, de Vniu. 52. Ego culpam nõ in Nauarchis, ſed in te fuiſſe demonſtro. 7. Ver. 104. Nolite igitur fortunam conuertere in culpam. pro R.P. 18. Ille damnatus eſt, nullam aliam ob culpam, niſi propter dicendi inſcitiam. de Or. 219. culpam præſtare. 1. de Inu. 56. Nihil niſi culpam, ſapientis eſſe præſtare. 9. f. 37. Præter culpam & peccatũ nihil homini horribile accidere poteſt. 5. fam. 64. Nullum magnum malum præter culpam. 6. fam. 12. Simus igitur ea mente, quam ratio & ueritas præſcribit, ut nihil in uita nobis præſtandum, præter culpam, putemus. Torq. l. 6. 3. Culpam præteritam redemiſſe. 10. fa. 14. in ep. Planci. Horum malorum culpam fortuna ſuſtinet. Att. 7. 123. 2. Caſſ. 15. 15. 7. Caſſiæ legis culpam Scipio tuus ſuſtinet: quo auctore lata eſſe dicitur: tu ſi tabellariam tuleris, ipſe præſtabit. 3. de Leg. 54. Atticæ meæ uelim me ita excuſes, ut omnem culpam in te transferas. Att. 15. 47. de Sen. 13. Non & illa pie lecit, & hic a culpa remotus eſt pro Mur. 67. Quæ non noſtra culpa nobis accedant, fortiter ferre debeamus. 6. fa. 54. Cum Domitius dixiſſet, noſtra culpa hæc acciderunt equites Rom. ad Q. fr. 314. Indicans hæc eius opera accidiſſe ac culpa. Att. 137. carere culpa. Torq. l. 6. t. 11. Culpa contracta ſunt omnia. 11. Att. 19. Homines quæ culpa ipſorum contracta ſunt, moleſtiſſime ferre debent. 1. ad Q. fr. 8. Ex culpa eximere aliquem. 2. de Inu. 118. Sed & illi priores erant, & Ephorus in culpa eſt. Or. 215. Non competitor, a quo es uictus, ſed populus, a quo es præteritus, in culpa eſt. pro Planc. 260. Nos in culpa ſumus. ep. 160. Nõ omnes in culpa ſunt ac ſuſpicione ponendi. pro Clu. 44. Similique ſunt in culpa, qui officia deferunt mollitia animi, id eſt laborum & dolorum fuga. 1. de Fin. 51. Veſi medicus ſciat eum, qui, &c. magis ſit in culpa. de Nat. d. 75. Et hic honos ueteri amicitiæ tribuendus eſt, ut is in culpa ſit qui faciat, non qui patiatur iniuriam de Am. 67. Non dicam ne illud quidem, ſi maxime in culpa fuerit Apollonius, tamen, &c. in Verr. 239. Malo Tyronis uerecundiam in culpa eſſe, quam illiberalitatem Curii. Att. 122. In culpa & ſuſpicione ponere aliquos. pro Clu. 100. Ego librarios tuos culpa libero, neque te accuſo. 13. Att. 27. Neque uero, ut te liberent aliqua culpa, quam tu uẽſeris ne a te ſuſcepta uideatur. pro Planc. 270. Non ſine magna culpa illius. 14. Att. 40. Hoc ſine maxima culpa negligentiæ fieri non poteſt. de Petit. Conſ. 209. Et ſi aliqua culpa tenemur erroris humani, a ſcelere certe liberati ſumus. pro Marc. 7. culpa uacare, &, Abeſſe a culpa, idem. 6. fa. 8. 10. 12. culpa uacare magnum ſolatium. 7. fa. 10. In hoc uno genere omnes ineſſe culpas iſtius maximas auaritiæ, maieſtatis, dementiæ, libidinis, crudelitatis. 7. Verr. 34.

Culpo.

Non te tui piget homo leuiſſime, cum culpas quæ in hiſtoriis gloriæ mihi ducis. in Salluſt. 4. Patientiam alicuius culpare. in Sall. 7. Quæ ſi tu mihi ut uitia obiicis, temeritas tua reprehendetur, non mea uitia culpabuntur. in Salluſt. 7.

Culter.

Qui cultros metuens tonſorios, candente carbone ſibi adurebat capillum. 2. off. 3. de Dionyſio tyranno.

Cultio, cultor, cultrix, cultura, cultus. *Vide, Colo.*

Cum, *præpoſitio*.

Statutum ac deliberatum aliquid cum animo habere. 5. Ver. 79. Recordari cum animo. pro Clu. 34. C. aratoribus & cum ciuitatibus frumentum æſtimaſſe. in Verr. 191. C. cæteris tuis laudibus hæc eſt maxima. de Or. 136. C. cauſa dicere. 2. de Or. 136. Certe enim ſcio te feciſſe c. cauſa. ad Q. fr. 1. 2 9. Vagemur egentes, c. coniugibus & liberis. Att. 118. Perſpicere aliquam rem c. conſilio & cura. de Inu. 64. Omnia rabide appetentem c. inexplebili cupiditate. Tuſc. 231. Ager efficit, c. octano bene ut agatur, uerum ut omnes dii adiuuent, c. decimo. 5. Verr. 92. Medimnum autem ex iugere decumano dari poterit, cum ager, id quod perraro euenit, c. decumo extuliſſet. 5. Verr 93. Idque faciunt c. deſiderio, & c. quadam ſimilitudine amoris humani. de Ami. 111. Cum e Præfectura Reatina Romam uenienti noctu duo iuuenes c. equis albis dixiſſent, Regem Perſem illo die captum, Senatui nuntiauit. 2. de Nat. d. 9. Quo de genere ſupra c. exemplis diximus. Or 218. Immiſſi c. falcibus multi, purgarunt & aperuerunt locum. 5. Tuſc. 93. De ſe autem hoc prædicat, Antiocho Ebutii ſeruo imperaſſe, ut in Cæcinnam aduenientem c. ferro inuaderet. pro Cæc. 18. Erit explicandum in laude iuſtitiæ, quid c. fide, quid c. æquabilitate, quid cum eiuſmodi, &c. feceriit. 2. de Or. 188. Mulier c. magno fletu. ad Her. 40. Confrenſio in nares c. fuga, de Diu. 94. Et in c. gladio cruentum comprehenſum ei. de Or. 124. Sed Poſſidonium, ſicut æquum eſt, c. bona gratia dimittamus. de Far. 1. Sæpe mirari ſoleo c. hoc C. Lælio, &c. de Sen. 33. Iulium c. his ad literis miſi. ep. 80. Neque enim ſolum honore antecedentibus, ſed iis etiam qui c. imperio ſunt, maiores natu augures anteponuntur. de Sen. 59. Qui igitur c. eſſes c. imperio, iam tum iudicium & crimen horrebas. 7. Verr. 60. Neque ſolum c. lætitia uiuendi rationem accepimus, ſed etiam c. ſpe meliore moriendi. 2. de Leg. 58. Moliri aliquid c. labore operoſo ac moleſto. 2. de N.d. 83. Accurriſſe Romam, & c. prima luce Pomponii domum ueniſſe dicitur. 3. off. 152. Metellus c. prima luce furtim in campum itineribus prope deuiis currebat. Att. 4 72. 8. Semper magno cum metu dicere incipio. pro Clu. 39. Quamquam intelligo me cum multis eſſe facturum, tamen, &c. ep. 170 Reſponſum Aruſpicum, in quo c. aliis multis etiam illud eſt la ea ſacra, &c. de har. reſp. 845. Tu uero, &c. quique magnam facultatem ſis habiturus c. omnibus tuis uiuendi, &c. debes iſtam moleſtiam quam leuiſſime ferre. ep. 74. Nos illud quidem c. pace agemus. 5. Tuſc. 121. Pecunioſus, an tenuis; priuatus, an c. poteſtate ſit. 1. de Inu. 53. Ira procul abſit, cum qua nihil recte fieri poteſt. Off. 27. Venit iſte c. ſago. ad Her. 40. Hiſce omnibus Catilina, c. Reip. ſalute & cum tua peſte ac pernicie proficiſcere. in Cat. 104. Orationem c. ſeueritate audiri, poetas autem cum uoluptate. Or. 814. Tu ipſe c. Sexto ſcire uelim, quid cogitetis de ſecundo. ad Att. 111. Inſcius faciendi, c. aliqua ſolertia iudicandi. de Opt. gen. Or. 144. Id eſt difficile, quod c. ſpe magna ſis ingreſſus, id non exequi uſque ad extremum. pro Rab. Poſth. 3. Quid denique cum aliqua uirtute, aut fecerit, aut celerit. de Orat. 112.

Cum, *aduerbium*.

Iam anni quadringenti ſunt, cum hoc accidit. Ora. 213. Mar. Curius, c. Appius de plebe conſulem non accipiebat, patres auctores fieri coegit. de Cl. Or. 169. Vix annus interceſſerat ab hoc ſermone, c. iſte accuſauit Norbanum. de Or. 187. C. eſt allatum ad nos de temeritate eorum, qui, &c. grauiter primo nuntio cõmotus ſum. ep. 40. Vtinam illum diem uideam, c. tibi gratias agam. Att. Sed c. in te modeſtiam nullam animaduerto, reſpondebo tibi. Sall. in Cic. 270. Sæpe enim de L. Craſſo familiari illo suo uideor audiſſe, c. te togatis omnibus ſine dubio anteferret. 1. de Nat. d. 79. Vnum atque idem erat tempus, c. L. Flacco portas tota Aſia claudebat, Cappadocem autem illum recipiebat. pro Fl. 48. Numa magnus uir habendus eſt, c. illam ſapientiam cõſtituendæ ciuitatis, duobus prope ſeculis ante cognouit, quã eam Græci natam eſſe ſenſerunt. de Or. 122. Mater quæ multos iam annos, & nunc, c. maxime filium interfectum cupit, &c. pro Clu. 9. Qui nunc, c. ille damnatus eſt, tamen dicunt, &c. de Ora. 105. Satiſne conſtanter facere uideamur, qui c. præcipi nihil poſſe dicamus, tamen & aliis de rebus diſſerere ſoleamus, &c. Vix annus interceſſerat, c. iſte Dorotheum ſic diligebat, ut, &c. 4. Ver. 62. Aliquot enim ſunt anni, cum uos duos elegi, quos præcipue colerem. Att. 147. Multi anni ſunt, cum ille in ære meo eſt. ep. 251. Cum diutius in negotio curaque fueram, ad Carpinatium reuertebar. in Verr. 231. Cum unum ſit iudicium. epiſt. 74 Fuit quoddam tempus, c. homines exiſtimarent, te, &c. ep. 144. Eandem uirtutem iſtam ueniet tempus c. grauiter gemes. Att. 2. 34. 4. Nondum centum & decem anni ſunt, c. de pecuniis repetundis a L. Piſone lata eſt lex. 2. off 111. Mihi gratiſſimum feciſti, c. eum nobis amicum, quam ſeruum eſſe maluiſti. ep. 863. Dies nondum decem interceſſerant, c. ille alter filius infans necatur. pro Cluen. 20. Tibi maximas gratias ago, cum tantum meæ literæ potuerunt, ut his lectis, &c. Seruio, lib. 13. 25. 3. pro quod.

Præſertim

Præſertim c. poſſem promittere ep. 79. Biennium præteriit, c. ille καλλιπίδης aſſiduo curſu cubitũ nullum proceſſerit. Att. 13. 13. Iam pridem ſcito eſſe, c. vnum te pluris, quam omnes illos putem. Att. 193. Nonnihil me conſolatur, c. recordor quãta, &c. C. ego vero tanto interuallo clauſtra iſta nobilitatis refregiſſem, &c. non arbitrabar accuſatores eſſe dicturos. pro Mur. 17. Iam biennium eſt, c. virtuti nuntiũ remiſiſti. ep. 253. Sed tu omnia conſilia differebas in id tempus, c. ſciremus quę Brundusii acta eſſent. Att. 9. 188. 4. Fides mea, quam c. ſecutus es, numquã te conſilij tui pœnitebit. in Ant. 263. C. in omnibus cauſis grauioribus initio dicendi commoueri ſoleam, tamen in hac multa ita me perturbant, &c. pro Deiotaro. 1. Præclare facis, c. tenes memoria. de Fin. 91. Gratulor tibi, c. tantum uales apud Dolabellã, quantum, &c. Att. 226. Quem quidem ego, etſi mirabiles utilitates mihi præbet, c. ualet, in omni genere uel negotiorũ uel ſtudiorum meorum: tamen, &c. Att. 7. 125. 2. Bene facitis, c. uenitis, &c. ad Her. 39. C. In Africam ueniſſem, &c. nihil mihi fuit potius. de Somn. Scip. 126. O præclaram exiſtimationem noſtri ordinis, c. ſocii iudicia de pecuniis repetundis fieri volunt. in Ver. 74. C. velint Romæ eſſe, c. commodum ſit, quacũque uelint, ſummo cum imperio iudicioque omnium rerũ uagari vt liceat conceditur. de L. Agr. 45.

Cum & Tum.

Imparatus cum a militibus, tum a pecunia. Att. 112. Ergo de omni ſtatu, cõſilioque totius vitę, aut certare cum aliis pugnaciter, aut fruſtrari c. alios, t. etiam meipſum velim? Acad. q. 17. Nam c. te ſemper amaui, dilexique, t. mei amantiſſimum cognoui, &c. Marcel. lib. 15. 8. 1. Velim per te, me hoc muneris, c. ipſis amicis hominibus, t. municipio Caleno, tum Leptæ dare. ep. 132. Lentulum noſtrum c. ceteris artibus, t. in primis imitatione tui fac erudias. ep. 8. Nam c. maximam cepiſſem lætitiam ex patris epiſtola, t. vero iucundiſſimæ tuæ literæ cumulum mihi gaudii attulerunt. ep. 264. Ego c. antea ſtudioſe commendabam Marcellum, t. multo nunc ſtudioſius, quod, &c. ep. 223. Hoc exornationis genus c. commodum eſt auditu, t. vero uehementer comprobat. ad Her. 30. Quare c. dolore conficiar, t. etiam pudore. Terentiæ, l. 14. 3. 3. Sed c. me purgatum vobis eſſe cuperem, t. etiam veſtra in me attente audiendo benignitas prouexit orationem meam. pro D. ſua, 26. Quo auditu uehementer ſum commotus, c. de Syria, t. de mea Prouincia, de reliqua deniq. Aſia. ep. 241. Nam c. te ſemper tantum dixerim, quantum, &c. t. his tuis factis ſic incenſus ſum, vt, &c. ep. 133. Nam c. iam diu diligerem Marcum Anneum, deque eo, &c. t. vero poſteaquam mecum fuit. ep. 224. Sane ſum perturbatus, c. ipſius Satrii familiaritate, t. Domitii, in quo, &c. Att. 2. C. mihi multa grata ſunt, t. in primis, quod, &c. ep. 223. Nam literæ tuæ c. rebus ipſis eſſent & beneficiis in Remp. grauiſſimę, t. erant grauiſſimis verbis ſententiiſq. plenæ. ep. 153. Et c. gratulor, t. vero quibus uerbis tibi gratias agam, non reperio. Cæl. 2. 8. 2. C. in ceteris ciuitatibus, t. maxime in noſtra. de Cl. Or. 5. Quod c. in omni re, t. in hoc maxime negotio potes exiſtimare. ep. 55. Sine quo c. in uita nihil quidquam egregium, t. certe hoc quod tu expetis, nemo umquam aſſequetur. 1. de Or. 66. Hoc c. antea intelligerem, t. vere proxime iudicaui Att. 104. Ex uictoria c. multa mala, t. certe tyrannis exiſtet. Att. 104. Itaque c. meus me mœror quotidianus lacerat & conficit, t. uero hæc addita cura uix mihi uitam reliquam facit. Att. 3. 48. 2. Sic enim ſentio, res legatorum c. hominum præſidio munitum ſit, t. etiam diuino iure eſſe uallatum. de har. 30. C. multæ res in Philoſophia nequaquam ſatis adhuc explicatæ ſunt, t. perdifficilis Brute (quod tu minime ignoras) & perobſcura quæſtio eſt de natura deorum. 1. de N. d. 1. C. multis in locis noſtrorum hominum ingenia, uirtuteſque Brute ſoleo mirari, t. maxime his ſtudiis, &c. 4. Tuſc. 1. Luxuria uero c. omni ætati turpis, t. ſenectuti fœdiſſima eſt. 1. Off. 173. Hoc eſt, Præterquã quod eſt omni ætati turpis, tum maxime ſenectuti fędiſſima eſt. Niſi mihi dolor meus, c. omnes partes mentis, t. maxime huius generis facultatem ademiſſet. At. 41. Primum tibi, ut debeo, gratulor, lętorque c. præſenti, t. etiã ſperata tua dignitate, &c. Cæl. 2. 8. 1. M. Fabio viro optimo, & homine doctiſſimo familiariſſime utor, mirificeque eum diligo, c. propter ſummum ingenium eius, ſummamque doctrinam, t. propter ſingularem modeſtiam. Cæl. 2. 13. Omnino c. miſerior res numquam accidit, t. ne deliberatio quidem difficilior. ep. 47. Quibus c. rerum geſtarũ gloria, t. etiam ſapientiæ laude perfrui licuit. de Cl. Or. 165. Id cũ ſępe, t. c. te audirem, paulo ante contigit. de N. d. 13. Plena exẽplorum eſt Reſp. c. ſæpe, t. maxime bello Punico ſecundo. 3. off. 62. Factum eſt, uti c. ſummum in veteribus patronis multis, t. nõ nullum etiam in me præſidium ſuit fortunis conſtitutum eſſe arbitrarentur. 1. Ver. 1. Ille omnis anteactę vitæ fructum hodierno die maximum cepit, cum ſummo conſenſu Senatus, tũm prętera iudicio tuo grauiſſimo. pro Marcel. 131. Hæc c. ſumme inutilia, t. multo turpiſſima ſunt. 2. de Inu. 122. Graui teſte priuatus ſum amoris ſummi erga te mei, patre tuo clariſſimo viro, qui c. ſuis laudibus, t. uero te filio ſuperaſſet omniũ fortunã, &c. ad Curionẽ, l. 2. 3. Ad conſolandum autem c. illa valeant, quæ collegiſti, &c. t. nihil plus, quã quo, &c. ep. 70. C. Ipſam Furniũ per ſe uidi libentiſſime, t. hoc libentius, quod illum audiens, te videbar audire. Planc. 10. 3. 1. Res militaris, in qua c. uirtute noſtri multum ualuerunt, t. plus etiam diſciplina. Tuſc. 148.

Cumprimum.

Cumprimum poterit iſthuc recurrere, non dubitabit, ne quo loco Reip. deſit. ep. 166. Sed tamen cumprimum poſſe ingredi cœpit, non recuſabat. ep. 153. Cumprimum Romam veni fuitq. cui recte ad te literas darem, nihil prius faciendum mihi putaui Att. 4. 70. 1.

Cumprimis.

Homo cumprimis honeſtus. in Ver. 104. Homo domi ſuę cumprimis locuples. in Verr. 122.

Cumulus.

Ad ſummam lætitiam meam, quam ex tuo reditu capio, magnus ex illius aduentu cumulus accedit. Att. 4. 54. Vt ad illam optimam prædam damnatio S. Roſcii uelut cumulus accedat. pro S. Roſc. 19. Quare a te peto, ut ad eam liberalitatem, qua ſine meis literis vſus es, quammaximus his literis cumulus accedat. 12. fam. 57. Tamen ad tua innumerabilia in me unum merita, quod fieri iam poſſe non arbitrabar, maximus hoc tuo facto cumulus acceſſerit. pro Marcel. 20. Peto a te, ut ad eam uoluntatem, quam tua ſponte erga Cęcinnam habiturus eſſes, tantus cumulus accedat commendatione mea, quanti me à te fieri intelligo. 6. fam. 33. 34. ad Cæſarem, lib. 13. 32. Att. 16. 333. 3. Ergo ille cumulus dierum hominis eſt dignitati tributus. de. Prouinc. Conſul. 21. Vt ad cumulum ſpe maiorum præmiorum ipſius ſententia ſeptimadecima accederet. pro Clu. 33. Cumulum gaudii mihi iucundiſſimæ tuæ literæ attulerunt. 16. famil. 26. ex epiſt. Ciceronis filii. Cumulum aliquem afferant meæ literæ. 13 fa. 89. Cumulum deruam de laudibus eius. 16. Att. 28. Acceſſerint in cumulum manubiæ noſtrorum imperatorum. con. Rull 76. Cumulo magno auxeris magnum beneficium tuum. 13. fam. 84. Atque adoleſcentulorum nobilium introductiones nonnullis iudicibus pro mercedis cumulo fuerunt. 1. Att. 39.

Cumulo.

Tamen hæc aliis nefariis cumulant atque adaugent. pro Sex. Roſc. 18. Hic idem Africanus eloquentia cumulauit bellicã gloriam. 1. Off. 62. Nunne etiam aliud incredibili ſcelere hoc ſcelus cumulaſti? in Catil. 100. Summum bonum, quod cumulatur ex integritate corporis, & ex mentis ratione perfecta. de Fin. 134. Nunc enim demum mihi animus ardet, nunc meum cor cumulatur ira. pro Cæl. 29. A te peto, vt ea, quæ initio oſtendiſti, deinde quæ feciſti, ad exitum augeri & cumulari per te velis. epiſt. 220. Non poſſum non confiteri, cumulari me maximo gaudio, quod, &c. Att. 14. 315. 1. Duæ partes mihi ſuperſunt illuſtrandæ orationis, ac totius eloquentiæ cumulandæ. de Or. 151. Remunerando cumulandoq. illuſtrare gratiam. ep. 20. Itaque hoc tibi uere affirmo, in maxima lætitia & exoptatiſſima gratulatione, unum, ad cumulandum gaudium, conſpectum, aut potius cõplexum mihi tuum defuiſſe. Att. 4. 70. 3.

Cumulatus.

Cumulatus cruciatibus maximis toto corpore. de Fin. lib. 2. 53. Fingendus eſt nobis detractis omnibus vitiis orator, atque omni laude cumulatus. de Or. 94. Cumulatis plurimis & maximis voluptatibus de Fin. l. 2. 53. Hic uiro cumulata eſt eruditiſſima illa Græcorum natio. 2. de Or. 11. Quid plenius, quam omni rerum genere cumulata oratio? de Or. 111. Perfecta & cumulata uirtus. pro Sext. 75. Cumulatam domum cernat duplici dedecore. 12. Att. 6. Tamen Idibus Martiis tantum acceſſit ad amorem, ut mirarer locum fuiſſe augendi in eo, quod mihi iã pridem cumulatum eſſe videbatur. ad Dolabell. 9. 59. Cumulatum, id eſt, in quo nihil augeri poteſt. Quorum ſtudiis ea, quæ natura deſyderat, expleta cumulataq. habeamus. Off. 16. Cumulatior menſura. de Cl. Or. 7. 5. Ver. 97.

Cumulate.

Si parum vobis cumulate gratias egero, quæſo, &c. Poſt reditum in Senatu. 1. Explere cumulate vitam beatam. de Fin. 2. 36. Cumulate alicuius cauſã ſatere. 13. fam. 37. Cumulate planẽ aliquid facere. 7. Verr. 129. Id cumulate uidetur perfectum. off. 3. 58. Quę

3.28.Quæ ut plene cumulateque perfecta, de diuinatione ingreſſi ſumus his libris ſcribere. 2. de Diu. 4. Cumulate redde re officium. 5. famil. 18.Cumulate ei de ſuo negotio reſpondi, cum omni tua gratia. 10. Attic.47.48. Cumulate ſatisfacere.1.famil.10.2.ad Q.fr.13. Cumulate publicanis ſatisfactũ. Attic.29.Id etiam ad dignitatem meam pertinet, cum non modo perliberaliter a uobis, ſed etiam ornate cumulateque tractari.Att.245. Cumulatius augere aliquod munus, quam,&c.Or. 104.Cumulatius fieri nihil poteſt,quam polliceris.13 fam.34. ideſt,cumulus nullus accedere poteſt. Magno enim meo beneficio affecti, cumulatiſſime mihi gratiam reddiderunt. ad Valer. 13.4.1.Nec enim tu mihi habuiſti modo gratiam, uerumetiam cumulatiſſime retuliſti. Vatinio,l.5.26.& 3.6.De meo ſtudio erga ſalutem & incolumitatem tuam,credo te cognoſſe ex literis tuorum, quibus me cumulatiſſime ſatisfeciſſe certo ſcio.ad Appium,l.10.29.1.in Top. 53.

Cunæ.

Platoni,cum in cunis paruulo dormienti pes in labellis conſediſſent,reſponſum eſt,&c.de Diu. 96. Si puer occidit in cunis, ac querendũ quidẽ putãs. Tuſ. 168. Vagire in cunis.de Sen.94.

Cunabula.

Qui non in cunabulis,ſed in campo Conſules ſunt facti con. Rull.86. Qui cũ eſſet in cunabulis,educereturq. &c.de Diu.97.

Cunctus.

Cunctus exercitus.10.fam. 78.in ep. Lepidi. Cunctus populus.Appio,l.3.11. 4. Cunctus conſurgeret Senatus.4.fam.12.ideſt,uniuerſus una ſurgeret. Alexandria, cunctaque Aegyptus.de L.Agr.49.Prouincia cuncta.Plãcus Cic.10.21.10. Quid ergo? in tanta lætitia cunctæ ciuitatis me unum triſtẽ eſſe oportebat. 2.Phil.44.Poſt in ceteris Aſiæ partibus, cunctæque Græciæ ſic eius aduentus celebrabatur,vt,&c.pro Arch.3. de Cl. Or. 167. Nemo cunctam intuens terram, de diuina ratione dubitaret.2. de Nat.d.144.Cuncti ordines.pro Mil.4. Cum ad idem,unde ſemel profecta ſunt,cuncta aſtra redirent.de Somn. Scip. 130.Pene cunctis ciuibus lucem ingenii ſui porrigere.de Or.100.Cunctis copiis refertus.5.Att.33.

Cunctor.

Sed aſſequar omnia,ſi propero;ſi cunctor, amitto.160.Sed eieo pœnituit,domum rediit:ceteri cunctabantur. ad Cæſarẽ iuniorem,l.1. Cunctatus non ſum in curſu bonorum conſiliorum. 10.famil.31.in ep.Planci.Quam velis cunctare, tamẽ tibi eſt peeundum.de Diu.92. Quinetiam Paulus confirmauit ſe nomen Vatinii delaturum, ſi Macer Licinius cunctaretur.ad Q.fr.309. Cum hæſitaret,cum cunctaretur, quæſiui quid dubitaret proficiſci eo,quo iampridem pararat.in Catil. 34. An cuncter & tergiuerſer,& iis me dem,qui tenent,qui potiuntur. Att.7.41.An ẽt tunc quieſceretis, cunctaremini, timeretis? pro Seſtio.21.Diutios cunctari in uita.1.Tuſ.ad Lentulum, l. 1.7.17. Quã ob cauſam non eſt cunctandum profiteri, hunc mundum animal eſſe. de Vniu. 169. Nos hoc ſentimus, ſi exploratum tibi ſit,poſſe te illius regni potiri,non eſſe cunctandum:ſin dubium, non eſſe conandum.ep.7. Vnus homo nobis cunctando reſtituit rem.Att. 34. de Sen. 79.

Cunctans.

Cunctantem & diffidentem excitare.6.fam.4.Cunctantem & quaſi verecundantem incitare.de Or. 146.

Cunctatio.

Audio a bonis uiris hanc cunctationem noſtram non probari.Att.134.Cunctationem eius omnem diſcuſſiſſem.10.fam.74. Abiecta omni cunctatione. Off. 1.101. Denique illud cogita, quot offenſæ fuerint,in iſta cunctatione te ſubeſſe. Att.10.201. 3.& l.9.170.3. Sine cunctatione dicere quod ſentimus. in Vatinium. 11.Nonnumquã cunctatione & tarditate, dum otiũ volũt, etiam ſine dignitate retinere utrumque amittunt. pro Seat.24.

Cunctator.

Noſti Marcellum quam tardus & parum efficax ſit, itemque Seruius quam cunctator. Cælius Cic.8.31.

Cuneus.

Hos ille cuneos fabrica crudeli inferens Perrupit artus. 2. Tuſc. 42.

Cuneolus.

Quaſi crebris cuneolis iniectis unum efficiebant ex omnibus corpus.de Vniu.61.

Cuniculus.

Quatuor eius conſeruos Venafri cuniculus oppreſſerat. 3.ad Q.fr.3.Non opinor eos in cuniculum, qua aggreſſi erant, reſtitui oportere.pro Cæc.302.Ipſe in templum neſcio qua per Gallorum cuniculum aſcendit.in Ant. 187. Quid ſi patet ſ. ua expllet,cuniculos agat ad ærariũ, indiceine id magiſtratibus filius? 3.Off.121. Quæ res aperte petebatur, ea nunc occulte cuniculis oppugnatur. pro Leg. Agr. 1. Et aggerem cuniculis ſubtrahebant.pro Cæc. 64.

Cupedia.

Aegrotationi autem talia quædam ſubiecta ſunt, auaritia, ambitio,mulieroſitas,peruicacia,ligurritio uinolentia,cupedia, & ſiqua ſunt ſimilia.4.Tuſc.29.

Cupa.

Panis & uinum a propola,atque de cupa.in Piſ.53.

Cupido, *pro, cupiditate.*

Cupido cepit miſeram Ennii.Tuſc. 204.

Cupio.

Dolabellæ cauſa & cupio & debeo.Att. 259. Ego conſeruare coloniam populi Ro.cupio, tu expugnare ſtudes.in Ant. 217.Paneo Curioni, Cæſari honeſtiſſime cupio, pro Pompeio emori poſſum.ep.26.Quid? ego Fundanio non cupio? non amicus ſũ? non miſericordia moueor? nemo magis. Q. fr. 1.43. Et tibi, cui maxime cupio, ſatisfaciam. ep. 245. Cupio me eſſe clementẽ.in Catil 98.Ego me cupio non mendacem putari. 1. de Leg.3.Cuius omnia cum cupio,tum mehercule etiam debeo. Titio,lib.13. 98.Cupio tota cogitatione te uidere. 16. fam.9. Tibi fauemus, tua virtute frui cupimus, tibi optimus eam Remp. quę, &c.de Cl.Or.196.Cum ſemel ad eum, quem cupimus optamuſque,ueſtitum redierimus.in Ant.258.Hæc nos uitare cupimus. ep 69. Cum ad Clodium uentum eſt, cupit diem conſumere. Att.54. Nam iis Bibuli ſententiam ualere cupierunt.ep.3. Me ſcito tantũ habere æris alieni, ut cupiam coniurare. 5. fam. 15.Cauſam mihi tradidit, quem ſua cauſa cupere ac debere intelligebat. pro Sexto Roſc. 88. Cupere omnia alicuius cauſa.4.Verr.130 Cupere omnia ſcire,cuiuſcunq. modi ſunt,curioſorum: duci uero maiorum rerum contemplatione ad cupiditatem ſcientiæ, ſummorum uirorum eſt putandum.de Fin.5.47. Ardẽter cupere aliquid.4.Tuſc. 60. Vehementer eius cauſa cupere cum intellexi. ilio,l.13.65.3.Cupiſſe te celaſſe de phaleris. 6. Verr.

Cupiens.

Qui cupientem Italiam,populum Rom.deſiderantem excitauit.de har.reſp.254. Neque uero nobis cupientibus atque optãtibus fructus otii datus eſt,&c.1.de Or.2.

Cupidus.

Sum cupidus te audiendi. de Or. 210. Cupidus alicuius. pro Planc.45.ideſt, ei amicus.Cupidus bellorum gerendorum.off. 1.105.Cupidus gloriæ.Tuſ.2.9 φιλόδοξος. Erat homo cupidus & locuples tantis, quantis Pythius uoluit. 3. Off. 77. Cupidus in perſpicienda cognoſcendaque rerum natura. 1. Off.216.Cupidus inueſtigandi uerum.4.de Fin.34. 5. Ver.119.Cupidus pecuniæ. Tuſc.2.9.φιλοχρήματος.rerum commutandarum. Off. 2. 4. euertendarum rerum.Off.2. 4.Homo pudens & cupidus ſatiſfaciendi Reip.ep.154.Cupidus ſpectãdi.de Or. 98. Cupidus ſplẽdoris & gloriæ. Off.1.65. Ille uehementer tui cupidus eſt. in Verr.111.Cupidus uitæ. Tuſc. 2. 7.φιλόψυχον καὶ φιλόζωον Græci uocant. Non eſſe cupidum,pecunia eſt. Parad. 64.Vt tui cupidi ſint elaborato.de Petit. Conſul. 20. Non debemus cuiquam uideri nimium cupidi uitæ.Brutus & Caſſius Antonio, l.11.2.7. Quod utinam minus uitæ cupidi fuiſſemus,certe nihil, aut nõ multum in uita mali uidemus.Terentiæ,l.14.4 2.Eris periculũ, ne improbum negotiatorem, paulo cupidiorem publicanũ cõprimere non poſſu.ad Q.fr.lib.1.5. Græci contẽtionis cupidiores,quã ueritatis. de Or.89. Cupidiſſimus mei. Att.4.71.5.Homo noſtri cupidiſſimus.1.de or.52.Pacis cupidiſſimus. Aſinius Pollio ad Cic.10.31.13.Cupidiſſimus tui.8.f.32.in ep.Cęl.

Cupide.

Cupide nihil agemus.6.Att. 32. Cum vtrinſque noſtrum ſeparatim locutus eſt,nec.quid agerent. Off. 7. Suos enim agros ſtudioſe colebant,non alienos c.appetebant. pro Sex. Roſc.30. C.facere.1.fam.19.1. cupiditate & ambitione ductum. Quid c. a Senatu,quid temere fiebat, cum tu, &c. 2.Phil.67.Cuius ſermone ita tum c.fruebar.Cato,11. Ego uero c. & libenter mẽtiar tua cauſa.pro Roſcio Com.29.C.profecti ſunt.16.fam.10.ideſt, præ cupiditate minus feſtinarunt.Hoc ſi cupidius factum exiſtimas.de Or.110.cupidius inſtare. pro Q.52.

Cupiditas.

Cupiditas,ἐπιθυμία,ſecundum Platonem, ſubter præcordia locata eſt. Tuſc:1.18.cupiditas, omniũ libidinum genus eſt.1.de Inu.48.Acerrima illa & fortiſſima cupiditas imminuta ac debi

litata

ſitata eſt.in Ant.240.Cupiditas amoris ad maleficium inducit. 2.ad Her.33.Cæca ac temeraria dominatrix animi cupiditas.1. de In.3.Cupiditas cognoſcendi.Tuſ.1.37. Cupiditas cognitionis & ſcientiæ.off.1.27. Cupiditas effrenata in omnibus ſtultis inuenitur.Tuſc.4.11.Cupiditas auide ſemper aliquid appetēs, & inanis alacritas,id eſt lætitia geſtiens, non multum differunt ab amentia.Tuſ.4.88.Illa nos cupiditas incendit, de qua initio ſcripſi,feſtinatione,quod alacres animo ſumus,ep.69. Cupiditas gloriæ cauenda:eripit enim libertatem,pro qua magnanimis uiris omnis debet eſſe contentio.Offic.1.97.Tuſ.4. 19. Cupiditas honorum.Tuſc.2.53.Cupiditas inexplebilis.Tuſc.5.13.Summa auaritia,infinitaq. omnium rerum cupiditas.con. Rull. 62. Cupiditas dominatus iniuſta.Tuſ.5.43. Natura ineſt in mentibus noſtris inſatiabilis quædam cupiditas ueri uidendi:& oræ ipſæ locorum illorum,quo peruenerimus,quo faciliorē nobis cognitionem rerum cæleſtium,eo maiorem cognoſcendi cupiditatem dabunt. Tuſ.1.37.Eademque leuitate eſt cupiditas in appetendo,qua lætitia in fruendo.Tuſ.4.55.Lubrica & præceps cupiditas dominandi. 5. Phil.200. Minima olim iſtius rei fuit cupiditas.de Leg. 182. Pertinatia & nimia cupiditas principatus in elatione & magnitudine animi facillime innaſcitur.Off 1.91.De triumpho autem nulla me cupiditas vnquam tenuit . Atti. 200. Cupiditas pecuniæ. φιλοχρηματία Off.1.37.Cupiditas pecuniæ fugienda.Off.1.97. Cupiditas pecuniæ infinita.Off.1.37.Quæ te prædo amantiſſime , niſi prædæ cupiditas tam cæca rapiebat. in Piſ.92.Cupiditas rapiendi & auferendi per uim. Off. 1 67. Homines cæcos reddit cupiditas & auaritia.pro S.Roſ 61. Cupiditas referendæ gratiæ.de Fin.5.57.Continentia eſt, per quā cupiditas conſilii gubernatione regitur.de Inu.82.Cupiditas teſtium arguenda.2.ad Her.41.Cupiditas ueri uidendi.Off.1.21. Cupiditas & ſtudium defendendæ ueritatis.in Ver. 83. Cupiditas uictoriæ.Tuſ.2.55.Cupiditas uincendi φιλονικία. Off.1.91. Sed cauſam meæ uoluntatis(non enim dicam cupiditatis) expoſui tibi ſuperioribus literis.15.fam 27.Num putamus hæc fieri ſine ſummo cupiditatis ardore potuiſſe?Tuſ.4.34.Teſtes , qui aut ſine ullo ſtudio dicebant,aut cum diſſimulatione aliqua cupiditatis.pro Flac.150.Neque enim vnquam expletur, nec ſatiatur cupiditatis ſitis.Parad.7.Præſertim cum ſine ſuſpicione tuæ cupiditatis non poſſitis illius cupiditatem refutare.ep.17.Alicuius ſtudio ac cupiditati morem gerere.pro Quin 2.Cupiditatē, bellū,diſcordiam ad deum reuocat Parmenides.de Nat.d.1.22. Meditare quibus uerbis incenſam illius cupiditatem comprimas atque reſtinguas.in Piſ.92.Explere cupiditatem. 1. de Inu. 3.Impiam cupiditatem contra ſalutem alicuius habere. Cælius Cice.7. 16.6. Cupiditatem tuam ad me ueniendi meis negotiis impedíri.12.Att.6.7.In cupiditatē Cæſaris incubui.5.Att. 25. Cupiditatem meam incendiſſes conſuetudinis augendæ noſtræ. 15.fam.51.Cæſar fertur(mihi crede)gloria,flagrat,ardet cupiditate triumphi.in Piſ.46.Ardebat autem cupiditate,ſicut in nullo vnquam flagrantius ſtudium viderim.de Cl.Or.193.Vir omni carens cupiditate.in Ant.1.88.Vos nimis etiam video flagrare cupiditate . de Or.69. Philoſophiæ denique ipſius principes numquam in ſuis ſtudiis tantos progreſſus ſine flagranti cupiditate facere potuiſſent.Tuſ.4.34.Cupiditate ſe prolapſos, nimiū magno conduxiſſe.1.Att.53 . In cupiditate eius rei ſum intemperans.13.Att.33.Incenſus cupiditate.3.Off. 77. Duo , qui me incitandi cupiditate incitarunt.de Cl.194.Occæcari cupiditate non prouidēr.l.1.de Fin.26. Qui cupiditate peculii nullam cōditionem recuſant duriſſimæ ſeruitutis.Para.49. Sine amore & ſine cupiditate,& rurſus ſine odio , & ſine inuidia iudicare.pro Mar.17.Et ceteri,qui ſine cupiditate uixerūt.pro Cr.50. Vidēdi mei te ſumma cupiditate affectum eſſe.5.f.61.Cupiditate meipſum uincas in eo quod me ualde uelle putes.13.Att.1.Cupiditates adoleſcentiæ aliquando tolerabiles.pro Cæl.20.& 21.Cupiditates honoris, imperij , potentiæ, gloriæ in maximis animis ſplendidiſſimisq. ingenijs plerumque exiſtunt. Off. 1.39. Studia cupiditatesq. honorū,atq. ambitiones.4.Ver.91. Cupiditates nō foris ſolū ſeſe iactant,nec tātū in alios cæco impetu incurrunt,ſed intus etiam in animis incluſæ inter ſe diſſident atq. diſcordant.de Fin.1.35.Sic diſtrahuntur in contrarias partes impotentium cupiditates:cum huic obſecutus ſis, illi eſt repugnādum.Tuſ.5.44.Cupiditates ſunt inſatiabiles, quæ nō modo ſingulos homines,ſed uniuerſas familias euertunt , totam etiam labefactant ſæpe Rempub.de Fin.1.35.Cupiditates (Epicuro diuiſore)partim naturales ſunt & neceſſariæ:partim naturales & nō neceſſariæ:partim neutrum. Tuſ.5.68 Cupiditates quæ a natura proficiſcuntur,facile explentur ſine ulla iniuria.de Fin.1.42.Cupiditates regnandi.Off.3.46.Cupiditatum aliæ naturales & neceſſariæ,aliæ naturales,nec tamē neceſſariæ:aliæ nec naturales, nec neceſſariæ. de Fin. 1.36. Cupiditatum inanium nec modus ullus,nec finis inueniri poteſt.de Fin.1.36.Cupiditatibus & dolori meo ita ſeruio,ut a te regi uelim.12.Att.41. Docemur auctoritate nutuque legum,domitas habere libidines, coercere omnes cupiditates.de Or.101.Frāgere cupiditates.1. de Or. 43. Vos iam coniectura aſſequi poteſtis , quam multas cupiditates, quam uarias,quam infinitas habuerit.in Ver.146. Qui cupiditates ſuas,quam qui hoſtium copias uincerent , pauciores reperti ſunt.15.fam.13.Ex cupiditatibus odia,diſſidia,diſcordiæ,ſeditiones,bella naſcuntur de Fin.1.35. Cupiditatibus ſuis peropportunam illius belli uictoriam fore putabant.6.ſam.20.

Cupreſſetum.

In cupreſſetis Gnoſiorum , & ſpatiis ſylueſtribus crebro inſiſtens.1.de L.28.

Cur.

An vobis aliam cauſam eſſe vllam putatis , cur in tantis præmiis eloquentiæ,&c.pro Cæl.116.Non fuit cauſa c.tantum laborem caperes,& ad me venires.pro Roſc Com. 29. Cauſa c.cur: res,non erat.de Or.96.Ratio inuenta c. pecunia ſacrorum moleſtia liberaretur.2.de L.49 Sed erant cauſæ c.hoc tempore ibi eſſe nollem.Att. Quid eſt cauſæ c.repudietur?de Or. 160. Quid eſt Q.Naſo,c.tu in iſto loco ſedeas? pro Clu. 116 . Quod ſi tibi nulla cauſa eſt,c.hunc miſerum tanta calamitate affici velis, &c. pro Roſc.Am.86. Quæ cauſa Habito fuerit, c.interficere Oppianicum vellet?pro Clu.135.

Cura.

Vt eorum aſpectu omnis,quæ me angebat,de Repub.cura cōſederit.de Cl.or.5.Anceps cura cogitandi.off.1. 17.Animi cura & cogitatio.1.off.112.Cura & angor animi.Att.26 Naualis apparatus ei ſemper antiquiſsima cura fuit.Att. 10. 197. 6. Quod ſi ita eſt,& ſiqua de Pompeio noſtro tuendo,& tibi ac Reip. reconciliando cura te attingit.9.Att.48. Quocum mihi coniuncta cura de Repu.& de priuata fuit.de Amic. 14. Coquit hominem cura.de Sen.1.Studium tuum,curaque de ſalute mea, nulla me noua voluptate affecit.Brut.16.1.Difficilis cura rerum alienarum. 1.off.44.Cura doloris tui.5.ſam.46.Gratiſsima cura. Att.5.91. 1.Mihi maxima cura eſt , non de mea vita quidem, ſe me patria ſollicitat.ep.143. Nulla cura,nulla ſolicitudo reliqua eſt. Tuſc. 169.Cura omnis leuatur,cum aut conſiſtit conſilium , aut cogitando nihil explicatur.8 Att. 26. Omnis cura mea ſolet in hoc uerſari,ut proſim.de or.137.Quę tua ſolicitudo de me in armis, quæ lætitia in reditu,quæ cura,qui dolor, cum ad te curæ & dolores mei perferrentur,&c.Treb.15.21.5.cura Reipub.Ac.quæſt. ed.2.lib.1.8 cura ſcribendi.15.Att.26.pro , diligentia in ſcribēdo . Et cogeris partem aliquam in Aſiam deriuare curæ & cogitationis tuæ.in Ant.235.De Tirone mihi curæ eſt. Att.13.260. 1.curæ erit,& eſt ut regatur.10.Att. 36. Mihi de augenda dignitate tua curæ erit. Att.172.Tibi erit idem , cui ſalus mea fuit,& dignitas curæ.ep.26.Mihi maiori curæ erit, quemadmodum quidem uobis gratiam referam , quam quemadmodum inimicorū iniurias perſequar.Poſtquā iret in exil.208.Petitionis uoſtræ, quam tibi ſummæ curæ eſſe ſcio, huiuſmodi ratio eſt.Att.1.Curæ tibi fuiſſe de negotio.8.famil.35.in ep. Cæl. ideſt,negotium tibi curæ fuiſſe.Is pollicetur ſibi magnæ curæ fore , ut omnia ciuitatibus reſtituerentur. in Ver. 216. Quod in rebus honeſtis, & cognitione dignis,operæ curęque ponetur.Off.4.Curæ habere rem aliquam.Cælius Cic.8. 8. 34. Sed caue , exiſtimes , me quod iocoſius ſcribam,abieciſſe curā Reipu. ep.144.De ſacerdotio tuo quantam curam adhibuerim,cognoſces , &c. Curioni,l. 2.6.8. Curam & diligentiam non mediocrem adhibere. Acad. quæſt.ed.1.lib.2.40.Inualetudine tua moueor, & Piliam in idē genus morbi delapſam,curam tibi afferre maiorem ſentio. Att. 7.125.1.Curam conferre in ſalutem alicuius. 15.ſam.10.Coniungere curam de re aliqua cum aliquo.Amic.14.Curam conſumere in re aliqua.6.fam.45.Curam deferre. pro Mur. 32. Neq. uero hæc tam acrem curam diligentiamque deſyderant. 3. de Or.102.1.de Inu.85.Curam dimittere.14.Att.15.Curam Reip. ſumme defendendæ apud nos excubare.10.fam. 17. in ep.Plāc. In curam incumbere . 10. fam. 30. In hanc curam incumbe tota mente.16.Att.27. Animos & curam ab aliqua contentione laxare.3.de Or.127. -curam ue leuaſſo Quæ nunc te coquit,& verſat ſub pectore fixa. Ennius apud Ciceronem.de Sen.Curam & angorem animi,ſermone & conſilio leuare. Att. 1. 13. 2. Ex prioribus tuis literis intellexi pergratam tibi eſſe curam meam ualetudinis tuæ.9.fa.31.ideſt,de ualetudine tua . Aegyptii omnem curam in ſyderum cognitione poſuerunt.1.de Diu.152.12 Off.29.1.ad Q.fr.31. Profecto ſpe beate uiuendi tantam in eo ſtudio curam operamque poſuerunt. Tuſc.5.1. Curam & cogitationem

tionem

tionem ſuſcipe digniſſimam tuæ uirtutis. 8.ad Atticum, 57. In ep.Balbi.7. Att.7.ad Brut.26.Grauem curam ſuſcipere, vehemẽterque de aliquo ſollicitum eſſe. Caſſius Cic.12. 19. Bibulus maximam belli curam ſuſtinet. Att. 6. 40. Quæ tu cura ſis, quod ad bellum attinet, neſcio.ep. 114. A cura ſolui & liberari. pro Do. ſua. 80. Cura atque conſilio vnius Rempub. gubernari neceſſe eſſet.de N.d.1.6.Cura complecti.3.fam.5. Summa cura ſtudioque aliquid conquirere. Academ.quæſt.edit.1.lib. 2.7. Cura cõtineri.5.in Verr. 2. Quod ipſe magna cum cura atque diligẽtia ſcripſit.de Inu. 56. Atque illæ arbitrabantur, cum a te abeſſent ipſæ, multo in grauiore te cura futurum.6.fam.41.In aliqua cogitatione curaque verſari.2.de Or. 100. Omni cogitatione curaque in Rempublicam incumbere. Planc.10. 1.6. Cura & prudẽtia ſua iuuare aliquem. Att.9.188.4. Leuare cura, & magna ſolatia dare.de Cl.Or.6. Cura iſta te liberarem, aut certe leuarem. 9.fam. 35. Magna cura & ſolicitudine Atticum & me liberaris, ſi, &c. Attic. 145. Homines ſoluti & cura liberati. pro Dom. ſua. 234. Dixit ut ſine cura eſſent. 16. Att. 44. Nos ſine cura eſſe iubet.2. Attic.65.& 15.23. Ita te ſine cura eſſe iuſſit, vt, &c. 12. Att. 10. Non ſumus ſine cura uenientis anni, etſi ſumus ſine timore.3. ad Q.fr.25. De ſalute Reip. curæ optimæ ſunt.de Somn. Scip. 32. Curæ plurimæ metuſque ex ſomno naſcuntur. 2.Diu.222.Sagaces curæ.1.de Diu. 44. Omnes meas curas, cogitationes in Remp.confero.2.Off.3. Quamquam tum quidem vel aliæ quæpiam rationes honeſtas nobis & curas & actiones darent. ep. 130. Curas ſuas referre ad aliquem.ad Brut. 57. Tu tamen anxiferas curas requiete relaxas.de Diu. 85. Cum his habitantem pernoctantemque curis. Tuſc. 5. 51. In tuis maximis curis aliquid impertias temporis huic quoque cogitationi. 9. Att.45. Quorum memoria in maximis noſtris grauiſſimiſque curis iucunda ſane fuit.de Cl. Or. 5. Vacuus curis negotiiſque neceſſariis.1.Off.21.ad Q.fr.3.20.6.

Curioſus.

Ita eſt homo non modo prudens, verum etiam (quod iuuet) curioſus.ad App.3.1.2. In exquirendo iure augurum curioſus. pro D.ſua.31.In re aliqua curioſus. Att.5.103.3. Tu quidquid indagaris de Remp.facito ut ſciam, tametſi nimis ſum curioſus: ſtatui enim nihil iam de Republ.cogitare Att. 25. Curioſum & plenum negotii deum quis non timeat?de Nat.d. 1. 39. In aliena Repub.curioſum minime eſſe, officium eſt peregrini. 1. Off. 275.Si me nihilominus noſti curioſum in Repub. quam te. Att. 75. Quid eſt enim tam arrogans, &c.aut tam curioſum, quã ea ſcire uelle, de quibus maiores noſtri uos ſolos & conſuli & ſcire uoluerunt?pro D.ſua,26. Quare ut homini curioſo, ita perſcribe ad me. Att.61.Sumus enim ambo belle curioſi. Att.6.112.6. Curioſi, quos offendit noſter minime nobis iniucundus labor. lib.1.de Fin.3. Atqui Cicero, inquit, iſta ſtudia, ſi ad imitandos ſummos uiros ſpectant, ingenioſorum ſunt: ſin tãtummodo ad indicia ueteris memoriæ cognoſcenda, curioſorum.5.de Fin.9. Reperiam multos, uel innumerabiles potius; non tam curioſos, nec tam moleſtos, quam uos eſtis, quibus quidquid velim facile perſuadeam.2.de Fin.50.Sed hæc obſtructio non ita obducta eſt ut curioſis oculis perſpici non poſſit. pro Sext.16. Satiſfit difficilius curioſis.1. de Fin. 6.

Curioſitas.

Sum in curioſitate ὀξύπεινος ſed tamen facile patior te id ad me ευμπόσιον non ſcribere. Att.2.31.

Curioſe.

Cum de eo curioſe quæſiſſet ſeruus noſter Dionyſius, &c. At. 9.7. Conquirere curioſius aliquid.de Cl. Or. 69. Curioſius facias me certiorem.15.Att.45.

Curia.

Curia, templum ſanctitatis, amplitudinis, mentis, conſilii publici, caput urbis, ara ſociorum, portus omnium gentium. pro Mil.119. curia elinguis. Poſt reditum in Senatu,5. Non curia uires meas deſyderat non Roſtra, non amici, non clientes, nõ hoſpites.de Sen.28. Pompeiana curia, in qua trucidatus eſt Cæſar. 2.de Diu.34.Saliorum curia erat in Palatio. 1. de Diu.58.cum curia vindex temeritatis, moderatrix officii, ſpeculatur & obſidet Roſtra. pro Flac.45.curiæ dies.1.de Or. 14. In curiam uenit frequens Senatus.3.de Cl. Or. 2. Nulla res a me curia diuelleret. Att.20. Quo ego me libentius a curia, & ab omni parte Reip. ſubtraho.ad Q.fr.2.10. 7. Scaptius incluſum in curia Senatum Salamine obſederat.6. Att.tit. 12. cato in ipſa curia legere ſolebat, dum Senatus cogeretur 3.de Fin.11. Forũ ſine curia.12. Att. 27.forum, pro iudiciis: curia, pro Senatu. Si id xxx. curiæ iuſſiſſent, num id iuſtum eſſet ratum. pro D.ſua, 61.

Curialis.

Theophraſtus ſcribit quidem cimonem Athenis etiam in ſuos curiales Laciadas hoſpitalem fuiſſe.2. Off.95.

Curiatus.

Qui ſe affuiſſet dicerent, cum lex curiata ferretur. Att.lib.4. 87.2.pro L.Agr.38.& 39.curiatæ legis uſus.1.fam. 55.Appius dixit in Senatu palam ſeſe (ſi licitum eſſet, legẽ curiatam ferre) ſortitum eſſe cum collega prouinciam, ſi, &c. ep. 17. Iam hoc inauditum eſt, vt curiata lege magiſtratus detur, qui, &c.contra Rull. 17. Appius ſine lege curiata confirmat ſe Lentulo noſtro ſucceſſurum.3.ad Q. fr. 19. curiata comitia. pro Dom. ſua 30.in Rull.39.

Curo.

Ego quia curo, attendoque id, tibi affirmo, te in iſtis moleſtiis diutius non futurum.ep. 57. Animi conſcientiam non curat improbus.2.de Fin. 88. Id populus curat ſcilicet. Att. 216. Q. de emendo nihil curat hoc tempore. Att. 228. Ego patriam liberaui, uos liberi eſſe nõ curatis. Her.40. Magna dii curant, parua negligunt.de N.d.59. Pro ſignis Megaricis, ut tu ad me ſcripſeras, curaui.1. Att.5.2 Redemptori tuo dimidium pecuniæ curaui.ad Qu.fr.2.23. Funus ei ſatis amplum faciendum curaui.ep.56. Cedere domo & patria curaſti.pro D.ſua.3. id eſt, effeciſti ut domo cederem. Signa quæ nobis curaſti, ea ſunt ad Caietam expoſita.1. ad Att.7. Alexandes ex eo auro buculam curauit faciendam. de Diu. 90. Minutius duodecim ſola mihi curauit. Att. 179. Ego quę te velle, quæque ad te pertinere arbitrabor, ſtudioſe diligẽterque curabo: ad operam vt valeas. Att. 16. 341. 7. Ego quæ pertinere ad te intelligam, ſtudioſiſsime omnia, diligẽtiſsimeque curabo. Figulo, lib.4.13.21. Mea mandata de domo curabis. Att. 4.76.2. Cura, elabora, perfice, vt Flauius & tibi & mihi quam maximas gratias agat.1.ad Q.fr.45. Omnibus rebus cura & prouide, ne quid ei deſit. Attic.11.211.4. Atticam ſaluere iube, & eam cura obſecro diligenter. Att.12.241.8 Cura vt ſtatu ſuo maneat annus noſter.5. Att. 15. Cura vt permutetur Athenas. 15. Att. 32. Illam manum tu mihi cura vt præſtes. Att. 1. Cura vt valeas. Cornificio, lib.12.28. 8. Eo ad te ſcripſi, vt eam epiſtolam mihi curares referendam. Att. 182. Quintus Metellus, qui & ſumma voluntate teſſerit, neque ſane recte curaret.ep. 13. Itaque ea nolui ſcribere, quę nunc indocti intelligere poſſent, nec docti legere curarent. Acad.quæſt.39. Vides quanto hoc diligentius curẽ, quam aut, &c.ad. At.210. Intelligo me ante tempus, Iudices, hæc ſcrutari, & propemodum errare. qui cum capiti Sex. Roſcii mederi debeam, reduuiam curem. pro Sex.Roſc.Am.76. Quam honoratiſsimum S.C. literis meis recitatis faciendum cures. ad Marcel. 15. 10. 3. His velim meo nomine reddendas literas cures. Att.190. Itẽ de Pantheris, vt Cybiratas acceſſas, cureſque mihi ut uehantur.ep.114. Vereor, ne cum ueneris, non habeas id quod cures. ep.19. Sed iam ſurgamus, inquit, noſque curemus. 3.de or. 227. Alterius cauſa curare aliquid. Att.5.110. 10. Curare tueri que corpus: Tuſ. 3.1. Et qđ facinus in alienũ illatũ ſeuere acciperet, id omiſiſſet curare in hoſpite? p Cęl.49. Negotia aliena curare.in Top.34. Sic tibi mi Pęte perſuade, me dies & noctes nihil aliud agere, nihil curare, niſi ut mei ciues ſalui liberiq. ſint. Pæto l.9.24.11. Tarteſſium iſtum tuum mihi adeunti urbem, iube ſodes nummos curare. Att.7.20. Alicuius nomine nobis pecuniã curare. Ruſo, l.5.20.11. pro Quint. 8. periculum atque inſidias alicui per aliquem. pro Flacco. 146. prouinciam ἀκαριαίαν 6. Att.2. Reficere & curare ſe.in Ant.222. Seruilia curare. At. 15. 326. 4. Sed deos non curare opinor quid agat humanũ genus. de Diu. 130. Vt mandatum ſcias me curaſſe. Att.5. 94.1. Adoleſcentes grauius ægrotant, & triſtius curantur.de Sen.16. Quæ ſi fideliter Ciceroni curabuntur, &c.15. Att.39. pro, ſuppeditabuntur. Quis enim poteſt, cum ſe a deo exiſtimet curari, nõ ſemper diuinum numen horrere? Acad.q.lib.2.112. Corpora curari poſſunt, animorum medicina nulla eſt.3. Tuſ.8. Cum diceres te uiolentis quibuſdam medicaminibus ſolere curari. in Piſ. 9. Quibus nominibus pecuniam Romæ curari oporteret. Att.4. Curio miſi, ut medico honos haberetur, & tibi daret, quod opus eſſet, me, cui iuſſiſſet, curaturum. ep.259. Polliscitus ſum curaturũ me Bruti cauſa, ut ei Salaminii pecuniam ſoluerent. Att. 14. Nihil minus curandum eſt, atque hoc. Att. Multis illi in urbibus, qua iter faciebat, reficiendi ſe, & curandi poteſtas fuit. 9. Phil.260. Ego omnem ſpem tui diligenter curandi in Curio habeo. epiſt. 256. Salluſtio curanda ſunt ſeſtertia triginta, quæ accepi a Cn. Salluſtio. Att.12.219. 2. Erat enim nobis curata pecunia Valerii Mancipis nomine.ep.75. Sacra Cereris Iudices, &c.per Grecas ſunt ſemper curata ſacerdotes, & Græca omnia nominata. pro Corn.Balb.44.

Curans.

Mulier exclamat ſe ab eo nullo modo curari uelle, quo cuiā te omnes ſuos perdidiſſet. pro Clu.25.

Curator.

Reficiendis muris curator Demoſthenes fuit. de Opt. gen. Or.15 t. Thermus curator viæ Flaminiæ. Att.1.t.5. Perficere cu ratorem, qui ſtatuis faciundis præſit.4.Ver.101. Curatores ſunt ædiles urbis, annonę, ludorum ſolennium.3.de Leg.6.curatores legibus agrariis conſtituti ſunt decemuiri.2.de L. Agr.31. Non nuntios pacis ac belli, non curatores, non interpretes, &c. Senatus more maiorum diligere poſſet. in Vatin.28.

Curatio.

His nullane eſt adhibenda curatio? Tuſc 3.4. Alia quędam ſit ad eum admouenda curatio.4.Tuſc.98. Omnis cultus & curatio corporis erit eadem adhibenda deo, quæ adhibetur homini, ingreſſus, curſus, &c.1.de N.d.131.curatio & adminiſtratio rerū.1. de N.d.4. Neq. valetudinis curatio ſine hominum opera ulla eſſe potuiſſet.2.Off.16.& 126. Aedes Telloris eſt curationis meæ. de har.reſp.28.curationem ferre.pro D.ſua.41. curationē Agrariam ligurriebat.11.fam.36.curationem legis petere.in Rull.35. Aeſculapius poteſt præſcribere per ſomnium curationem ualetudinis.2.de Diu.184. Nos modo curationem eius recipiamus. Tuſc.3.71. Suſcipere curationem & diſpenſationem.pro R.P.17. Hi curatione adhibita leuātur in dies.4.de Fin.107. De curatione munerum regiorum locutus ſum cum Oppio.6.ſ.52.curatione frumenti Aſiatica uteretur.15. Att. 20. Quæ quidem neque ali, neq. ſuſtentari, neq. vllum fructum edere ex ſe ſine cultu hominum & curatione potuiſſent.2.de N.d.119. de Diuin. curatione & poteſtate in aliqua re ualere. pro D. ſua, 12. curationes perturbationū uariæ. Tuſ.4.48. Periculoſas & ancipites curationes morbis grauioribus medici adhibere coguntur.1. Off. 116. Ferre ſibi curationes.pro D.ſua,41. De medico & tu bene exiſtimari ſcribis, & ego ſic audio: ſed plane curationes eius non probo.ad Tiron.16.6. Hoc idem transfero in magiſtratus, curationes, ſacerdotia.4.Verr.87. Etenim cum omnes poteſtates, imperia, curationes ab uniuerſo populo Romano proficiſci conuenit, &c.de L. Agr.31.

Curantia.

Quod me admones de non curantia, ſuadeſq. ut meminerim Iouis orationem.ad Q. fr. 2.17.

Curo. *Vide, Cura.*

Curro.

Si curris, aduola.2.Att.60. Qui ſtadium, inquit, currit, eniti & contendere debet quam maxime poſſit ut uincat.3.off.55.currit oratio procliuius.5.de Fin 144.curio cucurrit Puteolos. Att. 10.195.10.cur non eoſdem curſus, hoc tempore, quos L.Cotta, L.Torquatus coss. cucurrerunt? pro L.Agr.51. Sedulo iis factis, Calypſo ſubſidio currat. Att.12.233.3. curritur ad Prætorium.7.Verr.73.

Currens.

Quintus filius, &c. currentem animum patris ſui ſorori tuę reconciliauit.6.Att.45.2.ad Q.fr.33. Quamquam ille non eguit cuiuſquam conſilio, ſed tamen, vt dicitur, currentem excitaui.3. Phil.137. Quod me hortaris, ut eos dies conſumam in philoſophia explicanda, currentem tu quidem. Att. 13. 57. Quare facis tu quidem fraterne, qui me hortaris. ſed mehercule currentē nūc quidem, ut omnia mea ſtudia in iſtum unum conferā.ad Q.fr.2. 16.2. Te autem hortamur omnes currētem quidem, ut ſpero. de Fin.5.5.currentē ad pacem incitare. Caſſ.15.15.9. Facilius eſt.n. currentem (quod aiunt) incitare quam commouere languentē. 2.de Or.100. Att.5.96.2. Vt currentem te incitaſſe, non ut dormientem excitaſſe oratio mea uideatur.1.ad Q. fr.34.

Curſo.

Similesq. ſunt, ut hi qui gubernatorē in nauigando agere nihil dicant, cum alii malos ſcādant, alii per foros curſent, alii ſentinam exhauriant: ille aūt clauum tenens ſedeat in puppi quietus, &c. de Sen.16. curſarem inuitus cum lictoribus. 10. Att.34. Diodorus Romæ ſordidatus circum patronos atq. hoſpites curſare, rem omnibus narrare.6. Verr. 36. Poſtea homines curſare ultro & citro non deſtiterunt.pro Roſc.Am.36.curſare huc atq. illuc uia deterrima. Att.9.180.7.

Curſans.

Fuſcaq. nonnumquam curſans per littora cornix. de Diu.83.

Curſus.

Curſus eſt certus ætatis, & uia vna naturæ, eaq. ſimplex. de Sen.30. Ingreſſus, curſus, accubatio, inclinatio, ſeſſio. de N.d.20 Curſus Achaicus.ad Brut.3 ſ.ti.curſus in Achaiā. Curſus ad gloriā Reip.bene gerendæ.10. fa. 5. curſus atq. impetus animorum ad uerā laudem atq. honeſtatem. Tuſc.2.51. Interdum curſus eſt in oratione concitatior, interdum moderata ingreſſio. Or.216. Ille tibi nō ignotus curſus animi & induſtriæ meæ. Att.5.17.curſus mihi in Græciā per tuā prouinciā eſt.10. Att.13. Tū progreſſio admirabilis, incredibiliſq. curſus ad oēm excellentiā facta eſt. Tuſc.4.1.curſus lunæ terrā proxime ambit.de Vn.37. Hūc ut comites conſequuntur, alter Veneris, alter Mercurii curſus. de Som.Scip.128.curſus nauigationū tuarū.13.ſ.91. Quibus curſus rerū obſeruando notatus eſt.de Diu.1.107. Neq. ſolū ea perſpicit, quæ geruntur, quæq. iā geſta ſunt, ſed ēt qui curſus rerū, qui exitus futurus ſit. Sulp.4.2.7.curſus ſtellarū errantiū. Tuſc. 4.50.curſus ſummus cæli ſtelliferi, cuius conuerſio eſt concitatior, acuto & excitato mouetur ſono. Sōn.Scip.17. Ita quantum ſpatiū ætatis maiores noſtri ad ſenectutis initiū eſſe uoluerunt, illi tantus curſus honorū fuit. de Sen.56. Tantus curſus uerborū fuit, & ſic euolauit oratio. de Or.98. Oim uirtutū curſus ad uoluptatē.1.1.de Fin.29. Vitæ, breuis curſus: gloriæ, ſempiternus. pro Sext.38. Tuſc.3.1. Vocis curſus per oēs ſonos.3. de Or.126. curſus ſui ueſtigiū inflectere.2.de N.d.70. Si quis ad Olympiacū venerit curſum.ad Her.24.cōficere curſum aliquē.de Cl.Or. 181.pro L.Man.24.curſum ætatis cōficere 6.ſ.14. curſum decorū eſt adeptū unūquodq. ſiderū.de Vn.37.curſum expectabamus 5.Att.12.1.idoneam tempeſtatē.curſum habēt Lucifer & Mercurii ſtella ſolis celeritati parē, ſed uim quandā cōtrariā.de Vn.37 Qui per rectū curſum, regnū tenere non potuerūt.cont. Rull.74 Ille incertus ubi ego eſſem, fortaſſe aliū curſum petiuit. Att.3. 48.3. Quē potiſſimū uitæ curſum ſequi uellent. Off.1.165. Eſt igī prudentis, ſuſtinere ut curſum, ſic impetū beneuolentiæ quo utamur, &c.de Ami.56. Cū ſecundiſſimo uento curſum teneret, ridens, Videtiſne, inquit, amici, quā bonu a diis immortalibus nauigatio ſacrilegis detur? 3.de N.d. 119. Quē.n.curſum induſtria tenere potuiſſet ſine forenſibus cauſis, ſiue iudiciis? in Ant. 241. Sed tunc inopes relicti a duce, præfectoq. claſſis, eundē neceſſario curſum tenere cœperunt.7.Ver.71. curſu corrigā tarditatē.2.ad Q.fr.34.curſu ſuarū actionū.8.fa.34.in ep. Cæl.curſu aſſiduo cubitum nullum proceſſerit.13.Att.13. Implicari aliquo certo genere, curſuq. uiuēdi. Off.24. Cū contento curſu, acerrimis ducibus, hoſtiū claſſis Italiā ſpe atq. animis inflata peteret. pro Mur.31. Reuocare aliquē e curſu. in Top.1. Si doceo Planciū non obrepſiſſe ad honorē, ſed eo ueniſſe curſu qui ſemper patuerit omnibus. pro Planc. In curſu honorū conſiliorū cūctatus non ſum.10.fa.31.in ep.Plan. In curſu eſt animus.15.Att.23. Ea exercitatio quædā ſuſcipienda uobis eſt, quāquā uos quidē iam pridem eſtis in curſu, ſed iis qui ingrediuntur ad ſtudium, quiq. ea quæ agenda ſunt in foro tāquam in acie, &c.1.de Or.71. Naues in curſu, frumento onuſtas uidi. Off. 62. Repente in medio curſu amicitias dirūpimus. Læl.71. Vides.n. in quo curſu ſimus. Att.1.1.10.curſu incerto, hieme maxima nauigandum.8.Att.11. Pro noſtro amore, pro ſtudiis, & omni curſu noſtro totius uitę. ad Planc.13.54.1.off.20. curſu ſuo luſtrato luna ſolē cōſecuta. de Vni.41. Si lacus emiſſus lapſu & curſu ſuo ad mare profluxiſſet.de Diu.110. curſus caſtrorū diſpares cōſeruantur una totius cæli cōuerſione.de N.d.2.15.curſus maritimi.pro Planc.78.curſus mēſtrui lunæ.de N.d.2.37. curſus octo ſeptem efficiūt diſtinctos interuallis ſonos. Sōn.Scip. 18. Qui ſi cōſeruatus erit, uicimus: ſin (quod dii omē auertāt) oīs oīm curſus eſt ad uos.ad Caſ. 12.64. Perpetui curſus, cōuerſioneſq. cęleſtes.1.de L.35. Orbis extimus, in quo infixi ſunt illi qui uoluūtur ſtellarū curſus ſempiterni. S.S.14.curſus annuus ſolis.de Nat.d.2.36.curſus annuos ad cā rē & rōnem ſacerdotes finiunto.2.de L.17. Solis exortus, curſus, occaſus nemo miraſ, quia quotidie fiunt.ad Her.23. Stellæ curſus certos & cōſtantes habent.de N.d.64. Non mōtiuagos atq. ſylueſtres curſus luſtrationesq. patiuntur? Tuſc.5.58. Quis vnquam tam breui tempore tantos curſus conficere potuit? pro Pomp.10.curſibus annuis conficiuntur ſæcula.de N. d.1.16.curſibus inter ſe contrariis ſeptem orbes moueri iuſſit.de Vniu.33. Partus matureſcit nouem Lunæ curſibus.2.de Nat.d.100.

Curſor.

Ecce alius curſor: &c.2.de Diu.213.curſor ad Olympia proficiſci cogitās, uiſus ē in ſomnis curru quadrigarū vehi. mane ad cōiectorē. at ille, Vinces, īquit. Diu.2.110. Ladas & Boius curſores. ad Her.24. In ſtadio curſores exclamāt quāmaxime pōt.2. Tuſ. 95.2.de D.212. Hūc ſecutus ē C.hō ualde honoratus: &c.9.ſ.49

Curſim.

Tantum licet furtim, ſi quādo & curſim.de Or.132. Quæ ego ſero & curſim arripui, & ſucciſiuis operis, ut aiunt. Att.142. Vi-

de autem inter te & xuum tuum quid interſit: ille ſenſim dicebat, quod cauſæ prodeſſet: tu curſim dicis aliena. 2. Phil. 60. Cũ Gracchus deos inciperet precari, curſim iſti impetum faciunt. ad Her. 41. Alter in Aſiam irrupit curſim, ut in Syriam patebat uia certa, neque longa. 11. Phil. 291. Curſim pergere ad aliquẽ. Tuſc. 5. 10. Quid autem Plancius tam curſim? Att. 150.

Curſio.

Turbulenta illa atomorum curſio hunc mundi ornatum efficere non poterit. lib. 1. de Fin. 15.

Currus.

Currus quadriiugus. Tuſ. 1. 54. Etſi non modo omnes, uerum etiam multi Catones eſſent in ciuitate noſtra, in qua unum extitiſſe mirabile eſt, quem ego currum, aut quam lauream cum tua laudatione conferrem? ad Caton. 15. 27. Quaſi in currum uniuerſitatis, animos ſideribus deus impoſuit. de Vniu. 53. Nec eſt melius quidquam, quam ut Lucullus ſuſtineat currum, ut bonus ſæpe agitator, equoſque. Att. 13. 24. Claudia, quæ patrem triumphantem de curru detrahi paſſa non eſt. pro Cęl. 44. Suis manibus in curru Automedontem collocat. pro Sexto. Roſc. Am. 35. Equis inſignibus & curru aurato in patriam reportari. poſt reditum in Senatu, 25. Cum ſacerdotem ad ſacrificium uehi curru fas eſſet. Tuſc. 173.

Curriculum.

Omne curriculum induſtriæ noſtræ in foro, in curia, in amicorum periculis propulſandis elaboratum eſt. 7. Phil. 222. Ratione & mente diuina, ad originem temporis curris, curriculum inuentum eſt ſolis & lunæ. in Timæo, Exiguum nobis uitæ curriculum natura circumſcripſit. pro Rab. 23. Qui curriculum uiuendi a natura datum recte atque honeſte confecerit. de Vniũ. 55. Sol conſiſtens in cancro conuertit curriculum. in Arat. Vereor ecquodnam curriculum aliquando ſit habitura tua ſingularis induſtria. de Cl. Or. 166. Tuum enim forum, tuum erat illud curriculum. de Cl. 96. Qui ex conſtituto ſpatio defenſionis in ſemihorę curriculum coegiſti. pro Rab. 91. Sic iſti, cum in artis curriculũ deſcenderunt, aiunt, &c. ad Her. 24. Quaſi deſultorius in quadrigarum curriculum incurrere. pro Mur. 137. Deflexit enim iam aliquantulũ de ſpatio curriculoque conſuetudo maiorum. de Am. 38. Tu cum te de curriculo petitionis deflexiſſes, animumq., &c. pro Mur. 43. Si ne minimum quidem de eo curriculo uitæ, quod mihi ſemper propoſitum fuit, deceſſero. 4. Verr. 129. In hoc tam exiguo, tamque breui uitæ curriculo. pro Arch. 191. Qui tãtum abſit a primo, uix ut in eodem curriculo eſſe uideatur. de Cl. Or. 180. Athletæ in curriculo ſe exercent. de Sen. 82. Nec fas ducebam, uerſari me in noſtro ueteri curriculo illo æmulo atque imitatore ſtudiorum ac laborum meorum, quaſi quodam ſocio a me & comite diſtracto. pro Marc. 1. Ludis publicis quod ſine curriculo & ſine certatione corporum fiat, &c. 2. de Leg. 36. Curricula equorum. de Leg. 177. Hæ ſunt exercitationes ingenii, hæc curricula mẽtis. de Sen. 34. Tui ſacerdotii ſunt tenſæ, curricula, præcentio, ludi, libationes, &c. de har. reſp. 19. Ciceronem oratorẽ ex academiæ ſpatiis extitiſſe, illa enim ſunt curricula multiplicium uariorumque ſermonum. Or. 198. Curricula uitæ breuia. Acad. q. ed. a. lib. 1. 32.

Curtus.

Eorum enim omnium multa prætermittentium dum eligant aliquid quod ſequantur, quaſi curta ſententia. 4. de Fin. 60. Nihil inconditum, nihil curtum, nihil claudicans, &c. de Or. 213. Meæ quidem & perfecto completoq. uerborum ambitu gaudẽt, & curta ſentiunt, nec amant redundantia. in Or. 96.

Curuatus.

Corpuſcula curuata, & quaſi adunca. 1. de Nat. d. 89.

Curulis.

Curulis ædilitas. de har. reſp. 24. Nun deniq. hæc ſedes honoris, ſella curulis umquam uacua mortis periculo fuit. in Cat. 118

Cuſtos.

Cuſtos, antiquiſſima deorum omnium, qui intra cælum gignerentur, terra. de Vni. 45. Cuſtos ac uindex cupiditatum. 2. de L. Agr. 37. Cuſtos dignitatis, fortitudo. 2. Tuſ. 58. Sapientia hominis cuſtos & procuratrix. 4. de Fin. 27. Cuſtos iuris ciuilis Prætor. 3. de Leg. 7. Tribonus pleb. præſes, cuſtoſque libertatis. 2. de L. Agr. 30. Malus cuſtos diuturnitatis metus. 2. Off. 31. Hermippus cuſtos T. Aufidio Prætore in frumento publico eſt poſitus. pro Flac. 37. Nullus eſt portæ cuſtos, nullus inſidiator uiæ. 2. in Cat. 46. Senatus Reip. cuſtos, Præſes, propugnator. pro Sex. 120 Cuſtos ac Præſes tẽpli. pro D. ſua. 242. cuſtos & cõſeruator urbis. pro Sex. 45. Illa cuſtos urbis. 7. Att. 15. cuſtodẽ, inquit, Tullio me apponite. 1. Ver. 28. O pręclarũ cuſtodẽ ouium (ut aiunt) lupum. 3. Phil. 143. Tu me comitiis prærogatiuæ primũ cuſtodẽ præfeceras. Poſtquã iret in exil. 208. Etenim qui multorum cuſtodẽ ſe profiteatur, eũ ſapientes ſui primum capitis aiunt cuſtodem eſſe oportere. 2. Phil. Vrbs cuſtodẽ, nõ tyrannũ recepiſſe uideatur. 2. ad Q. fr. 7. cuſtodẽ urbis Cicero, omnibus ſuis rebus ereptis ac perditis, uiolari ab impiis paſſus non eſt, eamq. ex ſua domo in ipſius patris domum detulit. 2. de Leg. 41. Qui tribus, quas uoluit, uocauit nullo cuſtode ſortitus. cont. Rull. 70. Vigiles, cuſtodeſq. alicuius loci. 6. Ver. 84. cuſtodes dedit, caſtra in agro, uilla defenſa eſt. 13. Att. 66. Quotiens te pater eius domo ſua eiecit? quotiẽs cuſtodes poſuit, ne limen intrares? in Ant. 169 clamor a uigilibus, faniq. cuſtodibus tollitur. in Verr. 222.

Cuſtodio.

Delecta iuuẽtus, quæ tuũ corpus domumq. cuſtodit. pro Mil. 214. Hic cũ in urbe eſſem ac domi, tñ multa ſæpe tentata ſunt, ubi me non ſolum amicorum fidelitas, ſed ẽt uniuerſæ ciuitatis oculi cuſtodiunt. 12. Phil. 333. Multorum te ẽt oculi & aures nõ ſentientem, ſicut adhuc fecerunt, ſpeculabuntur atq. cuſtodiẽt. 1. in Cat. 4. Facut diligentiſſime teipſum mi Dolabella cuſtodias. Dolab. 9. 14. 19. Tueri, defendere, cuſtodire, incolumemq. ſeruare aliquem. 10. Phil. 287. cuſtodire & proferre aliquid, contraria. 15. Att. 25. Literis cuſtodire quæ a ſummis oratoribus de eloquentia diuinitus dicta ſunt. 2. de Or. 5. Percipere animo, & memoria cuſtodire. 1. de Or. 63. Salutem alicuius cuſtodire. pro Planc. 1. cuſtodior undiq. 10. Att. 40. Liber tuus & legitur a me diligenter, & cuſtoditur diligentiſſime. ep. 82. Aliquem cuſtodiri ut parricidam. Att. 277. Fac itaq. ut ſe abs te cuſtodiri atq. obſeruari ſciant. de Petit. Conſ. 36. Orationem tibi miſi, eius cuſtodiendæ & proferendæ arbitrium tuum ſit. Att. 243.

Cuſtodia.

Canũ tã fida cuſtodia, tamq. amans, dominorum adulatio. 2. de N. d. 119. Ineſt moderator cupiditatis pudor, ineſt ad humanam ſocietatem iuſtitiæ fida cuſtodia. 2. de Fin. 179. Itaq. in urbe, ſi ſic licebit, manebo: hæc mea ſedes eſt, hęc vigilia, hæc cuſtodia, hoc præſidiũ ſtatiuum. 12. Phil. 335. Cum ſcirem ita indiciũ in tabulas publicas relatum, ut illæ tabulæ priuata tamen cuſtodia more maiorum continerentur, non occultaui, non continuĩ domi, &c. pro Syl. 32. Exercitus, pręſidium pop. Ro. cuſtodia Prouinciæ. in Piſ. 89. Publica cuſtodia. ad Q. fr. 1. 2. 22. Regia cuſtodia. pro R. P. 13. cuſtodia Reip. 9. fa. 33. Nõ extimeſco, ne C. Plãcio cuſtodia meæ ſalutis apud nos obſit. pro Planc. 1. Vt aduigiletur ad cuſtodiam ignis. de L. 175. Tu teipſum in cuſtodiã dediſti. 1. in Cat. 14. Si hunc ſubdititium archipiratam in eandem cuſtodiam dediſſet. 7. Ver. 55. i. in carcerem. Cuſtodiam nullam legum habemus conſignatam: memoriam publicam nullam habemus. 3. de Leg. 40. Is hominem comprehendit, & in cuſtodiam Epheſi tradidit: ſed in publicam, uel in piſtrinũ, non ſatis intelligere potuimus. 1. ad Q. fr. 46. cenſuerunt ut P. Lentulus in cuſtodiam traderetur. 3. in Cat. 58. Deiici de urbis præſidio, & de cuſtodia ciuitatis deturbari pro Mur. 72. Socrates cũ poſſet educi e cuſtodia, noluit. Tuſc. 63. Emitti e cuſtodia, & leuari uinculis. 2. Tuſc. 193. Ex cuſtodia eum eripias, conſeruesq. ad Br. 16: in ep. Brut. Idcirco in hac cuſtodia tamquam in ſpecula collocati ſumus. 7. Phil. 229. Quare & tibi Publi, & piis omnibus retinendus eſt animus in cuſtodia corporis. in Som. Scip. 11. Socrates cum eſſet in cuſtodia publica, &c. de Diu. l. 1. 48 Cum in eiuſdem anni cuſtodia te atq. L. Murenã fortuna poſuiſſet. pro Mur. 59. Tenere eloquentiam ut uirginem domi ſeptam liberali cuſtodia de Cl. Or. 185. Milo uitam ſuam numquam in periculum ſine præſidio & ſine cuſtodia proueheba. pro Mil. 112. cuſtodiæ quibus aſſeruor. 10. Att. 54. Sed mirificæ ſunt cuſtodiæ. 10. Att. 42. cuius ego excubias & cuſtodias mei capitis cognoui in conſulatu meo. 7. Phil. 232. Includere aliquem in cuſtodias. 7. Ver. 212. Excubias & cuſtodias alicui polliceri. pro Marc. 19. Statuit ab initio, & in eo perſeuerauit, ius publicano non dicere, cuſtodias ſuſtulit, &c. de Prouinc. Conſ. 8. Id ſignum e cælo delapſum Veſtæ cuſtodiis continetur. in Anto. 236. Veſtra tecta cuſtodiis, uigiliiſq. defendite. 2. in Cat. 45. Publicanorũ familiæ, quas in portibus & cuſtodiis habent. pro Pomp. 6. Pręſidiis cuſtodiis, uigiliiſq. munire aliquem locum. 1. in Cat. 5. Equitem Romanũ ſcitote biduum cibo tectoq. prohibitum: biduum Leontinis in foro cuſtodiis Apronii retentum atque ſeruatum. 5. Verr. 49. cuſtodiis orbis terræ ſepti. 14. Att. 6. Ignauiam ſuam, tenebrarum ac parietum cuſtodiis tegere. pro Rab. Perduel. reo, 16.

Cutis.

Sed non poſſum non exhorreſcere, ſiquid intra cutem ſubeſt uulneris, quod prius nocere poteſt, quam ſciri, curarique poſſit. Plancus ad Cic. 10. 37.

Cygnus.

Cygni collorum proceritate ad cibum capeſſendum adiuuantur.2.de Nat.d.92.Itaque commemorat, ut cygni, qui non ſine cauſa Apollini dicati ſunt,ſed quod ab eo diuinationem habere uideantur, quia prouidentes quid in morte boni ſit, cũ cantu & uoluntate moriuntur.1.Tuſc.59.& 60.

Cygneus.

Illa tamquam cygnea fuit diuini hominis uox & oratio, &c. 3.de Or.4.

Cylindrus.

At mihi uel cylindri,uel quadrati,uel coni, uel pyramidis uidetur eſſe formoſior.1.de Nat.d.18.Conum cylindrum, & pyramidem tibi ais pulchriorem,quam ſphæram uideri. de Nat. d.2. 34.Sed reuertitur ad cylindrum & turbinem ſuum,quæ moueri incipere,niſi pulſa,non poſſunt.de Fato.32. Qui protruſit cylindrum,dedit,ei principium motionis, uolubilitatem autem non dedit.de Fato.149.Cylindrum uolui,& turbinem uerſari putãt. de Fat.149.Sphęra in ſummo ſepulchro poſita cũ cylindro erat. 5.Tuſc.92.

Cyllo.

Quidquid impudicorum cyllonum,parricidarum, ſacrilegorum,debitorum fuit in urbe,&c.in Sallust.11.

Cymba.

Opipare(a Pythio)paratum erat conuiuium: cymbarum ante oculos multitudo:pro ſe quiſq. qđ ceperat,afferebat.3.Off.76.

Cymbalum.

Quos neque hercule ego,neque ſupercilium tuum,neque collegæ tui cymbala ac crotala fugi.in Piſ.15. Domũ cantu & cymbalis perſonare.in Piſ.84.

Cynocephalus.

Erat præterea Cynocephalus in eſſedo, nec deerant onagri. Att.6.19.

Cynoſura.

Hunc circum ἄρκτοι duæ feruntur,numquam occidentes: Ex his altera apud Graios Cynoſura uocatur, Altera dicitur eſſe Helice.2.de Nat.d.150.Et meas cogitationes ſic dirigo,non ad illam paruulam Cynoſuram.Acad.q.ed.1.lib.2.60. Cynoſuris humatus Aeſculapius fulmine percuſſus.3.de N.d.40.

Cyterius.

Cytherius appelatur Antonius Cyt.

Cythariſta.

Non potueras igitur hoc a principio Cythariſta dicere? Diu

D

Dactylus.

DActylus, ſpondeus, anapæſtus, pedes heroi tres. de Or.160. Dactylus,qui eſt e longa & duabus breuibus. Orat.218.Dactylus cui generi orationis accõmodus. Or.114. Dactylus cui loco aptus. or.127. Dactylus,pes ęqualis.Or.109.Dactylus pes in uerſum maxime cadit.or.112.

Dactylicus.

Quod ille dactylicus numerus hexametrorum magniloquentiæ ſit accommodatior, in or.111

Dæmon.

δαίμονας Græci appellant quos Latini Lares(ſi modo hoc recte conuerſum uideri poteſt.)de Vniu.47.

Dæmonium.

Hoc de Socrate accepimus,&c.eſſe diuinum quiddam, quod dæmonium appellat, cui ſemper ipſe paruerit,numquam impellenti,ſæpe reuocanti.de Diu.7.103.

Dalmatia.

Dalmatiæ oppida quam multa.5.fam.25.in ep.Vat.

Dalmata.

Dalmatæ ſemper habiti ſunt bellicoſi.5.fa.27. Dalmatiis dii maleſaciant,qui tibi moleſti ſunt.Vatinio,l.5.27.

Dalmaticus.

Et eo minus,quod me frigus Dalmaticũ, quod illinc eiecit, etiã hic refrigerauit.Vat.ad Cic.5.23. Cæſar de meis rebus geſtis Dalmaticis adhuc non refert.ep.66.

Dalmaticus

L.Dalmaticus pro Q.Met.reditu deprecatur.poſt reditad Q.4.

Damnum.

Nec cõtra officium eſt,maius damnũ anteponi minori, ut ſi, &c.off.7.Damnnm quæſtuoſum.14.Att.11.Non quæro flagitiũ huius iacturę atque damni. contra Rull.64. Damni infecti promittere. Top.10.Et lis conteſtata cum Flauio damni iniuria eſſet.pro Roſc. Com.31. Iudicium damni iniuria conſtitutum. pro Quin. Roſc.50. Nihil eſt damni factum noui. Attic.12. Damni nihil facis quod declamationibus noſtris cares.7.fa.57. Damnum facere in aliquo.10.fam.61.Damnum enim,illius immaturo interitu,res Romanæ Latinæque literæ fecerunt.de Cl. Or.64.Qui coniunctionem ciuium dirimunt, eos leges morte, exilio uinculis.damno coercent.3.Off.29. Quis unquam tanto damno Senatorem coegit?1.Phil.9.Eos, qui ſingulis uitiis excellunt,aut etiam pluribus,propter damna aut detrimenta, aut cruciatus aliquos,miſeros eſſe dicimus.1.de Le.76. In meis damnis ex auctoritate Senatus reſarciendis.Lent.l.1.9.15.

Damno.

At eum uos iurati capite damnaſtis.ad Her.31.Eos ego potiſſimum damnare debui.pro D.214.Damnare iniuriarum.5. Ver. 76.Damnare aliquem ſceleris.7.Att.42.Stultitiæ damnare aliquem.in Part.74.Nec quiſquam damnabitur,niſi qui hominem occiderit.4.Att.47.Nec ob eam rem,cum hæc exquirerem,ſicut hic faciebam,capite damnarer.1.Tuſc.158.Daretque operam,ut is eo crimine damnaretur,ne ipſe eſſet in crimine.6.Verr.89.Damnari etiam accuſator dicitur.pro D.ſua.39.Damnari ambitus. de Cl.Or.94.Damnari nomine coniurationis. in Ver.237.De pecuniis repetundis damnari pro Clu.32.Peccati alicuius damnari.ad Her.4.167.Turpi iudicio damnari.pro Sext.Roſc.66. Expecto uim edicti ſeueritatem Prætoris:faueo aratori, cupio octupli damnari Apronium.5.Verr.22.Damnari impiis ſententiis.Diu.1.104.Damnatus de ui & maieſtate.1.Phil.15.2. Ver. 24.Lex quæ iubet ei,qui de ui itemque ei,qui maieſtatis damnatus ſit,aqua & igni interdici.1.Phil.17.pro Clu.79.Atque ille ſi armis poſitis de ui damnatus eſſet,quo in iudicio certe defenſionem non haberet,eandem calamitatem ſubirent liberi bonis publicatis.ad Brut.12.4.Iam Qu.Varius ſua lege damnatus exceſſerat.de Cl.293.Damnatus per arbitrum & rem reſtituit,& honeſtaté omnem amittit. pro Sext.Roſc.67.Furti & pro ſocio damnatum eſſe.pro Flac.33. Ipſa hominum opinione tacita damnatum eſſe.pro Clu.4. Peculatus dãnatum eſſe.2.Verr.24. Primis ſententiis damnatum eſſe. 1. de Or.118. Qui in uinculis eſſent damnati rei capitalis.Cat.28. Si damnati reſtituerentur,in exilium ſe iturum.10.Att.47.

Damnatus.

Cauſa prope conuicta & damnata.pro Clu.4.cauſa iudicata atque damnata.pro Rab.Poſth.5. Græci a ſuis ciuibus damnati atque expulſi.pro Sext.27.Quis dubitet quid ſeruorum animos ſumma formidine oppreſſerit,cum uiderent ea facilitate Prætorem,ut ab eo ſeruorum ſceleris,coniurationeſque damnatorum uita,uel ipſo carnifice internuntio redimeretur?7.Ver.12.Att.7. 131.5.Omnes damnatos,ignominiaque dignus.At.7.123.8.Sed plurimi contra nituntur,animoſque quaſi capite damnatos,morte mulctant.1.Tuſc.41.& 82. Quis te miſerior, quis te damnatior,qui neque ſcribere ad Senatum,a te bene Remp. eſſe geſtã, neque præſens dicere auſus es?in Piſ.78. ideſt, quẽ iuſtius quis iudex poſſet condemnare,quam te?

Damnatio.

Damnatio olim iudicum erat,pœna legis:pro Sylla.48. Damnatio S Roſcii.pro S.R.19.Damnationi eſſe. 5. in Ver.76.Damnationem pœna neceſſario conſequitur.2.de Inu.164.Cum rẽ ita expoſuiſſem,quemadmodum nunc apud uos: docuiſſemque hanc damnationem duci oportere,&c.4.Ver.69.Ne parua quidẽ dubitatio poteſt remorari damnatio. ad Her.5. Quid eſt illa damnationem iudicatum,niſi,&c.pro Clu.28. Reorũ acerbiſſimæ damnationes.in Piſ.69.

Damnatorius.

Verres in Xenonem iudicium dabat illud ſuum damnatoriũ de iugerum profeſſione.5.Ver.44

Damocles.

Damocles unus ex aſſentatoribus Dioniſii, Tuſc.5.44.

Damon.

Damon muſicus.3.de or.72.Damõ & pythias,pytagorei hoc animo inter ſe fuerunt,ut cum eorum alteri Dyoniſius tyrãnos diem necis deſtinauiſſet:& is qui morti addictus eſſet, paucos ſibi dies commendandorum ſuorum cauſa poſtulauiſſet: uas

factus eſt alter eius ſiſtendi:vt ſi ille nõ reuertiſſet ad diem,mo-
riendum eſſet ſibi ipſi. qui cum ad diem ſe recepiſſet, admiratus
eorum fidem tyrannus, petiuit ut ſe ad amicitiam tertium ad-
ſcriberent.3.Off.58.Danai,Græci.de Inu.33.de Fin.68. Darda
nus,philoſophus Stoicus.Ac.18.Dardani,populi.pro Sext. 18.

Dareus.

Policrates ab Oronte Darei Prætore in crucem actus eſt. de
Fin. 146.

Darius.

Darius in fuga,cum aquam turbidam, & cadaueribus inqui-
natam bibiſſet,negauit vnquam ſe bibiſſe iucundius: numquam
videlicet ſitiens biberat.Tuſc.5.70. Darius apud Iſſum ab Ale-
xandro ſuperatus.2.fam.19.

De.

Illa quæ habes de Academicis,fruſtra deſcripta ſunt.At.208.
Defenſor autem de æquitate nitatur. Part.241. Conſiliis tuis,
quæ ſcribis de agris aſſignandis, ab utriſque ueſtrum vehemen-
ter aſſentior. ep. 178. Non adimitur cuiquam gleba de Syllanis
agris.cont.Rull.88 De alea condemnare.2.Phil.69.De aliena-
tione ſacrorum dicẽdum putaſti.3.de Leg.41. Accipere aliquid
de aliquo. Att.1.De aliquo ſiue ex aliquo cognoſcere. 12. Att.
35.De aliquo conducere.pro Cæc. 68. De aliquo emere.pro R.
Am.3. Miſit coniectori quantum uiſum eſt de argento:tum ille,
nihilne de uitello?de Diu. 136. Sed uelim ſcire, hodiene ſtatim
de auctione,aut quo die uenẽat.Att.186.Nemo fuit,&c.qui rem
vllam de meis bonis attigerit.pro Dom.235. Collegia tribuno
rum tota reperientur, quæ coeant de hominum locupletiſſimo-
rum bonis.pro D.222. O iucundas mihi tuas de Britannia lite-
ras.ad Q.fr.317.De cetero.de Fin.1.20.Græci dicunt,τὸ λοιπόν.
De capite ſuo priore loco cauſam dicere.pro Q. 5.De Capito-
lio ueniſſet.poſt redit.in Senatu.9.Regulus de captiuis commu
tandis Romam miſſus eſt. Off.9. Corpus noſtrum tenuiſſima ſæ
pe de cauſa conficitur.de har.253.Nam id niſi graui de cauſa nõ
feciſſet.Att.l.7.ep.7.2.Qua de cauſa fit.Or.215.Si qui de ea cau
ſa uenierunt.Att.32. Intemelii in armis ſunt, neque de magna
cauſa.ep.124. Quod quidem certis de cauſis aliter exiſtimatur.
de Or.100.Familiæ noſtræ iuſtis de cauſis amiciſſimum. Som.
Scip.1.Excipere quibus de cauſis non liceat de Cla Or.42. De
cauea exire.de har reſp.23. De Cicerone nihil actum eſſe legib.
3.de Leg.29. Aſtrologi de Circo.de Diu. 108. Apud Etruſcos
propter craſſitudinem aeris de cælo multa fiunt.de Diu 99. Cũ
quidam de collegiis noſtris agrariam curationem ligurirent, di
ſturbaui rem.ep.178 Oratio Lælii de collegiis non melior, quã
de multis,quam uoles,Scipionis.de Cl. Ora.171. Oratio Craſſi
de Colonia Narbonenſi & altera de lege Seruilia. de Ora.129.
Et ſtatim reſcripſi, hominemq. certum miſi de comitibus meis.
Att.317.Q.Cicero puer legit,ut opinor, certe epiſtolam inſeri
ptam patri ſuo.ſolet enim aperire, idq. de meo conſilio. Att.6.
114.13.i.meo ſuaſu.De me quidem non dubitanter,quin omnia
de meo conſilio & uos feciſſetis, & Caninius faceret. ad Caſſ.
12.3.4.Cæſar non eſt facturus quidquam,niſi de meo conſilio.
Att.115.Facere aliquid de conſilio alicuius.ep.184. Tum Cro-
toniatæ publico de conſilio virgines unum in locũ conduxerũt:
de Inu.62.De Cumano me moui.4. Att.28. Poſtremũ genus eſt
de delectu Catilinæ.in Cat.109. Iamiam minime miror te otiũ
perturbare,non modo urbem odiſſe,ſed etiam lucem, cum per-
ditiſſimis latronibus,non ſolum de die,ſed etiam in diem uiue-
re 2.Phil.91.De Dionyſio ſum admiratus.Att.148. De duode-
cim tab.tranſlatæ leges duæ.3.de Leg. 38. Nec minus ueretur,
ne contemnere Ebutium, quam de eo contemptus eſſe exiſtima
retur.pro Cæc.305. De eo mihi Thylius ſe audiſſe ſcribit hæc,eſ
ſe hominem cum Antonio, &c. Att. Recita de epiſtola reliqua.
in Verr.175.Cedit religioni de exercitu.ad Lent.l.1. De exilio
reducere.1.Phil.17.De facie uirtutem noſſe.in Piſ.63.Duos pa
rietes de eadẽ fidelia dealbare.7.ſ.51.in ep.M.Curii.De ſimiliſſi
mis alia prima ponet,alia extrema.Or.210. De tuis fortunis.6.
f.35.i.de tua incolumitate. Me metus de fratre in ſcribendo im
pedit.Att.42.Quidquid erit quacumq. ex arte, quocumque de
genere.de Or.89. Afflictio, deſperatio, & ſi qua ſunt de genere
eodem.4.Tuſc.26.Deinde,utra lex de genere omni, utra de par
te quadam,utra communiter in plures, utra in aliquam certam
rem ſcripta uideatur.de Inu.80.De geſtu intelligere.in Vat.27.
De Græcis autem facetus Socrates Off.22.i.ex Græcis. Neque
præterea quemquam de Græcis legiſſe uideatur.1.de Leg.6. De
eius heredibus aliquis.2.de Leg. 48. De his quæ aſtringit, & ex
ſe unum efficit,uinculum.de Vniu.17.Ex tot generibus nullum
eſt animal,præter hominem,quod habeat notitiam aliquã Dei:
de ipſiſq. hominibus,nulla gens eſt,quę nõ habendum eſſe ſciat
Deum.de Leg.160. Si quis umquam de noſtris hominibus fuit.
pro Flac.147.De hoſtibus capere.pro D.iua,98. Quodlibet exẽ
plum de iis quæ propoſita ſunt.de Inu.56.Nemo de iis,qui pe-
ritiſſimi ſunt,huic anteponendus eſt.de Or.110. De iis,qui nũc
petunt, Cæſar certus putatur. Att.1. Nam de illo altero minus
ſum admiratus.At.101.Vnus de illis.pro Mil.114.In quos ſiqui
ex acie fugerunt,de improuiſo incidant.pro Roſc.Am.90. Nec
tamen ab illis ita dicuntur de induſtria.de Fin.4.2. Si aut de in
duſtria factas,vt,&c.1.Off.36.10 Or.84.De integro creare Cen
ſores.4.Ver.97.Gratulari de integro.At.13.298.2. De integro
incidere in morbum ad Cornif.l.12 29.5.Iidemq. eadẽ quæ
oriuntur de integro,atq. eodem occidunt.1.de Diu.214.ex Pa
cuuiano. De integro ſcribere.Att.13. 283. 1. Fama ſine lætitia
de interitu Clodii.pro Mil.120.Sit ſane,ut iubet,de iſto.de Cl.
Or.168.Sunt orationes eius ieiunæ, multa præclara de iure. de
Cl.Or.174.Cuiuſmodi artificium de ipſo iure ciuili Craſſus cõ
poni poſſe dixit.de Or.116.Quis dubitaret de iure pacis & bel-
li, omnibus longis peritiſſimis Imperatores noſtros anteferre?
pro Cor.64.De loco uel tempore commodare.13.ſ.99.De loco
ſuperiore dicere.4.Verr.70. Non enim declamatorem de ludo,
aut tabulam de foro quærimus.Or. 201. De maieſtate dãnatus.
2.Verr.24.Totum denique hominem tibi ita trado de manu,ut
aiunt, in manum tuam iſtam & uictoria & fide præſtantem. C.
Cæſari Imperatori,lib.7.5.20.De manibus prædam amittere in
Verr.209.Excipere aliquem qui de manibus alterius effugiſſet.
pro S.R.44.Is cc. iugera de M.Pilio emit.Att.215. Id de Mar
cello fieri poteſt. Att. 193. Quæſo an ita factum,de Mario,ut
ſcribis,acceperis? de Leg. 156. De fratris mei Mario, Mariana
quercus dicatur. 1.de Leg.1.Fac,ſi me amas,ut conſiderate, dili
genterque nauiges de menſe Decembri ad Q.fr.2.5.6.Is habea
tur ſane orator non de minoribus.de Opt.243.Liber de minuen
do mœrore.Att.189.De multitudine indocta admirari. pro Mur.
37.Philoſophia de natura. de Cl. 167. Primus liber eſt de con-
temnenda morte,ſecundus de tolerando dolorẽ.de Diu.108.de
naui exire.14.fa.14.De negotiis ſuis tibi aget gratias.2.Att.72.
De nobis quid futurum ſit.9.fa.41.de nocte proficiſci.5. Att.24
In comitium Milo de nocte uenit.4.ad Att.16.& 8.17. Vigilas
tu de nocte,ut tuis Conſultoribus reſpondeas. pro Mur. 63. Se-
rius,quam noluerint,forte ſurrexerint,properãdo etiam citius,
quam ſi de nocte uigilaſſent,perueniant quo uelint.ad Q. fr.2.
16.3.Si qui de noſtris.Ac.q.ed.2.l.1.3.Idem quod, ſi qui noſtra
tum.Itaque neque de otio noſtro ſpero iam,neque,&c.Att.139
Videor uidere deferentem ſitellam de M. Octauio. 1. de Nat.d.
75.de eodem oleo & opera ſcripſi ad te.13. Attic. 50. Magnum
quoddam opus eſt, atque haud ſciam, an de humanis operibus
longe maximum.de Or.115.De Othone diffido.Att.208. Pom
peius miſit ad me Magium de pace:quæ uiſa ſunt reſpondi. Att.
150.Comitia de minore parte populi facta.cont.Roll.70.de par
ricidio nomen deferre.pro Roſc.Am.16.de patria diſceſſus.poſt
redit.in Senat.23. Cui de tanto patrimonio nihil relictum eſt.
pro S.R.22.Epiſtola in qua eſt de periculis Reip. At.110. de pha
ſelo epiſtolam dare.1. Att.23.Ipſe autem in ore ſemper Græcos
uerſus de Pheniſſis habebat. Off.68. Vt Græcis de philoſophia
litteris non egeant.de Diu.209.Is accuſator de plebe fuit. de Cl.
276.Meſſala Cõſul de Pompeio quæſiuit, quid de religione ſen
tiret.Att.8.Sed de populo ſubſcriptor addatur.1.Verr.57.de po
teſtate magiſtratuum diſputes.3.de Leg.41.de prælio effugere.2
Phil.79.Dictatore enim Sylla, legatus ad Senatum de Rhodio
rum præmiis uenerat.in Brut.172. Etenim de principio ſtudui,e
animus occurrere magnitudini criminis,ſatisfacere expectatio-
ni hominum.pro Syl.51.de prouincia abire.4.Verr.38. de pro-
uincia decedere.6.Att 30.1.Verr.16.Nihil ex ſacris, nihil de pu
blico attigi.in Verr.131.Eos tibi & rem,de qua miſi, uelim curæ
habeas.ep.119.Is de quo angor & crucior.Att.115.de quo omniũ
natura conſentit,id uerum eſſe neceſſe eſt.de N.d.1.32. De quo
nomine ad arbitrum adiſti,de eo ad iudicem uenisti. pro Q. R.
46.Legatos habes,de quibus honore & dignitate & ætate præ-
ſtat Tubero.1.ad Q.ſ.7.pro,ex quibus,inter quos.De quibus re
bus explicandum eſſe uideris. de Vniu.9. de quopiam miſereſ-
ſe.11.Att.5.Nihil te de ratione uitæ didiciſſe,nihil quæſiſſe,ni-
hil ſcire conuincam.de Or 85.de haruſpicum religione, expia-
tionibus,procurationibus.2.de Leg.35.De reliquo, neque her-
cule quid agam, nec quid acturus ſim, ſcio: &c. Att.7.129.1 &
lib.16.337.4. 1.de Or.50. Toranio,lib.6.20.5.De reliquo, ſi
id quod confido fore, dignum eum tua amicitia, hoſpitioque
cognoueris, peto ut eum complectare.ad Allienum,l.13.79.3.
Tu de repente irrupiſſes,& clamare cœpiſſes,C.Cæſar caue cre
das,caue ignoſcas,&c.pro Ligar.8.1. de Diu. 115. De re aliqua
cuipiam accommodare. 13. fam. 5. De re aliqua dimicare. pro

Sext.

Sext.1.De re aliqua doceri.pro Roſc.Am.15. Præcepta de re militari cuſpiam dare.de Or. 115. De re pecuniaria iudicium aſſe. pro Q. 5. Explicare mētem ſuam de quaque re. Or. 207. De rebus bellicis canere bellicum. Or. 200. De rebus domeſticis bene conſtitutus.pro Sext.84. His de rebus ſol me ille admonuit, ut breuior eſſem. de Or. 162. Ceteri multa de ſuis rebus ſecum aſportabant. Parad. 117. De Repub. quotidie magis timeo. Att. 140. Deinceps in lege eſt, ut de ritibus patriis colantur optimi. de Leg. 178. De ſacris perpetuis reſponſa multa & ſcripta. 2. de Leg. 44. Hominem audietis de ſchola. de Or. 211. De ſcripto agere. pro Mur. 26. De ſcripto ſententiā dicere. 10. f. 28. Ita enim dixiſti, & quidem de ſcripto, &c. litteras Bruti recte & ordine ſcriptas uideri. 10. Phil. 271. pro Plan. 61. Att. 4. 72. 6. Nam antea neminem ſolitum uia nec arte, ſed accurate tamen & de ſcripto pleroſque dicere: ſcriptaſque fuiſſe & paratas a Protagora rerū illuſtrium diſputationes. de Cl. Or. 22. Hæc agebantur de ſella ac de loco ſuperiore. in Verr. 220. Palam de ſella ac tribunali pronuntiat. 4. Ver. 65. Facere aliquid de ſententia atque auctoritate. pro Cæl. 82. De amicorum ſententia Roſcius Romam confugit. pro S. R. 22. Capere conſilium de ſententia alicuius. ad Att. 40. & in Verr. 116. De ſomnii ſententia res nummaria cōſtitueretur. 3. Off. 105. Tam accurate, tamque diligenter caueat & ſanciat, ut Amynomachus & Timocrates hæredes ſui de Hermachi ſententia dent, quod ſatis ſit ad diem agendum natalem ſuum quotannis menſe Gamelione. 2. de Fin. 161. Minos leges ſanxit de Iouis ſententia. Tuſ. 182. Nihil faciam, niſi de ſentētia tua. Att. 104. De Sicilia abire. 10. Att. 13. Somnium de Simonide, qui, &c. de Diu. 92. Cū de Simonide quæſiſſet Hiero. de N. d. 1. 42. De ſomno excitari. 4. Phil 79. De labefactando ſtatu noſtro quis cogitaſſet. 3 de L. 81. Atticus pecuniam numerauit de ſuo. Att. 261. Iſtū de ſuperioribus pene ſolum leg. de Cl. Or. 64. Flebat uterque non de ſuo ſupplicio, ſed pater de filii morte, de patris filius. 3. Ver. 53. De Terentia, quod mihi omne onus imponis, non cognoſco tuam in me diligentiam. Att. 12. 142. 7. Saxum de terra tollere pro Cæc. 196. Ecce autem de tranſuerſo Lucius Cæſar, ut ueniā ad ſe rogat, in nemus aut ſcribā quo ſe uenire uelim. Att. 15. 123. 11 4. Arad. 216. De tribus enim quæ propoſui, hoc extremum eſt. in Ant. 212. De tribus & decem fundis, iſte tres poſſidet. pro S. R. 35. Ac primum de tribus illis, quæ ante dixi, beneuolentiæ præcepta uideamus de Lep 160. Recita decretum de tributis. in Verr. 169. Mitte ad nos de tuis aliquem tabellarium. At. 78. Sed quid de Tulliola mea fiet? 14. fa. 11. Philoſophus, qui de ſua vi ac ſapientia unus omnia pene profiteretur. de Or. 103. Quam multi eſſent de victoribus, qui, &c. pro Ligar. 139. Cum etiam de uictis reperiantur quam multi, qui, &c. pro Ligar. 139. Feſſus de uia. de Fin. 39. De uia languere. 1. Phil. 8. Binnius quidam caupo de uia Latina. pro Clu. 52. Vix tamē ſibi de mea uoluntate conceſſum eſt. Att. 55. Nūquid uidetur tibi de uoluptatibus ſuis cogitaſſe? l. 1. de Fin. 19.

Dea.

Qui de dea matre eſt, Deus ſit neceſſe eſt. de N. 63. Dii deæq. immortales, qui, &c. Antequam. 196. Ab Ioue optimo maximo, ceteriſque diis, deabuſque immortalibus, pacem ac ueniā peto, precorque, ut, &c. pro Rabirio. 3.

Dealbo.

Dealbare parietes duos de eadem fidelia. 7. f. 51. in ep. M. Curii. Prouerbiū. Quod ſi tanta pecunia columnas dealbari putaſſem, certe numquam ædilitatem petiuiſſem. in Verr. 105.

Dealbatus.

Omnes illæ columnæ, quas dealbatas videtis. 3. Verr. 103.

Deambulo.

Idem cum cuidam dixiſſet, Eamus deābulatum: & ille, Quid opus fuit de? imo vero, inquit, Quid opus fuit te? 2. de Or. 141. Satis iam deambulatum eſt. de L. 169. Quin pergimus igitur ad illa ſpatia noſtra, ſedeſque, ubi, cum ſatis erit deambulatum, requieſcemus? 1. de Leg. 19.

Debeo.

Cuius cauſa omnia cum cupio, tum me hercule etiam debeo. 13. fam. 98. Hoc ſummum beneficium tibi deo quod, &c. de Or. 60. pro Mil. 24. Hoc, quod ſatiſdato debeo, peto a te, ut ante prouideas, ut neq. expedias, & ſolutū relinquas. 16. Att. 17. Debeo hominus ſtudioſis litterarū. de L. 157. Debeo tibi ex ſocietate nihil, &c. pro Q. R. 49. Ego huic homini tātū debeo, quātū hominē homini debere uix fas eſt. Poſtq. 201. Cū patriæ, qđ debes, ſolueris. pro Marc. 135. Ciuis talis, qualis & prudētiſſimus & fortuna optima eſſe debet. Att. 273. Ille debet mihi pecuniam. ep. 224. pro Quint. 9. Nihil quiſquam debet, niſi quod eſt turpe non reddere. Parad. 52. Is debet mihi multos nummos. ep. 209. Si mihi Dolabella, quod mihi debet, diſſoluerit. Att. 234. Nec ſocietas tibi quidquam debet, nec priuatim Quintius debuit. pro Q. 3. Quorum vita debet eſſe breuior. 4. f. 17. in ep. Ser. Sulpitii. Pro, quorum uita futura eſt breuior. Nos in eo auctoritatem minorem habemus, quod tibi debemus. 1. f. 3. Debemus tibi, abſolute dictū. pro, deuincti ſumus tibi, beneficia a te accepimus. Quid vos? quantum inquam debetis? Reſpondent, cvi. Att. 5. 110. 15. Subaudi, talenta. Qui debent, non reſpondeant ad tempus. 16. Att. 4. Eius filio uiro ſtudioſo & erudito & modeſto pecuniam Nicæenſes grandem debent ad ſeſ. octogies. Sil. l. 13. 62 2. Principia cauſarum propria eſſe debent. de Or. 137. Nam principia habere hanc uim magnopere debent, ut poſſint, &c. de Or. 137. Appellatus es de pecunia, quam pro domo, pro hortis, pro ſectione debebas. 2. Phil. 8. Et ille mihi debebat, quod, &c. 6. fam. 58. i. deuinctus erat. Qui me odiſſe, quia magna mihi debebat beneficia, cœpit. 182. Debebat Epicrates nullum nummum nemini. in Ver. 121. Oculorum fallaciſſimo ſenſu iudicant ea, quæ ratione & animo videre debebant. de Diu. 227. Vt debui, moleſte tuli. 9 f. 55. Hoſtiæ, quas debuiſti. de Inu. 74. Seſtertium quadringenties debuiſti. in Ant. 178. Calendis Ianuarii debuit, adhuc non ſoluit. Att. 14. 316. 1. Quæ mulier obteſtatione viri decem illis menſibus ne domum quidem ullam niſi ſocrus ſuæ, uiſe debuit, hæc quinto menſe poſt uiri mortem ipſi Oppianico nupſit. pro Cl. 26. Præſtitimus patriæ, quantum debuimus. ep. 7. 2. ad Q. fr. 10. Qui te & maxime debuerunt, & plurimum iuuare potuerunt. Lent. l. 1. 7. 5. Magni iudicii & ſummæ facultatis eſſe debebit moderator ille. Or. 203. Si uolent grati eſſe, debebunt Pompeium hortari, ut mihi ſit amicus. Att. 141. Nihil deberem illi, ille mihi omnia. 3. ad Q fr. 24. Et quoniam tibi incredibilē quendam amorem, & omnia & in teipſum ſumma ac ſingularia ſtudia deberem Reipub. quæ te in me reſtituendo multum adiuuiſſet, cum certe me animum merito ipſius debere arbitrabar. 1. f. 31. Qui mihi laudem illam eo minus deberet, quod, &c. At. 1. 9. 5. Quantum eſſet, quod deberet accredere. de Vniu. 53. id eſt, quod addi oporteret. Neceſſe eſt ut & ſim totus ueſter, & eſſe debeam. 15. f. 30. Ei me dedam, cui nihil magnopere debeam. pro Planc. 61. Debeam ego unus tantundem tibi, quantum omnes boni. 15. f. 33. Cui multum debeas, ei plurimum uelle debere, animi ingenui eſt. 2. f. 9. Perfice, ut ne minus Reſpub. tibi, quam tu Reipub. debeas. ep. 151. Debere aliquid alicuius cauſa. 15. fa. 32. pro Roſ. Am. 88. Homo & magnis meis beneficiis deuinctus, & prope omniū qui mihi debere aliquid uidentur, gratiſſimus. ad Seruium, l. 13. 28. 4. Debere amorem, animum, ſtudia. 1. f. 31. Debere gratiam alicui. 2. Phil. 48. Id noſtræ neceſſitudini debere me iudicio. Plan. l. 10. 12. 15. Debere non potui tibi. 7. f. 35. id eſt, ſtatim quod promiſeram, præſtare nolui. Multos nummos alicui debere. Att. 11. 206. 2. Non ſolum omnia debere tua cauſa, quæ poſſum, ſed ea quoque quæ non poſſum. 4. f. 28. Neq. interea verbū ullum interpoſuit Næuius, aut ſocietatē ſibi quidpiā debere, aut priuatim Quintium debuiſſe. pro Q. 8 Studia debere Reipublicæ. ep. 10. Scaptius ait Illos putare talenta ducenta ſe debere. At. 83. Debere me tibi tantum exiſtimo, quantum perſoluere difficile eſt. 11. f. 18. in ep. D. Brut. Semper ita ſentiet talem ſe animum & generis dignitati, & pietati ſuæ, & patriæ debuiſſe. pro Flac. 80. Communis fides quæ omnibus debetur. ad Q. fr. 295. Gratia nō debetur ei, qui, &c. 2. de Fin. 89. Sua cuique uirtuti laus debetur. de Or. 140. Miſericordia quæ tibi nulla debetur. in Cat. 100. Dum pecunia accipitur, quæ mihi ex publica permutatione debetur. App. 3. 5. 21. Pœna tāto facinori debetur. in Piſ. 72. Vita hominis fato debetur. ad Her. 37. Vita neceſſitati debetur. pro Sext. 38. Qui ex me tibi fructus debentur. ep. 10. Diuini honores pro diuinis meritis alicui debentur. 4. Phil. 154 Neceſſaria uitæ præſidia debentur iis maxime, quos ante dixi. Off. 52. Supplicia, quæ debentur hoſtibus. 7. Verr. 62. Nullū eſt tantum malum, quod non tibi pro multis ſceleribus debeatur. in Ver. 86. 1. in Cat. 11. Cum frumentum deberetur, pecuniā poſceret. in Ver. 191. Cum præſertim pecunia ex partitione deberetur. pro Cæc. 11. in Ver. 191. Is mihi ciuicam coronam deberi a Repub dixit. in Piſ. 80. Deberi a me tantis hominum ingeniis putaui, ut, &c. de Or 109. Deberi non poteſt. 4. Att. 7. id eſt, ſoluatur cito neceſſe eſt. Veneri ac Libero reliquum tempus deberi arbitrabatur. in Verr. 241. Ne iſte quidem ex iſta ſyngrapha deberi dicit pro iis rebus, quæ, &c. in Ant. 178.

Debitus.

O fortunata mors quæ naturæ debita, pro patria eſt potiſſimum reddita. in Ant. 264. Quod debitum non eſt, id datum non eſt. pro Quint. 6. Debitum argentum. pro Quint. 23. Debe

tum

tum teſtimonium.P.Seſtio, lib. 5. 17. 9. Leuatio quædam eſt ſi minus doloris, ut officit debiti Att. 194. Pro noſtro tamen ſtudio meritam gratiam debitamque ei referemus. 3. de Or. 9. Vt eam iracundiam non iniuſtam, ſed meritam ac debitam fuiſſe defenderes. de Or. 127. Pecuniam alicui debitam non ſoluere. pro Clu. 24. Cui munus hoc debitum, & debitam iuſtamque reſero gratiam. pro Cor 67. Iandiu debitum neceſſitudini officiū reddere. Lictoio, lib. 5. 8. 3. Docere debitum eſt, delectare honorarium, permouere neceſſarium. de Op. 243. Debito officio fungi. 3. Tuſ. 129. Debito teſtimonio aliquem priuare. Arad. q. cd. 1. l. 2. 4. Huic habiti a me honores nulli niſi debiti, Att. 283. Meritos alicui honores & debitos decernere. 7. Phi. 223. Iuſtas & debitas pœnas ſoluere. pro Mil. 65. Vita alicuius multis ſuppliciis iuſtis debitiſque erepta. 1. in Cat. 15.

Debitum.

Prios quam Fundanio debitum ſolutum eſſet. ad Q. fr. 1. 2. 16. Pro debito exigere aliquid. ad Brut. 50. in ep. Bru. Id eſt, tāquā debitum. Fraudari debito. in Or. 103. Ne exiſtimes, eos, qui non debita conſectari ſoleant, quod debeatur, remiſſuros. Att. 13. 30. Benefacta pro debitis exigimus. Att. 286.

Debitor.

Leuior plaga ab amico, quam a debitore. Pap. lib. 9. 16. 22. Fecit eadem omnia, quæ noſtri debitores ſolent. pro Fla. 156. Fufidium Equitem Romanum hominem ornatiſſimum, creditorē debitoribus ſuis addixiſti. in Piſ. 68. Debitoribus creditas pecunias condonare. 2. Off. 115. Ticinius debitoribus ſuis renuntiauit, ut eodem fœnore uteretur. Att. 114.

Debitio.

Diſſimilis eſt pecuniæ debitio & gratiæ: nam qui pecuniam diſſoluit, ſtatim non habet id quod reddidit; qui autem debet, is retinet alienum: gratiam autem & qui refert, habet: & qui habet, in eo ipſo quod habet, refert. pro Plan. 55. Quintus de emēdo nihil curat hoc tempore, ſatis enim torquetur debitione dotis. Att. 14. 21.

Debilis.

Debilis aliqua parte animi. de Cl. Or. 116. Mancus, & mēbris omnibus captus ac debilis. pro Rab. perd. reo, 15. Duo corpora eſſe Reip. vnum debile, infirmo capite, alterum firmum ſine capite. pro Mur. 48. Si gladium puero, aut ſi imbecilli ſeni, aut debili dederit. pro Sex. 18. Occurrebat, mancā ac debilem Præturā ſuam futuram Conſule Milone. pro Mil. 18. de Clod. Vires equitum debiles. pro Mil. 72. Infirmos ſine illo ac debiles fore putabam. 3. in Cat. 50.

Debilito.

Horū ego audaciā debilito, ſceleri reſiſto. pro Mur. 143. Dolor patiētia debilitat. 5. Tu. 112. me dolor debilitat, includitque uocē pro Rab. Poſth. 30. Debilitat ſpē meā tua profectio. Att. 5. 7. Affligūt aios, & debilitant metu. 4 Tuſ. 53. 5. de Fi. 77. mēbra uxoris debilitauit lapidibus, fuſtibus, ferro manus cutuo..., digitos cōfregit, neruos incīdit. pro Fla. 101. Sed hæc facta illius clariſſimi uiri mentio, & uocem meam fletu debilitauit, & mentem dolore impediuit. pro Cæc. 48. Quæ leges ſæpenumero Tribunitios furores debilitarunt & repreſſerunt. in Vatin. 13. Noli animum meum debilitare luctu. pro Planc. 281. Quid eſt quod animum meum frangere aut debilitare poſſit? Poſtquam. 212. Audaciam alicuius debilitare & comprimere. pro Mur. 72. Studia amicorum debilitare. pro Mur. 41. id eſt, minuere. Vtrum hoc eſt confirmare militum animos, an debilitare virtutē? 5. Phil. 166. Quæ quoniam anguſtiora parietes faciunt, actioq. cauſæ maxime debilitatur loco: tamen eſt Cæſar, &c. pro Deior. 3. Verius debilitatur, in quacūque eius ſit parte titubatum. de Or 160. Eiuſmodi candidatorum amici intermi debilitantur, ſtudia deponūt, aut teſtatam rem abiiciunt, aut, &c. pro Mur. 42. Sancti ſæpe homines cum corpore debilitantur, animo tamen non cedunt. pro Cæc. 31. Debilitātur cogitationes inimicorum & proditorum. ad Lent. l. 1. 6. 2. Victi debilitantur, animoſque demittunt. de Fin. 5. 39. Conſenſus P. Romani, qui iam deſcendit in cauſam, ſi nos langueſcimus, debilitetur neceſſe eſt. 8. Phil. 237. Turpe eſſe uiro debilitari dolore, frangi, ſuccumbere. 2 de Fin 152. Nec debilitari animos, aut cadere patitur. de Amic. 22. Nulla eſt. n. tanta uis, tanta copia, quæ non ferro, ac uiribus debilitari, frangique poſſit. pro Marcel. 4. Frangi & debilitari moleſtia non oportet. Qu. fr. 1. 1. 3. Debilitati lachrymis. 14. fam. 9. Diuſique Tribunatus, pro Senatus auctoritate ſuſceptus, infringi ac debilitari uideretur. 1. de or. 13. Dolor ardentes faces intentat, is fortitudinem, patientiam ſe debilitaturum minatur. Tuſ. 243.

Debilitatus.

Recitatis literis debilitatus atque abiectus, conſcientia repente conticuit. 3 in Cat. 55. Conſiliis, laboribus, periculis circunclūſus ac debilitatus. 2. in Cat. 35. Fractus ac debilitatus metu. 2. de or. 60. Victus & debilitatus obiecta ſpecie voluptatis. 1. de Fin. 73. Debilitatus ſtupris. 2. in Cat. 32. Ciuitas fracta malis, ... debilitata, abiecta metu. pro D. ſua, 20. Illæ naufragorum eiectæ ac debilitata manus. 2. in Cat. 43. Mens debilitata metu concidet. pro Dom. 240. Vt multis incommodis veritas debilitata, tandem æquitate talium virorum recreetur: pro Quint. 2. Virius debilitata, animus fractus. poſt redit. ad Quirit. 15. Nomen Græciæ iam fractum prope ac debilitatum. pro Flac. 49. Inermem & debilitatum aliquem opprimere. pro Mur. 74. Hunc cum, afflictum, debilitatum, mœrentem, in ſummum diſcrimen adductum viderem. 2. de Or. 105. præmium dignitatis alicui. pro Flac. 1. principatum ex latronibus. 2. Phil. 32. querelam ad aliquem pro Ligario, 15. Quāquā multis de cauſis rationes properarim. 5. fa. 56. rem ad aliquem. pro D. ſua, 15. rem ad amicos. Diu. 1. 52. ſe totum ad aliquem. pro Rab. Poſth. 29. ſpem. 14. Phil. 403. triumphum. Att. 8. 147. 10. viſa ad coniectorem. Diu. 2. 100. nultum in forum. Poſt. reditum in Senatu. 13. Itaque publicanos cauſam detuliſſe ad Galbam. de Cl. Or. 172. Et illud quidem admiror, te nobis in eo genere tribuiſſe tantum, & non huius rei quoque palmam, ut ceterarum, Craſſo detuliſſe. 2. de Or. 126. Ad eum defertur eſſe, &c. in Verr. 260. Serui cuiuſdam nomen defertur. is accuſatur. ficti teſtes in eum dantur. in Verr Defertur res ad Senatum. Att. 11 Quod genus imperii primum ad homines iuſtiſſimos deferebatur. de Leg. 184. Si illud imperium eſſe potuit, quod ad priuatū clamore multitudinis imperitæ nullo publico conſilio deferebatur. pro Ligario. 2. Cui primæ ſine controuerſia deferebantur. in Or. 15. In beneficiis ad ærarium eſt delatus a L. Lucullo Prætore & Conſule. pro Arch. 8. Ad iſtam epiſtolam delati ſumus. de Fin. 2. 85. Ad quamcumque ſunt diſciplinam quaſi tempeſtate delati, ad eam tamquam ad ſaxum adhæreſcunt. 4. Acad. 17. Et quoniam nepos proficiſcitur, ſcire uelim cui nam auguratus deferatur. Att. 25. Ne forte uarietate & diſſimilitudine rerum deductus, alicuius animus in quendā errorem deferatur. 2. de Inu. 203. Deferre ad cauſam. 1. Phil. 8. Omnes rem ad Pompeium deferri uolunt. ep. 2. Lex tabulas ad Prætorē triduo deferri iubet, pro Fl. 150. Deferre de loco ad uſum. Poſt redi. in Senat. 16. In nobis hoc maxime admirari ſoleo, quod, &c. ut ei nihil neque a natura denegatum, neque a doctrina non delatum eſſe uideatur. 2. de Or. 69.

Deferens.

Vt igitur Ti. Gracchum cum uideor concionantem in Capitolio uidere de M. Octauio deferentem ſitellam, &c. de Nat. deo. 1. 75.

Delatus.

Diuinitus ad nos delatus uir. 1. de or. 100. Reliqua eſt ea cauſa Iudices, quæ non iam recepta, ſed innata: neque delata ad me, ſed in animo ſenſuque meo penitus affixa atque inſita eſt. 7. Ver. 108. Hybernam legionem eligendi optio delata. Att. 4. 87. 4. Delata res eſt ad me. 13. fam. 61. id eſt, mihi nuntiatum eſt. Delatū negotium in ſinum. 3. Verr. 93. Vt in quodam iudicio, cum uenefici cuiuſdam nomen eſſet delatum. 2. de Inu 163. Tu, cum iſtiuſmodi ſermones ad te de me delati ſunt, non debuiſti credere. ad App. 3. 8 20. Nomina filiorum de parricidio delata ſunt. pro S. Rol. 29. Delata omnia ad unum ſunt. 4. fam. 30. id eſt, omnia in unius poteſtatem deuenerunt. Scito a me & tribunos militares, & præfectos, & cōtubernales duntaxat meos delatos eſſe, in quo quidem ratio me feſellit: liberum enim mihi tempus ad, &c. epiſt. 76.

Delatio.

Vt ne hæc mihi delatio detur. 1. Verr. 12. Cuicunque nos delationem dediſſetis. 1. Verr. 10. Illud mihi occurrit, quod inter poſtulationem & nominis delationem, uxor a Dollabella diſceſſit. Cælius Cic. 8. 14. Qui ſibi delationē nominis, & capitis periculum oſtentarat. pro Clu. 18. Nuper cum ...Pub Gabinium uir fortiſſimus & innocentiſſimus L. Piſo delationem nominis poſtularet. 1. Verr. 35.

Deferueo, *ſiue Deferueſco.*

Deferueſcat hæc gratulatio. 9 fam. 4. Aut rogandi, ornandique ſunt, vt ſi quam habent vlciſcendi vim, differant in tempus aliud, dum deferueſcat ira. Tuſc. quæſt. l. 4. 65. Deferueſcere autem ſignificat ardorem animi inuita ratione exitatum mitigari. Sūmi homines & clariſſimi ciues fuerunt, quorum cum adoleſcentiæ cupiditates deferbuiſſent, eximiæ virtutes firmata iā ætate extiterunt.

extiterunt.pro Cæl. 34. Iam iſta deferueriot, iam ætas omnia, iam iſta dies mitigarit.pro Cæl.6 t.Quātis illa clamoribus ado leſcentuli diximus de ſupplicio parricidarum,quæ nequaquam ſatis deferbuiſſe,poſt aliquanto ſentire cœpimus . in Or.57.Ho minum ſtudia deferbuiſſe intelligebat.pro Clu.87.

Defeſſus.

Quamobrem niſi forte iam es defeſſus, etſi tibi graues nō ſumus,refer te,&c.de Or.156.Defeſſus audiendo animus quomodo aut integretur aut renouetur.1. de Inu. 37. Defeſſus cultu agrorum.pro L.Agr.87. Defeſſus labore atque itinere diſputationis meæ.2.de Or.129.Neque quiſquam, quin ſatietate iam defeſſus fit.Curiō.a.2.6.Defeſſa ac refrigerata accuſatio.2.Ver. 20.Senatumque iam langueſcentem & defeſſum ad priſtinā uirtutem conſuetudinemque reuocaui.Trebon. 10. 28. 4. Defeſſo auditore quid agendum.1.ad Her. 10. Animi forenſibus negotiis atque urbano opere defeſſi,geſtiunt,ac nolitare cupiunt ua cui cura ac labore.2.de Or.14. Aures conuitio defeſſæ conquie ſcant.pro Arch.8. Cum iam tortor, atque eſſent tormenta ipſa defeſſa,&c.pro Cl.141.

Deficio.

Quare ſi plane a nobis deficis,moleſte fero. epiſt.10 t.Dolor me non deficit. 7.Ver. 113. Quod mihi conſuenit eſſe adiumento,id quoque in hac cauſa deficit . pro Quint.1.Memoria deficit.2.de Fin.74.Prudentia numquam deficit Oratorem . de Cl. Or.47.Omnia colligo,ut nooi ſcribam aliquid ad te,ſed, ut vides,res me ipſa deficit.ad Q.fr.2.15.3. Spes deficit,oon nolun tas.Att.7.13 9.2.Tēpus deficit ad bellū gerendū.pro R. Am.53. Diſcentes uita deficit.3.de Or.49.Me oon ſolū uires ſed et oūa deficit.in Verr.250.Dies,latera,& vox me deficiēt.4.Ver.37.In cauſa aliquem deficiunt omnia. pro Font. 20. Qui a Republica deficiont,ciuium iora non tenent.in Cat.103. Ea me ſolatia deficiunt,quæ ceteris,quorū mihi exempla propono, ſimili in fortuna non defuerunt.ep. 4. 5.6. Studia cuncta ætate exacta deficiont.pro Deiot.19.Deficiunt te Latina.1.Ac. 37.Io.hac Repub. ad quam opprimendam , non animus eis , ſed vires deficiont & defecerant. pro Flac. t 59. Sed quia nondum omne animal in mū do meus incluſerat, ex ea parte deficiebat ad propoſitum eaemplar imaginis ſimilitudo.de Vnin.43. Reliquebatur triſte quod dam literarum genus,id quoque deficiebat me , in quo, &c.ep. 56.Leontina ciuitas me defecit.in Verr. 171. Dolor me non defecit.in Ver.268. Ita eum non modo ingenium illud , & diſcēdi exercitatio, qua ſemper valuit , ſed etiam propter uim ſceleris manifeſti atque deprehenſi,impudentia, qua ſuperat omnes,imprubitaſque defecit.3.in Cat.56.Interpoſitu,interiectuque terræ repente Luna defecit. 2. de N.d. 148. Vox eum defecit in il lo loco.ad Marium,l.7. t.6.Ceterique qui una cum illo a Reip. defecerunt.ep.187.Cooſules a Reipubl.& a bonis omnibus defecerunt.pro Planc.277.Tamen nec illi defeceruot, neque nos ſtu dium exquirendi defatigati relinquemus. Acad. quæſt. edit. 1. lib. 2.Sed ſtudi illi defecerunt,&c.Tuſc. 2. 44. Multi oratores clari ἐν τῇ δημοσθένει fuerunt, & antea fuerāt,nec poſtea defecerunt.de Or. 197. Ea tamē illum ſtudia defecerunt . pro D.ſua, 149.Nec illi bonorum artium magiſtri non beati potandi,quā uis conſenuerint vires atque defecerint . de Sen. 26. Motuſque omnis aoimi,tamquam uentus hominem defecerat . de Cl.Or. 47.Sin a nobis,&c.deſerar:tamen animo non deficiam, & id qđ ſuſcepi, quoad potero, perferam.pro Roſ.Am.6.Dies iam me deficiet,ſi quæ dici in eam ſententiam poſſunt, coner exprimere. pro Cæl.43.x.de Fin.100.Si quem aut natura ſua , aut illa præſtantis ingenii vis forte deficiet.de Or.197. A meque ipſe defecerem.ep.26. Vt quod odium in omnes bonos conceptum iandiu continebant,id in me uno potius, quam in uniuerſa ciuitate deficeret. Poſtquam iret in exil. 198. Tempus hercule te citius,quam oratio deficeret.pro S. Roſ. 54. Si cum io cauſa deberent omnia.pro Font.281.Ne una plaga accepta . p.c.concide rent,ne deficerent.Att.1.11.15.Vererer,ne mihi crimina nō ſuppeterent,ne oratio deeſſet,ne vox vireſque deficerent.3.Ver.21. Sub.mihi.Si Luna paulo ante Solis ortum defeciſſet 1.de Diu. 196.Dies deficiat,ſi uelim numerare. 3. de Nat. d. 60.Si me iu ea querimonia, &c.non modo uires , verumetiam uita deficiat, id mihi præclarum & iucundum putem?7.Verr. 58. Quā multa te deficiant vides Cæcili.in Verr. 72 .Difficile eſt amicitiā manere,ſi a uirtute defeceris.de Amic. 36. Animantes , cum calor fecerit,tum interire:& in omni natura rerum id uiuere, id vigere quod caleat.3.de N.d.46. Si memoria defecerit , tuum eſt ut ſuggeras.de Fin.l.2.35.Vox me citius deficeret , quam nomina. in Verr.213,Sed quid ages tandem, ſi utilitas ab amicitia(vt ſit ſæpe) defecerit?2.de Fio.126. ideſt, ſi nulla utilitas percipitur ea amicitia.Nec ſi a me forte deſcineris , idcirco te a ſe,& a Repub.& a tua dignitate deficere patitur.pro Syll. 26. A ſeipſo deficere.Cęl.2.15.4.Deficere a uirtute.Læl. 36. Sæpe officium eſt ſapientis,deficere a vita.3.de Fio. 93. Plane ab aliquo deficere. Trebatio,l.7. 12.5. Deficere ab imperio ac nomine noſtro volebat.io Ver.92.Res eos iampridem; fides deficere noper cœpit.2. in Cat.32. Namque ut olim deficere ſol hominibus extinguiq. viſus eſt,&c.Somn. Scip. 26.Iam me vires deficere cœperunt.de Or.101.En hoc illud eſt , quod ante diai , mulier abundat audacia,conſilio & ratione deficitur.pro Clu. 146. Ne patres auxilio diminuti deficiantur.de har.reſp.353. In quo non modo defici, ſed etiam laborare turpe eſt.de Cl.Or.167.

Deficiens.

Qui cum acriter oculis deficientem ſolem ioturerentur, vt aſpectum omnino amitterent,&c.1. Tuſc.115.

Defectus.

Libri ad Varronem non morabantur . Sūnt enim defecti, ut uidiſtiantum librariorum menda tolluntur. Att.13.v21.3.

Defectus.

Neque ſolum eius ſpecies ac forma motatur, tum creſcendo, tum defectibus in initia recurrendo:ſed etiam , &c. 2.de Nat.d. 72.de Sole.

Defectum.

Ille ad eot, a quibus audiebatur , quotidie aliquid defecti af ferebat.pro Seſtio.116.

Defectio.

Intemperantia , quę eſt a tota mente & a recta ratione defectio,ſic auerſa a præſcriptione rationis. 4. Tuſc.33.Multa cōuenerunt quæ mentem exturbarent meam , ſubita defectio Pōpeii alienatio Conſulum,&c. Q fr.1.4.3.Defectio uirium, adoleſcētiæ vitiis efficitur ſæpius, quam ſeoectutis . Cat.26.Thales primus defectionem ſolis , quæ Aſtyago regnante facta eſt , prædi xiſſe dicitur.de Dio.103.Defectionem animi mei times. 3. Att. 30. In illa omnium barbarorum defectione Macedonica.io Piſ. 97.Defectiooes ſolis,lonæ.de Dio.2.12.& Cat.45.

Defigo.

Omiſſit ceteris argumentis, in eo mentem,orationemque defigit.3.de Or.17.Parū defigunt animos , & intendunt in ea quæ perſpicua ſunt, ne quāta luce ea circunfuſa ſunt, poſſint agnoſcere.Acad.quæſt.ed.1.lib. 2 44.Omnes ſuas curas in Reip ſalute defigunt.14.Phil.393.Nihil de hac eius urbana , quam ille præ ſens in ueſtris oculis meotibuſque defixit , audacia loquor. de Prouinc.Conſ.7. At quam ſententiam diai ? primum eam,quā populi ſermo in aoimis neſtris iam ante defixerat.pro D ſua.7. Quæ defixerit,iniuſta,neſaſta,uitioſa, dira , irrita,infecta q. ſunto.2.de Leg.18.Defigere aliquid io auribus uel oculis . in Verr. 5. Quam crucem oō aoſus eſt uſquā defigere, niſi apud eos,&c. 6.Verr.20. Qui in campo Martio crucem defigi & conſtitui iubes pro Rab. 29. Quo defigere noſtra deportareque tuto poſſimus.7.famil.51. io ep. M. Curii. Cuius ſanguinem on bibere cenſeres,in cuius poſſeſſiones atque fortunas non iopudentiſſi mos oculos ſpe & mente defigeres.1 Phil. 296. In Conſulis cor pore ſicā defigere.1.in Cat.11.Vt non modo io auribus ueſtris, ſed in oculis omnium ſua furta atque flagitia defixurus ſim. 2. Verr.5. Hoc eſt, ita depromptururs & relaturus,ut non modo audiri,ſe etiam fieri uideantur. Vel ſic , Vt non modo auditui & intellectui perſpicua ſiot , ſed etiam uiſui ſubiici uideantur , id eſt,ſub oculos poni.

Defixus.

Quouſque humi defixa tua menſ erit? Somn.Scipio.14.Virtus eſt una altiſſimis defixa radicibus, quæ numquam ulla ui labefactari poteſt,nūquam dimoueri loco. 4. Phil. 161.Porticus furoris Tribunitii , defixum iudicium ad memoriam omnium gentium ſempiternam.pro D.ſua,79. Aliquid intueri, in eoque defixum eſſe.in Or.5.Cum eum io cogitatione defixum eſſe ſenſiſſet,ſtatim receſſiſſe.de Or.144.Vt omnia Reipu. ſubſidia,&c. ſpeoi reliquorū in ueſtra poteſtate, in ueſtris ſententiis, in hoc uno iudicio poſitam defixam putetis.pro Flac.2.Vitia in aliquo penitus defixa & hærentia.de haruſp.reſp.257.His locis in meo te & cogitatione defixis.Or.124.

Definio.

Altera ſententia eſt , quæ definit amicitiam paribus officiis ac voluntatibus.de Amicit.51. Dat præterea poteſtatem verbo prætoriam, reuera regiam definit in quinquennium.contra Rull. 72.Itaque id definimus,quod ſit indifferens cum exiſtimatione mediocri.de Fin.101. Illi orbes, qui cælum quaſi medium diuidunt,

dunt,& aſpectum noſtrum definiunt, &c.2.de Diu.138. Philoſophi cauſam aut controuerſiā appellant,eamq. tribus, lite, aut deliberatione,aut laudatione definiūt.de Or.153. Sæpiſſime extreme definiunt.Or.202 Loca, quæ regione orbē terrarū, rebus illius geſtis imperiū populi Rom definiūt pro Corn. Balbo. 51. Mala dolore,bona voluptate definiunt . in Piſ.33. Quæ autem pars ſubiecta generi eſt,eā ſic definiunt,ut id decorū eſſe velint, quod,&c.Off.19. Eius autē fundi extremam partē oleæ directo ordine definiunt.pro Cæc.16.Sedes ſibi optimas,hortos,Toſculana,Albana definiunt.in Ant. 216. Vt aliquando totam huius generis orationem concludam ac definiam.6. Ver. 203.Hic tu modum tuæ vitę,non ſalute Reipublicæ, ſed æquitate animi definies.pro Marcel. Si vnamquamque rem certo naturæ termino definiemus.3.ad Her. 97. In hoc quidem certe prope idem nullis ut terminis circunſcribat,aut definiat ius ſuū. de Or.91.Qui imperium pop.Romani, orbis terrarum terminis definiſſet.pro Sext.56.de Pōpeio.Aedes ſibi optimas definire.Phil.240.Definire alicui quid faciat. pro Quint. 57. Definire ſibi aliquid. 8. Phil.240.Artem definire ex rebus perſpectis , planeque cognitis.1 de Or.54.Definire in ea cauſa, in qua quale quid ſit,quæritur,puerile eſt 2.de Or.59.Definire in quinquennium. pro L. Agr.43.Definire legem.5.Ver.182.Neque æquum eſt tempore & die memoriam beneficii definire. Poſtquam tret in erit in exil.203. Erit igitur hæc facultas in eo, ut definire rem poſſit, neque id faciat tam preſſe & anguſte, quam in philoſophorū diſputationibus fieri ſolet. Or. 207. Aliquid breuiter illoſtrare, verbiſque definire.de Or.123.Si quis vniuerſum & propriā oratoris vim definire,complectique vult,hic orator erit, qui,&c.de Or.90.Definire vim uocabuli alicuius.de Inu.44.Definire quā quis uitam ingrediatur. Acad q.ed.1.lib.2. 104.Itaque probe definitur a Stoicis fortitudo,cum eam virtutem eſſe dicunt propugnantem pro æquitate . Off. 13. Cor huic præcipua lex iniuriæ definitur?5.Verr.1 2. Perficiendi vis ita definitur a Stoicis , vt negent,&c.de Fin.143.Res,quas Romani geſſerunt,orbis terræ regionibus definiuntur.pro Archia.17.ideſt, terminantur.Atq. his fere ipſis definietur uiris. de Or. 143. Quas ego altas optimatium diſcordias a diis immortalibus definiri putem?de har. 49.ideſt,intelligi,iudicari , inueni . Genus uniuerſum,&c.breui circunſcribi & definiri poteſt.pro Seſtio. 84. Non ſolum numerum ſignorum,ſed etiam uniuſcuiuſque magnitudinem, figura, ſtatum literis definiri uides.3.Verr.39 Epicurus negat definiri rem placere , ſine quo fieri interdum non poteſt , ut inter eos, qui ambigunt, conueniat quid ſit id de quo agatur . de Fin.64. Cum autem nominis cōtrouerſia eſt, quia vis uocabuli definienda uerbis eſt.conſtitutio definitiua nominatur.1.de Inu.15.Explicanda eſt ſæpe verbis mēs noſtra, atque inuolutæ rei notitia definiendo aperienda eſt.in Or.207. Latentem (rem) explicare definiendo,obſcuram explanare interpretando.in Brut.78.Res inuolutas definiendo explicauimus.in Or.55.Videamur igitur rurſus,priuſquam digrediamur ad leges ſingulas, vim naturamque legis, ne cum referenda ſint ad eam nobis omnia , labamur interdum errore ſermonis , ignoremuſque uim ſermonis eius, quo iura nobis definienda ſint.de Leg.170.

Definiens

Sol duabus vnius orbis ultimis partibus definiens motum. de Nat.d.1.61.

Definitus.

Certus in cęlo ac definitus locus.in Somn.Scip.8.Non enim parum habet in ſe fructus copia dicendi, ſi recta intelligentia & definita animi moderatione gubernetur . ad Her. 1. 1. Definita mors omnibus.pro Sext.38 Definita quæſtio,ideſt,Hypotheſis. Topic.41.Certa & definita quæſtio.de N.d.2. 38.Conſtituta & definita res.2.de Or.24. Definitum aut certū nihil habent . Ap pio,l.3.8 3.Definitum & conſtitutum principalibus cauſis.Fat. 7.Quid quæſtio?quaſnā habet partes? c.p. Infinitam,quam conſultationem appello:& definitam, quam controuerſiā nomino. in Part.3.Bene dicere,non habet definitam aliquam regionem , cuius terminis ſepta teneatur.2. de Or. 4. Definitas partes cæli ſibi eſſe traditas meminiſſe augur debet.3. de Leg.38

Definitio.

Definitio,eſt earū rerum,quæ ſunt eius rei , quam definire uolumus,breuis & circūſcripta quædā explicatio. de Or.100.Inuolutæ rei notitia definiendo aperienda eſt:definitio. n.eſt oratio, quę quid ſit id,de quo agitur,oſtēdit quābreuiſſime. Or.118.Definitio,eſt orō, quæ id,quod definit,explicat quid ſit.Top.221. definitio, eſt patefactio quaſi rerū opertarū,cū quidquidq. ſit, aperit.ſ.de Fin.2.4.Definitio eſt,quę id quod quaſi inuolutū eſt, euoluit. Topic.221.Definitio eſt, quæ rei alicuius propetas amplectitur poteſtates breuiter & abſolute. 4. ad Her. 185.Breuis & apta opinione hominū definitio.de Inuent. 68. Definitio genere declaratur, & proprietate quadā , aut etiam communiū frequentia,ex quibus proprium quid ſit eluceat in Part.23.Definitio facile extorquetur e manibus.2. de Or. 60. Definitio hominis quæcumque eſt,una in omnes ualet.1.de Leg. 22.Num illa definitio poſſit in aliam rem transferri? Acad.q.edit.1.lib.2.41. Definitio mala quæ ſit.1.de Inu.104. Definitio ante præterlabitur,quam percepta eſt.2. de Or. 60. Definitio genere ipſo exercitationē redolet pene puerilem.2. de Or. 60. Omnium rerum una eſt definitio cōprehendendi 4.Acad.232. Vera definitio.2. de Inu.160. Definitio atque deſcriptio aut informatio uerbi. Part.239.Alia eſt enim , cum inter doctos homines de iis ipſis rebus quæ uerſantur in artibus,diſputatur, uerborum definitios ut cum quæritur,quid ſit ars,quid ſit lex : in quibus , &c.de Or. 216.Nulla diſſimilitudo eſt in genere:quæ ſi eſſet , non una omnes definitio contineret. de Leg. 161. Definitionis qui modus. Top.13.Definitionis quænam ratio. Part. 23. Definitionis ſtatus non argumentando tractatur . Part. 68. Definitionis uſus. Top.5.Definitioni adiunctum eſt, ut res in partes diuidatur.de Fin.4 7.Cum autem quid ſit quæritur,notio explicanda,& proprietas,& diuiſio,& partitio : hæc enim ſunt definitioni attributa. Top.228.Definitionem euertere.Acad.quæſt. edit.1.l.2.20. A definitione argumentum.Top.5. Omnis enim quæ a ratione ſuſcipitur de aliqua re inſtitutio,debet a definitione proficiſci: ut intelligatur quid ſit id de quo diſputatur.1. Off.12.in Topicis,12.& 44.1.de Or.93.2.de Fin.7.Propriam cuiuſque uim definitione declarare . 1. de Or. 94 Quod ea definitione explicetur.Acad.quæſt.edit.1.lib.2. 41. Definitione res & controuerſia quomodo explicanda. 2. de Inu. 235. Hominum & temporū definitione ſublata.de Diu.131. Definitiones aliæ ſunt partitionum,aliæ diuiſionum:partitionum, cum res , ea, quæ propoſita eſt,quaſi in membra diſcerpitur &c. Top.222.Definitionū duo prima genera.Top. 12. Dū huius definitiones labefactare vult. Acad.q.ed.1.l.2.16.Definitiones rerum euidētium philoſophorum aliqui probant,aliqui improbant.Acad.quæſt. ed.1.l.2.18. 19.Definitiones rerum Academici probabant,& has ad omnia, de quibus diſceptabatur,adhibebant . Ac.q.ed.2.lib.1.23.In definitionibus neque abeſſe quidquam decet, neque redundare.2. de Or.46.Definitionibus,quam uim res habeant , eſt exprimendum.de Or. 100.

Definitiuus.

Cum facti controuerſia eſt , quando coniecturis cauſa firmatur,conſtitutio coniecturalis appellatur. Cum autem nominis, quia uis uocabuli definienda eſt , conſtitutio definitiua nominatur.1.de Inu.157. Top. 49.

Definite.

Definite de ſingulis hominibus.de Or. 119. Definite dicere. in Or.53.2.de Or.64.Lex id Gellia & Cornelia , quæ definite poteſtatem Pompeio ciuitatem donandi dederat, ſuſtuliſſet. pro Cor.Balbo,25.

Deſit.

Pol mi fortuna magis nunc deſit,quam genua.3. Tuſc.74.

Deflagro.

Curia Saliorum deflagrauit.de Diu.86.Illæ faces, quibus incenſa L.Bellieni domus deflagrauit. in Ant. 127. Phaeton ictu fulminis deflagrauit. 3. Off. 126. Aedes nympharum manu tua deflagrauerunt.Parad.121. Fore aliquando , ut omnis hic mundus ardore deflagret. Acad.q.ed.1.l 3. 100. Communi incendio deflagrare.pro Sext.86.Qua nocte Alexander natus eſt, eadem Dianæ Epheſiæ templum deflagraſſe.2.de N.d.100.

Deflagratus.

Deflagratum imperium.in Cat. 85.Fana flamma deflagrata, 3.Tuſc. 76.

Deflagratio.

Deflagratio futura aliquando cæli atque terrarum . de Diu. 103. Quo minus ipſis mortuis terrarum omnium deflagratio conſequatur.de Fin.3.51.Cum mea domus ardore ſuo deflagrationem urbi minaretur .pro Planc.279.

Deflecto.

Sed neſcio quō ab amicitiis ſapientum,&c.ad leues amicitias deflexit oratio.de Amic.114.Deflexit de ſuarū actionū curſo.8. f.34.in ep.Cæl.Deflexit.n.iā aliquantulū de ſpatio curriculoq. conſuetudo maiorū.Læl.38.In quo lapſa cōſuetudo deflexit de uia,ſenſimq. ab eo deducta eſt,ut,&c.Off.2.12.Sed adhibeat oratio modū,& redeat illuc,vñ deflexit.5. Tuſ. 115.Tu cū te de curriculo petitionis deflexiſſes, &c.exiſtimaſti te utriq. negotio ſa

ius

tisfacere potuiſſe?pro Mur.43.Si qui tantulum de recta regione deflexerit,&c.7.Ver.138.A veritate deflectere. pro Q.Roſ.27. Deflectere a virtute patris.de har. reſp. 37. odiū in aliquē.Poſt redi .ad Quir. 1. Si ad verbarem deflectere velimus . pro Cæc. 38. Declinare a propoſito , & deflectere ſententia in Orat. 76. Minime decerte animo debilitatū videri.At.278.Quod neruis vrbis oībus exectis , vrbē ipſam ſolutā ac debilitatā reliquerūt. 2.de L.Agr.90.In tuo præcipitāre iā & debilitatio Tribunatu, auſpiciorū patronus ſubito extitiſti.pro D.ſua,32.Aut debilitata virtute,aut fracto animo eſſe. Poſtquā.102.Multis vulneribus acceptis,ac debilitato corpore & contrucidato, ſe abiecit exanimatus.pro Sext.68.Debilitati a iure cognoſcendo.2.de Or.77. Pleriq. aūt victi & debilitati tradūt ſe libidinibus cōſtrīgēdos. 1.de Fi.63.Vereor ne,&c.tardē ſtudia multorū qui deſperatione debilitati,reperiri id nolēt,qd ſe aſſequi poſſe diffidāt.in Or.2.

Debilitas.

Morbus,debilitas,&c.de Inu.50. Tarditas ingenii,ſtupor,debilitaſq. linguæ.in Piſ.1.Bonū integritas corporis,miſera debilitas.5.de Fin.145.Dolores humili animo inbecilloq. ferre miſerū eſt,ob eāq. debilitatē animi, multis ſeipſos penitus perdiderūt.1.de Fin. 76. Separatim autē certæ ſcholæ ſunt deſeruitute, de debilitate,de cæcitate,&c.Tuſc.231.Vincebatur enim fortuna ipſa debilitate gratiæ noſtræ.6.fam.39. Itaque id agunt,ut a ſe dolores,morbos,debilitates repellant.de Fin. 111.

Decanto.

Hæc omnia vidi,ſed & iam decantauerāt fortaſſe.3.Tuſc.80. Nec mihi opus eſt Græco aliquo doctore , qui mihi peruulgata præcepta decantet.2.de Or.41.& 76.1.de Di.169.Iiſdē de rebus ſemper quaſi dictata decātare. de Fin.4.8.Sola.n.multorū annorū memoria non decantandi augurii, ſed diuinandi tenuit diſciplinam.de Diu.202.

Decantatus.

Etenim hęc decātata erat fabula.13.Att.48. Oēs cās,diligenter & memores & ſobrii Oratores,percurſas aīo & prope decātatas habere debent.2.de Or.76.

Decedo.

Decedit ex Gallia Romam ſimul Neuius.pro Q.3.Nā poſtea quā M.Aquilius deceſſit, omniū inſtituta atque edicta Prætorū fuerunt eiuſmodi.7.Ver.5.Pater nobis deceſſit ad v 111.Calēd. Decemb.At.1.4.2.Deceſſit quartana.7.Att.8.Qui iā deceſſerūt. in Sal.272.Qui iā de vita deceſſerunt.pro Rab.97.Nam puer feſtiuus anagnoſtes noſter Soſitheus deceſſerat, meq plus,quam Serui mors debere videbatur,cōmouerat.At.1. 7.8.Altera ratio, quod ii,quos in prouincia liberalitatis & uirtutis ſuæ teſtes habuerat,nondum deceſſerant. in Piſ. 1. Tametſi viciſſe debeo,tamē de meo iure decedam.pro Roſ.Am.44. An vti de cauſa ciua periculi nihil decederet,ad cauſam nouum crimē accederet?pro Clu.133. Vt ex Cypro equites ante certam diē decederent.Att. 92.Sunt etiam qui putent, ſi decedas,a te relinqui poſſe,qui prouinciæ præſit.ep.17. Etiā hoc ediderunt,ut ſtatuas ei cui,niſi tū is de prouincia deceſſiſſet,pollicerentur. 1.Verr.16.& 4.103.& 34. Quid faceres pro homine innocente & propinquo , cum propter hominem perditiſſimum atq. alieniſſimū de officio deceſſeris?in Ver. Cognoſce quid me Conſule Senatus decreuerit,cum quidem nihil a ſuperioribus cōtinuorum annorum decretis deceſſerit.pro Flac.20.Sed cū videas quātū de iure noſtro deceſſerimus,quid hæres?Att.16.332.Brutus ad M. Anton. lib.11.3.4. Α'ξιολόγως id fore putabam , quod omnes illi deceſſerant. ad Att.209.Decedere,ei qui ſucceſſor miſſus eſt,cedere.7.Verr.33. Non puret nos Senatus ante oportere decedere,quam nobis ſucceſſum ſit.At.Decedere a conſpectu.12.Att.17.Viſū Prætor imperet,viq. cogat aliquē de ſuis bonis omnibus decedere , an,&c. 4.Ver.29. Qui de ciuitate decedere,quā de ſentētia maluit.pro Corn.Balbo.7.Decedere de hypothecis.13.f.78.Eſt.n.nō modo liberale,paululū nonnunquā de ſuo iure decedere,ſe interdum & fructuoſū 2.off.93.4.Ver.112.i. mores mutare.Decedere de officio.2.Ver.18.de poſſeſſione.in Rull.69. Vetat Pythagoras, iniuſſu Dei,de præſidio & ſtatione vitæ decedere.de Sen.66.Decedere de ſcena,& In ſcenam redire,contraria. 7.f.2.de bona ratione.2.Att.6.de ſententia.de Fin.4. 43. De vita.pro Rab.perduel.reo,ideſt,mori.Dicunt contra,quibus inuitiſſimis imperatum eſt:dicunt,qui ex agris,ex Cn. Pōpeii decreto decedere sūt coacti.pro Fonteio.3. Quāquā quid ego de lictoribus,qui pene ex Italia decedere ſim iuſſus?At.1.11.at 5.2.pro Q.9. Itaq. conſtituiſſe dicuntur in Cariam ex noſtra prouincia decedere.Cæl. 2.10.5.Decedere in Italiā.14.f.2.prouincia.pro Ligar.1.Romæ pro D.ſua,42.Si inuitauerit,id quod ſolet,ſic hominem accipiemus,vt moleſte feras,ſe de via deceſſiſſe. pro Clu.131.pro Cæl. 29.i.peraui ſſe.Decedatur de prouinciis,in vrbem redeatur.3.de Leg.19.Salutari,appeti,decedi,aſſurgi.de Sen.58.

Decedens.

Ego de prouincia decedēs,quæſtorem Cælium præpoſui prouinciæ.15.fam.38.Decedens Roma ex legatione.de Vniu.1.Decedenti mihi,& iam imperio annuo terminato.3. fa. 51.Quod tibi decedenti pollicitus ſum,me,&c.ep. 111.

Deceſſio.

Hęc deceſſio capitis,aut acceſſio,ſubitone fieri poteſt?de Diu. 115.Deceſſio e uel de prouincia.At.6.116.5.1.ad Q.fr.1.Neq. .n.vlla deceſſio fieri poterat,neq. acceſſio,nec vero erat vnde.de Vni.24.Mihi deceſſionis dies λεληθότως obrepebat.Att. 6.116. 5. Ego tibi ſpē naturæ deceſſionis afferebam.ad Q. fr.1.1.2.Deceſſionē de ſumma facere.pro Rab.Poſth.19. Deceſſionem mille talentū eſſe factā.pro R.P.127.Is mecū ſæpe de tua māſione aut deceſſione cōmunicat.Sulp.4.4.16. Sed cum ſit is qui ſolum bonum iudicet, &c.eorum neque acceſſione meliorem vitam fieri, neque deceſſione peiorem.3.Off.15.2.de Diu.53.

Deceſſus.

Deceſſus e prouincia.2.Phil.97. Quod ad deceſſum tuum attinet,&c.8.fam.32.in ep.Cæl.Deceſſus , pro , deceſſione . Quo amicorum deceſſu plerique angi ſolent. Lęl.9.

Decem.

Fundos decem & tres reliquit.pro Sex. Roſc. 21.

Decemprimi.

Itaque Decurionum decretum ſtatim fit, vt Decemprimi proficiſcantur ad L.Syllam , doceantque eum qui vir Sex. Roſcius fuerit.pro Roſc.Am.14. & 64.

Decies.

Decies centena millia.3.Verr.19.

Decimus, *ſiue Decumus*.

Cum hora diei decima fere ad ſaxa Rubra veniſſet , delituit in quadam cauponula.2.Phil. 84. Omnes denique agros decumanos per triennium Populo Romano ex parte decuma C.Verri ex omni reliquo vectigales fuiſſe. 5. Verr.85.

Decuma.

Quātū decumanus edidiſſet , tātū ſibi decumæ dare oportere. in Ver. 153. Neq. Herculi quiſquā decumā vouit vnquam,ſi ſapiens factus eſſet.3.de N.d.126. Affirmante ſe plus decuma non daturū.5.Ver.28.pro Flac.14.Decumę facinorū & ſtuprorū.pro D.ſua,41.Addicere decumas alicui.5.Ver.74.L.Octauio,& C. Cottę.Cōſulibus Senatus permiſit, ut vini & olei decumas,&c. Romæ vēderēt.5.Ver.14.Ita neq. ex portu,neq. ex decumis,neque ea ſcriptura vectigal conſeruari poteſt.pro L.Man.10.

Decumanus.

Præterea omnis ager Siciliæ ciuitatū Decumanus eſt:itemq. ante imperiū Po.Romani, ipſorū Siculorū volūtate & inſtitutis fuit.5.Ver.O Publi,o Gurges Galloni,es hō miſer,inquit:cœnaſti in vita nūquā bene,cū omnia in iſto cōſumis , ſquilla atq. acipenſere,cū decumano.de Fin.69.Decumani , hoc eſt , principes & quaſi Senatores publicanorum,remouendas de medio literas cenſuerunt.4.Ver.126. Decumani in Sicilia decreuerunt , vt ex ſuis literis ea remouerētur,quæ C.Verri nocere poſſent.4.Ver. 125.Inter aratores & decumanos lege frumentaria,quam Hieronicam appellant,iudicia fiunt 4. Verr.22.& 5.16.De decumanis,qui decumas exigebant.in Verr.153.

Decempeda.

Peritus metator & callidus decempeda. 14. Phil. 391.Huius magnitudinē quaſi decēpeda,&c. permēſi refertis . Ac. q.edit.1. l.2.117.de ſole.Decēpeda diuidere.14.Phil.391.Qui cū architectis & decēpedis villas multorū,hortoſq. peragrabat.p Mil.55.

Decempedator.

Cauebat etiam L.Antonio, qui fuerat æquiſſimus agri priuati & publici decempedator.13.Phil.375.

Decemſcalmus.

Hæc ego conſcendens e Pōp.tributi actuariolis decēſcalmis. Att.16.333.6.

Decemuir.

Decemuiri legem Solonis de ſublatis lamentabilibus & ſumptuoſis funeribus in decimam tabulam eiſdem propè verbis coniecerunt.2.de Leg.59.pro D.ſua,61. Decemuiri legibus ſcribendis.2.de Or.31.Dicant uel Græci,ſi uolunt , &c.uel noſtros Decemuiros,qui duodecim tabulas perſcripſerunt,quos neceſſe eſt fuiſſe prudentes,&c.1.de Or. 30.

Decerno.

Primum magnitudo periculi ſummo timore hominem afficit,quod uno iudicio de fortunis omnibus decernit.pro Quint. 3.De eadem re ſæpe alius aliud decernit,aut iudicat. ad Her.9. Craſſus tres legatus decernit,nec excludit Pompeium:cenſet.n.

etiam ex iis qui cũ imperio ſunt. ad Lent.1.1.8. Num quis igitur quidquam decernit inuitus? Tuſc.3.55. Ex illo Senatuſconſulto, quod te referente factum eſt, tibi decreuit, ut regem reducas. ad Lent.l.1 17. Bruti inquit, erat familiaris: itaque is interceddebat: tu cõtra Brutum qui iniuriã decernebat pro Q 46. Decernebat .n. ut ueteribus legibus tantummodo extra ordinem quæreretur. pro Mil.10. Decreuit ut in faſtis ad eum diem Bruti nomen inſcriberetur. Att.263. Imprimiſque ut quæ Appius de eius re decreuit, ea comprobes. ad Lent.l.1.3.3. Res quas Cæſar ſtatuit, decreuit, egit, &c. Att 163 Minime, inquit Antonius, ne ſic decreuit philoſophari potius, ut Neoptolemus apud Enniũ, paucis. 2.de Or.85 Poſthumus, de quo nominatim decreuit Senatus ut iret in Siciliam. Att. 121. Cẽtum ſpatium Senatus, decreuit, populuſque iuſſit. 4. Verr. 116 Supplicationem nunc mihi decreuit Cato. Att.99 & ep.39. Itaque aſſui ſupplicationeſque libenter tibi decreui. ad Sulp.13.78.1. Vos mea diligentia patefactam eſſe coniurationem decreuiſtis. in Cat.119. Conſules de conſilii ſententia decreuerunt ſecundum Buthrotios. Att.16.343.3.& lib 4.7:.4 Qui ſiue manibus & pedibus conſtare deum poſſe decreuerunt. de Nat.d.1.64. Decreuerunt ſecundum illos. 16. Att. 46 Decreram enim cum eo ualde familiariter uiuere. Att.6.117.:. Nihil imperaſti tuæ prudentiæ ad ſalutem meam, quod aut in me ipſo ſatis eſſe conſilii decreueras, aut, &c. Att. 47. Sed utinam non ſolum capite decernerem: lachrimę meoiũ me interdum molliunt, &c. Att.10.200.2. Cũ triumphum Africano decerneret. de Fin.4.19.&.31. Si qua in re contra rem meã decreſſet aliquid iniuria. 5. Ver.6 Quæ res earum, quas Cæſar ſtatuiſſet, decreuiſſet, egiſſet Conſulibus cognitionem dedit. Att.16.343.3 Quid ſi nõ decreuiſſet, ſed edixiſſet, quis poſſet uere reprehendere? pro Flac.61. Cum ad templum monumentũque noſtrum ciuitates pecunias decreuiſſent. ad Q fr.395. Verũ ueniat ſane, decernat bellum Cretenſibus, liberet Byzantios. 4. Verr.54 Nullum eſt in hac urbe collegium, quod non ampliſſime de ſalute mea decreuerit. pro D.58. Decernere armis & animis, ne quid fiat 3.Phil.148 ad Att.7.123.8. Noui aliquid decernere. Cuſtodi.lib 2.6.10. aliquibus. 2.in V 1.85. Aliter ut quia edixit. 3.Verr.84. Contra edictum ſuum ſine ulla religione 3.Verr.84. de dignitate, uita, libertate. 11.Phil 305. Vno iudicio de fortunis omnibus. pro Q 3. aliquẽ diſ ſtum. in Piſ.55. Me pro meo ſodali, quia mihi in liberum locum uiſe maiorũ eſſe deberet, & pro mea omni fama prope fortuniſque decernere. 2.de Or.110. Gratulationem conſeruatæ Reipublicæ alicui decernere. 4.in Cat.92. imperiũ alicui. 11.Phil.303. inter aliquos. 3.in Verr.84. iudicium. pro Mil.9. legiones in Syriam. ad Caninium, lib.2.16.8. legationem contra aliquem. 4.Verr 8. nouum, uel iniquum. pro Quint.15. ſtipendium. ad Lent.lib 1.7. 34. Vt et illam laudationem, quam ſe ui ac metu coactos paucis illis diebus decreſſe dicebant, tollerent. 6. Verr. 133. Nuntiat iam populo, pontifices ſecundũ ſe decreuiſſe. ad Att 54 Pendeo animi expectatione Corfinienſi, in qua de ſalute Reip. decernitur. Att. 122. Sed ſi in ipſo illo gladiatorio uitæ certamine, quo ferro decernitur, tñ ante cõgreſſum multa fiunt, quæ non, &c. 2.de Or.177. Itẽque petiui a te, non ut decernatur aliquid noui, quod ſolet eſſe difficilius, ſed ut ne quid noui decernatur. ep.21. Solicitus quidnã de prouinciis decernatur. ad Cęl. 2.10.1. Quod ædilitius, ne ad laudes pecuniæ decernerentur. ad Q fr.1.1.38. Nullo alio nomen mihi niſi verborũ, decerni ſino. At.81. Ad me adire quoſdã memini, qui dicerẽt nimis magnos ſumptus legatis decerni. Appio.l.3 10.10. Ego cenſui ſumptus legatis quã maxime ad l Cornelianũ decernendos. ep.41. Decerni eſſe tumultũ, dixi placere 6.Phil.205 & 5.187. Extra ordinẽ decerni uui negat oportuiſſe quidquam. pro D.ſua, 15 Quis honos ei non fuit decernendus? ad Brut.15.9. Decernendum cures quam honorificentiſſime de meis rebus geſtis. 15 ſ1.36. Aequabiliter decernendi utitat offenſionem Prætor ſapiens. pro Mur. 39. Aequalitas decernendi. pro Mur.134 Decernendi conſuetudinẽ tenere debes Senator. 3.de L.36. Expetenda quidem magis eſt decernendi ratio, quã decertandi fortitudo: ſed cauendum, ne id bellãdi magis fuga, quã utilitatis ratione faciamus. Off.1.123. Quod in honoribus decernẽdis eſſem nimius, & tanquã prodigus. ad Brut.15.4. Hęc inſtitutio poteſt ſuſtinere in rebus ſtatuendis decernendiſque eam ſeueritatem, qua, &c. ad Q.fr.393.

Decretus.

Honos debitus diis immortalibus decretus eſt. ad Brut.91. Sumptus annuus decretus. Att.7.131.9. Deſponſa & decreta prouincia. de Prouinc. Conſ. 30. Quo plebiſcito decreta a Senatu eſt Conſuli quæſtio Cn. Scipioni 2.de Fin 87. Caruit foro poſtea Pompeius, caruit Senatu, caruit publico, &c. Num quæ rogatio lata, num quæ noua quæſtio decreta eſt? pro Mil.14 Decreta ſuauitas. 3.de Or.57. Supplicatio decreta. Cic.15.5.3. Sed ſi eſſet diſſimilis iſtius, quæ te omnibus peruulgaret, quæ haberet palam decretum ſemper aliquẽ, cuius in hortos, &c. pro Cæ.30. Per Senatum (C Gracchus) decreta lege ſauait. pro Dom.19. Decreta uirtuti præmia. 2.de Or.189.

Decretum.

Decretum a pontificum collegio, non eſſe ius in loco publico fieri ſepulcrum. 2.de Leg.54. Decretum Academicorum, nihil poſſe percipi. Acad.q.ed.1.lib.2.29. Decretum collegii augurũ fuit Romæ, omnem auem tripudium facere poſſe. Diu. 2.57. & 58. Decurionum decretum ſtatim fit, ut decem primi proficiſcãtur ad L. Syllam. pro Sext Roſc.25. Decretum factum. in Verr. 144. Decretum nullum falſum. Acad.q.ed.1.l.2.28. Iudicatum, eſt id de quo ſententia lata eſt, aut decretum interpoſitum. ad Her.52. Decretũ liberaliſſimum a Cæſare abſtulimus, quod eſt obſignatum ab ampliſſimis uiris. 16.Att.43. Decretum recitatũ eſt, & multi libelli prætereca Cæſaris prolati. 16. Att. 48. Nullũ decretum ſapientis, niſi comprehenſum, perceptum, cognitum. Acad.q.ed.1.lib.2.100. Decretum ſtabile, fixum, ratum, quod mouere nulla ratio poteſt. Acad.q ed.1.l.2.28. Ne qua tabula illius decreti Cæſaris, aut beneficii figeretur. 1.Phil.2. Decretum, quod Coſſ. ſecundum Buthrotios fecerunt. Att. 264. Cum Põpeius de me decretum Capuæ feciſſet. pro Mil. 109. Proinde quaſi ſapiens nullum aliud decretum habeat, &c 4.Ac.197. Cũ .n. decretũ prodatur, lex ueri rectiq. proditur. Ac.q.ed.1.l.2.27. Decreto collegii, conſules & augures. 2.de L.31. Cur nõ itẽ, ut cum decreto & palã regionem illam peruerunt? 2.de L.Agr.51. Ex decreto depoſitã pecuniam habere. Them. lib.13.57.5. Sententia & decreto laudare aliquid. Cato Cic.l.15 5.3. Si ea decreta, quæ de Cæſaris actis interpoſita ſunt, nõ ſeruantur, magna perturbatio rerum futura eſt. Att. 263. Decreta Senatus rata ſunto at ni par poteſtas maiorue prohibeſſit. 3.de L. 10. Veſtra decreta & euertuntur ſæpe dicendo, & ſine defenſione oratoris firma eſſe non poſſunt. pro Mur.27. Iuriſconſultorũ reſponſa. Nouitas, iniquitaſque decretorum. 3.Ver.87. Decretorum quæ philoſophi δόγματα vocant, nullũ ſine ſcelere prodi poteſt. Ac. q.ed 1.lib.2 27. temeritas hæc erat antiquorum philoſophorũ, qui diſcipulos ſuos certis decretis ſic addictos eſſe iubebant, ut ſcelus crederent de quoquam dubitare. Decretis & reſponſis Cæſaris interfueramus 16.Att.51. Omnes omnium publicanorum ſocietates de meo Conſulatu ac de meis rebus geſtis ampliſſima atque ornatiſſima decreta fecerũt. pro D. ſua.58 At.4.188. 2. Cæſar uolet augurum decreta facere. Att. 151. Eſt enim tanti philoſophi, tamq. nobilis, audacter ſua decreta defendere. 2.de Fin.49. Verres ab Siculis ob decreta interponenda pecuniam accepit. in Verr.135. Proferre decreta. 3.Ver.87. An hoc dubitabit quiſquam omnium, qui, &c. qui Romæ totum edictum, atque omnia decreta uendidetit? 4.Verr.82 Magnificentiſſimis decretis honeſtari ab aliquo. poſt reditum in Senatu.2. Concitare in ſe, & infeſtare aliquos ſuis decretis & edictis. 3.Verr.66. Sine decretis uitã agere. 4.Ac 197 Statuere ius rei. decretis. 10.Ph.277.

Decerpo.

Nihil ſibi ex iſta laude Centurio, nihil Præfectus, nihil cohors, nihil turma decerpit. pro Marc.4. Ne quid iocus grauitate decerperet. 2.de Or.126.

Decerptus.

Humanus aũt animus decerptus ex mẽte diuina, cũ alio nullo niſi cũ ipſo deo, ſi hoc fas eſt dictu, comparari poteſt. 5. Tuſ. 55.

Decerto.

Nam cum conſulibus & cum multis Conſularibus tanta contentione decertaui, quanta numquam antea ulla in cauſa. Licinio, l.5.8 2.2.Phil 30. Itaq. cum acerrimis nationibus & maximis Germanorum & Heluetiorum prælijs fœliciſſime decertauit. de Pro.Cõſ.26. An decertare mecum uoluit contentione dicẽdi? in Ant 160. Acerrime decertare ferro. Tuſ.2.56. pro Plãc. 69. An eum locum libenter inuiſit, vbi Demoſthenes & Aeſchines inter ſe decertare ſoliti ſunt? 5.de Fin.5. Iure & legibus diſceptãdo decertare. pro Plan.577. Vi & armis contra uim decertare. pro D.226. Cum uero de imperio decertatur, belloque gloria quæritur. 1.Off 57. Sentiam.n. omnia facienda, ne armis decertetur Att.7.136.2. Sed cum tempus, neceſſitaſque poſtulat, decertandum manu eſt. 1.Off 114. Decertãdi duo genera ſunt: unum per diſceptationem, alterũ per uim: cũque illud propriũ ſit hominis, hoc beluarum, cõfugiendum eſt ad poſterius, ſi uti non licet ſuperiore. Off 1.51. Quare expetenda quidem magis eſt decernẽdi ratio, quam decertandi fortitudo. 1. Off. 113. Cũ tempus neceſſitaſque poſtulat, non temere decertandum manu eſt, & mors ſeruituti turpitudinique anteponẽda. Off.1.113. Cũ duobus ducibus de imperio in Italia decertatum eſt, Pyrrho & Hannibale. de Am.28.

Decertatio.

Quumque harum rerum omnium decertatio Conſulibus optimis & fortiſſimis commiſſa & cõmendata ſit. 11.Phil.305.

Decet.

Decet chariorem eſſe patriam nobis,quã noſmetipſos. de Fi. 303.Hoc decet me,& conuenit iis rebus,quas geſſi. de Prou 77. Decet hoc neſcio quõ illum. Or.191.Nihil decet inuita,vt aiũt, Minerua,id eſt,aduerſante & repugnante natura.Off.1.155.Ora torem vero iraſci minime decet,ſimulare nõ dedecet 4. Tuſ.85. Quem non decet hunc ad id quod poſſit,detrudendum puto.de Or.95.Id.n.maxime quẽquam decet,quod eſt cuiuſq. ſuum maxime.Off.1.159.Neq. abeſſe quidquam decet in definitionibus, neq. redundare 2.de Or.46.Quod decet,honeſtum eſt,& quod honeſtum eſt,decet.1.Off.133.Optime vero frater,& fieri ne,de cet.2.de L.13 Decet aut conuenit nobis.11.fa.6. in ep.M.Bruti & Caſſii.Minus ſeuere,quam decuit,res confecta eſt: non tamen omnino diſſolute.6.Phil.204. Exẽplis grandioribus decuit vti. 2.de Dio.71 Quo maiorem ſpem habeo, nihil fore aliter, ac deceat. Att 93.Vt in vita,ſic in oratione nihil eſt difficilius,quam quod deceat videre.Or.203. Quandoq. in deceat prudẽtiæ tuæ. de Or.Ita fere officia reperientur,cum quæretur quid deceat,& quid aptũ ſit perſonis,tẽporibus,ætatibus. 1.Of.175.Nunc quid aptum ſit,hoc eſt,quid maxime deceat in oratione,videamus.3 de Or.116. Quidquid eſt quod deceat,id tũ apparet,cũ antegreſſa eſt honeſtas.Off.1.133. Quæ contẽplantes,expendere oportebit quid quiſq. habeat ſui,eaq. moderari,nec velle experiri.quã ſe aliena deceant. 1.off.159. Decere,caput artis eſt.1.de Or. 6. Decere,quaſi aptũ eſſe,cõſentaneũq. tẽpori & perſonæ.in or.40.

Decentia.

In corporum ẽt motione atq. geſtu multa cernunt ſubtilius, colorum ẽt & figurarum tum venuſtatem,atq. ordinem,&(ut ita dicam) decẽtiã oculi iudicãt,atq. ẽt alia maiora.2.de Na.d.110.

Decenter.

Siquæ decentiſſime deſcripta maioribus iura finium,poſſeſſionum,aquarum, itinerumque ſunt, hæc perturbari aliqua ratione,commutarique poſſunt? pro Cæc.54.

[D]ecido.

Decidis,ſtatuiſq. tu pp neceſſitudinem quæ tibi cum Scapulis eſt,quid iis ad denariũ ſolueretur. pro Quinc.9. Tu ſine me cum Flauio decidiſti.pro Roſc Com.19. Magno tuam dimidiã partem decidiſti,magno & tu tuam partẽ decide pro Roſ. Com. 39.Clodius cum propinquis ſuis decidit,ne reos faceret. de har. reſp.253 Cũ pecuniam C. Quintius P.Scapulæ debuiſſet,per te C.Aquili decidit P.Quintius,quod liberis eius diſſolueret.pro Quint.9. id eſt, tranſactione & pacto promiſit ſe ſoluturum. Si hanc ei rem priuatim Sex.Roſcius mandauiſſet, vt cum Chryſogono trãſigeret atq. decideret.pro Roſ.Am.67. Niſi prius de rebus rationibuſque ſocietatis omnibus decidiſſet.pro Quint.10. Qui cum reo tranſigat,poſt cum accuſatore decidat.4. Ver. 56. Conflictari malebant, quã quidquam cum iſto ſua voluntate decidere.5.Verr.57. Atq. hoc in beneficii loco petitũ eſt ab Apronio,vt iugera ſingula ternis medimnis decidere liceret. 5. Verr. 94.Mancipes pretio cũ ciuitatibus decidiſſe.5.Ver. 151.Quod te de Tadiano negotio decidiſſe ſcribis, id ego & Tadio & gratũ eſſe intellexi,& magnopere iucundũ.Att.1.5.1.Satiſne iſta ſtipulatio dicere tibi videt aperte Roſciũ pro ſe decidiſſe?pro Roſ. Cõ.23.Res ad iſtũ defertur,& iſtius more deciditur.4.Verr.89. Niſi cũ muliere decideret,in poſſeſſionẽ ſe ire iuſſurũ.3.Ver.89.

Deciſus.

Quibus rebus omnibus actis atq. deciſis, producuntur e carcere,& deligantur ad palum.7.Verr.93.id eſt,tranſactis.

Deciſio.

Quid noſtra deciſio de æquitate,quid ratio interdicti de iure admoneant,vi iudicetis.pro Cæc.76.Deciſionis arbiter C. Cæcilius fuit.pro Flac.69. Augere deciſionẽ alicuius oratione & opinione.pro Roſ.Com.119.Dicat deciſionem factam eſſe, quæ facta non eſt.pro Roſc.Com. 18. Negat cum ſibi illa deciſione ſatisfacere poſſe.3.Ver. 99. pro Roſc.Com. 23. Imperatore iſto nihil aliud actum eſt , niſi pactiones pecuniarum , cum tyrannis deciſiones,direptiones,latrocinia,cædes.de Prouinc.Conſul.

Decido.

Ficta omnia celeriter tanquam floſculi decidunt.2.Off 61 Et quaſi poma ex arboribus, ſi cruda ſunt, vi auelluntur:ſi matura & cocta,decidunt : ſic vitam adoleſcentibus vis aufert , ſenibus maturitas de Sen.65.Deciderat ex aſtris.Att.2. 36. 4. In vnius imperium ne res decidat admonemur.de haruſp.reſp.50.

Decipio.

Nam illa Amphibolia quæ Crœſum decepit,vel Chryſippum potuiſſet fallere.2.de Diu.174. Niſi forte me cõmunis φιλαυτία decepit.Att.208 Expectationẽ alicuius decipere.2.de Or. 59. Quod te de Tadiano negotio decepiſſe ſcribis, id ego Tadio gratum eſſe intellexi.Att.4.Decipi,falli,capi.Acad.17.

Deceptus

Iam illis promiſſis ſtandum non eſſe quis non videt,quæ coactus quis metu,aut deceptus dolo promiſerit?1.Of.48.

Declamo.

Ipſe interea decem & ſeptem dies de me declamauit , ne digeſtio potius,quam declamatio videretur. in Ant. 198.Ille autem inſanus,qui pro iſto contra me uehementiſſime declamaſſet,poſtquam,&c 6.Ver.131 Ad fluctum, aiunt,declamare ſolitum Demoſthenem, ut fremitum aſſueſceret voce vincere. de Fi. 525. Haud amo vel hos deſignatos , qui etiam declamare me coegerunt , vt, &c. 14. Att. 17. Niſi forte expectatis or illa diluam,&c.quæ mihi iſte viſus eſt ex alia oratione declamare,quã in alium reum commentaretur.pro Roſc. Am. 50.Veruntamen eſt maieſtas (ut Sulla voluit) ne in quemuis impune declamari liceret. Appio,lib.3. ep.7.

Declamito.

Sedentes declamitant Græci. 1.de Or. 231. Vt enim antea declamitabam cauſas, quod nemo me diutius fecit:ſic,&c.1.Tuſc. 6.Declamitare illos apud me,me apud eos cœnitare. 9.fam.39. De aliquo declamitare.5.Phil.177. Pręterea declamitare Græce apud Caſſium inſtitui:Latine autem apud Brutum exercerĩ volo.Cic.filius apud Tironem,l 16.18.Vbi exhalandi, nõ acuẽdi ingenii cauſa declamitare.2.Phil 60.

Declamitans.

Commentabar declamitans (ſic enim nunc loquuntur) ſępe cum M.Piſone,& cum Q.Pompeio,&c.de Clar. 171.

Declamator.

Non eum declamator aliquis ad clepſidram latrare docuerat.de Or. 155.Non enim declamatorem aliquem de ludo , aut rabulam de foro, ſed doctiſſimum & perfectiſſimum quęrimus. in Or.27.Non uobis videor cum aliquo declamatore, nõ cauſarum foris & fori diſputare? pro Planc.68.

Declamatio.

Non placet mihi declamatio potius,quam perſaluatio . pro Mur.134. Vt enim antea declamitabam cauſas , quod nemo me diutius fecit:ſic hæc mihi nunc ſenilis eſt declamatio. 1.Tuſc 6. Itaque poſtquam adamaui hanc quaſi ſenilem declamationem. Tuſc. 2. 24. Vulgari & peruulgata declamatione contendere. pro Planc. 38.

Declamatorius.

Et ipſe puer magis illo declamatorio genere duci & delectari uidetur.ad Q.fr.l.3.22.1.de Or.36 Declaratus verum in hoc declamatorio ſit opere iactatur.de Or. 91.

Declaro.

Is nullam beneuolentiam inſignem in Remp. declarat . pro D.ſua,76.Copiam declarat ſatietas rerum & abundantia. in Parad. 60. Perfectionem declarat officii verbum oportere in Or. 40.Signatione, non demonſtratione uniuerſam & rem & ſententiam declarat geſtus ſcenicus 3.de Or.122. Luculentam plagã accepit,ut declarat cicatrix.7. Phil. 228. Decere declarat quaſi perfectum eſſe. de Or. 203. Quod plurimis locis perorationes noſtræ voluiſſe nos,& animo contendiſſe declarant. de Or.217. Præſentię deorum declarant ab his,ciuitatibus & ſingulis hominibus conſuli.2.de N.d. 4. Acumen interpretis declarant quædam.1.de Diu.71.Conſuetudinem , vitamque maiorum,actionum genera quædam declarant. 1.de Or.95. Qui eatenus ſe nobis declarant,quoad ipſi uolunt.de Volu.202.Profecto etiam rectius in iudicio conſulis deſignati, is potiſſimum conſul,qui cõſulem declarauit,auctor beneficii Populi Romani, defenſorque periculi eſſe debebit. pro Mur. 36. Itaq. non me extrema tribus ſuffragiorum , ſed primi illi ueſtri concurſus:non ſingulæ uoces præconum,ſed una voce vniuerſus populus conſulem declarauit.contra Rul.66.Declarauit id modo temeritas C.Cęſaris,qui omnia iura diuina atq. humana peruertit. 1. Off.39 Quod declarauit quanti me faceret,cum ſæpe,tum in Burſa. Att. 86.Gemitu & mœſtitia declarauit quantum haberet odium ſeruitutis M. Lepidus.5.Phil.191. Quando quid ſentirem expoſui,quid velſem tua cauſa,re potius declarabo, quam oratione. Ligario,l.6. 13.7.Sed cum tot ſignis eadẽ natura declaret quid velit, ac anquirat quid deſideret,&c.de Amic.74.Nullum inueniri poteſt, quod magis idem declaret Latine,quod Græce , quam declarat uoluptas.2.de Fin.20.Declarare munera.2.fam.3.Declarare hominibus quę futura ſunt.Diu.1.73. Studia vultu & urbis ſæpe ſignificare,re & ſententiis declarare.pro Mil.3. 3.de Or.27.Pro

priam cuiuſque rei vim definitione declarare. 1. de Or. 94. Multa oraculis declarantur, multa vaticinationibus, multa ſomniis, multa portentis. 2. de N. d. 242. Cannius exclamat neutrum illis literis declarari. 1. de Or. 155. Volatibus auium, cantibusq. certiſsimis ſignis res futuras declarari. 1. de Diu. 4. Verba uſitata & proprie demonſtrantia ea, quæ ſignificari & declarari uolemus de Or. 147. Itaque hoc ſępius dicendum, tibique non ſignificandum ſolum, ſed etiam declarandum arbitror, nihil mihi eſſe potuiſſe tuis literis gratius. Luceio, l. 5. 13. 4. Hoc autem tempore tantum nobis declarandum fuit, cui, &c. Off. 34.

Declarans.

Geſtus ſententiam non demonſtratione, ſed ſignificatione declarans. de Or. 163. Relinquendum eſt homini, ut ſignis quibuſdam conſequētia declarantibus, futura pręſentiat. 1. de Diu. 206. Erit enim notius quale ſit pluribus notatum vocabulis idē declarantibus. 2. de Fin. 21.

Declaratus.

Vt eiuſdem hominis voce & declaratus Conſul, & defenſus. pro Mur. 1. Clodius Tribunus plebis declaratus. Att. 38.

Declaratio.

Rurſus declaratio animi tui, quem haberes de Rep. quemq. habiturus eſſes, mihi erat iucundiſſima. ad Planc. l. 10. 9. Viſis nō omnibus adiungebat fidem, ſed iis ſolum, quæ propriam quandam haberent declarationem earum rerum, quæ videntur. Aca. q. ed. 2. l. 1. 29. Liber iſte, quem mihi miſiſti, quantam habet declarationem amoris tui? Trebonio, l. 15. 52.

Declino.

Atomus ab atomo pulſa non declinat. de Fat. 34. Vt bona natura appetimus ſic a malis natura declinamus: quæ declinatio ſi cum ratione fiet, cautio appelletur. 4. Tuſc. 22. At ego hoc declinabam non inuitus. 1. de Leg. 85. Brunduſium veni, vel potius ad mœnia acceſſi: urbem vnam mihi amiciſſimam declinaui, &c. pro Planc. 79. Eo reuocemur, unde huc declinauit oratio. 2. de Or. 86. Quę ergo noua cauſa in natura eſt, quæ declinet atomū? de Fat. 149. id eſt, deflectat. Declinet. que ea (vitia) quæ nocitura videantur. 1. Off. 19. Neque enim dubito, quin ii tales viri ſuſpicione aliqua perculſi repentina, de ſtatu ſuo declinarent. pro Clu. 85. Declinare a propoſito, deflectereque ſententiam. in Or. 76. ab religione officii. 5. Ver. 2. id eſt, non obſeruare officii iura & ſanctitatem. Declinare aliquid. de Fin. 128. Epicurus ait ſine cauſa declinare atomos. de Fin. 52. de N. d. 15. Cum duo individus per inanitatem ferantur, alterum e regione moueri, alterū declinare. de Fat. 144. Etenim uel ſubire eas (minas) videor mihi ſumma cum dignitate, uel declinare nulla cum moleſtia poſſe. Att. 2. 34. 2. De ſtatu declinare. de Prouinc. Conſul. 34. Impetū alicuius nec ſatis recte declinare in Or. 134. Nimio interuallo declinare. de Fat. 68. laqueos iudicii. pro Mil. 31. Magna rerum permutatione impendente, declinaſſe paulum, & ſpe reliquæ tranquillitatis, præſentes fluctus, tempeſtatemque fugiſſe. pro Sext. 62. Non arbitrantur Antonium a Capua declinaturum. Att. 14. 314. 6. Appetuntur autem quæ ſecundum naturā ſunt, delinantur contraria: & omne animal appetit quædam, & fugit a quibuſdam. 3. de N. d. 43. Neque extrinſecus impulſam atomū loco moueri & declinari dicit. de Fat. 69. Declinandum eſt de via, modo ne ſumma turpitudo ſequatur. de Amic. 34. 5. de Fin. 4. Actionis autem duo ſunt genera. Vnum, ad perſequēdum aliquid, aut declinandum: vt quibus rebus adipiſci gloriam poſſis, aut quomodo iniuria vitetur. in Part. 34.

Declinans.

Hoc modo hanc cauſam diſceptari oportet, non ab atomis errantibus, & de uia declinantibus petere præſidiū. de Fato, 68.

Declinatio.

Declinatio a malis, ſi cum ratione fit, cautio appellatur, eaq. intelligitur in ſolo eſſe ſapiente: quæ autem ſine ratione, & cū exanimatione humili atq. fracta, nominatur metus. Tuſc. 4. 11. Declinatio breuis a propoſito. 3. de Or. 115. Declinatio ad libidinem. 1. de Fin. 29. Epicuri atomorum declinatio commētitia. de Fin. 52. Præterea nullum poteſt eſſe animal, in quo non & appetitu ſit & declinatio naturalis. 3. de Nat. d. 82. Laboris & periculi declinatio. pro Clu. 118. Att. 2. 34. 8. Cum attuliſſet nullā cauſam, quæ iſtam declinationem efficeret: tamen, &c. de Fato. 149. Facere declinationem a malo cum ratione, ſapientis eſt. 4. Tuſ. 22. Parua declinatione effugere aliquid. 1. in Cat. 11.

Decolor.

Iam decolorem ſanguinem omnem exorbuit. 2. Tuſc. 31.

Decoloratus.

Si tumore aut liuore decoloratum eſt corpus mortui, ſignificat eum veneno necatum. ad Her. 7. Mortuum deformatū, tumore præditum, corpore decoloratum conſtat fuiſſe. ad Her. 14.

Decoloratio.

Sed & decoloratio quædam ex aliqua contagione terrena maxime poteſt ſanguini ſimilis eſſe. 2. de Diu. 44.

Decoquo.

Qui fortunę vitio, non ſuo decoxiſſet. in Ant. 169. Sciebam eum agrum decoquere quotu anno. Att. 144. Teneſne memoria prætextatum te decoxiſſe? 2. Phil. 61.

Decoctus.

Argentum decoctum in Piſ. 49. Ita ſit nobis igitur ornatus & ſuauis orator, nec tamen poteſt aliter eſſe, ut ſuauitatem habeat auſteram & ſolidam, nō dulcē atq. decoctā. 3. de Or. 57.

Decoctor.

Decoctoribus certus locus lege Roſcia conſtitutus. 2. Phil. 61. Exercitus collectus ea ſenibus deſperatis, ex ruſticis mendiculis, ex decoctoribus. 2. in Cat. 28.

Decor.

Decor ipſius honeſtatis (emolumentum aliquod.) l. 1. de Fin. 28. Spoliauit enim uirtutem ſuo decore, imbecillamque reddidit, quod negauit iu ea ſola poſitum eſſe beatę uiuere. 1. Aca. 49. de Theophraſto. Factis uirorum fortium, non emolumento aliquo, ſed ipſius honeſtatis decore laudandis. 1. de Fin. 56.

Decorum.

Decorum, τὸ πρέπον, totum quidem eſt cum uirtute confuſum, ſed mēte & cogitatione diſtinguitur. Off. 1. 131. Tuſ. 1. 27. decorū duplex eſt: generale, quod in omni honeſtate verſatur, & aliud huic ſubiectum, quod pertinet ad ſingulas partes honeſtatis. Off. 1. 135. decorum generale eſt, quod conſentaneum eſt hominis excellentiæ in eo, in quo natura eius a reliqua animantibus differat. off. 1. 135. Quę autem ſubiecta pars generi eſt, eam ſic definiunt, ut id decorum eſſe uelint, quod ita naturę conſentaneum ſit, vt in eo moderatio & temperantia appareat cū ſpecie quadam liberali. 1. off. 135. decorum poſitum eſt in tribus rebus, formoſitate, ordine, ornatu ad actionem apto. off. 175. Hoc loco continetur id quod dici Latine decorū poteſt: Gręce. n. πρέπον dicitur huius uis ē ea, ut ab honeſto nō queat ſeparari. 1 of. 131. Decorum ad omnem honeſtatem pertinet. Off. 1. 133. decorum quod poetæ ſequuntur. Off. 19. Vt uix ſatis decorum uideretur, eum plures dies eſſe in Tuſculano. Att. 64. Patras accedere ſine iis impedimentis non ſatis uiſum eſt decorum. Att. 72. Valde decorum eſt, patere domos hominum illuſtrium illuſtribus hoſpitibus. 2. Off. 94 Etenim illud ipſum quod honeſtum decorū que dicimus, quia per ſe nobis placet, animoſque omnium natura & ſpecie ſua commouet, &c. 2. Off. 45. & 1. 150. decorum ſeruare. Off. 19.

Decorus.

Color albus præcipue decorus deo eſt. 2. de Leg. 72. decorus eſt ſermo ſenis, quietus & remiſſus. de Sen. 29. diſputatio non ita decora alicui. 4. Acad. 10. Quod non decorum eſt, non dignum diis. 1. de Diu. 34. Hoc tibi non ita decorum eſt. Ac. 2. Epicurus ſenſit nihil umquā elegans, nihil decorum. 1. de Di. 110. Nihil niſi, quod honeſtum decorumq. ſit, expetendum eſt. Off. 13. Omnino ſi quidquam eſt decorum, nihil profecto magis, quam æquabilitas uniuerſæ uitæ, tum ſingularum actionum. Off. 12. Quæ decoræ gratæque cuique diuo ſūt hoſtiæ, ſacerdotēs prouidento. 2. de Leg. 17. Iuſta omnia decora ſunt, iniuſta contra ut turpia, ſic indecora. 1. off. 134. Nos æris, argēti, auri uenas penitus abditas inuenimus, & ad uſum aptas, & ad ornatū decoras. 2. de Nat. d. 227. Oria, qui ſtudiis læti tenuere decoris. de Diu. 85.

Decore.

Verentur enim, ne ſi quo caſu euenerit, ut corporis partes quædam aperiantur, aſpiciantur non decore. 1. Offi. 180. Sin aliquando neceſſitas nos ad ea detruſerit, quę noſtri ingenii non erunt, omnis adhibenda erit cura, meditatio, diligentia, vt ea ſi non decore, at quam minime indecore facere poſſimus. 1. Off. 160. Sancta, formata decore Iouis ſpecies. 1. de Diu. 40. Ad rerum dignitatem apte, & quaſi decore loqui. 1. de Or. 70. Quibus hi tres pedes in principio continuandorum verborum ſatis decore cadunt. de Or. 24.

Decus.

Hominis decus, ingenium: ſic ipſius lumen eſt eloquentia. de Cl. Or. 29. Decus & lumen imperii Romani Cn. Pompeius. 2. Phil. 68. Iudiciorum decus atque ornamentum. pro Cæc. 20. Epicureos niſi arguimus, omnis virtus, omne decus, omnis vera laus deſerenda eſt. de Fin. 73. Triumphi decus & ornamentum. de Prouinc. Conſul. 22. Verum decus in virtute poſitū eſt. Planc. 10. 12. 14.

10.12.14. Decoris honeſtatiſque cauſa adeunda ſunt quæuis pericula. 2. de Fin. 91. Magni exiſtimans intereſſe ad decus & ad laudem ciuitatis, res tam graues, tamque præclaras Latinis et literis contineri. 1. de Nat. d. 13. 5. de Fin. 112. Ad decus & ornamentum ſenectutis, iuris interpretationem ab adoleſcentia cõparare. 1. de Or. 98. Ad laudem & ad decus nati ſumus. de Fin. 139. Honeſtatem & decus conſeruare. 1. off. 27. Et iiſdem artibus decus omne uirtutis iunxiſti. de Cl. 196. Eſt igitur propriũ munus magiſtratus, intelligere ſe gerere perſonam ciuitatis, debereque eius dignitatem & decus ſuſtinere. 1. off. 74. Modus autẽ eſt optimus, decus ipſum tenere, &c. 1. off. 197. Cum decore atque omni me orbatum laude recordor. Tuſc. 194. Vt cernat duplici decore cumulatam domum. ad Att. 187. Vna ſimplex, cuius author Zeno, poſita in decore tota: id eſt, in honeſtate. de Fin. 72. Reſtat, inquit, quarta pars, quæ decore, moderatione, modeſtia, continentia, temperantia continetur. in off. Decora atque ornamenta fanorum. 6. Verr. 87.

Decoro.

Hæc omnia vitę decorabat grauitas & integritas. de Cl. Or. 144. Scipiones patriam ſpoliis triumphiſque decorarunt. Octauio, 14. Quem pop. Romanus ſingularibus honoribus decoraſſent. pro Corn. Balbo, 11. Nemo me lachrymis decoret, nec funera fletu Faxit. cur? volito docta per ora uirum. Tuſc. 28. Ex Ennii Epitaphio. Decorare atque augere Rempub. in Piſ. 21. Ad oppidum maximis monumentis decoratur. in Ver. 131. Cum verus, iuſtus atque honeſtus labor honoribus, præmiis atque ſplendore decoratur. 1. de Or. 96. Omnes denique illi Maximi, Marcelli, &c. non ſine communi omnium noſtrum laude decorantur, pro Arch. 17. Socrates reſpondit ſeſe meruiſſe, ut ampliſſimis honoribus & primis decoraretur. 1. de Or. 119. Sed quæ populari gloria decorari in Lucullo debuerunt, ea fere ſunt & Græcis literis celebrata & Latinis. Acad. q. ed. 1. l. 2. 4. O clementiam admirabilem, atque omni laude, prædicatione, literis, monimẽtiſque decorandam. pro Ligario, 4.

Decoratus.

Inani vocis ſono decoratus. 5. Tuſ. 167.

Decrepitus.

Ex his igitur, hora octaua quæ mortua eſt, prouecta ætate mortua eſt; quæ vero occidente ſole, decrepita. 1. Tuſ. 151. Huic triſti ac decrepito ſeni reſpondet Cælius? pro Cæl. 49.

Decreſco.

Oſtreiſque & conchyliis omnibus contingere, vt cum Luna pariter creſcant, pariter decreſcant. 2. de Diu. 49.

Decretum, Decretus, *Vide Decerno.*

Decuma, Decumanus, *Vide poſt Decem,*

Decumbo.

Quis non modo ſtetit, uerum etiam decubuit turpiter? Tuſc. 183. Quod gladiatores nobiles faciunt, vt honeſte decumbant, faciamus nos principes orbis terrarum. 3. Phil. 149. Mittunt etiam vulneribus confecti ad dominos, qui quęrant, ſi ſatisfactum iis ſit, ſe velle decumbere. Tuſc. 183.

Decupa, *Vide Cupa.*

Decurio.

Recita quid decreuerint Capuæ decuriones. pro Sex. 4. Coloni, decurioneſque fortiſſimi atque optimi viri, beneficium P. Seſtii teſtimonio declarant, periculumque decreto ſuo deprecantur. pro Sex. 7. Illum tabulas publicas Larini corrupiſſe decuriones vniuerſi indicarunt. pro Clu. 26. Decurionum decretum ſtatim fit, vt decem primi proficiſcantur ad Syl. pro S. R. 22. Neque te in decurionibus habebam. Att. 2. 16. 19.

Decuria.

Decuria iudicem tertia a M. Antonio inſtituta, 1. Phil. 14. Vno iudicio multa eſt ab eo petita, ſicut ab Iunio, quod non ſuæ Decurię munere, neque ex lege ſediſſet. pro Clu. 83. Decuriam emere. 5. Ver. 158 Hunc hominem iudicum numero habebimus? hic alteram decuriam ſenatoriam iudex obtinebit? 4. Verr. 56. Totum denique comeſſationis Antonianæ chorum in tertiam decuriam iudicum ſcitote eſſe collectum. 5. Phil. 174. Ex hac decuria noſtra. in Ver. 108. Quid Prætor? iubet recuperatores reiicere decurias. Scribamus quas decurias. 5. Verr. 22.

Decuriatus.

Eodem die S. C. factum eſt, vt ſodalitates, decuriatique diſcederent. ad Q. fr. 2. 11. Cum deſperatis ducibus, decuriatos ac deſcriptos haberes exercitus perditorum. pro D. ſua, 11.

Decurio.

Hunc prædæ cauſa quid facturum putatis? non curſus improbos decuriabit? non ſollicitabit agrarios? 7. Phil. 228. Homines vicatim conſcribere & decuriare. pro Sex. 27. Doce decuriaſſe Plancium, conſcripſiſſe populum, &c. pro Planc. 268.

Decuriatio.

Decuriatio tribulium, deſcriptio populi. pro Planc. 36.

Decurro.

Nam cæteri tum ad iſtam hortationem decurrunt, cum ſe in cauſa putant habere æquum & bonum quod defendãt. pro Cęc. 48. Ad hæc extrema & inimiciſſima iura tam cupide decurrebas, ut tibi nihil in poſterum, &c. pro Quint. 27. Decurrere ad calcem. Tuſc. 1. 14. Ego puto te belliſſime, ſi recte erit, cum Quæſtore Meſcinio Decurſurum. ad Tironem, l. 16. 7. id eſt, nauigaturũ. Nunc video calcem? ad quem cum ſit decurſum, nihil preterea ſit extimeſcendum. 1. Tuſc. 24.

Decurſus.

Prope acta iam ætate decurſaque. pro Quint. 66. Nec uero uelim quaſi decurſo ſpatio a calce ad carceres reuocari. de Sen. 76. Septingenta millia paſſuum uis eſſe decurſa biduo? pro Quint. 54. Attamen iſta, quę abs te breuiter de arte decurſa ſunt, audire cupimus. 1. de Or. 71. id eſt, breuiter a te tractata. Decurſa ætate uitia. Cælius ad Cic. 8. 13. 1.

Decurſus.

Decurſus honorum. 1. de Or. 1. Facilior erit mihi quaſi decurſus mei temporis. Appio, lib. 3. 4.

Decurſio.

Quem Tyberina decurſio feſto illo die tanto gaudio affecit, quanto Lucium Paulum, cum regem Perſem adduceret eodem flumine inuectum. 5. de Fin. 124. Aut Apennino, Alpibuſque ſe teneat, & decurſionibus per equites, quos habet multos, uaſtet ea loca, in quæ incurrerit. Brutus ad Cic. 11. 17.

Decurtatus.

Mutila ſentit quædam & decurtata. in Or. 103.

Decuſſo.

Hanc igitur coniunctionem duplicẽ in longitudinẽ diffidit mediæq. accommodans, mediã quaſi decuſſauit. de Vniu. 32.

Dedecet.

Oratorem iraſci minime decet, ſimulare non dedecet. 4. Tuſ. 85. Falli, errare, labi, decipi tam dedecet, quam delirare & mente captum eſſe. 1. Off. 134. Modice & ſcienter uti rebus ſuis, & ut me dedeceat. 1. de Or. 69. Quo in genere non eſt incommodum, quale quodque eorũ ſit, ex aliis iudicare, ut ſiquid dedeceat in illos, uitemus & ipſi. 1. Off. 204. Decere, quaſi aptum eſſe, conſẽtaneumque tempori & perſonæ: quod cum in factis ſæpiſſime, tum in dictis ualet in uultu denique & geſtu & inceſſu, contraq. item dedecere. in Or. 41.

Dedecus.

Antiqui decus ſummum bonum eſſe dixerunt, item dedecus ſummum malum. de Leg. 197. A. Dolorem exiſtimo maximum malorum omnium. M. Etiamne maius, quã dedecus? 2. Tuſc. 20. Dedecus, flagitium, turpitudinem ut effugias, quis eſt non modo nõ recuſandus, ſed ultro appetendus, ſubeundus, excipiẽdus dolor? Tuſc. 2. 11. Dedecus, humana periurii pœna. 2. de L. 24. Suſceptum in aliquo loco, aut ex aliquo loco deportatum flagitium ac dedecus. pro Mur. 10. M. Brutus in quo magnũ fuit Brute dedecus generi ueſtro. de Cl. Or. 176. Quod priuatarum rerum dedecus non hæret infamiæ? 1. in Cat. 9. Dedecus uitæ ac turpitudo. pro Clu. 7. Ergo id erat meum factum, quod Catoni probare non poſſum, flagitii ſcilicet plenum & dedecoris. Att. 16. 334. 6. Tantum dedecoris admiſiſſe mihi uideor. 9. Att. 14. Ampla domus dedecori domino ſæpe fit, ſi eſt in ea ſolitudo. 1. Off. 194. Sed uereor, ne cum nihil proficiam, etiã dedecori ſim. Att. 124. Optima autem hæreditas a patribus traditur liberis, &c. cui dedecori eſſe, nefas & uitiũ iudicandum eſt. 1. off. 171. Maculæ & dedecori eſſe ſuis. ad Her. 4. 203. Dedecori eſſe ſtudiis ac literis. Att. 8. 155. 1. Vnum etiam reſtat amico noſtro ad omne dedecus. Att. 122. Admittere dedecus. 2. Verr. 30. Att. 10. 173. 10. Admiſſum dedecus confitebor. 3. fam. 36. Si autem libidinũ intemperantia acceſſerit, duplex malũ eſt: quod & ipſa ſenectus concipit dedecus. Off. 25. Dedecus Reipub. imprimere. 5. Phil. 175. Propulſare dedecus ſolet uirtus. 4. Phil. 161. Nihil eſt deteſtabilius dedecore. in Ant. 190. Dedecore duplici cernat cumulatam domum. 12. Att. 6. Iudicia, uera atque inſigni turpitudine notata, atque operta dedecore & infamia. pro Clu. 47. Dedecore nullo abſtinere. 3. de Fin. 59. Dolor dedecore & infamia lenior eſt. ad Her. 3. 100. Sumptus effuſi cum probro atque dedecore. pro Roſc. Am. 41. Cum ignominia & dedecore perire. 2. de Diu. 33. Subire periculum cum aliquo forti dedecore. Att. 119. Homo in dedecore natus. in Ver. 260. In dedecore plus mali

quam,

quam in dolore. Tuſc. 2. 42. Dedecore nemo eſt tam agreſtis, qui nō moueatur. Part. 49. Quid. n. minus eſt dignum, quā tibi quidquā peius videri dedecore, flagitio, turpitudine? Tuſ. 2. 11. Nec verſari inter eos ſine dedecore potero. Att. 160. Sine ſummo dedecore vitæ ac turpitudine. pro Clu. 19. Tum in morbos graues, tum in damna, tū in dedecora incurrunt. 1. de Fin. 73.

Dedecoro.

Te inanem redire turpiſſimum eſt, dedecorantem & vrbis auctoritatem & magiſtri. 3. Off. 8.

Dedico.

Ad hæc, prædia in cenſu dedicauiſti. pro Flac. 65. Smyrnei delubrū Homero dedicauerūt. pro Arch. 14. Aedē alicui dedicare. 3. de N. d. 17. Aedes alicuius dedicare. pro D. ſua, 92. id eſt, religione deuincire. Simolachrū aut aram dedicare. pro D. ſua, 93. Conſecrare & publice dedicare aliquē Deū. de N. d. 41. Te meā domū conſecraſſe, te monumentū feciſſe, in meis ædibus te ſignū dedicaſſe pro D. ſua, 41. Marcellus, ſi Syracuſas cepiſſet, duo tēpla ſe Romę dedicaturū voucrat. 6. Ver. 109. Poſt exceſſum ſuū Romulus Proculo Iulio dixerit, ſe deū eſſe, & Quirinū vocari, tēplūq. ſibi dedicari in eo loco iuſſerit. 1. de L. 5. Dedicandæ huius ædis ea cauſa fuit. 2. de Leg. 54.

Dedicatus.

Aedes Caſtori & Polluci in foro dedicata. de N. d. 62. Vt cū audiſſent ſimulachrū Iouis Opt. Max. dedicatū, legatos mitterēt. in Ver. 214. Nā qui ſe ipſe norit, primū aliquid ſe habere ſentiet diuinum: ingenium ſe ſuum ſicut ſimulachrorum aliquod dedicatum putabit, &c. 1. de Leg. 88. Mens, fides, virtus, concordia conſecratæ, & publice dedicatæ ſunt. 2. de Nat. d. 113. Publice vota & dedicata templa. 3. de Nat. d. 30. Dedicata publice Romæ templa Menti, Pietati, Virtuti, Fidei. 2. de Leg. 29.

Dedicatio.

An conſecratio nullum ius habet, dedicatio eſt religioſa? pro D. ſua, 95. Niſi quē forte illius caſtiſſimi ſacerdotis ſuperſtitioſa dedicatio deterret. pro D. ſua, 80. In dedicatione quid quærēdum. pro D. ſua, 97. Δεδύχθαι 13. Att. 22.

Dediſco.

Eloquentia loqui pene dediſcit. de Cl. Or. 169. Verba mihi deſunt, dediſcique loqui. in Brut. 25. Ob eamque cauſam iuuentus noſtra dediſceret pene diſcēdo. 3. de Or. 58. Deinde vereor, ne, neſcio quid illud, quod ſolebas, dediſcas, & obliuiſcare cœnulas facere. Pæto, l. 9. 24. 6. Etenim ſi vult bonorū virorum inſtituto viuere, multa oportet diſcat atque dediſcat. pro Quint. 20. Hęc uerba mutari, dediſcique poſſunt. de Cl. Or. 88. Dediſcēdæ tibi ſunt ſportellæ & artolagani tui. Pæto, lib. 9. 20. 5.

Dedo.

Abduco equidem me ab omni Reip. cura, dedoq. literis. ad Q. fr. 326. Dedo pœnas temeritatis meę. Att. 9. 161. 3. Primum Scæuolę te dedidiſti. de Or. 165. pro Piſā. 61. Saturnalibus mane ſe mihi Pindentiſſæ dediderunt. Att. 78. Itaque ei ſtudio ſe excellentiſſimi ingenii homines dediderunt. de Or. 148 Eius religione te vinctum aſtrictumque dedemus. in Ver. 221. Imperatore Samnitibus dedito. de In. 73. Cum pater patratus ex S. C. Mācinū dediſſet de Or. 100. Huic diſcendi quærendique diuinæ delectationi toto ſe animo dedidiſſent. 5. Tuſ. 8. Cum ſe ad audiēdū, legendum, ſcribendumque maiore opera dederit: exſtat talis orator, qualem quærimus. 1. de Ora. 48. Conſtrictum aliquem dedere hoſtibus. Poſt reditum ad Quir. 10. Dedere aures ſuas poetis. pro Archia, 19. Quem cum ſententiis iudicum tradidiſſet, eum telis militū dedere. pro Mil. 101. Patria cui nos totos dedere, & in qua noſtra omnia ponere, & quaſi conſecrare debemus. 2. de Leg. 4. Dedere ſe ægritudini. Tuſc. 3. 59. & 1. 4. 68. At. 136. ſe angoribus. Off. 2. 3. ſe totum alicui. 2. de Leg. 9. ſe doctrinæ. Off. 1. 101. ſe lamentis muliebriter, lachrymiſq. 2. Tuſc. 43. ſe languori, deſidiæque. Off. 1. 173. de Or. 210. ſe libidini alterius. de Fin. 78. ſe totum libidinibus. Tuſ. 1. 59. ſe vni alicui, & deſerere ceteros. de Petit. 210. pediſtati, crudelitatiq. dedatur. pro Quint. 41. Non recuſamus, quin illorum libidini Sex. Roſcii vita dedatur. pro Roſc. Am. 5. Qui porcam tenuerit, dedi oportere. de Inu. 73.

Deditus.

Deditus auctoritati alicuius. pro Mil. 3. Deditus conſiliis. 5. Phil. 185. Puer deditus diſciplinis & iis artibus, quibus, &c. pro Cæl. 53. Epicuro deditus. de Fin. 114. Deditus omni generi literarum. Ac. q. ed. 1. l. 2. 4 Is ciues Romanos coluit, iis indulſit, eorum uolūtati & gratiæ deditus fuit. in Ver. 160. Homo grauitati deditus pro Cęl. 50. Quin nobilior iam patrio inſtituto deditus ſtudio literarum. de Clar. orat. 171. Deditus amatoris leuitatibus. 2. de Fin. 91. Animus libidini deditus, cupiditate impeditus. pro Cæl. 47. Vt te admoneam, quod ipſe literis omnibus a pueritia deditus, experiendo magis, quàm diſcendo cognoui. ad Lent. 1. 7. 35. Att. 4. 84. 2 Totus deditus mihi. 14. Att. 16. Q. Cæpio nimis equeſtri ordini deditus. de Cl. Or. 185. Deditus philoſophiæ. Ac. q. ed. 1. l. 2. 4. Hoc magis ſū Publio deditus, q. &c. Licinio, l. 5. 8. 10. Vir religionibus deditus. pro D. ſua, 238. Ac iā tū erat adoleſcentulus his ſtudiis mirifice deditus. 1. de or. 30. pro Archia, 1. Voluntati bonorum & auctoritati Senatus deditus. pro Mil. 70. Deditus voluptatibus. 1. de Fin. 88. & 5. 5. off. 2. 3. Vita vitiis flagitiiſq. omnibus dedita. pro Roſc. Am. 22. Que ſi vobis, ſi ſuis, ſi Reip. conſeruatis, addictū, deditū, obſtrictum uobis, ac liberis veſtris habebitis. pro Cæl. 63. Fateor me his ſtudiis eſſe deditū pro Arch. 188. Opera dedita facere aliquid. de or. 161. Vt igitur hęc ſcireſ, dedita opera has ad te literas miſi. 15. ad Att. 11. Vide quibus hominibus aures ſint deditæ meę. Att. 2. 19. 3.

Dediticius.

Itaque id Senatuſconſultum plerique interpretantur etiam ad tuos ſiue captiuos, ſiue dediticios pertinere. ad Br. 3. 5.

Deditio.

Atque huius deditionis ipſe qui dedebatur, auctor fuit. Off. 74. Spem deditionis non ademit, obſideſque imperauit. pro Leg. Man. 25. Locum alicui reliquum non modo ad pacem, ſed ne ad deditionem quidem facere. 13. Phil. 383. Maiores noſtri belliſiſſimas gentes in deditionem imperii redegerūt. 4. Phil. 361.

Dedoceo.

Si a Polyæno familiari ſuo Geometriam diſcere maluiſſet, quam illam ēt ipſam dedocere. 1. de Fin. 16. & 81. 2. de Or. 40. Cum docendus iudex eſt, aut dedocendus. de or. 115. Vt coercēdi magis, quam dedocendi eſſe videantur. de Fin. 59.

Deduco.

Epicuros atomos de uia deducit. de Fat. 144. Si aliquo eū deducit, ubi futurus ſit æternus. de Sen. 61. Eloquentia deducimus perterritos a timore, & conſolamur afflictos. de Nat. d. 56 Cuius (ſolertiæ) quidem uos maieſtatem deducitis uſque ad apum formicarumque perfectionem. 4. Ac. 216. Rē huc deduxi, ut iā palā pugnare poſſetis, cū hoſtē aperte uideretis. 2. in Cat. 27. Opera mea factū eſt ut Nō deduxi (inquit) Seruiū. pro Flac. 153 Deduxiſti coloniā Caſilinum, quo Cæſar ante deduxerat. 2. Phil. 101. Diu. 66. Nā eo quoq. colonos P. Rupilius deduxit. 4 Verr. 87. Nā nos in noſtra vrbe peregrinantes errantesq. tāquā hoſpites, tui libri quaſi domū deduxerunt. tertiam Iſidori mimi filiam. 4. Verr. Noſter quidē hic natura iuſtus vir ac bonus ēt colloquetur, iuuabit, in uiam deduceret. 1. de Leg. 60. Vt contra omniū ſententias dies pleroſq. deduceret. 1. Ac. 65. id eſt, prolongaret Cū magna multitudo ciuiū me ā domo deduceret. 1. f. 25. vt illa de his oppidis, quæ extra ſuam prouinciā occupauiſſet, pręſidia deduceret. Att. 7. 47. Vt oēs bene ſanos in uiā placatę tranquillæ, quietæ, beatæ vitæ deduceret. de Fin. 1. 55. Feceriſti ēt, ut me, &c. prope de vitæ meæ ſtatu, dolore ac lachrymis tuis deduceres, vt ego iſtū accuſarē. 4. Ver. 7. Quæ uā ratio tū de ſententia deduxiſſet, reſpōdit, &c. 2. Tuſ. 52. Quæ tandē ea eſt diſciplina, ad quē me deducas, ſi ab hac abſtraxeris? 4. Ac. 104. Da operam ut eos de illa prauitate animi deducas. de Petit. Conſul. 27. Studia nihil proſunt perueniēdi aliquo, niſi illud, quod eo, quo intēdas, ferat, deducatq., cognoris. 1. de or. 67. De iis diuitiis ſibi deducant drachmā, reddant cetera. 1. de Diu. 216. Quē nulla conditio pecuniæ ab ſumma integritate continentiaq. deduxerit. ad Q. fr. 291. Si quis me de hac animi leuitate deduxerit. in Cat. 210. Deducere perterritos a timore. 2. de N. d. 112. ab humanitate, integritate, & religione aliquem. 6. Ver. 10. ad Q. fr. 1. 1. 12 id eſt, auocare ad cauſam & crimē. pro Planc. 13. Aquā ad utilitatem agri deducere. 2. de Diu. 105. cauſam in iudicium. de Opt. gen. Or. 150. colonos in agros. 5 Phil. 170. Vt cuius diuitiæ me de ſide deducere non potuiſſent, ne eiuſdem pecuniis de honore deiiceret. in Ver. 71. Deducere de poſſeſſione. in Rull. 69. de prouincia. de Prouinc. Conſ 10. 1. ad Q. fr. 22. i. reuocare de templo. 2. de Inu. 157. ex hortulis in Academiā. 1. de Leg. 81. ex aliquo loco milites. 7. Ver. 70. in aciē. 15. f. 24 in anguſtum. Ac. q. ed. 2. l. 1. 27. aliquem in carcerem. 2. de Inu. 129. homines in colonias. 5. Phil. 165. in diſcrimē. Plācus ad Cic. 10 24. 9. Sed ductus odio properauit rem deducere in iudicium. Att. 1. 36. Deducere in ſedem aliquā hoſpitalē. pro L. Agr. 52. iē ad extremū certamen. 8. f. 35. in ep. Cælii. Deducere teſtes. 6. in Verr. 82. & pro Flac. 72. Dicēdo uoluptates impellere quo uelis, unde autē uelis deducere. 1. de or. 16. Quorū ſcelerum pœnis agitatur, a mente conſilioque deducitur. 3. Ver. 4. Ad cū agnū non caſu, ſed duce deo ſeruus deducitur. de Diu. 116. Conjectura omnis ingeniis hominū in multas ac diuerſas, aut ēt cōtrarias partes ſæpe deducitur. de Leg. 180. Ego huc uniuerſa cauſa deducitur, utrum, &c. pro

Sext. Roſc. 50. Plerumque autem parétum præceptis imbuti, ad eorum conſuetudinem, moremque deducimur. 1. Offic. 366. Spe tamen deducebar ad eam cogitationem, ut, &c. Att. 9. 183. 1. Cicerones noſtri ſunt apud Deiotarum, ſed ſi opus erit, deducentur Rhodum. Attic. 78. Cum deducaris ab eo, quicum libentiſſime vixeris. 1. de Iou. 117. Vt is qui audit, ad fletum miſericordiamque deducatur. 2. de Orat. 202. Ne uerba aſpere concurrant, neue vaſtius deducantur. de Orat. 159. Placuit Cæcinæ de amicorum ſententia, conſtituere. quo die in rem præſentem ueniretur, & de fundo Cæc. moribus deduceretur. pro Cæc. 14. Partitionis caput ſcriptum caute, ut centum nummi deducerentur. 2. de Leg. 83. Hæc enim ipſa ſunt honorabilia, quæ uidentur leuia atque communia, ſalutari, appeti, decedi, aſſurgi, deduci, reduci, conſuli. de Senect. 58. Deduci a mente & conſilio. 3. Verr. 4. & 7. 4. A triſtitia & acerbitate commode ac hilare dicto deduci. 2. de Ora. 185. Deduci a uia recta. ad Her. 27. Quod inſtituit referre de religione, ab eo deduci non poteſt. 1. fami. 2. Deduci ad ſalutem alicuius. pro Syl. 66. Deduci periculo de animi lenitate. in Cat. 47. De ſententia deduci. de Cl. Orat. 173. & Attic. 25. Homines coniuratos cum gladiis in campum deduci a Catilina ſciebam pro Mure. 136. In multas ac diuerſas, aut etiam in contraria partes deduci. Diu. lib. 2. 42. Deduci in ſimilitudinem alienæ culpæ. pro Rab. Poſthum. 2. Odoror quam ſagaciſſime poſſum, quo iudices deduci oratione facillime poſſe uideantur. de Orat. 125. Coſſ. præſidia deducturi ſunt. Attic. 130. Vt boni ratiocinatores officiorum eſſe poſſimus, & addendo, deducendoque, uidere quę reliqui ſumma fiat, ex quo quantũ cuique debeatur intelligas. 1. off. 86.

Deductus.

A dolore deductus eſt (Dionyſius). 2. Tuſcu. 101. Ego autem a patre ita eram deductus ad Scæuolam, &c. de Amic. 2. Homo deductus ex ultimis gentibus. 13. Phil. 365. Ea cum uſque in capitolium deductus, maximo clamore atque plauſu in roſtris collocatus ſum ad Brut. 3. 3. Domum ad iſtum in ius deductus eſt. 5. Verr. 46. Neque legis improbiſſimæ pœna deductus eſt, quo minus hoſpitii amicitię ius, officiumque præſtaret. Terentiæ, lib. 14. 10. Sed quoniam res eo deducta eſt, non quęram ut ſcribis, &c. Atti. 7. 123. 7. Si prius expoſuero, quæ cauſa iudicium deducta ſit. de Opti. gen. Orat. 244. In eum locum res deducta eſt, ut niſi qui deus uel caſus aliquis ſubuenerit, ſalui eſſe nequeamus. Titoni, lib. 16. 11. 1. Hoc dicam, bene a patre continuo ad me eſſe deductum. pro Cæl. 6. An me aliquo præmio de ſententia eſſe deductum? Attic. lib. 2. 20. 1. in Cat. 38. de Cla. Ora. 48. Qui quidem cum in fraudem ſe deductum uideret, manus quas iuſtius in Lepidi perniciem armaſſet, ſibi afferre conatus eſt. Plancus ad Cicero. 10. 48. Sed ſunt in illo numero multi boni, docti prudentes, qui ad hoc iudicium deducti non ſunt. pro Flac. 6. Si in teſtamento deducta ſcripta non eſſent. de Leg. 180.

Deductio.

Ex quo illa mirabilis a maioribus Albanæ aquæ deductio eſt. 1. de Diuin. 162. Deductio coloniarum in agros aliquos. contra Rull. 63. Ne qua deductio fieret, magna ex parte tua poteſtas erat. ad Attic. 59. Ibi tum Cęcinnam poſtulaſſe, ut moribus deductio fieret. pro Cæcin. 19. miſera & crudelis militum in oppida deductio. 1. Phil. 73. Rationis deductio in cauſæ conſtitutione. 1. de Inuen. 27. Partium diſtributio ſæpe eſt infinitior, tamquam riuorum a fonte deductio. in Topic. 17. Qui aliquam partem illius deductionis, honoris, muneris attigerunt, &c. pro L. Agr. 90. Deductionem ex pecunia facere. 1. Ver. 18. & 5. 155. Certis nominibus deductiones fieri ſolebant. in Verr. 189.

Deductor.

Deductorum officium, quod maius eſt, quam ſalutatorum, &c. de Petit. Conſul. 29. Huius autem rei tres ſunt partes: una ſalutatorum, cum domum ueniunt: altera deductorũ, tertia aſſectatorum. Qu. Cic. ad M. Cic.

Deerro.

Si nullis tranſitionibus utemur, ſi non deerrabimus ab eo quod cęperimus exponere. ad Her. 3. Ait iſte eos, ſimilitudine loci deceptos, angiporto toto deerraſſe. ad Her. 40.

Deſatigo.

In quo ille tot & tales uiros defatigat? pro Quint. 7. Hęc etſi adhuc non magnopere mihi tuliſſe fructum animaduerto, tamen non deſpero: nec defatigabor permanere non ſolum in ſtudio libertatis, ſed etiam in labore & periculis. 12. famil. 30. Profecto nunquam conquieſcam, neque defatigabor, ante quam percepero, &c. 3. de Orat. 81. Ne defatigere, neu diffidas, ſemper in præſentibus malis prohibendis futura quoque, niſi ante ſic occurſum, explores, ne ſe inſinuent. ad Brut. 50. in epiſt. Bruti. Id eſt, animum non abiicias & deſpondeas. Egerunt gratias, & ne defatigaretur, orauerunt. de Cl. 172. Laborare & defatigari, idem de Cl. Or. 167. Defatigari aliquem in aliquo negocio. de Leg. 190. Noli igitur in conſeruandis bonis uiris defatigari. pro Marcel. 134. Deſatigari ſatietate alicuius rei. 2. de Or. 94.

Deſatigatus.

Deſatigatus in Repub. conſeruanda. Planc. 10. 19. 4. Puella defatigata petiit a matertera, ut ſibi concederet, ut in eius ſella requieſceret. de Diu. 101. Vel animo deſatigato, qui nunc requiem quærit. epiſt. 70. Quamquam ſumus iam defatigati, ſed nulla laſſitudo officium impedire debet. epiſt. 199. Animi defatigati ab aduerſariis multitudine verborum. ad Her. 3. 109.

Deſatigatio.

Nulla res ei finem cædendi niſi defatigatio & ſatietas attuliſſet. 5. Phil. 178. Defatigatio miſeriarum ægritudines cum faciat leuiores, intelligi neceſſe eſt, non rem ipſam cauſam atque fontem eſſe mœrorum. Tuſcul. 3. 57. Defatigatio quærendi turpis eſt, cum id, quod quæritur, ſit pulcherrimum. 1. de Finib. 3. Ne qua poſſit animum tuum defatigatio retardare. ad Her. 6. Interſpirationis enim, non defatigationis noſtræ, neque librariorum notis, ſed verborum & ſententiarum modo interpunctas clauſulas eſſe in oratione uoluerunt. de Orat. 159. Armis defatigatione abiectis. 6. famil. 7. Deſatigatione deſiſtere aliquid facere. pro Sex. 58. Deus morbum non metuens ex deſatigatione membrorum. de Nat. deo. 2. 43. Corpora quidem exercitationem defatigatione ingraueſcunt: animi autem ſe exercendo leuantur. de Sen. 32. & 78. de 3. Orat. 95. 3. Tuſc. 115.

Defectio, Defectus, *Vide Deficio.*

Defendo.

Ego iacentem & ſpoliatum defendo & protego. pro Syl. 37. Nullum ſcelus defendo ac tego. pro Syl. 65. Equidem ſiquando audio, tam defendo, quam me ſcio a te contra inimicos meos ſolere defendi. ad Marium, lib. 11. 27. 15. Qui autem nec defendit nec obſiſtit, ſi poteſt, iniuriæ, tam eſt in vitio, quam qui, &c. 1. Off. 36. Pudor defendit aliquem. Metellus Cic. 5. 1. 1. Vna veſtita pampinis, nimios ſolis defendit ardores. de Se. 49. Ne locum ſuum, quem adhuc honeſtiſſime defendit, obtineat. pro Quint. 23. Qui non defendit iniuriam, neque propulſat a ſuis. 3. Off. 97. Defendunt leges ac tuentur bonos. 2. de Legib. 11. Hæc qui pro virili parte defendunt, optimates ſunt, cuiuſcunque ſint ordinis. pro Sex. 120. Dentibus ſe defendunt apri. 2. de Nat. deo. 96. Oratam Craſſus, Gratidianum defendebat Antonius. 3. Off. 88. Cauſarumque illuſtrium, quaſcunque defendi, nunc quammaxime conficio orationes. de Sen. 34. Ego ſemper otio ſtudui, pacem defendi. 8. Phil. 140. Carneades nullam vnquam rem defendit, quam non probarit: nullam oppugnauit, quam non euerterit. de Orat. 153. Hortenſius Syllam de ambitu defendit. pro Syl. 4. Quæ defendam a te pie fieri. 11. famil. 45. Defendemus nos omnium vel locis. 5. Atti. 35. Defende me ac ſuſcipe. 10. famil 22. in epiſt. Planc. A quo periculo defendite iudices ciuem fortem atque innocentem. pro Font. 32. Non libertate ſolum, ſed etiam omnibus præmiis digniſſimos fuiſſe qui domini caput defendiſſent. pro Mil. 43. De ſeruis Milonis. Si ſocios æquitate & fide defendiſſent. Off. 2. 37. Ego fratrem cum equitatu mittam, qui ſequatur, Italiam a vaſtatione defendat. Plancus ad Cic. 10. 15. 10. A calamitate defendere aliquem. pro Legib. Man. 9. aliquem contra cri-

men.pro Deiot. 1. Diligentiſſime aliquem tueri atque defendere. epiſt. 127. Publice priuatimque aliquem defendere. 4. Verr. 81. Recte ac iure defendere aliquid. pro Mil. 5. Defendere aliquid loco communi. Acad. quæ. ed. 1.lib. 2.71. quid ſit, vide in dictione Communis. Præſidio & periculo ſuo defendere aliquid. pro Sex. 14. Defendere alicuius cauſam. Tuſc. 5. 74. Lege & præſidio legis, cauſam defendere. pro Clu. 114 Videtur etiam, ſi hac ſententia iuris nudata ſit, poſſe facile cæteris armis prudentiæ cauſas tueri atque defendere. 1 de Orat. 44. Defendere commoda ciuium. Off. 2.122.audacter ſua decreta.de Finib. 2. 25. diem aut tempus aliquod.2. Philipp. 108. Domum ac deos penates aliquo oppugnante defendere.pro Mil. 29. Illud autem ſuperius, ſicut caput & famam tuam,defendere neceſſe erit. Acad.quæſt. ed. 1.lib.2.111. Amici fortunas defendere. pro Mur.4.honorem ſuum.6.Verr.72.maleficium. pro Syl. 14. nocentem & nefarium impiumque.Off.2.72. Quod centias aut re efficere, aut denique libera oratione defendere. epiſt.58. Defendere pericula ciuiũ.pro Mur.4.D.pugnaciſſime.Acad.queſt.ed.1.lib.2. 9.Rationem defendere.2. de Finib. 118.Rempub. conſilio & authoritate.Cat.15.Communem ſalutem Reipub.pro Mur.4. Se acri animo.pro Mil. 21. Excuſatione adoleſcentiæ ſe. pro Cæl.34.Se telo.pro Mil.6.ſententiam aliquam.Acad. quæſt. ed.1.lib.2.57. Sed quod videntur acutiſſime ſententias ſuas, prudentiſſimeque defendere.Diu.2.115.2. de Fin. 3. Defendere ſine vlla dubitatione quod non ſatis eſt exploratum. de Nat.d.1.1.Tecta ſua defendere, & ab aris foſſis, ferrũ, flãmamque depellere.pro Sex.78.Veriſimile nonnunquam, etiam ſi minus ſit verum,defendere,eſt patroni.2.Off.73. Hoc quamquam ſedulo faciebat, tamen interdum non defendere, ſed præuaricari accuſatori videbatur. pro Clu. 45. Cum vi vim defendere.pro Mil.6. vitam ab inimicis. pro Mil. 4. Vitã ſuã noctis & fugæ præſidio,non iuris iudiciorumque defendere. pro Sext.65.alicuius utilitatem.13. fa. 20. a Cyrenaicis melius,liberiuſque defenditur. lib.1.de Fin. 17. Grauiſſimeque & uerisſime defenditur numquã utilitatem ab æquitate poſſe ſeiungi.de Fin. Quę plurimorum patrociniis defenditur. Parad.17.Defendebatur teſtibus collegis ſuis, non recitãdi cauſa legiſſe,ſed recognoſcendi.in Vat.3.Ab hoſtibus defendi paludibus & itinerum anguſtiis,& altitudine montium.2. de L.Agr.57. Quas putet probabiliter defendi poſſe. Ac.q. ed.1.l.2.129.Tam ſunt defendenda,quam mœnia. Ac. q. ed. 1.lib.2.127.Meque tibi in omnes partes defendendum putes. 5.fam.25.in ep. Vatinii.

Defenſus.

Itaque re magis,quam auctoritate, cauſa illa defenſa eſt. de Amic 79.Defenſa & collaudata philoſophia.l.1.de Fin.2. Prouincia an hoſtium populatione defenſa.pro Font.28.Sex igitur hæ ſunt ſimplices de ſumma bonorũ malorumque ſententiæ:duę ſunt ſine patrono,quatuor defenſæ.5.de Fin.34.

Defenſito.

Cuius ſententiam ita ſtudioſe defenſitabat.Ac.q.ed.1. lib. 2.139.Fannius cauſas defenſitauit.de Cl.Or.51. 1. Off. 169. Ac.q.ed.1.l.2.65.Idem hæc non acrius accuſauit in ſenectute,quam antea defenſitauerat. Ac.q.ed.1.l.2.63.

Defenſor.

Aſſiduus defenſor & ꝓpugnator fortunarũ alicuius. Poſt reditum in Senatu 34.Cuſtos, defenſorq. iuris & libertatis. pro Rab.perd.reo.7.Defenſorem ſui iuris: ultorem iniuriarũ actoré totius cauſæ adoptare.1.Verr.29.Paterni iuris defenſor,& quaſi patrimonii propugnator ſui.1.de Or.126 Defenſor necis.pro Mil.43.Defenſor pacis.4. fam.1. Defenſor periculi pro Mur.3.P.Lentulus,ultor ſceleris,propugnator Senatus,defenſor veſtræ uoluntatis.patronus illius publici conſenſus,reſtitutor ſalutis meæ.pro Mil.30.Part.32.Defenſoris officium.4.ad Her.204. Acerrimum defenſorem alicuius in re aliqua ſe oſtendere.Lent.1.1.6.

Defenſio.

Breuis defenſio.pro Cæl.5.Criminis defenſio.pro Mil. 4. Propugnatio ac defenſio dignitatis.Lent.1.7. 7. Innocentiæ defenſio ſæpe multorum improbitate interclusa reſpirat.pro Cl.145.Defenſio accuſatione laudabilior. Off.2.69.Sed hæc quidem eſt perfacilis & perexpedita defenſio. de Fin. 3. 30. Præclara defenſio facinoris.in Vat. 21. Vtriuſque rei facilis eſt & prompta defenſio.de Or. 105. Defenſionis prætermiſſę, deferendique officii plures ſolẽt eſſe cauſæ.Off.1.41. Defenſionis unum corpus eſſe debet.Brut.110. Vt ea pars defenſionis relinquatur.4.Acad.144.Rationem defenſionis tentare.4.Verr.18.Neque auxilium modo defenſioni meæ, uerum etiam ſilentium pollicetur.pro Mil.1. Comparabit defenſionẽ ex conſtitutionibus ab actore inductis defenſor.2.de Inu. 179.Nam qui non pœnam confeſſioni,ſed defenſionem dedit is cauſam interitus quærendam, non interitum putauit. pro Mil.11.Habere defenſionem in iudicio.Diui.12.4.in defenſionem ingredi.1.de Inu.35.Probare defenſionem ſuam aliquibus.pro Mil. 8. Defenſionem facinoris a natura iuſe aliquo quærere.1.de Leg.30.Suſcipere defenſionem dignitatis alicuius,& in ea perorare.Licin.5.8.14 Defenſionem iuris ſuſcipere.pro Mil.104.Defenſione eget meum factum.16.Att. 20.In defenſione ſpem cauſæ ſuæ ponere.pro Cæc.2. Vti defenſione aliqua.4.Verr.18. Quod cauſarũ defenſionibus adeptus es.de Petitione Conſ.15.

Defero.

Atque iſtam partem uitæ conſuetudiniſque noſtræ totam ad te defero ep.16.Vniuerſum ſtudium meum & beneuolentiam ad te defero.6.fam.35.Quidquid auctoritate,fide,conſtantia poſſum,id omne ad hanc rem conficiendam tibi & populo Romano polliceor & defero.pro L.Man. 49. Deferri ad coniectorem quidam ſomniaſſe,&c.de Diu.136.Is cauſam ad te defert.ad Titium.li.11.80.pro Flac 39.Sopater iterum fles,ad Senatum defert iſtius cupiditatem,minaſque demonſtrat.6.Ver.77.Qui noſtra conſilia ad aduerſarios deferunt. pro Clu.114.Te eſſe ſolicitum multi ad nos deferunt.,ep.47. Sic ad nos omnes fere deferunt,nihil te fieri poſſe iucũdius. ad Q.fr.297.Commodius feciſſent Tribuni plebis Quirites, ſi quæ apud uos de me deferunt,ea coram potius me præſente dixiſſent.3.de L.Agr. Ad hunc ordinem res optimas deferebat.in Ant.153.Qui hoc non in beneficii loco, ſed in laboris ac muneris,non temere libertis ſuis deferebãt. Att. 292. in Ver.114.Ad quem Epicurei primas ex noſtris hominibus deferebant.de Nat.d.5.Cum ad uos iudicia communis ca[illegible] detuli.pro Sex.28.Nomẽ hominis audaciſſimi detuli. 3.Ver. 10.Interea tibi abſenti,&c.optimo filio tuo ſtudium,officiũ, operam,laborem meum iampridem & pollicitus ſum,& detuli.Cęc.6.25.Hanc meam uoluntatem ad matrẽ tuam detuli. ep.94.Eique nec opinanti uoluntatem tuam per literas detuli.ep.211. Quem crudelitatis auctorem fuiſſe dicebas,ad hũc honorem & imperium extra ordinem nominatim rogatione tua detuliſti,&c.pro D.ſua.17.Omnem & ſuam auctoritatẽ, gratiam,copias,opes ad hoc negotium conficiẽdum detulit. pro Flac.11.Hoc Curio ad patrem detulit,ille ad Pompeium, res delata ad Senatũ eſt. Att.38.Populus Romanus mihi omnes honores detulit.de Prouinciis Conſul.79 Nomen amici mei de ambitu detulit.pro Cæl.60.Vltro mihi Cæſar omnia detulit.Figuln.l.4.13. 4. Quæ tibi nõ antequã poſtulares,maiora quã uelles,plura quã ſperare, detulit Senatus Octauio. 330.In prætura,in Conſulatu præfectũ fabrum detulit: conſilium hominis probauit; fidem eſt complexus, officia, obſeruãtiamq. dilexit pro Cor.Bal.51.Itaq. ad me iudices, præter ceteras,hãc querimoniã Sicilia detulit lachrimis.7.Ver.101.M. Ant.Cõſ.C.Cæſari dictatori regnũ detulit, Cęſar uti noluit. in Ant.177 Rẽ ad populũ detulit.off.3. 153. Quã uocem ad Cat.ſtatim Fau.detulit.pro Mil.106.Ea non petẽti detulerũt quæ multis petentibus denegarunt.pro Cæl.3. Hæc eis iudices detulerunt,rei confeſſi ſunt in cat.119. Ligarianã præclare uendidiſti:poſthac quidquid ſcripſero tibi ꝑ præconiũ deferã.Att.13.169.1.Si quis eſt honos ſingularis,P.R.cum,cui noluit,deferat.cõt.Rul.75.in Piſ.1.Att.l.2.20.3.10.f.11.Sed quã multos fuiſſe putatis,qui,quæ ego deferrem,nõ crederent. in Cat.105. Quę ſi ciuitas ꝑ bonos uiros,grauesq. homines,querelas ad uos detuliſſet,&c.pro Fl.41.Hos ad magiſtros ſi qua te fortuna Cato detuliſſet,nõ tu quidẽ,&c pro Mur.139 Si iudicia iam facta domo deferamus ad cãs.pro Cl. 3. Quod ultro & detulerim legationẽ,cũ multis petẽtibus denegaſſẽ. Ther. l.13.56.2.Cincius ſiqd ad me tui negotii detulerit, ſuſcipiã. Att.1.111.24.Multos eẽ arbitror,qui ad Cæſ.detulerint,me pęnitere conſilii mei. Att.177.Deferre ad aliquẽ quæ audiuimus.3.Ver.95.3.off.153.ad Bru.15.1.Quod ſi ẽt poſſis quid uis deferre ad alterũ,uidendũ eſt tñ quid ille poſſit ſuſtinere. de Am.63.Deferre ad põtifices. ꝑ D.ſua.239.ad Sẽ.aliquid. 1.Phil.2.ætatulã ad libidines alicuius.de haru.reſp. 38. bellũ ad aliquẽ.11.Phi.30 2.beneficiũ ad aliquẽ.pro Pl.Beneficia dormientibus 7.Ver.141.ciſtellã.1.ad Her. 21. crimẽ in aliquem.pro Deio.21.curã,pro Mur.32.diſſenſionem ad patronos.pro Syl.45.facinus quoddam alicui.2 Phi.65.facultatem alicui.Att.11.221.5.honorem,uel imperiũ ad aliquem. pro Do.17.in aliquẽ locum.Att.12.19.3.in beneficiis.5.fam.59.

Deflexus.

Deflexus.

Aetas iam a diuturnis laboribus deflexa ad otium, domeſticarum me rerum delectatione mollijt. Att.9.186.7. Amnes in alium curſum contorti & deflexi.1.de Diu.70.

Defleo.

Defleui coniugis miſeræ diſſidium.pro D.ſua.232.Itaque illud initium ciuilis belli defleui.10.f.67.Sæpe enim inter nos caſus defleuimus. de Cl.Or.184.

Defletus.

L.Craſſi mors a multis ſæpe defleta 3.de Or.6.Non exercitu amiſſo nudus in ſeruorum ferrum & manus incidiſſet:non liberi defleti non fortunæ omnes a uictoribus poſſiderentur. 1. Tuſc. 136.Sed hæc ſatis diu multumque defleta ſunt.13.Phil. 3 50.

Defloreſco

Mature.n.& celeriter(amores)defloreſcit.pro Cæ.35.Formæ dignitas aut morbo defloreſcit,aut uetuſtate extinguitur.4.ad Her. 189.

Defloreſcens.

Alter ornatus,acer,& nõ talis,qualẽ tu,ô Brute iam deflorẽſcẽtem cognouiſti, ſed uerborum & actionis genere cõmotior. de Cl.Or.176.

Defluo.

Defluunt hæc a ſuperis in terram.2.de Nat.d.13.Iam ipſe defluebant coronæ.Tuſ.5.45.Ad leues amicitias defluxit oratio. de Amic.82.Nam ex nouem Tribunis,quos tunc habuerã,unus me abſente defluxit.pro Sext.59. Hoc totum e ſophiſtarum fontibus defluxit in forum.in Or.52.Vbi ſalutatio defluxit,literis me inuoluo,aut ſcribo,aut lego.ad Pætum,1.9.47. Nequid excidat,aut nequid in terram defluat.de Ami.52.Defluere a neceſſariis artificiis ad elegantiora.Tuſ.1.50.Nec a ſuperis defluere in terras.2.de Nat.d.57.Neceſſe eſt quod redũdaret de ueſtro frumẽtario,queſtu,ad illum poriſſimũ,per quẽ agebatis,defluxiſſe. 5.Verr.131.

Defodio.

Nouaculam illam defoſſam in comitio.ſuperque impoſitũ puteal accepimus.de Diu.87.Si aurum cui,quod eſſe multifariã defoſſum,commonſtrare uellem.2.de Or.97. Reſpondit conte ctor,theſaurum defoſſum eſſe ſub lecto. fodit: inuenit auri aliquantum.idque circundatum argento:&c.2.de Diu.199.

Defore.

Tamen non defore,qui illa reſtituerent,&c.con.Rull.88.

Deformo.

Legant hanc eius concionem,de qua loquor, in qua Pompeium ornat,an potius deformat.de haruſp.reſp.48.ideſt,dehoneſtat.Ille quem ſupra deformaui,uoluntarius amicus mulieris pro Cæc.10.Qui ſunt qui Italiam deformarũt? Carthaginẽſes. ad Her.28.Aut ſi quære deformabimus,aut ſi cruentam,aut ceno oblitam,aut rubrica delibutã inducamus. ad Her. 53. Vt ad ea,quæ accuſatores deformãdi huius cauſa,detrahẽdæ ſpoliandæque dignitatis gratia dixerũt,primũ reſpõdeant. pro Cæl.3.

Deformatus.

Mortuus,deformatus,tumore præditus , corpore decoloratus.ad Her.1.81.Deformatus , atque ornamentis omnibus ſpoliatus.pro Qu.61. Deformatus corpore,fractus animo.At.2.53. Deformata ciuitas. 3. de Or. 5. Deformata ignominia . imago pro Mur.79.Hanc omnibus a me pictũ & politum artis coloribus,ſubito deformatum non ſine magno dolore uidi.At.2.36. 9.Si hominem deterrimum poeta aliquis:fictis cõquiſitiſque uitiis deformati,inquinati,peruerſi,conturbati. de haruſp. reſp. 22.Deformati parietes.3.Tuſ.76.Quæ ira a fortuna deformata ſunt ut tamen a natura inchoata compareãt. pro Syl.64.

Deformis.

Deformis & horridus ager. 5.Verr. 35. Aſpectus deformis. 1.Off.177. Deformis claudicatio.d.1.58.Motus ſtatuſue deformis.5.de Fin.62.Deforme eſt etiã de ipſo prædicare. pro Cæl. 38.Id tanquam tam acerbe ferret M.Cælius, ut eum pœniteat non deformem eſſe natum pro Cæl.4. Grauitas honeſtis in rebus ſeuere,iocus in turpiculis & quaſi deformibus ponitur. 2. Or.137.Nec eam diligere minus debes,quod deformior eſt,ſed miſereri potius.Macel.4.9.13.

Deformitas.

Deformitas animi,ut corporis perinſignis prauitas offenſionis aliquid habere debet. 1.de Leg. 38. Deformitas corporis. Off.3.143.Deformitas fugæ,negligẽtæque alicuius.Att.9. 36. Deformitas in ampliſſimis omnibus honorum.10.fa.12. Deformitas mẽbrorum.Tuſc.4.22.Non modo dignitas nulla erit, ſed erit ſumma deformitas.Planc.10.6.8.Et autem deformitas corporis uitiorum ſatis bella materies ad iocandũ.2. de Or. 231.Integritatem angũſtiorum omniũ,deformitatẽ,morbum debilitatem,mala externa.5.de Fin.139.Ne mala conſuetudine ad aliquam deformitatem,prauitatemque ueniamus. 1. de Or. 76.Et diſerti,deformitate agendi multi,infantes putati ſunt.in Or.31.An eſt ullum maius malum turpitudine? quæ ſi in deformitate corporis habeat aliquid offenſionis,quanta illa deprauatio & fœditas turpificati animi debet uideri?3.Off.143.

Defraudo.

Quem antea ne Andabatam quidem defraudare poteramus ad Trebat.7.20.5.Ne breuitas defraudaſſe aures uideatur,neue longitudo obtudiſſe.in Or.159.

Defricor.

Nam,ut forte hic in balneas uenit,cæpit, poſtquam perfuſus eſt, defricari.ad Her.4.155.

Defringo.

Hic ſubſellii quodã calce premens, dextra pedem defringit. ad Her.4.241. Qui præterefiret ramũ delriogerent arboris.pro Cæc 45.5.de Or.61.Surculo defringẽdo uſurpare poſſeſſionem amiſſam.Or.153.

Defugio.

Attende iam quam defugiam auctoritatem conſulatus mei, pro Syl.24 Defugere diſputationem.1.de Or.53.Ne munus hoc manum aſſignatum a deo defugiſſe uidemini . Somn. Scip. 12. Att.8.147.7.Iniurias fortunæ,quas ferre nequeas , defugiendo relinquas.5.Tuſ.167.Defugiendæ inimicitiæ . pro Planc.63.

Defungor.

Neque ego lubẽter pro maximis tuis beneficiis tam uili munere defungor orationis,Planc.Cic. 10.5.Vt omni populari cõcitatione defungerer.pro Sext.63. Quis non maximo ſe affectũ beneficio putauit,cum tribus decumis pro una defungeretur 5. Verr.33.Et hoc mendacio,ſiqua pericula tibi impenderẽt,ut defungeremur optaui.Cælius ad Cic.8.1.22.

Defunctus.

Defunctus honoribus.pro Plan.43. Cõ & qui antea metuerẽt redirẽt,ac iã defunctos ſeſe periculis arbitrarẽtur.pro Ro.Am.22.

Degenero.

Naturale quodam ſtirpis bonum degenerat uitio deprauatę uoluntatis.de Cl.Or.67.Frater tuus qui a nobis nihil degeneraſ.in Att.253.Ita degenerant,ut ipſi ex ſe nati eſſe uideantur 5.de Fin.23.Sed a Stoicis vel principibus eius diſciplinę Poſſidonii doctor, diſcipulus Antipatri degenerauit Panætius. 1. de Dio.Patrem dicentuis utinam filii non degeneraſſent a grauitate paterna.de Prouinc.Conſul.15. Degenerare a perenni conteſtatque uirtute maiorum.pro Flac.19. A quo illum degenerare dolebat.Tuſc.2. 52. Conſuetudo tamen eum & diſciplina degenerare non ſineret.5.Verr.136.

Dego.

Vt eum Lentulo & Catilina & Cethego fœdiſſimam vitam ac miſerrimam turpiſsima morte propoſita degeret?pro Syl.56. Degere omnem ætatem in tranquillitate.2. de Fin.96.Inter feras ſatius eſt ætatem degere, quam in hac tanta immanitate verſari.pro Roſc.Am.29.Tuſ.5.53.& Lælius, 73. Et omne tempus ætatis ſine moleſtia poſsit degere.Off.72. Degere æuum cũ diis geniali.Tuſc.1. 23. Quod reliquum eſt uitæ,in otio degere.Matius Cic.10.28.20.Degere virtutem cum virtute.4. de Fi. 50.vitam in egeſtate.pro Roſc.Am.85. vitam ſine metu.de Fin. 1.28.Eaque vita quæ ex ſommo bono degitur.de Fin. 4. 13.Et quærere a nobis Balbe ſoletis, quæ vita deorum ſit, quæque ab iis degatur ætas.1.de Nat.d.37.2.de Fin. 187. Id ſibi quiſque genus ætatis degendæ conſtituit , quod maxime adamauit. 1. Off. 164. Amicitia nullam ætatis degendæ rationem patitur eſſe expertem ſui.de Amic.112.Facile totius vitæ curſum,ad eamque degendam præparat rer neceſſarias. 1. Off.20.

Deguſto.

Et deguſtabis genus exercitationum mearum . Parad. 5. Tu velim a Fabio,ſiquem habet aditum,odorere : & illum conuiuã tuum deguſtes. Att. 4. 27. Altercatio huiuſmodi , ea quã licet pauca deguſtes.1 .At.41.Aliquid ſpeculę ex ſermone alicuius deguſtare.pro Clu.56.id eſt,aliquam tum ſpei concipere.Deguſtare mentes,ſenſuſque eorum, apud quos acturi ſumus. 2. de Or. 120.pauca de fabulis.Att.13.290.6. pauca ex orationibus.Att. 2.11.14.Viſne igitur, inquit, o Damocle , quoniam hæc te vita delectat iuſte eandem deguſtare,& fortunam experiri meam? 5. 5.Tuſc.86.ideſt,experiri uitæ rationem.

Dehinc.

Primum igitur,&c.Dehinc ad hãc eneruatã,muliebrẽq.ſentẽtiã ſatis docilẽ ſe Epicurus præbuit.2.Tuſ.22. Ante rẽ erit, &c. quod ſimul diuerterit,dehinc cęnarit.3.de Inu.150.

Dehiſco.

Itane in Brutum dehiſcis? Att.16.336.7.

Dehortor.

Res ipſa, & Reip. tempus, aut meipſum, quod nolim, aut aliũ quẽpiam, aut inuitabit, aut dehortabitur. in Piſ.75. Si ab his dehortabimur. ad Her.17. Ne fruſtra dehortãdo conemini. At.472.

Deiero.

Iſte oneratus auro clamat & deierat. ad Her.39.

Deianira.

Deianira, vxor Herculis, ſanguine Centauri tinctam tunicam ei induit. Tuſc.2.15. Deianira Herculi nocere noluit, cum ei tunicam ſanguine Centauri tinctam dedit. 3. de Nat.d.51.

Deiicio.

Necuero vſquam diſcedebam, nec a Rep. oculos deiiciebam. 1. Phil.1. Eieci ego te armatis hominibus, non deieci. pro Cæc. 28. Non deieci, ſed obſtiti. pro Cæc.109. Antonii præſidiũ Claterna deiecit Hircius. in Ant.215. Magno ſemper vſi impetu, ſæpe aduerſarios de ſtatu omni deiecimus. in Or.70. Atque cum, qui ſemper neſtrum conſenſum grauiſſimum iudicaſſet, de ſententia deiecistis. 9. Phil. 262. Patriæ liberatores vrbe carebant ea, cuius a ceruicibus iugum ſeruile deiecerant. 1. Phil. 4. Cum Senatum a gubernaculis deieciſſes, populum e naui exturbaſſes. pro D.ſua.20. Prætor interdixit, ut eſt conſuetudo, de ui hominibus armatis, ſine ulla exceptione, tantum, vt vnde deieciſſet, reſtitueret. pro Cæc.17. Pollicitus eſt quantum uellent pecuniæ, ſi me ædilitate deieciſſent. in Verr. 70. Hunc ego ſi metu Siciliæ, damnatione iſtius per ueſtram fidem & ſeueritatem deiecero, Iudices, ſatis officio meo, ſatis illorum uoluntati, qui a me hoc petierunt, factum eſſe arbitrabor. 7. Verr. 102. Si prius illud propugnaculum, quo contra omnes meos impetus uſurum ſe putat, ex defenſione eius deiecero. in Verr.156. Videſne igitur quantũ breuiter admonitus de doloris terrore deieceris? 2. Tuſc.11. Quãtum mali ex humana conditione deieceris. Tuſc.1.13. Habeo & dicere, quem contra morem maiorum, minorem annis LX. de ponte in Tyberim deiecerit. pro Sex. Roſc. 35. Prius te quis de omni uitæ ſtatu deiecerit, quam de iſta auctoritate. de Nat.d.1.46. Hoc eſt, Democriti ſententia & opinione. Si tãtulum oculos deiecerimus, præſto eſſe inſidias. 7. Verr. 142. Deiicere & dimouere ex poſſeſſione. de L. Agr. 81. pro Cæc. Deiicere honore aliquem 2. in Verr. 15. libellos. pro Quint. 13. & 42. templo magiſtratus. pro Sex. 67. Pueri autem Sicennæ, credo qui audiuiſſent, quæ in iſtum teſtimonia eſſent dicta, oculos de iſto nuſquã deiicere. neque ab argento digitum diſcedere. 6. Verr. 29. 1. Phil. 1. Deiicere vitia ratione Tuſc.4.67. De ſalin deiicitur Quintius. pro Quint. 14. Noſter Brutus cito deiectus eſt de illo inani ſermone. Att.15.326 4. Is obuolutus & obligatus corio deiiciatur in profluentem. ad Her.4. Fortis uero animi & conſtantiæ eſt, nõ perturbari in rebus aſperis, nec tumultuantem de gradu deiici, vt dicitur, ſed præſenti animo vti & conſilio. 1. Off.113. Deiici de urbis præſidio, & de cuſtodia ciuitatis deturbari. pro Mur.72. Deiici de ſermone. 15. ad Att.21. deiici ex hæreſi. 15. ſa. 44. Hac ſe commemoratione ciuitatis, omnia uerbera depulſurum, cruciatumq. a corpore deiecturum arbitrabatur. 7. Verr.127.

Deiectus.

Deiectus de gradu. Att.16.339.6. Me pudet tam cito de ſententia eſſe deiectum 2. Tuſc.21. His hædinis pelliculis Prætura deiectus eſt. pro Mur.69. Deiectus & ex aliquo, & ab aliquo loco dicitur. pro Cæc.63. Qui ui deiectus eſt. pro Cæc.296. Deiectus uero qui poteſt eſſe quiſquam, niſi in inferiorem locum de ſuperiore motus? pro Cæc.7. Deiectæ copiæ 4. Att.15. id eſt, afflictæ & infimæ.

Deiectio.

Qui illam uim deiectionemque tuo rogatu, aut tuo nomine fecerit. pro Cæc. 42.

Dein.

Hæc quidem duo binis pedibus inciſim, dein membratim. in Or.124. pro, Deinde. Dein quæ ſequuntur. 2. de Nat.d. 158.

Deinde.

Deinde, &c. deinde, &c. quater. de Inu.50. Primum cur? Deinde, Nihilne præterea diximus? 4. Aca.140. Cogita quid deinde. 9. Att. 66. ſubaudito uerbo. Deinde Delphinus: Exinde Orion obliquo corpore nitens. 2. de N.d.85. ex Arato. An ego tibi obuiam non prodirem? primum Appio Claudio? deinde Imperatori? deinde more maiorum? deinde (quod caput eſt) amico? Appio, 3.7.11. Totius augurii primum naturam ipſam uidere, deinde inuentionem, deinde conſtantiam. de Diu.125. Tu uelim cures, vt ſciam quibus nos dare oporteat eas, quas ad te deinde literas mittemus. ad Q.fr.3.24.3. Deinde quod ita multa ſunt incõmoda in uita. de N.d.1.27. pro, Præterea. Capit hoc conſilium, ut pecuniam quibuſdam iudicibus leuiſſimis polliceatur, deinde eã poſtea ſupprimat. pro Clu.4. Ac.71.7. Verr. 22.

Deinceps.

Deinceps accipere ab aliis, & tradere aliis. de Somn.230. Vt deinceps qui accubarent, canerent ad tibiã. Tuſc.299. Res quas idem Cæſar anno poſt, & deinceps reliquit annis adminiſtrauiſſet in Gallia. Brut.115. pro, Poſtea. ἀκροστιχίς, cũ deinceps ex primis uerſus literis aliquid connectitur. Diu.2.86. Poſteaq. proſperæ res deinceps multæ conſecutæ ſunt. de Cl Or.6. Deinceps reliqua reliquis debeãtur. Off.32. Opinionibus & inſtitutis omnia tenebris circumfuſa eſſe dixerunt. 1. Ac.64. Cauendum eſt etiã ne id quod ſemel ſupra diximus, deinceps dicamus. ad Her.1.15 De iuſtitia ſatis dictum eſt, deinceps, ut erat propoſitum, de liberalitate dicatur. Off.9. Deinceps in lege eſt, ut de ritibus colãtur optimi. de Leg.178. Breues deinceps tres, extrema producta, pæanem faciunt. de Or. 168. A quibus ducti deinceps omnes ſapientes habebãtur. Tuſc.229. Deinceps laudatur prouincia Gallia. 4. Phil.158. pro, deinde. Quo (exemplo) affert Rhodiũ quẽdam morientem ſex æquales nominaſſe, & dixiſſe, qui primus eorum, qui ſecundus, qui deinceps moriturus eſſet. 1. de Diu. 115. Itaq. prima cauſa publica, &c. Deinceps inde multæ, &c. de Cla. Or.173. Tũ reliquos, ut inſtitui, deinceps perſequar. de Or.182. Annales Ennii, ut deinceps legi poſſent, effici poſſe. de N.d.44. Sacra deinceps familiis prodantur, & ſint perpetua. de Leg.179 Primum eſt officium, &c. vt ſe conſeruet in naturæ ſtatu, deinceps ut ea teneat, quæ ſecundum naturam ſint, pellatq. contraria. 3. de Fin. 32. Opera mea Remp. incolumem magiſtratibus deinceps traditam. Poſtquam iret in exil. 201. Velim deinceps meliora ſint. Attic. 279. Sed tamen tres fratres ſummo loco natos, &c. te uolo habere iratos, iure præſertim, quos uideo deinceps Tribunos plebis per triennium fore. Thermo, L.2.17.5. Sed deinceps omnia conſiliorum plena uidemus. de Or. 88. Etenim deinceps uiderimus. 5. Verr.83. Loci autem qui, &c. deinceps eſt uiuendum. Top.228.

Deintegro. *Vide poſt particulam De.*

Deiungo.

Ita neceſſitas cogit, ut eadem ſint ea quæ deiuncta fuerunt. de Vniuerſ. 18.

Delabor.

Ex utraque parte tecti aqua delabitur. de Or.195. Ad vulgares amicitias noſtra delabitur oratio. de Ami.65. *Delabitur in* eas difficultates, ut neceſſitatem fati confirmet inuitus. de Fat. 57. Iſte qui ſe uult dicacem, & mehercule eſt, Appius, ſed nonnũquam in hoc uitium ſcurrile delabitur. 2. de Or.136. Aut a minoribus ad maiora aſcendimus, aut a maioribus ad minora delabimur. in Part.8. Nam & ipſe qui plurimum poteſt, quotidie mihi delabi ad æquitatem & ad rerum naturam uidetur. Treb.6.ſa.36 Delabi ad aliquem. Att.12.258.3. de cælo & e cælo. 1. de Fin.96 in fraudem. 3. de Or.125. in morbum. Att.104. in aliquem ſermonem. 1. de Or.48. in turpitudinem. off. 1.147. Carneadem autem etiam heri audiebamus ſolitum eſſe delabi interdum, ut diceret opinaturum, id eſt peccaturum eſſe ſapientem. 4. Ac.108. Habenda eſt autem ratio rei familiaris, quam quidem delabi ſinere flagitioſum eſt. 2. Off.93.

Delapſus.

Cum tu prouectus ſubito, atque delapſus in flumen, nuſquam apparuiſſes. de Diu. 92. A maledictis pudicitiæ, ad coniurationis inuidiam oratio eſt noſtra delapſa. pro Cæl.40. Sed neſcio quo pacto ad præcipiendi rationem delapſa eſt oratio mea, cum id mihi propoſitum initio non fuiſſet. Q. fr. 1. 1.26. Signum cælo delapſum Veſtæ cuſtodiis continetur. 11. Phil.307. Ex annaliũ memoria, aut etiam de cælo diuinum hominem eſſe in prouinciam delapſum puteo. Q.fr.1.1.21. pro L.Man.28. Piliam delapſam in idem genus morbi, curam tibi afferre maiorem ſentio. 7. Att.23. Poſt, cum id aſſequi non potuiſſent, iſtuc potiſſimum ſunt delapſi, ut aiunt in Græcis artificibus, eos auletas eſſe, qui citharœdi fieri non potuerint: ſic nonnullos uidemus, qui, &c. pro Mur.26. Delapſa de manibus audaciſſimorum hominum arma ceciderunt. 1. Off.110. id eſt, furor ciuium compreſſus. Omnia quæ iam delapſa fluxerunt, ſeueris legibus uincienda ſunt. pro Marcel. 14.

Delecto.

Itaque aut libris me delecto, quorum habeo Attii feſtiuam copiam.

eopiam.Att.2.21.1.delectat quidquid eſt admirabile. Part.13. Me magis de Dionyſio delectat:ipſe enim eſt ueterator magnus. Q.fr.2.15.4. Itaque non tam iſta me ſapientiæ fama delectat, quam,&c.de Am.98.Hermathena tua ualde me delectat. Att,2. Pulchritudo corporis mouet oculos & delectat.off.20.Quia me ſtatus hic Reipub.non delectat.ep.8.Sic ſe res habet,te tua, me delectant mea.Tuſc.5.47. Io quibus erant imagines Siciliæ regum ac tyrannorum, qui non ſolum pictorum artificio delectabant,ſed,&c.6.Verr.109.Itaq. me & ſuperiores literæ tuæ admodum delectauerunt.Ruſo.Literæ tuæ incredibiliter me delectarunt.ad Q.fr.3.15.Interca cum Muſis qoidem nos delectabimus animo æquo.Att.2.19.3.Tu iſtic te Atheriano iure delectato, ego me hic Hirciano.Papirio,lib.9.18.6.Genus dicendi eſt eligendum,qood non ſolom delectet,ſed etiam ſine ſacietate delectet.3.de Or.54.Nonne Ita deficiunt, ut quemuis cum admiratione delectent?de Sen.48.Incredibile eſt quā me Quint. in omni genere delectarit. Att.254.Delectare animom ſuauitate auditus,oculorum,tactionum,odorationom,ſaporum.Tuſ.4.16.delectare auditorem honorarium.Or. 142.

Delector.

In hoc admodum delector,quod in aliir rebus, aliiſq. ſententiis uerſaris atque ille.2.de Leg.28.Ennio delector,ait quiſpiā, qui,&c.de Or.200.Magis meo facto delector, quam tuo.ep.33. Nullo prorſus plus homine delector.ep,100. Hiſte ego rebus paſcor,his delector,his perfruor,quod Senatus,&c.in Piſ.89. Nūc quidem certe cogitatione quadam,ſpeq. delector.pro Arch.191 Io quo ualde delector,me ante prouidiſſe. Att. 273. Delectatur audiens multitudo,& oratione ducitur,& quaſi uoluptate quadam perfunditur.de Cl.Or.181. Vulgus imperitorum ludis magnopere delectatur.pro Mur.37.Ita delectamur eo loco, vt, &c. 2.Att.13. Et ij qui rerū cognitione doctrinaq. delectantur.Læl. 72.Multi partim maleuolentia, partim opinione æquitatis delectantur.Att.1.15.7.Cognoſce nunc hominis audaciam, in Rep. perdita delectare.ad Q.fr.322.Vt ab altero non delectere,alterum oderis.in Or 123.Ne criminibus inferendis delectetur amicus.de Am.58.Vt me ab eo delectari facilius, quam decipi putē poſſe. io Verr. 61.delectari aſſentatione.Læl. 80. fabulis Græcis) (ſpernere aut reiicere Latinas.lib.1.de Fin.4.Poet magis illo declamatorio genere duci & delectari uidetur.ad Q. fr.3.19. 5.Delectari mirifice lectione librorum.Acad.q.ed.2.lib.2.5. luſionibus uel laborioſis.de Fin.5.51.rebus inanibus. Læl.49.ingenuis ſtudiis atq. artibus.de Fin.5.45.Quæ maiore ſignificet illum in hac eſſe rogatiuncula delectatum.1.de Fin. 60.

Delectamentum.

Inania ſunt iſta,mihi crede,delectamenta pæne puerorum. in Piſ.47.Poſſum perſequi permulta delectamenta rerum ruſticarum,ſed ea ipſa,quæ dixi,ſentio eſſe longiora.de Sen. 50.

Delectatio.

Delectatio,eſt uoluptas ſuauitate auditus animum deliniēs. Tuſc.4.16.Poſt autem delectatio,iucunditaſq. celebrauit.3. de Or.85.delectatio animi.Ac.q.ed.2.l.1.6.aurium.de Fin.2.5.cōuiuiorum.de Sen.42.ingenua,& digna ſapientia.Tuſc.5.53.Mira quædam io cognoſcendo ſuauitas & delectatio. 1. de Or. 95. Delectatio oratoria.4.Att.46.puerilis.de Fin.1.56. Delectationis aucupium.Or.114.Res ruſticas uel fructus cauſa,uel delectationis inuiſere.1.de Or.128.Parumne cognitum eſt, &c. an delectationis & otii conſumendi cauſa locuti ſumus, &c. Tuſc.5. 36,Studii,delectationiſq. cauſa ſcribere aliquid.2. de Leg. 24. Ars plena delectationis.2.de Or.127.Num igitur me cogis etiā fabulis credere, quæ delectationis habeant quantum uoles, &c. 2.de Diu.169.Maiori offenſioni, quam delectationi mihi eſſe. 23.At.30.Non auaritia ab inſtituto curſu ad prædam aliquam reuocauit,non libido ad uoluptatem, non amœnitas ad delectationem.pro L.Man.28.Ad delectationem animi ſtudiū aliquod ſibi ſumere.Ac.q.ed.2.l.1.6.Habet breuis expoſitio, ſi rationis nullius indiget,magnam delectationem.ad Her.4.170.Quæ popularem admirationem habuerunt, delectationem tibi nullam attuliſſent.Mario,l.7.1.9.Doctrina & literæ, quæ ſecūdis rebus delectationem modo habere uidebantur, nunc uero etiam ſalutem.ep. 89. Ego uero propter ſermonis delectationem tempeſtiuis quoq. conuiuiis delector.de Sen.42. Io omni parte corporis ſemper oportere aliquod gaudiū delectationemq. uerſari. Poſt redit.in Senatu,13.Qui & ab delectatione omni negotio impedimur,& in ipſa occupatione delectationes alias multas habere poſſumus,ludis tamē oblectamur & ducimur.pro Mur.37.Quāta delectatione autem afficere.Tuſc.1.81. Delectatione allicere aliquem. Tuſc.1. 5. Hominis mens uidendi & audiendi delectatione ducitur.Off.21.Magna delectatione & uoluptate aliquem priuare.Pæto,l.9.24.5.Delectationes conuiuiorum non corporis uoluptatibus magis, quam cœtu amicorum ſermonibuſque metiebar.de Sen. 86.

Delectus. *Vide, Deligo.*

Delego.

Tamen in hoc deprecor, ne meum hoc officium arrogantiæ condemnes, q huoc laborem alteri delegaui. Cælius Cic. 8.1. delegaui amico locupletiori,nō quo illi ita de me merito onus illud imponerem.pro D.ſua,13. Quintum delegabo, ſi quid æri meo alieno ſuperabit. Att.220. delegare crimen alicui.pro Fōt. 7.Hæc ipſa quæ nunc ad me delegare uis, ea ſemper in te eximia & præſtantia fuerunt.2. de Or. 68. Falbi regia eſt conditio delegandi.Att.189.

Delegatus.

Quoniam putas prætermittendum a nobis eſſe hoc tempore cratera illum delegatum. Attic. 27. Poſt delegatam mihi hanc prouinciam.

Delegatio.

Aut delegationem a mancipe annua die, aut Vectenì conditionem,ſemiſſe. 12.Att.4.

Deleo.

Sin autem perimit ac delet omnino,quid melius,quam in mediis uitæ laboribus obdormiſcere,&c.2.Tuſ.192. Accepi ab Ariſtocrito tres epiſtolas,quas ego lachrymis prope deleui. Terentiæ,l.14.3.1.Qui non modo præſentia,uerumetiam futura bella deleuit.de Am.10.Deleuit copias eius.10.fa.65. In ep. Galbæ.pro L.Mar.13. Qui omnes leges una rogatione deleuit.pro Sen.15. deleuit enim mihi omnem moleſtiam recentior epiſtola. Q.fr.3.33.Scipio Numantiam deleuit.in Cat.123. Qui cum per ſe Rēp.lacerare nō poſſet,ſub alieno ſcelere deleuit. Poſtq. 204.Iuppiter urbes deleuit,fruges perdidit. pro S. R. 40. Quæ vmquam uetuſtas obruet? aut quæ tanta delebit obliuio? pro Deio 26. Si huius æterni beneficii immortalem memoriam deleuiſſes,Parad.36.Cotta ſi diſputat, vt Stoicorum magis argumenta confutet,quam hominum deleat religionem. de Nat.81. Ne deleat quis ſepulchra.2.de Leg.59.delere aliqood ædificiū. eoot.Rul.83.Extinguere & funditus delere aliqoid.de har.244 Delere cuncta cruore & flamma.ad Octau.46. domum. pro D. ſua, 111. Non enim te puto meas epiſtolas delere, ut reponas tuas.ep.104.Extinguere atque delere improbitatem.in Ver.59 Nummulis acceptis ius ac fas omne delere. Att.1.11.12.Digito legata delere.pro Clu.30.Iam ſcripſeram:delere nolui. At.240 Delere patriam.Off.12.& in Cat. 121.religionem hominum. Diu.1.8.Senatum.13.Phil.361.ueritatem. de Amic. 77.vrbem cruore & flamma.ad Auguſtum,13.Vrbs hæc,quam delere uoluiſti.de har. 251.Hæc delentur ſtatim, illæ ſeruantur ſancte. pro Roſc.Com.4.Imagines ſicut literæ delentur. ad Her. 22. Quæ delentur uel morbo,uel ſomno,uel obliuione,uel uetuſtate. de Nat.d.1.22.Si patria deleatur,non doleat?Tuſc.167. Niſi Pompeius uincit,nomen populi Romani deleatur neceſſe eſt.Att.10. 196.3.Neq. exceſſu uitæ ſic deleri hominem,ut funditus interiret.Tuſc.1.23.deleri omnino Remp.quam imminutam & debilitatam manere.15.fa.41.Delenda eſt nobis illa macula Mithridatico bello ſuperiore ſuſcepta. pro L.Man. 3. Omnino improbitas,&c.extinguenda atque delenda ſit. 1. Verr.14. Omnem memoriam diſcordiarum obliuione ſempiterna delendam cenſui. 1.& 2.66.Sic T.Annius ad illam peſtem comprimendam, extinguendam,funditus delendam natus eſſe uidetur.de har.5. Quæ deliberatio non in re delenda, ſed in agenda mercede conſumpta eſt.Poſtq. 200.Aedificia deleta.2.de L.Agr.87.deleta fundi tua Reſp.9.Att.70.Poſt redit.in Senat.2.Dico eſſe ex qua tantū tectorium uetus deletum ſit,& nouum inductum. 3. Verr. 103. Nominis prope Romani memoriam cum ueſtigio imperii non modo ex ædibus Græcorum,uerumetiam ex literis eſſe deletā. pro Flac.47.Toto animante deleto, & facto interitu uniuerſo. Tuſc.167. Quorum alteri uno aduentu noſtri exercitus deleti ſunt,alteri noſtri imperii,&c.pro Mur. 68. Homines hominum impetu deleti.2.Off.23.id eſt,bellis aut ſeditionibus. Morte deleti homines.1.de Nat.deo. 56. Magnas hoſtium copias multis præliis eſſe deletas.pro Pomp.7.Extincto Senatu,deletiſq. iudicils,quid eſt,&c.Off.52.

Deletrix.

Tū eſt illa io templo Caſtoris ſcelerata & pæne deletrix huius imperii ſica deprehenſa.de har. reſp.45.

Delenio.

Alter nouis cōmentariis Cæſaris deleniitur eſt.ep.184.alias, delinitus.

Deliacus, *Vide Delius*.

Delibero.

Qui uoluptatem ſummum bonum eſſe decernit, non cum ea parte animi, in qua ineſt ratio atque conſilium, ſed cum cupiditate, id eſt cum leuiſſima parte deliberat. 2. de Fin. 182. Deliberans, utrum traiiciant legiones ex Africa, necne. ad Brut. 11. 40. De geographia etiam atque etiam deliberauimus. Atti. 26. Iſte certe ſtatuerat ac deliberauerat non adeſſe. 3. Verr. 1. Si tecum olim coram potius, quam per literas de ſalute noſtra fortuniſq. deliberauiſſem. Att. 171. Ve ſæpe cum iis qui audiunt, nonnumquam etiam cum aduerſario deliberet. Or. 209. Vt ſi Senatus deliberet, captiuos redimat, annon. Her. 16. Deliberare de abſoluendo Apronio. 5. Verr. 25. Vtri conſulendum ſit, deliberetur. 2. de Inu. 250. Noctem ſibi ad deliberandum poſtulauit. Poſt reditũ ad Quirit. 9. Tibi uero Piſo diu deliberandum & concoquendum eſt, utrum, &c. pro Roſ. C. Deliberandi cauſa, Simonides ſibi unum diem poſtulauit. de Nat. 1. 42. Deliberandi finis, utilitas. Top. 49. Par. 45. Coram mihi tecum deliberãdi poteſtas nõ eſt. Att. 119. Spatium deliberandi habere. 1. Off. 166. Diſtrahitur in deliberando animus. Off. 3. & 2. In deliberando neceſſe quid ſit. Part. 45. In deliberando quali oratione utendum. Part. 52. Ea deliberanda omnino non ſunt, in quibus eſt turpis ipſa deliberatio. Off. 3. 47. Deliberatum eſt. 7. Verr. 143. Id eſt, hab & decretum eſt. Sic habuiſti ſtatutum ac deliberatum cum animo. 5. Ver. 59. Certum eſt, deliberatumq. dicere. pro Sex. Roſ. 23. Mihi deliberatum & conſtitutum eſt, ita gerere conſulatum. contra Rull. 65. Mihi vero deliberatum eſt, vt, &c. Att. 15. 324. 3. id eſt, decreui. Si iam tibi deliberatum eſt, quibus abroges fidem iuſiurandi, reſponde. pro Q. Roſc. 25.

Deliberatus.

Neque illi quidquam deliberatius fuit, quam me, quacunque ratione poſſet, non iudicio, neque diſceptatione, ſed vi, atque impreſſione euertere. Metel. lib. 5. 7.

Deliberator.

Illi interea deliberatori merces, longa interpoſita nocte, duplicata eſt. pro Sex. 63.

Deliberatio.

Communicatio, quę eſt quaſi cum iis ipſis, apud quos dicas, deliberatio. de Or. 162. Triplex igitur eſt, vt Panætio videtur, cõſilii capiendi deliberatio. 1. Off. 15. Difficilis deliberatio. pro L. Man. 18. Incidit deliberatio. 2. de Or. 182. Deliberatio officii. 8. At. 55. Deliberatio autem omnis hæc eſt, &c. Att. 8. 147. 1. Quę deliberatio non in reddenda, &c. ſed in augenda mercede conſũpta eſt. Poſt red. ad Quir. 9. Demonſtratio & deliberatio, genera ſunt cauſarum. de Inu. 44. Id coram conſiderabimus quale ſit: habes enim res deliberationem: etſi ea parte magna tibi aſſentior. 7. Att. 14. id eſt, amplius deliberandũ cenſeo. Habere domi deliberationem de aliqua re. 1. Phil. 1. In deliberationem illud cadit. 1. Off. 15. Panætius non videtur debuiſſe huiuſmodi deliberationem introducere. Off. 54. Suſcipe nunc meã deliberationem, qua ſolicitor, &c. At. 14. 20. De viri boni deliberatione & conſultatione quærimus. 3. Off. 66. Cauſa ex deliberatione conſtans, vt belli. de Or. 162. Ex omni deliberatione celandi & occultandi ſpes opinioque remouenda eſt. Off. 3. 47. In deliberatione uel nulla, uel non longa principia. Par. 8. Forenſes diſceptationes iudiciorum aut deliberationum. de or. 86. Deliberationũ finis, utilitas. 3. ad Her. 93. Deliberationum ſpecies. 3. ad Her. 92. Deliberationes quas habes de Repub. 1. Phil. 1. In deliberationibus omnem orationem conſumere. de Fato, 4.

Deliberatiuus.

Cauſa deliberatiua. 2. de Inu. Deliberatiuũ cauſæ genus, quid. 1. de Inu. 12. In deliberatiuo genere finis qui ſit. 2. de Inu. 130. & 237.

Delibo.

De laude ieiuni hominis quidquam delibare. Plancus Cice. 10. 21. 6. Floſculos orationis alterius delibare & carpere. pro Seſtio, 103. Nonne de ſua gloria, quum pari præmio tales homines affici uideant, delibari putent? de Inu. 204.

Delibans.

Ille nulla nuce delibans inſitam uirtutem, concidit tacitus. ad Her. 41.

Delibatus.

Flos delibatus populi. de Cl. or. 29. Hoc eſt, intactus, incorruptus, illibatus. Quod ſi in præſentia de honeſtate delibatum, uirtute aliquando & induſtria recuperetur. 2. de Inu. 250. Audiebã Pythagoram, &c. numquam dubitaſſe, quin ex uniuerſa mente diuina delibatos animos haberemus. de Se. 70. Hoc eſt, decerptos.

Delibutus.

Qui deuinctus erat faſciis, & multis medicamentis propter dolorem artuum delibutus. de Cl. or. 114. Vxor ſacrilega & periuriis delibuta. Sal. in Cic. 270. Vt ſi cruentam rem, aut cœno oblitam, aut rubrica delibutam inducamus. ad Her. 53. Per terram ſanie delibutam fœde diuexarier. Tuſ. 171. Ipſe uero quemadmodum compoſito & delibuto capillo paſſim per forum uolitet cũ magna caterua togatorum, uidetis iudices. pro Roſc. Am. 79.

Delicatus.

Adoleſcens delicatus. de Cl. or. 101. Muliebris & delicatus ancillarum, puerorumque comitatus. pro. Mil. 21. Aſia iſta referta & eadem delicata. pro Mur. 128. Voluptaria, delicata, mollis diſciplina, quam grauis, quam continens, quam ſeuera. L. 1. de Fin. 29. Libidinoſa & delicata iuuentus. Att. 1. 14. 10. Delicata uita. 2. Tuſ. 48. Delicatum conuiuium. Att. 2. 29. 1. Delicatum litius. 7. Ver. 82. Turpe enim, ualdeq. uitioſum in re ſeuera conuiuio dignum, aut delicatum aliquem inferre ſermonem. 2. off. 200. Noſtrum enim unuſquiſque, qui tam beati, quam iſte eſt, non ſumus, tam delicati eſſe non poſſumus. 6. Ver. 112. Epicurus, quaſi pueri delicati, nihil ceſſatione melius exiſtimat. de Nat. d. 21. Hi pueri tam lepidi ac delicati, non ſolum amare & amari, neque cantare & pſallere, ſed etiam ſicas uibrare, & ſpargere uenena didicerunt. 2. in Cat. 42. Delicatæ regum pateræ. Parad. 117. alias, ſilicatæ. Molles & delicatæ uoluptates. 1. de N. d. 155. Delicatæ & obſcœnæ uoluptates. de Nat. d. 1. 78. Filius delicatior. 2. de or. 143. Hæc mihi uidetur delicatior, ut ita dicam, molliorque ratio. de Fin. 5. 11. Delicatiſſimum faſtidium. 1. de Fin. 8. Delicatiſſimis uerſibus exprimere omnia cõuiuiorum genera, cœnarũq., & adulteria. in Piſ. 56.

Delicate.

Non delicate ſolum, ſed etiam inepte peregrinantur. 2. Att. 28. Recumbere molliter & d. 3. de or. 36. D. & molliter uiuere 1. off. 149.

Delicium.

Sed etiam delicium digamma uiderem. Att. 9. 34.

Deliciæ.

Acerrime autem deliciæ meæ Dicæarchus contra hanc immortalitatem diſſeruit 1. Tuſ. 121. Ecce autem aliæ deliciæ equitum uix ferendæ, quas ego non ſolum tuli, ſed etiam ornaui. 1. Att. 52. Deliciæ noſtræ. 1. Att. 12. Pueriles deliciæ. 3. de or. 46. Deliciæ tuæ noſter Aeſopus 7. fa. 2. Quid amores & deliciæ tuæ Roſcius? de Diu. 97. Quos Antonius deliciarum cauſa loris in conuiuio cædi iubebat a ſuis publice. 13. Ver. 164. Deliciarum cauſa & uoluptatis non modo ciues Romanos, ſed & nobiles adoleſcentes, &c Neapoli in celeberrimo oppido cum mitrella ſæpe uidemus. pro Rab. Poſt. 16. Multarum deliciarum comes eſt extrema ſaltatio. pro Mur. 11. Via Herculanea uendibilis multarũ deliciarum. contra Rul. 73. Pyliæ ſalutem dices, & Atticæ, deliciis & amoribus meis. Att. 16. 18. Cogitatio ſupellectilis ad delicias, aut epularum ad uoluptates. in Para. 11. Sed redeo ad amores deliciaſque noſtras. in Anto. 207. Cum alter ſe Catilinæ delicias, alter Cethegi conſobrinum fuiſſe diceret. pro D. ſua. 50. delicias alicuius ornare. 1. Att. 52. Scito C. Sempronium Rufum, mel ac delicias tuas, calumniam maximo plauſu tuliſſe. Celius Cic. 8. 18. A talibus deliciis uel ineptiis abeſſe. in or. 22. Vnde igitur potius incipiã, quam ab ea ciuitate, quæ tibi una in amore atque in deliciis fuit? 6. Verr. 2. Att. 16. 333. 23. Illi autem, quibus eras in deliciis, uix riſum tenebãt. in Vatin. 15. Simia, quam rex Moloſſorum in deliciis habebat. de Diu. 1. 61 Habere in deliciis aliquem, obſequi, &c. Att. 6. 111. 28. deliciis militum, & imperatoris inſolentia illudimur. ad Brut. 22.

Deliciolæ.

Tulliola, deliciolæ noſtræ, tuum munuſculum flagitat, & me vt ſponſorem appellat. 1. Att. 15.

Deligo.

Deligare ad palum. 7. Ver. 94. in eas hominẽ diuaricari & deligari. in Ver. 220.

Deligo.

Magiſtratus deligit Pop. Romanus, quaſi Reip. villicos. pro Planc. 51. delegi vos duos, quos præcipue colerem. 9. Att. 49. Ille autem quinque delegit, quorum nomina multi memoriæ tradiderunt. de Inu. 62. Quos ſibi ipſi delegerunt ad imitandũ. off. 2. 66. Bona deligere, & Reiicere, cõtraria. de L. 168. Deligere ex eo numero. 4. Ver. 75. Lumina ipſa ex floretiſſimis ordinibus deligere. pro Mil. 16. Multos ex ſuis annalibus poſſe deligere, quos velit & poſſit imitari. Q. fr. 1. 1. 15. deligere rationẽ degẽdæ ętatis. Tuſ. 5. 52. Deligere quã quiſq. uiuẽdi viã ſit ingreſſurus. off. 1. 165.

2.165. Deligere optimũ virum ad ſacra Idæa accipienda.5.de Fi. 2 14. Vnum ex cunctis deligere.de L.Agr.36. Poteſtas deligendi ex populo data.2.de L.Agr. 36. Tum de imperatore deligendo eſt dicendum.pro L.Ma.3. Dicendi facultas ſæpe valuit in Conſule deligendo.pro Mur.129. In deligendo genere vitæ ratio habenda eſt.1.Off.167. Ex Senatu in hoc cõſilium delecti eſtis propter ſeueritatem.pro Roſc.Am.5.

Delectus.

Ad rem aliquã delectus.pro Ruſ.Am. 89. Natiuum & delectũ malum. pro D.ſua. 9. Quæſtorem habes non tuo indicio delectum.ad Q.fr.1.1.15. Nos, quod nominatim rei maximæ pene iam deſperatæ, ſummum virum ſæpe ad extrema Reip. diſcrimina delectũ præfecimus,a te reprehẽdemur.pro Dom. 19. Quid cenſetis,cum iſti Decemuiri cum imperio,cum faſcibus,cum illa delecta finitorum iuuentute per orbem terrarum vagabuntur?pro L.Agr.51. Delecti ad omne facinus coloni.pro L.Agr. 81. Delecti viri. 1.Tuſc.78.i. Fortes & præcipui vel egregi.

Delectus.

Mihi quidem etiam lautius videtur quod eligitur & ad quod delectus adhibetur.5.de Fin.155:in Or.27. Dignitatis delectus in beneuolentia fit.1.Off.69. Hic delectus,hoc diſcrimen te Prętore fuit,vt aratores in ſeruorum numero eſſent, ſerui in publicanorum.5.Ver.74. Si hic delectus appellandus eſt,cum vltro ſe offerunt omnes.11.fam.14. Delectus in familiaritatibus hominum percautus & diligens.1.ad Q.fr. 24. Delectus adhuc quidẽ inuitorum eſt,& a pugnando abhorrentium.7.Att.44. Delectus & notatio iudicum etiã in noſtris ciuibus haberi ſolet. 5. Phil. 173. Quorum ab oratoris iudicio delectus magnus adhibetur. or.201. Delectus prouincialis.15.fam.4 Harum rerum hic tenetur a ſapiente delectus.lib.1.de Fin.27.& 52. Latini ſic delectus vim in lege ponunt,vt Græci æquitatis.1.de Leg. 14. Qui imperatoribus noſtris in bello delectum virtutis eripi vellet. pro Corn.38. Iudicio ſuo delectum habere aliquem. Q. fr.1.1.15. Delectum remigum habere.12.fa.13.in ep. Caſſ. Ariſtonis, Pyrrhonis,Herilli iampridem exploſa eſt ſententia: qui tamen haberent ius ſuum diſputandi de officio, ſi rerum aliquem delectum reliquiſſent, vt ad officii inuentionem aditus eſſet.1. off.11. Iſti omnia iure pretio exæquauit, omnium rerum delectum atque diſcrimen pecunia ſuſtulit.4.Verr.86 Primoq. in libro dixerit, verborum delectum originem eſſe eloquentiæ. de Cl. or.137.& 48.3.de or. 83. Delectu aliquo aut ſapientia non ducitur ad iudicandum populus,ſed impetu nonnunquam & quadam etiam temeritate. pro Planc. 7. Ex delectu Italiæ magnas copias compararat.12 f.10. Quod idem facere cẽſores in delectu dignitatis & in iudicio ciuium,& in animaduerſione vitiorũ,qui conuenit? pro Cl.101. officia tollitur delectu omni & diſcrimine remoto. de Fi.121. Sine vllo delectu,ſine pop.notione, ſine iudicio Senatus addicere alicui aliquid.de L.Agr.61. Superbiſſimo delectu & duriſſima conquiſitione collectus exercitus.de Prouinc.Conſ.3. Acceptorum autem beneficiorum ſunt delectus habendi,nec dubium,quin maximo cuique plurimum debeatur.1.Off.73. Ex delectibus conſcripti milites.8.Att.4.in ep.Cn.Pomp. Delectibus habitis,& pecuniis imperatis.11.fam.5.in ep.M.Bruti & Caſſii.

Delinio.

Eam,quo tutior eſſet noſtra uita, ſe feciſſe commemorat, ut non modo uirtute flecteret, ſed etiam tribus ſuis patrimoniis deliniret.pro Mil.73. Delinire aliquem beneficio,aut ſpe.de Peti. Conſ.27. animum ſuauitate.4. Tuſc.31. animos præda, pretio, ſermone.5.Ver.135.2.Off.68. Fouere hominũ ſenſus, delinire animos,& adhibere uoluptates. pro Mur. 67. Delinire milites blando appellando ſermone.Off.2.68. Animum adoleſcẽtis nõdum conſilio ac ratione firmatũ pellexit iis omnibus rebus,quibus illa ætas capi ac deliniri poteſt.pro Dii.9. Quæ ſũt ad multitudinem deliniendam.Off.2.82.

Delinitus.

Illecebris uoluptatis delinitus.Caſſio,lib.15.16.6.& 12.4.i. ineſcatus aut deceptus. Non nuptialibus donis, ſed filiorum funeribus delinita mulier.pro Clu.20. Quis enim tibi hoc conceſſerit, aut initio genus hominum in montibus ac ſyluis diſſipatum,non prudentium conſiliis conſultum potius,quam diſertorum oratione delinitum,ſe oppidis mœnibuſque ſepſiſſe?de Or. 19. Qui blãditiis pręſentiũ uoluptatũ deliniti atq.corrupti, &c. de Fin.1.26.

Delinitor.

Iudex,cuius delinitor debere ſe orator.de Cl.Or.133.

Delinitio.

Ipſaque illa delinitio multitudinis ad breue exiguumque ſit tempus.2.Off.81.

Delino.

Tuli moleſte,quod literæ delitæ mihi ante redditæ ſunt. ad Caluum.

Delinquo.

Artemque uitæ profeſſus,delinquit inuita.2. Tuſc. 9. Quare ne in bello propter hoſtiũ metum delinqueret,amplior ei mortis ſupplicii metus eſt a maioribus conſtitutus.pro Clu.101. de Miſſie Ferretne ciuitas ulla latorem iſtiuſmodi legis,ut condemnaretur filius aut nepos,ſi pater aut auus deliquiſſet? 3.de Na. d.131. Sic ſiquid deliquero,nullæ ſũt imagines quæ me a uobis deprecentur.2.de L.Agr.98. In aliqua re delinquere. 1. de Inu. 144. Nam neceſſe eſt eum qui uelit peccare, aliquando primum delinquere.1.de Inu.145. Siquid delinquitur,fit neſcio quomodo ut magis in aliis cernamus,quã in nobiſmetipſis.1.Off.104.

Delictum.

Iniuriarum delictum eſſe.pro Rab.Poſth 124. Quo delictum maius eſt eo,pęna tardior.pro Cæc.5. Nihil delictum a me putem.9.Att.45. Delicti crimẽ.pro Corn.Balb.3. In iure parum delictum eſſe,qui prohibitus ſit,niſi ex eo loco ubi ueſtigium impreſſerit,deiicere neminem poſſe. pro Cæc.55. Ob delictum expetunt pœnas ab aliquo dii.pro Marc.10. Idque accidere nullo ipſius delicto,ſumma culpa mea.11.ad Att.38. Delicto ſuo; non ulciorum iniuria commoueri.Sextio,l.6.17.12. Delicta alicuius comprimere.10.Att.10. Quæ autem parua uidentur eſſe delicta,neque a multis intelligi poſſunt,ab iis eſt diligentius declinandum.1.Off.102.

Deliqueſco.

Nec ſitienter quid appetens ardeat deſyderio,nec alacritate futili geſtiens deliqueſcat.4.Tuſc.29.

Deliro.

Tum Annibal reſpondiſſe fertur, multos ſe deliros ſenes ſæpe uidiſſe,ſed qui magis quam Phormio deliraret, uidiſſe neminem.2.de Or.42. Summos uiros deſipere,delirare,dementes eſſe dicebas.1.de Nat.d.130. Falli errare, labi, decipi tam dedecet,quam delirare,& mente captum eſſe.1. off.133. Adeone me delirare cenſes,ut iſta eſſe credam?1.Tuſc.9. Vtar igitur, nec abducar,ut tear aut in catis totam Hetruriam delirare,aut, &c. 1. de Diu.65. omneſne delirare tibi uiſi ſunt?de Nat.d.10.

Delirans.

Delirans in libris ſuis quos ſcripſit.1.de Nat.d. 28. Expoſui fere non philoſophorum iudicia,ſed delirantium ſomnia.1. de Nat.d.60.

Delirus.

Quæ eſt anus tam delira,quæ iſta timeat?Tuſc.158. An tu cenſes ullam anum tam deliram futurã fuiſſe, ut ſomniis crederet? 2.de Diu.108. Deliri ſenes.2.de Or.41.

Deliratio.

Iſta ſimilis ſtultitia,quę deliratio appellari ſolet, ſenum leuium eſt,non omnium.de Sen.33.o delirationem incredibilem 2.de Diu.135.

Deliteſco.

In cubilibus deliteſcunt beſtię.2.de Nat.d.189. In balneis delituerunt ſerui.pro Cęl. Sic Arceſilaus, qui cõſtitutam philoſophiam euerteret,& in eorum auctoritate deliteſceret. qui negaſſent, quid nam ſciri poſſe.Acad.5. Cõſtitui locum iuſſit balneas Xenias,ut eo mitteret amicos qui deliteſcerent,deinde,&c. pro Cœl.49. Iuris iudicium cum erit,& æquitatis, caue in iſta tam frigida,tam ieiuna calumnia deliteſcas.pro Cæc. 45. Tum ueſpertinis temporibus deliteſcẽdo, tum matutinis ſe rurſum aperiendo.2.de Nat.d.75. Delius,locus.de Diu.106.

Delphinus.

An tu Delphinum ullam anteferre cẽſes figuram ſuæ? de Na. d.16. Gubernatores cum exultãtes loligines uiderint, & delphinos,tempeſtatem ſignificari putant.de Diu.138.

Deltoton.

Deltoton dicere Grai. Quod ſoliti,ſimili quia forma littera claret.in Arato.i. Andromedæ ſignum.

Delubrum.

Smyrnei delubrũ Homeri in oppido dedicauerũt. pro Arch. 189. Cum nouum delubrum in urbis clariſſimo loco inchoaret. pro D.ſua.240. Delubra eſſe in urbibus cenſeo, nec ſequor magos Perſarum,quibus auctoribus Xerxes inflamaſſe tẽpla Græciæ dicitur,quod parietibus includerent,deos,quibus omnia de-

beient

berent eſſe patientia ac libera, quorumque hic mundus omnis templum eſſet, ac domus. 2. de Leg. 27. Muſarum delubra colere. pro Arch. 30. Quamuis delubra menti & uirtuti & fidei concremur. 3. de Nat. d. 66. Delubra omnia ſãctiſsimis religionibus conſecrata depeculatus eſt, 2. Ver. 9. Delubra a patribus cõſtructa in urbibus habento. de Leg. 16. Delubra mentis uirtutis, pietatis, fidei, ob quæ datur homini aſcenſus in cælum, ſunto. 1. de Leg. 16. An hæc quoque dea eſt? Vidimus enim eius aras delubraque in Græcia. 3. de Nat. d. 61. De Hecate Menſas argenteas de omnibus iuſsit auferri. de Nat. d. 77. Quod eorũ ſimulachra ſanctiſſima C. Verres ex delubris religioſiſsimis ſuſtuliſſet. 1. Ver. u. Eſt enim mihi tecum pro aris & focis certamen, & pro deorũ templi atque delubris. 3. de Nat. d. 137.

Deludo.

Deinde aliquanto lenius nihil agere atq. deludere cœperſit. pro Sext. Roſc. 22. Deluci uoſmetipſos a Tribuno plebis patiemini? pro L. Ag. 79.

Delumbo.

Nec minutos numeros ſequens concidat. delumbetque ſentẽtias. in or. 136.

Demens.

Quæ perturbatione animi, ſanus cum eſſet, timebat ne euenirent, ea demens euentura eſſe dicebat. de Diu. 131. Tum ille ſubito ſcelere demens quanta conſcientiæ uis eſſet oſtendit. 3. in Cat. 56. In tranquillo tempeſtatem aduerſam optare dementis eſt. off. 17. Deſipere, delirare, dementem eſſe. de Na. d. 20. Ego te nõ uecordem, non furioſum, non mente captum, non tragico illo Oreſte, aut Athamante demẽtiorem putem, qui ſis auſus, &c. in Piſ. 36. Inconſideratiſsima ac dementiſsima temeritas. de haruſp. reſp. 52.

Dementia.

Nec minus illud acute & quod animi affectionẽ, lumine mentis carentem, nominauerunt amentiam, eandemque dementiã. 3. Tuſc. 8. Qui ea numero ciuium dementia aliqua deprauati, hoſtes patriæ. ſemel eſſe cœperunt. in Cat. 33. Demẽtias eius caue contemnas. 4. Att. 34.

Dementer.

Tanta res tam dementer credita. in Cat. 66.

Demergo.

Demergit caput cornix per littora 1. de Diu. 24.

Demerſus.

Animus ex altiſsimo domicilio depreſſus & quaſi demerſus in terram. de Sen. 70. Equus, in quo uehebar, mecum una demerſus, rurſus apparuit. 2 de Diu. 208. Demerſus i aqua, demerſus in palude. 3. de Fin. 37. & 2. 168. Patriam demerſam extuli. pro Sext. 14. C. Marius ſenile corpus paludibus occultauit demerſum. pro Sext. 14. Quamuis enim demerſæ ſint leges alicuius opibus, quamuis tremefacta libertas. 2. off. 31.

Demeter.

Nam ab illis quoque Δημήτηρ, quaſi γημήτηρ nominata eſt. 2. de Nat. d. 97. id eſt, terræ mater.

Demetior.

Eorum enim curſus demetiti, maturitates temporum, & uarietates, mutationeſque cognouimus. 2. de Nat. d. 117.

Demenſus.

De induſtriaque, non ex inſidiis, ſed aperte ac palam elaboratur, ut uerba uerbis quaſi demenſa & paria reſpõdeant. in or. 21.

Demetatus.

Atque ita demetata ſigna ſunt, ut in tantis deſcriptionibus diuina ſolertia appareat. 2. de Nat. d. 81.

Demeto.

Demetendi, percipiendique fructus ſcientia. 2. de N. d. 233. Reliqua autem tempora demetendis frugibus ac percipiendis accommodata ſunt. de Sen. 64.

Demigro.

Multa mihi dat ſolatia. nec tamẽ ego de meo ſtatu demigro Att. 4. 46. A quo repudiatus, ad ſodalem tuum M. Marcellum demigraſti. in Cat. 101. Quos tu demigrare, & aras & focos relinquere coegiſti. in Piſ. 99. Demigrare ex agris, & in aſtu ſe conferre Atticos iuſſit Theſeus. 2. de Leg. 4. Vetat enim dominans ille in nobis Deus iniuſſu hinc nos ſuo demigrare. 1. Tuſc. 116. Demigrare in loca quædam propter bonitatem. pro L. Agr. 50. Fortiſſimorum ciuium mentes, quæ mihi videntur ex hominũ vita ad deorum religionem & ſanctimoniam demigraſſe, teſtor, me, &c. pro Rabirio, 22. Mortemne mihi minitaris, vt omnino ab hominibus: an exilium, vt ab improbis demigrandum ſit? in Parad. 20. Demigrandum eſt potius aliquo, quam habitandũ in hac vrbe. pro Dom. 233.

Deminuo.

Deminuere de commendatione. 13. f. 25.

Demiror.

Hæc te ſperaſſe aſſequi demiror. contra Ruſ. 56. Iſtam auditam a te eſſe omnino demiror. Orat. 122. Etſi addis Lamiam, quod demiror equidem. Att. 14. 318. 1. pro Clu. 69. Me autem, propter quem cæteri liberi ſunt, tibi liberum non viſum demiror. epiſt. 108.

Demitigo.

Noſmetipſi, qui Lycurgei a principio fuiſſemus, quotidiẽ demitigamur. 1. Att. 26.

Demitto.

Memmius in forum deſcendens, caput ad fornicem Fabianũ demittebat. de Or. 133. Sin erit in demonſtratione ſermo, paululum corpus a ceruicibus demittemus. ad Her. 21. Si me demiſiſſem in Ciliciam. 15. fam. 13. Cum ipſe equum demiſiſſet in flumen, ſummeſſus equus non extitit. 1. de Diu. 126. Cum in eũ caſum me fortuna demiſiſſet. 10. fam. 15. Quapropter hoc te primum rogo, ne contrahas aut demittas animum. ad Quint. fr. 1. 1. 6. Demittas te eo, unde exitum vides nullum eſſe. 8. fam. 47. in ep. Cæl. In mediocri fulgore verſabimur, ſi hæc, ut ante dixi, aliquantulum demiſerimus ad Her. 16. Demittere animum, Tuſc. 4. 29. Animos, de Fin. 5. 39. & Tuſc. 4. 21. Demittere ſe in cauſam. Att. 7. 131. 9. ſe in res turbulentiſſimas. 9. f. 1. Qua oratione habita grauiter & ſentẽtioſe, maxime demittitur animus hominum, & ad miſericordiam comparatur. 1. de Inu. 117. Eſt igitur ægritudo, opinio recens mali præſentis, in quo demitti, contrahique animo rectum eſſe uideatur. 4. Tuſc. 12.

Demiſſus.

Mœrens, demiſſus & afflictus. pro Syl. 55. Probus, demiſſus, nõ acer, non pertinax, non litigioſus. 2. Or. 98. Cum iſte repente ex alacri atque læto ſic erat humilis atque demiſſus, vt non modo Populo Rom. ſed etiam ſibi ipſe condemnatus videretur. 2. Ver. 21. Demiſſus homo. pro Mur. 77. i. ſupplex. Vt ille tum humilis, vt demiſſus erat. Att. 36. Demiſſus ſine phaleris. 15. Att. 49. Demiſſa vſque ad talos purpura. pro Clu. 89. Videſne tu illum triſtem, demiſſum? iacet, diffidit, abiecit haſtas. pro Mur. 42. Quid C. Neronis uiri optimi atque innocentiſſimi, nõnullis in rebus animum nimis timidum atque demiſſum? 3. Verr. 52. Animum demiſſum & oppreſſum erigere. pro Cl. 44. Feſſo ac demiſſo animo eſſe Lent. 1. 9. 55. Verſari animo demiſſo atq. humili, ut ſolent ii, qui affecti iniuriis, ad opem iudicum ſupplices, inferioreſque confugiunt. pro Font. 19. Inuenies eum apud ſororẽ tuã, occultantem ſe capite demiſſo. pro Dom. 889. At C. Fabritius a ſubſelliis demiſſo capite diſceſſerat. pro Cl. 29.

Demiſſe.

Suppliciter ac demiſſe gratias agere. Brutus ad Cic. 16. 2. Suppliciter demiſſeque reſpondere. pro Flac. 16. pro D. ſua, 72. Non eſt auſus elate & ample loqui, cum humiliter demiſſeque ſentiret. 5. Tuſc. 36. Me tuear, ut oppreſſis omnibus non d. vt tantis rebus geſtis parum fortiter. Att. 34.

Demiſſio.

Veriſimile eſt igitur, in quem cadit ægritudo, cadere in eundem timorem, & infractionem quandam animi, & demiſſionem 3. Tuſc. 12.

Demiurgus.

Itaque non modo in comœdiis res ipſa narratur, ut ille in Demiurgo modo, &c. ep. 104.

Demo.

Demit de capite medimna ſexcenta. 5. Verr. 65. Qui tantum Titiniorum, ac Vanniorum, ac Tanuſiorum capita demebãt. de Pet. Conſ. 6. Cui nihil dempſis ius. de Fin. 69. Quantum de capite dempſiſſet. in Ver. 165. Minutatim & gradatim aliquid demere. 4. Acad. 90. Sæpe fabulis fidem firmare aut demere. de claris Or. 1. Hæc ad te ſcribo, non vt queas tu demere ſolicitudinem, &c. Att. 11. 223. 4. Cum aliquid minutatim & gradatim additur aut demitur. 4. Acad. 90. Dionyſius Aeſculapii Epidaurii barbam auream demi iuſſit. 3. de N. d. 120. Dempta æternitate, nihilo beatior Iupiter, quam Epicurus. 2. de Fin. 241.

Demolior.

Columnas demoliri. Q. fr. 3. 2. domum. 1. Off. 193. ea, quorũ altitudo afficeret auſpicia. 3. Off. 85. parietem. in Top. 10. Partem muri. Caſſius Cic. 12. 13. 12. ſtatuas. 4. Ver. 116. 5. Ver. 98. Hãc Scaurus demolitus, acceſſionem adiunxit ædibus. Off. 28.

Demolitio,

Demolitio.

Dum ea demolitio fieret, quæſtores non minus triginta adeſſent in Verr. 141. Demolitione ſublati templorum aditus. poſt redi. in Senat. 29.

Demonſtro.

Se demonſtrat incolumem eſſe non poſſe. 3. Ver. 50. Quid igitur demonſtrat? Vadimonium ſibi ait eſſe deſertum. pro Quint. 27. Spurina quidem, cum ei rem demonſtraſſem, & uitam tuam ſuperiorem expoſuiſſem, magnum periculum ſummæ Reipubl. demonſtrabat. Paetu, lib. 9. 24. 7. Nam ut ante demonſtrabant, quid ubique eſſet, ita quid nunc undique ablatum ſit, oſtendunt. in Verr. 230. Demonſtraui hæc Cælio, & illud oſtendi, ſi ipſe unus cum illo contenderet, me ei ſatisfacturum fuiſſe. Att. 1. 1. 8. Mihi Fabius demonſtrauit me a te plurimi fieri ep. 32. Legatos mittunt qui eum leges doceant, conſuetudinẽque omnium annorum demonſtrent. 4. Verr. 86. Demonſtrare amorem fraternum in aliquem. ad Q. fr. 291. Digito demonſtrare. in Somn. Scip. 29. Demonſtrare iter. in Cat. 29. Tamen uobis alio loco, ut ſe tota res habeat, quod ad eam ciuitatem attinet, demonſtrabitur. 4. Ver. 10. Res demonſtranda, poſtea controuerſia conſtituenda. 1. de Or. 70.

Demonſtratus.

Idque inuentum eſt eo loco qui eſt ab aruſpicibus demonſtratus. 1. de Diu. 29.

Demonſtratio.

Demonſtratio, eſt oratio quæ docet remiſſa uoce quomodo quid fieri potuerit, aut non potuerit. 3. ad Her. 116. & 4. 240. Demonſtratio defenſionum tuarum. 2. de Or. 112. Si deliberatio & demonſtratio genera ſunt cauſarum, non poſſunt recte partes alicuius generis cauſæ putari. 1. de Inu. 18. Demonſtrationem dare. Top. 11. Illi iam habent ſuam conuerſam demonſtrationem. 6. Verr. 116. Vniuerſam rem & ſententiam non demonſtratione, ſed ſignificatione declarans. 3. de Or. 122. de Geſtu. Demonſtrationes quemadmodum quæque fiant. 4. de Fin. 21.

Demonſtrator.

Simonides dicitur ex eo, quod meminiſſet quo quiſque loco cubuiſſet, demonſtrato uniuſcuiuſque ſepeliendi fuiſſe. 2. de Orat. 192.

Demonſtratiuus.

Demonſtratiuum genus cauſæ, & eius ſpecies. 3. ad Her. 101. Demonſtratiuum (genus eſt) quod tribuitur in alicuius certæ perſonę laudem aut uituperationem. 1. de Inu. 11. Cauſæ tres partes ſupponimus, iudicialem, deliberatiuam, demonſtratiuã. de Inu. 43. Demonſtratiuum cauſæ genus minus oratori neceſſarium. 2. de Or. 24. Demõſtratiui generis finis quis ſit. 2. de Inu. 237. In demonſtratiuo genere, quid honeſtum ſit, quæritur. 2. de Inu. 130. In demonſtratiua cauſa principium unde ſumendum. 3. ad Her. 102.

Demoror.

Ne diutius uos demorer, exponam. de Or. 130. Nonnullis et ipſi magiſtratus ueniebant in ſuſpicionem, detinuiſſe nos, & demoratos eſſe, dum claſſis Dolabellæ certior fiere de aduentu noſtro. Lentulus Senatui, plebique Romanæ, l. 12. 15. 18.

Demortuus.

Si quis eſſet Romę demortuus. in Verr. 202. Nam cum eſſet ex ueterum numero quidam Senator demortuus, & eum, &c. 4. Verr. 86. Noſtrique familiares fere demortui. Attic. 16. 336. 9. Sanxerunt nequis emeret mancipium, niſi in demortui locum. 6. Ver. 8. Demortui loco nominare eum qui petat. 1. ad Her. 20.

Demoueo.

Ita charus utriſque eſt, atque iucundus, ut non alteros demouiſſe, ſed utroſque conſtituiſſe uideatur. pro Sly. 46. Sed tamen tantam uim eſſe honeſtatis, &c. ut nullis nec ſuppliciis, nec præmiis demoueri poſſit ea eo quod rectũ eſſe decreuerit. 4. de Fin. 96. Manu demotus & actus, præceps intelligatur. pro Cæc. 36.

Demum.

Cur non demum, ut difficiliter a uero internoſcatur? 4. Acad. quæſt. 91. Ea d. magna uoluptas eſt, Criſpe Salluſti, æqualem ac parem uerbis uitam agere. in Sall. Id d. uel, potius id ſolum. 8. Att. 20. Nunc d. literis tuis reſcribo, quas ad me miſiſti. Att. Iã uero exilium, ſi rerum naturam, non ignominiam nominis quærimus, quãtũ d. a perpetua peregrinatione differt, &c. 5. Tuſ. 150

Denarius.

Scripſi ad Quæſtores urbanos de Quin. fratris negotio. Vide quid narrent, & quæ ſpes ſit denarii. Att. 2. 21. 4. Ad denarium ſoluere aliquid alicui. pro Quint. 9. Quem mihi denarium narras? 9. fam. 39. Emere denario, quod ſit mille denariorum. Off. 70. Singulis cenſoribus denarii treceuti ad ſtatuam Prætoris imperati ſunt. in Verr. 136. Hæc denarium, xxx12. millia palam ſaluis legibus contulerunt in ſtatuam. 4. Verr. 95. Denariorum implere ollam. 9. fam. 44. Sperauerant me ad denarios peruenturum. in Ver. 192. Denarios quingenos dat ueteranis. 16. At. 24. Antonius quingenos denarios ſingulis militibus dedit. Pollio Cic. 10. 72. Exigere quaternos denarios ab aliquo in ſingulas amphoras uini. pro Font. 8. Ille numero ad ſummam tritici adiecto, tritici modios ſingulos cum aratoribus denariis ternis æſtimauit. 5. Verr. 163.

Denego.

Aquillium non putamus qui denegat, &c. Att. 1. Vt omnia ſemper, quæ iucunda uidentur eſſe, non modo his extraordinariis cupiditatibus, ſed etiam ipſi naturæ ac neceſſitati denegarem. 7. Verr. 29. Quod enim eſſet præmium dignitatis, quod Populus Romanus, cum huius maioribus ſemper detuliſſet, huic denegaret? pro Flac. 1. 2. de Or. 69. Suffragio meo, tamquam comitiis, homini honorem amiciſſimo denegauero. 11. Phil. 303. Neque tamen ignoro, quam impudenter faciam, qui primum tibi tantum onus imponam: poteſt enim denegare occupatio tua. Luccio, l. 5. 12. 9. Diuinus fuit in ſupplicatione Gabinio deneganda. ad Q. fr. 2. 9. 1. Ei nihil natura denegatũ eſt. de or. 120.

Denicales.

Nec tam ferię denicales, quæ a nece appellatæ ſunt, quia reſidentur mortui, quam cæterorum cæleſtium quieti dies feriæ nominarentur, niſi maiores eos, qui ex hac uita migraſſent, in deorum numero eſſe uoluiſſent. 2. de Leg. 52.

Denique.

His omnibus conſideratis, tũ denique cogito, &c. de Or. 1 37. Si ternos denarios qui coegit, erit abſolutus: quaternos, denos d. aut uicenos coget alius, quæ erit reprehenſio? 5. Vetr. 189. Itaque Milonis conſulatus qui uiuo Clodio labefactari non poterat, mortuo d. tentari cęptus eſt. pro Mil. id eſt confeſtim, uel potius tandem & demum: Nihil eſt d. in natura rerum omnium, quod, &c. de Or. 130. Non auaritia ab inſtituto curſu ad prædã aliquam reuocauit, &c. non d. labor ipſe ad quietem. pro L. Man. 28. Ne ſexageſimo d. anno macula notetur. pro Q. 18. Cum ſibi non multitudinem militum, &c. non d. ullam rẽ quæ pertineat ad bellum adminiſtrandum, Vt cum, &c. d. omnes in Gallia qui ſunt ſocii Pop. Romani, atque amici, M. Fonteium incolumem eſſe cupiant. pro Font. 18. Primum nos docuit, &c. Tum in perorando poſuit, &c. D. ipſe ad extremum pro mea uos ſalute non rogauit ſolum, uerumetiam obſecrauit. Poſt red. ad Quirit. 13. Cum exceſſiſſet e uita, tum d. uiueret. Mathematici, poetæ, muſici, medici d. &c. de Fin. 126. Tantum acceſſit, ut mihi nunc d. amare uidear, antea dilexiſſe. 9. fam. 29.

Denominor.

Ab eo quod continetur, id quod continet, hoc modo denominabitur. 4. ad Her. 197.

Denominatio.

Denominatio eſt, quæ a propinquis & finitimis rebus trahit orationem, qua, &c. 4. ad Her. 196.

Denoto.

Quod is qui una die tota Aſia, tot in ciuitatibus, uno nuntio, atque una literarum ſignificatione ciues Romanos necandos, trucidandoſque denotauit. pro L. Man. 4.

Denotatus.

Sapientem, de quo omnis hic ſermo eſt, cum ei res ſimiles occurrant, quas non habeat denotatas, retenturum aſſenſum. Acad. lib. 2. 53.

Dens.

Dentis euulſionem quis ex Aeſculapiis inuenerit. 3. de N. d. 40. Dente maledico carpere aliquem. pro Corn. Balb. 47. Dentes aduerſi acuti morſu diuidunt eſcas. 2. de Nat. d. 102. Dentes candiduli. Tuſc. 5. 35. Dentes intimi, qui genuini uocantur, conficiunt eſcas. 2. de Nat. d. 102. Cui dẽtes auro iuncti eſſent, aſt in cum illo ſepeliretur. 2. de Leg. 56. Dentes putridi. in Piſ. 1. Dentes chordarum ſimiles. 2. de Nat. d. 112. Terrorem pallor & tremor, & dentium crepitus conſequitur. Tuſ. 313. Dentes & pubertatem natura exiſtere ſiquis dicat, &c. 2. de N. d. 61. Dentibus in ore conſtructis manditur, atque ab his extenuatur & molitur cibus. 2. de Nat. d. 101.

Dentatus.

Calamo & atramento temperato, charta etiam dentata res agetur. ad Q. fr. 2. 35. Hoc eſt nihil erit quod morſu narabit.

Denſus.

Denſus

Sylua denſa & aſpera. Att. 12. 241. 5. Denſæ dexteræ. 7. Att. 4. Quæ ſyluestribus ſepibus denſa Lemni nocturno aditu coluntur. de Nat. d. 1. 83. Denſior terra hyeme. de Nat. d. 2. 19.

Denudo.

Spoliare atque denudare ſciens iam iuris ciuilis ornatu. 1. de Or. 121. Ne excitetur Verres, ne denudetur a pectore, ne cicatrices populus Rom. aſpiciat. 7. Verr. 17. Vaſtata prouincia, correptis vectigalibus, præcipue ciuibus Ro. omnibus crudeliſſime denudatis ac diu enditis. Lentulus Senat. 11. 32.

Denuntio.

Teſtificor, denuntio, ante prædico, nihil M. Antonium eorū, quæ ſunt legatis mandata, facturum. 6. Phil. 207. Multo ante denuntio. Cat. 17. Moneo, prædico, ante denuntio. in Ver. 37. Huic ego homini iam ante denuntio, ſi a me cauſam hanc vos agi volueritis, rationem illi defendendi totam eſſe mutandam. 1. Verr. 34. Homini Romæ in foro denuntiat, fundum illum ſuum eſſe ſeque, ſibi emiſſe. pro Cæc. 14. 4. de Fin. 15. Hector moriens propinquam Achilli mortem denuntiat. de Diu. 94. Denuntiat multis. 2. At. 56. id eſt, minatur. Denuntiat orbis ille omnia animo. de Vniu. 35. Clodius mihi adhuc denuntiat periculum. Att. 2. 35. a. Sext. Alphenus denuntiat ſe procuratorem eſſe. pro Quint. 4. Quamobrem illa arma, centuriones, cohortes, non periculum nobis, ſed præſidium denuntiant. pro Mil. 1. Clodius non mediocres terrores iacit & denuntiat. 2. Att. 60. Omnibus, quamquam ruit ipſe ſuis cladibus, peſtem, vaſtitatem, cruciatum, tormenta denuntiat. 14. Phil. 389. Cur Ebuti de iſto potius fundo, quam de alio, ſi quē habebas, Cæc. denuntiabas? pro Cæc. 68. Nec mihi iudicium populi, nec legitimam aliquam contentionem, nec diſceptationem, aut cauſæ dictionem, ſed vim, arma, exercitus, imperatores, caſtra denūciabat. pro Sext. 32. Catilina Sulpitio vim denuntiabat. pro Mur. 116. Quibus ego teſtimonium denuntiari, quorum nomina dedi Metello. 4. Verr. 46. pro Sex. Roſc. 65. At illa inimicitias mihi denuntiauit. 5. Phil. 177. & pro Flac. a. Expectanti mihi tuas quotidie literas, Lupus noſter ſubito denuntiauit, vt ad te ſcriberem. ep. 179. Denuntiauit vt adeſſet. 7. Ver. 8. M. Aurius qui ante denuntiarat. pro Clu. 12. Vt quidquid opus eſſet, mihi denuntiaret. ep. 66. Quod temere commiſiſti, in iudicium vt denuntiaret, rogaſti vt ignoſceret. pro Roſc. Com. 15. Cum ſe ad omnia, de quibus quiſque audire vellet, eſſe paratum denuntiaret. de Or. 93. An cum Romę domus eius, vxor, liberi ſint, domum potius denuntiem? pro Quint. 31. Alicui cædē & dimicationem denuntiare. pro Dom. 44. Denuntiare indiciū. pro Mur. 49. & pro Sext. 31. Quid erat aliud, niſi denūtiare Pop. Romano ſeruitutem? in Ant. 189. Denuntiare teſtibus. 4. in Verr. 8. teſtimonia. 3. in Verr. 35. & pro Flac. 11. timorem. 3. Phil. 139. Quibus portentis magna Populo Rom. bella denuntiabantur. de Diu. 10. Quod Senatus non ad pacem deprecandam, ſed ad bellum denuntiandum miſerat ep. 198. Nos vero ſiquid tale acciderit, vt a deo denuntiatum videatur vt exeamus e vita, lęti, & gratias agentes pareamus. 1. Tuſc. 192. Plus enim aliquanto attuliſti, quam tibi eſſet tributum a nobis atque denuntiatum. de or. 156. Quaſi denuntiatum ab illo. 15. Att. 38. Quidquid denuntiatum ſit, ſatis. Parad. 49. Ego autem numquam, cum mihi denuntiatum eſſet a tuis ire aliquem, non dedi. ep 95. Siculis denuntiatum eſſe audio, domum ad illum vt venirent. in Verr. 70. Denuntiatum eſſe veteranis. 11. fam. 4. in ep. M. Bruti & Caſſii.

Denuntians.

Neque id ſolum mea ſponte, ſed multo etiam magis monente & denuntiante te. Sulp. 4. 3. 3.

Denuntiatus.

Mortem ab illo denuntiatam palam Miloni & prædicatam. pro Mil. 38. Nullum bellum eſſe iuſtum, niſi quod denuntiatum ante ſit & indictum. 1. Off. 55.

Denuntiatio.

Denuntiatio accuſandi. pro Mur 44. Belli denūtiatio. 6. Phil. 206. Quæ eſt enim illa a diis profecta ſignificatio, & quaſi denūtiatio calamitatum? 1. de Diu. 14. Quod præmatura denuntiatio boni ciuis imparati, quam perículoſa eſſet, ex caſu collegæ videbam. 10. fam. 16. in ep. Planc. Facile vero huic denuntiationi parebit. in Ant. 206. Denuntiationem illam Memmii valde Cæſari diſplicere. At. 4. 85. 8. Denūtiatione periculi ſperare eos, &c. poſſe magna conſequi præmia. 11. fam. 31. in ep. D. Bruti. Adiunxi ille, vt eos, qui domo exire nolebant, teſtimonii denuntiatione terreret, &c. pro Flac.

Denuo.

Quintus annus cum te Pictore incidiſſet, ceſſa denuo Sicilia eſt. 4. Verr. 97. Quæ denuo alio orationis membro excipitur. ad Her. 30. Recita denuo. 3. Verr. 25.

Deonero.

Quid cum commiſerari, conqueri, & ex illius inuidia deonerare aliquid, & in te traiicere cœpiſti? 1. Ver. 24.

Deorſum.

Naturis his, ex quibus omnia conſtant, ſurſum deorſum, vltro citroque commeantibus, mundi partium coniunctio continetur. 2. de Nat. d. 120. At atomum, cum pondere & grauitate directo deorſum feratur, declinare paululum. 1. de Nat. d. 94. Deorſum aut ſurſum vehitur animal. de Vniu. 61.

Depaciſcor.

Quidam Imperator, cum ab hoſtibus circumſideretur, depactus eſt cum eis, vt arma & impedimenta relinqueret, milites educeret. 2. de Inu. 175. Neque ante dimiſſum, quam ad conditiones eius depactus eſt. 5. Verr. 49. Ipſi tria prædia ſibi depactus eſt, voluntatem Decurionum ac Municipum omnium tantidem, quanti fidem ſuam fecit. pro Roſ. Am. 68. Depaciſci cum aliquo, vt aliquid fiat. de Inn. 61. Cur non depaciſci velim honeſtiſſimo periculo? 9. At. 19.

Depaſcor.

Qui a pecore eius depaſci agros publicos dicebant. 2. de Or. 157. Depaſci veterem poſſeſſionem Academiæ ab hoc acuto homine non ſinemus. 1. de Leg. 43. In ſumma hubertate ineſt luxuries quædam, quæ ſtylo depaſcenda eſt. 1. de Or. 54.

Depeculor.

Apollonium Niconis filium Drepanitanum, qui nunc A. Clodius vocatur, omni argento optime facto ſpoliaſti ac depeculatus es. 6. Ver 32. Ciuitates, regna, domos omnium depeculatus eſt. ad He. 32. Cur pro iſto qui laudem, honoremque familiæ veſtrę depeculatus eſt, pugnas? 6. Verr. 70. Depeculari famam. 4. ad Her. 210. Nam vt peccatum eſt patriam prodere, parentes violare, fana depeculari, &c. 3. de Fin. 51. 7. Ver. 7.

Depeculator.

Depeculator, venator, &c. in Piſ. 100. Depeculator ærarii. 2. Verr. 1.

Depello.

Moleſtias omnes ratio depellit. Cæl. 2. 28. Sic ab huius nunc capite Gallorum impetus, terroreſque depellit pro Font. 29. Longi ſermonis initium depuliſti, Attice. de Cl. 191. Nec alia vlla re abs ſe mortem, niſi mortis opinione depulit. pro Sext. 20. Virgines voluntaria morte nefariam turpitudinem depulerunt. de Prouint. Conſ. 5 Quid egit, niſi vti falſum a ſe ſuſpicionem depelleret? 12. Phil. 311. Non facile tantam molem mali a ceruicibus noſtris depuliſſem. 3. in Cat 61. Sed ſi morbum depulero, facile, vt ſpero, illa reuocabo. 7. fam. 47. Depellere a ſe turbulenta, & rationis expertia, ratione. de Vniu. 57. ab auctoritate, a dignitate, a ſalute. Poſt redit. in Senatu. 5. ægritudinem. Tuſc. 3. 21. aliquem de propoſita ſententia. pro Lig. 141. manu aliquem. Off. 3. 55. Vi, ferro periculis. vrbe, omnibuſque patriæ præſidiis aliquē. de haruſp. reſp. 54. criminationes. de Amic. 59. de cauſa ſuſcepta. pro Ligar. 16. errorem. Diu. 2. 46. Quid iam de Saturni ſupplicio reliquiſque dicam? qui ne depellere quidem a ſe ſine ferro potuit Reſp 3. de Leg. 21. Tecta ſua defendere, & ab aris, focíſq. ferrum, flammamque depellere. pro Sext. 78. Depellere metum, timorem, ſeruitutem alicui. Poſt redit. in Senatu. 17. multam alicui. 5. fam. 57. periculum alicuius. pro Sext. 1. De ſuſcepta cauſa propoſitaque ſententia, nullam contumeliam, nullam vim, nullum periculum poſſe aliquem depellere, magni cuiuſdam animi eſt. pro Lig. 16. Tela depellere, & vulneribus mederi. pro Quint. 4. Verbera depellere, & deiicere cruciatum a ciuitate. 7. Ver. 126. Vim, ſcelus, furorem malorum, ſuo corpore oppoſito a bonorum omnium ceruicibus depellere. pro D. ſua, 50. Depellere vrbe & præſidiis Reip. de haruſp. reſp. 54. Sequit enim, vt ſi alia ab alia numquam depellatur, ne contingat quidem alia aliam. de Fat. 144. De falerno anſeres depellantur. in Ant. 248. Vt ex omni cuſtodia veſtræ libertatis, ex omni poteſtate, curatione, patrocinio veſtrorum commodorum Cn. Pompeius depelleretur? de L. agr. 37. Dimoueri, depelli, & deduci de loco. pro Cæc. 35. Depelli a peſte Reip. pro Sex. 35. Aliud ab alio depelli. de Fat. 35. De recta, diuturnaque ſententia, maleuolentiſſimis obtrectationibus aliquorum depelli. Lent. 1. 7. 13. Depelli ſententia. Tuſc. 2. 12. Omnis voluptas aſſumenda eſt, omnis dolor depellendus. lib. 1. de Fin. 26. Non de ſpe cunctaque depulſus. in Cat. 15. Quo loco depulſos Cecinna, tamen, &c. pro Cæc. 289. Depulſus per inuidiam Tribunatu. 3. de Or. 7. Vt tantummodo odium illud hominis impuri, & ſeruitutis dolor depulſus eſſe videatur. ep. 185.

Cum

Cum cibo & potione fames, ſitiſque depulſa eſt. de Fin. li. 1. 29. Atque is agitatione & motibus linguæ cum depulſum & quaſi detruſum cibum accepit, depellit. 2. de Nat. d. 102. de ſtomacho. Depulſo enim de pectore, & in omne corpus diuiſo & mitificato cibo, cautus edere quiete ſatiatos. 2. de Diu. 84. de gallis gallinaceis. Fluctus per nos a communi peſte depulſi. 1. de Or. 2. Simulachra deorum immortalium depulſa ſunt, & ſtatuæ veterũ hominum deiectæ. 3. in Cat. 63. Scito nos de vetere illa noſtra diuturnaq. ſententia prope iam eſſe depulſos. ep. 7. Sed iam depulſis ac diſſipatis tuis copiis a Populo Romano vniuerſo, &c. pro Do. ſua, 13.

Depulſor.

Depulſor dominatus, quam particeps eſſe maluit. 2. Phil. 48.

Depulſio.

Doloris depulſio. 5. de Fin. 30. Intẽtionis depulſio. 1. de Inu. 29. Quæ cauſa iuſtior eſt belli gerendi, quam ſeruitutis depulſio? 8. Phil. 242. Omnium deinde inanium viſorum vna depulſio eſt. 4. Ac. 93. Depulſione luminum ſupina ora cernũtur, quæ conuertens inferiora reddit, quæ ſunt ſuperiora. de Vniu. 61. Nos beatam vitam non depulſione mali, ſed adeptione boni iudicemus. 2. de Fin. 68.

Dependo.

Omnes fere Reip. pœnas aut præſenti morte, aut turpi exilio dependerunt. pro Sext. 123. Denique ipſum latorem legis Sempronię iuſſu populi pœnas Reip. dependiſſe. in Cat. 82. mihi autem abiurare certius eſt, quam dependere. Att. 1. 5. 3. Puto ſiquid in homine pudoris eſt, præſtaturum eum, ne pro ſe quodammodo dependatur. Att. 14. 314 5. Eſt rei familiaris iactura tolerabilis Reip. quod ſpoponderis, quemadmodum ſoluat, niſi is dependi facile patitur, pro quo ſpoponderis? ad Brut. 58. dependendum tibi eſt, quod mihi pro illo ſpopondiſti. 1. fam. 34.

Deperdo.

Non ſolum bona, ſed etiam honeſtatem miſeri deperdiderũt. de Prou. Conſ. 9. Verebatur enim videlicet, nequid apud vos populumq. Romanum de exiſtimatione ſua deperderet. pro Font. 26. Nequid de libertate deperderet. 4. Ver. 52. Qui timebit nequid ex his deperdat, beatus eſſe non poterit. 5. Tuſc. 58. Cum de iure ciuitatis nihil potuerit deperdere. pro Cæc. 74. Deperdere ſanguinem. de Cl. Or. 155.

Depereo.

Scheda nequa depereat. Att. lib. 1. 15. 9. Si is, cuius vſusfructus legatus eſt, deperiſſet. in Top. 8. de ſeruo.

Depingo.

Vt ea declarant, quæ cogitatione depingimus. Aca. li. 2. 45. & 48. Depingere cogitatione quiduis poſſe videtur mens noſtra. de Nat. d. 1. 29. Pamphilumque neſcio quem ſinamus in inſulis tantam rem tamquam pueriles delicias depingere. 3. de Or. 46. Pudebit te, inquam, illius tabulę, quam Cleanthes ſane commode verbis depingere ſolebat. 2. de Fin. 110. Vitam alicuius depingere. pro Roſc. Amer. 45. Minuta quædam nimiſque depicta. Orat. 200.

Deploro.

Te appello Oppianice, te T. Acti: quorum alter eloquentia damnationem illam, alter tacita pietate deplorat. pro Clu. 51. Nam ita deplorat primis verſibus manſionem ſuam, vt quemuis monere poſſit. 2. Att. 39. Multaque, inquam, de Cn. deplorabo. Att. 9. 190. 4. Si in aliqua deſertiſſima ſolitudine ad ſaxa & ad ſcopulos hæc conqueri & deplorare vellem. 7. Verr. 134. Noſtri fere æquales deplorare ſolebant, id quod voluptatibus, &c. de Sen. 7. Cupio te dicere ac deplorare apud aliquem de miſeriis aratorum. 5. Verr. 76. Qui eſt qui pro rerum atrocitate deplorare tantas calamitates queat? 1. Phil. 292. Hoc iure ſunt ſocii, vt hi ne deplorare quidem de ſuis incõmodis liceat. 4. Ver. 46. Deplorare de ſuis miſeriis apud patronos. 4. Verr. 7. Tanta vis erat iniuriarum, vt homines quiduis perpeti, quam non de iſtius prauitate & iniuriis deplorare & cõqueri mallent. 5. Ver. 37. Deplorare interitum alicuius. Off. 47. Deplorare ius ſuum. 2. Verr. 31. Deplorare multa de aliquo. 9. Att. 67. Sæpe interfui querelis, quas illi deplorare ſolebant. de Sen. 78. Nõ libet enim deplorare vitam, quod multi & indocti ſæpe fecerũt. de Sen. 76. id eſt, conqueri de vita. Deplorare voce lamentabili. Tuſc. 2. 38. Quæ de altero deplorentur, ad ſuas res reuocet. 2. de Orat. 316. Deploranda calamitas. 1. Verr. 12. Id eſt initum cõſilium, vt interfectis omnibus, nemo ne ad deplorandum quidem Populi Romani nomen, atque ad lamentandam tanti imperii calamitatem relinquatur. 4. in Cat. 76. Neceſſario mihi de iiſdem rebus eſſe arbitror, ſi non ſubtilius diſputandum, at certe Iudices dolentius deplorandum. pro Sext. 10. Sed quid neceſſe eſt, cum id agam, ne poſt mortem miſeros nos putemus fore, vitam etiã efficere deplorando miſeriorem? 1. Tuſc. 130.

Deplorans.

Itaq. augurem Tireſiam, quem ſapientem fingunt poetæ, nuſquam inducunt deplorantem cæcitatem ſuam. 5. Tuſc. 162.

Deploratus.

Deplorata ſatis hæc ſunt. 9. Att. 71. Id eſt, ſatis queſti ſumus de his.

Depono.

Vtramq. prouinciam remitto, exercitum depono, priuatus eſſe non recuſo. 8 Phil. 290. derelinquo iam communem cauſam populique Romani ius in veſtra fide ac religione depono. pro Cæcil. 74. Obliuiſcor iniurias, depono memoriam doloris. pro Cæl. 38. Is depoſuit ſimultates, quas mecum habebat. pro Piſc. 62. Att. 3. 66. 5. Tribunitii candidati . . . apud M. Catonem depoſuerunt. ad Q. fr. 3 16. Tu modo ineptias iſtas & deſideria vrbis & vrbanitatis depone. Treb. l. 7. 6. 2. de Prou. Conſ. 16. Depone omnia, corpori ſerui. 16. fa. 7. i. omnibus omiſſis ſerui corpori. Quamobrem adeſte animis Iudices: & timorem, ſi quem habetis, deponite. pro Mil. 2. ep. 178. Eſt mihi iucunda in malis & grata in dolore veſtra erga me voluntas. ſed iã per deos immortales queſo deponite. In Cat. 73. Quibus ego rebus Iudices ita flectebar animo, atque frangebar, vt etiam ex memoria, quas mihi ipſi fecerat, inſidias deponerem. pro Syl. 13. Vt ille eſſet melior, & aliquid de populari leuitate deponeret. Att. 2. 16. 12. id eſt, ceſſaret a leuitate. Et artificium obliuiſcatur, vt ſtudium deponat. pro Roſc. Am. 29. Si gladium quis apud te ſanæ mentis depoſuerit, repetat inſaniens, reddere, peccatum ſit, non reddere, officium. 3. Off. 128. 2. Verr. 15. Nec prius quidem, quã noſtrum negotium aut confecerimus, aut depoſuerimus. Att. 7. 125. 5. Cæteri autem ſi errorem ſuum depoſuerint, & in Reip. gratiam redierint, veniam & impunitatem dãdam puto. 8. Phil. 255. Neque enim eſt conſentaneum, vllam honeſtam rem, actionemue, ne ſolicitus ſis, aut non ſuſcipere, aut ſuſceptam deponere. de Ami. 43. Deponere omnes curas & dolores in ſermone & ſuauitate alicuius. 4. fa. 22. Non te ea intermittere, ſed accuratius tractare, nec te de manibus vmquam deponere. 1. Ac. 2. deponere dignitatem. 1. Phil. 13. Dolorem ſuſceptum. 3. Tuſc. 56. Sed quid ego hæc, quæ cupio deponere, & toto animo philoſophari? Att. 25. Gloriam partam deponere atque abiicere. 2. de Or. 116. ſummum imperium. de Nat. d. 2. 9. inimicitias cum aliquo. pro Fl. 1. inimicitias ſuſceptas Reip. nomine. Att. 14. 310. 3. inimicitias veteres. pro Clu. 58. inuidiam, pecuniam cõdere. pro L. Agr. 71. Mœrorem atque luctum deponere, gaudereque potius. 14. Phil. 407. Mentem, mentumque in gremio mimarum deponere. 13. Phil. 362. deponere alienum nomen ipſe maluit, quam ſuum illis reddere. in Ant. 250. deponere odium. Poſt redit. in Senat. 22. officium. 2. de Nat. d. 17. Vtero hoc onus tantum in hoc iudicio deponere, aut diutius tacitus ſuſtinere? 7. Verr. 141. deponere offenſionem ſuſpicionis. 13. fam. 42. Poſſumus petitoris perſonam capere, accuſatoris deponere. pro Q. 24. Opprimi me onere officij malo, quam id quod mihi cum fide ſemel impoſitum eſt, aut propter perfidiam abiicere, aut propter infirmitatem animi deponere. pro S. R. an. deponere prouinciam. in Piſ. 3. & 11. Phil. 306. 2. Att. 3. & 5. fam 4. Rationes mei quæſtoris, Apameæ deponere cogitabamus. epiſt. l. 2. 16. 6. Nobis placet nec priſtinum dicendi ſtudium deponere, & in hac maiore & vberiore arte verſari. 1. Tuſc. 6. Nunc vero ſi audierit te ædificationẽ depoſuiſſe. Mem. l. 13. 4. id eſt, omiſiſſe. depoſuiſſe in Cilicia apud Solẽ in delubro pecuniã Alexander dr. 2. de L. 40. nff. 3. 128. Non admitur iis ciuitas, ſed ab iis relinquitur atq. deponitur. pro Cæc. 73. q; ſummi puerorũ amores ſæpe vna cum prætexta toga deponerentur. de Am. 33. Exiſtimaui honeſtiſſime moleſtias poſſe deponi, ſi me ad philoſophiã retuliſſem. 2. off. 5. quã mollis animus & ad accipiendã, & ad deponendam offenſionẽ, nihil attinet ad te, qui ea noſti, ſcribere. Att. 1. 12. 3. Sequitur. n. de iure belli, in quo & ſuſcipiendo & gerendo & deponendo, ius vt plurimum valet. de Leg. 56. Nec vero imperia expetenda, ac potius aut non accipienda interdum, aut deponẽda nonnumquam. 1. Off. 97. Valeantq. ad deponendas potius, quam ad ſuſcipiendas religiones. 2. de Diu. 168.

Depoſitus.

Sin aliter, eam opinionem hoc ipſo in loco depoſitã & abiectam relinquatis. 3. de Leg. Agr. 2. Depoſitam pecuniam recuperare. pro Leg. Agr. 50. Itaque mihi videor magnam, & maxime ægram, & prope depoſitam Reip. partem ſuſcepiſſe. 3. Ver. 3. Cęcilius depoſito onere domeſtici officii nihil poſtea, niſi

de Reſp.commodis cogitauit.pro Syl. 179. Cauendum erit, ne non ſolum amicitiæ depoſitæ, ſed inimicitiæ etiam ſuſceptæ ui deantur.de Am.66.Depoſitæ pecuniæ nomine uſuras non debe ri. 13. fam. 78. Depoſitis armis de re pecuniaria diſceptare.pro Quint. 7.Athenienſes ſtatuerunt, ut coniugibus & liberis Trœ zene depoſitis,naues conſcenderent.Off.3.62. Inuentum tamé eſſe fortem amicum,&c.qui ii a. quingentis millibus depoſitis, id ſe perfecturum polliceretur.2.Verr.15.

Depoſitum.

Apud me item puto depoſitum. Att.245. Habere depoſitum apud aliquem.in Verr.206.An uirum bonum dices, qui depoſi tum nullo teſte, cum lucrari impune poſſis, auri pondo decem reddiderit?&c.Parad.25. Qui propter auaritiam clam depoſi tum non reddidit,quod eſt iniuſtitiæ. 3.Tuſc.30. Vt ſi iuſte de poſitum reddere,in recte factis ſit.3.de Finib. 90. Apud amicos multa depoſita. 6. Verr.31. Depoſita non ſemper reddenda. Off.3.128.

Depopulor.

Antonius agros depopulatus eſt.in Ant.252. Verres Siciliã per triennium depopulatus eſt.in Ver.56. Qui cum agros maxi mos ac feraciſſimos per ſeipſum,hoc eſt per Apronium Verrem alterum depopularetur.5.Verr. 71.

Depopulatio.

Agrorum depopulatio.in Piſ.31.Cuius præda urbana, ædium ſacrarum fuit,publicorumq. operum depopulatio.1.Ver. 7.Non me bonorum direptio,non tectorum exciſio, non depo polatio prædiorum,non præda conſulum,ex meis fortunis cru delifſime capta permouet.pro D.ſua,113.Exciſionem, inflam mationem, euerſionem, depopulationem, uaſtitatem eam ſua cum præda meis omnibus tectis atque agris intulerunt.de har. reſp.3.Prouincia a Thracum depopulatione defenſa.pro Font. 283.Depopulationes & uaſtationes.5.Phil.181.

Depopulator.

Depopulator fori,obſeſſor patriæ.pro D.ſua,11.

Deporto.

Tertia illa tua,quam tecum deportabas.in Verr. 243. Pom peius bellum in Africa maximum confecit,uictorem exercitum deportauit.pro L.Man.43.Hoc ſimulachrum quidam homo no bilis ad ornatum ædilitatis ſuæ deportauit.pro D.ſua,235.Illa omnia in Tuſculanum deportabo. Att.1.2.3. mittam qui pan theras alant,& eas deportent. ep. 119. mihi placebat,ſi ſtatim eſſes ut te Leucadem deportaret,ut ibi te plane confirmares. ad Tiron.16.Deportaſſem beneuolentiam illius de hac prouincia. 6.Att.8 A te idem illud petit,ut de loco, quo deportet frumen tum, & de tempore, Aniano commodes.ad Titium,lib.13. Quę arma ſuperabant,ea ſi Brundiſium iam certa deportaueritis, ve hementer Reipub.profueritis.Att.8.161.5.Non te ea Sicilia li teras in Verrem deportare uelle arbitrantur.1.Verr.15. & 5.87 Deportare pecuniam.3.Ver.65.& pro D.ſua,16.& 86.mihi cre de,nihil ex illa prouincia potes,quod iucundius ſit,deportare. Trebonio,lib.7.fam.29.ſe aliquo.16.fa.1.tabular. pro Flac.27. triumphum ex prouincia.Off.1.111.Noui enim moderationem animi tui,& ęquitatem,neq. non cognomen ſolum Athenis de portaſſe,ſed humanitatem & prudentiam intelligo. de Sen.1.

Deportatus.

Aliquod aut in Aſia ſuſceptum, aut ex Aſia deportatum fla gitium ac dedecus.pro Mur.10. Omnes decumas ad aquam de portatas haberent.5.Verr.29.

Depoſco.

Sed hanc mihi diſſipationem pro paterna neceſſitudine & cõ iunctione depoſco.in Ant.248.Populus Ro. unum ſibi ad com mune omnium gentium bellum Cn. Pompeium Imperatorem depopoſcit.pro Pomp.12. Qui ſibi has urbanas inſidias cædis atque incendiorum depopoſceras.in Cat.105.Id non modo nõ recuſem,ſed appetam etiam atque depoſcam. 3. Phil. 147. pro Flac. 75. Quam volet ſibi rem,a magiſtratu depoſcito. de Inu. 88.Vt illa flamma diuinitus extitiſſe uideatur,non quæ deleret Iouis Opt. Max. templum,ſed quæ præclarius magnificentiusq. depoſceret. 6. Verr.61.1.de Leg. 12.3. Verr.43.Depoſcere ali quem.Poſt red.in Senat.19.ſibi iter ad ſuum quæſtum. in Verr. 88.ſibi prouinciam pro Syl.39.ſalutem alicuius.14. Phil.388. Tene illas partes depopoſciſſe,ut,&c.pro Sext.Roſc.58. Hac le ge Cœlii adoleſcentia non ad Reipub. pœnas, ſed ad mulieris libidines & delicias depoſcitur. pro Cœl.16. Pompeium ad id bellum Imperatorem ab omnibus depoſci atque expeti. pro L. Man.8.

Depoſcens.

Hortenſio depoſcenti mea mandata, cætera uniuerſa man daui.5.Att.4.

Deprauo.

Nimiæ rerum omnium copiæ deprauant aliquem. 2. de Leg. Agr.95.Nihil eſt tam ſanctum, quod non ſoleant domeſtici de prauare nonnunquam.1. Phil.14. Eas non modo nihil adiuua re arbitror, neque aſtimare quo meliores ſimus, ſed ipſam de prauare naturã.3.de Fin.18. Sed ita ut ea quæ corrigere vult, mihi quidem deprauare uideatur.1.de Fin 26.de Epicuro. Mul ti ad deprauandum parati.Brut.184. Deprauari mala diſcipli na.de Fin.71.Eas,quæ deprauari non poſſunt,repudias tabulas quas dicis ſolere corrumpi,requiris.pro Arch.187.

Deprauatus.

Filius uidelicet indulgentia noſtra deprauatus eſt. Att. 157. Idque facere nondum deprauatum,ipſa natura incorrupte atq. integre iudicante.lib.1. de Fin. 23. Nunc paruulos nobis dedit igniculos, quos celeriter malis moribus opinionibuſque depra uatis ſic reſtringuimus,&c.3 Tuſc.3.Cum ita nati eſſent,ut quę dam contra naturam deprauata haberent.Diu.2,75.

Deprauatio.

Quanta illa deprauatio & fœditas turpificati animi debet ui deri?Off.3.143. Conſuetudinum deprauatio & opinionum ua nitas.1.de Leg 43. Deprauatio oris non digna nobis. 2. de Or. 140.Hæc non interpretatio, ſed deprauatio uerbi eſt. de Leg. 177.in Part.70. In quibus ſi peccetur diſtortione & deprauatio ne quadam,aut motu,ſtatuve deformi.5.de Fin.62.

Deprauate.

De quibus neque deprauate iudicant, neque corrupte. 1.de Fin.107.

Deprecor.

Primum deprecor ne iraſcaris.in Ant.158. Primum inquam deprecor,ne me putetis,&c.de Fin.64. Cuſtodem ſalutis meæ a nobis deprecor Iudices.pro Planc.181 Tamen in hoc re depre cor,ne,&c.8.fam.1.in ep. Cœl. mater & ſoror deprecantur pro pueris.Att.180.Pro uno filio duo patres deprecamur. pro Piſ. 281. Te lachrymæ fratris deprecantur. Marcell.4.7.15. Etiam Claudii inuidiam, Gracchi charitas deprecabatur. 6. de Rep. id eſt,defendebat. Omnia ſemper pro amicorum periculis, ail unquam pro me ipſo deprecatus ſum de Orat.227. Nullum ge nus ſupplicii deprecatus eſt,neque recuſauit.2.Tuſc.90.pro C. Rab.23. Pro reditu P. Popilii multi cognati & affines depreca ti ſunt.Poſtquam iret in exil.199.Quæ cum ita ſint, paululum equidem de me deprecabor,& petam a uobis,ut,&c.de Or.149. In quo ego accuſatore primum illud deprecabor,ne quid L. Mu renæ dignitas illius noceat.pro Mur. 138. Tum deprecabitur a uobis, cum etiam pro ſuo iure contendet, ne patiamini talem Imperatorem populo Romano Siculorum teſtimoniis eripi.7. Verr.2. Tamen ciuis a ciuibus communis humanitatis iure ac miſericordia deprecaret, ne, &c. pro Flac.151.Non ſupplicium deprecaret,ſed præmium poſtularet.pro Rabirio,97. Cum ſi bi non incolumem fortunam, ſed exilium & fugam deprecare tur,eſſe coactum ut uita ſeipſe priuaret.3. de Or. 6. Nec pericu lum eſt ullum quod pro libertate aut refugiam aut deprecer. Aſinius Cic. 10. 31. 10.Nunc ut a me p. c. quandam prope iu ſtam patriæ querimoniam deteſter ac deprecer, percipite quæ ſo diligenter quæ dicam.in Cat.19.Nunc uero quid faciat Hor tenſius?auaritiæne crimina,frugalitatis laudibus deprecetur?4. Verr. 139. Nonne concedas interdum, ut excuſatione ſummæ ſtultitiæ,ſummæ improbitatis odium deprecetur? pro Cæc.22. Pacẽ vult M.Antonius? arma ponat,roget,deprecetur.in Ant. 194. Siquid deliquero,nullæ ſunt imagines quæ me a uobis de precentur pro L.Agr.98.Nunc proficiſcemur ad reliqua, ſi pau ca ante erimus a uobis Iudices deprecati.5. Verr.9. Seruilius & recuſare & deprecari.in Verr.264.Deprecari,ſupplicare. de Or. 209.Deprecari aliquem.pro Sext.81.& pro Planc. 83. aliquem pro aliquo. Poſtquam iret in exil. 212. aliquid ab aliquo. in Verr.150.Ad extremum aliquid & conqueri.de Or.92.animos ſeu impetus alicuius.pro Font.11.Ab ſeſe calamitatem.5. Ver. 111.Poſt red.ad Quir.7.Id eſt, amoliri, & precibus propulſa re.ignominiam.11.Phil. 301. Iratos hoſtium animos atq. hor ribiles eorum impetus.pro Font 22.iniuriam ab aliquo.ep.122 miſerias.pro Flac.1. Periculum decreto deprecari. pro Sext.7. pro Corn. Balbo, 31.& 33. ſanguinem & mortem innocentiſſi mi ciuis.7. Verr.97. Supplicium.in Verr. 269. Quiddam de communi conditione omnium noſtrum deprecandę maleuolen tiæ cauſa breuiter commemorãdum uidetur.pro Corn. Bal.12.

Quos

Quos Senatus non ad pacem deprecandam, ſed ad bellum denuntiandum miſerat. 12. fam. 52. Illi ad deprecandum periculũ proferebant, alii, &c. 7. Verr. 124. Quam multorum hic uitam a L. Sylla deprecatus? pro Syll. 54. Inuidia remota, quam dies mitigauit, oratio mea deprecata eſt. pro Clu. 34. Deprecatum uenit ad me vt ſibi ignoſcerem. de Amic. 35. At me C. Piſonis generi mei diuina quædam & inaudita auctoritas atq. virtus, &c. ſordeſq. lugubres a nobis deprecatæ ſunt. Poſt reditũ. ad Quir. 5

Deprecator.

Deprecator fortunarum. pro Planc. 82. Miſeriarum deprecator. pro Flac. 1. Deprecator ſalutis. pro Sex. 21. Quintius miſit filium non ſolum ſui deprecatorem, ſed etiam accuſatorem mei. Att. 11. 18. Deprecatorem me pro illius periculo præbeo. 2. fa. 24. Periculi deprecatores. pro Corn. Balbo. 34. Cum ad eum vſque in Pamphiliam Cretenſes legatos deprecatoreſque miſiſſent. pro L. Man. 25.

Deprecatio.

Deprecatio eſt, cum & peccaſſe, & conſulto feciſſe confitetur, &c. 1. ad Her. 25. Deprecatio eſt, in qua non defenſio facti, ſed ignoſcendi poſtulatio continetur. 2. Inu. 198. Quæ deprecatio eſt igitur ei reliqua, qui indignitate ſeruos, temeritate fugitiuos, ſcelere barbaros, crudelitate hoſtes vicerit? 6. Verr. 100. Deprecatio vbi ſit utilis. 1. ad Her. 26. Nulla æquitatis deprecatio. in Ant. 198. Quorum deprecatio eſt facilis. 11. Att. 17. Deprecatio in iudiciis locum non habet. 2. ad Her. 59. De Catilio, neſcio quid ad me ſcripſiſti deprecationis diligentiſſimæ. ep. 66 Deprecationis quis ſit vſus in iuridiciali conſtitutione. 2. ad Her. 58. Non mehercule erit deprecationi locus. Att. 10. 201. 2. Ad eius facti deprecationem ignoſcẽdi, petenda uenia eſt. Part. 241. Huic afferet aliquam deprecationem periculi ætas illa, qua tum fuit. pro Rab. 96. Aggrediar ad illud crimen cum illa deprecatione Iudices, qua mihi ſæpius vtẽdum eſſe intelligo. pro Cl. 19. Quis enim non deprecatione deorum, non conſcientiæ fide permouetur? pro Q. Roſc. 52. Non ille deprecatione rediit. Poſt red. ad Quir. 5. id eſt, beneficio veſtro & ſupplicatione amicorum. Vti deprecatione. pro Clu. 5.

Deprehendo.

Hominem P. Q. deprehendis, in publico conaris abducere. pro Quin. 11. Cuius ego facinora oculis prius quam opinione, manibus ante, quam ſuſpitione deprehendi. pro Cæl. 10. Deprehendere tabellarios, & literas intercipere. Caſſ l. 12. 12. 15. Venenum manifeſto deprehendere. pro Clu. 14. Qui quod in altero vitium reprehendit, in eo ipſe deprehenditur. 5. Verr. 4. Nec deprehendatur manifeſto, quid a nobis de induſtria fiat. in Or. 127. Vt tota res a nobis manifeſte deprehenderetur. in Ver. 11 Deprehendi cum aliqua muliere. Cœlius Cic. 8. 7. 5. In adulterio. 2. de Or. 153. In maleficio. de Inu. 63. in manifeſto ſcelere. in Verr. 258. Manifeſte. 3. in Cat. 51. Scutorum, gladiorum, pilorumq. multitudo deprehendi poſſe iudicabatur. pro Mil. 113.

Deprehenſus.

Cum qua deprehenſus ſit aliquis. 8. fa. 17. Deprehenſus cum ueſte muliebri. Lent. 1. 7. 8. Clodius deprehenſus domi C. Cæſaris. Att. 7. C. Statienus in facinore manifeſto deprehenſus, pœnas legibus & iudicio dedit. de Cl. Or. 187. Scelus manifeſtum atque deprehenſum. 3. in Cat. 56. Propter vini ſceleris manifeſti atque deprehenſi. in Verr. 113. Aliquid manifeſti deprehenſum apparere. de Or. 204. Sibi eum venenum paraniſſe, idque a ſe eſſe deprehenſum dicebat. de Cl. Ora. 190. Deprehenſum me inquit Antonius plane uideo. de Or. 191. Cera deprehenſa conſiderem totius teſtimonij fictam audaciam manifeſto comprehenſam atque oppreſſam teneri. pro Flac. 154. Qui paulo ante aliquid tamen de gladiis ac ſicis, quæ apud ipſum erant deprehenſæ, reſpondiſſet. 3. in Cat. 55.

Deprehenſio.

Deniq. omnis accuſatio varie grauiterq. tractata, ad extremũ manifeſta, ueneni deprehenſione concluſa. pro Clu. 38.

Deprimo.

Tune etiam, atque adeo vos geminæ voragines, ſcopulique Reip. vos meam fortunam deprimitis, ueſtrã ea tollitis? in Piſ. 32. Terram, mihi crede, ea lanx & maria deprimet. 5. de Fin. 157 Tantum propendere illam boni lancem putet, ut terram & maria deprimat. 5. Tuſc. 73. Deprimere claſſem. Diu. 2. 15. Lana in libra ponderibus impoſitis deprimitur. 4. Acad. q. 71. In quibus extranea cauſa conficiet deliberationem, in his ea ipſa erit cauſa adaugenda aut deprimenda. ad Her. lib. 3. 93.

Depreſſus.

Eſt. n. aīs ex altiſſimo domicilio depreſſus, & quaſi demerſus in terram. de Sen. 93. Iſte quĩ diuitias ſuas iactat, ſicut Gallus e Phrygia, aut ariolus quiſpiã depreſſus & oneratus auro, clamat & delirat. ad Her. 4. 129. depreſſus in ludũ bis gratis depugnaſſet. 10. fa. 71. in ep. Pollionis. L. Lucullo dimicãte cũ interfectis ducib. depreſſa eſt hoſtiũ claſſis. pro Arch. 190. Superata ac depreſſa claſſis. pro L. Man. 14. depreſſa onere ſuo nauis. 7. Ver. 51 Hoc uno mõ Iudices, ſæpe multorũ improbitate depreſſa ueritas emergit. pro Cl. 145. depreſſa & extincta virtus. 5. Verr. 7. In mirandã altitudinẽ depreſſũ ſaxũ. 7. Verr. 55. Si. n. fatũ fuit claſſes pop. Ro. bello Punico primo alterã naufragio, alterã a Pœnis depreſſam interire. 2. de Diu. 30. Altero ad frontem ſublato, altero ad mentum depreſſo ſupercilio. in Piſ. 10. Si quammaxime depreſſa a ſedata voce principia dicemus. ad Her. 20. Victæ, cõminutæ, depreſſæque opes ciuitatis. 7. Verr. 77.

Depromo.

Ille deprome nobis, vñ afferas, &c. de Or. 120. depromere argumẽta e locis quaſi theſauris. de Fin. 4. 8. Vt habeãt vnde ſtatim poſſint argumẽta depromere. de Or. 119. depromere ex ſenſu ſuo. in Para. 6. Ex intima alicuius arte depromere mirificũ genus cõmendationis. Val. l. 13. 6. 7. Ex intimo artificio verba grauiſſima depromere. pro Clu. 45. Iã hoc eæde, cõcide: non uerba domo patroni depromere vt ad oẽ genus nequitię accõmodata? 5. Ver. 131. Altera uolũtas liberalis ex arca, altera ex uirtute depromit. 2. off. 75. Iuris vtilitas ad quãq. cauſam quãuis repente uel a peritis, uel de libris depromi poteſt. 1. de Or. 132. In cauſis priuatis depromẽda ſæpe oratio eſt ex iure ciuili. de or. 101.

Depromptus.

Vereor ne cui ex Stoicorũ diſputationibus, nõ ex meo ſenſu deprõpta hæc uideat orõ. in Ver. 181. deprõpta ex ærario pecunia. pro L. Man. 26. Mutius quid in illa cã, cũ cõtra te diceret, attulit, qđ de iure ciuili deprõptũ uideretũ? 1. de Or. 136. Ita & momẽti aliquid afferẽt, cũ erunt pæne ex intima defenſione deprõptæ, &c. 2. de Or. 174. Maledicta deprõpta ex recordatione impudicitiæ & ſtuprorum alicuius, coniicere in eum. 3. Phil. 133.

Depſo

Batuit, inquit, impudenter, depſit multo impudentius. 9. fa. 54.

Depugno.

Depugnauit apud Thermopylas. de Sen. 28. depugnauit cum Gallo apud Aniẽnẽ prouocatus, uoluptatis cã. 2. de Fin. 116. depugna potius, ꝗ̃ ſeruias. Att. 7. 127. 7. Qui Myrmillo Mylaſis depugnauerat. in Ant. 198. Vnũ igr̃ par, quod depugnet, reliquũ ẽ, uoluptas cũ honeſtate. 4. Ac. 253. Non erit cur depugnare quiſquã poſthac poſſeſſionis cã uelit. pro Cæc. 35. Depugnare ferro. Tuſc. 2. 37. Calẽdis Ian. erit fortaſſe pſidio, aut quidẽ ante depugnabit. Att. 16. 336. 8. Aiax depugnaturus cũ Hectore. Tuſ. 210 cũ ſibi cũ capitali aduerſario dolore depugnãdũ uideret. de Fi. 4. 25. cũ hoc aut depugnãdũ ẽ, aut habẽda e lege rõ. ad Att. 106.

Deputo.

Malo ſe dignum deputat, niſi miſer ſit. Tuſc. 3. 55. Proin vide ne quẽ tu eſſe hebetẽ deputes æque ac pecus, Is ſapiẽtia munitũ pectus egregium gerat, Teq. regno expellat. 1. de Diu. 82.

Derelinquo.

Derelinquo iam communem cauſam, populi Romani ius in veſtra fide ac religione depono. pro Cæc. 74. Permulti locupletes homines, magni & naui aratores agros latos & fertiles deſererent, totaſq. arationes derelinquerent. 5. Ver. 100.

Derelictus.

Derelictus ab humanitate. 4. ad Her. 152. Incultum & derelictum ſolum. de Cl. Or. 8. Hęc oppida, atq. oram maritimã illum pro derelicto habere. Att. Item commodius eſt in derelicta, quã in celebri regione locoa comparare. ad Her. 3. 125. Nactus eſt ex perditis, atq. non modo fortuna, uerumetiam ſpe derelictis conflatam improborum manum. in Cat. 18.

Derelictio.

Sed communis vtilitatis derelictio contra naturam eſt; eſt enim iniuſta. 3. Off. 38.

Derepente. *Vide*, *De*.

Derideo.

Pergameni te deriſerũt. pro Flac. 59. Quare oẽs iſtos me auctore deridere atq. contemnite. 3. de Or. 30. Satis. n. his res ipſa reſpondet, cum aut non adhibeantur ad cauſas, aut adhibiti derideantur: nam ſi arrideatur, eſſet idipſum Atticorum. de Opt. gen. Or. 146. Dominus ſe derideri putat. ad Q. fr. 316. Deriſum credo eſſe hominem amantem a ſuis conſiliariis. 7. Verr. 81.

Deriſus.

Deriſum atq. contemptum beneficium. 5. Verr. 181.

Deripio.

Deripere de prouincia.de Prouinc.Conſul.10:

Deriuo.

L.Domitius quoad potuit,alio reſpõſionem ſuam deriuauit. 3.Verr.98.Tranſeat idem iſte ſapiens ad Remp.tuendam,&c.iuſtitia nihil in ſuam demum inde deriuet, reliquit utatur tot, tamque uariis uirtutibus.5.Tuſc.53.Habebat ille quidem difficilem manifeſtamque cauſam,ſed tamen cauſam:id poterat infiſciari,poterat in alios deriuare , poterat etiam aliquid iure factum defendere Att.4.72.3.Quid eſt quãobrem putes te tuam culpam non modo deriuare in aliquem, ſed communicare cum aliquo poſſe?4Ver.35.Tamen rerum natura cogit te partem aliquam in Aſiam & Syriam deriuare curæ & cogitationis tuæ.11. Phil.306.Deriuare reſponſionem ſuam aliquo.3.Verr.98.Conſiderandum eſt, ne tota cauſa mutata , in aliam cauſam deriuetur.ad Her.24.Dicam enim non deriuandi criminis cauſa , ſed ut factum eſt.pro Mil.21.

Deriuatus.

Omnis expectatio largitionis agrariæ in agrum Campanum uidetur eſſe deriuata:&c.Att.2.31.2.

Deriuatio.

Adde ductus aquarum,deriuationes fluminum.2.Off.18.

Derodo.

Clypeos a muribus eſſe deroſos.de Diu.100.

Derogo.

Non enim mihi tantum derogo(tametſi nihil arrogo) ut te copioſius,quam me,putem poſſe dicere.pro Roſ.Am.54.Quorum uirtuti & rebus geſtis fidem & auctoritatem in teſtimonio inimicitiarum ſuſpicio derogauit.pro Font.12.pro Quint.50. Siquid igitur ex hac ipſa quippiam accuſator deroget,omnibus partibus tutius & probabilius accuſare uideatur.2.de Inu.231. Quomodo iſti,ſi ſomnium uerum euaſit aliquod,non ex multis potius uni fidem derogant,quam ex uno innumerabilia confirmant.2.de Diu.218.Siquid in hac rogatione ſcriptum eſt , &c. quod per legem Clodiam promulgare,abrogare,derogare,obrogare,ſine fraude ſua non liceat,non licuerit,&c.Att.3.65.5.Derogare aliquid de dignitate populi.de Inu.68. aliquid de lege. de Inu.79.De aduerſarii teſtium fide derogatur.pro Cæc.286. Ne fides mea perfidia illius derogetur laboro . pro Quint.13. Quare aut de magnificentia,aut de honeſtate quiddam derogetur.2.de Inu.151.Cum oſtenditur id factum eſſe,quod ea lex ſanciat,cui legi abrogatum uel derogatum ſit.ad Her.9.

Derogatio.

Cum duæ leges inter ſe diſcrepant , uidendum eſt primum num quę abrogatio aut derogatio ſit.ad Her.2.47.

Deruo.

De laudibus Dolabellæ deruam cumulum.Att.16.28.

Deſcendo.

Placet mihi iſta defenſio,deſcendo:æqua.n. conditio,æquũq. certamen proponitur.in Verr.144.id eſt,acquieſco:Quo minus mirere,ſi iouitus in eam cauſam deſcendo,in qua neque pacis, neque uictoriæ ratio quæſita ſit unquam.Att.82. Si enim belli nomen tollitur,municipiorum ſtudia tolluntur:conſenſus pop. Romani qui iam,deſcendit in cauſam,ſi nos langueſcimus,debilitetur neceſſe eſt.8.Phil.137.Deſcendimus ad uel in forum.1. Att.56.de Pet.Conſul.1.de Or.133.Deſcendimus ad noſtras naniculas.4.Acad.266. Vt enim in inferiorem ambulationem deſcendimus.Tuſc.210.poſt meridiem in Academiam deſcendimus.2.Tuſ.24.Viri boni,cum experiundi poteſtas non eſt, timide & pedetentim huc deſcendunt . pro Quint.9. Deſcendit , & Tuccium reum fecit.8.fam.18.in ep.Cæl. Qua ſpe deſcenderat. 8.fam.8.in ep.Cæ.Videte quo deſcendam Iudices . pro Fõ.276. Si peſſimus caſus fuerit,ad nouiſſima auxilia deſcendemus.11. fam.2.in ep.D.Bruti.Non qui odio inimicitiarum ad accuſandum,ſed qui ſtudio accuſandi ad inimicitias deſcenderent . pro mur.54.pro Clu.6.Vt cum iam Vectius ad arbitrium tuum perorasſet, deſcendiſſetque de roſtris,cũ repente reuocares.in Vat. 34.Nullum ab iis qui in id certamen deſcendant, deuitari dolorem.1.Tuſ.102.& 2.53.Subito nunc mutata uoluntate ad accuſandum deſcendere.in Ver.53.Deſcẽdere ad accuſationem . pro Cœl.2.Alterutram ad conditionem deſcendere vult Cæſar , ne aut,&c.Cęlius ad Cic.8.25.Qua in re uel concedere alteri,uel ad cõditionẽ alterius deſcẽdere,& in præſentia quieſcere , atq. aliud tẽpus expectare oportebit.2.de In.251.Deſcẽdere ad ius. 1.de In.4.ad omnia.9.Att.68.id eſt,oẽm conditionẽ accipere, ad pactionem.8.fam.33.in ep.Cœl.Ad omnem animi remiſſionem ludumque.in Ver.96. ad ſocietates calamitatum. Læl.57. de caſtello.pro Cęc.15.Cũ ingreſſus iter pedibus ſit, in equũ omnino non aſcendere.cum equo,ex equo non deſcendere.de Sen. 30.De Maſiniſſa loquitur.in campum. Fat.26. in defenſionem. 4.ad Her.193.in magnam dimicationem uitæ.ad Her.37.in roſtra.3.Off.105.obuiam alicui.2.Phil.104.Eſt item contra quiddam in remiſſione grauiſſimum,quo tanquam ſonorum gradibus deſcenditur.1.de Or.156.Si conſtitueris Iudices,non deſcẽſurum quemquam ad hanc accuſationem fuiſſe,cui utrum vellet liceret.pro Cæl.37. Si nihil in Lepido ſpei ſit , deſcenſurum ad extrema,& non modo nationes,ſed etiam ſeruitia concitaturũ. 10.fam.76.in ep.Pollionis. Quanto minus eſt ad ciuilis perdiſcendi occupationem deſcendendum?1.de Or.131.

Deſcendens.

Cum ille domum deſcendens,rogaſſet Granium, quid triſtis eſſet.pro Planc.266.

Deſciſco.

Tyberius Gracchus a Senatu deſciuerat.pro Rab.95. de har. reſp.253. Qui ab excitata fortuna ad inclinatam & prope iacentem deſciſcerem.Curioni,lib.2.15.3.Neque me unquam pœnitebit,quod a me ipſe non deſciuerim . Att.25. Scire cupio quæ cauſa ſit cur Zeno ab hac antiqua inſtitutione deſciuerit, &c.de Fin.4.16.Cũ a Repub.peſtiferi ciues deſciuerint. in Ant.235. Deſciſcere a natura.de Fin. lib.4.36.Tuſc.3.2. a patribus. pro Rab.95.a re ipſa,dignitatem uero nominis retinere. Aca.3.ed. 1.lib.2.64.a Rep.pro Rab.17.a ueritate.Acad.q.ed.1. lib.2.44. Sæpe officium eſt ſapientis deſciſcere a uita, cũ ſit beatiſſimus. de Fin.3.48 Deſciſcere ab humanitate.11.fa.48. in ep. Marcii. Ideſt,diſcedere.

Deſcribo.

Mirifice Cerelia,ſtudio uidelicet philoſophiæ flagrans,deſcribit a tuis.Att.13.178.6.Acad.24.Adiungit Stellatem campum in agro cãpano,& in eo duodena deſcribit in ſingulos homines iugera.2.de L.Agr.84.Quis nobis iſta iura tam ęqua deſcripſit? pro Quint.8.Archimedes,qui dum in puluere quædam deſcribit attentius,ne patriam quidem captam eſſe ſenſit.de Fin.137. Edicta eius & conciones deſcribunt & legunt.Att.2.35.4. Cœl. Cic.8.34.Videlicet me latronẽ ac ſicarium abiecti homines & perditi deſcribebant. pro Mil.36.Si qua mulier ſit eiuſmodi, qualem paulo ante deſcripſi, uita inſtitutoque meretricio : pro Cęl.48. Nam hoc quam uehementer ad me pertineat , in iis, quas tibi illi reddent, literis deſcripſi.ep.119. Quorum bona ſuis comitibus,cõpotoribuſq. deſcripſit . poſtquam iret in exil. 198.Sylla Aſiæ ciuitates proportione in prouincias deſcripſit. pro Flac.25.Reſpondit ei uehementer Pompeius . Craſſumque deſcripſit.ad Qu.fr.308. Flaccus deſcripſit pecuniam ad Pompeii rationem,quæ fuit accõmodata L. Syllæ deſcriptioni . pro Flac 25.Vectigal , quod Græcis æqualiter Sylla deſcripſerat. pro Flac.152.Quadruplator,ut breuiter deſcribam,capitalis:eſt .n.improbus & peſtifer ciuis.ad Her.24. Non me Hercule contumeliæ cauſa deſcribam,quẽquam,præſertim ingenioſum,&c. in Piſ.94.Deſcribunto cenſores prolem equitum , peditumque. 3.de Leg.6. Quos tu cũ ad menſuræ tam exiguam rationem Populo Romano in capita deſcripſiſſes,gratiſſimum omnibus feciſti.5.Verr.185.Tu mores fingas,fines bonorũ malorũque conſtituas.officia deſcribas quam,vitã ingrediar definiat, &c. Acadẽ. quæſt.edit.1.l.2.104.Huic tu libro maxime velim ex animo:ſin minus,gratiæ cauſa,ſuffragere. dicam tuis,vt eum,ſi velint,deſcribant,ad eeq. mittant.ad Cornific.12.17.4. Quem librum ad te mittam,ſi deſcripſerint librarii. Att.Deſcribere:de geometris dictum,figuras ſuas delineãtibus.Acad.q.edit.1.l.2.107.de Sen. 87.Deſcribere bona. 5. Phil.180.pro , Diuidere. Craſſus uero mihi noſter uiſus eſt Oratoris facultatem non illius artis terminis,ſed ingenii ſui finibus immenſit pene deſcribere. 1. de Or. 107.Eſt proprium magiſtratus iura deſcribere.Off.1.173.& 7. Ver.23.Deſcribere iuſſa populis.2.de L.20. Scripſit enim Balbus ad me,ſe a te quintum de Finibus librum deſcripſiſſe . Att. 13.35.Acad quæſt.ed.1.lib.2.12.Si,vt nos dicimus, D C X L. millia nummum ſexdecim iudicibus darentur, non Archimedes melius potuit deſcribere.pro Clu.36.Mulierem , aut alium quempiam deſcribere.pro Cœl.39.in Piſ.53.Deſcribere ſuum cuiq. munus.de Pet.Conſ.37. Naturam alicuius certis ſignis deſcribere.ad Her.l.4.230. Demẽtiri atq. deſcribere ordines arborũ. de Sen.89.Deſcribere urbis partes ad incendia.1.in Cat.6. pro curatione rei alicuius.pro Sext.55.rationes.4.Acad.208. Definire rem uerbis & breuiter deſcribere.2.de Inu.16.Hominũ ſermones moreſq.deſcribere in Or.76.i.effingere imitãdo.Ciuitatibus pro numero militũ,pecuniarũq. ſũmas deſcribere.7.Ver.

50.Deſcribere

50 .Deſcribere tribus .pro Pla. 39. Sed hæc ipſa minus mihi ui deor multa in genera deſcripſiſſe. 2. de Or. 159. Cum alicuius natura certis deſcribitur ſignis. ad Her. 39. Quæ mihi uidetur non tam ipſa aquula, quæ deſcribitur, quam Platonis oratione creuiſſe. de Or. 87. Deſcribuntur pecuniæ maximæ. ta. fr. 1. Quæ in Geometria deſcribuntur, & Mathematicorũ ſunt, &c. de Diu. 210. Primum igitur uocabuli ſententia breuiter deſcribetur. ad Her. 9. Eam epiſtolam multis dedi deſcribendam. At. 123. Vter enim definiendo deſcribendoque uerbo, magis ad ſenſum iudi cis opinionemque penetrarit, &c. in Part. 68.

Deſcriptus.

Deſcriptus enim populus cenſu, ordinibus, ætatibus, plus ad hibet in ſuffragium conſilii, quam fuſe in tribus conuocatus. 3. de Leg. 38. Quẽadmodum eſſet ei ratio totius belli deſcripta, docui. 2. in Catil. 34. ius ciuium generatim in ordines, ætate que deſcriptum. 1. de Or. 30. Vt cum vrbem ex omnibus parti-bus, quemadmodum deſcriptum, diſtributumque erat, incendiſ ſent, &c. 3. in Cat. 53. Vt plane iis hominibus deſcriptum ac de poſitum ſuum cuique munus ſit. de Pet. Conſ. 15. Materiam ora tionis, cuiuſcumque ſit generis, omnibus locis deſcriptam, in-ſtructam, ornatamque comprehẽdere. de Or. 122. Cum ſolariũ, vel deſcriptum, aut ex aqua contemplere, &c. de Nat. d. 43. Na-turam ſequimur ducem, a qua cum ceteræ partes ætatis bene deſcriptæ ſint, non veriſſimile eſt extremum actum tamquam ab inerti poeta eſſe neglectum. de Sen. 5. Deſcriptæ regiones. 16. ſ. 14. ideſt diſtributæ. Quæ deſcripta ſunt legibus, & iure ciuili, hæc ita teneantur, ut ſit conſtitutum. Off. 1. 75. Mirari ſe nõ mo do diligentiam, ſed etiam ſolertiam eius, a quo eſſent illa dimẽ ſa & deſcripta. de Sen. 55. ideſt, concinne digeſta. O dies in au-ſpiciis Lepidi deſcriptos. Att. 254. Cum deſperatis ducibus, de-curiatos ac deſcriptos haberes exercitus perditorum. pro Dom. 215. Quæque multi homines neceſſarii ſecundis Poſthumi re-bus deſcripta ſuſtinuerunt, nunc eius afflictis fortunis uniuerſa ſuſtinet. pro Rabirio Poſth. 25. ideſt, inter ſe partita & diuiſa. Quid enim aut in natura, qua nihil eſt aptius, nihil deſcriptius: aut in operibus manufactis tam compoſitum, &c. 3. de Fin. 58.

Deſcriptio.

Deſcriptio, quam Græci *χαρακτηρισμὸν* vocãt, ut qualis ſit ava rus, qualis aſſentator, ceteraque eiuſdem generis, in quibus na-tura & uita deſcribitur. Top. 228. Domus finis, eſt uſus, ad quẽ accommodanda eſt ædificandi deſcriptio. 1. Off. 192. Tum deſcri ptio totam per orbem cædis atque incendiorum conſtituta eſt. pro Syl. 177. Deſcriptio diſciplinæ. Acad. q. edit. 2. l. 1. 13. Equi-tum peditumque deſcriptio. Tuſ. 4. 1. Aequa iuris deſcriptio, cer-taque viuendi diſciplina. Off. l. 2. 20. Atqui ego iſta ſum omnia dimenſus, mei ſunt ordines, mea deſcriptio, &c. de Sen. Nomi-nis breuis & aperte & ex opinione hominum deſcriptio. de Inu. 69. Solers, ſubtiliſque deſcriptio partium corporis. de Leg. 50. Solers ſubtiliſque deſcriptio partium in figuris animantium. de Nat. 50. Deſcriptio populi. pro Planc. 36. Quæ ſit ab Actio Nauio per lituum regionum facta deſcriptio. de Diu. 87. Philo ſophi denique ipſius, qui unus omnia pene profitetur, eſt tamen quædam deſcriptio, ut, &c. 1. de Or. 106. Deſcriptio rerum expe tendarum fugiendarumue. Tuſc. 5. 50. ideſt, *εἰδικὴ*. Similis eſt pri uatarum rerum deſcriptio. Off. 5. Seruorum omnium uicatim celebratur tota urbe deſcriptio. pro Dom. 99. Deſcriptio & ima-go tabularum. 4. Verr. 138. Deſcriptio temporum. Acad. quæſt. ed. 2. l. 1. 7. Græci *χρονογραφίας*, ſeu *χρονολογίας* nocant. Vibis ſa lubritas, deſcriptio, pulchritudo. contra Rul. 86. Deſcriptio no-minatur, quæ rerum conſequentium continet perſpicuam & di lucidam cum grauitate expoſitionem. 4. ad Her. 209. Anaxago ras primus omnium rerum deſcriptionem & modum mentis in finitæ ui ac ratione deſignari & confici uoluit. de Nat. d. 1. 20. Noſſe deſcriptionem ciuitatis a maioribus ueſtris ſapiẽtiſſime conſtitutam. pro Sext. 29. Rerum ratio ordinem temporum de-ſiderat, regionum deſcriptionem. de Or. 114. Cum cuncta aſtra eandem totius cæli deſcriptionem longis interuallis retulerint. de Som. 130. Vrbs & natura, & ſitu, & deſcriptione ædificiorum nobilis. cõtra Rul. 74. Deinde factum noſtrum cum verbi deſcri-ptione coniungetur, &c. ad Her. 9. Deſcriptione magiſtratuum omnis Reip. moderatio continetur. 3. de Leg. 3. Deſcriptione ta li magiſtratuum facta eſt Reip. temperatio. 3. de Leg. 14 Horũ exempla & deſcriptiones in præceptis elocutionis continentur. de Inu. 52. Rationem illi ſententiæ ſuæ non fere reddebant, niſi quod erat numeris aut deſcriptionibus explicandum. 1. Tuſ. 60 Ita demetata ſignant, ut tantis deſcriptionibus diuina ſolertia appareat. de Nat. d. 47.

Deſeco.

Tu illud deſecabis, hoc agglutinabis. Att. 16. 333. 24.

Deſecans.

Partes rurſus ex toto deſecans. de Vniu. 29.

Deſero.

An tu, cum me in ſummam expectationẽ adduxeris, deſeris? Tuſc. 159. Vires vitaque corpus meum deſerit omne. de Diu. 89. Qui officia deſerunt mollitia animi, ideſt, laborum & dolo-rum fuga. l. 1. de Fin. 26. Deinde ſitientem me uirtutis tuæ deſer uiſti ac dereliquiſti. pro Planc. 261. Is nec ſuum deſeruit, nec quidquam illius audaciæ conceſſit. pro Cæc. 305. Amici par-tim deſeruerunt me, partim etiam prodiderunt. 1. ad Q. ſr. 53. in Ant. 225. Non deſeram preces fratris, nec ceterorum promiſſa, nec ſpem uxoris, nec obſecrationem filiæ, nec fideles lucras tuas. Att. 3. 60. 3. multo autem tardius fama deſeret Curium, Fa bricium, &c. 1. Tuſc. 178. Aratores agros deſererent, totaſque ra tiones relinquerent. in Ver. 174. Nonne ſi meam uitam deſer-uiſſem, rempub. perdidiſſem? pro Sext. 24. 42. de Sen. 92. Et tum, cum ſpes deſeruiſſet, opitulatus ſit. 2. de Inu. 205. Vigila Chry ſippe, ne tuam cauſam, in qua tibi cum Diodoro ualente diale ctico magna luctatio eſt, deſeras. de Fato. 9. Si quẽ offendit hu ius ſplendor, ſi nitor, iam iſta deſeruerit. pro Cæl. 43. Turpe erit Domitium deſerere, implorantem eius auxilium. Att. 121. De ſerere exercitum. 7. Verr. 86. fidem alicuius. 13. Philipp. 378. ius amicitiæ. Læl. 34. pro Cæcil. 74. ſuſceptum officium. 1. de Fin. 37. & 51. parentes, patriam. Off. 1. 35. Dolores quoſuis ſuſcipere malle, quam deſerere ullam officii partem. lib. 1. de Fin. 19. Deſerere rationem propter pigritiam aut ignauiam di cuntur appetitus. Off. 1. 41. ſocietatem uitæ. Off. 1. 43. Non deſer uiſſe mihi uideor præſidium, in quo a Pop. Rom. locatus ſum. l. 1. de Fin. 9. A ceteris oblectationibus deſeror & uoluptatibus. 4. Att. 29. Aut illi, quorum eminet audacia, atque proiecta eſt, a conſiliis malitiæ deſeruntur. pro Clu. 145. Deſeremur ocyus a Repub. quam a re familiari. 16. Att. 7. ideſt, ocyus deerit Reſp. quam, &c. Sin a uobis deſerar, tamen animo non deficiam. pro Sext. Roſc. 20. Vereor ne aut eripiatur a nobis cauſa regia, aut deſeratur. ep. 5. multum intereſt utrum laus minuatur, an ſalus deſeratur. ep. 8. Deſeri a mente. Att. 3. 21. ideſt, præ nimio dolo re inſanire. Deſeri a ſeipſo. Tuſc. 1. 44. Ab oblectationibus & uo luptatibus deſeri. Att. 2. 79. 4. Cur honorem Cæſari tua lege da tum deſeri patimur? in Ant. 181. Non enim mihi deſeranda eſt cauſa amici ueteris. pro Syl. 178. Prætermittendæ defenſionis, deſerendique officii plures ſolent eſſe cauſæ. Off. 6.

Deſertus.

Deſertus & abiectus. ep. 5. Deſertus ab officiis tuis, in mea er ga te uoluntate permanerem. 5. fam. 8 Ager deſertus a plebe at que a cultu hominum. cont. Rul. 82. Introitus in urbem deſer tus ab amicis. in Piſ. 100. Locus a Tribunitia uoce deſertus. pro Clu. 40. Deſertus reditus. in Piſ. 43. Via deſerta & inculta, atq. intercluſa iam frondibus & virgultis. pro Cæl. 46. Vita inculta & deſerta ab amicia non poteſt eſſe iucunda. de Amic. 50. Deſer tum negotium. de har. reſp. 15. Vadimonium ſibi ait eſſe deſertũ. pro Q. 27. & 50. in Cat. 28. Deſertæ diſciplinæ & iampridem re lictæ patrocinium. de N. d. 1. 5. Loci celebres & deſerti. in Part. 21. Deſertæ ſolitudines. 2. de Diu. 65. Non ſum paſſurus a me amicos meos deſertos. Tuſc. 230. Vt eos, quos tueri debeant, de ſertos eſſe patiantur. 1. Off. 41. multas inſulas eſſe deſertas. pro Pomp. 10. multas dirutas & deſertas urbes, per te eſſe recreatas. ad Q. ſr. 294. In agro locisque deſertis. de Leg. 164. Viri boni, multis vadimoniis deſertis, ſæpe deluſi ac deſtituti hoc faciunt. pro Q. 9. Deſertior locus. Att. 13. 280. 4. Reditus deſertior. in Piſ. 43. C. Memmius Trib. plebis cum L. Capitone ad urbem ac ceſſit ad XII. Calend. Octobris: nihil turpius, nec deſertius. ad Q. ſr. 3. 17. 20. In deſertiſſima ſolitudine. in Ver. 271.

Deſertor.

Nec magis, &c. quam communis utilitatis aut ſalutis deſer tor propter ſuam utilitatem aut ſalutẽ. de Fin. l. 3. 51. ideſt, qui communem ſalutem non curat. Quid hoc miſerius, quam alte rum exiſtimari conſeruatorem inimicorum, alterum deſertorẽ amicorum? ad Att. l. 8. 153. 5. Cum uiderem eos aut proditores eſſe aut deſertores ſalutis meæ. Poſtquam. 10.

Deſeruio.

Indulge ualetudini tuæ, cui quidem tu adhuc; dum mihi de ſeruis, ſeruiniſti non ſatis. ep. 263. Si officia mea, ſi operæ, ſi uigi liæ deſeruiant amicis, & præſto ſunt omnibus. pro Syl. 19. Item alii, qui quiduis perpetiantur, cuius deſeruiant, dum quod ue lint, conſequantur. Off. 2. 153. Deſeruire corpori. 1. de Leg. 56. uelit

ideſt,habere curã corporis.Deſeruire rebus diuinis.in Part.43.

Deſideo.

Labes agri Priuernatis, cum ad infinitam altitudinem terra deſediſſet.de Diu.2.85.Eo tempore ipſo, cum hoc calamitoſum prælium fieret,tantos terræmotus in Liguribus, Gallia,&c. ut multa oppida corruerint,multis locis labes factæ ſint, terræque deſederint,&c.1.de Diu.131.ideſt,peſſumierint, & uelut deſcenderint,ſubſederint.

Deſiderabilis,deſiderans,deſideratio, Deſiderium,deſidero, *Vide Deſydero.*

Deſidia.

Ignauia,inertia,deſidia,luxuria.ad Her.2.Deſidię fuga.Aca. quæſt.edit.a lib.1.17. Homo deſidiæ ac luxuriæ plenus.in Salluſt.5.Confugere in portum non inertię neque deſidiæ,ſed otii moderati atque honeſti.de Cl.165.Nihil autem magis cauendũ eſt ſenectuti,quam ne lãguori ſe deſidięque dedas. Off.25.Qui propter deſidiam in otio uiuunt, tamẽ in turpi inertia uoluptatem rapiunt.contra Rul. 87. Sed mihi omnis oratio eſt cum uirtute,nõ cum deſidia.pro Sext.26.Sed nos umbris, deliciis,otio, languore,deſidia animum infecimus:opinionibus, maloq. more delinitum molliuimus.5.Tuſc.114.

Deſidioſus.

Deſidioſa delectatio.3.de Or.50.Inertiſſimum & deſidioſiſſimum otium.2.de L. Agr. 90. Vt cum deſidioſam artẽ dicimus, quia deſidioſos facit. ad Her. 34.

Deſigno.

Vtique locum ſepulchro pedes triginta quaque verſus deſignat. in Ant. 254. Catilina notat & deſignat oculis ad cædem vnumquemque veſtrum.in Cat.97. Hæc enim ridentur uel ſola uel maxime quæ notant & deſignant turpitudinem aliquam nõ turpiter.2.de Or.130. Ariſtoteles quodam loco mundum deſignauit deum.de Nat.d.8. Quæ cum ita deſignaſſet.de Vniu.57. At quomodo ſi ii decem uiratum haberent, quos plebs deſignauerit,oblitus eſt nullos a plebe deſignari. con.Rul.71.Res aliquas verbis deſignare,generibus illuſtrare, partibus diſtribuere.de Or.94.Nam hoc uerbo, nec Clodius, nec quiſquã de gregalibus eius deſignatur.de Ar.256.Ex qua certum quiddam deſignatur oratori,in quo animum debeat habere occupatum. de Inu. 49. Anaxagoras primus omnium rerum deſcriptionem & mundum mentis infinitæ ui ac ratione deſignari & confici uoluit.1.de N.d.20.Sin uera diuina ſunt, falſa autẽ humana, quæ eſt iſta deſignandi licentia?de Diu.135.

Deſignatus

Deſignatus Reipæniis.pro Clu.54.Conſul deſignatus a populo ſuffragiis,declaratus autem uel renuntiatus ab alio cõſule voce.14.Att.11.Deſignatus Prætor.3.Tuſc.118.Rullus iam deſignatus Tribunus plebis alio vultu,alio vocis ſono, alio inceſſu eſſe meditabatur. contra Rul.69.Nec domus, nec reſpub.ratione quadam & diſciplina deſignata videatur, ſi in ea nec recte factis præmia extent, nec ſupplicia peccatis. 3. de Nat.64. Quod in epiſtola tua ſcriptum erat,me iam arbitrari deſignatũ eſſe:ſcito nihil tam exercitum eſſe nunc Romæ, quam candidatos.Att.6. Cum tribuni plebis haberent in animo de præſidio conſulum deſignatorum referre. ep.27. Hæc ab hominibus callidis ac peritis animaduerſa ac notata,uerbis deſignata. 1. de Or. 53.Neque non diligunt nos dii,neque ignorant ea,quæ ab ipſis conſtituta,& deſignata ſunt.1.de Diu.73.

Deſignator.

Deſertus a ſuis,uix iam decimum deſignatorem,vix Gellium retinet.Att.4.72.3.

Deſignatio.

Siue deſignatio perſonarum & temporum. 1. de Or. 68.Perbelle feceris,ſi ad nos ueneris.Offendes deſignationẽ Tyrannionis,mirificam librorum meorum bibliothecam. Att.4.18.Deſignatio,pro ordine quo aliquid digeritur.Omnem totius orbis deſignationem atque apparatum requiro.de N.d.16.

Deſilio.

Milo de rheda,reiecta penula,deſiliuit.pro Mil.21.

Deſultorius.

Qui neſcio quo pacto mihi uidetur Prætorius candidatus in Conſularem, quaſi deſultorius in quadrigarum curriculum incurrere.pro Mur.55.

Deſino.

Admirans illud, iam mirari deſino. 2. de Or.32.Quẽ ego ad bellum commune uocare non deſino.ep.179. Quod ſeſe mouet, numquam moueri deſinit.de Som.130. Iſte caput petere nõ deſinit.pro Quint.5. Deſinunt adhibere ſuum iudicium.de Nat.d.1.8. Illa quæ ſimiliter deſinunt, aut quæ cadunt ſimiliter. 3. de Or.214.Itaque conuentus, qui initio celebrabantur,iam diu fieri deſierunt.Att.1.14.12. Non deſinam tua decreta defendere.ep.17.Deſine quæſo communibus locis, domi nobis iſta naſcuntur.Acad.q.ed.1.lib.2.72.Deſine ei ſuccenſere. 7.Verr. 16. Quod ſi tam facilem populum haberem,quam Aeſopus habuit, libenter me hercule artem deſinerem, tecumque,& cum ſimilibus noſtris viuerem.ad Marium,l.7.4.Deſinat ea ſe putare poſſe emere,quæ ipſe ſemper habuit uænalia. 5. Ver. 825.Nam mihi ſtat alere morbum deſinere.Att.272.Te ad cœnas ire deſiſſe moleſte fero ep.141.Et ut incipiendi ratio fuerit, ita ſit deſinendi modus.1.Off.189. Hæc copia facultatem affert non ſemper eodem modo deſinendi. Or.118.

Deſinens.

Deſinens ſimiliter exornatio.4. ad Her.176.

Deſitus.

Poſt hunc tredecim fuerunt ſella Curuli ante L. Papyrium Craſſum,qui primum Papiſius eſt uocari deſitus.ad Pætum,lib.9.21.6.Nocuimus fortaſſe,quod veteres orationes poſt noſtras non a me quidem (meis enim illas antepono) ſed a pleriſque legi ſunt deſitæ.de claris Or. 63. Recte iampridem deſitum eſt cõtra eos diſputari.2.de Fin.71. Deſitum eſt enim uideri quidquã in ſocios iniquum. Off. 38. In quo deſitum ſit deinceps incipere.1. de Inu. 41. Si enim eſſet factitatum, non eſſet deſitum. 2. de Diu. 145.

Deſipio.

Vtrum ego deſipio,& plus,quam ſatis eſt, doleo,in tanta calamitate miſeriaque ſociorum?7.Verr. 95. In quo cum obiurgarer,quod nimio gaudio pene deſiperem, ita me defendebã,Ego uoluptatem animi nimiam.ad Cæl. 2.8.5. Deſipere,delirare,& dementem eſſe.2.de Nat. d. 130. Licet me deſipere dicatis. pro Planc.734.Acad.214.

Deſipiens.

Eſtne quiſquã ita deſipiẽs,qui credat exaratũ eſſe,deũ dicam, an hominẽ?2.de Diu.76.Neq. enim erã tã deſipiẽs,vt,&c.ep.37 Neq. n.iã deſipiẽs fuiſſet,ut,&c.de N.d.1.87. Eſſe autem hominem qui nihil in omni mũdo melius eſſe quam ſe putet,deſipiẽtis arrogantiæ eſt.2.de N.d.13.Cũ offendit populum Athenienſem prope iam deſipientem ſenectute,&c.Lentulo,l.1.9.64.

Deſiſto.

Auctionem uelle facere deſiſtit.pro Q.9.Pompeium orare & hortari non deſiſtimus,vt,&c. ep.2. Itaque cum ſint docti a pueris,facile deſiſtunt a ſententia.3.Off. 19. Non deſiſtunt nobis agere quotidie gratias honeſtiſſimæ ſocietates. 1. ad Q.fr.27. Nos non deſiſtebamus augere illud.de Cl.195.Ego id facere nõ deſtiti.Att.264.Rogatus a me, Etiamne maius quam dedecus, verbo de ſententia deſtitiſti?Tuſ.q.lib.2.55.Aca. q. edit.1.l.2. 58.& 59.Numquam vllius oratione uicti ſententia deſiſtemus. de Fin.1.50. Cum amici me hortarentur,ut cauſa agere deſiſterem,quoduis periculum mihi adeundum, quam a ſperata dicendi gloria diſcedendum putaui.de Cl. 194. Miſi ad Metellum cõmunes amicos,qui agerent cum eo, ut de illa mente deſiſteret. Metel.5.6. Atque ut aliquando de rebus ab iſto cognitis,iudicatiſque,& de indictis dans dicere deſiſtamus.4. Ver.85.de Cl. Or.173.Rogat eos ut id facere deſiſtant. in Ver. 156.Homines mortem uel optare incipiant,uel certe timere deſiſtant. 1. Tuſ. 191.Quaſi deſtiterim priſtina cã.ep.84.Vt magis pœniteret cœpiſſe,quam liceret deſiſtere. pro Rab. Poſt. 123. Rem ad populũ detulit,docuit cur ſibi cauſa deſiſtere neceſſe eſſet.3.Off.153.Deſiſtere de re aliqua.pro Planc.43.Deſiſtere pugna. ep.23.

Deſpectio,deſpectus, *Vide Deſpicio.*

Deſpero.

Ego,quantum auguror coniectura, non deſpero fore aliquẽ, qui,&c.de Or.92.Non equidem plane deſpero,iſta eſſe uera:ſed neſcio,& diſcere a te uolo.2.de Diu.70.Tu tamen ſiue habes aliquam ſpem de repub. ſiue deſperas, ea meditare, quæ,&c.ep.20. Alium faciam:quoniam ſibi hic ipſe deſperat. pro Mur.42.Honores, quos quieta Rep. deſperant, perturbata conſequi poſſe arbitrantur.2.in Cat.39.pro Mur.41.ideſt, non ſperant.Deſperabam iam domum Sullanam, ſed tamen non abieci. 9. fam.34. Deſperaui.At.247.ideſt,prorſus diffiſus ſum.Reipublicæ cauſa, de qua deſperaui. Att. 127. Breuiloquentem iam me tempus ipſum facit:pacem enim deſperaui.Att.7.138. 1. Volo circum villulas noſtras errare,quas me uiſurum poſtea deſperaui.Att.15. 27.38.Deſperauerunt nos & Rump.1s. fam. 26.in ep. Lentuli. In quo conſyderandum eſt,ne aut temere deſperet propter ignauiam,

niam, aut nimis confidat propter cupiditatem. Off. 1.105. Si deſperauit, certe corruet. 10. At. 43. Theſſalonicenſes, cum oppidò deſperaſſent, munire arcem coegerunt. in Piſ. 67. Neceſſe eſt cũ de toto ordine deſperarit, aliud genus hominum, atque aliam rationem iudiciorum requirat. 3. Ver. 14. Deſperare ab aliquo. in Piſ. 181. De Repub. Curioni, lib. 2. 4. 4. Att. 8. 159. 9. De ſe Plancus Cic. 10. 21. 7. ſuis fortunis poſt Red. in Senatu. 30. reditum in aliquem locum. in Som. Scip. 26 Promiſſis eum ſuis excitauit abiectũ, & ſimul ſaluti deſperare vetuit. pro Clu. 54. Deſperare ſibi. pro Muc. 4. Spem habere a Tribuno plebis, ſi tua cõſilia cum illo coniunxeris: ſed a Senatu quidem deſperaſſe. in Piſ. 8. Simonidem arbitror deſperaſſe omnem veritatem. de N. d. 1. 41. Mihi ad id quod cogito, hoc quod habeo ſatis eſt. ſiue reſtituimur, ſiue deſperamus, nihil amplius opus eſt. Q. fr. 1. 54. id eſt, ſi deſperatur de noſtro negotio. Cuius aures ita clauſę ſunt veritati, ut ab amico verum audire nequeat, huius ſalus deſperanda eſt. de Amic. 76. Quod eſt optimum, non eſt deſperãdum. in Or. 4. Quod ſi in uino & alea comeſſationes ſolum & ſcorta quærerent, eſſent illi quidem deſperandi, ſed tamẽ eſſent ferendi. 2. in Cat. 32.

Deſperans.

Laterenſis ſuo chirographo mittit mihi literas, deſperans de ſe, de exercitu, de Lepidi fide, querẽſque ſe deſtitutum. ep. 156. Quid, quod tu toties diffidens, ac deſperans rebus tuis, in ſordibus, lamentis, luctuque iacuiſti? in Piſ. 70. Serui deſperantes uitam domini. pro Mil. 41. Omnia ſẽper deſperantes. 1. de Fin. 91.

Deſperanter.

Deſperanter ſecum locutus eſt. Att. 14. 40.

Deſperatio.

Numquam ego ſanguinem expetiui tuum, &c. ſed abiectum, contemptum, deſpectum a ceteris, a te ipſo deſperatum & relictum. in Piſ. 79. Magnus & diuturnus, & iam deſperatus Reipublicæ morbus. pro Syl. 57 Cauſa publica deſperata. Att. 7. 141. 3. Fuga deſperata alicuius 5. Phil. 186. Deſperata res, cui opponitur Res confecta. in. Att. 45. & 7. 65. Res pene deſperata. pro D. ſua. 19. Cum iam ab aliis deſperata res eſſet. 1. ad Quint. l. 1. Deſperata & ægrota reſpub. 1. Verr. 38. Deſperata eſt ſalus. 5. Phil. 175. Sed hæc iam noſtra ſalus cum hac lege deſperata erit. At. Quod enim eſt tam deſperatum collegium, in quo nemo e decẽ ſana mente ſit? 3. de Leg. 34. Luſtrum deſperatum. Att. 4. 86. 6. Rempublicam deſperatam quoque ſanari puto poſſe. Att. 287. ad Brut. 17. 5. Alicui oppreſſo iam deſperatoque ab omnibus opitulari. pro Sext. Roſc. Am. 16. Deſperati duces. pro d. ſua. 13. Deſperatorum hominum flagitioſi greges. in Cat. 31. Illos autem qui omnia incerta dicũt, quaſi deſperatos aliquos relinquamus. Acad. l. 2. 32. Ipſe autem in Gallia, ut noſtri homines deſperatas iam pecunias exigerent, æquitate diligentiaque perfecit. pro Mur. 40. Deſperatis etiam Hippocrates uetat adhibere medicinam At. 16. 40. Exercitus collectus ex ſenibus deſperatis, ex ruſticis mendiculis, &c. in Cat. 28. In peditis ac deſperatis habere aliquod negotium. 13. fam. 77. Deſperatis rebus. 5. fam. 64. & 7. 49. Infirmiſſimus ac deſperatiſſimus. in Piſ. 51. pro, viliſſimus uel abiectiſſimus Deſperatiſſima ſpes. Att. 9. 178. 3. Deſperatiſſimum perfugium. 4. Verr 70. Sed me hercule ſurſus tam abiectam cõpoſitionis ſpẽ nõ deſperatiſſimã eſſe puto. Att. 9. 178. 3.

Deſperatio.

Deſperatio, eſt ægritudo ſine ulla rerum expectatione meliorum. Tuſc. 4. 15. Imbecillitas & deſperatio. Brutus Cic. 16. 5. Tãta eſt omnium rerum amiſsio, & deſperatio recuperandi. Sulp. 4. 3. 7 Rerum alicuius deſperatio animus omnium occupat. At. 11. 214. 6. Vitæ deſperatio propter conſcientiam ſcelerum. 2. Phil. 92. Deſperationem in conſilium cogitationum ſuarum adhibere. 6. fam. 2. Huic mori optimum eſſe propter deſperationẽ ſapientiæ. 4. de Fin 91. His igitur omnibus uictoriam ſperautibus, pacis nomen afferemus, id eſt deſperationem uictoriæ. 12. Phil. 326. Qui me a morte ad uitam, a deſperatione ad ſpem, ab exitio ad ſalutem reuocauit. poſt reditum in Senatu, 21. Deſperatione affectus. 14. Att. 41. Cum omnium rerum deſperatione confligit bona ſpes 2. in Cat. 44. In omni deſperatione fortes. 5. fam. 38. Deſperatione diuturna rerum obduruiſſet animus ad dolorem nouum. 2. fam. 28. Fuga & maritima opportunitas uiſa quæri deſperatione. Att. 1 10. Nã L. Cotta familiaris meus fatali quadam deſperatione, ut ait, minus in Senatum uenit. 12. fam. 5. Recordor enim deſperationes eorum qui ſenes erant adoleſcente me. 2. fam. 33.

Deſpicio.

Tu ſic ordinem ſenatorium deſpexiſti. 2. Verr. 168. Quod ſi tantas auxiliorum noſtrorum copias Induciomarus ipſe deſpexerit. pro Font. 30. Hos ſi contemnimus, etiã abiectos putamus, illos certe minus deſpicere debemus. Acad 33. Deſpicere humana. Tuſc. 2. 8. Acad. quæſt. edit. 1. lib. 2. 118. Deſpicere imperia & magiſtratus. Off. 1. 101. Nec uero uulgi inſcitiam deſpicere poſſum, cum conſidero. de Nat. d. 68. Omnes deſpicere, & hominem præter ſe neminem putare. pro Roſ. Am. 79. Deſpicere, & pro nihilo putare omnia quæ cadere in hominem poſſunt. de Fin. 3. 23. Deſpicere res humanas atque infra ſe poſitas arbitrari. Tuſ. 3. 13. Vitam, mortem, diuitias, paupertates excelſo animo, magnoque deſpicere. 2. off 51. A ſuis deſpici. de Sen. 7. Sed neque magnum bonum, & præ ceteris honeſtiſque contemnendum & deſpiciendum, nec magnopere expetendum. 4. de Fin. 118.

Deſpicere, *pro, animaduertere, aſpicere.*

Tollam altius tectum non ut ego te deſpiciam, ſed tu ne aſpicias urbem eam, quam delere uoluiſti. de haruſ reſp. 30. id eſt, de loco ſuperiori aſpiciam. Nec uero poſſum meo tantum ingenio dare, ut tot res, tantas tam uarias, tam repentinas in illa turbulentiſſima tẽpeſtate Reip. mea ſpõte deſpexerim. pro Syl. 30. Et quoniam caſuli qui iam deſpectum ſunt, cæci, æque ut hi quã modo nati. 4. de Fin. 106. i. qui uiſum ſunt.

Deſpicere, *pro, non animaduertere.*

Vt ſimulatque ille deſpexerit, aliquid huiuſcemodi moliantur. pro. Roſc. Am. 13. Si tuam ſolitudinem, communemque alterius calamitatem nemo deſpexerit. Q. fr. 1. 4. 6.

Deſpiciens.

Nemo unquam tam ſui deſpiciens fuit, qui deſperaret aut melius, aut eodem modo ſe poſſe dicere. 2. de Or. 198.

Deſpicientia.

Hęc animi deſpicientia admirabilitatẽ magnã facit. 2. Off 52 Deſpicientia in contemnendis honoribus, animi magnitudinẽ imitatur. Partit. 43. Deſpicientia rerum externarum. Off. 1. 95. Deſpicientia omnium rerum humanarum. Tuſ. 1. 78.

Deſpectus.

Nunquam ego ſanguinem expetiui tuum, &c. ſed abiectum, contemptum, deſpectum a cæteris. &c. uidere te uolui. in Piſ. 79.

Deſpectus.

Filii parui priuati patris auxilio, Ludibrio & deſpectui paternis inimicis erunt oppoſiti. ad Her. 4. 210.

Deſpectio.

Conſolabitur tam magnitudo animi, & humanarum opinionum alta quædam deſpectio. in Hortenſio.

Deſpicatus.

Ceſſi Tribuni plebis deſpicatiſsimi hominis furori. pro Seſtio. 29.

Deſpicatus.

Prouerbium, ſi qui deſpicatui ducitur. vt Myſorum vltimus eſſe dicatur. pro Flac. 51.

Deſpicatio.

Vt odia, inuidiæ, deſpicationes aduerſantur uoluptatibus ſic, &c. 1. de Fin. 52.

Deſpolio.

Cum ferret literas ad buſtum Baſilii, vulneratus & deſpoliatus eſt. Att. l. 7. 33. de Quintio loquitur. Qui in ſua patria dux iſti quondam & magiſter ad deſpoliandum Dianæ templũ fuit. 5. Verr. 44. Illud doleo, quæ impenſa facienda eſt, in eius parem miſeram & deſpoliatam uenire. Terentię, lib. 14. 2. 6.

Deſpondeo.

Cornificius adoleſcens Oreſtillæ filiam ſibi deſpondit. Cælius Cic. 8. 7. 2. Deſpondit ei filiam ſuam, illam quam ex genero ſuſceperat. pro Clu. 142. Tulliolam C. Piſoni, L. F. frugi deſpondimus. Att. 1. 2. 14. Deſpõdimus illi. 13. Att. 13. id eſt, mitte ce illi conſtituimus. L. vero Lentulus Hortenſii domum ſibi, & Cæſaris hortos & Baias deſpõderat. Att. 11. 214. 7. Hoc eſt, Sua quodammodo hæc omnia futura pollicebatur. Cũ Seruius Galba Craſsi filiam Caio filio ſuo deſpondiſſet. de Or. 105. Exigua enim ſpes eſt Reip. nam nullam non libet dicere, ſed quæcũque eſt, ea deſpondetur anno Conſulatus tui. 12. fam. 15.

Deſponſa.

Habere prouinciam debet is, ut eam deſponſam, non decretam, habere uideatur. de Prouinc. Conſul. 30. Cui me præripere deſponſam iam & deſtinatam laudem, cum ipſe eius opera & dignitatem & ſalutẽ recuperarim, ualde eſt iniquum. de har. reſp. 4. Piſonem Conſulem nulla in re conſiſtere unquam ſum paſſus: deſponſam homini iam Syriam ademi. Att. 1. 41.

Deſponſatus.

Deſponſatus.

Dederam ad te literas antea, quibus erat ſcriptum, Tulliam noſtram Craſſipedi pridie Nonas Aprilis eſſe deſponſatam. ad Quint. fr. 2. 81. 1.

Deſtino.

Sed ſi Plancus deſtinat, tum haberes difficultatem. Att. 216. At ego iam deſtinaram. Att. 248. Deſtinaras tibi trapezophoron. 7. fam. 41. Cum eorum alter Dionyſius diem necis deſtinauiſſet: & is, qui morti addictus eſſet, paucos ſibi dies commendandorum ſuorum cauſa poſtulauiſſet, &c. 3. Off. 58. Deſtinare ſorti. 5. Phil. 188. Si prius aperuerimus quid oporteat ab ambobus in cauſa deſtinari, quo in totius orationis conferatur. ad Her. 5.

Deſtinatus

Non eſt annus hic tibi deſtinatus. Fornio, lib. 10. 25. 5. ideſt, non eſt tibi legitimus ad petendum. Qui locus orbis terræ iam non erat alicui deſtinatus? pro Seſtio, 55. Alter præſto fuit ad horam mortui deſtinatam. Tuſc. 140. Deſponſam & deſtinatam laudem alicui præripere. de har. reſp. 4. Ais te putare, ſi addiderimus aliud, a quo refugiat, cum ab ipſo id fuerit deſtinatum, uenditurum. Att. 196. Certis, deſtinatiſque ſententiis addicti. 2. Tuſc. 8.

Deſtituo.

Qui ne ſorti quidem fortunas noſtras deſtituit, ſed libidini cuiuſque nos ita addixit, vt ne ſibi quidem, &c. 5. Phil. 188. Eiuſdem muneris, legationis, officii, mandatorumque ſocios induxit, decepit, deſtituit. pro Sex. Roſc. 69. Quid eundem in decemuiratu non deſtituiſti? in Ant. 179. Aut illum me animi conſcientia, quod Phameam deſtituiſſem, de ſe ſuſpicari. Att. l. 13. 296. 4. Deſtitui ab aliquo. pro Cl. 35.

Deſtitutus.

Ita ſum deſtitutus, ut nihil requietis habeam. Att. 16. Deſtitutus bonis. 1. Tuſc. 152. Deſtitutus conſiliis & promiſſis alicuius. ad Q. fr. 1. 3. 12. Contrahit frontem, & queritur ſe ab Oppianico deſtitutum. pro Clu. 57. Magiſque ille, cui promiſſum ſit, ab officio diſcedat, ſi ſe deſtitutum queratur. 1. Off. 48. Deſtitutum ſe querens. 10. fam. 42. in ep. Planci. ideſt, fidem ſibi nõ præſtitam. Viri boni, multis uadimoniis deſertis, ſæpe illuſi ac deſtituti. pro Q. 39.

Deſtitutio.

Hos, qui leuiores erant, deſtitutione iratos Oppianico redderet. pro Clu. 56. Deſtitutione illa perculſus Quintius, e Scapulis pauculos dies auſert. Pro Quint. 11.

Deſtruo.

Vt nauem, ut ædificium idem deſtruit facillime qui conſtruxit, &c. de Sen. 66.

Deſudo.

In his deſudans atque elaborans, corporis vires non magnopere deſidero. de Sen. 84.

Deſuefactus.

Qui quod roſtra iamdiu uacua, &c. multitudinemque iam deſuefactam a concionibus ad ueteris conſuetudinis ſimilitudinem reuocauerat, &c. pro Clu. 88.

Deſultorius, *Vide* Deſilio.

Deſum.

Siue naturæ deeſt quidpiã, ſiue abundat atque effluit. 1. de Diu. 109. Tibi hominum pœnę deſunt adhuc, non deorum. de har. 25a. Non putaui fieri, poſſe, ut mihi verba deeſſent: ſed tamẽ in C. Lenio commendando deſunt. Ep. 227. Decori noſtro non deſui. Somn. Scip. 28. Cur ei bello tum propter timiditatẽ tuã & propter libidines defuiſti? 2. Phil. 79. Deſuit ei animus ab initio ad Brut. 10. 2. Non modo deſuit conſilium, ſed etiam obfuit. 3. Att. 25. Non tibi deſuit cura aut ſtudium in tanto officio. 9. Phil. 1. Quod ſi tibi tantum in nobis uidetur eſſe, quibus etiam ſi ingenium, ut tu putas, non maxime deſuit, doctrina certe & otium, & hercule etiam ſtudium illud dicendi acerrimum defuit. 1. de Or. 39. Nihil deſuit illis. 13. Att. 67. ideſt, ita a nobis fuerunt accepti, ut deſiderari nihil poſſet. Non deſuit huic rationi ac ſtudio Dicæarchus. 3. de Leg. 16. Tibi nullum a me amoris, nullum ſtudii, nullum pietatis officiũ deſuit. pro Mil. 76. Quod officium tuum, uel in abſentem, me vel in præſentes meos defuit? Ep. 161. Nec in Antonio deſuit hic ornatus, nec in Craſſo redundauit. de Or. 244. Huic conuiuio puer optimus Quintus, tuus, meuſque, &c. deſuit. 2. ad Q. fr. 14. ideſt non affuit. Et uita ſuppeditauit, & ſplendor ei non deſuit. de Cl. 175. Numquã mihi tui ornandi uoluntas deſuit. Ep. 64. Pancæ Centuriæ ad conſulatum deſuerunt. de Cl. Or. 128. Non animus eis, ſed uires defuerunt. pro Flac. 48. Qui ſi remiſerant dolores pedum, non deerat in cauſis. de Cl. 176. Tum enitor, ut neq. amicis neq. etiã alienioribus, opera, conſilio, labore deſim. ad Lentul. lib. 1. 9. 59. Mihi auſculta, uide ne tibi deſis. pro Roſc. Am. 64. Nec metuo, tamẽ, ne mihi ſermo deſit abs te, quo magnopere delector. Att. 4. 80. 5. Nõ deerit ſapienti quod agat. 4. Acu. 198. Deeſſe cauſæ cõmuni. 6. Verr. 123. dignitati ſuæ 1. Phil. 11. gladiis. pro Sext. 69. honori, rei, exiſtimationi alterius. 13. fa. 100. mihi nolui, quin te admonerem. 5. fa. 28. Nuſquã. d. de Pet. Conſ. 28. officio ſuo & muneri. 3. Tuſc. 13. Att. 7. 136. 8. & 7. fam. 8. Orationem ad alicuius rei diſceptationẽ. d. de L. Agr. 49. Neque deeſſe, neque ſupereſſe Reip. uolo. 10. fam. 77. in ep. Aſinii Poll. Deeſſe ſtudiis alicuius. 10. Phil. 279. Quod ſi qui ueſtrum non probabit, mihi prudentiam in conſilio defuiſſe ſciat, non illi erga patriam fidelitatem. Plancus Cic. 10. 17. 5. Defuiſſe me illi, cum eius cauſam recepiſſem. 13. At. 62. Tute tibi defuiſſe uideare. off. 3. 9. In Trib. plebis Deſ. reliqua ſpes eſt: quam ſi expectaru, nõ erit quod putes me cauſæ meę, uoluntati meorum defuiſſe. Att. 3. 531a.

Deſidero.

Deſidero abs te aliquid. ad Q. fr. ideſt, non uideris mihi facere quod debes. Ἀμελείαν illam, quã tu ſoles dicere, bono modo deſidero. ad Q. fr. 311. Tu me conſolari deſine: obiurgare uero noli. quod cum facis, ut ego tuum dolorem amoremque deſidero. Att. ideſt, uideris mihi non dolore vicẽ meam, & me amare. Nec honores deſidero, nec ſitio gloriã. ad Q. fr. 325. Nec. nſcire deſidero. de Nat. d. Neque nunc uires deſidero adoleſcẽtis de Sen. 81. Ius ciuile, doctorem, lumenq. deſiderat. Ep. 104. Virtus nullam aliam mercedem laborum ſuorum deſiderat præter hanc laudis & gloriæ. pro Archia. 5. Quiſ ab eis ullam rem dignam laude deſiderat? At. 132. Non curia uires meas deſiderat, non roſtra, non amici, non clientes. de Sen. 28. Quod ea uoluptates nullas magnopere deſiderat. de Sen. 40. Lepidus quod ego deſiderabam fecit. Ep. 153. Deſiderant ſententię lucem auctorum de Nat. d. 1. 9. Dum hæc quæ longiorem deſiderant orationem, ſummatim tibi perſcriberem. Att. 5. 104. 1. Iam illa non longam orationem deſiderant, quamobrem, &c. de Or. 102. Numquam iſtam ſententiam deſideraui. ideſt, ea numquam mihi deſuit. Quis congreſſum meum aut facilitatem ſermonis deſiderauit? Att. 200. Refertur ad conſilium, una ſola ſententia præſidium deſiderauit. Att. 11. Deſiderarunt te, inquit, oculi mei, cum tu eſſes Cyrenis. pro Plan. 251. Cum uos me ut chariſſimum filiũ deſiderabatis. de Pio. 178. Vnum excipio Catonem, in quo perfectiſſimo Stoico ſummam eloquentiam non deſiderem. de Cl. 175. Amplius quod deſideres nihil erit. Tuſc. 1. 81. Qui in uita rationem ſummi effici deſideremus, & inſtituta bonorum utrorſi requiramus. pro Q. 32. Et reliquos nõ deſideraret ſolum, ſed etiã poſceret & flagitaret. 7. Verr. 57. Non deſiderare iucundius eſt, quam frui. Cat. 44. Deſiderare uel requirere aliquid ab aliquo. pro Quint. 10. de Amic. 69. Deſiderare aliquid bono modo. 2. ad Q. fr. 18. Deſiderare gloriam quaſi mercedem rerum geſtarũ. Off. 1. 93. Non patietur nos deſiderare illum diutius. 15. fa. 49. in ep. Caſſii. Intellexi enim ex tuo ſermone quodam, cum mę ſtultitiam & deſperationem accuſares domi tuę, dicere te, ea meis libris animum meum deſiderare. 7. fam. 50. Quando id te uideo deſiderare. epiſt. 76. In quo autem deſiderare te ſignificabas literas meas, præter ſeries, &c. ep. 18. Sed ea quæ deſideratur a magno philoſopho grauitas, in eo non fuit, 5. de Fin. 23. Deſideratur ea res. 11. ad Att. 14. ideſt, eius rei prætermiſſio reprehenditur. Sin erit bellum, ut uideo fore, partes meæ non deſiderabuntur. Att. 117. Deſiderando ſentimus tuam ſuauitatem. 16. fam. 9.

Deſiderans.

Antonius multa in ſe & in aliis deſiderans. Or. 198.

Deſideratus.

Nec tam deſiderata ſit ante, quam inuenta. Tuſ. 3. 1. Nec quidquam ex eo fano, præter unum perparuulum ſignum ex ære deſideratum eſt. in Verr. 255. Sed omnia deſiderata magis, quam aſſidue perſpecta delectant. poſt red. ad Quir. 3.

Deſiderium.

Deſiderium, libido eius, qui nondum adſit, uidendi. Tuſc. 4. 57. Hem mea lux, meum deſiderium. Terentiæ, lib. 14. 5. Deſiderium tuum te mouet. 5. fam. 45. Deſiderium utriuſque noſtrum abſentis crebris & longis epiſtolis leniatur. 15. fam. 51. Deſiderium me tenet eius, &, Satietas me tenet, contraria. 2. fam. 20. Me mirum deſiderium tenet urbis. ep. 24. Vt aliquando uos, Patreſque Conſcriptos, Italiamque uniuerſam memoriam mei, miſericordia, deſideriumque teneret. poſt red. ad Quir. 1. Ea ſi paulo latius dixeris, expleris omnem expectationem diuturni deſiderii noſtri. de or. j. 102. Quo tolerabilius feramus igniculũ

deſiderii tui, crebris tuis literis appellato. Treb. 15. 70. Huic meæ voluntati, in qua ineſt aliqua vis deſiderii; ad ſanandū vulnus iniuriæ, ut ſaneas, adiutorque ſis, &c. vehementer te rogo. Catoni, lib. 15. 4. 42. Annus tertius acceſſit deſiderio noſtro. Q. fr. 1. 1. 1. Is deſiderium tui diutius ferre non poteſt. in Ant. 169. Nunc emergit amor, nunc deſiderium ferre non poſſum. Att. 9. 181. 3. Inter deſiderium & indigentiam diſtinguunt Stoici, ut deſiderium ſit libido earum rerum, quæ dicuntur de quodam aut quibuſdam, quæ κατηγορήματα dialectici appellant, ut habere diuitias, capere honores. Indigentia rerum ipſarum eſt, ut honorum, ut pecuniæ. Tuſc. 4. 17. Populus Romanus deſiderium liberatoris ſui perpetuo plauſu & clamore leniuit. in Ant. 159. Deſiderium ac dolorē alicuius literis refricare. 5. Fam. 49. Gracchus magnum deſiderium ſui reliquit apud populū Romanum. pro Rab. 9. Hortenſius extinctus, & auctoritatis & prudentiæ ſuæ triſte nobis deſiderium reliquit. de Cl. 167. Qui tuo ſle tu deſiderium mei, memoriamque renouaret. Poſtquam. 199. Deſiderio quempiam efficere. 15. f. 51. Cum deſiderio & cum timore expectare. 2. ad Q. fr. 16. Deinde ſequuntur atque appetūt, ad quas ſe applicent eiuſdem generis animantes, idque faciunt cum deſiderio, & cum quadam ſimilitudine amoris humani. de Am. 121. Cupio equidem, & iampridem cupio, Alexandriam, reliquamque Aegyptum viſere, & ſimul ab hac hominum ſatietate noſtri diſcedere, & cum aliquo deſiderio reuerti. At. 2. 126. Nō ignoro quantum ex deſiderio labores, ſed, &c. 16. fam. 12. Non dici poteſt, quam flagrē deſiderio urbis. Att. 5. Erat enim Brutus in deſiderio ciuitatis, in ore, in ſermone omnium. 10. Phil. 279. Diutius enim iam in hoc deſiderio eſſe non poſſum. Læl. 86. 2. fam. 22. Faciam ut in medio dolore ac deſiderio mei læteris. ad Q. fr. 315. Spes triumphi, in qua ſatis glorioſe triumpharem, ſi non eſſem iam diu in deſiderio rerum mihi clariſſimarū. ep. 24. Deſiderio libertatis, odioque diuturnæ ſeruitutis. 12. fam. 24. Deſiderio noſtri te æſtuare putarem. 7. fa. 33. Ego ſi Scipionis deſiderio me moueri negem, quam id recte faciam, viderint ſapientes, ſed certe mentiar. de Amic. 9. Summo meo dolore & deſiderio. 3. ad Q. fr. 6. Deſiderio tui mortuam eſſe. 1. Att. 6. Deſiderio tui oblanguerunt literulæ meæ. 16. fam. 18. Deſiderio virium teneri. de Sen. 29. Deſideria naturæ. de Finib. 2. 25. Valete mea deſideria, valete. Terentiæ, lib. 14. 6. Qui hominis ſeditioſi imagine, deſideria imperitorum miſericordia commoueret. pro Rab. 95. Etenim quis hoc non uidet, deſiderio illa condiri omnia? Tuſc. 5. 70.

Deſideratio.

At non eſt voluptatum tanta quaſi titillatio in ſenibus, credo: ſed ne deſideratio quidem nihil autem eſt moleſtum, quod non deſideres. de Sen. 47.

Deſiderabile.

Nihil enim deſiderabile concupiſcunt. de Fin. 1. 48.

Detego.

Quia poſſit fieri, ut patefacta & detecta mutentur. 4. Ac. 219.

Deter, *Vide poſt Detrimentum.*

Detergo.

Cū neque caligans detergit ſidera nubes. in Arat. Quid quæris? tamne ad centena Cluuianum aduentare videtur? ſed primo anno LXXX. deterſimus. Att. lib. 14. 306. 4.

Determino.

Et id quod dicit, ſpiritu, nō arte determinat. 3. de or. 96. Omnia defixa tuus glomerans determinat annus. de Diu. 84.

Determinatio.

Concluſio, eſt exitus & determinatio totius orationis. 1. de Inu. 109. Cæli complexus, extrema ora & determinatio mundi. 2. de Nat. d. 146.

Determinatus.

Determinatus curſus. 2. de Nat. d. 146.

Detrimentum.

Prouidere nequid Reſpub. detrimenti accipiat. 5. Phil. 188. Curare ne quid detrimenti Reſp. capiat. epiſt. 260. Videret nequid Reſp. detrimenti caperet. pro Mil. 52. 1. in Cat. 1. Tamen ſi quid Lepidus bene ſentiens detrimenti cepiſſet, hoc omne aſſignatum iri, aut pertinaciæ meæ, aut timori videbam. ep. 154. Pluſque in ipſa iniuria detrimenti eſt, quam in his rebus emolumenti, quæ iniuria pariuntur. 1. de Fin. 82. Neque tamen refugiendo commiſſuri ſumus, ut maius detrimentum reſpub. accipere poſſit. epiſt. 159. Accipere detrimentum in re aliqua. pro Pomp. 6. Ne illa peregrinatio detrimentum aliquod afferret rei familiari, eodem magnam partem fortunarum traiecit ſuarum. Att. 165. Reſp. detrimentum fecit, quod per te, &c. 6. Verr. 18. Noſtro incommodo detrimentoque, ſi ita eſt neceſſe, doleamus. de Cl. Or. 3. Non ſine magno Reſp. detrimēto. 6. Ver. 17. Quidquid ſine detrimento poſſit commodari, id tribuatur cuique. Off. 2. Tua iſta detrimenta ſunt, illa noſtra. in Ant. 179. Plura detrimenta publicis rebus, quam adiumenta per homines eloquentiſſimos importata. de Orat. 88. Detrimenta atque damna cum maximis iniuriis contumeliiſque perferre. 5. Verr. 196.

Deter.

Sic in iudiciis deterior cauſa ſit eorum qui fugierint, quam qui, &c. pro Cæc. 34. Nec ideo eſt Gaditanorum cauſa deterior, grauiſſima enim, & plurimis rebus eſt fulta. pro Cor. 62. Theophraſtus auctor haud deterior, mea quidem ſententia. de Leg. 172. Deterior quam ceteri. 4. de Fin. 70. Res verbo fieri interdū deterior ſolet. in Ant. 215. Corrigere & deterius facere. 2. de Nat. deo. 183. Niſi hoc ita ſtatuiſſes, in re tam manifeſta, quidquid dixiſſes, te deterius eſſe facturum. 5. Verr. 114. Quidquid aut addideris, aut mutaueris, aut detraxeris vitioſius & deterius futurum. 3. de Or. 17. Ego ualeo, ſicut ſoleo, paullulo tamen etiā deterius, quam ſoleo. ep. 70. Quæ tam inculta de malis Græce, Latine ſcripta deterius. de Fin. 50. Deterioris verbum in eum maxime cadit, qui ſit unus omnium mortalium ſine ulla dubitatione deterrimus. de har. reſp. 52. Ruina rem non fecit deteriorem, haud ſcio an iam fructuoſiorem. Att. 14. 307. 3. Ut ſiqua res honeſtiori ordini placeat, quæ a deteriore ordine improbetur. ad Her. 27. Iam principio auſus eſt dicere, non poſſe heredem eſſe Ceſenniæ Cæc. quod is deteriore iure eſſet, quam ceteri ciues, &c. pro Cæc. 13. Deteriore ſtatu eſſe. de Ar. 258. Deteriore tēpore abſens auctionatur. pro Q. 11. Deteriores, repulſos (quod iam audietis) hos appellant, quorum & mentes & res ſunt perditæ longeque a communi ſalute disiunctæ. de har. reſp. 49. 53. Deteriores iugulare cupio, meliores uincere. in Ant. 256. Ex his anguſtiis iſta euaſerunt deteriora, quam Ariſtonis. de Fin. 120. Si quę in his corrigere uoluit, deteriora fecit. l. 1. de Fin. 20. De repulſis & deterioribus mulier. de har. 257. Homo deterrimus. ad Her. 17. Tertius vero ille finis deterrimus, ut quanti quiſque ſe ipſo faciat, tanti fiat ab amicis. de Amic. 107. Mortalium deterrimus. de har. reſp. 52. Natura non optima putanda potius, quam deterrima. 2. de N. d. 86. Deterrima via. 9. Att. 31. Quod optimo diſſimillimum eſt, id eſt deterrimum. de Optimo, 243. Deterrimæ mulieculæ. 5. Ver. 66.

Deterreo.

Sed ut ego te ad certam laudem adhortor, ſic a dimicatione deterreo. ep. 7. Nō te Bruti noſtri vulticulus ab iſta oratione deterret? Att. 235. Ita, uo non deterret ſapientem mors, quo minus in omne tempus Reipub. conſulat. Tuſc. 168. Neque is ſum, qui his delecter, aut utar omnino literis quæ animos noſtros deterreant atque auocant a religione. de har. reſp. 16. Nec uero Ariſtotelem in philoſophia deterruit a ſcribendo amplitudo Platonis, nec ipſe Ariſtoteles admirabili quadam ſcientia & copia ceterorum ſtudia reſtinxit. de Cl. 197. Cæſar ſanos homines a ſcribendo deterruit. de Cl. 189. Me quidem auctoritas tua a nimio mœrore deterruit. ad Att. 278. ad Brut. 19. Deterruit pudor. 5. fam. 27. Aut ne deterruiſſet alios a ſtudiis. de Fin. 1. 80. Neque hæc in eam ſententiam diſputo, ut homines adoleſcentes a dicendi ſtudio deterream. de Or. 94. Niſi eos per ſe fœditate ſua turpitudo ipſa deterreat. 3. de Fin. 59. Deterrere a bello faciendo. pro Font. 12. ab induſtria. 1. de Fin. 6. ab iniuria. 5. f. 5. Sceleratos ciues timore ab impugnanda patria deterrere. Att. 284. aliquem ne faciat aliud. pro Quint. 3. Deterrere me de meo ſtatu nullis contumeliis poſſunt. 11. fam. 19. in ep. D. Bruti. Num igitur eorum frequentia Stoici de ſententia deterrentur? 2. de Diu. 64. Is nulla re deterreri a propoſito poteſt. ad Att. 280. Brut. 11. 4. Deterrenda liberalitas. 2. Off. 92. Vereor ne maiorem uim ad deterrendum habuerit, quam ad cohortandum. 1. de Or. 135.

Deterritus.

Deterritus pudore. Att. 10. 206. 3. Nemo enim neceſſitudine & amicitia te deterritum ab officio dicet. Cælius Cic. 8. 14.

Deteſtor.

De proximo bello ciuili non libet dicere, Ignoro cauſam: deteſtor exitū. 8. Phil. 239. Deteſtaris hoc diligenter 11. Cal. Mart. Att. 146. O dii immortales, auertite & deteſtamini quæſo

hoc omen.4.Phil.158.Si vidit,ſugiunt, audire de te noliſt:cũ vt
derunt,tamquã auſpiciũ malũ deteſtantur, &c.in Vatinium,30.
Oẽs memoriam Conſulatur tui,facta,mores, faciẽ deniq. ac no
mẽ a Rep.deteſtãtur.in Piſ.76.Nũc ut a me P.C.quamdã prope
iuſtã patriæ querimoniam deteſter ac deprecer,percipite quæſo
quæ dicã.in Cat.19.Queq. is de diis immortalibus dixerit,in
uidiæ deteſtandæ gratia dixiſſe. 1. de N.d.87.ideſt,amouendæ.

Deteſtabilis.

Nulla tã deteſtabilis peſtis eſt, quę nõ homini ab homine na
ſcatur.2.Off.22.Tetra.n.res,eſt,miſera, deteſtabilis,omni cõtẽ
tione,velis(vt ita dicam)remiſque fugienda. 3. Tuſc.43.Dete-
ſtabilis alicui. 2. Phil. 75. Nil tã deteſtabile,tãq. peſtiferũ,quã
voluptas.de Sen.37.Metui uero,& in odio eſſe, inuidioſum,de
teſtabile,imbecillũ, caducum.1.Phil.25.Omen deteſtabile auer
tat deus.11.Phil.296.Nõ te execrãdũ Pop.Romano, nõ deteſta
bilem,nõ oẽs tibi deos, oẽs homines & eſſe inimicos,& futuros
ſcias.2.Phil.75.Iã ægritudinẽ laudare,unam rem maxime dete
ſtabilem,quorum eſt tandem philoſophorum? Tuſc.221.O dete
ſtabilem hominem.2.Phil.106. Quæ dirimi niſi deteſtabili ſce
lere non poteſt.Læl.27. Quo deteſtabilior iſtorum immanitas
qui lacerarunt omni ſcelere patriam. 1.Off.83.

Deteſtatio.

Cum pro deteſtatione tot ſcelerum, vnam aram nefarie con
ſecrarat.pro D.ſua,141.

Detexo.

His non perpetuum detexens conficit orbem. in Arat. Nunc
ego te ab ſummo iam detexam exordio.ad Her. 2.80. ideſt,ape
riam. Et ad extremum ipſi ſe compungunt ſuis acuminibus, &
multa quærendo reperiunt, non modo ea quæ iam non poſſunt
ipſi diſſoluere,ſed etiam quibus ante exorſa, vel potius detex-
ta prope retexantur.2.de Or. 86.

Detineo.

Conſilium tuum etſi non in longinquum tempus differs, ta
men ſuſpenſum me detines.Att.154.Detinere aliquem lepore.
Att.4.84.2. Nõnullis etiam ipſi magiſtratus veniebant in ſuſpi
cionem,detinuiſſe nos,& demoratos eſſe,dum,&c.12.f.35.in ep.
Lent.Nũquam eſt. n. quin aliquid memoriæ tradere velimus,&
tum maxime, cum aliquo maiore negotio detinemur ad Her.
23.Hactenus Theſſalonicæ detentus ſum. Att. 48. Detineri in
alienis negotiis.2.de Inu.217.

Detorqueo.

Nam & voluptates blandiſſimæ dominę ſæpe maiores partes
animi a virtute detorquent.2. Off. 56. Naturam detorſit a late
re in dextram partem.de Vniu. 31. Vt ea ipſa neſcio quomodo
rurſus detorqueres, & oratori propria traderes. de Or.91.Niſi
quos a recta ratione, natura vitioſa detorſiſſet.Tuſ.5.66.Flecte
re & detorquere voluntatem alicuius. pro Cæl.16.

Detortus.

Aptas malit,& integras omnes partes corporis, quam eodem
vſu imminutas & detortas habere.3. de Fin.27.

Detraho.

Hoc ſi non vtor,non tibi iniuriam facio, ſed de meo iure ali
quid & cõmodo detraho.3.Ver. 16. Qui autẽ interpretes iuris
vituperat,ſi imperitos eſſe dicit, de hominibus,non de iure de-
trahit.pro Cæc.51.Paruis.n.momẽtis multa natura aut effingit
aut mutat,aut detrahit.de Diu.105.Dat de lucro, nihil detra-
hit de viuo,minus igitur lucri facit. ꝑ Flac.Efficit hoc philoſo
phia:medetur animis:inanes ſolicitudines detrahit.2.Tuſ.8.Cõ
cedere aduerſario idipſum, quod tibi ille detrahit. de Or.135.
Multęq. res ſũt,in quibus de ſuis cõmodis uiri boni multa detra
hunt,detrahiq. patiuntur:&c.de Amic.51. Off.3.37.At hi non
modo illũ inimicorum ex Gallia ſententiis ſuis nõ detrahebãt,
ſed & propter rationem Gallici belli prouinciã extra ordinẽ de
cernebãt.de Prouinc.Conſul.15. Nonne propter intermiſſionem
forẽſis operę,& lucubrationes detraxi,& meridiationes addidi,
quibus antea nõ vtebar.de Diu.137.Collegã quidem de cęlo de
traxiſti.2.Phil.204.Qui ſacerdotẽ ab aris detraxiſti. de haruſ.
250.Dionyſius Ioui aureũ detraxit amiculũ. de N.d.76.Cæſar
Deiotaro detraxit Armeniã a Senatu datam.de Diu. 125.Nihil
enim detraxit tibi ſenatus, niſi id quod per eandem religionem
dari alteri non poteſt.ep.5. Detraxit unam partem ex toto. de
Vniu.29. Poſtremo ſicuti ciuitatis ſatiæ tantum detraxit,quãtũ
commodum fuit.in Verr. Senatorem Populi Romani ſi non in
uitauerunt,honorem debitum detraxerunt non homini, ſed or
dini.6.Ver.21.De hoc ego teſte detraham. pro Cæc.9.Nihil mi
hi detraham, cum illis exactæ ætatis ſeueriſſime fructum,quem

meruerunt,retribuam.pro Sexto Roſc. Am. 51. Nihil cuiquam
quod in ſe transferat, detrahet. Off. 3. 99. Quantum operibus
tuis diuturnitas detrahet, tantum afferet laudibus. pro Marc.
232.Ne de C. Lælii gloria detraham. de Or. 88. Vt ipſe de me
detraham in Verr. 212. Vt hunc Oppianicum aliud agentem
ac nihil eiuſmodi cogitantem, ad hanc accuſationem detra-
heret. pro Clu. 142. Hoc eſt, pertraheret. Egi cum Claudia
uxore tua, & cum veſtra ſorore Mutia, vt eum ab illa iniuria
detraherent.ep.60. Saltem aliquid de põdere detraxiſſet,& pau
lo minoris æſtimauiſſet ea,quam Peripatetici. 4. de Fin.46. Si
quis hanc conſuetudinem pleriſque in rebus bonos obtrectandi
tibi detraxerit.in Ant. 225. Numquam committit, ut alienum
appetat,& id quod detraxerit,ſibi aſſumat.3. Off.29.Si quid ex
iis rebus,quas tibi fortuna elargita eſt,nonnullorum hominum
perfidia detraxerit.ep.5.Ab iniuria detrahere. Q.Metello,lib.
5.2.16.ægritudinem.Tuſc.4.50. aliquem de cruce. de har.ali-
quem in iudicium.pro Mil.29. aliquid alteri, & hominem ho-
minis incommodo ſuum augere commodum, magis eſt contra
naturam,quam mors,quam paupertas, quam dolor,quam cete
ra quæ poſſunt aut corpori accidere, aut rebus externis. Off.3.
26.Detrahere alteri ſui cõmodi cauſa,magis eſt contra naturã,
quam mors,quam dolor, quam cetera generis eiuſdem. Off.3.
30.aliquid de opera publica priuatis ſtudiis.Ac.q.edit.1.l.2.6.
aliquid de ſumma.in Ver.204.quod cuique quis poſſit,emolu-
menti ſui gratia.Off.3.27.de har. reſp. 47.de aliquo, & eum in
inuidiam uocare.pro Rab.94.de auctoritate Senatus. pro Clu.
118.de fama alicuius ep.38. de honeſtate alicuius. de Inu.66.
Non ceſſat de nobis detrahere.Att.11.24.Detrahere de ſe ipſo.
Acad.q.edit.1.l.2.16.de Senatu.pro Rab.14.Sermo eorum,qui
de te detrahere volunt.ad Q.fr.299.ex ſumma. Att. 10.195.19.
laudem.pro L.Man.6.quid de aliquo ſibi aſſumat. de Fin.3.55.
Mihi,quod potuit ſceleratorum furor detrahere, eripuit,abſtu-
lit,diſſipauit.Poſtquam.202.Sibi detrahere.6. Verr.47.Detra-
here cruenta ſpolia.pro Roſc. Am.87. torquem hoſti.1.de Fin.
34.Non ſolum calamitatem mihi detraxiſſe, ſed etiam dignita
tem auxiſſe videmini.Poſtquam.4.Scribæ nomine de tota pecu
nia binę quinquageſimæ detrahebantur.5. Verr.156.Cum ali-
quid de illo detrahatur,nefas eſſe approbare.Att. 235.Claudia
patrem triumphantem de curru detrahi paſſa non eſt. pro Cæl.
44.Ne P.Clodius, cum in iudicium detrahi non poſſet, ui op-
preſſam ciuitatem teneret. pro Mil. 28. Si tibi unum hoc detra
hi poteſt.5.f.46.ideſt, euelli ex animo. Cum de abſentibus de-
trahendi cauſa,maledice contumelioſeque dicitur. 1. Off. 18?.
Vt ad ea, quę accuſatores deformandi eius cauſa, detrahendæ,
ſpoliandæque dignitatis gratia dixerunt, primum reſpondeam
pro Cæl.2.Cum ipſe de ea facultate,ſi quam habet, aliquantum
detracturus ſit.in Ver. 62.

Detrahens.

Socrates de ſe ipſe detrahens. Acad. 5. Nihil operæ reipub.
detrahens.de Fin.3.6.Verba modo mutantem, de opinionibus
nihil detrahentem.de Fin.4.19.

Detractus.

Si abſenti mihi unius menſis labor detractus eſſet. ep. 34.Ce
leritas detracta de cauſa eſt: boni tamen aliquid acceſſit ad cau
ſam.6.Phil.214. Hoc non de ſumma frumenti detractum eſt,ſed
translatum in Centuripinos.6.Verr.18. Reſtituere id quod de
tractum eſt ex aliqua re. pro R. P. 129. Nequid de ſummo meo
erga te amore detractum eſſe uideatur. Appio, l.3.12. 10.ideſt,
ablatum aut imminutum Hæc autem res habet hoc certe, ut ni-
hil poſſit neque additum, neque detractum de re familiari tã late
re.pro Clu.66.Nihil enim mihi crede,de te detractum, ſed ali-
quid etiam de virtute ſignificatum tua.pro Planc.270. Ne vera
laus ei detracta oratione noſtra, nec falſa afficta eſſe uideatur.
pro Pomp.5. Quo quis callidior eſt, hoc inuiſior, detracta opi
nione probitatis.Off.39. Commentarii Cæſaris nudi omni or-
natu orationis tamquam veſte detracta.de Cl.189.Cor, &c.de-
tracta utilitate,quid habet uenuſtatis? de Nat. d.1. 65. Quaſi
detractis de homine ſenſibus.lib.1.de Fin.21.Fingere aliquem
detractis omnibus vitiis, atque omni laude cumulatum. de
Orat.94.

Detractio.

Non igitur magis eſt contra naturam morbus, aut geſtas,aut
quid eiuſmodi,quam detractio,aut appetitio alieni. 3. Off.38.
Ipſa detractio moleſtiæ cõſecutionem affert voluptatis.de Fin.
30.Nec vero deſyderabat aut alimẽta corporis, aut detractio-
nem confecti & conſumpti cibi.de Vniu.23. id eſt, exoneratio-
nem

ne in alui Cuius loci detractionem ſieri velit. Att. 12. 44. Statuę enim ipſæ efficiuntur detractione. de Diu. 1. 18.

Detrudo.

Id fit, cum ſpeculorum læuitas hinc illincque altitudinem aſſumpſit, & ita dextra detruſit in læuam partem oculorum, læuaque in dextram. de Vniu. 55. Quatuor enim turres, & quatuor muros cepi, & arcē eorū totam, ex qua me niues, frigora, imbres detruſerunt. ep. 66. Quæ me ita conficiunt, vt ii voluerunt, qui me de mea ſententia detruſerunt. Terentię, lib. 14. 23. id eſt, coegerunt ſententiam mutare. Sin aliquando neceſſitas nos ad ea detruſerit, quæ noſtri ingenii non erunt. 1. Off. 160. Non putant ſatis conuerſam eſſe Remp. niſi in eandem impiorum pœnam optime meritos ciues detruſerint. pro Flac. 73. Ad id quod facere poſſit, aliquam detrudere. 1. de Or. 64. Detrudere ciues in pœnam. pro Flac. 73. comitia in alium menſem. 2. ad Q. fra. 29. comitia in tempus aliquod. 4. Att. 50. Deceſſi, unius hominis telo perterritus, deiectus, detruſuſque ſum. pro Cæc. 34. Quoniam in tantum luctum & laborem detruſus es, quantum nemo vnquam. ad Q. fr. 1. 58. Detrudi de ſaltu, agroque communi. pro Quint. 14. Oratorem in iudicia & contumelias tamquam in aliquod piſtrinum detrudi & compingi videbam. Or. 89. Poteſtne detrudi quiſquam, qui non attingitur? pro Cęc. 36.

Detruſus.

Detruſum bellum in Hiſpaniam. 10. fam. 53. in ep. Planc. Atque is agitatione & motibus linguæ, cum depulſum & quaſi detruſum cibum accipit, depellit. 2. de Nat. d. 201. De ſtomacho loquitor.

Deturbo.

Suum quemque ſcelus de ſanitate ac mente deturbat. In Piſ. 89. Illi autem ſtatuam iſtius perſimilem, quam ſtare celeberrimo in loco voluerat, ne ſuauiſſimi hominis memoria moreretur, deturbant, affligunt, comminuunt, diſſipant. in Piſ. 74. Tyndaritani ſtatuam iſtius deturbarunt. 10 Verr. 221. Deturbare ædificium. ad Q. fr. 3. 24. 13. Debueris, aut potueris, P. Quintium de poſſeſſione deturbare. pro Quint. 56. in Parad. 121. De fortunis omnibus P. Quintius deturbandus eſt. pro Quint. 26. Itaque crebras, vel potius quotidianas compellationes meas non tulit, &c. ſed certa re iam & poſſeſſione deturbatus eſt. Cornificio, l. 12. 25. 5. Sed hoc ſcito, tuos veteres hoſtes, nouos amicos, vehementer literis perculſos, atque ex magna ſpe deturbatos iacere. Cn. Pomp. 5. 7. 2.

Deueho.

Atque ego celeriter Veliam deuectus, Brutum vidi: quanto meo dolore, non dico. 1. Phil. 6.

Deuenio.

Deuenit, aut potius incidit in iſtum, eodem deceptus ſupercilio Græcus atque aduena: &c. in Piſ. 55. Deuenimus in cā fortunā. 4 fam. 19. in ep. Seruii Sulpitii. Quæ cuiuſmodi ſint, facilius iam intelligemus, cum ad ipſa ridiculorum genera deuenerimus. de Or. 131. Deuenire ad Senatum. 7. Ver. 98. Sic nōnullos videmus qui Oratores euadere non potuerunt, eos ad iuris ſtudium deuenire. pro Mur. 26. ideſt, conferre ſe ad ſtudium. Deuenire in medium certamen atque diſcrimen. 1. de Or. 2. Nolebā iſtū noſtrum familiarem ſermonem in alienas manus deuenire. 1. Att. 15. Diſceſſi ab eo bello, in quo aut in acie cadendum fuit, aut in aliquas inſidias incidendum, aut deueniendum in victoris manus. Mario, lib. 7. 3. 10.

Deuexatus.

Per tot annos reſpublica deuexata. ep. 154.

Deuexus.

Lucus Veſtæ qui a Palatii radice in nouam viā deuexus eſt. 1. de Diu. 163. *Deuexa ætas a laboribus ad otium.* 9. ad. Att. 38.

Deuincio.

Charitate homines deuincit ſanguinis coniunctio & beneuolētia. 1. Off. 79. Mentē hominis, volūtate libera ſpoliatā, neceſſitate fati deuinciūt, qui introducūt cauſarū ſeriē ſempiternā. de Fato, 26. Eloquētia nos iuris legūq. ſocietate deuinxit. de N. d. 56. Qui in Italia oēs omniū gētiū partes tribus triūphis deuinxit. in Piſ. 85. Muneribus, monimētis, cōgiariis, epulis, multitudinem imperitā lenierat: ſuos præmiis, aduerſarios clementiæ ſpecie deuinxerat. 3. Phil. 121. Hic vir clariſſimus, mihiq. multis repugnātibus amiciſſimus Cn. Pōpeius omni cautione, fœdere, execratione deuinxerat. pro Seſtio, 12. Nō faciet Remp. loquētē, nec ab inferis mortuos excitabit, nec acerua-ti multis frequētans, vna cōplexione deuinciet. in Or. 47. Attellā, Cumas, Neapolin, Pōpeios, Nucerīā ſuis præſidiis deuinciēt. de L. Agr. 85. Præſcribere. a. ſe arbitrabatur, vt ſine ſtudiis diſſenſionis ſententiæ dicerentur, ſi ſedem ipſam ac tēplū publici conſilii religione concordiæ deuinxiſſet. pro D. ſua, 100. Tū viros primos & homines honeſtiſſimos ſummo beneficio, in perpetuum tibi tuiſq. deuinxeris. Memmio, l. 13. 3. 2. Qui ſi ſenſit quo ſe ſcelere deuinxerit, nō dubito quin ſit miſerrimus. de har. reſp. 4. pro Cæl. 40. Liberalitate deuincire aliquē. Lent. 1. 9. 10. aliquem vi. Off. 1. 53. ſibi quempiam officio & obſeruantia. 13 fam. 6. aliquem locum religione. pro D. ſua, 101. ideſt, dedicare. Affinitate ſeſe alicui. de Cl. Or. 50. Tum artibus, tum opera, tum facultatibus deuincire hominum inter homines ſocietatē. 1. Off. 33. Deuincire ſermone ſuo vel familiaritate. 1 ad Q. fr. 38. ſocietate. 2. de Nat d. 222. Deuinciri firma ſocietate. 1. Off. 81. Verba comprehēſione deuincire. de Cl. Or. 72. Id indicant fœdera, quibus etiam cum hoſte deuincitur fides. 3. Off. 151. Cleomenes ab iſto donis, beneficiiſque plurimis deuinciebatur. 7. Verr. 65. Nunc tanto ſum deuinctus eius beneficio, vt nemini plus debeam. ep. 88. Hic tibi tua præſtanti in eum liberalitate deuinctos eſt. ep. 6. Præſertim in his ſtudiis, quibus vterque noſtrum deuinctus eſt. Appio Pulchrō, lib. 3. 13. 4.

Deuinctus.

Deuinctus conſuetudine. pro Arch. 4. Deuinctus officiis. 6. f. 35. Deuincta voluntas alicuius beneficio. 1. Att. 25. Cn. Pōpeiū nouo reditu in gratiam quaſi deuinctum arbitrabatur. pro Mil. 67. Quod ſi feceris, me, quem voluntate & paterna neceſſitudine coniunctum ſemper habuiſti, maximo beneficio deuinctum habebis. Att. 16. 342. 4. Illum filiumfamilias, patre parco ac tenaci, habere tuis copiis deuinctum non potes. pro Cæl. 28. Vt eū nuptiis alligatū ſimul, & teſtamēti ſpe deuinctum poſſit habere in poteſtate. pro Clu. 148. Deuinctam conſuetudine domum tenere. pro Archia, 4. Quā præſidiis confirmaretis, colonis occuparetis, omnibus vinclis deuinctam & conſtrictam teneretis? pro L. Agr. 9. Omnes fere familiariſſimi eius, quaſi deuincti meis magnis veteribus officiis, me diligenter obſeruant. ep. 87. Domitæ ſunt a Cæſare maximæ nationes, ſed nondum legibus, nondum iure certo, nondum firma pace deuinctæ. de Prouinc. Conſ. 16. Deuincta quæ fuerunt omnia, ſint vnum. de Vniu. 17. Ad duas diſſimiles res duo deuincta interdicta ſunt. pro Cæc. 67. Ita putauit Senatus, cū reo tribus ederentur hę, quas is largitione deuinctas haberet, eoſdē fore teſtes & iudices. pro Planc. Nec in impeditis ac regum dominatione deuinctis, naſci cupiditas dicendi ſolet. de Cl. Or. 22.

Deuinco

Duellius qui Pœnos primus claſſe deuicerat. de Senect. 41. Or. 211. Nuceriam ſuis præſidiis deuincent. contra Rul. 73. Cū ad fluuium Sagram Crotoniatas Locri maximo prœlio deuiciſſent. de N. d. 2. 7. Et cum iis, quos vi deuiceris, conſulendum eſt: tum ii qui armis poſitis ad imperatorum fidem confugiunt, quāuis murum aries percuſſerit, recipiendi ſunt. Off. 1. 53. Deuincere aliquam ciuitatem ſeu nationem bello. 1. Off. 53. ad Brut. 15. 14. 2. de Nat. d. 9. Tu ad deuincendas perfringendaſque leges valuiſti. 10 Cat. 101.

Deuictus.

Quibus Cōſulibus Capua deuicta, atq. capta eſt. 2. de L. Agr. 88. Qui rurſus claſſe deuicta, multas ipſi (Claudio) lachrymas, magnam populo Romano cladem attulit. 2. de N. d. 12.

Deuito.

Vt quoniam criminum vim ſubterfugere nullo modo poterat, procellam temporis deuitaret. 2. Verr. 5. Deuitare incommodum. 2. de Inu. 134. Nullum ab iis, qui in certamen deſcendant, deuitari dolorem. 2. Tuſc. 105. Si nec hic, nec illic eum uidero, deuitatum ſe a me putet. ad Att. 9. 19.

Deuitatio.

Facilior enim & exploratior deuitatio legionum fore uidetur, quam piratarum qui apparere dicuntur. Att. 16. 5.

Deuius.

Homo amentiſſimus atque omnibus conſiliis præceps & deuius. 5. Phil. 191. Deuium eſt τῶν ἀπαντώντων. 7. Att. 23. Deuium iter. 1. Tuſc. 114. Att. 4. 71. 8. ibidem, 306. 1. Oppidum deuium Berœam perfugiſti. in Piſ. 71. Quid poteſt eſſe tam flexibile, tam deuiū, quā animus eius, qui ad alterius non modo ſenſum ac uoluntatē, ſed etiam vultum atque nutum conuertitur? de Amic. 77. Id & nobis erit iucundum, & tibi non ſane deuium. 2. At. 15. Stulte Aquinates. ſed tamen in uia habebant: quid Anagnini? qui cum eſſent deuii, obuiam ei deſcenderunt, ut iſtum tamquā ſi eſſet Conſul, ſalutarent. 2. Phil. 104. ideſt extra viam poſiti. Metellus per itinera deuia ad campum currebat, &c. At. 56. Trebonius itineribus deuiis proficiſcitur in prouinciam. Att. 225.

Deunx.

Ex deunce & ſemuncia aliquem hæredem facere. pro Cęc. 13.

Deuoco.

Ad gloriam deuocant, ad triumphum, ad gratulationem, ad ſummum honorem Senatus, equeſtris ordinis gratiam, populi charitatem. de Prouinc. Conſul. 23. Socrates autem primus philoſophiam deuocauit e cælo, & in vrbibus collocauit. 5. Tuſ. 16. Nihil eſt quod eum de prouincia deuocent. de Prou. Conſul. 23. In ſuſpicionem maleficii deuocari. ad Her. 2.

Deuolo.

Falſi amici, ſimul ac fortuna dilapſa eſt, deuolant omnes. ad Her. 29. Fatetur ſe non belle dicere, non ad uoluntatem loqui poſſe, non ab afflicta amicitia transfugere, atque ad florentem aliam deuolare. pro Quint. 62.

Deuoluo.

Cui cum pridie frequentes eſſetis, aſſenſi, poſtridie ad ſpem eſtis inanem pacis deuoluti. 7. Phil. 225.

Deuoro.

Verbum ipſum omnibus modis animi & corporis deuorabat, &c. pro Sext. 27. Segulium negligamus, qui res nouas quærit: non quo ueterem comederit (nullam enim habuit) ſed hanc ipſam recentem nouam deuorauit. Bruto, L. 11. f. 35. Quid enim tibi faciam, qui illos libros deuoraſti? 7. Att. 14. Ille autē regia hæreditatē ſpe deuorarat. At. 1. it. 18. Quapropter Quirites expectate legatorum reditū, & paucorū dierum moleſtiā deuorate qui cū redierint, ſi pacē afferent, cupidum me, ſi bellū, prouidū iudicatote. 6. Phil. 255. Non enim arbitror, cum poſt meum diſceſſum, omnium locupletum fortunas, omnium prouinciarum fructus, & Tetrarcharū ac regum bona, ſpe & auaritia deuoraſſes, argenti & ſupellectilis meæ cupiditate cæcatum. pro Dom. ſua, 48. Cū partim eius prædæ profundę libidines deuoraſſent, partim, &c. in Piſ. 90. Deuorare hominum ineptias & ſtultitias. de Cl. Or. 127. i. patienter ferre & diſſimulanter. Deuorare hominē pecuniam publicam nō dubitauit. in Ver. 1: 8. Prædam ſpe & opinione deuorare. 3. Verr. 96. in Piſ. 38. Stomachi partes quę ſunt infra, quam id quod deuoratur, dilatantur, quæ autem ſupra, contrahuntur. de Nat. 53. Itaque eius oratio nimia religione attenuata, doctis & attente audientibus erat illuſtris: a multitudine autem, & a foro, cui nata eloquentia eſt, deuorabatur. de Cl. Or. 156. i. non intellecta tranſmittebatur. Dudum circumrodo quod deuorandum eſt. Att. 57.

Deuoratus.

In quo tu accepta tamen & deuorata pecunia Vtinachorum, centum talenta euomere non poteras. in Piſ. 71. Quę ciuitati ſacta eſt iniuria? at moleſte fert ciuitas: credo iam iſſum eſt. n. præter ſpē, quod erat ſpe deuoratum lucrū. pro Flac. 44. Methaphora ſumpta a canibus uoracibus, qui oſtenſo ſibi fruſto, inceptāt malis, & maudentium ſpeciem præbent, geſtientes auiditate & gānientes. Patrimonium comeſum & deuoratum. in Salluſt. 12. Qui ſuis rebus exhauſtis, beneficiis Cæſaris deuoratis, fortunas noſtras concupierunt. 15. Phil. 344.

Deuoueo.

Meque ac meum caput hac conditione deuouī, ut ſi, &c. pro D. ſua, 242. Cum me fortunaſque meas, pro veſtra incolumitate, otio, concordiaque deuoui. Poſtquam. 198. Agamemnon deuouit Dianæ, quod in ſuo regno pulcherrimum natum eſſet illo anno: immolauit Iphigeniam, qua nihil erat eo quidē anno natum pulchrius. 3. Off. 127. Videte etiam P. Decii auctionem clariſſimi viri, qui maiorum ſuorum exempla perſequens, pro alieno ſe ære deuouit. 11. Phil. 199. P. Decius deuouit ſe, & in aciem Latinorum irrupit armatus. de Diu. 91. Quę vis Coclitē, contra omnes hoſtium copias, tenuit in ponte ſolum? quæ patrē Decium, quæ filium deuouit, ac immiſit in armatas hoſtium copias? in Parad. 13. Vt quidam imperatores etiam ſeipſos diis immortalibus, capite velato, verbis certis pro Repub. deuouerunt. 2. de N. d. 2. de Fin. 98. Vixerat M. Curius cum P. Decio, qui quinquennio ante eum Conſulem ſe pro, Rep. quarto Cōſulatu deuouerat. de Sen. 39. Num etiā eius collega P. Decius, princeps in ea familia conſulatus, cum ſe deuoueret, & equo admiſſo in mediam aciem Latinorum irruebat? de Fin. 37. Se & caput ſuum aliqua conditione deuouere. pro D. ſua, 112.

Deuotus.

Deuotus & donatus ſtudiis. 3. Tuſc. Accedit etiam, quod expectatione omnium, fortiſſimo & clariſſimo viro T. Annio deuota & conſtituta hoſtia eſſe videtur. de har. reſp. 4. Deuota ſacris ſica. in Cat. 11.

Deuotio.

Eius deuotionis me eſſe conuictum iudicio deorum, &c. teſtimonio ſenatus, confeſſione inimicorum maxime lætor. poſt reditum ad Quir. 1. Hanc ego deuotionem capitis mei, cum ero in ſedes meas reſtitutus, tum denique conuictam eſſe & cōmiſſam putabo. pro D. ſua, 112. In deuotione uitæ, & in ipſo genere mortis imitatus eſt P. Decium filius. pro Rab. Poſth. 2. Tu autem etiam Deciorum deuotionibus placandos deos eſſe cenſes. 3. de Nat. d. 10. Nullas [illegible] habere poſſum in eius rebus. 3. ad Quint. fr. 13.

Dexter.

Requirens, Iupiterne cornicem a leua, coruum a dextra canere iuſſiſſet. 1. de Diu. 19. Dextra uidentur, quæ læua ſunt: quia contrariis partibus, oculorum contrarias partes attingunt. de Vniu. 61. Dexterius cornu. 10. fam. 64. in ep. Galbæ.

Dextera, *ſiue* Dextra.

Supra, infra, dextra, ſiniſtra, ante, poſt, &c. 4. Acad. 225. Dextra hoſtilis. Tuſ. 2. 16. Dolabellæ uillam cum prætetiret, omnis armatorum copia, dextra ſiniſtra ad equū, nec uſquam alibi. Att. 13. 67. Nam & ante & pone, ad leuam & ad dexteram, & ſurſum, & deorſum, &c. de Vniu. 55. Facilis eſt circumſpectus, unde exeā, quo progrediar, quid ad dextram, quid ad ſiniſtram fit. 12. Phil. 337. Per dexteram iſtam te oro, quam regi Deiotaro hoſpes hoſpiti porrexiſti, &c. pro Deiot. 4. Dextram intendit ad ſtatuam. 16. Att. 39. Cumque de tua patria ui pulſum eſſe dixiſſes, prehendiſſe eum dextram tuam, & bono animo te iuſſiſſe eſſe, &c. 1. de Diu. 105. Qui mihi primus afflicto & iacenti, Conſularem fidē, dexteramque porrexit. poſt red. in Senatu. 21. Quę quidem nūc M. Bruti imperio, auctoritate copiis non inſtructa ſolū, ſed etiam ornata tendit dextram Italiæ, ſuumque ei præſidium pollicetur. 10. Phil. 275. Imperator dexteram tendens, milites hortabatur. de Prouinc. 71. Quid augur? cur a dextra coruus, a ſiniſtra cornix faciat ratum? de Diu. 98. Dextra detruſit in læuā partem oculorum, læuaque in dextram. de Vniu. 61. Firmior non tā in bellis & in prælis, quā in promiſſis & fide dextera. pro Deiot. 4. Manu dextera tenere pateram. 1. de Diu. 83. dextræ quæ fidei teſtes eſſe ſolebāt, perfidia ſunt & ſcelere violatæ. 11. Phil. 291. Vbi ſunt illæ denſæ dexteræ. Att. 98.

Dextella.

Q. F. vt ſcribis, eſt dextella. per eum igitur quod volemus, facile auferemus. Att. 14. 46.

Dextrorſum.

-dextrorſum orbem flammeum Radiātum ſolis liquier curſu nouo. 1. de Diu. 80.

Diadema.

Tu diadema imponebas cum plangore populi: ille cum plauſu reiiciebat. 2. Phil. 89. Vt collegę diadema imponeret. 3. Phil. 131. diadema oſtendis: gemitus toto foro. vnde diadema? 2. Phil. 89. Niſi forte eos, qui diadema poſuerunt, conſeruandos, eos qui nomen regis ſuſtulerunt, deſerendos putatis. in An. 225. Breue autem edictum eſt propter hāc meam [illegible], quod duobus generibus edicendum putaui, &c. Att. 6. 21 t. 26.

Diæta.

Diæta curari incipio, chirurgiæ tædet. Att. 4. 72. 4.

Dialectica, *ſiue* Dialectice.

Dialectica, diſciplina eſt orationis ratione concluſę. Acad. quæſt. edit. 2. l. 1. 23. Dialectica vna continet omnē, & perſpiciendi quid in quaque re ſit, ſcientiam, & iudicandi quale quidque ſit, & ratione & via diſputandi. de Fin. 2. 15. Ars bene diſſerendi, ac vera ac falſa diiudicādi, quæ verbo Græco διαλεκτικὴ appellatur. de Or. 1 23. Dialectica ueri & falſi, quaſi diſceptatrix & iudex. Academ. lib. 2. 82. Dialectica, infantiæ garrula diſciplina. ad Her. 49. Dialectica in excogitandis argumentis muta nimium eſt, in iudicandis nimium loquax. 2. de Or. 86. ad Brut. 28. Dialectica, quaſi contracta & aſtricta eloquentia putanda eſt: ſine qua etiam tu Brute, iudicaſti te illam iuſtam eloquentiam, quam dialecticam dilatatam eſſe putant, conſequi nō poſſe. de Cl. Or. 176. Dialectica in ratione & diſſerendo eſt. Acad. quæſt. ed. 2. lib. 1. 22. Dialectica habet rationem, ne cui falſo aſſentiamur, neue unquam captioſa probabilitate fallamur: eaque quæ de bonis & malis diceremus, ut tenere tuerique poſſimus. Nam ſine hac arte, quemuis arbitramur a uero abduci fallique poſſe. de Fin. 105. Dialectica eloquenti neceſſaria. Or. 61. Dialectica, pars philoſophiæ. Acad. q. ed. 2. lib. 1. 22. Dialectica Stoicorum qualis, & quo ordine progrediatur. Acad. q. ed. 1. l. 2. 83.

Dialectica primo progreſſu feſtiue tradit clementer loquendi, & ambiguorum intelligentiam, concludendique rationem: tum paucis additis venit ad Soritas, lubricum ſane & periculoſum locum. 4. Ac. 163. Fundamentum dialecticæ eſt, quidquid enuntietur. (id autem appellatur ἀξίωμα, quod eſt quaſi effatum) aut verum aut falſum. 2. Aca. 86. Iudicia dialecticæ nulla. Aca. q. ed. 1. lib. 2. 131. Ariſtoteles in principio artis rhetoricæ dicit eam artem quaſi ex altera parte reſpondere dialecticæ: vt hoc videlicet differant inter ſe, quod hæc ratio dicendi latior ſit, illa loquendi contractior. Or. 207. Epicurus totam dialecticam contemnit & irridet. Acad. q. 45. Dialecticam contemnit Epicurus, quæ una continet omnem & perſpiciendi quid in quaque re ſit ſcientiam, & iudicandi quale quidq. ſit, ac ratione & uia diſputandi. de Fin. 68. Zeno rhetoricam palmæ, dialecticam pugno ſimilem eſſe dicebat, quod latius loquerentur rhetores, dialectici autem compreſſius. 2. de Fin. 58. in Or. 61. Iudicandi uias Stoici diligenter perſecuti ſunt, eam ſcientiam quam Dialecticen appellant: Inueniendi uero artem, quæ Topice dicitur, quæ ad vſum potior erat, & ordine naturæ certe prior, totam reliquerunt. in Top. 4. 2. de Or. 86. A Diodoro cum in aliis rebus, tum ſtudioſiſſime in dialectica exercebar, quæ quaſi contracta & aſtricta eloquentia putanda eſt: ſine qua etiam tu Brute iudicaſti te illam iuſtam eloquentiam, quam dialecticam eſſe putant, conſequi non poſſe. de Cl. 194.

Dialectica, *orum*.

Veſtorius homo remotus a dialecticis, in arithmeticis ſatis exercitatus. 14. Att. 18. An tu dialecticis ne imbutus quidem es? Tuſc. 1. 12. Stoicorum in dialecticis omnis cura conſumitur. de Cl. Or. 61. 175. Carneades tuus egregia quadam exercitatione in dialecticis. de Fin. 99.

Dialectice.

Dialectice dicere. 1. Acad. 13. Rhetorice uel dialectice diſputare. 2. de Fin. 28.

Dialecticus.

Sexte noſter bona uenia, quoniam iam dialecticus es, & hoc quoque liguris &c. pro Dom. 225. Quid ſit verum aut falſum, dialecticus iudicabit. 4. Acad. 165. Ad dialecticum deferendæ ſunt ſortes ambiguæ. 2. de Diu. 172. Vigila Chryſippe, ne cauſam tuam, in qua tibi cum Diodoro valente dialectico magna luctatio eſt, deſeras. de Fat. 145. Dialectici omnes amphibologias aucupantur. 2. ad Her. 49. dialectici anguſte diſſerunt. Par. 77. Quomodo mentientem diſſoluas, quem Pſeudomenon vocant, aut quemadmodum Soriti reſiſtas, dialectici docent. de Diu. 110. Dialectici poſt Ariſtotelem multa ſpinoſiora præcepta diſſerendi pepererunt. Or. 65. Dialectici nomen ſuum pronuntiare non poſſunt. 2. ad Her. 49. dialectici acerbe reprehenſi. 2. ad Her. 49. dialectici irriſi & reprehenſi. 2. de Or. 86. dialectici ſtatuunt omne, quod ita diſiunctum ſit, quaſi aut etiam, aut non, non modo uerum eſſe, ſed etiam neceſſarium. Acad. q. edit. 2. lib. 2. 88. de connexis & coniunctionibus ridiculis dialecticorum. de Fat. 143. de minuto genere dicendi, & argumentandi dialecticorum, ſiue Stoicorum. Part. 116. Acumen dialecticorum. 2. de Or. 63. dialecticorum officium. Or. 61. Mina, merces dialecticorum. 4. Acad. 174. dialecticorum opiniones pueriles. 2. ad Her. 49. diſputandi ratio & loquendi, dialecticorum ſit: oratorum autem, dicendi & ornandi. in Or. 61. in Part. 77. dialecticorum ſcientia. Or. 207. Peruerſa & prapoſtera dialecticorum ſapientia. pro Mur. 142. dialecticorum uerba nulla ſunt publica. Acad. quæſt. edit. 2. lib. 1. 19. Contra dialecticos. ad Her. 9. de dialecticis. de *Diu.* 131.

Dialecticus.

Si uelim geometricum quiddam, aut Phyſicum, aut dialecticum explicare. de Diu. 134. Finem, inquit, interrogandi, ſi videtur: quod quidem ego a principio ita me malle dixeram, hoc ipſum prouidens dialecticas captiones. 2. de Fin. 28.

Dialogus.

Dialogus hic ſic concluſus eſt. 13. Att. 55. id eſt, ſermo quem habuimus. Varronis διάλογον expecto. Att. 544. Scripſi enim tres libros in diſputatione & dialogo. ep. 26. Plato in his ſermonibus, qui dialogi vocantur. Or. 511. Cum diſputatio eſſet inter eos, ut eſt conſuetudo dialogorum. de Cl. 184. dialogorũ meorum genus noſti. 4. Att. 40. dialogorum morem noſti. 9. fa. 15. dialogorum ſcribendorum ratio. 13. Att. 20. In dialogos aliquem includere. 13. Att. 19. Nos Tarenti, quos cum Pompeio διαλόγους de Rep. habuerimus, ad te perſcribemus. Att. 70.

Diaria.

Iis diarijs militum celeritatem incitat. 8. Att. 52. Διαῤῥοίᾳ ſcripſerat, vt, &c. 16. fam. 29. ex ep. Ciceronis filii. Διαῤῥοίᾳ tanta me arripuit, ut hodie primum uideatur cœpiſſe conſiſtere. 7. fam. 47. Διαῤῥοίαν alicuius odorari. 14. Att. 4.

Dibaphus.

Curtius noſter dibaphum cogitat. ſed cum infector moratur. Cœl. 2. 33. Strumam Vatinij ſacerdotij δίβαφῳ veſtiant. Attic. 28.

Dica.

Scribitur Heraclio dica quater. 4. Verr. 25. Deinde ceteras dicas omnes illo foro M. Poſthumius Quæſtor ſortitus eſt; hanc ſolam in illo conuentu reperiere ſortitus. 4. Verr. 30. Aduenit dies, quo die ſeſe ex inſtituto ac lege Rupilia dicas ſortiturum Syracuſis iſte edixerat. 4. Ver. 25. id eſt, ſortitione cauſas cognitorum. Id ei poſtera die uenit in mentem, e lege Rupilia ſortiri dicas oportere. 4. Verr. Artagatho imperat, ut aliquid illis, quorum argentum fuerat, nummulorũ dicis cauſa daret. 6. Verr. 47.

Dicacitas, dicax. *Vide, Dico.*

Dichoreus.

Inſiſtit autem ambitus modis pluribus, e quibus vnum eſt ſecuta Aſia maxime, qui dichoreus vocatur, cũ duo extremi chorei ſunt, id eſt, e ſingulis longis & breuibus. in Or. 123.

Dico.

Dicamus hũc totum tibi diem maiore muſarum primordio. 2. de Leg. 6. id eſt, totum hunc diem occupabimus in te audiendo. In aliam ciuitatem ſe dicauit. pro Corn. Balbo, 23. Non uidit eorum ipſorumq́, qui tum adoleſcentes Craſſo ſe dicarant, horribiles, miſeroſq. caſus, 3. de Or. 7. Hoc a te peto, vt ſubuenias huic meæ ſolicitudini. vt huic meæ laudi, vel (vt verius dicam) prope ſaluti tuum ſtudium dices. Curioni, lib. 2. 5. 13. Balbum quanti faciam, quamquam me ei totum dicauerim, ex ipſo ſcies. ad Cæſarem, lib. ep. Non eſt huius ciuitatis ciuis, qui ſe alii ciuitati dicare poteſt. pro Cor. 23. Dicare ſtudium ſuum rei alicui. 2. fam. 10.

Dicatus.

Donum alicui dicatum atque promiſſum. 7. Verr. 144. Epidicticon genus gymnaſiis & palæſtræ dicatum, ſpretum & pulſum foro. Or. 201. Dicati Apollini cygni. 1. Tuſc. 114.

Dicatio.

Neque ſolum dicatione, &c. ſed etiam poſtliminio poteſt ciuitatis fieri mutatio. pro Corn. Balbo, 20.

Dico.

Sed etiam atque etiam dico, tuo periculo fiet. Att. 212. Dico igitur, & quam poſſum maxima uoce dico, me, &c. pro Do. 235. Mortem dico, & deos timebat Metrodorus. de Nat. d. 1. 60. Nihil dico amplius: tantum dico, ſi mihi, &c. de Cl. Or. 96. Quamobrem nihil dico de meo ingenio, neque eſt quod poſſim dicere: neque ſi eſſet, dicerem. 1. Verr. 20. Non dico fortaſſe etiam quod ſentio. Tuſc. 1. 10. Homines beati, hos piſcinarios dico, amicos tuos. Att. 18. Vnum illud dico, ſi propter, &c. pro Quint. 32. Cauſam dicit is qui vnus relictus, ex illorum nefaria cæde reſtat. pro Roſc. Amer. 8. Dicit plane quod intelligam. lib. 1. de Fin. 12. Cicero meus modeſtiſſimus & ſuauiſſimus puer tibi ſalutem dicit. Att. 5. 96. 4. & 2. 22. 6. Ea nos hoc tempore utimur, qui cauſam dicimus. pro Roſc. Am. 7. Dicimus multa inconſiderate ac temere. de Vniu. 27. Quod uerſus ſæpe in oratione per imprudentiam dicimus. Or. 251. Hoc Nauarchi reliqui dicunt, hoc Netinorum fœderata ciuitas publice dicit. 7. Ver. 104. Qui nihil ſine aliqua probabili coniectura ac ratione dicunt. Diu. 2, 15. Multi etiam communes inimici eorum omnium, qui ita ſemper teſtimonium de ambitu dicunt. pro Planc. 45. Illi ſenſim dicebat, quod cauſæ prodeſſet, tu curſim dicis aliena. 2. Phil. 60. Dixi ad ea omnia Conſules, de quibus retuliſtis. in Aut. 205. dixi pro illo de ambitu. 2. ad Q. fr. 15. Qui teſtimonium de coniuratione dixi in alios. pro Syll. 62. Quod autem, & in Senatu pluribus uerbis diſſerui, & dixi in concione, in eo uelim fidem meam liberes. ep. 186. Quæ dixi neceſſario, pluribus uerbis egi, vt, &c. pro Clu. 52. Neque dixi quidquam pro teſtimonio, niſi quod erat ita notum atque teſtatum. Att. lib. 1. 11. 3. 6. Verr. 38. Sed tu iſtuc dixti bene Latine, parũ plane. 2. de Fin. 15. Sed quibus ſententiis dixit, quod & ipſi probarent, læti ſunt tamẽ me contra Pompeii uoluntatem dixiſſe. Att. 4. 74. 3. Senator quæro, ita enim dixiſti, & quidem de ſcripto, &c. literas Bruti recte & ordine ſcriptas uideri. 10. Phil. 271. Etſi ea, quæ adhuc dixiſti, quamuis ad ætatem recte iſto modo dicerentur. de Fin. 130. Non temere dixit Hortẽſius ad Quæſtorem, Trib. mil. Att. 216. Ad has omnes uiſiones permulta dixit. Acad. 13. Quod ego maxime potui iudicare in ea cauſa, quam ille contra me apud Centumuiros

tumuiros

tũuiros pro fratribus Coſſis dixit.2.de Or.55.Quis ad popolũ Rom.de illius dignitate induſtriusq́; is Senatus ſæpius dixit? pro Dom.218.Vt quiſque ætate & honore antecedebat, ita ſententiam dixit ex ordine.6.Ver.125.Craſſus Conſul Põtifex maximus, Flacco collegæ Flaminii Martiali multam dixit, ſi a ſacris diſceſſiſſet.11.Phil.302. Diem mihi (credo) dixerat, multam irrogarat, actionem perduellionis intenderat.pro Mil.27. Metellus pro L. Cota dixit accuſante Africano.de Cl.151. Ac. q.ed.1.lib.2.18.Cui dixiſtis teſtimonium in alios? pro Syl.35. Qui in illum teſtimonia grauia dixerunt. pro Syl. Qui priore actione ita teſtimonia grauiter, uehementerque dixerus, ut Artemonem Centuripinum legatum & publice teſtem Qu. Hortẽſius accuſatorem, non teſtem eſſe diceris. in Verr. Primum ipſe in Sicilia ſæpe & palam de loco ſuperiore dixerat, & in ſermone multis demonſtrarat, licere nomen recipere abſentis. 4. Verr.70.Opus in acceptum retulis quadriennio poſt, quam diẽ operi dixerat.3.Verr.106.Qui ante Romę ius dixerat. pro Fla. 5.Etſi multa, præſens in pręſentẽ acerbe dixerat & fecerat. At. 11.210.3.Doti ualeria omnẽ ſuam pecuniam dixerat.pro Flac. 67.Dicam paulo altius.4.Verr.127.Nihil dicam grauius.3.ad Q.fr.14.Diſſuaſimus nos, ſed nihil de meſde Scipione dicam libentius.de Amic.78.Valeat.quid enim dicam, propitius ſit?de Nat.d.1.87.Dicam enim tibi Catule, non tam doctus, quam ea peritus, de Or.115.dicam quod ſentio tamen. Parad.7. dicam ut res eſt.Acad.q.ed.2.lib.1.8.dices, Quid poſtea, ſi Romæ aſſiduo fui? pro Roſ.Am.56.dicet aliquis, Quid ergo tu Epicurum exiſtimabas uoluiſſe?3.Tuſc.80,6.Ver.9. Dicet is pro teſtimonio, de miſsione nautarum, de fame, &c.7.Verr.95.Ad ſummam dic M.Tulli, &c.de Or.127.Dic dic quæſo clarius.3.Verr.102. Dic mihi, Antonius uultne, &c.15. Att.37. Dic mihi uerum.2. ad Q.fr.40.Dicat Senator loco.3.de Leg.35.id eſt, rogatus. Dicerem de me ipſe.6.fam.55.id eſt, meipſum laudarem. Id emptum ita uendidiſti, ut aut ius non diceres, aut bonos ciues Romanos euerteres.de Prouinc.Cõl.6.& 8.Qui maiore auctoritate nihil diceret.Diu.2.106.Fuit nundinatio aliqua, & iſti non noua, ne cauſam diceret.7.Verr.8.Cum Quintus Metellus cauſam de pecuniis repetundis diceret.pro Cor.56.Cum ſurgeret nemo, neque ſententiam diceret.6.Verr.126.Cum ante Gellius Nutricula ſeditioſorum omnium teſtimonium diceret.in Vatin.1.Volo prætem cum ſummum bonum dicere.li.1.de Fin.21. Quæ cum dixiſſem, magis ut illum prouocarem, quã ut ipſe loquerer. l. 1. de Fin.20.Cum teſtimonium ſecũdum fidem & religionem grauiſsime dixiſſem.ad Q.fr.20. 5.Cum quidem eo ipſo anno contra Seruium Galbam ad populum ſumma contentione dixiſſet quam etiam orationem ſcriptam reliquit. de Cl. Or.39.Niſi hi omnes multa ad ueritatem admirabilia dixiſſent.2.de Leg.55. Alii amentiam mirari ſtultitiam alii, &c. cui rompere dinato cũ tam multi teſtes dixiſſent, quidquam illorum ueniret in mentẽ? 3 Verr.Si dicam, docere te uidear, non rogare.13.At.17. Sic loquitur, ut coruncanum pontificem maximum te audire dicas. de Nat.d.1.81.Vel uiCOSS. roget Prætor, uel Dictatorem dicat: quorum neutrum ius eſt. Att.10.187.1. Mos eſt Syracuſis, ut ſi qua de re ad Senatum referatur, dicat ſentẽtiam qui uelit, nominatim nemo rogatur.6.Ver.124.Idem abiens, & de illius ſcelere, improbitate, audacia teſtimonium dicat.in Verr. Sed in iudicium ueniant, ad ſtantem iudicem dicant.de Cl.160. Nõ dixerim facile.10.fam.5 in ep. Planci. Iam uero in bonis Q.Opimii uendẽdis, quas iſte prædas, quam aperte, quam improbe fecerit, longum eſt dicere.3.Verr.111.Aliud uidetur oratio eſſe, aliud diſputatio: nec idem loqui eſſe, quod dicere. de Or. 207. Dicere nunquam non ineptum eſt, niſi cum eſt neceſſarium. 1. de Or.56.dicere a ſcripto.de Inu.227.ad uoluntatem alicuius. Læl.81.aliquid acrius & uehementius. Tuſ.4.44.aliquid conſtãter. Acad.q.ed.2.l.1.11.aliquid ex ſuperiore loco.in Verr. 129. aliud atque ſententias. Acad.q.ed.1.lib.2.16.aperte & clara uoce. Tuſ.5.56.apte, diſtincte, ornate. Off.1.3. De re priuata apud unum iudicem.de Opt.243.audacter & aperte.pro Róſ.Com. 8. bene nemo poteſt, niſi, qui prudenter intelligit. Brut.12. cauſam apud aliquem.1.de Fin.36.De ambitu cauſam.pro Sext.14.De capite ſuo priore loco cauſam.pro Quint. 16. Quis non pertimeſcat cauſam dicere domino?7.Ver.12. Iniqua conditione tecum cauſam dicere.pro Clu. 75. Dicere cauſas in foro. de Or. 211.certa. Tuſc.1.16.contra omnes.li.1.de Fin.2.cõtra ſenſus, contraque perſpicuitatem. Aca.q.ed.2.lib.2.90.copioſe & ornate de aliqua re. Tuſc. 149.copioſe, ſapienterque. Off.2.68. de abſentibus, detrahendi cauſa. Off.1.187.Nã quid ineptius eſt, quã de dicendo dicere?de Or.94. Longum eſt dicere de Platonis inconſtantia.de Nat.d.1.23. Dicere de moribus apud Cenſores, de criminibus apud iudices.1.ad Her.36.de aliqua re propoſita in utranque partem.de Cl.Or.118.de ſingulis rebus in utranque partem.de Fin.5.9.de ſeipſo ſenile eſt, eique ætati conceditur. Cat.57.Sed materia facilis, in te & in tuos dicta dicere. 2. Phil.60 Dicere diem alicui. Off.3.152.pro Roſ. Am.19. diſerte copioſeque Acad.q.ed.1.lib.2.124.dotem.pro Cæc.53.ea quæ ſunt in promptu. Acad.q.ed.2.lib.1.3.minora enucleate.de Fi. 4.5.Q.Catulum ex inferiore loco iuſſerat dicere. Att.2. 39. 5. Dicere ex tempore. Off.184 Quoties ego hunc uidi, cum literã ſcripſiſſet nullam magnum numerum optimorum uerſuum de his ipſis rebus quæ tum agerentur, dicere, ex tempore. pro Arc. 13. Dicere grauiſsime & copioſiſsime. Off.1.5. Quod inter nos liceat diceret.de Nat.d.1.52.& 2.Att.4.Dicere inuidioſe, eleganter, ſubtiliter. Academ.q.ed.1.lib.2.134.Dicere ius. de Fin. 2.61.leges.5.Verr.15.mendacium alieni.de Pet Conſ.37 monſtra. Tuſc.4.43.orationem de ſcripto.pro Plan.61 grandia ornate.de Fin.4.5.polite, apteque.de Fin.4.4.pro Reo.de Fin. 4 19. ſuam rationem contra alienam.2. fa. 3. Demoſthenes cum Rho dicere nequiret, exercitatione fecit, ut planiſſime diceret. de Diu.128. Dicere omnes R. me cupierunt, nõ plurimi auſi ſunt, pauci potuerunt Brut.94. Dicere Senatui pro D.ſua.22.pro, in Senatu, uel apud Senatum. ſententiam de ſcripto. Att.56. ſententiam in Senatu Tuſc.5.80 Parad.1.ſententioſe ſine uerborum & ordine & modo, infantia eſt. Or.139. ſimpliciter breuiterque. Off.2.44.ſubtiliter contra aliquem. Acad.q.ed 1.lib.2.58.ſubtilius magis, quam dilucide. Tuſc. 1.33. Nec temere dicere, nec aſtute reticere. 1.ad Qu.fr.37.Diogenes quidem Cynicus dicere ſolebat, Harpalum, qui temporibus illis prædo fœlix habebatur, contra deos teſtimoniũ dicere, quod in illa fortuna tandiu uiueret.3.de N.d.119.Dicere falſum teſtimoniũ. Ac.q.ed.1.l.2. 74.& 135.Numquã poſt Pop. Rom.nomen ab Siculis auditũ & cognitum Agyrinenſes, &c. qui nunc contra Prætorem Pop. Rom.magnis iniuriis & magno dolore publice teſtimonium dicere cogerentur.5. Verr.62. Dicere ualde uehementer & libere. 14.Att.1.Verr.2.de Leg.5. Non dicere uiſus Antonius, ſed uomere.11.fam.4 Quamuis ſphæram in ſcenam (ut dicitur) attulerit Ennius, tamen in ſphęra fornicis ſimilitudo non poteſt ineſſe.3. de Or. 89. Aeſculapius qui primus uulnus obligaſſe dicitur.de Nat.d.71. Quartus is eſt, quem heroicis temporibus Acãtho Rhodi peperiſſe dicitur.3.de Nat.d. 74. De ſolibus. Ariſtæus oliuæ inuentor dicitur.de Nat. 68. Dicitur etiam C. Flaminius ad populum ualuiſſe dicendo de Cl.169. Mercurius qui Argum dicitur interemiſſe.de Nat.68.Pompeius dicitur ualde laborare.ep.115.De hoc homine Verri dicitur, habere eum bona torcumata.in Verr.208.Portenta & flagitia ab utriſque dicuntur.de Nat.78.Quæ dicuntur quidem, & acuta mihi uidentur in utranque partem & parua. Acad.q.ed.1.lib.2. 124. Diſtinguunt illud etiam, ut in libido earum rerum, quæ dicuntur de quodam, aut quiddam, quæ κατηγορήματα dialectici appellant: ut habere diuitias, capere honores. Tuſ.413.Ita prorſus, inquam, etſi ea quidem, quæ adhuc dixiſti, quamuis ad ætatem recte iſto modo dicerentur.5. de Fin. 47. Quid hoc iniquius dici aut commemorari poteſt?pro Quint.1. Non offendebantur homines in eo, neque moleſte ferebant abeſſe a foro magiſtratum, non ius dici, non iudicia fieri.in Ver. De cuius excellentia, multa quidem dici quamuis fuſe lateque poſſint. Tuſc.4.46. Vt ſententiæ de ſumma Reip.libere dici poſſint 4.Phil.Quid eo miſerius dici aut fingi poteſt?de Fin. 1.33.Dici non poteſt quam ualde gaudeam.7.fam.19.Dici uix poteſt quam multa ſint quæ reſpondearis, ante fieri oportere. pro Quint. 32. Video enim ab eo dicta multa ſeuere, multa præclare. Tuſc.3.40.Dici ſplendide quædam non uniuerſa de Græcis.l.1.de Fin.5.P.Vatinius cliẽs ad te uenit, qui pro ſe cauſam dicier uult.5.fa.12.in ep.Vatinii. Dicendum aliquando eſt.13.fam.3.pro, tandem dicendum eſt. Dicendũ eſt igitur mihi ad, ea quæ ſunt a te dicta. de Diu.110. Audiſtis ob ius dicendum, Q.Varium dicere, procuratores ſuos ei centum & triginta millia nummum dediſſe.4.Verr. 83. Dicendi ars.pro Rhetorica. Acad.q.ed.2.lib. 1.4. Dicendi aſſiduitas artem multum iuuat.1.ad Her. 2. Dicendi aſſiduitas audaciam alit.1.de Inu.6.Dicẽdi calumniam tempus eximere.4.At. 25.Dicendi copia quid deſideret.1.ad Her. 1. Dicendi cupiditas quibus rebus alatur, quæ fugiat. Brut.22. Dicendi diſciplina mendacio nixa eſt.2.de Or.17.Dicendi facultas cæteris artibus multo tardius abſoluta. Brut.13.Dicendi facultatis laus.2. de Or.19.Dicendi facultatem ueteres Græci ſapientiam nominabant.3.de Or.31.Dicendi genus forenſe. Off.1.5.Dicendi genera tria. Or.10. Dicendi genera cur tam uaria.2.de Or.51. Dicendi genera ſingula ſingulis ætatibus.1.de Or.51. De optimo dicendi genere iudiciũ M.Bruti a Cicerone diuerſum.15. Att. 4.Dicendi opus ex quinque partibus conſtat. Brut.113. Dicendi

di doctrinæ pertes tres Part.2. Dicendi ratio tribus ad perſuadē dum rebus eſt ora.2.de Or.63.70.& 170.Dicendi ſtudium non commune Græciæ,ſed proprium Athenarum.Brut.24. Dicendi certum tempus Pompeia lege conſtitutum Brut. 180. Dicendi uſus in omni pacata & libera ciuitate dominatur. 2. de Or. 19. Dicendo uincere non poſtulo.11.fam.49.ep.Matii.Dicendo,ho mines ut dicant,efficere.1.de Or.72.Multique in noſtra Repu. adoleſcentes & apud iudices,& apud Senatum dicendo laudem aſſecuti ſunt.2.Off.69.Neque noſtræ diſputationes quidquam aliud agunt,niſi ut in utranque partem dicendo & audiēdo eli ciant,& tanquam exprimāt aliquid,quod aut uerum ſit, aut ad id quam proxime accedat. Acad.q.ed.1.lib.2.8.& 99. Vt oē mo do Græcarum literarum rudes, ſed etiam docti aliquantum ſe arbitrarentur & ad dicendum,& ad iudicandum.1.ideſt,in Ora toria arte & in Piloſophia.Num igitur placet,cum de eloquen tia præcipias,aliquid etiam de teſtimoniis dicendis quaſi in ar te traderē.de Or.Quod ne dictu quidem fas eſt.de Vni. 7. Qui hoc iudicio partes accuſatoris obtinet,contra me ſit dicturus. pro Q. 4.Rñdebat ſe ad recuperatores eſſe dicturū.in Ver.162.

Dicens.

Conſulem deſignatum primum ſententiam dicentē. Cælius Cic.Hoc eſt,referentem de re aliqua. Io dicente uitia acrius, quam recta uidentur.1.de Or.57.Dicentibus a ſcripto,a ſenten tia,quid agendum.2.ad Her.45.

Dictus.

Niſi oſtenderis,illam in tutela Flacci non fuiſſe.ſi fuit,quæ cunque ſine hoc auctore eſt dicta dos nulla eſt.pro L. Flac. 67. Reciteturque oratio,quæ propter eius magnitudinem dicta de ſcripto eſt.pro Planc.61.Cauſa dicta damnati ſunt.7.Ver. Mor tuus eſt aculeo iā dimiſſo ac dicto teſtimonio. pro Flac.32. Me Conſule ſententiæ ſingulares dictæ ſunt, quibus ad hanc diem uiximus.in Phil.Itaque multa ab eo prudenter diſputata, mul ta breuiter & commode dicta,memoriæ mādabam.de Amic. 1. Res bona uerbis electis grauiter ornateque dictaa, quis non le gat?lib.1.de Fin.7.

Dictum.

Acute aut facete dictum.de Or.140.Dictum ambigue.Acad. q.ed.1.lib.2.83.Catonis eſt dictum, pedibus compenſari pecu niam.pro Flac.161.Commode ac breuiter, & acute dictum. de Or.140.Nullum ne minimum dictū,non modo factum pro Cæ ſare interceſſit,quod ille nō ita illuſtri gratia exceperit, ut ego cum mihi deuinctum putarem.ep.16.Dictū proteruum. de Fin. 2.41.Vter noſtrum eſt cupidior dicti.pro Planc. 177. Audiens dicto.3.Ver.62.Dictum dicere.pro Planc.68. Ne quotieſcunq. potuerit dictum dici, neceſſe habeamus dicere de Or. 131. Ob dictum,capite & fortunis oppugnari.ep.59.Dictū perdere. pro Planc.68.Dicta breuiter & commode.Lel.1.ἀποφθέγματα di cuntur Græcis.Dicere enim aiūt Ennium,&c. hæc ſcilicet bona dicta, quæ ſalſa ſunt.nam ea dicta appellantur proprio iam no mine.1.de Or.122.Multa multorū facete dicta,ut ea, quæ a ſe ne Catone ſunt collecta, quæ uocāt ἀποφθέγματα Off.11. Sed materia facilis in se & in ſuos dicta dicere.10 Att. 168. Ex di ctis teſtium appellari.pro R.P.124.Dictis teſtium recitatis.pro R.Poſth.127.

Dicto.

Dictabat ſe hortulos aliquos emere uelle.3.Off.75. Si ſcribe rem ipſe,longior epiſtola fuiſſet:ſed dictaui propter lippitudi nem.Att.7.132.9.Eodem die epiſtolam dictaui, & pridie dede ram mea manu longiorem.Att.156.Hæc ſcripſi ſeu dictaui, ap poſita ſecunda menſa.Att.236.Hæc inter cœnam Tyroni dicta ui.ad Quint.321.Ergo ego ne Tyroni quidem dictaui, qui to tas perochias perſequi ſolet,ſed Spinteri ſyllabatim. Att. 213. Paruula lippitudine adductus, ſum ut dictarem hanc epiſtolā: & non ut ſoleo,ad te ſcriberem.ad Q.fr.2.6.1.1.de Fin.14.Qui illis orationem dictauiſſes.de Fin.4.51. Mihi moleſtior lippitu do erat etiam,quam ante fuerat.dictare tamen hanc epiſtulam malui,quam,&c.Att.128.Non modo Tyroni dictare,ſed ne ip ſe quidem auderem ſcribere. Att.206.Teſtatur ſe epiſtolam ſua manu non ſcripſiſſe,ſed recreandæ uoculæ cauſa ambulantē di ctaſſe.Att.238.1.

Dictata.

Dionyſius Stoicus multos uerſus admiſcebat orationi,ſed is quaſi dictata nullo delecto,nulla elegantia.Tuſc.180. Ne neceſ ſe ſit ſemper dictata decantare, neque a commentariolis ſuis di ſcedere.4.de Fin.17.Mea illum pueri omnes tamquam dictata perdiſcant.ad Q.fr.3.17.16.Iſta o. a uobis quaſi dictata reddū tur,quæ Epicurus oſcitans hallucinatus.eſt.1.de Nat.d.56.

Dictito.

Quem poſt reditum dictitat fracto animo & demiſſo fuiſſe. Lent.1.9.55.Appius in ſermonibus antea dictitabat:poſtea di xit etiam in Senatu palam.Lent.1.9.104.Boni uiri dictitabāt. pro D.216.Ex numero accepimus eorum qui cauſas dictitarūt. 2.de Or.31.Vt hoc iam palam dictitent.3.Verr. 15.& 5.116.

Dictio.

Educenda deinde dictio eſt ex hac domeſtica exercitatione & umbratili mediū in agmē in puluerē,i clamorē, in caſtra,atq. aciem forenſem.de Cl.Or.76.Aliud enim laus aut uituperatio aliud ſententiæ dictio, aliud accuſatio aut recuſatio conficere debet.2.de Inu.130. Aut ab aliqua firmiſſima ratione noſtræ di ctionis incipiemur.de Inu.46.Itaque cum ante mer diem dictio ni operam dediſſemus.Tuſc.2.7. hoc eſt, arti oratoriæ.Is mihi cauſæ dictionem denuntiabat.pro Sex.11. Totam cauſæ meæ di ctionem in certas partes diuidam.pro Quint. 6.Malim mihi L. Craſſi unam pro M.Curio dictionem, quam caſtellanos trium phos duos.de Cl.Or.138 Fatebor equidem in his magis aſſidue verſari hanc noſtram dictionem.1.de Or.28.Nullum tempus il li unquam vacabat aut a forenſi dictione, aut a commentatione domeſtica,aut a ſcribendo,aut a cogitando.de Cl. Or.47.Quæ cumque res inciderit,quæ ſit dictione explicanda.de Or.90.Græ ci ſe poſuerunt a cæteris dictionibus hanc partem dicendi,quæ, &c.de Or.86.Genus facetiarum cum oratoriis dictionibus,tum vrbanis ſermonibus accommodatum. de Or. 134. Etiam ſi ve hementiſſime ſe in his ſubitis dictionibus exercuerit. de or.97.

Dicax.

Quo quidem mihi nihil videtur vrbanius, ſed non tam dicax fuit,quam facetus.in Or.49.de Demoſthene. Quo impunius di cax eſſet. pro Quint. 2. Populum in te dicacem etiam reddidi ſti. 2. Phil. 85.Quam volent in conuiuiis faceti,dicaces,non nunquam etiam ad vinum diſerti ſint. pro Cæc. 54. 2. de Or. 121. Dicacibus hominibus difficile dignitatem ſuam ſeruare. 2.de Or.122.

Dicacitas.

Duo ſunt genera facetiarum: alterum æquabiliter in omni ſermone fuſum,alterum peracutum & breue: illa a veteribus ſu perior cauillatio,hæc altera dicacitas nominata eſt.2.de or.120. Dicacitas, acrioris ingenii eſt:facetiæ, maioris artis. Or. 49. Scurrilis Oratori dicacitas magnopere fugienda eſt.2. de Or. 135.Huic generi orationis aſpergentur etiam ſales,qui in dicē do mirum quantum valent,quorum duo genera ſunt,vnum face tiarum,alterum dicacitatis.in Or.48.Genere illo moroſo,quod etiam ſine dicacitate ridetur.Att.7.

Dictator.

Rectius magiſter populi(is enim eſt dictator)quam Sylla. de Fin. 3.59. Sylla potuit efficere ab interrege vt dictator dicere tur.Att.151. Iter eo die Miloni Lanuuii erat ad Flaminem pro dendum,quod erat dictator Lanuuii Milo.pro Mil.106.Ad in terregnum comitia adducta, rumor dictatoris iniucundus bo nis.ad Q.fr.317.C.Cæſari dictatori perpetuo M.Antonius con ſul populi iuſſu regnum detulit. in Ant. 177. Volet Cæſar ve Coſ. roget Prætor,vel dictatorem dicat. Att. 151. Quinto fi lio negotium dedit Antonius, vt cum dictatorem efficeret. Att. 248.

Dictatorius.

Dictatorius gladius.pro Clu. 97.

Dictatura.

Dictaturę nomen ab Antonio e Rep.ſublatum.1.Phil.2.Erat aliqua ſuſpicio dictaturę,nec ea quidē certa.ad Q.fr.316.Quod is paucos ſibi dies ad dictaturam gerendam addidiſſet. 2. Off. 152. Alter enim qui in illa dictatura ſcriba fuerat, in hac fuit Quæſtor vrbanus.1.Off.40.

Dicrotum.

Ἄφρακτα Rhodiorum,& dicrota Mitylenæorum habebam,& aliquid ἐπίκωπον.At.5.19.Nam & ipſe Domitius bona plane ha bet dicrota.Att.16.12.Nauigiorum genus.

Dictamus.

Capras autem in Creta feras, cum eſſent confixę venenatis ſa gittis,herbam quærere,quæ dictamus vocaretur:quam cum gu ſtauiſſent,ſagittas excidere dicunt e corpore.2.de Nat.d.95.Ge nere tamen,quod ad nos pertineat,& διδασκαλίαν quandam,ut uerſetur inter manus,habeat.Cæl.Cic.lib.8.3.9.

Diduco.

Itaque & lumen mutari ſæpe uolumus, &c. & interualla aut cōtrahimus,aut diducimus,multaq. facimus uſque eo,dum,&c.

4.Acad.

4\. Acad. 40. Nā cum compreſſerat digitos, pugnumque fecerat, dialecticam aiebat eiuſmodi eſſe: cum autem diduxerat, & manū dilatauerat, palmæ illius ſimilem eloquentiam eſſe dicebat. in Or. 61. Nubē diducere aures ſubitis. in Arato, 23. Atque hi quidem, &c. in cōtrarias partes diducentur. 2. de Inu. 157. Diduci ab aliquo. de Inu. 61. id eſt, ſeparari.

Diductus.

Riuis eſt diducta oratio, non fontibus. 3. de Or. 14.

Dies.

Quod dies impetratura eſt, impetret ratio. 12. Att. 12. Quæ non poſterior dies acerbior priore illuxit? ad Octa. 42. In qua primum erat, quod antiquior dies intus fuiſſet aſcripta literis quam in Cæſaris. ad Q. fr. 3. 6. Dies brumalis. Diu. 2. 25. Curiæ 1. de Or. 14. Mihi deceſſionis dies λαθραίως obrepebat. Att. 95. Dies deficiat, ſi uelim paupertatis cauſam defendere. Tuſc. 5. 73. Sed dies me deficiet. de Fin. 2. 52. Dies deficiat, ſi uelim numerare. 3. de Nat. d. 60. Delet dies opinionum commenta, naturæ iudicia confirmat. de N. d. 2. 4. Cui dies dicta non eſt. pro Do. a 30. Dies fœdus & flagitioſus. 3. Phil 132. funeſtior. 9. Att. 11. Lætiſſimus dies ciuitati illuxit. Bru. 15. 10. Quis enim iſte dies illuxerit, &c. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 64. Dies non modo non leuat luctū hunc, ſed etiam auget. 3. Att. 21. Dies natalis. de Fin. 2. 84. Dies nullus erat, Antii cum eſſem, quo die non ſcirem. Att. 29. Dies obrepſit. 6. Att. 30. Dies præſtituta. Tuſc. 1. 77. Dixit Marcellus a me rogatus: honeſte diſceſſimus. producta dies eſt in quartum Idus Februarii. Qu. fr. 2. 7. 1. Heri quartus in circo dies ludorū Romanorum fuit, M. Antonius ad populum tulit, ut quintus præterea dies Cæſari tribueretur. in Ant. 181. Poſtridie in Senatu, qui fuit dies Non. Septemb. Att. 53. Dies ſtultis quoque mederi ſolet. 7. fam. 50. Tuſ. 3. 45. Id eſt, longinquitas tēporis. Dies ſolſtitialis. Tuſ. 1. 78. ſupremus. Tuſc. 3. 48. Dies diceretur a Prætore tertius. de haruſ. reſp. 6. Vel una dies mihi erit utilis. Attic. 305. Venit legi dies. At. 64. Vnus dies ex præceptis philoſophiæ actus, peccanti immortalitati eſt anteponendus. Tuſc. 5. 4. Diei noctiſque effectrix terra. de Vniu. 45. Diei noctiſque uiciſſitudo tribuit aliud agendi tempus, aliud quieſcēdi. 2. de N. d. 100. Equites non daturos illius diei pœnas. pro Sext. 22. ad 111. Non. Septemb. dedi, cum ad eam diem, &c. ep. 112. Opinor eſſe in lege, quam ad diem proſcriptiones fiant. pro Sext. Roſc. 39. multus ſermo ad multum diem. Att. 206. Ad diem pecuniā ſoluere. Att. 16. 24 1. 2. Cæcinna ad conſtitutam diem tempuſq. uenit. pro Cæc. 291. Nos in Formiano eſſe uolumus uſq. ad pridie Nonas maias: eo ſi ante eam diem non ueneris, Romæ te fortaſſe uidebo. Att. 2. 26. 1. & 12. 260. 1. Qui paulo ante diē noctēq. Tribunitium nomen horrebant. pro 1. Agr. 70. Diem non adſcribis in epiſtola. 3. Att. 37. Agere diem ſuum natalem. de Fin. 88. Cum ab Epidauro Piræeum naui aduectus eſſem, ibi Marcellum Collegam noſtrum conueni, eumque diem ibi conſumpſi, ut cū eo eſſem. Seruius Cic. l. 4. 12. 2. Diem cupiit conſumere, neque ei finis factus eſt. 4. At. 9. Conſumere diem altercatione. ep. 3. Tulliola tibi diem dat, ſponſorem appellat. 1. Att. 19. Sed quoniam aduesperaſcit, dabis nobis diem aliquem ut contra iſta dicamus. 3. de nat. d. 137. Opus in acceptum retulit quadriennio, poſtquam diem operi dixerat. 3. Verr. 106. Diem dixiſſet, ut fecerat feciſſem ut ei ſtatim tertius a Prætore dies diceretur. de Ar. 245. Si nobis diē Clod. dixerit, tota Italia concurret. ad Q. 302. pro Roſc. Am. 19. Nuper Cn. Domitiū ſcimus. Decimo Syllano diem dixiſſe propter unius hominis Egritomari paterni amici, atque hoſpitis iniurias. 1. Ver. 37. Diem iudiciis differre. 4. Verr. 26. pecuniæ Idib. Nouemb. eſſe. 10. Att. 26. Subſoluēdæ. Reſpondit, &c. alios non ſoluere aliorum diem nondum eſſe. Att. 8. 154 Vnū quaſi comperendinatus mediū diē fuiſſe, de Cl. Or. 272. Diem tuū heri puto fuiſſe. 9. Att. 23. 1. diem tuæ quartanæ. diem dicendo eximere cœpit. 2. Ad Q. fr. 3. Diem ex die expectabam, ut ſtatuerem, quid eſſet faciendum. 7. Att. 68. In eam diem cadunt numi. 15. Att. 39 In diem differre. 13. At. 50. Emere aliquid in diem. Att. 268. Quem in diem incurrat tua λῆψις. 7. Att. 27. Dii non numquam præſentis fraudis pœnas in diem reſeruant. pro Cœl. 50. Nos in diem uiuimus. Tuſc. 5. 25. & 2. Phil. 91. id eſt, tenemus tādiu, atq. defendimus aliquid, dum aſferat dies aliquid probabilius. Si Barbarorū eſt in diem uiuere, noſtra conſilia in ſempiternum tempus ſpectare debent. de Or. 324. Diem natalem reditus mei cura ut in tuis ædibus amœniſſimis agam tecum, & cum meis 3. Att. 13. Nullum diem literarum a te deſideraui. 12. Att. 56. Diē auctionis obire. 13. Att. 15. Antonius diem edicti obire neglexit, & ante quartam Calendarum Decembris diſtulit. in Ant. 187. A me nominis, quod inficiatus eſſet, diem petiuit. pro Q. 50. Diem unum cum aliquo ponere. 5. fam. 62. Id eſt, cum aliquo uerſari ſpatio unius diei. Poſt diem tertium eius diei. Att. 42. Cum ego diem in Siciliam inquirendi perexiguam poſtulaſſem. in Ver. 97. Diem laxius proferre nolent. 13. Att. 16. Diem proſcribere uel edicere. 3. in Ver. 99. Ego diem ſtatuo ſatis laxam. 6. Att. 14. Diem cum uideam, cum, &c. 16. Att. 28. Quem diem ſi uidero. 14. fam. 2. Quaſi uero quidquam interſit, mures diem ac noctem rodentes, ſcuta an cribra corroſerint. 2. de Diu. 87. Qui ſi error ſtultis extenuetur die. Tuſ. 4. 31. id eſt, diuturnitate temporis. Die annua. 12. At. 4. Non æquum eſt, tempore & die memoriam beneficii definire. Poſtquā. 18. de die rogare, deinde plus annua poſtulare. 7. fam. 41. Cum latronibus non ſolum de die, ſed etiam in diem uiuere. in Ant. 177. Vt ea die manerem in Trebulano. Att. 68. Ea ipſa die domum ad ueſperum rediit. de Diu. 101. Ex ea die ad hanc diem quæ feciſti in iudicium uoco. in Ver. 82. Quæ formido illa die? in Ant. 177. Socios illa die quæſtione liberatos fuiſſe. de Cl. 171. Inclinato iam in poſt meridianum tempus die. Tuſc. 3. 6. Et ipſa die, qua debilitantur cogitationes & inimicorum & proditorum. lib. 1. fam. 14. pro diuturnitate ſiue longinquitate temporis. Mercurius cælo patre, die matre natus. 3. de Nat. 39. Die natali meo, quo utinam ſuſceptus nō eſſem. 13. At. a 1. die tuo natali. 11. fam. 25. Inuitat Caninius poſtera die familiares ſuos. Off. 63. in Cat. 105. & 116. Multa prima die, cū de ipſa morte quæreremus: non pauca etiam poſtero, cum ageretur de dolore, ſunt dicta de morte. Tuſc. 2 51. die tuo. 9. Att. 3. Hoc eſt, die acceſſionis morbi tui. Et quodam liberiore, quā ſolebat, & magis uacuo ab interuentoribus die. Fat. 2. Equidem credibile non eſt quantum ſcribam die. ad Atticum. 283. pro Pomp. 5. Cato cōcionatus eſt comitia haberi non ſiturum, ſi ſibi cum populo dies agēdi eſſent exempti. Q. fr. 2. 21. dies complures. Ac. q. ed. 1. lib. 2. 13. Veſtorio dandi ſunt dies. Att. 4. 86. 2. dies faſtorum. Tuſ. 1. 55. otioſi. 3. ad Q. fr. 33. dies quieti, cæleſtium feriæ nominantur. 2. de Leg. 51. dies triginta ad decedendum prouincia, conſtituti lege Cornelia. 3. fam. 14. dies Tuſculanenſes. 9. f. 11. dierum multorum opus. 9. Att. 88. in ep. Cæſaris. dierum feſtorum, feriarumque ratio in liberis requietem habet litium & iurgiorum, in ſeruis operum & laborum, quas compoſitio anni conferre debet, & perfectionem operum ruſticorum. 2. de Leg. 30. Ea dierum ratione intellexi. 7. At. 54. Et noctes & dies. de Nat. 12. dare dies alicui. Att. 3. dies pleroſque deduceret. Ac. q. ed. 2. lib. 1. 33. tranſlatio a filo, quod deduci proprie dicitur. Paucos dies habebam reliquos annui muneris. Att. 94. Vitium in dies creſcit. Top. 226. In dies ſingulos magis magiſque opinio hominum confirmatur. 6. fa. 11. oppidum ponat. 11. Att. 45. Qui dies totos de officio differunt. Poſtquam. 207. Quibus eorum animi dies & noctes exeduntur. de Fin. 59. Perpotare totos dies. in Ver. 2 53. dies noctēſque parentum pœnas a conſceleratiſſimis filiis repetūt. pro Roſc. Am. 40. dies totos ſum cum eo, noctiſque ſæpenumero partem. 16. f. 28. ex ep. Ciceronis filii. dies & noctes ſempiternum dominum timeremus. de Nat. d. 1. 39. dies noctēſq. torqueor. Att. 108. O reliquas dies omnes, noctēſque, quibus iſte, &c. pro Pl. 280. diebus breuioribus. 12. Att. 51. Eteſiarum diebus Auſter me Italiam retulit. Att. 202. Ea multis diebus, quos in uita celeberrimos lætiſſimoſq. tulit. de Am. 97. diebus paucis. 7. Att. 55. pro. intra dies paucos, uel, paucis adhinc diebus habebam tabellarios. 5. Attic. 31. diebus xvi. abſolutæ quatuor tragœdiæ. 3. ad Qu. fr. 31.

Diecula.

Præterea dieculam adderem. Commemorat quid olim etiā mali C. Iulius fecerit, cum dieculam duxerit, numquam Reſp. plus. Att. 5. 55. Ἀπευχαριστόμαι φιλοστοργότερον 7. Att. 31.

Diurnus.

Quies diurna & nocturna. 2. de leg. Agra. 21. Annuum menſtruum diurnum, nocturnum ſpatium. de Inu. 51. An cenſes, &c. me tantos labores diurnos, nocturnoſque domi, militiæque ſuſcepturum fuiſſe, &c. de Sen. 74 1. Tuſc. 77.

Differo.

Quare omnem hanc diſputationem in aduentum tuum differo. Curioni, lib. 2. 2. 7. Quarū cum una ſit, qua mores conformari putantur, differo eam partem, &c. de Fi. 107. Sin autem differs me in tempus aliud, coram tecum loquar. Luceio. 5. 12. 35. Quæ differs, ut mecum coram, expectabo tabellarios. Attic. 248. Iſtorum aduentus in urbes non multum ab hoſtili expugnatione differt. pro Pomp. 6. Compoſitio ab utroque differt. Ora. 2 14. Hoc genus cauſæ a ſuperiore hoc differt, quod in illo, &c. de Inu. 37. Qui hoc ab illo differtur iſte cogatur, &c. pro Cæc. 29. In eo, in quo natura hominis a reliquis animantibus differt. Off. 19. Nihil inter deum & deum differt. de Nat. 17. Oc-

caſio

caſin cum tempore hoc differt. nam genere quidem utrumque idem eſſe intelligitur: uerum, &c. de In. 51. Deinde Romæ dies xxx. fere Quintius commoratur: cum ceteris quæ habebat uadimonia differt. pro Quin. 12. Nihil, aut non fere multum, differunt ætates ueſtræ, ut illorum. de Cl. Ora. 77. Sed eorum definitiones paulum oppido inter ſe differunt. 3. de Fin. 51. Hęc, quę dico, cogitatione quidē inter ſe differūt, re vero copulata ſunt. Tuſ. 214. Oratores non generibus inter ſe, ſed facultatibus differunt. de Opt. 143. A perfecto qui abſunt, non genere differunt, ut ab Actio Terētius, ſed in eodem nō ſunt pares. de Opt. 243. Sed hoc differūt, quod, &c. Or. 202. Rhetorica & dialectica hoc differunt inter ſe, quod hæc, &c. Or. 207. Itaque & illi Theopōpus, Ephorus, Philiſtius, Naucratæ, multique alii naturis differunt: voluntate autem ſimiles ſunt inter ſeſe. 2. de Or. 53. Virtutes omnes ſimiles artium reliquarum, materia tantum ad meliorem partem & tractatione differunt. de Fin. 107. multa alia ſunt quæ inter locum & locum differunt. de Fato, 141. Quāquam. n. vocabula prope idem ualere videantur: tamen quia res differebant, nomina rerum diſtare voluerunt. in Top. 17. Alii tempus differebant, alii, &c. de Prouinc. 74. de Fin. 4. 1. 8. Phil. 249. Peripatetici, Academicique, qui re conſentientes, uocabulis differebant. de Fin. 4. 4. Antonius diem edicti obire neglexit, & ante diem quartum Calendarum Decembris diſtulit. 3. Phil. 137. In poſterum inquit diem diſtulit. pro D. 147. Seruilius rogatus rē diſtulit. ep. 153. Diſtulimus omnino ſermonē in poſterum. Att. 8. 205. 7. Eodemque etiam illa differemus. de N. 63. In hominē ire cupiebam: nō mehercule ut differrē cum eo uadimoniū, &c. Att. 2. 21. Ipſi magnopere auctor fui, ne differret tempus petitionis ſuę. Att. 279. Cum ille tempus differret, virgula ſtantē circumſcribit. in Ant. 218. Poetæ quæſtionē attulerunt, quidnā eſſet illud, quo ipſi differrēt ab oratoribus. Or. 203. Quaſi vero paulum differat ager Campanus & Stellatis. contra Rull. 83. Mirabile eſt, cum plurimum in faciēdo interſit inter doctum & rudem, quam non multum differat in iudicando. 3. de Or. 108. Eſt autem qui differat in omni ratione habenda inter iuſtitiam & uerecundiam. Off. 20. At uide quid differat inter opinionem meam & tuam. in Ver. 64. Cum genere idem ſit, ſit aliud, quod quadam parte & ſpecie differat. de Inu. 51. Ea res, quam ego dico, & ea quam tu ſcripſiſti, inter ſe genere iniuriæ, non magnitudine pecuniæ differat. 5. Verr. 176. Deinde quid res cum re differat, demonſtrabitur, ut non idem uideatur de utraque exiſtimari oportere. 2. de Inu. 234. Hæc eſt vna res proſus, ut non multum differat inter ſummos & mediocres uiros. Off. 39. Rem cōmouiſti noua diſputatione dignam, quam in aliud tempus differamus. de Or. 193. Sed qui inter ſe differant, dicēdum eſt. Top. 323. Sed cetera (ut ſcribis) præſenti ſermoni reſeruentur: hoc tamen non queo differre. Q. fr. 2. 9. 3. Differre plurimum a beſtiis. 2. de Fin. 75. Atque Ariſtonis eſt exploſa ſententia, dicentis nihil differre aliud ab alio, nec eſſe res vllas pręter virtutes, inter quas quidquam omnino intereſſet. de Fin. 116. Differre aliquid in aliud tempus. Cat. 1. Tuſ. 4. 65. cōſilium in longinquum tempus. Att. 154. Aliqua inter ſe magnitudine, & quaſi gradibus, nō genere. de N. 5. diem iudiciis. 4. Verr. 26. nominibus, congruere rebus. Ac. q. ed. 1. l. 2. 16. & 1. 12. Differre quotidie ac procraſtinare aliquam rem. pro S. R. 22. rem in diem tertium. Att. 217. Vt iſta re aliquid cū aliqua ex parte differre videatur. pro Cęc. 292. Quod etiamſi verbo differre videatur, re tamen eſt unum, & idē in omnibus cauſis ualebit. pro Cæc. 196. Statuit tamen a uobis in tanta atrocitate temporis non differre ueſtitu. 8. Phil. 255. Differre uim doloris in poſterum. in Verr. 92. Tua fraus, tuum maleficium, tuum ſcelus illud eſt, te id, quod promulgaſſes miſericordiæ nomine, ad crudelitatis tempus diſtuliſſe. in Vatin. 22. Cum ego te hac noua lege uideam eodem die accuſatori reſpondere, & tribus horis perorare, in hac me cauſa dilaturum putas? de Fin. 106. Venit tempus ita maturum, ut differri iam hora non poſſit. in Ant. 209.

Differens.

Etenim ratio, qua vna pręſtamus beluis, &c. certe eſt communis; doctrina differens, diſcēdi quidem facultate par. 1. de Leg. 44. Aliquid ab indiſertis re plus, quam opinione differens. Or. 203. Ariſtotelem & Theophraſtum cum illis congruentes re, genere docendi paulum differentes ſecuti ſunt. 1. de Leg. 55. Partes generis communione quadam ſimiles, ſpecie autem differentes. de Or. 100. Quū igitur inquit, tam natura a natura diſtat, quid mirū eſt, has diſſimilitudines ex differentibus cauſis eſſe factas? de Fato, 13.

Differentia.

Qualis autem differentia ſit honeſti & decori, facilius intelligi quam explanari poteſt. Off. 19. Ita ſit ut, quanta differētia eſt in principiis naturalibus, tanta ſit in finibus bonorū malorūq. diſſimilitudo. 5. de Fin. 31. Quod uideretur eſſe quędam in viſis differentia. 4. Ac. 199. Atq. hæc differentia naturarum tantam habet uim, ut, &c. Off. 22. Differentia principii ab inſinuatione. 1. ad Her. 11. Qui nullam differentiam rerum eſſe duxerunt. de Fin. 69. A differentia argumentum. Top. 8.

Dilatus.

Vereor ne in breue tēpus dilata ſit abs te petitio. Att. 285. Res ab iis a Calend. Iun. dilata eſt ad iii. Nonarū Iun. Att. 63. Res in poſterum dilata eſt, Clodius in Quirinalia produxit diē ad Q. fr. 3 1ō. ep. 251. Nec totiēs dilata res eſſet. de Prou. 71. Bonā ſermonis partē in alium diem eſſe dilatam. de Or. 110. Quaſi metueret ne Petilius priuato illo iudicio tranſacto, aut dilato, cum ceteris in conſiliū reuerteretur. 4. Verr. 53. Comitia in v i. Calend. Sextilis dilata ſunt. Att. 13. Si ea, quo die dixi ſentētiā, perfecta eſſent, & non in diem ex die dilata. Brut. 90.

Dilatio.

Dilatio comitiorum. Att. l. 2. 30. 2. pro L. Man. 1. Quę eſt igitur expectatio, aut quæ minima dilatio temporis? 3. Phil. 124.

Difficilis.

Difficilis cauſa. 4. Att. 14. Difficilis res & inexplicabilis. 8. Att. 12. Difficilis, & multum ſæpe quæſita res. 3. de Leg. 48. Nec ſuſſiciet ei graue, nec difficile, eam cauſam excipere, quā aduerſarii proferant. de Inu. Quod ſcire uis qua quiſque in te fide ſit, & uoluntate, difficile dictu eſt. Lent. 1. 7. 4. Tuſc. 2. 15. Etſi difficile eſt, tamen imperarem mihi. 11. Att. 50. Vt difficile ſit de temeritate eorum, perinde ut cauſa poſtulat, dicere. 4. Ac. 62. Difficile facto eſt, me id ſentire quod tu velis. de N. Difficile fieri quid dicatur. 2. de Inu. 247. Dicile mare & magnum. 16. f. 11. Parentem habere auarum, illepidū, in liberos Difficilem, qui te nec amet, nec ſtudeat tui. 3. de N. d. 102. ex quodam poeta. Intelligo quā ſcopuloſo Difficiliq. loco uerſer. in Verr. 60. Dicam Attice, & verſabor in re difficili, ac multum, & ſæpe quæſita. de Leg. 199. Exercitū difficili Reip. tēpore conficere. pro Pomp. 15. Res difficiles ad iudicandum. Att. 142. Arduæ & difficiles res. 2. de Inu. 142. Contortæ res & difficiles. 1. de Or. 130. Difficiles & obſcuræ res. 1. Off. 19. Moderati n. nec difficiles ſenes. de Sen. 7. Vt vſque eo difficiles ac moroſi ſimus in Or. 56. Hæc fere dicere habui de natura deorū, non ut eam tollerem, ſed ut intelligeretis quam eſſet obſcura, & quā difficiles explicatus haberet. 3. de N. d. 136. Siqui difficiliores erunt. 13. f. 45. pro, litigioſiores. Quo ſcire plura & difficiliora uideatur. de Leg. 179. Difficilius eſt ad eloquendum, ſed ſatis erit intelligi. 1. Off. Sed quo difficilius, hoc præclarius. Off. 13. Nihil difficilius facio. 14. f. 4. i. cū maiori moleſtia. Difficilius uti literis. 12. Att. 14. Difficiliore cōditione diſſoluere. p. Q. 11. difficillimū Reip. tēpus. 5. Phil. 190. Difficillimū tēpus ſolutionis. pro Cæc. 8. difficillima tempora. 10. f. 10.

Difficultas.

Difficultas annonę, ſummaq. inopia rei frumentariæ. pro D. ſua, 10. domeſtica difficultas ac turpitudo. 1. in Cat. 10. Sed difficultas, laborq. diſcendi diſertam negligentiā reddidit. de Diu. 112. Ea difficultas induxit imperitos in errorem, &c. de N. d. 2. 32. Incredibilis magnitudo & difficultas rei. 1. de Or. 9. Difficultas pecuniaria. 10. Att. 46. Non rei ſolum magna utilitas eſt, ſed præcipiendi quoque ſumma difficultas. de Inu. 52. In utraq. . n. re ſumma difficultas erit, ſummus animi dolor. Att. 8. 147. 8. Si ſecię, num tanta difficultas eum rei nummariæ tenuerit, &c. 6. Ver. 9. Difficultas vecturæ. in Ver. 91. Hæc eſt una difficultas in toto tuo imperio. 1. ad Q. fr. 24. Proſpicio quantum in agendo difficultatis, & quantum laboris ſit habitura. pro Clu. 1. Afferre difficultatem magnam uoluntati ac diligentiæ alicuius. Q. fr. 1. 24. Præſto fuit multis, multorum ſtultitiam perpeſſus eſt, arrogantiam pertulit, difficultatem exorbuit. pro Mur. 17. De nomine tu videbis cum Cuſpio: ſed ſi Plancus deſtinat, tum haberes difficultatē. Att. 13. a 87. 5. Nihil enim conſtitui poteſt, quod nō incurrat in magnam aliquam difficultatem. Sulp. l. 4. 5. Vt enim quiſque optime dicit, ita maxime dicendi difficultatem, varioſque euentus orationis, hominūq. pertimeſcit. 1. de Or. 59. Propter nauigādi difficultatē. Or. 91. Propter magnitudinē rerum difficultatē. i Ver. 61. Sūma in difficultate nauiū. in Ver. 246. Et ſimul oſtēdit, ſe in ſumma difficultate eſſe nūmaria. 4. Verr. 49. Qua difficultate, tu arbitrare. 11. fam. 18. in ep. D. Bruti. Dum antea uerbis utitur ſuis, delabitur in eas difficultates. de Fato, 57. Quæ fieri ſine ſumma difficultate non poſſunt. Top. 229. Tot, tātiſque difficultatibus affectus atque afflictus, &c. pro Quint. 5. & 13. fam. 14. Quod tum recentibus ſuis officiis, integra re, nullis Pop. R. difficultatibus, a maioribus noſtris fędere aſſequi nō potuerūt: id nunc, &c. a C. Verre pretio aſſecuti ſunt. 7. Verr. 41.

multis difficultatibus ubſtructa ois cognitio. Ac.q.ed.1.l.2.7.

Difficile.

Difficile autem fieri, quod quamquam laboris, ſumptus, moleſtię, longinquitatis indiget, &c. 2. de Inu. 247. Difficillime ſactu eſt, a diis ortis fidem non habere. de Vniu. 101.

Difficiliter, *ſiue* Difficulter.

Cur non etiam ut ualde uerisimile? cur deinde non ut difficiliter a uero internoſcatur? 4. Ac. 91. Quomodo autem ſumis ut ſiquid, cui ſimile eſſe posſit, ſequatur, ut etiam d. internoſci posſit? 4. Ac. Atq. in his omnibus quid difficulter fieri, & quid facile fieri posſit, oportet conſiderare. de Inu. 83.

Diffido.

De Othone diffido, ſortaſſe quia cupio, Att. 12.287.1. Diffido me poſſe in hac cauſa conſiſtere. pro Qu. 14. Parthos times, quod diffidit copiis noſtris. ep. 83. Videſne tu illud triſtem, demiſſum? iacet, diffidit, abiecit haſtas. pro mur. 42. Quid diffidit (bonis ſuis,) beatus eſſe qui poteſt? Tuſ. 5.30. Si ille Dictator factus ſit, pene diffidit. 4. ad q. fr. 36. Et nobis diffidimus. ad Her. Qui autem diffidet perpetuitati bonorum ſuorũ, timeat neceſſe eſt ne, aliquando amiſſis illis ſit miſer. 2. de Fin. 138. Non tamen ut ei reſpondere poſſe diffiderẽ. 4. Aca. 116. Vt rem poſſe confici nõ diffiderem. Q. fr. 1.1.1. Diffiderem otio. 12. fam. 1. ideſt, de otio ſpem abiicerem. Is certe potius qui ſibi alia ratione diffideret, quam is qui omni ratione confideret. pro Clu. 30. Sed hanc eloquentiam, quæ curſu magno, ſonituque ferretur, quam ſuſpicerent omnes, quam admirarentur, quam ſe aſſequi poſſe diffiderent. in Or. 52. Eudemus ita grauiter æger fuit, ut omnes medici diffiderent. ad Q. fr. 290. Experiri id quod te aſſequi poſſe diffidas. Acad. 97. Te Cicero rogo atque hortor, ne defatigere, neu diffidas ſemper in præſentibus malis probibendis Brutus Cic. 16.17. At diffidat (bonis ſuis) neceſſe eſt, qui bona diuidit tripartito. Tuſ. 5.30. Diffidere ingenio. pro Roſc. Am. 49. Plura me ad te de hac re ſcribere pudet, ne uidear prudẽtiæ tuæ diffidere. Sulp. ad Cic. 4.5.21. Huic incipio ſententiæ diffidere. Tuſ. 5.2. Inuenire ſe poſſe quod cuperent. diffiſi ſũt. 4. Ac. 15. Sed homines diffiſi ſunt, ſibi ipſi. de Prouinc. 77.

Diffidens.

Deſperans & diffidens rebus ſuis. in Piſ. 98. Nihil affirmabo, quæram omnia, dubitans plerumque, & mihi ipſe diffidens. 2. de Diu. 18. Aliquem fugientem excipere, diffidẽtem rebus ſuis confirmare, afflictum erigere, perditum recreare. pro Põp. 8.

Diffidenter.

Alters tantummodo conſuetudinis cauſa timide, & diffidẽter attingere rationẽ ueneficii criminum. pro Clu. 1.

Diffidentia.

Quod genus fidentiæ contrarium eſt diffidẽtia, & ea re uitiũ eſt. 2. de Inu. 243. Etſi fidentia, ideſt firma animi cõfiſio, ſciẽtia quædam eſt & opinio grauis, non temere aſſentiens, metus quoque eſt diffidentia expectati & impendentis mali. 4. Toſc. 130.

Diffiſus.

Diffiſus fidei alicuius, 2. Ver. 10. Fatebor enim Cato me quoque in adoleſcentia diffiſum ingenio meo, quæſiſſe adiumenta doctrinæ. pro Mur. 58.

Diffindo.

Hanc igitur omnem coniunctionem duplicem, in longitudinem diffidit, mediæque accommodans mediam, quaſi decuſſauit. de Vniu. 31. Diffiſum ſaxum. 1. de Diu. 47.

Diffinio.

Singulaſque res diffinimus, circunſcripteque cõplectimur. 3. de Nat. d. 112. Et omnia quæ fiunt, ex omni æternitate diffinita dicis eſſe fataliter. Diu. 2.14.

Diffiteor.

Itaq. numquam diffitebor, multa me, ut ad affectum horum conſiliorum peruenirem, & ſimulaſſe inuitum, & diſſimulaſſe cum dolore. 10. f. 16. in ep. Planc.

Diffluo.

Omnia quæ dilapſa diffluxerunt, ſeueris legibus uincienda ſunt. pro Marcel. 14. Atq. ẽt ſi cõſiderare uolemus, quę ſit in natura excellẽtia & dignitas, intelligemus quã ſit turpe diffluere luxuria, & delicate ac molliter uiuere: quamque honeſtum, parce, continenter, ſeuere, ſobrie. 1. Off. 149.

Diffluens.

Fluuium extra ripas diffluentem coercere. de Cl. 194. Illi uati in literis, ardenteſque his ſtudiis, otio diffluentes, non modo nihil acquiſierint, ſed ne relictum quidem & traditum & ſuum conſeruauerint. 3. de Or. 72.

Diffugio.

Diffugiunt qui ſunt, metu oblato. ep. 241. Omnes metu perterriti repente diffugiunt. in Ant. 181. Diffugerunt enim permulti, id quod oſtendam. 5. Vert. 35. Aut qui periculo mortis diffugiſſent. Off. 3.156. Miniſtros partim amiſſis gladiis, partim ereptis diffugiſſe. pro Dom. 124.

Diffundo.

Aqua ſe diffundit admiato calore liquefacta & dilapſa. de N. d. 2.19. Deinde tepefactũ vapore & cõplexu ſuo, diffundit & elicit herbeſcentẽ ex eo viriditatẽ. de Sen. 47. Dii nim ſuã longe lateq. diffundunt. 1. de Diu. 134. Sãguis per uenas in omne corpus diffunditur. de Nat. 54. Neque enim ſunt iſti audiẽdi, qui virtutem duram & quaſi ferream eſſe quandam volunt: quæ quidẽ eſt tum multis in rebus, tum in amicitia tenera atque tractabilis, ut ex bonis amici quaſi diffundatur, & incommodis contrahatur. de Amic. 45. Late diffundi. de Or. 10.

Diffuſus.

Color diffuſus ſanguine. 3 de N. d. 110. Diffuſus error lõge lateq. 2. de Fin. 182. Numerus optimatum late & varie diffuſus eſt pro Sext. 23. Hæc beneuolẽtia tã late lõgeq. diffuſa. de Leg. 162. Põpeii late longeq. diffuſa laus. pro Cor. 57. Platanus ad opacã dum aliquem locum patulis diffuſa ramis. de Or. 87. Eſt. n. heri nobis ille hoc Catule pollicitus, ſe ius ciuile, quod nunc diffuſũ & diſſipatum eſt, in certa genera coarcturũ. 2. de Or. 78. Quibus vinũ diffuſum e pleno ſit œnophoro. 2. de Fin. 40. Sed diẽ efficit toto cælo luce diffuſa. de N. d. 45. Dithyrãbi mẽbra & pedes sũt in omni locupleti oratione diffuſa. de Or. 161. Quę ignota quõdam omnibus & diffuſa late videbantur. de Or. 100.

Diffuſe.

Enumeratio eſt ꝑ quã res diſperſe & diffuſe dictę, vnũ in locũ coguntur. 1. de Inu. 105. Diffuſius & latius dicere aliquid. Tuſ. 3.18.

Digamma.

Deli tuum digamma videram. Att. 144.

Digero.

Numeros & modos & partes argumẽtandi cõfuſe & permiſte diſperſimus: poſt diſcrete & electe in genus quodq. cauſæ quid cuiq. cõueniat, ex hac copia digeremus. 1. de Inu. 66. Habeo & iſtius & patris eius accepti tabulas omnes, quas diligẽtiſſime legi atq. digeſſi. 3. Verr. 40. Demetrium & ea Rep. Athenis, quam optime digeſſerat, & ex doctrina nobilẽ & clarum, &c. pro Rab. Poſth. 14. Facias ut mea mãdata digeras, perſequare, cõficias. ad Q. fr. 2.32. Stomachus cõcaluit, vt digerat multa cruda facilius. Att. 65. Digerere ius ciuile in genera. 1. de Or. 94. in Part. 40.

Digeſtus.

Nulli fuerunt qui illa artificioſe digeſta generatim componerent. 1. de Or. 98. Nomina in codicem accepti & expenſi digeſta habere. pro Roſc. Com. 5.

Digeſtio.

Digeſtio, figura dicendi. 3. de Or. 114. Adeſſe in Senatu iuſſit ad a111. Calend. Octobris. Ipſe interea decem & ſeptem dies, ut digeſtio potius, quam declamatio videretur, de me in Tyburtino Scipionis declamitauit, ſitim quærens. 5. Phil. 177.

Digitus.

Mihi certũ eſt ab honeſtiſſima ſentẽtia digitum nuſquã. Att. 7. 20. & 4. Ac. 106. Oculos de iſto nuſquã deiicere, neq. ab argento digitum diſcedere. 6. Ver. 29. Sed ut cõmonſtrarem tantum uiã, &, ut fieri ſolet, digitum ad fontes intenderem. 1. de Or. 102. Ne digitum quide eius cauſa porrigendum eſſe dicebãt. de Fi. 3.45. Digitum proferre. pro Cæc. 58. Quibus nõ conceſſis digitũ progredi non poſſunt. Ac. q. ed. 1. l. 2. 107. Itaq. renuntiat Rabonius illam deciſionẽ tutoribus: accurrunt tamen ad tẽpus tutores: digitum tollit Iunius patruus. 3. Ver. 99. Digitum tollit, i. ſignificat ſeſe redemptorem. Digito Craſſi, vis animi eius ſignificabatur. 2. de Or. 101. Digito liceri. 5. Ver. 21. Digitorum cõtractio facilis, faciliſq. porrectio. 2. de N. d. 123. Digitorũ percuſſione hæres ſcriptus. Off. 3.99. Cum paululum digitos conſtrinxerat. Ac. q. ed. 1. l. 2. 122. Extendere digitos, manumque extẽdere aduerſam. de Fin. 36. Si digitos tuos noui, certe habes ſubductum. 5. Att. 54. Equidem multos & vidi in hac ciuitate, & audiui, nõ modo qui primoribus labris guſtaſſent genus hoc vitæ, & extremis (vt dĩ) digitis attigiſſent, ſed, &c. pro M. Cęl. 20. Si digitis cõcrepuerit. off. 3.99. i. leuiſſimo momẽto prouerbialis locutio digitis peccata ſua dimetiri. Parad. 31. Nã cũ extẽſis digitis aduerſam manum oſtenderat, &c. Acad. quæſt. edit. 1. lib. 2. 133.

Digladior.

Digladientur illi per me licet. Tuſ. 219. C. vero Gracchus ruinis

nis & emiſſitiis, quas ipſe ſe proieciſſe in forum dixit quibus digladiarentur inter ſe ciues, nonne, &c. 3. de Leg. 30. 1. Off. 42.

Dignus.

Dignus eſt qui aliquādo imperet, is qui modeſte paret. 3. de Leg. 3. Ne vnus modo Cōſularis, quod tū accidit, dignus illo honore, dignus Rep. inueniret. 1. Phil. 10. Quo nomine dignus eſt nemo, niſi qui tāti honoris nomē poteſt ſuſtinere. in Ant. 210. Qui mœror dignus in tāta calamitate poteſt? pro Q. 17. Nō poteſt qui dignus hr̄ patronus cōſulariū, indignus cōſulatu putari. de Pet. 205. Dignus quicū in tenebris mices. Off. 3. 102. Deiotarus ſępe Senatu, Reguli nomine, dignus exiſtimatus eſt. de Ar. 251. Ex te natus, teq. dignus eſt. 12. f. 31. in ep. Lentuli. Quē nos & quia tuus, & quia te dignus eſt filius, & quia nos diligit, ſemperq. dilexit, in primis amamus, charūq. habemus. Lēt. 1. 7. 37. Dignus te nimis viderere. 12. f. 58. Tū omnis liberalis, & digna homine liberali ab eo percepta doctrina. 4. Ac. 1. Præclara volūtas, atq. omni laude digna. pro D. 100. Venit tempus Quirites ſerius omnino, quā dignum Po. Romano fuit. 6. Phil. 216. Dum perducerem eo rem, vt dignum aliquid & Conſulatu meo, & veſtra expectatione efficerem. Plancus Cic. l. 10. 7. 4. Quod nō decorum eſt, nec diis dignum. de Diu. 104. Certe laudat, & vnum eſſe ī hac ciuitate dignū huius imperii gloria dicit: & ſignificat ſe illi amiciſſimū eſſe. de har. reſp. 48. Quid docto homine & amico dignū fuerit. At. 114. i. quid docto homini conueniēs fuerit. Omnes qui aliquid de ingeniis poterant iudicare, cognatione atq. hoſpitio dignū exiſtimauerunt. pro Arch. 3. Cū hæc non recuſares, quin hi, a quibus dicebare Conſul, te luce dignū non putarent, niſi nequior quam Gabinius extitiſſes. in Piſ. 2. Præbere ſe dignum maioribus ſuis. Thermo, l. 2. 17. 4. 2. de Fin. 101. 2. de Or. 158 3. Phil. 141. Vel quia totum negotium non eſt dignū viribus noſtris, quia maiora in Rep. onera ſuſtinere & poſſim & ſoleam. ep. 24. Res eſt idonea de qua quæratur, & homines digni quibuſcum diſſeratur. Ac. 5. Digni honore cum ignominia dignis non erant comparandi. 12. f. 64. Malo digni multi, ſicut ſe. 3. Phil. 139. Digni te propinqui. 12. fam. 22. in epiſt. Caſſii. Iſta quæ vos dicitis, vix digna ſunt lucubratione anicularum. de Nat. d. 1. 67. Qui illa in modo cura, ſed ne memoria quidem digna ducant. Diu. 2. 97. Quę quidem digna ſtatuiſſent, in quibus elaborarent. Tuſc. 1. 1. Dignos habuerit, in quos tāta libertate uerborum incurret. 12. fam. 40. in ep. Trebonii. Nūc tātum diſputo de iure populi, qui & poteſt, & ſolet nonnumquam dignos præterire. pro Planc. 5. Philippus vir auo, patre, maioribuſque ſuis digniſſimus. in Ant. 188. Digniſſimus iuſto odio. de Fin. 1. 26. Digniſſima tuæ virtutis cura. 8. At. 57. in ep. Balbi. Digniſſimū eſt auctoritate & prudentia veſtra Iudices, in audiendo diligentiam non minus religioni tribuere quam voluptati. 5. Verr. 9. Obſecro te Cicero, ſuſcipe curam & cogitationem digniſſimam tuæ virtutis, vt, &c. Att. 8. 168. 1. Digniſſima autem dona habentur, & formæ ab vno pictore, vno abſolutæ die. de Leg. 179.

Digne.

Neque enim omnium iudicio, malim me a te commendari, quam ipſe tuo iudicio, digne ac mereor, commendatus eſſe. 12. fam. 22. Numquam igitur ſatis laudari d. poterit philoſophia. de Sen. 2. Quis de tali ciue ſatis d. vmquam loquetur? poſt reditum in Senatu, 16.

Dignitas.

Dignitas, alicuius honeſta & cultu, & honore, & verecūdia digna eſt auctoritas. 2. de Inu. 244. 3. ad Her. 116. Dignitas, aliud quam honos. de Prouinc. Conſul. 39. Dignitas, generis demonſtratiui finis. 1. de Or. 69. Dignitas in qua re ſit. 4. f. 44. Dignitas ubi eſt, niſi vbi honeſtas? 7. Att. 37. Vt omnibus in rebus ei te cōmodes, quoad fides, dignitaſque patietur. Thermo, lib. 13. 54. 1. Cum autem pulchritudinis duo genera ſint, quorum in altero venuſtas ſit, in altero dignitas: venuſtatem muliebrem dicere debemus, dignitatem virilem. 1. Off. 181. maieſtas, eſt amplitudo ac dignitas ciuitatis. de Or. 123. Dignitas elocutionis, quid, & eius partes. 4. ad Her. 161. Dignitas familiaris. pro Syl. 54. & 58. Dignitas formæ. de Fin. 5. 44. Sicut ipſius dignitas, & maiorum eius amplitudo poſtulabat. in Cat. 120. Dignitas memoriæ. 5. f. 33. Non modo dignitas nulla erit, ſed erit ſumma deformitas. Planc. 10. 12. Sūma eſt in vtroq. honeſtas, ſumma dignitas. pro Mur. 128. Dignitas ſuſcepta & inſtituta. 1. At. 63. Ergo ēt dignitas ei tribuenda eſt. 5. Tuſc. 65. Tua dignitas atq. amplitudo mihi eſt ipſa chara per ſe. Appio, l. 3. 9. 5. Dignitas uinci nō poteſt, 4. f. 25. Alienum eius dignitatis, quam mihi quiſq. tribuit. l. 1. de Fin. 10. Dices fortaſſe, Dignitatis ἄλις tāquā δρυὸς ſaluti, ſi me amas, conſule. At. 2. 34. 2. Genus hoc ſcribendi etſi elegans, perſonæ tamē & dignitatis eſſe negēt. 1. de Fi. 2. Tenere ſummū gradū & dignitatis & gr̄æ in aliquo loco. pro Planc. 265. Crede igitur mihi Plāce, oēs quos adhuc gradus dignitatis cōſecutus ſis (es aūt adeptus ampliſſimos) eos honorū uocabula habituros, nō dignitatis inſignia. Pl. 10. 11. Apud quē oēs gradus dignitatis tuæ retinuiſti. pro Fl. In altiſſimo ampliſſimoq. gradu dignitatis locatum eſſe. 1. Phil. 11. Dignitatis maiora præferant inſignia, quā poteſtatis. 1. ad Q. fr. 10. Qui poteſt dubitare, quin ad Conſulatū adipiſcēdū multo plus afferat dignitatis rei militaris, q̄ iuris ciuilis gloria? pro Mur. 19. Quorū ego opera illū in locum atq. in hāc celſiſſimā ſedē dignitatis atq. honoris multis meis ac magnis laboribus & periculis aſcēdiſſem. pro Syl. 3. Dignitatis nullam rationē habendā ſine ſalute, ut neq. ſalutis ſine dignitate. 1. f. 24. Dignitati alicuius deeſſe. 13. f. 100. Parcebat. n. aduerſarii dignitati, in quo ipſo ſeruabat ſuam. 2. de Or. 121. Vt ſi parentibus nati ſunt humilibus, ſi propinquos habeant imbecilliores uel animo vel fortuna, eorū augeant opes, eiuſq. honori ſint & dignitati. de Amic. 61. Vt mihi uiderer animū hominis ab omni alia cogitatione ad tuam dignitatē tuendam traducere. Lent. 1. 2. 6. At dignitatem docere non habet. Or. 80. Vt trāquillitas animi & ſecuritas adſit, quæ affert tū cōſtantiam, tum ēt dignitatem. 1. Off. 99. Vultus vero qui ſecundū vocem plurimū poteſt, quantam iū affert dignitatē, tū venuſtatem? in Or. Cōtra dignitatem tuam de te loqui ſolitū. 13. f. 42. Dignitatem ſuā frāgere. 9. f. 38. Dignitatem habet hæc ora. 8. At. 31. Dignitatē ſummam habebat pauimentata porticus. 3. ad Q. fr. 1. Species iam gratioſi liberti aut ſerui dignitatē nullam habere poteſt. ad Q. fr. 299. Oēs. n. artes, quæ nobis Pop. Romani ſtudia cōciliant, & admirabilē dignitatē & pergratam utilitatē debent habere. pro Mur. 20. Dignitatē tuam & eſſe iam, & futuram ampliſſimam intelligo. ep. 150. me meam priſtinam dignitatē obtinere. 4. f. 44. Dignitatem reperire. 1. de Or. 98. Facti alicuius egregii ſplēdorem uerbis, dignitatemq. retinere. pro D. 232. Dignitatem nominis retinere, & a re ipſa deſciſcere. Ac. q. ed. 1. l. 2. 64. Dignitatem ſuam ſeruare facetis & dicacibus hominibus difficillimum. 2. de Or. 122. Hi tales viri, non ſolum conſiliis ſuis, ſed ēt ſpecie ipſa dignitatem Reip. ſuſtinent. pro D. ſua, 2. Ciuitatis decus & dignitatem ſuſtinere. off. 25. A dignitate tua alienum. 9. f. 27. i. nō honeſtū tibi. Et ea quę vn̄r acerba, &c. ita ferre, ut nihil a ſtatu naturæ diſcedas, nihil a dignitate ſapientis, robuſti animi eſt magnęq. conſtantiæ. 1. Off. 97. Agere cum dignitate & uenuſtate. 1. de Or. 67. In imperio atq. in publica dignitate oīa ad ſplēdorem gloriamq. reuocāda ſunt. pro Flac. 151. Dignitate in ſua cēdo nihil optabilius. 2. de Or. 181. Pueri magna prędi ti dignitate. 2. de In. 122. Facile vt omniū domos & laxitate & dignitate ſuperaret. pro D. ſua, Vir dignitate præſtātiſſima. 3. de. N. d. 60.

Dignor.

Obſeruantia, eſt per quā homines aliqua dignitate antecedētes, cultu quodam & honore dignantur. 2. de Inu. 241. Hō ex eo numero hominum, qui apud nos hoc nomine dignātur. i. digni hn̄r. Qui apud maiores noſtros ob egregiā virtutē tali honore dignati ſunt. 2. de Inu. 207. Quæ autē ſecūdū naturam eſſent, ea ſumenda, & quadam æſtimatione dignanda docebat. 1. Aca. 52.

Dignatio.

Nec quidquam niſi de dignatione laborat. Att. 10. 30. ideſt, exiſtimatione.

Digredior.

Parens eius omnibus illis rebus interfuit, numquam eſt a me digreſſus. pro Syl. 173. Sed iam ad id, unde digreſſi ſumus, reuertamur. de Cl. Or. 193. Sed eo iam, unde huc digreſſi ſumus, reuertamur. de N. d. 71. Cum ab eo digreſſus eſſem eo cōſilio, ut, &c. ep. 55. A cauſa parumper digredi. de Cl. Or. 199. Timebam ne a me digredi non poſſet. At. 43. Etſi periniquo patiebar animo te a me digredi. ad Cornifici. 12. 18. 5. Digredi ab eo quod propoſueris. de Or. 157. Nobis autem non placet, hanc partem in numero reponi, quod de cauſa digredi, niſi per locum communem, diſplicet. 1. de Inu. 109. Paululum digredi de curſu in reliqua oratione. in Part. 9.

Digrediens.

Luna autem, &c. iiſdem ſpatiis vagatur quibus ſol: ſed tum cōgrediens cum ſole, tum digrediens, & eam lucem, quam a ſole accepit, mittit in terras, &c. 2. de N. d. 148.

Digreſſus.

Verū vti Lilybæū, vn̄ digreſſa eſt oratio, reuertar. 6. Verr. 30. Verum huc longius, quam uoluntas fuit, ab ep. Timarchidis digreſſa eſt oratio. 5. Ver. 139. Heſterno die dolore me elatum, & iracundia longius prope digreſſum arbitrabantur, quam ſapientis hominis cogitata oratio poſtulaſſet. de har. reſp. 2.

Digreſſus.

Tenuiſſimum lumen facit proximus acceſſus ad ſolem, digreſſus autem lōgiſſimum. 1. Tuſc. 71. Iam uides, &c. digreſſum meū & abſentiam & reditum ita longe tuo præſtitiſſe. in Piſ. 50. Quē ego meum caſum fortiter ferre uiſus ſum, nō quod æquo animo ferrem, ſed me ipſe conſolabar exiſtimans nō longinquum inter nos digreſſum & diſceſſum fore. de Sen. 77. Vt primum a tuo digreſſu Romam ueni conſeci. Att. 3. Deinde congreſſus noſtri lamentationē pertimui: digreſſum uero nō tuliſſem. ad Q. fr. 1. 3. 6.

Digreſſio.

A propoſita oratione digreſſio. de Cl. Or. 161. Abs re non lōga digreſſio. 3. de Or. 112. & 2. 171. Digreſſio ad ſui laudem, aut aduerſarii uituperationem cōtinet: aut aliam cauſam deducit, ex qua conficiat aliquid. de Or. 90. Minus acerbum, minus miſerū fuit quam fuiſſet tum cōgreſſio, tum uero digreſſio noſtra. ad Q. fr. 1. 3. 7. Digreſſio, pars orationis ſecundū Hermagorā. 1. de Inu. 108. Cauſæ quæ plurimos exitus dant ad eiuſmodi digreſſionē. 2. de Or. 171.

Diiudico.

Qui tam callide uerbis controuerſias, non æquitate diiudicas. pro Cæc. 194. Diiudicat animus cetera. de Vniu. 35. Omnes tacito quodam ſenſu quæ recta ac praua diiudicant. de Or. 61. Noſtras contentiones Reſpublica diiudicauit. Att. 14. 25. Attendes igitur eamque cōtrouerſiam diiudicabis. 3. de Fin. 5. Vt ſine ullo errore diiudicare poſſimus. Off. 55. Recte diiudicare aliquid. Off. 65. Id eſt, de eo ſententiam ferre. Diiudicare diſſenſiones. in Cat. 69. uera & falſa. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 97. 98. & Tuſc. 5. 53. Vera a falſis ueriſimilia ab incredibilibus diiudicare & diſtinguere. in Part. 77. Diiudicare utra uoluptate, ſtante an mouente. 2. de Fin. 54. Verum igitur inter has ſententias diiudicare malumus, an ad propoſitum redire? 1. Tuſ. 20. Non facile diiudicatur amor uerus & fictus ep. 135. De controuerſiis uult diiudicari. pro Quint. 7. Quibus rebus beneuolus & ſimulator diiudicari poſſunt. de Pet. 210. Idque aut numquam diiudicari poterit, aut ita diiudicabitur. de Or. 118. Honeſta & turpia natura, non opinione, diiudicanda ſunt. de L. 165.

Diiudicatus.

Atque illæ tamen omnes diſſenſiones, quarum nulla exitium Reip. quęſiuit, eiuſmodi fuerunt, ut non reconciliatione concordiæ, ſed internecione ciuium diiudicatæ ſint. in Part.

Diiudicatio.

Nam iſta quidem magna diiudicatio eſt. 1. de L. 43.

Diiungo.

Iumenta diiungere. 2. de Diu. 117. Redeamus domum, diiungere me ab illo uolo. At. 7. 111. 13. Diſiūctior ab aliquo. 12. At. 12.

Dilabor.

Iam enim a ſapientum familiaritatibus ad uulgares amicitias noſtra dilabitur oratio. in Læl. id eſt, deſcendit ſiue decurrit. Male parta, male dilabuntur. 2. Phil. 76. Sunt alii plures fortaſſe, ſed mea memoria dilabuntur. 13. Phil. 351. Ne elati uoluptate, in aliquam turpitudinem dilabamur. Off. 21. Sed intento opus eſt animo, ne omnia dilabātur, ſi unum aliquod effugerit. Tuſc. 4. 8. Et præclariſſime conſtituta Reſpub. dilaberetur. Off. 3. 118. In relationem criminis dilabi. de Inu. 71.

Dilapſus.

Dilapſus rapide fluminis. 2. de Leg. 11. Dilapſus ornatus mundi occidit. 4. Acad. 215. Hi, ſimul ac fortuna dilapſa eſt, deuolāt omnes. ad Her. 29. Quæ (aqua) neque conglaciaret frigoribus, neque niue pruinaque concreſceret, niſi eadem ſe admiſto calore liquefacta & dilapſa diffunderet. 2. de Nat. d. 19. Dilapſam eſſe communem rem. 7. fam. 50.

Dilanio.

Nocturnis canibus dilaniandum reliquiſti. pro Mil. 25.

Dilapido

M. Antonius publicam dilapidabat pecuniam, ęrarium exhauriebat. ad Auguſt. 6.

Dilargio.

Nec L. Sylla, qui omnia ſine ulla religione, quibus uoluit, eſt dilargitus, agrum Cāpanum attingere auſus eſt. pro L. Agr. 80.

Dilato.

Cato nullum ſequitur florem orationis, neque dilatat argumentum. Parad. 3. Imperium dilatare. 1. Off. 108. Literas de Cl. Or. 180. locum. de N. d. 64 Manum in Or. 61. Orationem. pro Flac. 9. propoſitum. Ac. q. ed. 1. l. 2. 40. Quæ dilatantur a nobis, Zeno ſic premebat. de N. d. 2. 16. Ipſius autē partes eæ quæ ſunt infra, quam id quod deuoratur, dilatantur; quæ autem ſupra, cōtrahuntur. 2. de N. d. 102. Dilatari & contrahi, contraria. Eſt itaque id genus totum ſitum in commutatione verborum: quæ ſimplicibus in uerbis ita tractatur, ut aut ex verbo dilatetur, aut in verbum contrahatur oratio. in Part. 14. Cernis profecto quātis in anguſtiis veſtra ſe gloria dilatari velit. In Som. Scip. 23. Sed quāquā negēt, nec uirtutes, nec vitia creſcere, & tamē vtrūq. eorū fundi quodāmodo & quaſi dilatari putāt. 3. de F. 7. 4. Ac. 78.

Dilatatus.

Dilatata lex in ordinem cunctum coanguſtari poteſt. 3. de Leg. 30. Quorum rebus geſtis imperium Lacedæmoniorum dilatatum putatur. Off. 15.

Dilaudo.

Et ego audebo legere vnquam aut attingere eos libros, quos tu dilaudas, ſi tale quid fecero? Att. 4. 44.

Diligo.

Beneuolentiam, diligentiam, prudentiam alicuius mirifice diligo. Att. 12. 251. 1. Quem diligo ante me. 8. Att. 51. in ep. Balbi. Diligo te acrius & vehementius. 15. fam. 29. Diligo te nimio plus. 10. Att. 26. in ep. Antonii. Quātum me diligis, tantum fac vt valeas. 16. fam. 4. Si me diligis, ſi a me diligi vis. 3. fam. 32. Vſque eone te diligis, & magnifice circumſpicis, vt pecuniam nō ex tuis tabulis, ſed aduerſariis petas? pro Com. 3. Diligit me valde, vel, vt ἐμφατικώτερον, dicam, ualde me amat. ad Brut. 2. Diligit te mirifice, charumque habet. 12. famil. 28. in ep. Caſſii. Speroque, Iudices, ut eos, qui principes fuerunt conſeruandæ ſalutis aut dignitatis meæ, diligitis & charos habetis: ſic quæ, &c. pro Corn. Balb. 48. Dii nulla re gentes, inter ſe diligunt. de N. d. 1. 86. Vt eum non ſolum beneficio, ſed amore etiam perpetuo quodam iudicio meo diligebam. ep. 11. Dilexi te, quo die cognoui, meque a te diligi iudicaui. ep. 181. Sic igitur facies, & me aut amabis, aut quo cōtentus ſum, diliges. ad Brut. diligeret me, coleret, haberet in ſuis. 11. f. 42. Niſi æque amicos & noſmetipſos diligamus. de F. 1. 51. Quaſi fieri ullo modo poſſit, qđ in amatoriū ſermone dici ſolet, vt quiſquam plus alterū diligat, quam ſe. Tuſc. 3. 61. Nec uero ſolum ut obtemperent, obediantque magiſtratibus, ſed etiam vt eos colant, diligantque præſcribimus. 3. de Leg. 7. diligere quod per ſe non ſit diligendum, non eſt boni viri. 1. de Leg. 36. Admodum diligere. Figulo, lib. 4. 13. 17. Fidem alicuius complecti, officia, obſeruantiaque diligere. pro Corn. Balb. 51. Quocirca dicendum eſt etiam ſępius; cum iudicaueris, diligere oportet: non cum dilexeris, iudicare. de Am. 71. Valde diligere aliquem. Appio, lib. 3. 1. 8. Vnice diligere. Craſſio, lib. 5. 8. 12. Tantum acceſſit, ut mihi nunc denique amare videar, antea dilexiſſe. ad Dolabell. 9. 29. Hic diligere minus eſt quam amare. Hic ab illo dilectus eſt. pro Planc. 564. Vt ſcires eum non a me diligi ſolum, uerum etiam amari. ad Siliū, li. 13. 69. Mirifice ab aliquo diligi. 1. de N. d. 79. Omnium rerum nec aptius eſt quidquam ad opes tuendas ac tenendas, quam diligi; nec alienius, quam timeri. Off. 2. 30. diligendi principiū in animalibus a ſe ductum. de Fin. 3. 13.

Diligens.

A deligendo diligens. de Nat. d. 46. Quædam negligentia diligens. in Or. 43. Diodorum homo frugi ac diligens, qui ſua ſeruare uellet. 6. Verr. 34. Homo & acutus, vt Pœnus, & ualde ſtudioſus ac diligens. 4. Acad. 176. Et medici aſſiduitas, & tota domus in omni genere diligens me rurſus ſuſpicari uetāt. Att. 15. 250. 2. diligens in memoria alicuius. 2. Phil. 106. In re familiari non parum diligens. 6. fam. 50. Qui in re aduentitia atq. hæreditaria, tam diligens, tam attentus eſſet. 3. Ver. 90. Omnis. n. eſt natura diligens ſui. 4. de Fin. 54. Aſſidua diligens ſcriptura. de Or. 97. Tribuere alicui diligentem cultum. de Inu. 82. Cares in oſtentis animaduertendis diligentes fuerunt. de Diu. 110. Literas Pontino de omnibus rebus diligentes dabis. Att. 70. Sed Scipio, &c. querebatur, quod in omnibus rebus homines diligentiores eſſent, ut capras & oues quot quiſque haberet, dicere poſſet: amicos quot haberet, dicere non poſſet. de Amic. 55. Homo nauus & induſtrius, experientiſſimus & diligentiſſimus arator. in Verr. 158. Vir officii diligentiſſimus. pro Cęl. 53. diligentiſſimus omnium in promerendo. ad Q. fr. Diligentiſſimus ſalutis meæ. pro Planc. 1. Quē tu, videlicet & ad cuſtodiendū te diligentiſſimū, & ad ſuſpicādū ſagaciſſimū, & ad vindicādū fortiſſimum fore putaſti. 1. in Cat. 14. Q. Pōpeio Proconſuli contubernalis, caſtiſſimo viro, atque omnis officii diligentiſſimo. pro Cæl.

Diligentia.

Diligentia, eſt accurrata conſeruatio ſuorum. 4. ad Her. 185. Diligentia, niſi tempus & ſpatium ſit, intelligi non poteſt. pro Quint. 2. Diligentia accurratiſſima. 7. Att. 13. Diligentia fœderū acerbiſſima. pro Corn. Balbo. 8. Domus finis eſt uſus, ad quē

acommodanda

accommodanda eſt ædificandi deſcriptio, & tamen adhibenda dignitatis commoditatiſque diligentia. Off. 28. Diligentia comparat diuitias, negligentia corrumpit animum. ad Her. 30. Excitanda animaduerſio & diligentia, ut, &c. 1. Off. 144. Habenda ratio & diligentia omni in re. de Ami. 75. Diligentis mandatoriſ. Top. 4. pro, diligentia in mandatis exequendis. Diligẽtia omnis minuta. Part. 31. Diligentia quantum oratori proſit. 2. de Or. 81. Diligentia rei familiaris. de Fin. 4. 56. Diligentia teſtamentorũ. Tuſc. 1. 26. Terentiæ pergratã eſt aſsiduitas tua & diligentia, in controuerſia Muluiana. Att. 2. 30. 4. Diligentiæ fructus. 2. de or. 81. Sine diligentiæ memoria, Senator paratus eſſe nullo modo poteſt. 3. de L. 36. Diligentiam in te adhibe. 16. f. 8. Diligentiã a deconualeſcendum adhibere. 16. fam. 10. Diligentiam & curam non mediocrem adhibere. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 40. Diligentiam alicuius admirari. Ac. q. ed. 1. l. 2. 1. Diligẽtiam ad amplitudinẽ tuam conferamus. Planc. 10. 2. 8. diligentiam ad uel in aliquid agendum conferre. 4. Att. 1. & 16. fam. 7. conferre in alicuius ſalutem. 15. fam. 10. habere. 7. Verr. 34. cuipiam preſtare. 14. fam. 7. diligentia omnes reliquæ in dicendo uirtutes continentur. 2. de Or. 82. & 3. fam. 5. Magna cum cura atque diligentia ſcribere. 1. de Inn. 85. Vos pro mea ſumma & uobis cognita in Remp. diligentia, moneo. pro Mur. 77. In quo tantum ſtudium fuiſſe, tãtuſque labor dicitur, ut primum impedimenta naturæ diligentia induſtriaque ſuperaret. 1. de or. 143. De Demoſthene.

Diligenter.

Et ſuma uobis diligenter & benigne auditur. in Ant. 160. Studioſe, diligenterque curare. Planc. 16. 341. 7. d. operam dare alicui. Ac. q. ed. 1. lib. 2. 12. d. exponere aliquid. 4. Ver. 129. d. etiam atque etiam facere aliquid. de Dio. 81. Iterum multo diligẽtius meliuſque dixit. de Cl. 181. Diligentius paratiuſque uenire. pro Sext. Roſc. 43. diligentiſsime omnia circunſpicere. Ac. q. ed. 1. l. 2. 35. Liber tuus & legitur a me, & cuſtoditur diligentiſsime. ep. 82. diligentiſsime Grecis literis explicata. 1. Acad. 6.

Dil orico.

Qui in cauſa peroranda non dubitauit excitare reum conſularem, & eius dilo ricare tunicam. 2. de or. 67.

Dilucidus.

Perſpicua & dilucida expoſitio. ad Her. 35. Dilucida oratio quomodo fit. Part. 11. & 3. de Fin. 4. Ac uerbis quoque dilucidis utendum eſt. de Inuent. 43. Quo breuior, eo dilucidior erit narratio. ad Her. 3. Contra tenues, acuti omnia docentes dilucidiora, non ampliora facientes. or. 198.

Dilucide.

Dilucide planeque dicere. in or. 43 3. de Fin. 30. Hoc eſt, aperte & manifeſte dilucide diluere crimina. 4. Ver. 139. Quod dilucide docetur a politioribus phyſicis: Academ. quæſt. edit. 1. lib. 2. 52. Quæ eſt a te explicata dilucide. de Diuin. 104. Dilucide quomodo narrandum. 1. ad Her. 15. Plane & dilucide loqui. Or. 96. Dilucide perſpicere. Acad. q. ed. 1. l. 2. 41. Mea lex dilucide uetat. in Vat. 29. id eſt, aperte & nominatim.

Diluceſcit.

Diſcuſſa eſt illa caligo, quã paulo ante dixi, diluxit, patet, uidemus omnia. 12. Phil. 321. Literæ prætoribus traduntur, ipſi cõprehenſi ad me, cum iam dilueſceret, deducuntur. in Cat. 51.

Dilucido.

Nam quod in docendo rei dilucidandę cauſa dnlum appellauimus, id in dicẽdo honeſtius conſiliũ appellabimus. ad Her. 17.

Diluculum.

Et cum poſt horam primam noctis occiſus eſſet, primo diluculo nuntius hic Ameriam uenit. pro Roſc. Am. 11.

Diluculo.

Cum ante lucem de Sinueſſano ſurrexiſſem, ueniſſemque diluculo ad pontem Tiretium. Att. 16. 337. 1.

Diluo.

Quæ cogitatio una maxime omnes moleſtias extenuat & diluit. Tuſc. 3. 31. Tum autem cum ego unaquaque de re dicam & diluam, &c. pro Cluc. 3. Ego res tam leues qua ratione infirmẽ ac diluam, reperire non poſſum. pro Roſ. Am. 24. 1. de Inuẽ. 91. Diluere, & falſa eſſe docere. pro Cæl. 17. Diluere, quæ contra dici poſſunt. de Inu. 78. Diluere contrarias argumentationes. ad Her. 20. Mors P. Clodii, de qua ſi nollem diluere crimen, ut dilui, tamen, &c. pro Mil. 151. Quo facilius crimen inimicorum diluere poſſim. 7. Ver. 62. Alterutra pars diluitur. ad Her. 13. Nam ut profluens amnis, aut uix, aut nullo modo, concluſa autẽ aqua facile corrumpitur: ſic orationis flumine reprehenſoris uitia diluuntur. 2. de Nat. d. 30.

Dimano.

Et meus hic forenſis labor, uitæque ratio dimanauit ad exiſtimationem hominum paulo latius commendatione & iudicio meorum. pro Cæl. 4.

Dimetior.

Et ei Cyrum reſpondiſſe, Atqui ego iſta ſum omnia dimenſus: mei ſunt ordines, mea deſcriptio, &c. de Sen. 55. Dimetiri digitis peccata, non verſus pedibus. in Parad. 31. Mori uidebamus in ſtudio dimetiendi pene cæli atque terræ Gallum familiarem patris tui Scipio. de Sen. 45. De verbis enim componendis, & de ſyllabis propemodum dinumerandis & dimetiendis loquemur. in Or. 81.

Dimenſus.

Neque enim ipſe uerſus ratione eſt cognitus, ſed natura atque ſenſu, quem dimenſa ratio docuit quid accideris. in Or. 106. Dimenſam & exædificatam animo habere domum alicuius. Att. 1. 4. 1. Dimenſæ ad ſpatium temporis annorum conuerſiones. de Vniu. 65. Mirari ſe non modo diligentiam, ſed etiam ſolertiam eius a quo eſſent illa dimenſa & deſcripta. de Sen. 55.

Dimenſio.

Puſionem quendam Socrates interrogabat quædam Geometrica de dimenſione quadrati. 1. Tuſ. 49.

Dimetatus.

Eorum. n. curſus dimetati, maturitates temporum, & uarietates, mutationeſq. cognouimus. de Nat. d. 57.

Dimico.

Alteri dimicant, alteri victorem timent. epiſt. 80. De potentia ſua dimicant homines hoc tempore, periculo ciuitatis. Att. 7. 113. 6. Qui de vita, gloriæ cauſa, dimicant. pro Arch. 198. Sic veſter ſapiens magno aliquo emolumento commotus, cum cauſa, ſi opus fuerit, dimicabit: occultum facinus eſſe potuerit, gaudebit: &c. 2. de F. 91. Vt de omnibus fortunis Reip. dimicem. 8. Att. 49. Cum A. Poſthumius Dictator cum Octauio Mamillio Tuſc. prælio dimicaret. 2. de Nat. d. 8. An tu Narbonæ in menſas hoſpitum cum vomeres, Dollabella pro te in Hiſpania dimicaret? 2. Phil. 83. Dimicare de gloria parta. 1. ad Q. fr. 31. Dimicare de honore & gloria. Off. 1. 117. Pro legibus, pro libertate, pro patria dimicare conuenit. 4. Tuſc. 33. Cũ Latinis, Sabinis, Samnitibus, Pœnis, Pyrrho de imperio dimicabatur. 1. Off. 59. pro l. Man. 5. Dimicandum omni ratione, vt incolomes conſeruentur. 1. Verr. 39.

Dimicans.

Vno aſpectu intueri poteſtis, &c. mœſtos, ſordidatos, reos de capite, de fama, de ciuitate, de fortunis, de liberis dimicantes. pro Sex. 1.

Dimicatio.

Si qua ſubeunda dimicatio erit. pro Syl. 181. Talis eius in Rempub. noſtram labor, aſſiduitas, dimicatio. pro Coc. 56. Dimicatio vitæ. 14. Phil. 409. & pro Planc. 63. In magnam deſcendere vitæ dimicationem. 4. ad Her. a 16. id eſt, periculum. In aciẽ dimicationemque venire. in Or. 25. Nullas (vt opinor) inſidias hoſtium, nullam prælii dimicationem, nullam defectionem ſociorum, &c. pertimeſcimus. ad Q. fr. 1. 4. Dimicationem ſubire. 1. ad Q. fr. 52. Si in extremo diſcrimine ac dimicatione fortunæ deſeruerit. pro Syl. 58. Quod in tanta dimicatione capitis, famæ, fortunarumque omnium fieri neceſſe eſt. pro Rabirio, 2. pro Planc. 25. de Prouinc. Conſul. 18. Dimicationes meæ: pro Mil. 62. Is nec inimicitias, nec vitæ dimicationes, pro me ſibi defugiendas putauit. pro Planc. 275.

Dimidius.

Luna maior, quam dimidia pars terræ. de Nat. d. 46. Minus dimidium. 3. Verr. 86. pro, dimidio minus. Ex ea pecunia partem dimidiam fere exegit. Att. 171. Cum ex agro dimidio plus abſtulerit, quam Populo Rom. miſerit. in Verr. 173. Recte non credit de numero militum: ipſo dimidio plus ſcripſit Clodia. Att. 9. 180. 3. Ex parte dimidia heres. Planc. 13. 30. 11. Itaque Populus Rom. neque Salios habebit, neque ex parte dimidia reliquos ſacerdotes. pro Dom. 210. Tu ſine me Flauio decidiſti, vtrum pro dimidia parte, an pro tota? pro Q. Roſc. 50 Si, vt quæ dimidiæ eſſent, decumæ vocarentur, parno vendidiſti. in Verr. 173. Emptores accederent ad dimidias partes emendas. in Ver. 156.

Dimidium.

Dimidium eius, quo Pompeius erat vſus, imperauit. pro Flac. 152. Pecuniæ dimidium alicui curare. ad Q. fr. 2. 8. 3. Dixit ſe dimidium eius, ei, quod pactus eſſet, pro illo carmine daturum. de Or. 141. Emit domum litigatoribus defatigatio, prope dimi

dio

dio caribus,quam æſtimabat.pro Dom.89.Dimidio minoris con ſtabit.13.38.Addicitur medimnus ∞ ∞, dimidio fere pluris,quã ſuperiore anno.5.Verr.65.Habebat enim Rhetor ille adoleſcen tes quoſdam locupletes, quos dimidio redderet ſtultiores, quã acceperat.pro Flac.37.

Dimidiatus.

Dimidiatus menſis.2.Tuſc.63.Exemit ex anno vnum, dimidiatumque menſem.4.Ver.90.Apparebat epigramma exeſis poſterioribus partibus verſiculorum,dimidiatis fere. 5.Tuſc.93.

Diminuo.

Nequid de bonis L.Flauii diminuerent.Q.fr. 1.2.16.Sed eo te ne laudandi quidem cauſa interpellaui, nequid de hoc tam exiguo ſermonis tempore uerbo vno meo diminueretur. 3.de Or.105. Sed ut ille Iudices, quantum de mea auctoritate deripuiſſet, tantum ſe de huius præſidiis diminuturum ſperauit. pro Syl.1.

Diminutus.

Dignitas collegii interitu alicuius diminuta. de Cl. Or. 1. pars aliqua iuris dimiunta,&c.pro Cæc.285.Diminuta ex parte & infirmata ſententia.pro Cæc.28. Quantum enim de honeſtate & auctoritate eius, qui arguitur,detractum eſt, tantum de facultate totius eſt defenſionis diminutum.2.de Inu. 144.Verũ tamen maturabimus,& quod noſtro negotio diminutum fuerit, exæquabimus induſtria.ad Her.1.30. Diminutum erit permultum ex mœrore tuo.5. fa. 46. Ne patres auxilio diminuti, deficiantur.de haruſp.253.Qui capite non ſunt diminuti.Top.223. Diſtributione partium ac ſeparatione magnitudines ſunt artiũ diminutæ.3.de Or.72.prædia diminuta. pro Syl. 42.

Diminutio.

Diminutio eſt, cum aliquid eſſe in nobis, aut his quos defendimus, aut natura, aut, fortuna, aut induſtria dicemus egregium,&c.4.ad Her.208 Diminutio capitis.de Prouinc.Conſul. 18.Ciuium diminutio.3.in Cat.68.In primis autem videndum erit ei,qui Remp.adminiſtrabit, vt ſuum quiſque teneat: neque de bonis priuatorum publice diminutio fiat.2.Off 107.Libertatis diminutio.2.de L.Agr.30.Diminutio maieſtatis. 11. fa.33. in ep.Lentuli.Diminutio tanta facta eſt de imperio. 4.fa.17.in epiſtol.Ser.Sulpitii.Vectigalium diminutio. 1. de Leg. Agr.12. Luna accretione & diminutione luminis quaſi feſtorum notãs dies. Tuſc. 162. Multari diminutione prouinciæ imperatorem, contumelioſum eſt.de Prouinc. Conſul.30.

Δημήτηρ, *Vide* Demeter.

Dimitto.

Dimitto autem a me,& ut a magiſtris abducam, & quod,&c. ad Q.fr.24.14.Cum eſſes Athenis, totum diligentiſſime cognouiſti: neque eum dimittis e manibus, & tamen noſtra etiam lectitas.in Or.59.Cum quæſtu compendioque dimittit, partim retinet.4.Verr. 4. Næuius ipſe pueros circum amicos dimittit. pro Quin.12. Eo rem dimitit Epicurus, Si vnus ſenſus ſemel in vita mentitus ſit,nulli unquam eſſe credendum.Aca q.ed.1. li.2.72.Crebro dimittebat ſe accenſus ad aurem Timarchides. 4.Verr.53.Morem geſſi, dimiſi a me. Attic. 8. 154. 2. Quem ego ferus ac ferreus e complexu dimiſi meo.ad Quin.fra.1.3.5. Libertatem meũ neque dimiſi unquam,neq. dimitã pro Pl.77. Vidi ſtatim indolem, neque dimiſit tempus, &c.2.de Or.49.3. Phil.147.Etſi non idcirco eorum vſum dimiſeram,quod iis ſuccenſerem,&c.9.fam. 1. Ego non dimittam iſtam curam. Att.14. 15.Diſcedentem te non ſine magno dolore dimittam. Att.191. Si aliquid de ſumma grauitate Pompeius, multum de cupiditate Cæſar dimiſiſſet. 13. Philip. 343. Illum viris fortiſſimis iudicarunt P. Conſcripti dimittere de ſumma non potuiſſe. 5. Verr. 69. Conſequeris tamen, vt eos ipſos, quos contra ſtatuas, æquos, placatoſque dimittas. in Orat. 18. Qui honeſtos homines ableget,conſilioque dimittat. in Verr. 125. Sed dimittamus fabulas,&c.72.Sed poſſidonium, ſicut æquum eſt,cum bona gratia dimittamus. de Fato, 5. Ne dimiſeris.10. Att.43.pro,ne omiſeris,uel prætermiſeris. De reliquo iam noſtra culpa erit,ſi te dimiſerimus.de Or.93.Dimittere a iudicio. pro Plan.17.aliquem a ſe.de Or.94. & 95. Aliquem abs ſe, & mandare in vltimas terras.pro Syl.178.amicitiam alicuius. de Amic.65.Cœtum d.1.in Cat.7.Comitia d.Atti.1.9.8. conciliũ, ſimulatque interceſſum ſit.3.de Leg.37. Cõcilia inſtituta dimittere,uel habita reſcindere.2.de Leg. 51. Cuſtodiam capitis alicuius.pro Plan.79.delectus & præſidia.16.fam.15.eum, quẽ manu comprehenderis.Or.205.exercitum.in Piſ. 89. familiam.in Piſ.89.indicium.4. Verr. 49. Cum autem Pompilio videretur vnam dimittere legionem.1.Off.55.Milites dimittere.7. Verr. 79.Non ſuum pudorem in rogando,5.fa.53.quæſtionẽ.4.Verr. 52.Remiges.7.Ver.79.ſe penitus in cãm.Att.109. Quod quidẽ ſi ita eſt,minime miror,cælum etiam & terras uim ſuam ſi tibi, ita conueniat,dimittere.ep.131.Dimittere vitam.x.Phil.56. patrimonium unius incommodo dimittitur, ius amiſſis non põt ſine magno incõmodo ciuitatis.pro Cæc.55. Prætor dimitti iubet Senatum.in Ver.234.Commemoratio nominis noſtri non dimittenda.pro Ar.28.Hæc ſunt enim fundamẽta firmiſſima noſtræ libertatis,ſui quemque iuris,& retinendi & dimittendi eſſe dominum.pro Cor.Bal.24.Non cum vitæ tempore dimittendã eſſe commemorationem nominis noſtri.pro Arch. 291. Eſt etiã quaſi quædam calamitas in amicitiis dimittendis nonnumquã neceſſaria.de Amic.65.

Dimiſſus.

Philonem audierat,homo ſane in iſta philoſophia,quæ nunc prope dimiſſa reuocatur,probatus & nobilis.4.Aca. 11. Cauſã ſeſe,dimiſſo atque ablegato conſilio,defenſurũ negauit.4. Ver. 52.Quæ ſi uideres,non de exercitu retinendo tueri,ſed eo tradito,aut dimiſſo.ad Cæſarem,lib.3.Senatu dimiſſo,domum reductus ad veſperam eſt a patribus conſcriptis.de Amic.12.

Dimiſſio.

Præclara claſſis in ſpeciem, ſed inops & infirma, propter dimiſſionem propugnatorum atque remigum.7.Ver.69. dimiſſiones libertorum ad fœnerãdas.diripiendaſq. prouin.in Par. 58.

Dimoueo.

Formidine animum perterritum, loco ſæpe,& certo de ſtatu dimouet.pro Cæc.31.Quod in Oratoriis libris perſonam deſideres,Scæuolæ,non eam temere dimoui. Attic.63.de curſu ſuo, aut ſpe,aut metu dimouere.pro Sex.88.dimouere de dignitatis gradu uel loco.2.Tuſc.100.dimouere de præſidio.pro Mur.74. Vt nequis te de uera & certa poſſit ſententia dimouere. in Ver. 75.dimouere,vel de poſſeſſionibus Rempu.pro Agr. 81 & 110. Dimouere aliquem loco ſuo.pro Planc.270.mentem e ſua ſede & ſtatu.Parad.17.Odium a nobis,& in alio ſtruere.de Or.127. perſonam aliquam ex libris.4.Att.41.Remotio criminis eſt,cũ eius intentio facti,quod ab aduerſario infertur,in alium,aut in aliud dimouetur.2.de Inu.186.Hominis enim ſcelere & furore notato,ſimilis a Repub.labes in poſterum dimouebatur.pro D. ſua,54.Sin autem non in hominem certum,ſed in rem aliquam cauſa dimouebitur.2.de Inu.188.Quo ego adiumento ſperabã hanc a me moleſtiam poſſe dimoueri.1.Verr.3.Virtus nunquã poteſt dimoueri loco.in Ant.193. Dimoueri enim & depelli de loco neceſſe eſt eum,qui deiiciatur. pro Cæc. 35. Vt nullis nec ſuppliciis, nec premiis dimoueri poſſit ex eo, quod rectum eſſe decreuerit.de Fin.4.48.Cumque in eam legem, &c.iurare vnus noluiſſet, de ciuitate maluit, quam de ſententia dimoueri. pro Seſtio,88.

Dinumero.

Octauius Capuæ centuriat. dinumerat. Iam iamque video bellum.16.Att.26.Abſolute, pro pecuniam diſtribuit & numerat.Dinumerare ſtellas.1.Off.216. De verbis enim componendis,& de ſyllabis propemodum dinumerandis & dimetiendis loquemur.in Or.81.

Dinumeratio.

Improuiſum quiddam & dinumeratio,& alia correctio,& diſputatio,&c.3.de Or.115.

Dio.

Dio Haleſinus, Q. Metelli beneficio ciuis Romanus factus. 4.Ver.13:Dio philoſophus Romæ, apud L. Luceium habitauit. pro Cæl.17.

Diœceſis.

Ex prouincia mea Cilicienſi, cui ſcis τρεῖς διοικήσεις Aſiaticas attributas fuiſſe,nullo ſum familiarius vſus,quam Andronico Arthemonis filio Laodicenſi.Seruilio, l.13. 90. Deinde ſi quid habebit cum aliquo Helleſpontino controuerſiæ, vt illã διοίκησιν reiicias.ep.213.Quid enim erat, &c.vt me omnium illarum diœceſium,quæ cis Taurum ſunt, omniumque earum ciuitatum Magiſtratus,legationeſque conuenirent Appio Pulchro,l.3.25. Mirifica expectatio Aſiæ noſtrarum diœceſium. 5. Att. 49. Tu autem ſæpe dare tabellariis publicanorum poteris per magiſtros ſcripturæ,& portus noſtrarum diœceſium. At.5.103.4.

Diœcetes.

At diœcetes fuit regius, & quidem in cuſtodia etiam fuit regia,& vita eius oblata pœnæ eſt.pro Rab.Poſthumo, 13.Id autẽ facere non poterat niſi Diœcetes:hoc enim nomine vtitur,qui a rege eſſet conſtitutus.pro Rab.Poſth.17.

Diploma

Diploma.

Diploma ſtatim non eſt datum.ad Balbum.lib.6.40A pueris ſumere aliquod diploma ſibi.Att.169.De diplomate admiraris quaſi neſcio cuius te flagitii inſimularem.Att.10.53. Mitto diplomata tota in prouincia paſſim data: mitto numerum nauiū, ſummamque prædę.in Piſ.71.id eſt,edicta quibus naues exigendas mandabas,cum prouinciæ præeſſes.

Dipondius.

Si dipondius(inquit)tuus ageretur Sexte Næui, ſi in paruula re captionis aliquid vererere, non ſtatim ad Caium Aquilium, aut ad eorum aliquem, qui conſuluntur, cucurriſſes?pro Qu.30.Non ad δεξιῶσιν κρήτην,ſed ad περιπάτην cum veniſſe.ta.Attic.6.

Diræ, *Vide Dirus*.

Directe, directo, directus, *Vide Dirigo.*

Direptio, direptor, direptus, *Vide Diripio.*

Diribitor.

Quando illa dignitate rogatores,diribitores,cuſtodeſque vidiſtis? Poſt reditum in Senatu, 25. Diribitores in comitiis. in Piſon.28.

Diribitio.

Nihil iā eſt,quod populo ſupplicetur: nihil quod diribitio, nihil quod ſupplicatio magiſtratuum,renuntiatio ſuffragiorum expectetur,&c.pro Planc.16 t.

Dirigo.

Diuinatio fortaſſe fallit nonnunquam, ſed tamen ad veritatem ſæpiſſime dirigit.1.de Diu.26.Sed tamen ad extremum vtilitate,ut putat,officium dirigit,magis quam humanitate.3.Of.119.Id eſt,magis ad vtilitatem, quam ad humanitatem refert.Fines bonorum,quos vtilitate aut voluptate dirigūt. de Fin. 138. Antonius nihil non ad rationem, & tamquam ad artem dirigebat.de Cl.Or.177. Ipſius in mente inſidebat ſpecies pulchritudinis eximia quædam,quam intuens,in eaque defixus,ad illius ſimilitudinem,artem & manum dirigebat.in Or.5.Direxit hāc a media linea ad læuam.de Vniu.33. Cicero ſi deflexerit aduerſus alios iudicium ſuum, quod tantu firmitate ac magnitudine direxit in exturbando Antonio,&c.Brutus Cic.16.19.Lituo Romulus regiones direxit,tum vrbem condidit.de Di.85. Cum ipſe iter ad mutinam dirigerem.Plancus Cic. 10. 11. 5.Nihil firmum teneo,quo iudicium meum dirigam.in Or. 140.Nec omnia ad rationem ciuitatis ſi dirigas,recta ſunt.ſin perpendere ad diſciplinæ præcepta velis, reperiantur prauiſſima.pro Mur.70. Itaque vt ad hanc ſimilitudinem huius hiſtrionis oratoriam laudē dirigamus, videtiſne,&c. 1.de Or. 54. Dirigere cogitationes ſuas non ad paruulam Cynoſuram,&c. ſed ad Elicen & clariſſimos Septentriones,id eſt,ad rationes has latiore ſpecie,non ad tenue elimatas. Acad.quæſt.ed.1.l.2.61.Hoc eſt igitur propoſitum his Reip.gubernatoribus, quod intueri, & quo curſum ſuū dirigere debeant.pro Sex. 23. Dirigere puerum ad hanc opinionem.14.Att.23.in ep.Ant.regiones.Diu. 1. 30. uerba in circuitus.Part.14. Ab Etheſiis uentis maritimi curſus celeres & certi diriguntur.de Nat.52. Lex,eſt iuſtorum, iniuſtorumque diſtinctio ad illam rerum omnium principem expreſſam naturam.ad quam leges hominum diriguntur.2.de Leg. 11. Ne ipſarum quidem uirtutum laus reperire exitum poteſt, niſi dirigatur ad uoluptatem.de Fin. 2. 94. Sed tamen ad extremum utilitate putat officium dirigi magis,quam honeſtate.3.Off.119. Nec ſunt hęc rhythmicorum aut muſicorum acerrima norma dirigenda. 3.de Or.105.Ad animi bona uel mala, omnis dirigenda oratio eſt. in To.48. Hanc ad legem dirigenda & formanda oratio eſt. de Or.160 Honeſtate igitur dirigenda utilitas eſt.Off.3.112.

Dirigens.

Et primum M.Catoni uitam ad certam rationis normam dirigenti, & diligentiſſime perpendenti momenta officiorum omnium, de officio meo reſpondebo pro Mur. 2. Non igitur poteſtis uoluptate omnia dirigentes, aut tueri aut retinere uirtutem.2.de Fin.58.

Directus.

Paries directus.Top.222.Directa ratio.pro Cæl. 33.Flexuoſum iter habet,nequid intrare poſſit,ſi ſimplex & directum pateret.de Nat.d. Illud cum labore ad laudem directum iter probo. pro Cæl.46.O præclaram beate uiuendi,& apertā & ſimplicem, & directam uiam.de Fin 60. Eius autem fundi extremam partē oleæ directo ordine definiunt.pro Cæc. 16.Viæ ab inteſtinis ad iecur ductæ & directæ. 2. de Natu. 206.Cum autem admiraretur Lyſandre & proceritatem arborum, & directos in quincuncem ordines,& humum ſubactam atque puram, &c.de Sen.55.

Directum.

Quid eſt in iudicio directum,aſperum,ſimplex. pro Quint. Roſc.56.Aequitatis autem vis eſt duplex, cuius altera directi, & veri & iuſti,&(ut dicitur)æqui & boni ratione defenditur. in Part.71.Iam vero quid opus eſt circuitione & anfractu potius, quam directo?de Diu.134.

Directe.

Vt cum ſemel dictum ſit directe.in Part. 14. Eoque directius gubernant,quod eam teneant?4.Acad.119.

Directo.

Ait atomum,cum pondere & grauitate directo deorſum feratur,declinare paululum.1.de Nat.d.48. Alterum ad fidem directo ſpectat.in Part.25.

Dirimo.

Controuerſia dirimit omnia.2.de Leg.80. Hoc enim ſpectāt leges,hoc volunt,incolumē eſſe ciuiū coniunctionem:quam qui dirimunt,eos morte,exilio,vinculis,damno coercent.3.Off.19. Ideone ego pacem Pyrrhi diremi,vt tu amorum turpiſſimorum quotidie fœdera ferires?pro Cęl.26.Actum eſt eo die nihil,nox diremit. Q.fr.2.29.Hanc noſtram coniunctionem, hanc iucundiſſimam vitæ humanæ ſocietatem certi homines fictis ſermonibus diremerunt.3.Off.34. Hoc eſt diſſoluerunt, diſſociarunt. Ego autem citius cum eo, qui tuas inimicitias ſuſcepiſſet, veterem coniunctionem diremiſſem, quam nouam conciliaſſem. ad Appium,lib.3.38.Vtinam Cn.Pompei cum Caio Cæſari ſocietatem aut numquam coiſſes, aut numquam diremiſſes. 2. Phil. 46. Cum ille tante ſcelere commiſſo,omnium officiorum ſocietatem diremiſſet.pro Syl.4. Quid enim habet aruſpex, cur pulmo inciſus etiam in bonis extis dirimat tempus, & proferat diē? 1.de Diu.143. Dirimere controuerſiam.off. 3. 164. litem id eſt, diſſoluere & decidere.tempus.Diu.1.74.Dirimitur res ſuſcepta, ſi unus augur ALIO DIE dixerit.2.de Leg.32.Primum ex ea charitate quæ eſt inter natos & parentes,quæ dirimi niſi deteſtabili ſcelere non poteſt.de Amic. 27. Corpus autem immortale nullum eſſe,ne indiuiduum quidem, nec quod dirimi diſtrahiue nō poſſit.3.de Nat.d.38.Caliſpho & Diuomachus,qui ſe diremptaros controuerſiam putauerunt.Off.76.

Diremptus.

Eſt enim interitus quaſi diſceſſus & ſecretio ac diremptus earum partium quę ante interitum iunctione aliqua tenebantur. 1.Tuſc.171.

Diremptio.

Nihil iam eſt quod populo ſupplicetur, nihil quod direptio, nihil quod ſupplicatio magiſtratuum,renuntiatio ſuffragiorum expectetur.pro Planc.11.

Diripio.

Sed ut ille iudices, quantum de mea auctoritate diripuiſſet, tantum ſe de huius pręſidiis diminuturum ſperauit. pro Syl. 1. Domum diripere. poſt reditum in Senatu, 16. Omnia diuexare & diripere.11.Phil.290.Diripere urbes.Off.1.115.Quę diripuit ipſe,ut uiderentur ab hoſte uaſtata.epiſt.120.An ego expectem, dum de te quinque & ſeptuaginta tabellę diripiantur?in Piſ.76. Tanquam ab aliquo nefario prædone diriperetur patrimonium dignitatis. 3. de Or. 2. Patriam non ſeruandam ad reditum noſtrum,ſed diripiendam inflammandamque reliquimus. At.119. Cum ceteri ad expilandos ſocios, diripiendaſque prouincias, quos uoluerunt,legatos eduxerint.pro L.Ma.39. Hos de prouinciis,ſi non aliquando deducendi eſſent, diripiendos non putaretis?de Prouinc.Conſul.

Direptus.

Quem tu locum Græciæ non direptum iri putas?Att. 143.Sapientia eſt adhibenda, quæ & terroribus cupiditatibuſque detractis,& omnium falſarum opinionum temeritate direpta, certiſſimam ſe nobis ducem præbeat ad uoluptatem.1.de Fin. 35. Ibi dies quinque morati, direpto & uaſtato Amano inde diſceſſimus. Att.5.108.5.Mithridates ex tota Aſia res direptas in ſuum regnum congeſſerat.pro Pomp.15.

Direptio.

Tanta ſublatis legibus & iudiciis expilatio, direptioque ſociorum,ut imbecillitate,&c.2.Off.112.& 3 46.Nihil iā eſt,quod populo ſupplicetur,nihil quod direptio,&c.expectet. pro Plan. 11.Direptione & incendiis relicta urbs. Sulp.4.2.Verſorque in eorum naufragiis & bonorum direptionibus.Figulo,lib.4.13.6. pro D.ſua,41.

Direptor.

Direptor.

O præclarum cuſtodem ouium (ut aiunt) lupum, cuſtoſne urbis, an direptor & uexator eſſet Antonius? 3. Verr. 143. Quos ego utroſque Quirites, in eodem genere prædatorum, direptorumq. pono. 2. in Cat. 40.

Dirumpo.

Repente amicitias, exorta aliqua offenſione, dirumpimus. de Am. 71. Dirũpi me pene in iudicio Galli Caninii familiaris tui. Mario. l. 7. 4. Dirumpere ſocietatem. 3. Off. 27. Nõ deterreor periculo, ſed dirũpor dolore. Att. 7. 131. 3. Itaque iam non eſt ſtudioſus ludorũ, infinitoque fratris tui plauſu dirumpitur. 12. f. 4.

Diruptus.

Fraudator creditorum Trebellius, & homo diruptus, dirutuſque Quintus Cælius. 13. Phil. 364. ideſt tum hernioſus, tum diſſipato patrimonio expeculiatus, atque omni ære exhauſtus. Is diruptis tabellis de circulo ſe ſubduxit. Q. fr. 3. 20. 2. de Catone.

Diruo.

Vrbem igitur diruamus. de Inu. 56. Euerſo atq. eiecto Senatu dirueris, ædificaris, &c. pro D. ſua. 106.

Dirutus.

Homo dirutus, diruptuſque. in Ant. 252. Aere diruti. 7. Verr. 27. Multas abs te eſſe liberatas urbes, complures dirutas ac pene deletas, &c. Q. fr. 1. 1. 36.

Dirus.

Quæ augur iniuſta, nefaſta, uitioſa, dirave dixerit, irrita infectaque ſunto. 2. de Leg. 18. Quod ferme dirum in tempus cecinere Latini. 1. de Diu. 33. Itaque ſiniſtra dum non exquirimus, in dira & in uitioſa incurrimus. 1. de Diu. 28. Cum enim triſtiſſima exta ſine capite fuerint, quibus nihil uidetur eſſe dirius, &c. 2. de Diu. 53.

Diræ.

Diræ, ſicut cetera auſpicia, ut omina, ut ſigna, non cauſas afferunt cur quid eueniat, ſed nuntiant euentura, niſi prouideris. Diu. 1. 30. Craſſo quid acciderit, uidemus dirarum obnuntiatione neglecta. 1. de Diu. 55.

Diritas.

Intelligi poteſt ex iis fratribus qui in Adelphis ſunt, quãta in altero diritas, in altero comitas. de Sen. 60. Vt ſi qua inuecta diritas caſu foret, Ne me imparatum cura laceraret repent. 3. Tuſ. 26. Quamquam ſis omni diritate atque immanitate teterrimus. in Vatinium. 6.

Dis

Dis ut apud Græcos πλούτων. 2. de Nat. d. 49. Terrena autem uis omnis atque natura: Diti patri dedicata eſt, qui, &c. 2. de N. d. 49. Spelunca, qua ferunt Ditem patrem repente cum curru extitiſſe. in Verr. 225. Ditior mihi & affluentior uidetur eſſe uera amicitia. de Am. 52. Mamerco homini ditiſſimo Aedilitaria prætermiſſio, Conſulatus repulſam attulit. 2. Off. 85. Midam ditiſſimum fore prædictum eſt. 1. de Diu. 133.

Diſcedo.

Ex uita diſcedo, tamquam ex hoſpitio, nõ tamquam e domo. de Sen. 76. Itaque numquam diſcedit ex animo meo illius optimi atque inuictiſſimi uiri memoria. de Somn. Scip. 2. Qui autem reſtiterunt, diſceſſi ſæpiſſime ſuperiores. 2. Tuſc. 93. Amoris nostro erga te mei, cum a fraterno amore, domeſticoque diceſſi, tibi primas defero. At. 1. 11. 8. Eo die diſceſſit Capua, & manſi Calibus. in Ant. 218. In hanc opinionem diſceſſi, ut mihi tua ſalus dubia non eſſet. ad Ligar. lib. 6. 47. ideſt, cum hac opinione. Illud mihi occurrit, quod inter poſtulationem & nominis delationem uxor a Dolabella diſceſſit. Cæl. Cic. 8. 6. 5. Ille autem Græcus, quid mirum ſi magnitudine timoris, ut plærumque fit, a conſtantia, atque a mente, atque a ſe diſceſſit? 2. de Diu. 88. Nũquam a Philone diſceſſit, niſi poſteaquam ipſe cœpit, qui ſe audirent, habere. 4. Acad. 125. Chryſippus diſceſſit a puero inſciente me. Att. 101. Neſcio quomodo diſceſſu meo diſceſſit a ſeſe. de Clar. Or. 149. Non modo ille e Gallia non diſceſſit, ſed ne a Mutina quidem receſſit. in Ant. 218. Marſico bello cælum diſceſſit. de Diu. 100. Is omnium, qui aderant iudicio, diſceſſit probatus. de Clar. Or. 165. Itaque tum de foro, cum iam aduesperaſceret, diſceſſimus. in Ver. 234. Eorum qui cum M Antonio ſunt, qui ab armis diſceſſerant, &c. 8. Phil. 255. Ipſe numquam ab illa acerrima cõtentione diſcederem? Or. 58. Quod etiam nunc uereor, ne antequam tu in prouinciam uenisſes, ego de prouincia diſcederem. Cæl. 2. 1 . 2. Atque adhuc ea dixi, &c. quamobrem a ſuperiorum auctoritate diſcederet. de Fin. 4. 36. Propter cuius auctoritatem & dignitatem Sthenius ab omnium Siculorum conſuetudine diſcederet. 4. Ver. 74. Frequens eum Senatus reliquit, & in alia omnia diſceſſit. 10. f. 26. Hinc ille Gyges inducitur a Platone, qui cum terra diſceſſiſſet magnis quibuſdam imbribus, in illum hiatum deſcendit. 3. Off. 48. Vt nihil a naturæ ſtatu diſcedas, nihil a dignitate ſapientis. 1. Off. 97. Diſcedat animus a corporis obſequio & indulgentia. 1. de Leg. 46. Magiſque ille, cui promiſſum ſit ab officio diſcedat, ſi ſe deſtitutum queratur. 1. Off. 47. Sed diſcedamus a nobiſmetipſis, de ſapiente loquamur, de quo, ut ſæpe iam dixi, omnis hæc quæſtio eſt. 2. Acad. q. 106. ideſt. de nobis loqui ſuperſedeamus. Præcipiendum eſt igitur bonis, ut ſi in eiuſmodi amicitias ignari caſu aliquo inciderint, ne exiſtiment ita ſe alligatos, ut ab amicis, in magnam aliquam rem peccantibus, non diſcedant. de Amic. 39. Vt amiciores abs te diſcedant, quã acceſſerint. de Pet. Conſul. 31. Vt ſpoliis Sext. Roſc. hoc iudicio aucti diſcedant. pro Sex. Roſc. 20. Sic enim te exiſtimare uelim, cum a uobis, meæ ſalutis auctoribus, diſceſſerim, neminem eſſe cuius officiis me tam eſſe deuinctum non ſolum confitear, ſed et gaudeam. 1. ſam. 45. Si ab iſto libro, quem tibi magiſter ludi, neſcio quis ex alienis orationibus compoſitum dedit, uerbo uno diſceſſeris. 1. Verr. 25. Si iſtius hæc tanta iniuria impunita diſceſſerit. 6. Ver. 60. Etenim omnes Cæſaris familiares ſatis opportune habeo implicatos conſuetudine & beneuolentia, ſic, ut cum ab illo diſceſſerint, me habeant proximum. ad Ap. Balbum, li. 6. 12. 3. Videte quo deſcendam iudices, quam longe uidear a conſuetudine mea, a cautione, & diligentia diſcedere. pro Fõt. 276. Diſcedere a defendendis hominibus, & ſubleuandis. 1. Ver 25. Mihi certũ eſt a iudiciis cauſiſq. diſcedere. de Or. 121. A ſenis latere numquam diſcedere. de Ami. 1. Diſcedere a malitia. 9. f. 45. Ciues Romani a me nuſquam diſcedere. 6. Verr. 129. diſcedere a natura. de Fin. 4. 34. a ratione. off. 1. 113. A re. in or. 35. id eſt, digredi. Nam prius poterit a ſe quiſque diſcedere, quã appetitum earum rerum, quæ ſibi conducant, amittere. de Fin. 5. 30. Diſcedere a uita per inediam. Tuſ. 1. 68. id eſt, mori. Pueri autẽ Siſennæ, credo qui audiuiſſent quæ in iſtum teſtimonia eſſent dicta, oculos de iſto numquam deiicere, neque ab argento digitum diſcedere. 6. Verr. 29. Sub. latum. Diſcedere ab hominum ſatietate noſtri. 2. Att. 16. Qui diſcedere animum cenſent. Tuſ. 152. Diſcedere cubitum. in Somn. Scip. 4. Diſcedere de ſententia. de Fin. 1. 18. At ſi in cauſa pari diſcedere inferior uideretur, tamen eſſet non mediocriter conquerendum. pro Q. 40. Hoc eſt, ſuperatus uideretur. Diſcedere in aliquam opinionem. 6. f. 47. inimicum. de Pet. Conſ. 30. placatum, æquumque. de Pet. Conſ. 30. repudiatum & condemnatum. Acad. q. ed. 1. li. 2. 109. Roma. 2. Verr. 32. ſuperiorem. Tuſ. 2. 48. de Or. 105. id eſt, uictor tem. Negat unquam ſe a te in Deiotari tetrarchia pedẽ diſceſſiſſe. pro Deiot. 29. Modo audiui quartanam a te diſceſſiſſe. 8. Att. 18. Exponitq. initio belli Marſici, & deorum ſimulacra ſudauiſſe, & ſanguinem fluxiſſe, & diſceſſiſſe cælum, & ex occulto auditas eſſe uoces, quæ pericula belli nuntiarent, &c. 1. de Diui. 84. Sed iam, ſi placet, de prouinciis diſcedatur, in urbemq. redeatur. 3. de Le. 27. Quoduis potius periculum mihi adeundũ, quam a ſperata dicendi gloria diſcedendum putaui. de Cl. Or. 173. Omnia ſunt incerta, cum a iure diſceſſum eſt. ep. 135. diſceſſurus ſum abs te nullum veſtigium. 10. f. 69. in ep. Aſ. Pollion.

Diſceſſio.

Diſceſſio cõcionis. pro Sex. 66. diſceſſio fieret ſine ulla uarietate. pro Sex. 63. Hæc ſententia ſic per triduum ualuit, ut quamquam diſceſſio facta non eſſet, tamen omnes aſſenſuri mihi uiderentur. in Ant. 206. In eo, cum iam non ſolum diſceſſio facta eſſet, ſed etiam perſcriptum, atque in tabulas relatum, Prætor appellatur. 6. Ver. 128. Si ii has ſententias meas conſules deſignati diſceſſionem facere uoluiſſent. epi. 3. Intẽdere cœpit ante ſe oportere diſceſſionem facere, quam Conſulares. Lent. lib. 1. 5. id eſt, pronuntiare ut ſurgant ſenatores, & eant in quã quiſq. probat ſententiam. Antonius effingere feſtinans, Senatuſconſultum de ſupplicatione per diſceſſionẽ fecit, cum id factum eſſet antea numquam. 3. Phil. 140. Eorum neque acceſſione melior uita ſit, neque diſceſſione peior. off. 54.

Diſceſſus.

Vt me lauarat tuus aduẽtus, ſic diſceſſus afflixit. Att. 12. 260. 2. Illud angit, vel potius excruciat, diſceſſus ab oĩbus his quæ ſunt bona in uita. 1. Tuſ. 129. Diſceſſus ab alicuius periculis. ad Brut. 35. Diſceſſus animi a corpore fit plerumque ſine ſenſu, nõ numquam etiam cum uoluptate. Tuſ. 1. 67. Diſceſſus bonorum. 1. Att. 39. Ita te nec terræ fremitus, nec cæli diſceſſus, nec lapideas aut ſanguineus imber, nec traiectio ſtellæ, nec faces uiſæ terrebunt. 2. de Diu. 46. Diſceſſus meus deſperationis ſit, non

legationis

legationis.15.Att. 37. Diſceſſus hic nihil fugæ ſimile haberet. 10.fam.48.in ep. Plãci. Diſceſſus latronis, uel potius deſperata fuga.5.Phil.186. Solis acceſſus diſceſſuſque. 2.de Nat.d.15. Diſceſſus, pro tempore quo Senatores Roma diſcedebant animi cauſa.12.Att.53. Quã longum iſtum tuum diſceſſum a nobis futurum putes.7.fam.21.ideſt, abſentiam tuam. Sed me ipſe cõſolabar, exiſtimans non longinquum inter nos digreſſum & diſceſſum fore.de Sen.77. Vt nuper tuũ poſt diſceſſum, in Tuſculano cum eſſent complures mecum familiares, tentaui quid in eo genere poſſem.1.Tuſc.12. O preclarum diſceſſum (inquit) e uita.1.de Diu.45. Diſceſſum ſubitum & præcipitem profectionem, cũ tibi, tum ipſi Cneo inutilem & periculoſam puto. 9. ad Att.41. In ep.Att. Quod rogas, ut mea tibi ſcripta mittam, quæ poſt diſceſſum tuum ſcripſerim, ſunt orationes, &c.ep.16. Quia meorũ amicorum teſtamentum diſceſſu meo fecit, &c. pro D.ſua,66. Quinetiam cum decreuerit eſſe moriendum, tamen diſceſſu a ſuis, atq. ipſa relinquenda luce moueatur. 5.de Fin.28. Cũ tu diſceſſu ceterorũ, noſtra, qui remãſimus, cæde cõtẽtus eras.in Cat. 98. De diſceſſu uolũtario ſine ulla ſpe reditus cogitare.9.At.54.

Diſcepto.

Qui non de ſuo facto, ſed de publico iure diſceptat. pro Cor. 68. In uno prælio diſceptat omnis fortuna Reip. 10.fam.20. Itaque illius ueræ elegantiſq. philoſophię, &c. cũ Academici eorum controuerſias diſceptarent, nulla fere ſunt, aut pauca admodum Latina monimenta.4. Tuſc.5. Hoc eſt, diſceptando de eorum controuerſiis differrent, aut eorum cõtrouerſias diſceptationibus ſoluerent. Iuſte, ſapienterque aliquid diſceptare. pro Mil.17. ideſt, iudicare. Aequa conditione diſceptare. pro Clu. 75. Heraclius cum aduocatis adit, & poſtulat ut ſibi cum palæſtritis, hoc eſt cum populo Syracuſano, æquo iure diſceptare liceat.4.Ver.26. Non conſiliis, nec auctoritatibus noſtris de iure publico diſceptare.ep. 79. Rei ſunt omnes quorum de re diſceptatur.2.de Or.98. Ita uelim, niſi ineptum putarem, in tali diſputatione, id facere; quod cum de Rep. diſceptatur, fieri ſolet. 4.Academic.q.ed.1.l. 2. 60. Cum de ſapientia diſceptatur. de Cl.192. Has ad omnia, de quibus diſceptabatur, adhibebant. 1. Academic.46. Fæciales bella diſceptanto.de Leg.173. Videbam quo quanto periculo de iure publico diſceptaretur armis. Plãc. lib.4.14.4. Ego conditionibus, quod idem te intellexeram uelle, illi armis diſceptam maluerũt. Att.8. 159.12. Hoc modo hãc cauſam diſceptari oportet. Fac. 34. Sed erat non iure, non legibus, non diſceptando decertandum. pro Planc.71.

Diſceptans.

Si hanc cauſam in foro dicerem, eodem audiente & diſceptante te.pro Deiot. 3.

Diſceptator.

Diſceptator iuris qui priuata iudicet, iudicariue iubeat, prætor eſto.3. de Leg.7. Nam aut auſcultator eſt modo qui audit, aut diſceptator, ideſt rei ſententiæque moderator, ita ut delectetur, aut ſtatuat aliquid.in Part. 7. Populum Ro. diſceptatorem non modo recuſo, ſed etiam depoſco.pro Flac.75. Quorum alterum leuius, propterea quod & minus lędit, & perſæpe diſceptatore domeſtico diiudicatur.pro Cæc. 5. Populo Romano diſceptatore uti nolo.contra Rull.65. Vt omnibus in rebus & quę in aliquam controuerſiam uocarentur, te arbitro: & quod commodo tuo fieri poſſet, te diſceptatore uterẽtur.ad Sulp.l.13.45. ideſt, iudice. Vel ſeueriſſimis diſceptatoribus M. Cælii uitã me probaturum eſſe confido.pro Cæl.44.

Diſceptatrix.

Dialecticam inuentam eſſe dicitis, ueri & falſi quaſi diſceptatricem & iudicem.4. Acad. 162.

Diſceptatio.

Cum quibus omnis fere nobis diſceptatio contentioque eſt. Diu.2.115. Diſceptatio ex rationis & firmamenti conflictione naſcitur. Part.56. Iuris diſceptatio. pro Mil. 87. Diſceptatio & cognitio ueritatis. p Flac. 18. Nã & æquitatẽ ueſtræ diſceptationis, & cõſuetudinẽ ſuperiorũ, & iua ſuæ poteſtatis retinuiſtiſ.3 in Rull.1. Vtrũ oratio ad eius rei diſceptationẽ deceritẽ. Rull. 74. Quęcũq. in diſceptationẽ hoĩum uenire poſſunt.de Or.100. Nulla.n. fere res poteſt in dicẽdi diſceptationẽ aut cõtrouerſiã uocari.2.de Or.161. Duo genera decertãdi, unũ per diſceptationẽ, alterũ per vim.1.Off.51. Nulla diſceptatione, nullo conſilio priuata publicare, publica liberare. contra Rull. 77. Cauſã in diſceptatione uerſatur. pro Deiot.2. Ex quo fit, ut neque diſceptatione uinci ſe; nec ullo publico ac legitimo iure patiantur. Off. 23. Forenſes diſceptationes iudiciorum aut deliberationum.1. de Or.12. Contentio diſceptationibus tribuatur iudiciorum, cõcionum, Senatus, &c.1.Off. 184.

Diſcerno.

Cum uxorem ſororemq. non diſcernis.de Ar. 35. Animus diſcernit, quid ſit eiuſdem generis, quid alterius, & cetera diiudicat.de Vniu.199. Qua igitur notione diſcerneres? 4.Ar.151.i. diiudicares, certo cognoſceres. Democritus, luminibus amiſſis, alba ſcilicet & atra diſcernere non poterat. Tuſ. 5. 81. Diſcernere ſtultum a ſapiente.pro Font 11. Temperantia duobus modis in rebus commodis diſcernitur. Part. 236. Viſa a falſis diſcerni quomodo poſſint. Acad.q ed.1.l.2.23. Quid eſt igitur ubi elucere poſſit prudentia? ubi diſcerni ſtultus auditor & credulus ab religioſo & ſapiente iudice? pro Fonteio,11.

Diſcretio.

Diſcretio nominatur, quæ rerum conſequentium continet perſpicuam & dilucidam cum grauitate expoſitionem.ad Her. 4.209. Multo etiam magis parent huic cæleſti diſcretioni, menti que diuinæ & præpotenti deo.1. de Leg.34.

Diſcrete.

Poſt diſcrete & electe in genus quodque cauſæ, quid cuique conueniat, ea hac copia digeremus.1. de Inu.63.

Diſcrimen, *pro, differentia.*

Non eſt.n. conſilium in vulgo, non ratio, non diſcrimen, non diligentia, &c. pro Planc. 260. Iſte qui omnia iura pretio exæquaſſet, omniũq. rerum delectum atq. diſcrimen pecunia ſuſtuliſſet.4.Ver.86. Totumq. diſcrimen ſummi boni, in ea rerum comparatione poſitum putat.2.de Fin. 73. Sit hoc diſcrimen inter gratioſos ciues atque fortes, ut illi, &c.pro Cor.65. Tollere diſcrimen.3.de N.d. 119. Vera a falſis nullo diſcrimine ſeparantur.4.Acad.255. Hoc eſt, facile.

Diſcrimen, *pro, dimicatione, periculo, &c.*

Diſcrimen totius huius belli in unius uiri fortiſſimi uita poſitum eſt.in Ant.259. Diſcrimen habere in alicuius capite. 7.f.7. Et ille, cum omnis Reſp. in meo capite diſcrimen eſſet habitura magnum quiddam ſpectauit. Mario, lib.6. 2.7. Salutem in diſcrimen adducere. Ligar.l.6.13.8. In diſcrimen capitis adducere.pro De ot.1. In fortunæ diſcrimen adduci. pro Mur.51. Adduci in diſcrimen uitæ.pro Mur.137. Adducta eſt. n. P.C. res in maximum periculum & extremum pene diſcrimen. 6.Phil.217. Videtur. n. mihi res in propinquũ adducta diſcrimen. Meſſinę, l.5.63. Quapropter quoniã res in id diſcrimen adducta eſt, utrũ illi pœnas Reip. luat, an non ſeruiamus.3.Phil.144. Deueni in medium rerum omnium certamen atque diſcrimen. de Or.85. Nunc incido diſcrimen ipſum. Att.99. Ne noctem quidem Conſules inter meũ diſcrimen & eorũ prędam intereſſe paſſi ſunt. p Sext.45. Obiicere ſe in diſcrimen pro aliquo. pro Sext.3. Qui uiderent ſe, & ſalutem ſuam in diſcrimen offerre pro ſtatu ciuitatis, & pro communi libertate.pro Sext. 1. In ipſum diſcrimen & aciem doctrinam perduxit.3.de Leg. 16. In diſcrimen extremum uenimus.pro Mur.144. Fortunę alicuius ueniunt in diſcrimen. Dolabel.i.9.13.4. Venerat res in iudicium atq. diſcrimẽ. 5.Ver.119. Cum omnium nobilium ſalus in diſcrimen ueniret. pro Sex.Roſc.21. Etenim uerebantur credo anguſtias, quaſi res in contentionẽ aut in diſcrimen aliquod poſſet uenire. pro Plã. 44. In diſcrimen exiſtimationis uenire. 1. Ver.39. In diſcrimen uentum eſt.Off.2.47. In diſcrimen uocari. Off.1.117. Iecit quidã caſus caput meum quaſi certaminis cauſa, in mediam contentionem, diſſenſionemq. ciuilẽ, quo in diſcrimine, &c.ep. 12. Erit igitur res iam in diſcrimine. Acad.q.ed.1.l.2.123. In extremo diſcrimine, ac dimicatione fortunæ deſertum eſſe. pro Syl. 58. Ea res nunc diſcrimine uerſatur, utrum, &c. pro Q.17. Maximo in diſcrimine Reſp. uerſatur. Att. 280. Duo maria pertenuj diſcrimine ſeparata.con. Rull.83. ideſt, interuallo. Officia autem tollebantur delectu omni & diſcrimine remoto. 4.de Fin.112. Dij diſcriminum periculorumque comites. de Nat.d.59.

Diſcrimino.

Heturiam diſcriminat Caſſia. ſ. uia.12.Phil.334.i. diuidit.

Diſcerpo.

Res ea quæ propoſita eſt, quaſi in mẽbra diſcerpitur.in Topi. 13. Diſtractione humanorũ animorũ diſcerpi & lacerari deũ.1. de N.d.47. Quod ex ſua ſit, certe nec diuidi, nec diſcerpi, nec diſtrahi põt, nec interire igf.1.Tuſ.112. Quæ cõplecti tota nequeunt, hęc facilius diuulſa & quaſi diſcerpta cõtrectãt.3.de Or.14.

Diſcindo.

Diſcindit ueſtem, reſarcietur.pro Cæl.29. Cum iſta feci, quæ tu, &c. ut diſcinderem tunicam, ut cicatrices oſtenderem.de Or. 126. Tales igitur amicitię ſunt remiſſione uſus leuandæ, & (ut Catonem dicere audiui) diſſuendæ magis, quam diſcindendæ ſunt.de Amic.65. Ita cotem nouacula eſſe diſciſſam. de Diu.87.

Diſcingor.

Cęſar mihi crede, in ſinu eſt, neque ego diſcingor. ad Q. fr. 2. 29. id eſt, non reiicio, aut diſfluere patior.

Diſciplina, diſciplinabilis, diſcipulus. *Vide Diſco.*

Diſcludo.

Duas partes ſeparare voluit, iram & cupiditatem, quas locis ſuis diſcluſit: iram in pectore, cupiditatem ſubter pręcordia locauit. 1. Tuſc. 18.

Diſcluſus.

Semotę & diſcluſæ a mente partes. 1. Tuſc. 125.

Diſco.

Valent pueri, ſtudioſe diſcunt, diligenter docentur. 3. ad Q. fr. 20. Diſcebamus pueri duodecim tabulas, ut carmen neceſſarium, quas iã nemo diſcit. 2. de L. 54. Diſcebant. n. fidibus antiqui. de Sen. 24. Animaduerti n. & didici ex tuis literis, te, &c. ep. 33. Vt ego feci, qui ſenex literas Græcas didici, quas quidem ſic auide arripui, quaſi diuturnam ſitim explere cupiẽs. de Sen. 81. Didicimus a paruis. 2. de Leg. 8. Eſt. n. hæc nõ ſcripta, ſed nata lex: quam non didicimus, accepimus, legimus, ſed ex natura ipſa arripuimus, hauſimus, expreſſimus. Or. 112. Ab eo. n. Stoico Dialecticam didicerat. 4. Aca. 174. Si bis bina quid eſſent didiciſſet Epicurus, certe non diceret. de N. d. 2. 35. Quod eſt negaſti, qui nõ cito quid didiciſſet, unquam omnino poſſe perdiſcere. 3. de Or. 81. Nec committam, vt ſi ego eum condemnaro, tu reſtituas, ne habeat Burſa Plãcus apud quem literas diſcat. Dolabellæ, l. 9. 10. 5. Diſcere aliquid ratione. Tuſc. 1. 29. Diſcere nihil aliud eſt, quam recordari. Tuſc. 1. 47. Socratis ſententia apud Platonẽ in Menone. Diſcere ex uno. Tuſc. 1. 61. Si a Polyæno familiari ſuo Geometriam diſcere maluiſſet, quam illam etiam ipſum dedocere. l. 1. de Fin. 16. Diſcere literas apud aliquem. Ac. 53. Multa diſcere atq. dediſcere. pro Q. 10. Libet ſemper diſcere. de Or. 151. Dum eſt vnde, ius ciuile diſcatur. in Verr. 99. Craſſus, quod diſci potuit de iure, didicit. de Or. 121. Diſci omnino nõ poteſt, quod cito diſci non poteſt. 3. de Or. 51. Diſcẽdi epulæ. Top. 11. Si diſcendi labor potius eſt, quam voluptas. Off. 33. Ad diſcẽdũ celeritas. Ac. q. ed. 2. l. 1. 15. Hominis mens diſcendo alitur, & cogitando ſemper aliquid aut inquirit, aut agit. Off. 21. Recte igitur de cauſa diſcẽda nihil præcipiũt. de or. 118. i. cognoſcẽda.

Diſciplina.

Res, quarum eſt diſciplina, ut literæ. de Diu. 100. Niſi mores ac diſciplina plus valerent. pro Flac. 8. Militarum artium diſciplina. pro Flac. 7. Diſciplina augurum. de N. d. 2. 7. Certaque viuendi diſciplina. Off. 3. 20. Familiæ grauis & cõſtans diſciplina. ad Q. fr. 1. 2. 17. Diſciplina ſatis & copioſe, & eleganter conſtituta. de Fin. 4. 2. Ea quæ voluptaria, delicata, mollis habetur diſciplina, quam grauis, quam continens, quam ſeuera ſit. l. 1. de Fin. 29. Diſciplina dialectica. Ac. q. ed. 2. l. 1. 23. Dicendi diſciplina. de Cl. Or. 84. Diſciplina domeſtica, bellica. Ac. q. ed. 2. l. 1. 7. Hæc inſtitutio, atq. hęc diſciplina, poteſt ſuſtinere in rebus ſtatuendis, decernendisq. eam ſeueritatem, qua, &c. ad Q. fr. 1. 2. 28. Hermagoræ diſciplina ad ornandum inops. de Cl. 189. Diſciplina, vſus militiæ indocilis. Ac. q. ed. 2. l. 2. 2. Diſciplina iuris ciuilis, homo omnium eruditiſſimus. 1. de Or. 86. Diſciplina memoriæ non ſine cauſa ex locis ducta; ineſt enim in eis magna admonitionis uis. de Fin. 5. 2. Diſciplina meretricia. 5. Verr. 5. Non Rhodiorum quorum uſque ad noſtram memoriam diſciplina naualis & gloria remanſit. pro L. Man. 37. Diſciplina perfectiſſima. Ac. q. ed. 1. lib. 2. 16. Lentulum in primis imitatione tui fac erudias: nullã enim erit hac præſtantior diſciplina. ep. 8. Diſciplina Reip. magnam habet uim. Tuſc. 1. 92. Temporum diſciplina. de Sen. 51. id eſt, boni mores, & eorum obſeruatio. Diſciplina quæ erat ab hoc tradita, locabat ſe non minus h s. CCCLIII. pro Q. Roſc. 49. Virtutis diſciplina melior nulla eſt. ad Brut. 91. Dicet aliquis, hæc igitur eſt tua diſciplina? ſic tu inſtituis adoleſcentes? ob hanc cauſam tibi hunc puerum parens cõmendauit & tradidit? pro Cæl. 45. Diſciplinæ meæ alumnus. 9. f. 17. Vt exerceamur in uenando ad ſimilitudinem bellicę diſciplinę. de Nat. 58. Deſertæ diſciplinę & iampridem relictę, patrocinium nec opinatum a nobis eſſe ſuſceptum. 1. de N. d. 5. Sũmus ille doctor iſtius diſciplinæ Apollonius. de Or. 91. Adeone ignarus es diſciplinę, cõſuetudinisq. noſtræ? p Rab. perduel. reo, 21. Peripateticorũ diſciplinæ forma triplex eſt, una pars eſt naturę, diſſerẽdi altera, uiuẽdi tertia. de Fin. 5. 8. Ratio uetuſtæ diſciplinę, quã a patre acceperas. ep. 83. O morẽ præclarũ, diſciplinamq., quã a maioribus accepimus, ſi quidem teneremus. p Flac. 10. Inde Anaxagoras qui accepit ab Anaximene diſciplinã, primus omniũ, &c. 1. de N. d. 20. Adhæreſcere ad aliquam diſciplinam. 4. Ac. 17. Ad quãcumq. ſunt diſciplinam quaſi tempeſtate delati. Ac. q. ed. 1. l. 2. 9. Metaphora a nauigãtibus. Eos iſtitue re atq. erudire ad maiorũ inſtituta atque ciuitatis diſciplinam non ad tuas turpitudines debuiſti. 5. Verr. 137. Colere diſciplinam Stoicam. de Cl. Or. 60. Diſciplinam & legem uiuendi ſingulis dare. 1. de Leg. 44. Lacedęmoniorũ diſciplinam a Lycurgo datã. de N. d. 78. Diſciplinã aruſpicũ Ethruriæ principes docento. 2. de Leg. 18. Diſciplinã ſapiẽtiæ caponere. Ac. q. ed. 1. l. 2. 104. Imitari potius Caſtor aui tui mores diſciplinamq. debebas. pro Deiot. 19. In militiæ diſciplinã profectus eſt. p l. Man. 19. At tu te in diſciplinã meã tradideras. 2. Phil. 31. Senatus decreuit, ut de principum filiis ſex, ſingulis Hetruriæ populis, in diſciplinã traderentur. de Diu. 99. Adoleſcentes ei in diſciplinam traditi. in Verr. 99. Quorum rerum fateor magnam multiplicemq. eſſe diſciplinam. Or. 104. Nec quiſquam rex Perſarum poteſt eſſe, qui non ante Magorum diſciplinam ſciẽtiamq. perceperit. 1. de Diu. 150. Vtrum igitur percurri omnẽ Epicuri diſciplinam placet: an, &c. l. 1. de Fin. 22. Hanc ampliſſimam omnium artiũ benę uiuendi diſciplinam, uita magis quã literis perſecuti ſunt. Tuſ. 4. 5. Reſtat vnum genus reprehẽſorum, quibus Academiæ ratio non probatur: quid grauius ſciremus, ſi quiſquam ullam diſciplinã philoſophiæ probaret, præter eam, quam ipſe ſequeretur? Ac. 1. l. 1. de Fin. 11. Probare aliquam diſciplinam, i. ſcholam, uel doctrinam alicuius philoſophi. Vt dolore ſuo ſanciret militaris imperii diſciplinam. l. 1. de Fin. 18. Qui ipſorum diſciplinam ſequor. Ac. q. ed. 1. l. 1. 89. Diſciplinam augures tenento. 2. de Leg. 18. Ferarum natura nõ eſt illa quidẽ deprauata mala diſciplina, ſed natura ſua. 2. de Fin. 57. Non degenerare a diſciplina patris. in Ver. 185. Deprauari mala diſciplina. de Fin. 71. Illud totum habuit e diſciplina, inſtrumenta naturæ deerant. de Cl. Or. 145. Nihil factũ eſt, niſi moderate, niſi quiete, niſi ex hominibus grauiſſimis & ſanctiſſima diſciplina. pro Deiot. 147. Doctus ex diſciplina Stoicorum. de Cl. Or. 48. Hominis pene operarii ex Amerina diſciplina patris familiæ ruſticani. p S. Roſc. 38. M. Piſo quidquid habuit, habuit ex diſciplina. de Cl. or. 126. Exercitatus bona diſciplina. Or 216. Illud dico, nullã eſſe in ea diſciplina munitã ad Conſulatum uiam. pro Mur. 129. Vt in noſtra diſciplina eſt. ep. 83. Quidam parẽtum diſciplina meliores ſunt. Off 24. Diſciplina tegere. 10. Att. 19 Cum iam diſciplinę grauiſſimę philoſophorum conſtitiſſent. Ac. q. ed. 1. l. 2. 15. Diſciplinæ nonnullæ ſunt, quæ propoſitis bonorum & malorum finibus, officium omne peruertunt. Off. 1. 9. Omnes bonarum rerum diſciplinæ. Or. 197. Tres. n. trium diſciplinarum principes conuenistis. 1. de N. d. 23. Omnes fere philoſophi omnium diſciplinarum, niſi quos a recta ratione natura uitioſa detorſiſſet, hoc eodem animo eſſe potuerunt. 5. Tuſ. 130. Cuius prima ętas dedita diſciplinis fuit, iiſque artibus, quibus inſtruimur, ad hũc uſum forenſem. pro Cæl. 43. Studia & artes quæ ſunt nobis Græciæ monimentis diſciplinisque tradita. Q. fr. 1. 1. 42. Craſſus habuit quiſquam etiam domeſticas diſciplinas. de Cl. 179. Ve cum plus uno uerum eſſe non poſſit, facere neceſſe ſit tot & tam nobiles diſciplinas. Ac. q. ed. 1. l. 2. 135. Sin a Græcorum artibus & diſciplinis abhorrerent, ne hęc quidem curaturos, quæ ſine eruditione Græca intelligi non poſſunt. 1. Ac. 7. ad Lent. l. 1. 7. 37. Non modo quid nobis probaretur, ſed etiam quid a ſingulis philoſophiæ diſciplinis diceretur, perſecuti ſumus. 1. de Fi. 10.

Diſciplinabilis.

Diſciplinabilem ſcientiam habere. ad Her. 3. 94.

Diſcipulus.

C. Marius, P. Africani diſcipulus ac miles. pro Cor. 64. Panætius, doctor Poſſidonii, diſcipulus Antipatri. de Diu. 81. Auditor & diſcipulus Platonis Heraclides. 1. de Diu. 83. Rudem me diſcipulum atque integrum accipe. 3. de Nat. d. 5. Orator parum uehemens, dulcis tamen, ut Theophraſti diſcipulũ poſſis agnoſcere. 2. Off. 6. Cratippo me ſcito non ut diſcipulum, ſed ut filium eſſe coniunctiſſimum. 16. fam. 27. ex epiſt. Ciceronis filii. Diſcipulorum ingenia noſcenda. 1. de Orat. 62. Hirtium ego & Dolabellam dicendi diſcipulos habeo, cœnandi magiſtros. Papirio, lib. 9. 39.

Diſcolor.

Diſcoloribus ſignis ſẽtẽtias iuratorũ hominũ notare. 1. Ver. 25

Diſcors.

Non ambitione, non contentione diſcordes. 2. de L. Agr. 89.

Diſcordo.

Sed intus etiam in animis incluſæ inter ſe diſſident atque diſcordant. 1. de Fin. 69.

Diſcordans.

Diſcordans.

Animus a ſeipſo diſſident, ſecumque diſcordans.1. Fin.88.

Diſcordia.

Diſcordia, eſt ira acerbior, intimo odio & corde concepta.4. Tuſc.16. Diſcordia non rerum, ſed uerborum eſt. de Leg.42. Flāma diſcordiæ ciuilis vel potius belli.16.fam.12. Vt maior facultas Tribuniſ pleb. detur, depulſo aduerſario ſeditionis ac diſcordiæ concitandæ. pro Mur.75. pro Seſtio,37. Diſcordiā, cupiditatem, cæteraque generis eiuſdem ad dtum reuocat Parmenides. de N.d.1.22. Rem perniciosiſſimam in ciuitatem induxit ſeditionem atque diſcordiam. Off.17. Empedocles dicit, quę in rerum natura, totoque mundo conſtarent, quęque mouerentur, ea contrahere amicitiam, diſſipare diſcordiam. de Amic.24. Ex cupiditatibus odia, diſſidia, diſcordiæ bella naſcuntur.1. de Fin. 69. Nec alius diſcordiarum ſolet eſſe exitus inter claros & potentes viros, niſi aut uniuerſus interitus, aut victoris dominatus, aut regnum. de Ar.256. Sit diſcordiarum finis aliquādo. de Ar.254. Si alteruter eorum ad Parthicum bellū non eat, uideo magnas impendere diſcordias, quas ferrum & uis iudicabit.8. ſam.42. in ep. Cælii. Multas eſſe in oppidis ſeditiones multas diſcordias. ad Q. fr.29. Sedare diſcordias. in Ant.153. Sūmi ductes ciuitatis, diſcordiis conſumpti. in Ant.153. Quanta vis amicitiæ concordiæque ſit, ex diſſenſionibus atque diſcordiis percipi poteſt. de Amic.23. Vt odia occulta ciuium, quæ nunc tantis diſcordiis continentur, in optimi cuiuſque fortunas erumpe-rent. pro Mur.135.

Diſcrepo.

Sed factum tuum a ſententia legis diſcrepat. pro Plan. 267. Hoc diſcrepat cum illo. de Fin. 119. Eadem dicit, nulla in re diſcrepat. 7. Verr. 95. Si quid diſcrepat, clamant vnum dicam: in Verr.134. Diſcrepant facta Epicuri cum dictis, 2. de Fin.153. A meis rationibus diſcrepat tuæ. Ruſo, l.5.20.8. Et quidē ſic hęc duo uerba inter ſe diſcrepant, ut tamen vnum ſonare uideantur. Off.88. Id a tuis literis, quas ad me de acceſſu tuo miſeras, diſcrepabat. Att.23. Diſcrepabat etiam ab iiſdem, quod nullo modo arbitrabatur, quī dignā effici poſſe ab eo, quæ eſſet expers conpoeſis.2. Acad.28. Nihil ſane ad rem pertinet, ſiqua inter diſcrepauit ab Antonii diuiſione noſtra, patrimo.3. de Or.66. Neque eo quidquam a meis rationibus diſcrepabunt tuæ. ep.76. Vt nō numquam, ſiquid diſcrepet, exiſtimant unum ad aliquem dic.4. Verr.90. In qua dicuntur ea quæ nō multum diſcrepent ab opinione populari. in Parad.1. Vt in fidibus aut tibiis, quamuis paululum diſcrepent, tamen id a ſciente animaduerti ſolet. 1. Off. 202. Non eſt ignotus mihi ſenſus tuus, neque, ſi facultas optabilis mihi quidem tui præſentis eſſet, umquam a tuis conſiliis diſcreparem. Plancus Cic. 10. 4.7. Diſcrepare a ſeipſo. Tuſc.4.23. Ea eo quidem ſuſpicati, foſtaſſe ſunt animorum contentione, non opinionum diſſenſione, me ab eo diſcrepare. Cælio, lib.2. 12.6. ideſt, diſſimilitudinem ſententiarum habere, diſcordem eſſe. Ab humanitate diſcrepare.1. Off. 201. Diſcrepare ab officio & natura. Off.1.201. Inter ſe uidentur duæ leges, aut plures diſcrepare. 2. de Inu.228. Quare qui nobis in mentem uenit hæc, appellare iudicia, quæ, &c. inter Collegas diſcrepare uidearis? pro Clu.96. Quid attinet cum iis, quibus cum re cōuenieba, uerbis diſcrepare? de Fin.4.50.

Diſcrepans.

Interpreſque eſt mentis oratio, uerbis diſcrepans, ſententiis congruens.1. de Leg.45. Vt a multitudine & populo non modo cæteras atque conſentus, ſed etiam ipſi ſibi ſinguli diſcrepantes eiiciantur.3. de Or. 108. Diſcrepantes & uariæ doctiſſimorum hominum ſententię. de Nat. d. 1. Admouenda curatio, & talis quidem, quæ poſſit eſſe omnium de ceteris rebus diſcrepantium Philoſophorum.4. Tuſ.98. Diſcrepantibus inter ſe duabus legibus quid ſpectandum.2. ad Her.47.

Diſcrepantia.

Ridetur etiam diſcrepātia: quid huic abeſt, niſi res & virtus? de Or.135. Diſcrepantia ſcripti & uoluntatis. Top.229. In actiones, omnemq. vitam, nullam diſcrepantiam conferre debemus. 1. Off.157. Maiorem multo habent Stoici & Peripatetici rerū omnino diſcrepantiam, quam verborum.3. de Fin.65.

Diſcrucior.

Diſcrucior, Seſtilij fundum a Verberone Curtilio poſſideri. Att.224. Quod enim ipſe celeriter arripuit, id cum tarde percipi videt, diſcruciatur. pro Roſc. Com.18.

Diſcruciatus.

Vt ille Trebonium, etſi poſſet etiam Brutum, diſcruciatos necaret.12. Phil. 334.

Diſcumbo.

Diſcubuimus omnes præter illam. Att.5.88.5. Quare cum in quamdam tabernam diuertiſſent, ſimul cœnare, & in eodem loco ſomnum capere noluerunt. Cœnati diſcubuerunt ibidem.2. de Inu.131. Mature uenimus, diſcumbitur: ſit ſermo inter eos & inuitatio, ut more Græco biberetur.3. Ver.45.

Diſcupio.

Peream, ſi minima cauſa eſt properandi iſto mihi, quod te videre, & omnia intima conferre diſcupio. Cælius ad Cic.8.44.

Diſcus.

Et hoc ipſo tempore cum omnia gymnaſia Philoſophi teneant, tamen eorum auditores diſcum audire, quam Philoſophum malunt.2. de Or.13.

Diſcutio.

Eorumque aduocationem manibus, ferro, lapidibus diſcuſſiſti. pro Dom. ſua, 44. modo cædem timueramus, quam oratio fortiſſimi ſenis Q. Conſidij diſcuſſerat: eaq; quam quotidie timete putueramus, ea orta eſt.2. Att.64. Hoc, quod concepiſti Reſp. periculum parturit, conſilio diſcutiam & comprimā. pro Mur. 76. Diſcutere captiones. Acad.q.ed.1.lib. 2.44. Cunctationē diſcutere. Aſinius Pollio ad Cic.10.33.4. Diſcutere rem.2. ad Q. fr.26.27. Diſcutiēda ſunt ea quę obſcurāt.3. de Or. 159. Diſcuſſa eſt illa caligo, quam paulo ante dixi: diluxit, patet, videmus omnia. 12. Phil.321. Δυσεντερία. 7. fam. 46. Δυσεντερικὰ πάθη. 7. fam. 46. Δυσεντερικὰ πάθη. 5. Att.17.

Diſicio.

Dede, ac diſice, per me licebit. pro Cæl. 29.

Diſictus.

Ideirco reſpub. diſiecta eſt eo tempore. Sal. in Cic.271. Non diſiecta manu pares aduerſarij eſſe non poſſumus.8. ad Att.45. in ep. Cn. Pompeij. ideſt, diſperſis copiis, cui opponitur, contractis copiis. Diſiecta ſaxa. in Arat. Res diſperſas & vage diſiectas eligere. ad Her.24.

Diſiungo.

Nam ab orationibus diſiungo me fere, referoque ad manſuetiores muſas. Lent.1.53. Hoc eſt a commodis, non nomine, ſed genere toto diſiungunt Stoici. 1. de N.d.25. Diſiunxit, inquit, eos a colonis. pro Syl. 178. Ipſe enim Pompeium a mea familiaritate diſiunxit.2. Phil.45. Ordinem de nobis optime meritum, & a nobis, & a repub. diſiungemus. ad Q. fr. 296. Sin eos diſiungēt, hoc erunt inferiores, quod, &c. de Or. 156. Quare hoc cōmemoremur, mihi crede, diſiungamuſque nos a corporibus. 1. Tuſ. 41. ideſt, conſueſcamus mori. Diſiungere concordiam. 1. At.57. Diſiungere iumenta. de Diu. 124. Diſiungere ſe a ſocietate diuina dicuntur animi, uinculis corporis impediti. de Diu.1.94. Diſiungi ab alicuius amicitia, uel familiaritate. 2. Phil.45. Natura & genere diſiungi. 7. Ver.143.

Diſiunctus.

Fons munitione ac mole lapidum a mari diſiunctus. in Verr. 228. Diſiunctus eſt freto ab Italia.3. Verr.110. Aetolia procul a Barbaris diſiuncta gentibus. in Piſ.99. Diſiuncta inſula mari ab Sicilia.6. Ver.91. & 105. Quę vita maxima diſiūcta a cupiditate, & cum officio coniuncta. pro Roſc. Am. 23. Diſiūctum monſtrū. de har. reſp.23. Omne quod ita diſiunctum ſit, quaſi, aut etiam, aut non: non modo verum eſſe, ſed etiam neceſſarium. Aca.24. Opera mea Pompeium a Cæſaris amicitia eſſe diſiunctum. 2. Phil. 45. Videre iam videor populum a Senatu diſiunctum. de Amic.39. Quod longiſſime ſit ab imperitorum intelligētia ſeu ſuque diſiuncta in cæteris, id maxime excellit.1. de Or.7. Grecē longe a noſtrorum hominum grauitate diſiuncti. pro Seſt.27. Quoniam interuallo locorum & temporum diſiuncti ſumus, per literas tecum quam ſæpiſſime colloquar. Lentulo, l.1.7.2. Mores eius longiſſime a tanti ſceleris atrocitate ſunt diſiuncti. pro Cæl. 48. Quorum mentes longe a communi ſalute diſiūctę ſunt. de har.256. Longiſſime diſiuncta comprehendere. in Piſonē, a Diſiuncta coniungere. a de Fi.75. Diſiunctior a te tū. Att. 13.268.4. Nihil eſt n. ab cogitatione, quam habemus de grauitate ſapientis, errore, leuitate, temeritate diſiunctius. Ac. q.ed.1.l. 2.61. Diſiūctiſſimi loci. p l. Man.5. Terre diſiūctiſſime. p Mar.5.

Diſiunctio.

Diſiunctio, figura dicendi. 3. de Or. 115. diſiunctio eſt, cum eorū, de quibus dicimus, aut vtrūq., aut vnumquodq. certo concludiſur uerbo, &c. 4. ad Her. 188. Quod igitur indicabit, quæ coniunctio, quæ diſiunctio vera ſit, &c. Ac.q. ed.1.l. 2.83. Si diſiūctio a cōtrariis falſa poteſt eſſe, nulla vera eſt. Ac.q.ed.1.l.2.89. Animorū diſiūctio diſſenſionē facit. pro L. Agr. 29. Diſiūctio facienda. de Amic. 66. Neque .n. non poteſt mihi non moleſtiſſima eſſe diſiunctio noſtra in tanta rerum omnium uarietate.

In diſiunctione plus uno verum eſſe non poteſt. in Top. 19. Ita diſſenſi ab illo, ut in diſiunctione ſententiæ, coniuncti tamē amicitia maneremus. de Prouinc. Conſul. 33. In tanta diſiunctione meorum. pro Sext. 13. Diſiunctiones ex contrariis Epicurei uerar eſſe dicunt. Fat. 28. In omnibus diſiunctionibus, in quibus aut etiam, aut non, poneretur. de Nat. d. 1. 48. *Δυσωπία* tua, 19. Att. 35. *Δυσωπία*. 13. Att. 45. *Δυσωπίαν*. quandam hæc res uidetur habere. 16. Att. 38.

Diſpar.

Diſpar cauſa. pro Plancio, 65. Huic autem illa diſpar adiūcta ratio orationis. Or. 125. Cum ſimplex animi natura eſſet, neque haberet in ſe quidquam admiſtum diſpar ſui, atque diſſimile, nō poſſe eum diuidi. de Sen. 71. In diſparis animalis uitam tranſire. Tuſc. 235. Et in utriuſque pari ſcelere diſparem conditionem facit. de Prou. 72. An hoc probabile, in æqua cauſa populorum ſine pretio uaſium ius & diſparem conditionem fuiſſe? 7. Ver. 40. ep. 8. O fortunam lōge diſparem M. Fonteii, ſi deligere potuiſſes, ut potius telis tibi Gallorum, quam periuriis intereundum eſſet? pro Fonteio. 32. Et quoniam uideudi, Iudices, parem dignitatē ad Conſulatus petitionem, diſparem fortunam prouincialium negotiorum in Murena atque Sulpitio fuiſſe, &c. pro Mur. 40. Etenim geminorum formas eſſe ſimiles, uitam atque fortunam plerumque diſparem. 2. de Diu. 135. O domus antiqua, heu quā diſpari dominaris domino. Off. 28. Ex diſpari genere culparum de. Inu. 66. Sunt his alii multum diſpares. Offic. 22. At motus in utroque diſpares. de Nat. 20. Honorū gradus ſummis hominibus & infimis ſunt pares, gloriæ diſpares. pro Plāc. 71. Diſpares enim mores diſparia ſtudia ſequuntur; quorum diſſimilitudo diſſociat amicitias. de Amic. 64. Aetatibus diſparibus non eadem officia tribuuntur. 1. Off. 171. Ex diſparibus ſtellarum errā tium motionibus. de N. d. 2. 38. Nō uno modo in diſparibus cauſis affecti eſſe debemus. Off. 46. Varietas enim latinum uerbum eſt, idque proprie quidem in diſparibus coloribus dicitur, ſed transfertur in multa diſparia, uarium poema, uaria oratio, uarii mores, uaria fortuna. &c. 2. de Fin. 15. Quinque autem ſtellæ eū dem orbem tenentes, &c. diſparibus temporibus eadem ſpatia conficiunt. 1. de Nat. d. 61.

Diſparilis.

Quæ omnia fiunt ex cæli uarietate, & ex diſparili aſpiratione terrarum. 1. de Diu. 71.

Diſparatum.

Diſparatum eſt autem id quod ab aliqua re per oppoſitionem negationis ſeparatur, hoc modo, Sapere & nō ſapere. 1. de Iu. 58.

Diſpartio, *ſiue Diſpartior.*

Aequabiliter prædā diſpartire. Off. 41. Diſpartire genera. *Διαιρεῖν*. Tuſ. 5. 53. Iidem uultis a diis immortalibus hominibus diſpartiri ac diuidi ſomnia. 3. de Nat. d. 70. Diſpartiri in minima. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 40.

Diſpello.

Eadēque ab aīo, tāquā ab oculis, caliginē diſpulit. 1. Tuſ. 52.

Diſpulſus.

Idem quod pecudes, quæ diſpulſæ, ſui generis ſequuntur greges. Att. 7. 29. ideſt, ſeparatæ & ſelectæ.

Diſpenſo.

Accepi a te ſignatum libellum, quem Anteros attulerat: ex quo ſcire nihil potui de noſtris domeſticis rebus, de quibus acerbiſſime afflictor: quod qui eas diſpenſauit, neque adeſt iſtic, neque, ubi terrarum ſit, ſcio. 11. Att. 1. Deinde inuenta non ſolū ordine, ſed etiam momento quodam atque iudicio diſpenſare atque diſponere. 1. de Or. 69.

Diſpenſatio.

Profectionem meā, ut uideo, Erotis diſpenſatio impedit. Att. 15. 31. Sed hanc mihi diſpenſationem pro paterna neceſſitudine & coniunctione depoſco. 13. Phil. 350. Eripueras prouinciæ decernendæ poteſtatem, imperatoris diligendi iudicium, ærarii diſpenſationem, in Vatinium, 26. Hæc tua ratio a rege propoſita Poſthumo eſt ſeruandæ pecuniæ, ſi curationem & quaſi diſpenſationem regiam ſuſcepiſſet. pro Rab. Poſt. 17.

Diſperdo.

Qui tot ingenuos, matresfamilias, ciues Romanos occidit, abripuit, diſperdidit, regiones uaſtauit? Vatinius Cic. 5. 24. Videte nūc proximo capite, ut impurus helluo turbet Rēp. ut a maioribus noſtris poſſeſſiones relictas diſpdat & diſſipet. p L. Agr. 1.

Diſperditio.

Cum exercitu Romam ſit ad interitum noſtrum, & ad diſperditionem urbis uenire conatus. 3. Phil. 145.

Diſpereo.

Vnum fundum pulcherrimum Pop. Romani, caput veſtræ pecuniæ, pacis ornamentum, ſubſidium belli, fundamentum vectigalium, horreum legionum, ſolatium annonæ, diſperire patiemini? 2. de L. Agr. 79.

Diſpergo.

Puerum interea obtruncat, membraque articulatim diuidit, Perque agros paſſim diſpergit corpus, &c. 3. de Nat. d. 92. Ita ſi raro has interſeremus enumerationes, & in cauſa tota varie diſpergemus, commode luminibus diſtinctis illuſtrabimus rationem. ad Her. 181. Cur mortifera tam multa pernicioſa terra mariq. diſperſerit. 4. Ac. 116. Quod cū acciderit, membratim oportebit partes rei geſtæ diſpergere in cauſam, & ad unamquamque cōſilium rationem accommodare, ut vulneri præſto medicamētum ſit, & odium ſtatim defenſio mitiget. 1. de Inu. 44.

Diſperſus.

Membrorum collectio diſperſa. pro L. Man. 15. Ita tanti bellum, tam diuturnum, tam longe, lateque diſperſum. pro L. Man. 25. Quondam tempore homines nondum, neque naturali, neque ciuili iure deſcripto, fuſi per agros ac diſperſi vagarentur. pro Seſtio, 78. Prædones toto mari diſperſi vagabantur. pro Flacco, 31. Omnia fere, quæ ſunt concluſa nunc artibus, diſperſa & diſſipata quondam fuerunt, &c. 1. de Or. 92. Atque interea tamen dum hæc, quæ diſperſa ſunt, coguntur, vel paſſim, licet carpentē & colligentem vndique, repleri iuſta iuris, ciuilis ſcientia. 1. de Or. 94. Sed vt ea, quæ in ſe diſperſa atque infinita viderentur eſſe, ratione & diſtributione ſub uno aſpectu poneretis. de Pet. Conſ. 1. Suſpiciones interiectas & diſperſas habere. 2. ad Her. 38. Ego quod exiſtimabam, diſperſos nos, neque reipublicæ vtiles, neque nobis præſidio eſſe poſſe. Att. 8. 161. 1.

Diſperſe.

Nunc iam illa omitto, quæ diſperſe a me multis locis dicentur, ac dicta ſunt. 6. Ver. 103. Enumeratio eſt, per quā res diſperſe & diffuſe dictæ, unum in locum coguntur. 1. de Inu. 106.

Diſpertio, *ſiue Diſpertior.*

Redeunt rurſus ad coniecturam, eamque in quatuor genera diſpertiunt. 3. de Or. 63. Et in mēbra quædam, quæ *κῶλα* Græci uocant, diſpertiebat orationem lubentius. de claris Or. 84. Ille autem qui archipirata dicitur, niſi æquabiliter prædam diſpertiat aut occiditur a ſociis, aut relinquitur. 2. Offic. 56. Deinde eorum generum quaſi quædam membra diſpertiat, tum propriam cuiuſque uim definitione declaret. 1. de Orat. 94. Diſpertire fortunas parricidia. 8. Philip. 239. 4. Verr. 32. in Catil. 79. Tempora uoluptatis laboriſque diſpertire. pro Mur. 68. Sæpe quod poſitū eſt in una cognitione, id in infinita diſpertiuntur. 2. de Leg. 75. Diſpertiri municipiis. in Cat. 79. Bona uenditio redigenda, ac diſpertienda, in Verr. 118. Illo abſoluto, pecuniam illam aut iudicibus diſpertiendam, aut ipſi eſſe reddendam. pro Cluen. 54.

Diſpertitus.

Mihi tecū ita diſpertitum officium fuiſſe in Reip. ſalute retinenda, ut ego &c. Metello, lib. 5. 2. A quibus initia uitæ atque uictus, legum, morum, manſuetudinis, humanitatis, exempla hominibus & ciuitatibus data ac diſperdita eſſe dicuntur. 7. Verr. 147. Satius eſſe exiſtimo nos diſpertitos, & in ſpeculis eſſe. &c. Att. 9. 181. 11.

Diſpicio.

Ego quid ſperem, non diſpicio. ad Q. fr. 1. 53. In ea re Pompeius quid uelit non diſpicio. ad Q. fr. 2. 6. Ideſt, non certo ſcio. Simul atque ipſe graui uulnere exanimari uideret ſe, ut primum diſpexit, quæſiuit ſaluus ne eſſet clypeus. 2. de Fin. 155. Nūc velim deſpicias res Romanas. Att. 97. Cum autē diſpicere cœperimus & ſentire quid ſimus, & quid animantibus ceteris differamus, tū ea ſequi incipimus ad quæ nati ſumus. 5. de Fin. 73. Si diſpicere quid cœpero, ſcribam ad te apertius. 2. Att. 51. Tamē acie mentis diſpicere cupiebant. 1. Tuſc. 72. Verum diſpicere imbecilli animi non poſſunt. 2. de Diu. 65.

Diſpliceo.

Diſpliceo mihi, nec ſine ſummo ſcribo dolore. Att. 2. 33. 4. Ac. 246. ad Nigidiū Figulum, lib. 4. 13. 8. Atq. in ea exercitatione non ſane mihi diſplicet, adhibet, &c. de Or. 97. Ipſe ſibi diſplicet. de Nat. d. 1. 59. Inhibere illud tuum, quod ualde mihi arriſerat, uehemēter diſplicet. Att. 13. 278. 2. Mihi, quæ adhuc acta ſunt, diſplicent. Att. 118. Eſt quiddam tertium, quod nec Selicio, neque mihi diſplicebat. ep. 5. Sed mihi placebat Atticus maxime, uel dicam minime diſplicebat. de Cl. 183. Nōne fieri poterat, ut populo de Cyprio rege placeret, de exulibus Byzantinis diſpliceret?

ceret?

cerct.pro D.ſua.42. Vereor ne tibi mea conſilia diſpliceãt. Att. 318. Quibuſdam totum hoc diſplicet philoſophari. l.1.de Fin.1.

Diſpolio.

Vt etiam cum ceteris Siculis diſpoliaretur.6.Ver.38.

Diſpono.

Verba ita diſponunt,ut pictores uarietatem colorum. in Or. 55. Poſtea uero quam Tyrannio mihi libros diſpoſuit, &c. Att. 4.77.2. Inuenta non ſolum ordine,ſed etiam momento quodam atque iudicio diſpenſare atque diſponere.de Or.96. Libros confuſos diſponere.3.de Or.75. Diſponere præſidia.5.Phil.170. Videndum eſt cuiuſmodi rationem in diſponendo habere conueniat.ad Her.31. Ratio ordinis & diſponẽdarum rerũ.de Or.124.

Diſpoſitus.

Diſpoſitus ad honorem.pro Mur.27. Fac ut plane iis hominibus,quos deuinctos tenes,deſcriptum ac diſpoſitum ſuum cuique munus ſit.de Pet.Conſul.14. Aptum & ratione diſpoſitum aliquid habere.pro Roſc.Am.78. Tamen nequaquam tanta in mora eſt,quãta qui locis omnibus diſpoſiti,ab utraque parte ſcrutantur tabellarios,& retinẽt Pollio.Cic.10.31.2. Quę ſigna nũc Verres ubi ſunt?illa quæro, quæ apud te nuper ad omnes columnas,omnibus etiam intercolumniis,in ſylua denique diſpoſita ſub diuo uidimus.34. Sed,nũc de ſtudiis ad honorem diſpoſitis, non de iuſta cuiuſque uirtute diſputo.pro Mur.27.

Diſpoſite.

Non poſſum diſpoſite iſtum accuſare, ſi cupiam:opus eſt non ſolum ingenio,verumetiam artificio quodã ſingulari.6.ver.79.

Diſpoſitio.

Diſpoſitio apud Rhetores,eſt rerum inuentarum in ordinem diſtributio.1.de Inu.13. Diſpoſitio, eſt ordo & diſtributio rerũ quæ demonſtrat,quid quibus in locis ſit collocandum.ad Her.1. Qui ordo tibi placet,inquit Catulus,& quę diſpoſitio argumentorum,in qua tu mihi ſemper Deus videri ſoles. 2. de Orat 96. Hæc autem diſpoſitio locorum tanquam inſtructio militum,facile in dicendo, ſicut illa in pugnando parere poterit victoriã. ad Her.19.

Diſputo.

Eas literas dum recito, dumque de ſingulis ſentẽtiis breuiter diſputo,quæſo attendite.in Ant.250. Durum hoc fortaſſe uideatur,neque ego vllam in partem diſputo. 7. Verr.6. Tuſc.237. In eam ſententiam diſputo.1.de Or.58. Multa diſputat huic ſententiæ conuenientia. Att.146. Itaque non inſcite Heracleotes Dionyſius ad ea diſputat, quæ apud Homerum Achilles queritur hoc(ut opinor)modo:Corque meum,&c.3.Tuſc.32. Qui hæc diſputant.ep.37. id eſt,dicunt. Genus illud de quo ante diſputaui.de Or.127. Quæ diſputans, diſſerere malunt, quam iudicare. de Nat.d.79. Diſputare contra propoſitum.Fat.4.de bene beateque uiuendo.lib.1.de Fin.4.de aliqua re cum aliquo.de Or.110. pluribus verbis de re aliqua.5.Ver.105.de omni re in cõtrarias partes.de Or. 97. de aliqua re rationibus conquiſitis.de Fin. 1. 25. legibus impoſitis.Tuſc.5.25 Dicere omnes,& palam diſputare, minime eſſe mirandum,ſi,&c.7.Verr.79. Per alicuius perſonam diſputare.Volumnio,l.7.33.5. Diſputare ratione ac uia.de Fin. 2.15.idq; me arbitror Synnadis pro tribunali multis verbis diſputauiſſe.Appio,lib.3. 8. 7. Perpetua oratione contra diſputatur.2.de Fin.4. Diſputatur etiam eleganter. Academic.q.edit.1: lib.2.75. Neque enim diſputari ſine reprehenſione poteſt, nec cum iracundia aut pertinacia recte diſputari poteſt.lib.1.de Fi. a 1. Sed id diſputari poterat ſubtiliter,quanto quaſi artificio,&c. Acad.q.ed.1.lib.2.30. Sed & argumentandum,& accurate diſſerendum, & rationibus conquiſitis de uoluptate & dolore diſputandum putant.1.de Fin.25. Diſputandi genus quietum, quale eſt in philoſophia & naturæ explicatione.off.1.5. Subtili ac ſpinoſum diſputandi genus. de Fin. 90. Totum diſputandi genus tortuoſum relinquere. Acad.q.ed.1.li.2.89. Diſputandi & intelligendi iudicium & artificium tradere. Acad.q.ed. 1.lib. 2.104. Diſputandi ratio, virtus eſt. Part.42.

Diſputans.

Acute diſputantis illud eſt,non quid quiſque dicat, ſed quid cuique dicendum,ſit,uidere. Tuſculan. quæſtionum,libr. 5. 22. Catonem duxi ſenem diſputantem,quia nulla aptior uidebatur perſona quæ de illa ætate loqueretur.de Am.3. Quæ ſunt a me in ſecundo libro per Antonii perſonam diſputata.ep.180.

Diſputatio.

Diſputatio,exornationis ſpecies.3.de Ora.11. Diſputatio copioſa,ſed paulo abſtruſior. Acad.quæſt.ed.1.lib.2.30. Et erat de hac una re unius diei diſputatio. Acad.q.ed.1.lib.2.46. Diſputatio litigioſa.de Fin.5.69. ſplendida.de Fin.2.57. Diſputationi interfuiſſe.lib.1.de Fin.12. Negat opus eſſe ratione, neque diſputatione,lib.1.de Fin.23. Scripſi igitur Ariſtoteleo more(quemadmodum quidem uolui)tres libros in diſputatione a dialogo de oratore.Lent.lib.1.9.96. Alia eſt illa,cum ueritas limatur in diſputatione ſubtilius.Off.40. Infinitę, concertationumque plenę diſputationes.1.de or.96. Soleſque nõnumquam hac de re a mę in diſputationibus noſtris diſſentire.de Or.35. Nõ quęras rationes eas,quæ ex coniectura pendent:quæ diſputationibus huc & illuc trahuntur,nullam adhibent perſuadendi dignitatẽ. Ac. q. ed.1.lib.2.106.

Diſputator.

Demetrius Phalereus diſputator ſubtilis,orator parum uehemens.1.Off.5.

Diſquiſitio.

Quamquam ad facinoris diſquiſitionem intereſt adeſſe quã plurimos.de haruſ. reſp.11. Pro argumento ſumere,quod in diſquiſitione poſitum eſt, vitioſum eſt.ad Her. 14. Sed in magnis diſquiſitionibus, repentiniſque periculis uitã uniciuiuſque eſſe teſtẽ.pro Syl.59.

Diſrumpo.

Nobis tenuiſſimam quamque partem diuidere atque diſrumpere.de Diu.117. Diſrumpor dolore.7.Att.41. Vnum omnia poſſe,diſrumpuntur ii qui me aliquid poſſe doluerunt.4.Att. 46. C.Coſconius iudex noſter quem, tu diſrumperis,cum ædilitiũ uides.in Vat. Diſrumparis licet.4.Att. 50. Quare diſrumpatur dicet iſta furia,bis ſeruaui,&c.pro D.ſua.233. Si propter ſuum quiſque emolumentum,ſpoliet aut uiolet alterum,diſrumpi neceſſe eſt humani generis ſocietatem.off.56.

Diſſauior.

Te,vt diui,fero oculis:ego ſi os ad 111. Cal. uidebo, tuoſque oculis,etiam ſi te ueniens in medio foro videro,diſſauiabor.ad Tironẽm,lib.16.27.4.

Diſſemino.

Ego vero omnia quæ gerebam, iam tum in agendo ſpargere me ac diſſeminare arbitrabar in orbis terræ memoriam ſempiternam,pro Arch.22. Latius opinione diſſeminatum eſt malum.in Cat.78. Ne diſſeminato,diſperſoque ſermoni fortunas innocentium ſubiiciendas putetis.Pro Planc.46.

Diſſentio.

Ariſtoteles pæana vt optimum probat, a quo diſſentio Or. 218. Sed in hoc ipſo ab eo vehementiſſime diſſentio. pro Leg. Man.41. Ab iis qui pecudum ritu ad uoluptatem omnia referũt, longe diſſentimus de Am.30. Galli a ceterarum gentium more ac natura diſſentiunt.pro Fonte.17. Græci maledictis inſectantur eos, a quibus de ueritate diſſentiunt.2.de Fin.67. Illi inter ſe diſſentiunt,&c.2.de Fin.31. Ego etiam cum Catone meo ſępe diſſenſi.3.Off.118. Diſſenſit cum Mario clariſſimo ciue Cõſul nobiliſſimus & fortiſſimus L.Sylla:&c.de har.reſp.50. Diſſẽſit M.Lepidus Q. Catulo.in Cat. 116. Qui ita de ambitione & de ſuffragiis ſuis cum colonis diſſenſerunt.pro Syl.46. Res nulla eſt,de qua tantopere non ſolum docti,ſed etiam indocti diſſentiant.de Nat.d.2. Stoicos a Peripateticis diſſentire non verbis,ſed vniuerſa re,& tota ſententia.de Fin. li.4.2. Diſſentire ab aliquo verbis magis,quam ſententiis. Acad.q.ed.1.lib.2.16. Ex ſcripto & ſententia naſcitur controuerſia, cum uidetur ſcriptoris uoluntas cum ſcripto ipſo diſſentire.ad Her. 1. 20. Soleſquẽ nonnunquam hac de re a me in diſputationibus noſtris diſſentire.1.de Or.3.

Diſſentiens.

Vitioſitas autem eſt habitus aut affectio in tota uita inconſtans,& a ſeipſa diſſentiens.4.Tuſc.44. Grauiſſime diſſentientes ciues.12.Phil.338. Tamque ipſis inter ſe diſſentientibus atque diſtractis.Tuſc.5.32.

Diſſenſio.

Diſſenſio a ſuperioribus.1.Acad.61. Inter me & alium quempiam diſſenſio eſt.pro Mar.153. Itaque numquam de bono oratore,aut non bono,doctis hominibus cum populo diſſenſio fuit de Cl.181. Diſſenſio domeſtica.8.fam.41.in epiſt.Cæl. Hęc eſt illa,quæ uidetur uelum fieri,cum honeſtis ſępe diſſenſio quæ iudicanda ſunt. Off.63. Qua de re cum ſit inter doctiſſimos magna diſſenſio.de Fin.lib.1.10. Qua de re eſt igitur inter ſummos viros maior diſſenſio? Acad.q.ed.1.lib.2.120. Diſſenſio inter nos de re maxima.1.de Leg 42. Sed eſt quædam inter nos parua diſſenſio.1.de Leg.6. Qualis fuit inter P. Africanum & Q. Metellũ ſine acerbitate diſſenſio.1.Off.123. Diſſenſio rerum. 1. Att.64. Eſt enim inter magnos homines ſumma diſſenſio. Acad.q.ed.1.

lib.

lib.2.108. Quibus in cauſis omnibus fuit inter peritiſſimos homines ſumma de iure diſſenſio.Or.105.Commouere nouam diſſenſionem.de Leg.Agr.103.Vehementer interfuit reipub.nullā in eiuſmodi cauſa diſſenſionem eſſe.ad Qu.fr.309. Non poteſtatum diſſimilitudo,ſed animorum diſiunctio diſſenſionem facit. de L.Agr.29.Non diſſenſione ac diſſidio ueſtro, ſed uoluntate ac iudicio tuo.Att. 15. Vt hoc diſſidio ac diſſenſione facta oppidū in ſua poteſtate poſſet,& Pompeianos habere.pro Syl. 45. Itaq. cogimur diſſenſione ſapiētum dominum noſtrum ignorare.Ac. q.ed.1.lib.2.117. Qui deos eſſe dixerunt, in magna ſunt uarietate diſſenſione.1.de Nat.d.1.Tumultus atque diſſenſiones. de L. Agr.99.Id ſi minus quidem intelligitur,quanta uis amicitiæ cō cordiæque ſit,ex diſſenſionibus atque ex diſcordiis percipi poteſt.de Amic.23.2.de Fin.80.

Diſſentaneus.

Vt ea quę ſunt ipſi,contrariaue eius, aut ſimilia,aut diſſimilia,aut conſentanea,aut diſſentanea.in Part.5.

Diſſero.

Diſſero breuius quam cauſa deſiderat.de Nat.deor.1.36.Hęc ego cum ipſis Philoſophis tum Athenis diſſerebā.1. de Or. 30. Quod autem in Senatu pluribus uerbis diſſerui, dixi in concione,in eo uelim fidem meam liberes.Caſſio.li. 12.7.4. Sed de hoc teſte,tótoque Mithridatico diſſeruit & ſubtiliter & copioſe Q. Hortenſius.pro Flac.33.C.Lælii perſona uiſa eſt idonea fuiſſe, quæ de amicitia ea ipſa diſſereret,quę diſputata ab eo meminiſſet Scæuola.de Amic.4.Prudenter acuteque diſſerere Tuſ.4.37. contra aliquem.Ac.q.ed.1.lib.2.12.contra alterius opinionem. Tuſ.1.7.de omnibus rebus in contrarias parte maxima eſt dicendi exercitatio.Tuſ.2.6.dialecticæ,oratorie.de Fin.5. 9. docte & copioſe.Tuſc.5.6.in utranque partem. Acad.q.ed.1.lib.1.33.Et ea,quæ diſputaui,diſſerere malui,quam iudicare.3.de Nat.d.71. Diſſerere ualde ſubtiliter.Acad.q.ed.2.l.1. 25. Permulta de eloquentia cum Antonio diſſeruiſſe, & tamquam in ſchola prope ad Græcorum cōſuetudinem diſputauiſſe.2.de Or.87. Vt inter quos diſſeritur,conueniat.2.de Fin.6.In utranque partem multa diſſeruntur.1.Tuſc.66.Audite uero uiri optimi ea quæ ſæpiſſime inter me & Scipionem de amicitia diſſerebantur.de Amic. 32.An partus ancillæ ſitne in fructu habendus, diſſeretur inter principes ciuitatis,P.Scæuolam, Marcumque Manilium.1. de Fin.10.Et rē idoneā,de qua quæratur,& homines dignos,quibuſcum diſſeratur putant.Acad.q.ed.1.l.3.19. Argumentandum, & accurate & diſſerendum,& rationibus conquiſitis de uoluptate & dolore diſputandum.l.1.de Fin.25.Diſſerendis ars, pro Logica.Ac.q.ed.2.lib.1.4.Dialectica ars diſſerendi,& uera a falſis diiudicandi.Or.123.Diſſerendi præcepta ſua ſponte ſqualidiora. Or.62.Diſſerēdi ratio duas habet partes.Top.4.Sequitur tertia quę per omnes partes ſapientiæ manat & funditur,quę rem definit,genera diſpartit,ſequentia adiungit,perfecta concludit,uera & falſa diiudicant diſſerendi ratio & ſcientia.Tuſ.5.53.Ex diſſerendi ratione & ſcientia(hoc eſt dialectica) cum ſumma utilitas exiſtit ad res ponderādas, tum maxime ingenua delectatio & digne ſapientia.Tuſc.5.53.

Diſſerens.

In his ego me conſultationibus exercens,& diſſerens in utranque partem,tum Græce tum Latine,&c.Att.9.172. 6. Diſſerentiū inter ſe reprehenſiones non ſunt uituperandæ.de Fin.1. 21.

Diſertus.

Celer tuus diſertus eſt magis,quam ſapiens. Att. 10. 192.6. Diſertus epilogus.Att.4.84.4.Hō diſertus. pro Cæl. 41. Quia diſertus eſſe poſſem,ſi contra iſta dicerem.Tuſ.1.9. Oratio neque nimis infans,neque perfecte diſerta.de Cl.173. Aliquē eſſe contra ſe copioſum & diſertum.de Diu.125.Quaſi te Rhetor ille diſertum facere poſſet. in Ant. 179. Difficultas laborque diſcendi diſertam negligentiam reddidit.1.de Diu.170.Sic illam orationem diſertam ſibi & oratoriam uideri,fortem & uirilem non uideri.1.de or.125.Quam uolent in conuiuiis faceti,dicaces,non nunquam etiam ad uinum diſerti ſint,&c.pro Cæl.54. Diſerti multi,eloquens nemo.Or.9.& 1.de or.47.Diſertæ literę. Appio,lib.3.1 t.26.Tumque ego hac eadem opinione adductus,ſcripſi,&c.diſertos me cognoſſe nonnullos, eloquentē adhuc neminem:&c.1.de or.47.Reliquas utilitates a diſertis & ornate dicentibus eſſe conſtitutas.de or.88. Ita & doctis eloquentia popularis,& diſertis elegans doctrina defuit.ora.198.Diſertiſſima epiſtola. Att.7.122.11.

Diſerte.

Diſerte copioſeq. dicere.Aca.q.edit.1.l.2.124.Deniq.ut prudentibus diſerte,ſtultis et uere dicere uidearis. 1.de Or.23.

Diſſideo.

Temeritas quæ a ſapientia diſſidet plurimum.off. 34. Quid cum Cleanthe doctore ſuo,quam multis rebus Chryſippus diſſidet?4.Acad.258.Definitio ſummi boni,de qua qui diſſident, de omni uitæ ratione diſſident.4.Acad.239.Quaſi natura & genere diſiuncti ſint,diſſident a nobis animo & uoluntate.in Verr. 273.Conſules a Tribuno plebis,poſt interitum meum diſſidēt, qui,&c.pro Sex.12.Hi de re una ſolum diſſident, de ceteris mirifice congruunt.de Leg.166.Cupiditates intus,in animis incluſæ inter ſe diſſident atque diſcordant.de Fin.58. Aut cur cogimur eos ſequi,qui inter ſe diſſident?Acad.q.ed.1.li.2.132. Leuiter inter ſe diſſident.Att.1.8.5.Non conſiliis ſolum & ſtudiis,ſed armis etiam & caſtris diſſidebamus.pro Marcello, 18. P.Sulpitio utebare multum,cum is Trib.plebis capitali odio a Qu.Pompeio,qui tum erat Conſul,diſſideret.de Amic. 2. Eodem Q. Cæpionem referrem, niſi nimis Equeſtri ordini deditus,a Senatu diſſediſſet.de Cl. or. 118. Ita a ſententia ſcriptum diſſideat.de or.96.Non rectum,me in tantis rebus a Pompeio diſſidere.Att.7.126.3.A ſeipſo diſſidere,ſecumque diſcordare. 1.de Fin.88.Odio quodam atque diſſidio diſſidere ab aliquo. pro Cor.Balbo. 23. Diſſidere animo & uoluntate ab aliquo.7. Verr.143.Diſſidere cum aliquo.de haruſpicum reſp.50.Acad. q.ed.1.lib.2.132.Ex quo iudicare debetis,me non cum homine ſolere,ſed cum cauſa diſſidere.11.Phil.300.Cum uoluntas ſcriptoris cum ſcripto diſſidere uidetur.ad Her. 8. Diſſidere uerbis,non re.Fat.34.

Diſſidens.

Diſſidentes his contrarii motus animi.de Vni.55. Quorum opiniones,cum tam uariæ ſint,tamque inter ſe diſſidentes,&c. 1.de Nat.d.9.

Diſſidium.

Doce quod & qua de cauſa diſſidium factum ſit,ut uideamus ſatiſne iſta ſit iuſta defectio.Acad.47. Diſſidium optimatium. de Ar.254.Iulia non uult amplius ferre : conſtitutum enim eſt diſſidium.Att.250.Ipſe autem amore ardens,cōfirmabat,quod deſiderium tui diſſidii ferre non poſſet.2.Phil.62.Deflecut coniugis miſeræ diſſidium pro D.ſua.232.Eundēmque te, qui primis tēporibus erroris noſtri,aut totius furoris particeps & falſi rumoris ſocius fuiſſes, acerbiſſime diſſidium noſtrum tuliſſe. Att.4.1.Magnum rurſus odium uideo cum crudeliſſimo diſſidio extitiſſe. pro Cæl. 23. Vt hoc diſſidio ac diſſenſione facta, oppidum in poteſtate poſſet habere.pro Syl. 198.Vt quod una non eſtis,non diſſenſione ac diſſidio ueſtro,ſed uoluntate ac iudicio tuo factum eſſe uideatur.ad Att.1.12. 10. Ex cupiditatibus odia,diſſidia,diſcordiæ. 1.de Fin. 69. Danda opera eſt, ne qua amicorum diſſidia fiant. de Amic. 66. Itaque apud ceteros nouis inter propinquos ſuſceptis inimicitiis, ſæpe fieri diuortia atque affinitatum diſſidia uidimus.pro Clu.151.Quę autē domus tam ſtabilis, quæ tam firma ciuitas eſt, quæ non odiis atque diſſidiis funditus poſſit euerti?de Amic.23.

Diſſimilis.

P.Craſſus diſſimiles ceterorum Craſſorum.de Cl.191.Diſſimilis eſt pecunię debitio & gratiæ.pro Plāc.273.Stirpium educatio quædam & perfectio eſt, non diſſimilis animantium. de Fin. 193.Et erat huic iudicio longe diſſimilis illa cōtentio.pro Syl.136.In his uero ætatibus,qui eſt tā diſſimilis homini, qui non,&c.de Fin.139. In officio diſſoluendo diſſimilis ratio pecuniæ debitę eſt.Poſtquā.203.Aliquis mei diſſimilis. pro D. ſua.237.Nihil tam diſſimile,quam Cotta Sulpitio.de Cl.Or. 107.Quid eſt tam diſſimile, quam Demoſthenes & Lyſias? de Cl.Or.157.Exiſtimant artificium eſſe hoc quoddam non diſſimile cęterorū.de Or.116. Diſſimile eſt proximo ei continenti. 4.Acad.189.Hoc ſic expoſitum,diſſimile eſt ſuperiori .de Fin. 104.aut quieſcendum, quod eſt non diſſimile, atque ire in Solonium,aut antiū.Att.2.18.3.Gaudeo tuā diſſimilem fuiſſe fortunā.ep.8.a diſſimili loci.2.de Or.91.Diuerſa Catilinæ ſtudia in diſſimili ratione.in Cat.106.At quodammodo non ſunt diſſimiles Ariſtonis.4.de Fin.71.Diſſimiles ſumus noſtri.11. fa. 3.in ep.M.Bruti & Caſſii ueruntamen fuit tum ſui diſſimilis noſtis os hominis.4.Verr.33.Res diſſimiles inter ſe quæ tamē conſimili laude dignentur.de Or.145.Nulla uis eſt naturę, ut ſui diſſimilia poſſit effingere.de Cl. 183. Eos qui naſcuntur eodem tempore,poſſe in diſſimiles incidere naturas propter cæli diſſimilitudinem.2.de Diu.104. Diſſimilior illarum.4. Ac. 225.Sui diſſimilior uidebatur fieri quotidie. de Cl.Cr. 178. Quam turbam diſſimilimo genere diſtinguebant homines, per culſi Syllani temporis calamitate.pro Mur. 136. Cum ſint ipſi diſſimilimi inter ſeſe.de Cl.Or.157.Cum inter uos in dicendo

do diſſimilimi ſitis.de Or.120 Diſſimillimi ſuorũ.pro Clu. 34. Antonius ſaturauit ſe ſanguine diſſimilimorum ſui ciuium. in Ant.171. Qui te ab impiorum ciuium tui diſſimilimorum ſocietate ſeiungas.ep.146.

Diſsimiliter.

Voluptas uaria etiam dici ſolet,cum percipitur e multis diſſimilibus rebus diſſimiliter efficientibus uoluptates.2.de Fin.16. Ita d.iudicatę.contra Rull.72.& ad Her.10. Cęterique d. morbi,ægrotationeſque morborum naſcuntur. 4. Tuſc.37.

Diſsimilitudo.

Diſſimilitudo ciuitatum uarietatem iuris habet maximam. pro Corn.61.Diſſimilitudo in tranſlatione fugienda.3. de Or. 88.Incredibilis uarietas,diſſimilitudoque.2.de Diu.145.Diſſimilitudo locorum, nonne diſſimiles hominum procreationes habet? Diu.2.75.Nulla diſſimilitudo eſt in genere.de Leg.1.25.Eſt etiam alia cum ipſis artibus ſapientiæ diſſimilitudo.de Fin. 128. Quorum diſſimilitudo diſſociat amicitias.Læl.64.Hanc habet illis rebus diſſimilitudinem.1.de Or. 131. Vides eandem exiſtimationem propter tẽporis diſſimilitudinem, in illo laudis cauſam habere,in te criminis.5. Ver.185. Genus inſtitutorum & rationum mearum diſſimilitudinem nonnullam habet cum illius adminiſtratione prouinciæ.Cęl.lib.1.12.6. Ex diſſimilitudine argumentum.2. de Or. 91. Diſſimilitudine rerum gaudet 3.de Or.14. Tum ſimilitudines,diſſimilitudineſque. 4. Ac. 80. Quoniam tantum natura a natura diſtat, quid mirum eſt has diſſimilitudines,ex differẽtibus cauſis eſſe factas.de Fat.141.At n.quoniã in naturis hominum diſſimilitudines ſunt,ut alios dulcia,alios ſubamara delectent,&c.de Fato.13.Innumerabiles aliæ diſſimilitudines ſunt naturæ morumque,minime tamen uituperandorum.1.Off.155.Vt enim in corporibus magnæ diſſimilitudines ſunt:alios enim uidemus,&c.1.Off.150.Diſſimilitudines ſunt, ut alia Romę,alia Tuſculi eueniat ſæpe tempeſtas. de Diu.128. Videat ne ignoret & gradus,& diſſimilitudines,& uim, & uarietatem Atticorum.de Cl.191.

Diſsimulo.

Si quis eſt paulo erectior,occultat, & diſſimulat appetitũ uoluptatis.Off.2 1.Ceteri uera beneficia etiam minora diſſimulãt, ne obligati eſſe uideantur.pro Planc.174. Etiam illos qui diſſimulant,non ſolum eos qui fatentur.pro Mur.133.Nõnulli ſũt, qui ea quæ uident,diſſimulant.in Cat.103. Non diſſimulo me neſcire,ea,quę etiam ſi ſcirem,diſſimularem.pro D.ſua.237.Nihil mihi nunc ſcito tam deeſſe, quam,&c. nihil fingam,nihil diſſimulem,nihil obtegam.At.1.55.Vt te audiſſe,aut ſcire diſſimules.de Pet.Conſ.24.Diſſimulare enim non potero, mihi,quæ adhuc acta ſunt,diſplicere.Att.118.Diſſimulare cum dolore. Plancus.Cic. 10.8.9. Vt iſta diſſimulare poſſit. ad Octa. 329. Neque id obſcure ferebat,nec diſſimulare ullo modo poterat. pro Clu. 91.Itaque non ſilentio Conſulum diſſimularetur, ſed & uoce & ſententia comprobaretur.pro Sextio.28.Tenuitas hominis eiuſmodi eſt,ut diſſimulari non queat pro Roſc.Am.52.

Diſsimulator.

Vt qui diſſimulatores ſtudiorum fuerint.2.de Or.

Diſsimulatio.

Diſſimulatio eſt,cum alia dicuntur ac ſentias. de Or.133. Tũ illa,quæ maxime quaſi irrepit in hominum mentes, alia dicẽtis ac ſignificantis diſſimulatio.de Or.262.Non eſt enim in noſtra poteſtate, fodicantibus iis rebus, quas malas eſſe opinemur, diſſimulatio uel obliuio. Tuſc.3.31. Libenter uti ſoleo illa diſſimulatione, quam Græci εἰρωνείαν uocant. Acad.q.ed.1.lib. 2.16.Ex omni uita ſimulatio,diſſimulatioq; tollenda eſt.3. Off. 79.Att.11.141.19.4.Verr.50. & 71. Vrbana diſſimulatio. 2.de Or.149.Aliquando euolutus es ex illis integumentis diſſimulationis tuæ.2.de Or.190.

Diſsimulantia.

Socratem opinor in hac ironia diſſimulantiaque longe lepore & humanitate omnibus præſtitiſſe. 2.de Or.150.

Diſsimulanter.

Partim non diſſimulanter irati.ad Lent.1.13. Non aperte eodem modo ſemper,ſed uarie,diſſimulanterque concluſis. de Cl. Or.250.Id tamẽ d.facere,ne ſibi ille aliquid proficere uideatur, prudentia eſt.2.de Or.81.

Diſsipo.

Poſtremo a parco patre quod ſumas. quanto diſſipat libentius.de Nat.74.Amicitia omnia contrahit,diſcordia diſſipat.de Am. 100.Ignis quocumque inuaſit, cuncta diſturbat ac diſſipat. 2.de Nat.d.57.Mihi quod potuit vis & iniuria, & ſceleratorum hominum furor detrahere,eripuit,abſtulit,diſſipauit,poſt red.ad Quir.15.Simia omnia,quæ erant ad ſortem parata,diſturbauit, & aliud alio diſſipauit.1.de Diu.68.Simia vrnã euertit,ſortes diſſipauit. de Diu. 122. Subſellia diſſipauit, vinas deleuit. in Vat.36.At id non eſt nobilitatis.ſed ſacrifice,nihil ſupereſt, libidines totum diſſipauerunt.2.de Or.125. Diſſiparant ſe periiſſe. 8.fa.3.in epiſt.Cæl.Diſſipare famam alicuius rei. 14.Phil. 395. fortunas.ep.56.Effundere ac diſſipare fructus ſuos. 2.de L. Agr. 87.Capere,occidere,& diſſipare hoſtes.ep.23. Diſperdere & diſſipare patrimonium.contra Rul.61.Diſſipare conuiuiis patrimonium.pro Flac.70.fruſtra pecuniam.1.ad Q.fr. 34.& 2.Phil.55. Diſperdere ac diſſipare poſſeſſiones. pro L.Agr. 2.Rem familiarem diſſipare.Marcel.4.7.14.Diſſipare rumorem, vel rumores. 14.Phil.391.ſermones.3. Verr.12.Diſturbare ſtatuam, affligere, comminuere,diſſipare.10 Piſ.74.Vt ea eodem Ponto Medea illa quondam profugiſſe dicitur, quam prædicant in fuga,fratris ſui membra in his locis,qua ſe parẽs perſequeretur,diſſipauiſſe.pro L.Man.15.Nihil eſt autem tam volucre, quam maledictum.nihil facilius emittitur,nihil citius excipitur, nihil latius diſſipatur.pro Planc.47.Diſſipari procul a terris.Tuſc.1.35.Qui diſcedere animum cenſent, alii diſſipari ſtatim, alii diu permanere, alii,&c. Tuſc. 151. Habemus etiam rationem rei familiaris tuæ, quam diſſipari nolumus,ep.53. Diſſipari reliquias C. Marii iuſſit Sylla victor.2.de Leg.52.

Diſsipatus.

Diſſipatus exercitus ſeditione quadam.15.fam. 13.Homo fractus & prope diſſipatus.Poſt reditum in Senatu,21 Homo in cogitando tardus,in inſtruendo diſſipatus.de Cl. Or.114 Primum quod diſtributis partibus ſermo eſt tota Aſia diſſipatus. pro Flac. 10. Quandoquidem claſſis diſſipata eſt aduentus noſtri timore milites,ducesque effugerunt. Lentulus ad Ci.12.14.4.Totum genus hominum in montibus ac ſyluis diſſipatum. 1. de Or. 19.Poſitum ſe ius ciuile,quod nunc diffuſum & diſſipatum eſt, in certa genera coacturum, & ad artem facile redacturum. 2. de Or.78.Prorſus diſſolutum offendi nauigium,vel potius diſſipatum.Att.203.Euerſa domus eſt,fortunę vexatæ, diſſipati liberi, raptata coniunx, &c. pro Seſtio, 128. Interea cum meis copiis omnibus vexaui Amanienſes hoſtes ſempiternos:multi occiſi,capti,reliqui diſſipati.Cæl.2.9.7. Omnia quæ ſunt concluſa nunc artibus,diſperſa & diſſipata quondam fuerunt, vt in muſicis numeri & voces & modi,1.de Or.90. Diſſipatos homines congregare.Tuſc.1.50.Homines diſſipatos vnum in locum congregare, pro Seſtio, 79. Diſſipata connectere non tam facile, quam apta diſſoluere.Or.139.Depulſis ac diſſipatis copiis hoſtium.pro D. ſua,13.Effuſis ac diſſipatis fluctibus veſtris. con.Rul.84.

Diſsipatio.

Ne interitus & diſſipatio conſequatur. 1.de Nat.d.95.Diſſipatio pecuniæ publicæ. Att.192. Diſſipatio prædæ. 13. Phil.350. Sed hanc mihi diſſipationẽ pro paterna neceſſitudine depoſco. in Ant.248.Tantã ei pecuniam decreuiſtis,quantã ex bonis patriis in prædæ diſſipatiõe inimicus victor redegiſſet.in Ant.248.

Diſsipabilis.

Ignis uero & aer omni impulſu facillime pellitur, naturaque cedens eſt maxime & diſſipabilis.3.de Nat.d.41.

Diſſocio.

Diſpares enim mores diſparia ſtudia ſequuntur, quorum diſſimilitudo diſſociat amicitias. de Amic. 64. Poſtea diſſociati a Socrate,diſerti a doctis, &c.3. de Or. 41.Diſſociatus animis ciuium.Att.65.

Diſſoluo.

ut nauem, vt ędificium idẽ deſtruit facillime qui conſtruxit: ſic hominem eadem optime quæ conglutinauit,natura diſſoluit. de Sen.66.Chryſippus multa contra ſenſus, & quæ in conſuetudine probantur,diſſoluit. Acad.q.ed.1.lib. 2.68. & 69.id eſt,refellit ac refutat.Fraus enim diſtringit, non diſſoluit periurium. 3 Off.155.Illa autem, quæ Carneades afferebat, quemadmodũ diſſolueris?3.de Nat.65.Patri perſuaſi, vt æs alienum filii diſſolueret.Nam ſi vtilitas amicitias conglutinaret, eadem commutata diſſolueret.de Amic.15. Quomodo autem mentientem diſſoluas,quem pſeudomenon vocant, dialectici dicent?de Diu.110. Per te C. Aquili decidit Quintius,quod liberis Scapulæ diſſolueret.pro Quint.3. His verbis ſcripta eſt iſta proſcriptio,vt ſeipſa diſſoluat pro D.ſua,123. Interea diſſoluant iudicia publica, de conſiliis aduocent quos velint.contra Rul. 73. Sed frumento probato & accepto pecuniam publicam tenueris omnem, neque quidquam vlli diſſolueris ciuitati. 5. Verr. 150. Tibi aſſentior maiorem eius πρᾶξιν fore,ſi mihi, quod debet, diſſoluerit. Att. 234.Dialectici multa inueniunt, quæ non poſſunt diſſoluere ipſi.de Or.123.Diſſoluere argentariam.pro Cæc.8.Auctoritatẽ d.

4.Tuſ.

4. Tuſc. 68. Compoſiti oratoris bene ſtructam collocationem diſſoluere, permutatione verborum. Or. 220. Diſſoluere conſilia & perdere. pro L. Agr. 59. Cum eas diſſoluere non poſſunt, deficiſcunt a ueritate. 4. Acad. 86, & 134. Ego uero illi maximam gratiam habeo, qui me ea pœna multauerit, quam ſine mutuatione, & ſine uerſura poſſem diſſoluere. 1. Tuſc. 90. Diſſoluere interrogationes captioſas & fallaces. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 44. nomen. pro Planc. 55. Pecuniam ex Senatuſconſulto & ex lege. d. 7. Verr. 43 pœnam. Tuſc. 1. 90. metaphoricōs. Procuratores. 16. Att. 38. Pecuniam tenere, nec quidquam uelit diſſoluere. in Verr. 187. ſcopas. Or. 139. ſocietatem. pro Roſc. Com. 22. ratione uinctū haudquaquam boni eſt. de Vniu. 49. Ea lege Cęſaris diſſoluuntur. in Ant. 156. Vt eadem ſit vtilitas uniuſcuiuſque & vniuerſorum: quam ſi ad ſe quiſque rapiet, diſſoluetur omnis humana conſortio. 3. Off. 33. Neutiquam diſſoluemini, nec uos mortis fata perimenl. de Vniu. 51. In maximis uero rebus, id eſt legibus, acta Cæſaris diſſolui, ferendum non puto. 1. Phil. 13. Diſſolui mundus nullo modo pōt, niſi ab eo, a quo eſt colligatus. de Vni. 19 Miſericordia cōmotus ne ſis in diſſoluenda ſeueritate. pro Mur. 60.

Diſsolutus.

Adoleſiens perditus ac diſſolutus. 4. Tuſc. 88. Diſſolutus in iudicando. 5. Verr. 181. Crudelis in animaduertendo, diſſolutus in permittēdo. in Ver. 237. Diſſolutus in re familiari. p Quint. 20. 21. Diſſolutus, profuſus, perditus nepos. pro Quint. 7. Veteres negligens & diſſolutus. in Verr. 184. Diſſoluta argentaria. pro Cæc. 187. Diſſoluta aliquorum conſuetudo, licentiaque impudens. pro Flac. 15. Nunquam nec maius æs alienum fuit, nec melius, nec facilius diſſolutum eſt. 2. Of. 124. Alterum nimis eſt uinctum, ut de induſtria factum appareat: alterum nimis diſſolutū, ut peruulgatum ac uulgare uideatur in Or. 213. Diſſolutum & fluctuans orationis genus. 4. ad Her. 157. Id iam mala conſuetudine diſſolutum eſt. pro Cæc. 286. Quod inſtitutum perite a Numa, poſteriorum pontificum negligentia diſſolutum eſt. de Leg. 175. Equod iudicium Romæ tam diſſolutum, tam perditum, tam nummarium fore putaſti, quo ex iudicio te ulla ſalus ſeruare poſſet? 5. Ver. 112. Diſſolutum uel potius diſſipatum nauigiū. At. 15. 326. 5. id eſt, Infirmum, & minus bene compactum. Nihil populare ac diſſolutum. Att. 18. Quod diſſolutum ſit, id eſſe ſine ſenſu. 2. de Fin. 162. Nam negligere quid de ſe quiſque ſentiat, non ſolum arrogantis eſt, ſed etiā omnino diſſoluti. 1. Off. 140. Ars quę rem diſſolutam & diuulſam conglutinaret, & ratione quadam conſtringeret. de Or. 200. In prætermittendo diſſolutum uideri. 7. Verr. 6. in Cat. 3. Nec diſſolutum quidquam homines a te expectant, nec crudele. ad Brut. 91. Quis tam diſſoluto animo eſt, qui, &c. pro Roſc. Am. 19. Negligentes ac diſſoluti, ſi cupiamus eſſe, qui poſſumus? 6. Verr. 103. Conſilia diſſoluta atque perdita 7. de Leg. Agr. 59. Iam enim taciam, criminibus omnibus fere diſſolutis, contra atque, &c. pro Syl. 51. Illudque conſyderes, ne tua liberalitas diſſolutior uideatur. ad Brut. 3. 4. Vir diſſolutiſſimus. pro C. u. 138. Tametſi omnium hominum diſſolutiſſimus, crudeliſſimuſque ſemper fuiſti. 5. Verr. 110.

Diſsolute.

Quam diſſolute, quam turpiter. 14. Att. 21. Res enim ex Cal. Ianuariis agitata, paulo ante confecta eſt: minus quidem illa ſeuere quam decuit, non tamen omnino diſſolute. 6. Phil. 204. id eſt, parum fortiter. Non agam tam acerbe, non utar iſta accuſatoria conſuetudine, ſi quid eſt factum clementer, ut diſſolute factū criminer. 7. Verr. 15. Diſſolute iudicare. 2. ad Q. fr. 29. Nec contenderis aliud, quam ne ius ſuum diſſolute relinquere uideretur. pro Cæc. 75. Neque crudeliter quidquam eripui, neque diſſolute remiſi. ad Brutum, 8. in ep. Brut. Itane diſſolute decumas uindidiſti, ut cum, &c. 5. Verr. 76.

Diſsolutio.

Diſſolutio, ex ornationis ſpecies. 4. ad Her. 193. Confutatio, eſt contrariorum locorum diſſolutio. ad Her. 1. Remiſſio animi ac diſſolutio. Metel. 5. 8. Diſſolutio criminum. pro Clu. 2. Hæc utrum tandem lex eſt, an legum omnium diſſolutio? 1. Phil. 15. Diſſolutio naturæ, mors. 1. de Leg. 46. Quæro autem quid ſit, quod cum diſſolutione, id eſt morte, ſenſus omnis extinguitur. 2. de Fin. 161. Iudiciorum diſſolutiones. 6. Verr. 117. Conſtructioque uerborum, tum coniunctionibus copuletur, tum diſſolutionibus relaxetur. in Part. 13.

Diſsolubilis.

Nulla non diſſolubilis coagmentatio. de Nat. d. 1. 26. Diſſolubile & diuiduum eſt omne animal mortale. 3. de N. d. 20.

Diſsuadeo.

Voluit Romæ petere Artagathus: Cn. Lentulus Marcellinus diſſuaſit. 6. Verr. 47. Quę non modo non cenſuerit captiuos remittendos, uerumetiam diſſuaſerit. 3. off. 137. Quis vnquam eſt ſecunda concione legem Agrariam ſuaſit, quam ego diſſuaſi? ſi hoc diſſuadere eſt, ac non diſturbare ac peruertere? con. Rul. 86. Cur igitur ad Senatum proficiſcebatur, cum præſertim de captiuis diſſuaſurus eſſet? 3. off. 149.

Diſsuadens.

Diſſuadentibus aut utilitas labefactanda eſt, aut efficiendi difficultates efferendę: neque aliis ex præceptis, ſed iiſdem ex ſuaſionis locis. Top. 238.

Diſsuaſor.

Itaque in medio Achaico curſu, cum Eteſiarum diebus Auſter me in Italiam, quaſi diſſuaſor mei conſilii retuliſſet, te uidi Veliæ, dolui q. vehementer. ad Bru. 35. & 9. fa. 32. Ipſe etiam Piſo & cauſas egit, & multarum legū aut auctor, aut diſſuaſor fuit. de Cl. Or. 54. 2. de Or. 145. Diſſuaſori duplex ratio proponitur. Part. 46.

Diſsuaſio.

Diſſuaſio rogationis eius, quæ contra Coloniam Narbonenſem ferebatur. pro Cl. 111. Deliberatiuum genus eſt, quod habet in ſe ſuaſionem & diſſuaſionem. ad Her. 1.

Diſsuo

Vt amicitias quę minus delectent, & minus probentur, magis decere cenſent ſapientes ſenſim diſſuere, quam repente præcidere. 1. Off. 169. Tales igitur amicitiæ remiſſione vſus leuandæ ſunt, & ut Catonem dicere audiui, diſſuendæ magis, quam diſcindendæ ſunt. de Amic. 65.

Diſtans, Diſtantia, *Vide Diſto.*

Diſtentus, *Vide Diſtineo.*

Diſtermino.

Quas interuallum binas diſterminet unum. in Arato.

Diſtincte, Diſtinctio, Diſtinctus, *Vide Diſtinguo.*

Diſtineo.

Diſtinere rem. 3. Att. 41. id eſt, morari, tardare. Diſtineor tamen & diuellor dolore. pro Plan. 65. Diſtinetur Italia equitatu cæterarum nationum. ad Oct. 41. Nos hic in multitudine & celebritate iudiciorum & nouis legibus ita diſtinemur, vt quotidie vota faciamus ne intercaletur, ut quamprimum te videre poſſimus. Mario, lib. 7. 7. Vereor ne putidum ſit ſcribere, ad te, quam ſim occupatus, ſed tamen ita diſtinebar, vt uix huic tantulum epiſtolæ tempus habuerim. Att. 1. 9. 1. Nam antea diſtinebar maximis occupationibus. 2. Att. 58. Ex eo colligere poteris, quanta occupatione diſtinear. ad Att. 37. Nos alio bello diſtineri putat 11. Phil. Nonne metuendum eſt, ne imperita militum multitudo per me pacē diſtineri putet? 2. Phil. 340. i. impediri, tardari.

Diſtentus.

Sylla tot tantiſque negotiis diſtentus eſt, vt libere reſpirare non poſſit. Att. 8. Quod me inſtitutum ad illum poema iubes perficere: et ſi diſtentus cum opera, tum animo ſum multo magis, quoniam tamen, &c. 3. ad Q. fr. 34. Diuina prouidentia diſtenta cęlum verſans, terras tuens, maria moderans, 3. de Nat. d. 135. Breuitate epiſtolæ ſcire poteris cum valde eſſe diſtentum qui tanta de re tam breuiter ſcripſerit. 9. Att. 57. Intelligo te diſtentiſſimum eſſe, qua de Buthrotiis, qua de Bru. Att. 15. 329. 7.

Diſtinguo.

An tu ciuem ab hoſte natura ac loco, non animo factiſque diſtinguis? Part. 121. Cauſa igitur hæc, non natura diſtinguit. Par. 120. Pop. Rom. diſtinguit rationem officiorum & temporum, vt viciſſitudinem laboris & voluptatis. pro Mur. 141. Quam turbam diſſimillimum ex genere diſtinguēbat homines perculſi Syllani temporis calamitate. pro Mur. 47. Artem ſi ſubtraxeris, qui diſtingues artificē ab inſcio? 4. Aca. 45. Qui igitur diſtinguemus bonos a malis? de Or. 138. Vt ſeruos non numero diſtinguant, ſed appellent vno familiæ nomine. pro Cæc. 42. Græcus primo diſtinguere atque diuidere illa quemadmodum dicerentur. in Piſ. 54. Sed ea quo pacto diſtinguere ac ſeparare poſſim, neſcio. 6. Ver. 79. Diſtinguere falſa a veris. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 62. Oratorum genera ętatibus. de Cl. 171. d. hiſtoriam varietatę colorum. 2. de Or. 29. Oratoris eſt formare orationem, eamque variare & diſtinguere, quaſi quibuſdam verborum ſententiarumque inſignibus. de Or. 112. Diſtinguere & illuſtrare orationem. de Inu. 67. d. orationē varietate. ad Her. 28. Simili in errore verſantur, cum conuicti, ac vi veritatis coacti, perſpicua a perceptis volunt diſtinguere. 4. Acad. 66. Diſtinguere ratione & arte quæ dicas. de Fin. 4. 9. rem ambiguam. de Fin. 2. 17. Secernēda. d. in Top. 26. Vera a falſis, veriſimilia ab incredibilibus diiudicare & diſtinguere. in Part. 77. Aer die ac nocte diſtinguitur. 2. de Nat. deo.

145. Decorum quidem totum cum virtute confuſum, ſed mente & cogitatione diſtinguitur. Off. 19. Quorum omnium multitudo, inſatiabili varietate diſtinguitur. de Nat. 45. Quid inter naturã & rationẽ intersit, non diſtinguitẽ. de Nat. d. 64. Agnationibus, familiarũ diſtinguunt̃ ſtatus. de Leg. 160. Numerũ in guttis cadũ tibus, q̃ interuallis diſtinguuntur, notare poſſumus. de Or. 160. Quia nulla nota verum diſtinguebatur a falſo. Acad. q. ed. 1. l. 2. 52. Nihil intereſſet qui diſtingueretur tremor ille & pallor. 4. Acad. 89. Signa conturbantur, quibus voluntas a ſimulatione diſtingui poſſet. Att. 123. Ol priuatione doloris putat Epicurus terminari ſummã voluptatem, ut poſtea variari voluptas diſtinguiq. poſſit, augeri amplificariq. nõ poſſit. de Fin. 57. Diſtingui non poterat illius cauſa ab Antonio. ad Brut. 26. Interuallis diſtingui. 3. de Or. 103. Hæc orõ deſcribi & diſtingui põt. pro Flac. 253. Quo aũt diſtingui poſsint uera ſomnia a falſis. de Diu. 138. Sophiſtarũ diſtinguẽda ſimilitudo. Or. 202. Rurſus aũt diſtinguẽdũ eſt, & ita dicẽdũ, ipſius indiuidui hãc eſſe naturã. de F. 145.

Diſtinctus.

Continuatio verborum articulis mẽbriſq. diſtincta. 3. de or. 103. Narratio diſtincta perſonis, interpuncta ſermonibus. de or. 238. oratio cõpoſita & ornata, & artificio quodã & expolitione diſtincta. j. de or. 27. Regio, quæ mari cincta & portuous diſtincta eſſet. pro Flac. 151. Via illa noſtra caſtris Thraciis diſtincta eſt & notata. de Prou. 69. Cælũ aſtris diſtinctũ & ornatũ. de Nat. 45. Diſtincta alios & interpuncta interualla, moræ, reſpirationeſq. delectant. in or. 29. Littora diſtincta tectis & urbibus. 2. de Nat. d. 144. Gẽmis diſtincta pocula clariſſimis. 6. Ver. 54. Illi aũt octo curſus ſeptẽ efficiũt, diſtinctos interuallis ſonos. de Som. 129.

Diſtincte.

Articulatim diſtincteq. dicere. de L. 163. Sedquia profitẽtur ipſi illi qui eos ſcribunt, ſe neq. d. neque diſtribute, neq. eleganter, neq. ornate ſcribere, &c. 2. Tuſ. 9. D. explicate, abundanter, & illuminate dicere. de Or. 147. Nun igiẽ ille, vt plerũq. ſed iſto modo, ut tu, d. grauiter, ornate. de Nat. d. 1. 42. Partite, definite, diſtincteque dicere. or. 205. Num conturbo te? non enim fortaſſe ſatis quæ diſtinctius dicuntur, intelligis in Ant. 176.

Diſtinctio.

Lex, eſt iuſtorum iniuſtorumque diſtinctio. 2. de Leg. 22. Cauſarum diſtinctio ac diſſimilitudo. de Fato, 64. Numerus in continuatione nullus eſt: nam diſtinctio numerũ conficit. de or. 160. Harum quidẽ rerũ facilis eſt & expedita diſtinctio I. j. de Fin. 26. Facilis eſt diſtinctio ingenui & illiberalis ioci. off. 21. Quia nulla appareat in viſis diſtinctio. 4. Aca. 90. De his igitur, quæ diximus, hæc ſit diſtinctio prima. de Vniu. 7. Quæ diſtinctio ſit inter ea quæ gignantur, & ea quæ ſẽper ſint eadẽ. de Vniu. 35. Quæ eſt tandem iſta diſtinctio, quæ vera, quæ falſa habet? 2. de Diu. 90. Diſtinctio ſolis, lunæ, ſyderumque omnium. de Nat. d. 2. 11. Diſtinctio tenuis & acuta. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 41. Eiuſdem uerbi crebrius poſiti quædam diſtinctio. or. 162. Diſtinctio ueri a falſo. 1. de Fin. 99. Diſtinctionẽ illã tuã nullo pacto ꝓbo. ad Bru. 4.

Diſto.

Contrarium eſt, quod poſitum in genere diuerſo, ab eodem cui contrarium eſt, plurimum diſtat: ut frigus calori, uitę mors. de Inu. 51. A quo genere ne illud quidem plurimũ diſtat. de or. 133. Quibus rebus exculta hominum vita tantum diſtat a victu & cultu beſtiarum. 2. off. 20. Multum inter ſe diſtant iſtę facultates, longeq. ſunt diuerſæ atque ſeiũctæ. 1. de or. 108. Vides Eruci quantum diſtet argumentatio tua ab re ipſa atq. a veritate. pro Roſc. Am. 25. Cum a veris falſa non diſtent. 4. Acad. 107. Quamquam enim vocabula prope idem valere videantur, tamen quia res differebant, nomina rerum diſtare voluerunt. Top. 223.

Diſtans.

Quid. n. tã diſtans, quã a ſeueritate comitas? in Or. 18. Terræ ab huiuſce regionis, quã nos incolimus, cõtinuatione diſtantes. de Nat. d. 59. Naturæ variæ & voluntates, multum inter ſe diſtantia effecerunt genera dicendi. or. 201. Multum inter ſe altitudine aut humilitate ſydera diſtantia. 5. Tuſc. 98. oceanus medius fidius vix videtur, tot res tam diſſipatas, tam diſtantibus in locis poſitas, tam cito abſorbere potuiſſe. 2. Phil. 76.

Diſtantia.

Tanta eſt inter eos, quanta maxima eſſe poteſt, morum ſtudiorumque diſtantia. Læl. 64.

Diſtortus.

Demonſtraui digito pictum Gallum in Mariano ſcuto Cimbrico ſub nodis diſtortũ, 2. de or. 148. Multa ſũt genera enũtiãdi ſed nullũ eſt diſtortius, quã hoc, &c. de Pat. 147. Solos ſapientes, ſi diſtortiſſimi ſint, formoſos: ſi mẽdiciſſimi, diuites. ꝑ Mur. 56.

Diſtorſio.

Diſtorſio mẽbrorũ. Tuſ. 4. 22. In quibus ſi peccet̃ diſtortione & deprauatione, aut motu, ſtatu ve deformi, &c. 5. de Fi. 31. & 32.

Diſtraho.

Quæ ſententia omnẽ ſocietatẽ diſtrahit ſocietatis. Off. 3. 34. Quos aut mors eripuit nobis, aut diſtraxit fuga. 4. fa. 39. Itaque accepimus Socratem exſecrari ſolitum, eos qui primum hæc natura cohærẽtia, opinione diſtraxiſſent. 3. Off. 14. Nemo erit, &c. qui a me mei ſeruatorẽ capitis diuellat ac diſtrahat. pro Planc. 83. Antequam copiæ illius nos a nobis diſtrahant. ad Att. 130. Excluſit illum a Rep. diſtraxit, ſegregauit non ſolũ ſcelus illius, ſed, &c. 5. Phil. 185. Poſtea vero quã Põpeius ſe totũ Cęſari tradidit, quid ego illum ab eo diſtrahere conerer? in Ant. 165. Diſtrahere induſtriã hominis in plura ſtudia. 1. de Or. 137. Sed Græci viderint: nobis, ne ſi cupiamus quidem, diſtrahere uoces conceditur. 10 Or. 84. Diſtrahor: tum hoc mihi probabilius, tum illud uidetur: &c. Aca. q. ed. j. l. 2. 125. id eſt, dubius & anceps ſum. Fit ut diſtrahatur in deliberando animus, afferatq. ancipitẽ curam cogitandi. 1. Off. 15. In deliberando ſæpe animi in cõtrarias partes diſtrahuntur. Tuſ. 5. 44. Indiuiduũ corpus eſt, quod dirimi, diſtrahiq. non poteſt. de Nat. d. 65. Diſtrahi a cõplexu ſuorũ. pro D. ſua, 75. Diſtrahi a me non poſſet. 1. ad. Q. fr. 52. Vt ab ea nullo modo diuelli, nec diſtrahi poſſint. de Fin. 59. Diſtrahi ab amicitia. pro D. ſua, 13. Vt ab his membra diuelli ac diſtrahi poſſe diceres. pro Syl. 44. Ideo, quod omnia iudicia aut diſtrahendarum controuerſiarũ, aut puniendorũ maleficiorũ cauſa reperta ſunt. pro Cęc. 4. Si funus id habendũ ſit, quo nõ amici conueniunt ad exequias cohoneſtandas, ſed bonorum emptores ad reliquias vitæ lacerandas & diſtrahendas. pro Quint. 29.

Diſtractus.

Diſtracta & extincta vis: pro D. ſua, 53. id eſt diſſipata. Ambitionis labore vita diſtracta. de Or. 143. Vos ancipiti contentione diſtracti, de imperio dimicaretis. pro Pom. 5. Sed diligentius nobis eſt uidendum, ne diſtracti pares eſſe aduerſario non poſſimus. 8. At. 46. in ep. Cn. Põpeii. Diſtracti ac diſſipati iacent. 2. de Leg. 41. Qui non idem conſilium, quod tu, ſecuti ſunt, eos video in duo genera eſſe diſtractos. Or. 211. Obſecro te Cicero, ſuſcipe curã & cogitationem dignissimã tuæ uirtutis, ut Cæſarem & Põpeium perfidia hominum diſtractos, rurſus in priſtinam concordiam reducas. 8. Att. 57.

Diſtractio.

Nullam enim nobis cum tyrannis ſocietas eſt ſed potius ſumma diſtractio eſt. 3. Off. 39. Diſtractione humanorum animorũ diſcerpi & dilacerari deum. de Nat. 7.

Diſtribuo.

Fuiſti igitur apud Mar. Leccam ea nocte Catilina, diſtribuiſti partes Italię, ſtatuiſti quo quemq. loco proficiſci placeret. in Cat. 99. Sane cõmode Põpeius diſtribuit binos ſingulis patribus familiarũ. At. 111. Nõnullos ſcribis ſuis, filio, cohortiq. diſtribuit. in Ver. 148. D. deus cęlum æqualiter circum mundũ. de Vni. 45. Diſtribuere in partes xii. j. Tuſc. 106. Diſtribuere partibus. j. de Or. 53. Diſtribuere cõmode ipa peregrinationis. At. 2. 16. 7. Meministis me ita diſtribuiſſe initio cauſam in crimen, cuius, &c. pro Roſc. Am. 72. Pecuniæ maximæ diſtribuuntur. ep. 183.

Diſtribuens.

Ex armamentis publicis, arma Populo Rom. C. Mario Conſule diſtribuente, dantur. pro Rab. 94.

Diſtributus.

Eſt enim animus in partes diſtributus duas quarũ, &c. Tuſc. 185. Cauſarum diuiſio in duas partes diſtributa eſt. ad Her. 3. Oratio quæ eſt in ius religionis & in ius Reip. diſtributa. pro D. 219. Vt urbem omnibus ex partibus, quemadmodum deſcriptum, diſtributumque erat, incenderent. in Cat. 111. Totam Italiam fac ut in animo & memoria tibi diſtributam comprehenſamque habeas. de Pet. Conſ. 20. HS quadraginta millia nummum in ſingulos iudices diſtributa. pro Clu. 58. Athenienſes unde fruges & leges ortæ, & in omnes terras diſtributæ putantur. pro Fla. 159. orbem terrarum imperiis diſtributis ardere bello. Seruio, lib. 4. j. 7.

Diſtribute.

Sed quia profitentur ipſi illi qui eos ſcribunt, ſe neque diſtincte, neque diſtribute, neque elegãter, &c. lectionem ſine ulla delectatione negligo. 2. Tuſc. 10. Sin diſtributius tractare quis volet, partiat̃ in aium & corpus & extrãeas res licebit. 2. de In. 252

Diſtributor.

Hoc certe uideo quod indicant tabulæ publicę, uos rogatores, uos diſtributores, uos cuſtodes fuiſſe tabularum. in Pi. 28.

Diſtributio.

Diſtributio, eſt in contentione oratio frequens cum raris &

breuibus interuallis acri vociferatione 3. de Her.116.Diſtributio,exornationis ſpecies.4.ad Her.203.3.de Or. 113. Diſtributio diuiditiuv in coumerationem & espoſitionem.ad Her. 1.17. Cæli diſtributio ,& certarum rerom notatio,docet vnde fulmen venerit.de Diu.117.Diſtributio ſenſuum.de Fin.lib. 5.29.Itaque mihi certum eſt,hanc eamdem diſtributionem inuidiæ & criminum ſic in defenſione ſeruare, &c.pro Clu. 1. Aberrare a diſtributione.de Petit. Conſ. 32. Nam aut temporum ſeruantur gradus,aut generum diſtributiones.Part.a 3n.

Diſtringo.

At ille vt iogreſſus eſt, confeſtim gladium diſtrinxit, iurauit que ſe illum ſtatim interſecturum.3.Off.153. Qui velit vno ſuffragio duas in Rempub.ſicas diſtringere.de Pet. Cnnſ.9.

Diſtrictus.

Diſtrictus a cauſis & iudiciis.2 .ad Q.fr.38.Diſtrictus.n.mihi videris eſſe,qnod & bonus ciuis & bonus amicus es.ad Cælium li. 2.27.Hoc eſt,ita in anguſtum redactut,vt neſcias quo te vertas.Ambitionis labore vita diſtricta.3.de or.4.Propterea quod eos intelligere videbam, me hoc iodicio diſtriſtum atqoe obligatum futurum.2.Vet.16. Diſtricta tenentur a paocir ſuffragia de har.reſp.56. Diſtrictos in Remp. gladios retudimus. in Cat. 49.Sic.n.habeto,numquam me a cauſis & iudiciis diſtrictiorem fuiſſe.ad Q.fr.2.16.11. Hoc eſt,impeditiorem & occopatiorem Nō.n.fortaſſe ſatis,quę diſtrictius dicunt, intelligis.2.Phil.52.

Diſturbo.

Cuncta diſturbat ac diſſipat ignis.de Nat.d.2.29.Pontes diſturbat,ciſtas deiicit.ad Her.4.Qui fidem lædit,quantum in ipſo eſt,diſturbat vitæ ſocietatem . pro Sex. Roſc. 37. Diſturbaui rem,totamq. vobis integram reſeruaui. 11.fam.36. Simia & ſortes ipſas,& cetera quæ erāt ad ſortē parata , diſturbauit,& aliud alio diſſipauit.de Diu.96.Domum alicuius diſturbare.5. Phil. 376.Tollere ac diſtorbare iudicium ambitus. pro Syl. 10. Vi & armis diſturbare iudicia. pro Syl. 53. Diſturbare ac peruertere legem aliquam coocione.pro l.Agr.99.Diſturbate parietes.Pa vad.35 Quam porticum pro amore quam habetis in Rempu. & ſemper habuiſtis,non modo ſeotentiis, ſed,ſi opus eſſet , manibus ueſtris diſturbare cuperetis.pro D.ſua,80. Quibus ſpectantibus domus mea diſturbaretur,diriperetur.pro D.ſua,87.Et iā ſe videre diſtrahi a complexo ſuorum,diſturbari tecta,diripi fortunas.pro D.ſua,75.Huc etiam niſi venirem , fabros ſe miſſurū, & domum meam diſturbaturum eſſe dixit.in Ant. 198.Diſturbata porticus Catuli , quę reficiebatur, & ad tectum iam pene peruenerat.Att.55.

Diſturbatio.

Sed utilitatis ſpecie in Rep.ſæpiſſime peccatur , ut in Corinthi diſturbatione noſtri.3.Off.60.

Dithyrambus.

Dithyrambus,verſus ſpecies.3.de Or.102.

Dithyrambicus.

Dithyrambici poetæ.Or.141.

Ditio.

Ditioni,iudicio,poteſtati aliquorum permittere & condonare gentes,nationes, prouincias, regna.2.de L. Agr. 48.Contra nutum ditionemque alicuius reſpirare ſi fas eſt.pro Quint. 63. Nationes,quæ in amicitiam Pop. Rom.ditionēq. eſſent.in Ver. 65. Populi Romani vectigalibus atq. oībus copiis ipſum Populū Romanū coerceas?opprimas? redigas in iſtā Decemuiralem ditionem & poteſtatem?2.de L.Agr.74.& 4.Phil.261. Bellandū eſſe duxit , ſed totā Galliā in noſtrā ditionem eſſe redigendā. de Prou.Conſ.29. Cadere ſub imperium,ditionemq. alicuius. pro Font.2.Sub imperium ditionemq. Populi Romaoi vrbes aliquas ſubiungere. 3.Verr.37.Ditione ac numine deorū geruntur res.2.de L.25.Quę in eorum regno ac ditione ſunt.in Ver.213. In ditione ac poteſtate alicuius eſſe . pro Quint. 4. Tenere aliquem in ſua poteſtate & ditione.con.Rul.74.

Ditior, Dito, *Vide Diues.*

Diu.

Quid.n.eſt hoc ipſum diu, in quo eſt aliquid extremū? p Marcel.16.Quę ſigillatim ac d.collecta ſunt,uno tēpore vniuerſa perdamus.1.in Ver.40.id eſt,per multos annos.vis improborū d. collecta & inueterata, tacito odio iā erūpebat in actum.pro D.ſua, 225.Copias,quas d.ſimulatione Reip.cōparabant, ſubito ad patrię periculū cōuerterunt.Brutus Cic.11.13.12.De Capua multū eſt ac d.conſultū,con.Rull.83.Oia iā ex eo, quæ d.cupio,cognoſcā.de.Or.96.Hæc videamus,quæ nunc d.multumq defenſa ſunt.Acad.q.ed.1.l.2.121.Sed hæc ſatis d.multumq. defleta ſūt. in Ant.248.D.multumq. dubitare. in Or. 1. Neq. d.nox illa extitit,de Diu.101.Satis d.fuit in miſeriis Iudices,ſatis multos annos ex inuidia laborauit.pro Clu.159.Libri Oratorii d.ac multū in manibus fuerunt.At.61. Sæpe & d.ad pedes iacuit ſtratus. pro Quint.64. Hęc d.multum, & multo labore quęſita , vna eripuit hora.pro Syl.54.Nec ea quiſquā,niſi d.multūq. ſcriptitarit, conſequetur.de Or.97.Arma ſenectutis,artes, exercitationeſq. uirtutum,quæ in oī ætate cultæ,cū multū diuq. vixeris , mirificos afferunt fructus.de Sen.8.Ille uult d.viuere,hic d. vixit quā quam o dii boni,quid eſt in hominis vita diu? de Sen.63.

Diutius.

Didicit apud Philonē tandiu, ut cōſtaret diutius didiciſſe neminē.4.Ac. 124.Nam etſi Seruio Tullo regnante viguerunt, tū multo d. Athenæ iam erant, quā eſt Roma ad hodiernum diem. de claris Or.19.D. enim iā in hoc deſyderio eſſe nō poſſum,&c. de Am.86.D. manare, quā natura ſtare potuerunt. 1.de L. 1.Nō obtundam d.aures ueſtras.6. Ver.97. Potero hoc ego onus tantum aut in hoc iudicio deponere, aut d. tacitus ſuſtinere?7. Ver. 141.Catonē induxi ſenē diſputantē,quia nulla uidebatur aptior perſona,quæ de illa ætate loqueretur,quā eius qui & diutiſſime ſenex fuiſſet,& in ipſa ſenectute præ ceteris floruiſſet . de Amic. 3.Vt te quā diutiſſime iucunda opinione oblectarem . ad Q. fr. 29n.Mitto aurū coronarium,quod te diutiſſime torſit.in Pi.71.

Diutinus.

Tantus ardor occupauit animos hominū libertatis deſyderio, tædioque diutinæ ſeruitutis . ad Brut. 11. 14 . Multa paſſus eſt Vlyſſes in illo errore diutino.Off.13.

Diuturnus.

Diuturnus error.1.Of.158.Diuturnus & deſperatus morbus. pro Syl.57.uſus.de Amic.71.eſſe.2.Phil.108.pro,diu uiuere. Obſeruatio diuturna.2.de Diu.42. Perpeſſio diuturna ac voluntaria rerum arduarum ac difficilium,honeſtatis & utilitatis cauſa. 2.de Ino.142. Quā non eſt facilis uirtus,quā vero difficilis eius diuturna ſimulatio:Att.7.121.9. Bellum diuturnum . pro Lege Manil.25.ſilentium pro Marc tēpur.Acad.q.ed.1.lib.2.2.Nec ſimulatum quidquā poteſt eſſe diuturnum.2.Off. 61. Sed mihi ne diuturnum quidem quidquam uidetur, in quo eſt aliquid extremum.de Sen.63. Quas quidē ſic auide arripui,quaſi diuturnā ſitim explere cupiens.de Sen. 24. Hoc non poteſt in delectatione eſſe diuturna.de Or.152.Pace diuturna ſe recreare. de Prouinc. Cōſul 4.pro L.Man.31.diuturnioribus moleſtiis cōflictatus ab aliquo.6.ſa.44.

Diuturnitas.

Diuturnitas belli.1.de Nat.d.7.dominationis & victoriæ diuturnitas.Att.7.140.1.Pacis diuturnitas otiū confirmauit. 1. de Or.8.diuturnitas maximos luctus vetuſtate tollit. 5. fa. 46.Imperii diuturnitati modus ſtatuēdus.pro L. Man.17.Nihil Cæſari minus expedit ad diuturnitatē gloriæ.Att.115.Nihil eſt.n.tā inſignē nec tam ad diuturnitatē memoriæ ſtabile, quā id in quo aliquid offenderis.1.de Or. 64.Negat Epicurus diuturnitatem tēporis,ad beate viuendū aliquid afferre.de Fin.83. Ac.q.ed.1. l.2.111.Quod mors ſenſu careat,dolor in lōginquitate leuis, in grauitate breuis ſoleat eſſe,ut eius magnitudinem celeritas, diuturnitatem alleuatio conſoletur. 1.de Fin. 63. Semper.n.in his ſtudiis laboribuſq. viuenti non intelligitur quando obrepat ſenectus , ita ſenſim ſine ſenſu ætas ſeneſcit : nec ſubito frangitur, ſed diuturnitate extinguitur.de Sen.35.Temporis diuturnitate non confirmaretur opinio , nec una cum ſeculis ætatibuſque hominum inueterare potuiſſet.2.de N.d.4. diuturnitate non vaneſcere animi labes,nec manibus vllis elui poteſt.2. de Leg.26.

Diuaricor.

In ea Sopatrum hominem tum domi nobilem , tum ſummo magiſtratu præditum,diuaricari ac deligari iubet.6.Verr.78.

Diuello.

Nemo eum a me diuellat ac diſtrahat . pro Planc. 281.Eaque eſt ſumma ratio & ſapientia boni ciuis,cōmoda ciuiū defendere, non diuellere , atq. oēs æquitate eadē continere.2.Off. 122.Eſt iſtud quidē honeſtum, verū hoc expedit : res a natura copulatas audebit errore diuellere.Off.3.98.Quanquā a Polemonis & Peripateticorū & Antiochi finibus nō facile diuellor.Ac.q.ed.1.l. 2.29.Magno dolore a re diuellor.in Cat.109.A quibus cū ſummo dolore diuellitur.pro D.ſua,233.pro Planc.65.Iam ob conglutinatio recens,ęgre,inueterata facile diuellitur.de Sen.66. Cū tot.rerum tanta varietate diuellerer.in Ver.232.Neq. diuelli ab eo poſſunt.in Cat.109.Vt ab ea nullo modo nec diuelli,nec abſtrahi poſſint.de Fin. 1.39. Vt ab his membra citius diuelli & diſtrahi poſſe diceres.pro Syl. 178. Affinitas filiis iſtius viuis diuelli non poterat.pro Quint. 4.

Diuulſus.

Conſenſus ordinum eſt diuulſus.de haruſp. reſp.Diſſolutam

&

& diuulſam rem cōglutinare.1 de Or.93.Aliqua diuulſa & qua
ſi diſcerpta contrectare.de Or.154.

Diuendo.

Hic permittit ſua lege,ut Decemuiri bona Pop. Rō. poſſint
diuendere.1.de L.Agr.4.

Diuenditus.

Ciuibus Romanis omnibus crudeliſsime denudatis ac diuen
ditis,celerius Aſia exceſſiſſet,quam,&c.12.fam.32. in ep. Lent.

Diuerto.

Diuerti ad illum,de quo tecum mane.Att.222.Clodius Ari
tia rediens,diuertit ad Albanum.pro Mil.111.Sed redeamus ad
illud unde diuertimus ep.199. Hortenſius uenerat,& ad Teren
tiam ſalutatum diuerterat.Att.10. 207. 6. Cum diuertiſsem a
Cumis in Veſt ano. 15. Att. 5. Cū inquit. in caſtellum Luceiū
ueniſſes,& domum regis hoſpitis tui diuertiſſes. pro Deiot. 11.
6.Verr.21.Cimō imperauit uillicis ſuis,ut omnia præberētur,
quicumque Laciades in uillam ſuam diuertiſſet.Off.2.95.Tam
quam in Pontinum diuerteris.2.de Or.160. Diuertere ad ami-
cos.in Ver.79.ad cauponam,uel ad hoſpitem diuertere.1.de Di
uin.52.de Fin.5.3.Diuertere in tabernam.1.de In.131.Diuerte
re in uillam 2.Off.95. Nuntiant ſe,Pompeii conueniēdi cauſa,
diuertiſse Maſſiliam.in Ant.258.Locus ei publice, quo diuer-
teretur,datus eſt.5.Ver. 63.Suſpicari debuit Clodiū ad uillam
ſuam diuerſurum.pro Mil.78.

Diuerſor.

Omnes ad eam domum,in qua iſte diuerſabatur profecti ſunt
3.Verr.48.A Liſone uero *Lilybetano* primo homine, apud quē
diuerſatus es, &c.6.Verr. 33. Vedius diuerſatus eſt Laodiceæ
apud Pompeium.Att.89.Inuita eum per literas,apud me diuer
ſetur.13.Att.3.Cum Athenis apud eum diuerſarer.5. Tuſc. 33.
Att.6.112.5.Hac te in domo tādiu diuerſari non pudet.in Ant.
173.*Diuerſari laute*.3.Verr 44.

Diuerſor.

Caupo nō multo poſt clamauit hoīem eſſe occiſum,cū quibuſ
dā diuerſoribus illū,qui ante exierat,cōſequitur.2.de Inu.132.

Diuerſorium.

Diuerſorium flagitiorū,& officina nequitiæ. pro Roſc. Am.
79.Nam & uilla & amœnitas illa, commorationis eſt, non di-
uerſorii.Leptæ,lib.6.19.2.Ex uita iſta diſcedo,tamquam ex ho
ſpitio,non tanquam ex domo:commorandi enim natura diuer
ſorium nobis, non habitandi dedit.de Sen.76.M. Varro uoluit
uillam illam eſſe ſtudiorum ſuorum,non libidinum diuerſoriū.
in Ant. 181.Ne ego multo libentius emerim diuerſorium Tar
racinæ,ne ſemper hoſpiti moleſtus ſim.Fabio Gallo,li.7.24. 8.
Eius falernum mihi ſemper idoneum uiſum eſt diuerſorio, ſi,
&c.6.fam.51.52.Cogito in hortis Craſſipedis,quaſi in diuerſo
rio cœnare.Att.4.81.2.Requieſcam in Cęſaris ſermone, quaſi
in aliquo peroportuno diuerſorio.2.de Or.129.Qui hoc diuer
ſorio ſermonis tam libenter te acquieturum eſſe dicebas. 2. de
Or.160.Diuerſoria apta.11.Att.8.

Diuerſoriolum.

Niſi quod Sinueſſanum diuerſoriolum contempſiſti. ad Cor
nificium.lib.12.20.1.Att.14.305.1. Accepi VII. Calendarum
in diuerſoriolo tuas literas.epiſt.196.& Att.225.

Diuerticulum.

Aliud fraudis & inſidiarū in eodem ueſtigio diuerticulum
reperit.pro Roſc.Com.3.Ne diuerticula peccatis darentur. in
Part.75.Quos tu mæandros,dum omnes ſolitudines perſeque
ris,quę diuerticula,flexioneſque quæſiſti? in Piſ.41.

Diuerſus.

Certa igitur cum illo qui a te totus diuerſus eſt.Acad.q.ed.
1.lib.2.93.de Epicuro.Ab adiunctis longe diuerſus. in Top. 26.
Diuerſa & diſſimilis pars.de Inu.48.Cæſaris autem longiſſime
diuerſa ratio. in Ant.204. Hoc eſt diuerſum a reliquis.de Opt.
243. Quod ex aliquo diſiunctio diuerſoque monſtro ſignifica
tum caueremus.de har.249.Variæ & diuerſæ,& in omnem partē
diffuſæ diſputationes.de Or.148.Separatim ſunt aliæ cuiuſque
generis & diuerſæ præceptiones.de Inu.63. Duo maxime inter
ſe diuerſi.in Som.Scip.21.Quæ commodis,utilitate, & prope
natura diuerſa ſunt,uoluntate coniungere difficile eſt. ad Q.fr.
1.1.54.Varia & diuerſa genera bellorum.pro Pomp.9. Hęc ui-
dentur eſſe a propoſita ratione diuerſa.de claris.Or. 170. Lon-
ginqua & diuerſa loca.pro L.Mā.32.Corinthus duo maria ma
xime nauigationi diuerſa pene cōiungit.contra Rul. 83. Varia
& diuerſa ſtudia.1.de Or.137. Diuerſa Catilinæ ſtudia in diſsi
mili ratione.in Cat.106.Qui cum diuerſos inter ſe aditus ha-
beant,in exitu coniunguntur & confluunt.6. Ver. 104. Sunt ea
quidē innumerabilia, quæ a diuerſis emebantur non inſciente
te.2.Phil.95.Confluxerūt.n.& Athenas, & in hanc urbē multi
inquinate loquentes ex diuerſis locis.de Cl.Or.140. Vt cū duo
bus in locis diſiunctiſsimis, maximeq. diuerſis, uno cōſilio,ab
unis hoſtiū copiis bellū terra, mariq. gereretur. pro L. Man.5.

Diuortium.

Nam ſi res ſuum nomen & proprium uocabulum non habet,
ut in uxore diuortium,neceſſitas cogit,quod non habeas aliun
de ſumere.de Or.157. Si culpa factum eſt diuortium, pro libe-
ris nihil manere oporteret.Top.122.Ecce autē ſubitum diuor-
tium,diſcedit a Melino Cluentia.pro Clu. 20. Lentulus cū Me
tella fecit diuortium.Att.206.Antonius cum mima fecit diuor
tium.2.Phil.79.Valeria ſine cauſa diuortium fecit, nuptura D.
Brut.8.fa.17. Sed quid eſt quod audio Spinterem feciſſe diuor
tium?Att.203.Mater,quę,ſi iudicaretur certis quibuſdam uer-
bis fieri cum ſuperiore diuortium,in concubinæ locum ducere
tur.de Or.100.Inde ad Amanum contendi,qui Syriam a Cili
cia aquarum diuortio diuidit.At.1.7. 8.& 5.39. Diuortio facto
quomodo dos reddenda.Top.9.Itaque apud ceteros,nouis in-
ter propinquos ſuſceptis inimicitiis, ſæpe fieri diuortia atque
affinitatum diſſidia uidimus.pro Clu.151. Hæc autem ut ex ap
penino fluminum,ſic ex communi ſapientium iugo ſunt doctri-
narum facta diuortia.3.de Or.40. Eſt diuiſus aquarum diuor-
tiis.ad Cęl.2.9.6.

Diues.

Diues,fortunatus,opulentus.Off.48.Contrarium, pauper,
humilis.Dicitur,cui tanta poſſeſſio eſt, ut ad liberaliter uiuen-
dum facile contentus ſit:qui nihil quærat, nihil appetat,nihil
optet amplius.Parad.54.Rectius enim appellabitur diues, qua
Craſſus,qui niſi,eguiſſet, numquam Euphratem nulla belli cau
ſa tranſire uoluiſſet.de Fin.105. Animus hominis diues,non ar
ca appellari ſolet,quamuis illa ſit plena:dum te inanem uideo,
diuitem non putabo.Parad. 124.P. Craſſus tum cognomine di-
ues,tum copiis,functus eſt Aedilitio maximo munere.2.Off.83
Diues de ſcurra multo facilius ſit,quam paterfamilias.pro Qu.
32.Ex pauperrimo diues factus,in Vatin.13. Neminē eſſe diui
tē,qui nō exercitum alere poſſit ſuis fructibus.Para.124.Impro
bi & auari,&c.non modo non copioſi ac diuites, ſed etiam ino-
pes ac pauperes exiſtimandi ſunt.in Parad.66. Solos ſapientes
eſſe,ſi mendiciſsimi ſint,diuites.pro Mur. 138. Ex mēdicis fieri
repente diuites.in Ant. 216. Inde ille licētior & diuitior fluxit
Dithyrambus.4.de Or.

Ditior.

Ditior mihi & affluentior uidetur eſſe uera amicitia.de Am.
107.Vt quiſque quod plurimi eſt,poſſidet, ita ditiſsimus haben
dus eſt.Parad.125.

Dito.

Si contigerit ea uita ſapienti,ut omnium rerum affluentibus
copiis ditetur.Off.31.

Ditatus.

Vrbs triumphis ditata.ad Her.40.

Diuitiæ.

Diuitiæ atque ornamēta ingenii alicuius.de Or.98. Diuitiæ
expetuntur tum ad vſus uitæ neceſſarios,tū ad perfruēdas uolu
ptates.off.1.37.Opportunæ diuitiæ ut utare,opes ut colare,ho
nores ut laudere.de Am.21.Diuitiarū fructus eſt in copia. Par.
60.Quantū cuiq. opus eſt,ad id accōmodatur diuitiarū modus.
Parad.56.Diuitias cēſuit Diogenes nō cā modo vim habere, vt
quaſi duces ſint ad uoluptatē,& ad ualetudinem bonā, ſed ēt ut
ea contineāt.de Fin.l 3 39.Diuitias orationis habere.4.fam.10.
Omitto diuitias,quas cū quiuis quāuis indignus habere poſsit,
in bonis nō numero:quod enim eſt bonū,id non quiuis habere
pōt.Tuſ.5.34.Diuitiarū propriū eſt,contentū eſſe rebus ſuis. Pa
rad.66.Hoīes diuitiis affluentes de Amic.105.Augere diuitiis
aliquē,& fortunis locupletare.2.de L.Agr. 71. Qđ ſi aſſequor,
ſupero Craſſū diuitiis,atq. oīum uicos & prata cōtēno.Att.1.9.

Diuexo.

Diuexare agros ciuium.13.Phil.399. Alteri ſe Brutus obie-
cit,impetumque furentis,atque omnia diuexare & diripere cu-
pietis,uitæ ſuę periculo colligauit.11. Phil.290.

Diuiduo.

Ariſtoteles bona diuidit tripertito.5.Tuſ.57. Inde ad Ama-
num contendi,qui Syriam a Cilicia aquarum diuortio diuidit,
qui mons erat hoſtiū plenus ſēpiternorū. Att.5. 39. Diuidere
ęqualiter in duas partes.1.de L.10.aliquid in omnes prouincias.
pro Syl.32.Diuidere cauſam aut proponere.de Orat.116. Am-
bigue dicta diuidere & explanare oportet. de Orat. 207.

Genus uniuerſum in ſpecies certas partiri ac diuidere. in Or. 95. Diuidere ineleganter genus aliquod. de Fin. 70. Diuidere legē aliquam naturali norma. de Leg. 175. Scatus pater eius nummos vobis diuidere ſolebat. Att. 1. 59. & 13. 58. Diuidere ſententiam. 1. fam. 53. pro Mil. 11. Tabulas diuidere paſſim, & peruulgare, atque edere populo. pro Syl. 32. Diuidere uiritim. Tuſ. 3. 41. Quæ ad faciendam fidem pertinent, ea in confirmationem & in confutationem diuiduntur. Part. 232. In naturam & mores diuidebantur. 1. Academ. quæſtionum, 30. Poſtulatum eſt, ut Bibuli ſententiam diuideretur. 1. ſam. 5. Diuiditur ſententia, cum una re plures cōplectente ſententias, de ſingulis ſeparatim refertur. Omne animal ſecari ac diuidi poteſt. 3. de Natura deorum, 38. Si ea prædia diuidentur, quæ ipſe Cæſar uendidit, quæ tandem in eius conditionibus eſſe poterit auctoritas? 13. fam. 17. Tollit definitiones: nihil de diuidendo ac Epicurus partiendo docet. 1. de Fin. 16. In diuidendo maximū uitium eſt præterire aliquid. Off. 1. 17. In diuidendo uitioſum eſt partem in genere numerare. Fin. 2. 14.

Diuidens.

C Flaminio Trib. plebi, quoad potuit, reſtitit, agrum Picenū & Gallicum viritim contra Senatus auctoritatem diuidenti. de Sen. 10.

Diuiſus.

Fluuius diuiſus æqualiter in duas partes, latera hæc inſulæ allluit de Leg. 170. Religio in ſacra & in auſpicia diuiſa. de Nat. d. 60. Diuiſa ſententia, eſt poſtulāte neſcio quo, &c. pro Mil. 10.

Diuiſio.

Diuiſio, eſt per quā aperimus quid conueniant, quid in cōtrouerſia ſit, &c. 1. ad Her. 4. Quid. n. non honeſtum uerbum eſt diuiſio? At ineſt obſcœnum. cui reſpondet Intercapedo. 9. f. 53. Cauſarum diuiſio in duas partes diſtributa eſt. ad Her. 3. Diuiſio trium regnorum, cœli, maris, & inferorum. de Nat. d. 39. Quadripartita fuit diuiſio tua, primum ut uelles docere deos eſſe, deinde quales eſſent, tum ab iis mundum regi, poſtremo cōſulere eos rebus humanis. Hæc, ſi bene memini, partitio tua fuit. 3. de Nat. d. 8. Diuiſio eſt, quæ rem ſemouens a re, utranque abſoluit ratione ſubiecta, &c. 4. ad Her. 212. Diuiſionis utilitas. pro Quint. 19. Duo placet eſſe Carneadi genera uiſorum. In uno hac diuiſionem, alia uiſa eſſe quæ percipi poſſint, alia quæ percipi non poſſint. 4. Acad. quæſt. 176. Quæ diuiſione tripartita duas partes abſoluerit. Off. 54. Diuiſionum definitiones. Top. 13.

Diuiſor.

Tantum quiſque habebat poſſeſſor, quantum diuiſor reliquerat Antonius. in Ant. 198. In furis ac diuiſoris diſciplina edocatus. 5. Verr. 137. Vt ego nuper Nummium diuiſorem, ut Neoptolemum ad Troiam, ſic illum in campo martio nomen inueniſſe. 2. de Or. 142. Quam tibi commodum eſt unam tribum delige: tu doce id quod debes, per quem ſequeſtrem, quo diuiſore corrupta ſit. pro Planc. Nucula & Lento, Italiæ diuiſores. in Ant. 233. Conſul aūt ille deterioris hiſtrionis ſimilis ſuſcepiſſe negotium dicitur, & domi diuiſores habere. Att. 1. 44. id eſt, qui pecuniam populo diuiderent. Diuiſores omnium tribuum noctu ad iſtum uocati. in Verr. 70.

Diuiduus.

Ea ea materia quæ indiuidua eſt, & quæ ſemper unius modi, ſuique ſimilis: & ex ea quæ ea corporibus diuidua gignitur, tertiā materiæ genus ex duobus in medium admiſcuit, &c. de Vniu. 28. Diſſolubile & diuiduum eſt omne animal mortale. 3. de Nat. d. 20. Quod diuiduum eſſet in corpore. de Vniu. 27.

Diuino, Diuinus. *Vide Diuus.*

Diuitiæ, *Vide Diues.*

Dium.

Illa quæro quæ apud te nuper ad omnes columnas omnibus etiam intercolumniis, in ſylua denique diſpoſita ſub dio uidimus. 3. Verr. 34.

Diuortium, *Vide Diuerto.*

Diurnus, *Vide Dies.*

Diuus.

Quæ diuo cuique decoræ grataeque ſint hoſtiæ ſacerdotes prouidento. 2. de Leg. 17. Eſt ergo flamen diuo Iulio M. Antonius. de Leg. 173. Itaq. & in noſtro populo, &c. idq. euenit non temere, nec caſu, ſed quod præſentiam ſæpe diui ſuam declarant. 2. de Nat. d. 4. Diuorū iras augures prouidento. 2. de Leg. 18. Diuis aliis alii ſacerdotes, omnibus pontifices, ſingulis flamines ſunto. 2. de Leg. 17. Quibus diuis creuerint procuranto aruſpices. 2. de Leg. 18. Diuos, & eos qui cæleſtes ſemper habiti colunto, & illos quos in cælum merita vocauerunt Herculem, Liberum, Aeſculapium, Caſtorem, Pollucem, Quirinum. aſt olla propter quæ datur homini aſcēſus in cælum, mentem, uirtutem, pietatē, fidem. 2. de Leg. 16. Ad diuos adeunto caſte. de Leg. 173.

Diuinus.

Homo diuinus dicendo. 1. de Or. 22. Nec Pherecides potius diuinus habebitur, quam phyſicus. de Diu. 103. Idibus Maii Senatus frequens diuinus fuit in ſupplicatione Gabinio deneganda. ad Q. fr. 2. 9. 2. Diuinus ille cæli ſenſus in celeritate tanta cō ſeruari quomodo poteſt? de Nat. d. 1. 25. Diuina quædam & inaudita auctoritas atque uirtus alicuius poſt reditum ad Quirites, 6. Diuina bonitas erga homines. de Nat. d. 2. 44. Cæleſtis & diuina legio. 5. Phil. 184. Diuina illius in me liberalitas. 1. fa. 45. Diuina memoria. 4. Aca. 4. Diuina ſolertia. de Natu. d. 1. 38. Qui ſunt igitur reliqui, quos ſors diuina delectet? in Ant. 188. Homo, diuinum atque cæleſte animal. de Vniu. 43. Conſilium diuinum. pro L. Man. 5. Qui nullam uim cæleſtem exiſtimat, ſi nu menue diuinum. pro Mil. 117. Diuinum & fortuitum, opponuntur. 7. fam. 14. Diuinæ cuiuſdam uirtutis eſſe uidetur. 1. ad Q. f. 25. Cum numini diuino omnes naturæ, cœlum, ignes, terræ, maria, parerent. de N. d. 1. 17. Quendam e cælo diuinum hominem eſſe in prouinciam delapſum putent. 1. ad Q. fr. 6. Diuinam uim in ratione eſſe poſitam ait Chryſippus. de N. d. 1. 29. Ariſto. &c. cenſebat habere aliquid in animis præſagiens atque diuinū melancholicos. 1. de Diu. 139. O diuina Senatus frequentis in æde Bellonæ admurmuratio? 7. Verr. 33. Sine aliquo afflatu diuino nemo unquam fuit uir magnus. 2. de N. d. 125. Homo diuina & incredibili fide. pro Mil 70. Diuina tua mente proſpexiſti. 12. fam. 27. in ep. Leni. Omnis mundi vis, diuina natura cōtinetur. de N. d. 2. 22. Quaſi diuino conſilio illi negotio præpoſitum eſſe. 13. fam. 8. Diuino ingenio eſſe. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 108. Diuini animi hominum. de Amic. 12. Diuini viri. 14. Att. 27. Diuina animantia inſita cælo ſydera. de Vniu. 47. Hæc in te Sulpici diuina ſunt. de Or. 95. Hoc loco Chryſippus æſtuans, falli ſperat Chaldæos, cæteroſque diuinos. de Fato, 23. Diuinas eſſe quatuor naturas cenſet Empedocles, ex quibus oīa conſtare vult. de N. d. 1. 22. Res illum diuinas apud eos deos in ſuo ſacrario prope quotidie facere vidiſti. 6. Ver. 15. Nefas eſſe duxi, &c. ut dei uis diuinis in Rempub. meritis ſileretur. 11. ſam. 11. Diuinis laudibus ornauit res noſtras. 1. ſam. 26. Itaque appropinquante morte multo eſt diuinior. 1. de Diu. 111. Quid hoc ſomnio dici diuinius pōtēt. de Di. 202. Diuiniſſima dona habēt formæ ab vno pictore vno abſolutæ die. 2. de Leg. 44.

Diuino.

Quod futurum eſt latrocinium tribunorum non diuino. ad Q. fra. 307. Quantum diuino. 8. f. 27. in ep. Cælii. quantum cōiectura aſſequi poſſum. Non equidem hoc diuinam, ſed aliquid tale putaui fore. Att. 257. Diſciplina veſtra, quaſi diuinarem, videatur prorſus poſſe. 2. de Leg. 51. Quaſi diuinarem tali in officio fore mihi aliquando expetendum ſtudium tuum, ſic, &c. ep. 45. Cuius ſermone ita tum cupide fruebar, quaſi iam diuinarem id quod euenit, illo extincto, fore vnde diſcerem neminem. de Sen. 12. Veteres ut ſapere, ſic diuinare regale ducebant. de Diu. 99. Diuinare, conicere, augurari. in Verr. 112. Diuinare arte. de Diu. 1. 105 augurio. 1. de Diu 1. 77. coniectura. Diu. 1. 105. Sed ego a principio cum diuinare de belli diuturnitate poſſem, &c. Bru. 18. 7. Diuinare futura. ep. 79. Morientes diuinare. de D. 94. Nemo diuinare poterat te poſtulaturum. ad. Qu. fr. 11. Diuinare mentis incitatione diuina. de Diu. 1. 77. Diuinandi ars in iis eſt, qui nouas res coniectura perſequuntur, ueteres obſeruatione didicerunt. Diu. 1. 10. diuinandi ars qua ratione effecta. diu. 1. 26. diuinandi genera duo: alterum artis, alterum naturæ. diu. 1. 10. Diuinādi genera duo, vnum artificioſum, alterum naturale. Diu. 2. 20. diuinandi genera nō naturalia, ſed artificioſa quæ dicantur. diu. 1. 64.

Diuinans.

Eſt profecto quiddam in barbaris gentibus præſentiens atq. diuinans. 1. de diu. 85. Nam cum mihi quædam caſu uiderentur ſic euenire, vt prædicta eſſent a diuinantibus, dixiſti multa de caſu, &c. 2. de diu. 70.

Diuinatio.

Diuinatio rerum futurarum eſt. diu. 2. 16. Diuinatio, eſt præſenſio & ſcientia rerum futurarum. diu. 1. 1. Diuinatio, eſt earū rerum, quæ fortuitæ putantur, prædictio atq. præſenſio. diu. 8. & 2. 10. Diuinatio certe eſt, ſi aliquid ita eſt prædictū præſenſumq., vt cum euenerit, ita cadat vt prædictum eſt, neq. in eo quidquā caſu & fortuito factum eſſe appareat. diu. 1. 105. Diuinatio Latine, μαντικὴ dicitur. de Nat. d. 1. 39. Diuinatio quæ fit ſine ratio-

ne

ne ac ſcientia,duplex erat,una furoris,altera ſomniorum. Diu. 1.3.Diuinatio quarum rerum ſit.Diu.2.6. Diuinatio ad nullam earum rerum adhibetur, quæ ſenſu accipiuntur. Diu. lib. 2.7. Diuinatio animi eſt integri, non uitioſi corporis, Diuin. lib. 1.73. Diuinatio artificioſa quomodo efficiatur. Diuin. 1.107. Iam iſta diuinatio eſt,qua ſi licet,uti,uide ne mea coniectura ſit multo verior.pro Clu.37. Nec nos quidem noſtra diuinatio ſallet.6.f.19.Poſtridie autem eius diei, &c.apud Catonem erat diuinatio in Gabinium futura inter Memmium, &c. Q.fr.3.18.1. Diuinatio opinabilis coniectura,nititur, vltra quam progredi non poteſt.Diu.1.26.& 2.42.Diuinationis ars quomodo ſit effecta.2.de Nat.d.124.Diuinationis genus arte carens eſt, cũ quis non ratione aut coniectura obſeruatis ac notatis ſignis, ſed cõcitatione quadam animi,aut ſoluto liberoque motu futura præſentit.Diu.1.33.Diuinationis non unum genus eſt. Diu.1.3.Diuinationis genera.de har.reſp.16.Diuinationis genera duo,vnũ particeps artis,alterum arte carens. Diu. 1.33. Diuinationis officium,ſecundum Chryſippum,eſt prænoſcere, dii erga homines mente qua ſint,quidque ſignificent, quemadmodumque ea procurentur atque expientur.Diu.2.101. Quare, quando ut augures & aſtrologi ſolent, ego quoque augur publicus ex meis ſuperioribus prędictis conſtitui apud te auctoritatem augurii & diuinationis meę, debet habere fidem prædictio noſtra. ep.83. Diuinationi Latini a diuis, Græci a furore nomen duxerunt. Diu.1.1.Diuinationem, quam Gręci μαντικὴν appellant, eſſe cẽſeo, & huius hanc ipſam partem quæ eſt in auibus cæteriſque ſignis diſciplinæ noſtræ.2.de Leg.33.Diu.1.1.ideſt,præſenſionẽ & ſcientiam rerum futurarũ. Diuinationem definit Chryſippus vim cognoſcentem & videntem,& explicãtem ſigna, quæ a diis hominibus portenduntur. Diu. 2. 101. Diuinationem eſſe hac Stoicorum ratione concluditur.Diu.1.73.Diuinationem furorіa, Sibyllinis maxime verſibus contineri priſci arbitrati ſunt. Diu.1.4.Diuinationem nullam eſſe probatur remotione partiũ Diu.2.9.Nec enim diuinationem, quam probatis, ullam eſſe arbitror,fatumque illud etiam, quo omnia contineri dicitis,contemno. Acad.quæſt.edit.1.lib.2.126. Poteſt autem quis,cum diuinationem habeat,errare.de Diu.95.Xenophanes diuinationẽ funditus ſuſtulit.de Diu. 81. diuinationem quandam inter homines uerſari,uetus opinio eſt.Diu.1.1.Caſu, non diuinatione mea factum eſt.6.fam.13.De diuinatione Appius cum calũniam inraſſet,contendere auſus non eſt.ep.117. Eorum adducã, ut nihil diuinatione opus ſit.pro S.R. 34. Diuinatione opus nõ eſt in iis rebus,quæ arte tractantur.Diu.2.7. Neſcio qua diuinatione animi permotus.3.fam 52. Coniecturæ diuinationum.1. de Diu. 132. Diuinationum opportunitates ex locis ipſis, qui a quibuſque incolebantur,olim ductę.Diu.1.79.Diuinationum ratio ne in barbaris quidem gentibus neglecta fuit.Diu.1.78.

Diuinitas.

Quorum alterum diuinitatis mihi cuiuſdam videtur, alterum humanitatis.de Or.116.Diuinitatem dedit ſoli & lunæ,reliquiſque ſideribus, animoque pręterea.de Nat.d.1.20. Diuinitatem tribus putat ſtellis errantibus Heraclides Ponticus. de N.d. 1.26.Diuinitatem omnem tribuit aſtris Cleanthes.de Nat.d.1. 28. Diuinitatem omnem menti tribuit Ariſtoteles. de Nat.d. 1.24.Theophraſtus diuinitate loquendi nomen inuenit. Orat. 202.Ex diuinitate ſua animum genuit deus.de Vniu.33.& 2 de Or.164.Ex diuinitate animos hauſtos,aut acceptos,aut libatos habemus.2.de Diu. 39.

Diuine.

Præclara igitur conſcientia ſuſtentor, cũ cogito me de Rep. aut meruiſſe optime,cum potuerim: aut certe numquam niſi de ea diuine cogitaſſe. Att.10.9.Satis eſt non modo plura,ſed etiã pauciora diuine præſenſa & prędicta reperiri.1.de Diu. 202.

Diuinitus.

Quę diuinitus accidunt.de Or.87.& Part. 237. Aliquid ad nos diuinitus delatum. de Or. 102. Multa memini diuinitus a Platone diſputata.de Or. Atque in eam fraudem mihi videtur diuinitus incidiſſe.5.Verr.153.Att.1.11.15.1. de Or.14.Ille locus inductus eſt a me diuinitus.1.Att.41.ideſt, diuina quadam ſolertia.Diuinitus inuenta & inſtituta.pro D. ſua, 1.Pompeius loquitur diuinitus.Att.32. Diuinitus mereri de aliquo.poſt redi.in Senatu, 27.multa prouidit diuinitus.pro Syl. 174.Diuinitus ſcripta.1.fam.38.pro,diuino quodam ingenio.

Diuulgo.

Diuulgare librum.Att.12.254.1.& 258.4.Inimici hanc rem ſermonibus diuulgare uoluerunt. pro Font. 178. Hunc librum etiam ſi minus ueſtra commendatione, tuo tamen nomine diuulgari neceſſe eſt.Or.207. Non ſupprimenda res erat, ſed diuulganda.ad Brut.91. Quam multa ſeria, nec tamen ullo modo diuulganda.2.Phil.34. Quare uiſum eſt occultius agendum,neque vllo modo diuulgandum. ad App.Balb.6.12.8.

Diuulgatus.

Cuius primum tempus ætatis palam fuiſſet ad omnes libidines diuulgatum.poſt reditum in Senatu, 8. Te adipiſcendi magiſtratus leuiſſimi & diuulgatiſſimi, ſi ita adipiſcare ut pleriq., præpropera feſtinatio abducet a tantis laudibus. 10. fam.58.

Do.

Do hoc naturę meæ. 14. Att.24. ideſt, in hac re naturæ meæ obſequor. Sed do hoc uobis & concedo, eſſe multos, &c.5.Verr. 188. Familiariter me in eorum ſermonem inſinuo ac do. con. Rul.68.Eſt tuum,eſt ingenii,prudentiæque tuæ. do tibi hoc & concedo.5.Ver.13.Quod tu mihi das.Acad.q.ed.1.lib.2.63.hoc eſt,concedis,ut ſit in diſputando.Cognitionem Conſulibus dat lex.Att.16.343.3.de har. reſp.12. Tulliola tibi diem dat,ſponſorem appellat.Att. 1.19.Hæc turba & barbaria forenſis dat locum uel uitioſiſſimis oratoribus.de Or.94.Hodie non deſcendit Antonius.cur?dat natalia in hortis.2. Phil. 39. Dat amico ſuo cuidam negotium,qui tum magiſter erat eius ſocietatis,vt diligenter caueret.in Verr.de har.reſp.13.Operas in ſcriptura pro magiſtro dat.ad Silium,lib.13.87.4.Verr.123. Hoc etſi multis modis reprehendi poteſt, tamen accipio quod dat,mihi enim ſatis eſt,ipſi non ſatis.2.de Fi.132. Is, hac regia cauſa excepta,ceteris in rebus ſe acerrimum tui defenſorem fore oſtendit. Quod dat accipimus. Leot.1.1.6.Sibi enim hæc geſta, mihi conſeruatæ Reip.dat teſtimonium.Att.2.16.12.& lib.7. 122.8.Id quoq. damus,& libenter quidem.de Nat. d.1. 62. Quid conſilii datis? 4.Acad.149.Vos autem quid mali datis? de Nat.d.1.85.Videamus partes,quarum eſt aſpectus illuſtrior, quę quo ſunt excelſiores,eo dant clariora indicia naturæ.5.de Fin.48.Re & ueritate nobis milites ſine ulla recuſatione,ſummo etiam cum ſtudio, nomina dant.in Phil.Hoc eſt, ſeipſos ſcribendos offerunt,& curant nomina ſua in ſcribenda. Si ſe dant, &c.accipio quod datur & ad id unde aliquis flatus oſtenditur, uela do.2.de Or.100.Libenterque ſe cum his congregant,dantque ſe ad ludendum.5.de Fin.76. Dant ſeſe in fugam iſtius præclari Imperatoris nocturni milites.in Verr.Vnum omnia poſſe, diſrumpuntur ii, qui me aliquid poſſe doluerunt. multa mihi dant ſolatia. Att 4.46.de claris Or.6.Nullas dant uias nobis ad ſignificationum ſcientiã 2.de Diu.153. Tarde tibi redditurо dabam familiari homini ac domeſtico.Att.112. Ego autem iuris ciuilis ſtudio multum operæ dabam Q. Scæuolæ P. F.qui quamquam nemini ſe ad docendum dabat, tamen,&c.de claris Or. 169. Denique etiam ſermonis anſas dabat, quibus reconditos eius ſenſus tenere poſſemus. pro Scat.17. Is cœnam iſti dabat apud uillam in Tindaritano. 6.Verr.43.Sed uide audaciam, etiam Hircio cœnã dedi ſine pane.ad Pætum,lib.9.20.6 L.Scæuola nemini ſe ad docendum dabat.de Cl.193.Cum rotam uiderat, tunc incipere ner arbitrabatur:dabat ſe labori atque itineribus 7. Verr. 22. His ego duobus generibus facultatem ad ſe ære alieno liberandas aut leuandas dedi.Att.6.113.7.Dedi Antiocho operam diligẽtius,ut cauſam ex eo totam cognoſcerem.Acad.q.ed.1.lib. 2.11,& 17. Iam Clitomacho Philo ueſter operam multos annos dedit. 4.Acad. 34.Dedit operam,ut Haleſinus ad ſe Dio continuo ueniret,&c. 4.Verr.12. In quam exercitationem ita nos ſtudioſe operam dedimus,ut,&c.1. Tuſc.12. Non reddit quę dedi eius filio mutua, & utitur exculatione temporis. Att.10.203.3.pro L.Agr.82.Sapienter igitur,quod manus dediſti, quoque etiam ultro gratias egiſti.Att.16.333.1.& 2.56. Sed maxime eorum incolumitates, quibus ſalutem dediſti.pro Deiotaro,pro Planc.81.& pro Ligario,23.1.de Or. 17. Qui ad meam gloriam augendam tanto ſtudio te dediſti. de Pet. 11. Cicero ſe ad dicendum dedit.de Leg. 158. Mulieri crudeliſſimę ſeruum fideliſſimum non in quæſtionem tulit, ſed plane ad ſupplicium dedit.pro Clu.144. Dedit diuinitatem ſoli & lunæ,&c.de N.d.1.30. Qui ut aliud nihil,hoc tamen profecit,dedit illi dolorem. Att. 7. 43.Annis enim fere cccc x.poſt Romam conditam Liuius fabulam dedit. 1.Tuſc. 3. Brut. 36. Ad hanc conuerſionem, quæ pedibus & gradu non egeret, ingrediendi membra nõ dedit deus. de Vniu. 198. Ac binas quidem tuas Beneuenti accepi:quarum alteras Funiſulanus multo mane mihi dedit:alteras ſcriba Tullius.Att.5.91.1.Sub. literas. Nam qui non pœnam confeſſioni, ſed defenſionem dedit,is,&c.pro Mil.12.Iniuria tua dedit mihi reditum glorioſũ, non exitum calamitoſum.Parad. 126. Oculos autem natura nobis,ut equo & leoni ſetas, caudam, aures ad motus animorum declarandos dedit.3.de Or.123. Cohors tota illa tua,quæ plus mali Siciliæ dedit, quam ſi centum cohortes fugitiuorum fuiſſent.

ſent.4.Verr.27. Quo tempore quidem ſigni ſatis dedit, ſi quid eſſet quod poſſet, dicere, ſe tacere non poſſe.3.Verr.49.Dedit ſe in conſuetudinem, ſic ut prorſus una uiueret.in Piſonem,54.4.Verr.122. Is bene penitus in iſtius familiaritatem ſeſe dedit.4.Verr.112.Cui magnam dedimus pecuniam mutuã.Att.11.211.3.Ipſis piratis lucis uſuram tam diuturnam dediſti.6.Verr.61.Scilicet verba dedimus:decepimus; ignorabat legio Martia quærta, neſciebant ueterani quid ageretur.13.Phil.372.Cõſules Plãcum dederunt.Att.263.ideſt, iudicem uel arbitrum.Itaque ipſi (ne dicam mihi) populo Rom.pœnas dederũt: me ſaluum adhuc Reſpub.conſeruauit.12.Phil.336. Si rationem hominibus dii dederunt,& malitiam dederunt.de Nat.d.75.Dederam Epheſo pridie, has dedi Trallibus.Att.75. Ne tuum quidem teſtimoniũ (quod ei ſæpe apud me dederas) veritus, ſuperbum ſe præbuit in fortuna.Att.8.14.pro D.ſua,102.7.in Verr.124.pro Flacco,7.2.Phil.30.& 14 393.Sed me illorum ſententię minus monebant, minus multa dederãt illi Reip.pignora.Att.8.253.5.Quare quoniam hoc a me ſic petis, vt quæ tua poteſtas eſt, ea neges te inuito vſurũ, puero quoque hoc a me dabis, ſi tibi videbitur.Att.14.321 4.Sed ſiquid res dabit tibi facultatis, id me maxime conſolari poterit.Att.11.215.4.Dabimus hoc Pompeio.Att.1.9.Hec eſt, Pompeii cauſa faciemus.Atq. hoc dabitis, ut opinor.de Fin.82.Dabitis enim profecto.Acad.q.ed.2.lib.1.28.pro, permittetis, concedetis Da hoc illi mortuæ, da ceteris amicis ac familiaribus, qui tuo dolore mœrent: da patriæ, ut ſi qua re opus ſit, opera & conſilio tuo uti poſſit Sulp 4.19. Sane ſi nudus es, da iugulum.2.Tuſc.30. Certe optabilius Miloni fuit dare iugulum P.Clodio, nõ ſemel ab illo, neque tum primum petitũ.pro Mil 13.Da melius 16.Att.36. Sed da mihi nunc, ſatis me probas?Ac.40. Vnum inquam, da mihi ex illis aratoribus, qui uel ad ſtatuam,&c.5.Verr.155.Quare da te homini:complectetur mihi crede.2.fam.15.ideſt, inſinua te in eius amicitiam.Da quæſo te huic etiam generi literarum.Ac.quæd.edit.2.lib.1.9.Quare da te in ſermonem,& perſice & conſice. Attic.1.13.30 Cum familiariter me in eorum ſermonem inſinuarem ac darem, celabar, excludebar.pro L.Agr.16 Date nobis hanc, ut ea quæ ſentitis de omni genere dicendi, ſubtiliter proſequamini.1.de Or.49.Vt ab urbe diſceſſi, nullũ adhuc intermiſi diem, quin aliquid ad te literarum darem.Att.7.132.1.ad Quint.fr 2.15.7.Nõ habui, cui potius id negotii darem, quam tibi Ruffo, lib.5.20.8. Qui tibi ut beneficium daret, prius iniuriã fecit. Att.l.10.198.3.poſt redi.in Senat.6.pro Rab.Poſth.21.p Marc 2.& pro Syl.54.Off 2.102.6.f.52.& 13.25.domitius, quod per ceremonias populi fieri non poterat, ratione aſſecutus eſt, ut id, &c.quoad liceret, populi ad partes daret.2.de L.Agr.32.Cuius igitur audita uirtus dubitationis locum non daret? pro Corn. Balbo, 11. Qui negare noluit eſſe in eodem numero Syllam, qui plus ſpei Gallis daret. pro Syl.29. Quærebant quę in uerba Recuperatores daret.5.Verr.57.Egi uehementer cum his, ut hoc mihi darent.6 fam.30.31.ideſt, hoc mihi permitterẽt. Permiſſum eſt iis, ut dum ipſi uenirent, darent negotium, qui Aſiam obtinerent. Lentulus Cic.12.14.10.Nõ committam, ut ſi defugerim, tibi cauſam aliquam dem recuſandi.2.de Or.129. Ne me dem incertæ & periculoſæ fugæ.Att.116.An iis me dem, qui potiuntur?Att.109.Negas ſine deo poſſe quidquam: ecce tibi e tranſuerſo Lãpſacenus Strato, qui det iſti Deo immunitatem magni quidem muneris.Acad.q.ed.1.lib.2.112.& 1.Phil.1. Atticę, quoniam (quod optimum in pueris eſt) hilarula eſt, meis uerbis ſuauium des.Att.16.336.10.In uiam quod te des hoc tempore, nihil eſt. Terentiæ, lib.14.19.Quinetiam neceſſe erit cupere, & optare ut quam ſæpiſſime peccet amicus, quo plures det ſibi tamquam anſas ad reprehendendum.de Amic.53. Ad extremum det manus, uinciq. patiatur: ut is qui illuſus ſit, plus illuſiſſe uideatur.de Amic.82.Sermoni reliquo demus operam ſedentes.2.de Leg.1. Quam igitur ſententiam demus?1.de Leg.84.Quæſo a uobis, ut in hac cauſa mihi detis hanc ueniã, accõmodatam huic reo,&c. pro Archia, ideſt, Indulgeatis, concedatiſque mihi hoc, ſi forte peccauero.Video ut ſe huic dent, ut daturi ſunt.At.138.Et cum cum multos dies aures meas Acutilio dediſſem, cuius ſermonis genus tibi notum eſſe arbitror,&c. Att.1.11. Ea uero ipſa nulla ratione melius frui potui, quã ſi me ad totam philoſophiã pertractandam dediſſem.de Nat.d.1.8. Ego ſic hoc optimum factu iudicarem, P.C. Catilinam morte multari, unius uſuram horæ gladiatori iſti ad uiuendum nõ dediſſem.in Cat.21.Si te ad ius reſpondendum dediſſet.de Leg.158. Quinetiam memini, cum in accuſatione ſua Q. Gallio crimini dediſſet, ſibi eum uenenũ parauiſſe,&c.de claris Or.151. Eloquentia uarietate, copia, quã ſe cumque in partem dediſſet, omnium fuit facile princeps.3.de Or.34.Qui uxori ſuæ Cluentiæ cum ipſe poculum dediſſet, ſubito illa in media potione exclamauit, ſe maximo cum dolore mori.pro Clu.22.Lęlius ſi digito quem attigiſſet, pœnas dediſſet.5.Tuſc.77.Literas ad te numquam habui cui darem, quin dederim.Cornificio, lib.12.19.4.3.in Verr.18.;14.fa.10.in Cat.211. Neque ſermonibus vulgi dederis te, neque,&c.in Som.Scip.27.Poſtremo cum,&c. dederit aliquid temporis ad ludum ætatis, atque ad inanis haſce adoleſcentiæ cupiditates, reuocet ſe aliquando,&c.pro Cæl.33. Qui tantis de rebus huic mandata dederit.Attic.7.132,7.Qui dederit ſe motibus animi, iniuſte uixerit.de Vniu.55.Quis enim tibi dederit aut deum omnia poſſe, aut ita facturum eſſe ſi poſſit?Acad.q.ed.1.lib.2.47. Obliuiſcemurque quæ virtuti ipſi principia dederimus.de Fi.115. Tu ad me uelim proximis literis, ut ſe initia dederint, perſcribas.Att.3.65.10.Dare aliquem ad alterius iniurias.5.Verr.80.Sed aliquid craſtinus dies ad cogitandum nobis dare pollicetur.Att.15.325.6.Ad ſalutem communem aliquid dare.6.Verr.46.Aliquid uitio.ep.119.animum ſuum mœrori.3.Att.10. Arbitrum illum adegit, quis ſibi dare facere oporteret ex fide bona.3.Off.86.auctoritatem alicui.3.Phil.133 & 8.237. Audaciam.pro Ligar.14. Noli putare mi Cicero, me hoc auribus tuis dare.12.fam.39.in epiſto. C. Trebonii. ideſt, in hoc tibi aſſentari, uel, hoc aſſentationis cauſa tibi dicere. auctorem.3.Attic.30.bellum.11.Phil.304.Maius mihi dare beneficium nullum potes.ad Rutil.L.13.9.7.Dare beneficium, necne, in noſtra poteſtate eſt.Off.1.73.calamitatem criminis.7.Verr.59,& 102.Cauſã dicendi iuſtam & neceſſariam.de har.reſp.8.Ceruices.pro Roſ.Am.18.pro Sext.77.5.Phil.195 & 12.359. Itaque mihi videris, Latine docere Philoſophiam, & ei quaſi ciuitatem dare; quę quidem adhuc peregrinari Romæ uidebatur.3.de Fin.61.Hoc eſt, ciuem facere.Concionem alicui.4.Att.8.pro Flacco,13.Cogitandum alicui.14.Att.28.Cognitionem rei alicuius.16.Att.48.Cognitorem.2.ad Her.53.Conſiliũ fidele deliberanti.Off.1.77.Conſilium uerum dare gaudeamus libere.de Amic.48.2.fam.13,& 44. Conſulatum.pro Mur.1. Contentionem reiectionis.in Vati.21.Crimen ſuſpicioni.12.Phil.305.deſ. oſionẽ pro Mil.11.delationem.1.in Verr.10,& 27. demonſtrationem.Top.11.Documenta.pro Mil.17.epiſtolã de phaſelo.1.Att.23.Excuſationem.6.Verr.111.Expectationem.2.Att.31.pro Mouere expectationem.alicui facultatem ſui irridendi.Diuin.2.30.5.Phil.167.gladiatores.In Vat.Gloriam.in Piſ.50.hæreditatem,3.Ver.82.Honorem, poteſtatem, auctoritatem, & ornamenta alicui.in Verr.252.10.fam.11.imperium.5.Phil.196,& 11.303.in cuſtodiam.7.Verr.55.in Cat.77.& 81,& 3.Phil.130. In quęſtionem.pro Roſc Am.72.Iudicium alicui.1.Verr.19.& pro Cæc.6.13.fam.14.hoc eſt, iuriſdictionem.lętitiam alicui pro Planc.83.Laudi, uitio, contraria.Off.1.101.1.Tuſc.7.pro Clu.39.Legem & diſciplinam viuendi populis.3.de Leg.8.Librum perſerẽdum ad aliquem.Att.2.16.1.& 7.135.2. Pueris licentiam ludendi.1.Off 26,& 145.pro D.ſua,37. Litem.pro Roſc.Com.2.Is quęrit ex me cum conſueuiſſem Siculis locum gladiatoribus dare.Att.2.16.10. Quacumque enim imus, quacumque mouemur, uidetur, quaſi locum dare & cedere.2.de Nat.d.119.locum reſpondendi.3.de Nat.d.25.mancipio.13.Att.64. Mandata alicui ad aliquem.Att.8.33.5.Phil.182.& 8.249.Materiam inuidiæ.11.Phil.305.Materiam ſermonis.1.ad Q.fr.37. Alicui medicamentum.Off.3.124.Aeſtiuos menſes rei militari, hybernos iuriſdictioni.Att.75.Mercedem.pro D.ſua,23.pro, dare pœnas Mentem.pro Mil.68.ideſt, in animum immittere. Merita.Læl.26.Munus gladiatorum alicui.pro Sext.107.ideſt, in eius memoriam.Munus populo.ad Q.fr.327. operam funeri.15.Att.3.Liberis dare operam, re honeſtum eſt, nomine obſcœnũ.1.Off.177.Hoc eſt, liberis procreandis. Liceretur is quem Cæſenniæ dare operam nemo miraretur, ſibi emere nemo poſſet ſuſpicari.pro Cæc.12.Operam rebus diuinis.2.de Leg.28.Operam ualetudini.1.de Or.138.Optionem.Acad.q.ed.1.l.2.20.Off.3.127.partes.pro Rab.Poſth.2.Patronum alicui.de Or.134.Perniciẽ, mœrores, luctum, exitium, exil.ũ alicui in uerſu.de Nat.37.Alicui plauſum multiplicem.Cat.59.4.Att.3.& 3.ad Q.fr.10.Pœnas temeritatis ſuæ.Att 9.181 3.Poteſtatem & fortunã aliquid faciendi.3.Phil.149.Poteſtatem ut quid fiat.3.Att.29.Poteſtatem, honorem, auctoritatem, ornamentum.7.Verr.67.pro Do.ſua,98.Præcepta in Piſ.46.Præſidium.11.Phil.303.primas, ſecundas, tertias alicui rei.3.de Or.117.8.Phil.243.principatum alicui τὰ πρωτεῖα δίδωσι,Off.2.97. Nam ſi omnes atomi declinabunt, nullæ umquam cohęreſcent, ſiue alię declinabunt, aliæ ſuo nutu recte ferentur, primum erit hoc quaſi prouincias atomis dare, quæ recte, quæ oblique ferantur.1.de Fin.30.rationem.3.Verr.65.Rationem ſui conſilii.4.ad Her.136.Reditum regis Conſuli.pro Rab.Poſth.5.Recordationes.5.fam.38.ſe ad aliquam

aliquam rem faciendam.de Nat.d.3.15.Att.30.Se ad defendendos homines.1.Verr.3.Se ad lenitatem.ep.202.Se ad legendos libros.de Nat.d.1.7.Se alicui. 2. de Or. 159. pro Mil.72.& pro Rab Poſthu.2.& 5.Se fugæ.7.Att.64.Se gemitui lamētabili,imbecillo,abiecto,flebili.Tuſ.2.50.Se hiſtoriæ.Att. 2. 13.2.Se in conſpectum alicuius.7.Verr.69.1.de Diu.75.Se in tormenta.5. Tuſc.59.Se iucunditati.1.Off. 171. Se petitioni. 13.fam.21.Se philoſophiæ excolendum.4.Tuſc. 135. Se populo ad coronam. 5.Verr.40.pro Seſtio, 107.in Piſ.51. Se prouinciæ vel rei militari, atque ibi piratarum contumelias perpeti. de har.reſp.38. Se rei familiari,vitæque ruſticæ.pro S.R.21. Se amicorum ſalutationi.7.fam.49.Se ſomno.1.Tuſc. 184. Se uadem ad mortem pro amico.de Fin. 2. 66. Se uoluptatibus . de Sen. 39.Senatum alicui.de har reſp.1.Sermonem alicui.9.fam 6.Signum.3.Phil. 148 pro,oſtēdere uel probare. Addo etiam illud, multa iam mihi dare ſigna puerum & pudoris & ingenii. 3.de Fin.7.Significationem.Top.11.Or.83.Virtutis ſpecimen. 1. Verr.15.Studium ſuum artibus.4.fam.9.tabellam de aliquo.pro Flac. 76.Tu autē ſępe dare tabellariis publicanorum poteris per magiſtros ſcripturæ,& portus,& noſtrarum diœceſium. Att.5.103.4.Tempus ad ludum ætatis.pro Cæl.33.Teſtes.pro Quint. 50.6.Verr.42. & 7.129.& 130.Teſtimonium dignitati alicuius .pro Planc.41. ueniam ad ignoſcendum.in Piſ.79. Alicui uenenum . Off.1.61. pro Clu.35.Veritati vel amicitiæ.15.fam.26. Veſtitum & arma 10.Phil.283.Vicarium. 11.Phil.380.Vitā.2.Phil. 32.Vitio,uel culpæ.pro Roſc.Am.28. Vrbem diripiendam. 14. fam 20.Quo io mouere ita ſe tractauit , ut accepiſſe ab eo beneficiū uideret, non dediſſe.ad Brut.13.13.3. Aiebat illum primo ſane diu multa cōtra,a d extremū aūt manus dediſſe,& affirmaſſe nil ſe cōtra eius uoluntatē eſſe facturū.Att. 2.37.3. Nō hoc idē iuratum dicere auditūs,ſibi illū negotiū dediſſe,atq. imperauiſſe ut Cēturipinis,in ciuitate totius Siciliç multo maxima & locupletiſſima omne argentū cōquireret, & ad ſe cōportari iuberet.56.Verr 45. Deos gallis ſignum dediſſe cantaudi.Diu.2.44.Quamquam.n. quod præſens tamquam io manu datur, iucundius , eſt tameo hæc in poſterum gratiora. 2. off.88.Datur mihi epiſtola a ſororis tuæ filio.Att.217.Datua opera de illo.10.Att.49. Hoc etſi multis modis reprehendi poteſt,tamen accipio quod datur.de Fin.82.Ad eas enim res ab Epicuro præcepta dantur.2. de Fin. 135.Is accuſatur,ficti teſtes in eum dantur.6.Ver.89.1.de Fin. 100.Si dabitur quies.2.Att.50. Quęnam voquam ob mortem myrtili pęnis luendis dabitur ſacietas ſupplicii . 3. de Nat. deo. 131. Hæc detur cura Cenſoribus. 3. de Leg. 67.Hoc eſt , negotium hoc illis cōmittatur. Detur id uobis.de Nat.d.1.55. ideſt,concedatur. Veritus eſt ne ſibi crimini daretur,eas , &c.10 Ver.78.Commoda quibus utimur,lucemque qua fruimur,ſpiritumque quem ducimus,ab eo nobis dari atque impertiri uidemos.pro Roſc.Am.78.Animadoerti P.C. dici iam a quibuſdā exornari ēt nimiū a me Brutū, nimium Caſſium ornari.Caſſio uero ſententia mea dominatum & principatum dari.11. Phil. 315.Et tamen quid attinet luxurioſis ullam exceptionem dari, aut fingere aliquos,&c.2.de Fin.37. Is ſe in cruciatum dari cupit,dum hac de re quæratur.pro Roſc. Am. 71.Dari in ſeruitutem.ad Octa.48.Ea litera de accuſatore ſolet dari iudici.Part. 241.id eſt,transferri in iudicem. Neque iis a Senatu reſponſum dari patiatur.Att j.13.10.Sed tum dari foras ſcripta,cum utrique noſtrum uidebitur.13.Att.27.Eſt.n. quatenus amicitiæ dari uenia poſſit.de Amicitia.55.5.de Fin.132.2.Off.81. Virtuti opera danda eſt.de Am.70.Dāda palma docto oratori.3.deOr. 79.Quantum autem cōſuetudini famæque dādum ſit,&c. Tuſc. j.97.Ceteris autem,ſi errorem ſuum depoſuerint,& in Reipub. gratiam redierint,ueniam & impunitatem dādam puto.8.Phil. 255.Conuenit autem cum in dando munificum eſſe,tum in exigendo non acerbum.Off.2.93.Veſtorio dandi dies.Att.4.86.j. Ingredientibus conſyderandum fuit quid ageremus; nunc quidem iam quocumque feremur,danda nimirum uela ſunt.in or. 41.Vt tu dandis recipiendiſq.meritis,quod quiſq. minus per ſe poſſet, id acciperet ab aliis,uiciſſimq. redderet.de Am.26.Epiſtola quā de nocte daturus eram. Att.122. Siquis eum pulſaſſet, edixit ſe iudicium iniuriarum non daturum,&c.4.Ver.47.Spero celeriter eum pœnas daturum. Lētulus Cic.l.12.14.13.Quāobrem opinione celerius confido ſceleratiſsimum latronē pœnas daturum.Lentulus Senatui,l.12.15.18.Non intelligunt idcirco eſſe ea propter ſe expetenda, quod nulla utilitate obiecta delectentur animi,atque ipſa ſcientia , etiam ſi incommoda datura ſit ,gaudeant.3.de Fin.93.

Datus

Quibus cum a cuncto conſeſſu plauſus eſſet multiplex datus, diaiſſe ex eis quendam, Athenienſes ſcire quę recta eſſent , ſed facere nolle.de Sen.59. Huic quę que ergo a maioribus noſtris eſt in tota dignitate principatus datus. 2. Off. 97. Eodem igitur die Tyriis eſt Senatus datus frequens.ad Qu fr.lib.2. 15.2. Virtutum amicitia adiutrix a natura data eſt, non vitiorum comes.de Amic.70. Data 111.Cal. Quintil, 166. Data eſt mihi facultas,ut meo arbitratu facerē.1. de Fin. 110. Quod nō prius quam datum,adeptum ſit.4.fam.16.in ep.Ser. Sulpitii.Tantum boni a diis immortalibus oblatum & datum . pro L.Man. 35.Et tamen ab illo aperte,tecto,quidquid eſt datum, libenter accepi. Att.9. Ne legi quidem quidquam per Tribunum pleb.laxamenti datum eſt.pro Clu.71.Ego plane uellem me arbitrum inter antiquam Academiam & Zenonem datum.1. de Leg.80. Non M. Attilium,qui ad ſupplicium eſt profectus, ut fidem hoſti datam conſeruarem.de Sen.68.2.de Fin.102. 1. Off.61.Ferebat grauiter illam ſibi ab iſto prouinciam datam.6.Verr. 46.Datum iij. Idus Iunii.Terentiæ 3.lib.14. Datum pridie Idus Iunii.ad Tironem,lib.16.10.10.Datum ad iij.Non. Octub. Theſſalonicæ.ep. 234.Hoc tantum boni quod a diis immortalibus oblatum & datum eſt.pro Pomp. 13. Ne Marco quidem Seio uirio datum eſt, quod in caritate aſſe modium populo dedit.2.Off.85.Ad ſepulturam corpus uitrici ſui negant a me datum. 2. Phil. 41.Alterū Conſulatum a Rep. ne data quidem occaſione repulimus. Att. 7.136.3.Data opera paraui.8.fam.1. in ep. Cæl. Apud amicos multa depoſita,multa aliis data atque donata 6. Verr.31.Accepi literas tuas Corcyrę datas.ep.58. Itaq. ut cōperi legatos,&c. atque huic eſſe ad Catilinam datas literas, &c.3.in Cat.51.Accepi literas tuas datas Placentiæ.ad Q.fr.2.16.3.

Datum.

Hoc quidem eſt nimis exigue , & exiliter ad calculos uocare amicitiam,ut par ſit ratio acceptorum & datorum. de Amic.52.

Datio.

Cuius iudicium legumque datio , captorum agrorum ipſius uirtute cognitio tollitur.pro L. Agr.63.

Doceo.

Docilem autem non cum polliceor me demonſtraturū, ſed tū cum doceo & explano.2.de Or.45. Quamobrem uos hoc doceo Sulpici,ut in dicendo iraſci,ut dolere poſſitis , &c.de Orat.126. Optimus eſt enim Orator, qui dicendo animos audientium & docet,& delectat,& permouet. Docere,debitū eſt: delectare,honorarium:permouere,neceſſarium.de Opt.gen. Or.148.Tyrannio docet apud me.2.ad Q fr. 13.5. domi meæ. Docet me eiuſmodi rem & factum ſimul Sex.Næuii,quod ſi ſolum proferretur ſatis eſſe deberet. pro Quint. 14. Altera quę docet & explanat quid faciendum fugiendumque ſit.Off.20.Neque ſolum viui atque pręſentes ſtudioſos diſcendi erudiunt atque docent , ſed hoc idem etiam poſt mortem monumentis literarum aſſequontur.j.Off.218.1 de Diu.7.Docui literis, hoc fieri non poſſe.At. 257.Quis enim de iſto genere non docuit, non inſtituit,non et ſcriptum reliquit ? 3.de Or. 82. Iam uoideo magiſtro tuo,qui te tanta mercede,quantam iam proferam , nihil ſapere docuit. 2.Phil.35. Deinde nos idem iſte Mithridates docuit , id quod certe calamitate docti memoria retinere debemus.pro Pomp.7. Socratem fidibus docuit nobiliſſimus fidicen. 9. fam.53.Docebo hæc omnia eſſe uera.5. Ver.103. Et docebo ſus(ut aiunt)oratorem eum,quem eum Catulus nuper audiſſet, &c.2.de or. 129. Aut ſi qua eſt ars ſalis, eam tu nos potiſſimum docebis.pro Q. Rab.49.de Or.128.Nihil arbitror fore quod reprehēdas;ſi qua eruot,doce me.Att.118. Sed ut doceam Rullum poſthac in his ſaltem tacere rebus, in quibus de ſe & ſuis factis taceri uelit. de L.Agr.Quid nunc te aſine literas doceam?non opus eſt uerbis, ſed fuſtibus.in Piſ.57. Anne eas quidem uires ſenectuti relinquimus,ut adoleſcentulos doceat,inſtituat, ad omne officii munus inſtruat?de Sen.26.Equidem ſoleo dare operam , ut de ſua quiſque an me ipſe doceat. de Or. 118. Producā etiam Coſſanos municipes illius ac neceſſarios, qui te nunc ſero doceāt.7.Ver. 119.In quo cum doceret eos, qui,&c.Or.100.De rationibus prouinciæ quid uellem fieri , ut is uos doceret & commonefaceret. Metellus Cic.5.3.Ne literas quidem ullas accepi , quę me docerent quid ageres,aut ubi te uiſurus eſſem.Appio Pulchro,lib.3. 6.15.Conciliare,docere,mouere.de Or.119. Docere,suadere,inculcare.Or.95.Docere an habeat dignitatem.Or 80.Erudire atque docere aliquem.Off. 31. Docere aliquem de re aliqua.pro Roſc.Am.65.Docere,delectare , permouere animos audientiū. de Opt.234.Docere argumentis & rationibus. Dio.2.21.Quid eſt enim aut tam arrogans,quam de religione,de rebus diuinis, cæremoniis,ſacris,Pōtificum collegium docere conari ? pro D. ſua,26.Docere de diuidendo ac partiendo.lib.1.de Fin.36.fabu

lam.

lam. Tuſc.4.52. Iudicem de iniurijs fuiſ. 6. Verr.101. Docere atque erudire iuuẽtutem. de Diu.109. Docere mercede. de Or.95. Auctoritas eorum qui ſe docere profitentur. de Nat. d.1.8. A peritis doceri. 3 Off.19. Doceri de aliqua re. de Cl.182. Vſq. adeo autem ille pertimuerat, ut mori mallet, quam de his rebus Syllam doceri. pro S. R.15. An ſum etiam nunc vel Græce loqui, vel Latine docendus? de Fin.2.12. Aut docendus is eſt, aut dedocendus, aut reprimendus, aut incitandus, &c. 2. de Or.40. Docendi iuris ciuilis ars quædam eſt, quam qui ignorant, ſæpe quod poſitum eſt in una cognitione, diſpartiuntur id in infinita. 2. de Leg.45. Tradere artem docendi. pro Flac. Vicodum eſt enim docendi cauſa verbo minus uſitato. Tuſc. 4. 13. Iurecconſulti ignoratione docendi (nam non ſolum ſcire aliquid artis eſt, ſed quædam etiam ars docẽdi) quod poſitum eſt in vna cognitione, &c. de Leg.179. Ad docendum ſe dare. Brut.169. Vir inſtituendo docendoque prudens. de Cl.194. Natura impellimur, ut prodeſſe uelimus, quamplurimis, in primiſque docendo, rationibuſque prudentiæ tradendis, &c. de Fin.104.

Doctus.

Dicam enim tibi Catule, non tam doctus, quam (id quod eſt maius) expertus. de Or.115. Doctus ad legem. pro Mil.7. Ex diſciplina Stoicorum doctus. de claris. or.48. Doctus & perturbatus homo. 2. de Or.15. M. Gratidius doctus Græcis literis. de Cl. 179. Literarum Græcarum doctus. 1. Off.3. Doctus re.13. fa. 28. Simonidem arbitror, (non enim poeta ſolum ſuauis, uerumetiã ceteroqui doctus ſapienſque traditur) quia, &c. 1. de Nat.d. 42. Gens humana atque docta. 1. de Diu.2, & 3. Quid mihi nũc uos, inquit Craſſus, tamquam alicui Græculo otioſo & loquaci, & fortaſſe docto atque erudito quæſtiunculam, de qua meo arbitratu loquar, ponitis? de or.1.51. Veniunt etiam qui me audiant, quaſi doctum hominem: quia paulo ſim, quam ipſi, doctior. 9. f. 47. Sed proxime ſcripſi de optimo genere dicendi, in quo ſæpe ſuſpicatus ſum te a iudicio noſtro, ſic. i. vt doctum hominem a non indocto, paululum diſſidere. Cornifi.12.17.3. Nec me angoribus dedidi, quibus eſſem confectus, ni ſi his reſtitiſſem: nec rurſus indignis docto homine uoluptatibus. 2. off. 3. Itaq. tum ſint docti a peritis, facile deſiliunt a ſententia. 3. Off.19. Eſt enim hæc iudices non ſcripta, ſed nata lex. &c. ad quam nõ docti, ſed facti: non inſtituti, ſed imbuti ſumus. pro Mil.7. Docti exemplis domeſticis. de Nat.d.2.6. Minus docti. Acad.q ed 2.l.1.6. pro, io docti. Magnũ adiumẽtum attulimus hoĩbus noſtris, ut nõ modo Græcarum literarum rudes, ſed etiam docti, aliquantum ſe arbitrentur adeptos & ad dicendũ & ad iudicandum. 1. Off.3. Doctorum atque prudentium reprehẽſio. in Or. 1. Ita & doctis eloquentia popularis, & diſertis elegãs doctrina fuit. in Or.7. Hæc apud doctos ſemidoctus percurro. de Or. 124. In quo nunquam fuit populo cum doctis intelligentibuſque diſſenſio. de claris Or.98. Antiquiſſimum e doctis genus poetarum. Tuſ.148. Adoleſcentes humaniſſimi & doctiſſimi, rectiſſimis ſtudiis atque artibus præditi. pro Cæl. 17. Ea quæ ſcribo, neq. ab indoctiſſimis neque ab doctiſſimis legi uellem. de Or. 111.

Docte.

Docte & perite facere. 10 Saluſt. 1. Tum ad te ludibunda d. & delicate detulit. 3 de Or.121. Nihil mihi tam deeſſe, ſcito, quã quicum hęc familiariter docteque rideam. 12. fam 44.

Docilis.

Docilis ad aliquam diſciplinam. 7. fam. 38. Docilis auditor quomodo fiat. 1. de Inu.33. Docilis eſt is, qui attente vult audire. ad Her.1.6. Docilem, non cum polliceor me demonſtraturũ, ſed cum doceo & explano. de Or.116. Iubent enim exordiri ita, vt eam qui audiet, beneuolum nobis faciamus, & docilem & attentum. 2. de Or. 45. O medicum ſuauem, meque docilem ad hanc diſciplinam. ad Trebat.7.21.5. Dehinc ad hanc eneruatam muliebrẽq. ſententiã ſatis docilẽ ſe Epicurus prębuit. 2. Tuſ.23.

Docilitas.

Prioris generis eſt docilitas, memoria, quas uirtutes qui habent, ingenioſi uocantur. de Fin.133. Ii perfecto genere humanę docilitatis atque ingenii, diſſipatos unum in locum congregauerunt. pro Sext.21.

Doctrina.

Præcipit ratio atque doctrina. 2. de Or.60. Doctrina dicendi in tres partes diſtributa eſt. Part. 230. Doctrina ea quæ uel uitioſiſſimam naturã excolere poſſit. 1. ad Q. fr.5. Doctrina nihil primum inuenit. 3. ad Her.131. Nam & ſi a prima ætate me omnis ars & doctrina liberalis, & maxime Philoſophia delectauit, &c. Sulpit.4.4.14. de Fin.5. 6. & Tuſc. 2. 25. Doctrina liberalis & digna homine nobili. Acad. lib.2. 1. Doctrina mediocris. lib. 1. de Fi.6. Doctrina non moderata nec mitis, ſed paulo aſperior & durior, quam aut ueritas aut natura patiatur. pro Mur. 55. Rerũ honeſtarũ doctrina. 1. off.209. Subtilior doctrina. 2. de or. 142. Ab aliis rerũ, ab aliis uerborum doctrina quæritur. in Or.9. Doctrina vetus, eadem & recte faciendi & bene uiuendi magiſtra 3. de Orat. 32. Ego quoque in adoleſcentia diffiſus ingenio meo, quæſiui adiumenta doctrinę. pro Mur.58. Doctrinæ fructus percipere. 9 fam.11. Doctrinæ poſtreſſio, oratorum eſt. 3. de Or.67. alias, profeſſio. Ingenii & doctrinæ princeps Plato. Q. fr.3.43. Studium doctrinæ atq. humanitatis. pro Cæl.42. Studia doctrinæ unnquam intermittere. in Or.19. pro Roſ Amer. 26. Doctrinæ quanta uis. 3. de or. 78. Eiuſmodi definitio genere ipſo doctrinam redolet, exercitationemq. pene puerilem. 1 de orat. 60. Doctrinam ſumere. pro Sex.103. pro, docendum ſuſcipere. Tradere doctrinam aliquam, 1. de or.104. Doctrina quę bona ſunt, meliora fieri poſſunt. 3. de Or.57 A doctrina mediocriter inſtructus Bru.225. Quod ſi indocta conſuetudo tam eſt artifex ſuauitatis, quid ab ipſa tandem arte & doctrina poſtulari putamus? Or.212. Doctrina & ingenius abundare. 3. de or.34. Res quæ doctrina aliqua continentur. or.110. Homo omni doctrina eruditur. lib.1. de Fin. 11. Doctrina atque optimarum artium ſtudiis eruditi. 1. ad Qu. fr.17. Exquiſita doctrina, ſummique ingenii philoſophi. 1. de Fin.1. In doctrina atque arte multo plus eſſe pręſidii, quam in natura. 3. ad Her.130. An tu exiſtimas aut ſuppetere nobis poſſe quod quotidie dicamus in tanta uarietate rerum, niſi animos noſtros doctrina excolamus? aut ferre animos tantam poſſe contentionem, niſi eos doctrina eadem relaxemus? pro Archia, 6. Educatione doctrinaq. puerili liberaliter inſtitui. 3. de Or. 69. Omni doctrina & uirtute ornatiſſimus homo. 5. Ver. 176. Summatim percipi ſine doctrina poteſt ius ciuile. 1. de Or. 131. Etiã illud adiũgo, ſępius ad laudem atque uirtutem, naturam ſine doctrina, quam ſine natura ualuiſſe doctrinam. pro Archia, Hęc nõ aliqua mihi doctrina tradita ſunt, ſed, &c. de Or. 105. Doctrinarum notæ in ſermone Cic. Or.81. Studioſus doctrinarum olim. Sulp. lib.4.3.11. Malis ſtudiis, maliſque doctrinis repente totas ciuitates euerteret. 2. de Leg.63. Græcis doctrinis eruditi. de claris Or.126. Vellem equidem doctrinis fuiſſes inſtructior. lib.1. de Fin.20. Qui in artium ſtudiis liberaliſſimis ſunt doctrinisq. verſati. de Or.85.

Documentum.

Homo omnium ſcelerum flagitiorumque documentum. pro Dom. ſua.96. Id eſt, ſceleratiſſimus. Virtutis, antiquitatis, & prudentiæ documentum. pro Rab. Poſth. 17. Ex quo nimirum documentum nos capere fortuna uoluit, quod eſſet uictis extimeſcendum. 11. Phil.292. Et in poſterum documentum ſtatuere, ne quis talem amentiam uellet imitari. ad Bru.15.15. Habeat me ipſum ſibi documento, quem Equeſtri ortum loco Conſulem videt. pro L. Agr.17. Iam ab adoleſcentia dederas documẽta maxima, quã contemneres populares inſanias. pro Mil. 105.

Doctor.

Doctor alicuius diſciplinæ. de Or.19. Sed a Stoicis uel principibus eius diſciplinę, Poſidonii doctor, diſcipulus Antipatri degenerauit Panætius. 1. de Diu.11. Doctor ſapientiæ. Off. 1. Auctoritas doctoris ſumma. 1. Off 1. Libri iuris ciuilis quamquam plurimi ſunt, doctorem tamen lumenque deſyderant. 7. fam. 36. Iudicem me eſſe, non doctorem uolo. Or. 207. Cũ Cleanthe doctore ſuo. 4. Aca.258. Artifices dicendi & doctores, Græci. 1. de or.13. Neque disiuncti doctores, ſed iidem erant uiuendi pręceptores atque dicendi. 3. de or.32. De qua nihil rhetorici iſti doctores in pręceptis ſuis reliquiſſent. 1 de Or.43.

Dochimus.

Dochimus autem e quinque ſyllabis, breui duabus longis, breui, longa: ut eſt hoc, amicos tenes. in Or.127.

Dodrans.

Qu. Frater, qui Argiletani ædificii reliquũ dodrãtẽ emit, &c. Att.1.9.11.

Dogma.

Sententiis enim iam hoc me dogma dicere. 4. Tuſc. Scelus, inquit, dicebas eſſe Luculle, dogma prodere. de Fin. 33. Vt prouerbia nonnulla ueriora, ſint quam ueſtra dogmata. de Fin.86. Sapientię uero quid futurum eſt? quę neque de ſeipſa dubitare debet, ne ſuis decretis, quæ philoſophi uocant δόγματα: &c. Acad.q. ed.1. lib.2.27.

Dolatus, *Vide Dolo.*

Dolens, Dolenter, Doleo, *Vide Dolor.*

δολιχὸν πλάειν ἐμμαίνοντες, hemiſtichiũ Homericũ. 16. At. 16

Dolium.

Dolium.

Num igitur qui hoc ſentiat, ſi ia potare velit, de dolio ſibi hauriendum putet? de claris Or. 159.

Dolo.

Quis robur illud cecidit? quia dolauit. de Diu. 126. Dolare orationem. 2. de Or. 29. Dolare opus aliquod. 2. de Or. 29. Non enim eſt e ſaxo ſculptus, aut e robore dolatus. 4. Acad. 180. pro homine, qui nullis rebus mouetur.

Dolor.

Mortalis nemo eſt, quem non attingat dolor morbuſque. Tuſcu. 3. 50. ex Euripide. Dolor, eſt ægritudo crucians. Tuſ. 4. 15. eſt motus aſper in corpore a ſenſibus alienus. Tuſc. 2. 31. eſt omne id quo offendimur. de Fin. l. 1. 29. res triſtis eſt ſine dubio, aſpera, amara, inimica naturæ, ad patiendum tolerandumque difficilis. Tuſc. 2. 14. Dolor eſſe videtur acerrimus uirtuti aduerſarius: is ardentes faces intentat, is fortitudinem, magnitudinem animi, patientiam ſe debilitaturum minatur. Tuſc. 5. 56, & 57. Dolor malum ſit, necne. Tuſc. 2. 10. Nec tam quærendum, dolor malum ne ſit, quam firmandus animus ad dolorem ferendum. Tuſ. 2. 26 Dolor aut non eſt malum, aut etiam, ſi quidquid aſperum, alienumque a natura ſit, id appellari placeat malum: tantulum tamé eſt, ut a uirtute ita obruatur, ut nuſquam appareat. Tuſc. 2. 56. Pericula, labores, dolor etiam. lib. 1. de Fin. 19. Dolor & labor finitima ſunt, ſed tamen differunt aliquid. Tuſc. 2. 30. Dolor & riſus in re eadem. pro D. ſua, 80. Dolor ſi deponi poteſt, etiam non ſuſcipi poteſt. Tuſ. 3. 56. Dolor qui abeſt lógius a ſummi luctus acerbitate. 5. fa. 43. Accidit alicui dolor. 6. Ver. 119. Animi quidam dolor homines aliquando effert ad gloriam in refutandis maledictis improborum. in Ant. 247. Eſt omnino vix conſolabilis dolor: tanta eſt omnium rerum amiſſio, & deſperatio recuperandi. Sulp. 4. 3. 7. Aut nulla uirtus eſt, aut contemnendus eſt omnis dolor. Tuſc. 2. 28. Dolor aliquis corporis, aut infirmitas ualetudinis. 7. fa. 1. Itaque & dolor corporis, cuius eſt morſus acerrimus, perfertur ſpe propoſita boni. Tuſc. 3. 51. Dolor deceſſionis. in Piſ. 70. Omnis voluptas aſſumenda eſt, omnis dolor depellendus. lib. 1. de Fin. 26. Dolor diuturnus, inquit Epicurus, plus habet lætitiæ, quam moleſtiæ. Tuſc. 2. 39. Dolor rurſum emergit. 9. Att. 25. Dolor exarſit. 2. ad Q. fr. 8. Dolor, malorum omnium extremum, iuxta Epicurum. Tuſc. 2. 14. Senſim enim & pedetentim progrediens extenuatur dolor. Tuſc. 3. 47. Dolor per ſe fugiendus, Epicuro. de Fin. 1. 24. Dolor intellinus. 4. f. 35. in ep. Ser. Sulp. intolerabilis. Tuſc. 1. 100. inueteratus. Tuſc. 3. 32. dolor in longinquitate leuis, in grauitate breuis. de Fin. 1. 32. dolor meus mihi omnes partes mentis ademiſſet. 3. Attic. 7. dolor, meus iis fuiſſet dolori. 7. f. 7. dolor meus incurſabit in te. 12. At. 55. dolor meus non modo minuitur, cum ſocium ſibi adiungit dolorem tuum, ſed etiam augetur. 11. Att. 9. dolor municipalis. 7. Att. 39. Nullus dolor eſt, quem non longinquitas temporis minuat atq. molliat. Sulp. Cic. 4. 19. Sed oīs dolor eſt, quod, &c. ad Q. fr. 405. Dolor officioſus. Tuſc. 3. 59. dolor opprimitur patientia. Tuſ. 2. 29. Pungit dolor, uel fodiat ſane. Tuſ. 2. 30. Quarum rerum dolor eo grauior eſt, quo culpa maior. 11. Attic. 24. Amittenda igitur fortitudo eſt, aut ſepeliēdus dolor. Tuſ. 2. 29. Dolor in Oratore ſignificādus. 2. de or, 101. dolor apud me plurimum ſoles ualere. 8. f. 49. in ep. Cæl. Summus dolor quem in cuis rebus capio. ep 50. Dolor ſummus, quo nihil ſit ſuperius: breuis, quo nihil breuius. Tuſ. 2. 39. In utraq. enim re ſūma difficultas erit, ſummus animi dolor. Att. 8. 147. 8. dolor tuus, humanus is quidem, ſed magnopere moderandus. 12. Att. 12. dolor uincit omnem conſolationem. 12. Att. 15. 16. dolor uirilis. 12. Att. 47. doloris atque indignitatis cauſa. 8. fa. 49. in ep. Cæl. doloris magnitudo uim quamdam nobis dicendi dedit. 4. Att. 7. doloris medicinam a philoſophia peto. Aca. q. ed. 2. li. 1. 8. mor ſua doloris acer. 2. Tuſc. 92. doloris obliuionem exiguā a literis capere. 5. f. 43. doloris partes ſuſcipere. pro Sext. 2. doloris mei perfugium. 12. Att. 15. Illi, in quem dicitur damnatio, oē ignominiæ periculum iam abſtulerit, mors vero et doloris. pro Clu. 7. Quid eſſet iracundia, feruorne mentis, ac cupiditas puniendi doloris? de or. 203. Doloris præteriti ſecura recordatio delectationem habet. 5. f. 35. doloris remedia non ſunt ab eo quærēda, qui dolorem malorum omnium maximū dixerit. Tuſ. 2. 40. Senſu doloris carere. Bru. 9. 2. doloris ſuſcipiēdi plures ſunt cauſæ. Tuſ. 3. 61. dolori non voluptas contraria, ſed doloris priuatio. de Fin. 2. 26. Eſt mihi dolori hæreditas. 14. fam. 14. Hominibus iniuria tui ſtupri illata in ipſos, dolori non fuit. in Ant. 152. dolori eſſe. de haruſ. reſp. 40. doloris & iracūdiæ pareas omni animi impetu. 2. Att. 54. ſed ego in hac ſententia dicenda non parebo dolori meo, nec iracundiæ ſeruiam. de Pro. 1. Sed opprimor interdum, & uix reſiſto dolori. 5. f. 49. tamē aliquā dolori meo veniam tribuere, tia. de Prou. Conſ. 79. Abiicere oēm dolorem. 11. Att. 42. dolorē oēm abſtergebo. 2. ad Q. fra. 24. Exiſtimare vos hoc uolo, mirum quedam dolorē accidere iis, ex quorū vibibus hæc auferantur in Ver. 231. Quod dolorē accipit, id accipias et interritum oeceſſe eſt. 3. de N. d. 22. dolorem hunc accepi in ea voluptate. 15 f. 51. accipiam equidem dolorē, illum mihi iraſci. Att. 83. dolorē accipere ex re aliqua. 1. Phil. 10. 6. Att. 7 accipere magnū & incredibilē dolorē. pro d. ſua. 74. Hoc vno incōmodo addito, quid ad dolorem adiungi potuit? Sulpitius Cic. 4. 5. Nihil mihi ad dolorem acerbius accidere poterat. de Or. 127. Ad dolorem placide & ſedate ferendum plurimum proficit toto pectore, ut dicitur, cogitare, quam id honeſtum ſit. Tuſc. 2. 50. Ad dolorem mihi omnia ſunt intolerabilia. 11. Attic. 28. Ad dolorem nouum obduruiſſet animus diuturna deſperatione rerum. 2. fam. 28. Quid eſt autem quod plus ualeat ad ponendum dolorem, quam cum eſt intellectum, nihil profici, & fruſtra eſſe ſuſceptum? Tuſc. 3. 56. Ad dolorem omnes & metus & ægritudines referuntur. de Fin. 1. 33. Ariſtippi eſt, ad voluptatem & dolorem quæ fugiamus, quæque ſequamur, referri omnia. lib. 1. de Fin. 17. Dolorem & laborem Græci uno nomine appellant (nempe πόνον) Tuſc. 2. 31. Dolorem aſpernari, vt ſummum malum, & quantum poſſit, a ſe repellere. lib. 1. de Fin. 23. dolorem augeo commemorando, & facio etiam tibi. 11. Att. 18. dolorem augemus retractando. 8. Att. 24. dolorem augent oculi. 6. fam. 1. Hoc loco uides me augere tuum dolorem, quem conſolando leuare debeam. 6. fam. 11. dolorem animi in ſapientem cadere. Læl. 44. Nec eum dolorem, quem a Repub. capio, domare iam conſolatio poteſt. Sulp. 4. 6. 10. Opinione omnium maiorem animo cepi dolorem. de Cl. 165. Minimū enim dolorem capiet, qui illam non uidebit. pro Cœl. 25. Hę res magnum & acerbum dolorem commouent, mulierculis præſertim. in Verr. 210. Ego dolorem & inimicitias meas Reip. conceſſi. de Pro. 78. Dolorem alicui dare. 7. Att. 43. dolorem ſummum malum non dubitauit dicere Socraticus Ariſtippus. Tuſ. 2. 21. Recordationes effugio, quæ quaſi morſu quodam dolorem efficiunt. 12. Att. 19. Si voluptas dolorem effectura ſit. Tuſc. 246. Quam porro quis ignominiam, quam turpitudinem non pertulerit, ut effugiat dolorem, ſi id ſummum malum eſſe decreuerit? Tuſc. 2. 12. dolorem hunc mihi eripe, aut minue ſaltem aut conſolatione aut conſilio. 9. Att. 25. dolorem non eſſe ſummum malum. de Fin. 2. 85. Exhaurire alicui uniuerſum dolorem. 5. f. 45. dolorē ob id ipſum, quia dolor ſit, ſemper eſſe fugiendum putat Epicurus. Tuſc. 5. 69. Voluptatem etiam & per ſe expetendam eſſe, & dolorem ipſum per ſe eſſe fugiendum. lib. 1. de Fin. 24. Nulla enim remedia quæ uulneribus adhibentur, tam faciunt dolorem, quæ ſunt ſalutaria, Octauio. 40. dolorem frangere. 12. Phil. 333. dolorem ſuum gauiſos. 8. fam. 40. in ep. Cœl. At habet magnum dolorem, unde cū honore deceſſeris, eodē cū ignominia reuerti. pro Mur. 145. Vidi enim, & illum hauſi dolorē, uel acerbiſsimum in uita. Pro Cæl. 50. dolorem ſuum alicui impertire. 2. Att. 59. Inurere alicui dolorem quam acerbiſsimum. 11. Phil. 317. Inter dolorem & laborem eſt quædam ſimilitudo: conſuetudo enim laborum perpeſsionem doloris efficiet faciliorem. Tuſcul. 2. 35. dolorem leuat communis quaſi legis & humanæ cōditionis recordatio. 6. fam. 25. dolorem meum minuis hoc ipſo, quod ut minuat, tam ualde laboras. 11. Att. 14. Vt omittam dolorem, quem optimus quiſque pro patria & pro ſuis ſuſcipit. de Fin. 53. Ille facile dolorem corporis patiebatur. in Verr. 258. Hunc dolorem perpeti malui, quam, &c. pro Sext. 14. Quid percipit & quid iudicat, quo aut petat, aut fugiat, aliquid præter voluptatem aut dolorem? lib. 1. de Fin. 24. dolorem ſuum punire. pro Mil. 26. Sed ipſū etiam dolorem neſcio quo pacto maiorem reddit. Tuſc. 2. 47. Et eorum dolorem, qui lugebant ſuos, oratione refricabam. de Or. 127. Ne ſcindam dolorem meum. 3. Att. 21. ideſt, quaſi refricando augeam. Dolorem noſtrum, & noſtra cauſa ſuſceptum, modice ferre debemus, ne uoſmetipſos amare uideamur. Tuſ. 1. 100 & 1. de Fin. 37. Vt perpetuum dolorem auulſus a meis ſuſtinerē. pro D. ſua. 242. Quod huic officium, quæ laus, quod decus erit tanti, quod adipiſci cum dolore corporis uelit, qui dolorem ſummum malum eſſe ſibi perſuaſerit? Tuſc. 4. 12. Dolorem tenere. 12. Att. 49. Tāto plus apud me ualere beneficii gratiam, quam iniuriæ dolorem uolo. Att. 9. 180. 2. Aberratio a dolore. 12. Att. 49. Afficior ſummo dolore, eiuſmodi tempora, &c. ep. 4. Non angor, ſed ardeo dolore. 2. Att. 49. Vehementer eſſe ſollicitum, & in cōmunibus miſeriis, præcipuo quodam dolore angi. Sulpitio, libro. 4. 3. 1. Cauſa grauis, & cum aliquo animi & iuris dolore coniuncta, de haruſp. reſp. 254

Cum ſummo dolore diuelli ab aliquibus.pro D.ſua, 76. De luctu & dolore.Att.45.Cædem a nobis liberiſque veſtris, vaſtitatem,incendia,rapinas meo dolore luctuque depuli. pro Seſtio, 42.Voluptas quędam percipitur omni dolore detracto.lib.1.de Fin.29. dolore diſrumpor.7.Att.41. Quanto fuerim dolore me miniſti, in quo,&c.epiſt.81. Quo dolore eſſe debeo. 4. Att.22. Me ex dolore,errore mentis affici.3.Att.18.Ex dolore inimicorum uictor ages triumphum iuſtiſſimum.5. fa.35. Magno in dolore ſum, uel mærore potius, quem accepimus ex crudeli morte Trebonii.11.Phil.188. Si in dolore ſummum malum eſt, fit, ut omnino nemo poſſit eſſe beatus.Tuſc.2.12. In dolore hoc maxime eſt prouidendum, ne quid abiecte, ne quid timide, ne quid ignaue,ne quid ſeruiliter muliebriter ue faciamus. Tuſc. 2.48. Aliquem in uoluptate eſſe aut in dolore de Fin.56. Dolore intolerabili lacerari.Acad.q.ed. 1. lib.2.24. Faciam ut in medio dolore ac deſyderio mei lętetur.ad Q.fr.315.Suã in dolore meo συμπάθειαν fuiſſe.4. Att. 34. Da cæteris amicis & familiaribus, qui tuo dolore mœrent.4.fa.19.in ep.Ser.Sulp.Cum priuamur dolore,ipſa liberatione & uacuitate oĩs moleſtiæ gaudemus. lib.1.de Fin. 29. Vt labore & dolore magnam aliquam quęrat uoluptatem. lib.1.de Fin.25.Mirifice torqueor,ſine dolore tamen.15. Att.41.Huic autem,pro quo dicitur,nihil poſſit offenſionis accedere ſine acerbiſſimo animi ſenſu ac dolore pro Clu. 7. ſummo meo dolore & deſyderio.3.ad Quint.frat.6. Dolore animi ſin tardior.15.Attic.18.ideſt, propter dolorem Dolores acerbiſſimi.Tuſc. 5. 21. Ceteri dolores mitigantur uetuſtate. Attic.45.Dolores graues corporis. Tuſcul.4.31.Dolores intolerabiles,Tuſcul.5.2. Dolores magni & longinqui. de Finib. 2. 78.Dolores longinquitate producti. Tuſcul.4.58.Dolores ſuſcipiantur maiorum dolorum effugiendorum gratia. libro. 1. de Finib.29 Dolorum maximorum cruciatu confectus. 11. Att. 23. Cuius in ſermone & ſuauitate omnes curas doloreſque deponerem.epiſt.52.Quot dolores,quas moleſtias exceperi ſint. lib.1.de Fin.26.Dolores meos quaſi fouebam.12. Att.20. Terẽtia magnos articulorum dolores habet.Att.1.3.6. Quamquam proprios dolores ſuarum rerum omnes habebant, tamen huius ciuitatis miſeriis non poterant non commoueri. in Att.2 17. Mihi hæc conditio conſulatus data eſt, ut omnes acerbitates, omnes dolores,cruciatuſque perferrem.in Cat.118. Qui, etſi cum remiſerant dolores pedum,non deerat in cauſis, tamen id non ſæpe faciebat.de claris Or.67.In doloribus animi ſunt qui ſolitudines captent.Tuſc.3.53. Qui cõplures annos doloribus podagræ crucientur maximis. Tuſc. 2.40. Sic urgentibus aſperis & odioſis doloribus,&c.Tuſc.2.57.doloribus totius corporis oppreſſus.9.fam.27.Reiiciendis uoluptatibus maiores alias conſequatur:aut perferendis doloribus aſperiores repellat. lib, 1.de Fin.27.

Doleo.

Doleo,quia doles & angere.5.fam.40.In epiſt.Lucell.Doleo dolorem tuum.ep.1.22.Equidem doleo,me non tuis literis certiorem fieri.At.92.Pompeius,cuius ego uicem doleo.Att.118. Curionis & Pauli meorum familiarium uicem doleo.Att. 92. Cui placet,obliuiſcitur,cui dolet,meminit.pro Mur.134.Quis bonus non luget mortem Trebonii? quis non dolet interitum talis & ciuis & uiri?12.Phil.336.Dolet mihi,quod tu nunc ſtomacharis.ad Brut.56.in epiſt.Brut. Nam qui dolet rebus alicuius aduerſis, idem etiam alicuius ſecundis dolet. Tuſc. 5.18.Si id dolemus,quod eo iam frui nobis non licet noſtrum eſt id malum,ad Brut.165.Non enim omnia quæ dolemus, eadem iure queri poſſumus,pro Flac.45.Noſque malo ſolatio, ſed nonnullo tamen conſolamur,quod ipſius uicem minime dolemus. Att.58.Quid ergo?illud quod Alcibiades dolebat, non ex animi malis uitiiſque conſtabat.Tuſc.207. Cum uarices ſecabãtur C.Mario,dolebat:tum æſtu magno ducebat agmen, laborabat, Tuſc.2.32.Dolui in eius litteris. 3. ad Qu. fr. 12. Doluiſti ex me.16.f.17.ex epiſt.Ciceronis filii. ideſt,tibi ſui doloris cauſa. Quis tum non ingemuit,quis non doluit Reip.caſum?In Vatinium,24.Qui ex omnibus maxime Dionis mortem doluit. pro Cęl.42.Nemo ingemuit,nihil cuiquã doluit,nemo eſt queſtus, nemo Rempub.implorauit,nemo ſupplicauit.de Or.104. Qui omnem meum caſum luctumque doluerunt.pro Sextio.28. Doleas,necne doleas, numquam quidquam ad beate uiuendum interest, iuxta Zenonem,quod eſt in una uirtute poſitum, ſed eſt tamen reiiciendum.Tuſc.2.26.A te peto,ut meas iniurias proinde doleas,ut me exiſtimas & dolere,& ulciſci tuas ſolere.Cœlius Cic.8.38.Quamquam alia ſunt quę magis curemus,magiſque doleamus.ad Terentiam,lib.14.16. 2. Dummodo doleant aliquid,doleãt quidlibet. Att.251.Vt meam uicem doleres, cũ me uideres derideri.Att.133. Si alienam uicem pro noſtra iniuria doleremus.3.in Verr,79.& 10.Philip.272.Cornificio, lib. 12.23.6.ad Brut.11.Aliud eſt dolere, aliud laborare.Tuſ.2.31. Dolere & angi.Tuſ.1.25.Dolere angoribus amicorum. de Fin. 1.53.De febricula alicuius.Att.12.232.3.de Hortenſio te certo ſcio dolere.Att.95.delicto.Læl.76. alterius improbe facto: de Fin.2.46.Nihil dolere non ſine magna mercede contingit, immanitatis in animo,ſtuporis in corpore.Tuſc.3.12.Nihil dolere ſumma uoluptas eſt,ut Epicuro placet.de Fin.1.32. Ne dolere quidem impune licere.11.fam.48. in ep. Matii. Quis huius urbis nomini ac ſedibus uſque adeo eſt inimicus,ut iſta diſsimulare poſſit,aut non dolere?Octauio.5.dolere alicuius rebus ſecundis.Tuſc.4.14.dolendum nihil eſt cuiquam, pręcipue in eo quod accidat uniuerſis.6.fam.7. Et eſt dolendum in tam graui uulnere.Att. 278. Ad dolendum me iam præparaſſe. 6. fam. 4. in ep.Cęl.Neque enim quæ tu propter magnitudinem & animi & ingenii moderate fers,a te non ulciſcenda ſunt,etiam ſi non ſunt dolenda.ad Cornific.12.23.2.

Dolens.

Nec haberent ulla ex parte aliquid aut dolens aut ægrum.2. de Fin.36.Soli igitur hoc contingit ſapienti, ut nihil faciat inuitus,nihil dolens,nihil coactus.in Parad. 43. Sed quędam peſtes hominum laude aliena dolentium, & te nonnumquam a me alienarunt,& me aliquando immutarunt tibi. Licinio. libro.5.8.4.

Dolenter.

Sed quidquid tibi ſcribo,dolenter mehercule magis, quam inimice facio.Plancus ad Cic.10.53.pro d.ſua. 95.in Vat. 7. & 8.Phil.248.2.de Or. 117.ideſt,ægre & iniquo animo.dolentius deplorare.pro Sext.10.

Dolus.

Illud in primis nequa calumniis,nequa fraus, nequis dolus adhibeatur.pro D.ſua.29. Dolus in utilitate cernendus. 3. ad Her.93.Dolus conſumitur in pecuniam, pollicitationes, diſſimulationes,maturationes,mentiones,&c.ad Her.16.dolus malus eſt,cum aliud eſt ſimulatum,aliud actum. Off. 3. 78. dolus malus in ſimulatione cõtinetur.Off.3.80.Neque quo pacto fallam,nec quid inde auferam, Nec quem dolum ad eum aut machinam commoliar,&c.3.de Nat.d.54. Nam quod in docendo rei dilucidandæ cauſa dolum appellauimus,id in dicendo honeſtius conſilium appellabimus. ad Her.17. Illi enim dolum malum,illi fidem bonam,illi æquũ bonum,&c.tradiderũt. in Top. 34.Agere cœpit eum eius fratre de iis rebus, quas cum dolo malo accepiſſe de Vario diceret.Att. 1. Adductus eſt in iudicium Polemocrates de dolo malo & de fraude a Dione huius ipſius iutelæ nomine,pro Flac.58.Aquilius protulit formulas de dolo malo.Off 64.inde euerriculum malitiarum omnium, iudicium de dolo malo,quod Aquilius protulit:&c.3. de Nat.107.Pacta ne ſemper ſint ſeruanda,quę nec ui,nec dolo malo,ut Prætores dicere ſolent,facta ſint.Off.70. Quid ergo iſti doli,quid machinæ,quid fallacię,præſtigiæ quę ſunt ſine ratione eſſe potuerũt? 3.de Nat.d.54.Commoliri dolos & fallacias ad aliquẽ in uerſu.de Nat.d.74.dolis malitioſa Carthago.ad Her.40.

Doloſus.

Pulſus interea regno Ptolemęus doloſis conſiliis(ut dixit Sibylla,ſenſit Poſthumus)Romam uenit.pro Rab.Poſt.3.

Doloſe.

Cum dicitur inter bonos bene agier? quidquam agi doloſe, aut malitioſe poteſt?3.Off.80.

Domeſticus,domicilium,domina,dominans, dominator,dominatrix,dominatus,dominor, dominus,*Vide poſt Domus*.

L.Domitius Prętor in Sicilia ſeruum in crucem ſuſtulit, quẽ uenabulo uſum compererat.7.Verr.6.

Domiporta.

Vt ſi quis medicus ægroto imperet ſumat terrigenam, tardigranam,domiportam,ſanguine caſſam, potius quam hominum more cochleam.2.de Diu.102.

Domitor,Domitus,Domo,*Vide Domus*.

Domus.

Nihil ſanctius,nec omni religione munitius, quam domus uniuſcuiuſque ciuium:hic aræ ſunt,hic foci, hic dii penates, hic ſacræ religionis cerimoniæ continentur: hoc perfugium eſt ita ſanctum omnibus,ut inde abripi neminem fas ſit. pro Do. 235. pro Deiot. 5. domus, commune perfugium. in Catil. 118. Nemo enim dubitat,quin domus nobis eſſet adiudicata.4.Attic.84

Domus

Domus illa æterna.ad Octa.47. ubi uidelicet agunt beatæ ani mæ.Ampla domus.1.off.194.Domus amicis apertiſſima & per hoſpitalis.in Ver.200.Domus celebratur occurritur.2.Att. 57. Domus Ciceronis in conſpectu totius urbis ſita.pro D.ſua. 77. Quocum domus fuit & militia communis.Læl.14.Domus clari hominis multi recipiendi ſunt, & admittēda hominum cuiuſq. generis multitudo,qualiter cōparata eſſe debeat.off.j. 193. Domus in imperio eſt.de haruſp.reſp.33.Domus magna pulchraque.de Nat.d.2.13.Domus præclara & plena dignitatis.Off. 1. 193.Iam tibi Aſia,ſicut unicuique ſua domus, nota eſſe debet. ad Qu.fr.299.Vt domus tua tota cognoſceret.ep. 64. Tota domus ſuperior uacat. 12.Atti. 12. Domus finis uſus eſt. Off. j. 191.Cn.Octauius præclaram ædificauit in Palatio,& plenam di gnitatis domum.off.25.Affligere domum alicuius.pro Do.ſua. 82.Diſturbare ac diripere domum alicuius.pro D.ſua.87.Extra domum gratioſus.ad Q.fr.32.Domum & familiam perſtringere.4.ad Her.210. Tu uelim cum fabris domū perſpicias:ſi enim nihil eſt in parietibus,aut in tecto uitii,cetera mihi probabunt. ep.135.Balbus recte a porta domum meam uenit: neque hoc ad miror,quod non ad tuam potius, ſed illud, quod nec ad ſuam. ep.138.Domum conjicere aliquem.pro D.ſua.53. Domum deducere.Acad.q.ed.2.li.1.7.Sexiertia ſexcenta quadraginta millia deferri ad ſe domum iuſſit.pro Clu.54.domum denuntiare. pro Quint.31.Domum aliquid literarum dabis.15.ſam.47.Domum aliquem expectare.8.Att.60.Statim Luculli,&c.eum domum ſuam receperunt.pro Arch.4. Is cum prima luce Pomponii domum uenit.Off.74.Venonius domum Ventidii uenit.At. 54.Siculis denūtiatum eſt domum ad illum ut uenirēt.in Verr. 271.Domum alicuius uenitare in ſummis officiis ducebatur.11. fam.43.Domum uocare.pro Roſc.Am.31. Odioſum eſt, cum a prætereuntibus dicitur,o domus antiqua,heu quam diſpari dominare domino.Off.1.193,& 195.Ridicula ex tempore ficta,vel domo allata.Off.205.De domo me deduceret.10.fa.25.De domo noſtra nihil adhuc pontifices reſponderant.4.Att.5. De domo ſcribis.14.fam.5.Eum tibi igitur ſic commendo,ut unum ex noſtra domo.Apuleio.lib.13.69.Nō domo dominus,ſed domino domus honeſtanda eſt. Off. 1. 193. Ornanda eſt dignitas domo non eſt domo dignitas tota quærenda.1.off. 193. Adiunxit illa,ut eos qui domo exire nolebant, teſtimonii denuntiatione terreret. pro Flac. 11. Me domo mea expuliſtis, Pompeium domum ſuam cōpuliſtis.in Piſ.82.Clodius in domo Cæſaris quondam unus uir fuit. Att.26. Domo ſe non commouerunt.9.fam. 8.Domo conſilium petere. 2.Phi.48.Domo ſe recipere.11.At. 10. Propter metum dimicationis & ſanguinis domo ſe tenere. Poſt redit.in Senatu.26.Clamor interea fit tota domo inter ſeruos Rubrii atq. hoſpitis,&c.3.Ver.46.Domo alicuius uti.13.ſ. 32. Duas & magnas nobiles domos coniungere.pro D. ſua.88. Eſt enim ualde decorum,patere domos hominū illuſtriū illuſtribus hoſpitibus.off.2.94.

Domi.

Sed tu etiam Chryſippe in foro,domi,in ſchola definis.5.de Fin.153.Tu iſta nunc audes dicere qui nuper alienæ d. non auſim dicere,ne cum te digna dixero,me indignum quidpiam dixiſſe uidear.ad Her.4.194.d. alienæ eſſe Tuſc. 1.42. Quid tibi neceſſe fuit anili ſuperſtitione homo fanatice,ſacrificium,quod alienæ d. fieret,inuiſere?pro D.ſua.81. Quæ ipſa Phalaridis d. conſecrauiſſet.diu.1.44.Clodius deprehenſus d. Cæſaris. Att. 7.Parua ſūt arma foris,niſi eſt conſilium d.1.Off.Is d. apud me eſt.in Ver.250.Hoſpes tuus cuius tu d. fueras, quem hoſpitem appellaras.7.Verr.85.Quorum uirtus fuerat d. militiæque cognita.Tuſ.5.40.d. apud ſeſe archipyratus dixit duos.7.Ver.59. An cenſes(ut de me ipſo aliquid more ſenum glorier) me tantos labores diurnos nocturnoſque d. militiæque ſuſcepturum fuiſſe,&c.de Sen.74.Scio me d.manſiſſe. in Verr.214. D. nobis iſta naſcuntur.Acad.q.ed.1.lib.2.72.9.fam.6. Præterea quibuſcunque rebus uel belli uel d. poterunt.Rempub.augeant.2. Off. Qui domi ſtare non poterant.pro Flac.149.Ego uero neque ueni,& d. me tenui,quamdiu turbulentum tempus fuit.pro d.ſua. d.togati,armati foris.15.fam.25.in Epiſt. M. Catonis.Ibi tamquam d. meæ.16.Att.16.Apud eum ſic ſui, tamquam d. meæ. 13.fam.92.Qui iſtius d.erat educatus.pro Q.11.Nonne mauis ſine periculo d. tuæ eſſe,quam cum periculo alienæ?5.epiſt.38. Diodorus Stoicus cæcus multos annos noſtræ domi uixit. 5. Tuſc.158.

Domeſticus.

Domeſticus amor.1.Att.50.ſanguis.de haruſp.reſp.40. Domeſticus,natiuuſque ſenſus.de haruſp.reſp.17.vſus & conſuetudo.pro Roſc.Am.9.Domeſtica crudelitas.pro Roſc. Am.92.diſciplina.Aca.q.ed.2.lib.1.7.diſſenſio.8 fam.41.in ep.Cælii.id eſt,ciuiles diſcordię.inhumanitas.pro Deiot.22. domeſticū crimen & uernaculum.5.Ver.120. ideſt, Romę non in prouincia paratum lenocinium.5.Verr.5.Occultū,inteſtinum, ac domeſticū malū.3.Ver.27.Valde iam lautus es, qui grauere literas ad me dare, homini pręſertim prope domeſtico.7.f.28.Domeſticū cō ſiliū capere.16.Att.32.Quis unquam in luctu domeſtico funere familiari cœnauit cū toga pulla?in Ver.35.domeſtica ſede iucūdior locus.4.fa.29.domeſtico precōnio colligere teſtes ſtultitię ſuæ.2.de Or.48. domeſtico & ſui ipſius teſtimonio abuti ad Her.24.domeſtici & alienigenæ.pro Fōt.19. Domeſticæ epiſtolæ.ad Brut.30.ideſt,domo miſſæ,& de rebus domeſticis ſcriptę. domeſticæ inſidiæ.Metel.5.2.3. Res domeſticæ & familiares. Tuſc.148.Domeſticæ res impediūt.11.Att.1. Domeſticæ res & forenſes:Publicę & priuatę,opponuntur.1. Att.51. Domeſticę tricę.10.Att.25. Domeſtica exempla.2.de Nat.d.Vnde hoc iā inſolens domeſticarū rerum faſtidium?lib.1.de Fin.8.Intra domeſticos parietes dicere. pro Deiot. 2. Paucis enim diebus eā miſſurus domeſticos tabellarios.Curioni,lib.2.6.7.ideſt,priuatim,& meo nomine.Externa libentius in tali re, quam domeſtica,recordor.2.Off.36.Ergo & domeſtica feremus, ut cenſes: & publica paulo etiam fortius quam tu ipſe qui pręcipis. Luceio. li.5.13.9.Ego urbem domeſticis inſidiis,& ab inteſtino ſcelere defendi.ep.59.Ne domeſticis quidem exemplis docti. de Nat. d.2.7.Domeſticis malis impediti.pro Sext.23. Domeſticis rebus & cupiditatibus ſuis peropportunam uictoriam fore putabant.6.fam.20.

Domicilium.

Domicilium huic uerbo proprium eſt.16.fam.23.Domiciliū imperii & gloriæ,Roma.1.de Or.53.Pompeii gloriæ domicilium communis imperii finibus terminatur.pro Cor.57. Domicilium ſacrum deorum omnium,terra.2.de Leg.43. Quē familiaritatis licentia,ſuorum improbiſſimorum ſermonum domicilium in auribus eius impulſu ueſtro collocauerunt. in Piſ. 60. In qua urbe domicilium quondam ſuperbiæ fuit. Ad Quirites poſt reditum.207.Domicilium tantum ſtudiorum Athenis re manſerat.3.de or.24.Domicilium uitæ & mortis. Poſt red. in Senat.32.& 33.Erat enim multo domiciliū huius urbis aptius humanitati tuę.7.ſam.49. Sedes ac domicilium collocare. 3. Verr.4.Sedem antiquam,diuinumque domicilium nocturno latrocinio atque impetu compilauit.7.Verr. 145. & 6. 114. Humanam figuram mentis domicilium eſſe,de Nat.deorum.16. At domicilium Romæ habuit.pro Arch.187.Cum hic domicilium Romæ multos iam annos haberet.pro Arch.168.Si in Italia domicilium habuiſſent.pro Arch.16.Cum tam repente in tam inſolitam,tamque perturbatum domicilium immigrauit.Tuſc.1. 48.corpus intelligit.In cęlum quaſi in ſuum domicilium peruenire.Tuſc 153. Quem cenſorię leges urbis domicilio carere uoluerunt. pro Rab. 93. Animus cæleſtis ex altiſſimo domicilio depreſſus,& quaſi demerſus in terram.de Sen. 70. Capuæ in domicilio ſuperbiæ atque in ſedibus luxurię collocati.2. de Leg. Agr.95.Conſecrantur ędes,non priuatorum domicilia.de Diu. 238.Hęc enim ſunt vitę domicilia.de Nat.d.1.70.Si eſſent qui ſub terra habitarent bonis & illuſtribus domiciliis.de N.d. 45. Firma tecta in domiciliis habere.de Cl.or.188.Vt aratores cultu agrorum defeſſi,urbis domiciliis vterentur.con.Rul.83.

Domo.

Domuiſti gentes immanitate barbaras.pro Marc.132.C. Pōtinus Allobroges domuit.de Prouinc. Conſ. 75. Qui ſeruitia uirtute,victoriaque domuiſti.de Sen.18.Sine hominum opera aut paſcere equos,aut domare non poſſemus.off.35.Contercre, cōpellere,domare nationes.de prou.Conſ. 26. Quas nationes nemo unquam fuit,quin frangi, domarique cuperet. de Prouinc. Conſ.27.

Domitus.

Galli ſubacti,& bello domiti. pro Font. 276. Improbi ciues domiti atque uicti. pro Syll. 167. Domitę gentes. de Prouinc. Conſ.4 Docemur auctoritate,nutuque legum, domitas habere libidines, coercere omnes cupiditates. de or. 101. Domitis & condocefactis vti feris beluis, ut elephantis, 2. de Natu. deo. 121.Domitis gentibus finitimis,barbariaque compreſſa. de Prouinc.Conſ.70.

Domitus.

Efficimus etiam domitu noſtro quadrupedum uectiones.2. de Nat.d.116.

Domitor.

Milo, domitor armorum Clodii. pro Mil. 37. Equos prælio- rum ferocitate exultantes domitoribus tradere. Off. 1. 127.

Dominus.

Deus ſummus, rector & dominus de Fin. 108. Dominus & im perans. de Vniu. 27. Dominus agreſtis ac furioſus. Cat. 43. Domi nus ac rex ararorum. 5. Ver. 59. Dominus fit publici conſilii Se- natus. 3. de Leg. 26. Cum ipſe epuli dominus Quint. Arrius al- batus eſſet. in Verr. 35. Ecce tibi qui rex populi Romani, domi- nuſque omnium gentium eſſe concupierit. Of. 68. Dominus gra uiſſimus. Tuſ. 1. 40. Ne tandiu quidem dominus erit in ſuos, dũ ex iis de patris morte queratur. pro Roſc. Am. 47. Dominus ſui iuris retinendi & dimittendi. pro Corn. Balbo, 24. Domini bo- ni, aſſiduique ſemper referta cella vinaria, olearia & penaria eſt, villaque tota locuples eſt, &c. Cat. 52. Domini dignitate minus eſt turpis fortuna ſerui. ad Octauium, 46. Naſica ſenſit ancillam domini iuſſu dixiſſe, &c. 2. de Or. 153. Iuſtitia ſummi rectoris ac domini numen. 4. de Fin. 18. Sed quis vnquam tantis opibus, tan tis rebus geſtis fuit, qui ſe Populi Rom. victoris, dominique om nium gentium tutorem dicere auderet? 6. Phil. 212. Intera comi- tia noſtra, quorum iſte ſe, vt ceterorum hoc anno comitiorum, dominũ eſſe arbitrabatur, haberi cœpta ſunt. 2. Verr. 16. Etiamne in noſtros liberos dominum & tyrannum comparabat? 13. Phil. Sui quemque iuris & retinendi & dimittendi eſſe dominum. pro Corn. Balbo, 24. Qui ita ſit affectus, eum dominum eſſe rerum ſuarum vetant XII. tabulæ. 3. Tuſ. 16. id eſt, rerum adminiſtratio nem habere. Vos iuſta illa rogatione ſua uir bonus dominum ſe in meis bonis eſſe uoluiſſet. pro D. ſua, 83. Dominum ferre non potuimus: conſeruo ſeruimus. 12. fam. 7. Ita cogimur diſſenſione ſapientum dominum noſtrum ignorare. 4 Academ. 228. Nam ſi ipſe ſeruire poterat, nobis dominum cur imponebat? 13. Phil. 356. Dominum ſempiternum impoſuiſtis in ceruicibus noſtris, quem dies & noctes timeremus. de Nat. d. 1. 39. O domus anti- qua, heu quam diſpari dominaris domino Off. 1. 196. Bene So- phocles cum ex eo quidam iam confecto ætate quæreret, vtere- turne rebus Venereis, Dii meliora, inquit: libenter uero iſtinc tanquam a domino agreſti & furioſo profugi. de Sen. 43. Domi ni concionum. pro Seſt. 109. Domini & magiſtri in auctionibus conſtituuntur. pro Quint. 28. Canum vero tam fida cuſtodia, tã que amans dominorum adulatio. 2. de Nat. d. 236 Dominorum commutationes. 12. Att. 45. In diſcordia dominorum, domus beata eſſe nõ poteſt. 1. de Fin. 90. In omni dominorum mutatio ne. 12. Att. 22. Naues dominis reſtituere. 12. fam. 36. in ep. Lent. Sit igitur hoc iam a principio perſuaſum ciuibus, dominos eſſe omnium rerum ac moderatores deos. 2. de Leg. 25. Liberatos enim ſe per eum dicunt grauiſſimis dominis terrore ſempiter- no, &c. Tuſc. 158.

Domina.

Sit ſane ſors domina cãpt. in Piſ. 80. Et in ea lamina ſcriptũ, Domina honoris. de Leg. 182. Cupiditas honoris, quam eſt im- perioſa domina. Parad. 50. in Piſ. 2. Vna quædam uirtus, omniũ domina & regina uirtutum. 3. Off. 36. Fortuna domina rerum humanarum. pro Mar. 132. Domina rerum, eloquendi uis. 2. de Nat. d. 112. Dominæ rerum omnium uirtutes. 2. de Fin. 63. Vo- luptates blandiſſimę dominæ. Off. 40.

Dominor.

O domus antiqua, heu quã diſpari dominaris domino. 1. Off. 196. Caſus & natura in bonis dominatur. Seru. Sulpitius Cic. 4. 12. Fortuna in Repub. dominatur. Q. fr. 1. 1. 6. Vbi libido domi natur, innocentiæ leue præſidium eſt. Or. 218. Denique nimia iſta quæ dominatur in ciuitati potẽtia, in hoc ſolo genere quie ſcit, pro Cæc. 52. Vſus dicendi in omni pacata & libera ciuitate dominatur. 2. de or. 19. Ita enim ſenectus honeſta eſt, ſi ipſa de fendit, ſi ius ſuum retinet, ſi nemini mancipata eſt, ſi uſque ad ex tremum ſpiritum dominatur in ſuos. de Sen. 33. Dominatus eſt enim (inquit) Alexandriæ, imo uero in ſuperbiſſimo dominatu fuit. pro Rab. Poſth. 24. Hæc una res in omni libero populo, ma xi meque in pacatis tranquilliſque ciuitatibus præcipuæ ſemper floruit, ſemperque dominata eſt. 1. de or. 16. De eloquentia. At- que hæc in oratore dominabuntur. or. 204. Dominari & potiri rerum. Acad. q. edit. 1. l. 2. 117. Dominari in iudiciis. in Verr. 58. Cleanthes qui quaſi maiorum eſt gentium Stoicus, Zenonis au ditor, ſolem dominari & rerum potiri putat. 4. Aca. 228.

Dominans.

Vetat enim dominans ille in nobis deus iniuſſu hinc nos ſuo demigrare. 1. Tuſc. 116. Vt nos adoleſcentes contra L. Syllæ do- minantis opes fecimus. Off. 43. Vt etiam beſtiæ fame dominãte pleruuque ad eum locum, vbi paſtæ aliquando ſint, reuertantur. pro Clu. 53. dominante homine furioſo. pro Mil. 116. Maxime vero virtutes iacere omnes neceſſe eſt, uoluptate dominante. 2. de Fin. 185. Libidine dominante non eſt temperãtiæ locus. de Sen. 36.

Dominatus.

Poteſtas & dominatus. 2. de Nat. d. 43. Quid cum cupiditatis dominatus exceſſit, & alius eſt dominus exortus ex conſcientia peccatorum timor? in Parad. 51. Terrenorum commodorum om nis eſt in homine dominatus. 2. de N. d. 228. Dominatus poſſeſ- ſio. 10. fam. 59. Animaduerti P. C. &c. Caſſio uero ſentẽtia mea dominatum & principatum dicari. 11. Phil. 315. Index uero quã um habet dominatum, quo timore nocentes afficit. io Para. 51. Occupare dominatum alicuius. Tuſ. 239. Poteſtate dominatuq; digniſſimum. de N. deo. 2. 22. Cum autem aſſumpta ratio eſt, tan to in dominatu locatur, vt omnia illa prima naturæ, huius tute læ ſubiiciantur. 4. de Fin. 64. In dominatu ſeruitus ſit, in ſeruitu te dominatus. pro Deio. 149. Nouo dominatu pulſum eſſe. pro D. ſua, 53. Dominatu regio Reſp. liberata. 4. Tuſc. 1. Cum autem dominatu unius omnia tenerentur. Off. 2. 3. Quę erat vrbs in Theſſalia tum admodum nobilis, ab Alexandro autem tyranno, crudeli dominatu tenebatur. 1. de Diu. 94. Nam cum quidam ex eius aſſentatoribus Damocles commemoraret in ſermone co- pias eius, opes, maieſtatem, dominatus, &c. 5. Tuſ. 85.

Dominator.

Dominator rerum deus. 2. de Nat. d. 6.

Dominatrix.

Cæca ac temeraria dominatrix animi cupiditas. 1. de Inu. 3.

Dominatio.

Dominatio, regnumque iudiciorum. 2. Ver. 22. Temperantia eſt rationis in libidinem, atque in alios non rectos impetus ani mi firma & moderata dominatio. 2. de Inu. 243. Dominatio quę ſita ab vtroque eſt. Att. 185. Dominatio Reipu. ad Octa. 42. Diu- turnitas victoriæ ac dominationis. Atti. 7. 140. 2. Nouam domi- nationem ſibi comparare. 1. de L. Agr. 12. Dominationem expe- ctant rerum potiri volũt. in Verr. 108. Nemo eſt tam ſtultus, qui non intelligat, ſi dormierimus hoc tempore, non modo crudelẽ, ſuperbamque dominationem nobis, ſed ignominioſam etiam & flagitioſam eſſe ferendam. 3. Phil. 148. Non ſunt omnia commit tenda fortunæ, ne magnam nimis in nos habeat dominationem. ad Her. 4. 174. Qua impudẽtia putatis eum in dominatione fuiſ ſe, qui in iuga tã improbus ſit? 5. Verr. 132. 3. de Fin. 114. 2. Ver. 22. Idem fecero, quod in Cinnæ dominatione & Marii tyranni- de Philippus. Att. 210. Vita ſub dominatione miſera eſt. Pol[illegible] Cic. 10. 31. 9.

Donatio, *Vide Donum.*

Donec.

Ad properationem meam quiddam intereſt, non te expecta- re, donec ad locum uenias. ep. 67.

Donum.

Donum haud ſatis caſtum deo ebur ex inani corpore extra- ctum. 2. de Leg. 43. Donum diuinum rationis & conſilii. 3. de N. d. 109. Afferre rempub. donum. 1. Phil. 23. Donum ne capiunto; neue danto, neue petenda, neue gerẽda, neue geſta poteſtate. 3. de Leg. 11. Donum facere 7. Ver. 144. Quare ſuo iure noſter ille Ennius ſanctos appellat poetas: quod quaſi deorum aliquo do- no atque munere commendari nobis eſſe uideantur. pro Arc. 14. Quæ ſunt quaſi dona fortunæ. de Amic. 50. Tuſ. 5. 16. Hæc qui- dem inſeri & donari ab arte non poſſunt: omnia ſunt enim illa dona naturæ. 1. de or. 5. Nuptialia dona. pro Clu. 20. Dona diui- niſſima habent, & formæ ab uno pictore uno abſolutæ die. Itẽq; cetera huius exempli dona ſunt. hęc illi placent. 2. de Leg. 44. Tantum donis datis, muneribuſque perfecerat, vt, &c. pro Clu. 52. Donis placare deorum iram impius ne audeto. 2. de Leg. 24. Donis impii placare ne audeant deos. 2. de Leg. 40. M. Cincius legem de donis & muneribus tulit. de or. 135.

Dono.

Minuebat vectigalia, donabat ciuitates ex commentario. ad Q. fr. 329. Non pauca ſuis adiutoribus large effuſeque donabat. pro Roſ. Am. 14. Qui Rubrium corona & phaleris & torque do- naſti. in Ver. 190. Mihi Pup. Rom. uniuerſus illa in concione non vnius diei gratulationem, ſed ęternitatem, immortalitatemque donauit. in Piſ. 4. Itaque cum Tarentini ciuitate, cęteriſque præ miis donauerunt. pro Arch. 186. Vtinam tibi iſtam mentem dii immortales donarent. 1. in Cat. 16. Sylla cum Gallos & Hiſpa- nos ciuitate donaſſet. pro Archia, 18. Niſi forte dubiũ eſt, quin hominibus hæc omnia natura donauerit. de N. d. 58. Donare ali

quem

quem annulo aureo. in Verr. 114. Reip. ſuas inimicitias. 5. fam. 11. Id eſt, amore Reip. Deſinere inimicos odiſſe. Munera alicui. 5. Tuſc. 130. aliquem præmiis. pro Roſc. Am. 64. vocatione. 1. de Nat. d. 9. Itaque credo, ſi ciuis Romanus Archias legibus non eſſet, ut ab aliquo Imperatore ciuitate donaretur, perficere non potuit? pro Arch. 12. Vir nemo bonus ab improbo donari ſe vult. de Leg. 178. Aduocare concionem donandi cauſa. in Ver. 190.

Donatus.

Homo quaſi diuino munere donatus Reipublicæ. de haruſp. reſp. 5. Cauda pauoni a natura donata eſt ad ornatum. de Fin. 94. Neque Dyrrhachini inficiantur, ſed ſibi donatum æs alienū a Cæſare dicunt. Brut. 6. 4. Alia uidentur a natura propter eorū uſum tantum eſſe donata. de Fin. 94.

Donatio.

Quot non bonorum donatio, non agrorum aſſignatio, non illa infinita Pompeii haſta ſatiaui. 4. Phil. 158. Vt corona aurea donaretur: eaque donatio fieret in theatro, populo conuocato. in Or. 151. 6. Ver. 30. Luccio, lib. 5. 1 à. 31. de Opt. gen. or. 151. Donatio ſine acceptione intelligi non poteſt. Top. 19. In donatione, hoc iidem ſecus interpretantur. & quod paterfam. in eius donatione, qui in ipſius poteſtate eſſet, approbauit, ratum eſt; quod eo inſcio factum eſt, ſi id is non approbat, ratum non eſt. 2. de Leg. 46.

Dormio.

Capius (opinor) olim, Non omnibus dormio: Sic ego, Non omnibus, mi Galle, ſeruio. ad Fabium Gallum, lib. 7. fam. 44. Dormis interea. 12. Att. 2. Si dormis, expergiſcere: ſi ſtas, ingredere. 2. Att. 60. Puella eius mane primum dormit ad horas tres. 5. Att. 67. Dormitis, nec hęc adbuc mihi uidemini intelligere. 8. f. 49. in ep. Cęl. Arcte & grauiter dormire. de Diu. 93. Ex laſſitudine arctius dormire. 2. de Inu. 131. Contrahi autem animum Zeno, & quaſi labi putat, atque concidere, & ipſum eſſe dormire. 2. de Diu. 178. Dormitum me conferam. 9. fa. 61. Proficiſci ad dormiendum. 2. de Diu. 179.

Dormiens.

Nec tam multum dormiens ullo ſomnio ſum admonitus, tantis præſertim de rebus, 2. de Diu. 209. Dormientis animus imbecillus & remiſſus. de Diu. 137 Dormientis corpus iacet ut mortui: uiget autem & uiuit animus. Diu. 1. 58. Non ut te dormientem excitaſſe, ſed potius ut currentem incitaſſe uideatur. 2. ad Q. fr. 34. Si dormientes ea agerent, quæ ſomniarent, alligandi eſſent omnes qui cubitum irent. de Diu. 133. Aut ſi etiam dormientes aliquid animo uidere uideamur. Acad. quæſt. edit. 1. l. 2. 116. Dormientium & uigilantium non eandem eſſe uim, neq. integritatem, nec mente, nec ſenſu. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 49.

Dormito.

Ad lucem denique arcte & grauiter dormitare cœpiſſe. 1. de Diuin. 104.

Dormitans.

Cœnato mihi, etiam dormitanti pridie Calend. Maias epiſtola eſt illa reddita, in qua de agro Campano ſcribis. Att. 2. 31. 1. Eſt iſtam oſcitantem dormitantemque ſapientiam, Scęuolarum & reliquorum beatorum otio concedamus. 2. de or. 79.

Dos.

Quæcūque ſine hoc auctore eſt dicta dos, nulla eſt. pro Flac. 67. Quintus torquetur debitione dotis. 14. Att. 21. Dotis, inquit Valeria pecuniam omnem ſuam dixerat. pro Flac. 67. Ipſe bis æ nubili dotem conficere non poteſt. pro Quint. 18. Dotem dicere. pro Cæc. 53. His quaſi præter dotem quam in ciuilibus malis acceperant, agrum Campanum eſt largitus Antonius. 11. Philip. 298. Cuius artem cum indotatam eſſe, atque incomitatam & incomptam videres, uerborum eam dote locupletaſti & ornaſti. 1. de Or. 150. Cliſthenes Iunoni Samię filiarum dotes credidit. de Legibus, 178.

Dotalis.

Dotale matrimonium. ad Octa. 48. Mercedes dotalium prædiorum. Att. 15. 39.

Dotatus.

Villa quo introducatur dotata Aquilia. Att. 14. 309. 2. πρὸς τὰς δόξας. 7. Att. 45.

Drachma.

Dixit publice datum drachmarum c c. & ſex milia. pro Flac. 153. Quibus diuitias pollicentur, ab his drachmas ipſi petunt. 1. de Diu. 216. Caninio, lib. 2. 16. 7.

Draco.

Draco is quem mater Olympias alebat. 2. de Diu. 104. & 36. Iſte quotidie per forum medium, tamquam iubatus draco ſerpit, &c. ad Her. 4. 259. Auis non reddet, qui domini patrimonium circumplexus, quaſi theſaurum draco, &c. 13. Phil. 351. Vidiſſe immani ſpecie, tortuq. dracone terribilē. 2. de Diu. 49.

Druidæ, *ſiue Druides.*

Si quidem (inquit) & in Gallia Druidæ ſunt, e quibus ipſe Diuitiacum Heduum cognoui, qui & naturæ rationem, quam Phyſiologiam Græci appellant, notā eſſe ſibi profitebatur, &c. 1. de Diui. 78.

Dua.

Video ſepulchra dua duorum corporum. in Orat. 88. apud ueteres, pro duo.

Dubie, Dubitanter, Dubitatio, Dubito, *Vide dubius.*

Dubius.

Dubia fortuna. 3. Verr. 26. Opinio dubia. pro Do. ſua, 9. Res minime dubia. pro Flac. 39. Hanc in opinionem diſceſſi, ut mihi tua ſalus dubia non eſſet. ad Ligarium, l. 6. 14. 6. Dubium cauſæ genus. 1. ad Her. 4. Dubium eſt, ecquęnam fieri poſſit acceſſio. de Fin. 151. Ridiculum eſt, quod eſt dubium, id relinquere incertum, quod nemini dubium poteſt eſſe, iudicare. pro Mur. 140 Dubium nemini eſt quin, &c. 4. Verr. 19. Si dubium tibi eſt, poſſe te illius regno potiri, non eſt conandum: ſi exploratum, non eſt cūctandum. epiſt. 7. Dubium eſt nobis de hoc, & Perſuaſiſſimū eſt, contraria. 11. famil. 15. in ep. D. Brut. De hac re mihi dubium nō eſt. Att. 173. Non dubium eſt id quin definitio, &c. Part. 133. Nō dubium eſt, quin ſi in re ipſa nihil, &c. 4. de Fin. 93. Non eſt dubiū, quin ſi quis hoc animaduerterit, id poſſit notare. de Or. 111. Cognoui autem id, quod mihi dubium non fuit. ep. 58. De Pompeii exitu mihi dubium numquam fuit. Att. 11. 214. 6. An in coacta multitudine, an in armis, in telis, &c. dubium uobis fuit? pro Cęc. 290. Tantum ſat eſt intelligi id ſumere iſtos pro certo, quod dubium controuerſumque ſit. 2. de Diu. 156. Cum nobis non eſt dubium eſſet, quin Brundiſium contenderemus. Att. 127. Quæ res eſt, quæ cuiuſquā animum in hac cā dubium facere poſſit? pro l. Man. 18. Procul ex his literis non uidebatur eſſe dubium Att. 219. Tum ille confirmabat, ita ſe rem habere, nec dubium eſſe poſſe. de Or. 105. Et nunc credo eſſe dubiū, quin tu id commiſſurus non fueris, &c. 7. Verr. 62. Rem minime dubiam, argumentando dubiam facis. de Nat. d. 61. Alii non ueniunt in dubium de uoluntate. ad Att. 179. Tua fama & agnatæ uita in dubium ueniet. Att. 16. 343. 5. Nō eo dico, quo mihi ueniat in dubium tua fides. pro Quint. 1. de ciuitate in dubium uenire pro Cæc. 13. Res in dubium uenire non poteſt. pro Quint. 12. Acta Cæſaris in dubium uentura uidentur. 16. Att. 49. Vocare aliquid in dubium de Inu. 72. In generum cauſis atque naturis omnia ſita eſſe, quæ in dubium uocarentur. 2. de or. 79. Omnia in dubium incertumque reuocari. pro Cæc. 289. Cohortes quas dubio animo habeo. 8. Att. 44. in epiſto. Cn. Pompeij. Ne plura de re minime loquar dubia de haruſp. 248. Res erat non in opinione dubia, ſed in pręſentia, atque ante oculos propoſito periculo. pro D. ſua, 215. Vt in re non dubia, teſtibus non neceſſariis. Off. 36. Heluetii ſine dubio ſūt in armis. Att. 17. Et hee ele ſine dubio erit ignominia. ep. 29. Sine dubio res a Lentulo remota uidetur eſſe. ad Quint. fr. Et Chryſippus tibi acute dicere uidebatur, homo ſine dubio uerſutus & callidus de N. d. 64. Dubiæ res. 8. 146. in ep. Cæl. Vtrum igitur tandem perſpicuiſne dubia aperiuntur, an dubiis perſpicua tolluntur? 4. de Fin. 9. Eorum igitur quę conſtant, exempla ponemus; horum quę dubia ſunt, ratione afferemus. 1. de Inu. 82. Videſne igr quæ dubia ſint, ea ſummi pro certis atque conceſſis? 2. de Diu. 157. Hæc autem omnia quæ tractarentur ab Oratoribus, dubia eſſe & incerta. 1. de Or. 45. Dubia tempora. 7. Verr. 1. & 3. Ideſt, periculoſa. Tempora Reipub. dubia. pro Fōteio, 17. Hęc autem habere dubia, abhorrere a ſapientia eſt. Academicarum, 8. Et ſi una feſellerit ſimilitudo, dubia omnia reddiderit. Ac. quæſt. ed. 1, l. 2. 76. Reſpicite Iudices hominum fortunas, reſpicite dubios uarioſque caſus pro Clu. 45. dubiis rebus, & rebus deſperatis. 5. f. 64. Quē dubiis rebus lædere noluiſſet. Att. 10. 201. 3.

Dubie.

Poteſt accidere, ut aliquod ſignum dubie datum, pro certo ſit acceptum. 1. de diu. 205. dubie nuntiare. 15. fa. 1.

Dubito.

Te hominem amiciſſimum, & aliquot annis minorem natu non dubito monere. 4. Acad. 111. Dubito quid agam de illis. 7. Attic. 44. ideſt, quid agere debeam. Non dubito, quid nobis agēdum putes. Att. 154. Non dubito, quid præſentes ſentiant. epiſt. 248.

248.Non dubito quin multos, ſi fieri poſſet, C. Cæſar ab inferis excitaret.pro Marc.123. Nõ dubito quin uobis ſatisfecerim Iudices.5.Verr.22.& 4.108. & 3. 32. Non dubito quin mirere, qui tecum de eadem de re ſæpius agam.Att. 264. Cornelius et de iudicando dubitat.pro Syl.30. Quod qui dubitat, haud ſane intelligo,&c.de Nat. d. 2. 3. Iſte non dubitat iubere nomen deferri.6.Ver.36. Dionyſius non dubitat, quin ei crederemus. At. 90. Quod ſi acciderit, non dubitat quin breui Troia ſit peritura de Sen.28.Itaq. homo mitiſſimus nõ dubitat P.Lentulum æternis uinculis mãdare in Cat.120.Quid dubitamus igitur affirmare?Acad.qu.ed.1.l.2.47. ut Græci τί ἐστι ἀκροῦμεν; Ne uinolenti quidem quæ faciunt, eadem approbatione faciunt qua ſobrii: dubitant, hæſitant, reuocant ſe interdum, &c.4. Acad.96.Nã de tua erga me uoluntate non dubitant. Apuleio, lib.13.46.3.Nõ dubitauit dicere illa quę uerſibus perſequutus eſt Ennius, Quo uobis mentes,&c.de Sen.15. Macinus in Senatum introire non dubitauit.de Or.100.Tum vero dubitabit quid ſit extremum.4. Acad.47.Dubita, ſi potes, quin ille,&c.10. Att.36.Illud caue dubites quod ego,&c.ep.76.Dubitemus, aut uereamur de te.11.f. 3.in ep.M Brut.& Caſſii.Non dubitares, quin,&c.de N.d.2.17. Tamen uſque eo timui, nequis de mea fide atque integritate dubitaret, donec ad reiiciendos iudices uenimus. Nemo de diuina ratione dubitaret.de Nat.d.46. Infinite dubitare, utrum ſit utilius propter multos improbos uni parcere, an, &c.5. Verr.179. Potes de damnatione dubitare?7.Ver.60.Nec uero de hoc quiſquam dubitare poſſet, niſi idem,&c. Tuſc. 163. Tum ille fidenter ſane nihil tam uerens, quam ne dubitare de aliqua re uideretur.de N.d 5.Dubitare de alicuius uoluntate . de Pet.Conſ.24. Nec dubitare illum in omni ſermone appellare ſapientem .de Amic.1.Hoc non turpe eſt dubitare philoſophos, quod ne ruſtici quidem dubitent?3.Off.102. Dubitare non debes quin uelis. 13.fam.7.De Rutilia, quoniam uideris dubitare, ſcribes ad me, cum ſcies: ſed quamprimum, &c.12.Att.28.Sed utrum fronte an mente, dubitatur. Att.4. 84. 7. Non de armis dubitatur, ſed de uerbis quæritur . pro Cęc. 292. Præſertim aliorum auctoritate confirmatum dubitabimus? 4.Verr. 76. Nec id quidem dubitari poterat. Academ.q.ed.1.l.2. 12. Veſtra in dubitando iudicatio. pro Cæc.285.Arbitror eum non dubitaturum, quin cum ſuo periculo ſalutem patriæ afferat.pro Mil.113.

Dubitans.

Nihil affirmando quærens omnia, dubitans, plerumque mihi ipſe diffidens. de Diu. 110. Identidem ſe ipſe reuocando dubitans, timens, hæſitans, omnia aliter ac uos in monimentis habetis, & pronuntiarit, & fecerit.pro D.ſua, 108. Hoc non dubitans confirmare poſſum.5.fam. 45. ideſt, certo confirmare.dubitanti mihi quid me facere par ſit, permagnum pondus affert beneuolentia erga illum.9.Att.31.Dubitantem magis quam fidentem ſuis rebus.10. Att.20.

Dubitatio.

Hic tum iniectus eſt hominibus ſcrupulus & quædam dubitatio, quidnam eſſet actum.pro Clu.60.Dubitatio belli.5.Philip. 186.Si quando dubitatio accidit, quale ſit id de quo conſideretur.Off.55.Dubitatio de re aliqua.1.Acad.26.Cum pœnam ne dubitatio quidem effugere potuiſſet de Nat.d. 14. Iuris dubitatio me tardiorem facit ad iudicandum. pro Cæc.286.Dubitatio nulla in re erat.5.de Fin. 115. Dubitatio Socratica de omnibus rebus. Acad.q.ed.2.lib. 1. 13. Græci ἐποχὴν uocant. Nec in cauſa ulla dubitatio eſſe poteſt.pro Clu. 21. Qui timor? quæ dubitatio? quanta hæſitatio, tractuſque uerborum? 2. de Or.111. Dubitatio, exornationis ſpecies.4.ad Her. 191.Dubitatio, figura in dicendo.3.de Or.113.Hic locus nihil habet dubitationis, quin,&c.2.Off.23.Ad dubitationem tollendam magnum pondus acceſſit.11. fam. 51. Dubitationem affert quin,&c.2.de N. d.119.Sic enim intellexi, nihil aliud eſſe quod dubitationem afferret ei, penes quem eſt poteſtas, niſi quod uereretur, ne, &c. Marcel.lib.4.7.9 Ad ea eligenda, quæ dubitationem afferunt, adhibere homines uſu peritos.Off.29.Quod quamquam dubitationem non habet,&c.tamen,&c.5.de Fin.47.dubitationem nullam habet res.10.fam.37.in ep. Planci.de quo alterum poteſt habere dubitationem, an,&c. Off. 54. Itinerum meorum ratio te nonnullam in dubitationem uidetur adducere . Appio, lib.3.5. 7.Nullam enim dubitationem apud me reliquiſti, quantum me amares.ad Trebonium,l.15.21.7. Dubitationem omnem alicui tollere. Att.12.236. 4. In ea obſcuritate & dubitatione omnium, Canutio placuit pronuntiare.pro Clu. 58 Sine dubitatione ulla abiici conſilium profectionis.16.Att. 19. Sine dubitatatione accipere excuſationem.ad Tiron.lib.16. 27.Sine ulla dubitatione aut retractatione conficere.13. Att.31. Illi ſine dubitatione damnati eſſe uideantur in Cat.119. Sine ulla dubitatione defendere quod non ſatis explorate perceptum ſit, ſapientis grauitate atque conſtantia indignum. de Nat. d.1.1. Aliquis ſine ulla dubitatione deterrimus.de har.257. Sine ulla dubitatione ſummo ſtudio faciam.14 Att.26.Primum explicabo,&c.ſi id facere uere, & ſine cuiuſquam dubitatione potero, &c. de har.245.Cõſules probauerunt cauſas ſine ulla dubitatione. At.262.Pro his omnibus ſine ulla dubitatione reſpondeo.de Or.160.

Dubitanter.

De me quidem non dubitanter, quin omnia de meo conſilio & uos feciſſetis, & Cannius faceret. 12.f.6.ad Octa. 41.Nõ dubitanter adire pericula. 10.fam.67.in ep.Pollionis. Verecunde & dubitanter recipere.de Cl.Or. 43.

Ducenti.

Sane frequẽtes fuimus omnino ad ducentos.ad Q.fr. 2.5.2.

Ducenties.

Ego enim amplius HS. ducenties acceptum hæreditatibus retuli. 2.Philip. 58.

Duco.

Quarum alteram duco e Cæſare ipſo, alteram, &c ep.83.Neque te tui piget homo leuiſſime, cum ea culpas, quæ in hiſtoriis glorię mihi ducis?in Sall. 4. Accedit etiam, quod ducit familiam,&c.7.fam.14.Et tamen cum ita uiuit, neminem præ ſe ducit hominem.ad Her. 30. Ita me ad credẽdum tua ducit oratio. 2.Tuſc.73.Nec uero ille ducit me.8.Att. 59 ideſt, Non pendeo ab illo.Hanc autem nemo ducit rationem, ſed omnia deſyderãtur ab eo tamquam nihil denegatum ſit . Cælius ad Cic. 8.5 3. Non ullius rationem ſui commodi ducit.pro Sext. Roſc.76.Neque attẽdit eos ipſos, unde hoc ſimile ducit, aliter facere.de Or. 130.Nam hoc quidem, ſi ſpiritum ducit, uiuit, &c.1.de Inu.99. Lucemque qua fruimur, ſpiritumque quem ducimus, ab eo nobis dari atque impartiri uidemus.pro R.Am.78 . Aer, quem ſpiritu ducimus.de Nat.d.2.14.ideſt, ſpirando haurimus. Cum ueſtros portus, atq. eos portus, quibus uitam & ſpiritum ducitis, in prædonum poteſtate fuiſſe ſciatis.pro l.Man.23. Pulmones & cor extrinſecus ſpiritum ducunt.2.de Nat.d.204.Cum æſtu magno agmen ducebat, laborabat.2.Tuſc.61. A quãq. quã ii ducebant non longe a uilla, belle ſane ductã uidi.ad Q.fr.3.1.Duxi meam rationẽ, quã tibi,&c.8.At.37.Vt ſperẽ te mihi ignoſcere, ſi ea nõ timuerim, quę ne tu quidẽ unquã timenda duxiſti. Lẽt. l.1.6.4. Qui maximas copias duxit ad Troiã. 1.Tuſ.157. Qui in legatione duxit exercitũ, ſigna contulit.pro Mur.138.P.Sextius duxit C. Albini filiam.pro Sext.4. Vtrũ enim in clariſſimis eſt ciuibus Heraclides, quem iudicatum hic duxit Hermippus? pro Flac.35.C Naſennius Cretenſi bello, Metello imperatore, octauum principem duxit.ad Brut. 18. Viri fortiſſimi, qui ordines duxerunt.1.Phil. 14.Ex quo etiam nomẽ hoc duxerat. 1. Ac.58. Vt mortem non ducerem in malis. Tuſc. 1.101. Ego ſi mei commodi rationem ducerem, te mecum eſſe maxime uellem. 7.fam. 31.Dein cum ab ea ſententia Pompeius ualde abhorreret, ſuadere inſtitui ut bellum duceret.ad Mariũ, l.7.3.6.3.Off. 104.& 7. fam.9.ideſt, produceret, ſeu protraheret . Lælius eo dictus eſt ſapiens, non quod intelligeret, quid ſuauiſſimum eſſet, ſed quia parui id duceret.de Fin.69.Ne res duceret, fecimus, ut Herculis Antiatius in alium locum transferretur.ad Cæſ. Iuniorem, l.1. Hanc eſſe in te ſapientiam exiſtimant, ut omnia tua in te poſita eſſe ducas, humanoſque caſus uirtute inferiores eſſe putes . de Amic.6.Quo ducat me coniectura, habeo. 9.f.4. A quo totius uitę ducat exordium.de Fin.128. Niſi forte id uolumus armis efficere, ut fœnus quaternis centeſimis ducant. Att.6.18.Contemplabatur aliquem e quo ſimilitudinem duceret. in Or.5.Nec in hoc ironiam duxeris eſſe.de Or.193. Tunc quæro quam ob cauſam initium rerum ac legum ſuarum hinc duxerit, ut Pop.Rom. ſuffragio priuaretur.con.Rull.69. Ex qua affectione cæli primũ ſpiritum duxerit.Diu.2.77.Ita uiuunt, dum poſſunt, ut ducere animam de cælo non queãt.in Or. 57.Ducere centeſimas.6.At. 14. Commendationem ineuntis ætatis ab impietate & ſcelere ducere.pro Deiot.1.Ducere coniecturam ex ſimilitudine aliqua modo huc, modo illuc.Diu 2.111. Ducere exercitũ in Sabinos, in Cat.36.familiam.5.Phil. 186.hoſtias . Diu. 1. 86. omnia humana infra ſe de Fin.3.14.in ratione.5.Verr. 96. in uincula. in Cat.20.Nihil in bonis pręter uirtutem.3.de Fin. 15.iudicium. pro Flac.64.Ab eodem uerbo ſæpe orationem.Or.209.ideſt, incipere.os.Or.47. Qui parietem ſic per ueſtibulum ſororis inſtituit ducere, ſic,&c.pro Mil.56.ducere principium ab aliquo uel ab aliqua re.in Ver.31.de Nat.d.37.Diuitias, honores, opes contemnere, eaque quæ his cõtraria ſunt, pro nihilo ducere. 5.Tuſc. 45.Off. 3. 30. Tu auſus es pro nihilo præ tua præda tot res ſan

ctiſſimas

ctiſſimas ducere? 4. Verr. 27. Debere eum aiebat ſuam quoque rationem ducere, multa ſibi opus eſſe, &c. 3. in Ver. 90. pro Q. 30. pro Roſc. Am. 76. & pro Sext. 17. 2. Verr. 17. Saſſiam in matrimonium ducere. pro Clu. 18. ſe a loco aliquo. 10. famil. 70. in epiſt. Aſ. Pollionis. ſorces. Diu. 1. 33. ſpiritum otioſum. pro Arch. 21. Quæ expectatio ita longa eſt, ut optandum ſit ut poſſimus ad id tempus Reipub. ſpiritum ducere. ad Plancum, lib. 10. 1. 3. Ducere verbum aliquod in longius. de claris Or. 150. Quo ſtudio Ariſtophanem putamus ætatem in literis duxiſſe? 5. de Fin. 45. Nihil ſane mihi legiſſe uideor: tantummodo coniectura ducor ad ſuſpicandum. de claris Or. 28. Vel quod is qui audit, alio ducitur cogitatione. 3. de Or. 88. Ex quibus coniectura quædam ducitur, ſi quemadmodum, &c. 2. de Inu. 149. Si quis deſpicatui ducitur. pro Flac. 51. Huic acerbiſſimum uiuo uidentique funus ducitur. pro Quint. 29. Et ſignis earum ſtatuarum honore ac gloria ducitur. 4. Verrinarum, 101. Tuſc. 2. 41. Qui eloquentiæ laude ducitur. in Or. 62. Ita credo, literis eorum Chryſogonus ducitur. pro S. Roſ. 38. Aut ab eodem uerbo ducitur ſæpius oratio. in Or. 74. Sors ducitur. quamobrem? nemo erat uoluntarius laudator Præturæ tuæ. 6. Verr. 16. Omnes enim trahimur & ducimur ad cognitionis & ſcientiæ cupiditatem. 1. Off. 18. Quæ ducuntur a ſenſibus, & ab omni conſuetudine. Acad. quæſt. edit. 1. lib. 2. 40. Sic adoleſcentes ſenum præceptis gaudent, quibus ad uirtutum ſtudia ducuntur. Cat. 13. Ita ex quatuor temporum mutationibus, omnium, quæ terra marique gignuntur, initia, cauſæque ducuntur. 2. de N. d. 72. Oracula æquatis ſortibus ducuntur. 2. de Diu. 33. Qui in periculis cum laude & uirtute verſantur, ſpe poſteritatis, fructuque ducuntur. pro Rab. 96. Itaque anhelans ex imis pulmonibus præ cura ſpiritus ducebatur. ad Her. 4. 200. Omnino iam tempora (bellum enim ducitur) integram ſibi cauſam reſeruant. Brut. 18. 7. ideſt, producetur. Nec uero dubito quin exitioſum bellum impendeat, cuius initium ducetur a fame. Att. 9. 180. 4. At nunc preme ſpoliati, naue a prædonibus abducta, ipſi in hoſtium numero locoque ducemini. 7. Verr. 97. Secumque rapient, ad quemcumque ipſæ dolorem, cruciatumq. ducentur. Tuſc. 5. 59. Ex facto autem ipſo ſuſpiciones ducentur, ſi, &c. 2. de Inu. 147. Ab iis rebus quemadmodum ducatur honeſtum, ſatis fere diximus. Off. 12. At enim id ipſum habet aliquid diuini, quæ cuique hoſtia obtingat, tanquam in ſortibus quæ cuique ducatur. 2. de Diu. 57. Vt qui audient ratione potius quam auctoritate ducantur. 4. Acad. 109. Mulier, quæ in concubinæ locum duceretur. 1. de Or. 90. Deinde ita tempus duceretur, ut a M. Glabrione Prætore, & a magna parte horum iudicum, ad Prætorem alium, iudiceſque alios ueniremus. 3. Verr. 30. Ad quem metu, ſi deorum monitis non duceremur, tamen ipſi noſtro ſenſu coniecturaque caperemur. de har. reſp. 50. Puto poſtquam tu es profectus, in creditorum cauſa, ut centeſimæ perpetuo fœnore ducerentur. 5. Att. 54. pro, ſubducerentur. Alii emendi aut uendendi quæſtu & lucro ducerentur. 5. Tuſ. 13. Sed ab iis partibus, quæ ſunt honeſtatis, quemadmodum officia ducerentur, ſatis expoſitum uidetur. Off. 30. Duci ab humili. Tuſc. 1. 4 ad mortem. Tuſ. 1. 90. auditione fabellarum. de Fin. 5. 39. beneuolentia. Off. 2. 30. Nec quemquam hoc errore duci oportet. Off. 106. Spe poſteritatis fructuque duci. pro Rab. perduel. reo, 22. Duci honeſtate. de Fin. 5. 59. Cum de foro in Capitolium currum flectere incipiſſt, illos duci in carcerem iubent. 7. Verr. 62. Tamquam in gyrum rationis duci oporteret. Part. 118. Off. 1. 27. Duci ineptiis ac fabulis. pro Clu. 134. C. Fuficium duci iuſſit petitorem, &c. 4. Ver. 21. & 44. Duci beneficiorum magnitudine. Off. 2. 30. opinione. Tuſc. 2. 56. pretio ac mercede. Off. 2. 29. Pretio quæſtuq. 1. Ver. 229. dignitatis præſtantia. Off. 2. 30. ratione potius, quam auctoritate. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 56. & delectari re aliqua. 3. ad Quint. fr. 25. ſplendore dignitatis. de Fin. 5. 59. Sorte de Diu. 87. ſtudio alicuius rei. Tuſc. 2. 56. In perpetuitate temporis uita beata duci ſolet. 2. de Fin. 138. Hanc damnationem duci non oportet. in Verr. 229. Legiones eæ, quas audio duci, ad te perducantur. 12. fam. 45. Officii rationem atque exiſtimationis duci conuenit. pro Quint. 9. Quid, cum fictas, tabulas, e quibus utilitas nulla duci poteſt, cum uoluptate legimus? 5. de Fin. 94. A lege ducendum eſt iuris exordium. 1. de Leg. 27. Vti liberum ſpiritum ducendi nullam habeat poteſtatem. in Ant. 197. Officii rationem in omni uita, non commodi, eſſe ducendam. pro Sext. 7. A ducenda autem uxore ſic abhorret, &c. Att. 14. 309. 3. In uxore ducenda, in liberis procreandis. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 99. Pericula mortis parui eſſe ducenda. pro Arch. 188. Non ſuas ſecum mulierculas ſunt in caſtra ducturi? in Cat. 109.

Ducens.

Infra ſe humana omnia ducens. 3. de Fin. 45. Cohortes ex Piceno, Lentulo & Thermo ducentibus, cum Domitii exercitu iunctas eſſe. Att. 116.

Ductus.

Mihi, beneuolentia, credo, ductus, tribuebat omnia. de claris Or. 99. Eſt igitur ambulantibus ad hunc modum ſermo ille nobis inſtitutus, & a tali quodam ductus exordio. 2. Tuſc. 14. Ductus odio properauit reum in iudicium dedocere. Att. 1. 11. 4. 5. Tuſc. 13. Non re ductus es, ſed opinione. pro Mur. 57. Omnis ille ſermo ductus eſt e percunctatione filii. de Claris Orat. 184. Hinc Pomponii ductus eſt ſermo de Cl. 166. Excipiatq. animam eam quæ ducta ſit ſpiritu, eandemque a pulmonibus reſpiret & reddat. 2. de Nat. d. 204. Contumacia a magnitudine animi ducta, non a ſuperbia. Tuſ. 163. Vt non ſine cauſa ex his memoriæ ducta ſit diſciplina. de Fin. 124. Ducta laus ab humili uenit ad ſummum. 2. Tuſc. 7. Huic ſpatio ſimili ductum latus extat utrique. in Arat. Vnde hoc totum ductum & conflatum mendacium eſt. pro Roſc. Com. 28. Ex quo amicitiæ nomen eſt ductum. de Nat. d. 1. 85. Ac uideo hanc primam ingreſſionem meam non ex oratoris diſputationibus ductam, ſed e media philoſophia repetitam. Or. 197. Ex quo intelligi debet principium ductum eſſe a ſe diligendi. 3. de Fin. 26. Neque temporis non longinqua ſpe ductum eſſe moleſte feram. Att. 44. Quoniam confidens mala conſuetudine loquendi in uitio ponitur, ductum verbum a confidendo. 3. Tuſc. 23. Viæ ab inteſtinis ad iecur ductæ ac directæ. 2. de N. d. 207. Magnam pecuniam confeceram, ut ſoluerent centeſimis ſexcenis ductis cum renouatione ſingulorum annorum. Att. 6. 6. Sed centeſimis ductis a proxima quidem ſyngrapha, nec perpetuis, ſed renouatis quotannis numerabantur nummi. Att. 6. 113. 11. Ductis, ideſt ſupputatis & imputatis.

Ductus.

Quemadmodum quis ambulet, ſedeat, qui ductus oris, qui uultus, &c. 5. de Fin. 43. Omnes oræ ciuitatis ſe ad Pompeii ductum applicauerunt. 3. fam. 47. Pompeius rem optime ductu ſuo geſſit. pro Pomp. 15. Quique ſuo ductu & imperio cruento illo atque funeſto, ſupplicia, &c. de har. reſp. 1. Adde ductus aquarum, deriuationes fluminum. 2. Off. 18. Ductus uero aquarum, quos iſti Nilos & Euripos uocant, quis non, cum hæc uideat, irriſerit? 2. de Leg. 1.

Dux.

Tanta auctoritate dux. Att. 7. 127. 7. Dux recte uiuendi natura. de Ami. 17. Is eſt Artemidorus Pergamenus, qui in ſua patria dux iſti quondam & magiſter ad deſpoliandum Dianæ templum fuit. 5. Verr. 44. Ad hoſtiam deligendam poteſt dux eſſe uis quædam ſentiens. de Diu. 105. Induciomarus, dux Allobrogum. pro Font. 283. Dux ἀστρατήγητος. 7. Att. 43. Dux & ſignifer calamitoſorum. pro Mur. 48. Dux cauſæ. pro Planc. 61. Dux & præfectus claſſis. 7. Ver. 71. Sed tamen ille dux Græciæ, &c. de Sen. 83. Imperator eorum caſtrorum, duxque hoſtium. in Cat. 98. dux impietatis. de Amic. 40. Mors claris viris & fœminis dux eſt in cœlum. Tuſc. 154. Maior dux. Acad. qu. edit. 1. lib. 2. 3. Sed tamen eorum omnium hic dux eſt atque princeps. de haruſ. reſp. 157. Huius autem rei tu idem dux es & comes. pro Marcel. 6. dux ſalutis, poſt red. in Senat. 30. ſententiæ. 1. Phil. 10. dux ac princeps in illa multitudine ſicariorum. pro Roſ. Am. 49. Ducem quod habet uis populi, interdum lenior eſt, quam ſi nullum haberet. Dux enim ſuo periculo progredi cogitat, populi impetus periculi ſui rationem non habet. 3. de Leg. 22. Ducem paratiorem numquam improbi ciues habuerunt. 16. ſam. 13. Ad rem gerendam non ſuperſtitionem habeas, ſed rationem ducem. 2. de Diu. 126. Nec ſe comitem illius furoris, ſed ducem præbuit. Lęl. 35. Deinde & Senatui, boniſque omnibus auctorem, principem, ducem præbeas. Planco, lib. 10. 6. 7. ducem ſe huic animanti præbere. de uniu. 59. Præbere aliquem ducem exercitui. pro Dom. 73. Summum me ducem tuæ literę reddiderunt: plane neſciebam te tam peritum eſſe rei militaris. ep. 142. Naturam debemus ducem ſequi. off. 56. Quem auctorem publici conſilii, & regendæ ciuitatis ducem, & ſententiæ atque eloquentiæ principem in Senatu, in populo, in cauſis publicis eſſe uolumus. 3. de or. 36. Pompeio duce tanti belli. pro Pomp. 10. Plane hoc ſpectat Octauius, ut ſe duce bellum geratur. Att. 857. Magiſtra & duce natura. 1. de Fin. 107. Belli duces præſtantiſſimi. de Or. 85. Statuiſſemque eos ſolum nominare, qui cauſæ noſtræ duces, & quaſi ſigniferi fuiſſent. pro Planc. 61. An ingenium? cum etiam ipſe caſus euentuſque rerum non duces, ſed comites eius conſiliorum fuerint. pro Cornelio Balbo. duces hoſtium. in Ver. 78. Improuidi & negligentes duces. Atti. 7. 138. 2. Qui ipſi fuerint impietatis duces. Lęlius. 40. Duces latronum notiſſimi. 10. fam. 29. An ueſtri prætores, veſtri duces, ueſtri imperatores? pro Flac. 21. Diis immortalibus ducibus hāc

voluntatem

voluntatem ſuſcepi. in Cat. 155. Cui populo duces Lentidios Iolios, Sergios præfeceras. pro Dom. ſua, 69. Cum duobus ducibus de imperio in Italia decertatum eſt, Pyrrho & Annibale. de Amic. 101. Videte ne utilius uobis & honeſtius ſit illis ducibus errare, quam hoc magiſtro erudiri. pro Corn. Balbo. 521

Ductor.

Quoties non modo ductores noſtri, ſed uniuerſi etiam exercitus, ad non dubiam mortem concurrerunt? 1. Tuſc. 73. Ideſt, duces exercitus. ἡγούμενοι, στρατηγοί,

Dudum.

Vt dudum de Læliorum & Mutiorum familiis audiebamus. de Cl. Or. 136. D. enim circumrodo, quod deuorandum eſt. ad Attic. lib. 4. 74. 1. Dixi d. materiam aliam eſſe ioci, aliam ſeueritatis. 2. de Or. 146. Ratio, quam d. diximus. de Fat. 148. Quæ d. ad me, & quæ etiam ante bis ad Tulliam de me ſcripſiſti, ea ſentio eſſe uera. Att. 11. 230. 1. Vt d. ad Demoſthenem & Hyperidē, ſic nunc ad Antonium Craſſumque peruenimus. de Cl. Or. 72. Id erat quondam quaſi neceſſe: nunc quoquo modo ſe res habet non eſt item quam d. Att. 227.

Duellius.

Nam ut duellum, bellum, & duis bis, ſic Duellium eum, qui Pœnos claſſe deuicit, Bellium nominauerunt, cum ſuperiores ſemper appellati eſſent Duellii. in Or. 85.

Duellum.

Duellum grauius diſcordię ciuiū. 3. de Leg. 8. Duelli inſtrumenta, non ſaui æs atque ferrum. 2. de Leg. 43. Quique agens rē duelli, quique popularem, auſpicium pręmonento. 2. de Leg. 18. Duella iuſte geruntio. 3. de Leg. 9.

Duilius.

Duillius primo Punico bello. 2. de N. d. 124.

Dulcis.

Dulcis amor. 2. ſam. 1. Dulcis leuitate ſum. 5. Att. 20. Vt ſim dulcis mihi. 3. ſam. 29. Dulcis non multo ſecus eſt patria ea quę genuit, quā quæ excepit. 2. de Leg. 5. Demetrius Phalereus Orator parum uehemens, dulcis tamen, ut Theophraſti diſcipulum poſſis agnoſcere. Off. 1. 5. Quod tu ipſe tam amandus es, tamq. dulcis, &c. 9. ſam. 31. ideſt, ſuauis & iucundus. Oratione Lælii nihil eſt dulcius. de Cl. Nihil potuit, mihi quidem ut uiſum eſt, dulcius, idque, cum verbis, tum etiam animo ac vultu. 5. Att. 2. Omne enim animal ſenſus habet: ſentit igitur & calida & frigida & dulcia & amara. 3. de N. d. 42. Longiori epiſtolæ, ſuperiori quę reſpondi: nunc breuiori, propiori quidquid reſpondeam, niſi eam fuiſſe dulciſſimam? Att. 15. 327. 3. Nihil inquam in iſto t Brutum amaſti dulciſſime Attice. Att. 91. Noſtra autem cauſa, quæ optime & dulciſſime frater incidit in Tribunitiam poteſtatem, nihil habuit contentionis cum Tribunatu. 3. de Leg. 36.

Dulciculus.

Demus ſcutellam dulciculæ potionis, aliquid uideamus & cibi. 3. Tuſc. 79.

Dulcedo.

Hunc aulum dulcedo ducit ad animum. 4. ad Her. 177. Dulcedo corporis. de Fin. 3. 1. Dulcedo iracundiæ. 1. ad Q. fr. 40. Nam & odor urbanitatis, & mollitudo humanitatis, & murmur maris, & dulcedo orationis, ſunt ducta a cæteris ſenſibus. 3. de Or. 88. Ac ueſtri miſerebor, quibus nec ætas, neque honores, neque uirtus aliena dulcedinem uiuendi minuere potuerit. ad Brut. 49 in ep. Bruti. Itaque in uictoria hominis neceſſarii, neque honoris, neque pecunię dulcedine ſum captus. Matius Ciceroni, lib. 11. 47. Quæ natura bona ſunt, quia dulcedine uoluptatis & ſcabie carent, non cernimus ſatis. de Leg. 165. Milites dulcedine quadam gloriæ commoti, magno illud clamore approbauerunt pro Arch. 18. Dulcedine, corruptelaque mores deprauati. 2. de Leg. 62. Mouet maxima dulcedine ſenſum uoluptas. 2. de Fin. 65. Cum omnes ſenſus dulcedine omni quaſi perfuſi mouerentur. de Fin. 88.

Dulcitudo.

Dulcitudo orationis. 3. de Or. 88. Quinetiā guſtatus, qui eſt ſenſus ex omnibus maxime uoluptarius, quiq. dulcitudine præter cęteros ſenſus commouetur, quam cito id quod ualde dulce eſt, aſpernatur ac reſpuit? 3. de Or. 55.

Dulceſco.

Primo vua eſt peracerba guſtatu: deinde maturata dulceſcit. de Senect. 49.

Dulce.

Tuus hiſtoria quædam Græca ſcripta dulciſſime. de Claris Orat. 38.

Dulciter.

Aut enim eam voluptatem tueretur quam Ariſtippus, ideſt qua ſenſus dulciter ac iucunde mouetur. 2. de Fin. 30.

Dum.

Num expectatis, dum L. Metellus, &c. in Verr. 174. Noli expectare d. tibi gratias agam. Att. 276. Et quamquam nihil d. audieramus, nec ubi eſſes, nec quas copias haberes, tamen ſic ſtatuebā ad Caſſium, l. 12. 7. 5. Ego in Arcano opperior, d. iſta cognoſco. 10. Att. 6. ideſt cognoſcam. Expecta amabo te, d. Att. conueniam. Att. 7. 111. 7. d. mihi deſeruis, non ſeruiſti ſatis ualetudini. 16. famil. 24. in ep. ad Tironem. Expectas fortaſſe d. dicat, patietur? Tuſc. 174. Sed tamen iam inſici debet his artibus, quas ſi, d. eſt tener, combiberit, ad maiora ueniret paratior. 3. de Fin. 14. D. præſidia ulla fuerunt, in Syllæ præſidiis fuit. pro Roſc. Am. 75. Brundiſio nihil d. erat allatū. Att. 135. D. hominum genus ciuic. pro Roſc. Am. Hæc d. Romæ geruntur, Quintius interea, &c. pro Quintio, 4. Vſus eſt hoc cupidine tam diu, d. forum diis immortalibus, populoq. Romano habuit ornatum. 6. Verr. 5. Suſtinuiſſe hoc crimen primum ipſe ille latronum occultator locus, d. neque muta ſolitudo iudicaſſet, neque cæca nox offendiſſet Milonem. pro Mil. 111. Iſta conditione, d. mihi liceat fateri neſcire, quod neſciam. de Or. 93. D. literæ Latinæ loquentur. 1. de Leg. 1. D. res maneant, uerba fingant arbitratu ſuo. 5. de Fin. 153. Vſque ad eum finem, d. poſſint ſe ipſa defendere. de Nat. d. 52. Virtus, quæ uetat ſpectare fortunam, d. præſtetur fides de Diu. 142. Qui ualuit tandiu, d. hic prodiret. pro Flac. 154. Interim ad me uenit Munatius noſter, ut conſueuerat, & ego ei literas tuas de d: nihil d. enim ſciebat. Planco, lib. 12. 13 6. Quod ſi totum tibi perſuadere non poſſum, ſaltem, d. quid de Hiſpanis agamus ſcitur, expecta. De Aufidio non puto te expectare d. ſcribam. Att. 5. Non expectaui Brute, d. tu ſcriberes. ad Brut Nihil d. etiā iſtiuſmodi ſuſpicabar. In Verr. 201. Nihil ei longius uidebatur, quam dum illud uideret argentum. in Verr. 208. Vti aliqua re tandiu. d. velis. in Verr. 201. Tu autem meminiſti nos ſic agere, ut quoc uellet pręfecturas ſumeret, d. negotiatori. Att. 6. 111. 10. Interpellent me, quominus honoratus ſim, d. ne interpellent quominus Reſpublica a me commode adminiſtrari poſſit. Brutus Cic. to. 11. 3. Ego ſicut adhuc videor ſignior fuiſſe, d ne tibi videar, non laboro. Att. 8. 32. ideſt, dummodo non.

Dummodo.

Quid? qui omnia recta & honeſta negligunt, dummodo potentiam conſequantur, nonne idem faciunt, &c. 3. Off. 109 Quod numquam, d. otioſi eſſent recuſarunt. Att. 106. D. ne iiſdem uerbis. Att. 202. D. ne continuum ſit. de Or. 160. Poſtpoſui omnia, d. parerem. 16. ſam. 29. ex epiſt. Ciceronis filii. Ideſt, *parui poſtpoſitis omnibus*.

Dumus.

Animaduerti columellam non multum e dumis eminentem, in qua inerat ſphęræ figura & cylindri. 5. Tuſc. 92.

Dumetum.

Cum ſit enim campus in quo exultare poſſit oratio, cur eam tantas in anguſtias & Stoicorum dumeta compellimus? Acad. quæſt. ed. 1. lib. 2. 102. Dumeta Stoicorum, allegorice, pro ſpinoſo & ſubtili diſſerendi genere, quale erat Stoicorum. Septū undique & ueſtitū uepribus & dumetis indagaui ſepulchrū. 5. Tuſ. 9 1.

Duntaxat.

Statim mehercule Arpinum irem, ni te in Formiano commodiſſime expectari uiderē, duntaxat ad pridie Nonas Maias. Att. 2. 29. 3. Coluntur autem ſimulatione amicitię, d. ad tempus. de Amic. 106. Cōſules duos bonos amiſimus, ſed d. bonos. ad Brut. Atque ille diſceſſus, dolor meus d. ueſtrum quidem ſcelus ac dedecus haberetur. in Piſ. 86. Eum tamen uelle d. imitari de Leg. 1. 6. Quod ipſum etſi non iniquum eſt, in tuo d. periculo. pro Deiotaro, 1. Hę artem quidem & pręcepta d. requirunt. Or. 119. Nos animo d. uigemus. Att. 17. Inferiorem eſſe patitur, d. uſque eo, ne cum bonis, fama, fortuniſque omnibus Sexti Neuii cupiditati crudelitatique dedatur. pro Quint. 41.

Duo.

Duo enim duarum ætatum plurimi facio, Cn. Pompeium filiæ tuę ſocerum, & M. Brutum generum tuum. Appio, l. 3. 4. 4. Omnia duo tertium aliquod ad cohęrendū requirunt. de Vniu. 15. Horum pater abhinc duo & uiginti annos eſt mortuus. in Ver. 113. Sin autem id non eſt, nihil duobus nobis eſt ſtultius. 7. ſam. 21. ideſt, utroque noſtrum.

Duodecim.

Duodecim tabulas diſcebamus pueri ut carmen neceſſarium, quas iam nemo diſcit. 2. de Leg. 54. In d. hæc habemus ſecundū

naturam,

naturam, reliqua ſunt in more. 2. de Leg. 57. Quid? qui poſt d. in urbe ſepulti ſunt 2. de Leg. 53. Duodecim tabulæ omnibus bibliothecis anteponendæ. 1. de Or. 96. & 127. D. tabularum libri vtilitas & commendatio. 1. de or. 95. & 96.

Duodecies.

Furta Prætoris quæ eſſent H S. duodecies 4. Verr. 134. Ne cauſam diceret, ſeſtertio duodecies cum Cæſare paciſcitur. in Salluſt. 12.

Duodenus.

Et in eo duodena deſcribit in ſingulos homines iugera; in Rull. 84.

Duodeuiginti.

Amplius duodeuiginti partibus confirmant maiorem. 4. Academ. 145.

Duodetricies.

Ita in frumentum imperatum H S. duodetricies in annos ſingulos Verri decernebatur. 5. Verr. 139.

Duodequadraginta.

Duodequadraginta anni. 5. Tuſc. 80.

Duodequinquageſimus.

Oratio, qua anno duodequinquageſimo vſus eſt. de Cl. orat. 179.

Duplex.

Modus in ſingulis pedibus orationis aut ſeſquiplex, aut duplex, aut par. in or. 1 12. Itaque diſſeruit duas eſſe vias, duplicesque curſus animorum e corpore excedentium. 1. Tuſc. 113. Duplices ſimilitudines eſſe debent, vnę rerum, alteræ perſonarum. ad Her. 22.

Dupliciter.

Carere culpa dupliciter. Pæto, lib. 9. 16. 13. D. delectatus ſum tuis *literis*, & quod, &c. ad Pętum, lib. 9 20. 1. 3. Tuſc. 64. 4. Aca. 185. Quæ cum expoſuit, adiungit d. dici, eſſe nūs ſuſtinere ſapiētem: vno modo cum, &c. Acad. 56. Is ſe maledictis non abſtinet, iis quidem, quæ in ipſum d. recidunt. Or. 107. D homines deiiciuntur. pro Cæc. 67 9. ſam. 37. ad Brut. 52. in ep. Brut. id eſt, duobus modis.

Duplus.

Dupla ſecunda pars primę partis. de Vniu. 29. Pęna dupli. 3. Off. 84. In duplum ire. pro Flac. 39. Duplo & triplo interuallo orbes ſeptem diſpares moueri iuſſit. de Vniu. 33. Duplo maius & altero tanto maius. Or. 215. Dupla & tripla interualla explere. de Vniu. 29.

Duplico.

Cum ſæpius duplicaret numerum dierum. de Natu. d. 1. 42. Facile fuit, quas non habemus duplicare. de Diu. 1 17. Duplicare & iterare verba. in Or. 74. Duplicetur hæc naſcens de me opinio. 16. fam. 27. ex ep. Ciceronis filii. Non intelliges duplicari ſolicitudines, quas eleuare tua te prudentia poſtulat? Luceius. Cic. 5. 40. Exercitum, Deiotari aduentu, cum omnibus ſuis copiis duplicaturi eramus. 5. Att. 35.

Duplicatus.

Ad id nec propoſitum vllum fuit, etſi fuiſſet, duplicata gloria diſceſſiſſem. pro Dom. 232. Et geminata atque duplicata, vel etiam ſæpius iterata ponantur. in Part. 13, & 29.

Dupondius, *Vide dipondius*.

Durus.

Quis tam fuit illo tempore durus & ferreus, quis tam inhumanus, præter vnum te, qui non illorum ætate, nobilitate, miſeria commoueretur? 7. Verr. 94. Homo vehemens atque durus. pro Cæl. 58. Durus in pœna & animaduerſione. ad Brut. 34. Vt uita, ſic oratione durus, incultus, horridus. de Cl. Orat. 60. Durus & ſermone & moribus. de Fin. 4. 74. Senex durus ac pene agreſtis. pro Cęl. 27. Nam ipſe durus eſt præter ęquum & bonū. de Inu. 48. Dura annona. pro D. ſua, 13. domina cupiditas. in Parad. 50. lex. 1. de or. 241. natio. 5. Phil. 173. ſeruitus. in Parad. 49. Aut iſta ſiue beatitas, ſiue beatitudo dicenda eſt (vtrunque omnino durum, ſed vſu mollienda nobis uerba ſunt) Verum, &c. 1. de Nat. d. 132. de Cl Or. 150. Verbum durum, inſolens, humile. de Cl. 190. Duri enim hominis, vel potius vix hominis uidetur, periculum capitis inferre multis. 2. Off. 71. Quis tamen ſe tam durum, agreſtemque præberet, qui hanc. mihi non daret ueniam? in Or. 82. Neminem puto eſſe tam durum, cui non oratio tua miſerāda viſa ſit. de Or: 134 Quis tā animo agreſti ac duro eſt, &c. pro Arch. 189. Duro tempore anni. 10. Att. 39. cui opponit Aeſtatem. Duri fulmus in Dolabella. Brut. 91. Duris enim quondam temporibus Reipub noſtrę, &c pro Cornel. Balbo, Nam & Cimbricas res adoleſcens attigit, & ipſi illi C. Mario, qui durior ad hęc ſtudia videbatur, iucundus fuit. pro Archia, 15 Iam pene belli depulſo metu commutatam annonam eſſe dicebant: quæ quia rurſus in meo reditu facta erat durior, &c. pro D. ſua, 13. Durior cauſa. Brut. 26. Doctrina non moderata, nec mitis, ſed, vt mihi videtur, paulo aſperior & durior, quam aut ueritas aut natura patiatur. pro Mur. 55. Durior in aliquem. 1. Att. 5. Durior locus dicendi. pro Mur. 45. Si durius aliquid eſſet, ſuccurrere celeriter poſſem. 10. fa. 42. in epiſt. Planci. id eſt, aliquid aduerſum accideret. Quid ad hanc manſuetudinem addi poteſt, cum, quicum bellum geras, tam molli nomine appellaris? Quamquam id nomen durius iam efficit vetuſtas. 1. Off 57. Prouidete, ne duriorem vobis conditionem ſtatuatis, ordinique ueſtro, quam ferre poſſit: pro Rab. Poſth. 10. Duriorem te eius miſerę & afflictę fortunæ præbes. 14. ad Att. 22. in ep. Att. Perſpicio, non fore in te Cæſarem duriorem. 6. ſam. 43. Duriore fortuna conflictari. Att. 10. 195. 4 Duriores legum conditiones. pro Clu. 120. Duriores partes mihi impoſitas eſſe. 10. Att. 27. in ep. Antonii. Attilius Poeta duriſſimus. Att. 14. 318. 5. Duriſſimo ore fuit, qui præſente Hortenſio geſtū agere conaretur. pro Quint. 52. Duriſſima Rep. tempora. pro D. ſua, 72. Duriſſimis & frigidiſſimis locis. 8. fam. 43. in ep. Cęl. Duriſſimis pedibus Socrates. 1. de Or. 15.

Durius.

Durius hoc accipere, quam belli homines ſolent. 1. Att. 4. Durius accipere hoc mihi uiſus eſt, quam uellem. i. Att. 4. Equidem nihil diſſerui durius, cum nominatim de C. Antonio decernerem. ad Brut. 3. 5. Durius quam a te facta ſunt, nonnulla proferantur. 11. ſam. 44.

Duriter.

Verba duriter aliunde tranſlata. ad Her. 27.

Duritas.

Quanta in altero duritas? in altero comitas? de Seneɛt 90. Alii duritatem & ſeueritatem quandam uerbis, & orationis quaſi mœſtitiam ſequuntur. in Or. 29.

Duritia.

Animi duritia ſicut corporis, quod cum uritur, non ſentit, ſtupor potius eſt quam uirtus. pro Com. 232.
Et fortudinem audacia imitatur, & patientiam duritia immanis. in Part. 43. Duritia uirilis. Tuſ. 5. 55. Qui patientiam & duritiam in Socratico ſermone admirat. de Or. 148.

Durities.

An ego tantam aut animi duritiem habere, aut oculorum impudentiam poſſim, ut, &c. pro D. ſua. 77.

Duro.

Iam ſenſus moriendi, ſi aliquis eſſe poteſt, is ad exiguum tēpus durat, præſertim in ſene. de Sen. 91. Ipſa illa delinitio multitudinis ad breue exiguumque duratura eſt tempus Off. 45.

Dureſco.

A quilonibus reliquiſque frigoribus dureſcit humor. 2: de Nat. deor. 20.

Duumuir.

Vt acta duumuiri omnibus menſibus inſpiceret. Att. 14. 319. 2. Duumuirorum coloniæ dedicendæ, inſignia, lictores cum bacillis. in Rul. 91. Duorumuirorum iudicium. in Or. 87.

Duumuiratus.

Ipſe tum imaginis formandæ. cauſa duumuiratum gerebat; pro Sext. 14.

Dux, *Vide in ordine uerbi Duco.*

Dynei, populi. Att. 250.

Dynaſtes.

Idem ſi ceteri reges, tetrarchæ, dynaſteque feciſſent. &c. 11. Phil. 313. Si eris iſte nebulo cum his dynaſtis in gratia. Att. 2. 24. 2. *Σὺν δυνάμει*. 9. Att. 16. *Δυναστὰ* ſecundum Diodorum. 6. ſ. 7. Dypilus, locus. de Fin. 114.

Dyſenteria.

Sane *δυσεντερίαν* pertimueram. Gallo. lib. 7. 27. 4.

Dyſuria.

Δυσουρία tua mihi ualde moleſta. Att. 164. Epicurum tui Stoici male accipiunt, quia dicas *δυσουρικὰ*, *καὶ δυσεντερικὰ πάθη* ſibi moleſta eſſe: quorum alterū, morbum edacitatis eſſe putāt, alterum etiam turpioris intemperantiæ. Gallo, lib. 7. 46.

E

E Litera.de Or.147.Et iota literam tollas,& e pleniſſimum dicas.

E,præpoſitio.

E breuibus.Or.215.E cauſa ereptus.2.Phil.257.Quidquid habuet,id totum habuit e diſciplina.de Cl.189.E fontibus abditis & reconditis hauriri artium ſtudia.1.de Or.7.Epicureos tecum paucos a Græcia compararet.de Nat.d.1.41.E gregibus ephebonum uix ſinguli reperiebantur,&c.de Nat.d.1.55.Quint. Vectius Vectianus e Marſis.de Cl.179.E morbo recreatus.poſt reditum ad Quir.3.Vt e multis una uideatur.de Nat.d.1.77.Solem enim e mundo tollere uidentur, qui amicitiam e uita tollunt,&c.de Amic.43.E natura maxime eſt in morte fortunæ diſcrimen tolli,ut ſint omnia locupletibus cum plebe communia.2.de Leg.55.Hunc ſtatum corporis maxime expetit qui eſt e natura maxime. de Fin. Acad.q.ed.2.lib.1 14.e natura,hoc eſt ſecundum natura poeticis numeris.Or.218.Vt e patre audiebam.de Nat.d.2.8.ideſt, vt dicebat pater.v.Id.Febr.ueſperi e Philotimo literas accepi.7.Att.63.E quo(indicio) ſalus ablata eſſet omnibus. pro Syll.32.regione.1.de Fin.15.& 3.ad Quint.fr.2.ideſt,ad lineam, Nōne etiam dicitis eſſe e regione nobis e contraria parte terræ, qui aduerſis ueſtigiis ſtent contra noſtra ueſtigia?4. Ac.256.Si omnia deorſum e regione ferrentur,&,vt dixi,ad lineam,numquam fore vt atomus altera alteram poſſet attingere. 1.de Fin.28.Videnti e conſtantiſſimo motu lunæ, quando illa e regione ſolis facta incurrat in umbram terræ, quæ eſt meta noctis vt eā obſcurari neceſſe eſt.2.de Diu.25.Laborat e renibus.2.Tuſ.101.Ex vſu ducunt & e Repub.quod in altero uocalis excipiebant, in altero eſſet aſperitas,niſi literam ſuſtuliſſes.Or.212.Ciuis e Republ.9.fami.50.Ea prædia, ſi dicam non eſſe e Repub.diuidi, docere te uidear, non rogare.epiſto.207. Senatus cenſet,atque e Repub.exiſtimat,ædiles, &c.in Ant.224. Facit ea tua dignitate & e Repub.Brut.2.2.Brutum bene & e Repub.& ſua maiorumque ſuorum dignitate conſuetudineque feciſſe. in Ant.229.Duobus aut tribus Senatuſcōſultis e Rep. bene factis reliquas res ad lucrum prædamque reuocarit.3.Phil.145.E Repub.& contra Remp.eadem res eſſe poteſt.pro Mil.10. Non.n. eſt e ſaxo ſculptus aut e robore dolatus.Acad.q.ed.1.lib.2.92. Lapidem e ſepulchro uenerari pro deo.Plāc.279. E uulgari ſermone eſt iambus.Or.111. E ſomno excitare aliquem. Somn. Scip.8.Eunuchi e Syria Aegyptoque.Or.210. Sed repente e ueſtigio ea homine,&c.1.Verr.31.E uia languere.1.Phil.8.poſſe acerbos e Zenonis ſchola exire.de Nat.75.

Ea,Vide Is. Eatenus.

Dii eatenus nobis declarantur,quo ipſi volunt. de vniu.49. Sed hoc ciuile quod vocant, eatenus exercuerunt, quoad populo præſtare voluerunt.1.de Legib.20.de vniu.56. Quorū ſiquis forte eſſet ſordidior,ferres eatenus, quoad per ſe negligeret eas leges quibus eſt aſtrictus:&c.ad Q.fr.1.8. Verba perſequens eatenus, vt ea non abhorreant a more noſtro.de Opt.gen. or.153.

Eblandior.

Enitere,elabora,vel potius eblandire,effice vt Planc.&c.36. Att.49.Eblandita,non enucleata ſuffragia.pro Cn.Plan.8.

Ebrius.

Habuiſti enim in tua poteſtate,ex quo vel ex ſobrio,vel certe ex ebrio ſcire poſſes.Pæto,lib.9.17.2. Seruos Milonis apud ſe ebrios factos dixit.p Mil.123.Perſonabāt oīa vocibus ebriorū. in Ant.180.Inſanis & ebriis multa falſa videnē.2.de Diu.180.

Ebrioſus.

Stilponem ferūt & ebrioſum & mulieroſum fuiſſe.de Fat.15. Vtimur exemplis ſomniantium,furioſorum,ebrioſorum. Acad. q.ed.1.l.2.50.Hoc vero quis ferre poſſit inertes homines fortiſſimis viris inſidiari,ſtultiſſimos prudentiſſimis,ebrioſos ſobriis dormientes vigilantibus?in Cat.32.3.off.123.

Ebrietas, Ebrioſitas.

Vt inter ebrietatem & ebrioſitatem intereſt.aliudq. eſt amatorem eſſe,aliud amantem.4.Tuſ.21.

Ebullio.

Qui ſi virtutes ebullire volent, & ſapientias, nihil aliud dicent,niſi eam viam,qua efficiantur hæ voluptates, quas ſupra dixi.3.Tuſc.36.Id eſt,cum oſtentatione & pompa efflare, & quaſi pleno ore detonare vel crepare. Dixerit hoc quidem Epicurus, ſemper beatum eſſe ſapientem, quod quidem ſolet ebullire non numquam.5.de fin.71.i.vi veritatis incitatus dicere.

Ebur.

Ebur ex inani corpore extractum, haud ſatis caſtum donum deo.2.de Leg.43.Vt omnia ſigna ille per eos homines, quos nominaui, omne ebur ex ædibus ſacris, omnes vndique tabulas pictas,deorum denique ſimulacra,quæ vellet,auferret.4.Verr.35. Fulgentia ebore & auro tecta. in Parad. 14. Pulcherrimum ex ebore ſignum Mineruę.de Cl.Or.139.

Eburneus.

Signum eburneum,æneum,marmoreum.6.Ver.1.

Eburneolus.

Quem ſeruum ſibi habuit ille ad manum,cum eburneola ſolitus eſt habere fiſtula.3.de Or.125.

Ecce.

Veruntamen ecce autem Antonius accepta grandi pecunia, &c.Att.14.388.1.E.autem repente ebrio Cleomene,eſurientibus ceteris,nuntiatur piratarum naues eſſe in portu Ediſſæ.7. Ver.69.e.autem de tranſuerſo L.Cæſar ueniam ad ſe rogat.At.240.e.autem ſubitum mortuum pro Clu.20.e.autem alia puſilla epiſtola.Att.89.e.autem,ſucceſſere,huic, &c.1.de Leg.5.e. autem noua turba atque rixa.in Verr.234.e.aliæ deliciæ equitū uix ferendæ.Att.15.Cum ſubito e.idem.pro Cęc.290.e.iiſdem auctoribus reſtituti ſumus.de har.254.e.literę Cæſaris ad Corfinium.Att.121.e.tuæ literæ de Varrone. Att.208. e. miſerum hominem,ſi dolor ſummum malum eſt, dici aliter non poteſt. 2.de Fin.154.Sed nūtii ſcribente me hęc ipſa noctu in Caleno. Att.221. .poſtridie ad Caſſinum literę Domitii ad illum, &c. Att.8.152.2.e. illa tempeſtas,du Prouin.Cōſ.78.e. tibi alter eſ fuſa iam,&c.in Piſ.e. tibi e tranſuerſo Lampſacenus. Strato.4. Aca.216.e. tibi exortus eſt Iſocrates.de Or.117.e. tibi ille,&c. ad Her.27.epiſtolam cum a te auide expectarem ad ueſperam, ut ſoleo,e. tibi nuntius pueros uenisse Roma.Att.2.23.1.e. tibi qui rex pop.Rom.eſſe concupierit. Off.68. Cum hæc maxime ſcriberē,e. tibi Seboſus.At.2.30.3.e. tibi eiuſmodi ſortitio, ut in primis Balbo,&c.pro Clu.60.Ἐκχεῖν λόγου,uerbum Thucydidis.7.Att.5.

Ecdicus.

Dixerat mihi Euthydemus ſe curaturum,vt ecdici Milaſii Romam mitterentur,&c.ep.224.Legatos audio miſſos eſſe: ſed malo ecdicos,vt aliquid confici poſſit.ad Thermum,li.13.78.ecdineis in mari Aegeo.in Arat.

Eclipſis.

Eclipſis ſolis & lunæ.ad Her.23.

Eclogarius.

Sed notentur eclogarii,quos.&c.Att.16.6.ideſt, ſermocinatores,uel auditores ſermonum.

Ecquando.

Ecquando igitur iſto fructu quiſquam caruit, ut uidere piratam captum non liceret?7.Ver.53. Quæro a populari Tribuno plebis, ecquando niſi per xxx.tribus creati ſint.pro L. Agr.31. Ecquādo te rationem factorum tuorū redditurū putaſti? 4.Ver.29.Ecquando tu hoīem ineptiorē uidiſti?8.f.43.initio ep.Cæl.

Ecquis.

Ecquis,ecqui,ecquæ.in Ver.122.Ecquid ſcis, &c. de haruſp.251.Vt videant & inueſtigent ecqua uirgo ſit,aut mulier, &c. in Ver.Ecquæ poterit in agnoſcendo eſſe diſtinctio?4.Aca.151. Ecquæ lex,ecquod artificium,&c. ecquo alio fieri potuerit. de Inu.67.ecquæ pacifica perſona deſideretur, &c. ep.124. Quod quæris ecquæ ſpes pacificationis ſit,&c.Att.7.128.3. Brutus ecquid agit,ecquando?13.Att.17. Quid eſt Catilina?ecquid attēdis?ecquid animaduertis horū ſilentium?patiuntur, tacent. 1.in Cat.15.omnia quę uelis conſequuturū,ecquid audieris?ecquiſnam tibi dixerit:in Vat.29.Voco quęro,ecquid literarum? negant.Attic.2.23.ecquid potes dicere cur exierint? 9.Att. 22.A Curione uelim ſcire ecquid ad te ſcriptum ſit de Tirone.Att.ecquid in Italiam uenturi ſitis fac faciam.ep.102.Sed heus tu, ecquid uides Calendis uenire?Att.2.17.2. ecquod iudicium Romæ tam diſſolutum,tam perditum,tam nummarium fore putaſti,quo ex iudicio te ulla ſalus ſeruare poſſet?5.Verr.112.ecquā autem non proditur reuerteoti?pro Mur.140.ecquam exiſtimatis vnquam vlla in prouincia,&c.4.Verr.7.ecquam putatis ciuitatem pacatam fuiſſe quæ locuples ſit?pro l.Man. ecquo de homine.4.Verr.113.Vt cum quęritur,ecquiſnam,&c.Part.235.ecquænam meri poſſit acceſſio?4.de Fin.110.ecquænam ſpes.1.ad Qu.fr.57.ecquidnam honeſtum ſit, ecquid æquum re uera, an hęc tātum opinione ſint.in Top 44. ecquodnam principium putatis libertatis capeſſendę?10.Phil.283. Quid illa, ecquonam modo

modo,ecquonam loco artis indigent?Par.234. E'ντιτείστερ nihil poſſum dicere, nihil φιλοσοργότερον.13.Att.9.

Eculeus,*Vide Equuleus.*

Edacitas,Edax,*Vide Edo.*

Edera,*Vide Hedera.*

Edico.

Conſul edicit,ut Senatus Senatuſconſulto ne obtemperet.in Piſ.83.Edixit ut quiſque.de Nat.d. 77. Antonius edixit ita , ut me & Lælium exciperet.Att.174. Quid eſt cauſæ, quin ſi longe aliter poſſedit, quam Prætor edixit, iſte ex edicto non poſſederit?pro Quint.85.Edictum quod communiter compoſitum fuerat,ſolus edixit.Of.68. Si eum pulſaſſet, edixit ſeſe iudiciũ iniuriarum non daturum.in Verr.125.Miſi,pro amicitia qui hoc ediceret.1.Phil.8.i.nuntiaret.Cum Tribb.plebis edixiſſent , Senatus adeſſet ad a111. Calend. Ianuar. haberentque, &c.ad Brut. 11.6.2.4.Verr.25.Att.1.13.11. Alius igitur finis amicitiç conſtituendus eſt,ſi prius , quod maxime reprehendere Scipio ſolitus eſt,edixero.Læl.53.Quid ſi nõ decreuiſſet,ſed edixiſſet,quis poſſet uere reprehendere?pro Flac.61.Edicere diem.3. Verr.99. Suade igitur eam ipſam legem, vt ego poſſim edicere, &c. 2. de Leg.25.5.Verr.14. Quæ Prętores edicere conſueuerunt. de Inuét.70.Nullus locus fere ab eo fine confirmatione ſententiæ edicitur.de Or.209.Alias inducitur Qui concione auſus eſt dicere, iuſtitium edici oportere, iuriſdictionem intermitti, &c. de har. reſp.51.Tumultum eſſe decerni,iuſtitium edici , ſaga ſumi dicit placere.6.Phil.205.Prætorẽ edici,ne fiat aliquid.ad Q.fr.295. Ne abſens cenſeare, curabo edicendum & proponendum locis. omnibus.Att.17.Eſt enim tibi edicendum,quę ſis obſeruaturus in iure dicendo.2.de Fin.118.

Edictus.

Iſte locare incipit non proſcripta , neque edicta die. 3. Verr. 99. Nam comitia ſine mora futura uidentur . edicta ſunt ad x 1. Calend.Febr. Q.fr.2.6.3.

Edictum.

Edictum,ut ne quis cum telo ſeruus eſſet.in Verr.155. Edictũ Prętoris,lex annua.3.Verr.76. id eſt , iuſſum principis uel magiſtratus.Edictum & interceſſio Tribunorum.pro Pomp.15.Componere ſiue conſcribere edictum.3.Off.105. Habere edictum.9. Phil. 268. Neque me impediret cuiuſquam Quirites inimicum edictum,quominus fretus uobis,ueſtrum ius, beneficiumque defendam.pro l.Man 40.Edictum funeri mittere.9. Phil.268.Qui Romę totum edictum & omnia decreta uendidit. in Verr. 132. Neque ex edicto,neque ex decreto depoſitam pecuniam habuiſſe. 13.fam.78. Qui ex edicto meo in poſſeſſionem venerit. pro Quint. 85 . Ex edicto Prætoris poſſidere bona alicuius , pro Quint.13.Edicto Prætoris,de ſaltu agroque communi & ſeruis communibus detruditur.pro Quint. 14. Flaccus ſanxit edicto, ne ex Aſia exportari aurum liceret.pro Flac.52.Edictorum exceptionibus retineri.11. Att.19.Non hi, qui decretis,edictiſque tuis in te concitati, infeſtiq. ſunt.3.Ver.66.Thermo,l.13.57.6.

Ediſco.

Qui artem iſtam facillimam non ediſcunt.de or. 105. Quis ueſtrum non edidicit Epicuri κυρίας δόξας de Fin.68.Lepta ſuauiſſimus ediſcat Heſiodum,& habeat in ore.ep.92.Ita ſunt deinde dulcea,ut non legantur modo,ſed etiam ediſcantur. 2. Tuſc. 48.de Cl. or. 65. Ediſcendus ad verbum libellus. Acad. quæſt. ed.1.lib.2. 126. Quit ſingulis diebus ediſcendos faſtos populo propoſuerit.pro Mur.129.

Ediſſero.

Ediſſerere fabulam.2.de Leg. 86. Neque neceſſe eſt ediſſeri a nobis quę finis funeſtæ familiæ.de Leg. 38. Quis in docendo, ediſſerendoque ſubtilior?de Cl.or.32.

Edo.

Edit & bibit ἀδεῶς , & iucunde opipare ſane & apparate. 13. Att.67. Nec eſuriens Ptolemæus ederat. 5. Tuſc. 137. Reperiemus aſotos,primum ita non religioſos,vt edant de patella:deinde,&c.2.de Fin.38.Mergi pullos in aqua iuſſit,ut biberent,quoniam eſſe nollent.de Nat.d.27. Quem cũ Catulus nuper audiſſet,fœnum alios aiebat eſſe oportere. 2.de or. 129. 2. de Nat.d. 22.Multos modios ſalis ſimul edendos eſſe, ut amicitiæ munus expletum ſit.de Amic.60.

Edax.

Edax hoſpes.pro Flac.32.Cum hoie edaci tibi res eſt.ep.138.

Edacitas.

Edacitatis morbus. 7. fam. 46. Sine matre edacitatem pueri pertimeſco.3.ad Q.fr.40.

Edo.

Quas hic voces apud Sophoclem in Trachiniis edit?2. Tuſc. 30.Iudicium,quin acciperet in ea ipſa uerba, quæ Nænius edebat,non recuſaſſe.pro Quint.43. Quibus ego teſtimonium denuntiaui,quorum nomina edidi Metello.4. Verr.46.Ego præterea rationem Philogeni permutationis eius , quam tecum feci, edidi. Att.5.100.3. Dii immortales quas ego pugnas, & quantas ſtrages edidi.1.Att.35. Vt illos de Repub.libros edidiſti.ep. 26.Edidit ad allegatos.2 ad Q.fr. 1n. Sed ego mihi a bello non rationes expectabam,quas tibi edidit. Att.7 123.10.Tamen illi ſceleri,quod in me illorum immanitas edidit , haud ſcio an hoc recte proximum eſſe dicam.pro Sex. 49. Apollo Pythius oraculo edidit, Spartam nulla re alia,niſi auaritia , eſſe perituram. 2. off.114. Poſtea quod ſcelus , quod facinus parricida non edidit? 13.Phil.359.Edidit multas ſtrages beluæ impurę furor.3. de L. 21.Hoc commoti dolore,poſtulata Conſulibus, quæ non poſtulata,ſed in iſtum crimina uiderentur eſſe,ediderunt.4. Ver.7.& 211. Nam nonnulli cum prooemium meditati ediderunt , ſic ad reliqua tranſeunt, vt,&c.de Or.138.Scriptores,qui nondum ediderunt,de quibus exiſtimari non poteſt,facile ſuperare. 1. de L. 5. Qui luci ediderat genitor Saturnius, idem Abdidit , & duro formauit tegmine ſaxi.2.de Diu.96.Meum nomen operis ediderat,imperitis iniecerat.pro Dom.18.Scis me nec ad hoſpitem ante diuertiſſe,quam Pythagoræ ipſum illum locum, vbi vitam ediderat,ſedemque viderim.5.de Fin 4.Ede mihi ſcriptum,quid argenti in prouincia Sicilia pararis. 6. Verr. 30. Nec ſe tenuit, quin contra ſuum doctorem librum etiam ederet. 4. Acad. 24. Att.13.278.4.de Fato,2.Vt annales ſuos emendem & edam me rogat Att.2.31.7.Edat præcepta ſalutis & laudis apte ad perſuadendum ſuis ciuibus. 1.de Leg.47.Apud eoſdem qui magiſtratu abierint , edant & exponant quid in magiſtratu geſſerint. 3. de Leg.67.Cuius in complexu libenter extremum vitę ſpiritum ediderim.12.Phil.334.Crocodilos,cuius in terra partum ediderint, obruere oua.2.de Nat.d. 194. Nec ſcriptum habeo , nec poſſum edere.6.Verr.Aliquid dignum hominum auribus efficere atque edere.1.de Or.59.Edere animam.pro Sex.71.Cantus.2. de Diu. 84.clamorem maiorem cum admiratione.Diu.2.39 exemplum ſeueritatis.ad Q.fr.1.2.8. factious.in Ant. 250. Subacto mihi ingenio eſt opus,vt agro nõ ſemel arato,ſed nouato & iterato,quo meliores fetus poſſit & grandiores edere.2.de Or.72.Oues nullum fructum edere ex ſe ſine curatione hominũ poſſunt. de Nat. 58.Iudicium edere.pro Sylla, 33. pro Quint. 43. Edere ploratum virginalem orc.2.Tuſc.35.& 65. Hoc eſt,ita effingere,vel talem vocem emittere , ut virginalis ploratus videatur , non viri. Edere turpiſſimos ploratus.Tuſ.2.33. Edere quæſitorẽ. p Plãc. 34.Memini,n.miros riſus nos edere,&c.ad.Q.fr.2. 24.miras ruinas edere.1.de L.57.ſociũ.pro Qu.51.teſtes.3.in Ver.17.Dic mihi,placetne tibi primi edere iniuſſu meo?Att.210. In alio vero libro,in quo breuiter cõprehẽſis grauiſſimis ſentẽtiis,quaſi oracula edidiſſe ſapiẽtiæ dr.2.de.Fin.34.2.off.114.Eas (epiſt.)ego oportet perſpiciam,corrigam:tum denique edentur. 16. Att.15. Leges autem a me edentur non perfectæ:nam eſſet infinitum. 2. de Leg.30.Illud naturale genus diuinandi concitatione mentis edi,& quaſi fundi videbatur.de Diu.114.Non occultaui, non cõtinui domi : ſed deſcribi ab omnibus ſtatim librariis,diuidi paſſim & peruulgari atque edi pop.Rom.imperaui.pro Syl.32.Sub audi,tabulas.id eſt,omnibus legendum proponi . Non intelligo quamobrem Senatus hoc vno in genere tribus edi voluerit ab accuſatore,&c.pro Planc.3n.Quos iam pridem ad te miſiſſem, ſi eſſe edendos putaſſem. ep1. 16. Tibi familiari meo prius edituri fuerunt iudicium ſcribæ mei,ſi voluiſſes,quam in codicem referrent.pro Syl.175.Deinde poſtea quam eſt editũ, expoſitis a Cn. Flauio primum actionibus, nulli fuerunt qui illa artificioſe digeſta generatim componerent.1.de or.92.

Editus.

Hercules editus Iouis ſatu.1.off.165. Locus præcelſus atque editus.6.Ver.95.Siue animal,ſiue e terra editũ.de Nat. d.2. 18. editum eſt oraculũ Apollinis.Pythii.2. de Leg. 39. Clariſſimi ciues nomen editi iudicis non tulerunt.pro Pl. poſt aũt aliquanto Vulturni iam iudicio expoſito atque edito ſurrexit . in Cat. 113.Nunc autem ſimul atq. editi in lucẽ & ſuſcepti ſumus,&c. 3.Tuſ.3.Quantam vim rerum optimarum mens humana contineat,cuius muneris colendi efficiendique cauſa nati,& in lucem editi ſumus. 1.de Leg.23.Editi ſatu cæli,terrę conceptu Saturnus & Salacia. de Vniuer. 49. Nam tabellæ quæſtionis plures proferuntur, quæ recitatæ , vobiſque editę ſunt . pro Clu. 146.

Hæc ex oraculo Apollinis Pythii edita tibi puta:nihil poteſt eſſe uerius.Brut.2.5. Infinita ſunt ſcelera, quæ ab illo in patriam ſunt edita.de har.reſp.257.Vt eæ ſunt ſortes, quas e terra editas accepimus.de Diu.1.33.Hunc iudicibus editis, qui teſtes iidem eſſe poſſent,abſolutum putarem.pro Planc.33.

Edititius.

Nec enim quidquam aliud in hac lege, niſi edititios iudices es ſecutus.pro Planc.29. pro Mur. 45.

Editio.

Quid enim poteſt dicere, cur iſta editio non ſummam habeat acerbitatem, remota ratione illa, quam in decernendo ſecuti ſumus?pro Planc. 32.

Edoceo.

Id magis ueriſimile aiunt, quod uſus re ab ſe experiendo edocet.ad Her.13. Quem Minerua omnes artes edocuit.Salluſt. in Cic.171.Edocuit tamen ratio, ut mihi quidem uidetur, &c. 3.Tuſc.136. Qui cauſam meam imprudentibus commendarit, imperitos edocuerit,&c. poſt reditum in Senatu,25.

Edolo.

Quod in manibus habebam abieci, quos iuſſeras edolaui. Att.13.295.1.

Edomo.

Scribunt uitioſam naturam ab eo ſic edomitam & compreſſã eſſe doctrina,ut,&c.de Fato,8.Improbi ac perditi ciues edomiti atque uicti.pro Syl.1.

Edormio.

Cumque edormiuerunt, illa uiſa quam leuia fuerunt intelligunt. Acad.q.ed.1.l.2.49.de uinolentis dictum. Edormi crapulam inquam & exhala.2.Phil.51.

Educo.

Sed ut ea, quæ orta ſunt, educet & confirmet.de Or.141.Vt in gignendo,in educando. de Fin. 87.

Educatus.

Apud quos, quo more, cuius arbitratu ſit educatus.de Inu. 50. Quis autem honeſta in familia inſtitutus & educatus ingenue,non,&c.3.de Fin.59 Educatus in ſeroris ſtupris. de Petit. Conſul.6. Eloquentia nutrimentis epidictici generis educata. in Or.24. Habemus hominem in fœcialium in manibus educatum.in Verr.125.Atque ab Apronio Iudices homine in dedecore nato,ad turpitudinem educato. 5. Verr. 49.Qui a parẽtibus ſpe noſtri imperii noſtræque æquitatis, ſuſcepti educatiq. ſunt. 7.Ver.96.Apparet filios non tam in gremio educatos, quam in ſermone matris.de Cl. Or.111.

Educator.

Omnium rerum quę natura adminiſtrantur ſeminator, & parens,ut ita dicam,atque educator & altor eſt mundus.2.de Nat. d.62.Quis eſt noſtrum liberaliter educatus, cui non educatores, &c.pro Planc. 66.

Educatrix.

Educatrix earum rerum ſapientia.1.de Leg.48.

Educatio.

Partus & educatio ferarum pro Sext.28.Earum etiam rerum quas terra gignit,educatio quędam & perfectio eſt. 5. de Fin.id autem difficile factu eſt,niſi educatione quadam & diſciplina.3. de Leg. 27. Repetam a te iſtum de educatione & de diſciplina locum.3. de Leg. 43. Atque etiam in beſtiis vis naturæ inſpici poteſt: quarum in fœtu & educatione laborem cum cernimus, naturæ ipſius vocem videmur audire.3.de Fin.96. Inſtitutus liberaliter educatione doctrinaque puerili. 3. de Or.69.

Educo.

Cum in ius ipſum eduxi,expreſſi vt conficere tabulas ſe negaret.5.Verr.92.Educ tecum omnes tuos.in Cat.99. Neque enim boni eſt, neque liberalis parentis, quem procrearit & eduxerit, eum non & veſtire & ornare.2. de Or. 67. Educere, pro tollere vel educare.Educere in medium agmen.1.de Or.76.aliquem in ius,ſiue ad Prætorem.5.Verr. 128.aliquem rus ad Q. fr. 3.19. 6.gladium e vagina. 2. de Inu. 131.in aciem copias.1.de Diu. 125.dictionem in aciem forenſem.1.de Or.76.exercitum in expeditionem.Diu.1.65.in caſtra.1.de Or. 76. in puluerem.1.de Or.76.Ex anguſtiis Oratorem.3. de Or. 69. Sortiri tribus, & educere quas velis.2.de l.Agr.34. P.Rutilius Macinũ de Senatu iuſſit educi.de Or.100.Educi e cuſtodia. Tuſc.1.58.

Eductus.

Lacus emiſſus & eductus.1.de Diu.162. Aditum eſt ad Metellum:eductus eſt Apronius;&c.5. Verr.128. Eum per manum ſernulæ ſeruatum & eductum.ad Att.7.Edui fratres noſtri pugnãti 1.Att.61.7.fam. 21.

Effari.

Hæc pater effatus.de Diu.89. Quod ita effabimur, aut viuet eras.Acad.24. Qua tempeſtate Pœnus in Italiam venit:nec prolem,aut ſobolem,aut effari,aut nuncupari:&c. 3. de Or.84.Nõ poteſt tantum eſtari dictis,quãtum factis ſuppetit laboris.Tuſc. 2.34.Vt ea dicã,ſiqua ego honeſte effari poſſum. in Salluſt. 14. Neq. verbum vllum ſolenne potuit effari. pro Domo ſua,109. 4. Acad. 172. Opinor augures nihil habere ad templum effandum. Attic.13. 291.3.

Effatum.

Nempe fundamentum dialecticę eſt quidquid enuntietur(id autem appellãt ἀξίωμα,quod eſt quaſi effatum)aut verum eſſe, aut falſum.Acad.q.ed.1.lib.2.86.Vrbemque & agros, & templa liberata & effata habento.2.de Leg.34.Effata fatidicorum & uatum incognita interpretentur ſacerdotes,cum Senatus populuſque aſciuerit.2.de Leg.17.

Effectio,effector,effectrix,effectus,

Vide Efficio

Effero.

Quid iam de hominum genere dicam, qui quaſi cultores terræ conſtituti non patiuntur eam nec immanitate beluarum efferari,nec ſtirpium aſperitate vaſtari?2. de N. d. 73.

Efferatus.

Efferata & immania ſunt multa.4.Tuſ.49.Equidem arbitror multas eſſe gentes ſic immanitate efferatas,vt apud eas nulla ſuſpicio deorum ſit.2.de Nat. 44.

Effero.

Quæ efferunt aliquid ex ſe,perfectiora ſunt, quam ea,quæ ex his efferuntur.de N.43.Si vincunt,efferunt ſe lætitia:victi debilitantur,animoſque dimittũt.de Fin.5.39.4.Acad.243.3.Tuſc. 41.1.Acad.54.Cn. Lucullus familiaris noſter matrem efferebat. Att.15.321.7.Contempſiſti L.Murenæ genus, extuliſti tuũ.pro Mur.127.Reipub.præcipitanti ſubueni,patriam demerſam extuli.pro Syl.96.ideſt,excitaui.Populus Rom.qui te per omnes honorum gradus ad ſummum imperium extulit. 1. in Catil. 20. Cur Maximus extulit filium Conſularem?3.de Nat.d. 115.Nemo extulit eum uerbis,qui ita dixiſſet,&c.3.de Or.29. Quæ res extulit eum?una commẽdatio huius.pro Quint.Roſ.50. Quod uero non cruentum mucronem,ut uoluit,extulit,quanto tandẽ, &c.in Cat.124.Maximum ficarum numerũ extulit. in Cat. 112. Bibulus pedem porta non plus extulit, quam domo, ſua. Att.7. 122.7.de Fato,52.Quos aut fortuna extulit, aut ipſorum illuſtrauit labor & induſtria.pro Corn.Balbo,13.Comitia iſta præclara,quę me lætitia extulerunt.Cęl.2.9.2.Qui ex ędibus eius, ſi quid telorum eſſet,efferret.in Cat. 112. Quamquam ſi me tãtis laboribus pro communi ſalute perfunctum, efferret aliquando ad gloriam in refutandis maledictis hominum improborum animi quidam dolor,quis non ignoſceret? de Aruſp. 14. Quæ quamquam ſint auſcillę,tamen efferrent ſe aliquãdo, & ad renouandum bellum reuireſcerent.de Prouinc.28. Cũ ager, id quod perraro euenit,cum decumo extuliſſet.5.Verr.92, & 93. Cũ pupillum filium ipſe pene in humeros ſuos extuliſſet.de Or. 104. Videbatur id perdere arator, quod aratro ipſe quæſiſſet, in quo elaboraſſet,quod agri ſegeteſque extuliſſent.5.Verr.93, & 172. Quis eſt qui id non maximis efferat laudibus?Læl.24.2.Off.50. Acad.quæſt.ed.1.lib.2.56.dicam equidem quoniam inſtitui, petamque a uobis(inquit)ne has meas ineptias efferatis. 2. de Or. 55.i.proferatis. Tunc, cum tantis laudibus philoſophiam extuleris,&c.4.Aca.111.3.de Leg.32. Iam iſta tua culpa eſt,qua uerecundiam tecum extuleris,& non hic nobiſcũ reliqueris. Trebat. 7.18.7.Efferre aliquem in cælum laudibus.de Cl. Or. 192. 2.de Fin.128.aliquem uerbis.de or.147.malum aliquod.4.Tuſ.102. .i.ſuperare & uincere.Animos inſolentia dominatus efferre.pro D.ſua, 109. Vt quam exiſtimationem & honeſtatem in iudiciũ tuum attulit,eam liceat ei ſecum ex hoc loco efferre. pro Sexto. Roſc.48.Ager,qui multos annos quieuit, vberiores efferre fruges ſolet.de Cl.Or.9.Efferre matrem.15.Att. 3.mortem.9.Phil. 260.Remp.Ad Octau.43.Hoc eſt,proſtratam reſtituere.ex acie ſaucios.2.Tuſc.65.ſe longiſſime a terra. Tuſc. 1. 34. ſe cupiditate gloriæ.2.de l.Agr.89.ſe gloriando & prædicatione.Para. 17. ſe inſolentius.Tuſc.4.16.ſe ſermonibus & uerbis.3. de Fin. 62. ſententiam grauem inconditis uerbis. Or.211. Efferor ſtudio te uidendi. de Sen. 75. Nam in eo genere ſic ſtudio efferimur, &c. Att.1.5.3. Verba,quæ ſimiliter iiſdem caſibus efferũtur.ad Her. 39.Læſi dolent,irati efferuntur.pro Cæl.15.Cum caſu in eadem

cauſa

cauſa cum funere efferretur anus Iunia.2.de Or.124.Cum effer
retur magna frequentia.pro Flac. 31. Sed certe non continebun
tur,progredientur longius,efferentur.con.Rull.85.Nulla effera
tur animi inani uoluptate. Tuſc.5. 14. Efferri & geſtire lætitia.
Tuſc.4.80.Cupiditatibus infinitis efferri.in Sall.8. Dolore effer
ri,& iracundia longius digredi,quã deceat.de haruſp.reſp.244.
Efferri faſtidio & contumacia.Lęl.49.foras.10. Phil. 272. ante
lucem funera iuſſit Demetrius.2 de Leg.60.ira.Tuſc.219.iracũ
dia.de Fin.5.25.ſtudio alicuius rei.Cat.75.ſtudio in aliqua re.
Att.5.Et finem altius ſe efferendi facit.Tuſc.1.36.

Efferens.

Aliquid ſe gloria & prędicatione efferens.Part.118.Priuatum
autem oportet æquo & pari cum ciuibus iure uiuere, neque ſum
miſſum & abiectum,neque ſe efferentem.1.Off.174.

Elatus.

Elatus arrogantia. 2. Phil. 101. Ille autem elatus cupiditate
reſpexit.de Diu.90.Elatus gaudio.ep.51.Elatus lætitia.13. fam.
33.pro Deiot.17. Quid? elatus ille leuitate,inanique lætitia ex
ultans & temere geſtiens,nonne,&c.5.Tuſc.13.Elatus ſtudio,ue
reor ne longior fuerim.de Nat.d.1.40.Cum tua rogatione,fune
re elata Reſp.eſt.pro D.ſua,34. Res alio atque alio elata uerbo.
Or.203.Quod animo magno & elato factum ſit. Off.12. Vt ni-
mis afflicti moleſtia, ſic nimis elati lætitia iure iudicantur le-
ues.Tuſc.4.55. Quibus illi rebus elati & inflati fortaſſe non cõ
tinuo,ſed certe, &c. non continebuntur. 2.de L Agr. 94. Elatis
uerbis intenſa oratio.in Or.68.Elatiores fieri uidemur. Aca.q.
ed.1.lib.2.118.

Elate.

Ita fit ut Demoſthenes certe poſſit ſummiſſe dicere, elate Ly
ſias fortaſſe non poſſit.in Orat.146. Elate & ample loqui. Tu-
ſcul.233.

Elatio.

Elatio & ſubmiſſio.in Top.37.contraria. Elatio & magnitu-
do animi.1.Off.92.Geſtientis animi elatio uoluptuaria.3.de Fi.
55.Elatio animi quæ cernitur in periculis & laboribus, ſi iuſti-
tia uacat,pugnatque non pro ſalute communi, ſed pro ſuis com
modis,in uitio eſt.Off.1.89.Tuſ.4.11.Elatio atque altitudo ora
tionis alicuius.de Cl.Or. 33. Cum autem inaniter & effuſę ani-
mus exultat,tum illa lætitia geſtiens,uel nimia dici poteſt: quã
ita definiunt,ſine ratione animi elationem.4.Tuſ.22.1.Off.90.
Sed illud odioſum eſt, quod in hac elatione & magnitudine ani
mi,facillime pertinacia & nimia cupiditas principatus innaſci
tur. Off.1.91.

Efferueſco.

Latendum tantiſper ibidem, dum efferueſcit hæc ægritudo,
Varroni,lib.9.2.10. id eſt, refrigeſcit. Si campus atq. illæ vndę
comitiorum ut mare profundum & immenſum, ſic efferueſcunt
quodam quaſi æſtu.pro Planc.12. Efferueſcunt aquę ſubditis ig
nibus.de Nat.d.2.20. Nimium efferuuiſſe uidetur huius uel in
ſuſcipiendis uel in gerendis inimicitiis uis, ferocitas, pertina-
cia.pro Cæl.61.

Efferueſcens.

M.Potidius celeriter ſane uerba uoluens, nec hebes in cauſis,
uel dicam plus etiam quam non hebes,ſed efferueſcens in dicen
do, ſtomacho ſæpe, iracundiaque uehementius.de Cl. Or. 132.
Totumque Pontum armatum efferueſcentem in Aſiam atque
erumpentem,ægre repulſum, & ceruicibus interclusum ſuis ſu-
ſtinerent.de Prouinc.Conſul.Verba efferueſcentia.de Or. 116.
Oratione autem celeri & concitata, & uerbis efferueſcentibus,&
paulo nimium redundantibus.2.de Or.49.

Efficio.

Ego,quia non idem in tua cauſa efficio, uitam mihi acerbam
puto.ep.1.Hinc quodcunque in ſolum uenit(ut dicitur)effingis
atque efficis.1.de Nat.d.88.De pecunia uero uideo a te oĩem di
ligentiã adhiberi,uel potius iã adhibitam:efficis enim, &c.Att.
13.261.1.Vſus progrediens familiaritatem efficit. de Fin. 131.
Sapientia efficit ſapientes ſola per ſe: beatos necne ſola per ſe,
quęſtio eſt.in Top.31. Doloris amotio ſucceſſionem efficit uo-
luptatis.de Fin.53.Ne efficit quidem quod uult.lib.1.de Fin.15.
Hoc eſt,ut uulgo aiunt, non concludit. Neque dilatat argumen
tum,ſed minutis interrogatiunculis & quaſi punctis, quod pro-
poſuit efficit.in Parad.3.Vis quæ quicque efficit.l.1.de Fin. 14.
Id eſt,cauſa efficiendi.Appii inſtituto tributa imperata:ea uix in
fœnus Pompeii,quod ſatis ſit,efficiunt.Att.6.111.8.Heri etiam
effeci epiſtolam ad Cęſarem.Att.13.34. Feci igitur atque effeci
ut neuter quemquam omnium pluris,quam me faceret.Att.98.
Illa mirabilia facinora effecit.2.Phil.105. Qui hoc primus in
noſtros mores induxit,qui maxime auxit,qui ſolus effecit. 2. de
Or.66.Clamores efficiam, ſi eum mecum habuero otioſum. ad
Q.fr.3.6.Vt enim non efficias quod uis: tamen mors ut malum
non ſit efficies.in Tuſc.Enitere,elabora,uel potius eblandire,ef
fice,ut.&c.Att.16.343.4.Tu mandata effice,quæ recepiſti.1.At.
33.Efficiat opus præclarum neceſſe eſt.de Vniu.5. Quæ L.An-
tonius in Parmenſium uxoribus effecerit.in Ant.250.Cum effi
cere non poſſit,ut cuiquam,&c.2.de Fin.26. Non eſt igitur ami
ci talem eſſe in eum,qualis ille in ſe eſt:ſed potius eniti & effice
re ut amici iacentem animum excitet,&c. de Amic.52. Efficere
cædes.pro Mil.67.columnam nouam ab integro.3.Ver.104.ua-
rios æquabiliter concentus Somn.Scip.17.Qui nihil poſſunt di
gnum hominum auribus efficere.de Or.95. Efficere munus ali
quod.de Vniu.5.neceſſitudinem.pro Deiot.28.opera.7.fam.49.
pro libros ſcribere.Quod ſentias,aut re efficere,aut denique li
bera oratione defendere.ep.58.Neque adhuc frequentem Sena
tum efficere potuerit.Cœlius Cic.8.5.7.Efficere ſepulturam. 1.
Phil.3.Caueamus quantum efficere & conſequi poſſumus,ut ne
quod in nobis inſigne uitium fuiſſe dicatur.Qu.fr.1.1.57. Effe-
ciſſe ſatis magnum numerum.11.fam.17.in ep.D.Bruti.pro, con
feciſſe,coegiſſe.Quibus ex rebus conflatur & efficitur id quod
quærimus honeſtum.1.Off.24.Nec id ſatis efficitur in uſuram
menſtruam.Att.6.111.7.Rationes omnes deſcripſerit eas,qui-
bus efficitur multis partibus ſolẽ minorem eſſe,quam terrã,&c.
4.Acad.208.Id eſt argumentis probatur. Non quomodo efficia
tur concludaturque ratio tradit.1. de Fin. 33. Hoc ne inſtitui,
nec effici poteſt ſine tua ope.Att.16.337.5.id eſt, nec incipi,nec
perfici.Naius opus inſtitutum quam effici potuerit.in Or. 141.
in Top. 30. Quidquid elaborari aut effici potuerit ad iſtorum
beneuolentiam cõciliandam & colligendam: ſummo ſtudio me
conſecuturum eſſe Pæto,lib.9.16.14.Vis & cauſa efficiendi.lib.
1.de Fin.14.Cuius muneris colendi efficiendique cauſa, nati &
in lucem editi ſumus.1.de Leg.23.Efficiendi ratio in delibera-
tionibus quomodo tractanda.Part. 51. Vt innumerabiles mun
dos effectura ſit,efficiat,effecerit.1.de Nat.d. 74. Quibus rebus
effectum eſt,ut infinita pecuniæ cupiditas eſſet.1.Off.38. Nam
in me iam pridem effectũ eſt,quod futurum fuit. Or. 206. Qua
re hoc quidem effectum ſit in officiis deligendis, hoc genus offi
ciorum extollere.Off.32.

Efficiens.

Cauſa autem efficiens ſic,ut,&c.in Top.44. Cauſa & ratio ef
ficiens magnos uiros.1.Off.96.Cyrenaici uirtutem cenſuerunt
laudandam,quod efficiens eſſet uoluptatis.3.Off.159. Si uirtus
efficiens utilitatis eſſet.Off 3.15. Philoſophi uirtutem diuide-
bant in res duas,ut altera eſſet efficiens, altera autem quaſi ſe
huic præbẽs,eaque efficeretur aliquid:in eo quod efficeret, uim
eſſe cenſebant,in eo quod efficeretur, materiam quandam.Aca.
43.Si ea quæ ſunt luxurioſis efficientia uoluptatum, liberarent
eos deorũ & mortis & doloris metu,&c.2.de Fin.35. Proximus
eſt locus rerum efficientium,quę cauſæ appellãtur: deinde rerũ
effectarum efficientibus cauſis.in Top.29.Efficiẽtes cauſæ rerũ
pulcherrimarum.de Vniu.63.Nihil eſt futurum, cuius non cau
ſas idipſum efficientes,natura contineat.de Diu.106. Sed cau-
ſas efficientes id non habebat.de Fat.146.

Efficientia.

Aſpexiſſentque ſolem,eiuſque cum magnitudinem, pulchri-
tudinemque,tum etiam efficientiam cognouiſſent, quod is diẽ
efficeret toto cœlo luce diffuſa.2.de N. d. 70. Sed intereſt inter
cauſas fortuito antegreſſas, & inter cauſas cohibentes in ſe effi
cientiam naturalem.de Fato,15.

Efficienter.

Non ſic cauſa intelligi debet,ut quod cuique antecedat, idẽ
cauſa ſit:ſed quod cuique efficienter antecedat.de Fat.26.

Effectus.

Effectus ad id exemplar mundus.de Vni.7.In latere & cæmen
to,ex quibus vrbs effecta eſt.2.de Diu.148. Effectum eſt mundi
corpus ab iis rebus quatuor.de Vniu.19.Effecta & imitata ſimu
lacra.de Vniu.9.Effectum illud erit.Aca.q.edit.1.li.2.63.Hoc
eſt,concluſum ratione & argumento.

Effectus.

Effectus eloquentiæ,eſt audientium approbatio. Tuſc. 175.
Sic ratus eſt opus illud effectum eſſe pulcherrimum. de Vni.11.
Ad effectum horum conſiliorum peruenire.10.fam.16. in epiſt.
Planci.Habent quendam abſoluti operis effectum.de Nat. d.2.
25.Vt enim cauſa effectum indicat,ſic quod affectum eſt, quæ
fuerit cauſa demonſtrat.Top.226.Radices, quarũ cauſam igno
ramus,uim & effectum uidemus.de Di.318.Vt peccatum eſt pa
triam

triam prodere, parentes uiolare, quæ ſunt in effectu: ſic timere, ſic in libidine eſſe, peccatum eſt, etiam ſine effectu. de Fin. 97.

Effector.

Effector, ac magiſter dicendi præſtantiſſimus ſtylus. 1. de or. 73. Effector mundi molitorque deus. de Vniu. 21. effector alicuius operis. 8. Att. 26. effector operum ac parens deus. de Vniu. 49. Conditor & effector alicuius rei. 1. Tuſ. 109. Effectorē ſui & genitorem imitantes. de Vniu. 59. Magna ſtultitia eſt earum ſe rum deos facere effectores. 2. de diu. 83.

Effectrix.

Effectrix diei noctiſque terra. de Vniuer. 45. Eſt enim effectrix multarum & magnarum uoluptatū. de Fin. 47. de pecunia Amicitiæ non modo fautrices fideliſſimæ, ſed etiam effectrices. ſunt uoluptatum tam amicis, quam ſibi. 1. de Fin. 102.

Effectio.

Recta effectio, quam Græci κατόρθωσιν vocant, non ſit maior productione temporis. de Fin. 3. 37. Recta effectio creſcendi acceſſionem nullam habet. de Fi. 3. 37. Noſtra tu phyſica noſti, quę continētur ex effectione, & ex materia ea, quam fingit & format effectio. Acad. q. ed. 2. l. 1. 5. id eſt, cauſa efficiens.

Efficax.

Noſti Marcellum quam tardus & parum efficax ſit: itemque Seruius quam cunctator. Cælius ad Cic. 8. 10. 9.

Efficacitas.

Qui tantum habet audaciæ, tantum nequitiæ, tantum denique in libidine artis & efficacitatis, ut, &c. de Pet. Conſ. 7. Item que uiribus corporis & neruis, & efficacitati ſimiles, ſimilibusq. verbis animi vires nominantur. 4. Tuſc. 47.

Effictio, *Vide*, *Effingo*.

Effigies.

Effigies & ſimulacrum alicuius. 4. Verr. 114. Antiquitatis effigies I xii. tabulis. 1. de Or. 95. Effigies hominis & imago, deus de N. d. 1. 73. Res autem ipſas rerum effigies notaret. de Or. 151. Omnis tamen iſta rerum effigies. de Nat. d. 1. 77. Cyrus ille a Xenophonte non ad hiſtoriæ fidem ſcriptus, ſed ad effigiē iuſti imperii. Q. fr. 1. 17. Conſectaturque nullam eminentem effigiē uirtutis, ſed adumbratam imaginem gloriæ. 3. Tuſc. 3. Qui hūc noſtrum reliquit effigiem & humanitatis, & probitatis ſuæ filium. de Fin. 2. 49. Conſiliorum relinquere ac uirtutum noſtrarum effigiem nonne multo malle debemus, ſummis ingeniis expreſſā & politam? pro Arch. 22. Germanæque iuſtitiæ ſolidā & expreſſam effigiem nullam tenemus. Off. 3. 91. Ne veſtigium quidem eius, nec ſimulacrum, ſed effigiem quandam ſpirantis mortui. 1. ad Q. fr. 49 Qua pietate, qua modeſtia, quo ingenio effigiem oris, ſermonis, animi mei? ad Quint. fr. 51. de filia ſua loquitur.

Effingo.

Effingit atque efficis quodcumque in ſolū venit (vt dicitur.) de Nat. d. 1. 45. Effingit & moderatur auctor non modo mētem ac voluntates, ſed pene vultus eorum, apud quos agit. 3. de Leg. 35. Mores oratoris effingit oratio. 2. de Or. 99. Effingitis artificium. de N. d. 1. 35. Effinxerat cętera impreſſa ab illis quæ imitabatur. de Vniu. 43. Tum ſpeciem ita formauit oris, vt in ea penitus reconditos mores effingeret. 1. de Leg. 39. Animo effingere aliquid. 2. de Or. 192. Sui diſſimilia effingere natura non poteſt. 3. de N. d. 30. Exprimere & effingere formā alicuius. ad Her. 39. Effingere formas animalium. de Vniu. 43. Quis enim non uidet & formas & mores, & pleroſque ſtatus ac motus effingere a parētibus liberos? 2. de Diu. 75. Effingere lineamenta oris. Diu. 1. 24. Quæ porro tam immēſa magnitudo, quæ illa tam multa poſſit effingere? 5. Tuſ. 95. Ea animis effinguntur noſtris. Or. 141.

Effictus.

Viſum igitur impreſſum effictumque ex eo unde eſſet. 4. Aca. 38. Etenim hæc cōficta arbitror a poetis eſſe, ut effictos noſtros mores in alienis perſonis, expreſſamque imaginem noſtram vitæ quotidianæ uideremus. pro Roſc. Am. 27.

Effictio.

Effictio eſt, cum exprimitur & effingitur uerbis corporis cuiuſpiam forma, quoad ſatis ſit intelligendum. ad Her. 4. 230.

Efflagito.

Quoniam efflagitas, coactu tuo ſcribam. ad Brut. 52. Eorūq. nos magis miſeret, qui noſtram miſericordiam non requirunt, quam qui illam efflagitant. pro Mil. 71. Epiſtolam hanc conuicio efflagitarunt codicilli tui. ad Q. fr. 2. 25. Accidit cum iſte a Cn. Dolabella efflagitaſſet, ut ſe ad regem Nicomedem, regēq. Sadalam mitteret. 3. Verr. 42.

Efflagitatus.

Non ad alienæ petitionis occaſionem interceptus, nec diuturnis precibus efflagitatus, ſed dignitate impetratus eſſe videatur. pro l. Agr. 20. Iudiciorum deſiderio Tribunitia poteſtas efflagitata eſt. 1. Verr. 5.

Efflagitatus.

Verū tandē tibi ad deſ. ſionē firmius fore putaſti, in iudicio coactu atq. efflagitatu meo producere ad ignotos, &c. 7. Ver. 60.

Efflagitatio

Efflagitatio ad coeundam ſocietatem. Ruſo, l. 5. 53. Efflagitatio inſulſa. 10. fam. 54. in ep. Planc. Quia nemine magis decet Remp. amare, libertatiſque defenſorem eſſe, uel ingenio, uel rebus geſtis, vel ſtudio atq. efflagitatione omniū. ad Brut. 16. 19.

Efflo.

Efflauit extremum halitum. 2. Tuſc. 19. i. mortuus eſt. Efflata & liberata templa augures habento. 2. de Leg. 18.

Efflans.

Abiicit efflantem, & laceratum affligit in vnda. 1. de Diu. 172. Quem pridie hora tertia animam efflantem reliquiſſet. pro Mil. 37. 1. Tuſc. 17.

Effloreſco.

Quæ tamen ipſa effloreſcit ex amicitia, etiam ſi tu eam minus ſecutus ſis. de Amic. 83. Amputanda plura ſunt illi ætati (ſiquidem effloreſcit ingenii laudibus) quā inſerenda. pro Cęl. 60. Hinc illa cognitio uirtutis extitit, effloreſcunt genera, parteſque uirtutum. 5. Tuſc. 101. Poſt anapęſtus procerior quidam numerus effloruit. de Or. 160. Etenim ex rerum cognitione efflorescat & redundet oportet oratio. 1. de Or. 21. Cum autem uſus progrediens familiaritatem effecerit, tum amorem efflorescere tantum, ut etiam ſi nulla ſit utilitas ex amicitia, tamen ipſi amici propter ſe ipſos amentur. 1. de Fin. 54. Et apparebit eam penitus ex ea cauſa, quæ tum agatur, effloruiſſe. de Or. 138.

Effluo.

Iſtuc ueniam ante, quam plane ex animo tuo effluo. Trebat. 7. 14. 2. Quorum vtrumque perſtringere aciem mentis ſolet, ſiue deeſt naturæ quippiam, ſiue abundat atque effluit. 1. de Diu. 109. Quondam lactis imber effluxit. de Diu. 100. Effluit vita cū ſanguine. 2. Tuſc. 100. Sed mihi ne diuturnum quidem quidquā videtur, in quo eſt aliquid extremum: cum enim id aduenit, tū illud quod prętęrit, effluxit. de Sen. 63. Genera ipſa cupio breuiter attingere, ut hoc modo me commonuit Piſonis anulus, quod totum effluxerat. 6. Ver. 50. Effluam ex animo tuo. 7. f. 18. Pręterita. n. ætas, quamuis longa, cum effluxiſſet, nulla conſolatione permulcere poſſet ſtultam ſenectutem. de Sen. 5. Tanta eſt enim iotimorū multitudo, ut ex his potius aliquis effluat, quā nouo ſit aditus, &c. 6. fam. 52. Effluat ętas. 12. Att. 58. Bona præterita non effluere ſapienti, mala meminiſſe non oporteat. de Fin. 2. 86. Vt intelligere poſſemus, nihil ex illius animo, quod ſemel eſſet infuſum, vmquam effluere potuiſſe. 2. de Or. 165. Huic minime mirum eſt ex tempore dicenti ſolitam effluere mentem. de Cl. Or. 116. Ex diſciplina aliquorum dicuntur effluere multa, & ad aures aliorum permanare. pro D. ſoa, 93. Nec pręteritas voluptates effluere patiatur. de Fin. 1. 32.

Effluens

Itemque in eo influente atque effluente animo diuino ambitus illigabant. de Vniu. 61.

Effodio.

Omnium Marcellorum meum pectus memoria effodit. pro Marcel. 6. id eſt grauiſſimum dolorem mihi inſligit, quaſi pectore penetrato, aperto, & vulnerato Effodere ora maritimæ oculos. 3. de N. d. 132. Nec ferrum, æs, aurum argentum effoderetur penitus abditum. Off. 2. 17.

Effœmino.

Effœminarunt Iouem, Iunonique tribuerunt, quod nihil eſt eo mollius. 2. de N. d. 49. Hoc eſt, aerem fecerunt velut fœminā, Iunonem appellantes. Effœminari cogitationibus molliſſimis. Tuſc. 1. 79. Fortitudinis quædam præcepta ſunt, ac pene leges, quę effœminari virum vetant in dolore. 2. de Fin. 78.

Effœminatus.

Homo effœminatus. pro Mil. 68. Effœminata opinio ac leuis. 2. Tuſ. 91. Furialis illa uox, nefariis ſtupris, religioſis altaribus Effœminata, ſecum & illos Conſules facere acerbiſſime perſonabat. pro Planc. 70. Nam videndum eſt in vtriſque, nequid humile, ſummiſſum, molle effœminatum, fractum, abiectumq. faciamus. 4. Tuſc. 104. Quibus in rebus maxime ſunt fugienda, nequid effœminatum aut molle, & nequid durum aut ruſticum ſit.

1. Off.

1.Off.179. Quid eſt aut nequius, aut turpius effœminato uiro? Tuſc.3.32.Cum autem omnis ſeruitus miſera, tum vero intolerabile eſt ſeruire impuro, impudico, effœminato numquam ne in metu quidem ſobrio.3. Phil.131.

Effeminate.

Caueteque nequid indecore, effœminateve faciat: tum in omnibus & opinionibus & factis nequid libidinoſe aut faciat, aut cogitet. 1.Off.13.

Effœtus.

Libidinoſa etenim & intemperans adoleſcentia effœtum corpus tradit ſenectuti.de Sen.26.Hoc eſt, laxum & debile, ac libidinibus confectum,

Effrænatus.

Effrænatus fertur aut libidine, aut iracundia. 3. Tuſc.9.Effrænatus animus.7.Verr.109.furor.de har.reſp.1.Effrænatus ſecundis rebus.Off.1.127.Effrænata audacia vel cupido.in Cat.1.Profecta & effrænata cupiditas.pro D.ſua, 88.Ibis tandem aliquando, quo te iampridem tua iſta cupiditas effrænata ac furioſa rapiebat.1.in Cat.18. Languentis populi incitatio, & effrænati moderatio.2.de Or.20. Vt ægritudo quaſi morſum aliquem doloris efficiat, metus receſſum quemdam animi & fugam, lætitia profuſam hilaritatem, libido effrenatam appetentiam. 4.Tuſc.25.O libidinem effrænatam & Indomitam.pro Clu.10.Violentiam hominis effrænatam noui.12.Phil.338.Cuius Piſonis ego de effrænato & præcipiti furore quid dicam? de har. reſp.1.Quę tu, quoniam mente neſcio qua effrænata atque præcipiti in forum deferri iudiciumque uoluiſti, &c.pro Cęl. 27. Indomitę & effrænatæ cupiditates.3.Ver.41.Homines ſecundis rebus effrænatos, & ſibi prędidentes, tamquam in gyrum rationis & doctrinæ duci oportere, vt perſpicerent rerum humanarum imbecillitatem, varietamque fortunę.1.Off.128. Quis umquam fuit aut auaritia tam ardenti, aut tam effrænatis cupiditatibus, ut eandem illam rem, &c.3.de Fin.57.Effręnatior vox. de Or.162.

Effrenate.

Effrænate ferri.Att.263.Nullam capitaliorem peſtem, quam voluptatem corporis hominibus dicebat a natura datam, cuius voluptatis auidę libidines temere & effręnate ad potiundum incitarentur. de Sen.36.De L.Bruto fortaſſe dubitarim, an propter infinitum odium tyranni effręnatius in Aruntem inuaſerit. 4. Tuſc.39.ideſt, petulantius. Sed cum libertatis auida legio effrænatius in aciem hoſtium irrupiſſet, &c.14.Phil. 401.

Effrænatio.

Quæ effręnatio impotentis animi? 5 Phil.179.

Effringo.

Fores effregit, reſtituentur.pro Cęl.92.6.Verr.46.

Effractus.

Eamque vrbẽ ſibi Mithridates Aſiæ ianuam fore putauiſſet, qua effracta & reuulſa, tota pateret prouincia.pro Ma.31.Conuulſis repagulis, effractiſque valuis. 6. Verr.84.

Effugio.

Effugit animus oculorum obitum.de Vniu. 33.Effugit ſenſum omnem oculorum animus.de Vniu.63.Quos ego homines effugi, cum in hos incidi.2.Att.36.Effugit rex e manibus. pro L.Man.15.Nihil te effugiet, atque omne quod erit in te, occurret atque incidet, ſi modo rerum vſum percallueris.2.de Or 81. Vix effugeret viuus.1.ad Q.fr.47. Sperabat Heraclius, ſi illum effugiſſet, ante alteram ſortitionem Q.Arrium, &c.ſucceſſurũ. 4.Verr.26.Effugere impendentes calamitates.Diu.2. 42.calumniam.pro Clu.131.crimen inconſtantiæ. 5. de Fin. 15 1.verumtamen ineptiarum.3.de Or.104.de prelio.2.Phil.79. Dolores intolerabiles Q.fr.1.4.4.infamiam crudelitatis.pro L.Agr.90.Maledictum omne pro Flac.50.manus.in Somo Scip.7. Neque mari effugere vllo modo poſſent.7.Verr. 72. Offenſionẽ neglıgẽtiæ effugere.3.Verr.72.effugere plagam.Att.7.121.8. Nõ quod mihi fas ſit quidquam effugere, quod ſalus Plancii poſtulet.pro Plãc. 46.ideſt, omittere.Speciem alicuius effugere.de Cl.Or. 80. Effugere vituperationem.Att.16.334. 7. At ego effugiſſe arbitrabar.2.de Leg.6. Aut eum effugiſſe alias rationes commodiores propter cupiditatem.ad Her. 7. Dolores ſuſcipiantur maiorum dolorum effugiendorum gratia.L.1.de Fin.29.

Effugium.

Aſſequi effugium.7.Ver. 131. Alias animantes eſſe cornibus armatas, alias habere effugia pennarum.2.de N.d.90.

Eff[illegible]ndo.

Segetes fœcundæ effundunt herbas inimicas frugibus. Orat. 201. Triduo vero aut quatriduo ante hanc rem pulcherrimam timore quodam perculſa ciuitas tota ad te ſe cum cõiugibus & liberis effundebat. ad Brut. 3.2. Per eos ipſos dies effudi (ſi ita vis) honores in mortuus. Att.283.Effudi vobis omnia quę habebam.de Or.98. Hæc enim ætas effudit hanc copiam. de Cl.Or. 18.Qui omnes iudices Tribunus e carcere in forum effudit. de har. 251. Effudit illa omnia quę tacuerat, ut recordaret illud tuom.Att. 16. 21. At iſtud colomen actionis tuæ Mithridates, poſteaquam biduum retentus teſtis a nobis, effudit quæ voluit omnia, reprehenſus, conuictus, fractuſque diſceſſit. pro Flac.31. Multi enim patrimonia effuderunt inconſulte largiendo. Off. 2.77. Quod in me carcerem effudiſtis. in Piſ. 82. Qui extremũ ſpiritum in victoria effudiſtis.14.Phil. 405. Qui omnia remedia Reipublicæ effuderunt. Att.2. 27. Sic ſum in Antonium inuectus, vt ille non ferret, omnemque ſuum vinolentum furorem in me vnum effunderet, &c.Cornifici.12. 55. Spoliemus orbem terrarum, vendamus vectigalia, effundamus ærarium. pro Leg. Agr.9.3.Tuſc.42.Aut temperantem qui ſe in aliqua libidine cõtinuerit, in aliqua effuderit? in Parad.25. Per luxuriam effundere & conſumere omnes fortunas. pro Sext. Roſc. 19. Effundere gratiam collectam.a fam.29.honores in mortuum. ad Brut.15. 11.Lachrymas pro Planc.82. ſanguinẽ pro Repub. pro Mil.77. Sed cum incluſum illud odium multarum eius in me iniuriarũ, quod ego effudiſſe me omne arbitrabar, reſiduum tamen, &c. Len ul.1.1.48. Eademque ratione mare cũ ſupra terram ſit, &c. conglobatur vndique æquabiliter, neque redundat vnquam, neque effunditur.2.de Nat. d.174. A iudicibus oratio auertitur, vox in coronam, turbamque effunditur.pro Flac.54.

Effuſus,

In nos vero ſuauiſſime hercule eſt effuſus. Att.4.28.Cõſules ex Italia profugiſſe, cunctum Senatum, totam Italiam eſſe effuſam.pro Deiot.6.Sumptus effuſi cum dedecore. pro Sext.Roſc. 41.Vt effuſas in omni intemperantia deorum libidines videremus.de N.d.1.31.Effuſis ac diſſipatis fructibus. 2. de L.Agr.87. Quis in largitione effuſior? pro Cæl.9. i. magis prodigus.

Effuſe.

Si vidua libere, proterua petulanter, diues effuſe, libidinoſa meretricio more viueret.pro Cæl. 30. E. petulanterque conari aliquid.in Piſ.7. Non pauca ſuis adiutoribus large effuſeq. donabat.pro Roſc.Am.14.E.exultat animus.4.Tuſc.21.

Effuſio.

Eodem enim vitio eſt effuſio animi in lætitia, quo in dolore contractio.4.Tuſc.55.Effuſio aquæ, declarat admixtum huic eſſe calorem.de N.d.2.19(eu enim) liquefacta & dilapſa ſe diffundit.Liberalitatem effuſio imitatur.in Part.43.Illud probe iudicas, neque ſatis pro meis officiis, pro ipſius in alios effuſione illum, in me liberalem fuiſſe.Att.7.14.5.ideſt, liberalitate.Effuſiones hominum ex oppidis concurſuſque ex agris. in Piſ.40. Effuſiones pecuniarũ.off.2.82.In hac vita Iudices, quos ſũptus quotidianos, quas effuſiones fieri putatis? pro Roſc. Am. 80.

Effutio.

Quidam effutiunt ita temere de mundo, vt, &c. 2.de N.d.69. Nec huc ſic agit, vt ex tẽpore quaſi effutire videatur. Tuſ.5.65.

Effutiens.

Quam bellum erat Velles confiteri potius neſcire quod neſcires, quam iſta effutientem nauſeare, atque ipſum ſibi diſplicere.1.de Nat. d.59.

Effutius.

Quorum partim ficta aperte, partim effutita temere, numquam ne mediocri quidem cuiquam, non modo prudenti, probata ſunt.2.de Diu.88.

Egeo.

Egeo conſilii: quod optimum factu videbitur, facies. Att.7. 140.2.Etſi egeo rebus omnibus Att.11.Tu quamquam conſilio non eges, vel abundas potius, &c.ep. 53. Eget ille Senatu, Equitibus Romanis, &c.2.in Cat.44.Eorum qui copiis egent, infinita eſt multitudo.1.Off.78.Quæ ſe ipſis contenta ſunt, meliora quam quę egent aliis.Top.226. Egebat? imo locuples erat. pro Com.12.Macer auctoritate ſemper eguit.de Cl.Or.118.Siquidẽ etiam Themiſtoclis liberi eguerunt ad Brut.40.ideſt, ad extremam paupertatem redacti fuerunt. Quę non modo vt fierent, ratione eguerunt, ſed intelligi qualia ſint, ſine ſumma ratione nõ poſſunt.2.de N.d. 172. Ne bibliothecis quidem Grecis egebimus.Tuſc.176.Cum oculis ad cernendum non egeremus, ut qui tamquam inuoluti quieſcerent.2.de Nat. d.215. Earum rerum quibus abundaremus exportatio, & earum quibus egeremus inuectio.Off.35. Incredibile eſt mi frater, quam egeam tempore. Q.fr.3.21.5.Grauitas morbi facit, vt medicinæ egeamus.epiſt.

127.Magnificum

127. Magnificum illud etiam, Romaniſq. hominibus glorioſū, vt Græcis de philoſophia litteris non egeant. 2. de Diu. 8. Qui conſumptis patrimoniis egeant. de Fin. 2. 21. Egere conſolatione ep. 71. Non egere hortatione. 11. fam. 8. 9. Quidnis ſe perpetuo malle, quam videri eguiſſe auxilio meo. Caninio, lib. 2. 16. 12.

Egens.

Egens æque eſt is qui non ſatis habet, & is cui nihil ſatis pōt eſſe. ad Her. 4. 170. Quid ergo nous Aſclepiades, fortuna egens, vita turpis, exiſtimatione damnatus, &c. pro Flac. 27. Nec quid tibi pollicerer, ipſe egens rebus omnibus, &c. reperiebam. Domitio, l. 7. 22. 2. Quod primum ex eo iudicio tā egens diſceſſit, &c. deperiit. Conſ. 8. Seruique & egentes in tecta noſtra cum facibus immiſſi. Att. 14. 13. Quocirca & abſentes adſunt, & egentes abundant, & imbecilli valent. de Amic. 22. egentes, inaneſque diſcederent. 4. Verr. 15. Vagantur egentes cum coniugibus & liberis. Att. 1 18. Nihil illo regno ſpoliatius, nihil rege egentius. Att. 6. 111. 9. Qui in ſua re fuiſſet egentiſſimus, erat (vt fit) inſolens in aliena. pro Sex. Roſc. 23. Egentiſſimi tyrones. 11. fam. 31. in ep. D. Bruti. egeſtates tot egentiſſimorum hominum. Att. 140.

Egeſtas.

Inopia atque egeſtas. 2. in Cat. 43. egeſtas ac mendicitas. in parad. 57. non egeſtas animi recipiet tantam perſonam. in piſ. 18. egeſtatem & luxuriam domeſtico lenocinio ſuſtētauit. poſt red. in Senatu, 9. Copiæ cum egeſtate confligunt. 2. in Cat. 44. Vitā in egeſtate degere. pro Roſ. Am. 85. Si propter inopiam in egeſtate eſtis, pecuniam non habetis, &c. 1. de Inu. tot. egeſtates tot vehementiſſimorum hominum. Att. 140.

Ego.

Ego me cupio non mendacem putari. 1. de Leg. 3. Noui ego Epicureos omnia ſigilla numerantes. de Nat. deo. 1. 59. Ego ſum ille Conſul, cui, &c. 4. in Cat. 73. Ego omni officio, ac potius pietate, &c. ad Lent. lib. 1. Dixi ego idem in Senatu, cædente optimatum contuliſſe in ante diem v. Calend. Nouembris. 1. in Cat. 5. Atque idem ego neque P. Syllam ſupplicem ferre, &c. potui. pro Syl. 14. At ego tibi poſtridie a uilla ante lucem, ut me omnino illi ne uiderent. 10. Att. 51. Ad ornatum ponitue tibi, ut & alibi. Nihil malo, quam & me mei ſimilem eſſe, & illos ſui. Att. 152. Mihi tu, tui, tua omnia curæ ſunt. 6. fam. 10. Quod rogas, ut in bonam partem accipiam, &c. ego uero in optimā. Att. 21. 27. Subaudi, partem accipio. ego uero, & incaute, ut ſcribis, & celerius, quā oportuit, feci. 11. Att. 16. Qđ te excuſas: ego uero & tuas cās noſco: & mea intereſſe puto, te iſtic eē. Att. 11. 15.

Egomet.

Cœpi egomet mecum ſic cogitare. 4. fa. 17. in ep. Seru. Sulp. Eam nauem nuper egomet uidi Veliæ. 7. Ver. 35. pro Cœl. 19. Statui egomet mihi tum modum orationi meæ. 7. Verr. 128.

Egredior.

Roma egreditur Quintius. pro Quint. 4. Domo eſt egreſſus non modo nullum ad bellum, ſed ne ad minimam quidem ſuſpicionem belli. pro Ligar. 2. Poeta egreſſus. 1. Tuſc. 22. Roma eſt egreſſus ad bellum. pro. Ligar. 137. Pedem e uilla adhuc egreſſi non ſumus. Att. 13. 273. 2. Egredi a propoſito, ornandi cauſa. de Cl. Or. 41. e naui. in Ver. 212. e uel ex portu. Tuſc. 4. 8. & 5. 3. Ex prouincia. ep. 241. Ex Syria. Senatui. li. 15. 2. 3. ¶ Extra cancellos. pro Quint. Certos mihi fines, terminoſque conſtituam, extra quos egredi non poſſim, ſi maxime uelim. pro Quint. 19.

Egrediens.

Cum egredientem inſequi cœpiſſem. de har. 243. Ipſum egredientem urbe proſecuti ſumus. 2. in Cat. 25.

Egreſſus.

Cum Senatum egreſſum uidi ad complectendum conſeruatorem ſuum. in Piſ. 90.

Egreſſus.

Itaque credo, ſi minus frequentia ſua ueſtrum egreſſum ornādo atque celebrando: at, &c. in Piſ. 24.

Egregius.

Ciuis egregius. ep. 22. Egregius color, integra ualetudo. 2. de Fin. 104. In bellica laude egregius. de Cl. Orat. 42. In procuratione ciuitatis uir egregius. 1. de Or. 108. Egregia exercitatio. 3. de Fin. 64. Egregia & præclara indoles. 1. de Or. 65. Egregia pulcritudo, unica turpitudo. ad Her. 23. Præclara tum oratio Antonii, egregia etiam uoluntas. in Ant. 153. Opus magnū & egregium. 1. de Nat. d. 139. Egregiam operam dare alicui. Att. 5. 90. 8. Minimam copiam poetarum egregiorum extitiſſe. de Or. 85.

Egregie.

Egregie cordatus homo Catus Aelius Sextus. 1. de Or. 98.

Seruus e. fidelis. Q. fr. 11. 26. P. Cornelius e. fortis & bonus imperator, 2. de Or. 149. e. ſubtilis ſcriptor atque elegans. de Cl. Or. 17. Sed tamen quod ab eo e. diligi ſenſi, multo amicior ei ſum factus. ad Caſſium. lib. 12. 14. 15. Cum uterque Græce e. loquatur. 2. de Fin. 32. Præſertim cum pauci pingere e. poſſint, aut fingere. de Cl. Or. 139. Dolabellam ualde placere tibi uideo, mihi quidem e. Att. 14. 218. 6. Quod e. non modo iis qui utuntur opera, ſed etiam in uulgus gratum eſſe ſentimus. Att. 2. 37. 4.

Egreſſus, *Vide Egredior.*

Eho.

Eho tu cognatum tuum nō noras? Ter. at 1. Εἴδωλον eius mihi aduolabit ad pectus. 15. fa. 44. Εἴδωλα, ſpectra. 15. fam. 44. Εἴδωλα quæ dicūtur a Democrito. 15. fa. 44. Καὶ εἰδώλων φαντασίας. 15. fam. 43. Εἰδώλων σύλληψις. 9. Att. 19.

Eiicio.

Reliquum ſic e poculo eiecit, vt id reſonaret. Tuſ. 1. 79 Furiū Flaccum Capitolini & Mercuriales de collegio eiecerūt. ad Q. fra. 31 1. Non nimium liberale hoſpitium meum dices: nam te in uiam, ſimul ac per paululum guſtaris, extrudam & eiiciam. 2. de or. 136. Memoriam Milonis retinebitis ipſum eiicietis, & erit dignior locus, &c. pro Mil. 77. Eiicere aliquem a ſuis diis penatibus. pro Quint. 55. calculos. Diu. 2. 109. e uel ex Senatu. de Senect. 38. pro Clu. 94. ex animo amorem inſitum. pro Roſ. Am. 31. moleſtias & ſolicitudines. 14. fam. 16. nos magnum fuit, excludere facile eſt. 14. f. 7. rubores. 4. ad Her. 155. Se, ſuoſque ſecum educere. 1. in Cat. 23. ſtirpes ſuperſtitionis. Diu. 2. 114. Ita poſtremo eiiciuntur, ut ne ad ſaxa quidem mortui conquieſcant. Ora. 206. Hæc tanta virtus ex hac vrbe expelletur, exterminabitur, eiicietur? pro Mil. 78. eiici a patria. in Piſ. 75. expelli atque eiici e prædio. pro Quin. 4. eiici in exilium. Parad. 39. Hoc ſimile tandem eſt non riſu potius, quam oratione eiiciēdum? de Fin. 4. 25. eumque ex numero hominum eiiciēdum, ex finibus humanæ naturæ exterminandum puto. in Ant. 246.

Eiectus.

Damnatus & eiectus. pro Sex. Roſ. 19. Eiectus homo. pro Q. 42. C. Cotta e ciuitate eiectus eſt. de or. 143. A me in exiliū eiectus eſt Catilina. in Cat. 106. Gallus pictus eiecta lingua buccis fluentibus. 2. de Or. 148.

Eiectio.

Tenemur vndique, &c. ſed mortem & eiectionem, quaſi maiora, timemus, quæ multo ſunt minora. Att. 2. 42. Id eſt, exilium. Σιλλυβὸς indicium. 2. ad Q. fra. 16. Εἱμαρμένη eſt ordo ſeriesq. cauſarum, cum cauſa cauſæ nexa rem ex ſe gignat. Diu. 1. 106. Εἱμαρμένη eſt ex omni æternitate fluens veritas ſempiterna. Di. i. 106. Εἱμαρμένην, fatalem neceſſitatem dixerunt Stoici. de Na. d. 1. 39. Εἴρων Africanus Aemilianus. 2. de or. 150. Εἴρωνα Græci Socratem nominarunt, quod eſſet in omni oratione ſimulator. off. 1. 151. Εἰρωνεία Græcis, Latinis diſſimulatio dicitur. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 16. Εἰρωνεία bella. 16. Att. 28. Εἰρωνεύεσθαι enim non neceſſe eſt, ſed tamen idem, nec hoc εἰρωνευόμενος, &c. 4. fam. 11. Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. 2. ad Att. 13.

Eiulo.

Ipſum enim Herculem viderat in œta magnitudine dolorum eiulantem. 2. Tuſc. 14.

Eiulatus.

Ingemiſcere nonnumquam uiro cōceſſum eſt, idque raro: eiulatus uero ne mulieri quidem. 2. Tuſc. 48. Non ſunt illi eiulatus & gemitus Philoctetæ tam miſeri, quam illa exultatio Athamantis, & quam ſomnium matricidarum. de haruſ. reſp. 35. 2. de fin. 151. eiulatum duodecim tabulæ in funeribus adhiberi uetuerunt. Tuſ. 2. 48.

Eiulatio.

Eiulationem lugubrē in funere, Solonis lex vetat. 2. de Le. 55.

Eiuro.

Itaque ut alacres & læti, &c. gratulabantur: ſic me iniquum eiurabant, de me querebantur, diffidebāt etiam Seruilio, &c. in Phil. 33. Tu autem, quod mihi bonum copiam eiures, nihil eſt. pæto, lib. 9. 39: Negotiatores putant eſſe turpe, id forum ſibi iniquum eiurare, vbi negotientur: prætor prouinciam ſuam totam ſibi iniquam eiurat. 5. Verr. 117.

Eiuſmodi.

Vt eiuſmodi ab eo quod non eſt, poſſet eſſe. Acad. 19. Nihil enim eiuſmodi celare poſſumus. 6. Ver. 130. Genus belli eſt eiuſmodi, quod maxime ueſtros animos excitare atque inflammare debet. pro Leg. Man. 3. Qui illic eiuſmodi eſt, ut eum pueri ſectentur. 6. Verr. 130. 3. Verr. 110. 4. Academ. 76. Reliqua ſunt

eiuſmodi,

eiuſmodi,vt,&c.ep.55.Nam cum compreſſerat digitos,pugnum que fecerat,dialecticam aiebat eiuſmodi eſſe.or.207.In eiuſmodi rerum perturbatione,quamquam omnia metuenda ſunt, nihil magis quam perfidiam timemus.ep.5.

Eiuſdem.

Et cetera eiuſdem generis.Top.224.Nihil intereſſe autẽ non modo,ſi ex omni parte eiuſdem modi ſint, ſed etiam ſi diſcerni nõ poſſint.4.Aca.quæſt 93.& 75.Alios diſſimiles , alios eiuſdẽ modi mundos eſſe.4.Aca. 225. Eiuſdem modi totum ius prætorium,eiuſdem modi omnis res iudiciaria fuit.in Verr. 114.Eiuſdem modi ſortitionem homo amentiſſimus ſuorum quoque in dicumſore putauit.3. Verr.112.

Elabor.

Aſſenſio illa omnia elabitur.1. Tuſ.41.Sed neſcio quo pacto iam de manibus nos elabitur.pro Flac.12.Nec hoc alia de cauſa poteſt accidere,niſi quod vſitatæ res facile e memoria elabontur,inſignes & nouę diutius in animo manent.ad Her.3.131.Nihil unquam uidi,quod iam e manibus elaberetur, quam mihi tũ elapſa eſt illa cauſa.de Or.127.Magno cum dolore parricidarũ elapſus ſum iis. Plancus ad Cic. 10.23.10. Hic Tito fratre ſuo Cenſore elapſus eſt.Cat.58.Elapſus eſſet me agente. 3.ad Qui. fr.24. Elabatur Ventidius, aut Antonius in Italia moretur. 11. fam.15.in ep.D.Brut.Nam cum dormienti ei ſol ad pedes viſus eſſet,ter eum ſcribit fruſtra appetiuiſſe manibus,cum ſe connolnens ſol elaberetur & abiret.1.de Diu. 84.Elabi ex criminibus. 4.Verr.200.Ex iſto ore,religionis uerbum excidere aut elabi poteſt,&c.pro D.ſua,80. Et cum extraordinaria pecunia crimen ſubterfugere velles, ſatis te elapſurum omni ſuſpicione arbitrabare,ſi,&c.3.Verr.71.

Elapſus.

Elapſus de manibus: 1. Att.40.Elapſus e ſoceri manibus ac ferro,bellum terra & mari comparat.Att. 10. 195. 3. pro Mur. 76.p D.ſua, 47.Quoties tibi ſica excidit caſu aliquo & elapſa eſt?1.in Cat.11. Quod cum ex utero elapſum excidit,in iis animantibus quę lacte aluntur,omnis fere cibus matrum lacteſcere incipit.2.de Nat.d.193.Nam eorum animi qui ſe corporis voluptatibus dediderunt,&c.corporibus elapſi circum terram ipſam volutantur.in Somn.Scip.33.

Elaboro.

Elaborant alii puro quaſi genere dicendi.Or. 201.Sacerdotũ comitia , mea ſumma contentione in alterũ annũ ſunt reiecta , quod ego cum Cicer.cauſa elaboraui,&c.ad Brut.281.Sed in litteris certe elaboraui.Cat. 24. Qui in illo ſubtili elaborant,&c. de Or.205.Ad quas igitur res aptiſſimi erimus,in his potiſſimũ elaborabimus.1.off.160.Cõtẽde,quæſo,& elabora,ut,&c.ad Q. fr.298. Nunc mi Capito,&c.eo plus apud hominem facillimum atque humaniſſimum Plancũ enitere , elabora,uel potius eblandire,effice,vt,&c. Att. 16.343. 4.Si optimis a pueritia diſciplinis atque artibus ſtuduiſſes,& in his elaboraſſes:&c. 1. Verr.21. Videbatur id perdere arator quod aratro ipſe quæſiſſet , in quo elaboraſſet.5.Verr.172. Num eſt tam aſperum ſaxetum , in quo agricolarum cultus non elaboret? con. Rull. 79. Nec iam docti tunc erant,ad quorum iudicium elaboraret.lib.1.de Fin.6.Elaborare & eniti cauſa alicuius . de Pet. 208. Ea tempore de Pet. Conſ.16. Contentione & dimicatione in aliqua re Curioni,li. 2.5.15.Tuſc.1.1.In re aliqua ſeparatim.1.de Or.5.in aliqua ſciẽtia.pro Mur.128.Ex illi rebus vniuerſis eloquentia conſtat,quibus in ſingulis elaborare permagnum eſt.de Or. 86.Non tam vt proſim cauſis elaborare ſoleo,quam ut nequid obſim. 2. de Or. 163.neque in vniuerſa genere ſingulos elaboraſſe,ſed, &c. Or. 27.De induſtriaque,non ex inſidiis elaboratur, ut verba verbis quaſi demenſa & paria reſpondeant.Or.200. Hæc mihi ampliora multo ſunt, quam illa ipſa propter quæ elaborantur . ep. 45. Sed tamen quidquid elaborari aut effici potueris ad iſtorum beneuolentiam conciliandum & colligendum , ſummo ſtudio me conſecutum eſſe,&c.Pæto, lib.9. 16. 4. Nihil mihi ita elaborandum eſt,quam vt conſilia nemo intelligat.In hoc tibi elaborandum eſt,Rempub.vt conſtituas.pro Marc.135. In quo eo magis eſt elaborandum,quod,&c.Tuſc. 149.

Elaborans.

Hæc ſunt exercitationes ingenii, hæc curricula mentis,in his deſudans atque elaborans , corporis uires non magnopere deſidero.de Sen.34.

Elaboratus.

Ne elaborata cõcinnitas,& quoddam aucupiũ delectationis manifeſto deprehenſum appareat . in Or. 46. Oratio & bonis artibus inſtituta,& cura & uigiliis elaborata.pro Cæl. 35. Hac eſt a Græci elaborata dicendi vis atque copia . de Clar. Or.13. Omne.n.curriculũ induſtriæ noſtrę in foro,in curia,in amicorũ periculis propulſandis elaboratũ eſt 7.Phil. 222. Perfectũ ingenio,elaboratum induſtria.pro L Man.1.Elaboratũ munus.Att. 13.263.1. oẽs apud hunc ornati elaboratiq. ſũt uerſus.in or.20. Deinceps inde multę,quas nõ minus diligẽter elaboratas etiã , quam elucubratas afferebamus.de Cl.Or.173.

Elaboratio.

Aliquid ſine elaboratione,& operæ conſumptione inuenire. ad Σ'λαὲχιςον Her. 31. appellat Epicurus, cum declinat atomus interuallo minimo.Fat.18.

Elapſus,*Vide Elabor.*

Elargior.

Ex iis rebus quas tibi fortuna elargita eſt.ep.5.

Elate,elatio,elatus,*Vide Effero.*

Electe,electio,elector,electus,elegans,

Eleganter,elegantia,*Vide poſt Eligo.*

Electra.

Electra,Q Ciceronis tragœdia.3.ad Qu.fr.31.

Elementum.

Elementa Latine,quæ Græce ςοιχεῖα Acad.q.ed.2.lib.1.20. Ego illa initia,& ut e Græco uertam,elementa dicuntur. 1. Ac. 40. Quatuor elemẽta corpora ſunt omnia gignentia.Tuſc.1.33. Sunt enim quaſi prima elementa naturę.de Fin.3. 15. Elementa puerorum.1.de or.77. & 2.19. Quatuor elementorum natura . Tuſc.1.33.Elementa quaſi partita habent inter ſe & diuiſa momenta.Tuſc.1.33.per momenta, τὰς κινήσεις,hoc eſt motus intelligit. Quæ primo progreſſu feſtiue tradit elementa loquendi . Acad.q.ed.1.lib.2.75.Hoc eſt, Grammaticam.Ex elementis aer & ignis mouendi uim habens & efficiendi , aqua & terra patiendi.Acad.q.ed.2.lib.1.20.Ariſtoteli tamen aer patitur, quia humidus eſt;& aqua magis agit,quam patitur, quia frigida.Ex elementis,formæ animantium , earumque rerum quæ gignuntur e terra,ortę.Acad.q.ed.2.lib.1.20. Quod in elementis dialectici docent.Acad.35.

Elephas,*ſiue Elephantus.*

Vires elephantis deſiderare. de Sen.24.Elephanto, beluarum nulla prudentior.de Nat.d.1.69. Elephanto quandam eſſe cum genere humano ſocietatem. 7. fam. 3. Elephantorum extrema dies fuit.7.fam.3.Elephantorum acutiſſimis ſenſibus ad utilitatem noſtram abutimur.2.de Nat.d.114.Romani nepotem Antiochi,elephantos alere prohibuerunt.in Ant.221.equites,ſagittarios,elephantos in ſuam poteſtatem redegit.in Ant.203.Manna etiam elephãtis,quia propter magnitudinem corporis difficiles aditus habebant ad paſtum.de N.d.2.92.elephantis domitis uti condocefactis.2.de Nat.d.121.

Eleuo.

Mouere riſum oratoris eſt,quod frangit aduerſarium , quod impedit,quod eleuat,quod deterret,quod refutat, &c. de Orat. 130.Nihil eſt quod iam obtundat eleuetque ægritudinem,quam perpetua in omni uita cogitatio. Tuſc. 30. eleuare amicitias remiſſione uſus.Læl. 65. Non intelliges querelis quotidianis te nihil proficere,non intelliges duplicari ſolicitudines, quas eleuare tua te prudentia poſtulabat.5.fam.40.ideſt,minuere. eſt.n. varius & multiplex uſus amicitiæ,multęque cauſę ſuſpicionum offenſionumque damnatus:quas tum euitare,tum eleuare , tum ferre ſapientis eſt.de Amic.74.Reprehenſio eſt per quam argumentando aduerſariorum confirmatio diluitur,aut infirmatur, aut eleuatur.de Inu.57.erat autem tanta grauitas in Domitio, tanta auctoritas,ut quod eſſet ab eo obiectum, lepore magis eleuandum,quam contentione frangendum uideretur.2.de or.127.

Eleus.

Eleus Hippias gloriatus eſt , cuncta pene audiente Græcia,nihil eſſe ulla in arte rerum omnium quod ipſe neſciret . 3. de Or.69.

Eleuſin.

Omitto Eleuſinem ſanctam illam & Auguſtam , ab initiantur gentes orarum ultimæ.de Nat.d.1.83.

Elicio.

Elicit tuas literas mea loquacitas.7.At.45.Elicere uolu tuas
literas.7.Att.41.& 9.182.2.Nos e terrę cauernis ferrū elicimus.
2.de Nat.d.226.Terra ſemen tepefactum cōplexu ſuo diffundit,
& elicit herbeſcētē ex eo uiriditatē.de Sen.88.Vt aliquas abs te
epiſtolas eliciā.Att 135.Nōne ipſa domū metuet,ne quā uocē eli
ciat?pro Cęc.50.Neq nostrę diſputationes quidquā aliud agūt,
niſi vt in vtrāq. partē dicēdo & audiendo, eliciant & tanquā ex
primant aliquid quod aut verum ſit, aut ad id quam proxime
accedat.4. Aca. 16. Tamen dabunt operam vt eliciant ſententiā
meam.Att.7. 121.9. Quem ego toties omni ratione tentans, ad
diſputandum elicere non potuiſſem.2.de Or.8.Propoſitis præ-
miis elicere ex ciuitatibus ſociorum optimum quenque ad lube
unda pericula pro nobis.pro Cor.59.& 62.Tuſc.5.16. Inferorū
animas elicere.in Vatin.10.Elicere me vellet ad cædis cauſam.
12.fa.55.Elicere cauſam immutatæ voluntatis.1. Att.19.Quis
igitur elicere cauſas præſenſionum poteſt? Diu. 1. 12. Elicere
ignem conflictu & ictu lapidum.2.de Nat.d.19.Si quis opportu
nitatem,quæ in animis ineſſet hominum,poſſet elicere,& præci
piendo meliorem reddere.de Inu.42.Poteſtne igitur noſtra ma
ieſtas a Gaditanis benigne conſeruari,ſi ad eam retinendam Ga
ditanos præmiis elicere non poſſumus?pro Corn.Balb.31. San-
guinem elicere.2.Tuſc.190.Elicere ſapientem debet ipſa natu-
ra per ſe ad ſe colendam.de Nat.d.1.81.Elicere cupio ſententiā
tuam.8.Att.35.ſuſpicionem elicere ex re aliqua. 2.de Inu.140.
Verbum ea eo nunquam elicere potui de vi ac ratione dicendi.
1.de Or.48.Elicere verum.Academ.q.ed.1.lib.2.8.vlulatum.2.
Tuſc.96.Vocem e lateribus & faucibus.2. Tuſc.96.pro Cę.47.
Dolor & ardor animi, qui etiam ex infantium ingeniis elicere
voces & querelas ſolet. de Or.190. Ex quibus elicitur aliquid
ſuſpitionis. de Inu. 67. Conquiri vero & elici blanditiis (vt tu
ſcribis)ad iudicium neceſſe non fuit.ad Q.fr. 1.2.8.Multa ab ip
ſo Publio elici,multa cognoſci,&c.At.lib.2.37.5. Si tacebitur,
elicienda eſt reſponſio. 1. de Inu. 70. Et quidquid erit in vna-
quaque re probabile,eliciendum atque dicendum.1. de Or.77.
Itaque ad pingendum,fingendum,ad ſcalpendum,ad neruorum
eliciendos ſonos,ad tibiarum, apta manus eſt admonitione di-
gitorum.2.de Nat.d.224.

Elido.

Elidere neruos omnes uirtutis. Tuſc.2.24. Qui rebus his fra
ctus ægritudine eliditur.Tuſc.231.Hæ ſunt illæ fibrę ſtirpium,
quas initio dixi, perſequendæ, & omnes elidendæ, ne vlla vn-
quam poſſit exiſtere. Tuſc. 208. Atqui ſtirpes ſunt ægritudinis
quam multæ,quam amaræ, quæ ipſo trunco euerſo omnes eli-
dendæ ſunt.3.Tuſc.140.

Eligo.

Aliquot enim ſunt anni,cum vos duos elegi, quos præcipue
colerem.Att.147.Elegit ex multis Iſocratis libris triginta for-
taſſe verſus Hieronymus Peripateticus.in Or.110.Populus ele
git ſibi in principem Octauium.Quam potiſſimum ſententiam
& diſciplinam melius eliget?4.Acad.219. Quoties ille tibi po
teſtatem optionemque facturus ſit,vt eligas vtrum uelis,factum
eſſe,necne.1.Verr.24.Non ſolum ex malis minima eligere opor
ter,ſed etiam excerpere ex his ipſis, ſi quid ineſt boni. Off.53.
De tribus eligere quem uelis.10.Phil.171.A multis eligere com
modiſſimum quodque.2.de Inu.124. Eligere ampliſſimos uiros
ad ſacerdotis.pro Dom.23. E duobus autem malis cum maius
fugiendum ſit, leuius eſt eligendum. Octauio, Soluta nobis eſt
eligendi optio.lib.1.de Fin. 26. Sunt igitur conſtantes eligendi
amici.de Amic.108.

Electus.

Non electus,ſed relictus.pro Roſc.Am.3.De decem Myleſio
rum manibus electum.3.Verr.61.Nunquam profecto ſcholis eſ
ſent excitati, neque ad illud munus electi.4.Tuſc.9.Conquiſiti
atque electi coloni.con.Rull.85.Electis uerbis dictatę res.1.de
Fin.14.Prudentiſſima,electiſſimaque fœmina. in Verr. 95.Ele-
ctiſſimi uiri ciuitatis.pro Quint. 3. Electiſſimis uerbis ornari.
3.de Fin.41.

Elector.

Electores boni aliorum. 4.ad Her.145. id eſt,qui bene ab
aliis eligant.

Electe.

Electe digerere.de Inu.52.

Electio.

Id autem eſt iudicium electioque uerborum. in Or.37. Quo
rum ex electione uirtus poſſit exiſtere.4. de Fin.75.

Elegans.

Acutus,elegans,facetus,breuis.de Cl.or.170. Perſpicitis hoc
genus quam ſit facetum, quam elegans, quam oratorium. 2. de
Or.133.Iocandi genus elegans,urbanum,ingenioſum,facetū.1.
off.146.Elegās in cibo.in Or.46.In dicendo elegans.de Cl.Or.
219.Elegans in iudicio.7.fa.40.Faceta & elegans ironia.de Cl.
292.Epicurus ſentit nihil unquā elegans,nihil decorū.de Diu.
53.Polita,urbana,& elegans oratio.de Cl.or. 256.1.de Fin.16.
Lyſias egregie ſubtilis ſcriptor atque elegans. de Cl.or. 17. Ar-
tes elegantes & ingenuæ.3.de Fin.6.Elegantes aures.9.fam.45
Vide ne ille non ſolū temperantia,ſed ēt intelligentia te atque
iſtos qui ſe elegantes dici uolunt,uicerit.6.Ver.88.Elegātes ex
eligendo dicti,tanquā a deligendo diligentes. 2. de Nat. d.53.
Elegantiam pariſſimus L.Craſſus.Brut.76.A quibus manſue-
facti & exculti,ad elegātiora deſluximus.Tuſ.161. Homo in oī
iudicio elegātiſſimus.ad Gall.l.7.24.3.elegātiſſima ep.At.259.

Elegantia.

Elegantia apud Rhetores,eſt quæ facit ut unūquodq. pure &
aperte dici uideatur:eius partes ſunt, Latinitas & explanatio.
ad Her.4.159.Elegātia hominis.Att.7.Linguæ ſubtilitas & ele
gātia.2.de or.17.Loquendi elegantia.de Cl. or. 79.Elegātia &
mūditia orationis.or.204.Fucati uero medicamēta candoris &
ruboris,ola repellentur, elegantia modo & mūditia remanebit.
in or.43.Scriptorū tuorū ſubtilitas & elegātia.ep. 48.Quæ tibi
eius loci,& noſtri ſtudii & tuæ elegantię eſſe uidebunt. Att.1.5.
2.Itaq. ad hanc elegantiā uerborū Latinorum adiungit illa ora
toria ornamēta dicendi.de Cl.188.Epicurus contemnit elegan
tiam differēdi,cōfuſe loquitur.de Fin.2.24.& Tuſ. 2.50.In hac
diuiſione rē ipſam probo,elegātiam deſydero.de Fin. 70. Terē
tius, cuius fabellæ pp elegantiā ſermonis putabantur a Lælio
ſcribi Att.103.Tu sūt eloquētiā ab elegantia doctrinæ ſegregā
dam putas?or.15. Agricultura,quæ abhorret ab omni politiore
elegantia.3.de Fin.3.Cū ſumma elegantia atq. integritate uiue
re.pro Syl.59.id eſt, integre. Verius tons & Camillus qua mun-
ditia homines, qua elegantia? ep. 38. Quid enim eſt elegantia
tua dignius?de Leg.184.

Eleganter.

Ad conſolandum aūt eum illa valent,quæ eleganter, copioſe
que collegiſti Luceio,l.5.13.5.Libertis lautis, ſeruiſq. nihil de
fuit,nā lautiores e.accepti. Att.13.298.4. Accurate elegāterq.
dicere.de Cl.or.48. Cauſam pro aliquo polite eleganterq. dice
re.de Cl.172.Tractantur iſta ingenioſe, diſputantur ēt e.Acad.
q.ed.1.l.2.78.E.explicare aliquid.Tuſ.1.45. Neq. diſtincte,ne-
que diſtribute,neque e.neq. ornate ſcribere.2.Tuſ. 10. e.adole-
ſcentiam traducere. pro Planc. 25. Hoc ipſum elegantius poni,
meliuſque potuit.2.de Fin.160.Audio illum omnium fere Ora
torum Latine loqui elegantiſſime.de Cl. 136. De Cęſare. Tibi
is exponet qui & optime omnia nouit, & elegantiſſime expedi-
re,& deferre ad te poteſt.ad Brut.151.

Elimo.

Velim σχόλιον elimes ad me, oportuiſſe te id facere Att. 16.
334.4 Rationes latiore ſpecie nō ad tenue elimatę.4.Aca.119.

Elinguis.

Elinguis curia.poſt redit.in Senat.5. Præſertim cū Fannius
nunquam ſit habitus elinguis. de Cl.or. 51. Conuicit, & elin-
guem reddidit,pro Flac 17.

Eloco.

Nunc uero hoc magis,quod illa gens eſt victa,quod elocata,
quod ſeruata.pro Flac.54.Xenon ad ſe pertinere negabat fun-
dum elocatum eſſe dicebat.5.Verr.

Elocutio, *Vide Eloquor.*

Elogium.

In quem illud elogium vnicum,plurimę conſentiunt gentes
populi primarium fuiſſe virum.Cat.57. Si illud cenſorium elo
gium Appii Cla.& L.Piſ.quo vſus eſt quiſq. corā p lege, palā
uniuerſis recitarem, nonne tibi viderer æternas inurere macu-
las?in Sal.274.Solonis quidē ſapiētis elogiū eſt, quo ſe negat
uelle ſuā mortē dolore amicorū,lamentiſq. uacare.de Sen.66.
Vnum etiam eſt quod me maxime conturbat,&c.quod elogium
recitaſti de teſtamento Cn.Egnatii,&c.pro Clu.106.Hæc res ti
bi fluctus illos excitauit:at hoc nuſquam opinor ſcriptum fuiſ-
ſe in illo elogio, quod te Conſule in ſepulchro Reip. inciſum
eſt,Velitis iubeatis.in Piſ.57.Non elogia monumentorum id ſi
gnificant,uelut hoc ad portum,uno ore cui plurimæ conſentiūt
gentes,populi primariū fuiſſe uirū.2.de Fin. 95. Quid procrea
tio liberorum,quid propagatio nominis, quid adoptiones filio
rum,quid teſtamentorum diligentia,quid ſepulchrorum monu
menta,quid elogia ſignificant,niſi nos futura etiam cogitare?i-
ter.

Tuſ.26.Elogia,teſtificationes ſunt de aliquo ſiue honoris, ſiue vituperationis cauſa,teſte Quintiliano.

Eloquor.

Omne quod eloquimus,fit vt id aut eſſe dicamus, aut non eſſe de or 123.Nullū eſt periculū, nequid tu eloquare niſi prudenter.de or.102.Cōpoſite,ornate,copioſe eloqui oratoris eſt.1.de Or.86.Eloqui copioſe,modo prudenter,melius eſt,quā vel acutiſſime ſine eloquentia cogitare.Off.1.219. Præclare eloqui cogitata mentis.de Cl.or.137.Fieri autem poteſt, ut recte quis ſētiat,polite eloqui non puſſit.1.Tuſc.10. Memini in Senatu diſertum conſularem ita eloqui,hanc culpam maiorem, an illam dicam?ep.149.Eloqui rem aliquam per continuationem ad Her. 30.Veretur quidquam aut facere aut eloqui, quod parum viſibile videatur.de Fin. 74. Eloqui in verbis proprie dicitur.Part.2. Exercitatio celeritatem eloquēdi incitat. Or.92.Eloquendi genera duo.Part.9.Tu qui in iſto eloquendi, & exprimendi genere ſuperaſti,a me petis? Q.fr.3.21.5. Dominio rerum eloquendi vis quam eſt præclara,quamque diuina?2.de Nat.d. 112.Vis eloquendi maxima ſoli oratori tribuitur. in Or. 34. Vterque ſi ad eloquendum uenerit,non plus quam ſemel eloquerctur. 3.Off. 81.De venditore & emptore.

Eloquens.

Eloquens is eſt qui & humilia ſubtiliter, & magna grauiter, & mediocria temperate poteſt dicere.in Or.54.& 55.Eloquens etiam is erit,qui ad id quodcumque decebit, poterit accommodare orationem.in Or. 67.Conformatio eſt, &c. cum res muta aut informis fit eloquens & formata.ad Her.4.237.Eloquens eſſe aliquis poteſt.1.de Or. 47.& 48. Eloquens ſine philoſophia effici non poteſt.Or.7.Eloquens nemo factus victoria.Brut.12. eloquens quis futurus ſit.or.37. eloquens omnibus rebus debet excellere.or.139. eloquens ſit temporum perſonarumque moderator.orat.67.Græce ab eloquendo rhetor, Latine eloquens dictus eſt.ora.202.eloquenti neceſſaria dialectica.ora. 61. Nec timuiſſem ſine iſta philoſophia rhetorem, quamuis eloquentem. de N.d.26.Diſertos me cognoſſe nōnullus, eloquentem adhuc neminem.1.de Or.47. Antonius diſertos ait ſe uidiſſe multos, eloquentem omnino neminem. in or. 9. eloquentes & in dicendo ſuaues atque ornati.7.de or.27. Atque illud eſt probabilius neque tamē verum,quod Socrates dicere ſolebat, omnes in eo quod ſcirent,ſatis eſſe eloquentes.1.de or.33. eloquentiſſimi paucitas.1.de or.10.L.Craſſus homo eloquentiſſimus. pro Cęc.39.

Eloquentia.

Eloquentia nihil eſt,niſi copioſe loquēs ſapiētia.in Part.42. ad Brut.33.Pacis eſt comes otiiq. ſocia, & iam bene conſtitutæ ciuitatis, quaſi alumna quædam eloquentia.de Cl. ur. 22.eloquentia,doctrinæ,ciuilis pars præcipua.1.de Inu.9. eloquentia a dialectica quid differat.ur.61.Part.42.eloquentia boni ne an mali plus adferat.1.de or.18. eloquētia & gratia plurimum poſſunt in ciuitate.pro Q.1.eloquentia, vna quædam de ſummis virtutibus.3.de or.31.Abundans ſonantibus verbis, vberibuſq. ſententiis eloquentia.1.Tuſc.99.eloquentia C. Cælii.Brut.85. eloquētia ex quiſq. rebus conſtat.Brut.12.ex verbis & ſentētiis conſtat eloquentia.de Opt.gē.or. 143. Vt hominis decus ingenium:ſic ingenii ipſius lumen,eſt eloquentia.de Cl.or.29.Multitudo & forum cui nata eloquentia eſt.de Cl.or.191.Eloquētia cum prudentia & probitate iungenda.3. de or. 31. eloquentia, lumen ingenii.Brut.29. Eloquentia ſine ſapientia pernicioſa.2 de or.4.Eloquentia facultate præclara,arte mediocris. 2.de or. 27.eloquentia populo non minus, quam doctis probanda eſt. Brut.95.eloquentia Athenis ſero prodiit. Brut. 18.& 19.Hęc ars quæ vocatur eloquentia,ſiue ars, ſiue ſtudium,ſiue exercitatio,ſiue facultas a natura profecta. 1. de Inu. 2. Eloquentia res vna omnium difficillima.Brut.12. eloquentia primas tenuit ſēper vrbanis pacatiſque rebus,ſecundas iuris ſcientia.or. 78. De commutatione ſic, Poſſitne eloquentia commutatione aliqua conuerti in infantiam.in Top.44. eloquentię defenſio.or.78.effectus eloquentiæ eſt audientium approbatio.2.Tuſ. 2.eloquentiæ qui fructus ſit.1.de ur.26.1.de Inuent.7.eloquentiæ membra quinque. 2. de or. 44. eloquentię partes ſuſcipere. pro Sext.2. eloquentiæ perfectæ ſpeciem animo videmus, effigiem auribus quærimus.Or.5.eloquentiæ ſtudium ex plurimis artibus ſtudiiſque collectum eſt.1.de Or.9.Athenis ſtudia eloquentiæ viguerunt.de Or.85.eloquentiæ uis quanta ſit.3.de or.43. eloquētiā a philoſopho,ſi afferat non aſpernerer:ſi non habeat, non admodum flagitem.l.1.de Fin. 12. eloquētiam veram & perfectam cur nemo aſſequatur.or.6.Quid tam inhumanum, quam eloquentiam a natura ad ſalutem hominum, & ad conſeruationem datā,ad bonorum,peſtē perniciēq. cōuertere?off.2. 72. De quo dū diſputarem,tuam mihi dari velim eluquentiam. de N.d.55.Cōtentio orationis maiorem vim habet ad gloriam,ea eſt.n.quam eloquentiam dicimus.Off. 24. Stoici eloquentiam virtutem ac ſapientiam eſſe dixerunt. or. 148. Aut eloquentiam ſiue quadā vi maiore fluere.Tuſc. 1.51. Tu autem eluquentiā ab elegantia doctrinæ ſegregandam putas. de Or. 85. Prudentiam cum eloquentia iungebat Ariſt.1.Tuſc.11.Ex eloquentia natum eſt artificiū,non ex artificio eloquentia.1.de or.71.eloquētia nemo vnquā floruit ſine oī ſapiētia.2.de or.4.In eloquētiā non ſunt oia pro Q.54.Quid.n.eloquētia laudabilius & pſtabilius,vel admiratione audiētium, vel ſpe indigētium, vel eorū qui defenſi ſūt gratia?Off.48.Perſuadere eloquentia aliquid alicui. in Or.54. Num eluquentia Platonē ſuperare poſſumus?Tuſ.1.21.Eloquētia illi ipſi qui conſecuti ſunt tamen valere ſe diſſimulant,propterea quod prudētia hominibus grata,lingua ſuſpecta. or. 210.

Elocutio.

Elocutio eſt idoneorum verborum & ſententiarum ad inuentionem accommodatio.1.de Inu.13.1.ad Her.3.Elocutio ad cōmodum oratoris accommodata,tres in ſe res debet habere, elegantiam,compoſitionem,dignitatē.ad Her.4. 159.oratio,quę, niſi ſubeſt res ab oratore percepta & cognita, inanem quādā habet elocutionē & pene puerilē.1.de Or.11.Circuitio.eſt oratio rem ſimplicem aſſumpta circūſcribēs elocutione.ad Her.4.198.

Eluceo.

Amicitia magis elucet inter æquales.de Am. 83. elucet animi excellētia,magnitudoq. in deſpiciēdis opibus. 1.Off.27.elucet ingenium in eo.pro Cęl.35.ex animo elucebit omnium cōſtantia omniſque moderatio.1.off.143. Nemo. n.ſtudet eloquētię noſtrorū hominum, niſi ut in cauſis atque in foro eluceat.2. de ora. 30. in ipſo ioco aliquod probi ingenii lumen eluceat. off.21. Nunc autē opto ut ab iſtis Orientis partibus virtutis tuæ lumen eluceat.ad Caſſ. 12. Hoc in genere eluceat oportet omnis eloquentiæ magnitudo.Or.209. Vt illa tertia pars rationis & mentis eluceat. 1. de Diu. 109 ex quibus proprium quid ſit eluceat.Part.233.Si qua ſignificatio virtutis eluceat. de Amic. 45.Tenuitas hominis eiuſmodi eſt,vt diſſimulari nō queat.atq. eo magis eluceat,quo magis occultatur. pro Roſ.Am.52.Quare ſi modo aliqua Reſp.in qua honos elucere poſſit,&c.Plā.10. 10.4.eaq. in maximis ingeniis maxime elucere.de Fin.4.3.exiſtimant quaſi lumen aliquod elucere ſanctitatem tuam. epiſt.7. Quid eſt igitur ubi elucere poſſit prudentia? pro Funt.278.

Elucens.

Inter flammas circulus elucens ſplendidiſſimo candore. in Somn.Scip. 12.

Elucubror.

Nihil habeo quod ad te ſcribam, quinetiam eam epiſtolam, quam eram elucubratus,ad te non dedi. Att. 7.58.

Elucubratus.

Deinceps inde multę,quæ non minus diligenter elaboratas etiam quā elucubratas afferebamus.de Cl.ur.173.

Eludo.

Quaſi rudibus Iſocratis eludit oratio.de Opt.244.Sed quod idem iuris ciuilis eſt,ſperuitis,& ſcientia illa eluditis.de Leg.l. 2.54.Sed uos ab illo irridemini, & ipſi illū viciſſim eluditis.2. Acad.124.Pueri quos adhuc eluſit.in Ver. 58.Quandiu nos ētiam furor iſte tuus eludet?in Cat.1. Magnas accuſatoris minas,magnamq. iudicii expectationē ad noſtrum arbitrium libidinēq. eludere.2.Ver.19.Rempu.in ſuis cogitatis & furoribus eludere. pro Mil.24.Noſque ab iſto nebulone facetius eludemur.pro R. Am.76. Te uero Cęcili quemadmodum ſit eluſurus, quā omni ratione iactaturus, videre iam videor.1.Ver.24.

Eludens.

Quæ eſt iſta ars coniectoris,eludentis ingenio? 2.de Di.121.

Eluſus.

Nihil queror de Dolabella, qui tum eſt impulſus,eluſus,inductus.2.Phil. 85.

Elugeo.

Patriam eluxi iam & grauius & diutius,quam vlla mater vnicum filium.ad Papirium,lib.9.47.

Eluo.

Eluere maculas furtorum ſuorum, ſanguine ſociorum.7.Ver. 94.pro Sex.53.Eluere ſordes. 8.fam. 42. in ep.Cæl.Eluere uitæ ſordes & animi labes.in Salluſt. 1. Vt Centurionū legionis Martiæ Brūdoſii profuſus ſanguis eluatur, num elui prædicatio crudelitatis poterit?12.Phil.327.Animi labes,nec diuturnitate uaneſcere,nec manibus ullis elui poteſt,2.de Leg.261. Philip. 15.

Eluuio.

Collectis cæteris cauſis eluuionis, peſtilentiæ, vaſtitatis. 2. Off. 22. Propter eluuiones exuſtioneſque terrarum, quas accidere tempore certo neceſſe eſt. in Som. Scip. 24.

Eluuies.

Idcirco tu illam labem atque eluuiem ciuitatis ſine ſumma tui peruenire potuiſti? pro D. ſua. 43.

Emancipo.

Cum illam ſeueritatem in eo filio adhibuit, quem in adoptionem D. Syllano emancipauerat, vt eum, &c. cauſam apud ſe dicere iuberet. 1. de Fin 18 Nam adoptatum, emancipari ſtatim, ne ſit eius filius qui adoptari. pro D. ſua. 30.

Emancipatus.

Ita ſenectus nimis honeſta, eſt, ſi ſeipſam defendit, ſi ius ſuū retinet, ſi nemini emancipata, eſt ſi vſque ad extremum ſpiritū dominatur in ſuos. de Sen. 33.

Emano,

Sub platano umbrifera fons vnde emanat aqua. 2. de Diu. 95. Nam fere omnis ſermo ad forenſem famam ab his emanat auctoribus. de Petit. 207. Ea quo emanant qui communes appellantur loci Or. 201. Mala iſtinc emanant: boni autem hinc quod expectes, nihil eſt. Attic. 139. 1. Ea generibus emanant partes. 1. de Or. 91. Ab Arceſila recentior Academia emanauit. de Or. 149. Atque alii quoque alio ex fonte præceptores dicendi emanauerunt. 2. de Inu. 126. Quæ fama non idcirco ſolum emanarat, in Verr. 76. Sed quod metuat ne emanet, id eſt ne malum habeat. 1. de Leg. 61. Tu tamē eas epiſtolas, quibus aſperius de eo ſcripſi, aliquando cōcerpito, nequando quid emanet: ego item tuas. 10. Att. 41. Quæro ex quo ille fonte Senator emanet. pro Cæl. 41. Vereri te arbitror, ne per nos ſermo hic tuus emanet. de Cl. Or. 185. Denique inuidioſum tibi ſit, ſi emanarit. ep. 1 15. ego etiā ſi omnia quæ dicenda ſunt, libere dixero, nequaquam tamen ſimiliter oratio mea exire, atque in vulgus emanare poterit. pro R. Am. 2. Scripſi equidē olim ei iratus, quod ille prior ſcripſerat: ſed ita cōpreſſerā, ut nunquā emanaturā putarē. Attic. 3. 16.

Emathium.

Emathio Attici, platanisque caue putes quidquam eſſe præclarius. 2. de Leg. 6.

Emax. *Vide emo.*

Emblema.

Emblema uermiculatum, de Or. 94. Hoc eſt, arte & uariis coloribus diſtinctis compoſitum. Scaphia cum emblematis Lilybæi empta. in Ver. 208. Cùm inſpiciendum popoſciſſes, auulſo emblemate remiſiſſe. 6. Verr. 40. Auellere uel detrahere emblemata. 6. Ver. 40. Illigare & includere emblemata in aureis poculis. 6. Verr. 46.

Embœnetica.

Embœneticam facere. 8. fa. 3. in epi. Cæl.

Embolium.

Σ'μβόλιον in librum inducere. 3. ad Qu. fr. 16. Embolium nouum cogito. Att. Sororis embolia. pro Sext. 101.

Emendo.

Ita rurſus remittit, vt me roget, vt annales ſuos emendem & edam. Att. 2. 31. 7. Emendare antiquitatem. in Or. 86. Conſilium aliquod emendare. pro Mur. 55. Cōſuetudinem uitioſam & corruptam, pura, & incorrupta cōſuetudine emēdare. de Cl. or. 141. Vt enim cupiditatibus principum & vitiis infici ſolet tota ciuitas, ſic corrigi & emendari continentia. 3. de Leg. 44.

Emendatus.

Emendatus ita debet eſſe tertius annus, vt ne minimam quidem rē quiſquā poſſit ullam reprehendere. 1. ad Q. fr. 31. Emendata & Latina locutio. de Cl. Ora. 139. Certe enim recentiſſima quæque ſunt correcta & emendata maxime. 1. Acad. 19. Vt cum emendati mores amicorum ſint. Læl. 54.

Emendate.

Perficiendum eſt, vt pure & emendate loquentes, quod eſt latine, verborum præterea & propriorum & tranſlatorum elegantiam perſequamur. de Opt gen. or. 143.

Emendator.

Emendator & corrector. 2. Phil 60. Emendator ſermonis. de Cl. or. 140. o præclarum interpretem iuris, auctorem antiquitatis, correctorem atque emendatorem noſtræ ciuitatis. pro Cornelio Bal. 14.

Emendatrix.

Emendatrix uita poetica. 4. Tuſc. 113. Quoniam uitiorum emendatricem legem eſſe oportet, commendatricemque uirtutum, ab ea uiuendi doctrina ducatur. 1. de Leg. 43.

Emendatio.

Hæc uidelicet eſt correctio philoſophiæ ueteris, & emendatio. 4. de Fin. 37.

Ementior.

Non enim furatus eſt ciuitatem, non genus ſuum ementitus pro Corn. Balb. 3. Æſchines legationē ementitus eſt. pro Planc. 25. Quantum ſit ementita opinio, apparet. Tuſc. 203. Alii ementiti ſunt in eos, quos oderant. in Part. 27. ego hæc omnia Chryſogonum feciſſe dico ut ementiretur, ut malum ciuem Roſcium fuiſſe fingeret. pro Roſc. Am. 75. Emētiri aliquid & criminari. 4. Verr. 62. Ementiri auſpicia. 5. de Diu. 29. 2. Phil. 88. Ementiri auctoritatem Senatus. pro D. ſua. 40. Quod ſi aut quantā uoluntatem habent ad hunc opprimendum, &c. tantum haberent aut ad ementiendum animi, aut ad fingendum ingenii, &c. pro Fōt. 25. Quid deſperatius, qui ne ementiendo quidem potueris auctorem adumbrare meliorem? pro D. ſua. 62.

Ementiens

Videmus hæc ſigna numquam fere ementientia. 1. de Diu. 15.

Ementitus.

Quod me de emētitis auſpiciis putares eſſe dicturū. 2. Phi. 88.

Emereor.

Annuæ enim mihi operæ ad 1 1 1. Calend. Sextiles emerētur. Att. 6. 113. 9.

Emeritus.

Reliqua uide, & quātum fieri poteſt, perſpiciamus, etſi annorum tempus prope tamē emeritum habebamus. 6. 40. Tanquam emeritis ſtipendiis libidinis. de Sen. 44.

Emergo.

Nunc emergit amor, nunc deſyderium ferre non poſſum, &c. Att. 9. 36. id eſt, ſe iterum profert, cum antea qua compreſſus fuiſſet. Ex quo magis emergit quale ſit decorum iſtud. Off. 22. Iam iſta feruens quæ tum hic delitescit, tum ſe emergit, & fertur illuc, compreſſa atque illiſa morietur. de haruſp. reſp. 3. Vt ſe oſtēdens emergit ſcorpius alte. 2. de Nat. d. 166. Hoc uno modo iudices ſæpe multorum improbitate depreſſa ueritas emergit, & innocentiæ defenſio interclusa reſpirat. pro Clu. 145. Quamuis ademerſæ ſint leges, quāuis tremefacta, libertas tamen emergunt hæc aliquando. eff. 37. Qui ſemper premuntur, & numquā emergunt. Quiſque temporibus a noſtro aſpectu obliteſcant, rurſuſque emerſi errorē incutiāt rationibus experaibus, &c. de Vniu. De deorum cōcurſionibus. Dionyſii equus emerſus ex flumine. de Diu. 1. 53. Qua ex uita emerſit, totumque ſe eiecit atque extulit. pro Cœl 43. emerſerā cōmode ex Antio in Appiā ad Tres Tabernas ipſis Cerealibus, cum in me incurrit Roma uenient Curio meus. Att. 2. 27. 1. Meum conſilium reprehendo, quod nō aliqua ratione ex hoc negotio emerſeram. Att. 75. Incommoda ualetudo, quam emerſeram. 5 Att. 12. Cum ille in agro Nolano immolaret, ante Pigtorium, ab infima ara ſubito anguis emergeset, &c. 1. de Diu. 125. Legi etiam ſcriptum eſſe auē quādā quæ platalea nominaretur, eam ſibi cibum quærere aduolantem, ad eas aues quæ in mari mergerent: quæ cū emerſiſsēt, piſcēq. cepiſsēt, uſq. eo premere earum capita mendicus, &c. de Nat. d. 185. Quibus temporibus ſtellæ a noſtro aſpectu obliteſcant, rurſuſq. emergant. de Vniu. 201. Cū uiriditas herbeſcens e uaginis emerſerit. de Sen. 88. Cum tā multa ex illo mari bella emerſerint, tā multa porro in Pontum inuecta ſint, &. 6. Ver. 114. Hac autē is incredibile eſt, quantum ciuitates emerſerint. Att. 6. 24. Id eſt, recreatæ ſint. Mithridates non ſe Cappadociæ latebris occultare uult, ſed emergere e patrio regno. pro L. Man. 4. emergere ex alio. de Fin. 4. 53. ex aqua. de Fin. 110. ex iudicio peculatus. 3. de Verr. 7. ex mendicitate. in Vatinium, ex aliquo negotio. Att. 5. 97. 3. ex paternis probris ac uitiis. 5. Ver. 138. Qui demerſi ſunt in aqua, nihilo magis reſpirare poſſunt, ſi nō lōge abſunt a ſummo, vt iam iamque poſſint emergere, quam ſi etiam tum eſſent in profundo. 3. de Fin. 74. Idem poſteaquam reſpirare uos a metu cædis, emergere auctoritatem veſtrā a fluctibus illis ſeruitutis, reuiuiſcere memoriam ac deſiderium mei uidit, uobis ſe cœpit ſubito fallaciſſime venditare de har. reſp. 44. Equidem multos & uidi in hac ciuitate, &c. emerſiſſe aliquando: & ſe ad frugē bonā, ut dicitur, recepiſſe, graueſque & illuſtres fuiſſe. pro Cœl. 20. Sed quoniam emerſiſſe iam e uadis, &c. perfacilis mihi reliquus curſus oſtenditur. pro Cæl. 39.

Emerſus.

Ecæno emerſus homo. in Vatiniū. 13. Subito ſum uiſus emerſus ex flumine. Di. 2. 107. ex diuturnis tenebris luſtrorum ac ſtuprorum

prorum emerſus homo.pro Sex.1 5. Emerſi deorum orbes erro- rem incutiunt rationis expertibus.de Vniu.47. Σ μεταιχμίοις agere. 13.Att 67.

Emetior.

Ego voluntatem tibi profecto emetiar, ſed rem ipſam nondū poſſe uideor.de Cl.8.id eſt, emulate præſtabo.

Emigro.

Emigrare domo.4.Verr.62.Emigrare e vita.2.de Leg.77.

Emineo.

Eminet animus maxime in contemnendis doloribus.2. Tuſ. 107.Illi quorum eminet audacia atque proiecta eſt, a conſiliis malitiæ deſeruntur.pro Clu.145.Inter omnes, in omni genere dicēdi, vnus eminet Demoſthenes.in or. 56. Quo ſtudioſius ab ipſis opprimitur & abſcōditur, eo magis eminet & apparet.prō Roſc.Am.73.Toto ex ore crudelitas eminebat.7.Verr.126. Aliter, emanabat.Si iam tum cum erit incluſus in corpore, eminebit foras,& ea quæ extra erunt contemplans, quammaxime ſe a corpore abſtrahet.de Somn.Scip.32.Cum ex terra nihil emineret, quod contemplationi cæli poſſet officere.de Diu. 99. Sententiarum ornamenta ſunt illa quidem permulta, ſed quæ emineāt pauciora.Or.204.Ne poſſit ars eminere.ad Her.26.ideſt, apparere.Quo magis id quod erit illuminatum,extare atque eminere uideatur.3.de Or.57.

Eminens.

Eminens effigies uirtutis.3.Tuſc. 6. Eminens e mari globus terræ. 1.Tuſc.106.Nihil inciſum angulis, nihil anfractibus nihil eminens,nihil lacunoſum.2.de N. d. 67. Illud video pugnare te,ſpecies ut quædam ſit deorū,quę nihil cōcreti habeat,&c. nihil eminentis,ſitque pura,leuis perlucida.1. de N. d.100. Animaduerti columellam non multum e dumis eminentem. Tuſc. 241.Leuiter eminentes genæ.2.de N.d.125. Oculi eminentes. in Vatinium,2.Diſcutienda ſunt ea quæ obſcurant, & ea quę ſunt eminentia & prōmpta ſumenda.2.de or.119.

Eminentia.

Nam ſi tantummodo ad cogitationem ualent, nec habent ullam ſoliditatem,nec eminentiam, quid intereſt utrum de Hippocentauro,an de deo cogitemus?3.de Nat. d.146. Quam multa uident pictores in umbris & in eminentia, quæ nos non uidēmus?Acad.q.ed.1.l.2.21.

Eminus.

Nec enim excurſione,nec ſaltu,nec eminus haſtis, aut cominus gladiis vteretur.de Sen.8.

Emitto.

Septima(oratio)qua Conſulem emiſi.2.Atti.3.ideſt, expuli. Et etiam ſi quando aliquid dignum noſtro nomine emiſimus. Volumnio,lib.7.34.3.Emitte aculeos in hominem & in reum. pro Cęl.21.Emittat ad me publius qui obſignent, &c. Attic.2. 27.1.Si autem nubium conflictu ardor expreſſus ſe emiſerit, id eſſe fulmen.2.de Diuin.64. Emittere de manibus.pro Cæl. 52. Emittere fulmina dicitur Iupiter.Diu.2. 33. Emittere arcu ſagittas,aut tela.de har.reſ. 1. Emittere uocem cum querimonia. 3.Ver.64.ad Q.fr.1.2.1.Nihil facilius emittitur,nihil citius excipitur,nihil latius diſſipatur.pro Planc. 47. Cui hunc repente carcere emitti iuſſerit quæram.7.Verr.20.pro Planc.25.Emitti e cuſtodia.Tuſc.1.106.Emitti e vinculis.Tuſc.1.61.

Emiſſus.

Emiſſus etiam ille auctor tuus prouincię, cum ſtupri Bonæ deæ puluinaribus intuliſſes.in Piſ.75.Sed tanquam a magiſtratu,aut ab aliqua poteſtate legitima,ſic a deo cum ita arq. emiſſus exierit.1.Tuſ.117.Vt abs te non emiſſus ex urbe, ſed immiſſus in urbem eſſe uideatur.1.in Cat.20.Lacus emiſſus.Att.4.84 .5 Ratio ſimulatq. emiſſa eſt,adhęreſcit.2.de.Or.18. Cum illuc ex his uinculis emiſſi feremur.Tuſc.164.Facete dicta, ſtatim ut emiſſa ſunt,hærere debent.de or.159.

Emiſſio.

Emiſſio fœminæ anguis,mortem afferebat Graccho. de Diu. 221.Vt enim baliſtæ lapidum, & reliqua tormenta telorum eo grauiores emiſſiones habent,quo ſunt contenta atque adducta uehementius,ſic uox,&c.2.Tuſc.49.

Emiſſarius.

Petit Næuius Turpio quidam iſtius excurſor & emiſſarius, homo omnium ex illo conuentu quadruplatorum deterrimus. 4.Verr.14.Perſuaſerat nonnullis inuidis meis, ſe in me emiſſarium ſemper fore.Mario,l.7.7. Hunc prędcurſorem habere ſolebat & emiſſarium.in Ver.257.Gelido nequiſſimus HS. M.dabat nullo aprico horto,nullo emiſſario,nulla macceria, nulla caſa. ad Tiron.16.24.Dubitaturum quemquam exiſtimas, quin illa emiſſarius hæc tibi omnis pecunia quæſita ſit?5.Ver.77.

Emiſſitiæ.

C.uero Gracchus ruinis & emiſſitiis,quas ipſe ſe proieciſſe in forum dixit, quibus digladiarentur inter ſe ciues, nonne omnē Reip.ſtatum permutauit?3.de Leg.20.

Emo.

Emi eam ipſam domum millib.nummum xxxv. ep.63.Emit homo cupidus & locuples tanti, quanti Pythius voluit. 3. Off. 15 cc.iugera de Mar.Pilio emit. Att. 215, emerat de Coſconio & Pomponio beſtiarios.ad Q.fr.2.10.5.in Piſ.27. Att. 2.29.3. Cum illa fundum ſecunda fortuna emiſſet in diem, neque poſt calamitatem uerſuram facere potuiſſet, ille ſe interpoluit. Att. 268.Prope dimidio carius emere aliquid, quam æſtimatur.pro Diuā,89.Bene emere.1.Att.8.emere de aliquo pro Roſc. Am. 3.emere magno.5.Verr.56 Hinc natum eſt, Malo emere, quam rogare.6.Ver.11.Mihi Philotimus dixit,ſeſe CCL emere de Canuleio diuerſorium illud poſſe,minoris etiam empturum, ſi Veſtinum rogaſſem.Att.158. Bona huius de L. Sylla duobus millibus nummum ſeſe emiſſe dicit Chryſogonus.pro Sest. Roſc.19. Suum eſſe, ſeque ſibi emiſſe. pro Cæc. 14. Quanti quanti bene emitur qđ neceſſe eſt.12.Att. 30. Ex his princeps emitur ab inimicis meis. de Senect.18.emerentur mihi annuę operæ ad id tempus.6.Att. 25. Quid erat quod emendum diſceſſu noſtro putaremus?3.ad Q.fr.33.Oppianicum iudici ad emendas ſententias, pecuniam dediſſe iudicatum eſt.pro Clu.81.

Emptus.

Emptus de lapide Trib. pleb. in Piſ. 27. Emptus pacificator. 10.Att.1.ideſt,pretio inductus, vt de pace ageret emptos pecunia.16.Att.37.Emptum,conſtupratumque iudicium. Att. lib. 1.13.5.Reliqua quæ ex empto aut uēdito,aut conducto, aut locato contra fidem fiunt.3.de N.d. 106.

Emptio.

Emptio conſtituta. 1. Att. 63. ea emptione nos bene emiſſe iudicati ſumus. Att. 8. Hac emptione facta, pecunia ſoluitur a Cæſennia.pro Cæc.12.Quid Cæſar iſtæc habet conditiones, aut emptiones ob haſtam,&c.Att.12.4.

Emptor.

Fundus,cuius iſte emptor fuit mandato Cæſennię. pro Cæc. 288.Nequid omnino,quod uenditor norit,emptor ignoret. 3. off.67.pro Cæc.14.Omnino vllius rei nemo fuit emptor,cui defuerit hic uenditor.in Ant. 178. Tuſculano emptor nemo fuit, ad Qu.fr.307.emptores bonorum vt carnifices. pro Quint. 29.

Emptionalis.

Quod quidem ſi inter vos ſenes emptionales venale proſcri pſerit.Cælius ad Cic. 7.30.1.

Emax.

Non eſſe cupidum, pecunia eſt;non eſſe emacem,vectigal eſt. in Parad. 64.

Emolumentum.

Fructus atque emolumentum.5.Verr.195.emolumentum aliquod,decor ipſius honeſtatis.lib.1.de Fin. 28. Cuius mors emolumentum tibi factura ſit.de Fin. 77. Pluſque in ipſa iniuria detrimenti eſt, quam in his rebus emolumenti quæ pariuntur iniuria.1.de Fin.82.ob aliquod emolumentum ſuum, cupidius aliquid dicere.pro Fonteio,24. Si propter ſuum quiſque emolumētum ſpoliet alterum, neceſſe eſt, &c.off. Proponere emolumentum alicui.pro Font 15.vt & nobis honori,& amicis utilitati,& Reipub.emolumento eſſe poſſitis.de or. 87. Boni nullo emolumento impelluntur in fraudem,improbi ſæpe paruo.pro Mil. 14. Si id tibi eſſe emolumento ſciam.ep. 100.Sine præmio & emolumento facere quippiam.or.140. Laus ſuſcepta ſine emolumento ac præmio.2.de or.188.Et emolumenta & detrimenta, quæ ὠφελήματα & βλάμματα appellant. de Fi.3.54.Emolumēta rerum fallacibus iudiciis uident, pœnam legum non vident, off. 59.Emolumentis & commodis omnia metiri. off.3.21.

Emorior.

Scæuola qui excogitaſſet naſci prius oportere, quam emori. de or.106.vt eſſet inſitum militibus noſtris aut vincere aut emori.3.off 56.Emori cum pernicie Reipub.Tuſ.151. Quorum lana emori non poteſt.in Parad.20.Emori miſerabiliter. Tuſc.1.70. Emori nolo:ſed me eſſe mortuum nihili æſtimo.Tuſ. 1.14. Sententia epicharmi.Pro Pompeio emori poſſum.ep.26.

Emporium.

Cum per emporium Puteolanorum iter facerem.Att.5.89.3

8

Emptio,

Emptio, emptor, *Vide, Emo.*

Emungo.

Quieſce tu, cuius pater cubito ſe emungere ſolebat. ad Her. lib.4.139.

En.

En crimen, en cauſa, cur regem fugitiuus, dominum ſeruus accuſet. pro Deio.11. En cui tuos liberos cōmittas. 3.Ver.65. en cur ceteri reges ſtabilem eſſe ſuam fortunam arbitrentur. pro Sext.50. en cur magiſter eius ex oratore arator factus ſit. alias hem. in Ant.187. en ego tot teſtimoniis reſtitutus, &c. Poſtquā. 201. en hic ille eſt de illis maxime qui ridere atque obiurgare me ſolitus eſt, quod, &c. Cæſari, l.13.16.2. en hoc illud eſt quod ante dixi, mulier abundat audacia, &c. pro Cluent.146. en inter pretes fœderum. in Verr.246. en quod Tindaritani libenter prę dicent.7.Verr.96.

Enargia.

Ἐνάργεια Græcis Latini perſpicuitas, aut euidentia. Aca.q. ed.1.lib.2.18. Ἐνάργεια nihil clarius. Acad.q.ed.j.l.2.18.

Enarro.

Nam ſępe ſatis eſt quid factum ſit dicere, non ut enarres quē admodum ſit factum. j. de Inu.41. Cumque Senatui ſomnium ennarrauiſſet, pedibus ſuis ſaluum reuertiſſe. j.de Diu. 96. Nulla dicendi aut ſcribendi tanta uis, tantaque copia, quæ non dicā exornare, ſed enarrare. C.Cæſar res tuas geſtas poſſit. p Mar.2.

E naſcor.

Ex multis meis miſerrimis curris eſt una enata. Attic. 11. 210.1.

Enato.

Reliqui habere ſe uidentur anguſtius: enatant tamen Epicurus, Hieronymus, &c. 5.Tuſ.126. Hoc eſt, euadūt, ſeſe explicant.

Enauigo.

E quibus tanquam e ſcrupuloſis cotibus enauigauit oratio. 4.Tuſc.26.

Enectus.

Enectus fame.2.de Diu.58. Mento ſummo aquam attingens ſiti enectus Tantalus.j.Tuſc.8. Auis fame enecta in offam pulsis inuadit.de Diu.123. ea parte animi, quæ uoluptate alitur, nec inopia enecta, nec ſatietate affluēti.1.de Diu.56. enectā prouinciam cuipiam trādere. Att.84. Nonnullæ etiam ualetudinis ſignificationes, ut hoc ipſum, pleni, enectiue ſimus, ex quodam genere ſomniorum intelligi poſſe dicuntur.2.de Diu.109.

Eneruo.

Sed tamen ut uos uidetis, non plane me eneruauit, non afflixit ſenectus.de Sen.28. tātum abeſt ut eneruetur oratio compoſitione uerborum, ut aliter in ea nec impetus ullus, nec uis eſſe poſſit. Att.31.

Eneruatus.

Languidus, & eneruatus Philoſophus.1. de or.182. ego autē uſque eo ſum eneruatus, ut hoc otio, quo nunc tabeſcimus, malim ἀντιπαρατάσσεσθαι, quā cum optima ſpe dimicare.2. Att.33. eneruatus reus. in Piſ.65. eneruata oratio. in or.134. Mollis & eneruata ratio & oratio alicuius.4. Tuſc.59. eneruata & muliebris ſententia.2.Tuſ.23. eneruati & exangues homines. pro Sext.18.

Engonaſis

Id autem caput Attingens defeſſa uelut mœrentis imago uertitur. Quam quidem Græci Engonaſin uocitant, genibus quia nixa feratur. de N.d.155.

Enim.

Empedocles autem multa alia peccans, in deorum opinione labitur. Quatuor enim naturas, ex quibus omnia conſtare cenſet, diuinas eſſe uult.1.de Nat.d.43. At enim, ſi, &c. in Verr.106. Attendite enim diligenter.4. Verr.58. Moriendum enim certe, eſt, & id incertum an eo ipſo die de Sen. 67. Neque enim quod ſentio, libet dicere. Terra enim profecto quoniam mundi para eſt, pars eſt etiam dei.1.de N.d.36. Att. 12.236.3. Verum enim oratori, quæ ſunt in hominum uita, &c. 3. de Or. 30. Nec enim vmquam ſum aſſenſus illi ueteri laudatoq. prouerbio, quod monet mature ſieri ſenem, ſi diu uelis eſſe ſenex. de Sen.29.

Enimuero.

Hic enimuero tu exclamas, hominem improbum, &c.5.Verr. 117. e. ferendum hoc non eſt.3.Ver.46. e. inquit, &c.1.de Or.80. E. iſte ſidere ac mirari.5.Verr.50. Ille e. negat.6.Verr.26. Hoc e. nunc diſcere aueo, hoc ego quid ſit interpretari nō poſſum. Att. 247. Illi e. ſe oſtendunt quod uellet eſſe facturus.7.Verr.80. E. ſi unus homo, &c. quanta tamen pecunia, &c. ad Q.fr.295.

Enitto.[1]

Fruges tamen ipſę ſuapte natura enitent.3.Tuſc.19. At Craſſi magis enitebat oratio. de Cl.Or.113. Cum illę (Athene) non ſolum in Græcia, ſed prope cunctis gētibus enitebant. pro Flac. 13. In quibus hoc non maxime enitiut, quod tibi omnes dant, acumen quoddam ſingulare.2.de Or.69. Quo quidem in bello uirtus enituit egregia M.Catonis proaui tui. pro Mur.29. Ac ſi par in nobis huius artis atque in illo picturę ſcientia fuiſſet, fortaſſe magis hoc ſuo in genere opus noſtrum, quam ille in ſua pictura nobilis eniteret. 1. de Inu. 125. Fuit enim mihi commodum, quod in eis orationibus, quæ Philippicę nominantur, enituerit ille tuus ciuis Demoſthenes. Atti.2.26.5. Non poſſe vnā nominibus elocutionis partibus enitere. ad Her. 255. Quare mihi videntur poſtea cætera ſtudia recta atque honeſta per otiū concelerata ab optimis enituiſſe, &c. 1.de Inu.7.

Eniteſco.

Quæ cum ſumma laude prodita, vetuſtate quotidie magis eniteſcit. ad Her.38.

Enitor.

Tantum enitor, vt amicis non deſim. ep. 14. Vt plurimis proſimus, enitimus. Acad.2. Enitere, elabora, vel potius eblandire, effice, vt Plancus, quem ſpero optimum eſſe, ſit etiam melior opera tua. Att.16.49. Illud pugna & enitere, ne quid temporis nobis prorogetur. Appio, lib.3.10.10. Tu nunc omni amore enitere, vt nos cura tua & prouidētia iuues. Atti.9.188.4. Qui quidē certe enitar, vt, &c. Att. 255. Augit vnus Milo: ſed velim finem afferat Conſulatus, in quo enitar non minus, quam ſum enixus in noſtro. Q.frat.3.37. Sed tamen enitar, etſi minus mihi multa occurrerent.4.de Fin.42. Nunc tamen tanto pręmio propoſito enitar multo vigilantius. Somn.Scip.18. Quod vt enitare, contendaſque, vel potius vt perficias, &c. vehementer te etiam atq. etiam rogo. Dolabel.l.9.13 8. Qui ſtadium (inquit) currit, enitā & contendere dēt quam maxime poſſit vt vincat.3.Off.55. Non eſt igitur amici, talem eſſe in eum, qualis ille in ſe eſt, ſed potius eniti & efficere, vt amici iacentem animum excitet. de Amt.52. Elaborare & eniti alicuius cauſa. de Peti.208 eniti in re aliqua de Or.163. Quantum viribus eniti, conſilio prouidere, auctoritate mouere potuero, &c. Plancus Cic.10.4.6. Nihil prætermiſi quantum facere, enitique potui, quin, &c.2.Phil.45.

Enixe.

Meam cauſam Senatus palam, Equeſter ordo acerrime, cuncta Italia publice, omnes boni proprie enixeque ſuſceperant. pro Seſtio, 30.

Eno.

Enare e concha.3.de Fin.97.

Enodo.

Contraria legis enodabimus voluntatem, eamque trahemus ad cauſæ noſtrę commodum. ad Her.9. In enodandis autem nominibus, quod miſerorum ſit elaboratis.3.de Na.d.84.

Enodatus.

Præcepta magna conquiſita cura perſpicue conſcripſit, atque enodata diligenter, expoſuit.2.de Inu.125.

Enodatio.

Quid vos delectat illa explicatio fabularum, & enodatio nominum? 3.de Nat.d.43. Ea eſt inſita, & ante percepta cuiuſq. formæ cognitio enodationis indigens. in Top.15.

Enodate.

Hęc igitur nobis explicanda ſunt: ſed ſi enodatius, vos ignoſcetis. de Fin.5.23. Quę illius erunt, leuiter attingendo, ſua diligenter & enodat narrando.1.de Inu.42.

Enouo.

Enouare aliquid ne obſoleſcat. Acad.l.1.8. id eſt, exercere ne id deſuetudinem & obliuionem abeat.

Enſis.

Anſaque funeſtum prima eſt fabricarier enſem.2.de Natu. d. 238. Ἐντάφιον.12.Atti.39 Ἔντεχνα & acuta.7.fam. 55. Ἐντελέχεια continuata quædam motio & perennis. Tuſ.1.19.

Enthymema.

Ex hoc illa rhetorum ſunt ex contrariis concluſa, quæ ipſi enthymemata appellant. &c. in Top.27. De verſibus quos tibi a me ſcribi vis, deeſt mihi quidem opera, quæ non modo tempus, ſed etiam animum vacuum ab omni cura deſiderat: ſed abeſt etiam ἐνθουσιασμὸς non enim ſumus omnino ſine cura, &c.3.ad Q.fra. 25. ἀντιπαρατάσσεσθαι.2.Att.33.

Enucleo.

Hæc nunc enucleare non ita neceſſe eſt, id eſt, preſſe & ſubtiliter

eer diſputando exquirere. Tuſc. 5. 18. Nec quidquã in amplificatione nimis enucleandum eſt. in Part. 31.

Enucleatus.

Eſt enim plenius quam hoc enucleatum: in Or. perf. 49. Et ex omni parte cauſę ſeptum, acre, acutum, enucleatum in vnaquaque re cõmorans. 3. de Or. 19. Enucleata ſuffragia. pro Plãc. 8.

Enucleate.

Q. Mutius enucleate ille quidem, & polite, &c. de Cl. Or. 59. Eleganter enucleateque dicere. in Or. 15. Qui grandia ornate vellent, enucleate minora dicere. de Fin. 105. e. diſputare. Tuſc. 4. 26. Præterea de aqua de uia nihil prætermiſi quadã epiſtola, quin enucleate ad te perſcriberem. ad Quint. fr. 3. 19. 2. Nihil ſubtiliter dici, nihil preſſe, nihil enucleate, quo fieri aliquid poſſit limatius. de Cl. Or. 17.

Enudo.

Et rerum plurimarum obſcuras & neceſſarias intelligentias enudauit, quaſi fundamenta quædam ſcientiæ. 1. de Leg. 20.

Enumero.

Non faciam vt enumerem miſerias omneis. Att. 41. Quæ ne ſingula enumerem, totam tibi domum commendo. Seruio, lib. 13. 20. 5. Dicere atque enumerare cauſas omnes. pro Roſc. Am. 31. Magnitudinem, multitudinemque beneficiorum enumerare, aut conſequi poſſe. poſt reditum ad Quir. 3. Enumerare poſſum ad eum pallum capeſſendum. pro Sex. Roſc. 40. Pretium enumerare. pro Roſc. Am. 79. Dixi iam antea me non omnia iſtius, quę in hoc genere eſſent, enumeraturum. 4. Ver. 57. 6. Verr. 44.

Enumeratio.

Enumeratio eſt, per quam res diſperſe & diffuſe dictæ, vnum in locum coguntur, & reminiſcendi cauſa vnum ſub aſpectum ſubiiciūtur. 1. de Inuent. 109. & 2. ad Her. 85. Enumeratio apud Oratores, eſt in qua pluribus rebus expoſitis, & ceteris infirmatis, una reliqua neceſſario confirmatur, &c. 1. de Inu. 61. Eſt autem vtilis, ad perſuadendum ea quę acciderunt ferri & poſſe & oportere, enumeratio eorum qui tulerunt: &c. Tuſc. 4. 52. Enumeratio exemplorum (in conſolando) non vt animum maleuolorum oblectet, affertur, ſed vt ille, qui mœret, ferendum ſibi id cenſeat, quod videat multos moderate & tranquille tuliſſe. Tuſ. 3. 51. Sed eſt iniqua in omni re accuſãda prætermiſſis bonis malorum enumeratio, vitiorumque ſelectio. 3. de Leg. 22. Verum cum habeam rem non dubiam, ſed apertam atque manifeſtam, enumeratio ſingulorum argumentorum non eſt neceſſaria. pro Clu. 51. Enumeratio cui, & quando vtilis. Part. 32. Enumerationis initium a diuiſione ſumendum. 2. ad Her. 86. Quam multi iam Oratores commemorati ſunt, & quandiu in eorum enumeratione verſamur? de Cl. Or. 71. Enumeratione quando vtendũ, eamque non debere plures, quã tres partes habere. 2. ad Her. 17.

Enuntio.

Sed enuntiant euentura, niſi prouideris. Diu. 1. 30. Qui ſociorum conſilia aduerſariis enuntiarit. contra Rull. 85. Coſſinius hic, cui dedi literas, valde mihi bonus homo & nõ leuis, & amãs tui viſus eſt, & talis, qualem eſſe eum tuæ mihi literæ enuntiarant. Att. 1. 14. 14. Ac ſi quæritis plane quid ſentiam, enuntiabo apud homines familiariſſimos, quod adhuc ſemper tacui, & tacendum putaui. 1. de Or. 58. Non enim præteritam culpam videri volo redemiſſe, ſed optimę mentis cogitata iam pridem maturo tempore enuntiare. 10. fam. 14. Enuntiare commiſſa. Tuſc. 2. 28. id eſt, arcana fidei noſtræ commiſſa. Græci id ἐξαγγέλλειν dicunt. cõſilia amicorũ aduerſariis. pro Roſc. Am. 64, & 69. Hoc eſt, retegere. myſteria dicendi. 1 de Or. 100. Orationem. ad Her. 3. 116. Adhibenda enim Geometria eſt, quoniam quibuſuã quiſquam enuntiare uerbis, aut quem ad intelligendum poterit adducere, hæc ipſa de vita & moribus & de expetendis fugiendiſq. rebus. 1. Acad. 10. Quod ita enuntiatur: deſcendit in Academiã Plato. de Fato, 144. Nempe fundamentum dialecticæ eſt, quidquid enuntiatur (id autẽ appellatur ἀξιώματα qđ eſt quaſi effatum) aut verum eſſe aut falſum. Aca. 23. Videtis profecto genus hoc totum, cum inflexo commutatoque uerbo res eadem enuntiatur, ornatius. 3. de Or. 92. Multa genera ſunt enuntiandi, ſed nullum diſtortius, quã quo Chryſippus utitur. de Fato 25. Cõtinuatio eſt orationis cõtiãdæ acceleratio clamoſa. ad Her. 20.

Enuntiatus.

Grauiſſimæ ſunt ad beate viuendum, breuiter enuntiatæ ſententiæ. 2. de Fin. 35.

Enuntiatum.

Nec ſi omne enuntiatum aut verum aut falſum eſt, ſequitur ilico cauſas eſſe immutabiles. de Fato, 41.

Enuntiatio.

Omnis enuntiatio aut uera aut falſa eſt. de Fat. 144. Explicãda vis eſt, ratioq. enuntiationum, quę Græci ἀξιώματα vocant quæ de re futura cum aliquid dicunt, deque eo quod poſſit fieri, aut non poſſit, quam vim habeant, obſcura quæſtio eſt. de Fato, 1. Enuntiationes contrarias Epicurei nec veras, nec falſas eſſe dicunt. Fat. 28.

Eo.

Sed ego eo uolo adeſſe, quod, &c. 9. Att. 67. Non eo dico, quo mihi ueniat in dubium. pro Quint. 3. Nunc mi Capito, &c. eo plus apud hominem facillimum atque humaniſſimum Plancũ eniti
ere, &c. Att. 16. 343. 4. Eo feci, non quod, &c. ad Heren. 17. 11. Att. 47. eo fuit mirabilius, quod ab eo non expectabatur. 4. Aca. 3. eo ſeparãda fuit ab hac diſputatione, quia iſta animi, &c. 5. de Fin. 38. Baliſtæ lapidum & reliqua tormenta telorum eo grauiores emiſſiones habent, quo ſunt contenta atque adducta uehementius. 2. Tuſc. 97. Cum eo tu haberes legiones. ad Brut. 3. Sed eo te non interpellaui, ne, &c. de Or. 160. Res erat & cauſa noſtra eo loci, ut erigere oculos, & uiuere uidere
ẽ, quiſquis, &c. pro Seſt. Neque nunc muto, ſi tu in eadem es ſententia. Marionem ad te eo miſi, ut aut tecum ad me quamprimum ueniret: aut ſi tu morarere, ſtatim ad me rediret. Tironi, li. 16. 3. 3. Sed uſque mihi temperaui, dum perducerem eo rem, ut dignum aliquid conſulatu meo efficerem. ep. 147. Hoc eo pertinet, ut nihil exiſtiment tam eſſe difficile, quod, &c. ad Trebatium, lib. 5. 10. 9. Neque ego hæc eo profero, quo conferenda ſint cum hiſce, de quibus nunc quærimus. pro Roſc. Am. 30. id eſt, ad eum finem. eo redactæ res erant, ut nulla amplius ſpes eſſet. Vindemiolas meas eo reſeruo, ut illud ſubſidium ſenectuti parem Att. 5. Paucis diebus habebam certos homines, quibus darem literas: itaque eo me ſeruaui. 5. Att. 31. id eſt, ad id tempus. Hæc ad te eo pluribus ſcripſi, ut intelligeres, &c. Seruilio, lib. 13. 70. 3. Sed hęc quę ſcripſi, eo ſpectant, ut, &c. ad Qui. Valerium, lib. 13. 4. 7. Sed eo uidiſti multum, quod præſiniſti, quo ne pluris emerem. ad Marium, lib. 7. 3. 1. Si non ad extremum, ſed uſque eo, quo opus erit, proſequemur. ad Her. 1. 14. Eoque deum eſſe mundum. de Nat. d. 2. 22. pro, quamobrem, uel atque ob id.

Eo *celerius*.

Quanto magis, &c. eo celerius. &c. Att. 30.

Eo *magis*.

Ille confidebat, & eo magis, quod, &c. Att. 19. 172. 3. Meminiſti enim profecto (ut opinor) Attice, & eo magis, quod P. Sulpitio utebare multum, cum, &c. de Amic. 2. Nec eo magis lege liberi ſunto. 3. de Leg. 14. Idemque hoc amicis eius & defenſoribus uidebatur, atque eo etiam magis, quod iſte, &c. 4. Verr. 50. Quonam pacto mortem Africani feras, eoque magis, quod, &c. de Amic. 7. id eſt, præſertim. In magnis animis id pleruq. cõtingit, eo que magis, ſi, &c. Off. 15. Eo maxime, quod, &c. Att. 177.

Eo *minus*.

De Dionyſio tuo adhuc nihil extrico, & eo minus, quod me frigus Dalmaticum, quod illinc eiecit, etiam hic refrigerauit. Vatinius Cic. 5. 10. 1. Alii capti, alii interclusi non ueniunt in dubium de uoluntate, eo minus ſcilicet, cum ſe expedierint. Att. 11. 223. 3.

Eo *ſæpius*.

Quod eo ſępius teſtificor, ut, &c. de Or. 160.

Eodem.

Res eodem loci eſt quo reliquiſti. 1. Att. 27

Eo.

Dolabellæ & prima illa actio, & hęc contra Antonium concio, mihi profeciſſe permultum uidetur. prorſus ibat res. Att. 14. 318. 6. Celeriter iiſti & rediſti. 2. Phil. 85. Quacunque iuit, ergaſtula ſoluit. ep. 174. De tribus legatis frequentes ierunt in alia omnia. Lentulo, lib. 1. 2. 4. I lictor, colliga manus. pro Clu. 92. Prætor decreuit, ut ſi iudicatum negaret, in duplum iret. pro Flac. 156. Quoties Senatus Decemuiros ad libros ire iuſſit? de Diu. 1. 82. Ire ad quietem. Diu. 1. 55. Quod quidem, ut res ire cępit, haud ſcio an aliquando futurum ſit. de Amic. 104. Ire cubitum. Diu. 2. 95 pro Roſc. Am. 38. In quo quoniam ipſi quoque fuimus, patiamur illum ire noſtris itineribus. ad Q. fr. 3. 19. 6. Ire & proficiſci in exilium. in Catilinam, 101. Att. 10. 205. 7. Equidem antequam legi tuas literas, in hominem ire cupiebam. Att. 2. 22. 2 Dicebat iſte, niſi cum muliere decideretur, in poſſeſſionem ſe ire iuſſurum. 3. Verr. 89. Ire in ſubſidium. Att. 8. 161. 2. Incipit res melius ire quam putaram. Att. 14. 313. 2. Is dixit ſe nobiſcum ire non poſſe. Att. 168. Paſſim atque ordinatim ire. Brutus Cic. 11. 13. 4. Ire pedetentim, & ſedato niſu. Tuſc. 2. 43.

ea antiqua tragœdia Pacuuii. Ire perreximus. Acad.q.ed. 2. lib. 3. id eſt, iuimus uel perreximus, Græco pleonaſmo dictū *ἱέναι ὠχόμεθα*. Mitamue ad arma contra iſtum hominem Lan place nos iſſe? 3. Verr. 79 pro Rab. 31. Diu. 2. 18. Ibatur in eam ſententiam: cum Clodius rogatus diem dicendo eximere cœpit. ad Q. fr. 2. 5. 5. Eſt enim ita decretum vt ad ſaga iretur, ibitur. 6. Phil. 210. Si poſt Cal. Ian. in conſilium iretur. in Verr. 82. Dicam Senatui non placere in Hiſpanias iri. Att. 155. Item ante non eſſe itum obuiam, ne tum quidem eum iri maxime debuit. Att. 2. 16. 9. Poſteaquam itum eſt ad arma. ep. 162. De te in conſilium iturum putaſti. 3. Verr. 34. Nauigio eſſe te iturum trans mare, credere nō poſſum. Att. 10. 198. 1. Dixit tamen, ſiquis eorū qui poſt ſe rogati eſſent, grauiorem ſententiam dixiſſet, in eam ſe iturum. 11. Phil. 299 In conſilium ituri iudices triginta duo, ſententiis decem & ſex abſolutio confici poterat. pro Clu. 42, & 66. Perſpiciebant enim in Hortenſii ſententiam multis partibus plures ituros. Lentulo, lib. 1. 2. 7.

Iens.

Cęſar dixit mihi a ſe Scæuolam hinc euntem eſſe conuentum de Or. 109. Tantum illud ſeruemus, ne quem iſtuc euntem ſine literis dimittamus. Att. 105. Si me rectis ſenſibus euntem dii immortales, vt ſpero, adiuuerint. 13. Phil. 380.

Itus.

Quis porro noſter itus, reditus, vultus, inceſſus inter iſtos? Att. 15. 334. 3.

Itio.

Dare itionem domum. 1. de Diu. 120. Quæri quid cogitem de obuiam itione. Att. 13. 297. 3. De obuiam itione ita faciam ut ſuades. Att. 11. 224. 1.

Ito.

Te ad cœnas itare deſiſſe, moleſte fero. ep. 141. Σ᾽ αλος ep. 9. f. 3. Σ᾽ παγωγή, Latina inductio. Top. 21.

Ephemeris.

Diſcedens in memoriam rediit Quintius, quo die Roma in Galliam profectus ſit: ad ephemeridem reuertitur, inuenitur dies profectionis. pro Quint. 39.

Epicus.

Poematis enim tragici, comici, epici, melici etiam, ac dithyrambici quod magis eſt tractatum a Latinis, ſuum quodnis eſt diuerſum a reliquis. de Opt. gen. Or. 141. Itaque licet dicere & Ennium ſummum epicum poetam, ſicut ita videtur, & Pacuuiū tragicum, & Cæcilium fortaſſe comicum. de Opt. gen. Orat. 32. *ἐπιγεννηματικὸν* Græci dicunt poſterum quodammodo, & conſequens. de Fin. 3. 26. Epidaurus, oppidum. de N. d. 76. ep. 55.

Epidicticon.

Dulce igitur orationis genus & ſolutum & effluens, ſētētiis argutū, verbis ſonās eſt in illo epidictico genere. Or. 20. & 120.

Epigramma.

Callimachi quidem epigramma in Ambraciotā Cleombrotū eſt. 1. Tuſc. 131. Quod epigramma in eum feciſſet tantummodo alternis verſibus longiuſculis. pro Arch. 19. 1. Tuſc. 131. Tū epigramma Græcum pernobile inciſum habuit in baſi. 6. Verr. 113. Epigrammatis tuis quæ in Amaltheo poſuiſti, contenti erimus. Att. 1. 11. 23.

Epilogus.

Peroratio quę epilogus dicitur. de CLoc. 65. Num etiam rhetorum epilogum deſideramus? 1. Tuſc. 101. Epilogo diſerto criminans. 4. Att. 36. Patronuſve cauſæ in epilogo pro reo dicens, negaret eſſe malum exilium, publicationem bonorum, &c. 4. de Fin. 38. In epilogo miſericordiam mouet Orator. 2. de Or. 154. Concluſiones apud Græcos *ἐπίλογοι* nominantur. ad Her. 3. 85. Vt miſerabiliores epilogos poſſim dicere. pro Planc. 68.

Epiphora.

Veruntamen Balbus ad me ſcripſit tanta ſe epiphora oppreſſum, vt loqui non poſſit. Tironi, lib. 16. 32.

Epiſcopus.

Vult enim me Pompeius eſſe, quem tota hæc Campania & maritima ora habeat Epiſcopum, ad quem delectus & ſumma negotii referatur. Att. 7. 39.

Epiſcopius.

Quinto Nonas conſcendens ab hortis Cluuianis in phaſelū epiſcopium. Att. 14. 314. 1. Id eſt, nauē exploratoriā. Σ᾽ πισημασία populi. 14. Att. 4. Σ᾽ πισημασίας auferre. 1. Att. 44.

Epiſtola.

Epiſtola Anacharſis miſſa ad Hannonē. Tuſc. 5. 66. Epiſtola breuis, & plenior, opponuntur. 11. f. 19. 20. Epiſtola ea quæ volu minis inſtar erat ſæpe legenda. 10. Att. 7. Epiſtola *ἴωλος*. 9. ſam. 3. Epiſtola non erubeſcit 5. fa. 27. Epiſtola grandis. 13. Att. 29. grauis & plena rerum. 4. Att. 40. Quid ſimile habet epiſtolā aut iudicio, aut concioni? ep. 139. Epiſtola nihil habebat quod non vel in concione recte legi poſſet. 7. f. 35. Epiſtola pondus habēs. ad Brut. 30. Id eſt, de rebus magnis & grauis ſcripta. Epiſtola hodierna. 12. Att. 40. Olbienſis. 2. ad Q. fr. 11. id eſt, Olbia data. puſilla. ad Brut. 31. Att. 6. 1. 12. 2. recens. 12. Att. 44. Epiſtola reddita eſt mihi, illum eſſe cum. ad Brut. 16. in ep. Bruti. ſub. qua ſcribit illum eſſe cum. Epiſtola librarii manu eſt. 4. Att. 39. ſub. ſcripta. ep. miſerabiliter ſcripta. 10. Att. 30. Hæc tertia iam epiſtola ante te oppreſſit, quam, &c. ep. 252. ep. tua bellum *ἀκμεταλλευτὸν* habet 5. Att. 46. ep. tua numquam mihi aut intempeſtiua, aut loquax viſa eſt. 4. Att. 34. ep. 102 ita me pupugit, ut ſomnum mihi ademerit. 2. Att. 36. Illud quod eſt epiſtolæ proprium, ut is ad quē ſcribitur, de his rebus quas ignorat, certior fiat, prætermitte odum eſſe non puto. Q. fr. 1. 1. 56. epiſtolæ aliquid committere. 6. fam. 7. epiſtolę cuique antiquiſſimę primum reſpondebo. 9. Att. 29. Et nunc epiſtolæ literis his reſpondebo. Att. 1. 15. 1. epiſtolę maximę relcripſi: audi nunc de minuſcula. 3. ad Q. fr. 8. epiſtolam abſtuli, aperui, legi. 5. Att. 21. epiſtolam complicare. 12. Att. 2. Epiſtolam quandam concludis hoc modo. 9. Att. 40. epiſtolam innocentem conſcindere. 7. f. 35. epiſtolam conſciſſam doles. 7. f. 45. Da ponderoſam aliquam epiſtolam, plenam omnium non modo actorum, ſed etiam opinionum tuarum. Att. 2. 29. epiſtolam hanc dictaui ſedēs in rheda. 5. Att. 31. epiſtolam dictare, & dare ſua manu, contrarla. 10. Att. 6. Longiorē epiſtolam facere. Att. 6. 116. 6. Habes epiſtolam plenam feſtinationis & pulueris, reliquæ ſubtiliores erunt. Att. 5. 101. 3. In eandem epiſtolā plura prętereà conieci. 7. ad Att. 51. Quintus Cicero puer legit, ut opinor, epiſtolam inſcriptam patri ſuo. Att. 93. epiſtolam oſculari. 3. fam. 45. epiſtolam paulo grauiorem per lectionem releuare. 1. ad Att. 24. epiſtolam lucerna ſcribere. 8. Att. 7. epiſtolam ſoluere. 15. Att. 11. epiſtolam hanc fama ipſa eſſet ſua celeritate ſuperatura. 1. ad Quint. fr. 1. Confeſtim ad eam, cuius cauſa uenerat, deducitur, eique epiſtolam tradidit. 2. Phil. 84. i. reddidit. Si quid erit epiſtola dignum, ſcribam ad te. 10. Att. 14. In epiſtola diem nō adſcribis. 3. Att. 37. ep. interiore hoc ſcribis. 3. ad Q. fr. 12. Nec ſine epiſtola, nec cum inani epiſtola uolui illum ad te uenire. 15. Att. 5. epiſtolę Ciceronis. 16. Att. 15. epiſtolæ domeſticę. ad Brut. 30. id eſt, domo miſſæ & de rebus domeſticis ſcriptæ. epiſtolæ duæ in eandem rationem ſcriptæ. 1. Att. 19. epiſtolæ familiares & ſeueræ. 2. fam. 6. epiſtolæ humanitatis ſparſæ ſale, & inſignes amoris notis. 1. Att. 24. epiſtolæ inanes. 8. Att. 51. iniquę, contrariæ, contumelioſę. 3. ad Q. fr. 42. Epi. noſtrę debēt interdum hallucinari. 3. ad Quint. fr. 25. Extant epiſtolę & Philippi ad Alexandrum, &c. 2. Off. 68. epiſtolę plenę omnium in me proborum. Att. 20. epiſtolæ offendunt non in loco redditæ. 11. fam. 27. Reliqua ſunt epiſtolarum genera duo quæ me magnopere delectāt: vnum familiare & iocoſum, alterū ſeuerum & graue. 2. fam. 5. epiſtolarum genera multa eſſe non ignoras: ſed unum illud certiſſimum, cuius cauſa inuenta res ipſa eſt, ut certiores faceremus abſentes, ſi quid eſſet, quod ſcire aut noſtra, aut ipſorum intereſſet. 2. fam. 5. Ea epiſtolarum mearum inconſtantia, puto te mentis meæ motum uidere. 3. Att. 9. 10. epiſtolarū negligentia. 1. Att. 13. epiſtolas longiores facit non loquacitas mea, ſed beneuolentia. 6. fam. 14. epiſtolas uerbis quotidianis texere ſolemus. 9. fam. 48. Pluribus epiſtolis literas tuas accepi. 3 ad Q. fr. 6. Non epiſtolis, ſed uoluminibus te laceſſerem. 12. f. 62. epiſtolis tam longis te non obtunderem. 8. Att. 3.

Epitaphium.

Vetus illud *ἐπίγραμμα* quemadmodum ſcripſiſti, uel *ἐπιτάφιον* putabo. Att. 196. Videturne omnem hic beatam uitam in una uirtute ponere? quid uero in epitaphio, quō idē 5. Tuſ. 51.

Epitome.

Epitomen Bruti Cælianorum uelim mihi mittas. Att. 13. In Bruti epitoma Fannianorum ſcripſi, quod erat in extremo. 12. Att. 7. Σ᾽ υνεστηκὼς hęc cognoſce. 5. Att. 58. Σ᾽ πίτευγμα & ἀπότευγμα. 13. Att. 15. Σ᾽ ποχή, id eſt, aſſenſionis retentio. Acad. q. ed. 1. l. 2. 55. & 136. & 6. Att. 43. & 13. 24. Σ᾽ ποχὴν ueſtram deliberationis probo. 15. Att. 40. Eporedia, oppidum. ep. 177. Σ᾽ πος ſuaue ad Cæſarem. 3. ad Quint. fr. 39. pro poemate.

Epotus.

Venenum epotum. pro Clu. 138. Quem epoto poculo mortuum dixiſtis pro Clu. 134.

Epulæ.

Epulæ diſrendi. Top. 11. Epulæ in funere, quas inibant parentes coronati. 2. de Leg. 68. Tui ſacerdotii ſunt tenſæ, curricula,

præcentio,

præcentio, ludi, libationes, epulæque ludorum publicorum. de haruſp. reſp. 19. Nec libidinum, nec epularum, nec reliquarum cupiditatum in quibuſdam modus. 1. de Fin. 79. Sed quoniam auidum hominem ad has dicendi epulas recepi, ſic accipiam, ut reliquiarum ſit potius aliquid, quam te hinc patiar non ſatiatum diſcedere. in Top. 11. Omnibus menſibus uiceſimo die lunæ dent ad eorum epulas, qui una ſecum philoſophati ſunt. 2. de Fin. 162. Non amat profuſas epulas, ſordes & inhumanitatem multo minus. pro Mur. 69. Mens ſaturata bonarum cogitationū epulis. 1. de Diu. 108. Menſæ conquiſitiſsimis epulis extruebantur. 5. Tuſc. 45. Vino & epulis retētus, & alea eſt: ſi epulę potius, quam popinę nominandę ſunt. 3. Phil.

Epulum.

Ita enim illud epulum eſt funebre, ut munus ſit funeris, epulæ quidem ipſæ dignitatis. in Vatinium, 24. Is, cum epulum Q. Maximus Africani patrui ſui nomine pop. Romano daret, rogatus eſt, &c. pro Mur. 68. Scire ex te cupio, qua mente feceris, ut in epulo Q. Arii familiaris mei cum toga pulla accumberes. in Vatin. 23. Sepulchrum L. Catilinę multorum conuentu epuliſque celebratum eſt. pro Flac. 164. Solitos eſſe in epulis canere conuiuias ab tibicem de clarorum hominum uirtutibus. Tuſc. 148. Carmina in epulis cantitata a ſingulis conuiuis de clarorū uirorum laudibus. de Cl. Or. 37. Themiſtocles cum in epulis te cuſaſſet lyram, habitus eſt in doctior. Tuſc. 149.

Epulo.

Pontifices ueteres, propter ſacrificiorum multitudinem, tres uiros epulones eſſe uoluerunt. 3. de Or. 41. Patres Conſcripti, noſque Pontifices, ad quos epulones Iouis Opt. Max. ſiquid eſt prætermiſſum aut commiſſum, afferunt, &c. de haruſp. reſp. 19.

Epulor.

Ne amicis nihil tribuamus, epulam uel, non modo non contra legem, ſed, &c. ep. 143. Hoc interim ſpatio conclaue illud, ubi epulabatur Scopas, concidit. de or. 141. Conſules epulabantur, &c. pro Dom. 225. Cū in uoluptate ſint qui epulentur. 2. de Fin. 27. Cum ſodalibus modice epulari. de Sen. 41. Saliarem in modum epulari. Att. 5. 96. 1. Tenuiſſimo uictu non minorem uoluptatē percipi, quā rebus exquiſitiſſimis ad epulādū. de Fi. 83.

Epulatus.

Nuper epulati, paulo añ ob largitione ſaturati Pergameni, &c. pro Fl. 13. Poſt Epulatos cū matre adoleſcētes ſomno ſe dediſſe. 1. Tuſc. 184.

Epularis.

Accubatio epularis amicorū. de Sen. 42. Cū eſſent ipſi Numa, ut ēt illud ludorū epulare ſacrificiū faceret, inſtituti. 3. de or. 42.

Equa, Eques, Equeſter, *Vide Equus.* Equidem.

Viciſſim autem ſenes in adoleſcentium charitate acquieſcimus, ut in ueſtra, & in Q. Tuberonis equidem admodum adoleſcentis, & P. Rutilii Virginii familiaritate delector. de Amic. 84. Huic e. Antipho, tu uero, inquit, &c. de Diu. 138. Veſtiç e. cœnæ iucunde ſunt. Tuſc. 147. e. credibile non eſt, quantum ſcribebam, putabā, &c. ep. 80. Quod demiror e. Attic. 14. 312. Sic e. diligentius, ſępiuſq. iſta loquemur inter nos. 3. de Fin. 14. e. doleo non me his literis certiorem fieri, &c. ad Att. 92. Emiſſos aliquis e. carere, e. emiſſus ut cognoſtis. pro Planc. 25. e. ex omnibus rebus, quas mihi aut fortuna, aut natura tribuit, nihil habeo quod cum amicitia Scipionis poſſit comparari. de Am. 85. Sic ages igitur, e. id erit primum, proximum Clodię. Att. 13. 282. 6. Quid ego aruſpicum reſponſa commemorem? poſſem e. innumerabilia. 2. de Diu. 89. e. non uideo cur quid ipſe ſentiam de morte, nō audeam dicere uobis. de Sen. 69. eqoidē nūquā do mū miſi unā epiſtolā, quin eſſet ad te altera. ep. 23. e. qui nūc primū hunc uenerim, ſatiari, nō queo, &c. de Leg. 169. Adhuc e. valde me pœnitet. Att. 3. 43. Venio nunc ad tuas literas, quas pluribus epiſtolis accepi, dūſū in Arpinatinū mihi uno die tres ſūt redditæ, e. ut videbantur, eodē abs te datæ tępore. Q. fr. 3. 17. 11.

Equus.

At quædam adiūncta ſunt, &c. tibi quod equus, in quo uehebar, mecū una demerſus, rurſus apparuerit, 2. de Diu. 108. Huic equus ille iubam quatiens fulgore micanti Summum contingit caput aluo, ſtellaque ingens vna. 2. de Nat. d. 162. Intus intus inquam eſt equus Troianus, a quo nunquam me conſule dormientes opprimemini. pro Murena, 71. Equo merere. 1. Phil. 14. Cū Cęſar præteriret, omnis armatorum copia, dextera, ſiniſtra, ad equum, nec uſquam alibi. Att. 222. Equum immiſi ad eam legionem. 10. fam. 64. in ep. Galbæ. Cum ingreſſus iter pedibus ſit, in equū omnino non aſcenderet. cum equo, ex equo non deſcēdere. de Sen. 30. Deiotarum cum plures in equum ſuſtuliſſent, quod hærere in eo ſenex poſſet, admirari ſolebamus. pro Deiot. 19. Equum & mulum Brundiſii tibi reliqui. ep. 259. Aductus equo. 1. de Diu. 103. Is ex equo cecidiſſe dicitur, & latus offendiſſe uehementer. pro Clu. 59. Obuiā fit ei Clodius expeditus in equo. pro Mil. 106. Eam nemo umquā in equo ſedentem uidit. in Vat. 241. In equo Troiano craterarū tria millia. 7. f. 2. Nemo aſt qui uō equo quo cōſueuit, libētius utat, quā in trac. & nouo. de Am. 60. Equi Pelopis Neptunii per undas currus ſuſpēſus rapuerūt. Tuſ. 2. 57. Priuſquā ad finē veniam, equos ſuſtinebo. 4. Aca. 166. Vt equos pp crebras contentiones præliorū ferocitate exultantes domitoribus tradere ſoleant. 1. offic. 127. Rheda equis iuncta. Att. 89. Corrigere tarditatem ſeu eqois, ſeu uelis. ad Q. fra. 315. 9. fam. 11. Cum equis, tum vero quadrigis poeticis. ad Q. fr. 2. 34. id eſt, omni conatu. Cum his velis equiſque (ut dicitur) ſi honeſtatem tueri ac retinere ſententia eſt, decertandum eſt. 2. off. 159. Caſtor & Pollux ex equis pugnare viſi ſuot. de Nat. d. 27. Legati in equis & tribuni. in Piſ. 92. Sedere in equis triumphantium prætextati potiſſimum filii ſolebant. pro Mur. 126. Equis inſignibus & curru aurato in patriā reportari. Poſtquā. 210. Duo ſinus fuerunt, quos tramitti oportet. Preſtanus & Vibonenſis, vtrunque pedibus, equis tranſmiſimus. 16. At. 333. 18. Vt equis vetulis teneros anteponere ſolemus. de Amic. 59.

Equa.

Ir quomodo equa pariat, ignorat. de Diu. 119.

Eques.

Quem tu ſi ex cenſu ſpectas, Eques Ro. eſt. pro Roſc. Com. 25. Equitem perdidiſſe. 7. fam. 3. in ep. Cęl. Equitem Rom. nullarum partium cum ſemper natura, tum etiam ętate iam quietū, ſuis manibus occidit. de Pet. Conſ. 6. eqoites, equeſtris ſplendor. pro Plan. 261. equites ordini Senatorio dignitate proximi. pro Clo. 122. Equites Romani a Q. Cæpione propter iudicia abalienati. 2. de Or. 109. Equiter Rom. apud quos tum iudices cauſa agebatur de or. 127. Equites Rom. iudicabunt principes eius ordinis, &c. pro Mur. 146. Illi equites Rom. quos nos uidimus, qui nuper in Repub. & in iudiciis maximis floruerunt. pro Font. 179. equitum & peditum copiæ. Att. 130. equitibus Manrorum leuem armaturam opponete. 10. fam. 64. in ep. Galbę.

Equeſter, *Vel equeſtris.*

Cenſus equeſter. Qu. fr. 1. 2. 9. Equeſter ordo. pro Plan. 177. Equeſtris diſciplina. 6. Ver. 117. Pugna equeſtris Agathoclis regis. 6. Verr. 108. Equeſtris res familiaris. 9. fa. 25. Equeſtris ſplēdor. p S. R. 45. Statua ęnea pedeſtris uel equeſtris. in Ant. 223. Equeſtris loci ordines quatuordecim. in. fam. 70. in ep. Pollionis. Equeſtris ordinis princeps. ad Brutū, lib. 11. 164. pro Clu. 122. Aſpicite a ſiniſtra illam equeſtrem ſtatuam inauratam. 6. Phil. 215. 10 Verr. 139. Homo leuis, ſed tamen equeſtri inceſſu Catienus. ad Q. fr. 30. Equeſtri ortus loco Cicero. 1. de L. Agr. 17. Equeſtres copiæ. 2. de Fin. 177.

Equito.

Iactabit ſe, & in his equitabit equuleis. 6. Ver. 38. Cū is in illo noſtro exercitu equitaret cum ſuis delectis equitibus. pro D. ſua. 149. Eos qui ſemel cremati eſſent, equitare poſſe. de Nat. d. 61. Apud quos autem uenandi & equitandi laus uiget, qui, &c. 2. Tuſc. 106. Equitando, iaculando. Off. 42.

Equitatus.

Equitatus ſatis idoneus. 15. fam. 13. Equitatur & leuis & armatura. 10. fam. 61. in ep. Galbæ. Equitatus occiſus. 15. fam. 16. Equitatum haber magnum. Lep. Cic. Inſtruere aliquem peditatu, equitato, copiis. 5. Phil. 167. Sed iā quid opus equitatu? Att. 91. Hunc ita paratam uiden equitatu, peditatu, &c. Att. 419. Magnus equitatus ad ea bella, &c. pro Fonteio. 3. Att. 2. 16. 13.

Equinus.

Gladius e lacunari, ſeta equina appenſus. 5. Tuſc. 87.

Equuleus.

Exagitantur tactu equulei fræno iniectū. 3. Tuſc. 114 Vt igitur domitores equorum, non uerbera ſolum adhibent ad domādum, ſed cibum etiam ſæpe ſubtrahunt: ut fame debilitetur equuleorum nimis effrenata uis. Hortenſio. Iactabit ſe, & his equitabit equuleis. in Ver. 209.

Equuleus, *Siue Eculeus.*

Exortus eſt ſeruus, qui quem in eculeo appellare non poſſet, eum accuſet ſolutus. pro Deiot. 5. Equuleus, tormenti genus habendæ quæſtioni. Nec ſi ille ſapiens ad tortoris equuleum a tyranno ire cogatur ſimilem habeat uultum, etſi ampullam perdidiſſet. 4. de Fin. 51. Hæc ēt in equuleum conīiciuntur, qoo uita nō aſpirat beata. Tuſ. 5. 10. In equuleo facti qō eſt pro Mil. 42.

Equulus.

Omnia in perfectis & maturis docet eſſe meliora, ut in equo quā in equulo, in cane quā in catulo, in homine quā in puero. 2. de Nat. d. 54. Equulos argēteos nobiles qui Q. Max. fuerūt, aufert. 6. Verr. 37.

Erciſceor.

Erciſcūdæ familiæ cām agere. 1. de Or. 122. In poſſeſsione bonorū cū eſſet, & cum ipſe ſextulā ſuam nimiū exaggeraret, noſe hæredis arbitrum familiæ erciſcundæ poſtulauit. pro Cæc. 14.

Erebus.

Amor, dolus, metus, &c. Parcæ, Heſperides, ſomnia; quos omnes Erebo & Nocte natos ferunt. 3. de Nat. d. 31.

Erectus, *Vide Erigo.*

Ereptio, ereptor, *Vide Eripio.*

Erga.

Affecti erga amicum ſimus eodem modo, quo erga noſmetipſos. de Amic. 1. Tuum erga dignitatem meam ſtudium & iudicium. pro D. ſua, 248. Quidquid enim magnam utilitatem generi afferret humano, id non ſine diuina bonitate erga homines fieri arbitrantur. 2. de Nat. d. 86. Tua voluntas erga me, meaque erga te par atque mutua Att. 292. veſtra erga me voluntas commutata eſt. pro Plan. 281. In meis moribus erga meos neceſſarios declarandis manſuetiſsimus niſus ſum, de Or. 127. Torquati noſtri, quos tu paulo ante tum memoriter, tum etiam erga nos amice & beneuole collegiſti. de Fi. 56. Animos eorū apud quos agitur, conciliari quam maxime ad beneuolentiam, cum erga oratorem, tum erga illum pro quo dicet orator. 2. de Or. 97. Officium & ſtudium erga propinquum habere. pro Quin. 52. Merita Pompeii ſumma erga ſalutem meam. Att. 119. Ego omni officio, ac potius pietate erga te, cæteris ſatiſfacio omnibus. Lentulo. lib. 1. 1.

Ergaſtulum.

Cum Saturninus Capitolium teneret, armatus eſſet vna C. Glaucia, C. Saufeius, etiam ille ex compedibus, atque ergaſtulo Gracchus: &c. pro Rab. perd. reo, 14. Inter ſicarios damnatus eſt, mox incidit, & apud eum fuit in ergaſtulo. pro Clu. 14. Quacunque iit, ergaſtula ſoluit, homines arripuit, conſtitit nuſquam, priuſquam ad vade uenit. 11. fa. 22. in ep. D. Bruti.

Ergo.

Quid ergo eſt? Primum magnitudo periculi, &c. pro Quin. 3. Ergo hinc capiamus exordium de Fin. 129. Ergo hoc propriū eſt animi bene conſtituti, & lætari bonis rebus, & dolere contrariis. de Amic. 44. Num ergo is excæcat nos, aut orbat ſenſibus? Aca. q. 19. Ergo is quis ſcriptum defendet, his locis plerunque omnibus poterit uti. de Inu. 78. Nemo ergo non miſer, prorſus nemo. Tuſc. 150. Mulieres genas ne radunto, neve leſſum funeris ergo habento. de Leg. 183. Siquid contra alias leges eius legis ergo factum ſit. Att. 3. 38. Eum donari virtutis ergo, beneuolentiæque. de Opt. gen. Or. 151.

Erigo.

Hic ſeſe infernis e partibus erigit hydra. 2. de Na. d. 169. Diffidentemque rebus ſuis confirmauit, & afflictum erexit, perditūque recreauit. pro L. Man. 15. Atque vt oratio Conſulum animū meum erexit, ſpemque attulit non modo ſalutis conſeruandæ, uerumetiam dignitatis priſtinæ recuperandæ. 5. Phil. 165. Ciuitatemque fractam malis, mutam, debilitatam, abiectam metu, ad aliquam ſpem libertatis & priſtinæ dignitatis erexit. pro D. ſua, 20. Paululum ſe erexit, & addidit hiſtoriæ maiorem ſonum uocis Antipater. de Or. 113. Quem ſimul atque attigi, ſtatim homo ſe erexit. pro Roſc. Am. 36. Ereximus animos ad audiendum. Academ. q. ed. 1. l. 2. 11. Quamobrem P. C. erigite animos, retinete ueſtram dignitatem Att. 1. 11. 16. Erexerat ſe ciuitas in retinenda libertate conſentiens. ad Brut. 35. Erige te, & confirma, ſiquæ ſubeunda dimicatio erit. ad Q. f. 52. Ars agricolarū, quæ circumcidat, amputet, erigat, extollat, adminiculetur. de Fi. 134. Cum autem paulum firmitatis acceſſerit, & animo utuntur & uiribus, connituntur que ut ſe erigant, & manibus utantur. de Fin. 134. Erigere aculeos iudicum in rem, in uitia, in mores, in tempora. pro Cæl. 21. Erigere ad ſpem. pro D. ſua, 20. & 3. Phil. 147. Animum demiſſum & oppreſſum erigere. pro Clu. 44. Qui erigere animum, & paulum reſpirare a metu cœpit. pro Clu. 60. Erigere aures, & animum attendere. 3. Ver. 19. Erigite mentes aureſque ueſtras, & me de inuidioſis rebus, ut ille putat, dicentem attendite. pro Syl. 24. Erigere omnium cupiditates, & acuere induſtriam. ad Her. 4. 138. Nam cum cæteras animantes abiecisset ad paſtum, ſolum hominem erexit & ad cæli, quaſi cognationis domiciliique priſtini conſpectum excitauit. 1. de Leg. 39. Inclinantem erigere. de Or. 125. Vt erigere oculos & uiuere uideretur. pro Seſt. 18. Erigere & recreare afflictam & perditam prouinciā. 5. Verr. 182. Poſſumus etiam nunc rempub. erigere, ſi communi conſilio rem adminiſtrabimus. Att. 131. Se magis etiam erigere, ob omnique ſolicitudine abſtrahere. pro Deiotaro, 27. Exurgere atque erigere ſe. 2. de L. Agr. 86. Vbi illa antiqua libertas, quæ malis oppreſſa ciuilibus extollere iam caput, & aliquando recreata ſe erigere debebat. pro Plan. 266. Erigitur animus expectatione rerum bonarum. 2. de Leg. 46. 29. Erigimur, altiores fieri videmur, &c. 4. Acad. 229. Sed ut his bonis erigimur quę expectamus, ſic lętamur his quæ recordamur. 1. de Fin. 144. Sed etiā ſpe erigunt conſequētis ac poſteri tpis. de F. 1. 52. In quo aut cōcilietur auditor, aut erigatur, aut paret ſe ad diſcendū. in or. 67.

Erectus.

Is vagatur lætus atque erectus paſſim toto foro. pro Font. 280. Status erectus & celſus. in Or. 31. Vir celſus & erectus, & omnia quæ accidere poſſunt, parua ducens. Tuſc. 236. Magnus animus & erectus. pro Deiotaro, 26. 5. de Fin. 124. Erectus animus & minime perturbatus. Att. 2. 39. 9. Att. 11. 280. 5. Erectus conſcientia. 1. Phil. 6. Erectus in aliquem. 3. Att. 86. Culmoque erecta geniculato, vaginis includitur. de Sen. 87. Hæc igitur & horum ſimilia iura ſuæ ciuitatis ignorātem, erectum & celſum, alacri & prompto ore, ac uultu huc atque illuc intuentem, &c. 1. de Or. 91. Alacri animo & erecto proficiſci ad mortem. de Sen. 68. Capillo erecto euolare ex aliquo loco. ad Her. 4. 241. Ego vos ardentes & erectos ad libertatem recuperandam adhortabor. 4. Phil. 159. & 10. 274. Primum eos humo excitatos, celſos & erectos conſtituit, ut deorum cognitionem cælum intuentes capere poſſent. 2. de Nat. d. 110. De hominibus. Feras beſtias uidemus alacres & erectas vadere, ut alteri beſtiæ noceant. ad Her. 11. Sum erectior animo. Att. 178. Nunc uero multo ſum erectior quod, &c. 4. Phil. 153. Si quis eſt paulo erectior, &c. Off. 21. Erectior Senatus erat, non ſententiis ſolum noſtris, ſed etiam cohortationibus excitatus. ad Brut. 21.

Erigone.

Erigone, Q. Ciceronis tragœdia. 3. ad Q. fr. 31.

Eripio.

Omnem illi [illegible] eripui. Att. 12. Cæſar Deiotaro regnū eripuit. pro Deio. 125. Eos, qui mihi amicum eripuerunt, carpēdo me, efficere conari, ne quos velim diligā? Matius ad Cic. 11. 28. 18. eripiam me ex illorū parricidio. 10. Att. 36. eripies mihi hunc errorem. 10. Att. 11. eripite nos ex miſeriis, eripite, &c. de or. 104. Vt adoleſcentulus eriperes. P. Syllæ Conſulatum. 2. de Fin. 101. Multis etiam ſenſi mirabile uideri eam nobis potiſſimū probatam eſſe philoſophiam, quæ lucem eriperet, & quaſi noctē quandam rebus offunderet. 1. de Nat. d. 5. Eripias tu voluntatē mortuis, bona viuis, ius omnibus. 3. Verr. 80. Si quis caſus eum a periculo eripuerit. pro Clu. 55. Quam facultatem ſiquis caſus eripuerit, mea tamen in te omnia officia conſtabunt non ſecus ac ſi te vidiſſem. ad Appium, li. 5. 3. 13. Si qua uia iſtum de ueſtra ſeueritate eripuerit. 7. Verr. 136. id eſt, liberauerit. Qui ſi eripuerit ſe nobis, oro, &c. ad Brutum, 28. in ep. Bruti. A morte contra fatum aliquem eripere non poſſe. 2. de Diu. 37. Eripere a peſte. pro D. ſua, 14. alicui ægritudinem. Tuſc. 3. 40. aliquem ex cuſtodia. Brut. 63. aliis quod aliis largiaris. off. 1. 65. alicui conſpectum. pro Rab. Poſth. 30. e complexu patriæ conſpectuque aliquorum ſe eripere. pro Sex. 44. Dolorem eripere aut minuere cōſolatione. Att. 9. 173. 12. id totum eripere uobis, atq. e manibus extorquere conatus eſt. 2. de L. Agr. 33. Laudem eripere. 2. Tuſ. 7. Ex ſinu parentum liberos. 7. Verr. 97. Nam quid eum facturū putem de abditis rebus & obſcuris, qui lucem eripere conetur? 4. Aca. 58. Cū ademerit nobis omnia, quę noſtra erant propria, ne lucem quoque hanc, quę communis eſt, eripere cupiat. pro Roſc. Am. 89. eripere ex vrbibus ornamenta. 7. Verr. 98. alicui poteſtatem hominis aſpiciendi. de Amic. 73. pudicitiam. pro Mil. 6. religionem alicunde. pro D. ſua. 80. Nulla ratione ab illa obſeſſa ſe eripere poſſet. ad Dolabellam, lib. 9. 13. 3. Hoc eſt, eximere. eripere ſe ex infamia. 5. Verr. 119. timorem alicui. 1. in Cat. 1. Non pecuniam modo, verumetiam hominis propinqui ſanguinem vitamque eripere conetur. pro Quint. 21. Eripitur mihi multum operę. 16. fam. 30. ex ep. Cicer. filii. Sed uereor ne aut eripiatur a nobis regia cauſa, aut deſeratur. ad Lentu. 1. 5. 5. Quanti eſt æſtimanda virtus, quę nec eripi nec ſurripi poteſt? in Par. 65. Eripi & euolare ex inſidiis aliquorū. p Mur. 74. an poſſit aut labefactari, aut eripi rebus aduerſis beata vita. de F. 5. 11.

Ereptus.

Mihi quidem Scipio, quamquam eſt ſubito ereptus, &c. Lælius, 84. Ereptus e cauſa. 9. Phil. 257. ereptus ex his miſeriis. 5. fam. 45. Ipſe aſſiduitate, conſilio, auctoritate, diligētia perfecit, vt S. Roſcii uita erepta de manibus ſectorum, ſententiis iudicū permitteretur. pro Roſ. Am. 88. Vita multis ſuppliciis erepta. in Cat. 101. Ita diſtinebar, vt vix huic tantulæ epiſtolæ tempus habuerim, atq. id ereptū ex ſummis occupationibus. ad Att. 1. 28.

Ereptum

Ereptum etiam illud eſt. 12. fam. 30. id eſt, eo frui non licet. Vos vitam ereptam neglegetis? pro L. Man. 7. Vrbem amiciſſimam Cyzicenorum eiuſdem conſilio ex omni impetu regio ac totius belli ore ac faucibus ereptam eſſe atque conſeruatam. pro Archia, 16.

Ereptor.

Iſte bonorum poſſeſſor, expulſor, ereptor. pro Quint. 5. Ereptor ciuitatis. pro D. ſua, 229. libertatis. pro Seſt. 24. Ereptor plus eſt, quam fur. 3. in Verr. 5. Ereptio. in Verr. 202.

Erogo.

Erogari ſoe pecunias ex ærario iniis legibus. in Vatin. 28. Erogare pecuniam in aliquid. 6. Att. 17. Erogare pecuniam in claſſem. pro Flac. 22. Nullus erogabitur nummus ex ea inſula me obtinente. 5. Att. 49. Quanta tamen pecunia penderetur, ſi omni nomine, quicunque Romæ ludos facerent, erogaretur? ad Qui. frat. 295.

Erogatus.

Pecunia publica ex ærario erogata, ex vectigalibus populi ad emendum frumentum attributa. 5. Verr. 141. Multas pecunias iſti erogatas in operum locationes falſas atque inanes eſſe perſcriptas. 7. Verr. 39.

Erogatio.

Hos tamen μυστικώτερ mouerostia videntur, in primis erogatio pecuniæ. Att. 15. 312. 4.

Eros.

Quod item nuper (inquit) in Erote Comœdo vſu venit: qui poſtea quam e ſcena non modo ſibilis, ſed etiam conuicio explodebatur, ſicut, &c. pro Roſc. Com. 18 Σ' τῷ ἐρωτικῷ 9. ad Attic. 35.

Erro.

Errat in hoc. 3. ad Q. f. 37. id eſt, ſpem vanam habet de hac re. Sed & illi priores errant, & Ephorus in culpa eſt. Or. 215. Qui miſeri in campis mœrens errabat Aleis. 3. Tuſc. 106. In eo non ſu quidem tota re, ſed temporibus erraſti. in Att. 164. Cum in locis ſolis mœſtus errares. Diu. 1. 54. Cum vagus & exul erraret, atque vndique excluſus, &c. pro Clu. 138. Neque errarent ne aduerſarii quidem eius, ſi cum pares eſſe non poſſent, pugnare deſiſterent. 1. fam. 16. id eſt, prudenter facerent. Eo fit, ut & erret, & vagetur latius. Acad. 17. Cuiuſuis eſt hominis errare: nullius, niſi inſipientis, perſeuerare in errore. 12. Phil. 321. Honeſtius ſit illa duce tibus errare, quã hoc magiſtro eruditi. pro Corn. Balbo, 62. Errare & diligere quod per ſe non ſit diligendum, non eſt boni viri. 1. de Leg. 36. Ne vagari & errare cogatur oratio. 1. de Or. 304. Ego Arpini volo eſſe pridie Calend. deinde circum villulas noſtras errare. Att. 8. 153. 4. Errare cum excuſatione poſſem adoleſcens. 12. fam. 49. in ep. Matii. errare cum multis. 6. Att. 16. Me autem, qui Iſocratem non diligunt, cum Socrate & Platone errare patiantur Or 201. Vt ingredi libere, non ut licenter uideatur errare. in Or. 48. Denique malo in hanc partem errare, ut quæ non deſyderes, audias. Cælius ad Cic. 11 13. Errare mehercule malo cum Platone, &c. quã cum iſtis uera ſentire. 1. Tuſ. 61. Errare malunt pleriqne, eamque ſententiam, quam adamauerunt, pugnaciſſime defendere, quam ſine pertinacia, quid con ſtantiſſime dicatur, exquirere. Acad. quæſt. ed. 1. l. 2 9. Fac in hoc errare me. pro Cæc. 191. Errare nullo pacto poteſt, duce natura. 2. de Leg. 15. Errare potuiſti, non decipi. 10 fam. 40. Propemodum errare. pro Roſc. Am. 76 Quod ſolem putant, &c. valde mihi videntur errare, omninoq. in hoc omnis eſt error, quod, &c. de Or. 116. Ait vehementer errare eos, qui, &c. 4. Acad. q. 185. Si aut res ignoratur, aut erratur in nomine 4. de Fin. 93.

Errans.

Errans opinio. 2. de Fi. 114. Errans & vaga ſententia. de Nat. d. 2. t. 2. ui opponuntur, ſtabilis & certa. erranti viam non monſtrare, Athenis execrationibus publicis ſanctum fuit. Off. 3. 71. De diis immortalibus habere non errantem & vagam, vt Acad. ſed vt noſtri, ſtabilem certamque ſententiam. 2. de Nat. d. 2. Errantium falſo dictarum ſtellarum motus. de Nat. d. 2. 37. Erran tium quinque ſyderum motus de Nat. d. 1. 61. 1. Tuſc. 96 Sacriſicium tam occultum, quod non modo curioſos oculos excludit. ſed etiam errantes. de haruſp. reſp. 2 5 2. Erraticibus ſtellis diuini autem tribuit Heraclides Ponticus. de Nat. d. t. 26.

Erratum.

Erratum commune. 6. Att. 15. Quod appelletur L. Curſidius in oratione Ligariana, erratum eſſe meũ. ſed, ut aiũt, μνημονικὸν ἁμάρτημα. Att. 13. 292. At in ipſum. Habitũ animaduerteres, nullam quidem obturpitudinem, nullum ob totius vitæ, non di eam utilitatem, ſed erratum. pro Clu. 105. Cui errato nulla venia, recte facto exigua laus pponitur. 2. de L. Agr. 51. Petere veniã errato aliquo. pro Syl. 48. Erratum agnoſcere, 16. Att. 18 Tantum enim mihi dolorem, cruciatumque attulerunt errata ætatis meæ, ut non ſolum animus x ſactus, ſed aures quoque a commemoratione abhorreant. 16 fa. 27. ex ep. Ciceronis filii Dein erit errata ab Epicuro reprehenſa & correcta permulta. 1. 1. de Fin. 32. Quæ ſunt iiſdem in erratis. de Nat. d. 1. 24.

Erraticus.

Vitem ſerpentem multiplici lapſu & erratico, ferro amputans coercet ars agricolarum. de Sen. 48.

Erratio.

Nulla igitur in cælo nec fortuna, nec temeritas, nec erratio, nec uanitas ineſt. &c. 2. de Nat. d. 41. Iamque eum ab omni erratione liberauit. de Vniu. 25 De motu cæli loquitur.

Error.

Error ciuilis. pro Plan. 20. Error meus exilio corrigitur. 6. fa. 26. in ep. Cæc. error de inferis unde ortus, & quãtus. Tuſc. 1. 29, & 30. Error longe lateque diffuſus. de Fin. 2. 94. Hic igitur error eſt eripiendus, &c. Tuſ. 4. 54. Off. 2. 14. Verſatur. n. magnus error. con. Rul. 67. Cuius generis error ita manat, vt non uideã quo non poſſit accedere. Aca. q. ed. 1. l. 2. 85. Vt perſpiciatis unde omnis iſte error natus ſit. l. 1. de Fin. 25. Error noſter natura non delectat. 1. de Or. 141 & 145. Sed ne, ſiquis vobis error in tanta re ſit obiectus, omnes potius me arbitrentur cauſæ, quam vos religioni veſtræ defuiſſe. pro Cæc. 4. Omninoque in hoc omnis eſt error, quod, &c. de Or. 116. Tollatur error omnis imperitorum. l. 1. de Fin. 29. Error perniciosus. Lel. 69. nonnunquam honeſto & probabili nomine bono uiro iudici error obiici ſolet. p. Cæcina eſt aliqua culpa tenemur erroris humani, a ſcelere certe liberati ſumus. pro Marcel. 7. Vos denique in tantis tenebris erroris & in ſcientiæ clariſſimum lumen prætuliſtis menti meæ. pro Syl. 30. Coarguere errorem alicuius. Aca. 42. Sæpe etiam errorẽ creat ſimilitudo. 2. de Diu. 62. Euoque errorem, quem tibi rei nouitas attulerit, naturæ ratione depellito. 2. de Diu. 89. Depo nere errorẽ. 8. Phil. 255. Si vera ſunt, ignoſces, ſi falſa, ne libente eripies mihi hunc errorem Att. 10. 195. 11. Imperitos in errorem inducere. de claris Or. 162. Scientem in errorem alicuius inducere. Off. 3. 71. in Piſ. 46. In errorem vulgi opinionibus impulit. 2. de Leg. 42. Erroribus incuitiont rationis expertibus emerſi deorum orbes. de Vniu. 47. Lapſum eſſe per errorem. Q. fr. 3. 44. 14. Cum notricis lacte ſuximus errorem. 3. Tuſc. 4. Auertere aliquem ab errore. Off. 68. Ab errore euellere aliquem. 3. Off. 81. Errore mentis effici ex dolore. 3. Att. 18. Panſa eodem captus errore, quo nos. 12. Phil. 322. Aliquis ſi ſiſa opinione & errore hominum commodatus. pro Seſt. 7. Nec quenquam hoc errore duci oportet, ut arbitretur, &c. Off. 30. Quo errore ductos vidi egomet nonnullos imperitos homines, &c. pro Cor. Balbo, 22. Qui ex errore imperitæ multitudinis pendet, hic in magnis viris non eſt habendus. Off. 1. 93. In maximo errore verſatur. de Nat. d. 2. 2. Hæc omnia in eodem errore verſantur. de Nat. d. 64. Toſ. 1. 96. Simili in errore verſantur. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 34. Quantoque in errore verſatur eſſem. 5. fam. 8. pro, quantum me ſpes feſelliſſet. Hoc vos in errore verſari diutius non oportet. con. Rul. 90. non patiar te in tanto errore verſari. pro Mur. 129. In ſummo errore, atque in maxima rerum ignoratione verſari. 1. de Nat. d. 5. Es ne quiſque tanto inflatus errore, ut ſibi ſe illa ſcire perſuaſerit? 4. Acad. 106. Quam eorum opinionem magni errores conſecuti ſunt. Tuſ. 1. 39. Errores ſyderum, multitudine infinita, varietate admirabili prediti ſunt, id quod dicitur tem pus. de Vniu. 41. Errores turbulenti. 2. de Nat. d. 52. Errores Vlyſſis. 1. off. 158. Errorum plena ſunt omnia. Tuſc. 1. 94. Sed omnia ſcimus his erroribus & miſeriis & animi & corporis. 11. Att. 5 1. Aegyptiorum mentes imbutæ prauitatis erroribus. 5. Tuſ. 114. Maximis erroribus hominum animos liberauiſſe. l. 1. de Fin. 12. Erroribus ſabucuire. Aca. q. ed. 1. lib. 2. 43.

Erubeſco.

Circumſpicite, ſed antequam erubeſco. Att. 254. Erubeſcit, quid reſpondeat, neſcit. pro Quint. Roſc. 46. Quæ nunc expromam abſens audacius: epiſtola enim non erubeſcit. Luceio, lib. 5. 12. 1. Erubeſcere pudici etiam loqui de pudicitia. 1. de Leg. 74. Affines te erubeſcunt. in Vat. 36. Conſeſſus eſt vobis auditoribus adulterii Saluſtius, nec erubuit or. veſtra in Saluſt. 278. Hoc eſt, non, veritus eſt veſtrum conſpectum. Deinde vbi erubuis (vis enim eſt permagna naturæ) confugit illuc ut neget. 1. de Finib. 49. O rem dignam, in qua non modo docti, ſed etiam agreſtes erubeſcant. 1. de Leg. 61. Erubuiſſe, expalluiſſe, titubaſſe. ad Heren. 7.

Erubeſcens.

Epicurus voluptates quidem non erubeſcens, perſequitur omnes nominatim. de Nat. d. 1. 78.

Eructo.

Socii Catilinæ accubantes in conuiuiis, eructant ſermonibus ſuis cædem bonorũ, &c. in Cat. 106. Vnde nos cum improbiſſime reſpondendo, tum turpiſſime eructando eieciſſes in Piſ. 9.

Erudio

Lycurgi erudiunt laboribus iuuentutem, venando, currẽdo, eſuriendo, ſitiendo, algendo, æſtuãdo 2. Tuſ. 30. Viui atque præſentes ſtudioſos diſcendi erudiunt atque docent. 1. off. 118. Non ſolum vt Roſcii diſcipulus fuiſſe diceretur, domum recepit, ſed etiam ſummo cũ labore, ſtomacho, miſeriaque erudiit. pro Roſ. Com. 18. Philoſophia primum nos ad deorum cultum, deinde ad ius hominum, tum ad modeſtiam magnitudinemque animi erudiuit. Tuſ. 1. 52. His autem in rebus tam te uſus ipſe profecto erudiuit. ad. Q. fr. 1. 1. 13. Qui magnam Græciam inſtitutis ſuis & præceptis erudierunt. de Ami. 12. Nec uero te chariſſime frater atq. optime, rhetoricis nunc quibuſdam libris, quos tu agreſtes putas, inſequor ut erudiam. 2. de Or. 6. Lentulum noſtrũ eximia ſpe, ſummæ uirtutis adoleſcentem cum cæteris artibus, quibus ſtuduiſti ſemper ipſe, tum in primis imitatione tui fac erudias. ad Lent. 1. 7. 37. Obuiæ mihi uelim ſint literæ tuæ, quæ me erudiant de omni Repu. ad Cæl. 2. 21. Inſtituere atque erudire filios ad maiorum inſtituta. 5. Ver. 137. Oratorem erudire in iure ciuili. 1. de Ora. 132. Quintus filius puer optimus eruditur egregie. ad. Q. fr. 300.

Eruditus.

Doctus atque eruditus. 1. de or. 51. Eruditus & doctrina excoluit. Tuſc. 1. 40. Animus eruditus, qui ſemper aliquid ex ſe promat, quod alios delectet. ep. 70. eruditus artibus ingenuis. Tuſc. 5. 46. eruditus artificio ſimulationis. pro Plan. 263. Homo omni doctrina eruditus. 1. de fin. 22. eruditus Græcis doctrinis. Aca. q. ed. 2. li. 1. 5. Homo eruditus in philoſophia. de or. 90 Inſtitutionibus Græcis eruditus. 1. de Nat. d. 13. eruditus literis aut muſicis. 4. Att. 50. T. Tarutius in primis Chaldaicis literis eruditus. de Diu. 128. Gracchus fuit literis græcis eruditus. de Cl. 174. li. 2. de Fin. 1. Acad. q. ed. 2. lib. 1. 8. Erat autem cum inſtitutus optime, tum etiam perfecte eruditus. de Cl. 191. Homo non literis ad rei militaris ſcientiam, ſed rebus geſtis & uictoriis eruditus. pro Font. 263. Stipendiis & legationibus bellicis eruditus. pro Corn. Bal. 37. Subtilius eruditus. de Prouin. Conſul. 12. Quam diſciplinis erudita Corinthus labefactare non potuit, eam, &c. ad Her 4. 237. An alia quædam eſſet erudita, alia popularis oratio. in Parad. 4. pro Fonteio, 27. Quia nunquam eruditum illum puluerem attigiſtis. de Nat. d. 2. 35. Hominem audieris de ſchola atque a magiſtro & græcis literis eruditum. de or. 121. Quid mihi nunc tamquam Græculo otioſo & loquaci, & fortaſſe docto & erudito quæſtiunculam ponitis? de Or. 93. Non ex erudita illa græcorum copia. 1. de Leg. 5. Græci diuturna ſeruitute ad nimiam aſſentationem eruditi. ad Q. frat. 1. 12. Non ſatis politus iis artibus, quas qui tenent, eruditi appellantur. lib. 1. de Fin. 20. Nonne Socraticis erant diſputationibus eruditi? 3. de Ora. 76. Qui liberaliter eruditi, adhibita etiam diſſerendi elegantia, ratione & uia philoſophantur. Tuſ. 2. 5. Quid illi, iſtane literatura eruditi fuerunt? pro Archia poet. 188. Mihi quidem nulli ſatis eruditi videntur, quibus noſtra, id eſt, Latina ignota ſunt. lib. 1. de Fin. 4. tempora Ciceronis erudita. Att. 12. 19. Homo omnium diſciplinarum iuris ciuilis eruditiſſimus. 1. de. Or. 88. eruditiſſimorum hominũ artes. de or. 85. Vrbs eruditiſſimis hominibus, liberaliſſimiſq. ſtudiis affluens. pro Arch. 186.

Erudicio.

Eruditio Græca. Acad. q. ed. 2. lib. 13. Eruditio & doctrina liberalis. Tuſ. 2. 15. Omnis eruditionis expers atq. ignarus. 2. de or. 1. Nullam eruditionem eſſe duxit, niſi quæ beatæ uitæ diſciplinam iuuaret. 1. de Fin. 108. Summam eruditionem græci ſitã cẽſebant in neruorum, uocumque cantibus. Tuſ. 1. 3. De Ciceronis tui eruditione quod labores, nihil eſt. ad Q. fr. 3. 20. Homo ingenio præſtanti & eruditione perfecta. 2. de Diu. 1. 01. Homo præclare eruditione atq. doctrina. 1. off. 166. Sine eruditione græca intelligi non poſſunt. 1. Aca. q. 7.

Erumna, Erumnoſus, *Vide Aerumna.*

Erumpo.

Erumpit ad bellum. 8. fam. 41. in ep. Cæ. Erumpit ignis ex vaporario. ad Quin. fra. lib. 3. 2. æſtiferos ualidis erumpit flatibus ignes. in Arat. Ignei ex ætnæ vertice erumpunt. 7. Vert. 95. Si illuſtrantur, ſi erumpunt omnia, muta iam iſtam mentem, &c. 1. in Cat. 4. Omnia quæ per hoc triennium agitata ſunt, &c, in hoc dies, in hos menſes, in hoc tempus erumpunt. pro Mus. 74. erumpunt venti. 3 de or. 56 erumpunt ſæpe uitia amicorum, tum in ipſos amicos, tum in alienos. de Amic. 310. Omnis improborum vis diu collecta & inueterata, cõpreſſo odio erũpebat in actũ. de D. ſua, 50. Abiit, ceſſit, euaſit, erupit. 2. in Cat. 25. Coniuratio ex latebris atq. ex tenebris erupit. pro Sex. 6. Furor biennio ante conceptus erupit in meo conſulatu. pro Syl. 179. erupit Mutina Brutus. 12. f. 9. Sed neſcio quo pacto omnium ſcelerum ac veteris furoris & audaciæ maturitas in noſtri Conſulatus tẽpus erupit. 1. in Cat. 25. Perfracto ſaxo ſortes eruperunt. 2. de Diu. 128. Erumpet amentis hominis furor. ad Q. fr. 2. 16. 8. pro Syl. 50. Vt odia occulta ciuium, quæ tacitus nunc diſcordiis continentur, in fortunas optimi cuiuſque erumperent. pro Mur. 45. Quid ſit ipſe riſus, quo pacto concitetur, ubi ſit, quomodo exiſtat, atque ita repente erumpat, ut eum cupientes tenere nequeamus. 2. de Or. 130. Erumpat aliquando uera & me digna uox. in Phil. 2 82. Ne in me ſtomachum erumpant, cum ſint tibi irati. Attic. 16. 7. Stathius ſentire potuit ſermones iniquorum in ſuum potiſſimũ nomen erũpere. ad Quin. fr. 1. 2. 3. Hæc dominatio quorſum eruptura ſit, horremus. Att. 2. 36. 2. Bellum magnum videtur in Italia erupturum. Att. 92. erupturum illud malum aliquando uidebam, ſi impunitum fuiſſet, ad perniciem ciuitatis. de haruſ. reſp. 3. Hæc quo eruptura ſint, timeo. Att. 2. 51.

Erumpens.

Byzantii totum pontum armatum, efferueſcentem in Aſiam, atq. erumpentem, ægre repulſum, & ceruicibus ſuis intercluſũ, ſuſtinuerunt. de Prou. 70.

Eruptio

Cuius domum conſiliorum fuiſſe, vnde eruptio fieret, &c. 12. Att. 63. ad Brut. 1. 8. Tua præclara Mutina eruptio. 11. fa. 24. Hi eruptionem facturi dicebantur. Att. 111.

Eruo.

Profecto tibi illum reperiam, niſi in Dalmatiam aufugerit, & inde tamen aliquando eruam. ep. 65. erues, ſi unde potes. 13. Attic. 40. id eſt, exquiſiueris. Scrutari locos ex quibus argumenta eruamus. 2. de or. 80. Cura & cogitatione aliquid eruere. 2. de or. 93. Aliquid indagare inuenire, eruere ex tenebris. 1. de Leg. Agra. 2. Obrutum eruere. 4. de Fin. 17. Scrutari vetera, & ex his ea, quæ ſcriptores Græciæ prodiderunt, eruere. 1. Tuſ. 46 Fanum fieri uolo, neq. hoc mihi erui poteſt. 12. Att. 45 id eſt, ex animo euelli. Itaq. non ex ſermone hominum recenti, ſed ex annalium uetuſtate eruenda eſt memoria nobilitatis tuæ. pro Mur. 14.

Erutus.

Mortuum erutum eſſe, caupo nem re patefacta pœnas dediſſe. 1. de D. 102. Sententiæ neſcio unde ex abdito erutæ. de Fin. 1. 18. Erycina, Venus dicitur. in Verr 63 & 81.

Eſca.

Diuine enim Plato eſcam malorum, uoluptatem appellat, quod ea videlicet homines capiantur, ut hamo piſces. de Sene. 40. Sui vero quid habet præter eſcam? 2. de Nat. d. 238. Eſcæ & potiones contemptiſſimæ de Fin. 2. 74. Temperatis eſcis, modiciſque potionibus affectus. 1. de Diu 98. Eſcis & potionibus nõ veſcuntur dii. de Nat. 84. A quibus beſtiis erat is cibus, ut aliius generis eſcis ueſcerentur. 2. de Nat. d. 183.

Eſculentus.

Atque ita eligere ex iis quæ ſunt eſculenta. 2. de N. d. 186. Iſ guſtatus, &c. habitat in ea parte oris qua eſculentis & poculentis iter natura patefecit. 2. de Nat. d. 107. Antonius uomens, fruſtis eſculentis uinũ redolentibus, totũ tribunal impleuit. 2. Phil. 74.

Eſſe, *Vide Sum*

Eſquilina.

Eſquilina porta. in Piſ. 43.

Eſſedum.

Vehebatur in eſſedo Tribunus pleb. lictores laureati antecedebant. 2. Phi. 71. Vetidius uenit mihi obuiam cum eſſedis duobus & rheda equis iuncta & lectica. 19.

Eſſedarius.

Tu qui cæteris cauere didiciſti in Britannia, ne ab eſſedariis capiaris, caueto. Trebat. 7. 16. Ἑστία, Veſta. 2. de Nat. d. 50.

Eſto. *Vide Sum.*

Eſuries.

Eſuriei eius miſererer. 8. fam. 3. in ep. Cæl.

Et.

Ecad eum legatos de pace mittemus, qui paris auulos repudiauit? in Phi. Et certe in armis, militum uirtus, locorum oppor

munitas, aa illa ſociorum, claſſes, commeatus, multum iuuant. pro Marcel. 3. Academici balbutire deſinant, aperteque, & clara uoce audeant dicere, &c. 5. Tuſcu. 109. Auctoritate tua nobis opus eſt & conſilio, & etiam gratia. Pęto, lib. 9. 25. 6. Res tamen ipſa & copioſe & grauiter accuſari poteſt. pro Cæl. 21. Vide quã turpi leto pereamus. & dubita, ſi potes, quin ille, ſeu victus ſeu uictor redierit, cædem facturus ſit. Att. 10. 202. 4. Et eã quidem plenam ac refertam. 1. Acad. 25. Quod tum exploſum & eiectũ, nunc retuliſſe demiror. pro Clu 69. Frigore & fame, & ſiti ac vigiliis perferendis. in Cat. 106. Senatus eſt ſummum populi Romani, populorumque & gentium omnium ac regum conſilium. pro D. ſua, 227. Quorum pater homo prudens & grauis, haud quaquam eloquens, & ſæpe alias, & maxime Cenſor ſaluti Reipub. fuit. 2. de Or. 20. Res tamen ipſa & grauiter accuſari poteſt pro Cæl. 21. Videtis quã nefaria uoa, & hercl- ita fecit: vel plus etiam quam dixit. de Amic. 25. Et id quidem nemini Græcorũ video adhuc contigiſſe. 1. Off. 52. Qua quidem voluntate eſſe erga Atticum, ſæpe præſens & illi oſtendiſti, & vero etiam mihi. Att. 16. Homo & in aliis cauſis exercitatus, & in hac multum & ſæpe verſatus. pro Quint. 2. Quod in Catulo & in patre & in filio, itemque & in Q. Mutio Mancino vidimus. 1. Off. 154. Non alia cauſa eſt æquitatis in uno & in pluribus. pro Cęc. 295. Non & legatum & argumentum eſt, & non legata numerata pecunia ſin Top. 27. Lux longe eſt alia ſolis & lychnorum. pro Cæl. 52. Mathematici recondita in arte, & in multiplici ſubtilique verſantur. de Or. 85. Virtus hominibus inſtituendo & perſuadẽdo, nõ minis & vi, ac metu traditur. de Or. 106. Et poſtea miramur quare ferat moleſte Pop. Romanus. Et profecto aut hoc remedium eſt ęgrotæ ac prope deſperatæ Reip. &c. 1. Verr. 38. Et res ipſa monebat, & tu oſtendebas, & ego videbam 10. Att. 19 & ſũt qui uia Appia loquantur, taceant de curia? pro Mil. Sed tamen conſtitui ad te venirem & te uiderem, & cœnarem etiam. Pæto, lib. 9. 23. 2. Tum etiam ægritudine uoluptate animi & iracũdia uacare. Off. 14. Tales igitur amicitiæ ſunt remiſſione vſus leuãdæ: & (ut Catonem dicere audiui) diſſuendę magis, quam diſcindendę ſunt. de Amic. 65.

Etenim.

Etenim deinceps videamus. Herbitenſis ciuitas honeſta, &c. 5. Verr. 63. E. dicere bene nemo poteſt, niſi qui prudẽtes intelligit. de claris Or. 12. E. eſt primus ciuitatis 6. Ver. 13. e. ex diuiſione hoc ſecundum eſt, &c. de Diu 137. e. quibus ego iſtam laudationem remittã. pro Flac. 154. e. Quirites, &c. pro Rab. Poſth. 96. e. quia detractis de homine ſenſibus; reliqui nihil eſt, neceſſe eſt, &c. 1 de Fin. 46. e. quoniam ſummam & numerum iniuriarum Iudices uobis non poſſum exponere, &c. 5. Verr. 42. e. rem totam breuiter cognoſcite in Verr 143. e. ſi C Verres, &c. 4. Verr. 100. e. ſi illud eſt tam flagitioſum, &c. 4. Verr. 55. e. ſi Sęuę ſeruo, &c. pro Rab. 97. e. ſic conſiderate. in Verr. 138. e. tacite magis, &c. 7. Verr. 143.

Eteſiæ.

Eteſiæ uenti quam ſalutares iis omnibus quę oriuntur e terra. 2. de N. d. 100. Hoc motu radiantis Eteſię in uada ponti. Or. att. Ego niſi quid me Eteſię morabũtur, celeriter (vt ſpero) uos uidebo. Cæl. 2. 28. 12. fam. 54. in Græciam deſperata libertate rapiebar, cum me Eteſiæ proſequi noluerunt, Auſterque aduerſus maximo flatu me Rhegium retulit. ep. 198. Inde quamprimum Athenas, etſi Eteſiæ ualde reflant. Att. 6. 45. Eteſię nos uehemẽtiſſime tardarunt. 6. Att. 46. Eteſiarum dies. ad Brut. 35. Eteſiarum diebus Auſter me in Italiam retulit. Att. 282. Eteſiarũ flatu nimii temperantur calores. 2. de N. d. 100. In Eteſias ipſos in currebat nauigatio. 13. fam. 33. Ab Eteſiis maritimi curſus celeres & certi diriguntur. 2. de Nat. d. 100.

Ethice.

Quia pertinet ad mores, quos ἤθη Græci vocant, nos eam partem philoſophiæ De moribus appellare ſolemus, ſed decet augentem Latinam linguam nominare moralem. de Fat. 1.

Ethicus.

Duo ſunt etiam quæ bene tractata ab Oratore, admirabilem eloquentiam faciant, quorũ alterum eſt, quod Græci ἠθικὸν uocant, ad naturam & ad mores, & ad omnem vitæ conſuetudinẽ accommodatum. in Or. 70.

Ethologus.

Minorum eſt enim ethologorum, ſi nimia eſt imitatio, ſicut obſcœnitas, &c. 2. de Or. 134. & 135.

Etiam.

Quaſi aut etiam, aut non, non modo verum eſſe, ſed etiam neceſſarium. 4. Acad. 173. & 186. Aut etiam, aut non, reſpondere. Acad. q. ed. 1. lib 2. 95. hoc eſt, affirmare vel negare. Se totum etiam & etiam ab ſermone noſtro auertiſſet. 8. ad Att 58. in ep. Balbi. Cumque ea contentio mihi magnum, etiam ſcis, fructũ tuliſſet. ad Lentulum, Hoc eſt, non ſolum domi, ſed etiam forib. Mihique vt abſim, vehementer auctor eſt ille quidem periculi cauſa, quod ſibi etiam fuiſſe dicit: ego autem etiam vt nullum periculum ſit. Att. 15. 324. 2. Auctoritate tua nobis opus eſt, & conſilio, & etiam gratia. ep. 142. Etiam illa cognoram, &c. audiuerã etiam. de Or. 99. Cæteros vero non dubitabo primum inertiæ condemnare ſententia mea, poſt etiam impudentię. 1. de Orat. 84 Voce, motu, forma etiam magnifica. de claris Or. Quinqueremes autem, aut etiã maiores gubernare didiciſſe. 1. de Or. 85. Euã me hercule, quod quẽadmodũ ea res ageretur, vidimus. Seruio, lib. 4. 4. 7. Erat etiam Metrodorus, &c. multi etiam alii, &c. de Or. 88. Et illi oſtẽdiſti, & vero etiã mihi. Att. 16. 342. 4. Adoptat annos viginti natus etiam minor ſenatorẽ. pro D. ſua, 220. Cum multa maledicta, verſus etiam obſcœniſſimi in Clodiam dicerentur. ad Q. fr. 308. Qui & per ſe, & per ſuos, & vero etiam per alienos defendatur. pro Mur. 43. Vt ea qui vtantur, non ſtulti homines haberi poſſint, etiam plærumque prudentes. in Or. 139. Credo haſce tabellas et nihil profuturas, etiam plus ſuſpicionis in eo crimine futurum. in Verr. 256. Probabilis orator, iam uero etiam probatus, &c. de claris Or. 142. Si etiam, quamobrem, &c. hoc nomẽ triennio amplius, &c. in aduerſariis relinquebas? pro Roſc. Com. 5. Is mihi etiã queritur, &c. in Verr. 107. Etiam, reſpondentis. Aliud quid? etiam. 2. Att. 20. Nec tam multis grata & probata, pluribus etiam ſuſpecta & inuiſa. 3. Tuſc. 1. Improbum facinus Iudices, non ferendũ nemini lege conceſſũ, ſed fortaſſe adhuc in nullo etiam vindicatum. 5. Verr. 168.

Etiam atque etiam.

Etiam atque etiã ſe auertere, &c. At. 133. De qua, vt arbitror, iſti ipſi qui minantur, etiam atque etiam quid id liceat, conſiderabunt. pro Pomp. 15. Vide modo, etiam atque etiam conſidera. in Verr 62. Etiam atque etiam dico. 13. Att. 32. Diligenter & atque etiam facere aliquid. 1. de Diu. 12. Etiam atque etiam te hortor vt, &c. Att 8. 163. 5. Quare etiam atque etiam perge tenere viam, &c. de Pet. Conſ. 56. Etiam atque etiam probare aliquid. 3. ad Q. fr. 12. Etiam atque etiam puto. ep. 83. Te prorſus vehementer etiam atque etiam rogo. Q. fr. 1. 2. 28. Tu quẽadmodum exiſtimes, vide etiam atque etiam. in Ver. 60. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 57. hoc eſt diligenter.

Etiamne.

Etiamne Balbus in Senatum venire cogitet? Att. L 10. 203. 6. Etiamne frumentum pro empto gratis dares? 5. Verr. 196. pro Roſc. Am. 60. Etiamne inquam, ſi in Capitolium faces ferre velletſ de Amic. 35. Etiamne ſi ſenſibus, &c. 5. Tuſc.

Etiamnum.

Ne etiamnum pacem non videre. 8. fam. 40. in ep Cæl.

Etiam nunc.

Aut ad te conferam me, aut etiam nunc circum hæc loca commorabor. Att. 48. Quod etiam nunc corrigere poſſum. ep. 76. Da operam, ſi vlla ratione etiam nunc efficere potes, vt te explices, huc quamprimum venias. Att. 8. 164. 2. Salui etiam nunc eſſe poſſumus. pro Roſc. Am. Sed tota res etiam nunc fluctuat. Att. 29. epiſtolam quam Balbo, cum etiam nunc in prouincia eſſet, ſcripſi, legendam tibi miſi. Aſin. Poll. Ciceroni, l. 10. 32. 15. Me etiam nunc iſtorum beneficiorum expectatio hic tenet. Att. 43. De materia loquor orationis etiam nunc, non de genere ipſo dicendi. in Or. 64. Quæritur etiam nunc quis eum nuntium miſerit. pro Murena, 24. pro Roſc. Am. 63. Etiam nunc ſi dubitas, fac ut ſciamus. pro Roſc. Am. Homines tam ingenioſos per tot annos etiam nunc ſtatuere non potuiſſe, &c. pro Mur. 24.

Etiam ſi.

Etiam ſi illud aſſequi nequeas, tamen, &c. de Fin. 128. Omnia autem breuia, tolerabilia eſſe debent, etiam ſi maxima ſint. de Amic. 86. 1. Tuſc. 121. Etiam ſi non in nos is eſſet, qui eſt. ep. 14. Ego bonos viros ſequar, etiam ſi ruent. Att. 106. Tuis enim opibus, etiam ſi timidi eſſemus, tamẽ omnem timorem abiiceremus ep. 178 Quæ tamen ipſa efflorescit ex amicitia, etiam ſi tu eam minus ſequutus ſis. de Amic. 83.

Et quidem.

Et quidem cur ita opinetur, rationem ſubiicit. de Diuin. 130. Duo milia iugerum ei aſſignaſti, & quidem immunia. in Ant. 168. Rarum genus, & quidẽ omnia præclara rara. de Amic. 67. Sed draconem loquentem viſus eſt audire, & quidem, quo maius ſit, cum radiculam in ore teneret, locutus eſt. de Diu. 136. atque etiam in me aſpicis, & quidẽ, vt videris, iratus. in Ant, 175.

Et

Et quidem vide quam te amem. in Att. 166.

Etſi.

Id enim etſi erat deliberationis, tamen obire non potui. Att. 118. Etſi illis plane orbatus eſſem, magnum tamen afferret ætas ipſa mihi ſolatium. de Amic. 86. Etſi in ipſo itinere diſcedebãt tabellarii, tamen ſurripiẽndum aliquid ſpatii putaui, ne me im memorem tui putares. Att. 76. Præpoſteros habes tabellarios, etſi me quidem non offendunt, ſed tamen, &c. ep. 253. Etſi nõ du bitaui, quin, &c. ad Q. fr. 289. Do, do pœnas temeritatis meę: etſi quæ fuit illa temeritas? Att. 9. 181. 3. etſi quamuis non fueris ſua ſor & impulſor profectionis meę, approbator certe fuiſti. Att. 16. 334. 6. Etſi tamen vbicumque ſum, illa ſunt mecum. 12. Att. 60. pro tametſi. Etſi idipſum nonnullis videatur ſecus. 6. fa. 11. Σ'τυμον quod haberet fides. 16. fam. 19.

Etymologia.

Etymologia quę verborum originem inquirit, a Cicerone di cta eſt notatio, quia, &c. in Top. 17. Verborum etiam explicatio probabatur, qua de cauſa quæque eſſent ita nominata, quam ety mologiam appellabant. Acad. q. ed. 2. lib. 1. 23. De hac plurima Plato in Cratylo.

Euado.

Multa uera, inquit, euadunt. de Diu. 131. In dicendo pauci di gni nomine euadunt. de Cl. Or. 166. Minutatim ex cõmunibus proprii, ex fucoſis firmi ſuffragatores euadunt. de Pet. Conſ. 23. Quæ rurſus dum ſibi euelli ex ordine nolunt, horridiores eua dunt, aſperiores, duriores & oratione & moribus. de Fin. 124. E philoſophorum ſcholis tales fere euadunt. in Or. 51. Abiit, ex ceſſit, euaſit, erupit. 2. in Cat. 25. Aegrotus euaſit ex morbo, na uis euaſit ex periculo, exercitus euaſit ex inſidiis. de Diu. 2. 10. & 20. Si ſomnium verum euaſit aliquod. Diu. 2. 113. Niſi hoc forte deterior eſt, ſi fieri poteſt, quod tu eiuſmodi euaſiſti, non in hominis luxurioſi, ſed tantum in furis ac diuiſoris diſciplina educatus. 5. Verr. 137. Ex his anguſtiis iſta euaſerunt deteriora. de Fin. 121. Perfectus Epicureus euaſerat. de claris Or. 68. Pro pe ſimili ratione ſummus euaſerat. de claris Or. 91. Cum ex inſi pienti corpore euaſiſſet. de Sen. 73. Euaſiſſent ſubito ex balneis mulieris amici. pro Cæl. 51. id eſt, erupiſſent. Accedit vt eo faci lius animus euadat ex hoc aere, eumque perrumpat, quod, &c. Tuſ. 1. 36. Videamus hoc quorſum euadat. Att. 9. 190. 6. Tu qui dem & prudẽter & amice vides, vt in his locis potiſſimum ſim, quoad audiamus hęc, quę com mota ſunt, quorſum euadant. Att. 16. 40. Cum eadem ſomnia & aliis aliter euadant, & iiſdem nõ ſemper eodem modo. de Diu. 2. 38. Tamen illud in ea cauſa eſt, a quo abeſſe velis, donec euaſeris. 4. de Fin. 106. Ab improbis iu dicibus euadere. 1. Tuſc. 156. Aliquid, ſicut prædictum eſt, eua dere. 2. de Diu. 164. Euadere e corpore dr animus. Cat. 73. Euade re ex iudicio & emergere. 3. Ver. 6. Ex abditis ſedibus euadere in loca clara. de N. d. 45. Aliquãdo id qđ ſomniamus euadit. de Diu. 133. Quos iudicabat non poſſe oratores euadere. de Or. 95. An ue rebar, ne non putaremus probũ euadere? Sed nimis ſępe cecus ali quos uidimus euadere. de Leg. 2. 42. Bibulũm noli dimit ere ex ſinu tuo tantum iam uirum, ex quanto (crede mihi) poteſt euadẽ re, qui ueſtris paucorum reſpondeat laudibus. ad Brut. 7. 2. Ni hil ante de profectione conſtituam, quam iſta, quo euaſura ſint, uidero. Att. 234. Sed hæc paucis diebus ex illius ad noſtra reſpon ſa reſponſis intelligentur, quorſum euaſura ſint. Att. 7. 55.

Euagor.

Appetitus longius euagantur, cum tamquã exultantes ſiue cu piendo, ſiue fugiendo, non ſatis a ratione retinentur. 1. Off. 143.

Euaneſco.

De vino aut ſalſamento putes loqui, quæ euaneſcunt uetuſta te. de Diu. 132. Euanuit ars augurum & uetuſtate & negligentia. 2. de Leg. 34. Omnis eorum memoria ſenſim obſcurata eſt & eua nuit. 2. de ora. 53. Euanuerunt & exaruerunt amnes. 1. de Diu. 70. Iſque & orationes reliquit, quæ iam euanuerunt. de claris. Or. 54. Nam Pyrrhonis & Herilli ſententiæ euanuerunt. 5. Tuſ. 123. Itaque cum pene euanuiſſet Hortenſius, & c. reuocare ſe ad induſtriam cœpit. de cl. or. 180. Simul, ut ſcribis, iſta euanuerint, ali quid aliud uidebimus. 3. Att. 13. Non modo reliqui temporis glo riam eripueris ſibi, ſed etiam præterita euaneſcere coges. Bruto. 16. 19. Poſtquam extenuari & euaneſcere ſpem noſtram uidi, mu taui conſilium. Att. 3. 53. 1. Poteſt autem uis illa terræ euanuiſſe uetuſtate. 1. de Diu. 36.

Euangelium.

Primum ut opinor. εὐαγγέλια. Att. 24. Itane nuntiat Brutus illum ad bonos uiros εὐαγγέλια; ſed ubi eos? niſi forte ſe ſuſpẽ dit. Att. 13. O ſuaues epiſtolas tuas uno tẽpore mihi datas duas, quibus εὐαγγέλια quæ reddã, neſcio, deberi quidem plane fateor. Att. 2. 27. 1. Συναντήματα actiones. 2. Att. 33.

Eucæria.

Et quemadmodum opportunitas (ſic enim appellamus eucæ riam) non fit maior productione temporis. 1. de Fin. quam. 1. off. 299. occaſionem interpretatur. Quantam εὐκαιρίας amittis? 16. Att. 25. Εὐκαίρως. 2. ad Q. fr. 11. & 13. Att. 9.

Eueho.

Nam ut ſemel a Piræo eloquentia euecta eſt, omnes peragra uit inſulas, &c. de claris. or. 25. Omnia ex fanis, ex locis publi cis, palam ſpectantibus omnibus, ploſtris euecta, aſportataque eſſe. 3. Verr. 36.

Euello.

Timide fortaſſe ſignifer euellebat, quod fidenter infixerat. de Diu. 139. Tamẽ omnem eorum importunitatem ex intimis menti bus euelliſſet uis orationis tuæ. 1. de or. 114. Euellere aliquem ab errore. off. 3. 111. ſibi capillum luctu. 3. Tuſc. 105. ex animis conatur cognitionem deorum. de Nat. d. 1. 24. omnes radicum fi bras. Tuſc. 3. 1. Linguam alicui. pro Sext. 91. opinionem aliquã ex animi hominum. pro Clu. 2. Inſerere nouas opiniones, euelle re inſitas. in Or. 52. Radices. Att. 10. 203. 4. ſibi ſcrupulum ex ani mo. pro Roſc. Am. 4. ſignum. Diu. 2. 53. Verſabatur mihi tempus illud ante oculos, cum ille aut lictores dimitteret, aut euellere tur ex complexu meo. Att. 3. 49. 2. Euelli ex ordine. 4. de Fin. 126. Quæ rurſus dum ſibi euelli ex ore nolunt. de Fin. 4. 74. Euel li iuſſit haſtam. de Fin. 85. Conſules non modo ex memoria, ſed etiam ex faſtis euellendi. pro Sext. 26. Quæ euellenda & extra henda penitus, non circuncidẽda, nec amputãda ſunt. Tuſ. 4. 47.

Euulſus.

Euulſus ex omni memoria. 5. fam. 9. Exciſa enim eſt arbor, nõ euulſa; itaque quam fruticetur vides. 3. Tuſc. 105. 25. Att. 9. Hæc tibi lingua excindenda eſt, qua vel euulſa, &c. 3. de Or. 3.

Euulſio.

Qui primus purgationes alui, dentiſque euulſione inuenit. 3. de Nat. d. 76. De Aeſculapio.

Euenio.

Id euenit ob eam rem, quod, &c. Att. 16. 333. 22. Nihil ut ple runque euenit, præter opinionem accidet. pro Planc. 262. Quo ta enim quæque res euenit prædicta ab his? de Diu. 219. Alia Romæ, alia Tuſculi euenit ſæpe tempeſtas. de Diu. 120. Quare euenit ut, &c. 1. de Inu. 76. Vtu hoc euenit, &c. 5. de Fin. 7. Forte euenit, ut in Priuernati eſſemus. 2. de or. 223. Incommoda, quæ eueniunt improbis. de Fin. 60. Euenit ut moreretur ille. 1. Tuſc. 24. Quod eueniet, ſi facies, &c. de Inu. 46. Vt ea res mihi magi ſtratuique meo, populo, plebique Rom bene atque fæliciter eue niret. pro Mur. 1. Idem ego ſum precatus, ut ea res nobis fauſtę, fęliciter proſpereque eueniret. in Cat. 124. Timebã enim ne eue niret ea quæ acciderunt. Tor. nip. lib. 6. 21. 2. Nam ſi id culpa ſe nectutis accideret, eadem mihi uſu eueniret, &c. Cat. 7. At certe ei melius eueniſſet. Tuſc. 1. 69. Si quid eueniſſet poſtea frandis aut uitii. de Vnin. 57. Quibus utinam ipſis euenirent, ea, quæ tũ homines precabantur. pro Sext. 19. Ex quo uereor ne idem eue niat in meas litteras. 2. fam. 18. Sin tale aliquid euenerit, ut ex tinctæ potius amicitię, quam oppreſſæ uideantur. de Am. 66. Quęri ſolet, quid ex quaque re eueniat, euenturũque ſit. de Inu. 51. Si euenerit quid eiuſmodi ut accerſamur. 10. Att. 3. Dies de ficiat, ſi uelim numerare, quibus bonis male euenerit: nec minus, ſi commemorem, quibus improbis optime. de Nat. d. 76. Vt cum euenerit, ita cadat ut prędictum ſit. 1. de Diu. 103. Auſpiciorũ, quę ſibi ſecunda euenerint, &c. Diu. 1. 27. Nam quid homini põt turpius, quod uero miſerius, aut acerbius uſu uenire? quod tantum euenire dedecus? quæ tanta calamitas inueniri poteſt? pro Q. 27. Nihil iam neque opinantibus aut patientibus nobis, adueniet euenire poteſt, in quo, &c. Brutus Cic. 4. 4. Bene euenire alicui. Tuſ. 1. 80. Euenire præter ſpem. Tuſc. 3. 28. Velim tibi pro ſpere euenire quæ facta ſunt. ep. 44. Omnia fere contra, ac dicta ſunt, eueniſſe. 2. de Diu. 79. Ex quo euenturum noſtri putant, ut ad extremum omnis mundus igneſceret. de Nat. d. 49. Vt prædi ci poſſit quidquid cuique euenturum, & quo quiſque fato natus ſit. de Diu. 60. Neſcire ea quæ euentura ſunt, melius eſſe quam ſcire. de Diu. 130.

Euentus.

Euentus, eſt alicuius exitus negotii. 1. de Inu. 59. Euentus di citur, cum ſic aliquid cecidit, ſic euenit, ut uel aliter cadere atq. euenire potuerit. Diu. 2. 11. Aruſpicum diſciplinam & euentus ac res comprobauit. Diu. 1. 35. Fatalis euentus de haruſ. reſp. 5. Euentus atque exitus rerum. 6. fam. 4. Harum rerum non ſolus

euentus atque perpeſſio , ſed etiam expectatio indigna homine libero eſt.pro Rab.93.Cum etiam ipſe caſus euentuſque rerum non duces ,ſed comites eius conſiliorum fuerint. pro Corn.Balbo,6.Significatione euentus.de Diu.82.Spei fructum rei conuenit & euentui reſeruari.14.Phil.388. Ad omnem euentum paratus ſum.Toranio,lib.6.21.3. Quemuis euentum fortius feram, quam hunc dolorem.Att.9.173.14. Dicendi euentum non ſatis ex ſententia procedere.1.de Or. 61. Conſilia ex euentu,non ex voluntate a pleriſque probari ſolent. Att. 141. Spem maleficii præſentis in incerto reliqui temporis euentu collocare.pro Q. 56.Euentus aduerſi,ſecundi.Diu.2. 62. Euentus proſperi.Diu. 2.62.Conſilia primum,deinde acta, poſtea euentus expectatur. 2.de Or. 34. Mihique a peritis in Aſia prędictum eſt , fore eos euentus rerum qui acciderunt.1.de Diu.103.Euentus humanos ſuperiores, quam ſuum animum aſſe ducere . Tuſc. 4. 51. Si ab adoleſcentia ſciſſet quos euentus ſenectutis eſſet habiturus . 2. de Diu.33. Vt enim quiſque optime dicit , ita maxime dicendi facultatem, varioſque euentus orationis hominumque pertimeſcit. 1.de Or.59. Sceleris eſt pœna triſtis, & præter eos euentus qui ſequuntur,per ſe ipſa maxima eſt.2.de Leg. 77. Qui ſciunt quid aliis acciderit,facile,ex aliorum euentibus,ſuis rationibus poſſunt prouidere.ad Her. 26.

Euentum.

SI cuinſque facti & euenti cauſa ponetur. In Part.Euentorum cauſæ magis mouent,quam ipſa euenta.9. ad Att 11.Cauſarum cognitio,cognitionem euentorum facit.Top.226.Vt a continentibus tuis ſcriptis ſecernas hanc quaſi fabulam rerum euentorũque noſtrorum.5.fam. 32. Si euenta quęrimus quæ exquiruntur auibus.de Diu.Tu me & alias nonnumquam , & paulo ante adhortatus es,aliorum facta & euenta conquirerẽ. in Hortẽſio. Ex aliorum factis aut dictis aut euentis.de Or.Te ex euentis noſtris communibus admonendum puto . ad Lentul.1.7.31. Hoc plerumque facimus,vt conſilia euentis ponderemus, & cui bene quid proceſſerit,multum illum prouidiſſe : cui ſecus, nihil ſenſiſſe dicamus.pro Mil.122.Non euentis , ſed factis cuiuſque fortunam ponderari,dicere audes?in Piſ. 78. Chaldæorum prædicta quotidie re & euentis refelluntur.de Diu. 119. Rerum magis euentis moniti,quam ratione docti.Diu. lib. 2.4.ad Brut.23.

Euerro.

Etenim quam tu domum,quam vrbem adiiſti , quod fanũ denique, quod non euerſum atq. exterſum reliqueris? 4.Verr.37.

Euerriculum.

Inde euerriculum malitiarum omniũ iudicium de dolo malo,quod Caius Aquilius familiaris noſter protulit &c.3.de N. d.55.Quod umquam Iudices,huiuſcemodi euerriculum in illa prouincia fuit?6.in Verr. 46.

Euerto.

Lepido ſtatuam in roſtris ſtatuimus, iidem illam euertimus. ad Brut.15.13.Pręcepta quę didiciſti,quæ probas, fũditus euertunt amicitiam.2.de Fin.128. Huius vita & mores omnem commendationem ingenii euertunt. de Cl. 164. Sed hunc funditus euertit bonis.pro S.R.37.3.in Verr.66.& de Prou. Conſ.7.Scipio ſolus Carthaginẽ euertit.de har.reſp.244.Ille unus duo firmamenta Reip.per me vnum conſtituta euertit . Att.1.13.6. Ir,quantũ in ipſo fuit,Remp.euertit.ad Att.261.4. de Fin.107. Funditus euertiſti ciuitatem.pro D.ſua,22.Tuſc.3. 3. Aut nauem euertat gubernator,an paleæ,iu re aliquantum,in gubernatoris inſcitia nihil intereſt.in Parad.23. Quaſi virtutis lumẽ extinxeris,& virtutem penitus euerteris.de Fin. 91. Qui duorum ſcalmorum nauiculam in portu euerterit.de Or. 99. Sua conſit mare,aduerſaria euertere.Or. 208. Ciuitates miſeras funditus euertere.in Piſ.68.Vt retineamus definitionem, quã Philo voluit euertere.4.Acad.39.Totam euertere dialecticam. 4. Acad. 274.Ideſt,corrumpere.vniuerſas familias.de Fin.l.1.35.leges.4. Verr.32. Ne per ſummam iniuriam pupillum Iunium fortunis patris conetur euertere.Ver.3.95.Euertere rationem.1.de Fin. 30.e.ſocietatem inter homines. Off. 3. 35. Spoliatum iam & exultantem euertere.pro Mil.42. Neque illi quidquam delibe ratius fuit,quam me,quacumque ratione poſſet, non iudicio atque diſceptatione,ſed vi atque impreſſione euertere . ad Metellum,lib.5.2.23.Euertere vitam.4.Acad.62. Id totum euertitur eo delectu rerum conſtituto.lib.1.de Fin.28. Quę antẽ domus tam ſtabilis,quę tam firma ciuitas eſt,quæ non odiis atque diſſidiis funditus poſſit euerti?de Amic.23. De euertendis autem diripiendiſque vrbibus ualde illud conſiderandum eſt , nequid temere,ne quid crudeliter fiat.1.Off.125.

Euerſus.

Affligitur aliquis, euerſus . pro Q.11. Euerſos fortunis . pro Flac.8.Vrbs excisa & euerſa.pro.Sext. 10.Euerſum a te puerum patris bonis eſſe dixerunt.3.Verr.66. Euerſam in perpetuũ prouinciã nos inueniſſe ſcito.Att. 76. Euerſæ funditus prouinciæ. 1.Verr.5.Euerſis omnibus rebus.6.fam.55.

Euerſio.

Euerſio illius execratę columnæ.in Ant.153.Euerſio omni vitę.Acad.q.ed.1.lib.2.90.Quæ ſine dubio vitæ ſunt euerſio.de Fin.5.25.Exciſionem,inflammationem, euerſionem,depopulationem,uaſtitatem tectis & agris inferre. de har. reſp. 3.Rerum publicarum euerſiones.de Sen. 36.

Euerſor.

Euerſor ciuitatis.pro D.ſua,79.euerſor imperii.pro Do.ſua, 133.Συμμενῶτua conſilia. 8. Att.23.Συγγενεια 3.fam.20.Συγγενέσ-τερος.13. Attic. 26.

Eueſtigio.

Sed repente eueſtigio ex homine, &c.factus eſt Verres,&c.in Ver.56.Eueſtigio eo ſum profectus prima luce. ep.56.

Euidens.

Atque vt eſſet menſura quædã euidens , quæ in iſtis octo curſibus celeritates,tarditateſq. declararet. de Vni. 39. Siquid eſt euidens,de quo inter omnes conueniat. 3. de Nat. d.11.Narrationes euidentes.in Top.52.ideſt, dilucidæ. Perſpicuæ & euidẽtes res.4.Acad.85. Plerique definitiones euidentium rerũ non improbant.Acad.5. Quid enim eſt hoc illo euidentius?2.de N. d.7.Quod in homine multo eſt euidentius. de Amic.26.

Euidentia.

Propterea quod nihil eſſet clarius ἐναργείᾳ vt Græci, perſpicuitatem aut euidentiam nos,ſi placet,nominemus,fabricemurque,ſi opus erit,verba,&c.Acad.q.ed. 1.lib.2. 18.euidentia nulla oratio illuſtrior ſecundum philoſophos quoſdam . Academ. quæſt. ed. 1. lib. 2. 18.

Euigilo.

Tanta autem induſtria eſt, tantumque euigilat in ſtudio,ut non maxima ingenio,&c.grata habenda uideatur . ad Brut.33. Aut in quo euigilarunt curæ & cogitationes meę? Para. 20.euigilata tuis cogitationibus conſilia.9. Att.50.

Euinco.

Qui tam nefariis criminibus , tã multis teſtibus euictus,ora iudicum aſpicere , atque os ſuum Pop. Romano oſtendere auderet. 2. Verrem .

Euiſceratus.

Ipſe ſummis ſaxis fixus aſperis.Euiſceratus latere pendens. 1. Tuſc.172.in Piſ.34.Euiſcerata,inanima , cum animali ſono.2. de Diuin. 198.

Euito.

Periculoſam & grauem illam dimicationem euitarent . Cælius ad Cic.8.5.2. Ne vitationem quidẽ doloris ipſe per ſe quiſquam in rebus expetendis putauit , nec ſic etiam euitare poſſet. 5.de Fin.34.Eſt enim uarius & multiplex vſus amicitiæ , multęque cauſæ ſuſpicionum offenſionumque damnantur , quas tum euitare,tum eleuare , tum ferre ſapientis eſt . de Amic.74.Hæc omnia vidi inflammari:Priamo vi vitam euitari.13.de Or.120. Quidam codices habent eripi . Vt verſum fugimus in oratione, ſic hi ſunt euitandi continuati pedes. in Or 112.

Euitatio.

Euitatio incommodorum . ad Her. 6. Εὐλογία 13. Att. 18. Εὔλογον.13.Att.5.& εὐλογώτατον.7. Εὔλογον τοῦτο. 15. Att.3. Εὔλογον eſt 14.Att.50.

Eumolpidæ.

Eumolpidę noſtri quid agẽt,& ſacra illa myſteria, ſi quidẽ ſacra nocturna tollimus?2.de L.37. Εὐμολπιδῶν πάτρια. 1. Att.16.

Eunuchus

Eunuchi e Syria & Aegypto.Or.210.

Euoco.

Euocat ad ſe Centuripinum magiſtratum , & Decemprimos, &c.4.Verr.117. Iuuenes ſtant ad ianuam duo, qui te magnopere euocant.2.de Or.192.Tuas Numeſtio literas dedi,ſic te his euocabam,ut nihil acrius,neque incitatius fieri poſſet . Att.2.39.1. 10.Att.24.Meſſana literas dedit,Dionem euocauit. in Verr.81. De teipſo inquam Labiene quæro , cum ad arma Conſules ex Senatuſcõſulto euocaſſent,&c.pro Rabirio, 14. euocare animã a negotio.1.Tuſc.27.ideſt,retrahere. Euocare mentem ab oculis.3.de Nat.d.27. Magiſtratus & Quinqueprimi accitu iſtius euocantur.

euocantur. 5. Verr. 56. euocari ex inſola Cyprios non licet. 5. Att. 48. Sterni triclinia etiam in ſoro iubebat, euocari homines honeſtiſſimos, &c. 5. Verr. 53. Ad euocandam interceſſionem interpellantibus. 8. fam. 34. in ep. Cæl.

Euocatus.

A deo euocatus atque emiſſus. 1. Tuſc. 117. Pericles Epheſius homo nobiliſſimus Romam euocatus eſt, quod auctor iniuriæ illius fuiſſe argueretur. 3. Verr. 60. Venit vel rogatus vt amicus: vel acceſſitus vt ſocius: vel euocatus vt is qui Senatui parere didiciſſet. pro Deiot. 8. Miſericordia tua occurrere ſolet ſupplicibus, nullius oratione euocata. pro Deiot. 28. Indicat innatam eſſe homini probitatem gratuitam, non inuitatam voluptatibus, nec præmiorum mercedibus euocatam. 1. de Fin. 82. Non ex pulſi, ſed euocati e patria. 8. ad Att. 5. 10. fam. 63. in ep. Galbæ. Euocati milites. 15. fam. 13.

Euocatio.

Euocationes hominum. ad Her. 16.

Euocator.

Principem coniurationis, euocatorem, & ſeruorum & ciuium perditorum exire patieris? in Cat. 20. Euocatorum firma manus ep. 244. Antonium præfectum euocatorum miſi ad te, cui ſi videbitur, cohortes traderes. 3. fam. 15.

Euolo.

Conſul exanimatus euolat e ſenatu. pro Sext. 8. Quorum animi ſpretis corporibus euolant atque excurrunt foras. Diu. 1. 96. Ex quercu glandifera euolauit nuntia fulua Iouis. 1. de Leg. 2. Tantus curſus verborum fuit, & ſic euolauit oratio, 3. de Orat. 77. Quam pœnam ſi tum aliorum opibus, non ſuis, inuitiſſimis vobis euolarunt: at aliam multo maiorem, grauioremque ſubierunt. de prouinc. Conſul. 11. Euolarat iam e conſpectu fere fugiens quadriremis. 7. Verr. 70. Confringat iſte ſane vi ſua conſilia ſenatoria, quæſtiones omnium perrumpat, euolet ex veſtra ſeueritate. 3. Verr. 8. Euolare ad belli aut fugæ ſocietatem. Att. 9. 168. 4. Iſte qui ſua cupiditate tantos tumultus concitatos videret, cupere aliqua euolare ſi poſſet. 3. Verr. 47. Quem illi eſſe in principibus facile ſunt paſſi, euolare altius certe noluerunt. Lentulo. l. 1. 7. 26. Euolare tamquam e cuſtodia, vinculiſque corporis dicitur animus in morte. Læl. 13. Somn. Scip. 9. Liceat ex hac flamma euolare. in Ant. 193. Eripi atque euolare ex inſidiis aliquorum. pro Mur. 74. Quin hinc ipſe euolare cupio. ep. 109. Vbi enim id quod intus eſt, atque noſtrum, impune euolare potest, contraque nos pugnare, fit in dominatu ſeruitus, in ſeruitute dominatus. pro Deiotaro, 21. Euolare rus ex vrbe, tamquam ex uinculis. 2. de Or. 13. Itaq. tantos proceſſus efficiebat, vt euolare, non excurrere videretur. de claris Or. 148.

Euoluo.

Euolui volumen epiſtolarum tuarum. 9. Att. 38. euolue diligenter eius eum librum qui eſt de animo. 1. Tuſc. 22. Vterq. noſtrum ad ſuum ſtudium libellos, quos vellet, euolueret. in Top. 1. Euoluere aliqua. de Or. 162. pro explicare. Quare ego nunc nequeo totos euoluere curſus. in Arat. Deliberationem aliquā totam accuratius euoluere in literis. Att. 9. 181. 13. Reliquum eſt igitur crimen de veneno: cuius ego neque principium inuenire, neque euoluere exitum poſſum. pro Cæl. 44. 3. de Or. 116. Inuolutum euoluere. in Top. 5. His autē de rebus ſol me ille admonuit, vt breuior eſſem, qui ipſe iam præcipitans, me quoque hæc præcipitem pene euoluere coegit. 3. de Orat. 116. Euoluere naturam omnium rerum. Acad. q. ed. 1. l. 1. 104. Si quis voluerit animi ſui complicatam notionē euoluere. 3. Off. 99. In euoluendis poetis tempus conſumere. de Fin. 1. 56. Libenter enim te cognitum iam artificem, aliquandoque euolutum illis integumētis diſſimulationis tuæ, nudatumque perſpicio. 2. de Or. 190.

Euolutio.

Quid hiſtoriæ cognitio? quid poetarum euolutio? quid tanta tot verſuum memoria voluptatis affert? 1. de Fin. 9.

Euomo.

Apud quem euomat virus acerbitatis ſuæ. Læl. 73. In me abſentem orationem ore impuriſſimo euomuit. 5. Phil. 177. Quæ quidem lætari mihi videtur, quod tantam peſtē euomuerit, foraſq. proiecerit. in Cat. 16. Eademq. hæc auis ſcribitur conchis ſe ſolere implere, eaſque cum ſtomachi calore concoxerit, euomere, atque ita eligere ex his quæ ſint eſculenta. 2. de N. d. 186. Non timeo Iudices, ne odio inimicitiarum mearum inflammatus, libentius hæc in illum euomere videar, quam verius. pro Mil. 59. In quo tu accepta tamen & deuorata pecunia Vticanorum centum talenta euomere non poteras. in Piſ. 99.

Ex.

Ex adoleſcentia. 7. fam. 31. C. Piſo ex aduerſariis pecuniam non peteret. pro Q. Roſc. 46. Ex aere oritur æther, & contra. 2. de N. d. 60. Simulachrum ex ære. in Verr. 216. Statua ex ære facta. in Ver. 119. Ex qua ætate, qui exercerentur, laude affici ſolēt. Off. 41. Ex aliis cognoſcere aliquem. Q. fr. 1. 2. 8. ex aliquo audire. pro D. ſua, 76. ex aliquo ſcire, ex aliquo quærere. ep. 137. Ex aliquo bene ſperare. 13. fam. 59. ex animo & ſimulate. 2. de Nat. d. 249. contraria. ex animo amicus, vereque beneuolus. 11. Phil. 314. Te autem alienum hominem ament ex animo. Q. fr. 1. 1. 2. Niſi tu eo, qui ex animo conſtet. de N. d. 1. 69. ex animo credere alicui. 10. f. 46. in ep. Planci. equidem dicam ex animo quod ſentio. in Piſ. Huic tu libro maxime velim ex animo, ſin minus, gratiæ cauſa, ſuffragere. Cornific. 12. 42. Ex ante diem Nonarum Iuniarum, vſque ad pridie Cal. Septemb. Att. 3. 58. 1. Ideſt, ex tempore ante diem, &c. Ex aqua oritur aer, & contra. 2. de N. d. 60. ex intima arte depromere. 13. fam. 12. ex arte dicere multo maximum: de arte loqui, minimum eſt. 1. de Inu. 13. ex arte ſcribere. ad Her. 25. Alexander ex eo auro buculam faciendam curauit. de Diu. 90. Poculū ex auro. in Verr. 214. ex auctoritate alicuius quid gerere. pro D. ſua, 72. & 76. & 10. Phil. 281. Domus mea ædificatur ex auctoritate ſenatus, pecunia publica. de har. reſp. 247. Sumptus ex Cal. April. ad HS. I. a a x. accommodetur. Att. 251. Res ex Calen. Ianu. agitata, paulo ante cōfecta eſt. in Ant. 205. Tribuni militares ex Cal. Ian. nō iudicabunt. in Verr. 71. ex Cal. Ian. quoad perfecta res eſt, de me retuliſti. pro Do. ſua, 117. Vereor ne ex Cal. Ian. magni tumultus ſint. ep. 259. ex Cal. Ian. ad hanc horam vigilaui. in Ant. 262. ex aliqua cauſa gigni omne quod gignitur, neceſſe eſt: nullius enim rei cauſa remota reperiri origo poteſt. de Vniu. 3. ex cibariis alicuius tractari. 4. Ver. 8. Ex commentariis agere. 5. Phil. 171. Ex conductione in fundo eſſe. pro Cæc. 68. Tantum eos ex vetere coniuratione odium continebat. pro D. ſua, 131. Ex iuriſperitorum conſilio & auctoritate reſtipulari ab aliquo, vt, &c. pro Roſc. Com. 32. ex conſuetudine omnium aliquid facere. pro Q. 17. Qui cum vnum iam & alterum diem deſideraretur, neque in his locis vbi ex conſuetudine quærebatur, inueniretur, &c. pro Clu. 18. Cotta ex conſulatu profectus eſt in Galliam. de Cl. 194. ex contrario. 9. ad Att. 27. in ep. Balbi & Oppii. ex ſuperiorum temporum conuitiis, ex præſenti ſilentio, quid ſenatus ſentiret, ſe intelligere dixit. ad Q. fr. 306. Quem vnum ex cunctis delegiſſetis. 2. de L. Agr. 36. Diē ex die expectabam, vt ſtatuerem quid eſſet faciendū. Att. 7. 144. 3. ex ea die ad hanc diem quæ feciſti, in iudiciū voco. 3. Verr. 22. Ex ea die Septentriones venti fuere. Att. 138. Nec vero vſquam diſcedebam ex eo die, quo in ædem Telluris conuocati ſumus. in Ant. 153. ex hac die biduo ante in Piſ. 48. Facis ex tua dignitate, & ex Rep. Brut. 2. 1. ex dignitate tribuere alicui. Lentulo. l. 5. 8. 11. Spurius doctus ex diſciplina Stoicorum. de Cl. 173. Quæ ex empto aut vendito, cōducto aut locato fiūt. de N. d. 75. Quæſiuit ex eo, placeretne iudices a prætore legi. Att. Cum autē ex eo quæreret quid videret. Negotia mea quæ ſunt in Achaia, ex eo quod hæres ſum M. Mindio. 13. fam. 45. ex euentu, non ex voluntate conſilia probari ſolent. 9. Att. 57. in ep. Balbi & Oppii. Ex noſtris euentis communibus te admonendum putarem. 1. f. 29. Summa erit hæc, ſtatues vt ex fide, fama, reque mea uidebitur, ad Att. l. 5. 95. 3. Pater ſæpe ex filio eſt nominandus. Off. 65. Ex formula pro Quint. 15. ex fortuna non ponderanda fides. in Part. 64. ex recenti foſſione videmus terram calentem fumare. de Nat. d. 2. 19. ex magna hominum frequentia dicere iubebat, ſi quid quæreret. de Or. 93. ex funeribus unctura ſeruilis tollitur, omniſque circumpotatio Lege x. 11. tabul. 2. de Leg. 56. ex hominum genere conſecratos coli lex iubet, velut Herculem, ut indicet omnium quidem animos immortales eſſe, ſed fortiū bonorumque diuinos. 2. de Leg. 28. Multa ſunt ex eodem genere. 3. Verr. 67. ex maxime raro genere hominum iudicare debemus, & pene diuino, eum qui grauem, conſtantem, ſtabilem ſe in amicitia præſtiterit. de Amic. 57. ex tot generibus animal nullum eſt. de Leg. 160. ex Græco conuerſa oratio. de Opt. gen. Or. 244. & 245. Spero ex hoc ipſo non eſſe obſcurum, ad quem, &c. pro Sex. Roſc. 21. ex hoc pendere totum negotium, ut plurimum la criſiat. ep. 177. ex hoc quod probat, numquam me monebit. de Nat. d. 1. 33. ex uirtus quæ conſtat ex hominibus tuendis. Offic. 32. ideſt, ex ſocietate gñis humani. Futurus ſum extra vrbē ex Idib. Ia. Att. 67. ex igne diuinæ animationis maxime ſpeciē faciebat. de Vni. 43. Tres legatos ex iis qui priuati ſūt. ep. 1. Honeſtū illud maxime perlucet ex iis quas commemoraui virtutibus. Off. 39. ex illis laborat Reſpub. pro Roſc. Am. 89. Voluiſti ex improuiſo, ſi quæ res natæ eſſent, ex urbano edicto decernere. 3. Verr. 78.

Verr.78. Ex alterius inſcitia prædari. Off. 66. Nihil ex occulto, nihil ex inſidiis agendum. 1.off.153. Ex inſidiis capi. 3.off.134. Teſtis eſt Phalaris, &c. qui non ex inſidiis interiit, ſed ut quem modo dixi Al. 2.2. Off. 35. Quibus ex inſtituto veterũ vtimur pro Latinis. de Fin.3.4 Ex inſtitutis pontificum & aruſpicũ illud mutandum non eſt, quibus hoſtiis immolandum cuiq. deo, cui maioribus, cui lactentibus, cui maribus, cui fœminis. 2. de L. 30. Ille Latinus ἀττικισμὸς ex interuallo regustandus eſt. Att.4. 86.2. Aulus vnus ex meis intimis. ep.203. Is non eſt ex illis. ep. 203. Ex vnius iudicio factum alterius conſyderare. pro Sexto Roſ.36. Tantum metuo, ne tibi iſtic artificium tuũ parum proſit. nam ut audio, iſtic Non ex iure manu conſertum, ſed magis ferro Rem repetunt. Trebat.7.13.5 id eſt, quod nos diceremus per iuſtitiam. Eum ego ex iure meum eſſe aio. Quid tum inde? Inde ego te ex iure manu conſertum voco. pro Mur.22.1. de or. 2. Ex iure ciuili ſurculo defringendo uſurpare poſſeſſionem amiſſam. de or.153. Ex labore in febriculam incidit. 10. fa. 44. in ep. Planc. ex latronibus principatum deferre. 2. Phil. 32. Ex legatione Roma decedens. de Vniu.1. ex lege iurati iudices, legibus obtemperare debent. 1. de Inu.84. ex lege repetere ab aliquo pecuniam. 1.Verr.10. Vno iudicio multa eſt ab eo petita, ſicut ab Iunio, quod non ſine munere decuriæ, neque ex lege ſediſſet. pro Clu.83. ex legibus omnes Reſpublicæ optime adminiſtrantur. 1. de Inu. 83. Totam Academiam ex duobus libris contuli in quatuor. Att.207. Somnia quæ Magi Cyro interpretati ſunt e Dionyſii Perſici libris. de Diu.90. Ex literis alicuius aliquid cognoſcere. Att. 18.157.1. Veterem ex tuis literis cõplexus ſum. Att.280. ex literis Pompeii non dubitabam, quin, &c. Att. 128. Ex literis meis mihi honor tributus fuerit. 15. fam. 24. Ex literis tuis intellexi. ep.34. Ex tuis literis epiſtolam miſi ad Appium. 2. fa.27. Ex literis alicuius aliquem in amicitiam recipere. Att. 34. Atque hoc poteris ex ſuperioribus meis literis recordari. Att. 276. Tu ex meis literis quando reſpondeas meditare. Att. 258. De quibus ante ad te falſum ex Torquati literis ſcripſerã. Att.111. Ex loco deiectus. pro Cæc.63. Ex Macedonia triumphare. in Piſ.43. Eaque me ex tuis mandatis monuit. ep.31. Ennius in ſepulchro Scipionum conſtitutus ex marmore. pro Archia, 190. Ex me agnoſco. pro Planc.28. Expoſui, te ex me detuliſſe, ecquid, &c. 12. Att.10. Ex me doluiſti. 16. fam 27. id eſt, ego tibi ſuã cauſa dolorẽ. ex ep. Ciceronis filii. Quãdo ex me quæſieras. Acad. quæſt. edit. 1. lib. 2. 69. Ex memoria vobis Quirites quid Senatus cenſuerit, exponam. 3. in Cat. 58. Ex morbo infirmus. 8. Phil. 237. Ex optimo more & ſanctiſſima diſciplina quidpiã videre. 2. Phil.78. Zeuxis, quem ego ex ſuis ciuibus, & ex multis aliis quotidie magis cognoſco nobiliorem eſſe prope, quam ciuitatem ſuam. ad Qu.fr.300. Ex natura ſua ceteros fingere. pro Roſc. Am.15. Qui ex numero ciuium dementia aliqua depulſi, hoſtes patriæ ſemel eſſe cœperunt, eos, &c. 4. in Cat.93. Homo ex numero diſertorum poſtulabat, &c. 1. de Orat.82. ex hoc eſſe hunc numero, quem, &c. pro Arch.188. Multi boni uiri cum ex occulto interueniſſent, pecuniaque obſignata, quæ, &c. pro Clu. 36. Si ex odibus, non ex veritate cauſa pendetur. pro Quint.1. Ex communi quadam hominum opinione dicere. de Or. 92. ex opinione hominum atque fama aliquid ſcribere. Caſſio, lib. 1x. 4. 6. Quæ mihi iſte uiſus eſt ex alia oratione declamare. pro Sex. Roſ.32. ex alterius oratione aliud excipere, atque ille vult. 2. de Or.151. ex oratore arator factus. 3. Phil. 139. Vt quiſque ætate & honore antecedebat, ita ſententiam dixit ex ordine. 6. Verr. 125. pro L. Agr. 54 ex ore alicuius loqui. de Inu.44. Non ex pactione verborum, ſed ex malitia & perfidia dii hominibus iraſci ſolent. pro Q. Roſ.52. ex parte aliqua uectigalis. 5. Vers. 85. Grandis natu parens adductus ad ſupplicium, ex altera parte filius ille, &c. hic, &c. 3. Verr. 53. Rhetoricam quaſi ex altera parte reſpondere dialecticæ. Or. 207. ex eadem parte eodem in genere. de Inu.45. Si ex omni parte eiuſdem modi ſint. Acad. q. ed. 2. lib. 2. 59. ex magna parte. 11. fam. 8. in ep. D. Bruti. Ex ſua quiſque parte. 3. Ver. 86. Laborare ex pedibus. Pæto, li. 9. 55. id eſt, podagra. Non ex pactione verborum, quibus iuſiurandum comprehenditur, ſed ex perfidia & malitia, per quam, &c. pro Roſc. Com.27. Si uobis ex omni populo deligendi poteſtas eſſet. con. Rull.70. ex præceptis ſapientum viuere. Tuſc.225. ex prouincia & imperio tuo nihil mihi gratius facere potes. 13. fam. 88. ex ea prouincia cõplures cõdẽnati qui ibi Prætores fuerãt. 4. Ver. 111. Excedere ex pueris. pro Archia, 2. Amor enim (ex quo amicitia eſt nominata) princeps eſt ad beneuolentiam coniungendam. de Amic.26. Ex quo mihi eſt odium in illum. 12. Phil. 331. Portendi, monſtrari, prædici, ex quo oſtenta, monſtra, portenta prodigia dicuntur. de Nat.d. 2.5. pro vade. Habuiſti in tua poteſtate, ex quo uel ex ſobrio, uel certe ex ebrio ſcire poſſes. Pæto, li.9.

12.2. Accepi tuas literas, ex quibus cognoui, &c. Att.125. Ex officii ratione, atque ex omnium conſuetudine factum alicuius cõſyderare. pro Quint. 8. Quanquam hæc quidem res non ſolum ex domeſtica ratione eſt, attingit enim & bellicam, &c. Off. 16. ex re & ex tempore hæc melius conſtitues. 12. fam. 45. id eſt, vt res ſe dabit, vel, vt res & tempus requirent. Ex aliqua re ſpectare aliquem. Tuſc. 234. ex omnibus rebus nudos. pro Roſc. Am. 85. Demetrius & ex Repub. Athenis, quam optime digeſſerat, & ex doctrina nobilis & clarus. pro C. Rab.14. Si minus id commodo Reipub. facere poſſes, ſiue nõ exiſtimare ex Repub. eſſe. Brut. 5.1. Si tu arbitratere vtile fore, & ex Rep. eſſe, perſequere bello Dolabellam. Bruto, ex reis & rebus numerare argumenta. 2. de or.74. Nõ ex reis, ſed ex rebus numerare cauſas. de or.121. Quo tempore omnis illa mea feſtinatio fuit cum periculo capitis, ob eam cauſam ne tu ex reis eximere, ſi ego nõ adfuiſſem ad diem. 4. Ver.69. ex ſitibus patriis optima colunto. 2. de Leg. 24. Nos hic te ad menſem Ianuarium expectamus, ex quodam rumore, an ex literis tuis ad alios miſſis. 11. Att.6. Nihil ex ſacro, nihil de publico attigi. in Verr. 131. Vinculorum id eſt aptiſſimum, quod ex ſe, atque de his quæ aſtringit, maxime unum efficit. de Vniu.197. Vnaquæque ex ſe, & ex ſua natura ſimpliciter conſideratur. 2. de Inu.20. De conſtitutione. Ex ſe nihil firmi dare ad reculationem. de Inu. 45. Quæque ipſa ex ſe generata ſtirpibus continentur. de Nat.d.31. ex ſe propoſitio intelligi dicitur, cum approbationis non indiget. de Inuen.55. Ipſum ex ſe ſua ſponte moueri. de Nat.d.32. Idq. mihi eo magis eſt, cordi, quod ex omnibus ſeculis vix tria aut quatuor nominantur paria amicorum. de Amic.14. Hoc eſt, inter omnes ætates, vel a prima ætate huc uſque. Cum propter inuidiam Numantini fœderis pater patratus ex Senatuſconſulto Numantinis dediſſet, &c. 1. de Ora.89. ex animi ſententia. 3. off. 145. 1. Tuſ. 31. Hæc ex ſententia confecta ſunt. Gaſſio, lib. 12. 10. 4. Te ex ſententia nauigaſſe gaudeo. Att. 80. Quid enim conſcendens nauem ſapiens, num comprehẽſum animo habet, atque perceptum, ſe ex ſententia nauigaturũ? Aca. q. edit. 1. lib. 2. 91. Nos te, tuumq. exercitum expectamus: ſine quo, ut reliqua ex ſententia ſuccedant, vix ſatis liberi uidemur fore. Bruto. 9. 4. ex illius ſermone ad te ſcribã plura. epi.32. ex ſomno excitare aliquem. Aca. q. ed. 1. lib. 2. 84. ex magna ſpe deturbatos iacere. 5. fam. 16 ex ſponſo agere. pro Quin. 17. Fuit eodem ex ſtudio uir eruditus apud patres noſtros Q. Tubero. pro Mur.141. Aliqui ex ciuilibus ſtudiis atque ex obtrectatione domeſtica inimici. pro Font.279. Noli, inquit, ex taciturnitate noſtra Lupe, quid aut probemus aut improbemus, iudicare, ad Q. fr. 306. Qui ex te illa cognoueram. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 37. ex te nos duplex afficit ſolicitudo. de Cl. Orat. 190. C. Marium cum faſcibus laureatis quærere ex te quid triſtis eſſes. 1. de Diuin.165. Pæto, lib. 9. 17. 1. ex Reipublicæ tempeſtate ſententiam aliquam tamquam aliquod nauigium atque curſum moderari, non eſt inconſtantis. pro Cornelio Balbo, 50. Affectio eſt animi, aut corporis ex tempore aliqua de cauſa commutatio, &c. 1. de Inu. 53. Illud egregium Sextii, & ex tempore, Manus laua, inquit, & cœna. 2. de or. 136. Quos credimus expedire rem, & cõſilium ex tempore capere poſſe. 2. off. Att. 10. 192. 5. Tuſc. 128. Audimus alium non ab initio feciſſe, ſed ex tempore aliquo confeciſſe. 3. Verr. 41. De tabularum confectione loquitus. Ex tempore dicere. pro Arch.13. & pro Flac. 28. ex eo tempore res eſſe in uadimonium cœpit. pro Quint.21. Si quis antea iudices mirabatur, &c. ex hoc tẽpore miretur potius. pro Sext.3. Infinito ex tempore non ut antea ab Sylla & Pompeio Coſs. con. Rull.77. Vnius generis quæſtiones ſunt hæ omnes, in quibus officiũ ex tempore quæritur. 3. off. Ex teſtamento iuberi, & ex plebiſcito vetari aliquid facere. ad Her. 5. Ex teſtamẽto iurare. 3. Verr. 86. ex triente fœnus beſſibus factum. 4. Att. 37. Ex turri alta concionari. Tuſc.139 Populus Rom. ex tantis uectigalibus iã pridem uix poteſt alere exercitum. Parad. 124. Aenigma Opiorum ex Velia. Att.159. Ex ueritate cauſam pẽdere. pro Quint. 3. Ex umbraculis eruditorũ otioque doctrinam non modo in ſolem atque puluerem, ſed in ipſum diſcrimen aciẽque perduxit. 3. de Leg.16. Illud etiam accidit præter optatum meum, ſed ualde ex uoluntate. in Piſ.36. Duo conſules erãt ex illius uoluntate. in Verr.65. ex ſua uoluntate facere ſibi pecuniam. 2. de Leg. Agr. 67. Ex ſua uoluntate nanciſci ſortem. 3. Verr.73. Temperantia conſtat ex prætermittẽdis uoluptatibus. de Nat.d.67. Ex urbe abeſſe. pro Planc.33. exire ex urbe. Sulp. 4.1.10. Ex uſu quidpiam dicere. or. 89. ex communi utilitate leges interpretari, nõ ex ſcriptione quæ in literis eſt. 1. de Inu. 83. Ex uulneribus mortuus. 10. fam.76. in ep. Poll. Meum erga te amorem perſpicere ex uultu & oculis & fronte. Att. 14. 311. 1.

Exactio, Exactus, *Vide Exigo*.

Exacuo.

Exacuit tua merita ſolicitudines tuas. 10. fa. 50. in ep. Planc. Cohortari & exacuere aliquem. Att. 12. 46. Cultumque deorum & puram religionem ſuſcepe ſit, & exacuerit illam, ut oculorum ſic ingenii etiam ad bona deligenda & reiicienda contraria. 1. de Leg. 46. Mucronem in aliquem exacuere. 3. de Leg. 31. Nec magis ad eos deterrendos qui non poſſent, quã ad vos qui poſſetis exacuendos, accommodaui orationem meam. 1. de Or. 65. Exaduerſus. de Diu. 101. pro, e regione, exaduerſo.

Exædifico.

Exædificare atque efficere Capitolium. 7. Verr. 38. Nun grauere exædificare id opus quod inſtituiſti. 1. de or. 79. Nauis publice, gratis coactis fabris, operiſque imperatis, exædificari atque effici potuit. in Verr. 125.

Exædificatus.

Dimẽſa & exædificata animo domus. Att. 2. 4. 1. In noſtris ſedibus exædificatũ tẽplũ licentiæ. de L. 178. Ne exædificatũ quidem hunc mũdum diuino cõſilio exiſtimo. Aca. q. ed. 1. l. 2. 117.

Exædificatio.

Exædificatio hiſtoriç poſita eſt in rebus & uerbis. 2. de or. 34.

Exæquo.

Exæquat omnium dignitatem pecunia. Att. 4. 84. 7. Iſte omnia iura prętio exæquauit, omnium rerum delectum atque diſcrimen pecunia ſuſtulit. 4. Verr. 86. Vt longitudo & plenitudo harum, multitudinẽ alterius aſſequatur & exęquet. ad Her. 32. Sed uereor, ne quia complures tibi pęcipue commendo, exæquare uidear ambitione quadam commendationes meas. 13. fa. 58. Exæquare omnia. 3. de Fin. 16. Qui in amicitiæ neceſſitudine ſuperiores ſunt, exæquare ſe cum inferioribus debent. de Amic. 109. Exæquare vnum cum alio. in Arat. Superiorem eſſe contra improbos minus eſt negotii, quam bonis exęquari. Poſt quam. 18. Pauci pluribus exæquati non poſſunt. ad Her. 30.

Exaggero.

At enim nimis ego magnum beneficium Plancio, &, vt ais, id verbis exaggero. pro Planc. 37. Mea autem ratio in dicendo hęc eſſe ſolet, vt boni quod habeat, id amplectar, exornem, exaggerem, &c. 2. de or. 161. Vt grauitatem, dignitatemque uirtutis exaggerent. Tuſ. q. 5. 63. Et cum ipſe ſextulam nimium ſuam exaggeraret, nomine hęredis arbitrum familiæ herciſcundæ poſtulauit. pro Cæc. 13. Veritus es, niſi iſtam artem oratione exaggeraſſes, ne operam perdidiſſes. 1. de or. 127. Exaggerare & amplificare orationem. de or. 152. Exaggerare rem ſuam familiarem omni ratione. off. 1. 129. pro augere.

Exaggeratus.

Xenocratem illum grauiſſimum philoſophorum exaggerantem tantopere uirtutem, & extenuantem cetera. 5. Tuſ. 73. Exaggeratus virtutibus animus. in Parad. 52. Oratio altius exaggerata. de Cl. or. 33. Benignitate deorum auctas exaggeratasque fortunas non vna pene deleuit. in Cat. 91.

Exaggeratio.

Exaggeratio quam altiſſima animi. 2. Tuſ. 107.

Exagito.

Quod apud Lucilium ſcite exagitat in Albutio Scęuola. Or. 2 10. Ne & meum mœrorem exagitem, & te in eundem luctum uocem. Att. 3. 6. Inuenti ſunt qui hanc dicendi exercitationem exagitarent & contemnerent. 3. de or. 34. Exagitabantur omnes eius fraudes atque fallaciæ: tota uita in eiuſmodi ratione uerſata reperiebatur. pro Clu. 81. Quonã igitur modo audiret Phryx Athenis, cũ ẽt Demoſthenes exagitetur vt putidus? or. 199. Inſectãdis vero exagitãdiſq. nummariis iudicibus oẽs oĩbus ſtudiis hac fautoribus illius victoriæ *παρρησίαν* eripui. 1. Att. 11. 13.

Exagitatus.

Diſputationibus aliquorum exagitatus. in or. 7. Omnes Pompeianorũ colonorumq. diſſenſio delata ad patronos eſt, cum iã inueteraſſet, ac multos annos eſſet exagitata. pro Syl. 45. Qui cauſam Senatus exagitatam concionibus improborum, ſic ſua diligentia multitudini commendauit, vt nihil tã populare, quã veſtrũ nomen: &c. poſt reditum in Senatu, 18. Spoliati & exagitati aratores. 5. Ver. 63. Non ſolũ arationes, ſed ẽt ſedes ſuas patrias iſtius iniuriis exagitati reliquerant. 5. Ver. 37. Nec in hunc locũ niſi multis exagitati ſeculis reuertũtur. de Somn. Scip. 131. Res exagitatę, & in ſummã inuidiã adductę. Lẽtulo, l. 1. e. 12. vt in rebus multo antequã tu profectus es ab ipſo rege, & ab intimis Pompeii clã exulceratis, deinde palam a cõſularibus exagitatis, & in ſummam inuidiam adductis, ita uerſamur. ep. 2.

Exagitator.

At ea de ſeniore ſcribit Plato, & ſcribit æqualis, & quidem exagitator omnium Rhetorum, hunc miratus vnum. in Or. 24. *Ἐξαιρέσιμοι* dies. 4. Verr. 90.

Exalbeſco.

Equidẽ & in vobis animaduertere ſoleo, & in meipſo ſæpiſſime experior, ut exalbeſcam in principiis dicendi, & tota mente atque omnibus artubus contremiſcã. 1. de Or. 60. Exalbeſcere metu. 3. de Or. 121. 5. de Fin. 53. Tremere & exalbeſcere obiecta re terribili. 4. Acad. 89.

Examen.

Si examen apum ludis in ſcenam veniſſet. de har. 249. Examina apum fingunt fauos. Off. 31. de Sen. 50. 1. de Fin. 2 19. Cat. 50. Examina ſeruorum. de haruſp. reſp. 23.

Examino.

Sed ego hoc meis ponderibus examinabo. pro Planc. 64. 4. Tuſ. 69. Diligenter examinare verborũ omniũ pondera. in Or. 14. Ad ea probanda, quę non aurificis ſtatera, ſed quadam populari trutina examinantur. 2. de Or. 87.

Examinatus.

Cũ. n. ſui ſimilẽ & leuitatẽ adeptus eſt, tãquã paribus examinatus põderibus, nulla in parte mouetur. Tuſ. 1. 36. i. libratus ęqua lance.

Exanguis.

Ille exãguis & ęſtuans e curia ſe repẽte proripuit. de har. reſp. 1. Extremo ſpiritu exanguis & confectus. pro Sext. 20. Hõ eneruatus atque exanguis. pro Sext. 18. Ille furens & exanguis interrogabat ſuos in clamore ipſo, quis eſſet qui plebem fame necaret. ad. Q. fr. 2. 8. Exanguis & mortuus concidiſti. in Piſ. 70. Aridum & exangue genus dicendi. 4. ad Her. 158. Exangues homines. pro Sext. 18. Ne denique ẽt exanguiũ corpore mortuorum, ne mœror parentum ac propinquorum, &c. 7. Verr. 101. ad Q. fr. 2. 7. 3. Lachrymę peredere humore exangues genas. 3. Tuſ. 45.

Exanimo.

Tulliæ meæ morbus me exanimat. Att. 173. Me quidem iudices, exanimant & interimunt hæ voces Milonis, quas audio, aſſiduæ, &c. pro Mil. 71. Te metus exanimant iudiciorum atque legum. Parad. 21. Aduentus Philonis exanimauit omnes, qui mecum erant. Att. 162. Denique vt exanimarentur, priuſquam ſe victos faterentur. Tuſ. 243. Graui uulnere exanimari. 2. de Fi. 80.

Exanimatus.

Milo nullo metu perterritus, nulla conſcientia exanimatus. pro Mil. 45. Hæc vbi filio nuntiata ſunt, ſtatim exanimatus ad ædes contendit. 3. Ver. 46. Adoleſcentulus in initio dicendi ſic exanimatus ſum, vt, &c. de Or. 65. Exanimatus ſum tuis litteris; 8. fa. 45. in ep. Cęl. Att. 10. 200. 1. & 11 114. 5. Meam mẽtem ſępe domum reuocat exanimata vxor, metu abiecta filia. in Cat. 118. Miraris me tanta perturbatione valetudinis tuæ tam grauiter exanimatum fuiſſe? 9. fam. 39. Exanimatum pendere animo. Tuſc. 4. 18. Itaque illum iniuriæ metu, conſcientiaq. peccati mutum atque exanimatum ac vix viuum relinquo. 4. Verr. 137. Exanimati omnes & ſuſpenſi ſomus. 6. fa. 5. Nolo uerba exiliter exanimata exire, nolo inflata & anhelata grauius. 3. de Or. 23.

Exanimatio.

Exanimatio eſt metus ſubſequẽs, & quaſi comes pauoris. Tuſ. 4. 10. Exanimatio humilis atq. fracta. Tuſ. 4. 11. Sic cauebimus, ne in perturbationes atq. exanimationes incidamus. 1. Off. 183.

Exantlo.

Tot non ad Troiam belli exantlauimus annos. 2. de Diuinat. 98. 2. Tuſ. 30. Quod cum exantlauiſſet omnes labores, tum incideret in mortis malum ſempiternum. 1. Tuſc. 107.

Exantlatus.

Credoque Clitomacho ita ſcribenti, Herculis quẽdam laborem exantlatum a Carneade. Acad. q. ed. 1. l. 2. 99. Quæ corpore exantlato atque animo pertuli. Tuſc. 179.

Exardeo.

Exarſi non ſolũ præſenti iracundia, ſed, &c. ep. 15. Excepi flammã, & pro patria ſolus exarſi. de har. 42. Hõ ut hęc audiuit, exarſit ad id quod nũquã viderat. in Ver 89. Exarſit bellũ ſubito. pro Ligar. 2. Exarſit dolor, vrgere illi vt non loco mouerent. ad Q. fr. 2. 8. Hic cum homini & vehementi & diſerto, &c. quaſi quaſdam verborum faces admouiſſet, non tulit ille, & grauiter exarſit, &c. 3. de or. 3. i. iratus eſt. Ex multis vitiis repente iſta importunitas inaudita ſceleris exarſit. pro Syl. 56. Is in cauſa Bruti exarſit incredibili dolore. ad Brut. 90. exarſit iracũdia ac ſtomacho. 4. Verr. 33. Tota Italia deſiderio libertatis exarſit. 10. Philip. 283. Pręlagitio ſi exarſit acrius, furor appellatur. 4. de Diu. 215.

Hodie

Hodie longo interuallo ad ſpem libertatis exarſimus. 4. Phil. 263. In omni genere amplificationis exarſimus. in Or. 55. Ipſi enim ſponte veſtra exarſiſtis ad libertatis recuperandę cupiditatem 11. Phil. 290. Contra quorum diſciplinam, ingenium eius exarſerat. 5. Tuſc. 121. Propter multorum delicta, etiam ad innocentium periculum, tempus illud exarſerat. pro Rab. Poſth. 9. Niſi quædam admodum intolerabilis iniuria exarſerit. Lęl. 65. Quod earum pars appulſu ſolis exarſerit. de Nat. d. 1. 19. Nunc vero ſibilis vulgi, ſermonibus honeſtorum, fremitu Italiæ, vereor ne exarſerint. Att. 2. 36. 2.

Exardeſco.

Ex quo eorum exardeſcit ſiue amor, ſiue amicitia. de Amic. 83. Exardeſcit ira, libido concitatur. Tuſcul. 2. 50. Admirabilis quædam exardeſcit beneuolentiæ magnitudo. Læl. 59. Iracundia exardeſcere. Lentul. 1. 9. 77. Vt enim nulla materies tam facilis ad exardeſcendum eſt, quæ niſi admoto igni, ignem concipere poſſit: ſic nulla mens eſt tam ad comprehendendam vim oratoris parata, &c. 2. de Or. 103.

Exareo, & Exareſco.

Sic omnis fructus repreſſus, exuſtuſque flos ſiti veteris vbertatis exaruit. de Cl. or. 8. Huic erat illa opinio quotidie recēs: quę tum denique non appellabatur recens, cum vetuſtate exaruit. 3. Tuſc. 64. Itaque exaruerunt, uix iam vt appareant. de Cl. Or. 41. Exaruerunt omnes. in Piſ. 64. 1. de Diu. 70. Aliquando Reip. rationes, quæ malitia nocentiū exaruerunt, virtute optimatum reuireſcūt. ad Her. 24. Deinde ipſa illa, ſiqua fuit in me facultas orationis, niſi me ad has exercitationes retuliſſem, exaruiſſet. Pæto, lib. 9. 44. Atque hęc ita multis cum lachrymis loquebatur, ut ego mirarer eas tam diuturna miſeria non exaruiſſe. Att. 10. 205. 8. Vides enim exaruiſſe iam veterem vrbanitatem. Curioni, li. 7. 54.

Exaro.

Quorum patres tantum labore ſuo frumenti exarabant, vt pop. Rom. totique Italiæ ſuppeditare poſſent. 7. Ver. 78. Soſtratus & Numenius, &c. cum ex agris tres fratres conſortes profugiſſent, quod iis plus frumenti imperabatur, quam quantum exararant, &c. 5. Verr. 46. Nonne plus lucri nomino eripitur, quā quantum frumenti omnino exararant, &c. 5. Verr. 73. & 4. 36. & 5. 46. Hę literę, Indices, L. Metelli, quas audiſtis, hoc quantum eſt, ex Sicilia frumenti hornotini exarauerunt. 5. Verr. 36.

Exaro, *per translationem.*

Exaraui ad te harum exemplum in codicillis. 9. fam. 60. Ante lucem cum ſcriberem contra Epicureos, de eodem oleo & opera exaraui neſcio quid ad te, & ante lucem dedi. Att. lib. 13. 30. ad Cornificium, lib. 12. 20. 3. Hæc, cum eſſem in Senatu, exaraui. ep. 196. Vndecimo die poſtquam a te diſceſſeram, hoc literularum exaraui, egrediens e uilla ante lucem. Att. 12. 1. Itaque ſtatim nouum præmium exaraui. Att. 2. 55.

Exaratus.

Eſtne quiſquam ita deſipiens, qui credat exaratum eſſe, deū dicam, an hominem? 2. de Diu. 39. & 121. de Tagete loquitur. Cū multa in eo loco ſepulchra fuiſſent, exarata ſunt. 2. de L. 54.

Exaturo.

Cum eius cruciatu atque ſupplicio paſcere oculos, animumque exaturare vellent: poteſtas aſpiciendi nemini facta eſt. 7. Verr. 53. Hæc habui quę edi, quęque exaturata libido hauſit. 5. Tuſ. 143. de Sardanapalo.

Exaudio.

Quę exaudio, diſſimulare non poſſum. 4. in Cat. 86. Sed non attendimus, neque exaudimus noſmetipſos. in Or. 109. Multa exaudiunt in eo genere exercitati. Aca. 6. Vt idem omnes exaudiant, uoce clariſſima dicam. pro Syl. 25. Exaudire aliquid. 11. Phil. 303. & 316. Hinnitum equi exaudire. 1. de Diu. 126. Maxima uoce, ut omnes exaudire poſſint, dico. pro Syl. 173. Voces aliquorum exaudire. 1. in Cat. 16. Dic, oro te, clarius: uix enim mihi exaudiſſe uideor. 4. Att. 26. Exaudiſſe uideor neſcio quid in ſtrepitu. 13. Att. 61.

Exauditus.

Nū qui clamor exauditus ſit? ad Her. 7. Crepitus exauditus, ad Herennium, l. 2. 38. Vox naturæ exaudita. 1. de Fin. 108. Clamores exauditi. Attic. 1. 9. 6. Exauditos putem ſonitus noſtros vſque iſtuc. 1. Att. 31.

Excæco.

Num ergo is excæcat nos, aut orbat ſenſibus, ſi, &c. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 67.

Excandeſco.

Id poſtquam reſciit, excanduit, & me cauſam inimicitiarū quærere clamitauit. Cælius Cic. 8. 37. Hæc nullam habent uim, niſi ira excanduit fortitudo. 4. Tuſc. 33.

Excandeſcentia.

Excandeſcentia, eſt ira naſcens, & modo exiſtens, quæ θύμωσις Græce dicitur. Tuſc. 4. 16. Libidini ira, excandeſcentia, odiū, inimicitiæ, diſcordia, &c. 4. Tuſc. 16.

Excarnifico.

Anaxarchum Democritum a Cyprio tyranno excarnificatum accepimus. 3. de Nat. d. 61.

Excauo.

Erat etiam uas uinarium ex una gemma pergrandi, trulla excauata cum manubrio aureo, &c. 6. Verr. 54.

Excedo.

Finibus prouinciæ meæ nūquā exceſsi. ep. 165. Abiit, exceſſit, euaſit, erupit: &c. 2. in Cat. 25. Quid, cū cupiditatis dominatus exceſſit, & alius eſt dominus exortus ex cōſciētia peccatorū, ti mor? in Parad. 51. Annos quinq. & xxx. natus, exceſſit e uita. de Cl. 39. Pridie quam exceſſit e uita. Lęl. 11. Tuſc. 1. 18. & 47. Off. 1. 113. de Fin. 3. 48. Vt primū ex pueris exceſſit Archias, atque, &c. pro Arch. 2. Vos fortaſſe ſapientius exceſſiſtis vrbe, quā liberaueritis. ad Att. 281. ad Brut. 15. 6. Sed ad eos, ſi placet, qui uita exceſſerunt, reuertamur. de Cl. Or. 142. 9. Phil. 258. Tuſc. 1. 25. Eius. n. partis erat exēplar Salluſtius, quo tū in imam voraginē cœtus olim uitiorū exceſſerat. in Salluſt. 11. Niſi prius ſibi reſpondiſſet, quā ex illa circunſcriptione excederet. in Ant. 218. Turpe mihi ipſi uidebatur, in eam vrbem me audere reuerti, ex qua Brutus excederet. 1. Phil. 6. Sic in omni mundo partes omnes collocatę ſunt, ut nulla pars huiuſce generis excederet extra de Vniu. 19. Quo quidem tēpore cū is exceſſiſſet, qui cædi & flāmæ uobis authoribus reſtiterat, &c. poſt red. in Senat. 5. Cū animus Eudemi ex corpore exceſſerit. de Diu. lib. 1. 58. Si te forte hoc delectat, poſſe animos, cū e corporibus exceſſerint, in cælū, quaſi in domicilium ſuum peruenire. 1. Tuſc. 21. de Amic. 12. Excedere ex ephebis. 2. de Or. 177.

Exceſſus.

In his & exceſſum e uita, & in uita manſionem, &c. 3. de Fin. 91. Certe non longe a tuis ędibus inābulans poſt exceſſum ſuum Romulus, Proculo Iulio dixerit, ſe deū eſſe. 1. de Leg. 2. Neque exceſſu uitę ſic deleri hominem. 1. Tuſc. 23.

Excello.

In iocis, longe aliis mea ſentētia excellis. de or. 228. Zeuxis longe cæteris pictoribus excellebat. de Inu. 61. Quidquid excellit, iuſtā habet uenerationē. de Nat. d. 1. 34. Vt is qui dignitate principibus excellit, facilitate infimis par eſſe uideatur. Telmeſſus in Caria eſt, in qua urbe excellit Aruſpicum diſciplina. 1. de Diu. 150. Qui in aliqua arte aut facultate excellit. de Or. 103. Vt. n. quiſque ſibi plurimū confidit, &c. ita in amicitiis expetendis colendiſq. maxime excellit. de Amic. 29. Igitur oraculū illud nunc minore gloria eſt, quia minus oraculorum ueritas excellit. 1. de Diu. 69. De oraculo Delphico. Attici in eo genere prętet cęteros excellunt. 2. de Or. 120. Non. n. dubito, quin, cum hæc, quæ excellunt, me noſſe uideas, non exiſtimes, mediā illam partē & turbam flagitiorum tuorum mihi eſſe inauditā. in Piſ. 74. Qui excellunt ſingulis uitiis, aut pluribus. 1. de Leg. 39. Prę ſertim cum & ipſe in eo excellas. 1. Aca. 6. 1. de or. 109. de Cl. or. 113. Non. n. tu poſſis, quantumuis licet excellas, omnes tuos ad honores ampliſsimos perducere. de Amic. 63. Eſt. n. in uirtute multis aſcēſus, uti is gloria maxime excellat, qui uirtute plurimum præſtet. pro Planc. 49. Sed ab ea una uirtute quę cæteris excellat, omnes nominatæ ſunt. Tuſ. 174. Si quærimus quod unū excellat, ex omnibus docto oratori palma danda eſt Or. 156. In oratoribus uero Gręcis quidē, admirabile eſt quātū inter omnes unus excellat. in or. 4. Quidquid eiuſmodi eſt, in quo non poſſunt plures excellere, in eo fit plerunque tanta contentio, ut difficillimum ſit ſanctam ſeruare ſocietatem. Off. 1. 39. Longe aliis excellere in aliqua re. 2. de or. 119. Aliquem pluribus rebus excellere. de Cl. or. 41. Excellere animo. 4. de Fi. 47. Hic miramur hunc hominem tantum excellere cæteris, cuius, &c. pro l. Man. 27. Excellere conſilio. Att. 1. 12. 8. Excellere dicendo. de Petit. Conful. 36. In aliquo genere uirtutis Brut. 1 1. x 1. 7. In ſcientia, pulchrū. 1. off. 18. ingenio, ſcientiaq. Aca. q. ed. 1. l. 2. 4. ingenio, uirtute. Tuſ. 1. 29. inter aliquos. de Inu. 42. magnitudine animi. off. 1. 89 ſapientia. Tuſc. quæſt. 4. 21 Vt inter quos poſſet excellere, cum iis ſe pateretur æquari. 1. de Inu. 5. in or. 4.

Excellens.

Ars & uenuſtas excellens. pro Arch. 13. Vt igitur in formis & figuris eſt aliquid perfectum, & excellens, cuius ad excogitatã ſpeciem, &c. in or. 5. Excellens amicitiæ gloria. de Am. 5. Excellens in aliqua arte. de Cl. or. 189. Muliebris formæ pulchritudo excellens. 2. de Inu. 112. Excellens & ſingularis ſcientia. Sulp. 4. 3. 14. Excellens omnibus uir. 3. de Fin. 13. Vir excellens omni genere laudis. 1. Acad. 9. M. Petrei excellẽs in amore Reip. uirtus. p Sext. Roſc. 5. Excellens in omni genere uirtus. Tuſ. 148. inter tos æquales unus excellens Galba fuit. de Cl. or. 187. Pie, ſancteque colimus naturam excellentem atque præſtantem. 1. de Nat. d. 77. Virum enim excellentem, & tibi tua præſtanti in eũ liberalitate deuinctum. ad Lentulum. lib. 1. 7. 9. Virum excellentem pręclare tum illi homines florem populi eſſe dixerunt. de Cl. or. 169. Animo & uirtute excellenti homo. pro Arch. 11. Excellenti gratia homines ad conficiẽdas centurias. de Petit. Conſul. Dii immortales rerum omnium prœſtantia excellentes. 2. de Diu. 193. Nam nec iſtos excellentes uiros, nec multos alios præſtantes ciues Reſ. perdidiſſet. de Cl. or. 244. Ingeniis excellentibus præditi homines ſpe gloriæ excitantur. 2. de Fin. 122. Atq. haud ſcio an pietate aduerſus deos ſublata, fides etiam & ſocietas generis humani, & una excellentiſſima uirtus iuſtitia tollatur. 1. de Nat. d. 7.

Excellentia.

Nobis autem perſonam impoſuit natura, magna cum excellẽtia, prœſtantiaque animantium reliquorum. 1. off. 137. Excellentia & magnitudo animi. 1. off. 25. 4. de Fin. 47. Hominis excellentiæ conſentaneũ. 1. off. 135. Sæpe enim excellentię quædam ſũt, qualis erat Scipionis in noſtro (ut ita dicam) grege. off. 19.

Excellenter.

Quę magno aĩo, & fortiter, excellenterque geſta ſũt. 1. off. 89.

Excelſus.

Amplus & excelſus animus. 1. de Inu. 120. Ad omnes uirtutes magnus & excelſus homo. pro Mur. 55. Grandis & quodammodo excelſus orator. in or. 64. Excelſa humanitas. 3. Att. 34. Ii, quos nihil excelſum magnificumque delectat. de opt. gen. or. 247. Animi excelſi atque inuicti magnitudo ac robur. off. 4. In excelſum collocare ſimulachrum aliquod. 3. in Cat. 64. Erat admodum amplum & excelſum ſignum cum ſtola. in Verr. 217. Te natura excelſum quendam uidelicet, & altum, & humana deſpicientem genuit. 2. Tuſc. 8. Excelſo eſſe animo. 12. fam. 55. Oſtẽdebat autem Carthaginem de excelſo & pleno ſtellarum, illuſtri & claro quodam loco. in Somn. Scip. 5. omnino illud honeſtũ, quod ex animo excelſo magnificoque quęrimus, animus efficitur, in corporis uiribus. 1. off. 211. Statua quæ ad opis per te poſita in excelſo eſt. 6. Att. 15. Atqui excelſo loco ſuperiorẽ ſe fore putabat Milo. pro Mil. 111. excelſo & illuſtri loco ſita eſt laus tua. 2. fam. 6. Hæc erat poſita Segeſtæ ſane excelſa in baſi. 6. Ver. 66. Septa marmorea facturi ſumus, eaque cingemus excelſa porticu. Att. 4. 86. 6. Excelſi colles. in Arat. Ibes ſunt aues excelſæ, cruribus rigidæ. 1. de Nat. de. 72. Parem, aut excelſiorem fuiſſe. ad Heren. 18.

Excelſe.

Omnia profecto, cum ſe a cœleſtibus rebus referet ad humanas, excelſius, magnificentiuſque & dicet & ſentiet. in in or. 65.

Excelſitas.

Etenim multo magis eſt ſecundum naturam excelſitas animi & magnitudo, quam uoluptas. 3. off. 19.

Exceptio, Exceptus *Vide excipio.*

Excerpo.

Omnibus in unum coactis ſcriptoribus, quod quiſque commodiſſime præcipere uidebatur, excerpſimus, & ex uariis ingeniis excellẽtiſſima quæque libauimus. 1. de Inu. 124. De aliquo numero aliquid excerpere. 2. de or. 26. Sed quia ſic ab hominibus doctis accepimus, non ſolum ex malis eligere minima oportere, ſed ẽt excerpere ex his ipſis ſiquid ineſſet boni, &c. 3. off. 4.

Excetra.

Hæc dextra Lernã terrã mactata excetra Placauit. 2. Tuſ. 37.

Excido.

Ex utero elapſũ excidit animal. 2. de N. d. 192. Excidit de manibus gladius. in Piſ. 5. Libellus, qui me imprudente & inuito excidit, & peruenit in manus hominum. de or. 85. Quoties iã tibi extorta eſt ſica iſta de manibus? quoties uero excidit caſu aliquo, & elapſa eſt? in Cat. 11. pro D. ſua. 80. Quæ pueris nobis ex commentariolis noſtris inchoata atque rudia exciderunt. 1. de or. 3. Excident gladii, fluent arma de manibus. 12. Phil. 324. Neque enim uerendum eſt, ne quid excidat, aut ne quid in terram defluat. de Am. 52. E mundo excidere ſol uidetur. Attic. 9. 181. 6. Capras autem in Creta feras, cum eſſent confixæ uenenatis ſagittis, herbam quærere, quæ dictamus, uocaretur, quam cũ guſtauiſſent, ſagittas excidere dicunt e corpore. 2. de N. d. 189. Ex iſto ore religionis uerbum excidere aut elabi poteſt? pro D. ſua. 234. Confeſſi ſunt ſe accepiſſe literas, ſed excidiſſe in uia. ad Atticum. 23.

Excido, *pro obliuiſcor alicuius rei.*

Iſti color immutatus eſt: uultus, oratio, mens denique excidit. 3. Verr. 99. Quod uerbum tibi nõ excidit fortuitu. 10. Phil. 272. Verbum ecquod unquam ex ore huius excidit unde quiſquam poſſit offendi? pro Syl. 54. Excidit e manibus uictoria. ad Brut. 10. 3. Sed ea iam mihi exciderunt. Att. 137. O miram memoriam Pomponi tuam: at mihi iſta exciderant. 2. de Leg. 74. Quæ cogitatio, cũ mihi non omnino excidiſſet, &c. ui tamẽ, &c. Luceio, lib. 5. 13. 3. Vt illa ad alios dicta & pręcepta excidãt. 3. Tuſc. 121. Sed plane te intelligere nolui, mihi non excidiſſe illud, quod tu ad me quibuſdam literis ſcripſiſſes. Att. 86.

Excido.

Domus inimicorum ſuorum oppugnauit, excidit, incendit. pro Sextio. 82. Lucum excidere. Treb. 7. 21. 3. Malum excidere. ad Brut. 16. 14. Ex animo triſtiſſimum tẽpus excidere. de Prouĩ. Cõſ. 36. Hoc eſt, memoria euellere. Vrbes excidere, p D. ſua. 48. Eadẽq. rõne nec lapides ex terra exciderentur ad uſum uitæ neceſſarii, &c. ſine hominum labore & manu. 2. off. 17. Hæc tibi eſt excidenda lingua, qua uel euulſa, ſpiritu ipſo libidinem tuam libertas mea refutabit. 3. de or. 3. Mali excidẽdi cauſa. ad Brut. 4. 4. Africanus in excidẽda Numantia Reipublicæ profuit. off. 15.

Excîſus.

Exciſa eſt arbor, non euolſa. 15. Att. 9 5. Verr. 98. Exciſa & euerſa vrbs. pro Sex. 28. 1. Off. 208. 4. Phil. 161. Opus ingens multorum operum penitus exciſum. in Verr. 246.

Exciſio.

Exciſio tectorum. pro D. ſua, 113.

Excindo.

Curiam inflammari, excindi, funeſtari. pro Mil. 119. Vrbem unam mihi amiciſſimam declinaui, quæ ſe vel potius excindi, quam e ſuo cõplexu, vt eriperer, facile pateretur. pro Planc. 79.

Excindens.

Belliq. maximũ cõficies, Numãtiã excindens. Somn. Scip. 6.

Excio.

Idcircone ſtga ſumpſimus? arma cepimus? inuentutem omnẽ ex tota Italia exciuimus? 12. Phil. 329.

Excito.

Quę in multitudine habetur oratio, ea ſępe vniuerſam excitat gloriam. Off. 43. Ars in rebus triſtiſſimis quantos excitat riſus? 3. Philip. 138. Nunc eiuſdem Appiæ nomen quantas tragœdias excitat? pro Mil. 13. Vapores e agris tepefactis, & ex aquis excitat ſol. 2. de Nat. d. 176. Senatum ad priſtinam ſuam ſeueritatem reuocaui, atque abiectum excitaui. 1. Att. 41. Promiſſis eum ſuis excitauit abiectum, & ſimul ſaluti deſperare uetuit. pro Clu. 53. Quæ ſi aduentus meus repreſſerit, agam gratias fortunæ conſtantiæque meæ, quę ad hanc experientiam excitauit. ep. 154. cum valde tuę literę excitarunt. Att. 96. Sed de Parthorũ tranſitu, rumores varios ſermones excitarunt. Cælius ad Cic. 8. 10. 4. excutient tibi iſtam verborum iactationẽ, & te ex ſomno ſæpe excitabunt. pro Syl. 18. Excita, compella, loquere. 13. Att. 30. excita ex ſomno tuas literas. ep. 262. Vt mea diligentia mandatorum tuorum, te quoq. ad memoriam rerum noſtrarum excitarem. Top. 221. excitarem te illinc. 2. Att. 4. Sapientia ardentes amores & excitaret ſui, ſi videretur. 2. de Fin. 44. 1. Off. 24. Facies honeſti, quæ ſi oculis cerneretur, mirabiles amores excitaret ſui. Off. 4. Quæ ſcripſit grauis ille Poeta, ut noſtros liberos ad laborem & laudem excitaret. pro Planc. 49. Quæſo, inquit, ne me e ſomno excitetis. Som. Scip. 8. excitaſſe ad experientiam. Plancus ad Cic. 10. 18. 10. ad ſpem. pro Planc. 45. Summã hominum admirationem e. de Cl. Or. 183. afflictum. 1. fam. 40. A mortuis dicendo aliquem. e. 1. de Or. 157. excitare, & in ſpem cogitationemque meliorem animum amici iacentem inducere. de Amicit. 52. de Cl. Or. 7. excitare & inflammare animos imperitorum. de haruſp. 37. Genus belli eſt eiuſmodi, quod maxime veſtros animos excitare atque inflammare debet. pro l. Man. 5. Bellum ciuile tantum & tam luctuoſum excitare. pro Mar. 10. excitare clamorem vulgi & imperitorum. 5. de Fin. 112. ep. 140. in Or. 124. Cunctantem & diffidentem auctoritate ſua excitare. Torquato, lib. 6. 13. excitare fletum alicui. pro Sextio, 105. Excitare

citare fluctus in ſimbulo.3.de L. 31. Memoriam ad timoris præteriti cogitationem excitare.pro Seſtio,8. excitare alicuius memoriam charam alicui.Orat.200. Ab inferis mortuos excitare. in Orat. 47. in Topic. 22. 7. Verrin. 101. 2.in Catil.40. Motus in animis hominum dicendo excitare uel ſedare.1. de Orat.102. Ad decus populum languentem labentemque excitare. 1.de Or. 201. Excitare omnes rationes fortitudinis ac patientiæ. de Fin. 4.26.Excitare reum conſularem,& cicatrices aduerſas ſenis iudicibus oſtendere.de Or.129. & 126. Excitare ſe ad omnes partes bene audiendi. 1.ad Q.fr.2.Sepulchrum e lapide excitare.2. de Leg. 105. Hoc igitur cognito , dicendum eſt quonam modo hominum ſtudia ad vtilitates noſtras allicere atq. excitare poſſimus.2.Off.28.Suſpicionem aliquam literis & nuntiis excitare.pro Seſt.33.Ab inferis locupletiſſimos teſtes excitare.de Cl. 195.Teſtes ex annalium monumentis excitare.2.de Fin.56.Poſſum excitare multos reductos teſtes liberalitatis meæ. pro Rab. P.130.Atque hæc non eo dicuntur, vt te oratio mea dormientem excitaſſe,ſed potius ut currentem incitaſſe videatur . Q.fr. 1.1.66.7.Verr.73.Excitantur ſpe gloriæ, quæ habet formam honeſtatis & ſimilitudinem.5.de Fin.63.Hoc. eſt,animantur & commouentur.Nam vt tempeſtates ſæpe certo aliquo cæli ſigno commouentur,ſæpe improuiſo, nulla ex certa ratione , obſcura aliqua ex cauſa excitantur,ſic,&c. pro Mur. 35. Alacritate & quaſi lætitia ad canendum galli victores excitantur.2.de Diu.84.Principiis autem a natura datis , amplitudines quædam bonorum excitabunt.4.de Fi.29.Reliquit eiuſmodi viſa, quibus ad actionem excitemur.4.Acad.187. Tum uidi,ac multo ante proſpexi, quanta tempeſtas excitaretur, quanta impenderet procella Reipublicæ.de haruſp.reſp.3.Nec vides iſtorum ipſorum charitate, ad huius ſalutem defendendam maxime ſtimulari me atque excitari.pro Plancin.56.Neceſſe eſt,&c. perterritum de ſomno excitari,furere etiam ſæpe vigilantem.2.Phil.78.Nec e lapide excitari plus,nec imponi,quam quod capiat laudem mortui inciſam. de Leg.183.Ita vero C.Marius excitandus erit ab inferis , qui, &c.pro Font.281. Appetitus omnes contrahendi ſedandiq. ſunt, excitandaque animaduerſio,&c.1.Off. 144. Illuſtranda & excitanda philoſophia.1. Tuſc. 9. In excitando autem & in acuendo plurimum valet,ſi laudes eum quem cohortere.15. fam. 53.Omnia dicendo excitanda ſunt,nihil adiuuante natura.de or.125. In eorum qui audiunt mentibus ſedandis aut excitandis.de Or. 86. Sunt igitur inſidiæ,tendere plagas,etiam ſi excitaturus non ſis,nec agitaturus?3.Off.83.

Excitans.

Idem inquam ego recreaui afflictos animos bonorum,vnumquenque confirmans,excitans. Att. 1.it.13.

Excitatus.

Excitatur ad cauſam.pro Seſt. 76. Magnus clamor concionis excitatus eſt.Or.218.Excitatus humo.2.de Nat. d. 210.Tantus ex omnibus ſpectaculis plauſus excitatus.pro Seſtio,25.& 1.nf. 137.Acutus & excitatus ſonus.in Somn.Scip.17.Erectior Senatus erat, non ſententiis ſolum noſtris,ſed etiam cohortationibus excitatus.Brut.2.Excitatus pietate ad accuſandū.pro Clu 137. Tantum Italicum bellum propter iudiciorum metum excitatum eſt.Off.49.Ciuitas ad arma repente eſt excitata.Diu.1.51. Siquod eſſet in ſuas fortunas incendium excitatum , id ſe non aqua , ſed ruina reſtincturum . pro Mur. 49. Vt exiſtimares aut me tam improuidum , qui ab excitata fortuna ad inclinatam & prope iacentem deſciſcerem,&c.Cæl.lib. 2. 29. Sunt ea quidem magna , ſed magnis excitata ſunt præmiis ad memoriam hominum ſempiternā.pro Rab.P.129.in Top.4.Excitatos ex ea media Academia miſi.9.fam.14.His locis in cognitione defixis,& in omni re ad dicendum poſita excitatis.Or.124.

Excipio.

Omnes idem ſentiunt:cum omnes dico, eos excipio, qui,&c. lib.A.215.Hoſce ego homines excipio, & ſecerno libenter.4.in Cat.87.Qui negat quidquam eſſe quod percipiatur,is nihil excipit.Aca. 8. Linguā ad radices eius hærens excipit ſtomachus. de Nat.d.53.Eaque dum animis attentis admirantes excipiunt, fugit eos,& præteruolat numerus.Or.216. Excipiunt iracundiā in tuis laudibus.1.ad Q.fr.1.8. Non enim vt tum me a Rep. mœſtum domus excipiebat,quæ leuaret: ſic nunc domo mœrens ad Remp.confugere poſſum,vt in eius bonis acquieſcam.ep.51.Ex vſu dicunt & ex Repub.quod in altero vocalis excipiebat. in altero erat aſperitas.de Or.212.Excepi de antiquis, præter Xenophontem, neminem.1.de Diu.145. Cum in me illa flamma illorum temporum coniiciebatur,excepi, & pro patria ſolus exarſi, de haruſp.42.Excepi tua cohortatione,& mea affirmatione tibi recepi.10.fa.13.in ep.Planc. Omnem vim improborum excipi meo corpore.pro D.ſua, 125. Interim me Quæſtorem Siciliēſis excepit annus.de Cl.Or.194. Bruſus legiones cōſcripſit nouas, excepit veteres.I.A.136.Democritus ita eſt auſus ordiri,hæc loquor de vniuerſis, nihil excepit de quo non profiteretur . quid enim eſſe poteſt extra vniuerſa?4. Acad.130. Ille onera multorum huius amicorum excepit vnus. pro Rab. Poſth. 25. Patria eſt illa,quæ nos genuit,& illa quæ excepit.de Leg.170.Hunc in illo timore & fuga Tigranes rex Armenius excepit , diffidentemque rebus ſuis cōfirmauit,&c.pro lege Man.15.Roſcius ſua omnia tibi conceſſit, ex omnibus rebus ſeipſum nudum , neque præterea quidquam,excepit.pro Sex.Roſc.42.Miſſum ab Antonio ad me cum literis exceperam. Plancus Cic.10. 23.12.Id vero per te exceperamus negotiatori,&c. Att. 6.111.12.Omnino excipiam hominem. Att. 10. 202. 3. Sed memoriam illius uiri excipient omnes anni conſequentes.Cato 17. Nam ſi ſolos eos diceres miſeros quibus moriendum eſſet : neminem tu quidem eorum qui viuerent,exciperes.1.Tuſ.15.Naturale quod animus arriperet aut exciperet extrinſecus ex diuinitate, unde, &c. 2. de Diu.39.Nominatimque lex exciperet,ut ad templum, monumentumque noſtrum capere liceret.ad Q. fr.1, 1.39. Edixit ita ut me exciperet,& illum nominatim.11.Att.14.At eo tempore ipſo miſit qui rumores Africanos exciperent , & celeriter ad ſe deferrent.pro Deiot.17.Grauem figuram exceptat attenuata.ad Her.27.Timen ne illum aliquorum furor excipiat.Brut.91.Cū rei expoſitio magnam excipiat offenſionem.de Inu.49.Aut hoc contendat nunquam eſſe factum, aut omnia tela excipiat neceſſe eſt.4. Verr. 128. Iſti bonorum emptores arbitrantur nos hic tales uiros ſedere, qui excipiatis eos, qui de ſuis manibus effugerint.pro S.R.44.omnes ita de tua uirtute, integritate,humanitate commemorant,ut in tuis ſummis laudibus excipiant unā iracundiam. Q.fr.1.1. 55.Nullum meum minimum dictum,nō modo factum pro Cæſare interceſſit , quod ille non illuſtri gratia exceperit. Lentul.1.9.89.o terram illam beatam,quæ hunc uirum exceperit,pro Mil. 122. Excipere aliquem cum literis . ep. 157.Sine nomine,& nominatim aliquem.Att.11.215.3.contraria.aliquid memoria dignum Ex ſermone alicuius.1.de or.48. Ex alterius oratione aliud atque ille uult. de or. 134. dolorem. Tuſ.2.11.dolores pro patria.de Fin. 3.35.Quamuis excipere fortunam,ſubire uim atque iniuriam.de Prouinc.77.Fugientes.3. in Cat.53.Impetum alicuius.pro D.ſua,60.actionis iniquitatē. Part.54.Labentem,fulcire,& ſuſtinere.pro Rab.Poſth.27.Labores magnos de Cl.or. 231. Omnes labores te excipere uideo:timeo ut ſuſtineas. Terentiæ,lib.14.6.Excipere occupationes.7. fam.57.grauiſſimas plagas.Tuſc. 2. 41. Sanguinē patera de Cl. or.21. ſemen ſparſum dicitur terra . Cat. 47. Quæ matres nihil aliud orabant,niſi ut filiorum extremum ſpiritum excipere ſibi liceret.7.Verr.92.Et rurſum, cum omnia tela undique eſſe intēta in patriam uiderem, ſubire coegit,atque excipere unum pro uniuerſis.de Prouinc.Conſul.18,& 34.Excipere uerba alicuius mandareque literis Diu.2.39.Aduerſarium attente audire, atque eius non ſolum ſententias, ſed etiam uerba omnia Excipere.2.de or.81.Vim frigorū, hyememq. excipere.pro Rab. Poſth. 26.Fortiter excipere uulnera. Tuſc.2.55.& 5.58. Craſſus poſteaquam uidit illum excepiſſe laudem,ſurrexit,&c.Att.1. 19.Vitam & uirtutem Herculis corpore eius ambuſto immortalitas excepiſſe dicitur.pro Seſt.126. Excipitur ab hominibus eiuſmodi clamore,ut ei Lampſaceni periculi ſimilitudo uerſaretur ante oculos.7.Verr.74.Nihil eſt autem tam uolucre, quam maledictum:nihil facilius emittitur,nihil citius excipitur , nihil latius diſſipatur.pro Planc.47. Admoniti ſumus ut caueremus ne exciperemur a Cæſare,quod is in eadem loca,&c.8.Att.35.poterat enim ſine nomine res excipi. Att. 174. Nulla res eſt, quæ aut comprehendi ſatis , aut caueri , aut excipi poſſit.pro Cæc, 300.Hic facit ut mihi excipiendus ſit , cū teruncium nego ſumptum factum.Att.81.Subeunda pro patria pericula, uulnera excipienda.pro Seſt.17.Quos dolores , quas moleſtias excepturi ſint.de Fin.1.26.Eumque , niſi in nauim ſe contulerit , exceptū iri puto.7.Att.62.id eſt,interceptum iri vel interclusum.

Excipiens.

Nihil eſt quod diuturnitas temporum , excipiente memoria,prodendiſque monumentis, efficere atque aſſequi poſſit.de Diuinat. 98.

Exceptus.

It,hac regia cauſa excepta, cæteris in rebus ſe acerrimum tui defenſorem fore oſtendit.Lent.lib.1.1.6. Vbi eſt igitur exceptū fœdere Gaditano , nequem Populus Rom. Gaditanum recipiat ciuitate?pro Cornem.25. Quapropter in omnibus legibus, quibus exceptum eſt de quibus cauſis aut magiſtratum capere non

liceat

liceat,aut iudicem legi,&c.pro Clu.95.Excepta dicuntur, quæ
in fœderibus & in legibus cauta ſunt nominatim.Deniq. ei,qui
profitetur,&c.nullum poteſt eſſe genus orationis,quod ſit exce
ptum.de Or.114. Niſi ſi quid ex prętereunte viatore exceptum
eſt,nihil ſcire poſſumus. Att. 29.Sane ſum commotus : quod ſi
ita eſſet,non modo iter meum interclu ſum,ſed me ipſum plane
exceptum putabam.Att.8.34. Duos conſules improbos nũquã,
excepto illo Cæſonio,tempore fuiſſe.Poſtquam. 205.Vos autẽ
hortor,vt ita virtutẽ locetis, ſine qua amicitia eſſe non poteſt,
vt ea excepta , nihil amicitia præſtabilius eſſe putetis.de Amic.
86.Excepto in hac lege ſacrificio ſolenni ac publico. 2.de L.35.
Mihi ſolitudo iucundior eſt,quam ſermones eorum qui frequẽ
tant domum meam,excepto vno,aut ſummum altero.5.fam.62.
Excepti altera patria , in altera nati ſumus.2.de Leg.4.Claſſis
diſſipata eſt,onerariæ oẽs ad vnã a nobis ſunt exceptę . ep.190.
Omnes,exceptis Craſſe vobis duobus.de Or.88.

Exceptio :

Quod ſi exceptio facit ne liceat,ibi ineſſe eſt licere. p Corn.
61.Exceptio in interdicto.7.fam.26.Vt illi,vnde peteretur,ue-
tus atq. vſitata exceptio daretur , cuius pecunię dies fuiſſet.de
Or.98.Si Iudices , id quod Epaminondas ait legis ſcriptorem
ſenſiſſe, adſcribat ad legem , & addat exceptionem hanc,&c.1.
de Inu.72. Et tamen quid attinet luxurioſis vllam exceptionẽ
dari,&c.2.de Finib.37.1.de Or.82. De Bibuli edicto nihil noui
præter illam exceptionem,&c. Att.6.111.25. Agit is,cui manus
præciſa eſt,iniuriarũ:poſtulat is, qui cum agitur , a Prætore ex
ceptionem,extra quam in reum capitis præiudicium fiat. 2. de
Inu.164. Homines vt cibo vtantur non neceſſe eſt, niſi cum illa
exceptione extra quam ſi nolint fame perire. de Inu. 83.Cũ ex-
ceptione laudari.1.ad Quint.fr.28. Vt petitor rurſus cum pete-
ret,ne exceptione excluderetur.de Or.98. Prætor interdixit ſi-
ne vlla exceptione,tantum vt vnde deiecißet , reſtitueret . pro
Cæc.289.Tametſi recte ſine exceptione dixeram . in Verr.252.
Sine ulla exceptione communitas.de Amic.54. Quotieſcumq.
filium tuum video,polliceor ei ſtudium quidem meum , & ope
rani ſine vlla exceptione aut laboris,aut occupationis , aut tem
poris:gratiam autem & auctoritatem cum hac exceptione , quã
tum valeam,quantumque poſſim.6.fam.15.Numquam ego cui
quam tã pręciſe negaui, quã hic mihi plane ſine vlla exceptio-
ne præcidit.de Or. 121. Optimæ leges hac lege ſine vlla exce-
ptione tollentur . con. Rull. 70. Sunt in tota lege exceptiones
duæ,excipit enim,&c.con.Rull. 62.Exceptiones in iure poſtula
ri.2.de Inu. 163. Exceptiones prætoriæ in priuata actione fiũt.
1.ad Her.23. Nam & Prætoriis exceptionibus multæ excludun
tnr actiones.2.de Inu. 162.

Exceptans .

Et uideat aliquem ſummis populi beneficiis vſum , barbatu-
los mululos exceptantem de piſcina.in Parad.48.

Excito, *Vide Excio* .

Exclamo.

Exclamant,quaſi mente incitati.Acad.q.ed.1.lib.2.15.Hic cũ
exclamaſſet Lælius,&c.de Som.127. Non enim poſſum quin ex
clamem,ut ait ille in Trinũmo. 2.de Or.22.4.Acad.29.Aliquẽ
nominatim exclamare.2. Phil. 49. Itaq. mihi licet exclamare,
vt Statius in Synephebis,pro deum,&c.de N.d.4. Qui volũt ex
clamare maius toto corpore , atq. omnibus vngulis, ut dicitur,
contentioni vocis aſſeruiunt.2. Tuſc. 96.

Exclamatio.

Exclamatio eſt,quæ conficit ſignificationem doloris aut indi
gnationis alicuius,per hominis,aut vrbis , aut loci, aut rei ali-
cuius compellationem:hoc modo,Te nunc alloquor Africane,
cuius,&c.ad Her.4.166.Exclamatio,figura dicẽdi.3.de Or.115.
Acutas vocis exclamationes uitare debemus.ad Her.20.

Excludo.

Craſſus treis legatos decernit,nec excludit Pompeium.ep.2.
Gallinæ ex ouis pullos excludunt.de Or.150.2. de Nat.d.98.id
eſt,pariunt,emittunt.Sed partim odio inducti me excludunt,&
aperte vindicem coniurationis oderunt.5.fam.15. ideſt,recipe
re nolunt.Excluſit illum a Rep.diſtraxit, ſegregauit non ſolum
ſcelus illius,ſed etiam,ut mihi videtur , fortuna quædam Reip.
5.Phil.185. Quos,cum maxima bella inferrentur, mœnibus ex
cluſerunt.pro Corn.Balbo,31.Quod anno ante frater Metellus
& concors etiam tum Senatus Principi Cn.Pompeio,ſententiã
dicenti,excluſerat,acerrimeque vna voce ac mente reſtiterat.de
haruſp.reſp.41.Excludite eorum cupiditatem Iudices,veſtra ſa
pientia.pro Cæl.16.Ratio quæ vitia , culpamque excluderet.3.
de N.d.57.Excludere ab hæreditate.pro Clu. 23.aliquem a ne-
gotio.5.Ver.14.amicitias.de Amic. 49.conſuetudinem.5.Phil.
177.Exercitum e.7.Verr.68. Sed neſcio quomodo ipſæ illæ ex
cludere me a portu & perfugio videntur. Luceio,lib.5.15.6.Eo
tibi celerius agendum erat,vt te mecum coniungeres, priuſquã
Cæſar aut tuum iter impedire, aut me abs te excludere poſſet.
8.Att.45.in ep.Cn.Pompeii.Eiicere nos magnum fuit,exclude
re facile eſt.14.fam.7. a conſilio publico ſpem pacis.de Cl.Or.
184.auribus omnem ſuauitatẽ.pro Cæl. 32. ſuos ab vſu rei ſuæ
familiaris.Off. 1. 131. Qui honores Decemuiratus excluditur
nominatim.con. Rull.78. Amicitia plurimas res continet:quo
quo te verteris,præſto, eſt nullo loco excluditur . de Amic. 21.
Prętoriis exceptionibus multę excluduntur actiones.2.de Inu.
162.Anguſtiis temporis excluduntur omnes.3. Verr.105.Quæ
enim ſoluto animo familiariter ſcribi ſolent,ea temporibus his
excluduntur.Att.9.172.4.Petitor rurſus cum peteret, ne exce-
ptione excluderetur quod ea res in iudicium antea non veniſ-
ſet.1.de Or.82.Ne partu eius ab hæreditate fraterna excludere
tur.pro Clu.24. Excludi breuitate temporis ab aliquid faciẽdo
Acad.q.edit.1.lib.2.50.Excludi ab omni doctrina , rerumq. ma
iorum ſcientia,&c.1.de Or.24.Excludi Cappadocia.Att.5.108.
3.Domo & cubiculo excludi.Quint.fr. 1.1.38. Præmiis & ho-
noribus excludi . pro Corn. Balbo , 17. Aliquem verbo exclu-
di . pro Cæc. 330.

Excludens.

Nec excludens ab eius uſu ſuos , potiuſque & amicis impar-
tientes & Reip.Quint. fr. 19.

Excluſus.

Excluſus ab Antiochia.12. fam. 28. in ep.Lentuli.ideſt,non
receptus.Excluſus criminatione.pro Syl.30.Vt homo Conſula
ris excluſus miſer puncto tẽporis ſpoliaretur beneficio & ęqui
tate legis tuæ.in Vatinium,21.4. Acad. 97. Cum vagus & exul
erraret, atque vndique excluſus Oppianicus , &c. pro Clu.138.
Dolabellam a Rhodiis excluſum.Brut. 91. Nullius inopiam ac
ſolitudinem domo tua & cubiculo eſſe excluſam.Quint.fr.194.
Pacis ſpem a publico cõſilio eſſe excluſam uidemus . de Cl.Or.
196.Excluſa ſpe pacis.6.ſam.54.Hi,poſtquam temporibus Po-
puli Romani excluſi,per Senatum agere quæ voluerant , nõ po
tuerunt.6.Verr.53.Ex ouis pulli orti,relinquunt matres, a qui-
bus excluſi fotique ſunt.2.de N.d. 93. Qui regionibus,excluſi,
intra præſidia aliena veniſſent.Att. 127. Aut temporibus exclu
ſi,aut voluntate ſua feriati.3.de Or. 33. Ab extremo complexu
liberum excluſæ matres.7.Verr.92.Itaque excluſis tuis vocibus
ad te milites miſi.2.Phil.81. In ſocios vero iniurioſum eſt,iis
præmiis excluſos eſſe eos,quæ patẽt ſtipẽdiariis. pro Corn.59.

Excogito.

In quo,tuo conſilio egeo,etſi nihil excogitas. Att.281.Exco-
gitauit aliquid,eadem dicit quæ Stoici.4.Acad.125.Ad hęc igi
tur cogita,mi Attice,vel potius excogita , quemuis euentũ for-
tius feram,quam hũc dolorem.Att.9.16.excogitare ingeniis ali
quid.2.de Leg.14.diligenter & caute.6. Verr. 129.2.de Fin.86.
Mira quædam genera furandi.4.Verr.93. Quæ tua ratio ſit,Ca
lene,non poſſum,in Ant.217.Vita qua nihil beatius excogitari
poteſt.de Nat.d.12.Quid enim mali aut ſceleri fingi,aut excogi
tari poteſt,quod non ille conceperit?2.in Cat.30.Motus animi
atque ingenii celer ad excogitandum.de Or.94.

Excogitatus .

Ratio excogitata Larini eſt:res tranſlata Romã. pro Clu.27.

Excogitatio.

Quid illa vis,quæ tandem eſt , quę inueſtigat occulta , quæ
inuentio atque excogitatio dicitur? Tuſc.1.50. Difficilis exco-
gitatio . 2. de Orat. 65.

Excolo .

Excolit doctrina vel vitioſiſſimam naturam . 1. ad Q.fr.5.pro
Archia,9.Excolere officium.1. Off.8. A propenſis in hanc partẽ
vehementer excolimur & amamur.ad Quint.fr.317.Nihil tam
horridum,tam incultum,quod non ſplendeſcat oratione,& tam
quam excolatur.in Parad.3.An victus hominum Athenienſium
beneficio excoli potuit,oratio nõ potuit?in Or.16.Demus ergo
nos huic philoſophiæ excolendos.Tuſ.4.69.

Excultus.

Animus excultus & acies curata.5.Tuſ.55.Humanus animus
ſi eſt excultus,fit perfecta mens.Tuſc.236. Excultus doctrina.1.
Tuſc.4.Caiuſque Tuditanus cum omni uita atque uictu excul-
tus atque expolitus,tum eius elegans eſt habitum etiam oratio
nis genus.de Cl. Or. 48. Quibus rebus exculta hominum vita
plurimum diſtat a victu beſtiarum.off.35. Exculti ex agreſti im
manique vita ad humanitatem,& mitigati ſumus.2. de Leg.36.

A quibus

A quibus mãſuefacti & exculti, a neceſſariis artibus ad elegãtiora deſfluximus. 1. Tuſ. 97. Ingenia diſciplinis exculta. in Or. 27.

Excors.

Aperte adulantem nemo non videt, niſi qui admodum eſt excors. de Amic. 82. Quæue aous tam excors inueniri poteſt, quæ extimeſcat? de Nat. d. 2. 4. Quis eſt enim tam excors, quem iſta moueant? Tuſc. 1. 9. Hoc eſt, ſtolidus. Tam autem eras excors, vt tota in oratione tecum pugnares. 2. Phil. 42. Neque tu eras tam excors, tamque demens, vt neſcires hunc Clodium eſſe qui contra leges faceret. pro D. ſua, 38. Hoc qui non videt, excors: qui cum videt, non decernit, impius. 5 Philip. 167. An quod aſpexit veſtitu purpureo excordem Cæſarem, ipſe corde priuatus eſt? 1. de Diu. 116. Et quemquam putas fuiſſe tam excordem, qui viuis his, ſtante vrbe & curia, rediturum me, ſi viuerem, non putaret? pro Plancio, 58. 2. de Nat. deor. 7. Excordes, vecordes, concordes. Tuſc. 1. 16. excordes dicti, quaſi ſine corde, hoc eſt animo, quo ſapimus.

Ex crucio.

Excruciat animum libido. 1. de Fin. 40. Conficior enim mœrore mea Terentia: nec meæ miſeriæ magis excruciaot, quam tuæ veſtræque. Terentię, lib. 14. 3. 1. Omni ſupplicio necatum excruciauit pro L. Man. 6. Non loquor plura, ne te quoque excruciem. Att. 170. Excruciari conſcientia animi. de Fin. 2. 44. Excruciari timore pœnæ. de Fin. 2. 44.

E xcruciatus.

Socium atque amicum ſummo excruciatum ſemiuiuum reliquit. 3. Verr. 30.

Excubo.

Excubo animo, nec partem vllam capio quietis. Tuſc. 2 t 4. 9. Att. 47. Qui ſemper animo ſic excubat, vt ei nihil improuiſum poſſit accidere. Tuſc. 4. 29. In fano Paſiphaæ ſomniandi cauſa Lacedęmonii excubabant. 1. de Dio. 157. Quantum potero Quirites, excubabo, vigilaboque pro vobis. 6. Phil. 216. Ex quo intelligi poteſt, curam Reip. ſumme defendũdæ iampridem apud noa excubare. Planc. ad Senat. lib. 10. 17. In agro armatos excubarę. 1. de Diu. 183.

Excubiæ.

Si hęc arma, ſi Capitolinæ cohortes, ſi excubię, ſi vigiliæ, ſi delecta iuuentus, &c. pro Mil. 50. Excubiæ miſeræ, flebiles, vigiliæ, noctes acerbæ, cuſtodia infœlix. pro Planc. 81. Cuius ego excubias & cuſtodias mei capitis cognoui. 7. Phil. 232. Excubias & cuſtodias polliceri. pro Mar. 9.

Excudo.

Librum tibi celeriter mittam de gloria. Excudam aliquid αἰρακλείδειον, quod lateat in theſauris tuis. Att. 15. 46.

Exculpo.

Tamen neſcio quid e quercu exculpſeram, quod videretur ſimile ſimulacri. Att. 13. 283. 6.

Excurro.

Ego, dum panes & cætera parantur, excurro in Pompeianum Att. 10. 206. 5. In cãpo excurrit virtus. pro Mur. 16. Habeor propinquam prouinciam, quo facile excurrunt. in Verr. 110. Euolant atque excurrunt foras animi. 1. de Diu. 185. Excurremus Legati ad Piſonem. Att. 1. 1. 6. Mandani vtrique, vt ante ad me excurrerent, ut tibi obuiam prodire poſſem. 3. ſam. 19. Excurrat aliquis qui hoc tantum domeſtici mali filio ſuo nunciet. 3. Ver. 46. Ne fluat oratio, ne vagetur, ne inſiſtat interius, ne excurrat lõgius, vt membris diſtinguatur. 3. de Or. 105. Hoc eſt, ne longis diuagationibus obruatur. Ad aliquem excurrere. Appio, lib. 3. 7. 9. Ex aliquo loco excurrere. 2. pro L. Agr. 86. Cupio excurrere in Græciã. Att. 231. Quid eſt cur claudicare aut inſiſtere orationem malint, quam cum ſententia pariter excurrere? in Or. 97. Itaque tantos proceſſus efficiebat, vt euolare, non excurrere videretur. de Cl. Or. 148.

Excurrens.

Summa excurrens D C C C X X. ad Att. 71. Mutila ſentit quædam, & quaſi decurtata: quibus tamquam debito fraudetur, offenditur. productiora alia, & quaſi immoderatius excurrentia: quæ magis etiam aſpernantur aures. in Or. 103. Excurrentia appellat verba, quæ vltra rhythmum legitimum adducuntur.

Excurſio.

Cum vna excurſio equitatus, perbreui tempore totius anni vectigal auferre poſſit. pro L. Man. 10. Sed hæc fuerit nobis tãquam leuis armaturæ prima orationis excurſio. Diu. 2. 20. Nec enim excuſione, nec ſaltu vteretur, ſed, &c. de Sen. 17. Heluetii ſine dubio ſunt in armis, excurſioneſque in prouinciam faciunt. Att. 1. 14. 2. Tueri fines ſuos ab excurſionibus hoſtium & latrociniis. pro Deiot. 15. Infeſta excurſionibus Barbarorum via. de Prouin. Conſ. 3.

Excurſor.

Petit Næuius Turpio quidam illius excurſor & emiſſarius. 4. Verr. 14. Eſt igitur Quirites, Populo Romano, victori omnium gentium omne certamẽ cum excurſore, cum latrone cum Spatarco. 4. Philip. 162.

Excuſo.

Viris bonis me nimis excuſo. Att. 9. 185. 6. Quod te excuſas: ego vero & tuas cauſas noſco, &c. 11. Att. 15. Sed ipſum volumẽ, quod tibi miſi, facile, vt ego arbitror, me excuſat. ep. 111. Cum eum gregales requirerent, excuſauit Veſpa Terentius, quod eũ brachium fregiſſe diceret. de Or. 132. Atticæ meæ velim me ita excuſes, vt omnem culpam in te transferas. Att. 15. 330. 4. Vt excuſet morbi cauſa in dies ſingulos. 12. Att. 14. A quibus illuc eũtibus, mandem ut me excuſent? Att. 183. Planco Collegæ mandaſti, ut te mihi p literas excuſaret. Brut. l. 11. 15. 1. Propinquitatem excuſare. 8. Phil. 235. Excuſare ſe in aliquo. 2. ad Quint. fr. 4. Is cum morbo impediretur, ſtatuerat ſe excuſare. pro Ligario 140. Varroni memineris excuſare tarditatem literarum mearũ. Att. 249. Sunt item lecti iudices, qui fortaſſe excuſabuntur. in Ant. 192. Sed cura ut excuſer morbi cauſa in dies ſingulos. Att. 12. 240. 2. Apud Apuleium, quoniam in perpetuum non placet, indies ut excuſer videbis. Att. 190. Excuſetur eſſe Areopagites. 5. Phil. 173. Quidam excuſari ſe arbitrantur, quia non ſine magna cauſa peccauerint. de Amic. 108. De me excuſando apud Apuleium dederam ad te pridie literas. Att. 12. 241. 2.

Excuſans.

Cui tamen Lælius ſe excuſans, non genero minori dixit ſe illud, ſed maiori filiæ detuliſſe. de Cl. Or. 52.

Excuſatus.

Me vehementer excuſatum volo. 3. Verr. 72. Martianus ad me ſcripſit, me excuſatum eſſe apud Apuleium a Torquato & Strabone. Att. 190.

Excuſatio.

Me neque honoris, neque ætatis excuſãtio vendicat a labore pro Syl. 172. & in Piſ. 87. Cum ad iudicii moram, familiaris funeris excuſatio quęreretur. pro Rab. 5. Deo ne excuſatio quidẽ eſt inſcientiæ. 3. de Nat. deor. 67. Quibus ſi nihil aliud reſponderem, &c. iuſta eſſet excuſatio. Or. 210. Nemini ciui ulla, quominus abeſſet, ſatis iuſta excuſatio viſa eſt. in Piſ. 87. Excuſatio legationis obeundę. 9. Phil. 261. Defendit aliquem neceſſitatis excuſatio. pro Rab. Poſt. 16. Nobis in ſcribendo atque in dicẽdo, neceſſitatis excuſatio non probatur. de Or. 219. Nulla eſt excuſatio peccati, ſi amici cauſa peccaueris. Læl. 36. Quærenda eſt excuſatio ad Brutum. Att. 195. Sapiens & probabilis excuſatio. Att. 8. 16 n. 2. Turpis excuſatio eſt, & minime accipienda cum ceteris peccatis, ſi tum ſiquis contra Remp. ſe amici cauſa feciſſe fateatur. de Amit. 38. An poteſt vlla eſſe excuſatio Conſuli male ſentienti? in Piſ. 81. Moroſitas tamen & hęc vitia, quæ dixi, habent aliquid excuſationis, nõ illius quidẽ iuſtæ, ſed quæ probari poſſe videatur. de Sen. 90. Vix mihi tenuis quædam uenia dabatur excuſationis, quod tamen eum defenderem, qui mihi Quęſtor fuiſſet. de Or. 126. Morbi excuſationi pęna addita eſt. pro Mur. 130. Excuſationem anguſtiarum tui temporis accipio 16. fam. 29. ex ep. Cic. filii. Excuſationem tuam accipio, ſed accipio ex ea parte, quatenus, &c. 4. ſam. 10. Accipio excuſationem tuam de Sempronio. ep. 199. Cum Metellus excuſationem oculorum a me non acciperet. 2. de Or. 153. Accipere excuſationẽ, & accipere cauſam. 5. Philippic. 173. 12. ſam. 54. Afferre excuſationem ceſſationis. epiſt. 145. Sed vtriuſque rei excuſationem, tuæ vitæ conſuetudo dat. 6. ſam. 19. Nam Sappho, quę ſublata de Prytaneo eſt, dat tibi iuſtam excuſationem, prope ut concedendum atque ignoſcendum eſſe videatur. 6. Verr. 111. Excuſationem non habet ſtultitia. 1. de Or. 62. Sed ego Att... [illegible] non ignoſco qui habet excuſationem uel pietatis, vel ętatis, uel neceſſitatis. pro Cæl. Qui habent legitimam excuſationem, exilii cauſa ſolum vertiſſe. 5. Phil. 174. Nihil prætermiſſum eſt, quod non habeat ſapientem excuſationem, non modo probabilem, &c. 8. Att. 40. Ego autẽ præteriti temporis excuſationem affero. Plancus Cic. 10. 4. 1. Dubito, an excuſationem aliquam ad Silium pararem. 12. Att. 35. Probare excuſationem. in Orat. 135. Excuſationem hanc apud eum relicturus eram. 9. Att. 13. Conſenſio non modo excuſatione amicitiæ tegenda non eſt, ſed potius omni ſupplicio vindicanda eſt. de Am. 40. Cum excuſatione errare poſſem. 11. ſam. 49. in ep. Matii. Deprecari excuſatione ſummæ ſtultitiæ,

ſtultitiæ, ſommæ improbitatis odium. pro Cæc. 18. Defendere excuſatione adoleſcentiæ, vitia alicuius. pro Cælio, 34. Excuſatione potius expleas officium ſcribendi, quam aſſiduitate literarum. 16. f. 34. ex ep. Ciceronis filii. Quibus in ſimili excuſatione non ſit ignotum. de Inu. 74, & 75. Stuporis excuſatione ſe defendere. de haruſp. reſp. 4. Excuſatione temporis vtitor, ſi, &c. 30. Att. 37. Vti excuſatione valetudinis. 1. P. 82. Vtendum etiã eſt excuſatione aduerſus eos, quos inuitus offendas, quacumq. poſſis, &c. 2. Off. 100. Iuſta & idonea vſus es excuſatione intermiſſionis literarum tuarum. 16. fam. 34. ex epiſt. Ciceronis filii. Illæ valent apud me excuſationes iniuriæ tuæ, iratus animus tuus, ætas, amicitia noſtra. pro Syl. 35. Nullæ iſtę excuſationes ſunt, meus amicus eſt, &c. pro Mur. 195.

Excutio.

Nihil eſt Glaucia quod metuas; non excutio te; ſiquid forte ferri habuiſti, non ſcrutor. pro Roſc. Am. 59. Totum genus maledicti excuſſit calamitas. pro D. ſua. 59. Iuuentutem omnem ex tota Italia excuſſimus. 12. Phil. Qui ſi attulerit nervos & induſtriam, mihi crede, excutient tibi iſtã verborum iactationẽ, & te ex ſomno ſæpe excit. bout. pro Syl. 17. Explica atque excute intelligentiam tuam, ut videas quæ ſit in ea ſpecie forma & notio boni viri. 3. Off. 107. Excutere aliquem. 1. ad Q. fr. 8. Imperatores excutere. 2. de L. Agr. 64. Delicias & ineptias alicuius excutere. pro Cæl. 56. Hanc excutere opinionem mihimet volui radicitus. 1. Tuſc. 181. & 4. 30. Excutere vnumquemque. ad Q. fr. 1. 16. Excutere voces. 2. Phil. 81. Facilis eſt illa occurſatio & blanditia popularis, aſpicitur, nõ attrectatur; procul apparet, non excutitur, non in manus ſumitur. pro Planc. 24. id eſt, non accurate æſtimatur. Omnia iſta nobis ſtudia de manibus excutiuntur. pro Mur. 27. Tabellarii ſexcentis locis excutiũtur. 10. famil. 68. in epiſt. Aſinii Pollionis. Hoc igitur probe ſtabilito & fixo, illud excutiendum eſt, vt ſciatur quid ſit carere. 1. Tuſ. 239. Explicando, excutiendoque verbo. in Part. 68.

Excuſſus.

Dimittere excuſſum & exhauſtum aliquem. de har. reſp. 34. Tu adeo mihi excuſſam ſeueritatem veterem putas, ut ne in foro quidem reliquiæ priſtinæ frontis appareant? Dolabellę, lib. 9. 10. 4. Noli aculeos orationis meę qui recõditi ſunt, excuſſos arbitrari. pro Syl. 35.

Execo.

Ipſe armarii fundum execuit, & nũmos abſtulit. pro Cl. 143. Nõ minus probãda medicina, quę ſanaret vitioſas partes Reip. quã quæ execaret. Att. 2. 16. 13. Execare peſtẽ Reip. pro Sex. 19.

Exectus.

Nam Stratonem quidem iudices, in crucem actum eſſe execta ſcitote lingua. pro Clu. 148. Nam vetus hæc opinio Græciã opplevit, ſcilicet exectum Cælum a filio Saturno. 2. de N. d. 91. Neruis vrbis omnibus exectis &c. pro L. Agr. 90.

Exectio.

Exectio linguæ. in Verr. 53. Cum exectio illa fundi in armario animaduerteretur, quærebant homines quonam modo fieri potuiſſet. pro Clu. 143.

Execror.

Execratur apud Ennium Thyeſtes, primum vt naufragio pereat Atreus. Tuſc. 261. Alii Sacerdotem execrabantur qui Verrem tam nequam reliquiſſet. in Verr. 101. Cui quod in me eſt, execrabor hoc quo lucet, quidquid eſt, de N. d. 2. 48. Tibi proficiſcenti euenit, vt omnes execrarentur, male precarentur, &c. in Piſ. 25. Vt optet, ut execratur. Or. 109. Odiſſe aliquem, et peſtẽ exoptare, & eum execrari. in Piſ. 76. Recte Socrates execrari eum ſolebat, qui primus vtilitatem a natura ſeiunxiſſet. 1. de L. 49. Itaque accepimus Socratem execrari ſolitum eos qui primũ hæc natura cohærentia, opinione diſtraxiſſent. 3. Off. 14. Execrandus & deteſtabilis hic populo eſt. 2. Phil. 75.

Execratus.

Execratæ columnæ euerſio. in Ant. 153.

Execratio.

Vbi ſedes? vbi execrationes? vbi dextræ, complexuſque? 7. Ver. 82. Thyeſtea iſta execratio eſt. in Piſ. 83. Habet etiam Cãpana lex execrationẽ in concione cãdidatorum, 6, &c. Att. 2. 44. Cautione, fędere, execratione aliquẽ deuincire. p Seſtio, 15. Exercitus malis ominibus atq. execrationibus duo vulturii paludati. pro Sex. 60. Quod Athenis execrationibus publicis ſancitũ eſt. 3. off. 71.

Executio, *Vide Exequor*.

Exedo.

Lacerat, exedit animum, planeq. conficit. 3. Tuſc. 24. de ægritudine. Aegritudines exedunt homines. 5. Tuſc. 13. Exedunt animos mœrores, conficiuntque curis. 1. de Fin. 46. Cor eſt in carie iam abſcedet, dius id eripiet, vis aliqua conficiet aut exedet. de Diui. 116. Quibus ſollicitudinibus con. m animi noctes atque dies exeduntur. de Fin. 1. 40.

Exeſus.

Si ędes exeſæ corruerint, viſiumne fecerint. in Top. 8. Apparebat epigramma exeſis poſterioribus partibus verſiculorum dimidiatis fere. 5. Tuſc. 48.

Exedra.

Tamẽ ego illa moueor exedra. 5. de Fin. 4. Cum dedita opera quieſcentibus aliis in eam exedram veniſſet, in qua Craſſus lectulo poſito recubuiſſet, &c. 3. de Or. 10. Itaque ille alter, aut ipſe eſt homo doctus, & a ſuis Græcis ſubtilius eruditus, quibuſcũ iam in exedra helluatur. de Prouinc. Conſ. 12. Nam cum feriis Latinis ad eũ ipſius rogatu, arceſſituq. veniſſẽ, offendi eũ ſedẽtẽ in exedra, & cũ Caio Velleio Senatore diſputãtẽ. 1. de N. d. 23.

Exedria.

Exedria quædam mihi noua ſunt inſtituta in porticula Tuſculani, &c. 7. fam. 42.

Exemplum

Exemplum, eſt alicuius facti, aut dicti præteriti cum certi auctoris nomine propoſitio. Exemplum rem ornatiorem facit, cũ nullius rei, niſi dignitatis cauſa ſumitur: apertiorẽ, cũ id, quod ſit obſcurius, magis dilucidum reddit; probabiliorem, cum magis veriſimilem facit. ad Her. 128. Exemplum eſt, quod rem auctoritate & caſu alicuius hominis, aut negotii confirmat aut infirmat; horum exempla & deſcriptiones in pręceptis elocutionis cognoſcentur. de Inu. 65. Animale exemplum. 1. de Inu. 113. Exemplũ generatũ eſt pro æterno ſecutus. de Vniuerſ. 7. Quod in iuuentute habemus illuſtrius exemplum veteris ſanctitatis? in An. 186. Vnum aliquem te ex barbatis illis, exemplum imperii veteris, imaginem antiquitatis, columen Reip. diceres intueri. pro Seſtio, 14. Cum eſſet ille vir, ut ſcitis, exemplum innocentiæ. 1. de Or. 116. Peremptum eſſet mea morte id exemplum, qualis futurus in me retinendo fuiſſet Senatus. de har. reſp. 249. In hoc ego reo, ne quod pernicioſum exemplum prodatur, pertimeſcam? pro Flac. 19. Perſpicuum exemplũ. 1. de Inu. 100. Eſt illud quidem exemplum tibi propoſitum domi ad imitandum. pro Mur. 61. Exemplum tranſlationis in cauſa nobis poſitum ſit huiuſmodi, cum, &c. de Inu. 69. Athenienſium renouaui vetus exemplum. in Ant. 153. Vt ego ſim poſteris meis nobilitatis initium & virtutis exemplum. in Salluſt. 272. Exemplum vitioſũ. 2. ad Her. 84. Exempli cauſa paucos nominaui. in Ant. 246. Verum quia in alicuius libris, exempli cauſa id nomen inuenerant, putarunt, &c. pro Mur. 130. Vt certum quiddam & breue exempli cauſa ponamus. in Verr. 55. Exempli cauſa ponatur aliquid quod pateat latius. in Off. pro Roſc. Am. 46. In qua muliere etiam nũc quaſi exempli cauſa, veſtigia antiqui officii remanent. pro Sex. Roſc. 23. Itemque cætera huius exempli dona ſunt. de Leg. 179. Ne periculoſam imitationẽ exempli, reliquis in poſterum proderetis. pro Flac. 151. Ad exemplum amiſſi imperii, portari in triumpho Maſſiliam uidimus. Off. 38. Ad exemplum factus eſt mundus. de Vniu. 15. Quod ſi illi e conſpectu noſtro ſe abſtulerunt, ad exemplum facti reliquerunt. in Ant. 182. Liberaſti ciuitatem metu, neque ſolum ad tempus maximam utilitatem attuliſti, ſed etiam ad exemplum facti. ep. 134. Primum igitur, quoniam omniũ maiores Criſpus Salluſtius ad unum exemplum & regulam quærit, uelim mihi reſpondeas, &c. in Salluſt. 2. Atque earum rerum exemplum ex ſimilitudine capiebat ineuntis ætatis, quod ſummi puerorum amores ſæpe una cum prætexta, &c. de Amic. 33. Literarum quarundam exemplum componere. pro L. Agr. 57. Simile in ſuperiore parte prouinciæ edere exemplũ ſeueritatis tuæ, & ideirco Teuxin elicere omni ratione noluiſſe. ad Q. fr. 1. 39. 7. Verr. Aut ſi aceruos ſe dicant tritici habere, & eorum exemplum in pugno non habeant. ad Her. 26. Hoc intereſt inter exemplum & teſtimonium: exemplo demonſtratur id quod dicimus, cuiuſmodi ſit: teſtimonio, eſſe illud ita ut nos dicimus, confirmatur. ad Her. 24. Cæſaris literarum exemplum tibi miſi. Att. 7. 141. 4. Fortitudinis & iuſtitiæ exemplum ab aliquibus petere. 3. Off. 10. Nec uero ab his iuſtitiæ, tamquam a ſapiente petitur exemplum. Off. 55. Perſpicuo & grandi uitio præditum poſuimus exemplum. de Inu. 58. Proferre ac dicere exemplum. de Cl. 45. Non enim aliquod propoſuimus exemplũ, cuius omnes partes exprimerentur. de Inu. 62. exemplum in aliquem ſtatuere. 5. Verr. 180. Vniuſcuiuſque rei exemplum ſupponere. 2. de Inu. 137. Exemplum præclariſſimum uindicandæ religionis ſuſtulerunt. ep. 13. Cuius auctoritate & exemplo num quam

eſt

eſt intermiſſa a maioribus noſtris largitio & communicatio ciuitatis. pro Corn. Balb. 24. De Romulo. Diuinare autem moriētes, etiam illo exemplo confirmat. Poſſidonius, quo affert Rhodium quendā, &c. de Diu. 94. Hæc fere ad eas literas, quas eodē exemplo binas accepi. Cornificio, lib. 12. 19. 13. Itaque noli uereri, ne tibi ſuccenſuerim, quod eodem exemplo ad me, quo ad cæteros. 12. fam. 63. Exemplo eodem dare plures epiſtolas. 7. fa. 34. Miſi ad Cæſarem eodem exemplo literas. ad Q. fr. 2. 14. 4. Eodem exemplo ſæpius tibi huius generis literas mittam. 13. fam. 46. Et tamen id ueteri exemplo atque inſtituto optimi cuiuſq. faciebant. pro Syl. 176. Auctoritate & exemplo alicuius facere aliquid. pro Cor. 61. Se exemplo feciſſe. 4. Verr. 70. Capua literæ ſunt allatæ hoc exemplo: Pompeius mare tranſiit. Att. 138. Quod exemplo fit, iure fieri putatur. 4. fa. 7. Tamen hæc in imitatione, atque in exemplo pertimeſcēda uidentur. pro Flac. 151. Id ut perſpiciatur aut ſcribamus, aut in quolibet exemplo de iis, quæ propoſita ſunt, hoc quidē exerceamus. de Inu. 56. Literas ad Senatum quo exemplo miſeram. 5 f. 22. in epiſt. Vatinii. Pernicioſe merentur de Repub. uitioſi principes, quod non ſolum uitia concipiunt ipſi, ſed ea infundunt in ciuitatem: neque ſolum oſſunt, quod illi ipſi corrumpuntur, ſed etiam quod corrumpunt, pluſque exemplo, quam peccato nocent. 3. de Leg. 19. exemplo nouo, contra leges ipſorum. 12. fam. 35. Hoc minimū ut ſequamur, quoniam .xc. medimnas duximus, accedant eo nouo peſſimoque exemplo ad HS. xc. millia. 5. Verr. 96. Nullo exēplo. de Sen. 41. Itaque pulcherrima illa & maxime naturali carēt amicitia, per ſe & propter ſe expetenda: nec ipſi ſibi exemplo ſunt, hæc uis amicitiæ qualis & quanta ſit. de Am. 68. More exēploque Sullano uincet. 10. ad Att. 18. ideſt, imitabitur Sullæ uictoriam. Definitiones & exempla. 3. de or. 115. Exempla clara & illuſtria. Diu. 2. 6. exempla commentitia. Diu. 2. 21. Exempla cuiuſ rei cauſa in diſciplinis aſſumantur. 4. ad Her. 142. Exempla a teſtimoniis quid differant. 4. ad Her. 142. Superioris generis huiuſmodi exempla ſunt: omniane officia perfecta ſint, nūquid, &c. off. 2. exempla literarum. 4. Ver. 131. Neque eum uirum, unde pudoris pudicitiæque exempla peterentur, &c. pro Deiot. 19. exempla teſtimoniorum ſimilia. 4. ad Her. 141. Monumentum rerum geſtarum, uetuſtatis exempla, oratori nota eſſe debent. or. 101. Sed hæc uideri poſſunt obſcuriora, cum ſine appoſitione exemplorum leuius diſputantur: uita atque factis illuſtranda ſunt ſummorum uirorum hæc, quę uerbis ſubtilius, quam ſatis eſt diſputari uidentur. Parad. 10. exemplorum & noſtra plena eſt Reſpub. & omnia regna. 2. de Leg. 33. Commemoratio antiquitatis, exemplorumque prolatio, ſumma cum delectatione & auctoritatem orationi affert & fidem. in or. 66. Hiſce ego rebus exempla adiungerem, niſi cernerem, &c. de or. 100. exempla urbis corrumpere. pro Deiot. 23. exempla maiorum noſſe debet Senator. 2. de Leg. 36. Cum ego meorum factorum exempla ex ſummis uiris petam. de Prouinc. 73. exempla poſui ex iure ciuili. Top. 225. eorum igitur quę conſtant, exempla ponemus, horum quæ dubia ſunt, rationem afferemus. de Inu. 55. Et propoſuit illi exempla ad imitandum. in Ant. 215. Si exempla ſequimur, a Demoſthene ſumamus. de orr. 209. Suppeditant autem & campus noſter & uenandi honeſta exempla ludendi. 1. off. 146. Hæc cum grauiter, tum ab exemplis copioſe. Brut. 103. exemplis crudeliſſimis interemit. 14. Phil. 390. Exemplis domeſticis docti. de Nat. d. 2. 6. Habet autem ut in ætatibus auctoritate ſenectus, ſic in exemplis antiquitas, quæ quidem apud me ipſum ualet plurimum. in or. 96. Imagines enim illæ feruntur ex optimis natura principiis, & ueritatis exemplis. off. 65. Quæ tu Craſſe ſine definitionibus & exemplis effudiſti. de or. 162. Sed exemplis grandioribus decuit uti de Diu. 88.

Exemplar.

Exemplar eius chirographi Titio miſi. Planc. Cic. l. 10. 1. 17. Illa oratio fuit mihi exemplar bene dicendi. de Or. Eius enim partis exemplar erat Saluſtius, quo, &c. in Saluſtium, 274. Falcula exemplar antiquæ religionis. pro Cæc. 190. Domeſticū te habere dixiſti exemplum ad imitandum. eſt illud, &c. ad imitandū vero tam mihi propoſitum exemplar illud eſt, quam tibi. pro Mur. 61. Ad exemplar propoſitum deficiebat imaginis ſimilitudo. de Vniu. 41. Vrgebar ab eo cui miſi, & non habebam exēplar Att. 57. Exemplar imitatus, idne quod unum & idem, & ſemper ſui ſimile, an id quod ortum dicimus? de Vniu. 7. Sui aliquod exemplar intuetur, qui amicum intuetur. de Amic. 22. Ex literis quas Paſæ miſi, cognoſces omnia: nam tibi earum exemplar miſi. Aſinius Pollio Cic. lib. 10. 31. 17. Exemplar ſibi eam ſpeciem proponet. de Vniu. 5.

Exeo.

Domo eius emigrat, atque adeo exit. 4. Verr. 62. Qui iā una domo iam capi non poſſint, in alias domos, tamquam in colonias exeunt. 1. Off. 80. Quanta ſeueritas in vultu, quantum pondus in verbis quam nihil non conſideratū exibat ex ore. de Cl. Or. 144. Libri quidem ita exierunt, &c. vt in tali genere, ne apud Græcos quidem ſimile quiddam. Att. 13. 271. x. ideſt, editi ſunt, & in lucem emiſſi. Cum omnes boni perſpicerent ad iſtum non modo illos nummos, qui per ſimulationem ab iſto exierant, reuertiſſe, &c. 4. Verr. 43. Quando tandem Galba de triclinio tuo exibis? cum tu, inquit, de cubiculo alieno. 2. de Or. 146. Vt tandem e tot miſeriis atque ærumnis exiremus. Inuenti ſunt Senatores qui C. Verre Prætore vrbano ſortiente, exirent in eum reū quē in cognita cauſa condemnarent. 2. Verr. 24. In quo ſcriptū erat, vt, &c. cuius nomen exiſſet, ut is haberet ſacerdotium. 4. Ver. 88. Cum de conſularibus mea prima ſors exiſſet, &c. Attic. 1. 14. 3. Exeat ex hac cauſa: denique inuidioſum tibi ſit, ſi emanarit. 8. fam. 14 in ep. Cæl. Aequo animo e uita, cum ea non placeat, tāquam e theatro exeamus. 1. de Fin. 39. Tuſc. 1. 106. Exire a patria in Piſ. 86. O hominem ridiculum, qui ſe exire ære alieno putaret poſſe, cum venderet aliena L. 11. Phil. 299. e. de balneis. 2. de Or. 183. e. de naui. 14. fam. 14. e. de uita. Læl. 14. Domo e. Lent. l. 1. 9. 19. e. patriciis. pro D. ſua, 30. e. portu. 7. Verr. 79. Ex animo hoc mihi exire non poteſt. 3. de N. d. 5. Ex Italia ad bellum ciuile Cælio, lib. 2. 15. 10. ex vrbe. Sulpitio, lib. 4. 1. 10. In aliquam prouinciam legatum e. in Vatin. 9. 7. familiar. 32. e. in ſolitudinem. 1. Off. 165. e. Roma. pro Planc. 43. e. dicitur liber. 6. fam. 26 30. in epiſt. A. Cæcinnæ. e. libros illos. 13. Att. 26. ideſt, diuulgari, foras dari. Ego etiam ſi omnia quæ dicenda ſunt, libere dixero, nequaquam tamen ſimiliter oratio mea exire, atque in vulgus emanare poterit. pro Roſc. Am. 2. Exiſſe de poteſtate, quod Græci dicunt ἐξεστηκέναι, & αὐτοὺς ἑαυτῶν ἔξω καθεστηκέναι, & μὴ ἐν αὐτοῖς, & μὴ παρ᾽ ἑαυτοῖς εἶναι Tuſc. 4. 64. Exiſſe ex poteſtate dicimus eos, qui effrænati feruntur aut libidine aut iracundia. Tuſc. 3. 9. Qui exiſſe ex poteſtate dicuntur, idcirco dicūtur, quia non ſunt in poteſtate mentis. Tuſc. 3. 9. Itaque iratos proprie dicimus exiſſe de poteſtate, ideſt de conſilio, de ratione, de mente 4. Tuſc. 137. & 3. 17. Primum enim ego illas Caluo literas miſi, non plus quam has nunc legis, exiſtimans exituras. 15. fam. 53. i. in manus hominum venturas.

Exiens.

Quinto autem anno exeunte, cum eſſet ex illo ſomnio, &c. 1. de Diu. 50. ideſt, ſub finem quinti anni.

Exitus.

Veram enim fuiſſe obnuntiationem exitus approbauit. Diu. 1. 29. Si contigerit noſtris rebus exitus quem optamus. Att. 279 Cum res eſt eiuſmodi, cuius exitus prouideri poſſit. 6. fam. 10. Qui curſus rerum, qui exitus futurus. Sulp. lib. 4. 2. 7. Exitus hominis. 11. Att. 11. 14. pro, extrema vitæ hora & ſupremo caſu. Incertus exitus & anceps fortuna belli. pro Marcel. 9. Indicat exitus rei. 3. de Leg. 37. Mimi ergo eſt exitus, non fabulæ, in quo cū clauſula non inuenitur, fugit aliquis e manibus. pro Cæl. 51. exitus nullus reperiebatur. 4. Verr. 42. Itaque fecit ut exitus principio ſimillimus reperiretur. 4. Verr. 69. Quomodo initium nobis rerum omnium ortus noſter afferat, ſic exitum mors. 1. Tuſc. 146. Atqui ſi ita eſt, profligata iam hæc, & pene ad exitum adducta quæſtio eſt. Tuſc. 5. 12. Peto ut ea quæ initio oſtendiſti, deinde quę feciſti, ad exitum augeri & cumulari per te velis. ad Culeon. lib. 3. 42. 3. Ad exitum perduci. 6. fam. 29. in ep. A. Cæcinnæ. Cum ea, quæ conſulebantur, ad exitum non peruenirent. 10. fam. 46. in Or. 63. Veniunt ad eundem exitum utrique. de Fato, 66. Videtur enim ad exitum ueniſſe quæſtio. Tuſc. 5. 14. Ad exitum vitæ vocari. 6. fam. 13. Expectare exitum. Attic. 16. 336. 4. Itaque quemadmodum expediam exitum huius inſtitutæ orationis, non reperio. Appio, lib. 3. 49. Exitum argumenti explicare de Nat. d. 1. 38. Exitum temeritatis ferre. pro Flac. 81. Exitū habet ratio aliorum omnium. 11. At. 33. ideſt alii omnes aliqua ratione excuſari poſſunt. Fugam quærebamus omnes, quæ tamen exitum non habebat. in Ant. 202. Sin ex circumſpectione aliqua, & accurata conſideratione, quod viſum ſit, id ſe dicēt ſequi: tamen exitum non habebunt. Acad. quæſt. ed. 1. lib. 23. 5.

Hæc æſtas habuit hunc exitum ſatis ſœlicem.ea quæ ſequitur, magno eſt in timore.Cœl.li.2 9.10.Ea quoque habuit exitum optabilem.de Diu.113.Ruſus autem ex dolore municipali,ſermonibuſque eorum,quos conuenio, uidetur hoc conſilium exitum habiturum.7.Att 49.ideſt, proſpere cedere. Artem rebus unum exitum ſpectantibus,& numquam fallentibus contineri. de Or.92.Nullius cõſilij exitum inuenimus.10.Att.45. Huius autem orationis difficilius eſt exitum,quam principium inuenire.pro L.Man.2.Exitum reperire non poteſt male inſtituta ratio.de Nat.d.1.74.& 14. Att. 1. Ne ipſarum quidem uirtutum laus reperire poterit exitum, niſi dirigatur ad uoluptatem. de Fin.60.Ne te ſciens prudenſque eo demittas, unde exitũ uides nullum eſſe.8.fam.47.in epi.Cæl.Exitu rebuſque cognoſces me eum eſſe quem uoluiſti.10.fam.22.in ep.Planc.Viri excellentis ancipites,uariique caſus, ſi notabili exitu concluduntur, explentur animus uoluptate.ep.68. In exitu eſt iam meus Cõſulatus. pro Mur.73.Verba quę caſus habent in exitu ſimiles. in or. 94. Vt quæ Reipublicæ,boniſque omnibus polliceremur,exitu præſtaremus.Plancus. c o s a. Senatui,populoque Rom.lib.10.15. Armorum exitus ſemper incerti & timendi.Att.7. 123. 8.Exitus fatales.Diuinat.lib.2. 18. Grauiſſimi exitus clariſſimorum hominum.2.de Diu.16.Exitus tibi ii ſint quos mereris,& quos fore confido.15 fam.33.Exitus percipiendi & comprehendendi.Acad.q.edit.1.lib 2.27.exitus conſentiant principiis.11.f.9: Quid enim poſſet iis eſſe lætum,exitus ſuus cogitantibus? 2.de Diu.36.exitus maritimos claudere.9.Att.60. Bonos exitus habent boni.3.de Nat.d.128.Triſtes exitus habuit Senatus. de cl. or.66.Reſpõſa aruſpicum,quę aut nullos habuerunt exitus, aut contrarios.2.de Diu.119.Exitiales exitus habere perditæ ciuitates ſolent.7.Verr.10.Meliores exitus habere.Cœl.lib.2.15.18. Nullos habere exitus aut contrarios.2.de Diu.79.Exitus portus ratibus teneri.9.Att.50.

Exitium.

Exitium,diuina periurii pœna.2.de L.24. Ad exitium præcipitare.3.Att.27.ideſt, præcipitem ferri. Qui alteri exitium parat,eum ſcire oportet ſibi paratam peſtem, ut participet parem. Tuſc.2.34.Hic,hic ſunt in noſtro numero P.C. in hoc orbis terræ ſanctiſſimo,grauiſſimoque conſilio, qui de noſtro omnium interitu,qui de huius urbis, atque adeo orbis terrarum exitio cogitent.in Cat.6.Me miſerum, ego omnibus meis exitio fui. ad Qu.fr.1.44.Tea itur exitium examen capiti.or.87.

Exitialis.

Perditæ ciuitates hos ſolẽt habere exitiales exitus.7.Ver.10.

Exitiabilis.

Exitiabile & calamitoſum bellum.10.Att.8.

Exitioſus.

Exitioſa coniuratio.in Cat.78.Exitioſum bellum. Att.8.16. 5.Prodigium exitioſum.de har.reſp.3. Quibus armis a ſeruis cædẽ fieri Senatus Reip.exitioſum fuiſſet.pro Pl.378.Sed quod & fieri poſſe,& exitioſum fore,ſi eueniſſet, uidebam id ne accideret timebam.Torquato,lib.6.1.16.pro Planc.71.

Exequor.

Miſeros nos,cur non omnes fatum illius una executi ſumus? Att.9.184.1.ideſt,non ſumus una in eodem periculo, & ſequuti ſumus eum in periculis? Neque tu ſi qua in pueritia peccaſti, exequar.in Sal.8.E. æternitatem.de Vniu.7.aliquid uſque ad extremum.pro R.Poſth.3.aliquid uerbis.11.ſam.44. factum alienius.Att.148.Omnes conſulares,qui per ualetudinem exequi fugam illam potuiſſent.2.Phil.68.Nec, ſi ſit quidem quod ad te debeam ſcribere,facile id exequi poſſem.Att.177. Difficile eſt, quod cum magna ſpe ſis ingreſſus, id non exequi uſq. ad extremum.pro Rab.Poſth.123.e.mandata alicuius.6. Phil.162. Modum ſationis nulla ex parte e. poſſe.5. Ver.37. E. munus ſuum Tuſc.3.15.Quoad tu unus officii e. & tueri poſſis.2. Cat. 65.Ne gotii e.1.off 112.Quod ſi e.nequeas,poſſis tñ aliis præcipere.de Sen. 82. Quæ ſi exequi nequirem,tñ,&c.de Sen.84.Arbitror te audire Scipio, &c. itaque exequi oĩa regis officia & munera.de Sen.30.De Maſſiniſſa Exequi officia & ſtudia 3.Att.23.Habeo multa occultiora,quæ uix uerbis exequi poſſum.Matin, lib.11. 27.13.11.Att 23.Conturbatus animus non eſt aptus ad exequẽdum munus ſuum.Tuſ.193.In exequendis negotiis rationi obedire.Off.16.

Executio.

Quæritur in trãslatione, primum,num aliquis eius rei actionem,petitionem,aut executionem habeat, quam non oportet. ad Her.9.

Exequiæ.

Exequiarum celebritas olim Romæ cuiuſmodi: pro Mil. 66. Qui ſepultura & iuſtis exequiarum caruerunt.2.de Leg.42.Funus,quo amici cõuenirent ad exequias cohoneſtandas. pro Q. 29.Inn 61.Poſtremo etiam fortaſſis mater exequias illius ſuoeris proſecuta eſt.pro Clu.159.Tu ſpoliatum imaginibus, exequiis,pompa,laudatione, infœliciſſimis lignis ſemiuſtulatum, nocturnis canibus dilaniandum reliquiſti.pro Mil.25.

Exerceo.

Quo tandem animo eſſe exiſtimatis aut eos qui uectigalia urbis penſitat,aut eos qui exercent atque exigunt? pro L. Man. 10.Nunc me reliquiæ ueſtræ exercẽt, & quidem præter cæteros me.ad Caſſium,lib.12.4.1.Plerique in hoc uocem & uires exercent ſuas.de Or.97.In hac Ariſtoteles adoleſcentes, non ad philoſophorum morem tenuiter diſſerendi, ſed ad copiam rhetorũ in vtranque partem,ut ornatius & uberius dici poſſit, exercuit. in Or.26.Paomenes exercuit Brutum.de Cl.196. An ſimultates neſcio quas cum libertis ueſtris Flaccus exercuit? pro Fl.68. Atque etiam iudicium in publica prætura exercuit.in Ver. 107. pro Cęl.1.& pro Arch.2,& 24.Equidem eos caſus,in quibus me fortuna vehementer exercuit,&c.Tuſc.5.2.In omni genere belli Pompeium fortuna Reipub.exercuit.pro L.Man.19. Meſſala graui iudicio,multaque arte ſe exercuit in veriſſimo genere dicẽdi.Br.15.2.Aut in hoc ſolo ſe exercuit,aut huic generi ſtuduit vni.in Or.53.Ad hanc te amentiã natura peperit,voluntas exercuit,fortuna ſeruauit.1.in Cat.18. Subduc cibum unum diẽ Athletæ,Iouem Olympium, eũ ipſum cui ſe exercebit, implorabit, ferre non poſſe clamabit,2.Tuſ.69. Cum Prætor quęſtionem inter ſicarios exercuiſſet.de Fin.2.45.Hæc cogites, ad hæc te exerceas.Lent.1.7.31.Quid quod in hoc tam exiguo vitæ curriculo & tam breui,tantis nos in laboribus exerceamus? pro Arch. 31.e. æquabilitatem iuris. Offic.1.123.& 124.animam in rebus optimis.Somn.Scip.32.Multos annos in ſtudio laudis.de Clar. Or.123.Crudelitatem inſatiabilem exercere nõ ſolum in uiuo, ſed etiam in mortuo.11.Phil.294. 7. Verr.113. E.ingenium.ad Her.2 a.Inimicitias nimium familiariter.e.1.ver.7.e.ius ciuile. de Leg.158 e.iracundiã in ſuperatos.Brut.2.4. e. medicinam. pro Clũ.55.Memoriam e.de Sen.18.e.naturam ſuam in optimis rebus.in Som.Scip.32.Ad verſus alicuius ſe e.1.de Or.75.Acerrime quotidianis commentationibus ſe e.de Cl.or. 134. Vehementiſſime ſe in aliqua re e.1.de orat.73.In conſultationibus ſe e.& in utranque partem diſſerere.Att.9.172.6.e.ſtudia.9.ſa.15. e.tela in aliquo corpore.7.ſ.57. Vires ſuas.e.linguæ celeritatem incitare,verborum frequentia delectari.1. de Or. 72. Omnibus negotiis intermiſſis unum hoc iudicium exerceretur. pro Cæl. 47.Armis Pictor exercetur.6.Ver.49. Faciunt idem cum exercentur Athletæ.Tuſc.187.Cicerones pueri amant in ſe,diſcunt, exercentur.Att.6.11.In hoc genere pueri apud magiſtros exercẽtur.1.de or.126.Scauri iudicium ſtatim exercebitur.ad Q. frat. 317.Sed tamen ne me totum ægritudini dedam, &c. vt & abducam animum ab querelis:& in eo ipſo de quo agitur, exercear. 9.Att.8.pro,exerceam me.In uenando exerceri ad ſimilitudinẽ bellicæ diſciplinæ.2. de Nat. d.240. Apud demetrium ſtudioſe exerceri ſolebam de Cl. Ora. 194. Te de prædio auiæ exerceri, moleſte fero.13.Att.28.Id eſt, moleſtia affici. Studioſiſſime in dialectica exerceri.de Cl.or. 171. exerceri Latine.16. fam.28. ex epiſt. Ciceronis filii. Arcenda eſt adoleſcentia a libidinibus,exercendaque in labore patiẽtiaque animi & corporis. off. 171.Exercenda eſt facilitas & altitudo animi quæ dicitur. off. 18.Exercendum autem eſt corpus,& ita afficiendum, ut obedire rationi poſſit.off.16. Exercendę memorię gratia, quid quoque die dixerim,audiuerim,egerim,commemoro ueſperi. de Sen. 34. Afferuntur quotidie ex Aſia literę, quorum magnę res aguntur in ueſtris vectigalibus exercendis occupatæ. pro Leg.Man. 2.& 19.

Exercens.

Prætor & exercens Iudicium.pro Arch.186.In his ego me cõſultationibus exercens,&c. 9. Att. 9. in curriculo ſe exercentes Athletæ,de Sen.24.M.Lepidus cum, cæteris in campo exercentibus,in herba ipſe recubuiſſet,uellem hoc eſſet,inquit,laborare.2.de or.158.

Exercitus.

Exercitus Cicero non miſer. pro Planc. 64. Solicitus & exercitus homo. pro Mil. 3. ideſt, laborioſus. In re militari exercitus, uſu bellorum gerẽdorum. pro Font. 26. Exerciti omnibus iniquitatibus candidati. 1. Att. 20.

Exercitus.

Quid eſt exercitus ſine imperio? ad Brut. 57. Iam uero exercitus noſter ille ſuperbiſſimo delectu, & duriſſima conquiſitione collectus, omnis interiit. de Prou. Conſul. 3. Exercitus diſſipatus ſeditione quadam. 15. fam. 13. Maximus & fortiſſimus exercitus. pro Mur. 30. Inſtructus exercitus. 4. Phil. 154. Exercitus tuus uix unum ſaltum tueri poteſt. 8. fam. 12. ep. Cæl. Exercitus ueteris & noui differentia. Tuſc. 2. 33. Amittere exercitũ. in Piſ. 36. Cæſar exercitum inuictum ex Hiſpanis militibus conduxit. 4. Phil. 154. Pompeius exercitum difficillimo Reip. tempore cõfecit, eique præfuit. pro L. Man. 42. Conſcribere & comparare exercitum. 5. Phil. 190. Exercitum in grauiſſimo bello animaduerſionis metu continere. lib. 1. de Fin. 28. Dimittere exercitum. in Piſ. 37. Ducere exercitum. pro Mur. 17. Educere exercitum ex aliqua prouincia. in Piſ. 38. & 39. Facere exercitum. 5. Phil. 180. Tranſportare exercitum in aliquam prouinciam. in Piſ. 37. Cum egiſſet aliud nihil in illo exercitu, niſi ut urbes depopularetur, agros uaſtaret, exhauriret domos. in Piſ. 31. Noſtri exercitus primum unde nomen habeant, uides. Tuſc. q. lib. 2. 32. ut nimirum ab exercendo, quod, ut M. Varro interpretatur, exercitando ſit melior. Exercitus rudes. ad Brut. 21.

Exercitatus.

Fatigatus & exercitatus. pro Planc. 64. Exercitatus & agitatur animus curis. in Somn. Scip. 32. In maximis rebus & gerendis & ſuſtinendis exercitatus animus. Q. fr. 1. 1. 3. Homo & in aliis cauſis exercitatus, & in hac multum & ſæpe uerſatus. pro Quint. 2. Homo & in aliis cauſis exercitatus, & in hac multum & ſæpe uerſatus. pro Quint. 2. Homo in primis ingenioſus, & in dicendo exercitatus. pro Clu. Homo in hominibus necandis exercitatus. pro Clu. 28. Pæonius rhetor, homo ualde exercitatus & bonus. 3. ad Quin. fr. 22. Exercitatus in Arithmeticis. Attic. 14. 308. 4. 4. Acad. 198. Exercitatur in Repub. Diu. 2. 44. Manus in propinquorum proſcribendis bonis exercitata. pro Quint. 18. Verſatum & exercitatum eſſe in aliqua re. Acad. q. ed. 2. lib. 2. 101. Aratores glebis ſubigendis exercitati. pro L. Agr. 83. Bona diſciplina exercitati. in Or. 116. Aut aſſ rudis in Repub. quæs exercitatior? qui, &c. in Ant. 208. Deinde conſuetudine beneficentiæ paratiores erant, & tamquam exercitatiores ad bene de multis promerendum. 2. off. 76. Valentiſſimus & ad uerberandos homines exercitatiſſimus lictor. 7. Verr. 11. In maritimis rebus exercitatiſſimus paratiſſimuſque. pro L. Man. 38. Hetruſci ob eam cauſam portentorum exercitatiſſimi interpretes extiterunt. 1. de Diu. 153.

Exercitatio.

Exercitatio, eſt aſſiduus uſus conſuetudoque dicendi. 1. ad Her. 3. Conſuetudo exercitatioque capienda eſt, ut, &c. off. 12. Conſuetudo & exercitatio & intelligendi prudentiam acuit, & eloquendi celeritatem incitat. 1. de or. 35. Exercitatio uſuſque dicendi, in qua me non inficior mediocriter eſſe uerſatum. pro Arch. 185. Quotidiana dicendi exercitatio. pro L. Man. 1. off. lib. 1. Exercitatio in dialecticis. de Fin. 99. Iuris ciuilis exercitatio. 1. de or. 126. Exercitatio & temperantia poteſt etiam in ſenectute conſeruare aliquid priſtini roboris. Cat. 31. Tantum exercitatio, meditatio, conſuetudo ualet. Tuſc. 173. Exercitationis aſſiduitas. Acad. q. ed. 2. lib. 1. 15. Dicendi conſuetudo longe iſti ueſtræ exercitationi ad honorem antecellit. pro Mur. 130. Milo exercitationem uirtutis dedit. pro Mil. 106. Conuiuii exercitationem cum intolerabili petulantia, tum etiam diuturna impunitate munire. pro D. ſua. 1. Quis noſtrum exercitationem ullam corporis ſuſcipit laborioſam? lib. 1. de Fin. 25. Exercitatione an arte eloquentia contineatur. 1. de Or. 3. Abſtrahi ab exercitatione & conſuetudine dicendi. de or. 91. Stuprorum & ſcelerum exercitatione aſſueſieri. 2. in Cat. 51. Corporis exercitatione tuendus color. off. 181. de exercitatione, & conſuetudine, & commeoratione dixi. Tuſc. 184. Cum ceſſant pueri, exercitatione aliqua ludicra delectantur. de Nat. d. 1. 72. Dicendi exercitatione linguã acuere. de Cl. or. 186. Exercitatione & ſtylo ad certam legem formanda oratio. 3. de or. 105. In exercitatione cõſenere. 7. fam. 36. Neque id in philoſophia ſolum, ſed etiam in dicendi exercitatione feci. 1. off. 2. Motu & exercitatione recaleſcunt corpora noſtra. 2. de Nat. 39. Nec medici nec imperatores, nec oratores, quãuis artis præcepta perceperint, quicquã magna laude dignum ſine uſu & exercitatione conſequi poſſunt. off. 18. Meditatione atque exercitatione multi naturæ uitium ſuſtulerunt, ut Demoſthenem ſcribit Phalereus, cum Rho dicere nequiret, exercitatione feciſſe, ut planiſſime diceret. 2. de Diu. 144. Vſu forenſi & exercitatione tyro, non ætate. 1. Verr. 26. Exercitatione tyro, non ætate. 1. Ver. 26. Exercitatione ludoque campeſtri uti. pro Cæl. 7. Subitæ ad propoſitas cauſas exercitationes, & accuratæ & meditatæ commentationes. 1. de or. 134. Labores corporis minuendi ſunt, & exercitationes animi augendæ. 1. Off. 172. Hæ ſunt exercitationes ingenii, hæc curricula mentis. Cato. 34. Exercitationes laborioſæ. Tuſc. 2. 35. Artes, exercitationeſque uirtutũ, arma ſenectutis. de Sen. 8. oratorias exercitationes non tu quidem, ut ſpero, reliquiſti. de Fat. 140. Tu me de Lentuli tui noſtrique ſtudiis & exercitationibus, uelim quam ſæpiſſime certiorem facias. Lent. lib. 1. 9. 102. Modicis exercitationib. utẽdũ eſt, & ratio ualetudinis habẽda. de Sẽ. 32.

Exhæredo.

Ille quẽ oderat, cum exhæredaret filiũ, &c. pro Clu. 106. pro D. ſua. 28. Pater iſtũ exhęredare in aĩo habebat. pro Sex. Roſ. 26

Exhæredans.

Igitur fratrem exheredans, te faciebat hęredem. 2. Phil. 59.

Exheredatus.

Sed a neceſſariis omnibus exhæredatus eſt. ad Her. 4. 181.

Exhæres.

Poſſetne paternorum bonorum exhęres eſſe filius, quem pater teſtamento neque hæredem, neque exhęredem ſcripſiſſet nominatim? 1. de or. 86. De cuius morte cũ domum falſus ab exercitu nuntius ueniſſet, & pater, &c. cum miles domum reueniſſet, egiſſetque lege in hęreditatem paternam, teſtamento exhæres filius. 1. de or. 86.

Exhalo.

Edormi crapulam inquam & exhala. 2. Phil. 51. Veniendum erat ad eos contra Apronium, qui nõdum etiam Aproniani cõuiuii crapulam exhalaſſent. 5. Verr. 22. Quũquam tu quidẽ, &c. uini exhalandi, nõ acuẽdi ingenii cauſa declamitas. 2. Phil. 60.

Exhalatio.

Quod & humidum & caliginoſum eſt, propter exhalationes terræ. 1. Tuſ. 69.

Exhaurio.

Exhaurit domos ſtipis exactio. 2. de L. 39. M. Antonius publicam dilapidabat pecuniam, ærarium exhauriebat, minuebat uectigalia. Octauio. 6. 2. off. 107. 5. Verr. 140. Ex Africa tantum hic exhauſit, quantum potuit in naues contrudi. in Sal. 275. Immanes quæſtus M. Antonii tota exhauſit domus. 5. Phil. 171. Marcus Craſſus eadem ſibi manu uitam exhauſit, qua mortem ſæpe obtulit hoſtibus. pro Sext. 40. Tantum uini in Hippiæ nuptiis exhauſerat, ut tibi neceſſe eſſet in Põp. Romani conſpectu uomere poſtridie. 2. Phil. 74. Exhauries omnia quę mandaui. 5. Att. 11. ideſt, conficies, ut nihil ſuperſit. Exhauri mea mandata. Att. 5. 100. 4. Plaga una illa extrema defuit: quæ ſi acceſſiſſet, reliquum ſpiritum exhauſiſſet. pro Sextio. 69. Cum omnem pecuniam ex ærario exhauſiſſetis. con. Rul. 86. Cũ alii per foros curſent, alii ſentinam exhauriant. de Sen. 16. Libentiuſque omnes meas laudes ad te transfuderim, quam aliquam partem exhauſerim ex tuis. 9. fam. 28. Exhaurire ærarium, & compilare Remp. in Vat. 3. Euertere miſeras funditus ciuitates & bonis exhaurire. in Piſ. 68. Quæ breui tẽpore maximas copias exhaurire poſſint. Parad. 56. Exhaurire & exinanire domũ alicuius. 7. Ver. 85. fontem benignitas. off. 2. 76. partem aliquam laudum alicuius. Att. 14. 315. 5. Pecuniam omnem ex ærario. pro L. Agr. 95. Plebem. 2. pro L. Agr. 72. poculum mortis. pro Clu. 13. Prædari ex fortunis, ex agris, urbibuſque ſociorum exhaurire ac deuorare. in Piſ. 38. Sumptu prouinciam exhaurire. Qu. fr. 1. 1. 13. Multa ſunt quæ me ſolicitant anguntque, quę mihi uideor aureis nactus tuas, unius ambulationis ſermone exhaurire poſſe. Att. 16. Exhaurire ſpiritum. pro Sext. 68. Sin tu exieris, &c. exhaurietur ex urbe tuorum comitũ magna & perniccioſa ſentina Reip. 1. in Cat. 9. Non facile exhauriri tibi iſtum dolorem poſſe uniuerſum puto. 5. fam. 45. Tamẽ tantus fuit amor, ut exhauriri nulla poſſet iniuria. Att. 2. 54. Qua emptione conſtituta diligenter & ſentinam urbis exhauriri, & Italiæ ſolitudinem frequentari poſſe arbitrabar. Att. 3. 14. 6. Vrbanã plebẽ nimium poſſe, exhauriendam eſſe. pro L. Agr. 95.

Exhauſtus.

Exhauſtus enim eſt ſermo hominum, & multæ cuiſſæ iam eiuſmodi uoces, &c. ad Quint. fr. 1. 35. ideſt, conſumptus, etiam rumor conticeſcit. Exhauſta aqua. 2. de Natur. deorum. 177.

Exhauſta benignitas amicorum. Att.4.71.11. Priami domus, in quo tanta commoueri actio non poſſet, ſi eſſet conſumpta ſuperiore motu & exhauſta.3.de Or. 57. Exhauſta ſumptibus & iacturis prouincia.6.Att.2. Inops & exhauſtũ ærariũ.5.Verr.140. Exceſſum & exhauſtum dimittere aliquem. de har.reſp.34. Vno me hercule Catilina exhauſto, releuata mihi & recreata Reſp. videtur.2.in Cat.30. Is exhauſto illo poculo mortuus. pro Cl. 24. Vbi enim vidiſſet ſcurram exhauſto rubore, qui ſe putaret nihil habere,&c.4.ad Her.156. Aratores funditus euertebãtur, & eo magis, quod ſuperioribus annis, exhauſti erãt, ac pene perditi.in Ver.164. Byzantii exhauſti ſumptibus, belliſq. maximis de Proui.Cõſ.70. Vt domos exhauſtas replere poſſent, perẽpta pace bellũ nobis prope iuſtum intulerunt. de Prouinc.Conſ.3.

Exhedra, Exhedria, *Vide Exedra, Exedria.*

Exhibeo.

Cedo tabulas, non deportaui fratres exhibe, non denuntiaui pro Flac.153. Exhibe, quæſo Sexte Clodi, exhibe librarium illud legum veſtrarum, quod,&c.pro Mil.10. Quod exemplum ſi forte minus te delectarit, ne moleſtiam tibi cum impenſa mea exhibeam, fac me certiorem. Cælius ad Cic.8.1.4. Horam exhibere nullam in tali ciue liberando ſine ſcelere non poſſumus.6. Phil.209. Omnia integra exhibere.5. Verr. 51. Noli impudens eſſe, nec mihi moleſtiam exhibere. ad Cornificium, lib.12,29.4. Att.2.2. Pupillum exhibere, neque vltra defendere. Attic.5.36. Auctorem ſalutis alicuius & ſupplicem alicui ſe exhibere. pro Sext.93. Quod beatum æternumque ſit, id nec habere ipſum negotii quidquam, nec exhibere alteri.1.de N.d.33. Is omnino ſeruus in familia non erat: eum ſtatim exhiberi iubet. 7. Verr.14. pro Mil.27. Quod cum audiuiſſet adoleſcẽs filius negotium exhiberi patri, accurriſſe Romam,&c.3. Off. 152. Quid me inquã putas, qui philoſophiam iam profeſſus ſim, populo noſtro exhibiturum? 1. Academ. 2.

Exhilaratus.

Miraris tam exhilaratam eſſe ſeruitutem noſtram? Pæto, l.1.26.1. Exhilarata ſeueritas. 9.fam.61.

Exhorreſco.

In quo igitur homines exhorreſcunt? quem ſtupefacti dicentem intuentur? 3.de Or. 30. Quæ non exhorreſcere metu non ſinat.1.de Fin.35. Sed non poſſum nõ exhorreſcere, ſiquid intra cutem ſubeſt vulneris: quod prius nocere poteſt, quam ſciri, curarique poſſit. Plancus Cic. 10. 18.2.

Exhortor.

Ille enim cum eſſet Conſul in Gallia, exhortatus eſt in conuiuio a ſcorto, ut ſecuri feriret aliquem eorum,&c. de Sen.38. Cæſius legit, exoratus. Exhortari ad virtutis ſtudium. 1. Acad.23. Exhortatio. pro Planc. 147.

Exibilo.

Hiſtrio ſi paulum ſe mouit extra numerum, aut ſi verſus pronuntiatus eſt ſyllaba una breuior aut longior, exibilatur, exploditur. in Parad.31.

Exicco.

Exiccatus atq. aridus. Fat. 6. Exiccatum genus orationis. de Cl.Or.160. Exiccatæ ſurum lagenæ.16.fam.35.ex ep. Q.Cic.

Exigo.

Hoc enim iſte tuus noũ vult, omnibuſque ex rebus voluptatem quaſi mercedem exigit.2.de Fin.116. Benefacta pro debitis exigimus. Brut.Cic.16.18. Exigunt veritatem in iſto opuſculo 3.de Leg.1. Mimã illam ſuam ſuas rẽs ſibi habere iuſſit: ex 12 t. Tab. cauſam addidit, exegit.2. Phil.78. Ab hoc acerbius exegit natura quod dederat. 1. Tuſc. 77. Poſthumus exegit quod crediderat. pro Rab. 128. Verum enimuero cũ eſſet ✶ 2. binis aut etiã ternis quibuſuis in locis prouinciæ, duodenos ſeſtertios exegiſti. 5.Verr. 168. Mancipes a ciuitatibus pro frumento pecunias exegerunt. in Verr.60. Ego uero & expectabo ea quę polliceris, neque exigam, niſi tuo commodo, & erunt mihi pergrata ſi ſolueris. de Cl.9. Longiores enim expectabo, vel potius exigã. Caſſio, l.15.16.1. Et hanc quidem primam a te exigam operam. de Fin.4. 75. Quo facilius id a te exigam quod peto, nihil tibi a me poſtulanti recuſabo.2.de Or.69. Vt hoc tempore ab iis quod debent exigas. de Pet.Conſ.14. Non ut aliquam a ſe ipſo mercedem exigat charitatis ſuę. Læl.68. Vt enim benefici liberaleſq. ſumus, non ut exigamus gratiam, ſed,&c. de Amic.30. Vt intelligant quid ab illis exigant qui ſe Atticos volunt, &c. de Opt. 244. An exigerem ex te, cogeremque ut reſponderes, niſi,&c.2. de Fin.188. Vt exigeret cum eo de his rebus. Furnio mandaui. 10.fam.54.in ep. Planc. Collectam a conuiua exigere. 2. de Or. 229. columnas ad perpendiculum.3.in Verr.94. Fructus prętermiſſos Att. 4 70.3. Ad veritatem legitimum ius Cæl. Cic. l.8. 6.3. mercedem.3. Verr. 82.2. de Fi.116. Deſperatas pecunias pro Mur.40. Penſionem. Lepidæ, lib.6. 18.2. promiſſum. Off. 3. 137. ex ciuitate reges.2.de Or.108. Tributa Pulchro, lib.3.7.3. reliqua vectigalia, & exacta ſeruare. 12. famil. 37. 10 epiſt. Lentuli. Q.fr.1.1.50. uxorem in Piſ.70. Graue eſt enim homini pudenti petere aliquid magnum ab eo, de quo ſe bene meritum putet: ne id quod petat, exigere magis quam rogare,&c. videatur. Curioni, lib.2 8. Itaque Titurium Toloſę quaternos denarios in ſingulas Vini amphoras portorii nomine exegiſſe. pro Font.8. Reperiretur pecunias ſumpſiſſe mutuas, nomina ſua exegiſſe. 3.Ver. 19. Et cum eſſet tritici modius ſeſtertiis quinque, pro frumento in modios ſingulos duodenos ſeſtertios exegiſſe. 1.Verr.17. Eſt autem infima conditio & fortuna ſeruorum, quibus non male præcipiunt, qui ita iubent uti ut mercenariis, operam exigendã iuſta pręb enda.1.Off. 64. Conuenit autem cum in dando munificum eſſe, tum in exigendo non acerbum.2. Offic. 93. Ad pecunias, quę a colonis debentur, exigendas, legatos Rom. equites ſimus. de Leg.180. Belle negandum eſt, ut oſtendas neceſſitatẽ, demõſtres quã moleſte feras, aliis te id rebus exacturũ eſſe perſuadeas. de Petit. Conſ. 69. ideſt, cumulate compenſaturum.

Exactus.

Pecunia exacta.3.de N.d.12 a ideſt, accepta & collecta. Vigilia exacta fere tertia.3. in Cat.52. Cato, 56. Hoc tantum exacta ætatę laboris, itineriſque ſuſcepit.7.Ver.100.1.Tuſ.149.7.Ver. 17. Eorum aut qui exacta ætate moriuntur, fortuna laudatur. Tuſc.1.77. Exacti reges.1. de Orat.20. ideſt, expulſi, proſcripti. Latonam iam ad pariendum uicinam temporibus exactis fugiſſe in Delum. 3. in Verr. 32.

Exactio.

Illa acerbiſſima exactio capitum atque oſtiorum. Pulchro, l.3.8.18. Exactio nominum extrema. Att.5. 88. 2. Quid operũ publicorum exactio? quid inſcriptio nominis tui? pro Do.ſua,42. Exactio regum.1.de Or.20. Eaque pecunia nõ minor eſſet facta cum ſuperiore exactione.2.de Leg.81. Magno pondere auri coactio de publicis exactionibus. 10.fam.70.in ep. Aſ. Pollionis.

Exiguus.

Exigua firmitate uniuerſus exercitus, numero ampliſſimus. 10.fam. 52.in ep. Planc. Qui numerus etiã bonis rebus exiguus eſſet. Caſſio, lib.12.2.10. 1. de Or. 9. Sumptus ad fructum & ſonus exiguus. in Parad.63. Exigua fortuna.1.de Fin. 95. Exigua & anguſta hora. pro Rab. perduel.100,6. Cui errato proponitur laus exigua. pro L.Agr.21. Significatio voluntatis unius erga alterum exigua. Cn.Pompeio, l.5. 7.3. Contractum, exile, exiguum & vietum cor bonis.2.de Diu.55. Exiguum & anguſtum tempus. pro Rab.92. Exigui temporis opinio. de Or. 92. ad exiguum tempus. de Sen.66. In exiguum anguſtumque concludi. Off.1.79. Ex ingenti quodam oratorem, immenſoque campo in exiguum ſane gyrum compellitis. 3. de Or. 41. Exiguum diem præfinire operi.5.Verr. 13. Exiguum oratorum numerum inueniri. de Or.86. Tenui & exiguo ſermone diſputare. 1.de Or.30. Exiguo tempore abſoluere aliquid. de Leg.157. P.Quintius cũ tenues opes, nullæ facultates, exiguæ amicorum copiæ. pro Q. 1. Hæc noſtra ut exigua & minima contemnimus. Acad.q.edic. 1.lib.2.118. Atq. antea quidẽ maiores copias alere poterat, nũc exiguas vix tueri poteſt. pro Deiot.15. Tu aũt exiguis quibuſdã finibus totum oratoris munus circundediſti.1.de Or. 228.

Exigue.

Celeriter, exigueque dicere.3.de Orat.80. Non meo vitio fit hoc quidem tempore, &c. vt me iſta epiſtola nihil conſoletur: nam & exigue ſcripta eſt & ſuſpiciones magnas habet. Att.11. 34. Hoc eſt, ſtylo exiguo & non elaborato, ſed ſimplici, ſeu ſine põdere. Nihil aut ſero, aut exigue a patria ciui tributum poteſt videri. Plancus Cic. 10. 19. Exigue & exiliter ad calculos vocare amicitiam. de Amic. 52.

Exiguitas.

Nunc exiguitas copiarum receſſum, non dimicationem mihi pręſagiebat. Cæl. Cic.8.29. Exiguitas voluptatum.4.de Fin. 48. Illę ipſæ obſcurationes, quæ propter exiguitatem vix, aut ne vix quidem, apparent.1.de Fin.113.

Exilio.

Mihi crede, tuis & illius literis perlectis, exilui gaudio. Tironi, lib.16.19.1. Cum populi Romani clamore perturbatus exiluiſti. in Verr.269. Exiluit conſcientia excitatus. in Verr.250. Ita properans de ſella exiluit.4. Verr.53.

Exilis.

Exilis copia.4.de Fin.20. Spinoſa & exilis oratio. 3.de Or.

41.de

41. de Cl.Or.41.exile genus orationis.4.ad Her. 158.Genus ſermonis exile,aridum,conciſum ac minutum. 2. de Or. 87. Sed ſi eadem hora aliæ pecudis iecur nitidum atque plenum eſt, aliç horridum & exile,quid eſt, &c.2.de Diu. 46. Exile & macrum ſolum.2.de L.Agr.69.Quid tam exile,quam iſti omnes?1.de Legib.4.De hiſtoricis loquitur.Exilem quendam atque perlucidũ deum fingere . de Nat. deor.1.87. Illorum vero iſta ipſa quam exilia de virtutis vi,&c.4.de Fin. 12. Commoti animi tenuium, exilium in noſtrum ordinem.pro Mur.44. Hoc eſt,plebeiorum. Exiliores orationes.de Cl. 178.

Exiliter.

Etenim videmus iiſdẽ de rebus ieiune quoſdã & exiliter,ut eũ quẽ acutiſſimũ ferunt Chryſippum,diſputauiſſe.1. de Or.27.Nolo verba exiliter exanimata exire, nolo inflata & anhelata grauius.3.de Or.23 .Orationes exiliter ſcriptæ. de Cl.147.

Exilitas.

Inde erat iſta exilitas,quam ille de induſtria conſequebatur. de Cl.Or.156.Quid ergo intereſt?ant qui diſcernes eorũ, quos nominaui,ubertatem in dicendo,& copiam,ab eorum exilitate qui hac dicendi uarietate & elegantia non vtantur?.1.de or.27.

Exilium, *Vide exul.* Eximo.

Illud enim,quod me angebat,non eximis.Tuſ.2.26.Condemnare Diodorum non audet,abſentem de reis eximit. 6. Verr. 57.Is enim qui te ex ærariis exemit,luſtrum condidit, & taurũ immolauit.2.de or.149.Metellus calumnia dicendi tempus exemit.Attic.4.15.id eſt,dicendo diem conſumpſit. Primum igitur eum tamquam e uinculis numerorum eximamus . in Orat. 42. Quod ſi exemeris ex rerum natura beneuolentiæ coniunctionem,nec domus vlla,nec vrbs ſtare poterit.de Amic.23.e.de uectigalibus agrum.2.Phil.100.e.aliquem de ęrariis.de Or.133. e.aliquem de proſcriptorum numero.Att.268.e.aliquem ex obſidione.5.fam.15.Clodius rogatus cœpit diem dicendi.e.ad Q. fr.2.3.e.diem ex menſe.4. Verr. 90.e. ex culpa.2.de Inu. 137.e. horam.6.Phil 209.Nomen alicuius de tabulis e.pro Roſc. Am. 25.Nulli conii cientur in ordinem , nulli eximentur.in Piſ.74. Quo tempore omnis illa mea feſtinatio fuit cum periculo capitis,ob eam cauſam ne tu ex reis eximerere, ſi ego non affuiſſem ad diem.4.Ver.69.

Exemptus.

Si cum populo dies agendi eſſent exempti. ad Q.fra.2.10.9.

Eximius.

Honos eximius & prope ſingularis . de Prouinc. Conſul:31. eximia iniuria.in Verr.Viri fortes,quorum opera eximia in rebus gerendis extitit.pro Sex.Roſ.315. Eximia pulchritudo mũdi.de Nat.d.2.42.Syllę eximia uirtus.pro Roſ.Am.76.e. ingenium.Cæc.lib.6.5.6.Neque enim eſſet uériſimile cum omnibus Siculis faceret iniurias,te illi vnũ eximium,cui conſuleret, fuiſſe.2.Verr.28.id eſt,intactum, & ex numero exemptum . ea quę eximia plæriſque & pręclara uidentur,parua ducere, eaque ratione ſtabili firmaque contemnere,fortis animi magnique ducẽdum eſt.Off.1.95. Sed hæc ipſa, quæ nunc ad me delegare uis, ea ſemper in te eximia & præſtantia fuerunt.2.de Ora. 68.Erat Nice facie eximia,vt prædicatur,vxor Cleomenis,&c. 7. Verr. 65.Fœmina eximia pulchritudine.de Diu.91.Lẽtulum eximiã ſpe, ſummæ virtutis adoleſcentem,cum cæteris artibus, quibus ſtuduiſti ſemper ipſe,tum in primis imitatione tui fac erudias. ad Lentulum,lib.1. 7. 76. Dicendum eſt enim de Cn. Pompeii ſingulari eximiaque uirtute.pro L.Man.1. Iſtæ ueſtræ eximiæ pulchræque virtutes.2.de Fin.66.

Eximie.

Marius eximie L.Plotium dilexit,&c.pro Arch.15.

Exin.

Exin contortis aries tum cornibus hæret. 2.de N.d.163.exin filium eius eſſe mortuum.de Di.1.98.Deiu etiam,ſepe,& exin, pro deinde & pro exinde dicimus.in or.86.

Exinde.

Exinde pecunias æuitatis ordines partiunto.3.de L.10. exin de mari finitimus aer die ac nocte diſtinguitur.de Du. 46.

Exinanio.

Vaſtare atq. exinanire arationes & agros vectigales.5 Verr. 99.Siciliam prouinciam C.Verres per triennium depopulatus eſſe,domos exinaniſſe,fana ſpoliaſſe dicitur.1.Verr.6.Nox illa tota exinanienda naui conſumitur.7.Verr.52.

Exinanitus.

In eum diſſolutus,qui ſolus habuerit conſtratam nauem , & minus exinanitam?7.Verr.82. Imacharenſes iam omni frumento ablato,iam omnibus iniuriis tuis exinanitos, tributum ferre miſeros ac perditos coegiſti.5.Ver.82.Regibus atque gentibus exinanitis.2.de L.Agr.73.

Exiſtimo.

Proinde quaſi iſti aut de Cn.Pompeio aliter , atque ego exiſtimo,ſentiãt.pro D.ſua,25.Ego ſic exiſtimo hos oratores, &c. de Cl.or.177.Simul que non de meis peius,quã de ſe exiſtimat. epi.38.Verres de omnibus bonis male exiſtimat.in Ver.67.Male exiſtimant de homine minime vafro.de Nat.d.1.160.Non.n. omnes eos contemnunt, de quibus male exiſtimant. 2. off. 51. Exiſtimabam id quod erat.4.fa.21.id eſt,quod uerum erat.Dioniſius de Dicęarcho bene exiſtimabat.Att.90. De ingenio eius valde exiſtimaui bene.15.fam.53.Verum de te aratores, utrum denique Siculi uniuerſi bene exiſtiment,ad rem id non pertinere?4.Verr.181.Exiſtiment cæteri quantum mihi debeas.5.fa.13. pro,cæterorum eſto iudicium.Quamuis illi de illo, ad quẽ miſſi eſſent,bene exiſtiment.8.Phil.249.Trebonio,lib.15.21.8.pro Clu.19.Lentulo,lib.1.5.8.Sed quid velim,exiſtima.12.ad Att. 29.id eſt,cogita apud te. Quod ſi maiores noſtri exiſtimaſſent quemquam,&c.con.Rull. 84. Ne me exiſtimaris ad manendum eſſe propenſiorem.Att.120.Tuæ ſapientię eſt, exiſtimare omnẽ amplitudinem & dignitatem in uirtute tua eſſe poſitam. epiſto. 5. Regali nomine dignum aliquem exiſtimare.de haruſp. 26. Aliquid parui auditu exiſtimare. 1.de Inuen. 97. De artibus aliquid exiſtimare. 2. de orat. 3. Eum, qui hoc facit , auarum poſſumus exiſtimare.in Ver.191.off. 40.& 41. ex euentu de conſilio alicuius exiſtimare.Lent.1.7.26.De alicuius ingenio bene exiſtimare.Trebonio,l.15. 21.13.exiſtimare uere de re aliqua. pro Cæl.1.ex aliorum & noſtra mollitia,non ex ipſa virtute de uirtutis robore exiſtimare.5.Tuſ.5 .De ſe bene exiſtimare,ſeſeque diligere.3.off.38.Sed cum uideremus, &c.uterque noſtrum id ſibi ſuſcipiendum putauit,de quo aliquid ſcire atque exiſtimare potuiſſet.pro Syl.9. Maxime exiſtimare conſcientiam mẽtis ſuę.pro Clu.51.Quanta ſim lætitia affectus , cognitis rebus Bruti noſtri,facilius eſt tibi exiſtimare , quam mihi ſcribere. 2. Att.48.& 275.Certiſſimum accipite argumentum,quo facilius de ſingulari eius impudentia exiſtimare poſſitis.4.Ver.11.Non poſſum exiſtimare plus quemquam a ſeipſo,quam me a te amari.ep.256.Scriptores qui nondum ediderunt , de quibus exiſtimare non poſſumus.de Leg.157.exiſtimare te malo , quam me apertius ſcribere.11.fam.21.id eſt,conſiderare. Define unumquẽque moribus tuis exiſtimare.in Sal.275.Vt cum C . Fabricio P. Cornelius homo,ut exiſtimabatur auarus & furax,ſed,&c.2.de or.149.Domi ſuę cum primis honeſtus exiſtimatus eſt M. Fulcinius.pro Cęc.8.pro Clu.40. Infantiſſimus & impudentiſſimus exiſtimari. pro Clu. 39. Ita nonnulli dum operam ſuam multi exiſtimari nolunt,ut &c.2.de or.56.De medico & tu bene exiſtimari ſcribis,& ego ſic audio,epiſt.158.Att 152.Craſſus exiſtimari volebat non didiciſſe.de Or. 109. Quod ſi in Philoſophia tãtum intereſt,&c.quid tandem in cauſis exiſtimandũ eſt, quibus totis moderatur oratio?in or. 29. Ad vnamquamque rẽ exiſtimandam,& momento ſuo ponderandam . pro Font. 278. Torquatus elegans in dicendo,in exiſtimando prudẽs,toto genere perurbanus.de Cl.Or.129.

Exiſtimans.

Vt ne ipſe de ſe bene exiſtimans,ſeſeque diligens, &c. Off.3. 38.Orationis ſubtilitas imitabilis illa quidem videtur eſſe exiſtimanti:ſed nihil eſt experienti minus.in or.42.

Exiſtimatio.

Dignitas atque exiſtimatio.4.Ver.77.Itaque nunc quemadmodum audiar,ſentio,non modo ab his,&c.ſed etiam ab illis, quorum tantum eſt exiſtimatio.pro Clu.64.id eſt,corona. Exiſtimatio bona.pro Cęc.6.Exiſtimatio bona & mala. de Inuen. 66.82.Bona exiſtimatio diuitiis pręſtat.de Or. 124. In hoc genere facilior eſt exiſtimatio,quam reprehenſio.5.Ver.165. Fama & exiſtimatio hominum.pro Cæl. 4. Exiſtimatio eſt incertiſſima.8.fa.5.in ep.Cæl.id eſt,opinio.Cum agitur ingenii noſtri exiſtimatio.2.de or.103. Nam quod de pietate dixiſtis , eſt quidem iſta noſtra exiſtimatio,ſed iudicium certe parentis.pro Cęl 2.Exiſtimatio populi.2.Phil.36.2.in Ver.18.& 28.& 3.13. 1.Att.8.Hoc eſt,fama apud populum. Qua in re ipſius Prętoris caput exiſtimatioque agitur.4.Verr.40.Sãctiſſima alicuius exiſtimatio.pro Roſ.Cõ.8.Exiſtimatio eius ſumma agitur.13. fam.87.Turpis exiſtimatio. pro Cæc. 286. Exiſtimationis partæ fructus.pro Syll.58.Non ille honorem a pueritia, non ſtudia uirtutis,non ullum exiſtimationis bonæ fructum unquam cogitarat.pro Clu.29.Iudicia ſummæ exiſtimationis,& pene dicam capitis.pro Qu.Roſ.47.Si quis eſt in quo tam offenderis,de

quo

quo aliquid ſenſeris, huic nihil credideris, nullam partem exiſtimationis tuę commiſeris. Ad Qu.fr.1.1.21. Priuata ſtudia ſummę exiſtimationis. pro Roſ.Com.9. Exiſtimationi ſuæ conſulere. ad Q.fr.1.1.17. Exiſtimationi alicuius deeſſe. 13.fam.100. Nihil mihi ad exiſtimationem turpius, nihil ad dolorem acerbius accidere potuit. de or.127. Nihil feci ſciens, quod ſit contra aut rem, aut exiſtimationem ſuam. ep.74.& 75. Contra exiſtimationem alicuius uenire. Att.1.1.9. Exiſtimationem lędere. 4. Verr. 125. Offendere exiſtimationem alicuius. pro Planc. 4. Exiſtimationem reconciliare. 2. in Verr. 2. Violare exiſtimationem alicuius. ep.230. Oppianico re & exiſtimatione iam, lege & pronuntiatione nondum condemnato. pro Clu.43. Aſclepiades fortuna egens, vita turpis, exiſtimatione damnatus. pro Flac.27. Perdere aliquid de exiſtimatione. ad Her.4.156. Exiſtimatione innocentię floruerunt Præturæ illæ. pro Fon. 26. In ea exiſtimatione & ętate ſaltauit. pro Deiot. 148. Tacita exiſtimatione reprehendi. de Prouinc.Conſul.33. Homo egens, ſordibus, ſine honore, ſine exiſtimatione, ſine cenſu. pro Flac. 157. Exiſtimationibus hominum vti. 1. ad. Q.fr.33.

Exiſtimator.

Huius generis acerrimus exiſtimator eſt. de Cl.Or.188. Exiſtimator alieni artificii. 3. de Or.47. Tantum detraxit, quantum non quiuis vnus e populo, ſed exiſtimator doctus & intelligens poſſet cognoſcere. de Cl. Or.178. Intelligens dicendi exiſtimator iudicat. de Cl.or. 128. Non ſtultus alieni artificii exiſtimator. de or.150.& de Cl or.277. Meminerimus, inquit, nihil nos præcipiendi cauſa eſſe dicturos: atque ita potius acturos, ut exiſtimatores uideamur loqui, non magiſtri. in Or. 60.

Exiſto.

Idque in maximis Ingeniis, altiſſimiſque animis & exiſtit maxime, & apparet facillime. 1. Tuſcul.52. Ea quo exiſtit & illud, &c. de Nat.deor.4. Is autem exiſtit motu eius caloris, &c. de Nat.d.2.20. pro fit, vel generatur. Hoc malum non modo non exiſtit, verum etiam opprimit, antequam proſpicere atq. explorare potueris. 3. Verr. 27. Exiſtit autem hoc loco quædam quæſtio ſubdifficilis. de Amic.59. Senectus diuturnitate temporum exiſtit. 4. Aca. 215. Infinita ſimillimarum imaginum ſpecies ex innumerabilibus indiuiduis exiſtit. 1. de Nat.d.70. E uirtutibus beata vita exiſtit. 2. de Nat.d.230. Res quę in præſentia exiſtūt. de Inu. 51. In animis exiſtunt maiores etiam varietates, ut in corporibus magnæ diſſimilitudines ſunt. 1. Off.150. Vnde & amicitia exiſtebat, & iuſtitia, & ęquitas. 1. Aca.35. Ex quo magnitudo quoque animi exiſtebat. 4. de Fin. 9. In quo admiratio magna uulgi, delectatio nulla exiſtit. ep.95. Anguis ab ara extitit. de Diu. 122. In capite alicuius extitit corona ex herbis. 2. de Diu.103. Summerſus equus voraginibus non extitit. 1. de Diu. 126. Officium extitit amici in periculis aut adeundis aut communicandis. de Amic. 24. Philoſophandi nobis ſubito ſtudium extitit. 1. de Nat.d.10. Cum terræmotus factus eſſet, vox ab æde Iunonis ex arce extitit, vt ſue plena procuratio fieret. de Diu. 191. Neque diu uox ulla extitit de Diu. 191. Ex qua cum ſumma extitit vtilitas ad res ponderandas, tum maxime ingenua delectatio. Tuſc.242. Tua in me clariſſima & maxima beneficia extiterunt. ep.20. In genere mathematicorum multi perfecti homines extiterunt. 1. de Or.6. Sic inſulſi extiterunt, ut nihil aliud eorum niſi ipſa inſulſitas rideatur. 2. de or.120. Tum etiam magiſtri dicendi multi ſubito extiterunt. de Clar.15. Huius ex vberrimis ſermonibus extiterunt doctiſſimi uiri. de Cl. or. 167. De Gallis conſtituetur, erit qui intercedat, deinde alius exiſtet, qui impediat, &c. ep.115. Exiſtet ex victoria tyrannus. Attic.7.125.3. id eſt, emanabit, enaſcetur. Ex quo tantæ diſcordiæ ſecutæ ſunt, vt Tyranni exiſterent, & optimates exterminarentur. off.50. Si extitiſſet in rege fides, nihil ſapiētius Poſthumo. pro Rabirio Poſth.122. Niſi Ilias extitiſſet illa. pro Arch. 190. Cur plures in omnibus artibus, quam in dicendo mirabiles extitiſſent. de or.85. Ne in eū exiſtam crudelior. Att. 10. 203. 5. Quo pacto concitetur riſus, vbi ſit, quo modo exiſtat, atque repente erumpat. de or.130. In urbe luxuries creatur, ex luxuria exiſtat auaritia neceſſe eſt, ex auaritia erumpat audacia. pro Roſc.Am. 45. Exiſtat ergo ille vir parumper cogitatione veſtra, quoniam re non poteſt. pro Corn.Balbo,36. Quid expectas, an dum ab inferis ille Malleolus exiſtat? in Verr.95. Si qui dentes & pubertatem natura dicat exiſtere, ipſum autem hominem, cui ea exiſtant, non conſtare natura, &c. 2. de Nat.d. 122. Quidquid enim oritur, &c. vt etiam ſi præter conſuetudinem extiterit, præter naturam tamen nō poſſit exiſtere. 2. de Diu.88. Quantum meū ſtudium extiterit dignitatis tuæ tuendæ, non dubito quin, &c. ep.64. Eloquentiam exiſtere talem, qualis fuerit in Craſſo. 2. de Or.4. Ex aliqua familia exiſtere. pro Cęc.24. Fautorem & adiutorem cuiuſque dignitatis exiſtere. Lentul. 1.9. 34. Patronum alicui cauſę exiſtere. pro Roſc. Am.3. Poetam bonum neminem ſine inflammatione animorum exiſtere poſſe, & ſine quodam afflatu quaſi furoris. 2. de or.107. Virtute & conſilio pręſtanti exiſtere. pro Sext.79. Minimam copiam egregiorum poetarum extitiſſe. 1. de or. 6. Nec tam glorioſum exitum tui iudicii extitiſſe, ſed tam prauam inimicorum tuorum mentem fuiſſe mirabar. Pulchro, lib.3.21.5. Spelunca qua ferunt Ditem patrem repente cum curru extitiſſe. in Verr.225.

Exitiabilis, Exitialis, Exitioſus, Exitium, Exitus, *Vide Exeo.*

Exlex.

Non quo illi aut exlegem eſſe Syllam, aut cauſam pecuniæ publicæ contemptam atque abiectā putarēt, ſed, &c. pro Clu.74.

Exoleſco.

Poſteaquam ætas tua iam ad ea patienda, quæ alteri facere collibuiſſet, exoleuerat in Salluſt.8.

Exoletus.

Ille qui ſemper ſecum ſcorta, ſemper exoletos, ſemper lupas ducebat. pro Mil.41.

Exoluo.

Nec exoluit id quod promiſerat. Off.3. 10. Hac ille vi & hoc metu adductus, tantum Decumanis, quantū iſte imperauit, exoluit. 5. Verr. 45. Nomina mea per deos expedi, exolue: bella reliqui, Att.16.333.21. Relaxare ſe occupationibus, & plane exoluere. Mario, lib.7.5.

Exopto.

Sed tibi & gratulor, & ut ſempiternæ laudi tibi ſit iſte Tribunatus, exopto. Curioni, lib.2.6.1. Ego autem cum multis de cauſis te exopto quamprimum videre, &c. Sulp.4.6.12. Nunc ea cognoſce, quæ maxime exoptas. Q. fr. 1.2.24. Omnes te oderunt, tibi peſtem exoptant, te execrantur. in Piſ.76. Torqueor infęlix, ut iam exitum aliquem exoptem. Att.9.184.2. Exoptare ea maxime, quę maiori parti pulcherrima videntur. off.1.165. Exitium exoptare. pro Clu.13. Si vnus ex omnibus exoptandus eſſet. ep.20.

Exoptans.

Complexum exoptans mulier 4. Tuſc. 110.

Exoptatus.

Non modo te exoptatum inimico nuntium primum afferret, ſed etiam cruorem inimici, &c. pro Roſc. Am. 21. Nihil exoptatius aduentu meo, nihil charius. Att.5.105.1. Exoptatiſſima gratulatio. Att.4.70.2.

Exorabilis, Exoratus, *Vide Exoro.*

Exorbeo.

Quæ tantos exhaurire gurgites poſſet, quantas ipſe Byzantiorum, Brogitarumque prædas exorbuit. de Aruſp. 55. Sanguinem decolorem omnem iam exorbuit. 2. Tuſc.32. Guſtaras ciuilem ſanguinem, uel potius exorbueras. 2. Phil. 79. Seruius multorum difficultatem exorbueras. pro Mur.17. Iniquo iudicio aliī cuius ſanguinem exorberi. 1. de or. 214.

Exordium.

Exordium, eſt oratio animum auditoris idonee comparans ad reliquam dictionem: quod eueniet, ſi eum beneuolum, attentum, docilem fecerit. 1. de Inu.29. Exordium, eſt principium orationis, per quod animus auditoris aut iudicis conſtituitur uel apparatur ad audiendum. ad Her.1.3. Exordium cuiuſmodi eſſe debeat. 1. de Inu.37. Exordium commune, 1. ad Her. 11. Exordium in omni conquiſitione rationis difficillimū eſt. de Vniu. 7. Exordium ex contrario. 1. ad Her. 12. Exordium aut exile, aut nugatorium, aut vulgare atque commune. de Or. 137. Atq. huius quoque exordium mali, quoniam principium boni diximus, explicemus. 1. de Inu. 5. Exordium ſeparatum. 1. de Her.11. Exordium ſummum. 2. de Her.80. A Bruto igitur exordium capiamus. 5. Phil. 189. Ergo hinc capiamus exordium, omne animal, &c. de Fin. 129. Ne ve inde nauis inchoandæ cepiſſet exordium. de Fat. 147. Scribendi exordium ab aliquibus tēporibus capere. 1. de Leg.12. A prudentia totius uitæ exordium ducere. 5. de Fin 31. Sempiternæ ſapientiſque vitæ induxit exordium animus. de Vniu.33. Ergo ita naſcetur ex continuatione exordium. 1. Tuſc.14. In exordio quę ſeruanda. 2. de or. 44. In dicendi exordio ſummos etiam Oratores permoueri animaduerſum eſt. 1. de or. 61. exordio vti. 2. de or. 172. ad Her. 1. 5. exordiorum genera duo. 1. ad Heren. 5. 1. de Inu. 30. exordiorum vitia quæ. 1. de Inu.37.

Exordior.

Exordior.

Quæ cum ille dixiſſet, tū ego rurſus quaſi ab alio principio ſum exorſus dicere, non ignoro Quinte. 2. de Diu. 150. Huiuſmodi quadam oratione ſum exorſus. Acad. quæſt. ed. 1. l. 2. 59. Ita exorſus eſt. Acad. q. edit. 2. lib. 1. 10. ἀλλεκτικῶς dictum, ut apud Græcos ἤρξατο. Sic rurſus exorſus eſt Acad. q. ed. 1. li. 2. 13. Tunc dicere exorſus eſt. 1. de Fin. 22. Pertexere quod exorſus eſt aliquis. 2. de Or. 79. Cum ita eſſet exorſus, ad audiendū animos ereximus. 4. Acad. 22. iubent exordiri ita, ut eum qui audiat, beneuolum nobis faciamus. de Or. 126. A principio exordiri. 2. de Diu. 150. A re ipſa exordiri in paruis atque frequentibus cauſis commodius eſt. 2. de Orat. 175. Ab aduerſarii dicto exordiri, & ab eo maxime quod ille nuperrime dixerit. ad Her. 1. 10. Non glorioſe exordiri, magiſque a veritate, quam a dignitate. de or. 18. Qui non timide ad dicendum accedunt, neque in exordienda oratione perturbantur, pene videntur impudentes. 1. de Or. 59. Quamquam maxime proprius eſt locus & in exordiendo & in perorando. 2. de Or. 171.

Exorſus.

Multa quærendo reperiunt, non modo ea quæ iam non poſſunt ipſi diſſoluere, ſed etiam quibus ante exorſa, uel potius detexta, prope retexantur. 2. de or. 86. Sumpta a textoribus metaphora. Quid tumultuaris ſoror? quid inſanis? quid clamore exorſa, verbis paruam rem, magnam facis? pro Cæl. 28.

Exorſus.

Sed pro veſtri imperii dignitate atque gloria, quoniam is eſt exorſus orationis meæ, videte quem vobis animum ſuſcipiendum putetis. pro L. Man. 6.

Exorior.

Non venit idem mihi, quod tu tibi ſcribis, Quoties exorior: ego enim nunc paulum exorior, & maxime quidem his literis, quæ Roma afferuntur, de Domitio, de Picentium cohortibus. Att. 7. 67. Poſt ſolſtitium Canicula exoritur. 2. de Diu. 139. Gloria commotus Epicurus exoritur. 5. Tuſc. 46. Honeſtum ex virtutibus exoritur. 5. de Fin. 115. Exoritur Antipatri ratio ex altera parte. Off. 62. Repentinus nobis Sylla exoritur. 3. pro L. Agr. 7. Sed exorietur Thucydides. de Opt. gen. Or. 244. Subito exoriri nefariam alicuius promulgationem. Lentulo, l. 1. 5. 3.

Exortus.

Sic repente annuli beneficio rex exortus eſt Lydiæ 3. Off. 50. Tum vt exortus eſt in optima Rep. Tiberius Gracchus qui otiū perturbare, &c. 4. Acad. 30. Exortus timor ex conſcientia peccatorum. in Parad. 51. Exorta cædes. Att. 2. 39. 8. Noua quædam illa immanitas exorta eſt. pro Syll. 56. Nefaria libido mulieris importunæ repente exorta eſt. pro Clo. 8. Ferrea tum vero proles exorta repente eſt, Auſaque funeſtum prima eſt fabricarier enſem. 2. de N. d. 38. Hic vero in oculis Senatus populique Romani, nihil poſſe exiſtere, quod non ante extingui atq. opprimi poſſet, quam plane exortum ac natum eſſet. pro L. Agr. 88.

Exortus.

Exortus alicuius ſigni. Diu. 2. 13. Solis exortus, curſus, occaſus nemo miratur, quia quotidie fiunt. ad Her. 23.

Exorno.

Id amplector, exorno, exaggero. de Or. 135. Exornat ample, magnificeque triclinium, exponit ea quibus abundabat, plurima ac pulcherrima uaſa argentea. 6. Verr. 54. Carminibus templorum ac monumētorum aditus exornauit ſuorum. pro Arch. 20. Priuatim & publice præſtantiſſimis & inſtitutis & artibus exornauit eam Græciam, quæ Magna dicta eſt, Pythagoras. 5. Tuſc. 15. Vrbes ſignis, monimentiſque pulcherrimis exornauit. 4. Verr. 3. Ea enim ſigna ego emere ſoleo, quæ ad ſimilitudinē gymnaſiorum exornent mihi in palæſtra locum. Fabio Gallo, l. 7. 24. 7. 2. de Or. 161. Illuſtrare & exornare orationem. de Orat. 256. Exornare philoſophiam falſa gloria. Tuſc. 2. 9. Exornare & deformare rem aliquam ad Her. 3. 132. Et utrūne aliquem exornari oportuit qui iſta prohiberet, ac fieri non ſineret, an non? de Inu. 29. Non exornari ſepulchra opere tectorio. 2. de Leg. 60.

Exornatus.

Domus exornata atque inſtructa. 4. Verr. 59. Clarum atque exornatum tropheum. 1. de Inu. 84. Niſi eum mulieres exornatum ita deprehendiſſet, niſi ex eo loco, &c. Reſ. tali cum careret. de haruſp. reſp. 41. De P. Clodio. At vero vrbem totam, templa deorum, omneſque Italiæ partes, illorum donis ac monimentis exornatas videmus. 3. Verr. 37. Varietate cælum & terras exornatas videmus. de N. d. 1. 17.

Exornator.

Cæteri non exornatores rerum, ſed tantummodo narratores fuerunt. 2. de Or. 29.

Exornatio.

Exornatio in argumentatione quid. 2. ad Her. 61. Exornatio ſimiliter cadens. 4. ad Her. 176. Similiter deſinens. Ibidem. Exornationis vitia. 2. ad Her. 83. Dignitas eſt, quæ reddit ornatā orationem varietate diſtinguens. Hæc in verborum & ſententiarū exornationem diuiditur. ad Her. 4. 161. Verborū exornatio eſt, quæ ipſius ſermonis inſignita continetur perpolitione. Ibidem. Sententiarum exornatio eſt, quæ non in verbis, ſed in ipſis rebus quandam habet dignitatem. Ibidem. In exornatione ſeu demonſtratiuo dicēdi genere quid ſibi proponat orator. Part. 7. Exponere aliquid ſimpliciter ſine vlla exornatione. de Inu. 63.

Exoro.

Exoro vt mecum cœnet. 16. famil. 28. ex epiſt. Ciceronis filii. Ille ea tamen exorabat, quæ volebat auferre: tu extorques. Octauio, 13. Ita me frater exorauit, ut hue ſecum venirem. de Or. 100. Nunc te iam exoremus neceſſe eſt, vt nobis explices, &c. de Or. 96. Exoremus ut ſileat. 1. de Leg. 57. Exorare aliquid uel extorquere. ad Octauium, 46. Quem ego ut mentiatur, inducere poſſum: vt peieret, exorare facile potero. pro Roſc. Com. 27. Impetrare & exorare quidpiam ab aliquo. Att. 15. 15. Ante deterrere te, ne popularis eſſes, non poteramus: ut nunc ſis popularis, exorare non poſſumus. 8. Phil. 247. Viri non eſſe, neque exorari, neque placari. pro Mur. 56. Cum facile exorari Cæſar, tum ſemel exorari ſoles. pro Deiotaro, 5. Negat illa poſſe hominem exorari. in Verr. 104. Bene meritos quin colas, exorari fas non eſt. Poſtquam. 203.

Exoratus.

Is exoratus eſt a ſcorto, vt ſecuri feriret aliquem. de Sen. 85. Poſt exoratus, in iſto permagnā pecuniā popoſcit. pro Clu. 54.

Exorabilis.

Deinde exorabilis populus, facilis ſuffragio pro ſalute. pro D. ſua 136. Minus exorabilem aliquem experiri. Att. 17. Nam ſi implacabiles iracundiæ ſint, ſumma eſt acerbitas: ſin autem exorabiles, ſumma leuitas: &c. ad Q. fr. 1. 30.

Exorſus, *Vide Exordior*.

Exotericus.

Ariſtoteles in libris, quos exotericos uocat, &c. Att. 63.

Expalleſco.

Erubuiſſe, expalluiſſe, titubaſſe. ad Her. 7.

Expecto.

Expecto auide tuas literas. 12. fam. 8. Expecto ſuſpenſo animo quid agat. 4. Att. 39. Quod dedecus maius a Philoſopho nullum expecto. 2. Tuſc. 50. Ego nauem paraui, tuas literas tamen expecto, ut ſciā quid reſpondeant cōſultationi meę. Att. 8. 148. 4. Expectat animus. 15. Att. 16. Hanc rem auidiſſime ciuitas expectat. 14. Phil. 306. Aō dum beſtię loquantur, expectamus? 1. de Diu. 142. Quod expectamus magna cum ſpe. 16. Att. 51. Sed curſum expectamus. Att. 71. Nos hic te ad menſem Ianuarium expectamus, ex quodam rumore, an ex literis tuis ad alios miſſis? 1. Att. 1. 12. Expectamus te, te, deſideramus, te iam etiam arcerſimus. 1. Att. 56. Aures expectant, ut verbis colligentur ſententiæ. in Or. 96. A te hoc ciuitas, uel omnes potius gentes non expectant ſolum, ſed etiam poſtulant. Bruto, lib. 11. 5. 7. Appio Pulchro, lib 3. 10. 5. Expectabam ſiquid ſcriberes. 16. Attic. 5. Horę, quibus expectabam, longę videbantur. 12. Att. 8. Diem ex die expectabam, ut ſtatuerem quid eſſet faciendum. Att. 117. Longiores enim expectabo, vel potius exigam. Caſſio, lib. 15. 16. 2. Expecta me hoc biduo. 7. fam. 12. ideſt, intra hoc biduum. De Caii Gracchi autem Tribunatu quid expectem, non libet augurari de Amic. 39. Ad quæ tempora te expectem. 4. Att. 52. Reliquum eſt, ut tuam profectionem amore proſequar, reditum ſpe expectem, abſentem memoria colam. ep. 256. Omnia volo a me & poſtules & expectes. ep. 40. Amicorū cauſa honeſta faciamus, ne expectemus quidem dū rogemur. de Amic. 42. 4. de F. 0. 5. 6. Verr. 42. Expectemus Tarteſiorum regis ętatē. de Sen. 63. ideſt, Speremus tandiu uos uicturos, quandiu uixit Tarteſius rex. Expectetis ad extremum, & me meum dicendi ordinem ſeruare patiamini. pro Clu. 3. Expectarem ſedens quoad uocarer. 14. Att. 2. Non neceſſe eſt expectare, quin mox fiat, &c. de Inuent. 73. Expectare aliquid acerrime. 15. fam. 18. Magna cum ſpe aliquid expectare. Att. 16. 345. 3. Aliquo loco expectare. 4. Acad. 39. Cœpit velle ea Trebatium expectare a te, quę ſperaſſet a me. 7. fam. 13. Multa ſunt; ſed in aliud tēpus expectare velis. Att. 1. 12. 16,

Expectare

Expectare acriter nuntium.8.fam.5.epi.Cęlii.Nuntios.c.Att.16.333.1 t.Ab aliquo omnia.c.Bru.1 t.5.4.c.noli lõgas preces.ad Brut.29.in ep.Bruti. Spe reditum alicuius expectare. Trebonio,lib.15.21.13.Expectare te arbitror, hęc tam longe repetita principia quo ſpectent.Planc.13. 30. 4. De Aufidio non puto te expectare dum ſcribam, &c. in Ant. Expectare teſtamenta amicorum. Parad. 55. Si homines tranſitum tempeſtatis expectare potuiſſent.ad Att.8.36.2.neque hoc loco expectandum eſt,dum de remo inflexo reſpondeam.Acad.q.6. Quæ a ſumma uirtute, ſummoque ingenio expectanda ſunt,expectare. Curioni, lib.2.2.7.Vehementer a me expectatum erat.5.fam.17.id eſt, in ſumma expectatione erat apud me.

Expectatus.

Aduentus tuus mihi ſuauiſſimus,expectatiſſimuſq. erit. Att.57.Charus omnibus expectatuſque uenies. Tironi, lib. 16.2.2. Expectatas literas primo quidem cum deſiderio, nunc vero etiã cum timore.2.ad Q. fr. 16. Senſi ego tum in optimo filio meo, tum in expectatis ad ampliſſimam dignitatem fratribus tuis Scipio,omni ętati mortem eſſe communem.Cat. 62. id eſt,de quo ſpes eſt, eum fore clariſsimum. Nihil vnquam expectatius fuit. Suauiſsimus & expectatiſsimus alicuius aduẽtus Att.4.73.1.Intellexi te laborare,ut ad me tuę expectatiſsimę literæ perferantur.10.fa.8.in ep.Planc.& 16.10.

Expectatio.

Harum rerum non ſolum euentus atque perpeſſio,ſed etiam conditio, expectatio, mentio ipſa denique indigna homine libero eſt.pro Rabir.perduel. reo, 12. Præteritorum recordatio eſt acerba,& acerbior expectatio reliquorum.de Cl.Or.145.Expectatio mihi breuis eſt.14 fam.3.Quo iſta maiora feciſti,eo me maior expectatio tenet quibuſdam rationibus.2.de Or.41.Omnis expectatio noſtra erat in nuntiis Brunduſinis.Att.31. Summa omnium expectatio, quidnam ſententiæ ferent nummarii iudices.pro Clu.33. Summa eſt expectatio tui. ad Brut. 15. 17. Conturbat me expectatio tua.4.Acad.20. Animi & ingenii alicuius tanta expectatio. Curioni,lib.2.1.6.Occurrere expectationi alicuius.pro Clu. 49. Ego huic ſpei & expectationi, quæ nobis proponitur, maxime tamen volui prętoſtolari apud te in Epeiro.3.Att.33.Expectationi eorum qui audiunt, ſtatim ſuccurrendum.2.de or.172.Afferre non pacuã expectationem alicui. Att.3.30.In ſummam expectationem adducere aliquem.Tuſc.1.32. Commorat aliquis expectationem. Q. fr.2, 1. Sui expectationẽ concitare,hanc ſuſtinere & tueri. Curioni,lib.2.2.Expectationẽ corripere.8.fa.16.in ep. Cęl.Decipere expectationem alicuius.2.de Or.159. Quantam porro mihi expectationem dediſti conuiuii iſtius ἀσυλλόγου.Att.2.31.Scribis mirificam eſſe expectationem mei.Att.7.157.4. In aliquibus expectationem noſtram eſſe.Att 8.165.1.Explere expectationem omnem diuturni deſyderii noſtri.1.de or. 102. Varronis ſermo facit expectationem Cæſaris.Att.3.22. Vt etiam maiorem expectationem mei faciã. Aca.q.ed.1.lib.x.11.Sui expectationem facere. 4. Acad.x1.Scio me in reſpondendo non habere magnã expectationẽ,quod, &c. in Salluſt.1.Att 7.135.1.Quantam tu mihi moues expectationem de ſermone Bibuli? Att.33. Hoc itã præter expectationẽ accidit.2.de or.157.Nihil magis ridetur, quam quod eſt præter expectationem.de or.135. Suſpendere oratione vnius,expectationem alterius.pro Clu.5. Suſtinet enim non paruam expectationem imitandæ induſtriæ noſtræ,magnam honorum, nonnullam fortaſſe nominis.3.off.8. 2. fam. 2. Vincere expectationem omnium.7.Verr.9.Hoc eſt,opinionem & exiſtimationem. Expectatione ſingularum horarum angebar.9.ad Att.1.Expectatione crucior.9.Att.58.in ep. Balbi. Neſcis quanta cum expectatione Cotta ſim te auditurus. 3.de Nat.d.1. Nihil aliquorum expectatione dignum,&c.aut cuiquam nouum dicere. 1. de or.68.Expectatione rerum bonarum animus erigitur.2.de Leg. 29.In expectatione ſum omnium rerum.10.fam.8.in ep.Plan. In expectatione eſt aduentus. 9. fam. 9. In expectatione eſt hoc iudicium, etiam in bona ſpe.8.fa.40.In expectatione erant omnia. 12. fa.51.In ſumma expectatione rem eſſe Att. 8. 34. In rerum omniũ expectatione eſſe. Plancus Cic.10. 4.7. Summa ſcito in expectatione te eſſe. ep. 19. Pendeo animi expectatione Corfinienſi, in qua de ſalute Reipub.decernitur. Attic.8.17. Nolo ſuſpenſam & incertam plebem Rom. obſcura ſpe & cæca expectatione pendere.2.de Leg.Agr.68.Ex tuis literis plenus ſum expectatione de Pompeio.3.Att.19.Ea cauſa quo concurſu hominum, qua expectatione defenſa eſt.de or.99. Expectatione ea magis ſum ſolicitus,quam metu.x.ad Q.fr.39.Expectatione ea torqueor.8.Att.51. Expectationes crebras tui nobis cõmoues. 1.Att.2.Nũc has expectationes habemus duas,vnam,&c.alteram, &c.in Ant.51.

Expectoro.

Tum pauor ſapientiam mihi omnem ex animo expectorat.3.de or.85,& 121.4.Tuſc.30.

Expedio.

Expedio me ad Druſum,inde ad Scaurum.Att.4.84.9. Nihil expedio.9.ad Att.61.id eſt,cogitatione nihil explico. Nomina mea per deos expedi, exolue. Att. 16. 17. Breui expediam,agro bene culto,&c.de Sen. 89. Aut nos expedies omni moleſtia, aut eris particeps.Att.3.40.3.& 1.66.Imo habeo gratiam,hærerem enim,niſi tu me expediſſes.in Piſ.58.Expedias, & ſolutum relinquas.16.Att.17.Quod ſatiſdato debeo, peto a te vt ante prouideas,plane expedias,& ſolutum relinquas.Att.255.Peto a te ut eum expedias.ep.219.Peto a te ut eius negotia explices & expedias,tum iure & poteſtate quam habes,tum etiam authoritate & conſilio tuo.13.fam.84. Nunc de peripetaſmatis quemadmodũ te expedias non habes.6.Verr.24. Ego, ſi quæ volo expediero, breui tempore te,vt ſpero,uidebo.ad Marium,l.7.3.19. Me quotidie aliud ex alio impedit. ſed ſi me expediero, vt in iſta loca uenire poſsim, non committam vt te ſero a me certiorem factũ putes.Pæto,lib 9.19.4.pro Rab.Poſth.15.Cauſam alicuius expedire.de haruſp.reſp. 15. Exitum inſtitutæ orationis expedire. Appio,lib.3.11.5.Ii,remotis ſenſibus, ne id ipſum quidem expedire poſſunt,quod differunt.de Fin.62.Non deſinam cum Galba communicare,ſi quid expedire potero.ep.92.Expedire rem aliquam plane & perſpicue.de Fin.3.16.Expedire rem, & cõſilium ex tempore capere poſſe. 2. off. 47. Sapientis eſt, cum ſtultitia ſua impeditus ſit, quoquomodo poſsit ſe expedire. pro. Rab. Poſth.126.Expedire ſe ab omni occupatione.Att.3.61.3.Expedire ſe de commiſſo adulterio.6.Verr. Videte,ut dum expedire ſeſe vult,induat.in Ver.129. Nihil eſt quod expedire tam facile poſſimus.de Nat.d.1. 6. Si uita noſtra in aliquas inſidias incideret,omnis honeſta ratio eſſet expediendæ ſalutis.pro Mil.7.Ad expediendum te,ſi cauſa fuerit,commorere.Qu.fr.316.Expediẽdis conficiendiſq. rebus vincere alios.de Cl.79.Nam non expeditur ſucceſſio,cum,&c.Cælius ad Cic.8. 9. 5. Itaque proximis literis conſilium meum expedietur. Aſinius Pollio ad Cic. 10. 77.Dum hic nodus expedietur, non putet Senatus, non ante, quam ſucceſſum ſit,oportere decedere. Att.5. 46. Si quid expediri poſsit.6.fam.50.Cum repẽte hominem proripi, atque in foro medio nudari ac deligari,& virgas expediri iubet.7. Verr.126.

Expedit.

Ad diuturnitatem victoriæ & dominationis alicuius expedit. Att.7.140.1.Omnibus bonis expedit ſaluam eſſe Remp.in Ant.249.Neque ex omnibus oppidis contrahere omnes copias expedit,ne receptam amittam. Att.130.Si ita expedit. ad Qu. fr. x. 6.5.id eſt, Si commodum eſt, vel neceſſe eſt ita fieri, vt melius res ſe habeat.Idem expedit & tibi & mihi.con. Rull.79.Poſt hominum memoriam fuiſſe arbitror,cui damnari expediret. 3.Ver.5.Nam uel vt non idem expediret,incidere ſæpe,&c.de Am.32. Cum pecunia Ceſenniæ ex illa hæreditate deberetur, eam porro in prædiis collocari maxime expediret. pro Cæc. 12. Multi dubitabant quid optimum eſſet, multi quid ſibi expediret, &c. pro Marcel.28.Quid rectum ſit,apparet:quid expediat, obſcurũ eſt.Ruſo,li.5.19.7.Facere quod vtile ſit,quodque expediat. off. 67.Imo intelligat nihil nec expedire, nec vtile eſſe, quod ſit iniuſtum.3.off.100.

Expeditus.

Expeditus,ſolutus,liber,nulla re implicatus.1.Acad.188. nũdum eſt plane expeditus.Att.4.85.13.nunc iam ſum expeditus. 12.fam.19.i. liberatus aliqua cura. Facilis & expeditus ad dicẽdum.de Cl.or.93.Doctus ex diſciplina,& a natura ad dicendum ſatis ſolutus atque expeditus vir.de Cl.or. 131. Bonorum animus ad nutum noſtri ordinis expeditus iam non erit. in Ant.236.de haruſp.reſp.59.Acer & acutus in dicendo, & ad pronuntiandum expeditus vir.1.de or.71.Expeditus exercitus.ad Catonem,lib.15.4.21.Exercitus ad mutãdum expeditus. Att.5.106.4.Obuiam fit ei Clodius expeditus in equo,nulla rheda, nullis impedimentis.pro Mil.106.Hic cum cæteris,quæ habebat, vadimonia differt,vt expeditus in Galliam proficiſci poſſet. pro Q.12.Pompeius expeditus anteceſſerat legiones xi. Luceria. Att.124.Sed quoniam mea cauſa expedita eſt, videamus nunc quid aruſpices dicant.de haruſp.reſp.247. Expedita & profluens celeritas.de Cl.or.116.Inops & expedita diſciplina. de Cl. or. 143. Diſcipline Hermagoræ ad inueniendum expedita. de Cl. 188. Facilis & expedita diſtinctio.lib.1. de Fin. 26. Expedita excuſatio.Att.16. 334. 5.Expedita & perfacile currens oratio. de Cl. or.120.Expedita pecunia.11.fam. 39. Expeditum iter. 8. 164.1.

Senatuſ-

Senatuſconſultum expeditum. Att.5.91. Expeditum & impeditum relinquere, contraria. 11. Att.1 Expeditio nobis homine & parato opus eſt, &c. in Ant.236. Acres, ad uim prompti, ad ſcditionem parati, armati in cinere, & expediti ad cædem homines. 2. pro L. Agr, 81. Expedita conſilia. 9. Att.50. Negotia & ampla & expedita ad Lentul.1.3. 1. Sed me multa impedierunt, quæ ne nunc quidem expedita ſunt. ep.239. Sic habeto, nihil nobis expeditis fore fortunatius. Qu.fr.316. Quos locos multa cômẽtatione & meditatione paratos atque expeditos habere debetis. de or.119. Expeditas rationes habere. 10.fa.56. Argumenta expedita ſtatim depromere. 2. de or. 64. Expedita habet ſubſidia. 10. fam.52. in epiſt. Planc. Illam uiam ſibi uident expeditiorem ad honores. pro Flac.8 Ad explicandum expeditiſſima res. Q. fra. 3.16.9. Reditum in cælum patere, optimoque & iuſtiſſimo cuique expeditiſſimum. de Amic.12. Neque expeditiſſimam dimicationem putamus. 10. fam.54. in ep. Planc. Ea ſunt ad explicandũ expeditiſſima. ad Q. fr.316. Quare aduola, expeditiſſima mihi erunt omnia, ſi te uidebo. Att 36.

Expedite.

Expedite explicere. de Cl. or.127. e. nauigare. Att.6.119. 3. Celeriter & e. percipere. 5. de Fin.63. Sed ut expeditius ratio tradatur, ea quę propoſuimus, breui nominabuntur. 2. de Inu.135.

Expeditio.

Expeditio & celerior remuneratio. 2. off. 101. Educere exercitum in expeditionem. 1. de Diu.125. Habet paucis comprehenſa breuitas multarum rerum expeditionem. 4. ad Her.193.

Expello.

Expellere aliquem ciuitate. Tuſcul.5.75. e domo. in Piſ. 11. Italia e. Att.10.195. 3. e. & iniicere aliquem ex prædio. pro Q. 14. e. aliquem regno. 1. Tuſc.73. e. tyrannum. Tuſc.1.73. Hæc tanta uirtus ex hac urbe expelletur, exterminabitur, eiicietur? pro Mil.78. Sic enim dico, ſi Campanus ager diuidatur, exturbari & expelli plebẽm ex agris, non conſtitui & collocari. 2. pro Lege Agra.83. expelli patria. Tuſ.5.76.

Expulſus.

Expulſa atque exturbata filia. pro Clu. 10. Mitto cupiditate matris expulſam ex matrimonio filiam, quæ, &c. pro Clu. 149. Deinde ubi multi ab illo violati, ſpoliati, bonis expulſi, multi etiam hæc timentes, in ſuſpicionem caderent. pro Mil. expulſi bonis omnibus Romam venerunt. 4. Verr.43. 5. Verr.107. Nõ expulſi, ſed euocati e patria. Att.8.146.4.

Expulſio.

Atque ob inuidas ciuium bene meritorum expulſione. Off.2. 27. Expulſiones uicinorum. in Parad.59.

Expulſor.

Iſte bonorum poſſeſſor, expulſor, ereptor. pro Quin.15.

Expultrix.

Expultrix uitiorum Philoſophia. 5. Tuſ.7.

Expendo.

Vos, qui in iudiciis diligenter teſtem expenditis. pro Flac.9. Nec uero utetur inprudenter hac copia, ſed omnia expendet ac ſeliget. in or.27. Deinde hoc expendite atque ęſtimate pecunia. 7. Verr.18. Expendant ſeipſi. pro Flac.48. Equidem cum colligo argumenta cauſarum, non tam ea numerare ſoleo, quam expendere. 2. de Or.170. Nos qui hæc arte aliqua volumus expendere. de claris Or.97. Pœnas expendere alicui. 2. Tuſc.40. Quę contẽplantes, expendere oportebit quid quiſque habeat. 1. Off. 158. Expendere & ęſtimare uoluptates. poſt red. in Senatu. 13. Hæc mira laus eſt, quæ non poetarum carminibus, non annaliũ monimentis celebratur, ſed prudentium iudicio expenditur. pro Rab. Poſth.26.

Expenſus.

Ante pedes Prętoris in foro expenſum eſt auri pondeo centum paulo minus per Sextũ Cæſium Equitem Romanum caſtiſſimum hominem atque integerrimum: pro Flac.53. Habere argentarii tabulas in quibus ſibi expenſa pecunia lata ſit. pro Cæc.12. Qui pecuniam expenſam tulerunt. pro Roſc. Comœdo, 1. Mentio facta eſt de legione ea, quam expenſam tulit Caio Cæſari Pompeius. Cælius Cic. 8.10.

Expenſum.

Expenſi & accepti codex. pro Roſc. Com.2. Videas enim vnde nummi ſint, mihi feras expenſum. Att.15.329.14. Pro eo tibi pręſentem pecuniam ſolui imperaui, ne tu expenſum muneribus ferres. Att.2.14. id eſt, ne te donaſſe eum mihi exiſtimares: volo.n. eum emptum mihi eſſe. Quis vnquam in illo Iano inuentus eſt, qui L. Antonio mille nummum ferret expenſum? 6. Phil. 214. Expenſum alicui offerre. 7. Att.20. Ex litibus æſtimatis Dolabellæ Pr. & Propr. quod minus Dolabella Verri acceptum retulit, quam Verres illi expenſum tulerit. 3. Verr. 70. Scripſiſſet ille, ſi non iuſſu huius expenſum tuliſſet? non ſcripſiſſet hic, &c. pro Roſci. Comœdo.1. Cui expenſum tulerit. 10. At.48. Si mihi expenſa iſta ſeſtertia centum tuliſſes Ruffo, lib.5.20. 28. Hæc pecunia neceſſe eſt aut data, aut expenſa lata, aut ſtipulata ſit. pro Roſc. Com.7. Quando Chryſogono expenſa relata ſunt? 3. Verr.65.

Expergiſcor.

Expergiſcimini aliquando, atque exurgite. Nondum opinor eſt experrectus. 1. Tuſc.147. Sed non ita experrecti ſumus, ut a te cauere poſſimus. in Sal. 274. Itaque ſimul experrecti ſumus, uiſa illa contemnimus. Acad.14. Si dormis, expergiſcere: ſi ſtas, ingredere. Att. lib.2. 38. 3. Deinde cum ſomno repetito ſimul cum ſole experrectus eſſem, datur mihi epiſtola a ſororis tuæ filio. Att.13.290.1. Cum autem experrectus eſſes hora ſecunda fere, te ſibi ſomnium narrauiſſe. 1. de Diu.104.

Experrectus.

Idcircone experrecta nobilitas armis atque ferro Remp. recuperauit, &c. pro Sex. Roſc.83. Noctu, lumine appoſito, experrecta nutrix animaduertit puerum, &c. 1. de Diu. 133. Experrecta uirtus. in Piſ.21.

Expergefacio.

Hic Italiam tumultus expergefecit terrore ſubito. ad Her.34. Si forte expergefacere te poſſes. 7. Verr.31.

Experior.

Omnia expertus ſum. 1. Att.7. De Bruto etiam experti ſumus, quod nuper in edicto tuo ſcripſeram rogatu tuo Att.235. Itaque omnia experiar, &, vt ſpero, aſſequar. Att.7.11. Experiar, & tentabo omnia, neque deſiſtam, &c. Brutus. Cic. 50. Siquid in controuerſiam ueniret, aut intra parietes, aut ſummo iure experiretur. pro Q.20. Amorem alicuius in certo tempore experiri. Att.19.343. 1. Experiri cum aliquo de iniuriis pro Cęl. 14. Si quid cum periculo experiri uelis, in Caria id potiſſimum eſt faciendum. pro Flac.51. De aliquo experiri. Att.14.318.4. De ſeipſo experiri. 12. Phil.312. Experiri id nollent quod ſe aſſequi poſſe diffidant in orat.2. Ego quod in meipſo experiri potui, ad te deferam. Planco, lib. 13. 30. 15. Experiri ius. pro Cecin. 24. & pro Sext.79. Iudicio graui experiri nolebas. pro Quint. Roſ.49. Experiri & ſubire labores. pro Sex.121. Ego experiri non potui, latitauit, procuratorem nullum reliquit. pro Quint.50. Experiri prius omnia malui. 12. fam.33. in epiſt. Lent. Omnes omnia experiri par eſt, qui res magnas & magnopere expetendas concupiuerunt. in Or.1. Taciturnitatem alicuius experiri. de claris or.124. Ne uim ſuam experiri vellet. Diu.1.51. Vim ueneni experiri in aliquo, & eius perceleri interitu uenenum comprobari. pro Cæl.46. Homines inermes qui ad conſtitutum, experiundi iuris gratia, ueniſſent. pro Cæc. 24. Quod quoniam me ſępius rogas, aggrediar, non tam perficiundi ſpe, quam experiundi voluntate. in Or. 2. Nunc ſi ſine periculo experiundum erit, experiar certe, ut hinc auolem. Att.9. 181. 7. Nam quod aiunt, quadringenta ſeptuaginta annorum in periclitandis experiundiſque pueris quicunque eſſent nati, Babylonios poſuiſſe, fallũt 2. de Diu.145.

Experiens.

Promptus & experiens homo. 6. Verr. 31. Vir fortis & experiens, & domi nobilis. pro Clu 16. Quæ ego experiens quotidie ſic probo, vt ea mihi ſalutem afferre videantur. Sulp.4.3.11. Nympho eſt Centuripinus, homo gnauus & induſtrius, experientiſſimus ac diligentiſſimus arator. 5. Ver.43.

Expertus.

Dicam enim tibi Catule, non tam doctus, quam (id quod eſt maius) expertus. 2. de orat.39. In rebus ſuis & alterius expertus. Lentulo, lib.1.9.8. Omnia quæ dico de Plancio, dico expertus in nobis. pro Planc. 17. Expertus promitto tibi & ſpondeo. 13. fam.20. Experta eſſet Africa eandem clementiam, quam cognouit Aſia. 15. fam.41. Experta atque perſpecta obtrectatorum vox. pro Corn.12. Sunt igitur firmi & ſtabiles & conſtantes eligẽdi, cuius generis eſt magna penuria: & iudicare difficile eſt ſane niſi expertum. de Amic.55. Expertum habemus. 10. fam.52. in epi. Planc. pro experti ſumus. Hæc habui de ſenectute quæ dicerem, ad quam vtinam perueniatis: ut ea quæ ex me audiſtis, re experti, probare poſſitis. de Sen.78. Hoc quam crebro accidat, experti debemus ſcire. pro Mil. 114. Neq. id coniectura proſpiciebamus, ſed iam experti uidebamus. pro D. ſua.9.

Experientia.

Experientia patrimonii amplificandi. pro Rab. Poſt.27. Quę

ſi aduentus meus repreſſerit, agam gratias fortunæ, conſtantiæque meæ, quę me ad hanc experientiam excitauit. Plancus ad Cic.10.38.

Experimentum.

Sed nimirum hoc maximum eſt experimentum, cum conſtet, &c. Tuſc.2 06.

Expers.

Expers animi aut rationis. de Nat.d.2.16. Minime eſt expers caloris. de Nat.d.2.20. Rudis, ignarus rerum, expers cõſilii aut ingenii. pro Sextio.38. Expers corporis. Acad.1 .lib.1.18. ἀσώματον Græcis. Expers cupiditatum & æmulationum.1.Tuſ.37. Honeſtatis expers tutio aut uoluptas.2. de Fin. 64. Humanitatis expers. Octauio.4.2.de Diu.64. Expers iniuriarum & commodorum.3.Ver.90. Omnium periculorum expers. Plan.lib.4.14.10. Vtens ratione, & Expers rationis, contraria. in Top.36.1. Acad.55.1.off.76. Tuſc. 1.65. ἄλογος Expers Reip. 18. Phil. 325. Expers temporum & ſermonum. pro Sylla.7. Expers terræ ſolidum nihil eſſe poteſt. de Vniu.15. Nemo ita uiuebat, ut nulla eius uitæ pars ſummæ turpitudinis eſſet expers.4. Verr.139. expers utriusis. de Nat.d.1.78. Vtriuſque potius nõ expers. or. 198. Placet aliquem expertẽ alicuius rei, &c. pro Corn. Balbo. 48. Teſtificor, me expertẽ belli fuiſſe.8. Att.12. Antoniũ omnino omnis eruditionis expertẽ atq. ignarum fuiſſe. 2.de or. 1. expertem quinque reliquis motibus orbem eum eſſe noluit. de Vniu.47. Nullius ornamenti expertem præſertim in Republica oratorem eſſe oportere.1.de or.138. Serpit enim neſcio quo modo per omnium uitam amicitia: nec ullam ætatis degendæ rationem patitur eſſe expertem ſui. de Amic. 71. His quidem temporibus in omni orbe terrarum uacui, expertes, ſoluti ac liberi fuerunt ab omni ſumptu, moleſtia, munere.6. Verr.10. Præmiorum, beneficiorumque expertes aliquos facere. pro Corn. Balbo.14. Feræ rationis & orationis expertes. off.11. Pompeius omnes nos ἀπροσηγορήτους expertes ſui tanti, ac tam inuſitati conſilii relinquebat. Att. 123. Solum eſt enim ex tot animantium generibus atque naturis, particeps rationis & cogitationis: cum cętera ſint omnia expertia. 1. de Leg.33.2.de Fin.64. Quæ expertia rationis homini inſederunt. de Vniu. 57. expertibus rationis errorem incutiunt emerſi deorum orbes. de Vniu.47.

Expeto.

Dum impudentiæ nonnullorum negotiatorum reſiſto, dum noſtram gloriam tua uirtute augeri expeto, feci non ſapienter. Q.fr.1.1.2. Certe hoc quod tu expetis nemo umquam aſſequetur.1.de or.66. Italia ab hoc auxilium magnopere expetiuit. pro Pomp.9. Tuſc.2.15. pro Mil.31. A me quidem etiam pœnas expetiſtis, quibus coniuratorum manes mortuorum expiaretis. in Piſ.11. Erichthei filię cupide mortem expetiuerunt. ep.173. expetam promiſſum tuum, quo in literis uteris. 6. fam. 46. in ep. Bithynici. Vt mihi quidem uideantur dii immortales, etiam ſi pœnas a Pop. Romano ob aliquod delictum expetiuerint, &c. pro L.Man. 10. pro Mil.42.& de haruſp. reſp. 40. Depoſcere & expetere aliquem imperatorem ad bellum. pro L.Man. 3. expetere aliquem in alterius pœnam. de Prouinc Conſ. 4. Maxime aliquem expetere. de claris. or.109. A natura expetere aliquid. 3.de or.66. Vehementer aliquid expetere uel cõtemnere. 1. off. 42. Expetere amicitias. Lęl.29. Cum perſuaſum, ſit nihil hominem, niſi quod honeſtum decorumque ſit, aut admirari, aut optare, aut expetere oportere. 1.off.95 Expetere pœnas domeſtici ſanguinis. de Ar.154. In aliquorum reditum eorum expetere. Appio Pulchro l.3.10.16. Expetere ſacra ex libris. de har. reſp. 24. Sapientiam expetere.1. de Fin.72. Vitam alicuius expetere. pro Deio. 21. In concionibus tracta quædã & fluens expetitur oratio. in or.36. Si pecunia tãtopere expetitur, quãto gloria magis eſt expetenda? de or. 124. Si ſapientia tantopere expetitur. de or.142. Nũc ſapiẽtia expetitur, quod eſt tãquã artifex cõparãde uoluptatis, quæ ſit animi corporiſque expleta uirtutibus. de Fin.153. Expetuntur diuitiæ tum ad uſus uitæ neceſſarios, tum ad perfruendas uoluptates.1.off. Nunc e Flacco Lentuli pœnæ per nos expetuntur. pro Flac.73. Summa cupiditate Athenienſiũ ſacra expetuntur.6. Verr 97. Antonius, qui maxime expetebatur, facilis in cauſis reiiciendis fuit. de clar. 183. Expetantur eę pœnæ a liberis.3.de Nat.d.67. Itaque Epicurus ſemper hoc utitur, ut probet uoluptatẽ natura expeti, quod, &c. de Fin.2.56.

Expetendus.

Ille nocturnus ad urbem aduentus, uitandus potius, quam expetendus fuit. pro Mil.112. Amicitia expetenda. Pulchro, l. 3.10.29. Expetẽda per ſe uirtus.1.de Fin.39. Quod expetendũ, id certe approbandum. Tuſc.5.34. Quod optabile, expetendũ eſt: quod expetendum, laudabile.4.de Fin. 82. Quod ſit ipſum ui, ſua propterque ſe expetendum. de Fin.38. Magnopere expetẽdum nihil eſſe in uita niſi laudem atque honeſtatem. pro Arch. 10. Voluptatem per ſe eſſe expetendam, & dolorem ipſum per ſe eſſe fugiendum. de Fin.1.24. Nec me κενὸν in expetendo cognoſces, nec ἄτυφον in abiiciendo. Att.6. 120. 3. Quæ tamen omnia in expetẽda amicitia tua ſecutus ſum. ep.42. Cętera aut omnino nihil habere momẽti, aut tantum, ut nec expetẽda nec fugienda, ſed eligenda modo, aut reiicienda ſint. 2. de Fin. 65. & 1.47.72.73. Vulgo expetenda atque optabilia dicendo amplificat atque ornat orator. 1.de or. 118. Expetendæ fugiendæque res. Acad.q.ed.2.li.1.13. Expetendorum duo genera. de Fin.lib. 5.62. Expetendorum & uitandorum genera tria.3.de Inu.238. Magnas & magnopere expetendas res concupere. in or.2.

Expetens.

Ne legaretur A. Gabinius Cn. Pompeio expetenti ac poſtulanti. pro L.Man.39.

Expetitus.

Qui potiatur expetitis corporis uoluptatibus. de Fin.72.

Expilo.

Si ſocios ſpolias, ærarium expilas. in Parad.55. Dionyſius fanum Proſerpinæ Locris expilauit. de N.d.76. Expilare ſocios, & diripere prouincias. pro L.Man. 39. Cum in ſuſpicionem uenissent cui ciuibus fanum expilaſſe Appollinis .6.Ver.26.3.off. 121.7. Verr.100.

Expilatus.

Armarium expilatum, pecunia ablata. pro Clu. 143. Regem expilatum ſpoliatum dimiſit.6. Verr.55. Quæ quoniam iã aliũde non poſſumus, ſumenda ſunt nobis ab iis ipſis, a quibus expilati ſumus.3.de or.67.

Expilator.

Quid autem, &c. cum urbs cuſtodem, non tyrannum: domus hoſpitem, non expilatorem recepiſſe uideatur. ad Q.fr.lib.1. 1.

Expilatio.

Expilatio Aſiæ.5. Verr.6. Tanta ſublatis legibus & iudiciis expilatio, direptioque ſociorum.2.off.1 12.

Expingo.

Qui motus hominum, qui ferarum non ita expictus eſt, ut, quæ ipſe non uiderit, nos ut uideremus effecerit? 5. Tuſ.82.

Expio.

Tua ſcelera dii immortales in noſtros milites expiauerunt: in Piſ.67. id eſt, propter te afflixerunt noſtros Quẽ potes recordare in uita tibi illuxiſſe diẽ lætiorẽ, quã cũ expiato foro diſſipato concuſſu impiorum, &c. 1.Phil.12. Errata expiare. de har. reſp.20. Forum ab illis nefariis ſceleris & ueſtigiis expiare. pro Rab. perd. reo.7. Coniuratorum mortuorum manes expiare. in Piſ.11. Numen Cereris ſupplicio alicuius expiare.6. Verr. 99. Religionem ædium expiare de haruſp. reſp.8. Supplicio alicuius religiones expiare. pro Mil.14. Violata expiabuntur. Att. 1. 12.11. officium autẽ eſſe eius, prę noſcere dei erga homines mente qua ſint, quidque ſignificent, quemadmodumque ea procurentur atque expientur.2.de Diu.195. Is nomen populi Rom. tanto ſcelere contaminauit, ut id nulla re poſſit, niſi ipſius ſupplicio expiari. de har.151. Mare, quo omnia, quę uiolata ſunt expiari putantur. pro Sex.Roſc.30. Expiari quod non poteſt ſacrum commiſſum, impia commiſſum eſt: quod expiari poterit, publici ſacerdotes expianto. 2. de Leg. 24. Expiandæ egeſtates latrocinii ſui.14.Phil.391.

Expiatus.

Expiatum frugibus ſolum uiuis redderetur.2.de Leg.58. Expiati ſumus ſine ſuffimentis illius.1.de Leg.29.

Expiatio.

Diis uiolatis expiatio debetur. de har.247. At uero ſcelerum in homines atque impietatum nulla expiatio eſt.1.de L.29.

Expiabilis.

An ſit aliquod bellum expiabile, &c. 13.Phil.343.

Expiratio.

Eiuſdemque expirationis aer alitur & æther, & omnia ſydera.2.de Nat.d.60.

Expiſcor.

Velim eſt illo expiſcere.2.Att.42. Itaq. admiſſarius iſte ſimul atque audiuit a philoſopho uoluptatẽ tantopere laudari, nihil expiſcatus eſt: ſic ſuos ſenſus uoluptarios omnes incitauit, &c. in Piſ.54. Neſcis me ab illo omnia expiſcatum? 9.fam.45.

Explano.

Docilẽ autem facio non tum, cum polliceor me demonſtraturum

rum, ſed tũ eum doceo & explano. de or. 116. Altera in ratione, quę docet & explanat quid faciendum fugiendũque. 1. off. 141. Verbum, quod optime ſonat, & rem maxime explanat. or. 204. Non enim verbo ſolum poſuit voluptatem, ſed explanauit quid diceret. 3. Tuſc. 80. 2. de Fin. 98. Plane quid ſit non intelligo, explanabis igitur. Att. 207. Explanabis igitur hoc diligentius. Att. 229. Ille omnia tibi explanabit. ad Appium, lib. 3. 2. 1. Si uero id etiam explanare velles apertius. de Fin. lib. 2. 51. Coniectura quædam explanare longe aliter atque ſunt. 2. de or. 155. Maxime rem aliquam explanare. in or. 44. Rem vniuerſam tribuere in partes, latentem explicare definiendo, obſcuram explanare interpretando. de or. 78. Vim legis cæleſtis explanare. 2. de Leg. 15. Quod non intelligitur explanare. Att. 13. 268. 4. Nondum antẽ ſatis explanatum erat, quid maxime natura vellet, explanetur igitur. de Fin. 115. Qualis differentia ſit honeſti & decori, facilius intelligi, quam explanari poteſt. 1. Off. 133. Poſt argumentis & quaſi rerum notis ducibus vtebantur ad probandum & concludendum id quod explanari volebant. 1. Acad. 47. Ego uero, ſi quid explanari tibi voles, reſpondere volo. de or. 152. Explanandum eſt enim diligentius eorum cauſa qui locum ignorant. 7. Verr. 76.

Explanatus.

In lingua ponebant explanatam vocum impreſſionem. Acad. q. ed. 2. l. 1. 15. Græci τύπον καὶ τύπωσιν vocant. Erit igitur hæc facultas in eo quem volumus eſſe eloquentem, ut definire rem poſſit: neque id faciat tam preſſe, &c. ſed cum explanatius, tum etiã uberius, &c. in or. 63.

Explanator.

Deorum explanatorem habere. 2. de Diu. 196. Sunt enim explanatores, ut grammatici poetarum. Diu. l. c. 98.

Explanatio.

Explanatio eſt, quæ reddit apertam & dilucidam orationem. ad Her. 4. 160. Illuſtris explanatio & commoratio vna in re per multum mouet. 3. de or. 112. Vniuſcuiuſque propoſitionis explanatio. ad Her. 4. 167. Explanatio religionis, uel ab uno Pontifice recte fieri poteſt. de haruſp. reſp. 11. Dii nobis obiiciunt, quorum neque ſcientiam, neque explanationem habeamus. Diu. li. 2. 101. Quia erant multa obſcura & ambigua, explanationes adhibitę ſunt interpretum. 1. de Diu. 99. Portentorum explanationes Hetruſcorum diſciplina continentur. de haruſp. reſp. 16.

Expleo.

Mundum bonis omnibus expleuit Deus. de Vniu. 11. Sic expleuit, quod utrique deſuit. de Cl. 79. Fauſti adoleſcentis nobiliſſimi paulo ante ex epulo magnificentiſſimo famem illam ueterem tuam non expleras. in Vatinium, 24. pro D. ſua, 48. Nonne nobis id egiſſe uidetur, ut non unius libidinem, non ſuos oculos, ſed omnium auariſſimorum inſanias, cum Romam reuertiſſet, expleret. 6. Verr. 41. pro Cęl. 38. Ibi te cum & illius largitionibus, & tuis rapinis expleuiſſes (ſi hoc eſt explere quod ſtatim effundas) aduolas egens ad Tribunatum: &c. 2. Phil. 65. Sed de literis hactenus: non enim uereor ne non ſcribendo te expleam. ad Curionem, l. 2. 1. Hoc eſt, ſcribendo tibi ſatisfaciam. Vt expleas id quod exoptas. Parad. 97. Noli committere, ut excuſatione potius expleas officiũ ſcribendi, quam aſſiduitate epiſtolarum. Tironi, l. 16. 34. Neque infertiens uerba, quaſi rimas expleat. in or. 136. Explere auaritiam ſuam pecunia. pro Roſ. Am. 89. Explere cupiditates opera multa & impenſa. 1. de Fin. 71. Omnem expectationem diuturni deſyderii noſtri explere. 1. de or. 101. Explere inimicitias, & nefaria in ſaturare crudelitatem. ad Her. 4. 201. Intemperantiam alicuius explere. de haruſp. reſp. 38. explere dupla & tripla interualla. de Vniu. 29. Et malit tamen tardius ad ſuorum laborum fructus peruenire, quam non explere ſuſceptum Reip. munus. de prouinc. Conſul. 29. Numerum legitimum conſuetudinis explere. 7. Verr. 46. Sperabat iis militibus, quos ex eo loco deduxiſſet, explere ſe numerum nautarum & remigum poſſe. 7. Ver. 70. Numeros in fidibus explere, & cõficere uerſus. Aca. q. ed. 1. l. 2. 24. Partem relictam explere. 3. off. 43. Apte explere concludereque ſententias. in or. 135. Dilatare uerbis, & mollioribus numeris explere ſententias. in or. 23. Quaſi diuturnam ſitim explere cupiens. Cat. 24. Inſaturabiliter præteritis annis expletur Saturnus. 2. de Nat. d. 46. Sanguine aliquorum non poteſt expleri crudelitas. 1. de or. 114. Iis qui illud malum exciderint, nihil quo expleri poſſit eorum meritum, tribui unquam poterit. ad Brut. 286. Miſerias alicuius expleri. pro Syl. 68. Nihil ego poſſum in ſororis meę liberos facere, quo poſſit expleri uoluntas mea aut officium. ad Brut. 29. in ep. Bruti. Non ad cognoſcendam cauſam, ſed ad explendam damnatione præſto fuiſſe. pro Cæc. 21. Ad commouendos animos maxime proficient, ſi incitandi erunt, huiuſmodi ſententię quæ ad explendas cupiditates, aut ad odium ſatiandum, aut ad vlciſcendas iniurias pertinebunt. in Partit. 52. Id autem eiuſmodi eſt, ut aditum ad uirtutem, authoritatemque videatur habiturum, & expleturum cumulate uitam beatam. 2. de Fin. 36. Nec illi cęmentis ac tegulis meorum tectorum ſe famem ſuam expleturos putauerunt. pro D. ſua, 225.

Expletus.

Perfectus & expletus omnibus ſuis numeris & partibus mundus. 2. de Nat. d. 52. Expleta rerum comprehenſio. Acad. queſt. ed. 1. lib. 2. 22. Ea enim uita expetitur, quæ ſit animi, corporiſque expleta uirtutibus. de Fin. 5. 34. Amicitiæ munus expletum ſit. de Amic. 60. Id continuo debet expletum eſſe omnibus ſuis partibus. de Fin. 3. 26. Expletum omnibus ſuis partibus, ſiue omnibus ſuis numeris. 2. de Nat. deo. 52. Habes undique expletam & perfectam Torquate formam honeſtatis. 2. de Fin. 79. Decumanis lucra data ſunt, ut aliquando ex eorum agris atque urbibus expleti atque ſaturati, cum hoc cumulo quęſtus decederent. 5. Verr. 83. Quorum ſtudiis eaque natura deſiderat, expleta cumulataque habeamus. off. 2. 25.

Expletio.

In eaque expletione naturæ ſummi boni finẽ conſiſtere, &c. 5. de Fin. 37.

Explebilis.

Indigentia, libido explebilis. 4. Tuſc. 32.

Explico.

Quę tria dum explico, quęſo attendite. In Ant. 21. Eiuſque rei cauſam uere explicas. Att. 102. Explica Faberianum. 13. Att. 39. id eſt, exigis a Faberio pecuniam. Quæ uirtus, præter ceteras totam ſe ad alienas utilitates porrigit atque explicat. Hoc eſt, tota eſt in alienis utilitatibus. Nos τὰ περὶ τοῦ καθήκοντος magnifice explicamus. 15. Att. 27. Sũmorum oratorum Græcas orationes explicabam, quibus lectis, hoc aſſequebar, ut cum ea quæ legerem Græce, Latine redderem, non ſolum optimis uerbis uterer, ſed etiam, &c. 1. de or. 75. Meas cogitationes omnes explicaui tibi ſuperioribus literis. Att. 10. 196. 1. Explicaui paulo ante Clitomacho authore. Acad. quæſt. ed. 1. lib. 2. 93. hoc eſt, ex ſententia & doctrina Clitomachi. Explicaui totam Cyri pædian in hoc imperio. 9. fam. 59. Chryſippus totam de Diuinatione duobus libris explicauit ſententiam. 1. de Diu. 11. Teſtis eſt Sicilia, quam multis undiq. cinctã periculis, non terrore belli, ſed celeritate cõſilii explicauit. pro L. Man. 20. 2. de Diu 60. Quid in utrãque partem mihi in mentem ueniat, explicabo breui. Att. 119. De omni animi perturbatione explicabo. Tuſc. 193. Totam rẽ aperiam & explicabo. li. 1. de Fin. 25. Qui ſe profecto nunquã, ſi in iſtum locum proceſſerint, explicabunt. pro Cel. 25. id eſt, expedient, extricabunt. Explica atque excute intelligentiam tuã. Off. 3. 107. Omnium Prætorum literas, qui ante fuerunt, profer, explica: ſi unum inueneris, ego, &c. 4. Verr. 73. Explica mea mandata. 13. Att. 29. Negotia noſtra, amabo te, explica. 5. Att. 23. Explicarem quid eſſet optimum factu. 7. fam. 8. id eſt, perſpicere poſſem. Niſi mihi totam rationem omni & perſonarum genere & literarum explicaris. pro Fl. 155. Explicaremus forum uſque ad atrium libertatis. 4. Att. 51. Explices hæc uelim, & me iuues conſilio. 7. At. 59. Vt eius negotia, quæ, &c. explices & expedias tum iure & poteſtate, quam habes, tum etiam auctoritate & conſilio tuo. ad Sulp. 13. 45. Quare da operam, ſi ulla ratione etiam nunc efficere potes, vt te explices, ut huc quamprimum uenias. Att. 8. 164. 2. Perfice ut Craſſus hæc, quæ coarctauit, & peranguſte referſit in oratione ſua, dilatet nobis atque explicet. 1. de or. 79. Veniat modo, explicet ſuum illud volumen, quod, &c. pro Sext. Roſc. 35. Cur igitur nos inducitis in eas captiones, quas nunquam explicetis? 2. de Diu. 60. Apertiſſime, planiſſimeq. aliquid explicare 4. Verr. 112. Breuiter explicare aliquid. Att. 8. 147. 1. Definitione aliquid explicare. 3. de Fin. 51. Explicare aliquid enodatius. de Fin. 5. 23. Expedite explicare aliquid. de claris or. 127. Cauſam alicuius rei explicare. Attic. 7. 123. 5. Rerum nouarum cauſas explicare. Luceio, lib. 5. 12. 23. explicare conſilium. 14. fam. 19. Incredibilem fabricam naturę explicare. 2. de N. d. 108. Geometricum quiddam, aut Phyſicũ, aut Dialecticum explicare. 2. de Diu. 183. Hæc ſi verbis explicare conemur, fruſtra laboremus. de Vniu. 47. Laxare aliquod ædificium, & explicare illud uſque ad aliquem locum. Att. 69. Infacetiã alicuius dicendo e. non poſſe 3. de or. 79. Interpretationẽ alicuius e. 1. de D. 71. Interpretari leges, & æquitate explicare. 9. Ph. 263.

De præceptis, quæ ad inſtitutionem uitæ communis pertiuere videntur, libris eaplicare. 1. off. 14. Mentem ſuam de quaque re verbis eaplicare. in or. 63. Nemeo aliquod explicare. Att. 13. 284, 3. Explicare, atque omnia in dicendo conſequi. pro Clu. 4. Explicare quid ſit optimum f. ctu. 7. fam. 8 Orationem ſane longã, & uerbis ualde bonis eaplicare. 2. de L. Agr. 28. Ordines temporum eaplicare. de claris or. 8. Eaplicare per montes. 8. ad Att. 44. in ep. Cn. Pompeii. Philoſophiam eaplicare. 2. de Din. 8. Rationem belli explicare. de prouinciis Conſul. 29. Totam rationem omni & perſonarum genere & literarũ explicare. pro Flac. 85. Dictione rem aliquam eaplicare. 1. de or. 33. Explicare ſcholam. de Fin. lib. 2. 1. Se dicendo explicare. pro Flac. 7. Aliqua ri ae ratione ſe eaplicare. 7. Verr. 118. Explicare alicuius ſententiam. Cat. 3. Explicare ſcutentiam ſuam. 1. de Fin. 56. Explicare & excutere aliquod uerbum. Part. 241. Vitam alterius totam explicare, atque eam in oculis conſpectuque omniũ exponere. &c. 2. Verr. 15. Voluptatem eaplicare. 2. de Fin. 20. Si enim Faberianum venderem, explicare uel repręſentatione non dubitarem, 12. Att. 40. Sed quo commodius diſputationes expllcentur, ſic eas exponam, &c. Tuſc. 1. 7. Nunquam te, niſi omnia quę percunctati erimus explicaris, dimittemus. de or. 93. Cum hæc a te explicabuntut, ne impediantur timeo. 1 t. fam. 18. in ep. D. Brut. Quæ nobis alio loco planius explicabuntur. 4. Verr. 133. Hæc explicari non placebit Latine. lib. 1. de Fin. 4. Aperiendum eſt igitur quid ſit voluptas, alter enim explicari quod quæritur nõ poteſt: quam ſi explicauiſſet, non tam hęſitaret. de Fin. 68. Hæc quemadmodum caplicari poſſint. 11. fa. 18. in ep. D. Bruti. ideſt, iusti poſsit de his ſalutare conſiltum. Nihil uidi unquam quod minus explicare poſsit. Att. 109. Præcepta Stoicorum de quibus eſt nobis his libris explicandum. off. 2. O rem inquis inexplicabilem: atqui explicanda eſt. Att. 120. Quęcunque res inciderit, quæ ſit dictione explicanda. de or. 90. In legibus interpretãdis, & æquitate eaplicandis. in Ant. 223.

Explicitus.

Sed ita meruiſſe illum de me puto, vt ἀχαριστίας crimen ſubire non audeam. quamquam ad te eius quoque rei tulla defenſio eſt explicita. Att 9. 20. Hoc eſt, explicata.

Explicatus.

Cognitio de aliquibus rebus explicata. de Vniu. 9. Eaplicata prouincia. 3. fam. 3. Explicata diligentiſsime philoſophia Græcis literis. 1. Aca. 6. Eaplicata ratio belli. de prou. Conſ. 29. Explicata & explorata ratio ſalutis ſuæ. Torquato, lib. 6. 1. 6. Veteris cuiuſdam memoriæ non ſatis expllcata recordatio. 3. de or. 3. Explicata tota Carneedis ſententia. 4. Acad. 275. Planiſsimo loco eaplicata vrbs. 2. pro L. Agr. 94. de Capua. Mihi non erat explicatum quid agerem. ad Brut. 91. Sed antequam proficiſcare, vtique explicatum ſit illud, H S. xx & D C C C. Att. 71. Explicatum ſummis ingeniis. maaimis ſtudiis. Acad. q ed. 1. lib. 2. 15. Explicatam aut exploratam habere rationem ſalutis ſuę. 6. ſam. 2. Rem prope iam explicatam perturbare atque impedire. de Prouinc. 76. Si mihi in cauſa facili & explicata perdifficilis & lubrica defenſionis ratio proponitur. pro Planc. 3. Eoque magis, ſi plus adipiſcare re eaplicata boni, quam addubitata mali. 1. Off. 317. Repub. Antoniano quidem latrocinio liberata, ſed nõdum omnino explicata. ad Cornificium, lib. 12. 56. Eaplicata ſolutione. 15. Att. 39. Tanquam in aliquam locupletem domum uenerim non eaplicata veſte, neque propoſito argento, neq. ſignis ac tabulis propalam collocatis. de or. 98. Multæ res in Philoſophia nequaquam ſatis adhuc explicatæ ſunt. de Nat. d. 1. Explicata omnia. 2. Att. 58. pro, facilia. Reliqua eaplicata. Attic. 16. 333. 5. Somnia Antiphontis interpretatione explicata. de Din. 88. Ariſtotelis topica, quæ ſunt ab illo pluribus libris explicata. Top. 221. Quod ex quibuſdam capitibus expoſitis nec explicatis intelligi poteſt. de claris or. 85. Locis eſt vtendum multis, illuſtribus & eaplicatis. 1. de Or. 194. Salutares te mihi literas miſiſſe, neque ſolum has longiores, quibus nihil poteſt eſſe explicatius, nihil perfectius. Att. 9. 18.

Explicatus.

Vt intelligeretis quam eſſet obſcura, & quam difficiles explicatus haberet. 3. de Nat. d. 70. id eſt, expoſitiones.

Explicatio.

Illuſtris & perpolita explicatio. 2. de or. 65. Explicatio fabularum, & enodatio nominum. 3. de Nat. d. 84. Explicatio naturę. Tuſc. 5. 50. & de Fin. 3. 58. Facilis aliquarum rerũ explicatio. 7. Phil. 217. Sed eſt quaſi rudentis explicatio. 1. de Diu. 206. Multumque ad ea quæ quærimus, eaplicatio tua iſta profecerit. 3. de Fin. 22. Verborum etiam explicatio probabatur, id eſt, qua de cauſa quæque eſſent ita nominata, quam etymologiam appellabant. Acad. q. ed. 2. lib. 1. 23. Vtrum philoſophia dignius ſagaci ſuperſtitione iſta interpretari, an explicatione naturæ? 2. de Diu. 193.

Explicator.

Rerum eaplicator prudens, ſeuerus, grauis. in or. 17. Ad hũc quaſi ad quendam multo commodiorem explicatorem reuertantur. 2. de Inu. 126.

Explicatrix.

Explicatrix orationis perpetuæ, eſt vis dicendi. 2. Aca. 47.

Explicate.

Qui diſtincte, qui eaplicate, qui abundanter, qui illuminate & rebus & verbis dicunt. 3. de or. 30.

Explodo.

Sed hoc quidem genus diuinationis vita iam communis exploſit. 2. de Diuin. 130. pro Roſc. Com. 18. 5. Verr. 159. Hiſtrio ſi paulo ſe mouit extra numerum, exibilatur & exploditur. Parad. 31. Erotes comœdus non modo ſibilis, ſed etiam conuitio e ſcena explodebantur. pro Quint. 50. At Aeſupum, ſi paulum irrauerit, explodi uideo. 1. de or. 135.

Exploſus.

Multa dixi in ignobilem regem, quibus totus eſt exploſus. Qu. fr. 1 t. 14. 3. Quoniam Ariſtonis, Pyrrhonis & Herilli iam pridem exploſa eſt ſententia. off. 1. 9. de Fin. 5. 19. Te uero illud idem quod tum exploſum & eiectum eſt, nunc retuliſſe demiror. pro Clu. 69.

Exploſio.

Ludorum exploſiones & funerum. ep. 121.

Exploro.

Qui Siciliam adiit, Africam explorauit, inde Sardiniam cum claſſe uenit. pro L. Man. 14. Vide quæſo ea quæ reſtant, & eaplora cum tstis. de or. 173. Sed explora rem totam. Att. 97. Te hoc nunc rogo, ut explores ad quam diem hic ita paſſim eſſe, ut ne opprimar. Att. 12. 249. 2. Futura quoque, niſi ante ſit occurſum, explores, ne ſe inſinuent. Brutus Ciceroni in ep. ad Brut. 16. 17. Quæ quidem proſpectare iam exilium & explorare fugam videbatur. in Verr. 244. Rem notam explorare. Att. l. 6. 119. 4.

Exploratum.

Exploratum eſt, &, Dubium eſt, contraria. 1. fam. 19. Quid ſi ne id quidem exploratum eſt, fore vt mihi liceat? de Nat. d. 160. A quo mihi eaploratum eſt. 5. ſam. 54. Exploratum eſt mihi de hac re. Cælio, lib. 2. 15. 17. Brutus ad Cic. 11. 10. 11. De quo mihi eaploratum eſt, ita eſſe, ut tu ſcribis. epiſt. 27. Exploratum eſt nobis. 7. Verr. 128. 4. Academ. 99. Vt non libeat cuiquam dare, niſi de quo eaploratum ſit tibi eum redditurum. Att. 62. Quis eſt tam ſtultus, quamuis ſit adoleſcens, cui ſit exploratum ſe ad veſperum eſſe victurum? de Sen. 61. Dixi me nullo modo facere poſſe, niſi mihi exploratum eſſet, eum Tyrannoctonis amicum fore. Attic. 119. Cum mihi erit exploratum, te libenter eſſe riſurum, ſcribam ad te pluribus. ep. 131. Cui poſſit eaploratum eſſe de ſua ſanitate? Acad. quęſt. ed. 1. lib. 2. 51. Exploratum habeo. de Amic. 80. Cęſarem hoc idem probaturum, exploratum habeo. Attic. 141. Illud exploratum habeo nihil fieri poſſe ſine cauſa. de Diu. 121. Se ſemper fore, exploratum habet Deus. 1. de Nat. d. 71. Habet exploratum fore ſe ſemper in maaimis voluptatibus. de Nat. d. 1. 37. Eaploratum habebis. 11. fam. 10. id eſt, tibi perſuaſum erit. Illud tamen exploratum habeto. Diu. 1. 46. Hac ui non vtatur, ne ſi exploratum quidem habeat, id omnino neminem unquam ſuſpicaturum. 3. off. 4. Acad. 149. Si eaploratum habere cœpero, Cæſarem honoribus eatraordinariis fore contentum. Att. 275. Quid habes eaplorati? Acad. q. ed. 1. lib. 2, 76. Quidquam explorati ad ſpem habere. 11. ad Att. 42.

Exploratus.

Sic vt ei iam exploratus, & domi conditus conſulatus videretur. pro Mur. 136. Eaplorata ratio ad confirmandum. de Nat. d. 1. 45. Non eſt igitur tam explorata ratio, quam videtur. de N. d. 14. Explorata atque prouiſa ratio. 3. Verr. 10. Explorata ſpes alicuius. 3. Off. 160. Eaploratam pacem habere. 7. Phil. 227. Magis vt conſulares fortem virum atque ſapientem, quam ut eaploratam ſpem ſalutis oſtenderem, niſi eam, &c. ad Appium, lib. 6. 41. Magna ſpe & prope explorata, libertatis cauſam ſuſcipere. 10. Phil. 283. A timore exploratæ literæ. Att. 3. 58. 2. Exploratæ uictoriæ ſpem afferre. 11. fam 24. ideſt certæ. Fac ut omnia ad me perſpecta & explorata perſcribas. Att. 3. 55. 14. Bene prouiſa & diligenter explorata principia ponere. 1. de Leg. 54. Brũduſium cogito: facilior enim & exploratior deuitatio legionum fore uidetur, quam piratarum, qui apparere dicuntur. Att. 16. 332. 5.

Quid

Quid enim mihi exploratius eſſe poteſt, quam illius animus in rempub? ad Brutum, 52. An ego, cum mihi eſſet exploratiſſimum, P. Lentulum proximo anno Conſulem futurum, &c. poſt red. ad Quir. 12.

Explorate.

Non ſolum bene ſperare de nobis homines, ſed explorate iudicare volumus. Plancus ad Senatum, lib. 10. 17. Neue nauiges, niſi c. ad Tironem, l. 16. fam. 9. E. percipere & cognoſcere. 1. de N. d. 1. Hæc ita ſentio, iudico, ad te e. ſcribo. ad Q. fr. 2. 16. 8. Exploratius poſſem promittere. 6. fam. 4.

Expolio.

Expoliare aliquem prouincia & exercitu. Att. 10. 2. Quo ſi erga te rex animo fuit, qui auctionatus ſit, ſeſeque & filium ſuũ expoliare maluerit, quam tibi pecuniam non ſubminiſtrare? pro Deiotaro, 16. Naturam rerum ſelectione expoliare. 2. de Fi. 73.

Expoliatus.

Fana multa expoliata, & ſimulachra deorum de locis ſanctiſſimis ablata. de Nat. d. 57.

Expolio.

Nihil ſimplici in genere omni ex parte perfectum natura expoliuit. 2. de Inu. 123. Plato Syracuſium Dionem doctrinis omnibus expoliuit. 3. de Or. 77. Nos te, inquit, uobis Antoni expoliuit, hominemque reddidit. 2. de Or. 23. Inuentum expolire, & expedite pronuntiare difficillimum eſt. ad Her. l. 2. 60. Neq. eadem ratione expolire partitiones. de Inu. 56.

Expolitus.

Ex cultus atque expolitus uita atq. cultu. de claris Or. 48. Pictum atque expolitum orationis genus. in Or. 51. Cum aut ad lineamenta oris peruentum eſt, tum intelligas illud quod iam expolitum ſit. 2. de Diu. 72.

Expolitio.

Expolitio eſt cum in eodẽ loco manemus, & aliud atq. aliud dicere videmur. 4. ad Her. 215. Argumentatio eſt inuenti artificioſa expolitio. 1. de Inu. 89. In verbis ineſt quaſi materia quædam, in numero autem expolitio. in Or. 107. Vrbanã expolitionem vrget ille quidem & Philotimus, &c. ad Q. fr. 3. 5. Artificio & expolitione diſtincta oratio. 1. de Or. 17. in Or. 107. Expolitiones vtriuſque noſtrum ſunt in manibus, ſed tua ad perfectum iã res eſt ruſtica Arcani & Laterii. 3. ad Q. fr. 20.

Expono.

Expoſui breuiter conſulatum meum, audi nunc, &c. in Piſ. 81. De Oppio bene curaſti, quod ei DCCC. expoſuiſti. Attic. 5. 9 t. 5. Hoc de quo modo expoſuit Antonius. de or. 93. Quam orationem in Originibus ſuis expoſuit ipſe Cato. 1. de Or. 116. Is ſermonem expoſuit nobis de amicitia. de Amic. 3. Strauit pelliculis hœdinis lectulos Punicanos, & expoſuit vaſa Samia. pro Mur. 69. Hæc erat illis prima a Platone tradita, cuius quas acceperim diſputationes, ſi vultis, exponam. 1. Acad. q. 47. Exponã igitur generatim argumenta eorum. Acad. q. ed. 1. l. 2. 44. Quod tibi planius ut exponam, paulo altius repetam. ep. 10. Sũmam feci cogitationum mearum omnium, quam tibi ſi potero, breuiter exponam. Lentul. 1. 9. 32. Quam ſpem nunc habeat in manibus, & quid moliatur, breuiter iam iudices exponam. 2. Ver. 10. Exponam vobis breuiter quid hominis ſit. 4. Verr. 92. Ab initio res quemadmodum geſta ſit, vobis exponemus. pro Roſc. Am. 8. Apud eoſdem, qui magiſtratu abierint, edant & exponant quid in magiſtratu geſſerint, deque iis Cenſores præiudicent. 3. de L. 67. 3. in Cat. 56. Ex memoria aliquid exponere. 3. in Cat. 58. Planius aliquid. Lentul. 1. 9. 10. Artes rhetoricas. e. 3. de Or. 43. Crimina alterius e. pro Cæl. 6. Conſilium profectionis & reuerſionis ſuę e. 1. Philip. 1, & 4. e. diſciplinam ſapientię. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 104. Facinus alicuius manifeſto deprehenſum atque cõpertum e. pro Clu. 32. Difficile eſt formam e. optimi. Or. 100. Aduehere frumentum & exponere. 3. Off. 67. Tũ hoc non in poſtremis, de quo cœperam exponere. ep. 14. Equidem ſoleo, quod vno Græci, ſi aliter non poſſum, idem pluſimis verbis exponere de Fin. 93. Exponere alicuius mandata. 2. de Fin. 94. 3. Off. 135, 2. de or. 27. e. multa memoriter, obſcura dilucide. de Fin. l. 4. 1. Narrationẽ e. in or. 121. e. & numerare pecuniam. Att. 70. e. præcepta diligenter enodata. de Inuen. 63. Præmium ſceleris e. pro Quint. 49. Reddere exponere rationem alicuius rei. pro Cælio, 27. Rem geſtam breuiter exponere. pro Mil. 17. Sententias cuiuſdam diſputationis ſuo arbitratu in aliquo libro exponere. de Amic. 3. Exponere pluribus verbis, quod uno non poſſis. de Finib. 3. 12. Explicare uitam alterius; atque eam in animis iudicum, & in oculis, conſpectuque omnium exponere. 1. Verr. 15. Vitam ſuam exponere iuuentuti ad imitandum, in Ant. 182.

Hoc in ſermone cũ a me exponeretur, quæ mea expectatio fuiſſet orationis tuæ, uiſa eſt tua oratio non iniucunda ep. 59. Quo circa melius eſt rationes referri, cauſamque exponi Cenſoribus 3. de Leg. 40. Si mandata ſint exponenda in ſenatu ab imperatore. de Or. 113. Si exponenda narratio eſt. Or. 17.

Expoſitus.

Ille noſter ſermo, qui eſt expoſitus in Bruto. Or. 198. Expoſita ante oculos cauſa. pro Roſc. Am. 20. Expoſita domus cupiditati & voluptatibus. pro Quint. 63. Prompta, expoſitaque fides. pro Cæc. 57. Aut libertas parata eſt uictori, aut mors expoſita victo. 8. Phil. 253. id eſt, certa & parata. Cum tibi expoſita eſſet omnis ad prædandum Pamphilia; contentus his tam opimis rebus non fuiſti. 3. Verr. 66. Vita innocentium ſi ingeniis hominũ etiam inſonum ſit expoſita, cõquerenda eſt conditio communis periculi. in Part. 24. Cum eſſent triclinia ſtrata, argentum expoſitum in ædibus. 6. Verr. 29. Expoſitum factum ad imitandum 2. Phil. 109. Quam rationem ſic intelliges expoſitam, ut ab ipſis non ſoleat accuratius explicari. lib. 1. de Fin. 11. Poſt autem aliquanto toto Vulturtii iam iudicio expoſito atque edito ſurrexit. in Cat. 113. Quaſi eximio prœmio ſceleris expoſito. pro Q. 13. Colores pictori ad uariandum expoſiti. 3. de Or. 120. Actiones ab aliquo expoſitæ. 1. de Or. 91. Capita multa expoſita, nec explicata. de Cl. 179. Dicta expoſita & demonſtrata omnia. pro Clu. 83. Signa quæ nobis curaſti, ea ſunt ad Caietam expoſita. Att. 1. 1. t 3. Ab hoc abaci uaſa omnia ut expoſita fuerant, abſtulit. in Verr. 207. expoſitis nominibus tot uirorum atque tantorum. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 14.

Expoſitio.

Expoſitio eſt, cum res, quibus de rebus dicturi ſumus, exponimus breuiter & abſolute. 1. ad Her. 18. Perſpicua & dilucida expoſitio. ad Her. 36. Sẽtentiæ ſuę expoſitio. 3. de Or. 113. Expoſitio vitioſa eſt, cum ab aliqua, aut a maiore parte ad omnes cõfertur id, quod non neceſſario eſt omnibus attributum: &c. 2. ad Herr. 65. Narratio defenſoris ſimplicem & dilucidam expoſitionem habere debet. ad Her. 6. Iunctę autem & duplices expoſitiones ſummi boni, tres omnino fuerunt. 5. de Fi. 35. Ergo hæc quoque ab ultimo repetitione in expoſitionibus magnopere ſuperſedendum eſt. 2. ad Her. 70.

Exporto.

Exportauit Syracuſis magnã vim mellis. 4. Ver. 127 Qui frumentum in fame exportare auſus eſt. pro Flac. 13. Ex prouincia ſecum exportare. 7. Verr. 16. Exportare ex oppido. 6. Verr. 68. Aſia fertilis multitudine earum rerum quæ exportantur. pro Pomp. 6. Cum frumentum quotannis ex Italia, atque ex omnibus prouinciis exportaretur. pro Flac. 160. Ex Italia Ieroſolymã aurũ quotannis exportari ſolere. pro Fla. 52. Vt inde aurũ exportari argentumq. prohiberes. in Vat. 31. Exportãdum in vltimas terras portentum. 3. Verr. 28. Per iſtos, quæ uolebat, in nauẽ clã imponenda, occultę exportanda curabat. 6. Verr. 20.

Exportatio.

Iam vero & earum rerum quibus abundaremus, exportatio, & earum quibus egeremus, inuectio certe nulla eſſet. 2. off. 17. His exportationibus quæ recitatę ſunt. 4. Verr. 133.

Expoſco.

Miſericordiam ipſe non implorat, ego autem repugnãte hoc imploro & expoſco. pro Mil. 70.

Expoſtulo.

Queruntur omnes liberi populi, regna denique iam omnia de noſtri cupiditatibus & iniuriis expoſtulant. 5. Verr. 178. Facilis a te exiſtimari debeo, qui nihil tecum de his ipſis rebus expoſtulem. epiſt. 61. Virtutes autem noli uereri, ne expoſtulent & querantur ſe a beata vita eſſe relictas. 5. Tuſc. 21. Ex oratione vonis alium expoſtulare. pro Planc. 47. Expoſtulare aliquem cũ alio. pro Plan. 47. De aliqua re cum aliquo expoſtulare. Appio Pulchro, lib. 3. 10. 17. Vix mediusfidius tu Fanni a Ballione, aut aliquo eius ſimili hoc expoſtulare auderes, & impetrare poſſes. pro Roſc. Com. 29. Iracundius & uehementius expoſtulare. pro Syl. 33. Sed locus uidetur eſſe tecum expoſtulandi. Salluſtio, li. 2. 16. 10. De qua alienum eſt mihi tempus tecum expoſtulandi, purgandi autem mei neceſſarium. ep 41.

Expoſtulatio.

Cum eſſet expoſtulatio facta. pro Clu. 52. Nunc cognoſce æquitatem expoſtulationis tuæ. ep. 35. Bonorum expoſtulatione flagitabar, improborum conuitia ſuſtinere non poteram. pro D. ſua, 13. Fuerunt nonnulli aculei in C. Cæſarem, contumeliæ in Gellium, expoſtulationes cum abſente Põpeio. ad Q. fr. 2. 1.

Exprimo.

Qui iura non vtilitate communi, ſed literis exprimis. pro Cæc.36.Hæc verba ipſa Platonis expreſſi, igit,&c.de Diu.93. Et cum in ius ipſum eduxi, expreſſi vt conficere tabulas ſe negaret.5.Ver. 92. Sanequam eos ſermones expreſſit qui de eo tum fuerant,cum Romæ eſſemus:Cælius Cic.8. 1.7.Atque hanc ſpeciem Praxitelès cęlauit argento,& noſter expreſſit Archias verſibus.1.de Diu.134.Filius liberalitate uitã patris expreſſit.pro Roſc.Poſt.3. Hanc legem a natura ipſa arripuimus, hauſimus, expreſſimus.de Or.212.Ille vir quem noſtris libris ſatis diligenter,ut tibi quidem videmur,expreſſimus. Att.124. Nemo ſuperiorum non modo expreſſerat,ſed ne dixerat quidem, poſſe hominem nihil opinari.Acad. q. ed.1.l.2.69. Exercitatio qua illũ, quem ante delegeris, imitando effingas atque exprimas. 2.de Or.51.Cur non ipſius confeſſionem multorum oculis,facinoris denique uoce tanti ſceleris crimen expreſſerit?de Diu. 97.Aliquem ſatis diligenter libris ſuis exprimere. Att.155.2.Bellum aliquod e.pro Archia,15.pro mandare literis.Exprimere & effingere formam alicuius.ad Her.39.e. quandam formam dicẽdi Or.117.e.formam reipub.& temporum. ep.43.e.verbis & vultu liberalitatem.13.fam.12.Mores alicuius oratione e.2.de Or.98. De aliquo orationem e.pro Rab.Perducl.reo, 4.e.pecuniam ab aliquo.5.Verr.72.Att.244.4.e.quidquã ab aliquo. 10.Att.49. e.ſenſa.1.de Or.17.e. quædã verba imitando. de Diu.97.e.vim Græcorum poetarum.Acad.q.ed.2.lib. 1. 8. hoc eſt,ſententiam interpretari.Vocem alicuius exprimere.Attic. 2. 36.7.In libris Platonis fere omnibus Socrates exprimitur.de Orat.144.Vnde illud ex ore aliquo quaſi imago exprimatur.3.de Or. 23. Nolo exprimi literas putidius,nolo obſcurari negligentius.de Orat. 146.Nec tamẽ exprimi verbum e verbo neceſſe erit, ut interpretes indiſerti ſolent.3. de Fin.23.Acad.q.ed.1.l.2.31. i. exponi. An de tabulario incenſo longa oratio eſt exprimenda?pro Rab. Poſth.91.Perfecti Oratoris ſpecies exprimenda eſt. Orat.202. Omnis uis ratioque dicendi, in eorum, qui audiunt mentibus, aut ſedandis aut excitandis,exprimenda eſt.de or. 86.Extorquẽdum eſt inuito,atque ingratis:quod non debet; eripiendum atque exprimendum eſt:&c.pro Quint.26.Tu qui omnes iſto eloquendi & exprimendi genere ſuperaſti 3.ad Q.fr.29.Ad ſenſus animi exprimendos oratio reperta.4.Acad.q.136.

Exprimens.

Geſtus ſcenicus verba exprimens.de or. 163. Poeta fingendo exprimen Scyllam aut Charybdin.de haruſpic.258. Manus autem minus arguta, digitis ſubſequens verba, non exprimens. 3.de orat. 122.

Expreſsus.

Nubium cõflictu ardor expreſſus.2.de Diu.64. Lex eſt iuſtorum,iniuſtorumque diſtinctio, ad illam antiquiſſimam,& rerũ omnium principem expreſſa naturam,ad quam leges hominum diriguntur.de Leg.lib.2. 11. Expreſſa in huius moribus natura, vitaque,perſona illa lutulenta, inuiſa, &c.pro Roſc. Com.12. Res ſolida & expreſſa,non adumbrata. Tuſc. 190. Hoc auſpiciũ diuini nihil habere poteſt quod tam ſit coactum & expreſſum. de Diu.123.Bellum Mithridaticum totum ab hoc expreſſum eſt pro Arch.189.Vitium imitatione ex aliquo expreſſum.3.de or. 27.Species deorum.quæ nihil concreti habeat, nihil ſolidi,nihil expreſſi,nihil eminentis.1.de N.d. 100. Omnem illius,meũque ſermonem, omnibus verbis expreſſum tibi ſtatim mittam. Att.9.188.4.Sed nos veri iuris germanæque iuſtitiæ ſolidam & expreſſam effigiem nullam tenemus, vmbra & imaginibus utimur.3.off.91 Effigiem uirtutum noſtrarum ſummis ingeniis expreſſam & politam relinquere.pro Archia, 22.Fateantur in perſona Mæandrii expreſſam eſſe faciem ciuitatis. pro Flac. 157.Iã igitur eſt perſpicuum,&c.nullam pecuniam ſtatuarũ nomine niſi ui expreſſam & coactam.4.Verr.120.2.de Diu. 111. Vt effictos noſtros mores in alienis perſonis,expreſſamque imaginẽ noſtrã vitæ quotidianæ videremus.pro Roſc.Am. 27. Expreſſæ formulæ.pro Roſc.Com. 14. Sonus erat dulcis literæ neque expreſſæ neque oppreſſæ. Off.72. Literæ lituræque omnes aſſimulatę,expreſſæ,de tabulis in libros transferuntur. 4. Verr. 137.Hæc ſunt iudicia ſolida & expreſſa,hæc ſigna probitatis.pro Plãc. 24.Materiam quandam ex qua omnia expreſſa atque effecta. 1. Acad. q.41.Quę modo expreſſa ad verbũ dixi.Tuſ. 3.37.Habuit enim ille permulta maximarum nõ expreſſa ſigna, ſed adumbrata uirtutum pro Cæl.8. Expreſſa ſceleris uectigalia extant pro Sext Roſc.38.Cum iidem fabellas Latinas ad uerbum de Græcis expreſsas non inuiti legant:1.de Fin. 3. Multas imagines fortiſſimorum uirorũ expreſſas ſcriptores nobis reliquerunt pro Arc. 188. Hęc profecto uides quanto expreſſiora, quantoque illuſtriora futura ſint. Lentulo, lib. 1. 22.

Expreſſe.

Conſcripta expreſſe oportet ponere exempla. ad Her.4.149.

Exprobor.

Quorum plerique aut queruntur ſemper aliquid, aut etiam exprobant.de Amic. 62. Exprobrare & obiicere caſus bellicos. 3.Verr. 103. Languorem & ſoporẽ alicui exprobrare.in Salluſt. 9.Vitia aduerſarios exprobrare.2. de or.168.Neſcio quomodo illæ ipſæ literę quaſi exprobrare mihi uidẽtur quod in uita maneam ep.71.Non enim exprobrandi cauſa,ſed cõmonẽdi gratia dicã.pro Roſ.Am.26.ideſt, non ut tibi obiiciam turpitudinem.

Exprobrans.

Odioſum ſane genus hominum officia exprobrantium, quæ meminiſſe debet is in quem collata ſunt,non commemorare qui contulit.de Amic. 62.

Expromo.

Sed ego ueſtram crudelitatem expromo?pro Do.47. Audacius abſens aliqua expromit.Luccio,lib.5.27. In me inimico crudelitatem exprompſiſti tuam. pro Mil. 108. Sed iã exprome,ſi placet,leges iſtas de religione. de L. 173. Expromã primum illa inuidioſa Acad.q.ed.1.l.2.133.Expromere apud ipſos.1.ad Q.fr. 22.e.crudelitatẽ in aliquo. pro Mil. 26. Odium alicuius e.Att. 2.27.2. Apud eos quod ab iis didicerimus expromere. Quint. fr.1.1.43.Conferre cauſas, & quid in quanque ſententiam dici poſſit expromere.2.de Diu.115. Expromere ſupplicia in ciues, quæ conſtituta erant in conuictos maleficii ſeruos.7.Verr.109. Vim eloquentiæ expromere.in Orat.68. Quorum omnis induſtria uitæ, & vigilandi labor in antelucanis cœnis expromitur. 2. in Catil. 43.

Expugno.

Ratione expugnare aliquid.4.Verr.91.ideſt,conuincere.Caſtella expugnare.de claris Or.138. Hoc ſe Atulo tamquam aliqua machina admota,ſperabat ſe capere Aſinii adoleſcentiam, & fortunas eius expugnare poſſe.pro Clu.27. Expugnare honorem vel magiſtratum.3.Verr.30.ideſt,per gratiam obtinere.cupiditate & allegationibus legationem aliquam expugnare. 3. Verr.30.Vtrum hic tibi L.Herenni adulter,an amator,expugnare pudicitiam,an explere libidinem voluiſſe videatur?pro Cæl. 38. Sapientis animus numquam uincitur, nec expugnatur. in Parad. 33. Nihil tam munitum, quod non expugnari pecunia poſſit. 2. Verr. 3.

Expugnatio.

Ipſorum aduentus in vrbes non multum ab hoſtili expugnatione differt.p L.Man.8.Nocturnæ expugnationes. Att.11.229. 3.Vt urbium expugnationes recordentur. de Sen.12.

Expugnator.

Expugnator pudicitiæ.3.I Ver.5.Vrbis expugnator. de Inu.59

Expulſio, Expulſor, Expulſus, Expultrix,

Vide Expello.

Expurgo.

Sermonem expugnare.de claris Or. 140.

Exputo.

Quæ mens eum,&c.auocarit,& ad cognitionem Conſulatus bimeſtris ſummo cum terrore hominum, & inſulſa cum efflagitatione transtulérit,exputare non poſſum.Plãcus ad Cic.10.54. Hoc eſt,apud me perpendere & ratiocinari.

Exquilina.

Exquilina porta.in Piſ.43.ideſt,quę in exquilias ducit.

Exquiro.

Cum ex te cauſam vniuſcuiuſque diuinationis exquirerem. 2.de Diu.68.Exquirere auctoritatem.in Vat. 18. Cauſas alicuius rei exquirere.2.de Nat.d.139.Exquirere ea conſilia, quę ad pacem & concordiam ciuium pertinent.Fat. 1.De aliquo exquirere.pro Deiotaro, 29. Diligenter quid alicui de alio placeat exquirere.Att.13. 280. 1. Noli exquirere facta Verris ad antiquæ religionis rationem. 6. Verr. 9. Et complures iam menſes Athenis hęc ipſa te ex Antiocho uideamus exquirere.5. de Fin. 14.Exquirere honores alicuius.3. Phil. 133. Honores ſingulares exquirere.4.Phil.155.Mores teſtium exquirere. pro Flac.9: Nihil certi exquirere. Att.7.131.5. Officium ex tempore exquirere.3.Off.40. Quid in omni munere uitæ optimum & uerisſimum ſit,exquirere.1.de Fin.19.Quid in aliquo peccatum ſit,exquirere.in Verr. 202. 1. Off.206.Palam pretium exquirere. 4. Verr.92.Exquirere pretium alicuius rei.5. Verr. 59. Non nimis ab aliquibus quidquam exquirere.Att. 7.136. 4. Religionis rationem

tionem exquirere. 6. Verr. 9. Agitare & exquirere rationes. 5. Tuſc. 94. Exquirere uerba interdicti. pro Cæc. 295. Omnia uerba alicuius ſeotentiæ exquirere. pro Cæc. 42. Sed ſoli ſumus, licet uerum exquirere ſine inuidia. Diu. lib. 2. 21. & offic. 1. 183. Omiſſis auctoritatibus exquirere ueritatem. pro L. Man. 36. Neque nos ſtudium exquirendi defatigari relinquemus. Acad. q. ed. 1. lib. 1. 8. Ne exquirendo audire tam multa poſſunt. de Nat. d. 1. 68. Non ſum in exquirendo iure Augurum curioſus. pro D. ſua, 31. In uero exquirẽdo cogitatio maxime uerſat. 1. off. 183.

Exquirens.

Hæc ſcripſi ſedato animo, nullum meũ iudicium interponens, ſed exquirens tuum. Att. 8. 147. 14. Multũ vna eramus, maxime nos quidem exquirentes ea conſilia, quæ ad pacem & ad cõcordiam ciuium pertinerent. de Fat. 3.

Exquiſitus.

Exquiſita doctrina & ſingularis alicuius induſtria. de Cl. or. 21. Exquiſita doctrina philoſophus. 1. de Fin. 1. Munditia odioſa & exquiſita nimis. off. 1. 181. Exquiſita ratio & doctrina. ad Nigidium, lib 4. 13. 11. Lautum, elegans, exquiſitum, ſumptuoſum nihil apud aliquem præter libidines eſſe. in Piſ. 52. Non eſt exquiſitæ artis præſcribere, ſed mediocris ingenii iudicare. de or. 324. Iudicio exquiſito uic. 1. off. 186. Multæ, & hę quidem reconditæ & exquiſitæ literæ alicuius. de claris oc. 136. Rationes exquiſitæ. 1. de Fin. 46. Reconditæ & exquiſitæ ſententię. de cl. oc. 149. Argumenta philoſophorum exquiſita. 1. de Diu. 9. Verba bene ſonantia, non ad ſonum exquiſita. oc. 212. Gracchus ſemper habuit exquiſitos e Græcia magiſtros. de Cl. 53. Nec vero agnorabat ſe ad ſupplicia exquiſita proficiſci. 3. off. 136. Conſulta & exquiſita ad quempiam deferre. 1. de or. 130. Rationibus exquiſitis aliquid confirmare. 1. de Fin. 46. Accuratius & exquiſitius dicendi genus. de claris oc. 155. Exquiſitius & minime vulgare. de Clar. 195. Verbis exquiſitiſſimis aliquos laudare. 4. Philip. 156.

Exquiſite.

Deque eo crimine accurate atque exquiſitẽ diſputauiſſet. de claris or. 151. Accurate, exquiſiteq. facere aliquid. de cl. or. 190. Rationes a philoſophis exquiſitius colliguntur. 1. Tuſc. quęſt. 288. Qui videretur exquiſitius, quam vulgus hominum, ſtuduiſſe literis. de Cl. 195.

Exſacrifico.

Exſacrificat hoſtiis balantibus. 1. de Diu. 76.

Exſaturo, *Vide, Exaturo.*

Exſcribo.

Tabulas in foro ſumma hominum frequentia exſcribo. 4. Verr. 137. Perinde quaſi exſcribendi poteſtatem non haberet. 3. Verr. 69. Multum mihi eripitur operæ in exſcribendis hypomnematis. epiſt. 256.

Exſibilo, *Vide Exibilo.*

Exſicco, *Vide Exicco.*

Exſuſcito, *Vide Exuſcito.*

Exta.

Acutiſſima exta gallinacei. 2. de Diu. 44. Exta pecudũ, aut monſtra, aut fulgura interpretantium. de Diu. 18. Per exta inuẽta præſenſio. in Top. 41. Vnde tales diuinationes extiſpicia appellarunt ab extis inſpiciendis. 2. de N. d. 247. Cum puerorum extis deos manes mactare. in Vatinium, 10.

Extabeſcö.

Extabuit macie corpus. 3. Tuſc. 45. Etenim videmus cæteras opiniones fictas atq. vanas diuturnitate extabuiſſe. de N. d. 2. 4.

Extempore, *Vide, Ex.*

Extenſus.

Cum extenſis digitis aduerſam manum oſtenderat, viſum, inquiebat, huiuſmodi. 4. Acad. 260.

Extentus.

Per ſtatuas vero cum dixit, & extento brachio paululum etiã de geſtu addidit, vehementer riſimus. 2. de or. 134.

Extenuo.

Neque vero verbis auget ſuum, ſi quo forte fungitur, ſed extenuat. 2. Off. 103. Nam locupletiſſimi cuiuſque cenſus extenuarant, tenuiſſimi auxerant. 4. Ver. 96. Vehemẽter crĩm extenuare. ad Her. 2. 34. Extenuare crimẽ. 7. Ver. 81. E. verbis bellicas laudes, aut munus aliquod. pro Mac. 3. E. & diluere moleſtias. Tuſc. q. 3. 31. Dẽtibus autem in ore conſtructis manditur atque, ab his extenuatur & molitur cibus. 2. de N. d. 201. Poſteaquã extenuari ſpem noſtram & euaneſcere vidi. Att. 3. 53. 1. Summa autem laus eloquentię eſt, amplificare rem ornando, quod valet non ſolum ad augendum aliquid & tollendum altius dicendo, ſed etiam ad extenuandum atque abiiciendum. 3. de Oc. 58. Hoc extenuando, maleficii magnitudinẽ ſimul adaugere. 2. de Inu. 178.

Extenuatus.

Exin mari finitimus aer die & nocte diſtinguitur: iſque tum fuſus & extenuatus ſublime fertur, tum autẽ concretus in nubes cogitur. 2. de N. d. 145. Recurri ad meas copiolas: ſic enim uere eas appellare poſſum: ſunt extenuatiſſimę, & inopia omniũ rerũ peſſime acceptæ. Brutus Cic. 11. 12.

Extenuatio.

Significatio & diſtincte conciſa breuitas, & extenuatio. 3. de Orat. 112.

Exterebro.

Itaque ex eo auro quod exterebratum eſſet, buculam curaſſe faciendam. 1. de Diu. 46.

Exterſus.

Euerſum atq. exterſum relinquere fanũ aliquod. 4. Verr. 37.

Extermino.

Exterminare aliquem ex communitate hominum. off. 3. 39. Ex numero hominum aliquem eiicere, & ex finibus humanæ naturę exterminare. 13. Phil. 342. Auctoritatem aliquorum e ciuitate exterminare. de prouinc. Conſul. 2. A ſuis diis penatibus ciues exterminare pro Seſtio, 23. Prohibere vti vrbibus peregrinos, & eos exterminare. 1. Off. 61. Expellere, exterminare, & eiicere ex vrbe virtutem. pro Mil. 78. Ex eodem tempore tantæ diſcordię ſecutæ ſunt, vti & tyranni exiſterent, & primates exterminarentur. 2. off. 118. pro Flac. 19. Venire in ciuitatem, & De ciuitate exterminari. pro Cornel. Balbo, 41. contraria. Eiicere aliquem ex vrbe, & illum exterminari velle. 3. in Cat. 50. Exterminari oppidis & agris. in Piſ. 77. Exterminari ſedibus. 2. Phil. 69. Idem C. Marcellum exterminandum ab illa vrbe curauit. pro Sext. 4. Neque tamen iſtas quęſtiones phyſicorum exterminandas puto. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 118.

Exterminatus.

Protagoras ab vrbe atque agro exterminatus eſt. 1. de Nat. d. 44. Exterminata reſp. & reuocata. poſt red. in Senatu. 31. Itaque neque Repub. exterminata, mihi locum in hac vrbe eſſe duxi. poſt red. ad Quir. 11. Huius uirtute reges exterminati ſunt. pro Flac. 19.

Exterminator.

Tamen obuerſabatur ante oculos exterminatoris ſui. pro D. ſua, 109. id eſt euerſoris & expugnatoris.

Externus.

Nec enim ille externus & aduentitius habẽdus eſt tepor, ſed ex intimis maris partibus agitatione excitatus. 2. de Nat. d. 201 Externa & aliena religio. 6. Verr. 102. Quod externum, id omne eſt in caſu. de Fin. lib. 2. 74. Externo corpore mens cingitur. de N. d. 1. 20. Inanimum eſt enim omne quod pulſu agitatur externo. in Somn. Scip. 32. Virũ igitur cenſemus, &c. an, vt Democritus cenſet, externa & aduentitia animos pulſatis. de Diuin. 180. Externi mores pro Ligar. 6. Externa cõmoda. in Top. 48. Externorum ſenſuum quiuis ſuſpicionem conflare poteſt. 2. ad Her. 39. Rerum externarum, & ad corpus pertinentium domina fortuna. 5. Tuſc. 39. Externarum rerum ſpecies. 3. ad Her. 108. Apud externos populos valere opibus & gratia, vehementer vtile eſt iis qui honeſte multum poſſe volunt. 2. off. 94. Canũ amor in dominos, odium in externos. 2. de N. d. 237. Homines externos non egere, ornamento eſt Reipub. 2. off. 94. Si conferre volumus noſtra cum externis. de N. d. 2. 6. Externis hoſtibus magis, quam domeſticis laboramus. Mac. 4. 9. 15. In externis locis minor eſt ad facinus verecundia. ep. 54.

Extero.

Atque omne quod accipit, cogit & confundit, vt facile & calore quem multum habet exterendo cibo, &c. 2. de N. d. 205.

Exterreo.

Et dolorum cum admouentur faces, præter modum plerique exterrentur. 2. Off. 52. Exterreri aſpectu. 1. de Diu. 134.

Exterritus.

Talia commemorat lachrymans exterrita ſomno. 1. de Diu. 72. Quibus exterriti homines. de N. d. 2. 11. Quæ illi exterriti ſomnio ad coniectorem mane deferant. Diu. 2. 100.

Exterus.

Exterus hoſtis atque longinquus. 2. in Catil. 47. Exteræ nationes. pro Lege Manil. 45. 6. Verr. 55. pro Fonteio, 21. ad Octa. 41.

Extimeſco.

Extimeſco.

Cur non extimeſcam opinandi temeritatem? Acad.q.ed.1.L.2.77. Quod igitur adoleſcentes, & ii quidem non ſolũ indocti, ſed etiam ruſtici contemnunt, id docti ſenes extimeſcẽt? de Sen.68. Vt aut caſus aut ictus extimeſcant. de Nat. d.2.43. Aduentũ alicuius extimeſcere. Pæto, lib.9.26.9. De fortunis cõmunibus e. de Fato, 42. e. deos. Tuſc.3.34. e. fatum. Fat.15. e. formidines. 5. de Fin.54. e. imbecillitatem, fragilitatemque humani generis. Tuſc.5.2. e. infidelitatem amicitiarum. 1. Tuſc.5.46. Periculum maius ab Antonio, quam ab vllis nationibus extimeſcendum eſt. 7. Phi.218. Extimeſcenda non ſunt portenta, quę quondã credebantur apud inferos. de N.d.2.4. Intelligebant eas nequaquã pro opinione vulgi eſſe extimeſcendas. 3. Tuſc 98.

Extimus, *Vide Extra.*

Extinguo.

Gratiã autem noſtram extinguit hominum ſuſpicio. ad Lent. 1.1.12. Inuidiam extinguit mors. pro Corn. Balb.11. Religionem extinguit cupiditas. 3. Verr. 33. extinxit Cenſuram de haru. reſ. 34. Eum qui ędem Nympharũ incendit, ut memoriã publicæ recẽſionis tabulis publicis impreſſam extingueret. p Mil.55. Vt ſi poſſet, quæ antea ſcripſerat, ea plane extingueret. 4. Ver.124. E. & funditus delere aliquid. de har. reſ.5. Animum extinguere. de Sen.61. Extinguere bellum. 10. fam.49. in ep. Plan. ad Brut. l.15. t2.2. Extinguere ciuitatem. 4. ad Her. 201. Non poſſe Verrem teſtes interficiendo, crimina ſua extinguere. 7. Ver.80. Extinguere familiariter. de Am.34. Furorem alicuius extinguere, & audaciam opprimere. 6. Phil.216. ignem, flammam, incendium. Nigidio, lib.4.13.7. Extinguere & delere improbitatem alicuius. 1. Ver.14. iudicia. pro Milo.78. Potes igitur dicere, &c. cum eorum nominibus in ſtatuarum inſcriptione poſitis omnem te ſperabas inuidiam atque infamiã tuam extinguere poſſe? 4. Ver. 122. Inimicitias in fortiſſimis viris non ſolum extinguere, ſed etiam ad amicitiam, conſuetudinemque traducere de prouin. conſul. 27. extinguere leges. 3. pro L. Agr.4. Extinguere lumẽ animi dicitur uoluptas. Cat.37. Extinguere memoriam rei alicuius. pro Mil 55. Motus animorum inflãmare & extinguere. 1. de or.32. Qui delere imperium, qui populi Romani nomen extinguere conati ſunt. 4. in Cat. 79. Potentiam alicuius extinguere & opprimere. pro Roſc. Am. 21. Reliquias belli extinguere. Furnio, lib.10.25.1. rumorem. Att.15.3. Alicuius non ſalutem modo extinguere, ſed etiam gloriam per iudices infringere. pro Mil. 4. Extinguere ſenatum. in Piſ.43. creata & concepta. 7. Verr. 13. Formæ dignitas aut morbo deflorescit, aut vetuſtate extinguitur. ad Her.4.189. Adoleſcentes mori ſic mihi videntur, vt cum aquæ multitudine uis flammæ opprimitur: Senes autem, ſicut ſua ſponte, nulla adhibita ui, conſumptus ignis extinguitur. de Sen.65. Morte omnis ſenſus extinguitur. 2. de Fin. 161. Sermo, &c. & obruitur hominum interitu, & obliuione poſteritatis extinguitur. in Somn. Scip.27. Animus & mens, niſi tanquam lumini oleum inſtilles, extinguntur ſenectute. de Sen.32. Extingui & opprimi antequam plane exortum & natum ſit. 2. pro L. Agr. 88. Cauſam diſſenſionis naſcentis extingui ſumme ſtudui epiſt. 179. Extingui obliuione poſteritatis dicitur ſermo de aliquo. Somn. Scip. 27. Extingui homini ſuo tempore optabile eſt. de Sen.78. Nolite hunc natura ipſa occidentem uelle matutius extingui vulnere ueſtro. pro Cæl.54. Deficere ſol hominibus & extingui uiſus eſt. in Somn. Scip. 26. Quæ ad extinguendas belli reliquias pertinent. ep.159.

Extinctus.

Verum igitur, ſi tum eſſet extinctus, a bonis rebus an a malis diſceſſit. 1. Tuſc.135. in Somn. Scip.9. Etiam ſi morbo extinctus eſſem. pro Sextio.40. Vir egregius, coniunctiſſimusque mecum cõſiliorum omnium ſocietate, alieniſſimo reip. tempore extinctus, & auctoritatis & prudentiæ ſuæ triſte nobis deſyderium reliquerat. de claris or.1. Sin autẽ iam ſuberat ſimultas, extincta erat conſuetudo, diſſidium exſtiterat. pro Cæl.48. id eſt, abolita. Extincta diſciplina Pythagoreũ, quæ aliquot ſecula uiguerat. de Vniu. 1. Extincta diſſenſio pro Marcel. 19. Virtus extincta. 3. de or.1. Extincta uox Hortenſii fato ſuo. de cl. or.184. Corynthum Patres ueſtri totius Græciæ lumen extinctum eſſe uoluerunt. pro L. Man.6.4. de Fin.108. Extinctum maledictũ. pro D. ſua.72. Principium extinctũ, nec ipſum ab alio renaſcetur, nec ex ſe aliud creabit. in Somn. Scip. 31. Audetiſne excitare tanti flagitii memoriam, non extinctam illam quidem, ſed repreſſam ue inflate? pro Cæl.57. Refrigerato autem & extincto calore, occidimus ipſi & extinguimur. de Nat.3.... Cum duo fulmina noſtri imperii ſubito in Hiſpania. Cn. & P. Scipiones extincti occidiſſent, &c. pro Corn. Bal.17. Quamobrem primum danda opera eſt, ne qua amicorum diſſidia fiant: ſin tale aliquid euenerit, ut extinctæ potius amicitiæ, quam oppreſſę uideantur. de Am. 66. Id eſt, defunctæ, non repentinæ, abruptæ. Omnes ciues ſic exiſtimant, quaſi lumen aliquod extinctis ceteris elucere ſanctitatẽ, & prudentiam, & dignitatem tuam. Sulp.4.3.7.

Extinctor.

Extinctor belli. pro Cæl.45. Belli domeſtici. de har. reſ. 45. coniurationis. pro D. ſua. 78. Ne extinctor patriæ, ne proditor appellet. pro Syl.67. Nõ extinctor, ſed auctor incẽdii in Piſ.20.

Extinctio.

Nam ſi ſupremus ille dies nõ extinctionem, ſed commutationem affert loci, quid optabilius? 1. Tuſc.191.

Extirpo.

Niſi ex eius animo extirpatam humanitatem arbitremur. de Amic.44. Vitia ex naturalibus cauſis nata extirpari ac funditus tolli non poſſunt. de Fat. 6. Perturbationes extirpandas putamus. 4. Tuſc.64.

Extiſpex.

Artificioſa diuinationis illa tere genera ponebas extiſpicũ. 2. de Diu.40.

Exto.

Apparet atq. extat, vtrum ſimus earum rerum rudes, an didicerimus. 1. de Or.37. Sed is ambitus extat, &c. 15. fam. 28. Extat que id quod mihi oſtenderas quibuſdam literis, hoc te ſtudioſiorum, &c. ad Rufum, lib.5.25. Cædium & libidinum iudicium extat, & ad inſignem memoriam turpitudinis, & pene ad iuſtum odium noſtri imperii. de prouinc. Conſ.5. Extat memoria, ſunt tabulę publicæ redargue me ſi mentior. pro Clu. 49. Non item in oratione ut in uerſu extat numerus. in Or.117. Extat officiũ. de Amic.24. Quę, vt ſcis, extat oratio. Ipſius Appii extat oratio de Sen.15. Scriptum extat in iiſdem literis. 7. Ver.116. Nullum ſenatuſconſultum extat, quo reductio regis tibi adempta ſit. ad Lent. lib. 1.7.12. Extant epiſtolę Philippi ad Alexandrum. 2. off. 68. Vbique huius fortitudinis extant exempla. pro Corn. 27. Prę teritarum rerum monumenta certa in literas extant. 1. de Inu.56. Multa extant in me tua merita. pro Planc. 1. Demadis ſcripta nulla extant. de claris or. 17. Grauiora iudicia de potentiſſimis hominibus extant uoces, quã tabellę. 3. de Leg. 50. Qualex tibi ſæpe ſcripſi, Conſules extiterunt. ad Brut. Hoc eſt, ſeſe eo pacto geſſerunt. Aliquid extabit, ne tibi plane ceſſaſſe uideamur. Att.1.22.1. Dum id ſenatuſconſultum extabit, officiũ meum in te obſcurum eſſe non poterit. ad Metellum, lib. 5.2.21. Extabit opera peregrinationis huius. 15. Att. 27. Noſtrum ſtudium extabit in conueniendis magiſtratibus & ſenatoribus. ad Lentulum. lib.1.8.14. Multum autem fluxiſſe uideo de libris noſtris, &c. Vnde hoc philoſophandi nobis ſubito ſtudium extitiſſet. de Nat. d.1.5. Neque unquam ex illo delendi huius imperiũ tam ſceleratus impetus extitiſſet, niſi, &c. pro Cæl. 10. Alioqui multa extarent exempla maiorum. 2. de Leg. 98. Si literæ non extarent, magnopere eas requireremus. 1. de Inu. 85. Sed quod literis extet. 1. Tuſc. 38. Curabo ut huius peregrinationis uliquod tibi opus extet, Att.2.19.3. Hæc cum ſint, omnia, tamen extent oportet expreſſa ſceleris ueſtigia, &c. pro Roſc. Am.68. Quo magis id quod erit illuminatum, extare atque eminere uideatur. 3. de or.67. Sine diuinatione nõ poteſt officium & munus diuinationis extare. de Diu. 130. Officium & munus oculorum ſine oculis extare non poteſt. 1. de Diu. 123. Clarorum uirorum atque magnorum non minus otii, quam negotii rationem extare oportere. pro Planc. 54. In optimis quibuſque honoris certamen & gloriæ: ex quo inimicitias maximas ſæpe inter amiciſſimos extitiſſe. de Amic. 33. Extitiſſe hunc qui poſt eos diſciplinam renouaret. de Vniuerſ.1. Ego multos homines excellenti animo ac uirtute fuiſſe, & ſine doctrina, naturæ ipſius habitu prope diuino, per ſeipſos & moderatos & graues extitiſſe fateor. pro Archia poeta, 11. Tum te repente lætum extitiſſe. Diu. lib.1. 54. id eſt, apparuiſſe, ſeu emerſiſſe flumine.

Extollo.

Percuſſum ipſa Reſp. manibus ſuis extollit. pro Do. ſua, 92. An quiſquam in potiundis uoluptatibus gloriando ſe & prędicatione extollit? in Parad. 17. Vos meam fortunam deprimitis, ueſtram extollitis. in Piſ.32. At hercule egregia facta ſuorum te extollunt. in Saluſt. 275. Dum Planci in me uerbis meritũ extollerem, me arcem ex cloaca facere dixiſti pro Planc.279. Extollere ad ęquitatem animi. 6. fam. 39. Laudando aliquem extollere. Cornificio, lib.12.25.16. de haruſp. reſp. 44. Animum extollere. in Parad.43. Vbi illa antiqua libertas, quæ malis oppreſſa ciuilibus extollere iam caput, & aliquando recreatã ſe erigere

re debebat. pro Planc. 27. In gremiū ſuum liberorū ex ſe genus extollere, in or. 87. Iacentem nō modo extollere, ſed etiam amplificare eius priſtinam dignitatem. pro Marcel. 4. Quamobrem ut ii qui ſuperiores ſunt, ſubmittere ſe debet in amicitia, ſic quodammodo inferiores extollere. de Amic. 63. Vnius in alterum meritum uerbis extollere. pro Planc. 77. Alte pugionem extollere. 2. Phil. 49. Sic urgetur, ne nequeat ſe extollere. 2. Tuſ. 93. Erigere extollere oites. 5. de Fin. 70.

Extorqueo.

Ille ea tamen exorabat quæ uolebat auferre, tu extorques. ad Octauium. 46. Auxilium extorquet inueterati doloris. Tuſc. 3. 31. A Cæſare per ordinem talenta Attica L. extorſiſti. Att. 6. 112. 4. 5. Ver. 151. Quoniam extorſiſti ut faterer. Tuſc. 1. 13. Qua qui apud te C. Cæſar utetur, ſuam citius abiiciet humanitatem, quam extorquebit tuam. pro Ligario. 10. Extorquebit uerita ne repugnetis. pro Clu. 3. Extorſiſſet mihi fortuna proprium cōſilium. 10. fam. 73. in epiſt. Lepidi. Poſtquam nihil exprimere ab egentibus, nihil ulla ui a miſeris extorquere potuit, cohortes in hyberna miſit. de prouinc. Conſ. 5. Extorquere arma e manibus iratorum ciuium. de Cl. or. 4. Hoc eſt uim torquere afferre ſenſibus, extorquere ex animis cogitationes uerborū. 2. de Fin. 23. Extorquere de ocl ex manibus regiis. 7. Verr. 144. pro Clu. 40. in Piſ. 3. 2. de or. 60 Extorquere hæc conantur nobis metu. 11. fam. 48. in ep. Matii. Extorquere & eripere pecuniā ab .. pro Clu. 62. 2. de L. Agr. 33. Sententias de manibus ui quadam orationis extorquere. 2. de or. 41. Veritatem extorquere. in or. 91. Extorquere uocem & ſimulationem. 6. Phil. 215. Nec mihi hunc errorem, dum uiuo, extorqueri uolo. Cat. 77. Extorquere ferrū alicui de manibus. in Cat. 104.

Extortus.

Pecunia omnis ab eo extorta atque erepta eſt. pro Clu. 34. Extorta eſt confitenti ſica de manibus. pro Mil. 14. Vi & metu extortum frumentum. in Piſ. 68.

Extorris.

Hinc centū patres familias extorres profugerunt. 5. Ver. 101.

Extra.

Senſibus & animo ea quæ extra ſunt percipimus. 2. de Nat. d. 221. Eminere foras, & ea quæ e. erunt, contemplari, & quam maxime ſe corpore abſtrahere. in Somn. Scip. 33. Vt nulla pars huiusce generis excederet e. de Vniu. 19. ex quo intelligitur eſſe e. diuinum animū humanos unde ducatur, &c. de Diu. 95. id e. cauſam eſt. pro Cæc. 303. e. collegium ſacerdotum ne quiſquam ſacra, quę publice conſtituta eſſent, noſſet. 2. de L. 31. e. coniurationem hanc eſſe ſe ſcire dixiſſet. pro Syl. 29. Nemo eſt e. iſtā coniurationem perditiſſimorum hominum, qui te non metuat. in Cat. 100. Cęcilii iam me hercle, hoc e. hanc contentionem, certamenque noſtrum, familiariter tecum loquar. 1. Ver. 20. Et in corpore & e. eſſe quædam bona. 2. de Fin 109. e. culpam eſſe. 7. Verr. 204. Se e. omnem culpam & cauſam poſuit. de Vni. 57. e. ducem paucoſq. preterea. ep. 96. e. fatū nihil fieri. 2. de Di. 37. e. forū, uadimoniū promittere. 5. in Ver. 77. Hoc ſeparatū quiddā eſt e. illud. de Inu. 54. Sed me hercule mi. Pęte, e. iocum moneo te. Pęto, lib. 9. 24. 8. Sed me hercule, e. iocum, homo bellus eſt Trebatio. lib. 7. 16. 3. Sed me hercule, e. iocum, ualde mihi tuæ literæ facetæ, elegantéſque uiſæ ſunt Volumnio. lib. 7. 30. Ciuis eſt nemo tanto populo, e. contaminatam illam & cruentam P. Clodii manum, qui rem ullam de meis bonis attingerit, &c. pro D. ſua. 83. e. me. de Diu 94. id eſt, præter me cauendum eſt etiam ſi ipſe ædifices, ne e. modum ſumptu & magnificentia prodeas. 1. off. 195. e. ordinem, nomen alicuius delatū accipere. 2. de Inu. 162. Imperium e. ordinem alicui dare. in Ant. 236. Quo ille auctore e. ordinem bellum cum Mithridate Tigraneque geſſit. pro D. ſua. 15. e. ordinem uocari. 5. Verr. 8. Cum iudex eſſe, clam, atque e. ordinē accepiſſe confeſſus eſſet. ſaluum eſſe non poſſe, &c. pro Clu. 68. Solane uita beata relinquitur e. oſtium limenque carceris? Tuſc. 230. e. periculum eſſe pro Quint. 48. e. periculū huius belli fortuna ſit. ad Att. 21. 130. 2. Nullus eſt numerus e. poeticos. or. 215. e. portam Collinam ædes honoris eſt. de Leg. 282. exceptio, e. quod in reum capitis pręiudicium fiat. de Inu. 264, & 248 Habeo. ἀνδυσωπήτως, e. quam ſi ita negotium geſtum, eſt ut eo ſtari non oporteat, ex fide bona. 6. Att. 13. e. quod ſerui poſſet, nihil relictum erat. de Vniu. 23. e. ruinam eſſe. Att. 21. 49. e. tumultum Gallicum, Italicumque. 5. Phil. 202. e. uniuerſa quid poteſt? 4. Acad. 104. Sum futurus e. urbem ex Idibus Ianuarii. de Nat. 67.

Extraordinarius.

Extraordinarius honor. ad Brut. 22. Extraordinarius reus. 8. f. 18. in ep. Cęl. Periclo Conſulatus extraordinaria. de cl. or. 120. extraordinarium ſemper imperium populare atque uentoſum. eſt. 11. Phil. 301. ad Brut. 56. in ep. Brut. pro D. ſua. 218. Summa abſtinentia munus hoc extraordinarium traducemus. Att. 5. 14. Præſidium extraordinarium dare. 11. Phil. 303. Extraordinariæ pecuniæ. pro Roſc. Com. 2. 4. Verr. 123. Extraordinariæ poteſtates. pro Seſt. 51. De extraordinariis poteſtatibus libertatem adimere. pro D. ſua, 17. Vt omnia ſemper quæ iucunda uidentur eſſe, non modo his extraordinariis cupiditatibus, ſed, &c. 7. Verr. 29. Honoribus extraordinariis contentus. ad Br. 11. 10 ep. Brut.

Extrarius.

Cum ipſam rem, quam nos feciſſe confitemur, iure factam dicemur ſine ulla aſſumptione extrariæ defenſionis. ad Heren. 9.

Extraneus.

Cauſa extranea. ad Heren. 3. 92. Cognomine extraneo demōſtrare id, quod ſuo nomine appellari non poteſt. ad Heren. lib. 4. 196. Res extraneæ. ad Heren. lib. 4. 196. Extranea bona. ad Heren. 34. & 16.

Exterior.

Atque ita cum alterum eſſet exteriorem amplexus orbem, &c. de Vniu. 32.

Extremus.

Februarios menſis extremus anni. de Leg. 181. Manus extrema non acceſſit operibus eius. de Cl. Or. 65. id eſt, non recognouit opera ſua. Extrema & prima nox. in Arato, 10. Pars extrema & concluſio muneris & negotii. ad Qu. fr. 1. 1. 68. Itaque in ea dea, quæ eſt rerum cuſtos intimarum, omnis precatio & ſacrificatio extrema eſt. de Nat. d. 39. Extremum, ultimum, ſummum, finis. lib. 1. de Fin. 9. Quid ſit extremum, quid ultimum bonorū, quod omnium philoſophorum ſententia tale debet eſſe, ut ad id omnia referri oporteat, ipſum autem nuſquam lib. 1. de Fin. 23. Extremum eſt, congruenter naturæ cōuenienterque uiuere. de Fin. 3. 21. Aliquid extremum atque perfectum. de Nat. d. 2. 25. Extremum omnium appetendorum cumulatur ex integritate corporis, & ex mentis ratione perfecta de Fin. 5. 37. Summum atque extremum bonorum omnium. 1. de Fin. 83. Conſtituebāt, extremum eſſe rerum expetendarum, & finem bonorum, adeptū eſſe omnia e natura & animo & corpore & uita. Acad. q. ed. 2. lib. 1. 24. Extremum & ultimum bonorum. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 25. Cuius diſputationis fuit extremum fere de immortalitate animorum. de Amic. 13. Sed hoc extremum eorum eſt. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 88. Extremum eſt, quod te orem, ſi putas rectum eſſe, & a te inſcipi poſſe, &c. 11. Att. 36. Extremum expetendi Acad. q. ed. 1. lib. 2. 29. Extremum malorum. lib. 2. de Fin. 9. Extremum omnium malorum. Tuſc. 2. 14. Cęlum extremum atque ultimum mundi eſt. 2. de Diu. 237. Extremum nihil a natura inuentum. 3. ad Her. 131. Nullius rei principium eſt, cuius non ſit extremum de Nat. d. 1. 26. Extremum omnium rerum mors. ad Toranum, l. 6. 21. 5. Supplicium extremum. 7. Verr. 133. Primum, &c. deinde, &c. poſt, &c. tum ad extremum, &c. de Or. 116. Partit. 241. & de Or. 123. Ad extremum manus dare. Att. 2. 51. Cui conſuli nō animus ab initio, non fides ad extremum defuit. Att. 278. Ad extremum omnis mundus ignoſcet. de Nat. d. 49. Sed iam ſe colligit, & ad extremum incipit philoſophari. in Ant. 256. Extremū adeſſe mihi uideor, nec ulla fore conditio pacis. 11. Att. 53. Extremum concluditur. 11. Att. 31. Spiritum extremum filiorum excipere. 7. Ver. 92. Habet extremum quod finitum eſt. 2. de Diu. 154. Quod habet extremum, id cernitur ex alio extrinſecus. de Diu. 2. 80. Quod non habet extremum, infinitum ſit neceſſe eſt. de Diu. 30. Eſt id quidem in totam orationem confundendum, nec minime in extremam. de or. 138. Ionie oratio, quę eſt in extremo illo libro. Qu. fr. 310. In extremo ſpiritu. 2. de Fin. 159. Hoc eſt, uſque ad mortem & extremum ſpiritum. Bonis uiſtbus eſſe extremo tempore ætatis. de Senect. 27. Vt in extremo tertio ſcribis. de Diu. 1. 8. Off. 3. 12. id eſt, in fine tertii. Extrema hyeme apparauit. pro L. Man. 25. In Cappadocia extrema. ep. 244. In extrema fortuna ſtare. in Salluſt. 9. Quod vero in extrema oratione quaſi tuo iure ſumpſiſti &c. de Or. 88. In extrema parte & concluſione muneris ac negotii tui diligentiſſimus ſis. Qu. fr. 299. In extrema fere parte epiſtolæ. Att. 88. De furto, ſi non eo loco quo debuit, ne in extrema quidem aut media, aut aliqua denique parte quæſtionis, uerbum fecit nullum. pro Clu. 56. Extrema pueritia miles fuit imperatoris. pro L. Man. 16. Sed in ea Pōpeii epiſtola erat in extremo, ipſum maon Tu, cēſeo, Luceriā uenias: nuſquā eris tutius. 8. Att. 1. In extremo pinā qđ ſētio. 11. fa. 28,

In extremo ſtomachatus ſum iucundiſſimis tuis literis. 10.fam. 57. Extrema belli ciuilis, & Initia, contraria. 4.fam.25. Et natura fert, ut extrema ex altera parte grauiter, ex altera autem acute ſonent. Somn.Scip.17. Extrema belli perficias. 10.fam.39. Ad extrema deſcendere. Pollio Cic. 10.76. Extrema quædam loqui. 15.Att.37. Literæ quibus in extremis erat, ſibi inſidias fieri. Att. lib.14.305.1.7.fam.13.& 10.67.in ep.Pollionis.ideſt, in fine literarum Extremis duntaxat lineamentis deum fingeret. de N.d.1.87. His miſeris & extremis temporibus.11.Att.1.

Extimus.

Orbis cæleſtis extimus, qui, &c. de Somn.Scip. 128.

Extremo.

Quod enim ſcribis extremo, uide ne, &c. Att.12.251.1. Legitur & extremi.

Extremitas.

Extremitas, uulgo ſuperficies, Græce ἐπιφάνεια. Acad.q.ed.1.lib.2.107. Mundi extremitas paribus a medio radiis attingitur. de Vniu.21. Ora & extremitas regionis. 2.de Fin.163. Si animus extremitatem cæli a ſuprema regione rotundo ambitu circumiecit. de Vniu. 34. In extremitate nulla omnino craſſitudo ineſt. Acad.q.ed.1.lib.2.107. Ille omnem infinitatem peregrinabatur, ut in nulla extremitate conſiſteret. Tuſ.250.

Extraho.

Radicitus ex animis hominum religionẽ extraxit Epicurus. 1.de Nat.d.84. Extrahere aratrum. 2. de Nat.d. 120. Extrahere ex animis aſſenſionem. 4. Acad. 194. Tollere atque extrahere cupiditates radicitus. 2. de Fin. 24. Rem aliquam ab aduerſariis, uariis calumniis extrahere. Lentulo. lib.1.8. Telum e corpore extrahere. pro Roſ.Am.11. extrahere urbem ex periculis. pro Sext. 7. Extrahitur domo latitans Oppianicus a Manilio. pro Clu.28.

Extractus.

Sed per obtrectatores Lentuli res calumnia extracta eſt. Quint.fr.2.5.

Extrico.

De Dioniſio tuo adhuc nihil extrico. ep.65.

Extringo.

Deinde cũ paulum digitos extinxerat, Aſſenſus huiuſmodi. 4.Acad.260. Vetus codex legit conſtrinxerat.

Extrinſeco.

Quia nullæ cauſæ accedat extrinſecus. de Diui.137. Nullum eſt corpus, quod effugiat accipiendi aliquid extrinſecus, ideſt, quaſi ferendi & patiendi neceſſitatem. 3.de Nat.d.20. Corporũ adiumenta adhibentur extrinſecus, animorum ſalus incluſa in ipſis eſt. 4.Tuſc.93. Adhibita eſt igitur ars quædam extrinſecus ex alio genere quodam. 1.de or.92. Et humor allapſus extrinſecus, ut in tectoriis uidemus, auſtro ſudorem uidetur imitari. 2. de Diu.86. Alii loci aſſumũtur extrinſecus. Top.5. Extrinſecus autem aſſumuntur, cum ea quę ſunt foris, neque inhærent, in rei natura colliguntur. de or.123. Quod habet medium, id cernitur ex alio extrinſecus. de Di.129. Imagines uniuerſum mundum complectentes extrinſecus. de N.d.25. Ducunt extrinſecus ſpiritum pulmones & cor. 2.de N.d.204. Extrinſecus loci qui ducantur. Top.5. Et nunc quidem quod ea tuetur, ut de arte potiſſimũ loquar, eſt id extrinſecus. 5.de Fin,70. Animos hominum quadã ex parte extrinſecus eſſe tractos & hauſtos. de Diu.95. Non aliũ de pendere, nec extrinſecus, aut bene aut male uiuendi ſuſpenſas habere rationes. 5.fam.36. Cum Annibal columnam aureã uellet auferre, dubitauit utrum ea ſolida eſſet an extrinſecus inaurata. 1.de Diu.87. Iniecta extrinſecus præſagitio, atque incluſa diuinitus, ineſt animis. 1.de Diu. 115. Irrumpunt extrinſecus in animos noſtros per corpus imagines nobis dormientibus. 4. Acad.125. Vt ſi quis exalbeſceret, uel ipſe per ſe motu mentis aliquod, uel obiecta terribili re extrinſecus. 4.Acad. 89. Nullæ imagines obrepunt in animos dormiẽtiũ e. 2.de D.205.e. alicũ de aliquid quęrere. 2.de or.174. Extrinſecus argumenta quando ſumantur. 2.de or. 89. Extrinſecus ſumpti loci. 2.de or.89.& 93. Hæc quæ ſunt extrinſecus. de Fin. 141. Extrinſecus quę bona ſunt, ueram laudem non habent. 2.de Or.186. Veſtiuit extrinſecus animum deus, & circundedit corpore. de Vniu.26.

Extrudo.

Ego autem cum ad me de Ciceronis abs te diſceſſu ſcripſiſſes, ſtatim extruſi tabellarios, literaſque ad Ciceronẽ. ad Brut. 30. ideſt, ad te properare coegi, feſtinanter miſi. Nam te in uiã, ſimulac perpaululum guſtaris, extrudam & eiiciam. 2.de or.130. Quo in numero tu certe fuiſſes, niſi te extruſiſſemus. Trebatio, lib.7.6.4. Pollicẽ, ſi adhuc non eſt profectus, quãprimum fac extrudas. Terentiæ, l.14.16.i. cogas diſcedere, uel urgeas eius diſceſſum. Itaque non modo domo tua Chelidonem in Prętura extrudere noluiſti, ſed, &c. 7. Verr. 31. Sed quoniam furore illo extrudimur, Brunduſium pergere cogito. Att. 252. Sed iam extrudimur, non a Planco, &c. uerum ab ipſo loco minime appoſito ad tolerandam in tanto luctu calamitatem. Att. 3.54.a. Qui tamquam extruderetur a Senatu in Macedoniam, & non contra prohiberetur proficiſci, ita cucurrit. 10.Phil.176.

Extruo.

Ad cælum tamen extruxit uillam in Tuſculano uiſceribus ærarii. pro D.ſua.95. Age nũc Luci noſter, extrue animo altitudinem excellentiamque uirtutum. de Fin.5.64. Cum nobis immortale monumentum ſuis pene manibus Senatus populuſq. Romanus extruxerit. 14.Phil.406. Aceruum magnum ad pedes alicuius extruere. Att.17.1. Extruere ædificium in alieno. pro Mil.56. Fundare & extruere diſciplinam. 4.de Fin. 1. In quibus oportet uerba ſicut a poetis in quendam extruere numerũ. ad Her.4.198. Extruere ſepulchrum altius, quam, &c. Plato uetat. 2.de Leg.105. Menſæ conquiſitiſſimis cibis extruebantur. 5. Tuſ. 45. Permutationes ad hunc Tuſculanum montem extruendum. in Piſon.38:

Extructus.

Extructa menſa non conchyliis aut piſcibus, ſed multa carne ſubrancida. in Piſ.53. Vſque ad illum ad Cyro extructum rogũ 3.de Fin.60. In ea poſſum intueri domum meam euerſam non ab inimico meo, ſed ab hoſte communi, & ab eodem extructam & poſitam in oculis ciuitatis, &c. pro D.ſua.77. Caret epulis, extructiſque menſis, & frequentibus poculis. de Sen.40.

Extructio.

Extructio tectorum. 2.de Nat.d.255. Eoſque nec inhumatos eſſe, &c. ſed contectos publicis operibus, eaq. extructione quæ ſit ad memoriam æternitatis ara uirtutis. 14.Phil.408.

Exturbo.

Itaque quæro qui ſint iſti optimates qui me exturbent, cum ipſi domi manent. Att.8.60. Multa conuenerunt quæ meam exturbarent mentem. ad Q.fr.1.58. Exturbare aliquem bonis patriis. 4.Ver.32. ex numero uiuorum. pro Quint.18. Hominem e ciuitate. pro Mur. 43.e. homines e poſſeſſionibus. pro Syl. 53. Deiicere Senatum a gubernaculis, populũ e naui exturbare. pro D.ſua.20. Exturbari præcipitem e prouincia. 6.Verr. 59. Exturbari & expelli ex agris. pro L.Agr.83. Miſerũ eſt numeris omnibus exturbari. pro Quint. 63. Cicero iudicium ſuum dixerit in exturbando Antonio. Brut.287.

Exturbatus.

Lectum illum genialem, quem biennio ante filiæ ſuæ nubenti ſtrauerat, in eadem domo ſibi ornari & ſterni, expulſa atque exturbata filia iubet. pro Clu. 10.

Exul.

Venit exul ad Antiochum Epheſum Hannibal Carthagine expulſus. 2.de or.42. Exul eſt ipſum per ſe nomen calamitatis, nõ turpitudinis. pro D.ſua.56. Exul eſſe non poſſum, dum, &c. ad Brut.47. in ep.Brut. cum uagus & exul erraret, atque vndique excluderetur. Oppianicus. pro Clu.138. Nam eadem uideo, ſi uicerit, & impetum in priuatorum pecunias, & exulum reditum, & tabulas nouas, &c. 10. Att.10. Vt exules Byzantium reducerentur. pro D.ſua.223. Vi eiecto exules reducere. ad Her. lib.2.83. Caſſio, lib.12.1.4. pro Sext. 48. 10.fam.71. in ep. Pollionis. Tabulæ figuntur, immunitates dantur, exules reſtituuntur. ep. 283. 1.Phil.2. Exulibus reditum pollicetur. 10.Att.44.

Exilium.

Exilium utrum in malis numerandum, necne Tuſ.5 76. Exilium quando turpe. pro D.. ſua. 56. Terribile exilium illis quibus quaſi circumſcriptus eſt habitandi locus, non iis qui omnem orbem terrarum unam urbem eſſe ducunt. in Parad.20. Exilium tolerabile. 7.fam.10. exilii cauſa ſolum uertiſſe aliquem, nec poſtea eſſe reſtitutum. 5.Phil.174. Nam quod ad exilium attinet, perſpicue intelligi poteſt, quale ſit. exilium enim, non ſupplicium eſt, ſed perfugium, portuſque ſupplicii. pro Cæc. 72. Fugam meditari, & exilium cogitare, in Cat.16. Iam uero exilium, ſi rerũ naturam, non ignominiam nominis quærimus, quantum a perpetua peregrinatione differt? in qua ætates ſuas nobiliſſimi philoſophi conſumpſerunt. Tuſcul. 5.76.& 77. Exilium credo quod in maximis malis ducitur. 5.Tuſc.149. Neſcis exilium eſſe pœnam ſibi parad.38. Cum homines uincla, neces, ignominiaſq. uitant, quæ ſunt legibus conſtitutę, confugiunt quaſi ad aram in exilium, &c. pro Cæc. In exilium aliquem eiicere. 2. In Cat. 33. Ibi igitur in exilium miſer. pro Mur.145. in Cat.16. Recta pergere in exilium. 1.in Cat.17. profectus eſt in exilium. Tubulus ita

tim.de Fin.76. In exiliũ proficiſci. 1.in Cat. 15. In exiliũ pulſus aliquis.2.de or. 30.Tũ amittitur hæc ciuitas denique, cũ is qui ꝓfugit,receptus eſt in exiliũ, hoc eſt in aliã ciuitatẽ. ꝑ Cæc.73. Qui Romã in exiliũ uenillet,cui Romę exulare ius eſſet. 1.de or. 36.Quos leges exilio affici uolunt,ea ules ſunt, ẽt ſi ſolum non mutarunt.in Parad.38.De exilio quendam reducere.2.Phil.35. Ab illo patriæ proditores,de exilio reductos eſſe.At.151.In exilio eſſe.3.de Nat.deo.115.Exilio Themiſtocleo mori. 10.Atti. 24.Multare exilio maleficium,pro Cæc.72. Et cum lege retineretur,ipſe ſe exilio bene multauit.pro Syl.55.

Exulo.

Familiaris tuus de re priuilegium tulit,ut ſi in opertum Bonæ deæ acceſſiſſes, exulares. Parad. 121. Rem publicam diſceſſu alicuius exulare.in Parad.37.Romæ exulare ius eſſe alicui. 1.de Or.86.Sin autem nulla ſit,hunc tamen aptiſſimum eſſe ad exulã dum locum.ad Metel.lib.4.8.5.

Exulans.

Rex Pruſias,cum Hãniball apud eum exulanti depugnari placeret,negabat ſe audere,quod exta prohiberent.2.de Diuin.78. Nam iure exulantẽ cõſolari non oportet.Tuſ.5.77.Aut Aeetã, de quo paulo ante dixi,aut Telamonem pulſum patria exulantẽ atque egentem,&c.3.Tuſc.68.

Exulcero.

Cum aduerſariorum adiumenta confirmant,aut ea quæ ſanare nequeunt,exulcerant.2.de or.167.Ita mihi animum exulcerauit.Exulcerare gratiam alicuius.de Cl.or.80.Suſpicionibus hominum & ſcelere exulcerari.pro Dom.23.

Exulceratus.

Fore putabant,ut in exulcerato animo, facile fictum crimen inſideret.pro Deiot.4.Vt in rebus multo ante, quam profectus es,ab ipſo rege,& ab intimis ac domeſticis Pompeii clam exulceratis,deinde palam a Conſularibus exagitatis, & in ſummam inuidiam adductis ita uerſamur.Lent.lib.1.4.

Exulto.

Poſt ſenſim incedens,exultat audacius.or.14. Lepta tua epiſtola gaudio exultat. Atti.6.112. 1. Quæ ſanguine alitur,quę in omni crudelitate exultat,ut uix hominum acerbis funeribus ſatietur.2.de Repub. Alacris improbitas exultat in victoria. Atti. 3. 11. 12. Quomodo exultat Catonis in me ingratiſſimi iniuria? Att.7.122.9.Hoc in quo exultat & triumphat oratio mea.in Cat.104. Eſt igitur quiddam turbulentum in hominibus ſingulis,quod vel exultat voluptate,uel moleſtia frangitur.de Repu. Cymbri in prælijs exultant, lamentantur in morbo.Tuſcu.189. Græci exultant,quod peregrinis iudicibus ut ſuis vtuntur.Att. 87.Exultant lętitia in municipiis.Att.15.329.15. Inſer patriæ bellum,exulta impio latrocinio.in Cat.17. Vt eadem exulient, ceruices oculoſq. pariter cum modorum flexionibus torqueãt. 2.de Leg.38.Exultare,immoderateque iactari.Diu.1.56. Exultare in ruinis alterius.pro Corn.Bal. 67. Campus in quo poſſit exultare oratio.4.Acad.199.Oratione exultare.1.de Fin, 83. e. Inaniter & effuſe.Tuſ.4.11.Palam exultare lætitia,& triumphare gaudio cœpit.pro Clu.20. Victoria nobilitatis exultare. pro Roſc.Am.10.

Exultans.

Elatus leuitate,inanique lætitia exultans, & temere geſtiens. 5.Tuſc.13.Exultantem alicui gratias agere. Tuſc. 1. 40.id eſt,geſtu corporis lætitiam oſtendentem. Exultantem lętitiam comprimere.in Top.46. Furentem & exultantem hominem cõtinul. de haruſ.reſ.1.Fabius Hannibalem iuueniliter exultantem patiẽtia ſua molliebat.de Sen.9. Erras,erras:nam exultantẽ te, & præfidentem tibi Repriment valde legum habenæ,&c. 3. de or. 91. Furorem exultãtem ex parte reprimere.pro Sex. 82. Equos ferocitate exultantes domitoribus tradere ſolẽt, vt his facilioribus uti poſſint. 1. Off. 128. Loliginibus exultantibus tempeſtatem ſignificari gubernatores putant.2 de Diu.215.

Exultatio.

Illa Athamantis exultatio.de haruſ.reſ.a 52.

Exuo.

Sed iam ad iſta obduruimus,& humanitatem omnẽ exuimur. Att. 3.2.Si ex his laqueis te exueris, in illas tibi maiores plagas incidendum eſt.7.Ver.118.Exuere ægritudinem.3. Tuſc.48. Exuere humanitatem omnem.pro Lig.8.

Exuens.

Et hominẽ ex homine exuens,naturã odiſſe uidea.deF.5. 32.

Exutus.

Mens exuta vitiis.Tuſc.248.

Exupero.

Quod fore paratũ eſt,id ſummũ exuperat Iouem.2.de D. 37. Quis hõ te exuperauit unquã gentium impudentia?4.Tuſ.125: Dum anima exuperabo mea.Poſtquam. 203. Hoc eſt,dũ vixero.

Exuperantia.

Nonne omnem exuperantiam uirtutis oderunt?Tuſc.75.

Exuperatio.

Significatio per exuperationem fit,cum plus dictum eſt, quã patitur ueritas,augendæ ſuſpicionis cauſa.4.ad Her.238.

Exurgo.

Auctoritate veſtra Reſp.exurget,& in aliquo ſtatu tolerabili conſiſtet.ad Caſſium,lib.12.17. Huc exurge tamen quæſo, retinebo & complectar.pro Planc.281.Tu autem,niſi moleſtum eſt, paulisper exurge,& perfer hunc dolorem commemorationis nõ neceſſariæ.pro Cl.134. Tum Scæuola cum exurgeret, ſimul arridens inquit.de ora. 108.Si eſſet iugulata, nunquam exurgeret. 13.Phil.376.Exurgere honeſte.12.Phil.336. Nos antẽ ubi exurgere poterimus,aut quãdo?Att.7.132.2. Exurgere & erigere ſe. pro L.Man.86.pro L.Agr.86.Panſam noſtrum, ſecunda voluntate hominem,exurrexiſſe gaudeo.ep.154

Exuro.

Mihi quidem ex animo exuri non põt,eſſe Deos.3.de N.d.5.

Exuſtus.

Adrianus domi ſuæ viuus exuſtus eſt.2.Ver.48.Flos exuſtus ſit ueteris vbertatis exaruit.de Cla.or.8.Epirus exciſa, Locri, Phocii,Bœotii exuſti.in Piſ.77.Bithyniæ,quæ nunc veſtra prouincia eſt,uicos exuſtos,eſſe complures. pro Leg.Man.2.

Exuſtio.

Propter eluuiones,exuſtioneſque terrarum, quas accidere tẽpore certo neceſſe eſt,&c.in Som.Scip.24.

Exuſcito.

Te gallorum,illum buccinarũ cantus exuſcitat.3. de or. 121. Auditorem quidem varietas maxime delectat, cũ ſermone animum eius retinet,& exuſcitat clamore.3.ad Her.114.Quæ cura exuſcitat etiam animos.1.Off.11.Si naturalem memoriam exuſcitauerimus hac notatione.3.ad Her.159. Tu te exuſcita.Att. 187.Exſcitare animos, & maiores ad rem gerendam facere.off. 3.41.Exuſcitare ſe.Brut.ad Cic.lib.16.20.Exuſcitari & commoueri.ad Her.3.131.Vulgari & uſitata re non exuſcitari, nouitate vero & inſigni quodam negotio commoueri.ad Her.23

Exuſcitatio.

Mutatu, res tractando, ſi traducitur ad exuſcitationem, &c. 4.ad Her.217.

Exuuiæ.

Cum eum vobis maiores ueſtri exuuiis nauticis & claſſium ſpoliis ornatum reliquiſſent,&c.pro L.Man.38.

F

Faba.

FAba quidem Pythagorei vtique abſtinuere: quaſi uero eo cibo mens, non uenter infletur.2.de Diu.63.Ex quo etiam Pythagoricis interdictum putatur,ne faba veſcerẽtur, quod habet inflationem magnam is cibus, tranquillitati mentis quærenti vera contrariam. 1.de Diu.58.

Fabella, *Vide Fabula.*

Faber.

Ego me Phidiam eſſe mallem,quam uel optimum fabrum tignarium.de Cl.or.139.Si mancipium pro fabro,aut pro textore emimus.pro Pl.272.Fabrum & procum audeo dicere,non fabrorum & procorum.in or. 87. Iam duo præfecti fabrum Pompeii, in meam poteſtatem venerunt.Attic.9.177.3. Quantum paucæ operæ & mercedes fabrorum tulerunt.in Verr.106. Si quis adhibere volet,non modo ut architectos, uerum etiam ut fabros ad ædificãdam Remp.poterimus & nos libenter accurrere.ep.127. Capitolium factum eſt publice gratis, coactis fabris, operiſque imperatis.in Ver.245.Tu uelim,ut ſcribis, cum fabris domũ perſpicias:ſi enim nihil eſt in parietibus aut in tecto uitii,cętera mihi probabuntur.Pæto,lib.9.15.14

Fabrateria.

Nam & Aquini & Fabrateriæ conſilia ſunt inita de me, quæ te uideo inaudiſſe.fam.56.

Fabre.

Argentum fabrè factum.in Ver.185.

Fabricor.

Vt enim pictores,& ii qui ſigna fabricantur,& ueri etiam poetæ ſuum quiſq. opus a vulgo conſyderari vult, &c. 1. Off. 205. Nihil eſt clarius ἐνάργεια vt Græci: perſpicuitatem aut euidẽtiã nos, ſi placet, uominemus, fabricemurque, ſi opus erit, verba, ne, &c. 4. Acad. 35. Is qui gladiũ fabricatus eſt. pro Rab. Poſth. 5. Quanto quaſi artificio natura fabricata eſt primum animal omne, deinde hominem maxime. 4. Acad. 59. Itaque incredibiliter hoc ipſum natura fabricata eſt. de Or. 159. Capitolii faſtigiũ illud & cæterarum ædium non venuſtas, ſed neceſſitas ipſa fabricata eſt. 1. de Or. 99. Eſſe aliquam vim cum prudentia & conſilio ſcilicet, quæ finxerit, uel, ut tuo uerbo utar, quæ fabricata ſit hominem, &c 4. Acad. 151. Fabricari aliquid calliditiſſimo artificio. Tuſc. 1. 39.

Fabricatus.

Et globoſus eſt fabricatus, quod σφαιροειδὲς Græci uocãt, &c. de Vniu. 32. Quæ terra gignit, talia ſunt, ut ea ipſa dii immortales ad uſum hominum fabricati pene uideantur. 1. de Nat. d. 8. Fulmen fabricatus eſſe Ioui Cyclopas in Aetna putant. 2. de Diuinat. 63.

Fabricator.

Fabricator tanti operis, utrum ſit exemplar imitatus. de Vni. 9. Fabricator minutorum opuſculorum Myrmecides. Aca. q. ed. 3. lib. 2. 11 1. Greci uno nomine λεπτουργὸν uocant.

Fabricatio.

Si erit tota hominis fabricatio perſpecta. 2. de Nat. d. 201. Immutatio in uerbo fabricationem non habet, ſed in oratione. 3. de Orat. 91.

Fabrica.

Pictura & fabrica, cæteræque artes habent quendam abſolutit operis effectum. 2. de Nat. d. 52. Admirabilis fabrica membrorũ animantium. 2 de Nat. d. 181. Aeris & ferri fabrica. 2. de Nat. d. 24. Explicetur incredibilis fabrica naturę. 2. de Nat. d. 104. Vulcanus Lemni fabricæ præfuiſſe dicitur. 3. de Nat. d. 75. Materia deinde quid iuuares, niſi confectionis eius fabricam haberemus? Dio. 2. 99. Hanc naturæ tam diligentem fabricam imitata eſt hominum uerecundia. 1. Off. 177. Quibus oculis intueri potuit ueſter Plato fabricam illam tanti operis, qua conſtrui a deo atque ædificari mundum facit? 1. de Nat. d. 15. Natura effectum fuiſſe mundum, nihil opus fuiſſe fabrica. de Nat. d. 1. 38.

Fabrilis.

Africani imaginem, erratum fabrile putani: nunc uideo Metelli: ὦ ἀνιστορησίαν turpem. 6 Att. 15.

Fabula.

Fabula eſt in qua nec verę, nec ueriſimiles res continentur, cuiuſmodi eſt: Angues ingentes alites iuncti iugo. 1. de Inuent. 39. ad Her. 1. 13. Apologus, uel fabula, uel irriſio. 1. de Inu. 36. Decantata erat fabula, ſed complere paginam uolui. Att. 13. 48. Fabula ficta & commentitia. Off. 3. 50. Fabula etſi incredibilis, tamen homines commouet. Part. 23. Nec hiſtrioni ut placeat peragenda eſt fabula. de Senect. 91. In cauſam fabulæ Clodianę. 2. Att. 57. Fabulæ ſimilia tu exiſtimaturus. ad Octauium, 45. Ad fabulam ſuam ueterem redit. 4. Att. 10. Non ſolum unum actũ, ſed totam fabulam confeciſſem. 2. Phil. 54. Stalenus a P. Cethego admonitus, iſtam dedit conciliationis & gratiæ fabulam. pro Clu 68. Brut. 36. Liuius fabulam dedit. Tuſc. 148. Docuit primus fabulam Liuius. de Cl. Or. 36. Ennius cum Thyeſtem fabulam docuiſſet, mortem obiit. de Cla. Or. 171. Quibus qui ſplendide uſi ſunt, ii mihi uidentur fabulam ætatis peregiſſe, nec tam quam inexercitati hiſtriones in extremo actu corruiſſe. de Sen. 59. Quaſi fabulam rerum euentorumque noſtrorum. 5. fam. 32. De Varrone loquebamur, Lupus in fabula. Att. 216. Fabulæ a poetis cur cõfictæ. pro Roſc. Am. 27. Fabulæ innumerabiles ſunt & apud Herodotum patrem hiſtoriæ, & apud Theopompum. 1. de Leg. 3. Fabulæ poetiles. de Nat. d. 1. 26. Rerum auctores non fabularum. 3. de Nat. d. 57. Fabularum commenticiarum qui rationem reddere uoluerint. 3. de Nat. d. 44. Iam uero quid uos illa delectat explicatio fabularum, & enodatio nominum: exectũ a filio Cælum, uinctum itidem a filio Saturnum? 3. de Nat. d. 43. Ea credimus facta fabularum licentia. de Nat. d. 2. 5. In impias fabulas incluſa eſt phyſica ratio non inelegans. 2. de Nat. d. 46. Num igitur me cogis etiam fabulis credere quæ delectationis habeant quantum uoles, uerbis, ſententiis, numeris, cantibus adiuuentur? 2. de Diu. 168. Itaque hoc iudices, non ſine cauſa fictis fabulis doctiſſimi homines memoriæ prodiderunt, &c. pro Mil. 6.

Fabella.

Verum hęc tota fabella ueteris & plurimarum fabularum poetriæ. pro Cæl. 51. Si quando quid tanquam aliqua fabella narratur. 2. de Or. 133. Quamquam a te actam fabellam uideo eſſũ feſtiue. ad Q. fr. 2. 16. 13. Fabellæ commentitiæ. Diu. 2. 63. Fabellæ Orphęi, Muſęi, Heſiodi, Homerique, de diis. de Nat. d. 1. 30.

Faceſſo, *Vide Facio*.

Facetus.

In altercando cum aculeo & maledicto facetus. de Cl. 90: At etiam quodam loco facetus eſſe uoluiſti. in Ant. 164. Homo facetus inducit ſermoncum urbanum ac uenuſtum. pro D. ſua. 71. Homo minime ineptus & facetus. de Cl. or. 161. Facetus plauſus. 14. Att. 2. Nam neque parum facetus ſcurra Sex. Næuius. pro Quint. 6. Sermo facetus, & nulla in re rudis. 1. de or. 17. Faceta & elegans ironia. de Cl. or. 101. Genus iocandi nõ profuſum nec immodeſtum, ſed ingenuum & facetum. 1. off. 145. Primũ quod tibi facetum uidetur, quidquid ego dixi: deinde quod illa ſiue faceta ſint, ſiue ſic fiunt narrante te uenuſtiſſima. ep. 255. Eſſe ſalſum & facetum. or. 129. Acuti, elegantes, faceti, breues homines. de Cl. or. 2. Natura fingit homines & creat, imitatores & narratores facetos, & uultu adiuuante & uoce, & ipſo genere ſermonis. 2. de or. 151. Facetis hominibus difficile dignitatẽ ſuam ſeruare. 2. de or. 122 Facetiſſimus poeta ueteris comœdiæ, Ariſtophanes. 2. de Leg. 60.

Facetiæ.

Facetiæ & ioca naturæ ſunt propria, neque artem deſiderãt. 2. de or. 119. Facetiæ aſperiores. pro Planc. 27. Accedat eodem oportet lepos quidam, facetiæque, & eruditio libero digna. 1. de or. 10. Facetiæ maioris artis ſunt, dicacitas ingenii ucrioris. or. 49. Facetiarum ſitne ars ulla. 2. de or. 216. Duo ſunt genera facetiarum, quorum alterum re tractatur, alterum dicto. 2. de or. 133. Sales, quorum duo genera ſunt, unum facetiarum, alterum dicacitatis: utetur utroque, ſed altero in narrando aliquid uenuſte, altero in iaciendo mittendoque ridiculo. or. 204. Libandus eſt etiam ex omni genere urbanitatis facetiarum quidem lepos. de or. 89. Facetiarũ & urbanitatis oratorius non ſcurrilis lepos. de Or. 74. 2. de or. 77. Quod facete dicitur, id alias in re, alias in uerbo habere facetias. 2. de or. 137. Facie magis quam facetiis ridiculus. Att. 1. 8. 4. Facetiis mirifice capior. 9. fam. 31. De iocis & facetiis. de or. 128. Sale, lepore, politiſſimis facetiis pellicere aliquem. 1. de or. 125. Feſtiuitate & facetiis æqualibus ſuis prę ſtare. de cl. or. 91. Superabat ſale, facetiiſque omnes Scipio. de Cl. or. 66. Sale uero & facetiis Cęſar Catuli patris frater uicit omnes. 1. Offi. 186. de cl. or. 81.

Facete.

Vt e patre audiebam, facete & urbane Stoicos irridente. 1. de Fin. 60. Colligere multa, non modo acute, ſed etiam ridicule ac f. de or. 106. Numquam tantum mali eſt Siculis, quin aliquid f. & cõmode dicant. 6. Verr. ep. 135. Quod f. dicitur, id alias in re, alias in uerbo habere facetias. 2. de or. 137. Quid habet ars Ioci, cum ante illud f. dictum emiſſum hærere debeat, quam cogitari potuiſſe uideatur? 2. de or. 121. Noſque ab iſto nebulone facetius eludimur. pro Roſc. Am. 76. Noſter hic facetiſſime tres patris Bruti de iure ciuili libellos tribus legendos dedit. 2. de Or. 123.

Facetoſus.

Quos quidem dies quemadmodum agatis, & in quantam hominum facetoſam vrbanitatem incurratis, non dico. 2. de Fin. 164. Quidem legunt facetorum.

Facies.

Expreſſa facies ciuitatis in perſona alicuius. pro Flac. 42. Vna deorum facies. de N. d. 1. 59. Affers faciem nouam, nomen vetus. pro Flac. 161. Legatus cuius Senatus faciem ſecum attulerat. 8. Phil. 249. Hominis figura, ut cum Homeri faciem cogito. 2. de Dio. 205. Formam quidem ipſam Marce fili, tamquam faciem honeſti vides. 1. Off. 24. Crebra facie dei pellantur animi, &c. de Nat. d. 1. 75. Virtus quam tu ne facie quidem noſti. in Piſ. 63. Ex facie nouimus Apollinem & reliquos deos, qua pictores fictoreſque voluerunt. de Nat. d. 1. 57. Velim mihi dicas, niſi moleſtum eſt, L. Turſelius qua facie fuerit, qua ſtatura, quo municipio, qua tribu. 2. Phil. 59. Facie magis quam facetiis ridiculus. 1. Att. 25. Quę nobis nõ poſſumus fingere, facies, vultus, ſonus. 2. de or. 63.

Facinus, *Vide poſt Facultas*.

Facio.

Sed augeo commemorãdo dolorem, & facio etiam tibi. Att. 11. 216. 3. Facio fraudem S. C. Inde domum cœnatas, ne ſim mane

ac præſto Miloni:ibi te igitur videbo & promouebo . Att.4.81.
2.Facio iniuriam fortiſſimo uiro mortuo.in Piſ.Facio me alias
res agere.1 5.fam.47.Ego pro Pompeio libenter emori poſſum,
facio pluris omnium hominũ neminem,&c.Att. 8. 146.6.Duoa
duarum ætatum plurimi facio Cn.Pompeium & M.Brutum ep.
32.Nollem accidiſſet tempus , in quo perſpicere poſſes , quanti
ego te,quanti Pompeium, quem vnum ex omnibus facio,vt de
beo plurimi,quanti Brutum facerem.ep.40.Ita viuam, vt maxi
mos ſumptus facio.Att.5.103.2. Quod quide aut facis, aut per-
belle ſimulas;quod tamen in modum procedit.16. fa. 24.Datus
eſt tibi ille,condonatus eſt ille,non facis finem,ferre non poſſu
mus.pro Planc. Facis ex tua dignitate & e Repub. Att. 273.Nã
te interioribus amicis tuis anteponis , valde magnum facis . ad
Q.fr.300.In eo libro vbi ſe cum Curione colloquentem facit.
de Cl.Or.184.Facit enim de ſe coniecturam:cuius, &c.2.de or.
264 Conuitium Piſoni Conſuli mirificum facit.Att. 1.9.7.Pla
to facit Socratem diſputantem.de Nat.d.8.Varronis ſermo facit
expectationem Cæſaris.3. Att.22. Credit iis quę dicuntur , qui
odit oratorem,vera putat,aſſentitur,probat, fidem facit oratio.
in Brut.Plato facit Iſocratem laudari a Socrate.de Opt.244.Mi
nus igitur lucri facit.pro Flat.71. Si ratio mecũ facit.1.de Diu.
242.Nam qui ad virtutem adiungunt vel voluptatem', quã vnã
virtus minimi facit,&c.2.de Fin. 70. Plato facit mundum ædifi
cari a deo.de N.d. 5. Facit ſibi quiſque nefas . in Phil.At enim
hic etiam dolore:at eum nihili facit.2.de Fin. 141. Sub.fruitur.
Hoc nihilo magis ab aduerſariis,quam a nobis facit.de Inu.59.
Auctoritas ſapientiſſimorum hominum nobiſcũ facit . pro Cęc.
305.Emit homo cupidus & locuples , tanti quanti Pythius no-
luit:& emit inſtructos,nomina facit,negotium cõficit.3. Off.77.
Sic oratio nec plagam grauem facit , niſi petitio fuerit apta. in
or.134.Nec pluris facit Camillus hoc ciuile bellum,nunc quam
illo viuo ego fecerim Romam captam. Tuſc.167.Poema porro
facit ita feſtiuum,ita concinnum, ita elegans , nihil ut fieri poſ
ſit argutius.in Piſ.55.Non ullam rem aliam extimeſcens, quam
eandem quæ mihi quoque facit timorem. Plãcus ad Cic.10.36.
Et neſcio quo modo is qui auctoritatem minimam habet, maxi
mam vim cum illis populus facit,&c.2.de Fin. 73. Facimus deos
eſſe his vocabulis,quibus a nobis nominantur. de N.d.1.58.Sed
ne literam quidem vnam facimus niſi forenſem. 4.Acade.Quo
tandem igitur ore mentionem corrupti iudicii facitis? pro Clu.
4. Verr.66.pro Roſ.Am.3.pro Quint.20. Nulla enim remedia,
quę vulneribus adhibentur,tam faciunt dolorem,quã quæ ſunt
ſalutaria.ad Octauium, 40. Heluetii ſine dubio ſunt in armis,
excurſioneſque in prouinciam faciunt.Att.1.14.2. Statim com
plures cum telis faciunt de loco ſuperiore impetũ . pro Mil.Im
petum faciunt in Fabritium.pro P.Seſtio, 64. Tuæ quidem lite
ræ quo ſępius a me leguntur , hoc ſpem faciunt mihi minorem.
3.Att.28. Quam tu coniecturam faciebas ea literis Meſſalę.Att.
13.267 pro Rab.perd.reo , 23. Vt fœliciter uir auctionem facie-
bat.in Phil.4.Ver.32.6.9.Itaque Hortenſius utroque genere flo
rens,clamores faciebat adoleſcens.de Cl.Or.181. Nudauit ſe in
ſanctiſſimo templo,quoniam vita talis & ciuis & viri fidem non
faciebat.pro Mil.Sua enim vitia inſipientes, & ſuam culpam in
ſenectutem conferunt.quod non faciebat is, cuius modo mẽtio
nem feci,Ennius,&c.de Sen.13.Quamquam te bonum timor fa
ciebat.in Ant.177.Quod ſi hoc,qui teſtamentum faciebat, caue
re noluiſſet.2.de Leg.84.Faciebant omnia cum pupilla. in Ver.
97.Vt eſi de illo ęgroto vota faciebant.Att.8. 169. 2. de haruſp.
reſp.25.Itaque feci de Fabio ut ſcribis. Att. 247,Feci ſinẽ offerẽ
di mei.in Rull.Feci igitur,atque effeci omni obſequio . 7.Att.
2.Et me unum ex iis feci,qui ad aquas neniſſent.pro Planc.273.
Etiam Domitio ipſi multa iam feci,quæ uoluit,quæque a me pę
tiuit.ad Q.fr.321.Feci ut eſſent nota noſtris . Acad.q.ed.2. lib.
1.6. προπεπτωκότα pro noſtris expoſui. Feci plus quam vellem,
Acad.q ed.1.lib.2.10.Nam ego te,ex quo tẽpore tu me dilige-
re cœpiſti,quotidie pluris feci.ep.32.Siquid de his rebus dicere
vellet , feci poteſtatem.in Cat. 56. Feci igitur ſermonem inter
nos habitum in Cumano,cum eſſet una Pomponius : &c.ad Var
ronem,lib.9.8. 4. Summam feci cogitationum mearum omniũ.
Lentulo,lib.1.9.13.Feci vt darem.11.Att. 47.pro , dedi . Quod
fuit uiri optimi,feciſti,vt necui innocenti , &c.pro Cl 135.Gra
uiſſimum vero iudicium de mea fide & de conſtantia feciſti,&c.
Appio,lib.11.29.6.Sane quidem ſicut de religionum iure feci-
ſti.de Diu.184.Atque ipſe varium & elegans omni fere numero
poema feciſti.Acad.q.ed.2.lib. 1.7. Quod domi te incluſiſti,ra
tione feciſti.Att.12.257.4.Ex hoc ipſo loco permulta idem cõ
tra legem verba feciſti.pro Lege Manil.36.pro Ruſ. Amer.2.&
3.de Diu.68.Bene fecit Silius,qui tranſegerit.Attic.l. 12.244.
2.Att,7.123.4. Apud oppidum Cibyſtra caſtra feci. 15. fam.14.

Reſp.detrimentum fecit', quod per te imperii ius vna in ciuita
te imminutum eſt.6.Verr.17.Menelaus ægre id paſſus, diuortiũ
fecit.Att.1.13.7.Top.9. Et tibi de integro funus iam ſepulto fi-
lio fecit.pro Clu.20.4.fam.37. in ep. Seru. Sulp. Hoc ipſo fere
temporum,Strato ille medicus domi furtum fecit, & cædẽ eiuſ
modi.pro Cluen.142.Att.6.113.8. Viros bonos & honeſtos com
plureis fecit hęredes.3.Off.96. 3. Verr.78. pro Cæc. 9.Sed fecit
humaniter Licinius,quod ad me miſſo Senatu veſpere venit,&c.
Quint.fr.2.5. 1. Si hic qua ratione initium fecit . eadem cetera
aget ſyncere,temperate,prudenter,valde videro . Att.9.181.16.
At eam tibi C.Verres fecit iniuriam. 1. Verr.28.Iſocrates fecit
Panegyricum.Or.200.Omnia infima ſummis patria fecit,turba
uit,miſcuit.3.de Leg.29.Perſpicua ſua cõſilia , conatuſq. omni
bus fecit.2. Verr.4. Quid enim ille unquam arbitrio ſuo fecit?
6.Phil.207.Glabrionem id,quod fecerit,facere lætatus ſum,vt
teſtem dimitteret,&c.in Verr.269. Labienus rem meliorem fe-
cit.Terentiæ,lib.14. 14. 4. Tamen Habitus Oppianicum reum
ſtatim non fecit.pro Cluent.43.4.Att.49.Ille autem ex Myrmil
lone dux,ex gladiatore imperator,quas fecit ſtrages , vbicumq;
poſuit veſtigia? 3. Phil. 146. Vulcanum eum quem Alcamenes
fecit Athenis.de N.d.1.58.Gratulatio,quam tuo nomine ad oĩa
deorum templa fecimus.ep.176. Et id quoniam impenſam feci
mus in Macrocolla,facile patior teneri.Att. 13.32.6.Phil.213.
Honorem mortuo,cui iniuriam viuo fecimus,faciamus[9.Phil.
261.De quo homine uos, &c.tanta & tam præclara iudicia feci
ſtis.pro L.Man.30.Damnum enim illius immaturo interitu res
Romæ,Latinæque fecerunt.de cl.or.64.Fœdus fecerunt cũ Tri-
buno plebis palam,ut ab eo prouincias acciperent, quas ipſi uel
lent,&c.pro Sext.18.Off.3. 148. in Vati. 22. Neque id actores
prius viderunt,quam ipſi poetæ,quam denique illi etiam,qui fe
cerunt modos.de or. Quatuor viros municipes fecerunt , pro
Clu.22.Ille enim nuſquam picti ſunt , qui naufragium fecerũt,
in marique perierunt.1.de N. d. 129. Qui cupide profecti ſunt
multi,naufragia fecerunt.ad Tironem,lib.16.9.2.Pacem fecere
cum Samnitibus Romani.3. Offic.147.12. Phil.316. Cato,15
Quod trib.pleb.verba fecerunt, ut Senatus Cal.Ianuarus habe
retur.in Phil.Si ædes cæſæ corruerunt , viriumue fecerunt,&c.
hæres reſtituere nõ debet,nec reficere.in Top. 8.& 10 Feci hoc,
quod ne adoleſcens quidem feceram , vt his de rebus diſputarẽ.
de or.100.Decem enim naues iuſſu L.Murenę populus Mileſius
ex pecunia uectigali populi Romani fecerat.3. Ver. 63.Tum eũ
plane compreſſerat,pugnumque fecerat, comprehenſionem illã
eſſe dicebat.4.Acad.260. Præterea pecunias occuparat apud po
pulos,& ſyngraphas fecerat,&c.3.Ver.64.Teſtamento quod Ro
mæ Paulo & Marcello e o s s.fecerat , hæres ea parte dimidia &
tertia eſt Cap tu ad Plancum,lib,13.30. 11. Qui in cõuentu bo
norum uirorum uerba de ſalute mea fecerant . pro Do.ſua,Ego
vero inquam ſi potero,faciam vobis ſatis.de Claris orat.10.12.
Att.14.Neque tamen tam multa uerba faciam . pro Quint.18.
Faciam ut potero Læli.de Sen. 6. Non facies fidem ſcilicet,cum
hæc diſputabis.in Piſ.Alienæ igitur , inquies , culpæ me reum
facies? ad Brut. 4. 7. Sine tum quidem faciet finem uirorum dẽ
Vniu.57.Sed fac,ut iſti uolunt, animos non remanere poſt mor
tem 1.Tuſc.128.Tu nos fac ames.5.fam.23.in epiſt.Vatinii.Fac
cogites.11.fam.7.in ep.M.Bruti & Caſſii. Fac totum dolore cor
pus.1.Tuſc.Fac id mihi eſſe perſuaſum. de Nat. d.52.Fac imagi
nes eſſe,quibus pulſentur animi de Nat.d.1.75.Fac ita eſſe,tamẽ
hoc ferendum nullo modo eſt. in Verr. Cydam Cretenſem, &c.
hominem audaciſſimum & perditiſſimum . ſed fac ita non eſſe,
num Latine ſcit?5.Phil.172.Sed fac eſſe , nihil ſupereſt. de Or.
3.de Nat.d.135.Att.14.11.Verum fac eſſe omnia.epiſt.136.Fac
qui ego ſum,eſſe te.7.fam.40.Fac enim animum interire ut cor
pus.1.Tuſ.Tradam igitur iſti me?Me fac poſſe tuto, multi etiam
hortantur,num etiam honeſte?Att. 7.140. 2.Fac id potuiſſe ali
quo modo.Eum tu occideres:fac potuiſſe, quod eſt aliud, &c.2.
Phil.32. Verborum ordinem immuta, fac ſic, comprobauit filii
temeritas.ad Qu.fr.218.Sed fac ignem,fac ſpirabilem , nihil ad
id quod agimus. Tuſ.163.Facito ut ſciam.Att.2.19.4.Facite hoc
meum conſilium legiones nouas non improbare.13.Phil.Feciſ
ſem diſputantes.13.Att.20.id eſt, induxiſſem . Dixiſti huius te
cupiditati obſequi,ſicut ego feciſſem in collega meo. in Piſ.81.
Si me hercule hæc tecum duo uerba feciſſes,Quid agis?reſpitaſ
ſet cupiditas.pro Quint.30.Et quidem C. Gracchus cum largi
tiones maximas feciſſet, & effudiſſet ærarium. &c. 3. Tuſc.42.
pro Mur.4.C.Memmius candidatus pactionem in . Senatu reci
tauit , quam ipſe ſuus competitor Domitius cum Conſulibus
feciſſet,ut,&c.Att.4.87.2. Egeſtate & improbitate coactus pira
ticam ipſe feciſſet.poſt red.in Senatu, 9. Medico tria millia iu-
gerum,quaſi te ſanum feciſſet:rhetori quo, quaſi diſertum face
ſe

re potuiſſet.2.Phil.101.Cum is ſponſionem feciſſet, Ni vir bo-
nus eſſet.3.Off.101.pro Cęc. 59. Iſtos, quibus otioſi negotium
feciſſemus, otioſiſſimos reddam.pro L.Agr.Magnam etiam per
diti hoſtes acceſſionem ſibi feciſſent. Plancus ad Ciceronem,l.
10.18.9.Cædem infinitam ciuium feciſſent.in Catil. 53.Att.l.
10.202.5.pro Mil.20.Quid facerem? 11.Att.20. Nam ante quã
verbum facerem, de ſella ſurrexit, atque abiit.6.Verr. 129.Quæ
mihi facultas, ut id meo arbitratu facerem, ante hoc tempus nũ
quam eſt data.1.de Fin.56. Quid enim faceret huic concluſio-
ni, Si lucet, lucet. lucet autem, lucet igitur? 4.Acad.171.Poſſe ali
quem inueniri oratorem, qui aliquid mali faceret dicẽdo, obeſ-
ſetque ei quẽ defenderet.Or.136. Caſtra in Lycaonia apud Ico
nium faceret.Cat.l. 15. 4. 5. An mihi nutus tuus non faceret fi-
dem? Att. Vt quoniam auribus ueſtris propter incredibilem ma
gnitudinem ſceleris minore fidem faceret oratio mea.in Catil.
Cum iudicatum non faceret.pro Flac.38.Cum verbis ſe locuple
tem faceret, haberet nihil præter illam impudentiam quam vi-
detur.pro Flac.36. Cum de tota lite pactionẽ faceret. pro Com.
23.de Prouinc.Conſ. 10. Primũ quis Antonio permiſit, inquit,
ut & pariter faceret, & utram vellet, prior ipſe ſumeret? 2.de Or.
200.Feci igitur atque effeci, vt neuter quenquam omnium plu
ris, quam me, faceret.Att.98. Dein ſubito vultu Milonis perter
ritus fugeret ad Tyberim: vos & omnes boni uota faceretis, ut
Miloni vtĩ uirtute ſua liberet? pro Mil.31.in Cat. 32. Tuſc.5.2.
Cum duo quidam Arcades familiares iter una facerent. 1. de
Diu.100. Iidemque buſtum in foro facerent, qui illam inſepul-
tam ſepulturam effecerant. 1. Phil. 3. Neque enim erat ferendũ,
cum qui hodie haruſpicinam facerent, in Senatu Romæ legeren
tur ad Lepram, lib.6.18.2. Quanta tandem pecunia penderetur
ſi omnium nomine quicumque Romæ ludos facerent? ad Q.fr.
Alios qui a prædonibus erant capti, cum mercaturas facerent,
vt, &c.7.Verr.57.Parad.58.Ipſiſque magnopere auctorem fuiſ-
ſe, ut aliquando controuerſiarum aliquem facerent modum.1.
de Legib.79.10.famil.6. Quod cum Gabinium de Ambitu uel
let poſtulare, neque Prætores diebus aliquot adiri poſſent, uel
poteſtatem ſui facerent.ad Quint.fr.1.2.24. Reſcripſit, eos qui
facerent præconium, uetari eſſe in Decurionibus. Lepta, lib.6.
49.Hoc eſt, qui præcones eſſent. Nam uerba ipſa ſponſionis fa-
cescent mecum, ſi vellem diligenter attendere. pro Cæc.Diodo-
ro quid faciam Stoico? 4.Academ.205. Quid tu huic homini fa
cias.pro Cæc.290.Vide ne facinus facias, cum mori ſuadeas.de
fin.2.78. Quin prodis mi Spuri, ut quotieſcunque gradum fa
cias, toties tibi tuarum virtutum veniat in mentem? 2. de Orat.
238.Aequum eſt me a te impetrare, ut cohortes quæ ex Piceno
& Camerino uenerunt, quę fortunãs reliquerunt, ad me miſſum
facias. Att.8.162.3.Et ſiquando me uir peterare, ut paululũ tui
compendii facias, paratum fore ſcito.pro Roſc.Com.29.Multa
que facimus uſq. eo, dum aſpectus ipſe fidem faciat ſui iudicii.
4.Acad.40.Vt nullam reliquam faciat eius opinionem.de Nat.
d.1. 23. Retinere igitur in prouincia diutius eum qui de ſociis
cũ hoſtibus, de ciuibus cum ſociis faciat pactiones. de Prouinc.
Conſ.10.Defenſor autem de ea quam propoſui ęquitate nitã-
tur, & ea cum ſecum faciat, nõ re, ſed deprauatione verbi ſeſe ur
geri queratur.in Part.90.Non modo ut ſumptum faciat in mili
tem, nemini vis affertur: ſed ne cupienti quidem cuiquam per-
mittitur.pro L.Man.27. Cum veritas cum hoc faciat, plus, &c.
pro Quint.61 Quid hoc homine faciatis? 3.Ver.29.14.fam.33.
id eſt, facere debeatis. Ac ne me exiſtimaris ad manendum eſſe
propenſiorem, quod plura in eam partem verba fecerim. Att.8.
147.11.Feceris mihi gratũ, ſi ante eo veneris. Att.Per mihi, per
iocundum gratum feceris.Att.1.15. 9. Equidem pro eo, quanti te
facio, quidquid feceris, approbabo.ep. 32. Vt ſementem feceris,
ita metes, inquit.2.de Or.145.Doceo gratioſum eſſe tribulibus
Plancium, quod multis benigne fecerit, pro multis ſpoponde-
rit.pro Planc.37.Quas iſte tum cædes, quas lapidationes, quas
fugas fecerit.pro D.ſua,10.Dubitamus quid iſte in hoſtium prę
da molitus ſit, qui manubias ſibi tantas ex L. Metelli manubiis
fecerit? 3.Verr.109.Cum manum fecerit, copias pararit, &c. pro
Cæc.24.7.Verr.61.Cuius auus fuerit argentarius, adſtipulator
pater, uterque vero precarium quæſtũ fecerit. ad Octau.14.pro
Sext.20. Qui illam uim, deiectionemq., tuo rogatu aut tuo no
mine fecerit.pro Cęc.42.Facere ab aliquo. 1. de Inu.102.abſur
de.de Pet.Conſ.27.acceſſus & receſſus. 9. fam. 30. acceſſionẽ &
deceſſionem de ſumma.pro Rab.Poſth.19.Aes alienum Att.13.
294.3.A ſe aliquid de Or. aliquid alterius commẽdatione.13.
fam.49.aliquid contra morem conſuetudinemque ciuilem.Off.
1.205.aliquid humanius.Tuſc.3.54.aliquid humile, ſummiſſũ,
molle, effeminatum, fractum, abiectum.Tuſc.4.53.Improbe ali
quid.2.de Fin.93.aliquid in quempiam.13.fam.89.aliquid inde

core, libidinoſe, effeminateue.Off.1.23.aliquid irritum.4.Ver.
44.aliquid quam parciſſime.6.fam.27. aliquid ſtudioſe ac libẽ
ter.de Petit.Conſ.29. Amicę.de Amic. 8. animum alicuius du-
bium.pro L.Man.19.audientiam.1.in Ver.23.Cat.25.4 ad Her.
241.2.de Or.77.auctoritatem.pro L.Man.30.bellum alicui.pro
Syl.43.in Cat.66. & pro Mil. 47. Ita vero ſi illi bellum facere
conabuntur, excitandus nobis erit ab inferis C.Marius. pro Fõt.
21.Facere cædem uicinorum. pro Syl. 53. Neque caſtra propter
anni tempus & militum animos facere poſſum. Att.8.163.5.
Facere caulam.2.de Or.72.cautiones pecuniarum. pro Do.ſua,
99.certiorem.pro Quint.10.coemptionem.1.de Or.122.Cęnas
Att.9.185.6.cœnulas.9.fam.56.coitionem.pro Planc. 43.comi
tia.4.Att.15.2.Verr.11.commemorationem.13.fam. 52. Quos
concurſus facere ſolebat? quam ſe iactare? &c. pro Deiotaro,20.
Verum vt ex uno de cæteris coniecturam facere poſſitis.3.Verr.
87.Quo facilius vos coniecturam de triennio, & de tota Sicilia
facere poſſitis.5.Verr.87.& 4.119.pro Mur. 42. Facere conſtitu
tum cum aliquo.pro Cæl.48.aliqui conſuetudinem cum aliot
13.fam.41.Ioue ſoſpita, cui omnes Conſules facere neceſſe eſt.
pro Muræ.81.pro, ſacrificare. Facere conſulto.de Nat.d. 1.60.Fa
cere cõtentionem alicuius rei.in Piſ. 39. pro Planc.4.& 8.Phil.
239.Facere contra aliquem. de Fin. 76. contra iuſiurandum ac
fidem.Off.3.56.Leges quas contra, præter te, nemo unquam eſt
facere conatus.in Vati.13.Facere contra Rempub.amici cauſa.
Off.3.56.Controuerſiam facere dicũtur uerba.in Or. 66. Quid
eſt porro facere contumeliam? quis ſic loquitur? 3. Phil.139.Fa
cere conuitium alicui.10.fam.33.pro Clu. 59. conuiuia.de Pet.
Conſ.28.ciuibus omnibus conſilii ſui copiam.3. de Ora.73.ſibi
crimen.pro Flac.25.Cum aliquo, & idem ſentire. pro Syl. 27.
pro Cæcina, 58. pro Quint.61.3.in Verr.73.& pro Dom.ſua,
79. 2. de Orat. 77. Att. 96. decretum ſecundum aliquem. 16.
Att. 50 pro Mil. 30. intemperanter in domeſticum de decur.2.
Philip. 65. deductiones ex pecunia.5. Verr. 155. diſreſſionem
in ſententiam.14.Phil.398 6. Verr.128.& 6. Phil. 205. 1.fa. 5.
diuortium cum aliqua.2.Phil.79.donum.7. Verr.144.Eloquen
tem aliquem.in Or.47.emolumentum.2.de Fin. 96.emptiones
prędiorum.pro Flac.57.longiorem epiſtolam.Att.95.exercitũ.
5.Phil.180.Expectationem ſui. 4. Acad. 21. magnum facinus.
ep.12.Difficile eſt enim finem facere pretio, niſi libidini feceris.
6.Verr.12.Acad.q.ed.1.lib.2.58.& Tuſc. 1. 36.Facere aliquem
firmum.6.Phil.216.Fœdus quoddam inter ſe.2.de fin. 69.quid
fruſtra, ac ſine cauſa, abhorret etiam ab hominis cõſtantia. Diu.
2.97.fucum.de Petit. Conſ. 24. Deinde etiam gratũ ſe mortuis
facere, ſi grauiter eos lugeant, arbitrantur.3. Tuſ.61.Facere gra
tulationem cuipiam.4.Att.8.2.Ver. 14.hoſpitium cum aliquo.
pro Corn.Balb.32.magnam iacturam cauſæ.Diu.2.26.facturam
gloriæ.Off.1.117.Iacturam in unius mulierculæ animula. Sul-
pit.ad Cic.4.5.14. iacturam rei familiaris. 2. de Fin. 66. ignem
ex lignis uiridibus.3.Verr.30.Flac.7.ad Att.16.Hoc eſt, ſtare ab
aliis partibus.Imperite.1.de Leg.6.impetum in aliquem iniuſte.
Off.1.35.Tuſc.4.65.pro L.Man. impetum in hoſtem armatum.2
de Fin.lib.1.27.impetus.pro D.ſua,51.incendium. Parad. 39.
inceſtum.1.de Inu.88.indicium. 3. Verr. 106. Inducias.8.Phil.
247.aliquem infamem.in Verr.204.initium armorum. Att. 7.
128.8.5.Phil.178.initium cædis a me.5.Phil.177.pro Clu.56.
initium confligendi.14.Phil.408.inſidias.2.in Verr.3.pro Mil.
68.& pro Syl.13.intercapedinem ſcribendi.16 fam. 26.ex epiſt.
Ciceronis filii. Cum exercitu luſtrato iter in Ciliciam facere
cœpiſſem.Catoni, lib.15 4.7.Iter in Ciliciam facere inſtitui. Se
natui Populoque Romano, lib.15. 2.2. Actio maluimus iter fa
cere pedibus, qui incommodiſſime nauigaſſemus. Att. 5. 41. 2.
Facere ita quacunque.3.Verr. 30. Iter ſecundum mare. Att. 16.
335.3.iuſta itinera.5.Att.4.Cum iratum aduerſario iudicem fa
cere vellet.1.de Or.118.Facere iudicium de aliquo.5.Phil.165.
Vt primum per ætatem iudicium facere potueris, quanti quiſq.
tibi faciendus eſſet.ad Plancum, lib.13. 29. 2. de Or.51.pro Q.
16.& pro Flac.72.& 73.Facere iudicium in reũ. pro Rab. Poſth.
22.iuſta alicui.pro Flac.73.lætitiam. lib. 1.de Fin. 19. legem.5.
Phil.168.locationem. 5. Verr. 14. Nihil opus eſt hoc exemplis
longius facere.eſt enim perſpicuum, &c.5.de Fin. 27. Facere ali
quem loquentem.Or.204.Ludos abſens malebat. Att. Ludos ue
ro non facere quid fœdius? Att.15.325. 10. Noli putare pigritia
facere me, quod nõ mea manu ſcribã. Att.260.Facere Megaleſia.
de haruſp.reſp.23.mentionem alicuius. Acad.q ed.1.lib. 2.117.
mirationem.Diu.2.38.Multaque facere impure atque terre, cũ
temeritate atque imprudentia.Diu.1.56.Facere multa laudabi-
lia.de Fin.3.9.mutationem morum inſtitutorumque.Off.1.169.
mutationem veſtis.pro Seſt.21.Nihil facere, niſi quod expediat
Tuſc.3.44.Videtis auctoritatem ſapientiſſimorum hominum, fa
cere

cere nobiſcum.pro Cęci.Facere nomen.3.in Ver.65.7.fa.40.nō poſſum pluſquam feci.11.fam.25.non poſſum, quo ad te mittā. Att.195.non potuiſti,ut non mittere.11.Att.43.pro,quin mitte res.Facere hoc officium.9.Att.17.omnia amici cauſa. Læl. 74. ſumma omnia de re aliqua.15.Att.27.ornate ſplendideque.off. 2.5.Scis Appium Cenſorem hic oſtenta facere de ſignis & tabu lis.Cælius ad Cic.8.14.10.Peculatum facere.pro Rab.perduel. reo,4.Quærere ipſe ſecum,& cogitare cum ſua cœpit, quibuſnam rebus in ea prouincia maximam uno anno pecuniam facere poſſet.4.Ver.11.P.Seruilius quinquennium exercitui cum præeſſet,& iſta ratione innumerabilem pecuniam facere poſſet, &c. 5.Verr.182.Facere periculum diligentiæ.2.Verr. 22.periculum fui.1.Verr.15.permutationem cum alio.5.Att.24.quod non perſ ſine facias, uel non facere quod non optime poſſis, humanitatis eſt.2.de or.48. Cum præſertim planum facere multis teſtibus poſſim,C. Verrem in Sicilia, &c.2.Verr. 25. pro Roſc. Am.39. pro Roſc.Com.13.facere populiſcitum Or.150.omnibus ſui cō ueniendi poteſtatem.8.Phil.254.Itaque quod pro meo iudicio facere potui,vt laudarem,&c.feci.ep.247.facere prædas.3.Ver. 111.prælium.pro Deiot. 8.& 14. Phil.401.pro aliquo.pro D. ſua,60.progreſſus. Tuſc.4. 34.Prolixe, cumulateque. pro Flac. 69.Vt non reddere depoſitum, etiam ne furioſo promiſſum facere,&c.1.Off.45.1.Phil.12.facere promiſſa,ſtare conuentis, reddere depoſita, commutata utilitate fiunt inhoneſta. 3.Off.129. facere quæſtum furtis.7.Verr.110.ratum.Diu.1.75.Recte facere, & bene ſentire, ad bene beateque uiuendum ſatis. 6. fam. 2. facere redemptionem.2.Verr.211.reiectionem iudicum. 2.Verr. 11.reliqua.15.Att.31. Rem & ſententiam interdicti mecum facere fatebatur.pro Cæc.300.facere rem unam ex duabus. 2.de Fi. 33. Res illius diuinas apud eos deos in ſuo ſacrario prope quotidie facere uidiſti.7. Verr.15.3.de Nat. d. 65.facere ſacellum. de Aruſp.reſp. 28.Maiores, qui hunc honorem mulieri Larentiæ tribuerunt, cuius uos pontifices ad aram in Velabro facere ſoletis.ad Brut.37. Sacrificium publicum cum læna facere de Cl.Or.27.pro Corn.Balbo, 44. Scelus eos nefarium facere,&c. dicunt.2.de Or.112.pro Roſc.Amer.15.& 3. Verr. 89. Acad.q. ed.1.lib.2.124. Cum furialis illa nox ſocum illos facere perſuadebat. pro Planc. 277. Lucium Caſſium dixerunt commemoraſſe cum cęteris, Antonium ſocum facere. pro Syl. Caſſius ſi reſpondiſſet idem ſentire,& ſocum facere Syllam:tamen mihi, &c. pro Silla,27.Volet enim,credo,Cæſar S.C.facere Att.151. facere ſocietatem rerum.pro Quint.6.& 7. ſpatia.1.de Or.15. Demoſthenes ſi illa,quę a Platone didicerat, tenuiſſet, & pronunciare noluiſſet,ornate ſplendideque facere potuiſſet.1.off. 5. facere acceptam ſponſionem.6.Verr.112.Sponſionem facere cum lictore ſuo, H S. duobus millibus. 7. Ver. 120. Qui, cum de re agendi nullo recuſante poteſtas fuiſſet, ſponſionem de probro facere maluerit. pro Quint.26. Iubet P. Quintium ſponſionem cum Sex.Næuio.facere,ſi, &c.pro Quint. 16. Facere alicui ſtomachum.1.fam.36.ſtuprum cum ſorore.pro Mil.54. ſummā pecuniæ.in Rul.67.& 4.Verr.81.ſuſpicionem.pro Flac. 65. ſyngrapham cum aliquo.de haruſp.reſpon.30.pro D.ſua.98.pro Rab. Poſth.4.2.Phil.96.ad omnis deorum templa.11.fam.30.Topiariam. Q.fr.3.17.9.tributum.in Verr.82.tripudium ſoliſtimum dicuntur pulli.Diu.2.15.Quod facere turpe non eſt,modo occulte,id dicere obſcœnum eſt. off.1.277.Vtrum igitur mauis, ſtatimne nos uela facere,an quaſi e portu egredientes, paululū remigrare?4. Tuſc.8. Iam Apollo uerſus facere deſiderat. 2. de Diu.174.Facere uerſus in cupiditatem alicuius.7.Ver.65.3.ad Qu.fr.29.Facere uerſuram ab aliquo.pro Font.1.& 4.Ver.135. Veſtigium facere in poſſeſſionem.pro Cæc.29.Hic nos aliud nihil orat, niſi ut rectis oculis hanc urbem ſibi intueri atque in hoc foro ueſtigium facere liceat.pro Rabirio Poſthum. 30. Et ſi non potuiſti ullo modo facere, ut mihi illam epiſtolam non mitteres,tamen mallem non eſſe miſſam. ad Attic. Id eſt,quin mitteres.Non reſpondit tamen una facere Syllam. pro Syl.27.Is quē ille argentariam Lepti feciſſe dicit. 7.Verr.121. 3.off 75.pro Cæc.8.Sed, quod audio Spintherem feciſſe diuortium?Att.11.260. 6. Quid dices? an id quod dictitas,iniuriam tibi feciſſe Verrem?2.Verr. 28. Sed mihi uenit in mentem multum fore ſermonem,me iudicium iam de publica cauſa feciſſe. 7.Att.64. Vtrumque ex utriuſque perſona veriſimile videretur & Fannium per malitiam feciſſe,& Roſcium per imprudentiam deceptum eſſe.pro Com. 12. Ita ſum leuatus, vt Deus mihi aliquis medicinam feciſſe uideatur.Terentię,lib.14.16.Dic pactionē feciſſe vt abſolueretur,non pepigit.pro Com. 15. Alienatio, disiunctioque facienda.de Amic.65. Funus ei ſatis amplum faciendum curaui.Sulpit.ad Cic.4. 12.8. Horum nihil faciēdum eſt.ad frat.317. Quod agendum & faciendum eſt, non recuſo. in Ant.Atq. illud quod faciendum primū fuit factū, atq. tractatum eſt.in Cat.144. Faciendum tibi eſt, ut magiſtratibus lege conſtitutis,de poteſtate, tū de iure diſputes. 3. de Leg.41.Siue per Epirum iter eſſet faciendum,&c.Att.3.41.1.Faciendum nobis erit,ut ab eo diſcedamus. 3. Att. 36.Promiſſum potius non faciendum,quā tā tetrum facinus admittendum fuit.3.Off.128. Faciendum mihi putaui ut reſponderem. 3. fam. 22.pro,putaui mihi reſpōdendū.Ne poſſet aliquādo ad bellū faciendum locus ipſe adhortari.1.off.53.7.Verr.15. Fidei faciendæ cauſa.de Or. Medicinæ faciendæ locus non erit pro Qu.5. At ego, cum caſu diebus iis itineris faciendi cauſa decedens e prouincia, Puteolos forte ueniſſem.pro Planc.53.In locis,quos ad fidem orationis faciendam adhiberi dixit. de or. De Publio autem quod perſcribi oportet,moram non puto eſſe faciendam.Attic.16.231.2. Neque ipſe ſatis firmus eſſet ad caſtra facienda. Att.8.161.1,Nā vt iis qui honeſte rem quærunt mercaturis faciendis,operis dandis,publicis ſumendis,intelligimus opus eſſe quæſito.in Parad. 58. Quoties ille tibi poteſtatem optionemque facturus ſit, vt eligas vtrum velis,factum eſſe,necne.1.Verr.24. Neq. eſt facturus quidquam niſi de meo conſilio.Att.13.95.2.Facturum eum puto,vt præſidia deducat.7.Att.50.Id eſt,puto eum deductum. Armenium regem in Cappadociam impetum eſſe facturum. Catoni,lib.15.3.2.Iurauitque ſe illum ſtatim interfecturum,niſi iuſiurandum dediſſet, ſe patrem miſſum eſſe facturum. 3.off.153.Accepi Auiani literas,in quibus hoc fuerat liberaliſſimum, nomina ſe facturum,cum veniſſet,qua ego vellem die.Gallo,lib.7.24. 1.Ille ſe affirmare poſtero die,moram nullam eſſe facturum.pro Sex.63.Quid exiſtimare eos qui audiebant,arbitrabare? &c. Nauiculariam te,cum Romam veniſſes,eſſe facturum?7.Ver.37. Facturum te quod oportet.ad Brut.29.in epiſt.Brut. Quod te tua ſponte facturum eſſe certo ſcio, honoris noſtri cauſa libenter, prolixe,celeriter facias.Att.l.16.341.5.Idem affirmat uerbum de me illum non eſſe facturū.Att.2.34.7.Scandilius uero negat ſeſe apud Artemidorum Recuperatorem uerbum eſſe facturum. 5.Ver.118.Quid ſi docebo, Iudices, eos qui cccc.millia lucrifaciunt, damnum facturos fuiſſe?in Ver.Vis vadimonium deſeriū, quæſiuit a te ſtatim vt Romam rediit Quintius,quo die vadimonium illuc factum eſſe diceres.pro Q.39.

Faciens.

Id faciens,interdum mihi peccare videor,interdum peccaturus eſſe,niſi faciam.12.Att.16.Qui cum per agrum Leontinum iter faciens,equum ipſe demiſiſſet in flumen.1.de Diu.136. Recte facienti gratia habenda eſt.2.de Fin.93. Scribit Eudemum Cyprium familiarem ſuum,iter in Macedoniam facientem Pheras ueniſſe.1.de Diu.94. Quidam omnia docentes,& dilucidiora non ampliora facientes.Or.198.

Factu.

Difficile factu eſt a diis ortis fidem non habere: quamquam nec argumentis, nec rationibus certis eorum oratio confirmatur.de Vniu.47.

Factus.

Factus inſtitutuſq. illuc ueniſſet.2.Att. 63. Factus ad aliquid. 14.Att.36.pro,aptiſſimus.Factus ad legem. pro Mil.7.Itaq. maioribus in Africam ex hac prouincia gradus imperii factus eſt. 4.Verr.3.Homo qui eſſet totus ex fraude & mēdacio factus. pro Clu.32.Siue quod natura non eſſet ita factus.de Cl.190. Etiam ſi irruptio facta nulla ſit,tamen pecora relinquuntur, &c.pro l. Man 9.De te magis ab Sipylo mētio eſt honorifica facta. ad Q. fra.2.13.2.Reſpondendi Fidiculanu poteſtas facta non eſſet.pro Clu.87.Facta iudiciorum ſeueritas.pro Syl.70. Quæ quidē ego vtique uel verſura facta ſolui volo. Att. 5.88.2.Argentum factū atque ſignatum.in Verr.248. Bene factum argentum.6.Ver.39. Argentum optime factum. in Verr. 108. Nec tamen tantum in ſtatuenda Lepidi ſtatua factum eſt mali, quantum in euertenda boni,Brut.15.14.Factum eſt occupationibus meis,ne tecum agerem.14.Att 22.10 epiſt. Antonii. Id eſt, ſteterit per occupationes meas quo minus, &c.Nondum palā factum erat conceſſiſſe Rēp. cum tibi,&c.poſt redit.in Senatu,16. Si quid de eo factum eſſet, in quo ſpem eratis habituri.pro Pomp.15.Si ita factum eſſet,magno uſui cauſæ noſtræ fuiſſet.Att.7.131. 5. Quod ſexennio poſt factum eſſe videmus.de Diu. 102. Hic primum opes ipſius ciuitatis uictæ,comminutæ,depreſſæque ſunt: in hoc portu Athenienſium nobilitatis, imperii, gloriæ naufragium factum exiſtimatur.7.Verr.77.Nihil factum, quod non futurum fuerit. Diu. 1.106.Erotem ad iſta expedienda factum mihi uidebar reliquiſſe Att.234.Prodeundi tibi in publicum poteſtatem factam negas. 3.Verr.56.O factum male de Alexione.15.Att.1.Ponte uno die facto exercitum ad III.Id.Maij traduxi.Plancus ad Cicer.10.15.

7. Potuitne Fabricio viro optimo, cum de reditu meo legẽ ferret, pulſo, crudeliſſima in foro cędes facta? pro Mil. 79. Facto prę lio illo. 15. fam. 41. Ad quam legem non docti, ſed facti, non inſtituti, ſed imbuti ſumus. Or. 212. Neque enim ita genera a natura ſumus, ut ad ludum facti eſſe videamur, ſed ad ſeueritatẽ. Off. 21. Anno enim vndeuigeſimo poſt eius mortem hi coſs. T. Flaminius & M. Attilius facti ſunt. de Sen. 13. Sed ita facti ſunt illi pedes, ut in eis ſingulis modus inſit. Orat 216. Phaleræ pulcherrimæ factæ. in Verr. 206. At ea, quæ a nobis facta ſunt, iuſtiſſime facta. ad Her. 9. Hæc omnia antiquo opere & ſummo artificio facta. in Verr. 210. Pocula Mentoris manu ſummo artificio facta. in Verr. 208.

Factum.

Factum quid iure quomodo defendatur. 2. de Or. 58. Ecquod eius factum ac commiſſum, quod cuiquam paulo minus conſyderatum videatur factum? pro Syl. 180 Factum luculentũ. 10. Att. 42. Cum ipſum factum per ſe præclarum atque diuinum eſt, tũ expoſitum ad imitandum. in Ant. 282. Factum proteruum. de Fin. 2. 41. Illud pulcherrimum factũ, quod ex auctoritate Senatus geſſi. pro Domo ſua, 232. Factum verſutum & callidum. off. 3. 151. Nullum meum minimum dictum non modo factum pro Cęſare intercesſit, quod non ille, &c. epiſt. 16. Meum factum a te probari gaudeo. ad Att. 152. Qui non modo a facto, ſed etiam a conſcientiæ ſuſpicione abeſt. pro Cęl. 42. De facto ac de re geſta 9. fam. 28. Ex facto ſuſpiciones quomodo ducendæ. 2. de Inuent. 147. Pro facto illuc habeo. 13. Att. 1. Facta improba. de Fin. 1. 41. Facta iſta armorum & victoriæ ſunt, non Cæſaris. 6. fa. 13. Omnia facta, ſcripta, dicta, promiſſa, cogitata illius. 14. Att. 12. Facta fortium virorum non emolumento aliquo, ſed ipſius honeſtatis decore laudanda, l. 1. de Fin. 28. Vt facta, non ficta uideantur eſſe. ad Octau. 45. Patris mei meum factum pudet. Orat. 87. Sed de clarorum hominum factis illuſtribus & glorioſis fatis, lib. 1. de diuin. 29. Tantis ſceleribus & factis notatus aliquis. pro Domo, 56.

Faceſſo.

Cum eſt ad nos allatum de temeritate eorum qui tibi negotium faceſſerent. Appio Pulchro, lib. 3. 34. Ideſt, accuſarent, inſectarentur, & ad pœnam uocarent. Faceſſant igitur qui docere nihil poſſunt quo melius, ſapientiuſque uiuamus. Hortẽſio, Vis abſit, ferrum ac lapides remoueantur, operæ faceſſant, ſeruitia ſileant. pro Flac. 75. Atque etiam ab omni ſocietate Reipub. &c. paulisper faceſſant rogemus. 1. de Leg. 56. de Epicureis. Ipſe profecto metuere incipies, ne innocenti periculum faceſſeris. 2. Ver. 24. Sicut forte hac lege negotium faceſſetur, &c. pro Clu. 127.

Faceſſitus.

Seſe antea, cum audiſſent ei negotiũ faceſſitum, &c. a C. Verre prohibitos eſſe. 6. Verr. 125.

Factito.

Studioſe enim id factitabat. Tuſc. 5. 34. Marcus Brutus accuſationem factitauit. de Cl. 67. Quod ne Græci quidem ueteres factitarunt. de Cl. 170. Quem palam hæredẽ ſemper factitauerat. in Ant. 168. Ille uerſus qui uetet, Artem pudere proloqui quã factites. Or. 82. Factitare hæredem. 2. Phil. 59. Quod idem acceperam, & cognoueram a ſummis uiris factitatum. 12. fa. 47. ideſt, fieri ſolitum. At alterum factitatum eſt, alterum nouũ. Or. 210. Si eſſet factitatum, non eſſet deſitum. de Diu. 128. Hæc apud maiores noſtros factitata. off. 2. 126.

Factio.

Quas ir inſtituiſſet, cui teſtamenti factio nulla eſſet. in Top. 25. 7. fam. 38. Inuidia concitatur in iudicum & in accuſatorum factionem. de Cl. 179. Per factionem datum aliquid. 7. Att. 35. In inuidiam trahemus, ſi vim, ſi potentiã, factionẽ, diuitias, &c. proferemus. ad Her. Tres factiones Gabinium poſtulant. 3. ad Quint. frat. 10.

Factioſus.

Si quis potens & factioſus, &c. ad Her. 13. Exiſtunt in Republica plerumque largitores & factioſi, ut opes quam maximas conſequantur. Offic. 13.

Faxo, *Vel Faxit.*

Nemo me lachrymis decoret, nec funera fletu Faxit. de Sen. 66. Qui ſecus faxit, deus ipſe uindex erit. de L. 173. Dii immortales faxint, ne ſit alter. in Ver. 165. Quod promittis, dii faxint. Att. 150. Dii faxint, ut tali genero mihi frui liceat. epiſt. 234. Dii faxint ut faciat quę promittit. 16. Att. 2.

Facilis.

Facilis aduerſarius. Acad. q. ed. 1. l. 1. 76. Cauſa facilis & explicata. pro Planc. 3. Facilis & prõpta defenſio. 2. de or. 122. Facilis & expedita diſtinctio, l. 1. de Fin. 26. Facilis eſt: tamẽ nõ dubito quin me male oderit. 14. Att. 2. Antonius facilis in cauſis recipiẽdis erat, faſtidioſior Craſſus, ſed tamẽ recipiebat. de Cl. 181. Leni a te & facilis exiſtimari debeo, qui mihi ſecum de his ipſis rebus expoſtulẽ, &c. Metel. l. 5. 7. Facilis homo. 9. f. 46. ideſt, tractabilis, & paruo cõtentus. T. Iunius fuit facilis & expeditus ad dicendum. de Cl Or. 93. Materia facilis ad exardeſcendum. 2. de Or. 102. Sed materia facilis, in te dicta dicere. in Ant. 168. Exorabilis populus, facilis ſuffragatio pro ſalute. pro Do. ſua, 36. Facilis & liberalis pater. 3. de N. d. 102, & 103. cui opponitur Difficilis, acerbus & illepidus. Facile, procliue, iocundum. Part. 238. Quod non modo facile ad credendum eſt, ſed, &c. 1. Tuſc. 64. Non eſt facile deſcendere. 2. de Finib. 186. Ad quas ſocietates non facile inuenitur qui deſcendat. de Amic. 57. Facile erit. ad Lent. l. 1. 7. 4. Eſt facile uincere non repugnantes. 1. Tuſc. 4. Facile fieri quid dicatur. 2. de Inu. 147. Quæ omnia habent facilem rationem reprehendendi. pro Cęl. 40. Quod ſi populum tam facilem haberem, quam Aſopus habuit, libenter me hercule artem deſinerem. 3. fam. 4. Facilẽ ſe præbere alicui. 14. Att. 11. in ep. Anto. Prębere ſe facilem in hominibus audiendis admittendiſque. Quint. fr. 1. 1. 48 Facilis loco rem eſſe. 12. fa. 59. In ſuum cuique tribuendo faciles antiqui. de Cl. Or. 42. Faciles aditus & liberæ querimoniæ. pro L. Man. 29, Faciles aditus ad te habeat. 13. fam. 80. Ad condẽdum faciles aliquos habere. 2. de Diu. 161. Faciles preces ſunt. de haruſp. reſp. 58. ideſt, facile eſt precari. Faciliore & commodiore iudicio ad ius ſuum peruenire. pro Cęc. 6. Faciliores & meliores fortunæ. 6. fam. 16. Ideſt, in meliori ſtatu. Omnia faciliora ſunt, quam peccati dolor, &c. 11. Att. 13. Facillimus atque humaniſſimus homo. 16. Att. 49. Hominem facillimum, liberaliſſimumque cognoſces. Silio, l. 13. 64. 4. Facillimũ me illi præbui. 14. Att. 12. Quid dicam de moribus facillimis, de pietate in matrem? de Amic. 10.

Facile.

Facile algere & eſurire. 8. fam. 49. in ep. Cæl. ideſt, facile pati frigus & inediam. Aliqua re f. carere. in Top. 36. F. etiam abſentibus nobis ueritas ſe ipſa defendet. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 36. Africani fratris nepos uita omnium perditorum ita ſimilis, ut eſſet f. deterrimus. Tuſc. 165. Virum unum totius Grecię facile doctiſſimum Platonem, &c. pro Rab. Poſth. 14. Quis enim hæc, vel nõ f. vel certe aliquo modo poſſet ediſcere? de Or. 130. F. indicabat ipſa natura uim ſuam, cũ homines, quod facere ipſi non poſſent, id recte fieri in altero iudicarent. de Amic. 24. Quod quidem f. patior. 13. ad Att. 3. & 12. 58. ideſt, quod non ualde iniquo animo fero. Quare f. omnes patimur quamplurimos accuſatores, &c. pro Roſc. Am. 33. F. paſſus ſum, &, Moleſte fero, opponuntur. 13. Att. 46. Non modo f. paterer, ſed etiam lætarer. 16. Att. 28. Demiſſe ac f. pati aliquid. ad Brut. 44. in ep. Bruti Pati f. dicentẽ de aliqua re errare. 1. Tuſc. 118. f. perſpicuo, quo intendat animus. 2. Verr. 6. Non modo ſuo municipii, verum etiam eius vicinitatis f. primus. pro Roſc. Am. 9. 3. Verr. 43. Illius ciuitatis f. princeps. Hoc eſt, ſine controuerſia. Nobilitate f. princeps. pro Clu. 8. Tu qui eſſes ordinis tui f. princeps. epiſt. 87. Cæteris iniuriis, quæ propoſitæ ſunt a Catone, f. reſpero, reſiſtemus. ep. 5. f. aẽtio de Nat. d. 1. 7. f. uincit & facile ſuperat. de Or. 146. Subitã orationem commendatio f. uincit. de Or. 97. Tamen illius uendibilem orationem religio deorum immortalium nobis defendentibus f. uincebat. de Ami. 79. Vincere f. aliquem aliqua re. 3. de or. 25. Euadere facilius. 1. Tuſc. 68. Peruerſe dicere homines, peruerſe dicendo facillime conſequi. 1. de Or. 72. Effingi facillime, nullo negotio flecti ac detorqueri volũtas teſtium poteſt. pro Cæl. 16.

Facilitas.

Sed hæc in bonis rebus, quod alii ad alia bona ſunt aptiores, facilitas nominetur. 4. Tuſc. 1. Off. 124. 1. Tuſc. 67 Adiungenda eſt facilitas in audiendo, lenitas in decernendo. Qu. fr. 1. 1. 30. Facilitas & altitudo animi in exercenda iuris æquabilitate. 1. Off. 124. ad Octau. 45. Facilitas ac iucunditas naturæ. de Petit. Conſ. 12. F. ſignificandi. de Or. 125. Sed amicitia remiſſior eſſe dẽt, & liberior, & dulcior, & ad oẽm comitatem, facilitatemq. procliuior. de Amic. 59. Quis aut congreſſum meum, aut facilitatem ſermonis deſyderauit? Att. 12. 53. Meam facilitatem laudatore, cum vobis, non meo iudicio, ſed veſtro ſtudio inductus, reſpondero. de Or. 102. Abuti immoderate facilitate alicuius. Lent. lib. 1. 1, 31. Contingit id magis facilitate, quam alia ylla culpa mea. 2. de Or. 9. Dignitate principibus parem eſſe, facilitate parem infimis. pro L. Man. 29. De quo pro tua facilitate & humanitate purgatum ſe tibi ſcribis eſſe. ep. 214.

Facultas.

Facultas.

Sed quis ego ſum?aut quæ in me eſt facultas?doctorũ eſt iſta
conſuetudo.de Am.16.Quare illa nobis alio tempore, ſi facul-
tas erit,explicabuntur.de Inu.1.99.Facultas agraria.2.Att.35.
Non deerit ipſi facultas ex ceteris rebus comparata.2.de or.27.
Nonnunquam improbo iudici facultas datur,ut cum ſciens per
peram iudicarit,tabulas ſecutus eſſe uideatur.pro Cæc.298.Fa
cultas tibi ad me ornandum ſemper detur, mihi ad remuneran
dum nihil ſuppetat præter uoluntatem.15.fam.35. Ne irato te-
ſti facultas ad dicendum data uideat.pro Fonteio. 278. Quæ
mihi facultas,id meo arbitratu facerem, ante hoc tempus num-
quam eſt data.1.de Fin.119. Dicendi facultas & copia. 2. Verr.
6.Facultas dicendi popularis eſt.Tuſ.2.2. Otium eſt facultas di
cendi maior & maturior.de or.93. Facultas diſſerendi a rheto-
ricis exercitationibus accepta.de Nat.d. 59. Quod ſi ſtatueris,
in Aſiam tibi eundum:nulla erit ad comitia noſtros acceſſendi
facultas.Att.276.Erit igitur hæc facultas in eo,quem uolumus
eſſe eloquentem.or.207.Quoties mihi certorum hominum fa
cultas erit.ad Lentulũ li.1.7.3.Facultat ingenii. pro Arch.1.Vi
dendum eſt ne maior benignitas,quam facultas.Off.9.Vera ma
ledicendi facultas.pro Mur.136. Videamus nunc equæ facultas
ſuſpiciendi maleficii fuerit.pro Sext.Roſ.55. Manendi facultas
nulla Miloni,excũdi non cauſa ſolum ſed etiam neceſſitas fuit.
pro Mil.34.At quos uiros?non ſolum ſua uirtute & fide, cuius
generis in Senatu facultas maxima:ſed, &c.pro Syl.31.facultas
medendi.Tuſc.3.20.Romę mihi nummorum facultas eſt,quam,
ſi ſapies,communem exiſtimabis.pro Quint.9.Oblata facultas.
3.in Cat.51.pro Clu.61.Huius omnis facultas ex hiſtoria ip-
ſius perſpici poteſt.de Cl. or. 185. Omnis vis ac facultas orato-
ris in quinque partes diſtributa eſt 1.de orat.69. Neque ſi facul
tas optabilis mihi quidem tui præſentis eſſet, unquam a conſi-
liis tuis diſcreparem.10.fam.7. in epiſt. Planc. Facultas oratio-
nis.1.off.2.Oratoris facultas.2.de Or.107.Quibus in rebus ora
torum uerſatur facultas. 1. de Orat.45 . Nec iiſdem redimendi
facultas erit propter calamitatem, nec aliis voluntas propter ti
morem.pro Pomp.7.Omnium rerum in contrarias partes facul-
tas ex iiſdem ſuppeditatur locis.de Orat.128. Nunc vero iã adẽ
pta eſt,nõ modo reſiſtendi , verum etiam ſuppeditandi facultas.
7.Verr.99. At ea facultas quidem vel tui , vel alterius conſolan
di in te ſumma eſt,ſi unquam in vllo fuit.ep.57.Quoad facultas
tulit.de Inu.63.id eſt, quoad potuimus. Ac fons quidem confir
mationis, ut facultas tulit,apertus eſt.de Inuen. 52. Spei , ſalu-
tis,opis, victoriæ facultas a diis expetenda eſt.de Na.deo.77.
Aut poteſtas alius deluiſſe demonſtranda eſt,aut facultas,&c.de
Inu.64.Atque utinam etiam eſſet facultatis meæ. 1. de Leg.44.
Magni igitur iudicii & ſummæ facultatis eſſe debebit modera-
tor ille,&c.Or.203. Si quid facultatis tibi res dabit.12. Att.14.
Ad facultatem ędificandi liberare. 3. fam. 17. Illuſtrare autem
oratione ſiquis iſtas ipſas artes uelit , ad oratoris ei confugien-
dum eſt facultatem.de Orat.90. Niſi mihi dolor meus tum om-
nes partes mentis,tum huius generis facultatem ademiſſet.Att.
341.Vtrunque collaudandum videri,quod tantam iam eſſent fa
cultatem adepti,ut cum maioribus natu compararentur. de ora.
87 . Libenter arripere facultatem lædendi , quæcunque detur.
pro Flac.14.Quibus autem rationibus hãc facultatẽ aſſequi poſ-
ſumus,vt hominum ſtudia complectamur, dicemus.Off.36.Vti
nam mihi hanc facultatem cauſa concederet, ut poſſem hoc præ
dicare.pro Rab.Poſt.12.Cuius rei tantę,tamque difficilis facul-
tatem conſecutum eſſe me non profiteor, ſecutum eſſe prę me fe
ro.de Natu.deo.9. His ego duobus generibus facultatem , ad ſe
ære alieno liberandos dedi.Attic. 5. Phil. 167. Reſpublica de-
dit ei facultatem liberalitatis, qua uſus eſt.pro Muren.134. Hic
mihi cognoſcendi ſui penitus iſtam facultatem dedit Att. 105.
Si modo eam facultatem cauſa tibi dabit . de Nat. d.61. Si prò
meis priſtinis opibus facultatem mihi res hoc tempore daret ,
ut ita defendere poſſem Volaterranos,&c.13.fam.8.Doleo,tan
tam te omnibus irridendi tui facultatem dare. 2. de Diu. 58.
Quam facultatem ſiquis caſus eripuerit,mea tamẽ in te omnia
officia conſtabunt. Appio Pulchro,li.3.5.13.Horum ego bono
rum facultatem numquam & copiam expetiui.pro D.ſua. 243.
Si facultatem uere atque honeſte iudicandi fide & diligentia
mea fecero.4.Verr.129. Virtus maxime illuſtratur magnis in
Rempublicam meritis, quam facultatem habes maximam. epiſt.
351.Sed alius nemo habet facultatem decipiendi nos . Brutus
& Caſſius Antonio,lib. 11.2.5. Eloquẽs facultatem habet, quę
eſt eius propria, fuſe lateque dicẽdi.or.207. Cum & otii ad ſcri
bendum plus,& facultatem dandi maiorem habueris. Att.3.Ha
bere ſummam facultatem uacui & liberi temporis. de or. 148.
Facultatem magnam habiturus nobiſcum uiuendi. 5.famil.5.
Si res facultatem habitura uideatur,ut Alexandriam tenere poſ
ſis,&c.Lent.lib.1.18.Ideſt,facilis ſit.Vt ſemper nouus ueniam,
quam facultatem mihi multitudo iſtius uitiorum largitur . in
Ant.168. Q.Hortenſius cui ſummam copiam facultatemque di
cendi natura largita eſt.pro Quint.6. Neque eius facultatem, ſi
qua erit,prætermittam. 8.Att.37.Ideſt occaſionem.Theophra-
ſtus talium ſumptuum facultatem , fructum diuitiarum putat .
off.44.Facultatem mihi oblatam putaui,ut quod, &c. in Catil.
112.Is oblatam facultatẽ ſibi putauit,ut poſſet,&c.pro Clu.33.
Nil eſt quod de perficiendi facultate dubitemus.pro Pompeio.
17.Quoniam ex me,non de oratoris arte,ſed de hac mea, quan
tulacunque eſt, facultate quæritis.de or.96.ideſt , de eo quod
ego in dicendo præſtare poſſum.Sed ego copia & facultate cau
ſæ confiſus,uide quod progrediar.pro Roſ.Com. 2.4.Verr. 94.
Gloria,cuius dii maximam facultatem tibi dedere.ep.155. Me
lius a deteriori facultate , quam genere diſtinguitur . de Opt.
243.Cura magis & diligẽtia,quam facultate & copia facere ali
quid.ep.241.In occaſione commoditas ad faciẽdum idonea , in
facultate copia & poteſtas earum rerum , propter quas aliquid
facilius fit,conſyderanda.de Inu.66.Qui in aliqua arte aut fa-
cultate excellit.de or. 103. Vt par ſis in utriuſque orationis fa-
cultate.off.1.Qu.Varius illa ipſa facultate,quamcumque habet
magnam gratiam eſt conſecutus.de Or.94. Vim eloquentię nõ
rei natura, ſed ſua facultate metiri. de opt. gen. 243. Virtutes
quæ ingenii aliqua facultate poſitæ ſunt.de or.140.Studium di
cendi,res facultate præclara,arte mediocris.de or.111.Hoc am-
plius ſiquid poteris,non id mihi uidebitur orator , ſed Craſſus
ſua quadam propria,non communi oratorum facultate poſſe.de
or.88.Nihil quod ad cõmodum meum pertineat, ſine maximo
tuo commodo & maxima tua facultate mi frater cogitaris . ad
Q.fr.328.Aſclepiades in eo ipſo quod ornate dicebat, non me
diocri facultate utebatur,ſed eloquentiæ.2.de or.90. Faculta-
tes ſunt,aut quibus facilius fit,aut ſine quibus aliquid cõfici nõ
poteſt.1.de Inu.58. Facultates in præmiis decernendis quomo
do conſyderandæ.2.de Inu.207.Facultates & copiæ ſingulorũ ,
diuitiæ ſunt ciuitatis.Off.3.83.4.Verr. 94. Facultates rei fami-
liaris.2.Phil.2.Facultatum autem infirmatione utetur , ſi aut ui
res,aut animum aut copias,aut opes abfuiſſe demonſtrabit, aut
alienum tempus,aut locum non idoneum .Part.240.Tum autẽ
conſultant,conducat,id necne,ad facultates rerum,atq. copias,
ad opes,ad potentiam.2.off. 26. Ex utraque parte facultates &
copias cognoſcere.de Nat.de.135. Age nunc cæteras facultates
quoque conſyderemus.pro Roſ.Am.56.Tamen multæ mihi po
ſtea ad ſatis faciendum facultates dabuntur. pro Clu. 19. Prout
Thermitani hominis facultates ferebant. in Verr.125. Si quas
habuimus facultates,eas tum Pompeio,&c.detulimus . Att. 11.
Facultates commodorum prætermittere. 1.Att.49. Cętera ve-
ctigalia belli facultatibus affliguntur,hoc uectigali etiam belli
facultates ſuſtentantur.con.Rul.72.Effectumque eſt , ut dando
& accipiendo,& permutandis facultatibus & commodis nulla re
egeremus.off.35.Quæ ſi in illo minima fuiſſent, tamẽ præ tuis
facultatibus maxima putarentur pro Rab.93.

Facinus.

Facinus indignum, epiſtolam αὐθωρεὶ tibi a tribus taber-
nis reſcriptam ad tuas nouiſſimas epiſtolas , neminem reddidiſ
ſe.Att.2.28. 1. Facinus eſt uinciri ciuem Ro. ſcelus uerberari ,
prope parricidum necari,quid dicam, id crucem tollere?7.Ver.
133.Facinus præclariſſimũ. ad Her.41.Et id facinus pulcherri-
mum fieri arbitrarer pro Rab.94.Rectiſſimũ facinus . pro Rab.
255.Facinus ſceleris & perfidiæ.in Verr. 27. Sceleſtum ac nefa-
rium facinus.pro Roſ.24.Tetrum facinus admittere.off.3.128.
Primum ad ſe reuocarent maximi facinoris crimen. pro Mar-
cel.Miloni facinoris ſuſpicio,non facti crimen obſtat. pro Mil.
20.Voluntario facinori ueniam dari non oportere.de Inu.61.
Homines ad uim,facinus,cædemque delecti.con.Rul. 81. In ex
ternis locis minor eſt ad facinus uerecundia. ep.54. Facinus cõ
miſſum dedecus confitebor.3.fam.36.Poſtea illud conſciui faci
nus.Att.275.Si enim ita eſt, uide ne facinus faciat , cum mori
ſuadeas.2.de Finib.151. Non ædepol quantam egeris rem , ne-
que quantum facinus feceris : &c. Rufo , lib. 2. 8.4. Facere
magnum facinus.in epi.22. Obire aliquod facinus.1.in Cat.19.
Nullum facinus ſuſcipitur,niſi conſilio capto,aut ſine animi mo
tu & cogitatione.3.de Nat.d.51.Is cui nihil unquam nefas fuit,
nec in facinore,nec in libidine.pro Mil.115. In facinore gloria-
ri.11.fam.48.in ep.Matii.id eſt,ob facinus. Gallica phraſis. De-
prehendi in manifeſto facinore.de Cl.Or.181.Neque enim iſto

tum facinorum tantorum,tam atrocium crimen Iudices, P.Syllæ perſona ſuſcipit.pro P. Syl. 51. Furię uindices facinorum ac ſceleris.de Nat.d.68.Fieri in ciuitate facinora capitalia.de Nat. d.1.11.Facere mirabilia facinora.3.Phil. 105.

Facinoroſus.

Iniurioſa & facinoroſa vita.de Leg. 164. Quintum genus eſt patricidarum,ſicariorum, denique omnium facinoroſorum. In Cat.41.3.Off.52.5.Tuſ.90.Facinoroſus maiori quadam ui,quã ridiculi,vulnerari volunt.de Or.130. Cum facinoroſis audacter uiuere. pro Cæl. 40. Vita facinoroſiſſimis manibus erepta. in Ant.251.

Fæx.

Fæx Romuli,de Rep.Romana.2.Att.7. Sordes & fæx urbis.1. Att.43.Fæx eſt tanta in urbe,vt,&c.7.fam.55. Opifices & tabernarios, atque illam omnem fæcem ciuitatum, quid eſt negotii concitare?pro Flacco, 14. Nam apud perditiſſimam illam infimam fæcem populi,&c.ad Qu.fr.2.19.Tum Atticus,Tu quidem de fæce,inquit,hauris,idque iamdudum.Brut.131.Cur non retuliſti, illarum rationum ex ea fęce legationis,quęſtorięque tuę procurationis illa ſunt nomina. 3.Verr.69.

Falcarius, *Vide Falx.*

Fallo.

Is enim ſum,niſi me fallo.12.Phil. 333. Nec fallit,nec aliter accidet.10.Att.24.Diuinatio fallit fortaſſe nonnunquam,ſed tamen ad ueritatem ſæpiſſime dirigit. 1. de Diu.50.In quo nõ me fallit ille,ſed ipſe fallitur. 2. Att.48.Niſi me fallit animus. pro Roſc. Am.28. Sed nos(niſi me fallit) iacebimus. Att. 227. Niſi quid me fallit.Ruſo,lib.5.20.21.Si quid me fallit in ſcribendo. ep.33.Neque enim hoc te Craſſe fallit, quam multa ſunt. de or. 107. Tamen in lege nulla eſſe huiuſmodi capita te non fallit. Att.51.Niſi me fallunt omnia.8.Att.19. Quem quæſo noſtrum feſellit,ita vos eſſe dicturos? Or.220. Opinio de te multum me feſellit. pro Syl. 31. Opinionem tuam feſellit ea res. 2. de Inu. 222.Si te ratio quædam Etruſcæ diſciplinæ non feſellit. 6. fam. 18.Roſcius ſocios induxit,decepit, deſtituit, aduerſariis tradidit, omnia fraude & perfidia feſellit. pro Sext. Roſc. 37. Spem meam feſellit atque ſuperauit improborum uis. 4. in Cat.95. Quam ſpem cogitationum & conſiliorum meorum,cum graues communium temporum,tum uarii ueſtri caſus feſellerunt. 1.de Or.2.Non fallam opinionem tuam.ep.6.Quæ uos fallerent probabilitate magna.Academic.q.ed.1.lib.2. 69.Si nihil eum feſelliſſet.10.Att.24.id eſt,ſi omnia prevuidere potuiſſet. Aut tu illũ fructu fallas,aut,&c.de Nat.d.74.Quomodo occulte, ſine teſte, ſine vllo conſcio fallas.de Fin.2.45.Id cum ne fallat. 3.fam.3. id eſt,ne eum fallat ſpes quam de hoc concepit. Quę no ſpes eũ fallat,uehementer te rogo. Lent.li.1.3.2.id eſt,ne fruſtretur eũ. Quod ſi me feſellerit. 10.Att.23.id eſt, quod ſi ſecus acciderit, ac ſpero.Deinde ſi in hominibus eligendis nos ſpes amicitiæ fefellerit, ut uindicemus. 4. Verr. 18. Ad ſupplicium ire maluit, quam fidem hoſti datam fallere.1.off. 61. Fallere omni perfidia & fraude. pro Roſc.Am. 69. Superſtitione multa fallere. 2. de Diu.125. Confiteare neceſſe eſt te opinionem multum feſelliſſe, quod,&c.pro Clu. 114. Gaudeo non feſelliſſe eam rem opinionem tuam, Att.16.333.2.Longe fallitur opinione. in Saluſt.1. Poteſt fieri ut fallar.13.fam.97.Cauere ne capiatur, ne fallatur uidere.Acad.17.Neve unquam captioſa probabilitate fallamur. de Fin.3.57.Falli,errare,labi,decipi tam dedecet, quam delirare,& mente captum eſſe off.1.133.Poſſum falli,ut humanus.Att. 13.26. Falli igitur poſſumus.1.de Finib. 24. Spe falli poſſumus. de Nat.d.75.Hominũ ingenia ad fallendũ parata.ad Qu. fr.300.

Fallens.

In unum exitum ſpectantes, nunquam fallentes res.de Or.92 His initiis inducti,omnia uera diligimus, id eſt fidelia, ſimplicia,cõſtantia;tum vana, falſa, fallentia odimus, ut fraudem,periurium,malitiam,iniuriam.2.de Fin.77.

Falſus.

De cuius morte domũ falſus ab exercitu nuntius venit.de or. 69.Falſa gloria.in Piſ.44.Spes falſa & fallax 12.Phil.322.Falſũ argumentationis genus.1.de Inu.102.Complexus falſæ beneuolentiæ extiterunt in amore ſimulato. in Ant. 231. Multos ex te uiros primarios audiſſe,cum diceres ignoſci tibi oportere,quod falſum codicẽ protuleris.3.Ver.111.O falſam ſpẽ. pro Syl.184.

Pro re certa ſpẽ falſam domũ retulit.pro Sex.Roſc.36 Falſum teſtimonium dicere.Aca.q.ed.1.l.2.74.Falſo ære alieno eas liberaui.15.fa.22. Falſi eius commentarii. 14. Att. 21. Teſtes malitia falſi,fictique eſſe poſſunt. pro Dom. 114. Literarum falſarum & corruptarum pœna grauis.pro Flac.30.Falſis & mendacibus uiſis mentes mortalium concitare.2.de Diu. 191.

Falſum.

Falſum eſt, in quo perſpicue mendacium eſt.de Inuent. 38. Falſum quod eſt,id percipi non poteſt ex ſententia Stoicorum & Academicorum.Aca.q.ed.1.li.2.97.Omne quod falſum dicitur in futuro,id fieri non poteſt.Fat. 10. Obiicit mihi ad Baias fuiſſe falſum. Att.111. Nihil falſi cognitum & perceptum eſſe poteſt ſecundum Academicos.Aca.q.ed.1.l.2. 94. Niſi falſum & imitatione ſimulatum nihil eſt in eo.2. de or. 102. Falſum iudicare. pro Flac. 39. De quibus falſum ad te ex Torquati literis ſcripſeram.7.Att.48..Falſa ueris finitimã.Aca.q.ed.1.l.2. 63.Si ea quæ rem aliquam conſequuntur, falſa ſunt, falſam illam ipſam eſſe, quam ſequuntur,docent dialectici.de Fin.4.44. Quæ ordine & ratione vacãt,ea mentita & falſa pleraq. erroris ſunt. 2. de Diu. 80.Multa falſa probabilia.Aca.q ed.1.lib.2.94. Falſorum nulla memoria.Acad.q.ed.1.l.2. 23. Ex falſis verum effici non poteſt. 2.de Diu.83.

Falſe.

Aſſentiri falſe alicui rei. Aca.35.

Falſo.

Is tamen in eadem cauſa fuit, &c. in quẽ ne falſo quidem cauſa conferri criminis potuit.7.Verr.87.Quod verbum abs te aiũt falſo in me ſolere conferri.ep.62. Hoc incredibile omnibus & falſo memoriæ proditum videbatur.pro L.Man.28.

Falſitas.

Etenim ſicut aliis in locis parum firmamenti & parum uirium falſitas habet,ſic in hoc loco falſa inuidia imbecilla eſſe debet.pro Clu.2.

Fallax.

Fallax imitatio.4.Aca.253.Nihil ὕπουλον nihil fallax.10.Att. 37.Malitia eſt verſuta & fallax nocendi ratio.de Nat.d.75.Spes falſa & fallax. 12.Phil.322. Vicinitas non fucata, non fallax,nõ erudita artificio ſimulationis.p Flac.262.Vani & fallaces aſtrologi.1.de Diu.68.Sophiſmata,ſic enim appellantur fallaces concluſiunculæ.Acad.q.ed.1.lib.2.68.Merces fallaces & fucoſæ.pro Rab.Poſth.24.Iudicia fallacia. 3. Off. 47. O ſpes fallaces.o cogitationes inanes meæ.pro Mil. 72. Vt tanquam in herbis non fallacibus fructus appareat.de Amic.60. Quidam Cęſarem fallacibus interpretibus ac nuntiis impulerunt in ſpem certiſſimã conſulatus.ad Brut. 10.4. Fallacibus & captioſis interrogationibus circumſcripti atque decepti.Acad.q.ed.1.lib.2.44. Emolumenta rerum fallacibus iudiciis vident.Off.59.Fallaciſſimus homo.pro D.ſua,19.Oculorum fallaciſſimo ſenſu iudicant ea,quę ratione atque animo videre debebant. de Diu.127.

Fallaciloquentia.

Ex ea difficultate illę fallaciloquentię(ut ait Accius)malitię mex natæ ſunt.de Fin.4.57.

Fallacia.

Doli, machinæ, fallacię, pręſtigiæ ſine ratione eſſe non poſſunt.3.de Nat.d.104.Illinc omnes præſtigiæ, illinc omnes fallaciæ.pro Rabirio Poſth. 128. Exagitabantur omnes eius fraudes atque fallaciæ.pro Clu. 81.Hic ex fraude,fallaciis, mendaciis cõſtare totus videtur.pro Com.11.Tota res eſt inuenta fallaciis aut ad quæſtũ,aut ad ſuperſtitionem,aut ad errorem.2. de Diu. 127. Nihil opus eſt ſimulatione & fallaciis.de Or.126. Prenſat vnus P. Galba ſine fuco & fallaciis more maiorum.1.Att.1.

Fallaciter.

Ratio ergo hoc poſtulat,nequid inſidioſe, nequid ſimulate, nequid fallaciter.3.Off.89.Maioris noſtri, qui non ficte & fallaciter populares,ſed vere & ſapienter fuerunt.pro D.ſua,61.Imitando fallaciter naturam boni.in Part.48.Aut fallaciter portenta interpretari. Diu. 1. 34. Venditari ſe alicui fallaciſſime. de Aruſp reſponſ.44.

Falx.

Ille arma miſit,cornua,tubas,falces.pro Syl.170.Qui cum falcibus ad Caſtoris concurrerunt.pro Mil. 119. Immiſſi cum falcibus multi purgarunt & aperuerunt locum.5.Tuſ.92.

Falcarii.

Dico te prior nocte veniſſe inter falcarios in Marci Leccæ domum.1.in Cat.6.

Fama.

Bona de Domitio, præclara de Afranio fama eſt. Att. 117. Expetenda eſt bona fama bonorum quæ vere ſola gloria nominari poteſt. pro Sext. 26. Cuius de laudibus omnium eſſet fama conſentiens. Cat. 57. Fama forenſis. de Pet. Conſ. 12. Fama ac laus perēnis. Diu. 2. 51. Cōmendatio & perpetua fama. 2. Off. 105. Fama popularis. de Pet. Conſ. 32. Fama popularis, ſtultorum improborumq. cōſenſu excitata. Tuſ. 5. 34. Fama popularis, quæ ſe gloriæ imitatricē eſſe vult, temeraria atque inconſiderata, & plerunq. peccatorū vitiorumq. laudatrix ſimulatione honeſtate formā eius pulchritudinemque corrumpit. Tuſ. 3. 3. Itaque non tam iſta me ſapientiæ, &c. fama delectat, falſa præſertim, quam, &c. de Amic. 14 Fama nunquam deſeret Cæſarem. Tuſc. 172. Multo etiam tardius fama deſeret Curium, &c. Tuſ. 1. 99. Quæ fama nō idcirco ſolum emanarat, quod, &c. 3. Verr. 1. Fama eſſet ſua celeritate ſuperatura hanc epiſtolam. 1. ad Q. fr. 1. Hoc triduo uel quatriduo triſtis a Mutina fama manarat. 14. Phil. 394. Vetus & illuſtris fama. pro Mur. 15. Fama adoleſcentis paulum hæſit ad metas. pro Cæl. 56. vt hominum fama eſt. de haruſp. reſp. 18. pro Syl. 37. fama hominum permotus. 10. Att. 28. in ep. Cæſaris. Hercules quem hominum fama, beneficiorum memor, in concilio cæleſtium collocat. 3. Off. 30. Effugere autem ſi uelim nonnullorum acute aut facete dictorum offenſionē, fama ingenii mihi eſt abiicienda. 9. fam. 36. Fama mortuorum cum ea eſt, ut eorum exitium & iudicio uiuorum, & gaudio comprobetur, pœna diuina eſt. 2. de Leg. 43. Fama uulgi, quoddam multitudinis teſtimoniū. in To. 40. Fama nuntiabat te eſſe in Syria. Author erat nemo. 12. fa. 8. Fama de interitu Clodii fines imperii Romani peragrauit. pro Mil. 75. Tamen ipſa fama, quæ de tua uoluntate percrebuit, magnam es laudem conſecutus. ep. l. 10. 10. 2. Cum hæc omnino fama de noſtrorum hominum auaritia & cupiditate percrebuerit. 6. Verr. 60. Vix ad meas aures iſtius ſuſpicionis fama peruenit. pro Syl. 9. Magna illico fama ſurrexit, & de damnatio ne ferventer loqui eſt cœptum: Cælius Cic. 8. 8. 6. A Brunduſio nulla adhuc fama uenerat. Att. 126. Fama ad te de mea noua lau titia ueniet. Pæto, lib. 6. 16. 23. Hac tanta celebritate famæ etiā abſentibus notus erat. pro Archia, 186. Fundamentum perpetuę commendationis & famæ eſt iuſtitia, ſine qua nihil poteſt eſſe laudabile. 2. Off. 105. Famæ ſeruire. 14. fam. 11. Famæ meæ ſeruiēdum eſſe. 5. Att. 16. Abiicere famam. Pæto, lib. 9. 16. 9. Hoc quam ei putas eſſe ad famam hominum? in hoc fœlicitatis fama ſermoque uoluit. pro Mur. 133. Quā Græci εὐδοξίαν appellant, aptius eſt hoc loco bonam famā appellare, quam gloriam. de Fin. 103. Amittere famam & exiſtimationem. pro Qu. 28. Famam colligere. 1. Verr. 39. Collectam famam conſeruare. 2. Verr. 39. Catulo ſuauitas uocis bene loquendi famam confecerat. de Cl. or. 140. Famam mulierum ut multorum oculis lux clara cuſtodiat, diligentiſſime ſanciendum eſt. 2. de Leg. 36. Famam depeculari. 4. ad Her. 2 10. Famam iſtam faſcium diſſipauerunt. 14. Phil. 395. Non putaui famam inconſtantiæ mihi pertimeſcendam. ep. 12. Reprimere famam. 11. Phil. 307. Famam temeritatis ſubire. ad Brut. 18. 5. Famam tuam ſuſtinere non poſſe, vt, &c. 9. Att. 25. in epiſt. Balbi. id eſt, non conuenire famę tuę. Accipere fama & auditione factum eſſe aliquid. 2. de Nat. d. 69. Hæc fama celebrantur. pro Seſt. 24. Quod ita eſſe, conſtanti fama atque omnium ſermone celebratum eſt. ad Q. fra. 294. Vidi filium deditum optimis ſtudiis, ſummaque modeſtiæ fama. 12. fam. 38. Amor multitudinis commouetur ipſa fama & opinione liberalitatis. Off. 39. Siquid ipſi audiſtis communi fama atque ſermone de ni, de armis, &c. pro Flac. 10. Ex vetere fama Græcię hęc collecta ſunt. 3. de Nat. d. 42.

Famoſus.

-non pol, inquit, audeo: Nam me ad famoſas vetuit mater accedere. 2. de Or. 153.

Fames.

Etiam illud verendum eſt, ne breui tempore fames in urbe ſit. ad Terentiā, l. 14. 14. 4. Etiā fames, qua nihil miſerius eſt, quę tū erat in hac mea Aſia, mihi optanda fuit. 5. Att. 49. x x x. fuerunt, quos fames magis quam fama commoueat. Att. 1. 39. Cōdimentū cibi, fames. 2. de Fin. 144. Depulſa fames & ſitis cibo & potione. 1. de Fin. 38. Patientia famis & frigoris. in Cat. 19. Integram famem ad ouum affero. 9. fam. 46. Nec illi cæmentis ac tegulis tectorum meorum ſe famem ſuam expleturos putauerunt. pro D. ſua, 84. Famem cuipiam inferre. 9. Att. 37. Obſonare ambulando famem. Tuſ. 5. 138. In fame frumentum exportare erat auſus. pro Fl. 13. Fame cōfici. Off. 3. 36. Iā hoc ignoratis, iudices, ut etiam beſtiæ, fame dominante, plerunque ad eum locum vbi paſtæ aliquando ſint, reuertantur? pro Clu. 53. Hoc eſt, fame recente appetitum, & cogente edendi voluntatem. Encta fame auis in offam pultis inuadit. 2. de Diu. 131. Quis eſſet qui plebē fame necaret? ad Q. fr. 7. 4. Fame necare patriam. 9. Att. 30. Senatores quinque fame necati ſunt. 6. Att. 6. Fame urbem ſuffocare. 9. Att. 20.

Familia.

Familia, cognatio, nomen. pro Clu. 11. Vnus homo familia non eſt. pro Cæc. 40. Familia quæ conſtat ex ſeruis pluribus. pro Cæc. 41. Familia conſularis. de Petit. Conſul. 9. Cum inſimularetur familia, partim etiam liberi, &c. de Cl. Or. 172. Familia pura eius qui in naui necatus, deinde in mare proiectus eſſet, quod os ſupra terrā nō extaret. 2. de Leg. 53. Vetus & illuſtris familia. pro Mur. 127. Familiæ ritus, patrumque ſeruanto. 2. de Leg. 16. Qua in familia laus aliqua forte floruerit, eam fere, qui ſūt eius ſtirpis, cupidiſſime perſequuntur. pro Rab. Poſthumo. 122. Vnum putaſti ſatis eſſe in una familia rhetorem. de Or. 109. Familiæ funeſtæ quæ finis. 2. de Leg. 51. Amplæ & honeſtæ familiæ plebeię. pro Mur. 13. Tum ſingulæ familię in te impetum facerent. de Or. 88. Homines coniugum & liberorum & familiarū ſuarum cauſa frumentum condunt. de Nat. d. 57. In ciuitatibus ratione quadam agnationibus familiarum diſtinguuntur ſtatus. de Leg. 160. Familias populi cenſento cenſores. 3 de Leg. 6. Vt dudum de Læliorum & Mutiorum familiis audiebamus. de Cl. 188. Ex his duabus diuerſis ſicuti familiis. de Inu. 63.

Familia, *pro, ſecta*.

Familia beſtiariorum. 2. ad Qu. fr. 19 Gladiatorum familia. pro Syl. 40, & 41. Peripateticorum familia. 2. de Diu. 5. Ab hac familia magis iſta manarunt Platone principe. 3. de Leg. 15. Ab illa familia Platonis ualde diſcreparet. 1. de Leg. 42. Familiæ philoſophorū multæ a Socrate proſeminatę 3. de or. 35. & 1. 22.

Familia, *pro, poſſeſsione*.

Qui quibus uerbis herciſcere oporteat neſcit, idem herciſcundæ familiæ cauſam agere non poteſt. de Or. 105. Familiæ herciſcundæ arbitrum poſtulare. pro Cæc. 14.

Familiaris.

Familiaris dignitas. pro Syl. 54, & 58. Eudemus Cyprius familiaris Ariſtotelis. Diu. 1. 49. Familiaris locus & ſermo legum. 2. de Leg. 15. Sed neſcio quomodo uerum eſt quod in Andria familiaris meus dixit, Obſequium amicos, veritas odium parit. de Amic. 75. Familiaris omniū noſtrū Poſidonius. de Na. d. 1. 86. Res familiaris & domeſtica. 1. Tuſc. 3. 2. de Fin. 127. familiaris vultus. 1. Att. 20. familiare & iocoſum epiſtolarum genus. 2. fa: 5. Rei familiaris naufragia. 1. fam. 32. Cæſar ad me ſcripſit, nondum te ſibi ſatis eſſe familiarem propter occupationes ſuas, ſed certe fore. ep. 99. Vidimus P. Aemilium C. Luſcinio familiarē fuiſſe. de Amic. 103 Fieri familiarē alicui. 2. Phil. 85. Quis vmquam in luctu domeſtico, in funere familiari, cœnauit cum toga pulla? in Verr. 35. pro Rab. 5. in Vatinium, 24. An ego venirem contra alienum pro familiari & neceſſario meo? 2. Philip. 30. pro Roſc. Com. 28. Re familiari comminuti ſumus. 4. Attic. 17. Cum duo quidam Arcades familiares iter una facerent, & Megarā veniſſent, &c. de Diu. 1. 52. Deos penates ac familiares domi alicuius reſtituere. pro D. ſua, 111. Habere amicos quibuſcū poſſis ſermones familiares conferre. 2. off. 55. Is eſt ex meis domeſticis atque intimis familiaribus, Appio, lib. 3. 1. 9. Et ſi nego tiis familiaribus impediti, uix ſatis, &c. ad Her. 1. Is qui familiarior nobis propter ſcriptorum multitudinem eſt, Demoſthenes. 3. de or. 41. Familiariſſimus homo, & mihi omnibus rebus coniunctus. Att. 16. 346. 1. Dixit Q. Tadius homo familiariſſimus patris iſtius, &c. 3. Verr. 91. ad Cælium, l. 2. 18. 6. Intimus, proximus, familiariſſimus quiſque ſibi pertimuit. 1. ad Q. fr. 57. In familiariſſimis meis eſt. 13. fam. 62.

Familiaritas.

Familiaritas conſuetudine quotidiana ſic eſt aucta, ut nihil ſit familiaritate noſtra coniunctius. ep. 212. Familiaritatis uſus. 13. fam. 73. Sic cum accepiſſemus a patribus maxime memorabilem C. Lælii & P. Scipionis familiaritatem. de Amic. 4. Is ſeſe ad Staleni familiaritatē applicauit. pro Clu. 52. Affert familiaritatem conſuetudo. pro Deiot. 28. familiaritatem cum aliquo conſtitutam habere. 10. fam. 4. Dedere ſe bene penitus in familiaritatem alicuius. 4. Verr. 122. Inſinuare ſe in familiaritatem alicuius. pro Cæc. 9. In familiaritatem alicuius intrare. 1 ad Q. fr. 11. Recipere aliquem in familiaritatem. Quint. frat. 1. 2. 7. 2. Philip. 85. In familiaritatem alicuius uenire. 7. famil. 29. Antonius ſumma familiaritate coniunctus. 1. de or. 13. Cum boni uiri moribus ſimiles, ſunt familiaritate coniuncti, &c. offic. 11.

De familiaritate Pompeii me obiurgas.2.Att.6. Itaque in ſinu & in familiaritate adoleſcentis,& cum eo,vt res indicat, cõgreſſus eſt.Att.18.Verſari in familiaritate alicuius.pro Corn.Balb.47.Inductus conſuetudine & familiaritate Quintius fecit. pro Quint.6.Doctiſſimorum hominũ familiaritates.de N.d.1.6.Cõſuetudines & familiaritates,multæq. cum multis res rationeſq. contractæ.1.Off.78.Familiaritates habere fidas amantium nos amicorum.2.off.42.

Familiariter.

Erat enim villa Valerii noſtri,ut familiariter eſſem & libenter.16. Attic.18. Familiariter inimicitias exercere. 1. in Verr. 7.. Familiariter tecum loquar. 1. Verr.20. Nihil mihi tam deeſſe ſcito,quam quicum hæc familiariter docteque rideam. 12. fam. 44. Quæ ſoluto animo familiariter ſcribi ſolent, temporibus his excluduntur. Att.9.172.4.Nihil enim turpius, quam cum eo bellum gerere,quicum familiariter vixeris.de Ami.66. pro Qu.8.Decreueram cum eo valde familiariter viuere.Attic.6.117.2.Familiariter aliquo vti 6.Verr.38.Hoc ſi tu factum cupidius exiſtimas,Cæſari attribues,ſi familiarius,vtrique noſtrũ. de or.116.Licentius,liberius,familiarius cũ aliquo viuere. pro Cæl.49.Familiariſſime atque amiciſſime cum aliquo uiuere. in Verr. 59.

Famulus.

Parare pecuniam,equos,famulos,&c.de Amic.106. Heris ſit ſane adhibenda ſæuitia in famulos,ſi aliter teneri non poſſunt. 2.Off.32.Famuli Ideæ matris.de Le.174. Ergo hos vt famulos vinclis arceamus.1.Tuſ.84. Feriis iurgia amouento, eaſque in famulis,operibus patratis,habento.2.de Leg.16.

Famula.

Miniſtra & famula corporis eſt res familiaris,1.Tuſ.126. Virtus,famula fortunæ eſt.5.Tuſ.3.

Famularis.

Qui ſe in medios imiſit hoſtes famulari veſte, ne poſſet agnoſci,ſi eſſet ornatu regio,1.Tuſ.189.Quidam legunt familiari.

Famulor.

Eſt enim genus iniuſtę ſeruitutis,cũ hi ſunt alterius, qui ſui poſſunt eſſe:cum autem hi famulantur,qui,&c.de Repub.

Famulatus.

Quam miſer virtutis famulatus ſeruientis voluptati. 3.Off. 160. Qui aliquandiu propter ignorantiam ſtirpis & generis in famulatu fuerunt.de Amic.61.

Fanaticus, *Vide Fanum.*

Fandus, *Vide Faris.*

Fanum.

Quod nõ magnopere moueret,niſi neſcio quomodo (ἀλόγως fortaſſe)nollẽ illud ullo noie niſi fani appellari.12.Att.45.Religio fani.1.de Iuu.122.Quodque ex iſtis fructuoſis rebus receptũ eſt,id ego ad illud fanum ſepoſitum putabam.Att.15.328.6. Expilare fanum.3.de Natu.d.119.Athenienſes contumeliæ fanum & impudentię fecerant.2.de Leg.29.Fanum fieri uolo. ſepulchri ſimilitudinem effugere ſtudeo.12.Attic.45.Vt pecunia in fano poneretur.5.fam.57.Fana multa expoliata.de Nat.d.1.57.Fanorum omnium ac ſacrorum locorum uotiuam legationem ſuſcipere.4.Att.11.Ita non ſuperſtitioſus erat,vt illa plurima in ſua patria ſacrificia & fana contemneret.de Fin.78.Fana depeculari. 3.de Fin.51.In fanis aurum & argentum inuidioſa res eſt. 2. de Leg.43.Pro fanis atque delubris propugnare.pro C.Rab.22.

Fanaticus.

Quid tibi neceſſe fuit anili ſuperſtitione homo fanatice,ſacrificium quod alienæ domi fieret,inuiſere?quæ autem te tanta mẽtis imbecillitas tenuit,&c.pro Dom.81.Iſti Philoſophi ſuperſtitioſi & pene fanatici.2.de Diu.177.

Farcio.

Lectica octophoro ferebatur,in qua puluinus erat perlucidus Melitenſi roſa fartus.7.Verr.28.Tum iecore opimo fartam,& ſatiata affatim Clangorem fundit vaſtum,& ſublime aduolans Pinnata cauda noſtrum adulat ſanguinem.2.Tuſ.43.

Fartor.

Cetarii, lanii,coqui,fartores,piſcatores,&c.1.off.210.

Faris.

Tum ad eos is deus qui omnia genuit, fatur, Hæc uos, &c.de Vni.202.Non poteſt hæc fari tantum dictis, quantum factis ſuppetit laboris.2.Tuſ.68.Epicurei noſtri Græce fari neſciunt, nec Græci Latine.5.Tuſc.163.Tum enim ferunt ex oraculo hæc fatã eſſe Pythiam.de Diu.94.

Fandus.

Ne fando quidem auditum,ibim,&c.1.de N.d.111.Non dealque vlla vnquam interceſſit poſtulatio,mitto æquã:uerum ante hoc tempus ne fando quidem audita.pro Quint.47. Neque me Apollo fatis fandis inuitam ciet.de Diu.94.

Fas.

Fas nec eſt,nec vnquam fuit,deum, qui eſſet optimus, facere quicquam,niſi quod eſſet pulcherrimum. de Vniu.11. Ciues, ſi eos hoc nomine appellari fas eſt.pro Mur.143. Si hoc fas eſt dictu.Tuſc.5.29.Socrus generi ſui,contra quam fas erat, amore capta.pro Clu.20.Ne enim id fieri fas erat.pro D.ſua.238.Vt id quod poſſet,quoad fas eſſet,quoad liceret, populi ad partes daret.con.Rull.32.Cum hoc mihi uni dicere fas fuiſſet.pro Dom. ſua,232. Clodium nihil delectat, quod aut per naturam fas ſit, aut per leges liceat. pro Mil. 33. Quem fas ſit appellari ciuem. ad Brut.31.pro,qui dignus ſit ciuis nomine.Contra fas, contra auſpicia, contra omnes diuinas atque humanas religiones aliquid facere.7.Ver.28 Contra ius faſque interfecti oratores. de har.reſp.30.Factus es filius contra fas,cuius per ætatem pater eſſe potuiſti,pro D.ſua,29.Ius & fas omne delere.Att.1.11.22.

Faſcia.

Quidam ſomniauit ouum pendere ex faſcia lecti ſui cubicularis. 1.de Dio. 103. Etenim mihi caligæ eius ut faſciæ cretatæ non placebant.Att.2.11.Cn. Octau. qui deuinctus erat faſciis, & multis medicamentis propter dolorem artuum delibutus. de Clar. 114.

Faſciolæ.

Muliebres ſoleæ,purpureæque faſciolæ.de har.40.

Faſcis.

Faſces laureati.Diu.1.56.*pro Ligario,5.*Sex tui faſces cur laureati ſi ab Senatu?10.Att.13.Faſces dare.ad Oct.43.Age iã, has compedes, faſces inquam hos laureatos efferre ex Italia quam moleſtum eſt? 8.Att. 11. Faſces illi ac ſecures maiora præferant dignitatis inſignia,quam poteſtatis.1.ad Qu.fr.10.Prætoribus præferre faſces.7.Verr.18.Faſces ſummittere.Brut.11.Prætoribus anteibant lictores cum faſcibus duobus.cont.Rull.91. Quæſtores cum faſcibus mihi præſto fuerunt.in Verr.112.Qui locus orbe terrarum vacuus extraordinariis faſcibus atq. imperio Clodiano fuiſſet? pro D.ſua,20.

Faſciculus.

Faſciculus delatus eſt ad me.ſolui,ſiquid eſſet ad me literarũ. 11.Att.20. Quod faſciculus alter ad me iam ſine tuis literis perlatus eſt.ad Tironem,lib.16.26.1.Faſciculus ille epiſtolarum, in quo fuerat & mea & Balbi, totus mihi aqua madidus redditus eſt.2.ad Qu.fra. 27. Accepi faſciculum in quo erat epiſtola Pyliæ.Att.74.Eas epiſtolas in eundem faſciculum uelim addas.12. Att.66.Faſciculum ad nares admouebis,incendes odores, & ſertis redimiri iubebis & roſa.3.Tuſ.37.Faſciculum qui eſt M.Curio inſcriptus,velim cures ad eum perferendum.8.Att.17. Faſciculum diligenter mihi reddidit tabellarius.11.Att.44.

Faſti.

Hanc legem vlli faſti ferre poſſunt?in Piſ.23.Luna accretione & diminutione luminis quaſi faſtorum notans & ſignificans dies.Tuſc.162.Etenim ordo ipſe annalium mediocriter nos retinet,quaſi enumeratione faſtorum.5.fam.31. Scriba quidã Cn. Flauius diebus ſingulis ediſcẽdos faſtos populo propoſuit,& ab ipſis cautis Iureconſultis eorũ ſcientiam compilauit.pro Mur. 22.poſſet agi lege necne,pauci quondam ſciebant: faſtos enim vulgo non habebant.pro Mur.22: Flauius protulit faſtos: nam occultatam putant quodam tempore iſtam tabulam,ut dies agẽdi peterentur a paucis.Att.86. Non omnibus faſtis legem ferri licere.de Prouin.Cõſ.78.Eximere dies de faſtis.4.Ver.91. Cum diem feſtum ludorum de faſtis ſuis ſuſtuliſſent.6.Ver.133. Conſules non modo ex memoria, ſed etiam ex faſtis euellendi. pro Sex.26.Decreui,vt in faſtis ad eum diem Bruti nomen aſcriberetur.ad Bru.37.Quod ego cum dabam Bruto, notam eſſe in faſtis gratiſſimæ victoriæ memoriam volebam.Atti.123. Longæ paginulæ in codicillorum faſtis.4.Att.16.

Faſtidio.

Qui non modo improbitati iraſcuntur candidatorum,ſed etiam in recte factis ſæpe faſtidiunt.pro Mil.38.

Faſtidium.

Faſtidium delicatiſſimum.1.de fin.8.Non ſunt tanti ulla eius merita,quanta inſolentia hominis,quantumque faſtidium. de Or.121.Quod igitur eſt eorum in orationibus a Græco conuerſis faſtidium,nullum cum ſit in verſibus?de Opt.150.Cibi ſatie-

tat & faſtidium.1.de Inu. 37. faſtidium oculorum in hominum inſolentium indignitate.2.fam.29.Satis mirari non queo,vnde hoc ſit tam inſolens domeſticarum rerum faſtidium.lt. 1. de fin. 8.faſtidium ſtomachi.ad Cælium,li.5.15.5.Eſſe omnino rudem in noſtris poetis aut inertiſſimę ſegnitię eſt,aut faſtidii delicatiſſimi.lib.1.de fin.4.Superbiam,faſtidium,arrogantiamque magnopere fugiamus.1. off. 226. Eaque quæ eis morbis contraria, quæ habent ad res certas uitioſam offenſionem atq. faſtidium. Tuſc.413.Quorum etiam ſi amplecterer virtutes,vt facio:tamen ſi eſſent arrogantes,nō poſſem ferre faſtidium.10.Phil.282. Ab aliquo celerrime faſtidio quodam & ſatietate abalienari.de or. 351.Ego dabo operam,ut pro me minimo cum faſtidio reſpondeam.in Sal.272.Superbia nata mihi eſſe ea Campanorum faſtidio uidetur.pro L.Agr.12. Qui intelligentiam ponūt in audiēdo faſtidio.de Opt.gen.or.147.Nec id ſit faſtidio meo,ſed charitate Reip.in Ant.245.Adhæreſcunt faſtidiis,;quæ praua ſunt: quæ recta ſunt,probantur.1.de or.135.

Faſtidioſus.

C.Memmius L.filius perfectus literis,ſed Græcis,faſtidioſus ſane Latinarum,argutus orator,&c.de Cl. Or. 133. In æquos & pares faſtidioſus,ad Her.4.213. Propterea quod Antonius,qui maxime capetebatur, facilis in cauſis recipiendis erat:faſtidioſior Craſſus,ſed tamen recipiebat.de Cl.or.109.Aurium ſenſus faſtidioſiſſimus.ad Her.4.181.

Faſtidioſe.

Quam diligenter,quam prope faſtidioſe iudicamus.2.de or. 59.Lente & f.probare aliquid.Att.2.1. Quod ego non tam f.in nobis , quā in hiſtrionibus ſpectari puto.1.de Or.135.Huic ego iam ſtomachans f. imo ex Sicilia inquam . pro Planc.53.Nolo enim dicere de tam ſuaui homine faſtidioſius. 2. de Or.198.Pudentius vel inuitius , vel etiam faſtidioſius dicere aliquid. 2. de Orat. 198.

Faſtigium.

Capitolii faſtigium illud,cæterarumque ædium,nō venuſtas, ſed neceſſitas ipſa fabricata eſt.de or.159. Quem is maiorem honorem conſecutus erat,quam vt haberet puluinar , ſimulachrū, faſtigium,flaminem?2.Phil. 106. De diuo Iulio.Sed quoniam operi inchoato,prope tamen abſoluto , tamquam faſtigium imponimus.3.off. 41. Faſtigiorum multorū tectum. ad Q.fr.3.10.

Fatalis,Fataliter, *Vide Fatum*,

Fateor.

Non fateor ſolum,ſed etiam facile patior.de Na. d. 1.51.Quā obrem fateor atque etiam profiteor , & prę me fero,perduellionis iudicium a me fuiſſe ſublatum.pro Rab. 11. Tu qui a Neuio uel ſumpſiſti multa,ſi fateris:uel ſi negas , ſurripuiſti.de Cl.or. 271.Laterenſis noſtri & fidem & animum in Rempub. ſingularē ſemper fatebor.Plancus ad Cic. 10.23. 8. Qui cum de ſcelere fateretur,non tamen,&c.de Inu.179.Cum tute falſua eſſes te id etiamen tanto ante metuiſſe ſi eum diceres mortuum , quis te audiret?7.Verr.63.Quę eſt iſta æquitas, hunc agrum excipere nominatim,quem publicum eſſe fateatur?con.Rull. 77. Vt victū quādoque ſe eſſe fateatur.3.Tuſ.25.Nec me pudet,ut iſtos,fateri neſcire quod neſciam.Tuſc.1.49.Non ſolum fateri,ſed etiam profiteri aliquid.pro Cæc.17.Fatendum eſt enim, &c. 3. Att.23.& 10.fam.39.Fatendum eſt ſummum eſſe bonum iucunde uiuere. 1.de fin.66.Hominum cauſa earum rerum copias comparatas fatendum eſt.de Na.d.58.Mori maluit falſum fatendo,quam vere inficiando dolere.in Part.27.

Fatidicus,*Vide Fatum*.

Fatigo.

Qui non verbis ſunt & diſputatione philoſophorum, ſed uinculis & carcere fatigandi.off.3.95.

Fatigatus.

Fatigatus igne. Top.227.

Fatuitas,*Vide Fatuus*.

Fatum.

Fatum eſt cauſa æterna rerum , cur ea quæ prætererint, facta ſint;& ea quæ inſtant,fiant:& ea quæ conſequuntur, futura ſint. de Diu.lib.1.106.Fatum eſt ordo ſerieſque cauſarum, cum cauſa cauſæ nexa rem ex ſe gignat.de Diu. 1. 106.Quod ſemper ex omni æternitate uerum fuerit,id eſſe fatum.3. de Nat.d.9.Fatū, quo omnia contineri dicitis , contemno.ne ex ędificatum quidē hunc mundum diuino cōſilio exiſtimo. Acad.q.edit.1.l.2.116, & 117.Nihil eſt futurum,cuius non fatum cauſas efficientes natura contineat.Diu.1. 106. Ex hoc genere cauſarum ex æternitate pendentium,fatum a Stoicis nectitur . Top. 30. Si fatum tibi eſt ex hoc morbo conualeſcere.fato , de 4. Sin autem illud poteſt flecti,nullum eſt fatum.de Diu.112. Quid enim ſi Daphitæ fatum fuit,ex equo cadere, atque ita perire? de Fato,8.Fuit hoc meum fatum,vt in me,&c.pro Corn. Balbo , 67.Impendet fatū. 2.in Catil.31. Ruina igitur oppreſſus eſſet:at id neque ſi fatum fuerat,effugiſſet:neque ſi non fuerat,in eum caſum incidiſſet.de Diu.112.Iam fatum extremum Reipublicę venit.4. Phil.149.Illud fati eſt,hoc conſilii. pro Mur.135 . Neque tanto ante exitium ac fati diem Reip.denuntiaſſet.3.in Cat.62.Fati neceſſitas,quod a deo conſtitutum & deſignatum eſt ut eueniat,cauſarum ſeries ſempiterna,cauſæ æternæ rerum futurarum, cauſę immutabiles & æternæ,cauſæ incluſæ in rerum natura atque mundo. de Fat. 144.Anile ſane & plenum ſuperſtitionis fati nomen ipſum . de Di 2 .24.Vita hominis fato debetur.ad Her. 37. Si noſtrum fatum aut fortunam conquereremur.Att. 16. Miſeros nos cur nō omnes fatum illius una exequuti ſumus?9.At.50.Quibus ego cōfido impendere fatum aliquod & pœnam , iam diu improbitati debitam.in Cat.160. Si quid mihi humanitus accidiſſet , multa enim impendere uidebantur præter naturam,præterque fatum. 1.Phil.7.Si tamen fato neſcio quo accidit.5.fam.22.in epiſt.Vatinii.Omnes qui ad illa arma fato ſumus neſcio quo Reip.miſero funeſtoque compulſi.pro Marcel.133. Fato neſcio quo ita cōtigiſſe arbitror. 15.fam. 35. Amabo te mi frater,niſi ſi uno meo fato & tu omnes mei corruiſtis , improbitati & ſceleri meo potius,quam imprudentię miſericordięque aſſignes.ad Q.fr.1.4. ☞ Vetus codex legit facto . Sic Hortenſii vox extincta fato ſuo eſt,noſtra publico.de Cl.Or.196. Nam hoc Verrem dicere aiebant,te non fato,ut cæteros ex veſtra familia, ſed opera tua Cōſulem factum.2.Verr.18.Fato facta putarem. 14. fam.1. Omnia fato fieri,nihil fieri extra fatum.de Diu.112.Fato ſic fieri omnia cenſuerunt quidam ueterum philoſophorum , ut id fatum uim neceſſitatis afferret, in qua ſententia Democritus , Heraclitus, Empedocles, Ariſtoteles fuit. Fat. 29. fieri igitur omnia fato,ratio cogit fateri.Fatum antē id appello, quod Græci *εἱμαρμένην*, ideſt ordinem, ſeriemque cauſarum , cum cauſa cauſæ nexa rem ex ſe gignat.Ea eſt ex omni ęternitate fluens ueritas ſempiterna 1.de Diu.106.Stoici fato omnia fieri dicunt.de Fat.147.Fato fieri omnia uidentur quibuſdam philoſophis, tamquam aniculis, & iis quidem indoctis.de N. d. 1. 39. Ego quid faciam,aut quo me fato gerā? Att. 240. Impēdere fato odia amicitiis.de Amic. 34 In illo pene fato Reipub.pro D.ſua , 242. Quonā meo fato fieri dicam,ut,&c.2.Phil. 29. Milo hoc fato natus,ut ne ſe quidem ſeruare potuerit , quin una Rempub.ſeruaret . pro Mil.22. Prædicere quid cuique eventurum , & quo quiſque fato natus ſit.1.de Diu. 4. Ea conditione atque eo fato natum eſſe me,&c. pro ſont. 283. Neſcio quo fato ſim ſeruatus . 10. famil. 64. in epiſt. Galbæ . Sine fato ratio omnium rerum ad naturam fortunamue refertur.Fat.5. Qua quidem in re ſingulari ſum fato. ep.l.6.7.2 .Atq. hæc fixa graui fato & fūdata tenētur.de Diu.84. At te fata patriæ Paridē futurū prædicabant. Octa. 45. Niſi dii immortales oī ratione placati, ꝑpe fata ipſa flexiſſēt.1 Cat.115. Nec uoa vlla mortia fata vnquam periment.de Vniu.51.L.Tarutius vrbis noſtræ fata canere uon dubitabat.de Diu.128. Mutari fata non poſſunt.2.de Diu.16.Lētulus autem confirmauit ex fatis Sibyllinis, Aruſpicumque reſponſis , ſe eſſe tertium illum Cornelium,&c.3.in Cat.54.Ex fatis, quæ Veientes ſcripta haberent, Veios capi non poſſe.de Diu.100.

Fatalis.

Hic annus fatalis eſt ad interitum huius vrbis.in Cat.54.Fuit aliquis fatalis caſus,ut ita dicam , &c .nunc ſi quia erit,uoluntarius.6 Phil.217.Meus Conſulatus ad ſalutem Reipub. propu fatalis fuit.4.in Cat.75. Fatalis & immutabilis continuatio ordinis ſempiterni. Acad.q.edit.2.lib.1.21.Sed fuit profecto quædā illa Reip.fortuna fatalis,ut ille,&c.pro . Sext. 6.Fatalis neceſſitas,quam *εἱμαρμένην* dicunt Stoici,a deo primum extitit.de N. d.39.Fatalis neceſſitas rerum futurarum.de N.d. 12.Vis eſt nulla fatalis eſt nulla fatalis .de Fat.141. Fatalis umbra.de Nat.d.1. 29. Tam enim fatale eſt,medicum adhibere,quam conualeſcere de Fato,146.P.Clodius fatale portētū Reipub. in Piſ.81.Quod fuit illorum utrique fatale.2.Phil.37. Cum hi duo numeri circuitu naturali ſummam tibi fatalem cōfecerint. de Somn.Scip. 127.Ille annus,quem ego mihi,quam patriæ , malueram eſſe fatalem.Poſtquam.204.Fatali quadam deſperatione . 12.fam . 5. Reſpub.perfuncta eſt hoc miſero fatalique bello.pro Marcello, 136.Scipio quaſi fatali euentu ſolus Carthaginem euertit . de haruſp.reſp. 5. In hoc communi noſtro & quaſi fatali malo . de Cl.or.187. Quoniam nobis quaſi aliqua fatali neceſſitate,cum fortuna belligerandum fuit.Poſtquam. 202, Cauſæ fatales. de Fat.144.

Fat.144.fatales leges & necessariæ. de Vniu. 53. Exitus fatales habere.2.de Diu.35. Quæ cuiq. accidunt diuina atque fatalia: Part.236. Sin autem idcirco possunt prouideri, quia certa sunt & fatalia:rursus diuinatio nulla est.2. de Diu.38.

Fataliter.

Et omnia quę fiunt, quæque futura sunt, ex omni æternitate definita dicis esse fataliter.2.de Diu.27.

Fatidicus.

Anus fatidica Stoicorum Progne.1.de N.d.4. fatidicorum & vatum effata incognita interpretari.2.de Leg.17.

Fatuus.

Non modo nequam & improbus,sed & fatuus & amens. pro Deiotaro 14.Homo fatuus.de or.134.Puer fortasse fatuus,& nō grauis,nec continens.ad Att.95.Ne cum periculo fatuus sis.Fur nio,lib.10.57.Hoc præceptum est,magisque monitoris non fatui,quam eruditi magistri.2.de or.55. Ipse negat, ut ante dixi, luxuriosorum vitam reprehendendam,nisi plane fatui sint,idest, nisi aut plane cupiant,aut metuant.2.de fin.112.

Fatuitas.

Postea definitionibus ostendere non hanc imprudentiam aut casum,sed incertam negligentiam, fatuitatem nominari oportere,2.de Inuent.192. Ego huius miserrima fatuitate confiictor.Att.11.231.3.

Fauces.

Fauces fati.1Cat.48.Omitto fauces ex quibus te eripi uis.de or.164.faucium,leterumue & pulmonum uis & figura.1.Tus.58. Cuius, tu ex faucibus impurissimis inhonestissimam cupiditatem eripuisti.1. ad Q.fr.15.Vrbem ex omni impetu hostium, ac totius belli ore ac faucibus ereptā esse atque seruatā.pro Arch. 36.Corinthus erat posita in angustiis atque faucibus Græciæ. con.Rull.86.Aemilius sedens in faucibus macelli. pro Quint. 23.5.Ver.123.Faucibus terræ patefactis.2. de Nat.d.70.Faucibus premi.pro Clu.68.

Faueo.

Non magis mihi faueo in amicitia nostra tuenda, quam tibi. ep.33.Non multo plus faueo patrææ,quam tibi.ep.155. Sententiæ isti faueo.11.Tusc.161. Tibi fauemus, te tua uirtute frui cupimus,tibi optamus eam Rempub.in qua,&c.de cl.or.196.Qui fauent nobilitati. pro Planc. 262. Galli silentio noctis ut ait Ennius,fauent faucibus:rusus cantu plausuque premunt alas. 2.de Diu.44. Qui diligebant hunc,illi fauebant. pro Qu. Rosc. 49. Ego uirtutibus Cæsaris faui. in Sallust. 273. Cuius honori agri prope dicam ipsi,montesque fauerunt. pro Planc. 263.Rebusque diuinis,quę publice fierent,ut fauerent linguis,imperabatur Diu.1.86.Huic meæ uoluntati,in qua inest uit defendendam, ut faueas,adiutorq. sis,uehementer te rogo.15.fa.22.Honori alicuius fauere.At.7.122.7.industriæ glorięq. alicuius fauere.pro Lig.5 fauere instituto.4. Att. 53. Fauere laudi alicuius & glorię ad Lētu.l.1.7.10. Ego fauisse me tibi fateor.in Ant.146.Quod eo firmiore animo faciunt, quia non modo non inuidetur illi ætati,ueruntetiam fauetur.2.off.64.Inuidetur enim commodis hominum ipsorum:studiis autem eorum cęteris commodandi fauetur.2.de or. 114. Rescripsi patrono, illi nihil opus esse,me tamen ei fauturum.Att.12.63. Cum audirem meos partim inimicos,partim inuidos,huic accusationi esse fautuos, &c. pro Planc.

Fauor.

Quanta expectationem, quod studium, quem fauorem secum in scenam attulit Panurgius?pro Rosc.Com.17. Fauore populi teneri.pro Sest.100.

Fautor.

Cuius ego fautor & adiutor ab adolescentia extiti.epi.lib.1. 9 34.Ego consiliorū tuorum author,dignitatisque fautor, &c 3.fa.37.Hic nobilitatis fautor fuit pro Sex Rosc.9. loquitur de Rosc.fautor ordinis. 5. Verr.192. Me tuæ dignitatis non modo fautorem,sed etiam amplificatorem cognosces.10.fam.28. Si te fautore usus erit.13.fam.86.Multi sunt cupidi tui, multi fautores laudis tuæ.pro Pl.45.13.fa.70.Non inuidos solum,sed fautores etiam laudum mearū. in or. 78. Studiosi ac fautores uictoriæ.Att.1.15.14.Cum multos & bonos uiros eius honori uiderē esse fautores.pro Planc.1.

Fautrix.

Nostra illa fautrix suorum regio.pro Pl.18.Amicitię fautrī ces fidelissimę uoluptatum.de fin.1.51.Veris initium non a Fauonio notabatur cum rosam uiderat,tunc incipere Ver arbitrabatur.7. Verr. 22. Fauonio nascente, purpureum uidetur mare. Acad.1.86.

Faustus.

O nox illa fausta huic urbi. pro Flac. 79. Antiqui omnibus rebus agendis,quod bonum, faustum, fœlix, fortunatumque esset,præfabantur.de Diu.101.Eo tamen sunt animo, ut horribilem illum diem aliis,nobis faustum putemus.1.Tusc.193. Faustaque signa suæ laudis reditusque notauit.de Diu.102.

Fauste.

Idem ego sum precatus, &c. ea res fauste,fœliciter,prosperęque eueniret.pro Mur.1.

Fautor,Fautrix, *Vide Faueo.*

Fauus.

Apum examina non fingendorum fauorum causa congregantur,sed cum congregabilia natura sint fingunt fauos.1.off.219.

Faux,*Vide Fauces.*

Fax.

Nonne Senatui prouidendum fuit,ne in hanc tantam materiam seditionis illa funesta fax adhæresceret?pro D.sua.11. Sed quæ prouincia est,ex qua illa fax excitare non posset.incendiū. 7.Phil.219.incendiorum Antonii fax Clodius.2.Phil.64. Diana facem iacit a læua.Acad.22.Dextra ardētem facem præferebat.in Verr.117.Cui tu adolescentulo,&c. ad libidinem non facem prætulisti in Cat.9.Cælestes faces oisæ Romæ. Diu. lib. 1. 82.de Nat.d.2.11.Neque paruis in rebus adhibendæ sunt hę dicendi faces.1.de or.113.Dolorum cum admouentur faces, præter modum plerique exterrētur off.1.53.Inuidię faces.pro Mil. 74.Nuptiales faces.pro Clu.11.Faces uerborum.3.de or.3.Visæ sunt nocturno tempore faces.3.in Cat.63.Faces quibus incensa L.Bellieni domus deflagrauit.2. Phil.93. Malleolos ad incendē dam urbem facesque comparare.in Cat.103. Ego faces iam accensas,ad huius urbis incendium extinxi.in Pis.80. Si te in capitolium faces ferre uellet Lælius.35.Cum ardentes faces in uicinorum tecta iactas.de harusp.152. Aut cum tectis sceleratas faces inferebas.Parad.35. Cum ardentes faces furiis Clodianis ministrabas.in Pis.85.Cū facibus in tecta nostra immissi. Att. 14.306.2.Facibus corporis inflammari solemus ad omnes ferę cupiditates.Tusc.1.37.

Faxit,*Vide post Facio.*

Febris.

Febris ara Romæ in Palatio.2.de Leg.29.Febris fanū in Palatio.3.de Nat.d.45. Quartana fæbris discessit. Att.8.150.3.Si cum biduū cibo se abstinuisset,subito febris discessit. Att. 272. Sicut uene sic mouentur,ut habes febrim : sed potius illo modo, Non ei uenę sic mouentur, ut is febrem non habet? de Fato. 24. Cum decimum iam diem grauiter intestinis laborarem,nec pro barem me non ualere,quia febrim non habebam, fugi io Tusc. 107.Qui æstu febrique iactantur, si aquam gelidam biberint, primus releuari uidentur, deinde multo grauius,uehementiusq. afflictantur.in Cat.103.Aegypta mihi nuntiauit te plane febri carere & belle habere.ad Tironem.lib.16. 13.1. Ex quo sudore cum cohorruisset,cum febri domum redit. de or. 143. Cogooui ex eo,quod ita scripseras te Romam uenisse cum febri. Att.7.2. idest,febre laborans. Inest enim uelle carendo, nisi cum sic tam quam in febri dicitur Tusc. 167. Incommoda ualetudine emerseram,ut pote cum sine febri laborassem.Att.7.120.7.Tertianarum febrium & quartanarum reuersione & motu quid possit esse constantius?3.de Nat.d.17.

Febricula.

Febriculam habere.Att.6.48.& 13.1. Qui ex labore in febrī culam incidi assiduam,& satis molestam.Planc.Cic.10.44.Diē tum ex quadam epistola tua,quam incipiente febricula scripseras,mihi notaueram.Att.7.30.

Fecialis.

Feciales oratores,indices fœderum, pacis belli, induciarum fuuto.2.de Leg.18. Habemus hominem in fecialium manibus educatum,&c.7.Ver.39.

Fecialis.

Cum iusto enim & legitimo hoste res gerebatur, aduersus quem & totum ius feciale, & multa sunt iura communia. off.74. Belli quidem æquitas sanctissime feciali populi Romani iure perscripta est.1.off.74.

Fel.

Fel gallinaceum, &c. quid habet naturale, quod declarare possit,quid futurum sit?de Diu.2.22.

Feles,*Vel Felis.*

Feles,canis,crocodilus.Tusc.243.Qui canē & felem,ut deos colunt.de Leg. 162.Crocodillum & ibim & felem non uiolari ab

ab Aegypto.de Nat.d.17.& 60.Poſſum de ichneumonum utilitate, de crocodilorum, de felium dicere:ſed nolo eſſe longius 1.de Nat.d.

Felicitas,Feliciter, Felix, *Vide Fœlix.*

Femen.

Quid Agrigento?nonne eius P. Scipionis monimentum ſignũ Apollinis pulcherrimum,cuius in femine literulis minutis argenteis nomen Myronis erat inſcriptum , ex Aeſculapii religioſiſſimo fano ſuſtuliſti?6.Verr.83.Redundare pedibus, feminibus,cruribus.1.de Nat.d.138.

Femur.

Frons nõ percuſſa,non femur,pedis(quod minimum eſt) nulla ſupploſio.de Cl.or.152.

Feneſtra.

Non eas partes,quæ quaſi feneſtrę ſunt animi.1.Tuſ.74.Feneſtrarum anguſtias quod reprehendendis,ſcito te κύρου παιδείαν reprehẽdere.Att.2.28.1.Feneſtris animi nihil ſentire queat mẽs, niſi id agat & adſit.Tuſc.1.39.

Fera .

Fera & immanis belua.Acad.q. ed.1.lib.2.99. Id ne ferę quidem faciunt,ut ita ruãt atque turbentur,ut earum motus & impetus quo pertineant,non intelligamus. lib.1.de Fin.27.Ferarũ natura non eſt illa quidem deprauata mala diſciplina, ſed natura ſua.de Fin.2.29.excitare & agitare feras.3.off.89. In feris iuſtitiam bonitatem,æquitatem ineſſe non dicimus: ſunt enim rationis & orationis expertes.Off.1.75. Noluerunt feris corpus obiicere,ne beſtiis quoque,quæ tantum ſcelus attigiſſent , immanioribus vteremur.pro Roſc.Am.43.Feris beluis utamur,domitis & condocefactis.2.de N.d. 121.

Ferinus .

Nam fuit quoddam tempus,cum in agris homines paſſim beſtiarum more vagabantur,& ſibi victu ferino vitã propagabant: nec ratione animi quidquam, ſed pleraque viribus corporis adminiſtrabant.1.de Inu.3.

Ferus .

Quem ego ferus ac ferreus e complexu dimiſi meo. ad Q.fr. lib.1.51.Ferus & agreſtis homo.pro Roſc.Am. 45.Hoſtis nimis ferus & immanis.in Ver.119.Quæro cur tam ſubito manſuetus in Senatu fuerit,cum in edictis tam fuiſſet ferus?in Ant.188.Immanis & fera bellua.2.de N.d.240. Gens immanſueta atque fera.1.de Leg.36.Fera agreſtiſque vita.de Or. 87.Beſtiæ feræ. de Amic.68.Varia genera beſtiarum, uel cicurum vel ferarum. de Nat.46.Mores feros,immanemque naturam alicuius oſtendere pro Roſc.Am.22. Gentes feras armatas in Italiã adducere.Tuſ. 154. Deinde propter rationem atque orationem ſtudioſius audientes, ex feris & immanibus mites reddidit & manſuetos. 1. de Inuent. 4.

Feritas.

Feritas atque agreſtis immanitas.1.de Diu.107.feritas & immanitas belluę in figura hominis.Off. 38.Magnitudo animi,remota communitate coniunctioneque humana, feritas ſit quædam & immanitas. Offic. 32. Ex feritate ad manſuetudinem traducere.pro Sext.79.

Feralia.

Eodem enim die video Cæſarem a Corfinio poſt meridiem profectũ eſſe Feralibus, quo Canuſio mane Põp. Atti. 8.166.3.

Ferax,Ferculum,*Vide Fero.*

Fere.

Ex victoria bellica non fere quęquam eſt inuidia ciuium cõſecuta.pro Sext.42. Quam f.omnium cõſtans & moderata ratio vitæ,&c.pro Clu.34. Omnes f.familiares Cæſaris me colunt & obſeruant.ep.87.Nec f.cuncta barbaries.de Nat. d. 1.57.Hæc f. de moribus.1.Acad.55.Vt f.dicitis.1.de Nat.d.17.Quemadmodum ducatur honeſtum,ex quo aptum eſt officium,ſatis f. diximus.1.Off.87.Hæc f.dicere habui de natura deorum. 3. de Nat. d.70. Aetates noſtræ nihil aut non fere multum differunt. de Cl.Or.77.Nam etiam ab orationibus diſiungo me f.referoque ad manſuetiores muſas,&c.1.fa.51.Eadem f. hora. Att.14.318. 1.Pater meus hic f.ætatẽ egit in literis. de Leg. 169. Cum ſępe multa narraret,tum memini,&c,in eum ſermonem illum incidere,qui tum f multis erat in ore.de Amic.2.Hęc erant f.quę tibi nota eſſe uellem.12 .fam.10.Vt f.fit.2.de Inu.131.Hoc iam fere ſic fieri accepimus,ut,&c.pro Pomp.8. Quod f. fieri ſolet,probabile eſt.1.de Inu.62.Hæc habebam f.quæ te ſcire vellem. 1. Att. 13.Nec adhuc fere inueni , qui nõn, &c. Att.7.126.1. Fere non difficile eſt inuenire quid ſit cauſæ adiumento,&c.ad Her.2.60. Hora fere nona Att.7.135.3.Idem illo fere biduo productus in concionẽ.in Piſ.81.Et qui ſuos caſus aliter ferunt,&c.nõ ſunt vitioſiores,quã fere pleriq. qui auari auaros, glorię cupidos,glorioſi reprehendunt.3.Tuſ.125. Scripſit igitur his fere verbis.4. Acad.184. Sæpe ex ſocero meo audiui , cum is diceret ſocerum ſuum Lælium ſemper fere cum Scipione ſolitum ruſticari. 2. de or.13. Hæc fere ſunt illa epiſtolam Att. 98. E Pompeiana naui aduectus ſum in Luculli noſtri hoſpitium v 1. Iduum , hora fere tertia.Att.235.Declaratur autem ſtudium bellicæ glorię,quod ſtatuas quoque uidemus ornatu fere militari.1.off.190.

Feriæ.

Nec vero tam Deniales , quę a nece appellatæ ſunt,qua reſidentur mortui,quam cęterorum cęleſtium quieti dies feriæ nominarentur,&c.de Leg.lib.2. 51. Tantum tribui doctrinę temporis,quantum mihi pueriles ætas & forenſes ferię conceſſerũt. de or.150.Feriæ nouendiales, quæ fuerũt Tuditano & Aquilio coss. ad Q.fr.325. Quærit ex proximo vicino,num feriæ quędam piſcatorum eſſent.off. 63. Feriarũ dies mihi additos uideo. 13.Att.57.ideſt,diutius feriari mihi licet. Feriarum feſtorumq. dierum ratio in liberis requietem habet litium & iurgiorum , in ſeruis , operum & laborum : quas compoſitio anni conferre debet,& perfectionem operum ruſticorum. 2.de Leg. 30. Ferias triduum habendas cenſet Cotta,& porco fœmina piaculum pati,ſi in mari mortuus eſſet.2.de Leg.53.Ferias & ceremonias ſacris patrisfamil coniungi põtifices voluerunt,2.de Leg. 47.Imperare ferias.1.de Diu.165.Feriis iurgia amouento,caſque in famulis operibus patratis habento.2.de Leg.16.Cum feriis Latinis ad C.Cottam familiarem meum veniſſe, &c.1.de Nat.d.12. 8.fam.15.in epiſt.Cæl.

Feriatus.

Feriatus voluntate ſua a negotiis publicis.3. de or.33.Ne putes in Aſia feriatum illum a ſtudiis futurum. 12.fam.39.in ep. C. Trebonii. Deum feriatum volunt ceſſione torpere Epicurei.1.de Nat.d.142.

Ferinus,*Vide Fera.*

Ferio .

Feriunt enim aures hominum cum illa quę iucunda & grata,tũ etiam illa quæ mirabilia ſunt, in uirtute laudari.2.de or. 188.Ideone ego pacem Pyrrhi diremi , ut tu amorũ turpiſſimorũ quotidie fœdera ferires?pro Cæl.44. Puto te in hoc riſiſſe aut in gemuiſſe,ut frontẽ ferias. Att.lib.1.Quo minus patent multa in eorum uita,quæ fortuna feriat. Off.15. Ferire & repellere adverſarium.2.de Or.40.Ferire fœdus cum aliquo.de Inu. 73.Hoſtem pro Corn.Balbo,41.parietem. pro Cæl. 50. Binis aut ternis verbis.Or.219. Sed vno tempore cautiones fiebant pecuniarum,fędera feriebantur prouinciarum.pro Do.ſua,99.Inſtat,ut ſecuri ambo feriantur.in Verr.91.Cato, 38. His autem ſpectris, etiam ſi oculi poſſent feriri,animus qui poſſit nõ uide. 15.f.44.

Feritas,*Vide Fera.*

Ferme.

De me poſſum quidem quod Platinus pater in Triniſmo , Mihi quidem ætas acta ferme: eſt tua iſtuc refert maxime.ad Brut. 1.4. Sapientis enim cogitatio non f. ad inueſtigandum adhibet oculos aduocatos. Tuſcul. 249. Vt eo nihil f.quiſquam poſſit addere. de Cl. or.176.Quod f.dirum in tempus cecidere. de Diu. 84.Hæc exornatio in coniecturali conſtitutione cauſæ f.ſemper neceſſaria eſt.ad Her. 37.

Fero .

De Lentulo ſcilicet fero ut debeo. Att.58. Balbum vero qui eſt iſtius rei(quemadmodum ſcribis) adiutor, in oculis fero.ad Quint. fratrem, lib. 3. 7. & 6. Philipp. 211. Ideſt, ualde diligo. Nam iſti uix ſunt digni,quibus alteri Ceſænam, alteri Coſſutianarum tabernarum fundamenta credas. te (vt dixi) fero in oculis.Tironi,lib.16.27.4. Sed noſti genus dialogorum meorũ, vt in Oratoriis quos tu in cælum fers.Att.4.40. Sapientia tua, qua fers iniuriarum,lætitia.Memmio,lib.13.1. 1. Cum ad illud prandium crudior veniſſet,& vt ętas illa fert,ſibi tum non peperciſſet, &c. pro Clu.134. Ad me, vt tempora noſtra,non ut amor tuus fert,vere perſcribe.ad Quin. fr.1.4.5. Si ita commodum veſtrum fert.pro L.Agr.77.Nos,ut opinio,& ſpes,& coniectura noſtra fert,firmiſſima beneuolentia hominum muniti ſumus.Atti. 2.40.3.Hoc ſi vobis verſutius,quam mea conſuetudo defendendi fert, videbitur,&c.pro Cæc.61.Fert εὐκόλως 13.Att.26.Terra fruges fert.1.de Leg.183.id eſt,gignit,parit,producit.Vereor,ne grauioribus vtar uerbis,quam natura mea fert.pro Qu.33.Natura fert vt extrema ex altera parte grauiter, ex altera autem acute ſonent.in Som.Scip.17.id eſt,natura comparatum. Nemo ue

ſtrum

ſtrum, vt mea fert opinio, ignorat. pro Clu. 34. 6. In Verrem, 26. ad Seruilium, lib. 13. 67. 4. Is præ ſe probitatem quandam fert. Acad. q. 45. Fidenti animo (ſi ita res fert) graditur ad mortem. 1. Tuſ. 178. In hac cauſa Piſo, amicitia P. Clodii doctus, operã dat, vt ea rogatio, quam ipſe fert, & fert ex ſ. c. & de religione antiquetur. Att. li. 1. 8. 6. pro Syl. 49. poſt red. in Senatu, 9. 3. off. 148. Vt ſe fert ipſe. 8. fam. 8. in ep. Cæl. Vt eorum fert vſus. de. or. Vos autem iudices, de hominum fortunis ſententiam fertis. pro Clu. 117. Appollinem ex hyperboreis Delphos ferunt aduenisse. de Nat. d. 71. Hanc conditionem miſero ferunt, ut optet utrum malit, ceruices, &c. pro Roſc. Am. 18. Tironi, li. 16. 11. 4. pro Domo ſua, 41. & 7. Phil. 218. Vt ferunt fabulæ. 3. Off. 48. Princeps Thales unus e ſeptem, cui ſex reliquos cõceſsiſſe primos ferunt, &c. 4. Acad. 210. Qui ignominiam & infamiam ferunt ſine dolore. Tuſ. 4. 35. Obiurgari moleſte ferunt, moleſtiam capiunt, dolẽt. de Amicitia, 113. Att. 6. 46. Iuuat me, hæc præclara omnia artificum, quæ iſti ad cælum ferunt, Verris æſtimatione ſic concidiſſe. 6. Ver. 11. Præpropera feſtinatio abducet a tantis laudibus quibus te omnes in cælum iure & uere ferunt. Furnio, l. 10. 26. 5. 1. Tuſc. 67. Sicut opiniones hominum & religiones ferunt. 7. Verr. 145. Ita ſui periculi rationes ferunt ac poſtulant. 7. Verr. 82. Veterrima quęque (ut ea uina quæ vetuſtatem ferunt) eſſe debent ſuauiſſima. de Amic. 60. Grauioribus verbis per literas accuſaſti me, quam tua conſuetudo ferebat. Brut. 9. 2. Sed cogitãdi non ferebat laborem. de Cl. or. 189. Nihil de iudicio ferebat, ſed pęnam ambitus ferebat eam, quæ fuerat nuper ſuperioribus conſtituta. pro Syll. 47. Cato facile ſenectutem ferebat. de Sen. 77. Ita tempus ferebat. Att. 8. 153. 3. Cum ut abſentis ratio haberetur, ferebamus. 7. Att. 25. Prout Thermitani hominis facultates ferebant. 4. Ver. 58. Hominem, ut ferebant, acerrimum. de or. 88. Ferebãt in oculis hominem quidam boni uiri, & de me optime meriti: &c. de haruſp. reſp. 45. Hoc ab illo prædone ereptum eſſe grauiter & acerbe homines ferebant. 3. Ver. 108. 1. Verr. 2. pro Planc. 1. Tum ferebant ui magna, tum ferebantur. de Vniu. 61. Quo in loco conditionẽ tuli, ſi uellet, &c. pro Quint. 58. 7. Att. 50. & 16. 15. & lib. 10. 101. 2. Ego fructus ex Repub. magna acerbitate permixtos tuli. pro Planc. 279. Si neque pro, eo ot debui, grauiter moleſteque tuli. epiſt. 49. Tuli grauiter & acerbe, me, &c. in Verr. 55. Iſtam paupertatem, vel potius egeſtatem ac mendicitatem tuam numquam obſcure tuliſti. in Parad. 58. pro Cluent. 41. 9. Att. 19. Ita fortuna tulit. Pulchro, lib. 4. 13. 5. Quã tum libido tulit, tantum relictum eſt. 5. Verr. 49. Quantum uoluntas tulit. 7. Verr. 47. Simios, non femiſſis homo contra me arma tulit, & eum bello cepi. Vatinius ad Ciceronem, lib. 5. 10. 4. 1. off. 57. Atti. 9. 181. 5. Is auctorem Senatus extinctum læte atque inſolenter tulit. 1. Phil. 56. Qua humanitate tulit contentionem meam. 3. fam. 43. Non quin rectum eſſet: ſed quia, quod multo rectius fuit, id mihi fraudem tulit. Att. 7. 67. Quos tandem fructus huiuſce neceſſitudinis ĩ iſtius imperio tulit? 7. Ver. 97. Deinde quod Sylla ipſe ita tulit de ciuitate, ut non ſuſtulerit horum nexa. pro Cæc. 304. Hæc ætas primum Athenis oratorem prope perfectum tulit. de Cl. or. 168. Ne diutius pendeas, palmam tulit. Att. 4. 84. 6. Familiaris tuus de te priuilegium tulit, ut ſi in opertũ Bonę deæ acceſſiſſes, exulares. Parad. 39. pro D. ſua, 21. Mulieri crudeliſſimę ſeruum fideliſſimum nõ in quæſtionem tulit, ſed plane ad ſupplicium dedit. pro Clu. 144. 1. de or. 215. Sub. Oppianicus. Tales innumerabiles noſtra ciuitas tulit. 1. Tuſc. 161. Lętitiam autem apertiſſime tulimus omnes. Att. 14. 308. 6. Qui ab eo partẽ prædę tulerunt. pro Sexto Roſc. 36. Ex his Cotta & P. Sulpitius cum meo iudicio, tum omnium facile primas tulerunt. de Cl. or. 95. Rationes meæ ita tulerunt. Metel. 5. 56. Cætera ſi reprehenderis, non feres tacitum. Att. 2. 12. Sæpe ſupra feret, quam fieri poſſit. or. 109. Tolerabilius feret incommodum, qui cognouerit neceſſe eſſe homini tale aliquid accidere. Tuſc. 3. 47. Si veſtra voluntas feret. pro Lege Man. 50. Non ferent, inquam, oculi Saxam, Caponẽ. in Ant. 243. Quẽ ego ſi ferrem iudicem, refugere nõ deberet: &c. pro Roſc. Com. 26. Ferres me, ſi ego idẽ dicerem? 4. Aca. 129. Cognitor ſi fuiſſet tuus, quod uiciſſet iudicio, ferres tuum. pro Q. 52. Neminem adhoc offendi, qui hæc tam lente, quam ego fero, ferret. de Or. 302. Anno proximo P. Scæuola Tribunus plebis ferret ad plebẽ vellent ne de ea re quæri. 2. de Finib. 45. Nondum ſatis huc erat illatum, quomodo Cæſar ferret de auctoritate præſcripta. Att. 69. Pernicioſe etiam Philippus in Tribunatu cũ legẽ agrariam ferret. 2. Off. 107. Si tempus ita ferret. pro Cæc. 55. Catoni, l. 15. 4. 22. Pompeius contendit, ut decem Tribuni plebis ferrẽt, vt abſentis ratio haberetur, quod idem ipſe ſanxit lege quadam ſua. Att. 120. Cum a me quoque id reſponſum tuliſſes, me nullo modo poſſe, &c. in Cat. 14. Velli ita fortuna tuliſſet, ut, &c. ep. 45. Si res ita tuliſſet. 4. Phil. 161. id eſt, ſi opus fuiſſet. Cumque eſ contentio mihi magnum etiam foris fructum tuliſſet. ad Lentulum, lib. 1. 9. 79. Tuſc. 2. 1. pro Do. ſua, 76. Hoc eſt, attuliſſet. Si me ſatis nouiſſet, & maior pars Senatus maiores ex me fructus tuliſſet. Pollio ad Cic. 10. 32. 15. id eſt, reportaſſet. Cum ipſe Cõſul eſſet factus, ille repulſam tuliſſet. de or. 134. Tuſ. 5. 40. Timeo quonam modo id factum feras. pro Mil. 116. Vt ſi quis ægre ferat, ſe pauperem eſſe. Tuſ. 211. Quid res, quid tempus, quid cauſa ferat, tu perſpicies. ep. 7. Niſi illud quod eo, quo intendas, ferat deducatque, cognoris. 1. de or. 67. Idemque refert, ut uoiuerſus populus campo Martio ſuffragium de re Clodii ferat. Att. 1. 13. 8. Timere ſe dicunt, quo modo ferant veterani, exercitum Brutum habere. in Ant. x27. Mulieres autem via humanæ, quæ inimico animo ferant. Att. 211. Qui potentiſſimorum hominũ potentiam numquã tulerim, ferrem huius aſſeclæ? Att. 93. Quæſtus es plures te teſtes habere de Voluſenia, quam quot in ea tribu puncta tuleris. pro Planc. 270. Quam ille grauem ſuum caſum magno animo, quam conſtanti tulerit. Din. 2. 107. An tandem una centuria prærogatiua tantum habet auctoritatis, vt nemo vmquam prior eam tulerit, quin renuntiatus ſit? pro Planc. 269. Quemcumque ſors tulerit, caſum ſubeam. Att. 118. Si occaſio tulerit. ep. 156. Plura dixi, quam opinio mea tulerit, aut uoluntas mea. pro D. ſua, 26. Ferre ad populum de aliqua re. pro Corn. Balbo, 60. 1. Phil. 14. adiumentum, opem, auxilium. pro Syl. 61. aduerſam ęrumnam. ex Terentio. Tuſc. 3. 27. Acerbiſſime ferre aliquid. pro Clu. 29. Aequo animo ferre ac concedere aliquid. de or. 122. Tuſ. 1. 77. Aequo vel iniquo animo. Att. 249. Aperte aliquid pro Planc. 29. Belle aliquid Att. 65. Clementer aliquid. Att. 6. 3. 7. aliquid εὐσχημόνως. 9. Att. 10. aliquid expensũ alicui. 6. Phil. 214. Att. 2. 19. 1. & lib. 7. 133. 16. 3. Verr. 70. Humaniter ferre aliquid. Att. 1. 2. 1. & lib. 4. 84. 12. Leuiter ferre & negligenter deſcendere aliquid. pro Roſc. Com. 9. Leuiſſime aliquid. Radio, lib. 5. 18. 4 Mediocriter aliquid. in Verr. 68. aliquid modice, moderate. Tuſc. 4. 31. aliquid moderate & tranquille. Tuſc. 3. 51. aliquid modice ac ſapienter. Cat. 2. Modice uel immodice aliquid. Tuſc. 117. arma contra patriam. Læl. 34. 000 poterat aſpernari Epicureos. de Nat. d. 1. 79. Atrociter pro Mil. 16. auxilium alicui. 3. de Legib. 32. 2. de or. 110. auxilium cõtra vim. 2. in Cat. 39. calamitatem. pro L. Man. 16. calumniam maximo plauſu. 8. fam. 18. in ep. Cæl. ſapienter cõmonem incertumque caſum. 5. fam. 48. Quem ego meum caſum fortiter ferre uiſus ſum, non quod, &c. de Seneċt. 77. 5. de Fin. 161. Ferre apte & quietẽ quemcumque caſum fortuna inuexerit. 4. Tuſc. 58. Sapienter caſus aduerſos ferre non frangi fortuna, retinere in rebus aduerſis dignitatem. 2. de Or. 189 ferre de aliquo, ſub. legem, uel priuilegium. pro Do. ſua, 34. delicta alicuius. pro D. ſua. 7. Huius deſiderium ferre ciuitas non poteſt. in Ant. 219. Deſiderium coniũctiſſimi uiri atq. amantiſſimi ferre nullo modo poſſem. Lælius, 86. ferre fortiter aliquid, ſi euenerit. 11. Phil. 294. ep. 58. Fortius ferre dolorem. Att. 139. Modice ferre dolorem. Tuſc. 1. 100. Moderate ferre dolorem. de Amic. 7. ferre dolorem mollius. Att. 278. dolorem placide & ſedate. Tuſ. 2. 50. dolorem ſtudio potius & gloria, quam ratione aut ſapientia. Tuſc. 2. 55. Ferre dolorem animo humili imbecilloque. de Fin. 1. 38. ferre quęcumq; eũt, optare optima, cogitare difficillima. 9. fam. 43. extum temeritatis. pro Flac. 81. fructum. pro Cæl. 42. pro, aſferre. fructum pietatis ab aliquo. pro Sext. 58. fructus uberrimos. Tuſc. 2. 10. Quis hoc timeret, quod neque acciderat antea, nec uidebatur natura ferre, ut accidere poſſet? At. 13. 268. 1. Grauiter ferre de aliquo Att. 106. Acad. quæſt. edit. 1. l. 2. 7. Ferre impune. 13. fa. 101. Iniquo meis incommoda ad Q. fr. 1. 44. inediam biduum aut triduum. Tuſc. 2. 35. modice iniurias fortunæ. de Finib. l. 1. 36. Tuſc. 5. 84. legem ad populum. 1. ad Her. 21. Poſtea dixit etiam in Senatu palam, ſeſe, ſi licitum eſſet, legem Curiatam ferre. ad Lentulum l. 1. 9. 104. Ferre legem in aliquem. in Vatinium, 21. id eſt, in eius gratiã. leges populares. Acad. q. ed. 1. l. 2. 13. lites pro Rab. Poſth. 7. mala ęquo animo. Tuſc. 4. 49. mandata. 8. Phil. 250. fortunã moderate. 5. fa. 64. Id & molliter & ſapienter, ſicut omnia, & ferre, & laturum eſſe certo ſcio. de Sen. 77. Ferre quam leuiſſime moleſtiam. 5. fam. 51. naturam alicuius. 1. Phil. 21. nomen alicuius. Off. 3. 96. opem atq. auxilium afflictæ Reipub. Att. 8. 158. 1. opẽ ſalutemque indigentibus. de Fin. 2. 96. Pacate & moderate ferre ep. 78. Quam humaniſſime ferre peruerſitatem alicuius. ad Q. fr. 300. placate atq; remiſſe. 6. fam. 44. Grauiſſimas plagas excipere, & ferre ſilentio. Tuſc. 2. 41. Exiſtimato me ſtultitiæ meę pœnam ferre grauius, quam eueniti. Att. 3. 48. 6. pro Dom. ſua, 103. Patienter ferre potentiam alicuius. ep. 9. Præ ſe ferre magnam ſpeciem doctrinæ ſapientięque. Tuſc. 3. 2. Præ ſe ferre ſpeciem boni uiri. Off. 2. 55. Ferre pręſidium labenti & inclinatę Reipublicæ.

libere.ad Brut.18.principatum.13.Phil.380.proſcriptionem de aliquo.pro Seſt.54. Quęſtionē de morte alicuius f. pro Mil.15. Mediocriter ferre quippiam.5.Verr. 79.Acerbas res f. 2. de Or. 116. Immoderate res aduerſas & ſecundas ferre, leuitatis eſt.1. Off. 127. Aduerſas uero res ferre difficile eſſet ſine eo qui illas grauius etiam, quam tu, ferret.de Amic.21. Ferre ſalutem alicui. pro Arch.1.ſe obuiam alicui. pro Planc. 73. Perditos homines de capite alicuius ſuffragium ferre.pro Dom.ſua, 37.in Piſ. 45. Ita exiſtimabam tempora Reipub.ferre.in Piſ.80.Ferre tribum in comitiis.pro Seſt.99.Ferre non potuit ea uulnera. ad Brut.7. Diſſidium aliquod acerbiſſime tuliſſe.Att.4.7.2. Permoleſte tuliſſe. in Verr. 223. Quod ſcribis libenter repulſam tuliſſe eum qui cum ſororis tuæ filii patruo certaret, magni amoris ſignum. Att.5.107.3.Aut te ne gratuita quidem eorum ſuffragia tuliſſe. pro Plancio,44. Quo tandem animo hoc tyrannum tuliſſe credi tis?pro Mil.108.Vitis quæ natura caduca eſt, & niſi fulſa ſit, ad terram fertur: &c. de Sen. 48. Neuius non faceret? qui vſque eo feruet, ferturque auaritia, ut de ſuis commodis nolit aliquā partem amittere.pro Quint. 21. Quod Tarquinium dixiſſe fertur, tum cum exul eſſet, ſe, &c.de Amic. 49. Cum enim fertur quaſi torrens oratio.de Fin.lib.2.3. Si ornate locutus eſt, ſicut fertur, & mihi uidetur phyſicus ille Democritus.de Or.89. Quorum ingeniis hęc feruntur, ab his populi Rom.fama celebratur.pro Arch.190. Eius ſcripta quędam feruntur.de Cl. 167.vt temporibus illis ferebatur.de or.88. Cœnatus in hortos ad Pompeium lectica latus ſum.Q.fr.lib. 2. 8. 5. At iſte operta lectica latus & per oppidum.in Ant. 180. Ne infinite feratur ut flumen oratio. or. 219.ferri ad gloriam.3.Tuſc.5.ad terram.Cat.48.omni impetu ad uoluptatem.off.1.147.cęcum & precipitem.pro Plan.4. Quā cęcam crudelitate & ſcelere ferri uidetis.pro Cluen. 59. Ferri cupiditate pecuniæ.Tuſc.3.4.mago curſu & ſonitu.or.205. Indiuidua & ſolida corpora cenſet Epicurus ferri ſuo deorſum pondere ad lineam.lib.1.de Fin. 14.Ferri e regione.Fat. 35. gloria.in Piſ.46.in cœlum.4.Phil.156. in medium mundi locum grauitate & pondere(ut terra & aqua)Tuſc. 1. 33. Ferri leges in priuatos homines maiores noluerunt.3. de Leg. 38. Ferri in ſublime. Tuſc.1.33.Ferri in terram & mare ſuopte nutu & pondere ad pares angulos(ut facit aqua & terra).Tuſc. 1.33. Ferri magna incitatione. Acad.q.ed.1.lib.2.74.iudicio multitudinis.Off.1. 165. libidine uoluptatem.Tuſc.3.4.Rapide f. in Or.71.Conſtituendi autem ſunt qui ſunt in amicitia fines, & quaſi termini diligēdi, de quibus tres uideo ſententias ferri, quarum nullum probo.de Amic. 50.Nimium ſibi ſumit, nec eſt ferendus.3.in Cat. 66. Nihil mihi indignius ferendum uidetur.in Ver. 219.Sed tamen neceſſe fuit aliquod eſſe extremum, &c. quod ferendum eſt molliter ſapienti.de Sen. 5. Reliquas quoque partes ęgritudinis utiles eſſe dicunt: Miſericordiam ad opem ferendam, & calamitates hominum indignorum ſubleuandas non fuit ea cauſa Iudices, non fuit, cur ſibi cenſeret Pompeius quæſtionem ferendam. pro Mil.15. Illa ſuperiora quamquam ferenda non fuerunt, tamen, ut potui, tuli.in Cat. 101. De hoc igitur latum eſt, ut quæreretur.id eſt, ut iudicium exerceretur. Si fidem non ſeruabis, ita laturus ſum, ut, &c.Att. 37. De te ſententiam laturus eſt. 3. Verr. 37. Quid id impediſſet, grauiter moleſteque laturos? Poſtquam. 210.non illi uos de unius municipis fortunis arbitrantur, ſed de totius municipii ſtatu, dignitate, commodiſque omnibus ſententias eſse laturos.pro Clu.155.nam illud ualde leue eſt ac nugatorium, ea de re denuntiatum eſse ueteranis, quod de commodis eorum menſe Iunio laturus eſses. Brutus ad Ant.11.2.7.

Ferens.

Seruus per circum cum uirgis cæderetur, furcam ferens ductus eſt.1.de Diu.Quod is, L. Scribonio quæſtionem in eum ferente, populi miſericordiam concitaſset, &c.1.de Or. 115. Non modo nullo Pop.Rom.ſtudio, ſed nullo ferent ſuffragium libero.in Piſ.45.

Latus.

Lex per vim lata.pro Sextio,29.Pœna lata. pro Corn.Balbo, 26.num igitur ulla quæſtio de Africani morte lata eſt? certe nulla.pro Mil.104.num quæ rogatio lata? num quæ noua quæſtio decreta? pro Mil.105.Illud una datum eſt annorum x. imperiū, & ita latum placet.Att. 106.nihil unquam de iſto fœdere ad populum, nihil ad plebem latum eſse dico.pro Cor.61.

Latio.

Mihi in animo eſt legum lationem expectare.ad Att. lib. 3. 68.1.pro Mur.4.

Lator.

M.Cicero legis ambitus lator.in Ant. 253. Lator legis Semproniæ.in Cat.120.Suffragii lator in iſta tua proſcriptione.pro D.ſua, 223. Itaque iſti rationi neque lator quiſquam eſt inuentus, neque author unquam bonus.2.de Leg. 21. Ferretne ciuitas ulla latorem iſtiuſmodi legis, ut condemnaretur filius aut nepos, ſi pater aut auus deliquiſſet? 3.de Nat.d.130.

Fatorius.

Tutila XII.Tab. & circunſcriptio adoleſcentum lege latoria. 3.Off.80.

Ferax.

Ferax ingenium.in Or.27 Feraces agri.5.Verr.86.Feracior & uberior locus in philoſophia nullus eſt quam de officiis. 3. off. 7.Ingeniis nihil feracius.in or. 27.

Fertilis.

Aſia opima eſt & fertilis, & ubertate agrorum, & uarietate fructuum, & magnitudine paſtionis, & multitudine earum rerum quæ exportantur, facile omnibus terris antecellit pro Pomp. 6. opima & fertilis Syria.pro D.ſua,18.Agri iucūdi & fertiles.con. Rul.74.Agri lati & fertiles.in Verr.174.Agri optimi & fertiles contra Rul.76.Agros fertiles, qui multo plus afferunt, quam acceperunt, imitari debemus.1.off.72.Vberrimus, maximeque fertiles agros incolere.1.de Diu.155. Proferre poſſum multos agros fertiles, alios aliorum fructuum.2.de Nat.d. 197.

Fertilitas.

Fertilitas agrorum.Diu.1.110.Fertilitas barbara.Tuſc.2.32. id eſt fœcunditas: εὐτεκνία cui otium & fuga laborum idonea eſt.

Ferculum.

Cauendum eſt ne tarditatibus utamur in ingreſſu mollioribus, ut pomparum ferculis ſimiles eſſe uideamur: &c. 1.off.182.

Ferox.

Nimium uehemens feroxque natura homo.in Vatin. 2. Ferocem fortaſſe ac arrogantem & infeſtum facit indulgentia, non mendacem, aut auarum, aut non amantem ſuorum. Att. 10. 38. Reddit hominē ferociorem impotentioreq. uictoria.Mar.4.31.

Ferocia.

Infirmitas puerorum eſt, ferocia iuuenum.de Sen. 83.Qui cōperit eius uim & effrēnatam illam ferociam. 6. de Repub.Impetum gladiatoris ferociamque comprimere.de haruſp.reſp. 1. Itaque illam Campanam arrogantiam atque intolerandam ferociā ratione & conſilio maiores noſtri ad inertiſſimum & deſidioſiſſimum otium perduxerunt.pro L.Agr.89. Quos illorū animos, quos impetus, quam ferociam fore putatis? con.Rul.85.

Ferocitas.

Ferocitas iuuenum.de Sen. 30. Ferocitas Troianorū. de Diu. 105. Tantę ferocitatis uictorem extimeſcere. pro Deiotaro, 19. Ferocitatem tuam iſtam comprimerem & audaciam frangerem. in Vatin.1. Victoriæ ferocitatem extimeſcere.pro Marcel.9.Reprimere ferocitatem alicuius.2.off.57.Vt equos propter crebras contentiones præliorum ferocitate exultantes domitoribus tradere ſoleant, &c.1.off.128.2.de Diu.123.

Ferociter.

Aſpere, ferociter, & libere maledicta in aliquem dicere. pro Planc.27.Multo ferocius inquit.ad Q.fr.2. 15.2.

Ferrum.

Aes atque ferrum, duelli inſtrumenta ſunt, non fani.2.de L. 72.obſiſtere ferro nequis accedat.pro Cæc.17. Ferrum conferre cum aliquo.pro Font.2.Elicere ferrum e terrę cauernis, rem ad collendos agros neceſſariam.2.de Nat.d.154. In ferrum atque in uincula coniecti.7.Verr. 84. In ſeruorum ferrum & manus incidere.1.Tuſc.136.Ferrum recipere.pro Sext.69.Inſtructi, & certis locis cū ferro homines collocati.pro Cæc. 20. Inopia potius quam ferro cōficeretur.11,fam.17.in ep.D. Bruti.Cum ferro aliquem aduenientem inuade.pro Cæc.18.Igni. ferroque, patriæ minitari.14.Phil.383.Fero vel veneno aliquem tollere.3.de Nat.d. 61.Vulneratus ferro Phrygio.pro Roſc.Am.24.

Ferreus.

Quid filium venuſtiſſimum, mihique dulciſſimum, quē ego ferus ac ferreus e complexu dimiſi meo? ad Q.fr.lib.1.3.5. Quis tam fuit illo tempore durus & ferreus, quis tā inhumanus, præter vnum te, &c.7.Verr.94.Ferreus qui fratris chariſſimi præſentis mœrore non mouer.4.in Cat.75.Ferreus eſſem, ſi te non amarem.ad Trebonium,lib.15.21.8. Quis tam eſset ferreus, qui eam vitam ferre poſset? Lęl.73.Ferreus ſcriptor.1.de Fin. 8.Ferreum os.in Piſ.50.pro, impudens. O te ferreum, qui illius periculis non moueris.Att.13.285.1.

Ferramentum.

Quæ molitio, quę ferramenta, qui uectes, quæ machinę, qui miniſtri tanti numeris fuerunt? 1.de Nat.d.15. Vt materię, ferra-

menta,& cetera generis eiuſdem.Top.30.Sed munere ſeruili ob tulit ſe ad ferramenta proſpicienda.pro Syl.41. Cethegus dixit ſe bonorum ferramentorum ſtudioſum fuiſſe.in Cat.55.

Fertus.

Frugifera & ferta arua Aſiæ tenet.in or.93.

Ferueo.

Aeſtu feruet pelagus.3.de or. 86. Vſque eo feruet ferturque auaritia,ut de ſui commodis nolit aliquam partẽ amittere, &c. pro Quint.21.

Feruens.

Aqua denique feruenti a Rubrio ipſo Philodamus perfunditur.3.Verr.46.Nam fortis animus & magnus in homine nõ perfecto, nec ſapiente feruentior plerunque eſt.1.off.70.

Feruenter.

Quod Pilius neceſſarius Attici noſtri de repetundis eum poſtulauit,magna illo fama ſurrexit, & dę damnatione ferventer loqui eſt cęptum.Cęlius Cic.8.19.

Feruentiſsime.

Feruentiſſime concerpitur Curio.8.fam.16.in ep.Cæl.

Feruidus.

Natura ignis tota feruida eſt, & aliis naturis impertit uitalẽ calorem.de Nat.d.31.Iam uero reliqua quarta pars mundi, ea & ipſa tota natura feruida eſt.de Nat.d.20.Hoc eſt ardens maxime Feruidum quoddam & petulans & furioſum genus dicendi. de Cl.Or.130.Apii Claudii uolubilis,ſed paulo feruidior erat oratio.de claris or.55.

Feruor.

Sed erat tamen quidam feruor ætatis. Cat. 41. Feruor concitatioque animi.Tuſc.4.18.Maris feruor.de prouinc. Cõſul.24. Iracundia eſt feruor quidam mẽtis.1.de or. 111.Oceani feruor. de Nat.74. Feruor ille mundi purior,aptior eſt ad ſenſus commouendos,quam hic noſter calor,&c.de Nat.d.2.14.

Ferus, *Vide Fera.*

Feſſus.

Feſſus bello.Diu.1.85.Plorando feſſus ſum. Hirtius Ciceroni,in ep.Att.15.26.Et niſi de uia feſſus, eſſet continuo ad nos uenturum fuiſſe.Acad.q.ed.2.lib.1.1.Ne & feſſum de uia,&c.arctior quam ſolebat ſomnus complexus eſt.Somn.Scip.3.Inedia fluctibuſque feſſum recreare.pro Planc.21.

Feſtino.

Ad reliqua enim feſtinat animus.2. Phil.63.Ad ſingulare alicuius factum feſtinat oratio.1.Phil. 2.Sed lucet, urget turba,feſtinat Philogenes.Att.92.Eros autem feſtinauit ut ad me literæ Dolabellæ perferrentur,non de re mea(nondum enim meas acceperat)ſed reſcripſit ad eas,&c.Att.14.319. 1. Plura ſcripſiſſem,niſi tui feſtinarent.ep.197. Solent nautę feſtinare quæſtus ſui cauſa.ep.159.

Feſtinans.

At ile properans feſtinanſque.9.Phil.260.Hæc feſtinans ſcripſi.Att.94.

Feſtinatio.

Quid hæc tanta celeritas feſtinatoique ſignificat? pro Roſc. Am.59.Mea autem feſtinatio non ſolum uictoriæ auida eſt,ſed etiam celeritatis.in Ant. 184.Tempus pacis,an belli:feſtinationis,an otii.3.de or.117.Feſtinationis plena epiſtola & pulueris. Att.5.101.3.Ignoſcere feſtinationi alicuius.Luccio.lib.5.12.3. Quæ cã cur Romã properaret?cur in noctem ſe coniiceret?quid afferebat feſtinationem?pro Mil.37.id eſt,quæ cauſa feſtinationis.Cuius feſtinationẽ mihi tollis,quoniã de ætate polliceris, uel potius recipis.Att.13.261.2. Præriperæ feſtinatione deorũ immortalium beneficium. Att.14. Ventis remiſque in patriam omni feſtinatione properare.Cornificio, lib. 12.54. In feſtinationibus non ſuſcipiendæ nimię celeritates.1.off.182.

Feſtinanter.

Illud mihi a te nimium feſtinanter dictum uidetur ſapientes omnes ſemper eſſe beatos,neſcio quo præteruolauit oratio. 5. de Finib.134.

Feſtinus.

Feſtino enim ſimillimus decurro.Att.142.

Feſtus.

Quid quæris?reſtitutus eſt mihi dies feſtus?12. Att. 4. Iidem diem feſtum nomine Verris agerent.in Verr.235.Marcellea tolluntur quem illi diem feſtum cum recentibus beneficii M.Marcelli debitum reddebant,tum generi,nomini,familiæ Marcello ſum maxima uoluntate tribuebant.6.Verr. 36. Cum diem feſtũ Iudorum de faſtis ſuis ſuſtuliſſent, celeberrimum & ſanctiſſimum,&c.in Verr. 235. Quem Tyberina diſſenſio feſto illo die tanto gaudio affecit.de Fin.141.Acti & inſtituti dies feſti. pro Mil.73.Feſti atque ſolennes dies ſunt aduentu redituque alicuius celebrati.in Piſ.40.Aduentus alicuius dies feſtos agere. pro Sextio.114.Syracuſani anniuerſarios dies feſtos agunt. 6. Ver. 99.Celebrare dies feſtos ludorum. pro Archia. 9. Senatus fuit frequentior, quam putabamus eſſe poſſe menſe Decembri ſub dies feſtos.ad Q.fr.2.5.1.Quod facere ante niſi ludis publicis, aut feſtis diebus non ſolebat.pro Clu. 23. Dies illis pro feſtis, pene funeſti extiterunt.de haruſp.249.

Feſtiuus.

Nunc denique materculę ſuæ feſtiuus filius.pro Flac.70. Egilus homo.2.de or.153.Puer feſtiuus Anagnoſtes noſter deceſſerat. Att.1.13. Acroama feſtiuum.6.Ver.43. De Græcis autem dulcem & facetum,feſtiuiq. ſermonis,&c.ſocratem accepimus. 1.off.151.Itaque libris me delecto,quorum habeo Antii feſtiuam copiã.2.Att.18.Nonne igitur ſunt iſta feſtiua? Parad.123. pueris iis,quibus nihil põt eſſe feſtiuius.6.fa.12.Quid iſto feſtiuius fore arbitramur,qui eſt tuus natura filius,&c.5. Verr.137.

Feſtiuitas.

Feſtiuitas,ſplendor,concinnitudo in oratore.1.de Inu.37.In illo genere perpetuę ciuitatis ars non deſyderatur.2.de or.121. Moriar,ſi,pręter te quemquam habeo reliquum, in quo poſſim imaginem antiquæ & uernaculæ feſtiuitatis agnoſcere. 9. fam. 32.Sermonis feſtiuitatem debet habere narratio,ad Her. 1. 14. feſtiuitate & uenuſtate coniuncta uis dicendi.1. de or.126. Feſtiuitate & uenuſtate coniuncta vis dicendi.1.de or.126. feſtiuitate igitur & facetiis,inquam, C. Iulius L.F. & ſuperioribus & æqualibus ſuis omnibus præſtitit.de cl.or.91.Gorgias his feſtiuitatibus(ſic enim ipſe cenſet)inſolentius abutitur. in or. 201.

Feſtiue.

Quamquam a te actam fabellam uideo eſſe feſtiue, nullo modo probaui.ad Qu.fr.2.16.13.At quam f.crimen contexitur.pro Deiot.12.Belle & f.dicere.2.de or. 51. Diſſoluere f. aliquid.2. de Diu.51.Soles enim tu hęc f.odorari.Atti. 4.34.Tradit f.elementa loquendi Dialectica.4.Acad.165.

Fex, *Vide Fæx.*

Fibra.

In extis fibra quid ualeat.1.de Diu.28.Non ſolum ramos amputare,ſed etiam radicum fibras euellere.3.Tuſc.71. Deinde te peſactum uapore & complexu ſuo diffundit & elicit herbeſcentem ex eo uiriditatem:quæ nixa fibris ſtirpium, ſenſim adoleſcit.de Sen.47.

Ficte,Fictilis,Fictor,Fictris,Fictus,

Vide Fingo.

Ficus.

Terra quæ ex fici tantulo grano tãtos truncos ramoſque procreat.de Sen.88.Homini enim Phrygi qui arborem fici unquã uidiſſet,fiſcinam ficorum obiecisti.pro Flac. 32. Quo in genere eſt illud Siculi,cui cum familiaris quidam quereretur,quod diceret,uxorem ſuam ſuſpendiſſe ſe de ficu:Amabo te inquit, da mihi ex iſta arbore,quos ſeram ſurculos.2.de or.154.

Fidelia.

De eadem fidelia duos parietes dealbare. Curius ad Cic. 7. 30.4.id eſt,Eadem re duplicem inire gratiam, eademque opera duos pariter demereri.

Fides.

Fides(hoc eſt,templum fidei)conſecrata ab Attilio Calatino.de Nat.d.2.44.Fidei & mentis templa in Capitolio dedicauit.M.Aemilius Scaurus.de Nat.d.2.44.

Fides.

Fides,eſt dictorũ conuentorumque conſtantia & ueritas. off. 1.35.Fides eſt arma opinio. Part. 6. Fides appellata a fiendo quod fiat quod dictum eſt.off.1.35.Fides in quo cernatur.Part. 41.Fides quibus rebus fit. Part. 3. Fides ἔτυμον quod haberet. 16.f.19.Adhibenda fides ſomniantiũ uiſis non eſt.2. de Diu. 182.Dolus malus & fides bona.in Top.34.Si fides Saturnio data eſt,non eam Rabirius,ſed C.Marius dedit: idque uiolauit, ſi in fide non ſtetit.pro Rabirio.Poſth.96.Nulla fides quæ infideli data ſit.de or.144. Conſyderandum eſt, quanta Cęſari fides ſit habẽda. Att.119.Fides iuſtitia in rebus creditis. in Part. 41.Fides in dando conſilio.11.fam.51.optima & ſpectatiſſima tua fides.pro Flac.78.Fides ſoluta.10. fam. 43. in epiſt. Planc. Fides ſtabilis,amicitiæ firmamentũ.Lęl.58.Fides ſceleratæ conſeſſionis.10.Attic.7.Fides & religio iudicis.pro Roſc. Com.16.

Fides

Fides iuſiurandi ſæpe eſt cū hoſte ſeruanda.off.3.144.Me in hāc mētem impulit Pompeii fides,quā de me Cæſari dederat, & fratris mei quā Pōpeio.ep.12 Fides rerum contractarum.Off.1.23. Teſtimoniorum fides & religio.pro Flac.7. Quia his niſis, inter quæ nihil intereſt,æqualiter omnibus abrogatur fides. Aca.10. Res eos iampridem,fides deficere nuper cœpit.2.in Cat.32. Tū cum in Aſia res magnas permulti amiſerunt, Romæ ſolutione impedita fides concidit.pro L.Man. 12. Nec enim ulla res uehementius Rempub.continet,quam fides.Off.2.124. Si eſſet in iis fides,in quibus ſumma eſſe debebat, non laboraremus. ep.3. Pugnat hinc fides,illinc fraudatio.2.in Cat.44. Virtus,quæ uetat ſpectare fortunam,dum præſtetur fides.de Diu 124. Fidei illius obſide eo uterer.10.fam.35.in ep.Plan. Narratio, eſt fundamentum conſtituendæ fidei.in Part.232.Quint. Sceuola fidei bonæ nomen exiſtimabat manare latius,idque uerſari in tutelis fiduciis,mandatis,rebus emptis,uenditis,conductis,locatis. off.66. Fidei plenus.de Sen.1.Optimę fidei alicuius ſalutem urbis & ciuium commendare.pro Flac.78. Committere fidei alicuius, & eius poteſtati permittere.pro Fonteio,25.Iura fidei magiſtratuū commiſſa ſunt.1.off.163. Sed ueſtrę ſapientiæ tamen eſt Iudices,&c.alieno dolori potius,quam noſtræ fidei conſulendi. pro Cælio,15.Credere fidei alicuius.pro Flac.36. O conſtantiā promiſſi,& fidē miram.Att.66.Fidem orationi abrogat meditationis & artificii ſuſpicio.1.ad Her.17.Si iam tibi deliberatum eſt, quibus abroges fidem iuſiurandi,reſponde.pro Roſc. Com. 26. Aca.q.ed.1.lib.2.35.Aliquid de poſſeſſione detrahere, & fidem acquirere.in Cat.38.Adiungere fidem & auctoritatem rebus cōmenticiis nullam debemus.2.de Diu.169.Acad.q.ed.2.lib.1.29. Commemoratio autem antiquitatis, exemplorumque prolatio ſumma cum delectatione & auctoritatem orationi affert & fidē. in or.66.Teſtimoniorum fidem & religionem unquam iſta natio coluit.pro Fla.148.Oratio noſtra omnem ſibi fidem ſenſibus confirmat,id eſt incorruptis atq. integris teſtibus.1. de Fin.107. Conſtringi fidem religione potius quam ueritate Græci noluerunt.pro Corn.Balbo, 8. Luſitani contra interpoſitam fidem interfecti. de Clar. 45. Suſpicio inimicitiarum derogat fidem in teſtimonio dicendo.pro Font.179.pro Quint.50.& pro Fla. 6.fidem Dolabellę ſanctiſſimi uiri deſerere homo pius non poteſt. 13.378.Introduxi Vulturcium ſine Gallis: fidem ei publicā iuſſu Senatus dedi &c.3.in Cat.53.de fin. 78. Dare fidē & uiolare, & in ea non ſtare.pro Rab.perduel.reo. 21. Meam erga te fidem & beneuolentiam expertus es ep.l.4.5.2. fidem facit neceſſitas. Top.39.Nutus tuus non facit fidem.Att.7.138.1.Probat, fidem facit oratio.de Cl.181.Hæc & multa eiuſmodi dicens, fidem faciebat. Brutus,102. Non facies fidem, ſcilicet cum hæc diſputabis.in Piſ.92.Et tibi fidem faciemus, nos ea fœdera, quæ tibi putemus eſſe utilia.9.Att.28.in epiſt. Balbi & Oppii. fac fidem te nihil niſi populi vtilitatem quærere.2.de Leg.Agra.35. Quoniam minorem faceret fidem oratio mea.in Cat.811.Multaque facimus euſque,dum aſpectus fidem faciat ſui iudicii. 4. Acad. 40.Quod niſi mihi fidem feciſſet,non feciſſem id,quod dicturus ſum.Att.6.13.fidem facere non poteſt ueritas ſine veriſimilitudine.1.ad Her.16. Argumentatio,eſt ratio rei dubiæ fidem faciēs. Top.221.fallere fidem hoſti datam.1.off.61.13. Phil. 378. frangere fidem,perfidioſum & nefarium eſt.pro Roſc.Com.9. Populus tibi maximam fidem rerum ſuarum habet.in Ver.266.fidem habemus iis,quos plus intelligere quā nos arbitramur, quoſque & futura proſpicere credimus,& cum res agatur,in diſcrimenq. uentum ſit,expedire rem,& conſilium ex tempore capere poſſe. off.2.46.Quaſi uero non ſpecie viſa iudicentur, quæ fidem nullam habebunt,ſublata veri & falſi nota.4.Acad.q.107.Habere fidem orationi alicuius.de Inu.56.Quare debet habere fidem noſtra prędictio.ep.83.Nunc uero quam habere auctoritatem, aut quam fidem poſſunt?pro flac.16. fidem alicui habendam nō eſſe. Att.217.Suſpicio artificii imminuit & oratoris auctoritatem,& orationis fidem.2.de or.85.fidem alicuius implorare.Aca.q.ed. 1.lib.2.81.Peto a nobis,ut eum in noſtram fidem accipiatis.pro Archia,23.Capere in fidem deuictas bello nationes. 1. Off.54. Sed cum te ea adoleſcentia tua in amicitiam & fidem meam contuliſſes.7.fam 31.Conferre ſe in fidem & clientelā alicuius. pro Sexto Ro.36.Poſt mortem autem Craſſi,eo mihi etiam dignior viſus eſt,quem in fidem atque amicitiam meam reciperem. 13. fam.30.In fidem ſuam aliquem recipere,& commendatum habere.ad Att.lib.15.328.3.fam.71.90.off.1.53.6.Phil. 212. Ille tamen dolet,dubitans utrum morem gerat Lepiæ, an fidem infirmet Silio Mandibili.Att.15.43.Fidem qui lædit, oppugnat omnium commune præſidium. pro Roſ.Am.65.Quod autem in ſenatu pluribus uerbis diſſerui, in eo uelim fidem meam liberes. 12.fam.12.id eſt,præſtes quod de te pollicitus ſum. Hermippus ab Heraclide petiit ipſe tamen ruſtici ſatisfacit, abſentibus & fidem ſuam liberat pro Flac.38.Fidem iuſiurandumque negligere.de haruſp. 251.Fidem obligare.5. Phil.201.Fidem publicam poſtulauit:reclamatum eſt.2. Att.61. Porrigere fidem, & ſpem ſalutis ſupplici oſtendere.7.Verr.119.Fidem quamcumque ei dederit,præſtabo.5.ſam.27.Vt ei fidem meam præſtarem.Att.82. Si rex amicis tuis,qui pecunias ei credidiſſent, fidem ſuam præſtitiſſet.epiſt.7.5.12.Phil.226.Fidem alicuius præſtare. 1.fami. 35. Qui fiduciam accepit, debet fidem præſtare.Top.224.2.de Diuin.118.3.de orat.74.Nihil debet,qui conſilium dat,præſtare præter fidem.Att.256.Fidem prodere.Acad.q.ed.1.lib.2.25. Fidem uenalem proponere.4.Verr.55.Vti ne propter te, fidem tuam captus fraudatusq. ſim. off.65. Recipere fidem de aliquo, & eam ſeruare.Att.2.56 Nam cum,&c.Gabinii, quandiu incolumis fuit,leuitas,poſt damnationem calamitas omnem tabularum fidem reſignaſſet:&c.pro Arch.6.Fidem reuocare.pro Mar. 13.Tū quæro,ſeruariſne in eo fidem. in Vat.11.id eſt, an feceris quod dixiſti.Non tenuit omnino colloquium illud fidem. 13. Phil.339.Dicæarchus iiſdem rebus fidem tribuit.1.de Diu.10. id eſt,auctoritatē Fidem noſtram facile tuebere huius pecuniæ permutatione.11.Att.1.eſt enim fides, proprium verbum debitorum. Tribuere fidē teſtimonio alicuius. pro Syl.7.Aca.q.ed. 2.lib.1.30.Fidem ſuam & famam tueri.ad Attic.lib.11.210.1.id eſt,ſeruare illæſam famam locupletis debitoris. Qui fidem uiolat,oppugnat omnium commune præſidium.pro Sex Roſ.37.o fides alma,apta pennis,& iuſiurandum Iouis. Qui igitur iuſiurandum uiolat,is fidem uiolat:quam in Capitolio vicinam Iouis Optimi Maximi(vt in Catonis oratione eſt) maiores noſtri eſſe uoluerunt.3.off.142.Adeſt uir ſumma auctoritate & religione & fide,L.Lucullus,qui ſe non opinari,ſed ſcire: non audiuiſſe,ſed uidiſſe:non interfuiſſe,ſed egiſſe dicit.pro Archia, 5. A fide abducere aliquē. p Sl.64.fide aliquē attingere.7.Ver.67 Bona fide in gratiā redire.3.f. 28. Sed qū ſuſpicaris minus fide certa eos tibi uiſos,tanq̄ procurator ſic agas,rogo.8.f.36.in epi. Cęl.Fide colitur ſocietas.pro Qu.13.Is tibi optima fide omnia ſua conceſſit.pro Sext.Roſcio,42. Fide cenſores legem cuſtodiunto.3.de Leg.11.Iudicia de fide mala,& iudicium de dolo malo.de Nat.d. 75. Quoniam de fide reſpondiſti, nolo audire de motu.Part.130. Illius fide ac potius perfidia deceptus ſum.pro Roſc.Am.65.Ea fide bona multa.6.Att.13.Ex fide bona quibuſdam iudiciis additū.Top.34.Ea ſocietas vniuerſa in mea fide eſt: ep.227.Municipia,quę in fide mea erant,pro Planc.280. Eorūque preces & uota de meo reditu exaudiens,Dyrrhachium,quod erat in fide mea,petere contendi.pro Planc.78. & 79. In fide alicuius aliquid eſſe.Silio,lib. 13. 88. In fide & clientela alicuius eſſe.pro Roſ.Am. 56.Ciuitatē in Catonis fide locatam funditus perdidiſſem.6.Att.6.Eſt ex municipio Attellano, quod ſcis eſſe in fide noſtra.ad Q.fr.2.15.7.id eſt,cuius ſumus patroni.fregit fœdus Gabinius:Pilu tamen in fide manſit.pro D.ſua,52.In fide pop.Romani perpetuo manere.7.Verr.67. Semper in fide quid ſenſeris,non quid dixeris,cogitandum.Off.1.61.Qua fide mecū uiuant 1j.9.fam.38.Cures ut ſatiſdetur fide mea. Sulp. liu. 13. 49.Sequi bona fide aliquid.Att.6. 111. 25.Suſtentare fide amicos.pro Rabitio Poſthumo,3. id eſt ſponſione.Securus Hermippus Temnum proficiſcitur, cum iſte ſeſe pecuniam, quam huius fide ſumpſerat,a diſcipulis ſuis diceret Fufiis perſoluturum.pro Flac.37.Theſſalonicam fide tua uenire iuſſiſti.in Piſ.65.

Fidens.

Qui fortis eſt,idem eſt fidens:nam confidens. mala conſuetudine loquendi in uitio ponitur.3.Tuſc.23. Qui eſt fidens, is profecto non extimeſcit. Tuſc. 3. 12. Bene ſibi fidens puer Attic.6.117.5.Hæc ſunt opera magni animi & excelſi, & prudentia conſilioque fidentis.1.Off.113. Animo fidēti gradi ad mortem.1. Tuſc.178.Tum Calchas hæc fidenti uoce eſt locutus. 2.de Diu. 97. Iſtum enim uictorem magis relinquendum puto,quam uictum & dubitantem magis,quam fidentem ſuis rebus. Att. 10.197.3. Iſtiſne fidentes ſomniis non modo Epicurus & Metrodorus, & Hermachus, contra Pythagoram, Platonem, Empedoclemque dixerunt,&c.1.de Nat.d.127.

Fidenter.

Fidenter agere rem aliquam.Aca.q.ed.1.2.25.Tum ille ſ.homo peritiſſimus confirmare, ita ſe rem habere ut reſpondiſſet. 2.de Or.130.Timide fortaſſe ſignifer euellebat, quod f. infixerat.2.de Diu.102.At ille non pertimuit, ſaneque f. iſtis quidem ipſis uerbis,inquit.2.de Fin.36.Tum Velleius f. ſane, ut ſolent iſti,nihil tam uerens, quam ne dubitare aliqua de re uideretur. de Nat.d.1.14.Paulo uellem fidentius reſpondiſſes.de Finibus, 69.Att.88.Fidentius ſcribere alicui. Att.6.17.

Fidentia.

Fidentia eſt, per quam magnis & honeſtis in rebus multum ipſe animus in ſe fiduciæ certa cum ſpe collocauit. 2. de Inu. 242. Et ſi fidentia, id eſt firma animi confiſio, ſcientia quædam eſt & opinio grauis, non temere aſſentiens. metus quoque eſt diffidentia expectati & impendentis mali. Tuſ. 4. 66. Audacia non contrarium eſt fidentiæ, ſed appoſitum & propinquum, & tamen uitium eſt. de Inu. 83.

Fidelis.

Firmus & fidelis amicus. pro Cæl. 40. Amicitia fidelis. de Amic. 49. Fidelis beneuolentia. 9. fam. 35. id eſt, uerus, non fictus amor. Fidelis & uera comprehenſio. 1. Aca. 60. Nam & doctrina, & domus, & ars, & ager etiam fidelis dici poteſt. Ttroni, lib. 16. 23. Fidelis homo. 14. fam. 12. Seruus egregie fidelis. Quin. fr. 1. t. 13. Fidelis alicui. de haruſ. reſp. 26. Fidelis in amicitiis. 2. de Fin. 63. Fidelis officiis. 5. Ver. 145. Deiotarus fidelis populo Romano. in Ant. 237. Fidele conſilium & ſalutare. 6. fam. 19. 13. ſa. 84. Fidele conſilium deliberanti dare. cont. Rul. 67. Alicui minus fidele conſilium dare. pro Clu. 68. Nemo credit ei niſi quem fidelem putat. pro Roſ. Am. 66. Animo fideli in dominũ ſeruus. pro Mil. 21. Familiaritates Græcorum parum fideles. Q. fr. li. 1. 1. 24. Fideles literæ. 3. Att. 32. Aut ſiquem tuorum fidelium voles, ad me mittas. ad Seruium, lib. 4. t. 10. Quam potuit urbem eligere aut opportuniorem ad res gerendas, aut fideliorem, aut fortiorũ virorum, aut amiciorum populo Rom. ciuium. 3. Phil. 127. Fideliſſima coniux. 1. ad Quin. fr. 51. Gratia fideliſſima mihi coniunctus homo. pro Mil. 56. Deiotarus, quem unum habemus in orbe terrarum fideliſſimum huic imperio. de haruſ. 25. Maſſilienſes fortiſſimi & fideliſſimi ſocii. pro Font. 3. Sunt fideliſſima & maxima auxilia Gallorum. ad Brut. 10. 3.

Fidelitas.

Vbi me non ſolum amicorum fidelitas, ſed etiam uniuerſę ciuitatis oculi cuſtodiũt. in Ant. 243. Non illi erga patriam fidelitas defuit. Pl. Cic. 10. 17. 4. Ego enim Brunduſii quæſiui ea Phania, cuius mihi uidebar & fidelitatem erga te perſpexiſſe, & noſſe locum, &c. 3. fam. 12. In hac enim fortuna perutilis eius & opera & fidelitas eſſet. Atti. 9. 67. Quibus in rebus etiam ſi fidelitas ſumma eſt, quod prorſus credo, &c. ad Q. fr. t. 2. 4. Quo tempore ego maxime operam & fidelitatem deſyderaui tuam. ep. lib. 16. 31. 14. Prædicat uitam meam, quæ amicorum fidelitate conſeruata ſit, &c. pro Pl. 58. Et is, vt opinor, tibi in Alexandrino bello quantum ſtudio & fidelitate conſequi potuit, non defuit. epi. 3 10. Tanta auctoritas eſt in eorum hominum fidelitate. 5. Verr. 62. Fidelitate nouarum neceſſitudinum contra ueterum perfidiam me muniendum putaui. 4. ſam. 45. Fidelitate & beneuolentia alieni ſatisfacere. Sul. lib. 13. 38.

Fideliter.

Vnde in iſtum locum fideliter veniſ 16. fam. 23. Hæc præſcripta ſeruantem licet grauiter, magnifice, animoſeque uiuere, atque etiã ſimpliciter, fideliter, & uitæ hominum amice. 1. off. 131. Mercedes prædiorum, quæ ſi fideliter Ciceroni curabuntur, nihil ei deerit. Att. 15. 329. 14. Fideliter ualetudini inſeruiẽdo. 16. fam. 22.

Fidus.

Cum uero tam fida cuſtodia, tamque amans dominorum adulatio, &c. 2. de Nat. d. 236. Ineſt ad humanam ſocietatem iuſtitiæ fida cuſtodia. 2. de Fin. 1. Fidæ familiaritates amantium nos amicorum. 2. off. 42. Quod Tarquinium dixiſſe fertur, tum cum exul eſſet, ſe intellexiſſe, quos fidos amicos habuiſſet, quoſq. infidos. de Amic. 49. Mutina, colonia noſtra fidiſſima. in Ant. 205. Mea Terentia fidiſſima atque optima uxor. ep. 14. 4. 16.

Fidiſſime.

Nec me iſta terrent, quæ mihi a te ad timorem fidiſſime atq. amantiſſime proponuntur. Cæl. lib. 2. 15. 12.

Fiducia.

Stabilis beneuolentiæ fiducia in vita tyrannorum eſſe nõ poteſt. de Amic 48. Siqua enim ſunt priuata iudicia ſummę exiſtimationis, & pene dicam capitis, tria hęc ſunt, fiduciæ, tutelæ, ſocietatis. pro Roſ. Com. 9. Inde tot iudicia de fide mala, tutelę, mandati, pro ſocio, fiduciæ, reliqua, quæ ex empto aut uendito, aut conducto, aut locato contra fidem fiunt. 3. de Nat. d. 106. Per rationem fiduciæ fraudare quempiam. pro Cæc. 5. Si tutor fidẽ preſtare debet, ſi ſocius, ſicui mandaris, ſiqui fiduciam acceperit, debet etiam procurator. in Top. 21. Hanc fiduciam commiſſam tibi tenes hodie, ac poſſides? pro Flac. 157. Pecuniam adoleſcentulo grãdi fœnore, fiducia tamen accepta, occupaſti. pro Fla. 40. Fiducia amicitiæ noſtræ. 6. ſa. 48. in ep. Bithynici. id eſt, fretus amicitia noſtra. Fiducia armorum nihil eſt quod nos terreat. 11. ſam. 6. in epiſt. M. Bruti & Caſſii. Nihil eſt, quod poſthac arcæ noſtræ fiducia conturbes. ad Quin. fr. 214. facere fiducia alicuius quod facimus. 7. Verr. 139. In arbitrio rei uxoriæ hęc verba maxime excellunt, melius, ęquius, in fiducia, vt inter bonos bene agier. 7. ſam. 2. Habeo hominem prępotentem, cuius fiducia prouinciam ſpolio. 2. Ver. 25.

Fides.

Cedit clara fides Cylenia. in Arat. Vt epularum ſolenniũ fides & tibiæ indicãt de or. 161. Contentæ & incontentæ fides. 4. de Fin. 121. Ponendæ ſunt fides & tibiæ. in Hortenſio. 3. de ora. 109. 4. de Fin. 122. Ceciniſſe fidibus præclare dicitur Epaminondas. 1. Tuſ. q. 4. Seuera illa Lacædemon neruos iuſſit, quod plures quam ſeptẽ haberet in Timothei fidibus, inde demi. de Leg. 177. Diſcedebant fidibus antiqui. de Senec. 24. Iam neruos in fidibus aliis pulſis reſonare alios. de Diu. 115. Ex neruorum ſono in fidibus, quam ſcienter ii pulſi ſint, intelligi poteſt. de Cl. 192. Omnes uoces ut nerui in fidibus ita ſonant, ut a motu animi ſunt pulſę. de or. 163. Aut is, qui fidibus utitur, explere numeros & conficere uerſus? Acad. q. ed. 1. lib. 2. 24. ψάλτρια fidicinis.

Fidicula.

Quid ſi platani fidiculas ferrent numeroſe ſonantes? 2. de Nat. deo. 27.

Fidicen.

Socratem fidibus docuit nobiliſſimus fidicen. Pęto, lib. 9. 22. 9. 2. de Na d. 33. Concedam non modo animantem & ſapientem eſſe mundum, ſed fidicinem etiam & tibicinẽ, &c. 3. de Na. d. 29.

Fidiculanius.

Fidiculanius Falcula homo cuiuſmodi. pro Cæc. 20. C. Fidiculanius Falcula, bis accuſatus & abſolutus. pro Clu. 83.

Fiducia, Fidus, *Vide Fides*.

Fidulus.

C. Fidulus atratus. in Vatin. 24.

Figo.

Zeno quidem non eos ſolum, qui tum erant, Apollodorum, Syllum, cæteroſque figebat maledictis, ſed, &c. de Nat. d. 1. 66. Ego omnia mea ſtudia, omnem operam, curam, induſtriam, cogitationem, mentem denique omnem in Milonis conſulatu fixi & locaui. 2. ſam. 9. Veruntamen, ecce autem Antonius, accepta grandi pecunia, fixit legem a Dictatore comitiis latam, qua Siculi ciues Romani, cuius rei uiuo illo mentio nulla. Attic. 14. 308. 2. Vt quam damnatis ſeruis crucem fixeras, hanc indemnatis ciuibus Rom. reſeruares. in Verr. 238. Amicitiis parcere, & aduerſarios figere in or. 48. Traball clauo figere beneficium. 7. Ver. 43. id eſt, indiſſolubi. Aſt tu ſcripſiſti ad me quoddam caput legis, Clodium incuriæ poſte fixiſſe, ne referri, neue dici liceret. Att. 3. 55. 10. Tabulę figuntur, imunitates dantur. ad Caſſium, lib. 12. t. 4. Tela deorum in impiorum mentibus figuntur. de haruſp. reſp. 36. Aſſentiri etiam nos Ser. Sulpitio clariſſimo uolui, ne qua tabula poſt Idus Martias ullius decreti Cæſaris, aut beneficii figeretur. 1. Phil. 2. & 2. 93. Aut dubitare utrũ mucrones in ciue, an in hoſte figantur. 14. Phil. 389.

Fixus.

Bonorum omnium coniunctione, & auctoritate Conſulatus mei, fixus & fundatus uidebatur. ad Att. lib. 1. 40. 18. De ſtatu Reip. Tu naufragio expulſus, uſpiam ſaxis fixus aſperis, Euiſceratus, latere penderes, &c. in Piſ. 34. Verum illud certum, comprehenſum, perceptum, ratum firmum, fixũ fuiſſe uis, deque eo nulla ratione neque pelli, neque moueri poteſt. 4. Acad. q. 255. Stabile, fixum, & ratum decretum. 4. Aca. q. 54. Dixilli quippe iam fixum & ſtatutum eſt. pro Mur. 57. Stabile & fixum bonum. 5. Tuſc. 57. Et ſimul ſcito labare meum conſilium illud, quod iã ſatis fixum uidebatur. Att. 8. 166. 4. Studium ſatis alicuius, & teſtimonium dignitatis in monimentis publicis fixum. pro Sext. 111. Arma parietibus fixa. 2. de Diu. 128. Fixa ſunt hæc mala. ad Terentiam, lib. 4. 4. 3. 14. ſam. 10. id eſt, ita confirmata ut mederi iis non poſſimus. Memini enim & illa ſuperiora, quę abs tua uoluntate profecta ſunt, ad meam dignitatem augendam & ornandam, quæ perpetuo animo mea fixa manebunt. Lepidus ad Cic. 10. 35. 7. Eeaque ſcuta, quæ fuerant ſublime fixa, ſunt humi inuẽta. de Diu. 122. Cuius ego nuper in Macedonia uidi ueſtigia, non impreſſa leuiter, ad exigui prædicationem temporis, ſed fixa ad memoriam illius prouinciæ ſempiternam. pro Sext. 5. Si cui quid ille promiſit, id erit fixum. 1. Phil. 12. Quamobrem illud maneat, ac fixum, ſit, quod neque moueri, neque mutari poteſt. pro Rab. poſthu. 15. Conuellere aliquid fixum. pro Clu. 99. Animis fixum tenere aliquid. pro Corn. Balb. 55.

Figulus.

C.Figulus,L.Iulius c o s t. pro Sylla.52.

Figura figuro. *Vide Fingo.*

Filia, *Vide Filius.*

Filicatus.

Minuſne gratas diis immortalibus capedines ac fictiles urnulas fuiſſe,quã filicatas aliorũ pateras arbitramur?de off. 117.

Filius.

Lex ut condemnaretur filius,aut nepos, ſi pater aut auus deliquiſſet.de N.d.78.Filius diſſolutus.Tuſ.4.35.Filius familias. pro Cæl.28.Hortenſius filius fuit Laodiceæ. Att. 93. Effigies probitatis paternæ,filius.2.de Fin.94. Imago animi & corporis,filius.Cæc.6.6.31.Filius obſequio,conſilio parens.1.ad Q. fr.51.Pietate filios,conſiliis parens,amorem frater in me inuẽtus eſt.poſt reditum.in Senatu.33.Filius ſimillimus patris.10. Att.1.Filius teſtamenti.2.Phil.80.Si de filii tui dignitate eſſet actum,ambabus certe nihil facere potuiſſes.10. fam.22.in ep. Planc.Qui tibi loco filii per ætatem eſſe poterat. pro D. 29. Et huic terræ filio neſcio cui, committere epiſtolam tantis de rebus non audeo.Att.1.8.8.Cn.Octauius,tuus familiaris,ſummo genere natus, terræ filius, is me, quia ſcit tuum familiarem eſſe crebro ad cœnam inuitat.7.fam.19.Filio, hæreditatis loco, eam poteſtatem quaſi iuſtam & legitimam tradidit.2.de Nat.d. 63.Equitis Romani eſſe filium criminis loco poni.pro Cæc.38. Neque enim conuenire filium eſſe barbatum, cum in omnibus ſuis pater imberbis eſſet.3.de N.d.62. Patriam eluxi grauius, quam filium unicum ulla mater.9.fam 7. Probum filium ex patre improbo naſci.pro Roſ.Com.18. Filii iuſta uxore nati.Tuſ. 3.69.Acerbum eſt,parentum ſcelera, filiorum pœnis lui. Sed hoc præclare legibus comparatum eſt, ut charitas liberorum amiciores parentes reipub.redderet.ad Brut.27.

Filiolus.

Filiolo me auctum ſcito ſalua Terentia.Att.1.2.11.

Filia.

Filia ſingularis.12.Att.98.Quid,quod eodem tempore deſydero filiam?qua pietate,quo modeſtia, quo ingenio effigiem oris ſermonis,animi mei?1.ad Q fr.51. Tum deſpondit ei filiã ſuam illã,quam ex genero ſuſceperat. pro Clu. 142. Is ex C.Fadii filia liberos habuit.Att.258.

Filiola.

Mea chariſsima filiola.ep.235. Nam cum dies ueniſſet rogationi ex S.C.ferendę,concurſabant barbatuli iuuenes, totus ille grex Catilinę,duce filiola Curionis, ignominioſæ dictum, pro filio Filiola tua gratum mihi fecit,&c.Att.6.112.1. Filiolã ſuam tertiam,quæ tum erat admodum parua,ea oſculans, animum aduertit triſticulum.1.de Diu.166.

Filum.

Sed aliud quoddam filum orationis tuæ expetimus. Læl. 25. Tenue argumentandi filum. in or.68.Hoſpiti ueteri & amico munuſculum mittere uolui leuidenſe,Craſſo filo,cuiuſmodi ipſius ſolent eſſe munera.Dolabellæ, lib.9. 22.Hæc formanda filo ipſo & genere orationis.de cl.or.152. omnes etiam tum retinebant illũ Periclis ſuccũ,ſed erant paulo uberiore filo.de or.117.

Fimbriæ.

Erant illi compti capilli, & madentes cincinnorum fimbriæ, & fluentes, cerusſatæque buccæ dignæ Capua, ſed illa vetere. In Piſ. 19.

Findo.

Terras findunt radices arborum. In Arato, 14. Hoc quaſi roſtro finditur Fibrenus,& diuiſus æqualiter in duas partes,latera hæc alluit,rapideque dilapſus,cito in unum confluit,&c.de L.10.

Fiſſum.

Fiſſum familiare & uitale.Diu.2.24. Vnde porro iſta diuinatio?quis inuenit fiſſum iecoris?quis cornicis cantum notauit?3. de Nat.d. 10. Quid fiſſum in extis, quis fibra ualeat accipio.de Diu. 1. 15. Non placet Stoicis ſingulis iecorum fiſſis intereſſe deum.de Diu.2.12.

Fiſſio.

Cum terræ ſubigerentur fiſſione glebarum.2.de Nat.d.237.

Fingo.

Cum ſibi fingit aliquid,& cogitatione depingit. Acad.q.ed. 1.lib.2.48.Fingit & creat natura homines imitatores & narratores facetus.2.de Or.121.Ex materia quam fingit, formatque effectio.Acad.q. 4. Moderatur & fingit non modo mentem & voluntates,ſed pene uultus eorum apud quos agit actor.3.de Leg. 58. Fingit & terminat uocem immoderate profuſam lingua. 2. de Nat.d.212.Et qui aliquid fingunt, etſi tum pictura nihil utũtur,tamen vtrum ſciant pingere,an neſciant, non obſcurum eſt. de Or.91.Qui utilitatis cauſa fingunt amicitias. Lęlius,47.Apũ examina non fingendorum fauorum cauſa congregantur, ſed cũ congregabilia natura ſint,fingunt fauos.1.off.219. Cauſam finxit calamitatis.Diu.1.30.Vis quę finxit & fabricata eſt hominẽ. 4.Aca.q.152.Ad honeſtatem finxit te natura.pro Mur. 55. Qui cum ego colloquar,nihil fingam, nihil diſſimulem, nihil obtegam.Att.1.13. 1. Finge aliquem nunc fieri ſapientem, nondum eſſe:qua potiſſimum ſententia melius eliget diſciplinam?4. Aca. q. 209. Suſcipe pauliſper meas partes, & eum te eſſe finge qui ſum ego.Pulchro,lib.3.49. Fingite igitur cogitatione imaginẽ huius conditionis meę, ſi poſſim efficere ut Milonem abſoluatis.pro Mil.59.3.de Nat.d.63.Quod ſi uultum tibi, ſi inceſſum fingeres,quo grauior viderere,nõ eſſes tui ſimilis. 2.de Fin. 64. Homines antiqui,qui ex ſua natura ceteros fingerent. pro Roſc. Am.15.Vt ad errorem multitudinis, religionis ſimulachra fingerent.Diu. 1.89. Verba, ſicut mollisſimam ceram, ad arbitrium noſtrum fingere & formare.3.de or.97.1.Acad.q 9.Se totum ad arbitrium & nutum eorum qui audiunt, fingere & accommodare.in or.13.Fingere animo aliquem iubebat tanta incitatum uoluptate corporis,quanta percipi poſſet maxima.de Sen. 37.Fingere ſibi aliquid cogitatione.3.de Nat.d 33. Crimen fingere. 5. Verr.120.E cera aliquid fingere.6.Verr.25.Faciem, uultum,ſonum uobis non poſſumus fingere. 1.de or. 63. Futura ex euentis fingere.Cæc.6.19.Nec ſibi fingere ullum moleſtiam, nec alteri quærere.de Nat.d.1.40.Fingere mores.Acad.q.ed.1.lib.2.104. Fingere & conſtruere nidos volucres uidemus.2.de or. 13. Summum oratorem fingere.in or.4. Inſtitutis Peripateticorum commode fingere orationem. de claris or. 149. Fingere ſeipſum.6. Att.32. noua uerba.de Fin. 4. 5. uitam ex uirtute.de Fin. 4.29. Hoc ego Labeonem credo illi retuliſſe,aut finxiſſe,dictum,non ab adoleſcente prolatum.11.fam.32.in ep.D Bruti.Ipſa delinatio ad libidinem fingitur.lib.1. de Fin. 15. Suis cuique Fortuna fingitur moribus.10 Parad.43.nihil tam flexibile,& quod magis ipſius arbitrio fingeretur. de Cl.190. Hoc intelligerem quale eſſet,ſi id in cereis fingeretur,aut fictilibus figuris. 1. de Nat.deu. 96.Iſque animo paulumper,& cogitatione fingatur.Tuſ.5.50.Fingi,gignique multa poſſunt in agris propter fœcunditatem. 1.de Diu. 155. Neque enim Alexander ille gratiæ cauſa ab Apelle potisſimum pingi,& a Lyſippo fingi uolebat.Luceio, lib. 5. 12. 23.Quid te aut fieri aut fingi dementius poteſt? pro D. ſua, 59. Quid enim nobis duobus iudices,laborioſios,quid magis ſollicitum,magis exercitu dici aut fingi poteſt,&c.pro Mil.3.Nihil fingi poteſt mali quo non vrgear.11.Att. 32. Fingi maleficiũ nullum poteſt,quod ille,&c.pro Roſc.Am.68.

Fictus.

Hic homulus ex argilla & luto fictus. in Piſ.92.Hos delectat aſſentatio, his fictus ad ipſorum uoluptatem ſermo cum adhibetur,orationem illam uanam teſtimonium eſſe laudum ſuarum putant.de Amic.80. Fictus teſtis ſubornari ſolet & imponi falſæ tabulæ. pro Cæc. 52. Hæc cauſa a te per ſummam cauſam ficta eſt.pro Quint.33.Fabula ficta & commentitia.3.off.50. Picta & ficta imago.Luceio,lib.5.12.14.Ficta religio. Lentulo, lib. 1.4. 4.Tota res ficta pueriliter.lib.1.de Fin.25. In amicitia autem nihil eſt fictum,nihil ſimulatum:& quidquid eſt,id eſt uerum & uoluntarium. de Amic. 26. Eſt enim boni uiri,quem eundem ſapiẽtem licet dicere,hęc duo tenere in amicitia. primum nequid fictum ſit,neve ſimulatum,&c.de Amic. 58.nihil eſt in animis, quod ea terra natum aut fictum eſſe videatur. Tuſc.162.In ſpecie fictæ ſimulationis pietas eſſe non poteſt de Nat.d.1.3.Ficto officio,ſimulataque ſedulitate coniunctus.pro Cæc.10.Commẽtitii & ficti dei.de Nat.d.40. Quidam ſunt ita habiles, ut nõ nati,ſed ab aliquo deo ficti eſſe uideantur. 1.de or. 57. Fictę & adumbratæ res.de Amic.79.fictę & commentitię res.pro Mur.25. Ficta exempla.1.de Inu. 121.ficta omnia celeriter tamquam floſculi decidunt.off.2. 61. Quę tam antiquis hominibus attribuerem,ea viſum iri ficta eſſe.3.ad Q.fr.27.In qua rebus fictis & adumbratis loci plurimum eſt. Læl.79.

Fictor.

Reliquos deos ea facie nouimus, qua pictores fictoreſque voluerunt.2.de Nat.d.110.

Fictrix.

Eius autem vniuerſę fictricem & moderatricem, diuinam eſſe prouidentiam.3.de Nat.d.134.

Ficte.

Nam vt vetus noſtra ſimultas antea ſtimulabat me ut cauerẽ,

necui

necui ſuſpicionem ficte reconciliatæ gratiæ darem. Appio Pulchro,l.3. 15. Ius a maioribus noſtris qui non ficte & fallaciter populares,ſed vere & ſapienter fuerunt,ita comparatum eſt,&c. pro Domo ſua , 61.Ficte aut ſimulate in aures inſuſurretur . 1. ad Q.fr.9.Ficte & ſimulate loqui. Q.fr. 1.1.18.

Figmentum.

Tantum eſt flumen grauiſſimorum , optimorumque verborum , &c. tam ſine figmentis , fucoque puerili , ut mihi , &c. 2. de Orat. 101.

Fictilis.

Summanus,qui tum erat fictilis.de Diu.83. Vrna fictilis. in Parad 12.Figurę fictiles.1.de N.d.96.Quid te in vaſis fictilibus appoſiturum putem?6. Att.12.

Figura.

Figura conglobata.Acad q.ed.1.lib.2.109.Figura rotunda & ſphærica ſola omnes alias complectitur.de Nat.d.2.34.At figura quæ vaſtior elephanto.de Nat.d.1.69. Tacita corporis figura coniecturam affert.pro Quint.Roſ.48.Figura , forma,& ſtatura corporis noſtri ad naturam apta.5.de Fin.31.& Tuſc.1.34.Figura formę non ab hominibus peruenit ad deos . de Nat. d.1.63. Quod ſi omnium animantium formam vincit hominis figura , deus autem animans eſt: ea figura profecto eſt quæ pulcherrima ſit omnium.1.de Nat.d.67.Eum multo magis figura & lineamēta hoſpitæ delectabant.in Verr.126.Figura mēbrorum & totius corporis.Tuſc.1.45.Negotii figura.1.de Inu. 58.Figura orationis in dicendo commutanda.4.ad Her.159. Conformatio quædam & figura totius oris & corporis. 1.de orat. 57. Figura uocis & quid,& eius ſpecies.3. ad Her.112. Habilem & aptā ingenio humano figuram corporis natura dedit.1.de Leg. 39. Exprimere quandam formam figuramque dicendi. 2. de Or.55.In quam figuram cadere poſſit mundus.de Nat.d.1.18.Himera in muliebrem figuram habitumque formata.4.Verr.60. Qui intemperate vixerit,eum ſecundus ortus in muliebrem figuram transfert. de Vniu.57. Principio corporis noſtri magnā natura ipſa uidetur habuiſſe rationem,quę formam noſtram, reliquamque figuram in qua eſſet ſpecies honeſta , eam poſuit in promptu. 1.off. 176. In quo neque figuram diuinam , neque ſenſum quiſquam ſuſpicari poteſt.de Nat.d.1. 22. Eſſe aliquem humana ſpecie & figura,qui tātum immanitate beſtias vicerit. pro Roſc. Am.38. In figura hominis feritas belluæ.3.off.40. Figuræ cæreę aut fictiles.de Nat.d.1.49.Hominum figuræ.de Diu.137.Figurę orationis tres.3.de Or.110.& 117 Simillimæ figurę. de Vniu.51.Rerum formas & figuras ex atomis fieri ſine follibus & incudibus. de Nat.d.1.39.In figurās moribus ſuis ſimillimas ferarum & pecudum transferetur.de Vniu.57.Figuris dicendi abutuntur multi.4.ad Her.156. De figuris deorum ac locis multa dicuntur.de Nat.d.1.2.Ex ſolidis figuris globus,ex planis circulus præſtātiſſimus.de Nat.d. 2. 34.

Figuro.

A quo enim animante omnes reliquos contineri vellet animantes,hunc ea forma figurauit , qua vna omnis forma reliqua concluditur.de Vniu.22.Quæ etiā ſi eſſent, quæ nulla ſunt,&c. formare,figurare,colorare,animare non poſſent.de N. d.1.77.

Figuratus.

Corpus figuratū ita eſt,vt excellat aliis.5. de Fin.31.De corpore hominis.Corpus vnum ſimplex ita figuratum,ut tēperatione naturæ vigeat & ſētiat.1.Tuſ.35.Quid de bubus loquar?quorum ipſa terga declarant non eſſe ſe ad onus accipiendum figurata.2.de Nat.d.237.

Finis.

Quid eſt enim in vita tantopere quærendum , quam quid ſit finis,quid extremum,quid vltimum , quo ſint omnia bene uiuēdi recteque faciendi conſilia referenda, quid ſequatur natura ut ſummum ex rebus expetendis , quid fugiat ut extremum malorum,lib.1.de Fin.9.Finis bonorum.Acad.q. ed.2.lib.1.14.apud Ariſtotelem eſt τέλος τῶν ἀγαθῶν.Finis bonorū eſt,quo omnia, quę recte fiunt, referuntur, neque id ipſum vſquam refertur . de Fin.2.4.Finis bonorum ad quem referuntur , & cuius cauſa ſunt facienda omnia 1.de Leg. 40. Finis bonorum Peripateticis & Academicis idem fuit, nempe adipiſci quæ eſſent prima in natura,quæque ipſa perſeſe expetēda,aut omnia,aut maxima.Acad. q.ed.2.lib.1. 16.Sit iam aut finis omnino deplorandi,aut moderatio quędam.10.Att.7.Diſcordiarū finis ſit aliquando.de har. reſp.42.Dicendum eſt etiam qualem hominis honorati & principis domum placeat eſſe:cuius finis eſt vſus.1. Off.192.Neque neceſſe eſt edilſcere a nobis,quæ finis funeſtæ familiæ , quod genus ſacrificii, &c.2.de Leg.51. Officium & finis oratoris . 1. de Inu.10.Finis viuendi eſt optimus,cum integra mente , cæteriſq; ſenſibus opus ipſa ſuum eadem quę coagmentauit , natura diſſoluit.Cat.66.Finis & officii differentia.1.de Inu. 10. Aequitas finis eſt in iudiciali genere.2.de Inu.137.Quē ad finem?ad quid? 5.Verr.122.Excruciem ne me?quid aſſequar? deinde ad quem finem?Pæto,lib.9.61. Quem ergo ad finem putas cuſtodiendam illam ætatem fuiſſe?pro Cæl. 39. Piratam viuum tenuiſti,quam ad finem?7. Verr.60.Vſque ad eum finem,dum poſſint ſeipſa defendere.2.de N.d.97.Ad eum finem lecta oratio , quem memoria poſſem comprehendere.1.de or. 74.Ad finem referri omnem rationem oportet.2.de Inu. 137. Ad illum finem referenda eſt vulgaris liberalitas , vt facultas ſit qua in noſtros ſimus liberales.1.Off.78.Illud cuius cauſa facere debemus, finem appellabimus.1.de Inu.10.Tributorum finem vnius imperatoris præda attulit.2.Off.113. Etiam ſi ille dies vitæ finem mihi allaturus eſſet.in Ant. 205. Controuerſiæ iudiciariæ finem aliquando conſtituere.3.Verr.3.Nullum finem facio , mihi crede , Caſſi de te cogitandi.ep.193.Finem feci eius ſcribendi.Brut.90.Fecit finem vitæ & victoribus & victis diem dies.7. Verr.62.Sed ut extremū habeat aliquid oratio mea , & ut ego ante dicendi finem faciā , quam vos me attente audiendi , concludam illud de optimatibus.pro Sext.26.Acad.q ed.1.lib.2. 58. Non faciam finem rogandi.Att.164.Si ne tum quidem finē vitiorū faciet . de Vniu. 57.Nos modum aliquem & finem orationi noſtræ faciamus.in Verr.132.Facere finem libidini & impudentiæ. 5. Verr.122.& 6.12.Finem ſcribendi facere.de or.129.Solicitudinis finem quā primum facere.Planco,lib.16.342.2. Finem inter nos ſcribendi,de his rebus fieri tempus eſt. 10. Att.20.Cogitanti fore aliquando finem huius lucis. Tuſc. lib. 2. 7. Stipendiorum finem patris victoriam ac triumphum fuiſſe.pro Mur.11. Viuendi finē habeat neceſſe eſt,qui finem habet motus.in Somn.Scip.30.Ingrediens intra finē eius loci quē oleæ terminabāt . pro Cæc.16. Reperire finem malorum. ep.153. Finem & exitum alicuius rei reperire.pro Clu.4.Reperire finem ſolicitudinis . Plancus Cic. 10.32. Quorum alter finem veſtri imperii non terræ,ſed cęli regionibus terminaret.in Cat.119. Finem & modum transeunt appetitus.1.Off.143.Fines magis agrorum ſunt,quam vrbis.Top. 21.Nempe fines conſtituendi ſunt , ad quos & bonorum & malorum ſumma referatur.Acad.q.ed.1.li.2.120. Conſtituendi autem ſunt qui ſint in amicitia fines & quaſi termini diligendi.de Amic.50.Prorogatio finium imperii de Prouinc. Conſ. 23.Fines bonorum malorumque conſtituere.Acad.q.ed 1.lib.2.104. Conſtituere ſibi certos fines terminoſque , extra quos egredi non poſſit.pro Quint.19.Regiones ſuas fineſque uix defendere in Or.79.Cum fines prouinciæ tantos haberet, quantos optauerat.in Piſ.38.Ciuitatum aliquarum fines incolere.Q.fr.1.3.7. Pangere fines.in Piſ.28 Præſcribere fines. Qui. fr. 1.1.10.& 17. Proferre fines officiorū.pro Mur. 59. Propagare & regere fines. pro Mur.19.Nec Manilia lege ſinguli , ſed ex his tres arbitri fines regemus.de Leg.lib. 1.43. Fines in vrbe non reguntur.Top. 10.Terminare fines agri.1.Off.50.3.in Cat.70. Verecundiæ fines tranſire.5.Iam.29.Tueri fines ſuos ab excurſionibus hoſtiū pro Deiot.15.Finibus regundis arbitrum adigere.Top.21.Arceri otii finibus videbam non poſſe. de haruſp.reſp.3.Continetur ſuis finibus exiguis Latina lingua. pro Archia poeta , 17.Opiniones de finibus bonorum & malorum.Tuſc.245. Quæſtio de finibus bonorum & malorum ab eo proficiſcitur,quod naturæ aptum eſt & accommodatum, quodque ipſum per ſe primum appetitur.de Fin.lib.5. 20. De finibus nata cōtrouerſia,in qua uſucapionem x11. tabulæ inter quinque pedes eſſe voluerunt.1.de Leg.42.Craſſus vero mihi noſter viſus eſt orationis facultatem non illius artis terminis,ſed ingenii ſui finibus immenſis pene, deſcribere.1.de or.107.Obtinuiſti prouinciam iis finibus,quos lex cupiditatis tuę,non quos lex generi tui pepigerat.in Piſ.87. Comites autem duntaxat finibus his pręſtabis , quos ante præſcripſi.ad Quint.fr.291.finibus domeſticis ſe tenere.7.Att.42. finibus ſuarum rerum ſe continere . offic. 1. 129. Quid in hac Reipub.&c.iiſdemne ut finibus nomen ſuum,quibus uita terminaretur?Tuſc.1.27.

Finio.

Cupiditates ſatietate ſua, non diuiſione Epicuri finiebat L. Thorius Balbus.de fin.1.53.Nequid accedat tēporis ad id quod tu mihi & Senatuſconſulto & lege finiſti.M.Narcello, lib.15.7. 4.Modum ſepulchris nouis finiuit Demetrius.2.de Leg.103.i: ſtatuit,prefixit.Curſus annuos ſacerdotes finiunto . 2. de Leg. 31.finire dolores morte.1.de finib.75.1.Tuſcul.186.Sententiæ verbis finiantur.3.de orat.106.Ratione componantur uerba & finiantur . in orat.93.

Finiens.

Marcoque Marcello coſ. finienti prouincias Gallias Cal. Martii,reſtitit. Att. 8. 147. 5.

Finitus.

Deinde in ore ſita lingua eſt,finita dẽtibus.de N.d.56. Quod finitum eſt, id habet extremum. Diu. 2.80. Quęſtionum genus finitum temporibus & perſonis,Part.235.

Finite.

Ergo & auarus erit,ſed finite:& adulter, verum habebit modum:& luxurioſus,eodem modo.2.de Fin.48.

Finitor.

Quæſtori permittant:finitorem mittant: ratum ſit quod finitor vni vili,a quo miſſus erit,renuntiauerit . pro Leg. Agr. con. Rull.45.Delecta finitorum iuuentus. con.Rul.45.

Finitimus.

Mari finitimus eſt aer.2.de Nat. d. 145. Aegritudinis finitimus eſt metus.4.Tuſc.103.Oratori finitimus poeta eſt. 1.de or. 36.Huic generi hiſtoria finitima eſt.or.102. Pertinacia perſeuerantiæ finitima eſt. 2. de Inu. 244. Finitima uicinitas.Brut.80. Finitimum ac domeſticum bellum.pro Planc. 57. ideſt ſociale. Cui generi finitimum eſt illud,&c.Top.228. Regnum Ariobarzanis,quod finitimum eſt veſtris vectigalibus . pro Leg.Man.2. Arpini ſunt finitimi Atinatibus.pro Plãc. 263. Finitimi & propinqui perturbationibus animi motus.2.de or. 99. Vt cuius pater,cum cæteri deficerent finitimi ac vicini, ſingulari extiterit in Rempub.noſtram officio & fide,&c.pro Syl.43.Ita enim finitima ſunt falſa veris.Acad.q.ed.1.lib.2.63. Finitima oppida.7. Verr.53.in Top.18.Eſt autẽ cauendum , ne dum hæc genera cõſectemur, infinitima & propinqua uitia veniamus. ad Heren. 27. Inferre bellum finitimis ſuis Boſphoranis ſimulauit. pro Leg. Manil. 5.

Fio.

Nihil fit quod fieri non poteſt.Diu.2.46. Quæ ſit aperta eſt, vt mirer veteres non eſſe commotos,præſertim cum, vt ſit,fortuito ſæpe aliquid concluſe,apteque dicerent.in or. 102.Fit concurſus ad aliquem.10.Phil.273. Senſu enim amiſſo fit idem quaſi natus non eſſet omnino de Amic. 13. Obuius fit ei Clodius expeditus in equo.pro Mil. 106. Obuiam mihi fit tabellarius. Att.16.337.1.Fit obuiam caſu ei multitudini C. Curio.2.Verr. 32. Quod præmonui,fit, vt Cęſar cõmittere pręlium nolit. Att. 13.Et ſæpe fit,ut de eadem re aliud alii iudici videatur. ad Her. 9.Fit ſæpe,vt ij qui debent,&c.16.Att.4.pro accidit.Ita fit verũ illud quod initio dixi, amicitiam niſi inter bonos eſſe non poſſe. de Amic.58.Quid fiet artibus?Acad.q.ed.1.l.2.97.Quid fiet de illo,& Quid fiet me.6.Att.12. Quid fiet Tulliola mea?14.f. 21.Quid fiet puero miſero?14.fam.5. Subito conſilium cepi,vt ante quam luceret,exirem,ne qui cõſpectus fieret. 7.Att.36.Cũ ei magnum conuitium fieret cuncto a Senatu.ad Plancum,l.10. 26.3. Contraque accidere in Spondeo & Trochæo , quod alter ex longis conſiaret,alter e breuibus fieret.in Or.111.Tertius vero ille finis teterrimus , ut quanti quiſque ſe ipſum faciat,tanti fiat ab amicis.de Amic.52.Nequid detrimẽti fiat, dabitur a me opera.Plancus ad Cic.10.11.8.Peto igitur a te maiorem in modum,quod ſine tua moleſtia fiat,vt,&c.13.famil.5. Non leuiſſima de re fieri ſolent capitalia de Nat.d.1.11. Fieri deſierunt cõuentus.1.Att.66.5.Verr.36.Demonſtrabant, de re iudicium fieri oportere,&c.pro Quint.16.23.24.25.pro Roſc.Am.16.4.in Verr.109.Fieri fletum gemitũque.pro Roſc.Am. 14.Fieri poteſt, vt recte quis ſentiat,& id quod ſentit , polite eloqui non poſſit. Tuſc.1.5.Neque fieri poteſt,ut.de Amic. 65. enim nihil fieri poteſt,nihil accidere,nihil euenire, niſi quod ab omni æternitate certum fuerit eſſe futurum rato tempore , quæ poteſt eſſe fortuna?2.de Diu.18.Homo fieri nec doctior, nec ſanctior poteſt. 6. Att.11.Quid te aut fieri aut fingi dementius poteſt?pro Domo ſua,59.Moriar,ſi fieri quidquam poteſt elegantius. 5. Attic.41. Neque quidquam inſipiente fortunato intolerabilius fieri poteſt.de Amic.49.Fieri nihil poteſt miſerius, nihil perditius,nihil fœdius.8.Att. 28. Nec poteſt fieri me quidquam ſuperbius. 3.fam.18. Quod fieri nullo modo poteſt. Acad. quæſt. ed.1,lib. 2.51.Quod fieri non potuit, numquam factum. Diu. 2.38.Honorificentius fieri non potuit de aliquo , quam fecerim. Att.12. 241.14. Cætera noli putare amabiliora fieri poſſe vlla litore,proſpectu maris,tum his rebus omnibus.12.Att. 13. Nihil fieri poſſe te iucundius.1.ad Qu.fr.18.De rationibus referendis nõ erat incommodum te nullam referre,quam tibi ſcribis a Bibulo fieri poteſtatem.ad Caninium, l. 2.16.4.Fieri temere rato caſu & volubilitate fortunę.de Diu.2.14.

Firmanus.

Firmani, ad oppugnandum Antonium pecuniam polliciti. 7.Philip.231.

Firmus.

Firmus ab equitatu.10.fam.31.in ep.Planc.Domitius non ſatis firmus eſt ad caſtra faciẽda.Att. 8.161.1.Firmus in cauſa.pro Mil.70.Rumor firmus. ad Att. 11. 52. Firma & fidelis amicitia. pro Cæl.40.Firma & perpetua amicitia . de Pet. 209. Firma & conſtans aſſenſio.Acad.q.ed.2.lib.1.30.Valens & firma ciuitas. de haruſp.reſp.56.Quę autem domus tam ſtabilis, quæ tam firma ciuitas,quæ non odiis atque diſſidiis funditus poſſit euerti? de Amic.23.Sed cum ea,quẽadmodum ſpero,ſatis firma ſit,&c. 6.fam.51.Firma manus euocatorum. 15.fa. 13.Firma & ſtabilis opinio de aliqua re.de cl.Or.56.Verum illud certum,comprehẽſum,perceptum,ratum,firmum fixum fuiſſe vis. 4. Acad.q.255. Deinde accuſatorem firmum,verumque eſſe oportet.1.Verr.16. Itaque ſenatum ſua ſponte bene firmum , firmiorem noſtra auctoritate feciſtis.in Ant.208. Non ſatis firmam puto rationem, quæ a te affertur.de Nat.d.1.44.Te penitus rogo,ne tam longæ nauigationi & uiæ per hyemem niſi bene firmum committas.Tironi,li.16.12.2.Iudicabis hoc quod dico firmum fore. Att.254. Ibi te vt firmum offendam mi Tiro effice.Sed confido,ſi diligentiam,quam inſtituiſti,adhibueris, cito te firmum fore.Attic.16, 20.1.Tenere aliquid firmum.in or.140.Attic.16.333 14.Ideſt, certum.Firmo animo quid facere.16.ſam.27.ex epiſt.Ciceronis filij.Firmo animo quid ferre.7.ſam.33. Satis firmo corpore nondum eſſe. Matio,lib.11.27. 1. Sunt igitur firmi & ſtabiles & conſtantes eligendi;cuius,&c.de Amic. 55. An tu commentariis & chirographis,&c. acta Cæſaris firma erunt , quę ille in æs incidit?1.Phil. 12. Argumenta firma ad probandum de claris orat. 148.Neque ulla officij præcepta firma,ſtabilia, coniuncta naturę tradi poſſunt. 1. off. 10. Firmę veræque aſſenſiones.de Vniu. 37.firmæ literæ.7.Att.66. firmos ad tuendas noſtras res efficere.11.fam.7.in ep.D.Bruti.Ideſt, animo bene præparatos & cõfirmatos.firmos omnino & duces habemus ab occidente,& exercitus.Bruto, lib.1.10.8. Diſcedet tamen nihilo firmior ad dolorem ferẽdum,quam uenerat,de Fin. 4.43. Mihi placebit,ſi firmior eſſes,ut te Leucadem deportares.16.ſam. 1.Siquid eſt firmius quod ſperemus.14.ſam. 6. Vtrum tandem tibi ad defenſionem firmius fore putaſti?7.Verr.60. Firmiorem partem ſequi.8. fam.41.in epiſt.Cęl.In firmiore ſpe eſſe.Att.8. 157.2.firmiores in ſententia pro Corn. Balbo, 50. Firmiores uideas apud eos opiniones eſſe de beſtijs quibuſdam.de Nat.d.1.57.Firmiora uidentur eſſe quæ nuntiantur.12.fam.8.ideſt,certiora.Firmiſſima beneuolentia.2. Att. 66. firmiſſimã ſpem habere. 6.famil.17.Vt porro firmiſſimum hoc eſt afferri uidetur.Tuſc.1.25.Firmiſſimæ copię genere,numero & fidelitate.10.fam.20.in ep.Plãc.Firmiſſima pręſidia uitę ſine metu degendæ.1.de Finib. 55. Firmiſſima quæque initio collocanda.2.de or. 171. & 172. Ex infideliſſimis firmiſſimos redderem.15. fam.23.

Firme.

Quæ firme a me,&c.pro Arch.192. Aſſeuerare aliquid firmiſſime.Att 11.205.7. Qui hac exaudita quaſi voce naturæ, ſic eam firme grauiterque comprehenderit.1.de Fin. 107.Satis firme animo concipere & comprehendere aliquid . 2. de Fin. 9.Suſtinere firme aliquid.3.de fin.48.

Firmiter.

Firmiter & conſtanter manere in aliqua re. Acad.quæſt.edit. 1.lib. 2. 43.

Firmitas.

Firmitas animi,turpitudinis verecũdia, &c.Tuſc.q.l.5.55.2. de fin.52.Cõſtãtia & firmitas nec animi , nec orationis requiritur. Att.12.49.Aca.q.ed.1.l.2.38.Gladiatoria totius corporis firmitas.2.Phil.74.Tuſc.q.l.5. 30. Aliquid firmitatis nãciſci.Bruto, Li.11.10.Itaq.ut quiſq. minimum firmitatis habeat,minimumq. virium,ita amicitias appetere maxime.de Amic.43. Nõ ſatis firmitatis habeat.de Amic.18.Ad firmitatem uitæ nihil pertinet. de Nat.d.1.70.Sed noui firmitatem tuam,in Ant.159. Quæ ille propter firmitatem στερέμνια appellat.de Na.d. 13. Firmitatem tamen & conſtantiam,ſi modo fuit aliquando in nobis, eãdem cognoſces,quam reliquiſti.Dolabellæ, lib. 9.20. Quid igitur loquar de firmitate ſapientis?Acad.q.ed.1.lib.2. 61. Firmitate exiguus,vniuerſus exercitus numero ampliſſimus. 10. famil.52.in epiſt.Planc.

Firmitudo.

Firmitudo animi,10.ad Att.1.& 6.fam.25. Vocis firmitudo. ad Her.3.112. Minus firmitudinis habere. 2. de Inu.163. Non

quod

quod ab iſto ſalus data quicquam habitura ſit firmitudinis. 12. Att.31.tum nihil plus, quam quod firmitudinem grauitatemq. animi tui perſpexi.ad Luceium,lib.5.37.2.de Inu.139.

Firmo.

Firmat & auget etiam latronum opes iuſtitia.2.off.57.Cõtra arma Antonii præſidia firmaui.Atti.279.Tabulis hoc Cenſorũ, memoria moliorum firmabo ac docebo.de haruſ.reſp.27. Qui filium ſuum vita priuauit,ut in cæteris imperium firmaret.pro Syl.23.tantum enim abfuit,ut illorum præſidio noſtram firmaremus claſſem.12.fam.33.in ep.Lentuli. firmare animum ad dolorem ferendum.Tuſ.2.26.firmare laborare corpora iuuenum. Tuſ.61.Præſidia alicuius firmare.Bru.23.firmare principia belli.12.Phil.325.Prouinciã pace præſidiiſq. firmare.Lẽt.l.1.7.14. Ratione vim & naturam fati & diuinationis firmare. de Fat.17. Oratio in qua remiſſio lenitatis quadam grauitate & contentione firmatur.2.de or.117.Inu.55.Firmantur multa iureiurando. 2.de Leg.14.Nam a principio clamare agreſte quiddam eſt,& illud idem ad firmandam uocem eſt ſalutarem.lib.3. de or. 126.

Firmatus.

Animus adoleſcentis nondum conſilio & ratione firmatus pro Clu.9.Vetus opinio & omnium gentium firmata conſenſu. 1.de Diu.1.Stirps uirtutis firmata.pro Clu.63.Sed eſt iam una uox omnium magis odio firmata.quam præſidio. Att.2.34.6. Eximiæ uirtutes firmata iam ætate extiterũt.pro Cęl.34.ideſt, prouectiore.Collegia mediuſfidius Tribunorum plebis tota reperientur hoc iure firmato,quod coeant de hominum locupletiſſimorum bonis,præda pręſertim populari, & ſpe largitionis oblata.pro D.ſua.37.

Firmamentum.

Firmamentum eſt firmiſsima argumentatio defenſoris, & aptiſſima ad indicationem. de Inu.46.Firmamentum ac robur. pro L.Mau.5.Firmamentum accuſationis quęſtionem efficit. 1.ad Her.29.firmamentum autem,quod contra ad labefactandã rationem refertur,ſine quo accuſatio ſtare nõ poteſt.Partit.56. Venio nunc ad Mar. Catonem,quod eſt firmamentum ac robur totius excuſationis.pro Mur.137.flos Italię, firmamentum imperii noſtri, ornamentum dignitatis. 3. Verr. 132. Ordo,cæterorum ordinum firmamentum. pro Lege Manil. 11. Flos equitum Romanorum,ornamentum ciuitatis, firmamẽtũ Reip. Publicanorum ordine continetur.pro Plan.19. Stabilitatis conſtantiæque eius,quam in amicitia quærimus, firmamentum, eſt fides.de Amic.58.In quo non habeas firmamenti quod ſatis eſſe poſſit.de Petit.Conſ.20.Etenim ſicut aliis in locis parum firmamenti & parum virium falſitas habet,ſic in hoc loco falſa inuidia imbecilla eſſe dẽt.pro Clu.2.Quodque maximum argumẽtum eſt,&c.id illi firmamentum eſſe diſciplinæ putant. Tuſc. 4. 6.Ponere firmamentum in aliquo teſte.pro Flac.7. Firmamenta Reip.conſtituere.1.Att.57.

Fiſcus.

Tollere fiſcum.5.Verr.158. Ex fiſco in ciſtam pecuniam transferre.5.Ver.170.Inſtabat iudicium:ei quoque negotio fiſci Sicilienſes minabantur.2.Verr.15.Reperiebam fiſcos complures cũ pecunia Sicilienſi a quodam Senatore ad Equitem Romanorũ eſſe translatos,&c.2.Ver.14.

Fiſcina.

Homini Phrygi,qui nunquam arborem fici viderat, fiſcinam ficorum obiecisti.pro Flac.32.

Fiſſio,Fiſſum, *Vide Findo.*

Fiſtula.

Fiſtola paſtoritia.Attic.1.44.Seruus cum eburnea fiſtula,qui inflaret eum ſonum,quo dominum ſuum excitaret.3.de or.125. C.Marius fiſtulas,quibus aqua ſuppeditabatur Iouis Opt.Max. templis ac ſedibus,præcidi iuſſerat.pro Rab.97.

Fiſtulator.

Sed fiſtulatorem domi relinquetis.3.de or.125.

Flabellum,Flabilis, *Vide Flo.*

Flacceſco.

Dein cum otioſus ſtylum prehenderat,motuſque omnis animi tamquam uentus hominem defecerat, flacceſcebat oratio.de claris or.47.ideſt,nullas habebat dicendi uires.

Flagellum.

Porcia lex uirgas ab omnium ciuium Romanorum corpore amouit,hic miſericors flagella retulit,pro Rab.perduel.reo.7.

Flagitium

Dedecus & flagitium magnum eſt.1. Off. 115.flagitium in obſcœnitatem.9.famil.51. O pręclaram emendatricem uitæ Poeticam,quę Amorem flagitii & leuitatis auctorem, in cõcilio deorum collocandum putet.Tuſc.4.58.Flagitii nihil diximus.9.fam.53.Tantamne fuiſſe obliuionem,inquit,in ſcripto pręſertim,ut legens quidem umquam ſenſerit, quantum flagitii commiſiſſet?de claris or.215.Id erat meum factum, flagitii ſcilicet plenum & dedecoris.Att.256.Et tamen ſpes quædã me obtentabat. fore ut aliquid conueniret potius, quam aut hic tãtum ſceleris,aut ille tantum flagitii admitteret.9. Attic. 37. Quę libido ab oculis, quod facinus e manibus umquam tuis, quod flagitium a toto corpore abfuit? 1. in Catil. 9. flagitium admittere.Att.9.181.6.Amittere rei militaris flagitium.pro Clu.100.Stupra vero & adulteria & omne tale flagitiũ nullis aliis illecebris excitari niſi voluptatis.de Sen.36.Qui pręeſſe agro colendo flagitium putes.pro Sex.Roſc.16.flagitia Democriti.1.de Nat.d.89.Vitia atque flagitia domeſtica.1.Tuſ.113. Quaſi uero ipſe non propter libidinem tãta flagitia & faciat & dicat.Tuſ.4.61.Scelera & flagitia facere.pro Roſc. Am.15.Illum ante occultaſſe ſua flagitia,ſed planũ facturum, ab eo maleficiũ non abeſſe.ad Her.7.Ita dies breuitas conuiuiis, noctis longitudo ſtupris & flagitiis conterebatur.7.Ver.211

Flagitioſus.

Flagitioſa & calamitoſa fuga.8.Att.2.f.litura. 3. in Ver.651 Poſſeſſio f.pro Roſc.Am.14.f.vita.2. de Fin. 149. Neque minus turpe aut flagitioſũ eſt.Brut.91. An eſt aliquid per ſeipſum flagitioſum,etiam ſi nulla comitetur infamia?2.de fin. 97.flagitioſæ libidines.4.Ver.93.Verbis flagitioſa dicere,quæ turpia non ſunt,reprehendunt & irident Cynici.1.off.177.Itaque uideas rebus iniuſtis iuſtos maxime dolere, imbecillibus fortes, flagitioſis modeſtos.de Amic.44.

Flagitioſe.

Flagitioſe deſciuit a Stoicis propter oculorum dolorem.5.de fin.161.f.& turpiter dicta.2.de or.215.factum f.ad Her.1.7. Hortẽſius f.& turpiter fuit cum gladiatoribus.Att.6.36.f.imparatus. 7.Att.50.f.obire legationes pro Fonteio,20.Hoc initio eſt ſumma cum auctoritate uſus,patres conſcriptos iudicia male & f.tueri.2.Ver.28.Impure ac f.viuere.3.de Fin.59. flagitioſiſſime ſeruire aliorum amori.in Cat.70.Habet enim nihil quod in offenſione deperdat,ut turpiſſime flagitioſiſſimeq. diſcedat.in Ver.39.

Flagito.

Vtrum his de rebus non neceſſe habeo dicere ea, quæ me P. Quintius cupit commemorare, tametſi cauſa poſtulat: tã quia poſtulat,non flagitat,præteribo.pro Qu.7.flagitat abs te filium. 7.Ver.100.pro Sex.19.Dicendum eſt id quod ille me flagitat,Laterenſem,&c.pro Pl.4.id eſt,a me obnixe contendit. Quæ tempus & neceſſitas flagitat apparare.5.Phi.203. Te abeſſe mea cauſa moleſte fero.tua,gaudeo.ſed flagitat tabellarius.15.fam.47. Quid acta uita,quid ſtudia tua a te flagitant,videbis. Figulo,li. 4.13.10.Hæc ſunt illa quæ me ludens Craſſus modo flagitabat. de or.125.Num a te ipſo inſtituta,me frumentum flagitabant? pro D.ſua,12,Vt primum libere Senatus haberi potuit, ſemper flagitaui,ut conuocaremur.5.Phil.186.Tamen in tanto conuentu nemo erat, quin reliquos non deſyderaret ſolum, ſed etiam poſceret & flagitaret.7.Verr.58.A philoſopho,ſi afferat eloquẽtiam,non aſperneri ſi non habeat, non admodum flagitem.de fin,52.Tamen ego expectatione promiſſi tui moueor vt admoneam te,non vt flagitem.ep.129.Flagitare arma,ſaga, bellum. 7. Phil.230. Implorare & flagitare auxilium Conſulis. pro Rabirio perduel. reo, 6. Etiam atque etiam inſtare, urgere, inſectari, poſcere, atque adeo flagitare crimen. pro Planc. 38. Flagitare Senatus inſtitit Cornutum,ut referret ſtatim de tuis literis a Plancum.li.10.16.3.Flagitare in aliquo damnationẽ in Piſ.75 mercedem gloriæ.Tuſ.1.28.Munus.ep.129. promiſſum ab aliquo per literas.ad Appium,lib.3.11. 14. quęſtionem ſceleris.in Vatin.21.Non admodum quid.1.de Vniu. 24. ſalutẽ alicuius. poſt red. in Senatu. 2. Inſtare & flagitare teſtes. pro Font.1.Iam diu a te poſtulatur vel flagitatur potius hiſtoria. 1. de Leg.4.Quę quia rurſus in meo reditu facta erat durior,a meo aduentu fore utilitatem boni uiri dictitabant,annona flagitabatur.pro D.ſua.13.&14.Phil.404. Admonitum te, non flagitatum uenimus.3.de or.11.

Flagitans.

Ecce iiſdem auctoribus,Pompeio principe, qui cupientem Italiam,flagitantes uos,populum Ro.deſyderantem,non auctoritate ſua ſolum,ſed etiam precibus ad meam ſalutem excitauit,reſtituti ſumus.de haruſp.reſp.41.

Flagitator.

Nam hunc qui negel,uideo flagitatorem non illum quidem

tibi moleſtum,ſed aſſiduum tamen & acrem fore. de Cl.9.

Flagro.

Flagrat bello tota Italia Att.7.5.flagrant conuiuia ſtupris & flagitiis.6.Verr.62.Conſules flagrant infamia. Att.4. 53.Itaque a pop.Romano contemnimur, diſplicemur, graui diuturnaque iam infamia flagramus.2.Ver.27. flagrabāt uitia libidinis apud illum, uigebant etiam ſtudia rei militaris: pro Cæl. 8. Ibitus Rhegynus amore flagrauit. Tuſc. 4.60. Immortalitatis amore flagrauit.pro Marcel. 16 Cum inuidia & infamia non recenti, ſed uetere ac diuturna flagraret.in Verr.67.Non dici poteſt quā flagrem deſyderio urbis.Att.lib.7.124.1.Mulier ita flagrare cœpit amentia,ſic inflammata ferri libidine,ut eam,&c.pro Clu.9. Cupiditate flagrare.1.de Or.65.6. Verr.66.flagrare inuidia.pro Clu. 107. flagrare incredibili dicendi ſtudio. 1. de Or. 8. Att. 13. 278. 6.

Flagrans.

Flagrans cupiditas.4. Tuſc.67.Cato recentibus præceptorum ſtudiis flagrans.pro Mur.139.os flagrantis mulieris. de haruſp. reſp.252.Non uidit bello flagrantem Italiam,non ardentem inuidia Senatum.de or.143.Dionyſium flagrantem deſyderio tui mitto ad te.Att.5.98.1.Neque facile eſt,ut oderit eum quem tu uelis, niſi teipſum flagrantem odio ante uiderit.2. de or.102. Atqui eos omnes, quos commemoraui, his ſtudiis flagrantes ſenes uidimus.de Sen.45.oratoria ſtudia,quibus etiam te incendi,quamque flagrantiſſimum acceperam.de Fato,5.

Flagrantia.

Flagrantia oculorum.pro Cæl. 38.

Flamen.

Cæſaris flamen Antonius.2.Phil.106.Cum M.Popilius ſacrificium publicum cum læna faceret,quod erat flamen Carmentalis.de cl.or.27.Quirinalis flamen. de haruſ.reſp.40.L.Lentulus flamen Martialis,de haruſp.reſp.246.1.de Diu. 167.Eo die Miloni iter erat Lanuuium ad flaminem prodendū, quod erat dictator Lanuui Mil. pro Mil.206.Pulſant aliquem ab regione Aquilonis flamina.2.de Nat.d. 164.in Arato,3. Diuiſque aliis alii ſacerdotes,omnibus Pontifices, ſingulis flamines ſunto.2. de Leg.17.Flamines ex patriciis creari ſoliti pro D.ſua,30.Cur non inaugurabātur duam flamines inaugurabantur.in Ant. 180. Itaque populus Rom.breui tempore neque regem ſacrorum, neque flamines,neque ſalios habebit.in Ant. 181.

Flamma.

Flamma quod bene loquitur,non moleſte fero.15.Att.6.flamma,nomen proprium.Quę flamma eſt, per quam non incenderint et,&c.Tuſc.2.54 Ardor animi non ſemper adeſt,iſque cum conſedit,omnis illa uis & quaſi flamma oratoris extinguitur.de Cl.122.flamma temporis.pro D.ſua,54.Prius undas flammamque,ut ait poeta neſcio quis.in Ant. 127. Incidi in ipſam flammam ciuilis diſcordiæ.16.fam.12.Ita fiebat,ut,dum minus periculi uideretur,abeſſem,in flammam ipſam uenirem. 16.Att.19. Magnus leo tremulam quatiens e corpore flammam. de Nat. d. 47. Flammam a ſapiente ore in ardente opprimi. 2. de or. 122. flamma amoris turpiſſimé flagrare.7. Verr.72. Sulpitius autem qui in eadem inuidiæ flamma fuiſſet.3. de or.7. flamma ſe eripere. Brut. 46.

Flammula.

Cum oculum torſiſſet, duas ex lucerna flammulas eſſe viſas. 4.Acad. 141.

Flammeus.

Dextrorſum orbem flammeum Radiatum ſolis liquier curſu nouo.1.de Diu.80.flammeæ natura ſunt ſtellæ. 2.de Nat.d.88.

Flammatus.

Principio ætherio flammatus Iuppiter igni Vertitur,&c.1.de Diuin.30.

Flammifer.

Fer mi auxilium,poſſem abige a me, Flammiferam hanc uim quæ me excruciat.Aca.q.ed.t.l.2.81.

Flatus, *Vide F o.*

Flauus.

Flauum mare.4.Aca.189.

Flebilis, Flebiliter, *Vide Fleo.*

Flecto.

Imbecillitatem animorum uarietas opinionum torquet, & flecti quocunq. cœpit.1.de Leg.33.Mēbra contorquet & flectit quo uult omne animal.1.de Diu.196. Qui teneros & rudes cum acceperunt,inficiunt,& flectunt ut uolunt.1.de Leg.70 Si te Luculli oratio flexit, quæ eſt habita memoriter, &c. 4. Aca. 154. Mentes ab omni ſtudio ſenſuque Pœnorum,ad noſtrum imperiū nomenque noſtrum flexerunt.pro Cor.Balb. 31. Ex Oppii ſermone intellexi,quæ iſtorum oīa eſſet:ſed ut eam flectas,te rogo. Att.15.226.2.Flectere aliquem oratione.2.Phil. 26. Teneros & rudes animos flectere & inficere. 1.de Leg. 70. Commutare, & ol ratione flectere animos.2.de or. 117. Fata flectere. 3. in Cat. 64 Flectere aduerſus alios iudicium ſuum.ad Brut.51.in ep.Bruti.Sed Lentulum flectere moleſtum uidebatur.5.Att. 96. 1.Naturam ſuam verſare & regere ad tempus, atque huc & illuc torquere & flectere.pro Cæl 9 Flecti animo atque frangi. pro Syl. 13. Quod,qui nauigant,maxime animaduertunt, cum in flectendis promontoriis uentorum mutationes maximas ſæpe ſentiant. 2.de Diu 74.

Flexus.

Flexi fractique motus.5.de Fin.62.Flexus ſonus. 3.de or.120.

Flexus.

Pons Tiretius qui eſt Minturnis,in quo flexus eſt ad iter Arpinas.&c Att.16.337. 1. Flexus ætatis in Proœmio de or. 2.pro Cæl.59.Sed duros & quaſi corneolos habent introitus, multiſque cum flexibus, quod his naturis relatus amplificatur ſonus. 2.de Nat.d.219.

Flexio.

Virilis laterum flexio.in or. 33. Flexiones deorſ.de Vniuerſ. 45.Alii legunt, Fuſiones. Cum alteri obiicit uocis flexiones. in or 32. Quos tu mirandros, dum omnes ſolitudines perſequeris, quæ diuerticula,flexionesque quæſiſti?in Piſ.41. Cum flexionibus modorum ceruices oculoſque pariter torqueret.2. de L.38.

Flexibilis.

Flexibilis ætas.ad Brut.59. Flexibilis & commutabilis tota materia rerum.3.de Nat.d.69.Mollis,tenera,& ita flexibilis oratio,ut ſequatur quocunque torqueas.in or. 29. Nihil fallax,nihil non flexibile ad bonitatem. Att.10.37.Vocis genera permulta,canorum fuſcum,lene aſperum,graue acutum,flexibile durū. 2.de Nat.d.110.Quid enim poteſt eſſe tam flexibile,tam deuiū quam,&c.Lælius, 77. Nihil enim eſt tam molle, tam tenerum, tam aut fragile,aut flexibile,quam voluntas erga nos,ſenſuſque ciuium.pro Mil.22.Nihil tam tenerum, quam illius comprehēſio uerborum,nihil tam flexibile, nihil quod magis ipſius arbitrio fingeretur.de Cl.or.149. Nihil eſt tam tenerum, tam flexibile,neque quod tam facile ſequatur, quocunque ducas, quam oratio.3.de or.97.Flexibiles hominum uoluntates.2.fa.12.

Flexuoſus.

Iter flexuoſū habet auditus, ne quid intrare poſſit, ſi ſimplex & directum pateret.2.de Nat.d.215.

Flexanima.

Sed tantam uim habet illa quæ recte a bono poeta dicta eſt flexanima,atque omnium regina rerū oratio,vt,&c.2.de or.201.

Flexiloquus.

Tuis enim oraculis Chryſippus totum volumen impleuit partim falſis,ut ego opinor:&c.partim flexiloquis & obſcuris,ut interpres egeat interprete.2.de Diu. 172.

Fleo.

Flebat vterque non de ſuo ſupplicio, ſed pater de filii morte de patris filius. 3.Verr.53.Flere ac lamentari omnes lapides coegiſſet.1.de Orat. 127. Eum quem fleas flentem dimiſeras. 1.ad Quint.fr.49.

Fletus.

Fletus muliebri ingenio additus eſt. Tuſc.q.2.44 ex Pacuuio. Aſſiduus fletus, quotidianæ querimoniæ. pro Clu. 12. Quod Amerinis uſque eo uiſum eſt indignum, ut orbe tota fletus gemituſque fieret.pro Roſc.Am.14.Lugubris lamentatio, fletuſque mœrens.1.Tuſc.26.Fletus ſermonem meum interpellat. 12. Att.17.In fletum adducere.14.fam.3 Recordatione alicuius fletum populo mouere.de or. 104. Non modo unam lachrymulam, ſed multas lachrymas & fletum cum ſingultu uidere potuiſti. pro Planc.62.Id quod ego maximo cum fletu legi. ad Terentiā, lib.14 2.4 Non poſſum præ fletu diutius in hoc loco commorari.Att.175.Non ſine magno fletu legerunt.10.Att 30.Vt primū fletu repreſſo loqui poſſe cœpi.Somn. Scip. 10. Quid eſt enim fletu muliebri uiro turpius?Tuſc.lib.2.50.Mulierum fletus & lamentationes fieri ſolitas pro hiſce rebus.6.Verr.42.

Flebilis.

Flebilis gemitur.2.Tuſc.97. Flebilis ſpecies.11.Phil.293.Vigiliæ flebiles. pro Planc. 81. Reſonando multum flebiles uoces re fert.2.Tuſc.57.

Flebiliter.

Nec tam flebiliter illa canerentur.Tuſc.1.69. Perquam flebiliter Vlyſſes lamentatur in uulnere.Tuſ.185. Vide quam nō flebiliter reſpondeat.2.Tuſ.67.

Flo.

Belle nobis flauit ab Epeiro leniſſimus Auſter mitia. Attic. 7.122.1.

Flatus.

Vnde aliquis flatus oſtenditur, uela do. 2.de Or.100. Aram quam flatu permulcet ſpiritus Auſtri.in Arato, 21. Nam & cum proſpero flatu eius utimur,ad caitus prouehimur optatos, & cū reflauerit,affligimus.3. Off. 26.De fortuna. Aeſtiferos ualidis erumpit flatibus igues.in Arato, 13.

Flamen, *Vide poſt Flagrantia.*

Flabilis.

Nihil eſt in animis ne humidū quidem, aut flabile,aut igneū. 3.Tuſc.53.id eſt,aereum.

Flabellum.

Cuius lingua,quaſi flabello ſeditionis,illa tum eſt egentium concio uentilata.pro Flac.43.

Floccifacio.

Miror te nihildum cum Tigellio, uel ut hunc ipſum,quantum acceperit,prorſus aueo ſcire,nec tamen floccifacio. 13. Att.65. Totam denique Rempub.flocci non facere. Att.4.36.

Floccifacteon.

Quare,ut opinor, φιλοσοφητέον, id quod tu facis:& iſtos Conſulatus,non floccifacteon.1. Att.23.

Flos.

Flos ætatis,adoleſcentia.Top.16.Flos & robur ciuium.in ur. 19.Flos equitum Romanorum.pro Planc.Flos Italiæ,firmamentum imperii,ornamentum dignitatis.3.Phil.131.Nobilitatis & iuuentutis flos.2.Phil.56.Orationis flos.in Parad. 3. Flos & color pigmentorum.de Cl. Or.165. Delibatur flos populi. de Cl. Or.29.Flos populi M.Cornelius Cethegus.Brutus, 29. Aſpiciant hunc florem legatorum, & laudatorem Flac.ex uera & integra Græcia.pro Flac. 159. Virum excellentem præclari tum illi homines florem populi dixerunt. de Cl. Orat. 29. Aetatis flore, non uirtutis ſpecie collecta gratia. 2. Phil. 30. Quam multas ante hunc in ipſo Græciæ flore Piſiſtratus ac Phalaris, ac Apollodorus,pœnas ſuſtulit,&c.3.de Nat.deorum, 118.Lectiſſimi flores omni tempore anni.6.Verr. 95. Varietas florum. de Sen.50. E floribus afflantur ſuauitates odorum. de Sen. 55.

Floſculus.

Ficta omnia celeriter tamquam floſculi decidunt. 2. Offic. 61.Floſculos undiq. omnes carpere atq. delibare.pro Sext.103.

Floridus.

Expones quæ ſpectet florida & uaria, Tuſc.quæſt. lib. 3. 37. At eſt floridior,ut ita dicam,quam Hyperides. quam Lyſias.de Cl.Orat.157.

Floreo.

Hæc arbor una ter floret. 1.de Diu.27.de Lentiſco. Obſoletis Cyrenaicis floret Epicurus. 3. Off. 159. Nihil enim ſemper floret: ætas ſuccedit ætati.11.Philipp. 318. Quæſtura floret.pro Planc.52.Acceſſus meus ad urbem incredibili hominum gratulatione florebat.pro Sext.114. Iure tum florebat populi Rom. nomen.in Verr.65.Arceſilas floruit tum acumine ingenii, tum admirabili quodam lepore dicendi.4.Aca. 33. Et quid illum ad diuerant,admodum floruerunt.Ibidem. Laude ingenii & priuatis beneficiis Craſſus floruit.3. de Or. 4. familiaritatibus doctiſſimorum hominum domus noſtra ſemper floruit.1. de Nat.d.11. omni genere uirtutis floruit Pericles.de Cl.Or.14.floruerunt in Græcia muſici.1 Tuſc.8.Qui omnes in iudiciis publicis, iam tū florent Repub. floruerunt. pro Clu. 40. Cum floreret in Italia Græcia potentiſſimis & maximis urbibus ea quæ magna dicta eſt,&c.Tuſc.4. 2. Cum Iſocrates nobilitate diſcipulorum floreret.de or.155. Quint. Metellus cum in Repub. floreret integerrima ætate,optimo habitu,maximis uiribus, ereptus eſt uniuerſæ ciuitati. pro Cæl.46. Catonem induxi ſenem diſputantem: quia nulla uidebatur aptior perſona quæ de illa ætate loqueretur,quam eius qui & diutiſſime ſenex fuiſſet,& in ipſa ſenectute præ ceteris floruiſſet,de Amic. 3. In ſententiis Senatoriis, & in omni actione atque adminiſtratione Reipub.floruiſſemus.ad Lentulum,li.1.9.4.florere authoritate & gloria in urbe.ad Nigidiū, l.4.13.7.authoritate ſenatoria.3.ad Q.fr. 29. Exiſtimatione innocentiæ maxime.pro Font.26. In genere ſui gloria. pro Flac. 19. Honoribus, & rerum geſtarum gloria.1.de or. 1. honoribus & gratia.Att.274.Gratia atque hoſpitiis nobiliſſimorum hominum pro Roſc.Am.9.in foro.Aca.q.ed.1.lib.2.1. inter aliquos. pro Quint.54.laude bellica.pro Flac.50. laudibus. Att. 14.315. 3.memoria.2.de Leg. 55. Segetes largiri fruges, omnia, fontes ſcatere.1.Tuſc.108.maximis opibus fortuniſque.Diu.2.17. Studiis & artibus a pueritia.figulo,l.4.13.12. Multis uirtutibus ac beneficiis in patria.7.Verr.100.

Florens.

Florēs iuuenis.6.Ver.72.Reſpub.florēs. pro Clu.86. Aetate, opibus,honoribus,ingenio,liberis,ꝓpinquis, affinibus, amici, florēs hō.Cæl.2.12.4. Cū tu florēs ac potēs ꝑ mediū forū uolitares.ꝑ D.ſua,39.Præſtāti florētiq. fortunę iuideſ. 2.de or.116. florente Antonio.ad Brut.11.18.3.Qui te beatū, qui te florētē putas.Parad.21.Ab afflicta amicitia transfugere, atque ad florentem aliam deuolare. pro Quint. 62. Quos ego florentes atque integros ſine ferro uicerim?pro Planc.49. Modus autem nullus eſt florentior. de Or. 158. Sapientia nihil a diis immortalibus uberius,nihil florentius,nihil præſtabilius hominum uitæ datū eſt.1.de Leg.48.florentiſſimus homo.3.fam.40.pro,honoratiſſimus.florentiſſima armis ciuitas.1.de Or.23.in Cat. 47. florentiſſima fortuna.Att.10.195.4. Itaque ex minima tenuiſſimaque Repub.maximam & florentiſſimam nobis reliquerunt.pro Sext. Roſc.26.florentiſsima oppida.4.famil.17.in ep.Ser.Sulpitii.

Floreſco.

At uero hæc tua iuſtitia & lenitas animi floreſcet quotidie magis:ita ut,&c.pro Marcel.Nam & muſculorum iecuſcula bruma dicuntur augeri, & puleium aridum floreſcere brumali ipſo die.2.de Diu.49.

Floreſcens.

Hic nunc floreſcens firmata iam ſtirpe uirtutis.pro Cæl.54. Sulpitio ad ſummam gloriam eloquentiæ floreſcenti ferro erepta eſt uita.3.de Or.7.Nolite Iudices,hunc nunc primum floreſcentem firmata iam ſtirpe uirtutis,tanquam turbine aliquo aut ſubita tempeſtate peruertere.pro Cæl. 63. Hoc floreſcente Craſſus eſt mortuus.de Cl.Or.168.

Fluo.

Chryſas eſt amnis,qui per Aſſorinorum agros fluit. 6. Verr. 86. fluit fluuius Eurotas propter Lacedæmonem. 2. de In. 193. fluit ratio a capite.2.de fin. 59.fluit res ad interregnum. 4. Att. 46. fluit igitur uoluptas corporis, & prima quæque auolat, ut aiebat.2.de fin.87.Cum uoluptate liqueſcimus,fluimuſque molitia,&c.2.Tuſc.46.fluunt in contrarias partes flumina,& in amnes mare influxit.1.de Diu.69.Hæc enim quę fluunt per ſe, diuturna non ſunt. 15.ad Attic.15.in epiſt.Hircii. Ex lingua neſtoris melle dulcior fluebat oratio.de Sen. 28. oratio ita libere fluebat,ut numquam adhæreſceret.de Cl. Or. 190. Sanguine fluxit fluuius atratus.1.de Diu.159. Hæc omnia ex eodem fonte fluxerunt.de Nat.d.69.A Cotta & Sulpitio hæc omnis fluxit oratio. de Cl.Or.105.Fluxit longius ſuperior oratio.9. fam.11.Omnia quæ delapſa iam fluxerunt, ſeueris legibus uincienda ſunt. pro Marcel.134.Excident gladii,fluent arma de manibus.pro Mur. 14.12.Phil.324.Pythagorę autem diſciplina, cum longe lateq. flueret,permanaſſe mihi uidetur in hanc ciuitatem. 4. Tuſc.43. Tum ea quæ natura fluerent atque manarent, ut aquam, &c. de Nat.d.1.30.Ne fluat,ne uagetur oratio.Or.160.Quorum fluāt illius orationes.9.Att.38.Occidere, fluere, labi, nec diutius in eodem ſtatu eſſe.in Or.6. Quæ a libera mente fluere uidentur. Diu.2.78 Atque ab iſto capite fluere, neceſſe eſt omnem rationem bonorum & malorum.de Fin.72. fluere ex fonte conſiliorū alicuius.ad Brut. 36. Multum autem fluxiſſe uideo de libris noſtris,quos cōplures breui tempore edidimus, &c.1.de Nat. d.5.

Fluens.

Libere fluens oratio.de Cl.Or.149. Tracta quædam & fluens oratio.Or.128.id eſt,diſſoluta.fluentēs buccæ. in Piſ. 19.& poſt red.in Senatu,11.fluentium frequenter tranſitio fit uiſionum, ut e multis una uideatur.de Nat. d.1.77. Gallus pictus eiecta lingua,buccis fluentibus.2.de Or.148. Atque etiam in rebus proſperis,& ad uoluntatem noſtram fluentibus, ſuperbiam, faſtidiū, arrogantiamque magnopere fugiamus.1.off.126.

Fluctus.

Fluctus ſeruitutis.de haruſp.reſp.44.Ad fluctum declamabat Demoſthenes, ut fremitum aſſueſceret uoce uincere. 5. de fin. 8. fluctum totius barbariæ ferre urbs una non poterat. 7. ad Att.

Att.38.& 5.23.1.impetum uniuerſi barbarorum exercitus For
ennam tanquam fluctum a ſaxo frangi oportere. Præto, lib.9.38.
Fons fluctu totus operiretur, niſi munitione ac mole lapidum a
mari diſiunctus eſſet.6.Ver.105.Fluctus a communi peſte depul
ſi.1.de or.2.Fluctus in ſimpulo excitauit Gratidius, quos poſt fi
lius eius Marius in Aegæo excitauit mari.3.de Leg.32.Motus
& agitatio fluctuum. pro Mur.34. Et quidem cæteras tempeſta
tes & procellas in illis duntaxat concionum fluctibus ſemper
putauit Miloni eſſe ſubeundas. pro Mur.3. Maſſilia quę Barba-
riæ fluctibus alluitur.pro Flac.159.Ita iactantur fluctibus, ut nū
quā aluātur.in or.57. Quibus fluctibus iactemur.1.Att.59.Seda
tis fluctibus & tēpeſtate commutata.2.de Inu.236.Fluctibus im
molare hoſtiam conſueuerunt duces noſtri, mare ingredientes.
3.de N.d.36.Fluctibus uti placatis.8.Att.11.

Fluctuo.

Tota res etiam nunc fluctuat. Att.2.31. Non debere eos in
ſuo decreto, ſicut in cæteris rebus fluctuare.4.Acad.56.Hoc eſt
Marinorū fluctuū ritu huc atq. illuc uentorū impetu cōmoueri.

Fluctuans.

Quidquid erat quod in cernendi ſenſum caderet, id ſibi aſſum
pſit, non tranquillum & quietum, ſed immoderate agitatum &
fluctuans.de Vniu.11.Fluctuans ſententia. Att.1.69. Fluctuans
& diſſolutum orationis genus.4. ad Her.157. Quadriremem-
que in ſolo fluctuante reliquerat.7.Verr.72.Quid tam eſt com
mune quam ſpiritus uiuis, terra mortuis, mare fluctuantibus, li
tus electis? pro Roſc.Am.43.

Fluxus.

Huius belli fortuna, ut in ſecundis, fluxa: ut in aduerſis, bo-
na. ad Brut.21.Fluxæ res.4.Att.5.

Fluxio.

Fluxiones aquarum.Diu.1.94.

Fluitans.

Fluitans in alto tempeſtatibus ſeditionum ac diſcordiarum.
pro Sextio.37.Fluitantium & innatantium beluarū diſparia ge
nera in mari.2.de Nat.d.73.

Flumen.

Flumen ingenii.pro Marcel.2. orationis flumen uarietas. 2.
de or.33.Flumen aliis uerborum, uolubilitaſque cordi eſt, qui
ponunt in orationis celeritate eloquentiam.in or.29. Tantum
eſt flumen grauiſſimorum & optimorum uerborum, tā integræ
ſententiæ, &c.2.de or.101.In Eurutę fluminis magnitudine.de
Inu.78.Flumen orationis aureum fundens Ariſtoteles. Aca. q.
ed.2.lib.2.110. Vt qui trans flumē eſſent, uidere poſſent.de Inu.
74.Neque enim flumine conturbor inanium uerborum.de Nat.
d.2.1.Nauis in publico flumine uulgata uibus. de har.reſp.55.
orationis flumine, reprehēſoris uitia diluſiur. de N.d.2.15. Flu
mina in cōtrarias partes fluxerūt. de D.96.Flumina gelida.Tu.
9.55.Nos flumina arcemus, dirigimus, auertimus.2.de N.d.115.

Fluuius.

Atratus fluuius ſanguine fluxit.2.de Diu.85.

Fluuiatilis.

Beſtiæ aquatiles, ut teſtitudines fluuiatiles.2.de Nat.d.93.

Focus.

Foci publici ſempiternum ignem in urbe Veſtales uirgines
cuſtodiunto.2.de Leg.17.Curio ad focum ſedenti magnum pō
dus Samnites cum attuliſſent, repudiati ſunt de Sen.51.pro D.
ſua,94.In Selonio apud focum angues nundinari ſolēt.de Diu.
222.Veſta a Græcis ἑστία dicitur, cuius uis ad aras & focos per
tinet.de Nat.d.39.ad Att.108.Repetere deos penates patrios,
aras, focos, deos penates ſubiectus eſſe libidini tribunitię. pro
D.ſua.234.Eiicere aliquem domo nudum, atque focis patriis,
diiſque penatibus præcipitem exturbare.pro Roſc.Am.23. Pro
aris & focis pugnare.3.de Nat.d.137.

Foculus.

C.Atinius bona Q. Metelli conſecrauit foculo poſito in ro
ſtris, adhibitoque tibicine.pro D.ſua.94.

Fodio.

Reſpondit coniector theſaurum defoſſum eſſe ſub lecto, fo-
dit: inuenit auri aliquantum.2.de Diu.99. Num expectas, dum
te ſtimulis fodiam? hæc te lacerat, hæc cruentat oratio. 2. Phil.
90.Pungit dolor, uel fodiat ſane.2.Tuſc.58. Sibi ipſi fodere ali
quid.2.de or.93.Nam ut Terētianus Chremes non inhumanus
qui nouum uicinum non uult fodere, aut arare, aut aliquid fer-
re denique.1.de Fin.6.

Fodico.

Non enim eſt in noſtra poteſtate fodicātibus hīs rebus, quas
malas eſſe opinamur, diſſimulatio uel obliuio.3.Tuſc.31.

Foſſa.

Redundans gurgitibus foſſa Rheni.in Piſ.64.Trāſitum foſſę
ponticulo ligneo coniungere.5.Tuſc.83. Et cum foſſam latam
cubiculari lecto circundediſſet, &c.5.Tuſc.83.Vallo & foſſa cir
cundedi.ad Catonem, lib.15.4.39.Pop.Rom. exercitus Cn.Pō-
peium circunſidet, foſſa & uallo ſeptum tenet, fuga prohibet.
Att.9.51.De foſſis, de cloacis, de minimis aquarum, itinerūque
controuerſiis interdicit Prętor.pro Cæc.36.

Foſsio.

Ex recenti foſſione uidemus terram fumare calentem. de N.
d.2.19. Quid agri foſſiones repaſtinationeſque proferam? Cat.
49.Foſſionibus terra fit fęcundior.de Sen.49.

Fęcundus.

Ab Anaxagora huber & fœcundus Pericles. in or. 8. Pectus
fœcundum.1.de Diu.44.Quæſtum illum maxime fęcundum, hu
beremque, campeſtrem, totum ad ſe ita redegit, ut, &c. de haruſ.
reſp.39.Sue nihil genuit natura fœcundius.2.de Nat.d.239.

Fęcunditas.

Mulieris miſeræ fœcunditas calamitoſa.2.Phil.71.Fecūditas
orationis in adoleſcente optāda.2.de Or.49. Cæli temperatio,
terrarum fecunditas.2. de Nat.d. 20. Aquarum inductionibus,
terris fęcunditatem damus.2.de N.d. 229. Propter fœcundita-
tem multa in agris fingi, gignique poſſunt.1. de Diu.155.

Fęditas, Fędo, *Vide Fœdus adiectiuum.*

Fędus.

Fędus, quo iurauerant Rhodii, eoſdem hoſtes ſe habituros
quos Senatus populuſque Romanus.12.fam.33.in ep. Lentuli.
Quod fœdus aut pactio.pro Cæc.294.Ratum & religioſum fœ
dus.13.Phil.144.Sacroſanctum fœdus eſt.pro Corn. Balbo.25.
Literæ fœderis uim habentes.5. fam. 20. Sanctio fęderis. pro
Corn.Calbo.29.Cum ſententia Senatus inclinaret ad pacē & fę
dus faciendum cum Pyrrho.de Sen.15.Contra fœdus, id eſt con-
tra populi Romani religionem & fidem facere.pro Corn.Balb.
7.Facere fœdus cum aliquo.pro Sext.8.Facere inter ſe fœdus.2.
de Fin.131.Ferire fœdus cum aliquo.pro Rab.Poſth.123. Fran-
gere fędus, & in fide non manere.pro D.ſua, 52.Frangere fędus
ſanguine alicuius ictum.in Piſ.21.Icere fœdus cum aliquo. pro
Corn.Balb.27.Infirmare fędus.pro Corn. Balb.26. Fędus iube
re.in Rull.62.Renouare fędus.pro Corn.Balb. 27. Sācire fędus
ſanguine alicuius ictū.pro Sext.18.Violare fędus.13. Phil.144.
Heraclea, quæ eſt æquiſſimo iure ac fędere ciuitas.pro Archia.
7.Excipit in uendendis agris eos agros, de quibus cautum ſit fœ
dere.1.de L.Agr.6.Confirmare fœdere ſocietatem. 2. Phil. 92.
Pactiones, fędera, reconciliationes ſanguine alicuius ſancire.
poſt red.ad Quir.11. Immunes ac liberę fędere ciuitates. 5.
Verr.11.In eo fędere quod factum eſt quōdam cum Samnitibus.
de Inu.73.Idē Conſules, &c.pacto iam fędere prouinciarū, &c.
pro Sext.16.Fędere feriebantur pecuniarum. pro D. ſua. 239.
Cum intelligar quanta ſint religionum fœdere.2.de L.27.Fęde
rum diligentia.pro Cor.Balbo.8. Publicæ regiones fęderum.7.
Ver.39.Fęderum, pacis, belli induciarum oratores feciales, iu-
dices ſunto.2.de L.18. Ideone ego pacem Pyrrhi diremi, ut amo
rum turpiſſimorum quotidie fœdera ferires? pro Cæl.26. Negli-
gere, uiolare, rumpere fędera. pro Corn. Balb.9. Fęderibus pę-
nam aſcribere.pro Corn.Balb. 14. Deuincitur fęderibus etiam
cum hoſte fides.1.off.151.

Fœdifragus.

Pœni fœdifragi, crudelis Hannibal.1.off.59.

Fœderatus.

Populus fęderatus.1.de or.89. Solum fęderatum atque paca
tum.6.Verr.22.Socii & fœderati populi.pro Corn.Balb.15. Fę-
deratæ ciuitates due ſunt Mamertina & Tauromitana. in Verr.
250.In oppido fęderatorum.7.Ver.127. Si qui fęderatis ciuita
tibus aſcripti eſſent.pro Arch.5.4.Verr.115.

Fędus.

Fæda fax.de har.reſ.42.Parumne fœda perſona eſt ipſius ſe-
nectutis? Att.15.321.6.Genus mortis fœdum. Att.15. 329. 12.
Fœdum uiſu, uel auditu.2.Phil.74.Exitum iudici fœdum & per
nicioſum leniſſime tuli. Q.fr.3.24.3.An ille fœdior atq. inqui
natior in C.Pōpeio accuſando fuit? de haruſp. reſp.47. Fędior
natus eſt.3.de Leg.20.Nihil miſerius, nihil perditius, nihil fę
dius fieri poteſt.Att.8.155.6. Fędiſſima cauſa.8.Att.22. Luxu-
ria uero cum omni ætati turpis, tū ſenectuti fędiſsima. 1. off.
173.Bellum fœdiſsimum futurum puto.Att.7.144.4. Immaniſ
ſimum & fœdiſſimum monſtrum.in Piſ.24.

Fędo

Qui togatum domeſtici belli extinctorem nefario ſcelere fœdauit.de har.reſ.45.Romam uero ipſam fœdauit aduentus tuus. in Piſ.47.A Sex.Serano ſanctiſſima ſacella ſuffoſſa,incenſa,inædificata,oppreſſa,ſumma denique turpitudine eſſe fœdata neſcimus?de har.reſ.29.

Fęde.

Fœde diuexari.1.Tuſ.171.Cauſa igitur nō bona eſt? imo optima:ſed agetur(memento)fœdiſſime.Att.9.175.5.

Fęditas.

Deprauatio & fœditas turpificati animi. 3. off. 143. Fœditas odoris intolerabilis.2.de N.96. Niſi eos per ſe fœditate ſua turpitudo ipſa deterreat.3.de Fin. 59. Cuius ſcelere in hac veſtitus fœditate ſumus.12.Phil.327.

Fœlix.

Antonius fuit fœlix, ſi poteſt ulla eſſe in ſcelere fœlicitas. 2. Phil.72.Ad caſum fortunamque fęlix uir. pro Font. 28. Quod bonum, fauſtum, fęlix, fortunatumque eſſet, præfabantur rebus omnibus agendis antiqui. 1. de Diu. 165. Quanuis Sylla fœlix ſit,ſicut eſt,tamen,&c.pro Sexto Roſcio Am.14. Cæſar Alexandriam ſe recepit fęlix.in Ant.172.Polycratem Samium fęlicem appellant.de Fin. 146. Si minus fęlices in deligendo fuiſſemus. Læl.54.Aſia in te retinendo fuit fęlicior,quam nos in deducendo.ad Quin.fra.295.ſed ille Græcus ab omni laude fęlicior. de Clar.Orat.32.

Fœlicitas.

Summa alicuius fœlicitas.de Cl.or.165.F. Fonteii in re militari.pro Font.26.F.ipſius,qua ſemper vſus eſt.de Cl.or.166. Fęlicitatis ædes Romæ ornatiſſima.6.Ver.112.Dedit illi fortuna fęlicitatem,huic induſtria uirtutem.ad Her.4.175.Præſtare fœlicitatem de ſeipſo nemo poteſt,meminiſſe & commemorare dē altero poſſumus.pro L.Man.33.fęlicitate nauigãdi uſus.7.Att.7.

Fœliciter.

Fauſte,fœliciter,proſpere euenit res.pro Mur.1.Migrationem & emptionem fœliciter euenire volo.9.fa. 15. Bene & fœliciter geſta Reſp.5.Phil.194. Satis fœliciter anni iam aduerſo tempore nauigauit.4.Verr. 66. Neceſſario ſequitur, omnes ſapientes ſemper fœliciter,abſolute, fortunate uiuere, nulla re impediri, nulla prohiberi, nulla egere.3. de Fin.41. Cæſar cum acerrimis nationibus & maximis Germanorum & Heluetiorum prœliis fęliciſſime decertauit.de Prouin.26.

Fœmina.

Anguis fœmina.2.de Diu.91.Porcus fœmina.2.de Leg. 90.f. lectiſſima.10.Att.27.In ep.Ant.probatiſſima f.pro Cæc.8.Sanctiſſima & optima fœmina.3.Phil.134. Beſtiæ aliæ mares, aliæ f.2.de Nat.d.192. Tuæ coniugis bonæ f.locupletis quidem certe Bombalio quidam pater fuit.3.Phil.135.f.grauiſſime atq. optimæ.15.fa.30.Quod mihi fęminam primariam Pompeiam uxorem tuam commendas,cum Sura noſtro ſtatim tuis literis lectis locutus ſum,&c.Vatinio,lib. 5. 11. 2. Socrates dixit ſe uidiſſe in ſomniis eximia pulchritudine fœminam.1.de Diu.84. Rogatus ſum a prudentiſſima & diligentiſſima fęmina matre tua,ut, &c. Bruto,18.1.In mare & in f.commiſcendorum corporum miræ libidines.2.de Nat.d. 192. In natura fœminarum ſentiant mulieres omnem caſtitatem Deum pati.2. de Leg. 31. Præſtantiſſima omnium fœminarum uxor tua. Licinio,lib.5.8.5.Et deos mares & f.eſſe dicitis.de Nat.d.30.Dux claris viris & fœminis in cælū mors.1.Tuſ.44.

Fęmineus.

Plangor fœmineus.ad Her.3.121.

Fœneratio,fœnerator,fœneror,*Vide Fœnus.*

Fœnicularium.

Scribe quæſo quid referat Celer egiſſe Cæſarem cum cādidatis;vtrum ipſe in fœnicularium, an in campum Martium cogitet. Att.12.11.id eſt,in aciem ad exercitum,quando fœnum ſuccidi tur a militibus falciculariam facientibus.

Fœnum.

Craſſum cum Catulus nuper audiſſet,fœnum alios aiebat eſſe oportere.Or.130.

Fęnus.

Graue fœnus.pro Flac.46.Tolerabile fœnus. Attic.6. 111.29. Dare fęnori pecuniam.4. Verr. 123. Accipere fœnus ab aliquo. 5.Ver.145.Ducere quaternis centeſimis fęnus.Att.6.113.28. facere fęnus ex triente aut beſſibus.Att.4.37.fœnus & impendium recuſare.6.Att.5.Renouare in ſingulos annos fœnus.Att.6.114. 7.fœnore perpetuo centeſimas ducere.5.Att.54.fęnore iniquiſſimo verſuram facere.16.Att.41. Grandi fęnore pecuniam alicui occupare.pro Fla.40.fęnore trucidari.pro Cæl.33.

Fœneror.

Vt enim benefici,liberaleſque ſumus,non vt exigamus gratiā (nec enim beneficium fęneramur, ſed natura propenſi ad liberalitatem ſumus)ſic amicitiam non ſpe mercedis adducti,ſed, &c. de Amic.30.Idem præterea pecunias iſtius extraordinarias grādes ſuo nomine fęnerabatur.4.Verr.123.Primum eam,cum poſita eſſet apud eas ſocietates,unde erat attributa binis centeſimis fœneratus eſt.5.Ver.141.Et cū ille qui quæſierat, dixiſſet, Quid fœnerari?tum Cato,Quid hominem occidere?off.2.131.Fœnerari & diripere prouincias.in Para.59.

Fenęrator.

Nec putāt ei nummos deeſſe poſſe,qui fęneratores ex obſidione exemerit.Sextio,lib. 5.15. Primum improbantur ii quæſtus qui in odia hominum incurrunt,ut portitorum, vt fęneratorū. 1.Off.108.Idque etiam acerbiſſimis fœneratoribus probaretur. Atti.6.111.13.

Fœneratio.

Nec enim,ſi tuam ob cauſam cuiquam commodes,beneficium illud habendum eſt,ſed fœneratio.de Fin.2.95. Ea autem fęneratio erat huiuſmodi.in Ver.143.fœneratio pecuniæ publicæ. in Ver.186.Hæc pecunia ab honoribus tranſlata in quæſtum & fœnerationem,recuperata eſt multis poſt annis.pro Flac.44.

Fœtidus.

Meminiſtine cœnum, &c. & cum iſto ore fœtido teterrimam nobis popinam inhalaſſes, excuſatione te uti ualetudinis. &c. in Piſonem,9.

Fœtor.

Hic autē iacebat in ſuo Græcorum fœtore & uino.In Piſ. 84.

Fœtus.

Terra fęta frugibus & uario leguminū genere.2.de N.d.117.

Fœtus.

Ex quo triplex ille animi fętus exiſtit.Tuſc.5. 50. tres philoſophiæ partes ſignificat,φυσικὴν,ἠθικὴν,κ̓ λογικὴν.Nec ulla ætate vberior oratorum fœtus fuit.de Cl.Or.95.Fętus extitit in ſterilitate naturæ.de Diu.88.Sic omnis fœtus repreſſus, exuſtuſq. flos ſiti veteris vbertatis exaruit.de Cl.Or.8.Oua piſcium facile aqua & ſuſtinentur,& fętum fundunt.de Na.d.2.97. Atque etiā in beſtiis vis naturæ inſpici poteſt, quarum in fœtu & in educatione laborem cum cernimus,naturæ ipſius vocem videmur audire.3.de Fin.96.Edit fœtus meliores & grandiores ager non ſemel aratus,ſed nouatus & iteratus.2.de or.72.Quæ multiplices fętus procreant,his mammarum data eſt multitudo.2. de Natu. 193.Terræ fętus profunduntur nobis.1.de Leg.37.

Fœtura.

Vbertatem lactis fęturæque ſeruanto.de Leg.173.

Folium.

Nec me Conſules mouent, qui ipſi pluma aut folio facilius mouentur. Att.8.55.In arboribus truncus,rami,folia. 3. de Or. 98.Arida folia.in Piſ.100.Tegmine foliorum ornata arbuſta.in Arato,14.Qui platani in ramo foliorum tegmine ſeptos Corripuit pullos.2.de Diu.96.

Follis.

Sine follibus & incudibus, rerum formas effici non poſſe putant quidam philoſophi.de Nat.d.1.39.

Folliculus.

Folliculo inſuto parricidio damnatis os obuoluebatur, & ſoleæ ligneæ pedibus inducebantur.1.ad Her. 24. Malleolus iudicatus eſt matrem necaſſe:ei damnato,ſtatim folliculo os obuolutum eſt.2.de Inu.232.

Fomentum. *Vide Foueo.*

Fons.

Aquæ dulcis fons Syracuſis eſt,cui nomen Arethuſa eſt, incredibili magnitudine, pleniſſimus piſcium.6. Verr. 105. Fons omnium bonorum in corpore, iuxta Epicureos. Acad. q. edit.1. lib.2.130.Fons criminis.pro Cæl.23.Fons gloriæ.pro.Mil. 56. Fons maledicti.pro Plan.47.Fons & caput miſeriarum. Tuſc.4. 69.Quinetiam cæteris,quæ mouentur, hic fons, hoc principiū eſt mouendi. Tuſ.1.44. Sed idem fons erat utriſque, & eadem rerum expetendarum fugiendarumque partitio. Acad.q.ed. 2. lib. 1.13.Non rem ipſam cauſam atque fontem eſſe mœroris.3 Tuſc. 115.A fonte deductio riuorum.in Top. 17. Vrgerent præterea philoſophorum greges,iam ab illo fonte & capite Socrate.1. de or.22.Eodem fonte ſe hauſturum laudes ſuas, e quo ſit leuiter aſperſus.6.fam. 22. Ex eodem fonte hæc omnia fluxerunt.3. de.

Nat.

Nat.deor.66.Ex fonte alicuius conſiliorum fluere. ad Brut.36. Ex hoc igitur Platonis quaſi quodam ſancto auguſtoque fonte noſtra omnis manabit oratio.Tuſc.5. 27. Argumentorum fontes.2.de or.77.Fōtes oratorum.Brut.24. Cum tui fontes uel inimicis tuis pateant, noſtros riuulos etiam amicis putes clauſos eſſe oportere?pro Mur.8. ſibi quod rogas, quoniam ipſi fontes iam ſitiunt,ſiquid habebo ſpatii,ſcribam. Q.fr. 3.17.17.Fōtium gelidæ perennitates.2.de Na.d. 78. Fontes philoſophiæ aperire Tuſc.1.5.Omnes omnium rerum fontes animo & memoria continere.1.Tuſc. 47. Etenim fontes unde hauriretis, atque etiam itinera ipſa putaui eſſe demonſtranda. or. 102. Nec ſceleratiſſimorum conſiliorum fontes haurire dubitaui. Att. 278. Si quia legum fontes & capita uiderit.de or.12 1. Rerum fontes non videre,& riuulos conſectari,tardi ingenii eſt.2.de or.64.Hauriāt potius a fontibus, quam riuulos conſectentur. 1. Acad. 12. E quorum fontibus id hauſtū eſt.Tuſ.3.28.Ex fontibus iiſdē hęc haurire,ex quibus ipſe hauſeram.10.ſam.6.Fontibus Democriti, Epicurus hortulos ſuos irrigauit.de Nat.d.1.84.

Foramen.

Foramina illa,quæ patent a corpore ad animum,quamquam natura callidiſſimo artificio fabricata ſit,tamen terrenis concretiſque corporibus ſunt interſepta quadammodo.Tuſc.1.39.

Foras.

Dari foras ſcripta timui.Att.13.27.F.efferri.10.Phil.272.Si iam tum,cū erit incluſus in corpore, eminebit f.in Somn.Scip. 33.Etſi quid ad me,quæ non ſit f.proditura,niſi Repub.recuperata?15.Att.28.Proferre foras aliquid.pro Cæl. 45. Proiicere foras peſtem.2.in Cat.26.

Foris.

Extrinſecus autem,cum ea, quæ ſunt foris, neque inhærent, in rei natura colliguntur.2.de Or.89. Adiunctum foris argumētum.3.de Inu.134.Aſſumi foris argumenta.2.de Or.89. Cicero tuus venit ad nos,cum Pomponia foris cœnaret .ad Quint.frat. 321.Ego foris cœnitarem, &c. ep. 102. Deferre foras ad ſe. in Part.27.Ille relictus intus expectatus foris.pro Syl.18.In eſſe & foris petere.3.de Fin.38.F.quærere.5.Verr.181.Parua enim ſūt f.arma,niſi eſt conſilium domi. 1.Off.110.

Forem.

Hoc modo viator bene veſtitus, cauſa foret cur a graſſatore ſpoliaretur.de Fat.35.Mihi dubium non erat, quin ille iam,iā que foret in Apulia.Att.7.139.3. Quærebas quis aut hoc miſerior,aut ſuperiore illo beatior foret.de Fin.78. Qui etſi ſuis liberis valde confideret, tamen exiſtimauit mea commendatione aliquid acceſſionis fore . ep.213. Spem habeo nihil fore aliter quā deceat.Att.6.114.13.Scripſit ad me Cæſar perhumaniter, nondum te ſibi ſatis eſſe familiarem propter occupationes ſuas ſed certe fore. Trebatio,lib.7.8.1 . Omnibus in rebus me fore in tua poteſtate tibi confirmo.ep.62. Quos ſpero breui tempore ſocietate victoriæ tecum copulatos fore. 11. fam. 14. Fore dicis, inquit:ego vero eſſe iam iudico.3.de Or.127.Quaſi diuinarem tali in officio fore mihi aliquando expetendum ſtudium tuum, ſic,&c.Appio Pulch.lib.3.13.1.Ne ſpes quidem vlla oſtendatur fore melius.Att.11.219.1. Nec ſpes quidem melius aliquando fore relinquitur.Curio,lib.7.29.7. Puto fore vt attraharis.Att. 255.Numquam putaui fore, ut ſupplex ad te uenirem.Attico, libro 16.343.1.Fore ſpero in Italia ante Idus. 14.fa. 15.Spero fore vt contingat id nobis.Tu fac animo forti magnoque ſis:ſpereſque fore vt fracto impetu leuiſſimi hominis tuam priſtinam dignitatem conſequare Lentul.lib. 1. 5.15.Pomponia nuntiari iuſſit,te menſe Quintili Romæ fore.Att. 26.Dionyſio dum exiſtimabam vagos nos fore,nolui moleſtus eſſe.Att.14.4.3.Deinde addis,&c.te ad me fore venturum.Att. 5. 110.1.Sin erit bellum,ut,video fore,meę partes non deſiderabuntur. Att.8.144. 3.Is ad Calend. Septemb. Athenis non videtur fore. Att.278. Hircius auctus fore videtur.ad Q.fr.317. Quæq. mihi vidētur fore.ep.5.In his ſingulis ita ſemper exiſtimabitis, viuo P.Clodio,nihil horum vos viſuros fore.pro Mil.58.

Forenſis, *Vide Forum.*

Fori.

Cum alii malos ſcandant,alij per foros curſent alii ſentinam exhauriant.de Sen.16.

Foris.

Aperuit forem ſcalarum pro Cornelio, Fores in liminibus prophanarum ędium, ianuæ nominantur.2.de Nat.d. 97.Aperire fores.3. Off. 48, & 49. Qua commendatione quaſi amicitiæ fores aperiantur.ad Brut.1.13.81. Seruis ſuis imperat Rubrius, vt ianuam clauderent,& ipſi ad fores aſſiſterēt.in Verr.89.Claudere fores cubiculi.5.Tuſc. 83. Effregit fores, reſtituentur. pro Cæl.30.Extra fores limenq. carceris.5.Tuſc.116.Equus æneus, cuius in lateribus fores eſſent,quibus apertis,&1.off.54.

Forma.

Imago,forma,nota,ſimulachrum ad Her.21.Species, forma, & ratio boni viri.Off.68.Forma,eſt notio, cuius differentia ad caput generis,& quaſi fontē referri poteſt.Top.15.Forma & genus iudicum.5.Phil.172.Forma a genere numquam ſeiungitur. Top.222.Forma & ſpecies liberalis.pro Cęl.4. Cum quæritur, quæ forma & quaſi naturalis nota cuiuſq. ſit: vt ſi quæratur auari ſpecies,ſeditioſi,glorioſi.3.de or.64. Quæ eſt enim forma tā inuſitata,tam nulla,quam nō ſibi animus poſſit effingere? Diu. 2.106.Animantium forma,& hominis figura. 1.de Nat. d.68. Forma atque deſcriptio artis.Acad.q.edit.2.lib.1.17.Corporis noſtri partes,totaque figura, & forma & ſtatura, quā apta ſit ad naturam apparet.de Fin.132. Forma & ſpecies deorum.1.de N. d.68.Non modo partes orationis, ſed cauſæ totæ alia forma dicendi ſunt tractandæ.de or.203.Forma globoſa.de Nat.d.2.36. Forma occurrat humana.1.de Natu.d.111.4. Verr.113.& 6.109. Forma honeſtatis & ſimilitudo.de Fin.123.Lucebat ingenii forma,& exercitatione perfecta erat.de Cl. Or. 183. Ingenii forma admodum impolita & plane rudis.de Clar.or. 163.Forma mundi.Tuſc.1.38.Officii forma.1.off. 134. Rerum publicarum forma.Att.6.114.6. Forma Reipub.Cæl.lib. 2. 7. 4. Temporum & Reip.forma.Appio,lib.3.11.12.Forma vitæ beatæ Epicuri,verbis Zenonis expreſſa.Tuſc.3.34. Formæ dignitas coloris bonitate tuenda eſt.off.1. 181. Formę figura non ab hominibus peruenit ad deos.de N.d.1.63. Excellens muliebris formę pulchritudo.1.de Inu.122.Species formæ.5.Tuſc.161.Vt ad officii formā reuertamur.off.22. Nocturnamque cæli formam vndique ſideribus ornatam.Tuſc.1.55. Formā dei quæri non oportere Socrates apud Xenophontem dicit.de Nat.d.1.24.Formam dei mutabilem eſſe vult Heraclides Ponticus.de Nat.d. 1.26.In nubibus nunquid animaduertiſti leonis formam aut hippocentauri? de Diu.118.Si formam hominis,ſi nomē,ſi tribum noſtis.pro Flac. 9.Habes vndique expletam & perfectam Torquate formam honeſtatis,quæ,&c.2.de Fin 79. Formam mundo dedit deus & decoram & maxime ſibi cognatam.de Vniu.21.Qui Græcię formā rerum publicarum dederunt. Tuſc.182. Suam quodque animal formam & ſpeciem diligit.1.de Nat.d. Exprimere quandam formam figuramque dicendi.2.de or.55. Cleantes fingit quandam formam & ſpeciem deorum.de Nat.d.9. Habere formam & ſpeciem ipſam tyrannorum. pro L. Man. 43. Si laudabit hæc illius formam,tu huius cōtra.ep.15.Formam Reip. noſſe. 5.Phil.182. Natura formam noſtram,reliquamque figuram, in qua eſſet ſpecies honeſta,eam poſuit in promptu .Off.15.Ea ſibi præter formam,nihil ad ſimilitudinem hominis reſeruauit . pro Clu.59. Formam quidem ipſam Marce fili, & tamquam faciem honeſti uides.1.off.24.Videre formam, & ex ea quale ædificium futurū ſit,cognoſcere.ep.22.Omnium animantium formam vincit hominum figura.1.de Nat.d.68.A forma remoueatur omnis viro non dignus ornatus.1.off.181. De forma deorum partim natura nos admonet,partim ratio.de Nat.d. 1.34. Forma ea mundū figurauit deus,qua omnes reliquæ formæ cōcludūtur. de Vnio. 21.Quaſi aer ſine ulla forma eſſe poſſit, cum præſertim deū pulcherrima ſpecie eſſe deceat.de Nat. d. 7. Forma eximia puer. 5. Tuſc.86.Rotunda forma vllam negat eſſe pulchriorem Plato.1. de Nat. d.35. Formæ igitur ſunt hæ, in quas genus ſine ullius prętermiſſione diuiditur:ut ſi quis ius in legem, morem, ęquitatem diuidat. Top.16.In geometria lineamenta,formæ,interualla,&c.or.100.Formæ ab uno pictore uno abſolutæ die dona habent diuiniſſima.2.de Leg. 44. Formæ animantium, earumque rerum,quæ gignuntur e terra,ex elementis ortæ. Acad.q.ed.2.l. 1.20.Innumerabiles pene ſunt formæ figurę que dicendi ſpecie diſpares,genere laudabiles.3.de or.21. Laudationum,ſcriptionum,& hiſtoriarum & ſuaſionum formæ.or.200.Formę vnius & viginti literarum,vel aureæ,vel qualeslibet. de Nat.d.44.Vnde uero ortæ illæ quinque formæ, ex quibus reliquę formantur.de Na.d.1.15.Terribiles formæ nocturno tempore uiſæ. 1.de Diu. 35.Cognitio formarum ex pictura.in Verr. 229.Formarū cuiuſque generis numerus certus. Top.17.Cuius ſimilitudine perſpecta in formarum ſpecie a dignitate tranſitū eſt ad honeſtatē,&c. de Fin.74.Formas qui putat idem eſſe quod partes, confundit artem,& ſimilitudine quadam conturbatus, non ſatis acute, quæ ſunt ſecernenda,diſtinguit. Top. 16. Nolim ſpecierum & ſpeciebus dicere,at formis & formarum uelim. Top.15.In formis aliis dignitas ineſt,aliis venuſtas.1.off.151.In pictis, fictis,cælatiſq. formis.2.de Nat.d. 110.

Formula.

Formula quædam conſtituenda : quam ſi ſequemur in comparatione rerum, ab officio numquam accedemus. 3. off. 24. Hęc eſt enim in ludo cauſarum ſe iç formula, lex peregrinum vetat, &c. de Or. 18. Cauſa ipſa abhorret illa quidem formula conſuetudinis noſtræ, ſed eſt magna. de Opt. 151. formula diſciplinæ plena ac referta. Acad. q. ed. 2. lib. 1. 12. Vbi poaro illa erit formula fiduciæ, ut inter bonos bene agier oportet. Taebatio, lib. 7. 12. 3. Hoc eſt, lex fiduciaria. formula enim pao lege & inſtitutione poſitus. Nota cuiuſque generis & formula. in Or. 41. Plura iudicāt homines odio aut amore, &c. quam veritate, aut præſcripao, aut iuris norma aliqua, aut iudicii formula. de Orat. 124. Formula orationis. pro Flac. 28 formula pacti & conuenti. pro Cęc. 38. Erit autem hæc formula Stoicorum rationi diſciplinęque maxime conſentanea. Off. 56. Aliquem in antiquiſſimam formulam ſponſionis concludere. pro Roſc. Com. 7. Formulam diſciplinæ componere. 1. Acad. 25 Conſtituere formulam quam ſequamur. 3. Off. 24. Præſcriptum aliquod aut formulam exprimere. in Or. 20. Et ad quam eos quaſi formulam dicendi reuocent, intelligant. de Opt. gen. Orat. 148. Formulæ de rebus omnibus conſtitutæ ſunt. pro Roſcio Com. 14. Expreſſæ ſunt publicę a Pręto re formulæ, ad quas priuatalis accomodetur. pro Sext. Roſc. 49. Poſtulationum formulæ vſitatæ. 4. Verr. 104. Teſtamentorum formulæ. 1. de Or. 88. Formularum cantor. 1. de Or. 121. Formulas ſtipulationum & iudiciorum componere. 1. de Leg. 11. Protulit de dolo malo formulas Aquilius. 2. de or. 52. De teſtamentorum iure, de antiquis formulis. de Cl. or. 181. Primum præſcribit, ut quibuſdam in formulis agatur ea res de qua diſſeritur. de Fin. 2. 3. Quod in Iuriſconſultorum includitur formulis. de Cl. or. 190. Vt uos in formulis veſtris, ſic ego in epiſtolis de eadem re alio modo. 13. fam. 46.

Formoſus.

Formoſus & deformis. 1. de Inu. 51. Formoſus & pulcher. 1. de Nat. d. 35. Quotus enim quiſque formoſus eſt? de N. d. 1. 55. virgines formoſę. 2. de Inu. 122. Mulierum nobilium & formoſarum gratia. 6. Verr. 119. Zeuxis illico quæſiuit ab his, qualnam virgines formoſas haberent. 2. de Inu. 122. At mihi formoſior eſſe cylindri forma videtur, uel quadrati, uel coni, uel pyramidis de Nat d. 1. 18 Præbete igitur mihi quæſo, inquit, ex iſtis uirginibus formoſiſſimas, dum pingo id, quod pollicitus ſum uobis, ut mutum in ſimulachrum ex animali exemplo ueritas transferatur. de Inuent. 123. De Zeuxe.

Formoſitas.

Idque poſitum eſt in tribus rebus, formoſitate, ordine, ornatu ad actionem apto. 1. Off. 176. De decoro loquitur.

Formo.

Ex materia, quam fingis formatque effectio. Acad. 4. Atomi formare, figurare, colorare, animare non poſſunt. de Nat. d. 23. Cõſuetudinem partim exercitationis aſſiduitate, partim ratione formare. 1. Acad. 30. Imaginem formare. pro Sext. 14. Orationem formare, eãque uariare & diſtinguere, oratoris eſt. 2. de or. 30. Fingere & formare uerba ut molliſſimam ceram. 3. de or 97. Vnde uero illę quinque formę, ex quibus reliqua formantur? de Nat. d. 6. Parmenides ignem qui moueat terram quæ ab eo formetur, Leucippus plenum & inane. 4. Acad. 21 1. Perinde ut cuique temperatus ſit aer, ita pueros orientes animari atque formari, ex eoque, &c 2. de Diu. 134. Quæ inter ſe diſcrepant, iiſdem pręceptis atque in una inſtitutione formari non poſſunt. 3. de Orat. 20. Verba formari nulla ſimilitudine põt. 2. de Orat. 595. Exercitatione & ſtylo formanda nobis oro eſt 3. de or. 105.

Formatus.

Erant ſigna ex ære complora: in his mira pulchritudine ipſa Himera in muliebrem figuram, habitumque formata, &c. 4. Verr. 60. In animis noſtris deorum notiones formatæ. 3. de Nat. d. 21. In animo ea formata habemus, quę numquam uidimus. 2. de Diuinat. 105.

Formica.

Formica anteponenda pulcherrimæ urbi, quod in urbe ſenſus ſit nullus, in formica non modo ſenſus, ſed etiam mens, ratio, memoria 3 de Nat. d. 28.

Formido.

Formido, eſt metus permanens. Toſc. 4. 16. Formido quid poſſit. 2. ad Her. 34. In uita formido improbis poſita. 3. in Cat. 80. Subita & improuiſa formido. de Prouinc. Conſ. 35. Forſiã quæretis, qui iſte terror ſit, quæ tanta formido. pro Sext. Roſc. 19. Vidi hominem XIIII. Calend. Feb. plenum formidinis. Attic 9. 381. 2. Rationis ignoratio finxit inferos, eaſque formidines, quas tu contemnere non ſine cauſa uidebare. Tuſc. 1. 19. Alias terriculamẽta, Græce μορμολυκεῖα. fugæ & formidines. Att. 8. 166. 2. Horribiles formidines ex ignoratione rerum exiſtunt. 1. de Fin. 97. Aut quia quaſdam poſt mortem formidines extimeſcãt. de Fin. 5. 28. Minas iactare, formidines opponere. pro Quint. 26. Incommodorum formidines atque exempla periculorum proponere. 7. Verr. 18.

Formido.

Ἀνάπτυγμα, formido. 3. ad Q. fr. 18. 4. Huius inſidioſa clementia delectatur, illius iracundiam formidat. Att. 234. Vnus inuentus eſt, qui id auderet quod omnium fugiſſet & formidaſſet audacia. Ant. 172. Neque prius formidare deſinam, quam, &c. epiſt. 120. Iracundiam alicuius formidare. Att. 9. 169. 3. Formidare omnia. de Fin. 75. Quo etiam ſatietas formidanda eſt magis. Orat. 212.

Formidoloſus.

Horribilis & formidoloſus locus & conſeſſus. pro Clu. 4. Illud, illud eſt capitale, illud eſt formidoloſum, &c. 4. in Verr. 54. Formidoloſum bellum. in Piſ. 45. formidoloſum tẽpus. 7. Phil. 221. Dubia & formidoloſa tempora. 7. Verr. 1. Ad bellum maximum, formidoloſiſſimumque pro Conſule mitteretur? pro Lege Manil. 43.

Formidoloſe.

Formidoloſe aliquid agere. pro Sext. 34.

Formidatio.

In ſuaſione autem, aut ſpem, aut formidationem deliberantis. in Part. 7.

Formoſitas, formoſus, formula, *Vide Forma.*

Fornax.

Sunt quędam beſtiæ, quæ apparent in ardentibus fornacibus ſæpe uolantes. 1. de Nat. d. 144.

Fornix.

Fornix Fabii. 2. de Orat. 148. Huius fornix in foro Syracuſis eſt, in quo nudus filius ſtat. 4. Verr. 109. Non debebit præſtare quod fornix uitii fecerit. in Top. 10. Fornicis ſimilitudo in ſphęra ineſſe non poteſt 3. de Or 89. Videt ad ipſum fornicem Fabianum in turba Verrem 2. Verr. 12. Vt ædes, intercolumnium, fornicem, &c. ad Her. 21. Fornices cęli. 3. de or. 88. Demittere caput ad fornices Fabii. 2. de or. 149.

Fornicatus.

Omnibus eſt ius parietem directum ad parietem communem adiungere, uel ſolidum, uel fornicatum. in Top. 10.

Fors.

Fors eſt, cum ſic aliquid cecidit, ſic euenit, ut uel non cadere atque euenire, vel aliter cadere atque euenire potuerit. Diu. 2. 11. Fors in aliquibus rebus pluſquam ratio poteſt. Att. 24. 308. 8. Sit ſane fors domina campi. in Piſ. 2. Sed hæc ut fors tulerit. Att. 7. 133. 4. Eundum : ut quemcumque fors tulerit caſum, ſubeam potius cum iis qui dicuntur eſſe boni, quam uidear a bonis diſſentire. Attic. 8. 145. 4. Sed de illa ambulatione fors uiderit, aut ſiquis eſt, qui curet. deus. Attic. 4. 29. Sed hæc fors uiderit ea quæ talibus in rebus plus quam ratio poteſt. Attic. 14. 308. 8.

Forte.

Forte euenit, ut in Priuernati eſſemus, &c. de Or. 229. Quid eſt tandem quod caſu fieri, aut forte fortuna putamus? 2. de Diu. 24. Siquis ueſtrum Iudices, aut eorum qui adſunt forte miratur. 1. Verr. 1. Ne forte hoc magnum ac mirabile uideatur. 2. de Or. 203. Ne forte me in Græcos tam ambitioſum factum eſſe mirere. Quint. frat. 1. 2. 5. Niſi forte illud, &c. de Nat. d. 58. Cum caſu diebus iis, &c. Puteolos forte ueniſſem, cũ, &c. pro Planc. 273. Vereor, ne nihil ſim tui niſi ſupploſionem pedis imitatus, & pauca quædam uerba, & aliquem ſi forte motum. 3. de Or. 27.

Forſitan.

Forſitan quiſpiã dixerit, num ne igitur, &c. Maior ars aliqua forſitan eſſet requirenda. de Or. 125. 8. quęratis, &c. ad Att. 190. pro Sext. Roſc. 19. 8. cum locupletiore ſcriberem. ep. 113.

Fortaſſis.

Sed ego fortaſſis uaticinor, ut hæc omnia meliores habeant exitus. Cæl. lib. 2. 15. 18.

Fortaſſe.

Fortaſſe dices, Quid? ergo hæc in te ſunt omnia. 1. Verr. 22. Quod eſt igitur mihi triſte conſilium, ut diſcederem fortaſſe in aliquas ſolitudines? ep. 26. Græculus otioſus & loquax, fortaſſe doctus. 1. de or. 51. Elegit ex omnibus Iſocratis libris uerſus fortaſſe

taſſe triginta Hieronymus.Or. 215. Puerum inquies fortaſſe ſatuum,& non grauem,& non continentem. Att.6. 117.3.Raras tuas quidem, fortaſſe non perſeruotus, ſed ſuaues accipio literas.2.fam.22.Et fortaſſe cum Romę a iudiciis forum refrixerit, excurremus menſe Septembri,&c.Att.t.Habes epiſtolam verbo ſiorem ſ.quam velles,&c.Mario,l.7.3.19.

Fortis.

Ego autem cum ſciam, quam ſis fortis,uehementius eſſe quiddam ſuſpicor,quod te cogat cedere,& propemodū infringat:&c. 7.Att.8.Qui fortis eſt,idem eſt fidens.Tuſ.3.12. Neceſſe eſt qui fortis ſit,eundem eſſe magni animi.Tuſc.3.13.fortis,dolorē ſummum malum iudicans,eſſe nullo modo poteſt. Off.1.9. Adoleſcens bonus & fortis.5.Verr.52.fortis & magnus animus. 1.Off. 71.fortis animus ſine cōſtantia nullus.ad Brut. 50. 10 ep.Bruti. Fortis & uirilis inflexio laterum. 3.de Or. 122. Oratio fortis, acris,uehemens.Or.125.Fortis & uirilis oratio. 1 de or.118.nō enim ſemper fortis oratio quæritur,ſed ſæpe placida,ſummiſſa, lenis,quę maxime commendat reos.2.de or 98. Vir fortis & animoſus,& acriter morti ſe offerens.pro Mil.119. Conſtans & fortis uir.de Cl. Or.60.fortis uir ad pericula. pro Fonteio,28. Vir fortis & acris animi magniq. pro Sext. 12.Quod umquam eorū in Repub. forte factum extitit? Attic. 132. Forte & uehemens dicendi genus.3.de or.19. Fortis & conſtantis animi eſt nō perturbari in rebus aſperis.1.off. 114. Fortem animum habere.6.fa. 37.forti atque magno animo eſſe.6.fam.17. Forti animo mortem eius tuli.15.fam.49.in ep. Caſſ. Si non æquo animo ac forti feras.6.fam.57. fortes & magnanimi ſunt habendi,non qui faciunt,ſed qui propulſant iniuriam.off.1. 93.Fortium virorū memoria honore deorum immortalium conſecrata. 3.de N.d.35. Viris fortibus,quorum opera eximia in rebus gerendis,extitit, honos habitus eſt.pro Sext.Roſc.41. Fortes non modo fortuna adiuuat, ut eſt in vetere prouerbio, ſed multo magis ratio, quæ quibuſdam quaſi præceptis confirmat vim fortitudinis.Tuſc.2. 8.Hoc loco Caſſius fortibus ſane oculis matrem ſpectare. Att. 242.fortibus oculis ſpirans Martem.Atti. 15.326.2.Ex quo fit vt animoſior etiam ſenectus ſit, quam adoleſcentia & fortior.de Sen.65.Quid eſt temeritate,fortius?de Nat.d.1.1.Fortiores ſumus ad Brut. 19. Ideſt, animo fortiori.fortiſſimus adiutor.pro Domo ſua,25.Contra audaciam fortiſſimus uir. pro Roſc.Am. 52.Vir fortiſſimus & innocentiſſimus S.Peduceus. in Ver.136. Acerrima & fortiſſima Pop.Romani recuperandæ libertatis cupiditas imminuta & debilitata eſt.12.Phil. 323.Magnitudinem fortiſſimi viri deſiderare.pro Mil.52.fortiſſimo animi impetu, pleniſſima & maxima uoce,ſumma contentione corporis. 3. de or.18.Dictæ ſunt a principibus acerrimæ & fortiſſimę ſententię. 3.in Cat.58.Quod doleo viris fortiſſimis accidiſſe.Att.127.

Fortiter.

Accipere & fortiter aliquid.Att.15.38. Libere & fortiter ſalutem alicuius defendere.ad Cornificium,lib.12.18.1.Conſtanter & fortiter diſputare. de Prouinc. Conſ.34.Animo magno, fortiter,excellenterque facere aliquid.1.off. 89. Animoſe & fortiter non ſolum,ſed conſiderate etiam, ſapienterque facere aliquid.4.Phil 155.Fortiter aliquid facere in re militari. 7. Ver.3. Fortiter ferre aliquid.11. Phil. 194. Fortiter & ſapienter, quidquid acciderit,ferre.Att.14.309.8.Quem ego meum caſum fortiter ferre uiſus ſum.de Sen.77.Cum hoſtibus fortiter bellum gerere. pro Flac.70.Quemuis euentum fortius feram, quam hunc dolorem. Atticum, 139. Fortiſſime perſeuerat iniuriam facere. pro Quint. 16.

Forticulus.

Quamuis idem forticulum ſe in torminibus & in ſtranguria ſua præbeat.2.Tuſ.79.

Fortitudo.

Fortitudo,eſt animi affectio, legi ſummę in perpetiendis rebus obtemperans.Tuſc.4.42.fortitudo,eſt rerum magnarum appetitio,& rerum humilium contemptio, & laboris cum utilitatis ratione perpeſſio.3.ad Her.94.& 185. Fortitudo, eſt conſeruatio ſtabilis iudicii in iis rebus,quę formidoloſæ uidentur,ſubeundis & repellendis.Tuſc.4.42. Fortitudo, eſt laborum dolorumque contemptio.Off.3.161.fortitudo,eſt ſcientia rerum formidoloſarum,contrariarumque perferendarum,aut omnino negligendarum, conſeruans earū rerū ſtabile iudicium.Tuſ. 4.41. Fortitudo,inquit Chryſippus,eſt ſcientia perferendarum rerum, uel affectio animi in patiendo ac perferendo ſummæ legi parēs ſine timore.Tuſc.4.42. Fortitudo,eſt conſyderata periculorum ſuſceptio, & laborum perpeſſio. 2. de Inu. 242. Iam tibi aderit princeps fortitudo,quæ te animo tanto eſſe coget,ut omnia quę poſſint homini euenire,contemnas,& pro nihilo putes. Tuſc.2. 32.fortitudo in laboribus periculiſque cernitur. de Fin. 5. 62. fortitudo quibus in rebus cernatur.Part. 41. Non igitur deſideras fortitudo aduocatam iracundiam:ſatis eſt inſtructa,armata, parata per ſeſe.Tuſc. 4. 41. Venientibus malis obſtat fortitudo. in Part.41.Sed quoniam ab hoc ordine non fortitudo ſolum,ue rumetiam ſapientia poſtulatur, &c. 13. Phil. 146. 1. off.90.& 3. 161.Quæ eſt enim alia fortitudo, niſi animi affectio cum in adeundo periculo, & in labore ac dolore patiens, tum procul ab omni metu?Tuſc.5.31.Neque enim eſt illa fortitudo, quę rationis expers eſt.Tuſ.4 40.Viri propria maxime eſt fortitudo,cuius munera duo maxime ſunt,mortis doloriſque contemptio. Tuſ. 2.38.Vide,ne fortitudo minime ſit rabioſa, ſitque iracundia tota leuitatis.Tuſc.4.40.fortitudo robuſta & ſtabilis. Tuſc. 4.40. fortitudo,cuſtos dignitatis.Tuſc.2. 30. In periculis fortitudo, negotiis labor.pro L.Man.20.fortitudinis comites ſunt, magnitudo,animi,grauitas,patientia,rerum humanarum deſpiciētia. Tuſc.2.28.fortitudinis cos,iracundia. Acad.q.ed.1. lib. 2. 126. Quocirca nemo qui fortitudinis gloriam conſecutus eſt, inſidiis & malitia laudem eſt adeptus.off.1.89.Hoc ſentire,prudentiæ eſt,facere,fortitudinis:ſentire vero & facere, perfectæ,cumulatæque uirtutis.pro Sext.22. Non eſt uehementius ſeueritatis ac fortitudinis inuidia, quam inertiæ ac deſidię pertimeſcenda in Cat.103.Fortitudinis partibus quomodo vtendum in deliberando.3.ad Her.96.Magnitudinis animi & fortitudinis propriū eſt,nihil,extimeſcere,omnia humana deſpicere, nihil quod homini accidere poſſit intolerandum putare.off.3. 135. Fortitudinem in feris ineſſe ſæpe dicimus.off.1.75.Fortitudinem definiūt Stoici eſſe uirtutem propugnantem pro æquitate. off.1.89.Fortitudinem imitatur audacia. Part. 43. fortitudinem omnem in dolore,aut in labore, aut in periculo ſpectari. 3. de Natu.d.51. Fortitudines domeſticæ non ſunt inferiores militaribus, in quibus plus etiam, quam in his operæ ſtudiique ponendum eſt Offic. 1. 118.

Fortuna.

Quid eſt enim aliud ſors,quid fortuna,quid caſus, quid euētus,niſi cum ſic aliquid cecidit, ſic euenit,ut uel non cadere atque euenire,uel aliter cadere atque euenire potuerit?2.de Diu. 11.Nihil tam contrarium rationi & conſtantiæ, quam fortuna. Diu.2. 14. Conſtituit aliquem mearum ineptiarum teſtem fortuna. 1.de or. 56. Cum ad eos impetum ſuum fortuna conuerterit.Tuſc. 3. 62. Hos ad magiſtros, ſi qua te fortuna Cato cum iſta natura detuliſſet,non tu quidem eſſes,&c.pro Mur. 139.Neque enim eiuſmodi partem Reip.geris, in qua fortuna dominetur,ſed in qua pluſimum ratio poſſit & diligentia. 1.ad Q.fr.3. Fortuna efficit multa improuiſa nobis propter obſcuritatem ignorationemque cauſarum.Aca.44.Elargitur res fortuna.Lēt. lib.1.5.8.Fortuna mihi proprium conſilium extorſiſſet. 10.fam. 78.in ep.Lepidi.Si fortuna me non feſellerit. 10. fam. 13.in ep. Planc.Quo minus multa pareat in eorum uita quæ fortuna feriat.Off.1.103.fortuna ſuis cuique fingitur moribus.Parad.43. Hæc igitur ipſa fortuna ceteros caſus rariores habet.Off.36.Maximam uim habet fortuna.in Parad. 3. In utroque eandem habuit fortuna poteſtatem,ſed uſa in altero eſt.Tuſc.1.69.Nam ad huc & factum ſuum probatur, & ut in tali re fortuna laudatur. ep.54. Vt fortuna poſtulabat. 5.fam. 10. Regit fortuna uitam,nō ſapientia.5.Tuſc.19. fortuna reſpondit meis optatis.2.famil. 2. fortuna amica varietati,conſtantiam reſpuit.de Na.d.2 31 fortunam culpam horum omnium malorum ſuſtinet.15.f.42. Quis hoc non uidet? quod fortuna, quæ dicitur cæca, videt?in Ant. 248.fortuna hæc uiderit:quoniam ratio non gubernat. 14.Att. 85.fortuna hæc uiderit: quoniam conſilio non multum vti licet.6.Att. 38. Fuit profecto quibuſdam ſummis uiris quædā ad res magnas bene gerendas diuinitus adiuncta fortuna. pro Pompeio,13.Fortuna dubia alicuius.13.fam,36.Non ſolum ipſa fortuna cęca eſt:ſed eos etiam plerumque efficit cæcos,quos complexa eſt.de Amic.49.Par dignitas ad conſulatus petitionem,diſpar fortuna prouincialium negotiorum, in hoc & in illo fuit. pro Mur. 134 Quinetiam illa ipſa rerum humanarum domina fortuna,in iſtius ſe ſocietatem gloriæ non offerri,tibi cedit. pro Marcello,4.Fortuna excitata,iacens,inclinata.1.fam.19.Fatalia fortuna.pro Sext.13 Fortuna ferenda, pręſertim quę abſit a culpa.6.fam.2. Sedulo, inquam,faciam.ſed fortuna fortis.de Fin. 3.13.fortunatior fortuna.2.de Diu.131. fortuna, ut in ſecundis,fluxa,ut in aduerſis,bona.ad Brut. 21. Fortuna in armis quātum poſſit pro Mar.3. Fortuna in purgatione quomodo excuſanda aut refellenda.2.ad Her.58. Fortuna in viris fortibus multū poteſt.pro L.Man.33.Orat uos, ut ſe aliquando ſi non integra fortuna,at afflicta,patri ſuo gratulari ſinatis. pro Syl.184.Indignaiſſi ma

digniſſima fortuna.poſt red.ad Quirit. 5. Mala & afflicta fortuna.ep.11 Quãto melior tibi fortuna petitionis data eſt,quã C. Cælio?de Petit.206.Alicuius miſera, multũq. iactata fortuna. pro Clu.19.Proſpera & aduerſa fortuna.3. de N.d. 129.Proſpera,æquabilis,perpetuaque fortuna. poſt reditum in Senatu, 1. Secunda fortuna.de haruſp.reſp.50.Seiungi non poteſt fortuna ab inconſtantia & temeritate.3. de Nat.d. 84. Si ſecuta fuerit, quæ debet,fortuna,gaudebimus omnes.ad Brut.50.in ep.Bruti Illud quæro quæ fuerit tanta fortuna, quis iſte tantus caſus, ut,&c.de Nat.d.19. Quam vaga volubiliſque fortuna, quam varia vitæ commutabiliſque ratio?pro Mil.51. Fortuna varia. de Fin.2.8.Fortuna volucris.pro Syl.68. Belli fortuna.Bruto, 10. 2. Conditio atque fortuna hominum infimi generis. pro Mil. 119.Eſt autem infima conditio & fortuna ſeruorum. Off.9.Eſſe infęlicẽ,fortunæ eſt:eſſe deteriorem, improbitatis.de Prouinc. Conſ.7.Fortunæ malæ deteſtateque ara Romæ Exquiliis.2. de Leg.29.Fortunæ deſcriptio Pacuuii. 2.ad Her.71.Fortunæ diſcrimen in morte tolli,ut ſint omnia locupletibus cum plebe cõmunia,maxime e natura eſt.2.de Leg.55. Fortunę hyems.4.ad Her.127.Fortunæ impetum ſuperare non poſſent, quemadmodum nec gubernatores optimi vim tempeſtatis .1.ad Quint.fr. 4.Fortunæ iniuria.de Nat.d. 1.7. Caduca hęc ſemper eſſe duxi, non virtutis & ingenii, ſed fortunæ & temporum munera:quorum ego bonorum non tam facultatem umquam & copiam expetendam putaui,ſquam in utendo rationem, & in carendo patientiam pro Domo ſua, 142. Muneribus fortunæ ampliſſimis ornari.de Prou.Cõſ.28. Mulieres omnis fortunę ac loci.in Piſ. 90.Poteſtas fortunæ in aliquos prorogata. Q.fr.1.1.7.Fortunæ periculum facere.5.Phil.174.de Prouinc. Conſul. 28. Hoc eſt, alea ludere.Fortunæ telis propoſita uita noſtra.5. fam.44.Propria fortunę varietas.2.de Diu. 164. Fortunæ nulla vis tu ſapiẽtem.Tuſc.3.43.Ne vim fortunæ ſtultitia cõtempſiſſe videamur in Ant.259. Fortunæ uiciſſitudines etſi nobis optabiles in experiendo non fuerunt,in legendo tamen erunt iucundæ. 5.fam.3. Fortunæ grauiſſimo percuſſus vulnere. Acad. q. ed.2.l.1.8.pro, maxima calamitate affectus. Committere ſe timidius fortunæ. Att.10.173.11.Fortunę ſunt committẽda omnia. 10.Att.5.Fortunæ dandus eſt locus:cedendum ex Italia, &c.11.fam.2.in ep. D.Brut.Fortunæ obſequi.10.ad Att.28.in ep.Cæſaris.Fortunę ſuccumbere.9.fam. 20. Fortunã tuam ab omni periculo abeſſe. 14.ad Attic.23.in ep. Ant. Ad proſperam aduerſamque fortunam qualis ſis nihil intereſt.de N.d.78. Vœlia ad caſum fortunamque belli.pro Font. 283. Cum imperatorem ad communem imperatorum fortunam defendendam excitarem. de Orat.126. Fortunam ipſam anteibo fortunis meis. Tuſc. 4. 56.ea Trabea. Fortunam inſanam eſſe & cæcam & brutã perhibent philoſophi, ſaxoque inſtare globoſo prædicant volubili .ad Her. 13.En cur reges cæteri ſtabilem eſſe ſuam fortunam arbitrentur.pro Sext. 16.Gaudeo tuam diſſimilem fuiſſe fortunam.ep.8. Ferre pulcherrime ſecundam fortunam & aduerſam.ep. 31. Fortunam frangi ab animo firmo,tamquam fluctum a ſaxo.9.fam. 38. Quid melius,quam fortunam exiguam interuenire ſapienti?Tuſc.5.20. Fortunam miſerorum non inſectari. ad Brutum, 9. in epiſtola Bruti.Fortunam & laudare ſtultitia, & vituperare ſuperbia eſt. 2.de Inu.253.Fortunam alicuius leuare.5.fam. 50. Fortunam a deo petendam,a ſeipſo ſumendam eſſe ſapientiam. 3. de Nat.d. 66.C.Marius ſubiit indigniſſimam fortunam præſtantiſſima gloria ſua Poſtquam.199.Fortunam vitare nemo poteſt.9.fam.25. A fortuna excitata ad inclinatam & prope iacentem deſciſcerẽ. 2.fam.29.Omnia ſumma conſecutus es fortuna comite, virtute duce. 10.fam.4.Caſu & fortuna aliquid cõtingere. 2. Off.63.Interpretes reſponderunt eum clariſſimum Græciæ diuturna cũ fortuna fore de Diu. 88. Et ſi quem dignum fortuna quam ampliſſima putant.Off.2.28.Graue eſt, cum ſuperior factus ſit ordine,inferiorem eſſe fortuna.13.fam. 10. Ea fortuna quomodo argumentatio naſcatur. 2. de Inu. 141. Saluſtius bis ad iudicis ſubſellia attractus,extrema fortuna ſtetit.in Sal 274.In caluſ ſũt atq. fortuna bona corporis,& quæ extra corpus ſunt. 5.Tuſ.38. Solatia quæ cæteris,ſimili in fortuna non defuerunt.ep.204.In alia fortuna eſſe.14.fa.19.In fortuna aliqua eſſe. 6.ſ.16.Magnã vim eſſe in fortuna in vtramque partem, vel ad ſecũdas res,vel aduerſas,quis ignorat?Off.2.25. Poſitum in fortuna omne conſilium.Att.14.314.5.In fortuna quæ cernenda. Part.21.In fortuna quid quæritur.1.de Inu.52.Ciuis qualis,& prudẽtiſſimus, & fortuna optima eſſe debet.Att.273. Lãpſaceni Romanorũ cõditione ſocii,fortuna ſerui.in Ver.92.Fortuna ſuffocãte.10.f.10.

Fortuna, *ſiue Fortunæ.*

Afflicta alicuius fortuna. pro Syl. 28. Cõmunis propinquis plerumque fortuna.1.Off. 84.pro Mur.44.Integra fortuna.pro Syl.67.Cõditio & fortuna hominum infimi generis pro Mil.71. Sępe enim in quibuſdam aut animus abiectior eſt, aut ſpes amplificãdę fortunæ fractior.de Amic.52.Fortunæ bona quæ ſint. 2.de Or.25.Fortunæ bona veram laudem non habent. 2. de Or. 186. In fortunæ bonis Craſſus ſe uinci æquo animo ferebat. 2. de Or.25.Fortunæ reſtitutio.4.Att. 1. Spoliatam fortunam alicuius conferre cum florẽte alterius.in Piſ.29.Aſclepiades fortuna egens,vita turpius.pro Flac.153. Fortuna illi florentiſſima, nos duriore conflictari uidemur. 10.Att.8.Infima fortuna homines.5.de Fin.94.Pecunia fortunæque alicuius . pro Sext. Roſc. 19.Ampliſſimæ fortunæ.7.Ver.15. Tum enim propter Reip.calamitates, omnium poſſeſſiones erant incertæ:nunc deum immortalium benignitate,omnium fortunæ ſunt certę.pro Com. 20.Defenſor fortunarum alicuius.1. Verr. 11. Fortunarum naufragium.pro C.Rab.19.Plenus fortunarũ. 1. Tuſc.130.ideſt,bonorum & pignorum. Nihil tibi deeſſe arbitror ad tuas fortunas obtinendas.ep.52. Secundas fortunas admittere, & in aduerſis ſine vllo remedio permanere. pro Syl.50.Fortunas alicuius cõturbare.2.fa.46.in ep.Cæl.Defendere fortunas noſtras per aliquem,cuius fides eſt nobis cõgnita. 1. Verr. 11. Dimiſit moriẽ fortunas ſuas Craſſus.1.Tuſc.19.In fortunas alicuius impetum prædonum fieri.Marcel. 4. 7. 15. Lugere fortunas meas bonos virus malui,quam ſuis deſperare poſt red.in Senatu, 30.Obtinere fortunas.Marcel.4.7.9.Ad quę recuperanda, per fortunas incũbe.Att.49. Ne prouincia nobis prorogetur per fortunas,prouide.Att.73.Per fortunas illud pręmuni quęſo,ut ſimus annui. Att.37.Per fortunas tuas,per liberos te oro.8. fam. 45.in epiſt. Cęl.5.Att.18.& 25.Domum & fortunas relinquere. ad Caſſiũ, l.12.6.1.Itaque ſi quis mihi erit aditus de tuis fortunis. ep.87. Fortunis omnibus aliquem euertere.1.Verr. 12. Frui dignitate tua & fortunis licebit.Torquato,lib.6. 2.4. Imminebat tuus furor omnium fortunis & bonit.pro Domo ſua, 218.In ampliſſimis fortunis occidere. Tuſc. 1.71. Honoribus ampliſſimis fortuniſque maximis ornatus Imperator.Bruto, 18.3.Pro fama & fortunis decernere.2.de Or. 110. Succurrere ſaluti fortuniſque omnibus.pro Rab.perduel.reo,1.

Fortuno.

Tuum patrimonium dii fortunent.Curioni,l.2.2.2.Maxima ſum lętitia affectus,cum audiui Conſulem te factum eſſe,eumq. honorem tibi deus fortunare uolo.Marcel.15.29.& 30.

Fortunatus.

Fortunatus & potens.2.Off.101. Exitus alicuius fortunatus. de Cl.Or.184.Scapas fortunatus & nobilis hõ.2.de Or.191. pro Quint.54.Reſpublica fortunata. 2. in Cat. 29. Qui ſenem fortunatum eſſe dixit. Tuſc.202. Comitatu nobilium iuuenum fortunati quidam.de Sen.26. Integrorum & fortunatorum promiſſa pro Mur 47.Fortuna fortunatior.2.de Diu. 131. Nihil nobis eſt fortunatius.ad Q.fr.316.

Fortunate.

Neceſſario ſequitur omnes ſapientes ſemper fęlicites, abſolute,fortunate vincere.3. de Finib. 40. Fortunate beateque uixiſſe. Brut. 165.

Fortuitus.

Fortuitus quidam atomorum concurſus.de N.d.1. 46.1.Tuſ. 37.Fortuita atomorum concurſio . Acad. 4. Fortuita concurſio corpuſculorum.Acad.q.ed.2.l.1.4.Fortuitã oratio.1.de Or.73. Pugna fortuita.1.Acad. 9. Vt illud neſcio quod non fortuitum, ſed diuinũ videretur. Marin,l.7. 14.Boni fortuiti quippiam nacti ſumus.3.de Nat. d. 116. Ex his factum eſſe mundum concurſu quodam fortuito.de Nat.d. 89. Quæ fortuita ſunt, certa eſſe non poſſunt.Diu.2.28.Rerum fortuitarum cõcurſio.in Top.39. Rerum fortuitarum nullam eſſe præſenſionem. Diu.l.2.14.

Fortuito.

Itaq. & Herodotus, & eadẽ ſuperiorq. ætas numero caruit, niſi quãdo temere ac fortuito.in Or.107.Nec mihi ipſi hoc accidit fortuito.Tuſc. 1.82.Cũ,ut ſit,fortuito dicerent, &c.Or.214. Fortuito ſępe aliquid concluſe apteq. dicere. in Or.102.Non repentina aliqua voluntate,neq. fortuito incidere ad aliquid agẽdũ Licinio,l.5.8.7. Incidere fortuito in aliquẽ ſermonem.1.de Or.55.Siue hoc ita ſit fortuito.5.de Fin.57.2.de Diu. 57. Caſu aut fortuito futurum quid ſit ſcire. 2. de Diu.27.Paucas tribus non certa conditione iuris, ſed ſortis beneficio fortuito ad uſurpandam libertatem vocare.con.Rul. 69.

Fortuitu.

Caſu & fortuitu nauis in portum incolumis delata eſt . 1. de Diu.203.Temere,fortuitu,inconſiderate,negligenterque facere aliquid.1.

aliquid. 1.Off.144. Aliquid caſu & fortuito factum eſſe.de Diu. 207.fortuitu & immoderate mouebatur animal.de Vniuerſ.61. Quod verbum tibi non excidit,vt ſæpe fit, fortuitu ſcriptū,me dilatum,cogitatum attuliſti 10.Phil. 272.

Forum.

Forum Aurelium.1.in Cat.17.Forum Cornelium. 12.fam.9. Forū mutū.poſt red.in Senat.5.Forum Voconii,a foro Iulii quattuor & viginti milia paſſuum abeſt.10.f.34.in ep Planc.Ad forū ſtipati gregibus amicorū deſcēdimus.1.Att.56.Qui te forū Tarſi agere,ſtatuere,multa decernere,iudicare diceret. Ap.l.3.14.Forum agere ſoliti erā Laodiceæ Cibyraticū & Apamenſe.5.Att. 30,& 30.Attingere forum.ad Caſſiū,l.15.16.7.Licinio,l.5.8.8. Iura Siculorū quæ habēt, ne extra ſuū forū vadimoniū promittere cogantur.in Verr.255.Gladiatores in nouiſſimos pro expectata ædilitate ſuppoſitos, cū ſicariis e carcere emiſſis ante lucē in forū immittas?pro Sc21.In forū venire.13.f.32. Quod me in forū vocas,eo vocas vnde ēt bonis meis rebus fugiebā. Att.12.242. 5.Age vero ſemper forū,ſubſellia, roſtra,curiāq. meditaris,&c. 2.de Or.17 i.cauſas ciuiles,publica iudicia, cōciones & opiniones in Senatu dicēdas.Forum urgere.9 f.33. De foro ſublata fides.2.de L.Agr.23.Quid mihi cū foro ſine curia? 12. Att.27.In foro combuſtus,laudatuſq. miſerabiliter.14.Att.13.In foro medio,maximo cōuētu dixi pro illo.2.ad Q.fr.11.In foro florere. Acad.q.ed.1.l.2.1.Alterū,quod remoto foro, cōcione,iudiciis, Senatu, ſtatuiſti oratorem in omni genere ſermonis & humanitatis eſſe perfectū.1.de Or.19. Circū omnia fora aliquē ſectari. 4.Verr.122.2.Clodius pharmacopola circumforaneus,qui properaret, cui foca multa reſtarent, ſimulatque introductus eſt, rem conficit. pro Clu.30.

Forenſis.

F.cōſalutatio perhonorifica.2.Att.43.F.opera.Aca q.ed.1.l. 2.7.in Piſ.50.Iudicialis & forēſis oratio. in Or. 97.F. quæſtus. pro Clu 81.F rhetorica.2.de fin.29.Forenſe dicendi genus.Off. 1.5.Forenſe,concertatoriū, & iudiciale genus nō tractauit Thucydides.de Cl.Or.158 F.latrociniū in Piſ. 7.Forēſem laborem antea pp ambitionē ſuſtinebā.1.Att.51.Forēſi labore iactari.3. ad Q fr.29.Sic ego ſublatis iudiciis, amiſſo regno forenſi,ludū quaſi habere cœpi.9.f. 43. Suus io quodā forenſi ſplendore, fructū domeſticū nō habent.1.Att.55.Cato locos graues ex philoſophia tractabat,abhorrētes ab hoc vſu forenſi & publico. in Parad.1.1.de Leg.12.F.cauſæ.3.de N.d.12.F.litteræ.2. Off 5.Forenſia parricidia.6.Phil.207 Gratia mea ſi viarē in oībus publicis,priuatis,forēſibus,domeſticis,tuis,amicorū,hoſpitū clientiū tuorū negotiis,ot quoad eius fieri poſſit, &c. Licinio,l.5:8.17. Ego vero cū forēſibus operis,laboribus,periculis, nō deſeruiſſe mihi videor præſidium,in quo a Popu.Roma. locatus ſum.li.1. de fin.8.

Foſſa, foſſio. *Vide Fodio.*

Fotus, *Vide Foueo.*

Fouea.

Bellua,quę quoniā in foueam incidit,obruatur.in Ant.193.

Foueo.

Vectenū,vt ſcribis,& Faberiū foueo. Att.244.Aues cū ex ouis pullos excluſerunt,eos pennis fouent, ne frigore lædātur.2. de N.d.195.Nā dū illud tractabā,quaſi fouebam dolores meos.12. Att.20.Inimicū meū ſic in manibus habebāt,ſic fouebāt,ſic oſculabant ep.12.Fouebis amorē eius in nos.3.ad Q.fr.6.Aliquem nō modo fouere,ſed & illi pecuniā dare.Att.11.20.& 1.ad Q. fr.55. Senſus hominum fouere, delinire animos. pro Mur. 67. Hortēſius per Pomponium tibi fouendus eſt.ad Quint.fr.304.

Fotus.

Quinetiam anatum oua gallinis ſæpe ſupponimus, ex quibus pulli orti primum aluntur ab iis, vt a matribus, a quibus excluſi fotique ſunt. 2. de Nat. d.93.

Fomentum.

Hęc ſunt ſolatia,hæc fomenta ſummorum dolorum. 2.Tuſc. 61.Fortitudinis fomentis dolor mitigari ſolet. 2. de Finib.79.

Fractus, fragilis,fragilitas, Fagmentum, *Vide Frango.*

Frænum.

Si frænū momorderis,peream, ſi te oēs quotquot ſunt,conantē loqui ferre potuerūt.Brutus ad Cic.l.11.38.Hoc eſt, ſi ut cūq. ſignificaueris te ſeruiturē iniquo aīo ferre. Frænorū, ſparorū,pilorūq. multitudo. p Mil.47.Alteri ſe calcaria adhibere, alteri frænos.de Cl.Or.107.Iniicere alicui frænos furoris.13. Phil.318. Equus,equa,q frēna recipere ſolet.Part. 223. frænis alter eget, alter calcaribus.6.Att.11.Iſocrates dicebat ſe calcaribus i Ephoro,contra autem in Theopompo frænis uti ſolere.3.de Or.21.

Frēno.

Cum eius animum ad perſequendum non negligentia tardaret,ſed conſcientia ſceleris, auaritiæque ſuæ frænaret. 5. Verr. 111.Ego Clodius furores,quos nullis legibus frænare poteramus hoc ferro a ceruicibus repuli. pro Mil. 116.

Frango.

Vis quæ ſummas frangit infirmatque opes. pro Rab.Poſt.18. 6.f.44.Oua frāgit alterius miluus & coruus.2.de N d.187.Scæuola paululum requieſcit,dū ſe calor frāgit. de Or.1.138.Sin tanta mala frangūt.ep.53.Hominis furorē & petulantiā fregi.in Piſ.24.pro Mil.26.fregi hominē.2.Ar.4 Primus ego leges Antonianas fregi.Lētulus Cic.12.14. 19. fregiſti ceruices in carcere ipſi Vectio.in Vatin.21. Eaq adeptus es adoleſcent, multis inuidentibus,quos ingenio,induſtriaq. fregiſti.ad Plāc. l. 10.3. 5.Viriatus Luſitanus, quem C. Lælius fregit & comminuit. 2. Off.57.C.Pontinius ortū repente bellū Allobrogū prælio fregit,eoſq. domuit.de Prouinc.26.fregit hoc meū conſiliū.4 f.13. Qui hoſtiū fregerunt furorem.in Ant.192. Quod illam ſententiā Bibuli de tribus legatis pridie eius diei fregeramus. 1.fa.8. Prætorē tu accuſas:frāge ceruicē.7.Ver 87.in Vatin.21 Frāgerē tā ipſe me,cogerēq. illa ferre toleranter.4.f. 22. Quis nō frāgeret eorū libidines,niſi,&c.3.de L.26 Frāgere & abiicere aliquē. Planco,l.10.12 10 aliquē ipſa auctoritate.Tuſc. 1.41.10.fa.27. Iudicio aliquem nō vi ſuperare.poſt red.in Senatu, 16.Patiētia, aliquē.de Cl.Or.48.Inuidorū animos pro Corn.Balbo, 45.audaciā.in Vati.1.pro Mil.24.& 3. Phil.124.Cōtundere & frāgere exultantis latronis audaciā. 13.Phil. 367. Frangere auctoritatē veteris diſciplinæ.2.Aca.48. Nec mihi aliter potuiſſe videor hominū perditorū de me cōſilia frangere.ad Lent.l.1.9 90. Cupiditateſ frāgere.1.de Or.43.dignitatē ſuā Papirio,l.9 18.dolorē.12.Phil 333.fidē.pro Roſc.Comœdo,9 fœdus. in Piſ.21.pro D.ſua,52.Fluctū ſaxo Pæto,l.9.16.17. Impetus aduenientes.3. Tuſc.56.impetus caſuum & euētuum diuturna præmeditatione. Tuſ.3.28 Nationes & domare.de Prouinc.Conſ. 27. Duo eorum genera quæ erāt,fecit tria.hoc eſt non diuidere,ſed frangere rē. de Fin.2.24.Se laboribus frāgere.pro Arch.21.frangere ſe ipſū. ep.51.Frangere ſoritas.Ara. q ed.1.l 2.84. Superare & frāgere furioſam uim alicuius.pro D. 44. Tuſc. 3. 32. Excuſauit Veſpa Terētius,quod eū brachiū fregiſſe diceret.2.de Or.140.Nec frāgor animo.2.Phil.56 Frāgor miſericordia puerorū. 7. Att.412 frangitur corporis coagmētatio,& ad morbos ſenectutēq. compellitur calore vel frigore.de Vniu.21.O inanes noſtras cōtētiones,quæ in medio ſpatio ſæpe frāgūtur.3.de Or. 4. Ceruices in carcere frāgebātur indigniſſime ciuiū Romanorū.7.Ver.115.Frāgi atque cadere.6.fam.39.Nulla eſt tanta vis, quæ non debilitari & frangi poſſit.pro Marc.4.Turpe eſſe viro debilitari, dolere, frangi,ſuccumbere.2.de Fin.153.Non eſt autem conſentaneum, qui metu non frangatur, eum frangi cupiditate. Offic.1.97. Coniunctione frangi Senatus opes, diſiunctione ciuili bellum excitari videbam.6. f. 19. frangi dolore. Tuſc.2.15. & 56. frangi infamia.off.1.103. Moleſtia animos frangi & debilitari non oportet Qu.fr.2.1.3.frangi pudore.Toſ 2.43. frangi timore.Tuſ.4.29. Aliquē iudicio eſſe ſuperandam.Poſtquam.208.

Fractus.

Afflictus & fractus animus. Att.12.242.6. fractus animus atque humilis.pro Planc.40. Aureus annulus fractus & comminutus.6.Verr.49. fractus & prope diſſipatus homo poſt red. in Senat.21.fractus reus, & una patroni omnes conciderunt. 12. Att.38.Deformatus corpore,fractus animo, quo ſe conferat neſcit.Att.2.36.3.Calamitate fractus & afflictus.pro Syll.11.Malis fracta,ciuitas,muta,debilitata,abiecta metu. pro D. ſua.20. poſt red.in Senat.5.Fracta diſſenſio. pro Marcell.19. Q. fratris domus primo fracta cōiectu lapidū. Att.55.fracta,diſſipata,direpta res familiaris.4.Att.2.Fracta ſpes.de Amic.52.Fracta ris. 4.Att.16. At quid eſt tā fractum,tā minutū tā in ipſa (quā tñ cōſequitur) concinnitate puerile? de Cl Or.158. Ita neſcio quid iſtuc fractum,humile,demiſſum, ſordidum, inferius etiam eſt, quam ut Mediolanenſi præcone auo tuo dignum eſſe videatur. in Piſ.49.fractum & debilitatum Græciæ nomen. pro Flac.49. fractum ſtudium ſcribendi: Cæcinna ad Cic. libro. 6. 7. 9. Simul ac me fractum ac debilitatum metu vidit. de Orat. 95. Qua quidē re audita fractum animum Annibalis ſcribit.3.off. 156.Fractū animo,aut fracto,& demiſſo animo eſſe.1.fam.42.Nō fractū eſſe fortuna.de Or. 140.Fractu atq. afflicto animo loqui.

pro D.ſua,74 Fracto animo ſupplicare.pro Planc.40. Et quidē fracto crure in Ant.233.Fracti & abiecti.4.f.25.It.9. in illo tu multu fracti ſalcea,&c.in Piſ 85.Itaq. hules alii fracti ſūt:nōnulli ēt queruntur.ad Brut.l.11.12.4.Tu virtutē,tu innocētiā,tu fidē,tu labores tuos,quod Aedilis nō ſis factos,fractos eſſe & abiectos & repudiatos putas/pro Pl.6.Fractæ minę. de har reſ.1.Cōcuſſa hominum licentia, & cupiditatibus fractis. pro Mil. 116.

Fragmentum

Gleba aut fragmentum lapidis.2.de Nat.d. 59. Hunc aduriū tur fragmentis ſeptorum.pro Sext.68.

Fragor.

Fragor ciuitatis in primis eſt auditus.4. Her.195.

Fragilis.

Fragilis fortuna.3.de Or.4. Fragile falſæ coragiū gloriæ.4. Heren.231.Fragile & caducū corpus.1.de Leg.35.Sic fragile corpus animus ſempiternus mouet.de Somn.Scip.130.Quis.n.confidit ſemper ſibi illud ſtabile & firmum permāſurū quod fragile & caducū ſit/de Fin.81.In fragili corpore odioſa omnis offenſio eſt.de Sen.60.Res humanę fragiles,caducæq. ſunt.de Amic.84.

Fragilitas.

Imbecillitas & fragilitas generis humani.5.Tuſc.2.Caſus humanos & incertos euentus ualetudinis,& naturę communis fragilitatem extimeſco.pro Marcel. 13.

Frater.

Vicinum eius mulieris miratis male audiſſe/cuius frater germanus ſermones iniquorū effugere nō potuit. p Cæl.24.3.Ver.91.Et L.Cicero,frater noſter, cognatione patruelis,amore germanus.de Fin.5.1.T.Torquatus,Cn.Plāci frater patruelis & ſocer.pro Plācio,21.Defleui coniugis miserę diſſidiū,liberorū chariſſimorū ſolitudinē,fratris abſentis amātiſſimi atq. optimi caſū,ſobitas fundatiſſimæ familiæ ruinas. p D.ſua,74.Fratris loco eſſe mihi eſſe duco. 5 fa.9.in ep. Quinti Metelli Nepotis.Fratris loco mihi eſt qui ex te natus, teq. dignus eſt. 12. f. 31.in ep.Lētuli. Cū ſe fratrē vxoris tuæ fratri tuo germano antelatum videbat.pro D.ſua,91.Amabat vt fratrē,& iā vt maiorē fratrē verebatur.1.ad Q.fr.51.F. gemini.pro Clu. 34.Diu. 1. 71.Fratres noſtri Edul.7.f.21.Noli pati fratres litigare.9.f. 60. Quos fratres inter ſe agnatoſq. vſurpare atq. appellare videmus. de Vni.49.

Fraterculus.

Volo mihi fraterculo tuo credas. 5. Verr.131.

Fraternus.

In Epeirū vero inuitatio quā ſuauis,quā liberalis,quā fraterna.9.Att.51.Fraterna diuiſio.4.Her.212.Hæreditas fraterna. p Clu.13.Fraterna uoluntas.5.f.5.Fraternū parricidium.pro Clu. 23.Fraterni amoris quāta vis ſit,admonet.5.f. 9.Fraternis precibus tecū ago.1.ad Q fr.31.Demōſtrare amorē fraternum in aliquē.ad Q.fr.291.Pro fraterna illa neceſſitudine, pro Quint.3. Fraterna flagitia.pro Sext.12.ideſt, in fratrem commiſſa.

Fraterne.

Et tibi perſuadeas iea me fraterne amari. Att.1.12. Quare facis tu quidē fraterne,quod me hortaris,&c.ad Q.fr. l. 2.33.pro Ligar.20.Fraterne debes ignoſcere huic epiſtolæ non fraterne ſcriptæ.1.ad Q.fr.45.Parū fraterne literas ad te conſcripſerā.1. ad Q.fr.45.Germane,fraterneq. tibi reſcribam. 2.ad Q.fr.36.

Fratricida.

Parricida,fratricida,ſororicida. pro Domo ſua,21.

Fraus.

Nec fraus nos diſſoluet valentior, quā cōſiliū meū.de Vniu. 51.Fraus diſtringit,non diſſoluit periuriū.Off. 3.155.Fraus ſua quēq. vexat.pro Roſc.Am.40.Fraus hoīum ad perniciē, & integritas ad ſalutē vocat.2.de Or.20.Fraus capitalis.1.de Or.119. & 2.109.Fraus odio digna maiore,quam uis. Off. 1.63.Pœnas fraudis pręſentis in diē ſeruant nonnūquā dii.pro Cæl.46.Seſeque,ſiquid poſtea fraudis aut vitii eueniſſet,extra omnē culpam cauſāq. poſuiſſet.de Voiu. 57.Fraudi mihi fuit lex ſumptuaria. 7.f.47.1.dānū attulit.Hæc res nemini vnquā fraudi fuit. pro D. 138.Fit gratia Bruti Senatuſcōſultum, ut neve Salaminis,neve qui eis dediſſet,fraudi eſſet. Att.83.Cēſeoq. vt iis qui in exercitu Antonii ſūt,ne ſit ea res fraudi,ſi ante Calēdas Februarii ab eo diſceſſerint.5.Phil.188.Id erit tibi maxime fraudi. pro Sext. Roſc.29.Id erit eius vitrico fraudi ac crimini. p Mur.27.Duos Cn.Pōpeii ſūml ac ſingularis viri filios,incolumes haberemus, quibus certe pietas fraudi eſſe non debet,5.Phil. 192.Statuunt illi,atque decernunt,ut hæ literæ,&c.operaq. daretur,ne ea res C.Verri fraudi eſſe poſſet.4.Ver.125.Id maiori illis fraudi,quā tibi,futurū.1.f.12.Ad fraudē valere.pro Corn.Balb.50.i.fraudi eſſe.Capitalē fraudē admittere.pro Rab.perduel.reo.19.Scelus ac fraudē nocētis ſupplicio cōſtringere.2. de or 19. Facere fraudē Senatuſcōſulto.Att.4.81.2.Ferre fraudē alicui. Att.7.64.In fraudē quādā in Repub.delabi.2. de Or. 125. Deducere aliquē in fraudē.Plācus Cic.l.10.43. Hæc te opinio falſa in iſtā fraudē impulit.pro S.R.35.de Amic.75.Incidere in fraudē ſpe aliqua. Att.11.35.In maximā fraudē per errorē incurrere. Off.3.71.In fraudē inducere.in Piſ.1.In fraudē induci vel conijci.3.Att.26. In fraudem rapi oculis.de har.reſp.36. Per ſummā fraudē & malitiā fingere aliquid.pro Q.33.Suſcipere fraudem.in Piſ.33.Vi aut fraude fit iniuria; fraus quaſi vulpeculæ, uis leonis videtur utrūq. ab homine alieniſſimum, ſed fraus odio digna maiore.1. Off 64.Peculatus fraude carere.12.Phil.327.Eſt.n periculum, ne aut neglectis his impia fraude,aut ſuſceptis anili ſuperſtitione obligemur.1.de Diu.13.Sine fraude eſſe corona ei q peperiſſet.2.de L.56.Inexpiabiles fraudes in Rep. uiolāda cōcipere.1. Tuſc.59.Fraudes & fallacias alicuius exagitare. pro Clu 81.

Fraudulentus.

Hō fraudulentus.ad Her.2.78.Fraudulenti & mendaces Carthaginēſes.2.de L.Agr.92.Venditiones fraudulentæ.3.off.100. Nā quos improbos,maledicos,fraudulētos putāt, &c.2.Off.51.

Fraudo.

Improbiſſime populū fraudauit Clodius.de har.reſp.39 Quā ſociū fraudauit & feſellerit. p Q.Roſc.47.In nulla re ſe te fraudauit.pro Sext.Roſc. 41. Fraudare aliquem in hæreditaria ſocietate.pro Q.51.&.1111.fraudare aliquem. pro Q.Roſc.48. Fraudare aliquē pecunia.Att.1.1.7.Fraudare aliquem per tutelam,aut ſocietatem,&c.pro Cæc.5.Fraudare & offendere animū in Or.203.Creditores fraudare,domo profugere,propter æs alienum uenire ad arma.6.Phil.211.Decumanū fraudare, ne grano quidē uno ſine maxima pœna poteſt arator.5. Verr.16.Vadimoniū alicui deſerere,& eū fraudare.pro Q.50. Fraudare mutationibus.pro Flac.37.Fraudare bona ueteri nomine.5.de *Fin.* 157. Pupillum fraudare,qui in tutelam peruenit. pro Roſc. Com. 9. Palam bonos uiros fraudare. pro Q.29. Spe fraudandi ſublata, ſoluendi neceſſitas conſequitur.2.Off.125.

Fraudatus.

Vti ne ppter te, fidemue tuā captus fraudatuſue ſim.3.off.91.

Fraudator.

Creditorum fraudator Trebellius .13. Phil.364.fraudatorū & inficiatorum impudentia pro Flac.38.

Fraudatio.

Ex hac enim parte pudor pugnat, illinc petulantia:hinc pudicitia,illinc ſtuprum:hinc fides,illinc fraudatio . in Cat.44.Vna & eadem eſt omnibus in locis fraudationis cauſa. *pro Quin.*41. Qui fraudationis cauſa latitant.pro Q 41.Quam illa aurea,Vt inter bonos bene agier oportet,& ſine fraudatione.3.Off.91.

Fremo.

Arius fremit ereptū ſibi Conſulatū.Att.2.82.Fremebat tota prouincia.5.Ver.112.Fremāt oēs licet,dicā qđ ſētio.1.de or.96.

Fremitus.

Et cū ex cælo fremitus auditus.Diu.1.82.Horribilis fremitus armorū.de har.reſp.18.Egentiū fremitus.pro Flac. 18. Qui fremitus hominū,quā irati animi.2.Att.32. Fremitus murmurantis maris.Tuſ.5.83.fremitus terræ.Diu.1.34.Quo in loco ad fluctū aiunt declamare ſolitum Demoſthenem, ut fremitū aſſueſceret uoce fingere.5.de fin.8.& 5. 151.In Agro Latinienſi auditus eſt cum fremitu ſtrepitus.de haruſp.reſp.18. Reſponſum aruſpicum de fremitu. de har. 245.

Fremebundus.

Tanta moles labitur fremebunda ex alto ingenti ſonitu & ſtrepitu. 2. de Nat. d.127.

Frendeo.

O ante uictrices manus,O pectora o terga,o lacertorum tori:Veſtrone preſſu quondam Nemæus leo frendens efflauit grauiter extremum halitum?2. Tuſc. 37.

Freno,frenum,*Vide Frænum.* Frequens.

Multus & frequens,fere Idem,in Verr. 67. Auditor Platonis frequens Demoſthenes.in Or.8,Nūquā tā frequens collegiū iudicauit.de har.18.frequens municipiū. 2. Phil.103. Eſt numerus ueteranorū & armatorū ſatis frequēs cū Vētidio.Brutus ad Cic. 11.10.6.Cōuenit Senatus frequens.Plāco,l.10.12,7.frequens.n. te audiui atq. affui.de Or.106.Adſum amicis, uenio in Senatū frequēs,&c.de Sen.35. Eo tēpore Roſcius in foro erat frequēs, & in ore omniū quotidie uerſabat.pro Roſ.Am.10.Lex populū frequētis ſuffragiis abrogata eſt.de Cl.Or.184. Cauſam.n.frequēti Senatu,&c.obtinebamus ad Lentul.1.4.1. Iambū & Trochæum frequentē ſegregat ab oratione Ariſtoteles. de or. 159.

Frequent eſſe in officio.15.fam.50.Refert etiam qui audiant; Senatus an populus,an iudices frequẽtes an pauci, an ſinguli. 3.de or.117.Et in conſilium frequentes conueniſſent.1.Ver.50. frequentes obuiam prodeunt, gratiaſque agunt. 4. Verr. 124. Quibuſcum ſi frequentes ſunt,opinionem afferunt populo,&c. 2.off.66.Non frequentes tironum legiones duæ .10.fam.27. in ep.Pollion.Fræquẽtes fuimus omnino ad ducẽtos. 2. ad Q.fr. 1.Nos in hoc genere frequentes. de or.113.Caret epulis, extructiſque menſis,& frequentibus poculis.de Sen 40. Huius præfectura plena eſt uirorũ fortiſſimorum, ſic ut nulla Italia frequẽtior dici poſſit.pro Planc.263.Saltus Callulonenſis, qui ſemper tenuit noſtros tabellarios,etſi nunc frequentioribus latrocinis infeſtior factus eſt: tamen nequaquã tanta in mora eſt,&c. Aſ.Pollio Ciceroni,lib.10.31.t. Approbante Senatu frequentiſſimo.2.de Leg.26.Theatro frequentiſſimo incredibili plauſu comprobatum eſt.1.de Diu. 106.Equites Rom.qui frequentiſſimi in gradibus Cõcordiæ ſteterunt. in Ant.113.frequentiſſimi uenerunt ad hoc iudicium mercatores.7.Ver.120.De multitudine loquitur.Frequẽtiſſimi Senatores conuenerũt.11.f.11.

Frequentia.

Similis & frequentia, & plauſus me uſque ad Capitolium celebrauit. Att.53.Non committam ut tum res iudicetur,cum hęc frequentia totius Italiæ Roma diſceſſerit, quæ conuenit uno tẽpore undique.2.Ver.32.Forum celeberrimum, tanta frequẽtia. 5.Verr,114.Quotidiana amicorum aſſiduitas & frequentia . de Petit. Conſul.2. Quinti Mutii ianua magna quotidie ciuium frequentia celebratur.de or.101. Frequentia communium . in Part.234.Epiſtolarum frequentia.Att.4.85.1.Eſt enim ibi magna frequentia ſepulchrorum. Tuſc. 141 . Frequentiam efficere. 2 fam.26.in ep.Cæl.Non enim tribum Terentinam,de qua,&c. ſed ſolidam & robuſtam , & aſſiduam frequentiam præbuerunt. pro Planc. 263. Summa hominum frequentia in foro aliquid agere.4.Verr.137.Thucydides creber eſt rerum frequentia . de or.113.Magna frequentia conſeſſuque efferetur.pro Flac.31.Domum reducebatur e campo cum maxima frequentia a multitudine.2.Verr.12.Ex hominum frequentia tollere.de Am.73.Ornare ac celebrare frequentia egreſſum alicuius,in Pi.24. Stipari frequentia.pro Mil.1.

Frequenter.

Res enim communis agitur: ut frequenter & aſſidue conſequamur artis rationem ſtudio & exercitatione. ad Her. 4. 242. Tranſlatione fortaſſe crebrior,qua frequentiſſime ſermo omnis utitur non modo urbanorum,ſed etiam ruſticorum,in or.45.

Frequento.

Sermones eorum qui domum meam frequentant.ep.62.Hæc frequentat Phalereus maxime,ſuntque dulciſſima.or.51.ideſt, iis frequenter utitur.Ludos frequentare.1.de Inu.5.57. In animo primas quaſque partes rhetoricæ frequẽtare.ad Her. 3.136. Quem tu tamen populum niſi tabernis clauſis frequentare non poteras.pro D.ſua.69.ideſt,qui non multus fuiſſet in tumultus; niſi tabernas occludi iuſſiſſes . Et maxime ſi domus aliquando alio domino ſolita eſt frequentari. off.1.193. Italiæ ſolitudinẽ frequentari poſſe arbitrabar. 1. Att.63.Vrbes ſine cętu hominũ nec ædificari, nec frequentari potuiſſent.2.off.20.Diſtinguenda & frequẽtãda eſt omnis oratio luminibus uerborũ.3.de or.112.

Frequentans.

Aceruatim multa frequentans.in or.47.

Frequentatus.

Verbi tranſlatio inſtituta eſt inopiæ cauſa, frequentata delectationis.de or.157.Aliud autem genus eſt non tam ſententiis frequentatum,quã uerbis uolucre atq. incitatum.de cl.or.181.

Frequentatio.

Frequentatio eſt,inquit,cum res in tota cauſa diſperſę, cogũtur unum in locũ,quo grauior, aut acrior, aut criminoſior oratio ſit.ad Her.4.213.Frequentatio argumentorum.in Part. 67. Conſequentium frequentatio.Part.234.Denſa & continens frequentatio uerborum.1.de or.125.

Fretum.

Fretum horriſonum.Tuſ.2.21.Fretum Sicilienſe.de N.d.64. Te iubere in ea parte figere , quæ ad fretum ſpectaret. 7. Verr. 133.Veniſti ad fretum per Mauritaniam . in Vatin. 31. Brutus erat cum ſuis nauibus apud Heletem fretum, citra Veliam mil lia paſſuum 111.pedibus ad me ſtatim.Att.256. Cum ab Italia freto diſiunctus eſſ.2.3.Verr.130. Ratibus coniunctis freto ad Meſſanam tranſiri.7.Ver.4.Hi ne in freto ante ſua tecta & domos nauigarent.7.Verr.41.In freto medio hanc epiſtolam legi. 16.Att.13.Vt ille in dolore, cruciatuque moriens, perangusto freto diuiſa ſeruitutis ac libertatis iura cognoſceret . 7. Verr. 133.Freta & maritimi ęſtus.2.de Diu.50. Qui Oceani illa freta uiderunt Europam Lybiamque rapax ubi diuidit unda: &c. 1. Tuſc.73.Fretorumque anguſtiæ.de N. 30. Quid de fretis & maritimis ęſtibus dicam , quorum acceſſus & receſſus lunę motu gubernantur?2.de Diu.50.

Fretus, *Vide Fruor*. Frigus.

Frigus Dalmaticum.5.fam.23.25.in ep.Vatinii.Tum gelidũ ualido de pectore frigus angelans Capricornus.in Arat.Frigus imbecillo corpori infeſtiſſimum.16.fam.9.Intolerabile frigus . pro Roſc.Am.77.Frigus eiuſmodi , ut periculum eſſet , ne illi ſuæ ædes urerentur 2.ad Q.fr.28.Pridie Idus cum Appius Senatum infrequentẽ coegiſſet,tantũ fuit frigus , ut populi conuitio nos coactus ſit dimittere. ad Qu.fr.2.14.1. Frigus impendebat.ad Qu.fr.2.14.5 Vix in ipſis tectis frigus uitatur,nedum in mari.Tironi,libro.16.8.3.Ad magnitudinem frigoris remediũ aliquod ſibi comparare.7.Verr. 21. Frigoris & caloris nimii appulſus.2.de Nat.d.107.Cauſæ quę uim caloris habent & frigoris.de Vniu.103.Frigoris & caloris modum temperant ſolis acceſſus ac receſſus modici.de Nat.d.2. 36. Frigore confici. off. 3. 36.frigore frigeſcimus.8. f.18.in ep.Cęl.Tremulo quatietur frigore corpus.in Arato.8.Vim frigorũ hyememq. uix urbis tecta ſuſtinere.pro Rab.Poſth.26.Vis frigorum tectis pellitur,& calorum moleſtiæ ſedantur.2.off.17. Frigoribus aqua conglaciat.de N.d.2.19.

Frigeo.

Plane nunc frigeo Bruto,lib.11.24. In re frigidiſſima cales , in feruentiſſime friges.ad Her.4.165.Hic quidem friget.ad Q. fr. 327.Iacẽt beneficia Nouulæ,friget patronus Antonius.in Ant. 208.Ex quo illud Terẽtii,Sine Cerere & libero friget Venus. 2.de Nat.d.86.Frigent conſilia.4.in Verr.42.Frigebunt iſta.7. f.23.Cũ omnia iudicia frigerẽt admonitu iſtius,&c.4.Verr.41. Metuo ne frigeas in hybernis.7.fam.10.Scipſi ſ.Curionem,iam calet.8.fam.16.in ep. Cœl.An hoc ſignificas , nihil fieri,frigere te,&c.7.fam.34.

Frigens.

Quare tibicen Antigenidas dixerat diſcipulo ſane frigenti,&c.de Cl.or.97.

Frigeſco.

Si Parthi vos nihil calfaciunt , nos hic frigore frigeſcimus Cęlius ad Cic.8.6.10.

Frigidus.

Maxime frigidus aer naturæ.de Nat.d.2 20. Lentus in dicendo,& pene frigidus.de cl.or.92. frigidus & diſertiſſimus opponuntur.8.fa.29.in ep.Cœl.frigida & ieiuna calumnia. pro Cęc. 45.Genus ſtomachoſum,frigidum,facetum. de cl.or.127.frigidę & inconſtantes literæ.10.f.33. Ridicula domo allata plerũque ſunt frigida.or.205.fibrenus præcipitat in Lirem, eumque multo gelidiorẽ facit,nec enim ullum hoc frigidus flumen attigi.de L.170.Alii etiam frigidiores erant: ſed quia ſtomachabãtur,ridiculi uidebantur eſſe,&c.3.Verr.83. Verba frigidiora uitãda ſunt.2.de or.142.Frigidiſſimi accuſatores.3.ad Qu.fr.21.

Frigide.

Frigide agere.8.fam.31.in ep.Cœl.ideſt remiſſe.

Friuolus.

Friuolus hic quidem iam & illiberalis eſt ſermo. ad Her.27.

Frons.

Ianua animi frons eſt.de Petit.Conſul.29. Frons hominum ſæpe mentitur.1.ad Qu.fr.11.Frons ſemper eadem. off. 1. 127. Frons diis irata.in Pi.53.Frons non percuſſa,non femur.de cl. 109.Frons tranquilla & ſerena.Tuſc.3.28. Frontis contractio , grauitatis indicium. pro Sext.14.Tu adeo mihi excuſſam ſeueritatẽ veterẽ putas,ut ne in foro quidẽ reliquię priſtinæ frontis appareant?ad Dolabellã,1.9.19.Cõtrahere frontẽ.pro Clu. 57. Puto te in hoc aut riſiſſe,aut ingemuiſſe,ut frõtẽ ferias.Att.1.2. A fronte,a tergo,a lateribus tenetur Antonius.3.Phil.147.Frõte oratione magis,quam ipſo beneficio,reque capiuntur homines.de Petit.Cõſ.30.Libidines quas fronte & ſupercilio,nõ pudore & tẽperantia contegis. de Prouinc. Conſul. 7. Non enim ſolum ex oratione,ſed ẽt ex uultu & oculis, & fronte(ut aiunt) meum erga te amorem perſpicere potuiſſes.Att.14.24. Fronte & uultu bellis aliquid ferre,ſed intimis ſenſibus angi.Att.5.17. In fronte oſtentatio ſit,intus ueritas occultetur.3.diuio. 124. Tuo e auſus iſta fronte,non uita.Puſtquam. 207. Fronte occultare ſententiã.Lęl.59. Fronte atque uultu ſimulatio facillime ſuſtinetur.1.f.54.Veriſſima frõte uerũ dicere.pro Rab.Poſth.21. Pompeius fremit,queritur,Scauro ſtudet : ſed utrum fronte an mente,dubitatur.Att.4.37.Frontem aperire.pro Planc. 12.

Fronto.

Equos ſilos, flaccos, frontones, capitones, quæ ſunt in nobis? 1. de Natal. 56.

Frons.

Ergo hæc deſerta uia & inculta, atque iam ſeclusa iam frondibus & virgultis relinquatur. pro Cæl 33.

Frondeſco.

Alia Hyeme nudata, uerno tempore tepefacta frondeſcunt. Tuſ. 5. 28. Frondeſcere dicuntur arbores. Tuſc. 1. 56.

Fruges.

Ad frugem bonam ſe recipere. pro Cæl. 80. E quibus eſt emer ſerit, fundit frugem, ſpicæ ordine ſtructā. de Seneƈt. 47. 4. de Fin. 62. Non omnem frugem, neque arborem in omni agro reperire poſſis. pro Sex. Roſ. 30. Cererem fruges appellamus, vinum autē Liberum. 2. de Nat. d. 44. Fruges cum ad ſpicam peruenerunt. de Fin. 114. Et ſi in ſegetem deteriorem ſunt datæ fruges, ipſe tamē ſua natura enitent. Tuſ. 177. Quæ ſtudia in adoleſcentia tanquā in herbis ſignificāt quātæ fruges induſtriæ ſint futuræ. pro Cæl. 53. Fruges in cæterra primum repertæ putantur. in Ver. 225. Bacæ arborum, terræque fruges. de Sen. 78. Copia frugū & inopia. pro Domo 102, 14. Hubertas frugum & fructuū. 3. de Nat. d. 125. Perceptio & conſeruatio frugum, fructuumq. reliquorum. 2. off. 36. Lucio octauio & C. Cottæ Conſulibus Senatus permiſit vt vini & olei decumas, & frugum minutarum, quas ante te quæſtores in Sicilia uendere conſueſſent, Romæ uenderent. 5. Verr. 14. fruges certas ſacerdotes publice libanto. 2. de Leg. 17. Fundere fruges. 1. de Diu. 26. Eas fruges atque fructus, quos terra gignit. de Na. d. 2. 27. Segetes largiri fruges, florere omnia. Tuſ. 162. Percipere fruges. 1. Off. 86. Nos fruges ſerimus, nos arbores. 2. de N. d. 128. Fœta frugibus terra & vario leguminū genere. 2. de N. d. 217. Vt meminim citius muneris in frugibus percipiēdis, quam fratrem. Off. 12. Segetes fœcundæ herbas effundunt inimicas frugibus. Or 201. Quæ frugibus atque baccis terræ fœtu profunduntur. de Leg. 161. Quæ eſt in hominibus tanta peruerſitas, ut inuētis frugibus glande veſcantur? Or. 199.

Frugi.

Ille de ingenio nihil nimis, modeſtū & frugi. 13. Att. 38. Nec qui propter metum præſidium reliquit, quod eſt ignauiæ: nec qui propter auaritiam clam depoſitum non reddidit, quod eſt iniuſtitiæ: nec qui propter temeritatē male rem geſſit, quod eſt ſtultitiæ, frugi appellari ſolet. Tuſc. 3. 14. Qui ſit frugi igitur, uel, ſi mauis, moderatus & temperans, cum neceſſe eſt eſſe conſtantem. 3. Tuſ. 15. Cogis me, inquit, dicere inimicum meum frugi. pro Font. 24. Antonius frugi factus eſt. 2. Phi. 78. Homo frugi omnia recte facit. 4. Tuſ. 56. Permodeſtus ac bonæ frugi homo. Att. 4. 77. 5. Frugi hominem & modeſtum tibi commendo maiorem in modum. 13. fam. 94. Frugi igitur hominem iudices, frugi inquā, & in omnibus vitæ partibus moderatum ac temperantem, plenum pudoris, plenum religionis uidetis poſitum in ueſtra fide ac poteſtate, &c. pro Fon. 25. 5. Ver. 55. Quanquā illum hominē frugi, & tibi amicum exiſtimabam. ad Sex lib. 5. 6, 1, 3. Tuſ. 30. Frugi ac ſobrii homines. 5. Verr. 55. frugi homines, Græci χρησίμους appellant, id eſt, tantummodo vtiles. Tuſ. 3. 14. viuit ut Gallonius, loquitur ut frugi ille Piſo. de Fin. 83. L. Piſo qui tanta uirtute, &c. ſolus frugi nominaretur. pro Font. 282. Frugi atque integer ſeruus. pro Clu. 35. In iiſdem verbis & laudare frugē ſeruum poſſumus: &, ſi eſt nequam, iocari. 2. de Or. 137. Frugi, ſeueraque alicuius vita, tum etiam iucundiſſima coniunctio. Tironi, lib. 16. 28.

Frugifer.

Sed cum tota philoſophia, mi Cicero, frugifera & fructuoſa, nec vlla pars inculta ac deſerta ſit, &c. 3. off. 6. Agri non omnes frugiferi ſunt. 2. Tuſ. 19. Frugifera & ferta arua Aſiæ. in orat. 93. Cernes iam ſpatia frugifera atque immenſa camporum, &c. 2. de Nat. d. 240.

Frugalis.

Nequiſſimus & frugaliſſimus. Att. 1. 11. 5. Optimos colonos, parciſſimos, frugaliſſimus. 2. de or. 159. Frugaliſſimus homo. 3. Ver. 95. Att. 1. 11. 5. Frugaliſſimus ſui ordinis hō. 3. Ver. 49. i. pro bus & honeſtus. Homo frugaliſſimus atque integerrimus. 4. Ver. 76. Aratores laborioſiſſimi, frugaliſſimique homines. 5. Ver. 73. Frugaliſſimi & ſanctiſſimi homines tota Aſia. pro Flac. 55.

Frugalitas.

Sed haud ſcio an recte ea virtus frugalitas appellari poſſit. 3. Tuſc. 28. Frugalitas, ut opinor, a fruge, qua nihil melius e terra, &c. Tuſ. 3. 15 Reliquas autem uirtutes frugalitas continet, ſcilicet fortitudinem, iuſtitiam, prudentiam. Tuſc. 3. 14. 25. Omnes ſunt in illo rege uirtutes, ſed præcipue ſingularis & admiranda frugalitas, etſi hoc uerbo ſcio laudari reges nō ſolere. pro Deiot. 18. Frugalitatis nomine niſi uirtutes continerentur, nunquam illud ita peruulgatum eſſet, ut iam prouerbii locum obtineret, hominem frugi omnia recte facere. Tuſc. 4. 29. frugalitatis uidetur eſſe proprium, motus animi appetentis regere & ſedare: ſemperque aduerſantem libidini, moderatam in omni re ſeruare conſtantiam. Tuſc. 3. 15. Ego tamen frugalitatem, id eſt modeſtiam & temperātiam, uirtutem eſſe maximam iudico. pro Deiot. 18.

Frugaliter.

Cur igitur non bene? Quia quod bene, id recte, frugaliter, honeſte. 2. de fin. 45. Itaque omnia ſigna, &c. honoris Pop. Romani cauſa ſane f. domum ſuam deportauit. pro D. ſua, 86. F. loqui. de Finib. 70.

Frumentum.

Aeſtimatum frumentum ternis denariis. 5. Verr. 185. Nam & ex horreis direptum effuſumque frumentum uias omnes angiportuſque conſtrauerat. Diu. 1. 63. frumentum prouinciæ frumentariæ. pro Dom. 215. frumentum ex agris in loca tuta comportatus. 5. Att. 35. Ciues Romani qui frumentum compreſſerant, magnum numerum populis pollicentur. Att. 81. frumentū in Aſia & Sicilia emendum curarent. 15. Att. 17. Exarare frumentum. 5. Verr. 73. frumentum imponere, quod munus in Repub. ſordidius? 15. Att. 19. Luxurioſa frumenta. in or. 45.

Frumentarius.

Frumentarius præda. 5. Verr. 64. Non igitur uidetur nec frumentarius ille Rhodius, nec hic ædium uenditor celare emptores debuiſſe. 3. Off. 73. Cauſa frumentaria. in Verr. 150. frumentaria magna largitio. 2. off. 107. frumentaria lex C. Gracchi. pro Sext. 90. Lex Sempronia frumentaria. de Cl. 143. frumentaria procuratio. de haruſp. reſp. 40. frumentaria res. pro D. ſua, 10. & 21. Lucrum frumentarium. 5. Verr. 73. Rei frumentariæ omnia poteſtas toto orbe terrarum Pompeio daretur. 4. Att. 5. frumentariam legem de ſemiſſibus & trientibus tulit L. Saturninus. 1. ad Her. 21. Conſiſtere in re frumentaria. 5. Verr. 10. frumentariæ prouinciæ. pro D. ſua, 8. & 21. 9. Att. 31.

Frumentor.

Neque ſolus cum iſta copia tantam multitudinem ſuſtinere poteris, ut frumentatum eas. Att. 8. 163. 3.

Fruor.

Fruor dum licet: opto ut ſemper liceat. Papirio, li. 9. 17. 4. Sed tamen recordatione noſtræ amicitiæ ſic fruor, ut beate uixiſſe uidear, quia cum Scipione uixerim. de Amic. 14. Incredibili, qua nunc ueſtro beneficio fruor, lætitiæ uoluptate caruiſſem. Poſtquam. 198. Vterque enim ſummo bono fruitur. de Fin. 74. Certis fundis patre uiuo fruitur filius. pro Roſc. Am. 45. Numerus liberiore quadam fruitus licentia. in or. 21. Præſentibus fruitur ſapiens. 1. de fin. 94. Quod ſi iſtis ipſis uoluptatibus bona ætas fruitur, libentius primum paruulis fruitur rebus, ut diximus, &c. de Sen. 44. Lucem qua fruimur, commoda quibus utimur, ſpiritum quem ducimus, a deo nobis dari uidemus. pro Roſ. Am. 7. 8. Qui bus rebus fruimur atque utimur. de Nat. d. 57. Neque nos te frui mur, & tu nobis cares. Att. 2. 16. 7. Omnibus qui patriam conſeruauerint, adiuuerint, auxerint, certum eſſe in cœlo ac definitum locum, ubi beati æuo ſempiterno fruuntur. de Somn. Sci. 3. Agri Bithyniæ Regii, quibus nunc publicani fruuntur. con. Rell. 76. Hodie Vulaterrani fruuntur nobiſcum ſimul hāc ciuitate. pro D. ſua, 229. Vectigalibus non fruuntur, qui redemerunt. de har. 258. Non tam id ſentiebam cum fruebar, quam nunc cum careбam. Poſtquam. 198. Dum uita fruebatur. 2. de Fin. 269. Vtatur ſuis oportet & fruatur, qui beatus eſt. 2. de N. d. 143. Eſſe eſſe beatū, qui præſentibus uoluptatibus frueretur, cōfideretq. ſe fruiturū, aut in omni, aut in maiori parte uitæ. Tuſ. 3. 34. Vſumfructū omnium bonorū ſuorū Cæſenniæ legat, ut frueretur una cū filio. pro Cæc. 9. Quorū animi ſū æternitate fruerent, dii rite ſint habiti. 2. de N. d. 90. Mihi liceret eius urbis quā cōſeruaſſem cōſpectu, tranquillo animo & quieto frui. pro Syll. 172. Beneficus atque bonoribus frui. Brutus Cic. 16. 8. ſummo bono. Tuſ. 3. 35. dignitate ſua. 6. fam. 5. gaudio & gratulatione. 10. Phil. 269. Gratia & opibus alicuius Lentulo, lib. 1. 9. 90. alicuius dignitate. in Piſ. 80. libertate propria. ep. 17. proprio officio Philoſophiæ. Tuſ. 3. 31. otio Off. 3. 5. Si pace frui volumus, bellum gerēdum eſt. 7. Phil. 219. Frui ſermone alicuius. de Sen. 11. Idcirco illum vita frui noluit. de Cl. Or. 53. Vita & communi ſpiritu. 4. in Catil. 79. voluptate amatoria. Tuſc. q. l. 4. 61. venereis voluptatibus. Tuſc 4. 57. magnis, multis, perpetuis & animo & corpore voluptatibus. de Fi. 1. 32. viſu amici & moribus. de Amic. 31. Satiatis vero iucunditas

eſt

eſt carere, quam frui. de Sen. 87. Non ſolum paranda nobis, ſed etiam fruenda eſt ſapientia. l. 1. de Fin. 3. Iuſtitię fruendę cauſa videntur olim bene morati reges conſtituti. 2. Off. 58. Suauitatis equidem noſtræ fruendæ cauſa cuperem te ad id tempus venire quod dixeras. 2. ad Q. fr. 37. Diligenter tenendum eſſe modum voluptatis fruendæ. 1. Off. 21. Ea quæ gignuntur nobis ad fruẽdum. de Leg. 172. Agro bene culto nihil poteſt eſſe nec uſu ubertius, nec ſpecie ornatius: ad quem fruendum non modo nõ retardat uerum etiam inuitat atq. allectat ſenectus. de Sen. 51. Amicitiæ quid haberent voluptatis carendo magis intellexi, quam fruendo. Poſt quam. 198. Nobis hæc fruenda relinqueret. pro Mil. 113. Conficere pecuniam de vectigalibus non fruẽdis, ſed alienandis. con. Rull. 72.

Fruens.

Quibus fruentem voluptatibus? de N. d. 1. 59.

Fructus.

Amœnitate ſumma fructus eſt. in Hortenſio.

Fretus.

Fretus conſcientia officii mei, beneuolentięq., hæc ad te ſcripſi liberius. Appio, li. 3. 7. 19. Fretus fuga, auxilione. 3. Tuſc. 76. Si fretus gratia poſtulabat aliquid iniquius Alphenus. pro Q. 47. Fretus intelligentia veſtra, diſſero breuius, quam cauſa deſiderat. de Nat. d. 1. 35. Fretus aliqua bona. pro Roſc. Am. 65. Fretus uoce. 1. Off. 159. Tum ingenio freta malitia peruertere urbes, & uitas hominum labefactare aſſueuit. t. de Inu. 5. Et quam quam partis & fundatis amicitiis fretum ac munitum eſſe oporteret, tamen in ipſa petitione amicitię permultæ ac perutiles comparantur. de Petit. Conſul. 17. Freti tua humanitate tibi conſilium dabimus. Att. 9. 179. 1. Quæ duo plerique ingenio freti ſimul faciunt. de or. 118.

Fructus.

Percipitur ex literis fructus. Caſſio, lib. 15. 14. 5. Quod autẽ tributum eſt bono uiro & grato, in eo cum ex ipſo fructus eſt, tũ etiam ex cæteris. Off. 46. Fructus ingenii & uirtutis, omniſque præſtantiæ tum maximus accipitur, cum in proximum quemq. confertur, Lælius, 61. Iocunditatis fructus. pro Mur. 38. Modo ut tibi conſtiteris fructus otii tui. 7. fam. 1. Poſſe liberalitate uti, nimirum eſt pecunię fructus maximus. 2. Off. 44. Pietatis cuiuſdam fructus. pro Seſtio, 18. Fructus ubertimus. Tuſc. 174. Eſt enim diuitiarum fructus in copia, copiam autem, &c. Part. 155. Virtutis fructus gloria. in Piſ. 44. Cauta fructus aut delectationis innuiſere res ruſticas. 1. de Or. 159. Nihil eſt quod tibi fructui maiori gloriæque eſſe poſſit. 10. fam. 9. Hoc ad animi mei fructum atque lætitiam duco eſſe permagnum. de Lege Agr. 21. Amicitiam ſi ad fructum noſtrum referemus, non ad illius commoda, &c. de Nat. d. 1. 86. Ad fructum partim, partim ad uſum hominum, partim ad veſcendum procreatę ſunt pecudes. 1. de Leg. 37. Mihi iam ad uitæ fructũ nihil poteſt acquiri. 3. in Catil. 72. Fructiorem enim bonis cum eo, &c. ſed hunc fructum maturę fortuna ademit. pro Cæc. 9. Adiunge fructum amicitiarum: in quo a doctis poſitum eſt tum conſilium omnis uitę conſentiens & pene conſpirans, tum ſumma iucunditas e quotidiano cultu atque uictu. Tuſc. 5. 53. Voluptatum fructum aufert ſolitudo. de Amic. 73. Immortalem fructũ veſtri in me amoris cepi. in Piſ. 24. Ex tuis literis cepi fructum maximum. de haruſp. reſp. 243. Quo quidem die magnorum meorum laborum, multarum uigiliarum fructum cepi maximum. Att. 174. L. Ruſius ex accuſatione M. Aquilii diligentiæ fructum ceperat. de Cl. Or. 184. Cum a ex miſeria uidendo fructum caperes maiorem, quam audiendo pro Syl. 184. Et amicos tanquam pecudes, eos potiſſimum diligunt, ex quibus ſperant ſe maximum fructum eſſe capturos. de Amic. 67. Hoc eſt, utilitatem & commodum. Edunt nullum fructum ex ſe ſine hominum cultu oues. 2. de Nat. d. 236. Vtriuſq. temporis fructum tuli maximum. pro Dom. 233. Aſia multos annos uobis fructum Mithridatico bello non tulit. con. Rull. 82. Fructum diuturnum beneficii mei patria non tuliſſet. 3. de Leg. 24. Fructum ferre alicui. 10. fam. 30. ferre fructum ex aliquo Pollio Cic. 10. 32. 15. Glorię magnũ fructũ ex rebus geſtis percipere. pro Archia, 17. Modeſtię fructũ aliquem perciperet. pro Syl. 3. Vitæ ſuperioris fructũ perdere. 2. de Diu. 36. Catilina aliis luctum libidinum pollicebatur, aliis, &c. in Cat. 106. Tyro mirabilis utilitatis fructum mihi præbet. Att. 104. Si quæris quid putẽ, ego fructum puto. Att. 168. Theophraſtus talium ſumptuum facultatem, fructum diuitiarum putat. Off. 44. Earum rerum omnium vel in primis hic A. Licinius fructum a me repetere prope ſuo iure debet. pro Archia, 2. Metaphora a villico, a quo villę dominus rationem fructuum ſolet exigere. Qui ſpe poſteritatis fructuque ducitur. pro Rabir. 95. An partus ancillæ in fructu ſit habendus. de fin. 51. Quibus incommodo morbi, etiam cęteri fructus vitę relinquendi. pro Mur. 138. In quos enim ſumptus abeunt fructus prædiorum. Att. 191. Qui tibi ea me fructus debentur, eos uberiores & pręſtantiores capere potuiſſes. ep. 10. frugum fructuumque reliquorũ perceptio & conſeruatio. Off. 35. Aſia parte aliqua ſuorum fructuum, pacem ſibi ſempiternam redimat atque otium. ad Q. fr. 96. Vbertas frugum & fructuum. de Nat. d. 77. Si ad fructus noſtros, non ad illius commoda referemus. de Nat. d. 25. Honeſte acta ſuperior ætas, fructus auctoritatis capit extremos. de Sen. 90. Uberes & diuturnos fructus capere. pro Cæl. 63. Nec ex his tempeſtiuos fructus capere poſſemus. Off. 35. Fructus prętermiſſos tuæ ſuauitatis præteriti tẽporis omnes exegero. 4. Att. 1. Ego nõ, vt oportebat, lætos & uberes fructus ex Repub. ſed magna acerbitate permiſtos tuli. pro Planc. 75. Præſentes fructus negligamus: poſteritati & gloriæ ſeruiamus. pro Seſtio, 186. Tempeſtiue demetere & percipere fructus. de Sen. 64. Serere, percipere, & condere fructus. de Sen. 22. Fructus doctrinæ percipere. 9. fam. 11. Neminem eſſe diuitem niſi qui alere poſſet ſuis fructibus exercitum. in Parad. 57. Certare cum vſuris fructibus prędiorum. in Catil. 108. Vt eſſet locus comparandis condendiſque fructibus. con. Rull. 83. Nec ex nouis fructibus eſt vnde tibi reddam quod accepi. de Cl. Or. 16. Fructibus ſuis ſatisfaciant, aut pecuniam ſoluant. 13. fam. 78. Ager bellis infeſtus, fructibus varius, cælo ac loco calamitoſus. con. Rull. 82.

Fructuarius.

Agros quos fructuarios habent ciuitates, tuo beneficio vult immunes eſſe. Cælius lib. 8. 9. 10.

Fructuoſus.

Ager quamuis fertilis, ſine cultura fructuoſus eſſe nõ poteſt. 2. Tuſc. 10. de Amic. 67. Aratio fructuoſa, mercatura quæſtuoſa dicitur. 5. Tuſc. 15. Ars operoſa & perinde fructuoſa. 1. de Fin. 109. Ruſtica res bene culta & fructuoſa. pro Quint. 7. Ea virtus quæ eſt fructuoſa aliis. de Or. 140. Non modo liberale, ſed interdum etiam fructuoſum eſt, paulum nõnumquam de iure ſuo decedere. 2. Off. 93. Niſi quod fructuoſum ſit. Lęlius, 67. Fructuoſam eam rem ſibi putabit fore. 1. de Leg. 32. Putatiſne vos illis acbua frui poſſe, niſi eos qui uobis fructuoſi ſunt, conſeruaueritis? pro Lege Man. 10. Quæ aratiohes in populi Romani patrimonio glandiferæ & fructuoſæ ferebantur. 2. Phil. 100. Virtutes fructuoſæ. 2. de Or. 187. Beneficia fructuoſa. Antequam iret in exilium. Prædia pulchra & fructuoſa. pro Sexto Roſc. 15. Quod ex iſtis fructuoſis rebus receptum eſt. 15. Att. 31. Rem non fecit deteriorem, haud iam ſcio an fructuoſiorem. Att. 226. Ager Corinthius & fructuoſiſſimus. con. Rull. 62. Fructuoſiſſima profeſſio. 10. famil. 15. in epiſt. Planc. Sicilia fructuoſiſſima & opportuniſſima. 5. Verr. 194.

Fruſtra.

Fruſtra tempus contero. pro Roſc. Com. 24. Vt aut, quoad dẽ poſt has literas, ſciam, aut ne dem fruſtra. Att. 5. 92. 2. Illa quæ habes de Academicis, fruſtra deſcripta ſunt. Att. 13. 271. 1. Nec fruſtra ac ſine cauſa quid facere, dignum deo eſt, quod abhorret ab hominis conſtantia. 2. de Diu. 187. Implorare fruſtra auxilium alicuius. 2. de Or. 78. Nec me vixiſſe pœnitet, quoniã ità vixi, vt non fruſtra me natum exiſtimem. de Sen. 76. Hæc ſi verbis explicare conemur, earum rerum fruſtra ſuſcipiatur labor. de Vniuerſ. 47.

Fruſtror.

Cocceius vide ne fruſtretur. Att. 12. 10. Si Syriæ ſpes cum fruſtrata eſſet. ep. 190. Fruſtrata eſt hæc me ſpes. Lentulus Cic. 12. 14. 2. De omni ſtatu, conſiliuque totius uitæ aut certare cũ aliis pertinaciter, aut fruſtrari cum alios, tum etiam me ipſum velim. 4. Acad. 117.

Fruſtratio.

In quo hanc capio uoluptatem, quod, &c. tanto maiorem his fruſtratio dolorem attulit. Plancus ad Cic. 10. 23. 10.

Fruſtum.

Neceſſe enim eſt offa obiecta cadere fruſtum ex pulli ore cũ paſcitur. 1. de Diu. 13. In cœtu uero populi, negotium publicum gerens, Magiſter equitum, cui ructare turpe eſſet, is uomens, fruſtis eſculentis uinum redolentibus, gremium ſuum & totum tribunal impleuit. 2. Phil. 74.

Fruticor.

Exciſa enim eſt arbor, non euulſa: itaque quam fruticetur uides. Att. 15. 9.

Fucus.

Fucus & cincinni poetæ. 3. de or. 56. Iam illud teneto diligenter

ter, ſi eum qui tibi promiſerit, fucum, ut dicitur, facere uelle ſenſeris, ut te audiſſe, aut ſcire diſſimules. de Petit. Conſul. 14. Non ſanguine diffuſus, ſed illitus fuco colur. 3. de or. 110. In his omnibus ineſt quidam ſine ullo fuco ueritatis color. de Cl. or. 84. Prenſat onua P. Galba ſine fuco ac fallaciis, more maiorem. Att. 1. 1. Sententiæ ueræ ſine pigmentis fucoque puerili. 1. de or. 121.

Fuco.

Quæ etiam ſi eſſent, &c. formare, fucare, colorare, animare nō poſſent. 1. de Nat. d. 152.

Fucatus.

In qua naturalis ineſt non fucatus nitor. de Cl. or. 18. Vicinitas non fucata, non fallax, non erudita artificio ſimulationis. pro Planc. 17. Candoris & ruboris fucati medicamenta omnia repellentur, elegantia modo & munditia remanebit. in or. 43. Signa probitatis non fucata ſpecie fucoſi. pro Planc. 14. Fucata ineptiis omnia. pro Mur. 23. Secerni autem blandus amicus a uero, &c. quam omnia fucata & ſimulata a ſinceris atque ueris. Lælius, 78.

Fucoſus.

Fucoſæ & ambitioſæ amicitiæ. Att. 1. 55. Merces fallaces quidem & fucoſæ. pro Rab. Poſth. 24.

Fuga, Fugatus, Fugax, *Vide Fugio.*

Fugio.

Fugit antequam ſcit aut quē fugiat, aut quo. 8. Att. 19. Quod noſtrum illum non fugit Catonem. de Ino. 43. Verum hoc amētem hominem fugit. in Verr. 105. Neque hoc Q. Catulum hominem ſapientiſſimum atque ampliſſimum fugit, 2. Verr. 27. Fugit me ad te ſcribere de illo. 7. Att. 57. & 13. 65. id eſt, in mentem non uenit. Neque enim quenquam ueſtrum fugit, cum multi, &c. pro Mur. 16. Illud alterum quam ſit difficile, te non fugit. Att. 201. Quantamque cupiditatem hominibus iniiciat uacuitas, nō te fugit. Brutus ad Cic. 11. 10. 4. i. non ignoras. Si telum manu fugit. 3. de Or. 87. Quod ſi curam fugimus, uirtus fugienda eſt. de Amic. 43. niſi quæ me forte fugiunt, hę ſunt fere omnium de animo ſententiæ. 1. Tuſc. 19. De Cæſare fugerat me ad te reſcribere. ad Q. fr. 2. 27. Hoc eſt, non memineram ad te reſcribere de Cæſare. Illos autem id fugerat ſuperiores. de fin. 112. non te fugiet uti conſilio. 12. fam. 45. id eſt, memineris. non fugiſſet hoc Græcos homines. de or. 107. Caſurusne in conſpectum uideatur animus, an tanta ſit huius tenuitas, ut fugiat aciem. 1. Tuſc. 42. Hoc eſt, ut uideri nō poſſit. de acie enim oculi loquit. Alia ſiqua forte eſt actio, quæ nos fugiat, dic quæ ſit, diſcere cupio. pro Cæc. Nulla res eſt in uſu militari poſita, quæ huius uiri ſcientiam fugiat. pro L. Man. 20. Et ab omni quod abhorret ab aurium oculorumque comprobatione, fugiamus. Off. 26. Non enim ſum id dicturus quod ego inuenerim, ſed quos illos non fugerit. pro Cæc. 62. id eſt, quod ipſi non ignorauerint. Fugere ſapientis eſſe negabant Stoici. ad Brut. 36. Aſpernari, odiſſe, fugere) (amare, conſectari, adipiſci uelle. lib. 1. de Fin. 25. Fugare a cōditionibus. 16. fam. 16. uitare, declinare aliquid. Part. 235. & prætermolare aliquos. in or. 124. appetenda. de fin. 5. 25. cōgreſſus hominum. Læl. 73. & 3. fa. 14. conſpectum alicuius. Off. 3. 4. pro L. Arg. 60. e manibus. pro Cæl. 51. hominem oculis. in Piſ. 35. infamiam. ad Lentul. 1. 1. 4. omne munus. Att. 11. 212. 2. nomen inuidioſum uoluptatis. 4. Aca. 150. ſuſpicionem. Att. 15. 324. 2. Recordationes, quæ morſu quodam dolorem efficiunt, fugere. Att. 12. 241. 9. fugere uiam. 9. fam. 26. fugere uitam decreui, ſi unus iſta ſubterfugere non potero. ad Octauium, 48. Nec uero rei familiaris amplificatio nemini nocens uituperanda eſt, ſed fugienda eſt ſē per iniuria. 1. off. 38. Turpitudo fugienda, adipiſcenda honeſtas. 2. Tuſ. 111. Longa animi prouiſione fugiendum uitioſum genus dicendi. in or. 110. Voluptatem etiam & per ſe expetendam eſſe, & dolorem ipſum per ſe eſſe fugiendum. l. 1. de fin. 24. Sentio Iudices moderandum mihi eſſe iam orationi meæ, fugiendamque ueſtram ſatietatem: non uerſabor in uno genere diutius, & ita cetera de oratione tollam mea, ut tamen in cauſa relinquam. 5. Verr. 84.

Fugiens.

Biduo me Antonius anteceſſit, itinera multo maiora fugiēs, quem ego ſequens. Brutus ad Cic. 11. 11. Qui uinum fugiens uēdat ſciens, debeatne dicere: non neceſſe putat Diogenes: Antipater uiri boni exiſtimat. 3. off. 112. Fugientem materiam cum ea coniunxit. de Vniu. 27. fugientem recipere. 12. fam. 26. in ep. Lētuli. Nec uoluptatem relinquentes, nec fugientes laborem. 5. de Finibus. 101.

Fugito.

An ab iis qui quęſtionem fugitant, bona poſſident, in cęde atque ex cęde uiuunt? pro Roſc. Am. 47.

Fuga.

Deſperata fuga latronis. 5. Phil. 186. fuga flagitioſa & calamitoſa. 8. Att. 2. Repreſſa eſt fuga quę parabatur. Att. 7. 144. 1. Turpiſſima ab urbe fuga. Attic. 7. 138. 2. Fuga animi. Tuſcul. 4. 13. Fuga deſidiæ. Acad. q. ed. 1. lib. 1. 17. Quos fuga diſtraxit 4. fa. 39. Laboris fuga deſidiam coarguit. pro Mur. 7. fuga laborum & dolorum. de fin. 1. 16. A illa ala factus eſt, fuga litteræ naſtioris. or. 111. Operarum fuga. Q. fr. 1. 7. 4. fuga redituſque Themiſtoclis. 5. fam. 31. fugę portus erat in tuis caſtris. ad Brut. 13. fugę nihil ſimile haberet hic diſceſſus. 10. fam. 48. in ep. Planc. Incertæ & periculoſæ fugæ ſe dare. Att. 7. 141. 3. Aut exilii mœſtā fugā Aut ſemper aliquā molē meditabar mali, &c. Tuſ. 3. 26. Exilium & fugam deprecari. 3. de or. 6. fugam exequi. 1. Phil. 68. conferre ſe in fugam. pro Cæc. 16. Conticere ſe in fugam. pro Cęl. 50. Dant ſe in fugam milites. 6. Verr. 85. Fugam intercludere. 7. Att. 59. Occiſi, captique ſunt intercluſi fuga. 15. fam. 17. Non dubito quin in fuga ſit, modo effugiat. 7. Att. 65. fuga uel occultatione tutantur ſe quędam animantes. de N. d. 2. 96. Poſt has fugas & formidines. 8. Att. 52.

Fugax.

Ego fugax Criſpe Salluſtio Sall. 273. Pedes fugaces. Sall. in Cic. 271. Breuia, fugacia, & caduca exiſtima. ad Planc. l. 10. 27. ideſt, caduca & temporaria.

Fugitiuus.

A iure & legibus fugitiuus. 6. Verr. 100. Dicitur mihi tuus ſeruus fugitiuus Vardaci eſſe. Vatinius. Cic. 5. 9. 5. Conuentus ferorum & immanium fugitiuorum ac latronum. Parad. 33. fugitiuorum deiectę copię. 4. Att. 15. Princeps fugitiuorum Athenio. 5. Verr. 55. Dolabella habet legionem, habet fugitiuos. in Ant. 233. Viuebat fugitiuis. Tuſc. 240.

Fugo.

Homines inermes, qui ad conſtitutum experiundi iuris gratia uenīſſent, armis, uiris, terrore, periculoque mortis repulerit, fugarit, auerterit. pro Cæc. 24. Cædere & fugare aliquem. Brutus Cic. 6. 3. Lapidibus aliquem fugare & ferro. de haruſ. reſp. 5.

Fugatus.

Ab altaribus religioſiſſimis fugatus. de haruſ. reſp. 245. Quā armis pulſus fugatuſque eſt. pro Cęc. 19. Hoſtis fugatus. octauiu. 12. concio fugata. 6. Phil. 106. Hoſtes fuſi, fugati. off. 75. Hoſtes cęſos fugatoſque eſſe. Att. 177.

Fulcio.

Hermum ut rogas, creberrimis literis fulcio. Att. 5. 55. Horum Conſultum ruinas, uos Conſules ueſtra uirtute fulciſtis. poſt red. in Senatu, 16. Vndique fulcire aliquid. de haruſp. reſp. 55. Beneuolentia fulcire imperium. 3. Off. 117. Labentem re, fortuna, fide fulcire & ſuſtinere. pro Rabirio Poſth. 37. Sed quid non colligam, cum habeam Chryſippum, qui fulcire putatur porticū Stoicorum? 4. Acad. 134. Rempub. labentem & prope cadentem fulcire. 2. Phil p. 66. Subſidiis magnis Rempub. fulcire. Caſſio, lib. 12. 5. 3. fulcire ruinas. poſt red. in Senatu, 16. Omnibus enim modis fulciendi ſunt qui ruunt, nec cohærere poſſunt propter magnitudinem ægritudinis. Tuſc. 3. 51.

Fultus.

Pluribus & grauiſſimis rebus aliquorum cauſa fulta eſt. pro Corn. Bal. 18. Vitis, quæ natura caduca eſt, & niſi fulta, ſit ad terram ferturi &c. de Sen. 48. Partes mundi maximo calore fultę ſuſtinentur. de N. d. 2. 18.

Fulgeo.

Illæ quæ fulgens luces ex ore coruſco. In Arat. Qui nitent unguentis, qui fulgent purpura, &c. in Cat. 28. Si Chaldæum, ſi aruſpicem uideris, ſi fulſerit, ſi tonuerit, ſi tactum aliquid erit de cælo, &c. 2. de Diu. 21. Fulgere ad oculos alicuius. 8. Att. 20.

Fulgens.

Candore nimio fulgens circus lacteus. in Aratu, 29. Ioue fulgente, cum populo agi nefas eſſe. in Vatin. 15. Hunc etiam Augures noſtri cum dicunt, Ioue fulgente, tonante: dicunt enim cælo fulgente, tonante. 2. de N d. 94. fulgentia ebore & auro tecta. in Parad. 14. fulgentes gladios hoſtium uidebant Decii, cum in aciem eorum irruebant. 2. Tuſ. 100.

Fulgor.

Iouis fulgor. in Somnio Scip. 15. Fulgore collucere atque illuſtrari Iouis Opt. Max. templum oportebat. 6. Verr. 61. Eximio fulgore corona illa hic poſita eſt. 2. de Nat. d. 156. Fulgores & tonitrua. 2. de Diu. 64. Proſpera Iupiter his dextris fulgoribus edit. 2. de Diu. 124.

Fulgur.

Fulgura & tonitrua quando & quomodo exiſtant iuxta ſententiam Stoicorum. Diu. 2. 33. Rata pecudum fulgura interpretantium. 1. de Diu. 18. fulgura atque obſita aruſpices piando. 2. de L. 18. Quid de fulgurum ui dubitare poſſumus? 1. de Diu. 29.

Fulguralis.

Quod Hetruſcorum declarant, & haruſpicini, & fulgurales & rituales libri, noſtri etiam augurales. 1. de Diu. 124. Hoc eſt, libri qui de fulgurum inſpectionibus tractant.

Fulguro.

Pericles ab Ariſtophane poeta fulgurare, tonare, permiſcere Græciam dictus eſt. or. 199. Ioue tonante & fulgurante, comitia populi habere nefas. 2. de Diu. 62.

Fulgurator.

Fulguratores & interpretes oſtentorum. 2. de Diu. 85.

Fulmen.

Fulmē eſt, ut placet Stoicis, ſi nubium cōflictu ardor expreſſus ſe emiſerit. Diu. 2. 33. Fabricati ſunt Ioui fulmē Cyclopes. 2. de Diu. 63. Fulmē rebus oībus optimū auſpiciū, ſi ſiniſtrū fuerit. Di. 2. 72. Fulmen ſiniſtrum, auſpicium optimū ad oēs res, præterquā ad comitia. Diu. 2. 58. Cur ea comitia non habuiſtis? an quia Tribunus ſiniſtrum fulmen nuntiabat? in Ant. 179. Fulmen ſolum comitiorum uitium. Diu. 2. 35. Fulmen literarum. 4. Att. 22. Cū & legum æra fulminis ictu liquefacta ſunt. in Cat. 115. Iace obſecro in me uim coruſcam fulminis. 2. Tuſc. 36. Ictu fulminis deflagrare. 2. off. 127. Quomodo toties Iupiter iaceret fulmen, ſi unum haberet? de Diu. 187. Romulus lactens, fulmine ictus. de Diu. 119. Aut cum terribili perculſus fulmine ciuis Luce ſerenāti uitalia lumina liquit. 1. de Diu. 34. Mercurius fulmine percuſſus dicitur humatus eſſe Cynoſuris. de Nat. 71. Quidam nec acumine poſteriorum, nec fulmine utens ſuperiorum. or. 198. Fulmina Demoſthenis. 15. Att. 4. Non modo ſtimulos doloris, ſed etiam fulmina fortunę contemnamus. Tuſc. 2. 57. Imperii noſtri duo fulmina Cn. & P. Scipiones. pro Corn. Balb. 27. Fulmina uerborū ad Papir. l. 9. 48. i. impetus. Iactus fulminum & tonitrua extimeſcere. 1. de Diu 61. Iupiter multa fulmina fruſtra emittit. de Di. 117. Hæc cauſa cur lex inter fulmina & tonitrua ferretur. in Ant. 197.

Fulix.

Cana fulix itidem fugiens e gurgite ponti, Nuntiat horribiles clamans inſtare procellas. 1. de Diu. 23.

Fuligo.

Dein tamen quaſi fuligine abſterſa, præclara ſenatuſconſulta feciſti. 2. Phil. 93.

Fultus, *Vide Fulcio.*

Fuluus.

Nuntia fulua Iouis miranda uiſa figura. 1. de Leg. 2. i. aquila.

Fumus.

Te curaturum, fumo ut combureretur, tota plaudente prouincia. 1. ad Qu. fr. 40. Pauliſper ſtetimus in illo ganearum tuarum nidore atque fumo. in Piſ. 39.

Fumo.

Et quod ita domus ipſa fumabat, ut multa eius ſermonis indicia redolerent. pro Sex. 18. Fumare uidemus terram calentem ex recenti foſſione. de Nat. d. 2. 19.

Fumans.

Vos me primum ictum pro uobis, fumantemque uidiſtis. de Nat. d. 3. 1. Aræ fumantes. 2. de Diu. 94 pro Sex. 18. Cum fumantes etiam noſtras naues eliquiſſent. 7. Verr. 75.

Fumoſus.

Obrepſiſti ad honores errore hominum, commendatione fumoſarum imaginum. in Piſ. 1.

Funale, *Vide Funus.*

Functio. *Vide Fungor.*

Fundamentum, fundatus, *Vide Fundum.*

Fundi.

Pridie Idium Fundis accepi tuas literas cœnans. Att. 2. 14.

Fundo, as, *Vide Fundum.*

Fundo.

Fundo phyſicorum oracula. de Nat. deor. 1. 46. 1. de Diu. 187. Fundit frugem ſpiræ ordine ſtructam. de Sen. 47. Id eſt, emittit. Fundit maxima largitate legumina terra. 2. de Na. d. 117. Quibus ipſa terra fundit ex ſeſe paſtus uarios. de fin. lib. 2. 91. Iuſtitia ſe fundit uſu in cæteras uirtutes. 5. de Fin. 118. Oua piſcium facile aqua ſuſtinentur, fœtum fundunt. de N. d. 52. Murenā magnas hoſtium copias fudit. pro Mur. 128. Se latius fundet Orator. in Or. 68. Cum innumerabiles hoſtium copias in Italia fudiſſet. pro Rabirio, 96. Fundere cantus e gutture tremulo. Diu. 1. 12. carmen graue, plerumque. Tuſc. 1. 51. uaſtum clangorem. Tuſ. 2. 22. exercitum. pro Rab. 22. 1. de Fin. 155. pro Mur. 17. flores, fruges, baccas. Tuſ. 5. 28. frondiſe. 3. de Or. 96. Orationem numeroſe & uolubiliter. in Or. 122. ſanguinē e patera. 1. de Di. 84. ſi plenarios ad tibiam. Tuſ. 1. 95. inanes ſonos. Tuſc. 5. 54. uerba more poetarum. de Fin. 4. 4. 9. uerſus. Diu. 2. 85. uerſus ex tempore. 3. de Or. 107. Elicere & fundere uocem. 2. Tuſc. 96. inanes uoces. Tuſc. 3. 36. Funditur in omnes partes uitis. de Sen. 48. Sēper enim ex eo quod maximas partes continet, latiſſimeque funditur, tota res appellatur. 5. de Fin. 157. Sed illa quę inſtinctu afflatuq. diuino funduntur. Diu. 1. 33. ſcilicet oracula. Sed quāquā negent, nec uirtutes, nec uitia creſcere, & tamen utrunq. eorum fundi quodammodo, & quaſi dilatari putant. 3. de fin. 39.

Fundens.

In qua omnem animum uniuerſæ naturæ temperans permiſcebat, ſuperiſque permiſtionis reliquias fundens æquabat, &c. de Vniuerſ. 53.

Fuſus.

Aer fuſus & extenuatus. 2. de Nat. d. 145. Fuſus in corpore humor & calor. 2. de Nat. d. 14. Sanguis in corporibus fuſus. de or. 137. Hæc in omnia genera fuſa oratio. or. 206. Fuſa latius perpetua oratio, 1. de Leg. 47. In omni fuſum eſt natura calidū illud atque igneum. de Nat. d. 1. 21. Late fuſum decorū. 1. off. 138. Genus facetiarū æqualiter in omni ſermone fuſum. de ora. 152. Genus ſermonis liquidū, fuſum, profluens. de or. 123. Exercitū hoſtium cæſum fuſumq. cognoui. in Ant. 258. Homines fuſi per agros ac diſperſi. pro Sex. 22. Hoſtes fuſi ac fugati. off. 75. Quæ fuſa ſunt uocibus poetarum. de Nat. d. 1. 31.

Fuſe.

Fuſe in tribus conuocatus populus, non comitiis centuriatis. 3. de Leg. 39. f. lateq. dicere. in or. 61. De cuius excellētia multa quidem dici quamuis f. lateque poſſint, ſed breuiſſime illo modo. 4. Tuſ. 90. Quæ f. olim diſputabantur, & libere, ea nunc articulatim diſtincteque dicuntur. de Leg. 163. Poteſt id quidem f. & copioſe, & omnibus electiſſimis uerbis grauiſſimiſque ſententiis rhetorice & augeri & ornari. 3. de Fin. 41. Vberius & fuſius diſputare aliquid. de Nat. 30.

Fuſio.

Ipſumque mundum deum dicit eſſe, & eius animi fuſionem uniuerſam. 1. de Na. d. 57. Fuſiones autem deorum, & inter ipſos deos concurſiones, &c. de Vniu. 46.

Fundum.

Ipſe armarii fundum execuit, & ſeſtertiorum & auri quinque pondo abſtulit, uno ex ſeruis puero non grandi conſcio. pro Cl. 143. Largio fundum non habet. 2. off. 79. Reſidere in fundo. pro Corn. Balbo, 15.

Funditus.

Funditus eiicere aliquid. Tuſ. 5. 68. & 1. 35. Ergo hi, &c. totā uitam euertunt funditus, ipſumque animal orbant animo. Acad. 1. lib. 2. 31. Ciuitatem funditus euertiſti. pro Do. 28. Quę autem domus tam ſtabilis, quæ tam firma ciuitas eſt, quæ non odiis atque diſſidiis funditus poſſit euerti? de Amic. 23. 5. Verr. 38. pro Q. 47. 1. Ver. 4. Perdere funditus ciuitatem. Att. 6. 111. Hinc nō ſolū aduerſam, ſed & funditus euerſā fortunā. 5. fa. 64. Neq. earū rerū quēquam funditus natura uoluit eſſe expertē. 3. de Or. 108. Funditus interire. Tuſ. 1. 23. Torquato, l. 6. 2. 3. Quę funditus gens veſtra non nouit. de N. d. 1. 61. Quem ego funditus perdidi. ad Lentulum, lib. 1. 9. 31. Ne ſpondeus quidem funditus eſt repudiandus. or. 218. Qui non obruit aliqua ex parte monimenta P. Scipionis, ſed funditus deleuit ac ſuſtulit. 6. Verr. 71. id eſt, prorſus, omnino, penitus, & uelut ab ipſo fundo. Omnem funditus religionem ſuſtulit. de Nat. d. 1. 81. Hernicos in ciuitatem etiam acceperunt, at Carthaginem & Numantiam funditus ſuſtulerunt. 1. Off 51. Quæ cauſa eſt cur amicitiam funditus tollamus e uita, ne aliquas propter eam ſuſcipiamus moleſtias? de Amic. 44. 2. de Fin. 117. Funditus tollere deos. Diu. 1. 8. Funditus tollere fidem. in Or. 121. Copioſam aliquam urbem funditus tollere. 2. Off. 113.

Fundo.

Illud maxime ueſtrum fundauit imperium. pro Cornelio Balbo, 24.

Fundatus.

Fixus & fundatur Reipublicæ ſtatus. Att. 1. 4. & 2. de Diu. 40.

Magna

Magnis laboribus fundatum imperium.4.in Cat.91.Tam accurate fundatam & extructam diſciplinam non facile eſt perdiſcere.4.de Fin.1.Qui hanc Rempublicam tam præclare fundatam nobis reliquerunt.Parad.11.Nihil reperire fundatum ueritate.pro Flac.20.Fundatæ atque optime conſtitutæ opes.pro Rabirio Poſthumo,1.Fundatiſſimæ familiæ ſubita ruina.pro Dom.ſua,74.

Fundamentum.

Fundamentum dialecticæ eſt, quidquid enuntietur aut uerũ eſſe aut falſum.Acad.q.edit.1.lib.2.86. Sedes & fundamentum conſtituendæ fidei,narratio.in Part.18.Iuſtitiæ fundamentum, fides.1.Off.35. Orationis fundamentum præclari iactum.1.de Nat.d.63.Philoſophiæ fundamentum in finibus bonorum & malorum poſitum eſt.2.de Diu.2. Quod igitur fundamentum huius præſtionis eſt,id præclare iactum uideris.de Nat.d.2.32. Solum quoddam atque fundamentum eſt, uerborum uſus & copia bonorum.3.de or.84.Virtutum omnium fundamentum, pietas.pro Planc.13.Fundamentum & radices altiores habebit malum.ad Brutum,53.in ep. Brut. Hoc utar initio & quaſi fundamento defenſionis.pro Clu.23.Fundamenta dignitatis tuæ.1.ad Qu.fr.14.Firmiſſima fundamenta defenſionis meæ ſunt, ſi nitantur iudicio ſuorum.pro Cæl.3.Firmiſſima fundamenta libertatis.pro Corn.Balbo,24.Referri enim decet ad ea, quæ in principio propoſui fundamenta iuſtitiæ:primum ut ne cui noceatur, deinde ut communi utilitati ſeruiatur.off.7.Agere fundamenta.pro Mil.56.Quantum in me fuit, ieci fundamenta pacis.1.Phil.1.Fundamenta Reipub.ieci.12.fam.53.Fundamenta ieci ſalutis tuæ.10.fam.62.Tantum abes a perfectione maximorum operum ut fundamenta quæ cogitas,nondum ieceris.pro Marcel.15.Cui cauſæ,fundamenta iaciantur,Iudices uidetis.pro Fl.3. Bene habet,iacta ſunt fundamenta.pro Mur.127. Hodie ſunt iacta fundamenta reliquarum actionum.in Ant.191.Defenſionis fundamenta iacta.pro Mur.12.Fundamenta iacta confirmandi Senatus.ep.12.Ponere fundamenta Conſulatus.in Piſ.6. Ponere uirtutum omnium fundamenta in uoluptate tanquam in aqua.2.de Fin.59.Adoleſcentiæ fundamentis cõſtituta ſenectus.de Sen.58.Quibus initiis ac fundamentis hę tantę ſummis in rebus laudes excitatæ ſunt.pro Sextio,3.

Fundus.

Munus fundi ſuburbani inſtar expectate.3.ad Q.fr.7.M. Manilius habuit ædiculas in Carinis, & fundum in Labicano. Parad.125.Teſtificatur pater, ſe tibi Priuernatem fundum reliquiſſet.de or.159.In ea controuerſia,quam habet de fundo cum quodam Colophonio.ep.229. Fundo Arpinati bene poteris uti.ep.237.Et fine paucos ſpecus in extremo fundo,& eos quidem ſubterraneos.15.Att.44.Quid enim potuit dici imperitius, quam fœderatos populos fieri fundos oportere? pro Corn. Balbo, 15. Potuit magis fundus populus Gaditanus fieri,ſi tum ſit fundus, cum facta ac iuſſa noſtra ſua ſententia comprobat,&c.pro Corn. Balbo, 33. Obire fundos noſtros cui non licet, aut res ruſticas uel fructus cauſa uel delectationis inuiſere?1.de or.129.

Funebris,Funeſto,Funeſtus,*Vide Funus.*

Fungor.

Neque uero uerbis auget ſuum munus, ſiquo forte fungitur, ſed etiam extenuat.2.Off.103.id eſt, ſi beneficium inops collocauit.P.Craſſus functus eſt ędilitio maximo munere.off.45.Lyſias eſt functus omni ciuium munere. de Cl.170.Iuſtitiæ fungãtur officio,qui adipiſci uerum iuſtitiæ gloriam uolent.2.Off.62.Fungerer officio, quo tu functus es in meo luctu, teque per literas conſolarer,niſi,&c.Att.287. Vt conſulentibus reſpõdeas,ſenectutis gtato atque honeſto fungerer munere.de Leg.158.Fortuna proſpere fungi.de Cl.Or.131.Hoc nobis eſt ſtatuendũ, quid aratorem ipſum arationis nomine muneris in Remp. fungi ac ſuſtinere uelitis.5.Verrinarum,173.& 5.de Fin.63.Fungi munere interpretis.Tuſc.3.35.Fungi munere ſapientiæ. Tuſ.3.31.Poſſunt aliquando oculi non ſuo fungi munere. de Diu.95.Fungi muneribus corporis.Lęl.21.Fungi officio iuſto atque debito.Tuſc.3.65.Fungi officio ſuo.5.de Finib.122.Bruto,9.1.pro Cæl.15.Conturbatus oculus non eſt ad ſuum munus fungendũ probe affectus.Tuſ.193.

Functio.

Labor eſt functio quædam uel animi, uel corporis grauioris operis & muneris.2.Tuſ.60.5.Verr.12.

Fungus.

Fungos,heluellas,herbas omnes ita cõdiunt.7.fam.47. Ad fungos me tuos conferam.9.fam.33.Oblitusne es igitur fungorum illorum,quos apud Niciam,& ingentium culinarum cum

Sophia Septimæ?Dolabellæ,lib.9.ep.3.

Funiculus.

Et inde funiculo qui a puppi religatus ſcapham annexam trahebat,nauim,quoad poſſet,moderaretur.2.de Inu.236.

Funus.

Funus,quo non amici conueniunt ad exequias cohoneſtandas,ſed bonorum emptores,ut carnifices, ad reliquias uitæ lacerandas & diſtrahendas.pro Q.29.Funeſtum funus.pro D.ſua.34.Serrani funus fuit perluctuoſum.Q.fr.3.35.Funus quo poſt faciat,oſſa ne legito homini mortuo.2.de L.55.Funus ut indicatur.2.de L.57.Arbitraria funeris ſoluere, poſt red. in Senatu 16.Mater exequias funeris filii proſecuta eſt.pro Clu.60. Dico mercedem funeris ac ſepulturæ conſtitui nefas fuiſſe. in Verr.263.Quam autem ciuitati charus fuerit,mœrore funeris indicatum eſt.de Am.10.Funeris ſumptu extenuato tribus ricinijs, & tunicula purpurea,& decem tibicinibus tollit etiam lex 11.tabul.lamentationem.2.de Leg.55.funeris ſumptus minuendi ac lamentationes.2.de Leg.54.Funeri operam dare.15.Att.3. Soluere iuſta paterno funeri.pro Roſc.Am.13.Eiuſque funus ciſatis amplum curaui.de Inu.51.Seruius Cic.4.12.8.Acerbiſſimum uiuo, uidentique funus ducere.pro Q.29.Cum funus quoddam duceretur,accuſator C.Memmius,Vide,inquit, Scaure,mortuus rapitur,ſi potes eſſe poſſeſſor.2.de or.156.Caſum illum meum funus eſt Reipu.ſed funus iuſtum,&c.de Prouinc.Conſul.37.id eſt,diſceſſus.Fecit de integro funus iam ſepulto filio mater.pro Clu.20.In funus aliorum quemquam accedere, Pittacus uetat.2.de Leg.60.Ibi Pyliam uidi, uenerat enim in funus,cui funeri ego quoque operam dedi.Att.15.32.1.7. Indicere funus.2.de Leg.97.Cum caſu in eadem cauſa cum funere efferretur annus Iunia.de or.125.Si Cæſar funere elatus eſſet.14.Att.15.Cum tua rogatione funere elata Reſpublica eſt.pro D.ſua.34.Quis unquam in luctu domeſtico & funere familiari cœnauit cum toga pulla? in Vatin.24.Nemo me lachrymis decoret,nec funera fletu faxit.cur?uolito uiuus per ora uirum.de Sen.91.Non palam uxorum funere locabantur.7.Verr.93.Funerum iuſta ad interpretes religionum reiecit Plato, quem Romani morem tenuerunt.2.de L.61. Funerũ ſumptus nõ ſolũ pœna,ſed etiam tempore minuit Demetrius: ante lucem enim iuſſit efferri.2.de Leg.50.Funera poſteaquam ſumptuoſa fieri, & lamentabilia cœpiſſent, Solonis lege ſublata ſunt, quam legem eiſdem prope uerbis Decemuiri in decimam tabulam coniecerũt.2.de L.59.Aediles curules edictum quod de funeribus habebant,Sulpitii funeri mittere.in Ant.224.In funeribus ſublata uirorum & mulierum celebritas,quo lamentatio minueretur:habet enim luctum concurſus hominum.2.de Leg.60.

Funale.

Delectabatur cæreo funali & tibicine:quę ſibi nullo exemplo priuatos ſumpſerat.de Sen.41.

Funebris.

Epulum funebre.in Vatinium,23.funebris veſtimenti genus.2.de Leg.55.Laudationes ſcribuntur ad funebrem concionem.2.de or.185.funebria cætera quibus luctus augetur, duodecim ſuſtulerunt.2.de Leg.55.

Funeſtus.

Dies aliquibus funeſtus.7.Verr.96.Peſtifer & funeſtus tribunatus.pro D.ſua,1.funeſta auctio.pro L.Agr.60.funeſta fax. pro D.ſua,215.Nox alicui funeſta.pro flac.79. funeſta pecunia.2.Phil.94.Peſtis Reip.funeſta.pro D.ſua,3.Victoria funeſta.Piſ.Cic.10.8.8.funeſtum eſt a forti atq. honeſto uiro iugulari:funeſtius ab eo,cuius uox in præconio quæſtum præbuit.pro Q.64.Quę funeſtæ familiæ ſiunt.2.de L.51.O diem illum funeſtum ſenatui.pro Sext.8. Colonos agrorum ad huius ſecuritim funeſtam eſſe ſeruatos.in Verr.260.Aquilam illam argenteam,quam tibi ac tuis omnibus pernicioſam eſſe confido,& funeſtam futuram.1.in Cat.17.Qui ignes funeſtos templis deorum inferre conati ſunt.3.in Cat.66. Nubit genero ſocrus nullis auſpiciis, nullis anthoribus,funeſtis ominibus omnium.pro Clu.10. Maiores noſtri funeſtiorem uoluerunt eſſe diem Allienſis pugnæ, quam urbis captæ.Att.9.11.Quid crudelius, quid funeſtius eorum uictoria?9.Att.37.

Funeſto.

Galli humanis hoſtiis deorum aras & templa funeſtant. pro Font.17.Quamobrem turpe putandum eſt,non dico dolere, &c. ſed ſaxum illud Lemnium clamore Philoctetæo funeſtare. de Fin.2.78. Sedem ab uniuerſo populo conceſſam uni ordini inflammari, excindi, funeſtari. pro Mil.69. An ego qui funeſtarẽ concionẽ cõtagione carnificis ueto,&c.pro Rab.perduel. reo,7.

Fur.

Fur.

Fur aut ſicarius.in Verr. 86. Nocturnum furem quoquomodo,diurnum autem,ſi ſe telo defenderit,interfici impune uolue runt.pro Mil.6.Is a Philippo interrogatus quid latraret, furem ſe uidere reſpondit.de or. 129. Commutant fures ſigna earum rerum quas ceperunt.5.de Fin.129.Canes publice aluntur in Capitolio,ut ſignificent ſi fures uenerint.pro Sext. Roſc.27.

Furunculus.

Crudelis furunculus.in Piſ.52.

Furtum.

Res erat manifeſta:furtum erat apertum. cuius rei furtum factum erat?pro Roſc.Com.16 Sic tu etiam ſi, quod ſcribas, non habebis,ſcribito tamen, ne furtum ceſſationis quæſiuiſſe uidearis.16.fam.35.ex ep. Q.Cic.furti damnatus. pro Flac. 33. Ille medicus domi furtum fecit & cædam eiuſmodi. pro Clu. 142. Quod furtum antea factum eſſet, poſſetne hæres recte furti agere?7.fam.39.Conſilio tuo furtum factum eſſe aio.3.de Nat.54. Furta & rapinæ.10.fam. 70. in ep.Pollionis. Furta & latrocinia oppidorum.1.ad Q.fr. 19. Mira erant in ciuitatibus furta Græcorum.Att.90.

Furtim.

Etiam Metellus cum prima luce furtim in campum itineribus prope deuiis currebat. Att.4.16. Lagenę quæ furtim eſſent exſiccatæ.16.fa.35.ex ep.Qu.Cic.Facere aliquid furtim. pro D. ſua,107.Itaque beſtiæ furtim,ut dixi, fruuntur: domini palam & libere.2.de Nat.d.118.Tantum licet furtim, ſi quando & cur ſim.de or.132. Quid Alexandria, cunctaque Aegyptus? &c, ut furtim tota Decemuiris traditur?pro L.Agr.49. Occulte latere reconditum eſſe,furtim tradi,&c.con.Rul.74.

Furax.

Cornelius homo auarus & furax.2. de or.149. Sed hæc; mendacem eſſe,aleatorem,furacem,ebrioſum.3.Off. 123. Furax, id eſt,qui facile furatur,& furtis faciendis animum applicuit.Ridiculum eſt illud Neronianum uetus in furace ſeruo, ſolum eſſe cui domi nihil ſit obſignatum nec occluſum.2.de or. 137. Nam cum tu timidus ac tremens tuis ipſe furaciſſimis manibus detractam e mentis faſcibus lauream ad portam Eſquilinam abieciſti,&c. in Piſ. 58.

Furaciſſime.

Quum que omnium domos,apothecas,naues furaciſſime ſcrutarere,&c.in Vatinium,8.

Furtiuus.

Iter furtiuum in Italiam.in Piſ.77.

Furor.

Qui cuipiam furatur aliquid,aut clam eripit.1.Off. 78. Verres ſolet hæc quæ rapuit,& furatus eſt,dicere ſe emiſſe. in Verr. 88. Beſtiæ furantur aliquid ex iis,aut rapiunt.de Nat.d.2.

Furari ciuitatem.pro Corn.Balbo,3. Tum primum intellexi ad eam rem iſtos fratres Cybiratas fuiſſe,ut iſte in furando manibus ſuis, oculis illorum uteretur.6.Verr.28. Nam ſi ego tuum ante legiſſem,furatum me abs te eſſe diceres.Att.21.

Furca.

Seruus per Circum cum uirgis cæderetur, furcam ferens ductus eſt.de Diu.92.

Furcifer.

Quid inde furcifer? quo progreditur?pro Deiotaro,17. Quod in illo uiro & tum ferendum eſſet, & maxima rebus quas poſtea geſſit,obliterandum: id tu tibi furcifer ſumes, &c. in Vatinium teſtem,12.Furius Heraclienſis nauarchus moriturus, in C. Verrem ſumma libertate inuectus.7.Verr. 87. Furius & Caſellius prædiatores.pro Corn.Balbo,36. L. Furius qualis uir. pro Archia, 12. M. Furius Camillus ab eodem populo urbe pulſus & reſtitutus.pro Dom.ſua,67.P.Furius, ex Catilinæ coniuratis.in Cat.59.P.Furius inſignis omnibus notis turpitudinis. pro C.Rabirio,18.Q.Furius eques Rom.2.Phil. 59.C.Furii lex de teſtamentis.pro Corn.Balbo,15.Furia lex.3.in Verr.76.

Furor.

Ineſt igitur animis præſagitio extrinſecus iniecta atque incluſa diuinitus. Ea ſi exarſit acrius, furor appellatur, cum a corpore animus abſtractus diuino inſtinctu concitatur. 1. de Diu. 60.Furor,mentis ad omnia cæcitas.Tuſ.3.10.Furor diuinus. Diu. 2.85.Ignitus.pro D.ſua,109.incitatus.Acad.q.ed.1.lib. 2.81.Furor impuræ beluæ multorum inflammatus furoribus.3. de Leg. 21.Effrænatus,& præceps furor alicuius. 1.de haruſp.reſp. 1. Furor uinolentus.12.fam.15.Furor ſceleris. pro Sext.12.Furor in ſapientem cadere poteſt.Tuſ.3.10.Et cuius furor conſederit:Aca.q. ed.1.l.2.78. Verſatur mihi ante oculos aſpectus & furor Cethegi in veſtra cæde bacchantis.4.in Cat. 43.Furoris frenos inicere.13.Phil. 358. Furoris & ſomnii vna ratio eſt, animos hominum quadam ex parte extrinſecus eſſe tractos & hauſtos. Diui. 1.63.Itaque non eſt ſcriptum, Si inſanus, ſed Si furioſus eſſe incipit.Inſaniam enim cenſuerunt (id eſt inconſtantiam ſanitate vacantem)poſſe tamen tueri mediocritatem officiorum, & uitæ communem cultum atque vſitatum.Furorem autē eſſe rati ſunt, mentis ad omnia cæcitatem.3.Tuſc. 19. Si decima legio ad eundem furorem redierit.ep.150.Furorem extinguere.6. Phil.216. Furorem obiicere.pro Roſc.Am.23.Quem nos furorem, μελαγχολίαν Græci uocant.Tuſc.3.9.A diis quidē immortalibus, quæ poteſt homini maior eſſe pœna, furore atque dementia? de har. reſp.Furore afflati poetæ.2.de or.105.Furore ardere. 10. Att.7. Hic furore atque inſania pœnas pendit.in Piſ. 99. Negat enim ſine furore Democritus quemquam poetam magnum eſſe poſſe.1.de Diu.136.Toto furore latrocinioque illius.2. ad Q.fr.3. Furores frangere.pro Mil.86.

Furia.

Furia ac peſtis patriæ pro Sextio,26. Illa furia clamabat,&c. pro Sextio,11.Primum eſt,de Clodii ad Cæſarem literis:in quo Cæſaris conſilium probo, quod tibi amantiſſime petenti ueniā non dedit,uti ullum ad illam furiam uerbum reſcriberet.ad Q. fr.3.8.Lucus Furinæ,furiæ deæ ſunt,ſpeculatrices,credo, & uindices facinorū & ſcelerum.3.de N. d. 32. Agitant & inſectantur impios furiæ non ardentibus tædis,ſicut in fabulis, ſed angore conſcientiæ & fraudis cruciatu.1.de Leg. 30. Tamen eos agitāt furiæ, neque conſiſtere unquam patiuntur. pro Sext. Roſc. 40. Quem ultę uidentur furiæ debitorum. 11. Phil. 299. Hæ ſunt impiis aſſiduæ domeſticæque furiæ, quę parētum pœnas a conſceleratis filiis repetant.pro Sext.Roſc.40.Itaque eos ad perficiendum ſcelus furiæ quæ iam incitarunt.pro Syl. 181. Nolite .n. putare,quemadmodū in fabulis ſæpenumero uidetis, eos qui aliquid impie ſcelerateque commiſerint, agitari & perterreri furiarum tædis ardentibus.pro Roſc.Am.40.Nolite enim putare P.C.:ut in ſcena uidetis; homines conſceleratos impulſu deorū terreri furiarum tædis ardentibus.in Piſ.36. Sceleratorum furias in tuum iudicium eſſe uenturas.in Verr. 259. Furias nunc ſequimur,eædem nos fortaſſe furiæ perſequentur.10.Att.55.

Furialis.

Furialis ueſtis.2.Tuſc.q.31.Tu, cum furiales in concionibus voces mittis,&c.tum das eas pœnas quæ ſunt ſolæ hominum ſceleri a diis immortalibus conſtitutæ.de haruſp.35.

Furioſus.

Vecors,inſanus, mente captus,tragico illo Oreſte,aut Athamante dementior.in Piſ.39.Veſanus & furioſus homo. pro D. ſua,9.Itaque non eſt ſcriptum,Si inſanus, ſed Si furioſus eſſe incipit.3.Tuſ.19.Effrenata & furioſa cupiditas alicuius. 1.in Cat. 18.Mulier iam non morbo,ſed ſcelere furioſa.pro Clu.144.Pars eorum non minus furioſa eſt,quam qui cum Antonio fuerūt ep. 150. Vis furioſa Tribuni facile ſuperari frangique poteſt. pro D.ſua,44.Feruidum quoddam & petulans, & furioſum genus dicendi.de Cl.187.Spero eum in officio fore,ſed omnia ſūt tardioſa propter furioſæ ędilitatis expectationem. ad Qu.fr.2. 6.3.Furioſum dominum eſſe rerum ſuarum vetant duodecim tabulæ. Tuſc.3.9. Dormientium & vinolentorum & furioſorum viſa.Acad.quæſt.edit.1.lib.2.45.Furioſiſſimæ conciones Publii. Att.4.72.7.

Furioſe.

Partes furioſe dicuntur in foro,in curia.13.Phil. 376. Etſi ſolet eum,cum aliquid furioſe fecit,pœnitere Att. 8. 16.

Furo.

Cum bacchatis, cum furiis, tum das eas pœnas quę ſunt ſolæ hominum ſceleri a diis immortalibus conſtitutæ.de har. reſp. 35. Nunc furit Domitius tam gauiſos homines ſuum dolorem, vnumque me ſtudioſiorem Antonii.8.fa.40.in ep. Cælii.Furit, id eſt,adeo indignatur,ut furere uideatur. Hic acerrime furit.in Piſ.90.Res furit ad interregnum, & eſt nonnullus odor Dictaturæ.Att.4.85.15.A Raſilio ſe contumaciter, vrbaneque nexatū furebat Clodius.Qu.fr.2.3.id eſt,vehementiſſime indignabatur. Ariſtoteles quidem eos qui valetudinis vitio furerent, & melancholici dicerentur,cenſebat,&c.1.de Diu. 139. Quid eſt aliud furere, niſi non cognoſcere homines, non cognoſcere leges,non Senatum,non ciuitatem?in Piſ. Vſque eo commotus eſt, ut inſanire omnibus ac furere uideretur.6.Ver.35. Apud ſanos furere,& quaſi apud ſobrios bacchari vi. Vinolentus.in or.53.de aliquo furere.14.Att.41.Emp.interdū mihi furere vi.Aca.Quo gńe Athamantē,Alcmęonē,Aiacē, Oreſtem furere dicimus. 3.

Panſa furere videtur de Clodio. Atti. 234. Mihi Telamō iratus furere luctu filii videtur. de ora. 126. Verſutum & callidū factum Solonis, qui quo tutior uita eius eſſet, & plus aliquanto Reip. prodeſſet, furere ſe ſimulauit. 1. Off. 153.

Furens.

Ille furens & exanguis interrogabat ſuos, quis, &c. 2. ad Qu. fr. 8. Catilina furens audacia, ſcelus anhelans, 2. in Cat. 25. Inflā matus & furens libidinibus. Tuſ. 231. Hominem furentem exultantemque continui. de har. 1. Furentes & vinolenti impetus. de haruſp. reſp. 43. Furentes libidine poetarum dei. de Nat. d. 1. 31.

Furenter.

Dionyſius mihi quidem in moribus eſt: pueri autem aiunt eum furenter iraſci. Att. 6. 11.

Furibundus.

At cum ille furibundus incitata illa ſua uecordi mente ueniſſet, &c. pro Sex. 10. Vatum furibundæ prædictiones. 1. de Diu. 7. Cæſaris enim incredibilis ac diuina uirtus, latronis impetus crudeles ac furibundos retardauit. 13. Phil. 357.

Fuſcina.

Aut forte triton fuſcina euertens ſpecus. de Nat. d. 44. Dant etiam deo arcum, ſagittas, haſtam, clypeum, fuſcinam, fulmen. 3. de Nat d. 140.

Fuſcus.

Cornix fuſca. 1. de Diu. 24. Pars inferior delphini fuſca videtur. in Arato 1. Purpura plebeia ac pene fuſca. pro Sex. 6. Et uocis genera permulta. canorum, fuſcum: leue, aſperum: graue, acutum: flexibile durum. 2. de Nat. d. 110.

Fuſe, Fuſio, *Vide Fundo.*

Fuſius.

Fuſius iu dicendo obſcurus. 3. de Or. 28. Fuſius neruor in dicendo C. Fimbriæ, quos tamen habuit ille, non aſſequitur: oris prauitatem, & uerborum latitudinem imitatur, &c. 2. de Or. 51.

Fuſtis.

Quid ſi filius meus fuſtem mihi impingere uoles? 8. fam. 25. Clamor, lapides, fuſtes, gladii, & hæc improuiſa omnia. 4. Atti. 34. Non opus eſt verbis, ſed fuſtibus. in Piſ. 57. Quid igitur ſi glebis, aut ſaxis, aut fuſtibus aliquem de fundo præcipitem egeris? pro Cæc. 44. Male mulctatos clauis & fuſtibus repellere. 7. Verr. 84.

Fuſtuarium.

Nam ſi ille Conſul. fuſtuarium meruerunt legiones quæ Conſulem reliquerunt: &c. 3. Phil. 133.

Fuſus, *Vide Fundo.*

Futilis.

Futilis alacritas. 4. Tuſc. 57. Quid enim eſt tam futile, quam quicquam approbare non cognitum? Acad. q. ed. 1. lib. 2. 55. Vani & futiles aruſpices. 1. de Diu. 67. Lætitiæ futiles. 5. Tuſc. 25. Commentitiæ futileſque ſententiæ. de Nat. d. lib. 1. 24. Quis non odit ſordidos, uanos, leues, futiles? 1. de fin. 59.

Futilitas.

Hæc & dicuntur & creduntur ſtultiſſime, & plena ſunt futilitatis, ſummæque leuitatis. 2. de Nat. d. 102.

Futurus, *Vide Sum.*

G

Galea.

IN Hoc fano loricas, galeaſq. æneas P. Scipio poſuerat. in Verr. 223.

Galeatus.

Barbatus Iopiter, galeata Minerua. 3. de Na. deo. 71.

Galicæ.

Nam quod quærebas quomodo rediſſem, primū luce, non tenebris. deinde cum calceis & toga, nullis nec gallicis, nec lucerna. 2. Phil. 83.

Gallogræcus.

Brogitarus gallogræcus. de haruſ. reſp. 250.

Gallus.

Gallus animal canorū ſua ſponte. Di. 2. 44. Cur ante lucē galli canant. 2. de Diu. 84. galli ſilētio noctis, vt ait Ennius, fauent faucibus, rurſus cātu plauſuque premunt alas. Diu. 2. 44. Victi galli ſilere ſolent, canere uictores. 2. de Diu. 83. Te gallorum, illum buccinarum cātus exuſcitat: tu actionē inſtituis, ille aciē inſtruit. pro Mur. 19. Gallos, ait Democritus, depulſo de pectore, & in omni corpus diuiſo & modificato cibo, cātus edere quiete ſatiatos. Diu. 2. 43. Gallos gallinaceos in eo loco ſic aſſidue canere cœpiſſe, ut nihil intermitterent. 1. de Diu. 128.

Gallina.

Peperit ouum gallina. 4. Acad. 105. Abundat porco, hœdo, agno, gallina lacte, caſeo, melle villa locuples. de Sen. 52. gallinæ quietum requirunt ad pariendum locum. 2. de Nat. 98. Gallinas alere. 4. Acad. 105. Hoc igitur per gallinas Iupiter tantæ ciuitati ſignum dabat? de Diu. 120. de Sen. 89. gallinis ſæpe ſupponimus anatum oua. 2. de Nat. 93.

Gallinaceus.

Canorum animal gallus gallinaceus. 2. de Diu. 85. Gallinaceum fel. 2. de Diu. 44. Qui gallum gallinaceum ſuffocauerit. pro Mur. 138.

Gallinarius.

Gallinarium inueniſti Deliacum illum, qui oua cognoſceret. 4. Acad. 152.

Gallinarius.

Etſi M. Ceparius, cum mihi in ſylua gallinaria obuiam ueniſſet, quæſiuiſſemque quid ageres, dixit te in lecto eſſe, quod ex pedibus laborares. 9. fam. 55.

Ganeæ.

Paulisper ſtetimus in illo ganearum tuarum nidore atq. fumo: vnde tu nos cum improbiſſime reſpondendo, tum turpiſſime eructando eieciſti. in Piſ. 9. Ganeis confectus. pro Sex. 15.

Ganeo.

Quis ganeo, quis nepos, quis adulter, quæ mulier infamis, quis corruptor iuuentutis? in Cat. 30. Ganeo cincinnatus. poſt redi. in Sena. 10. Egentiſſimos ganeo. pro Sextio. 97.

Garrio.

Cum coram ſumus, & garrimus quicquid in buccam uenit. 12. Att. 2. Nam ſeculis multis ante gymnaſia inuenta ſunt, quā in his philoſophi garrire cœperunt. 2. de or. 12. Cupiebā nunc etiam plura garrire, ſed lucet, urget turba. Att. 98. Tanta eſt impunitas garriendi. de Nat. d. 1. 77.

Garrulus.

Vt huius infantiæ garrulā diſciplinā cōtemneremus. ad ner. 9

Gaudium.

Cum ratione animus mouetur placide atque conſtanter, tum illud gaudiū dicitur. Tuſ. 4. 11. Vt tuum ex me gaudium duplicetur præſtabo. 16. f. 17. ex ep. Ciceronis filii. Gaudiū inſatiabilē. Tuſc. 5. 52. Gaudii communium iucundiſſimæ tuæ literæ mihi attulerunt. 16. f. 16. ex ep. Ciceronis filii. Gaudiis falſis vſura frui. 6. fam. 39. Compleri, affici gaudio. 5. de Fin. 123. In quo cum obiurgares, quod gaudio nimio penę deſiperem, ita me defendebam 2. fam. 17. Ex perpetuis autem pleniſque gaudiis cum perſpicuum ſit uitam beatam exiſtere, ſequitur, ut ea exiſtat ex honeſtate. Tuſc. 5. 50. Hic tu qua lætitia perfruere? quibus gaudiis exultabis? quanta in uoluptate bacchabere? 1. in Cat. 18.

Gaudeo.

Meum factum probari abs te triumpho & gaudeo. Att. 9. 189. 2. Quod ſcribis te a Cæſare quotidie plus diligi, immortaliter gaudeo. 3. ad Q. fr. 7. In moleſtia gaudeo. ep. 10. Sane gaudeo, quod te interpellaui. 2. de Leg. 184. Gaudeo tibi iucundas eſſe meas literas. ad Q. fr. 313. Quæ fecimus, ualde probari gaudeo, ſi eſt nūc ullus gaudendi locus Att. 9. 21. Quę perfecta eſſe gaudeo, uehementerque lætor. pro Roſ. Am. 81. Sine gaudeo quouis alio uocabulo. de Vniu. 5. Cum priuamur dolore, ipſa liberatione & uacuitate omnis moleſtię gaudemus. de Fin. 56. Quē tamen eſſe natum & nos gaudemus, & hæc ciuitas, dum erit, lætabitur. de Amici. 13. Omne id quo gaudemus, uoluptas eſt. de Fin. l. 1. 29. Quam gaudebat bello ſuo Punico Næuius. quā Truculento Plautus, quam Pſeudolo. de Sen. 45. Tuo iſto tam excellenti bono gaude & fruere, cum fortuna & gloria, tum etiam natura & moribus tuis. pro Mar. 10. Id tu nos obtinuiſſe non modo facile patiare, ſed etiam gaudeas. Att. 16. 341. 3. Moriar, ſi magis gauderem, ſi id mihi accidiſſet 8. Att. 18. In theatrum Curionis Hortenſius introiit, puto ut ſuum gaudium gauderemus. Cęl. Cic. 8. 4. Vt in ſinu gaudeant, glorioſe loqui deſinant. 3. Tuſc. 44. Voluptatem appetere, eaquę gaudere ut ſummo bono. de Fin. li. 1. 23. 6. correctione. Lęl. 76. 6. laboribus pręteritis. de Fin. 1. 88. Gaudere alieno malo non cadit in ſapientem. Tuſ. 3. 17. Cum intellexero te hoc ſcitiæ genere gaudere. 3. off. 166. Vt confidere decet, timere non decet: ſic gaudere decet, lætari non decet. Tuſc. 4. 55. Gaudere me tum dicam, mihi hoc uerbo licebit uti. 3. Att. 33. Gaudere te iubeo. 9. fam. 77.

Gaudens.

Gaudens.

Animus æquus, imo uero etiam gaudens & libens. Att.2.14.

Gauiſus.

Nunc ſurit tam gauiſos homines ſuū dolorē. Cęl. Cic.8.14.3.

Gaza.

Omni Macedonum gaza, quam fuit maxima, potitus eſt Paulus.2.off.112. Tamē niſi erit idem qui ſe a pecuniis ſociorū, &c. qui ab auro gazaque regia, manus oculos, animū cohibere poſſit. pro L.Man.46.

Gelidus.

Aquam gelidam bibere.1.in Cat.23. Adde huc gelidas fontium perennitates. de Nat.45. Fibrenus præcipitat in Lirem, eū multo gelidiorem facit, nec enim ullum hoc frigidus flumen attigi. de Leg.170. Gelidiſſima natura.2.de Leg.11.

Gelo.

Gelo tyrannus Iouem Olympium ex manubiis Carthaginenſium ornarat amiculo aureo.3.de Nat.d.62.

Geminus.

Par eſt auaritia, ſimilis improbitas, eadem impudentia, gemina audacia. pro Roſc.Am.70. Simillima & maxime gemina ſocietas hæreditatis eſt. pro Roſ.Com.32. Gemino lumine declarari diſſenſionem.2.de Diu.181. Cum quærerent alii Numeriū, alii quintium: gemini nominis erroris ſeruatus eſt. pro Sext. 70. Conſortem eſſe in lucris atque furtis, geminum & ſimillimum nequitia, improbitate audacia.7. Verr.131. Illud uero geminum conſiliis Catilinæ & Lentuli, quod me domo mea expuliſtis, &c. in Piſ.11. ideſt, duplo pernicioſius. C. & L. Fabricii fratres gemini fuerunt pro Clu.26. Seruilii gemini. Acad.q.15. Aliæ ſunt geminæ percuſſiones quibus, &c. de or.160. Geminæ uoragines, ſcopulique Reip. in Piſ.31. Geminorum forma ſimilis, nata atque fortuna plerunque diſpar. Diu.2.71. Sub læua geminorū. de Na.47. Vt mater internoſcit geminos conſuetudine oculorum, ſic tu internoſces ſi aſſueueris. Acad.1.15. Et natos geminos inuiſes ſub caput Arcti. de N.d.47. Pennis geminis aera ſecare. in Arato.5.

Gemino.

Perſæpe in paruum tranans geminauerit orbē. in Arato.44.

Geminatus.

Geminatus ſol, P. Africani mortem prænuntiauit. de Nat.d.2.18.1. duo ſoles. Verba geminata atque duplicata. Parad.231

Geminatio

Nā & geminatio uerborū habet interdum uim.3.de or.124.

Gemitus, *Vide Gemo.*

Gemma.

Nego ullam gemmam aut margaritam fuiſſe, quin abſtulerit. in Verr.54. Pocula ex auro gemmis diſtincta clariſſimis.6.Ver.54. Corona aurea magnis fulgentibus gemmis illuminata. ad Her.39. Cyri ornatus Perſicus multo auro multiſque gemmis. de Sen.89. Itaque ineunte uere in his quæ relicta ſunt, exiſtit tamquam ad articulos ſarmentorum ea, quæ gemma dicitur, a qua oriens uua ſe oſtendit. de Sen.49.

Gemmeus.

Mittit etiam trullam gemmeam rogatum, uelle eam ſe diligentius conſiderare.6.Verr.55.

Gemmo.

Nam gemmare uites, luxuriem eſſe in herbis lætas ſegetes et ruſtici dicunt.3.de or.85.

Gemo.

Hæc gemebant boni, ſperabāt improbi. pro Sext.18. Hæc me ſpecies cogitatioque perturbat, ne gemam. Att.23. Eandem iſtam uirtutem ueniet tempus cum grauiter gemes. Att.2.34.4. Lugere & gemere pro aliquo. pro Planc.82. Deſyderio alicuius gemere. in Piſ.19. Occulte ſuum malum gemere. poſt reditū in Senatu.11. Hic tu præſentibus gemere, & te iactare non audebis profecto. Tuſc.2.40. Atque hic ſtatus qui una uoce omniū gemitur, neque uerbo cuiuſquā ſubleuatur. Att.2.42.

Gemitus.

Gemitus & plangor toto foro.2.Phil.89. Quod poſtea quam diu, tantus eſt gemitus factus aſpectu ſtatuę & commemoratione, &c.6.Verr.122. Saltem dum lamentatio & gemitus urbis conticeſcat. poſt red. in Senat.13. Vt urbe tota fletus gemitusq. fieret. pro Roſc.Am.14. Si gemitus in dolore ad confirmandū animū ualebit utendum, ſin erit ille gemitus lamentabilis, ſi imbecillus, ſi abiectus ſi flebilis, ei qui ſe dederit, uix eū uirum dixerim. Tuſ.2.50. Gemitum ſuſcipere. in Vatin.14. Gemitum in ſenſus maximos transfero.9 fam.62. In gemitu Italię uerſor, & in vrbis miſerrimis querelis.15 fam 48. Ciuitatum gemitus, ploratus, monſtra quædam hominis, ſed feræ neſcio cuius immanis. 5.Att.29. Non ſunt illi gemitus & eiulatus Philoctete tam miſeri. de har.reſp.252.

Genæ.

Piloſæ genæ, dentes putridi. in Piſ.1. Genæ ab inferiore parte tutantur ſubiectæ, leuiterque eminentes.2 de Nat.d.815. Muliebres genarum lacerationes.3.Tuſ.140. Lachrymæ percute re humores genas exangues 3.Tuſc.45. Mulieres genas ne radūto.2.de Leg.55.

Genealogi.

Quod ſi ita eſt, Cæli quoque parentes dij habēdi ſūt Aether & Dies, eorumque fratres & ſorores, qui a genealogis antiquis ſic nominantur, amor, dolus, motus, &c.3.de Na.d.31. ideſt, qui deorum genealogias ſcripſerunt.

Gener, Generalis, Generaliter, Generatim, Generator, Genero, Generoſus,

Vide Genus.

Genialis, *Vide Gigno.*

Geniculatus, *Vide Genū.*

Γενναιότερον ad me quædam ſtrepſiſſes.9.Att.41.

Genitius, Genitor, Genitrix, *Vide Gigno.*

Gens, Gentilis, Gentilitas, Gentilitius,

Vide Genus.

Genu.

Genu mehercule M. Antonium uidi, cum contente ipſe pro ſe lege Varia diceret, terram tāgere.2.Tuſc.97. Tu affinem tuā filiam meam ſuperbiſſimis uerbis a genibus tuis repuliſti. poſt reditum in Senatu.12.

Genus, *pro genu.*

At propter lætum genus omni ex parte locatas Paruas Vergilias tenui cum luce uidebis. in Arato.3.

Geniculatus.

Culmoque erecta geniculatu, &c. Cat.47.

Genuinus. *Vide Gigno.*

Genus.

Genus, eſt notio ad plures differentias pertinens. in Top.15. Genus eſt quod plures partes amplectitur, ut animal: pars eſt, quę ſubeſt generi, ut equus, &c.1.de Inu.58. Genus ideſt, quod ſui ſimiles communione quadam, ſpecie autem differens duas aut plures complectitur partes.1.de or.93. Omnis de officio duplex eſt quæſtio: unum genus eſt quod pertinet ad finem bonorum alterū poſitum eſt in pręceptis.1.off.14. Genus hoc Græci appellant ἀλληγορίαν, nomine recte, genere melius ille, qui iſta omnia tranſlationes uocat. or.205. Genus humanum. Tuſ. 1.14. & Acad.q.ed.1.lib.1.16. Genus hoc totum igneum quod tranat omnia. de N.d.2.18. Quod genus ſunt hi, qui, &c. ad Her. 15. Quod genus pactum, par, iudicatum. de Inu.82. Quod genus, uirtus, ſcientia, ueritas eſt. de Inu.82. Quod genus, ut neceſſe eſt, &c. de Inu.83. Vltimum genus. Top.224. Ideſt, quod uocant generaliſſimum. Genus diſputandi tortuoſum. Acad.q. ed.1.lib.2.89. Genus furandi.7.Ver.7 Genus hominum aduerſariorum ſeditioſum & inertiſſimum. Brutus ad Cic.11.19.4. Nam dum hominum genus erit, qui accuſet eos, non deerit pro Roſc.Am.55. Genus inſtitutorum & rationum mearum diſſimilitudinem nonnullam habet cum illius adminiſtratione prouinciæ. ad Cęlium, lib.2.12.6 Genus narrationis quod in perſonis poſitum eſt, quid habere debeat.1.ad Her.13. orationis genus tonans eſt in illo Epidicto ghc. orat.201. Genus ſcribendi elegans. lib.1.de Fin.2.6 fam.36 Commune genus teſtium. pro Flac.18. Sed genus uniuerſū breui circumſcribi & definiri poteſt. pro Sext.13. Conſtantes eligendi amici: cuius generis magna penuria eſt. de Ami.55. Teneat oportet uenas cuiuſque generis ætatis ordinis. de.or.104. Et eius generis homines. de or.191. Id erat cauſę, quod nō eius generis meę literæ ſunt. ad Lent.1.7.3. Vt paſtum, ut latibula, ut alia eiuſdem generis.1.off.18. Ideſt, ſimilia. Cæteraque ſunt generis eiuſdem. de Fin.107. Et idem de cæteris rebus eiuſdem generis uel ſeparatim dicere ſolemus. de or.19. Huius generis plenus eſt Næuius. de or.135. Iſtius generis Atotos. de Fin.69. Tibi iſtius generis in ſcribēdo priores partes tribuo, quam mihi. ad Q.fr.314. Tantus ſplendor generis hominū, ætatū, ordinū. pro D.ſua.228. Infinita ſocietas generis humani. de Am.58. Oratio ad uniuerſi gñis diſputationē referatur neceſſe eſt. de or.121. Perpetui iuris & uniuerſi gñis q.de or.121.

or.151. Argumenta reuocētur oportet ad genus & ad naturā uniuerſam.de Or.121.Neq. uero ſine Philoſophorum diſciplina genus & ſpeciem cuiuſque rei cernere,neque eam definiendo explicare,nec tribuere in partes poſſumus.Ora.198. Aetatis degende genus ſibi id conſtituere quod maxime adamauerimus. 1. Off. 164.Orationes,aut aliquid id genus ſcribere. Att.13.269.1.Nō in omnem cauſam,ſed in omne genus cauſæ incidunt. de Inuē. 69.Idem genus vniuerſum in ſpecies certas partietur,& diuidet. Or.207.A genere ducere argumentum.in Top.19. Diuitiæ genere,non numero cernuntur.Tuſ.232. Qui diligenter omnium cauſarum vim & naturam cognouerit cum genere primo,tum ēe forma eas intelligat diſſidere.de In.75.Qua de re & de hoc genere toto pauca cognoſce.ad Qu.fr.300.& Tuſc.171. Tuum conſilium Brute de toto genere belli,&c.Bru.91. De toto aliquo genere diſputare.2.Off.89.Lex ſcripta uel de genere omni, uel de parte quadam.de Inu.80. Nihil eſt quod de ſuo genere in aliud genus trāsferri poſſit.4.Acad.q. 92. A perfecto qui abſunt, non genere differunt, vt ab Actiu Terentius,ſed in eodem non ſunt pares.de Opt.143.In ea uarietate oratorum fere melius a deteriore facultate magis quam genere diſtinguntur.3.de Orat. 20. Oratorem genere non diuido,perfectum enim quæro.de Opt. 243.Licinius genere toto ſtrudior.de Cl.176.Implicari aliquo certo genere curſuque viuendi.off.24. In omni genere aliquem delectare.Att.16.333.13.Innumerabiles enim res ſunt, in quibus te quotidie in omni genere deſyderem.Q.fra. 6. 5. Quo in genere Athamantem furere dicimus.Tuſcu.192.Tota domus in omni genere diligens.Att.197. Quo in genere magno ſtudio efferimur.Att.5.Quo in genere eſt gloria.de Inu. 83. Qui in aliquo genere inconcinnus eſt,is ineptus dicitur.de Or.210.In hoc genere & fuimus ipſi,& alii complures.pro Plan.268.Quæ & in ſuo genere eſſent,& in alieno.Ac.q.ed.1.l.2.47.Quę ſint in gñe contrario.Acad.q.ed.1.li.2.86 In hoc genere te eſſe commodiorem.1.ad Q fr.30.In omni genere & uarietate artium excellere.pro Cornelio Balbo,10.In hoc toto genere plura facere, quā ſcribere audeo.ep.57.In genere iſto.pro D.ſua,12.id eſt, in iſta re.In genere aliquo peccare.4. Verr. 6. In ſuo genere perfectum eſſe voluit,quicquid genuit natura.5 Tuſ.53.Prudētia tua, quā in omni genere iudico ſingularem. Attic.98.Bellum genere ipſo neceſſarium,magnitudine periculoſum,&c.pro Pomp.9. Formæ dicendi ſpecie diſpares genere laudabiles. de Or. 146. Suo proprio genere ſaporis,non comparatione cum aliis, dulce eſſe ſentitur mel.3.de Fin.53.Non ſum tam inſolens in dicendo,ut omni ex genere orationem aucuper.pro Scat, 21. Num ex iudicum genere & forma.in Ant.197.Ex quo genere hæc ſūt.de Or. 158. Ex genere quę ſumitur argumentatio,comm.de tractatur. Cic. in Top.10.2.de Ora.90.Top.7.Sed ex æſtimatio genere ualet, non magnitudine.de Fin.lib.3.28. Tota igitur ratio talium largitionum genere vitioſa eſt.off.45. Genere nouo literarum uti. ad Cæſarem,lib.13.10.7.Aqua pluuia vltimo genere ea eſt,quę de cælo veniens,creſcit imbri:&c.in Top. Veſum id fit non genere,ſed gradu de opt. 142. Genera & partes generibus ſubiectę: de Or.123.Definita genera non ſolum numero,ſed etiam paucitate.2.de Or.79.Semper eum duo genera lenonum & latronū delectarūt.in Ant.206.Genera in iure ciuili perpauca. 1. de or. 94.Varia genera beſtiarum vel cicurum vel ferarum.2.de Na.d. 143.Genera dicendi ſingulis ætatibus ſingula.2.de or.51.Generum infinitæ quæſtiones.de or.114.Generum uniuerſæ quæſtiones.de Or.151.In certa genera quod diffuſum & diſſipatum eſt, cogere,& ad artem facile redigere.2. de or.78.In genera digerere omne ius ciuile,& eorum generum quędam membra diſpertire.1.de Or.94.In genera quædam patria aut inchoata ſunt animantia omnia,nulla ex parte perfecta.de Vniu.13.Vt intelligatis eum Romæ quæſiſſe non modo genera furandi,ſed etiam nomina.in Ver. 112. Ex tot animantium generibus atque naturis. de Leg. 160. Generibus ac modis diſceptationum omnium explicatis.3.de or.65.Res aliquas uerbis deſignare,generibus illuſtrare,partibus diſtribuere.de or.94.

Genus, *Pro familia gente, ſeu ſtirpe.*

Scipionis genus eſt ex ipſius ſapientię ſtirpe generatim. de Cl 183.Hominum genus in ſexu conſideratur,uirile an muliebre ſit.de Inu. 50. Generis atq. ſeminis Romani propria eſt uirtus.4.Ver.161.Contempſiſti L.Murenæ genus, extuliſti tuum. pro Mur.3.Natio Græcorum,&c.a genere iſto,&c.in illo numero,&c.pro Fl.147. Serui tuæ familię & genere & nomine continentur.pro Cęc.296.Cum multo eſſet inferiore genere.de Pet. Conſ.8.Quidam malo genere natus.2.de orat.158. Qui nobili genere nati ſunt.7.Ver.141.Aliquis genere ac nobilitate ſuę ciuitatis facile primus.pro Sext.Roſ.20.

Generoſus.

Generoſus ortus amicitiæ.de Amic.29.Voce,motu,forma & magnifica & generoſa quodam modo.de Cl.189.Virgo generoſa & nobilis.in Parad.23. Quod natura ipſa,& quędam generoſa uirtus ſtatim reſpuit. 2. Tuſ. 23. Nil generoſum ſapit atque magnificum.lib.1.de Fin.14.O generoſam ſtirpē.de cl.or.212. Ciuili generoſa ſtirpe profectus.de Diu.84. Cumque de imperio certamen eſſet cum rege generoſo atque potenti.3.Off.115.

Generalis.

Cum de genere negotii controuerſia eſt, conſtitutio generalis uocatur.1.de Inu.15.Generalis conſtitutionis *partes* ſingulę quomodo tractandæ.2.de Inu.166.Generalis conſtitution*is* ſpecies.1.de Inu.21. Generale quoddam decorum intelligimus, quod in omni honeſtate uerſatur:&c.1.off.135.

Generaliter.

Nam tempus quidem generaliter definire difficile eſt. 1. de Inuen.55.

Generatim.

Vt ſi amicitiæ quid cauſa factum dicetur, ſi inimici vlciſcēdi, ſi metus,ſi gloriæ,ſi pecuniæ,ſi deniq., ut omnia generatim amplectamur,&c.2.de Inu.133.Nulli fuerūt qui illa artificioſe digeſta,generatim componerent.1.de or.92.Quid auaritiæ, quę criminibus infinitis implicata eſt,ſummam nunc explicem? generatim ea,quę maxime nota ſunt,dicam.in Piſ.68.Ergo ab uniuerſa prouincia, generatimque a ſingulis eius partibus non ſolum diligitur,ſed etiam exornatur.4.Verr.121. Sed hæc Craſſus aliquando nobis expediet,& diſponet deſcripta generatim.1.de or.78. Exponam igitur generatim argumenta eorum:quoniam ipſi etiam illa ſolent non confuſe loqui.4.Aca.86.Nam aut publice ciuitates iſtos honores habent,aut generatim homines,ut aratores,mercatores,nauicularii.4. Ver.95. Me diſceſſiſſe ab armis nunquam pœnituit,&c.ut non nominatim, ſed generatim proſcriptio eſſet informata.Att.11.10.Nam quid ego de cæteris ciuium Romanorum ſuppliciis ſigillatim potius, quam generatim atque uniuerſe loquar.7.Ver.11.Infinitum mihi uidetur id dicere,in quo aliquid generatim quæreretur,&c.2.de or. 24.Orator percurret oēs locos,vtetur aptis generatim.or.201.

Genero.

Hominem generauit & ornauit deus.1.de Leg.40. Semperne fuerit mundus,nullo generatus ortu,an ortus ſit. de Vniu. 195. Populus Romanus a Marte generatus.4.Phil.155. Quēadmodum quiſque generatus,quemadmodum educatus.in Parti.44. Homines hominum cauſa generati.1.off. 34. Neque enim ita generati a natura ſumus, vt ad ludū & iocum facti eſſe uideamur. 1. off. 144. Initia unde omnia ſint orta, generata, concreta. Tuſc.242.

Generator.

Generatores ſuos optime noſſe poterant priſci, qui ſe deorū progeniem eſſe dicebant.de Vniu.57.

Gener.

Is abiecta toga ſe ad generi pedes abiecit. Att. 55. Cum ſoceris generi non lauantur.1.Off.180.5.Tuſ.11.

Gens.

Ea gens,quæ illum locum accolit,propter magnitudinem ſonitus,ſenſu audiendi caret.Som.Scip.19.Gens Clodia.pro Sex. 69.pro,miniſtri ſeditionis Clodianæ.Nulla gēs tam fera,nemo omnium tam immanis, cuius mentem nō imbuerit deorum opīnio.Tuſ.1.25.Gens humana.de Fin. 5. 60. Gens humana atque docta. Diu. 1. 2. Gens immanis ac barbara. Diu. 1.1.Gens nulla eſt,quæ non ſignificari futura,& a quibuſdam intelligi prædiciq. poſſe cenſeat. Diu.1.1.& 2.Gens nulla prædiorū. pro Corn. Balb.46.Gens Valeria.pro Flac.146. Societas propior eſt eiuſdē gentis,nationis,linguæ,qua maxime homines coniunguntur.1. Off.78.Qui id egerunt, vt gentem Allobrogum in veſtigiis huius vrbis collocarent.in Cat.121.Gentem relinquere.pro Dom. ſua, 97. Et ne opprimerentur ſi qui ex Cilicum gente in armis eſſent.ad Senatum,lib.15. 1.9. Nihil ulla in gente omquam turpius factum.8.Att.5. Exterę nationes & gentes. pro Font.281. Gentes orarum vltimæ.de Nat.d.1. 83. Quippe res eſt in manibus,tu autem abes longe gentium. Att. 92.Maiorum minorum gentium eſſe.Acad.2.Dii maiorum gentium. Tuſc. 154.Patricii minorum gentium.ep. 139. Cleanthes quaſi minorum gentium Stoicus.de Fin. 32. Temperantiam in auribus omnium gētium ac nationum eſſe poſitam.1.ad Q.fr. 6. Vbicumque terrarum & gentium.7.Verr. 112. O dii immortales, ubinam gentium ſumus.1.in Cat.6.Deum non curare ſingulos homines, nec ciuitates,nec nationes,& gentes.in Cat.121.

dedis.in Orat.17.Germaniſſimus Stoicis.Aca.q.ed.1.lib.2.123. idest, ſimillimus.

Germanitas.

Si fraterne, ſi pie, ſi cum dolore faciunt, moueant te horum lachrymę, moueat pietas, moueat germanitas, valeat illa vox quę vicit.pro Lygario,20. Qui poſt patris mortem, primam illā ætatulam ſuam ad ſcurrarum locupletum libidines detulit : quorū intemperantia expleta, in domeſticis eſt germanitatis ſtupris voluptatus.de haruſp.reſp.38.

Germane.

Germane fraterneque reſcribere.ad Q.fr.2.36.

Gero.

Immanitatem beluæ gerit in figura hominis.l.3. Off.108. Veteres inimicitias cum Cæſare gerebant. 1. Verr. 17.pro Cælio, 24.&pro Corn.Balbo,48. Eſt igitur proprium munus magiſtratus, intelligere ſe gerere perſonam ciuitatis. 1. Off.174.& 161. Rempub.ſolus gerit, orbemque terrarum gubernat. pro Roſc. Amer.78.Marcello,lib.15.11.4 poſt red.ad Quiri.17.Se ita gerit,ut ſibi iam Decemuir eſſe uideatur.pro L.Agr.57. Ille ualde ſe honeſte gerit.Attic. 6.11 t.12.Sic in prouincia nos gerimus, quod ad abſtinentiam attinet,ut nullius teruncius inſumatur in quemquam.Att.77.Nunc ita nos gerimus,ut,&c.Att.136.Utilitatem quandam, quo magis expetatur, quæ ſe gerit amicitia & bona exiſtimatio.2.de Inu.138.Vos etenim iuuenes animū geritis muliebrem.1.Off.87. Et hi qui ſuum negotium gerūt otioſi, &c. ſine amicitia uitam eſſe nullam ſentiunt. de Amic. 72. Qui ita ſe gerunt,ita uiuunt,ut eorum probetur fides, integritas, æqualitas, liberalitas.de Amic. 17. Qui magna fide ſocietatem gerunt.pro Quint. 2. Stoicis, quibuſcum bellum gerebat, opponeretur.2.de Fin.69. Illi ſeptem ex mediocrium offitiorum frequentia,ſimilitudinem quamdam gerebant ſpeciemque ſapiētum.3.Off.20. Illud pulcherrimum factu, quod ex auctoritate ſenatus geſſi.pro Domo ſua,132. Quadriennio poſt factus ſum Prætor:quem magiſtratum geſſi,coss.Tuditano & Cethego.de Sen.9.pro Seſtio, 68. Tu tuum negotium geſſiſti bene. pro Qu. Roſc.50.Caſſius inſecutus hoſtes rem bene geſſit.Att. 78.Et ſi me ab eo quaſi ὑποθήκας afferes, quemadmodum me gerā. Att. 33.Geram tibi morem, & ea quæ uis, ut potero, explicabo.1. Tuſc. q.15. 2. de Fin. 47. Si turpiſſime ſe illa pars animi geret, quam dixi eſſe mollem,&c.2.Tuſc.84.Ita gerito,regito,gubernato omnia noſtra 16.Att.4. Quonam modo me gererem & aduerſus Cæſarem, uſus conſilio tuo ſum. ep. 181. Si ipſe negotiū meum gererem,nihil gererem niſi conſilio tuo. Att. 13.261.1. Vt ſuis munitus,tuto in foro magiſtratum gereret. pro Seſtio, 20.Quæ pro ſalute gentium ſummo labore geſſiſſet. de Fin.lib. 2.97.In priuatis rebus ſi qui rem mandatam non modo malitioſius geſſiſſet ſui quæſtus aut commodi cauſa, uerum etiam negligentius, eum maiores ſummum admiſiſſe dedecus exiſtimabāt. pro Roſc.Am.65. Tu quid ego priuatim negotii geram, interpretabere in minuendo honore Senatorio.6.Verr. 22. Qui mihi,qualcumque res gerat,tuendus eſt.ep.14.Nunc autem homines in ſpeculis ſunt: obſeruant quemadmodum ſe vnuſquiſq. ueſtrum gerat in retinenda religione, conſeruandiſque legibus.2. Ver.28.Natura nos docuit non negligere,quemadmodum nos aduerſus homines geramus.Off.20. Vt recte præcipere videātur qui monent,ut quanto ſuperiores ſimus, tāto nos geramus ſummiſſius.1.Off.128.Priuatim aliquid gerere. 5.de Fin.101.amicitiam.3.fam.27.Animum laude dignum. Parad.47.bellum denuntiatum ante & indictum: quod Græci dicunt ἐκ προρρήσεως πολεμεῖν.Off.1.55.bellū rebus repetitis.Off.1.53.de Senect.16. Nam affectionis ratio perſpicuam ſolet præ ſe gerere coniecturam de Nat.d.65 Gerere conſulatum. Acad. q. ed.1.l.2.2.de L. Agr.22.dictaturam.Off 3.152.duumuiratum Capuæ. pro Sex. 14.Imperium.3.fa.20.Inimicitias graues cum aliquo.6.1.Verr. 37.Sed quamuis ingrate & impie neceſſitudinis nomen repudiaueritis,tamen inimicitias hominum more gerere poteratis. pro Deiot 21.Gerere labores.6. Phil. 215. mentem iniuratam.Off. 3.145.morem cupiditati.pro Quint.5.negotium. pro Sylla,44. Acad.q.ed.1.lib.2.2.Male negotium.2.in Cat.41.Neque tamē te impedio,quo minus ſuſceptum negotium pro tua fide & diligentia ex uoluntate Cęſaris, qui tibi rem magnam difficilemq. commiſit, gerere poſſis. epiſt. 204. Gerere poteſtatem.ad Her. 18 4.Verr.96. Vt ſapiens velit gerere & adminiſtrare rem.3. de Finib.104. Gerere & adminiſtrare rem aut negotium aliquod. 2. de Inuent. 55. Ex ſententia rem aliquam gerere. Lentulo, lib. 1. 7.18. Feliciter & ex ſententia rem Curioni, lib. 2. 6. 7. Palam rem aliquam 6.Att.16. 335.6. Gerere res uehementer arduas,plenaſque laborum & periculorum. Off. 1.65. Gerere res

laude

Gentiles.

Tum etiam gentilis Brute M. Pennus.de Cl.174.Pherecides Syrus primum dixit animos hominum eſſe ſempiternos. antiquus ſane.fuit enim meo regnante gentilis. 1. Tuſc. 31.Reſponde mihi nunc tu Verres,quem eſſe huic tuum pene gētilem Verrutium putes.4.Verr.138. Gentiles ſunt qui inter ſe eodem nomine ſunt.non eſt ſatis. Qui ab ingenuis oriundi ſunt.ne id quidem ſatis eſt.Quorum maiorum nemo ſeruitutē ſeruiuit, abeſt etiam nunc.Qui capite nō ſunt diminuti.in Top. 14. Homines deorum immortalium quaſi gentiles.de Vniu.Qui tales creantur,ut deorum immortalium quaſi gētiles eſſe debeāt. de Vniu. 53.Si furioſus eſt,agnatorum, gentiliumque in eo pecuniaque eius poteſtas eſto.de Inu.8o.

Gentilitius.

Multi ſunt etiam in hoc ordine, qui ſacrificia gentilitia illo ipſo in ſacello, ſtatuto loco anniuerſaria factitarint. de haruſp. reſp. 29.

Gentilas.

Cum Marcelli ab liberti filio ſtirpe, Claudii patricii eiuſdē hominis hæreditatem,gente ad ſe rediiſſe dicerent,nonne in ea cauſa fuit oratoribus de toto ſtirpis ac gentilitatis iure dicendum?t.de Or 86.De gentilitatibus controuerſiæ apud centūuiros dirimebantur. t.de Or.84.

Geographia.

De Geographia dabo operam ut tibi ſatisfaciam: ſed nihil certi polliceor,Att.2.19.3.

Geometres.

Quomodo aut geometres cernere poteſt quæ aut nulla ſunt, aut internoſci a falſis non poſſunt?4.Acad.q.46.

Geometra.

Geometræ,muſici,grāmatici,&c.de vin.90. & de Diuin.110. & de Fat.134.Geometræ cum aliquid docere volunt, ſi quid ad eam rem pertinet eorum, quę ante docuerunt, id ſumunt pro cōceſſo & probato:illud modo explicant, de quo ante nihil ſcriptum eſt.Tuſc. 5. 14. Geometrę profitentur ſe non perſuadere, ſed cogere Acad.q.ed.1.li.2. 107. Geometræ ſolent non omnia docere,ſed poſtulare ut quædam ſibi concedantur, quo facilius quę uolunt explicent.Off. 2.41.

Geometria.

Geometria apud Grçcos in ſummo honore fuit; itaque nihil Mathematicis illuſtrius.Tuſc.1. 4. Diſcere geometriam ab aliquo.1.de Fin.31. Tractauerit geometriam Euclides & Archimedes.3.de Or.72.In geometria,lineamēta, formæ,interualla,magnitudines.1.de Or.92.Quę in geometria deſcribuntur,Mathematicorum ſunt,non Auolorū.2.de Diu.31. Democritus homo eruditus,in geometriaque perfectus,l.t.de Fin.16.

Geometricus.

Socrates interrogat quędam geometrica de dimenſione quadrati.1.Tuſc.89. Si uelim geometricum quiddam aut phyſicū, aut dialecticum explicare.1.de Diu.183. Geometricæ rationes nim adferunt in docendo.Acad.q.ed.1.lib.2. 107. Ita faciles interrogationes ſunt,ut gradatim reſpondens eo perueniat,quaſi geometrica didiciſſet.1. Tuſcu. 88. Γεωμετρικῶς me refelleras. 12. Attic. 7.

Gerens, *Vide Gero.*

Germani.

Germani a Cæſare domiti.de prou. Conſ. 26. Germanorum fœdere cautū erat,ne quis ex eis ciuis Romanus fieret.pro Cor. Balbo,24.Coniuges,germani,parentes,&c.in Part 46.

Germanus.

Germanus frater.pro D.ſua, 91. C. Fannius frater germanus Q.Ticinii.in Verr.102.L.Cicero frater noſter, cognatione patruelis,amore germanus. 5.de fin.1.Soror germana.pro Mil.54. Cum præſertim uirgo germana fratrem complexa teneat. pro Fonteio, 283. Niſi forte iure germanum Cymber occidit. 11. Philipp. 290. Clodius cum ſorore germana ſtuprum nefarium fecit. de Diu. 89.

Germanus, *pro Candido, ſincero, ac vero.*

Germana ironia.de claris or.164.Memoria literaturæ germana.in Part.15.Hęc eſt mea germana patria.hic enim ortus ſum. 2.de Le.2.Negotiatoris germani eſt ſub luſtrum cenſeri. Att.1. 13.11.Sed nos ueri iuris germanæque iuſtitiæ ſolidam & expreſſam effigiem nullam tenemus.3 Off.91. Germani Attici.de Or. Germani Campani.2.de L.Agr.95. Luperci germani. pro Cæl. 19.Magiſtri germani alicuius artis.2.de Or. 88. Cū mutila quædam & hiantia locuti ſint, &c.germanos ſe putant eſſe Thucy-

laude dignas. Acad. q. ed. 2. liu. 19. res magnas & ſalutare. Off. 2. 21. res magnas & maxime utiles. off. 1. 95. Excellentius ſe in Repub. g. pro Sextio, 83. Qui hic poteſt ſe g. non perdite? Att. 136. Se g. pro ciue. pro Archia, 8. Patere obſecro te pro Rep. uideri geſſiſſe ſimulatem cum patre eius. Att. 14. 3 in. 3. Quid negotii geritur, in quo ille tot & tales uiros defatigat? de uiu. 130. & pro Quint. 7. Nihil enim Romę geritur, quod te putem ſcire curare. ep. 131. Hæc dum Romę geruntur, interea, &c. pro Quint. 4. Res quæ libidine, non ratione geruntur. pro Quint. 8. Sapientia omnes res humanæ geruntur. 2. de or. 187. Quæ gerantur accipies ex Pollione. ep. 5. Res quaſi gerantur, ſub aſpectum pene ſubiicere. de or. 161. Ita facta demonſtres, &c. ut iis qui audiunt, tum geri illa, fierique uideantur. 2. de or. 133. Aſpe gerendi abeſſe. 5. de Fin. 95. Quæ cura exuſcitat animos, & maiores ad rem gerendam facit. off. 3. Ceres a gerendo dicta. 3. de Nat. d. 44. Male gerendo negotio. in Cat. 109. Quanquam te ita gerere uolo, quæ per exercitum gerenda ſunt. ep. 8. Neque enim muliebres vnquam inimicitias mihi gerendas putaui, pręſertim cum, &c. pro Cæl 24. A rebus gerendis ſenectus abſtrahit? quibus? de Senect. 14. Viri fortes quorum opera eximia in rebus gerēdis fuit. pro Sext. Roſc. 41. orbatus gerendis negotiis. 5. de Fin. 95.

Gerens.

C. Marius ſextum iam Conſulatum gerens. pro Sext. 11. Bene gerens ſui negotii. pro Quint. 42.

Geſtus.

Vtrique a me mos geſtus eſſe uideatur. Att. 2. 31. 6. Geſtus eſt mos & uoluntati & dignitati tuæ. pro Mur. 44 A principio quemadmodum res geſta & contracta ſit, eaponam. pro Quint. 3. geſta res expectatur, conatus tantum audiuntur. 12. fam. 16. Rempublicam ab aliquo bene & fęliciter geſtam eſſe. 5. Phil. 193. Comitia armis ſeruilibus geſta. 3. de Leg. 64. Nemo non quaſi mercedem rerum geſtarum deſyderat gloriam. off. 12. Maxime ii res geſtas audire & legere uolunt, qui a ſpe gerendi abſunt confecti ſenectute. de Fin. 137. Thucydides res geſtas & bella narrat. or. 199. Sic innumerabiles paribus in locis eſſe eiſdem nominibus, honoribus, rebus geſtis, ingeniis, formis, ætatibus, eiſdem de rebus diſputantes, &c. 4. Aca. q. 215.

Geſta.

Tune auſus es iſto oculo, non dicam iſto animo, iſta fronte, non uita, tanto ſupercilio, non enim poſſum dicere tantis geſtis, cū Gabinio conſociare cōſilia peſtis meæ? &c. Poſt red. 202.

Geſtus.

Vox & geſtus ſubito ſumi, & alicunde arripi non poteſt. de or. 107 Sedatus & conſtans geſtus. ad Her. 21. Miror eorum impudentiam qui agunt in ſcena geſtum inſpectante Roſcio. pro Quint. 25. Non eodem tempore & geſtum & animam ageres? pro Q. Roſc. 48. Agere geſtum humeris. pro Rab. Poſth. 21. Et hoc quidem Zeno geſtu conficiebat: nam extenſis digitis aduerſam manum oſtendebat, ac uiſum dicebat huiuſmodi eſt. Acad. q. 36. Si utemur amplificatio paulo tardiore, & conſyderatiore geſtu conueniet uti. ad Her. 12. Cum extenſo brachio paululum etiam de geſtu addidit. de or. 131. De geſtu intelligo quid reſpōdeas. in Vat. 36. Nunquam agit hunc uerſum Roſcius eo geſtu quo poteſt. de or. 152. Gratificatur mihi geſtu accuſator, ſignificat enim, &c. pro Cæl. 57. In geſtu nec uenuſtatem conſpicuam, nec turpitudinem eſſe, ne aut hiſtriones, aut operarii eſſe uideamur. ad Her. 3. 119. In geſtu, motuque uitium caueatur. 1. off. 181. In corporum etiam motione atque geſtu multa cernunt ſubtilius. 2. de Nat. d. 218. In uita quæ omni geſtu moderatior, omni uerſu aptior eſſe debet, &c. in Parad. 31. Qui in geſtu ſemel peccarit, non continuo exiſtimatur ne ſcire geſtum. de or. 95. Summotum actorum geſtus. 1. de or. 63. Hiſtrionum nonnulli geſtus ineptiis non uacant. 1. off. 181. orationis geſtus Græci σχήματα appellant. in or. 46.

Geſtio.

Deinde eſt ipſius negotii geſtio pertractanda. de Inu. 66. Negotiis autem quæ ſunt attributa, partim ſunt continentia cum ipſo negotio, partim in negotii geſtione cōſyderātur. 1. de In. 54.

Geſtio.

Geſtio ſcire iſta omnia. Att. 4. 80. 1. Geſtit animus. Att. 2. 22. 5. Antonius ſenatum delere geſtit. in Ant. 194. Contrectatione uaccæ geſtit taurus, & equæ equus. 1. de Nat. d. 104. Animi forēſibus negotiis defeſſi geſtiunt, ac uolitare cupiunt. 2. de or. 24. Parietes mediusfidius C. Cæſar, ut mihi uidetur, huius curiæ tibi gratias agere geſtiunt. pro Marcello, 6. id eſt, quaſi geſtu uidētur tibi parietes gratias agere. Aut uoluptate nimia geſtiūt, quorum omnium uultus, uoces, motus, ſtatuſque mutātur. 1. or. 143. Si in Capitolium inuehi uictor cum inſigni illa laurea geſtiret. de Prou. 76. Nil erat quod Zeno mutare geſtiret. de Fi. 101. Nihil eſt præterea cur aduenientibus te offerre geſtias. 6. ſa. 13. Quorum alter lætitia geſtiat, alter dolore crucietur. 2. de Fin. 22. Geſtire alacritate futili. Tuſc. 4. 29. Geſtire inſolenti alacritate. Tuſc. 5. 32.

Geſtiens.

Lætitia geſtiens. 4. Tuſ. 21. Elatus inani lætitia, exultans & temere geſtiens. Tuſc. 15. Deinde hac cohortamur, hac perſuademus, hac cōſolamur afflictos, hac deducimus perterritos a timore, hac geſtientes comprimimus. 2. de Nat. d. 222. *De eloquentia.*

Geſto.

Idque caput fixum geſtari iuſſit in pilo. 11. *Phil.* 192. *Γεροντικώτερον* eſt memoriola uacillare. 12. Att. 1.

Gigas.

More Gigantum bellare cum diis, quid aliud eſt niſi naturæ repugnare? de Sen. 6. Cum Titanis & Gigantibus bella geſſerūt dii. 2. de Nat. 52.

Gigno.

Gignis nobis nouas præceptiones. ad Her. 24. Quæ terra gignit, maturata pubeſcunt. 1. de N. d. 8. Ii dii, qui utilitates quaſque gignebant. de Nat. d. 2. 45. Multa nobis blandimenta natura genuit. pro Cæl. 32. Qui non illuſtrauit modo, ſed etiam genuit in hac urbe dicendi copiam. de claris or. 138. Ad maiora enim quędam nos natura genuit & conformauit, ut mihi quidem uidetur. 1. de Fin. 18. Hercules hic ex Latona quem Iupiter genuit de Nat. d. 68. Cum deus animum ex ſua mente & diuinitate genuiſſet. de Vniu. 199. Piſces, ut aiunt, oua cum genuerint, relinquunt. de Nat. 72. Etiā eſt maxime artificioſum, alio tempore utātur ea facultate, non tum cum parere ipſi & gignere & proferre debent. ad Her 4. 144. Vt idem deus urbem hanc gentibus, non huic ubi genuiſſe uideatur. 14. Phil. 405. Filius mihi gignitur. 2. de or. 77. Omne quod gignitur, ex aliqua cauſa gigni neceſſe eſt. de Vniu. 3. Quæ ergo ad uitam hominum tuendam pertinent, partim ſunt inanimata, ut aurum, argentum, ut ea quæ gignuntur e terra. off. 2. 14. Placet Stoicis, quę in terris gignuntur, ad uſum hominum omnia creari. 1. off. 34. Morbus & ægrotatio ex totius ualetudinis corporis conquaſſatione & perturbatione gignuntur. 4. Tuſc. 43. Tum opiniones ueræ firmæque gignuntur. Tuſc. 200. Diſtinctio inter ea quę gignuntur, & ea quæ ſemper ſunt eadem. de Vniu. 35. Gigni & propagari initiis ſui generis ab ſe nolebat Verres. 7. Verr. 141. Gigni nihil poteſt ſine cauſis. de Vniu. 5. Plato ideas gigni negat. or. 297. Quid, quod non intelligunt ſeminum uim, quę ad gignendum procreandumque plurimum ualeat, funditus tolli, mediocris erroris eſſe? 2. de Diu. 141.

Genitor.

Genitor Saturnius 2. de Diu. 98. Genitorem & effectorem ſui imitantes. de Vniu. 59. Quo nihil ab optimo & præſtantiſſimo genitore melius procreatum. de Vniu. 35. De anima.

Genitrix.

Nona ſuper tremulo genitrix clamore uolabat. de Diu. 131.

Genialis.

Lectum illum genialem, quem biennio filię ſuæ nubenti ſtrauerat, in eadem domo ſibi ornari & ſterni, expulſa atque exturbata filia, iubet. pro Clu. 10.

Genitiuus.

Genitiuorum pluralium neutrorum ſecundæ declinationis ſyncopa. or. 88.

Genuinus.

Dentibus in ore conſtructis manditur, atque ab his extenuatur atque mollitur cibus. eorum aduerſi acuti morſu diuidunt eſcas: intimi autem conficiunt, qui genuini dicuntur. 2. de Nat. deo. 102.

Glabrio.

M. Glabrio pontifex. de haruſp. reſp. 10. M. Glabrio Prætor, quo tempore Verres accuſatus eſt. 2. Verr. 3.

Glacies.

Glacies calore liquefacta dilabitur & diffunditur. de Nat. 31.

Gladius.

Gladius diſtrictus. Off. 2. 34. Vt ſi gladium paruo puero dederis. pro Sext. 7. Fulgentem gladium e lacunari, ſeta equina appenſum demitti iuſſit. Tuſc. 5. 45. Diſtringere gladium. 3. Off. 153. Educere gladium e uagina. 2. de Inu. 131. Gladium hoſti in pectus infigere. Tuſc. 4. 39. Recondere gladium in uaginam. de Inu. 63. 64. Gladium uagina uacuum in urbe non uidimus. pro Marc. 10.

Mar. 10. Suo, quemadmodum dicitur, confici gladio. pro Cęc. 301. Et tu inimicus eius cum gladio cruento comprehenſus es. 2. de Orat. 91. Stricto gladio inſequi aliquem. 2. Philip. 44. Sed ductus odio properauit rem deducere in iudicium, cum illum plumbeo gladio iugulatũ tamen iri diceret. Att. 1.11.4. Gladio nos ruſtice uelit ἀντιμυκτηρίσαι. 15. fa. 49. in ep. Caſſii. Gladii fulgentes. Tuſc. 2. 51. Gladiorum ſumma impunitas. 10. fam. 3. Gladiorum magna eſt licentia. 4 fam. 32. Mucrones gladiorũ a iugulis noſtris reiecimus. 3. in Cat. 49. Ex ędibus Cethegi maximum ſicarum numerum gladiorumque extulit. in Cat. 112. Iidem gladios in rempub. diſtrictos retudimus. 3. in Cat. 49. Eductus gladius. Att. 56.

Gladiator.

Qui a ſcurris potius ſemper gladiator, quam ſcurra appellatus ſit. in Verr. 180. Cędem enim gladiator quęrit. ad Caſſium, lib. 12. 3. Bonus gladiator rudem tam cito accepit. 2. Phil. 82. Iſte, qui adeſt, Magnus uocatur: homines eiuſmodi, alter plurimarum palmarum uetus ac nobilis gladiator habetur, &c. pro Roſc. Am. 10. Vt nobili ne gladiatori quidem hęreret. pro Qu. 46. Gladiator vetulus Næuius. pro Quint. 15. Gladiatori & militi armorum ars ludicra prodeſt. 2. de Or. 47. Quem gladiatorẽ non ita appellaui, ut interdum etiam M. Antonius gladiator appellari ſolet, ſed ut appellant ii qui plane & Latine loquuntur. 7. Phil. 128. A gladiatore ceſſiſſe laniſta videtur. pro Roſc. Am. 70. Cum buſtuario gladiatore decertare. in Piſo. 14. Athletæ & gladiatores. in Orat. 133. Sicarii & gladiatores homines. pro Roſc. Am. 6. Gladiatores Cæſaris quomodo Pompeius diſtribuerit. 7. Att. 48. Cal. Iunii eunti mihi Antium, & gladiatores M. Metelli cupide relinquenti, uenit obuiam tuus puer. 2. Att. 1. Gladiatores, pro gladiatorum certaminibus. Familiæ gladiatorum. pro Syl. 40. Gladiatorum ſpectaculum crudele & inhumanum. Tuſc. 2. 36. Gladiatorum & beſtiariorum vindex. 2. ad Q. fr. 19. Gladiatoribus autem Fadium quemdam militem Pōpeianum, quia, &c. auctore ſeſe nolebat, & ad populum confugerat. 10. fam. 71. in ep. Pollionis. Gladiatoribus, id eſt, die quo gladiatorum ſpectaculum exhibebatur.

Gladiatorius.

Gladiatorius ludus. in Cat. 31. Gladiatoria totius corporis firmitas. 2. Phil. 74. Gladiatoria iracundia. Tuſc. 2. 19. Pugna gladiatoria. pro Mil. 71. Certamen gladiatorium. 2. de Or. 173. Gladiatorium mortis genus. 11. Phil. 300. Gladiatorium id quidẽ: quamquam in eis ipſis videmus ſæpe conſtantiam. 4. Tuſc. 73. Si virgo veſtalis huius propinqua locũ ſuum gladiatorium cõceſſit huic, &c. pro Mur. 67. Gladiatorii caſus. 5 fam. 37.

Glans.

Quid enim hunc perſequar, pecudem ac beluam, pabulo inimicorum meorum & glande corruptum? de haruſp. reſp. 4.

Glandifer.

Quare glandifera illa quercus ex qua olim euolauit Nuntia fulua Iouis, &c. 1. de Leg. 3. Glandiferæ & fructuoſæ arationes. 2. Philip. 100.

Glarea.

Eo loco puluis non glarea iniecta eſt. ad Q. fr. 3. 8. Γλαῦκ' εἰς Ἀθήνας, qui ad te hæc. 6. fam. 10. & 2. ad Q. fr. 40.

Glauce.

Glauce, mater tertiæ Dianæ. 3. de Nat. d. 41.

Glaucia.

C. Glaucia, hō impurus, ſed tamen acutus. pro Rabirio Poſth. 9. Glaucia, ſtercus curiæ. 3. de Or. 89. C. Marium idem & laudauit & vituperauit. de haruſp. reſp. 47. Primus tulit, ut comperendinaretur reus. 3. Verr. 17. A C. Mario cum Saturnio in Capitolio interfectus. pro C. Rabir. 14. in Cat. 60. & 8. Phil. 244.

Gleba.

Nam priuſquam in eos iniecta gleba eſt, locus ille vbi crematum eſt corpus, nihil habet religionis. iniecta gleba tumulis, & humatus eſt, gleba uocatur: ac tum denique multa religioſa iura complectitur. 2. de Leg. 52, & 53. Adimere glebam de aliquorum agris. 3. de Leg. Agr. 2. Agri glebam poſſidere. 5. Verr. 22. Non ita dicimus ut glebam, aut fragmentum lapidis, aut, &c. 2. de Na. d. 117. Vinces profecto non fuiſſe armatos eos, qui, &c. non eſſe arma ceſpites, neque glebas. pro Cæc. 45. Quid igitur, ſi glebis, aut ſaxis, aut fuſtibus aliquem de fundo præcipitem egeris? pro Cæc. 44. Perexigue & γλίσχρως præbere, minutatimque. 16. Attic. 2.

Gliſco.

Ad iuuenilem libidem copia uoluptatum gliſcit illa, ut ignis oleo. in Hortenſio.

Iobulus.

In P. Globulum meũ neceſſariũ fuiſti gratioſior. pro Flac. 59.

Globus.

Cumque duæ formæ præſtantes ſint, ex ſolidis globus (ſic. n. ſphærã interpretari placet) ex planis, circulus uel orbis, qui, &c. de Nat. d. 34. Globus terræ e mari eminens, fixus in medio mũdi vniuerſi loco. Tuſc. 1. 55. Globus terræ duabus oris diſtantibus habitabilis & cultus: quarum altera, quam nos incolimus, ſub axe poſita ad ſtellas ſeptem, altera auſtralis, ignota nobis, quam vocãt græci ἀντάζονα. Tuſ. 1. 55, & 56. Homines. n. ſunt hac lege generati, qui tuerentur illum globum, quem in hoc templo medio uides, quæ terra dicit. in Somn. Scip. 11. In cælo animaduerſi globi. 1. de Diu. 158. Stellarum globi terræ magnitudinem facile vincebant. in Somn. Scip. 13.

Globoſus.

Globoſus eſt mundus. 2. de Nat. d. 88. Et globoſus eſt fabricatus, quod σφαιροειδὲς Græci uocant: cuius omnis extremitas paribus a medio radiis attingitur. de Vniu. 22. Globoſus turbo. 2. de N. d. 128. Mundi uolubilitas, quæ niſi in globoſa forma eſſe non poteſt. 2. de Nat. d. 35. Terra ſolida & globoſa. 2. de Nat. d. 142. Saxum globoſum, ad Heren. 13. Globoſæ ſtellæ & rotundæ. in Somn. Scip. 11.

Glomero.

Omnia fixa tuus glomerans determinat annus. 1. de Diu. 36. Atque hæc uetuſta ſeclis glomerata horridis Luctifica clades noſtro infixa eſt corpori. 2. Tuſc. 45.

Gloria.

Gloria eſt, cuius gradibus homines uidentur in cęlum aſcendere. pro Mil. 74. Gloria, eſt frequens de aliquo fama cum laude. 2. de Inu. 244. Gloria, eſt illuſtris ac peruagata multorum & magnorum uel in ſuos ciues, uel in patriam, uel in omne genus hominum fama meritorum. pro Marcel. 15, & 16. Gloria, eſt ſolida quędam res & expreſſa non adumbrata: ea eſt conſentiens laus bonorum, incorrupta uox bene iudicantium de excellente uirtute. 2. Tuſc. 3. Fructus ueræ uirtutis, gloria. in Piſ. 44. Ex omnibus præmiis virtutis ampliſſimum eſt gloria. pro Mil. 74. Oſtentatio & gloria. pro Rab. Poſth. 23. Gloria in rebus maioribus adminiſtrandis adiuuat plurimum. Off. 2. 43. Gloria virtutem neceſſario conſequitur. Tuſ. 1. 75. Summa igitur & perfecta gloria conſtat ex tribus his: ſi diligit multitudo: ſi fidem habet: ſi cũ admiratione quadam, honore nos dignos putat. 2. Off. 43. Vide ne plus commendatio in vulgus, & hæc quæ expetitur gloria, moleſtiæ habeat, quam voluptatis. Tuſ. 5. 74. Habet formam honeſtatis & ſimilitudinem gloria. 5. de Fin. 121. Gloria etſi nihil in ſe habeat cur expetatur, tamen uirtutem tamquam vmbra ſequitur. Tuſc. 1. 98. Gloria bellica. Off. 1. 89. Si pecunia tantopere expetitur, quanto gloria magis eſt expetenda? de Or. 2. 202. Gloria militaris. Tuſc. 2. 35. Gloria popularis. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 4. Gloria, quia recte factorum plerumque comes eſt, non eſt a bonis uiris repudianda. Tuſc. 3. 3. Gloria ſolida quædam res eſt & expreſſa, non adumbrata. Tuſc. 3. 3. Quæ gloria tua eſt. 7. fam. 25. id eſt, gloriæ cupiditas. Vera, grauis, & ſolida gloria. 5. Phil. 200. Vera gloria radices agit, atque etiam propagatur. Offic. 2. 61. Ea autem eſt gloria & laus recte factorum & magnorum in remp. meritorum. in Ant. 158. Gloria nominis. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 132. Gloria & magnificentia verborũ. de Fin. 4. 49. & 3. 8. Optima hæreditas a parentibus traditur liberis, omnique patrimonio præſtantior, gloria virtutis rerumque geſtarum. Off. 1. 169. Gloriæ alienæ hereditatem cernere. 9. fam. 28. Cupidus gloriæ & altiſſimus animus. 1. Off. 94. Splendoris & gloriæ cupidus. 1. Off. 65. Glorię cupiditas cauenda: eripit enim libertatem, pro qua magnanimis uiris omnis debet eſſe contentio. Off. 1. 97. Vita breuis, curſus glorię ſempiternus pro Seſtio, 38. Quod genus eſt tandem illud oſtentationis & glorię. pro Rab. 128. Gradus gloriæ diſpares, honorum pares ſunt. pro Plãc. 49. Neque enim ullam mercedem tanta uirtus, præter hanc laudis gloriæque deſiderat. 5. Phil. 189. Glorię ſeges. pro Mil. 27. Gloriæ uis. pro Archia, 19. Vt me ſempiternæ gloriæ per eum commendari velim, qui non ipſe quoque in me commẽdando propriam ingenii glóriam conſequatur. 5. fam. 32. Gloriæ atque laudi præcipue inuideri ſolet. 2. de Or. 114. Vt mihi nihil neque ad honorem, neque ad gloriam acquirendam deeſſe putarem. Appio, lib. 3. 7. 15. Ad gloriam curſus unus Reip. bene gerendæ. 10. fam. 5. Ad gloriam & ſplendorẽ in imperio & dignitate omnia reuocare. pro Flac. 21. Ad gloriam popularem fertur optimus quiſque. Tuſc. 3 Gloriam alicuius amplificare. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 5. Non modo non ęternam, ſed ne diuturnam quidem gloriam aſſequi poſſumus.

Som.

Som.Scip.24.Gloriam populi ſui augento. 3. de Leg. 9.Capere maximam gloriam ob amicitiam ſumma fide ſeruatã.de Amic. 25.Aeternam gloriam conſequi.Planc.10.14.4.Propriam ingenii gloriam conſequi. Luceio,lib.5.12.22. Qui ſimulatione & inani oſtentatione,& ficto non modo ſermone, ſed etiam uultu ſtabilem ſe gloriam conſequi poſſe ,rentur, uehementer errant. off.2.61.Illi eam gloria cõſecuti ſunt, quæ uix cælo poſſe uideatur,&c.in Ant.181.Mihi illa omnia immortalem gloriam dederunt,tibi ſempiternam turpitudinem inflixerunt.in Piſ.50.Vix inuenitur qui laboribus ſuſceptis,periculiſque aditis,non quaſi mercedem rerum geſtarum deſideret gloriam.1.off.94.Intelligẽdum eſt igitur,nec gloriam popularem ipſam per ſe expetendã, nec ignobilitatem extimeſcendã.Tuſc.5.74.Cn.Pompeius maiorem dicendi gloriam habuiſſet, niſi, &c.de cl.or.159. de Pet. Conſ.1.Gloriam imitantur ingenia prẹclara.ad Brut.38.Gloriã uero non modo non minui,ſed etiã augeri arbitramur,&c. Aca. q ed.1.lib.2.6.¦Gloriam te tibi ſoli non quęrere, ſed ea tibi eſt communicanda mecum,prodenda liberis noſtris. 1.ad Q.fr.33. Qui ob amicitiam ſumma fide ſeruatam, maximam gloriam ceperit.de Amic.101.Leuis eſt animi, lucem ſplendoréque fugientis,ueram, gloriam,qui eſt fructus ueræ uirtutis, repudiare.in Piſ.44.Gloriam ſuperiorum uincere.Acad.q.ed. 1.lib.2.1.Gloria efficere aliquem. Tuſc.1.28.13.fam.18. Clarus gloria,& auctoritate grauis.2.de or.84.Gloria parta non delectari, ſed totã abiicere atque deponere.2.de Or.116. De gloria parta dimicare.1.ad Q.fr.32. De gloria excudam aliquid ἡρακλείδειον,quod lateat in theſauris tuis.15.Att.46. De gloria librum ad te miſi.Att.255.Trahimur omnes laudis ſtudio, & optimus quiſque maxime gloria ducitur. p Arch.15. Gloria ſe & prẹdicatione efferrẽ.in Parad.17.Eſſe gloria admirabili.2.Att.54.Si modo eſt aliquis fructus ex ſolida ueraque gloria. ad Brut.6.Excellit maxime gloria is,qui uirtute plurimum præſtat. pro Planc.49. Falſa gloria Philoſophiam exornare.2.Tuſc.q.9.Fama, gloria, doctrina,plurimis artibus, imperio & laude bellica floruit Græcia.pro Flac.50.Hic in maxima gloria eſt. off.69.Illi nõ heroes ſed dii futuri quidem in gloria ſempiterna ſunt. Att.226.Sit in æterna gloria Marius.4.in Cat.93.¦In maxima & gratia futurus ſit & gloria.4.in Cat.93.Omnes incenduntur ad ſtudia gloria. Tuſc.1.3.Magna apad omnes gloria nomẽ Annibalis. 2.de or. 42.Vt igitur nunc minore gloria eſt.Diu.1.36.¦gloria aliqua iuſta & merita prouocabimur.12.fa.30.in ep.Lentuli. Quæ poteſtates,quæ gloriæ,quæ amicitiæ, quæ inimicitiæ, &c.lib.3.ad Heren.106.

Gloriola.

Hiſce eſi ornes gloriolæ inſignibus ad Cæſarẽ, l. 7.15.Et noſmetipſi uni gloriola noſtra perfruamur.ad Luceium,l.5.35.

Glorioſus.

Fuga nobis glorioſa,patrię calamitoſa.1. de Diu.104.Cuius mors ita glorioſa fuit,ut eam concupiſceret filius.de Diu.91.Cũ eſſet propoſita aut fuga turpis,aut glorioſa mors. 2. de Fin.156. Magnifica & glorioſa oſtentatio ciuitatis. pro Flac.41.Præpotens & glorioſa Philoſophia.1.de or.95.Glorioſum & inuidioſum.1.Phil.25.Quod glorioſum,id laudabile. Tuſc.5.33.glorioſum nobis ad me memoriæ immortalitatẽ.3.de L.21.Quod eſt populari fama glorioſum.de Fin.2.41.Magnificum illud ẽt, Romaniſque hominibus glorioſum, ut, &c. 2. de Diuin. 8. Charum eſſe ciuibus,bene de Repub. mereri,laudari,coli, diligi,glorioſum eſt.in Ant.159. Mihi exire domo mea ad priuatũ dolorem luctuoſum fuit,ad rationem Reip.glorioſum. de har. reſp.46.Mihi uero glorioſum, te iuuenem Conſulem florere legibus.ad Dolabellam,lib.9.14.6. Niſi forte quod glorioſum ſit in uulgus,id honeſtum uelimus dicere. Acad. q.ed.1.lib.2.130. Deforme eſt,cum irriſione audientium imitari militem glorioſum.1.off.161.In priuatis glorioſa multo magis in regibus eõ memorabuntur.pro Deiot.19.Glorioſa conſilia.8.Att.41. Illuſtria & glorioſa facta 1.de Fin.57. Vt non ſolum glorioſis conſiliis utantur,ſed etiam paulu ſalubribus. Att.8.160.5. Longum eſt perſequi cæteros,idque Reipublicæ præclarum,fuiſſe tã multos,tum multo ipſis glorioſius eſt.2.Phil.49. Glorioſiſſimę Carthaginenſium claſſes.7.Verr.76.

Glorioſe.

Exordiri nõ glorioſe.2.de or.18. Quid ergo attinet g. loqui, niſi conſtanter loquare? 2.de Fin.142. Quoniam hæc plauſibilia non ſunt,ut in ſinu gaudeant, g. loqui deſinant.3. Tuſc.44. G. mentiri. pro Mil.¦53.Satis g. triumpharem. ad Cœl.l.2.11. 6.De ſeipſo glorioſius loqui. pro Dom.131.Quod per ſe ipſos confici potuit, glorioſiſſime & magnificentiſſime confecerunt. Attic.123.

Glorior.

De tuis diuitiis intolerantiſſ me gloriaris. in Vat.22. Vt in multis epiſtolis ad amicos tuos gloriaris.5.Verr.150.Quaſi uero togatus,& nõ armatus,ea quæ gloriaris,cõfeceris. Salluſt. in Cic.271. Quibus rebus quis in ſeipſo gloriatur, eaſdem in aliis reprehendat non concedit. pro Lig.12. Propter uirtutem iure laudamur,& in uirtute recte gloriamur. 2. de Nat. d. 155. Quidam nominibus ueterum gloriantur.or.213.Is mihi etiam gloriabitur,ſe omnes magiſtratus ſine repulſa aſſecutũ. in Piſ. 1.Vt de me ipſo aliquid more ſenum glorier.Cat.74. Cum quidam omnes prouincias ſe peragraſſe gloriaretur. 2. de or.143. Licet enim mihi,Marce fili,apud te gloriari, ad quem & hæreditas huius gloriæ,& factorum imitatio pertinet.1.off.110.Gloriari contra aliquem.5.Toſc.40 Gloriari contra fortuna. Tuſc. lib.5.21.De rebus ſuis geſtis gloriari.pro Dom.72.Quis aut de Miſera uita poſſit gloriari,aut non de beata? 3.de Fin.43. Equidem poſſe uellem idem gloriari quod Cyrus, ſed tamen hoc queo dicere,non me quidem his eſſe uiribus,&c. de Sen.28.Nõ pudet philoſophum in eo gloriari. Tuſ.1.41.Gloriari in facinore.12.fa.48.in ep.Matii.id eſt,ob facinus.Nobis quoque licet in hoc quodammodo gloriari.2.off.17. Non enim mihi uideor inſolenter gloriari.Att.1.11.13. Ne nimis gloriari uidear.de har. reſp.14.Et ſua concio riſit hominem,quomodo ipſe gloriari,ſolet,ducentis confixum ſenatuſconſultis. de har. reſp.245.Quæ cũ diceres,&c.tu ipſe mihi gloriari uidebare.de Fin.75.Beata uirgo glorianda,& prędicanda,& prę ſe ferenda eſt.5. Tuſc.71. Et eſt in aliqua uita prędicabile aliquid & gloriandum, ac præ ſe ferendum.7.Tuſc.70. Defendendi cauſa hæc, non gloriandi loquor. pro Cœl.47. At de ſe ipſe nec mentitur in gloriando. de Cl.or.170.

Glorians.

Quod & non prædicanti tamen facile quidem crederem, ſicut mali ędificii domino glorianti ſe architectum non habuiſſe.1.de Nat.d.97.

Gloriatio.

Ea qua efficitur,gloriatione,ut ita dicam, dignam eſſe beatã uitam.3.de Fin.43.Virtus digna eſt gloriatione ut eſt, tantumque præſtat cæteris rebus,&c.de Fin.

Glutidę.

Familiam glutidarum aruſpicinæ nobilitate pręſtantem. de Diuinat.99.

Glutinator.

Etiam vellem mihi mittas de tuis librariolis duos aliquos, quibus Tyrannio utatur glutinatoribus,&c.Att.4.18.

Glycon.

Tibi Glycona medicum Panſæ, qui ſororem noſtri Achilleos in matrimonium habet,diligẽtiſſime cõmendo.ad Brut.15.

Gnarus.

Gnarus & prudens impendentiũ malorum.pro Sext.6. Reip. gnarus Siſenna.de cl.or.122.A quo cenſet eum, &c. uberem & fœcundum fuiſſe, gnarumque, quibus orationis modis quoque animorum partes pellerentur.in Or.8. De Pericle.

Gnatus.

Aetas gnati non eſt ad præcepta. pro Planc.48.

Grabatus.

Deos immortales concurſare omnium non modo lectos uerum etiam grabatos,& his obiicere viſa,&c.2.de Diu.93.

Gracilitas.

Erat eo tempore in nobis ſumma gracilitas & infirmitas corporis,procerum & tenue collum,&c.de Cl.or.173. Habet enim certos ſui ſtudioſos,qui non tam habitus corporis opimos, quã gracilitates conſectentur. de Cl.or.32.

Gradatim, Gradatio, *Vide Gradior.*

Gradus.

Atque P. Clodio gradus ad Remp. hic primus eſt aditus ad popularem iactationem & aſcenſus. de haruſp. reſp. 3. Gradus Aurelius. p Flac.52.Quæſtura,primus gradus honoris. in Vat. 168.Quartus autem gradus eſt eorum qui,&c.de Nat.d.32. Senatorius gradus.pro L. Man.42. Et gradus unus in ea uia,quæ eſt hinc in Indiam.de Fin.99.Aetatis gradus.Appio, lib.3.11. 9.Stabilis & non expers dignitatis gradus.in or.125.10.fam.11. Fortunæ gradus.pro Corn.Balbo,13.Summus honoris gradus. 10.Phil.271.Imperii gradus ex Sicilia in Africam Romanis factus.4.Verr.2.Qui primas erat officii gradus, ſeruatus eſt a procuratore diligenter.pro Q.42.Petitionis gradus inter æqualea 5.Phil.158. Inferior gradus aut interitus aut ſeruitutis. de har.

58. Ad altiorem gradum aſcendere. 2. Off. 90. Ad gradum honoris amplioris ollis is primus aſcenſus eſto. 3. de Leg. 6. Fateor me ad iſtum gradum ſapientię non ueniſſe. Marius ad Cic. 11. 74. Pater facilem huic gradum conſulatus adipiſcendi reliquit. pro Mur. 13. Aſcendere unum gradum dignitatis. pro Mur. 51. Quin prodis mi Spuri, ut quotieſcunque gradum facias, toties tibi tuarum uirtutum ueniat in mentem? 2. de Or. 138. Sed attendite animos ad ea quæ ſequuntur, hunc quaſi gradum quendam atque aditum ad cetera iactum intelligitis. 2. de L. Agr. 49. Obtinere ſummum & altiſſimum gradum ciuitatis. 1. fam. 22. Suum cuique honorem & gradum reddere. pro Roſc. Am. 85. Mihi uenit in mentem, multum fore ſermonem, me iudicium iam de cauſa publica feciſſe, qua deſperata, quaſi hunc gradum mei reditus eſſe, quod mulieres reuertiſſent. ad Att. 7. 64. Qui non honoris gradum ſpectat ut ceteri. pro Mil. 17. Tenere gradum Conſularis dignitatis. 3. Off. 135. Cuius ætas a ſenatorio gradu longe abeſt. pro Pomp. 15. Qui eſſet eo, quo ego ſum, gradu, Senatus populique iudicio collocatus. Brut. 90. Fortis uero animi & conſtantis eſt, non perturbari in rebus aſperis, nec tumultuantem de gradu deiici, ut dicitur, ſed præſenti animo uti & conſilio. 1. Off. 113. 16. Att. 40. pro, animo conſternari, ac uelut a ſtatu mentis dimoueri. De gradu dignitatis dimoueri. 2. Tuſc. 51. id eſt, ab exiſtimatione priſtina deiici & deturbari. Gradu oratores, non genere differunt. or. 142. Omni gradu ampliſſimo digniſſimus, & ſui ordinis facile princeps. Trebiano, lib. 6. 35. Pedibus & gradu, aut ingrediendi membris non eget cæli conuerſio. de Vniu. 25. Gradu aliquo eſſe. 6. Phil. 216. Vt ex tam alto dignitatis gradu ad ſuperos uideatur potius, quam ad inferos perueniſſe. 2. Fi. 21. Aliqui ex infimo genere & fortunæ gradu. pro Corn. 58. Quos populus Rom. in hoc gradu collocauit. Acad. q. edit. l. l. 2. 6. In altiſſimo dignitatis gradu collocati ſumus. Poſt reditum in Senatu, 1. Locari in ampliſſimo gradu dignitatis. pro Mur. 27. In altiſſimo dignitatis gradu locatus. 1. Phil. 11. Poni in altiſſimo gradu præter ſpem alienis opibus. pro Sext. Gradu pleno ingreſſus. 12. fam. 39. in epiſtol. C. Trebonii. An in illa querela miſera quidem & luctuoſa, ſed mihi pro gradu, in quo me s. p. q. r. collocauit, neceſſaria: &c. 2. Phil. 33. Vno quoque gradu de aua ritia alicuius commoueri. in Vatinium, 107. Aliud alio melius fit non genere, ſed gradu. de Opt. 143. In cauſis tres ſunt gradus in Part. 54. Gradus illi Aurelii tum noui quaſi pro theatro illi iudicio ædificati uidebantur, quos accuſator concitatis hominibus compleuit. pro Clu. 37. Gradus iudiciorum tres. Part. 54. Neceſſitudinum gradus non iidem erunt qui & temporum. 1. off. 81. In ipſa communitate ſunt gradus officiorũ ut prima diis, &c. ſecunda parentibus, &c. tertia patriæ debeatur. off 224. pro Deiot. 18. Oratorum & doctorum gradus. de Cl. Or. 46. Gradus peccatorum in vno furto. in Vat. 286. Societatis hominum plures ſunt gradus. 1. Off. 78. Deinde reliqui gradus. de Fin. 177. Quẽ admodum ſcalarum gradus, ſi alios tollas, alios incidas, nonnullos male hærentes relinquas, ruinę periculum ſtruas, non aſcenſum pares, &c. pro Fl. 160. & in Ant. 197. Gradus eiuſdem templi tollebantur. pro Sext. 87. Gradus templorum ab infima plebe cõpleti erant. 4. Att. 3. 6. fam. 27. in ep. A. Cæci. Temporum gradus ſeruantur. in Part. 7. Aedificare gradus. pro Clu. 74. Gradus tuos & quaſi proceſſus dicendi ſtudeo cognoſcere. de Cl. or. 124. Cum gradus Caſtoris conuelliſti. pro Dom. 224. Gradus iſta res non habet. de Fin. 144. Videat ne ignoret & gradus, & diſſimilitudines, & uim, & uarietatem Atticorum. de Cl. 191. Per honorum gradus ad ſummum imperium efferri. 1. in Cat. 10. Orator omnes ſonorum tum intendens, tum remittens, perſequetur gradus. or. 32. Nunc reliquorum oratorum ætates & gradus perſequamur. de Cl. or. 175. Eius operæ a gradibus clamorem ſuſtulerant. 2. ad Q. fr. 3. Multis ille quidem gradibus officiorum erga Rempub noſtram ad hoc regium nomen aſcendit. pro Deiot. 18. Magiſtratum gradibus aſcendere. de Cl. or. 154. Extremum omnium multis gradibus aſcendere. 5. de Fin. 73. Quibus tanquam gradibus in cælum mihi uideor aſcendiſſe. pro D. ſua, 58. Vt ſibi locus ſit, his gradibus aſcenſus etiam ad ciuitatem. pro Corn. Balbo, 63. Eſt quiddam in remiſſione grauiſſimum, quo tanquã ſonorum gradibus deſcenditur. de or. 164. Nam a beatis ad uirtutem, a uirtute ad rationem uideo te ueniſſe gradibus. 1. de Nat. deor. 122.

Gradior.

Fidenti animo (ſi ita res fert) gradietur ad mortem. 1. Tuſ. 99. Alia animalia gradiendo, alia ſerpendo, alia uolando, alia nando, ad paſtum accedunt. 2. de Nat. d. 91.

Gradiens.

Serpentes quaſdam gradientes eſſe. Tuſc. 235.

Greſſus.

In greſſu cauendum, ne aut tarditatibus utamur mollioribus, aut in feſtinationibus ſuſcipiamus nimias celeritates. Officiorum, 1. 181.

Gradatio.

Gradatio eſt, in qua non ante ad conſequens uerbum deſcenditur, quam ad ſuperius conſenſum eſt: &c. ad Her. 4. 184. Eſt etiam gradatio quædam & conuerſio, & uerborum concinna trãſgreſſio. 3. de Or. 115.

Gradatim.

Ita pedetentim & gradatim tum acceſſus a te ad cauſam facti, tum receſſus. Dolabellæ, lib. 9. 30. Minutatim & gradatim addere aut demere. 4. Academic. 91. Hinc gradatim aſcendere uocem utile & ſuaue eſt. de or. 164. Aſcendere gradatim ab humilioribus uerbis ad ſuperiora. in Part. 29. gradatim aſſequi honores. Poſt reditum in Senatu, 4. Deducere gradatim ad pauciores, poſtremo ad ſingulos uniuerſitatem generis humani. 2. de Nat. d. 144. Minutatim & gradatim interrogare. 4. Acad. 165. Video te gradatim iſthuc peruenire. de Nat. deor. 1. 62. Redire gradatim ſurſum uerſus. in or. 74. gradatim reſpondere. Tuſc. 1. 46.

Gramen.

Tua ſint Puteolis gramina. 2 de Fin. 134.

Gramineus.

Graminea haſta. 6. Verr. 111.

Grammatica.

Verba quibus ex inſtituto ueterum pro Latinis utimur, ut ipſa philoſophia, ut rhetorica, grammatica, dialectica, &c. de Finib. 3. 2.

Grammatica, *orum.*

In grammaticis poetarum pertractatio, hiſtoriarum cognitio, uerborum interpretatio, pronuntiandi quidam ſonus. 1. de Orat. 92.

Grammaticus.

Quoniam grammaticus es, ſi hoc mihi ζήτημα perſolueris, magna me moleſtia liberaris. 7. Att. 19, 10. Vt enim ſi grammaticum ſe profeſſus quiſpiam barbare loquatur, &c. 2. Tuſcul. 17. Sunt enim exploratores, ut grammatici poetarum. 1. de Diu. 189. Hanc hypallagen Rhetores, metonymiam grammatici uocant. 1. de or 6.

Grammaticus.

Hæc quæ ratione uitare poſſimus, in arte grammatica dilucide diſcemus. ad Her. 4. 160.

Grandis.

Hic & bella gerebat ut adoleſcens, cum plane grandis eſſet. de Sen. 79. Amplus, grãdis, ſubtilis, & elegãs cauſidicus. in or. 16. Maxime oium grandis tragicus orator Sulpitius. de Cl. or. 106. Patella grandis. in Verr. 210. Pater grandis natu. in Verr. 238. & pro Quint. Roſc. 51. Videras enim grandis iam puer. in Piſ. 98. Non admodum grandis natu, ſed tamen ætate prouectus. de Sen. 80. Grandis natu eubulida. 7. Ver. 100. de Cl. Or. 38. Cubiculum grande & altum Qu. fr. 3. 17. 4. Grande pondus argenti. pro Cæ. 9. perſpicuum & grande uitium. de Inu. 58. Grande uas & maius opus. in Verr. 210. Grande conuitium ei fecerunt. 16. Att. 25 Sicque agro grande uectigal imponitur. con. Rull. 77. Ex quo intelligitur Pyrrhi bello grandem ſane fuiſſe. Cat. 76. Ad Hircium dederam epiſtolam ſane grandem, quam ſcripſeram proxime in Tuſculano. Att. 210. Reliquit hunc annos xv. Natum grandem autem & nubilem filiam. pro Clu. 8. Is regi Alexandrino grandem pecuniam credidit. pro R. Poſth. 2. Nicenſes ei grandem pecuniam debent. ep. 226. & in Verr. 70. 8. Att. 52. Pecuniam adoleſcentulo grandi fœnore, fiducia tamẽ accepta, occupauiſti. pro Flac. 40. Homo macie grãdi torridus. 2. de L. Agr. 91. Grandi pecunia facta redemptio eſt. 2. Verr. 11. pondere grandi & præclaro opere hydria. 6. Verr. 26. Dionyſius aureum Ioui detraxit amiculum grandi pondere. de Nat. d. 76. Ipſe grandi ſponſione uictus eſt. ad Her. 31. His duabus rebus duæ res grandes ſunt attributæ. de Inu. 82. Verbis grandes erãt, crebri ſententiis. de Cl. or. 14. Quid expectas quam mox ego Luſcium & Manilium dicam ordine eſſe Senatores: ætate, grandes natu natura, ſanctos & religioſos pro Roſc. Com. 16. pinna duabus grandibus patula conchis. de Nat. d. 50. Grandibus literis P. Africani nomen erat inciſum. 6. Ver. 66. Grandior oratio. 3. de Orat. 84. Orator quo grandior ſit & quodammodo excelſior. in Orat 64. Genus dicendi grandius. 2. de Orat. 183. Legibus enim annalibus cum grandiorem ætatem ad Con-

ſulatum conſtituebant, adoleſcentiæ temeritatem uerebantur. 5. Phil. 198. Grandiorem & pleniorem uocem ſubſellia deſyderaot. de claris or. 160. Meliores & grandiores fœtus edit ager. 2. de or. 72. Grandiores ſunt omnino libri, quam erant. Att. 217.

Granditas.

Granditas uerborum Demoſthenis Platone. Brut. 62.

Grandiloquus.

Quid tãdem iſti grandiloqui contra, hæc duo, &c. 5. Tuſc. 65. Nam & grandiloqui, ut ita dicam, fuerunt, cum ampla & ſenteo tiarum grauitate & maieſtate uerborũ uehementes, &c. in or. 10.

Grandeſco.

Lentiſcus triplici ſolita grandeſcere fœtu. 1. de Diu. 26.

Grando.

Miſta imbri largiſſimo ſubita præcipitans cadit grando. 3. de or. 86. Vredo aut grando ſi quippiam nocuit, id Ioui animaduertendum fuit. 3. de Nat. d. 123. Nimbi, niues, grandines. de Diu. 28. Quæ terreret animos grandinibus, vaſtitate, peſtilentia. de Nat. deor. 2. 10.

Granum.

Tritici grana congeſſerunt in os Midę dormienti formicæ. 1. de Diu. 132.

Graſſator.

Hoc enim modo uiator quoque bene ueſtitus, cauſa graſſatori fuiſſe dicitur cur ab eo ſpoliaretur. de Fato. 51.

Grate, Grates, *Vide Gratia.*

Gratia.

Gratia, in qua amicitiarum & officiorum alterius memoria, & alterius remunerandi uoluntas continetur. 2. de Inu. 241. Tollitur beneficium & gratia. de Fin. 89. Gratia & eloquentia in ciuitate plurimum poſſunt. pro Quint. 1. Magna diis immortalibus eſt habenda gratia, quod, &c. in Cat. 99. Gratia mala. in Piſ. 3. Cũ illo magna eſt mihi gratia. Lent. 1. 9. 76. Gratia popularis off. 3. 106 Gratia ficte reconciliata. 3. fam. 51. Si non ineunda, ſed referenda ſit gratia. off. 10. & Attic. 9. Pro beneficiis in te meis nulla mihi abs te relata gratia eſt. epiſt. 62. Gratia pro uictoriæ. 15. f. 38. Gratia ſociorum. 13. fam. 88. Beneficii gratiæq. cauſa concedere aliquid. 5. Verr. 95. Gratiæ cauſa, & Ex animo, opponuntur. 12. fam. 42. Gratiæ debilitas. 6. fam. 39. Debitio pecuniæ & gratiæ diſſimilis. nam qui pecuniam diſſoluit, ſtatim non habet id quod reddidit: qui autẽ & qui refert, habet: & qui habet, in eo ipſo quo habet, refert. pro Planc. 55. Gratię gradus in comitiis. pro Mur. 45 Beneficii gratiæq. loco petere aliquid. 5. Verr. 164. Quid exiſtimatis eum, ſi reditus ei gratiæ patuerit, eſſe facturum, qui tam libenter in opinionem gratię irrepat? de haruſ. reſp. 49. Ad gratiam alicuius referri. 2. Phil. 65. Omnibus ſalutis meæ auctoribus, ſi minus ad referendam gratiam ſatisfacere potui, ad prædicandam certe & habendam ſatis ſum facturus. pro Corn. Balbo. 55. Aucupari gratiam alicuius. Lucc 10. lib. 5. 12. 21. Gratiam nullam eſſe tantam, quam non capere animus meus accipiendo poſſit. 2. fam. 9. Gratiam cogitare. 1. f. 28. colligere gratiam ea priuatorum negotiis. 3. de or. 74. ideſt, inire. Ex hoc labore magnam gratiam, magnamque dignitatem colligere. ad Q. fr. 2. 16. 11. Commemorare gratiam. poſt red. in Senatu. 20. Nec Pompeii gratiam mihi per hanc cauſam cõciliari puto. pro L. Man. 49. Gratiam conſequi ab aliquo. 5. Phil. 164. Qu. Varius illa ipſa facultate, quancunque habuit, magnam eſt gratiam conſecutus. 1. de or. 58. Gratiam uel ueniam dare. 2. de Diu 9. Debere gratiam alicui. 3. de Fin. 111. Gratiam collectam effundere. 1. fam. 19. Liberales ſumus, non exigamus gratiam, non enim beneficium fœneramur. &c. de Amic. 30. Extinguit gratiam noſtram hominũ ſuſpicio. Lent. 1. 1. 11. Gratiam exulcerare. Brut. 80. Hanc adeo habeo gratiam tibi. Att. 152. Ego uero illi maximam gratiam habeo. Tuſc. 1. 90. Magnam habeo Craſſe huic palęſtræ & Tuſculano tuo gratiam. de or. 93. Philoſophiæ habeo magnam gratiam, &c. ep. 197. Grata tibi eſſe officia mea nõ miror, cognoui enim te gratiſſimum omnium: neo enim tu mihi gratiam modo habuiſti, uerum etiam cumulatiſſime retuliſti. ep. 66. Si feceris id quod oſtendis, magnam habebo gratiam. ep. 74. Dabis mihi igitur ueniam, uel gratiã potius habebis, quod, &c. de Diu. 109. Habere gratiam alicui, reddere quod debeas alicui uoluntate ipſa, meritam alicui gratiam memori mente perſoluere. pro Planc. 273. Amabo te, ſi quid, quod opus fuerit, Appio facies, ponito me in gratiam. ep. 116. In gratiam aliquem apud alium ponere. 5. Att. 7. Quem enim ea tantis inimicitiis receptum in gratiam ſummo ſtudio defenderim, hunc afflictum uiolare non debeo. pro Rab. Poſth. 32. Cum Lucceio in gratiam redi. Att. 1. 9. 11. in Vat. 75. & 234. In gratiam cum uoluptate redeamus. Att. 10. & de Sen. 89. Quumque Pompeius ita contendiſſet, ut nihil unquam magis ut cum Craſſo redirem in gratiam, &c. ad Lent. 1. 9. 80. de Prouinc. Conſ. 15. In gratiam alicuius redire. 8. Phil. 255. In gratiam redire bona fide. 3. fam. 28. Coniunctio mihi ſumma cum Pompeio, ſi placet etiam cum Cæſare reditus in gratiam, cum inimicis pax, cum multitudine ſenectutis otium. Att. 184. Cur igitur expectem aliquem, qui me cum illo in gratiã reducat? de Prou. Conſ. 74. pro Rab. 135. Hic me meus animus in Rempub. priſtinus, cum C. Cæſare reducit, reconciliat, reſtituit in gratiam. de Prouinc. 73. Salluſtium præſentem reſtituere in eius ueterem gratiam nõ potui. 1. Att. 7. Gratiã inire ab aliquo. pro Cæc. 57. Att. 1. 9. 20. Gratiam quoque nos inire ab eo defendenda pace arbitramur. Sulpitio. lib. 4. 2. 6. Att. 7. 128. 11. Inire gratiam ab omnibus aliquo facto. in Ver. 151. Inire ſummam gratiam cũ omnibus. Att. 108. gratiam alicuius negligere. pro Planc. 66. Per gratiam legẽ alicui ferre. pro Dom. 63. gratiam perſoluere. pro Planc. 65. Prædicare & habere gratiam. pro Corn. Balbo, 1. Nec bonam gratiam mihi quære. pro Dom. 17. Nam hæc priuatim fortaſſe officiorum memoriam & gratiã quęrunt. pro Planc. ideſt, animũ gratum poſtulant gratiam ueterem reconciliare. 1. Att. 19. gratiam noſtram reconciliatam eſſe dicat, quæ nunquam immutata eſt. 5. fam. 45. Reddere gratiam. 2. off. 101. Cui munus hoc meritum & iuſtam debitamque gratiam refero. pro Corn. Balb. 48. Gratiam nobis neque dii, neque homines retulerunt. 14. fa. 10. O Socratici uiri nunquam uobis referam gratiam. Att. 255. Atque et ſi non parem illius ingenio, at pro noſtro tamen ſtudio meritam gratiam, debitãq. referamus. 3. de or. 9. Commode autem quicunque dixit, pecuniam qui habeat, non reddidiſſe: qui reddiderit, non habere: gratiam autem & qui retulerit, habere: & qui habeat, retuliſſe. off. 2. 101. Referrem gratiam bene merenti. ad Her. 17. Bonam gratiam alicui referre. Att. 2. 24. 2. Cumulatiſſime referre gratiam alicui pro Syll. 203. Huic utinam aliquando gratiam referre poſſimus, habebimus quidem ſemper. ep. 235. Mutuam gratiam referre. in Salluſt. 5. Referre alicui parem gratiam pro beneficio. pro Q. Roſc. 48. Surrexit Clodius: ei tãtus clamor e noſtris (placuerat enim referre gratiam) ut neque mente, neque lingua, neque ore conſiſteret. ad Q. fr. 2. 7. Gratiã referre, pro, referre par pari, & vlciſci. Præclaram pop. Romano gratiam referre. 2. in Cat. 20. Inops ſi referre gratiam nõ poteſt: 2. off. 101. Et ſi nix fieri poſſet, tamen te parem mihi gratiam relaturum. ep. 39. Spero deos omnes pro eo mihi ac mereor relaturos gratiam eſſe. in Cat. 118. Reticuere gratiam alicui. de Petit. Conſ. 24. Gratiam alicuius retinere. 2. ad Qu. fr. 21. Gratiam & iram a beata immortalique natura ſegregari intelligitur. de N. d. 1. 34. Diis immortalibus & opem & gratiam ſuſtulit. de Nat. d. 1. 74. Gratiam alicuius tenere. 2. ad Qu. fr. 36. Tollere beneficium & gratiam. 2. de Fin. 182. Tribuere gratiam alicuius rei; inuentori. 4. de Fin. 22. A gratia non magis affici, quam Hercules a uoluptate. 5. fam. 29. Illi quorum uita remota ad hoc honore populari, & ab hac illuſtri gratia eſt. pro Dom. 37. Gratia contendimus & rogando, 5. fam. 40. in ep. Lucei. Poſſidonium, ſicut ęquum eſt, cum bona gratia dimittamus. de Fato. 141. Cũ gratia efficere aliquid, Planc. lib. 10. 12. 9. Quem igitur cum omnium gratia uoluit, hunc uoluit, cum aliquorum querela occidere? pro Mil. 31. ideſt, omnium, uoluntate. Cum omni tua gratia. et reſpondi. 10. Att. 48. Quæ tibi eo ſcribo, quod me de retinenda Sextii gratia literis ſæpe monuiſti. ad Q. fr. 2. 7. 10. Homines excellenti gratia ad conficiendas cẽturias. de Petit. Conſ. 807. Gratia hominum generatas beſtias uidemus. 2. de N. d. 235. Illuſtri gratia beneficium excipere. 1. fam. 51. Gratia fretos. pro Quint. 47. Mecum Cæſar eſt in gratia. ep. 10. Qui in maxima gratia eſt apud omnes. Off. 69. Erat in Syria noſtrum nomen in gratia. 5. Att. 40. Erit nebulo iſte cũ his dynaſtis in gratia. Att. 2. 14. 2. In laude & gratia cum aliquo. 3. Verr. 14. Eſſe in gratia cum aliquo. 2. Verr. 31. In gratiam gratia futurus ſit & gloria. Off. 3. 114. Ac te apud eum, dii boni, quanta in gratia poſui. 5. Att. 20. & 6. 17. Apud Patronem, & reliquos Barones in maxima gratia poſui. Att. 5. 98. 5. Meque apud eum magna in gratia poſuit. Att. l. 6. 112. 1. Cælius Cic. 8. 6. 12. Non enim mihi tam mea ſalus chara fuit, quam pietas erit in referenda gratia iucunda. ep. 21. Neque tamen pro beneficio ei par gratia refertur. pro Roſc. Com. 11. Quãquã gratia referri tãta nõ pot, quãta debet, habẽda tñ eſt, quãtã maximã animi nři capere põt. 3. Phil. 125.

Nullam

Nullum officium referenda gratia magis neceſſarium eſt. off. 1. 71. In memoria & remuneratione officiorum & honorum & amicitiarum obſeruantiam tenet gratia. 2. de Inu. 170. Neque ira neque gratia teneri. de Nat. d. 11. Gratia & cauſa ualere. 13. fam. 10. Vt pro tantis eorum in Remp. meritis honores eis habeantur, gratiæque referantur. in Ant. 191. Actio gratiarum & congratulatio. Bruto, 3. 3. Gratiarum actio uile munus orationis pro tantis beneficiis. 10. fam. 5 1. in epiſtol. Planc. Gratiarum actionem a te non deſiderabam, cum te re ipſa atque animo ſcirem eſſe gratiſſimum. Planco, lib. 10. 19. 2. Gratiarum actione eos magis egere, quam commendatione. 12. fam. 57. Nemo gratiarum immemor eſt gratus inuentur. Poſt reditum in Senatu, 209. Gratiarum reconciliationes. poſt red. ad Quir. 10. Omnes gratias non modo retinendas, ſed etiam acquirenda putant. 1. Att. 5. Item non ago tibi gratias, cui enim re vix referre poſſum, huic uerbis non patitur res ſatisfieri. 11. fam. 21. in ep. D. Bruti. Immortales ego tibi gratias ago, agamque dum viuam: nam relaturum me affirmare non poſſum. Plancus Cic. 10. 11. 1. Maximas gratias & ago & habeo L. Piſ. in Ant. 155. Maximas tibi gratias ago, maiores etiam habeo. pro Mar. 136. Ego uero Auſtro mi-nas gratias ago, qui me a tanta infamia auerterit. 16. Att. 22. Lentulo noſtro egi per literas tuo nomine gratias diligenter. ep. 17. Egi tibi gratias per literas his verbis, vt, &c. Att. 145. Gratias mirificas tibi apud me egit. 13. fam. 65, & 85. Cui Senatus ſingularibus uerbis gratias egit. pro Syll. 183. Primum quod mihi gratias egiſtis ſingularibus uerbis. in Cat. 119. Gratias tibi agam prope diem, vt confido. 13. fam. 13. Id eſt, ſpero te præſtiturum ea quæ a te peto. Noli expectare dum tibi gratias agam. ad Br. 15. in ep. Bruti. Illi uelim gratias. 10. Att. 49. ſub. agas. Tibi pro tuo beneficio ſummo gratias agant. Att. 264. Gratias tibi apud me ageret. 15. Att. 19. Gratias agere alicui exultantem. Tuſc. 1. 40. Ampliſſimis uerbis gratias agere. 1. Phil. 2. Gratias agere in re aliqua. 2. Att. 62. Incredibiles gratias ſuo & alterius nomine per literas agere. Seruio, lib. 13. 28. 2. Reſp. noſtra iuſtiſſimas huic municipio gratias agere poteſt, quod, &c. 2 de Leg. 10. Maximas gratias nobis & agere & habere debemus. in Ant. 188. Atticam meã gratias mihi agere, de matre gaudeo. Atti. 235. Senatus gratias agendas cenſuit ciuitatibus quæ me recepiſſent. pro Dom. 230.

Gratus.

Gratus eſt, qui in referenda gratia non commodum, ſed eum ipſum cui refert gratiam, cernit. de Leg. 166. Gratus ac memor beneficii. pro L. Agr. 34. Is magnis meis beneficiis ornatus in cõſulatu meo memor & gratus fuit. ep. 214. Tu quam gratus erga me fueris, ipſa exiſtimare potes. Gratus animus & liberalis. Att. 275. Amor tuus, non ille quidem mihi ignotus, ſed tamen gratus & optatus, dicerem iucundus, niſi id verbum in omne tempus perdidiſſem. ep. 71. Nemo gratiarum immemor eſt gratus inuentus. Poſt reditum ad Quirites, 209. Vt erga authores ſalutis voce ſatis gratus iudicarer. poſt redit. in Senatu, 20. Vt tuo beneficio uir gratus & pius eſſe in maximi beneficii memoria poſſim. Att. 147. Iſta ueritas etiam ſi iucunda non eſt, mihi tamen grata eſt. Att. 3. 66. 5. Quod approbaris, id gratum acceptumque habendum. Tuſc. 237. Gratum potius diis immortalibus, quam graue uideri uelim. 2. de Leg. 41. Gratum tempus ſeruitutis. 12. fam. 54. Tale enim tuum iudicium non poteſt mihi non eſſe iucundum: quod cum ita ſit, eſſe gratum neceſſe eſt. epiſtolarum, 221. & Att. 14. Facere alicui gratum. Att. 15. 295. 2. id eſt, rem gratam. Deinde etiam gratum ſe facere mortuis, ſi grauiter eos lugeant, arbitrantur. Tuſc. 3. 61. Me & Cæſari, & ſibi vehementer gratum eſſe facturum. Att. 220. Si bene de me meritis gratum me præbeo, non deſino incurrere in crimen hominis nimium memoris, nimiumq. grati. pro Planc. 74. Velim hoc, quod loquor, tibi gratum uideri potius quam graue. 2. de Leg. 67. Grato animo proſequi nomen alicuius. 4. Phil. 153. id eſt, eſſe gratum erga aliquem. Virtutem alicuius grata memoria proſequi. 14. Phil. 44. Facilius in timore benigni, quam in victoria grati reperimur. Att. 183. Gratæ amicitiæ & piæ propinquitates. 10. fam. 51. in ep. Planc. Quæ gratæ cuique diuo ſunt hoſtiæ ſacerdotes prouidento. 2. de Leg. 17. Medicina nec tam multis grata & probata, pluribus etiam ſuſpecta & inuiſa. Tuſcul. 3. 1. Grata tibi eſſe officia mea non miror: cognoui enim te gratiſſimum omnium. 5. fam. 26. Sed quod ſua intereſſe putabant, ſe memores gratoſque exiſtimari, gratias iſti egerunt. 4. Verr. 124. Gratiorem me eſſe in te poſſe, quam iſti per uos ſint in me, exploratum habes. Brutus Cice. 11. 10. 1. Cuius officia iucundiora ſcilicet ſæpe mihi fuerint, numquam tamen grata grauiora. Sulp. 4. 6. 3. Lucceius homo omnium gratiſſimus mirificas tibi apud me gratias egit, cum diceret, &c. ep. 220. Re ipſa atque animo gratiſſimus. Pl. 10. 38. Vt quam gratiſſimus erga te eſſe cognoſcerer. ep. 4. Laus Bruti quæ gratiſſima omnium ciuium memoria incluſa, nondum auctoritate publica teſtata eſt. in Ant. 225. Si hunc iuueris, gratiſſimum mihi feceris. Tibi homini gratiſſimo grata eſſe vehementer gaudeo. 2. fam. 38.

Grate.

Nã & præterita g. meminit, & præſentibus ita potitur, vt, &c. de Fin. 1. 48. Gratius, opportuniuſque acciderit. 6. fam. 27. in ep. A. Cæc. Quid eſt quod aut Pop. Rom. gratius eſſe debeat, aut ſociis exteriſque nationibus optatius eſſe poſſit, aut ſaluti fortuniſq. omnium magis accommodatum ſit? 1. Ver. 4.

Gratioſus.

Potens & gratioſus homo. pro Cl. 99. potens, gratioſus, diſertus homo. pro Cæl. 15. Vir ad ambitionem gratioſus. de Petit. Conſul. 14. Ad reliquum tempus gratioſus. pro Mur. Niſi forte, quod apud publicanos gratioſus fuiſti, in ea re ſpes te aliqua cõſolatur. 4. Ver. 122. & pro Planc. 34. 15. Att. 11. Tum Pythius, ut argentarius, qui eſſet apud omnes ordines gratioſus. 3. off. 76. G. in aliquem. pro Flac. 60. Gratioſus Sex. Næuius. pro Quint. 46. Gratioſa cauſa rogationis, pro Planc. 20. Hic Venerius quemadmodum aratores eluſerit, ex una pactione hominis honeſti, gratioſique cognoſcite. 5. Ver. 77. Iam vt ego doceo gratioſum eſſe tribulibus Plancium, quod multis benigne fecerit, &c. pro Plan. 37. Vehementer confidit his meis literis ſe apud te gratioſum fore Lent. 1. 3. 2. Nil tibi Conſulatum petenti a me defuit, quod eſſet aut ab amico, aut a gratioſo, aut a Conſule poſtulandum. pro Mur. 6. Splendidi homines & gratioſi. 5. Verr. 29. In ſuis ciuitatibus & municipiis gratioſi homines. pro Mur. 45. Gratioſi ſcribæ ſint in dando & cedendo loco. de Cl. 191. Syracuſas cõmodius epiſtolas mittere potero, ſi Valerius interpres ad me nomina gratioſorum ſcripſerit. Att. 26. 31. Iuuentutis & gratioſorum in ſuffragiis ſtudia, propter illius excellentem in eo genere gratiam, noſtram ſuffragationem, &c. epi. 20. Habere in re aliqua ſui cupidos & gratioſos. pro Pl. 37. Cum aduerſario gratioſiſſimo contendere. pro Quin. 12.

Gratis.

Ne gratis in prouincia male audires. in Ver. 100. Nauis mihi conſtat gratis. 7. Ver. 39. Vt æquitatem, modeſtiam, uirtutes omnes per ſeipſas gratis diligant. 2. de Fin. 133. Is repente ut Romã uenit, gratis Prætor factus eſt. 3. Ver. 71. Hic primum queſtus eſt non leuiter Saturius, communem factum eſſe gratis cũ Roſcio, qui pretio proprius fuiſſet Fannii. pro Roſc. Com. 16. Habitare gratis in alieno. 2. off. 122. Id me ſcis antea gratis tibi eſſe pollicitum. Qu. fr. 3. 6. Seruire alicui gratis. pro Clu. 56.

Gratuitus.

Gratuita eſt hominum charitas & amicitia. de Natu. d. 1. 86. Id eſt, non ad fructum relata, ſed ad illius commoda qui diligitur: alioqui mercatura eſt, non amicitia. Quid liberalitas? gratuitane eſt, an mercenaria? ſi ſine præmio benigna eſt, gratuita: ſi cũ mercede, conducta. 1. de Le. 71. Gratuita probitas. 2. de Fin. 159. Comitia ſi gratuita fuerint, plus vnus Cato fuerit, quã omnes leges. 2. ad. Q. fr. 38. & 4. Att. 38. Tunc gratuita quidem eorum ſuffragia tuliſti? pro Mur. 140. pro Pl. 44. Mercenarios gratuitis anteferre. pro Font. 19.

Gratuito.

Multorum cauſas & non grauate, & gratuito defendere. 2. off. 98. Multis gratuito ciuitatem impartiebantur. pro Arch. 187.

Grates.

Et grates, inquit, tibi ago ſumme Sol. de Som. Scip. 1.

Gratificor.

Gratificatur mihi geſtu accuſator, inſcientem Cn. Pompeiũ feciſſe ſignificat. pro Corn. Balbo. 9. Qui gratificantur cuipiam, quod obſit illi cui uelle uideantur prodeſſe, non benefici, non liberales, ſed pernicioſi aſſentatores iudicandi ſunt. 1. Off. 65. Cur tibi hoc non gratificer, neſcio. Valerio Iuriſconſulto. lib. 1. 10. 1. Deque eo, quod ipſis ſuperat, aliis gratificari uolunt. 5. de Fin. 39. De pueris. In hanc partem porro tibi tutum erit, ſiquid volueris, gratificari. ep. 115. Quod Pompeio gratificari ſe putãt. Lent. li. 1. 1. 11. Gratificandi honeſte bonis poteſtas, populo tabella detur. 3. de Le. 34. 1. off. 37. In utroque ineſt liberalis gratificandi uoluntas. 2. off. 74.

Gratificans.

Nihil cuiquam tribuentem, nihil gratificantẽ, omnino nihil curantem, nihil agentem. 1. de Nat. d. 170. De deo.

Gratificatio.

Conſungitur impudens gratificatio cum acerba iniuria. pro Murena. 134. 3. de L. Agr. 4. Vos autem quid mali datis, cum imbecillitatem, gratificationem & beneuolentiam ponitis? 2. de Nat. deor. 85.

Gratulor.

Gratulor tibi affinitate uiri me diusfidius optimi. Cęl. Cic. 8. 13. 1. De Caſſio lætor, & Reipub. gratulor, mihi etiam, qui, &c. ad Brut. 91. Gratulator tibi de iudicio ambitus, neque id, &c. ſed illud, &c. epiſ. 44. Itaque hoc ego mihi gratulor. Marcellus Cic. 4. 11. 5. pro Planc. 74. Qua in re tibi gratulor ita uehementer. Trebiano, lib. 6. 11. 2. Itaque tibi, quod vere facere poſſum, libenter quoque gratulor, nec minus etiam neceſſe erat diligere, qualiſcunque eſſet, talem habemus, ut libenter quoque diligamus. Trebonius Cic. lib. 12. 16. 4. Gratulor tibi prius, &c deinde ad me reuertar: ego uero uehementer gratulor de iudicio ambitus. Appio Pulchro, lib. 3. 12. 1. Tibi pro opportunitate tẽporis gratulor, quod, &c. Caſſio Proquęſtori, lib. 15. 14. 6. Gratulor tibi, quod &c. pro Do. ſua. 127. Tamen quod abes gratulor. epiſ. 19. Quod mihi de filia & de Craſſipede gratularis, agnoſco humanitatem tuam. Lent. lib. 1. 7. 36. Quod mihi de noſtro ſtatu, & de Milonis familiaritate, de leuitate & imbecillitate Clodii gratularis, minime miramur. Lent. lib. 1. 7. 22. Et ei uoce maxima uictoriam gratulatur in Verr. 69. Illi alacres & læti inter ſe quaſi uiciſſent, gratulabantur. in Ant. 158. Mihi & gratias agebant boni uiri, & nomine tuo gratulabantur. in Anton. 258. Complexus igitur ſum cogitatione te abſentem, epiſtolam uero oſculatus, & ipſe mihi gratulatus ſum. ep. 43. Qui mihi gratulatus es illius diei celebritate. Att 70. Cum populus Roman. frequens aduentu meo gratulatus eſt. in Saluſt. 273. Gratulatus ei eſſem, idque me gaudere dixiſſem. 15. fam. 7. Vnum illud neſcio, gratulerne tibi, an timeam? ep. 19. Magis eſt quod gratuler tibi, quam quod te rogem. Att. 1. 254. Aduẽtu alicuius gratulari. in Saluſt. 6. De reditu alicuius gratulari. Att 4. 70. 1. Gratulari diis immortalibus. 15. fam 26. in epiſ. M. Catonis. Nomine alicuius gratulari, 1. Phil. 12. Gratulari re aliqua. 5. Att. 38. id eſt, ob rem aliquam. Te mihi gratulari, quam gratias agere malim. 6. fam. 38. Omnes publice ad me uenerunt gratulatum. in Piſ. 90. Cum uos non modo frequentes, ſed lęto uultu gratulantes uiderit. de or. 123.

Gratulatio.

Diis immortalibus non erat exigua eadem gratulatio, quę ex maximis bellis. de Prouin. Conſul. 21. Exoptatiſſima gratulatio. Att 4. 70. 2 Mihi facta ſtatim eſt gratulatio. Att. 14. Sera gratulatio reprehendi non ſolet, præſertim ſi nulla negligentia prætermiſſa eſt. Curioni, lib. 2. 6. 1. Fuit enim mihi ſæpe & laudis noſtræ gratulatio tua iucunda, & timoris conſolatio grata. 2. Attl. 50. Alter fructus gratulationis eſt, & is quidem exilior, quam ſi ubi te ipſum intuens gratularer: ſed tamen & feci ante, & facio nunc, tibique cum pro rerum magnitudine, quas geſſiſti, tum pro opportunitate temporis gratulor, quod te de prouincia decedentem ſumma laus, & ſumma gratia prouinciæ proſecuta eſt. epiſ. 242. Hic parenti ſuo magno adiumento in periculis, ſolatio in laboribus, gratulationi in victoria fuit. pro Mur. 20. gratulationi alicuius ſe offerre. 1. Phil. 12. Id eſt, ei gratulari. Gratulationem quam confirmationem animi tui complecti literis maluiſſem. 6. fam. 18. Cæteris ſemper bene geſtæ, mihi uni conſeruatæ Reip. gratulationem decreuiſtis. 4. in Cat. 91. Mihi populus Romanus non unius diei gratulationem, ſed æternitatem, immortalitatemque donauit. in Piſ. 80. Gratulationem cuipiã facere 4. Att. 8. Nuntiatur mihi maximam gratulationem huic eſſe factam. 2. in Ver. 14. Diana ſumma cum gratulatione ciuium & lætitia reponitur. 6. Ver. 66. Ego tua gratulatione commotus, quod, &c. 5. fam. 14. Gratulatione frui. 10. Phil. 269. Ego uero uel gratulatione literarum tuarum, uel teſtimonii ſententię dictæ, nihil eſt quod me non aſſecutum putem. 5. fam. 25. Conſules epulabantur, & in coniuratorũ gratulatione uerſabantur. pro D. ſua, 89. Sed tamen tam recenti gratulatione, quam tuo nomine ad omnia deorum templa fecimus. ad Bru. 11. 30. Nos in hominum cętu gratiis agendis vi gratulationibus habendis, in omni ſermone celebramus. pro Mil. 120. Huic igitur dies tuis maximis & innumerabilibus gratulationibus iure anteponeſ. pro Mar. 132.

Grauate, Grauadinoſus, Grauedo, Grauidatus, Grauiditas, Grauidus, *Vide poſt hanc uocem.*

Grauis.

Voluptaria, delicata, mollis quæ habetur diſciplina, quam grauis, quam continens, quam ſeuera. 1. 1. de Fin. 29. grauis aduerſarius. 3. off. 115. Nullus cibus tam grauis (ait Cleanthes) quin is nocte & die concoquatur. de Natu. deo. 2. 18. grauis orationis figura qualis, & quomodo tractanda. 4. ad Her. 152. Grauis homo & certus. 6. fam. 41. Homo prudens & grauis. de or. 88. Grauis perſona. Acad q. edit. 1. lib. 2. 6. Grauis ſenectus. de Sen. 4. Vir authoritate grauis. de or. 122. Cato grauis in laudando. de Cl. 170. Grauis ſine arrogantia. de Cl. 191. Vereor ne tibi ſim grauis. in Top. 3. id eſt moleſtus. Nunquam grauis tibi eſſe uolui. ep. 231. Grauis oratio. pro Mure. 36. pro, efficax, uel magni momenti & ponderis. Graue & plenum carmen. 1. Tuſc. 98. Graue dicendi genus. 4. ad Her. 150. Graue & acutum uocis genus. 2. de Nat. d. 110. Nomen noſtrum mihi graue & ſanctum eſt. Poſtquam. 15. Senatuſconſultum uehemens & graue in aliquem. 1. in Cat. 2. Graue aliquid ducere, & leue putare, contraria. 1. Att. 11. Graue eſt homini pudenti petere aliquid magnũ ab eo, de quo ſe bene meritum putet. Curioni, li. 2. 5. 3. Hoc perquam graue eſt dictu. pro Plan. 261. Graue eſt quale ſit exiſtimare. Att. 11. 222. 4. Etenim in Pop. Romanum graue eſt, non poſſe uti ſociis excellenti uirtute præditis, qui, &c. pro Corn. Balbo, 17. Si tibi graue non erit. 13. fam. 97. Atque in eo cauillatus eſt, æſtate graue eſſe aureum amiculum. de Nat. d. 76. Quod etiã apud omnes leue & infirmum eſt, id apud iudicem graue & ſanctum eſſe ducetur? pro Roſc. Com. 3. Nec fuiſſe ei graue nec difficile, eam cauſam excipere, quæ, &c. de Inu. 78. Quod minime uidetur graue iis, qui minime ipſi leues ſunt. pro Sext. Roſc. Non graue, ſed gratum id potius diis immortalibus uideri uelim. 2. de Leg. 41. Graui fama eſſe. 3. ad Q. fr. 23. Quod Reipub. defuerit tam graui tempore. Att. 228. Graui teſte priuatus ſum amoris ſummi erga te mei. ad Curionem, lib. 2. 2. 1. Graues accuſatores eſſe non poſſunt, niſi qui ſunt uoluntarii. 3. de Leg. 40. Graues morti. 5. Att. 39. grauia dictu. Tuſc. 2. 15. Cum grauibus ſeriiſque rebus ſatisfecerimus. Off. 21. Compoſito capillo, grauibus oculis, fluentibus buccis, preſſa uoce, &c. Poſt red. in Senat. 11. Sed hæc conſolatio leuis eſt, illa grauior. ad Torquatum, libro 6. 3. 7. Honeſtas omni pondere grauior eſt habenda, quam cetera omnia. 3. Off. 45. grauiorne igitur uobis erit hoſtium uoluntas, quam ciuium? pro Font. 19. Statuit ſibi nihil grauius faciendum, quam ut, &c. pro Clo. 20. Eum in tanto tuo dedecore profecto ne verbo quidem grauiore appellaſſes. 5. Ver. 114. Et hoc in te grauiores, certioreſque teſtes ſunt, quod cetere ciuitates ſuis ſolum incommodis commouentur. 3. Verr. 89. Grauiſſimus & peſtilentiſſimus annus, 5. fam 45. id eſt, in quo eſt ſumma perturbatio temporum. Tempus anni grauiſſimum Qu. fr. 2. 16. 11. Eſt quiddam in remiſſione grauiſſimum, quo tanquam ſonorum gradibus deſcenditur. de or. 164. Quod mihi grauiſſimum eſſet dicere. pro Plaut. 262. Omnium grauiſſimum & ſeueriſſimum eſſet. de Or. 129. Vocem ab acutiſſimo ſono uſque ad grauiſſimũ ſonum recipere. de or. 107. Quæ mihi ad ſpem obtinendę ueritatis grauiſſima ſunt. pro Deiot. 144.

Grauitas.

In quo grauitas & authoritas eſt, plus pficit ad miſericordiã commouendam. de Inu. 62. Grauitas comitate condita. Cat. 9. Quãta illi fuit grauitas, quãta in oratione maieſtas? de Amic. 78. Tuẽda eſt tibi grauitas. ep. 72. Grauitas iam conſtantis ætatis. de Sen. 30. Grauitas animi atque conſtantia. de Fin. lib. 3. 1. Grauitas & dolor corporis. Tuſc. 3. 3. Grauitas aut tarditas in ſenſibus. Aca. q. ed. 1. lib. 2. 50. Grauitas & uirtus iudicis. pro Q. 3. Grauitas loci. 11. Att. 43. membrorum, & cruciatus dolorum. 4. de Fin. 30. morbi. de N. d. 75. Grauitas Optimatum nata Tribunorum poteſtate cecidit. 3. de L. 17. Grauitas perſonæ. Tuſc. 2. 4. ſapientis. 4. Acad. 120. uerborum. Off. 2. 189. Tanta cognitio grauitatis & ponderum. 2. de N. d. 254. Exordium ſententiarum grauitatis plurimum debet habere. de Inu. 47. grauitatis cum humanitate ſocietas in oratione difficillima, 3. de Leg. 1. genus autem hoc ſermonum poſitum in hominum ueterum auctoritate, & eorum illuſtriũ, plus neſcio quo pacto uidetur habere grauitatis. de Amic. 4 Homo grauitati deditus. pro Cæl. 51. grauitatem principium afflixit. 3. de Leg. 20. Grauitatem res habet, cum frequens eſt ordo Senatus. 3. de Leg. 25. Hæc autem genera dicendi aptiora ſunt adoleſcentibus, in ſenibus grauitatem nõ habent. de Cl. Or. 182. grauitatem in dicẽdo Africanus habuit. 3. de Or. 16. grauitatem obtinere. pro Quint. 50. Quid eſt quod tantam grauitatem conſtantiamque perturbet? Tuſc. 4. 46. grauitatem

tatem præſtare 5.fam.46.Eandem ſeruare grauitatem. Att.10.192.6.Corpore uix ſuſtineo granitatem cæli huius. 11. Att.45. grauitatem tenere.9.Att.71. Catoni incredibilem tribuit natura grauitatem.Off.23.Non indulgenter, ſed cum grauitate loqui.Att.9.180.6. De ipſa atomo dici poteſt cum per inane moueatur grauitate & pondere, ſine cauſa moueri.de Fato, 38.Sententiarum grauitate, uerborum ponderibus eſt utendum.2. de Orat. 40. grauitate ualetudinis, qua tamen iam paululum uideor leuari.6. fam.6.

Grauiter.

Grauiter accipere aliquid.2.de Or.117.ideſt, Iniquo animo. g.æger.6.Att.19.g.ægrotare. Tuſc. 1. 70. g.ſeuere, priſce agere cum aliquo.pro Cęl.44.g.accuſare aliquem. ep.71.g.conſtituere de aliquo. 12.fam.37.in ep.Lentuli.g. & copioſe diſputare de aliqua re.Tuſc.2.53.g.diſſentiunt inter ſe.12. Phil.38.Eſſe alicui g.inimicum.Lent.lib 1.9. 109. Siquid prudenter, ſiquid g.factum eſt.ideſt, non leuiter ac ſapienter, ſed mature ſapienterq. Vitio mihi dant, quod mortem hominis neceſſarii g. fero.Matius ad Cic.11.28.4.Acad.q ed.1.lib.2.7.& Tuſc.q.3.33.Natura fert ut extrema, ex altera parte g.ex altera autem acute ſonent. in Somn.Scip.17.Quæ quandiu hærebant in uno me, id g.equidem, ſed aliquanto leuius ferebam.de haruſp. reſp. 43. Fratrem laboribus confectum g.ſe habuiſſe.10.fam. 34. Nec uero audiēdi ſunt, qui grauiter inimicis iraſcendum putabunt. 1. Off.123. Thucydides autem res geſtas & bella narrat & prælia, g.ſane & probe, ſed, &c.in Or.16.Dionyſius g. queritur. Att. 204. Si me meis ciuibus ſuſpectum tam g.atque inſenſum uiderem. in Cat. 100.grauius quid conſulere de ſalute ſua.8.fam. 45. in ep.Cæl. Ne grauius dicam.9.Att.11.Nihil grauius dicam. ad Q. fr. 24. grauius iactabitur.de Vniu.57.grauius hæc ſcripſi, quam amor meus in illum poſtulabat.10.Att.21.grauiſſime conqueri de aliqua re cum aliquo. pro Sexto Roſc. 10. grauiſſime autem me in hanc mentem impulit.1.fam.38.ideſt, plurimū ponderis habuit ad me impellendum.grauiſſime, diſertiſſimeque ſcripſiſti.10.f. 22.in epiſtola Planc.

Grauedo.

Grauedo tua mihi moleſta eſt.Att.258. grauedini quæſo omni ratione ſubueni.Att. 16. 36. tu quoniam quartana cares, & non modo morbum remouiſti, ſed ēt grauedinē, &c.Att.10.52.

Grauedinoſus.

Itaque dicimus grauedinoſos quoſdam, quoſdam torminoſos, non quia iam ſint, ſed quia ſæpe ſint.Tuſc.4.21.

Grauor.

De quo legando ſpero Conſules ad Senatum relaturos: qui ſi dubitabunt, aut grauabūtur, ego me profiteor relaturum.pro L.Man.40.Neque grauabor breuiter meo more quid quaque de re ſentiam dicere.1.de Or. 53. Non eſſem tam inhumanus, uti eo grauarer, quod nos cupere ſentirem.de Or.142. Ne ſi ego grauarer, &c.Top.3.Ego uero non grauarer, ſi mihi ipſe confiderē. de Am.15.Qui grauere ad me literas dare. epi. 102.te rogo ne grauere exædificare id opus quod inſtituiſti. de or.98.Is primo grauari cœpit, quod, &c.pro Clu. 54.

Grauatus.

Iam uero ſemper uiridis, ſemperque grauata Lentiſcus, triplici ſolita grādeſcere fœtu.1.de Diu. 36. In ea non eſſe grauatos homines, prodire hora tertia in campū Martium. pro Mur. 63.

Grauate.

Multorum cauſas non grauate & gratuito defendere.2.Off. 97.g.ille primo: quid multa? impetrat.2.off. 77. Qui erranti comiter monſtrant uiā, benigne, non g. pro Corn.Balbo, 29.Meā facilitatem, laudatote, cum uobis non meo iudicio, ſed ueſtro ſtudio inductus, non g.reſpondero.1.de or. 104.

Grauidus.

Aut cū ſe grauida tremefecit corpore tellus.1. de Diu.38.Nā cum eſſet grauida Auria fratris uxor, & iam appropinquare partus uideretur, &c.pro Clu.23. Latonam ex longo errore & fuga grauidam, & iam ad pariendum uicinam, temporibus exactis fugiſſe Delum: atque ibi Apollinem, Dianāque peperiſſe.3.Verr. 32.Vbera grauida uitali rore.1.de Diu.78.

Grauidatus.

Profecto ipſa terra eadem ui continetur arte naturæ: quippe quæ grauidata ſeminibus, omnia pariat & fundat ex ſeſe. 2.de Nat. d. 59.

Grauiditas.

Grauiditates & partus affert luna a ſole illuminata. 2. de Nat. deor. 87.

Gregalis, gregarius, gregatim, *Vide Grex.*

Gremium.

Vt ſinus & gremium quaſi matris mortuo tribueretur. de Legib. 183. Aetolia procul a barbaris diſiuncta gentibus, in ſinu pacis poſita, medio fere Græciæ gremio continetur. in Piſ. 99. Cum Quint. Metellus abſtraheretur e ſinu, gremioque patriæ. pro Cæl. 46. Soror in huius amantiſſimi ſui fratris manibus & gremio, mœrore & lachrymis conſeneſcebat. pro Clu.10. Apparet filios non tam in gremio matris educatos, quam in ſermone matris.de Cl. or. 111. Vt cum Theſſalonicenſes poſiti in gremio imperii noſtri relinquere oppidum & arcem munire cōgantur.de Pron.Conſul.3.Puer lactēs in gremio matris ſedēs, mammam appetens.de Diu.126.Hæc ſunt ſepulta in gremio Cōſulatus tui.in Piſ.7.Quæ cum gremio mollito & ſubacto ſemen ſparſum excipit.de Sen.47.De terra.Liberi e gremiis parentum diripiuntur.ad Her.36.

Greſſus, *Vide gradior.*

Grex.

Grex oratorum.1.Vet.27.totus ille grex Catilinæ.1.Att.31. In hunc igitur gregem P.Syllam ex his honeſtiſſimorum hominum gregibus reiicietis? pro Syl.58.In gregem tuum ueterem te retuliſſes.6.Atti.10. Is iam unus ex illo grege uidebatur.in Sal. 274.Verum ego forſitan propter multitudinem patronorum in grege annumerer.pro Sext.Roſ.33 Greges amicorum.1.de Fin. 101.greges nobiliſſimarum equarum abacti.4. Verr.13. Greges philoſophorum.1.de or.22.Cædit greges armētorum, reliquiq. pecoris quodcunque nactus eſt.3.Phil.146.Poſſum deinceps totam rem explicare, &c. præterea greges equarum eius ictum abigendos curaſſe.3.Verr.19.Idem quod pecudes, quæ diſpulſæ, ſui generis ſequuntur greges, ut bos armenta: ſic ego, &c.Att.7. 29. Athenis cum eſſem, e gregibus ephebo rum vix ſinguli reperiebantur.de Nat.d.1.55.formoſi ſcilicet. In his gregibus omnes aleatores, omnes impuri, impudicique uerſantur.in Cat.42.

Gregarius.

At id etiam gregarii milites faciunt inuiti.pro Plan.59.

Gregalis.

Gregales alicuius.de har.reſp.49.pro Sex.96. Quod uos gregales Catilinę de me dicere ſolebatis.pro D. ſua, 59. Gregales cum in campum non ueniſſe requirebant.2.de or.140.Neque P. Clodius, nec quiſquam de gregalibus eius aut conſiliariis deſignatur.de har.reſp.49.Nos enim plane mi ſuauiſſime Volumni, aut nihil ſumus, aut nobis quidem ipſi diſplicemus, gregalibus illis, quibus te plaudente uigebamus, amiſſis.7.fam.57.

Gregatim.

Videtis ciues Romanos gregatim coniectos in latomias, &c. 7.Verr.116.

Grunnitus

At uocem citharœdi non audiunt, ne ſtridorem quidem ſerræ tum cum acuitur, aut grunnitum, cū iugulatur ſus.5. Tuſ.83.

Grus.

Grues cum loca calidiora petentes maria tranſmittunt, trianguli efficiunt formam, &c.2.de Nat.d. 94. grues in tergo præuolantium capita reponunt. Ibidem.

Guberno.

Tormenta gubernat dolor, moderator natura cuiuſque. pro Sylla, 58.Sed hæc fortuna uiderit, quoniam ratio non gubernat. Att.226.Eoque directius gubernant.Acad.17.id eſt, naues.Sed hæc deus aliquis gubernabit.Att.6.114.5 Sed tamen iter meum Reſp.& rerum urbanarum ratio gubernabit.2.fam.54. Fortunæ nos, quantum humano conſilio effici poterit, motum ratione quadam gubernabimus.Attic.8.148.1. Velim totum hoc ita gubernes, ut ne minima quidem re ulla Bruti commodum impediamus. Atti. 13. 282. 4. Teque hortor, ut omnia gubernes & moderere prudentia tua: Curioni, libro. 2.6.1. Si uero ipſe mundo deus ineſt aliquis qui regat, qui gubernet, qui curſus, &c.conſeruet.1.de Nat.d.73. Clodius contulit ſe ad Milonis competitores, ſed ita, totam ut petitione ipſe ſolus et inuitis illis gubernaret, tota ut comitia ſuis (vt dictitabat) humeris ſuſtineret pro Mil.18. Cum ſolus remp.gereret, orbemque terrarum gubernaret.pro Sex.Roſ.78.De Sylla. Qui inter ſe contenderent, uter potius Remp. adminiſtret, vt ſi nautæ certarent quis eorum potiſſimum gubernaret.1.off.109. Gubernare, regere, moderari.Part.236.aliquem conſiliis. Brut. 10. 3. patrimonium. 10.Att.23.uitam. de Fin. 73. Commune commodum mutuis officiis gubernatur.pro Sext.Roſ.37.Dii quorum ope & auxilio Reſ.gubernatur.pro Rab.perduel.reo.3.Gubernari Remp.

neceſſe

neceſſe eſſet cura atque conſilio unius. de Nat. d. 1. 6. Cæſarem meis conſiliis adhuc gubernatum quidam corruperit. Att. 278.

Gubernator.

Si nauem auri euertat gubernator. Part. 119. Gubernator clauum tenẽs ſedet in puppi. de Sen. 30. Bonus gubernator. 4. Aca. 179. Cuſtos, gubernatorque Reip. pro Rab. Poſt. 20. gubrnatori curſus ſecundus propoſitus eſt. 8. Att. 26. Vt ſiqui gubernatorem in nauigando agere nihil dicant, &c. de Sen. 16. Gubernatorem dormientem ea tranquillitas obruere poſſit. 1. ad Q. fr. 4. Nanisque ſciẽtiſſimo gubernatore vtitur. 1. de Inu. 74. Gubernatores cum exultantes loligines uiderint, aut delphinos ſe in portum coniicientes, tempeſtatem ſignificari putant. Diu. 2. 111. Summi gubernatores in magnis tempeſtatibus a vectoribus admoneri ſolent. 7. Philip. 234. Quemadmodum gubernatores optimi uim tempeſtatis, ſic illi fortunæ impetum ſuperare non poſſent. 1. ad Quint. fr. 4.

Gubernatrix.

Cum ciuitatem vel paterno conſilio, vel auitis armis florẽtiſſimam acrepiſſent, iſta præclara gubernatrice, vt ais, ciuitatum eloquentia, Remp. diſſipauerunt. 1. de Or. 21.

Gubernatio.

Orbis terræ gubernatio, & ſummi imperii procuratio. de or. 154. Vix uidetur humani conſilii tantarum rerum gubernatio eſſe potuiſſe. 3. in Cat. 63. Nec enim gubernationi aut medicinæ ſimilem ſapientiam eſſe arbitramur. 3. de Fin. 38. Magnã gubernationem tui conſilii, tuæque auctoritatis res deſiderabit. Bruto, 14. 4. Populus numquam hæc a ſummi conſilii gubernatione auferre conatus eſt. in Vat. 36. Et ſi in ipſa gubernatione negligentia eſt nauis euerſa. 4. de Fin. 183. In gubernatione Senatus poſitum tempus. pro Domo ſua, 100. Cupiditas conſilii gubernatione regitur. de Inu. 82.

Gubernaculum.

Hic ille naufragus ad gubernaculum acceſſit. 2. de Inu. 136. Accedere ad gubernacula Reip. 1. de Inu. 6. Sedere omni tempore ad gubernacula Reipub. pro Roſc. Am. 30. Vt gubernacula Reipub. prenderem. Brut. 91. Quos tunc ſcripſimus, cum gubernacula Reip. tenebamus. 2. de Diu. 4. Clauũ tãti imperii, tenere, & gubernacula Reip. tractarẽ. pro Seſtio, 15. Tradere oratori ciuitatum regendarum gubernacula. 1. de or. 107. Senatum a gubernaculis deiicere, populum e naui exturbare. pro Domo ſua, 20. Niſi a gubernaculis receſſerint, maximum ab vniuerſo naufragio periculum eſt. 16. fam. 36. ex ep. Q. Ciceronis. Vna pene voce Oratorẽ a gubernaculis ciuitatis repellere. de Or. 24. Nõ abiectis gubernaculis, ſed ereptis de naui exire. 8. Att. 13. E portu ſine gubernaculis egreſſi, tẽpeſtati nos tradèremus. 7. Att. 44.

Gula.

Poſteaquam immenſæ gulæ impudiciſſimi quæſtus ſufficere non potuit. 1. in Saluſt. 8. O gulam inſulſam, pudet me patris. Att. 13. 42. Quẽ obtorta gula in vincula abripi iuſſit. 6. Ver. 20.

Guma.

Compellans gumas ex ordine noſtros 2. de Fin. 41.

Gurges.

Ille gurges helluatus eſt ſimul tecum Reipub. ſanguinem. pro Domo ſua, 237. Ille gurges atque helluo, natus abdomini ſuo, non laudi atque gloriæ. in Piſ. 31. gurges & vorago patrimonii pro Seſtio, 25. Immenſa aliqua vorago eſt, aut gurges vitiorum turpitudinumque omnium. 5. Verr. 18. At videtis quot, & quam multos habeat Antonius. Primum, L. fratrem, quam facem dii immortales. quod facinus, quod ſcelus, quem gurgitem, quam voraginem. 11. Phil. 296. Pater norat hunc gurgitem. de Orat. 129. Rapido cum gurgite flumen. de Nat. d. 47. Fulix fugiens e gurgite ponti. de Diu. 83. Quos tenet Aegæo defixa in gurgite echineis. in Ant. Quæ Charybdis tãtos exhaurire gurgites poſſet, quantas iſte Byzantiorum, Brogitarorũq. prædas exorbuit? de har. reſp. 55. Rhenũ foſſa gurgitibus illis redundãs. in Piſ. 97.

Gurguſtio.

Meminiſtine cœnum, cum ad te quinta fere hora cum C. Piſone ueniſſem, neſcio quo e gurguſtio te prodire, inuoluto capite, ſoleatum? in Piſ. 9. In tenebris tamquam in gurguſtio habitare. 1. de Nat. d. 17.

Guſto.

Iſtorum omnium ſummatim cauſas & genera ipſa guſtaui. 2. de Or. 84. Cretes, quorum nemo guſtauit umquam cubans. pro Mur. 142. Capræ dictamum quærunt; quam cum guſtauerunt, ſagittæ quibus confixæ ſunt, excidunt. 2. de Nat. d. 95. Iſtorum omnium ſummatim cauſas & genera ipſa guſtaram. de or. 122. Guſtaras ciuilem ſanguinem, uel potius exorbueras. 2. Phil. 79. Nõ guſtarat illam tuam philoſophiam Pompeius. in Piſ. 45. Nondum guſtaueras uitæ ſuauitatem. Tuſc. 1. 97. Fugi in Tuſculanũ, cum quidem biduum ita ieiunus fuiſſem, ut ne aquam quidem guſtarem. ad Gallum, libro 7. 87. 2. Quædam de actione breuia, ſed magna cum exercitatione præcepta guſtarẽ. de Or. 96. Equidem multos & uidi in hac ciuitate, & audiui non modo qui primoribus labris guſtaſſent genus hoc uitæ, & extrema (ut dicitur) digitis attigiſſent. pro M. Cæl. 20. Quod ſi ipſi hæc neque attingere, neque ſenſu noſtro guſtare poſſemus, tamen ea mirari deberemus, etiam cum in aliis videremus. pro Archia, 12. Nullam partem per ætatem ſanæ & ſaluæ Reip. guſtare potuiſti. Cornificio, lib. 12. 50. Quo minus animus a ſe ipſe diſſidens, ſecumq. diſcordans, guſtare partem ullam liquidæ voluptatis & liberæ poteſt. de Fin. 1. 41. Hunc cenſes primis, ut dicitur, labris guſtaſſe phyſiologiam, qui quidquam quod ortum ſit, putet æternum eſſe poſſe? 1. de Nat. d. 15.

Guſtatus.

Quinetiam guſtatus qui eſt ſenſus ex omnibus maxime voluptarius, quique & dulcedine præter cęteros ſenſus commouetur, &c 3. de Or. 55. Guſtatus ore continetur. de Nat. d. 55. Pomorum iucundus non guſtatus ſolum, ſed odoratus, etiam aſpectus. de Nat. d. 58. Iam guſtatus, qui ſentire eorum, quibus veſcimur, genera deberet, habitat in ea parte oris, qua eſculentis & potulẽtis iter natura pateſecit. 2. de Nat. d. 107. Nihil neceſſe eſt de odoratu & guſtatu dicere. Acad. 6. In guſtatu & odoratu intelligentia, etſi uitioſa, eſt quędam tamen. Acad. q. ed. 1. l. 2. 21.

Guſtus.

Vua & ſucco terræ & calore ſolis augeſcẽs, primo eſt peracerba guſtui, &c. de Sen. 88. Vt quidam morbo aliquo & ſenſus ſtupore ſuauitatem cibi non ſentiunt: ſic libidinoſi, auari, facinoroſi, veræ laudis guſtum non habent. 3. Phil. 120.

Gutta.

T. Gutta de ambitu damnatus. pro Clu. 79.

Gutta.

Guttę imbrium quaſi cruentæ. de Nat. d. 28. Ex quo liquatæ ſolis ardore excidunt guttæ, &c. 2. Tuſc. 46. Numerum in cadentibus guttis, quod interuallis diſtinguuntur, notare poſſemus. de Orat. 160.

Guttur.

Vitium ventris & gutturis. pro Cæl. Haud modicos tremulo fundens e gutture cantus. de Diu. 1. 12.

Gymnaſium.

Gymnaſium, quod Ptolemæum vocatur. de Fin. 124. Gymnaſii xyſtique ſigna. 1. Att. 15. Magnam habeo huic palæſtrę & Tuſculano tuo gratiam, & lõgæ Academię illi ac Lycæo tuum hoc ſuburbanum gymnaſium antepono. de Or. 93. Nos in nobiliſſimo orbis terrarum gymnaſio Academiæ locum delegimus. ep. 56. Cum ambulandi cauſa in Lycæum ueniſſemus, (nam id ſuperiori gymnaſio nomen eſt.) de Diu. 81. Laodiceæ in gymnaſio a quodam Leptine eſt interfectus. in Ant. 221. In quo vellemus gymnaſio eum ſepeliremus. 4. fam. 37. in epiſt. Seru. Sulp. Gymnaſia multo ante inuenta, quam in his philoſophi garrire cœperunt. 2. de Or. 12. Clamabunt credo omnia gymnaſia, atque omnes philoſophorum ſcholæ ſua hæc eſſe omnia propria. 1. de or. 29. 1. Acad. 25. Quæ vix in gymnaſiis & in otio Stoici probant. in Parad. 4. Quæ γυμνασιώδη maxime ſunt, ea quæro. 1. Att. 16. γυμνασιώδη ornamenta. 1. Att. 13.

Gymnicus.

Gymnicum certamen. de Inu. 72. Ludi gymnici. 2. Tuſc. 105. Gymnicorum ludorum præcones. 5. fam. 34.

Gymnaſiarchus.

Demoliendum curauit Democritus gymnaſiarchus, quod is ei loco præerat. 6. Verr. 82.

Gynæceum.

Syngrapha H S. centies per legatos viros bonos, ſed timidos & imperitos, ſine reliquorum hoſpitum regis ſententia, facta in gynæceo. 2. Phil. 96.

Gypſatiſſimus.

Medea manibus gypſatiſſimis perſuaſit, ne ſibi illę vitio verterent, quod abeſſet a patria. 7. fam. 16.

Gyrus.

Ex ingenti quodam oratorem, immenſoque campo in exiguum ſane gyrum compellitis. 3. de Or. 41. Hominem ſecundis rebus effrænatos, ſibique præfidentes, tamquam in gyrum rationis & doctrinæ duci oportere. 1. Off. 127.

H

HABENAE .3. de Or.91. Erras, erras: nam exultantem te, & præſidẽtẽ tibi Reprimẽt ualidæ legum habenæ, atque imperij inſiſtent iugo. Quam laxiſſimas habenas habere amicitiæ, quas vel adducas cũ velis, vel remittas, cõmodiſſimum eſt. de Amic.42. Senatum ſeruire populo, cui populus ipſe moderandi & regendi ſui poteſtatem quaſi quaſdam habenas tradidiſſet? 1. de or. 115.

Habeo, pro exiſtimo, duco, iudico, pono, poſſideo, vtor. Item quando referre, facere ac tractare ſignificat Quod me hortaris, vt abſoluam, habeo abſolutum. Poſtquam. 328. Quare habeo gratiam Trebatio familiari noſtro, qui mihi dedit cauſam harum literarum. ad Marium, lib. II. 27. 19. 2. off. 101. Habeo in animo Conſulatũ ſtatim petere. Att. 15. Habeo, inquit, Laida: non habeor a Laide. 9. fam. 61. Habeo etiam illã moleſtiam, quod Dolabella noſter apud Cęſarem eſt. ad Tironem, li. 16. 11. Habeo paululum moræ, dum promiſſa militibus perſoluo. Caſſius Cic. 12. 12. 5. De Cæſare ſatis hoc tempore dictum habeo. 5. Phil. 101. Habeo, inquit, ſententiam tuam. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 136. Habeo te chariorem in dies. 10. fam. 50. in ep. Planc. Habes ad omnia. 5. Att. 9. & 6. 16. ideſt, tibi reſpondi ad omnia. Tu velim e Fabio, ſiquem habes aditum, odorere: & iſtũ conuiuam tuum degustes. Att. 4. 77. 6. Habes ex parte dimidia & tertia. 13. fam. 54. Habes hoſpitium, ſine ἐπιχαθυμίαν. 13. Att. 67. Tu ſi literas ad Sycionios habes, aduola in Formianum. At. 2. 28. 3. Ita in tabulis ſcriptum habes. in Verr. 130. Tu, ſi videbitur, ita cenſeo facias, vt ſi habes iam ſtatutum quid tibi agẽdum putes, in quo non ſit coniunctum conſilium tuum cum meo, ſuperſedeas hoc labore itineris. ad Sulp lib. 4. 2. 9. Hoc quid interſit certe habes ſubductum. Att. 83. Omnino præclare te habes, cum, &c. in Verr. 139. Pars animi, quæ ſenſum, quæ motum, quę appetitum habet. de Diu. 95. Habet ille locus auctoritatem pene principis. 1. Att. 25. Non enim bellum neſcio quod habet ſuſceptum Conſulatus cum Tribunatu. con. Rull. 69. Ea nunc magnam affert ſolicitudinem, magnumque habet caſum. Plancus ad Cic. 10. 18. 7. 2. Off. 26. Domitius ſuas XII. cohortes tribus in oppidis diſtributas habet. Att. 129. Quintii conſobrinam habet in matrimonio Neuius, & ex ea liberos. p Quint. 9. Flauius noſter de controuerſia, quam habet cum Dyrrhachinis hæreditariam, ſumpſit te iudicem. ad Brut. 6. 4. Peto igitur a te, vt in ea controuerſia quam habet de fundo cum quodam Colophonio, & in cæteris rebus, &c. Seruilio, lib. 13. 70. 4. Habet amoris declarationem. 15. fam. 52. Habet res deliberationẽ. 7. Att. 14. Habet moleſtia dignitatem. de haruſp. reſp. 38. Verbum ipſum voluptatis non habet dignitatem: nec vos fortaſſe intelligimus. 2. de Fin. 119. Hoc eſt, nullam grauitatem aut potius auctoritatẽ prę ſe fert. Terentia magnos articulorum dolores habet. Att. 1. 12. Triſtitia autẽ, & in omni re ſeueritas habet illa quidem grauitatem. de Amic. 59. 7. f. 56. Habet honorẽ quem petimus, &c. 1. Ver. 40. Scaurus nonnullam habet inuidiam ex eo, quod aliorum bona ſine teſtamento poſſideat. 2. de Or. 156. in Rull. 71. & pro Mur. 79. Id nec habet, nec exhibet cuiquã negotium, quod beatum & immortale eſt. de Nat. deo. 1. 60. Epicurei dictum. Indagatio ipſa rerum tum maximarum, tũm etiam occultiſſimarũ habet oblectationem. 4. Acad. 229. Ille habet opinionem iuſtitiæ. Off 41. 7. Att. 10. Perſona autem non qualiſcumque teſtimonii pondus habet. in Top. 38. 13. fam. 44. Diſſimilitudo locorum, diſſimiles hominum procreationes habet. de Diu. 128. Verum ita res ſe habet. pro Quint. 1. Male ſe res habet, quæ; &c. de or. 137. Male enim ſe res habet, cum quod virtute effici debet, id tẽtatur pecunia. Off. 37. Ea res ſic ſe habet. ep. 33. Sic profecto res habet, &c. de or. 134. Rem vides, quomodo ſe habet. ep. 45. Nęc nauigatio habet quaſdã ſuſpiciones periculi. Att. 253. Ad hanc autem rationem, quoniam maximam vim natura habet, fortuna proximam, vtriuſque, &c. 1. off. 167. Vim in ſe habere vitalem per omnem mundum pertinentem. de N. d. 2. 18. Ab altero propter probitatem eius, non nimis alienos animos habemus. de Amic. 28. Bene habemus nos. Attic. 27. Ex quibus nonnullas ſimultates ſuſceptas habemus. ad Quint. fr. 293. In vnius hominis quotannis periculoſe ægrotantis anima, poſitas omnes ſpes noſtras habemus. Att. 8. 5. Maximam illam voluptatem habemus. de Fin. 50. Quæ non animum meum magis ſolicitum habent, quam tuum. epiſt. 26. Vt aliquod ex te beneficium aut habeant, aut vt habeant ſperant. de Petit. Conſul. 13. Itaque hi conuerſam iam habent demonſtrationem ſuam. in Verr. 230. Eodem temporis puncto nati, diſſimiles & naturas, & uitas & caſus habent. de Diu. 128. Itemque illa, &c. excogitationem non habent difficilem. de Or. 119. Publicanorum familiæ quas in portibus & cuſtodiis habent. pro L. Man. 6. Siculi ad meã fidẽ quã habent ſpectatã iã & diu cognitã, confugiũt. in Ver. 56. Hæc genera dicẽdi in ſenibus grauitatẽ nõ habent. de Cl. 195. Id habent ratum, quod ab eo, quẽ probãt, iudicatũ vidẽt. de N. d. 1. 8. Nam qui ſeptem appellantur, eos, qui iſta ſubtilius quærunt, in numero ſapientum non habent. de Amic. 6. Pecunias collatas habent. pro Pomp. 7. Quomodo nunc ſe iſtorum artes habent? de Or. 121. Domitii ſe male habent. ep. 124. Quæ igitur ſtudia magnorum hominum ſententia vacationem habent etiam publici muneris, iis concedente Rep. cur non abutamur? ad Varronem, lib. 9. 6. 13. Eaque hanc habent, quam probo, varietatẽ. Or. 200. Dolores autem, ſi qui incurrunt, nunquam vim tantam habent, vt non plus habeat ſapiens quo gaudeat, quam quo angatur. 1. de Fin. 95. Neque te in decurionibus habebam. Att. 2. 16. 19. id eſt, non exiſtimabam te decurionem eſſe. Cur hoc nomen in aduerſariis ſcriptum habebas? pro Q. Roſ. 46. Qui ſi erat diuiſor, præſertim eius quem tu habebas reum, cur abs te reus non eſt factus? pro Planc. 45. Intentum enim animum tanquam arcũ habebat: nec langueſcens ſuccumbebat ſenectuti. de Sen. 33. Propterea Cato quaſi cognomen iam habebat in ſenectute ſapientis. de Amic. 6. Nam iſtum exhæredare in animo habebat. pro Roſc. Am. 31. Att. 1. 12: 15. Videre autem volebam, quod eram poſtridie Roma exiturus, & quod ille in Sardiniam iter habebat. ad Qu. fr. 2. 8. 5. Habebat progreſſus in Stoicis. de Nat. d. 1. 12. Ferebat grauiter illam ſibi ab ipſo prouinciam datam: nec quid faceret habebat. 6. Verr. 45. Reſtitit M. Gratidio, cuius in matrimonio ſororem auiam noſtram habebat. 3. de Leg. 32. Solicitũ aũt te habebat cogitatio tum officii, tum etiam periculi. ep. 96. Habebamus autem in manibus Antonii concionem habitam decimo Cal. Att. 7. 128. 5. in Rul. 18. id eſt, legebamus Nullas adhuc a te literas habebamus, ne, &c. ad Brut. 10. 1. Nos hic, &c. D. Syllã patrem tuum mortuum habebamus. ad Caſſium, l. 15. 45. id eſt, ferebatur apud nos patrem tuum eſſe mortuum. Habebamus annuum tempus emeritum. 6. Att. 40. Sic habebant res de Vni. 55. Octaua oratio, quam habui ad populum poſtridie, quam Catilina profugit. Att. lib. 2. 16. pro D. ſua, 15. Quod multos dies epiſtolam in manibus habui propter commorationem tabellariorum. ad Q. fr. 3. 17. 28. Itaque habui noctem plenam timoribus ac miſeriis. ad Tironem, lib. 16 20, Chryſippum uero, &c. in honore habui. Att. 7. 12. pro Clu. 147. Habuique in mea poteſtate, quoad bellum fuit. ad Brut. 4. 2. Omnes moleſtias & ſolicitudines, & quibus te miſerrimam habui, id quod mihi moleſtiſſimum eſt, Tulliolamque, quæ nobis noſtra uita dulcior eſt, depoſui & eieci. ad Terentiam, lib. 14. 16. Id eſt, quibus mea cauſa plurimum laboraſtis, & affectę fuiſtis atque oppreſſæ. Ego Planco neceſſitudinem conſtitutam habui cum domo veſtra ante aliquanto quàm tu natus es; &c. 10. fam. 4. Dionyſii equus habuit apes in iuba de Diu. 122. Diſſerendi artem nullam habuit. 1. de Fin. 21. De Epicuro. Diis bellum iſte ſemper habuit indictum, in Verr. 274. Habuit amicitia noſtra conſuetudinem interruptam. 15. familiarium. 38. 1. Phil. 20. Dum forum habuit diis immortalibus ornatum. in Ver. 201. Habuit honorem ut proditori, non vt amico fidem. 3. in Verr. 27. Eloquentia forenſis iactationem habuit in populo. de Or. 198. Deinde aduentus eius in Syriam primus, equitatus habuit interitum. de Prouinc. Con. 71. Terentia minus belle habuit, ſed certum ſcio iam conualuiſſe eam. Dolabella Cic. 9 16. Habuit ſuum negotium Gallus, ut ſcribit. 13. Att. 63. id eſt, ita de hoc laborauit, ut ſi res ipſius ageretur. Tua ætas incidit in id prælium, cuius altera pars ſceleris nimium habuit, altera fœlicitatis parum. off. 42. Fœmina quæ patrem habuit clariſſimum uirum. pro Sext. Roſc. 43. Quæ autem epiſtola pondus non habuit? ad Brut. 14. 1. Qui miſeros publicanos, quos habuit amantiſſimos ſui, tertium iam menſem vexat. Att. 1. 13. 9. Habuit primus annus ſermonem de hac re. 1. ad Q. fr. 30. 7. Att. 10. Quem locum multo etiam accuratius explicat in eo ſermone, quem habuit eo ipſo die, quo exceſſit e vita. 1. Tuſc. 90. Quintus multum mecum ſermonẽ habuit & perhumanum de diſcordiis mulierum noſtrarum. ad Q. fr. lib. 2. 8. 4. Att. 10. 208. 5. Habuit hanc ſummã orationis. 10. Att. 50. Demoſthenes ſummam prudentiam ſummamque vim habuit dicendi. de or. 92. In illo pœna legitima turpitudinem non habuit. pro Domo ſua, 230. 1. Philip. 16. Profectio voluntatem habuit non turpem, remãſio etiam neceſſitatem honeſtam. pro Ligar. 3. Caſtra in radicibus Amani habuimus apud aras Alexandri quatriduũ. Catoni, lib. 15. 4. 27. Eo die acerbum habuimus Curionem. ad Lent. lib. 1. 4. 2. ideſt, reſiſtebat nobis, vel aduerſabatur. Tu ex illius honore in eos ipſos qui honorem illi habuerunt, ſupplicia quærebas.

quærebat. In Verr. Spatium etiam deliberandi habuerunt, iquem
potiſſimum uitę curſum ſequi vellent. 1. off. 165. Qui ſummam
ſpem, ciuium, quam de eo iam puero habuerant, &c. de Amic.
10. Quid huic reſpondeas non habebis. pro Mur. 129. Ergo &
auarus erit, ſed finite: & adulter, uerum habebit modum: & luxu
rioſus, eodem modo. 2. de Fin. 48 pro Clu. 37. Et boni ciues mu
re infeſtum habebimus Att. 154. Matrem, meoſque tibi commē
datos habe. Trebonius ad Cic. 12 16. 11. Habe tuum negotium.
12. Att. 29. ideſt, habe in eodem loco, in quo haberes, ſi tuum eſ
ſet negotium: vel exiſtima tuum negotium eſſe: uel, tibi curæ ſit
perinde ac ſi tua res eſſet. Id primum ergo habeto, me, &c. epiſt.
116. Iam iſtuc præ facto habeto. Att 204. Sic habeto mi Tiro, ne
minem eſſe qui me amet, quin idem te amet. ad Tironem, lib. 16.
6. 7. ideſt, ſic intelligere debes. Tu vero enitere, & ſic habeto, nō
eſſe te mortalem, ſed corpus hoc. in Somn. Scip. 28. Tantum ha
beto, ciuem egregium eſſe Pompeium. ep. 22. Tecum habeto. 7.
fam. 45. Tibi habeto iſtam laudationem. pro Flac. 28. Vnū hoc
ſic habeto, &c. ep. 21. De me autem ſic habetote. de Amic. 9. Hoc
eſt, Quod ad me attineat, ita intelligitote. Ipſe Romam venirē,
vt vna eſſemus, ſi ſatis conſilium quadam de re haberem. Att. 12.
64. Quia febrem non haberem, fugi in Tuſculanum. ad Gallum,
lib. 7. 27. 1. Cum ego me non belle haberem. Att. 74. Sed ut quā
facillimos ad te additus haberet. ad Cur. l. 13. 80. Quo mihi cū
Cæſar ad oppidum caſtra haberet, tutum iter eſſe non arbitra-
bar Att. 8. 159. 4. & lib. 9. 187. 1. Cum ille haberet filium delica-
tiorem. de or. 132. Clamare cœperunt, ſibi ut haberet hæreditatē
in Ver. 118. Et cum ad beatam uitam nullum momentū res habe
ret, ad appetitionem autem rerum eſſe in his momenta dice-
ret. 4. de Fin. 78. Itaque cum reſpectum ad Senatum & ad bonos
non haberet, eam, &c. 5. Phil. 199. Quod quidem ni ita ſe habe
ret, ut, &c. de Sen. 75. Nam nihil eſſet in poteſtate noſtra, ſi res
ita ſe haberet. de Fato, 142. Quæ cū ita ſe res haberet, tamē, &c.
in Verr. 133. Vt deos haberemus æternos & beatos, inſculpſit in
mentibus natura. de Nat. d. 1. 33. Cum illud edictum repente ū
berrimum, & quæſtuoſiſſimum naſcitur, ut ante Calen. Sext. om
nes decumas ad aquam deportatas haberent. 5. Verr. 28. Cū dies
quinque ad Cybiſtra Cappadocię caſtra habuiſſem, certior ſum
factus, &c. Att. 5. 39. Hunc ego ſi in præfectis habuiſſem, quē tu
me hominem putares? Attic. 93. Quem bonum ciuem ſemper ha
buiſſet, bonum uirum eſſe pateretur. ad Lent. lib. 1. 9. 28. An iſte
vnquam de ſe bonam ſpem habuiſſet, niſi de nobis malam opi
nionem animo imbibiſſet? 2. Ver. 27. Magnum fac habeas animū
& ſpem bonā. ad Qu. f. 1. 2. 27. Omnes centurias multis & variis
amicitiis cura vt confirmatas habeas. de Pet. 209. Peto ut eū cō
plectare, diligas, in tuis habeas. 13. fam. 103. Poſtremo totā ita
iam fac vt in animo & memoria tibi diſtributam comprehen-
ſamque habeas. de Pet. 209. Mearum reliquarum rerum, maxi
meque exiſtimationis meæ procurationem ſuſceptam uelim ha
beas. Paulo, libro 15. 36. de Nat. d. 1. 3 Quis eſt omnium qui mo
do cum muſis, id eſt, cum humanitate & cum doctrinā habeat ali
quod commercium, qui ſe non hunc mathematicum malit, quā
illum tyrannum? 5. Tuſ. 49. Orator habeat omnes philoſophiæ
notos & tractatos locos. de or. 207. Habeat mors neceſſitatem
fati. 12. Phil. 341. Scire igitur aueo quomodo res ſe habeat. Att.
117. Præclare enim ſe res habeat, ſi, &c. de or. 94. Alio loco, ut ſe
tota res habeat, demonſtrabitur. in Verr. 3. Quare ſibi habeant
ſapientię nomen & inuidioſum & obſcurum. de Amic. 17. Hi ſe
habeant, quæcunque in equite Romano dignitas eſſe poteſt, eā
ſemper in Marco Cælio habitam eſſe ſummam, hodieque habe
ri ab omnibus. pro Cæl. 38. Sed cum ſacerdotes deorum vaca-
tionem habeant: quanto eſt æquius habere ipſos deos? 4. Acad.
117. Quid in animo habuerim, cū Lernus diſceſſit a me, ea co
potuiſti cognoſcere. ep. 134. Sed tamen diſtinebar, ut uix huic
tantulæ epiſtulæ tempus habuerim. Att. 1. 9. 1. Et quam oratio-
nem Pompeius habuerit tecum, quamque oſtenderit uolunta-
tem, &c. fac mihi preſcribas. Cælius Cic. 8. 1. 8. Habere acerbita
tem. pro Planc. 32. Habere a natura adiumenta rerum gerenda
rum. off. 1. 103. ut ſunt eloquentia, prudentia, dexteritas, conſtā
tia, & animus excelſus. Habere aditum aures. pro Domo ſua, 2.
popularem admirationem. 7. fam. 2. 1. Phil. 4. & pro Marcel. 15.
æs alienum. 6. Verr. 9. 5. fam. 15. æſtimationem. 4. Verr. 91. Sed
plerique peruerſe, ne dicam impudenter, amicum habere talem
uolunt, quales ipſi eſſe non poſſunt, quæque ipſi nō tribuūt ami
cis, hæc ab his deſiderant. de Amic. 69. Habere amorem erga ali
quem. 9. fam. 29. amorem in Remp. pro Domo ſua, 79. animum
ad audaciam. 5. Verr. 68. animum de Rep. 10. fam. 9. animos ali-
quorum inimicos. in Ver. 273. arma. 1. Phil. 25. aſpectum atque
formam deformem. off. 1. 77. Minimam auctoritatem. 2. de Fin.
92. auctoritatem uetuſtatis. Diu. 1. 33. pro Flac. 31. Is etſi mihi
nuntiauit te plane febri carere, & belle habere: tamen, &c. ad Ti
ronem, l. 16. 13. 1. Habere bellum. 5. Phil. 203. & 11. 298 beneficiū
ab aliquo. pro Sext. 41. & 3. Phil. 131. Iſte Epicratis bona Bidi
nos omnia poſſidere, & ſibi habere iuſſit. 4. Verr. 43. Quarta re
ſtat cauſa, quæ maxime angere, atque ſolicitam habere noſtram
ætatem uidetur, appropinquatio mortis. de Sen. 61. Habere ca
ſtra in templis. ad octau. 45. Prope muros caſtra. 2. de Ion. 214.
cauſam meliorem aut parem. pro Ligar. 6. 13. fam. 80. cauſam
ueram. Att. 9. 188. 7. pro Quint. 59. pro Clu. 66. cathenas. 7. Ver.
86. cenſum. 4. Verr. 91. Antiochum claſſes prohiberet. in Ant.
221. cogitationem de aliqua re. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 61. commen
dationem apud aliquem. 15. f. 37. comitia. in Rull 33. pro Mure.
48. pro Planc. 39. & 2. Philip. 87. comitia conſulibus rogandis.
Diu. 1. 32. coniunctionem gratię cum aliquo. 8. Phil. 47. coniu
ratione. in Cat. 78. conſilium plebis. 1. de Inu. 157. cum aliquo
conſtitutum. 12. Att. 31. cupiditatem honeſtatis. pro Syl. 55. cu
piditates bonitas. de Fin. 2. 20. Cum. n. uirtutis hoc proprium ſit,
earum rerum quæ ſecundum naturā ſint, habere delectum, &c.
3. de Fin. 19. pro Murena, 40. & in Piſ. 7. Habere delectationem
uel ſalutem. 6. famil 42. 1. Att. 14. deliberationes de re aliqua.
1. Phil. 1. depopulationes, uaſtationes, cædes, rapinas. 5. Phil. 81.
dialogū. Att. 28 διαλόγους cū aliquo. At. 70. difficultatē. 13. Att.
45. dignitatē uel opportunitatem. 8. Att. 31. diligentiam. 7. Ver.
34. diſcrimen in alicuius capite. 7. fam. 7. dolorem pro Mur. 80.
dolorem proprium 8. Phil. 246. Hæc autem habere dubia, neque
his ita confidere, vt moueri non poſſint, abhorrere a ſapientia
plurimum. 4. Acad. q. 57. Habere duritiem animi, aut impuden
tiam oculorum. pro D. ſua, 77. ſapientem excuſationem. 8. Atti.
40. duas expectationes. 7. Atti. 51. factionem teſtamenti. Treba
tio, li. 7. 22. 2. facultatem efficiendi. off. 105. 1. fam. 18. falſa pro
ueris. Cat. 62. fidas familiaritates amicorum. off. 2. 42. fidem al
teri addictam pecunia. in Verr. 125. fidem pretio addictam. in
Verr. 124. finem motus. Tuſ. 1. 44. finem uiuendi. Tuſc. 1. 44 παῦ-
λαν ἔχειν ζωῆς fundum conductum de aliquo. pro Cæc. 68. glo
riam. pro Marc 15. gratiam. 3. Phil. 16 pro, gratum & acceptum
eſſe. alicui maximam gratiam. Tuſc. 1. 90. off. 2. 101. gratulatio
nes. pro Mil. 75. Genus autem hoc ſermonum poſitum in homi
num ueterum auctoritate, & eorum illuſtrium, plus neſcio quo
pacto uidetur habere grauitatis. de Amic. 4. guſtum laudis. 2.
Phil. 120. honorem alicuius. 9 Phil. 257. honorem alieni. 13. fa.
85. & 5. 55. ad Brut. 36. honorem medico. 16. fam. 11. ignominiā
6 Phil. 208. imperium. pro Ligar. 14. impunitatem & licentiam.
pro Mil. 64. in ore & amore. 10. fam. 60. Illa conſolatio quam
ſemper in ore atque in animo debemus. ep. 71. in iudicium. pro
Roſc. Com. 29. in monimentis. pro D. ſua, 108. Oportet igitur
& ea quæ pro perſpicuitate reſponderi poſſunt, in promptu ha-
bere. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 44. & Tuſc. 3. 47. Habere in ſe omnes
numeros veritatis. Diu. 1. 24. in ſe omnia præſidia bene beate-
que uiuendi. Tuſc. 5. 16. in ſinu de haruſp. reſp. 47. in ſumptus. 9.
fa. 47. in uirtute aliquid pro Deiot. 26. infamiam. pro Flac. 73.
uidetur iſta res iniquitatem, ſi imperare uelis, difficultatem, ſi ro
gare. in Cat. 119. intelligentiam turis. 9. Phil. 263. Aliique com
plures, Cæſarem iter Capuam. Att. 8. 34. Sub. dixerunt. iter ex
loco aliquo. 3. Att. 2. iudicium de re aliqua. 15. Att. 4. pro Plan.
76. 3. in Verr. 98. & 4. 51. iudicium populi. 1. Phil. 26. laudem. 2.
de or. 186. pro Planc. 54. laudes de aliquo. 13. Att. 51. Docemur
authoritate legum domitas habere libidines, coercere omnes
cupiditates. de or. 101. Habere laudum. 9. fam. 43. malum. 7. Att.
10. mandatum de rebus omnibus. 4. fam. 3. miſericordiam. pro
Mur. 79. eadem monumenta maiorum. off. 1. 79. moram. 6. Phil.
209. naturam & conditionem. pro Marcel. 4. nauci aliquem. Diu.
1. 111. neceſſitudines in aliqua tribu. pro Planc. 31. negotium in
re aliqua. 5. fam. 14. negotium vel controuerſiam. 3. Verr. 18. no
tationem & delectum iudicum. 5. Phil. 173. notitiam aliquam
dei. 1. de Leg. 36. numerum. 7. Verr. 57. omnes numeros. Off. 3.
28. ideſt, perfectum atque abſolutum eſſe. odium in aliquem. pro
Clu. 121. & in Vatin. 4. 3. ad Quint. fra. 38. odium rei alicuius. 5.
Phil. 192. oſtenſionem. de Prouinc. Conſul. 23. onus. 5. Verr 3. &
7. 31. Opinionem aliquam de moribus alicuius habere. de Ami-
citia, 30. 13. Att. 10. ideſt, bene exiſtimare de aliquo. opinionem
rerum. 4. Att. 44. opus magnum in manibus. Acad. q. edit. 2. li. 2.
2. Id ego in eam partem accepi: hęc oppida atque oram mariti
mam illam pro derelicto habere. &c. Att. 8. 145. 2. pacē. 2. Phil.
93 Pecuniam ſibi eſſe in nominibus ille clamat, numeratā in prę
ſentia non habere. 7. Verr. 14. pœnam. in Piſ. 75. portum uel ſcri
pturam. 4. Verr. 123. poteſtatem. 11. Phil 293. id eſt, poſſe. rega
lem poteſtatem. de haruſp. reſponſ. 50. Poteſtatem ſummam. 2.
Verr. 19. pro Roſc. Am. 17. Diligentius habere dico Seruilium
prædam Populi Rom. quam te tua facta notata atque deſcripta.
in Verr.

Ver.87.præſidium ab aliquo.11.1.lib.303.pretium.5.Verr.195. Pro beneficio. Brutus Cic.16.4. pro nihilo.pro D.ſua, 31.& 1. Phil.11.prouinciam.5.Ver.180.3.fam.4.Mortis paternæ de ſeruis paternis quæſtionem habere filio non licet.pro Roſc. Am. 47.Quæſtionem de uiri morte inſtituit. pro Clu. 139. Verberibus ac tormentis quæſtionem habere pecuniæ publicæ.11. Phil. 292.quartanam.8.Att.18.querelam.10.fam.60.1.ad Qu.fr.36. querimoniam.7.Verr.58.rationem abſentis.Att.276.alicuius rationem.4.Verr.2.Quod poſtea quam iſte cognouit,hanc habere rationem cœpit.7.Verr.80.Cum omnibus muſis rationem habere cogito.Att.2.17.4.Verr.136.Rationem habere cum terra. de Sen.46.id eſt, colere terram cum quadam ueluti agriculturæ ratione.Habere dierum rationem.8.Att.29.pro,dies ſupputare. rationem dignitatis.ad Lentul.lib.1.4.5.Deos piorum & impiorum rationem.2.de Leg.13.rationem ſalutis ſuæ explicatam.6. fa.2.rationem ualetudinis.de Fin.2.53.rationem & numerum. 7.Verr.57.pro, numerum meminiſſe.recordationem iuriſiurandi.6.Att.18.religionem.pro Dom.ſua,96.aliquam rem certam. Acad.q.edit.1.lib.2.98.rem communem cum aliquo.ep.144.rē religioni.2.de Diu.130.Sed tamen nec ille qui dixit,iurare poſſet,ita ſe rē habere.neque ego.4.Aca.220.enim quæſtui Remp. non modo turpe eſt, ſed ſceleratum etiam & nefarium.2.off. 214.rogationes neceſſarias.6.fam.40.ſacerdotium.4.Verr.88. ſapientiam aut ſanitatem.pro Marcel.19.ſapientiam iunctam eloquentiæ.de Orat.156.Satis ætatis & roboris.pro Roſc. Am. 88.ſatis negotii re aliqua facienda.6.Att.22.ſcholas.Tuſc.1.6. id eſt,diſputationes & controuerſias,quæ in ſcholis inter doctorem & auditorem otioſe agitari ſolent.ſcientiam.2.Phil.35.Longe alites ſe,ac ſenſibus uideatur.4.Acad.181.Quamquam uidebatur ſe non grauiter habere,tamen ſum ſolicitus.Att.7.122.3. Senatum.Brut.115.3.Phil.129.ſeruitutem.4.Att.21.pro,ſeruire.ſignificationem rei alicuius.5.fam.16.Simiam in deliciis.1. de Diu.129.Att.6.111.28.Cum matre ſimultates.pro Clu.69.ſuſceptas ſimultates.1.ad Qu.fr.14.ſummam ſpeciem ac dignitatem.de Pet.Conſ.34.ſpeciem ciuis.11.Phil.292.ſpecimen boneſti.Off.3.10.ſpem ab aliquo.in Piſ.8.ſpem ad uincendum.15. Att.37.Redeamus ad noſtros, de quibus tu bonam ſpem te ſignificas.Att.15.321.3.ſpem de aliqua re.13.fa.89.ſpem facultatū. 5.fam.60.ſpem in aliquo.pro Qu.3.& poſt reditū in Senatu,8. ſpem in manibus.2.Verr.10.In nouis Tribu.plebis intelligo ſpem te.ad Terentiam,lib.14.2.3.ſpem rei alicuius agendæ. 24.fam.12.ſplendorem hominum uoluntateſque.de Petitione Conſ.33.ſtudia innumerabilia.3.fa.36.Hunc filii loco & illius & veſtro iudicio ſubſtitutum nō proinde habere,turpe mihi uidetur.Plancus Cic.10.24.12.ſuſpicionem de aliquo.13.fa.42. ſuſpitionem coitionis.pro Plan.43.tempus diſtributum,ut prima pars,&c.in Vec.73.teſtimonium.5.Phil.191.timorem.pro Mil.2.tribum.6.Phil.212.verba.de or.126.vitam alicuius perſpectam.ep.167.Virtutē in manibus.de Ami.85.virum.3.verr. 43.viſum inſignem & illuſtrem.de Nat.d.1.10.vitam ab aliquo. 2.Phil.72.Vocem uænalem.pro Quint.7.voces.pro Mur.47.Voluntatem ad aliquem opprimendum.pro Font.25.vſum ualere ingenio.13.fam.31.Nam & qui principes inueniendi fuerunt quem ex quaq. belua uſum habere poſſemus, homines certe fuerunt.2.off.19.vſum in re aliqua.10.Phil.271.Vſum multarum rerum habere.de Ami.6.Qui non intelligit iſtum ſibi quæſtui prædæque habuiſſe bona,poſſeſſiones,fortunas aratorū?5.Verr. 59.nunc quas tu conſcientiæ labes in animo cenſes habuiſſe? off.69.Eos uoluntatem ſemper eandem, libertatem eandem nō ſemper habuiſſe.pro Sex.18.Neminem omniū tot ac tanta, quā in eſſent in Craſſo,habuiſſe ornamenta dicendi.de or.119.

Habeo, *cum infinitiuo.*

Audire habeo quid hic ſentiat.de or. Neque uero eos ſolum conuenire habeo,quos cognoui,ſed etiam illos de quibus audiui & legi.de Sen.75.id eſt, conueniendum eſt mihi eos. Habeo dicere,quem contra morem maiorum,minorem annis ſexaginta de ponte in Tyberim deiecerit pro Roſcio Am.61. De Alexandrina re,cauſaque regia tātum habeo polliceri, me tibi abſenti, tuiſque præſentibus,cumulate ſatisfacturum.Lent.lib.1.11. De repub.nihil habeo ad te ſcribere,niſi ſummum odium omnium hominum in eos qui tenēt omnia.Att.2.38.6.Eo minus habeo neceſſe ſcribere,quid ſim facturus.Att.155.Quid habes igitur de cauſa dicere?in Part.6. Quid habemus igitur dicere de Gaditano fœdere?pro Cornel. Balb. 26. De noſtris ſomniis quid habemus dicere?2.de Diu.203.Quartus,Nilo patre,quem Aegyptii nefas habent nominare.3.de Nat.d.76.Hæc fere dicere habui de natura deorum.3.de Nat.d.70. Non habebimus neceſſe ſemper concludere.Part.234.Ne quotieſcunque potueris dictum dici, neceſſe habeamus dicere.de or.131.Quid enim dicere habeant Acad.q.ed.1.lib.2.41.

Habere, *cum adiectiuis & ſubſtantiuis.*

Non habeo certum 4.Att.52.pro, non certo ſcio.Quantum ex tuis literis habeo cognitum.ep.255. Omnes habeo cognitos ſenſus adoleſcētis:nihil eſt illi R.pub.charius.in Ant.204.Clodii animum perſpectum habeo,cognitum,iudicatū.ad Brut.1.3. Nec de me laboro, de pueris quid agam non habeo.7.Att.58. De quibus habeo ipſe quid ſentiam,non habeo autem quid tibi aſſentiar.de Nat.d.72.Neque tamen adhuc habeo quod te accuſem.ep.22.Habeo quod uolo.Acad.q.edit.1.lib.2.34.Sed ad hęc,niſi moleſtum eſt,habeo quæ uelim.de Fin.1.21.Eſt enim mihi utendum quibuſdam rebus ex iis libris eſt, quos in manibus habeo.Att.4.83.1.ideſt, quos tracto uel compono. Eum nōdum habes ſatis cognitum.ep.211.Qui ea multo,quam nos,habes notiora.or.207.Quæ habes inſtituta,perpolies.epiſt.69.& 115.Domus tua,& quidquid habes aliud, eſt Cereri conſecratū. pro D.ſua.238.Habet exploratum,fore ſe ſemper, &c. de N.d. 1.37.Quos bonos uiros,&c.ſi ullam aliam probauiſſent,præter eam quę nihil aliud in bonis habet, niſi honeſtum, nihil turpe in malis?3 de Fin.17.Nihil habet negotii.de Nat.d.1.72.Nam priuſquam inſecta gleba eſt,locus ille nihil habet religionis.de Leg.181.Hæc enim fere tū habemus in promptu, Nihil oportere inopinatum uideri.3.Tuſc.92.Quid habemus in rebus bonis & malis exploratiʔ 4.Acad.232.Quorum habetis cognitam uoluntatem in Rempub.in Ant.248.Hæc & innumerabilia quę collecta habent Stoici.de Diu.138.Noſtri nihil in bello ſine extis agunt,nihil ſine auſpiciis domi habent.de Diu.100.Hodie omnes ſic habent perſuaſum,iſtum,&c in Verr.248.Mecum uero habent litium,qui ipſorum diſciplinam ſequor?4.Acad.174. At moroſitas tamen,& ea uitia quæ dixi, habent aliquid excuſationis,non illius quidem iuſtæ,ſed quæ probari poſſe uideatur. de Sen.60.Metuebant eum ſerui,uerebantur liberi, charum omnes habebant;uigebat in illa domo patrius mos & diſciplina. de Sen 33.hæc habui de amicitia quæ dicerem: uos autem hortor ut ita uirtutem locetis, ſine qua amicitia eſſe non poteſt. de Am.86. Neque nuntiabatur quicquam quod pro certo haberemus.ad Brut.5.2.habeas eos a me commendatiſſimos.12.fam. 57. Primum me Conſulem id ſperare deſiſtat: deinde habeat meipſum ſibi documento, quem equeſtri ortum loco Cōſulem uidet,&c.pro L.Agr.17.Perfecta quidem ſapientia ſumus,ſi nihil habeat res uitii.de Amic.36. Dubitas igitur quin nos in hoſtium numero habeat?Att.10.208.6.ideſt, reputet inimicos. hoc opinor primum, ne quotieſcunque potuerit dictum dici neceſſe habeamus dicere.2.de or.135.habeatis ſane uobiſcum iſtū. In Verr.124.Deinde ita mortem non timentes, ut illud in ore habeant ex Hymnide,Mihi ſex menſes ſatis ſunt uitæ, ſeptimū Orco ſpondeo.2.de Fin.38.& 3.58. Vt habeant paratum quid quaque de re dicant de or.122.habere aliquem cognitum.13.f. 33.aliquem ſibi commendatum.13.fam.86.aliquem ſuis copiis deuinctum.pro Cœl.28.aliquem implicatum conſuetudine.6. fam.39.In honore aliquem.7.Att.12.aliquem in loco patrui. 2.Phil.98.aliquem in manibus.1.fam.36.ideſt, colere. aliquem in metu 6.Att.12.aliquem in numero ſapientum.de Nat.d.9. aliquem incluſum 6.Att.27.aliquem iuſtum uel acerbum.1.f.8. Semper in manibus librum aliquem habere.2.Tuſc.106.ideſt,legere & attrectare ſemper eum librum.Aliquem patris loco.ad Brut.17.1.aliquem miſerum.pro Flac.55.aliquem obligatum beneficiis.2.Phil.121.aliquē ſollicitum.6.f.44.Certi aliquid.1. de N.d.22.aliquid cognitū.5.Phil.200.aliquid dimēſum & exædificatum.1.Att.13.aliquid gratū acceptumq.Tuſ.5.34.aliquid in deliciis.Diu.1.67.In ore aliquid in perditis & deſperatis.ad Thermū.lib.13.77.ideſt,pro,perditis & deſperatis.aliquid in maximis rebus & neceſſariis.5.Att.10.aliquid in ſpe.12.Att.41.aliquid perceptum,cōprehenſum,cognitum. de Fin.5.69.aliquid populare.8.Att.11.i.populariter facere. aliquid promptum uultu & lingua.pro Planc.58.aliquid reconditum.in Verr.204.aliquid religionis.off.43.certum de aliquo.12.fam.9.clauſa conſilia.5.in Ver.52.Cognitam amicitiam.de Amic.48.Satis mihi uidebar habere cognitū Scæuolam ex iis rebus, quas,&c.de cl. or.177.Cum exploratum habere cœpero,Cæſarem,&c.Att.275. Quid enim ſtultius,quam incerta pro certis habere,& falſa pro ueris?de Sen.62.Nihil comprehenſi habere,percepti,cogniti,cōſtituti.4.Acad.48.quid a quopiam commendatum.15.fam.15. quid cognitum,perſpectum,iudicatum.ad Brut.1.15.fam.50,& 15.38.quid ſtatuti.12.fam.55.ſpectatam alicuius fidem.1.Ver. 7.Cæſar diutius uelle uidetur eos habere ſolicitos, a quibus ſe putat diuturnioribus eſſe moleſtiis conflictatum.epiſto.90.

Habuiſſe aliquem uinctum, clauſumque cuſtodiis.in Verr. 270.
Habetur iam pro certo.8.fam.11.in ep.Cæl.Imperat Centuripi-
nus,ut is uictu, exercitiſque rebus quam liberaliſſime commodiſ
ſimeque habeatur.7.Verr 56.Habeatur ſane Orator, ſed de mi-
noribus.de Opt.gen.Or.146.Hoc eſt exiſtimetur. Sic habeatur
deorum ortus. de Vniu. 49. Interuenit nonnullorum querelis,
quæ apud me de illo ipſo habebātur.ad Qu.fr.1.2.3. Fides huic
defenſioni non haberetur.6. Verr. Curio miſi,ut medico honos
haberetur.Tironi,lib.16.9.7.Quare ne tibi hunc honorem a me
haberi forte mirere.in Vatinium, 1. Niſi forte Demetrius Pha-
lereus in hoc numero haberi poteſt.Off. 1. 5. Haberi in numero
bonorum uirorum.pro Roſc.Am.69. Haberi in omnes partes di
citur oratio.Tuſc.5.61.id alias dicitur, Dicere in utranque partē
Cum his hæc haberi oratio poteſt.pro D. ſua, Haberi uia & ra-
tione dicitur oratio.de Fin.lib.2.3. Conſecuti ſunt dies Comi-
tiales,per quos Senatus haberi non poterat. ad Qu.fr.2.6.4.An
partus ancillæ in fructu habendus?de Fin.5.Neque enim ille ex
ternus aut aduentitius habendus eſt te por.de Nat.d.2.20.Lege
autem carens ciuitas, eſtne ob ipſum habenda nullo loco? 2. de
Leg.21.Omni pondere honeſtas grauior habēda, quam reliqua
omnia.3.off.45.Quoniam non eſt nobis hęc oratio habenda,aut
cum imperita multitudine, aut in aliquo conuentu agreſtium.
pro Mur.138. Quamquam non tam dicendi mihi ratio habenda
fuit,quam audiendi.de Nat.d. 13. Omni igitur hac in re haben
da ratio & diligentia eſt:primum ut monitio acerbitate, deinde
ut iurgatio contumelia careat,de Amic. 75. Iam miſſo officio,
periculi ratio habenda eſt.Att.li.10.197.7. Habenda ratio ualetu
dinis,utendum exercitationibus modicis.de Senect.32.2. de Fi.
103. Voluptas (quæ plurimorum patrociniis defenditur)in re-
bus bonis habenda non eſt.in Parad.17.Nec tamen ut hoc fugiē
dum eſt,ita habendum eſt religioni, nocentem aliquando & ne
farium,impiumque defendere.2.off.72.Sic habendum eſt,nullā
in amicitiis peſtem eſſe maiorem, quam adulationem, blandi-
tias,aſſentationem.de Amic.76.Quod cum Gracchus pomœriū
poſtea intraſſet, habendi Senatus cauſa,in redeundo, &c. 2. de
Nat.d.9.3.Phil.145.Dum eſſent nonnulli qui ei regi minorem
fidem habendam putarent.Senatui,lib.15. 1.4. Quorſum hæc?
ut intelligatis,ſi uoluptatem aſpernari ratione & ſapientia non
poſſumus,magnam habendam ſenectuti gratiam, quę effecerit,
ut id non liberet,quod non oporteret.de Sen.38.In cenſu habē
do poteſtas omnis exiſtimationis habendæ, ſummæque faciun.
dę Cenſori permittitur.4.Verr.91.Ex literis enim C. Panſæ, A.
Hircii c o s s.C.Cæſaris Proprętoris de honore diis immorta-
libus habendo ſententias diximus.14.Phil.399.Omnia quæ ſe
cundum naturam fiunt,ſunt habenda in bonis.de Sen.91.Equi-
dem etiam illud mihi animum aduertiſſe uideor, &c.te non tam
res geſtas,quam mores,inſtituta, atque uitam imperatorum ſpe
ctare ſolere in habendis aut non habendis honoribus. ad Cato-
nem,lib.15. 4. 45. Octauius omnes bonos ſecum habiturus eſt.
Att.257.Et ita dicam, ut ſi me in ea querimonia, quam ſum ha
biturus de iſtius crudelitate, & de ciuiū Rom.indigniſſima mor
te,&c.7.Ver.58.Hęc ingreſſio mea, aut reprehenſionis aliquid,
aut certe admirationis habitura eſt.Or.197.Quapropter a na-
tura mihi uidetur potius, quam ab imbecillitate orta amicitia,
& applicatione animi magis, cum quodam ſenſu amandi,quam
cogitatione,quantum illa res utilitatis eſſet habitura. de Amic.
26.Hanc præſcriptionem eſſe naturæ: a qua qui aberrauiſſet, eū
nunquam quid in uita ſequeretur,habiturum.4. Acad.154.Pręſertim cum ipſe nō deducendo Falcidium, iudicium feceris,plus
falſam epiſtolam habituram ponderis, quam ipſius præſentis fa
ctam uocem.pro Flac. 72. Is dixit ſe vſque ad Calend.Maias ad
vrbem exercitum habiturum.in Ant.168.Seuerus Antiſtius iu-
diciorum cauſam ſuſcepit, antiquiſſimamque ſe habiturum di-
xit.ad Qu.fr.2.5.5. Mori millies pręſtitit, quam hæc pati, quæ
mihi uidentur habitura etiam vetuſtatem.Att.14.30.5.5.id eſt,
quæ longe etiam ad poſteros memoriam habitura ſunt. Has li-
teras velim exiſtimes fœderis habituras eſſe uim.ad Licinium,
lib.5.8.13.

Habitus.

Themiſtocles cum in epulis recuſaſſet lyram,habitus eſt indo
ctior.1. Tuſc. 4. Eodemque in genere eſt habitus M. Octauius.
de Cl. or. 173. Hic oratorum in numero eſt habitus.de Cl. Or.
171.Fannius in mediocribus oratoribus habitus eſt.de Cl.173.
Nulla eſt altercatio clamoribus vnquam habita maioribus. de
Cl.Or.179.Habita de vniuerſitate oratio.de Vni.65.Ratio pro
creandi habita eſt a natura. 3. de Fin. 95. Tum eius elegans eſt
habitum orationis genus. de Cl. 173. Scæuola expoſuit nobis
ſermonem Lælii de Amicitia habitum ab illo ſecum & cum al-
tero genero C. Fannio M. F. paucis diebus poſt mortem Africa
ni.de Amic.3.3.de Fin.3.1.off.188.7.Verr.80. Non ſolum ſibi
poteſtatem datam, verumetiam fidem habitam eſſe meminiſſe.
pro Clu. 128. Dalmatæ ſemper ſunt habiti bellicoſi. epiſt. 67.
Iſque eſt eo numero, qui ſemper apud omnes ſancti ſunt habiti
atque dicti. pro Arch. 191. Quæſtiones in Senatu habitæ. pro
Marc.141. Multiſque verbis vltro citroque habitis, ille nobis
eſt conſumptus dies.in Somn.Scip.3.Sapientis eſt habitum tem
pori cedere.ep.54.id eſt, neceſſitati parere.

Hab itus.

Iuſtitia eſt habitus animi, &c. de Inu. 82. Habitus eſt animi
aut corporis conſtans & abſoluta aliqua in re perfectio: vt virtu
tis aut artis perceptio alicuius,aut quæuis ſcientia.1.de Inu. 53.
& 2. 141. Erat eo tempore in nobis ſumma gracilitas & infirmi
tas corporis,procerum & tenue collum,qui habitus, & quæ figu
ra non procul abeſt a vitæ periculo.de Cl.170.Habitus in aliqua
perfecta & conſtanti animi aut corporis abſolutione conſiſtit,
quo in genere virtus,ſcientia.de Inu.65. Habitus mentis. Tuſc.
1.65.Habitus naturæ.pro Arch.11. Habitus oris & uultus.3.de
Fin.44.Oris quidem habitus,ad vitæ firmitatem nihil pertinet.
de Nat. deor. 1. 70. Orationis eius tamquam habitus erat non
inurbanus.de Cl.or.185. Inerat in illa magnitudine ætas atque
habitus uirginalis. 6. Verr. 66. Habitus uirtutis per ſe præcla
rus.Academicarum quæſtio.edit.2.lib.1.27.Habitus,ut facile &
cito iraſcatur.Top.22. Natura nunquam ſe deſerit, aut partem
aliquam ſui,aut eius partis habitum,aut vim.de Fin. 113. Quæ
induſtria comparantur, ad habitum pertinent.de Inu. 50. Cum
cum ad rationis habitum perduxerit.de Fin.114. Cum pecudum
exta in eundem habitum ſe coloremque conuerterint. de Diu.
114.Himera in muliebrem figuram habitumque formata.4.Ver.
60. Si habitum orationis & quaſi colorem aliquem requiritis.
de or. 161. Habitu extorum & colore declarari futura. de Diu.
114. Exta quorum ex habitu & colore futura percipiuntur. de
Diu. 107. Prudens ex ipſius habitu, non ex aliqua re externa
iudicandus eſt.de L. 165. Homines ſine doctrina, naturę ipſius
habitu prope diuino,per ſe ipſos & moderatos & graues extitiſſe
ſe fateor. pro Arch. poeta, 11. Cum Quintus Metellus floreret
integerrima ætate,optimo habitu, maximis uiribus, ereptus eſt
vniuerſæ ciuitati.pro Cęl.50.Non habitu ſolido,ſed lineamen
tis duntaxat extremis inſinxiſſet.de Nat.deor.1. 8. Habitus corpo
ris moderati ęquabileſque. de Fin.lib. 5. 32. Qui non tam habi
tus corporis optimos, quam gracilitates conſectantur. de Cl.
Orat.170.

Habitudo.

Corporis bonam habitudinem tumor imitatur. ad Heren-
nium,27.

Habilis.

Natura hominibus figuram corporis habilem & aptam hu-
mano ingenio dedit. de Legib.161. Res aptę, habiles,& ad na-
turam accommodæ. 4. de Fin. 90. Sunt autem ita quidam natu
ræ muneribus in hiſdem rebus habiles, ita ornati, ut non nati,
ſed ab aliquo deo ficti eſſe videantur.de or. 94. Si mihi calceos
Sicyonios attuliſſes, non uterer, quamuis eſſent habiles & apti
ad pedem,quia non eſſent viriles.1.de or.118.

Habilitas.

Omitto opportunitates,habilitateſque reliqui corporis, mo
derationem vocis,&c.1.de Leg.40.

Habeſſit, *pro Habeat.*

Separatim nemo habeſſit deos,neve nouos,ſed ne aduenas, ni
ſi publice aſcitos,priuatim colunto.2.de Leg.31.

Habito.

Cuius in ædiculis habitat decem millibus.pro Cęl. 40. Dio
dorus,quem a puero audiui,qui mecum uiuit tot annos, qui ha
bitat apud me. Academic. q. 205. Hic etiam fautores Antonii,
quorum in vultu habitant oculi mei, triſtiores uidebam. 12.
Philip.320.Hoc eſt,quos ſemper intueor.Is Lilybei multos iam
annos habitabat. in Verr. 208. Vbi habitabat olim ſtomachus.
4.Att.46. Diſerti quidem Q.Varius,C.Carbo,Cn.Pompeius,
& ii quidem habitabant in roſtris.de Cl. or. 169. Stulte Aqui
nates,ſed tamen in uita habitabant.in Ant. 180. Apud me habi
tauit,mecum fuit,&c. 7. Verr. 61. Diodorus habitauit apud me,
uixitque.de Claris.orat. 194.& pro Cęl. 48.Neque tamen non
in primis bene habitauit, Attic. Habitare in foro.pro Mur. 18.

Abſueris tandiu, ut cum longo interuallo ueneris, cum iis qui in foro habitarunt, de dignitate contendas. pro Mur. 128. Illi autem qui hoc ſolum colendum putabant, habitarunt in hac vna ratione tractanda. de or. 123. Habitauerat in tenebris tanquam in gurguſtio. de Nat. d. 1. 47. Alioqui quonam modo ille in bonis hærebit, & habitabit ſuis? or. 27. Eius eſſe filiam quæ cum patre habitaret, propterea quod uirum non haberet. 3. Ver. 43. omnes qui habitarent in Sicilia. in Verr. 168. Cum apud eū non modo Thermis ſæpenumero fuiſſet, ſed etiam habitaſſet, 4. Verr. 58. Si eſſent, qui ſub terra ſemper habitauiſſent bonis & illuſtribus domiciliis, &c. de Nat. d. 137. Habitare apud aliquem. Clu. 24. & pernoctare cum aliquo. 5. Tuſc. 97. Viuere & habitare cum aliquo. Att. 14. 318. 1. in carcere. con. Rull. 86. in domo alterius uel ſua in Salluſt. 274. in oculis. pro Planc. 54. in ſacrario Memmio, lib. 13. 2. 1. in ſubſelliis. 1. de Or. 138. Qui poteſt igitur habitare in beata uita ſummi mali metus? de Fin. 84. Iſte laxe & magnifice uoluit. pro Dom. 236. Habitare melius. de Nat. d. 6. Sumptus unius generis obiectus eſt habitationis triginta millibus dixiſtis eum habitare. pro Cęl. 12. Colitur que ea pars urbis, & habitatur frequentiſſime. in Verr. 228. Habitari ait Xenophanes in luna, &c. Acad. q. 31. Vides habitari in terra raris & anguſtis in locis. de Somn. Scip. 126. Demigrandum potius aliquo, quam habitandum in hac urbe. pro D. 233. Commorandi enim natura diuerſorium nobis, nō habitandi dedit. de Sen. 76.

Habitans.

Deinde ſine te. Nam Caſtellum munitum habitanti mihi prodeſſet, tranſeunti non eſt neceſſarium. 3. Att. 47. 2.

Habitatio.

Sumptus unius generis obiectus eſt, habitationis, a xx. millibus dixiſtis eum habitare. pro Cęl. 12. Peto a te, &c. ut ei de habitatione accommodes. Memmio, lib. 13. 2. 1.

Habitator.

Ineſſe aliquem non ſolum habitatorem in hac cæleſti ac diuina domo. 2. de Nat. d. 131. Homines incolæ atque habitatores 3. de Nat. d. 210. Tuam domum in Carinis mundi habitatores Lamiæ conduxerunt. ad Q. fr. 2. 12. Att. 15. 323. 2.

Habitabilis.

Tum & habitabiles regiones, & rurſum omni cultu propter vim frigoris aut caloris uacantes? 1. Tuſc. 73.

Hactenus.

Nunc autem hactenus admirabor eorum tarditatem. de Nat. d. 1. 18. Niſi uero hactenus iſta formula teſtimonii atque orationis tuæ deſcribi ac diſtingui poteſt, ut Flac. abſenti aliquid ciuitates tribuiſſe dicantur. Lælio pręſenti, &c. nihil obſignaſſe uideantur. pro Flac. 28. Hactenus aliquid egit, ut, &c. 1. de Diu. 22. Hactenus exiſtimo ueſtram cōſolationem recte adhibitam eſſe, quoad certior ab homine amiciſſimo fieres iis de rebus quibus leuari poſſent moleſtię tuæ epiſt. 47. Hactenus fuit quod cante a me ſcribi poſſet. 11. Att. 7. ideſt, nihil præterea. Amicitiarum ſua cuique permanat ſtabilis & certa poſſeſſio, &c. ſed hęc hactenus. de Amic. 50. Ergo hæc quoque hactenus; redeo ad urbana. ad Att. 75. 12. fam. 63. Top. 11. 9. Att. 19. Hactenus tibi mando. 13. Att. 63. ideſt, nihil præterea. Hæc artem quidem & præcepta dūtaxat hactenus requirunt, ut certis dicendi luminibus ornētur. de or. 119. Caſtenus mihi uideor de amicitia quod ſentirem potuiſſe dicere. de Amic. 24.

Hædus.

Villaque tota locuples eſt, abundat porco, hædo, agno, gallina, lacte, caſeo, melle. de Sen. 52.

Hædinus.

Atque ille homo eruditiſſimus ac Stoicus ſtrauit pelliculis hædinis lectulos Punicanos. pro Mur. 69.

Hæreditas, Hæreditarius. *Vide poſt Hæres.*

Hæreo.

Hęreo in libris. 13. Att. 53. Hæreo ualde in ſcribendo. 13. Att. 52. ideſt, totus ſum in ſcribendo Tu totus hæres in corpore. de Fin. 87. In hac cauſa mihi aqua hæret. ad Qu. fr. 2. 9. 2. Dicit ille quidem multa multis locis, ſed aqua hæret, ut aiunt. 3. off. 361. In quo etiam Democritus hæret. 1. de Fin. 30. Tamē infixus animo hæret dolor. in Ant. 172. Hæret illa in Repub. turpitudo. pro Sext. 53. Procliuius currit oratio, uenit ad extremum, hæret in ſalebra. 5. de Fin. 144. Tractum a uenatoribus: qui cum in loca confragoſa inciderunt, inſiſtere coguntur. Sunt autem ſalebræ, fluminum aut uiarum obſtacula, a ſaltu dictæ. Terra nona immobilis manent, ima ſede ſemper hæret, complexa medium mundi locum. de Somn. Scipionis, 18. Hærent mihi uiſceribus. Attic. 6. 211. 16. Et tamen illi Phyſici raro admodum, cum hæſit, aliquo loco exclamant, quaſi mente incitati. 4. Acad. 29. In quo nullo modo crimen non hærebat, ſed uix diſerti adoleſcentis cohærebat oratio. pro Cœl. 11. Hærebat nebulo, quo ſe uerteret non habebat. 2. Phil. 81. Credo quod hærebant in memoria quæcūque audierat aut uiderat. 4. Ac. 5. Hærebant in publicis tabulis reus & accuſator. pro Cl. 35. Fama adoleſcentis paulum hæſit ad metas. pro Cęl. 53. Hoc mihi plane hæſit. Att. 145. Heſerunt mihi illa. 9. Att. 36. id eſt, fixa animo habui. Hærebis, neq. ſolus tantam multitudinem ſuſtinere poteris. 8. Att. 47. in ep. Cn. Pompeii. Hærebit auctoritas. 2. 1. Ver. 2. Verum enim horū dixeris, in eo culpæ crimen hærebit. 5. Ver. 88. Alioqui, quonam modo ille in bonis habitabit & hærebit ſuis? or. 27. Memoria tanto rū periculorum in omnium gentium ſermonibus ac mentibus ſemper hęrebit. in Cat. 94. Itaque uſi eadem ratione, qua ſum paulo ante uſus, hærebitis. 4. de Fin. 110. In multis enim nominibus hęrebitis. 3. de Nat. d. 85. Hi in oculis hærebunt, & cum licebit, in faucibus. 13. Phi. 345. Cauendum enim puto eſſe, ne implicatus hęream. 8. ad Att. 48 in ep. Cn. Pomp. Nec Catilinæ familiaritatis crimen hæreat. pro Cęl. 10. Ve peccatum hęreat non in eo qui monuerit, ſed in eo qui non obtemperauit. 1. de Diu. 30. Vt uideamus terram penitus defixa ſit, & quaſi radicibus ſuis hæreat. Acad. q. 31. Niſi hæſiſſet in eorum animis. Tuſc. 1. 23. Faceto dictū ſtatim ut emiſſum eſt, hærere debet. de or. 129. Quęrere cœpimus, &c. Hærere homo, auerſari, rubere. 4. Verr. 136. Hærere ad metas, pro Cęl. 59. Incurrere in aliquam rem, & in ea hęrere atq; impediri, de Vnn. 39. Neque poteſt hęrere in tam bonis ciuibus tam acerba iniuria. Cæc. lib. 6. 16. Via hærere in quo ſenex poterat. pro Deiot. 19. Hærere in iure. 1. de or. 84. pro, apud prætorum tribunalia uerſari. Hęrere in medullis & uiſceribus alicuius. 11. Phil. 26. Aliquid hærere in memoria. in Ant. 195. Hærere in pœnis. pro M. l. 42. hærere in re. 3. ad Quin. fra. 17 hærere in eadem commorarique ſententia. or. 209. Neque tamen cum ſe in media ſtultitia, quo nihil peius, hærere intelligunt, ægritudine premūtur. Tuſ. 205. Maluit peccatum ſuum confiteri, quam hærere in Repub. religionem. de Nat. d. 2. 9. Poteſt hoc homini huic hærere peccatum? pro Roſcio Com. 9. hærere ſuis radicibus. Acad. q. ed. 1. li. 2. 113. Cogitate in his iniquitatibus unum hæſiſſe Apollonium, cæteros ea incommodis pecunia ſe liberaſſe. 7. Verr. 19.

Hærens.

Linguam autem ad radices eius hærens, excipit ſtomachus. 2. de Nat. d. 202. In cæteris ſubuenies, ſi me hęrentem uideris. de Fin. 93. Male hærentes ſcalarum gradus. 6. fam. 27. in ep. A. Cæc. Vitia in aliquo penitus defixa atque hęrentia. de haruſpicum reſpon. 257.

Hæſito.

Dubitant, hęſitant reuocāt ſe interdum. 4. Aca. 96. Quis enim vnquam, &c. hæſitauit ob eam cauſam, quod, &c. de or. 103. Hæſitauerunt in nouis rebus quaſi modo naſcentes. Aca. q. edit. 1. lib. 2. 15. Cum hæſitaret, cum cūctaretur, quæſiui quid dubitaret proficiſci eo, quo iam pridem pararat. in Cat. 34. Aperiēdam eſt igitur quid ſit uoluptas: quam ſi explicauiſſet, non tam hæſitaret. 2. de Fin. 30.

Hæſitans.

Carbo hęſitans in maiorū inſtitutis, rudis in iure ciuili. 1. de or. 21. Non multum hæſitans reſpondebo. Acad. q. ed. 1. lib. 1. 3. Sed ſunt quidam aut ita lingua hæſitantes, aut ita voce abſoni aut ita uultu motuque corporis uaſti atque agreſtes, vt, &c. 1. de or. 57. Hæſitantibus uerbis dicere aliquid. pro D.

Hæſitantia.

Qui propter hæſitantiam linguæ cognomen ex ignominia traxerit. 3. Phil. 135.

Hæſitatio.

Qui timor? quæ dubitatio? quanta hæſitatio, tractuſque uerborum? Appio Pulchro, lib. 4. 12. 3. Noli ignoſcere hæſitationi meę. epiſt. 44.

Hæres.

Auiam tuam Dineam cui tu es hęres. pro Clu. 29. Lucius hęres eſt Marco fratri ſuo. epiſt. 214. Hęres ex parte dimidia eſt & tertia Capito, in ſextāte ſunt hi qui, &c. epiſt. 217. Hęres quod a debitoribus hęreditariis petit, ſibi, non cohęredibus petit. pro Roſc. Comœdo, 32. Hæres poſſitne quod furtum antea factum ſit, recte furti agere. 7. fam. 39. Qui eſſet ſecundum poſthumum & natum & mortuum hæres inſtitutus. 1. de or. 88. pro Clu. 16. Nondum in Cn. Pompeii locum, multorumque aliorum qui ab erant, repentinus hæres ſucceſſerat. 2. Philip. 73. in Verr. 172.

Hæres ſcriptus digitorum percuſſione. Off. 3. 99. Teſtamento facto mulier moritur, facit hæredem ex deunce & ſemuncia Cæcinnam, ex duabus ſextulis Marcum Fulcinium, Ebutio ſextulā aſpergit. pro Cęc. 12. In his nuper Aonia ea de multorum propinquorum ſententia, pecunioſa mulier, quod cenſa non erat, teſtamento fecit hæredem filiam. 3. Verr. 78. Igitur fratrem exhæredans, te faciebat hæredem. 2. Phil. 59. Quem palam hæredem ſemper factitarat, ne nomen quidem præſcripſit. 2. Phil. 59. Inſtituere aliquem ſecundum hæredem. Silio, lib. 13. 62. 1. Heredem teſtamento reliquit hunc P. Quintium. pro Quint. 8. Cyrus teſtamentum palam fecit, & illum & me hęredem ſcripſit. pro Mil. 36. Poſſetne paternorum bonorum exhæres eſſe filius, quem pater teſtamento neque hæredem neque exhæredem ſcripſiſſet nominatim? de or. 99. Itaque ei teſtamento legat grandem pecuniā a filio, ſiqui natus eſſet: ab ſecundo hærede nihil legat. pro Cluent. 25. Qui patre nondum mortuo pro hærede geſſerit omnia. in Salluſt. 274. Qui patris pupilli hæredes ſecundi ſunt. 1. de Inuent. pro Clu. 24. Hæredes eiuſdem pecuniæ plures diſſimilibus generibus eſſe poſſunt. 2. de Inu. 16. & 169. Hæredem cauſa iuſtiſſima eſt, ut ſacris patrisfamil. mortui aſtringantur: nulla eſt enim perſona, quę ad uicē eius, qui e uita emigrauerit, propius accedat. 2. de Leg. 46. Poſſeſſio hęredum ſecundorum eſt. 1. de Inuent. 167. Q. Turius, &c. hæredes fecit ſimiles ſui, Cn. Saturninum, Sex. Aufidium, &c. Cornificio, lib. 12. 25. 7. Quos tamen ſecundos hæredes ſcire uellem. Att. lib. 15. 322. 5. In teſtamento ſcripſit hæredes ſecum M. Craſſum & Quintum Hortenſium. off. 66. Mulier ab hęredibus ſecundis accepta pecunia, partum ſibi ipſa medicamentis abegit. pro Clu. 24.

Hæreditas.

Hæreditas, eſt pecunia quæ morte alicuius ad quempiam peruenit iure, &c. in Top. 13. Hæreditas alienæ gloriæ. 9. fam. 28. Ad quem & hęreditas huius glorię, & factorum imitatio pertinet. 1. off. 109. Hæreditas nominis, pecuniæ, ſacrorum. pro D. ſua, 28. Optima hæreditas a parentibus traditur liberis, omnique patrimonio pręſtantior, gloria uirtutis rerſique geſtarum. Off. 1. 169. Hæreditas, quæ pupillo uenit. de Inu. 2. 167. Mihi hæreditas a propinquo uenit. in Verr. 81. Res familiaris ad paucos, cupiditatum ad multos improbos uenit hęreditas. Off. 38. Authoritatē Senatus extare aditæ hæreditatis ſentio. con. Rull. 74. In partem hæreditatis mulieres uocatæ ſunt. pro Cæc. 287. Eamque poteſtatem quaſi iuſtam & legitimam, hæreditatis loco, filio tradidit. 3. de Nat. d. 63. Hæreditatis ſocietas ſimilima eſt. pro Roſ. Com. 32. Cum ipſe hæreditatem patris non adiſſes. Att. 26. & pro Q. Roſ. 54. Tribus modis, ſacris aſtringi hæreditatē. 2. de Le. 47. Ne patiare Eroté Turiū, Qu. Turri libertū, vt adhuc fecit, hæreditatē Turianā auertēre. ad Cornificiū, li. 12. 25. 57. Ariminenſes a populo Ro. hæreditates capere potuiſſe. pro Cęc. 304. Hodie ex teſtamento creui hæreditatem. Att. 271. Galeonis hæreditatem creui. Att. 178. in Rull. 49. Hæreditatem dare. 3. Verr. 83. Cum miles domum reueniſſet, egiſſetque lege in hæreditatem paternam, teſtamēto exhæres filius. 1. de or. 85. obire hęreditatem. de Leg. Agr. 4. Reddere hæreditatem. de Fin. 77. Lepta ueretur, ne non liceat tenere hæreditatem. Att. 13. 295. 4. Aufidius fratris Appii amorem erga me cum reliqua hæreditate creuit. Att. 86. Hereditate ita ſoluta eo loco res eſt, quaſi ea pecunia legata non eſſet. 2. de Leg. 48. Hæreditate uenire bona dicuntur, quæ iure hæreditario alicui obueniunt 2. de Inuen. 167. Caducæ hęreditates. 10. Phil. 276. Is adiit hæreditates Romanorum ciuium. pro Arch. 187. Hęreditatum obeundarum cauſam, quibus uos legationes dediſtis. cont. Rul. 72. Quas adoptiones, ſicut alias innumerabiles, hęreditates nominis, pecunię, ſacrorum ſecutæ ſunt. pro D. 28.

Hæreditarius.

Hęreditaria auctio conſtituta. pro Cæc. 9. Hæreditaria cōtrouerſia. Brutus ad Cic. 64. Hæreditaria quęſtura. 5. Ver. 152. Aduentitia atque hæreditaria res. 3. Ver. 90. Quod cognomen habes ex nobis adhuc hæreditarium. de Som. Scip. 5. Multæ domus ſine iure hæreditario. de har reſp. 249. In iſtius lenonis turpiſſimi domo ſimul cum cæteris Chelidonis hæreditariis ornamentis, capitalia ornamenta ponentur? 6. Ver. 621

Hæreſis.

De hæreſi Veſtoriana, & de Pheriorum more Puteolano riſiſſe me ſatis, nihil eſt neceſſe reſcribere. Attic. 14. 26. Poſtulabimosq. ex qua hæreſi ui hominibus armatis deiectus ſis, in eā reſtituare. Caſſio, lib. 15. 44. Cato autem perfectus mea ſententia Stoicus, & ea ſentit quæ non ſane probantur in vulgus: & in ea eſt hæreſi, quæ nullum ſequitur florem orationis, &c. Para. 2.

Halitus.

O ante victrices manus, O pectora, o terga, o lacertorum tori: Veſtrone preſſu quondam Nemæua leo Frendens efflauit grauiter extremum halitum? 2. Tuſc. 37.

Hallucinor. *Vide* Allucinor.

Hamatus, *Vide Hamus*,

Hamus.

Plato eſcam malorum, voluptatem appellat, quod ea videlicet capiantur vt hamo piſces. de Sen. 86.

Hamatus.

Hamatis vncinatiſque corpuſculis. 2. Acad. 217.

Hara.

Epicure noſter, ex hara producte, nō ex ſchola, *&c. in Piſ. 87.*

Hariolus, Hariolor, Hariolans, Hariolatio, *Vide* Ariolus, Ariolor, Ariolans, Ariolatio.

Harmonia.

Proxime autem Ariſtoxenus muſicus, idémque philoſophus, ipſius corporis intentionem quamdam uelut in cantu & fidibus, quę harmonia dicitur, &c. 1. Tuſc. 31. Niſi putamus ad harmoniam canere mundum, ut Pythagoras exiſtimat. 3. de Nat. d. 19. Harmoniam autem ex ſonorum interuallis noſſe poſſumus, quorum varia compoſitio harmonias efficit plures. 2. Tuſcul. 34. de Vniuerſ. 35.

Haruſpex, Haruſpicina, *Vide Aruſpex.*

Haruſpicinus.

Quod Etruſcorum declarant & haruſpicini, & fulgurales, & rituales libri, noſtri etiam augurales. 1. de Din. 124.

Haſta.

Haſta, pellis caprina, ſcutulum, calceoli repandi, hoſpitę deæ ornatus. de Nat. d. 1. 57. Rullus in ponto haſta poſita, cum ſuis formoſis finitoribus auctionans. con. Rull. 76. Haſta poſita pro æde Iouis Statoris, bona, &c. bona inquam Cn. Pompeii, magni voci acerbiſſimæ ſubiecta pręconis. 2. Phil. 75. Eſt enim auſus dicere haſta poſita, cum bona in foro venderet, & bonorum virorū, & locupletum, & certe ciuium, prędam ſuam vendere. 2. Off. 38. Quos non bonorum donatio, non agrorum aſſignatio, non illa infinita Pompeii haſta ſatiauit. 4. Phil. 158. Iam intelliges aliā cauſam eſſe haſtę Cæſaris, aliam confidentiæ & temeritatis tuæ 2. Phil. 102. Euelli iuſſit eam, qua erat transfixus, haſtam. 2. de Fin. 155. Tres habet conditiones, aut emptionem ab haſta, &c. 12. ad Att. 4. Haſtam in foro ponere, & bona ciuium voci ſubiicere præconis. Off. 2. 122. Quis haſtam illius venditionis uidit? 2. Phil. 102. Cæſarem putabāt moleſte laturum, verentem ne haſta refrixiſſet. ad Caſſium, li. 15. 46. ideſt, auctio bonorum proſcriptorum in deſuetudinem veniſſet, amiſſo tali patrono. Num obſcure videntur prope haſta præconis inſectari Cn. Pōpeii exercitum, qui vænire iubeant eos ipſos agros, &c. de Leg. Agrar. 3. Eminus haſta, cominus gladio uti. de Senect. 81. Videſne tu illū triſtem, demiſſum? iacet, diffidit, abiecit haſtas, ſerpit hic tumor. pro Mur. 42. Haſtam abiicere, eſt cauſæ diffidere, & contentionē relinquere. Tranſlatum a militia. deſperat enim quiſquis arma in bello abiicit, & aut fugam ſpectat, aut mortem expectat. Amētatas haſtas torquere. 1. de Or. 125. Iactare haſtas leniter. de Orat. 138.

Haſtatus.

Quod euelli primi haſtati ſignum nō potuerit. de Diu. 2. 53.

Haſtile.

Cum denique Q. Scæuola confectus ſenectute, præpeditus morbo, mancus, & membris omnibus captus ac debilis, haſtili nixus, & animi vim & infirmitatem corporis oſtenderet: &c. pro Rab. perd. reo, 15.

Haud.

Haud hæres eſt Cluentius. pro Clu. 132. Vide quam philoſophus, h. nos fruſtra exiſtimas. Att. 210. Næ tu h. paulo plus, quā quiſquam noſtrum delectationis habuiſti. 7. fam. 3. ideſt, multo plus. H. poteſt grauioribus a me verbis vulnerari, quam, &c. de haruſp. reſp. 243. Quo quidem me proficiſcērem h. ſane quis facile retraxerit. de Sen. 75. Rem h. ſane Scipio & Læli difficilē admirari videmini. de Sen. 4. H. erat ſane quod quiſquam ratione ac doctrina requireret. 3. Tuſc. 3. Cuius ego ciuitatis diſciplinam atque grauitatem non ſolum Græciæ, ſed ſcio an cunctis gētibus anteponendam dicam. pro Flac. 49. De Maſſilia. Eſt enim amicitia nihil aliud, niſi, &c. qua quidē h. ſcio an, excepta ſapientia, quidquam melius homini ſit a diis immortalibus datum. de Amic. 19. Tibi non minus, h. ſcio an magis etiam hoc faciendum eſt.

eſt. Off. 15. Capeſſentibus autem Rempub. nihil minus quam philoſophis, h. ſcio an magis etiam & magnificentia & diſpicien tia adhibenda ſit rerum humanarum quam ſæpe dico. 1. off. 103. H. ſcio an maximum. 9. ſam. 31. H. ſcio an melius fuerit. de Nat. d. 73. Vir ſapientiſſimus atque h. ſcio an omnium præſtantiſſimus. de Nat. d. 2. 9. Atque h. ſcio anne opus ſit quidem, nihil vm quam omnino deeſſe amicis. de Amic. 206. Quē h. ſcio an recte dixerim principem philoſophorum. de Fin. 125.

Haudquaquam.

Haudquaquam boni eſt, ratione vinctum velle diſſoluere. de Vniuerſ. 51. H. ideſt difficile Craſſo. 2. de or. 78. Quorum pater homo prudens & grauis, h. eloquens, ſaluti Reipub. fuit. de or. 88. Suauitas ſermonum atque morum h. mediocre condimentū amicitiæ. de Amic. 108.

Haurio.

Tum Atticus, Tu quidē de fæce, inquit, hauris. de Cl. Or. 187. hauriſt ex ærario ſumptum, ſuppeditat a ſociis. 2. de L. Agr. 43. Vnus pro omnibus hauſi indigniſſimam calamitatem. pro Do. ſua, 24. ideſt, deuoraui & concoxi. In propagatione vitæ, quot, quantas, quam incredibiles hauſit calamitates. Tuſc. 1. 71. Vidi enim, vidi, & illum hauſi dolorem vel acerbiſſimum in vita, cū Q. Metellus abſtraheretur e ſinu gremioq. patriæ. pro M. Cęl. 46. Non ſcripta, ſed nata lex: quam non didicimus, accepimus, legimus: uerum ex natura ipſa arripuimus, hauſimus, expreſſimus. pro Mil. 7. Luctum nos hauſimus maiorem, ille animi non minorem. pro Sext. 54. Non ut interpretes, ſed ut ſolemus, e fontibus eorum iudicio arbitrioque noſtro quantum, quoque modo uidebitur, hauriemus. 1. off. 11. Equidem uobis fontes, unde hauriretis, putaui eſſe demonſtrandos. de Or. 102. Illa quidem certe, q̄ ſūma ſunt, ex quo fonte hauriā ſētio. p Arch. 188. Quid q̄d inde haurias, purū liquidūq. te haurire ſētias. p Cæc. 300. Quoque affluentius uoluptates vndique hauriat, eo grauius ardentiuſque ſitiētem. Tuſ. 5. 13. Vt ea a fontibus potius hauriāt, quam riuulos conſectentur. 1. Aca. 6. Cum idem quoque hauriſit. Varro ad Ciceronem, Artes, quas cum domo haurire non poſſes, accerſiuiſti ex vrbe Athenarum. de Cl. 187. Quem gurgitem? quam uoraginem? quid eum non ſorbere animo, quid non haurire cogitatione, cuius ſanguinem bibere non cenſetis? 11. Phil. 296. Quæ unquam Charybdis tantos haurire gurgites poſſet, quantas iſte Byzantiorum prædas exorbuit? de haruſp. reſp. 258. Cęterarum artium ſtudia fere reconditis atque abditis e fontibus hauriuntur. 1. de or. 7. Qui hoc ſentiat, ſi is potare uelit, de dolio ſibi hauriendum putet. de Cl. oc. 159. Eodem fonte ſe hauſturum intelligit laudes ſuas, e quo ſit leuiter aſperſus. ad Cæc. 6. 6. 20.

Hauſtus.

Aqua ex puteo hauſta. 2. de Diu. 46. Qui cum vidiſſet hauſtā aquam de iugi puteo, terrę motus dixit inſtare. 1. de Diu. 183. Ex diuinitate, unde omnes animos hauſtos, aut acceptos, aut libatos haberemus. 2. de Diu. 39. Animos hominum quadam ex parte extrinſecus eſſe tractos & hauſtos. de Diu. 95. Si omnia di ni hauſta e fonte naturę. de Fin. 1. 55.

Hauſtus.

Aquæ ductus, hauſtus, iter, actus a patre, ſed rata auctoritas harum rerum omnium a iure ciuili ſumitur. pro Cæc. 54.

Hebdomada.

Symphoniam Lyſonis uelim vitaſſes: ne in quartam hebdomadam incideres. Tironi, lib. 16. 11.

Hebes.

Hebes acies eſt cuipiam oculorum, corpore alius langueſcit. 4. de Fin. 106. Neque hebes ad id quod melius ſit intelligendū. Cælius Cic. 8. 39. Hebes æque ac pecus. 1. de Diu. 82. Bonorum erat aliquis dolor, ſed hebes. 8. ad Att. 10. Hebes rhetorica forēſis. 2. de Fin. 19. Videſne Epicurum quem hebetem & rudem dicere ſolent Stoici? 2. de Diu. 154. Aliud eſt enim artificem eiuſdem generis atque artis, aliud in cōmmuni uita & uulgari hominum conſuetudine non hebetem nec rudem. 1. de or. 129. Tu quęſo cogita quid deinde: nam me hebetem moleſtiæ reddiderunt. 9. Att. Hebeti ingenio eſſe. 10. Phil. 281. Senſus hebetes, tardi, & pingues. 1. Aca. 45. formoſus, an deformis: uelox, an tardus: acutus, an hebetior: memor, an obliuioſus, &c. 1. de Inu. 52. Epicurus paulo hebetior, &c. de Fin. 68. Spondeus, quod eſt e longis duabus, hebetior uidetur & tardior. or. 125. Populum Rom. aures hebetiores, oculos acres & acutos habere. pro Planc. 63. hebetiora quibuſdā vrbibus ac regionibus ingenia, propter cęli pleniorem naturam. de Nat. d. 2. 13. Non dubito quin ea tela leuiora atque hebetiora ſint, quam, &c. de haruſp. reſp. 2.

Hebeſco.

Mentis acies ſe ipſam intuens, nonnumquam hebeſcit. 1. Tuſ. 215. ideſt, deſidior & remiſſior ſit. Hebeſcere & lāguere in otio. 4. Acad. 13. At nos uiceſimum iam diem patimur hebeſcere aciē horum auctoritatis. in Cat. 18.

Hecate.

Quo modo autem potes, ſi Latonam deam putes, Hecatem non putare, quæ matre Aſteria eſt ſorore Latonę? 3. Nat. d. 32.

Hedychrum.

Collocemus in culcitra plumea, pſaltriam adducamus, hedychrum incendamus, demus ſcutellam dulciculæ potionis aliquid uideamus & cibi. 3. Tuſc. 79.

Hei.

Hei mihi, non poſſum hoc ſine lachrymis commemorare.

Helluatio, Helluo, Helluor, *Vide Heluo*,

Heluor, Heluatio.

Heluellę.

Fungos heluellas, herbas omnes ita condiunt, ut nihil poſſit eſſe ſuauius. ad Gallum, lib. 7. ſam. 47.

Heluo.

Gurges atque heluo. in Piſ. Heluo immanis ſpurciſſimus, itē nequiſſimus. pro D. ſua. Poſt red. in Senatu. 12. ep. 263. Heluo impurus turbat Remp. 1. de L. Agr. 1. Heluo librorum M. Cato de Fin. 3. 6. Meipſum ut contempſit heluo patriæ? pro Sext.

Heluor.

Quibuſcum iam in Orcheſtra heluatur. de Prou. Conſ. 1. Ille gurges heluatus eſt ſimul tecum Reip. ſanguinem. pro D. ſua. 95. Quid tu meo periculo gurges ac uorago patrimonii heluabere? ſi ego Conſul Rempub. contra te & gregales tuos defendiſſem, in ciuitate eſſe me noſtes? pro Sext. 96.

Heluatio.

Cur in luſtris & heluationibus huius calamiſtrati ſaltatoris tam eximia uirtus tandiu ceſſauit? Poſt red. in Senatu. 11.

Hem.

Hem, ad quem legatos mittamus? cui bellum moramur inferre. in Ant. 201. Hem mea lux, meum deſyderium. ep. 323. Hem nos homunculi indignamur. 4. f. 17. in ep. Seru. Sulp. Hē Poſthume, tune es Curii filius? pro Rab. 130.

Hemicyclus.

Augur domi in hemicyclo ſedens. Læl. 2.

Hera, *Vide Herus*.

Herba.

Herbam aſperam credo auium congeſtu, non humano ſatu. de Diu. 122. Lepidus in herba recumbebat. 2. de or. 158. Quędā ſtirpes & herbæ, quarū utilitates lōginqui temporis uſu & periclitatione percepimus. de or. 135. Herbis conueſtiri dicuntur prata. Tuſ. 1. 56. Corona ex aſperis herbis & agreſtibus. de Diu. 1. 67. Vt tanquam in herbis non fallacibus fructus appareat. de Amic. 60.

Herbula.

Ceruæque paulo ante partum perpurgant ſe quadam herbula quæ ſeſelis dicitur. 2. de Nat. d. 95.

Herbigrada.

Terrigenam, herbigradam, domi portam, ſanguine caſſam, de Diuinat. 2. 102. de Cochlea.

Herbeſco.

Terra ſemen tepefactum complexu ſuo diffundit, & elicit herbeſcentem ex eo uiriditatem. de Sen. 47.

Herciſcor, *Vide Herciſceor*.

Hercle.

Hercle dederam ad te literas exiens e Puteolano. Att. 238. Et hercle ſine dubio erit ignominia. Thermo, lib. 2. 17. 3. Bene hercle faciūt. 3. de Leg. 2. Nā hercle, inquit Antonius, &c. de or. 121.

Hercule.

Libentius dixerim me hercule, quam mehercules. In or. 89. Et hercule confecta omnia fęda & inhoneſta ſunt. Cælius Cic. 8. 6. 8. Mehercule etiam aduentu noſtro reuiuiſcunt iuſtitia, abſtinentia, &c. Att. 5. 104. 3. Sed hercule facile patior datum tempus, in quo amorem experirer tuum. Att. l. 16. 343. 1. Et hercule ita fuit. de Amic. 103. Itaque hercule haud mediocriter de cōmuni quidquid poterat, ad ſe in priuatam domum ſeuocabat. pro Qu. 7. Nam hercule, inquit, &c. in Ver. 123. Hercule uerum ut loquar, &c. Att. 26. Mihi mehercule magnæ curæ eſt ædilitas tua. Cæl. lib. 2. 10. 5.

Hercules,

Et hercules. 8. fam. 8. in ep. Cæl. pro me hercules, &c. Plancus Cic. 10. 11. 10. Et hercules hæ quidem extãt. de Cl. or. Si me hercules hoc, quod agis, nunquam, ante, &c. 2. in Cat. 32. Et hercules niſi, &c. ep. 113. Vere me hercules hoc dicam. pro Planc. 52. Quoniam quidem ſemel ſuſcepi, licet hercules undique omnes terrores, minę, periculaque impendeant omnia: ſuccurram atque ſubibo. pro Roſc. Am. 18.

Heri.

Heri aliquot adoleſcentuli coimus in Piræum. ad Att. 130. Heri veſpere Hircius apud me fuit. ep. 167. Lepidus ad me heri veſperi literas miſit. Att. 220. Rationes quibus heri uſi ſumus. Tuſc. 222. Here dederam ad te literas exiẽs a Puteolano, diuerteramque in Cumanum. 15. Att. 3. here. pro heri.

Hermæ

Hermæ tui Pentelici cum capitibus æneis, de quibus ad me ſcripſiſti, iam nunc me admodum delectant: &c. Att. 1. 5. 4. Signa Megarica, & hermas, de quibus ad me ſcripſiſti, vehemẽter expecto. Att. 1. 6. 1. Neque id opere tectorio exornari, nec hermas eos quos uocant, licebat imponi, &c. 2. de Legib. 60. De ſepulchro.

Heros.

Heros ille noſter Cato. Att. 1. 53. Ignari quantum in illo heroe eſſet animi. 4. Att. 16. Noſtri illi non heroes, ſed dii futuri quidem in gloria ſempiterna ſunt. 14. Att. 15. Heroum veteres caſus, fictoſq. luctus imitari atque adumbrare dicẽdo. de or. 226. Heroum principes. 2. de N. d. 124. Colloquium cũ heroibus pro re nata non incommodum. Att. 224.

Heroicus.

Medea & Atreus heroicæ perſonæ. 3. de Nat. d. 32. Etiam heroicis ætatibus Vlyſſem & Neſtorem accepimus & fuiſſe & habitos eſſe ſapientes. 5. Tuſ. 10. Quid quęris? heroica. 14. Att. 29. Vetus eſt opinio iam vſque ab heroicis ducta temporibus. de Diu. 80. Quartus ſol, quem heroicis temporibus Acantho Rhodius peperiſſe dicit. 3. de N. d. 39. Ne plus quatuor heroicis verſibus quos longos appellat Ennius. 2. de Leg. 105.

Herous.

Herous numerus grandior, quam ſoluta oratio deſideret. Or. 211. Quare primum ad heroum nos dactyli & anapæſti & ſpondæi pedem inuitat, in qua impune progredi licet duos duntaxat pedes, &c. 3. de Or. 100.

Herus.

Sed heris ſit ſane adhibenda ſæuitia in ſamulos, ſi, &c. off. 37.

Hera.

Numquam hera errans hanc moleſtiam nobis exhiberet. pro Cæl. 41. Voſne velit, an me regnare hera, quidue ferat ſors, virtute experiamur. 1. Off. 60.

Heſperus.

Infima eſt quinque errantium, terræq. proxima, ſtella Veneris, quæ φωσφόρος, Latinę Lucifer dicitur, cum antegraditur ſolẽ cum ſubſequitur autem, Heſperus. 2. de N. d. 39.

Heſternus.

Heſterna diſputatio. 2. Tuſc. 14. Diſputatio heſterni & hodierni diei. de Orat. 105. Velut a te ipſo heſterno die dictum eſt. 2. Nat. d. 106. Iam enim hoc verbum ſatis heſterno die triuimus. Acad. q. 3. Patefeci in ſenatu heſterna die. in Cat. 105.

Heu.

Heu me infœlicem. Tuſcul. 225. At legatos miſimus, heu me miſerum, cur Senatum cogor, quem laudaui ſemper, reprehendere? 7. Philip. 225. O domus antiqua, heu quam diſpari dominaris domino. Off. 28.

Heus.

Heus adoleſcens. ad Her. 27. Heus, ubi Roſcio, vbi Caſca? pro Mil. 44. Sed heus tu, celari videor a te. quonam modo mi frater de noſtris verſibus Cæſar? ad Q. fr. 2. 16. 14. Et heus tu, ne forte ſis neſcius, Dolabella me ſibi legauit. Att. 243. Sed heus tu, qui κατὰ ... eſſe ſolet. ep. 263. Sed heus tu, quid agis? ep. 100. Sed heus tu, ſcripſeramne tibi me eſſe legatum Pompeio? Att. 87. & 89. Sed heus tu? videſne Conſulatum illum noſtrum, quem &c. Att. 1. 11. 22.

Hexameter.

Quod ſi Antipater ille Sidonius, ille quem tu probe Catule meminiſti, ſolitus eſt verſus hexametros, ultroſq. variis modis atque numeris fundere, ex tempore. 3. de or. 107.

Hiatus, *Vide Hio.*

Hiberna, *Vide Hybernus.*

Hic, Hæc, Hoc,

Atque etiam hoc, quod eſt partitio, dant Scæuolæ. 2. de Leg. 47. Ad præturam gerendam, hoc eſt, ad Remp. euertendam. pro Mil. Erit tum Conſul Hortenſius in ſummo imperio & poteſtate, ego autem Aedilis, hoc eſt, paulo amplius quam priuatus. 2. Verr. 23. Honos ampliſſimus familiæ veſtrę, hoc eſt, conſulatu parẽtis tui. pro Syl. 178. Hoc eſt de voluntate, &c. in Verr. 56. & pro Quint. 13. At quam crebro vſurpat & conſul & Antonius, hoc eſt dicere & conſul & improbiſſimus. in Ant. 175. Hoc eſt enim dicere, Non es dignus tu, qui habeas quæ tam, &c. 6. Ver. 39. Iſtius ille fundus eſt, quem quadriennium, hoc eſt, ex quo tẽpore fundus venit, poſſedi. pro Cęc. 14. Vſucapio fundi, hoc eſt, finis ſolicitudinis. pro Cęc. In exilium, hoc eſt, in aliam ciuitatem. pro Cæc. Quod ſi a te non impetro, hoc eſt, ſi qua tẽ res impedierit. epiſt. 69. Sin eos diſiungent, hoc erunt inferiores, quod, &c. 3. de Or. 79. Vt enim baliſtę lapidum, &c. ſic vox, ſic curſus, ſic plaga hoc grauior, quo eſt miſſa contentius. 2. Tuſc. q. 97. Hoc commodi eſt, quod ita vixerunt, ut teſtes omnes, ſi cuperent, interficere non poſſent. pro Roſc. Am. 55. Magnaque cura & ſolicitudine Atticũ & me liberaris, ſi hoc honoris mei cauſa ſuſceperis, ut eos ſemper a te defenſos velis. Att. 15. 328. 3. Hoc libertatis. 12. fam. 40. in ep. Trebonii. pro, hanc, libertatem. Hoc literarum. 2. fam. 16. Hoc literularum exaraui egrediens e villa ante lucem. Att. 12. 232. 1. Noui eſt in lege hoc, ut qui nummos in tribu pronuntiarit, ſi non dederit, impune ſit. Att. 1. 11. 22. Conſilio ueſtro vtar libẽter, & hoc libentius, quod, &c. Att. 9. 177. 1. Atque etiam hoc magis, quod, &c. Att. Certe hoc maius habes teſtimonium amoris mei, quo maturius tibi, quam cæteris, conſilia mea volui eſſe nota. Plancus ad Cic. 10. 9. 1. Hoc ſaltem in maximis malis boni conſequamur. 5. fam. 64. Hoc ſcribo parcius, quod, &c. ep. 57. Siue hoc, ſiue illud eſt. 6. fa. 31. Huic illi legato, &c. pro Flac. 42. Hunc iſtum otii & pacis hoſtem. pro Domo ſua, 10. Atque hoc ipſo melior eſt, quam, &c. ep. 48. Hoc ipſo, quod ſolus, atque vnus eſt. de Vniu. 15. Etſi hoc loco non populum metuis, ſed ipſos deos. de Na. d. 1. 59. Hoc poſito, quod ſequitur, uidendum eſt. de Vniu. 11. Cum hæc leges. epiſt. 149. id eſt, quæ ſcribo. Sic Pop. Rom. iucunda ſuburbanitas huiuſce prouinciæ. 4. Verr. 5.

Hiccine.

Hiccine eſt ille, qui vrbem. ep. 13. Hiccine eſt Telamon ille, modo quem gloria ad cælum extulit? 3. Tuſ. 68. Hiccine vir. pro Mil. 121. Hunccine hominem? hanccine impudentiam? hanccine audaciam? in Verr. 248.

Hic.

Hic ego multa ſimul cogitaui. ep. 37. Hic tu miraris? &c. epiſt. 71. Hic illi flentes rogare atque orare cœperunt, ut ſibi ſuas ſegetes, fructuſque omnes, &c. 5. Verr. 57. Hic Catulus, Etſi heri, inquit, &c. 4. Acad. q. 19. Hic o dii, &c. ad Q. fr. 322. Hic tum Fabritius, &c. pro Clu. 29. Hic tum Oppianicus, &c. pro Clu. 58. & 60. Hic vos etiam crudeliores; &c in Piſ. 82.

Hinc.

Hinc a nobis profecti in Cælum reperientur. 1. Tuſcul. 46. Ex hac opinione ſunt illa uaria, &c. hinc ille Agamemnon Homericus, & idem Accianus, &c. Tuſc. 204. Id fit cum ſpeculorum læuitas hinc illincque altitudinem aſſumpſit, &c. de Vniu. 62. Hinc omnia effingis. de N. d. 14. id eſt ex atomis. Dicit mihi a ſe Scæuolam hinc euntem eſſe conuentum 2. de or. 8. Via quæ eſt hinc in Indiam, de Fin. Hinc homines illuſtres. in Verr. 97. Quidam hinc nati. 3. in Cat. 88. De malis noſtris tu prius audis, quã nos: iſtinc enim emanant, boni autem hinc quod expectes, nihil eſt. Att. 115. Hinc totum odium, hinc omnis offenſio. pro Flac. 43. Ex hac enim parte pudor pugnat, illinc petulantia: hinc pudicitia, illinc ſtuprum. 2. in Catil. 44. Hinc illæ infinitæ quęſtiones. pro Clu. 55. Hinc ſicæ, hinc uenena, hinc falſa teſtamenta naſcuntur, hinc expilationes direptioneſque ſociorum. Off. 58. Hinc. n. illæ ſolicitationes, &c. pro Clu. 151. Nos autem hinc Roma qui veneramus, iam nõ hoſpites, ſed peregrini atque aduenæ nominabamur. pro L. Agr. 92.

Huc.

Huc arripe ad me manibus abſtractum piis. 2. Tuſc. 34. Ne forte aut abſim, cum uenies, aut curſem huc & illuc deterrima oia. Att. 9. 180. 7. Rem huc deduxi, ut, &c. 2. in Cat. 27. Aliquem erectum & celſum huc atque illuc intueri. 1. de Or. 9. Pars quę hominem huc & illuc rapit. in Offic. Huc te pares, hæc cogites, ad hęc te exerceas. epiſt. 8.

Huccine.

Huccine.

Huccine tandem omnia reciderunt? 7. Verr. ta7.

Hilaris.

Epulati eſſemus hilarem in modum. Att. 5. 96. t. Riſi niuem atram, teque hilari animo eſſe & prompto ad iocãdum valde me iuuat. ad Q. fr. 2. t5. 1. Hilari vultu atque læto. 2. Tuſc. 161.

Hilarus.

Dicimus aliquem hilare uiuere: igitur ſi ſemel triſtior effectus eſt, hilara uita amiſſa eſt? 5. de Fin. 157. Hilara Saturnalia. 5. Att. 41. Nunc tu lege in arcano conuiuis tuis, ſed ſi me amas, hilaris & bene acceptis, ne in me ſtomachum erumpant, cum ſint irati ſibi. Att. t6. 7. Literę hilariores, Att. t17. Hilarioribus oculis intueri, &c. in Piſ. 8t.

Hilarulus.

Atticę, quoniam (quod optimum in pueris eſt) hilarula eſt, meis uerbis ſuauium des. t6. Att. 3t.

Hilaritas.

Superciliorum remiſſio, aut contractio, mœſtitia, hilaritas. ad Her. 2t. Sed tamen hilaritas illa noſtra & ſuauitas, quæ te præter cæteros delectabat, erepta mihi omnis eſt. ep. 13 1. Erat in C. Lęlio multa hilaritas. Off. 32. Hilaritas profuſa. Tuſc. 4. t3. Itaque hilaritatis plenum iudicium ac lætitiæ fuit. de Or. 106. Hilaritatem illam, qua hanc triſtitiam temporum condiebamus, in perpetuum amiſi. Attic. 200. Hilaritate quadam conſpergere. Acad. quæſt. edit. 2. lib. 1. 6.

Hilare.

Ego uero atque hilare quidem a te acceptus. 2. de Or. 160. Hilare & libenter ei cupienti audire noſtra, dixi ſine te omnia muta eſſe. ad Tironem, lib. 16. t2. 3. Quis umquam res, pręter hunc, tragicas pene comice, triſtes remiſſe, ſeueras hilare, forenſes ſcenica prope uenuſtate tractauit? 3. de Or. t7. Aut ſi hilarius locuti ſunt. Tuſc. 3. 54.

Hilaro.

Omnes enim iucundum modum quo ſenſus hilaretur, Græci ἡδονὴν Latine uoluptatem uocant. 3. de Fin. 12.

Hilaratus.

Acceſſus ſolis lętificat terram, ut cum cęlo hilarata uideatur. 2. de Nat. d. 547. Periclis ſuauitate maxime hilaratæ ſunt Athenæ. de claris Or. 22.

Hilum.

Num illud quod Siſyphus uerſat Saxum ſudans nitendo, neque proficit hilum? t. Tuſc. 16.

Hinc, *Vide poſt aduerbium Hic.*

Hinnitus.

Cum autem aliquãtum progreſſus eſſet, ſubito exaudiuit hinnitum. 1. de Diu. 126.

Hio.

Indicant orationes illę ipſæ horridulæ Catonis, indicant omnes poetæ, præter eos qui vt uerſum facerẽt, ſæpe hiabãt: &c. in Or. 85. Huic homini, ſi cuius domus patet, utrũ ea patere, an hiare ac poſcere aliquid uidetur? in Verr. t49.

Hians.

Crebrę uocalium concurſiones, quæ uaſtam & hiantem orationem reddunt. ad Her. 27. Nam ipſum Verrem tãtum ſemper auaritia hiante atque imminenti fuiſſe, ingenio & cogitatione nulla. 4. Verr. 93. Disiuncti atque hiantes concurſus literarum. in Part. t2. Mutila quędam & hiantia loqui. in or. t7.

Hiatus.

Habet enim ille tamquam hiatus concurſu uocalium molle quiddam. in or. 42. Ille Gyges, qui cum terra deſcediſſet magnis quibuſdam imbribus, in illum hiatum deſcendit, &c. Off. 59. Hiatu oris & dentibus ipſis quædam animantes cibum capeſſunt. 2. de Nat. deor. 91. Repentinis terrarum hiatibus. 2. de Nat. deor. 20.

Hiſco.

Reſpondebiſne ad hæc? aut omnino hiſcere audebis? 2. Phillipp. t07.

Hirſutus.

Hirſutæ ſpinis quædam animantes. 2. de Nat. d. 90.

Hirudo.

Accedit illud, quod illa concionalis hirudo ærarii, miſera & ieiuna plebecula me ab hoc magno unice diligi putat. ad Att. libro. 1. 43.

Hirundo.

Hirundines æſtiuo tempore præſto ſunt. ad Her. 39.

Hiſco, *Vide Hio.*

Hiſtoria.

Hiſtoria, opus, oratorium maxime. 1. de Leg. 4. Hiſtoria, eſt geſta res, ſed ab ætatis noſtræ memoria remota. t. ad Her. 13. 1. de Inu. 39. Teſtis temporum, lux veritatis, vita memoriæ, magiſtra vitæ, nuntia vetuſtatis hiſtoria dicitur. 2. de Or. 20. Erat hiſtoria nihil aliud, niſi annalium confectio. 2. de Or. 28. Hiſtoria, in qua & narratur ornate, & regio ſæpe aut pugna deſcribitur; interponuntur etiam conciones & cohortationes, ſed in his tracta quædam & fluens expetitur, non hæc contorta & acris oratio. or. 202. Hiſtoria primum ab Herodoto & Thucydide ornata eſt. Or. 22. Hiſtoria ab oratione quid differat. Or. 36. Hiſtoria Romana laudationibus eſt facta mendoſior. Brut. 31. Doctum ſane hominem, vt indicat ipſius hiſtoſtoria ſcripta Græce. 4. Acad. 248. Quamquam his laudationibus hiſtoria rerum noſtrarum eſt facta mendoſior: multa enim ſcripta ſunt in eis quæ facta nõ ſunt. de Cl. t70. Hiſtorię ignoratio turpis. Or. 65. Prima lex hiſtorię, nequid falſi dicere audeat, deinde nequid veri non audeat, nequa ſuſpicio gratiæ ſit in ſcribendo, nequa ſimultatis. 2. de Or. 34. Hiſtoriæ leges negligere. 5. fam. 29. 2. de Or. 34. ideſt, a ueritate diſcedere. Hiſtoriæ laudes. 2. de Or. 20. Herodotus pater hiſtoriæ. 1. de Leg. 3. Hiſtoriæ ſtudio ardeo. 16. Att. 34. Diſtinguere hiſtoriam varietate locorum. 2. de Or. 29. Hiſtoriam Latine ſcripſere Fabius, Cato, Piſo, Fãnius, Vennonius, Antipater, Clodius, Aſellio, Accius, Siſenna. t. de Leg. 4. & 5. Summi oratoris in dicendo eſt ſcribere hiſtoriam. 2. de Or. 28. Hiſtoriam ſcribere quantum opus ſit. 2. de or. 5. Videbam Italici belli hiſtoriam iam pene a te eſſe perfectã. ep. 67. Ab hiſtoria inſtructior. Brut. 83. In hiſtoria leges alię obſeruandæ, aliæ in poemate. t. de L. 3. in hiſtoria pura & illuſtri nihil eſt breuitate dulcius. de cl. Or. 142. alii ſequuntur claritate. In hiſtoria nõ voluptas modo eſt, ſed vtilitas. de Fin. 5. 49. In hiſtoria quæ nam res plus aut minus delectent. 5. fam. 31. Hiſtoria nec inſtitui poteſt, niſi præparato otio, nec exiguo tempore abſolui. 1. de Leg. 7. Hiſtoria neque occupata opera, neque impedito animo ſuſcipi poteſt; vtrumque opus eſt & cura uacare, & negotio. t. de Leg. 7. Hiſtoriæ de nobis quid prædicarint ad annos DC. 2. Att. 16. Simiæ Dodoneę improbitatem hiſtoriis Gręci mandatam eſſe demiror. de Diu. 1a2.

Hiſtoricus.

Hiſtoricus, rerum pronuntiator, & rerum explicator. Hiſtoricum genus. de claris O. 157. Philoſophici, poetæ, & hiſtorici. in Top. 42. Hiſtorici Græci. 5. fam. 28. Hiſtorici Latini & Gręci. 2. de Or. 10. Hiſtorica pręcepta. 2. Att. 50. Tua vero nobilitas Serui Sulpiti, tametſi ſumma eſt, tamen hominibus literatis & hiſtoricis eſt notior: populo vero & ſuffragatoribus obſcurior. pro Murena, t3.

Hiſtrio.

Exibilatur & exploditur hiſtrio, ſi paulum ſe mouit extra numerum, aut ſi uerſus pronuntiatus eſt ſyllaba una breuior aut longior, in Parad. 32. Hiſtrio inexercitatus. Catil. 59. Actio hiſtrioni ſaltatori motus non quiuis, ſed certus quidam datus eſt. 3. de Fin. 37. Nec hiſtrioni ne placeat peragenda eſt fabula, modo in quocumque fuerit, actu probetur. de Senect. 91. Aguntur iſta præclare, & ab Oratore quidem melius, ſi modo eſt Orator quam ab ullo hiſtrione. 4. Tuſc. 86. Roſcius & Aeſopus hiſtriones clari. t. de Ora. 135. Oculi hominis hiſtrionis. de Orat. t26. Actio ſola per ſe quanta ſit, hiſtrionum leuis ars & ſcena declarat. 1. de Or. 10. Qui ne in nouiſſimis quidem erat hiſtrionibus, ad primos peruenerat comœdos. pro Q. Roſc. 50.

Hiulcus.

Collocationis eſt, cõponere & ſtruere verba ſic, ut neue aſper eorum concurſus, neue hiulcus ſit. 3. de Orat. 94. Extremorum verborum cum inſequentibus primis concurſus, aut hiulcas uoces efficit, aut aſperas. in Or. 83.

Hiulce.

Aſpere, vaſte, ruſtice, hiulce loqui. 3. de or. 26.

Hoc, *Vide Hic.*

Hodie.

Per Idus Quintiles, qui dies hodie eſt. in Arat. 260. At hodie penis eſt in obſcœnis. ep. 140. Nonæ ſunt hodie Sextiles, hora nona conuenire cœpiſtis. in Verr. 72. Vt hodie ſtet Aſia Luculli inſtitutis ſeruandis. Acad. q. 2. Venit paulo poſt Curtius hic ſalutandi cauſa, ſed manſit inuitatus. Trebatium nobiſcum habemus. hodie mane Dolabella multus ſermo ad multum diem. Att. 13. 267. 1.

Att.13.267.t.Hodieq. Volaterrani non modo ciues,ſed etiam optimi ciues,fruuntur nobiſcum ſimul hac ciuitate. pro D.62.

Hodiernus.

Hodiernus ſermo.1.de Leg.86.hodierna epiſtola.12.At.40. Diſputatio heſterni & hodierni.diei.de Or.150. Nam etſi Seruio Tullo regnante viguerunt, tamen multo diutius Athenæ iã erant,quam eſt Roma ad hodiernum diem.de claris Or.19.Neque a nobis ante hodiernum diem collocatum eſt.in Catil.115. Quod ex hodierno eius edicto perſpicere potuiſtis.in Ant.192. Hodierno mane,in Cat.65.

Homo.

Homo animal prouidum,ſagax,multiplex, acutum,memor, plenum rationis & conſilii, præclara quadam conditione generatum a ſupremo deo. Solum eſt enim ex tot animantium generibus atque naturis,particeps rationis & cogitationis, cum cętera ſint expertia.1.de Leg.16, & 17. Homo ſe non vnis mœnibus circundatum popularem alicuius loci, ſed ciuem totius mundi, quaſi vnius vrbis,agnoſcat.1.de Leg.47. Quoniã homo eſt.10. Att.39.ideſt,errauit vt homo,& nihil noui ei accidit. Si homo vis eſſe,recipe te ad nos.4.Attic.35. Homo in primis acutus.de Nat.d.1.13.Acad.q.edit.1.lib.2,90. Adoleſcens homo.Or.94. Homo amiciſſimus. Acad.q. ed. 1. lib.2.16.Homo apertus,ſimplex,ingenuus,iuſtus.Off.3.74. Acad.q. ed.1. lib.2.102.Homo bellus & humanus.de Fin.2.84. Homo clarus, nobilis.Acad.q. ed.1.lib.2.68.Homo cum hominibus humana ſocietate coniunctus.Acad.q.ed.2.lib.1.16.Homo & ſtudiis iiſdem, & vetuſtate amicitiæ cum aliquo coniunctus. Acad.q.edit.2. lib. 1.1.Homo quaſi contemplator cæli ac deorum, ipſorumque cultor.Tuſc.1. 46.Contemptus & abiectus homo.Lentulo, lib.1.5.13.vigulo, lib.4.13.3.Homo cum primis prudens atque doctus.Diuin.lib. 1.62.Homo doctus,& copioſus,& paratus.Acad. q. ed.1.l.2.59. Democritus homo eruditus, in Geometriaque perfectus.lib.1. de Fin.16.Homo omni doctrina eruditus.lib.1.de Fin.11.homo frugi omnia recte facit. Tuſc.4.29. Homo gratioſus apud aliquẽ de Pet.Conſ.5.gratioſus in foro,nauuſque. de Pet.Conſ.19.illuſtris honore ac nomine.de Pet.Conſ.13. iners atque inutilis. Off.3.38.infans atque impotens.de Fin.1.41.non infans.9.Att. 59.ingenuus & liberaliter educatus. de Fin.3.45. inſolens.ep. 26.inſulſus.Tuſc.1.14.natura leniſſimus. Acad.q. ed.1.lib.2,18. leuis atque fallax.Lxl.77.moderatus & temperans. Tuſc.3.15. homo ad duas res,vt ait Ariſtoteles, intelligendum & agendum eſt natus,quaſi mortalis deus.de Fin.2.34.homo ad ciuilem ſocietatem natus.1.de Leg.47.homo ad tuendos conſeruandoſq. homines natus.de Fin.3. 54.In vnius mulierculæ animula ſi iactura facta eſt, tantopere commoueris? quæ ſi hoc tempore non ſuum diem obiiſſet,paucis poſt annis tamen ei moriendum fuit, quoniam homo nata fuerat.Sulp.ad Ciceronem, lib.4.18.ideſt, humana ſorte & conditione: quaſi dicat mortalis. Eſt enim uis tanta naturæ, ut homo nemo velit niſi hominis ſimilis eſſe. 1. de Nat. d. 54.homo nobiliſſimus. Tuſcul. 1.3. homo nouus.de Petit. Conſ. 3.homo qui recte & honeſte curriculum viuendi a natura datum confecerit,ad illud altrum,quo,cum aptus fuerit, reuertetur.Qui autem immoderate & intemperate vixerit,eum ſecundus ortus in figuram muliebrem transferet, etſi ne tum quidem finem vitiorum faciet, grauius etiam iactabitur, & in ſui moribus ſimillimas figuras pecudum & ferarum transferetur:neque malorum terminum prius aſpiciet, quam illam ſequi cœperit conuerſionem, quam habebat in ſe eiuſdem & unius ſimul innatam.de Vniu.55.& 57.homo qui ſe ipſe norit,aliquid ſentiet ſe habere diuinum,ingeniumque in ſe ſuum, ſicut ſimulachrum aliquod dedicatum putabit, tantoque munere deorum ſemper dignum aliquid & faciet & ſentiet.1.de Leg.45.homo qui nihil timet niſi vel teſtem,uel iudicem, quid faciet in tenebris?quid in deſerto loco,nactus quem multo auro ſpoliare poſſit imbecillum atque ſolum?1.de Leg.30. Quid homo quiſquam poſſit?vix iam deus.9.Att.15.homo opinioſiſſimus. Acad.q.ed.1.li.2.131. Ipſe autem homo ortus eſt ad mundum contemplandum,& imitandũ deum.de N.d.2.37. homo pars quædam ciuitatis & vniuerſi generis humani ſecundum veteres Academicos. Acad.q. ed.2.lib.1.16.homo eſt mundi pars.de Nat.d.2.14.homo, qui eſt rationis particeps. Off.3. homo nullo modo perfectus, ſed quædam particula perfecti.de Nat.d.2.37.homo valde ſtudioſus & diligens.Acad.q.ed.1.lib.2.90. homo ſumma potentia,ſũmaque fortuna.Tuſ.3.18.homo ſumma prudentia,multa etiam doctrina.ep.36.Summiſſus & abiectus homo.1. Off.174.homo verſutus,obſcurus,aſtutus,fallax,malitioſus,callidus, veterator vafer.Off.3.74.& 2.13.homo voluptarius.Tuſc.2.14.Ita & tulit dolorẽ vt vir,& vt homo maiorem ferre ſine cauſa neceſſaria noluit.Tuſ.186.homo ad nullam partem vtilis.Off.3.37.Non homo,ſed,litus atq. aer,& ſolitudo mera.1.Att.55,Qualis homo ipſe,talis eſt eius oratio.Tuſ.5.35.Nihil minus hominis, quam nõ reſpõdere in amore iis a quibus prouocere. ad Brut.1.Quædam non hominis,ſed ferę neſcio cuius immanis monſtra.5.Att. 29.Aueo ſcire quid hominis ſit.Att.103. Repẽte Cęſar præter ſpem dixit ſe Senatui roganti de Marcello, ne hominis quidem cauſa negaturum.ad Sulpitium, lib.4.12.hominis quæcunque eſt definitio,una in oẽs ualet.1.de Leg.22.Duri enim hominis, vel potius via hominis uidetur, periculum capitis inferre multis.off.43.Hominis figura omnium animantium formam vincit de N.1.35.Hominis in primis propria eſt ueri inquiſitio atque inueſtigatio.off.1.21.Ab hominis natura, repetenda eſt iuris natura.1.de Leg 13.Hominis naturæ aptiſſimum, quod uerũ,ſimplex,ſyncerumque.off.1.21.Hominis uitam, cum coniecturis res agitur,quomodo ſpectare oporteat.2.ad Her.34.Hominis utilitati agri omnes & maria parentia.Tuſ.1.57. homini nihil tam tetrum,nihil tam aſpernandum, nihil homine indignius,quam quod ſit turpe.Tuſc.2.48. homini rationem addidit natura,amplius quam beſtiis,qua re gerentur animi appetitus.de Nat.d.2. 14.homini conſtanti nullo caſu contingere poteſt, ut ulla intermiſſio fiat officii.Lxl.8.homini datur aſcenſus in cælum ob mẽtem,uirtutem,pietatem,fidem.2.de Leg.16. Quod homini homine nihil eſſet pulchrius, fortaſſe ſimulachrorum ſuperſtitionem inuenit.de N.d.1.59. Niſi forte regium tibi uidetur ita uiuere,ut non modo homini nemini, ſed ne cupiditati quidem ulli ſeruias.pro Syl.18.Cum perſuaſum ſit nihil hominem aut admirari,aut optare,aut expetere oportere: nullique neque homini,neque perturbationi animi, nec fortunæ ſuccumbere. off.1. 95.Mater,cuius ea ſtultitia eſt, ut eam nemo hominem appellare poſſit. pro Clu.56. hominem hominis incommodo ſuum augere commodum,magis eſt contra naturam, quam mors,quam paupertas,quam dolor,&c.off.3.26. Mummium cuiuis temporis hominem eſſe. de or.134. An poteram inficiari me eſſe hominẽ, & communem naturæ ſenſum repudiare? pro Do.ſua,232.hominem te & uirum eſſe meminiſſes,ideſt, ut & communem incertumque caſum,&c.5.fam.48.Aequum eſt meminiſſe, & me,qui diſſeram, hominem eſſe:& uos, qui iudicatis, ut ſi probabilia dicentur,nihil ultra requiratis.de Vniu. 9. hominem ſolum erexit natura,cum cæteras animantes abieciſſet ad paſtum, &c.hominis oris ſpeciem ita formauit, ut in ea penitus reconditos mores effingeret.1.de Leg.10.hominem ex homine cauere.5. de Fin.62. Inter hominem & beluam quid interſit. off. 1.19.hominem certum de comitibus meis miſi. 8. Att. 1. hominem hunc omnino numerare non decet,quem aſtrorum ordines, quem dierum noctiumque viciſſitudines, quem menſium temperatio, quemque ea quę gignuntur nobis ad fruendum, non gratum eſſe cognot. 2.de Leg.13,& 14. hominem occiderit oportet qui veſtra opera uti velit.1.fam.25. hominem natura non ſolum celeritate mentis ornauit, ſed etiam ſenſus tamquam ſatellites attribuit,ac nuntios, & rerum plurimarum obſcuras ac neceſſarias intelligẽtias enudauit, quaſi fundamenta quędam ſcientiæ, figuramque corporis habilem & aptam humano ingenio dedit. 1.de Leg.20.hominem ſe prębuit in his malis.15.fam.46.hominem probiorem, meliorem virum,prudentiorem eſſe neminem. 7.fam.14 Quod tuum iudicium niſi mea ſumma beneuolentia erga te, omnibuſque meritis comprobaro, ipſe me hominem non putabo. ad Appium,lib.3. 29.7. hominem te non putabo, ſi hoc feceris.2.ad Q.fr.36.hominem mortuum,inquit lex in duodecim tabulis,in urbe ne ſepelito,neue urito.2.de Leg.53.Quid tum eo differas, qui hoĩem ea hoĩe tollat?off.57.hominem principiũ reliquarum rerum eſſe noluit deus.1.de Leg.22. L. Cęſarem uidi Minturnis ad viii.Calend.Feb.mane cum abſurdiſſimis mandatis,nõ hominem,ſed ſcopas ſolutas, &c. 7. Att.46.Ab homine ignoto & ſordido Gabinio lata lex tabellaria.3.de Leg.32. Loquor autẽ de docto homine & erudito,cui uiuere eſt cogitare. Tuſc.5.79. Quot homines,tot ſententię.lib.1.de Fin.12. Sunt enim quidã homines non re,ſed nomine.off.1.147. homines a beſtiis quid differat. 1. de Iou. 8. homines a feris ſermone potiſſimum differunt. 1.de or.27. Perpetuis curſibus, conuerſionibus cęleſtibus extitiſſe quandã materiam ſerendi generis humani: quod ſparſum in terras atque ſatum, diuino auctum ſit animorum munere.Nam quod aliquibus cohærent homines,e mortali genere ſũpſerunt, quæ fragilia eſſent & caduca: animum eſſe ingeneratũ a deo.1.de Leg.18.homines quibus rebus maxime moueantur. Part.30.homines ſi,quo modo eſt natura, ſic iudicio humani nihil a ſe alienum putarent, coleretur ius æque ab omnibus. 1. de Leg.25.homines deorum immortalium quaſi gentiles ſunt, & diuini generis appellantur, & omnium animantium tenent

principatum

principatum.de Vniu.201.Homines uiſi ſumus.13.Att.67.Homines deorum agnatione & gente tenentur.1.de Leg.18.homines cum diis lege conſociati putandi ſunt: inter quos eſt communio legis, inter eos communio iuris eſt: quibus autem hæc ſunt inter eos communia,& ciuitatis eiuſdem habendi ſunt.1.de Leg.17.homines quaſi cultores terræ conſtituti.2.de Nat.d.73.homines excellenti gratia.de Pet.Conſ.13.Homines ſibi indulgentes,atque omnia quę ſequantur in uita,quæque fugiãt, voluptatibus & doloribus põderantes, ab omni ſocietate Reip. cuius partem nec norunt vllam, nec umquam noſſe voluerunt, faceſſant.1.de Leg.39.Homines multo magis mala fugiunt, quã bona ſequuntur.Part.49. Immortales eſſe ullos negabant, qui homines aliquando fuiſſent.3 de Nat.d.34.Homines hominum cauſa generati,vt ipſi inter ſe aliis alii prodeſſe poſſint.off.1.33. vnde prouerbium, ἄνθρωπος ἀνθρώπου δαιμόνιον.Homines hac lege ſunt generati, qui tuerentur terrã.Som.Scip.11.Homines humiles,& ampliſſimi uiri.9.ad Att.27. in epiſt. Balbi & Opp. Homines iuſti natura facti ad participandum alium ab alio, communicandumque inter omnes.1.de L.34. Homines mediocres, his non ita ualde mouentur.de Nat.d.1.60.homines municipales & ruſticani.de Petit.Conſ.31.Homines perditi.Tuſc.q.lib.2.36.homines perfecti pleneque ſapientes.off.1.69. Homines præſtantiſſimis ingeniis.de Fin.1.44.homines probi non ſolent amicis impendentes calamitates prædicere,quas illi effugere nullo modo poſſint.de Diu.2.41.Homines proterui ac molles.de Fin.5.35.homines ſeueri & graues.off.1.99. Homines tenues.Tuſ.5.73.homines infima fortuna,nulla ſpe rerum gerẽdarum.de Fin.5.49.Ad hominum commoditates & uſus tantam rerum ubertatem natura largita eſt,ut ea quæ gignuntur,donata conſulto nobis,non fortuito nata videantur.1.de Leg.19. Eumque ex numero hominum eiiciendum,ex finibus humanæ naturę exterminandum puto.in Ant.146.Hominum coniunctio & naturalis ſocietas inter ipſos.1.de Leg 15 hominũ a beſtiis differentia. de Fin.2.39 hominum genus ad honeſtatem natum,malo cultu, prauiſque opinionibus corruptum eſt.Part 49.Hominum genus omne inter ſe ſociatum.1.de Leg.34. Hominum duo genera.Part.48. hominum ingenia ad fallendum parata.ad Q.fr.300.hominum interitu ſententiæ quoque non occidunt.de Na.d.1.9.Hominum mos eſt, ut nolint eundem hominem pluribus rebus excellere. Brut.41.Hominum more inimicitias gerere.pro Deiot.21.Stipes ille,qui quorum hominum eſſet neſciremus,niſi ſe Ligurem ipſe eſſe diceret de haruſp.rep.4. Non hominum uitia collegi, ſed rerum.14 Attic.17. Homines plurimum hominibus & prodeſſe & obeſſe.off.2.13.An non intelligis quos homines,& quales uiros arguas?pro Rab.Poſth.96.Deus homines humo excitatos,celſos & erectos conſtituit, ut deorum cognitionem cęlum intuentes,capere poſſent.de Natu.d.54. Homines meliores eſſicit recte viuendi ratio.1.de Leg. 24.Homines ad iuſtitiam eſſe natos, neq. opinione,ſed natura conſtitutum eſſe ius.1.de Leg.22.homines nos eſſe meminerimus, ea lege natos,ut,&c.5.fam.44.homines tribus modis deorum appulſu ſomniare,iuxta Poſſidonium.Diu.1.58,& 59.

Homuncio.

Deus ille,&c.homuncio hic,&c.Acad.q.34.

Homunculus.

Homunculus humilis.Tuſc.5.47.Sed vt homunculus unus e multis probabilia coniectura ſequens 1.Tuſc.18 & 5.91.Hem, nos homunculi indignamur,&c.4.fam.17.in ep.Ser.Sulp. Diſciplinis erudita Corinthus labefactare non potuit, eam pasicm! ui nunc ab homunculis deterrimis proteri atque conculcari?4.ad uer.237.Homunculis ſimilem deum fingere.de Nat.d.18.

Homulus.

Sed quoniam præterita mutare non poſſumus, quid ceſſat hic homulus,ex argilla & luto fictus Epicurus, dare hæc pręclara præcepta ſapientiæ clariſſimo & ſummo imperatori generoſo? in Piſ.46.

Homicida.

Fateor eos plus quam ſicarios,plus quam homicidas, plus ẽt quam parricidas eſſe.in Ant.116.

Homicidium.

Statue,utrum illi,qui, &c. homicidii rei ſunt, an uindices libertatis.in Ant.166.

Honeſtus.

Qui honorem ſententiis & ſuffragiis adeptus eſt, is mihi & honeſtus & honoratus uidetur.de Cl.191. Conuentus honeſtus Syracuſis.5.Verr.116. Numerius Suffetius honeſtus homo & nobilis.pro Mur.142.honeſtus uir 12.fam.56.honeſta ciuitas.5.Ver.55.Ampla & honeſta familia.pro Mur.13. Aequa & honeſta poſtulatio.pro Sex.Roſ.19 honeſta utilitas.3.ad Her 93.Cõuiuium moderatum atque honeſtum.pro Mur.127.honeſtum genus cauſæ.1.ad Her.4.& 1.de Inuen.29.Honeſtum municipium.13.fam.7.Honeſtæ utilitatis ſpecies.3.ad Her.93. Cæſarem honeſtum eſſe cupio.1.fam.17.Cupimus in libera repub. magnum atque honeſtum te eſſe.11.fam.6.in ep.M.Bruti & Caſſii.id eſt, tueri dignitatem tuam.Si minus, cum honeſto aliquo homine, cuius auctoritate nauicularius moueatur.16.fam 11.Qui cum eſſet bonis parentibus, atque honeſto loco natus, &c.5.Tuſc.81. Honeſto & probabili nomine errorem obiici.pro Cęc.198.Moderatori Reipub beata ciuiũ uita propoſita eſt,ut opibus firma, copiis locuples,gloria ampla,uirtute honeſta ſit.8.Att.26.Multa quę honeſta natura uidentur eſſe,tẽporibus fiunt inhoneſta. Off.3.118.Cuius diſceſſus oĩbus honeſtis luctuoſus tandẽ uiſus eſt.Poſtquã 109.Poſt tuũ diſceſſũ is dies primus nobis honeſtiſſimus luceat in Sen Lẽt.l.1.2.8.i. habitus eſt in magno honore. Is pro eorum honeſtate repugnabat,propter quos honeſtiſſimus ipſe inter ſuos numerabatur.pro Sex Roſ.51.Vir honeſtiſſimus, uita ruſtica honeſtiſſima.pro Sext.Roſ.16. Optimi & honeſtiſſimi ciues.de haruſp.157. Quid eſt aliud omnibus omnia peccata & mal. ficia concedere,niſi hoc,hominem honeſtiſſimorum teſtimoniis & uirorum bonorum tabulis non credere?3. Verr.92.

Honeſtum.

Quod aut totũ, aut aliqua ex parte pp ſe petit,honeſtũ nominabimus.2.de Inu 159.Honeſtũ aut ipſa uirtus eſt,aut res geſta uirtute.de Fin.5.61.honeſtum id intelligimus,qđ tale eſt,vt detracta omni utilitate,ſine ullis præmii fructibus,per ſeipſum poſſit iure laudari.3.de Fin.38 Honeſtum etiam ſi nobilitatum non ſit, tamen honeſtum ſit: quodque uere dicimus, etiam ſi a nullo laudetur,laudabile eſſe natura.off.1.23.Omnino illud honeſtũ, quod ex animo excelſo magnificoq. quærimus,animi efficitur, non corporis uiribus.off.1.101.honeſtum omne ſua ſponte eſt expetendum.1.de Leg.36. Nihil honeſtum eſſe poteſt quod iuſtitia uacat.off.1.91 Nihil bonum,niſi quod honeſtum. 10.Att.8. Nihil utile,niſi quod rectum honeſtumque ſit.5.fam.51.Neque quicquam niſi honeſtum & rectum alter ab altero poſtulabit. de Amic.111.Quid honeſtũ mihi,ſit quid liceat,quid expediat. 14.Att.9.Quidquid honeſtum eſt, id utile cenſuerunt Stoici. off.3.14.Quod honeſtum,id ſolum bonum.Tuſ.5.34.Parad.6. Quod honeſtum eſt,decet.off.1.133.honeſtum quod ducatur a conciliatione naturæ,Zeno ſtatuit finem eſſe bonorum.Acad.q.ed.1.lib.2.125.honeſtum quod ex uirtutibus exoritur, & in his hæret,per ſe eſſe expetendum.de Fin.5.60.Quod honeſtum eſt, ideſt maxime propter ſe expetendum.off.3 41. Quod honeſtũ, id iuſtum.Off.1.13.Quod decorum, honeſtumque eſt, id per ſe nobis placet,animoſque omnium natura & ſpecie ſua cõmonet. off.39. Omne quod honeſtum eſt,id quatuor partium oritur ex aliqua off.1.13.partes uero illę ſunt quatuor uirtutes, iuſtitia, prudentia,fortitudo,modeſtia ſeu temperantia.honeſtum quod proprie uereque dicitur, id in ſapientibus eſt,ſolis, neque a uirtute diuelli umquã poteſt.Off.3.16.honeſtum, etiam ſi in alio cernimus,tamẽ nos mouet,atque illi,in quo ineſſe uidetur, amicos facit.off.1.81.honeſtum & utile pugnare aliquando uidẽtur. 16.Att.19.honeſti forma,ſi oculis cerneretur,ut ait Plato,mirabiles amores excitaret ſapientiæ.off.1.13.Tanta uis eſt honeſti, ut ſpeciem utilitatis obſcuret.off 3.61.honeſto nihil honeſtius. de Fin.4.71.honeſto detracto, quid poterit beatum intelligi? Tuſ.5.34.Recta & honeſta quæ ſint lib.1.de Fin. 19.honeſta in uirtute ponenda,in uitiis turpia.1. de Leg. 34.honeſta & turpia ad naturam ſunt referenda.1.de L.35.honeſtis ſimilia ſunt quædam non honeſta, & bonis non bona,& artificioſis minime artificioſa.Acad.q.ed.1.lib.2.47.

Honeſtas.

O hominem amentem & miſerum, qui ne umbram quidem umquam τοῦ καλοῦ uiderit. Atque hæc ait omnia facere ſe dignitatis cauſa. Vbi enim eſt dignitas, niſi ubi honeſtas? Att.7.130.1.honeſtas cum utilitate in deliberatiuo genere finis eſt. 2.de Inu.157.honeſtas in demonſtratiuo cauſæ genere finis eſt. 2.de Inu.137.honeſtas laudationum finis.Top.49.Part.38. Virtus & honeſtas,& pudor,cũ coſa.eẽ cogebat.p Rab.95.honeſtas in uoluptate cõtemnenda conſiſtit.Aca.q ed.1 l.2.130.oĩs honeſtas manat a partibus quatuor,quarũ una eſt cognitionis, altera cõitatis, tertia magnanimitatis quarta modeſtationis.off.1.ali.

Honeſtas ſola in vita expetenda, vt Zenoni viſum eſt. off. 3.45. pro Archi.10. Honeſtas omni pondere grauior habenda eſt, quã reliqua omnia, quod Ariſtoteli placet. Off.3.45. In officio colendo ſita eſt honeſtas omnis, & in negligendo turpitudo. 1. off. 8. Honeſtas dictorum atque factorum. de Fin. li.2.40. Honeſtas hominis. pro Flac.39. Honeſtas teſtudinis. 3. ad Q. fr.2. Honeſtatis ſi quaſi lumen aliquod aſpexerimus, nihil eſt, quod, ut eo potiamur, non parati ſimus & ferre & perpeti. Tuſc. 2. 50. Honeſtatis natura ſumus ſtudioſiſſimi, appetentiſſimique. Tuſ.2.50. Quam exiſtimationem, quam honeſtatem in iudicium attuli. pro Q. 28. Honeſtatem amittere. pro Roſc. Am.67. Honeſtatem & facultates tuas augeas. 7. fam.23. id eſt, dignitatem. His.n.rebus, quæ tractantur in uita, modum quendam & ordinem adhibentes, honeſtatem & decus conſeruabimus. off. 1. 27. Honeſtatem cum uoluptate, tamquam hominem cum bellua copulare. Acad. q. ed. 1. l.2.130. Auctoritas Senatus, decus, honeſtatem, laudem, dignitatem deſiderat. in Ant. 211. Qui honeſtatem cum primis naturæ commodis coniunctam, ſummum bonum ponunt, inuidioſum uoluptatis nomen fugiunt, ſed in vicinitate verſantur. Acad.q.ed. 1.lib.2.128. Honeſtate una uitam contineri beatam. Tuſc.5.33. Numquam poſſumus niſi in laude, decore, & honeſtate vtilia reponere. off. 72. Honeſtate ſpoliatus. pro Rab. Poſth.28. Cauſa in qua omnes honeſtates ciuitatis, omnes ordines vna cõſentiunt. pro Sext 94. Nolite per deos, &c. cum etiam ceteris ante partis honeſtatibus atque omni dignitate, fortunaque priuare. pro Mur. 78.

Honeſte.

Quibuſcunque rebus honeſte, ac pro tua dignitate poteris. 13.fam.40. Honeſte diſceſſimus. 2. ad Qu.fr.6. Quod qui recuſarent, quamuis honeſte id facerent, ius tamen amicitiæ deſerere arguerentur. de Ami.34. Illi ualde honeſte ſe gerunt. Att.87. Id tectum nunc honeſte uergit in tectum inferioris porticus. Sal in Cic.171. Honeſte uiuere, fruentem rebus iis, quas primas homini natura conciliet, & vetus Academia ſummum bonum cẽſuit, & Ariſtoteles. Acad.q.ed.1.lib.2.132. Niſi ſapienter, honeſte, iuſteq. uiuatur. 1. de Fin. 69. Meum ſtudium honori tuo pro neceſſitudine noſtra non defuiſſet, ſi aut tuto in Senatum, aut honeſte uenire potuiſſem. 10. fam. 3. honeſte, id eſt, nihil faciendo quod a dignitate mea eſſet alienum. honeſtius hic, quam Qu. Pompeius, quo, cum in eadem cauſa eſſet, deprecante, accepta lex non eſt. 3. off. 48.

Honeſto.

Quem populus Rom. a porta domum ſua celebritate lætitiaque comitatum honeſtauit. pro Dom. 328. Tanta laus, quanta uos me ueſtris decretis honeſtauiſtis. in Cat. 133. Qui Saturnini ſanguine non modo ſe contaminauerunt, ſed etiam honeſtauerunt. in Cat. 103. Vt acta tui præclari tribunatus hominis dignitate honeſtes pro Dom.223. Honeſtare beneficium. de Inu. 76. Honeſtare calamitatem. poſt. redi. in Sen. 21. Honeſtare imperium Romanum. pro D. ſua, 16. Imagine mortem alicuius honeſtare. pro Rab.95. A quibus ſi in forum deducimur, ſi uno ſpatio baſilicæ honeſtamur, diligenter obſeruari & coli uidemur. pro Mur.64. & 69. De candidatis. Nec domo dominus, ſed domino domus honeſtanda eſt. 1. off. 84. Quæcunque igitur homines homini tribuunt ad eum augendum atque honeſtandum, aut beneuolentiæ gratia faciunt, &c. 2. off. 18.

Honor, *Vel Honos.*

Laus, honor, gloria. Part. 237. Honos aliud quam dignitas. de prou. Conſ. 39. Honor aliud eſt quam laus. pro Plan. 50. Is autẽ, qui uere appellari poteſt honos, non inuitamentum ad tempus, ſed perpetuæ uirtutis eſt præmium. 10. fa. 22. Honos eſt præmiũ uirtutis iudicio ſtudioque ciuium delatum ad aliquem: qui eũ ſententiis, qui ſuffragiis adeptus eſt, is mihi & honeſtus & honoratus uidetur. Bru. 154. Is enim denique honos mihi uideri ſolet, qui non propter ſpem futuri beneficii, ſed propter magna merita claris uiris defertur & datur. Planco, lib. 10. 10.4. Honos unt res agatur. pro Quint. 5. Honos alit artes, omneſque incenduntur ad ſtudia gloria: iacentque ea ſemper, quæ apud quoſque improbantur. 1. Tuſc. 3. Iam tum honos erat eloquentiæ. de Cl. 178. Qui honos apud Græcos maximus haberetur. de or. 305. Vereor ne Cæſari nullus honos a Senatu habeatur. Att. 181. Curio miſi, ut medico honos haberetur. ep. 256. Honor ad maleficium inducit. 2. ad Her. 33. Qui honos apud Syracuſanos eſt ampliſſ. in Verr. 231. Honor contumelioſus. 1. Phil. 15. Cui nullus honos in ſua ciuitate habitus eſt. pro Flac. 35. Viris fortibus honos habitus eſt. pro Sext. Roſ 41. Cetera addit Epicurus: quæ ſi appelles, honos præfandus eſt. 2. de Fin. 26. Honor Senatus. de prou. Conſ. 24. id eſt, qui alicui a Senatu tribuitur. Honor noſter. in Cat. 72. id eſt, a nobis profectus. Honos noſter uiſtor. pro Flac. 80. Honos uſitatus. 15. fa. 27. Honos populi pro Planc. 49. & de haruſp. reſpon. 11. id eſt, qui a populo defertur. Honos uerborum plenu modio. 6. Att. 14. Honos uiri. pro Cæc. 9. id eſt, a uiro profectus. Cum eum uidero, communiter conſtituemus de reditu eius ad petitionem aut ad commendationem honoris. ad Brut. 15. in ep. Brut. Honoris & uirtutis ędes Romæ. 6. Verr. 107. Noſtis extra portam Collinam, ędem Honoris: & aram in eo loco fuiſſe, memoriæ proditum eſt. ad eam cum lamina eſſet inuenta, & in ea ſcriptum, Domina Honoris, ea cauſa fuit ædis huius dedicandæ. 2. de Leg. 54. Quam ob cauſam a Chryſogono tantis pręmiis donabantur? Si nihil aliud fecerunt, niſi rem detulerunt, nonne ſatis fuit his gratias agi? denique ut perliberaliter ageretur, honoris aliquid haberi? pro Sex. Roſc. 64. Hunc uirum bonum eſſe dixiſti, & honoris cauſa appellaſti, quod nemo niſi aut honeſtiſſimo, aut amiciſſimo facere conſueuit. pro Quint. Roſc. 47. Cur honoris cauſa a te ſunt appellati? 5. Phil. 2. Quæ de uiro fortiſſimo & clariſſimo L. Syl. quẽ honoris cauſa nomino, &c. p Sex. Roſc. 3. Ille qui ſtillantẽ præ ſe pugionẽ tulit, is a te honoris cã nominat. 2. Ph. 50. honoris cã in ſcenã redierãt. 7. f. 2. Magnaq. cura & ſolicitudine Atticum & me liberaris, ſi hoc honoris mei cauſa ſuſceperis, ut eos ſemper a te defenſos uelis. 15. Att. 30. Honoris cupiditas ignominia ſanciatur. ut noxię pęna par ſit. 3. de Leg. 40. Qui ſunt aſſecuti ſummum gradum honoris, non diſpoliabuntur honore. in Ant. 194. Nemo ex illo honoris gradu. pro Syl. 183. Quo minus ergo honoris erat poetis, eo minora ſtudia fuerunt. Tuſc. 1. 3. Honoris nomen obtinere. 10. Phil. 272. Quantum honoris ſignificantes literæ. 8. Att. 15. Tantum honoris ei commodes. 15. fam. 93. honoris templum, a Q. Maximo dedicatũ bello Liguſtico, & a M. Marcello renouatũ. de Nat. d. 2. 44. honori alicuius deeſſe. 13. fam. 100. honori ſummo nuper noſtro Miloni fuit, quod, &c. 2. off. 86. Beatus eſſe quibus ea res honori fuerit a ſuis ciuibus. pro Mil. 74. Vt ſi parentibus nati ſint humilibus, ſi propinquos habeant imbecilliores uel animo uel fortuna, eorum augeant opes eiſq. honori ſint & dignitati. de Amic. 61. 1. off. 193. 9. Phil. 260. 1. de or. 18. honori fore. 3. fam. 34. honorem ab aliquo accipere. 9. Att. 5. honorem augeri cupiam. de har. 257. Honorem alicui dare & deferre. 10. fam. 21. Cur honorem Cæſari datũ deferri patimur? in Ant. 181. Mihi honorem illum non ſolum datum, ſed etiam creditum ac commiſſum puto. in Verr. 242. Nulla dubitatio relinquetur, quin honorem mortuo, cui iniuriam uiuo fecimus, faciamus. 9. Phil. 261. honorem eũ deos tibi fortunare uolo. 15. fam. 29. 30. Conſulatum dicit honorem alicui habere. 16. fam. 11. 5. Att. 46. 55. & 13. 85. 3. in Ver. 17. & 6. 81. pro, honorare aliquo pręmio. Adducere aliquid in honorem. ad Gallum, lib. 7. 47. Ornatus ille propter quem aſcendit in tãtum honorem eloquentia. or. 68. Nos autem ridicule ſi dicimus, Ille patrem ſtrangulauit, honorem non præfamur: ſin de Aurelia aliquid aut Lollia, honos pręfandus eſt. Pæto, lib. 9. 54. Recipere honorem ab aliquo. Att. 335. Suum cuique honorem & gradum redditum gaudeo. pro Sext. Roſc. 81. Tribuere honorem alicui. de Fin. 105. Tribuere magnum honorem alicui. pro Planc. 271. Illi quorum uita remota ab hoc honore populari, ab hac illuſtri gratia eſt pro D. 252. Quæ quidem a te in eam partem accepta ſunt C. Cæſar, ut eum ampliſſimo regis honore & nomine afficeres. pro Deiot. 9. Res ſordidas deorum honore afficere. 1. de N. d. 79. Magno honore filius ex patris dignitate afficitur. pro Sext. Roſ. 43. honore augeri. 7. Att. 11. Cum magno noſtro honore a te dictum. 15. fam. 40. in ep. Trebonii. Cum de honore alicuius agitur in ſenatuſconſultis. 15. fam. 28. De honore & gloria dimicare paratiores debemus, quã de cæteris cõmodis. off. 1. 117. Serui apud eũ ſunt in honore & in pretio. pro Sex. Roſ. 47. Hęc ars ſummo in honore ſẽper fuit. 2. de or. 130. honore & gloria florere. pro Sext. 119. In ſummo honore apud Gręcos geometria fuit. 1. Tuſc. 4. de N. d. 1. 12. Hic epilogus tanto in honore pueris nobis erat, ut eũ etiam ediſceremus. de Cl. 176. Gorgias magno in honore fuit. de Cl. 267. Hic dies apud nos in honore eſſe debet. in Catil. 221. Chryſippum libẽter uidi, & in honore habui. Att. 7. 152. 10. Deiotarus honore ampliſſimo ornatur. pro Deiota. 146. nõ ſine honore, ſine exiſtimatione, ſine cẽſu. pro Fla. 157. homines honore uſi. de Inu. 61. i. qui magiſtratum geſſerũt. Quãquam hoc honore vſi, togati eſſe ſolent, cum eſt in ſagis ciuitas. 8. Phi. 254. Vide ne uirtutibus hoĩum iſti honores habeantur, nõ immortalibus. de N. d. 68.

d.68.Huic habiti a me honores nulli quidē Brute niſi debiti,nulli niſi neceſſarii.Attic.283.Nemini vnquam præſenti Puteolani maiores honores habuerunt, quam abſenti M. Cælio. pro Cęl. 3.Semper putaui honores, ſi vulgares eſſent, uiles; ſi temporis cauſa conſtituerentur,leues.1.ad Q.fr.23. Vt pro tantis eorum in remp.meritis honores eis habeantur, & gratiæ referantur.in Ant.191.Aliquem eſſe diligentem, ut ſibi honores habeantur. ad Qu.Fr.295.Curſus honorum. ep.43. Honorum decurſus.1. de Or.1.Honorum gradus omnibus pares, gloriæ diſpares.pro Planc.49.Honorū uocabula habituros,non dignitatis inſignia. 10.fam.12.Aſcendere ad honores.de Cl.or. 130.Accipere honores extraordinarios.ad Brutum,11.in ep.Brut.Ob hæc beneficia quibus illi obſtupeſcunt,nullos honores mihi,niſi uerborum,decerni ſino.Att.5.49. Ampliſſimos uel maximos honores alicui rei eſſe habitos.de Cl.196.Honores habere.15.fam.22. Mandare honores hominibus nouis.6.Ver.73.Honores ſitire.3. ad Q.fr. 28.Tribuere honores meritis alicuius.ad Qu. fr. 296.Sit modo aliqua reſp. in qua honos elucere poſſit, omnibus mihi crede ampliſſimis honoribus abundabis.ep. 149. Honoribus ampliſſimis prouinciæ affectum.12.fam.54. Honoribus aucti,aut re familiari. de Nat.d.77. Honoribus ampliſſimis & pręmiis decorari.2.de Or.119.Honoribus florere.1.de or. 1. Mores atque uitā ſpectari ſolere in honoribus habendis,uel nō habendis.Ep.246. Poſteaquam honoribus inſeruire cœpi.off.2. 5. Cum honoribus ampliſſimis perſuncti eſſemus.ep.1.6.7.

Honorarius.

Hoc non honorariam operam amici, ſed ſeueritatem iudicis requirit.pro Cæc.4.Honoraria arbitria.pro Roſc.Com.8.

Honorarium.

Qui modus tibi fuit frumenti æſtimandi?qui honorarii?ſi quidem poteſt ui & metu extortum,honorarium nominari. in Piſ. 68.Docere debitum eſt,delectare honorarium, permouere neceſſarium.or.141.

Honoro.

Nemo enim tum nouitati inuidebat, nemo virtutem non honorabat.1.Phil.259. Amphiaraum ſic honorauit fama Græciæ, deus ut haberetur.1.de Diu.147. Qui me non ſolum meis laudibus ornaret,ſed etiam honoraret alienis.2. Phil.47. Mortem eius non luctu publico ſolum, ſed etiam monumentis eſſe honorandam puto.in Ant.252.Eundem ordinem tenebo in uiris fortibus honorandis.in Ant. 201.& 203.

Honoratus.

Diues,honoratus,incolumis.de Nat.d.77. Qui honorem ſententiis & ſuffragiis adeptus eſt,is mihi & honeſtus & honoratus videtur.de Cl. 191. Metellus ille honoratus quatuor filiis, & quinquaginta Priamus,&c.2.Tuſc.132.Thucydides fuit honoratus & nobilis.or.299. Prefectura honorata & ſuburbana. pro Planc. 262. Dicendum eſt etiam, qualem hominis honorati & principis domum placeat eſſe.1. Off.192. Manent ingenia ſenibus,modo permaneat ſtudium & induſtria, nec ea ſolum in claris & honoratis uiris, ſed in uita etiā priuata & quieta.de Sen. 29.Dionyſius apud me honoratior, quam apud Scipionem Panætius.Att.184.

Honorate.

Quæ de illo uiro Sylla,quæ Murena,quæ Seruilius, quæ Lucullus,quam honorate, quam honorifice, quam grauiter ſępe in Senatu prædicauerunt? 11. Phil. 314. Sic ut nihil fieri potuerit honoratius.16.fa.12.

Honorificus.

Honorificus in aliquem.2.fam.13.Honorifica mētio. 2.Phil. 57.Honorifica in aliquem ſententia.7.Att.6.Decreui etiam imperium,quod quamquam uidebatur illi ætati honorificum, tamen erat exercitum habenti neceſſarium.ad Brut. 15.10.Honorificum Senatuſconſultum.4.Verr.84. Verbum honorificum.in Vat.29.Honorificis uerbis aliquem proſequi.2.Tuſ. 103.

Honorifice.

Itaque in Curiam uenimus: honorifice ſane conſurgitur:nos rogatu magiſtratus aſſedimus.6.Verr.121.Honorifice dicere aut facere.Brutus Cic. 16. 1. Si quid honorifice de te diceretur. 11. fam. 11. Large & honorifice promittere aliquid. de pet. Conſ. 29.Honorate & honorifice multa de aliquo prædicare.11.Phil. 314.Honorifice & large ad ea reſponderi.8.ad Att.37. Reſpondendum honorifice eſſe Marrucinis. in Ant. 213. Publicani tractati honorifice ſunt.5.Verr.141.

Honorificentiſſimus.

Peto a te id,quod facillimum factu ſit;non aſpernante,ut confido, Senatu,ut quam honorificentiſſimum s.c. literis meis recitatis faciendum cures.15.fa.31.

Honorificentius.

Non potuit honorificentius a me fieri de nepote. Att. 191. Nec liberalius,nec honorificentius tractari potuiſſe.Ep. 215. In quo admirari ſoleo grauitatem & iuſtitiam & ſapientiam Cæſaris: nunquam, niſi honorificentiſſime,Pompeium appellat.ad Cælium.

Hora.

Hora ante præſidium meum Pollentiam ueni. Brutus ad Cic. fi. 13. 7. Vt ad tabulam Seſtiam ſibi aſſint hora ſecunda poſtridie.pro Qu. 4. Cum ad te fere hora quinta ueniſſem.in Piſ. 82. Ea res acta eſt, cum hora ſexta uix Pompeius peroraſſet, uſque ad horam octauam.ad Q. fr. 308. Hora nona accubueram. 9. fam.60.Hora fere nona Clodiani conſputare cœperunt. ad Q. fr.308.Nonę ſunt hodie ſextiles,hora nona conuenire rępiſtis. in Verr.72.Cum hora diei decima fere ad ſaxa rubra ueniſſet.in Ant. 175. Fit obuiam ei Clodius hora fere undecima, aut non multo ſecus.pro Mil.106.Neque enim ulla hora tui mihi eſt operis ignota.12 ad Att.7.Vſque ad horam diei decimam. 15. fam. 17.Horam eximere.6.Phil.209.In horam uiuere. 5.Phil.18.Sic tu fortaſſe eris diligens, ut quam ego horam de meis legitimis horis remittam.3.Verr.16.Ab hora tertia bibebatur, ludebatur, uomebatur.2. Ph. 101. Hora amplius iam in demoliendo ſigno permulti homines moliebantur.6. Verr. 85. In hora ternas epiſtolas dare.15. fam.43. Horę,quibus ea pectabam, longæ uidebantur.12.ad Att. 8. Cum horas tres fere dixiſſet, coactus eſt aliquando perorare.4.ad Att.9.Ad horas tres dormiit. 10.ad Att. 44.pro,ad horam tertiam,vt nonnullis placet.Vti ſuis horis. 3. Verr.21.Menſes mihi tres cum eripuiſſetis, &c.ut cum horis noſtris nos eſſemus uſi, in, bis iis ludis interpoſitis, quadrageſimo poſt die reſponderes.3 Ver.20.

Horologium.

Horologium mittam & libros,ſi erit ſudum.Tironi,l.16.24.

Horizon.

Cum enim illi orbes qui cælum quaſi medium diuidunt, & aſpectum noſtrum definiunt,qui a Græcis ὁρίζοντες nominantur, a nobis finientes rectiſſime nominari poſſunt,&c.2.de Diu. 138.

Hornotinus.

Hæ literæ Indices,L.Metelli,quas audiſtis,hoc quantum eſt, ex Sicilia frumenti hornotini exarauerunt.5.Ver.36.

Horologium, *Vide Hora.*

Horreo, *Vide Horror.*

Horreum.

Illi Capuam receptaculum aratorum, nundinas ruſticorum, cellam atq. horreum Campani agri eſſe voluerunt. 2. de L.Agr. 87.Neque in ſegetibus,neque in areis, neque in horreis, &c. 5. Verr.15.

Horribilis, Horride, Horridulus, Horridus, Horrifer, Horrificus, Horriſonus, *Vide poſt hanc dictionem.*

Horror.

Dii immortales, qui me horror perfudit, quam ſum ſolicitus quidnam futurum ſit? 8 Att. 18. Atticam doleo tandiu, ſed,quoniam ſine horrore eſt,ſpero eſſe ut uolumus. 12.Att. 10. hoc eſt, ſine febri.

Horridus.

Horridus,aſper,durus oratione & moribus.4.de Fin. 126. Deformis atque horridus homo.5.Verr. 38. Vir ut uita, ſic oratione durus,incultus,horridus.de claris or.175.Barba horrida.pro Cæc.44.Aſpera,triſtis, & horrida oratio.or. 198. Non ualde nitens, nec plane horrida oratio.de cl.or. 128. Horrida & inculta uita.pro Roſc.Am.45.pro Quint. 63. Vita horrida atque arida mihi cordi eſt.pro Quint. 17.Horridum corpus. pro L. Agr. 27. Iecur horridum & exile.de Diu.114.Cum eum incultum, horridum,mæſtumque uidiſſet. Poſtquam. 207. Horridæ atque agreſtes aures ſine nitore & palæſtra.1.de Leg. 5. de hiſtoria loquitur. Inculta & horrida ſcripta. 1.de Fin.13.Ita de horridis rebus nitida,de ieiunis plena, de peruulgatis noua quędam eſt oratio tua.3.de or.29. Antiquior eſt eius ſermo, & quædam horridiora uerba.de Cla.170.

Horride.

Horride,inculte dicere,uel uiuere.in or.15.

Horridula.

Horridulæ orationes.in or.48.Quamquam illa tua mihi horridula & incompta uiſa ſunt.Att.2.1.

Horribilis.

Ea auditus eſt ſtrepitus quidam reconditus & horribilis fremitus armorum. de Ar. 248. Iratus animus atque horribilis impetus cuiuſpiam. pro Font. 22 Tũ rutilus, horribiliſq. terris Mars. de Som. 128. Horribilis oratio. p Mur. 68. Horribilis vigilãtia, celeritas, diligẽtia. 8 Att. 24. Horribile eſt q̃ loquãtur, quæ minitentur. Att. 14. 4. Et quod dictu quoque horribile videtur, viuentis ſanguine hauſto. Horribile genus hominum. pro Syl. 44. Illud vero fuit horribile, quod, &c. de or. 107. Horribile aut pertimeſcendum. 5. fam. 65. Horribile eſt cauſam capitis dicere. pro Quin. 81. Hãc tam tetram, tam horribilem, tam infeſtam peſtẽ Reipu. effugimus. in Cat. 99. Horribiles miſeri caſus aliquorum, de or. 143. horribiles formidines. 1. de Fin. 97. horribilia locutus eſt. 6. Att. 46. Hęc ſpem falſa, ſed certe horribilia. Att. 96.

Horrifer.

Horrifer Aquilonis ſtridor gelidas molitur niues. 1. Tuſ. 107. Horriferum portentum. or. 211. Et magis horriferis Aquilonis tangitur auris. 2. de Nat. d. 164.

Horrificus.

Horrificum bellum. pro D. ſua, 47.

Horriſonus.

Horriſonum fretum. 2. Tuſc. 41. Et magis horriſonis aquilonis tangitur alis. in Arat.

Horreo.

Periculoſe dico, quemadmodum accepturi ſitis, horreo. in Ant. 210. Etſi omnium conſpectum horreo, pręſertim hoc genero, tamen in tantis malis quid aliud uelim, non reperio. Atti. 11. 222. 3. horreo crimen ingrati animi. 9. Attic. 5. Hæc dominatio quorſum eruptura ſit, horremus. Atti. 35. Quod ſi qui ſatis opibus hominum ſibi contra conſcientiam ſepti eſſe & muniti uidẽtur, deorum tamen numina horrerent. 1. de Fin. 40. Cum eſſes in imperio, iam tũ iudicium & crimẽ horrebas. in Ver. 250. Quod ſacrificium nemo unquam uir aſpicere nõ horruit. de har. 252. Vt ipſam uictoriam horrerem. 7. fam. 9. Horrere animo. pro D. 241. Imbecillius horrere dolorem & reformidare. Tuſc. 5. 63. Horrere minas alicuius. pro Quint. 62. Quare nomen publicani neq. illi debent horrere, qui ſemper vectigales fuerunt. ad Qu. fra. 296. Horrere diuinum numen. 4. Acad. 218. Quæ ego, cum a te tractantur in cauſis, horrere ſoleo. de orat. 125. Vno tempore florere, deinde uiciſſim horrere terram. 2. de Nat. d. 15.

Hortor.

Iiſdem igitur de rebus etiam atque etiam hortor, quibus ſuperioribus literis hortatus ſum. Marcello, lib. 4. 9. 2. Te hortor, currentem quidẽ, ut ſpero. de Fin. 125. Sed quid ego te hæc hortor? &c. ad Q. fr. 1. 27. Sin (quod te iandiu hortor) exieris, exhaurietur, &c. in Cat. 9. Quare quid eſt quod ego te horter, vt dignitati & gloriæ ſeruias? Ep. 133. Magnopere te hortor, pro tuo ſingulari, perpetuoque ſtudio in Remp. vt, &c. Attic. 8. 158. 1. Non hortor ſolum, ſed etiam rogo atque oro. 5. fam. 50. Nam quod addidiſti, uos, &c. id me non modo non hortatur ad diſputandũ, ſed etiam deterret. Proponam tibi claros uiros, quod facere ſolent, qui hortantur. Ep. 133. Quibus auditis, &c. hunc ad perficiẽdum hortatus ſum. pro Archia, 21. Hæc eo ſpectant, ut te horter & ſuadeam: reliqua ſunt quę pertinent ad rogandum. Epi. 204. Pompeium & hortari & orare, & iam liberius accuſare, & monere, ut magnam infamiam fugiat, non deſiſtimus. ad Lentulum, li. 1. 1. 4. Hortari, inquit, quaſi argumentis ſuadere: Monere, quaſi meo iure, & quadam authoritate. Milites hortari ad laudem. de Prouin. 71. Ad pacem quidem hortari non deſino. Att. 7. 133. 4. Hortari de re aliqua. 7. Att. 21. Conſilium, quod hortandi cauſa laudaui. Ep. 256.

Hortans.

Hortante te & authore. 12. fam. 20. in ep. Caſſii.

Hortatus.

Id feci aliorum conſilio, hortatu, auctoritate. Epi. 217. Quod ſi hæc vox huius hortatu, præceptiſque confirmata, nonnullis aliquando ſaluti fuit, &c. pro Archia.

Hortatio.

Quod cum ita ſit, hortatio non eſt neceſſaria, gratulatione magis utendum eſt. Ep. 133. Tamen mihi grata eſt hortatio tua. 5. de Fin. 10. Si dubitatem, hortatio impellere, admonitio reprimere poſſet. 10. fam. 7. in ep. Planci. Ac iam hoc loco non hortatione, neque præceptis, ſed precibus tecum fraternis ago, &c. 1. ad Q. fr. 31. hortatione non egere, hortatorem non deſiderare. 11 fam. 89.

Hortator.

Eo accedebat hortator aſſiduus Saluſtius. Att. 1. 7. 1. Adiutor, author, hortator ad aliquid agendum. poſt red. ad Quir. 7. Hortator non faciendi aliquid, & author. pro Roſc. Am. 65. Hortator & magiſter eius ſtudii ſibi fuit domi. 1. de or. 120. Quanquã hortatore non egeris, ipſi enim veſtra ſponte exarſiſtis ad libertatis recuperandæ cupiditatem, in Ant. 235. Poſtremo iſto hortatore, authore, interceſſore, ad Syllam legati non adierunt. pro Sex. Roſ. 65. Hortatore te fecimus. 1. de Fi. 108. Hortatores cædis per multi. Att. 10. 195. 11.

Hortus.

Hortum agricolæ ſuccidiam alteram appellant. Cat. 53. Phædrum tacita, vt hortum ipſe conducat, ſic olitorem cõmouebis. pro Cæc. 45. Tironi, lib. 16. 18. 4. Nullo aprico horto, nullo emiſſario, nulla maceria, nulla caſa. 16. fam. 24. paterni horti. 13. phi. 372. horti Scipionis. de Nat. d. 2. 8. Nũc domus ſuppeditat mihi hortorum amœnitatem. ad Qo. fr. 320. Habes hortos ad Tiberim: ac diligenter eo loco præparaſti, quo omnis iuuentus natandi cauſa uenit. pro Cælio, 28 In hortos ad cœnam aliquem inuitare. 3. Off. 75. Cogito trans Tiberim hortos aliquos parare. Att. 12. 241. 16. Hortis quis nobilis Epicureus Athenis præfuerit. 12. Att. 30. In Epicuri hortis, quos modo præteribamus. 5. de Fin. 6. & 1. de Na. d. 65. Deliciarum cauſa & uoluptatis, &c. quoſdam non in hortis aut ſuburbanis ſuis, ſed cum mitrella ſæpe uidemus. pro Rabir. Poſth. 16.

Hortulus.

Platonis hortuli. 5. de Fin 3. Dictitabat ſe hortulos aliquos uelle emere, quo inuitare amicos, & ubi ſe oblectare ſine interpellatoribus poſſet. Off. 63. Aſinius autem breui illo tempore, quaſi in hortulos iret, in arenarias quaſdam extra portã Eſquilinam perductus occiditur. pro Clu. 25. Mihi quidem etiã Democritus uir magnus in primis: cuius fontibus Epicurus hortulos ſuos irrigauit. 2. de Nat d. 84.

Hoſpes.

Per dexteram te iſtam oro, quam regi Deiotaro hoſpes hoſpiti porrexiſti. pro Deio. 4. In voluntatibus ſuorum ciuium hoſpes. de ora. Qui nuper Romę fuit Menedemus hoſpes meus. de or. 92. Hoſpes tamen non is, cui diceres: amabo te, eodem ad me cum reuertere. 13. Att. 67. Tanquam hoſpes in aliquo loco peregrinari, errareque. Aca q. ed. 2. lib 1. 7. Pater aderat Dexio Tindaritanus, homo nobiliſſimus, hoſpes tuus: cuius tu domi fueras quem hoſpitem appellaueras. 7. Ver. 85. Hoſpes iſtuc ueniam. 4. Attic. 33. id eſt, rerum omnium ignarus. Quæ fides Labiene, quã potuit ſine Senatuſconſulto dari? adeone hoſpes huiuſce urbis, adeone ignarus es diſciplinæ, conſuetudiniſque noſtræ, ut hęc neſcias? pro Rabir. Poſth. 21. An uero tu ſolus ignoras? tu hoſpes in hac urbe verſaris? pro Mil. 107. Hoſpes municipum. pro Plã. 16. pro eo qui eſt ex eo municipio. Accipere hoſtem. Pæro. 31. 9. 26. 9. Diuertere ad hoſpitem. 1. de Diu. 101. 5. de Fin. 7. Hoſpitem & peregrinum non eſſe aduenientem. 6. Att. 33. id eſt, non aduenire rerum omnium ignarum. Fateor enim callidum quendam hunc, & nulla in re tironem ac rudem, nec peregrinum atque hoſpitem in agendo eſſe debere. 1. de Or. 110. Non hoſpitem habuiſſes, ſed contubernalem. 9. fam. 46. Deiotarus Cæſarem eodem tẽpore & hoſtem & hoſpitem uidit. de Diu. 123. Quid autem, &c. cum urbs cuſtodem, non tyrannum; domus hoſpitem, non expilatorem recepiſſe uideatur? 1. ad Q. fr. 7. Non multi cibi hoſpitem accipies, ſed multi ioci. 9. fam. 62. Quem te appellem, inquit? at ille, Voluntate hoſpitem, neceſſitate hoſtem. 12. Phil. 338. Domus in quam & hoſpites multi recipiendi, & admittendi hominum cuiuſque generis multitudo. off. 28. Nos autem hinc Roma qui ueneramus, iam non hoſpites, ſed peregrini atque aduenæ nominabamur. con. Rul. 92. Deinde caſu ueniunt hoſpites homini. ad Her. 58. An uero Iudices, uos ſoli ignoratis, uos hoſpites in hac urbe verſamini, ueſtrę peregrinantur aures, neque in hoc peruagato ciuitatis ſermone uerſantur? pro Mil. 24. Binnius quidam caupo multorum hoſpitum. pro Clu. 131. Nam nos in noſtra urbe peregrinantes, errantesque tanquam hoſpites, tui libri quaſi domum deduxerunt, vt poſſemus aliquando, qui, & ubi eſſemus, agnoſcere. 1. Acade. 14. Habere hoſpites domi. ad Her. 4. 233. Recipere hoſpites. in Ver. 89. Quamquam tibi hi tres libri inter Cratippi commentarios tanquam hoſpites erunt recipiendi. off. 75. Ex multis hoſpitibus, qui ex Aſia ad me uenerunt, audiui te, &c. 8. fam. 18.

Hoſpita.

At illa, Ego ipſa ſum, inquit, hoſpita. in Ver. 127. Att. 68. Seruilia Dionis hoſpita. in Verr. 213. Contemnere etiam ſignum

illud

illud Himeræ iam uidebatur, quod eum multo magis figura & lineamenta hoſpitæ delectabant. 4. Ver. 15. & 62.

Hoſpitium.

Hoſpitium auitum. 13. ſam. 59. Atqui, inquit Iulius, non nimium liberale hoſpitium meum diceſ: nam te in uiam, ſimulac per paullulum guſtaris, extrudam & eiiciam. 2. de Orat. 130. Piliæ paratum eſt hoſpitium. Att. 223. Hoſpitium mihi eſt cum eo. 13. ſam. 35. Hoſpitium mihi cum eo intercedit. 13. fa. 96. Fuit mihi cum illo vetus hoſpitium. Seruio, lib. 13. 20. 1. Vetuſtum hoſpitium. 13. fam. 60. Hoſpitii neceſſitudo ſancte colenda. 13. ſam. 35. Ad hoſpitium præſto eſſe. pro Deiot. 16. Deiotarus, quocum amicitiam Reſpub. conciliauit, hoſpitium voluntas vtriuſque coniunxit. pro Domo ſua, 151. Gaditani cum L. Cornelio publice hoſpitium fecerũt. pro Corn. Balbo, 63. Hoſpitium multis annis ante hoc tempus cum L. Cornelio Gaditanos feciſſe publice dico. pro Corn. 32. 6. Verr. 127. Decernunt ſtatim, primũ vt L. ſ. fratri hoſpitium publice fieret, quod is, &c. 7. Ver. Renunciare hoſpitium alicui, & domo emigrare. 4. Verr. 62. Tu illius domum inire, tu vetus hoſpitium renouare voluiſti. pro Deiot. 5. Te in Arpinati videbimus, & te hoſpitio agreſti accipiemus. Att. 2. 40. Cæſar a Deiotaro magnificentiſſimo hoſpitio acceptus eſt. de Diu. 125. Optimum quemque hoſpitio amicitiaque coniungi dico oportere. ad Q. fr. 1. 12. Hoſpitio & familiaritate coniunctiſſimi. 13. famil. 58. Hoſpitio tuo dignus. 13. fam. 90. Ex vita iſta diſcedo tamquam ex hoſpitio, non tamquam ex domo: commorandi enim natura diuerſorium nobis, non habitandi dedit. de Senect. 76. Tota familia occurret, hoſpitio inuitabit propter familiaritatem notiſſimam. in Ant. 244. Dixit hoc idem M. Lucullus, ſe de his Dionis incommodis pro hoſpitio, quod ſibi cum eo eſſet, iam ante cognoſſe. 4. Verr. 15. Clientelæ hoſpitiaque prouincialia. 4. in Cat. 94. Roſcius florens gratia atque hoſpitiis nobiliſſimorum hominum: nam cum Scipionibus erat ei non modo hoſpitium, ſed etiam domeſticus vſus & conſuetudo. pro Sext. Roſc. 9.

Hoſpitalis.

Cimon in ſuos curiales Laciadas hoſpitalis fuit. 2. Off. 95. Iupiter hoſpitalis, ſtator, ſalutaris. 3. de Fin. 101. pro Deiot. 12. Illa ipſa ſedes hoſpitalis in quã erit dedecus. pro L. Agr. 52. Tua hoſpitalis illa Venus. pro Cæl. 48. Sed non faciam, ut illum offendam, ne imploret fidem Iouis hoſpitalis. ad Q. fr. 3 13. Si te palam interemiſſet, Iouis quidem illius hoſpitalis numen, nũquam celare potuiſſet. pro Deiot. 147. Non dubitauit illud inſigne penatium hoſpitaliumque deorum ex hoſpitali mẽſa tollere. in Ver. 211. Homo, qui ſemper hoſpitaliſſimus amiciſſimuſq. noſtrorum hominum fuiſſet. 3. Verr. 44.

Hoſpitalitas.

Recte a Theophraſto eſt laudata hoſpitalitas: eſt enim valde decorum patere domos hominũ illuſtribus hoſpitibus. 2. off. 94.

Hoſtia.

Hoſtia maxima parentare, pietatis eſſe adiunctum putabat. 2. de Leg. 50. Hoſtiæ cuique diuo decoræ grateque ſint, prouidento. 2. de Leg. 17. Maiores hoſtiæ in foro conſtitutæ ad præconẽ & ad tibicinem immolabantur. 2. de L. Agr. 91. Cum cenſor populum luſtraret, bonis nominibus qui hoſtias ducerent, eligebãtur. de Diu. 101. Immolabant ſtudioſius & crebrius hoſtias Etruſci. 1. de Diu. 153. Præbere hoſtias ad ſacrificium. 2. de Inu. 193. Humanis hoſtiis aras deorum ac templa funeſtare. pro Font. 17. Quibus hoſtiis immolandum, cuique deo, cui maioribus, cui lactentibus, cui maioribus, cui fœminis. de Leg. 175. Cæſis hoſtiis ad ſcelus perficiendum deos placari nõ poſſe. pro Clu. 153.

Hoſtiatim, *Vide Oſtium.*

Hoſtienſis.

Hoſtienſis prouincia. pro Mur. 16. Nam quid ego hoſtienſe commodum querar? 10. Att. 194.

Hoſtilius.

Rex Hoſtilius augurio Actii Nauii, maxima bella geſſit. de N. d. 2. 7. Hoſtilia Romæ Curia. de Fin. 124.

Hoſtilianus.

Et credo in illa militis cauſa ſi tu aut hæredem, aut militem defendiſſes, ad Hoſtilianas te actiones, non ad tuam & oratoriã facultatem contuliſſes. 1. de Or. 126.

Hoſtis.

Equidem illud etiam animaduerto, quod qui proprio nomine perduellis eſſet, is hoſtis vocaretur, lenitate verbi triſtitiam rei mitigante. hoſtis enim apud maiores noſtros is dicebatur, quem nunc peregrinum dicimus. 1. Off. 57. Quis tam diis hominibuſque hoſtis, qui auderet, &c. in Ant. 172. Iſte non hominibus, ſed virtutibus hoſtis ſemper, fuit. pro D. ſua, 226. Ille te aſpicere non poſſet, inimicus & hoſtis eſſet. 4. Verr. 41. Quotienſcũque diceretur male de ſe quis mereri, ſibique eſſe inimicus atque hoſtis. 5. de Fin. 5. Hoſtis iam capitalis. 2. in Cat. 26. Verres cõmunis hoſtis omnium, prædoque fuit. in Verr. 112, & 263. Hoſtis nimis ferus & immanis. 4. Ver. 36. Cn. Pompeius Clodii hoſtis. pro Mil. 109. & de Am. 103. Si tibi, cui ſum amiciſſimus, hoſtis eſſem, placarer tamen, &c. ep. 42. Atque etiam, ſi quid ſinguli, temporibus adducti, hoſti promiſerint, eſt in eo ipſo fides cõſeruanda. Off. 1. 61. Eumque qui faciat, communem hoſtem tenuiorum putãt. Off. 46. Ex eo ſibi illum hoſtem. Att. 248. Ideſt, inimicũ, hoſtẽ perpetuũ ex eo monte tollere. 15. f. 17. Cum iuſto enim & legitimo hoſte res gerebatur. Off 3. 146. Hoſtes ſempiterni. 5. Att. 39. Impetus hoſtium reprimere ac retardare. pro L. Man. 8. Equo incitato ſe in hoſtes immittere. 3. de N. d. 10. Hoſtes iudicemur, aut aqua & igni nobis interdicatur. 11. familiar. 1. in ep. D. Brut. Fędere iurauerant Rhodii, eoſdem hoſtes ſe habituros, quos Senatus, populuſque Rom. 12. fam. 33. in ep. Lentul. Hirtius hoſtes proſtrauit, fudit, occidit. in Ant. 263. Memini colloquia & cũ acerrimis hoſtibus, & cum grauiſſime diſſentiẽtibus ciuibus. 12. Phil. 338. Per quem dicimus inimicis quoq. & hoſtibus ea, &c. 1. de Inu. 117.

Hoſtilis.

Hoſtilis in Rempub. animus. ad Brut. 4. 2. Hoſtilis dextra. 2. Tuſcu. 32. Hoſtilis expugnatio. pro L. Man. 8. Hoſtile odium & crudelitas. pro Clu. 8. At hoc ipſum, inquies, inique facis, qui hoſtilis animi in Remp. homines ciues appelles. ad Brut. 8. in ep. Brut. Hoſtili in terra turpiter iacuit inſepultus. 1. de Inuẽn. 119. Hoſtilem in modum cruciati. 7. Verr. 58. Hoſtilem in modum vexari. de Prouinc. Conſul. 70. Homo hoſtilem in modum ſeditioſus. pro Rab. 95. Hoſtilia externaque bella. 5. famil. 29. pro Deiot. 7. Conditiones pactioneſque bellicas & hoſtiles perturbare. 3. Off. 146.

Hoſtiliter.

Ergo Annibal hoſtis, ciuis Antonius: quid ille fecit hoſtiliter, quod hic aut non fecerit, aut non faciat, aut non moliatur & cogitet? 5. Phil. 181.

Huber.

Huber & fœcundus auctor. in Or. 8. Periclẽ ab Anaxagora fœcundum atque huberem fuiſſe. Or. 198. Ego locũ æſtate vmbrioſiorem vidi numquam, permultis locis aquam profluẽtem, & eã huberem. ad Q. fr. 3. 17. 5. Ad explicandum ornandumque ſint huberes, & ad memoriam firmi atque diuturni animi. 1. de Or. 56. Huberes ſententię. 1. Tuſc. 99. Huberibus ſpicis & crebris ſeges. 1. de Fin. 156. Ars vberior. 1. Tuſc. 11. Nullus feracior in philoſophia locus, nec huberior, quam de officiis. 3. Off. 7. Nemo plenior & huberior ad dicendum fuit. de Cl. 185. Democritus huic in hoc ſimilis, huberior in cæteris. 4. Acad. 212. Agro bene culto nihil eſt nec vſu huberius, nec ſpecie ornatius. de Sen. 89. Maiore delectatione, huberiore ſpe commoueri. de N. d. Ager cum multos annos quieuit, huberiores efferre fruges ſolet. de Cl. Or. 9. Huberiores literę. Att. 13. 297. 1. 11. fam. 53. Alibi Pleniores vocantur. Huberiora cibaria facta ſunt caritate. 5. Verr. 186. Ea Cleãthes paulo huberiora fecit. de Diu. 81. Nam ut ſint illa uendibiliora, hæc uberiora certe ſunt, illa, ſcilicet iuriſconſultorum; hęc, ſcilicet philoſophorum. lib. 1. de Fin. 10. Omnia huberiora futura ſunt. ep. 67. Huberrimus fructus. 2. Tuſc. 20. Copia exilis & huberrima. 4. de Fin. 120. Vbi illa huberrima ſupplicationibus, triumphiſque prouincia? in Piſ. 78. Huberrimum & quęſtuoſiſſimum edictum. 5. Ver. 28. Huberrimi, lætiſſimiq. fructus, 2. de Nat. d. 118. Huberrimæ literæ. 4. Att. 50. Vir ornatus huberrimis artibus. de Cl. Or. 187.

Huberius.

Propter beneuolentiam huberius dicere. de Nat. d. 1. 41. Quæ huberius diſputantur & fuſius. de Nat. d. 2. 15. Huberius explicata. 4. Acad. 235. Planius & huberius loqui. ad Appium, li. 3. 11. 3. Atque his libris annumerandi ſunt ſex de R. P. quos tunc ſcripſimus, cum gubernacula Reipub. tenebamus, magnus locus philoſophiæq. proprius, a Platone, Ariſtotele, Theophraſto, totaq. Peripateticorum familia tractatus huberrime. 2. de Diu. 5.

Hubertas.

Omnis enim hubertas, & quaſi ſilua dicendi ducta ab Academicis eſt. Or. 7. Summa hubertas agrorum. pro Põp. 12. Frugũ hubertas, copia, vilitas, &c. ad Quir. poſt red. 15. Hubertas frugum & fructuum. de Nat. 77. in Ver. 199. Hubertas improborum pro Domo ſua, 54. Hubertas in dicendo. de Or. 89. Hubertas in

percipiendis fructibus, vtilitas in vendendis. in Verr.199. Orationis hubertas, oarietas, copia. pro Coro. Balbo, 1.3. de Finib. 15. Tuſc. 1. 104. Fat. 3. Maxima hubertas & varietas pomorum. de Nat. d. 58. Hubertas earum rerum, quas terra procreat. Din. 2.23. nubertatem lactis fœtuſque ſeruanto, idque ne committi poſſit, ad eam rem & rationem curſus anouos ſacerdotes finiun10. 2. de Leg. 17. Aſia fertilis eſt hubertate agrorum. pro L. Man. 31. Ramos baccarum hubertate tocurueſcere. Tuſc. 1. 56. hubertate Platonis completi. Acad. q. ed. 2. lib. 1. 12. Nuper nati mammas appetunt, earumque hubertate ſaturantur. 2. de Nat. d. 97. Bibliothecas omnium philoſophorum vnus x11. tabularum liber & auctoritatis pondere, & vtilitatis hubertate ſuperat. de Or. 101. Satis a Socrate dictum eſt de hubertatibur virtutis & copiis. 2. de Nat. deot. 248.

Huber.

Hic ſilueſtris erat Romani nominis altrix Martia, quę paruos Manortis ſemine natos. Huberibus grauidis vitali rore rigabat. 1. de Diu. 38.

Huc, Huccine, *Vide Hic, aduerbium.*

Hui.

Videbam ſermones, hoi fratrem reliqnit. 6. Att. 43. Sed quis hui nō dicat? Att. 250. Hui quam uelim ſcire utrum, &c. ep. 254. Hui ſi ſcias quanto periculo tuo, &c. Att. 216. Hui tam lōge. 5. Att. 36. Hui totieſne me literas dediſſe Romam, cum ad te nullas datam? Att. 5. 98. 1. Hui uereor ne, &c. 8. fam. 44.

Huiuſce.

Quos tandem fructus huiuſce neceſſitudinis in iſtius imperio tulit? 7. Ver. 97.

Huiuſmodi.

Nec miror, ſed mæreor caſum huiuſmodi. Terentiæ, l. 14. 2. 4

Humanus.

Vt humanus, falli poſſum. 13. Attic. 26. Animus ac liberalis. Part. 231. Tuſc. q. 131. Humanus & ciuilis cultus. 1. de or. 32. Tuus dolor humanus is quidem eſt. 12. Att. 12. humaoa ęquitas pro D. ſua. 1 Gens humana atque docta. de Diu. 80. Gens humana, immanis, & barbara. de Diu. humana ſocietas. Aca. q. ed. 2. l. 1. 16 humanum genus. Acad. q. ed. 2. lib. 1. 16. 4. Verr. 121. Ne munus humanū aſſignatū a deo defugiſſe uideamini. de Somn. Scip. 128. Metum uirgarum Nauarchus oobiliſſimæ ciuitatis pretio redemit humanum. 7. Verr. 91. Deinde totius complexu gentis humanæ. 5. de Fin. 116. homines a fera agreſtique uita ad humanum cultum ciuilemque deducere. de or. 87. Cyrum omnibus in rebus comem erga Lyſandrum & humanum fuiſſe. de Sen. 89. Qui in uita humana, diuina ſtudia coluerunt. de Somn. 129. Aliquis humana ſpecie ac figura, qui immanitate beſtias uicerit. pro Sext. Roſc. Am. 38. Cum humano genere ſocietas quædam elephanto. 7. fam. 4. homines periti & humani. 7. Verr. 56. humana hæc quidem. 15. Att. 26. humana omoia quæcunq. accidere poſſont, tolerabilia ducere. Tuſc. q. lib. 5. 13. & 12. Att. 32. Omnia humana placate & moderate ferre. 6. f. 3. ideſt, omnes humanos caſus. humana ferenda. Att. 15. 329. 13. Sint ſemper omnia homini humana meditata. Tuſ. 3. 27. humanius fieri nihil poteſt. ad Tironem, lib. 16. 1. 4. adoleſcens humaniſſimus & doctiſſimus. pro Cęl. 42. homo doctiſſimus atq. humaniſſimus. in Verr. 223. Hō facillimus atque humaniſſimus. Att. 16. 343. 4.

Humanitas.

Clementia, manſuetudo, humanitas. ad Q. fr. 294. Facilitas & humanitas tua. Seruio l. 13 25. 3. Lepor & humanitas in omni uitæ tempore verſetur. de or. Literæ & humanitas. Seruio, li. 14. 25 3. humanitas & modeſtia. Att. 7. 125. 2. Deeſt illi humanitas Att. 5. 88 6. Tantaque pœna eos afficiamur, quantum æquitas humaoitaſqoe patiuur. off. 36. Tam amans tuorum ac tui, quam communis humanitas poſtulat. pro D. ſua. 132. Nos ei generi hominum præſumus, non modo in quo ipſa ſit, ſed etiam a quo, ad alios perueniſſe putatur humanitas. ad Q. fr. 295. humanitas alicuius. pro Plan. 48. i. humanarum rerum ſcientia. cōmunis humanitas. pro Syl. 48. Politior humanitas. 2. de or. 39. Singularis humanitas, ſuauiſſimi mores. Att. 16. 341. 9. Tanta in Craſſo humanitas fuit, &c. de or. 87. humanitas tua ab omnibus deſideretur. 1. ad Qu. fr. 26. humanitatis eſt uel nō facere quod nō optime poſſis, uel facere quod nō peſſime facias. 2. de or. 48. Humanitatis condimentis multis hæc ſeueritas mitigaretur. 1. ad Q. fr. 16. Hęc in homines alieniſſimos, deniq. inimiciſſimos, uiri boni faciunt, & hominum exiſtimationis, & communis humanitatis cauſa, ut cum ipſi nihil alteri ſcientes incommodarint, nihil ipſius iure incommodi cadere poſſit. pro Quint. 9. Tamen ciuis a ciuibus communis humanitatis iure ac miſericordia deprecarer, ne, &c. pro Flac. 18. Nemo non hebes, neque inexercitatus, neque communium literarum & politioris humanitatis expers. de or. 115. 2. de Diu. 121. Placet igitur humanitatis expertes habere diuinitatis auctores. de or. 125. Natura certe dedit, ut humaoitatis oon parum haberes. pro Sext Roſc. Am. 26. Nemo Catone proauo tuo commodior, comior moderatior, fuit ad omnem rationem humanitatis. pro Mur. 139. Humanitatis ſal. 1. ad Att. 23. Studium doctrinæ atque humanitatis. pro Cælio. 42. pro Archia. 2. Et quoniam, &c. audacius paulo de ſtudiis humanitatis, quę & mihi & nobis nota & iudicanda ſunt, diſputabo. pro Mur. 55. Deinde habebis tecum ex iuuentute optimū quemque & ſtudioſiſſimum humanitatis. de Petit. Conſ. 210. Qui lo hac ſuauitate humanitatis, qua prope iam delectantur homines, uerſari periucunde ſolet. pro Cęl. 42. Magna eſt enim uis humanitatis, multum ualet communio ſanguinis, reclamitat iſtiuſmodi ſuſpicioaibus ipſa natura, &c. pro Sext. Roſc. 38. Quæ niſi naturas hominum, uimque omnem humanitatis cauſaſque eas, quibus mentes aut incitantur, aut reflectuntur, penitus perſpexerit, dicendo quod uolet, perſpicere non poterit. de or. 89. Humaoitati tuæ conſtare uoles. 1. ad Att. 20. Atque ab his artibus, quibus ætas puerilis ad humaoitatem informari ſolet. pro Arch. 2. Omnes artes, quæ ad humanitatem pertinent, habent qooddam commune uinculum, & quaſi cognatione quadam inter ſe continentur. pro Arch. 1. Cognoſce nunc humanitatem meam, ſi humanitas appellanda eſt in acerbiſſima iniuria remiſſio animi ac diſſolutio. Metello, lib. 2. 5. 25. Humanitatem omnem exuimus. 13. Att. 2. pro Ligario. 8. Ideſt, omnem ſenſum humanitatis, ita ut re nulla commoueamur. Humaoitatem inquinare. pro Deiot. 23. Obtinemus ipſios Cæſaris ſummam ergo nos humanitatem. Figulo, lib. 4. 13. 8. Humanitatem a Græcis ad cæteros homines perueniſſe. 1. ad Qu. fr. 21. Tironem propter humanitatem & modeſtiam malo ſaluū, quam propter uſū meum. Att. 104. Non enim modo id uirtutis non eſt, ſed potius immaoitatis omnem humaoitatem repellentis. 1. off. 90. Humanitatem cuipiam tribuere. 1. ad Qu. fr. 21. Nullum eſt uitę tempus in quo non deceat leporem humanitatemque uerſari. de or. 239. Ab humanitate derelictus. 4. ad Her. 152. Tū humanitate adductus eum defendit. pro Syl. 61. Humanitate tua hunc adoleſcentem comprehenderis. 13. f. 29. Difficillima ſocietas grauitatis cum humanitate. 3. de Leg. 2. Vt ſumma ſeueritas ſumma cum humanitate iungatur. ep. 199. Peterem ueniam errato meo ex intimis veſtris cogitationibus, & ex humanitate communi. pro Syl. 179. In uirtute atque humanitate percipienda. ad Qu. fr. 295. In ueſtra manſuetudine atque humanitate totam cauſā repono. pro Syl. 85. In omni recto ſtudio atque humanitate uerſari. 1. de or. 134. Vir humanitate politus. 2. de or. 84. Humaoitate me eſſe prohibitum, ne, &c. 1. Att. 5. Tum ſine ulla bona arte, ſine humaoitate, ſine ingenio, ſine literis intelligis & iudicas? 6. Verr. 88. Humanitate multa temperatus in ſumma magnitudine animi. 4. Att. 21. humanitate uti. 13. fam. 86.

Humane.

Ille quod Puteolos proſequitur, humane; quod queritur, iniuſte. Att. 15. 330. 2. humaoe facere. 11. fam. 45. Toleranter & humane ferre modum. 2. Tuſc. 110. Non humane de prouincia loquitur. 8. fam. 31. in ep. Cęl.

Humaniter.

Si humaniter & ſapienter & amabiliter in me cogitare uis. 14. Att. 22. in ep. Antonii. Sed fecit humaniter Licinius, quod ad me miſſo Senatu ueſperi uenit. ad Qu. fr. lib. 2. 5. 1. Sin aliter acciderit, humaniter feremus. Att. 1. 6. & 4. 45. Propter moleſtiſſimas occupationes meas: quibus ſi me relaxaro, &c. docebo profecto quid ſit humaniter uiuere. Mario. lib. 7. 5. 3.

Humanitus.

Siquid mihi humaoitus accidiſſet, multa aotem impendere uidebantur, præter naturam, præterque fatum. 1. phil. 7.

Humatio, Humatus, *Vide Humus.*

Humidus.

Humida aurora. in Arat. Natura animantis uel terrena, uel ignea, uel animalis. uel humida. de. Nat. d. 66. Terrena & humida ſuopte nutu in terram feruntur. Tuſc. 150. Ignem ex lignis uiridibus atque humidis, in loco anguſto fieri iuſſit. 3. Ver. 30.

Humerus.

Segetes pendebaot ab humero. in Verr. 217. Quid de bobus loquar? quorum ipſa terga declarāt non eſſe ſe ad onus accipiēdum figurata, &c. tum uires humerorum & latitudines ad aratra extrahenda, &c. 2. de Nat. d. 237. Nam ſcutum, galeam, gladium in onere noſtri milites non plus numerant, quam humeros,

ros,

ſor,lacertos,manus.Tuſc.q.182. Quod is C.Sulpicii Galli propinqui ſui Q. Pupillum filium ipſe pene in humeros ſuos extuliſſet.1.de Or.116. Vix hæc innixa in noſtris humeris cohærebũt de Ar.158.Humeris ſuis aliquem in cælum ferre. 11.Phil.308. Suis humeris pecunias retulerunt. 6. Att. 14. Italia me exulem humeris ſuis reportauit.Saſl.in Cic. 271.De ſumma Reipub.tanetſiquam vos vniuerſam in hoc iudicio veſtris humeris, veſtris inquam humeris Iudices ſuſtinetis. pro Flac. 72. Olympiæ per ſtadium ingreſſus eſſe Milo dicitur, cum humeris bouem ſuſtineret viuum.de Sen.29. Totam vt petitionem ipſe ſolus etiam in comitiis illis gubernaret:tota vt comitia ſuis, vt dictitabat, humeris ſuſtineret. pro Mil. 18.

Humilis.

Nemo eſt tam humilis,qui n,&c.de Cl.166. Summiſſus & humilis.Or.203.Animus humilis ac demiſſus.pro Font.19.Att.l.2.36.4.& l.7.126.2.4.ſ.25.Humilis & imbecillus animus. de Fin.59.Quis vnquam apparitor tam humilis,tam abiectus?in Ant.176.Humilis & infirmus homo.1.de Inu.8.Anguſta mens & humilis.Poſt red.in Senatu.7. Oratio humilis & abiecta.in Orat.212.Humilis ſane & minime generoſus, vt ita dicam,ortus amicitiæ.de Amic.29.Humilis ac ſupplex precatio.de Inu.47.Humilis ſepultura.14.Phillip.408.Demiſſus atque humilis ſermo.in Or.114.Vir humilis atque demiſſus.2.Verr.11.Att.9.179.1.Humilis & obſcurus vir.1.de Diu. 146.Nihil io me non modo perfidioſum & inſidioſum & fallax in amicitia, ſed ne humile quidem aut ieiunum debes agnoſcere. 3.fam.40.Humile genus cauſæ.1.de Inu.29.Verbum durum & humile.de Or.190.Qui altiore animo ſunt,nihil abiectum, nihil humile cogitant.de Fi.158. Numquam ego cuiquam tam humili,tam ſordido,tam nocenti, tam alieno,tam præciſe negaui. Att. 8. 148.3. Nihil enim apteſ, nihil magnificum ac diuinum ſuſpicere poſſunt, qui ſuas omnes cogitationes abiecerunt in rem tam humilem, tamque contemptam.de Amic.32.Ab humili duci.Tuſc.2.4.Succumbere doloribus, eoſque humili animo imbecilloque ferre miſerum eſt.1.de Fin.75.Fracto animo atque humili ſupplicare alicui. pro Plãc.40.Homo mediocris,& aut nulla,aut humili aliqua arte præditus.pro Arch.17. Pompeius humili atque obſcuro loco natus.7.Verr.142.Humiles homines,& Ampliſſimi viri, contraria. 9. Att.27.Humiles ac ſupplices preces & conſecrationes 1.de Inu.32.Qui parentibus nati ſunt humilibus. de Amic. 109. Indignũ eſt vinci ab inferiore atque humiliore. pro Quint. 64. Quæ & conſcripta ſunt a multis, & ſunt humiliora quam ea,quæ a vobis expectari puto.de Leg.158.Itaque & arbores, & vites,& ea quę ſunt humiliora, neque ſe tollere a terra altius poſſunt, &c. 5.Tuſc.53.Humiliora verba.in Part. 29. Semper ſtatui,non eſſe inſectandos inimicorum amicos, præſertim humiliores. 14. Attic. 25.

Humiliter.

Humiliter & demiſſe ſentire.5.Tuſ.35.

Humo. *Vide Humus.*

Humilitas.

Humilitas & obſecratio.de Inu.62.Aderit paupertas, ignobilitas,humilitas.Tuſc.q.234. Atque etiam aliorum ea humilitas eſt,vt cibum terreſtrẽ roſtris facile cõtingant, quæ ante,&c. de Nat.d.50.Humilitas hominis.pro Clu.40.ideſt,ignobilitas. nęc Rutilius valde vituperabat, & huic humilitati dicebat mortem anteponendam.de Or.104.Nihil, quod humilitatem cuiuſquam grauitas & virtus iudicis conſoletur. pro Quint.3.Quis enim erat qui non videret humilitatem cum dignitate de amplitudine contendere?pro Roſc.Am. 80.Is autem humilitatem deſpicere audet cuiuſquam qui ex eadem ſuſtulerit liberos? 13. Phil.361.habet ardorẽ libido,humilitatẽ metus.3.Tuſ.48.Quorum autem prima ætas propter humilitatem & obſcuritatem in hominum ignoratione verſatur.2.Off.63. Sidera inter ſe altitudine & humilitate diſtantia.5.Tuſc.98.Docet enim ratio mathematicorum quanta humilitate luna feratur, terram pene contingens. 2. de Diuin. 137.

Humor.

Humor allapſus extrinſecus,vt in tectoriis videre eſt, Auſtro ſudorem imitatur.Diu.lib.2.44. Dureſcit humor aquilonibus. de Nat.d.2. 20. aquę ſcilicet. Humor & calor qui eſt infuſus in corpore.2.de Na.d.27.Humor ita mollis eſt,vt facile collidi cõprimique poſſit.de Nat.d.65.Nares habent humorem. de Nat.d.35.Humorem,calorem,viſcerum ſoliditatem,animum ſpirabilem ſumpſimus ab humore, a terra, ab igne,ab aere,quem ſpiritu ducimus.de Nat.d.2.14. Humores qui ex renibus profunduntur.2.de Nat.d.104. Neque dii his eſcis potionibuſque fruuntur, ut nimis acres aut nimis concretos humores colligant. de Nat.d. 37. Humoribus Oceani alitur ſol igneus.de Nat.d.2.29. Aſtra terrenis,mariniſque humoribus longo interuallo extenuatis aluntur.de Nat.d.2.31.

Humus.

Humus ſubacta atque pura.Cat.55. Quos humus iniecta contegeret. 2. de Leg. 89. Humo tegi dicuntur corpora defunctorum. Tuſcul. 1. 29.

Humi, *genitiuus aduerbialis.*

Iacere humi. in Cat. 102. Hoc videtur eſſe altius, quam vt id nos humi ſtrati ſuſpicere poſſimus.de or. 144.

Humo.

Simonides quendam mortuum vidit, eumque humauit. 1. de Diu.52.Magorum mos eſt,non humare corpora, niſi a feris ſint ante laniata.Tuſc. 1. 97. Quos cum humare vellent ſui,nequirent obtritos internoſcere vllo modo,&c.2. de or.192. In terram enim cadentibus corporibus, hiſque humo tectis,ex quo dictum eſt humari, ſub terra cenſebant reliquam vitam agi mortuorum.1.Tuſ.29. ideſt, humo iniecta tegi.Humandi terra mos Athenis iam a Cecrope permanſit,quam cum proximis fecerãt, obductaque terra erat, frugibus obſerebatur, vt ſinus & gremiũ quaſi matris mortuo tribueretur,ſolum autẽ frugibus expiatum viuis redderetur.2.de Leg.58.

Humatus.

Locus in quo quis humatus eſt.de Diu.98. Is fulmine percuſſus, dicitur humatus eſſe Cynoſuris.de Nat.d. 71. Humati quod nunc communiter in omnibus ſepultis dicuntur, id erat propriũ tum in iis,quos humus iniecta contegeret, eumque morem ius pontificale confirmat. 2. de Leg.52.

Humatio.

Humatio ad corpus pertinet, ſiue occiderit animus,ſiue vigeat.Tuſc.1.93.Cuius hoc dicto admoneor,vt aliquid etiam de humatione & ſepultura dicendum exiſtimem. 1. Tuſc.92.

Humifer.

Naribus humiferum duxere ex aere ſuccum. 1. de Diu.26.

Humus, *Vide poſt Humor.*

Hyades.

Eius caput ſtellis cõſperſum eſt frequentibus: Has Græci ſtellas hyadas vocitare ſuerunt, a pluendo: ὕειν enim eſt pluere: noſtri imperite Suculas,quaſi a ſuibus eſſent, non ab imbribus nominatæ.2.de Nat.d.161.

Hybernus.

Refrigeratio ęſtate, & viciſſim aut ſol aut ignis hybernus.de Sen.43.Hyberna legio.4.Att.54.Hyberna nauigatio odioſa eſt Att.248.Hyberna nox.in Arat. Hybernum cubiculum ad Q.fr. 3.17.4.ideſt,aptum ad vſum hyemis.Hyberni mẽſes.Att.5.101.3.Temporibus hybernis ad magnitudinem frigorum præclarũ ſibi hoc remedium comparat.7.Verr. 21.Id maxime fieri hybernis temporibus.de Nat.d.2.19.

Hyberna.

Hyberna maiora de minoribus effici poſſe. 13. Att. 38. Cum hyberna legato præfecto tradidiſſes, euertiſti miſeras ciuitates. in Piſ. 68. In hyberna agri male pacati exercitum deducebam. 5.Att.41.In hyberna exercitum dimiſi. 15. fam. 19. Mittere in hyberna cohortes.de Prouinc.Conſul.5.In hyberna cum equitibus erat iam profectus.12.fam. 31. in ep.Lentuli.In hyberna milites recipere.5.Att.49.In hybernis legiones collocare. Pollio Cic.10.33.8.

Hyberno.

Iam vero quomodo milites hybernẽt, quotidie ſermones proferuntur.pro Pomp.11.Vbi ſis hybernaturus,& qua ſpe,aut conditione,ſcire velim.ep.103.

Hyblenſes.

Iam vero ea Hyblenſium pactionibus intelligetis. 7.Ver.83.

Hydra.

Hic ſeſe infernis e partibus erigit hydra. de Nat.d.48. Hydra tenet ſicau Crateram,coruus adhæret.in Arat.33.Hercules cum pelle & hydra.de Or.113.Y'δραίνλον hortabere ut audias voces potius,quam Platonis.Tuſt. 199.

Hydria.

Hydriæ argenteę ſcyphi complures.4.Ver. 33.Vt quot eſſent renuntiati,tot in hydriam ſortes coniicerentur. 4. Verr.88. 6. Verr.27.In hoc fano loricas,galeaſque æneas,cęlatas opere Corinthio,hydriaſque grandes,&c.poſuerat.6. Ver. 87.Hydrus,oppidum in Apulia.Att.248.& 254.ep.259.

Hyema.

Hyems, incommodum anni tempus. 9. Att. 7. Hyems, certiſſimum ſubſidium eſt nobis, hac infirmitate exercitus, inopia ſociorum. 5. Att. 34. Nunc eſt hyems. ad Q. fr. 309. Summa hyems, tempeſtas perfrigida, imbes maximus. 6. Verr. 77. Nam maritimos curſus præcludebat hyemis magnitudo. pro Planc. 280. Nō illum vis hyemis retardauit, quo minus, &c. in Ant. 221. Hyemi locus eſt. pro Sext. 9. Tempus quod hyemi ſeneſcenti adiunctum eſt. de Natura d. 2. 36. Hanc uim frigorum hyememque, quam nos vix huius vrbis tectis ſuſtinemus, excipere. pro Rab. Poſth. 26. Falſi amici ſereno vitæ tempore præſto ſunt: ſimulatque hyemem fortunæ viderint, deuolant omnes. 4. ad Her. 227. Noſtri milites duriſſimis & frigidiſſimis locis teterrima hyeme bellum ambulando confecerunt. 8. ſam. 43. Hyeme omnia. bella inte gentium conquieſcunt. pro Rabir. Poſthumo, 129. Arabes campos & montes hyeme & æſtate peragrant. 1. de Diu. 154. Refrigeratio in æſtate, & viciſſim in hyeme, aut ſol, aut ignis hybernus. de Sen. 86. Hyeme denſior terra. de Nat. d. 2. 19. Aeſtates & hyemes efficit inflexus ſolis curſus, tum ad Septentrionem, tum ad Meridiem. de Nat. d. 2. 36.

Hyemo.

Hoſtes hyemant in Chirethica. Att. 81. Pompeius maximus atque ornatiſſimus hyemauit in Gallia M. Fonteio imperāte. pro Font. 5. ad Quin. 3. 19. 6. Non ſpero te iſthic libenter hyemare. Att. 80. Vbi pyratæ quotannis hyemare ſolent. in Verr. 224. Facies me certiorem quomodo hyemaris. Att. 89. Cupio ſcire ubi ſis hyematurus. epi. 99. Quoniā ſcribis hyematurum te in Epiro. Att. 252.

Hyemalis.

Hyemalis nauigatio, & minime portuoſa. Toranio, libro 6. au. 1. Nudi hyemalem vim perferunt ſine dolore. 5. Tuſc. 113. Arboreſque vt hyemali tempore, &c. tempeſtiue cædi putant. de Diuin. 115.

Hymellus.

Non ab Hymello, ſed ab area Syra philoſophiam hanc habemus. 2. ad Quint. fr. 24.

Hymettus.

Vel ſe ex hymetto afferre voluiſſe diceret. de Fin. 88.

Hymnis.

Vt illud in ore habeant ex hymnide. de Fin. 69.

Hypallage.

Hypallage rhetoribus eadem quæ grammaticis Metonymia. orat. 50.

Hyperatticus.

Quamquam vereor ne cognomine tuo lapſus, hyperatticus ſis in iudicando, &c. Att. 238.

Hyperbolus.

Hyperboli Athenienſis improbitas. Brut. 119.

Hyperbole.

In hoc genere oratoribus & philoſophis conceſſum eſt ut muta etiam loquantur, vt mortui ab inferis excitentur, aut aliquid quod fieri nullo modo poſſit, augendę rei gratia dicatur, aut minuendæ, quæ hyperbole dicitur, & multa mirabilia alia. in Top. 22. Exemplum hyperboles. Attic. 9. Non dico hyperbolicos. Quint. fr. 316.

Hypodidaſcalus.

Sella tibi erit in ludo, tamquam hypodidaſcalo proxima, eā puluinus ſequetur. epiſt. 138.

Hypomnema.

Multum mihi enim eripitur operæ in exſcribendis hypomnematis. ad Tironem, lib. 16. 30.

Hyponacteus, *Vide Hipponacteus.*

Hypotheca.

Hypothecæ commiſſæ. 13. ſam. 78. Velim cures vt aut de hypothecis decedat, eaſque procuratoribus Cluuii tradat, aut pecuniam ſoluat. ad Thermum, lib. 13. 78.

Hypotheſis.

Definitum eſt quod hypotheſim Græci, nos cauſam poſſumus nominare. in Top. 42. Hypotheſim autem hanc habent, eamque præ ſe ferunt, virum clariſſimum interfectum, totam Rempub. interitu illius perturbatam. Att. 14. 320. 2.

I

I Litera, iota. 3. de Orat. 26. Quare Cotta noſter, cuius tu illa lata Sulpiti nonnumquam imitaris, vt iotam literam tollas, & e pleniſſimum dicas, non mihi oratores antiquos, ſed meſſores videris imitari.

Iacchus.

Iacchus quid aget, & auguſta illa myſteria, ſi quidem ſacra nocturna tollimus. 2. de Legibus, 35. Vt ex marmore Iacchum, aut Paralum pictum, aut ex ære Myronis buculam? 6. Verr. 119.

Iaceo.

Iacet igitur tota concluſio. 2. de Diu. 159. Quod quæris quid hic agatur, tota Capua & omnis hic delectus iacet. 7. Att. 65. Iacet in mœrore meus frater. 10. Att. 10. Cn. autem noſter (o rē miſeram) vt totus iacet. ad Att. 115. Iacet ille nunc proſtratus Quirites, & ſe perculſum atque abiectum eſſe ſentit. in Cat. 16. Quē locum volo tibi eſſe notum, iacet inter Apenninum & Alpes, impeditiſſimus ad iter faciendum. Brutus ad Cic. 11. 13. 5. Cur tam diu iacet hoc nomen in aduerſariis? pro Quint. Roſc. 46. Quomodo tibi tanta pecunia extra ordinem iacet? pro Roſc. Com. 1. Iacet res in controuerſiis. pro Quint. 45. Honos alit artes: omneſque incenduntur ad ſtudia gloriæ: iacētque ea ſemper quæ apud quoſque improbantur. Tuſc. 1. 5. Iacent beneficia. 6. Phil 213. Nunc iacent pretia prędiorum. pro Roſc. Com. 20. Iacent ſuis teſtibus ii, qui Clodium negant eo die Romam, niſi de Cyro auditum eſſet, rediturum fuiſſe. pro Mil. 35. Cū pater Curio mœrens iacebat in lecto. 2. Phil. 62. Cum leges in ciuitate nihil ualebant, cum iudicia iacebant. Off. 121. Multi uiri antiqui his recentibus Mariis commemorandis iacebant. pro Mur. 14 Illi quorum ſæpe ac diu ad pedes iacui ſtratus, obſecrans, &c. pro Quint. 18. 6. ſam. 46. Mater mihi ad pedes miſere iacuit. in Ver. 262. In eodem ſilentio multa alia officia Oratorum iacuerunt. 2. de Or. 35. Quod priora tempora in ruinis Reipub. noſtris iacuerunt. ep. 72. Cum C. Marius ſeptimum annum poſt Præturā iaceret. Off. 66. Abſens nō in obliuione iacuiſſet, ſed in aſſidua commemoratione omnibus omnium flagitiorum fuiſſet. 3. Ver. 72. Et ut ſcias me ita dolere, ut non iaceam. 12. Att. 30. ideſt, ut non langueam otio. Iacere afflictum & exanimatum. Tuſc. 2. 48. Iacere humi non modo ad obſidēdum ſtuprum, uerumetiam ad facinus obeundum. in Cat. 18. Te nunc mea Terentia ſic uexari, ſic iacere in lachrymis & ſordibus, idque, &c. ad Terentiam, lib. 14. 5. Ab hoc igitur quiſquam bellum timet, qui antequam nos id coacti ſuſcepimus, in pace iacere, quā in bello uigere maluit? 10. Phil. 279. Iacere in ſordibus ac luctu. in Piſ. 98. Iacere in tenebris. 3. Vers. 5. Maximas uero uirtutes iacere neceſſe eſt uoluptate dominante. 2. de Fin. 185.

Iacens.

M. Furius ad pedes uniſcuiuſque iacens. Q. fr. 312. Si iacens id nobiſcum ageret, audirem fortaſſe. 12. Phil. 321. Homo afflictus & iacens. de haruſp. reſp. 46. Animum abiectum & iacētem erigere. de Amic. 52. Sed cura, ſi me amas, ut ualeas, ne ego te iacente, bona tua comedam. ad Papirium, l. 9. 48. Cum uerba iacētia ſuſtulimus e medio. de Or. 189.

Iacio.

Iacis adulteria. pro Planc. 24. pro, obiicis. Id quod iacis obſcure. 1. Att 22. pro, quod ſignificas. Deinde id quod proponendum fuit, iacit ad extremum. Part. 234. Sed tamen nonnullos interdū iacit igniculos viriles. 15. Att. 44. Vocibus inſtat, & aſſiduas iacit ore querelas. 1. de Diu. 13. Ab utroque portus cornu moles iacimus. 9. Att. 187 2. In quo templo quātum in me fuit, ieci fundamenta pacis. 1. Phil 2. Quod quidem nec deſtiti facere, nec deſiſtam: & iam in maxima re feci, & fundamenta ieci ſalutis tuæ. Appio, lib. 10. 29. 2. Caſus quidam iecit caput meum in mediam contentionem diſſenſionemque ciuilem. epiſt. 12. Iupiter in medium mare fulmen iecit. 2. de Diu. 33. Iecissem ipſe me potius in profundum, ut ceteros conſeruarem, quam, &c. pro Sext. 37. Cū etiam aduerſarius telum nullum iecerit. pro Quint. 2. Iacere contumeliam in aliquem. pro Sill. 17. Iacere crimen. pro Quint. 5. Iacere facem. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 82. Iacere & immittere iniuriam in aliquem. in Parad. 35. Iacere lapides. pro Mil. 109. Iacere ſaxa. pro Cæc. 296. In quē ſcyphum de manu iacere conatus eſt. 6. Verr. 20. Iacere talos. Diu. 1. 14. & 2. 67. Terrores iacere & denuntiare. Att. 2. 60. Iacere teſſeras. Diu. 2. 67. Iacere uocē uel ſuſpicionē. pro Flac. 5. Niſi forte cui cauſæ fundamēta iaciunt nō uidetis. pro Flac. 147. Vtetur utroque, ſed altero in narrando aliquid uenuſte, altero in iaciendo, mittendoq. ridiculo. in Or. 484.

iacto.

Cum ardētes faces in uicinorum tecta iactas,&c.de har. 252. Hic qui ſe magnifice iactat atque oſtentat,&c.in Ver.209.Att. 28.ad uer.30.Miſeros illud nolunt,niſi ſi forte iactant. de ora. 130. Qui ſe inſperatis pecuniis ſumptuoſius inſolentiuſque ia ctant.in Cat.108.Superioribus inuidetur ſæpe uehementer, & eo magis,ſi intolerantius ſe iactant.2.de ora.115. Legē uſuariam alimentariamque iactauit.8.fam.16.in epi. Cæl. In eoque ſe in eôcinne iactauit,nihil ei noui accidiſſe. Attic. 22.Hæc tu Eruci tot & tanta ſi nactus eſſes in reo,quandiu diceres? quo te modo iactares? tempus hercule te citius, quam oratio deficeret. pro Roſ.Am.54.Iactare ceſtus.Tuſc.2.49.Iactare haſtas leniter. de or.138.Minas iactare, pericula intendere, formidines oppone re.pro Quint.26.Iactare ſe.de Cl.184.id eſt,frequenter mouere & agitare. In quo enim maxime conſueuit iactare ueſtra ſe ora tio.de Fin.1.28.Iactare ſe de re aliqua.6. Verr. 40. Iactare ſe in cauſis Centumuiralibus.de Or.99.In concione ſe iactare. Att. 2.16.9.Cum ipſe in illa ratione iactaret.pro Flac.156. Iactare ſe in ratione populari.pro Sext.99.ſe in re aliqua.2.Att.4. ſe in conſtanter & turbide.Tuſc.4.18 ſe magnificentiſſime.Att.2.36. 4.Seſe, & in alios cæco impetu incurrere.1.de Fin. 69. & oppo nere terrorem alicui.pro Sext.14.Si quando iactor in turba, nō illum accuſo,qui,&c.pro Plan.262.Forenſi labore iactor. Q.fra. 326.Iactatur domi ſuę uir optimus,& homo honeſtiſſimus:pro ſe quiſque manus affert. 3. Verr. 46. Qui in hac tempeſtate po puli iactamur & fluctibus.pro Planc.261. Cum æſtu febrique ia ctantur. in Cat.23.Iactantur enim uoces, quæ perueniunt ad au res meas.in Cat.121.& Att.6.Non iactātur uulgo, ſed inter pau cos ſecreto narrantur.8.fami.3.in ep.Cæl. Iactabatur enim illis temporibus nummus ſic, ut nemo ſcire poſſet quid haberet.3. off.105.id eſt,fluctuabat æſtimatio nummi. Pompeius clamore conuitioque iactatus eſt.ad Lent.lib.1.5.10.Iactabitur grauius. de Vniu.57.Cum naues aduerſa tempeſtate in alto iactarentur. de Inu.74.Iactari fluctibus.in or.57.Att.1.13.10. Exultare im moderateque iactari.Tuſ.183.de Diu. 93.Iactari magna tempe ſtate.Tuſc.5.3.Ne putemus patronum tuum in hoc crimine cer uiculam iactaturum,& populo ſe ad coronam daturum. in Ver. 258. Curionem iactaturum ſe dupliciter.8.fam.31.in ep.Cæl.

iactus.

Quę eſt unquam iacta non ſuſpicio, quę tamen ſolet eſſe fal ſa, ſed iracundiæ uox aut doloris? pro Flac. 5. Iactum præclare fundamentum quæſtionis.de Nat.d.1.32. Sed attendite animos ad ea quæ conſequuntur: hunc quaſi gradum quendam atque aditum ad cætera iactum intelligetis.2.de L.Agr.47. Iactam & immiſſam a te in me nefariam iniuriam ſemper duxi.Parad.35. Sed paulo ante iacta ſunt fundamenta.Acad.q.edit.1.lib.1.361 Tenebam memoria nobis Conſulibus ea fundamenta iacta ex Cal.Ian.confirmandi Senatus.Lent.lib.1.9.40.

iactus.

Iactus fulminum.3.in Cat.63.2.de Diu. 31. Quid eſt tam in certum,quam talorum iactus?tamen nemo eſt quin ſæpe iactās, Venereum iaciat aliquando, nonnunquam etiam iterum ac ter tium.2.de Diu.94.& 127.3.de Fin.83.

iactatus.

Multis uexatus contumeliis, plurimis iactatus iniuriis. pro Quint. 18. Declaratur utrum hoc declamatorio ſit opere iacta tus.de or.91.Equitas multis iniuriis iactata atque agitata. pro Quint.5. Res peruulgata atque in manibus iactata & excuſſa. pro Mur.190.

iactatio.

Iactatio,eſt uoluptas geſtiens, & ſe efferens inſolentius. Tuſ. q.lib.4.16.Atque hic eſt primus aditus ad popularem iactationē de haruſp.39. Inſolentiam & iactationem hominum fere. Attic. 10.121.6. Eloquentia forenſis iactationem habuit in populo. or.198.Si ea illa iactatione curſuque populari bene geſta Rep. referunt aſpectum in curiam.de Prouin.77. Actio modica iacta tione corporis.in ora. Quo tandem animo me eſſe oportet,pro pe iam ex magna iactatione terram uidentem,in hunc cui uideo maximas Reip. tempeſtates eſſe obeundas?pro Mur.3. Optimis hercle temporibus tum,cū homines ſe non iactatione populari, ſed dignitate atq. innocētia tuebātur.pro Cl.76.Iactatione cer borum & denuntiatione periculi terrere aliquem.11.fam.32. Ia ctationes animorum incitatæ, & impetu inconſiderato elatæ Tuſcul.5.12.

iactura.

Quæ iactura,qui ſumptus.pro Flac.148.Si qua etiam iactura facienda ſit in repræſentando.Att.196.Fuit tamen retinendi or dinis cauſa facienda iactura.Att.13.Non ſolum huius dignita tis iactura facienda eſt,ſed,&c.pro Planc.260. In unius mulier culæ animula iactura facta eſt.4.fam.18.in ep.Seru.Sulpitii. Cū tanta ſit nobis iactura facta iuris.Att.251.Iactura immanis.Off. 2.82.Ad iacturam reliqua ſtruentur.3.ad Q.fr.33.Concedā hoc ipſum,ſi uis,etſi magnam iacturam cauſæ fecero.de Diu.115.Ia cturam criminum facere.3.Verr.22. Equi pretinſi iacturam face re.off.70.Iacturam rei familiaris facere.2.de Fin.66.Quos dicis iacturam ſuarum tribuum feciſſe.pro Plan.270.Tu illā iacturam æquo feres animo.Att.208. Prouincia ſumptibus & iacturis ex hauſta.Att.84.

iaculum.

Si Annibal ad portas ueniſſet,murumque iaculo traieciſſet, de Fin.111.Solem præ iaculorum multitudine & ſagittarū um bra non uidebitis.Tuſc.170.

iaculor.

Quo in bello magnam conſequebare laudem equitando, ia culando,omnia tolerando. off. 42. Quis eſt enim qui totum diē iaculans,non aliquando colliniet?2.de Diu.94.

iam.

Iam a prima adoleſcentia delectarunt. Lent.lib.1.9. 94. Iam a principio Romani nominis.pro Cor.61.Iam a principio uidē dum eſt,&c.Or.216.Iam ab illo fonte & capite Socrate.de orat. 88.Omnia quæ per hoc biennium agitata ſunt, iam ab eo tem pore,quo L.Catilina conſilium iniuit,&c.in hoc tempus erum punt.pro Mur.143.Iam ab illo tempore cum tu Cumanum mihi obuiam veniſti.Cæl.lib.2. 15. 9. Comitiis iam abhinc triginta diebus habitis.4.Verr.90.Nuper quidem cum te iam aduentare arbitraremur,repēte abs te in menſem quintilem reiecti ſumus. Att.2.Dierū iā amplius L.interuallo nihil a te literarum. Q.fr. 323.Iam antea petiui abs te.Att.16.342.1.off.38.Veſtrum iam conſilium eſt,non ſolum meum,quid ſit nobis faciendum.Teren tię,lib.14.14.1.De me autem (ut iam cum utroque loquar) ſic habetote.de Amic.9.Domum Rabirianam Neapoli, quam tu iā dimenſam & exędificatam animo habebas, M. Fonteius emit H S. ccccxc111. Att.4.Iam id porro utrum libentes,an inuiti da bant? 5.Verr.98. Sed quid Tulliola mea fiet?iam id uos uidete: mihi deeſt conſilium. Terentiæ,lib.14.4.7.Iam in illo, tempore, cum,&c.in Ver.79.Iam illud cuius eſt non dico audaciæ,ſed ſtul titiæ?clivi Capitolini mentionem facere?in Ant.164. Iam illud uidero; ſed primum illud tenebo.pro Fla.44.Iam iura legitima ex legibus cognoſcere oportebit.de Inu.70.Iam ortum ipſi agrā colæ ſuccidiam alteram appellant.de Sen.53. Iam quid ego cō memorem,&c.de Diu.85.Iam quid id ad Prætorem. uter poſſeſ ſor ſit?3.Verr.81.

iamdiu.

Cur iſto modo oracula Delphis non eduntur?non modo no ſtra ætate,ſed iamdiu,&c.de Diu.132. Nam iamdiu propter hye mis magnitudinem nihil noui ad nos adferebatur.Cælio,lib.2. 13.3. Ebutius iſte,qui iamdiu Cæſēniæ uiduitate alebatur.pro Cæc.287.Carthagini male iamdiu cogitanti.de Sen.17.Quorū ego iam ?te iamdiu manus contineo.in Cat.101. Soluere pecu niam alicui iamdiu debitam.pro Fl.157.Per eos ipſos deos, de quorum religione iamdiu dicimus.in Verr.224.Nam cum iam diu diligerem. M. Anneum, tum uero poſteaquam mecum fuit, neminem pluris facio.ep.224.Iamdiu expectans Varro.1.Acad. 5.Vt te quem iamdiu plurimi facio, tanto interuallo viderem. ad Caſſium,lib.15.14.3. Idem iamdiu non facit. 1. de Diu. 66. Conuentus, qui initio celebrabantur, iamdiu fieri deſierunt. Attic.19. Iamdiu flagitat. 5.Verr.14.Res iamdiu geſtæ, & a me moria noſtra remotæ.de Inu.51.Iamdiu ignoro quid agas.epiſ. 99.Nā iamdiu nihil noui ad nos afferebatur.epi.25. Poſtulatur a te iamdiu hiſtoria. de Leg. 156. Quærenti mihi iamdiu quid ad te potiſſimum ſcriberem,&c.Figulo,li.4.13.1.Sentis enim cre do me iamdiu quod τέλος Græcus dicat,id dicere extremū, &c. de Fin.95.Iamdiu hæc tractantur a Gręcis.1.Acad.36.

iamdudum.

Iamdudum aliquē expectare.2.de or.16. Ἐμπεριπατήσομαί σοι iamdudum,& facerē diutius,niſi me lucerna deſereret. 7. Attic. 30.Iamdudum te illud hortor.in Cat.9. Ea quam iamdudū tra ctabamus,ſtabilitas.de Amic.Iamdudū uereor ne,&c.6.Ver. 97. Vides ſudare,me iamdudū laborantem quomodo ea tuear, quæ mihi tuenda ſunt,& te non offendam.Pulchro,lib.3.12.8.

iam iam.

Iam iam intelligo Craſſe quid dicas.3.de or.51. Iam iam Do labella neque tui,neque tuorum liberorum miſeret.Att.

Iam iamque.

Illum ruere nuntiant iam iamque adeſſe. Att.7.138.2. Eadem quotidie, quæ iam iamque contrita ſunt, Att.195. Vt iam iamq. poſſint emergere. 3.de Fin. 74. Vos expectani, Brutum quidem iam iamque. ad Caſſium, lib. 11.17. Tibi iam iamque faciendum eſt. ad Brut.14.3. Mihi dubium non erat, quin ille iam iamque foret in Apulia. Att.7. 139. 3. Cogitandum eſt iam iamque eſſe moriendum. Tuſc.151. Iam iamque uideo bellum. 16. Att. 26. Te iam iamque uiſurum me putarem quotidie. 12. Att.8.

Iam inde.

Iam inde a Conſulatu meo teſtis. 14. Phil. 395. Iam inde a patre atque maioribus, &c. pro Flac.42. O iura præclara, atque diuinitus iam inde a principio Romani nominis a maioribus noſtris comparata. pro Corn. Balbo, 53. de Prouinc. Conſul. 17. Patronus alicuius iam inde a patre atque maioribus. pro Flac.157. Iā inde ab adoleſcentia. de or. 101. Eſt enim illorum exercitatio elegans iam inde ab Ariſtotele conſtituta. in or.70. Iam inde ab ortu. de Nat. d.50. Ac tibi iam inde præſcribo, ne tuas ſordes cū clariſſimorum uirorum ſplendore permiſceas. in Vatinium, 10. Cuius cum patre magna mihi fuit amicitia iam inde a Quæſtura mea Siciliensi. ad Acilium, lib.13.39.1.

Iam nunc.

Hermæ tui Pentelici cum capitibus æneis, de quibus ad me ſcripſiſti, iam nunc admodum me delectant. ad At.1.5.2. Iam nūc mente & cogitatione proſpicio, quæ tum ſtudia hominum, qui concurſus futuri ſint. 1. Verr. 22. Quæ cum cogito, iam nunc timeo. 1. Verr. 23. Iam nunc, pro, iam tunc. in Verr. 61.

Iam olim.

Iam olim principio illud ſtatueram.

Iampridem.

Nihil iam ſub pridem admiratus magis. ep. 44. Cupio equidem, & iampridem cupio Alexandriam uiſere. Att. 25. Nam in me quidem iampridem effectum eſt, quod futurum fuit. or. 206. Iampridem ſcito eſſe, cum putem, &c. 12. Att. 27. Quod ſi timor veſtræ crudelitatis non eſſet, eiecti iampridem hinc eſſemus. Cælius ad Ciceronem, lib. 8. 17. 3. 4. Verr. 19. in Catil. 1. 1. Acad. 21. Iampridem inſtitui, &c. Acad. 39. De fundo Fruſinati redimendo iampridem intellexiſti voluntatem meam Att. 11. 221. 4. Alter iampridem princeps iuuentutis, celeriter, ut ſpero, ciuitatis. ep. 43. Iampridem non ita de tempore remoto. in Verr. 69.

Iam tandem.

Redditæ mihi iam tandem ſunt a Cæſare literæ. Terentiæ, l. 14. 23. 1. pro L. Age. 100.

Iam tum.

Quæ iam tum, cum aderas, offendere eius animum intelligebam. Att. 6. Qui omnes in iudiciis publicis iam tū florente Rep. floruerunt. pro Clu. 86. Ita ſe iam tum geſſiſſe pro eius iis temporibus quæ tu criminaris. pro A. Licinio, iam tum cum bello fugitiuorum tota Italia arderet. 7. Verr. 6.

Iam vero.

Probabilia orator, iam uero etiam probatus. de Cl. Or. Iam uero ipſa terra ita mihi parua uiſa eſt, ut me imperii noſtri, quo quaſi punctum eius attingimus, pœniteret. in Somn. Scip. 13. Iam vero narrationem quod iubene veriſimilem eſſe & apertam, & breuem, recte nos admonent. &c. 2. de or. 46. Iam vero origines eius, &c. de Cl. or. 170. Iam vero priuatim plurimi, &c. in Verr. 132. Iam vero venæ & arteriæ micare non deſinunt, &c. de Natura d. 2. 18. Iam vero virtus Cn. Pompeii, &c. pro Pomp. 9.

Iam vſque.

Vetus opinio eſt iam vſque ab heroicis ducta temporibus, &c. 1. de Diu. 1.

Iambus.

Iambus Archilochi. 16. Att. 18. Hypponactis iambus. de Nat. d. 78. Iambus pes, duplex or. 109. Iambus pes nimis e vulgari ſermone. or. 111. Iambus pes in uerſum maxime cadit. or. 112. Iambus in oratione uitioſus, ſi extremus ponatur. or. 113. Nam cum ſint numeri plures, iambum & Trochæum frequentem ſegregat ab oratore Ariſtoteles. 3. de or. 100.

Iambicus.

Iambicus uerſus orationi ſimillimus. or. 112.

Iamblichus.

Iamblichus Arabum Philarchus. 15. fam. 2.

Ianua.

Ianua clauſa ſubito ſe aperuit. de Diu. 152. Ianua animi, uultus & frons eſt. de Petit. Conſul. 29. Q. Mutii ianua & veſtibulū quod quotidie frequentia hominum celebratur. 1. de or. 99. Seruis ſuis Rubrius ut ianuam clauderent, & ipſi ad fores aſſiſterēt, imperat. 3. Verr. 46. Eam vrbem ſibi Mithridates Aſiæ ianuam fore putauiſſet: qua effracta & reuulſa, tota pateret prouincia. pro Mur. 31. A ianua quære aliquem. 2. de or. 153. Itaque quam quam qua noluī ianua ſim ingreſſus in cauſam, ſperare videor, tantum abfuturam eſſe orationem meam, &c. pro Planc. 6. Ab hoc aditu, ianuaque patefacta peruenire ad ea quæ cupimus. 1. de or. 102. Ianuæ nominantur fores in liminibus profanarum ædiū. 2. de Nat. d. 50.

Ianitor.

Ianitor carceris aderat. 7. Ver. 91. Hunc veſtri ianitores, hunc cubicularii diligunt. 5. Verr. 7. Ianitores ducentos in annos ſingulos conſtituiſ, eoſdem miniſtros & ſatellites poteſtatis. con. Rul. 72. Ianudæ augures. de Diu. 99.

Ibi.

Demaratus fugit Tarquinios Corintho, & ibi ſuas fortunas cōſtituit. Tuſc. 149. Nemoque eſt quin vbiuis, quam ibi ubi eſt, eſſe malit. ep. 78. Ibi enim poſtis eſt, vbi templi aditus eſt. pro Dom. 237. Vt ibi eſſe malis, vbi, &c. quam iſtic. ep. 17. Et armatos ibi fuiſſe. pro Cæc. 19. Qui cum prædonibus antea ibi bellum geſſerat. pro Pompeio, 10. Atque ibi perpotauit uſque ad veſperum. In Ant. 175. Rediit ad milites, ibi illa peſtifera concio Tyburi. in Ant. 250. Ibi tum Cæcinnam poſtulaſſe, &c. pro Cæc. 19. Quid tu ibi tum, quid facis? 5. Verr. 118.

Ibidem.

Deinde ibidem. Aca. 12. Deinde ibidem homo acutus. de Fin. 51. Quod ibidem recte cuſtodiret poterunt, id ibidem cuſtodiant. pro Quint. 15. Quare cum in quamdā tabernam diuertiſſent, ſimul cœnare, & in eodem loco ſomnum capere voluerunt, cænati diſcubuerunt ibidem. 2. de Inu. 131. Mors ibidem eſt. Tuſc. 251. Ibidem eſt repente mortuus. de Nat. d. 1. 8. id eſt, eo loco. Hic ibidem, &c. pro Sext. Roſc. 20. Ibidem illico puer ac ecum epiſtolis. pro Arch. 29. In naui ibidem. 2. de Inu. 236. Vt certo tempore anni, ut ibidem in Sicilia, denique ut lege Hieronica venderent. 5. Verr. 12. Ibidem opperiar. de Inu. 43. Læſit in eo Cæcinnam; ſubleuauit ibidem. pro Cæc. 17.

Ibis.

Crocodilum, aut ibim, & felem non uiolari ab Aegypto. de Nat. d. 1. 57. Ibes Aegyptiæ. de Nat. d. 51. Velut ibes maximam uim ſerpentium conficiunt, cum ſint aues excelſæ, cruribus rigidis, corneo proceroque roſtro. 2. de N. d. 71.

Ibicus.

Maxime vero omnium flagraſſe amore Rheginum ibicum apparet ex ſcriptis. Tuſc. 4. 60.

Iccirco, *Vide Idcirco.*

Ico.

Tu ſcilicet homo religioſus & ſanctus, fœdus, quod meo ſanguine in pactione prouinciarum iceras, frangere noluiſti. in Piſ. 21. L. Martius primipili Centurio cum Gaditanis fœdus iciſſe dicitur. pro Corn. Balbo, 27.

Ictus.

Ictus Summanus cælo. Diuinat. lib. 1. 15. Cum Ptolemæus telo venenato ictus eſſet. de Diu. 136. Id enim fœdus meo ſanguine ictum ſanciri poſſe dicebant. pro Sext. 8. Quamquam grauiter cernimus ictum. Tuſc. quæſt. lib. 2. 44. ex Pacuuio. Vos me primū ictum pro vobis fumantemque uidiſtis. de haruſp. 254.

Ictus.

Ictus enim fit, & vulnerantur arteriæ. ad Her. 29. A beſtiis ictus, morſus, impetus. 2. off. 26. Nec vllum habet ictum, quo pellat animum ſtatus hic non dolendi, de Fin. 2. 19. Sublata erat de foro fides, non ictu aliquo nouæ calamitatis, ſed, &c. de L. Agr. 23. Video enim utrumque cominus ictu cecidiſſe contrario, ſemper L. Brutum & Aruntem. Tuſc. 4. 39. De quibus copioſe *Liuius*, & Plutarchus. Cum ego vna cum Repub. Conſulari ictu concidiſſem. Poſtquam. 15. Phaeton ictu fulminis deflagrauit. 3. Off. 116. Vulnus in latere quod acu punctum uideretur, pro ictu gladiatoris putari. pro Mil. 114. Ictu cominus & coniectione telorū magnas ſæpe copias pulſas eſſe. pro Cæc. 32. Centaurus ictus corpori infixit meo. Tuſc. 173.

Id, *Vide Is.*

Idcirco, *ſiue Iccirco.*

Si autem id actum eſt, & idcirco arma ſunt, vt, &c. Att. Iccircò Indices, quia verā cauſam habebam, breui peroraui. de Inu. 59. Iccirco nemo ſuperiorū attigit, vt iſtu tolleret. in Ver. 101. Ego, qd̄ exiſtimabā diſperſos nos, &c. idcirco ad L. Domitiū literas

miſ

miſi Att. 159. Reperietis idcirco hæc in vno homine pecunioſo tot conſtituta, ut ceteris formidines ſimilium incommodorum atque exempla periculorum proponerentur. 7. Verr. 18.

Idem, Eadem, Idem.

Amicus eſt tamquam alter idem. de Amic. 211. Ipſe ille animus idem meus. poſt red. in Senatu, 30. Caninius idem tuus, & idem noſter. ep. 126. Non idem iudicum comeſſatorumque conſpectus. pro Cælio, 54. Idem ego ille, &c. idem inquam ego. Att. lib. 1. 11. 13. Idem hic Sopater. in Verr. 128. Hic idem, id eſt Serato. de Nat. d. 9. M. Marcellus ille quinquies conſul, idem imperator, idem augur optimus. de Diu. 124. Idem, qui ſemper fueris, iucundus es. in Verr. 243. Verum ea lege quam idem iſte de Macedonia Siriaque tulerat. pro D. ſua, 55. Idem iſte ſapiens. Tuſc. 142. Nemo poteſt, qui non idem prudens ſit, iuſtus eſſe. Off. 40. Iſte omnium turpiſſimus eſt idem, qui ſemper in Republica fuit. Att. 9. 180. 2. Non idem eſt ſeruulus quod familia. pro Cæc. 43. Perpetuus & idem ſpiritus. in or. 59. Vnus enim ſonus eſt totius orationis, & idem ſtylus. de Cl. or. 173. Mercurius is qui ſub terris habetur idem Trophonius. de Nat. d. 70. Vna domus erat, idē victus, iſque communis. de Am. 85. Præclara eſt æquabilitas in omni uita, & idem ſemper vultus, eademque frons, ut de Socrate & de C. Lælio accepimus. off. 18. Vultus ſemper idem, vox, oratio ſtabilis, & non mutata. pro Mil. 119. Vultus Socratis ſemper idem. Tuſc. 197. Si me Pop. Rom. incitatus iracundia aut inuidia, e ciuitate eieciſſet, idemque poſtea mea in Remp. beneficia recordatus, ſe collegiſſet, &c. pro Dom. ſua, 68. Idem mœſtitiam meam reprehendit, idem iocum. in Ant. 68. Vir innocentiſſimus idemque doctiſſimus. 3. de Nat. d. 125. Eadem Aſia, atque idem iſte Mithridates nos docuit, &c. pro D. ſua, 7. Aſia iſta referta, & eadem delicata. pro Mur. 128. Non eadem eſt fortuna & conditio earum rerum, quas geſſi, & illorum qui, &c. in Cat. 70. Splendida & grandis, & eadem in primis faceta & perurbana commē dabat oratio. de Cl. or. 48. Cum adhuc ei propter vim aduerſariorum non ius par, non agendi poteſtas eadem, non magiſtratus æquus reperiri potuerit. pro Quint. 5. Quæſtio eadem in coniecturali conſtitutione, quæ iudicatio. de Inu. 46. Non quod res alia eſſet, imo eadem. pro Cluent. 34. Tua tum eadem uirtus fuit, quæ priuato quondam tuo proauo. de haruſp. 148. Eadem utilitatis quæ honeſtatis eſt regula. Offic. 66. Qui non tum hoc, tum illud (ut in pleriſque) ſed idem ſemper animos hominum eſſe diuinos. de Amic. 12. Nihil eſt idem quod eſt aliud. Acad. 21. Hoc eſt idem quod illud. de Fin. 66. Viſum que genere idem eſt. de Inuen. 51. Cum quæritur idemne ſit, an aliquid interſit? 3. de Orat. 64. Si quæratur idemne ſit pertinacia & perſeuerantia in Partic. 47. Imperii noſtri, terrarumque illarum idem eſſet extremum. de Prouinc. Conſul. 27. Idem Q. Cornelio uidebatur, genus dicendi iuriſconſultorum. 7. fam. 33. Finitimus oratori poeta, multis ornandi generibus ſocius, ac pene in hoc quidem certe prope idem nullis ut terminis circunſcribat aut definiat ius ſuum. de Or. 91. Nunc iſta habet iuris idem quod ceteræ, nihil præcipui. Att. 6. 113. 11. Quid enim ſors eſt? idem propemodum quod micare, &c. 2. de Diu. 187. Quod idem in ceteris artibus nō contingit. 3. de Fin. 39. Quod idem uideo tibi placere. Att. 12. 250. 2. Quod idē Peripatetici non tenent. de Fin. 99. Tam hercule eſt vnum, quam quod idem tu lege una tuliſtis. pro D. ſua. 123. Idem ualet ac ſi pater iudicaret. pro Syl. Quibus hoc præcipiendum uidetur, unum ſcilicet & idem quod ceteris omnibus, ut, &c. 2. in Cat. 39. Quod etiam ſi uerbo differat, re tamen eſt unum, & idem in omnibus cauſis ualet. pro Cæc. 296. Cedo nunc eiuſdem illius inimici mei de me eodem ad uerum populum in campo Martio concionem. pro Sext. 93. Nos einſdem linguæ ſocietate coniuncti ſumus. or. 164. ideſt, nos eaſdem lingua ſumus. Eiuſdē unius aut plurium uerborum. ad Her. 33. Huic eidem Sopatro iidem inimici. 4. Verr. 48. Eidem illi decimo. in Verr. 166. Vt me quē boni conſtantem ſemper, ut ſpero, exiſtimaſſent, eundem oc im probi quidem crudelem dicerent. pro Syl. 14. Eſt mos hominū, ut nolint eundem pluribus rebus excellere. de Cl. ora. 172. Eundem aliquem eſſe qui fuerat. in Verr. 76. Hunc etiam Romulū, quem quidem eundem eſſe Quirinum putant. 2. de Nat. d. 90. Per eundem me. in Verr. 230. Oratorem quidem non facio eundem quem Craſſus. de or. 103. In cauſis perpetuum & eundem ſpiritum ſine ulla commutatione obtinere. or. 206. Te, &c. eundem te, &c. Att. 52. Et te eundem vinctum dedamus. in Verr. 221. Beneficentia quam eandem uel benignitatem, uel liberalitatem appellare licere. 1. off. 32. Eandem ſuam cauſam uidebat eſſe, quam illorum qui innocentes peribant. 1. Verr. 93. Hoc dico, eandem fuiſſe P. Communio cōtrouerſiam cum Staleno, quæ nunc mihi eſt cum Actio. pro Clu. 38. Dianam & Lunam eandē eſſe putant. 2. de Nat. d. 99. At quam Vlyſſes Deli ſe proceram & teneram palmam uidiſſe dicis, hodie monſtrant eandem. 1. de Leg. 3. Libera quam eandem Proſerpinam uocant. in Verr. 215. Nec tuam rationem eandem eſſe duco, quam meam. Att. 159. Tu iure eandem ſororem & uxorem appellare potes. pro D. ſua. 231. Vnum & idem uidetur eſſe atque id quod de me ipſo nominatim tuliſti. pro D. ſua. 41. Vt ſcias me intelligere, primū idē eſſe dico uoluptatem quod ille ἡδονήν. 2. de Fin. 20. Hoc idē ualere dēt, ac ſi pr indicaret. pro Syl. 196. Vt ei cū M. Curio conſeſſore eodem & colluſore, facillime conuenire poſſit. in Ant. 197. Næ ego (inquit) Irratus qui cum Academico & eodem rhetore congredi conatus ſum. 2. de Natu. d. 1. Vno & eodem ſtatu. in or. 6. Quā ego, ſi mihi per Seruium liceat, pari atque in eadem laude ponam. pro Mur. 15. Eadem illa nocte. in Verr. 70. De eodē & altero. Top. 218. Comparatio de eodem & alio. in Top. 45. Vnum quod ſemper eſſet in eodem æque, & idem in omnibus, atque uno modo celeraret. de Vniu. 201. Vno eodem tempore. in Verr. 222. Id eſt, vno & eodem. Iidem abeunt qui uenerant. de Fin. 107. Sed quomodo iidem dicitis non omnia deos perſequi? iidem uultis, &c. 3. de Nat. d. 135. Videmus quoſdam qui iidem ornate & grauiter, iidem verſute ac ſubtiliter dicerent. in or. 11. & 12. Non iidem erunt neceſſitudinum gradus, qui & temporū. off. 12. Iidem illi qui ſolent, &c. epiſt. 177. Duo muſici, qui erant quondam iidem poetæ. 3. de or. 95. Peripatetici noſtri qui quondam iidem erant qui Academici. 3. off 15. Cauſæ ſimillimæ inter ſe, uel potius eædem. de Cl. 195. Eadem poſtulantur a nobis, quæ ab ampliſſimis ciuibus. Attic. 110. Hos enim quaſi eoſdem eſſe vultis. Aca. 34. Hos eoſdem motus, &c. Tuſcu. 191. Eoſdem eſſe oratorios numeros qui ſunt poetici. in or. 110. Itaque uiros fortes eoſdem bonos eſſe uolumus. off. 13. Ad cauſas ſimillimas inter ſe, uel potius eaſdem noui ueniebamus quotidie. de Cl. ora. 180. & 181. Ab hiſce iiſdem permotionibus. de ora. 89. In iiſdem illis locis. 5. Ver. 38. In templis iiſdem, probauit at eiſdem erat uerius: nec tamen eiſdem, Opimius: male ſonabat iiſdem. 2. or. 89. Serui eiſdē moribus ſunt, quibus & dominus. in Ver. 161.

Identidem.

Appellare nomen alicuius identidem. 2. de Inuen. 180. Identidem dicere. 2. de Fin. 119. Idque prouidit natura: ut identidē fieri poſſit, cum maxima celeritate. de Nat. d. 55. Nunc identidem noſmetipſi nobis inſiſtemus. ad Her. 41. Identidem quærere. pro Roſ. Am. 41. In motu identidem reciprocando. de Nat. d. 64. Recitabat ue identidem Pompeii teſtimonium. pro Rab. Poſth. 21. Identidem ſe ipſe reuocans. pro Dom. ſua, 141. Reuoluor identidem in Tuſculanum. Att. 211. Neque eodem identidem reuoluamur. ad Her. 11. Scindens dolore identidem intonſam comam. Tuſc. 104.

Ideo.

Hæc ideo diligentius inducitur præſcriptio, vt aperte, &c. 1. de Inu. 37. Sed ueſtræ ſapientiæ eſt Iudices, non ſi cauſa iuſta uiris fortibus oppugnādi M. Cælium, ideo nobis quoque nos cauſam putare eſſe iuſtā alieno dolori potius, quam ueſtræ fidei conſulendi. pro Cæl. 15. Ideo Claudius Pulcher retulit, ut C. Verres auferre poſſet. 6. Verr. 7. Re quidem ipſa ideo mihi non ſatisfacio, quod, &c. epiſt. 9. Ideo quod, &c. in Ver. 191. Mihi tecum per certatio non eſt ideo quod, &c. de Inu. 44.

Idiota.

Ea contemnis, quæ illi idiotæ, vt tu appellas, præclara duxerunt. in Piſ. 50. Idiotarum diuitiæ. pro Sext. 95. Quumis noſtiū, quos iſte idiotas appellat. in Verr. 200. Sed plane animi ſui cauſa, ludos nobis idiotis relinquet. in Piſ. 52.

Idolum.

Sed ſi in inſulam Britannicam cœpero cogitare eius idolum mihi aduolabis ad pectus. ad Caſſium. li. 15. 16. 5. Atomi, inane, imagines, quæ idola nominantur, quorum incurſione non ſolū uidemus, ſed etiam cogitamus. lib. 1. de Fin. 16.

Idoneus.

Idoneus ad aliquid agendum. de Fin. 139. Non eſſent ad ullā cauſam idonei iudices, ſi, &c. pro Clu. 21. Idoneus ad ſolariū. 4. ad Her. 155. Auctor idoneus Q. Ennius. de Cl. 169. Idoneus locus. 1. de Leg. ideſt aptus, conueniens & quaſi opportunus. Nemone horum idoneus tibi uiſus eſt, ut eum eo dedicationem communicares? pro Domo ſua, 214. Tibi fortaſſe idoneus fuit nemo quem imitarere. 5. Verrinorum, 33.

Pompeius idoneus non eſt qui impetret. pro Pomp. 24. In occaſione commoditas ad faciendum idonea. de Inu. 66. Lex apta & idonea ad iubendum & vetandum. de Leg. 171. Idonea mihi C. Lælii perſona viſa eſt, quæ de amicitia loqueretur. de Amic. 96. Eſt enim ratio menſque ſapientis ad iubendum & deterrendum idonea. 3. de Leg. 15. Res eſt idonea, de qua quæratur. Aca. 5. Hæc res non eſt idonea dignitate tua. ad Her. 17. Idonea tempeſtas. ad Q. fr. 2. 8, 6. Falernum mihi ſemper idoneum uiſum eſt diuerſorio. Leptæ, lib. 6. 19. t. Idoneum tempus, locus opportunus. de Inu. 48. Serui conſcii, tempus idoneum. pro Sext. Roſc. 41. id eſt, accommodum. Cum ſtatim auditoris animum nobis idoneum reddimus ad audiendum. ad Her. 1. Minus idoneum hominem præmio afficere. pro Cor. 56. Et rem idoneam de qua quæratur, & homines dignos quibuſcum diſſeratur, putant. 4. Acad. 36. Res quę ne laude quidem ſatis idonea affici poſſit. Brut. 91. In amicitiis eligendis negligentes eſſe, nec habere quaſi ſigna quædam & notas, quibus eos qui ad amicitiam eſſent idonei, iudicarent. de Amic. 55. Non mihi ſatis idonei ſunt auctores hi, qui a te probantur. 8. Att. 53. Idonei atque integri homines. 1. Verr. 5. Imagines ad monendum idoneę. ad Her. 32. Ad lacertas captandas tempeſtates non ſunt idoneę. Att. 26. Idonea verba. ad Her. 1. Sic fit ut modeſtia hæc, quam ita interpretamur, ut dixi, ſcientia ſit opportunitatis idoneorum ad agendum temporum. 1. Off. 199. Indigniſſimum eſt vos idoneos habitos, per quorum ſententias talis iniuria decernetur. pro Sext. Roſc. 19. Inſtruar etiam conſiliis idoneis ad hoc noſtrum negotium. Att. 5. 93. t. 3. Verr. 58. 5. de Fin. 106. Sæpe idoneis hominibus indigentibus de re familiari impartiendum. 2. de Off. 77. In deligendis idoneis iudicium & diligentiam adhibere. Off. 46. Cum minus idoneis verbis vti conſueſcerem. 1. de or. 75.

Idonee.

Exordium, eſt oratio animum auditoris idonee comparans ad reliquam dictionem. 1. de Inu. 29. H'δονὴ Latine lętitie, eſt geſtientis animi elatio voluptaria. de Fin. 3. 29. H'δονὴν ἢ ἀναγνωσίαν τοῦ καλοῦ parari. 15. fa. 48. in ep. Caſſii.

Idus.

Sed omnia licet concurrant, idus Martiæ conſolantur. Att. 14. 5. Idus Martiæ memorabiles. ad Brut. 34. Iduum Martiarum ſtulta eſt iam conſolatio. 15. ad Att. 9. illo die fuit interfectus Cæſar. Idibus Martiis ſeruitutem a ſuis ciuibus repulit Brutus. ad Brut. 32. Modo numeret idibus. 14. Att. 44. Nam hęc idibus mane ſcripſi. ep. 2.

Iecur.

Cerebrum, cor, pulmones, iecur. de Nat. d. 31. Iecur horridum & exile. Diu. 2. 13. Iecur nitidum atque plenum. Diu. lib. 2. 25. Caput iecoris. de Diu. 15. Quædam a medio inteſtino uſque ad portas iecoris (ſic enim appellatæ) ductæ viæ. 2. de N. d. 103. Tū iecore opimo farta & ſatiata affatim. Tuſ. 180. Singulis iecorum fiſſis non intereſſe deum. 3. de Diu. 10.

Iecuſculum.

Iecuſcula muſculorum bruma dicuntur augeri, & puleium aridum floreſcere brumali ipſo die, & inflatas rumpē veſiculas. 2. de Diu. 49.

Ieiunus.

Amicus ieiunus. Appio, lib. 3. 10. 24. Ieiunus animus atq. inanis maleuolentia. 2. fa. 38. Ieiunus homo. 10. fa. 42. in ep. Planc. Ieiunus dixit. 12. Att. 26. Ieiunus ita fuiſſem, vt ne aquam quidē guſtarem. 7. fa. 46. Frigida & ieiuna calumnia. pro Cęc. 45. Ieiuna concertatio verborum. Solinaga cognitio & ieiuna uideatur. Off 32. Miſera & ieiuna plebecula. Att. 13. Humile aut ieiunum. 3. fam. 4. Ieiunum id quod geſſi. 15. fam. 22. id eſt, parui momenti. Quidam nimis ieiuno animo & anguſto. 14. Phil. 396. Ieiunas igitur huius orationis aures ciuitatis accepimus. ora. 106. Theodorus in arte ſubtilior, in orationibus ieiunior. de Claris or. 23. Quod ſiquis erit qui ductus opinione vulgi aut Antoniū ieiuniorem, aut Craſſum fuiſſe pleniorem putet, &c. 3. de or. 10.

Ieiune.

Quæ ſępe cadunt in cauſas, ſed ieiune aguntur. in Orat. 64. 4. Acad. 199. Satura ieiune dicere. Or. 208. Etenim videmus iiſdē de rebus ieiune quoſdam & exiliter diſputauiſſet, ut eum, &c. 1. de Or. 27. Ieiunius dicere aliquid. 3. de Fin. 15.

Ieiunitas.

Ieiunitas, & ſiccitas, & inopia. de Cl. or. 191. Cauenda eſt oratori inopia & ieiunitas. de Cl. or. 182. Ieiunitas bonarum artiū eorum, qui de dicendi ratione ſcripſerunt. 2. de or. 7. Et cum obruerentur copia ſententiarum atque uerborum, ieiunitatem & famem ſe malle, quam ubertatem & copiam dicerent. 2. Tuſ. 2. Alii in eadem ieiunitate concinniores. or. 198. Quod ἡγεμονικὸν vocant, id dico principatum. de N. d. 2. 21.

Igitur.

Ieiunas igitur huius multiplicis & æquabiliter in omnia genera fuſæ orationis aures ciuitatis accepimus. in or. 57. Habes igitur Tubero, quod accuſatori maxime optandum, confitentem reum. pro Ligar. 1. Ordiamur igitur a ſenſibus. Acad. 6. Quid ergo eſſet id? riſum credo. quale igitur viſum? Acad. 19.

Ignarus, *Vide Ignoro.*

Ignauus.

Vt enim ſit in prælio, ut ignauus miles ac timidus ſimulac viderit hoſtem, abiecto ſcuto fugiat. 2. Tuſc. 93. Illa ignaua ratio quæ dicitur, appellatur quidem a Philoſophis ἀργὸς λόγος. de Fat. 146. Iners, ignaua, & ſomniculoſa ſenectus. de Nat. d. 55. de Sen. 84. Ignauum & iners interrogationis genus. de Fat. 42. Pœna ignauis ab imperatoribus conſtituitur. pro Cæc. 93. Indignum eſſe ab homine ignauiſſimo uirum fortiſſimum Aiacem eſſe necatum. 1. de Inu. 105.

Ignauia.

Inertia, ignauia, deſidia, luxuria. ad Her. 2. Propter ſe autem uitanda ſunt non ea modo quæ his contraria ſunt, ut fortitudini ignauia, & iuſtitiæ iniuſtitia. 2. de Inu. 143. Sub. contraria eſt. Nec tua ignauia ēt ineſtiam afferret. 12. ep. 46. Vt cum aliqua cura res ſibi contrarias aſpernetur atque oderit, ut bonitas malitiam, temperantia libidinem, ignauiam fortitudo. de Amic. 43. Recipiat idem neceſſe eſt timiditatem & ignauiam. ep. 27. Ignauiam ſuam tenebrarum ac parietum cuſtodiis tegere. pro Rab. Poſth. 95. Quibus rebus intelligitur nec timiditatem ignauiamque vituperari, nec fortitudinem, patientiamque laudari ſuo nomine. 1. de Fin. 77.

Ignaue.

Sed hoc quidem in dolore maxime eſt prouidendum, nequid abiecte, nequid timide, nequid ignaue, nequid ſeruiliter, muliebriterue faciamus. 2. Tuſc. 94.

Ignauiter.

Rure iam redierim, quæris an ego, cum omnes caleant, ignauiter aliquid faciam? Att. 15. 325. 1.

Ignis.

Ignis principium uniuerſi ſecundum Parmenidem. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 109. Quod aſtrorum ignis & ætheris flamma conſumat. de N. d. 49. Ignis elicitur conflictu lapidum atque tritu. de Nat. d. 2. 19. Ex quo ignis erumpit. ad Qu. fr. 2. Ignis in aquam coniectus, continuo extinguitur & refrigeratur. pro Q. Roſc. 47. Ignis omnibus rebus uitalem impertit calorem. de Nat. d. 38. Ingis & aer omni impulſu facillime pellitur. 3. de N. d. 21. Ignis & aer ſurſum rectis lineis in cæleſtem locum ſubuolant. Tuſc. 1. 33. Ignis artificioſus. de N. d. 2. 41. Et uiciſſim aut ſol, aut ignis hybernus Cat. 43. Nullus ignis ſine paſtu aliquo permanere poteſt. de N. d. 2. 29. Cum ignis oculorum cum eo igne, qui eſt ob os offuſus, ſe confudit & contulit. de Vniu. 61. Ob ignis periculū, ne homo in urbe ureretur, uetuit lex XII. tabularum. 2. de Leg. 53. Nulla materia niſi admoto igni, ignem concipere poteſt. de or. 125. Ignem foci publici ſempiternum in urbe uirgines Veſtales cuſtodiunto. 2. de Leg. 17. Ignem & terram iungebat Deus, mundum efficere moliens. de Vniu. 15. omnem uim eſſe ignem, de Nat. d. 66. Cædere ianuam ſaxis, inſtare ferro, ligna & ſarmēta circundare, ignem ſubiicere cœperunt. 3. Ver. 48. Et quāquam tum propter multorum delicta, &c. tamen cum odium nō reſtinxeretis, huic ordini ignem nouum ſubiici non ſiuiſtis, pro Rab. Poſth. 9. Pati ab igne, ignem capere. off. 11. De Heraclito, & de calore, & de igne, qui permanere non poteſt, niſi alatur, & omnem ignē paſtu indigere. de N. d. 66. Ethereo flāmatus Iuppiter igni. de or. 125. Ab igni formari terram ſenſit Parmenides. Aca. q. ed. 1. lib. 2. 109. Igni vacuum videri nihil poteſt. de Vniu. 15. Cælū, ignes, terræ, maria, naturæ omnes parent diuino numini. de N. d. 1. 17. Ex illis ſempiternis ignibus, quæ ſidera & ſtellas uocatis. Som. Scip. 21. Subditia ignibus efferueſcunt aquæ. de Nat. d. 2. 20.

Igniculus.

Igniculus matutinus. 13. Attic. 1. Quo tolerabilius feramus igniculum deſiderii tui, crebris nos literis appellato ad Treb. l. 15. 50. Tanta eſt corruptela malæ conſuetudinis, ut ab ea tamquam igniculi extinguantur a natura dati. 1. de Leg. 25. Quorū ſimilia ſunt prima in animis quaſi virtutum igniculi & ſemina. 5. de Fin. 15. Nunc paruulos nobis dedit igniculos, quos celeriter malis moribus opinionibuſque deprauatis ſic reſtinguimus, vt nuſquam naturæ lumen appareat. 3. Tuſc. 3. Reliqua pars epi-

ſtolæ illa namque in vtramque ſed tamen nonnullos interdum iacit igniculos viriles. Att. 15. 44. id eſt, inuitamenta quędam, vel incentiua virtutis homini innata.

Igneus.

Ardor igneus. ad Her. 34 Ignea natura, ætherea. 2. de Nat. d. 46. Pars ignea. Tuſc. 156. Igneũ fulmen. Top. 226. Genus igneũ, de Nat. d. 30. Nam omne quod eſt calidum & igneum, cietur & agitur motu ſuo. 2. de Nat. d. 34. Calidum illud atque igneum, in omni fuſum eſt natura. de Natu. deo. 2. 21. In animis nihil eſt igneum. Tuſ. 162. Ad igneam vim omnia referebat Heraclitus, 3. de Nat. d. 24. Cor animantis euulſum, ita mobiliter palpitabat, vt imitaretur igneam celeritatē. de Nat. d. 2. 18. Quaſi quodam igneo motu uenę & arteriæ micare non deſinunt, de Nat. d. 2. 18. Igneæ formæ in æthere curſus ordinatos deſiniunt. 2. de Nat. d. 74. Tota ignea & calida eſſe ſidera Cleanthes affirmat, de Nat. d. 2. 2. 8.

Igneſco.

Ex quo euenturum noſtri putant id, de quo Panętium addubitare dicebant, ut ad extremum omnis mundus igneſceret. 2. de Nat. d. 88.

Ignitus.

Inflammatus & ignitus furor. pro D. ſua, 109. Ignifer in Ara.

Ignobilis.

Si quis aſit hoc uno nititur, quod ſit ignobilis, procedit, &c. Part. 233. pro Clu. 40. Non ignobilis dicendi magiſter Demetrius Syrus. de claris or. 174. Inglorius atque ignobilis ſenex. 3. Tuſ. 96. Qui Romæ argentariam non ignobilem fecit. pro Cęc. 8. Quid Cyreneum Theodorum philoſophum non ignobilem, nonne miramur? 1. Tuſ. 164. Non ignobilis ex familia mulier. 7. Ver. 23. Ignobili loco natus. pro Clu. 89.

Ignobilitas.

Aderit enim paupertas, ignobilitas, humilitas, ſolitudo. 5. Tuſc. 43. Ignobilitas per ſe non extimeſcenda. Tuſc. 5. 74. Num igitur ignobilitas, aut humilitas, aut etiam popularis offenſio ſapientem beatum eſſe prohibebit? Tuſ. Ignobilitatis fructus Romæ. pro Clu. 89. Iam quos nemo propter ignobilitatem nominat, ſexcenti ſunt. pro Sex. Roſ. 33. Obiicere ignobilitatem generis alicui. pro Mur. 14. De ignobilitate & nobilitate generis. in Ant. 186.

Ignominia.

Itaque cum omnis ea iudicatio uerſetur tantummodo in nomine, animaduerſio illa, ignominia dicta eſt. 4. de Rep. Ignominia ſanciatur honoris cupiditas, vt noxiæ pœna parſit. 3. de Leg. 40. Labes, ignominiaque mortis. pro Rab. perduel. reo, 20. Ignominia nominis. Tuſ. 5. 77. Ignominia Senatus. de prou. Cōſ. 13. id eſt, a Senatu inuſta. Omnia alicuius uitæ ornamenta per ſummum dedecus & ignominiam diripi. pro Q. 12. Ferre ignominiã & infamiam ſine dolore. Tuſc. x 18. Calamitatem ad quempiam per ſummam iniuriam ignominiamque peruenire. in Verr. 199. Oſtendi graues te ſuſcepturum inimicitias, ſi adoleſcens potēs & nobilis a te ignominia affectus eſſet, & hercle ſine dubio erit ignominia. Thermo, lib. 2. 17. 3. Qui ignominia noſtrum affecerit. pro Sex. Roſ. 66. Cũ ignominia & dedecore perire. 2. de Diui 33. Damnatione, ignominiaque digni. Att. 7. 123. 8. Notare aliquem ignominia. 7. Phil. 231. Dedecore macula, turpiſſimaque ignominia notetur. pro Quint. 66. Imponere iniuriam alicui ſine ignominia. pro Quint, 64. Ignominiis omnibus appetitus. pro Quint. 65.

Ignominioſus.

Dominatio ignominioſa. in Ant. 190.

Ignoro.

Non enim ignoro, &c. de Nat. d. 75. At uero tu ſolus ignoraſti tu, &c. pro Mil. 107. Quod quidē tu minime omniũ ignoras. orat. 219. Si ita putes, & cauſam & me vehementer ignoras. pro Rab. 127. & Aca. 2. & ad Her. 16. Scrupulus, quem non ignoras. Att. 75. Domitius ignorat de filio. Att. 132. Quid ergo? iſtam voluptatē Epicurus ignorat? de Fin. 65. Maiore enim ſtudio Lucullus, cum omni literarum generi, tum philoſophiæ deditus fuit, quam qui illum ignorabant, arbitrabantur. 4. Acad. q. 8. Ipſa uero ſapientia ſi ſe ignorabit, ſapiētia ſit necne, quomodo primum obtinebit nomen ſapientiæ? 4. Acad. 48 Rhetor ille Ariſtotelica ſe ignorare reſpondit. de Amic. 106. Top. 221. Octauii eloquentia, quę fuerat ante conſulatum ignorata. de Cl. 180.

Ignorans.

Hæc igitur & horum ſimilia iura ignorantem uagari celſum & erectum, &c. flagitioſum in primis putandum eſt, 1. de or. 91. Noua fabula cum ignorante rege vter eorum eſſet Oreſtes. de Amic. 24. Iuuat enim magnifice loqui, & certe decet aduerſus ignorantes quid pro quoque timendum, aut a quoque petendũ ſit. Brutus Cic. 16. 3.

Ignoratio.

Obſcuritas & ignoratio cauſarum. Acad. 44. Cauſarum ignoratio in re noua mirationem facit, eadem ignoratio, ſi in rebus uſitatis ſit, non miramur. de Diu. 2. 38. Nam cuius ſcientiam de omnibus cōſtat fuiſſe, eius ignoratio de aliquo purgatio debet uideri. pro Syl. 29. Ignoratio ſuarum copiarum. Att. 115. Ignoratio futurorum malorum utilior eſt, quam ſcientia. Diu. 2. 18. Ignoratio iuris. 3. de Leg. 41. Ignoratio ſedis, in qua manēt animi, finxit inferos. Tuſ. 1. 29 Ignoratio ſui pro Clu. 88. Mittam illa fugam ab urbe turpiſſimam, timidas in oppidis conciones, ignorationem non ſolum aduerſarii, ſed etiam copiarum ſuarũ. Att. 7. 139. 2. Vt in fabulis qui aliquandiu propter ignorationē ſtirpis & generis, in famulatu fuerint, &c. de Amic. 61. Peripateticorũ conſuetudo diſſerendi non ſatis acuta propter ignorationē dialecticæ. de Fin. 99. Quotus enim quiſque reperitur, qui impunitate & ignoratione omnium propoſita, abſtinere poſſit iniuria? 3. off. 95. Decori ignoratione in oratione ſæpiſſime peccatur. or. 203. In ignoratione hominum uerſari propter humilitatem & obſcuritatem. off. 1. 63. In maximarum rerum ignoratione uerſari. de N. d. 1. 3. Ignoratione rerum bonarum & malarum maxime hominum uita uexatur. de Fin. 1. 34. Non negligentia mea, ſed ignoratione rerum omnium. ad Cęlium, lib. 2. 8. 1. id eſt, quia res omnes a me ignorantur. Ignoratione ueritatis, uulgi opiniones in maxima inconſtantia uerſantur. de Nat. d. 1. 31.

Ignorantia.

Habebat enim Rhetor iſte adoleſcentes quoſdam locupletes, &c. ubi nihil poſſent diſcere niſi ignorantiam literarũ. pro Flac. 37. Res frumētaria ad Mar. Scaurum per ignorantiã trāslata. pro Sext. 11. Qui aliquandiu propter ignorantiam ſtirpis in famulatu fuerunt. de Am. 61.

Ignorabilis.

Quod leuius, facilius, non ignorabile, non fortuitum, non neceſſarium fuerit. 2. de Inu. 195.

Ignarus.

Ignarus atque inſolens. 1. de or. 103. Ignarus ſum quid agatur. Poſtquam. 208. Non ſum ignarus, quibus ea rebus conſequaris. Tuſc. 175. Ea requiruntur a me, quorum ſum ignarus. de or. 202. Homo ignarus faciundæ orationis. de or. 90. Attamen ignarus ille qui conſules eſſent, æſtuans ſe e curia repente proripuit. de haruſp. reſp. 203. Ignarus quemadmodum rebus ſecundis uti conueniat. Tuſ. 3. 28. Ignarus quid uirtus valeret. pro Sextio, 51. Ignarus fortunarum ſuarum. pro Quin. 44. Ignarus inſtituti. ad Gallum, lib. 7. 24. 4. Ignarus officii ciuilis. 3. de Fin. 98. Ignarus philoſophiæ. 1. Acad. q. 67. Numquam tam diu ignarus rerũ mearum fui. Att. 73. Ignarus uirtutis. 14. Phil. 393. Ignarus vitę. 2. Phil. 34. Oratorem ne phyſicorum quidem eſſe ignarum uolo. or. 207. Vt plerique dicunt phyſicę rationis ignari. de Nat. d. 37. Hi denique illud, ignari totius negotii ac religionis, mercede accepta ſuſtulerunt. 6. Verr. 68. Pueri ſæpe indicarunt aliquid, ad quod pertineret, ignari. in Top. 40. Nos quemadmodum inſtructos, & quibus præſidiis munitos ad tanti belli opinionem miſeritis, non eſtis ignari. ad Senatum, l. 15. 1. 21.

Ignoſco.

Nam & præteritis ignoſcis, & concedis futura. ad Cęſarem Iuniorem, Ignoſces iracundiæ noſtrę. 12. fam. 40. in epiſt. Trebonii. Ignoſce mihi hoc. 4. Att. 31. Ignoſce mihi, quod, &c. At. 264. Et mihi quęſo ignoſcite, &c. con. Rul. 75. & epiſt. 55. velim mihi ignoſcas, quod ad te ſcribo tam multa toties. Att. 109. Sed hoc ignoſcant dii immortales uelim, &c. In Ant. 155. Quam Deam ille idcirco bonam ducit, quod in tanto ſibi ſcelere ignouerit. de har. reſp. 252. Sceleris pœnã prętermittere. id enim eſt quod vocatur ignoſcere. ad Brut. 39. Fatetur aliquis ſe peccaſſe, & eius delicti veniam petit, nefarium eſt facinus ignoſcere. pro Mur. 57. Si facile inueneris quid dicas, noli ignoſcere hæſitationi meæ. ep. 44. Quod nulla barbaries poſſet ignoſcere. in Ant. 59. Petiiſſe ut ſibi, quod hæ res abeſſent, ignoſceretur: itaque omnes liberatos diſceſſiſſe, & eſſe ignotum omnibus. 6. Verr. 124. & 7. 108. 8. Phil. 250. ad Brut. 25. 14. Ignoturum alteri, quod patrē, alteri, quod tutorem ſecutus eſſet. in Catone, Ignoſcendi non modo, ſed etiam cognoſcendi conſuetudo de Rep. Syllanis temporibus ſublata. pro Roſc. Am. 2. Ad eius facti deprecationem ignoſcendi petenda uenia eſt. Part. 241. Cui maximorum ſcelerum uenia nulla ad ignoſcendum dari poteſt. in Part. 101.

Ignotus.

Ille tibi non ignotus curſus animi mei. Att.75. Ignotus homo,&c.de Cl.187.Ignotus in vulgus.9.Att. 11. Ius applicationis obſcurum ſane & ignotum pateſactum eſt. 1. de Or.86. Illi quibus ignotum non eſt,&c.Att.179. Si tali de cauſa aliis quoque ignotum ſic.ad Her.11. Quibus in ſimili excuſatione nõ ſic ignotum.de Inu.74.75.Ignotorum deorum turbam magnam cõgregat Chryſippus.de Nat.d.1.29. Res tanta & ignotis & Barbaris credita.in Cat.116.Ignotis nota faciebant.5.fa.33.Ignotiſſimus Phryx. pro Flac. 154.

Ilia.

Cum mihi reſponderis, &c. ita dolenter, vt aliquando iſta ilia,quæ ſunt inflata,rumpantur. in Vat.31.

Ilias.

Nam niſi Ilias extitiſſet illa, Idem tumulus qui corpus Achillis contexerat,nomen etiam obruiſſet. pro Arch. 109.Non multo inquam ſecus poſſum vaticinari; tanta malorum impendet Ἰλιάς. 8. Attic. 28.

Illico, *Vide Illico.*

Ilium.

Achiui ita profecti ſunt ab Ilio,vt,&c.de Diu. 85.

Illabor.

In ſtomachum primo illabuntur ea quæ accepta ſunt ore. de Nat.d.lib.2.202.Nam ſi ea ſola voluptas eſſet,quæ quaſi titillaret ſenſus, vt ita dicam;& ad eos cum ſuauitate afflueret & illaberetur,&c.1.de Fin. 61. Longe prouidens quam ſenſim perniciei illapſa ciuium animus, malis ſtudiis, maliſque doctrinis repente totas ciuitates euerteret. 2.de Leg.63.

Illac.

Veruntamen hac video cum homine audaciſſimo paratiſſimoque negotium eſſe;omnes damnatos, omnes ignominia affectos,omnes damnatione,ignominiaque dignos illac facere.Att. 7.16.ideſt,ex illa parte Cæſaris.

Illachrymo, *ſiue Illachrymor.*

Perge,aude nate,illachryma patris peſtibus.Tuſc.179.Quid dicam de Socrate? cuius morti illachrymari ſoleo Platonem legens. 3. de Nat. d. 61.

Illachrymans.

Illachrymanſque dixit, &c.de Sen. 82.

Illaqueo.

Sed ſi etiam nunc illaqueatus iam omnium legum periculis,&c.de haruſp.reſp.5.

Ille,illa,illud.

Quid ille alter? quid petam præſidii? Caius Curtius Mithres eſt ille quidem, vt ſcis, libertus Poſthumi familiariſſimi mei, ſed,&c.ad Sulp.l.13.70.1.pro Cælio, 57.Contraque pater eius ille,qui,&c.off.22.Antipater ille Sidonius, ille quem tu probe Catule meminiſti,ſolitus eſt,&c.3.de Or. 107. Chryſippus ipſe ille diuinationis auctor.de Diu.121. Deniq. a philoſophia profectus princeps Xenophon Socraticus ille,&c.de Or.113.Ipſe ille animus idẽ meus.poſt red.in Sena. 30. Ille igitur ipſe homo ſanctiſſimus,&c.pro Fõteio,23.Itaq. cũ primũ audiui ego ille ipſe factus ſũ:ſcis quẽ dico.ep.22. Ego ille ipſe vindex æris alieni Att.2.16.17.Illa ipſa rerũ humanarũ dña fortuna. pro Marc.4. Medea illa ex Ponto quondam profugiſſe dicitur. pro Pomp.8: Nam illud alterum genus quod eſt,temporibus, locis,reis definiunt.Illud tamen breuiter ſignificandum videtur, Pop.Romanum omnia a te expectare.ad Brut.11.5.3.Illud caue dubites.5.fam. 59. Nam ipſum quidem illud etiam ſine cognitione iuris quam ſit bellum,cauere malum,ſcire poſſumus.1.de Or.128. Nõ ad illius commoda,quem diligimus,referemus, &c.de Nat.d.2. 86.Mneſarchus auditor Panætii illius tui.de Or. 88. Et longe Academiæ illi tuum hoc [illegible] ſum antepono. de or.93.Huic illi legato, &c.pro Flac. [illegible] Qui circum eum illum ſunt.Att. 144. Quod noſtrum illum non fugit Catonem. 1. de Inuent. 7. Habebat inimicum C.Marium, ſextum iam illum conſulatum gerentem.pro Sext.11.Quid quæris? dum illum rideo,pene ſum factus ille.ep.22. Teſtis eſt Italia. quã ille ipſe victor L.Syl.&c. pro L.Man.20. Quid enim retineat per te, meminit, non quid amiſerit &c.ea lumen ab illo non recuſauit. pro Deiotaro, M. Catonem illum ſapientem clariſſimum virum, &c.1. Verr. 37. A qua te flecti non magis potuiſſe demonſtrat, quam Herculem Xenophontium illum a voluptate. epiſt. 67. De illo altero ſcio equidem uenire nunc nihil poſſe. In illo ipſo loco comprehenſus es.de Or. 154.Nam adhuc tantum conatus audiuntur, optimi illi quidem,& præclariſſimi:ſed,&c.Caſſio, lib.12.10.5.Philoſophi quidam minime mali illi quidem,ſed, &c. Off.95.& de Diu.121.Quid eſt quod negligenter ſcribimus aduerſaria? &c.1 qua de cauſa? quia hæc ſunt menſtrua. Illæ ſunt æternæ:hæc delentur ſtatim,illæ ſeruantur ſancte.pro Roſc. Com.3. Nihil perfertur ad nos præter rumores de oppreſſo Dolabella,ſatis illos quidem conſtantes,ſed,&c Caſſio,lib.12.9.2. Quod ab tuis familiaribus optimis illis quidem viris,ſed,&c.ad Brut. 283.Qui cum illis una ipſum illum Carneadẽ diligẽtius audierat. de or.88.

Illiuſmodi.

Illiuſmodi quidquam cogitare.7.Att. 38. Nõ imperitos adoleſcentulos,aut illiuſmodi quadruplatores, &c.in Verr.65.

Illecebra.

Illecebra iuuentutis. 1.in Cat. 30. Voluptas eſt illecebra turpitudinis.de Leg. 162. Quis ignorat maximam illecebram eſſe peccandi, impunitatis ſpem? pro Mil.33.ideſt,inuitamentum,incitamentum, lenocinium, ſtimulum. Erant apud illum illecebræ, &c. pro Cæl. 39. Sine quod inuitabatur illecebris blandis voluptatis. Tuſc.4.6.Stupra vero & adulteria, & omne tale flagitium nullis aliis illecebris excitari,niſi voluptatis. de Sen.36. Suis te illecebris oportet ipſa virtus trahat ad verũ decus. Som. Scip.27.Illecebris voluptatis delinitus.15.f.44.Dedere ſe vitiorum illecebris & lenociniis cupiditatum. pro Sext.121.Irretire adoleſcentulum illecebris corruptelarum.1.in Cat. 9.

Illepidus.

Parentem habere auarum, illepidum, in liberos difficilem. 3. de Nat. d. 102.

Illibatus.

Flos illibatus populi.de Cl.169.quidam legunt delibatus.

Illiberalis.

Quæſtus illiberalis ac ſordidus. off.30. Res ad cognoſcendũ non illiberalis.1.de or. 71. Duplex omnino eſt iocandi genus: unum illiberale,petulans,flagitioſum,obſcœnum. off.11.Nõ te in me illiberalem,ſed me in ſe negligentem putabit. Memmio, lib 13.4.Non enim ab induſtria, ſed illiberali labore deterret.1. de Fin.6.De Chremete Terentiano.

Illiberalitas.

Habenda eſt autem ratio rei familiaris, quam quidem dilabi ſinere,flagitioſum eſt: ſed ita ut illiberalitatis auaritiæque abſit ſuſpicio.2.off.94. Malo Tyronis verecundiam in culpa eſſe,quã illiberalitatem Curii.8.Att.19.

Illiberaliter.

De Xenone coram cognoſcã: quamquam nihil ab eo arbitror neque indiligenter,neque illiberaliter. Att.16.333.3.

Illicio.

Qui non ſai habuit coniugem illexiſſe in ſtuprum. 3.de Nat. d.93.Libido ad id quod videtur bonum, illecta & inflammata rapiatur. 4. Tuſc. 20.

Illicitum.

Incognita cauſa probatum illud erat, multitudinem illicitũ eſt contradicere;nemo denique ut defenderet contrariã partem, laborabat.pro Clu. 102. Poſtea quã mihi literæ a Balbo Cornelio minore miſſæ eſſent,illum exiſtimare Q.ir. illicitũ meæ profectionis fuiſſe,&c.Att.11.2 10.2.

Illico.

Simulatque increpuit ſuſpicio tumultus, artes illico noſtræ conticeſcunt.pro Mur.129. Aſulus illico conualeſcit. pro Clu. 29. Ipſis Ceſialibus, cum in me incurrit Roma veniens Curio meus,ibidem illico puer abs te cum epiſtolis. ad Att.lib.2.2712. 4.Aca.224.Nec ſi omne,&c.ſequitur illico,cauſas, &c.Fat.145. Magna illico fama ſurrexit. epiſt.116. Illicone ad prętorem ire conuenit? pro Quint. 8.

Illido.

Siquidem qui tempeſtiuam medicinam admouens, Non ægraneſcens vulnus,illidat manus.3.Tuſc.130.

Illiſus.

Iam iſta ſerpens & compreſſa atque illiſa moritur. de har.5.

Illigo.

Tũ illa ex patellis & thuribulis quę vellerat, ita ſcite in aureis poculis illigabat,ita apte in ſcyphis aureis includebat,ue,&c. 6.Ver.48. Illigabant ambitus animo diuino in homine influente atque effluente.de Vniu.61.In ſphæram illigauit. Tuſc.1.51. M.Regulus,quem Carthaginenſes reſectis palpebris, illigatum in machina vigilando necauerunt.in Piſ. 88. Illigare ſententiã verbis.3.de Or.96. Pęan commodiſſime in ſolutam orationem illigatur.Or.218.Genus dicendi in quo omnes illigãtur verborum & ſententiarum lepores.in Orat. 51. Reſtat ut his reſpondeam

deam

deam qui ſermonibus eiuſmodi nolint perſonas tam graues illigari. 4. Acad. q. 11.

Illigatus.

Illigatus peſte interimor. 2. Tuſ. 3 2. Ex Sophocle Philoſophi anguſtis & conciſis diſputationibus illigati. de Or. 1 14.

Illinc.

Amorem omnem abiecit illinc, atque in hanc transfudit. 2. Phil. 84. Illinc ſpinterem expecto. Att. Poſt exercitu ſollicitato fugit illinc. de haruſp. 253. Sed cum eadem metuam ab hac parte, ſi illinc beneficium non ſit, &c. Att. 140.

Illitus.

His tribus figuris inſidere quidam uenuſtatis nō fuco illitus, ſed ſanguine diffuſus debet color. 3. de or. 110.

Illiquefactus.

Ad perfundendum animum tamquam illiquefactæ uoluptates. 4. Tuſc. 31.

Illiteratus.

Quem cognouimus virum bonum, & non illiteratum: ſed nihil ad Perſium. 2. de Or. 25. Incidunt in ſermone vario multa, quæ fortaſſis illis nec illiterata nec inſulſa eſſe uideantur. ep. libro 9. 37.

Illuc.

Prompto ore ac vultu huc atq. illuc intuentē, &c. 1. de or. 91.

Illuceo.

Natoſq. eſſe ad congregationem hominum, & ad ſocietatem comitatemque generis humani, eaque in maximis ingeniis maxime illucere. 4. de fin. 7.

Illuceſco.

Dies, qui vt illuxit, &c. Tuſc. q. 173. Qui dies poſt occaſum noſtrum reip. primus illuxit. in Part. 8. Quę non inſequens hora antecedēte calamitoſior populo Romano illuxit? Oct. 329. Erit illud profecto tempus, & illuceſcet aliquando ille dies, cum tu ſalutaribus, &c. pro Mil. 52. Cum autem is dies illuxiſſet, magna ſeditio, &c. de Diu. lib. 1. 47. Cum lætiſſimus ille ciuitati dies illuxiſſet. Att. 283. Cum tertio die ſol illuxiſſet. de N. d. 45. Quis enim iſte dies illuxerit, quæro. Acad. q. 18. Cum populo Romano uox & auctoritas conſulis repente in tantis tenebris illuxerit. con. Rul. 65. Precorque ab iis ut hodiernū diem, & ad huius ſalutem conſeruandam, & ad Remp. conſtituendam illuxiſſe patiantur. pro C. Rab. 3. Quem potes recordari in uita tibi illuxiſſe diem lætiorem? in Ant. 158.

Illudo.

Hic illudit auctoritati ueſtræ. pro Do. ſua, 234. Illuſeras heri inter ſcyphos. epiſt. 105. Cum & illud nimium acumen illuderes, & admirarere ingeniū Scæuolæ, qui excogitaſſet naſci prius oportere, quam emori. 1. de Or. 125. Finge aliquid ſaltem cōmode, ut ne plane uidearis id facere, quod aperte facis, huius miſeri fortunis, & horum uirium talium dignitati illudere. pro Sex. Roſc. Tamen diutius illudere uiri optimi exiſtimationi Qu. Roſcii audebit? pro Roſc. Com. 23. Illudere in aliquē. Or. 158. Rhetorum præcepta ſolebat illudere Carneades. 1. de Or. 43. Illudimur militum deliciis. ad Brut. 22. Miſeros illudi nolunt, niſi ſi ſe forte iactant. 2. de Or. 132.

Illudens.

Quæ cum dixiſſet in Albutium illudens, ne a me quidem abſtinuit. 3. de Or. 94.

Illuſus.

Multis uadimoniis deſertis, ſæpe illuſi ac deſtituti. p Q. 29.

Illuſio.

Et extenuatio, & huic adiuncta illuſio a præceptis non abhorrens, &c. 3. de Or. 1 12.

Illumino.

Sententiis orationem, verborumque conformationibus illuminare. 3. de Or. 1 15.

Illuminatus.

Corona aurea magnis fulgentibus gemmis illuminata. ad Her. 39. Sol mundum omnem ſua luce compleat, ab eoq. luna illuminata, grauitates & partus afferat. 2. de Nat. d. 89.

Illuminate.

Qui diſtincte, qui explicate, qui abundanter, qui illuminate, & rebus, & verbis dicunt, &c. 3. de Or. 30.

Illuſtris.

Homo illuſtris honore ac nomine. de Pet. Cōſul. 13. Illuſtris locus. ad Her. 22. Sane illuſtris orator. de Cl. 175. Illuſtris oratio quibus rebus fiat. Part. 12. Pompæ plena, illuſtris, & ſplendida petitio. de Pet. Conſul. 34. Prouincia illuſtris. 3. Verr. 7. Via illuſtris atque lata. 5. Verr 188. Obſcurū & illuſtre. 4. Acad. 167. Bonum & illuſtre domicilium. de Nat. d. 45. Tam illuſtre ac nobile domicilium. in Verr. Illuſtre, notumque omnibus factum. 7. Verr. 28. Illuſtre periurium. de haruſp. reſp. 32. Illuſtre aliquā ſo plus eſt, quam dilucidum. Part. 12. Ne illius iniuriam faciam illuſtrem. Att. 58. Illuſtrem & inſignem viſum habere. de Nat. d. 1. 10. Quis audeat luci? quis bene comitatum? quis illuſtrem aggredi? in Ant. 144. Illi quorum vita remota ab hoc honore populari, & ab hac illuſtri gratia eſt. pro Domo ſua, 222. 1. fam. 51. Ciuitates illuſtres. 4. Verr. 2. Et hinc homines maxime illuſtres qui ut ipſi noti ſunt, ſic noſtrum vnumquemque optime norunt. 3. Verr. 21. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 68. Illuſtres ſermones. 3. fam. 22. Illuſtres & populares laudes. Acad. q. ed. 1. li. 2. 6. Facta illuſtria & glorioſa. 1. de Fin. 57. 11. ſa. 44. Omnia & Senatus, & nos, quæ erant contra ſalutem omnium cogitata, illuſtria & patefacta oſtendiſtis. 3. in Cat. 66. Genus autem hoc ſermonum poſitum in hominis ueterum auctoritate, & eorum illuſtrium, plus neſcio quo pacto uidetur habere grauitatis. de Amic. 4. Defendi multas cauſas illuſtres. de Sen. 84. Illuſtribus rebus inſiſtere. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 85. Notior atque illuſtrior meus in te animus eſſet. 1. fam. 29. id eſt, apertior. Solis candor illuſtrior eſt, quā ullus ignis. de N. d. 2. 29. Quis enim uir illuſtrior utitur ſortibus? de Diu. 126. Fortis & conſtans in optima ratione ciuis P. Popilius ſemper fuit, tamen eius in omni uita nihil ad laudem illuſtrius, quam calamitas ipſa. pro Do. ſua, 67. Nomen Themiſtoclis illuſtrius eſt quam Solonis. Off. 15. Hęc uides quanto expreſſiora, quāto que illuſtriora futura ſint. Lentulo, lib. 1. 7. 29. Si ea, quę dixi, ſole ipſo illuſtriora & clariora ſunt. de Finib. l. 1. 55. Vidi me a te amari ſemper quidem, ſe numquam illuſtrius. ep. 1 52. Illuſtriſſimum orbis terrarum monumentum. Ant. 196.

Illuſtro.

In iſto tuo maledicto probrum non modo mihi nullum obiectas, ſed etiam laudem illuſtras meam. pro Domo ſua, 228. Qui libri Populi Romani numen illuſtrant. pro Arch. 189. Trāſlata uerba quaſi ſtellæ illuſtrāt orationem. Or. 205. Sulpitii eloquētiam accuſatio illuſtrauit. Off. 41. Illuſtrauit hunc locum Ariſtoteles in diſputando. 3. de Leg. 16. Illuſtrabit (mihi crede) tuā amplitudinem hominum iniuria. Lentulo, lib. 1. 6. 4. Cn. Pōpeii laudes illuſtrabit. 1. de Leg. 6. Illuſtrare artes oratione. de Orat. 90. Illuſtrare dubia perſpicuis. de fin. 4. 56. Illuſtrare philoſophiam Latinis literis. Acad. q. ed. 2. lib. 1. 3. & Tuſc. 1. 1. Patefacere & illuſtrare obſcura. 2. de or. 76. Diſtinguere & illuſtrare orationem. 2. de Inu. 1 55. Patefacere & illuſtrare ueritatē. de Amic. 1 14. Cōſilia inita contra nos illuſtrabuntur, ut ab omnibus perſpici poſſint, &c. Tuſc. 149 in Cat. 113. Signa quibus ueritas illuſtrari ſolet. pro Cęl. 51. id eſt, probari. Cuius fulgore collucere atque illuſtrari Iouis Opt. Max. templum oportebat. 6. Ver. 62. Quæ illuſtranda & excitanda nobis eſt. Tuſc. 1. 5.

Illuſtratus.

Illuſtratus homo intelligentiis animo cōceptis. 1. de Leg. 45. Genus hoc ſcriptionis nondum eſt ſatis Latinis literis illuſtratum. de Cl. 185.

Illuſtratio.

Illuſtrationem ſolis eiuſdem incenſa radiis menſtruo ſpatio luna complet. de Nat. d. 2. 61.

Illuuies.

Infuſcatque pectus illuuie ſcabrum. 3. Tuſc. 461

Imago.

Imago, eſt formę cum forma, cum quadam ſimilitudine collatio. 4. ad Her. 229. 3. de or. 1 15. Imago, eſt oratio demōſtrans corporum aut naturarum ſimilitudinem. 1. de Inu. 65. Imago animi vultus eſt, indices oculi. 3. de or. 22. Muta imago. de Inu. 62. id eſt, pictura. Filius tuus imago animi & corporis tui. 6. fam. 25. Artis imago quædam & ſimilitudo. 2. de orat. 193 Eſt uero, inquam, notum ſignum, imago anni tui clariſſimi uiri. in Cat. 113. Imago ueteris meæ dignitatis & reliquę grauiæ. 6. fa. 45. Adumbrata imago gloriæ. Tuſ. 3. 3. Effigies hominis & imago. de Nat. d. 1. 73. Gloria uirtuti reſonat tanquam imago. Tuſc. 190. Imaginis ſimilitudo ad propoſitum exemplar deficiebat. de Vni. 43. Imaginem antiquæ feſtiuitatis agnoſcere. 9. fam. 32. Imaginem Antonii crudelitatis in Dolabella cernitis. in Ant. 131. Si imaginem iudiciorum, aut ſimulacrum aliquod futurum in ciuitate putaſſet. pro Sex. 24. Vnum aliquem te ex barbatis illis, exemplū ueteris imperii, imaginem antiquitatis, columen Reip. diceres intueri. pro Sex. 14. Ageſilaus, qui neq. pictā, neq. fictā imaginē ſuā paſſus eſt eſſe. ep. 68. Memoriā & imaginē patris tui tibi propone. de Amic. 85. Nemo unquam animo aut ſpe maiora concipiet,

piet, qui ſibi non illius memoriam atque imaginem præponen dam putet. de Amic. 85. Imaginem nullā reipublicæ relinquēt, & veſtigium nullum. con. Rul. 86. Recordatio meorum temporū, quorum imaginem uideo in rebus tuis. ep. 5. & 6. Demoſthenis imaginē ex ære uidi. in or. 59. Vt effictos mores noſtros in alie nis perſonis, expreſſamque imaginem noſtram uitæ quotidianę uideremus. pro Ses. Roſc. 26. Imagines iſtæ & palæſtra. 3. ad Q. fra. 39. Atomi, inane, imagines, quæ idola nominantur, quorum incurſione non ſolum uideamus, ſed etiam cogitemus, &c. lib. 1. de Fin. 16. Quemadmodum, cum petebam, nulli me uobis aucto res generis mei commendarunt: ſic ſiquid deliquero, nullę ſunt imagines, quæ me a uobis deprecentur. 2. de Leg. Agr. 98. Imagi nes, earumque circuitus, in deorum numero refert Democritus. de Nat. d. 1. 22. Imagines familiæ in funere duci Romæ ſolebāt. 2. de or. 124. Imagines familiæ beneficio populi tribuebantur. in Rul. 18. Imaginum ad memoriam ratio. 3. ad Her. 127. Vos ima ginum aduentum & introitum in animos dicitis, quod cæteri philoſophi motum inanem uocant. de Nat. d. 1. 75. Obrepſiſti ad honores errore hominum, commendatione fumoſarum ima ginum, quarum ſimile habes nihil præter colorem. in Piſ. 1. Nul la ſpecies cogitari poteſt niſi pulſu imaginum. de Diu. 136. Ima gines multas conſtituit Democritus. de Nat. d. 1. 84. Fac imagi nes eſſe quibus pulſentur animi, ſpecies duntaxat obiicitur quæ dam. 1. de Nat. d. 75. Imagines fluere a corporibus ſolidis & a certis figuris. de Diu. 136. Mens intenta in eas imagines, &c. de Nat. d. 11. Imagines diuinitate præditas ineſſe cenſet Democri tus uniuerſitati rerum. de Nat. d. 1. 84. Imagines extrinſecus in animos noſtros per corpus irrumpere, ſenſit Democritus, diſpu tans de ratione intelligendi. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 116. Imagines ad dormientem uenire inuocatas, nugatorium eſt. de N. d. 1. 76.

Imbecillis,

Valēs an imbecillis. de Inu. 50. Quam fuit imbecillis P. Afri cani filius? de Sen. 84. Imbecillis medicina. Att. 10. 205. 6. Om nem ſuperſtitionem imbecillis animi atque anilis eſſe, &c. de Diu. 134. Fortuna, quā exiſtimo leuem & imbecillem ab animo firmo & graui, tamquam fluctum a ſaxo frangi oportere. ep. 136. Amici imbecilles ualent. de Amic. 105.

Imbecillus.

Imbecillus animus facile ſuperſtitioſa iſta concipit. de Diu. 125. Imbecillus gemitus. 2. Tuſ. 97. Cum homo imbecillus a ua lentiſſima fera laniatur. epiſt. 95. Imbecilla natura. de Amic. 56. Nunc in uno ciue reſp. ad reſiſtēdum imbecilla eſt. Att. 102. Im becilli conſilii mulier. pro Flac. 56. Malo te ſero valentem, quā ſtatim imbecillum, videre, &c. ep. 256. Tam imbecillo animo, ne dicam inhumano. 12. fam. 63. Quem neque hoc tempore, ne que ab imbecillis accuſatoribus mihi placuit accuſari. ad Q. fr. 311. Marius & ualetudine & natura imbecillior. ad Q. fr. 2. 12. 5. Vt ſi parentibus nati ſunt humilibus, ſi propinquos habeant, imbeciliores uel animo uel fortuna, eorum augeāt opes, eiſque honori ſint & dignitati. de Amic. 61.

Imbecillitas.

Iſta uero imbecillitas & deſperatio Cæſarem in cupiditatem regni impulit. ad Brut. 44. in ep. Brut. Imbecillitas ætatis nō po teſt grauitatem rerum ſuſtinere. ad Brut. 10. 7. Imbecilitas ani mi, cui opponitur firmitudo. 7. fa. 33. Imbecillitas conſilii. 1. off. 163. Tullię meæ morbus & imbecillitas corporis me exanimat. Att. 11. 11. Imbecillitas, fragilitaſque humani generis. 5. Tuſc. 30. Imbecillitas ualetudinis. Off. 1. 101. 2. ad Her. 38. Infirmitas laterum, & virium imbecillitas. de Clar. 106. Suſceptum onus propter imbecillitatem animi deponere. pro Sext. Roſc. 10. No ſtri Niceæ noſtri imbecillitatem, mollitiem, & conſuetudinem victus. Att. 194. Sæpiſſime igitur mihi de amicitia cogitanti, ma xime illud conſiderandum uideri ſolet, num propter imbecilli tatem atque inopiam deſiderata ſit amicitia. de Amic. 25. Imbe cillitatem ualetudinis tuę ſuſtenta. 7. fam. 5. In hac præſertim im becillitate magiſtratuum, &c. ep. 4. Vt imbecillitate aliorū, non noſtra uirtute ualeamus. Off. 2. 112.

Imbecillius.

Imbecillius aſſentiri. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 49. Qui imbecillius horrent dolorem & reformidant. 5. Tuſc. 123.

Imbellis.

Numquam periculi fuga committendum eſt, ut imbelles ti midique uideamur. 1. Off. 116. Eoſdem eſſe oratorios numeros qui ſunt poetici. Or. 215.

Imber.

Sæpe lapidum, ſanguinis nonnumquam, terrę interdum, quō dam etiam lactis imber defluxit. 4. de Diu. 83. Erat hyems ſum ma, tēpeſtas perfrigida, imber maximus. in Verr 220. Lapideus & ſanguineus imber. 2. de Diu. 46. Imbri maximo Capuā ueni. 7. Att. 59. Imbres, nimbi, procellæ, turbines. 3. de Nat. d. 36. Cœ lum hoc in quo nubes, imbres, uentique coguntur. Tuſcul. 157. Guttæ imbrium quaſi cruentæ. de N. d. 2. 10. Magnos & aſſiduos imbres habuimus. Att. 208.

Imberbis.

Imberbis & bene barbatus. 2. in Cat. 42. Adoleſcētulos imber bis. pro D. ſua, 29. Iſto enim modo dicere licebit Iouem ſemper barbatum, Apollinem ſemper imberbem. 1. de N. d. 113.

Imbibo.

An iſte umquam de ſe bonam ſpem habuiſſet, niſi de uobis malam opinionem animo imbibiſſet? 2. Ver. 27.

Imbuo.

Omnium hominum mentes imbuit deorum opinio. Tuſc. 1. 47. Quibus ille ſtudiis ab ineunte ætate ſe imbuerat. pro Deio taro, 19. Pueri animum tenerum bonis opinionibus imbuere. 14. Att. 25. Imbui erroribus. Tuſc. 3. 3. Itaque puer imbuendus eſt bonis moribus. de Or. 135. de Fi. 91. Imbui opinionum praui tate. Tuſc. 190. Imbui ſuperſtitione. de Nat. d. 1. 39. 1. de Fin. 91.

Imbutus.

Hac ille crudelitate imbutus, nemini pepercisſet. 3. Phil. 126. Imbutus dialecticis. Tuſc. 1. 12. Sin ſit is qui & doctrina liberali ter inſtitutus, & aliquo iam imbutus uſu, &c. 2. de or. 89. Imbu ta Appia uia ſanguine latronis. pro Milone, 13. Sed totum illud ſociale bellum macula ſceleris imbutum eſt. pro Font. 26. Bellū neſarium, omni odio imbutum. pro Domo ſua, 47. Nos a maio ribus ſic inſtituti atq. imbuti ſumus, ut, &c. in Ant. 228. Ad hāc legem non ducti, ſed facti: non inſtituti, ſed imbuti ſumus. Or. 94. pro Mil. 7. Imbuti animi conſuetudine. de Na. d. 1. 58. Cogni tiones uerborum, quibus imbuti ſumus. de Fin. 67. Parentū præ ceptis imbuti, ad eorum conſuetudinem moremque deducimur. 1. Off. 165. Hetruſci religione imbuti, ſtudioſius & crebrius ho ſtias immolabant. de Diu. 99. Manus imbutæ ſanguine. pro Sex. 282. His rebus imbutæ mentes haud ſane, &c. de Leg. 172. Ἡμεραλογεῖν perſcribere. 4. Att. 35.

Imitor.

Eos ego fortaſſe nunc imitor. ep. 27. Siſenna Clitarchū imi tatur, quem ſi aſſequi poſſet, aliquantum ab optimo tamen abeſ ſet. de Leg. 157. Taciturnitas imitatur confeſſionem. de Inu. 63. Hoc imitatur illud, ſed non eſt eiuſmodi. de Inu. 57. Doritis ima nis patientiam imitatur. in Part. 43. Cotta cum verbis, tum ſo no ipſo ſubruſtico proſequebatur atque imitabatur antiquita tem. de claris. Orat. 70. Chirographum ſex primorum imitatus eſt. 3. de Nat deor. 105. Hoc eſt adulterauit. Imitatus eſt homo Romanus illum Socratem, &c. de Orat. Imitere te oportet, tecum ipſe certes. 9. fam. 29. Canachi ſigna rigidiora ſunt, quam ut imitentur ueritatem. de Clar. 170. Credidit eum, qui ora tionem bonorum imitaretur, facta quoque imitaturum. pro Quint. 3. Quando enim, &c. poſtea quidem quum fuit quem imitaremur, ullus orationis uel copioſæ, uel elegantis ornatus defuit? lib. 1. de Fini. 8. Imitari aliquem in perſona alicuius. pro Quint. Roſc. 48. Imitari amictum alicuius, aut ſtatum, aut motum. de or. 117. imitari Ariſtotelem aut Demoſthenem. Aca. 41 imitari beneuolentiam alicuius. 6. fam. 15. Heroum ueteres caſus, fictoſque luctus uellem imitari atque adumbrare dicēdo. 2. de or. 105. Ne in quo te obiurgem, id ipſum uidear imitari. ep. 38. in qua cœna coquus meus pręter ius ardens nihil potuit imitari. ep. 139 Pictor, cum ſummum illum luctum penicillo nō poſſet imitari, &c. or. 203. Qui Coæ Veneris pulchritudinem imitari nō potuerunt. or. 19 Et humoi allapſus, &c. poteſt ſudo rem imitari. de Diu. 120. Caſus poteſt imitari ueritatem. de Diu 118. imitari uitam deorum. Tuſc. 1. 59. Quem ſi imitari atque exprimere non poſſumus. in or. 10. Tu ipſe tibi imitandus es. or. 214. in adeundis periculis conſuetudo imitanda medicorum eſt qui, &c. Off. 17. Oris pulchritudo, reliqui corporis imitandi ſpē auferebat. oſt. 54. Sunt tamen omnes in eodem imitandę ueri ta tis genere uerſati. de or. 117. Hoc factum eſt expoſitum ad imi tandum. in Ant. 182. uitioſa conſectari imitando. de orat. 117. Nemo opifex imitando conſequi poſſit naturæ ſolertiam. 2. de Nat. d. 58. Quis actor in imitando, quam orator in ſuſcipienda ueritate iucundior? de or. 181. Archimedem arbitrantur plus ua luiſſe in imitandis ſphęrę conuerſionibus, quam naturam in effi ciendis. de Nat. 43. Cum autem ingreſſa eſt imitata & effecta ſimulacra, bene agi putat, ſi ſimilitudinem ueri conſequatur. de Vniu. 9.

Imitatio.

Imitatio eſt, qua impellimur, cum diligenti ratione, ut aliquorū ſimiles in dicendo uelimus eſſe. 1. ad Her. 3. Multos imitatio decipit breuitatis, ut cum ſe breues putent eſſe, longiſſimi ſint. de Inu. 48. Ad quem & huius gloriæ hæreditas, & factorum imitatio pertinet. off 16. Nam & imitatio uirtutis æmulatio dicitur. Tuſc. 4. 14. imitatio uiuendi. 1. ad Q. fr. 7. imitationem in omni re uincit ueritas. 3. de or. 119. Hanc ingenii præſtantiam, ſi minus imitatione conſequi poſſumus, uoluntate certe proxime accedimus. Off. 52. Excellentium ciuium uirtutem imitatione dignam, non inuidia putare. 14. Phil. 396. Ridiculum, quod ex quadam deprauata imitatione ſumi ſolet. de or. 131. Vitium imitatione ex aliquo expreſſum. de or. 147. In eo nihil eſt niſi falſum, & imitatione ſimulatum. de or. 125.

Imitator.

Imitator & narrator facetus. 3. de or. 121. Veterum facinorū imitator in Vat. 33. imitator maiorum. 3. Phil. 128. Ille æmulus & imitator ſtudiorum meorum. pro Marc. 131. Etenim tantum mali eſt peccare principes, &c. quantum illud, quod permulti imitatores principum exiſtunt. 3. de Leg. 45. Quorum ſe illi imitatores eſſe dicunt. or. 213. Vt multos ſæpe imitatores uidi. de or. 117.

Imitatrix.

Vel ab ea, quæ penitus in omni ſenſu implicata inſidet imitatrix boni uoluptas. 1. de Leg. 70. Gloriæ imitatrix temeraria atque inconſiderata fama popularis. Tuſc. 6.

Imitabilis.

Nam orationis ſubtilitas imitabilis illa quidem uidetur eſſe exiſtimanti, ſed nihil eſt experienti minus. in or. 42.

Immanis.

Ambitus immanis. ad Qu. fr. 2. 16. 9. immani belua. 7. Ver. 85. 4. Acad. q. 194. 3. de Fin. 97. Tetra & immanis belua. Tuſc. 218. immanis ac barbara conſuetudo. pro Font. 280. Patientiam duritia immanis imitatur. Part. 237. immanis ac fera & barbara gens. 1. Tuſc. 47. 6. Verr. 21. immanis & ferus hoſtis. 4. Ver. 36. importuna & immanis natura. 3. Ver. 5. immanis pecunia. pro Roſ. Com. 13. Ingens immaniſque præda. in Verr. 171. immanis uerſus. pro Deiot. 17 pro, crudelis. immane facinus. pro Sex. Roſc. 29. Videbam illud ſcelus tam importunum, audaciam tam immanem adoleſcentis furentis. de haruſp. reſp. 3. immanes quædam beſtiæ. de Fin. 103. immanes ac barbaræ nationes. ad Qu. fr. 1. 1. 41. immanes populi. in Ant. 172. immanes quæſtus. 5. Phil. 170. immania pocula. 2. Phil. 74. Qui immanes pecunias paucis dederunt. Att. 2. 24. 4. Ex feris & immanibus mites reddidit & manſuetos. 1. de Inu. 4. Voluptatem immaniſſimus quiſque maxime ſequitur. Part. 48.

Immanitas.

Nam & prudentiam malitia, & temperantiam immanitas in uoluptatibus aſpernendis, &c. in Part. 43. Feritas quædam & immanitas. Off. 32. Feritas atque agreſtis immanitas. de Diu. 1. 56. Immanitas barbara. 2. Tuſ. 33. immanitas facinoris. in Cat. 100. Immanitas ferarum. de Nat. d. 46. Quo eſt deteſtabilior illorum immanitas, qui lacerauerunt omni ſcelere patriam. 1. off. 183. immanitas in animo. Tuſc. 192. Cuius tanta non inſolentia, ſed immanitas, &c. ep. 143. Niſi tot uitiorum tanta immanitas quibuſdam uirtutis radicibus niteretur. pro Cel. 40. immanitas uerborum. de Fin. 4. 20. Sed potius immanitatis, omnem humanitatem repellentis. off. 1. 89. immanitate efferatæ gentes, nullam habent deî ſuſpicionem. de Nat. d. 1. 44. Quinetiam ſi quis aſperitate ea eſt, & immanitate naturæ, congreſſus ut hominum fugiat atque oderit, &c. de Amic. 75. Omni diritate atque immanitate teterrimus. in Vat. 30.

Immanſuetus.

Ipſiſque in hominibus nulla gens eſt, neque tam immanſueta, neque tam fera, quæ non, etiam ſi ignoret qualem habere deū deceat, tamen habendum ſciat. 1. de Leg. 36.

Immaturus.

Immatura mors ſeni eſſe non poteſt. 2. Phil. 121. Damnum enim illius immaturo interitu res Romanæ Latinæque literæ fecerunt. de cl. or. 64.

Immaturitas.

Quid hæc feſtinatio, quid hæc immaturitas tanta ſignificat? pro Quint. 55.

Immemor.

In alia incidi non immemor illius mandati tui. Att. 4. 75. 4. Tamen ſurripiendum aliquid putaui ſpatii, ne me immemorem mandati tui putare. Att. 76. Huius rei ne poſteritas quidem omnium ſeculorum immemor erit. in Ant. 190. Adeone uobis obliti us conſtantiæ meæ, adeo immemor rerum a me geſtarum eſſe uideor: ut, &c. pro Syll. 62. Nec Romanorum immemor. de Cl. 180. Magna hæc immemoris ingenii ſigna. de cl. or. 315. Omnes immemorem beneficii oderunt: &c. cumque qui faciat, communem hoſtem tenuiorum putant. off. 2. 91.

Immenſus.

Aer immenſus & infinitus. 1. de Nat. d. 38. immenſa, infinita, immoderata cupiditas. ad Her. lib. 2. 68. immenſa & interminata in omnes partes magnitudo regionum mundi. de Nat. d. 1. 38. Vorago uitiorum immenſa. 5. Verr. 18. Mare immenſum. 1. Tuſ. 216. Ex ingenti quodam oratorem, immenſoque campo in exiguum ſane gyrum compellitis. 3. de or. 41. Tamquam ratis in mari immenſo noſtra uehitur oratio. Tuſc. 164. Obſeruata ſunt hæc tempore immenſo. 1. de Diu. 19. id eſt, infinito. in tanta re, tamque immenſa. de or. 116. Ingenii ſui finibus immenſis aliquā artem deſcribere. 1. de or. 107.

Immenſitas.

Immenſitas latitudinum, longitudinum, altitudinum. 1. de N. d. 38. immenſitates camporum. de N. d. 45.

Immergo.

Qui ut ſe blanditiis & aſſentationibus in Aſinii conſuetudinem penitus immerſit, &c. pro Clu. 56.

Immerſus.

Immerſus in flumen. de Vniu. 203.

Immerito.

Es re, ſi crudelis, ſi infanda, ſi præter opinionē, ſi immerito, ſi miſera, &c. 2. de or. 175.

Immigro.

Neque ea plane uidet animus, cum repente in tam inſolitum, tamque perturbatum domicilium immigrauit. 1. Tuſc. 48. Nam paucis diebus & in domum & in hortos paternos immigrabit. 13. Phil. 372. In ſuas ædes ex templis immigrare pro D. ſua. 109. Deos in domum immigrare uoluiſſe. pro D. ſua. 135. Sic tamē ut ea non irruiſſe in alienum locum, ſed immigraſſe in ſuum diceres. de Cl. or. 150.

Immineo.

Mors quæ propter incertos caſus quotidie imminet. 1. Tuſc. 145. Templis deorum immortalium imminet egentium & perditorum ſpes. Brut. 91. Quæ imminent, non uidere: aut quæ uidemus, diſſimulare. 1. in Cat. 21. Imminent duo reges toti Aſiæ. pro L. Man. 7. ipſe autem hodie in Pœtinoſſri tyrotarichum imminebam. Att. 231. impendebat fames, incendia, cædes, direptio imminebat tuus furor omnium fortunis & bonis. pro D. ſua, 21. & pro Mil. 73. Iſte infeſtus in oīa maria ex oībus Siciliæ partibus imminebat. 7. Ver. 113. Huius mendicitas auiditati coniuncta in fortunas noſtras imminebat. 5. Phil. 17. Nimis enim imminebat propter propinquitatē Aegina Piræo. off. 61. Cum præpotens terra marique Carthago, nixa duabus Hiſpaniis, huic imperio immineret, &c. pro Cornelio Balbo. 27. Certior ſum factus, Parthos ab illo aditu Cappadociæ longe abeſſe, Ciliciæ magis imminere. Att. 79. Carthago excurrere ex Africa, & imminere populo Romano uidetur. con. Rul. 83. Qui imminere iam cupiditate uideatur in tribunitiam poteſtatem. pro D. ſua, 37.

Imminens.

Sed homo ad cædem imminens, meum nomen operis ediderat. pro D. ſua, 12. Nam ipſum Verrem tantum ſemper auaritia hiante atque imminenti fuiſſe, ingenio & cogitatione nulla, ut, &c. 4. Verr. 93. Geſtu imminenti, ſumma grauitate & celeritate uerborum, Brute quid ſedes? 2. de or. 224.

Imminuo.

Hic quod populi propriū ſemper fuit, quod nemo imminuit, nemo immutauit. pro L. Agr 32. Si copias quam minimum imminueris. ep. 23. imminuere authoritatem ſuam. Att. 1. 13. 8. 2. de or. 85. Violare atq. imminuere ius & officium, pro Sext. Roſ. 64. imminuere laudem alicuius. Att. 14. 315. 2. A populo factarum quæſitarumque rerum ſummas imminuere. 5. Verr. 69. in iis offenditur ſimul atque imminuitur aliquid de uoluptate. 1. de Orat. 135.

Imminutus.

Imminuta conſtantia. Att. 3. 66. 4. imminuta atque debilitata eſt acerrima & fortiſſima illa cupiditas. 12. Phil. 323. imminuta libertas. pro L. Man. 6. maieſtas. 2. de or. 59. ulitus. Att. 1. 11. 16. Bellum expectatione Pompeii attenuatum atque imminutum eſt. pro L. Man. 21.

Imminutio.

Prauitas imminutioque corporis.5.de fin.44. Dignitate imminutio.Parad.lib.3.8.6.

Immiſericors.

Ipſum immiſericordem,ſuperbum fuiſſe.2. de Inu.502.

Immitto.

Sed tamen in eo ipſo loco immittit imprudens ipſe ſenariũ, or.515. In alteram caueam ſeruos immiſiſti, ex altera liberos eiecliſti.de haruſp.249. Eone tu ſeruos ad ſpoliandum fanum immittere auſus eſſe.Verr.90.Quæ uis Decium deuouit, & immiſit in armatas hoſtium copias?Parad.117. Repente equum immiſi ad eam legionem tyronum quæ ueniebat ex caſtris. Galba ad Cic.10.30.8.Scilicet tu Prętor in mea bona quos uoles immittes?3.Ver.101.Qui ſe armatus ſæpe in hoſtium manum multitudinemque immiſerit.pro Font.35.Immittere hoſtes in prouinciam.ep.150.perturbationes.3.Tuſc.43.ſe in hoſtes equo incitato.3.de Nat.d.10.ſe in medios hoſtes.1.Tuſc.189 in forum ſicarios.pro Sext.67.Segeſtum item ad immunem ciuitatem Veterius Symmachus Decumanus immittitur.5.Verr.77.

Immiſſus,

Is non immiſſum a Deo dolorem,ſed conceptum a ſe ipſo cõtinebat.3.de Nat.d.131. Bis abſolutum eſſe Lentulum, bis Catilinam,hunc tertiũ iam eſſe a iudicibus in Remp. immiſſum. Att, 5.11.16.Iactã & immiſſam a te oblatam in me iniuriam ſemper duxi,peruenire ad me nunquam putaui. in Parad.35. Seruique & egentes in tecta noſtra cum facibus immiſi. Att.14.306.2. Tela,quæ ex illius actionibus in meum corpus immiſſa ſunt. pro Dom.ſua.221.

Immiſsio.

Sarmentorumque ea quam dixi aliorum amputatio, & aliorum immiſſio.de Sen.49.

Immo.

Non quod res alia eſſet,immo eadem.pro Clu.34. Cauſa igitur non bona eſt?immo optima. Att.9.175.5. Immo uero etiam hoc magis quam,&c.quod,&c.con. Rul. 85. Non igitur patria præſtat omnibus officiis, immo uero: ſed ipſi patrię conducit pios habere ciues in parentes. off 3. 121. Immo uero obſecrabit patrem,&c.,&c.off. Omnibuſne igitur ex his locis argumenta ſumemus? e. 9. Immo uero ſcrutabimur.in Part.

Immobilis.

Terra nona immobilis manens, ima ſede ſemper hęret.de Somn.Scip.18.Immobilis & ſtans orbis.de Vniu.47.

Immoderatus

Immoderatus potus atque paſtus.2.de Diu.107.Immenſa,infinita,immoderata cupiditas.ad Her.2.Immoderata intemperãtia.Acad.q.ed.2.lib.4 27.Immoderata libertas infinita hominum licentia. Q.fr.594.& 10 Ant. 229. Immoderata mulier. pro Cęlio.41.10.Phil.285. Immoderata oratio. in orat. 115. Ventus vehemens,immoderata tempeſtas.pro Sex. Roſ.97.Alexandrum,poſteaquam rex appellatus ſit, ſuperbum, crudelem, immoderatũ fuiſſe.Att.13.283.6.Immoderati hoies.2.Att.47.

Immoderatio.

Efferri immoderatione uerborum.pro Syl.22.

Immoderate.

Immoderate abuſi præmiis.11.fa. 48.in ep.Matil. i. agitatus & fluctuans.de Vniu.11.Exultare, immoderateque iactari. de Diu 93.An temperantia ſinet te ii facere quicquam? a.Tuſc.18. Nam ut aduerſas res,ſic ſecũdas i. ferre leuitatis eſt. 1.off. 127. à.& fortuitu mouebatur animal.de Vniu.61.i.profuſa nox.2.de N.d.553.& intemperate uiuere.de Vniu. 57. immoderatius ferre caſum incommodorum tuorum.5.fam.46.

Immodeſtus.

Ipſumque genus iocandi non profuſum nec immodeſtum, ſed ingenuum & facetum eſſe debet.1.Off.145.

Immodice.

Immodice ferre aliquẽ caſum.4.Tuſ.61.ideſt, Immoderate.

Immolo.

Nemo noſtrum eſt, vt opinor, quin uota uictoriæ ſuę fecerit: nemo quin etiam cum de alia re immolaret, tamen eo quidem ipſo tempore, ut quamprimum Cæſar ſuperaretur, optarit.6.f. 26.in ep A.Cæc.ideſt,aliquam rem a diis poſceret ſacrificãdo. Cum Sylla immolaret in agro Nolano.de Diu.95.Lex erat, ne quis Dianę uitulum immolaret. de Inu.24. Pythagoras moſis bouem immolaſſe dicitur.de Nat.d. 77. Quid cum pluribus diis immolatur,qui tandem euenit ut litetur aliis,aliis non litetur? 2.de Diu.56.Maiores hoſtias a conſulibus ad præconem & ad tibicinem immolari,contra Rul.85.Tuſc.3.53. de Diuin.1. 80. Quibus hoſtiis immolandum,cuique deo,cui maioribus, cui lactentibus,cui maribus,cui fœminis. de Leg. 175. Conſuetudo hominum immolandorum apud Gallos.pro Font.18.

Immolator.

Hæc deceſſio capitis,aut acceſſio,ſubitone fieri poteſt, ut ſe exta ad immolatoris fortunam accommodent? 2.de Diu.53.

Immolatio.

Cum igitur hæ partes in extis non reperiuntur, ſine quibus victima illa uiuere nequiſſet,intelligendum eſt in ipſo immolationis tempore,eas partes quæ abſint interiiſſe.de Diu.2.195.

Immortuus.

Clamores de immortuis reliquiis coniurationis,de uilitate, de otio, Att.1.30.

Immortalis.

Noſtri imperatores mortui,quorum uiuit immortalis memoria & gloria.pro Corn.Balbo.63.Immortalia quæſtus.de Ami. 9.Si omne mortale eſt,nullum eſt immortale. de Nat.deor.65. Quod beatum & immortale eſt,id nec habet, nec exhibet cuiquam negotium.Epicuri dictum.de N.d.1.60.Vt fortuna nonnumquam tãquam ipſa mortalis cum immortali natura pugnare uideatur.1.off. 168. Optimi cuiuſque animus maxime ad immortalem gloriam nititur.de Sen.94 Immortalem fructum capere.in Piſ.86.Reddere immortalem alicuius memoriã.2. off. 5.Animi omnium immortales,ſed fortium bonorumque diuini.2.de Leg.45.Immortales & indiſſolubiles dii qui orti ſunt, eſſe non poſſunt. de Vniu.51.1.de Fin.79. Immortalia merita, poſt redi.in Sena.1.Immortales ago tibi gratias,agamque dum uiuam.10.f.32. in ep. Planc. Immortales illos eſſe negabant, qui aliquando homines fuiſſent.de N.d.34.

Immortalitas.

Non eſt lugenda mors, quam immortalitas conſequatur. de Sen.67.immortalitas laudum. 13.fam. 31. immortalitas animorum probatur.Tuſc.1 55.Ad ſpem quandam immortalitatis me rapit poſteritatis commemoratio.5.fam.28.Sunt enim facta eius immortalitatis,non ætatis.4.Phil. 154. Quæ tam immemor poſteritas, quę tam ingratæ literę reperientur,quæ eorum gloriam non immortalitatis memoria proſequantur? 2.Phil. 53. immortalitati commenda nomen tuum.10. fam. 27. Hiſtoria quę uoce alia,niſi oratoris,immortalitati commendatur.de or.111.immortalitati ſuæ conſulere.15. Att. 3. Mandare aliquid immortalitati.pro D.ſua,60. 1. de.or. 20. Socratis ſermones immortalitatĩ ſcriptis ſuis Plato tradidit. 3. de or. 34. immortalitatem conſequi.de Nat.d.1.30. Mihi populus Romanus non unius diei gratulationem, ſed æternitatem immortalitatemque donauit. in Piſ.4.Sed uideamus Herculem ipſum,qui tum dolore frangebatur,cum immortalitatem ipſa morte quærebat.Tuſcul. 2.15.immortalitatem ſcribitur Vlyſſes repudiaſſe, ut ithacam uideret.2. de Leg.2.Cedit nulla re,niſi immortalitate,cæleſtibus beata uita.1.de Nat.d 230.Cum immortalitate conferenda præmia.10. fam.19.in ep.Planc.De immortalitate animarum. de Sen. 93. De immortalitate ſtatuarum.in Ant.222.

Immortaliter.

Quod ſcribis te a Cæſare quotidie plus diligi, immortaliter gaudeo.ad Q.fr.3.7.

Immortuus, *Vide poſt Immolatio.*

Immundus.

Alienantur immundæ,inſulſæ,indecorę.9.Att.36.

Immunis.

Falſum eſt ob vacationem pretium datum,eũ immunis nemo fuerit.pro Font.277. Immunis poſſeſſio & libera. 13. fam. 100. Non eſt enim inhumana uirtus,neque immunis,neque ſuperba, quæ etiam populos vniuerſos tueri, eiſque optime conſulere ſoleat.de Amic.46.Immunis omnium rerum.7.Verr. 47. Immunes agri.8.fam.28.in epiſt.Cęlii. 1. Phil.60.Quinque præterea ſine fœdere immunes ciuitates ac liberæ. Centuripina, Haleſina,&c.5.Verr.11.Is campi Leontini duo millia iugerum immunia poſſidet.in Ant. 187. Conditione commodiore ſunt immunia,quam illa quæ penſitant. 3.de L. Agr. 6. Agros fructuarios vult immunes eſſe. ep. 119. Melius hi quam nos, qui paratas immones,ſocios vectigales habemus.3.off.65.

Immunitas.

Immunitas.

Immunitas ac libertas alicuius prouinciæ.pro Font.279. Nequa poſt Idus Martias immunitatis tabula,neve cuiuſquam beneficii figeretur.2.Phil.93.Negas ſine deo poſſe quidquam.ecce tibi e tranſuerſo Lampſacenus Strato, qui det iſti deo immunitatem magni quidem muneris,&c.Acad.q.ed.1.lib.2.121.Tabulæ figuntur,immunitates dantur.ad Caſſium, lib. 12. 2. Num immunitates datæ?1.Phil.2.

Immunitus.

Si uia ſit immunita, iubet qua uelit, agere iumentum. pro Cæc.39.

Immuto.

Ennius pro Afris immutat Africã.or. 205. De inſtitutis priorum immutat ſucceſſor aliquid.pro Flac.26.Sed quædam peſtes hominum laude aliena dolentium,& te nonnumquam a me alienarunt,& me aliquando immutarunt tibi.Licinio, lib.5 18.Verborum ordinẽ immuta, fac, ſic comprobauit filii temeritat. con. Rul.70. Si quibuſdam in ſententiis paulum me immutaſſem.ad Lentulum, lib. 1. 9. 36. Signiferi orbis unamquamque partem aliam alio modo mouere atque immutare cælum.2.de Diu.133. Immutare mores.2.de Leg. 62.Immutare voluntatem. Att.1.7. 2.At utrunque genus continet uerbi ad literam immutati ſimilitudo. 2. de or.138. Immutari imperio, poteſtate, proſperis rebus. de Amic. 50. Tot rebus ipſis ſe immutantibus. de Nat. deor.2.15.

Immutatus.

Immutatus orbis & rectus.de Vniu. 35. Immutata gratia noſtra.5.fam.5. Vel eadem ſpecies, uel interdum immutata redditur.de Vniu.61.Immutata voluntas.1.Att. 19. pro, animo abalienato.Suſpicionẽ multis attulit immutatæ uoluntatis in Phil. Immutatis literis.2.de Nat.d.96.Neque permanendum in una ſententia conuerſis rebus,ac bonorum uoluntatibus immutatis, ſed temporibus aſſentiendum.Lentulo.lib.1.9.85.

Immutabilis.

Comprehenſio ſtabilis & immutabilis. Acad. q. 7. Fatalis & immutabilis continuatio ordinis ſempiterni. 1. Acad. 43. & 4. 47.Res ſtabilis & immutabilis. de Vniu. 196. hoc eſt immutabile ex uero in falſum.de Fat. 144. Cauſæ immutabiles & æternæ. de Fat.145. Omnia uero in præteritis neceſſaria ſunt, quia ſunt immutabilia,&c.de Fat.243.Immutabilia eſſe, quæ futura ſunt. de Fato,144. Stellæ ſpatiis immutabilibus ab ortu ad occaſum commeant.de Nat.35.

Immutabilitas.

Sed in factis immutabilitatem apparere, in futuris quibuſdam,quia non appareant,ne neceſſe quidẽ uideri,&c.de Fato,14.

Immutatio.

Immutatio ordinis.3.de or.96.Immutatio uerborum. Acad. q.ed.1.lib.2.16.Ex immutatione iocus.2.de or.245. Negat enim mutari poſſe muſicas leges ſine immutatione legum publicarũ. 2.de Leg.63.Et quamquam tranſlatio eſt apud eum multa,tamẽ immutationes nuſquam crebriores.in or.51.

Imo, *Vide Immo.*

Impar.

Quos quidem ego ambo unice diligo: ſed in Marco beneuolentia impar.Licinio,lib.5.20.Illos qui omnia ſic incerta dicũt, ut ſtellarum numerus par an impar ſit,neſciatur,quaſi deſperatos aliquos relinquamus.4.Aca.63.Hic eſt,inquit ille, qui interuallis coniunctus imparibus, Sed tamen pro rata portione diſtinctis,impulſu & motu ipſorum orbiũ efficitur.in Somn. Scip.17.

Imparatus.

Imparatus ſemper aggredi ad dicẽdum uidebatur Antonius. de cl.or.72.Nec ero,ut in malis,imparatus.Att.9. 176.3. Imparatus arma ſumpſit. 1.Tuſc. 70. Inermem atque imparatum Tribunum gladiis adoriuntur.pro Sext.68.Vt ſi qua inuecta diuitas caſu foret,Ne me imparatum cura laceraret repens. 3. Tuſc.52. Imparatum te offendam.ep.18. Sumus enim flagitioſe imparati cum a militibus,tum a pecunia.Att. 7. 50. Quamquam paratus in imparatos Clodius,tamẽ mulier inciderat in uiros. pro Mil. 31.Longum eſt imparatis breue tempus.3. Phil.124.

Impartio, *Vide Impertio.*

Impatibilis.

Quem quidem dolorem vos impatibilem improbis facitis, bonis tolerabilem.2.de Fin.48.

Impedio.

De rebus ipſis utere tuo iudicio:nihil enim impedio. 1. Off.4. Nec ætas impedit quominus & ceterarum rerum & in primis agri colendi ſtudia teneamus uſque ad ultimum tempus ſenectutis.de Sen.56.Nihil impedit libero tẽpore, quo minus id quod maxime placeat, facere poſſimus.l.1.de Fin.26.Impedit me quotidie aliud ex alio.ſed ſi me expediero,ut,&c.9. f. 45. Remouero quæ obſtant & impediunt.Acad.q.6.Tu uelim ſis (niſi te impediuiſti) apud nos pridie Calendarum cum Pilia. 13.ad Att. 61. Id in hac diſputatione de fato caſus quidam ne facerem impediuit.de Fat. 140. Sed hæc illius clariſſimi uiri mentio, & vocem meam fletu debilitauit, & mentem dolore impediuit. pro Cæl. 40.Etiam ante feciſſem,ſed me multa impediuerunt,quæ ne nũc quidem expedita ſunt. Terentiæ,lib. 14. 19. 2. Sin illud dices,te Heraclii uoluntate ab lege receſſiſſe, ipſe te impedies, ipſe tu tua defenſione implicabere. 4. Verr. 29. Quid impediet actionem eius,&c. Acad.q. ed. 1.lib. 2.99. Cum is publicanorum cauſam ſtultiſſimis interrogationibus impediret. de har. reſp. 1. Quę tot ac tales uiros impediat quominus pro capite, &c. pro Roſc. Am.3.Impeditum impedire. Att.11. 328.7. Impedire iter. Att. 8.162.2.Mentem dolore impedire.pro Cæl.48.Ex mea quædam tibi non ignota dubitatio, aut impedire profectionem meam uidebatur, aut certe tardare.7.fa.13. Perturbare & impedire rationem belli prope iam explicatam.de prouin. Conſ.29. Rem prope iam explicatam perturbare atque impedire. de Prouinc. 76. Impedire magnas utilitates amicorum intemperata quadam beneuolentia.Læl.64.Sed pudore impedior.de Fin.106. L. Cęſar, optimus & fortiſſimus ciuis, impeditur ualetudine.12.fa.5.Nos qui ab delectatione omni, negotiis impedimur. pro Mur. 37. Quod iſti ne faciant, ſumma maleuolentia & liuore impediuntur.Brutus ad Cic.11.10.2.Cedendum enim celeriter eſt, ne forte qua in re impediar atque alliger.Att.9.169. 1. Alterum ab altero adiuuari vel impediri.Brut. 165. Impediri ętate & morbo. 5.Verr.51.1.de Fin.89.Impediri fletu.Att.3.50.3. Impediri illum,ne tot ſummos uiros interficeret.3.de Nat. d. 60.Malis domeſticis impediri.pro Sextio,84.Impediri negligentia,ſtudiis, occupationibusve. 1.off.41.Pudore impediri.4.de Fin.7.Religione impediri.Sulpit.ad Cic.4.12.9.6. Verr. 108. Impediri bonã rem melius,quam concedi malæ.3. de Leg. 37.Impediri oinculis.1.de Diu.80.

Impeditus.

Vinctus,conſtrictus,& impeditus.de har.reſp.20. Cum pręſertim non modo numquam ſit aut illius a me curſus impeditus, aut ab illo meus: ſed contra ſemper alter ab altero adiutus, & communicando & monendo, & fauendo. de cl.or. 2. Is ætate & morbo impeditus uenire non potuit.in Verr.161. Impeditus negotiis.2.Att.3.Sapientis eſt,cum ſtultitia ſua impeditus ſit,quo quo modo poſſit, ſe expedire. pro Rab. Poſth. 15. Quid minus promptum ad pugnam, cum penula irretitus, rheda impeditus, vxore pene conſtrictus eſſet?pro Mil.40. Occupatum impeditumque hunc amores tenent.pro Cæl. 35. Cum ille ſeruorum multitudini s.p.q.r.vinctum ipſo conceſſu,& conſtrictum ſpectaculis atque impeditum turba & anguſtiis tradidiſſet. de haruſp. reſp. 249.Impeditam rem turpe eſt iacere.12.Att.13. Scimus Romæ ſolutione impedita fidem concidiſſe.pro Pomp. 7. impeditæ res domeſticæ.11.Att.1.in eo hærentia & impedita.de Vniu. 39.impedita conſilia.4.Att.11.impedita omnia. impedita reip. tempora.in Piſ.2.id eſt, perturbata. iacet inter Apenninũ & Alpeis impeditiſſimus Antonius ad iter faciendum. Brutus ad Ciceronem,11.22.

Impeditio.

Viget enim animus in ſomniis, liberque ſenſibus ab omni impeditione curarum, iacente & pene mortuo corpore. 1. de Diu.188.

Impedimentum.

Inferre moram & impedimentum alicui. 1. de Inu. 18. Nam commoditati ingenium eſt impedimento. pro Sex. Roſc. 20, & 43.Hominis ipſius ornamenta adiumento cauſæ potius, quam impedimento eſſe maluit.pro Corn.Balbo,14.impedimenta expectanda ſunt,quæ Anagnia ueniũt:& familia ægra eſt. 16. Att. 24 impedimenta ad proficiſcendum opponerem. 10.fam.15.in ep. Plane.Superabat impedimenta naturæ, diligentia,induſtriaque Demoſthenes.1.de or.136.Etiam erat inimica improborum, quę C.Catonis illius,qui Conſul fuit,impedimenta retinuit. 6. Ver. 19.Obuiam fit ei Clodius expeditus in equo, nulla rheda, nullis impedimentis.pro Mil. 20. Cum Milo cum vxore ueheretur in rheda,penulatus,uulgi magno impedimento ac muliebri ac delicato ancillarum puerorumque comitatu.pro Mil.21.

Impello.

Ad quoduis maleficium hominem impellit auaritia. ad Her. 4.68. Quę ratio poetas, maximeque Homerum impulit, vt, &c. de Nat.d.59. Hinc in fraudem homines impulit. in Piſ.79. Grauiſſime autem me in hãc mentem impulit Pompeii fides. ep. 12. Nec me ſolum rō ac diſputatio impulit vt ita crederem, ſed, &c. de Sen.70.3. de Fin. 69. Quæ cauſa te impulit, ut ita faceres? de Nat.d.3. Non igitur ſecures ad iniuriam faciendam Flacci animum impulerunt. pro Flac.66. Luxuries igitur hominem nimirum, & æris alieni magnitudo, & indomitæ animi cupiditates ad hoc ſcelus impulerunt. pro Roſc.Am. 23. Adueniens digito impellam ianuam. ex Trabea. Tuſc. 4.56. Præcipitantem igitur impellamus, inquit, & perditum proſternamus. pro Clu.55. Si auctores ad patriam liberandam deſiderarentur, illis auctoribus Brutos ego impellerem. in Ant.165. Quæramus igitur cauſam, quæ cum impulerit, ut, &c. de Vniu.196. Impellere atque hortari aliquem ad aliquam artem. 1. de or.62. & in Cat.106. Ad bellum Barbaros impellere. pro Syl.27. Impetus animorum impellere & reflectere. 2. de or.171. in fraudem. pro Roſc. Am.35. pro Mil.24. in eam mentẽ. pro Mil.68. in ſermonem. 2. de or. 167. in ſpẽ certiſſimã Conſulatus. ad Bru.10.4. in Cat.40. ſeruũ ad accuſandum dñm. pro Deio. 2. uoluntatem quo uelis & unde uelis deducere. 1. de or.16. Impellere & incitare ad conſpiciendas, totaq. mente contrectandas uarias uoluptates. Tuſc.3.30. Maxima autem culpa in eo eſt, qui & ueritate aſpernatur, & in fraudem obſequio impellitur. Læl.75. Impellimur ad agendum appetitione. Acad.q. edit.1. lib.2.25. Natura impellimur, ut prodeſſe uelimus quam plurimis, inprimiſque docendo, rationibuſque prudentię tradendis. 3. de Fin.100. Ad nullam rem unquam impelletur. 4. Acad. 51. Loci quibus impetus animorum aut impellantur, aut reflectantur. de ora.137. Impelli ab alio facilius, quam a te retineri. 11. fam. 4. in epiſt. M.Bruti & Caſſii. Impelli atque incendi ad aliquid faciendum. de cl. or.10. Impelli ad officium uoluptate quaſi mercede aliqua. Acad.q. edit.1. lib.2.130. Impelli ad ſuſcipienda pericula ſua cupiditate, non utilitate cõmuni. off.1.91. Facillime ad res iniuſtas impelli. off.1.93. Impelli in fugam. pro Rab.perd.reo, 16. Pręterea eſt modeſtus homo & frugi, quem ne utilitas uideatur impulſura fuiſſe ad facinus. Attic.277.

Impellens.

Qui nullo impellente fallebant, eos urgente Lælio in abſentem, & in L.Flaccum aut timidos fuiſſe, aut religioſos putamus. pro Flac.15.

Impulſus.

Si a te corruptum, tuis promiſſis in fraudem impulſum eſſe confeſſus eſt? pro Deiot.23. Ex aliqua cauſa, qua impulſum aliquem id feciſſe dicet. de Inu.64.

Impulſus.

Sonus, qui impulſu & motu ipſorum orbiũ efficitur. de Som. Scip.128. Non alieno impulſu, ſed ſua ſponte moueri. de Natu. 32. & de Somn.Scip.131. Impulſu primo moueri. 1. Tuſ.85. Hoc P.Clodii impulſu factũ eſt. pro Dom.215. Impulſu Piſonis Conſulis. Att.1.9.1. Etſi non ſolum impulſu ſcutorum, neque conflictu corporum, ſed, &c. pro Cæc.32. Qui ſimili impulſu aliquid commiſerint, de Inu.64. Ipſos certo ſcio non negare, ad hæc bona Chryſogonum acceſſiſſe impulſu ſuo. pro Roſ.Am.63. Impulſu tuo & tua crudelitate feciſſet. 3. Verr.56. Impulſu ueſtro loquor. 3. de Or.47.

Impulſio.

Impulſio eſt quæ ſine cogitatione per quandam affectionem animi facere aliquid hortatur, ut amor, iracundia, ægritudo, uinolẽtia, & omnino omnia in quibus animus ita uidetur affectus fuiſſe, ut, &c. 2. de Inu.133.3. de or.65. Inductio & impulſio in hilaritatem. 3. de or.113. Impulſio oblata extrinſecus. Acad.q. ed. 2. lib.1.28. Stoici φαντασίας Græce nominant. Primum, cur aliã quandam uim motus haberent a Democrito impulſionis (quam plagam ille appellat) a te Epicure grauitatis & ponderis? de Fato, 68. Cum impulſione aliquem commiſiſſe quid dicet. de Inu. 64. Omnis coagmẽtatio corporis, uel calore, uel frigore, uel aliqua impulſione uehementer labefactatur. de Vniu.21.

Impulſor.

Impulſor atque adiutor. de Prou. Conſul. 14. Author & impulſor, & ſocius ſceleris. in Ver.33. Et ſi quamuis non fueris ſuaſor & impulſor profectionis meæ, approbator certe fuiſti. Attic.36.19.

Impendeo.

Acerbitas impendet omnibus Cœlio, lib.2.15.13. Magnum bellum impendet a Parthis. Att.91. Calamitas impendet omnibus. ep.27. Contentio impendet. Att.2.37.4. Tanta malorum impendet *ἰλιὰς*. Att.8.28. Impendet negotium, ad quod tu ſcilicet aduolabis. Att.2.34.6. Accedit etiam mors, quæ quaſi ſaxũ Tantalo, ſemper impendet. 1. de Fin. 91. inuidiæ tempeſtas quanta nobis impendet. 1. in Cat.16. Semper aliquis aliis dolor, aliis terror impendet. Tuſc.216. Impendet belli magni timor. Cælio, li. 2.10.3. Magnæ impendent diſcordiæ. Cælius Cic.8.14.13. Vt ea quæ partim iam adſunt, partim impendent, moderate feramus. ad Plancum, lib.4.44. Mercatoribus formidines a neſtris magiſtratibus impendent. 7. Ver.122. Iudicia reliqua impendent, nondum eſt plane expeditum. Attic.4.85.14. A ſuperis nulli impendent metus. 1. de Nat.d.66. Omnes in me terrores, periculaque impendent omnia. pro Sext. Roſc. 23. Infiniti ſumptus impendent in hos exercitus, quibus defendimur. Brut. 18.6. Impendebat fames, incendia, cædes, direptio: imminebat tuus furor omnium fortunis & bonis. pro D.ſua, 21. Quæ aderant iam & impẽdebant, quonammodo ea depellere potuiſſet? pro Mil.57. Gladium e lacunari, ſeta equina aptum, demitti iuſſit, ut impẽderet illius beati ceruicibus. 2. Tuſ.87. Tum inquam, tum uidi, & multo ante proſpexi, quanta tempeſtas excitaretur, quanta impenderet procella reipublicæ. de haruſp.reſp.3. Ex eo quod aliis accidit, quid mihi impendeat ſuſpicor. pro Clu. 52. Impendere fatum aliquod, aut inſtare iam plane, aut certe iam appropinquare. 2. in Cat.32. Impendere malum nobis opinemur. 1. de Fin.85. Nullum eſt tantum malum, quod non putem impendere. epi.81. Nihil incidit poſtea mali, quod nõ impendere illi tanto ante uidiſſent. de or.87. Adeſſe atque impendere mala uidẽtur. pro Q. 26. Hæc ita multa quaſi fato impendere amicitiis, ut omnia ſubterfugere, non modo ſapientiæ, ſed etiam felicitatis diceret ſibi uideri. Lęl.34. Si quid mihi humanitus accidiſſet, multæ enim impendere uidebantur, præter naturam, præterq. fatum. in Ant. 154. Dum impendere Parthi uidebantur, decreueram fratrem relinquere. Att.95. Tantum reipublicę ſceleris impendere a cõſulibus non ſuſpicabar. de Prou.78.

Impendens.

Impendens dolor. 1. de Fi. 62. Propter ſuſpicionem huius impendentis tempeſtatis, vel ruinæ. Att.119. Altitudines impendẽtium montium. 2. de Nat.d.72.

Impendo.

Poſteaquam neſcio quid impendit, & in commune contulit, mediocri quæſtu contentus eſſe non poterat. pro Quin. 2. Impẽdere laborem in fœdere faciendo. 7. Ver.41. Impendere pecuniã in res uanas. 6. in Ver.60. Illi intelligebant ſeſe Verri ſerere, impendere, laborare. in Ver.174. Impendere cenſum diebus natandis. 4. Att.28. Ad incertum caſum & euentum certus quotannis labor & certus ſumptus impenditur. 5. Verr.195.

Impenſus.

Impenſa uoluntas. pro Sea.111. Impenſum pretium ad Atti. lib.14.21. Vbi tandem iſtuc latet, quod tu de tua pecunia dicis impenſum? in Ver.245.

Impenſa.

Impenſæ multæ opus. 10. fam.15. in ep. Plan. Nulla impenſa deiectę. 3. Ver.103. Columnę machina appoſita, nulla impenſa eiſdem lapidibus repoſitæ ſunt. in Verr.105. Is ne nos tanta impenſa derideat, calface hominem. ep. 263. Impenſam facimus in macrocolla 13. Att. 32. Poſſeſſores nullam impenſam fecerant, noudum inſtruxerant. 6. Phil, 214. Arationes magna impenſa, magnoque inſtrumento tueri. 5. Verr.43.2. de Fin.71. Ne moleſtiam tibi cum impenſa mea exhibeam. Cælius ad Cic. 8.1. Neceſſarię cupiditates nec opera multa nec impenſa explentur. de Fin.58. Impenſa quilibet amicitias hominum ſibi adiungere, 8. fam.8. in ep.Cœl. Atq. etiam illę impenſæ meliores ſunt, muri, nauali a, &c. off.45. Turpes impenſæ cupiditatum atque iacturæ. pro Rab.Poſt.129.

Impenſe.

Impenſe rogare. Att.5.89.3. Nũc eo facio id impenſius, quod eius cauſam Nero ſuſcepit. 13. fam.86.

Impendium.

Itaque aut tutela cogito me abdicare, aut ut pro Glabrione Scæuola, fœnus & impendium recuſare. Attic. 6.1.11.9. Is quęſtum ſibi inſtituit ſine impendio. pro Quint.7. Solum ita diligẽter colemus, ut impendiis etiam augere poſſimus largitatem tui muneris. de cl.166.

Impendio.

At ille impendio nunc magis odit Senatum Att.10.13.

Imperator,imperatorius,imperatrix,
Vide Impero.

Imperfectus.

Nunc ut Apelles Veneris caput, reliquam partem corporis inchoatam reliquit: ſic quidē homines in capite meo ſolum elaborauerunt,reliquum corpus imperfectum ac rude reliquerunt. ep.13:Nondum etiam perfectum templum inuenerunt, in Verr. 214.Relinquere aliquid inchoatum.de Nat.d.13.id eſt imperfectum.Omnia animantia ſunt inchoata, nulla ex parte perfecta, imperfecto autem nec abſoluto ſimile pulchrum nihil eſt. de Viniu. 196.

Imperioſus,*Vide Impero.*

Imperitus.

Imperitus & callidus.pro Roſ.Com. 12. Adoleſcens imperitus conuitiorum.ad Her.17.Imperitus dicendi & ignarus.de or. 159.Marius non imperitus fœderis,non ignarus belli, nō rudis exemplorum.pro Corn.64.Homo eloquens,iuris imperitus.de or.105.Homo imperitus morum,agricola,ruſticus.pro Sex.Ro. 42.Homo omnium rerum imperitus,quærit quid ſit ad perpendiculum.3.Verr.94.Imperita iuriſdictio.6.Att 25.Animos imperitæ multitudinis concitare.3.Verr.107.Etenim qui ex errore imperitæ multitudinis pendet,hic in magnis uiris non eſt habēdus.1.off. 94. imperito. intelligens in iudicando quid pręſtet. Brut.103 .Aut ſtultum, aut rerum eſſe imperitum exiſtimet. 4. Tuſ.112. imperiti facilius quod ſtulte dixeris, quam quod ſapienter tacueris,laudare poſſunt.2.de or. 166. Homines imperiti rerum omnium,rudes,ignarique. pro Flac.149.Sin apud indoctos imperitoſque dicemus.in Par.49.Quę irrideri ab imperitis ſolent.de Fin.105.

Imperite.

Dicebat enim L.Scipio non imperite, Cneuſque Pompeius Sex.F.aliquem numerum obtinebat.de claris or.91.Eſto hoc imperite.in Ant.175.imperite faciunt.1.de Leg.3.Quid enim potuit dici imperitius,quam fœderatos populos fieri fundo oportere?pro Corn.Bal. 15. Sed cum eſt illud imperitiſſime dictum de populis fundis,quod commune liberorum eſt populorū, &c. pro Corn.Balbo,19.

Impero.

Sed tamen omnia mihi imperas.Vatinius ad Cic.lib.5.10.2. Qui imperat, cum cogitare oportet ſibi breui tempore eſſe parendum.3.de Leg.3.Qui bene imperat, patuerit aliquando neceſſe eſt:& qui modeſte paret,uidetur qui aliquando imperet dignus eſſe.3.de Leg.3.Non iam ſic ſperāt abs te, ſed etiam ſic imperant tibi familiares.6.fam.30.in ep.A. Cęc.Quibus non tam imperaui,quam cenſui.3.fam.39. Prætor pecuniam in remiges imperauit.pro Flac.25.Ab eo qui militiæ imperabit, prouocatio ne eſto:quoque iis qui bellum gerat, imperaſſit,ius ratumq. eſto.3.de Leg.5.Quibus iuſſi erunt, imperanto, eorumque tribuni ſunto.3.de Leg. 5. Reliquum eſt ut tute tibi imperes,quāquam hoc neſcio quomodo dicatur,quaſi duo ſimus ut alter imperet,alter pareat:non inſcite tamen dicitur.Tuſc. 2. 41.Hæc ut imperet illi parti animi quæ obedire debet, id uidendum eſt uiro.2.Tuſc.83.De uirtute.Cum præcipitur, ut nobiſmetipſis imperemus hoc præcipitur, ut ratio coerceat temeritatem.Tuſc.2. 42.Etſi difficile eſt, tamen imperarem mihi.12. Att.50.Nonnūquam etiam puerum uocaret, credo cui cœnam imperaret. pro Roſc.Am.36.Quæritur Sicilia tota C.Verrem ab aratoribus,cū frumentū ſibi in cellam imperauiſſet, & cum eſſet tritici modius us.v.&c.1.Ver.17.Quodq. is q bellū geret,imperaſſit,ius ratūq. eſto.de L.185.i.imperauerit.iuſte & legitime imperare.off.1.21. Qui non poteſt cupiditatibus ſuis imperare. Parad.40.Læl.69. Omnibus gentibus & nationibus terra marique imperare. pro L.Man.39.Imperare liberis.Tuſc.3.23. ſcilicet ciuibus.Imperare ſibi non poſſet homo auarus,vt ea ſolueret.8 fam.36.in epiſ. Cæl Imperare domi.2.de Or.16.ferias. Diu.1. 86.Proportione aliquibus frumentum.7.Verr.44.Munus aliquod.7. Ver.41.Naues.7.Verr.35.Obſides.pro Lege Man.25.pecuniam.7.Verr.43. & 4.96.Quod imperatur,neceſſarium eſt: quod permittitur,voluntarium.2.de Inu.230. Imperabitur aliquid muneris,non recuſabunt.pro Lege Agr. 52. Sed neque Cæſari imperari poteſt, nec Cæſar exercitui ſuo.Brutus ad Cic.11.10.8.Ad imperandū ades,vel ad parendum potius.9. fam. 59. Illam rationem in imperando ſumptu Flaccus ſecutus eſt.pro Flac.153.In tributis imperandis,in Verr.136.

Imperatus.

Obſidibus acceptis, nulla præda, imperata tamen pecunia, Att.4.85.18.11.fam.5.in ep.Brut.& Caſſii. Germani legatos miſerunt,ſeſe,quod imperatum eſſet, eſſe facturos.Att.225.Singulis Cenſoribus denarii trecenti ad ſtatuam Prætoris imperati ſunt. 4. Verr. 95. Mitto rationem exacti imperatique frumenti, in Piſ. 99.

Imperator.

Bonus & fortis imperator.2.de Or.101,& 149.Exercitui prępoſitus eſt callidus & ſapiens imperator. 1.de Inu.74.Is imperator eſſe cupiebat, cui muneri mos maiorum ætatem certam,ſortem incertā reliquit.de Cl.191. Imperator & adminiſtrator belli gerendi.1.de Or.105.Caſtrorum imperator,duxque hoſtium. 1.in Cat.3. Victor & imperator omnium gentium Pop. Romanus.pro Domo ſua,70. Nomen inuictiſſimi imperatoris incidatur.6.Verr.74. Imperatoris Iouis tria olim ſigna in orbe terrarum pulcherrima. 6. Verr. 114. In primis laudabat illud quod diceret, eoſdem labores non eſſe ęque graues imperatori & militi, quod ipſe honos laborem leuiorem faceret imperatorium. 2.Tuſc.106.Vt enim gubernatori curſus ſecundus, medico ſalus,imperatori victoria:ſic huic moderatori Reipub.beata ciuiū vita propoſita eſt,&c.8.Att. 26. In ſummo imperatore quatuor has res ineſſe oportere,ſcientia rei militaris, uirtutem,auctoritatem,fœlicitatem. pro Lege Man. 19. Solent hoc boni imperatores facere,cum prælium committunt,ut in eo loco, quo fugā hoſtium fore arbitrentur,milites collocent. pro Sext.Roſc.90. Sed hoc primum faciam,ut imperatores appellem eos, quorum uirtute,& conſilii fœlicitate, maximis periculis ſeruitutis atq. interitus liberati ſunt.14.Philip. 392.Imperatores appellati ſumus.5.Att.39.Imperatores qui patrię conſulerent,uite non parcerent.3.de Nat. d.10. Quidam imperatores etiam ſeipſos diis immortalibus pro Reipub.deuouerunt,capite uelato, certis uerbis.de N.d. 2.7. Faciam igitur ut imperatores inſtructa acie ſolent,&c.4.Phil. 159. Imperatorum alter exercitum perdidiſſet, alter uendidiſſet.3.ad Q.fr. 16.Animos imperatorum a vitæ prauitate ad deorum cultum conuerterent.de Nat.d.1.53.Imperatorum illud cōſilium fuit, quod Gręci στρατήγημα appellant.3. de Nat.d.10.Imperatorum inſigne, faſces laureati.pro Ligar.5. Imperatorum neceſſarii in decem non ſoliti legari. 13. Att. 7. Imperatorum numerus maior,quam oratorum.1. de or.4.Imperatorum non tam res geſtas,quam mores, inſtituta,atq. vitā ſpectare in habendis honoribus. 15.fam.22.Orator præſtat minutis imperatoribus.de Cl.or. 188.

Imperatrix.

Prægeſtit animus iam videre, primum lautos iuuenes,mulieris beatæ ac nobilis familiares:deinde fortes uiros ab imperatrice in inſidiis atque in præſidio balnearum locatos.pro Cæl.53.

Imperatorius.

Imperatorius ardor oculorum.pro Cor.Balbo,39. Imperatoria donatio.5.Verr.162.Imperatorius labor.2. Tuſc.106.Imperatoria laus.Acad.q.ed.1.lib.2.2.Imperatorium ius.3.Verr.38. Imperatorium nomen captans.11.f.7. in ep. D.Brut.Roſtra imperatoriis manubiis ornata. de or.143.

Imperium.

Imperium domeſticum in ſeruos.pro Cæc. 294.& de Inuent. 80.Imperium in multos annos.poſt red.in Senat. 29.Imperium maius a minore rogari non ſit ius. 9. Att. 33. Imperium militare.de Fin.2.28.Imperiū exercitum habenti neceſſarium.ad Brut. 37.Imperium prætorium.Diu.1. 62.Imperium prorogatum.1. ad Quint.fr.3.Hoc eſt, imperandi tempus. Imperium ſeuerum. Tuſc.218. Imperii regii genus primum ad homines iuſtiſſimos & ſapientiſſimos deferebatur.3.de Leg. 2. His inſignibus,atque infulis imperii uenditis, quibus ornatam uobis maiores ueſtri Rempub.tradiderunt.1.de Leg.Agr. 13.Ius maieſtatis atque imperii.lib.1.de Fin.18.Imperii tui miniſtri.1.ad Q.fr. 7.Imperii nomen graue.in Rull.51.Imperii nomen, quo appellor. 2.fam. 29. Imperii diligentis & moderati officium nullum eſt prætermiſſum in Xenophontis libris de Cyro ſcriptis. 1.ad Quint.fr. 17.Nec uero ulla uis imperii tanta eſt, quæ premente metu poſſit eſſe diuturna.Off.2.35.Imperio cōſentire.4. ad Her.154.Imperium accipere & gerere.3.fam.20. Ad ſummum imperium ét acerbitatem naturæ adiungere. Quint.frat. 297.Demus igitur imperiū Cęſari, ſine quo res militaris adminiſtrari non poteſt in Ant. 203. Dare imperium alicui extraordinarium, vel extra ordinē.in Ant.136. Decreui etiam imperium, quod quamquā videbatur illi ętati honorificum, tamen erat exercitum habenti neceſſarium: quid enim eſt ſine imperio exercitus? Att.283. Terra numquam recuſat imperium.de Sen.87. Galli ſub populi Romani imperium ditionemque ceciderunt. pro Font. 276. Appius tenebat non modo auctoritatem, ſed etiam imperium

in

in uos.de Sen. 84. Summum imperium tenere & deponere. de Na.d.2.9. Imperio ac ui poteſtatis & faſcium. 1.ad Quint.fr.26. de imperio decertare.off.1.57. De imperio dimicare. off.1.59. Sed iis etiam qui cum imperio ſunt, &c. Cat.59. Qui cum imperio eſſent, more maiorum omnes prouincias adire conceſſum erat.8.Att.56. Is qui nuper ſummo cum imperio fuerit. p Flac. 150. Quæ dico ſigna, ante quam abs te ſublata ſunt, nemo Meſſanam cum imperio uenit, quin uiderit. 6. Verr.6. Sacrificium quod fit in ea domo, quæ eſt in imperio. de haruſp. reſp. 33. id eſt, in domo conſulis. In imperio alterius eſſe.1.ad Quint.fr.17. Summo in imperio eſſe.2.de Fin.107. Quas res geſſiſti in imperio & prouincia conſulari? in Piſ.87. Imperio parere animantia didicerunt. de Vniu. 39. Cum C. Coponius prætorio imperio claſſi Rhodiæ præeſſet.de Diu.94. Ex Macedonia aliquot prætorio imperio, Cōſularis quidem nemo rediit, qui incolumis fuerit, qui non triumpharit. in Piſ. 29. Imperio regio duo ſunto, iique præeundo, iudicando, conſulendo, Prætores, Iudices, Conſules appellantor.3.de Leg.8. Quid enim eſt ſine imperio exercitus? ad Brut.37. Nec uero imperia expetenda, ac potius aut nō accipienda interdum, aut deponenda nonnumquam. Off.1.97. Imperia iuſta ſunto, iiſque ciues modeſte ac ſine recuſatione parento.3.de Leg.4. Imperia Manliana.de Fin. 86. Imperia ſeueriora nulla ſine aliqua acerbitate iracundiæ, iuxta Peripateticos. Tuſc.4.33. Imperia cū Senatus creuerit, populuſue iuſſerit, ex urbe exeunto.3.de L.9. Cepi & geſſi maxima imperia. ep.36. Vides tyranni ſatellites in imperiis.14.Att.6.

Imperioſus.

Eum Conſul imperioſus exire urbe iuſſit. Poſtquam.10. Dura domina, imperioſa, vehemens cupiditas. in Parad.50. Vtrum tandem cenſes Torquate, imperioſum illum, ſi, &c.2.de Fin. 97. Nimis imperioſi Philoſophi eſt, uetare meminiſſe.2.de Fi.166. Imperioſi populi & reges illuſtres. Orat. 65. id eſt, qui multum imperarunt.

Impertio, *ſiue* Impartio.

Meum laborem hominum periculis ſublenandis impertio. pro Mur.7. Oneris mei partem nemini impertio, gloriæ bonis omnibus. pro Sext.168. Iam vero reliqua pars mundi ea, & ipſa tota natura feruida eſt, & cæteris naturis omnibus ſalutarem impertit & uitalem calorem.2.de Nat.d.20. Terentia delectata eſt tuis literis: impertit tibi multam ſalutem Att.2.31. Ille dolorem ſuum nemini impertiebat. 2. Att. 59. Nunc Pomponi quoniam nil impertiiſt tuæ prudentiæ ad ſalutem meam, quod aut in me ipſo, &c. Att.3.26. Si aliquid impertiuit tibi ſui conſilii, debeo, &c.5.fam.7. Et te exorabo profecto, ut mihi quoque tuæ ſuauitatis aliquid impertias. de orat. 110. Quamobrem a te peto, &c. ut in tuis maximis curis aliquid impertias temporis huic quoque cogitationi, &c. Att.9.183 3. Vt aliquid ſuotum ſtudiorum philoſophiæ quoque impertiat. de Fin. 5.5. Illius deus nō poteſt hominibus diuinationem impertire. de Diu.126. Impertire alicui miſericordiam. ad Brut. 27. Impertire operam ſuam alicui. de Petit. Conſul. 38. Qui tantum potuit impertire huic ſtudio temporis, quantum, &c. pro Corn. 55. Impertire teſtimonium ſuum alicui.5.fam. 34.

Impertior, *ſiue* Impartior.

Lucullo tantum impertior laudis, quantum uiro forti debetur. pro Pomp.7. Multis gratuito ciuitatem in Græcia homines impertiebantur. pro Arch.87. Cum rogamur, ut miſericordiam liberis eius impertiamur. Att. 270. Tu Siracuſanis unum diem feſtum Marcellis impertiri uetuiſti, &c.4.ver.36. Impartiri dolorem ſuum alicui.4. Verr. 59. Fortunas aliis impertiri. de Amic. 61. Nam, ut nunc extis, ſic tum auibus magnæ res impertiri ſolebant. de Diu.1.28. Sæpe idoneis hominibus, indigentibus, de re familiari impertiendum eſt, &c. 2. off.77. Atque etiam viro forti Collegæ meo C. Antonio laus impertitur. 3. in Cat.58.

Impetus.

Non rectus animi impetus eſt libido. 2. de Inu.143. Impetus repentinus. pro Roſc.Am.60. Sceleratus impetus delendi imperii. pro Cæl.10. Aliter non ea nec impetus ullus, nec uis eſſe poſſit in or.134. Impetus animi & uoluntas.3.de or. 32. 10.famil. 19. in ep.Planc. Incurſio atque impetus armorum. pro Cæc.33. impetus contentioque dicendi. pro Deiot. 144 impetus fortunæ. Tuſc.5.13. Qui autem impetus illius erit in nos fortunaſque noſtras acrior, quam in ceterorum. Att. 120. impetus in primatorū pecunias.10. Att. 20. impetus populi, periculi rationem ſui non habet.3.de Leg.22. Ad omnem impetum dicendi contentionem que leuiora. pro Deiot.3. impetum & quamdam commotionem animi, affectionemque ſuam verbis & ſententiis amplificare.2. de Inu.134. Omnem impetum gladiatoris, ferociāque compreſſit. de haruſp. reſp.3. Qui iniuſte impetum in quempiam facit, aut ira, aut aliqua perturbatione incitatus, is quaſi manus uidetur afferre ſocio. off.1.35. Facere impetum in aliquem. de Or.88. impetum facere in bona & fortunas alicuius.3.Verr. 64. pro Roſc. Am.12. impetum prædonum in tuas fortunas fieri nolo.4.fam. 27. Vos autem maxime debetis in eos impetum facere qui mentiuntur. pro Roſc.Am.34. Sed ſi feretur hæſitans, & impetum in me facere conabitur, reſiſtam, & eius conatū refutabo. pro Sext.27. Impetum facere in pecuniam adoleſcentis. 12. fam. 49. id eſt, inuadere. Impetum facere in tabulas.6. Verr. 130. In nauem impetū facere. Lent. lib.1.5.15. Docuique Armenium regem in Cappadociam impetum eſſe facturum. ad Catonem, lib.15.11. Frangere impetum alicuius. ep.5. Moueri uertique impetum cæli admirabili cum celeritate uidemus.2.de Nat.d.141. Impetum, tela, & incurſum aliquorum refugere. pro Cæc. 16. Reprimere impetum, ardoremque reſtinguere. in Bruto, Vt tota mente, omniq. animi impetu in Rempub. incumbas. ad Plancum, lib.10.9. Omni impetu ad uoluptatem ferri. off. 1.147. Multi multa faciunt temeritate quadam, ſine iudicio uel modo in omnes, uel repentino quodam quaſi uento impetu animi incitati. off.1.73. Incurrere cæco impetu in aliquem. 1.de Fin.59. Impetu quodam animi potius, quam cōgitatione facere aliquid. de Inu.64. Beſtiæ nihil ſentiunt niſi voluptatem, ad eam feruntur omni impetu. off.21. Percellere impetu aliquem, & irruere in eum. pro Dom.82. Impetu magis quodam animi uti quam cogitatione. Att. lib. 11.7. & 2.de Inu.133. Impetu quodā mētis & uolūtate, de or.148. Loci quibus impetus animorū aut impellant aut reflectātur. de or. 137. Horū ſūt auguria, nō diuini impetus, ſed rationis humanę. de Diu.1.94. Libidinum impetus.1.de Fi. 71. Impetus Marcelli reſederūt. Cęlius Cic. li. 8.5. Furētes ac uiolēti īpetus.2.de har. reſ.33. Motus & impetus quo pertineāt.l.1.de Fin.27. Itaq. infractus furor tuus inanes faciebat impetus. pro Do.ſua, 126. Iratos animos atque horribiles impetus hoſtium deprecari. pro Font. 281. Animalia, quæ habent ſuos impetus. off.35. & 2.14. An fortitudo, niſi inſanire cœperit, impetus ſuos non habebit? Tuſ.219. Impetus immittere in domos.2.Phili. 93. Animorum impetus impellere.2.de or.171. Retardare animos & impetus alicuius 2.Verr.18.

Impetro.

Et Dolabella rogatu meo ciuitatem a Cæſare impetrauit. epiſto. 219. Impetrabo aliquid a meipſo. 9. Att.60. impetrabis igitur a Cęſare, vt tibi abeſſe liceat. de Inu.46. & Attic. 135. A me iſtam exceptionem non impetrabunt.4. Acad.171. Minus honeſte nunc quidem, quam ſi olim de ratione habenda impetraſſet. Att. 113. Vitro te ad me detuliſſe putabo, ſi hanc rem impetrauero. Plan. l.13. 30.13. Impetrare a me non potui, ut, &c.8.fa. 37. in ep. Cæl. Brutus & Caſſius utinam quam facile a te de me impetrare poſſunt, ita per te exorentur, ne quod callidius ineāt conſilium. Att.15.325.2. Impetrare ab aliquo de aliqua re. epi. 57. Impetrare ab aliquo, vt ignoſcat. de Inu.75. Ab Atheniensibus impetrare non potui, vt, &c. ep.56. Neque enim fas eſſe arbitror, quidquam me rogantem abs te non impetrare. ep.69. Impetrare de aliqua re. pro Pl.264. Minus honeſte impetrare. Att.7. 135.6. Omnia quę potuiſſem in hac ſumma gratia tua ac potentia a te impetrare. epiſ.217. impetrare optatum. off.3.187. impetrare res ipſa debet ab æquitate tua.13. fam. 62. impetrare precibus ſalutem. Brutus Cic.16.5. A quo facile, ſi contendes, impetrare poteris ut, &c. de Petit.209. Ad impetrandum affero multa iuſta.9. Att.62. in impetrandis conſulendiſque rebus magna uis eſt in aruſpicum diſciplina. de Diu.80.

Impetratio.

Illud moleſtius, iſtas impetrationes noſtras nihil ualere. Attic.11.228.2.

Impie, Impietas. *Vide* Impius.

Impiger.

Etenim quis eſt tam in ſcribendo impiger, quam ego? ad Curionem, lib.2.1.3. Profecto iudices uirum ad labores belli impigrum, ad pericula fortem, ad uſum ac diſciplinam peritum, &c. pro Font.28. Dabat ſe labori atque itineribus, in quibus uſq. eo ſe præbebat patientem atque impigrum, vt eum nemo unquam in equo ſedentem videret.7.Ver.22.

Impigritas.

Nunquam ulri fortiſſimi fortitudinis, impigritatis, patientię, &c. de Repub.lib.3.

Impingo.

Impingit mihi epiſtolam Scaptius Brutti.6. Attię. 6. Quid ſi filius meus fuſtem mihi impingere uolet? Cęlius ad Cic. 8.29.

Quid?

Quid? huic calix mulſi impingendus eſt, ut plorare deſinat. 3. Tuſc. 75.

Impactus.

Vncus impactus eſt fugitiuo illi, qui in C. Marii nomen inua ſerat. 1. Phil. 3.

Impius.

Si pietate propinquitas colitur, qui affinem prodit, impius ſit neceſſe eſt. pro Q. 4. Impius ne audeto placare donis irā deorum. 2. de Leg. 24, & 40. Impiam cupiditatem contra ſalutem tuam habeamus. 8. ſa. 46. in ep. Cæl. Eſt enim periculum, ne aut his neglectis impia fraude, aut ſuſceptis anili ſuperſtitione obligemur. 1. de Diu. 12. Etiam aduerſus deos immortales impii iudicandi ſunt. off. 3. 35. Impiorum nemo tam audax fuit umquā, quin aut abnueret a ſe commiſſum eſſe facinus, aut iuſti ſui doloris cauſam aliquam fingeret, defenſionemque facinoris a natura iure aliquo quæreret. 1. de Leg. 30. Piorum & impiorum rationem habent dii. 2. de Leg. 15. Me tamen fugerat deorum immortalium has eſſe in impios & conſceleratos pœnas certiſſimas cō ſtitutas. in Piſ. 36. Hæ ſunt impiis aſſiduæ domeſticæque furiæ. pro S. R. 30.

Impietas.

Nihil eſt quod tam miſeros faciat, quam impietas & ſcelus. de Fin. 4. 55. Etſi uero impietas multa quidpiam eſt, quamuis occulte fecerit, nunquam tamen confidet id fore ſemper occultum. 1. de Fin. 79. Qui fuerunt impietatis duces. de Am. 104. Ad impietatē in deos, in homines adiunxit iniuriam. 3. de N. d. 63.

Impie.

Impie ſacrum commiſſum, quod neque expiari poterit, &c. 2. de Le. 24. Quæ qui uideat nō ſolum indocte, ſed etiam i. faciat, ſi deos eſſe neget. in Ant. 179. & pro Deiot. 149. in Verr. 177. Vi tuperare quiſquam inquam uitæ parentem, & hoc parricidio ſe inquinare audet? & tam i. ingratus eſſe, ut eam accuſet, quam ue reri deberet, etiamſi minus percipere potuiſſet? 5. Tuſ. 9.

Implacabilis.

Quid erat antē, cur ego in tam implacabilis eſſem, eum, &c. 3. fam. 40. Seſe implacabilem, inexpiabilemque præbere alicui. in Piſ. 63. Nam ſi implacabiles iracūdiæ ſint, ſumma [illegible] acerbitas: ſin autem exorabiles, ſumma leuitas. ad Qu. fr. 1. 39.

Impleo.

Demoſthenes non ſemper implet aures meas. in O. 56. Is nomen, fruſtis eſculentis uinum redolentibus, totum tribunal impleuit. 2. Phil. 74. Tuis oraculis Chryſippus totum uolumen impleuit. 2. de Diu. 171. Cum ſeſe regum ſanguine implerint. 2. de L. Agr. 53. Impudentiæ eſt id profiteri quod nō poſſis implere. pro Clu. 39. id eſt, perficere, præſtare. Implere ollam denariorum. ep. 138.

Impletus.

De quibus rebus uolumina impleta ſunt non a noſtris ſolum, ſed etiam a Chryſippo. 4. Acad. 163.

Implico.

Diuinam ſuam cum terræ cauernis includunt, tum hominum naturia implicant. de Di. 1. 135. Vt profectus, &c. curras lōgius, & ſe implicet primum ciuium, deinde omnium mortalium ſocietate. de Fin. lib. 2. 39. Implicet te, ne ad me iter expeditum tibi ſit. 8. Att. 49. in ep. Cn. Pompeii. itaq. ante implicatur aliquo certo genere curſuque uiuendi, quam potuit, quid optimum eſſet, iudicare. Off. 1. 163. Neglecta ratio multis implicatur erroribus. Tuſ. 211. Quod omnibus, qui noſtris familiaritatibus implicantur, vehementer utile eſt. pro Corn. Balb. 67. Qui contrahendis negotiis implicantur. 2. off. 55. Sin illud dices, te Heraclii uoluntate ab lege receſſiſſe: ipſe te impedies, ipſe tu tua defenſione implicabere. 4. Verr. 29. Quod ueritus ſum, factum eſt, vt Domitius implicaretur, ut neque ipſe ſatis firmus eſſet ad caſtra facienda. Att. 8. 41. Atque ita uiait, ut multarum ætatū oratoribus implicaretur. de Cl. or. 90. Permiſte cū aliis implicari. 4. de Inu. 47. i. multis erroribus. Tuſ. 4. 48. i. familiaritatibus alicuius. pro Cor. Bal. 48. i. certo genere, curſuque uiuendi. 1. off. 164. Moleſtiis multis. i. 5. Tuſ. 5. Is nullo ſe i. negotio paſſus eſt. p Ligar. 137. i. & conſtringi multis officiis. 1. Aca. 17. Vitro & citro, uel uſu diurno, uel officiis implicari. de Amic. 71. Muliebribus religionibus implicari. pro D. ſua, 81. Seueritate iudicum implicari, & frequentia populi circumſeriri. 7. Ver. 117.

Implicatus.

Is non tam propenſus ad miſericordiam, quam implicatus ad ſeueritatem uidebatur. pro Sex. Roſ. 51. Illaqueatus omnium legum periculis, irretitus odio bonorum omnium, implicatus exſpectatione ſupplicii. de haruſ. reſp. 6. Familiaritate implicatus. in Piſ. 94. Tu qui omnibus legibus implicatus tenebare, libidinem tibi tuam pro lege eſſe noluiſti? 5. Ver. 69. implicatus moleſtis negotiis & operoſis. 1. de N. d. 38. Nullis occupationibus implicatus deus. 1. de N. d. 37. implicata criminibus auaritia. in Piſ. 67. Inconſtantia cum leuitate, tum etiam periurio implicata. in Vati. 29. Interualla longa, breuia, quibus implicata & permiſta oratio eſt. or. 115. implicata res controuerſiis. pro Q. 2. implicata in omni ſenſu inſidet uoluptas. 1. de Leg. 36. inſcitia implicata, impudentia eſt. 2. Phil. 87. Nec enim in Torquati ſermone quidquam implicatum aut tortuoſum fuit. de Fin. 3. 1. implicatum aliquem conſuetudine habere. 6. ſam. 39. implicatum & cō ſtrictum tenere aliquem. Aca. q. editionis. 2. li. 1. 8 μεταφορικῶς. ab iis qui uinculis conſtricti ſunt. implicati nouis amicitiis. 1. Att. 65. Angoribus & moleſtiis implicati animi. 5. Tuſc. 5. Qui quamquam lege de ui certe non tenebantur, eo maleficiu tamē erant implicati, ut ex nullius legis laqueis emittendi uiderentur. pro Cæl. 57. Quæ quatuor quamquā inter ſe colligata ſunt atque implicata, &c. 1. off. 25.

Implicatio.

Implicatio rei familiaris. pro Sext. 86. Huic adde neruos a quibus artus continentur, eorumque implicationem corpore toto pertinentem. 2. de Nat. d. 105. Ac ſi qua neceſſitudo turpitudinē uidebitur habere, oportebit per locorum communium implicationem redarguentem demonſtrare. de Inu. 74.

Implicitus.

Hæc fides, atque hæc ratio pecuniarum, quæ Romæ, quæ in foro uerſatur, implicita eſt cum illis pecuniis Aſiaticis, & cohæret. pro L. Man. 12. Negotialis eſt quæ in ipſo negotio iuris ciuilis habet implicitam controuerſiam. 2. de Inu. 167.

Implicite.

Abſoluta eſt quæ ipſa in ſe, non ut negotialis implicite & abſcondite, ſed patentius & expeditius recti & non recti quæſtionem continet. 2. de Inu. 172.

Imploro.

Cæteros item deos, deaſque omnes imploro atque obteſtor, quorum templis, &c. 7. Verr. 148. Vos etiam atque etiam imploro & appello ſanctiſſimæ deæ, &c. 7. Verr. 147. Vos enim Albani tumuli atque luci, uos inquam imploro atque obteſtor, ueſtræ tum aræ, ueſtræ religiones uiguerunt, &c. pro Mil. 118. Illam alteram partem de nece Saturnini nimis exiguam atque anguſtā eſſe uoluiſti, quæ non oratori ingenium, ſed conſulis auxilium implorat & flagitat. pro Rab. perduel. reo, 6. Miſericordiam ipſe non implorat, ego autem repugnante hoc imploro & expoſco. pro Mil. 119. Cum me Reſpublica imploraret. Poſtquam. 34. Nemo eſt queſtus, nemo Remp. implorauit, nemo ſupplicauit. 1. de Or. 118. Hic tu fortaſſe querere, deum atque hominum fidem implorabis. in Verr. 80. & 81. Veſtramne, qui ſummam poteſtatem habetis, hoc tempore fidem implorem? pro Roſc. Am. 17. Quem enim alium appellem? quem obteſter? quem implorem? ſenatum ne, &c. pro Flac. 3. Quid aut his reſpondere honeſte potes, aut illi facere, niſi ut te ac fidem tuam implorent? 6. Verr. 71. Acad. q. udit. 1. lib. 2. 81. Implorarem ſenſus ueſtros, uniuſcuiuſque indulgentiam in ſuos teſtarer, &c. pro Syl. 48. Implorare cœpit veſtram commendationem. 15. fam. 8. Deos immortales precari uenerari, atque implorare debetis, ut hanc urbem defendant. 2. in Cat. 47. Implorare fidem, dignitatem, religionem alterius in aliquo negotio. 5. Verr. 123. Sopatrus implorare hominum atque deum fidem, ut cum conſilio cognoſceret. 4. Verr. 53. Implorare fidem Siculorum. Tuſc. 3. 43. Iura libertatis & ciuitatis. 1. 3. Verr. 4. 1. & expoſcere miſericordiam alcuius, pro Mil. 70. Miſericordiam & fidem alicuius obteſtari & implorare. pro Mur. 78. implorare, uſurpareque nomen ciuitatis. 7. Verr. 127. Implorare præſidium alicuius. in Piſ. 82. Neque ipſe auxiliū ſuum a bonis viris fruſtra implorari patietur. de or. 181. Qui deus appellādus eſt? cuius hominis fides imploranda eſt? pro Q. 63.

Implorans.

Et laterenſis multo etiam magis prope implorans obteſtaretur, &c. 10. fam. 36. Heracliti memoriam implorans, quæreret ex eo, uiderenturne illa Philonis. 4. Acad. 23. Et ita me ſuam ſalutem appellans, te ſuum carnificem nominans, filii nomen implorans, mihi ad pedes miſera iacuit. 7. Verr. 101. Turpe erit Domitium deſerere implorātem eius auxilium. Att. 121. Illa deos hōmineſque implorante. in Ver. 107. Itaque ſi ſit omnibus recuſantibus & implorantibus. in Verr. 134.

Imploratio.

Acerba imploratio & uox miſerabilis. 7. Verr. 127. Omnium

deorum

deorum & hominum & ciuium & ſociorum imploratio. 2. de Orat. 106.

Impluuium.

Oſtendam in ædibus priuatis, longa, difficilique vectura, columnas ſingulas ad impluuium H S. quadragenis millibus non minus magnas locatas. 3. Verr. 105. Ne hæc quidem duo ſigna pulcherrima, quæ nunc ad impluuium tuum ſtant, quæ multos annos ad ualuas Iunonis Samiæ ſteterunt, &c. 3. Verr. 41.

Impolitus.

Timæus ipſa compoſitione verborum non impolitus. de Or. 113. Genus hoc eorum qui ſibi eruditi videntur, hebes & impolitum. 2. de Or. 73. Significat enim quamdam formam ingenii, ſed admodum impolitam atque rudem. de Cl. Or. 163. Impolitæ res & acerbæ: ſi erunt relictæ, offerent ſe aliquando, &c. de Prou. Conſ. 76.

Impolite.

Cum ſæpiſſime tibi Senatus breuiter, impoliteque dicenti, maximis ſit de rebus aſſenſus. 1. de ui. 107.

Impono.

Niſi forte, aut in miſeria nimis ſtulte, aut in amicitia nimis imprudenter tibi onus impono. ep. 86. Sed quoniã operi inchoato, prope tamen abſoluto, tamquam faſtigium imponimus. 3. Off 41. Nam ſi ipſe ſeruire poterat, nobis dominum cur imponebat? 13. Phil. 356. Quæ hic Reip. vulnera imponebat, eadem ille ſanabat. de Fi. 4. 55. Impoſui binos tabellarios in duas naues. 10. fam. 75. in ep. Pollionis. Quibus tu priuatim iniurias plurimas contumeliaſque impoſuiſti. 6. Verr. 17. Impoſuit deus animos ſideribus quaſi in currũ uniuerſitatis. de Vniu. 55. Antonius collegæ diadema impoſuit. 2. Phil. 90. Atque ita quaſi in currum uniuerſitatis impoſuit. de Vniu. 202. Numquam iſte plus militi laboris impoſuit, quam ſibi ſumpſit. pro Mur. 36. Cuius amicitia me in hanc perditam cauſam impoſuit. ep. 8. 48. Partes mihi Cæſar has impoſuit, ne quem omnino diſcedere ex Italia paterer. Att. 10. 202. 2. Impoſuiſtis in ceruicibus noſtris ſempiternũ dominum. de Nat. d. 1. 39. Vos mihi Prætori biennio ante Quirites, hoc eodem in loco perſonam hanc impoſuiſtis, vt, &c. 2. pro L. Agr. 55. Qui ceteris coronas impoſuerunt victoribus. ep. 69. 2. de Leg. 95. Metellum multi filii, filiæ, nepotes, neptes in rogum impoſuerunt. Tuſ. 1. 69. Itaque quod uim huius mali Græci non uident, ne nomen quidem ei uitio impoſuerunt. 2. de or. 21. 2. de Fin. 120. Si me ſaluum eſſe uis, mihi impone iſta uim, ut omnino mihi non liceat polliceri. 4. Verr. 105. Hanc perſonã imponite Ebutio. pro Cæc. 10. Hoc eſt, talem exiſtimate. Si Lentuli nauis non erit, quo tibi placebit, imponito. Att. 5. Et ne magnum onus obſeruãtiæ Bruto noſtro imponerem. Att. 207. Cauſa ſero perorata, ſententias ſe rogaturum negauit, ne quod onus ſimultatis nobis imponeret. ad Q. fr. lib. 2. 5. 2. Cum M. Craſſus exercitũ Brundiſii imponeret. de Diu. 2. 67. Sin autẽ eximus quem uillicum imponeremus, quẽ pecori præficeremus, nihil in eo niſi frugalitatem, laborem, uigilantiam eſſe curamus. pro Planc. 51. Obſecrans per deos immortales, ut aut ſecum iure cũ tenderent, aut iniuriam ſine ignominia ſibi imponerẽt. pro Q. 64. Sed uereor ne Pompeio quid oneris imponam. Att. 9. 175. 4. Cur has igitur ſibi tam graues leges impoſuerit, &c. 4. Acad. 48. Plus aliquid imponere quibuſdam populis, quam ferre poſſunt. 6. Verr. 18. Imponere exercitum in naues. 12. fam. 15. in ep. Lentuli. Frumentum imponere, quæ eſt alia Dionis legatio, aut quod munus in Repub. ſordidius? Att. 15. 325. 10. Imponere leges alicui. Parad. 45. nimis duras leges cuipiam. de or. 107. Per uim leges Reipublicæ. 6. Phil. 206. Si x x x. illi Athenis leges imponere uoluiſſent, &c. 1. de Leg. 61. Ego me hercule mihi neceſſitatem uolui imponere huius nouæ coniunctionis. Att. 4. 74. 2. Imponere rei inuſitatæ inauditum nomen. de Fin. 3. 12. Honeſta nomina turpiſſimis rebus. 4. Verr. 100. noua nouis rebus nomina. de Fin. 3. 1. Sed non audeo tibi omnia onera. Att. 5. 96. 3. 4. Verr 96. Improbam perſonam alicui. 4. Verr. 75. Hoc eſt, alicuius loco alium ſufficere. Plagam mortiferam Reipublicæ imponere. pro Sext. 35. Seruitutem fundo imponere. Quint. fr. l. 3. 17. 6 Imponere vulnus prouinciæ. 5. Att. 33. & 1. 40. Agris publicis per grãde uectigal imponere. pro L. Agr. 5. & 60. Quãdo mihi ab amico onus imponitur, ego quoq. tibi imponã. ep. 284. Imponitur honeſtæ ciuitati turpiſſima perſona calũniæ. 4. Ver. 29. Vni Fauonio leges ab illo nobis imponi nõ placebat, ſed, &c. Att. 7. 134. 2. Imponi ſepulchro lapidem. 2. de Leg. 61. Fictus teſtis ſubornas toties, & imponis falſæ tabulæ. p Cæc. 52. Per iſtos quæ volebat, in nauem clam imponenda, occulta exportanda curabat. in Verr. 104.

Imponere, *pro decipere.*

Id legibus pernicioſiſſimis obſiſtitur, maxime Catonis: cui tamen egregie impoſuit Milo noſter. ad Q. fr. lib. 2. 10. 5. Si Caſellius mihi impoſuiſſet aliquid. Att. 15. 45.

Impoſitus.

Conſul eſt impoſitus nobis, is quem nemo præter nos philoſophos aſpicere ſine ſuſpirio poſſet. Att. 1. 57. Velut iſte chorus virtutum in eculeum impoſitus. 5. Tuſc. 11. Atque hoc non iudices teſtor, mihi de me ipſo tam multa dicendi neceſſitas quædam impoſita eſt ab illo. pro Syl. 26. Opprimi me onere officii malo, quam id quod mihi cum fide ſemel impoſitum eſt, aut propter perfidiam abiicere, aut propter infirmitatem animi deponere. pro S. Roſc. 6. Inuiſti oneris impoſiti tua culpa ſit, mea recepti. in Or. 19. Impoſitam perſonam ſuſtinere. 6. Phil. 205. Vectigal eſſe impoſitum fructibus noſtris dicitus. pro Font. 278. Iidẽ ſeipſos a ſeipſo pretio impoſito redemerunt. 4. Ver. 73. Clitellæ boui ſunt impoſitæ. Att. 5. 103. 3. Nobis iniquiſſimæ leges impoſitæ ſunt a uobis. pro Corn. Balbo. 63. Audacia, cuius partes Roſciis impoſitæ ſunt. pro S. R. 38. Duriores partes mihi impoſitæ ſunt ab offenſione noſtra. Att. 162. pro Mur. 36.

Importo.

Non hæc mala caſus importat, qui in ſapientem poteſt incurrere. 5. Tuſ. 43. Important enim ægritudines anxias atque acerbas, animosq. affligunt & debilitant metu. 4. Tuſ. 27. Verres Siciliæ multum calamitatis importauit. 5. Verr. 106. Tergiuerſari nolui, ne mea nimia cunctatio ſuſpicionem ei aliquam importaret. ep. 16. 29 Calamitatem cõſeruatoribus ſuis importare. pro Sex. 129. Importare detrimentum uel adiumẽtum. 1. de or. 20. Per eoſdemque ſiquid importetur nobis incommodi, propulſemus. 2. Off. 25. Eaſque ipſas ſolicitudines, quibus eorum animi noctes atque dies exeduntur, a diis immortalibus ſupplicii cauſa importari putant. 1. de Fin. 41. Exiſtimes, hodierno die ſententiam tuam aut cum ſummo dedecore miſerrimam peſtem importaturã eſſe regibus, aut incolumẽ famã cum ſalute. pro Deio. 30.

Importatus.

Nam calamitas importata eſt, quia defenderam ciuitatẽ. Poſt quam. 292. Plura proferre poſſim detrimenta publicis rebus, quam adiumenta per homines eloquentiſſimos importata. 1. de Or[illegible] Modo cum huic iſta ſunt importata. 2. de or. 29.

Importunus.

Importunus & amens tyrannus. 7. Verr. 81. Importunus atque crudelis. lib. 1. de Fin. 28. Clades ciuitatis importuna. de Cl. or. 186. Fugere crudelis atque importuna mulier, ſibi, &. pro Clu. 141. Repente eſt exorta mulieris importunæ nefaria libido. pro Clu. 8. Immanis atque importuna natura. 3. Verr. 5. Videbam illud ſcelus tam importunum, audaciam tam immanem adoleſcẽtis furentis. de haruſp. reſp. 3. Importunum tempus. 2. de or. 12. id eſt, incommodum, non oportunum. Filium morte multauit: ſi ſine cauſa, nollem, me ab eo ortum tam importuno, tamque crudeli. 1. de Fin. 55. Hic vultum importunum in forũ detulit. Poſt quam. 13. Propter illud inſigne ſcelus eorum, & importunam in me crudelitatem. de Prouinc. Conſ. 1. Non poſſum æquo animo uidere tam importunos, tam ſceleratos hoſtes. in Ant. Cyclops alter multo importunior. 7. Verr. 114. Importuniſſimus gladiator. pro Mur. 76. Varius homo importuniſſimus ſummo cruciatu periit. 3. de N. d. 6. pro teterrimus. Importuniſſimus hoſtis. in Cat. 34. Importuniſſima bellua. 6. Phil. 209. Importuniſſimũ os. 2. Phil. 77. Importuniſſimi latrones. 12. fam. 20. in ep. Caſſii. Importuniſſimæ libidines. 6. Verr. 99.

Importune.

Hoc eſt enim uerum eſſe, confidere ſuis teſtibus, & importune inſiſtere. 4. Acad. 141.

Importunitas.

Importunitas & inhumanitas omni ætati moleſta eſt. Cat. 8. Animi importunitas. pro Clu. 136. Tanta ſceleris inauditi importunitas. pro Syl. 56. Huius importunitatem matris a filii capite depellite. pro Clu. 154. Tamen omnem importunitatẽ eorum ex intimis nẽ ſibus euelliſſet uis orationis tuæ. 1. de or. 117. Vide inter importunitatem tuam, Senatuſque bonitatem quid interſit. 5. Verr. 34. Quem propter importunitatem animi nemo recipere tecto uellet. pro Clu. 53. Importunitate incredibili & audaciã homo. 4. Verr. 58. Metrani & Athenæum importunitate Athenaidis exilio multatos. 15. fam. 15. Quamquam miror, in illa ſuperbia & importunitate, ſi quemquam habere potuit, &c. de Amic. 49. Animal ex nefariis ſtupris, ex caſtis cruore, ex omnium ſcelerum importunitate, & omnium flagitiorum impunitate concretum. in Piſ. 16.

Impotens.

Impotens,iracundus,cõtumelioſus,ſuperbus.5.Phil.181. Dolabella habet ſceleratam impiorum manum, eſt ipſe confidens, impotens,&c.in Ant.233.impotens dominatus. Lepido. ideſt, ſuperbus.impotens & inſans homo.1.de Fin. 80. Quæ effrenatio impotentis animi?in Ant.198.Nihil feci iratus,nihil impotenti animo.de haruſp.2.Lætitia impotenti efferri. 5.Tuſc.27. Ad ſalutem innocentium, ad opem impotentium, ad auxilium calamitoſorum hæc ualeant.pro Mur.54. Aut nullos animi motus,aut non tam impotens fuiſſe.Parad.66.Victoria,quæ etiam ſi ad meliores uenit, tamen eos ferociores impotẽtioreſque reddit.4.fam.31.Impotentiſſimus atque intemperãtiſſimus homo. 10.fam.1. Aduolabat ad urbem a Brundiſio homo impotentiſſimus ardens odio,animo hoſtili in omnes bonos cum exercitu Antonius?5.Phil.194.ideſt, ſceleratiſſimus. Sin iſta pax perditum hominem in poſſeſſionem impotentiſſimi dominatus reſtitutura eſt,&c.ep 160.

Impotentia.

Irati color,uox,oculi, ſpiritus, impotentia dictorum atque factorum,quam partem habent ſanitatis? Tuſc.4.41. Iidem inflammant eppetitione nimia,quam tum cupiditatem, tum libidinem dicimus, impotentiam quandam animi a temperantia & moderatione plurimum diſcedentem.Tuſc. 220. Quam uim ſignificantes mali poetæ,impendere apud inferos ſaxum Tantalo faciunt ob ſcelera,animique impotentiam & ſuperbiloquentiam.Tuſ.4.27.Qui nihil metuant,nihil angantur, nihil concupiſcant, nulla impotentia efferantur.5.Tuſc.27.

Imprimo.

Horum flagitiorum iſte ueſtigiis omnia municipia,præfecturas,colonias,totam denique Italiã impreſſit.2.Phil.71. Sus roſtro humi a literam impreſſit.1.de Diu.47.ideſt,infixit.Impreſſit ipſa natura in hominum animis deorum notionem.de Nat. d.1.32.Sic uiſum obiectum imprimet illud quidem,quaſi ſignabit in animo ſpeciẽ ſuam.de Fato.32.Tu extra munitiones tuas ueſtigium ubi imprimas non habes.in Ant.253.Quid ſi in eiuſmodi cera centum ſigilla hoc annulo impreſſero? Acad. q. ed.1. lib.2.77.Niſi ex eo loco vbi ueſtigium impreſſerit,deiici neminem poſſe.pro Cæc.55.Imprimere in animo atque in mente.4. Acad.67.&1.61.Quæque in animis imprimuntur, de quibus antea dixi,inchoatæ intelligentiæ, ſimiliter in omnibus imprimuntur.1.de Leg.44.Imprimuntur nobis notitię rerum. Acad. q.ed.1.lib.2.22. Vt literatura conſtat ex notis literarum, & ex eo in quo imprimuntur illæ notę, ſic confectio memoriæ tanquam cera locis utitur, & in his imagines ut literas collocat. Part.232. Vt hos iudices legere auderet, quorum lectione duplex imprimeretur Reipub. dedecus. 5.Phil.175.Cum uiſa in animos imprimantur,non uos id dicere, inter ipſas impreſſiones nihil intereſſe,&c.4.Acad.106.An imprimi quaſi ceram animum putamus,&c.Tuſ 1.49.

Impreſſus.

Cum terra araretur,& ſulcus altius eſſet impreſſus.de Diu.2. 39.Memoria publica recenſionis tabulis publicis impreſſa. pro Mil.55.Si enim mihi cum Peripatetico res eſſet, qui id percipi poſſe diceret,quod impreſſum eſſet a uero,&c.Acad.q.ed.1.lib. 2.102.Viſum impreſſum in animo atque mente. Acad. q. ed. 1. lib.2.34. Orbis Reip. ſic eſt conuerſus,ut uix impreſſam orbitã poſſimus uidere.Att. 35. Niſi omnes motus in ipſo oratore impreſſi atq. inuſti eſſe uidebuntur.de or.125. Impreſſa ab iis quæ imitabatur,effinxit.de Vniu.43.Impreſſa ſubtiliter.Acad.q.ed. 1.li.2.34.Illa enim ſunt curricula, in quibus Platonis primum ſunt impreſſa ueſtigia.or.198.Nullus eſt locus,in quo non extẽt huius fortitudinis impreſſa ueſtigia.pro Corn. Balbo.57. Quæ cũ uiderem tot ueſtigiis impreſſa,ut in his errari nõ poſſet, &c. Ruſ.5.58.Similitudines uero geminorum, aut ſignorum annulis impreſſorum pueriliter conſectantur.Acad.q.14.

Impreſſio.

Non igitur impreſſio,non occaſio, &c. ad iniuriam faciendã. plac.66.In pedibus celeritatem ponebant,uim in manibus,claritatem in uoce,in lingua etiam explanatam uocum impreſſionem.2.Acad.30.Non iudicio neque diſceptatione, ſed ui atque impreſſione euertere aliquem.Metel.5.7.Numeroſum, id quod habet quaſdam impreſſiones,&c.de or.3. 102. Inter ipſas impreſſiones nihil intereſſe,ſpecies.Acad.q.15.

Improbus.

Homo nequam & improbus. pro Deiot.147. Improbus homo & perfidioſus. de or. 136. Mala & improba defenſio.4.Ver. 70.Improbo & ſtulto & inerti nemini bene eſſe poteſt. Para.22. Iure,legibus, auctoritate omnium qui conſulebantur,teſtamentum P.Annius fecerat non improbum, non inofficioſum, non inhumanum.3.Verr.75.Omne improbi,ſerui. Parad.44. Talis improborum conſenſio,&c.de Amic.40. Improborum facta ſuſpicio inſequitur.de Fin.59.Improborum proſperitates, ſecundæque res redarguunt uim omnem deorum ac poteſtatem.3.de Nat.d.66.Populum inflammare in improbos, & concitatum in bonos viros mitigare.de or.102.Si quid ab improbis de me improbe dicitur.pro Syl.172.Eſt aliquid quod improbius fieri poteſt?5.Verr.119.ideſt,nequius & malitioſius ac doloſius.Homo nequiſſimus & improbiſſimus.Att.279.Vir lõge poſt natos homines improbiſſimus.de cl.or.185.

Improbe.

Nec ſi plures ſunt ii quibus improbe datum eſt,quam illi quibus iniuſte ademptum eſt,&c.2.off.116.Multa i.feciſti.pro Sex. Roſc.35.3.Verr.111.2.de Fin.88.Præda i.parta. pro Syll. 172. & de Fin.59.Improbiſſime comparauit prædam.7.Verr.146.Improbiſſime loqui.15.Att.13.Ego, ſi me non improbiſſime Dolabella tractaſſet,dubitaſſem fortaſſe,&c.Att.260.

Improbitas.

Improbitas cuius in animo uerſatur,nunquam finit eum reſpirare,numquam acquieſcere.de Fin.1.41.Cum te alicuius improbitas peruerſitaſque commouerit.ad Qu.fr.297. Sed tamen non ita,ut ſperarant mali,tanto impoſito Reip.uulnere, alacris exultat improbitas in uictoria.Att.1.40.Mirifica eſt improbitas in quibuſdam.ep.89.Hominum improbitas.ep. 5. Robuſta improbitas.2.Phil.74.Amicorũ neglectio improbitatem coarguit. pro Mur. 126. Simiæ Dodoneæ improbitatem hiſtoriis Græcis mandatã eſſe demiror.de Diu.122.Athenienſis Hyperboli improbitatem ueteres Atticorum comœdiæ notauerunt. de cl.185.Improbitatem retundi, & non pati impunitate augeri.12.ſam.27.in ep.Lentul.Ex multis ſimilibus ea ſumam quæ maxime improbitate excellere uidebunt.4.Verr.47.Magis ineptiur,quam improbitate peccare.13.ſam.3.

Improbo.

Ego iſta ſtudia nõ improbo,moderata modo ſint. de or.123. Pleriqne tamen definitiones ipſarum etiam euidentium rerũ non improbant.4.Aca.36.ad Trebatium,l.7.6.4.Vt aut approbet quid,aut improbet.4.Acad. 186. Sacerdotis iudicium improbare.4.Verr.48.hæc improbantur a Peripateticis, a Stoicis defenduntur.de Diu.95.Iacentque ea ſemper, quę apud quoſq. improbantur.Tuſc.148.primum improbantur ii quæſtus, qui in odia hominum incurrunt.off.30.Falſum eſt ob probationem pretium datum,cum multa improbata ſint.pro Font.6.

Improbatio.

Dubiumne eſt,quin iſta omnis improbatio cogendę pecunię nata ſit?in Ver.187.Hęc & ad improbationem & approbationem teſtium pertinebunt.ad Her.8.

Improbabilis.

Siue tu probabilem uiſionem,ſiue improbabilem, & quæ nõ impediatur:&c.Acad.q.ed.1.lib.2.33.Nos alia probabilia, contra,alia improbabilia eſſe dicimus.off.34.Legitur &,non probabilia.

Improuidus.

Credulus atque improuidus ſenex.de Amic.114.Improuida ætas.Tuſc.240.Illud miror,adduci potuiſſe te, qui me penitus noſſe deberes, ut exiſtimares aut me tum improuidum qui ab exercitata fortuna ad inclinatã & prope iacentem deſciſcerem; aut tam inconſtantem,ut collectam gratiam florentiſsimi hominis effunderem,&c.Cælio,lib.2.15.3. improuidi & negligẽtes duces.Att.115.Stultiſſima perſona eſt improuidorum & credulorum ſenum.Læl.81.Neceſſitas quędam fatalis improuidas hominum mentes occupauit.de Leg.

Improuiſus.

Improuiſus aduentus hoſtium. ep. 23. Vnde iſte amor tam improuiſus ac tam repentinus.con.Rull.78.Noua res atque improuiſa pupilli calamitas nũtiatur ſtatim C.Muſtio uitrico pupilli,&c.3.Verr.45.Nulla res neque tanta, neque tam improuiſa,neque tam noua eſt de qua non ſe profiteãtur eſſe dicturos. de or.93.Nihil improuiſum atque repentinum accidere poteſt ei,cui nihil eſt ſubitum, quod homini euenire poſſit ut ſapienti.Tuſculan.q. lib. 4.47. Sopater, cum hoc illi improuiſum atque inopinatum accidiſſet, commotus eſt ſane.4.Verr. 48. Cum bella ſubito & improuiſa naſcantur. pro Font. 182.

Nonnunquam quidem eandem fortunam, quod efficiat multa improuiſa hęc, nec opinata nobis, propter obſcuritatem, ignorationemque cauſarum. 1. Acad. 44. Et hæc improuiſa omnia. Att. 56. Omnia quæ mala putantur, ſunt improuiſa grauiora. Tuſc. 197. In his L. Murenæ tantis, tamque improuiſis periculis, pro Mur. 137.

Improuiſo.

Cur hoc tempore? cur tam improuiſo? cur tam repente pacis eſt facta mentio? 12. Phil. 320. Sanę ei pręter opinionem improuiſo incidi. 4. Verr. 142. Siracuſani improuiſo in caſtra Hamilcaris irrumpunt. de Diuinat. 91. & pro Mur. 133. Aratus Sicionius iure laudatur, &c. tyrannum Nicoclem improuiſo oppreſſit. 2. off. 119. Etiam illud quid eſt quod non pertimeſcendum ſit, cum hominem temperantem, ſummum medicum, tantus improuiſo morbus oppreſſerit? Att. 15. 321. 2. De improuiſo Chryſis vbi me aſpexerit, &c. Tuſc. 224. Collocare milites, in quos, ſi qui ex acie fugerint, de improuiſo incidant. pro Sext. Roſc. 44. Ex improuiſo ſi quę res natæ eſſent. in Verr. 99.

Imprudens.

Sed idem imprudens ipſe facit. or. 215. In altumque prouehitur imprudens. Tuſc. 217. Ita imprudens eo, quo minime vult, reuoluitur. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 20. Tu mihi imprudens Marcum Seruilium pręteriiſſe videris. de Cl. 189. Qua tu etiam imprudens vtebare nonnunquam. de Fi. 65. Scripſi etiam illud in quodam libello, qui me imprudente & inuito excidit, & peruenit in manus hominum. de Or. 92. Hæc omnia, Iudices, imprudente L. Sylla facta eſſe certo ſcio. pro Roſc. Am. 12. Quorum etiam ſi imprudentes quippiam fecerint, pęnam nullam recuſent. Tuſc. 5. 58. Nautę imprudentes legis, cum eieciſſent, nullum immolauerunt. de Inu. 74. Multa ſæpe imprudentibus imperatoribus vis belli molitur. pro Sexto Roſc. 33.

Imprudentia.

Imprudentia eſt cum ſciſſe aliquid is qui arguitur negat. 2. de Inu. 191. 2. ad Her. 35. & 38. Imprudentia in purgatione quo modo excuſanda aut refellenda. 2. ad Her. 57. Imprudentia in purgationem confertur, cuius partes ſunt inſcitia, caſus, neceſſitas, & in affectionem animi. de In. 51. Imprudentia teli emiſſi. 3. de or. 87. id eſt, cum telum manu fugit. Modi partes ſunt prudentia & imprudentia. de Inu. 51. Imprudentiam oculorum eo adijci fas non fuit. 2. de Leg. 36. Per imprudentiam in oratione ſæpe uerſus dicimus. in or. 109. Quod ſępe per imprudentiam fit. 4. Ver. 4. Sacrificium tam occultum, quod non modo curioſos oculos excludit, ſed etiam errantes: quo non modo improbitas, ſed ne imprudentia quidem poſſit intrare. de haruſp. 25 a. Imprudentia me lapſum. 10. fa. 46. in ep. Planc.

Imprudenter.

Illud imprudenter, ſi alios eſſe Academicos, qui tum appellarentur, alios Peripateticos arbitrantur. 1. Aca. 33. Imprudenter lædere aliquem. de Inu. 52.

Impuber.

Filiumque eius impuberem ligatum a Prætore miſſum in carcere necandum eſſe dixit. in Cat. 85.

Impudens.

Impudens intemperantia adoleſcentium. 1. off. 173. Eſt autē impudens luctus mœrore ſe conficientis, quod imperare non licet liberis. 3. Tuſc. 47. Impudens mendacium. pro Clu. 134. impudens pecunia. 3. in Verr. 99. Impudens ſim, ſi plus poſtulem, quam homini a rerum natura tribui poteſt, &c. 11. fam. 35. Bene & nauiter impudentem eſſe oportet, qui ſemel verecundiæ fines tranſierit. 5. fam. 29. Pudens impudentem fraudaſſe dicitur. pro Q. Roſc. 42. Verum igitur nos impudentes, qui labi volumus; an illi arrogantes, qui ſibi perſuaſerint ſcire ſe ſolos omnia? 4. Acade. 205. 6. Verr. 39. Impudentior ſermo re, uerbis tectus. 9. famil. 51.

Impudentia.

Impudentia impudica. de haruſp. reſp. 1. impudentiæ ſuæ pudentem exitum quęrere. 3. Verr. 2. impudentiæ ludus. 3. de or. 53. impudentiæ nomen quomodo effugiendum. 1. de or. 60. Neſcire, &c. inſignis eſt impudentiæ. de or. 99. Ceteros non dubitabo primum inertię condemnare, deinde etiam impudentiæ. de or. 99. Quid ad hanc impudentiam addi poteſt? 5. Verr. 94. 1. de Diu. 108. Ad ſummam impudentiam inceptos. 1. de Leg. 5. An ego tantam oculorum impudentiam habere poſſim, ut uideā, &c. pro D. ſua, 77. Verecundia negandi, ſcribendi impudentiam ſuſcepi. or. 2 20. Impudentia eſſe uideatur. 6. fam. 14. id eſt, impudētis hominis eſſe. Audacia & impudentia fretus. pro Flac. 153. Impudentia aliquem proſequi. 13. fa. 83.

Impudenter.

Quamuis audacter, quamuis impudenter. in Ver. 135. Sed plerique peruerſe, ne dicam impudenter, amicum habere talem uolunt, quales ipſi eſſe non poſſunt. de Am. 69. impudenter facit. pro Flac. 158. impudenter aliquid poſtulare. Aca. q. ed. 2. l. 2. 116. impudenter rogare. 1. off. 123. Att. 7. 128. 12.

Impudentiuſculus.

Sumus enim impudentiuſculi, quam per te vix licet. ep. 98. Alia lectio habet putidiuſculi.

Impudicus.

Aduerſus & auerſus impudicus es. de or. 132. Impudicam alī cuius impudentiam reprimere. de haruſp. 1. Audiet Marius impudico domino parere nos, qui ne militem quidē habere voluit, niſi pudicum. ad Octauium, Omnes impuri, impudicique. 2. in Cat. 42. impudica loqui. de Leg. 166. Complexi mulieres impudicas. 2. in Cat. 32.

Impudicitia.

Cui forma pec dedecus pecuniam & nomen nobile conſceleratum impudicitiæ dediſſet. ad Octauium, 15.

Impugno.

Pompeius tamquam Cæſarem non impugnet, ſed quod illi ęquum putet conſtituat, ait Curionem quærere diſcordias. Cælius ad Cic. 8. 11. 10. Maleuolentiam quæ te impugnare auderet. 3. fa. 49. Illis autem id tempus impugnandi detur, cum uitandi illorum impetus poteſtas adempta nobis erit. pro Quint. 5. Sceleratos ciues timore ab impugnanda patria deterrere. Att. 284.

Impugnatio.

Ipſe domum P. Syllæ pro caſtris ſibi ad eam impugnationem ſumpſerat. Att. 4. 72. 5.

Impulſio, Impulſor, Impulſus, *Vide poſt Impello.*

Impunitus.

Iniuria impunita. 6. Verr. 60. Tibi uni multorum ciuium neces, tibi vexatio direptioque ſociorum impunita fuit ac libera. 1. in Cat. 13. Poſſemus hanc iniuriam ignominiamque noſtris Rom. inultam impunitamque dimittere? 7. Verr. 116. Virtus tamen ius ſuum, & impunitam omnium rerum libertatem tenere debet. de or. 1. 115. Niſi enim multorum impunita ſcelera tuliſſemus, numquam ad unum tanta perueniſſet licentia. 2. off. 39.

Impune.

Licet impune confiteri. pro Clu. 34. Mihi ne dolere quidem impune licet. Att. 184. Eorum labore eſt factum, ut impune in otio eſſe poſſemus. 2. de L. Agr. 24. Vbi id quod intus eſt, impune euolare poteſt. pro Deiotaro, 149. impune facere. pro Cæc. 24. Poteſtas impune aliquid faciendi. de Inu. 66. Impune ferre. Sulpitio, lib. 14. 78. 5. Dionyſius cum multos libros ſurripuiſſet, nec ſe impune laturum putaret, aufugit. pro Mil. 109. & ep. 231. Quī non modo impune, ſed etiam cum ſumma interfectoris gloria interfici poſſit. in Ant. 159. Nec impune. nam ſentiet quos laceſſierit. 12. fa. 47. Cum lucrari impune poſſet auri pondo decē, &c. Part. 119. Vt dictator quem uellet indicta cauſa, impune poſſit occidere. de Leg. 164. Homines vulgo impune occiduntur. pro S. Roſc. 31, & 33. id Sextilius factum negabat. poterat autem impune. quis enim redargueret? 2. de Fin. 89. In quo impune progredi licet duos duntaxat pedes. de or. 159. Qui nummos in tribu pronuntiauerit, ſi non dederit, impune ſit. 1. Att. 45. Libertate uſus eſt, quo impunius dicax eſſet. pro Quint. 2. Ille cuius Rom. quod erat, impunius id ſe facturum putauit. 6. Ver. 43. Hæc in metu & periculo cum creduntur facilius, tum finguntur impunius. de Diu. 2. 45. Quid ait medicus? mihi de veneno. at id fieri potuit primo occultius, in potione vel in cibo: deinde etiam impunius fit. pro Deiot. 21. pro Quint. 6. 2. de Diu. 86.

Impunitas.

Iuuenilis quædam impunitas & licentia dicendi. de Cl. or. 175. Garriendi impunitas. 1. de Nat. d. 250. Impunitas flagitiorū. in Piſ. 16. Impunitas ſūma gladiorū. 10. f. 3. Impunitas peccatorū data uidetur eis, qui & ignominiā & infamiā ferunt ſine dolore. Tuſ. 4. 35. Quorum impunitas fuit non modo a iudicio, ſed etiā a ſermone. pro Rab. Poſth. 16. Scelerū impunitas. pro D. ſua, 14. Gabinii abſolutio, lex impunitatis putatur. Q. fra. 328. Spes impunitatis, maxima eſt illecebra peccandi. pro Mil. 33. Non mihi tantum arrogo, ut C. Plancium ſuis erga me meritis impunitatem aſſecuturum putem. epiſt. 13. Impunitatem conſequi. pro Planc. 2. Dare impunitatem peccatorum alicui. 4. Tuſc. 68. Cæteris autem ſi errorem ſuum depoſuerint, ueniam & impunitatem dandam puto. 8. Phil. 145. Quem ſi ui uiciſſet, habiturus eſſet impunitatem & licentiam ſempiternā. pro Mil. 64.

Quæ libido ſe non proripiet ac proiiciet aut occultatione propoſita, aut impunitate, aut licentia? 1. de Fin. 117. Quorum effrænatus furor alitur impunitate diuturna. pro Sextio, 70. impunitate augeri improbitatem. 12. fam. 27. In ep. Lent. Se impunitate propoſita facturos quod expediat. off. 3. 52.

Impurus.

Turpis & impurus. 5. Verr. 53. Impurus atque ambitioſus. de Amic. 53. Sed iuuentuti noſtræ minime audiendus: quippe ſi ita ſenſit, vt loquitur, eſt homo impurus. 4. de Repub. impura adoleſcentia. 2. in Cat. 42. Vt eos ludos hæc lues impura pollueret. de haruſp. 21. Lutulenta, impura, inuiſa perſona. pro Roſ. Com. 12. Impura vox. 11. Phil. 293. Ego autem illum male ſanum ſemper putaui, nunc etiam impurum & ſceleratum puto. Att. 9. 188. 7. Quam multis illum ingenuis, quam multis matribusfamilias, in illa tetra atque impura legatione uim attuliſſe exiſtimatis? Omnea impuri impudicique. in Cat. 109. Omnium bipedum & quadrupedum impuriſſimus. pro D. ſua, 38.

Impure.

Impure & intemperanter facere aliquid. in Ant. 160. Impure & tetre aliquid facere. 1. de Diu. 108. Quis animo æquo uidet eum quem impure ac flagitioſe putet uiuere? 3. de Fin. 59. Impuriſſime, teterrimeque uiuere. pro D. ſua, 81. Att. 9. 51.

Impuritas.

Cũ omnes impuritates pudica in domo quotidie ſuſciperes, uino luſtriſque confectus. 2. Phil. 33.

Imus.

Ex caſtris ad imam Candaniam. Att. 227. A ſummo, a medio, ab imo. ad Her. 22. Nam terra noua immobilis manens ima ſede ſemper hæret. in Somn. Scip. 18. In diſtributione uocem ab imis faucibus adhibere oportet. 3. ad Her. 125. Nonne ab imis vnguibus vſque ad uerticem ſummum ex fraude, fallaciis, mendaciis conſtare totus uidetur? pro Roſc. Com. 21.

In.

In acceptum opus referre. 3. Verr. 106. Pecuniam in ædem ſacram reficiendam perſcribunt. pro Flac. 155. in ædes accedere. p Cæc. 27. in ære alieno eſſe. 6. Verr. 10. in omni æternitate. de N. d. 2. 37. in alea quid perdere. 2. Phil. 70. in aliquem aliquid efficere. de Amic. 104. index in aliquem. pro Clu. 59. in aliquem iũptum facere. pro L. Man. 27. Quærere inuidiam in aliquem. pro Rab. 130. Scribere carmen in aliquem. de or. 141. id eſt, in laudẽ. Noſtra in aliquem ſtudia nimia. pro Mur. 134. in aliquo ſponſionem facere. pro Quint. 19. in aliquo ſpem habere. pro Quint. 3. Suſcipere odium infinitum in aliquo. pro Cor. 67. Alius in aliũ implicatus. de Inu. 76. Clariſſimi uiri noſtræ ciuitatis, &c. ducebant, &c. ab ceteris nationibus, quę in amicitiam pop. Rom. ditionemque eſſent, iniurias propulſare. 1. Verr. 36. Titurius quaternos denarios in ſingulas uini amphoras portorii nomine exegit. pro Font. 278. in anguſtias adducere. pro Quint. 10. Aduentus & introitus imaginum in animos. de Nat. d. 1. 75. Vt mihi eſt in animo facere. de Nat. d. 2. 15. in animo quaſi inſculptum. de N. d. 2. 10. in animo intelligentiam concluſit deus, animum in corpore. de Vniu. 11. Sed ego hanc ἀπεξίαν in vnum annum meditatus ſum. Att. 73. Erat alius ad portas in multos annos. Poſtquam. a 11. Locare aliquid in multos annos. in Verr. 19. Solis defectiones itemque lunæ, prædicuntur in multos annos. pro D. ſua, 118. Præſidia ſunt in multos annos prouiſa. Att. 241. Ianitores ducẽtos in annos ſingulos ſtipatores corporis conſtituti. con. Rull. 72. Siracuſis lex eſt de religione, quæ in annos ſingulos Iouis ſacerdotem ſortito capi iubeat. 4. Verr. 87. Scaptius centeſimis renouato in ſingulos annos fœnore contentus non fuit. Att. 93. Hoc tamen opus in apertum ut referas, nihil poſtulo. in Parado xis, in araneolis eſt quædam machinatio & ſolertia. 2. de Nat. d. 92. in armis eſſe. pro Roſc. Am. 88. in articulo ipſo temporis. pro Quint. 10. Satiſne uobis uideor pro meo iure in ueſtris auribus commentatus? de Fin. 5. 67. in bellum confugere. 4. Att. 22. in ſummo beneficio. 5. Verr. 94. Sed hoc primum ſentio, niſi in bonis, amicitiam eſſe non poſſe. de Amic. 16. Cui præter honeſtum nihil eſt in bonis. 4. Acad. q. 144. id eſt, nullum aliud bonum eſſe exiſtimat præter honeſtatem. Quæ ſecundum naturam ſunt, ſunt habenda in bonis. de Sen. 91. in cælum ferre. 4. Att. 40. In cęlo mundoque mentem ac rationem ut in homine ineſſe putare neceſſe eſt. 2. de Leg. 13. In Caieta. 8. Att. 13. In cantu, fidibus, & tibiis lætitiam popularem moderanto. 2. de Leg. 24. non omnes loci in omnem cauſam conueniunt. de Inu. 64. Quare non in omnem cauſam, ſed omne genus cauſæ incidunt. de Inu. 69. In cauſam uenire. pro Ligar. 17. in codicis extremam cerã nomen in ſimũ fecit. in Ver. 95. In certamen & cõtentionẽ uenire. 3. Ver. 3. Vt in ſingulas colonias ternos ciues Romanos facere poſſet. pro Cor. Bal. 64. Virũ in clariſſimis ciuibus eſt is, qui, &c. pro Flac. 155. Omitto iuriſdictionẽ in libera ciuitate contra leges. de Prou. Conſ. 70. Multi in ciuitate recepti ex liberis populis. pro Cor. 65. Pecunia in claſſem eſt erogata. pro Flac. 152. Hoc nomen in codicem acceptum & expenſum eſſe debuit. pro Quint. Roſc. 46. Nomina in codicem congeſta habes. pro Q. Roſc. 46. Quod in codicem iniuratus referre noluit, id in litem iurare non dubitat. pro Quint. Roſc. 45. Vt iidem pro parte in commune Siciliæ conferrent, etiam id contulerunt. 4. Ver. 105. In conceſſionem præcepta dedimus. de Inu. 75. In conquiſitione omni rationis exordium difficillimum. de Vniu. 7. In conſilio adeſſe alicui. pro Quint. 2. Committere legiones in conſpectum hoſtium. Att. 130. In conſpectum alicuius ſe committere. 6. Verr. 22. In noſtra conſuetudine multis de cauſis fit, ut rariue incidant tranſlationes. de Inu. 69. Verſari in cõtrouerſia. Q. fr. 302. Sãguis a corde in totum corpus diſtribuitur. de Nat. d. 53. Quæ confecta in reliquum corpus diuidantur. de Nat. d. 53. In omne corpus diuiſo & multiplicato cibo. de Diu. 120. in crimine eſſe. 6. in Verr. 89. in cruciatum dari. pro Roſc. Am. 71. Verſus, qui in illius cupiditatem facti ſunt. in Ver. 152. Tradere aliquem in cuſtodiam, uel in publicum, uel in piſtrinum. Qu. fr. 302. Includere aliquem in cuſtodias. in Verr. 265. In decumas frumentum auferre. 5. Verr. 80. In decurionibus eſſe. 6. fam. 49. Cerimoniæ religioneſq. in deos. de Leg. 164. Impietas in deos, iniuria in homines. de Nat. d. 77. ideſt, contra. In deos reponere homines morte deletos. de Nat. d. 1. 29. Sic enim conſtituebam, neminem includere in dialogos eorũ qui uiuerent. Att. 13. 276. 2. dixi, &c. in ante diem quintum Calendarum Nouembris, &c. 1. in Cat. 4. In ante diem x v. Cal. diſtulit. Att. 2. 35. 5. Quæ autem eſt iſta ſententia, ut in hodiernum diem ueſtitus mutetur? in Ant. 258. Et ſimul ad cęnam inuitauit in poſterum diem. off. 63. Dii nunquam præſentis in fraudes pœnas in diem reſeruãt. pro Cæl. 50. Non ſolum de die, ſed etiam in diem uiuere. 2. Phil. 91. 5. Tuſc. 48. Horti quam in diem proſcripti ſint, uelim ſcire. Att. 203. illa in dies ſingulos magis magiſq. opinio hominum confirmatur. Torquato, iam dies ſingulos eius copiæ minuuntur. Lepidus ad Cic. 10. 4. Creſcit in dies ſingulos hoſtium numerus. in Cat. Sed cura, ut excuſet morbi cauſa in dies ſingulos. Att. 12. 240. 2. Si quid affirmarent diſputando. de N. d. 1. 18. Duri fuimus in Dolabella. ad Brut. Vt ſi quis in domũ aliquã, in gymnaſium, in forum uenerit. de Nat. d. 1. 11. in dubium uenire. pro Quint. 3. in duplum ire pro Flac. 39. Nihil ſane, niſi ne nimis diligẽter inquiras in ea, quæ tũ modo memoriæ ſunt prodita. 1. de Leg. 3. Siue animal, ſiue e terra editum, id uiuit propter incluſum in eo calorem. de Nat. d. 2. 18. in eo maneat memoria doloris. 5. Phil. 201. Fortes in eo Quirites. ideſt, in eum. in equum tollere. pro Deiot. 19. in equo eſſe. pro Mil. 20. in exitu eſt iam meus Conſulatus. pro Mur. 73. Hoc eſt, Abſolui tempus Conſulatus mei. Hoc in omne factum, & in omne tempus adẽ ualet. de Inu. 77. Si quæ ante & poſt, & in ipſa re facta erũt, comprehendemus. 4. ad Her. 240. Hęc commutari ex ueris in falſa nõ poſſunt. de Fat. 143. perfice ut ſis in Cæſaris familiaribus. ad Trebatium, lib. 7. 17. in familiaritatem alicuius ſe dare. 4. Verr. 122. in familiaritatem uel conſuetudinem uenire. 4. Verr. 122. in fidem, ueritatem, miſericordiam confugere. pro Q. 5. intelligentes in quam figuram cadere poſſet mundus. de N. d. 1. 18. Pater habet poteſtatem in filios. de Inuent. 68. Patriis ſtudium in filiis erudiendis. de or. 108. in hãc formulam omnia iudicia concluſa & comprehenſa ſunt. pro Qu. Roſc. 47. in fraudem impelli. pro Mil. 24. in frumentum imperatum HS. duodetricies in annos ſingulos Verri decernebantur. in Verr. 14. Cũ præſertim in genus ipſum accuſationis & nomen, eiuſmodi præmium nemini iucundum eſſe poſſit. pro Corn. Balbo. 66. Aequabiliter in omnia genera fuſa oratio. Aequabiliter in omni ſermone fuſum. Att. 276. Tradere locos in ſingula cauſarum genera. de Inu. 63. Quo in genere, ſperare uideor Scipionis amicitiã & Lælii, notam poſteritati fore. de Amic. 14. Si quid offendimus in genere noſtro, id ſit maius, quam, &c. Att. 111. in ſummã gloriam uenire. 2. Att. 51. Ni Brutum colligaſſemus in Græciam. in Ant. 236. in gratia eſſe. 2. in Verr. 31. in hæc intenta mens noſtra. de Nat. deo. 1. 74. Agere lege in hæreditatem paternam. de O. 99. In hanc rem teſtem totam Siciliam citabo. in Verr. 138. In hanc rem me cognitorem dediſti. pro Quint. Roſc. 50. in hanc rem in Ciliciam ad oſtium fluminis Cydani confeciſſet. in Ant. 165. Quis in hanc rem fuit arbiter? pro Quin. Roſc. 46.

In hiſtoria leges alias obſeruare.alias in poemate.1.de Leg.3. In hiſtoria ad ueritatem referuntur pleraque. 1. de Le.3. In hoc interdicto non ſolet addi,in hoc anno.ep.253. Nō poſſum pręfletu diutius in hoc loco commorari.Att.175. In hoc ſpatio,& in his poſt ædilitatem annis.de Cl.195.Hæ contra nos ambæ faciunt in hoc tempore.pro Quint.1. In hoc thecam nummariam ne retexeris.Att.59. i. ob huc. Democritus huic in hoc ſimilis, uberior in cæteris.4.Acade. 212.In hoc ſumus ſapientes,quod naturam optimam ducem,tanquam deum ſequimur. de Sen.5. Hoc eſt,in hac parte.Duodena deſcribit in ſingulos homines iugera con.Rul.83.Obſequia in homines.de Leg.164.ideſt,erga. Earum diſciplinarum quæ in honore ſūt,nullus uacaret locus , de Nat.d.1.12. Ego ſi ſemper haberem,cui darem,uel ternas in hora darem.ad Caſſium.lib.15.16. 2. Conſilia in horas mutari uides.Att.235.In hortis ambulare.Acad.q.ed.1.lib.2.48. Cum Galba pupillum pene in humeros ſuos extuliſſet.de or.104.Habebit Senatus in hunc annum quem ſequatur . pro Sext.7. Confirmarunt Conſules ſe his ſupplicationibus in hunc annum non uſuros.Cælius.ad Cic.8.11.3.Quod crimen in hūc maius expectas?pro Rab 94.In id quoque præcepta poſuimus . de Inu. 75. In ignem poſita eſt.de or.138.Et locus ille , atque honos in illum annum ita deberi putabatur.4.Ver.89.In illos,in eis,in cognatum tuum.13.Att.35.in eis,ideſt,inter eos Inflammare populum in improbos.de or.102.Tum omnem orationem conuerti in increpandam Cæpionis fugam.de or.127.Plebs in cuius tu infamiā,ea quæ per latrones de me egeras,contuliſti. in Piſ. 93. In deplorandum interitū exercitus.de or.127.In integrū reſtitutus.pro Cl.79.Res eſt in integro. ad Ruf.l.5.20.23.1.nihil adhuc actū eſt,& res adhuc eſt integra. In integro res nobis erit Caſſio,l.15.6.6.3.de or.8.Cū tibi in integro tota res eſſet:ne tū quidē te potuit,ſi non pietatis,&c.4.Ver.68.In inuidiā peruenire.4.Ver.30. Quibus in ipſis ineſt cauſa cur diligantur,de Am. 67.Ego in iſta ſum ſententia, qua te fuiſſe ſemper ſcio. de Leg. 191.In iſto tam immenſo ſpatio.de Nat.deor.1.16. in itinere eſt Antonius.Brutus.Cic.11.11.i.uenit. Si H S. milies in iudicium haberes.pro Qu. Roſ.52. Cum dictis quibuſdam reliquum relinquitur in audientiū iudiciū.ad Her.33.Si oſtendo minus tribus medimnis in iugerū neminē dediſſe Decumæ,&c.5.Ver.93. Ab eoque peteret,ut ab aratoribus Centuripinis ne amplius in iugera ſingula,quam terna medimna exigeret. 5. Verr. In iugis ſingulis arare.5.Verr.21.Cum ad Pętorem in ius adiſſemus.in Verr.234.Illi gladium in latere defixit.ad Her.40. In laude eſſe.2.Verr.31.Extat in eam legem oratio.de Cl.178.In legem iurare.pro Clu.36.De pecuniis creditis dicere ius in liberos populos contra leges.de Prouinc.Conſul. 70. Indulgentia in liberos noſtros.de or.124.In tertio de philoſophia lib.de Nat.d.1. 24. In libro quinto diſſeruit.de Nat.d.1.86.In legum libris.de Nat. d.1.23. Quid?tu in lictoribus,in toga prætexta eſſe conſulatum putas?ep.84.Niſi te in ſuam litē dediſſet cognitorē.pro Q. Roſ. 54.In tuis literis tuum erga me amorem recognoui.12.fa.18.in ep.Caſſii.Pecuniæ erogatæ in operum locationes falſas.in Ver. 265. Qui ſe Conſulatum in Bruti locum petere profitetur. 11. Phil.296.Mulier quæ in concubinę locum duceretur.or.100.id eſt,pro concubina.Et quis in eius locum pareretur.Att.25.Atque hoc in beneficii loco petitum eſt ab Apronio, ut iugera ſingula ternis medimnis decidere liceret.5.Verr.94.In loco poſita ædilitas.7.Ver.Verbum in longius ductum.de Cl.or.190. In lucem proferre res occultiſſimas.Acad.q.ed.1.lib.2.57.Mulier in familię luctum atque in priuignorum funus nupſit.pro Clu.57.Id totum in iſtius ludos prædictum atque reſponſum eſt.de har.reſp. 250.Hoc conueniret in omnes luſcos.de or.128. In magiſtratibus animaduerto quoſq. ignoratione iuris ſui tantum ſapere, quantum apparitores uelint.3.de Leg.41.Dolor in maximis malis ducitur.de Leg.162.Verum hæc non ſunt in noſtra manu.Te ſentiæ,lib.14.2.6.Attic.6.114.1. Quam uelis eum obligare,in qua manu eſt.Cælius Cic.lib.8.6.2.Sed affuiſtis, & eſt in manibus oratio.de Amic.78.De libris oratoriis, factum eſt a me diligenter,diu,multumque in manibus fuerunt.Att.4.82.2.Libelli nominum veſtrorum conſiliique huius, in manibus erāt omniū. 2.Verr.11.Sic enim commutatus eſt totus ſcriptis meis quibuſdam,quę in manibus habebam.Att.16.333.13.Lentulo,lib.1.9. 30.Quam ſpem nunc habeat in manibus,& quid moliatur, breuiter iam iudices exponam.2.Ver. 10. Opus magnum in manibus habere.Acad.q.edit.2.li.1.2. Sed ecce in manibus uir,& præſtantiſſimo ingenio,& flagrāti ſtudio,& doctus a puero C, Graechus.in Bruto,64.Nos hic in mare ſuperum & inferum ſeſtertiū ter & quadragies rogabamus.pro Flac.152. Aues, quæ ſe in mari mergunt.de N.d.51.Nonne prouidendum Senatui fuit,ne in hanc tātam materiam ſeditionis , iſta funeſta fax adhæreſceret?

pro Dom.ſua,11.Si humaniter & amabiliter in me cogitare uis. Att.228. Eſt pondus apud ruſticos in memoriam patris. Attic. 66.id eſt,ob memoriam.In memoriam ſempiternam orbis terræ aliquid ſpargere.pro Archia,22 . Auctio conſtituta in menſem Ianuarii.con Rull.61.In mentem tibi non uenit cauſam publicam ſuſtinere.Ego in Chryſogono,quod ad me attinet, nihil eiuſmodi ſuſpicor,neque hoc mihi nunc primum in mentem uenit dicere.pro Sex. Roſ.72.In mentē uenit poteſtatis. pro Q.3. Sæpiuſque mihi ueniebat in mentem quæri, quod ita uiuerem. Nigidio,lib.4.13.4.Vt ſi filius natus eſſet in decē menſibus,&c. Top.22.pro eo quod dicimus,intra,uel infra decem menſes . In ſingula merita tua tibi gratias agam.10.fam.50.in epi.Planc. In minima diſpartiri.Acad.q.edit.1.lib.2.40.Pro frumento in modios ſingulos duodenos ſeſtertios exegiſſe.1.Ver.17. Incredibilem in modum concurſus fuit ex agris.Att.76. Peto a te maiorem in modum,uel humanitatis tuæ,uel mea cauſa, &c. Bruto, lib.11.22.1.Memmio lib.13.2.1. Cum magna uis uideretur eſſe in monſtris interpretandis, in aruſpicum diſciplina. de Diu. 80. Aurum conſumptum in monumento.con.Rul.63.In more erāt maiorum qui tum ut lex ualebat.2.de Leg.25. In fingendo mundo.de Vniu.11.In mundo mentem ac rationem vt in homine in eſſe putare uerius eſt.2.de Leg.13.Solem in deorum natura ponere.de Nat.d.18.Ferunt,quę in rerum natura, totoque mundo conſtarent,quæque mouerentur,ea contrahere amicitiam, diſſipare diſcordiam,de Amic.23.In neceſſariis coniunctiſſimus.13. fam.51.In nobis poſitam eſſe aſſenſionem vult.Aca.q.edit.2. li. 1.29.Sermonem in multam noctem produximus . Som. Scip.3. in nomine dignitatis ſignificaretur.2.Phil. 79. In legis nomine interpretando ineſt vis & ſententia iuſti & iuris colendi. 2. de Leg.10.Reponere in numero deorum.de Nat.d.2.40. in oculis quidem exercitus quid eſt eo eſt conſecutus? 1.de Fin.55. Deſigere furta alterius in oculis omnium.in Ver.67.In oculis eſſe. pro Planc.55.Habitare in oculis. pro Planc.54.Videmus quanta ſit in inuidia,quantoque in odio apud quoſdam in homines nobiles,nouorum hominū uirtus & induſtria. 7. Verr.142.In opinione alicuius relinquere.1.Verr.9. Cęſar itinera ita facit,ut multos dies in oppidum ponat.Att.183.In illam orationem addidi quædam . Att. 8. Eſt id in totam orationem confundendum.de Or.138.Pæan cōmode in ſolutam orationem illigatur. or.218. In oratione ponere.1.Verr.9.& 15. Fannius in mediocribus oratoribus habitus eſt.de Cl.or.173.ideſt, inter. In ore ſpumas agere.6.Ver.130. Qui tibi ſemper eſt in ore,Cato. 1. de Leg.4.Pietas in parentibus & propinquis magna eſt.de Somn. Scip. 128. Id ego in eam partem accepi, hæc oppida , &c. Att.117.In eam partem potius peccant,quę eſt cautior.pro Sexto Roſc. 27.Hæc ſcripſi in eam partem,ne me motum putares.Att.251.Quod perſpicuum eſt in iſtam partem.de Nat.d. 61. Facillime in optimā partem cognoſcuntur adoleſcentes, qui,&c. off.42.Hae de re in utramque partem & dicta ſunt & ſcripta multa . Acad. q.edit.1. lib.2.99.In utramque partem diſſerere. Acad. q.edit. 2.lib.1.33. Item ea quæ interrogati in utramque partem reſpondere poſſimus,&c.4.Acad. 187. Quid in utramque partem mihi ueniat in mentem,explicabo breui.Att.8.147.1. Venenum additum in aliqua parte panis.pro Clu. 54. Omnium rerum in contrarias partes facultas ex iiſdem ſuppeditatur locis.de or.128.Alter multos plane in omnes partes feſellit.pro Sext.15. In omnes partes immenſa & interminata magnitudo regionum. de Nat.d.1.38.Magno amore inflammatum eſſe in patriam.de or.101.Id quam in iuſtum in patriam eſſet,non uidebat.off.68. Is ſe ternis nummis in pedem tecti tranſegiſſe dicebat.ad Q.fr.3. 17.6.Ligneæ ſoleæ in pedes inductæ ſunt. 2. de Inu. 232. Maxima expectatione in perditam , & plane euerſam in perpetuum prouinciam nos ueniſſe ſcito.Att.5.104.1.In perditis ac deſperatis aliquid habere ep.224.In periculum legis includi.pro Clu.122. Summa Reip. in huius periculo tētatur. pro Sex. Roſc. 43. Idcirco tibi amicā in perpetuum fore putaſti?3. Verr. 53. Quoniam in perpetuum nō placet.Att.12.241.5.Melius in peſſimis nihil fuit . Att.184. Id quod apud Platonem eſt in philoſophos dictum. off.6.Is Imperator in pœnam exercitus expetitus eſſe uidetur. de Prouinc. Conſ.70.Quorum æs alienum contractum in popinam non poteſt,&c.in Cat.105.Eſt enim in populum Romanum graue non poſſe,&c.pro Corn.Balbo,59.His tempeſtatibus es prope ſolutus in portu.ad Varronem, lib.9.6. 10. Bona ſpe prælucere in poſterum.de Amic.22.In poſterum pręſentire. pro Archia,21.In poſtremis ſententiam dicere. 1.Att.66. Portus ueſtros in hoſtium fuiſſe poteſtatem.pro Pomp. 10. Redigere in aliquem in poteſtatem ſuam.pro Clu. 50. In pędonum poteſtate eſſe . pro Lege Man.23.In precibus nobis occurrit deus,in optatis , in uotis.de Nat.d.1.27.In prędam inuitare.4. Verr.19.Hunc ego ſi in præſen-

ti

ctis habuiſſem, quem tu me hominem putares? Att.93. Minores magiſtratus plures in prælia ſunto. de Leg. 185. Vt & in præſens ſceleratos ciues timore ab impugnanda patria deterrerem, & in poſterum documentum ſtatuerem, nequis talem amentiã vellet imitari. ad Brut. 15. 15. Si minus in præſens tempus recenti memoria ſcelerum tuorum, at in poſteritatem impendeat. 1. in Cat. 16. Hæc ad te in præſenti ſcripſi, ut ſperes te aſſequi id quod optaſſes. Cælio, l. 2. 9. 9. In præſentia, inquit Cleomenes, quoniam ita neceſſe eſt, &c. 7. Verr. 83. Non pro tua prudẽtia debes illud ſolum animaduertere, quod in præſentia cohortes cõtra te habeat Cæſar, &c. Att. 8. 163. 2. Spero etiam in præſentia pacem nos habere. Att. 7. 133. 1. Sed quoniam non poſſunt omnia ſimul dici, hæc in præſentia nota eſſe debebunt. 5. de Finib. 35. Hoc video in præſentia opus eſſe. Att. 15. 389. 14. Verum audis in præſepibus, audis in ſtupris, audis in cibo & uino. in Piſ. 32. Vt nihil in prꝗteritis relinquamus. Aca. q. ed. 1. li. 2. 43. Magnum ſumptum in Timarchidis prandium feci. in Verr. 204. In primis grauis & doctus adoleſcens. lib. 1. de Fin. 11. Omnes cupimus, ego in primis quamprimum te uidere. ad Tironem, lib. 16. 5 3. Nec mirum: in primis enim eſt nobilis reprehenſio. 4. Acad. 198. In primis rogo te ad hominem ventoſiſſimum Lepidum mittas, &c. Brutus ad Cic. 11. 9. 2. In primis uolunt ſi ſolue re. 13. ſam. 83. in procinctu teſtamenta. de Nat. d. 2. 7. In prõptu habere. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 44. Sed cum illa pateant, in promptu que ſint omnibus, &c. 1. de Or. 13. Diuiſi eas tabulas toti Italiæ diuiſi in omnes prouincias. pro Syl. 175. In proximum annum conſulatum petere. in Ant. 175. Aliquando tandem me deſignato lex in publicum proponitur. 2. de Leg. Agr. 28. In quꝗſtum cõferre uocem. pro Quint. 6. In quꝗſtionem dare. pro Roſc. Am. 71. In quꝗſtionem poſtulare. pro Roſc. Am. 70. Auditis de eo in quem Iudices non eſtis. pro Clu. 83. Genus dicendi verbis incitatum, in quo fuit Aeſchylus. de Cl. or. 106. In quo igitur homines exhorreſcunt? in quo exclamant? de or. 147. Quis eſt Italię locus, in quo non fixum ſit in publicis monumentis ſtudium ſalutis meę? pro Sext. 25. Non opinor id ages, ut iſta pecunia in quinquennio conſumatur in ſtatuis. 4. Verr. 100. Cum in eam rationem pro ſuo quiſque ſenſu loqueretur. in Ver. 90. Et mea ſpõte faciebam antea, & poſt duabus epiſtolis tuis perdiligenter in eandem rationem ſcriptis, magnopere ſum commotus. Att. 1. 7. 2. In redeundo. de Nat. d. 2. 9. pro, rediens. In aliquam rem afferre rationes. pro Cæc. 298. Inſumere laborem in aliquã rem. de Inu. 76. Pecunia Pompeio decreta in rem frumentariam. Q. fr. 312. Nulla pecunia Gabinio, niſi in rem militarem data eſt. pro Rab. Poſthumo, 128. Vt ſi conſtitueris te cuipiam aduocatum, in rem præſentem eſſe uenturum, atque, &c. 1. off. 48. In rem præſentem non uenimus, ſi, &c. 1. de Orat. 130. Placuit Cecinnę de amicorum ſententia conſtituere, quo die in rem præſentem ueniretur. pro Cęc. 14. Inuenta vnamquamque in rem exponẽtur. de Inu. 63. In eas ipſas res, quas improbiſſime fecit, teſtimonia ſumpſit. pro Cęc. 189. Lex ſcripta communiter in plures res, uel in aliquam certam rem. de Inu. 80. in tuis rebus capio dolorem. 2. fam. 24. pro, ex tuis rebus. in grauiſſimis rebus non eos delectat ſermo patrius. lib. 1. de Fin. 3. Omnibus in rebus me fore in tua poteſtate tibi confirmo. ad Metellum, lib. 5. 4. 5. Quod ſi in omnibus his rebus obſiſtis. de Nat. d. 1. 69. In rebus optimis habenda eſt lex. 2. de Leg. 21. In Rempublicam, in magna aliqua re peccare. de Amic. 204. De ſuis in rempub. meritis dicere. de Or. 209. Summo ſtudio optimoque in Remp. conſenſu. in Ant. 203. Prætor pecuniam in remiges imperauit. pro Flac. 153. Epigrãma Catuli in Roſcium. de Na. d. 17. ideſt, in laudem eius. Cęſar peſt mnnium ſuum in ſalutem Reipub. collocauit. in Ant. 184. Sed ut in Sceuolam cõtinuit ea dicta Craſſus, ſic in Bruto vtroque genere pugnauit. de Or. 139. Vt uidemur in ſcriptis. de N. d. 1. 50. pro, ex ſcriptis, abſolute. Vim in ſe habet uitalem. de N. d. 2. 18. In aliquem, uel in ſe ipſum peccare. Att. 46. In ſe culpam ſuſcipere 6. Verr. 82. in ſenatum accedere. 7. Att. 81. Qui ex ciuitate in Senatum delecti eſtis. pro Sex. Roſc. 20. In cernendi ſenſum quidquid caderet. de Vniu. 11. Hæc & in eam ſententiam cũ multa dixiſſet, aiebat illum, &c. Att. 2. 37. 3. Neque hæc in eam ſententiam diſputo, ut, &c. de or. 94. S. C. factum in Afranii ſententiam. Q. fr. 313. Approbaui tuum conſilium, neque nunc muto, ſi tu in eadem es ſententia. ad Tironem, lib. 16. 3. 2. Recitatæ ſunt tabellæ in eadem fere ſententia. in Cat. 113. Vt i aliquo uerbo uno pluribuſue in ea ſententia, in qua is qui dicet accipiẽdũ eſſe demonſtrabit. de Inu. 77. Diana omniuaga, quod in ſeptẽ numeratur tanquam uagantibus inter ſeptem ſtellas errantes. de Nat. d. 39. In C. Figuli ſepulchro quos ad ſumptus progreſſa iam res ſit, uides. 2. de Legibus 58. Turba patronorum quam congreſſi in hunc ſermonem. de Claris. Orat. 196. Da te in ſermonem. Attic. 218. In ſermone rem eſſe. 2. Verr. 84. Ridiculum illud uetus in furace ſeruũ. de Orat. 131. Cum ego diem in Siciliam inquirendi perexiguam poſtulauiſſem. in Verr. 67. In ſingulos H. S. quinquagenis millibus damnari maluiſſet? 5. Verr. 57. In ſocios uero iniurioſum & contumelioſum, iis præmiis excluſos eſſe, &c. pro Corn. Balbo. 59. In ſocietatem recidere. pro Roſc. Com. 31. In ſocietatem ſe offerre. pro Marcel. 4. In huius me cõſilii ſocietatem tãquam in equum Troianum, cum principibus includi non recuſo. in Ant. 166. Ambulare in ſole. de or. 114. Præclara claſſis in ſpeciẽ, ſed inops & infirma propter dimiſſionem propugnatorum atque remigum. 7. Verr. 69. In ſpecie fictæ ſimulationis pietas ineſſe non poteſt. de Nat. d. 1. 3. In ſpem tamen uenio, aduentum tuum appropinquare. ad Varr. 9. t. 1. In ſtudio eſſe. 1. de or. 18. Reponere aliquem in ſuis. Att. 161. Aliquem eſſe dominum in ſuos. pro Sext. Roſ. 31. In ſumma, quatuor ſententiis, &c. ad Q. fr. 1. 16. 12. Et in omni ſumma, ut mones, ualde me ad otium pacemue conuerto. ad Q. fr. 3. 21. 8. In ſumptum mutari ab aliquo. Att. 122. In ſuſpicione uocatus eſt. pro Clu. 86. Legiones quę decretæ ſunt in Syriam. ep. 18. In eã tabulam magni riſus conſequebantur. Q. fr. 311. Ea in tabulas publicas ad ęrarium perſcribenda curaui. 3. in Ver. 38. Atque hoc mihi in te placuit. Att. 176. Itaque non deterret ſapientem mors, quo minus in omne tempus Reipub. conſulat. Tuſc. 168. Dicerem iucundus, niſi id uerbum in omne tempus perdidiſſem. Luccio, l. 5. 15. 1. Defectiones Solis & lunæ cognitę, prædicatæque in omne poſterum, tempus, quæ, quãtæ, quando futurę ſint. 2. de Nat. d. 239. Deinde etiam in reliquum tempus diligentiſſime ſancit, &c. pro L. Agr. 7. Nam & eiuſmodi ſunt ii uerſus, ut in tempus ab inimico Pompeii ſcripti eſſe uideantur. Att. 2. 34. 5. In ſempiternum tempus ſpectare. de or. 184. In tempore. in Cat. 11. In tenebris Reipub. perturbandas ſibi gentes putauerunt. 3. de Leg. 21. Athenienſes unde fruges, iura, leges, ortæ, atque in omnes terras diſtributæ putabantur. pro Fla. 159. In eius thetrarchiã ex gręcis comitibus ſuis collocaret. in Ant. 178. Puer qui tibi in tutelã eſt traditus. de or. 126. in uadimonium eſſe. pro Quint. 11. in ea ipſa uerba, quæ aduerſarius ediderit, iudiciũ accipere. pro Q. 43. Dare iudiciũ in certa quędam uerba, ni qui iudicet, nõ poſſit aliter iudicare. in Ver. 114. In uincula conſules coniecit 3. de Leg. 20. Hic in magnis uiris non eſt habendus. off. 15. ideſt, inter magnos. Nam hæc quidem in talibus uiris quid attinet dicere? de Amic. 37. Athenæ multa utilia in uita hominum attulere. de Leg. 177. in uitio ſuo quiſque plectatur, uis capite, auaritia mulcta, honoris cupiditas ignominia ſanciatur. 3. de Leg. 39, & 40. Videte quid agatis, ne in unumquemque noſtrum Cenſoribus in poſterum poteſtatem regiam permittatis; &c. pro Cl. 97. Nec id ſatis efficitur in uſuram menſtruam. Att. 85. In urbe luxuries creatur. pro Roſc. Am. 45. Nam cum ſerperet in urbe infinitum malum, idque manaret in dies latius, &c. 1. Phil. 3. Quod egregie non modo iis qui utuntur opera, ſed etiam in vulgus gratũ eſſe ſentimus. Atti. 2. 37. 4. Hoc eſt, uulgo gratum. Et cum inueneris, indicare in vulgus nefas. de Vniu. 195.

Inædifico.

In domo tua eſt inædificatum ſacellum. de har. reſp. 29.

Inęquabilis.

Inæquabili uarietate diſtinguere. in Par. 8.

Inæſtimabilis.

Aeſtimabile & inæſtimabile. 3. de Fin. 31. contraria.

Inalpini.

Progreſſus ſum ad Inalpinos cum exercitu Bru. 11. fa. 9.

Inambulo.

Ante lucem Inambulabam domi, Att. 6. 283. 9. Eo cum uenio, Prætor quieſcebat, fratres illi Cybiratę inambulabant. 6. Verr. 27. Cum etiam tum in lecto Craſſus eſſet, Antonius autem inãbularet cum Cotta in porticu. 2. de or. 7. Cum quidem pranſus, nudis pedibus, tunica ſoluta, manibus ad tergum reiectis inambulares, & illi miſero quiritanti, Ciuis Romanus ſum: reſponderet, Abi nunc, populi fidem implora. 10. fam. 71. in ep. A Pollionis. In uiridi, opacaque ripa inambulare. 1. de Leg. 22.

Inambulans.

Romulus non longe a tuis ędibus Inambulans poſt exceſſum ſuum Proculo Iulio dixit, ſe deum eſſe & Quirinum uocari, templumque ſibi dedicari in eo loco iuſſit: &c. 1. de Leg. 2. Neque is conſiſtens in loco, ſed inambulans, atque aſcenſu ingrediens arduo. 1. de orat. 137. Quia diſputabant inambulantes in Lycio. 1. Acad. 52.

Inambulatio.

Inambulatio.

Non multa iactatio corporis, non inclinatio uocis, nulla inābulatio. in Bruto. Sin enutentio fiet per diſtributionem, celeri porrectione bracchii, inambulatione, pedis dextri rara ſupploſione, acri & defixo aſpectu uti oportet. ad Her. 3. 120.

Inanimus

Inanima natura. de N.d. 41. Inanimū eſt enim omne quod pulſu agitatur externo. Quod autem eſt animatum, id pulſu cietur interiore, & ſuo. Tuſ. 1. 45. Deinde cum inter inanimum & animal hoc maxime interſit, quod inanimum nihil agit, animū agit aliquid. Aca. q. edit. 1. lib. 2. 37. Tamen omnia muta atque inanima, tanta & tam indigna rerum atrocitate commouerentur. 7. Verr. 134.

Inanimatus.

Inanimatum eſt enim omne quod impulſu agitatur externo. in Som. Scip. 32. Inanimatę res atque mutę. de N.d. 1. 27. Quæ ergo ad uitam hominum tuendam pertinent, partim ſunt inanimata, ut aurum, argentum, ut ea quæ gignuntur e terra, ut alia eiuſdem generis: &c. 2. off. 14. Animata inanimatis anteponantur. in Top. 36.

Inanis.

Inanis animus maleuolentia. 2. fa. 38. Nuda & inanis domus. 4. Ver. 59. Inanis elocutio ac pene puerilis. 1. de ora. 21. Nulla. n. abs te per hos dies epiſtola inanis aliqua re utili & ſuaui uenerat. Att. 2. 23. 1. Equus inanis, cui nemo inſidet. 4. Verr. 115. Inanis iudea. pro Plan. 5. lætitia. 10. fa. 40. Incus. 7. Verr. 75. nauis. 7. Verr. 37. ſpecies clementiæ. Att. 274. Nihil eſt quod uacet corpore, corporibus omnis obſidetur locus, ita nullum inane eſſe poteſt. de Nat. d. 14. Nos inane cum dicimus, non ita loquimur ut phyſici, quibus inane nihil placet, ſed ita ut (verbi gratia) ſine aqua, ſine vino, ſine oleo uas eſſe dicamus. de Fato, 37. infinitū, inane, in quo nec ſummum, nec infimum, nec medium, nec ultimum, nec extremum ſit. de Fin. 52. Quid reliqua deſcriptio omnium corporis partium? in qua nihil inane, nihil ſine cauſa, nihil ſuperuacuum eſt. de Nat. d. 2. 65. Nihil eſt in me inane, neq. enim debet. Bruto, 3. 3. id eſt, leue & non conſtans. inane crimē. 4. Ver. 128. inane nomen. Aca. q. edi. 1. lib. 2. 65. Quod nos honeſtum dicimus, id illi caſſum quiddam & inanis uocis ſono decoratum eſſe dicunt. Tuſc. q. 2. 52. inanem motum cæteri philoſophi talem animi conformationem uocant, quam nos aduentum in animos, & introitum imaginum dicitis. de N. d. 1. 75. Omnes conſulares ſimul atque aſſediſti, partem illam ſubſelliorum nudam atque inanem reliquerunt. in Cat. 100. inanem ex aliquo loco profugere. 3. Verr. 26. & 4. 16. Ad quos cum tamquam ad mercaturam bonarum artium ſis profectus, inanē redire turpiſſimum eſt. off. 53. inane quidquam non eſſe in rerum natura, contra Democritum. Aca. q. edit. 1. lib. 2. 115. Atomi interiecto inani cohæreſcunt inter ſe. de N. d. 1. 39. Hac inani prudētiæ laude delector. 6. fam. 13. inani & tenui ſpe conſolari. pro Qu. Roſc. inanes, imparati. 7. Att. 59. Spes fallaces, cogitationes inanes. pro Mil. 72. inanes epiſtolæ. 8. Att. 51. inanes lagenæ. 16. fam. 35. ex epiſt. Qu. Ciceronis Viſiones inanes. 4. Acad. 90. inanes aut ambitioſæ uoluntates. 6. fa. 22. Structores ad frumentum profecti, inanes redierunt. Att. 14. 3. inanes ad me tui tabellarii ueniant, ad te cum epiſtolis reuertantur. 15. fam. 45. Sed deinceps omnia plena conſiliorum, inania uerborum uidemus. de or. 88. Cupiditatum inanium nec modus eſt ullus, nec finis inueniri poteſt. 1. de Fin. 71. inanes eſſe meas literas, quam nullas malui. 6. famil. 56. Accepi VI. Id. inanes tuas literas: quid enim habebas qđ ſcriberes? 12. Att. 56. Voces inanes fundere. 3. Tuſ. 72. Falſa & inania humana ſomnia eſſe. 2. de Din. 191. o ſpes fallaces, o cogitationes inanes meæ. pro Mil. 180. Mittere tabellarium cum inanibus epiſtolis. Att. 231. Ager Agyrinenſis centum ſeptuaginta aratoribus inanior. 5. Verr. 101. Cum domi ſuę miſerrimus & inaniſſimus, tantum nummorum poſitum uideret, &c. pro Clud. 55. inaniſſimus prudentiæ pro Mur. 14. Hoc eſt, prudentia omnino uacās.

Inanitas.

Cum duo indiuidua per inanitatem ferantur. de Fato, 29. Ut ſapiens ſolum amputata circumciſaque inanitate omni & errore, naturæ finibus contentus ſine ægritudine poſſit & ſine metu uiuere. 1. de Fin. 70. in ſumma inanitate uerſatur. 3. Tuſ. 5.

Inaniter.

Cum autem inaniter & effuſe animus exultat, tum illa lætitia geſtiens, vel nimia dici poteſt. 4. Tuſ. 11. Cum ſit incertum, ne ſe inaniter ... moueatur. Aca. q. edit. 1. lib. 2. 34.

Inapparatio.

Ex altera parte imbecillitas, inopia, ſtultitia, imprudentia, inapparatio demonſtrabitur fuiſſe. 2. ad Her. 38.

Inardeo.

Dicere enim aiunt Ennium, Flammam a ſapiente facilius ore inardente opprimi, quam bona dicta teneat. 2. de or. 122.

Inaudio.

Nunquid de quo inaudiſti? Att. 6. 16. Quorū erupit illa uox, de qua ego ea te primū inaudierā. Panſæ, Aquini & Fabrateriæ cōſilia ſunt inita de me, quæ te video inaudiſſe. ad Pæt. 6, l. 9. 56.

Inauditus.

Supplicia inuſitata, crudelitas inaudita. pro Rab. 92. Inaudita Græcis fors iſta. 2. de Din. 174. Nihil enim dicam reconditum, nihil expectatione veſtra dignum, nihil aut inauditum uobis, aut cuiquam nouum. 1. de Or. 68 pro Cæc. 27. inauditum in omni memoria. in Vatin. 25. inauditum nomen imponere alicui rei. 3. de Fin. 23. inaudita criminatione aduerſariorum. pro Q. 5. Quamquam ea ſunt nobis quoq. non inaudita. de Or. 97. Sacra maribus inuiſa & inaudita. de haruſp. reſp. 53. inaudita verba. Acad. q. ed. 2. lib. 1. 18.

Inaudibilis.

An fidem infirmet filio inaudibili? Att. 149.

Inauguro.

Quid igitur ceſſas? cur non inaugurare? ſume diem, vide qui te inauguret: Collegę ſumus, nemo negabit. 2. Phili. 106. de Cl. Or. 1. inaugurari ſolebant Romę ſacerdotes. 2. Phil. 106. inauguratus ab Hortenſio Cicero. Brut. 1. inauguratū templum. pro D. ſua, 105. Et inauguratum ab eodem recordabor. de Cl. Or. 265.

Inauro.

Puto te malle a Cæſare conſuli, quam inaurari. ad Trebatium, lib. 7. 25.

Inauratus.

Romulus in Capitolio inauratus. 3. in Cat. 3. inaurata extrinſecus columna. 1. de Diu. 45. Pellis arietis inaurata. 1. Tuſc. 72. Palla inaurata indutus. ad Her. 4. 226. inaurata ſtatua. in Piſ. 19. 4. Verr. 36, & 78. & 6. 121. pro Clu. 81. Turma inauratorum equeſtrium. 6. Attic. 15.

Inauſpicato.

Qui cum tabernaculum uitio cepiſſet imprudens, quod inauſpicato pomœrium tranſgreſſus eſſet, comitia Conſulibus rogādis habuit. 1. de Diu. 32.

Incallidus.

Seruus non incallidus, ſed ut ipſa res indicauit, frugi atque integer, ſermonem Fabritii non eſt aſpernatus, rē ad dominum detulit. pro Clu. 35. Incallidi homines. 1. de Inu. 6.

Incallide.

In his tamen tribus generibus quoquomodo poſſunt, non incallide tergiuerſantur. 3. off. 162.

Incautus.

Oppreſſus ab hoſte incautus aliquis. 11. Phil. 291. Ne ego incautus, qui cum Academico & eodem rhetore congredi conatus ſum. 2. de Nat. d. 1. Prudens, acutus, minime incautus patronus in cauſis cognoſcendis, componendiſque diligens. de Clar. Or. 133. Qui te incautum fortaſſe nunc tuo loco dimouere potuerunt, prouidētem ante & præcauentem nunquam certe mouebunt. pro Planc. 43. Incautior fuiſſem. ep. 142.

Incaute.

Niſi ego inſanio, ſtulte omnia & incaute agi iudico. Att. 7. 119. 2. & lib. 3. 65. 3.

Incedo:

Alter, o dii boni, quam teter incedebat, quam truculentus, quam terribilis aſpectu. pro Sext. 6. Repente uero inceſſi omnibus lætitiis. 1. fam. 17. Faciliue autem ad inuentionem animus incedet, ſi pertractabit, &c. 2. de Inu. 152. Tum uiſam belluā quacumque incederet, omnia arbuſta, virgulta, tecta peruertere. de Diuin. 90. Imo ſi ſcias quam facile, &c. pudeat te auſum illum unquam eſſe incedere, tamquam tuum competitorem. 8. famil. 26. in epiſt. Cæl.

Incedens.

A primo ſummiſſiue, deinde preſſius, poſt lenſim incedens, in reliquis exultanis audacius. or. 14.

Inceſſus.

Status, inceſſus, ſeſſio, accubatio. off. 26. At fuit inceſſus ſaltē Capua dignus. in Piſ. 84. Rarus inceſſus, nec ita lōgus. in or. 33. De geſtu or. Quod ſi vultum tibi, ſi inceſſum fingeres, quo grauior uiderere, non eſſes tui ſimilis. 2. de Fin. 123. Non ſolum inceſſu, ſed ornatu atque comitatu. pro Cæl. 47.

Inceſſio.

Calendę uitandæ fuerunt, inceſſiouumque ἀρχέτυπα fugienda. 12. Att. 8.

Incendo.

Iocendit eos qui audiuot. 4. de Fin. 11. Vicit opinionem meã, meque ita uel cepit, uel iocendit, vt cuperem quam celerrime res noſtras monumentis commendari tuis. Luceio, lib. 5. 12. 3. Cum iocendiſſes cupiditatẽ meam conſuetudinis augendę noſtrę. epi. 255. Qui tabellariom incenderit. de Nat. d. 74. Iucendere bonorum animos. Att. 2. 31. 2. Incendere cedrum. Tuſc. 3. 40. Incendere cupiditatem & arrogantiam alicuios. Bruto, 4. 3. 15. ſam. 50. Incendere etiamnum gloria nolont hominem peruſtum. 13. ſa. 28. 1. Att. 22. Incendere iudices. 2. de or. 101. Incẽdere in ſe odia. Att. 9. 170. 4. id eſt, concitare in ſe aliqrum inimicitias. Incendere odores. Tuſ. 3. 37. incendere ſtudium alicuius rei faciendæ. Tuſcul. 5. 52. Thusa & odores incendere. 6. Verr. 69. Naues quibus uſus non eſt, aut præcidiſſe, aut incendiſſe dicunt. Attic. 138. Et aliquando incenditur, & quidem ſæpe ſedatur. 3. de Leg. 13. Incenduntur omnes ad ſtudia gloria. Tuſc. 1. 3. inſlammari & incendi ad cupiditates facibus corporis. 1. Tuſc. 37. Amore incendi. ad Q. fr. 3. 57. 24. Incendi cupiditate ad reditum. 1. Phil. 6. incendi deſiderio. in or. 18. in aliquem incendi. Lentulo, lib. 1. 9. 29. Nulla mens poteſt incẽdi, niſi ipſe ad eam ardens acceſſeris. 2. de ora. 203. incendi ira. 2. de N. d. 8. Inflãmari nauem, incendique iuſſit. 7. Verr. 72. oratoria ſtudia, quibus etiam te incedi, quamquam flagrantiſſimum, acceperam. de Fat. 140. Quod Saturnalibus urbem incendi placeret. in Cat. 112.

Incenſus.

Cæſar a Craſſo in me eſt incenſus. ep. 114. Ad Remp. bene gerendam incenſus imperator. de Prouin. Conſ. 29. Incenſus pater, &c. pro Sex. Roſ. 24. Iſte uehementer Sthenio incenſus, hoſpitiũ renunciat. in Verr. 126. incenſus amore. Tuſ. 5. 58. Placatus & ira incenſus. Att. 6. 113. 2. Cum ab ineunte ætate incenſus eſſem ſtudio utriuſq. ueſtrum. 1. de or. 49. Claſſis populi Rom. capta atq. incenſa eſt, in Ver. 263. Inimicitiis incenſa contentio de Opt. gẽ. or. 152. Huius hunc illuſtrationẽm eiuſdem incenſa radiis menſtruo ſpatio luna complet. de Natu. d. 1. 61. Mulier incenſa odio priſtino. pro Clu. 56. Officio incenſa uoluntas. Cæc. 6. 22. Nec ante ſepulchrum eſt, quam iuſta facta & corpus incenſum. 2. de Legib. 52. De tabellario incenſo. pro Rabir. 91. Incenſi ſtudio quod ad agrum colendum pertinet. pro Roſc. Am. 28. Incenſi ſuſpicione, rem in medium uocare cœperunt. pro Clu. 61. Cum autem incenſum uendidit, hoc iudicant, cum ii, qui in ſeruitute iuſtam fuerunt, cenſu liberentur: eum, qui cum liber eſſet, cenſeri noluerit, ipſum ſibi libertatem abiudicaſſe. pro Cæc. 71.

Incenſio.

Annus poſt Capitolii incenſionem uigeſimus. in Cat. 54. Incenſione vrbem, internecione ciues, vaſtitate Italiam, interitu Rempub. liberauit. pro Syl. 24.

Incendium.

Incendium veretur acerbum. 2. de Leg. 57. Cõmuni præſidio talis improbitas, tamquam aliquod incendium, reſtinguenda eſt. 3. Verr. 108. Aſinius Pollio ad Cic. 10. 33. 14. Catoni fortiſſimo uiro iudicium minitãti ac denuntianti reſpondiſſet, ſi quod eſſet in ſuas fortunas incendium excitatum, id ſe non aqua, ſed ruina reſtincturum. pro Mur. 49. de Cat. Incendium illud extiximus. 4. famil. 40. metaphorice. Incendium ciuitatis. 9. fam. 6. incendium ſeruorum. ad Octao. 46. Hoc eſt, a ſeruis conflatum. Qui incendium fecerit? ædes Nympharum manu tua deflagrarunt. Parad. 39. Incendium offerre. pro Domo ſua, 49. An te nõ exiſtimas inuidiæ incendio conflagraturum? in Cat. 103. Huic tanto incendio ſuccurere. 10. fam. 77. in ep. Pollionis. Cædes, incendia, rapinæ, &c. Parad. 109. Hic amor Medeæ quanta miſeriarum incendia excitauit? Tuſc. 4. 58. Qui templum earum inflammauit dearum, quarum ope aliis incendiis ſubuenitur. de haruſp. reſp. 257.

Incertus.

Suſpenſus & incertus obſcura ſpe pendeo. de Lege Agr. 68. Incertus eram ubi eſſes. Att. 1. 6. 1. incertus futuri temporis euẽtus. pro Quint. 56. Incertus armorum caſus. Att. 7. 123. 8. Lubrica & incerta puerilis ætas. 7. Verr. 107. Incerta poſſeſſio. pro Com. 20. Incertum, uere, inaniterque moueatur. 4. Acad. 67. Incertum eſt quam longa noſtrum cuiuſque uita futura ſit. 3. Ver. 108. Cum incertum ſit de iniuria. 1. Verr. 33. Cocceius uide ne fruſtretur, nam Libo quod pollicetur, ut Eros ſcribit, non incertum puto de ſorte mea. 13. Att. 30. id eſt, non dubito. Ad incertũ reuocari poſſeſſiones omnium. pro Cęc. 28. Ridiculum eſt quod eſt dubium, id relinquere incertũ: quod nemini dubium poteſt eſſe, id iudicare. pro Mur. 140. Dicendi ancipites incertique caſus. Or. 53. Nun ignoras quam ſint incerti animi hominum & exitus præliorum. Bruto, 14. 4. Exitus pugnarum incerti, Marſque communis. pro Mil. 42. Incerta, quæ Græci ἄδηλα. Acad. q. edit. 1. lib. 1. 50. Ea quæ incerta permanent, inuenta eſſe non poſſunt: ſed cum ea, quæ quaſi inuoluta fuerunt, aperta ſunt, tum inuenta dicuntur. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 26, & 27. Qui alia certa, alia incerta eſſe dicunt. off. 34. Quid enim eſt ſtultius, quam incerta pro certis habere? de Sen. 62. In incertis nihil eſt probabile. Aca. q. ed. 1. lib. 2. 101. Quis incertis in rebus offendet Antoniũ? Att. 256. 4. fam. 31. id eſt, in dubia fortuna. Nihil eſt incertius uulgo, nihil obſcurius uoluntate hominum, nihil fallacius ratione tota comitiorum. pro Mur. 34.

Inceſſio, Inceſſus, *Vide poſt Incedo.*

Inceſtum.

Inceſtum pontifices ſupremo ſupplicio ſanciunto. 2. de Leg. 24. Peperit, fecit ergo inceſtum. de Inu. 56. Quis illum inceſto liberatum, non eos qui ita iudicarunt, pari ſcelere aſtrictos arbitraretur? in Piſ. 76. Omnibus. n. ex animi perturbationibus eſt profecto nulla uehementior, ut ſi iam ipſa illa accuſare nolis, ſtupra dico, & corruptelas, & adulteria: inceſta denique, quorum omnium accuſabilis eſt turpitudo. 4. Tuſc. 122. De periuriis & inceſtis. de Leg. 178.

Inceſtus, *adiectiuum.*

Iſtius, qui non ſolum aſpectu, ſed etiam inceſto flagitio & ſtupro polluit cerimonias, &c. pro D. ſua, 81. Clodius ex inceſto ſtupro emiſſus. de har. reſp. 3. Cum optimum uirũ uerborum contumeliis inceſto ore lacerauiſſet. 11. Phil. 292.

Inceſtus.

Poſtero die de inceſtu. de Nat. d. 74. Oratio nobilis Curii de inceſtu pro Seruio Fuluio. de Cl. or. 63. De inceſtu ſolũ quæſtio de ſeruis dominum haberi ſolita. pro Mil. 44.

Inceſte.

Ideo aquam adduxi, ut ea tu inceſte uterere? pro Cæl. 26.

Inchoo.

Natura hominem inchoat, ſapiẽtia perficit. de Fin. 114. Meos libros, quos expectas, inchoaui, ſed conficere nõ poſſum his diebus Philoſophiam multis locis inchoaui. Acad. q. l. 1. 15. Quod mihi nuper in Tuſculano inchoaſti de oratoribus, quando, &c. de Cl. Or. 166. Si idem extrema perſequitur qui inchoauit, iam omnia perfecta uidebimus. de Prouinc. Coſul. 73. Nam quas res nos geſſimus, &c. attigit his uerſibus & inchoauit, quibus auditis, &c. hunc ad perficiendum hortatus ſum. pro Arch. 191. Communis intelligentia nobis notas res efficit, eaſque in animis noſtris inchoauit, ut, &c. de Leg. 165. Cum nouum delubrum in urbis clariſſimo loco nefando quodam inſtituto inchoares. pro D. 140. Inchoare & informare oratorem perfectum. in orat. 17. Inchoare uirtutem. 5. de Fin. 107.

Inchoatus.

Prima & inchoata intelligentia. de Leg. 161. Aliquid inchoatum neque abſolutum. Acad. q. ed. 2. lib. 1. 15. Cognitio contemplatioque naturę mãca atque inchoata ſit, ſi, &c. 2. off. 215. Hoc autem inchoati cuiuſdam officii eſt, non perfecti. de Finib. 109. Operi inchoato, prope tamen abſoluto tamquam faſtigium imponimus. off. 49. Sed ita a principio inchoatum eſſe mundum, ut, &c. de Diu. 104. Nemo pictor eſt inuentus, qui Veneris eam partem, quam Apelles inchoatam reliquit, abſolueret. 3. offic. 12. Difficile erat rem tantam inchoatam relinquere. de Nat. 13. Poteſt ab alio inchoatum accipere & abſoluere. 4. de Fin. 57. Tãtum nolebam, aut non abſolutum Bruto, aut Balbo inchoatum dari. Att. 211. Inchoatum relinquere, & perficere. 1. fam. 42, 43. contraria. Inchoata animantia. de Vniu. 13. Inchoata atque rudia pueris exciderunt. 1. de or. 3. Præclare inchoata multa, perfecta non plane. de Cl. 65. Quæ ita fortuna deformata ſunt, ut tamen a natura inchoata compareant. pro Syll. 181. Perfecta anteponuntur inchoatis. Top. 126. Atque etiam ſi a primis inchoatiſq. naturis ad ultimas perfectaſq. uolumus procedere, ad deorum naturam perueniamus neceſſe eſt 2. de Nat. d. 47.

Incido, *penultima longa.*

Incidi poema ad Cæſarem quod compoſueram. 3. ad Q. fr. 9. Quæ ille in æs incidit. 1. Phil. 12. Literas proferri iuſſimus, linum incidimus, legimus. in Cat. 112. Qui mihi pennas inciderãt, nolunt eaſdem renaſci. Att. 55. Si alios tallas, alios incidas. 6. fam. 27. in ep. A. Cęc. Si gradus ſcalarum incidas. ep. 86. Tametſi oportet incidamus media, ne nimis ſero ad extrema ueniamus. 2. Phil. 63.

2.Phil.63.Neruos pop.Romani incidere. 2.pro Lege Agr. 53. Neruos uirtutis incidere.1.Acad.51.Nomina ciuium in tabula incidere.Acilio,l.13.37. 2. In omnibus numeris æqualiter particulas deceat incidere,an facere alias breuiores, alias longiores.Or.217.Incidere uenas. de haruſp. reſp. 31. Inciditur enim omnis iam deliberatio,ſi intelligitur non poſſe fieri,aut ſi neceſſitas affertur:& qui id docuit non uidentibus aliis,is plurimum uidit.2.de or.183.Incidebantur iam domi leges quæ noſtris ſeruis addicerent.pro Mil.67 Quid tum? quod erit ita geſtum, id lex erit?& in æs incidi iubebitis? 2. Phil.Idemq. ut eſſet, quod in baſi trophæorum incidi,inſcribique poſſit.in Piſ.73.

Inciſus.

Pulmo inciſus in extis profert diem.de Diu. 98.Nihil anguſti inciſum habet mundi forma.de Vniu. 23. Id non modo tum ſcripſerunt, uerum etiam in ære inciſum nobis tradiderunt. 6. Verr.127.In qua baſi grandibus literis nomen Africani erat inciſum. 6. Verr. 66. Quod nuper in columna ænea meminimus poſt roſtra inciſum & perſcriptum fuiſſe. pro Corn. Balbo, 42. Quod in monimentis rerum geſtarum inciſum ac notatum uidemus.pro Font.26.Notum eſt totum carmen inciſum in ſepulchro.de Sen.57.Elogium in ſepulchro inciſum.in Piſ. 57.Inciſum in tabula ænea.4.Verr.77.Inciſam laudem mortui quatuor heroicis uerſibus capiat lapis ſepulchro impoſitus. 2.de L.61.

Inciſum.

Exemplum inciſi & membri.or. 218. Quæ neſcio cur cũ Græci κόμματα & κῶλα nominant, nos recte inciſa & membra dicamus.in orat. 122.

Inciſio.

De circuitum particulis & tamquam inciſionibus differendum eſt.offic. 217.In inciſionibus uero multo magis, & in membris.in orat. 125.

Inciſim.

Hæc quidem duo binis pedibus inciſim, deinde membratim dicere ſolebas in orat. 124.

Inciſe.

Quo autem pacto deceat inciſe,membratimue dici, iam uidemus.in orat.123.

Incido, *pen.breui.*

Nunc incido in diſcrimen ipſum.Att.7 121. 8. Quorum ætas in eorum tempora,quos nominaui,incidit. or. 200.Si enim recte ambulauerit is qui hanc epiſtolam tulit, in ipſum tuum diẽ incidit.Att.9.172.6.ideſt,eodem die quo ſperabas,& cum expectabas,ac de quo mecum colloquutus eras. In foueam quoniam incidit bellua,obruatur.4.in Cat.160.Quo impetrato in maximos luctus incidit.1.off.47.M.Aurius captus in Quint. Sergii manus incidit.pro Clu.21.2.Tuſ.90. Sed eum accuſo,qui in me incurrit atque incidit.pro Plancio,362. Atque in has clades incidimus.off.2.41.Incidimus in illum.13.Att.37. ideſt,in mentionem illius, uel in ſermonem de illo. Facilius in morbos incidunt adoleſcentes,grauius ægrotant, triſtius curantur. de Sen. 31.Att.15.322.4.Sed incidunt ſępe cauſæ,cum repugnare utilitas honeſtati uideatur.3.off.65.Rarius in iudiciis incidunt.3.de Inu.163. Non omnes loci incidunt in unam quæſtionem. Top. 227.Incidunt in ſermone uario multa. ep. 136. Nonnumquam eiuſmodi incidunt tempora.lib.1.de Fin.25.Incidunt ſæpe tempora,cum ea quæ maxime uidentur digna eſſe iuſto homine,eoque quem uirum bonum dicimus,&c.1.off. 45. In noſtra cõſuetudine rarius incidunt tranſlationes.de Inu.69.Ego enim in uarios ſermones incidebam.At.16.332.5.Sane homini præter opinionem improuiſo incidi.4.Verr.131. Quoniam huc incidi.pro Cæl 40.Incidi in ipſam flammam ciuilis diſcordię. 16. fam.12. Cuius ego ſpe in hanc fraudem incidi. Att. 11. 224.2.Nam eorum ego in libros incidi.2.de Leg.52.Sic breuiter, quoniam nõ conſulto,ſed caſu in eorum mentionem incidi: quaſi præteriens ſatisfaciens uniuerſis.1.Verr.27. Nonne quotieſcumque in cauſa in nomen huius incidiſti,toties hunc & uirum bonum eſſe dixiſti,& honoris cauſa appellaſti? pro Com. 10. Nihil mali ciuitati incidit, quod non impendere illi tanto ante uiderint.1. de or.14.Incidit in idipſum quod timebat.4.Acad. 37.Cum hic in me incidit,complexus eſt,conſperſitque lachrymis, &c. p Plãc. 80,& 14.Vedius cũ omnia obſignarec, in Vedianas res incidit. Att.89.Saxum ex ſpelunca in crura eius incidit.de Fato, 9. In tantum ęs alienum inciderunt.in Cat.40.Inciderunt in me eius libelli.11.fam.19.in ep.D.Bruti.ideſt,in manus meas.Incidercit meæ literæ in diſceſſum Senatus.5.fam. 34. Nihil te effugit, & omne quod erit in re,occurret atque incidet. de or. 122. Nam ſi omnino nos negligimus, in Ariſtonea uitia,& peccata incidemus.4.de Fin.66. Introduxit autem quibus commotus ſapiens appeteret aliquid,quod cuique in mentem incideret,& quodcũque tamquam occurreret.4.de Fin.35. Non exercitu amiſſo nudus in ſeruorum ferrum & manus incidiſſet.1.Tuſc.136. Cum in eam ipſam mentionem incidiſſet.Læl.3. Numquam in tantas ſalebras incidiſſet.de Fi.2.27. Cum in eam nuper ex ſermone quodam incidiſſemus.de Cl.or.165.Cum in Calendas Ianuarias cõpitalitiorũ dies incidiſſent.in Piſ.81.Aut ſi huius facta, mores, omnem ætatem nudauero, in idem uitium incidam procacitatis quod huic obiicio.in Sall.1. Milites alicubi collocare, in quos ſi qui ex acie fugerint, de improuiſo incidãt.pro Sexto Roſ 90. Dum alterum iuſtitiæ genus aſſequuntur, &c. in alterum incidant.off.6.Facieſque me, in quem diem Romana incidant myſteria,certiorem.Att.6.112.7.Quod in id Reipub. tempus non incideris,ſed ueneris,profecto uides.Curioni,lib.2. 6.3. Si quis eiuſmodi forte caſus inciderit,ut id faciendum ſit.3.de Fin.105. Si caſus inciderit,pro uobis mori non recuſabo.epiſt.156.Cum inciderit,ut id apte fieri poſſit.lib.1.de Fin.6. Hiſce literis nihil fere ſcribo:quod ſi in alicuius manus inciderit, moleſte ferendũ ſit.Q.fr.32.Cum in imperiorum,honorum, gloriæue cupiditatem inciderint.1.off.37.Quocumque oculi inciderint. pro Mil. 1.Incidere fortuito ad aliquid agendum.ep. 64.in ægritudinem miſericordiam,inuidentiam.Tuſc.3.17. Nemo poteſt uno aſpectu,neque præteriens in amorem incidere.1.de Inu.93. Incidere in aliquem caſum.Diu.2. 15. in contentionem honoris. Læl. 33.Ex labore in febriculam.10.famil.44. in epiſt. Planci. in ferrum & manus alicuius. Tuſc. 1.71. In furorem & inſaniam. in Piſ.36.In manus eorum non eſt ſatis? pro Cęc.33. In morbum ac perturbationem.Tuſc.4.25.in peccatum.de Fin. 115. in perturbationes atque exanimationes.off.1.183.Tuſc. 4. 25. Incidere in plagas nullo inſequente,off.3.89.de feris dicitur. Cum ſæpe multa narraret,tum, memini,&c.in eum ſermonem illum incidere,qui tum fere multis erat in ore.de Amic. 2.ad Varronem,li. 9.6.Incidere in ſuſpicionem regni appetendi. pro Mil. 53.Statuens nihil mali poſſe incidere ſapienti.de Fin. 3. 24. Nam uel ut non idem expediret, incidere ſæpe:uel ut de Rep.non idem ſentiretur.de Ami.32. Horum autem ipſorum quæ honeſta ſunt, poteſt incidere ſępe cõtentio. off.30. Cogita tales caſus incidiſſe multis uiris fortiſſimis.ep.73.

Incinctus.

Quid,cum uirginis fidem implorat? Fer mi auxilium: peſtem abige a me:Flammiferam hanc uim,quæ me excruciat, Ceruleę incinctæ igni incendunt: Circunſtat cum ardentibus tædis.Aca. q.edit.1.lib. 2.81.

Incipio.

Huic incipio ſententiæ diffidere.4.Tuſc.4. Vincere incipit timorem dolor.Att.23.Incipiunt poſtulare, poſcere, minari. 5. Verr.66.Tum enim bella gerere noſtri duces incipiunt, cum auſpicia poſuerunt.de Nat.d. 27. Cum iam põtem cum magno comitatu legati Allobrogum ingredi inciperent. 3. in Cat.52.Homines mortem optare incipiant,uel certe timere deſiſtant. Tuſ. q.174.& de Inu.48.Suſpicere,incipere,ordiri.Acad.q.5.6.Cum roſam uiderat,tunc incipere uer arbitrabatur. 7. Verr.22.Vt incipiendi ratio fuerit, ita ſit deſinendi modus, off. 27. Quod (ut opinio mea fert) ne incipies quidem. pro Planc. 268. Diem tuũ ego quoque ex ep.quadam, quam incipiente febricula ſcripſeras,mihi notaueram.Att.7. 128.2.

Incœptus.

Duobus incœptis uerbis omnem illius impetum compreſſi. de haruſp. reſp.243.

Incœptum.

Cuius ego non modo factum,ſed incœptum ullum,conatumue contra patriam deprehendero.in Cat.46.Cupio deterrere te ne permaneas in incœpto. ep.71.

Incœptio.

Tam pręclari operis incœptio.4.Acad. 215.

Inciſe, Inciſim, Inciſio, Inciſum, Inciſus,
Vide Incido, *pen.longa.*

Incito.

Celeritatem incitat exercitatio eloquẽdi.1. de or. 45.Incitat languentes canendi uis,& excitatos languefacit. 2. de Leg.38. Incitant me ſpe non dubia.Att.10.197. 8. Qui ad mortem uolũtariã curſum equorũ incitauerunt. Cat. 67. Quod ſi in eam me pariẽ incitarẽ, profecto iã aliquam reperirẽ reſiſtendi uiã.Att. 2.31.5.Incitare ad ſcribendum.ad Papirium,lib.9.16.1.Cupiditate faciẽdi aliquid,aliquem incitare.de Cl.or.176. Incitare aliquẽ ſpe nõ dubia.10.Att. 23.Incitare aliquem in res alterius.2. Att.6.

Att.6.Philoſophi ſe dare animo malũt, quam incitare. or. 281: Facilius eſt enim currentem (vt aiunt) incitare, quam commoue re languentem. de or. 100.3. Phil. 137. Incitare mentem, curam, cogitationem, cupiditatem tuam. 1. ad Qu. fr. 3. militem in ali quem. ep. 183. mentes & reflectere. 1. de or. 28. odium vſque ad ſanguinem. pro Ligar. 7. ſe in aliquam partem. 3. Att. 39. ſenſus ſuos. in Piſ. 54. Stellarum motus tum incitatur, tum retardatur. de Nat. d. 46 Quamquam ea tela texitur, & ea incitatur in ciui tate ratio viuendi, & poſteritati oſtenditur, vt, &c. or. 164. Nec deſunt qui iſtos in me, & in optimum quemque incitent. pro Flac. 160. Voluptatis auidæ libidines temere ad potiundum in citãtur. de Sen. 36. Cauſæ quibus mentes incitantur aut reflectũ tur. de or. 89. incitantur veterani in eum. Caſſio, li. 12. 1. 2. Qui ſi vndique omnes conuenerint, facile contra vos incitabuntur. 4. Acad. 259. Aliquem ſic animo incitari, ut ab omnibus eius deſideretur humanitas. Q. fr. 279. Incitari furore diuino. Diu. 2. 78. Incitari motu ſuo ſoluto & libero. Diu. 1. 3. Natura incita ri ad aliquid agendum. 3. de Fin. 101. His ego cohortationibus Craſſe ad ſtudium & ad laborem incitandos iuuenes puto. de Orat. 137.

Incitatus.

Te uero moneo, cũ beneficiis tuis, tum amore incitatus meo, ut, &c. ep. 8. Ne putes in Aſia feriatum illum ab his ſtudiis, in quæ tua cohortatione incitatus, futurum. Trebonius ad Cic. lib. 12. 16. 6. Incitatus repentino quodam, quaſi uento, impetu animi Off. 1. 73. Incitatus ira aut aliqua perturbatione. 1. off. 36. Popu lus Romanus incitatus iracundia, &c. pro Dom. 250. Incitatus acerbiore odio Sylla. 2. de Leg. 52. Aliquis maxima incitatus voluptate corporis. de Sen. 37. Incitata aduerſa ratione volun tas. 4. Tuſc. 22. Cælum volubile & in orbem incitatum. de Vniu. 25. Incitatum atque elatum ſcripturæ genus. 6. fam. 27. in ep. A. Cæc. Studium incitatum ad inueniendam veritatem. 5. Tuſc. 96. Populum inflammare in improbos, vel incitatum in bonos miti gare. 2. de or. 101. Equo incitato ſe in hoſtes immittere. 3. de N. d. 10. Nonne ibidem incitato furore, Vnde hæc flamma oritur? 4. Acad. 158. Incitata plebe. 3. de Leg. 24. Incitati impetu. 5. Phil. 280. Incitati mente. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 15. Odia quæ erant in me incitata, ſic mitigata ſunt. 1. ad Att. 65. Thucydides incita tior fertur. Or. 200. Totius mundi incitatiſſima conuerſio. de Somn. Scip. 19. Incitatiſſimam legionem retinui. 10. fam. 78. in ep. Pollionis.

Incitatio.

Languentis populi incitatio, & effrænati moderatio. 2. de or. 40. Si euolauit oratio; ut eius vim & incitationem aſpexerim, veſtigia ingreſſumque non viderim, &c. or. 98. Altera diuinans, mentis incitatione diuina. de Diu. 1. 77. Qui ne nunc quidem putat, cum ille ſol qui tanta incitatione fertur, ut celeritas eius quanta ſit, ne cogitari quidem poſſit. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 74. de Sole. Acri & vehementi quadam incitatione inflammari ani mum. de or. 125.

Incitatius.

Itaque video viſum eſſe nonnullis, Platonis & Democriti lo cutionem, etſi abſit a verſu, tamen quod incitatius feratur, & cla riſſimis verborum luminibus vtatur, potius poema putandum, quam comicorum poetarum, &c. 10 or. 36. Quas Numeſtio lite ras dedi: ſic te his euocabam, vt nihil acrius neque incitatius fie ri poſſet. Att. 2. 39. 1. Fluit omnino numerus a primo, tum inci tatius breuitate pedum, tum proceritate tardius: verſum conten tiones magis requirunt, expoſitiones rerum tarditatem. or. 217.

Incitamentum.

Hoc maximum & periculorum incitamentum eſt & laborum. pro Archia, 18.

Incitus.

Sicut inciti atque alacres roſtris perfremunt Delphini. 1. de Nat. d. 130.

Inclamo.

Comitem illum ſuum inclamauit ſemel ac ſæpius. 2. de Inu. 132. Nemo ingemuit, nemo inclamauit patronorum, nihil cui quam doluit, &c. 2. de or. 117. Expeditus facito ut ſis, ſi inclama ro, vt accurras. Att. 33. Sed ita te para, ut ſi inclamaro, aduoles. Att. 1. 33. 5.

Inclino.

Si ſedant, & ſua ſponte quo impellimus, inclinant atque pro pendent, accipio quod datur. de or. 185. Nunc quidquid eſt, quo cunque veſtræ mentes inclinant, atque ſententiæ ſtatuendum vo bis ante noctem eſt. in Cat. 117. Tum enim illud deſperatum de nique intelliges, & quid inclinent ad hoc meum conſilium ad ſeruandum. Att. 12. 38. Cum ſententiam Senatus inclinaret ad pacem & fœdus faciendum cum Pyrrho. Cat. 15. Quam vellem, inquit, ut te ad Stoicos inclinaſſes. 3. de Fi. 15. Inclinare omnia ad ſuæ cauſæ commodum. de Inuent. 44. Qui vt me paulum in clinari timore viderunt, ſic impulerunt, vt omni ſuo ſcelere & perfidia abuterentur ad exitium meum. 3. Att. 19.

Inclinans.

Inclinantem erigere, ſtantem inclinare. 2. de or. 105. Inclinan te deinde ſe fortuna ad cauſam plebis, nuntii veniunt. Cum Da nais inclinantibus, Summam rem perfecit manus, prælium cum reſtituit inſaniens. Tuſc. 4. 81.

Inclinatus.

Noſtra acies inclinata, &c. Tuſc. 183. Hæc ibit inclinata. in Arat. id eſt, Caſſiopeia. Res inclinata eſt, laboratur vehementer. Lentulo, li. 1. 3. id eſt, quaſi ruinam minatur. Inclinata victoria. 9. fam. 16. in ep. Dolabellæ. Reſpondi id quod ſentiebam, & di gnitati & exiſtimationi tuæ maxime conducere, te primo quo que tempore ferre præſidium labenti & inclinatæ pene Reip. ad Brutum, 18. 2. Appius Claudius Senatum iam inclinatum a Pyr rhi pace reuocauit. de Cl. or. 169. Qui ab excitata fortuna ad in clinatam & prope iacentem deſciſcerem. 2. fam. 29. Inclinato iã in poſtmeridianum tempus die. 3. Tuſc. 11. Sed tantum impelli primo iudicem, vt iam inclinato reliqua incumbat oratio. de or. 138. Inclinata iam re, &, Integra re, opponuntur. 10. ad Att. 28. in ep. Cæſaris. Inclinata vlulantique voce canere. in or. 15. Interior paulo eſt aries, & flamẽ ad auſtri inclinatior. in Arato.

Inclinatio.

Accubatio, inclinatio, ſeſſio. de Nat. d. 30. Inclinatio ad me liorem ſpem. pro Seſt. 57. Reipub. ſtatus, inclinatio temporum, ratio concordiæ. pro Planc. 279. Etenim cum omnibus in rebus, tum in Repub. permagni momenti eſt ratio atque inclinatio tẽ porum. 7. Verr. 139. pro D. ſua, 37. Magna eſt comitiis conſulari bus repentina volũtatũ inclinatio, præſertim cũ incubuit ad bo nũ uirum. pro Mur. 50. Nihil mihi oberat præter cõuerſionẽ ſta tus & inclinationem communium temporum. pro D. ſua, 228. Temporis inclinatione & perleui ſæpe fortunæ momento vecti galia Pop. Romani pendere. 2. de L. Agr. 80. Voluntatis inclina tione propendere aliquem. 1. de or. 70. Inclinationes rerum & momẽta temporum. 5. de Fin. 10. Theophraſtus ſcripſit, qui Rep. inclinationes rerum & temporum. de Fin. 126. Minimis momen tis, p. c. maxime inclinationes temporum fiunt. 5. Phil. 182. Quæ quoniam in temporum inclinationibus ſæpe paruis poſita ſunt omnia momenta obſeruabimus, &c. 6. fam. 37.

Includo.

Me dolor debilitat, includitque uocem. pro Rab. Poſth. 30. Dii uim ſuam terræ cauernis includunt. de Diu. 97. Ita apte in ſcyphis aureis includebat, ut ea ad illam rem nata eſſe diceres. 6. Verr. 48. Pene orationem in epiſtolam incluſi. Att. 12. Incluſit ſi te domi 12. Att. 59. Omnia animalia in mũdo incluſit Deus. de Vniu. 47. Antonius armatos in cella concordiæ incluſit. in Ant. 189. Phidias ſui ſimilem imaginem incluſit in clypeo Mi neruæ. 1. Tuſc. 54. Quam opinionem in omnes definitiones ſu periores incluſimus. Tuſc. 2. 11. Τὴν Στοίαν, quam poſtulas, Mi lenis & puteolorũ includã orationi meæ. Att. 1. 17. Typos, quos in tectorio atrioli includam, &c. Att. 5. Quod multis locis in iuriſconſultorum includitur formulis. de Cl. or. 190. Viriditas herbeſcens vagina iam quaſi pubeſcens includitur. de Sen. 87. in cluduntur in carcerem condemnati. 7. Verr. 91. In huius me con ſilii ſocietate, tanquam in equum Troianum includi cum prin cipibus non recuſo. in Ant. 144. Includi in periculum legis. pro Clu. 122. Hoc autem loco voluimus ætatem in diſparem orato rum ætatem includere. de Cl. 185. In prædonum hoſtiumque cuſtodias aliquem includere. 7. Ver. 112. Sic enim conſtituebã, neminem includere aliquem in dialogos eorum qui uiuerent. 13. Att. 13. 29. Eos in eam formam non poterat includere or. 198. opinionem aliquã in definitiones aliquas includere. 4. Tuſ. 25. Includere uerba verſu. 3. de or. 102.

Incluſus.

Si iam tum, cum erit incluſus in corpore, eminebit foras. de Somn. Scip. 131. Populus Rom. ſeptus & incluſus. de haruſ. 249. Incluſa in uno cubiculo ambitio. 4. Ver. 92. Auis incluſa in ca uea. de Diu. 123. Incluſa laus memoria. in. Phil. 273. In impias fabulas non inelegans ratio phyſica incluſa eſt. 2. de Nat. d. 91. in ſalute Reipub. ſalus omnium incluſa. pro Deiot. 145. intus periculum incluſum eſt. in Cat. 126. Odium incluſum nefariis ſenſibus impiorum. in Piſ. 82. S.C. incluſum in tabulis tanquã in uagina reconditum. in Cat. 98. Aliquẽ incluſum atque abdi-

tum latere in occulto. pro Rab. 95. Scaptius incluſum in curia Senatum Salamine obſederat. 6. Att. 111. ta. itaque nunc Cunſule in carcere incluſo. Att. 2. 16. 15. Agri eodem capite incluſi continētur. con. Rull. 74. Nā dū ſumus incluſi in his cōpagibus corporis, munere quodam neceſſitatis, & graui opere perfungimur. de Sen. 70. Aetheris æterni ſepta atque incluſa cauernis. de Din. 83. Loci in quibus argumēta incluſa sūt. Top. 881. Illa prima de Buthrotiis, quæ mihi ſunt incluſa medullis. 15. Attic. 10. Omnia quæ intus incluſa ſunt. de Nat. d. 50. Illas incluſis in Repub. peſtibus. pro Syl. 181.

Incluſio.

M. Bibulum, cuius incluſione contentus non eras interficere uolu eras. in Vatinium. 1.

Inclytus.

Inclytus dicimus, prima breui litera. or. 90. Paris indicauit in dictum inclytum. de Diu. 104.

Incœptio, incœptum, incœptus, *Vide* incipio.

Incognitus.

Condemnare aliquem cauſa incognita. de Nat. d. 40. Natura rerum incognita. de or. 89. Cum aut falſa, aut incognita res approbatur Acad. 47. Hoc inſperatum omnibus conſilium, incognitum certe cœpit. in Ant. 192. Incogniti & cogniti iudicium tollit. Ac. q. ed. 1. l. 2. 20. Illi fratrem mihi incognitū qualis futurum eſſe dederunt. Poſtquam. 198. Incognitam legem accipere con. Rull. 71. Cum tu me incognito aſſentiri ueter. Aca. q. ed. 2. lib. 2. 104. Quæ eſſet imbecillis, & cum falſo incognitoque communis. 1. Acad. 59. Dum incognita uobis uocabula. 3. de Fin. 6. Fatidicorum effata incognita interpretari. de Leg. 173. In hoc gñe & naturali & honeſto duo uitia uitanda ſunt: unū, ne incognita pro cognitis habeamus, hiſq. temere aſſentiamur. 1. off. 19.

Incolo.

Ariſtoteles non dubitaſſet, quin & Prętor ille eſſet & Romanis, & eam ciuitatis incolat. Acad. 34. Qui earū ciuitatum fines incolunt, Q. fr. 194. Vbi ſunt ergo hi, quos miſeros dicis, aut quem locum incolunt? 1. Tuſc. 18. Acad. q. ed. 2. lib. 2. 57. Qui terras incolant, in quibus aer craſſus eſt. de Nat. d. 34. Cum ipſi ſtatum ſanū uiderant hi qui Delum incolebant, grauiter ferebāt. in Verr. 85. Lycii illam Gręci homines incolebant. 6. Verr. 18. Incolere caſtrū. 1. Tuſ. 41. Omnis terra quæ incolitur. de Dio. 127. Ex locis quoque ipſis quæ a quibuſque incolebantur. 1. de Diu. 151. Cum has terras incolentes circunfuſi erant caligine. Tuſc. 1. 78.

Incola.

Coloneus ille locus, cuius incola Sophocles fuit. 2. de Fin. 5. Peregrini autem atque incolæ officium eſt, nihil præter ſuum negotium agere, nihil de alieno inquirere, minimeque eſſe in aliena Repub. curioſum. 1. off. 175. Socrates totius mundi ſe incolam & ciuem arbitrabatur. Tuſ. 349. Sunt enim ex terra homines non ut incolę atque habitatores, ſed quaſi ſpectatores ſuperarum rerum atque cæleſtium. 2. de Nat. d. 210. Beſtiæ nantes, aquarum incolę. Tuſc. 135. Pythagoram, Pythagoriciſque incolas peoe noſtros, &c. de Sen. 93. Quam uos eiuſce incolis ueſtris ciuibus Romanis oſtendere ſoletis, quo minus ſibi arrogent. in Verr. 205.

Incultus.

Ager incultus. pro Quint. Roſc. 50. Horridus, incultus, mœſtus. uir. poſt red. in Senat. 12. Vir ut uita, ſic oratione durus, incultus, horridus. de cl. or. 60. Oratio exilis & inculta de Ora. 151. Nulla pars philoſophiæ inculta & deſerta. 3. off. 6. Ruſticana illa atque inculta parſimonia. pro Quint. 62. Horrida, inculta, abdita, & opaca piſtura, in or. 20. Vt caueatis ne exilis, ne inculta ſit ueſtra oratio, ne uulgaris, ne obſoleta. 3. de or. 54. i. inculte ſcripta, impolita & incompta. Terræ regio inhabitabilis atque inculta. de N. d. 7. Vita inculta & deſerta ab amicis non poteſt eſſe iucunda de Amic. 50. Inculta & horrida uita. pro Roſc. Am. 45. Corpus incultum & horridum. pro L. Agra. 27. i. inornatum. Cotta alia quidem inculta & ſilueſtri uia ad eandē la.. dem peruenerat. de cl. or. 140. Serere in inculto & derelicto ſ..o. de Cl. Or. 8. Terre regiones inhabitabiles & incultæ. 1. de Nat. d. 35. Cæteras partes incultas, quod aut frigore rigeāt, aut urantur calore. 1. Tuſc. 107. Inculta quædam & horrida de malis Græcis, Latine ſcripta deteriu. de Fin. 1. 13.

Inculte.

Inculte & horride aliquid dicere. in or. 15. Et dicere non i. ſolebat, & erat cum literis Latinis, tum etiam Græcis, ut illis tēporibus, ſatis eruditus. de Cl. or. 55. Inculte atque horride viuere. pro Quint. 40.

Incolumis.

Saluos & incolumis. 4. de Fin. 31. Incolumis rebus omnibus. 13 fam. 8. Qui ne equeſtrem quidem ſplendorem incolumem a calamitate iudicii retinere potuit. pro Planc. 9. Vt ſe & ſaluum in ſuo genere incolumemque uellet. de Fin. 111. Si eum in omni fortuna atque omni errore incolumem habere non potuerunt. pro Syl. 178. Incolu me & ſaluum aliquid per alium retinere. 1. 40. Incolumi Ver. illo moriar. 9. Att. 26. in ep. Balbi. Saluę & incolumes ciuitates. 2. de Diu. 146. Vt hæc quæ dixi, retinere incolumnia ac ſalua poſſimus. in Verr. 66. Integros & incolumes ciues ſeruate. 3. l Cat. 69. Incolumes & beatos liberos ſuos nemo eſt qui non cupiat. 1. de Inu. 64. Quibus incolumibus & domi dignitas, & foris auctoritas retineretur. pro Roſc. Am. 81. Hoc eſt, ſuperſtitibus & uiuis.

Incolumitas.

Incolumitas eſt ſalutis tuta atque integra conſeruatio. 2. de Inu. 146. Mundi incolumitas. 2. de N. d. 178. Incolumitatis auctor. 13. ſam 9 Habere incolumitatem ab aliquo. Att. 185. Incolumitatē præſtare. Att. 15. 325. 10. Itaque ſiqui mihi erit adductus, de tuis fortunis, ideſt, de tua incolumitate, in qua ſunt omnia agenda, &c. agam per me ipſe, & moliar. Trebiano, lib. 6. 18. Multa ſunt tuæ clementiæ monumenta, ſed maxime eorum incolumitates quibus ſalutem dediſti. pro Deiot. 28.

Incomitatus.

Cuius artem cum indotatam eſſe atque incomitatam & incōpta uiderēs, uerborū eā dote locupletaſti & ornaſti. 1. de or. 110.

Incommodum.

Accedit nobis illud quoque incommodum. pro Quint. 2. De rationibus referendis non erat incommodum te nullam referre, quam tibi ſcribis a Bibulo fieri poteſtatem. ad Caniniū, lib. 2. 16. 3. Reiiciendi, & dimittendi, deuitandiue incommodi cauſa. de Inu. 64 Qui locus talis eſt, ut plus habeat adiumenti, quam incommodi, hunc iudico eſſe dicendum. 2. de Or. 57. Hāc cæteri calamitatem uocant, ego ne incommodum quidem. 14. Att. 11. Ab incommodo omni, detrimento, moleſtia ſyncerum integrumque conſerues. 13. fam. 72. Nec enim ab iſto officio, quod ſemper uſurpaui cum ualerem, abduci incommodo meo debui. de Amic. 8. Ne ipſe aliquo afficiatur incommodo. off. 5. Non quo quiſque incommodo affectus ſit, prædicandum eſt. Tuſc. 3. 67. Commoneri te incommodo ualetudinis tuæ nolo. Att. 7. 157. 3. Incommodo detrimētoque ſuo dolere. de Cl. or. 3. Facere ſuo incommodo aliquid. Att. 11. 258. 2. incommoda & commoda (ita εὐχρηστήματα & δυσχρηστήματα appello) communia eſſe uoluerunt, paria noluerunt: &c. de Fin. 3. 55. Vitia aut incommoda, quæ ſunt in aliquo. de or. 37. Atque ipſa ſcientia etiam ſi incommoda datura ſit, gaudeat. de Fin. 137. Itaque non ob ea ſolum incommoda quæ eueniunt improbis, fugiendam improbitatem putamus. 1. de Fin. 81. Incōmodā corporis. Tuſc. 3. 67. Leniunt incommoda uitæ commodorum compenſatione ſapientes. 1. de Nat. d. 33. Hominibus leuiſſimis ademit miſericordiam conſuetudine incommodorum. pro Roſc. Am. 78. Incommodorum uitandorum gratia ad ſcelus impellimur. 2. ad Her. 33. Dare incommoda. 5. de Fin. 93. Ferre incommoda alicui. ad Qo. fr. 1. 2. 17. pro incommodare. Incommodis hominum mederi. 1. ad Qu. fr. 83. Debilitata multis incommodis ueritas. pro Quint. 3. Tametſi multis incommodis difficultatibuſque affectus eſt. 10 Verr. 56. Suis autem incommodis grauiter angi, non amicum, ſed ſeipſum amantis eſt. Læl. 59. Incommodis his me leuauit, quibus idem affecerat. 9. Att. 70.

Incommodus.

Non poteſt reprehendi illa æſtimatio, quæ aratori non modo incommoda non eſt, ſed etiam grata eſt. 5. Verr. 184. Incommoda fortuna. Tuſc. 3. 67. Incommoda opinio. 1. Att. 43. Antonii colloquium cum heroibus pro re nata non incommodum. Att. 884. Facilem & liberalem patrem incommodum eſſe amāti filio. de Nat. d. 74. It commoda ualetudine fuit. de Cl. or. 176. Att. 71. In rebus eius incōmodis ſubleuare illiquē. pro Clu. 130.

Incommode.

Accidiſſe mihi non incommode uiſum eſt. Qu. fr. 1. 1. Ille ſe ita audiſſe, ut nihil eſſet incommode. Att. 97. Vt in his pro re nata, non incommode poſſint eſſe. Att. 11 Animaduerteram poſſe pro re nata te incōmode ad me in Albanum uenire. 7. Att. 228. Quamobrem cum illo quidem (ut ſupra dixi) actum optime eſt mecum autem incommodius. de Am. 14. Incommodiſſime nauigare. Att. 5. 56. 1.

Incommodo.

Vt,cum ipſi nihil alteri ſcientis incommodarint, nihil ipſis iure incommodi cadere poſſit. pro Quint.39.

Incommodatio.

Atque in iſta incommodatione alienati illius animi & offenſi, illud ineſt tamen incommodi,&c. Att.1.5 t.

Incomprehenſus.

Illa quæ nos incomprehenſa & non percepta dicimus. Acad. q.ed.1.lib.2.66.

Incomptus.

Quanquam tua illa (legi enim libenter) horridula mihi atque incompta viſa ſunt. Att.2.16.2. Mulier inornata & incompta oratio. or.204.

Inconcinnus.

Nam qui,&c.aut denique in aliquo genere,aut inconcinnus, aut multus eſt, is ineptus dicitur. 2.de or.17.

Inconditus.

Incondita dicendi conſuetudo.3.de or. 95. Genus dicendi inconditum.de Cl. or. 130. Inconditum ac pene ridiculum omne ius ciuile præter Romanum. 1. de or. 97. Si incondita alicuius oratoris arripias ſententiam aliquam diſſipatam.in or. 137. Verbis inconditis ſententiam aliquam efferre.in or. 84.

Incondite.

Incondite & monſtruoſe aliquid cogitare.2.de Din.2 16. Dicam vt potero i.fortaſſe, ſed tamen ut res poſſit intelligi. 3. off. 109. Rudis hæc i. fundit.3.de or.96.

Inconſiderans, Inconſiderantia, Inconſiderate, Inconſideratus, *Vide Inconſiderans.*

Inconſtans.

Ridicule videri inconſtans in aliqua re.pro Roſ.Com.10. Inconſtans genus argumentationis.1.de Inu. 105. Inconſtantes literæ. Planco,lib.10. 16. 2. Inconſtantia perturbataque efficiunt cauſæ vacantes prudentia.de Vniu.63. Nam ſi ea quoque diuina ſunt, quid inconſtantius deo? de Diu.134.

Inconſtantia.

Inconſtantia mearum literarum. 10.fam.4t.in ep. Planc. Inconſtantia mutabilitaſque mentis. Tuſc.4.63. Inconſtantia totius ſententiæ 4. Acad.58. Varietas & inconſtantia, & crebra tamquam tempeſtatum, ſic ſententiarum commutatio.pro Dauid, 3. Fama inconſtantiæ pertimeſcenda Lent.lib.1.9.16 Inconſtantiæ vitu peratio.7.Verr.81. Nemo doctus vnquam (multa autem de hoc genere ſcripta ſunt) mutationem conſilii inconſtantiam dixit eſſe.16. Att.2 1. In altera inconſtantiam tuam cum leuitate, tum etiam periurio refelliſti.in Vat. 23. Fortuna ab inconſtantia & temeritate ſeiungi non poteſt.3.de Nat. d. 84. De inconſtantia Platonis longum eſt dicere.de Nat.d.1.13. In maxima inconſtantia, veritatis ignoratione, verſantur vulgi opiniones. 1.de Nat. d. 31. Quamuis igitur fuerit acutus ut fuit, tamen inconſtantia eleuatur authoritas.4. Acad.125.id eſt, minoris fit. Quid eſt inconſtantia, mobilitate, leuitate turpius? in Ant.311.

Inconſtanter.

Si aut ambigue, aut inconſtanter, aut incredibiliter dicta ſũt. In Part.28. Intelligatur igitur perturbationem, iactantibus ſe opinionibus, inconſtanter & turbide in motu eſſe ſemper.4. Tuſ. 36. Inconſtanter loqui. Acad.q.ed 1.lib. 2.50. Inconſtantiſſime dicta.2.de Fin.140.

Inconſultus.

Homo inconſultus & temerarius hęc non videbat.pro Deiot. 10. Illa Poſthumi ſiue inanis ſpes, ſiue inconſulta ratio, ſiue,ut grauiſſimo verbo vtar, temeritas.pro Rab.Poſth.122.

Inconſulte.

Ea qui conſideret, quam inconſulte ac temere dicantur.&c.1. de Nat.d.61. Inconſulte largiri.off 44.

Inconſiderans.

Nos autem ita leues & inconſiderantes ſumus. 2. de Din.86.

Inconſideratus.

Temerarius & inconſideratus. in Tuſc. Inconſiderata cupiditas.pro Ligar. 2. Temeraria & inconſiderata fama popularis.3. Tuſc.6. Nihil poteſt dici inconſideratius. Acade. q. ed.1. lib.1. 152. Inconſideratiſſima & dementiſſima temeritas. de haruſpe reſponſ. 237.

Inconſiderantia.

Cuius in hoc viro inconſiderantiam & ego ſuſtinebo, vt potero, & tu ut poſſis, eſt tuorum neruorum.ad Q. fr.3.24.1u.

Inconſiderate.

Nequid temere ac fortuito, inconſiderate, negligenterque agamus. 1. off. 143. Inconſiderate ac temere non ita dicimus. de Vniuerſ.27. Iam mallem Cerberum metueres, quam iſta tam inconſiderate diceres. Tuſc.1.10.

Incontentus.

Hoc ambiguo ludis me: æque enim contingit omnibus fidibus vt incontentæ ſint: illud non continuo, ut æque incontentæ. 4.de Fin.121. Vt in fidibus pluribus, ſi nulla earum ita contenta numeris ſit, ut concentum ſeruare poſſit; omnes æque contentæ ſint: ſic peccata, quia diſcrepant, æque diſcrepãt. de Fin.4.72.

Incontinenter.

Nihil incontinenter faciendum.3.off.48.

Incontinentia.

Multa de incontinentia, intẽperantiaq. diſſeruit.pro Cęl.18.

Inconueniens.

Hæc nouiſſima noſtra facta non ſubita, nec inconuenientia, ſed ſimilia illis cogitationibus. Caſſius ad Cic.12.22. id eſt, non conſentanea cum ſuperioribus.

Incorporeus.

Omnis iſta incorporearum rerum æſtimatio, ſplendore virtutis & magnitudine obſcuretur & obruatur, atque intereat neceſſe eſt.3.de Fin.70.

Incorruptus.

Animus permanet incorruptus: 1. Tuſc. 36. De qua etſi non dubitabam, tamen quia maxime æſtimabam, ut incorrupta maneret, laborabam. Matius ad Cic. 11. 46. Sanitas incorrupta. de Opt.gen.or.145. Succus ille & ſanguis incorruptus. de Cl.167. Integritas Latini ſermonis incorrupta.de Cl.or.68. virgo incorrupta.in or.35. Incorrupta vox bene iudicantium.3. Tuſc.6 Cæſar autem rationem adhibens, conſuetudinem vitioſam & corruptam pura & incorrupta conſuetudine emẽdat.de Cl.or. 141. Incorrupti & integri ſenſus. Acad.q.ed.1 lib.2.20. Incorrupti atque integri teſtes.1.de Fin. 107. Quid hac quæſtione dici poteſt integrius? quid incorruptius? pro Mil.113. de Vniu. 202.

Incorrupte.

Incorrupte atque integre iudicare.1.de Fin.23. Hoc eſt, iuſte, & ſine fauore. Serui igitur iis etiam iudicibus, qui multis poſt ſeculis de te iudicabunt, & quidam haud ſcio an incorruptius quã nos. pro Marcel.17.

Increbreſco.

Ventus increbreſcit: cura vt valeas. ad Trebatium, lib. 7.2 t. 6. Hoc eſt, vehementius perflat. Increbuit conſuetudo. 14. Phil. 392. Hoc eſt, inualuit. Increbuit diſciplina 4. Verr.5. Nunc apud oratores iam ipſe numerus increbuit. in or. 36. Hi quorum ſermo imperitus increbuit. or.198. Nonnullorum ſermo iam increbuit, partim ſe,&c. de Opt.gen.or.146. Cum hoc neſcio quomodo apud eos increbuiſſet, me,&c.de or.91. Sed ait rurſus idem, increbuiſſe eam funerum magnificentiam, quæ nunc fere Romæ eſt.2.de Leg 60.

Incredibilis.

Incredibilis & ſingularis calamitas. 3. Attic. 10. Singularis & prope incredibilis fides.ep.223. Furor incredibilis & ſingularis. pro Syl.56. Incredibilis magnitudo ingenii. Aca.q.ed.1.lib.2 2. Incredibilis hominum peruerſitas.ep.1.7.12. Credibilis & incredibilis res.2.de Inu.150. Singularis & incredibilis uirtus. Att. 14. 313. 3. Antonii incredibilis quædam & prope ſingularis & diuina vis ingenii.1.de or.84. Incredibile & ſtallo memoriæ proditum omnibus hoc uidebatur.pro L.Man.28. Nihil vnquam tã incredibile mihi accidit. 11. Att 18. Si quod dixero, erit vel acerbum auditu, vel incredibile a M. Cicerone eſſe dictum. in Ant. 210.& 196. Vt mihi iam verum uideatur illud eſſe, quod nonnulli quaſi quiddam incredibile dicere putabantur. pro Corn. 55. Incredibile & ſimile portenti eſt quonam modo,&c. in Ant. 273. Incredibile eſt quæ ego illos ſcio oppoſiti Gallorum caſtris in ciuitatem feciſſe,&c. Tironi, lib.16.27.3. Incredibile eſt quã ego iſta non curem. Att. 212. Incredibile eſt quam me omni genere delectarit. Att.254.& de or. 101. Incredibile eſt quanta me moleſtia affecerit,&c. Att. 237. Hac re incredibile eſt quantum ciuitates emerſerint. Att.90. Nihil eſt tam incredibile, quod nõ dicendo fiat probabile. Parad. 3. Sic homines non eruditi ſummã eſſent prudẽtiã atq. incredibilẽ eloquẽtiã cõſecuti. 2.de or. 2. Itaq. incredibilẽ in modũ cõcurſus fiunt ex agris. Att.5.104.3.

Quæ rem credibilem aut incredibilem facere poſſunt. de Inu. 6. Incredibili ac pene diuino caſu. 15. fam. 10. Hæc Centuripina nauis erat incredibili celeritate uelis. 7. Verr. 70. Admirabilis fama uirtutum alicuius. or. 200. Agere incredibiles gratias alicui. ep. 215.

Incredibiliter.

Incredibiliter vera permulta prædictis augurum ceciderunt, 2. de Leg. 33. Incredibiliter enim me commouet tua cohortatio. Att. 16. 337. 5 Venio nunc ad uoluptates agricolarum, quibus ego incredibiliter delector, &c. de Sen. 46. ad Qu. fr. l. 2. 16. 3. incredibiliter gaudeo, &c. in Ant. 159. & Brut. 91. Domitius de ſe incredibiliter pertimuit. Att. 122. Eos incredibiliter repueraſcere eſſe ſolitos. de or. 110.

Incrementum.

Negat enim ſummo bono afferre incrementum diem. 2. de Fin. 40. Quid ego uitium ſatus, ortus, incrementa commorem? de Sen. 68.

Increpo.

Tum Pſeudomenus, Et ſortitam & totam dialecticam aut illudis aut increpas. Hortenſio. Sed tamen illis uerſibus increpant eorum arrogantiam quaſi irati. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 67. Cato Pompeii in me perfidiam increpauit. ad Q. fr. 308. Diſcus increpuit. de or. 110. Simul atque increpuit ſuſpicio tumultus, artes ilico noſtræ conticeſcunt. pro Mur. 20. Cum illius in me perfidiam increparet, auditus eſt magno ſilentio maleuolorum. ad Qu. fr. lib. 2. 7. 6. De Pompeio & Catone. Quidquid increpuerit, Catilinam timeri, non eſt ferendum. in Cat. 101. Quidquid increpuerit pertimeſcens. in Piſ. 101. Aetatem alicuius increpare. in Saluſt 4. Tum omnem orationem conuerti in increpandam Cæpionis fugam. de or. lib. 2. 169.

Incubo.

Hic ille planus improbiſſimus quæſtu iudiciario paſtus, qui illi pecuniæ quam condiderat, ſpe iam atque animo incubaret, contrahit frontem. pro Clu. 57.

Inculco.

Inculcamus ſæpe per imprudentiam etiam minus uſitatos verſus. or. 215. Horum Græcorum qui ſe inculcant auribus noſtris, ſimiles fuerunt. 2. de or. 11. Inculcaſti etiam ut C. Piſonē nominaret. in Vat. 20. Vos autem non modo oculis imagines, ſed etiam animis inculcaſtis. 1. de Nat. d. 150. De firmiſſimis alia prima ponet, alia poſtrema, inculcabitque leuiora. in or. 28. Alicui inculcare aliquid. 5. Verr 133. Quid ergo attinet inculcare fatum, cum ſine fato, ratio omnium rerum ad naturam fortunamue referatur? de Fat. 5. Id quod tradatur, uel etiam inculcetur, ſi quis ſit tardior, poſſe percipere. de or. 95.

Inculcans.

Ne ut quidam Græca uerba inculcantes, iure optimo rideamur. off. 22.

Inculcatus.

Tradita atque inculcata libertas. Brutus Cic. 16. 11. Inculcatū & refectum. 16. Att. 7. Inculcatum eſt Metello te aratores euertiſſe. in Ver. 183. Valuit plus, quod erat illi nonnullorum artificiis inculcatum. 1. Att. 48. Tertium caput a quo ſit inculcatum, uides. 3. Att. 38. Apud alios inculcata reperias multa. or. 219.

Inculte, incultus, *Vide* incolo.

Incumbo.

Incumbo toto animo & ſtudio omni in eam rationem, qua adhuc uſus es. ad Quint. fr. 1. 20 Facis tu id quidem, & eo maxime incumbis. 11. Phil. 306. Idem uolunt omnes ordines: eodem incumbunt municipia, &c. 6. Phil. 216. Cum in cupiditatem incubui, &c. 5. Att. 25. Magna eſt comitiis conſularibus repentina uoluntatum inclinatio, præſertim cum incubuit ad uirum bonum. pro Mur 50. Incubuit autem in eas diſputationes, ut decerent nullum tale eſſe uiſum a uero, &c. Acad. q. ed. 1. l. 2. 70. Aiax incubuit gladio. ad Her. 4. Et ab eo qui hos dimouit potius, quā ab iis qui in te ipſum incubuerūt, te depulſum putas. pro Planc. 262. Pompeius uero ad uoluntatem perferendæ legis incubuerat. Att. 1. 62. i. deſt, uolebat perferre legem agrariam. Ergo Græcus incumbet. Att. 73. i. deſt, urgebit propoſitum. Hæc doce, hæc profer, huc incumbe. pro Plancio 36. Mi Plance incumbe toto pectore ad laudem. Planc. l. 10. 21. Incumbe per deos immortales in eam curam & cogitationem, quæ tibi ſummam dignitatē & gloriam afferat. 10. fam. 5. & 30 Incumbe quæſo in eam curā. Att. 15. 329. 20. Incumbe in hanc curam tota mente. 16. Att. 27. Incumbe toto animo & ſtudio omni in eam rationem, qua adhuc uſus es. Q. fr. 295. Ad quæ recuperanda per fortunas incumbe. Att. 67. Quare Patres Conſcripti, incumbite ad ſalutē Reip. circumſpicite omnes procellas quæ impendent, niſi prouideritis. 4. in Cat. 76. Incumbite in cauſam Quirites, ut facitis. 14. Phil. 160. Quamobrem pergite, ut facitis, adoleſcentes: atque in id ſtudium, in quo eſtis, incumbite. 1. de or. 18 Vt in Rempubl. omni cogitatione curaque incumberes. ep. 143. Fuit hoc meum fatum, ut in me unum omnis inclinatio communium temporum incumberet. pro Corn. 67 Quo omnes acrius grauiuſque incumberent ad vlciſcendas Reip. iniurias. in Ant. 206. Impelli primo leuiter index debet, ut iam inclinato reliqua incumbat oratio. 2. de or. 130. Atque utinam ipſe Varro incumbat in cauſam. Att. 3. 55. 5. 4. Ph. 160. Pōpeius Miloni nihil tribuit, ola Guttæ, diciq. ſe perfecturū, ut in illo Cæſar incumbat: hoc horret Milo. Qu. fr. 327. Quare omni ſtudio ad id bellum incumbamus. pro L. Man. 12. Quare incumbamus, o noſter Tite, ad illa præclara ſtudia: & eo vnde diſcedere non oportuit, aliquando reuertamur. Att. 2. 31. 6. Nemo fuit ex eis qui non incubuerit ad Remp. liberandā. pro Syl. 183. Vt eos qui audiunt, quocunque incubuerit, poſſit impellere. de or. 147. Præſertim cum ii mores tantum iam ad nimiam leuitatem & ambitionem incubuerint. Qu. fr. 1. 8. id eſt, gratioſam indulgentiam. Incumbere ad aliquid agendum. 6. Phil. 205. Omni ſtudio, virtute, authoritate ad Remp. conſeruandam incūbere. pro Syl. 62. Ille autem cuius merces erant, in gladium iamnunc ibidem incomberet. 2 de Inu. 236. De prouinciis inquam adhuc incubuiſſe cum Senatu Pōpeius videtur, ut Cæſar ante id. Nouembres decedat. Cælius ad Cic. 8. 34.

Incumbens.

M. Cato incumbens ad illius perniciem. pro Mur. 54. Cum me uniuerſa Repub. &c. cunctis ordinibus, hominibuſque incumbentibus, omnibus denique ſuis uiribus recuperaſſet. ep. 14.

Incunabula.

An vlla alia putas rudimenta & incunabula virtutis, quibus animi ad gloriæ cupiditatem aluntur? in Saluſt. 5. In his locis ueſtigia ac prope incunabula reperiuntur deorum. 6. Verr. 96. Ego uero in montes patrios & ad incunabula noſtra pergam. Att. 2. 30. 3. Incunabula pene mea tibi oſtendiſſe gaudeo. 2. de Leg. 3. Ab incunabulis noſtræ ueteris puerilisque doctrinæ. 1. de or. 18. Non alienum fuit de oratoris quaſi incunabulis dicere. in Orat. 25.

Incuria.

Vituperanda eſt rei maxime neceſſariæ tanta incuria. de Am. 71. Miſerandum in modum milites Pop. Romani capti, necati, deſerti, diſſipati ſunt incuria, fame, morbo, vaſtitate conſumpti. de Prouinc. Conſul. 4.

Incurro.

In ea caſu incurrit. de nr. 124. Incurro in memoriam communium miſeriarum, quarum obliuionem quærens hunc ipſum ſermonem produxi longius. de Cl. or. 135. Sed ordinem ſequens, in memoriam notam incurro. de Cl. or. 131. Sic et tu ſimilitudine illius diuini ingenii in eadem incurris veſtigia. de or. 122 In cuius adoleſcentiam per medias laudes, quaſi quadrigis uehentē, tranſuerſa incurrit miſera fortuna Reipub. de Cl. or. 296. Incurrit nauigatio in Etheſias. 15. fam. 33. Sed eum accuſo qui in me incurrit atque incidit. pro Plancio, 262. In me incurrit Romam ueniens Curio meus Att. 2. 30. id eſt, incidit ex inſperato. Sed incurrit hæc noſtra laurus non ſolum in oculos, ſed iam etiam in uoculas maleuolorum. Cæl. lib. 2. 30. id eſt, male loquuntur de ea maleuoli. Antonius decurſionibus vaſtat ea loca, quæ incurrit. epi. 127. Nec enim tantum in alios cæco impetu incurrit. de Fin. 1. 35. Quæſtus qui in odia hominum incurrunt, ut fœneratorum. pro Planc. 262. ep. 26. Iambus & Trochæus natura incurrunt in orationem. de or. 159. Incurrunt quædam ſubciſiua tempora, quæ ego perire non patior. 1. de Leg. 7. Agros qui in publicum Campanū incurrebant, pecunia publica coemit. con. Rull. 81. Incurriſti amens in columnas. or. 219. Incurreret enim in illum memorabilem annum ſuum. de Leg. 157. In quo ſi incurreret tanta libertate verborum. 12. fa. 40. in ep. Trebonii. Quis eſt tam lynceus, qui in tantis tenebris nihil offendat, nuſquam incurrat? ad Varronem, lib. 9. 2. 6 Hic eſt mucro defenſionis tuæ in quem incurras neceſſe eſt. pro Cæc. 61. In ea aliquis incurrat imprudens, off. 65. Tua λῆψις quem in diem incurrat, neſcio: ſed prorſus te commoueri incommodo valetudinis tuæ nolo. Att. 7. 127. 3. Nihil enim conſtitui poteſt, quod non incurrat in magnam aliquam difficultatem. Sulp. lib 4. 5. Nulla eſt dubitatio in qua non aliquis locus incurrat. Top. 227. In quantam hominum facetoſam urbanitatem incurratis, non dico: nihil opus eſt litibus. 2. de Fin. 165. Incurrere in aliquem, & in eo hærere & impediri. de Vniu. 200. Incurrere & incidere in aliquem. pro Planc. 14.

24. Incurrere in aliquos uerbis. Trebonius Cic. lib. 12. 16. 10. Si bene de me meritis gratum me præbeo, non deſino incurrere in crimen hominis nimium memoris, nimiumque grati. pro Plancio, 74. Qui mihi videtur candidatus in conſularem, quaſi deſultorius in quadrigarum curriculum incurrere. pro Mur. 237. Incurrere in dedecora. de Fin. 2. 37. in alterius domum & famã. pro Cæl. 33. Per errorem in maximam fraudem. 3. off. 71. In loca. Brutus ad Cic. 11. 10. 7. in morbos graues. de Fin. 1. 37. In oculos. Att. 12. 242. 5. id eſt, oculis admoueri non intentis, & cum quadam offenſione. in apertam perniciem. 3. de Nat. d. 50. in uarias reprehenſiones. 1. de Fin. 1. Caſus in ſapientem poteſt. 5. Tuſ. 43. Neque quemquam offendet oratio mea, niſi qui ſe ita obtulerit, ut in eum non inuaſiſſe, ſed incurriſſe videamus. pro Sext. 11. Cum in hanc Reip. nauim armatæ tot claſſes, niſi ego eſſem unus deditus, incurſuræ uiderentur. pro Sext. 37.

Incurrens.

Ne in noſtra tempora incurrens offenderem quempiam. Quint. frat. 3. 21. 4. Incurrentia in eiuſdem naturæ motum. de Vniuerſ. 39.

Incurſio.

Incurſio atque impetus armorum. pro Cæc. 33. Incurſio ſeditionis, vis multitudinis. pro Clu. 82. Deum agitari atomorum incurſione ſempiterna. 1. de Nat. d. 158. Idola nominant, quorum incurſione non ſolum videamus, ſed etiam cogitemus. lib. 1. de Fin. 16.

Incurſus.

Impetum armati Antiochi, cæterorumque tela & incurſus refugit. pro Cæc. 16.

Incurſo.

Audebo hoc dicere, & tu, ut ſoles, accipies, incurſabit in te dolor meus, non iure ille quidem, ſed tamen feres hoc ipſum, quod ſcribo, ut omnia mea fers, ac tuliſti. Att. 12. 55. Incurſare in fortunas omnium. ad Her. 36.

Incuruus.

Incurua ſtatua. in Verr. 126. Hunc dico rubrum, incuruum, canum, &c. ad Her. 39. Incuruum & leuiter a ſummo inflexum bacillum. 1. de Diu. 58.

Incuruatus.

Vt bacillum aliud eſt inflexum & incuruatum de induſtria, aliud ita natum. 2. de Fin. 57.

Incurueſco.

Rami baccarum ubertate incurueſcere, &c. 1. Tuſ. 56.

Incus.

Aſſiduus eodem opere, eandem incudem noctem diemque tundens. 2. de or. 88. Ex quo efficiuntur hæ rerum formæ atque figuræ, quas vos effici poſſe ſine follibus & incudibus non putatis. 1. de Nat. d. 75.

Incuſatio.

Quorum partim habent vitiorum & peccatorum acrem quandam cum amplificatione incuſationem aut querelam, &c. 3. de Orat. 59.

Incutio.

Rurſuſque emerſi errorem incutiant rationis expertibus. de Vniu. 47. Incutere dolorem alicui. Att. 12. Incutere metum alicui. ep. 113. Item timor incutitur aut ex ipſorum periculis, aut ex communibus, &c. 2. de or. 115.

Indago.

Initia communis exitiis indagaui, patefeci, protuli. pro Mil. 78. Cuius ſeptum undique dumis indagauit ſepulchrum. Tuſc. 241. Reprehendent quod inuſitatas uias indagemus, tritas relinquamus. in or. 6. Hoc tu indaga vt ſoles: aſt hoc magis, &c. Att. 94. Hæc uero eius erat ars & malitia miranda, quod acutiſſime tota prouincia quid cuique eſſet neceſſe, indagare & odorari ſolebat. 4. Verr. 93. Aliquid indagare, inuenire, e tenebris eruere. con. Rul. 1. Conſideratio, cognitio vi rerum cæleſtium, & earum quas a natura occultas & latentes indagare ratio poteſt, &c. 5. de Fin. 54. Tu quid indagaris de Repub. facito ut ſciam. Att. 25. Canis natos ad indagandum. de Fin. 73. De Publio quæ ad me ſcribis, ſane mihi iucunda ſunt: eaque etiam uelim omnibus veſtigiis indagata ad me afferas, cum uenies. Att. 2. 8. 1.

Indagatio.

Inde eſt indagatio nata uitiorum & tãquam ſeminum, vnde eſſent omnia orta, generata, concreta, &c. 5. Tuſ. 98. Indagatio rerum tum maximarum, tum etiam occultiſſimarum habet oblectationem. Aca. q. ed. 1. li. 2. 115. Indagatio atque inuentio veri proprium munus eſt ſapientiæ & prudentiæ. off. 1. 25.

Indagatrix.

O uitæ philoſophia dux, uirtutis indagatrix, expultrixque uitiorum. 5. Tuſc. 7.

Inde.

Quid tum inde? pro Mur. 22. Deinceps inde multi. de Cl. or. 198. Iam inde a principio huius imperii. de Prouinc. 75, & 76. Iam inde ab ortu. de Nat. d. 51. Inde vſque repetens pro Arch. 1. id eſt, a pueritia. Abeamus igitur inde. Eo die manſi Calibus, inde has literas dedi. Att. 115. Librariũ illud exportaſti e domo, ut præclarum inde munus ad aliquem deferre poſſes. pro Mil. 107. Lacædemon iuſſit neruos inde demi. de Leg. 177. id eſt, ex fidibus Timothei. Si inde incipiemus narrare, inde neceſſe erit. de Inuent. 48. & ad Her. 3. Quoad longiſſime poteſt mens mea reſpicere ſpatium præteriti temporis, & pueritiæ memoriam recordari ultimam, inde uſque repetens, hunc uideo mihi principem, &c. pro Arch. 1. Si vnde neceſſe eſt, inde initium ſumetur. 1. de Inu. 41. Qui autem veniunt inde, iu modo nuntiant. At. 9. 47. id eſt, illinc.

Indecorus.

Indecorũ eſt de paruis rebus, verbis ampliſſimis dicere. or. 203. Itaque illud indecorum, quod, &c. or. 204. Si nihil malum, niſi quod turpe, inhoneſtum, indecorum, prauum, &c. 3. de Finib. 21. Et iuſta omnia decora ſunt: iniuſta contra, ut turpia, ſic indecora. 1. offic. 134.

Indecore.

Caueteque nequid indecore, effœminateue faciat, tum in omnibus & opinionibus factis nequid libidinoſe aut faciat, aut cogitet. 1. off. 23. Vt ea ſi non decore, at quam minime indecore facere poſſimus. 1. off. 160.

Indemnatus.

Indemnatus & incolumis. pro Cos. 60. Aliquis indemnatus, innocens, in exiliũ eiectus. in Cat. 107. pro Dom. 514. Lex quæ erat contra omnes leges indemnati ciuis atque integri capitis. in Piſ. 86. Tamen a fratre indemnatam occidi non oportuit. de Inuentione, 72. & in Verr. 238. & ad Her. 5. L. Sylla cum bona indemnatorum ciuium funeſta illa auctione ſua uenderet, &c. pro Lege. Agr. 60. Vt quam damnatis ſeruis crucem fixeras, hanc indemnatis ciuibus Romanis reſeruares? 7. Verr. 10.

Index, *Vide Incido.*

India.

Quæ barbaria India uaſtior aut agreſtior? Tuſc. 5. 57. In India qui ſapientes habentur, nudi ætaté agunt, & Caucaſi niues, hyemalemque uim perferunt ſine dolore: cumque ad flammam ſe applicuerint, ſine gemitu aduruntur. Tuſc. 5. 57. Via quæ eſt hinc in Indiam. de Fin. 99.

Indico.

Mores indicat uultus. 1. de Leg. 40. Nos indicamus, nos laudatis 2. ad Q. fr. 29. Quæ uerba aperte indicant poſſe rationem haberi etiam non petentis. Brut. 5. 5. Epularum ſolẽnium fides ac tibiæ, Saliorumque uerſus indicant. 3. de or. 109. Atque ille ut ſemper fuit apertiſſimus, non ſe purgauit, ſed indicauit atque innuit. pro Mur. 48. Sed tamen quis tibi de epiſtolis iſtis indicauit? pro Flac. 71. Atque hoc rei exitus indicauit: quis enim, &c. 3. de Leg. 37. Rem omnem dominæ ſuæ indicauit puer. pro Clu. 143. Multi te conſule ipſi ſe indicauerunt. 1. de Fin. 79. Indicabo temerarium meum conſilium tibi. ep. 10. 21. 4. Nam quod antea te calumniatus ſum, indicabo malitiam meam. epiſt. 9. 7. 1. Sed tamen indicabo tibi quod inpsimis te celatum uolebam. Q. fr. 3. 21. 5. Iam me uobis iudices indicabo. pro Arch. 21. Dicendi autem genus, quod fuerit in utroque, orationes utriuſq. etiã poſteris noſtris indicabunt. de Cl. or. 181. Vt me tibi indicem. de Cl. or. 181. Zeno proponatur Eleates, qui perpeſſus eſt omnia potius, quam conſcios delendæ tyrannidis indicaret. 2. Tuſ. 59. Si eum qui indicii partem acceperit, oculis cerneretis, poteritiſne dubitare iudices qui indicarit? pro Roſ. Am. 63. Sine timore indicare aliquid. 3. in Catil. 53. Indicare in uulgus, nefas eſt. de Vniu. 5. Eodem tempore ſignum Iouis collocabatur, quo coniuratio indicabatur. de Diu. 2. 70. At is & ex ſeruula inſimulatus, & a puero conſcio indicatus eſt. pro Clu. 56. Q. quidem Scæuola filius, cum poſtulaſſet, ut ſibi fundus, cuius emptor erat, ſemel indicaretur, idque ita venditor feciſſet, dixiſſetque ſe pluris æſtimare, addidit centum millia. 3. off. 81. Altera prompta & aperta indicari. lib. 1. de Fin. 24. Vidi ego ſæpe, vt aliquando aliquis aliter indicata hæc eſſe diceret. pro Syl. 175.

Index.

Sed idem Nerius index edidit ad allegatos Cn. Lentulum

Vacciam

Vacciam & C.Cornelium,&c.2.ad Q.fr. 10. Extrahitur domo latitans Oppianicus a Manlio; index Aiulius ea altera parte coram tenetur.pro Clu. 28. Interim uenit index ad Dineam,neque obſcurum,neque incertum qui nuntiaret ei filium,&c pro Cl. 21.Tabella index tacitæ libertatis, & uos index ueſtrarum erga me uoluntatum & ſtudiorum.2.de Lege Agr. 20.Cuius rei neque index, neque veſtigium aliquod , neque ſuſpicio cuiquã eſſet ulla.7.Verr.126.Vos index ſtultitiæ ueſtræ . pro Rab.94. Fanum illud Indicis Herculis nominatum eſt . Diu. 1. 50.Orationis indicem uocem habemus.1.off.185. Complexus ſummæ beneuolentiæ falſi indices extiterunt in amore ſimulato . in Ant.231.Imago animi vultus eſt,indices oculi . in Or. 33.3.de Or.122.Cæſar indices maximis præmiis affecit , in Catil.120. Hęc omnia indices detulerunt,rei confeſſi ſunt.in Cat.119.Vtrũ admonitus, an tentatus , an qua eſt iſte ſagacitate in his rebus, ſine duce ullo , ſine indice peruenerit ad hanc improbitatem,neſcio . 3. Verr. 73.

Index, *librorum*.

Librorum indicibus decipi . 2. de or. 33. Etiam uellem mihi mittas de tuis librariolis duos aliquos , quibus Tyrannio vtatur glutinatoribus,ad cætera adminiſtres: iiſque imperes ut ſumant membranulam , ex qua indices fiant , quos uos Græci(ut opinor) σιλλύβους appellatis. Att.4.73.2.Pollex quidem,ut dixerat,præſto fuit:ſed plane pollex,non index. Att.220.

Indicium.

P.Lentulus,&c.hoc ſpecimen uirtutis , hoc indicium animi, hoc lumen Conſulatus ſui fore non putauit , ſi me mihi , &c. Poſt reditum,6.Mirabile autem illud, quod eo ipſo tẽpore,quo fieret indicium coniurationis in Senatu,&c. Diu. 2.34.Doloris præſentis indicium.Octauio , 4. Hanc porticum eſſe patiemini furoris Tribunitii, & doloris mei indicium , ad memoriam omnium gentium ſempiternam.pro Dom 79.Tu periculum capitis tu indicium ſceleris , tu fortunas alterius literis conſcriptas in iudicium afferas? pro Clu. 147. Quapropter ſi tibi indicium poſtulas dari,quod tecum vna feceris, concedo , ſi id lege permittitur.1.Verr.19. Monumentum poſitum ut eſſet indicium oppreſſi Senatus.pro Domo ſua,87.Indicium facere. 3. Verr.106.Sed tamen iudicium fieri uideatur , cum tabulæ illæ ipſæ cuiuſque modi ſunt,proiiciuntur.pro Flac.154. Rem in indicium deducere.1.Att.36. Sed cum aliquo inſigni indicio tuæ erga me beneuolentiæ.ep.7.6.1.Quę domus erat ipſa indicio tui crudeliſſimi dominatus & miſeræ populi Rom.ſeruitutis?pro D.ſua,85.Chirographa,teſtificationes,indicia quęſtiones rem manifeſtam deferunt.de Cl.or.151.Quę quo ſunt excelſiores , eo dant clariora indicia naturæ.5.de Fin.86. Notæ ſcelerum & indicia parricidiorum.pro Syll. 57. Hoc nobis & ſcelerum indicia oſtendit & periculorum ſigna patefecit.de haruſp. 249. Argumenta & indicia ſceleris.3.in Cat. 57. Indicia& ueſtigia omnia ueneni in illius mortuæ corpore fuerunt.pro Clu.22.Si tantummodo ad indicia ueteris memoriæ cognoſcenda, curioſorum.de Finib. 5.5. Noſter hic prępoſterus imperator amiſſorum oppidorum , cæſarum legionum, prouinciæ præſidio & reliquis militibus orbatæ ad ſempiternum dedecus, ſui generis ac nominis indicia conſtituit.in Piſ.99.Viderat ille Murenam ad me conſulem cum Allobrogibus communis exitii iodicia afferre .pro Domu . 103. Scelerum indicia oſtendere , & periculorum ſigna pateſacere . de haruſp.reſp.21.

Indico.

Legem enim ſibi indicunt innocẽtiæ, continentiæ, uirtutumque omnium,qui ab altero rationem uitę repoſcunt . 5. Verr.1. Etenim ſitis, qui hæc omnia flamma ac ferro delere uoluerunt, non inimicitias ſolum,ſed etiam bellum indixi atque intuli.de Prouin.Conſul.18.Qui bellum Pop.Rom. indixit . in Cat.107. Velut qui ipſi ſibi bellum indixiſſent,cruciari dies , noctes torqueri uellent.5.de Fin.25. Miror cur philoſophiæ ſicut Zethus ille Pacuuianus prope bellum indixerit.2.de orat. 85. Indicere bellum hoſtibus.de Fin. 131.off.1. 55. Ne omnino bellum indixiſſe uidear uoluptati.Cat.42.Indicere iuſtitium . 5. Phil.187. Video enim quoſdam clariſſimos uiros, principes ciuitatis,&c. quod de me ciue ac de Repub.bene merito tuliſſes, funeſtum ſi nuntie indixiſſet Reipub.quod ſaluis auſpiciis tuliſſes, iure egiſſe dicebant. pro Domo ſua,34.2.de Leg.17. Cum omnes adeſſent,cœptum eſt referri de indicendo S. conſulto. pro Pom.15. ideſt promulgando .

Indictus.

Ei qui in alios animaduertiſſet indicta cauſa , dicendi ipſi poteſtatem fieri nõ oportere.ep.5.2.19.Indicta cauſa ciuem Rom. capitis cõdemnari.pro Rab.8.Exeo indicta cauſa. pro Rab.196. & in Verr.117.Rem indicta cauſa iudicare.in Ant. 171.Vt dictator quem uellet indicta cauſa impune poſſet occidere. de Leg. 164.Ac belli quidem æquitas ferialis Pop.Rom.iure perſcripta eſt.Ex quo intelligi poteſt nullum bellum eſſe iuſtum, niſi quod aut rebus repetitis geratur , aut denuntiatum ante ſit & indictũ 1.off.54.in Cat.35.3.Verr.33. Tamen id funus iure indictum eſſe dicebant.pro Dom.221.Tanto mercatu Prætoris indicto,concurritur undique ad iſtum Syracuſas. 4. Verr. 92. Ne pro indicta die quis accuſetur . pro Domo 222. Etenim tacitę magis & occultæ inimicitiæ timendæ ſunt , quam indictæ & apertæ . 7. Verr. 143.

Indidem.

Vnde ſimile duci poteſt , indidem uerbum unum tranſlatum lumen afferet orationi.de or.157.Si per alios feciſſe dicis,quęro ſeruoſne an liberos?quos homines ? indidẽne Ameria,an hoſce ex urbe ſicarios?pro Roſ.Am.44 . Indidemque eadem quæ oriſtur de integro atque eodem occidunt.1.de Diu.214.

Indifferens .

Itaque id definimus , quod ſit indifferens cum æſtimatione mediocri,&c.3.de Fin.42.

Indiges.

Indigem liberum laceraſti . de or.126.

Indigenitalis.

Vel ſæpe ſine coniunctione uerba nouantur,ut *Ille ſenſus diſſertus* , indigenitalis, Baccarum hubertate incuruęſcere . 3. de Orat. 85.

Indigeo .

Conſilii tui indigeo.Att.l.12.a 51.3. Hoc bellum indiget celeritatis.6.Phil.209.Hoc eſt celeritate opus habet.Defenſionis indiget.pro Roſc.Am.20.Exercitationis indiget . 3. de Fin.77. Bona exiſtimatione indiget mea adoleſcẽtia . pro Roſcio Com. 26.Partes quarum indigemus ad hanc præceptionẽ . de Inu.50. & 44.& ad Her.21. Quia uos mei nõ indigetis. ad Her. 10.Qui minime alterius indigent. de Amic. 106. Iam uocis & ſpiritus, & totius corporis,& ipſius linguæ motus & exercitationes, non tam artis indigent,quam laboris. 1. de or. 75. Maioris ingenij ad conſolandum,& ad ferendum ſingularis uirtutis indigent cõmunes miſeriæ.Torquato,lib.6. 4.7. Nunc commiſi ut me uno aliis indigeres.ad Q fr. 303. Non multum adiumento ullo ad ſuam confirmationem indigere.5.de Fin. 106. Cohortatione te puto non indigere.Caſſius Cic. 12.11. 3. Vt magis ipſi uideantur aliorum conſolatione indigere.Seruius Cic. 4.5.3.

Indigens.

Quid enim erat Africanus indigens mei? de Amic. 30. Att. 2.56.17.Benigne facere iodigentibus.2. Off.74.Ferre opem indigentibus.2.de Fin.187.

Indigentia.

Indigentia eſt libido inexplebilis.Tuſcul.4. 16.Amare enim nihil aliud eſt,niſi eum ipſum diligere, quem ames,nulla indigẽtia,nulla utilitate quæſita.de Amic.83.

Indignor.

Atque eum quem dilexi,periiſſe Indignor.ep. 179.Duodecimus locus eſt,per quem indignamur , quod nobis hoc primis acciderit.1.de Inu.116.Hem, nos homunculi indignamur , ſi quis noſtrum interiit aut occiſus eſt , quorum uita breuior eſſe debet,&c.4.ep.5.12. Et dicere ea quę indignantur aduerſarij,tibi quoque indigna uideri.de Inu. 47. Locus communis erit defenſoris,per quem indignabitur accuſatorẽ conari , &c. de Inu.69. Nimium cito ait me indignari de tabulis . pro Quint.Roſc. 3. Loci qui aut miſericordię captandæ, aut facti indignandi cauſa ſumuntur.de Inu.69.

Indignatio .

Indignatio eſt oratio , per quam conficitur ut in aliquem hominem magnum odium, aut in rem grauis offenſio concitetur, 1. de Inu. 112.

Indignus.

Diuitias quiuis , quamuis indignus , habere poteſt. Tuſcul. 237.Indignus cruciatu.in Vati.14. Indigna homine dubitatio. de Amic.60.ideſt,de hac re dubitare , inhoneſtum eſt homini & indignum.In quo erat accuſatoris interpretatio indigna reſponſione,qui,&c.pro Cor.62.Indigna mors Palamedis . ad Her.11. Res indigna atque intoleranda uidebatur omnibus.in Ver.218. & off. 27. Quod non minus quam de Alexandrinis indignum diis immortalibus eſt uiſum.de haruſp. 251. Indignum eſt a pari uinci aut ſuperiore,indignius ab inferiore.pro Quin. 18.Hoc turpe,& me indignum puto. Att. 128. Indignã illa fortuna.16. fam.21.

fam.11.in ep. Q.Cic.ideſt,dignum meliori fortuna. Nihilne eſt in his rebus quod dignum libero aut indignum eſſe ducamus? de Fin.1 36. Qui te indignum ædilitate iudicauerunt. pro Plan. 260. Aliquem eſſe indignum ſuis moribus. Or.135. Hoc mihi in dignum videtur. de Inu.47. Quod Amerinis vſque eo uiſum eſt indignum, ut omnes, &c. pro Sext.Roſc.22. An qui petebant, indigni erant qui impetrarent? pro Sexto Roſc. Am. 38. Indigna me nonnulla delata ſunt ad te. 10. famil. 80. in epiſt. Lepidi. In quo cum multa indigna ſint, tum nihil minus eſt ferendum. pro Sext.3. Cum multa indigna, tū vel hoc indigniſſimū eſt, vos, &c. pro Sext.Roſc.19. Miſericordiam, utilitatē eſſe dicunt ad operā ferendam, & calamitates hominum indignorum ſubleuandas. Tuſc.4 69. Etiam ſi nobis indigna audiamus, eiuſmodi iniuriæ ſunt, ut de nis indignum ſit non primo quoque tempore indicari. de Inu.69. Nihil indignius, indecentius, aut inhoneſtius. 6. Verr.75. Nam quid hoc iniquius aut indignius dici aut commemorari poteſt? pro Quint.1. Tamen eiuſmodi eſſe iudico, ut nihil homine uideatur indignius. 1. de Fin. 17. Filij egeſtas indigniſſima. pro Sext.Roſc. 22. Cæſar te omni honore indigniſſimum iudicat. in Vat.36.

Indigne.

Ferre indigne aliquid. 6.Verr.75. Indigne paſſus. de Inu.72. Ideſt, cum ægre tuliſſet. Indigne pati aliquid. 7. in Ver.25. ideſt, moleſte ferre. Indigne mi Cicero, oppidum captum, & iam bellū cōfectum relinquere ſum coactus. Vatinius. ad Cic.5. 10.10. Cū Q. Metellus indigniſſime eriperetur uniuerſæ ciuitati. pro Cęl. 46. Necari indigniſſime. 7. Verr.115.

Indignitas.

Ac ſi quid affert præterea hominis dignitas aut indignitas, extra cauſā eſt. in Ver.64. Indignitas calamitatis. 7. Ver 95. Indignitas iniuriæ. 3. in Verr. 102. Habeat hoc præmium tua indignitas, ut adoleſcētiæ turpitudo obſcuritate & ſordibus tuis obtegatur. in Vat. 8. Quam indignitatem, diminutionemque maieſtatis, non ſolum iuris noſtri, ſed etiam imperij, Populique Rom. idcirco tulimus, quod interceptis literis cognoramus, &c. 12. fam.33. in ep. Lentuli. Atrocitatem, aut indignitatem, aut omnino culpam facti alicuius augere. 2. de Inu. 159. Indignitatem ac moleſtiam adeundi atque conueniendi alicuius perferre. Ligario, lib.6.46. Si id tardius eueniet, ſeuar tamen tua indignitate. in Piſ.80. Ne qua ex tua ſumma indignitate labes illius dignitati aſpergatur. in Vat. 31. Neque tamen ſatis ſeuere pro rei indignitate decreuit. pro Mur.48.

Indiligentia.

Indiligentia miſſarum literarum. 1. ad Q. fr.40.

Indiligenter.

De Xenone coram cognoſcam: quanquā nihil ab eo arbitror neque indiligenter, neque illiberaliter factum. Att.16.333. 2. in libro primo non indiligenter expoſitum eſt. 2. de Inu. 129.

Indiſertus.

Vir non indiſertus. de Cla.171. ep. 26. Nam neque indiſertū Academicum pertimuiſſem, nec ſine iſta philoſophia rhetorem quamuis eloquentem. 2. de Nat.d.1. Et T. Aooium Luſcū huius Q. filij Collegam non indiſertum dicunt fuiſſe. de Cl.or.39. Malim equidem indiſertam prudentiam, quam ſtultitiam loquacē. 3. de or.79. Vt interpretes indiſerti ſolent. 3. de Fin.23.

Indiſerte.

Orationem meam collaudauit ſatis multis uerbis nō mehercule indiſerte, Seuerus Antiſtius. ad Q.fr.2.5.5.

Indiſſolubilis.

Sed quoniam orti eſtis immortales, uos quidem eſſe indiſſolubiles non poteſtis. de Vniu.51.

Indiſſolutus.

Hæc ſunt indiſſoluta me inuito: quanquam omne colligatum ſolui poteſt. de Vniu. 57.

Indiuiduus.

Materia eſt indiuidua atque ſimplex. de Vniu. 35. Indiuiduū corpus quod dirimi diſtrahi que non poteſt. de Natu. 63. Ita nihil indiuiduum eſſe poteſt. de Nat.14. Indiuiduam reliquit eam partem. de Vniu. 33. Idque interiecit inter indiuiduum, & id quod diuiduum eſſet in corpore. de Vniu. 27. Ex indiuidua materia quæ ſemper vniuſmodi, ſuique ſimilis, & ex ea quæ corporibus diuidua gignitur. de Vniu. 27. Ille atomos, quos appellat, ideſt corpora indiuidua propter ſoliditatē, cenſet in infinito inani, &c. lib.1. de Fin. 23. Omnis tamen illa rerum effigies, ex indiuiduis quomodo corporibus oritur? de Nat.d.1.77.

Indiuiduum.

Indiuidui hęc eſt natura, ut pondere & grauitatem moueatur. de Fat.145. Indiuidua cum dicatis & intermundia, quæ nec ſunt ulla, nec poſſunt, eſſe intelligimus. de Fin.2. 120. Alteram, ut eā duo indiuidua per inanitatem ferantur, &c. Fat. 15. Cur enim, inquies, cum ex illis indiuiduis unde omnia Democritus gigni affirmat, &c. 4. Acad. 102. Species ex indiuiduis innumerabilibus exiſtens. de Nat.d. 21.

Indoctus.

Rabula, indoctus, inurbanus, ruſticus. de Cl.or.93. Nō admodum indoctus. lib.1. de Fin.1. Rudis & indocta oratio. 3. de Or. 103. Indoctum & agreſte genus hominum. in Part. 48. Leuiſſimum & indoctiſſimum genus. 2. de Diu.194. Non ergo Epicurus ineruditus, ſed ii indocti, qui, &c. de Fin.63. Si apud indoctos, imperitoſque dicemus. in Part. 258.

Indocte.

Quæ qui uideat, non indocte ſolum, uerumetiam impie faciat, ſi deos eſſe negat. 2. de Nat.d.63.

Indocilis.

Sed incredibilis quædam ingenij magnitudo non deſiderauit indocilem uſus diſciplinam. Acad.1. Dictum eſt omnino de hac re alio loco diligentius; ſed quia nimis indociles quidam tardique ſunt, admonendi uidentur ſæpius. 1. de Nat.d.10.

Indoleo.

Quis, qui non indoluerit tam ſero, ſe, quem ſecutus eſſet, cognoſceret? 2. Phil. 73.

Indolentia.

Num propterea idem uoluptas eſt, quod (vt ita dicam) indolentia? 2. de Fin. 17. Indolentiam honeſtati Peripateticus Diodorus adiunxit. Tuſ.5.62. Minime aſſentior iis, qui iſtam neſcio quam indolentiam magnopere laudant. 3. Tuſc.11. Vt qui rē expetendam uel uoluptate, uel indolentia metiuntur. 2. off.

Indoles.

Videtur in eo eſſe indoles, ſed flexibilis ætas, multique ad deprauandum parati. ad Brut. 289. Bona ſpes & magna indoles in adoleſcente. de Fin.89. Ita ſæpe magna indoles uirtutis, priuſquam Reipu. prodeſſe potuiſſet, extincta fuit. in Ant.203. Præterea ad uirtutem maior indoles. Or. 200. Cæſaris uero pueri mirifica indoles uirtutis. ad Brut.5. Summa in filio ſpes, ſumma ingenij indoles, ſummaque uirtus. in Ant. 237. Itaque omnes, in quibus eſt uirtutis indoles, commouentur. off. 3. 19. Fat enim fuiſſe in iſto, C.Lælij, M.Catonis materiem atque indolem: &c. 5. Verr.136. Ergo in his adoleſcentibus bonam ſpem eſſe dicemus, & magnam indolem, quos ſuis commodis inſeruituros, & quidquid ipſis expediat, facturos arbitramur? 2. de Fin.184. Ab hac indole iam illa natura, uxor, &c. or. 206. Si quis hac indole uirtutis ac continentiæ fuit, ut reſpueret omnes uoluptates. pro Cæl 45. Vt enim adoleſcentibus bona indole præditis ſapiētes ſenes delectantur, &c. de Sen.23.

Indomitus.

Equus indomitus. ad Her.38. Indomitus atque effrænatus furor. de haruſp.256. Indomita & effrænata libido. pro Clu.10. Indomitæ & effręnatæ cupiditates. 3. Ver.41. pro Roſc.Am.23.

Indormio.

Sic ego quoniam in iſto homine colendo tam indormiui diu te mehercule ſępe excitante, curſu corrigam tarditatem, cum equis, tum, &c. ad Quint.fr.2.34. Indormire tempori. 3. Philip. 148. ideſt, occaſionem prætermittere. An faces admouendæ ſunt quę te excitent, tantæ cauſæ indormientem? 2. Phil.51.

Indotatus

Cuius artem cum & indotatam eſſe atque incomitatam & incomptam uideres, uerborum eam dote locupletaſti & ornaſti. 1. de orat. 120.

Induciæ.

Tum ad te plura ſcribam, ſi erit bellum: ſin autem etiam induciæ, teipſum uidebo. ad Att.113. Vt ille qui cum centum triginta dierum eſſent cum hoſte pactæ induciæ, noctu populabantur agros, quod dierum eſſent pactæ, nō noctium induciæ. 1. off.49. Induciarum, pacis, belli, fœderum iudices, oratores feciales ſūt. 2. de Leg.18. Quid? ille faceret inducias? in Ant. 218. Inducias fieri poſſe. Att.243.

Induciomarus.

Induciomarus Gallus teſtis in M.Funteium. pro Font.15.

Induco.

Qua ergo ratione hæc duo diuinandi genera inducis, eadem illa poſſunt eſſe quę tollis. 2. de Diu.165. Es homo factus indu-

cis

cis etiam ſermonem urbanum,&c.pro Dom.71. Sed non modo illi caueт, uerumetiam aliud quoddam genus donationis induxit.con.Rul.89. Cur igitur uos inducitis in eas captiones, quas nunquam explicetis? Diu.2.30. Tireſiam poetę nunquam inducunt deplorantem cæcitatem ſuam. Tuſc.250. Qui autem parti ciuium conſulunt, partem negligunt, rem pernicioſiſſimam in ciuitatem inducunt, ſeditionem atque diſcordiam. 1.off.151. Etiã temperantiam inducunt, non facillime illi quidem, ſed, &c. off. 76. Ego patres conſcriptos ad parricidium induxi. ad Octauiũ, 330. Induxi in animum defendere aliquem. pro Syl.183. Quaſi enim ipſos induxi loquẽtes, ne INQVAM & INQVIT ſæpius interponeretur. de Amic.3. Sed quid ego Iudices ita graue perſonam induxi? pro Cælio,44. Hic nos decepit, fefellit, induxit. in Piſ.79. Antonius induxit animum ſibi licere quod vellet. Attic. 228. Epicurus iocandi cauſa deos induxit perlucidos & perflabiles. de Diu.116. induxit eum Lux. Saturnini familiaritas, vt, &c. pro Rabirio, 95. induxit animus diuinę vitæ exordium. de Vniu 11. Ille duxit ut peteret. 2. Phil. 86. Natura quaſi inſtituit docere, & induxit in ea, quæ inerant tamquam elementa uirtutis. de Fin.139. Qui hoc primus in noſtros mores induxit. de or.119. Multos induxit in peccatũ pecuniæ ſpes. ad Her. 12. Quod te malum, inquit, rationis in iſtam ſpem induxis, ut eos tibi fideles putares fore, quos pecunia corrupiſſes? 2.off. 76. Ea difficultas induxit imperitos vt errarent. de Nat.d.34. Hanc rationẽ Epicurus induxit, ob eã, quod, &c. de Fat. 145. Nonẽ homines honeſtiſſimos, eiuſdem muneris, legationis, officii, mandatorumque ſocios induxis, &c. pro Roſ.Am.69. Poetæ deos libidine furentes induxerunt. de Nat.d.10. id quod animum induxerat, paulisper non tenuit. ad Atti. 103. Tu igitur animum induces, cauſam hanc defendere. de Diu.127. puerum in hãc noſtram rationem conſuetudinemque inducemus. Qu. fra.324.3. in Ver.74. in Piſ.56. Deinde induc in animum, ita ſimulandum eſſe. de Pet. Cõſul.211. Vt iidem partim inuidioſos agros a Syllanis poſſeſſoribus, partim deſertos ac peſtilentes, a ueſtris neceſſariis, a nobiſmetipſis emptos, quanti velletis, Populo Rom. induceretis. de L.Agr.96. Tutores pecuniam Prætori ſi pupillæ nomine dediſſent, grandem præſertim, quemadmodum in rationem inducerent, quemadmodum ſine periculo ſuo dare poſſent, non uidebant. 3. Vers. 74. Quæ eloquentia falſos deos ſuſtulit, eadem ueros inducat. de Natu. 29. Inducant animum, illa quorum ſplendore capiuntur, uires, valetudinem, pulchritudinem, diuitias, honores, opes contemnere, &c. 5.Tuſ.44. Vtinam tibi iſtam mentem dii immortales donarent. tametſi video, ſi mea uoce ire in exilium animũ induxeris, quãtã tempeſtas inuidię nobis, ſi minus in pręſens tempus recenti memoria ſcelerum tuorum, at in poſteritatem impendeat. 1.in Cat.16. Induxerit eum L.Saturnini familiaritas, ut amicitiam patriæ pręponeret, ideircone, &c. pro Rabirio.17. Quem ego ut mentiatur, inducere poſſum: ut peieret, exorare facile potero. pro Roſ.Com.27. Inducere aliquem ad faciendum aliquid gratia, ſpe, pretio, promiſſis. pro Sex.Roſ.31. inducere & conſtituere aliquid. Acad.q.ed.1.lib.2.95. Quid enim eſt aliud quam uiam erranti non monſtrare, &c. ſi hoc non eſt emptorem pari ruere, & per errorem alterum inducere? 3.off.71. inducere ambitionem incuriam. 11. Phil. 303. inducere animum iacentem amici in ſpem cogitationemque meliorem. de Am.51. Animum inducere non potui ut uiderem. Att.4. Qui potuit animum inducere, ut filium exhæredaret? pro Sex Roſ.27. Neq. enim legare eiuſmodi mali poterat in animum inducere. pro Clu. 26. Tu igitur animum poteris inducere contra ea dicere, quæ, &c. 2. de Diu.24. Quibus incenſus parens potuerit animum inducere ne naturam ipſam uinceret, vt amorem illum, &c. pro Roſ.Am. 31. Inducere cauſam probabilem. 11.fam.37. controuerſiam de muſica. Att.14. datum in rationibus. 3.fam.19. funus. de Leg. 182. gladiatores. pro Sex.117. ita laudauiſti quoſdam oratores, ut imperitos poſſes in errorem inducere. de claris.ora.162. & off.72. Inducere in fraudem. in Piſ.1. Itaque mirificum ἐμβόλιον cogito in ſecundum librum meorum librorum inducere. Q. fra. 3.21. Inducere nouum morem iudiciorum in Rempub. pro Rabirio, 124. Muta quędam eloquentia inducere. or.209. inducere nomina. 4. Att.53. inducere religiones in Rẽp. 1.Phil.9. inducere Senatuſconſultum. pro D. ſua, 8. inducere nouum uerbũ in linguã Latinam. in Ant.256. inducere fortiſſimum uirum lamentantẽ. Tuſc.180. Quibus ego magno in metu meo ſubito inducor in ſpem, uos eoſdem in hoc conſeruando futuros, qui fueritis in me. pro Plan.84. de Amic. 52. Hinc ille Gyges inducitur a Platone. 3.off.48. A me gladiatorum par nobiliſſimum inducitur. de opt.genere.or.144. Etenim is quoque qui a nobis ſapiens inducitur, multa ſequitur probabilia, non comprehenſa, neque percepta, &c. 4.Acad.178. Sic enim ab epicuro ſapiens ſemper beatus inducetur. 1.de Fin.91. Puero me hic ſermo inducitur. Att. 209. Idque ut facerem, orationibus inducebat tuis. 2.de Leg. 1. Hic ager omnis, quoquo pretio coemptus erit, tamen ingentẽ pecuniam vobis inducetur. pro Leg. Agr. 71. Aſiani vt induceretur locatio, poſtulauerunt. Att.1.53. Varro inducetur in aliquẽ locum, ſi modo erit locus. Att.63. Cur non hunc audiſtis tã doctum hominem, tam eruditum, prius quam in iſtum errorem induceremini? in Piſ.46. Ne inexpiabiles religiones in Rempub. inducerentur. in Ant.155. igitur conſideremus, & ſi iam nomina facta ſunt, uel induci, vel mutari poſſunt. Atti. 13. 272.3. Ab hominibus nequam induci ad facinus conſciſcendum. pro Sex. Roſc.80. Induci ad miſericordiam, ad pudendum, ad pigẽdum. de Cl.97. Induci aliquo emolumento, ad agendum aliquid. ad Her.11. Adduci uoluntate, induci odio ad aliquid agẽdum. Ep. 62. & 63. Studio alicuius induci ad aliquid faciendum. de ora. 102. mira enim perſona induci poteſt Britannici iuriſconſulti. Ep.101. Inducendi Senatuſcõſulti maturitas nondum eſt, quod, &c. Att.1.70. Loci communes raro inducendi. de Inu.67.

inductus.

Nihil quæros de Dolabella, qui tum eſt impulſus, eluſus, inductus. 2. Phil. 85. Credo ab Epicureo aliquo inductus. Diu.1. 84. Adoleſcentulus corruptus, & ab hominibus nequam inductus? pro Roſ.Am.12. Hæc M.Cato autoribus erudiſſimis inductus arripuit. pro Mur. 57. Tamen inductus familiaritate id fecit. pro Quint. 6. is nulla cupiditate inductus de uia deceſſit. pro Cæl.44. inductus falſa ſpe pollicebar. pro Planc.81. Quinta quædam natura ab Ariſtotele inducta. Tuſ. 162. illa ſubtiliter ad criminandum inducta oratio. pro Cæ.42. Hęc tamen opinio eſt Pop. Rom. a tuis inuidis atque obtrectatoribus nomen inductum fictæ religionis: non tam vi, &c. ad Lent.1.4.4. Atqui in illis columnis dico eſſe, quę a tuo redemptore commotæ nõ ſint: dico eſſe ex qua tantum tectorium uetus deletum ſit, & nouum inductum. 3.Verr.103. inductum pecunia aliquid facere. 2. de Inu.140. Sic igitur inducto & conſtituto probabili, &c. Acad. q.ed.1.l.2.95. inducti his initiis, omnia uera diligimus. 2. de Fin.77. Soleæ ligneæ in pedes inductæ ſunt. de Inu.81.

Inductus.

Si maxime ita ſit, num ea ſe concedi reo conueniat, quod alieno inductu fecerit. ad Her.2.60.

Inductio.

Inductio eſt oratio quę rebus non dubiis captat aſſenſionem eius quicum inſtituta eſt. 1. de Inu. 66. Hæc ex pluribus perueniens quo uult, appellatur inductio, quæ Græce ἐπαγωγὴ nominatur. in Top.31. 3. de or. 113. Inductio tripartita. 1. de Inu. 70. Tantum enim animi inductio, & me hercule amor erga Pompeium apud me ualet, ut, &c. ep.9. inductio erroris. 3. de or. 113. Inductio perſonarum ficta. 3. de or. 113. Cedet profecto uirtuti dolor, & animi inductione langueſcet. 2. Tuſc.55. Non eſt enim poſitum in labore aliquo, ſed in quadam inductione animi & uoluntate. ad Q.fr.1.1.48. inductione plurimum eſt uſus in ſermonibus Socrates. Top.21. in inductione quid ſeruandum. 1. de Inu.69. Inductionibus aquarum, terris fœcunditatem damus. 2. de Nat.d.115.

Indulgeo.

At enim Græcis ſolis indulgeo, quid, &c. ad Q. fra.100. Cur perdis adoleſcentem nobis? cur amat? cur potat? cur his rebus ſumptus ſuggeris? veſtitu nimio indulges. nimium ineptus es. de Inu.48. Ipſaque imbecillitas ſibi indulget, in ulcimque propellitur impudens. Tal.217. Is ciues Romanos coluit, ij indulſit, eorum uoluntati, & gratię deditus fuit. in Ver.160. Indulſit illi quidem ſuus pater, ſed nõ fecit indulgentia mendacem. 19. Att. 38. Sed ut eſt, indulge ualetudini tuæ, cui quidem tu adhuc, dũ mihi deſeruis, ſeruiuiſti non ſatis. Tironi, lib.16. 18. 1. Atque hoc quidem uidere licet, eos qui antea commodis fuerunt moribus, imperio, poteſtate, proſperis rebus immutari: ſperni ab his ueteres amicitias, & indulgeri nouis. de Amic. 50.

indulgens.

Qui nuper indulgens in patrem, idem acerbus & ſeuerus in filium. off.75. Nihil ſibi indulgens. 2.ad Q. fr.36. Vellem ſuſcepiſſes iuuenem regẽdum; pater enim nimis indulgens, quidquid ego aſtrinxi, relaxat. Att.10.17. Sed obſequiũ multo moleſtius, quod peccatis indulgens, pręcipitem amicũ ferri ſinit. de Amic. 75. Non indulgente me, ſed tamen non repugnante. 12. Att. 14. Epicurei ſibi indulgentes, & corporibus deſeruientes, &c. de L. 161. Sed vide ne hęc oratio ſit hominum aſſentantium noſtræ imbecillitati & indulgentiam mollitudini. Tuſcul. 3.11. Quod

enim

enim eſt ipſum nomen amantius indulgentiuſque maternum, hoc, &c. pro Clu. 20.

Indulgenter.

Quid ſi etiam beſtiæ multa faciunt duce ſua quæque natura, partim indulgenter vel cum labore, ut in gignendo, in educando, &c. 2. de Fin. 175. Illud me præclare admones, cum illum ui dero, ne nimis indulgenter, & vt cũ grauitate potius loquar: &c. Attic. 9. 31.

Indulgentia.

Indulgentia & ſeneritas. 10. Att. 11. Nimia indulgentia in ali quem. epiſt. 157. pro Sext. 6. Indulgentia in liberos, pietas in patriam pro Cęl. 63. Mihi liberi mei propter indulgentiam meam, vita ſunt mea chariores. Poſtquam. 198. Vniuſcuiuſque indulgētiam teſtarer in ſuos. pro Sylla, 179. Tribuere indulgentiam ali cui. Att. 2. 87. Ab indulgentia corporis & obſequio diſcedat ani mus. 1. de Leg. 46. Sic vnicuique veſtrum, qui ſimili ſenſu atque indulgentia filiarum commouemini. 3. Verr. 78. Filium patris in dulgentia deprauari. 10. Att. 9. Si feræ partus ſuos diligunt, qua nos in liberos noſtros indulgentia eſſe debemus? de Or. 124. Ex indulgentia naſcuntur hæc. 10. Att. 38. Et hoc Cæſarem pro ſua indulgentia in ſuos probaturum putamus. Att. 9. 28.

Induo.

Habes ſomnum imaginem mortis, eamque quotidie induis. 1. Tuſ. 76. Quibus apertis, hominis mortui vidit corpus magni tudine inuſitata, annulumque aureum in digito: quem vt detra xit, ipſa induit, &c. 3. off. 49. Si uoluptatis cauſa cum Gallo apud Anienem depugnauit, prouocauit, & ex eius ſpoliis ſibi & torquem & cognomen induit, &c. 2. de Fin. 116. Ponit enim perſonam amici, cum induit iudicis. 3. Off. 56. Epicurus qui tantummodo induit perſonã philoſophi, ſibi ipſi hoc nomen inſcripſit. Tuſc. 5. 54. In idipſum ſe induit quod timebat Philo. 4. Aca. 37. Hoc eſt, eo, quo minime vult, reuoluitur. At quemadmodũ ſeſe induit priore actione? 7. Verr. 58. id eſt, implicauit atque irretiuit. Cui cum Deianira ſanguine Centauri tinctam tunicam induiſſet, ait ille, &c. 2. Tuſc. 30. Videte porro aliam dementiam: videte vt dum expedire ſeſe vult, induat. 4. Verr. 73. Quare talaria induamus. Att. 236. Hic videte in quot laqueos ſe induerit, quorum ex nullo ſe vnquam expediret. 4. Verr. 70. Cum autem ſe in nubem induerint, eiuſque tenuiſſimam quamque partem cęperint diuidere, &c. 2. de Diu. 33. Soccis ſe inducre. 3. de or. 70. Induere veſtem. 2. Tuſ. 30. Sua confeſſione induatur ac iuguletur neceſſe eſt. 7. Ver. 130.

Indutus.

Pallium quo amictus, ſoccos quibus indutus eſſet. de or. 154. Vir indutus muliebri veſtitu. Att. 7. Cum citharœdus prodierit optime veſtitus, palla inaurata indutus. ad Her. 38. Dii induti ſpecie humana. de Nat. d. 38. Belluæ quædam illæ ex portentis immanes ac feræ, forma hominum indutæ extiterunt. pro Syl. 57. Intelligendum eſt duabus quaſi nobis indutos eſſe perſonis: quarum vna, &c. altera, &c. Off. 21.

Indumentum.

Quod cum efficere vultis, indumenta tamen corripitis. 1. de Nat. d. 92.

Induperator.

Omnibus cura viris vter eſſet induperator. 1. de Diu. 175. Ex Ennio.

Indus.

Indus, qui eſt omnium fluminum maximus, non aqua ſolum agros lętificat & mitigat, ſed etiam eos conſerit. 2. de N. d. 197.

Induſtria.

Manent ingenia ſenibus, modo permaneat ſtudium & induſtria. de Sen. 81. Induſtria antelucana. Tuſc. 4. 34. Mihi in labore perferendo induſtria non deerit. Poſtq. 203. Induſtria in agẽdo, celeritas in conficiendo, conſilium in prouidendo. pro Pomp. 9. Tua exquiſita doctrina & ſingularis induſtria. de Cl. 166. Quare non οἰχῆται tua induſtria, ſed præclare ponitur. At. 84. Induſtriæ merui. 2. Verr. 22. Alterius mens rationibus agitandis exquirendiſque alebatur, cum oblectatione induſtriæ, qui eſt vnus ſuauiſſimus paſtus animorum. Tuſc. 241. pro Cæl. 47. Hominum nobilium non fere quiſquam noſtrę induſtrię fauet. 7. Verr. 142. Alie næ induſtriæ modum ſtatuere. lib. 1. de Fin. 3. Qui ſcribendo tan tum induſtriæ pónam. ep. 39. In quo meam induſtriam ac diligẽ tiam ſpectari volo? 5. Verr. 116. Meſſala tanta eſt induſtria, tantumque euigilat in ſtudio, vt, &c. Att. 282. Vt induſtria noſtra tuæ morem geramus voluntati. Perfectum ingenio, elaboratum induſtria. pro Pomp. 4. De induſtria. ep. 39. i. conſulto, cogitato, dedita opera Exilitatem de induſtria conſequi. de Cl. 191. Erat in L. Craſſo multus lepos, maior etiam, magiſque de induſtria in C. Cęſare L. filio. Off. 22. Vbi etiam de induſtria id faciendũ fuit. or. 211. Etiam ſi nihil eſt factum de induſtria. or. 212. Neq. verbum ita traiiciat, vt id de induſtria factum eſſe videatur. or. 220. & de Fin. 71. Incuruatum de induſtria. de Inuent. 61, & 67. & in Verr. 72. & de or. 146. Atque illæ quidem iniuriæ, quæ nocendi cauſa de induſtria inferuntur, ſæpe a metu proficiſcuntur. 1. off. 36. Quod uerſatur in hoc noſtro ſtudio, & cum ingenio, vt noſti, nec ſine induſtria. ep. 208. Α᾽ντίθετα numerum oratorium neceſſitate ipſa efficiunt, & cum ſine induſtria. or. 215.

Induſtrius.

Nympho eſt Centuripinus homo nauus & induſtrius, experiẽ tiſſimus ac diligentiſſimus arator. 5. Verr. 43. pro L. Man. 11. Homo vigilans & induſtrius. Att. 126. In rebus gerendis vir acer & induſtrius. Tuſc. 239. & 3. fam. 37. Quæ niſi vigilantes, niſi ſobrii, niſi induſtrii, conſequi non poſſent. pro Cæl. 53. Itaque induſtrios homines illi ſtudioſos, vel potius amantes doloris ap pellant: nos commodius laborioſos. 2. Tuſc. 60.

Induſtrius.

Quis apud Pop. Romanũ de illius dignitate induſtrius, quis Senatui ſæpius dixit? pro D. ſua, 22.

Inedia.

Anicule ſępe inediam biduum aut triduum ferunt. Tuſ. 2. 35. A uita quidam per inediam diſcedens reuocatur ab amicis. Tuſ. 166. Inedia, & purgationibus, & vi ipſius morbi conſumptus es. 16. fam. 18. Minturnenſes C. Marium feſſum inedia fluctibuſque recrearunt. pro Planc. 264. Vigiliis & inedia necatus Regulus. 5. de Fin. 141.

Inelegans.

Inerat que & ingenium ſatis acre, & orationis non inelegans copia. de Cl. Or. 154. Phyſica ratio non inelegans. de N. d. 38.

Ineleganter.

Oratio non ineleganter ſcripta. de Cl. or. 163.

Inenodabilis.

Et vno tempore ſuſcipiat res duas inenodabiles. Fat. 15.

Ineo.

Pinna cum ſquilla quaſi ſocietatem init comparandi cibi. de Nat. d. 50. Filius conuiuia cum patre non inibat. pro Sext. Roſc. 31. Inibant epulas in funere parentes coronati. 2. de Leg. 58. Poſteaquam uerres magiſtratum iniit, &c. 3. Ver. 89. 3. de Leg. 63. Att. 11. 217. 1. ideſt, inſignia magiſtratus cũ imperio aſſumpſit. Quid enim mereri uelis iam, cum tu magiſtratum inieris, & concionem aſcenderis. 2. de Fin. 118. Att. 1. 11. 21. Cum Conſules magiſtratum inierint in Ant. 192. Conuiuiũ publicum nõ dignitatis cauſa inibit, niſi, &c. in Piſ. 52. Cum uxorem ſororem que non diſcernis, cum quod ineas cubile non ſentis. de haruſ. reſp. 35. Quæ vxor Mindii fuit, adiuues, ineaſque rationem quẽ admodum ea mulier Romam perducatur. ad Sulp. lib. 13. 29. 6. ideſt, conſideres. Monet igitur ut caueat ne prælių ineat. 1. off. 55. Qui ſi ſuis decretis legibuſue ſanxiſſent, nequis ſuorum ciuium caſtra imperatorum Pop. Romani iniret. pro Corn. Balb. 18. Cum pericula præliorum iniret audacius. 1. de Diu. 47. De Decio. Vt potius cum pluribus ſocietatem defendendę libertatis iniremus, quam paucioribus, &c. Plancus ad Cic. 10. 8. 7. Cũ Conſules inirent rationem de commodis militum augendis. 5. Phil. 202. Inire magnum & difficile certamen. de Fin. 4. 25. Inire conſilium faciendi aliquid. pro Mur. 143. Inire conſilium facinoris contra uitam alicuius. pro Deiotaro. 2. Conſilia inire cœpi Brutina plane. ad Brutum. 15. 8. pro Roſc. Am. 56. & 65. Conſilia inire cepi Reipub. liberandæ. Att. 282. Inire conſilia cum aliquo contra aliquem. pro Sexto. Roſc. 56. Inire conſilia de pernicie alicuius. Att. 43. Quorum inire conuiuium nemo vnquam niſi turpis impuruſque uoluiſſet. 5. Verr. 53. Tu illius domum inire uoluiſti. pro Deiot. 4. Nemo erat uoluntarius laudator Præturæ tuæ: defenſor periculorum tuorum, pręſertim cũ inire a Prætore gratiam poſſet nemo. 6. Verr. 126. de haru. 255. Gratiam quoque nos inire ab eo defendenda pace arbitrabamur. Seru. Sulp. lib. 4. 2. 6. Intellexi hominem moueri, vtrum Craſſum inire eam gratiam quam ipſe prætermiſiſſet an, &c. Att. 1. 9. 4. Inire magnam gratiam. de Fin. lib. 4. 25. off. 1. 71. Sũ mam gratiam inire cum bonis omnibus. Attic. lib. 7. 128. 11. Vt idem Pompeius non ab homine ſolum, ſed etiam a prouincia tota ſe huius abſolutione inire gratiam arbitraretur. 4. Ver. 78.

78. Inire ſuffragium.pro Sex.44. Præſto aderat ſapiens ille, qui inire uiam doceret.pro Mur.23. Ea ratio ædificandi initur conſiliario quidem, & authore Veſtorio. Att.225. Plures ineuntur gratię, ſi uno tempore dicas pro pluribus.de Cl.or.183. De Pōpeio interficiendo conſilia ineibantur.pro Do.ſua,239. Initur ratio quæſtus de ueſtra pecunia.con.Rull. Sin erunt merita, ut non ineunda, ſed referenda ſit gratia, maior quędam cura adhibenda eſt.1.off.72. Mihimet ineunda ratio, & uia reperienda eſt, qua ad Apronii quæſtum, ſiue adeo qua ad iſtius ingentem, immanemque prædam poſſim peruenire.5.Verr.90. Sed ineūda nobis ratio eſt quemadmodum in omni mutatione dominorum,&c. illud quaſi conſecratū remanere poſſit. Att.12.241.15.

Iniens.

Sunt & ineuntis adoleſcentiæ ſtudia, num ea iam conſtans requirit ætas, quæ dicitur media? de Seneſt.69. pro L.Man.29.1. off.164. ineuntis enim ętatis inſcitia, ſenum conſtituenda & regenda prudentia eſt.1.off.171. Cum ab ineunte ætate res maximas gerere cœpiſſet.5.Phil.198. Quibus ille ſtudiis ab ineunte ætate ſe imbuerat.pro Deiot.pro Corn.Bal.4. Nec ſiqui ineunte ætate uenandi, aut pilæ ſtudioſi fuerint, eos habere neceſſarios oportet.de Amic.63. Quare Ianuario ineunte, ut conſtitui ſti, cura ut Romę ſis. Att.1.1.12. Ab ineunte pueritia tua.10.f.4. Ineunte uere.de Sen.48.

Initus.

Initus Tribunatus.11.Att.19. Et ut multa iam grauis Valeriamis prædibus, ipſiq. T.Mario depelleretur, a me inita ſit eſt,&c. ad Rufum, lib.5.20.14. Initum eſt conſilium a Catilina infl̄ammandæ ciuitatis.pro Sylla.167. Poſt ſacerdotium initum. pro D.ſua.240. Vnde illam tantam celeritatem, & tam incredibilē curſum initum putatis? pro L.Man.58. Medea modo & Atreus commemorabantur a nobis, heroicæ perſonæ inita ſubductaque ratione, nefaria ſcelera meditantes.3.de Nat. d.52. Cōſilia quæ clam eſſet inita cōtra ſalutem urbis.in Cat.115. Nam & Aquini & Fabrateriæ conſilia ſunt inita de me. ad Pætum, lib.2.24.3. Nondum initis ſeditioſis tribunis plebis.3.de Leg.38.

Ineptus.

Nam qui aut tempus quid poſtulet non uidet, aut plura loquitur, aut ſe oſtentat, aut eorum quibus cum eſt, uel dignitatis uel commodi rationem non habet, aut denique in aliquo genere aut inconcinnus, aut multus eſt, is ineptus dicitur.2.de or.11. Nam quid Accium memorem? cuius, &c. in orationibus autem multus & ineptus, ad ſummam impudentiā.1.de Leg.5. Sed hoc ne curaris, ego ineptus, qui ſcripſerim. Att.62. Itaque eo die māſi Aquini longulum ſane iter, & uia inepta. Att.16.33. Hoc eſſe Atticum in Lyſia, nō quod tenuis ſit atque inornatus, ſed quod nihil habeat inſolens aut ineptum.in or.16. Ineptum ſane negotium & græculum. Tuſc.166. Ineptum eſt de tā perſpicua iſtius impudentia pluribus uerbis diſputare.3.Herr.105. Inepti nomē Græci nullum habent.2.de Or.11. Homini non inepto.8.fam.7. in ep.Cæl. Aliquem ineptum aut gręculum putare. de or.140. Acad.q.edit.1.lib.2.60. Dimittebam a me Scæuolam, cum ei ita dicerem, me uelle eſſe ineptum: id erat petere blandius: quod niſi inepte fieret, bene non poſſet fieri.de or.110.& 94. Quē enim nos ineptum uocamus, is mihi uidetur ab hoc nomen habere ductum, quod non ſit aptus, idque in ſermonis noſtri conſuetudine perlate patet.2.de Or.11. Ineptius nihil eſt, quam de dicendo dicere.1.de or.56.

Ineptiæ.

Pellantur ergo iſtæ ineptię pene aniles.1.Tuſc.76. Ineptiæ meæ tibi ferendę ſunt.12.Att.46. Ineptiæ hominum oratori deuorandæ. Brut.157. Omnium autem ineptiarum quæ ſunt innumerabiles, haud ſcio an ulla ſit maior, quam illorum qui ſolent quocunque in loco, quoſcunque inter homines uiſum eſt, de rebus aut difficillimis, aut non neceſſariis argutiſsime diſputare.2.de or.11. Quid ad iſtas ineptias abis, inquies.pro Sext.Roſ.25. Ad ineptias redis. Tuſc.2.56. Peto a uobis, ne has meas ineptias efferatis.de or.94. Quęſo, etiamne tu has ineptias, homo (mea ſententia) ſumma prudentia, multa etiam doctrina, &c.ad Appium, li.3.7.12.

Inepte.

Inepte, odioſe, putide dicere.de Claris Ora.191. Nam etſi nō ſus Mineruam, ut aiunt, tamen inepte quiſquis Mineruam docet.1.Aca.27. Facere inepte. Att.13.& Tuſc.150. Ne ea res inepte mihi noceret.6.fam.25.in ep.A. Cæc. inepte ſane. quis eſt enim,&c. Tuſ.18.

Inermis.

Iam in altera philoſophiæ parte, quæ eſt quærendi & diſſerēdi, quę λογικὴ dicitur, iſte ueſter plane, ut mihi quidē uidetur, inermis ac nudus eſt.1.de Fin.116. Manus peditum inermium. ep.172. Perterritos, inermes, ſaucios non ſunt noſtri duces perſecuti. ad Bru.10.3. Arma eſſe ſuis nominibus, alia ad tegendū, alia ad nocendum: quæ qui non habuerint, eos inermes fuiſſe uinces. pro Cæc.45.

Inermus.

Multitudo inermorum.epi.167. Ita enim Romam erat nunciatum, ita perſuaſum omnibus, cum paucis inermis, perterritis metu, fracto animo fugiſſe Ant.ad Brut.11.12.1.

Inerrans.

Habent igitur ſuam ſphæram ſtellæ inerrantes ab æthereaconiunctione ſecretam & liberam.2.de Nat.d.46.

Iners.

Cenſorinus iners & inimicus fori.de Cl.186. Iners ſomni plenus.1.Att.32. iners, ignaua, ſomniculoſa ſenectus.de Senec.31. ignauum atque iners genus interrogationis.de Fato,43. inerti nobili nunquam crediturus.4.Att.17. Sed luſtremus animo nō has maximas artes, quibus qui carebāt, inertes a maioribus nominabantur.2.de Fin.181. Neque uerum eſt quod ab inertibus dicitur,&c.de or.141. At homo inertior, ignauior, magis uir inter mulieres, nequam, quā impura inter uiros muliercula, &c.4.Ver.139. Itaque illam Campanam arrogantiam, atque intolerandam ferociam, ratione & conſilio maiores noſtri ad inertiſſimum & deſidioſiſſimum otium perduxerunt.2.de L. Agra.90. Rudem enim eſſe omnino in noſtris poetis, aut inertiſſimæ ſegnitiæ eſt, aut faſtidii delicatiſſimi.1.de Fin.8. Non medius fidius acerrimis conſiliis plus quam etiam inertiſſimus, dum modo diligentibus, conſequentur.15.Att.15.in ep.Hircii. Inertiſſimum & deſidioſiſſimum otium.con.Rul.84.

Inertia.

Inertia, ignauia, deſidia, luxuria.ad Her.2. Duo illa relinquamus, idque largiamur inertiæ noſtræ.1.de or.35. Iam me ipſum inertiæ nequitiæque condemno. in Cat.3.1.de or 84. inertiam etiam afferat tua ignauia.12.fam.46. Segnitiem hominum atq. inertiam caſtigare.1.de or.91. Fuga laboris inertiam coarguit, & deſidiam.pro Mur.7. Qui tantas pecunias non propter inertiam laboris, ſed propter magnificentiam libertatis repudiauit. pro Com.14. Animi autem, aut quemadmodum affecti ſunt, uirtutibus, uitiis, artibus, inertiis: aut quemadmodum commoti, cupiditate, metu, uoluptate, moleſtia.in Par.20.

Ineruditus.

Non ergo Epicurus ineruditus, ſed ii indocti, qui quæ pueros non didiciſſe turpe eſt, ea putant uſque ad ſenectutem eſſe dicenda.1.de Fin.109. Non ſum tam ineruditus, qui Mineruam Iouis ſororem, meam eſſe ſororem exiſtimem.pro Do. ſua.531. Ad uos nunc refero, quem ſequar, modo ne quis illud tam ineruditum abſurdumque reſpondeat, quemlibet, modo aliquem. Aca.q.ed.1.lib.2.122.

Inexercitatus.

Hebes & inexercitatus.2.de or.39. Rudis ille & inexercitatus miles.2.Tuſc.64. M. Marcellus promptus & non inexercitatus ad dicendum fuit.de Cl.or.176.& de Sen.80. Hoc mihi crede, ludus eſt homini non hebeti, neque inexercitato,&c. de ora.115. Quibus qui ſplendide uſi ſunt, hi mihi uidentur fabulam ætatis peregiſſe: nec tāquam inexercitati hiſtriones, in extremo actu corruiſſe.de Sen.59.

Inexercitus.

Aſclepiadem ferunt non ignobilem, nec inexercitum philoſophum,&c.5.Tuſ.159.

Inexhauſtus.

Erat enim ut ſcis, in eo inexhauſta auiditas legendi, nec ſatiari poterat.3.de Fin.11. De Catone.

Inexorabilis.

Qui uehemens in alios, inexorabilis in cæteros uiſus ſum. pro Sylla.65. Inexorabilis iudex. Tuſc.1.8. in literis mittendis (ut ſępe ad te ſcripſi) nimiū te inexorabilē pbuiſti.ad Q.fr.41.

Inexpectatus.

Quæ fuit illa, quanta uis, quam inexpectata, quam repentina? de or.229.

Inexpiabilis.

Inexpiabilis religio. Tuſ.1.23. Bellū inexpiabile infert quatuor Cōſulibus unus omniū latronū teterrimus.14.Phil.38. Cū hin inexpiabile bellū mihi ſuſceptū ē.de har.3. Inexpiabile ſcelus.11.Ph.311. Seſe implacabilem inexpiabilemq. præbere.in Piſ.64.

Inexpiabili religione ſancire aliquid. Tuſc. 1. 23. Id eſt, conſecrare & confirmare. Ne inexpiabiles religiones in Rempublicam inducerentur. in Ant. 155. 1. Phil. 9. Qui in Republica violanda fraudes inexpiabiles conſepiſſent. Tuſc. 163.

Inexplebilis.

Inexplebilis cupiditas. 5. Tuſc. 24.

Inexplicabilis.

Tu quid egeris de tua cum triſti, tum etiam difficili ad conſiderandum legatione uehementer expecto, eſt enim inexplicabilis. Att. 242. O rem, inquis, difficilem & inexplicabilem. 8. Att. 31. Inexplicabiles faudes. 1. Tuſcu. 114. Inexplicabiles ſunt res, fortunæ ſunt committenda omnia: Att. 10. 5. 1. nihil de his rebus cogitatione explicari poteſt. Hæc ſcilicet inexplicabilia dicitis, &c. Acad. d. ed. 1. lib. 2. 86.

Inexpugnabilis.

Volumus enim eum qui beatus ſit, tutum eſſe, inexpugnabilem, ſeptum, &c. 5. Tuſc. 58.

Infacetus.

Homo non infacetus, & ſatis literatus. 3. off. 75. Non infacetum mendacium. pro Cæl. 52.

Infamis.

Mulier infamis. in Cat. 106. Infamis palma. pro Sext. Roſc. 35. Turpis adoleſcentia, uita infamis. pro Do. ſua, 227. Infamu os Antonii. 11. Phil. 293. Ceratam vnicuique tabellam dari cera legitima, non illa infami ac nefaria. 1. Verr. 13. Homines cęteris uitiis atque omni dedecore infames. pro Clu. 103. Qui in oppido multas familias totas in perpetuũ infames tuis ſtupris, flagitiiſque feciſti. 6. Ver. 17.

Infamia.

Ignominia, Infamia, contumelia, dedecus. Part. 238. Infamiæ metu qui a ſtupro arcentur. pudici dicendi non ſunt. 1. de L. 32. Infamiæ ſordes. 1. Att. 36. Quæ nota domeſticæ turpitudinis nõ iniuſta vitæ tuæ eſt? quod priuatarum rerum dedecus non hęret infamię? in Cat. 100. Effugere infamiam crudelitatis. con. Rull. 84. Ferre ignominiam & infamiam ſine dolore. Tuſ. 318. Vt magnam infamiam fugiar. ep. 2. Eſto, habuit quandam ille infamiã ſuam. pro Flac. 164. Inferre infamiam alicui. pro Cæl. 46. Negẽ fuiſſe infamiam iudicii corrupti. pro Clu. 18. Ego uero Auſtro gratias miras ago, qui me a tanta infamia auerterit? 16. Attic. 22. An eſt aliquid per ſe ipſum flagitioſum, etiamſi nulla comitetur infamia? de Fin. 2. 50. Nihil ad tuas aures de infamia tua perueniſſe. 5. Ver. 112. Conſules flagrant infamia. 4. Attic. 53. In infamia uerſari. pro Rab. poſth. 5. Iudicia uera atque inſignis turpitudine notata, atq. oppreſſa dedecore & infamia. pro Cl. 30.

Infamo.

Vt tua moderatio aliorum infamet iniuriam. 9. ſa. 22.

Infandus.

Ex re, ſi crudelis, ſi infanda, ſi præter opinionem, ſi immerito, ſi miſere, ſi ingrata, &c. 2. de or. 175.

Infans.

Homo infans atque impotens. de Fin. 39. Quæ neque nimis eſt infans, neque perfecte diſerta. de Clu. ora. 52. De or. Scribit Herodotus Crœſi filium, cum eſſet infans, locutum. de Diu. 105. Iſte infanti pupillæ fortunas patrias ademit. 3. Verr. 109. Cum haberet ex Næuia infantem filium. pro Clu. 23. Ipſum Scipionẽ accepimus non infantem fuiſſe. de Cl. or. 38. Nec vero vt uoluptatem expetat, natura monet infantem. de Fin. 71. infantes ac inſipientes homines. 1. de Inu. 5. Si infantes pueri, ſi mutę etiã beſtiæ pene loquuntur. de Fin. 63. Non illa Hortenſiana omnia fuere infantia. 10. Att. 54. Infantium puerorum incunabula. pro Sext. Roſc. 44. Omnia manſa, vt aiũt, nutrices pueris infantibus in os inſerere. de Fin. 71, & 93. & de or. 123 Gabinius abſolutus eſt: omnino nihil accuſatorẽ. Lentulo ſubſcriptoribuſque infantius nihil illo conſilio ſordidius. ad Qu. fr. 3. 23. Tum uero ita ſum perturbatus, ut omnia timerem, ſi nihil dixiſſem, ne infantiſſimus: &c. pro Clu. 39. Dialectici infantiſſimi. ad Her. 9.

Infantia.

Res autem ſic ſe habet, &c. compoſite & apte ſine ſententiis dicere, inſania eſt: ſententioſe autem, ſine uerborum & ordine, & modo, infantia: &c. io or. 139. incredibilis infantia accuſatorum. Att. 4. 85. 12. Vt huius infantiæ garrulam diſciplinam contemneremus. ad Her. 9. infantiã explicare. 3. de or. 79. Poſſitne eloquẽtia cõmutatione aliqua cõuerti in infantiam. in Top. 44.

Infarcio, *Vide* Infercio.

Infatuo.

Campi Leontini duo millia iugerum immunia. ut hominem ſtultum magis etiam infatuet mercede publica 3. Phil. 139. Neminem quidem adeo infatuare potuit, vt nummum ullum crederet. pro L. Fl. 37.

Infector, infectus, *participium*, *Vide* Inficio.

Infectus.

At ſiquis in pariete cõi demoliendo dãni infecti promiſerit, non debebit præſtare quod fornix uitii fecerit. in Top. 10. Habere aliquid factum pro infecto. de Inu. 72. infecta irritaq. ſunto quæ iniuſta, nefaſta, dira deſixerit augur. 2. de Leg. 18.

Infelicitas, infelix, *Vide* Infœlix.

Infenſus.

Pertinaciter cuipiam infenſus. epi. 157. Nec tam ſuis hominum generi infenſa atque inimica natura. 4. Tuſ. 47. Si me meis ciuibus ſuſpectum tam grauiter atque infenſum viderem. in Cat. 100. Infenſo atq. inimico animo ire in aliquẽ. 4. Ver. 106. Sic illi iudices infenſi tum reo venerunt. pro Cluent. 33. Iã nunc timeo quidnam pro offenſione hominum qui illi inimici, infenſique ſunt, & expectatione omnium, & magnitudine rerum, dignum eloqui poſſim. 1. Verr. 23. In te concitati infenſique ſunt. in Verr. 61.

Infertio.

Quæ vitia qui fugerit, vt neque verbum ita traiiciat, vt id de induſtria factum intelligatur, neq. inferciens verba, quaſi rimas expleat, &c. in or. 136.

Inferi.

Inferorum animas elicere, & puerorum extis deos manes mactare. in Vatin. 31. Si quis etiam inferis ſenſus eſt. 4 ſa. 19. in ep. Ser. Sulpitii. Vndique ad inferos tantundem viæ eſt. Tuſc. 93. Anaxagorę Clazomenii dictum. Illi ad inferos pœnas paricidii luent, vos piorum eſtis ſedem & locum conſecuti. in Ant. 264. Triceps apud inferos Cerberus. Tuſc. 150. Hercules apud inferos. de Nat. d. 69. Hodie apud inferos forte cœnabimus. Tuſc. 1. 91. dictum Leonidę ducis Lacedæmoniorum, qui ad Thermopylas occiderant. Vt aliqua in vita formido improbis eſſet poſita, apud inferos eiuſmodi quædam illi antiqui ſupplicia impiis cõſtituta eſſe voluerunt, quod videlicet intelligebant, his remotis non eſſe mortem ipſam pertimeſcendam. in Cat. 119. Quæ anus tam excors inueniri poteſt, quę illa, quæ quondam credebantur apud inferos portenta, extimeſcat? de N. d. 2. 4. Quid tandem illi mali mors attulit? niſi forte ineptiis ac fabulis ducimur, vt exiſtimemus illum apud inferos impiorum ſuppliciu perferre, ac plures illic offendiſſe inimicos, quam hic reliquiſſe: a ſocrus, ab uxorum, a fratris, a liberum pœnis actum eſſe præcipitem in ſceleratorum ſedem atque regionem: quæ ſi falſa ſunt, id quod omnes intelligunt, quid ei tandem aliud mors eripuit præter ſenſũ doloris? pro Clu. 136. Impiis apud inferos pœnas eſſe præparatas. de Inu. 52. Permanere animos arbitramur conſenſu nationũ omnium. qua in ſede maneant, qualeſque ſint, ratione diſcendũ eſt, cuius ignoratio finxit inferos, eaſque formidines, quas tu cõtemnere non ſine cauſa videbare. in terram. n. cadentibus corporibus, hiſque humo tectis, ſub terra cenſebant reliquam vitam agi mortuorum. Tuſ. q. 155. Nec ab inferis mortuos excitabit. or. 204. in Verr. 262. Excitare ab inferis locupletiſſimos teſtes. de Cl. 195. Aliquem fore ab inferis teſtem. in Verr. 258. Reuocare aliquem ab inferis. pro Mil. 117. De inferis quæ narrant fabulæ falſa. pro Clu. 136.

Inferiæ.

Tertius eſt ex Idæis digitis, cui inferias afferunt. 3. de N. d. 56.

Inferior, *Vide inferus*.

Infernus.

Hic ſeſe infernis e partibus erigit hydra. 2. de N. d. 170.

Infero.

Sed iniuſtitiæ genera duo ſunt: unum, eorum qui inferunt: alterum, eorum qui ab iis quibus infertur, ſi poſſunt, non propulſant iniuriam. 1. off. 35. Niſi forte cum parietes diſturbabas, aut cum tectis ſceleratas faces inferebas, meorum aliquid ruere aut deflagrare arbitrabare. in Parad. 35. Atque etiam ſe ipſe inferebat & intrudebat, & in eam opinionẽ Ceſenniam adducebat, ut mulier, &c. pro Cæc. 10. Ille furens infeſta iam patriæ ſigna Brunduſio inferebat. 2. Phi. 180. Non parenti manus intuliſti? ad Her. 28. Repente. n. te, tamquã ſerpens e latibulis, oculis eminẽtibus, inflato collo, tumidis ceruicibus intuliſti. in Vatin. 2. Tu in templum Caſtoris te cum C. Fidulo atrato, ceteriſque tuis furiis funeſtum intuliſti. in Vatin. 24.

Intulit Clodius in ſacrificium nocturnum cogitatam libidinem. 2. de Leg. 36. Qui e a pontificis maximi domo religionem eripuit, is in meam intulit? pro D. ſua, 234. Triennio poſt Macedonicus Imperator in vrbem ſe intulit, vt nullius negotiatoris obſcuriſſimi reditus vnquam fuerit deſertior. in Piſ. 43. Craſſus ſermonem de ſtudio dicendi intulit. de or. 1. 15. Sex. Tarquinius ſtuprum Lucretiæ intulit de Fin. 140. 3. Off. 49. Quamcunque in domum ſtuprum intulerint, eandem eſſe labẽ libidinis. in Parad. 28. Pro quo cum a P. Varino Prætore pecuniam accepiſſet, celauit ſuos ciues, vtroque iti ſumptum intulit. pro Flac. 36. Qui ſupplicia neque a ſociorum mœnibus prohibere, neque ſociorũ vrbibus inferre potuerunt, exciſionem, inflammationem, euerſionem, depopulationem, vaſtitatẽ meis omnibus tectis atq. agris intulerunt. de haruſp. reſp. 2. Age vero nunc inferte oculos in curiam, introſpicite penitus in omnes Reipub. partes, vtrum, &c. pro Font. 27. Cum Hircius Aquilam quartæ legionis ſũ ferret. in Ant. 263. Iouem imperauiſſe, vt Italiæ bellũ inferret. 1. de Diu. 88. ad Senatum, lib. 15. 1. 2. Att. 135, & 152. Cum ipſe prædonum ſocius putaretur, aliis proditionis crimen inferret. 7. Verr. 84. Ne quis ſe pro noſtro imperio in periculum capitis, atque in vitæ diſcrimen inferret. pro Corn. Balbo, 18. Iam mihi Conſuli hoc ipſo in tẽplo iure optimo Senatus vim & manus intuliſſet. in Cat. 25. De ſepulchris autem nihil eſt apud Solonem amplius, quàm ne quis ea deleat, neve alienum inferat. 2. de Leg. 101. Verum pedem iam intulero, atque in poſſeſſionem veſtigium fecero, tum expellat atque detrudat, &c. pro Cæc. 29. Iracundiam ſimul atque intuleris, non ſtatim poſſis commouere. or. 128. Inferre arma alicui. ad Octau. 330. bellum contra patriam. 2. Phil. 68. bellum in prouinciam. 15. fam. 5. caput in lecticam. 2. Phil. 87. Accuſatoris officium eſt, inferre crimina: defenſoris, diluere & propulſare. ad Her. 4. 204. Lel. 58. Inferre facinus in famam atque in fortunas alicuius. pro Cæl. 48. famem ſuis ciuibus & vaſtitatem Italiæ. Att. 9. 37. ignes templis deorum. in Cat. 115. iniuriam ſtupri in aliquem. de haruſp. reſp. 34. litem capitis in aliquem. pro Clu. 91. memoriam ſempiternam in domum ſuam. 2. off. 113. metum mortis alicui. pro Planc. 277. miſericordiam, inuidiam, iracundiam, &c. 2. de or. 118. & 119. mœſtitiam alicui. Tuſc. 1. 95. moram & impedimentum alicui. de Inu. 44. mortem alicui. pro Mil. 13. alicui periculum capitis. off. 2. 71. Et penitus perſpicere debetis quid mali, quantum periculi vnicuique noſtrum inferre poſſit vis Tribunitia, &c. pro Clu. 76. pro Sext. 1. Inferre probrũ caſtis, labem integris, infamiam bonis. pro Cæl. 33. Inferre rationes falſas, & referre in tabulas quodcunque commodum eſt. pro Flac. 150. Turpe enim, valdeque vitioſum, in re ſeuera conuiuio dignum aut delicatum inferre ſermonem. 1. off. 200. Inferre ſtuprũ puluinaribus Bonæ deæ. de haruſp. reſp. 7. in Piſ. 76. Inferre terrorem adoleſcentiæ ſuæ alicui. pro Deiot. 1. Satis declarat ſe nõ terrorem inferre vobis. pro Mil. 53. Inferre turpitudinem alicui. 14. Phil. 390. Ibi vt ea priſtino ſermone relaxarentur animi omnium, ſolebat Cotta narrare, Craſſum ſermonem quendam de ſtudio dicendi intuliſſe. 1. de or. 15. Infeſtis prope ſignis inferuntur Galli. in Fonteium. pro Fonteio, 183. Cum hoc genus oppugnationis inferetur, &c. propulſare debebitis. pro Cælio, 41. Et æque peccare ſe, ſi priuatis, ac ſi magiſtratibus manus inferantur. in Parad. 28. Iam tanta eſt religio ſepulchrorum, ut extra ſacra & gentem inferri fas negent. 2. de Leg. 20. Addendum eodem eſt, vt ne criminibus aut inferendis delectetur, aut credat oblatis. de Amic. 58. De amico. Caſtris, exercitu, ſignis inferendis fundos alienos petere pro Mil. 115.

Inferens.

Damnatus eſt is qui Catilinam ſigna patriæ inferentem iure texit. pro Flac. 3.

Illatus.

Aliud quam cogebatur illatum eſt. de Inu. 58. Quo illato in firmatur quod inductum fuerat. de Inu. 58.

Inferus.

Inferum mare. Att. 8. 147. 8. Eademque ab animo tanquam ab oculis caliginem diſpoſit, vt omnia ſupera infera, prima vltima, media videremus. 1. Tuſ. 100. Interea ſol albus receſſit in infera noctis. de Diu. 102.

Inferior.

Inferior ambulatio. 4. Tuſc. 13. inferior cauſa. pro Quint. 41. Superior ordine, inferior fortuna. epiſt. 104. inferior gradu. de haruſp. reſp. 258. is in iure ciuili non inferior quam magiſter fuit. de Cl. 180. Timotheus Cononis filius, qui cum belli laude non inferior fuiſſet, quam pater, ad eam laudem, doctrinæ & ingenii gloriam adiecit. 1. Off. 163. Tu cum omnibus rebus inferior ſis, hac vna in re te mihi anteferri putas oportere, qđ Quæſtor illius fuerit. 1. Verr. 33. Quis hunc philoſophum non ante ponit Cleanthi, Chryſippo, reliquiſq. inferioris ætatis? 4. Aca. 130. Cauſam inferiorem dicendo fieri ſuperiorem poſſe. de Cl. 167. Quem ego intelligo prudentia non eſſe inferiorem quam me, vſu etiam ſuperiorem. Qu. fr. 293. Inferiorem quam te, &c. pro Planc. 165. indignum eſt vinci ab inferiore atque humiliore. pro Quint. 18. illud autem quod adiunctum eſt, &c. id habet hanc vim, vt ſit ille in fœdere inferior. pro Corn. Balbo, 62. Similique in genere inferiore ordine. de or. 100. inferiores armis, nõ cauſa. 7. fam 12. Hanc eſſe in te ſapientiam exiſtimant, ut omnia tua in te poſita eſſe ducas, humanoſque caſus uirtute inferiores putes. de Amicit. 6. id eſt, minoris facis caſus, quam uirtutem. In inferiores crudelis, in ſuperiores contumax, in æquos & pares faſtidioſus. ad Her. 36.

Infimus.

Homo omnium infimus & ſordidiſſimus. 3. de Leg. 20. Medius mundi locus, qui eſt idem infimus in rotundo. Tuſc. 242. Auricula infima mollior. ad Q. fr. 2. 35. Infima fæx populi. ad Qu. fr. 11. Luna eſt infima quinque errantium. de Nat. d. 36. Infima eſt terra. de Nat. d. 2. 13. In quo nihil æque nec ſummum, nec infimum, nec medium, nec vltimum, nec extremum ſit. 5. de Fin. 26. Qui locum ciuitatis infimum tenent. Parad. 123. Infimo loco natus pro Flac. 18. Non modo cum ſummis ciuitatis noſtræ uiris, ſed cum infimo ciue Romano quiſquam ampliſſimus Galliæ cõparandus eſt pro Font. 19. Ab infima ara ſubito anguis emerſit. de Diu 95. Ab infima plebe complerі gradus templorum. Att. 4. 70. 6. Infima fortuna homines. 5. de Fin. 94. Infimi homines mercedula adducti. de or. 119. Infimorum hominum filii. pro Mur. 140. Cũ ſcripſiſſem hæc infima, quæ ſunt mea manu, venit ad nos Cicero tuus ad cœnã, cũ Põponia foris cenaret, &c. 3. ad Q. f. 13. Omnia infimis ſummis paria fecit. 3. de Leg. 20. Aduerſus infimos etiam iuſtitia ſeruanda. 1. off. 64. Qui ſummos cum infimis pari iure retinebat. off. 41.

Infeſtus.

Infeſtus in rogatos. ad Her. 36. In oĩa maria infeſtus. in Ver. 265. Is, qui ardẽs auaritia feratur infeſtus in ſuos. pro Roſ. Am. 53. Infeſtus uictoriæ. pro Ligario. 14. Aetas, quæ ipſa ſua ſponte infirma, aliorum libidine infeſta eſt. pro Cæl. 39. Africa huic uictoriæ maxime infeſta. pro Lig. 141. Fortuna pop. Romani quæ nunc nobis infeſta eſt, fuit aliquando propitia. ad Octau. 42. Libertas ſuppliciis infeſta. pro Rab. 92. Crudelis & infeſta huic mater. pro Clu. 31. Filii vita infeſta, ſæpe ferro atque inſidiis appetita. pro Roſc. Am. 18. Infeſtum & periculoſum iter. Att. 244. Nam cum quæreretur ex eo quo ſcelere impulſus mare haberet infeſtum uno myoparone, Eodem, inquit quo tu orbem terræ. 3. de Repub. Qua de cauſa excitatum eſſe dicamus in aratores iſtum infeſtum odium atque tantum? 5. Ver. 134. Infeſtum & immane ſcelus. pro Clo. 57. Vectigal bellis infeſtum. con. Rull. 82. Indoles gentis ferocem, arrogantem, infeſtum facit. Att. 165. Quis hunc audet dicere aratoribus infeſtum aut inimicũ fuiſſe? 5. Verr. 27. Galliam, quam ſibi armis animiſque infeſtam inimicamque cognouit. 10. Phil. 284. Quod tamen excurſionibus & latrocinijs infeſtam prouinciam redderent 2. de Inu. 104. Iniquo infeſtoq. animo intueri aliquem. in Ver. 265. Clamore populi Romani infeſto atque inimico excitatum. 3. Verr. 8. Si non omnino infeſti auditores erunt. de Inu. 46 ideſt, animo a nobis prorſus alieno, uel inimici. Viæ excurſionibus infeſtæ. de Prou. Conſul. 69. Mihi ſummam per iniuriam omnia inimica & infeſta ſunt. pro Quin. 1. Oculis infeſtis conſpici. 1. in Cat. 12. Infeſtis ſignis inferri in hoſtem. pro Font. 283. Saltus Caſtulonenſis nunc frequentioribus latrocinijs infeſtior factus eſt. ep. 10. 31. 2. Huius ſalus ob eã ipſam cauſam eſt infeſtior, quod, &c. pro Planc. 2. Ad infeſtiſſimam Ciliciæ partem. ep. 23.

Inficio.

Qui teneros ac rudes cum acceperunt, inficiunt & flectunt ut uolunt. 1. de Leg. 70. Inficere animum umbris, delicijs, otio, languore, deſidia. Tuſc. 5. 58. Tum plane inficimur opinionum prauitate, a naturaque deſciſcimus. 3. Tuſc. 2. Sed tamen iſ puer infici debet his artibus, quas ſi, dum eſt tener, cõbiberit, ad maiora ueniet paratior. 3. de fin. 7. Vt infici tota ciuitas principũ cupiditatibus & uitiis ſolet, ſic emendari & corrigi continentia. 3. de Leg. 28.

Infectus.

Sed uereor ne hoc quod infectum eſt, ſerpat longius. Att. 2. 8. 5. Etſi Brutum præclare cum Planco coniunctum habemus, ſed nõ ignoras quam ſint incerti animi hominum, & infecti partibus, & exitus præliorum. ad Brut. 14. 4. ideſt, corrupti ſtudio partium, cum alter alteri fauet.

Infector.

Infector.

Curtius noſter dibaphū cogitat,ſed eū infectos moraſ.2.f.33.

Inficior.

Quid ſi inficiatur?quid ſi omnino non debetur?Qu.fr. 30t. A me nominis eius,quod inficiatus eſſet,diem petiuit.pro Qu.13. Nam cum ex x 11. Tab. ſatis eſſet ea præſtari quæ eſſent lingua nuncupata: quę qui inficiatus eſſet, dupli pœnam ſubiret . 3. Off. 84. Quis tum poſſet arguere ab Oppianico tentatum eſſe iudicium pecunia?quis id hoc tempore inficiari poteſt?pro Clu. 64.An ego poteram inficiari me eſſe hominem? in Verr. 235. Id poteras inficiari,poteras in alios deriuare.Att.56. & 177. Nam cum id poſſet inficiari,repente præter opinionem omnium confeſſus eſt.3.in Cat.56.Præſertim cū nō in crimine aliquo,quod ille poſſit inficiari,ſed in iure conſiſtat.de Or.190. Flotio legatum ex teſtamento,inficiatum eſſe. pro Clu. 130.Earum autē rerum nullam ſibi iſte neque inficiandi rationem, neque defendēdi facultatem reliquit.6.Verr.93. Mori maluit falſum fatendo, quam inficiando dolere.Part.234. Non igitur de improbo, ſed callide improbo quærimus,qualis Q. Pompeius in fœdere Numantino inficiando fuit.2.de Fin.67.

Inficiator.

Quod petitoris cauſa comparatum eſſe non intelligebat: ut ſi ille inficiator probaſſet,iudici ante petitam eſſe pecuniam,quā eſſet cœpta deberi,&c.1.de or.82.Nolite exiſtimare Iudices,nō unam & eandem omnibus in locis eſſe fraudatorum & inficiatorum impudentiam pro Flac.38.Hoſce ego nō tam milites acres quam inficiatores lentos eſſe arbitror. in Cat. 41.

Inficiatio.

Intentio.Occidiſti hominem:inficiatio,Nō occidi.ad Her.6. Primus ille ſtatus rationem habet iniqui criminis, ipſam negationem inficiationemque facti.Part.239. Ac noſtræ fere cauſæ, quæ quidem ſunt , criminum plerumque inficiatione defenduntur. de orat. 118.

Inficialis.

Inficialis ſiue coniecturalis quæſtio.Top.49.

Infidus.

Nihil enim ſtabile eſt, quod infidum eſt.de Amic. 108. Tum cum exul eſſet,ſe intellexiſſe quos fidos amicos habuiſſet, quoſque fidos . de Amic. 49. Cæteræ partes a gentibus aut inimicis huic imperio,aut infidis,aut incognitis, aut certe immanibus & barbaris & bellicoſis tenebantur.de Prouinc.Conſ.27.

Infidelis.

Neque do,neque dedi infideli cuiquam fidem.off.72.Nullam eſſe fidem quæ infideli data ſit.off. 73. Multi iniqui atque infideles regno ſunt,pauci boni. off.69. His ego ſubſidiis ea ſum cōſecutus,quæ nullis legionibus conſequi potuiſſem , ut ex alieniſſimis ſociis amiciſſimos, ex infideliſſimis firmiſſimos redderem, ad Catonem,lib.15.23.

Infidelitas.

Infidelitas exercitus.epiſt.154.Dionyſius infidelitatem amicitiarum extimeſcebat. 5. Tuſc. 88. Quibus propter infidelitatem credere non debetis . pro Font. 5. Quantæ infidelitates in amicis . pro Mil. 51.

Infideliter.

Infideliter aliquid cuipiam ſuadere.ad Brut. 91.

Infigo.

Cum Africanus gladium hoſti in pectus infixit.Tuſc.4.39.Timide fortaſſe ſignifer euellebat, quod fidenter infixerat.de Diu. 2.52.Infigere ictus corpori. Tuſc. 2. 16.

Infixus.

Infixus animus in patriæ charitate.ad Brut.35.Infixus aut infuſus in mundo deus.de N. d. 1. 21.Infixus animo hæret dolor. 2.Phi.75.Hæc cura erit infixa animo meo ſempiterna.Poſtquā.103. Dum memoria mei Cōſulatus ueſtris erit infixa mentibus , pro Mil.124.in Cat.133. Hoc quod in communibus hominum ſenſibus,atque in ipſa natura poſitum atque infixum eſt. pro Clu.21. de Din.5.24.In eas imagines mentem intentam, infixamque noſtram intelligentiam capere, quæ ſit & beata natura & æterna.1. de Nat.d.70. Orbis extimus in quo infixi ſunt illi , qui uoluuntur ſtellarum curſus ſempiterni.de Somn. Scip. 158.Ea ſunt in communibus infixa ſenſibus. de or. 161.Infixa ſtirpibus ſemina, terra continet.de Nat.d.2. 19. Infixa cælo ſidera non mouentur loco,de Vniu.47.Sydera certis infixa ſedibus. Tuſc.141.

Infimus, *Vide* Inferus.

Infinitus.

Infinitus aer, infinita materia.Acad.q.39.Labor rerum forenſium infinitus.1.de or.1. Infinitus mœror . 3. Att. 59.Infinitus ne ſit Senator,ſed modo dicat.3.de Leg. 35. Sed proximus uerſus inquinatus,in ſuauiſſima litera infinitus. or. 515.Immenſa, infinita,immoderata cupiditas.ad Her.11.Infinita licentia.3.ad Quint.fr.16. pro immoderata . Infinita eſt criminum multitudo,non defenſionem aut locorum.3.de or.74.Primum permittitur infinita poteſtas innumerabilis pecunię conficiendæ . con. Rull.71.Infinita agri poſſeſſio. 10.Phil. 285. Infinita ſpes . pro Deiot.8,pro, incerta.Infinita uis innumerabiliū uolitat atomorum.de Nat.d.1.38. Quod finitum eſt , habet extremum : quod non habet extremum , infinitum ſit neceſſe eſt . de Diu. 129. Si cuſpiam hoc nimis infinitum uideatur. de orat.90.Immenſum quiddam & infinitum eſt quod uobis debemus . Poſtquam.204. Infinitum quæſtionis genus.2.de or. 24. Infinitum genus inuenerat ad innumerabilem pecuniam corripiendā. 4.Ver.10.Poſtquam M.Antonii infinitum illum imperium ſenſerant. 4 Verr. 6. Infinitum inane in quo nec ſummum , nec infimum , nec medium,nec ultimum,nec extremum ſit.lib.1.de Fin.13.Infinitum & ſempiternum malum.Tuſ.1. 13. Si qui ſunt quibus infinitum ſit odium,in quo ſemel ſuſceptum ſit.pro Corn. Balb.50.Infinitum tempus ætatis.1.de Fin. 96. Infinitæ mentis modum ut ac ratione deſignari & confici.de Nat.d.1.20.Infinitæ rei quæſtio. de or.96. Spelunca conuerſa ad Aquilonem infinita altitudine 6.Verr.95.Innumerabiles domini fieri poſſunt in infinita poſteritate.Att.12.24t.16.Quoniam intelligitur, non in hominum innumerabilibus perſonis, neque in infinita temporum uarietate,ſed in generum cauſis atque naturis omnia ſita eſſe . de orat. 121.Et hic utrum mihi difficile eſt dicere, an his exiſtimare,ita ſe in illo infinito imperio M.Antonium geſſiſſe.&c.5.Ver.183. Ab infinito tempore ſuit quędam æternitas.de N.d.1.16.Infinitę quæſtiones.4.Acad.210. Reliqua vero tria interuallo infinita & immenſa.de Diu.127.& or.296. Innumerabilia & infinita. de Nat.d.12. Infinita & moderata opponuntur . 10. famil.15.in ep.Planc. Qui tantas & tam infinitas pecunias, nō propter inertiam laboris, ſed propter magnificentiam liberalitatis repudiarit.pro Roſc.Com.14.infinita tribuere potentibus . Attic.275. Rebus infinitis modum conſtituere , lib. 1. de Finib.2.Partium diſtributio ſæpe eſt infinitior , tamquam riuorum a fonte deductio.in Top.17.

Infinite.

Illi aurata tecta in uillis , & ſola marmorea facienti, & ſigna, tabulas,ſupellectilem , & ueſtem infinite concupiſcenti , &c. in Parad.63.Ne infinite feratur ut flumen oratio.n rar: 219. Quod & inter media argumenta faciendum eſt , quotieſcumque dabitur uel amplificandi uel minuendi locus , & pene infinite in perorando . in Orat. 70. Infinite ſecari atque diuidi materia poteſt.Acad.quæſt.edit.2.lib.1.30.

Infinitas.

Infinitas rerum atque naturę.Tuſc.q.5.76.Is enim infinitatē naturę dixit eſſe,e qua omnia gignerentur. Acad. q. ed.1.lib.2. 108.De Anaximandro . Democritus infinitatem omnem peregrinabatur.Tuſc. 250. Gradus autem plures ſunt ſocietatis hominum.ut enim ab illa diſcedatur infinitate,propior eſt eiuſdē gentis,nationis,&c.1.off.78.De infinitate autem uehementius. Tuſcul.11.In infinitate nihil neque ſentiens,neque coniunctum eſſe poteſt.de Nat.d.1.21.

Infinitio.

Infinitio ipſa, quam ἀπειρίαν uocant, tota ab illo eſt.1.de Fin. 32.id eſt infinitas,ſiue infinitudo.

Infirmus.

Afflictus,infirmus,eneruatus.in Piſ. 97. Et ſimul aſſidamus, inquam,ſi uidetur.Sane iſtud quidem, inquit . Sum enim admodum infirmus.1.Acad 20.Infirmus animus. 1. ad Q.fr. 28. infirmus ex morbo.8.Phil.137.is & infirmus eſt,molliſq. natura,&c. Lęl.65.Inops & infirma claſſis , propter diuiſionem propugnatorum atque remigum. 7. Verr. 68. Ad probandum utraque res infirma nugatoriaque eſt. pro Cæc. 47. Quod apud omnes leue & infirmum eſt , id apud iudicem graue & ſanctum eſſe ducetur? pro Quint.Roſc.45.Corpus caducum & infirmum.de Nat.d.21. Senectus facit corpus infirmum.de Sen.80. Infirmum iudicium 1.Att. 36. Sed hominem infirmum in ullam apertam inuitare nolui. ad Quint.fr.312.is ſemper infirma atque etiam ægra ualetudine fuit.de Clar.or.180.pro Clu.35.2. de Leg.5.is corpore erat infirmo de Cl.or.187. Veſtræ cautiones infirmæ ſunt.ep. 103.Aetate affecta & uiribus infirmus homo . 6. Verr. 85.Infirmior aius,& aius confirmatus.5.fa.64.Quæ quo maiore conatu aguntur,eo leuiora,infirmioraque exiſtimo . ad Q fr. 312.Infirmiſſimus ac deſperatiſſimus . in Piſ. 51. infirmiſſimum tempus ætatis.

ætatis. Aca.q. ed. 1.l.2.8.in eius infirmiſſima ualetudine affecta que iã ætate.1.de or.99. Leuiſſimę & Infirmiſſimę cauſę. p Cl.73.

Infirmitas.

Infirmitas ætatis.16. Att.14. infirmitas corporis in adoleſcente Cicerone. Brut.173. Erat eo tempore nobis ſumma gracilitas & infirmitas corporis. de Cl. or. 173. Me conficit ſolicitudo, ex qua etiam infirmitas corporis, qua leuata, ero vna cum eo. Att. 372. Obſcuritas in rebus, infirmitas in iudiciis noſtris. Acad.q. 3. Sed animi uires, corporis infirmitas non retardauit. in Ant. 211. Infirmitas iudiciorum. 1. Att. 64. Infirmitas laterum, & imbecillitas in uirium. de Cl. or. 182. Vt enim infirmitas puerorũ & ferocitas iuuenum, &c. ſic ſenectutis maturitas naturale quiddam habet quod ſuo tempore percipi debeat. de Seneƈt. 30. Infirmitas ualetudinis. Off. 1.169. De quo quidquid detrahas, neceſſe eſt aut infirmitati, aut inuidiæ aſſignetur. 6. famil. 27. in ep. A. Cæc. Conſiderare ſuam infirmitatem in alieno malo. de Inu. 61. Animi uim & infirmitatem corporis oſtendebat. pro Rabirio, 94. Suſceptum onus propter infirmitatem animi deponere. pro Sext. Roſc. 20. Infirmitatem corporis animi uirtute ſuperauit. pro Syll. 26.

Infirme.

His rebus allatis, etſi intelligebam ſocios infirme animatos eſſe, & nouarum rerum expectatione ſuſpenſos: ſperabam tamẽ eos, &c. amiciores populo Romano eſſe factos. Senatui, li. 15. 2.

Infirmo.

Quod in Gabinio fateris, &c. id in me infirmas: & grauius eſſe dicis quod uno adoleſcente, quam quod concione tota teſte eſ feciſti. pro Domo ſua, 96. Hoc cum infirmat, tollitque Philo, iudicium tollit incogniti & cogniti. Acad.q.ed.1.lib.2. 20. Quanta uero illa ſunt quę uos Academici infirmatis & tollitis? 2. de Nat.d. 113. Cæteri infirmant τολίτευμα Platonis. Att. 6. 181. 22. Infirmant id quod attulerunt ad ſpem. 3. Att. 28. Ille tamẽ dolet, dubitans utrum morem gerat Leptę, an fidem infirmet Silio Mandibili. 15. Att. 43. Ego res tam leues qua ratione infirmẽ ac diluam reperire non poſſum. pro Roſc. Am. 24. Infirmare & excludere. or. 201. Nec ea dico, quæ ſi dicam, tu infirmare non poſſis. de Diu. Infirmare actiones. pro Domo ſua, 74 Infirmare fidem teſtis ad iudicem. pro Roſc. Com. 27. ideſt, infirmum reddere, & oſtendere periurum eſſe teſtem. Infirmare legem. 3. Att. 38. Infirmare atque conuellere pacta. pro Cęc. 294. Infirmare teſtes. pro Cæc. 22. Infirmare ueritatem. pro Quint. 54. ideſt, ueritati contradicere. Quæ pro aduerſariis ſunt, infirmanda eſſe atque frangenda. de or. 96. In confirmandis autem noſtris argumẽtationibus, infirmandiſque contrariis, ſæpe erunt accuſatori, &c. in Part. 67.

Infirmatus.

Horum alter ſic fuit infirmatus conſcientia ſcelerum ſuorum, ut, &c. in Piſ. 34. Si ſententia huius interdicti diminuta aut infirmata ſit. pro Cæc. 292.

Infirmatio.

Infirmatio rerum iudicatarum. pro L. Agr. 24. Iudicatio eſt quæ ex infirmatione & confirmatione rationis naſcitur, controuerſia. 1. de Inu. 27.

Infixus, *Vide* Infigo.

Inflammo.

Quas nulla præda umquam improbe parta minuit, ſed auget potius atque inflammat. 1. de Fin. 80. Qui tẽplum earum inflammauit dearum, quarum ope aliis incendiis ſubuenitur. in Verr. 225. Cum eadem lucerna epiſtolam ſcripſiſſem, qua inflãmarem tuam. Att. 8. 7. Qui non fortuna inflammaret odiũ ſuũ, ſed bonitate leniret. pro Marc. 136. Eum autẽ inimiciſſimi Sthenii domum ſuam inuitant, ut animum eius in Sthenium inflammarent ementiendo aliquid & criminando. 4. Verr. 62. Genus belli eſt eiuſmodi quod maxime noſtros animos excitare atque inflammare debet. pro Pomp. 4. de haruſp. reſp. 253. Cum ſint parati qui concionibus & legibus hanc inuidiam Senatus inflammare conentur. 1. Verr. 1. Inflammare iudicem plus prodeſt, quã docere. Brut. 45. Eorũ mentes qui audiũt inflãmare, aut inflãmatas reſtinguere. de or. 103. Animorũ motus inflãmare uel extinguere. de orat. 90. Inflammare populum improbos. de orat. 102. Quam cum inueſtigare & conquirere Ceres uellet, dicitur inflãmaſſe tędas iis ignibus, qui ex Aetnæ uertice erumpunt. 6. Ver. 95. De Proſerpina. Honores uero quorum cupiditate quidam inflammantur, quam multi ita contemnunt, ut nihil inanius eſſe nec leuius exiſtiment. de Amic. 72. Claſſem pulcherrimam Pop. Romani in litus expulſam & eiectam, cũ primum aduesperaſceret, inflammari, incendique iuſſit. 7. Ver. 72. Att. 4. 72. 2. Inflammari cupiditate aliquid auferendi. 6. Verr. 34. Cũ corporis facibus inflammari ſoleamus ad omnes fere cupiditates, eoque magis incendi, quod, &c. Tuſc. 1. 37. Et hoc quidquid attigi, non feci inflammandi tui cauſa, ſed teſtificandi amoris mei ad Curionem, li. 2. 3. 7. Patriam non ſeruandam ad reditum noſtrum, ſed diripiendam inflammandamque relinquimus. Att. 219. Neque cuiuſquam ad inflammandos ueſtros animos eloquentia requiratur. 7. Verr. 124.

Inflammatus.

Omnem gloriam, ad quam a pueritia inflammatus fuiſti, omni cura atque induſtria conſequare. ad Lent. 1. 22. Inflammatus cupiditate uincendi. off. 1. 91. multis furoribus impuræ beluæ furor. 3. de Leg. 21. cupiditatum incendiis. de Fin. 5. 64. iracũdia. Tuſc. 4. 39. libidinibus & furens. Tuſc. 5. 13. ſcelere & furore. 7. Ver. 83. ſpe potiundi uoluptatum. de Fin. 1. 47. Magno amore inflammatum eſſe in patriam. de Cl. or. 101. inflammatũ ſtudiũ. pro L. Man. 13. Ad quas plerique inflammati auiditate rapiuntur. off. 2. 54. Ira inflammati poetarum dei. de Nat. d. 1. 91. In quos propter eorum crudelitatem mentes noſtræ inflammatæ fuerunt. pro D. ſua, 225.

Inflammatio.

Inflammatio animi & quidã afflatus quaſi furoris. de or. 329.

Inflatio, Inflatus, *Vide* Inflo.

Inflecto.

Stellæ nunquam curſus ueſtigium inflectunt. 2. de Nat. d. 35. Hic primus orationem inflexit, eam mollem, teneramque reddidit. de Cl. or. 18. De Teophraſto. Frater erat unus, qui ſuo ſqualore ueſtros oculos inflecteret. ad Quirites poſt red. 6. Ideſt, ad ſe conuerteret. Ne vnquam Inflectas magnitudinem animi. 1. f. 22. ideſt, conſtanter eam retineas, & nihil alienum ab ea facias. Vbi primum ex alto ſinus ad urbem ab litore inflectitur. 7. Ver. 25. Quod enim eſt ius ciuile, quod neque inflecti gratia, neque perfringi potentia, neque adulterari pecunia poſſit? pro Cęc. 53. Vt leuiter inflectendus potius, quam corrigendus eſſe uidearis. pro Mur. 55.

Inflexus.

Inflexus ſonitus. Acad.q.ed.1.lib.2. 20. Inflexa ad miſerabilẽ ſonum uox. 2. de or. 104. Hoc eſt conuerſa. Incuruum & leuiter a ſummo inflexum bacillum. 1. de Diu. 30. & 2. de Fin. 57.

Inflexio.

Omnes enim orbes eorum quaſi facilitatis inflexione uertebat. de Vniu. 39.

Infligo.

Quæ meus diſceſſus Reip. uulnera inflixit? in Piſ. 24. Si ad cętera uulnera, quibus potalli Remp. deleri, hanc quoque mortiferam plagam inflixiſſes augoratus tui. in Vatin. 15. Vt mihi illa omnia immortalem gloriam dederint, tibi ſempiternam turpitudinem inflixerint. in Piſ. 50. Quam enim illi iudices grauiorem potuerunt Reipub. infligere ſecurim? pro Planc. 274. Et ex eo in eum ipſum qui laceſſiuit, aliquid infligitur. de or. 132. Tamen illud multis ante tentatis neceſſario uulnus inflictum. 2. Philip. 67.

Inflo.

Animos rumor inflat. in Piſ. 71. ideſt, auget, & excitat. Et ſimul inflauit tibicen, a perito carmen agnoſcitur. Acad.q.ed.1.l. 2. 77. Fannii autẽ ætate coniunctus Antipater paulo inflauit vehementius, habuitque uires agreſtes ille quidẽ atque horridas, ſine nitore ac palæſtra. 1. de Leg. 5. de hiſtoria Antipatri. Cum tibi ſpe falſa animos rumor inflaſſet, quod putaſſes, &c. in Piſ. 99. Quem ſeruum ſibi ille habuit ad manum, cum eburneola ſolitus eſt habere fiſtula, &c. qui inflaret celeriter eum ſonũ, quo illum aut remiſſum excitaret, aut a contentione reuocaret. 3. de or. 125. Faba uenter inflatur. de Diu. 133.

Inflatus.

Sic igitur inflatus & tumens animus in uitio eſt. 3. Tuſc. 33. Eſtne quiſquam tanto inflatus errore, ut ſibi ſe illa ſcire perſuaſerit: Acad.q.ed.1.lib.2. 106. Inflatus cum ſpe militum, tum promiſſis collegæ mei. pro Mur. 136. Cum contẽto curſu, acerrimis ducibus, hoſtium claſſis Italiam ſpe atque animis inflata peteret. pro Mur. 31. Oratio quæ turget & inflata eſt. ad Her. 27. Inflatum & corruptum orationis genus. Brut. 106. Serpens inflato collo, tumidis ceruicibus. in Vat. 29. Inflati lętitia atque inſolentia impii ciues. 14. Phil. 394. Cum homines inflati opinionibus turpiter irridentur. off. 1. 129. Quibus illi rebus elati & inflati non continebuntur. con. Rull. 182. Inflatæ mentes, &c. de Diu. 104. Si tibiæ inflatæ non referant ſonum, abiiciendas, ſibi eas tibicẽ putet.

poteſt. de claris or. 100. Vt aliquando iſta, quæ ſunt inflata, rumpātur. in Vat. 31. Verba inflata atq. anhelata grauius. de or. 146. Inflatas rumpt ueſiculas. de Diu. 115.

Inflatus.

Recipiſſe inflatum aures de claris or. 100. Tum aliquo inſtinctu inflatuque diuino futura renuntiat. 1. de Diu. 19. Qui primo inflatu tibicinis Antiopam eſſe aiunt, aut Andromacham. 4. Acad. 41. 2. Tuſc. 43.

Inflatio.

Ex quo etiam Pythagnricis interdictum putatur, ne faba ueſcerentur, quod habet inflationem magnam is cibus, tranquillitati mentis quærenti vera contrariam. 1. de Diu. 58.

Influo.

Apud Hypanin fluuium, qui ab Europæ parte in Pontum influit, Ariſtoteles ait beſtiolas quaſdam naſci, quæ unum diē uiuant. 1. Tuſc. 150. Iter uentriculus cordis, in quem ſanguis per uenam illam cauam influit. de Nat. 54. Quibus blanditiis C. Papyrius Conſul nuper influebat in aures concionis, cum ferret legem de Tribunis plebis reficiendis. de Amic. 78. Ex illa lenitate ad hanc uim influat oportet aliquid, & ea hac ui animi aliquid influendum eſt illi lenitati. 2. de or. 117. Non ut alluantur a mari mœnia extrema, ſed influat in urbis ſinum portus. 7. Verr. 76. Fluminaque in contrarias partes fluxerint, atque amnes influxerint. 1. de Diu. 132. Sed eſt alius quoque quidam aditus ad multitudinem, ut in uniuerſorum animos tamquam influere poſſimus. 2. off. 44. Aſſentior enim Platoni, nihil tam facile in animos teneros atque molles influere, quam uarios canendi ſonos. 2. de Leg. 61.

Influens.

In eo influente atque effluente diuino animo ambitus illigabant. de Vniuerſ. 61. Marius influentes in Italiam Gallorum copias repreſſit. de Prouinc. 25.

Infœlix.

Inhumanus, prima litera breuis: infœlix, longa. or. 90. Infœlix & ærumnoſus. 7. Ver. 127 Miſer & infęlix. pro Quint. 17. Si quis reipublicæ ſit infęlix, is fęlix eſſe non poteſt. in Ant. 172. Quæ tu homo lenis ac popularis libentiſſime commemoras, Caput obnubito, arbori infœlici ſuſpendito. pro Rab. perduel. reo, 8. O cuſtodiam mei capitis infœlicem. pro Planc. 180.

Infœcilitas.

Nec enim tanta eſt infęlicitas aruſpicum, ut ne caſu quidem vmquam fiat, quod futurum illi eſſe dixerunt. de Diu. 121. Amiſiſti exercitum, ſit hoc infęlicitatis tuæ. in Piſ. 89. Beate autē ui uere, alii in alio, nos in uoluptate ponitis: item contra omnem infęlicitatem in dolore. 2. de Fin. 137.

Informis.

Cum res muta aut informis ſit eloquens & formata. 4. ad Heren. 237.

Informo.

Cornelius etiam nunc de indicando dubitat, informat adhuc adumbratum iudicium filii. pro Syl. 177. Valentiorum hæc laterum ſunt, nec ab hoc quem formamus, aut expectanda, aut poſtulanda. in or. 47. At ego in ſummo oratore fingendo talem informabo, qualis fortaſſe nemo fuit. in or. 4. Informare cauſam. pro Quint. 18. Deos ne coniectura quidē informare poſſumus. 1. de Nat. d. 29. Is orator quem informare uolumus. or. 200. Siue illa inania uiſa cogitatione informantur, ſiue in quiete, ſiue per uinum, ſiue per inſaniam. Aca. 13. Non arbitrabar a me informari oportere, qualis eſſet orator, &c. de or. 108. Artes quibus ętas puerilis ad humanitatem informari ſolet. pro Arch. 186. Quodque dicitis informari non poſſe uirtutem, ſi quidquam, niſi quod honeſtum ſit, numeretur. 4. de Fin. 77. Ac primum informandus eſt ille nobis, quem ſolum quidu ocant Atticū. in or. 42. Referamus nos igitur ad eum quem uolumus inchoandum & eadem eloquentia informandum. in or. 17.

Informatus.

Animus bene a natura informatus nemini parere vult. 1. off. 22. Quod ſi iſta nobis cogitatio de triumpho iniecta non eſſet, quam tu quoque approbas: næ tu haud multum requireres illū uirum, qui in ſexto libro informatus eſt. Att. 7. 14. Neque tamē tam multa uerba faciam, propterea quod & ab illo qui ante dixit, informata iam cauſa eſt. pro Quint. 18. Petitorum hæc eſt adhuc informata cogitatio. Att. 1. 3. Tanta erat in illis crudelitas, tanta cum barbaris gentibus coniunctio, ut non nominatim, ſed generatim proſcriptio eſſet informata. 11. Att. 10. ita eſt informatū anticipatumque mentibus noſtris. de N. d. 1. 52. Et ſummatim quidem hæc erant de corpore, animoq. dicenda, quibus quaſi informatū eſt quod nominis natura poſtulet 5. de Fin. 33. In animis noſtris informatas deorū eſſe notiones. 2. de N. d. 10.

Informatio.

Vnius uerbi imagine, totius ſententiæ Informatio. 2. de Or. 195. Definitio atque deſcriptio, aut informatio uerbi. Part. 55. Informationem quamdam rei antoceptam animo πρόληψιν appellat Epicurus. de Nat. d. 1. 32. Quæ enim nobis natura informationem deorum ipſorum dedit, eadem inſculpſit in mentibus. 1. de Nat. d. 64. Habeo in animo inſitam informationem quamdam dei. 1. de Nat. 71.

Infortunatus.

Quid quęris? nihil me fortunatius & Catulo, cum ſplendore vitæ, tum hoc tempore. Att. 2. 39. 8.

Infra.

Infra Eutrapelum Cyteris accubuit. Ep. 143. Ipſius autem ſtomachi partes eæ quæ ſunt i. id quod deuoratur, dilatantur: quæ autem ſupra, contrahuntur. 2. de Nat. d. 203. Et quidem ſupra me Atticus, i. me Verrius, familiares tui 9. famil. 60. i. mortuos emandari. pro Quint. 28. Ipſe ad mare i. oppidum expectabat. in Verr. 211. i. Saturnum Iouis ſtella fertur. de Nat. 36. I. ſe humana omnia ducens. 3. de Fin. 39. Sapientia enim & animi magnitudinem complectitur & iuſtitiam, ut omnia quæ homini accidant, i. ſe eſſe iudicet. 3. Tuſc. 26. Humanas res deſpicere, atque i. ſe poſitas arbitrari. Tuſc. 193. Nec his ſolum locus eſt, ſed horum, uel ſecundis uel etiam i. ſecundos. or. 197. Homerus non i. ſuperiorem Lycurgum fuit. de Cl. 168.

Infra.

Infra autem iam nihil eſt niſi mortale. de Som. Scip. 128. Earum literarum exemplum i ſcripſi. Att. 122. 6. fam. 32.

Infractio, Infractus, *Vide* Infringo.

Infrequens.

Et ſum equidem, uti ſcribis, & Romæ, & in prædiis infrequēs ad Q. fr. 3. 38. Nam pridie Idus cum Appius Senatum infrequētem coegiſſet, tantum fuit frigus, ut populi conuitio coactus ſit nos dimittere. ad Quint. fr. 2. 26. Rei militari te infrequentem dediſti. ad Her. 32.

Infrequentia.

Summa infrequentia, cum uellet exire, a coss. retentus eſt. ad Quint. fr. 3. 18. 3.

Infringo.

Ego autem cum ſciam quam ſis fortis, uehementius eſſe quiddam ſuſpicor, quod te cogat cedere, & propemodum infringat. Att. 7. 8. Eſt enim labes huius ſeculi quędam & macula, uirtuti inuidere, uelle ipſum florem dignitatis infringere. pro Corn. Balbo, 11. Infringere gloriam alicuius. pro Mil. 4. Infringere & concidere numeros. or. 219. Quæ ſi brauiora ſunt, infringitur ille quaſi uerborum ambitus. Att. 160. Quare non eſt, cur eorum qui ſe ſtudio eloquentię dediderunt, ſpes infringatur, aut lāgueſcat induſtria. in or. 4. Cum Druſi tribunatus infringi iam & debilitari uideretur. de or. 87.

Infractus.

Itaque infractus furor inanes faciebat impetus. pro Do. 51. Infracta res. Att. 9. 18. 15. Non modo non infracto animo erat, ſed etiam confirmato & renouato. Poſtquam. 16. Tu autem te negas infracto remo commoueri. Acad. quæſt. 171. Infracta & amputata loqui. orat. 213.

Infractio.

Veriſimile eſt igitur in quem cadit ægritudo, in eundem cadere timorem, & infractionem quamdam animi & demiſſionem 3. Tuſcul. 12.

Infucatus.

In ſcriptis & in dictis non aurium ſolum, ſed animi iudicio etiam magis infucata uitia noſcuntur. 3. de or. 56.

Infugio.

Ne in tribunatus portum infugeret. pro Sext. 6.

Infula.

Præſto ſacerdotes Cereris cum infulis ac uerbenis fuerunt. 6. Verr. 99. Pamphilumque neſcio quem ſinamus in infulis tantam rem, tamquam pueriles delicias depingere. 3. de or. 46. His inſignibus atque infulis imperii uenditis. de or. 150.

Infundo.

At hic nuper ſororis filio infudit uenenum, non dedit. 11. Phil. 298. Vitioſi principes non ſolum uitia concipiunt ipſi, ſed ea infundunt in ciuitatem. 3. de Leg. 29. Vt illi non infundere

in

in aures tuas orationem, ſed in animo uideantur inſcribere.2. de or.193. Verum capacitatem aliquam in animo putamus eſſe, quo tamquam in aliquo uas,ea quæ meminimus, infundantur? 2.Tuſc.94.Cum homines humiliores in alienum eiuſdem nominis infunderentur genus.de Claris or.31.

Infuſus.

Quomodo aut infixus, aut infuſus eſſet in mundo deus. de Nat.d.1.21.Tunc cum in urbem noſtram eſt infuſa peregrinitas. 9.fam.32.Sed mea factum eſt infuſa uerecūdia,ut te proficiſcēs, non tolerem.ad Q.fr.3 12. Quod ſemel eſſet infuſum,numquā effluere poſſe.de orat.136.

Infuſco.

Sed omnes tum fere,qui nec extra urbem hanc uixerant, nec eos aliqua barbaries domeſtica infuſcauerat, recte loquebātur. Brut.139.Infuſcare pectus illuuie ſcabrum.3.Tuſc.46.Laudāda eſt, uel etiam amanda uicinitas retinens ueterem illum officii morem,non infuſcata maleuolentia,non aſſueta mendaciis,non fucata,non fallax,&c.pro Planc.17.

Ingemiſco.

In quo tu quoque ingemiſcis.Att.116, & 99. Quid ingemiſcis hoſtem Dolabellam iudicatum? in Ant.151.Nec uero umquam nec ingemiſcit quidem uir fortis ac ſapiēs, niſi forte ut ſe intendat ad firmitatem,&c.Tuſc.2.48. Pueri Spartiatæ non ingemiſcunt uerberum dolore laniati. Tuſc.243. & 169.& ep.110. Vna illa in ea ciuitas ſeruitutis oblita ingemuit. in Ant.172. Quotienſcumque me uiderit,ingemiſcet.pro Sext.28.Hic cum exclamaſſet Lælius,ingemuiſſentq. cæteri uehementius, leniter arridens Scipio,&c.in Somn. Scip. 8. Ingemiſcere nonnumquā uiro conceſſum eſt,idque raro.Tuſc. 2.48.

Ingemiſcens.

Quem uidit nemo ulli ingemiſcentem malo.2.Tuſc.18. 1.de Orat.117.

Ingenero.

Ingeneratque in primis præcipuum quemdam amorē in eos qui procreati ſunt.1.off.20.Homini ſoli ingeneratur cupiditas cognitionis & ſcientię. Acad.Non ingenerantur hominibus mores tam a ſtirpe generis ſeminis,quam ex his rebus, quæ ab ipſa natura loci,& a uitæ cōſuetudine ſuppeditantur,quibus alimur & uiuimus.de Leg.Agr. 92.

Ingeneratus.

Animus eſt ingeneratus a deo.de Leg.160. Ingenerata familię tuæ frugalitas.pro Sextio ,16. Et illum appetitum rerum a natura accommodatarum ingeneratū putauerunt omnibus qui continentur ea commēdatione naturæ, qua ſeipſi diligunt.5.de Fin.59.Quod ſi hęc a ſtro ingenerata & tradita eſſent, nulla res ea mutare poſſet.de Diu. 128.

Ingenium.

Vt hominis decus eſt ingenium,ſic ingenii lumen eſt eloquētia.de Cl.169. Ingenium & eloquentia Cn. Domitii. Brut. 85. Acre ingenium.in or.49.acutum.Diu.1.71.Ingenium corroboratum iam confirmatumque.Læl.63.Quibus non omnino ingenium,ſed oratorium ingenium defuit.de Cl.174. Ingenium diuinum.Tuſcu.1.51.Contra quorum diſciplinam ingenium eius exarſerat.Tuſ.5.61.Ingenium excellens.off. 1.101. Eximiū uel prēſtans ingenium.5.Tuſ.50.2.de Fin.83. Diu. 2. 101.Ingeniū illuſtre.pro Cæl.1.Magnum ingenium Luculli & magnitudo ingenii.Acad.q.ed.1.lib.2.1.Ingenium magnum, uerūtamen multiplex.6.Att.22.Neque enim fidum poteſt eſſe multiplex ingenium & tortuoſum.Læl 58.Ingenium par.pro Corn. Balbo, 2. peracre.3.de or.127.retuſum.Diu.1.71.Tardum.2.de or.64. Ingenii abundantia præſtare.Acad.q.ed.2.lib.1.43.Ingenii acumine florere.Acad.q.ed.1.lib.2.17.Multique ad deprauandum parati,qui ſplendore falſi honoris obiecto,aciē boni ingenii perſtringi poſſe confidunt.ad Brut 59. Craſſi reſponſum excellētis cuiuſdam ingenii & ſingularis. de or. 236. Non ita ſunt multis ingenii luminibus,multæ tamen artis.2.ad Qu.fra.26. Ingenii magni eſt percipere cogitatione futura, & aliquanto ante conſtituere quid accidere poſſit in utranque partem, & quid agendum ſit,cum quid euenerit,nec committere ut aliquando dicendum ſit,Nō putaram.off.1.113.Magni eſt ingenii reuocare mētem a ſenſibus,& cogitationem a conſuetudine abducere. Tuſ. 1.31.ingenii magnitudo.Acad.q.ed.1.lib.2.66.ingenii incredibilis magnitudo.Acad.q.edit.1.lib.2.2. Nam & animi & ingenii celeres quidem motus eſſe debent,qui ad excogitandum acuti,& ad explicandum ornandumque ſint uberes, & ad memoriā firmi atque diuturni.de or.94.Multum ingenii habere ad fingēdum.pro Fonteio , 25. Prioris ingenii eſt docilitas, memoria, quę fere omnia appellantur uno ingenii nomine: eaſque uirtutes qui habent,ingenioſi uocantur. 5. de Fin.63. Ea quæ noſtri ingenii non ſunt.off 23.Opinio ingenii.ep.85. Ingenii partes ſuſcipere.pro Sext.2.Ratio excellens ingenii.de Fin.73.ep.84. Cæſar omnem uim ingenii,quæ ſumma fuit in illo,in populari leuitate conſumpſit.in Ant.204.Ingenii uirtus.Acad.q.ed.2.l. 2.15.Suauitas ingenii tui.ep.67.Tantum ingenium in tam leues ſententias incidiſſe.de Natu.d.1.42.Atque in eo nō ſolum ingenium eius elucere uidebatis , quod ſæpe etiam, ſi induſtria non alitur, ualet tamen ipſum ſuis uiribus: &c. pro Cæl. 35. Inter ingenium & diligentiam perpaululum loci reliquum eſt arti.2.de Or.82.Suum igitur noſcat quiſque ingenium. off. 23. Ingenium in ſe ſuum, ſicut ſimulacrum aliquod dedicatum putabit homo qui ſeipſum norit. 1.de Leg. 45. Sin inuerecundum animi ingenium poſſet,tamen eum accuſes, nō enim probus eſt 1.de Inu.97.Ingenium pueri regere 6 Att.22.Ingenio acri uir. Acad.q.ed.2.lib.1.24.Vir acerrimo ingenio. Or.298.Ingenio Arpinatium ſata quercus.1.de Leg 1.Ingenio auctore. 1.de or. 98.Vna quod uerſatur in hoc ſtudio noſtro, & cum ingenio,ut noſti,nec ſine induſtria.ep.108.Ingenio eſſe diuino. Aca.q.ed. 1.lib.2 108.Ingenio ſcientiaque excellere. Acad.q.ed.1.lib.2.4: Qui excellenti ingenio doctrinæ ſeſe dediderunt. off. 14.Ingenio eſſe hebeti atque nullo. Tuſc.5.33.Adoleſcens illuſtri ingenio & induſtria.pro Cæl.37.Perfectum ingenio, elaboratum induſtria.pro Pōp.4. Vt in reliquis rebus multo maiora ſunt opera animi,quam corporis:ſic eæ res, quas ingenio ac ratione perſequimur,gratiores ſunt,quam illæ quas uiribus.Off. 2.65.Maximo ingenio prēditus.Tuſc. 1.23. Quocirca optimo quiſque ſplendidiſſimoque ingenio,&c. off.3.31. Subacto mihi ingenio opus eſt.2.de or. 71. Sed quem ueſtrum tam tardo ingenio fore putauit,cui poſt eos Conſules Syllam Dictatorem fuiſſe in mentem uenire non poſſet?2.de L.Agr.4.Ingenia acutiora,& ad intelligendum aptiora,in aere puro ac tenui, quam craſſo cælo ac concreto.de Nat.d.2. 30. Ingenia quibuſdam regionibus hebetiora,propter cæli pleniorem naturam.de Nat. d. 2. 13. Manent ingenia ſenibus, modo permaneat ſtudium & induſtria.Cat.19. Maxima ingenia. Tuſc.1.27. Hominum ingenia ad fallendum parata.ad Q.fr.200. Ingenia præclara quæ gloria innitātur.ad Brut.38.Ingenia ſplendidiſſima.off.1.39.Animorum incredibiles motus,celeritaſque ingeniorum.pro Arch. 189. Fauere ingeniis.ep.53.& 82.Ingeniis,quæ diſciplinis exculta ſunt , nihil ſocacius.or.27.Ardor animi , qui etiam ex infantium ingeniis elicere uoces & querelas ſolet.de Cl. 190. Omnis coniectura ingeniis hominum in contrarias partes ſæpe deducitur. de Diu.120. Si quis magis ingeniis in eo genere extiterunt. Tuſc. 1.3. Sūmis ingeniis,exquiſitaque doctrina philoſophi.l.1.de Fin. 1. Tot ingeniis,tantiſque ſtudii quærentibus.Acad.q.ed.1.lib.2.69.

Ingenioſus.

Ingenioſus,acutus.Tuſc.2 15.Homo in primis ingenioſus,& in dicendo exercitatus.pro Clu. 38. Quæ ſcripſit grauis ille & ingenioſus poeta.pro Plan.271. Ingenioſi animus non in omnē morbum ac perturbationem incidit.Tuſ.4. 25. Quid tu Bruto & ingenioſo & erudito putas? Att 235. Omnes ingenioſi melācholici,iuxta Ariſtotelem.Tuſc.1.65.Prob.lib.18. Ingenioſi dicuntur,qui uirtutes ingenii habent,cuiuſmodi eſt docilitas,memoria,&c.de Fin.5.33 Ingenioſi iracundius & laborioſius docent.pro Roſ.Com.31. Eas uirtutes qui habent,ingenioſi uocantur.de Fin.133:Ingenioſior alius alio ad comminiſcendum. 2. ad Her. 42.

Ingenioſe.

Nam ſatis in ea uidetur ex antiquis artibus ingenioſe & diligenter electas res collocaſſe.1.de Inu. 13. Tractantur iſta ingenioſe,diſputantur etiam eleganter.Aca.q.ed.1.lib.1.88.

Ingens.

Ingens,immaniſq. prēda.in Ver.171.Ex ingenti immenſoq. campo in exiguum gyrum compelli.de or. 149. Achæi ingentē pecuniam pendunt L.Piſoni quotānis.de Pron.70. Ingentes diuitiæ.in Verr.67.

Ingenuus.

Animus ingenuus.ep.20.Si ſis ingenuus ciuis Romanus. de Cl.188 Ingenuus dolor.10.Phil.282. Homo ingenue liberaliterque educatus .de or.96.de Fin.102.Ingenua uita:5. fam.64. Aperte uel odiſſe alterum magis ingenuum eſt,quam fronte occultare ſententiam.de Ami.58.Ibi hominem ingenuum, dominubilem,&c.3.Ver.30.Violare ingenuam.ad Her.26.Nihil apparet in eo ingenuum, nihil moderatum,nihil pudens, nihil pudicum.in Ant.189.Nec uero quicquam ingenuum poteſt habere officina.off. 1. 209. Tu pudore a dicendo & timiditate ingenua

nua quadam reſingiſti.de or.109.Ingenuo liberaque faſtidia.de Cl.286.Ingenui cum pari meritoris uerſabâtur.in Ant.180.In genuæ diſciplinæ.de Fin. 78. & 79. Hæ artes quibus liberales doctrinæ atque ingenuæ continerentur.de or.154.Omnis inge nuorum adeſt multitudo.in Cat.122. Omnem doctrinam harũ Ingenuarum & humanarum artium uno quodam ſocietatis uin culo contineri.de or.144.Tot ingenuos,matresfamilias, ciues Rom.occidit.5.fam.23.in ep.Vatinii. Sint iſta Græcorum: quã. quam ab his philoſophiam & omnes ingenuas diſciplinas habe mus.2.de Fin.190. Omnibus ingenuis artibus inſtructum acce dere ad dicendum.de or.91.& ep.48.Quid?ab ingenuis mulieri bus hæreditates lege non ueniunt.pro Flac.162.Qui ingenuis ſtudiis artibuſque delectantur.de Fin.136.

Ingenue.

Iſtã autem ingenue, mihique gratum,quod quid ſentirent, non reticuerunt.Att.13.283.1.Viſa eſt oratio non eſt iniucun-da,& mediocris quidam eſt riſus conſecutus,non in te, ſed ma-gis in errorem meum,& quod me abs te cupiſſe laudari, aperte atque ingenue confitebar.ad Retellum,lib.5. 2. 6. Quis autem honeſta in familia inſtitutus,& educatus ingenue,non ipſa tur pitudine,etiam ſi eum læſura non ſit,offenditur?3.de Fin.59.

Ingenuitas.

Detrahes ornamenta non ſolum fortunæ , ſed etiam ingenui tatis.3.Ver.79.Veſtitus enim neminem commouebat, is quẽ il lis mos & ingenuitatis dabat.3.Ver.108. Præ ſe ferre probitatẽ quandam & ingenuitatem.1.Acad.48.Præſtet idem ingenuita tem & ruborem ſuum uerborum turpitudine & rerum obſcœni tate uitanda.2.de or.138.

Ingero.

Sed ingero præterita.11.Att.21.

Ingigno.

Tantam ingenuit in animantibus conſeruandi ſui natura cu piditatem.de Nat.d.50. Natura cupiditatem ingenuit homini ueri inueniẽdi.Fi.74.Siue ut doctiſſimis uiris uiſum eſt, maior aliqua cauſa atque diuinior hanc uim ingenuit, ſiue hoc ita ſit fortuito.5.de Fin.57.

Inglorius.

Quod inglorius ſit atque ignobilis ad ſupremum diem per uenturus.Tuſc 3.48. Vita inhonorata & in gloria . Tuſc. 208. Propter honeſtatis & gloriæ ſimilitudinem,beati qui honora-ti ſunt,uidentur:miſeri autem qui ſunt,inglorii. 1.de Leg. 46.

Ingratus.

Ingratus crudeliter & immemor beneficii.off.330. Non ſolũ ingratus,quod ipſum graue eſt,ſed etiam impius appellaretur. Poſtquam.203.Beneficio uinctus,ingratus eſſe non poſſum.10. Att.18.Cum Epicurus in Democritũ ipſum, quem ſecutus eſt, fuerit ingratus.1.de Nat.d.129.Ingratus in amicos.ad Her.36. Quo dolore eſſe debeo?quo ſum ſcilicet; hoc etiam acriore, quod ne dolere quidem poſſum,ut non ingratus uidear.Att.4. 75.2.Ne in te ingratus uiderer.in Ant. 161. Ingrati animi cri-men horreo.9.Att.5.Propterque inuidiam in exilium miſſus eſſet,ingratę patriæ iniuriam non tulit, quam ferre debuit . de Am.40.Non ingratum hominem, quod ad me attinet.16. Att. 36.Dimiſi a me ut hominem ingratum non inuitus.Att.124.In ter ingratos amicitia eſſe non poteſt.pro Planc.65.Reticebunt quæ poterunt libenter:dicent quę neceſſe erit,ingratis. 6. Ver. 26.Ingratius nihil cognoui.in quo uitio nihil mali ineſt : ſed de hoc nihil multa.8.Att.15.

Ingrate.

Sed immoderate quidam & ingrate noſtra facilitate abutun tur.ep.185. Quamuis I. & impie neceſſitudinis nomen repudia uerit.pro Deiot.149.

Ingratis.

Extorquendum eſt inuito atque ingratis quod non debet. pro Quint.26.

Ingratificus.

O ingratifici Argiui, inanes Graii , immemores beneficii. pro Sext.126.

Ingrauesco.

Alter ardet furore & ſcelere,nec remittit aliquid,ſed in dies ingraueſcit.Att 10.8. Ingraueſcit in [illegible]es inteſtinum malum.ad Brut.20.Nam ſi a prima ętate me o[illegible]doctrina liberalis dele ctauit,tamen hoc ſtudium in dies in[illegible]t.4.fam.13. Et cor pora quidem exercitationum defat[illegible]ingraueſcunt: ani-mi autem ſe exercendo leuãtur.de Sen.3[illegible]ſic hic morbus , qui eſt in repub.releuatus iſtius pœna,uehementius uiuis reliquis ingraueſcet.in Cat.23.Nam cum ingraueſceret annona,ut iam plane inopia ac fames timeretur.pro D.ſua.9.

Ingraueſcens.

Ingraueſcens noſtra ætas. 2.fam.2.Quibus facillime rationi bus ingraueſcentem ætatẽ ferre poſſimus.Cat.6. Medicus mor bum ingraueſcentem ratione prouidet.2. de Diu.23. Mutari ẽt mores hominum ſæpe dicebat:alias aduerſis rebus, alias ætate ingraueſcente.de Am.33.

Ingredior.

Qui ingredior ad explicandam rationem ſententię meæ.ep. 49.Timide ingredior ad hoc genus diſputandi.de Fat.140.Ma-gna ſpe ingredior in reliquam orationem P. C.quoniam, &c.7. Phil.222.Eloquentia quocunque ingreditur,eodem eſt inſtru-cta comitatu.de Or. 144. & 156.Sed quod nos facere nũc ingre dimur,ut contra Academicos diſſeramus,&c.4.Acad. 34. Qua cũque ingredimur,in aliquã hiſtoriã ueſtigiũ ponimus. de Fin. 125.Ii, qui ingrediuntur ad ſtudium.de or. ideſt, diſcere inci-piunt. Qui eadem pericula,quibus nos perfuncti ſumus , ingre diantur.pro Mur.3.Qui in compedibus corporis fuerunt etiam cum ſoluti ſunt,tardius ingrediuntur.Tuſc. 1. 62. Poſteaquam ſum ingreſſus.Acad.q.ed.2.lib.1.2. hoc eſt, poſteaquam aggreſ-ſus ſum,uel ſuſcepi.Ingreſſus ſum facere. Att. 39. Qua uolui in unaſum ingreſſus in cauſam.pro Planc. 6. Quo die primum in ſpem libertatis ingreſſus ſum.ep.298.in Ant. 220. Quibus ego ducibus in hanc ſpem ſententiamque ſum ingreſſus. 2. in Cat. 47.8.Phil.254.& 5.171.In uitam paulo ſerius tanquam in uiã ingreſſos ſum.de Cl.196.De diuinatione ingreſſi ſumus his li-bris ſcribere.2.de Diu.4.Nos qui ante quam ad dicendum in-greſſi ſumus,obruimur ambitione.de or.Et erat ipſe iã ingreſ-ſus.de or.156.Fruſtra uero ingrediar matris conſiliũ,cum uta-tur precibus,&c. Att.15.325.11. Sed aliter atque oſtenderam, facio , qui ingrediar ad explicandam rationem ſententiæ meę. ad Curion.2.2.6.Officia deſcribas,quam uitam ingrediar defi-niat.4.Acad.q.203.Si dormis,expergiſcere:ſi ſtas,ingredere:ſi ingrederis,curre:ſi curris,aduola. Att. 2. 60. Vt ſi aut manibus ingrediatur quis,aut non ante,ſed retro.de Fin.5.31. Ea nega-bam oportere præterita,aſſentiebar tamen:quanquam ingreſſus eſſem dicere quid oportuiſſet.Att.15.326.3.Quam orationem cum ingreſſus eſſem,Caſſius interuenit.Att.15.20. Qui eũ illã diſputationem mecum ingreſſus eſſet.pro Cæc.57.Nam neque aſſiſtendum ſtatim eſt ad illud genus orationis, &c. nec cum in eam rationem ingreſſus ſis,celeriter diſcedendum eſt. de or. 2. 118.Difficile eſt,quod cum ſpe magna ſit ingreſſus,id nõ exe-qui uſque ad extremum.pro Rab.Poſth.123.Quid cẽſetis,cum iter ingreſſus ero,longum præſertim,nullasne inſidias pertime ſcendas?12.Phil.334.Via lubrica qua inſiſtere aut ingredi ſine caſu aliquo aut prolapſione uix poſſis. pro Cæl. 46. Sed tamen cum primum poſſe ingredi cępit,&c.10.fam.34.in ep. Planci. Tu ingredi illam domum auſus es?in Ant.173. Ingredi intra fi nem eius loci,quem,&c.pro Cęc.289.Ingredi pleno gradu.12. fam.39.i.defenſionem.1.de Inu.35.i.in fundum. pro Cęc.15. i. in Rempub.in Vat.5.& de prou.Conſul. 33. Quo nunc me uer tam?quod iter incipiam ingredi?3.de or.120.Ingredi iter pedi-bus.Cat.30.Vt ingredi libere,non ut licenter errare uideatur. or.204.Cum iã pontem ingredi inceperat.in Cat.112.M.Aemi lius uix ingredi poteſt.pro Rab.94.ingredi uiam longam. Cat. 6.Quod omnibus eſt ſciendum , qui uitam honeſtam ingredi cogitant.off.3.7.Via qua nobis quoque ingrediendum eſt . de Sen.78.Ingrediendi membra cęlo non dedit.de Vniu.25.Hũc uideo mihi principem , & ad ſuſcipiendam & ad ingrediendam rationem horum ſtudiorum extitiſſe.pro Ar.1.Quod tempus a natura ad deligendum quam quiſque uiuendi uiam ſit ingreſſu rus,datum eſt.1.off.165.

Ingrediens.

Neque iſt conſiſtens in loco,ſed inambulans,& aſcenſu ingre diens arduo.de or.108.Sequitur magnum opus & arduum, ſed ingregientibus conſyderandum fuit,quid ageremus.203. Ingre dientibus nobis in cauſam.6.fam.3.

Ingreſſus.

Quanquam a pueritias ueſtigiis ingreſſus patriis & tuis, de cori ueſtro non defui.in Somn.Scip.28.Ingreſſa oratio in res. 2.Phil.91.In exilium eiiciebam,quæ iam ingreſſum in bellum eſſe uidebẽ?In Cat.197.6.ſ.42.Equidem etſi doleo, me in uitã paulo ſerius tamquam in uiam ingreſſum.de Cl.or.185. Maio res nos res ſcribere ingreſſos,&c.e curſu ipſo reuocauit uolun-tas tua.Top.1.

Ingreſſus.

Ingreſſus, curſus, accubitio, &c. 1. de Nat. d. 131. Veſtigiis odo rari ingreſſus hominis improbi. in Piſ. 65. Veſtigia & ingreſſus orationis. 1. de or. 97.

Ingreſſio.

Cuius vt arma ſumpſit, ingreſſio lætitiam attulit ſociis, terrorem autem hoſtibus. 4. Tuſ. 75. Interdum curſus eſt incitatior in oratione, interdum moderata ingreſſio. or. 216. Ac video hanc primam ingreſſionem meam e media philoſophia repetitam. or. 97. Vt quomodo aditus hoſtium prohibetur caſtellis & aggeribus, ita ab ingreſſione fori populum, Tribunoſque plebis propulſari videres. 5. Phil. 170.

Ingurgito.

Nolim enim mihi fingere aſotos, vt ſoletis, qui in menſam vomant, & qui de conuiuiis auferantur, crudique poſtridie ſe rurſus ingurgitent. 2. de Fin. 23. Numquam te in tot flagitia ingurgitaſſet. in Piſ. 32. Idem cum ſe cibis ingurgitauiſſet. in Anto. In eius igitur copias cum ſe ſubito ingurgitauiſſet, exultabat gaudio perſona de mimo, modo egens, repente diues. 2. Phil. 76. id eſt, cum ipſum diuitiis ſpoliaſſet, & in vſum ſuum conuertiſſet.

Inhabitabilis.

Inhabitabiles atque incultas videmus terræ maximas regiones. de Nat. d. 2. 19.

Inhæreo.

Sed neſcio quomodo inhæret in mentibus, quaſi ſeculorum quoddam augurium futurorum. Tuſc. 1. 27. Animo qui corporibus non inhærent. de Diu. 103. Inhærent ſuis ſedibus, & perpetuo manent infixa cœlo ſidera. de Vniu. 47. Tuſc. 5. 51. Eaque inhæſit uiſceribus. 4. Tuſc. 19. Aut quorum linguæ ſic inhærerent, vt loqui non poſſent. Diu. 2. 75. Inhærere in rei natura. 2. de or. 89. Inhærere voluptatibus. 1. de Fin. 103.

Inhærens.

Belnæ ad ſaxa natiuis teſtis inhærentes. de N. d. 46.

Inhæreſco.

Poetæ leguntur, ediſcuntur, & inhæreſcunt penitus in mentibus. Tuſc. 3. 2. Promiſſum etiam, vt ſi qua minima beſtiola conaretur irrumpere, in ſordibus aurium, tamquam in viſco inhæreſceret. 3. de Nat. d. 126.

Inhalo.

Et cum iſto ore fœtido teterrimam nobis popinam inhalaſſes, excuſatione te vti valetudinis. in Piſ. 9.

Inhibeo

Sed tamen inhibet illis legibus ſpem nonnullam, cui ademptum eſt, aliquem ſcrupulum cui datum eſt con. Rul. 83. Si te illius acerba imploratio & vox miſerabilis non inhibebat, ne ciuium quidem Romanorum qui tum aderant, fletu & gemitu maximo commouebare? 7. Verr. 127. Vt concitato nauigio cum remiges inhibuerunt, retinet tamen ipſa nauis motum & curſum ſuum intermiſſo impetu pulſuque remorum: ſic in oratione perpetua cum ſcripta deficiunt, parem tamen obtinet oratio reliqua curſum, ſcriptorum ſimilitudine & vi concitata. 1. de or. 74. Ita ſibi conueniſſe cum Dolabella, vt ille Trebonium, etſi poſſet etiã Brutum, Caſſium, diſcruciatos necaret, eademque ipſe inhiberet ſupplicia nobis. 12. Ph. 375. Quod ſi facere nolit, atque inhibuerit eiuſmodi rationibus illum ad ſuas conditiones perducere, ſe ſe nihil precari, &c. pro Quint. 4. Inhibere illud tuum, quod valde mihi arriſerat, vehementer diſplicet: eſt enim verbum totum nauticum. quamquam id quidem ſciebam: ſed arbitrabar ſuſtineri remos, cum inhiberi eſſent remiges iuſſi. id non eſſe eiuſmodi didici heri, cum ad villam noſtram nauis appelleretur. non enim ſuſtinent, ſed alio modo remigãt. id ab ἐποχῆς remotiſſimum eſt quare facies vt ita ſit in libro, quemadmodum fuit. 13. Att. 23.

Inhibitio.

Inhibitio remigum motum habet & vehementiorem quidem remigationis nauem conuertentis ad puppim. 13. Att. 24.

Inhio.

Paruum atque lactentem, uberibus lupinis inhiantem fuiſſe meminiſtis. 3. in Cat. 63.

Inhoneſtus.

Niſi quod turpe, inhoneſtum, indecorum. 3. de Fin. 21. Et hercule confecta omnia fœda & inhoneſta ſunt. ep. 115. Inhoneſtiſſima cupiditas. ad Q. fr. 1. 1. 29 profecto illum Attilium hominẽ turpiſſimum atque inhoneſtiſſimum iudicares pro D. ſua, 134. Quæ honeſte nominari non poſſunt, inhoneſtiſſima ſunt. Sal. in Cic. 172.

Inhoneſte.

Fauonius meam tribum tulit honeſtius quam ſuam, Luccelj perdidit, accuſauit Naſicam inhoneſte. Att. 2. 16. 16.

Inhonoratus.

Inhonorata vita & ingloria. 3. Tuſc. 138. Multi inhonorati proferuntur. Tuſc. 3. 48.

Inhorreſco.

Inhorreſcit mare, conduplicantur tenebræ. 3. de Or. 86. & 1. de Diu. 49.

Inhoſpitalitas.

Inhoſpitalitas, eſt opinio vehemens, valde fugiendum eſſe hoſpitem. Tuſc. 4. 20.

Inhumanus.

Inhumanus, prima litera breui. or. 90. Quis tam fuit illo tempore durus & ferreus? quis tam inhumanus? 4. Verr. 139. Vt Terẽtianus Chremes non inhumanus, qui, &c. de Fin. 49. Inhumanus locus. 2. Phil. 53. Inhumanus præco. pro Quint. 6. At hoc idem ſi in conuiuio faciat, inhumanus videatur. off. 29. Inhumana audacia. in Cat. 106. Agreſtis & inhumana negligentia. 1. off. 182. Inhumana & ſcelerata vox. 3. de Fin. 99. In iſto tuo animo nihil agreſte, nihil inhumanum eſt. Att. 201. Moderati nec difficiles nec inhumani ſenes tolerabilem agunt ſenectutem. de Sen. 78. Qui aures tam inhumanas, tamque agreſtes habent. or. 213.

Inhumane.

Nam ſiquid ab homine ad nullam partem vtili, vtilitatis tuæ cauſa detraxeris, inhumane feceris, contraque naturæ legem. 3. off. 37. & 3. Verr. 97. Alios dicere aiunt etiã multo inhumanius. de Amic. 104.

Inhumaniter.

Non poſſum ſcribere me miratum eſſe illum tam inhumaniter feciſſe, vt ſine meis literis proficiſceretur. ad Qu. fr. 3. 14.

Inhumanitas.

Quæ eſt iſta tam impudens, tam crudelis, tam immoderata inhumanitas? pro Deio. 150. Sit hoc inhumanitatis tuæ ſtultitiã incredibilem videre. 2. Phil. 34. Manſuetudinem in crudelitatẽ inhumanitatemque conuerti. in Verr. 259. Quod ego non ſuperbia, neque inhumanitate faciebam. 1. de Or. 50. Non amat profuſas epulas, ſordes, & inhumanitatẽ multo minus. pro Mur. 69.

Inhumatus.

Is cum eſt proiectus inhumatus, ab omnibuſque deſertus iac(e)ret, amica corpus eius texit pallio. 2. de Diu. 110. Diogenes ſe proiici iuſſit inhumatum. Tuſc. 171. Iique nec inhumati, nec diſperſis buſtis humili ſepulturæ cremati. in Ant. 264.

Inibi.

Quod ſperare nos quidem debemus, p. c. aut inibi eſſe. aut iam eſſe confectum: & ſpei fructum, rei conuenit & euentui reſeruari. 14. Phil. 188. Luxuries Annibalem Capuæ corrupit, ſuperbia nata inibi eſſe ex Campanorum faſtidio videtur. con. Rul. 64.

Iniens, *Vide Ineo.*

Iniicio.

Eadem hanc eius ſatellitibus iniecit amẽtiam, vt, &c. pro Mil. 318. Qui ſe totius belli fluctibus circumiri, quam illum aut egredi aut progredi maluit. Mutinamque illi exultanti, tanquam iræ nos furoris iniecit. 13. Phil. 358. Et Capitolinis iniecit ſedibus ignes. 1. de Diu. 37. Ipſa mihi veritas manũ iniecit, & paulisper conſiſtere & commorari cogit. pro Roſc. Com. 28. Cui primum mentem iniecit, vt, &c. ut irritare, ferroque laceſſere fortiſſimum virum auderet. pro Mil. 64. Quod Hortenſium, qui nuper iniecit, dicturum arbitror. pro Quint. 46. Is meum nomen operariis ediderat. imperitis iniecerat. pro Deiot. 216 pro D. ſua, 12. Bruto cum ſpem inieciſſem de ὁμονοίᾳ, non perinde atq. ego putaram, arripere viſus eſt. Att. 16. 333. 15. Quæ cum mihi in ſermone inieciſſet, ſe velle Aſiam viſere. Trebonius ad Cic. 12. 16. 5. Cum Arretinæ mulieris libertatem defenderem, & Cotta Decemuiris religionem inieciſſet, non poſſe ſacramentum noſtrum iuſtum iudicari, &c. pro Cæc. 70. Quantamque cupiditatem hominibus iniiciat vacuitas. Brutus ad Ciceronem, lib. 11. 10. 4. Attic. 101. Iniicere formidinem alicui. 5. Verr. 56. Iniicere pallium alicui. 3. de Nat. d. 120. Iniicere periculum mortis. pro Cæc. 31. Iniicere ſe ad mortem. pro Domo. ſua, 51. Iniicere ſe in medios hoſtes. pro Domo ſua, 51. Iniicere terrorem mortis alicui. de Fin. 132. 7. Verr. 11. de prouinc. Conſul. 35. Iniicere timorem & deſperationem alicui. pro Mur. 136. & 5. in Verr. 172. & 5. Attic. 40. Quam te ſecutum inieciſſe putas petitioni tuæ? pro Mur. 133. Iſte hominibus miſeris, innocẽtibuſq. iniici catenas iubet. 7. Ver. 83.

Cui

Cui, in manu ſit, quem eſſe dementem velit, Quem ſapere, quem inſanire, quem in morbum iniici. 4. Tuſc. 112. Recte inuictus, cuius etiam ſi corpus conſtringatur, animo tamen vincula iniici nulla poſſint, &c. 3. de Fin. 59. Atque in hanc flammam recentem C. Iunium, qui illi quæſtioni præfuerat, iniectum eſſe memini. pro Clu. 63. Sperarunt ſe iniecturos vobis cauſam deliberandi & iudicandi iuſtam moram & religionem. pro Cæc. 285.

Iniiciens.

Se iniiciens animus & intendens. de Nat. d. 1. 38.

Iniectus.

Iniectus in hybernis. 7. fam. 29. Hic tum iniectus eſt hominibus ſcrupulus, & quædam dubitatio, quidnam eſſet actum. pro Clu. 60. Timor iniectus Cæſari de eius actis. de Prou. 78. Et Parthis timor iniectus. Att. 5. 108. 5. Ne ſi nihil eſſet inuentum, temere a me tantus tumultus iniectus ciuitati viderentur. in Cat. 52. Quod ſi iſta nobis cogitatio de triumpho iniecta non eſſet, quam tu quoque approbas, &c. Att. 7. 123. 3. Iniecta glarea. 3. ad Q. fr. 4. Et quod nunc communiter in omnibus ſepultis penitus humati dicantur: id erat proprium tum in iis, quos humus iniecta contegeret. 2. de Leg. 52. Atque ex omnibus illa plaga eſt iniecta petitioni tuæ, non tacente me maxima. pro Mur. 45. Spes homini eſt iniecta, non eadem quæ mihi, poſſe nos vna decedere. Att. 3. 35. Iniecta autem mihi ſpes quædam eſt velle mecũ, &c. Att. 10. 196. 4. Se interfectum in plauſtrum a caupone eſſe coniectum, & ſupra ſtercus iniectum. de Nat. d. 92. Nisi vero exiſtimatis hominem pecunioſum ſine aliqua cauſa quæſitus iniectum ad tam incredibile crimen. in Verr. 240. Suſpicionem iniectam eſſe alicui. pro Clu. 36. Eo metu iniecto, repente magna querimonia omnium diſceſſimus. ad Qu. fr. lib. 2. 5. 6. pro L. Man. 15. Hoc iniecto metu iudicibus, nouo more, nullo exemplo, &c. 4. Verr. 47. Quid omnia tranſmarina vectigalia iuuabunt, tenuiſſima ſuſpicione prædonum aut hoſtium iniecta? de L. Agr. 80.

Inimicus.

Ille aſpicere te non poſſet, inimicus & hoſtis eſſet. 4. Verr. 41. Is aratoribus infeſtus atque inimicus eſt. in Verr. 134. pro Cæc. 291. M. Cato Galbæ grauis & acer inimicus. de or. 104. Nunc quidem acerrimus inimicus. Lęl. 38. Inimicus perennis amicorum ſuorum. 1. fam. 30. Inimicus cauſæ. pro Ligar. 15. Inimicus cœnis ſumptuoſis. 9. fa. 55. id eſt, alienus a cœnis. Inimicus fraudis. Off. 1. 153. Inimicus laudis alicuius. 1. fam. 16. Inimicus nomini Romano qui Latinas literas oderit. lib. 1. de Fin. 4. Cui ſemper fui amicus, antequam ille Reip. tam aperte eſt factus inimicus. in Ant. 244. Neceſſe eſt quidem, ſiquis ſibiipſi inimicus eſt, eum quæ bona ſunt, mala putare. 5. de Fin. 48. Vos iudex amicus aduerſario, & inimicus tibi eſt. de Or. 115. Grauiter inimicus. ep. 17. Quæ eſt tota Diodori vobis inimica ſententia. de Fat. 143. Aliquem ſibi eſſe inimicum atque hoſtem. de Fin. 131. Habere aliquem inimicum. ep. 12. Inimicum meum, tuum inimicum putaris. 15. fam. 20. Inimicũ te illi meo nomine eſſe nolo. 10. Att. 5. Gallia, quam ſibi armis animiſque infeſtam inimicamque cognouit. 10. Phil. 284. Ac videte, quam non inimico animo ſim acturus. 7. Verr. 7. Inimico animo dicere aliquid. pro Font. 279. Quod eos infenſo animo atque inimico venisse dicatis. 4. Verr. 306. Clamore alicuius infeſto atque inimico excitari. 3. Verr 8. Homines qui illi inimici infenſique ſunt. in Verr. 61. Qui mihi tam crudeliter inimici ſunt. At. 177. Mihi ſummã per iniuriã omnia inimica atque infeſta ſunt. pro Quint. 2. Inimicorum amicos non eſſe inſectandos. 14. Att. 25. Quis plenior inimicorum fuit C. Mario? de Prou. 73. Multos inimicos habemus. ad Q. fr. 302. Multo melius de quibuſdam acerbos inimicos mereri, quã eos amicos, qui dulces videantur: illos verum ſæpe dicere, hos num quã. Lęl. 76. Inimicis & hoſtibus ea diſplicere. de Inu. 61. Nemo illi inimicior, quam Clodius. de Vniu. 130. Nulla vox inimicior amicitiæ poteſt reperiri, quam eius qui, &c. de Amic. 53. Sed tamen nihil inimicius, quam ſibi ipſe. 10. ad Att. 43. Nihil inimicius, quam oratio verſibus. Or. 216. Nunc etiam impurum & ſceleratum puto, nec tamen mihi inimiciorem, quam hoſ. Att. 9. 63. Inimiciſſimus huic imperio. de Amic. 10. Inimiciſſimus ſuus. pro Mil. 19. Motus animi auerſi a ratione, inimiciſſimi mentis, vitæque tranquillę. Tuſc. 216. Inimiciſſimi mei. 1. ad Qu. fr. 38. Inimiciſſima iura. pro Quint. 27.

Inimicitia.

Inimicitia, ira vleiſcendi tempus obſeruans. Tuſc. 4. 16. Inimicitiæ ſunt? ſubeantur. labores? ſuſcipiantur. 7. Verr. 142. Intercedunt mihi inimicitię cum illo. pro Cæl. 44. Inimicitię hominũ potentium multos ad honores perduxerunt. 7. Verr. 141, & 142. Inimicitię nullæ maiores ſtudiorum diſſimilitudine. 5. Verr. 5. Erant ei veteres inimicitiæ cum duobus Roſciis. pro Sext. Roſc. 21. Tacitæ magis & occultæ inimicitiæ timendæ ſunt, quã indictę & apertæ. 7. Verr. 143. Inimicitiarum mearum odium. pro Mil. 58. & pro Mur. 51. Ad inimicitias aliquem vocare. 11. fam. 7. in ep. M. Brut. & Caſſii. Inimicitias cum quopiam communicare. 15. fam. 51. Denuntiare nouas inimicitias alicui nulla accepta iniuria. pro Flac. 146. Libentius deponimus inimicitias Reip. nomine ſuſceptas, quam contumaciæ. 14. ad Att. 23. in epiſt. Ant. Deponere inimicitias iuſtiſſimas cum aliquo. pro Flac. 146. Deponere inimicitias veteres. pro Clu. 58. Qui cum inimicitias ſibi mecum ex Reip. diſſenſione ſuſceptas eſſe dixiſſet, eas ſe diait & temporibus, & Reipub. permiſſurum. pro Sext. 19. Inimicitias ſuas Reip. donare. 5. fam. 11. id eſt, amore Reip. deſinere inimicos odiſſe. Inimicitias inter aliquos eſſe. pro Clu. 53. Videto ne nimium familiariter inimicitias exercere videare. 1. Verr. 7. Inimicitias in viris fortibus non ſolum extinxit Reip. dignitas, ſed etiam ad amicitiam conſuetudinemque traduxit. de Prou. 73. Inimicitias hominum more gerere. pro Deiot. 21. Gerere graues inimicitias cum aliquo. Epiſt. 29. Nec enim vnquam muliebres inimicitias gerendas putaui. pro Cæl. 44. Inſitas inimicitias iſtæ gentes & habent, & gerunt cum populi Rom. nomine. pro Font. 280. Eum quare putes inimicitias cum fide habere poſſe? ad Her. 29. Nec me pœnitet mortales inimicitias, ſempiternas amicitias habere. pro Rab. 127. inimicitias apertas in obſcuro odio oſtendere. 3. fam. 39. Inimicitias paternas perſequi. Acade. quæſt. edit. 1. lib. 2. 1. 4. in Verr. 11. Cauendum tibi erit, ne parum ſimpliciter & candide poſuiſſe inimicitias videaris. ep. 115. Inimicitias reſidere in noſtris familiis. 14. ad Att. 25. Inimicitias ſumere. in Vatin. 21. Inimicitias alicuius ſuſcipere. 3. fam. 38. Nam aut inimicitias, aut laborem, aut ſumptus ſuſcipere nolunt. 1. off. 41. 7. Verr. 41. Inimicitiis incenſa contentio. de Opt. 245. Nonnullis inter propinquos ſuſceptis inimicitiis. pro Clu. 57.

Inimicor.

Id ſi promittas, & incertum eſt, & in diem, & in paucioribus; ſin autem id neges, ſtatim abalienant ſe, & inimicantur. de Pet. Conſ. 31.

Inimice.

Ego autem, vide quam tecum agam non inimice. 2. Phil. 54. Nam qui admonent amice, docendi ſunt: qui inimice inſectantur, repellendi. 1. de Nat. d. 9. Si autem inimiciſſime atque infeſtiſſime contendere perſeueret, ſe paratum eſſe omni recta atq. honeſta ratione defendere. pro Quint. 45.

Iniquus.

Homo natura aſper, atque omnibus iniquus. pro Planc. 267. Seruilius Ioui ipſi iniquus. 10. fa. 27. iniquum eiorare aliquem. 12. Phil. 331. Cui præripere deſtinatam laudem valde eſſet iniquum. de haruſp. reſp. 144. Quod hi ferunt animo iniquo, qui certis, &c. Tuſc. 8. Iniquo infeſtoque animo intueri aliquem. in Verr. 265. Mea quæ ſemper fuerit ſententia: primum de pace vel iniqua conditione retinenda. Att. 8. 159. 8. 7. fa. 12. Iniquo iure ſocios imperari. 4. Verr. 119. Iniqui mei. 11. fam. 45. Multi iniqui atque infideles regno, pauci ſunt boni. ep. 151. Iniqui noſtri. pro Planc. 33, & 46. & 7. Verr. 139. Quorum iniqui ſermones cum ad me per homines honeſtiſſimos perferuntur. ad Lentulum, lib. 1. 9. 80. In quo æqui ſperaſſe eum dicunt, peccaſſe iniqui. pro Rab. 126. & pro Font. 280. Cæteri ſunt partim obſcurius iniqui, partim non diſſimulanter irati. ep. 5. Scio me a te contra iniquos meos ſolere defendi. ep. 182. Puto te ipſum Piſo perſpicere, quãto iſta ſit anguſtior iniquiorque defenſio, quam ſi illa vterere, Non fuerunt armati, cum fuſtibus & ſaxis fuerunt. pro Cæc. 47. Nam quid hoc iniquius aut indignius dici poteſt? pro Quint. 1. Credo Scaptium iniquius de me aliquid ad Brutum ſcripſiſſe. Att. 85.

Inique.

Etſi inique Caſtorem Domitio comparo. pro Deiot. 149. Qui expulſi ſunt inique. pro D. ſua, 230. At hoc ipſum, inquies, inique facis, qui hoſtilis animi in Remp. homines, ciues appelles: ad Brut. 4. 1. Se inique a tuis iactatum grauiter querebatur. pro Planc. 270. Inique paciſci. 5. Verr. 29. Iam hoc quoque prope iniquiſſime comparatum eſt, quod in morbis corporis, vt quiſque eſt difficillimus, ita medicus nobiliſſimus atque optimus quæritur. &c. pro Clu. 44.

Iniquitas.

Iniquitas temporum. pro Roſc. Am. 1. Quid iniquitatis in ſeruiendo non ſuſcipit? Parad. 49. Habere videtur iſta res iniquitatem, ſi imperare velis, difficultatem, ſi rogare. in Cat. 116. Defendere ipſi iniuriam propter iniquitatem temporum nõ audent. pro Roſc. Am. 1. In tanta hominum perfidia & iniquitate.

ep.3. Aequitas certat cum iniquitate. Parad. 119. & in Cat. 109. Id accidit prætoris iniquitate & iniuria. p Q. 2. Iniquitatibus omnibus exerciti candidati. 1. Att. 30.

Initium.

Initium cognoſcendi. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 29. Initium quærendi. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 27. Tibi aliud dicendi initium ſumendum eſt. de Leg. 169. Quomodo initium nobis rerum omnium ortus noſter affert, ſic exitum mors. Tuſ. 268. Nec uero dubio quin calamitoſum bellum impendeat, cuius initium ducetur a fame. Att. 9. 180. 4. Ducere rerum initium ac legum ſuarum alicunde. de L. Agr. 31. id eſt, incipere. Cum Panſa Conſul, Imperator initium cum hoſtibus confligendi fecerit. 14 Phil. 408. Facere initium ab aliquo. con. Rul. 81. Facere initium armorum. Att. 107. & 146. Cædem enim gladiator quærit, cuius initium ad decimumtertium Cal. Octobres a me ſe facturum putauit. Caſſio, lib. 12. 3. Nec externis hoſtibus magis, quam domeſticis laborabamus, qui erant omnino ab initio belli. ad Brutum, 10. 1. Cui Conſuli non animus ab initio, non fides ad extremum defuit. ad Brut. 19. 2. Ab initio regum Romanarum uſque ad P. Mutium. 2. de Or. 28. Ab iſto initio tractus eſt ſermo, &c. de Cla. 119. Quemadmodum Senatus initio cenſuit. Epiſt. 7. Iſte qui initio proditor fuit, deinde perfuga, &c pro Sext. Roſc. 69. Adoleſcentulo uero ſic in initio accuſationis exanimatus ſum, &c. 1. de or. 60. Hoc eſt, cum inciperem dicere. Redeoque ad illud quod initio ſcripſi. Lent. 1. 7. 19. Illa initia, quæ Græce elementa dicuntur. Acad. 44. Initia amicitiæ ex parentibus repetere. 6. fam. 48 in ep. Bithynici. Initia belli ciuilis, &, extrema, contraria. 4. fam. 2 5. Initia inuentionis ab arte proficiſci debent. 2. ad Her. 37. Initia mathematicorum. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 107. Quæ ſint initia rerum, ex quibus naſcuntur omnia. de Diu. 110. Inde eſt indagatio nata initiorum, & tanquam ſeminum, unde eſſent omnia orta, generata, concreta. Tuſc. 5. 51. Tu uelim ut ſo initia dederint, ad me perſcribas. 3. Att. 42. Vt initia male poſuimus, ſic cætera ſequentur. 10. Att. 55. L. Beſtia bonis initiis orſus tribunatus, &c. triſtes exitus habuit conſulatus. de Cl. 65.

Initia.

Initia ut appellantur ea myſteria, ita reuera principia uitæ cognouimus, neque ſolum cum lætitia uiuendi rationem accepimus, ſed etiam cum ſpe meliore moriendi. 2. de Leg. 36.

Initior.

Omitto Eleuſinam ſanctam, ubi initiantur gentes orarum ultimæ. 1. de Nat. deo. 163. 2. de Leg. 35. Reminiſcere, quoniam initiatus es, quæ traduntur myſteriis. 1. Tuſc. 24. Sacra, quibus ipſi initiati ſumus. de Leg. 177. Quibus profecto diligentiſſime ſanciendum eſt, ut mulierum famam multorum oculis lux clara cuſtodiat, initienturque eo ritu Cereri quo Romæ initiantur. 2. de Leg. 36. Scire uelim num cenſum impediant Tribuni diebus initiandis. Att. 60.

Initiatus.

Quæ quidem ſica, quibus abs te initiata ac deuota ſit, neſcio, quod eam neceſſe putas Conſulis in corpore defigere. in Catil. 100.

Iniucundus.

Minime nobis iniucundus labor. 1. de fin. 6. Rumor Dictatoris iniucundus bonis. ad Q. fr. 327.

Iniucundius.

Quæ res mihi aſperius a nobis atque noſtris, & iniucundius actæ uidebantur. Att. 1. 15. 1.

Iniucunditas.

Sed tamen prætereundum eſt, nequid habeat iniucunditatis oratio. 2. de Nat. d. 207.

Iniungo.

Tamen ſiquo etiam caſu Iſaram ſe traiecerint, nequod detrimentum reip. iniungant, ſumma a nobis dabitur opera. Brutus ad Cic. 11. 13. 20. id eſt, ne damnum inferant Reipub. Ita ab impia temeritate in deos, in homines iniunxit iniuriam. 3. de N. 122.

Iniuratus.

Hæc iniuratus ſum dicturus, quæ iuratus in concione dixi. in Verr. 27. pro Syl. 173. In ſua lite iniuratus. p Roſc. Com. 26. Cum id iurati dicunt, quod ego iniuratus inſimulo. pro Cæcin. 2. pro Flac. 70. Quod in codicem iniuratus referre noluit. pro Q. Ro. 45. Iuraui lingua, mentem iniuratam habeo. 3. off. 146.

Iniuria.

Iniuria eſt, quæ aut pulſatione corpus, aut conuitio aures, aut aliqua turpitudine uitam cuiuſpiam uiolat. 4. Her. 185. Iniuria duobus modis fit, aut fraude, fraus uulpeculæ, uis leonis uidetur: utrumque ab homine alieniſſimum, ſed fraus odio digna maiore. off. 1. 63. Iniuria ſemper fugienda eſt. offic. 1. 37. Nullam ei ipſum priuatim pepulit inſignis iniuria. Ep. 56. Iniuria fortunæ. de Nat. d. 1. 7. Iniuria Prætoris. pro Quint. 5. Iniuriæ dolor. 9. Att. 29. Iniuriæ pignora. 13. Phil. 347. Iniuriæ uulnus ſanandum. 15. fam. 22. Quid tibi tandem Deciane iniuriæ factum eſt. pro Fla. 160. Qui autem nec defendit, nec obſiſtit, ſi poteſt, iniuriæ, tam eſt in uitio, quam ſi parentes aut patriam deſerat. Off. 1. 35. Accipere iniuriam ab aliquo. Top. 228. in Verr. 64. & de Cla. 275. Accipere quam facere præſtat iniuriam. Tuſc. 239. Ep. 7. & Att. 66. Accipere inſignem iniuriam. pro Quint. 14. Maximam autem partem ad iniuriam faciendam aggrediuntur, ut adipiſcantur ea quæ concupierunt: in quo uitio latiſſime patet auaritia. Off. 1. 37. Iniuriam conflare. pro Roſc. Am. 1. Non uenirem contra iniuriam, quam iſte interceſſoris iniquiſſimi beneficio obtinuit, non iure prætorio. in Ant. 161. Iniuriam decernere. pro Quint. 46. Iniuriam deprecater ab eo. 8. famil. 37. in ep. Cæl. Pompeius, qui tibi ut beneficium daret, prius iniuriam fecit. Att. 162. Honorem mortuo, cui iniuriam uiuo fecimus, faciamus. in Ant. 222. Iniuriam grauiorem amicitiæ feceris. 10. Att. 28. in ep Cæſaris. Facere uel immittere iniuriam in aliquem. in Parad. 35. Facere iniuriam, & pati iniuriam. de Ami. 110. Facere magnam iniuriam alicui. in Verr. 193. Att. 151. & Epiſt. 66. Imponere iniuriam alteri ſine ignominia. pro Quint. 18. Inferre iniuriam & propulſare. 1. off. 35. Iniuriam ſtupri in aliquem inferre. de haruſp. 252. Ita ab impia temeritate in deos, in homines iniunxit iniuriam. 3. de N. 122. Iniuria obtinere. 2. Phil. 30. Gallia æquo animo belli patitur iniuriam. 12. Phil. 325. Per iniuriam ereptus. 8. fam. 40. in ep. Cæl. Per iniuriam aliquid facere. 1. in Verr. 30. Videa ipſum ab ſeſe tam atrocem iniuriam propulſare. pro Sext. Roſc. 86. Quid eſt .n. in calamitate reſiduum, quod non ad miſeros aratores iſto Prætore per ſummam iniuriam ignominiamque peruenerit? in Verr. 199. Ab iniuria temporis abeſſe. 16. fam 9. Ab iniuria deterrere. 5. fam. 5. Abſtinere iniuria. 3. off. 94. Non iniuria tibi illud accidit. 3. de Nat. d. 129. Iudicium damni iniuria conſtitutum. pro Q. Roſc. 50. Litem damni iniuria cum aliquo conteſtatam eſſe. pro Q. Roſc. 54. Hoc horret Milo, nec iniuria. ad Q. fr. 3. 24. 7. Nec mehercule iniuria. de N. 64. In rebus minoribus ſocium fallere turpiſſimum eſt: æque turpe atque illud de quo ante dixi: nec iniuria: propterea, &c pro Roſc. Am. 68. Ita non iniuria, quotieſcumque dicerent, id quod aliquando poſſet accidere, ne id accideret, timere. 1. de Or. 61. de pudore ſummorum oratorum loquitur. Cum tua iniuria. 12. fam. 53. Ex tua iniuria in illum tibi liberalem me uideri. 1. ad Q. fr. 44. Iniuria nulla exhauriri poſſet amor. 2. Att. 53. Nulla iniuria te laceſſimus. 11. fam. 5. in epiſt. M. Brut. & Caſſii. Iniuria ſuſpectus ciuibus fuit. 1. in Cat. 12. Iniuria hærere in tam bonis ciuibus non poteſt. 6. fam. 16. Exiſtunt etiam ſæpe iniuriæ calumnia quadam, & nimis callida, ſed malitioſa iuris interpretatione. Off. 1. 49. Iniuriæ quæ nocendi cauſa de induſtria inferuntur, ſæpe a metu proficiſcuntur, cum is qui nocere alteri cogitat timet ne niſi id fecerit, ipſe aliquo afficiatur incommodo. off. 1. 35. Iniuriæ imperii noſtri. 15. fam. 4. Iniuriæ impunitæ & inultæ. 1. in Ver. 28. Quocumque aſpexiſti, ut furiæ, ſic tuæ tibi occurrunt iniuriæ. Parad. 119. Iniuriarum actio non ius poſſeſſionis aſſequitur. pro Cæc. 26. & 2. de Inu. 164. Iniuriarum iudicium. 2. ad Her. 25. & 2. 53. Iniurias meas perinde doleas, ut, &c. 8. fam. 38. in ep. Cæl. Grauiſſimas iniurias communis concordiæ uoluntaria quadam obliuione contriueram. Lentulo, lib. 1. 9. 176. Iniurias facere. 1. Verr. 28. iniurias aliquem inferre. pro Sext. 49. Vt meum ius teneam, & tuas iniurias perſequar. pro Cæc. 291. 4. in Verr. 7. & 1. 28. Iniurias relinquere. 3. in Verr. 59. Iniurias reuellere. 5. Att. 38. Cæteris iniuriis, quæ propoſitæ ſunt a Catone, facile, ut ſpero, reſiſtemus. Lent. 1. 5. 14.

Iniurium.

Si tabulam de naufragio ſtultus arripuerit, extorquebitne eam ſapiens ſi potuerit? negat, quia ſit iniurium. 3. off. 120.

Iniurioſus.

Auaritia eſt iniurioſa appetitio alienorum. ad Her. 33. Ratio deſcriptionis refellitur, ſi iniurioſa fuerit. ad Her. 9. Ab inuito emere iniurioſum eſt. con. Rull. 63. In ſocios uero iniurioſum & contumelioſum eſt, iis præmiis excluſos eſſe, quæ, &c. pro Cor. 59. Quod ſi pœna, ſi metus ſupplicii, non ipſa turpitudo deterret ab iniurioſa facinoroſaque uita, nemo eſt iniuſtus. 1. de Leg. 59. Primum in eo peccant, quod iniurioſi ſint in proximos. 1. Offic. 68.

Iniurioſe.

Quæ in magiſtratu iniurioſe decreuerant, eodem ipſis priua-

tis

tis erat iure parendum. ad Q. fr. 294. Qui ſi eripuerit ſe nobis (quod uelim temere atque iniurioſe de illo ſuſpicati ſint homines) oro, atque, &c. Brutus ad Cic. 13. 1. Maiores ueſtri ſæpe mercatoribus ac nauiculatoribus iniurioſius tractatis bella geſſerunt.pro Lege.Ma. 6.

Iniuſſus.

Sed quidam iudices in his Opimius Victor, Antius Tr.pl.appellarunt,ne iniuſſu populi iudicarent.Att.4. 85.8.4.Verr.9.Vetat enim dominans ille ,in nobis Deus , iniuſſo hinc nos ſuo demigrare.1.Tuſc. 116. vetatque Pythagoras iniuſſu imperatoris, ideſt Dei,de prędio & ſtatione uitæ decedere . de Sen.66.Placet ne tibi primum edere iniuſſu meo? Att.210. Iniuſſu populi . pro Rab.92.& de In.53.Mittis iniuſſu Prætoris. pro Q.15.Populus Rom.non poteſt iniuſſu ſuo religione obligari . pro Cor.62.

Iniuſtus.

Nemo erit tam iniuſtus,qui,&c.pro Flac. 164. Vir maleficus natura & iniuſtus. Toſc. 239. Id quam iniuſtum in patriā eſſet, non uidebat.off.68.Imponere iniuſtum onus alicui. or.200.Me vero iam pertimeſcente , ut illam non Norbani ſeditionem,ſed illam pop.Romani iracundiam,neque eam iniuſtam, ſed meritam ac debitam fuiſſe defenderet.'2. de or. 112. Qui perniocioſa & iniuſta populis iuſſa deſcripſerunt. de Leg.71.Iniuſta omnia, ut turpia,ſic indecora.off.1. 135. Poſteriora autem mea ſcribendo tuis iniuſtiſſimis atque acerbiſſimis incommodis retardarunt . 5.famil.47.

Iniuſte.

Facis iniuſte Lęli.pro Flac.154.Nec homini infanti iniuſte facta conducunt.de Fin.59. Iniuſte impetum in quempiam facere off.5.Quam multa uero iniuſte fieri poſſunt , quæ, &c.2.de Fin, 93.Is iniuſte neminem læſit.pro Mur. 145.

Iniuſtitia.

Iniuſtitię genera duo ſunt : vnum eorum qui inferunt, alterū eorum,qui ab iis,quibus infertur, ſi poſſunt , non propulſant iniuriam.1.off.35.Totius iniuſtitiæ nulla capitalior eſt, quam eorum,qui tum,cum maxime fallunt,id agunt, ut uiri boni eſſe uideantur. off.1.65.Qui aliis nocent,ut in alios liberales ſint , in eadem ſunt iniuſtitia, ut ſi in rem ſuam aliena conuertant.offic. 9. & de Nat. deor.74.

Innaſcor.

Sed illud odioſum eſt , quod in hac elatione & magnitudine animi facillime pertinacia, & nimia cupiditas principatus innaſcitur.1.off.92.Deis innaſcitur ratio recta conſtāſque. 2.de N.d. 48.Sapientibus a principio innaſcitur ratio.de N. d. 2.15.Cum hæc domi innaſcantur. Att.18.

Innatus.

Innatus in nobis amor cognitionis & ſcientiæ . 5. de Fin.86. Reliqua eſt ea cauſa iudices, quæ non iam recepta , ſed innata eſt neque,&c.7. Verr. 108. Innata ſimul & inſita in ſe conuerſio.de Vniu.57.Probitas gratuita homini innata eſt, non inuitata uoluptatibus.2.de Fin.159.Non opinio , ſed quędam innata uis.de Inu. 70, & 81 . Id animis eorum inſitum atque innatum uidetur. in Verr 225.Hoc non receptum eſt, ſed innatum . de Vniu.164. Omnibus innatum,& in animo quaſi inſculptum . de N.d.1.10. Inſitam quamdam uel potius inuſtam cupiditatem ſcientię habemus.4.de Fin.6.Speciæ autem comparantur, ut, &c.& ut innata atque inſita,aſſumptis & aduentitiis ; integra , contaminatis. in Top.36. Inſitas , uel potius innatas deorum cognitiones habemus.1.de Nat.d.63.

Innato.

Itaque cum piſciculi parui in concham hiantē innatauerint, tum admonita a ſquilla Pina , morſu comprimit conchas.2. de N.d.184. Quot genera , quamque diſparia partim ſubmerſarū, partim fluitantium & innatantium beluarum . 2. de Nat.d.73.

Innixus.

Intendit crinitus Apollo Arcum auratum luna innixus . 4. Acad.q.160.Etenim vix hæc,ſi undique fulciamus , iam labefacta , uix inquam innixa in omnium noſtrum humeris cohærebunt. de haruſp.reſp.56.

Innocens.

Vt enim innocens is dicitur,non qui leuiter nocet,ſed qui nihil nocet:ſic ſine metu is habendus eſt, non qui parū metuit,ſed qui omnino metu uacat. Toſc.5.31.Innocens Prętor.in Verr.67. Vir bonus & innocēs.de claris or.93.Innocens, integer,religioſus uir.6.Verr.6 Innocens ſi accuſatus ſit,abſolui poteſt: nocens niſi accuſatus fuerit,condemnari non poteſt.pro Roſc. Am. 33. Vt mihi quidem qui tam magno animo fuerit,innocens damnatus eſſe uideatur. Tuſc. 1. 90. Aliquis indemnatus, innocens in exilium eiectus , in Catil. 107. Epiſtolam tuam conſcidi innocentem,nihil enim habebat,&c.7.famil. 55. Vita innocentium . Part.133.& pro Mur.138.

Innocentiſsime.

Velim mihi reſpondeat,nunquid hi, &c.ante fuerint,&c.quū eos res ſuę geſtæ,& uita innocentiſſime acta commendauit . in Salluſt.2.

Innocentia.

Innocentia eſt affectio talis animi,quæ noceat nemini. Tuſc. q.3.14.Singularis integritas atque innocentia.1.Verr.15. Innocentia.Q.Mutii.in Verr.114.Nam ubi libido dominatur, innocentiæ leue præſidium eſt.Or.218.Ingenii præſidio,pęna iudiciorum liberare innocentiam.1.de or. 101. Summa integritate & innocentia uir.3.Phil.141.

Innouo.

Quo te modo ad tuam intemperantiam ſcelerate innouaſti?in Piſ.71.

Innoxius.

Quantoque ſuam uitam ſuperiorem atque ampliorem,atq; antiquiorem in animum inducent eſſe, quam innoxiorem? de Sen.Hoc eſt,minus nocuam.

Innumerabilis.

Multitudo innumerabilis.poſt red.in Senatu.9. Innumerabilis deorum numerus.de Nat.d.1. 55. Cognoſcite nunc innumerabilem pecuniam frumentario nomine ereptam.5.Ver.40.& 2. 8.pro Quint.20.Multi & innumerabiles.1.de Fin.50. Innumerabiles mundi a Democrito,qui & oriantur & intereant quotidie.lib.1.de Fin.16.& Acad.q.ed.1.lib.2.52. Innumerabilia cōplecti.Acad.q.ed.1.lib.1.105. Infinita uis innumerabilium atomorum.de Nat.d. 12. Innumerabiles eſſe mundos Anaximandri eſt opinio.de N.d.1.19. Docuit enim nos idem qui cętera , natura effectum eſſe mundum,&c.ut innumerabiles natura mundos effectura ſit,efficiat,effecerit.de Nat.d.1.38.

Innumerabilitas.

Innumerabilitas(inquis)ſuppeditat atomorum.de N.d.1.77. Innumerabilitas mundorum. 1.de N.d.99.

Innumerus.

Ecce tibi exortus eſt Iſocrates,magiſter iſtorum omnium,cuius e ludo tamquam ex equo Troiano innumeri principes exierunt.2.de or.52.

Innuo.

Huic ego tantummodo aditum ad tuam cognitionem patefacio & innuo.ad Allienum, lib.13. 79. 2. Atque ille ut ſemper fuit apertiſſimus non ſe purgauit , ſed indicauit atque innuit. pro Mur. 48. Quid ſi iſte ſuos hoſpites rogaſſet , imo innuiſſet modo?ad Her.32.

Innuptus.

Paris Helenam innuptis iunxit nuptiis.3.de or.121. ideſt, cōtra ius factis.

Ino.

Ino,Cadmi filia,Leuchotea nominata a Gręcis , a Romanis Matuta habita. Toſc.1.24.& 3.de Nat.d.27. & 33.

Inobſcuro.

Cui ſi ſtatuam in Roſtris decreto ueſtro ſtatueritis,nulla eius legationis poſteritatem inobſcurabit in obliuio.9.Phil.263.

Inofficioſus.

Aliter enim fuiſſemus & in hos inofficioſi,& in noſmetipſos. 13.Att.34.

Inopinatus.

Inopinata res & recens.pro D.ſua.7.Nec hoc tam re eſt , quā dicto inopinatum atque mirabile.Parad.44. Improuiſum & inopinatum hoc tibi accidit.4.Verr.48. Cum nihil improuiſum accidere poſſit,nihil inopinatum. Tuſc. 217. Hæc enim ferre tū habemus in promptu, nihil oportere inopinatum uideri . 3. Tuſc. 92.Vt in araneolis aliæ quaſi rete texunt , aliæ autem ex inopinato obſeruant,& ſi quid incidit,arripiunt.2.de N.d. 183. Res tātæ tamque inopinatę.Ep.185.Noua tibi hęc ſunt, & inopinata?4.Verr.15.Repentina & inopinata,grauiora.3.Tuſc.77.

Inopportunus.

Etenim eſt huic loco noſtro ſedes non inopportuna ſermoni. 3.de or.11.

Inops.

Non erat abundans,non inops tamen.de Cl.128.Thermus cū Syllano cōtēdere exiſtimatur,qui ſic inopes & ab amicis & exi

ſtimatione

ſtimatione ſunt,ut,&c. Att.1.2. Tam inops autem eram ab ami cis,aut tam nuda Reſp.a magiſtratibus?pro D.ſua.46. Inops ad ornandum,& expedita ad inueniendum diſciplina Hermagoræ. de Cl.or.142. Inops & exhauſtum ærarium.5. Verr. 140. Inops cauſa.9.fam.21.Nam quos præmeretur inops multitudo ab iis qui maiores opes habebant,&c.2.Off.58. Inops dicendi ſapientia.1.de Inu.4.Inops humanitatis.2.de Or.23. Non tardus ſcotentiis,non inops uerbis, uoce canore facetus ſatis.de Cl. or. 133. de C.Lentulo.Magnum eſt enim te comparare ea,quibus poſſis hominem e ciuitate,præſertim non inopem neque infimum,exturbare,&c.pro Mur.43. Quod nobis in hac inopi lingua non conceditur.3.de Fin.80. Tum intelligitur quam fuerint inopes amicorum.Læl.48.

Inopia.

Inopia atque egeſtas alicuius. in Cat.109. Inopia & ſolicitudo alicuius. Q.ſ.294.& pro Q.1.Inopia,fames & ſumma annonæ caritas.3.off.66.Inopia argumentorum.pro Roſc. Am. 48. Inopia & ieiunitas oratori cauenda.de Cl.or.1.Ideſt, cauendum ne inopem & ieiunam orationem ſcribat.Magna igitur, ut uides, ſolicitudine afficior,magna cõſilii inopia.Att.6.114. Criminoſi inopia ſummam laudem alicui uitio dare.pro Roſc.Am.28.Frugum inopia & copia.pro D.ſua.14.Inopia iudicum. 1. Att. 36. Rei frumentariç inopia.pro D.ſua.4.Inopia omnium rerum peſſime accepiç 11.ſam.22.in ep.D.Brut. Inopia rerum impedior, quas nullas habeo literis dignas. 11.Att.6.Ad inopiam propulſandam.11.Att.47.Homines mea opera inopiam frumenti eſſe clamauerunt.Att.53. Si propter inopiam in egeſtate eſtis,pecuniam non habetis.1.de Inu.101.2.in Cat.43.Quod facile potuit propter inopiam tecti in foro pernoctans.pro D.ſua.62.de Seduſio principe.Humilem ſane relinquunt, & minime generoſum (ut ita dicam) ortum amicitiæ, quam ab inopia atque indigentia naſci uolunt.de Amic.29.Inopia potius quam ferro conficeretur.11.ſam.17.in ep.D.Brut. Qui amicitiam ex inopia atque indigentia natam eſſe nolunt.de Amic.101.In ſumma inopia leuis eſſe ſenectus non poteſt ne ſapienti quidem, nec inſipienti etiam in ſumma copia non grauis.de Sen.8.

Inoratus.

Ameriam re inorata reuerterunt legati.pro Roſc.Am.15.

Inordinatus.

Idque ex inordinato in ordinem adduxit.de Vniu.11.

Inornatus.

Dum intelligamus hoc eſſe Atticum Lyſia, non quod tenuis ſit atque inornatus:ſed quod nihil habeat inſolẽs atque ineptũ. in or.15.Tenuis & inornatus orator.in Or.16.Nuda & inornata breuitas.2.de or.185.Nuda atque inornata inuentio.Her.41. Mulier inornata.in Or.43.

Inornate.

Non inornate dicere.ad Her.34.

Inquilinus.

Vbi igitur,inquies,philoſophia tua, illa quidem inquilina? ep.254.At uero te inquilino (non enim domino) perſonabant omnia uocibus ebriorum,&c.2.Phil.103.Tabernç mihi duæ corruerunt,reliquæ rimas agunt:itaque non ſolum inquilini, ſed mures etiam migrauerunt.14.Att.11.

Inquino.

Quos tu ſi ſodales, uocas, officioſam amicitiam nomine inquinas crimioſo.pro Planc.37.Sed idem caſus ignarum quid profiteretur,iſtius impuriſſime pecudis ſordibus inquinauit. in Piſ. 95. Vt domeſtica tua inhumanitate noſtrç ciuitatis inhumanitatem inquinares. pro Deiot. 23. Quibus cæcati uelut domeſticis uitijs atque flagitiis ſe inquinaſſent.1. Tuſcul. 59. Agros ereptos Reipublicæ turpiſſimis poſſeſſoribus inquinare.2.Phil.60.Largitione comitia inquinare.de Pet.Conſ.37.Inquinare alicuius reditum. 2. Phil. 98. Libidinibus ſe inquinare.1.Tuſ.114.inquinare ſe parricidio.Tuſ.5.4.Obſcurare & inquinare ſplendorem.5.de Fin.38.

Inquinatus.

Ore,lingua,manu,omni uita inquinatus homo. pro Cælio, 62.Verſus inquinatus. de or. 212. Aqua turbida & cadaueribus inquinata.4.Tuſ 137.Vita omnibus uitiis inquinatæ.pro Roſc. Am.40.inquinatum uitiis factum.3. off. 79. Si in uerbis nihil inquinatum eſt.de Opt.243.inquinatum,deformatum, peruerſum,conturbatum iudicium,de haruſp. reſp.22. Ludi deformati,inquinati,peruerſi,conturbati de haruſp.249. Qui arbitrabantur homines ſceleribus & parricidiis inquinatos,&c.de Fin.4.53. A quo ille fœdior atque inquinatior in Cn. Pompeio accuſando fuit?de haruſp.47.Quis in uoluptatibus inquinatior?pro Cæl. 40.Nihil enim illo inquinatius.pro Flac.42.Hoc eſt, ſordidius & turpius.Sermo inquinatiſſimus.in Ver. 161. Quæ ſordidiſſima eſt illa quidem ratio & inquinatiſſima.off.2.29.

Inquinate.

Admodum inquinate loqui.de Cl.Or.177.Confluxerunt in hanc urbem multi inquinate loquentes.de Cl.118.

Inquio.

Aucupari uerba oportebit,inquio:ut ea,quæ ſunt frigidiora,uitemus.2.de or.144.Numquam uidi,inquis,animam, &c.de Nat.d.1.61.Quas tu mihi interceſſiones inquis?in Ant.157.En, inquit,mihi hæc ego patior quotidie.Attic.68.Is mihi,inquit, te,&c.Quin.Fr.301. Quaſi enim ipſos introduxi loquentes, ne inquit,& inquam ſæpius interponeretur. de Amic. 96. Vbi ſunt Pamphile,inquiunt,ſcyphi?6.Ver.28.Nil hoc ad ius, ad Ciceronem inquiebat Gllus. Top.224.Tu uero,inquiſti,moleſtus non eris.2.de or.144.Ergo,inquiet aliquis,donauit Pop.Syracuſano illam hæreditatem.4.Ver.30.Quid amor?inquiet quiſpiam. ad Her.12.Sed tamẽ hoc iucundiſſimum, quod te intellexi ad eum uenisse,vt eius animum erga me perſpiceres,hoc mihi, inquam, accidit iucundiſſimum.Att. 100.Idem ille ego,&c.idem, inquã ego,&c.Attic.12. Delector enim,quamquam te non poſſum, ut ais,corrumpere:delector,inquam, familia noſtra & nomine. de Fin.79.Hunc unum diem,hunc unum inquam hodiernum diem defende ſi potes. 2. Phil. 108. Reſpub.quam uos uniuerſam ueſtris humeris,ueſtris,inquam,humeris ſoſtinetis. pro Flac. 164. Per mihi,per inquam,mihi gratum feceris. Att.20.Crux,crux inquam,miſero comparabitur.in Verr.269. Atque ego hanc orationem P.C.tam triſtem ſuſcepiſſem,non, inquam, niſi, &c. de haruſ.258 Multo hæc,inquam,noſtra res maior.Att.11.Hæc tu, &c.tamen nunquam perpetrere,&c.non inquam, perpetrere, ut homines,&c.5.Ver.110.Quonam modo, inquam, ſi una uirtus,&c.id ergo inquam,ſi,&c.de Fin.92. Quæ ſi quos inter ſocietas eſt,&c.hæc eſt inquam ſocietas,quç &c.de Amic. 111. Idem non aſſequi dedecus eſt noſtrum, noſtrum inquam te coniungens.Attic.101.

Inquiro.

Nimirum didici etiam, dum in iſtum inquiro artificum nomina.6.Verr.4.Vera illa honeſtas quam unam maxime natura inquirit.Tuſc.190.Tum autem inquirunt, aut conſultant, conducat id,necne,&c.off.2.Ego forte datum offenderem, ut etiam inquireret in eum quem reliquiſſem?Att.6.117.6. Ne nimis diligẽter inquiras in ea quæ iſto modo memoriæ prodita ſunt. 1. de Leg.3. Peregrini autem atque incolæ officium eſt, nihil præter ſuum negotium agere,nihil de alieno inquirere,minimeque eſſe in aliena Rep.curioſum.1.off. 175. Studioſe inquirere in aliquem.or.215.& pro Mur.134.Scis tu illum accuſationem cogitare,inquirere in competitores, teſtes quçrere? pro Mur.42.In hunc oculi omnium coniiciuntur,atque in eum quid agat,quemadmodum uiuat inquiritur.2.off.63. Itaque cum ego diem 10 Siciliam inquirendo perexiguam poſtulaniſſem, inuenit iſte qui ſibi in Achaiam biduo breuiore diem poſtularet.2.Ver.4.Quod te accuſaturus ſit,ad inquirendum in te uenerit.6. Verr. 127. In inquirendo alicuius multa furta cognoſcere.in Ver.96.

Inquirens.

Is nimium inquirens in ſeſe,atque ipſe ſeſe obſeruans:metuenſque ne uitioſum colligeret,etiam uerum ſanguinem deprauabat.de clar.or.191.Amore mortis inquirens terminum mali. 2. Tuſ.45.Occulta enim erant uitia non inquirenti.11.Phil.296.

Inquiſitio.

Non placet mihi inquiſitio candidati prænuntia repulſæ.pro Mur. 41. Inquiſitio atque inueſtigatio ueri in primis hominis eſt propria. off.1.21. Lege hac noua certus eſt inquiſitioni comitum numerus conſtitutus.pro Flac.148. Et quem exiſtimatis unquam ulla in prouincia reum abſentem contra inquiſitionem accuſatoris,tantis opibus,tãta cupiditate eſſe defensũ.4.Verr.7.

Inquiſitor.

Ille Achaicus inquiſitor.2. Verr.4.

Inrogo.

Ne inroganto priuilegia.3. de Leg. 11. Cum inrogaſſit magiſtratus,per populum mulçç pœnæ certatio eſto.3.de Leg.5.

Inſannabilis, *Vide poſt*, Inſanitas.

Inſanus.

Si quis mihi male dicit,petulans & plane inſanus uidetur.de Or.137.Inſanus,prima litera producta. or.90.Homo fraternis flagitiis,ſororis ſtupris inſanus.pro Seſtio, 6.Hoc eſt ſcriptoris non furentis,non inſani,ſed diligentiã adhibentis. de Diu.131.

Inſani, quorum mens motu, quaſi morbo perturbata eſt. Tuſ. 3. 8. & 9. Quod idem contingit inſanis, ut & incipientibus furere, ſentiant, & dicant aliquid quod non ſit, id uideri ſibi: & cum re laxentur, ſentiant, &c. 4. Acad. 96. Atq; quæ ille cæſis lucis ob ſtructionem inſanis molibus oppreſſerat. pro Mil. 118. Similis iſtius cupiditas, hoc etiam acrior atque inſanior, quod illa cupiebat id quod uiderat: &c. 6. Verr. 35. Homo inſaniſſimus. pro Sex. Roſc. a 3. Inſaniſſima concio. pro Mil. 34.

Inſanio.

Adhuc certe (niſi ego inſanio) ſtulte omnia, & incaute. Att. 7. 37. Hominem longe audaciſſimum nuper babuimus in ciuitate C. Fimbriam, & quod inter omnes conſtat, niſi inter eos qui ipſi quoque inſaniūt, inſaniſſimum. pro Roſc. Am. 19. Qui in morbo ſunt, ſani non ſunt, & omnium inſipientium animi in morbo ſunt, omnes inſipientes igitur inſaniunt. Tuſc. 172. In alienos inſanus inſaniſti. or. a 19. Inſanire apertiſſime. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 22. Qui vaticinari atque inſanire dicebat. pro Sext. 7. Ain' tandem? inſanire tibi uideris, quod imitere uerborum meorum, ut ſcribis, fulmina tum inſanires, ſi conſequi non poſſes. Ep. 139. Vt ſine illa dubitatione inſanire omnibus ac furere uideretur. 6. Verr. 35. Othonem uincas uolo: nec tamen inſaniturum illum puto. 13. Attic. 39.

Inſaniens.

Inſanienti ob amorem quæ adhibenda curatio. Tuſc. 4. 62.

Inſania.

Inſania, inconſtantia ſanitate uacans. Tuſc. 3. 10. Ita fit ut ſapiētia ſanitas ſit animi, inſipientia autem quaſi inſanitas quædam, quæ eſt inſania, eademque dementia. Tuſc. 191. Inſania in ſapiētem cadere non poteſt. Tuſc. 3. 10. Quod uelle efficere non mediocris inſania eſt. Acad. q. ed. 1. l. 2. 51. Nomen inſaniæ ſignificat mētis ægrotationem & morbum, ideſt inſanitatem & ægritudinem animi, quam appellarunt inſaniam. Tuſc. 3. 7. Hanc enim inſaniā, quæ iuncta ſtultitiæ patet latius, a furore diſiungimus. Tuſc. 3. 9. Incidere in inſaniam. in Piſ. 89. Ea uilla quę nunc eſt, tamquam philoſophia uidetur eſſe, quę obiurget cęterarum uillarum inſaniam. ad Quint. fr. 3. 5. Inſulſitatem & inſolentiam tāquam inſaniam quamdam orationis edit: ſanitatem autem & integritatem, quaſi religionem & uerecundiam oratoris probat. de cl. or. 191. Quis inſaniam libidinum recordatur? qui, &c. pro Syl. 180. Incideram in hominum pugnandi cupidorum inſanias. ad Sulp. libro. 4. 1.

Inſanitas.

Inſipientia autem quaſi inſanitas, quæ eſt inſania, eademque dementia. 3. Tuſc. 7.

Inſanabilis.

Inſanabilis morbus. Tuſc. 228. Ego uero ſi mihi uni pereundum fuiſſet, ac non accipienda plaga mihi inſanabilis, illi mortifera, quam Reip. impoſuiſſem, &c. pro Sext. 35. Parcet & amicitijs & dignitatibus, uitabit inſanabiles contumelias. in or. 48.

Inſatiabilis.

Inſatiabilis cupiditas ueri uidendi. Tuſc. 1. 37. Inſatiabilis uoluptas. 4. de Fin. 19. Quorum omnium incredibilis multitudo inſatiabili uarietate diſtinguitur. 2. de Nat. d. 142. Cupiditates enim ſunt inſatiabiles. de Fin. 109. Nulla eſt enim inſatiabilior ſpecies, nulla pulchrior, & ad rationem ſolertiamque præſtantior. 2. de Nat. d. 117.

Inſaturabilis.

Inſaturabile abdomen. pro Sext. 95.

Inſaturabiliter.

Ex ſe enim natos comeſſe fingitur ſolitus, quia conſumit ætas temporum ſpatia, annisque præteritis inſaturabiliter expletur. 2. de Nat. d. 47.

Inſciens.

Inſciente collega. Epiſt. 15. 44. Illo abſente & inſciente migrare. Ep. 106. Chryſippus diſceſſit a puero inſciēte me. Att. 7. 121. 30. Sunt ea quidem innumerabilia, quæ a diuerſis emebantur non inſciente te. 2. Phil. 95. ideſt, quod ipſum non ignorabas. Hæc introducta conſuetudine ſæpe inſcientibus nobis & cœnātibus obrepit. ad Tironem, lib. 16. 21. 8. Virum enim inſcientem vulgis contra fœdera, feciſſe, an ſcientem? pro Corn. Balbo, 8.

Inſcientia.

Interpretum ſcientia. 1. de Diuin 193. Acad. q. ed. 2. lib. 1. 29. Inſcientia multa uerſatur in uita. Acad. 36. Deo ne excuſatio quidem eſt inſcientię. 3. de Nat. d. 67. Vos denique in tantis tenebris erroris & inſcientiæ clariſſimum lumen prætuliſtis menti meæ. pro Sylla, 30. Sed inter ſcientiam & inſcientiam, cōprehenſionem illam, quam dixi, collocabat. 1. Acad. 59. Is non ſolū inſcientiam meam, ſed ne rerum quidem magnitudinem perſpicit. de or. 192. Ex inſcientia opinio exiſtit ſecundum Zenonem. Acad. q. ed. 2. lib. 1. 29. Ex inſcientia laborare. 2. de Inu 125.

Inſcienter.

Partitione autem ſic utendum eſt, nullam ut partem relinquat: ut ſi partiri uelis tutelas, inſcienter facias, ſi ullam prætermittas. in Top. 16. Eoſque qui perſuadere uellent eſſe aliquid, quod comprehendi & percipi poſſet, inſcienter facere dicebant. Acad. quæſt. ed. 1. lib. 2. 18.

Inſcite.

Inſcite autem medicinæ & gubernationis ultimum cum ultimo ſapientiæ comparatur. 3. de Fin. 39. Non inſcite tamen dicitur. Tuſc. 2. 42. Vt non inſcite illud dictum uideatur in ſue, Animum illi pecudi datum pro ſale, ne putreſceret. 5. de Fin 68. Inſcite facere aliquid. de Fin. 95. Democritus non inſcite nugatur ut Phyſicus. de Diu. 114. Quid inſcitius autem eſt, quam mētes mortalium falſis & mendacibus uiſis cōcitare? de Diu. l. 2. 99. id eſt, abſurdius. Quid autem eſt inſcitius, quam tam naturā quæ omnes res ſit complexa, non optimam dicere. de Nat. d. 51.

Inſcitia.

Inſcitia barbarorum. 9. fam. 6. Imprudentia & purgatione cōfertur, cuius partes ſunt inſcitia, caſus, neceſſitas. de Inuent. 51. Ineuntis ætatis inſcitia ſenum regēda prudentia eſt. off. 25. Sed in noſtris inſcitia eſt. de Cl. 170. Inſcitia plane loquendi. de Na. d. 18 & de or. 156. Inſcitia negotij gerendi. de Prou. 91. Non rerum uitio, ſed interpretum inſcitia. de Diu. 104. Non ſuperbia neque inhumanitate, ſed huius diſputationis inſolentia, atque harum rerum inſcitia. de or. 93. Inhumanus uideatur temporis inſcitia. off. 29. O miſerabilem inſcitiam differendi. de Fat. 147. Propter errorem & inſcitiam. de Inu. 42.

Inſcius.

Nec uero ſum inſcius, eſſe utilitatem in hiſtoria, non modo uoluptatem. 5. de Fi. 94. Aliquem inſcium faciendi, cum aliqua ſolertia iudicandi, adhiberi ad probādum aliquid. de Opt. 244. Socrates ſe omnium rerum inſciū fingebat & rudem. de Cl 162. Quam artem ſi ſubtraxeris, qui diſtingues artificem ab inſcio? 4 Acad. q. 45. Te me ignaro, nec opinante, inſcio, notes & tuos, & tuorum neceſſarior, &c. pro Planc. 32. Quoniam nos ad mortem inſcij miſiſtis. in Ant. 222. Pręcepta quæ inſcij imperitique pro ſalutaribus mortifera conſcripſerunt. de Leg. 171.

Inſcribo.

Eoſque libellos rhetoricos inſcribūt. de or. 154. Quid noſtri philoſophi? nonne in his ipſis libris, quos ſcribunt de contēnenda gloria, ſua nomina inſcribunt? 1. Tuſc. 54. pro Arch. 19. Oratorem meum, ſic enim inſcripſi, &c. Ep. 255. In ſtatua, quam poſuit in roſtris, inſcripſit, Parenti optime merito. Caſſio, lib. 12. 6. Qui ueſtris monumētis nomē ſuum inſcripſit. pro D. ſua, 257. Epicurus qui tantummodo induit perſonam philoſophi, ſibi ipſe hoc nomen inſcripſit. Tuſc. 5. 54. Quis robur illud cecidit, dolauit, inſcripſit? de Diu. 126. Et ſi omnia aut ſcripta eſſe a tuis arbitror, aut etiam nuntijs ac rumore perlata, tamen ea inſcribam breui, quę te puto potiſſimum ex meis literis cognoſcere. Att. 4. 70. 4. Quid aliud in bonis ſepulchro inſcriberes? Tuſc. 148 Inſcribere aliquid breui. 4. Attic. 2. Vt illi non infundere in aures tuas orationem, ſed in animo uideantur inſcribere. 2. de or. 193. Quid enim Phidias ſui ſimilem ſpeciem incluſit in clypeo Mineruæ, cum inſcribere non liceret? 1. Toſ. 54. Xenophontis liber, qui Oeconomicus inſcribitur. off. 51. Sed de amicitia alio libro dictum eſt, qui inſcribitur Lælius. off. 39. In illo libro qui inſcribitur Memnon. 1. Tuſcul. quæſt. 89 4. Acad. q. 24. Qualem Iſocratis, qui eum librum, qui Panathenaicus inſcribitur, quarto & nonageſimo anno ſcripſiſſe dicitur. de Seneſt. 12. Oratio Cottæ pro lege uaria, quæ inſcribitur. de cl. or. 183. Antiochus contra ſuum doctorem librum edidit, qui Soſus inſcribitur. Acad. q. 4. Atque etiam inſcribi iuſſit in ſtatuis Cæſari dictatori perpetuo. in Ant. 177. Statuas equeſtres poni inſcribiq. iuſſiſti. in Ver. 143.

Inſcriptus.

Tu faſciculū, qui eſt M. Curio inſcriptus, uelim cures ad eum perferendum. 8. Att. 17. In eo libro qui eſt inſcriptus Hortēſius. de Diu. 108. Sit denique inſcriptum in fronte uniuſcuiuſque ciuis quid de Rep. ſentiat. 1. in Cat. 23. Nihil eſſe inſcriptum, aut poſſe ualere dixit. pro Domo ſua, 226. Sepulchrum inimico nomine inſcriptum. pro Domo. 233. Equeſtris ſtatua inaurata, in qua inſcriptum eſt, quinque & triginta tribus patrono populi Rom. in Ant. 207. Q. Cicero puer legit, ut opinor, & certe epiſtolam inſcriptam patri ſuo: ſolet enim, &c. Att. 6. 36. Deceptus

indicibus librorum qui ſunt fere inſcripti de Repub. notis, &c. de or. 114. Verſus in monimento inſcripti. Tuſc. 241. Vt ſi quæ eſſent inciſę aut inſcriptæ literæ, tollerentur. pro Domo. ſua, 241. In omnibus parietibus inſcriptas fuiſſe literas, tria I I I, duo m m. de orat. 138.

Inſcriptio.

Inſcriptio libri. Top. 221. Quid operum publicorum exactio, quid inſcriptio nominis tibi? pro D. ſua, 223. Inſcriptionis præclaræ me memorem eſſe cogeret. 7. ad Att. 15. Decernere alicui ſtatuam in roſtris cũ inſcriptione præclara. in Ant. 247. & 219. Quod de inſcriptione quæris, non dubito quin καθῆκον officiũ ſit, ſed inſcriptio p enior de officijs. At. 16. 30. Inſcriptiones falſæ ſtatuarum alienarum. 6. Att. 10. Cumque ego egiſſem de iſtis operibus & inſcriptionibus, perbenigne mihi reſpondit. ad Quint. frat. 310.

Inſculpo.

Inſculpſit in mentibus natura, ut deos æternos & beatos haberemus. de Nat. d. 1. 33.

Inſculptus.

Omnibus enim innatum eſt, & in animo quaſi inſculptum, eſſe deos. 2. de Nat. d. 10. In robore inſculptas fuiſſe priſcarum literarum notas. de Diu. 126 Itaque ut literis conſignamus, quæ monumentis mandare uolumus, ſic ille in animo res inſculptas habebat. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 3.

Inſeco.

Aliquem ore attingere & dentibus inſecare. 4. ad Her. 229.

Inſector, *Vide* Inſequor.

Inſedatus.

Graue, inſedatum, turbulentum genus. Part. 41.

Inſepultus.

Inſepultura. 1. Phil. 3. Veſtra uirtus nec obliuione eorũ qui ſunt, nec reticentia poſterorum inſepulta eſſe poterit. 14 Phil. 406. Frangetis impetum uini, cuius uix ſuſtinetis furias inſepulti? pro Mil. 70. Cerno animo ſepultam patriam, miſeros atque inſepultos aceruos ciuium 4. in Cat. 83.

Inſequor.

Neque uero te rhetoricis quibuſdam libris inſequor, ut erudiam. de or. 109 Quid nis amplius? Ecquid inſequeris? quid oppugnas? pro Roſc. Am. 83. Plerumque improborum facta primo ſuſpicio inſequitur, deinde ſermo. 1. de Fin. 78. Deinde carbones inſequuntur. ep. 139. Quinetiam poſtremam literam detrahebant, niſi uocalis inſequebatur. or. 212. Pergam atque inſequar longius. 5. Verr. 41. Inſequi aliquem irridendo. pro Sext. 19 Ecce Caſſij literæ, Vibullium e Piceno currere ad Cn. confeſtim inſequi Cæſarem. Att 116. Inſequi clamore ac minis. pro Clu. 17. Sed homines beneuolos, qualeſcunque ſunt, graue eſt inſequi contumelia. Att. 14. 28. Inſequi uitæ alicuius turpitudinem. pro Syl. 60.

Inſequens.

Quæ non inſequens hora antecedente calamitoſior populo Rom. illuxit? ad Octauium, 5. Non ne modo pueros, modo adoleſcentes in curſu a tergo inſequens, nec opinantes aſſecuta eſt ſenectus? 1. Tul. 78. de clar. or. 20. Poſtremum ad uerbum primam rurſus ſyllabam adiunxit inſequentis. or. 215. Concurſus extremorum uerborum cum inſequentibus primis. or. 211.

Inſecutus.

Hunc proximo ſeculo Themiſtocles eſt inſecutus. de clar. ora. 168. At mors inſecuta Gracchũ eſt, cauſa, credo, &c. de Diu. 121. Graue bellum Octauii inſecutum eſt. in Ant. 262.

Inſector.

Etiam atque etiam inſto, urgeo, inſector. pro Plan. 269. Ibi forum agit, cum ego ſum in prouincia: quam eius iniuriam non inſector 5. Att. 33. Inſector ultro, atq. inſto accuſatori iudices: inſector inquam, ac flagito teſtes pro Fõt. 1. Aquila inſectatur, & agitat alias aues de Diu. 138 Seruius agitat rem militarem, inſectatur totam hanc legionem. pro Mur. 118. Sit iſta in græcorum leuitate peruerſitas, qui maledictis inſectantur eos qui de ueritate diſſentiunt. 2. de Fin 67. Furiæ agitant & inſectantur impios. de Leg. 163. Qui inimice inſectantur, repellendi ſunt. de Nat. d. 5. Quomodo tum inſectatus lenitatem ſenum. Att. 10. Aut nos temeritatem bonorum ſequamur, aut audaciam improborum inſectemus. Att. 55 Inſectari & exagitare aliquem. Atti. 14. Acerbius in aliquem inuehi, & eum inſectari uehementius. de Ami. 51. Inſectari calamitatem. 2. phil. 98. Inſectari dolores alicuius. Att. 288. Miſerorum fortunam inſectari. Att. 275. Quã uos ut deditum Epicuro inſectari ſoletis. de Fin. 5. 2. ſemper iſta ſtatui, non eſſe inſectandos inimicorum amicos. Att. 238.

Inſectatio.

Tanta eſt hominum inſolentia & noſtri inſectatio. 11. fam. 1. in ep. D. Brut.

Inſero.

Naturæ ius eſt, quod non opinio genuit, ſed quædam innata uis inſeruit. de Inu. 81 Qui omnes tenuiſſimas particulas, atq. omnia minima manſa (ut aiũt nutrices) infantibus pueris in os inſerant. 2. de or 89. Cum inſeuiſſet animis corpora cum neceſſitate. de Vniu. 55. Inſerere nouas opiniones, & euellere inſitas. or. 215. Vt eas res inſerere atq. interſecare uideamur in animis auditorium. ad Her. 10. Hæc quidem inſeri & donari ab arte nõ poſſunt. de or. 94. Amputanda plura ſunt illi quam inſerenda. pro Cæl. 53.

Inſerens.

Homini iam collum in laqueum inſerenti ſubueniſti. 6. 32.

Inſitus.

Inſitus menti amor cognitionis. 4. de Fin. 30. Alter in Lælios inſitus ſubito. pro Sext. 19. Inſita & innata homini conuerſio. de Vniu. 57. Inſita penitus opinio, & uetuſta. pro Clu. 2. Inſitũ atq. innatum animis. 6. Ver. 95 Inſitum in natura malũ. 5. Ver. 153. Vt eſſet inſitum militibus noſtris, aut uincere, aut emori. off. 3. 156. Inſitum penitus moribus. 1. ad Qu. fr. 20. Itaq. unum illud erat inſitum priſcis illis. Tuſ. 1. 23. Calorem inſitum terra per hyemem continet arctius. de Nat. deo. 2. 19. Niſi inſitum illud in animis haberemus, &c. Tul. q. lib. 1. 53. Habent in animo inſitam quandam informationem dei. de Nat d. 1 71 Hanc quaſi naturalem atque inſitam in animis noſtris ineſſe notionem. lib. 1. de Fin. 24. O generoſam ſtirpem & tanquam in unam arborem plura genera, ſic in iſtam domum multorum inſitam & illuminatã ſapientiam. de Cl 184. & 385. Inſita argumenta quæ ſiot. Par. 4. Inſitas uel potius innatas deorum cognitiones habemus. de Nat. d. 2 32. Inſitas inimicitias habere, & gerere cum nomine pop. Rom. pro Font. 19.

Inſitio.

Nec conſitiones modo delectant, ſed etiam inſitiones, quibus nihil inuenit agricultura ſolertius. de Sen. 50.

Inſitiuus.

Quumque inſitiuum Gracchum contra uim multitudinis incitatæ cenſu prohibuiſſet. pro Sext. 87.

Inſeruio.

Optimatibus tuis nihil inſeruio. Att. 198. A quo enim plurimum ſperant, etiam ſi ille his non eget, tamen ei potiſſimum inſeruiunt. 1. off 75. Tum etiam nonnullorum uoluptati uocibus magis, quam rebus inſeruiunt. or. 193. Inſeruiant publicanis. 5. Ver. 78 Valetudo tua me ualde ſolicitat, ſed inſerui, & fac omnia. ad Tironem, lib. 16. 17. 3 Huic tu inſeruias, huic te oſtendere oportet. pro Mur. 135. Nec dici poteſt plures exteris actibus inſeruire, aut, &c de or. 86. Inſeruire communi commodo. Ep. 169. In ſeruitute ſuis commodis. 2. de Fin. 95. id eſt, ſuæ utilitati cõſulere. Inſeruire honori alicuius. ep. 45. Poſteaquam honoribus inſeruire cœpi, neque tutum Reip. tradidit. 2. off. 5. Inſeruire ſtudioſe negotiis amicorum ac periculis. de Petit. Conſ. 32. Sed nihil eſt a me inſeruitum temporis cauſa. App. lib. 6. 40.

Inſideo.

In cauſceratis animo facile fictum crimen inſidet. pro Deiot. 145. Nunc inſidet quædam in optimo quoque uirtus, quæ, &c. de haruſp. 191. Voluptas, quæ penitus in omni ſenſu implicata inſidet. de Leg. 165. Nec longe abſunt ab hac ut dii penates, ſiue a penu ducto nomine, &c. ſiue ab eo, quod penitus inſident, ex quo etiam penetrales a poetis uocantur. 2. de Nat. d. 98. In quibus, ſi ex ipſorum domeſtico incommodo nullus in ſedit dolor, tamen, &c. 5. Ver. 79. Sed ipſius in mente inſidebat ſpecies pulchritudinis eximia quædam, &c. 10 or. 9 Macula quę penitus iã inſedit, atque inueterauit in pop Romani nomine. pro L. Man. 4. Facile in animo forti, contra mortem habita inſedit oratio. Tuſc. 2. 8. Si tibi ita penitus iam inſedit iſta ſuſpicio, nullo ut euelli modo poſſit. pro Mil. 51. Cum in locis ſemen inſedit, rapit omnem fere cibum ad ſeſe. de Nat. d. 51. Quę inſederunt hominis turbulenta, & rationis expertia. de Vniu. 57. Quæ cogitatio cum mihi nõ omnino excidiſſet (etenim penitus inſederat) ut tamen, &c. Lucceio, li. 5. 35 Tamen habet quiddam profecto, quod magis in animo eius inſederit. Att. 1. 19. Etenim ei ſuccedo orationi, quæ non prætexuecta ſit aures ueſtras, ſed in animis omnium penitus inſederit. pro Cor. B. l. 2. Nihil unquam audiui, quod non in memoria mea penitus inſederit. 2. de or 67. Themiſtoclis

miſtoclia dictum. Cum aūt hic feruor, concitatioq. animi inue terauerit, & tanquam in uenis medulliſq. inſederit. 4. Tuſ. 18. Hoc eſt, inhæſerit penitus. Cum illa quæ ex elementis turbulē ta, & rationis aperta inſederint. de Vniu. 203. His tribus figu ris inſidere quidem ſanguine diffuſus debet color. de or. 16. Inſediſſe quaſdam odioſas ſuſpiciones. 1. Att. 47.

Inſidiens.

Ita enim malis inſidientibus non modo beati, ſed ne ſani quidem eſſe poſſumus. 4. Tuſ. 35.

Inſidię.

Fraus & inſidię. con. Rul. 65. Suntne igitur inſidię, ſēdere pla gas? 3. off. 89. Inſidiæ in aliquem. 5. fam. 30. Vigilandum eſt ſemper, multæ inſidiæ ſunt bonis. pro Plan. 48. Animis omnes tendunt inſidiæ. de Leg. 165 Inſidiæ præſentes. 15. fa. 10. Inſidiarum manifeſtarum indicia ad ſe delata. 15. fa. 8. Inſidiarū indicia occultata, quod ii qui ea patefacere poſſent, pp metum reticuiſſent. 15. fa. 8. Paci, quæ nihil habitura ſit inſidiarum, ſemper eſt conſulendum. off. 8. Nimis inſidiarū ad capiendas aures adhiberi uidetur. or. 213. Clodius ante ſuū fundum Miloni inſidias collocauit. pro Mil. 20. Cōparare inſidias alicui per aliquē. pro Cl. 35. Iſq. inſidias mihi ab inimicis meis paratas detulit. pro Plan. 280. Qui ſibi has urbanas inſidias cædis atq. incendiorū depopoſcerat. in Cat. 105. Ita mecum locutus eſt, ut nullas inſidias neq. uitæ ſuæ, neq. regno diceret ſe aut intelligere fieri, aut ēt ſuſpicari. ad Senatum, l. 15. 2. 11. 4. Verr. 28. Facere inſidias alicui. pro Deio. 147. & pro Mil. 106. Cum oēs inſidias a Prætore fortunis meis fieri uiderent. in Ver. 116. Inſidias ſibi fieri, ſe id certis authoribus cōperiſſe. 14. Att. 10. Nullas inſidias mihi ab illis fuiſſe dixiſti. pro Pl. 274. Inſtruere inſidias in aliquo loco. pro Cl. 150. Parare inſidias uitæ alicuius. pro Sex. Roſ. 15. Per inſidias interficere aliquē. pro D. ſua, 47. Iſti penitus abſtruſas inſidias ſe poſuiſſe arbitrantur contra Cn. Pōp. dignitatem. 2. de L. Agr. 55. Inſidias repellere. 2. Verr. 2. Tendere inſidias alicui. pro Roſ. Com. 27. Tutus ab inſidiis inimicorum. Epl. 163. Compoſitæ orationis inſidiis fidem auditoris artētare. or. 217. Qui nihil ex occulto, nihil de inſidiis agendum putant. 1. off. 153. De inſidiis faciendis atq. uitandis. de ora. 108. Ex inſidiis capi. off. 72. Cum illum ex occultis inſidiis in apertum latrocinium cōiecimus. in Cat. 104. Non ex inſidiis, ſed aperte ac palam elaboratur, ut verbis, &c. in or. 21. Non ex inſidiis, ſed aperte ac palā facere aliquid. in or. 200. In iis ipſis intercludere inſidiis, quas mihi conaris opponere. pro Cæc. 301. Ea inſidiis interiit Alex. Phæreus. 2. off. 35. In inſidiis uiri fortes locati ab imperatrice. pro Cæl. 53. Quid? ille ſigna ænea in inſidiis poſuerat? pro Deio. Hoc eſt, in luco ubi inſidiæ factæ ſunt. Marcellus inſidiis interfectus eſt. Att. 13. 268. 3. Cætera ſine inſidiis agere. off. 3. 67. Inſidiis tentare. 12. fam. 55.

Inſidior.

Mihi Catilina inſidiatus es. in Cat. 99. Nō enim id agit, ut inſidietur & obſeruet, ſed faueat. in or. 122. Nullus erit alius inſidiandi locus. pro Deio. 147. Vigilare non ſolum ad inſidiandū ſomno maritorum, uerumetiā bonis occiſorū. in Cat. 19. Quod neque precibus unquam, nec inſidiando, nec ſpeculādo aſſequi potui. or. 96. Hęc ſica iotentata eſt nobis, hæc inſidiata Pōpeio eſt. pro Mil. 108.

Inſidioſus.

Perfidioſus, inſidioſus, fallax. 3. fa. 40. Hō inſidioſus. ad Her. 11. Huius inſidioſa clementia delectantur, illius iracundiam reformidant. Att. 8. 60. Inſidioſa conditio. 13. Phil. 342. In tanto ac tam inſidioſo bello. in Cat. 47. Inſidioſę nonnullorum ſimulationes. con. Rul. 67. Apertis inimicis obſiſtere, inſidioſis amicis nō credere. pro D. ſua. 119. Quis acerbior? quis inſidioſior? quis crudelior unquam? 4. Ver. 149.

Inſidioſe.

Ratio ergo hæc poſtulat, ne quid inſidioſe, ne quid ſimulate, ne quid fallaciter. 3. off. 89. I. fingere aliquid. pro Mil. 114. I. ſpē falſam oſtendere. pro Roſ. Am. 65. I. redire in gratiam cum aliquo. pro Roſc. Am. 188. Sceleratiſſime & inſidioſiſſime tractare aliquem. ad Quint. fr. 1. 54.

Inſidiator.

Inſidiator erat in foro collocatus. pro Mil. 105. Inſidiator bonorū. ad Her. 89. Nullus eſt portæ cuſtos, nullus inſidiator uiæ. in Cat. 146. Inſidiatori uero & latroni quæ poteſt afferri iniuſta nex? pro Mil. 7. Att. 5. 108. 9.

Inſignis.

Homo inſignis omnibus notis turpitudinis. pro Rab. 18. Inſignis iniuria. pro Q. 14. Nā hæc inſignis improbitas, nec ſurſus miſeria inſignis agitata uideretur. de or. 230. Numerus apertus & nimis inſignis. or. 218. Inſignis ad deformitatē pueri, breui tēpore creatus, multoque tetrior & fędior natus eſt. 3. de Leg. 80. Res inſignis ad maximā laudē. or. 201 Inſignis temeritas. Aca. 47. Vt hoc quoq. pluribus nominibus inſigne faciamus. de Fin. 3. 11. Ne in ipſum quidē Clodiū meum inſigne odiū fuit umquā 14. Att. 25. Maxime inſigne atq. illuſtre periuriū. p Arch. 852. Cui cōtingit ut iure laudetur, habet inſigne quiddā ad decus & ad gloriā. de Fin. 3. 23. Acerbitas Syllani temporis quid habet, quod maxime ſit inſigne ad memoriæ crudelitatis? pro Do. 35. Cuius quantum ſtudiū, & quā inſigne fuerit erga me tēporibus illis quæ nota ſunt oībus, ſcire neceſſe eſt utrumq. ueſtrū 2. de Fin. 115. Caueamus ne quod in nobis inſigne uitium fuiſſe dicat. Q. fr. t. 19. Os hominis inſigneq. impudētiā cognoſcite. in ver. 215. Neque tn̄ habere inſignē illā & propriam percipiēdi notā. Aca. q. ed. 1. l. 2. 61. Dii quorū inſignē uim, & illuſtrē faciē uidēmus, ſolē dico & lunā. de N. d 41. Virtutā alicuius polleris forę clarā & inſignē. de Am. 84. Hīc uiſū quēdā inſignē & illuſtrē. dę N. d. 1. 10. In re tā inſigni tāq. atroci. pro Cæc. 292. Inſigni infamia eſt res. 1. Att. 23. Quid tu tā inſigni accepta iniuria poſtulabis? pro Cęc. 27. In Capitolium cū inſigni illa laurea inuehi. de Prou. 76. Hoc genus inſigni aliqua & nota re notari uolo. 2. de or. 144. Cum aliquo inſigni iudicio meæ erga te beneuolentiæ. ad Treb. 7. 6. 1. Qui nequaquā ſunt tā gn̄e inſignes, quā uitiis nobiles. de Pet. Cōſ. 9. Inſignes amoris notis epi. Att. 1. 8. 1. Itā ſit in imaginibus, ut quę nobis diligenter notę ſint, ęę parum uideantur inſignes aliis. ad Her. 23. Illa quę inſignia ac plane uitioſa ſunt, conſectari imitando. de or. 117.

Inſigne.

Quod erat inſigne, eū qui id faceret, facere copiā, &c. 3. de or. 37. Lituus, quod clariſſimum eſt i. auguratus. de Diu. 1. 30. Bulla erat ornamētū pueritię, indiciū & i. fortunæ. 3. Verr. 108. Minerua ſingulare eſt i. eius gymnaſii. Att. 3. Quibus pro tantis rebus nullū i. honoris, nullū monimētū laudis poſtulo. in Cat. 70. Toga, pacis eſt i. & otij. in Piſ. 95. Vt. n. cōfidās, norū his eſſe debebit i. ueri. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 36. Eſſet enim ipſi certe ſtatim ſeruiendum, ſi Cęſar ab eo regni i. accipere voluiſſet. 3. Phil. 13 t. Hunc Cn. Pompeius erexit, atque i. regium, quod ille de ſuo capite abiecerat, repoſuit pro Sext. 16. Sunt. n. ſimilia illis quę in amplo ornatu ſcenę aut fori appellantur inſignia, non quod ſola ornēt ſed quod excellant. in Or. 74. Inſignia & lumina in oratione diſpoſita, & flores. de or. 151. Si omnia grauiſſimi belli inſignia ſuſcepta a Senatu uiderent. 6. Phil. 105. Inſignia bellica tincta. 2. de Leg. 44. Stellæ aureę inſignia Caſtoris & Pollucis. de Diu. 96. Maiora præferant faſces illi & ſecures dignitatis inſignia quam potentiæ. Qu. fr. 298. 10. fam. 11. Honoris inſignia atque ornamenta, vnius iudicii calamitate occiderunt. pro Sylla, 66. Sibi habeant honores, imperia, triumphos, & alia præclara laudis inſignia. pro Syll. 171. & 172. Męrorē relinquis, mœroris aū fers inſignia. in Piſ. 83. Inſignia mundi, ſol, luna, ſtellæ. de N. d. 1. 71. Inſignia uidetis poteſtatis. con. Rul. 72. Magiſtratus, ſenatus, cōſiliū cōmune, & omnia deniq. Reip. inſignia. con. Rul. 64. inſignia. n. uirtutis multi ēt ſine uirtute aſſecuti ſunt. Appio, l. 3. 13. 3. Virtutis inſignia cōtēnere. in Piſ. 93. Rabiriū ſępe palliatū fuiſſe, & aliqua habuiſſe nō Romani hominis inſignia. pro Rab. 126. Statuere æterna inſignia poſteris, & ſtatuere æterna monumēta. de Inu. 71. Inſignibus gloriæ delectari. 10. f. 19. inſignibus gloriolæ aliquē ornare. 7. f. 15. Qui ad extinguēda oīa iura ſe illis faſcibus, cæteriſq. inſignibus ſummi imperij atq. honoris ornatos eſſe arbitrātur. pro Sext. 6. Rex ſedēs cū purpura & ſceptro & inſignibus illis regijs, &c. pro Sext. 16. Inſignibus ſplendoris. 10. f. 27. Orationē uariare atq. diſtinguere quaſi quibuſdā uerborū ſententiarumq. inſignibus. de or. 118. & de clar. or. 190. His inſignibus atque inſulis imperii uenditis. contra Rul. 72.

Inſignitus.

Quædā confirmatio inſignita atq. impreſſa in intelligentia. Top. 282. Quo magis inſignita ſit forma. ad Her. 23. In quibus tāquā inſignitæ notę ueritatis appareant. Diu. 1. 59. Vtendū eſt imaginibus agentibus, acribus, inſignitis. de orat. 141.

Inſignite.

Neque tamen quiſquam inuentus eſt tam inſignite improbus, qui, &c. pro Quint. 49.

Inſigniter.

In cōmunibus, &c. aut parentibus, amicis, hoſpitibus, præcipue atq. inſigniter diligendis. in Par. 43. Quis aūt res umquā fuit tā inſigniter impudens, ut hēret oīa cōmoda, bn̄ficia, iura regni uænalia? 3. Phil. 130. Nec improbū notari ac uituperari ſine uitioſū cognitione, ſatis inſigniter atq. aſpere poſſe. 2. de or. 190.

Inſimulo.

Hic tu me etiam inſimulas, nec ſatis factionem meam accipis. 1.fa.25. Nemo id quidem dicit, & ſi Democ. inſimulat Epicurus, Democritici neg ant. Tuſc. 165. Verrè inſimulat auaritiæ & audaciæ.3. Ver.91. Inſimulant homines fraudandi cauſa diſceſſiſſe.4.Ver.42. Peccati ſe inſimulãt, quod dolere intermiſerint. 3. Tuſc.54. Probri inſimulaſti pudiciſſimam fœminam. 2. Phil. 98. ſolus neglexit fidem. Furere inſimulauit, ne quo iterum ſiſteret.3.off.132. Syllam interea nemo inſimulauit, nemo nominauit. pro Syll.12. Neque in eos, quos tu inſimularas, eſſe animaduerſum.3.Verr.58. Queruntur etiam, quod eos inſimulemus, omnia incerta dicere. Acad.9 De diplomate admiraris, quaſi neſcio cuius te flagitii inſimularem. Att.10. 208.3. Aperte inſimulare. pro Clu.143. Inſimulare aliquem falſo. 7.Verr. 84. inſimulare cupiditatis. 6.Verr.29. Aut alios quoq. id quod ipſe inſimularetur, facere potuiſſe. 2.ad Her.36. Cum in ſylua facta cædes eſſet, inſimulareturque familia. de Cl. or. 172. Cum magnæ pecuniæ uillicus impulſu tuo inſimularet. in Verr.238.

Inſimulatus.

Atis & ex ſerrula inſimulatus, & a puero conſcio indicatus eſt. de Cl.156.

Inſimulatio.

Primum inſimulatio eſt repentina, capitalis, atque inuidioſi criminis.7. Ver.18. In falſam atque iniquam probrorum inſimulationem uocabatur. pro Font.24.

Inſinuo.

Videtis ut moneat Apronium, quibus rebus ac muneribus inſinuet in familiaritatem Metelli? 5.Verr.135. pro Cæc. 9. Vt ſe penitus inſinuet in cauſam, diligentia eſt de or.2. 81. Callidus ille & occultus ne ſe inſinuet, ſtudioſe cauendum eſt; nec enim facile agnoſcitur. de Amic.82. De aſſentatore loquitur. Futura quoque, niſi ante ſit occurſum, explores, ne ſe mala inſinuent. ad Brut.16.17. Ergo his rebus nos inſinuabimus ad cauſam & ad Her.2. Cum familiariter me in eorum ſermonem inſinuarem ac darem, celabar, &c. con. Rul.68. Inſinuare aliquem in conſuetudinem alicuius.4.fam.41. Inſinuare ſe in familiaritatem alicuius. pro Cæc.9. & 2.Att.61. Inſinuare ſe in aliquorum ſermonẽ. in Rull.26. Blandiri & ſuppliciter ſe inſinuare quibuſdam. 1. de or.45. Etſi Zeno Citticus aduena quidam, & ignobilis verborũ opifex, inſinuaſſe ſe in antiquã philoſophiã uidet.5.Tuſ.50.

Inſinuatio.

Inſinuatio eſt oratio quadam diſſimulatione & circuitione obſcure ſubiens auditoris animum. 1.de Inu.30. Inſinuatio huiuſmodi debet eſſe ut occulte per diſſimulationem, aut beneuolum, aut docilem, aut attentum faciamus auditorem. ad Her.2. Exordium in duas partes diuiditur, in principium & inſinuationem. de Inu.46. Adhuc quæ dicta ſunt, arbitror mihi cõſtare cũ cæteris artis ſcriptoribus, niſi quia de inſinuatione noua excogitauimus, &c.1.ad Her.16.

Inſipiens.

Inſipiens nunquã lætitia affici põt, quod nihil unquã habet boni. Tuſ.4.54. Quid in uerbis iunctis? quã ſcite inſipientẽ, non inſapientem? iniquum, non inæquum? &c. or. 90. Nec enim tuũ eſſe inſipientem, cum ex inſipienti corpore euaſiſſet. de Sen.93. Neq. quicquã fortunato inſipiente intolerabilius fieri poteſt. de Amic.49. Omnes inſipientes non ſani. Tuſc. 3. 8. Omnes inſipientes inſaniunt. Tuſc.37. Inſipientes fama & multitudinis iudicio mouentur, ut id honeſtum putent, quod a pleriſque laudatur. Tuſc.2.54. Omnium inſipientium animi in morbo ſunt. Tuſc.3.7. Quid turpius, quam ſapientis uitam ex inſipientium ſermone pendere? de Fin.62.4. Acad.q.209. Quorumque perturbantur animi, ut non multum abſint ab inſania, quod inſipiẽtibus contingit. Tuſ.3.4.

Inſipientia.

Inſipientia quaſi inſanitas quædam animi eſt, quæ eſt inſania, eademque dementia Tuſc.3.8. Omnem inſipientiam complexus es ſcientiſſime.4. de Fin.35. Inſipientia nullum maius malum eſt. Tuſc.3.57.

Inſipienter.

At ſperat adoleſcens diu ſe uicturum, quod ſperare idem ſenex non poteſt, inſipienter ſperat. Cat.62.

Inſiſto.

Sin aũt uſq. ad nouem, uerbi gratia, ſine dubitatione reſpondeas pauca eſſe, in decimo inſiſtis, &c.4. Acad.q. 168. Si negas te uſq. ad obſcura progredi, illuſtribus igitur rebus inſiſtis. Ac. q.ed.1.lib.2.85. Status in quo primum inſiſtit quaſi ad repugnãdũ congreſſa defenſio. Top. 229. Si mẽbratim uolumus dicere, inſiſtimus. or.218. Ad quoddã ipſi inſiſtũt. de N d.2 38. Atq. imperii inſiſtunt iugo. de or.158. Stellæ ſæpe inſiſtũt. d. N.46 Singulus auſtralis, in quo qui inſiſtunt, aduerſa nobis urgent ueſtigia. de Som.129. Inſiſtebat in manu Cereris dextra ſimulacrũ pulcherrime factum Victoriæ.6.Verr.98. id eſt erat Quibus ueſtigiis primũ inſtiti, in iis lere ſoleo perorare.3.de or. 19. Exercitus ſi pacis nomen audierit, ut nõ referat pedẽ, inſiſtet certe. in Ant.141. Quonam igitur modo tantum munus inſiſtemus, ut arbitremur, nos hanc uim numeroſe dicendi conſequi poſſe? 3.de or 96. id eſt, inſtituemus. A communibus initiis progrediẽtem uidere ubi primũ inſiſteret, & unde cauſæ cõtrouerſia naſceretur. de Fin.116. Quæ cũ dixiſſet, paulũq. inſtitiſſet, Quid eſt, inquit, ſatiſne uobis uideor pro meo iure in ueſtris auribus cõmentatus? 5.de Fin.130. Veſtigium illud ipſum in quo ille poſtremum inſtitiſſet. 3.de Or.4. Circuitus incitatior numero ipſo fertur, donec perueniat ad finem & inſiſtat. or.185. oratio ne inſiſtat interim, ne excurrat longius. de or.160. Vt tanquam in urbe incluſa currat oratio, quod inſiſtat in ſingulis perfectis abſolutiſq. ſententiis. or.217. Inſiſtere ſingulis gradibus. in Ver. 186. Inſiſtere in rebus ſingulis. de Fin.2.2. Nec cohibere ſe põt, nec, quo loco uult inſiſtere omnino. Tuſ.217. Nullã oram ultimi uidet in qua poſſit inſiſtere. de Nat.d.1.58 Quid eſt cur claudicare aut inſiſtere orationẽ velint? or.213. Quos uultis eſſe in hoc furto peccatorũ gradus ut ſi ſingulis inſiſtere uelim, progredi iſte nõ poſſet? 5. Ver. 147. Conſidere ſuis ſellibus, & importune inſiſtere. Ac.q. ed. 1.l.2.72. Et incedũ multas uias adoleſcẽtiæ lubricas oſtendit, quibus illa inſiſtere, aut ingredi ſine caſu aliquo aut prolapſione uix poſſet. pro Cæl.32. In qua non uideo vbi beata uita poſſit inſiſtere. de Nat.d.6. Sæpe accidit ut aut citius inſiſtendum ſit, aut longius procedendum. in Or.129.

Inſiſtens.

Naturam eam dico, quæ nunquã animus inſiſtens agitatione & motu uacuus eſſe poteſt. de Diu.136. Crebro inſiſtẽs, interdum acquieſcẽs. de L.159. Tum in tanta gloria inſiſtentes, ut eis oĩa humana leuiora uideri debeant, &c. pro Sextio.124.

Inſitio, Inſitiuus, inſitus, *Vide* Inſero. Inſolens.

Ea requiſitur a me quorũ ſum ignarus atq. inſolẽs 1. de or. 103. Nihil inſolens atq. ineptũ. Or.199. Tertiã.n.iã ætatẽ hominũ uiuebat, nec erat ei uerẽdũ, ne uera de ſe prædicãs, nimis uideret aut inſolẽs, aut loquax de Sen.27. Inſolens alacritas. Tuſ. 236. Inſolens faſtidiũ. 1.de Fin.16. Inſolẽs hõ. ep.16. In uictoria q̃ natura inſolens & ſuperba eſt. pro Mar.5. Inſolens oſtẽtatio. in Par.53. Nõ ſum iã inſolens in dicẽdo, ut, &c. pro Sca.25. Nõ ſum tam inſolẽs, qui Iouem eſſe me dicam. pro D. ſua.23 1. In nullum uerbum inſolens, neque odioſum ponere audebat. or. 199. Inſolẽs ſẽper uictoria ciuilibus bellis.4.f.11. Aliquorum ignarus atq. inſolens. 1.de or.103. Itaq. ille amicus noſter inſolens, inſaniæ, ſẽper in laude uerſatus. Att.1.53, id eſt, inſolitus inſaniam audire. Qui in ſua re fuiſſet egentiſſimus, erat (ut fit) inſolens in aliena. pro Roſc.Am.13 Ne in re nota & peruulgata multus & inſolens ſim. de or.141. Inſolens domeſticarũ rerũ faſtidium. l.1.de Fin.8. Verum, ut opinor, honores tui te inſolẽtẽ faciunt. in Sal.275. Nõ caruiſſe ſe in poteſtate, nõ fuiſſe inſolentẽ in pecunia. de or.140. Inſolentiſſimi hoĩes ſumit Circenſibus ludis meis poſtulandũ me lege Scantinia curant. Cæl. ad Cic.8.12.7.

Inſolenter.

Inſolenter ſe efferre. Tuſc.4 30. Deinde natura eius euenire uulgo ſoleat, an inſolẽter, ac raro. 1.de Inu.59. Inſolẽter nihil faciam.4.f.9. Inſolenter ferre.9.Phil. 261. Inſolenter gloriari. 1. At.40. Is auctorem ſenatus extinctum læte atque inſolenter tulit. in Ant.222. Gorgias his feſtiuitatibus inſolentius abutitur. in Ant.172. or.214. Inſolentius ſe iactare. in Cat.118.

Inſolentia.

Peregrina inſolentia. de or.146. Illa tua ſingularis inſolẽtia, ſuperbia, contumacia. in Verr.221. Is cœperat eſſe tanta inſolẽtia ut neminem liberũ duceret. Brut. 90. M. Antonius cuius tanta eſt nõ inſolentia ſolũ (nã id quidem uulgare uitiũ eſt) ſed inhumanitas, non modo ut uocẽ uulũ quidẽ liberũ poſſit ferre cuiuſquã. ep.143. Sed mehercule iſtius diſputationis inſolentia, atque earũ rerum, quæ quaſi traduntur in arte, inſcitia. 1. de or. 50. Non ſunt tanti ulla eius merita, quanta inſolẽtia hoĩs, quãtũque faſtidium. de or.128. Inſolentia rerũ ſecũdarũ. in Piſ. 64. Tanta eſt inſolentia ac turba uerborum. de or.147. In ea ueſtri iſti ſatellites modeſte inſolentiam ſuã continebãt. con. Rul.64. Inſolentiam & iactationem nonnullorum hominum ferre non potes. 8.fam.47. in ep. Cæl. Soleo ſæpe mirari nonnullorum inſolẽtiam philoſophorum. Tuſc.1.40. id eſt, rerum minorem tractationem.

ſtationem. Inſulſitatem & inſolentiam tamquam inſaniam quã dam orationis odit. de Cl. 191. Primo propter inſolentiam re clamantes, deinde propter rationem atque orationem ſtudioſius audientes, &c. 1. de Inu. 4. An is qui propter fori iudiciorũ que inſolentiam non modo ſubſellia, uerumetiã urbem ipſam reformidat? pro Sext. Roſc. 33. Nihil de luxuria Apronii loquor, nihil de inſolentia, &c. 5. Verr. 87. Ex arrogantia odium, ex inſolentia arrogantia. 1. de Inu. 59. Quanquam & inſolentia dominatus extulerat animos, & erat incredibili armatus audacia. pro D. ſua. 241. Fama adoleſcentis paulum hæſit ad metas notitia noua mulieris, & infœlici uicinitate & inſolẽtia uoluptatum. pro Cœl. 59. Moueor etiam loci ipſius inſolentia. pro Deiot. 2.

Inſolitus.

Inſolita ratio dicendi. pro L. Man. 1. Mithridates inſolita inflammatus uictoria, &c. pro Leg. Man. 31. alii legunt gloria. Quaſi uero priſcum aliquod aut inſolitum uerbum interpretatur. pro Corn. Balbo. 62. Aeſtus quidam non inſolitæ adoleſcẽtibus gloriẹ. de Cl. 191. Quẹ cauſa me ad hãc inſolitam loquacitatem impulit. de or. 242. Inſolitam lucẽ aſpicere. pro Sext. 7. Cur prudentiſſimas, lectiſſimaſque fœminas in tantum utrorum conuentum inſolitas inuitaſque prodire cogis? 3. Verr. 67.

Inſomnium.

Hæc metuo ne inſomnia ſint. 7. Att. 63. Caret ergo etiam uinolentia & cruditate & inſomniis. de Sen. 40.

Inſpectatio, inſpecto, *Vide* Inſpicio.

Inſperans.

Inſperanti mihi cecidit, ut in iſtum ſermonẽ dilaberemini. 1. de or. 48. Quibus tu ſalutẽ inſperãtib. reddidiſti. pro Mar. 134.

Inſperatus.

Inſperatum conſiliũ. 4. Phil. 154. incommodum. ad Her. 3. gaudium. de Inu. 48. Inſperatum nec opinatum malum. 3. Tuſc. 49. Inſperatum & repentinum præſidium. in Ant. 229. Inſperatẹ repentinẹque pecuniẹ. 2. in Cat. 40.

Inſpergo.

Caput eſt in iecore, cor in extis iam abſcedet ſimul ac molã & uinum inſperſeris, &c. 2. de Diu. 56. Inſpergere aliquem lingua. ad Her. 39.

Inſpicio.

Nam ut ſignum publicum inſpexit, dixit, &c. pro Fla. 155. Eſt igitur animus in hortis: quos tamen inſpiciam cum uenero. Attic. 12. 238. 3. Maxime uero mihi curæ erit, ut Ciceronem tuũ, noſtrumque uideam ſcilicet quotidie, ſed inſpiciam, quid diſcat quam ſæpiſſime: &c. 2. ad Q. fra. 31. Ne quis inſpiciat tabellam. de Leg. 191. Viſne igitur te inſpiciamus a puero? pro Cæc. 45. 4. Acad. q. 105. Si hortos inſpexeris, dederis mihi quod ad te ſcribam. Att. 204. Reliqueras enim ciuitatem tuam, neque noſtras leges inſpicere potuiſti. pro Corn. Balb. 61. Cupere ſe dicit inſpicere. in Ver. 214. Negaſti tum te inſpicere uelle. pro Deiot. 147. In beſtiis uis naturæ inſpici poteſt. de Fin. 103. Non igitur ſi fũdus inſpiciẽdus, aut ſi, &c. de or. 106. Genus ἐπιδεικτικὸν quod quaſi ad inſpiciendum delectationis cauſa comparatum eſt. or. 200. Tamquam ſi arma militis inſpiciunda ſint. pro Cæc. 286. Hortos quoniam hodie eras inſpecturus, quid uiſum tibi ſit, cras ſcilicet. ep. 129.

Inſpecto.

Quod utinã inſpectare poſſis timorẽ de illo meũ. ad Bru. 4. 7.

Inſpectans.

Si adiiciam iuſiurandum, ſapientemne prius, quam Archimedes eo inſpectante rationes omnes deſcripſerit eas, &c. Aca. q. ed. 1. lib. 2. 107. Me inſpectante hoc feciſti. ep. 15. Inſpectante & rege & populo. 1. de Diu. 60. Qui agunt in ſcena geſtum inſpectante Roſcio. de or. 130. Quod te inſpectante factũ eſt. de Diu. 1. 65. Hinc illa crux, in quam ciuem Romanum iſte multis inſpectantibus ſuſtulit. 6. Ver. 20.

Inſpectatio & Inſpectio.

Nos enim inſpectationem ſolum habemus: Conſules & reliqui magiſtratus etiam inſpectionem. 2. Phil. 87. Id eſt, cognitionem & iudicium.

Inſtabilis, Inſtans, *Vide* Inſto.

Inſtar.

Hæc magna ſunt & tãquam animi inſtar in corpore: or. 201. Nemo iſtorum eſt qui non abs te munus fundi ſuburbani inſtar expectet. ad Q. fr. 319. Eſſe inſtar furoris & ſceleris. pro Rab. 95. Vnus ille dies mihi quidem immortalitatis inſtar fuit, quo in patriam redii, cum Senatum egreſſum uidi, Populumq. Romanum uniuerſum. in Pi. 40. Omnia ex altera parte collocata, uix minimi momenti inſtar habẽt. off. 54. Patrocinio uero ſe uſos, aut cliẽtes appellari, mortis inſtar putãt. 2. of. 102. Hæc ẽ ἄλυσις in qua nũc ſumus, mortis inſtar. ad Att. 155. Latere mortis erat inſtar turpiſſimæ. pro Rab. 95. Plato mihi unus inſtar eſt omnium. de Cl. 151. Terra ad uniuerſi cæli complexum quaſi puncti inſtar obtinet. Tuſ. 156. Mearum epiſtolarum nulla eſt συναγωγὴ, ſed habet Tyro inſtar ſeptuaginta. 16. Att. 15. Equidem hos tuos Tuſculanenſes dies inſtar eſſe uitæ puto. ad Varro. 9. 6. 11. Nauis maxima triremis inſtar. in Ver. 244. Fugeranam autem, quæ fuit non uici inſtar, ſed urbis, quod erat Amani caput, &c. M. Catoni, lib. 15. 17. Ea uero uero epiſtola, quẹ uoluminis inſtar, erat ſæpe legẽda, ſicuti facio, &c. Att. 10. 195. 1. Nauis quæ urbis inſtar habere inter alias uideretur. in Ver. 254.

Inſtauro.

Tum cum in Cn. Dolabellam ſcelus ſuum iſtud priſtinum renouauit & inſtaurauit quæſtorium. 2. Verr. 7. Cum apud Cæſarem pro populo fieret, ueniſſe eo muliebri ueſtitu uirum, idque ſacrificium cum uirgines inſtauraſſent, &c. Att. 1. 8. 5. Inſtaurare cædem. pro D. ſua, 4.

Inſtauratus.

Cauete per deos immortales Iudices, ne noua & multo crudelior per uos proſcriptio inſtaurata eſſe uideatur. pro Roſc. Am. 91. Quorum de ſententia illa eadem renouata atque inſtaurata celebrantur. de haruſp. reſp. 19. Ludos illos iterum inſtauratos memoriæ proditum eſt. de Diu. 92. Periculum ſit ne inſtauratas maximi belli reliquias ac renouatas audiamus. de prouinc. Conſul.

Inſtauratio.

Et mentes deorum immortalium, ludorum inſtauratione placantur? de haruſp. reſp. 20.

Inſtauratiuus.

Itaq. ludis intermiſſis, inſtauratiui conſtituti ſunt. 1. de Diu. 97.

Inſtigo.

Si eos uehementer inſtigare uelimus. ad Her. 22. An tu eras Conſul, cum in palatio mea domus ardebat, nõ caſu aliquo, ſed ignibus iniectis inſtigante te? in Piſ. 20.

Inſtigatio.

Amplificatio inſtigationis auditorũ cã ſumitur. ad Her. 15.

Inſtillo.

Guttæ quæ ſaxa aſſidue inſtillant Caucaſi. 2. Tuſ. q. 46. id eſt, guttatim cadunt ſuper ſaxa. Ex Aeſchylo. Attulit huberrimas tuas literas, quæ mihi quiddam, quo ſtarem, inſtillarunt. Att. 9. 18. 1. quæ mihi quiddam dulce & affabile infuderunt. Namque hæc quoque niſi tanquam lumini oleum inſtilles, extinguũtur ſenectute. de Sen. 32.

Inſtinctus.

Iſte metus furore inſtinctus. pro D. ſua, 109. Quodam furore & audacia inſtinctum. 7. Ver. 148.

Inſtinctus.

Cum a corpore animus abſtractus, diuino inſtinctu concitatur. de Diu. 94. Oracula quẹ inſtinctu diuino afflatuque fundũtur. 1. de Diu. 10. Inſtinctu, afflatuque diuino futura prẹnuntiare. 1. de Diu. 19. Poetæ carmina non fundũt ſine cæleſti aliquo mentis inſtinctu. Tuſc. 1. 51.

Inſtitio.

Inſtitiones ſtellarum errantium. Tuſ. 1. 50.

Inſtituo.

Dicet aliquis, Hẹc igitur eſt tua diſciplina? ſic tu inſtituis adoleſcentes? ob hanc cauſam tibi hunc puerum parens commendauit & tradidit, ut, &c. pro Cẹl. 30. Tu actionẽ inſtituis, ille aciẽ inſtruit. pro Mur. 19. Senectus adoleſcentulos docet, inſtituit, ad omne officii munus inſtruit. de Sen. 82. Feciſti item uti prædones ſolent: qui cum communes hoſtes ſint omnium, tamen aliquos ſibi inſtituunt amicos, quibus non modo parcant, uerũ etiam prẹda quos augeant. 6. Verr. 18. Itaque ut primum Velia nauigare cœpi, inſtitui Topica Ariſtotelica cõſcribere. ep. 104. Verum ut inſtitui dicere. in Verrẽ, Id eſt, cœpi. Hoc neſcio quid nullo argumento propoſito ſcribere inſtitui. Attic. 34. Libri, quos ſcribere inſtitui, &c. ad Quint. fra. 325. Vt inſtituiſti atq. feciſti. 10. f. 55. & 13. 86. Perge tenere iſtam uiã quã inſtituiſti. de Pet. 213. Cum Zenone, inquã, ut accepimus, Arceſilas ſibi oẽ certamẽ inſtituit, non pertinacia aut ſtudio uincẽdi, &c. 3. Tuſ. 44. Acad. q. ed. 2. l. 1. 31. Iniquã legem Iudices & miſeram conditionẽ inſtituet periculis hominum, ſi exiſtimabit iudiciũ accuſatoris in reũ pro aliquo prẹiudicio ualere oportere. p. mur. 54.

Antonius earum rerum omnium domeſticum mercatum inſtituit 3.Phil.145.Quem morem Arceſilas renouauit, inſtituitq., ut hi qui.&c.de Fin.64. Fonteius portorium vini inſtituit. pro Font.8. Cum Prætor ſumptus inſtituit eos qui antea non erãt. pro Flac.26. Iſque inſtituit docere ſic.lib.1.de Fin. 23.Flagitare ſenatus inſtituit Cornutum, ut referret, &c.epiſt.153.Iſocrates primus inſtituit dilatare uerba.or.200.Quod inſtituit referre de religione,& ſæpe iam retulit, ab eo deduci non poteſt.1.f.2.Quæſo ut me Iudices, ſicuti facere inſtituiſtis, benigne, attente que audiatis.pro Clu. 5. Ea quæ ſupra ſcripta ſunt, non ut te inſtituerem, ſcripſi. ad Quint. fr.197.Tu qui inſtitueras in eos animaduertere, qui perperam iudicaſſent.4.Verr. 40.Cum inſtituiſſem ad te ſcribere, calamũque ſumpſiſſem. Att.96.Qui apud te eſſet educatus: quem tu a puero ſic inſtituiſſes, ut nobili ne gladiatori quidem hæreret. pro Quint. 46. Qui ab adoleſcentulo quæſtum ſibi inſtituiſſet ſine impendio, poſtea quã neſcio quid impendit, & in commune contulit, mediocri quæſtu contentus eſſe non poterat.pro Quint. 7. Nũc aueo ſcire quid hominis ſit, & quarum rerum actionem inſtituat. Att.7. 123. 13.ideſt, quid uelit, ſiue cogitet facere.Si diligentiam, quam inſtitueris, adhibueris, cito firmus eris.ep.264.Inſtituere atque erudire ad turpitudines.5.Ver.137.Inſtituere & erudire aliquem. de or 146.inſtituere & imbuere aliquem.10.Phil. 283. Aliquem inſtituere, & ei præcepta dare.pro Quint 57. Ad ſcenam aliquem Inſtituere.de claris or.106.aliquem heredem filio.epiſt.126.aliquid ad aliquem Acad.q.ed 2.lib.1.2.hoc eſt, aliquid cuſpiam dicendũ ſcribere.amicitiam cum aliquo. 13.ſam. 32. Artem aliquam.1.de or.92.Inſtituere & conſeruare ciuitates.de or. 8.Ciuitates inſtituere, & leges ſcribere.1.de or.43.Codicem inſtituere, cõſcribere, ordinem conſeruare.pro Sext.Roſc.45. Inſtituere comitia 7 ſam.52.Diligentiam.Tironi, lib.16. 20. 1.ea quæ ſequantur alij.13.ſam.70.exedria.7.ſam 42.Inſtituere & erudire filios ad maiorum inſtituta in Verr.184. Inſtituere officinam Syracuſis. in Verr.212.Officium alicubi.6.Verr. 48. pœnam in alium. pro D.ſua,96.regnum.pro Sylla,15.religionem. pro Do. ſua,104. Suſcipere inſtituere, & perficere aliquã rem. Luccio, l.5.12.5. Inſtituere alicuius ſermonem.3.ad Quint.fr 27. Phidias poteſt a primo inſtituere ſignum, idque perficere 4.de Fin.57. Tabellarios certos inſtituere.14.ſam.24 Inſtituere tabulas teſtamenti 7.ſam.38.Textrinam alicubi inſtituere.6. Verr.52.Tutorem filiorum orbitati inſtituere.1.de or.216. Multa incommoda conſequi, ſi inſtituatur, ut a ſcripto recedatur.de Inu. 78. Non ut ille filius inſtituatur, ſed, ut e patriciis exeat. pro Domo ſua, 30. Cum omnia ordinarentur, inſtituerentur, pararentur.pro Syll.177.Hoc inſtitui, atque adeo inſtitutum referri atque renouari moleſte ferunt.in Verr.65.Hæc nec inſtitui, nec effici poſſunt ſine tua ope.Att.160.De legibus inſtituendis or. 90. Hiſtoria inſtitui niſi præparato otio non poteſt, nec exiguo tempore abſolui.1.de Leg.14. Tecum mihi inſtituenda oratio eſt. de Fin.145. Inſtituendi genus *Σεπτάττιον* 3.ad Quin.fr.22. Inſtituenti mihi referre, &c.de orat.142.

Inſtitutus.

Inſtitutus ab Ariſtotele Theophraſtus.3. de L.16. Inſtitutus ad legem.pro Mil.7.Probauit omnibus M. Curium, qui heres inſtitutus eſſet, ita.&c.pro Cæc.39. Qui eſſet ſecundum poſthumum hæres inſtitutus. de or. 99. Hic magiſtratus multis annis poſt decemuiros inſtitutus eſt. Att. 86. Eſt igitur ambulantibus ad hunc modum ſermo ille nobis inſtitutus, & a tali quodã ductus exordio.1.Tuſc.14. Idque memoria teneo, cum mihi ſermo eſt hoc ipſo Craſſo multis audientibus eſſet de te inſtitutus, &c. 2.de or. 163.Diligentia alicuius bene inſtitutus aliquis. de claris or.129. In pueritia bonis artibus & diſciplinis inſtitutus nõ eram.in Verr.85.Doctrina liberaliter inſtitutus. 2. de orat. 89. Græcis doctrinis inſtitutus.de claris or.90.Erat enim tum inſtitutus optime, tum etiam perfecte planeque eruditus.de Cl.191. Nam & amicitia peruetus mihi cum eo eſt, ut primum in forum ueni, inſtituta.ad Sulp.li.13.18.1.1.de Fin. 105. Non inſtituta, ſed iam inueterata amicitia.3. ſam. 33. Inſtituta temere cauſa.9.Att.14. Inſtituta concurſatio.pro Domo ſua, 12. Inſtituta dignitas.1.Att.63.Inſtituta patria.de Fin.lib. 5.12.Male inſtituta ratio exitum reperire non poteſt.de Nat.1.74. Vita inſtituta præceptis philoſophorum.de Fin.110. Si omnium nomine, quicumque Romæ ludos facerent, quod erat iam inſtitutum, erogaretur.ad Q fr.295. Expedire exitum inſtitutæ orationis. epiſt.44.Rem inſtitutam abſoluere.de Fin. 114. Cum rem aliter inſtitutam offendiſſem, ac mihi placuiſſet, ſi affuiſſem.ep. 71 Inſtitutum poema perficere.3.ad Quint.fr.34.ideſt, inchoatum. Non auaritia ab inſtituto curſu ad prædam aliquam reuocauit, non libido ad uoluptatem, &c. pro L. Man. 28. Et poſſes prorſus ab inſtituta noſtra paucorum dierum conſuetudine longe refugere. Att.1.1.9.Nihil tam remotum ab accuſatione, quam Cluentius & natura, & uoluntate, & inſtituta ratione uitæ. pro Cluen.22. Inſtituto itinere ſecuritatem diligentiamque ſocijs & Reipub. præſta. Caio Cic.15.5.7. Inſtituti a natura. 3. de Finib. 17. Non ita a maioribus noſtris inſtituti atq. imbuti ſumus, vt, &c. in Ant.228.Diodorus & Philo, a quibus inſtituti ſumus, &c.de Nat.d.3.Ad hanc legem non docti, ſed facti, non inſtituti, ſed imbuti ſumus.or.212.Diuinitus multa a maioribus inuenta atque inſtituta ſunt.pro D.ſua, 1.Inſtituta concilia dimittere, habita reſcindere poſſunt augures.2.de Leg.32.Non eram neſcius, quãtis oneribus premerere ſuſceptarum rerum, & iam inſtitutarum. ep.67. Neque inſtitutas ceremonias perſequi, neque verbum vllum ſolenne potuit effari.pro D.ſua,109.

Inſtitutum.

Hoc inſtitutum poſtea tranſlatum ad philoſophos noſtros eſt: de Fin.64. Nefarium Inſtitutum.5.Verr. 34. Inſtitutum vitæ capiendum 4.de Fin.66.Hoc eſt, viuendi ritus ſiue ratio & modus. Patrium inſtitutum.de Cla.184. Confuſius heſterno die eſt acta res, C.Panſa, quam poſtulabat inſtitutum cõſulatus tui.in Ant.214. Puta te exiſtimare me nunc oblitum conſuetudinis atque inſtituti mei, rarius ad te ſcribere quam ſolebam. Att.4. 87.1.Inſtituti mei tenendi cauſa.ep. 258. Sed ad huius libri inſtitutum illa nihil pertinent.Top.223. Quod ad hoc noſtrum inſtitutum non pertinet.de Inu.82.Inſtitutum alicuius ſequi.Acad.q.ed.1.lib.2.14.Nos inſtitutum tenebimus. Tuſc. 4. 6. Tenere aliquod inſtitutum in omnibus.6 Verr.40.16.ſa.8. Nulla eſt pœna, quæ poſſit obſeruantiam tenuiorum ab hoc vetere inſtituto officiorum excludere.pro Mur.141.De quibus dicere aggrediar, ſi pauca prius de inſtituto, ac de iudicio meo dixero.off.2. 2. Ex inſtituto meo.12.ſam 40. in ep.Trebonii. Et tamen inſtituto Lelij Panætium audieras.de Cl.173 More inſtitutoque maiorum, pro Mur 1.Veteri conſuetudine, inſtitutoque maiorum.1.Ver.3.Cn. Magium Pompeii præfectum deprehendi, ſcilicet meo inſtituto vſus ſum.9.Att.24 id eſt, meam ſeruaui conſuetudinem. Si qua mulier ſit eiuſmodi, qualem paulo ante deſcripſi, vita inſtitutoque meretricio.pro Cæl.39.Illi antẽ qui Platonis inſtituto, &c. 1.Acad q.25.Quid vero hoc elegantius, quod non ſit natura, ſed quodam inſtituto?or. 90. Nobis autem in hac cauſa nihil aliud opus eſt, niſi te ius inſtituto tuo dicere.ad Thermum, lib 3. 76. Qui eius ciuitatis, in qua in principum numero vult ſe eſſe, non leges, non inſtituta, non mores, non iura nouit. in Piſ 28. Inſtituta regia. Tuſc.4. 1.Genus inſtitutorum & rationum mearum, diſſimilitudine nonnullam habet cum illius adminiſtratione prouinciæ.Cæl.2. 24. Sed bene iuris publici leges atq. inſtituta cognouerat.de claris or.146.Perſcribere inſtituta.2.de Diu.8.Per publice inſtituta.Luccio.lib. 5.12. 35. Inſtituta alicuius ſeruare. Acad.q.ed.1 lib.2.3. Magnamque Græciam inſtitutis & præceptis ſuis erudierunt.Læl. 12. Veruntamen abducuntur homines nonnunquam etiam ab inſtitutis ſuis magnitudine pecuniæ. 6. Verr.50. Quis autem tam agreſtibus inſtitutis viuit, &c.de Fin. 3.30.Quod ſi omnia a philoſophis eſſent petenda, Peripateticorum inſtitutis commodius fingeretur oratio.de Cla.175. Te abũdare oportet præceptis inſtitutiſque philoſophiæ, 1.off. 1.C.Carbo hæſitans in maiorum inſtitutis de or.88 Inſtitutis meis ſe te creatos putant. 15. ſam. 23. Non putaui eſſe alienum inſtitutis meis hæc ad te ſcribere. 5.ſa.48.

Inſtitutio.

Hæc inſtitutio atque diſciplina poteſt, &c.ad Q.fr. 293.Omnis quæ a ratione ſuſcipitur de aliqua re inſtitutio, debet a definitione proficiſci, vt intelligatur quid ſit id de quo diſputatur: off.1.11.Inſtitutio amicitiæ.de Fin.1.55. Cum ad cuiuſque naturam inſtitutio doctoris accommodaretur de or 146.Inſtitutio morum. Acad.q.ed.2.lib.1.17. Earum ipſarum rerum, de quibus agimus, prima inſtitutio & quaſi diſciplina. Acad.q.ed. 1. lib.2.94 Ratio inſtitutioque adminiſtrandæ Reipub. Att. 15. Magis ad inſtitutionem vitæ communis ſpectare uidentur.1 Off. 13.& 2.54.Rationem inſtitutionemque ſuam conſeruare. Att.1.12.14. Horum nos hominum ſectam atque inſtitutionem perſequimur. 7.Ver.142. Neque enim dici poteſt in ulla rerũ inſtitutione, &c. de Nat. d.2.25. Iiſdem præceptis atque in una inſtitutione formari.3. de or. 20. L.Craſſum non plus attigiſſe doctrinæ, quam quãtum puerili illa inſtitutione potuiſſet.de or.308.Multa Græcis inſtitutionibus eruditi.1.de Nat.d.7.

Inſto.

Etiam atque etiam inſto, urgeo, inſector.pro Planc.269. Inſectos ultro atque inſtu accuſatori, Iudices, inſectum, inquam, & flagito

glto teſtes.pro Font.276.Inſtat enim o pater,&c.de or. 152.Inſtat & urget Cato.1.Att.26. Inſtat enim & urget, & quocunque te uerteris,perſequitur.de Diu.139.Inſtat nunc ille annus egregius.Att.16. Verum quoniam tibi inſtat Hortenſius, ut eas in conſilium:a me poſtulat,ne dicendo tempus abſumam. pro Qu.38.Mihi inſtat iter longum. Att.a 11. Tibi ab iis inſtat periculū. ep.176.& 191.Sed id alias:nunc quod inſtat. Tuſ.3.8.Nūc quod inſtat,agere oportet.de Inu. 66.Inſtat Scandalius poſcere recuperatores.in Verr. 178. Galli inſtant atque urgent ſummo cum ſtudio.pro Font.283.Inſtant magnificentiſſimi ludi. In Piſ. 93. Ita illi ego qui inſtabant ut darem ſibi quod ornarent, iam exhibere mihi moleſtiam deſtiterunt. Att.2.16.4.Inſtitit, oppreſſit, non remiſit.5.Verr.115.Inſtitit flagitare.10.ſa. 33. Vrge,inſta, perfice.Att.215. Cum ſacrificii dies inſtaret.de Inu. 74. Quamquam iter inſtaret.Diu.1.54. Et nunc nō minora pericula Reip. a Dolabella inſtarent,quam ab Antonio. Lentulus ad Cic. 12.14.21.Quę cum dixiſſet, paululumque inſtitiſſet.de Fin. lib. 5.67.Quibus ego confido impendere fatum aliquod, &c.aut inſta re iam plane,aut certe iam appropinquare. in Cat. 106. Cupide inſtare alieni.pro Quint.14.Cædere ianuam ſaxis,inſtare ferro ligna & ſarmenta circundare.3.Ver.48.Ita mihi uidetur bellum illud inſtare.Att.225. fortunam ſaxo inſtare prædicant uolubili.ad Her. 13. Quare aut muta actionem, aut noli mihi inſtare ut iudicem. pro Cæc.6. Ergo inſtare ut mihi reſponderet. in Verr.147.

Inſtans.

Inſtans periculum.ad Her.16.Te inſtante faciet.3. Attic. 13. Tibi cupienti atque inſtanti ſæpiſſime negaui. de Orat. 93. Si quidquā aliud uobis niſi de inſtanti bello cogitatum putabunt. 11.Phil.307. Genus cauſæ ex controuerſia facti, uel ex futuro, vel ex inſtanti.de or. 118. In inſtanti tempore quid conſiderandum.2.ad Her.38.Inſtantia & ſequentia. Tuſc.213. Quę enim uenientia metuuntur,eadem efficiunt ægritudinem inſtantia.4. Tuſ.19.ideſt,præſentia,urgentiaque. Præterita ea dicimus,quorum ſuperiori tempore uera fuerunt inſtantia:ſic futura, quorū conſequenti tempore uera erunt inſtantia.de Fat.145.In inſtantibus ſequentibusq. uidendum eſt, ne quid humile,ſummiſſum, molle,effœminatū,fractum,abiectumque faciamus. Tuſc.4.53.

Inſtabilis.

Inſtabilis in iſtum plurimum fortuna ualuit.ad Heren.34.Inſtabilis fortuna Pacuuij.ad Her.13.

Inſtruo.

Tu actionem inſtituis:ille aciem inſtruit. pro Mur. 19.Senectus adoleſcentulos docet, inſtituit, ad omne officij munus inſtruit.de Sen.26.Hic quem inſtruimus,orator.de or.149.Ad iudicium non ſe ſatis inſtruxerat.in Verr. 269. Poſſeſſores nullam impenſam fecerant,nondum inſtruxerant.in Ant. 218. Inſtruite nunc contra iſtos,&c.ueſtra pręſidia, ueſtros exercitus. in Cat. 109 Bellum inſtruere & exercitus ornare.con.Rul.84.Vrbs quæ facere atque inſtruere bellum poſſit. con. Rul.81. Non enim te inſtruere domum tuam noluerunt in prouincia, ſed illum uſum prouinciæ ſupplere.6. Verr.8.Inſtruere inſidias in aliquo loco. pro Clu.150.Multitudinem hominum cogere,armare,inſtruere pro Cæc.291.Petitionē conſulatus diligēter adornare & inſtruere.pro Mur.135.Inſtruere ſe domeſticis copijs. de orat.112.Neque ſe ſatis, cum poteſtatem haberet, inſtruxiſſe & ornaſſe. in Ver.123.Inſtruar conſilijs idoneis ad hoc negotium. Att. 5.93.30.Hoc enim ipſum iudicium,hoc periculū, illa accuſatio,omnis teſtium copia quæ futura eſt, a matre initio eſt adornata, a matre hoc tempore inſtruitur,atque omnibus eius opibus & copijs comparatur.pro Clu.12. Quod iam non ad unius perniciē, ſed ad uniuerſorum inſtruitur calamitatem. in Ant. 196. Artes quibus inſtruimur ad hunc uſum forenſem, & ad capeſſendam Remp.pro Cæl.53.Curio cum tardus in cogitando, tum in inſtruendo diſſipatus fuit.de Cl. 184.

Inſtructus.

Inſtructus,armatus,paratus per ſeſe. Tuſc.220.Mediocriter a doctrina inſtructus,anguſtius etiam a natura.de Cl.186.Sic igitur orator inſtructus ueniet ad cauſā.or.208.Inſtructus ad uirtutem cōtemnendam.2.de Fin. 92. Inſtructus artibus ingenuis.1. de or.37.Hoc eſt,bene edoctus & inſtitutus. Inſtructus & ornatus plurimis & grauiſſimis artibus atq. uirtutibus.de Fin.2.98. & Tuſc.5.22.Paratus atq. inſtructus in iudiciū uenit.in Ver.67. Inſtructus omni copia.de Cl. 187. Tribunus conſularibus copijs inſtructus. p D.ſua,237.Gręcia M.Bruti imperio, auctoritate,copijs nō ſolū inſtructa,ſed ēt ornata dextrā tendit Italię.in Ant. 186. Materia orationis inſtructa ornataq. rebus & ſentētiis. de or.123.Nauis inſtructa & ornata.p Clu.55.natura inſtructa uerbis & ſentētiis popularibus.or.201.Philoſophia nō ſatis inſtructa ad forenſes cauſas.198.Prouincia exercitu & pecunia inſtructa & ornata.in Piſ.80.Domicilium ornatum ſignis & picturis, inſtructumque rebus omnibus neceſſariis.de Nat.d. 45. Inſtructū & paratū conuiuiū omnibus rebus.6.Ver. 54. Hunc diuinis quibuſdam bonis inſtructū atq. ornatum puto. pro Cęl. 45. oratorem eſſe inſtructum uoce lepore quodam uolo.de or.103.Domum exornatam & inſtructam fere iam iſte reddidit nudam & inanē.in Verr.115. Nos ipſi a doctoribus atque doctrina inſtructi ad Remp.& ornati acceſſimus. off. 31. Alii ad permouendos animos inſtructi & parat.or.198.Homines inſtructi,& certis locis cum ferro collocat.pro Cæc.191. Cur ergo non iidem in iure ciuili ſatis inſtructi eſſe poſſumus, ad hoc duntaxat, ne in noſtra patria peregrini eſſe uideamur?de or.206. Mithridatis copiæ omnibus rebus ornatæ atque inſtructæ.pro Pomp.17. Naues inſtructæ & paratę.ep.192.& in Verr.263. Hæ rationes,quæ ſatis ferme nobis inſtructę & compoſitæ uidentur.de Leg.163. Accuſatores ab aliquo eſſe inſtructos & ſubornatos in Vatinium. 19.Nam quos improbos,maledicos,fraudulentos putant, & ad faciendam iniuriam inſtructos,eos haud contēnūt quidem, ſed de iis male exiſtimant.off.2.51.Emit homo cupidus & locuples tanti quanti Pythius uoluit,& emit inſtructos.3. off.77. de hortis.Muneribus deorum nos eſſe inſtructos & ornatos. de Leg. 163.Nos quemadmodum inſtructos, & quibus præſidiis munitos ad tanti belli opinionem miſeritis,non eſtis ignari.ad Senatum.lib.15.1.11.Quæ claros uiros a ſe inſtructos dicant Remp. ſępe rexiſſe. Acad.q.18.Inſtructas & paratas naues in aqua habere.12.f.32 in ep.Lent. Paratior & inſtructior ueniret. ad Her. 26.Inſtructior a philoſophia,a iure ciuili,ab hiſtoria.de Cl.or. 83.Aut ipſe doctrinis fuiſſet inſtructior.de Fin.1.20. Omnibus rebus domus inſtructior & apparatior.eſt de Inu. 54. Inſtructiſſimus ad dicendum.de or.145.Inſtructiſſimus artibus. ad Brut. 178.Inſtructiſſimus uir.1.de or.134.

Inſtructus.

Riuis eſt diducta oratio, non fontibus:& quocunque ingreditur,eodem eſt inſtructu,ornatuque comitata.3.de or.14.

Inſtructio.

Inſtructio exercitus.2.de Nat.d. 121.Hæc autem diſpoſitio locorum,tamquam inſtructio militum facile in dicendo, ſicut in pugnando,parere poterit uictoriam.ad Her. 19. Neque cōiectione telorum,ſed ſępe clamore ipſo militum,aut inſtructione aſpectuque ſignorum magnas copias pulſas eſſe & uidimus & audiuimus.pro Cęc.32.

Inſtructor.

Hi ſunt conditores,inſtructoreſque conuiuii. poſt red. in Senatu.13.

Inſtrumentum.

Inſtrumentum cauſarum & generum omnium.1. de Or. 80. Inſtrumentum oratoris.or.141. Inſtrumentum regni delatum ad Antonium & Lepidum. Brut. 34. Quod ſi Antonius ab alio relictum regni inſtrumentum occaſionem regnandi habuit,&c. Brutus Cic.4.6.Soluendi ſunt nummi Cęſari, & inſtrumentum triumphi eo conferendum.Att.7.32. Ad quorum intelligentiā a natura minus habent inſtrumenti.3.de or. 108. Quid uiatici, quid inſtrumēti ſatis ſit.12.Att.43.Præclarum munus ac inſtrumentum Tribunatus ad aliquem deferre.pro Mil.15.In eorum arationes Apronius uenit omne inſtrumentum diripuit, familiam abduxit.5.Verr.46.Vt in augenda re non auaritiæ prędā, ſed inſtrumentum bonitati quęreret.pro Rab.Poſth 2. In fundum autem uicini Conſulis,non inſtrumentum aut ornamenta uillę,ſed etiam arbores transferebantur.pro D. ſua. 49. Tottius belli inſtrumento & apparatu.4.Acad.q.5.Eloquētiam locupletaſti grauiorum artium inſtrumento.de cl.196.Hoſtium ſpolia, monumenta imperatorum,decora atque ornamenta, fanorum, puluinaria præclara nominibus amiſſa in inſtrumento ac ſupellectili C.Verris numerabuntur 6 Verr. 87. In oratoris vero inſtrumento tam lautam ſupellectilem numquam videram. de or.98.Nemo ſine eo inſtrumento ad ullam rem illuſtriorem poteſt accedere.de Finib.125.ideſt, ſine bonis artibus uel ſcriptis. Quid cum tanto opus eſt inſtrumento in optimis artibus comparandis?2.de Fin. 177.Arationes magna impenſa, magnoque inſtrumento tueri.in Verr.158.Inſtrumenta ducelli,non ſani,æs atque ferrum.3.de Leg. 43. Quidquid habuit ex diſciplina, inſtrumenta naturę decrant.de Cl.145.Cum induſtrię ſubſidia atque inſtrumenta uirtutis in libidine audaciaque conſumerentur.2.in Cat.31.Inſtrumenta uitæ.Aca.q. ed.1.lib.2.31.Inſtrumenta quanta habeat homo ad obtinendam adipiſcendamque ſapientiam.1.de Leg.45.

Inſania

Inſuauis.

Inſuauem illam admirationem ei fore, quæ iucũdiſſima fuiſſet, niſi aliquem cui narraret, habuiſſet. de Amic. 74. Qui uitam inſuauem ſine ſtudiis putaretis. 2. de or 15. Att. 10. 195. 7. Quid inſuauius, quam clamor in exordio cauſæ? ad Her. 20.

Inſubres.

At enim quædam fœdera extant, ut Germanorum, Inſubriũ, Heluetiorum, Iapidum, &c. pro Corn. 24.

Inſuetus.

Inſuetus cõtumeliæ. Att. 2. 36. 6. Mos inſuetus & nouus. Att. 4. 70. 8. Videte ne inſueti rerum maiorũ uideamini. ad Her. 25.

Inſula.

Omnis terra parua quædam inſula eſt circunfuſa illo mari, quod Oceanum appellatis. de Som. Scip. 159. Inſula quæ eſt in Fibreno flumine. 2. de L. 1. Inſula in lacu Precio. pro Mil. 115. Si inſulam Britanniam cœpero cogitare. ep. 253. Qui quaſi magnam quamdam inſulam incolunt, quam nos orbem terræ uocamus. 2. de N. d. 183. Claudius proſcripſit Inſulam, uendidit. off. 65. Nunc demum intelligo P. Clodij inſulam eſſe uænalem, cuius hic ędiculis habitet decem, ut opinor, millibus. pro Cælio, 81. ideſt domum. Quod prædones procul ab inſula Sicilia prohibuiſſet. in Verr. 233. Literæ de inſula Britannia. ad Quint frat. 317. At hunc his ipſis ludorum diebus uidebam in inſula clariſſimi adoleſcentis Luculli. in Ant. 226. Inſulæ beatorum. de Fin. 5. 49. Inſularum fructus. 16. Att. 2. Inſularum merces. 15. At. 34. Sic uocantur domus in urbe, quæ aliis ædificiis non cohęrẽt, & quas uia undique ambiunt.

Inſulſus.

Adoleſcens non inſulſus. pro Cæc. 52. O gulã inſulſam. Att. 215. Ad cognitionem Conſulatus bimeſtris ſummo cum terrore hominum, & inſulſa cum efflagitatione tranſtulerit. Plancus ad Cic lib. 10 45. Sed tu mihi uideris & Epicharmi acuti, nec inſulſi hominis, ut Siculi, ſententiam ſequi. 1. Tuſc. 25. Quę nec illiterata, nec inſulſa eſſe uideantur. ep. 156.

Inſulſitas.

Sed qui eius rei rationem quamdam conati ſunt, artemque tradere: ſic inſulſi extiterũt, ut nihil aliud eorum, niſi ipſa inſulſitas rideatur. 2. de or. 120. Vix harum rerum inſulſitatem fero. 5. Att. 19. De hortis ex tuis literis cognoui, & Chryſippo in uilla, cuius inſulſitatem bene noram. Att. l. 13. 284. 2. & l. 5. 98. 1. Iam noſtris inſulſitatem Græcorum. pro Rabirio Poſthumo, 22.

Inſulſe.

Et eſt latum Hercule inſulſe. Att. 65. Inſulſe omnia fieri uidentur ab eo quem non ames. 15. Att. 9. Sed ita locutus inſulſe eſt, ut mirum Senatus conuitium exceperit. ad Cæſarem iuniorẽ, l. 2. Hoc ipſum non inſulſe interpretantur. 2. de or. 122. Multa ſtulte, inſulſe, arroganter dici & taceri. Att. 73.

Inſulto.

Clodius qui tot annos in rempub. inſultauit. pro Mil. 118. Nunc uero non inſultabo uehementius, nec uolitabo in hoc inſolentius, neque in iſtum nugatorem inuehar. pro Flac. 154. Nõ tibi in calamitate inſultare uideor, &c. 7. Verr. 103. Inſultare in miſerias alicuius. ad Her. 36. Inſultare in omnes. 2. de N. d. 54.

Inſum.

Ineſt neſcio quid, & latet in animo ac ſenſu meo. 2. de Leg. 1. Ineſt calor in iis ciborum reliquiis. de Nat. d. 18. Digni autem ſunt amicitia, quibus in ipſis ineſt cauſa cur diligantur. de Amic. 67. Ineſt in amore fructus. de Amic. 30. Oracula ex ipſo appellata ſunt, quod ineſt his deorum oratio. Top. 227. Ineſt enim natura philoſophia in huius uiri mente quædam. or. 200. Nõ ob eam cauſam ineſt in facultate dicendi iuris ciuilis ſciẽtia. de or. 103. In oratore perfecto ineſt omnis philoſophorum ſciẽtia. de or. 156. Superſtitio in qua ineſt timor inanis deorum. de Nat. d. 24. Nullum dedecus reperiri poteſt, quod in hoc non inſit. de haruſp. reſp. 256 Manere in ui ta, in qua nihil inſit niſi miſeria. ep. 71. Vt in iis nulla inſit certa iudicandi & aſſentiendi nota. de Nat. d. 1. 10. Democritus tum cenſet imagines diuinitate præditas ineſt ſe uniuerſitati rerum: tum principia mentéſque, quæ ſunt in eodem uniuerſo, deos eſſe dicit. de Nat. d. 24. Itaque a ſit hanc quaſi naturalem atque inſitam in animis noſtris ineſſe notionem. 1. de Fin. 48. 7. Verr. 34. 4. Acad. q. 47. Ineſſe non poteſt pietas in ſpecie fictæ ſimulationis. de Nat. d. 1. 3.

Inſumo.

Inſumere laborem in aliquam rem. de Inu. 75. pecuniam in aliquem. 5. Att. 31. Sumptus in rem aliquam. 2. de Inuent. 205. Nos tamen eſſe hoc te ex aliis audire malo, ſic in prouincia nos gerimus, ut nullus teruncius inſumatur in quemquam. Attic. 5. 105. 2. Quãtam igitur illi ſpem prædæ prępoſitam arbitramur fuiſſe, qui tantum præſens lucrum, nulla opera inſumpta, contẽpſerit atque deſpexerit? 5. Verr. 186. Antequam proxime diſceſſi, numquam mihi uenit in mentem, quo plus inſumptum in monumentum eſſet, quam neſcio quid, quod lege conceditur, tantumdem populo dandum eſſe. Att. 12. 251. 2.

Inſuo.

Quoniam Smyrnæ duos Myſos inſuiſſes in culeũ, &c. ad Q. fr. lib. 1. 2. 7. & pro Roſc. Am. 18. & 42.

Inſuper.

Nã ne te fugiat, Catius inſuper Epicureus, qui nuper eſt mortuus, &c. hic ſpectra nominat. Caſſio, lib. 15 16. 2. Non modo id non fecit, ſed etiam inſuper ipſe grandi ſponſione uinctus eſt. ad Heren. 31.

Inſuſurro.

Atq. ita, &c. ut crebro mihi uafer ille Siculus inſuſurret Epicharmus cantinelam illam ſuam, &c. Att. 1. 14. 11. Verum quoniam non ſolum nauta ſignificat, ſed etiam Fauonius ipſe inſuſurrat, nauigandi nobis tempus eſſe, &c. 4. Acad. 263. Inſuſurrare aliquid alicui. pro Mur. 148. Sint aures tuæ quæ id quod audiunt, exiſtimentur audire, non in quas ficte & ſimulate quęſtus cauſa inſuſurretur. ad Quint. fr. 1. 9. A qua muliere cum erat ad eum uentum, & in aurem eius inſuſurratum, alias reuocabat eos inter quos iam decreuerat, decretáque mutabat, &c. 3. Ver. 84.

Inſuſurrans.

Leuiculus ſane noſter Demoſthenes, qui illo ſuſurro delectari ſe dicebat, aquam ferentis mulierculæ, ut mos in Græcia eſt inſuſurrantiſque alteri, Hic eſt ille Demoſthenes. 5. Tuſc. 145.

Intabeſco.

Diuturno morbo intabeſcere. de Nat. d. 77.

Intactus.

Intactus a ſibilo peruenerat Hortenſius ad ſenectutem. Cælius ad Cic. 8. 4.

Integer.

Integer, innocens, religioſus. 6. Verr. 6. Iuſtus, integer, religioſus, patiens iniuriarum. de or. 125. Integer & caſtus & grauis. 11. Att. 12. Integer & contaminatus. in Top. 36. Integer & honeſtus in omnibus uitæ partibus. pro Fonteio, 26. Integer & purus. 1. Tuſc. 64. Integer ab aliquo. 6. Verr. 13. Annus integer eſt nobis expectandus. de Prou. 72. Rudis diſcipulus & integer. 3. de Nat. d. 5 Equitatum habet magnum: nam omnis ex prælio integer diſceſſit. Lepidus ad Cic. 10. 79. Homo integer & caſtiſſimus. 2. de Inu. 146. Bonus & integer uir. pro Mur. 12. Qui lituus in curia Saliorum ſitus, cum ea deflagraſſet, inuentus eſt integer. de Diuin. 85. Integer animi fuiſſe demonſtratur. Integer omnibus rebus. 13. famil. 8. Integra ętas reſtat. 12. Att. 56. Itaque Alexandrina cauſa, quæ nobis adhuc integra eſt, uidetur ab illo plane eſſe depoſita. ad Lentulum, libro. 1. 5. 12. Tamen dum exiſtimatio eſt integra, facile conſolatur honeſtam egeſtatem. pro Quint. 8. Ex uera atque integra Græcia. pro Flac. 48. Integra mens. 3. Att. 18. Integra iudicandi poteſtas. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 8. Integra res. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 10. Hoc eſt, intacta & quaſi illibata, de qua nihil adhuc eſt diſputatum aut iudicatum. Integra & infracta res. Att. 9. 181. 14. Integra res, & res inclinata, opponuntur. 10. ad Att. 28. in ep. Cęſ. Integra ualetudo: 2. de Fin. 104. id eſt, ſana. Integrum corpus & uitioſum. 1. de Diu. 139. Integrum officium. pro Syll. 37. id eſt, non uiolatum. Integrum templum omni opere. 3. Verr. 94. Syncerum integrumque ab omni incommodo conſerues. 13. fam. 72. Vt damnati in integrum reſtituantur, uincti ſoluantur. 7. Verr. 10. Vt integrum mihi de cauſa Campana ad ſuum reditum reſeruarem. 1. fam. 35. Integrum tibi reſerues de Dolabella. 8. fam. 16. in epiſt. Cælii. Vt integrum ſe, ſaluumque ſeipſum uelit, mouet infantem natura. 2. de Fin. 29. Quod me amiciſſime admones, ut me integrum, quoad poſſim, ſeruem, gratum eſt. Att. 7. 67. Quintum uidi plane integrum. ad Q. fr. 2. 8. 4. Reſeruare omnem cauſam integram alicui. 13 fa. 7. Integram prędam habere ſine ſanguine. pro Sex. Roſc. 43. Vt ad conſilium publicum rem integram referrem. in Cat. 118. Is rem integram ad reditum ſuum iuſſit eſſe. off. 50. Præſertim cum integram rem, cauſamque reliquerim. Att. 83. Omne animal integrum ſe ac ſaluum uult, de Fin. 71. Deos teſtor, integro me animo ac libero P. Syllæ cauſam defendere. pro Syll. 65. Tum poterimus deliberare, non ſcilicet in integra re, ſed certe minus infracta. Att. 146. Ea dicam uobis audientibus amiſſo iam tempore, quæ ipſi ſoli re integra ſępe dixi. pro Mur. 134. Sed hęc

mallem

uallem integra re tecum egiſſe.Att.lib.4.86.7. Quod nec integra re mihi ad conſulendum,&c.implicatus tenebar. ep.14. Virũ eſt æquius Decumanum petere,an aratorem repetere? iudicium integra re,an perdita fieri? 5. Verr. 21. Multo plura eueniſent,ſi ad quietem integri iremus:nunc onuſti cibo & uino, perturbata & confuſa cernimus.1.de Diu.55.Integri incorruptique ſenſus. Acad.q.ed.1.lib.2.20.Integri & ſani ſenſus.Acad.q.ed. 1.lib.2. 72.Integri teſtes.1.de Fin.107.Integræ gentes. pro D. ſua, 48. pro,opulentæ.Signa integra.3.in Cat. 52. Integrorum & fortunatorum promiſſis ſaucios & miſeros credere non oportere.pro Mur.47. Florentes atque integros populos uici. pro Plan. 69. Coniuges integras ab alterius petulantia conſeruare. 2. Ver. 9. Integra omnia tibi ſerues.10.Att. 27. in ep. Ant.id eſt,neutram in partem inclines.Integra omnia hic ſuſtinuimus. 10. fam.51. in ep. Planc.Literæ integris ſignis datę.in Cat.112.Cum eſſet il le uir exemplum,ut ſcitis,innocentiæ, cumque illo nemo eſſet neque integrior neque ſanctior. de Or. t. 117. Multo etiam integriora ac puriora ſunt, ut a te longiſſime ſe efferant. Tuſcul. 156. Vita integerrima. pro Planc. 2. Cum Gabinio integerrimas pacatiſſimaſque gentes ad diripiendum tradidiſſes. pro Dom.ſua,

Integrum.

At non eſt integrum:conſtituta legatio eſt. quid autem integrum non eſt ſapienti,quod reſtitui poteſt? 14. Phil. 321. Quod ſi talium ciuium uos Iudices tædet, oſtendite: mutabunt ſententiam, qui potuerint: conſtituent quid agant, quibus integrum eſt.pro Flac.81.Ii quibus integrum eſt,qui nondum ad honores acceſſerunt.pro Fla.166.Mihi integrum eſt facere uel non facere. Att.55.Non iam mihi licet, neque integrum eſt, ut non reos defendam.pro Marc.125.Non eſt integrum mihi tuo conſilio uti. In Piſ.45.Loquor de legibus promulgatis, de quibus eſt integrũ nobis.in Ant. 158. Atque et ne integrum quidem erat, ut, &c. Tuſc. 140. Ego, ſi mihi eſſet integrum, ſuſciperem hoc crimen. pro Rabirio,93.Cum id iam integrum non eſſet. pro Marc. 137. Vt nulla re impedirer,quin,niſi uellẽ,mihi eſſet integrũ,aut,&c. Att.4.71.9.De triumpho erit,inquis,integrum. Att.135.Quouſque inquies?quod erit integrum. Att. 282. Si integrum daretur,eam ſententiam diceret.in Part.73. In integrum reuocari iã non poteſt. ad Brut.48.in ep. Brut. De integro alicui gratulari. Att.13.298.2.De integro ſcribere epiſtolam.Att.13.283. 1.Res adhuc in integro eſt.ep.76.Cum in integro tota res eſſet.4.Ver. 68. id eſt,in poteſtate,ita ut adhuc poſſit uel fieri, uel omitti.In integro res erit.15.fam.44. Sed quoniam hæc iam neque in integro eſſe poſſunt. 3. de or. 8. Suſpicor enim cohęredes dubiam noſtram cauſam putare,& eo rem in integro eſſe. Att.11.223.6. Si mihi integra omnia ac libera fuiſſent.ep.15.

Integro.

Sic animus defeſſus audiendo, aut admiratione integratur, aut riſu renouatur.1.de Inu. 37.

Integre.

Incorrupte atque integre iudicante natura.lib. 1. de Fin.23. Caſte integreque uerſari in periculis priuatorum.pro L.Man.1. Integre uiuere.4.de Fi.104.Acta integerrime uita. in Salluſt. 2.

Integritas.

Eadem facultate & fraus hominum ad perniciem, & integritas ad ſalutem uocatur.2.de or.20.Integritas & continentia. Q. fr.1.1.27.Cautior & diligentior integritas. Q.fr.1.1.18. Integritas atque innocentia ſingularis. 1. Verr. 15. Singularis integritas alicuius,multis magniſque rebus ſpectata. in Ant. 185. Integritas corporis.de Fin.2.30. Incorrupta ſermonis Latini integritas.de Cl.or.68.Integritas ualetudinis.Tuſ.5.71. Vitæ grauitas & integritas.de Cl. Or. Integritas unguiculorum omnium. de Fin.147.Integritatis & elegantię alicuius laudator. Att. 6.113. 13.Integritatis & fidei teſtimonium dedit Cato. Att. 7.122.8. Tertius hic annus habet integritatem eandem, quam ſuperior, cautiorem etiam ac diligentiorem. Q.fr.292. Summum bonum cumulatur ex integritate corporis,& ex animi ratione perfecta. 5.de Fi.73. Mulierem eximia pulchritudine, ſed eam ſumma integritate pudicitiaque exiſtimari.3.Verr.43. Vir ſumma integritate & innocentia.Att.188.

Integumentum.

Frontis tibi integumento ad occultanda tanta uitia diutius uti non liceret.Poſt red.in Senatu, 14. Integumenta flagitiorũ. pro Cæl.37.Sic modo in oratione Craſſi diuitias ac ornamenta eius ingenii per quædam inuolucra atque integumenta perſpexi.2.de or.78. id eſt, uelamenta. Diſſimulationis integumentis euolutus. 2. de or. 190. Vereor ne qui ſit, qui iſtius inſignem nequitiam frontis inuolutam integumentis nondum cernat. in Piſon.8.

Intelligo.

Intelligo,animaduerto,ſentio. off. 29. Volo etiam audire de te, quo tandem Senatuſconſulto legatus ſis: de geſtu intelligo quid reſpondeas.in Vatin.27.Sed ne latius hoc patere uideatur, hæc duntaxat in Gręcis intelligo,quæ ipſi, qui ſcripſerunt, uoluerunt a uulgo intelligi.de or. 114. Tametſi non tam multum in iſtis rebus intelligo,quam multa uidi.6.Verr. 84. Itaque corpus quid ſit intelligo,quaſi corpus quid ſit, nullo prorſus modo intelligo.de Nat.d.10.Intelligis recte de re frumentaria.9.Att. 33. Quem enim intelligimus diuitem? aut hoc uerbum in quo homine ponimus?Parad.124.Noſtræ legis interpretes,quo capite iubemur ſumptus remouere,&c. hoc intelligunt, in primis ſe pulchrum magnificentiam eſſe minuendam.de Leg.183. Ea quæ minus intellexi,& quæ parum accepi.de N. 60. Accepi aliquot epiſtolas tuas,ex quibus intellexi,&c. Att.2. 33. 1. Intellexi ex tuis literis te ex Turannio audiſſe,a me prouinciam fratri traditam.Att.6.120.3.Vtrum hoc tu parum meminiſti, an ego, non ſatis intellexi. Att. 135. De fundo Fruſinati redimendo iampridem intellexiſti uoluntatem meam. Att. 178. Tu iſtic, ſiquid librarii mea manu non intelligent, monſtrabis. ad Tironem, lib. 16. 31. Pudere dicere me non intelligere, ſi uos ipſi intelligeretis,qui iſta defenditis. de Nat. d. 23. Explicari mihi tuum conſilium plane uolo,ut penitus intelligam. Att. 128. Ambiguum ſi conceſſeris,ex ea parte,quam intellexerit,&c de Inu. 38. Cernere & intelligere aliquid animo.Top. 222.Quam qui audiunt,intelligere & ſapere pluſquam ceteros arbitrantur.Off. 43. Intelligere magna ex paruis.Off.1.203.Illud non queo intelligere. de Nat.d.9.Quam ſis audax,hinc oẽs intelligere poſſunt,quod,&c. pro Sex.Roſc. 33. Verum ita eſt uti dicis, te deiectum debeo intelligere,etiam ſi tactus non ſis. pro Cęc. 292. Quod iſte neque attendere unquam, neque intelligere potuit.in Verr. 266. Male eum credo intellexiſſe,ſi quiſquam male intelligit.potius nihil intellexiſſe.Att.16.41. Ex quo intelligitur nec intemperantiam propter ſe fugiendam eſſe.1.de Fin. 73. Id ſi minus intelligitur, quanta uis amicitiæ, concordiæque ſit, ex diſſenſionibus atque ex diſcordiis percipi poteſt.de Amic.23. Non intelligitur quando obrepat ſenectus.de Sen.35. id eſt, uix ſentitur, haud animaduertitur,aut percipitur. Archeſilam uerò non obtrectandi cauſa cum Zenone pugnauiſſe,ſed uerum inuenire uoluiſſe,ſic intelligitur.4.Acad. 136. Qui intelliguntur animantes ratione. de Vniu.13.Quod poſt magis intelligetur. Off. 198. Sed ea magis ex aliorum contentione,quam ipſa per ſeſe cognoſci atque intelligi poteſt.de Nat.d.Cuius ex epiſtolis intelligi licet, quam frequens,&c. Off. 198. Sed tamen nec nimis eſſe diuerſa, nec ullo modo coniuncta intelligi licet.Off.216.Malo non intelligi orationem meam, quam reprehendi.de Or. 111. Hoc quale eſſe debeat,ex ipſis quæ ſupra dicta ſunt,intelligi poteſt. Off. 209. Vnde ergo hoc intelligi poteſt?ex hoc maxime, quod, &c. in Verr. 178.Animo etiã ac ratione aliquid intelligi poſſe.de Fin. 1.24. Cum dico legem,nihil aliud intelligi uolo, quam imperium, ſine quo,&c.de Leg.184. Ille non intelligendi ſolum, ſed etiam dicendi grauiſſimus author Plato.or.5. Intelligendi conſilium. 7.Phil.229.Intelligendi prudentia.1.de Or.45.Ex quo facile intellectum eſt,uerbis eos,non re diſſidere.de fato,149.

Intelligens.

Cum rationem igitur habuiſſet, reperiebat nihil eſſe eorum, quæ natura cernerentur:non intelligens,intelligente,in toto genere præſtantius.de Vni.11.Erat & cupidus uoluptatum,& cuiuſuis generis eius intelligens & copioſus. de Fin.2. 53. Intelligẽs animal mundus.de Vniu. 11. Doctus & intelligens exiſtimator. de Cl.Or.175.Intelligens in hac re. 6. Verr. 29. id eſt,huius rei perfectam cognitionem habens. Qui teretes aures habent,intelligenſque iudicium,&c.de Opt.gen.Or.147. Pręter intelligens negare.in Verr.234.Doctus & intelligens uir. de Fin.94. Voluptarum intelligens. 2. de Fin. 103. Intelligentis naturæ cauſas primas conquirere.de Vniu. 63. Oratio adoleſcenti non acriter intelligenti præceps.in Piſ.94. Quæ non modo iſtum hominem ingenioſum atque intelligentem, uerum etiam quemuis noſtrũ, quos iſte idiotas appellat,delectare poſſent.6.Verr. 3. Intelligẽtem & ſapientem eſſe mundum(hoc eſt deum)neceſſe eſt.de Na. d.2.26.Mutæ & nihil intelligentes beſtiæ.2.de Nat.d. 101. Non ſemper uulgi iudicium cum intelligentium iudicio congruit.de Cl.Or.181.

Intelligentia.

Aut falſum quiddam hoc pacto ſapientia eſt, pecuniæ acquirendæ intelligentia.de Inu.56. Intelligẽtia eſt per quam ea perſpicit,

ſpicit quæ ſunt.2.de Inu.240.Prudentia & intelligentia. 2.Off. 48.Quod quædam animalis intelligentia per omnia permeet. Acad.q.edit.1.lib.2.110. Intelligentia communis nobis res notas effecit, eaſque in animis noſtris inchoauit, ut honeſta in uirtute ponantur, in uitiis turpia.1.de Leg.34. Difficilis erat animi, quid aut qualis eſſet intelligentia.1. Tuſc. 81. Nihil neceſſe eſt de guſtatu & odoratu loqui, in quibus intelligentia, etſi uitioſa, eſt quędam tamen. Acad.q.edit.1.lib.2. 21. Natura nullo docente profecta ab iis, quorum ea prima & inchoata intelligẽtia genera cognouit, confirmat ipſa per ſe rationem & perficit. de Leg.1.23. Intelligentia recta.1.ad Her.1. Intelligentia ambiguorum. Acad.q.ed.1.lib.2. 83. Intelligentia in ruſticis rebus. pro Roſc. Am 28. Iuris ciuilis intelligentia. de Cl.or.51. Simulatio intelligentiæ.3.off 94. Intelligẽtiæ noſtrę ois & notio, de Nat.d.1.21. Rationis & intelligentiæ particeps pars animi.1.de Diu.122. Ad commune iudicium popularemque intelligentiã aliquid accommodare definire. in or.63. Proponenda quædam quaſi mouentia ſunt, quæ nos magis ad cognitionem intelligẽtiamque conuertant. Tuſc.241. Idque faciunt etiam in aliis operibus, ad quorum intelligentiam a natura minus habent inſtrumenti. or.162. Simul autem cepit intelligentiam, uel notionem potius, quam appellant ἔννοιαν illi, uiditque, &c. de Fin.94. In eas imagines mentem intenta infixamque noſtram intelligentiã capere quæ ſit beata uita & æterna.1.de N.d.70. Intelligẽtiã in animo concluſit deus, animũ in corpore. de Vniu.21. Vt intelligatis in homine intelligentiam eſſe, non auaritiã. in Ver.210. Explica atque excute intelligentiam tuam, ut uideas quæ ſit in ea ſpecie forma & notio uiri boni.2.off. 107. Omnes qui ea omni ætate hac in ciuitate iuris intelligẽtia habuerũt.9.Phil.263. Honeſtum quod in noſtram intelligentia cadit. off.3.21. Cum in æthere aſtra gignantur, conſentaneum eſt, in his ſenſum ineſſe & intelligentiam. de Nat.d.34. Intendere & infigere intelligẽtiam in rem aliquam.1.de Nat.d.70. Noui intelligẽtiam ueſtrã Iudices, non poteſt ita uideri. de Inu.53 Ponere in audiendi ſtudio intelligentiam. de Opt.gen.Or.14 Scientiam intelligentiamque noſtram in deorum numero refert Democritus. de N. d. 1. 22. Sub intelligentiam cadentium rerum compos animus. de Vniu.35. Ab intelligentia ſenſuque imperitorum longiſſime diſiunctum, id maxime excellit.1.de or. 7. Anteire omnes intelligentia. de Cl.or. 122. Intelligentia autem omni & ratione careant. de Vniu.63 Intelligentia & ratione id comprehenditur, quod unum ſemper & idem eſt, nec ullum habet ortum. de Vniu. 3. Plato ait, ideas ſemper eſſe, ac ratione & intelligentia contineri. in or.6. Neptunum eſſe animum cum intelligentia per mare pergentem. de Nat.d.72. Cauſæ quę cum intelligentia ſunt efficientes rerum pulcherrimarum atque optimarũ. de Vniu 63. Quid cenſes hunc quo ſtudio & qua intelligentia eſſe in rebus ruſticis? pro Sex. Roſc.26. Tamen fretus intelligentia ueſtra diſſero breuius, quam cauſa deſiderat.1.de Nat.d.35. Mutius iuris ciuilis intelligentia pręſtitit. de Cl. 173. Quatenus aliquid ratione & intelligentia teneri poteſt. off. 65. Intelligentias quaſi adumbratas principio rerum omnium animo ac mente concipit homo, quibus illuſtratus ſapientia duce bonum uirum, & ob eã ipſam cauſam cernat ſe beatum fore.1.de Leg.45. Et rerum plurimarum obſcuras, nec ſatis intelligentias enodauit. 1. de Leg. 38. 2. de Finib.60.4. Acad. 214. Illuſtratus homo intelligentiis animo conceptis.1. de Leg 45.

Intelligenter.

Sumuntur autem trium rerum genera: ut amice, ut intelligenter, ut attente audiamur. in Part.17.

Intellectio.

Intellectio eſt, cum res tota parua de parte cognoſcitur, aut de toto pars.4.ad Her.199.

Intemperies.

Stulte illius amici non intemperiem tuliſſe. 4.Att.23.

Intemperans.

Intemperans & ignauus. 1. de Fin. 92. Libidinoſa etenim & intemperans adoleſcentia, effœtum corpus tradit ſenectuti. de Sen.26. Intemperans uir, & impudica mulier.5.Verr.37. Vir libidinoſus, & impurus, intemperans Poſtquam.207. Intemperãs ſum in eius rei cupiditate, quam noſti. Att. 13.33. Intemperãtis enim arbitror eſſe, ſcribere quod occultari uelis. Acad. q.ed.2.l. 5.8. Sed fui paulo in te intemperantius fortaſſe, quam debui. in Vatin.4. Homo intemperantiſſimus. ep. 135.

Intemperantia.

Intemperantia omnem animi ſtatum inflammat, conturbat, incitat. Tuſc.4.17. Intemperantia fugienda eſt. de Fin.59. Si autem libidinum intemperãtia acceſſerit, duplex malum eſt.1.off. 173. Is tanta fuit intemperantia, ut, &c. pro Domo. 817. Intẽperantia turpior.7.fam.46. Iniuſtitiæ, intemperantię, timiditatis, quę ſemina eſſent. de Nat.d. 74. Nam & perturbationes uoluntarias eſſe putabat, opinioneſque iudicio ſuſcipi, & omnium perturbationum arbitrabatur eſſe matrem immoderatam quamdã intemperantiam.1.Acad. 55. Omnium autem perturbationum fontem eſſe dicunt intemperantiam, quæ a tota mente ac a recta ratione defectio, ſic auerſa a præſcriptione rationis, ut nullo modo appetitiones animi nec regi nec contineri queant.4.Tuſ. 27. Explere intemperantiam alicuius. de haruſp. reſp.259. Qui ne ſanctiſſima quidem parte corporis potuiſſet hominum impuram intemperantiam propulſare. Poſtquam.8. Is multa de incõtinentia intemperantiaque diſſeruit. pro Cæl. 19. Ex intemperantia & ægritudines, & metus, & reliquę perturbationes omnes gignuntur. Tuſc.4.27. In omni intemperantia effuſæ libidines. de N.d.1.31. Hæc ego nos concupiſſe pro ueſtra intemperantia non miror. con. Rull.89.

Intemperanter.

Sed mandare quemquam literis cogitationes ſuas, qui, &c. hominis eſt intemperanter abutentis & otio & literis. 5. Tuſc. 5. Nimis iracunde hoc quidem & ualde intemperanter. 1. Phil. 9. Ne honoribus noſtris elatus, intemperantius ſuis opibus utatur. 5. Philipp. 199.

Intemperatus.

Ne quis intemperata quadam beneuolẽtia impediat magnas utilitates amicorum. Lęl.64. Intemperatiſſima pecus. in Piſ.55. Intemperatiſſimę perpotationes. in Piſ.16.

Intemperate.

Qui autem immoderate & intemperate uixerit, eum ſecundus ortus in figuram muliebrem transferet. de Vniu. 57.

Intempeſtus.

Cum intẽpeſta nox eſſet, manſi in uilla. in Ant. 154. Is nocte intempeſta abiit. in Piſ. 99. Repente nocte intempeſta ſeruorũ armatorum fit concurſus atque impetus. 6. Verr. 84. & 7.73. & 146. in Piſon. 73.

Intempeſtiuus.

Numquam intempeſtiua, numquam moleſta eſt amicitia. de Amic.21. Si nihil habebis, tamen ſcribas aliquid: nũquam enim mihi tua epiſtola aut intempeſtiua, aut loquax uiſa eſt. Att.4. 83.2. Intempeſtiuum conuiuium. pro Mur.127.

Intempeſtiue.

Ne ſi iraſcamur aut intempeſtiue accedentibus, aut impudẽter rogãtibus, in moroſitatem inutilem & odioſam incidamus. 1.off.123. I. coram ad nos adeunt. 12.fam.27.

Intendo.

Agitur uita & fortuna optimi cuiuſque, quo cupiditatem infinitam cum immani crudelitate iampridem intendit Antonius 7.Phi.233. Hic dexteram ad ſedes intendit Caſſiopeiæ. in Ant. Intendit dextram ad ſtatuam.16.Att.39. Is ſibi eum nuper edidit ſocium, quem (quomodo nunc intendit) ne in uiuorum quidem numero tum demonſtrat fuiſſe pro Quint.16. Mens naturalem uim habet, quam intendit ad ea quibus mouetur. Acad.q.9. Vt eo quo intẽdit, mature cum exercitu perueniat. pro Mur.19. Si iſte, quo intendit, in Mãliana caſtra peruenerit. 10 Catil.103. Aduertantur enim primum, quod parum defigunt animos, & intendunt in ea quæ perſpicua ſunt, ut, &c.4.Acad. 85. Itaque hominem furentem, exultantemque continui ſimulac periculum iudicij intendi, duobus inceptis uerbis omnẽ impetum gladiatoris, ferociamque compreſſi. de haruſp.reſp.1. Dic mihi, credo, dixerat, multam irrogarat, actionem perduellionis intenderat. pro Mil 28. Si enim C. Antonius quod animo intenderat, perficere potuiſſet.10.Phil.27.1. quod propoſuerat apud ſe, quod cogitarat. Quo intenderat uenire.8.Att. 35. In euitandis iis conſiliis, qui ſe intenderãt aduerſarios in eius Tribunatum, Cælius ad Cic 8.9. Nunc in alteram conceſſionis partem, conſiderationem intendemus.2.de Inu.198. Sed ut commonſtrarem tantum uiam, &c. ut fieri ſolet, digitum ad fontes intenderem. de orat.1. 101. Si fieri poſſet, uel plures te animos habere uellem, quos omnes ad Mutinam intenderes. in Ant.235. Cum hoc nouę litis genus tam maleficioſe intenderet, placuit Cęcinnę de amicorum ſententia conſtituere quo die in rem præſentem ueniretur. pro Cæc.14. Et cum uniuerſi in te impetum feciſſent, tum ſingulæ familię litem tibi intenderent.1.de or.22. Quæro, non quibus intendam rebus animum, ſed quibus relaxem. in Hortenſio. Studium nihil poteſt perueniendi aliquo, niſi illud quod eo, quo intendas, ferat deducatque, cognoris. de or.96. Quibus rebus, quid

quid ip ſe ſperet,& quo animum iotendat, facile perſpicio. 3. Verr. 6. Nec uero unquam ne ingemiſcit quidem uir fortis ac ſa piens, niſi forte ut ſe intendat ad firmitatem. 2. Tuſc. 49. Io quo quid reprehendas, ſcire cupio: quod falſum intẽderit? pro Flac. 63. Aciem acrem io omnes partes intendere. 4. Tuſc. 58. animũ ad locum. 1. Phil. 306. acrum. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 81. conſidera tionem in aliquam rem. controuerſiam. ad Her. 15. Qui uolunt exclamare maius, num ſatis habent, latera, fauces, linguam intẽ dere, e quibus elici uocem & fundi uidemus? Tuſc. 2. 49. Intendere litem alicui pro Cęc. 14. 1. de Or. 21. i. inferre. Huiuſmodi intendere orationem, quæ redarguatur. ad Her. 32. Intendere periculum in aliquem. de haruſp. reſp. 1. ſe aduerſarium in magi ſtratum alicuius. ep. 14. ſcoſus ad res percipiendas. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 30. & remittere ſonum uocis. or. 202. Hoc tibi antea explicandum eſt, quam illuc proficiſcare, quo te dicis intendere. de or. 1 24. In profundenda uoce omne corpus intenditur. Tuſc. 187. Et in cauſa Sexti Roſci periculum quod in omnes intendi tur, propulſetis. pro Roſc. Am. 4. Minæ iactentur, pericula inten dantur, formidines opponantur. pro Quint. 26. Att. 2. 34. 1. Ne que quicquam interiectum eſt quod obſtet; ſed intendi acies lõ gius non poteſt. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 73.

Intendens.

Immenſa regionum magnitudo, in quam ſe iniicens & inten dens animus late longeque peregrinatur. 1. de N. d. 38.

Intenſus.

Principia uerecunda, non elatis iotenſa uerbis, ſed acuta ſen tentiis, &c. in or. 68.

Intenſius.

Alia meliora ſunt q̃ multo intenſius petimus in uita. ad Her. 41.

Intentus.

Intentus & commeans animus per omnem rerum naturam. de Nat. d. 1. 21. Intentus animus ad aliquid agendum. 11. Phil. 305. Peruoluatur animus, ut ſe penitus inſinuet in cauſam, ut ſit cura & cogitatione intentus, diligentia eſt. 2. de or. 81. Quan uis enim intentus animus tuus ſit, C. Panſa, ſicut eſt, ad fortiſſimum uirum & omnium clariſſimum liberandum. &c. 2. Phil. 11. Fuerat ille annus tanquam in Reip. magno metu & multorum timore intentus arcus in me unum, &c. pro Sext. 11. Intenta mẽs noſtra in hæc. de Nat. d. 1. 74. Intentum enim animum tanquã arcum habebat; nec langueſcens ſuccumbebat ſenectuti. de Sen. 33. In eas imagines mentem intentam, infixamque noſtram intelligentiam capere, quę ſit beata natura. 1. de Nat. d. 70. Enitar quidem, ſed intẽto opus eſt animo, ne omnia dilabantur, ſi uñũ aliquod effugerit. 4. Tuſc. 16. Voces, ut chordæ, ſunt intentæ. 3. de or. 219. Iſta omnia in hunc unum inſtituta, parata, intenta ſunt. pro Mil. 114. Intenta ſigna legionum exiſtimantur ceruici bus boniſque ueſtris. pro Sext. 12. Tabernacula quemadmodũ conſueuerat temporibus æſtiuis, quod antea iam demonſtraui carbaſeis intenta uelis collocari iuſſit in litore. 7. Ver. 64. Cum omnia tela undique eſſe intenta in patriam uiderem. de prou. Conſ. 18. Ego tela intenta iugulis ciuitatis de coniuratorum manibus extorſi. in piſ. 80. Intentis oculis cõtemplari. pro Flac. 20. Hoc eſt, deſiais. Intentis oculis omnes Reipub. partes intueri. con. Rul. 81. Multique oratores fuerunt, ut illum Scipionem audimus & Lęlium, qui omnia ſermone conficerent paulo intẽ tiore: &c. 2. de or. 133.

Intentus.

Voces quidem & palmarum intentus, & maledictorum clamorem omnes profuderunt. pro Sextio. 102.

Intentio.

Intentio, Occidiſti Aiacem: inficiatio. Non occidi. de Inu. 44. Intentio corporis. 1. Tuſc. 31. poſtea facti aut intentionis aduer ſariorum, cum ipſo ſcripto contentio. de Inu. 78. At ſi quæ intẽ tionis depulſio non eſt, ea nec conſtitutio, nec pars conſtitutionis eſt. 1. de Inu. 19. Cum animus hac contentione omnes totius negotii partes conſyderabit. de Inu. 67. Vt onera contentis cor poribus facilius feruntur, remiſſis opprimunt: ſimillime animus intentione ſua depellit preſſum omnem ponderum: remiſ ſione autem ſic urgetur, ut ſe nequeat extollere. 2. Tuſc. 94. Mẽ tem e cogitationum intentione cantu & fidibus ad tranquillitatem traducere. Tuſc. 4. 3.

Intento.

Dolor eſſe uidetur acerrimus uirtuti aduerſarius: is ardentes faces intentat: is, &c. 5. Tuſc. 56. Clodius non ſeruos, non arma, non uim intentauit? pro Mil. 27. Sicam intentare. pro Mil. 28. Explicet ſuum uolumen illud, quod ei planũ facere poſſum Eru cium conſcripſiſſe, quod aiut illũ Sex. Roſ. intẽtaſſe, & meditatum eſſe ſe omnia pro teſtimonio eſſe dicturũ. pro Roſ. Am. 61.

Intentans.

Tum ipſum aduerſarium quaſi intẽtantis loco producendo, hoc interrogando, utrum, &c. de Inu. 78.

Inter.

Galba fuit inter tot æquales unus excellens. de Cl. 196. Hortenſius ſuos i. ęquales longe præſtitit. de Cl. 183. i. aliquos decernere. 3. in Verr. 84. Qui i. tot annos ne appellarit quidem Quintium. pro Quin. 25. Quare nolite dubitare, quin huic uni credatis omnia, qui i. annos tot unus iuuentus ſit, quem ſocii in urbes ſuas cum exercitu ueniſſe gaudeant. pro L. Mũ. 47. I. augures Marcellum & Appium magna fuit diſſenſio. 2. de L. 52, & 33. Vt dies quadraginta quinque i. binos ludos tollerentur. in Ver. 135. Quamobrem hoc quidem Fanni & Scæuola, conſtat (vt opinor) bonis i. bonos quaſi neceſſariam beneuolentiã eſſe, qui eſt amicitiæ fons a natura conſtitutus. de Amic. 46. Vim i. ciues ſuſceptam eſſe. pro Mil. 104. Si hoc tibi i. cęnam in tuis immanibus illis poculis hoc tibi accidiſſet. 2. Phil. 74. Hoc i. cœnam Tironi dictaui, ne mirere alia manu eſſe. ad Q. fr. 3. 27. 25. Nulla alia uox i. dolorem crepitumque plagarum audiebatur. in Verr. 269. In eo nonnunquam uariari i. eos, & dubitari uidetur. de Fin. 127. P. Craſſus i. equites Romanos ſummo ſplẽ dore fuit. pro Planc. 256. Quid tandem de illa nocte dicit, cum i. falcarios ad M. Leccam nocte ea, quæ conſecuta eſt poſterum diem Nonarum Nouembris, me Conſule Catilinæ denuntiatione conuenit? pro Sylla, 39. Dico te priori nocte ueniſſe i. falcarios (non agam obſcure) in M. Leccæ domum. 1. in Cat. 6. Non ſum, inquit, neſcius Scæuola, iſta i. Græcos dici & diſceptari ſolere. de or. 1. 24. Nihil eſt. n. quod i. homines ambigatur, in quo non quæratur, &c. de or. 118. Abiit ad deos Hercules; nunquam abiiſſet, niſi cum i. homines eſſet, eam ſibi viam muniuiſſet. Tuſc. 51. Huius n. operis maximi i. homines illum eſſe effectorem nolo. Att. 184. I. homines paupertas diuitiis ęqualis eſſe debet. 2. de Leg. 26. Hominum i. homines ſocietas. Off. 5. I. ingenium & diligentiam perpaulum loci reliquum eſt arti. de Or. 122. Homines qui terram incolunt, interruptos ita eſſe, ut nihil i. ipſos ab aliis ad alios manare poſſit. de Som. 129. Quorum ſummum quondam i. ipſos odium meminiſtis? in Ant. 130. Sed etiam ipſorum i. ipſos conceſſu ita tributum eſt. de Cl. 172. Vna ſpes ſalutis eſt iſtorum i. iſtos diſſenſio. Att. 27. Itaque erant exitus eiuſmodi, ut alius i. manus e conuiuio tanquam e prælio auferretur. 7. Verr. 24. I. Marcellum & Appium augures magna diſſenſio. 2. de Leg. 32. Qua de re i. Marcellos & Claudios centumuiri iudicarũt. de or. 99. I. me & Brunduſium Cęſar eſt. Att. 135. Hoc i. me & illos intereſt, quod, &c. Att. 135. Quæ ſæpe i. me & Scipionem de amicitia diſſerebantur. de Am. 102. Ea charitas quæ eſt i. natos & parentes. de Amic. 101. Sermo familiaris non cohærebit, ſi uerba i. nos aucupabimur. pro Cæc. 294. I. nos certemus officiis. 7. fa. 54. Noſque i. nos eſſe complexos narrabat. 1. de Diu. 103. I. nos cõferre ſolicitudines noſtras. 6. fam. 55. I. nos colere. 13. Att. 12. Nos i. nos coniuncti ſumus. 13. fam. 99. Non patiar ut opera mea manus i. nos conferatis, & cędes ciuium i. ſe fiat. in Ant. 185. Serapionis librum ad me miſiſti: ex quo quidem ego (quod i. nos liceat dicere) milleſimam partem vix intelligo. Att. 2. 19. 1. Atque vtinam hæc i. nos ſtudia exercere poſſemus. ep. 130. Non. n. id i. nos facere debemus. epi. 200. Noſtras inimicitias ipſi i. nos geramus. pro Corn. 67. Sermo i. uos habitus. ep. 130. De ea nos inter nos locuti ſumus. Att. 158. Quę fueramus ego & tu i. nos de ſorore locuti. Att. 68. Puto fore ut mirere, id nos locutos eſſe i. nos, qđ nũquã locuti ſumus. ep. 130. Noſtrę ſunt i. nos iræ diſcordięque placandæ. de har. reſp. 258. I. omnes omnium gentium ſententia conſtat. de N. d. 2. 10. Vnus excellit i. omnes. or. 197. Vſucapionem x 1 1. tabulę i. quinque pedas eſſe voluerunt. de Leg. 167. I. Põpeium & Cæſarem quid interfuerit. 8. Att. 23. Quæ ſi quos i. ſocietas aut eſt, aut fuit, aut futura eſt, eorum eſt habendus ad ſummum naturæ bonum optimus, beatiſſimuſque comitatus. de Ami. 70. Sic ho neſtiſſimi homines i. ſe & mecum loquebantur. 2. Ver. 13. Virtutes ipſas i. ſe eſſe ęquales & pares. de ora. 91. Pueri ualent & nos, & i. ſe amant. 3. ad Q. fr. 10. Att. 6. 11. Tam bonos, tam i. ſe amantes uiros. 4. Aca. 205. Illi furtim i. ſe aſpiciebant. in Cat. 113. Atomi interiecto inani cohæreſcunt i. ſe. de Natu. D. 1. 39. Neque ſolum colent ſe i. ſe, ſed, &c. de Amic. 111. Cumque i. ſe pene contingant. de Vniu. 47. Capita i. ſe contraria. de ora. 129. Dii nulla re egentes, & inter ſe diligunt, & hominibus conſulunt. de Nat. d. 1. 86. Cicerones pueri amant inter ſe, diſcunt. de Opt. gen. or. 144. Att. 86. Multum inter ſe diſtant iſtæ facultates, longeque ſunt diuerſæ atque ſeiunctæ. de orat. 103.

In reliquis diſſimiles i.ſe fuerunt.de Cl.177.Si in ſphæra maximi orbes ſunt,medii i.ſe diuiduntur.de Fat. 143. Sermo quem illi quondam i.ſe de his rebus habuiſſent. de or. 109. Atq.hæc i.ſe iūgi copularique poſſint,de or.104. Qui i.ſe ne noti ſunt. Att. 131.Duæ artes i.ſe pares.Att.135.Ipſi i. ſe alii aliis proſunt.off.5.Vt aut uterque i.ſe,aut neuter ſatiſdaret. pro Quint. 5.Quos i.ſe fratres agnatoſq. vſurpare atq. appellare uidemus. de Vniu.49.I.ſeſe uehementer repugnantia.de Nat.d.1.24.Illas ſeras heri i.ſcyphos,quod dixeram controuerſiam eſſe,&c. Trebatio,lib.7.23.1.Indicium i.ſicarios committitur.pro Seſt.20. Aliqui uoluntate ſimiles i.ſe.de or. 517. Furere apud ſanos, & quaſi i.ſobrios bacchari.or. 205. Philodamus imprimis i. ſuos copioſus.in Verr.89.I. uiam.4. Att.17. Sed quid nos i. uos? de Orat. 136. Vobis i. uos coniuncta uoluntas.1. Verr. 19.Hoc mirabilius,quod uos i. uos riſum tenere poſſitis.de N.d.15.Nihil poteſt eſſe cōſtrictius,quam nos inter uos riſum tenere.ep. 233.

Interamna.

Interamna,oppidum.Att.22.pro Dom.229. C. Caſſius Interamnas.pro Mil.110.

Interareſco.

Nihil enim interareſcere , nihil extingui,nihil cadere debet eorum,in quibus beata uita conſiſtit.5.Tuſc.58.

Intercalo.

Nos hic in multitudine & celebritate iudiciorum,& nouis legibus ita diſtinemur,ut quotidie uota faciamus , ne intercaletur,ut quā primum te uidere poſſimus.M,lib.7.7. Hoc tibi ita mando,ut dubitem,an etiam te rogem, ut pugnes ne intercaletur.Att.5 96.3.ideſt,ne interponatur nouus annus. Per fortunas(quoniam Romæ manes)primum illud præſulci atque præmuni quæſo,ut ſimus annui,ne intercaletur quidem.Att.5.100. 3.Hoc eſt,interponatur aliquid ſpatii.Intercalandi tēpus ratio diligenter habenda,ut ſacrificiorum libamenta ſeruentur,fętuſque pecorum,&c.quod inſtitutum perite a Numa , poſteriorum pontificum negligentia diſſolutum eſt.2.de Leg.30. Curio belliſſime,quia de intercalando non obtinuerat,transfugit ad populum.ep.116.Cum ſcies Romæ intercalatum ſit,necne, uelim ad ſcribas.Att.83.

Intercalaris.

Ego idem tamen cum ad 11. Calendas intercalares priores rogatu fratrum tuorum ueniſſem mane ad Cęſarem.ad Ligar.6. 46.Dic Neui diem. Ante v. Calendas intercalares . Bene agis pro Quint.53.Pridie Cal.intercalares.ibidem.

Intercalarius.

Tunc Cephaleditani decreuerunt intercalarium quadraginta quinque dies longum , ut reliqui menſes in ſuam rationem reuerterentur.4.Verr.90.

Intercapedo

Quas ob cauſas in eorum uita nulla eſt intercapedo moleſtiæ.1.de Fin.47.ideſt,uacuitas.Intercapedo pro cūno. ep.140. Itaque me iam non pœnitebat intercapedinem ſcribendi feciſſe.ad Tironem.lib.16.26.

Intercedo.

Intercedit mihi hoſpitium cum eo.13.fam. 96. Affinis meus qui cum mihi neceſſitudo uetus,controuerſia, de re pecuniaria recens intercedit.pro Quint.9.Decreuit quondam Senatus, vt L.Opimius Conſul uideret nequid Reſp. detrimenti caperet. nox nulla interceſſit,interfectus eſt propter quaſdam ſeditionū ſuſpiciones C.Gracchus clariſſimo patre natus. 1.in Cat.2. Inter nos uetus uſus intercedit.ep.213.Intercedunt mihi inimicitię cum illo. pro Cæl.44.Mihi cum eo intercedunt omnia iura ſummę neceſſitudinis.13.fam.27. Veteres mihi neceſſitudines cum his omnibus intercedunt,quibuſcum ego agere de te nō deſtiti.Appio Balbo,lib.6.40.Multaque & magna inter nos officia & paria & mutua intercedunt.ep.13.87.Itaque eum, etſi nemo intercedebat,qui ſe illi anteferret,neque ſecundum tamen, neque tertium dixerim.de Cl.180.Is quicum tibi affinitas , ſocietas , omnes denique cauſæ & neceſſitudines ueteres intercedebant.pro Quint.8. Nullum meum minimum dictum , non modo factum pro Cæſare interceſſit, quod ille non illuſtri gratia exceperit.ad Lentul.1.9.89.Meæque ſententię,quę ſecunda pronuntiata erat, cum frequenter aſſentiretur Senatus , rogatu Seruilii Pub.Titius interceſſit. ep. 10.12.10. De his rebus pridie quam hæc ſcripſi, Senatus auctoritas grauiſſima interceſſit, cui cum Cato & Caninius interceſſiſſent , ſi eſt perſcripta. ad Lent.lib.1.2.12.Vix annus interceſſerat ab hoc ſermone cohortationis meæ,cum iſte,&c.de or.116. Vnus & alter dies interceſſerat,cum res parum certa uidebatur. pro Clu. 32. Vna nox interceſſerat,cum iſte Dorotheum ſic diligebat,ut diceres omnia inter eos eſſe communia.4. Verr.62. An alio nomine & alia de cauſa abſtuliſſet?ſi alia de cauſa, quæ ratio tibi cum illo interceſſerat?&c.pro Com.24.Vatinio autem primus reditus interceſſerat in gratiam.ep.14. Dies nōdum interceſſerant, cum ille alter filius infans necatur.pro Clu.20.Hoc eſt,nondum prætererant decem dies . Si nulla intercederet mihi cum eo cauſa.13.f. 6.Si aut hoc a me Siculis non petiſſent , aut mihi cum Siculis cauſa tantæ neceſſitudinis non intercederet,&c.1.Verr.4. Quoniamque ea natura eſſet hominis,ut cum genere humano quaſi ciuile ius intercederet:qui id conſeruaret,eum iuſtum: qui migraret,iniuſtum fore.3.de Fin.103.Qui ueritus eſt, ne Fufius ei legi intercederet,quæ ex s. c. ferebatur.Att.10.pro Sext.27. & Poſt red.in Senatu. 9. Ratio quę niſi intercederet, nec cauſa quidem eſſet,&c.ad Her.5.Cum ueſtra auctoritas interceſſiſſet, ut ego regem tuerer.15.fam.6.Quod legationis genus ego Cōſul ſuſtuliſſem approbāte Senatu,niſi mihi Leuinus Trib.pleb. de Leg.187.Monſtra de aliquo promulgare , quibus intercedat nemo.ad Quint.fr.311.Si nulla ægritudo huic gaudio interceſſerit. Terentię.23.Sin autem morum aut ſtudiorum cōmutatio quædam(vt fieri ſolet)facta erit , aut Reip. partibus diſſenſio interceſſerit,&c.de Amic.66. Ne id quidem, niſi cum multa annorum interceſſerint millia , ut omnium ſiderum eodem unde profecta ſint, fiat ad unum tempus conuerſio. de Fin.2. 84. Intercedere contra legem aliquam. 3 . Verr.110. Intercedere tantum pro aliquo.2 Phil.62. Tribuni ex templo pulſi cum intercedere rogationi uellent, &c.de or. 129.Filius ſe ad pedes meos proſternens,lachrymans,te mihi commendabat,orabat ut te contra ſuum patrem , ſi ſeſtertium ſexagies peteret , defenderem : tantum enim pro te interceſſiſſe dicebat.2.Phil.62.Huic interceditur frequenter.Att.1.14.7.Sed mihi credite , nunquam ſuccedi tur illis,niſi cum ea lege referetur, qua intercedi de prouinciis non licebit.de Prou.Conſul.71.Intercedendi,impediendi poteſtatem habent.8.fam.22.in ep.Cęl. Eaque,quæ de ea ſcripta eſt auctoritas (cui ſcis interceſſum eſſe , ut nequis omnino regem reduceret)tantam uim habet,ut,&c.ad Lent.1.7.12.Quid ſi M. Brutus interceſſurum ſe dixit,&c.uideturne interceſſiſſe appellatio tribunorum?pro Quint.12.

Interceptio,Interceptus, *Vide Intercipio.*

Interceſsio.

Putamus enim utile eſſe, te aliquando iam rem tranſigere : mea interceſſio parata & eſt fuit . Att. 1. 2. 2. Cum interceſſio ſtultitiam interceſſoris ſignificatura ſit , non rem impeditura . pro L.Man. 40. Quibus hac re ad interceſſionem euocandam interpellantibus,&c.8.fam.34. in ep. Cœl. Interceſſionem remouit.P.Clodius.de haruſp.reſp.54.Cum auſpicia augur,interceſſionem Conſul ſuſtuliſſes.2.Phil.33.Quas interceſſiones tu mihi inquis.in or.157.

Interceſſor.

Interceſſor grauiſsimus.in Ant.161.Interceſsor Dictaturę. 3.ad Qu.fr.36.Interceſsor rei malæ ſalutaris ciuis eſto. 3. de Leg.11.Clodius poterit conciones concitare , deinde etiam interceſſor parabitur.1.ad Qu.fr.57.Interceſsor per Trib. Gracchum non modo uetitus,ſed & ſublatus.3.de Leg.23.Parere iubet interceſsori,quo nihil præſtantius:&c.3. de Leg. 60. Hunc quemadmodum fregerim,quantaque contētione Titium interceſsorem abiecerim.ad Planc.lib.10.12.11.Cæcilius agrariæ legi interceſsorem fore perpeſſus eſt.pro Syll.176.Poſtremo iſto hortatore,auctore , interceſsore ad Syſiam non adierunt . pro Sext.Roſc.36.

Intercido,*pen.longa.*

Interciſo monte.Att.4.84. 5. Qui tuas mercedum pactiones in patrociniis interciſas,&c.in Parad.58.Sub.nidet.

Interciſe.

Inuertatur ordo, & idem quaſi ſurſum uerſus retroque dicatur:deinde idem interciſe atque permiſte.in Part.24.

Intercido,*pen. breui.*

De Domitio dixit uerſum Græcum eadem ſententia qua & nos habemus Latinum,Pereant amici, dum una inimici intercidant,pro Deiot.17.Si qua Interciderunt, non tam re,quam ſuſpicione uiolenta.5.fam.19.

Intercipio.

Intercipere literas.12 fam.19.in ep.Caſſii. Id cum daretur in mulſo,Balbutium quendam eius familiarem intercepiſſe, bibiſſe,

ſe, ſtatimque eſſe mortuum.pro Clu.133.Ne literæ a latronibus interciperentur.ep.158.Literas aut interire,aut intercipi.Att.7. Et res ipſa monebat,& tu oſtenderas, & ego videbam de his rebus, quas intercipi periculoſum eſſet, finem inter nos ſcribendi fieri tempus eſſe.Att.10.19.

Interceptus.

Honos ad alienæ petitionis occaſioné interceptus. con.Rul. 66.Ego ad te ne hæc quidem ſcribo, quę palam in Repub. turbantur,ne cuiuſdam animum meæ literæ interceptæ offendát. ad Qu.fr.3.24.11.Att.1.8.3.

Interceptio.

Per quem porro datum? unde ſumptum? quæ deinde interceptio poculi?pro Clu. 134.

Intercludo.

Ac ne plura complectar, bene laudata uirtus uoluptatis aditus intercludat neceſſe eſt.de Fin.2.96. At illum ruere nuntiát, iam iamque adeſſe,non ut manum conſerat(quicum enim?) ſed ut fugam intercludat.Att.7.138.2.Intercludere aditus fortunę. Tuſc. 5.21. Intercludere omnes aditus alicui ad aliquem. pro Sex. Roſc. 65.3. Verr.96. Perſugium fortunæ intercludere. 7. Verr.103.Vias omnes ſeditionem intercludere. pro Rab. perd. reo,2.In iis ipſis intercludere inſidiis, quas mihi conaris opponere.pro Cæc.301.Intercludor dolore,quo ad te plura non ſcribam.8.ad Att.21.Etiam illud metuo,ne iam intercludamur,ut cum uelitis exire,non liceat.ad Terentiam,lib.14.14.2. Quorſi uterque paruis præſidiis propter anguſtias intercludi poteſt.ad Catonem,lib.15.4.10. Ille a commeatu & reliquis copiis intercludendus.Att.7.34.Qui Carthaginenſium aduentum corporibus ſuis intercludendum putauerunt.Parad.14.Inimici mei corporibus ciuium trucidatis, flumine ſanguinis meum reditum intercludendum putauerunt.Poſtquam.101.

Interclusus.

Interclusa uitæ conſuetudo.pro Marcel.1.Hoc modo innocétiæ defenſio interclusa reſpirat. pro Clu.56. Via deſerta & inculta atque interclusa iam frondibus & uirgultis. pro Cæl.46. Iter meum interclusum putabam.8.Attic.35.Cum a ciuibus interclusum ſit præſidium. con. Rull.81. Ipſum apud Bellouacos circunſederi,interclusum ab aliquo exercitu. 8.fa.3.in ep.Cæl. Aditum ad aliquem locum alicui eſſe interclusum. pro Syll. 167. Byzantii Mithridatis impetum ægre repulſum, & ceruicibus interclusum ſuis,ſuſtinuerunt.de Prou.Conſul.70. Iidem ueſtram libertatem ſuis præſidiis & coloniis interclusam tenebunt.2.de L.Agr.75.Captique ſunt interclusi fuga.15.fa.17.

Interclusio.

Clauſulas & interpuncta uerborum, animę interclusio & anguſtiæ ſpiritus attulerunt,3.de or.100.

Intercolumnium.

Aedes,intercolumnium,&c.ad Her.3.123. Topiarium laudaui,ita omnia conueſtiuit edera,qua baſim uillæ, qua intercolumnia ambulationis,&c.3.ad Q.fr.3. Quæ ſigna nũc Verres ubi ſunt?illa quæro quæ apud te nuper ad omnes columnas, omnibus etiam intercolumniis, in ſylua denique diſpoſita ſub dio uidimus.3.Verr.34.

Intercurro.

Ergo his laborioſis exercitationibus & dolor intercurrit. 2. Tuſ.62.Alterũ genus eſt narrationis,qđ intercurrit nonnũquã. ad Her.3.Pugnatur acerrime:qui intercurrerent, miſimus tres principes ciuitatis:hos cõtẽpſit,reiecit, repudiauit Antonius.8. Phil.246.

Intercus.

Siquis medicamentum dederit ad aquam intercutem, pepigeritque,&c.3.Off.124.

Interdico.

Prætor qui de foſſis, de cloacis, deque minimis aquarum controuerſiis interdicit.pro Cæc.291. His rebus ita geſtis, P. Dolabella. Prætor interdixit,vt eſt conſuetudo, de ui hominibuſque armatis,ſine ulla exceptione,tantum ut,unde deieciſſet,reſtitueret.pro Cæc.16.Prætor interdixit, ut unde deiectus eſſet, eó reſtitueretur.pro Cæc.58.id eſt,edixit. Prætor improbus, cui nemo interdicere poſſit,det quem uelit iudicem.4.Verr.20. Vt mihi aqua & ignis interdiceretur.pro Dom.229. Futurum puto,ut aqua & igni nobis interdicatur.ep.167. Vt huic furię uox interdiceretur.de haruſp.246.Velitis, iubeatis, ut M. Tullio aqua & ignis interdicatur. pro D. ſua, 38. Leges quæ iubent ei qui de maieſtate damnatus ſit,aqua & igni interdici.in Ant.157.Vt quẽadmodum noſtro more,male r.m gerentibus patribus, bonis interdici ſolet.Cat.20. Quod de omnibus interdictum eſt, ſcriptũ eſt in legibus.pro Domo, 229. Neque enim interdictum eſt a rerum natura, aut a lege aliqua, aut more, ut ſingulis hominibus, ne amplius quam ſingulas artes noſſe liceat. de or. 103. Quibus aqua & igni interdictum eſt.ad Her.24.Sic contendit, tanquam ſi illi aqua & igni interdictũ ſit.in Ant. 207. Si quis eſt, qui etiã meretriciis amoribus interdictum iuuentuti putet. pro Cæl.47. Nec mihi ne faciam interdictum puto.de Fin.50.

Interdictus.

Interdictum præmium.pro Corn.Bal.20.

Interdictum.

Flamma temporis,interdictum ſceleris,uox furoris. pro Domo,227.Cauſa pro Cecinna de uerbis interdicti fuit.or. 209.Interdicti unde ui,quæ ratio ſit. pro Cæc. 67. Per interdictum poſſeſſionem repetere.pro Cæc. 7. Tum per hoc interdictum, cum reſtitui oporteret.pro Cęc.291.Ad quæ interdictum pertineret. pro Cæc.62.Att.7.144.1.Gabinius numen interdictumque deorum regi uendidit.in Piſ.90.Multiſque prgeſſem, qui tecum interdicto contenderent, aut ex iure manu conſertũ uocarent, &c. 1.de Or.22.In hoc interdicto non ſolet addi,In hoc anno. 16.f. 44.Tamen id iis non licere per interdicta crudelitatis tuæ, poteſtatis erat non ferendæ.in Piſ.83. Cæſaris interdicta reſpuentur.Att.127.Ergo hac lege Prætorum interdicta tollentur. con. Rul.86.Interdictis quibuſuis,vrbanitatis poſſeſſionem defendamus.7.fam.56.

Interdictio.

Id autem ut eſſet faciendum,non adeptione ciuitatis, ſed tecti,& aquæ & ignis interdictione faciebant.pro Do.61.

Interdiu.

Tempus ita quæritur,qua parte anni,qua hora,noctu,an interdiu factum eſſe dicatur.ad Her.7.

Interductus,

Ne infinite feratur ut flumen oratio, quę non aut ſpiritu pronuntiantis,aut interductu librarii,ſed numero coacta debet inſiſtere.in or.133.

Interdum.

Interdum,uel potius nimium ſæpe.de Fin.73. Interdum curſus eſt in oratione incitatior,interdum moderata ingreſſio. ora. 216.Acumen M.Piſonis ſæpe ſtomachoſum, nonnunquam frigidum,interdum etiam facetum.de Cl.186.4.Aca.62.& 118.Geminatio uerborum habet interdum vim,leporem alias. de or. 162.

Interea.

Hæc dum Romæ geruntur,Quintius interea,&c.pro Q. 4.Interea dies aduenit,quo die ſeſe,&c.4.Verr.25. Tu interea ceſſabis.ep.69.Interea dum hęc quæ diſperſa ſunt, coguntur. de or. 100. Nec interea uerbum interpoſuit Næuius.pro Quin.3.Cum interea veſtigium nullum Cluétianę pecunię inueniatur. pro Cl. 66.Teretur interea tempus.pro Rab.123.in Ant.100. Vocat interea Prætor,ſcyphos poſcit.6.Ver.28.

Interemptio, *Vide* Interimo.

Intereo.

Vt interit magnitudine maris Aegæi ſtilla muriæ.de Fin.99. Quid ſacra Clodiæ gentis cur intereunt quod in te eſt? pro Domo.28.Si quis noſtrum interiit,aut occiſus eſt.4.fam.17. in ep. Serui Sulp. Tabulæ publicę omnes tabulario incenſo interierũt. pro Arch.187.Nihil enim ualentius eſt,a quo intereat.Acad.q. ed.2.lib.1.21.Non intelligo quomodo calore extincto corpora intereant,non intereant aut humore aut ſpiritu amiſſo.de. Nat. 66.Interire ex inſidiis.off.2.35.fame.Attic.6.113. 14. funditus. Tuſc.1.23.in nihilum.Acad.q.ed.2.lib.1.20.in ſuas partes.Aca. q.ed.2.l.1.20.Literas aut,aut aperiri,aut intercipi.Att. 7. Morte ipſa.Tuſ.1.22.Vt poſſe uideremur ſine dolore.2.Att.52.Ignẽ interiturum eſſe niſi alatur.de Natu.67. Cum id quod dabatur, non eſſet interiturum. Q.fr.1.20.

Interitus.

Interitus eſt quaſi diſceſſus & ſecretio ac diremptus earũ partium,quæ ante interitum iunctione aliqua tenebantur. Tuſc. 1. 58.Epicurus corporum concretionem fugit,ne interitus & diſſipatio conſequatur.de Nat.15.Interitus acerbus.Tuſ.4.15. Gracchi immaturus interitus.de Cl.175.Interitus patrię,exilium,ſeruitus,&c. 5. Tuſcul. 111. id eſt, euerſio. Interitus quo caſurus eſt.15. Attic.38. Interitum accipiat neceſſe eſt, quod dolorem accipit 3.de Nat.deo. 22. Cum ad occaſum interitumq. Reip. Catilina dux eſſet conſtitutus. pro Sal.173. Qualis eſt iſta philoſophia, quæ non interitum afferat prauitatis? de Fin. 70.

Aruſpices legum interitum & urbis occurſum appropinquare dixerunt.in Cat.115.3.ad Q.fr.19. Cum interitum exercitus nuntiauiſſet.de Diu.95.Ad quem dolor uenit,ad eundem interitum uentre.de Nat.d.66.Acerbiſſimo interitu conſulum. ep. 153.Qui de noſtro interitu & urbis exitio cogitent. in Cat. 99.Toto animante deleto,& facto interitu uniuerſo.Tuſc.167. Interitu rerum & publicarũ & ſuarum.6.1.1.Natura omnium interitus atque obitus conficit.de Diu.116.

Intereſt.

Hæc ne minimum quidem utrum adſint uel abſint, intereſt. de Leg.167.Ad facinoris diſquiſitionem intereſt adeſſe quam plurimos. de haruſp. 11. Hoc inter me & illos intereſt, quod ego,&c.illi,&c.de N.64. Att. 128. Sed inter hoc maxime intereſt. 1.off.19.Veſtra enim,qui uixiſtis,&c.hoc maxime intereſt. pro Syll.182.Sed hoc intereſt,quod uoluptas dicitur etiam in animo uitioſa res ut Stoici putant.2.de Fin.21. Hoc uehementer intereſt Reip. Q.fr.309.Intereſt eius,ipſius,iſtius.2.de Fin. 89.2.off.125.4.Verr.23.Quid illius intereſt,quoniam in Senatum non uenis?Att.10.195.13.Sed intereſt inter cauſas fortuito antegreſſas & inter cauſas naturales,&c.de Fat.144.Intereſt enim inter argumentum concluſionemque rationis & inter mediocrem animaduerſionem atque admonitionem, de Fin. 55. Magni intereſt ad decus & ad laudem ciuitatis,ita fieri.de Nat. d.3.Quanquam magni ad honorem noſtrum intereſt quamprimum ad urbem me uenire.ad Tironem,lib.16.3.Cupio excurrere in Græciam,magni intereſt Ciceronis,uel mea potius, uel mehercule utriuſque, me interuenire diſcenti. Att.251. Nam magni intereſt cui debeas.ad Marcel. l.15.11.2.Magni intereſt mea,una nos eſſe.Att.205.Illud mea magni intereſt, te ut uideam.Att.183.Magni intereſt Reip.omnes copias,&c. At.126. Vtriuſque noſtrum magni intereſt,prius ut te conueniam, quã decedas.Appio.lib.3.5.11.Magni mea intereſt.Catoni.lib.15. 4.1.Magnopere intereſt opprimi Dolabellam.Att.276. Sic habeto mi Tiro,neminem eſſe qui me amet,quin idem te amet: & cum tua & mea maxime intereſt te ualere,tum multis eſt curæ, ad Tironem.lib.16.6.7.Quod mea & Reip.intereſt.ep.30. Inter cauſas multum intereſt,inter uictorias nihil interfuturum puto.ep.77.&81. Neque ad id quod quæris multum intereſt. Att.172.In motibus cæli multum intereſt,qui uentus, qui imber,&c.de Diu.128.Multum intereſt rei familiaris tuę, te quã primum uenire.ep.55.Multum intereſt te uiuere.ep.187.Multũ intereſt,utrum laus minuatur,an ſalus deſeratur.ep.8.Quod ſi latius nolent proferre diem,poterunt uel biduum,uel triduũ, uel ut uidebitur:nihil enim intereſt.Att.280.Nihil intereſt ad beate uiuendum,quali utaris cibo.de Fin. 83. De ambitu an de maieſtate nihil ad rem intereſt.ep.43.Ad proſperam,aduerſamue fortunam qualis ſis,aut quemadmodum uiuas,nihil intereſt.de Nat.78.Nihil intereſt dactylus ſit extremus,an creticus. Or.218.Nihil intereſt Reip.colonia deducatur,necne.con.Rul. 80.Inter eas res nihil omnino intereſt.de Fin.6.Viſa inter quę nihil intereſt.Acad.10 Inter uos & Catilinam nihil intereſt.in Piſ.82.Atque inter hanc uitam & illam,nihil tam intereſt,quã uis & ius.pro Sext.32.Nihil intereſt,utrum nemo ualeat,an nemo poſſit ualere.de N.75.Intereſt omniũ recte facere. de Fin. 79.Nauem auri euertat gubernator an paleæ, in re aliquãtum, in gubernatoris inſcitia parũ intereſt.Part.119. Permagni eius intereſt,rem ad interregnum uenire.Att.143. Permagni noſtra intereſt te eſſe Romæ. Atti.38. Permagni intereſt quo tempore hæc epiſtola tibi reddita ſit. epiſt. 175. In omnibus permultum intereſt, quibus illæ modis fiant. epiſt. 208. Permultum intereſt, utrumne perturbatione, &c.1.Off.Plus intereſt Reipub.caſtellum capi,quam,&c.de Cl.188. In philoſophia plurimum intereſt,quemadmodum dicas, &c.de Or.201. 202. Plurimum intereſt inter doctum & rudem. de or.161.Plurimum intereſt inter hoc & illud.de Nat. 5. Nec inter nos & eos qui ſcire ſe arbitrantur,quidquam intereſt, niſi quod illi non dubitãt, quin ea uera ſint quæ defendant,&c.4.Acad.16.Neque inter me atque te quidquam intereſt,præter,&c.Att.14.Quid autem intereſt,aliis qui poſtea naſcentur,ſermonem fore de te, cum ab iis nullus fuerit, qui ante nati ſunt?de Som.120. Quid enim intereſt,motu animi ſublato, non dico inter pecudem & hominem, ſed inter hominem & ſaxum aut truncum, aut quiduis generis eiuſdem?de Amic 44.Quid ergo intereſt proferantur, necne?3. Verr.82. Quid intereſt utrum de Hippocentauro, an de deo cogitemus?de Nat.d.1,75, Non tantum intereſt,quo animo ſcribatur,quam quo accipiatur.ep.85.Tantum intereſt, quod grauitas in honeſtis rebus,iocus in turpiculis punitur.de or.131.Neque illud unquam aratoris interfuit, quanti decumæ ueuirent.5. Verr.224. Athenienſium plus interfuit firma tecta in domibus habere,quam,&c.de Cl.186. Interfuit multarum Græcię ciuitatum,antiquum uocum ſeruare modum, quorum mores lapſi ad mollitiem ſunt pariter immutati cum cantibus, 2.de Leg. 38. Quid interfuit homo audaciſſime, niſi hoc decerneres, an, &c. 5. Verr.119. Hic tantum interfuit inter me & inimicos meos. Poſtquam.200. Quorum intererat ea noſſe.Acad. q.ed.1.lib.2. 113.Non quo mea intereſſet loci natura. Att. 48. Semper Milo quantum intereſſet P.Clodii,ſe perire cogitabat. pro Mil.112. Mihi nihil uidebatur eſſe,in quo tantulum intereſſet, utrum per procuratores ageres, an per teipſum.Att. 66. Tenere autẽ uirtutes eas ipſas, quarum modo mentionem feci,nemo poterit,niſi ſtatuerit nihil eſſe quod interſit, aut differat aliud ab alio præter honeſta & turpia.3.de Fin. 40. Nullum eſt uiſum uerum a ſenſu profectum, cui non oppoſitum ſit uiſum aliud quod ab eo nihil interſit.Aca.11. Quis enim eſt hodie,cuius interſit hanc legem manere?in Ant ..7. Dummodo inter me atque te murus interſit.in Cat.99. [illegible] erte ad rem nihil interſit, utrum hunc, &c.pro Roſc.Am.27.Scio quanti Reipub.interſit, omnes copias in unũ locum conuenire.Att.122.Oſtendam alio loco quantum ſalutis communis interſit,duos Conſules in Republ.Calend. Ianuariis eſſe.pro Mur.4.id eſt, quam magnum commodum redditurum ſit Reipub. Quaſi interſit,audiam,an uideam.Att.119. Quaſi uero quidquam interſit, mures ſcuta an cribra corroſerint. de Diu. 120. Quid autem interſit,ſi tuos digitos bene noui, certe habes ſubductum.Att.83. [illegible]tis denique in malis, quid interſit inter me & iſtos,quos,&c. Att.156. Non ſentientis autem nihil eſt ullam in partem quod interſit.Tuſc.153.Si quid eſt,quod eos ſcire aut noſtra aut ipſorum interſit.2.fam.5.& de Inu.49. Qui uera negant quidquam a falſis intereſſe.Acad.q.ed.1.lib, 2. 28. Magnã exiſtimans intereſſe ad decus & ad laudem ciuitatis.de Nat.d.1. 6.Equidem ad noſtram laudem non multum uideo intereſſe, ſed ad properationem meam quiddam intereſt non te expectare, dum,&c.ad Lucceium,lib.5. 29. Magni enim uidebatur intereſſe ad eam neceſſitudinem, quam nobis ſors tribuiſſet, conſuetudinem quoque accedere. ep. 29. Hic e præfectura Atinati nonũ honorata, quantum intereſſe uis ad rationem petendi. pro Pl. 262.Nec unam quidem horam intereſſe paſſus es inter meam peſtem & tuam prædam.Poſtquam.208. Intereſſe in re. pro Font. 3.Quod mea intelliges multum, tua nullam in partem intereſſe.13.fam.1. Si cum hoc homine aut cum ſtipite Aethiope in foro conſtitiſſes,nihil crederes intereſſe.Poſtquam. 207. Vt nihil intereſſe noſtra fateamur,ſint ne illa,necne ſint.4.de Fin.48.Inter Zenonem & Peripateticos nihil præter uerborum nouitatem intereſſe. Tuſc. 234. Non eſt credibile quid intereſſe mihi uiſum ſit inter eum qui,&c.or.116.Id potiſſimum faciam, quod maxĩ me intereſſe Reip.iudicabo.in Ant. 246. Ego uero etiam Reip. ſemper intereſſe putaui,me il[l]ius pulcherrimi facti, quod ex auctoritate Senatus,conſenſu bo[n]orum omnium,pro ſalute patrię geſſiſſem,ſplendorem urbis,dignitatemque retinere: &c.pro D. ſua,72.Hoc eſt,Reipub. negotium eſſe, & ad Rempub. ſpectare. Nec ſua putat intereſſe, ſed &c. de Cl. 49. Magni autem illi ſua intereſſe arbitrabantur hunc a cauſa Martialium dimouere. pro Clu.33.Thermitani miſerunt qui decumas emerent agri ſui.magni ſua putabant intereſſe,publice potius,quanti magno emi, quam in aliquem iſtius emiſſarium incidere.5. Verr. 81. Et fortaſſe quod ſociorum intereſſe arbitrabatur. 4. Verr. 122. Illud cave dubitet,quin ego omnia faciam quę intereſſe tua, aut etiã uelle te exiſtimem.Ruſo,lib.5. 20. 21. Tamen ut uidit intereſſe tua,conſcendens iam nauem,Epheſo Laodiceã reuertit. Appio Pulchro,lib.3.10.9.Vide quantum interfuturum ſit inter meam atque tuam accuſationem.in Ver. 60.

Interficio.

Quod eum totiens per inſidias interficere uoluiſtis.pro Domo,225.Deinde ipſum Aurium tollendum interficiendumque curauit.pro Cl.22.& Att.207.Interfectus in acie.2.de Fin.103. Vos legatum Pop. Rom. omni ſupplicio interfectum, inultum relinquetis?pro L.Man.7.

Interfector.

Vt nõ modo impune,ſed etiam cum ſumma interfectoris gloria interfici poſſit.in Ant.159. Hic ipſe puer quem Cæſaris nomen incitare uidetur in Cæſaris interfectores. Brutus Cic.16. 8.Tib.Gracchi interfectores.pro Mil.115. Si hoſtes atque interfectores Reipubl.reuixiſſent.Poſtquam.204.Vt cum interfectores ſuos domi comprehenderit, rẽ proferre non audeat.12.f.50.

Interiicio.

Idque interiecit inter indiuiduum, atque id quod diuiduum eſſet in corpore. de Vniu. 27.

Interiectus

Interiectus,

Aer autem, ut Stoici diſputant, interiectus inter mare & cælum, &c. 2. de N.d. 95. Quid Africanus maior? quid minor? quid inter horum ætates interiectus Cato? in Parad. 14. Interiectus eſt etiam nuper is, quem ad Atticum de ſenectute miſimus, de Diu. 109. Naſos quaſi murus oculis interiectus. 2. de Nat. 215. Eſt autem quidam interiectus intermedius utriuſque particeps, Or. 198. Siſenna interiectus inter duas ætates Hortenſii & Sulpitij de Cl. 185. Videte quantum interualli ſit interiectum inter hoc & illud. con. Rul. 83. Neq. quidquam interiectum eſt, quod obſtet. Acad. q. ed. 1. l. 2. 73. Inter has perſonas me interiectum moleſte ferunt. in Ant. 243. Tu autem inter hæc tantam multitudinem hominum interiectam non uides? de Finib. 2. 14. Annus eſt integer nobis expectandus, quo interiecto ciuium calamitas prorogatus. de Prouin. 72. Videtis me ad priſtinã meam dignitatem breui temporis dolore interiecto eſſe renocatũ pro Sext. 14. Atomi interiecto inani cohæreſcunt inter ſe. de Nat. d. 1. 39. Quæ quaſi longo interuallo interiecto uidemus. 1. off. 45. In nouitate maxima nullo interuallo interiecto, dies noctesque uerſari. 2. de Fin. 181. Quod eorũ uicini non ita lato interiecto mari Rhodij numquam probauerunt. or. 199. Alij eis interiecti & tamquam medij de or. 144. Aut interiecti inter philoſophos, & eos qui Rempub. adminiſtrarent, delectarentur re ſua familiari. 1. off. 129. Quis ipſis alia interiecta & media numerabat. 1. Acad. 52. Et in ipſis quaſi maculis ubi habitatur, uaſtas ſolitudines interiectas uides. de Som. 129. Narratio accuſatoris ſuſpiciones interiectas & diſperſas habere debet. ad Her. 6.

Interiectus.

Luna interpoſitu, interiectuque terræ deficit. 2. de N.d. 148.

Interiectio.

Et tamen occulte dicemus interiectione uerborum, ad Her. 2.

Interim.

Interim, interea, tantiſper. Tuſc. 255. Hoc i. ſpatio conclaue illud concidit. de or. 141. I. uelim mihi ignoſcas, quod ad te ſcribo tam multa toties. Att. 109. Tum i. illa. pro Clu. 25. I. uenit index, &c. pro Clu. 25. I. ad me uenit Munatius noſter. ep. 151. I. Varus Vticam uenit, &c. pro Ligar. 137.

Interimo.

Me quidem Iudices, exanimant & interimunt hæ uoces Milonis, quas audio aſſidue. pro Mil. 71. Interimebat uxorẽ. 4. Acad. 157. Lucretia ſeipſam interemit. de Fin. 78. Etſi quæ interimant innumerabilia ſunt, etiam ea quæ conſeruent, infinita eſſe debere. 1. de Nat. d. 71. Mercurius qui Argum dicitur interemiſſe. de Nat. 70. Interimi manu fœminea. Tuſc. 3. 17. Horum ingenio ſenes ad coemptiones faciendas interimendorum ſacrorum cauſa reperti ſunt. pro Mur. 24. Q. Scæuola a ciuibus ſuis interemptus eſt. pro Sext. Roſc. 34.

Interemptio,

Teſtis eſt Gallia, per quam legionibus noſtris in Hiſpaniam iter Gallorum interemptione pateſactum eſt. pro L. Man. 21.

Interior, *Vide* Intra.

Interlino,

Qui tabulas publicas municipij ſui corrupiſſe iudicatus ſit, qui teſtamentum interleuerit, &c. pro Clu. 98.

Interlitus.

In eo codice nõ haberet, qui tum interlitus proferebatur. pro Clu. 73. Corruptæ atque interlitæ tabulæ. 4. Verr. 72.

Interluceo,

Vt loci diſtincte interlucere poſſint. ad Her. 12.

Intermedius.

Eſt autem quidam interiectus intermedius, & quaſi temperatus, nec acumine poſteriorum, nec fulmine utens ſuperiorum, uicinus amborum, in neutro excellens, &c. in or. 21.

Interminatus.

Confugitis ad deum: cuius operam profecto non deſideraretis, ſi immenſam & interminatam in omnes partes magnitudinem regionum uideretis. 1. de Nat. d. 38.

Intermitto.

In maximis occupationibus nonnumquam intermittis ſtudia doctrinæ. de or. 200. Hic autem ubi habitamus, nõ intermittit ſuo tempore Cælũ niteſcere, arbores frondeſcere, &c. 1. Tuſ. 107. Neque ille intermittit affirmare ſe uenturum. 10. famil. 52. Nec uero intermittunt, aut admirationem earũ rerum quæ ſunt ab antiquis repertæ, aut inueſtigationem nouarum. 5. de Finib. 102. Vt ab orbe diſceſſi, nullum intermiſi diem, quin, &c. Att. 7. 134. 1. Et ſi ego id tempus intermiſeram potius, quam omiſerã. Mirabar quid tu mihi literas mittere intermiſeras. 7. famil. 13. Equidem nihil intermittam: 14. Att. 2. id eſt, nullam ſcribendi occaſionem prætermittam. Non intermittemus cohortari. 12. fam. 79 in ep. Trebonij. Gallos gallinaceos ſic aſſidue canere cœpiſſe, ut nihil intermitterẽt. de Diu. 96. Ne intermittas ſcribere ad me. 11. Att 23. Intermittere aliquid longo interuallo. Tuſc. 2. 1. Intermittere conſuetudinem priſtinam. ep. 3. 1. 4. Intermittere iuriſdictionem. de haruſp. 252. Vt ne quid a me dies intermittatur, quin dem ad te literas. 8. Att 39. Dionyſiũ ſemper equidẽ, ut ſcis, dilexi, ſed quotidie pluris facio, & me hercule in primis quod te amat, nec tui mentionẽ intermitti ſinit. Att. 5. 96. 4.

Intermiſſus.

Dies intermiſſus, aut nox interpoſita, ſæpe perturbat omnia. pro Mur. 172. Acriores autem morſus ſunt intermiſſæ libertatis, quam retentæ. 2. off 32. Cum remiges inhibuerunt, retinet tamen nauis motum & curſum ſuum intermiſſo impetu pulſuque remorum. de or. 97. Nullo puncto temporis intermiſſo uerſaris circum axem cæli, &c. de Nat. 12. Continenti & intermiſſo ſpiritu. 3. de or. 120. Intermiſſa die accuſare. pro Domo ſua, 16. Verba ab uſu quotidiano ſermonis iamdiu intermiſſa. de orat. 156. Vectigal quod amiſſis alijs remanet, intermiſſu non quieſcat. contra Rul. 64. Itaque ludis intermiſſis, inſtauratiui ſunt conſtituti. de Diu. 92.

Intermiſſio.

Virtutis enim laus omnis in actione conſiſtit, a qua tamẽ ſæpe fit intermiſſio, multique dantur ad ſtudia reditus. 1. off. 10. Nec ullo caſu arbitror, hoc conſtanti homini poſſe contingere, vt vlla intermiſſio fiat officii. de Amic 8. Neq. alia vlla fuit cauſa intermiſſionis epiſtolarum, niſi quod ubi eſſes, plane neſciebam 7. fam. 24. 25. & 16. 34. Nunc propter intermiſſionem forenſis operæ lucubrationes detraxi, &c. de Diu. 173. Nec tamen uideo quomodo uereatur iſte deus beatus ne intereat, cum ſine ulla intermiſſione pulſetur, agiteturq. atomorum incurſione ſempiterna. 1. de Nat. d. 157.

Intermorior.

Si nullum officium tuum apud me intermoriturum exiſtimas, 6. fam. 48. in ep. Bithynici.

Intermortuus.

Memoriam prope intermortuam generis ſui, uirtute renouare. pro Muren. 14. Hoc eſt, perditam & iam abolitam. Declarant huius ambuſti Trib. pleb. illæ intermortuæ conciones, &c. pro Mil. 9. Quod autem maius indicium expectatis, nihil inter uos & Catilinam interfuiſſe, quam quod eãdem illam manum ex intermortuis Catilinæ reliquiis concitaſtis? in Piſ. 12.

Intermundia.

Indiuidua cum dicitis & intermundia, quæ nec ſunt ulla, nec poſſunt eſſe, intelligemus. 2. de Fin. 62. Tamquam modo ex deorũ cõcilio, & ex Epicuri intermundijs deſcendiſſet. 1. de N.d. 14.

Internecinus.

Quæ ſunt urbanarum maledicta litium, non iuſti belli internecini notæ, &c. 14. Phil. 389.

Internectus.

Internecti nota teſtamenta credo ſubiiciunt. 14. Phil. 389.

Internecio.

Tamen aratorum internecio facta nulla eſt. 5. Verr. 105. in Cat. 69. Quæ diſſenſiones non reconciliatione concordiæ, ſed internecione ciuium diiudicatæ ſunt. in Cat. 116. Internecione ciues liberaui. pro Syl. 173. Quinam Tantalidarum internecioni modus pareius? de Nat. d. 78. Viciſſem cum magna internecione improborum. pro D. ſua, 226. Neque enim reſiſti ſine internecione poſſe arbitramur. Att. 2. 50.

Internoſco.

Facile internoſcere. 4. Acad. 103. Qui dignum atque indignũ internoſcere nequeunt. ad Her. 13. Et canes aluntur in Capitolio, ut ſignificent ſi fures uenerint. At fures internoſcere nõ poſſunt; ſignificant tamen ſiqui noctu in Capitolium uenerint. pro Roſc. Am. 33. Quos cum humare uellent, non potuerunt obtritos internoſcere. de or. 141. Quæ ſi alia falſa, alia uera, qua nota internoſcantur, ſcire ſane uelim. 2. de Diu. 192. 4. Acad. 88. Internoſci a falſis. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 24. Secerni autem blandus amicus a uero & internoſci iam poteſt adhibita diligentia, quã omnia fucata & ſimulata a ſinceris atque ueris. de Amic. 78.

Internuntius.

Quæ quidem ſi nullo alio, me tamen internuntio ad illos celeriter deferuntur. ad Octauium, 15. Damnatorum uitam a Prætore uel ipſo carnifice internuntio redimi. in Verr. 238. Interpretes

tes & internuntij.13.Phil. 392. Augures interpretes internuntijque Iouis. in Ant. 248. Hæ ſunt igitur aues internuntiæ Iouis. Diu. 2. 57. Internuntiis aſſiduis cum Lepido egi. 10. fam. 30. epiſt. Planc.

Interpello.

Hic ſum ubi nemo me interpellat. Att. 26. Interpellat fletus ſermonem meum. 12. Att. 17. In quo ut aliquid eſſet moræ, multi interpellauit. in Verr. 233. Cęſar numquã interpellauit, quin quibus uellem, atque etiam quos ipſe non diligebat, tamen iis uterer. 15. fam. 50. Quod in priore actione interpellauit Hortenſius. in Ver. 90. Sed nihil interpellabo, continentem orationem audire malo. Tuſc. 1. 15. Tu metuis ne me interpelles? primo ſi, &c. Tu uero ut me & appelles & interpelles, & obloquare & colloquare uelim. ad Q. fr. 2. 12. 1. Interpellent me, quominus honoratus ſim, dum ne interpellent, quominus Reſp. a me commode adminiſtrari poſſit. 11. fam. 16. Sin caſus aliquis interpellarit, ita ero Romæ, ut recte fieri ſemper cupium. 15. fam. 51. Scis quid ſit interpellare. 2. ad Quint. fr. 22. Odioſe interpellare aliquem. de or. 133. Tum Balbus, Interpellare te, inquit, Cotta nolo. de Nat. d. 72. Vigilantem interpellare. 7. Verr. 73. Interpellari ab aliquo. de Prouinc. 77. Interpellatus in hoc caſu. 10. famil. 48. in epiſt. Planc. Sed hæc tota res interpellata bello refrixerat. 1. Attic. 63.

Interpellans.

Vt nulla interpellante. ep. 129. & 157. Interpellantibus his inimicitiis animus tuus mihi magis patuit, quã domus. 14. Att. 26.

Interpellatio.

Interuentus alicuius aut interpellatio. Part. 262. Interpellatio mei familiaris qua paulo ante interrupta eſt oratio mea. de or. 161. Quint. fr. 313. de Prou. 72. Putabam enim commodius te idem iſtud domi agere poſſe interpellatione ſublata. Att. 12. 57. ideſt, obturbatione. Etſi, inquit, Antoni minime impediẽdus eſt interpellatione iſte curſus orationis tuæ, patiere tamen, mihique ignoſces. 2. de or. 22. Itaque literę quidem meæ impediũtur, in quibus ſine ulla interpellatione uerſor. Lepię, l. 6. 18. 10.

Interpellator.

Moleſti alieni ſermonis interpellatores Dialectici. ad Her. 2. 49. Sed interpellatores illic minus moleſti. Att. 15. 27. Dictitabat ſe hortulos aliquos emere uelle, quo inuitare amicos, & ubi ſe oblectare ſine interpellatoribus poſſet. 3. off. 75.

Interpolo.

Quod vult inquam renouare honores eoſdem, quominus togam prętextam quotannis interpolet, decernendum nihil cenſeo. ad Q. fr. 2. 14. 2. Aliquid demendo, mutando, curando, ne litura appareat, interpolando. 3. Verr. 112.

Interpono.

De Aſcanione, tu uero quod uoles, facies: me nihil interpono. ad Quint. fr. 3. 26. Quod ſi auctoritatem interponis ſine armis, magis quidem laudo: ſed uide ne hoc ipſum non ſit neceſſe. 13. Phil. 354. Cur te interponis iniquiſſimis his, quibus maxime lex conſultum eſſe voluit? Verr. 12. Inter quas uariis clauſulis interponit ſe raro numeroſa comprehenſio. or. 219. Clodius uocabat aribus, ſe interponebat, &c. pro Mil. 18. Hęc interpoſui P. C. ut me purgarem. in Ant. 261. Acerbiorem legem & duriora edicta interpoſuit. in Verr. 157. Neque interea uerbum ullum interpoſuit Nęuius, aut ſocietatem ſibi quippiam debere, aut priuatim Quintium debuiſſe. pro Quint. 8. Itaque ſapientius meo quidẽ iudicio facies, ſi te in iſtam pacificationem non interpones. Lepido, l. 10. 59. Quid enim me interponerem audaciæ, tuę, quem neque auctoritas huius ordinis, neque exiſtimatio Pop. Romani, neque leges ullæ poſſent coercere? 2. Phil. 36. Hoc cum palã Decumani tota prouincia loquerentur, tuumque nomen in re tam turpi nefariaque interponerent, nihilne tibi uenit in mentẽ exiſtimationi tuæ conſulere? 5. Verr. 121. Vt etiam modo: niſi autem interpoſuiſſem, concurriſſent. or. 211. Quid me interponam cum utatur matris conſilio? 15. Att. 19. Num quem putes illius tui certiſſimi gladiatoris ſimilem Trib. pl. poſſe reperiri, qui ſe interponat, quo minus reus mea lege fias? in Vatinium, 29. Interponere accuſatorem. 3. Verr. 20. Interponere conciones. de orat. 201. Interponere fidem ſuam in aliquam rem. pro Roſc. Am. 67. Non oportuit ante ſupplicium, quam iudicium interponere. de Inu. 72. Proprium eſt Academię, iudicium ſuum nullum interponere. 2. de Diu. 115. Potuit certius interponere iudicium uoluntatis ſuæ, quam cum etiam accuſatorem huius mulcta & pœna mulctauit? pro Corn. Balb. 33. Pro ceterarum nationum commodis inimicitias ſuſcipere, ad periculum accedere: operam, ſtudium, laborem interponere. 1. Verr. 35. Ait ſe miſiſſe & cõfirmaſſe, ſuam interpoſuiſſe auctoritatem. 5. Verr. 105. Digreſſio extrà cauſam interponitur, aut criminationis cauſa, aut, &c. de Inu. 48. Cur in ea re tam ueteri nona hæc reſtipulatio interponitur? pro Sext. Roſ. 51. Sæpe etiam uerſus interponitur, uel ut eſt, uel paululum immutatus. de or. 132. In iureiurãdo dij immortales tum iudices, tum teſtes interponuntur. de Leg. 172. Deinde interponetur ab accuſatore ſuſpicio ex coniecturis. ad Her. 10. Quaſi enim ipſos induxi loquentes, ne inquam & inquit ſæpius interponeretur. de Amic. 3. Niſi iſta tua poteſtas in hac cauſa interponeretur. in Verr. 72. Petatur hęreditas ea, quę nulla debetur? in prędam Prætoris interponatur nomen ciuitatis? 3. Verr. Mediocres argumentationes interponi, & in medio collocari oportet. ad Her. 19. Maiores uoluerũt certis in rebus interponi quæſtiones. ad Her. 8. Itaque bellum nefarium illatum Reſp. cum uiderem, nullam moram interponendam inſequendi M. Antoniũ putaui. 6. Phil. 205. Quod cum audiſſemus, nullam morã interponendam putauimus, quin uideremus hominem nobiſcum, & ſtudiis eiſdem, & uetuſtate amicitię coniunctum. 1. Academ. 2. Quin ab Siculis ob decreta interponenda pecuniam acceperit. 4. Verr. 83. Sed res multis querelis de Rep. interponendis nulla tranſacta eſt. ad Quint. fr. 2. 7. 2.

Interponens.

Hæc te ſcire uolui, ſcripſique ſedatiore animo, quam proxime ſcripſeram, nullum meum iudicium interponens, ſed exquirens tuum. Att. 8. 147. 14.

Interpoſitus.

Dies intermiſſus unus, aut nox interpoſita ſæpe perturbat omnia. pro Mur. 39. Ego interpoſitam Senatus auctoritatem ſuſtinui. in Piſ. 80. Offenſionem periculoſam eſſe propter interpoſitam auctoritatem religionemque uideo. ep. 7. Luſitani contra interpoſitam fidem interfecti. de Cl. Or. 171. Hæc igitur habenda gratia eſt D. Bruto, qui illum nondum interpoſita auctoritate ueſtra, ſuo conſilio atque iudicio non ut Conſulem recepit, ſed ut hoſtem arcuit. 5. Phil. 191. In hoc maxime uitioſa eſt ciuitas, quod largitione interpoſita uirtutis obliuiſci ſolet. de Pet. 213. Literas ad ſe ab amico miſſas, offenſione aliqua interpoſita, in medium protulit. in Ant. 162. Vos reiectione interpoſita repẽtini iudices conſediſtis, pro Sylla, 185. Lentulus prouinciam, quam ſorte habebat, interpoſita religione depoſuit. in Piſ. 90. Vehementes habeat repentinos impetus, ſpatio interpoſito & cauſa cognita conſeneſcat. pro Clu. 3. Si ea decreta c o s. quæ de Cęſaris actis interpoſita ſunt, non ſeruantur, magnam perturbationem fore. Att. 263. Poſtulata hæc ab eo interpoſita ſunt, quominus quod opus eſſet ad bellum, a nobis pararetur. Att. 7. 134. 3. Paucis interpoſitis diebus iterum Lælius dixit. de Clar. Or. 127. Ita prope x l. diebus interpoſitis, tum denique ſe ad ea quæ a nobis dicta erunt, reſponſuros eſſe arbitrantur. 2. Verr. 20. Interpoſitis diis immortalibus, tum iudicibus, tum teſtibus ſocietatis ciuium inter ipſos. 2. de Leg. 14. Obnuntiationibus per Scæuolam interpoſitis. Att. 64. Multis inter noſtrum tuumque initium dicendi interpoſitis oratoribus. de Cl. Or. 185. Iſte pœnis, compromiſſiſque interpoſitis, H s. c c c. extorquenda curauit. 4. Verr. 46.

Interpoſitus.

Tum ipſa incidens in umbram terrę, cum eſt e regione Solis, interpoſitu, interiectuque terræ, repente deficit. 2. de Nat. deor. 148. De Luna.

Interpoſitio.

Vna omnino Interpoſitio difficilior eſt, quam ne ipſe quidẽ facile legere ſoleo, de quadrimo Catone. ad Tironem, li. 16. 31. Cum perſonarum certarum interpoſitione. de N. d. 43. Quęſtionem autem eam appellat, quæ habeat in ſe controuerſiam in dicendo poſitam, ſine certarum perſonarum interpoſitione, ad hunc modum, ut, Quid ſit bonum, &c. 1. de Inu. 12.

Interpres.

A. Valentinus eſt in Sicilia interpres: quo iſte interprete, non ad linguam Gręcam, ſed ad furta & flagitia uti ſolebat. 5. Verr. 71. Nec conuerti ut interpres, ſed ut orator, ſententiis iiſdem, & earum formis tamquam figuris, uerbis ad noſtram conſuetudinem aptis. de Opt. gen. Or. 148. Interpres augurum. Or. 211. Tum auis illa uideri poſſit interpres & ſatelles Iouis. 2. de Diuĩ nat. 111. De Aquila. Interpres iuris in Top. 3. Mentis interpres eſt oratio. de L. 162. Cõiector quidã, & interpres portentorũ. 2. de Diu. 90. Interpres ſomniorum Stoicorum uaferrimus habetur Chryſippus. de Nat. d. 1. 29. Interpres Sibyllæ. de Nat. d. 60. Interpres uoluntatis alicuius. de Inu. 79. Ita quemadmodum in Senatu ſemper eſt aliquis, qui interpretem poſtulet, ſic iſti nobis

bis cum interprete audiēdi ſunt.de Fin.145. Vt interpres egeat interprete.de Diu.132. Si Pœni in Senatu noſtro ſine interprete loquerentur.de Diu. 135. Nullam artem literis ſine interprete,& ſine aliqua exercitatione percipi poſſe. Trebatio,lib.7.ad ue.3. Quo ego interprete nouiſſime ad Lepidum ſum uſus ep.10.35. Interpretes indiſerti.de Fin.3. 12. Aſtrologi interpretes cæli.de Diu.127. Interpretes comitiorum.de Nat.d.2.8. Interpretes deorum aruſpices.de Nat.d. 2.9. Augures qui Iouis maximi interpretes internuntijque ſunt.13.Phil.352. Interpretes Iouis optimi maximi publici augures ſignis & auſpiciis poſtea uidento.2.de Leg.18. Qui aut ſequeſtres aut interpretes corrumpendi iudicii ſolent eſſe. 2. Verr. 23. Interpretes iuris ueteres Sex. Aelius & L. Acilius verba quædam legis XII. tabularum non ſatis ſe intelligere dixerunt.2.de Leg 55. Interpretes legis noſtræ quo capite iubentur ſumptus & luctum remouere a deorū manium iure, hoc intelligunt in primis ſepulchrorum magnificentiam eſſe minuendam.2.de Leg.58. Legum interpretes iudices.pro Clu.44. Interpretes poetarum grāmatici. 1.de Diu.64. Interpretes portentorū, qui Galeotæ tum in Sicilia nominabātur.1.de Diu.71. Senſus interpretes & nūtii rerū.de N.d.54. Mali verborū interpretes.15.f.48. in ep.Att. Quod erant multa,obſcura,multa ambigua, explanationes adhibitæ ſunt interpretū.2.de Diu.190. Ea quibus bene percepta ſunt,hi nō ſæpe falluntur. Male coniecta,maleque interpretata,falſa ſunt, non rerū uitio, ſed interpretum inſcientia.1.de Diu.192. Ad interpretes religionum iuſta funerum reiecit Plato.2.de Leg. 61. Per amicos & interpretes agere aliquid.6.Ver.44. Sequimur igitur in hac quæſtione potiſſimum Stoicos,non ut interpretes,ſed, ut ſolemus,e fontibus eorum,iudicio arbitrioque noſtro quantum,quoq. modo uidebitur,hauriemus.off.2. Improbiſſimis literis quidam,fallacibuſque interpretibus ac nuntiis impulerunt in ſpem certiſſimam Conſulatus.ad Brut.21.22. Teſtamento ſi recitatus hæres eſſet pupillus,iſque iam annos viginti haberet,nobis interpretibus amitteret hęreditatem. pro Cæc. 195. Quid autem uolunt ea ſignificantes,quæ ſine interpretibus non poſſumus intelligere?de Diu.119. Interpretibus utor in hac re.10.fam.24.in ep.Pl.

Interpretor.

Hoc quod ſit non facile interpretor.de har.152. Rectene interpretor ſententiam tuam? Tuſ.198. Quæ ſi tu interpretaris de noſtris ædibus ſcripta eſſe,non repugno.pro Do.ſua,139. De Triario bene interpretaris uoluntatem meam.Att.95. Hetruria ſciētiſſime interpretatur quid, quibuſque oſtendatur portentis. de Diu.99. Si tamquam illi ipſi acerbitatis aliquid acciderit, dolemus eius ſummam fęlicitatem, non ſatis animo interpretamur. de Cl.or.165. Hoc uos per deos immortales,quale ſit, nō interpretamini.in Ant.100. Hoc nonnulli ridicule interpretātur,qui me idcirco putent bene audire uelle,ut ille male audiat.de Nat.d. 84. Veremur ne interpretentur illud oppidum ab Italia non ſatis abeſſe.Att.41. Quorum omnium interpretes, ut grammatici poetarum,proxime ad eorum,quos interpretantur, diuinationem uidentur accedere.de Diu.87. Itaque id Senatuſconſultum plerique interpretantur etiam ad duos captiuos pertinere. Att.274. Reditu enim in caſtra,liberatum ſe eſſe iureiurando interpretabatur;non recte.3.off.155. Epiſtolam eius, quam modo totidem fere uerbis interpretatus ſum,&c.de Fin.85. Euhemerus, quem noſter & interpretatus & ſecutus eſt præter cæteros Ennius.1.de Nat.d.163. Panætius,quem multum in his libris ſecutus ſum,non interpretatus.off.45. Somnia, quæ Magi Cyro interpretati ſunt ex Dionyſii Perſici libris.de Diu.90. Tu hoc idē (quod ego dico)interpretabere.pro Cæc.102. Id Senatuſconſultum tu interpretabere pro tua ſapiētia.ad Seruilium,lib.13.96. Quod atrociter in Senatum dixiſti,aut non dixiſſes, aut mitiorem in partem interpretarere.pro Mur.59. Animaduerte igitur, rectene hanc ſententiam interpreter.de Fin.68. Iam uirtutem ex conſuetudine uitę,ſermoniſque noſtri interpretemur,nec metiamur eam,ut quidam indocti,uerborum magnificentia. de Ami.20. Secūdum naturam uiuere;quod ita interpretemur, uiuere ex hominis natura undique perfecta,& nihil requirente.5. de Fin.46. Nunc noſtri hoſtes ibi ſunt,& te non habemus,& ueremur ne interpretentur,illud quoque oppidum ab Italia non ſatis abeſſe.Att.3.47.2. Id eſt,propius ab Italia abeſſe, quam lege proſcriptionis exceptum ſit. Rogaui ut interpretaretur,quid eſſet,quod ille ſcriberet,conſilio meo ſe uti uelle.9.Att.46. Sed verecūdus augur,ſine collegis de auſpiciis non interpretaretur. in Anton.195. Quaſi uero priſcum aliquod aut inſolitum verbum interpretaretur.pro Corn.Balbo,19. Nec quidquam aliud eſt philoſophia, ſi interpretari velis, quam ſtudium ſapientię.2.Off.6. non ſatis grato animo interpretari de Cl.Or.3. Hoc eſt, in bonam partem non accipere. Interpretari de re aliqua.16.Att.45. Bene dicta male interpretari.de N. d.75. Peruerſe philoſophorum diſputationem interpretari.de Nat.d.75. Tuam epiſtolam interpretari ipſe uix poteram. Att. 250. Si uero hoc quod accidit,interpretari uelis.pro Planc. 170. Qui ius interpretari populo,& reſpondere ſoliti ſunt. de Leg. 158. Interpretari legem, & ęquitate explicare.7.Phil.263. Iudicem legi parere, non interpretari legem oportet.de Inu. 78. Interpretari ac procurare monſtra.Diu.1.3. Interpretari quale id tibi uideretur. 15. Att.44. Interpretari ſententias perfacile eſt; quid enim negotii eſt eadem prope uerbis iiſdem conuerſa dicere?2.de Leg. 15. Verborum uim interpretari. de Fato,31. Interpretari uoluntatem alicuius ex aliquo facto uel euentu.ad Her.9 Conſilium ex neceſſitate,uoluntatem ex ui interpretari.pro Rab.127. De ratione interpretandi.de Fin.9. Acad.43 & ad Her. 9. Veſtri hęc confirmant interpretando quorſum quidque pertineat. de Nat.d.71. In ipſo nomine legis interpretando ineſt uis & ſententia iuſti & iuris colendi.de Leg. 171. Interpretando explanare rem obſcuram.de Cl.Or.178. Omnium bonarum artium ſcriptores ac doctores & legendi & peruolutandi, & exercitationis cauſa laudandi,interpretandi,corrigendi,uituperandi, refellēdi:&c. 1.de Or.67. Quod ſi a te erit impetratum, ſic uelim exiſtimes; me de tua liberalitate ita interpretaturum, ut tuo ſummo beneficio me affectum iudicem. Att.16.341.6. Quę eſt autem gens, aut quæ ciuitas,quæ non extis pecudū,aut monſtra aut fulgura interpretantium,prædictione moueatur?de Diu. 1.10.

Interpretatus.

Veſta quaſi focus urbis,ut Gręco nomine eſt appellata:quod nos prope idem Græcum interpretatum nomen tenemus. 2.de Leg.48. Ex quo ita illud ſomnium eſſe interpretatum,ut,&c.1.de Diu.95. Verba quæ ex Hetruſcis in te conuerſa,ea interpretata dicuntur.de haruſp.252.

Interpretatio.

Interpretatio eſt quæ non iterans idem, redintegrat uerbū; ſed id commutat quod poſitum eſt alio uerbo quod idem ualeat, hoc modo: Remp radicitus euertiſti, ciuitatem funditus deieciſti.ad Her. 4. 190. In quo erat accuſatoris interpretatio indigna reſponſione, qui ita dicebat comiter eſſe communiter, quaſi uero priſcum aliquod aut inſolitum uerbum interpretaretur. pro Corn. Balb. 62. Senectuti uero ornandæ quod honeſtius eſſe poteſt perfugium, quam iuris interpretatio? Or.101. Iuris ciuilis cognitio & interpretatio. Off.1.96. Nimis callida, ſed malitioſa iuris interpretatio.1.Off.49. Interpretatio nominis habet acumen,cum ad ridiculum cōuertas, quamobrem ita quis uocetur,&c.2.de Or.142. Eius igitur ſomnii,quæ ſit a coniectoribus interpretatio facta uideamus. de Diu. 89. Verbi uis & interpretatio.con. Rul.67. An cuius linguam populi non noſſet, interpretationem fœderis non tenebat?pro Corn.57. Cauſa habens interpretationem legum ſatis acutam.de Opt.gen.144. Neque ea interpretatione mea aut ornatius explicari, aut planius exprimi poſſunt.or.87. Controuerſia uel contentio ex ſcripti interpretatione.de or.96.& 119. Verbi interpretatione ſe defendere.Part.241. Deprauatione uerbi urgeri.de or.100.

Interpunctus.

Sed & feſtiuitatem habet narratio diſtincta perſonis,& interpuncta ſermonibus:&c.2.de Or. 178. Diſtincta alias & interpūcta interualla delectant.Or.201. Interſpirationis enim, non defatigationis noſtræ, neque librariorum notis, ſed uerborum & ſententiarum modo interpunctas clauſulas in orationibus eſſe uoluerunt.3.de or.95.

Interpunctum.

Clauſulas enim & interpuncta uerborum,animæ intercluſio & anguſtię ſpiritus attulerunt.3.de or,100.

Interpunctio.

Res enim ſunt paruæ,prope in ſingulis literis atque interpunctionibus uerborum occupatæ.pro Mur.11.

Interquieſco.

Cum hæc dixiſſem, & paululum interquieuiſſem, Quid igitur,inquit,&c.de Cl.Or.46.

Interregnum.

Aut ſi per Trib.pleb.non patiatur, tamen quieſcat rem adduci ad interregnum.Att.107.& 143. Ad interregnum comitia adducta,rumor dictatoris iniucundus bonis.ad Q. fr. 327. Rex uidetur ſpectare ad interregnum.ad Q.fr.3.18. 5. Ad interregnū rem non uenire.9.Att.32. Quis enim tot interregnis iure conſultum deſiderat?ep.100.

Interrex.

L.Flaccus interrex legem de Sylla tulit, ut omnia quęcunq. ille feciſſet, rata eſſent.con.Rul.88. Interrex noſter legem tulit, ut dictator quem uellet ciuium in dicta cauſa impune poſſet occidere.1.de Leg 31.Interrex & patritius, & a patritio prodi ſoli tus.pro D. ſua,30. Si Sylla potuit efficere ab interrege ut dictator diceretur,& magiſter equitum,cur hic non poſſit? Atti.151. Ego omnibus unde petitur, hoc conſilii dederim, ut a ſingulis interregibus binas aduocationes poſtulent.ep.100.

Interrogo.

Interrogas me,num in exilium?non iubeo.in Cat.99.Qui ita interrogant,ab iis irridētur.Aca.10. Socrates interrogabat quædam geometrica de dimēſione quadrati.1.Tuſ.89. Interrogabat ſuos in clamore ipſo quis eſſet qui fame plebem necaret.ad Qu. fra.2.7.3.Quid enim te de Hiſpanienſibus flagitiis tuis,ſordidiſſimiſque furtis interrogem?in Vatin.9. Sic ego te uiciſſim eiſdē de rebus interrogem.in Par.1.Si quis deus te interroget,&c. uti nam quid roget. Aca.q.20.Sed uti oratione perpetua malo, quā interrogare,aut interrogari.de Fin.1 22.interrogare aliquem lege.pro D.ſua,60.interrogari ab aliquo.Acad.10.interrogari de aliquo. de ora.1 10. Socrates percunctando atque interrogando elicere ſolebat eorum opiniones,quibuſcum diſſerebat. de Finib. 64. Hic meus frater a Philippo interrogatus quid latraret, furē ſe uidere reſpondit.2.de or.121.Vt interrogando urgeat, ut rurſus quaſi ad interrogata ſibiipſe reſpondeat.in or.76.Te interrogante augures reſponderunt.pro Dom.22 1.

Interrogaſſit.

Cum magiſtratus iudicaſſit,interrogaſſitve,per populum mulctæ pœnæ certatio eſto.3.de Leg.8.Legitur & irrogaſſit.

Interrogatio.

Interrogatio non omnis grauis eſt,neque concinna: ſed hęc, quæ cum enumerata ſunt ea, quæ obſunt cauſæ aduerſariorum, confirmat ſuperiorem orationem, hoc pacto,&c. 4. ad Her. 167. Recte genus hoc interrogationis ignauum atque iners nominatum eſt.de Fato,22.Interrogationes fallaces & captioſæ.Aca. q. edit.1.lib.2.44.de Fin.4.7.

Interrogatiuncula.

Pungunt quaſi aculeis,interrogatiunculis anguſtis.4. de Fin. 6.Sed minutis interrogatiunculis,& quaſi punctis, quod propoſuit,efficit.in parad.3.

Interrumpo.

Pontes,quos feceram,interrupi.Plan Cic.10.48. Quæ occupatio etſi ſumma eſt,tamen nulla eſſe poteſt tanta, ut interrumpat iter amoris noſtri & officii mei.Att.4.71.1. Contingere idē terræ neceſſe, ut omnibus eius partibus in medium urgentibus nihil interrumpat,quo labefactari poſſit tanta contentio grauitatis & ponderum.de N.d.49.

Interruptus.

Non offendes eundem bonorum ſenſum Lentule, quem reliquiſti: qui confirmatus Conſulatu noſtro, nonnunquam poſtea interruptus,afflictus ante te c o s. recreatus abs te, totus eſt nūc ab iis,&c.Lentulo,lib.1.9. 61. Amicitia longis interuallis tēporis interrupta.ep.251.interrupta conſuetudo.15.fam.38. interpellatio familiaris mei,qua paulo ań interrupta eſt oratio mea. de Pronin.Conſul.72.Sed multa uarietate temporum interruptum officium cumulate reddidi.5.fam.18.Et quod continuatū, & interruptum,& imago,& ſibiipſi reſponſio,&c.3.de orat.115. Interruptæ atque morientes uoces.pro Cæl.47.Neque tam facile interrupta contexo,quam abſoluo inſtituta.1.de Leg.14. Hoſque qui incolunt terram, non modo interruptos ita eſſe, &c. Somn.Sci.21.Interruptis ac morientibus uocibus ſignificare aliquid.pro Cæl.47.

Interrupte.

Erit autem perſpicua narratio,ſi uerbis uſitatis, ſi ordine temporum conſeruato,ſi non interrupte narrabitur.2.de or.179.

Interſcindo.

Nec quia nuſquam erat ſcriptum,ut contra omnes hoſtium copias in ponte unus aſſiſteret, a tergoque pontem interſcindi iuberet.2.de Leg.17.

Interſcribo.

Nam quas multo ante tuas acceperam literas,in quibus ἐπέχειν ter ſcripſeras, quid eſſet mihi faciendum de relinquendo, eæ me pungebant.6.Att.117.3.

Interſeco.

Vt eas res inſerere atq. interſecare uideamur in animis auditorum.ad Her.20.

Interſeptus.

Interſeptum iter.pro Corn. Balb. 34. Tamen terrenis concretiſque corporibus ſunt interſepta foramina quodammodo. Tuſcul. 1. 39.

Interſpiratio.

Interſpirationis.n.non defatigationis noſtrę,neq. librariorū notis,&c.3.de or.95.

Interſum.

Tu plura audis, & interes conſiliis. Attic. 237. Tybris inter eos & Pons intereſt.in Cat.111.Qua in re ego interfui.ep. 219. Sępe interfui querelis meorum æqualium. de Sen. 78. Ipſe interfuit & præſens uidit.de Inu.61. Roſcius ne in conuiuio quidē ullo fere interfuit.pro Sex.Roſcio, 23.pro Font.3.pro Clu. 130. Quæ gerātur, accipies ex Pollione qui omnibus negotiis non interfuit ſolum,ſed etiam præfuit. Lent. lib. 1.6.1.Qui noſtro ſermoni interfuit ad Brut.lib.11.7.1.Hic teſtamento faciendo interfuit.pro Clu. 52. Publicis conſiliis nullis interfuimus. Att.2.38 2.Interfuerunt decem anni.3.de Leg.21. Cuius inter primum & ſextum Conſulatum ſex & quadraginta anni interfuerant.de Sen.56. Non modo ut non præeſſet ulli negotio,ſed etiam ut ne intereſſet quidem.ad Planc. lib. 13.30.9.Si maria, montes, regionum magnitudines intereſſent, odiſſes eum. in Ant.246.Melioris ciuis & uiri putabam, quouis ſupplicio affici quam illi crudelitati non ſolum præeſſe, uerumetiam intereſſe. epiſt.8.& Att. 139. Non placet Stoicis, ſingulis iecorum fiſſis, aut auium cantibus intereſſe deum.de Diu. 140. Intereſſe diſputationi.lib.1.de Fin.11. Intereſſe in aliquo.de Inu. 54.Quibus in rebus inteſſe non poſſumus.pro Sext.Roſc.36. 3.ad Q.fr.12. Voluerunt eos in ſuis rebus ipſos intereſſe. 5. Verr. 12. In quo me intereſſe neceſſe ſit.10.fam.3. Ne in publicis quidem, ſiquid erit in quo me intereſſe neceſſe ſit,umquam deero, &c.Plſc. 10. 2.3.Ratiocinatio dicitor tū interfuiſſe,cum,&c. de Inu.64.Quibus in rebus alicuius firma auctoritas uidebitur interfuiſſe, ad Heren. 3.

Intertrimentum.

Cum eo Iunio ſine vllo intertrimento conuenerat iam quēadmodum traderetur.3. Verr. 94.de æde Caſtoris loquitur.

Interuallum.

Duplum & triplum interuallum. in Verr. 199. Interuallum infinitum & immenſum.Diu. 2.72. Quātum interuallum inter te atque illum interiectum putas?pro Rab.93.Vide quantum interuallum ſit interiectum inter maiorum noſtrorum conſilia,& iſtorum dementiam:illi,&c.hi,&c.con.Rull. 83.Tu,ſi interuallum longius erit mearum literarum,ne ſis admiratus. ad Trebatium,lib.7.34.interuallo dierum iam amplius L. 3.ad Q.fr.20. pro,a diebus amplius L. interuallo duplo & triplo orbes ſeptem diſpares moueri iuſſit.de Vniu. 33.At cum in Italia bellum tam prope a Sicilia,tamen in Sicilia non fuit? quid mirum? ne cum in Silia quidem fuit, eodem interuallo pars eius belli in Italiā ulla peruaſit. 7.Verr. 5. ideſt, eodem tempore. Et ille Latinus ἀττικισμὸς ex interuallo reguſtandus.4.Att.49.Nullo interuallo interiecto. de Fin. 2. 93. Vt quoniam interuallo locorum & temporum diſiuncti ſumus,per literas tecum quamſępiſſime colloquar.ep.6.Interuallo maiore has literas tibi miſi. 8. fam.9.in ep.Cęl.Satis longo interuallo poſt iterum aduocātur. pro Clu. 55. An laureata illa amittet longo interuallo uiriditatem? de Prouinc.75.Longo interuallo iudicium inter ſicarios hoc primum committitur, cum interea cędes indigniſſimę maximæque factę ſint.pro Roſc.Am.7.ideſt, poſt longum interuallum. Fuit enim longo interuallo ita liber Senatus, ut uos aliquando liberi eſſetis,&c.6.Phil.204. ideſt, poſt longum interuallum. Interim ſatis longo interuallo cum eſſet cum L.Lucullo in Siciliam profectus.pro Arch. 4. Hodierno die longo interuallo ad ſpem libertatis exarſimus.in Ant.194. Longo interuallo ſtudium aliquod intermittere.Tuſc.1.1. Si cum animis ueſtris longo interuallo recordari illius uitam uolueritis. pro Clu. 32. Satis eum longo interuallo ad ſuam uillam reduximus. Acad. 36. Longo interuallo ueterem conſuetudinem retuli. in Verr. 79. Cum res priuatæ longo interuallo iudicii repetētur. de Cl.or.32.Maiorum conſuetudo longo interuallo repetita atque relata. 1.Ver. 37.Perficiam ut huius ordinis auctoritas,quæ apud maiores noſtros fuit, eadem nunc longo interuallo Reipub. reſtituta uideatur.con.Rull.65. Studia quæ longo interuallo intermiſſa reuocaui.Acad.q.148. Venio nunc longo ſane interuallo ad quandā epiſtolam,quę,&c. Att.282. Longo interuallo Romam uenit. pro Flac. 161. Interim ſatis longo interuallo uenit Heracleam

pro Arch.poeta, 186. Interim neque ita longo interuallo ille
uenit.pro Flac.156.pro Mur. 18. Verſabatur in Sicilia longo in
teruallo alter, non Dionyſius ille,&c.7.Verr.113. Quoniam lõ
go interuallo modo primum te paulo hilariorem uideo. de Cl.
Or.166. Lõgo enim interuallo uideo mutata eſſe oĩa. Att.177.
Illa quæ quaſi lõgo interuallo interiecto uidemus.off.7.Primũ
ut te tanto interuallo uiderem.ep.251. Et nos longo interuallo
uiſeris.Att.3.Me perlongo interuallo prope memoriæ tempo-
rumque noſtrorum primum hominem nouum conſulem feci-
ſtis.con.Rull.66. Neque Mercurius a ſole longius quam unius
ſigni interuallo diſcedit.de Nat.d.36. Ego uero interuallo tan-
to clauſtra iſta nobilitatis refregi.pro Mur.127. Interuallo tan
to nihil omnino ad uos.11.Att.8.ſub.ſcripſerim. Primum ut te
quem iamdiu facio plurimi, tanto interuallo uiderem: deinde,
ut tibi,&c.ad Caſſium,lib.15. 14. 4.id eſt, poſt tantum interual
lum. In geometria,lineamenta,formæ, interualla, magnitudi-
nes.de or.100.Interualla infinite diuidi poſſunt. Acad. q.ed.2.
lib.1.21.Interualla imparia, ſed tamen pro rata portione diſtin
cta.Somn.Scip.17.Interualla ſeſquialtera,ſeſquitertia, ſeſquio
ctaua.de Vniu.29.interualla locorum mediocria.3.ad Her.126.
Interualla ſonorum.Tuſc.1. 34. Interualla uocis in loquendo.
ad Her. 20. Diſtinctio & æqualium & ſæpe uariorum interual-
lorum percuſſio numerum conficit. de or. 160. Interuallorum
longorum & breuium uarietas.or.214.Interuallorum in dicen-
do longiorum utilitas. 3.ad Her.113. Interualla contrahere.
Acad.q.ed.1.lib.2.21.Dolor ſi longus, leuis dat enim interual
la & relaxat.de Fin.84.Interualla diducere.Academ. q. ed.1.li.
2.21.Interualla dupla & tripla explere.de Vniu.29. Et ad dolo-
res ita paratus eſt, ut meminerit maximos morte finiri,paruos
multa habere interualla requietis.1.de Fin. 76. Hoc eſt, mol-
tas habere horas in quibus quieſcere poſſit æger.Satis autem,&
quaſi ſparſis animis, fore uti certis temporum interuallis orire
tur animal,quod eſſet ad cultum deorum aptiſſimum. de Vniu.
55. Crebris interuallis & diuiſionibus oportebit uti.ad Her.2.
Sonus interualis coniunctus imparibus, ſed tamen pro rata
portione diſtinctis.de Somn.Scip.128. Anaximandri opinio eſt
natiuos eſſe deos,longis interuallis orientes,occidenteſque. de
Nat. d. 2. 19. Amicitia longis interuallis temporis interrupta.
epiſt.251.Vtendum eſt locis multis,illuſtribus, explicatis, mo
dicis interuallis.de Or. 148. Interuallis partes ita locabat, ut
in ſingulis eſſent bina media.de Vniu.29.Numerus interuallis,
compoſitio uocibus apparet. or. 224. Numerum in cadentibus
guttis, quod interuallis diſtinguuntur, notare poſſumus.de or.
260. Illi octo curſus ſeptem efficiunt diſtinctos interuallis ſo-
nos.de Som.Scip.129.Quod metiri poſſumus interuallis æqua
libus.de or.260.Pedes non ſillabis,ſed interuallis metiendi.or.
216.Quę autem mouentur, omnia interuallis moueri. Acad.
q.ed.2.lib.1.20.Trochæus qui temporibus & interuallis eſt par
iambo.or.214.

Interuenio.

Quam orationem cum ingreſſus eſſem, Caſſius interuenit.
Att.lib.15.326.2.ad Q.fr. 1.2.3. Caſus uero mirificus quidam
interuenit quaſi teſtis opinionis meæ.ep. 98.Sed cito Curio in
teruenit qui te a meretricio quæſtu abduxit. in Ant. 169. Hic
qui interuenit me intuens.de N. d.1.13.Statim interuenit non
nullorum querelis,quæ apud me de illo ipſo habebantur. Att.
299. Vlyſſes interuenit, occiſum conſpicatur. ad Her. 4. Quid
eundem in Septemuiratu nonne deſtituiſti? interuenit enim.in
Ant.179.Niſi C. Virgilius interueniſſet. de Prouinc. 70. Cum
multi boni uiri ex occulto interueniſſent. pro Clu. 27. Vereor
tamen ne moleſti uobis interuenerimus. de or. 110. Epicurus
exiguam dicit fortunam interuenire ſapienti. 1. de Fin. 49.Ma
gni intereſt Ciceronis,me interuenire diſcenti. Att. 231. Vt ſi
interuentum eſt,cum ageretur aliquid. Top.227.

Interueniens.

In magna parte uitæ dolore non interueniente.3.Tuſc.q.67.

Interuentus.

Interuentus alicuius aut Interpellatio. Part. 232.Caleni in
teruentum & Caluenæ cauebis. Att. 16.28. Suppeditatio bono
rum,nullo malorum interuentu.1.de Nat.d.153.Tum interuen
tu Pontini pugna ſedatur.in Cat.312. Quod uereor, ne tardius
interuentu Varronis noſtri facias. Att.55.

Interuentor.

Omnis fere noſtra in his deliberationibus conſumebatur
oratio, idque & ſępe alias & quodam liberiore, quam ſolebat,
& magis uacuo ab interuentoribus die. de Fato, 4.

Interuerto.

Ille induxit ut peteret: promiſſum & receptum interuertit,
ad ſeque tranſtulit.2.Phil.85.

Interuerſus.

Candelabrum quod rex Aegypti Ioui Capitolino donu tule
rat a Verre, qui illud commodato a rege acceperat, interuer-
ſum eſſe conqueritur.6.Verr.60.Qui ſi intellexerint, interuer-
ſo regali hoc dono, grauiter nos tuliſſe,grata fore nobis Popu
loque Romano ſua ſtudia ac dona arbitrabuntur. 6. Verr.60.Is
poſtea quam intellexit,poſſe ſe interuerſa ædilitate a L.Piſone
Conſule Prætorem renunciari.pro D.ſua, 86.

Interuiſo.

Vrbanam expolitionem urget ille quidem,ſed etiam ipſe cre
bro interuiſo.3.ad Q.fr. 5. Teque & iſtam rationem otii tui &
laudo uehementer,& probo:quodque nos minus interuiſis,hoc
fero animo æquiore. Matio,l.7.5.

Inteſtatus.

Huic hæreditas H S. quingentorum millium uenerat a mulie
re quadam propinqua,atque ita propinqua, ut ea etiam ſi inte
ſtata eſſet mortua, Epicratem Bidinorum legibus hæredem eſ-
ſe oporteret.4.Verr. 38. Haud hęres eſt Cluentius: inteſtatum
dico eſſe mortuum.pro Clu.132.

Inteſtato.

Si paterfamilias inteſtato moritur,familia,pecuniaque eius,
agnatorum gentiliumque ego.2.de Inuentione, 231.1. de Or.
90.Si tabulæ teſtamenti non proferrentur, tum uti proximum
quemque potiſſimum hæredẽ eſſe oporteret: ſi is inteſtato mor
tuus eſſet,ita ſecundum eum poſſeſſio daretur. 3.Ver.80.

Inteſtinum.

Inteſtinis tum aſtringentibus ſe,tum relaxantibus, reliquiæ
cibi depelluntur.2.de Na.d.104. Cum grauiter ex inteſtinis la
borarem.ep.107. Et inteſtinis autem & aluo ſecretus a reliquo
cibo ſuccus is quo alimur, permanat ad iecur per quaſdam a
medio inteſtino uſque ad portas iecoris(ſic enim appellant)du
ctas & directas uias,quę pertinent ad iecur,eique adhærent. 2.
de Nat.d.205.

Inteſtinus.

Inteſtinus dolor.4.fam.15.In epiſt.Seru.Sulpitii. Bellum in
teſtinum ac domeſticum.in Cat.228 pro D.ſua,48. Ingraueſcit
enim indies inteſtinum malum.ad Bru.20.Incluſum malum in
teſtinum ac domeſticum eſt.con.Rul.Inteſtinum urbis malum.
epiſt.179.

Intexo.

Lęta triſtibus,incredibilia probabilibus inteximus. in Par.
8.Cum parua magnis,ſimplicia coniunctis,obſcura dilucidis in
teximus.Part.230.Te autem *ἀσμενίσματα* intexui,faciamque id
crebrius.Att.13.280.1.De Acad.Aliquid in cauſa prudenter in
texere.or.114.Scis me antea orationes, aut aliquid id genus ſo
litum ſcribere,ut Varronem nuſquam poſſem intexere.Att.13.
13.id eſt,eum loquentem inducere,ut fit in dialogis.

Intextus.

Veſtis coloribus uariis intexta ad Her. 38. Venæque autem
crebræ,multæque toto corpore intextæ, uim quandam incredi-
bilem artificioſi operis diuinique teſtantur.2.de Nat.d.208.De
uenis & arteriis.

Intimus, *Vide Intra.*

Intingo.

Alterum quod totum arte intinctum uidetur, tametſi artem
requirit, tamen prudentiæ eſt mediocris quid dicendum ſit ui
dere.2.de or.65.

Intolerabilis.

Intolerabilis Antonius.Att. 260. Intolerabilis fœditas odo
ris.epiſt.185.de Nat. d.51. Admodum intolerabilis iniuria. de
Amic.100.Intolerabilis inſolentia.ad Qu.fr.1.1.60. Intolerabi
le eſt ſeruire impuro.in Ant.185. Cui nihil intolerabile ad de
mittendum animum uideri poteſt. Tuſ.2 17.Intolerabile frigus.
pro Roſc.Am.77.Intolerabile uitium. de or. 199. Intolerabili
dolore lacerari.Acad.q.ed.1.libro 2.24. intolerabilia mihi om
nia ad dolorem.11.Att.28.intolerabilia tributa exegi.3.fa.17.
Quid peruerſius,quid intolerabilius?4.de Fin.34.

Intolerandus.

Intolerandus tyrannus.in Vat.33. Hæc immanis atque into
leranda barbaria.pro Font.28.Res indigna & intoleranda uide
batur omnibus: in Verr. 218. O magnum atque intolerandum
dolorem.7.Verr.92. Nunc proſpicite omnium rerum infinitam
atque intolerandam licentiam.in Verr.259. & pro Sext. Roſc.
24.con.Rull.63.

Intoleranter.

Poſſumuſne nos contemnere dolorem, cum ipſum Herculem tam intoleranter dolere nideamus? 2. Tuſc.20. Intolerantius ſe iactare.2.de or.115. Et qnoniam pecunias aliorum deſpicis, de tuis diuitiis intolerantiſſime gloriaris.in Vatin.22.

Intolerantia.

Perſpicite quanta poteſtas permittatur: non priuatorum inſaniam, ſed intolerãtiam regis eſſe dicetis.pro L.Agr. 44. Quis cũ cum illa ſuperbia atq. intolerantia ferre potuiſſet?pro Clu.90.

Intono.

Partibus intonuit cęli pater ipſe ſiniſtris. 1. de Diu.173. Iam enim heſterna concione intonuit nox pernicioſa deſignati Col legę tui,&c.pro Mur.73.

Intonſus.

Scindens dolore identidem intonſam comam.3.Tuſc.105.

Intorqueo.

Sed uereor ne Pompeio quid oneris imponam, Mή μοι γοργείην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου intorqueat. 9.Att. 19. Si quod in me telum intorſerit, ſtatim me eſſe arrepturum arma iudiciorum atque legum.de haruſp.reſp.6. Alternis enim uerſibus intorquẽtur inter fratres grauiſſimæ contumelię.Tuſc.4.64.

Intorquens.

Teſtius in dicendo mentum intorquens.2.de or.148.

Intra.

Intra arma & præſidia aliena uenire. 8. Att.36. Intra cælum geniti dii.de Vni.45.Ipſe i. carcerem. ad Her.24.Omnia nõ modo commemorabuntur, ſed etiam expoſitis certis rebus agentur quæ intra decem annos, poſtea quam iudicia ad Senatũ tranſlata ſunt, in rebus iudicandis nefarie flagitioſeq. facta ſunt.2.Ver. 24.Ingrediens intra finem eius loci, quem,&c.pro Cæc.289. Intra fines hos uertentur. 8.fam.31.in ep.Cæl.Epulamur una non modo non contra legem (ſi ulla nunc lex eſt) ſed etiam intra legem.ad Pætum,lib.9.62.ideſt, minus conſumimus quam præſcripſerit lex. Antiochus intra montem Taurum regnare uiſus eſt. pro Sext.16. Sed quoniam Cæſar fortaſſe arbitraretur me hanc rem non putare, ſi perpetuo tacerem, modice hoc faciam, aut ẽt intra modum, ut,&c.4.fam.13. Cum tantum inſideas intra muros mali.Brut.289.Locus intra Oceanũ iam nullus eſt, quo,&c. in Verr. 1. Nulla intra Oceani oſtium nauis eſt. pro Pomp. 10. Intra parietes, aut ſummo iure experiri.pro Quint.20.Quod facile fuiſſet, niſi intra parietes meos de mea pernicie conſilia inirentur. Att.43.Qui regionibus excluſi intra præſidia uſque intra arma aliena ueniſſent.At.127. Artis eſt, noſſe regiones intra quas uenire debeas, ut perueſtiges quod quęras.2.de or.80.

Interior.

Interior eſt ille propriust.de or.128.Motus interior. in Som. Scip.32.Societas & interior & proprior.3. off. 90. Vicinus interior.ad Q.fr.1.41. Interius fecit deus animo corporeum omne. de Vniuerſ.33.Interius eſt etiam, eiuſdem ciuitatis eſſe. off. 11. oratio ne inſiſtat interius, ne excurrat lõgius.3.de or.105.Nihil eſt interius mente.de Nat.d.lib.1. 20. Africam interiorem obtinens.in Salluſ.11.Iuteriorem partem in ſex diuiſi.de Vniu. 33. Tactus, quem philoſophi interiorem uocant.Acad.q.ed.1.lib.2. 21. Quod interiore epiſtola ſcribis,&c.ad Q.fr.3.12.Quod animal eſt, id motu cietur interiore.de Somn.Scip.131. In interiore ędium parte totius Reip.nundinę.5.Phil.171.Interiores & recõditæ literę. 3. de Nat.d. 29. 3. fam.41. Illa Interiora iam ueſtra ſunt.pro D.ſua.241.Regna interiorum nationum.pro Pom. 16. Sed hęc quoque in promptu fuerint, nunc interiora uideamus.2. de Diu.185.Opus eſt huc lima tulo & polito tuo iudicio, & illis interioribus literis meis, quibus ſæpe uerecũdiorem me in loquẽdo facis.Volumnio.l.7.58.

Intimus.

Intimus, proximus, familiariſſimus quiſq. aut ſibi pertimuit, aut mihi inuidit.ad Qu.fr.1.57.Antonius intimus erat Clodio. in Ant.169.Intimus homo.13.fam.93.Intimus meus.13.fam. 5. Animi quidam intimus ſenſus.de Inuent.65. Intimus ſermo. 2. Tuſc.90.Intimus tactus.Aca.q.ed.1.lib.2.69. Intima cogitatio. pro Syl.179.Intima pars urbis.7.Verr. 76. Quæ diſputatio non eſt huius inſtituti, ſed artis intimę. or.114.Nemo eſt in ludo gladiatorio paulo ad facinus audacior, qui ſe non intimum Catilinę eſſe fateatur.in Cat.31.Penitus in eã ipsã diſputationem pene intimã perueniſti.2.de or.93.Itaq. abdidit ſe in intimam Macedoniam.ep.117.Nam ſi eſſent in ueſtibulo balnearum, non laterent: ſin ſe in intimum conijcere uellent, nec ſatis commode calceati & ueſtiti id facere poſſent, & fortaſſe non reciperentur, niſi forte mulier potens quadrãtaria illa permutatione familiaris facta erat balneatori.pro Cœl.50.Multa admiſcui ex intima philoſophia.Acad.q.ed.2.li.1.6. Sed penitus ex intima philoſophia haurienda iuris diſciplina eſt.de L.159 Diſcordia, ira acerbior intimo odio & corde concepta.4. Tuſ.32.In eo ſacrario intimo fuit ſignum Cereris perantiquum.6.Ver.88.Intimi familiares.3.fam.2.Teſti eſſe ad alienos poſſumus intimi multa apertiora uideant neceſſe eſt.pro Roſc.Am.68.Intimę ædes.3.Verr. 36.Ad intima iſtorum conſilia peruenimus.in Verr.69.Intimorum multitudo.6.fam.52.Itaque in ea dea, quę eſt rerum cuſtos intimarum, omnis precatio & ſacrificatio extrema eſt.de Nat.d. 39.Intima omnia conferre diſcupio.8.fam.44.in ep.Cœl.Sed angor intimis ſenſibus.Att.82,& 72.Lucius Valerius eſt ex meis domeſticis atque intimis familiaribus.ep.31. Itaque in intimis eſt meis, cum antea notus non fuiſſet.13.fam.56.& 4.Att.40.

Intime.

Quarum altera eſt de Blandenio Zeuxide, quem ſcribis certiſſimum matricidam tibi a me intime commendari.ad Q.fr.1.37.

Intractatus.

Nemo eſt, qui non equo, quo conſueuit, libentius utatur, quã intractato & nouo.de Am.60.

Intro.

Vt cibum tibi intro ferre liceat?7.Ver.92.

Intro.

Rabirius regnum intrauit.pro Rab.126.Niſi animus antequã corpus intraſſet, in rerum cognitione uiguiſſet. Tuſ.161. Qui illum olearum ordinem intraſſet.pro Cęc.289.Cum intraſſet pomerium habendi Senatus cauſa.de Nat.d.2.9. in prouincia uero ipſa ſi quem es nactus qui in tuam familiaritatem penitus intrarit, qui nobis ante fuerit ignotus, huic quantum credendum ſit, uide.ad Q.fr.1.10.Si hæc, quæ patefecit oratione ſua craſſus, intrare uoluerit.de or.108.Intrare in Capitolium nõ debuiſti. pro D.ſua, 4. In mentem iudicis non poteſt definitio intrare. 1. de or.60.Tu illam domum ingredi auſus es?Tu illud ſanctiſſimũ limen intrare?2.Phil.77.Nulla acies humani ingenii tanta eſt, ut penetrare in cælum, terram intrare poſſit.Acad. q. ed.1. lib.2. 113.Intrandum eſt igitur in rerum naturam,&c.de Fin.3.41.

Introdo.

Atque etiam ſe ipſe inferebat & introdabat.pro Cæc.10. Hoc eſt, ultro ſe offerebat, gerendis negotiis.

Introduco.

Qui introducunt fatum.de Fat. 144. Epicurei prudentiam introducunt ſcientiam ſuppeditantem uoluptates.Off.76.Introducebat etiam Carneades, nõ quo probaret, ſed ut opponeret Stoicis, ſummum bonum eſſe frui his rebus, quas primas natura conciliauiſſet.4.Acad.237.Catonem introduxi ſenem diſputantẽ. de Amic.3.Quaſi enim ipſos introduxi loquentes.de Am.96.introduxit autem Ariſto, quibus commotus ſapiens appeteret aliquid, quod cuique in mentem incideret, & quodcunque tamquã occurreret.4.de Fin.70.ideſt, inter expetenda poſuit bonum. Epicurus introduxit declinationem atomorum.de Fato.145.Iuſtius huic quam mihi ſuccẽſere debetis, qui initium introduxit. in Salluſt.1.Socrates philoſophiã deuocauit e cælo, & in urbibus collocauit, & in domos etiam introduxit.5.Tuſc. 16. Quã ambitionem conſtantiſſimus & grauiſſimus ciuis L. Cæſar in Senatum introduxit?11.Phil.303.Hoc eſt, induxit & innexit. Sed illa palmaris quidem, quod qui non modo natum mundum introduxerit, ſed etiam manu pene factum,&c.1.de Nat.d.29.Poſſumus .n. ut ſponſores appellemur, procuratorem introducere. Att. 16. 339.3.Panętius non uidetur huiuſmodi deliberationem introducere debuiſſe: in qua quod utile uideretur, cum eo quod honeſtum eſt, compararetur.3.off.16.

Introductus.

Qui ſimulatque introductus eſt, prima potione mulierem ſuſtulit.pro Clu.25.Ex huiuſmodi principio, conſuetudo æſtimationis introducta eſt.in Ver.191. Iam ipſe tecum nulla introducta perſona loquar. pro Cælio. 44. Introducta rei ſimilitudo. Part.233.Hac introducta cõſuetudine ſæpe Inſciẽtibus nobis & cœnantibus obrepit.ad Tironem,lib.16. 21.8.Gabinius a Conſule retentus eſt, introducti publicani. Qu.fr.322.Qui in Senatũ introducti negauerunt.de Diu.87.

Introductio.

Iam uero, o dii boni, rem perditam: etiam noctes certarum mulierum atque adoleſcentulorum nobilium introductiones nonnullis iudicibus pro mercedis cumulo fuerunt. Att.1.21.10.

Introeo.

Introeo.

Simul nobiſcum in oppidum introiuit. Terentia. epiſt. 259. Quamobrem cum illo quidem (ut ſupra dixi) actū optime eſt, mecum autem incommodius: quem fueram æquius, ut prius introieram, ſic prius exire de uita. de Amic. 14. Quaſi uero ad rem pertineat, qua tu porta introieris, modo ne triumphali. in Piſ. 91. An tu illa ueſtibula cum aſpexiſti, domum tuam introire putas? in Ant. 173. In domum alicuius introire. Att. 258. Mancinus in Senatum introire non dubitauit. de or. 100. Scribis Pomptinum in urbem introiſſe. Att. 105. ad Lent. l. 1. 9. 18.

Introitus.

Etenim poſt profectionem tuam primus (ut opinor) introitus fuit in cauſam fabulæ Clodianę, &c. Att. 1. 13. 5. Ac mihi quidē uī Iudices, hic introitus defenſionis, adoleſcentiæ M. Cęlii maxime conuenire. pro Cæl. 2. Qui introitus in Smyrnā? in Ant. 231. Aduentus meus & introitus in urbem qui fuit? pro D. ſua. 228. Signum quod eſt ad introitum Ponti. in Verr. 230. Vos aduentum in aīos & introitum imaginum dicitis, quem ceteri philoſophi motum inanem uocant. de N. d. 1. 75. Propter introitum atque oſtium portus. in Verr. 252. At iſte ad omnes introitus, qua adiri poterat in eum fundum, armatos homines opponit. pro Cęc. 288. Aures duros & quaſi corneolos introitus habent. de Nat. d. 55. Non ſolum introitu, ſed omni aditu prohiberi. pro Cęc. 292. Poſt aperto ſuſpicionis introitu ad omnia intima iſtorum conſilia ſine vllo errore peruenimus. 2. Verr. 11.

Introfero.

In oppidum introferetur. pro Flac. 259. Noctu introferri ſolitus eſt ad mulierem. in Verr. 242. Prohibentur liberis ſuis cibum, ueſtitumque introferre. 7. Verr. 91.

Intromitto.

-ſiquando illa dicet, Phædriam Intromittamus commeſſatū ituri, &c. Lent. 1. 9. 73 Ex Terentio. Intromiſſus meo more & iure amicitiæ me in meo lectulo trucidaret. pro Sylla. 39.

Introſpicio.

Tute introſpice in mentem tuam ipſe. de Fin. 2. 96. Penitus introſpicite Catilinę, Antonii, Cethegi, Lentuli, cæterorumq. mentes: quas uos in his libidines, &c. reperietis? pro Sylla, 57. Age uero nunc inferte oculos in curiam, introſpicite penitus in omnes Reipub. partes. pro Font. 28. Negant id eſſe alienum maieſtate deorum, ſcilicet cauſas omnium introſpicere, ut uideant quid cuique conducat. 2. de Dio. 82. Ne quis introſpicere poſſit tuam domum. de haruſp. reſp. 30.

Introuoco.

Cur ad nos filiam tuam non introuocari iubes? 7. Verr. 45.

Intrudo.

Atque etiam ſe ipſe inferebat & intrudebat & in eam opinionem Ceſenniam adducebat, ut mulier imperita nihil putaret agi callide poſſe, ubi non adeſſet Ebutius. pro Cæc. 10.

Intueor.

Amicum qui intuetur, tanquam aliquod exemplar intuetur ſui. de Amic. 100. Frequentia quæ nunc animo te iniquiſsimo infeſtiſſimoque intuetur. in Verr. 265. Ora omnium atque oculos intuemur. pro Mil. 109. Date hanc Trib. pleb. licētiam, & intuemini paulisper animis iuuentutem, &c. pro D. ſua. 37. Pompeium omnes ſicut aliquem de cælo lapſum intuentur. pro Pōp. 11. Dummodo illa ad hanc ciuilem ſcientiam, quo pertinent, & quam intuentur, transferamus. de or. 154. Qui ſplendorem & ſpeciem huius uitę intuentur. ep. 14. Quos enim alio ego tum animo intuebar? pro Planc. 82. Ille terram intuebatur. in Car. 113. Rectores nauium profectione læti piſcium laſciuiam intuebantur, nec tuendi ſatietas capere poterat. de Diu. 85. Te ſocii, te Latini intuebuntur. Somn. Scip. 7. Intuere meipſum qui, &c. Brutus Cic. 13. 3. Qui cæteris omnibus pro nihilo habitis, rerū naturam ſtudioſe intuerentur. 5. Tuſc. 7. Qui cum acriter deficientem ſolem intuerentur, ut aſpectum omnino amitterēt: ſic mentis acies ſe ipſam intuens, nonnumquam hebeſcit, ob eā que cauſam contemplandi diligentiam amittimus. Tuſc. 183. intueri & contemplari aliquem. pro Planc. 1. Aliquid intueri, in eoque defixum eſſe. in or. 5. aliquid coram. de Prou. Conſul. 17. Tota mente aliquem atque omni animo. de or. 118. aliquid. 10. Phil. 285. ideſt, omni ſtudio perſequi aliquid oculis. ep. 73. ea quæ præterierūt acri animo & attento. de Fin. 1. 45. hue atq. illuc. 1. de or. 91. in aliquam rem. Tuſc. 181. in ſpeciem rerum. de Vniu. 201. Me omnes. Acad. q. 16. ideſt, intuebantur. & perſpicere naturam. Tuſc. 3. 1. naturam animi. Tuſc. 1. 42. Intentis oculis omnes Reip. partes. con. Rull. 81. Solē nequimus aduerſum. de Somn. 19. Oratores uoluntatem eorum qui audiunt, intueri debent. Or. 199. Non tam ueteranos intuendos nobis arbitror, quam quid tyrones milites ſentiant. in Ant. 238.

Intuens.

Quot igitur, & quales animalium formas mens in ſpeciem rerum intuens, poterat cernere, totidem, & tales in hoc mundo ſecum cogitauit effingere. de Vniu. 43. Commouere aliquem, quo quidq. referat, & quo intuens, ab eo quodcunq ſibi propoſuerit, minus aberret. de or. 96. Cum ad te ipſum (inquit, in me intuens) de ratione, &c. de Cl. or. 137. Sed in te intuēs Brute doleo, cuius, &c. de Cl. or. Ac mihi quidē ſæpenumero in ſummos homines, ac ſummis ingeniis præditos intuenti, quærendum eſſe uiſum eſt, &c. 1. de or. 4. Delecti pueri ad nutum illius intuētes diligenter miniſtrabant. Tuſc. 5. 45. Ex quo omnibus bene ueritatem intuētibus, uideri neceſſe eſt miſerum. 5. Tuſc. 81.

Intus.

Atque hoc carmen hic Trib. pleb. non uobis, ſed ſibi intus canit. 2. de L. Agr. 70. Prouerbialis locutio, de iis qui ſibi, nō aliis ſtudent. Intus, intus eſt equus Troianus. pro Mur. 143. Vbi id quod intus eſt, atq. noſtrum, impune euolare poteſt. pro Deiot. 149. Quę ſunt intus in domo. de Fin. 93. Naſica ſenſit illum intus eſſe. de or. 134. Sed quia nondum omne animal in mundo intus incluſerat, ex ea parte, &c. de Vniuer. 43. Intus incluſum periculum eſt. in Cat. 106. Nec hæ ſeſe foris ſolum iactant, nec tantum in alios cæco impetu incurrunt, ſed intus etiam in animis incluſæ inter ſe diſſident atque diſcordant. 1. de Fin. 69. Nec uero ille in luce modo atque in oculis ciuium magnus, ſed intus, domique præſtantior. de Sen. 11. Ille relictus intus, expectatus foris. pro Syll. 12.

Inuado.

Auis fame enecta in offam pultis inuadit. de Diu. 123. Iſte in prędam huius inuadit. pro Roſc. 22. Liberti Aſinii, & nonnulli amici, &c. in eum inuadunt. pro Clu. 28. Qui iſta inuſitata rabie petulanter in uxorem meam inuaſiſti. in Salluſt. 273. Iſte, quod argenti placuit, inuaſit: quæ mancipia noluit, abduxit. 3. Verr. 64. Ignis quocunque inuaſit, cuncta diſturbat & diſſipat. 2. de Nat. d. 29. Mirus furor inuaſit improbos. ep. 260. Cum mulier fleret uberius, is caput aperuit, in collum inuaſit. 2. Phil. 84. At quam inſolenter ſtatim helluo inuaſit in eius uiri fortunas? 2. Phil. 75. in Galliam Antonius inuaſit. in Ant. 231. in multas præterea pecunias alieniſſimorum hominum, eiectis ueris hæredibus, tamquam hæres eſſet, inuaſit. 2. Phil. 59. Modo enim hoc malum in hanc Rempub. inuaſit. off. 2. 111. imperator noctu urbē hoſtium inuaſit. Q. fr. 322. Accuſant hi qui in fortunas huius inuaſerunt. pro S. R. 8. Fugitiuus ille qui in C. Marii nomen inuaſerat. in Ant. 153. Quas enim ſociorum atque amicorum urbes adiſti legationis iure & nomine, ſi in eas ui cum exercitu imperioque inuaſiſſes, tamen, &c. 3. Verr. 36. Vt in Cęcinnam aduenientē cū ferro inuaderet. pro Cęc. 18. De L. Bruto fortaſſe dubitauerim, an pp infinitū odiū tyrāni effrænatius in Aruntē inuaſerit. 4. Tuſc. 39. Si quis ea, quæ nos maxime ſequimur, conetur inuadere. Tuſc. 175. Nō potuit magis in arcem illius cauſę inuadere. 1. ſ. 33. inuadere in nomē alicuius. 1. Phil. 3. inuadere in pecunias alterius nullo iure. pro Sex. Roſc. 4. Negatq. vllā peſtem maiorem uitam hominum inuaſiſſe, quam eorum opinionē qui iſta diſtraxerint. 3. off. 43. Neq. quēquam offendet oratio mea, niſi qui ſe ita obtulerit, ut in eū nō inuaſiſſe, ſed incurriſſe videamur. p Seſtio, In quo mē abs inuidis inuadi ſolere audio. off. 16.

Inualeſco.

Tantū ipſe opibus conatuq. inualuit, ut ſe Oceanū cum pōto, Sertorij copias cum ſuis coniuncturum putaret. pro Mur. 31.

Inualetudo.

Inualetudo tua me ualde conturbat: ſignificant enim tuæ literę te prorſus laborare. Att. 7. 122. 1. Inualetudine tua moueor & Pyliam in idem genus morbi delapſam, curam tibi afferre maiorem ſentio. Att. 7. 125. 1.

Inueho.

Tantum in ærarium pecuniæ inuexit, ut unius imperatoris præda finem attulerit tributorū. 2. off. 113. Nec mihi Euriſtheus tantum inuexit mali. Tuſ. 179. Hęc mala, o ſtultiſſime Aeeta, ipſe tibi addidiſti: non inerant in his quæ tibi caſus inuexerat, &c. 3. Tuſc. 46. Vt quemcumque caſum fortuna inuexerit, hunc apte & quiete ferat. 4. Tuſc. 58. Inuehi ex alto in portum. pro Mur. 3. Si in Capitoliū inuehi uictor geſtiret. de Prou. Conſ. 76. Maritimus Tritō pingitur, natātibus inuehēs beluis, &c. de N. d. 1. 54.

Inuehor.

Itaq. & Aeſchines in Demoſthenē inuehitur. 3. Tuſ. 105. Carneades libēter in Stoicos inuehebatur. de N. d. 2. 241. Sic eum in Antonium inuectus, ut ille non ferret. ad Cornificiū, l. 12. 25.

In tota denique M. Antonii domum ſum ſemper inuectus. in Ant. 241. itaque in eum palam uehementer inuectus. ad Cæſarẽ iuniorem, lib. 3. ita nec Piſoni, qui in eum primus inuectus eſt, nullo aſſentiente, nec mihi, &c. ad Caſſium, lib. 12. 2. 3. Diphilus in Pompeium petulanter inuectus eſt. Att. 34. Neque in iſtum nugatorem inuehar, &c. pro Flac. 154. Orat reus, urgent aduocati, ut inueheremur, ut maledicamus, denique ut interrogemus. 2. de or. 166. Me, in quem inueheretur, delegerat. ep. 96. Cum uehementius inueheretur in cauſam principum Conſul Philippus. 1. de Or. 13. Grauiter inuehi in ordinem. 3. de or. 2. Acerbe & contumelioſe inuehi in aliquem. 2. de or. 168. Tum acerbius in aliquem inuehi. Læl. 51. Aſpere in aliquem inuehi. pro Sext. 80. Vehementer in aliquẽ inuehi. 3. de N. d. 137. De quo Cæſar in Senatu aperte in te inueheret queſtus eſt. 2. Phil. 81.

Inuectus.

Sed cum eris curru Capitolium inuectus, offendes Rempub. perturbatam cõſiliis nepotis mei. in Somn. 6. Rex Perſes eodẽ flumine inuectus. de Fin. 5. 124. Cum bellum inuectum totam in Aſiam eſſet. pro Mur. 131. Angues inuectæ uento Africo ex uaſtitate Libyę. de Nat. d. 1. 72. Cum tam multa ex illo mari bella emerſerint, tam multa porro in Pontum inuecta ſint. 6. Ver. 114. Inuecta incommoda per aliquem. 1. de Inu. 1.

Inuectio.

Iam uero & earum rerum, quibus abundaremus, exportatio, & earũ quibus egeremus, inuectio certe nulla eſſet, niſi his muneribus homines fungerentur. 2. off. 16. Clementia, per quam animi temere in odium alicuius inuectionis concitati comitate retinentur. 2. de Inu. 247.

Inuenio.

Qui propter hæſitantiam linguæ, ſtuporemque cordis, cognomen ex contumelia inuenit. 3. Phil. 135. iam uera ſcriba tuus annulo aureo ſuo, quem ex his rebus inuenit iſta te ratione uti nõ ſinet. 1. Verr. 152. ille quomodo crimen commentitium confirmaret, non inueniebat. pro Sext. Roſc. 24. Dum eam uitaſtis uituperationem, quæ, &c. eam inueniſtis ut timidi putaremini. ad Her. 35. Torquatus qui hoc primus cognomen inuenerit. de Fi. 53. Inuenire, in rebus proprie dicitur. Part. 2. inuenire, magis prudentiæ, quam eloquentiæ proprium. or. 25. Scis meam fortunam inuenire facile obtrectatores. 5. fam. 22. in epiſtol. Vatinii. id eſt, in obtrectationes incurrere. inuenire ſalutẽ. pro Sylla, 63. Euerſam in perpetuum prouinciam nos inueniſſe ſcito. Attic. 76. Tu ergo unus ſcelerate inuentus es, qui, &c. in Ant. 176. Cũ boni perdiu nulli, uix autem ſingulis ætatibus ſinguli Oratores tolerabiles inuenirentur. de or. 85. Quomodo uerũ inueniatur. de or. 123. Nihil acute inueniri potuit. de Cl. or. 167. Quid amplius inueniri poteſt hac de re? 9. Att. 21. Neque certum inueniri poterat. Cælius ad Cicer. Ad inueniendum in dicendo tria ſunt. 2. de Orat. 81.

Inuentus.

Hæc tanta in Rempub. coniuratio manifeſta inuenta atque deprehenſa eſt. 3. in Catil. 62. At unde inuenta eſt iſta libertas? pro D. ſua, 85. inuenta ratio eſt, cur pecunia ſacrorum moleſtia liberaretur. 2. de Leg. 83. Optata magis quam inuenta. de Nat. deor. 1. 15. Multa diuinitius a maioribus noſtris inuenta atque inſtituta ſunt. pro Domo, 213. Alterius bene inuentis obtemperare. pro Clu. 35.

Inuentum.

Nequaquam ſatis eſt reperire quid dicas, niſi id inuentũ tractare poſſis. de or. 124. Qui philoſophorum inuenta didiciſſet. de orat. 92. Tot artes, tantæ ſcientiæ, tot inuenta, &c. de Sen. 71. Ac multi inuentorum Zenonis, Stoici nominantur. pro Mur. 56.

Inuentio.

Quæſtio eſt appetitio cognitionis, quæſtioniſque finis inuentio. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 26. Inuentio eſt excogitatio rerum uerarum aut ueriſimilium quæ cauſam probabilem reddãt. 1. de Inu. 13. inuentio finis eſt quæſtionis. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 26. Quæ inuentio atque excogitatio dicitur Tuſc. 1. 50. inuentionis initia ab arte proficiſci debent. 2. ad Her. 37. Ad inuentionem animus incedat. 2. de Inu. 152. Inuentione ne in deo quidem quidquam maius intelligi poteſt. Tuſc. 1. 52.

Inuentor.

Inuentor, compoſitor, actor. Or. 202. Cicero princeps & inuẽtor copiæ uerborum. de Cl. or. 188. Ariſtæus inuentor oliuæ dicitur. de Nat. d. 68. Inuentor olei deus. 6. Verr. 122. Harum rerũ inuentor ac princeps Plato. de or. 99. Inuentor & princeps Stoicorum. 4. Acad. 238. Eaque ipſa, quæ ab illo inuẽtore ueritatis, & quaſi architecto beatæ uitæ dicta ſunt, explicabo. lib. 1. de Fi. 25. Deinde eius facti qui ſunt principes & inuentores, qui denique auctoritatis eius & inuentionis comprobatores atque æmuli. de Inu. 51.

Inuentrix.

Princeps & inuentrix belli Minerua. 3. de Nat. deor. 72. Inuentrix & magiſtra legum. 5. Tuſ. 7. Inuentrices doctrinarum Athenæ. 1. de Orat. 7.

Inuenuſtus.

C. Cenſorinus Græcis literis ſatis doctus, quod propoſuerat explicans expedite, non inuenuſtus actor, ſed iners & inimicus fori. de Clar. Or. 128.

Inuerecundus.

Sin inuerecundum animi ingenium poſſidet, tamen accuſet: non enim probus eſt. 1. de Inu. 97.

Inuerto.

Quid quæris? probe premitur, niſi noſter Pompeius diis hominibuſque inuitis negotium inuerterit. ad Q. fr. 3. 17. ibi cum palam eius annuli ad palmam conuerterat, a nullo uidebatur, ipſe autem omnia uidebat: idem rurſus uidebatur, cum in locum annulum inuerterat. 3. off. 49. De Gyge loquitur. Inuertere ſe. de haruſp. reſp. 48. inuertuntur autẽ uerba, ut pro deformi pulchrũ. de Orat. 133. Vt cum ſemel dictum ſit directe, ſicut natura ipſa tulerit, inuertatur ordo, & idem quaſi ſurſum uerſus retroque dicatur. in Part. 14.

Inuerſio.

Inuerſio uerborum. 2. de Or. 145.

Inueſtigo.

Qui inueſtigabant & perſcrutabantur omnia. 6. Verr. 41. Tu inueſtigaſti, tu patefeciſti coniurationem. pro Syll. 167. Velim des operam ut inueſtiges ex conſponſorum tabulis, ſitne ita. Att. 190. Inueſtigemus igitur quẽ numquam uidit Antonius. Or. 198. Inueſtigare aliquem. Quint. fr. 302. & pro Clu. 22. Perquirere & inueſtigare aliquid. de Petit. Conſul. 209. Habeo autem certam uiam atque rationem, qua omnes illorum conatus inueſtigare & conſequi poſſim. 2. Verr. 29. Coniurationem inueſtigare, patefacere, opprimere. pro Syl. 64. Inueſtigare occulta. Tuſc. 1. 50. inueſtigare & perſcrutari omnia. in Verr. 210. Inueſtigare & conſequi aliquam rem. in Verr. 74. illud moleſtũ, me adhuc inueſtigare non poſſe ubi Lentulus ſit. Att. 134. Si modo inueſtigari aliquid coniectura poteſt. de Vniu. 11. Veri inueſtigandi cupiditas. de Nat. d. 1. 4. incredibilis ad inueſtigandum canum ſagacitas narium. 2. de Nat. d. 237. Ad inueſtigandum ſuẽ regiones utrincę ſeminauit. de Nat. d. 2. 7. Sed quoniam diligentia inimici inueſtigatum eſt quod latebat, confitendum eſt, ut opinor, &c. pro Ligar. 1. Vt & quanta, & quam manifeſta, & qua ratione inueſtigata ac cõprehẽſa ſint, ſcire poſſitis. 3. in Cat. 49.

Inueſtigatio.

Inueſtigatio naturæ. Acad. q. ed. 2. l. 1. 24. Qua ex cognitione facilior facta eſt inueſtigatio rerum occultiſſimarum. 5. de Fin. 9. in primiſque hominis eſt propria, ueri inquiſitio atque inueſtigatio. 1. off. 31. inueſtigationis ueri ſtudio a rebus gerendis abduci, contra officium eſt. off. 1. 19. Omnes artes in ueri inueſtigatione uerſantur. Off. 4.

Inueſtigator.

Inueſtigator acer earum rerum quę a natura inuolutæ uidentur. de Vniu. 1. Diligentiſſimus antiquitatis ueri inueſtigator Varro. de Cl. orat. 130. Ego ille coniurationis inueſtigator atque ultor, certe non defenderem Syllam, ſi coniuraſſe arbitrarer. pro Syll. 64.

Inuetero.

Delenda eſt nobis illa macula Mithridatico bello ſuperiore ſuſcepta, quæ penitus inſedit atque inueterauit in pop. Rom. nomine. pro L. Man. 4. At ſi tibi nos peregrini uidemur, quorum iam & nomen & honos inueterauit, & huic urbi, & hominum famę ac ſermonibus: &c. pro Sylla, 17. Inueterauit enim iam opinio perniciosa Reipubl. uobiſque periculoſa, quæ, &c. 2. Verr. 1. Cum iam illa diſſenſio inueteraſcet, & multos annos eſſet exagitata. pro Syll. 178. Memoria ueſtra Quirites, noſtrę res alentur, ſermonibus creſcent, literarum monimentis inueteraſcent, & corroborabuntur. 3. in Cat. 70. Nam ſi inueterauerit, actum eſt. epiſt. 234. Cum hic feruor animi inueterauerit. Tuſc. 2. 14. inueterare poteſt ſtabilis opinio unacum ſeculis ætatibuſque hominum: ficta & uana, diuturnitate extabeſcit. de Nat. d. 2. 4. Nihil enim inueteraſcere, nihil extingui, nihil cadere debet eorum, in quibus uita beata conſiſtit. 5. Tuſc. 58. Quamquam intelligo in ue-

ſtra ciuitate inueteraſſe iam bonis temporibus, ut ſplendor ædilitatum ob optimis uiris poſtuletur. off. 45.

Inueteratus.

Inueteratus dolor. 3. Tuſ. 62. Noſtra non inſtituta, ſed iam inueterata amicitia. Appio Pulchro, l. 3. 9. 12. Iam omnis conglutinatio recens, ægre: inueterata, facile diuellitur. de Sen. 66. Inueterata inuidia. pro Clu. 1. 2. off. 86. inueterata querela de Amic. 34. Omnis diu collecta vis improborum, quæ inueterata compreſſo odio atq. tacito iam erumpebat in actum. pro D. ſua, 235. Omne malum naſcens facile opprimitur, inueteratum fit plerunque robuſtius. 5. Phil. 186. Qui inueteratam quandam barbariem ex Gaditanorum moribus, diſciplinaq. deleris. pro Cor. 63. Aliter ferat inueterata, aliter recentia. 4. Tuſ. 60.

Inueteratio.

Inueteratio ut in corporibus ægrius depellitur, ſic in animis quoque perturbatio. Tuſc. 4. 67.

Inuicem.

Inuicem ſimul eramus. 5. Att. 18.

Inuictus.

Armis inuictus Annibal. 3. de Leg. Agr. 93. Inuictus ciuis. in Piſ. 7. Inuictus Pompeii exercitus. con. Rul. 76. Recte inuictus, cuius etiam, ſi corpus conſtringatur, animo tamen uincula iniici nulla poſſint. 3. de Fin. 114. Recte igitur unus inuictus es, a quo etiam ipſius uictoriæ conditio, uiſque deuicta eſt. pro Marce. 7. Qui inuictus eſt, eum neceſſe eſt humanas res deſpicere, atque infra ſe poſitas arbitrari. Tuſ. 3. 13. Fortis & inuicta defenſio ſalutis meæ. Poſt red. in Sen. 26. Mea conſilia, quibus Reſp. inuicta ſtat. Part. 121. Populus Romanus, cuius nomen inuictum uſque ad noſtram memoriam permanſerat. pro Pomp. 14. Animi excelſi atque inuicti magnitudo ac robur. off. 4. Non eſt autem conſentaneum, &c. nec qui inuictum ſe a labore præſtiterit, uinci a uoluptate. 1. off. 97. Animus acer & præſens & acutus idem atque uerſutus inuictos uiros efficit. de or. 116. Nomen inuictiſſimi imperatoris incidatur. 6. Ver. 74.

Inuideo.

Ab inuideo autem inuidentia recte dici poteſt, ut effugiamus ambiguum nomen inuidiæ. quod uerbum dictum eſt a nimis intuendo fortunam alterius. 3. Tuſ. 34. Interdum in hoc tibi Craſſe paulum inuideo. de or. 159. Purpuram affers Tyriam in qua tibi inuideo, quod, &c. pro Flac. 161. Inuidia non in eo qui inuidet ſolum dicitur, ſed etiam in eo cui inuidetur. 4. Tuſ. 56. Inuidet aut fauet ſemper dignitatis iniquus index populus. pro Plã. 9. Qui autem, cui alterius commoda nihil noceant, tamen eum doleat his frui, is inuidet profecto. Tuſ. 4. 14. inuidet probus nemini. de Vniu. 9. Inuident autem homines maxime paribus aut inferioribus, ſed etiam ſuperioribus inuidetur. 2. de or. 115. illi qui honori inuiderunt meo. con. Rul. 87. Inuidere Græcũ huic Græco. 1. Att. 70. Inuidere non cadit in ſapientem, ergo ne miſereri quidem, Tuſ. 3. 18. Nam ſi quis doleat eius rebus ſecundis, a quo ipſe lædatur, non recte dicitur inuidere. Tuſ 4. 14. Cum inuidere ægritudinis ſit, malis autem alienis uoluptatem capere, lætitiæ, utrunque immanitate & feritate quadam proponenda caſtigari ſolet. Tuſ. 4. 55. Inuidere florem rectius dici, quam flori. Tuſ. 3. 17. Honori alicuius inuidere. 2. de Leg. Agra. 100. Qui mihi uidentur non ſolum uiuis, ſed etiam mortuis inuidere. 4. Acad. 13. 5. Verr. 187. Nouitati alicuius inuidere. Lentu 1. 7. 16. Virtuti inuidere, labes quædam & macula huius ſeculi eſt. pro Cor. Balb. 11. Vt nobis optimam naturam inuidiſſe uideantur. 3. Tuſ. 5. Non modo non inuidetur illi ætati, ſed etiam fauetur. 2. off. 63. inuidetur enim commodis hominum, &c. 2. de or. 114. Laudi & gloriæ maxime inuideri ſolet. 2. de or. 114. Quare quid inuidendum Murenæ ſit in hoc præclaro conſulatu non uideo: quæ uero miſeranda ſunt, uos uidere & perſpicere poteſtis. pro Mur. 145.

Inuidia.

Aegritudini ſubiicitur inuidentia (utendum eſt enim docẽdi cauſa uerbo minus vſitato: quoniam inuidia non in eo, qui inuidet, ſolum dicitur, ſed etiam in eo cui inuidetur.) &c. Tuſc. lib. 4. 14. inuidia, commune uitium. 2. de or. 116. inuidia tum eſt cum inuidetur. Tuſ. 3. 17. inuidia magna & inueterata. off. 2. 86. Nam in eum cui miſericordia opitulari debeat, inuidia quæſita eſt. pro Rab. Poſth. 29 inuidia alicuius. 2. in Ver. 1. i. annonæ. 5. fa. 48. i. Cæſaris. 7. ad Att. 41. Largitionis reg. 1. 2. de or. 115. Quæ inuidia eſt? aut quid nunc mihi inuideri poteſt? 9. fa. 37. inuidia quibus rebus contrahitur. 1. de Inu. 32. Inuidia quibus rebus excitetur. 1. ad Her. 7. 2. de ora. 115. inuidia quomodo ſedanda. 2. de or. 116. Quo inuidia tranſeat, & ubi ſit habitatura. 2. Att. 36. Inuidiæ faces ſubiicere. pro Mil. 75. Sed haud ſciam an acerrimus longe ſit omnium motus inuidiæ. 2. de or. 115. Sed ſi quis eſt inuidiæ metus, non eſt uehementius ſeueritatis ac fortitudinis inuidia, quam inertiæ ac nequitiæ pertimeſcenda. 1. in Cat. 80. Vt effugiamus ambiguum nomen inuidiæ. quod uerbum dictum eſt a nimis intuendo fortunam alterius. Tuſ. 3. 17. Obtrectatio inuidiæ ſolet lacerare pleroſque. de Cl. or. 80. Tum excitatur ſi non acerbum odium, attamen aut inuidiæ aut odii non diſſimilis offenſio. 2. de orat. 115. inuidiæ poſſeſſores. in Rull. 9. Quæque is de diis immortalibus dixerit, inuidiæ detellãdæ gratia dixiſſe. de Nat. d. 1. 87. Sunt qui quod ſentiunt, etiam ſi optimum ſit, tamen inuidiæ metu non audent dicere. off. 1. 119. Cogitaſti, ſi ei reddidiſſes, te minus inuidiæ habiturum. 6. Ver. 25. Ad inuidiam nomine alicuius uti. 1. Att. 35. Siquid uindicatum ſeuere eſt, ut ex eo crudelitatis inuidiam colligam. 7. Ver. 85. Mortis illius inuidiam in Flaccum Lælius conferebat. pro Flac. 32. Extinguit inuidiam mors, res geſtæ ſempiterna nominis gloria ditantur. pro Corn. Balbo. 11. Inuidiam magnam iis faceremus. 11. fam. 3. in ep. D. Brut. Syllanus ager a certis hominibus latiſſime continuatus tantam habet inuidiam, ut ueri ac fortis Tribuni plebis ſtridorem unum perferre non poſſit. 2. de L. Agra. 71. Sed habet nomen inuidiam, cum in oratione iudiciali & forenſi numerus Latine, Græce *ῥυθμὸς* ineſſe dicitur. in or. 97. Scaurus nõ nullam haberet inuidiam ex eo, quod Phrygionis Pompeii locupletis hominis bona ſine teſtamento poſſederat. 2. de Or. 156. Conſulatus hoc tempore nullam inuidiam habere poteſt. pro Mur. 145. In ſummam inuidiam adductæ res. Lent. 1. 1. 13. Quid ergo ait Marianus Tribunus plebis qui nos Syllanos in inuidiã rapit? 3. de Leg. Agr. 5. Aca. edit. 1. lib. 2. 117. In inuidiam uocare aliquem. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 1. 33. In inuidiam uocari. 5. fam. 48. inuidiam inflammare. 2. in Ver. 1. parare inuidiam alicui ea ſua re familiari. in Salluſt. 5. propter inuidiam Numantini fœderis. de Or. 100. Inuidiam in aliquem quærere. pro Fla. 10. inuidiam ſuam retinere, & aliam aſſumere. 2. Att. 48. inuidiam ſuſcipere. 4. in Ver. 95 inuidiam & offenſionem timere. pro Clu. 54. inuidia ardens Senatus. 3. de or. 5. i. ſummus ordo non caret. 3. de L. a 3. Cũ i. mea fieret. 14. Phil. 394. De inuidia ſua queſtus. 14. Atti. 47. Excellentium hominum virtutem imitatione, nõ inuidia dignam eſſe. 14. Phil. 396. Nam iſtius uerbi Quouſque, hæc poterat eſſe inuidia. Datus eſt tibi ille, condemnatus ille: non facis finem, ſcire non poſſumus. pro Planc. 62. inuidia leuari. 15. Attic. 6. Non enim poterimus ulla eſſe in inuidia ſpoliati opibus, & illa Senatoria potentia. Att. 1. 26. 3. ad Q. fr. 20. Ne inuidia uerbi labefactetur oratio mea. de Fin. 1. 34. Maleuolorum obtrectationes & inuidiæ. 5. fam. 21. in ep. Vatinii.

Inuidiola.

Cum neſcio quid inter eos inuidiolæ exortum fuiſſet.

Inuidentia.

Inuidentia, ægritudo eſt ex alterius rebus ſecundis. Tuſ. 3. 18. inuidentia ab inuidendo recte dici poteſt. Tuſc. 3. 17. inuidentiã eſſe dicunt Stoici ægritudinem ſuſceptam propter alterius res ſecundas, quæ nihil noceant inuidenti. Tuſc. 4. 14.

Inuidus.

Ambitioſus & inuidus imperator. pro Mur. 18. Virtutis hoſtis laudis inuidus. pro Flac. 1. inuidus omnium. pro Plãc. 46. Ergo inuidi & maleuoli, liuidi & timidi & miſericordes, quia procliues ad eas perturbationes ſunt, non quia ſemper feruntur. Tuſ. 4. 81. inuidi mei. 1. fam. 41. inuidi ſui. fam. 9. inuidi nos perdiderunt, non inimici. 3. Att. 12. Occurrebat enim poſſe reperiri nõ inuidos ſolum, quibus referta ſunt omnia, ſed fautores etiã mearum laudum, qui non cenſerent eius uiri eſſe, de cuius meritis tanta Senatus iudicia feciſſet, &c. in or. 78. Hæc tamẽ opinio eſt pop. Rom. a tuis inuidis atque obtrectatoribus nomen inductæ fictæ religionis, &c. Lent. 1. 4. 4. Perſuaſerat nonnullis inuidis meis in me emiſſarium ſemper fore. 7. fam. 7.

Inuidioſus.

Inuidioſus & multis offenſus pro Clu. 127. Pecunia L. Cornelii, quæ neque inuidioſa eſt, &, quantacumque eſt, eiuſmodi eſt, vt conſeruata magis, quã corrupta eſſe uideatur. pro Corn. Balb. 45. inuidioſa potentia. 2. Att. 27. inuidioſa res. 6. Verr. 36. & pro Syll. 24. inuidioſa res eſt aurum & argẽtum in urbibus & priuatim, & in fanis. 2. de Leg. 43. Contingit enim tibi, quod haud ſcio an nemini, ut ſumma ſeueritas animaduerſionis non modo inuidioſa, ſed etiam popularis eſſet, & cum bonis omnibus, tum infimo cuique gratiſſima. Dolabellæ, lib. 9. 14. 15. Inuidioſum iudicium. pro Quint. 26. Qua te ſibi habeant ſapientiæ nomen & inuidioſum & obſcurum. de Amic. 17. inuidioſum nomen uoluptatis. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 128. Nullus eſt locus a me purgandi

illius

iſtius inuidioſi criminis prætermiſſus. pro Clu. 114. 4. Verr. 77. Neq. id ego dico, ut inuidioſum ſit in eos, qui, &c. pro Cæc. 44. inuidioſum ad bonos accipere. Att. 8. 12 Perinde quaſi ego non ab initio huius defenſionis dixerim, inuidioſum illud fuiſſe iudicium. pro Clu. id eſt, inuidia flagraſſe, quaſi corruptum & nummarium. Hoc tibi inuidioſum futurum eſt. de Inu. 79. inuidioſi apud bonos. Att. 2. 34. 7. inuidioſæ lachrymæ. pro Plãc. 62. Quę ſunt in his inuidioſa, etiam inuidioſiora faciunt. de or. 137. Poſſeſſiones inuidioſas tenere. 2. de L. Agr. 70. Putabant abſentis damnationem, præſertim tantę pecuniæ, multo inuidioſiorem fore, quam ſi præſens damnatus eſſet. 4. Verr. 28.

Inuidioſe.

Declacant huius ambuſti Trib. plebis illæ intermortuæ conciones, quibus quotidie meam potentiam inuidioſe criminabatur. pro Mil. 9. Num nimis hæc inuidioſe dicuntur? Acad. q. ed. 2. lib. 2. 134. Inuidioſe exiſtimari. pro Deiot. 23. Spes omnis in duabus inuidioſe retẽtis, pene alienis legionibus. 7. ad Att. 44. id eſt, cum odio & infamia.

Inuigilo.

Inuigilare Reip. 14. Phil. 398.

Inuiolatus.

Inuiolata amicitia. pro Syll. 37. Qui caſtam concionem, ſanctum campum, inuiolatum corpus omnium ciuium Rom. integrum ius libertatis defendo ſeruari oportere? pro Rab. perd. reo, 7. Cęteri vero aut repentina vi perculſi, aut tempeſtate populari, per populum tamen ipſum recreati ſunt atque reuocati, aut omnino inuulnerati, inuiolatique uixerunt. pro Sestio, 123.

Inuiolate.

Memoriam noſtri pie inuiolateque ſeruabitis. de Sen. 73.

Inuiſo.

Quod puerum inuiſis, gratum. Att. 196. An eum locum libẽter inuiſit, vbi Demoſthenes & Aeſchines inter ſe decertare ſoliti ſunt? 5. de Fin. 8. Et natos geminos inuiſes ſub caput Arcti. de Nat. d. 47. Et vt iam inuiſas nos, non ſolum rogo, ſed etiam ſuadeo. Att. 1. 15. 10. Ambulationem alicuius inuiſere. Att. 4. 79. 4. Domum alicuius inuiſere. Att. 4. 75. 6. Libenter inuiſere locum aliquem. 5. de Fin. 8. Quid tibi neceſſe fuit homo ſanactice, ſacrificium quod alienę domi fieret, inuiſere? pro D. 234.

Inuiſus.

Sic Cato inuiſus Cyprum relegatur. pro Dom. 226. Lepidus adeo eſt inuiſus mihi. ep. 163. Ne aut inuiſa diis immortalibus oratio noſtra, aut ingrata eſſe uideatur. pro L. Man. 33. Eum cui quid horum acciderit, aut inuiſum Deo, aut neglectum a Deo iudicemus. 2. de Nat. d. 247. Occulta, & maribus non inuiſa ſolum, ſed etiam inaudita ſacra inexpiabili ſcelere peruertit. de haruſp. reſp. 53. Quo enim quis uerſutior & callidior eſt, hoc inuiſior & ſuſpectior, detracta opinione probitatis. 2. off. 48.

Inuito.

Inuito eum per literas, ut apud me diuerſetur. Att. 204. Inuitat crebro ad cœnam: adhuc non potuit perducere. 7. fam. 19. Ad quem fruendum non modo non retardat, uerumetiam inuitat atque allectat ſenectus. de Sen. 53. Quamuis blanda iſta vanitas apud eos ualeat, qui ipſi illam allectant & inuitant, &c. de Am. 81. Sed tu cum & tuos amicos in prouinciam quaſi in prædam inuitabas: &c. 4. Verr. 19. Et ſimul ad cœnam hominem in hortos inuitauit in poſterum diem. 3. Off. 75. Vt ipſum per ſe inuitaret, & allliceret appetitum animi. de Fin. 5. 14. Quam uellem ad illas pulcherrimas epulas me Idibus Martiis inuitaſſes. ad Trebatium, l. 10. 28. 1. Quamquã quid ego te inuitẽ ſa quo, &c. in Cat. 102. Rex denique ecquis eſt, qui Senatorem pop. Romani tecto ac domo non inuitet? 6. Ver. 21. Inuitare ad legendum. 1. Acad. 13. Inuitare ad pacem. 12. Phil. 326. Ad prandium inuitare. pro Muc. 141. Inuitare aliquem ad miſeriam. Tuſc. 3. 62. aliquem præmiis ad agendum aliquid. pro Ligar. 7. homines ad amicitiam. de Petit. Conſul. 19. Hoſpitio propter familiaritatem notiſſimam. 12. Phil. 335. Att. 13. 261. 6. in prædam. 4. Verr. 19. A Cæſare ualde liberaliter inuitor in legationem illam. 2. Att. 44. Gloria inuitantur præclara ingenia. Bruto, 15. 13. Coſcoio mortuo, ſum in eius locum inuitatus. id erat uocari in locum mortui. Att. 2. 34. 7. Inuitari ad aliquid faciendum iocũditate. Acad. q. edit. 2. lib. 1. 6. Inuitari illecebris blandis uoluptatis. Tuſc. 4. 6.

Inuitatus.

Hæc a te inuitatus breuiter expoſui. 8. Att. 27. Inuitatus manſit. 13. Att. 9. Mitto igitur ad te Trebatium, atque ita mitto, ut initio mea ſponte, poſt autem inuitatu tuo mittendum duxerim. ad Cæſarem, li. 7. 14.

Inuitatio.

Ad dolendum inuitatio. 3. Tuſc. 140. In Epeirum uero inuitatio quam ſuauis? quam liberalis? quam fraterna? Att. 9. 184. 2. Aderat & hoſpitum inuitatio liberalis. 9. Ph 260. Ad inuitationes aduentuſque noſtrorum hominum. in Ver. 128.

Inuitamentum.

Inuitamentum ad tempus. Planc. 10. 10. 21. Inuitamenta naturæ prima. 5. de Fin. 29. Voluptates autem nulla ad res neceſſarias inuitamenta afferunt ſenibus. Hortenſio, Qui cum multa haberet inuitamenta urbis & fori propter ſtudia amicorum, &c. pro Syll. 55.

Inuitus.

Deorum cognationem agnoſcerem non inuitus. de Nat. d. c. 64. Sapiens nihil facit inuitus, nihil dolens, nihil coactus. in Paradoxis, 43. Itaque feci non inuitus, ut prodeſſem multis tuo rogatu. de Sen. 3. Si quid perſequare acrius, ut inuitus & coactus facere uideare. de or. 125. Inuita Minerua aliquid dicere aut facere. 1. off. 156 id eſt, aduerſante aut repugnante natura. Inuita in hoc loco uerſatur oratio. de Nat. d. 77. Cur talem inuitam inuitum cogis relinquere? ad heren. 13. Aliquem inuitum, & huc atque illuc tergiuerſantem facere aliquid. pro Quint. Roſc. 51. Inuito Ideo non ſunt diſſoluta per eum facta. de Vniu 49. Cogendi iudices inuiti, retinendi contra uoluntatem. pro Mur. 39. Inuiti per uim atque imperium ſtatuas dederunt. 4. Ver. 117. Hoc nos ab illis adoleſcentibus facere inuiti & recuſantes heri coacti ſumus. de or. 2. 11. Fabellas Latinas ad uerbum de Gręcis expreſſas non inuiti legant. 1. de Fin. 7. Delectus inuitorum atque a pugnando abhorrentium. Att. 110. Inuitis diis hominibuſque abſolutus. 3. Ver. 63. ad Quint. fr. 17. Et quidem ut a me dimitterem inuitiſſimus, fecerunt Erotis literæ. Att. 16. 337. 3. Hoc ſignificant, atque adeo aperte oſtendunt, ſeſe ad ſtatuas pecuniam metu ac malo coactos inuitiſſimos contuliſſe. 4. Verr. 105. Quod illi in aliqua re inuitiſſimis Stoicis facere licuit, &c. Diuinat. 1. 6.

Inuite.

Inuite cepi Capuam, non quominus illud defugerẽ, &c. Att. 8. 147. 6. Quem ego paulo ſciebam uel pudentius, uel inuitius (nolo enim dicere de tam ſuaui homine faſtidioſius) ad hoc genus ſermonis accedere. 2. de Or. 198. Qui me inuitiſſime diſceſſit. ep. 40.

Inuito.

Extorquendum eſt inuito atque ingratis, quod nõ debet: &c. pro Quint. 26.

Inultus.

Ne inultus eſſet. pro Sext. 14. Mortem ſuam ne inultam eſſe pateretur. 1. de Din. 53. Cur hunc eſſe inultum tandiu ſinis? pro Clu. 37. Pati & relinquere aliquid inultum. pro Leg Manil. 7. Vt ceterorum quoque iniuriæ ſint impunitæ atque inultæ. 1. Verr. 29.

Inundo.

Hanc terram inundet aqua, ſuperior æther, ignibus altiſſima ora reddatur. 1. de Nat. d. 143.

Inuoco.

Aſpice hoc ſublime candens, quem inuocant omnes Iouem. de Nat. d. 61. Apud noſtros Iunonem Lucinam in pariendo inuocant. 2. de Nat. d. 106. Inuocare aduocatum ad defendendum. 2. de or. 106. Inuocare concionem. 2. Att. 3:

Inuocatus.

At ego, ſimulatque audiui, inuocatus ad ſubſellia rei accurro Cęlius ad Cic. 8. 18. Quid quod etiam ad dormientem ueniunt inuocatæ? 1. de N. d. 149.

Inuolo.

Iſta prudentiæ doctrinæque poſſeſſio, in quam homines quaſi caducam atque uacuam, abundantes otio, nobis occupatis inuolauerant. 3. de or. 67. Inuolare in fortunas alicuius. pro Sext. Roſc. 20.

Inuolatus.

Nõ igitur ex alitis inuolatu, nec e cantu ſiniſtro oſcinis, &c. tibi autem auguror, &c. 6. fa. 21.

Inuoluo.

Vbi ſalutatio defluxit, literis me inuoluo, aut ſcribo. ad Papirium, lib. 9. 47.

Inuolutus.

Cauſa latet obſcuritate inuoluta naturæ. de Din. 1. 34. Inuoluta integumentis nequitia. in Piſ. 8. Inuoluta & tecta de fortitudine

tudine notio.4.Tuſc.83.Imperat ſuis, ut id in prætorium inuolutum quam occultiſſime deferatur.6.Verr.56. Nec ego pacem nolo:ſed pacis nomine bellū inuolutū reformido.7. Phil.229. Neſcio quo e gurguſtio te prodire,inuoluto capite,ſolcatum?in Piſ.9.Inde ciſio celeriter ad urbem aduectus, domum uenit capite inuoluto.2.Phil.84.Inuolutę & occultæ res.1. Acad.21.inuolutæ res quædam a natura.de Vniu.1.Altera,occulta quædā, & quaſi inuoluta aperiri:altera, prompta & aperta indicari.li.1. de Fin.24.Sed cum ea,quæ quaſi inuoluta fuerint, aperta ſunt. Acad.q. 8. Res inuolutas & latētes definiēdo explicare.or.206. Capitibus inuolutis ad necem produci. in Verr.267.

Inuolucrum.

Vt Clypei cauſa inuolucrum,vaginam autem gladii, ſic præter mundum cætera omnia aliorum cauſa eſſe generata,&c.2.de Nat.d.27.Inuolucra & integumenta.1.de or.76. Candelabrum inuolutum quam occultiſſime delatum, inuolucris reiectis oſtē derunt. in Verr. 214. Inuolucris multis ſimulationum tegitur, & quaſi uelis quibuſdam obtenditur uniuſcuiuſque natura. 1. ad Quint.frat.11.

Inurbanus.

Inops quidam humanitatis atque inurbanus. 2.de or.23.Nō eſſem tam inurbanus,ac pene inhumanus. de or. 142. Expedita autem erat & facile currens oratio, & erat eius tamquam habitus non inurbanus.de or. 185. Sed omnium oratorum ſiue tabularum qui & plane indocti, aut inurbani, aut ruſtici etiam fuęrunt,&c.de Cl. Or.93.

Inurbane.

Apud quos non inurbane Stratonicus, ut multa, &c. 3. de Nat. deor. 68.

Inuro.

Cur hunc dolorem cineri eius atque oſſibus inuſſiſti?in Verr. 99.Videte Iudices quantum, & quam acerbum dolorem ſociorum animis inuſſerint iſtius iniurię.4.Verr.18.pro Milone, 76. Att.1.11.13.Qui uolunt illa calamiſtris inurere. de Cl.or.142. Proprium eſt enim irati cupere, a quo læſus uideatur, ei quam maximum dolorem inurere.3.Tuſc. 16. Summam famam ſuperbiæ crudelitatiſque alicui inurere. pro Mur. 7. Hoc eſt,iniicere notam ſuperbiæ,Superbię damnare.Inurere leges. pro Mil.25. Inurere æternas maculas alicui.in Salluſt. 274.inurere malum. 2.Phil.121.Inurere vulnus Reipub.pro Sext. 13.Ne qua generi ac nomini ſuo nefarię turpitudini inuratur, pro Sylla, 184. Et qui pretio adductus eripuerit patriam, fortunas,liberos ciui innocenti,is Cenſorię ſeueritatis nota non inuretur?pro Clu.102. Quas ille leges (ſi leges. &c. fuerit impoſiturus nobis omnibus atque inuſturus? pro Milon. 24. id eſt, in perpetuam Reipubl. ignominiam laturus.

Inuſtus.

Tantus enim illorum temporum dolor inuſtus eſt ciuitati, ut iam iſta non modo homines, ſed ne pecudes quidem mihi paſſuræ eſſe uideantur.in Cat. 40. Sed fruatur ſane hoc ſolatio: atque hanc inſignem ignominiam, quoniam uni præter ſe inuſta eſt,putet eſſe leuiorem.de Prouin.Conſul.13. Hæc inuſta eſt a te mortuo Cæſari nota ad ignominiam ſempiternam. in Ant. 150. Quæ nota domeſticæ turpitudinis nō inuſta uitæ tuæ eſt? in Cat.100.Tantum homines impios inuſtum nefariis mētibus bonorum odium retinebat. pro Domo. 79. Ineſt hoc tempore odium inſitum penitus & inuſtum animis hominum.de haruſp. reſp.256. Monumentum uero Senatus hoſtili nomine & cruētis inuſtum literis eſſe paſſi ſunt.epiſt. 13.Niſi omnes metus in ipſo oratore impreſſi atque inuſti eſſe uidebuntur.de orat.125.Plurima mala quæ ab illo Reipub. inuſta ſunt.in Ant. 182.Hęc ſunt expreſſa ſigna probitatis, non fucata forenſi ſpecie, ſed domeſticis inuſta notis ueritatis.pro Planc.265.Si nondum vulnera inuſta Reipub.recordamini.pro Sext.6.

Inuſitatus.

Res inuſitata & noua.Att.51.Acad.q.ed.2.lib.1.18.Et tamen illud inuſitatum & ſępe repudiatum refers,&c.4.Acad.195.Inuſitatum uerbum,aut nouatum aut tranſlatum. 3,de or.84.Alter leporem quemdam inuſitatum noſtris oratoribus eſt cōſecutus de or.117.Hominis mortui corpus uidit magnitudine inuſitata. Off.3. 49. Aut reprehendet quod inuſitatas uias indagemus,tritas relinquamus. in or. 7.

Inuſitate.

Inuſitate loqui.de Cl.or.141. Abſurde & inuſitate ſcriptę epiſtolæ.ad Quint.fr.1.2.14.

Inutilis.

Homo iners & inutilis. off. 59. Norbanus ſeditioſus & inutilis ciuis,off.43.Is inutilis ſibi,pernicioſus patriæ ciuis alitur.1. de Inu.2.Ab hiſque M.Brutus diſſentiet, quod & acutum genus eſt,& ad uſus ciuium non inutile. 1, de Fin. 20. Qui mores aut utiles aut inutiles ſint.de Diu.110.

Inutilitas.

Ex his illud conficitur, ut apperēdarū rerum partes ſint honeſtas & utilitas:uitandarū,turpitudo & inutilitas. 2.de Inu.239.

Inutiliter.

Inutiliter aliquid proferre.ad Her.24. Inutiliter ſuadere aliquid alicui.ad Bru.91.

Inuulneratus.

Inuulnerati inuiolatique uixerunt.pro Sex.123.

Iocus.

Iocus,comes leuitatis.de Fin.2.55.Iocus familiaris. Att. 159. Iocus ingenuus,ſi tempore ſit,ac remiſſo animo,homine libero dignus eſt.off.1.145.Iocus illiberalis, ne homine quidem dignus eſt,ſi reum turpitudini adhibeatur uerborum obſcęnitas. off. 1. 145. Vitandum eſt oratori utrunque, aut ſcurrilis iocus ſitne,aut inimicus,de or.131.Iocus non eſt ſeiunctus a philologia.16.fam.28.ex epiſt.Ciceronis filii.Suauis eſt & vehementer ſæpe utilis iocus & facetiæ:quæ, &c. naturę ſunt propria certe, neque ullam artem deſiderant:in quibus tu longe aliis mea ſententia Cæſar excellis.2.de or. 119. Tum vero ioci cauſa magiſtrum adhibet.in Ant. 168. Nec enim ad ludum & iocum facti ſumus.off.21.Extra iocum.epi. 102. Illam copiam cum hac per riſum ac per iocum contemnent.cō.Rul.85. Dicere aliquid per iocum.epi.48.Tantum dicam,paucos homines arrogantes hoc adiutore Q. Opimium per ludum & iocum fortunis omnibus euertiſſe.3.Ver.110.Per iocum deos irridens.de Nat.d.2.6. per iocum miſſæ literę.1.ad Q.fr.40.De ioco ſatis eſt.7. fam. 6. id eſt,iocati ſumus.Ioco remoto.7.fam.23.id eſt,ſerio.Ludo enim & ioco uti illis quidem licet, ſed ſicut ſomno & quietibus cæteris.Off.21.At quicū ioca & ſeria,vt dicitur,quicum arcana,qui cum occulta omnia?2.de Fin.135.Itaque ioca tua plena facetiarum,&c.Att.14.26.Iocorum uaria genera.7.fam.55.

Iocoſus.

Vna mehercule noſtra uel ſeuera uel iocoſa congreſſio pluris erit, quam non modo hoſtes, ſed etiam fratres noſtri Edui. 7.fam.21.Si de ſeriis rebus loquatur, ſeueritatem adhibeat: ſi de iocoſis,leporem.off.27.

Iocoſe.

Itaque imbuendus eſt is qui iocoſe uolet dicere,quaſi,&c.2. de or.159.Eumque luſi iocoſe ſatis.ad Qu.fr.2.26.

Ioculatorius.

Ioculatoria diſputatio.4.Att.42.

Ioculator.

Huic ioculatorem ſenem illum, vt noras, intereſſe ſane nolui.Att.4.85.6.

Iocularis.

Iocularе iſtud quidem Pomponi,& a multis ſæpe deriſum.1. de Leg.40.O licentiam iocularem?de Fato,23.

Iocor.

Sed de re ſeueriſſima tecum iocor.ep.101. Quamquā mi Dolabella(hæc enim iocatus ſum)libentius omnes meas,&c. Atti. 14.315.5.Iocerne tecum per literas?Ep.19.Hic quam uolet Epicurus,iocetur,homo non aptiſſimus ad iocandum.de Na.d.35. Bella ironia,ſi iocaremur.de Cl.192.Sed iam cupio tecum coram iocari.ep. 17. Familiariter cauillari & iocari cum aliquo. Att.22.Iocari me putas? moriar ſi,&c.Atti.254.Iocari prę cura non poteram.6.Attic. 41. Habent enim acceſſionem dignam in qua elaboretur, vt mihi in hoc Stoici iocari videantur interdū cum ita dicant,ſi,&c.4. de Fin. 50. Deos iocandi cauſa induxit Epicurus.de Diu.116.Iocandi genus duplex eſt: unum illiberale,petulans,flagitioſum, obſcœnum:alterum elegans,vrbanum, ingenioſū,facetū.off.1.145.Ipſumq. genus iocādi non profuſū, nec immodeſtum,ſed ingenuum & facetum eſſe debet.off.1.145. Iocandi genere nō modo Plautus noſter, & Atticorum antiqua comœdia,ſed etiam philoſophorum Socraticorum libri referti ſunt.Off.1.145.prompto ad iocandum animo.2.ad Qu. fr. 29. Multa in homine iucunditas,& magnus in iocādo lepos. de or.

Iocans.

Me appellabat iocans.4.Aca.36.Me quoque(iocanſne an ita ſentiens,non enim ſatis intelligebam)cępit hortari, ut ſententia deſiſterem.Aca.q.ed.1.lib.2.58.

Iocatio.

Iocatio,eſt oratio quæ ex aliqua re riſum pudentem & liberalem

talem poteſt componere.3.ad Her.116.Nunc ſiquid in ea epiſtola,&c.fuit hiſtoria dignũ,ſcribe quamprimum, ne ignoremus: ſin nihil præter iocationem,redde idipſum.Att.2.24. Nunc uenio ad iocationes tuas.ad Papirium,lib.9.16.39.

Ionia.

Ionia,regio ad Att.294.& de Diu. 80. Ioniæ urbs nobiliſſima Samus.1.ad Quin.fr.18.

Iones.

Iones olim Athenis.pro Flac.50.

Ionius.

Superum mare Ionium.de or.149.

Iota.

Quare Cotta noſter,cuius tu illa lata Sulpiti nonnunquam imitaris,ut iotam literam tollas,& e pleniſſimũ dicas, nõ mihi oratores antiquos,ſed meſſores uideris imitari.3.de or.26.

Iphigenia.

Iphigenia ab Agamemnone immolata.off.3.127.

Ipſe.

Ipſe dixit.(Pythagoricorum reſponſum.) ipſe autem,erat Pythagoras.de Nat.d. 1.8. Ego enim ipſe cum eodem ipſo non inuitus errauerim. Tuſc. 156. Itaque hic ipſe iampridem reiectus eſt.2.de Fin.72.Idem ipſe Mithridates. pro L.Man.32.Quærebant ab Annibale, quidnam ille ipſe de illo philoſopho iudicaret.2.de or.42.Ille ipſe Ariſtoteles, &c. de or. 112.Ille ipſe diuinationis auctor Chryſippus.2.de Diu.89.ipſe ille Gorgias in illo ipſo libro. de or. 154. Ego ille ipſe uindex æris alieni.Att.23.Qui ipſe tum fuit.de cl.or.14.Niſi eũ qui ipſe miſer eſſet,&c. pro Mur.47.Frangerem iam ipſe me.4.fam.22.pro, meipſum iã frangerem. Illa ipſa rerum humanarum domina fortuna. pro Marcel.4.Iſta ipſa lex,&c.pro Sext.Roſc. 39. Hoc ipſum genus, &,eo ipſo in genere.de Inu. 66. Hoc ipſum nihil agere,& plane ceſſare,delectat.2.de or.14.Hoc eſt ipſum eſſe contra ſe diſeriũ. de Diu.123.Nihil grauius,nihil philoſophia dignius,niſi idem hoc ipſum honeſte,ſapienter, iuſte ad uoluptatem referret. 5. Tuſc.40.Sed ego hoc ipſum uelle miſerius eſſe duco.Att.7.130.3.Hoc autem, de quo nunc agimus, idipſum eſt quod utile appellatur.de off.Niſi forte idipſum eſt falſum, diſceſſiſſe illũ,&c. Att.7.131.5.Sed idipſum eſt deor non putare, quæ ab his ſignificantur cõtemnere.1.de Diu. 168. Quibus idipſum ſe inimicus eſſe,non liceret negare.Att.53.Nam ipſum quidem illud etiam ſine cognitione iuris,quam ſit bellum cauere malum, ſcire poſſumus.de or.170.illud ipſum quod eſt optimum. in or. 4. Nam iſtud ipſum non eſſe cũ fueris,miſerrimũ puto.Tuſc. 154. Quod autem motum affert alicui, quodque ipſum agitatur aliunde, quando finem habet motus, uniuerſi finem habeat neceſſe eſt.in Somn.Scip.29.Quod ipſum eſt tamen magnum.1.de orat.102. Quod ipſum erat fortis ægroti accipere medicinã. Att.12.242.6.Quod ipſum quale ſit,&c. Tuſc. 152. Id monſtrum ſibi ipſum eſt. de haruſp. 249. Quis umquam Conſul Senatum ipſius decretis parere prohibuit?pro Seſtio,25.Sane ſum perturbatus,cũ ipſius Satyri familiaritate,tum Domitij.Att.1.1.7. Hoc eſt,prædicti uel præfati Satyri.Illum ipſum inquam, Brute,dico librũ. de cl. or. 7. Quem ipſum non omnes interpretantur uno modo. de Nat.d.66.Par eſt autem, primum ipſum eſſe bonum uirum, deinde alterum ſui ſimilem quærere. de Amic.111.Non quo ueterem comederit, ſed hanc ipſam recentem nouam deuorauit. Bruto,lib.11.fam.35.Cum idipſum dicere, numquam ſit nõ ineptum.1. de Or. 59. Atque idipſum facerent commodius, ſi,&c. Caſſio,lib.15.17.1.Hoc quid ſit per ſeipſum, non facile interpretor,ſed,&c. de haruſp. reſp. 32. Numquam dictum ab ipſo illo quod ſciam.de Fin.82. De ipſo dicere modeſte.pro Cor.Balb.1. Eo ipſo die.1.Tuſc. 90. Erat in eo ipſo loco, ipſo die nundinarum πανήγυρις Att.8.Velut in hoc ipſo de quo nunc diſputamus 2.de Fin.6.Hoc ipſo quod adeſt.de Fin.59. illo ipſo die quo lex eſt data.Att.4.7n.4. Cur Reſp. 605. iſto ipſo defenſa non eſt? ad Att.lib.7.123.6.In quo ipſo ſeruabat ſuam.de or. 129.Quis ueſtrum æqualem meum Q. Varium, naſtum hominem atque fœdum non intelligit illa ipſa facultate, quãcumque habet,magnam eſſe in ciuitate gratiam conſecutum? 1. de or.58.Ea enim ipſa hora acceperam literas tuas.Illo ipſo tempore, illo ipſo anno.Poſt.2,& 3.Longior epiſtola fuiſſet, niſi eo ipſo tempore petita eſſet a me,cum iam iretur ad te.Caſſio, lib. 15. 18. 1.Nihil audacter ipſi per ſe ſine P.Sylla facere potuerũt.pro Syl.179.Iſi tamen ipſi dii.de N.d.iſti ipſi qui,&c.2.Tuſc.10. Nec me Conſules mouẽt,qui ipſi pluma aut folio facilius mouẽtur. Att.8.167.3.Etenim iſti ipſi mihi uidentur præceptores,&c.pro Mur.139. Triginta dies erant ipſi cum dabam has literas, per quos nullas a nobis acceperam. Att.3.35.Africa quæ certum ipſorum ſanguine redundauit.pro Pomp. 9. Quorum ipſorum per ſe res & fortunæ curæ uobis eſſe debent.pro L.Man. 12. Cum Athenis decem ipſos dies fuiſſem.ep.22.At.5.98.2.ipſos illos, & ipſe ille, & ille ipſe,&c.de or. 90. Siquis iſtas ipſas artes illuſtrare uelit. 1.de or.32.Veteres leges aut ipſas ſua uetuſtate conſenuiſſe,aut nouis legibus eſſe ſublatas.de or.106. Et tamen ab his ipſis,cum iam eſſent adultæ,ferrum remouit. Tuſ.239. Cato qui annis nouem poſt cum fuit Conſul,&c.mortuus eſt annis LXXXIII. ipſis ante me Cõſulem.de claris or.32.Sic in orationibus hiſce ipſis.1.de or.17.Tot rebus ipſis ſe immutantibus. de N.d.2.15. His enim ipſis uerbis utitur.de Fin.44.

Ira.

Quæ autem libidini ſubiecta ſunt, ea ſic definiunt, ut ira ſit libido puniendi eius qui uideatur læſiſſe iniuria.4. Tuſ.16.Ira, motus animi.de Vniu.55.An eſt quidquã ſimilius inſaniæ, quã ira?Tuſc.4.41.ira quandiu perturbat animum,dubitationem inſaniæ non habet.Tuſc.4.63.Ira exardeſcit.Tuſc.2. 50.Ira Aiacem ad furorem mortemque perduxit.Tuſc.4.41. Quid eſt enim, quo non eodem progrediatur ira,qua furor?Tuſc. 4. 64.ira intimo odio & corde concepta.Tuſc.4.36.ira inueterata. Tuſ.4.16. Quomodo autem ſi naturalis eſſet ira, aut alius alio magis iracundus eſſet, aut finem haberet prius, quam eſſet ulta ulciſcendi libido,aut quemquam pœniteret, quod feciſſet per iram?Tuſc. 4.65.Prohibenda maxime eſt ira in puniendo.1. off. 125.Irã Ennius initium dixit inſaniæ. Tuſc. 4. 41. Et quidem illam ipſam iram Centurio habeat,aut ſignifer.Tuſ.221.irã, hoc eſt θυμὸν Plato in pectore locat.Tuſc.1.18. Facere aliquid per irã. Tuſc. 226.iram deorum donis placare impiusne audeto.2.de Leg.24. iram & gratiam a beata immortalique natura ſegregari intelligitur.de Nat.d.1.34.Cum ira nihil recte fieri, nihil conſiderate poteſt.Off.1.189.Nunc enim mihi animus ardet: nunc meũ cor cumulatur ira.pro Cæl.29.2.Att.49. ira incenſum ſæpe uidi,ſæpe placatum.6.ad Att.22. de Nat. d.2.8. Qui iniuſte impetum in quempiam facit, aut ira, aut aliqua perturbatione incitatus eſt.1.off.36.Ira inflammati dei poetarum.de Nat.d.1.91.Neque ira,neque gratia teneri.de Nat.d. 21. Pars animi in qua irarum exiſtit ardor.de Diu.93.iras diuorum augures prouidento.2.de Leg.18.iras deorum ſubire.de haruſp. reſp.35.

Iracundus.

Impotens iracundus,contumelioſus.in Ant. 199. iracũdus nõ ſemper iratus eſt,laceſſe, iam uidebis furentem. Tuſ.4.43. Quomodo ſi naturalis eſſet ira,alius alio magis iracundus eſſet?Tuſ. 226.Eſtque aliud iracundum eſſe,aliud iratum, ut differt anxietas ab angore:neque enim omnes anxii, qui anguntur aliquando:neque anxii ſemper anguntur.Tuſ.4.21.Sed cum iracundum audio factum.in Ant. 157. Niſi enim nimis in ſe iracundum putabis fuiſſe.pro Planc.272. Vt ſunt moroſi, anxii, iracundi & difficiles ſenes. de Senect.90. Iracundos ſolos morboſos nominauerunt Academici, quod nullum erat iracundia fœdius uitium. Tuſc.4.43.

Iracunde.

Hi nimis iracunde agunt,præſertim cum ab his non ſane animoſe defendatur ſententia.3.Tuſc.44.Att.5.97.3.Nam me tecũ iracunde agere dixiſti ſolere, non eſt ita,uehementer me agere fateor: iracunde nego.8.Phil.245.& 1.9. Nihilne in ipſa quidẽ iracunde rabioſe,ut fecerunt?Tuſ.219.Nimis iracunde hoc quidem & ualde intemperanter.in Ant.155. Quo quiſque eſt ingenioſior,hoc docet iracundius & laborioſius.pro Q.Roſc.8.iracũdius ſcripſeram,& reuocare cupiebam.1.ad Q.fr.45.

Iracundia.

Iracundia eſt inimica conſilio. pro Marc. 5. Quamquam ipſa iracundia, libidinis eſt pars:ſic enim definitur, Iracundia,ulciſcendi libido.3.Tuſc.9.Quis hæſitauit ob eam cauſam,quod neſciret quid eſſet iracundia,feruorne mentis, an cupiditas puniendi doloris?de Or.103. iracundia ab ira differt. Tuſc.4.21.iracũdia peccatum non excuſat.2. ad Her. 57. iracundia aliud uocis genus ſibi ſumat,acutum,&c.3.de or.120.iracundia bellatrix. Tuſc. 4. 43. gladiatoria. 4.38. iracundia aliqua laudanda.pro Sext.2.iracundia omnibus in rebus repudianda eſt, optandumque ut ii qui præſunt reipub.legum ſimiles ſint, quæ ad puniendum non iracundia,ſed æquitate ducuntur.off.1.125.iracundiæ dulcedo.1.ad Quint.fr. 40. imperia ſeueriora nulla eſſe putant ſine aliqua acerbitate iracundiæ,oratorem denique non probãt ſine aculeis iracundiæ,Tuſcul. 218. Cohibere iracundiam. pro Mur.132.Miramur te,non potuiſſe iracundiam tuam continere, quin,&c.11.fam.6.in ep.Brut. & Caſſii. iracundiam eius curandam mihi non putaui.13.ad Att.63.iracundiam; cotem fortitudinis

finis eſſe dicunt Peripatetici. Tuſ. 4.43. Iracundiam quaſi fortitudinis cotem eſſe dicebant Academici. Acad.q.ed.1.li.2.136. Exercere iracundiam in ſuperatos. Att 274. In tuis ſummis laudibus unam excipiunt iracundiam quod uitium cum in hac priuata quotidianaque uita leuis eſſe animi atque infirmi uidetur. cum uero nihil eſt tam deforme, quam ad ſummum imperium etiam acerbitatem naturæ adiungere. 1.ad Q.fr 28. Iracundiam laudant Peripatetici, & dicũt utiliter a natura datam eſſ. 1.125. Illi tamen populi incitati uim iracundiamque ſubterfũt pro D. ſua.230. Ab iracundia ante occupatur animus, quam prouidere ratio potuit ne occuparetur. 1.ad Q fr.29 Iracundia & amore ablata bona meos. 8 fam.48. Eum ardentem iracundia uidere potuiſti. pro Flac. 162. Nec cum iracundia aut pertinacia recte diſputari poteſt. lib. 1. de Fin.21. Dolore efferri, & iracundia longius digredi quam conueoit. de haruſp. 244. Effert iracundia. de or.1 37. Sed efferueſcens in dicendo ſtomacho ſæpe iracundiaque uehementius. de cl.186. Iracundia elatus. 10. Att. 12. pro, ira. Exarſi iracundia. ep.15. Homo exarſit iracundia & ſtomacho. in Verr. 1 18. Iracundia nullum fœdius uitium. Tuſc.4.43. At uero cum aliquid clementer, manſuete, iuſte, moderate, ſapienter factum, in iracundia præſertim, quæ eſt inimica conſilio, &c. pro Marcel.5. Si implacabiles ſunt iracundiæ, ſumma eſt acerbitas: ſin autem exorabiles, ſumma leuitas. ad Qu.fr. 1.30. Iracundię, contentiones, concertationeſque in diſputando pertinaces. li. 1. de Fin.21. Iracundias recentes harum rerum habebant. tuſ. 49. in ep. Planc. Cupiditates iracũdiaſque reſtinguere. 2. de N.d.122

Iraſcor.

Arabioni de Sitio nihil iraſcor. Att.15.329 4. Qui iraſcitur, etiam concupiſcit. Tuſc. 3.16. Iraſci non cadit in ſapientem. Tuſc.3.17. Omnino iraſci amicis non temere ſoleo. 10 Att.217. Dii immortales hominibus iraſci & ſuccenſere conſueuerunt. pro Qu. Roſc.27. Iraſci furenter. 6. Att.11. Grauiter iraſci alicui. off. 1.123. Iraſci intempeſtiue accidentibus. off 1.123. Iraſci neſciũt Stoici. 3. de or. 37. Peripatetici oirũ uideri negant, qui iraſci neſciat: eamque, quam lenitate nos dicimus, uitioſo longitudinis nomine appellant. Tuſc.4 65. An tibi iraſci tum uidemur, cum quid in cauſis acrius & uehementius diximus? Tuſc.4.44.

Iraſcens.

Sæpe uidebam cum irridentem, tum iraſcentem, etiam ſtomachantem Philippum. de cl. or.183.

Iratus.

Iratus & offenſus alicui. Att.14.317.4. in Piſ.47. Quam promptus homo P. Septimius? quã iratus de iudicio & de uilliro? pro Flac.148. Si is qui rei dominus futurus eſt, alienus atque iratus tibi eſt. Att.5. Iratus & propitius, contraria. 2. de Na.d.110. Irati proprium eſt cupere, a quo læſus uideatur, ei quam maximum dolorem inurere. Tuſc.3.16. Facere iudicem iratum aduerſario. 2. de or. 111. Nolo te illum iratum habere. At.234. pro Alicuius iram in ſe conuertere Marcellinum tibi iratum eſſe ſcis. ep.2. Neque hercule quidquam timebat, quod non eſſet timendum. illũ ſibi iratum, hunc non amicum. 10. Att. 45. Ne ea me ſtomachum erumpant, cum ſint tibi bene irati. ad Att.251. Itaque iratos proprie dicimus exiſſe de poteſtate, ideſt de conſilio, de ratione, de mente: horum enim poteſtas in totum animum eſſe debet. Tuſc. 4.64. Huic homini ego fortaſſe & pauci deos propitios, plerique autem iratos putabant. pro Cęlio.32. Irati ſubtrahendi ſunt, in quos impetum conantur facere, dum ſe ipſi colligant. Tuſc.4.65. Antonio eſt enim fortaſſe iratior. Att.15.324.4. Iratior cauſæ Africanæ. 6. fam.44. Ex quo illud laudatur Architæ, qui cum uillico factus eſſet iratior, Quo te modo (inquit) accepiſſem, niſi iratus eſſem? Tuſc.226 Eo tamẽ D. Bruto iratiores ſunt omnes ii qui id factum dolebant, quominus ab illo rem illam dicebat fieri decuiſſe. 10. Phil.280. Cæſar ipſe qui illis fuerat iratiſſimus tamen propter ſingularem eius ciuitatis grauitatem & fidẽ, quotidie aliquid iracundiæ remittebat. 8. Phil.246.

Ironia.

Ironia, quam in Socrate dicunt fuiſſe, faceta & elegans. Brut. 161. Ironia perpetua. Acad.q.ed.1.lib.2.68. Nec tu hoc ironiam duxerit eſſe, quod dixi, &c. de Cl.193. Ironiã enim alterius perpetuam præſertim, nulla fuit ratio perſequi. 4. Acad.153. Cum aliud diceret Socrates, atque ſentiret, libenter uti ſolitus eſt diſſimulatione, quam Græci εἰρωνείαν uocant. 4. Acad.q.31. Socratem opinor in hac ironia diſſimulantiaque longe lepore & humanitate omnibus præſtitiſſe. 1. de or. 150. Sine ulla mehercule ironia loquor. 3. ad Qu fr.25.

Irpinus.

Irpinus ager. 3. in Rull.6.

Irraucio.

Itaque nos meos ſæpe attentiſſime audiri uideo: tenet enim res ipſa atque cauſa. at Aeſopum, ſi paulum irraucuerit, explodi. 1. de Or.135.

Irrepo.

Credulitas in optimi cuiuſque mentem facillime irrepit. 10 fam.47. Irrepit in hominum mentes, alia dicentis ſignificantia diſſimulatio 3. de or.113. Eloquentia modo perfringit, modo irrepit in ſenſus. or.52. Cum cæteri non modo poſt ciuitatem datam, ſed etiam poſt legem Papiam, aliquo modo in tabulas eorum municipiorum irrepſerunt, &c. pro Archia. 7. Quid enim exiſtimatis eum, ſi reditus ei gratię patuerit, eſſe facturum, qui tam libenter in opinionem gratiæ irrepat? de haruſp. reſp.49. Itaque ſi uir bonus habeat hanc uim, ut ſi digitis concrepuerit, poſſit in locupletũ teſtamenta nomẽ eius irrepere, &c. Off.3 99. Is furatus eſt ciuitatem, genus ſuum ementitus, irrepſiſſe in cenſum dicitur. pro Corn.3.

Irretio.

Hæc me irretiuit ueſte furali inſcium. Tuſ. 2.16. Hic enim ſe adoleſcens improuida ętate irretierat erratis, ut, &c. Tuſc. 240. Quid enim ad illum qui te captare uult, utrum tacẽtem irretiat te, an loquentem? Acad q.ed.1 lib.2.83. hoc eſt, inter diſputandum capere. Cum homines negotia gerentes, iudiciis iniquiſſimis irretires. in Vat.31. Cui tu adoleſcentulo, quem corruptelarum illecebris irretiſſes, non ad audaciam ferrum, ad libidinem facem prætuliſti? in Cat.9. Irretire ſe erratis. Tuſc.5.46.

Irretitus.

Vidit Homerus probari fabulam non poſſe, ſi catiunculis tantus uir irretitus teneretur, &c. 5. de Fin.47. de Vlyſſe. Aliquis illaqueatus omnium legum periculis, irretitus odio bonorũ omniũ, impenditos expectatione ſupplicii. de haruſp.245. Stoici diſputationum ſuarum laqueis te irretitum tenerent. de or. 88. Vt loquacitatem illam tuam pauciſſimis interrogationibus irretitã retardarem. in Vat.29. Qui prouinciarum fœdere irretiti, totum illum annum querelas Senatus pertulerunt. Poſt.200.

Irrideo.

Nihil tam irridet Epicurus, quam prædictionem rerũ futurarum. de Nat.d.241. Appollonius irriſit Philoſophiam. de or. 91. Vt omnes, cum loqui cœperit, irrideant. 6. Herr.130. Admirando irridere. de Fin.122. Irridere & contemnere aliquem. 2. de L. Agr.94. aliquem facete & urbane. de Fin.1.30. ſqualorem & luctum alicuius. Poſt.206. Cæſar mihi irridere uiſus eſt. Att. 188. Qui ita interrogant, ab his irridentur. Acad.q 10. Vos ab illo irridemini, & ipſi illum uiciſſim eluditis. Acad.31. Doleo tantam Stoicos noſtros Epicureis irridendi ſui facultatem dediſſe. 2. de Diu.88. Quæ irrideri ab imperitis ſolent. de Fin.105.

Irridens.

Etiam per iocum deos irridens, cum cauea liberati pulli, &c. 2. de Nat.d.6. de P.Claudio.

Irriſio.

Liber igitur a tali irriſione Socrates, liber Ariſtochius, &c. 4. Acad.q.222. Deforme etiam eſt de ſeipſo prędicare, falſa præſertim, & cum irriſione audientium imitari militem glorioſum. 1. off.192. 1. de or.27. Oratio aut nulla ſit, aut omnium irriſione laudatur. 1. de or.27.

Irriſor.

Veniant igitur iſti irriſores huius orationis ac ſententiæ, & iam uel ipſi iudicent, &c. in Para.14.

Irrigo.

Aegyptum Nilus irrigat. 2. de N.d.196. Mihi quidem etiam Democritus uir magnus in primis, cuius fõtibus Epicurus hortulos ſuos irrigauit, nutare uidetur in natura deorum. 1. de Nat. d. 84. Iugera L. Prati irrigaturum te facile arbitror. ad Q.fr. 318.

Irrigatio.

Adde ductus aquarum, deriuationes, fluminum, agrorum irrigationes, moles oppoſitas fluctibus, &c. 2. off.18.

Irrito.

Vt irritare & ferro laceſſere aliquem. pro Mil. 228. irritari Antonium non oportuit. in Ant. 210. Neque magis irritatus eſſet Antonius regno Cæſaris, quam ob eius mortem deterritus. Att. 285. Neſcio quid ſcribam tibi, niſi unum, pueri & cupiditatem & licentiam potius eſſe irritatam, quam repreſſam a Cicer. ad Brut. 17. 2.

Irritabilis.

Nam ſi iſta ſtatueris, & irritabiles animus eſſe optimorũ ſæpe hominum, & eoſdem placabiles, &c. Att. 1. 49.

Irritus.

Antonius teſtamentum irritum fecit. in Ant. 181. Cuius tribunatus ſi ratus eſt, nihil eſt quod irritum ex actis Cæſaris poſſit uſſe. de Prou. 78. Quod iudicium de compromiſſis factum erat, id irritum iuſſit eſſe. in Ver. 122. Si multa irritaq. triſtitia, &c. Poſt. 207. Quæque augur iniuſta, nefaſta, uitioſa, diraue diacerit, irrita, infectaque ſunto. 2. de Leg. 35. Quæ in magiſtratum geſſiſti, ſuſtulit, atque irrita iuſſit eſſe. in Ver. 136. Quæ ſi leges irritas feceritis, rata eſſe non poſſunt. in Ant. 181. 198. Metellus omnes Verris iniurias reſcindit, & irritas facit. 4. Verr. 44.

Irrogo.

Irrogare multam. pro C. Rab. 5. pro D. 46. pro Mil. 28. irrogare priuilegium. pro Sex. 55. & pro D. ſua, 85. Vetant leges ſacratæ, vetant XII. tabulæ, leges priuatis hominibus irrogari id eſt enim priuilegium. pro Do. 34.

Irrogatio.

Multę irrogatio. pro Rab. 5.

Irrumpo.

Irrumpunt in animos noſtros extrinſecus imagines. 4. Acad. 226. Alter in Aſiam irrupit curſim. in Ant. 231. Syracuſani improuiſo in caſtra Pœnorum irruperunt. de Diu. 90. Ab iis qui noſtrum patrimonium irruperunt, quod opus eſt nobis, mutuamur. de or. 152. Atrocitas iſta quomodo in ueterem Acad. irruperit, neſcio. Aca. 34. Irrumpere in ærarium. pro L. Agra. 53. Irrumpere in fletum alicuius. pro Ligar. 8. Si ex Syria egredi, atque irrumpere in meam prouinciam conarentur, ad Senatum, lib. 15. 1. 5.

Irruptio.

Hoſtium copiæ non longe abſint, etiam ſi irruptio facta nulla ſit, tamen pecora relinquuntur. pro Pomp. 6. Irruptio armatorum in Trebonii domum. in Ant. 231.

Irruo.

Et cum in mala ſcientes irruunt, tamen ſe optime ſibi conſulere arbitrantur. 5. de Fin. 49. Et equo admiſſo in mediam aciẽ Latinorum irruebat. 2. de fin. 99. Tuſc. 2. 51 Fulgentes gladios hoſtium uidebant Decii, cum in aciem eorum irruebant. 2. Tuſ. 300. In quem quiſque per homines concitatos irruerit, in quem impetum pertulerit. pro Do. ſua, 82. Irruere & inuadere in aliquem. Att. 213. Omni impetu in aliquem irruere. pro Do. ſua, 237. Et ſunt homines, quos libidinis, infamiæque ſuæ neq. pudeat, neque tædeat, qui quaſi de induſtria in odiũ offenſionẽq. Pop. Rom. irruere uideantur. 2. Ver. 22. Irruere temere in alienas poſſeſſiones. 1. de or. 22. Vt deducta eſſe in alienum locum, non irruiſſe uideatur. de or. 150.

Is, Ea, Id.

Atq. is dolor eſt, quod, &c. ad Q. fr. 1. 1. 12. Is homo, is ciuis. pro Plan. 59. Nuper is homo fuit in ciuitate P. Sylla, ut nemo ei ſe honore anteferret. pro Syl. 184. Maxime quod is locus ab omni turba id temporis uacuus eſſet. de Fin. 114. Eius auditor Strato, is qui Phyſicus appellatur. de Nat. 1. 26. Si is qui exiſtimor, &c. de or. 127. Eſt enim credo is uir iſte, ut ciuitatis nomẽ ſua auctoritate ſuſtineat. pro Flac. 153. Nihil turpius, quã quod qui magiſter equitum fuiſſe tibi uiderere, is per municipia coloniaſque Galliæ cum caligis & lacerna cucurriſti. 2. Phil. 84. Itaque ego is in illum ſum, quem tu me eſſe uis. Attic. 106. Ego is ſum cui vel maxime concedant omnes, ut, &c. epi. 9. Neque. n. Catilina is es, ut te aut pudor a turpitudine, &c. in Cat. Is enim tu olr es, & eum me eſſe cupio, ut, &c. 3. ep. 64. Neque enim tu is es, qui, qui ſis neſcias. ep. 68. Is & infirmus eſt, molliſque natura. Læl. 65. Is enim Ceſennię fuit Ebutius, &c. pro Cæc. 10. Quorum princeps Socrates fuit, is qui, &c. de or. 148. Quod ſi is eſſet Panętius, qui, &c. off. 54. Venit mihi obuiam puer tuus, is mihi literas abs te reddidit. Att. 11. Qu. Pompeius multis & ueteribus cauſis neceſſitudinis mihi coniunctus eſt, is cum antea, &c. ep. 212. Excurſio moderata, eaque rara. in or. 33. Cumque eſſet ea memoria, quam ante dixi, ea ſępe, &c. 4. Ac. q. 9. Ea noſtra ratio eſt, ut, &c. ad Qu. fr. 298. Non enim una eſt ratio defenſionis ea, quæ poſita eſt in oratione. pro Syll. 167. Duo filii id ętatis. pro Sex. Roſ. 29. Quoniam id nobis Antonii hominibus id ætatis oneris imponitur. 2. de or. 103. Credo Platonem uix putaſſe ſatis conſonum fore, ſi hominem id ętatis in tam longo ſermone diutius retinuiſſet. At. 4. 85. 5. Qui quoniã eſt id ætatis. pro Flac. Id ętatis iam ſumus, ut omnia fortiter ferre debeamus. ep. 93. Ita uiximus, & id ætatis iam ſumus, ut omnia quæ non noſtra culpa nobis accidant, fortiter ferre debeamus. Toranio, lib. 6. 20. 5. Cum id ætatis & priuatus eſſem. ad Herennium, Cum id ætatis ſum. epiſt. 250. Se in balneis cum id ætatis filio fuiſſe. pro Clu. id dici ueniebam in, &c. Att. 3. 98. 1. Qui conuenit pręſertim id temporis? pro Mil. 11. Sed nunc quidem, quoniam id temporis eſt, ſurgendum cenſeo. 2. de or. 201. Deinde profectus eſt id temporis, cum iam Clodius (ſiquidem eo die Romam uẽturus erat) redire potuiſſet. pro Mil. 28. Et noſipſi, quoniam id temporis eſt, ualetudini demus operam. 1. de orat. 138. Maxime quod is locus ab omni turba id temporis uacuus eſſet. 5. de Fi. 1. Venit enim ad me, & quidem id temporis, ut retinendus eſſet Attic. 13. 288. 2. Quos ego iam multis ac ſummis uiris ad me id temporis uenturos eſſe prædixeram. 1. in Cat. 7. Atq. id anni tempore grauiſſimo. ad Q. fr. 3 17. O rem turpem, & ea re miſeram. ſic enim ſentio id demum aut potius id ſolum eſſe miſerum quod turpe ſit. Att. 8. 152. 1. Et ſi id eſt ætatis, ut nondum ſcientiam conſecutus ſit. pro D ſua, 237. Duobus modis, id eſt aut ui, aut fraude fit iniuria. off. 9. Senatus hodie futurus erat, id eſt Cal. Oct. Cum ueteribus amicis, id eſt cum libris noſtris. 9. fam. 1. Virtus, quæ conſtat de hominibus tuendis, id eſt ex ſocietate generis humani. off. 33. VI. Non. venturus dicebatur, id eſt hodie. 10. Att. 26. Num cui ſuccenſeant, quod dico uni cui, id eſt, num Pompeio? Att. 129. De præda mea præter Quęſtores urbanos, id eſt Pop. Romanum, teruncium nec attigit, nec tacturus eſt quiſquam. Cantuio, lib. 2. 16. 6. Aſſentiar Cn. Pompeio, id eſt T. Pomponio. Attic. 7. 127. 9. Maxima multitudo, id eſt tota Italia cont. Rull. 81. Neque ſolum nobis, id eſt tuis, ſed prorſus omnibus. epi. 55. Atqui qui opera, id eſt uirtute & induſtria benefici & liberales erant. 2. off. 75. Cum tu tardius faceres, id eſt, ut ego interpretor, diligentius. 9. fam. 14. Cum ei ita dicerem, me nolle eſſe ineptum, id erat petere blandius. de ora. 94. Scis me antea orationes aut aliquid, id genus ſolitum ſcribere, vt Varronem nuſquã poſſem intexere. Att. 13. 269. 2. Lælios & Antonios, & id genus ualentes dico. Cælius ad Cic. 8. 4 6. Fani pulchritudo Prænestinarum etiam nunc ſortium retinet nomen, atque id in vulgus; quis enim, &c. de Diu. 126. Ea primo, neque id ipſum diu continebatur. pro Clu. 20. Quod æternum beatumque ſit, id nec habere ipſum negotii quidquam, nec exhibere alteri. de Nat. d. 1. 33. Imo id mehercule inquit ipſum attendo. or. 98. Atque id ipſum conſulibus inuitis. ep. 3. Alterum genus obtinent, atque id ipſum lacinia. de or. 153. Et id ipſum ſine ſtomacho. Att. 2. 11. 4. Quanquam te Marce fili annum iam audientem Cratippum, idque Athenis, abundare oportet præceptis, &c. 1. off. 1. Quæris igitur, idque iam ſæpius. ora. 197. Tu quidem de fæce (inquit) hauris, idque iam dudum. de claris. ur. 131. Idque iudicium uocibus. Demus modo operam, ne tam neceſſe nobis ſit, quam illis fuit, id quod agimus. epiſt. 138. Siue id quod conſtat, Platonis audiẽdi ſtudioſus fuit. de or. 91. Id quod neutrum nobis hoc tempore cõtingit. Atti. 131. id quod eius ſcripta declarant. or. 108. Et eundem, id quod in auctoritatibus perſcriptis exiat, ſcribendo affuiſſe. de or. 143. Diem conſtituent uolebant, id quod factum eſt. ep. 3. Poſtridie. a c. factum eſt, id quod ad te miſi. Att. 54 id quod parati ſunt facere. pro Qu. 5. Quod id, pro. id quod. Tuſc. 221. Et id multis uerbis. Att. 1. 9. 2. Negauit, &c. neque id ſane diu. nam, &c. Att. 38. Aut ſi ualuit, id uoluit, vt peccatum in eo hæreat. de Diu. 86. Eloquentia Qu. Hortenſii ne me dicendo impediat, nonnihil commoueor: gratia Sex. Nęuii ne P. Quintio noceat, id uero non mediocriter pertimeſco. pro Quin. 1. Is cum eſſet proiectus inhumatus, amica corpus eius texit ſuo pallio, de Diu. 138 Epaminondam, atque Annibalem, atque eius generis homines nominarem. de or. Via laudis, quam maiores eius ei tritam reliquiſſent de Cl. 191. Vitę eius turpitudinem in ſummis eius periculis inſequebantur. pro Syl. 182. Qui tiſcum tam illum ſunt. Att. 144 Per unum ſeruũ, & eum ex ludo gladiatorio. Att. 1. 11. 9. Omnem autem orationem fuiſſe eã qua aruſpicinæ diſciplina contineretur. de Diu. 119. Cum ita dixit aliam ſententiam ſe dicturum fuiſſe, eamque ſua ac Rep. dignã, niſi propinquitate impediretur. 1. Phi. 235. Cũ libido ad id quod vñ bonum, illecta & inflãmata rapiatũ. T. 4. 20.

Id populus curat ſcilicet, noo mehercule arbitror. Att. 13. 288. 5. Et id maxime fieri hybernis temporibus. 2. de Nat. d. 37. Qui id pugnaot, id agunt, ut contra Remp. reſtituti eſſe uideantur. 10. Phil. 285. Multa dixit de eo, quod ciuis improbus laudatus eſſet. de Opt. 244. Maximeque io eo eſt reprehēſus, quod dixeras, &c. Att. 38. Antonius cum una legiooe, & ea quidem vacillante, L. fratrem expectat. io Aot. 189. An hoc ipſum ea re facis, quod illi propter amplitudinem omoia iam oltroque deferenda putat? Brutus Att. 17. 6. Ea re qoia turpe ſit, non faciendum. 3. off. 70. Et loco poſita ambulationis uno latere, eo quod eſt proximum Balneariis. 3. ad Q. fr. 17. 3. Eorum initia cum recitarentur, ea quę uobis nota eſſe arbitror, &c. pro Clu. 47. Sed demus tibi iſtas ſumptiooes, ea quę λήμματα appellant Dialectici. de or. 131. Nā quod addidiſti nos eos eſſe qui, &c. de or. 111. Vt pro tantis eorū in Rempub. meritis hoooreſ eis habeantur. in Ant. 191. In reliquiis ineſt calor, iis, quas natura reſpuerit. de Nat. 2. 18. Plurimis noſtris exēplis uſuses, & iis quidem illuſtribus. de Di. 110.

iſte.

Iſte Ariobarzanem non regem, ſed regis filium appellat, ep. 29. Iiſdem enim hic ſapiens, de quo loquor, oculis, quibus iſte ueſter, cęlum, terram, mare uidebitur. Acad. 27. Iſte igitur ſumptus minuit, de Leg. 283. Lex quam iſte tulerat. pro D. ſua. 227. Transeat idem iſte ſapiens ad Rempub. tuendam. Tuſc. 142. Tū iſte uir optimus, &c. pro Quint. 3. Non erit iſta modo amicitia, ſed mercatura. de Nat. d. 25. Quanti libertas iſta æſtimanda eſt. Acad. q. 30. & 34. Et ſimul aſſidamus ioquā, ſi uidetur. Sane iſtud quidem, inquit, ſum enim admodum infirmus. 1. Acad. 20. Hoc eſt, iſtud quod dicis, ut aſſidamus, faciendum eſt. Meæ totius orationis & iſtius ipſius in dicendo facultatis, quam, &c. de or. 120. Iam me iſtius quidem rei culpam ſuſtineo. Att. 101. Hunc iſtum otii & pacis hoſtem. pro D. ſua. 215. A me iſtam exceptionem nō impetrabunt. Acad. q. 24. Cum edictum totum eorum arbitratu quandiu fuit deſignatus, compoocret, qui ab iſto ius ad utilitatem ſuam nundinarentur. 3. Verr. 83. Nec ab iſto officio, quod ſemper uſurpaui, abduci debui. de Amic. 97. Iſto anno. ep. 21. Nō iſto artificio accuſatorio callidior es, quam hic in ſuo. pro Sext. Roſc. 26. Sæpe de iſto colllocuti ſumus. 1. de Leg. 6. pro, de ea re. Quare de hoſpitio uiolato, & de iſto tuo nefario ſcelere nihil queror. 4. Verr. 76. Iſto enim modo dicere licebit. de N. d. 1. 58. & 77. Pecudum greges diligūtur iſto modo, quod fructus ex eis capiuntur. de N. d. 1. 86. Iſto enim modo pædagogi maxime erūt diligendi. de Amic. 11. Si hoc modo ſcripſiſſet, iſto uerbo uſus non eſſet, noo iſto loco uerbum iſtud collocaſſet. de Inu. 77. Nō ille, ut plerique, ſed iſto modo ut tu. de Na. d. 1. 42. Iam uero iſta conditione, dum, &c. de or. 93. Io iſte una diſputatione. Acad. q. 40. Et ita ex iſta uita diſcedo, tanquam ex hoſpitio. de Sen. 94. Nonnulli iſti faciunt imperite. 1. de Leg. 3. Nam iſta quæ uos dicitis, uix idgna ſunt, &c. de Nat. d. 1. 66. Putareſoe unquam accidere poſſe, vt mihi uerba deeſſent, neq. ſolum iſta ueſtra oratoria, ſed hæc etiam leuia noſtratia? Cęlio, lib. 2. 10. 1. Armorum iſta & uictoriæ ſunt facta, non Cæſaris. ep. 84. Itaque non hæſitans reſpondebo: ſed ea dicam quę mihi ſunt in promptu, quod iſta ipſa de re, multum, ut dixi, & diu cogitaoi. 1. Acad. q. 6. Mihi iſta παράδοξα quę appellantur. uidentur eſſe uerisſima. Parad. 116. Age ut iſta diuina ſtudia omittamus. de Sen. 81. Omnes iſtos aculeos. Acad. q. 24. Neque iſtos excellentes uiros Reſp. perdidiſſet. de Clar. 189. Com Stoicus ſyllabatim iſta dixerit. Acad. q. 30. Eos, qui in iſta ſubtilius quærunt, io oumero ſapientum non habent. de Am. 96. Ego uero, inquit, iſtis obſequi ſtudeo. de or. 93. Atq. ego ex iſtis ſæpe audiui. de or. 122.

iſthæc.

Atamen iſthæc ipſa, quę te emiſſe ſcribis, erunt mihi grata. ep. 205. Si ille circum iſthæc loca commorabitur. Att. 130. Non poſſunt iſthæc ſic abire. orat. 109. Primū tibi perſuade me iſthæc non curare. Att. 12. 24 t. 14.

iſtiuſmodi.

Adduxiſſent huc Græculum aliquem, qui oos iſtiuſmodi diſputatiooibus delectaret. de or. 93. Videte maiorum diligentiā, qui nihildum etiam iſtiuſmodi ſuſpicabantur. 6. Ver. 8. Perfacile uero apud iſtiuſmodi Prætorem, a quo Marcelli, &c. 3. Verr. 209. Malitioſę neceſſe eſt iſtiuſmodi rationi aliquo coo ſilio obſiſtere. in Verr. 72.

iſtic.

Et ibi malis eſſe, ubi aliquo numero ſis, quam iſtic, ubi ſolus ſapere uideare. Valerio lib. 1. 10. 2. Iſtic ſum, inquit, expectoque quid ad id, quod quæram, reſpondeas. 5. de Fin. 137.

iſtinc.

De malis noſtris tu prius aodis, qoam ego: iſtinc enim emanant. Att. 7. 139. 1. Quamquam qui iſtinc nunc ueniunt, partim te ſuperbum eſſe dicunt, quo nihil reſpondeas: &c. 1. fam. 57.

iſto.

Puto etiam, ſi ullam ſpem mihi literis oſtenderis, me iſto miſſurum alios. 8. fam. 8. in ep. Cęl. Iſto proficiſci. 10. fam. 35. in ep. Plac. Si minima cauſa eſt properandi iſto mihi, quod, &c. 8. fa. 44. in ep. Cæl.

iſtuc.

Iſtuc quidem cooſiderabo. 1. Acad. q. 19. Qui idem iſtuc quidem dicunt, quod eſt dictum a te. de Dioin. 115. Qoo die uadimonium iſtuc factum eſſe dicis? pro Quint. 10. Iam iſtuc te quoque impediat. Acade. q. 27. Pręcipitare iſtuc quidem eſt, non deſcendere.

Ita.

Ab eis ita amantur, ot facile earum appareat ſenſus. de Amic. 27. Simulachra pręclara, ſed noo ita antiqua. in Verr. 226. Mihi qoidem I. beatus eſſe uidebor, ſi modo conſtanter ac perpetuo placebit hoc conſilium. ad Brut. 49. I. cadere animis, quaſi aliquid euenerit. 6. ſam. 3. Cum non i. commode poſſet. pro Qo. 3. I. mihi des, ſi ante tibi perſuaſeris. 13. fam. 1. id eſt, ne des mihi, niſi tibi perſuaſeris. Humilem ſane relinquunt, & minime generoſum (ut i. dicam) ortum amicitię. de Amic. 29. Dii te perdant fugitiue: i. non modo nequam & improbus, ſed & fatuus & amens es. pro Deiot. 14. uirtus autem actuoſa eſt, & deus ueſter nihil agens: expers uirtutis igitur: i. oc beatus quidem. 1. de N. d. 152. Hoc tibi non i. decorum eſt. Acad. q. 2. Quod putaſti ſore, &c. factom eſt i. Att. 106. Id ſi i. eſt, iſthic tibi cenſeo commorandom. Brut. 91. Nam hoc ipſum i. iuſtum eſt, quod recte fit, ſi eſt uoluntarium. 1. off. 43. id eſt, ea conditione & pacto. Hæc enucleare non i. neceſſe eſt. Toſ. 32. I. enim ſenectus honeſta eſt, ſi ſe ipſa defendit, ſi ius ſuum retinet, &c. de Sen. 33. Eſt I. ut dicitur. 6. Verr. 104. Ac mihi quidem non i. moleſti ſunt. de or. 115. Non i. molti ſunt. de Cl. 187. I. multa ſunt incommoda in uita. de Nat. d. 1. 17. Tadius qui erat reliquus, oon i. multum tecum fuit. 4. Verr. 34. Ego autem a patre i. eram deductus ad Scæuolā ſumpta uirili toga, ut quoad poſſem, & liceret, a ſenis latere nonquam diſcederem. de Amic. 1. Qoa in re i. diligens erat, quaſi ii qui magna fide ſocietatem gererent. pro Quint. 7. Oreſtes autē, i. ut erat, Oreſtem ſe eſſe perſeueraret? de Amic. 24. Cum omnia i. facta eſſent, quemadmodum defendimus. pro Cæl. Quod cum i. ſit, maxime uellem, primum, &c. Att. 127. Velim des operam ut inueſtiges, ſitne i. ad Att. 190. Tollamus ergo omnia, &c. i. ſi ut mediterranei mare eſſe non credant. de Nat. d. 1. 61. Hoc autem ſi i. ſit, ot unum modo ſenſibus falſum oideatur: præſto eſt qui neges rem ullam percipi poſſe ſenſibus. 4. Aca. 181. Quę cum i. ſint, primum, &c. pro Rab. 91. Sic enim mihi perſpicere uideor, i. natos eſſe nos, ut inter omnes eſſet ſocietas quædam. de Amic. 18. I. mihi deos omnes propitios eſſe uelim, ut, tametſi mihi incuodiſſimus eſt honos populi, tamen nequaquam, &c. 7. Verr. 30. I. etiam ſi ædificaturus eſſes. 13. ſam. 4. I. de unoquoque, ut quemque meritum arbitrentur, exiſtimant. in Ant. 265. I. iſti ſauco ſenteotiæ. Videtis quam nefaria uox, & hercle i. fecit, uel plus etiam quam dixit. de Amic. 35. Quod ſi i. feciſſent, id noo ita eſſe fixum deberet. pro Clu. 99. I. ſit, ut qood bonom ſit, id etiam honeſtum ſit. 3. de Fin. 43. I. ſit ut ego qui tela depellere, & uulneribus mederi debeam, tum id facere cogar, &c. pro Quiot. 4. I. ſit, ut uincat cognitionis ſtodium, conſociatio hominum atque communitas. 1. off. 220. Quæſturam i. geſſit, quemadmodum cognouiſtis. 3. Verr. 71. Fimbria noo i. ſe diu iactare potuit. de Cl. 186. I. nobiliſſima ciuitas Gręciæ, & olim potentiſſima, ſepulchrum ciuis ſui ignoraſſet, niſi ab homine Arpinate didiciſſet. 5. Tuſc. q. 39. De Archimedis ſepulchro. I. inquit, tu enim, &c. pro Syll. 167. Noo i. lato interiecto mari. In or. 13. Rarus inceſſus, nec i. longus. or. 202. Noo i. longa diſputatione. de Sen. Interim nec i. longo interuallo ille uenit, pro Flacc. 156. Non i. magna mercede. epiſt. 10. Hoc tibi i. mando, ut dubitem, an etiam te rogem, &c. ad Att. 72. Ita enim ipſe mandauit. epiſt. 136. Quorum quanta mens ſit, difficile eſt æſtimare: ita multa meminerunt. I. metuit, ne quid, &c. de Nat. d. 1. 50. I. moratus, ot præ ſe probitatem quandam & ingenuitatem ferat. 1. Acad. 48. Ego te (ita incolumi Cæſare moriar) tanti facio, &c. Att. 141. Noo ita multum mihi ſpatii uidetur, ſi, &c. 1. de Orat. 134.

Non i.multis ante annis aiunt quendam,&c.pro S.R. 28.10. ad Att.46.Quo mortuo,nec i.multo poſt in Galliam proficiſcitur. pro Quint.8.2.off.25.Non i.neceſſe.10.fam.56.ideſt, nō ualde i.ſancta ac compoſita leges nominarunt.2. de Leg.10.i.mobiliter palpitans cor.de N.d.2.18.Cum i.late pateat eius poteſtas. ep.53.i.late longeque peruagatur animus,ut,&c.de Nat.d.1.38. i. popularis cauſa,ut ei non poſſet obſiſti.3. de Leg.25.Ille non i.pridem abiit.de Cl.168. Acceſſione utuntur non i. probabili. de Fin.73.Non multum i.dicēdi laude proceſſerat.de Cl.70.Sed tibi hoc uideo non poſſe deberi.A.i.prorſus.2. Tuſc. 113. Nec i. multus prouectus,reiectus Auſtro ſum in eum ipſum locum,unde conſcenderam.1.Phil.5.i.quidquid eſt in quo,&c.de or.94.i. reprehenditur ut cæteri.de Nat.d.1.21.Sed i.ſi redeā.16.ad Att. 16.& 15.fam.22.pro,ſed dummodo redeam.De his non i. ualde laboro.ad Brut.li.11.21.5.Non i.ualde mouentur his homines mediocres.de Nat.d.1.60.Themiſtocles non i.ſane uetus. de cl. or.168.I.te,tuumque filium uideam, ut mihi gratiſſimum feciſti.16.fam.21.in ep.Q.Ciceronis.Non i.neceſſe uidebatur. ep. 160.i.mihi pulcher hic dies uiſus eſt,uiderer uidere, &c.ep.49. i.uiuam,ut maximos ſumptus facio.At.5.103.2.Atque i. ut nullam,&c ep.8.i.ut nequid properes.16.fam.11.

Itane.

Itane cenſes?de Diu.122.& 125.Perditiſſimi eſt igitur hominis ſimul & amicitiam diſſoluere,& fallere eum qui læſus non eſſet,crediſſet.i.eſt? pro Roſc.Am.66.i.ſiquis ex ſua re, &c. 2. de Diu.4.i.uero hoc Brutus egit.ut Lanuuii eſſet?in Ver.84 Itane uero ego non iuſtus,qui & Conſul rogaui,& augur,& auſpicato?2.de Nat.d.8.Caſu,inquis,itane uero?in Ant. 99. Itane uero,quibus fuit portus apud eum,contra quem arma tulerunt,iis apud te,&c.7.Ver.119.Itane uero tu tua pericula communi periculo defendes?tu ſupplicia,quæ,&c.7.Verr.62.

Itaque.

Itaque multa ab eo prudēter diſputata,multa breuiter & cōmode dicta memoriæ mandabam.de Amic.1.i.feci.pro Clu.28. Homines mihi ita chari,i.iucundi,ut,&c.de cl.165. I. hoc Iudices,non ſine cauſa fictis fabulis doctiſſimi homines memoriæ prodiderunt,eum qui,&c.pro Mil.6.i.ex me quæſiūt.de Am.69. i.ea ſcribere nolui,quæ nec indocti,&c.1.Acad.7.

Item.

Gabinium ſtatim ad me uocaui, deinde item acceſſitur Statilius.in Cat.112. Quare ut Numeſtio mandaui,tecum,ut ageret, i.atque eo,ſi poteſt, acrius te rogo , ut plane ad nos aduoles. 2. Att.65.Romulus augur cum fratre i.augure.de cl.102.i. cōtra. de Fin.62.Ego i.inquit illa,quæ, &c.de or.113. Et i. de cæteris rebus. de or. 119. Et i. commune periculum. Parad. 241. & pro Mur. 140 . Ac primo ſic, &c. & i. poſtea, &c.de Inu.51. Itaque ex me quęrunt, credo ex hoc i.Scæuola.de Amic. 7. Vt enim de ſenſibus,i.faciūt de reliquis.Acad.q.11.ideſt ita,uel idem. Cur Tauromintanis,i.fœderatis nauem imperaſti?in Verr.245.Hoc i.tempore breuior eſſe debeo.ep.80.Meaque i.in te ſingularis beneuolentia.ep.21.Nullæ enim lites, neque controuerſiæ ſunt, quę cogant homines ſicut in foro non bonos aratores, i. in theatro actores malos perpeti.1.de or.59.Acceuſus iſtius,i.miniſter in decumis,cum emiſſet,&c.5.Ver.63.Literæ mittuntur iſti a patre uehementes, ab amicis i. 5. Verr. aliis fortaſſe non i.ep.235. Sed cum alterum percepta & comprehenſa tenere uideamus, alterum non i.4. Acad.q.45.Qui magis anguibus,quam lacertis? quam muribus?Quia ſunt hæc quotidiana , angues non i. 2. de Diu.91.Sed corporum offenſiones ſine culpa accidere poſſunt, animorum non i.4.Tuſc.48.Sic illi morbū & incidunt tardius, & recreantur ocyus,hebetes non i.4.Tuſc.49.& 5. de Fin. 143. Quod in libero ſeruant,in libera non i.de Nat.d. 38. Ita ſit ut non i.inoratione,ut in uerſu numerus extet.in or.11. Spectaculum tibi uni iucundum,cæteris non i.Att.36.Non omnium magnarum artium,ſicut arborum altitudo nos delectat,radices,ſtirpeſque non i.in Or.82.Hoc eſt,non ſimiliter, uel eo pacto . Te non ueniſſe miratus ſunt,quod i.nunc miror.ep.70. Quod i. nuper,&c.pro Q.Roſc.50.Faciebant hoc idem in cæteris ciuitatibus grandes natu matres,& i.paruuli liberi miſerorum. 7. Verr. 101.Bis M.Lepidus Imperator,i. pontifex maximus.ep.166.Nō eſt i.quam dudum.14.Att.17.In re eſt i. ridiculum. de or. 131. Aiunt nonnulli,Salluſtius i.me,&c.Q. fr.324. Pergratum mihi feceris,ſpero i.Scæuolæ,ſi, &c. de Amic. 15. De quo i.ſermone. Ep.41.Grçce i.ſcriptum librum L.Coſſinio ad te dedi. Attic.21. Tu meas epiſtolas concerpito,ego i. tuas. Att. 166. Si ex capite ſis meo natus , i.ut aiunt Mineruam eſſe ex Ioue . Terentiæ,74. Quibus i.ut cęteris imperabat,&c. in Verr. 246.I ut uos Romæ cognouiſtis.in Verr.135. Quæ omnia i.uti contraria rerum bonarum in rebus uitandis reperiuntur. in arte Rhet.pro quemadmodum.Feciſti i,vti prędones ſolent.6.Verr.18.

Itemque.

Placuit Scæuolæ & Coruncano,itemque cęteris, qui, &c.de Leg.180.in Ant.191.I.cum,&c.in Verr. 87. I.de Repub.de Or. 114. Solis defectiones,i.lunæ prædicuntur. 2. de Diu.25.I.quæ, &c.Top.216.I.ſapientiam artem uiuendi, quæ ipſam ex ſeſe habeat conſtantiam.4. Acad.q.47.I.ſi id quod officii ſit,non occurrit animo,nihil omnino aget.4.Acad.q.50.3. Verr. 39.I.ſi quæ verborum iterationes contētionem aliquam & clamorem requirent,erunt ab hac ſummiſſione orationis alienę. in or.46.

Iter.

Aquæductus,hauſtus,iter,actus,&c.pro Cæc. 299. iter deuiſi Tuſc.1.59.iter ex Gallia.3.ad Q.fr. 39. iter expeditius communis ſalutis,quam meæ laudis eſſe uolui. 10.fam.15.in ep.Planc. Proh dii immortales,quam iter illud iucundum eſſe debet : quo confecto nulla reliqua cura,nulla ſolicitudo futura ſit. Tuſc. 1. 79.Longum eſt iter ad omnia. de Nat.d. 1. 15.iter meum Reip. & rerum urbanarum ratio gubernabit.2.fam.34. Teſtis eſt Gallia,per quam legionibus noſtris in Hiſpaniam iter Gallorum interemptione patefactum eſt.pro Pompeio,9. iter propoſitum & iam conſtitutum.Diu.1.27. Cui ne iter quidem ad ſepulchrum patrium relictum eſt.pro S.Roſc.22.iter ſolenne,legitimum,neceſſarium ante diem x111. Cal. Februarii Miloni eſſe Lauinii ad Flaminem prodendum.pro Mil.19.ideſt, iter habebat.iter illi inſtaret & ſubitum & lōgum.13.Att. 29. Sed itineris cauſa ut diuerterē,primū eſt deuiū, deinde ab Antronio & cæteris quatriduī.Att.3.47.2.iter qua maxime ἀνεπάντητον eſſet.9.Att.2.itineris mei comitē nō ducē.11.Att.25.itineris totius ſūma.13.At. 52.Veni ad pontem Teretiū , in quo flexus eſt ad iter Arpinas. Att.16.337.1.Cum abeſſem ab Amano iter unius diei.ep.245. Iter quatridui abfuiſſe a Laodicea.12.fam.38.in epiſ. Lent.Iter aliquo affectare.pro Roſ.Am.83.iter conficiebamus ęſtuoſa & puluerulenta uia.5.Attic.26.iter reliquum conficere pergas.2. de or.106.Cum illud iter Hiſpanienſe pedibus fere confici ſoleat,aut ſi quis nauigare uelit,&c.in Vatinium,9. Iter contendere.pro Roſ.Amic.60.Iter a Vibone Brunduſium terra petere contendi.pro Plan.70.iter contuli Brunduſium uerſus. 3.Atti. 3.Meumque iter eo contuli.Brutus Cic.11.138. iter aliquo cōuertere.3.Att.2.Vibonē ſtatim uenias,quo ego multis de cauſis conuerti iter meum.Att.3.2.Cum ipſe iter ad Mutinam dirigerem,in itinere de prælio facto audiui,&c.Plancus ad Cic.10. 22.Nobis iter eſt in Aſiam,maxime Cyzicum.Att. 3.46.1. At contra,quacunque iter fecit , hoc iucundiſſimum ſpectaculum omnibus uinctorum captorumque hoſtium prębebat.7.Ver.53. Cenſeo uia Appia iter facias,celeriter Brunduſium uenias. Attic.8.152.8.Confeſtimque cum Qu.fr..& liberis noſtris iter in Apuliam facere cœpi.Att.8.159.2.Quod ille in Sardiniam iter habebat.ad Qu.fr.2. 8. 5. Cohortes quę ex Piceno ad me iter habebant.Att.126.Ep.24. Cæſarem iter habere Capuam , & eo ipſo die manſurum eſſe Eſerniæ.Att.lib.8.159.2.iter habere ex loco aliquo.3.Att.2 .iter longum ingreſſus ſum. in Anto. 243. Ingredi iter pedibus , uel equo . de Sent.30.Interrumpere iter amotis & officii.Att.4.6.itinere difficillimo facto. 11.fa.16. in ep.D.Bru.Tabellarius quē ad Brutū miſeram, ex itinere rediit. Att.284.Itaque perſæpe reuertit ex itinere , cum iam progreſſus eſſet multorum dierum uiam.de Diu.86 . Venire ex itinere. de Inu.52.In ipſo itinere & uia diſcedebant publicanorum tabellarii.5.Att.29.Hęc cum audiſſem,& iā in itinere eſſem.Bru. ad Cic.11.20.4.Itinere multo maiore fugiens, quā ego ſequēs. 11.fam.21.in ep.D.Brut.in uite uidemus naturam ſuo quodam itinere ad ultimum peruenire.de Nat.d.2.25. itinerum peregrinatio.2.Phil.70.itinera componere.15.Att. 44. itinera ita facit,ut multos dies in oppidum ponat.11.Att. 45. Deinde cogitabam ſine ulla mora,iuſta itinera facere.Atti.5.4.itinera reprimere.10.Att.29.itineribus contineri.poſt redi. ad Quiri. 6.itineribus continuis ueni.10.fam.70.in ep.Lepidi. itineribus prope deuiis currebat.14.Att.16.Trebonius itineribus deuiis profectus eſt in prouinciam.Attic. 14. 1. itineribus magnis equites mille uia breuiore præmiſi.10.fam.19.in ep.Plan.in quo genere,quoniam ipſi quoque fuimus, patiamur illum ire noſtris,itineribus.ad Qu.fr.3.22.i.noſtro dicendi genere.

Itero.

Itera dum eadem & iſta mihi.4. Acad.156.Atti. 14.312.1.Vt quod dixit,iteret.or.209.Cum aut duplicantur, iterantúrque verba,ut breuiter commutata ponuntur.ora. 209.iterando redintegrare aliquid.Her.33.

Iteratus.

Iteratus.

Ager non ſemel aratus, ſed nouatus & iteratus. 2. de ora. 72. Verba ſæpius iterata. Par. 13.

Iteratio.

Iteratio & rationis apta concluſio. 4. de or. 112. plurium uerborum iteratio. ad Her. 33. itemq. ſi quæ uerborum iterationes contentionem aliquam & clamorẽ requirent, erunt ab hac ſummiſſione orationis alienæ. in or. 46.

Iterum.

Tamen nemo eſt quin ſæpe iactans, Venereum iaciat aliquãdo, nonnunquam etiam iterum ac tertium. 2. de Diu. 181. iterũ ac tertio nominaui. pro Roſ. Am. 36. Semel atque iterum, ac ſæpius. pro Fon. 279. id ut te experiatur, iterum & ſæpius te rogo, Ep. 221. iterum & ſæpius teſtis eſt Italia. pro leg. Man. 21. iterũ autem peccant, cum. &c. de Or. 118. Flaminius Conſul iterum. de Diu. 96. Att. 4. 82. 2. L. Saturninus iterũ Trib. pro Sex. 11. Et Liuianę fabulæ non ſatis dignæ quæ iterũ legantur. de Cl. 171. iterum iſte Romam ſe retuſit. pro Fl. 156. primo quidem decipi, incommodum eſt: iterum, ſtultum: tertio, turpe. 1. de Inu. 86.

Itidem.

Q. Quorſum iſtud? M. Quia nunc itidem ab eodem & a cæteris diis immortalibus ſunt nobis agenda primordia. 2. de Leg. 13. 2. de Nat. d. 97. in Cat. 55. Temperantia in rebus incommodis eſt itidem duplex. Partit. 236. Et ea quæ mouent ſenſus, itidem mouent ſenſus omnium. de Diu. 83. & de Leg. 161. Vinctus itidem a filio Saturnus. 3. de N. d. 83.

Itio, ito, Itus. *Vide Eo.*

Iuba.

Iubę regis filius, non minus bene nummatus, quam bene capillatus. in Rul. 62. Ad Iubam confugiendum. 7. fa. 10.

Iuba.

Hic equus ille iubam quatiens. de Nat. d. lib. 2. 102. Equus cuius in iuba examen apum conſederat. de Diu. 95.

Iubatus.

Tanquam iubatus draco. ad Her. 39.

Iubeo.

Valde iubeo gaudere te. 7. fa. 7. Iubeo te ſine cura eſſe. in Ver. 69. Iubeo te bene ſperare, & bono animo eſſe. pro Deio. 151. Sperare nos amici iubent, ſuadent, hortantur. Ep. 232. Etſi tuæ literę recte ſperare iubent, tamen, &c. Att. 208. Illum ſalutaui, poſtea iuſſi ualere. Att. 96. Quod nec Senatus cenſuit, nec populus iuſſit, id arroganter non prçiudico. Att. 275. Populus Romanus legem iuſſit de ciuitate tribuenda. pro Corn. 62. Ita porro te ſine cura eſſe iuſſit. Att. 182. Dionyſiũ uelim ſaluere iubeas. Att. 4. 84. 10. Quæ ſciſceret plebs, aut quæ populus iuberet. pro Flac. 149. Literę, non quę te aliquid iuberent, ſed commodati tiæ. 13. fam. 45. Quia uos fędus non iuſſeritis, ueretur Hypſæus ut ſatis firmum ſit. con. Rull. 62. Iubere beneficia occaſura eſſe. pro Mil. 77. Cauſam apud ſe dicere. i. l. 1. de Fin. 18. 1. dicere qua de re quis uellet audire. 2. de Fi. 2. i. leges. 1. de Or. 32. Nũ apud populum de legibus iubendis atque uetandis? de or. 90. Cęſar oſtendit ſe, priuſquam proficiſceretur, Dolabellam conſulem eſſe iuſſurum. in Ant. 75.

Iuſſus.

L. Lucullus ueſtro iuſſu coactus abiit. pro Pomp. 9. & off. 63.

Iuſſum.

Gaditanos nullum populi iuſſum habere. pro Corn. 62. Si id triginta curiæ iuſſiſſent, num id iuſſum eſſet ratum? pro D. ſua, 228. Sed quæro abs te, puteſne, ſi populus iuſſerit me tuum, aut item te meum ſeruum eſſe, id iuſſum ratum atque firmum futurum? pro Cęc. 69. Senatori tria iuſſa ſunt, ut adſit, ut loco dicat, ut modo. de Leg. 192. Iura & iuſſa populorum. de Leg. 159. Qui pernicioſa & iniuſta iuſſa populis deſcripſerunt. de L. 171. Iuſſa, uetita populi, cum ſciſcentur, ſuffragia optimatibus nota, plebi libera ſunto. 3. de Leg. 10. Hæc & alia iuſſa ac uetita populorum uim habent. 2. de Leg. 8. Cum Gaditanus ſcita ac iuſſa noſtra comprobat. pro Cornel. 63. Cum præſertim deorum immortalium iuſſis atque oraculis id feciſſe dicantur. pro Sext. Roſc. 29.

Iucundus.

Amor tuus mihi gratus & optatus, dicerem iucundus, niſi id uerbum in omne tempus perdidiſſem. Ep. 71. Comes alicui charus atque iucundus. in Cat. 120. Erat temporibus illis Q. Metellus iucundus Numidico, &c. pro Archia, 4. Odor ſuauis & iucũdus. in Verr. 152. Fides iucunda eſt audita in laudationibus. de Or. 140. Fuit mihi ſæpe & laudis noſtrę gratulatio tua iucunda, & timoris conſolatio grata. Att. 1. 12. 8. Iſta ueritas etiam ſi iucunda non eſt, mihi tamen grata eſt. Att. 51. Eſt mihi iucunda in malis, & grata in dolore ueſtra erga me uoluntas. 4. in Cat. 73. Iucunda, quaſi plena lætitiæ & uoluptuoſa. Iucundum a iuuando dicitur. de Fin. 2. 11. Quod te de Tadiano negotio deciſiſſe ſcribis, id ego Tadio & gratum eſſe intellexi, & magnopere iucundum. Att. 1. 5. 2. Patriæ ſolum cum eſt omnibus gratum, tũ uero dulce atque iucundum. in Cat. 181. Et mihi pergratum, perque iucundum erit. Q. fr. 3. 20. Iucundi agri & fertiles. de l. Agr. 49. Qui inſtituta maiorum neglexerunt, & imperitæ atque concitatæ multitudini iucundi eſſe uoluerunt. pro Sext. Iucunda mihi ſunt; uelim ſint proſpera. 14. Att. 15. Omnia iucunda, quamquam ſenſu corporis iudicentur, ad animam referri tamen putat Epicurus. Tuſc. 5. 69. Sententiæ ad probandum accommodatæ, & uerba ad audiendum iucunda. de or. 103. Iuuchi in homines charos, iudicibuſque iucundos. de or. 137. Filia tibi iucundior atque obſequentior, quam parenti par eſt. Sal. in Cic. 270. Quamquam enim quod præſens tanquam in manum datur, iucundius eſt; tamen hæc in poſterum gratiora, muri, naualia, portus, aquarum ductus, omniaque quę ad uſum Reip. pertinẽt. 1. off. 88. Nihil uiſum eſt illo pane iucundius. Tuſcul. 247. Scientiæ ſuauitas quo nihil eſt hominibus iucundius. de Or. 148. Is nihil aut patri gratius, aut ſibi iucundius, aut re uera honeſtius facere poſſet. pro Sex. Roſc. 26. Cuius officia iucundiora ſcilicet mihi ſępe fuerunt, numquã gratiora. Ep. 51. Conſpectus ueſter multo iucundiſſimus. pro Pomp. ille mihi iucundiſſimus eſt. Ep. 57. iucũdiſſimus fuit his rebus. 1. ad Q. fr. 16. ideſt, hæ res iucundiſſimum eum reddiderunt. Mi iucundiſſime Cicero. 9. fa. 17. in epiſt. Dolabellæ.

Iucunde.

Iucunde edere uel bibere. pro Cælio, 40. Cum in conuiuio comiter & iucunde fuiſſes. pro Deiotaro, 12. iucunde moueri. Tuſc. 3. 41. iucunde aliquid narrare de aliquo. de Amic. 1. iucundiſſime uiuere. 2. de Fin. 112. Clamat Epicurus is, quem uos nimis uoluptatibus eſſe deditum dicitis, non poſſe iucunde uiui, niſi ſapienter, honeſte, iuſteque uiuatur. 1. de Fin. 89.

Iucunditas.

Delectatio, iucunditaſque. de orat. 157. Ex quo quidem maximus eſt fructus iucunditaſque ſapienti. pro Marc. 134. pro Mur. 133. Multa in homine iucunditas, & magnus in iocando lepos. de or. 87. Tranquillitas & iucunditas animi. de Amic. 111. Iucũditas naturę. de Pet. Conſ. 12. iucũditas uictus in deſiderio eſt, non in ſatietate. Tuſc. 5. 72. Vrbani quibus iſta agri ſpes & iucũditas oſtenditur. con. Rull. 81. Nunc mihi iucũditatis plena epiſtola. Quint. fr. 3. 12. itaque ne iuſtitiam quidem recte quis dixerit per ſeipſam optabilem, ſed quia iucunditatis ut plurimum afferat, &c. 1. de Fin. 81. Relaxare animum, & dare ſe iucunditati. 1. off. 178. itaque ille dies tantę mihi iucũditati fuit, ut, &c. pro D. ſua, 228. Hoc conducit ad uitæ commoditatem, iucunditatẽque. off. 2. Hanc quoque iucunditatem, ſi uis, transfer in animũ. iuuare enim in utroque dicitur, ex eoque iucundum. 2. de Fin. 21. Voluptas quæ cum iucunditate quadam percipitur ſenſibus. de Fin. 56. iucunditate perfundi. 2. de Fin. 10. Nihil mihi potuit unquam ex plurimis tuis iucunditatibus gratius accidiſſe, quam quod meam Tulliam ſuauiſſime, diligentiſſimeque coluiſti. Attic. lib. 10. 25.

Iudico.

Atque ego, &c. ſic ſtatuo & iudico neminem, &c. de orat. 119. Ego enim de meo ſenſu iudico. in Cat. 83. iudicas de nobis a certo ſenſu & uero. 11. fam. 16. in ep. D. Brut. Sed, ut mihi uideris, non recte iudicas de Catone. de Amic. 8. Quid percipit, & quid iudicat, quo aut petat aut fugiat aliquid, præter uoluptatẽ aut dolorem? lib. 1. de Fin. 14. ipſa natura incorrupte atque integre iudicat. 1. de Fin. 23. in artibus, in quibus non utilitas quęritur neceſſaria, ſed animi libera quædam oblectatio diligẽter ac prope faſtidioſe iudicamus. de or. 94. Veſtra culpa hæc acciderunt equites Romani, diſſolute enim iudicatis. ad Q. fr. 2. 29. Laudabunt omnes, ſi recte & ordine iudicatis. pro Sex. Roſc. 41. De quibus neque deprauate iudicant, neque corrupte. de Fi. 1. 55. Oculorum fallaciſſimo ſenſu iudicant ea, quæ ratione atque animo uidere debent. de Diu. 127. Plura iudicant homines odio aut amore, &c. quam ueritate & pręſcripto. de orat. 124. Contra ac Deiotarus ſenſit, uictoria belli iudicauit. in Ant. 237. iudicauit iudicium inclytum inter deas tres. 1. de Diuinat. 186. Vnũ enim iudicauiſtis, &c. in Ant. 186. Quę ſuum Conſulem hoſtem iudicauerunt, ſeque ad ſalutem Reip. defendendam contulerunt. Bruto, lib. 11. 7. 5. itaque recuperatores contra iſtum rem minime dubiam prima actione iudicauerũt. pro Flac. 38. Quod egomet

multis

multis iam argumẽtis antea iudicaram.Ep.32. Iudicabit ferrum & uis diſcordias.8.fam.42.in ep.Cæl.Aut populus Romanus iudicabit de eo homine,&c.7.Verr.140. Serui etiam iis iudicibus qui multis poſt ſeculis de te iudicabunt,& quidem haud ſcio,an etiam incorruptius,quam nos:nam & ſine amore, & ſine cupiditate, & rurſus ſine odio & ſine inuidia iudicabũt.p Marcel.135. In iis omnibus generibus, iudicato atque perpendito quantum quiſque poſſit.de petit.Cõſ. 16. Cõſulibus lege permiſſum erat, ut de Cæſaris actis cognoſcerent, ſtatuerẽt,iudicarẽt.Att.253. Cum magiſtratus iudicaſſit, interrogaſſitue,per populum multæ pœnæ certatio eſto. 3. de Leg. 8. iudicare magis prudentiæ, quam eloquentię,proprium.Orat.25.iudicare aliquid ex æquo & bono.pro Cæc.49.contra aliquem. off 67. iudicare,cognoſcere,ſtatuere de aliqua re. de Cl. 172. de Finib. 63.iudicare de re aliqua inter aliquos.2.de or.86.de aliquo.5. Verr. 129.de iudicio alicuius.16.ſam.29.ex ep.Ciceronis filii.diſſolute. ad Q.fr. 2.15.2.explorate de nobis.10.fam.17.in ep. Planci.falſum. pro Flac.39.Nunc uero cum id ita perſpicuum ſit, ut oculis iudicare poſſitis, neſcio cur hoc mihi detrimento eſſe debeat. 1. Verr.9. Nefas eſt publicanum iudicare contra publicanum pro Flacco, 148. iudicare quid cuique rei ſit conſequens, quid repugnans. Tuſ.5.50.quod eſt proprium munus & officium τοῦ λογικοῦ.Nõ eſt ſatis iudicare quid faciendum, non faciendumve ſit,ſed ſtare etiam oportet in eo,quod ſit iudicatum.de Fin.1.37.Concio quæ ex imperitiſſimis conſtat, tamen iudicare ſolet quid interſit inter popularem,ideſt inter aſſentatorem, & leuem ciuem,& inter conſtantem,ſeuerum & grauem.de Amic.78.Iudicare reos 4.in Verr.125. iudicare ſacramentum iniuſtum in libertatem. pro Domo ſua, 61. Quo etiam grauius iudicium in dicendo ſubimus:quoties enim dicimus, toties de nobis iudicatur. de or. 95.Non enim numero hæc iudicantur, ſed pondere.Off.50.Iudicetur non verbo,ſed re,non modo non Conſul, ſed etiam hoſtis Antonius.in Ant.186.Iudicãdi poteſtas Integra. Aca.q.ed. 1.lib.2.8.In iudicando non multum intereſt inter doctum & rudem.3.de Or.108.Populus non delectu aliquo aut ſapientia ducitur ad iudicandum, ſed impetu nõnumquam & quadam temeritate.pro Planc.260.

Iudicatus.

Iudicatus ſecundum aliquem.de haruſ.reſp.28. Cauſa iudicata atq. damnata.pro Rab.123.Itaque recuperatores contra iſtũ rem minime dubiam prima actione iudicauerunt. cum iudicatũ non faceret,addictus Hermippo,& ab hoc ductus eſt.pro Fla.39. Iudicatum aliquem ducere.pro Fla. 35. Athenis unum accepimus,& eum quidem Apollinis oraculo ſapientiſſimum iudicatum.de Amic.6.Rem iudicatam referre.pro D.ſua,61. Id maiores noſtri nunquam iudicium nominauerunt,neque perinde vt rem iudicatam obſeruauerunt animaduerſionem atque auctoritatem cenſoriam. pro Clu. 41. Habere aliquid iudicatum. ad Brut.1.Iudicatæ res.2.ad Her. 47. Rerum iudicatarum infirmationes.cõ.Ru.68.Iudices,quorum res iudicatas irritas fecimus. in Ant.233.Atque ut aliquando de rebus ab iſto cognitis,iudicatiſue,& de Iudiciis datis dicere deſiſtamus.4.Verr.82. Status enim Reip.maxime iudicatis rebus continetur.pro Sylla, 47.

Iudicatus.

Iſti ordini iudicatus etiam ante lege Iulia patebat. 1. Phili. 14.id eſt,poteſtas iudicandi.Approbo maxime quod de Iudicatu meo reſponſum ſit.12.Att.23.

Iudicatum.

Iudicatum eſt de quo iam ante ſententia alicuius aut aliquorum conſtitutum eſt.2.de Inu.171.Iudicatum eſt id, de quo ſẽtentia lata eſt,aut decretum interpoſitum.ad Her.2.52. iudicatum eſt res aſſenſione,aut auctoritate,aut iudicio alicuius, aut aliquorum comprobata.1.de Inu.64. Iudicatum mihi eſt. 7. fa. 58.Frater meus pro ſua æquitate prudentiaque decreuit, ut ſi iudicatum negaret,in duplum iret.pro Fla.39. Si ueretur ut res iudicio facto,parata ſit iudicatum ſolui ſatis accipiat. pro Qu. 7.iudicatum ſolui ſatiſdare cogebantur ii,quorum bona ex edicto Prætoris die triginta poſſeſſa erant. pro Qu.15.

Iudicatio.

Iudicatio eſt,quæ ex infirmatione & confirmatione rationis naſcitur controuerſia.1.de Inu.26. iudicatio dicitur ea quæſtio quæ ex ratione defenſionis, & firmamẽto accuſationis naſcitur. 1.ad Her.29.iudicatio naſcitur in coniecturali conſtitutione ex intentione & inficiatione.1.ad Her.29. Quæſtio in coniecturali eadem quæ iudicatio.2.de Inu. 132. iudicationes plures ex pluribus unius cauſæ conſtitutionibus.1.ad Her.30.

Iudex.

Iudex attentus & docilis faciẽdus.2.de or.176.Iudex bonus eſſe nemo poteſt,qui ſuſpicione certa nõ mouetur. in Ver.24 Iudex inexorabilis.Tuſc.1.8. Populus ſẽper dignitatis iniquus iudex,qui aut inuidet aut fauet.pro Planc.5.iudex integer, ſeuerus,triſtis,ſumma religione.in Verr. 71. Sanctiſſimus & iuſtiſſimus iudex.pro Planc. 265. iudex ſapiens quid cogitare debeat. pro Clu.128.iudex C.Cælius.2.ad Her.53.Fãnius huic quæſtioni iudex præfuit.pro S.Roſc. 20. Nec ſi iudex quidem erit de ipſo amico.Off.60.iudex de reo.pro Rab. Poſt.128.iudex in aliquem.pro Clu.39. C. Viſelius iudex quæſtionis. pro Clu. 33. Aequus æſtimator & iudex rerum.3.de Fi.9.Iudex Romæ nemo erat,niſi qui inter aduerſarios conueniſſet.pro Clu. 95.Accuſaui de pecuniis repetundis, iudex ſedi, Prætor quæſiui, defendi plurimos.pro Rab. Poſth. 6. Sediſtine iudex in C.Fabritiũ?pro Clu.39.iudicis eſt ſemper in cauſis uerum ſequi. Off.2.73.iudicis officium in teſtibus audiendis.pro Font. 10, & 11. Vtrum iudicem an arbitrum dici oporteat.pro Mur. 130. iudicem arceſſere.pro Quint 48.Conſtituere iudicem de re aliqua. pro Domo ſua,27.Prætor det quem uelit iudicem.in Verr.114.De conuẽtu nullum vnquam iudicem nec recuperatorem dedit. 5.Verr.22. Iudicem iniquum eſſe alicui,& æquum ſe præbere, contraria. 2. fam.1.iudicem me eſſe,non doctorem uolo.Or.207. Neminem voluerunt maiores noſtri nõ modo de exiſtimatione cuiuſquã, ſed ne pecuniaria quidem de re minima eſſe iudicem,niſi qui inter aduerſarios conueniſſet.pro Clu.95.Hunc quæſitorem ac iudicem fugiebant atque horrebant.pro Sext.Roſc. 32. De vi te ipſum habeo iudicem Ebuti. pro Cæc. 294. Iudicem onerare quã plurimis poſſet argumentis.3.de Nat.d. 5. Te enim exiſtimo tibi ſtatuiſſe quid faciendum putares, & ſatis idoneum officii iudicem poſuiſſe.pro Sylla, 37. Vt tu quoque æquum te iudicem dolori meo præbeas.Ep.61.Præbere ſe iudicem acrem uitiorum 1.Off.159.L.Caſſius ille,quem populus Rom.ueriſſimum & ſapientiſſimum iudicem putabat, &c.pro Sext. Roſc.51.Prætores vrbani qui iurati debent optimum quemque in ſelectos iudicẽ referre.pro Clu.42.Flauius noſter de controuerſia quam habet cum Dyrrachinis hæreditariã, ſumpſit te iudicem. Brutus Cic. 16. pro Quint. 17. In iudice enim ſpectari & fortuna debet & dignitas.1.Phil.15.iudices ex cauſis, non ex præiudiciis iudicare debent.pro Clu. 3. Iudices, legum interpretes.pro Clu.116. Iudices Caſſiani ſeueriſſimi.in Verr. 180. Qui de quaque re cõſtituti in nos iudices ſunt.pro Domo.ſua, 220. Sic nos,ſi acres & diligentes iudices eſſe uolumus,&c.pro Syl.185. Inexorabiles iudices Minos & Rhadamanthus.Tuſc. 150. iudices iurati.Aca. q.ed.1.lib.2.135.Iudices numarii.1.Att.41. Vos & reiectione interpoſita,nihil nobis ſuſpicantibus repentini in nos iudices cõſediſtis.pro Syl 68. Iudices fœderum, pacis, belli, induciarum oratores feciales ſunto.2. de Leg. 18. A quibus ſi quis quæreret, ſediſſentne iudices in C.Fabritium:ſediſſe ſe dicerent pro Clu. 84.Iudicum cõſeſſus ex Senatoribus,equitibus,& Tribunis ærariis miſtus.2.ad Q.fr.20.Quæ iudicum conſtitutio facta ſit, vt me circumſteterint.1.Att. 38. Iudicum olim erat damnatio,pœna legis.pro Syll.48.Iudicum dandorum formula. 4.Ver.20.Accuſatorum atque iudicum conſociati greges.Parad. 58.Lex promulgata de tertia Centuria iudicum.in Ant.156. Animos equitum Romanorum, apud quos tum iudices cauſa agebatur.2. de Or.109.Vel illo ipſo acerrimo iudice,uel apud Caſſianos iudices cauſam dicere.pro S.Roſc.32. in iudices ferre.2.de Or. 146. & 157.reticere.2.Verr.6.iudices per Prætorẽ urbanum ſortiretur. 2.ad Q.fr.2.iudicibus pro mercedis cumulo fuerunt noctes certarum mulierum.1.Att.39.

Iudicium.

Aliud eſt iudicium,aliud arbitrium:iudicium eſt, pecuniæ certæ,arbitriũ,Incertæ.pro Q.Roſc.5. Quid?illa tandem quæſtio, an diſceptatio, aut iudicium fuit? pro Clu. 36. Iudicium acre & certum.3.de Or.101.Acad.q.ed.1.l. 2.27.Iudicium potentię alicuius condonatum.5.fam.51.2.ad Att.11.iudicium damni iniuria conſtitutum.pro Q.Roſc. 30. Itaque mandati iudicium conſtitutum eſt.pro S.Roſc. 36. iudicium εἰλικρινές.2.ad Quint.fr. 16. Quaſi in ſingulis cauſis iudicium de omni ingenio futurum ſit.de Pet.205.Secus de ſe iudicare,quod iudicium eſt grauiſſimum.pro Quint.5.Senatus, cuius eſt grauiſſimum iudicium de iure legum.pro Dom.227. Grauiſſimum uero Iudicium de mea fide & de conſtantia feciſti, cum,&c.Appio,lib.11.29.6.Iudiciũ inter ſicarios hoc primum committitur. pro Sext. Roſc.7.Qui teretes aures habent, intelligenſque iudicium. de Opt. 148.Iudicium limatulum & politulum. 7. fam. 58. Sed meum ſemper iudicium fuit,omnia noſtros aut inueniſſe per ſe ſapientius,quã Græcus,aut accepta ab illis feciſſe meliora. 1. Tuſc.1.iudicium noſtrum metus uideatur.11.fam.6.in ep.M.Bruti & Caſſii.Iudicium ornatum de aliquo.15.fam.25.publicum. 1. Verr.2.purũ,

&

& iudicium cum exceptione.de Inu.2.164. Quod iudicium ſecũ dum Heraclium de compromiſſis factum erat. in Verr.222. Recuperatorium iudicium.de Inu.69. iudicium mandati in hæredem redditum.2.ad Her.52. Syncerum & ſubtile iudicium.Catoni,lib.15.6.4.Athenienſium prudens, ſyncerumque iudiciũ. Or.199. Iudicium ſtabile.Tuſc. 4.42. Aures, quarum iudicium eſt ſuperbiſſimum.Or.210. Iudicium tacitum .4. Att.43.turpe. pro Flac.8.iudicium tuum eſt quanti æſtimes.9.Att.63.ideſt,tu uideris quanti æſtimare debeas. Nos autem quantum in vtroq. profecerimus,aliorum ſit iudicium.off.1.5. iudicium Antimachi Clarii poetæ de Platone.Brut.99. iudicium capitis.Tuſc.1.58. Cenſorium Iudicium ac notionem, & illum morem ſeueriſſimũ magiſtratuum de ciuitate eſſe ſublatum.de Prou. 89.Cuius ego iudicium longe antepono tuo.Tuſc.5.9. iudicium eius mihi per ſcribes,ἐν ἴσῳ μείρμοι. 16. Att.28.iudicium grauitatis, conſtantiæ,firmitatis,ſapientiæ.Acad.q.ed.1.lib.2.50. iudicium iniuriarum.1.ad Her.25.2.53. iuris iudicium cum erit & æquitatis, caue in iſta tam frigida calumnia delitefcas. pro Cæc. 296.Legis Scatiniæ iudicium apud Druſum ſit.ep.123.Scauri iudicium ſtatim exercebitur.ad Quint.fr.2.16.13.Reliquorum ſeculorum iudicium,quod de ipſis futurum eſt, pertimeſcere. de Diu. 88. iudicium,electioque verborum.Or.203. iudicij conſtituendi cõtrouerſiæ.Part.53. iudicij ab arbitrio quædam differentia. pro Roſc.Com.5.iudicij idem habere.13. fam.17.Quod ſcribis,&c. quid ego ſententiam,mei iudicii eſſe ſtatuo nihil, niſi hoc,Senatus aut populi Romani iudicium eſſe de his ciuibus qui, &c.At. 275.Magni igitur iudicii, & ſummę facultatis eſſe debebit moderator ille,&c. Orat.203. iudicii nomen unde.Top.48.iudicii quæſtio.1.ad Her.29.iudicij de aliquo teſtimonium.13.fam.32. Iudicium accipere vel ſubire.Part.54. Accipere iudicium in ea ipſa verba quæ aduerſarius ediderit.pro Q.11. Accipere iudicium pro aliquo. pro Quint. 43. ille tametſi recuperatores de cohorte latronum ſibi parari videbat, tamen iudicium acceptu rum ſe eſſe dicebat.5.Verr.45.Ad meum ſenſum, & ad illud ſyncerum ac ſubtile iudicium,nihil poteſt eſſe laudabilius,quã,&c. Ep.248.iudicium ſuum adhibere. de Nat. d.1.9. His quæ dicta ſunt ab iis,quos probamus,noſtrum iudicium, & noſtrum ſcribẽdi ordinem adiungere.lib.1.de Fin.5.Iudicium committi. pro Roſc.Am.7.iudicium in aliquem conferre.10.famil.3.iudicium conflare.pro Roſc.Am.3.iudicium dat ſtatim. in Verr.63.iudicium dare alicui.1.Verr.19.13.fam.14.Dare iudicium in aliquẽ. 3.Verr.97.iudicium decernere vel conſtituere. pro Mil 9.Deferre iudicium a ſubſelliis in roſtra.pro Clu.89. ideſt, a iudicibus ad populum.iudicium dimittere.4.Verr.49.Qui iudicium exerceret,ideſt,Prętor.pro Arch. 191. Omnibus negotiis intermiſſis, vnum hoc iudicium exerceatur. pro Cæl.1.Facere iudicium de aliquo ex anteacta uita.de Inuent.66.5.Phil. 185.pro Flac. 72. & 73.Facere iudicium facti alicuius. Ep.7. iudicium facere potueris quanti quiſque tibi faciendus eſſet.13. famil.51.52.2. de Or.51.Mihi venit in mentem multum fore ſermonem,me iudicium iam de cauſa publica feciſſe.Att.7.14 1.3. iudicium fieri de factis,famaque Demoſthenis.de Opt.344.Prætor iudiciũ prius de probro,quam de re maluit fieri. pro Q.5.16. 23.24.25.4. in Verr.91.In hac cauſa non de improbitate Ebutii, ſed de iure ciuili iudicium fieri videtur.pro Cæc.285.4.in Verr.109.Si ſtetagit aduerſus alios iudicium ſuum, quod tanta firmitate & magnitudine direxit in exturbando Antonio. ad Brut. 51.in epiſt. Brut.Et quod iudicium habet de optimo genere dicendi in oratione,ita conſecutus eſt.ad Att.lib.15.4.3. Verr.98.& 4.51.iudicium auſpiciumque omnes magiſtratus habento. 3.de Leg.9. Tum hercule me confitear non iudicium aliquod habuiſſe de Reipub.utilitate.pro Plãc.76. ideſt, nihil reſpexiſſe Remp.Huc igitur Cteſiphontem in iudicium adduxit Aeſchines. de Opt. gen.Or.Poſſumne rem magis iudicatam afferre? magis damnatũ reum in iudicium adducere?in Verr.Si prius expoſuero quæ cauſa in iudicium adducta ſit.de Opt.344.In iudicium cauſam concludere.pro Quint.45.In Lurconis liberium iudicium ex edicto dedit.pro Flac.68. in iudicium habere. pro Roſc.Com.29. In iudicium venire.1.de Or.82. Vocare aliquem in iudicium capitis.de clar.Orat.174.& 176.in Verr.65. Scripſi ſedatiore animo,nullum meum iudicium interponens, ſed ea quærens tuum. 8. Att. 14.iudicium tuum malle me, quam ex altera parte omnium iſtorum.11.fam.16.in ep. D. Brut.Iudicium tolle 4.Att. 13.Iudicium alicuius perdere.11.Att.14. Iudicium poſtulare.2. Att.64.pro Q.42. Tũ tu ipſe de te ſententiã tuliſti, tum iudiciũ pronũciauiſti.in Pi.70. Propter ſingulare animi mei de tua uirtute iudiciũ.pro Marc.238.Fatetur.n. libellos Alphenũ deiecisse vadimoniũ ꝑmiſiſſe iudiciũ cũ acciperet in ea ipſa verba,q̃ Neuius edebat,non recuſaſſe.pro Quint. Quod genus M. Druſus Prętor urbanus,quod cum hærede mandati ageretur, iudicium reddidit,Sextus Iulius non reddidit.ad Her.Iudicium uſitatum reddere.pro Quint.47.Iudicium alicuius ſequi.ad Brut. 17.Subire iudicium graue.1.de or.61.Iudicium ſuſtinere.1.Verr. 28. Iudicium & artificium diſputandi & intelligendi tradere. Aca. q.ed.1.lib.2.105.Iudicium tollit incogniti & cogniti. Acad.q. ed.1.lib.2.20.Iudicium uincere.3.Verr.98. Animi quodam iudicio abhorrere a re ciuili.de or. 148. Ne quem unquam innocentem iudicio capitis arceſſas.off.2.71.Iudicio conflictari pro Q.24.Cum alios iudicio iniquorum circumuentos conueniré. Tuſc.q.lib.1.81.Iudicio capitis rebus ſalutis defenſus.7.fam.35. Vir iudicio eruditiſſimus.Qu.fr.32.In iudicio elegant. 7.fam. 40.Iniurato in ſua lite,aut iurato in alieno iudicio credere.pro Qu.Roſc.52.In iudicio quid ſibi proponat orator.Part.7.In iudicio ſuperari turpiſſimum eſt,ſuperare pulcherrimum. ad Her. 40. Qui uulgi opinione diſertiſſimi habiti ſint,eoſdem intelligentium quoque iudicio fuiſſe probatiſſimos.de cl. or.99.Intraque parietes aluit eam gloriam, quam nemo quidem meo. iudicio eſt poſtea conſecutus.de cl.or.16.id eſt,opinione mea, ſiue quantum iudicare poſſum,& ut ſentio. Iudicio perfundere pro Roſc.Am.49.Probari iudicio alicuius,qui ueriſſimum pulchritudinis iudicium habeat.de Inu. 62. Si bonitas tua reſponderit iudicio meo quod ſemper habui de te,gaudebo.At.14.22. Cuius cum cognouiſſem mores, tuo tamen potius ſtabam iudicio,quam meo.Att.121. Non enim ſuo iudicio ſtetit Regulus, ſed iudicium Senatus eſſe uoluit.3.off.149. Iudicio meo multo ſtare malo,quam omnium reliquorum.12.Att.27. Iudicio opinionis ſuſcipi.Acad.q.ed.2.lib.1.27.Iudicio tuo,& tua ſponte. 9.fa.27.Iudicio tuo commendatus eſſe. 12.fa. 22. in ep. Caſſii. Non iudicio tuo delectum,ſed eum quem ſors dedit.1.ad Q.fr. 8.Tuo tibi iudicio eſt utendum.Tuſc.2.54.Cum ſuo cuique iudicio ſit utendum.de Nat. d.60. Iudicio hoc uſus ſum. 11. Att. 14.id eſt,ita faciendum iudicaui. Iudicia in quibus ex fide bona agitur.off.64.Iudicia equeſtri ordini communicata, Lentulo & Gellio coſs.pro Clu.103.Iudicia ſenſuum clara & certa. Acad.q.ed.1.lib.2.20.Iudicia magiſtratibus data,ut eſſet populi poteſtas,ad quam prouocaretur.3.de Leg. 26.Iudicia fallacia. off. 3. 47.Iudicia grauiora de potentiſſimis hominibus ex tant uocis quam tabellæ.3.de Leg.31.Iudicia iuncta ſunt magiſtratibus.3.de Leg.41.Iudicia legitima.pro Roſc.Com. 8. Sunt enim iudicia libera. Tuſc.4.63.& de Leg.10.Iudicia mea.1.ad Q. fr. 36.omnia iudicia aut diſtrahendarum controuerſiarum, aut puniẽdorum maleficiorum cauſa reperta ſunt.pro Cęc. 4.Poſtquã iudicia ſeuera fieri Romæ deſierunt. in Verr. 231. Iudicia tria ſummæ exiſtimationis & pene capitis,fiducię,tutelæ,ſocietatis. pro. Roſ.Com.9.Iudicia bonæ fidei,id eſt,quibus additum eſt, ex fide bona.Top.34.Varia ſunt iudicia:ut in Gręcis. in or.20. Iudicia manifeſtarum inſidiarum ad ſe delata.15.fam.8.iudicia rerum in ſenſibus ponit Epicurus, quibus ſi ſemel aliquid falſi pro uero probatum ſit,ſublatum eſſe omne iudicium ueri & falſi putat.lib.1.de Fin.17.Iudicia Senatus,Italiæ, gentium denique omnium conſeruatæ patriæ conſecuti ſumus.2.de Leg. 41. iudicia calent.4.Att.47. Dubium nemini eſt, quin omnes omnium pecuniæ poſitę ſint in eorum poteſtate qui iudicia dant, & eorum qui iudicant.4.Verr.20.pro Cęc.6. Expoſui non Philoſophorum iudicia,ſed delirantium ſomnia.de Nat.d. 10. De quo uos homine,id quod maxime facit authoritatem, tanta & tam præclara iudicia feciſtis?pro Pomp. 12. Cum legis Plancię iudicia domi faciebatis.Saluſt.in Cic.271.De cuius meritis tanta Senatus iudicia fecit,comprobante populo Rom. quanta de nullo.or.210.Multa & grauia iudicia de coniuratorum ſcelere feciſtis.pro Flac.164.Vt acria & ſeuera iudicia fiant.pro S.Roſ. 20. At & in prouincia ius dicebat, & Romę iudicia fiebãt. pro Q.21.Et populi quidẽ Rom. iudicia multa ambo habetis.1.Ph. Iudicia patefacere,proferre,extinguere. p Mil.78.tenere.13.261 Att.22.2.Verr.12.Iudicia in publico metu tolli ioſſa. de haruſ. reſpon.51.iudiciorum finis,æquitas.Part.53.iudiciorum conceptio.2.de Inu.163. De iudiciorum publicorũ ratione apud Romanos,quædam ſcitu digna.2.de Inu.163,& 164.Iudiciorum decus apud Senatorum ordinem.1.in Verr.5. Illa definitio iudiciorum æquorum, quæ a maioribus noſtris tradita eſt, vt ſine inuidia culpa plectatur, & ſine culpa inuidia ponatur. pro Clu. 3.iudiciorum diuiſio.pro Cęc 5. iudiciorum dandorum formula.1.Verr.30. De ipſo denique ambitu, reiectionem fieri uoluerit iudiciorum alternorum.pro Plãc.30. A iudiciis forum refrixerit.1.Att.3.Iudiciis turpibus conflictari 9. famil. 60.Iudiciis omne ius continetur.pro Sext.79.Lex Plotia de iudiciis. Attic. 66.In iudiciis deprecatio non habet locum. 2. ad Her.59.In iudiciis quid æquum ſit quæritur.2.de Inu.129. in iudicii quæ ratio

tio collocationis ſeruanda. Part. 8. Cogitareſque, &c. iudiciis in iuſtis tales caſus optimis uiris incidiſſe. 5. fam. 49. Quæ cum magis iudiciis, quam verbis ſancienda ſint, adiungitur, Noxæ pœna par eſto. 3. de Leg. 39. Tibi vtendum eſt exiſtimationibus ac iudiciis poſterorum. Q. fr. 298.

Iudicialis.

Iudicialis annus. Brut. 131. Hæc cauſa iudicialis fieri non poteſt. ad Her. 11. iudicialis moleſtia. Att. 13. 6. Oratio iudicialis & forẽſis. or. 213. I. tabella. 4. Ver. 56. iudiciale eſt quod poſitũ i iudicio hẽt in ſe accuſationem & defenſionem, aut petitionẽ & recuſationem. 1. de Inuent. 11. Att. 2. 16. 5. iudiciale genus cauſæ cæteris difficilius. 1. ad Her. 31. Forenſe cõcertatoriũ, iudiciale genus dicendi. de Cl. 191. iudiciale genus dicendi refractariolũ. 2. Att. 1. iudiciale regnũ. 1. Att. 2. iudicialis cauſæ finis quis. 2. de Inu. 237. Iudiciali aſperitate ut caream, uidebis. At. 205. oratio ſine iudiciali aſperitate. de Or. 114. Quæ firme a me, & iudiciali, conſuetudine, &c. pro Arch. 192. Perſequi aliquem legibus ac iudiciali iure. 6. Verr. 93. Iudiciales cauſæ. 2. de Diu. 82. Iudiciales ſuppreſſiones. pro Cluent. 53. iudicialium cauſarum quis finis. Top. 48.

Iudiciarius.

Iudiciarius quæſtus. pro Clu. 57. iudiciaria lex a Cæpione lata. 1. de Inuent. 105. in Piſo. 74. Iudiciaria res. 4. Verr. 21. Vt ſi nis aliquando iudiciariæ controuerſiæ conſtitueretur. 3. Verr. 3. iudiciariam cauſam deferre. 5. Attic. 12. iudiciariæ leges C. Cæſaris. 1. Philip. 14.

Iugatus, *Vide* Iugum.

Iugerum.

Duo millia iugerum agri Leontini Sext. Clodio aſſignaſti in Ant. 178. & 187. Medico tria millia iugerum dediſti. in Ant. 179. Qui ager, ut dena iugera ſint, non amplius hominum quinque millia ſuſtinere poteſt. Att. 31. is partes fecit in ripa neſcio quotenorum iugerum. Att. 197. is cc iugera de M. Pilio emit. Att. 215. Iugera 2. prati facile irrigabis. Q. fr. 318. Edixeras, ut aratores iugera ſationum ſuarum profiterentur. in Verr. 155.

Iugis, *Vide poſt* Iugatus.

Iuglans.

Inſtituitque ut cãdentibus iuglandium putaminibus barbam ſibi & capillum adurerent. 5. Tuſc. 83.

Iugulum.

Vt aliquo præſidio caput, ceruices, iugulum, latera tutetur. pro Sext. 82. Quod ſi ita putaſſet, certe optabilius Miloni fuit dare iugulum P. Clodio non ſemel ab illo, neque tum primum peritum, quam iugulari a uobis, quia ſe illi iugulandum tradidiſſet. pro Mil. 83. In iugulum alicuius recidere. pro Planc. 74. Stupidum eſſe Socratem dixit & bardum, quod iugula concaua non haberet, &c. de Fat. 16. de Socrate. Me uero teſte producto, credo te ex acclamatione Clodii aduocatorum audiſſe quæ conſurrectio iudicum facta ſit, vt me etiam circumſteterint, ut aperte iugula ſua pro meo capite P. Clodio oſtentarint. ad Att. lib. 1. 11. 7. ideſt, voluerint ſe obiicere periculo capitis pro mea uita. Cæſar Antonij crudelitatem, non ſolum a iugulis noſtris, ſed etiam a membris viſceribuſque auertit. in Ant. 261. Mucrones gladiatorũ a iugulis noſtris reiecimus. in Cat. 111. Ego tela extremo menſe Conſulatus mei intenta iugulis ciuitatis de coniuratorum nefariis manibus extorſi. in Piſ. 3.

Iugulo.

Poſtquam tam multis cum factis decretiſque iugulaſſet. in Ver. 121. & pro Clu. 31. Iugulaſſe ciuem, ne ipſe quidem quiſquã bonus vult. pro Q. 29. Qui multos ciues Brunduſii iugulare iuſſit. in Ant. 184. & pro Quint. Iugulare propinquum ſuum. pro Quint. 18. Cum illum plumbeo gladio iugulatum iri tamen diceret. 1. Att. 36. Hoc eſt, futili atque leui argumento conuictum. Omitto ac negligo cætera, ſua confeſſione induatur ac iuguletur neceſſe eſt. 7. Verr. 130. Nec gruitum audiunt, cum iugulatur ſus. Tuſc. 250.

Iugulatus.

Vt facilius reuiuiſcat Pompeianorum cauſa totiens iugulata. in Ant. 255. His te ſiteris homo audaciſſime atque amentiſſime iugulatum ſentis? in Verr.

Iugum.

Patriæ liberatores urbe carebant ea, cuius a ceruicibus iugũ ſeruile deiecerant. 1. Phil. 4. iugum imperii. 3. de or. 91. Quaſi uero non unum idemque bellum ſit contra hoc iugum impiorum nefarium. 11. Phil. 295. de Antonio & Dolabella. Bonum ceruices natæ ad iugum. de Nat. d. 58. At uero Tit. Veturius & Sp. Poſthumius, cum iterum Conſules eſſent, quia cum male pugnatum apud Caudium eſſet, legionibus noſtris ſub iugum miſſis, pacem cum Samnitibus fecerant, dediti ſunt his. 3. Off. 147. Angues ingentes aliſes iuncti iugo. de Inu. 48. Nos onera quibuſdam beſtiis, nos iuga imponimus de Nat. d. 56. Quid qui in ſingulis iugis arant, qui ab opere ipſi nõ recedunt, &c. 5. Ver. 21.

Iugum, *pro libera, ſidere cœleſti.*

L. quidem Tarutius Firmanus, familiaris noſter, &c. Romam que in iugo cum eſſet Luna, natam eſſe dicebat 2. de Diu. 76.

Iugum, *pro montis cacumine.*

Hæc autem ut ex Apennino fluminum, ſic ex communi ſapiẽtium iugo ſunt doctrinarum facta diuortia. de or. 149.

Iugatus.

Omnes uirtutes inter ſe nexæ & iugatæ ſunt. Tuſ. 3. 30.

Iugis.

Iuge auſpicium eſt. de Diu. 1. 4. Etiamne futurum eſſe, aquæ iugis colore præſentiunt? 1. de Diu. 46. Qui cum uidiſſet exhauſtam aquam de iugi puteo, terræmotus dixit inſtare. 1. de Diu, 183. Atque etiam ex puteis iugibus aquam calidam trahi. 2. de Nat. d. 15.

Iumentum.

Si uis ſit immunita, lex iubet qua uelit agere iumentum. pro Cæc. 195. Quæ arma ſuperabunt, ea Brunduſium iumentis deportare. 8. Att. 44. in epiſt. Cn. Pompeii. Eram ſine equitibus, ſine iumentis. 12. fa. 11. in ep. D. Brut.

Iungo.

Deiotarus cum hominibus noſtris conſuetudines, amicitiaſque iungebat. pro Deiot. 18. Iiſdem artibus decus omne uirtutis cum ſumma eloquentiæ laude iunxiſti. de Cl. 196. Sic ad illa, quæ ſemper habuit, iunget ea quæ poſtea acceſſerint. de Fin. 134. Si uerba extrema cum ſequentibus primis iungetis. de or. 158. Quo in certamine perditi ciuis erat, non ſe ad eos iungere quibus incolumibus & domi dignitas, & foris authoritas retineretur. pro Roſc. Am 81. Prudentiam cum eloquentia iungere. 1. Tuſc. 11. Cum aliquo rem rationẽque iungere. pro Deiot. 148. iungere rhedam equis. Att. 6. 112. 5. Iungere ſe ad aliquem, pro S. Roſ 41. Facere & iungere uerba. orat. 203. in Top. 18. pro, componere. Quæ cum ſomniis, naturali cognitione iunguntur. de Diu. 137. Tamen propter uicinitatem totos dies ſimul eramus iuncti. Att. 73. Vt omnis charitas inter duos iungatur 1 de Amic. 99. Quidem, cum in ſomnis complexu uenereo iungeretur, calculos eiecit. de Diu. 2. 109. ita contracta res eſt, & adducta in anguſtum, ut omnis charitas aut inter duos, aut inter paucos iungeretur. de Amic. 18. An hæc inter ſe iungi, copularique poſſint. 1. de or. 112.

Iunctus.

Aer mari continuatur & iunctus eſt. de Nat. 49. Ex me & ex te iunctus M. Pomponius. Att. 4. 84. 1. improbitas ſcelere iuncta. de or. 130. 147. indignatio iuncta cõqueſtioni. 1. de inu. 146. Laudatio defenſione iuncta. de Cl. 179. Chaldæi notant ea ſidera natalitia, quæcunque lunæ iuncta uidetur. de Diu. 127. Religio quæ eſt iuncta cum cognitione naturæ. 1. de Diu. 121. Sapiẽtia iuncta eloquentiæ 3. de or. 79. Nunc uideo infinitum bellũ iunctum miſerrima fuga. 9. Att. 39. iunctum ex horum partibus. 2. de inu. 238. Ego autem, ut ſemel Nonarum illarum Decembrium iunctam inuidiam, ac multorum inimicitiis eximiam quandam atq. immortalẽ gloriam conſecutus ſum. Att. 2. 14. 7. Iuncta ſunt iudicia magiſtratus. 3. de Leg. 41. Verba tranſlata, facta, iuncta. Part. 234. puſt autem cauſa fuit propior, & cum exitu iunctior. Fat. 27.

Iunctio.

Verborum iunctio. de or. 160. Eſt enim interitus quaſi diſceſſus & ſecretio ac diremptus earum partium quæ ante interitum iunctione aliqua tenebantur. 1. Tuſ. 112.

Iunior, *Vide Iuuenis.*

Iurgo.

Si iurgant, inquit, beneuolorum concertatio, non lis inimicorum iurgium dicitur. de Repub. Iurgare igitur lex putat inter ſe uicinos, non litigare. Ibidem, ex Nonio.

Iurgium.

Ira, cuius impulſu exiſtit etiam inter fratres tale iurgium. Tuſc. 126. Omnia ſunt alia non crimina, ſed male dicta iurgii petulantis. pro Cæl. 43. Pontidius cum iudice ipſo iurgio ſæpe contendebat. de claris or. 187. Quid Achille Homerico fœdius? quid Agamemnone in iurgiis? 4. Tuſc. q. 79. Vt Themiſtoclem ferunt Seriphio cuidam in iurgio reſpondiſſe. de Sen. 78. Iurgia

Iuro.

Iurat, ita ſibi parentis honores cōſequi liceat. 16. ad Att. 39. Ecco ipſo per quem iuraui Hercule digna. Tuſc. 178. Iuraui lingua, mentem iniuratam gero. off. 73. Iurarem per Iouem, deoſque Penates. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 60. Ergo is, qui ſi aram tenens iuraret, crederet nemo, per epiſtolam quod uolet, iniuratus probabit? pro Flac. 163. Vbi ſemel quis peierauerit, ei credi poſtea, etiam ſi per plures deos iuret, non oportet. pro Rab. Poſth. 22. Cum calumniam iuraſſet, contendere auſus non eſt, &c. 8. fa. 20. in ep. Cæl. Multam petiuit, qua lege? quod in legem non iuraſſet: quæ res nemini unquam fraudi fuit. pro Clu. 72. Iurare ex ſui animi ſententia. de Fin. 36. Non enim falſum iurare, peierare eſt: ſed quod ex animi tui ſententia iuraueris, ſicut uerbis cōcipitur, more noſtro, id non facere, periurium eſt. off. 73. Iurare in certa uerba, & peierare conceptis uerbis. pro Clu. 45. Is in legem per uim latam iurare noluit pro Sext. 11. 17. Quod in codicem iniuratus referre noluit, id iurare in litem non dubitet? pro Com. 3. Iurare Iouem lapideē. 7. fam. 24. id eſt, per Iouem lapideum. Quod ſi erit durius, ueniam ipſe, & perpetuum morbum iurabo. 12. Att. 14. Iurare prohibuerunt Athenienſes Xenocratē teſtimonium dicentem. t. Att. 38. Magna uoce iuraui ueriſſimū, pulcherrimumque iuſiurandum: quod populus item magna uoce me uere iuraſſe iurauit 5. fam. 6. Ex lege in qua iuratus es, iudica. de Inu. 78. 79. Iuraiuſque dixeris ea te comperiſſe. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 57. Iudici demonſtrandum eſt quid iuratus ſit. de Inu. 78. Quod ita iuratum eſt, ut mens deferentis conciperet fieri oportere, id ſeruandum eſt: quod aliter id ſi non feceris, nullū periurium eſt. off. 3. 145.

Iuratus.

Hęc iniuratus ſum dicturus quæ iuratus in concione dixi. in Verr. 72. Iuratus iudex. de Inu. 78. Sed erant ea teſtimonia non concitatæ concionis, ſed iurati Senatus. pro Flac. 149. De epiſtola Cæſaris (iurato mihi crede) non poſſum. Att. 213. Addebat etiam, ſe in legem Voconiam iuratum contra eum facere nō audere, niſi aliter amicis uideretur. 2. de Fin. 46. Iniurato in propria lite, uel iurato in alieno iudicio credere. pro Quint. Roſc. 52. Nunc tamen eo animo ſum, ut eo iudice quam prętore hāc rem tranſigi malim: & iurato ſuam, quam iniurato aliorum tabellas committere. 2. Verr. 20. & 6. 44. & 7. 13. Si enim ſunt uiri boni, me adiuuant, cum id iurati dicunt, quod ego iniuratus inſimulo. pro Cęc. 2. Quæque iurati iudices cognouiſſent. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 135.

Ius.

Ius enim tibi dandum non fuit, cum κακοσόμαχος. 16. fam. 6. In ea cœna coquus meus præter ius feruens nihil potuit imitari. Appio, lib. 9. 20. 7. Quid, uictum Lacedęmoniorum in Phiditiis nonne uidemus? ubi cum tyrannus cœnauiſſet Dionyſius, negauit ſe iure illo nigro, qđ cœnæ caput erat, delectatū. 5. Tuſc. 338. Te iſtic Atteriano iure delectato, ego me hic Hirc9. fa. 44.

Ius.

Ius de quo iudiciū eſt. pro Cæc. 286. Ius in naturam & legē primum, deinde in diuinum & humanum diuiditur. Part. 71. Ius ex quibus conſtet. 2. de Inuent. 169. 2. ad Her. 52. Ius & æquitas, uincula ſunt ciuitatis. Parad. 34. Nec ſolum ius & iniuria a natura diiudicatur, ſed omnino omnia honeſta ac turpia. 1. de Leg. 33. Quodque is qui bellum geret imperaſſit, ius ratumque eſto. 3 de Leg. 8. Ius æquabile. Off. 2. 58. Ius ἄγραφον. Att. 82. Ius augurum, & ius augurium, & ius augurandi. de Sen. 11. Ius augurum diuinationis opinione principio conſtitutum, poſtea reipub. cauſa conſeruatum ac retentum. Diu. 2. 59. ius bellicum, fideſq. iuriſiurandi ſępe eſt cum hoſte ſeruanda. off. 3. 144. ius ceremoniarum. pro Dom. 219. Si ius natura confirmatum non erit, uirtutes omnes tollentur. Vbi enim liberalitas, ubi patriæ charitas, ubi aut pietas, aut bene merendi de altero, aut referendę gratiæ uoluntas poterit exiſtere? Nam hæc naſcuntur ex eo, quod natura propenſi ſumus ad diligendos homines, quod fundamentum iuris eſt. 1. de Leg. 32. Huiuſce rei uos ſtatuetis nullam eſſe actionem nullum experiundi ius conſtitutū? pro Cæc. 292. ius ex æquo & bono quod ſit. 2. ad Her. 53. ius ex pacto. 2. ad Her. 53. ius per ſe eſt expetendum & colendum: quod ſi ius eſt, etiam iuſtitia: ſic reliquæ quoque uirtutes per ſe colendæ ſunt. 1. de Leg. 36. Ius iudiciale. 6. 1. Verr. 93. Ius optimum, priuatum, hæreditarium, authoritatis, mancipii, nexi. de har. reſp. 22. Ius par. pro Quint. 5. Ius unum eſt, quo deuincta eſt humana ſocietas, & quod lex conſtituit una. 1. de Leg. 32. Ius hominum ſitum eſt in generis humani ſocietate. Tuſc. t. 52. Omne ius imperii & exercitus amittitis qui, &c. in Ant. 226. Ius legum. pro domo ſua, 56. Ipſi naturæ patrioque amori præferre ius maieſtatis atque imperii. lib. 1. de Fin. 18. Ius populi Romani ab iis qui in Repub. uerſantur, ignorari, turpiſſimum. 3. de Leg. 41. Priuata autem & ueſtra, hoc dominante, nullum ius perpetuæ poſſeſſionis habere potuiſſent. pro Mil. 116. Ius religionis. pro D. ſua, 219. Aequabilitatē cōmunis iuris præſtantia dignitatis trāſire. de or. 128. Iuris diſciplina non a Prætoris edicto, neque a duodecim tabulis, ſed penitus ex intima philoſophia hauriēda. 1. de Leg. 12. In ſermone de diſciplina iuris non id quæritur quē admodum caueamus in iure, aut quid quaq. de conſultatione reſpondeamus, ſed in ea diſputatione cōplectenda eſt tota cauſa uniuerſi iuris ac legū, ut hoc ciuile ius, quod dicitur, in paruū quendam & anguſtum locum concludatur naturæ. Natura.n. iuris explicanda eſt, eaque ab hominis repetenda naturæ. conſiderandæ leges, quibus ciuitates regi debeant, tū ea tractanda, quę compoſita ſunt, & deſcripta iura & iuſſa populorum. 1. de Legib. 12, & 13. Iuris exordium a lege ducendum. t. de Leg. 14. Iuris conſtituendi ab illa ſumma legē capiendum exordium quæ ſeculis omnibus ante nata eſt, quam ſcripta lex ulla, aut quam omnino ciuitas conſtituta. 1. de Leg. 15. Iuris fons eſt natura. off. 3. 94. Experiundi iuris gratia ad conſtitutum uenire, ſtatuere iudicia. pro Cæc. 291. Nunc iſta ſyngrapha habet iuris idem quod cæteræ, nihil præcipui. Att. 92. iuris ignoratio potius litigioſa eſt, quam ſcientia. 1. de Leg. 13. iuris initium a natura ductum eſt. de Inu. 70. interpretes iuris. pro Cæc. 41. Nihil iuris mihi cum illo eſt. de Natu. de. 24. iuris partes expoſitio & ęquitas. Top. 48. iuris perpetui quæſtio. 2. de or. 77. iuris æquabilem rationem tenere. 1. ad Q. fr. 24. iuris repagula. 7. Ver. 32. iuris ſcientia, eloquentiæ quaſi ancillula & pediſſequa. 1. de or. 221. iuris ſcientia Romanis ſecundo in loco habita. orat. 78. iuris ſtirps a natura repetēda, qua duce omnis eſt eius diſputatio explicanda. 1. de Leg. 15. iuris ſui ac mancipii eſſet Reſ. ad Bru. 45. in ep. Bruti. Sitnē viri fortis & boni ciuis, &c. ſacerdotio ſit ampliſſimo prēditus, non futurus ſit ſui iuris, ſubeundūq. periculum ſit cum aliquo forte dedecore, ſi quando Pompeius Rempu. recuperarit. Att. 8. 147. 3 Iuris uis eiuſmodi eſt quibuſdam in rebus, vt nihil ſit loci gratiæ. 1. ad Qu. fr. 43. Et quomodo hominum inter homines iuris eſſe uincula putant, ſic homini nihil iuris eſſe cum belluis. de Fin. 104. iuris uiolati pœna eſto. 2. de Leg. 24. iuri pacta quædam præſtant. 2. ad Her. 54. Ad ius deſcendere. t. de Inu. 4. Si te ad ius reſpondendum dediſſes. de L. 1. 9. ius æque ab omnibus hominibus coleretur, ſi, quo modo eſt natura, ſic iudicio humani nihil a ſe alienū putarēt. 2. de Leg. 15. C. Aquilius hoc ius in ciuitate conſtituit, cuius, &c. pro Qu. 11. Conſtituere ius, quo omnes utantur. pro Corn. 58. Ius corrūpi non poteſt. pro Cæc. 9. Dare ius alicui faciendi aliquid. de Ar. 246. Cum populo agendi ius dare aut non dare, Augurum eſt. de Leg. 176. & 186. Ius & fas omne delere numulis acceptis. 1. Att. 40. Vt tibi de pecuniis dicere liceret ius in liberos populos. de Pro. 70. Dicere ius de pecuniis creditis. de Prou. 70. Quippe ius Laodiceæ me dicere, cum Romæ A. Plocius dicat. Att. 75. Pro æquitate contra ius dicere. de or. 105. In prouincia ius dicitur, Romæ iudicia fiunt, iudicia exercentur. pro Quint. 7. Ab aliquo ius dici æqualiter. Q. fr. 293. Ex ſingrapha ius dici lex Gabinia uetat. Att. 83. Omnibus ius eſt parietem directum ad parietem communem adiungere. Top. 222. Si compaſcuus ager eſt, ius eſt compaſcere. Top. 222. Nō modo c o s s. a Pr. ſed ne Prætores quidem creari ius eſt, quod maius imperiū a minore creari non ſit ius. Att. 143. Huic portas huius urbis patere ius non eſt. in Ant. 217. Alteri ſurripere ius nō eſt. off. 60. Sacerdotem curru ad fanum uehi ius eſt. Tuſc. 173. Vt animantes, quibus ius eſſet doceri, a ſolis motu numerorum naturam cognoſcerent. de Vniu. 41. Cui Romę exulare ius eſſet, ſi, &c. de or. 101. Quidnam exceperas? vt ſi quod ius non eſſet rogare, ne eſſe rogatum. pro D. 234. Naturane ſit ius inter homines, an opinionibus. de or. 153. Nō opinione, ſed natura ius eſſe cōſtitutū. 1. de L. 22. Negat ius eſſe, qui miles nō ſit, pugnare cū hoſte. off. 8. Gaditani hoc ius eſſe uolūt, vt ſibi, &c. p Cor 63. Ius experiri. p Cęc. 24. Ius poteſtatēq. imperādi habeo. in Ant. 237. An conſecratio nullum hēt ius? dedicatio eſt religioſa? pro Do. 238. Hic locus ſolus hoc præcipue ius habet, ut tacer non eſſe iudicatus ſit. de Ar. 246. Qui haberent ius ſuum diſputandi de officio, ſi, &c. off. 2. Præter Appium nemo eſt fere qui non ius habeat trāſeundi. Att. 133. Habere ius adeundi ad aliquem. epiſ. 53. in ius adducere. pro Q. 18. in ius de ſuis controuerſiis adeuntem uidiſſe nuntiant. t 1. Att. 50. in ius uocare. pro Qu. 42. ius ipſum & ipſam æquitatem omnes boni uiri amant. 1. de Leg. 36. ius nundinari. 3. in Ver. 83. ius certum obtinere. pro Cæc. 8. per ius aliquē defendere. pro Quint. 46. ius in natura poſitum eſſe. 1. de Leg. 26. ius poſtulabas? ſed quid ad rem? plus ille poterat. 2. Phil. 81 ius amicitiæ præſtare. 14. famil. 20. Ius æquum proponere. 1. Phil. 20. ius recuperare. 10. Phil. 273.

Statuit ius publicano non dicere de prou. 71. Ius igitur ſtatuetis omnia illi ſubiecta eſſe. pro Dom. 134. Statuere ius æquabile in omnibus. ad Heren. 17. ius ſuum deplorare. 2. in Verr. 22. Qui tamen haberent ius ſuum diſputandi de officio, &c. off. 2. 31. Philodamus ius ſuum obtinere non potuit. in Ver. 89. pro Quin. 16. & 3. Verr. 44. ius ſuum non retinere contra aliquem. 5. Ver. 29. Virtus ius ſuum atque omnium rerum impunitam libertatem tenere dēt. de or. 104. Poeta ius ſuum tenuit, & dixit audacius. Tuſ. 3. 17. Non ubi quiſque eſt, eius loci ius tenet. Parad. 121. An uos Thoſci ac Barbari, auſpiciorum populi Romani ius tenetis, & interpretes eſſe comitiorum poteſtis? 2. de Na. 8. Ciuili ac publica lege ius teneri. pro Cæc. 296. Hoc mihi ius videbatur. Top. 222. iure non iniuria. pro Mil. 109. iure & lege vobis volentes pareant. de Vnio. 53. iure & vere. 10. fam. 58. Cū a iure diſceſſum eſt, incerta omnia eſſe. 9. fam. 36. De ſuis bonis ita dat, vt ab iure non abeat. in Verr. 99. Aequo iure diſceptare cum aliquo. in Ver. 116. ita tamen vt non alio iure eſſent, quā cæteræ eſſent, ſed eodem. Atti 83. in omniq. re contrahēda, &c. multa multis de iure ſuo concedentem. off. 2. 93. Vt ſtatim de iure aliquis concurrerit. pro Quin. 54. Eſt enim modo liberale, paulolum nonnunquam de ſuo iure decedere, ſed interdum etiam fructuoſum. off. 2. 93. 11. fa. 6. in epiſt. M. Brut. & Caſſ. in iuriſconſultorum libris nominatim ſexe referri, quid alicui de iure viro aut mulieri reſpōderint. de or. 121. Ea omnia eo iure ſint, ut quæ optimo iure priuata ſunt. cont. Rull. 88. Et Proprætor eo iure, quo qui optimo. in Att. 203. Ex æquo & bono, nō ex callido, verſutoq. iure rem iudicari oportere. pro Cæc. 297. Non ex iure manu conſertum, ſed mage ferro rem repetunt. 7. fam. 25. Ex iure manu conſertum vocare. pro Mur. 22. 1. de or. 22. iure id fieri putant, quod exemplo fit. 4. fam. 7. iure factum, quomodo defendendum. 2. de in. 59. Quæ colonia eſt in Italia tam firmo iure? in Ver. 147. Quandoquidem tu in iure conſpicio. pro Cæc. 295. Si ſumma in iure dicendo ſeueritas. Qu. fra. 293. Nam volutare in foro, hærere in iure, ac Prætorum tribunalibus, iudicia priuata magnarū rerum obire. 1. de or. 84. pro, apud tribunalia verſari. in iure & exceptiones poſtulabantur, & agendi poteſtas dabatur, & omnis conceptio priuatorum iudiciorum conſtituebatur. 2. de Inu. 163. Capitia noſtri ſæpe poteſt accidere vt cauſæ verſentur in iure. 1. de Or. 89. 2. de Inoē. 163 id eſt, apud Prætorem. iure iniquo imperare. 4. Verr. 119. Vt ſiquid tibi opus ſit, ne dubitent mihi iure meo denuntiare. Ser. Sulp. iure meo hoc dico. 8. Phil. 247. poſtremo meo iure a te peto. Att. 1 29. 40. Tametſi meo iure poſſum, ſiquid in hac parte mihi non placeat vituperare. pro Roſ. Am. 80. id eſt, quamquam ego is ſim, cui maxime omnium id facere licet citra reprehenſionem. Quare moneo vos adoleſcentiores, atque hoc meo iure præcipio. pro Seſtio, pro hoc enim qui minor eſt natu. meo iure reſpondeo. de Amic. 202. Duo illa quæ facillima videntur, quoniam quæ difficiliora ſunt, non poſſum, mihi pro meo iure ſumo. 2. or. Quod ei merito & optimo iure contigit. pro Mar. 131. Ne vt quidam iure optimo derideamur. off. 22. Optimo enim iure ea ſunt profecto prædia, quæ optima conditione ſunt. Libera, meliore iure ſunt quam ſerua. 3. de Leg. Agr. 6. Cur quæ optimo iure eſſe debet, huic præcipua lex iniuriæ decernitur? in Ver. 195. pro iure noſtræ amicitiæ a te peto. 10. Attic. 29. in epiſt. Cæſ. Satiſne a vobis videor pro meo iure in veſtris auribus cōmeodatus? de Fin. pro meo iure dico. pro Flac. 164. de Fi. 145. Itineris noſtri cā fuit, qđ non habebā locū vbi pro meo iure diutius eſſe poſſem, quam in fundam Sicę. Att. Vt ad te familiariter, & quaſi pro meo iure ſcriberem. Ariſto, lib. 13. 51. 1. Quem iure ſuo adire aut appellare poſſet. in Verr. Quare ſuo iure noſter Ennius ſanctos appellat poetas. pro Archia. 14. Earum rerum omnium, vel in primis hic A. Licinius fructum a me repetere prope ſuo iure debet. pro Archia, 1. Pomponius quidē, inquam, noſter iocari videtur, & fortaſſe ſuo iure. 5. de Fin. 6. Tum deprecabitur a vobis, tum etiam pro ſuo iure contendet, ne patiamini, &c. 7. Verr. 2. Maximam vero partem quaſi ſuo iure Fortuna ſibi vendicat: & quidquid proſpere geſtum eſt, id pene omne ducit ſuum. pro Mar. 3. iure ſuo vti. in Rull. 85. Vetere quodam in Scenicos iure, maximeque oppidano. pro Plā. 265. Sed vniuerſas prouincias regioneſque vno calamitatis iure cōprehenderet. off. 2. 38. Quidam in reſpondendo iure, auctoritate plus, quam ipſo ingenio valent, & Rutilius magnum munus de iure reſpondendi ſuſtinebat. de Clar. 174. Iura ſi populorum iuſſis, ſi principum decretis, ſi ſententiis iudicum conſtituerentur, ius eſſet latrocinari, ius adulterare, ius teſtamenta falſa ſupponere, ſi hæc ſuffragiis, aut ſcitis multitudinis probarentur. 1. de Leg. 33. Iura belli in repub. maxime conſeruanda. off. 1. 51. Iura litium & beneuolentiæ. 7. fam. 28. Iura Siculorum, quæ habent a Pop. Rom. in Verr. 155. Quis nobis iura tam æqua deſcribit? pro Quin. 8. Filium pro patre mori iura omnia diuina & humana cogunt. pro Sex. Roſ. 24. Qui omnia iura diuina atque humana peruertit. off. 6. iura inimiciſſima. pro Qu. 2. Noſtri clariſſimorum hominum auctoritate, leges & iura tecta eſſe voluerunt. de or. 107. iura noſtra ad naturam accommodari gaudeo. 2. de Leg. 57. iura omnia polluere. pro Roſ. Am. 39. A quibus iura ciuibus præſcribebantur. Cat. 25. Qui mortuis tam religioſa iura tribuerunt. Lęl. 11.

Ius ciuile.

Ius ciuile, & ius naturæ. 3. de Nat. d. 32. ius ciuile eſt æquitas conſtituta iis, qui eiuſdem ſunt ciuitatis, ad res ſuas obtinēdas. Top. 5. ius ciuile ex quibus conſtet. Top. 13. ius ciuile olim paucis & obſcuris literis continebatur. pro Mur. 25. Qui ius ciuile contemnendum putat, is vincula reuellit non modo iudiciorū, ſed etiam vtilitatis vitęque communis. pro Cęc. 51. Craſſus heri nobis pollicitus eſt, ſe ius ciuile, quod nunc diffuſum & diſſipatum eſt, in certa genera coacturum, & ad artem facile redacturum. de or. 121. 100. ius ciuile omne præter Romanum inconditum ac pene ridiculum. 1. de or. 97. ius ciuile perfecto oratori tenendum. ora. 65. ius ciuile in Mutiorum familia diu verſatum eſt. 1. de orat. 21. Tum perfectam artem iuris ciuilis habebimus magis magnam atque vberem, quam difficilem & obſcuram. de or. 100. iuris ciuilis cognitio Scæuolę facilis viſa, eiuſque vtilitas & delectatio. 1. de or. 82. iuris ciuilis cognitionem atque interpretationem olim principes in ſua poſſeſſione retinuerunt. off. 2. 96. iuris ciuilis & rei militaris comparatio. pro Mur. 19. iuris ciuilis cuſtos Prætor. 3. de Leg. 7. in iuris ciuilis diſputatione ferendi mores, nec ſcriptis omnia ſancienda. 1. de Leg. 25. iuris ciuilis ediſcendi facilitas. 1. de or. 94. Finis iuris ciuilis quis. 1. de ora. 93. Mutius Augur iuris ciuilis intelligentia, atque omni prudentiæ genere præſtitit. de Clar. 173. Sext. Aelius iuris ciuilis omnium peritiſſimus. de Clar. 172. Atqui non defuit illis eloquentia, ſed iuris ciuilis prudentia. de Orat. 98. iuris ciuilis in ordinem redigendi ratio. 1. de Orat. 94. Iuris ciuilis ſcientia a pleriſque oratoribus neglecta, quamuis ad dicendum neceſſaria. Part. 54. Eloquentia primas tenuit ſemper urbanis, pacatiſque rebus, ſecundas iuris ciuilis ſcientia, cum in altera gratiæ, gloriæ, præſidii plurimum eſſet, in altera perſecutionum, cautionumque præceptio. or. 210. Iuris ciuilis vtilitas. pro Cæc. 52. 53. 54. Ius ciuile defendere. 7. fam. 24. Vt cum genere humano quaſi ciuile ius intercederet. de Fin. 3. 53. Ab iure ciuili inſtructior. Brut. 83. Leges de iure ciuili, id eſt, de iure ciuitatis dandæ. pro Corn. Balb. 59. Impone fęminam quid agas mecum ex iure ciuili & Prætorio non habes. pro Cæc. 291. Fontes omnium diſputationum, qui iure ciuili & legibus continentur. de Or. 101. In iure ciuili genera perpauca. 1. de Or. 94. C. Carbo ignarus legum, hæſitans in maiorum inſtitutis, rudis in iure ciuili. de or. 88. 99. Quæ deſcripta ſunt legibus & iure ciuili, hęc ita teneantur ut ſit conſtitutum. off. 11. Hoc ſi minus iure ciuili perſcriptum eſt. lege tamen naturæ, & communi iure gentium ſancitum eſt, ut nihil, &c. de haru. 251.

Ius commune.

De communi iure dubitare. pro Cęc. 68.

Ius feciale.

Ac belli quidem æquitas ſanctiſſime feciali populi Ro. iure perſcripta eſt. off. 1. 53. de hoc uide Gellium, lib. 16. cap. 4.

Ius gentium.

Maiores aliud ius gentium, aliud ciuile eſſe voluerunt: quod enim ciuile, non idem continuo gentium: quod autem gētium, idem ciuile eſſe debet. Off. 65. Hyeme omnia bella iure gentiū conquieſcunt. pro Rab. Poſth. 129. Aliquid more, lege, iure gentium eſſe factum. pro S. R. 42. In ea cauſa fuit oratoribus de toto ſtirpis ac gentilitatis iure dicendum. de or. 99. & 88.

Ius legitimum.

Ius legitimū, id eſt ciuile. pro D. ſua, 220. Ius legitimum ſummam illam ſeueritatem exegeris. 8. fam. 14. in ep. Cæl.

Ius naturæ.

Naturę ius eſt, quod non opinio genuit, ſed quædam innata vis inſeruit. de Ino. 82. Naturæ ius eſt, quod non opinio, ſed quædam innata vis affert, ut religionem, pietatem, gratiam, uindicationem, obſeruantiam veritatem. de Inu. 70. Iura naturæ a uulgari intelligentia remotiora. 2. de Inu. 170.

Ius Pontificium.

Ius Pontificium. de N. d. 68. Cat. 45. Ius Pontificium & ciuile tracto. de Sen. 84. Idque cum multis aliis rebus, tūc Pontificio iure, & ceremoniis ſepulchrorum intelligi licet. 1. Tuſ. 13. Legitimo & Pontificio iure. pro D. ſua. 220. Nec de Pōtificio, ſed de publico iure diſputo. D. 239.

Ius

Ius Pontificale.

Iur Pontificale eum morem confirmat. 2. de Leg. 52. Iuris Pontificalis tota compoſitio magnam religionem, ceremoniã que declarat. 2. de Leg. 51.

Ius Prætorium.

Ius Prætorium. in Verr. 114. Quæ quidem plæraque iure Prętorio liberantur, nonnulla legibus. off. 1. 48.

Ius publicum.

Iur publicum uindicandi. pro D. ſua, 240. Hiſtoriam dico & prudentiam iuris publici. de or. 1. 200.

Ius ſummum.

Exiſtunt etiam ſępe iniuriæ calumnia quadam, & nimis callida, ſed malitioſa iuris interpretatione. Ex quo illud, ſummum ius, ſumma iniuria, factum eſt iam tritum ſermone prouerbium. Off. 1. 49. Dictator militiæ ſummum ius habeto. de Leg. 185. nõ agam ſummo iure tecum: non dicam id, quod debeam forſitan obtinere. 7. Verr. 3. Summo iure agere, & certum ius obtinere. pro Cæc. 287. Si contra uerbis & literis, & (ut dici ſolet) ſummo iure contenditur, ſolent eiuſmodi iniquitati, ut boni & æqui nomen, dignitatemque opponere. pro Cæc. 297. Iure ſummo contendere. 16. Att. 37. cui opponitur, Remiſſiorem eſſe. Experiri ſummo iure. pro Qu. 6.

Ius uarium.

Deinde ſi de iure uario quippiam iudicatum eſt, non potius contra iuriſconſultos ſtatuunt, ſi aliter pronunciatum eſt ac Mutio placuit: quam ex eorum authoritate, ſi ut Manilius ſtatuebat, ſic eſt iudicatum. pro Cæc. 50.

Iure.

Quamobrem iure in eum animaduerteretur. 7. Verr. 15. Iure euenit. 4. Acade. queſt. 218. De Memmio Attica iure queritur. Att. 249. propter uirtutem iure laudamur, & in uirtute recte gloriamur. de Nat. d. 77. Merito ac iure laudari. in Cat. 113.

Iuſiurandum.

Iuſiurandum, eſt affirmatio religioſa: quod autem affirmate, quaſi deo teſte promiſeris, id tenendum eſt. off. 3. 141. O fidea alma, apta pennis, & iuſiurandum Iouis. off. 73. Cuius princeps iuſiurandi fuit, quod omnes ſcitis, ſolus neglexit fidem. off. 71. Iuſiurandi fidem alicui abrogare. pro Roſ. Com. 26. Suauem habui recordationem clariſſimi iuriſiurandi. Att. 88. Religio iuriſiurandi ac metus deorum immortalium in teſtimonio dicendo. pro Font. 280. Luceius ſocius neſtræ religionis, iuriſque iurandi. pro Cęl. 48. introducti Galli, iuſiurandũ ſibi & literas a Lentulo ad ſuam gentem datas eſſe dixerunt. in Cat. 112. Ut libentibus animis ad illius teſtimonium, veſtrum iuſiurandum accõmodetis. pro S. Roſ. 61. Non enim ea pactione Verborum, quibus iuſiurandum comprehẽditur, ſed ex perfidia & malitia, per quam inſidiæ tenduntur alicui, dii immortales hominibus iraſci & ſuccenſere ſolent. pro Sext. Roſc. 52. Conſeruare iuſiurandum. off. 72. Iurauitque ſe illum ſtatim interfecturum, niſi iuſiurandum dediſſet, ſe patrem miſſum eſſe facturum. 3. off. 153. Iuſiurandum pulcherrimum iuraui: quod populus item magna uoce me vere iuraſſe iurauit. 5. fam. 6. Si auarus eſt, negligit iuſiurandum. de Inu. 58. Fidem, iuſiurandũq. negligere. de haru. 251. Non iuſiurandum reliquiſti? aliter cõtempſiſti. ad Her. 38. Qui iuſiurandum uiolat, is fidem uiolat. off. 3. 142. Sed ut adſint, cognoſcant, aduertant, quod de religione, pietate, ſanctitate, ceremoniis, fide iureiurando, quid templis, delubris, &c. 1. de Nat. d. 22. Pſephiſmata iureiurando conſtricta. pro Flac. 149. Plurima firmantur iureiurando inter ipſos homines diis immortalibus interpoſitis. de L. 172. Cum intelligat quam multa firmentur iureiurando, &c. 2. de Leg. 14. Nullum enim uinculum ad aſtringendam fidem iureiurando maiores arctius eſſe uoluerunt. 3. off. 151. Ex qua domo recitatur vobis iureiurando deuincta authoritas: id eſt, teſtimonium iurati hominis. pro Cæl. 49.

Iuriſdictio.

Iuriſdictio nec imperita & clemens. 6. Att. 25. Præturæ iuriſdictio res uaria & multiplex ad ſuſpiciones & ſimultates non attingitur, &c. pro Flac. 4. Aeſtiuos menſes rei militari dare, hibernos iuriſdictioni. ad Q. fr. 291. Aſiaticæ iuriſdictioni vrbana iuriſdictio reſpondet. pro Flac. 77. Poſtero die, cum ab eo digreſſus eſſem, eo conſilio ut ab Athenis in Bœotiam irem, reliquamque iuriſdictionem abſoluerem. Seru. Sul. Ciceroni, lib. 4. 36. Iuriſdictionem conficere. 2. fr. 25. Is venalem in Sicilia iuriſdictionem habuit. in Ver. 116. & 132. Qui in cõcione auſus eſt dicere, iuſtitium indici oportere, iuriſdictionem intermitti, iudicia tolli. de har. 51. Quinto iuriſdictionem in libera ciuitate contra leges. de Prou. 5. Sub ueſtrum ius, iuriſdictionem poteſtatem, orbem terrarum ſubigeretis. con. Rull. 86. Ac mihi quidem videtur non ſane magna varietas eſſe negotiorum in adminiſtranda Aſia, ſed ea tota iuriſdictione maxime ſuſtineri. ad Quin. fr. 1. 1. 30.

Iuriſconſultus.

Iuriſconſultus eſt qui legum & conſuetudinis eius, qua priuati in ciuitate vtuntur, & ad reſpondendum, & ad agendum, & ad cauendum peritus eſt. de or. 1. 106. de Leg. 158. 179. Ita tibi iuriſconſultus ipſe per ſe nihil videtur, niſi leguleius quidã acutus & cantus pręco actionum, cantor formularum, auceps ſyllabarum. de or. 105. Iuriſconſultus Mutius, pontifex idem. 2. de Leg. 49. Eſt enim ſine dubio domus iuriſconſulti totius oraculum ciuitatis. 1. de or. 99. L. Valerium iuriſconſultum ualde tibi commendo, ſed ita etiam, ſi non eſt iuriſconſultus: melius enim ei cauere uolo, quam ipſe aliis ſolet. ep. 31. Legi tuas literas: ex quibus intellexi te Cęſari noſtro ualde iureconſultum uideri. 7. fam. 19. P. Scæuola, M. Manilius, M. Brutus iuriſconſulti. de Fin. 51. Iuriſconſulti ſine oratoria facultate contemnendi. 1. de or. 121. Sed iuriſconſulti, ſiue erroris obiiciendi cauſa, quo plura & difficiliora ſcire uideantur, ſiue, &c. ignoratione docendi, &c. ſæpe quod poſitum eſt in una cognitione, id in infinita diſpertiuntur. 2. de Leg. 45. Iuriſconſulti ueteres artem ſuam peruulgari noluerunt. 1. de or. 91. Iuriſconſultorum genus dicẽdi, idem Q. Cornelio uidebatur. 7. fam. 33. Ea iuriſconſultorum ingeniis plærunque corrupta ſunt. pro Mur. 129. Memoria iuriſconſultorum. de or. 95. Iuriſconſultorũ prudentia. Top. 226. Contra iuriſconſultos. pro Mur. 129, 130.

Iuridicialis.

Iuridicialis conſtitutio eſt, cum factum conuenit, ſed iure an iniuria factum ſit, quæritur. 1. ad Her. 24. Iuridicialis eſt, in qua æqui & recti natura, aut præmii aut pœnæ ratio quæritur. 1. de Inu. 21. Tertia, quamuis moleſtum hoc nomen ſit, iuridicialis vocetur. de Inu. 69. Iuridicialis conſtitutionis nomen moleſtum. Top. 49. Huic generi Hermagoras partes quatuor ſuppoſuit, deliberatiuam, demonſtratiuam, iuridicialem, negotialem. 1. de Inu. 17. In iuridiciali abſoluta conſtitutione quid quæratur. 2. de Her. 52. In iuridiciali conſtitutione deprecatio ut quis ſit uſus. 2. ad Her. 58. In iuridiciali aſſumptiua ex comparatione quomodo agendum. 2. ad Her. 54.

Iuriſperitus.

L. Cælius iuris ualde peritus. de Cl. 173. Lucullus iuris & publici, & priuati ſane peritus. de Cla. 184. Iuriſperiti minores magiſtratus plures ſunto. 3. de Leg. 5. Q. Scæuola iuriſperitorum eloquentiſſimus, eloquentium iuriſperitiſſimus. de or. 99. Quis P. Octauio ingenio prudentior? iure peritior? pro Cluentio, 39. Iuriſperitiſſimi Scæuolæ pontifices ambo. 2. de L. 45.

Iuriſprudentia.

Iuriſprudentia, ſenectutis ornamentum. 1. de or. 98. Iuriſprudentiæ irriſio. pro Mur. 19. & 21.

Iuſtus.

Nemo iuſtus eſſe poteſt, qui mortem, qui dolorem, qui exilium, qui egeſtatem timet: aut qui ea, quæ ſunt his contraria, æquitati anteponit. or. 2. 53. Iuſtus & bonus uir. Off. 41. pro Cæc. 300. Iuſtus comiciorum rogator. de Nat. d. 2. 8. Aliquis in amicitia parum iuſtus. de Am. 110. Iuſtus in aliquem. pro Plan. 52. Iuſtus cauſa. 4. de Fin. 36. Att. 2. 21. 2. Illa iuſta eloquentia quam Dialecticam dilatatam eſſe putant. de Cl. 194. Quibus ſi nihil aliud reſponderem, iuſta eſſet excuſatio. or. 210. Iuſta gloria eſt veræ uirtutis. in Piſ. 91. Iuſta victoria. ep. 23. Quidquid iuſtum, id etiam utile. off. 2. 13. Iuſtum bellum cum hoſte, non cum ciue. in Cat. 25. Caſum illum meum funus Reip. fuiſſe, ſed funus iuſtum & indictum. de Prou. 78. Iuſtum imperium. pro Ligar. 16. Iuſtum & pium officium. 6. fam. 3. Iuſtum & ius colere. de Leg. 171. Liberalem in publicanos, iuſtum in ſocios fuiſſe. pro Plan. 272. Iuſtum aliquem habere. 1. fam. 18. Sed incidũt ſæpe tempora, cum ea quę maxime uidentur digna eſſe iuſto homine, eoque, quem uirum bonum dicimus, commutantur, fiuntque contraria. off. 1. 45. Cum iuſto & legitimo hoſte res gerebatur. off. 73. Metellus ille honoratus quatuor filiis, at quinquaginta Priamus, quibus decem & ſeptẽ iuſta uxore natis, &c. 1. Tuſc. 132. Si ſe officio fungi putet iuſto & debito. Tuſc. 207. Iuſto ſacramento cõtendere. 1. de or. 22. Nã multi ſępe honores diis imortalibus iuſti habiti ſũt ac debiti, ſed profecto iuſtiores nunquã. in Ver. Honeſta & iuſta conſilia. off. 34. Magna ẽt diſſidia, & pleruma. iuſta naſci, cũ aliquid ab amicis, quod rectũ nõ eſſet, poſtularetur. de Am. ic. 33. iuſta oĩa decora ſunt. off. 1. 143.

Vti ſeruis ut mercenariis ad operam exigendam & iuſta præbenda.off.9.Omnia ſolennia ac iuſta ludorum omnibus rebus ſumma cum cerimonia ſunt ſeruata.de haruſp.reſp.19.Iuſta multa aſſero.9.Att.65.ideſt,multas iuſtas rationes. Aqua & iuſta dicis. in Ant.174.Iuſta eſſe omnia exiſtimare quę ſcita ſint in populorum inſtitutis aut legibus,ſtultiſſimum.1.de Leg 31.Deinde ſi ne ulla mora cogitabam iuſta itinera facere. Att.1.4. Quare L. Syllæ & Caii.Cæſaris pecuniarum translatio a iuſtis dominis ad alienos,non debet liberalis uideri.1.off.67.Ea patriis ritibus optima colunto,præter Ideę matris famulos,eoſque iuſtis diebus, nequis ſtipem cogito.2.de Leg.54.Vita multis ſuppliciis iuſtis debitiſque erepta.in Cat.101.Vt propemodum iuſtioribus utamur illis qui omnino auocent a philoſophia, quam iis qui rebus infinitis modum conſtituant.1.de Fin.4.Ariſtides qui unus omnium iuſtiſſimus fuiſſe traditur.pro Sext.27. Res geſtę iuſtiſſimi triumphi.5.fam.25.in ep.Vatinii. ideſt, quæ iuſtiſſime triumphum merentur.

Iuſte.

Iuſte & legitime imperare.1.off.12. Iuſte uixerit, qui motus animi ratione rexerit.qui autem his ſe dederit,iniuſte.de Vniu. 55. Iuſte & cum fide uiuere.Tuſc.1.81.Id uos ſi offendimini, iuſtius huic,quam mihi ſuccenſere debetis qui initiũ introduxit. in Saluſt.1.1.de Fin.89.At hoc ipſum inquies,inique facis.imo iuſtiſſime.Brutus.Cic.4.2.

Iuſta.

Iuſta Catilinę facta ſunt. pro Flac.73. Iuſta facta, & corpus quando eſt incẽſum,tu ſepulchrum dicitur.2.de Leg.52. Sed uideamus Platonem,qui iuſta funerum reiicit ad interpretes religionum.2.de Leg.61.Hic miſer luctu perditus, qui nõdum etiã paterno funeri iuſta ſoluerat. pro Roſc.Am.13.Non ſolum uiui cruciati atque dedero,uerumetiam ſepultura & iuſtis exequiarũ caruerunt.2.de Leg.69.

Iuſtitia.

Iuſtitia eſt æquitas,ius unicuiq. tribuẽs pro dignitate cuiuſq. ad Her.94.Iuſtitia eſt animi affectio ſuũ cuiq. tribuens,atq. hãc quam dico ſocietatem coniunctionis humanæ,munifice & æque tuens.5.de Fin.6.Iuſtitia eſt habitus animi communi utilitate conſeruata,ſuam cuique tribuens dignitatem.de Inu.81.Iuſtitia omnium eſt domina & regina uirtutum.off.3.36.Fundamentum enim perpetuæ cõmẽdationis & famæ eſt iuſtitia, ſine qua nihil poteſt eſſe laudabile.off.48. Iuſtitia ad rem gerendam neceſſaria eſt,cuius tanta uis eſt,ut nec illi quidem qui maleficio & ſcelere paſcuntur,poſſint ſine ulla particula iuſtitiæ uiuere.off 41. Iuſtitia eſt obtemperatio ſcriptis legibus inſtitutiſque populorum.1.de Leg.32.Pietas eſt iuſtitia aduerſus deos. de Nat. d.1. 81.In commune autem quæ poſita pars eſt, iuſtitia dicitur, eaq. erga deos religio,erga parentes pietas,uulgo autem bonitas,creditis in rebus fides:in moderatione animaduertendi lenitas,amicitia in beneuolẽtia nominatur.Off.236.Iuſtitia quæ ſuum cuique diſtribuit.de Nat.d.67.Iuſtitia, ex qua una uirtute boni uiri appellantur,mirifica quędam res multitudinis uidetur.off.40. Iuſtitia cernitur in ſuum cuique tribuendo.de Fin.5.62. Quamquam omnis uirtus nos ad ſe allicit,facitque ut eos diligamus, in quibus ineſſe uideatur: tamen iuſtitia & liberalitas id maxime efficit.off.1.81.Iuſtitia nihil expetit præmii,nihil pretii, per ſe expetitur 1.de Leg.37. Iuſtitia ſine prudentia ſatis habet auctoritatis.off.2.47.Iuſtitia ad fidem faciendam plus pollet prudentia.off.2.47.Iuſtitia omni ratione colenda & retinenda eſt, tum ipſa per ſeſe,tu propter amplificationem honoris & glorię. off.2.60.Iuſtitia,& æqualitas,& ſocietas hominum per ſe eſt expetenda.1.de Leg.37.Iuſtitia nulla omnino eſt, ſi neque natura eſt,& ea quæ propter utilitatem conſtituitur, utilitate illa conuellitur.1.de Leg.32.Iuſtitia etiam aduerſus infimos ſeruanda.off. 1.61.Iuſtitiæ fundamentum,eſt fides,ideſt, dictorum conuentorumque conſtantia & ueritas.off.1.35 Iuſtitiæ fundamentũ eſt, ut pro dignitate cuique tribuatur.off.1.65.Fundamẽta iuſtitiæ, primum ut ne cui noceatur.deinde communi utilitati ſeruiatur. off 7.Iuſtitiæ initium a natura profectum.2.de Inuent.240. Iuſtitiæ munus eſt,ut communibus utatur pro communibus,priuatis autem ut ſuis.off.1.31. Iuſtitiæ primum munus eſt, ut ne cui quis noceat,niſi laceſſitus iniuria.Ibidem. Maxime autem adducuntur pleriquc,ut eos iuſtitię capiat obliuio, cum in imperiorum,honorum,gloriæve cupiditatem inciderint.off 1.37.Iuſtitie partes duæ ſunt,iuſtitia,in qua uirtutis ſplẽdor eſt maximus, ex qua uiri boni nominantur:& huic coniuncta beneficentia,quã eandem uel benignitatem uel liberalitatem appellari licet. off. 1 31.Iuſtitiæ partes ſunt non uiolare homines,uerecundiæ,non offendere.off.20.Iuſtitiæ uis etiam latronum opes firmat atque auget.off.41.Iuſtitiæ uſus in deliberando.3. ad Her.95. Fruendę iuſtitiæ cauſa uidentur olim bene morati reges conſtituti, ut ait Herod off 41.In laude iuſtitiæ ſunt fides & æqualitas.de or. 140.Iuſtitiæ mercedem,quærere,idipſum eſt iniuſtiſſimum.1. de Leg.37.Iuſtitiam imitatur acerbitas. Part.43. De iuſtitia & eius partibus.de Fin.140. Iuſtitia ſeruari niſi a forti uiro, niſi a ſapiente non poteſt.de Fin.5 61.

Iuſtitium.

Quę ſunt occultiora,quam eius,qui in concione auſus eſt dicere iuſtitium edici oportere,iuriſdictionem intermitti, claudi ærarium,iudicia tolli?de haruſp.reſp.51.Iuſtitium indici,ſagaſumi dico oportere.5.Phil.187. Memmius autem, dirempta concione,inuito Caluino,plane refriaetat, & eo magis nunc cõcitare Dictaturam,fauere iuſtitio, & omnium rerum licentiæ. Att.4.87.3.

Iuuenis.

Vellem ſuſcepiſſes iuuenem regendum.Att.169.Iuuenes barbatuli.1.Att.31.Infirmitas puerorum,eſt ferocitas iuuenum. de Sen.83.Iuuenes ſtare ad ianuam duos quoſdam,qui eũ magnopere euocarent.de or.141.& Tuſc.174.

Iunior.

Dii(ut ita dicam)iuniores.de Vniu.203.

Iuuenilis.

Iuuenilis quædam dicendi dicentia. de Cl.194. Iuuenilis redundantia.or.206.

Iuueniliter.

Fabius Maximus Annibalem iuueniliter exultantem, patientia ſua molliebat.de Sen.79.

Iuuentus.

Quomodo ſum inſectatus,leuitatem ſenum, iuuentutis libidinem?1.Att.35.Mercurius iuuentutis cuſtos & prӕſes.in Ver.274. Iuuentutis ſoboles.2.Phil.68.Imperia aſcribebantur nouæ iuuẽtuti.pro Dom.238.Legendus eſt hic orator,ſi quiſquam alius, iuuentuti.de Cl.176.Iuuẽtutem laboribus erudiunt.2. Tuſ.59. Intuemini paulisper animis iuuentutem.pro D.222.Res quæ iuuentute geruntur & uiribus.de Sen.80.

Iuuentas.

Ludis Iuuentatis, quos Salinator Senonenſi prælio uouerat. or.171.At poetæ quidem nectar,ambroſiam,epulas cõparant: & aut Iuuentatem,aut Ganymedem pocula miniſtrantem.de Nat. d.23 Nec Iuuentate pocula miniſtrante, lætari deos arbitror. Tuſcu.161.

Iuuentius.

M.Iuuentius Pædo.pro Clu 86.

Iuuo.

Vtrum reprehendis libertum qui iuuabat patronum qui in miſeriis erat.Eruditio ad beatam uitã iuuat.1.de Fin.180.Si omni ſtudio Lamiam in petitione iuueris.ep.176. Qui noſtros duces auxilio laboris, commeatus, periculo ſuo iuuerint. pro Corn. Balb.59.Iuuare in corpore & in animo dicitur,ex eoque iucundum.de Fin.67.Iuuare atque ornare aliquem quibuſcunque rebus poſſis.ep.213.Si conſilio iuuare ciues & auxilio ęqua in laude ponendum eſt,pari,&c in Top.37.pro Corn.Balbo.17.Antequam iret in exil.16.2.off 95.Iuuare,tueri conſeruare homines. Tuſc.155.Sin autem dii neque poſſunt nos iuuare,neque uolunt, quid eſt,&c.de Nat.d.2.Multum potes nos apud Plancum iuuare. Att.16.346.1.Te igitur auctore ne foro quidem & commeatu Mamertini populum Romanum iuuare debuerunt. in Verr. 246.Res in quibus & ſe poſſunt iuuare & ſuos.off.2. Legis Corneliæ meminit quæ proſcriptum iuuari uetat.3.in Verr. Conſule aures,probabunt:quære cur ita dicent ſe iuuari.or.212.

Iuuat.

Iuuat me hæc præclara nomina ſic concidiſſe in Verrem, Te eſſe animo hilari,&c.ualde me iuuat.ad Quint.fr.2.15.1.Et certe in armis locorum opportunitas multum iuuat. pro Marc.131. Iuuitque me,tibi cum ſummam humanitatem,tu etiam tuas literas profuiſſe.Meſſinio.lib.5.21.11.

Iuuans.

Quorum neminem,niſi iuuante Deo, talem fuiſſe credẽdum eſt.de Nat.d.59.Neque diis iuuantibus ante brumam expectabis.ad Trebatium,lib.7.ar.5.

Iuxta.

Tum reliquis officiis iuxta,ac ſi meus frater eſſet,ſuſtentauit. poſt reditum,18.Hoc eſt,quaſi uel tamquam ſi uel ęque ac ſi.Sepultus eſt iuxta uiam Appiam ad v.lapidem.Att.272.

L

LITERA in numeris valet quinquaginta. de Oratore. 231. Omnibus in parietibus inſcriptas fuiſſe literas, tria LLL. duo MM. hoc eſt, lacerat lacertum Largii mordax Memmius.

Labecula, Labefacio, Labefacto, Labefactus. *Vide* Labes.

Labrum.

Labens, *Vide* Labor.

Labeo.

Labeo Segulius, homo ſui ſimillimus. 11. fa. 31.

Labes.

Laberij poemata. 12. fam. 44.

Laberius.

Cœnum illud ac labes. pro Sex. 8. Ne qua ex tua ſumma indignitate labes illius dignitati aſpergatur. in Vat. 33. Nam ſi illa labes ac flamma Reip. ſuum illum peſtiferum & funeſtum Tribunatum, &c. diuina religione defenderit. pro C. ſua, 1. Labes atque eluuies ciuitatis. pro Domo ſua, 224. Labes ignominiaq. mortis. pro Rab. Poſth. 96. Labes ac pernicies prouinciæ. 2. Ver. 2. Eſt enim huius ſeculi labes quædam & macula, uirtuti inuidere, uelle ipſum florem dignitatis infringere. pro Corn. Bal. 11. Videtis in tabella, iam ante quanta ſit facta labes, primo Gabinia lege, biennio autem poſt Caſſia. de Ami. 39. Ne probrum caſtis, labes integris, infamia bonis inferatur. pro Cæl. 33. Labes animi nec diuturnitate uaneſcere, nec manibus ullis elui poteſt. 2. de Leg. 26. Habeo quem opponam labi illi atque cœno. pro Sext. 7. Vtrum hic tandem diſceptationem & cognitionem ueritatis, an innocentiæ labem aliquam, ut ruinam fore putatis? pro Fla. 18. In quamcunque domum ſtuprum intulerit, eandem labem eſſe libidinis. Parad. 28. Hanc labem turpitudinis & inconſtantiæ poterit populi Romani dignitas ſuſtinere. pro D. ſua, 233. labem hanc ualde ueretur. 2. de Leg. 38 Cæteras animi labes repellat. Parad. 41. Hunc tu quas conſcientiæ labes in animo cenſes habuiſſe? quæ uulnera? 3. off. 113.

Labes, *pro terræ hiatu.*

Delata etiam ad Senatum labes agri Priuernatis, cum ad infinitam altitudinem terra deſediſſet. 1. de Diui. 158. Vt multa oppida corruerint, multis locis labes factæ ſint, terræque deſederint. 1. de Diu. 69.

Labecula.

Sed cum T. Annium tantopere laudes, & clariſſimo uiro nonnullam laudatione tua labeculam aſpergas, &c. in Vatiniū, 32.

Labefacio.

Quem nulla vnquam uis, nullæ minæ, nulla inuidia labefecit. pro Seſtio, 87.

Labefactus.

Hæc iam labefacta, &c. in Arato, 158.

Labefacto.

Is non homines lædit, ſed leges ac iura labefactat. pro Cæc. 298. Hoc adoleſcentis præſidium equidem adhuc ſatis firmum eſſe cōfido, ſed ita multi labefactant, ut ne moueantur interdū, extimeſcam. Brut. 276. Ariſtoteles ideas labefactauit. Acad. q. 45. Quamquam labefactauit ſententiam meam, &c. Diuin. 1. 7. labefactarat enim uehementer aratores iā ſuperior annus, proximus uero funditus euerterat. 5. Verr. 38. Quem neque fortunæ temeritas, neque inimicorum labefactaret iniuria. in Para. 2. labefactare & peruertere. 3. de Fin. 107. labefactare cauſam. Aca. q. ed. 1. lib. 2. 11. labefactare atque oppugnare commoda alicuius. 5. Ver. 157. perfringere ac labefactare conſpirationem bonorum. in Cat. 123. labefactare & reſcindere ab aliis conſtituta. cō. Rul. 88. labefactare definitiones. Ac. q. ed. 1. l. 2. 16. Si quis. n. ea, quæ dicta ſūt labefactare volet. Ac. q. ed. 1. l. 2. 36. labefactare dignitatem alicuius. pro Rab. Poſth. 129. Nec uero poſtea deſtiti labefactare eum, qui ſumma cū ſua iniuria, contumeliaq. Reip. prouinciam abſens obtinebat. ad Cornificium, l. 12. 25. 5. Quorum fidem pretio labefactare contra ſit. pro Clu. 153. labefactare fundamenta reipu. off. 2. 115. Nunquam ingenio me ſuo labefactare atque infirmare conabitur. 1. Ver. 24. labefactare opinionem. pro Clu. 3. labefactare & euertere Rempu. 1. de Fin. 33. poſtea conuulſis repagulis, effractiſque ualuis, demoliri ſignum, ac uectibus labefactare conantur. 6. Ver. 84. labefactare aliquā ſocietatem. ep. 59. labefactare uitas hominum. 1. de Inu. 5. labefactatur corporis coagmentatio calore uel frigore, uel aliqua impulſione uehementi. de Vniu. 21. Ne inuidia uerbi labefactetur oratio mea. de Fin. 58. Cęteri cum ad iudicem cauſam labefactari animaduertunt, ad arbitrū confugiunt. pro Qu. Roſ. 46. Itaq. Milonis conſulatus, qui viuo Clodio labeſactari nō poterat, mortuo deniq. tentari cęptus eſt. pro Mil. 108. Iiſdē machinis ſperant me poſſe labefactari, quibus ante ſtantē perculerūt. pro Dom. ſua, 218. Quod ſi qui lōgius in amicitia prouecti eſſent, tamē ſæpe labefactari, ſi in honoris cōtētionē incidiſſent. de Amic. 33.

Labefactatus.

Labefactata atque conuulſa cogitatio concurſu calamitatū. 5. fam. 36. Ruere illa non poſſunt, vt hęc non eodem labefactata motu concidant. pro Pomp. 7. Quod ſi legere & audire uolitis externa, maximas Reſpub. per adoleſcentulos labefactatas, a ſenibus ſuſtentatas & reſtitutas reperietis. de Senect. 18. Labicanum, locus. Off. 125.

Labicanus.

Labicana vicinitas. pro Planc. 263. labici, oppidum Romę finitimum. in Rul. 94.

Labienus.

Q. Labienus cum Saturnio Capitolium tenuit. pro Caio Rab. 14. Labienum ſecum habet Pompeius. 7. Att. 50. Labieni diuitiæ. 7. Att. 29.

Labo.

Hora amplius iam in demoliendo ſigno permulti homines moliebantur: illud interea nulla lababat ex parte. 6. Verr. 85. Mouentur enim ſæpe aliquo acute concluſo; labamus, mutamuſque ſententiam clarioribus etiam in rebus: &c. 1. Tuſc. 63. Si vna litera commota ſit, fore tota ut labet diſciplina. de Fin. 4. 43. Cū ei labare M. Antonius uideretur. in Ant. 207. Et ſimul ſcito labare meum conſilium illud, quod ſatis iam fixum videbatur: non mihi ſatis idonei ſunt auctores ii, qui a te probantur. Att. 8. 53.

Labor.

De C. Gracchi autem Tribonatu quid expectem, non libet augurari: ſerpit enim deinde res, quæ procliuius ad perniciem, cū ſemel cępit, labitur. de Amic. 39. Circuitus incitatior numero ipſo fertur & labitur, quoad perueniat ad finē. Or. 215. Incitataq. ſemel in procliue labuntur, ſuſtinerique nullo modo poſſunt. 4. Tuſc. 4. 63. Continentur, labuntur, & fluunt omnia. Acad. q. 144. Quæ labuntur mutabili ratione ſydera. de Vniu. 47. Breuitate & celeritate ſyllabarum uerba celerius labuntur. Or. 215. Nam non longinquum ſpatium labere diurnum. in Arat. Neque mihi licet labi ad eos, qui mihi non deſinunt inuidere. Att. 57. Cætera naſci, occidere, fluere, labi, nec diutius eſſe vno & eodem ſtatu or. 197. Contrahi autem animum Zeno, & quaſi labi putat, atque concidere, & ipſum eſſe dormire. de Diu. 153.

Labens.

Ferre præſidium labenti atque inclinatæ reip. Brut. 289. Labētem vel potius ruentem Pompeium tamquam vnus manipularis ſecutus ſim. 9. Att. 35. Labentem conuellere. 8. Att. 55. Equitem Romanum ueterem amicum ſuum non libidine, non turpibus impenſis, ſed experientia patrimonii amplificandi labentem excepit, corruere non ſiuit, fulſit, & ſuſtinuit re, fide, fortuna. pro Rab. Poſth. Cum labentem ac prope cadentem Rempublicam fulcire cuperetis. in Ant. 170. Rempub. ægram & labentem ſanare & confirmare. pro Mil. 114.

Lapſus.

Vt aliquis lapſus de cælo cœtum hominum adeat. de haruſp. reſp. 258. lapſus iudicio. 15. ſam. 53. In quo uerbo lapſa conſuetudo deflexit de via. 2. off. 12. Lapſa eſt libido in muliere ignota. Parad. 119. Naufragium illū in riuo eſſe lapſum. de Fato. 141. Itaque omnes quidem nunc in his locis Cn. Pompeium ſicut aliquem non ex hac urbe miſſum, ſed de cælo lapſum intuentur. pro L. Man. 28. Caſſius lapſis paucis poſt diebus conſequebatur 10. Phil. 274. id eſt, elapſis & præteritis.

Labi, *pro Errare, peccare.*

Sed labor lōgius: ad propoſitum reuertar. 2. de Diu. 120. Sed in his rebus omnibus imprudentia liberis. pro Rab. Poſth. 19. Sic philoſophus in ratione vitæ peccans, hoc turpius eſt, quod in officio, cuius magiſter eſſe vult, labitur. 2. Tuſc. 18. Empedocles in deorum opinione turpiſſime labitur. de N. d. 7. pro Rab. Poſth. 65. Epicurus autem, in quibus ſequitur Democritum, nō fere labitur. 1. de Fin. 27. Quin labebar longius, niſi me retinuiſſem. 1. de Leg. 77. pro Longius a propoſito recedebam. Ne labar ad opinionem. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 128. Qua in re ne labar, quæſo prouidete. Att. 198. Numquam labere, ſi te audies. 2. fam. 13. id eſt, numquam errabis. Labi autem, errare, neſcire, &c. off. 4. La

bi

bi ad opinionem aliquam. 4. Acad. 249. Labi ad perniciē. Læl.
39. Non puto exiſtimare te ambitione me labi, quippe de mor-
tuis. de Cl. 187. Labi errore ſermonis. Tuſ. 5. 41. Aliquem in mi
nimis, tenuiſſimiſque rebns labi. de or. 98. Labi in officio, cuius
magiſter eſſe velis. Tuſc. lib. 2. 9. Talis igitur uir & eiuis opinio
ne labi poteſt. in Ant. 247. Nuſquam labi. Acad. q. ed. 1. l. 2. 105.

Lapſus.

Tenes vero lapſus eſt per errorem. ad Quint. fr. 328. Aliqua
in re non conſilio, ſed caſu lapſum eſſe con. Rul. 67. Non te ino
pia verbi lapſum putarem, niſi, &c. in Ant. 225. Si conſilio lapſi
erimus. 7. Phil. 228. Quarum mores lapſi ad mollitiem pariter
ſunt immutati cum cantibus. 2. de Leg. 38. de Græciæ ciuitati-
bus loquitur.

Lapſus.

Et ſi lacus emiſſus lapſu & curſu ſuo ad me profluxiſſet. Diu.
1. 84. Quam ſerpentem multiplici lapſu & erratico, ferro ampu
tans coercet ars agricolarum, ne ſylueſcat ſarmentis, & in om-
nes partes nimia fundatur. de Senect. 48. Lapſus uolucrum. 2. de
Nat. deor. 73. pro volatu.

Lapſio.

Sed hæc in bonis rebus, quod alii ad alia bona ſunt aptiores,
facilitas nominetur: in malis procliuitas, vt ſignificet lapſionē,
in neutris habeat ſuperius nomen. 4. Tuſc. 43.

Labor.

Labor eſt functio quędam uel animi vel corporis grauioris
operis & muneris; dolor autem motus aſper in corpore a ſenſi-
bus alienus. Tuſ. 2. 30. Labor & dolor finitima ſunt omnino, ſed
tamen differunt aliquid. Tuſc. 2. 30. Labor & requies, opponun
tur. 1. Att. 51. Labor in negotiis, fortitudo in periculis. pro Pōp.
9. labor deum nō attingit, nec erat ullus, cum omnes naturæ nu
mini diuino paterent. de Na. d. 1. 17. labor quaſi callum quoddā
obducit dolori. Tuſc. 2. 32. Hæc ſi verbis explicare conemur, ea-
rum rerum fruſtra ſuſcipiatur labor. de Vniu. Labor ambitionis
3. de or. 4. labor animi. 13. fam. 89 Exantlatus ab Hercule labor
4. Acad. 194. Hoc eſt abſolutus. Labor illiberalis. lib. 1. de Fi. 3.
Nam eſſet cum infinitus, tum puerilis labor. in Or. 83. Quemad
modum volucres uidemus, &c. leuandi laboris ſui cauſa paſſim
ac libere ſolutas opere volitare. ſic, &c. 2. de or. 14. laboris inertia
pro Roſc. Com. 14. Hoc non in beneficii loco, ſed in laboris ac
muneris deferebant. 1. ad Q. fr. 9. Eſt enim magni laboris quem
plærique fugimus. de or. 97. Conſumere plus operæ ac laboris
in aliqua re. 1. de or. 120. Numquam iſte plus militi laboris im-
poſuit, quam ſibi ſumpſit. pro Mur. 36. Laboris mei reliquias
colligerem. 12. fam. 25. in epiſt. Lentuli. Nemini meus aductus
labori aut ſumptui, neque publice, neque priuatim fuit. 3. Ver.
11. Hoc eſt, oneri, vel moleſtiam attulit. Non fuit cauſa cur tan
tum laborem caperes, & ad me venires pro Roſc. Com. 29. Labo
rem ad aliquid agendum conferre. 4. Att. 1. Laborem dicēdi de
lectatione oratoria conſolor. 4. Att. 46. Laborem in re aliqua
conſumere. 6. fam. 45. Laborem hunc alteri delegaui. 8. fam. 1. in
ep. Cæl. impendere laborem ac ſumptum ad incertum caſum. 5.
Verrin. 195. in laborem detruſus. 1. ad Q. fr. 58. Intereſt aliquid
inter laborem & dolorem. Tuſc. 182. Inſumere magnum laborē
ac ſumptum in aliquam rem. de Inu. 76. Quem laborem nobis
leuauit Attici noſtri labor. Or. 207. laborem profundere ac per
dere. 5. fam. 13. Putaui mihi ſuſcipiendum laborem vtilem ſtu-
dioſis, mihi quidem ipſi nō neceſſarium. de Opt. gen. Or. 148. 10.
Att. 7. laborem propter ambitionē ſuſtinebam. Att. 1. 51. 2. labo
re & dolore magnam aliquam quærere voluptatē. lib. 1. de Fin.
25. Multo ſudore & labore ferre aliquid. pro Fōteio, 2. Qui Græ
ciæ formam rerumpub. dederunt, corpora iuuenum firmari labo
re voluerunt. Tuſc. 2. 31. labore forēſi iactari. 3. ad Quint. fr. 29.
Si quis omnem uitæ ſuæ curſum in labore corporis, atque in
animi contentione conficeret. pro Cæl. 30. Magno labore meo,
ſine vlla moleſtia ſumptuve ſociorum, 15. fam. 18. Multo ſudore
ac labore facere aliquid. pro Font. 276. Quod cuiq. negotii cō
ſtari volebat, nullo labore faciebat. 4. Verr. 94. Otioſam ætatem
& quietam ſine vllo labore aut contentione traducere. de Sen.
74. labore ſuperſedere. 4. fam. 5. Pericula, labores, dolor etiā, &c.
1. de Fin. 19. Iucundi acti labores. de Fin. 2. 86. labores defenſio-
num. Tuſc. 1. 1. Omnes clari & nobilitati labores contemnendo
fiunt etiam tolerabiles. Tuſc. 2. 53. Suauis eſt laborum præteri-
torum memoria. de Fin. lib. 2. 86. laborum & vigiliarum mearū
tributa eſt mihi merces. 3. fam. 37. laborum dolorumque ſuſce-
ptio. Acad. q. ed. 2. lib. 1. 17. Impiger ad labores belli. pro Fōteio
38. Excipere magnos labores. de claris Or. 131. labores omnes
te excipere video: timeo vt ſuſtineas. 14. fam. 6. labores gerere.
6. Phil. 215. labores ſuſcipere uel ſubire. 3. Att. 27. Maximos la
bores moleſtiaſque ſuſcipere. Off. 3. 30. A laboribus diuturnis
ætas deuexa ad otium. 9. Att. 38. Quid eſt quod in hoc tam exi
guo vitę curriculo, & tam breui, tantis nos in laboribus exercea
mus? pro Archia, 21. Nec tantis ſe in laboribus frangeret. pro
Arch. 21. In laboribus & periculis uiuere. Tuſc. 1. 27. Perfectus
ſum maximis laboribus. ep. 9.

Laboro.

De fama nihil ſane laboro. At. 210. Nec de me laboro, de pue
ris quid agam non habeo. Att. 114. Quo etiam magis laboro
idem quod tu. Att. 206. Nam de iudiciis quod quæris], multo la
boro minus, trahantur per me pedibus omnes rei, ſit vel Selius
tam eloquens vt poſſit probare ſe liberum, non laboro. ep. 110.
Sic me & liberalitatis fructu priuas, & (quod minime tamen la
boro) mediocris etiam prudentiæ. ep. 75. Nihil laboro ut ſaluus
ſis. ad Tironem, lib. 16. 6. 7. laboro quomodo ea tuear, quæ mihi
tuenda ſunt. epiſt. 44. Quoniam cuius conſilio occiſus ſit inue-
nio: cuius manu ſit percuſſus, non laboro. pro Roſcio Am. 59. id
eſt, non curo, neque anxius ſum. De cæteris non laboro. in Ver.
215. Non laboro, inquit, de nomine. de Fin 2. 26. Non mediocri
ter laboro, vt poſſis, &c. Att. 142. Non id ago, neque in eo nunc
laboro. pro Quint. 7. Quod ego non nimium laboro. Quint. fr.
311. Sed quia non laboro, quam valde ea quæ dico, probaturus
ſim, eo minus conturbor. 4. Acad. 20. Quid iſthic fiat, non labo
ro. de Diu. 90. laboro autē non ſine cauſa. de Fin. 91. Neve prius,
quam reliquias meæ diligentię conſequar, decere cogar, valde
laboro. Lentulus ad Cic. 12. 29. Hoc vehementius laboro nunc,
quod puto, &c. ep. 119. laboro ut aſſentiar Epicuro aut Ariſtip-
po. Acad. q. lib. 2. 129. Populus Romanus, qui quondam leniſſi-
mus in hoſtes exiſtimabatur, hoc tempore domeſtica crudelita
te laborat. pro Roſc. 44. Nec vero quiſquam ſtultus non horum
morborum aliquo laborat. 1. de Fin. 91. Ex quibus rebus Reſpu
blica maxime laborat, iis maxime mederi conuenit. pro Sext.
Roſc. 44. Ingraueſcit enim in dies inteſtinum malum, nec exter
nis hoſtibus magis, quam domeſticis laboramus. ad Brut. 10. 1.
id eſt, opprimimur. Ad quid laboramus res Romanas? 4. Att. 51.
In enodandis nominibus quod mirandum ſit, laboratis. de Nat.
d. 72. Si ſociis proſpicere non laboratis. in Ver. 176. Artus uehe
menter laborant. 2. Tuſc. 103. Sed iidem laborant in eis quæ
ſciunt nihil ad ſe pertinere. de Sen. 81. Gręci numquam laborāt,
quemadmodum probent quod dicant, &c. pro Flac. 148. Qui
nunc ut tu vincas, tantopere laborant. pro Quint. 13. De quibus
ego antea laborabam, ne ſi improbi eſſent, falſi aliquid dicerēt.
pro Cęc. 2. Non laborabat quin male audiret. in Verr. 213. Nō
laborabat, ſi eſſet moriturus. in Verr. 170. Vos enim tum nihil
laborabatis, nihil ſuſpicabamini. pro Sylla, 176. Qui. n. ego la-
boraui? Parad. 118. Nec decreui ſolum, ſed etiam, vos vt decer-
neretis, laboraui. de Prouinc. Conſul. 74. Non laborauit audiri.
5. Att. 5. Satis diu fuit in miſeriis Iudices, ſatis multos annos ex
inuidia laborauit. pro Clu. 159. Cum iam decimum diem graui
ter ex inteſtinis laborarem. ad Gallum, lib. 7. 46. Conſolatus eſt
me, & oſtendit in hac ipſa cauſa nihil eſſe quod laborarem. pro
Cęc. 58. Hoc eſt, quod angerer, aut meipſum torquerem. Cepa-
rius dixit te in lecto eſſe, quod ex pedibus laborares. 9. famil. 55.
Si eſſet in iis fides, in quibus ſumma eſſe debebat, non laborare-
mus. ep. 3. Quod ſi omnes, qui eodem loco nati ſunt, facerent, &
Reſp. ex illis, & ipſi ex inuidia minus laborarent. pro Roſc. Am.
49. pro Clu. 159. Sed ne familiares, ſi ſcuta ipſi ferrēt, laborarēt.
in Ant. 197. Minus in arrogantiam offenderent, non tantopere
in vitiis perſeuerarent, aliquāto ex inſcientia leuius laborarēt.
2. de Inu. 125. Cum audiuiſſet eum grauiter eſſe ægrum, quod ve
hementer eius laborarent. Tuſc. 188. Vtpote cum ſine febri labo
raſſem. Att. 71. Non ignoro quantum ex deſyderio labores. ad
Tironem, lib. 16. 12. De filii tui eruditione quod labores, nihil
eſt. Q. fr. 320. Si nullam ad rē niſi ad officium & veritatem om
nes meę curæ, vigilię, cogitationeſque laborarunt. 7. Verr. 148.
Sulpitio, lib. 13. 27. 8. Aliud eſt dolere, aliud laborare, cum uari
ces ſecabantur C. Mario, dolebat: cum æſtu magno ducebat ag
men, laborabat. Tuſc. 182. Illi intelligebant ſeſe Verri ſerere, im
pendere, laborare. in Verr. 174. laborare amici cauſa. pro Domo
151. 13. fam. 13. Non laborare de aliquo. de Inu. 62. laborare de
exiſtimatione. 1. ad Quint. fr. 7. laborare dicitur luna, deficiente
lumine, cum terra directe inter hanc & ſolem intercedit. Tuſc.
1. 76. laborare ex renibus. Tuſc. 2. 52. laborare iniuria. Tuſ. 4. 14.
Ego ſum is qui dicam me non laborare. Tuſc. 3. 44. Miror te nō
tuis bonis delectari potius, quam alienis malis laborare. 4 fa. 6.
Quod epiſtolam conſciſſam doles, noli laborare: ſalua eſt domi.
ad Gallum. lib. 7. 26. 1. 1. Tuſc. 166. Laborare pro amicis. 6. fam.
30. in ep. A. Cæc. Laborare pro bonis uiris. de or. 127. Sic enim

uelim

uelim exiſtimes,non minus me de illius re laborare, quam ipſū de ſua.Sulp.lib.13.27.8.Laborare omni ſtudio atque opera. de Petic Conſul.13.Intellexi enim te laborare.ut,&c.ep.145.Signi ficant enim tuę literæ te prorſus laborare. Att. 100. In quo non modo deſici,ſed etiam laborare turpe eſt.de Cl.Or.167. At erat tuę uirtutis in minimis tuas res ponere, de Republ. uehementius laborare.ep.54.Laborat uehemēter:inclinata res eſt ad. Lent. 1.8.10.Hęc mihi ampliora multo ſunt, quam illa ipſa, propter quę hęc laborantur.ep.45.Concludunt ratiunculis Stoici, cur non ſit malum.quaſi de uerbo,non de re laboretur.2. Tuſcu.51. Omnibus enim neruis mihi contendendum eſt, atque in hoc laborandum,ut omnes,&c.5.Verr.110. Quibus incommodo ualetudinis laborandum eſt.pro Mur.135.

Laborans.

Diſertus homo & facile laborans.off.47. Homo de re magis quam de uerbis laborans. or. 204. Miſericordia eſt ęgritudo ex miſeria alterius iniuria laborantis.4.Tuſc.28.Ideſt, grauati. Laborantes naues.3.de Nat.d.67.Ego miſeris & laborātibus, nihil negare poſſum.pro Pl.272.

Laboratus.

Habeo munus a te laboratum decem legatorū. Att.105. Hęc mihi fructum aliquem afferre potuiſſent,cum a meipſo laborata proferri uiderentur.pro Cæl.48.

Laborioſus.

Laborioſa actio.ep.66. Quid dit ltis difficile? utrum laborioſum an artificioſum?4. ad Her. 143. Quis noſtrū exercitationē ullam corporis ſuſcipit laborioſum,niſi ut aliquid ex ea cōmodi conſequatur?t.de Fin. 26. Hæc mihi nondum laborioſa ex illa uetere militia.At.9u.Itaque induſtrios homines,illi ſtudioſos, uel potius amantes doloris appellant:nos commodius laborioſos.2.Tuſc.61.Multi, ea morbi grauitate maiores: quos tamen non miſeros, ſed laborioſos ſolemus dicere. 11.Phil.294.Vos laborioſos exiſtimet, quibus otioſis ne in communi quidem otio liceat eſſe.pro Cęl.37.Laborioſis exercitationibus & dolor intercurrit nonnūquā.Tuſ.2.32.Arator laborioſiſſimus.5.Ver.73.

Laborioſius.

Iam quo quiſque eſt ſolertior & ingenioſior, hoc docet iracū dius & laborioſius.pro Qo.Roſc.18.Itaque ſemper ii diligentiſſime laborioſiſſimeque accuſarunt qui ſeipſos in diſcrimen exiſtimationis uenire arbitrati ſunt.1.Ver.39.

Labrum.

Audiui nō modo qui primoribus labris guſtaſſent genus hoc uitæ,& extremis,ut dicitur,digitis attigiſſent.pro Cœl.20.Hūc cenſes primis,ut dicitur, labris guſtaſſe phyſiologiam? de Nat.d. 1.15.Pericles in cuius labris leporem habitaſſe ferūt.de or.155. Quod quidem tu,qui bene noſſes coniunctionem meam & Cæſaris,eludebas:cum a me trementibus omnino labris,ſed tamen cur tibi nomen non deferrem,requirebas.in Piſ.64.

Labellum.

At Platoni cum in cunis paruulo dormienti apes in labellis conſediſſent, reſponſum eſt ſingulari illum ſuauitate orationis fore.1.de Diu.133.

Labrum, *pro uaſe.*

Labrum ſi in balneo non eſt,fac ut ſit.Terentiæ.lib.14.15.

Labellum,

Sepulchris autem nouis finiuit modum. Nam ſuper tumulū noluit quid ſtatui,niſi columellam tribus cubitis non altiorem aut mēſam,aut labellum;& huic procurationi certum magiſtratum pręfecerat.2.de Leg.63.

Labron,

Erat autem iturus(ut aiebat) ad 111.Id. April. ut a Labrone, aut Piſis conſcenderet,2.ad Q.fr.15.

Lac.

Quondam lactis imber effluxit.de Diu.100. Villi abundat lacte,caſeo,melle.de Sen.69.In iis animantibus quæ lacte aluntur,omnis fere cibus matrum lacteſcere incipit.2.de Nat.d.97, Vt pene cum lacte nutricis errorem ſuxiſſe uideamur.Tuſ.3.2.

Lacteus,

Vidiſti magnum candentem ſerpere circum Lacteus hic nimio fulgens candore notatur. in Arat. Erat autē ſplendidiſſimo candore inter flammas circulus elucens, quem uos (ut a Graiis accepiſtis)orbem Lacteum nuncupatis.in Somn.Scip.12.

Lactens.

Puer lactens in gremio matris mammam appetens. de Diu. 126.Romulus lactens fulmine ictus.2. de Diu.69. Tactus eſt & ille qui hanc urbem condidit,Romulus,quem inauratum in Capitolio paruum atque lactentem, uberibus lupinis inhiantem fuiſſe meminiſtis.in Cat.63.Lactentibus hoſtiis deo immolare. 2.de Leg.30.

Lacteſco.

Lacteſcere incipit fere omnis cibus matrum.2.de Nat.d.97.

Lacero.

Aegritudo lacerat,exeſt animum,planeque conficit.Tuſ.196. Lacerat lacertum Largii mordax Memmius.2.de Orat.133.Lacerat & conficit me meror meus quotidianus.3.Att. 8. Hoc te lacerat,hæc cruentat oratio.in Ant.176. Vxor mea quam uexauiſtis,raptauiſtis,omni crudelitate lacerauiſtis.pro D.225.Lacerarunt omni ſcelere patriam.1.offi.83.ideſt, inquinarunt. Verborū cōtumeliis aliquem lacerare.in Ant.231. Lacerare aliquē omni cruciatu.de Pet.Conſul.6.mortem alicuius. pro Mil.66. Obtrectatio inuidię quę ſolet lacerare pleroſque.de leg.178. lacerare Rempublicam.Poſtquam.204.optimum uirum inceſto ore. 11. Phil.292.morſu uiſcera.2.Tuſc.31.unguibus.2.Tuſc.42.Nam cū fruges diripiebantur aratorum,atque omni, lacerabantur iniuria,uidebatur id perdere arator quod aratro ipſe quæſiſſet. 5. Verr.172.Intolerabili dolore lacerari potius, quam aut officiū prodat,aut fidem,cor,&c. Acad.q.ed.1.lib.2.24.Ad reliquias uitæ lacerandas & diſtrahendas.pro Quint. 29. Reliquum corpus tractum & laceratum abiecit in mare,in Ant.131.

Laceratio.

An ego,ſi te & Gabinium cruci ſuffixos uiderem maiore afficerer lętitia ex corporis ueſtri laceratione,quam afficior. ex infamia?in Piſ.32.Muliebres lacerationes genarum.Tuſ.3.52.

Lacerna.

Primum luce,non tenebris:deinde cum calceis & toga, nullis nec caligis,nec lacerna.2.Phil.84.

Lacerta.

Nam ad lacertas captandas tempeſtates non ſunt idoneæ. ad Att.2,18.Qui magis anguibus,quam lacertis?de Diu.121.

Lacertus,

Homeri,lacerti,manus.Tuſc.182. lacerti orationis. off 145. Quanquam in Lyſia ſunt ſæpe lacerti,ſic ut fieri nihil poſſit ualentius de Cl.Or.170.O pectora,o terga,o lacertorum tori.2, Tuſc.37.Aſpexiſſe lacertos ſuos dicitur, illachrymanſque dixiſſe,At hi quidem iam mortui ſunt.de Sen.24, Lacertis & uiribus pugnare.4.ſam.24.Amentatas haſtas ab aliquo accipere, & eas oratoriis lacertis uiribuſque torquere.1.de or.125. Milo ex lateribus & lacertis ſuis nobilitatus eſt.de Sen.82.

Lacertoſus.

Quos Centuriones pugnaces & lacertoſos inter mimorum & mimarum greges collocauit.8.Phil.25t.

Laceſſo,

Hos ego ſermones,quod multi ſunt,& tuam exiſtimationem, ut ego ſentio,non offendunt,laceſſiui nunquam, ſed non ualde repreſſi.ad Appium.lib.13.28.ideſt excitaui. Tu, ne uerbo quidē uiolatus,&c.ultro maledictis me laceſſiſti.2.Phil.29.Reſponſione me inimica homo promptiſſimus laceſſiuit.in Piſ. 43. Nos te Antoni nulla laceſſiuimus iniuria.ep.169.pro D. ſua. 226. Non enim te epiſtolis,ſed uoluminibus laceſſerem. ep. 210. Primum qui intellexeris eum deſyderare a me, cum ipſe homo πολυγραφώτατος nunquam me laceſſiſſet?13.Att.18.Sic igitur facies,meque amabis,& ſcripto aliquo laceſſes.Ego enim reſpondere facilius poſſum,quam prouocare.Cornificio.lib.12.46.Atque haud ſcio an ſatis ſit eum,qui laceſſit,iniuriæ ſuę pœniteret, ut ipſe nequid tale poſthac committat,& cæteri ſint ad iniuriam tardiores.off.1.51.Sponſione aliquem laceſſere. 9. Verr. 113. laceſſere bello,& tentare populos,pro l.Man.16.Et ui irritare, ferroque laceſſere fortiſſimum uirum auderet.pro Mil. 64. laceſſere iniuria.pro l.Man.8.1.off.31.Brut. ad Ant.11.3.1.laceſſere, uel prouocare ſcripto,pro eodem.12.ſam.46.Testis ſępe nō lędit niſi laceſſatur.de or.136.Procax in laceſſendo.ep.120. Nationes quas nunquam populus Romanus neque laceſſendas bello, neque tētandas putauit.pro Pomp.8.

Laceſſitus.

Quibus epiſtolis ſum abs te laceſſitus ad ſcribendum.Att.7. Arma quibus uel tectus ipſe eſſe poſſis, uel prouocare improbos,uel te ulciſci laceſſitus. de or.86.Omnino probabiliora ſūt quæ laceſſiti dicimus,quā quæ priores.de or.130. Videmur quieturi fuiſſe.niſi eſſemus laceſſiti.de or. 130. laceſſitos animos eorum repungere.1.ſam.47.

Lachryma.

Cito areſcit lachryma,præſertim alienis malis.in Part.31.La chryma

chryma nihil citius areſcit, vt dicit Rhetor Apollonius. 1. de Inu. 121. ad Her. 89. Hinc illæ lachrimæ nimirum, & hæc cauſa eſt omnium horum ſcelerum atque criminum. pro Cœl. 48. Lachrymæ meorum me molliunt, precantium, vt de Hiſpaniis expectemus. 10. Att. 30. Lachrymæ quas tu in meis acerbitatibus plurimas effudiſti. pro Planc. 82. Lachrymæ ſe ſubito profuderunt. 11. Att. 16. lachrymarum & dolorum infinita vis. 1. ad Q. frat. 50. Quem vt vidi, equidem vim lachrymarum profudi. in Somn. Scip. 9. pro Font. 31. lachrymas multas mihi attulerunt illius literæ. 12. Att. 14. Miratur lachrymas eas tam diuturna miſeria non exaruiſſe. 10. Att. 46. lachrymas dolori alicuius præbere. 3. Att. 23. lachrymas alicui reddere. pro Rab. Poſth. 29. Paulo ante, Iudices, lachrymas in morte miſeria atque indigniſſima Nauarchorũ non tenebamus. 7. Verr. 135. lachrymis confici. 14. fam. 10. Miſerum me: conſumptis enim lachrymis, tamen infixus animo hæret dolor. 2. Phil. 75. Ita multis cum lachrymis hæc loquebatur. 10. Att. 46. lachrymis aliquem decorare. Tuſc. 1. 28. lachrymis debilitari. 14. fam. 9. In lachrymis iacere. 14. famil. 5. Si ſe lamentis muliebriter lachrymiſq. dedet. 2. Tuſc. 83. lachrymis ac triſtitiæ ſe tradere. Lucceius Cic. 5. 14. 4. Sine lachrymis non queo dicere. Læl. 38. lachrymis uti. 1. de or. 116.

Lachrymula.

Et mihi lachrymulam Criſpiani iudicii obiectas. pro Pl. 62: Non modo lachrymulam, ſed multas lachrymas uidere potuiſti. pro Planc. 275.

Lachrymo.

Te ut a me diſceſſeris, lachrymaſſe moleſte ferebam. At. 249. Quamquam non male ait Callimachus, multo ſæpius lachrymaſſe Priamum, quam Troilum. 1. Tuſc. 148.

Lachrymor.

Quis tam fuit illo tempore durus & ferreus, quis tã inhumanus, præter vnum te, qui non illorum ætate, nobilitate, miſeria commoueretur? ecquis fuit quin lachrymaretur? 7. Verr. 94.

Lachrymans.

Principem ſuæ ciuitatis lachrymantem teſtari ac dicere, &c. 5. Verr. 62. Video hunc oculis lachrymantibus me intuentẽ. pro Sext. 28. lachrymoſus. in Arat.

Lacinia.

Videor enim videre ementem te ruſticas res, cum uillico loquentem, in lacinia ſeruantem ex menſa ſecunda ſemina. Tironi, lib. 16. 30. Illud alterum genus obtinent, id ipſumque lacinia. de Orat. 153.

Laco.

Laco qui plurimum bibit. 16. Att. 29.

Lacon.

Lacon quidam glorianti cuidam mercatori, quod multas naues in omnem oram maritimam dimiſiſſet: Non ſane optabilis iſta quidem eſt, inquit, rudentibus apta fortuna. Tuſc. 5. 30. Conſiliis noſtris laus eſt attonſa Laconum. Tuſc. 238.

Laconicum.

Noſtram ambulationem & laconicum, eaque quæ Circa ſint, velim, cum poteris, inuiſas. Att. 4. 79. 4.

Laconiſmus.

Sed quid ago? non imitor λακωνισμὸν tuum, altera iam pagella procedit. Bruto, lib. 11. 40.

Lactens, Lacteſco, Lacteus, *Vide* Lac.

Lacuna.

Cenſores dederunt operam, ut ita poteſtatem gererent, ut illam lacunam rei familiaris explerent. 4 in Ver. 96. ideſt, damnũ ſarcirent. De Cælio vide ne quæ lacuna ſit in auro. Att. 12. 8. i. fraus. Lacunæ Neptuniç. 4. ad Her. 157.

Lacunoſus.

Quid enim pulchrius ea figura, &c. quæque nihil aſperitatis habere, nihil offenſionis poteſt, nihil inciſum angulis, nihil anfractibus, nihil eminens, nihil lacunoſum? de Nat. deor. 67. de Vniuerſ. 23.

Lacunar.

In hoc medio apparatu fulgentem gladium e lacunari, ſeta equina aptum, demitti iuſſit. 5. Tuſc. 87.

Lacus.

Circa Ennam lacus Lucique ſunt plurimi. in Verr. 225. lacus Albanus Veienti bello præter modum creuit. de Diu. 1. 84. Inde in uicinia noſtra auerni lacus. Tuſ. 155. lacus Curtius. pro Sext. Roſc. lacus Precius. pro Mil. 115. Deæ quæ illos Ennenſes lacus Lucoſque colitis. in Verr. 274.

Lacus, *vas.*

Noua iſta quaſi de muſto & lacu feruida oratio fugienda eſt. de Clar. Orat. 191.

Lædo.

Qui fidem lædit, oppugnat omniũ commune præſidium. pro Sext. Roſc. 37. Non minus nos ſtultitia illius ſubleuat, quam lædit improbitas. pro Cæc. 289. Nihil me lędit, inquit. 4. Aca. 166. Sępe teſtis non lædit, niſi, &c. de Or. 136. Qui alterũ, nulla priuatim læſi iniuria, in iudicium uocant. in Verr. 148. Is iniuſte neminem læſit pro Mur. 145. Quos tu Reipub. cauſa læſeras. ep. 6. Nihil me lędet. 11 Att. 21. ideſt, moleſtũ erit. Lædere aliquẽ. 12. fam. 40. in ep. Trebonii. Lędere aliquem periurio. pro Cæc. 20. lædere exiſtimationem. 4. Verr. 125. Itaque diutius ſuſpicionibus obſcuris lædi famam ſuam noluit. pro Clu. 10. Nec abſentem ludibrio læſum iri. Metellus Cic. 5. 1. 1.

Læſus.

Si læſus efferare iracundia. de Orat. 137. Læſa dignitas. pro Cluent. 93.

[illegible]eſio.

Purgatio, cõciliatio, lęſio, optatio, atq. execratio. 3. de or. 114.

Læna.

Qui cum c o s. eſſet, eodemque tempore ſacrificium publicum cũ lęna faceret, quod erat flamen Carpentalis, plebis cõtra patres cõcitatione & ſeditione nũtiata, vt erat læna amictus, ita uenit in concionem, &c. de Cl. or. 7. Veſtimenti genus.

Lætus.

Catilina interea alacer atq. lætus. pro Mur. 136. 2. Ver. 11. Ille Cęcilianus qui omnibus lętitiis lętũ eſſe ſe narrat. 2. de Finib. Aliquem alacrem & lætum volitare. pro Sext. 5. Lęto vultu gratulari. Attic. 123. Hi contra uagantur læti atque erecti paſſim toto foro. pro Font. 280. Lætas ſegetes etiam ruſtici dicunt. 3. de or. 85. Vua quid poteſt eſſe tum fructu lętius, tum aſpectu pulchrius? de Sen. 88. A quibus ſi quid eſſet lętius, certior factus eſſem, &c. 11. Att. 31. Mihi autem, quo lætiora ſunt, eo plus ſtomachi & moleſtiæ eſt, &c. 16. Attic. 5. Vberrimi & lætiſſimi fructus uitium. de Nat. d. 57.

Læte.

Is auctorem Senatus extinctum læte atque inſolenter tulit. 9 Philipp. 261. 6. fam. 47.

Lætor.

De Caſſio lætor. Brut. 91. Lætor de hac re. pro Marcel. 136. Hæc perfecta eſſe gaudeo, uehemẽterque lætor. pro Sexto Roſc. Am. 81. Virumque lætor, & ſine dolore corporis te fuiſſe, & animo valuiſſe. ad Marium, lib. 7. 1. 2. Lætaris tu in omnium gemitu, & triumphas. 7. Verr. 94. Nam & lætamur amicorum lætitia æque ac noſtra. de Fin. lib. 1. 53. Lætamur, & mirari ſatis nõ poſſumus. 12. fam. 21. in ep. Caſſ. Deinde ea libidinum turpitudo, vt in hoc ſit ſemper lætatus. in Ant. 132. Lætari in aliqua re. 14. Att. 31. Lætari malo alieno. Tuſ. 4. 13. Minime miror te tuis præclaris operibus lætari. ep. 7 lætari aſſidua recordatione voluptatum præteritarum. de Fin. 1. 32. Atque illud in primis lætandum mihi eſſe video, &c. pro L. Man. 1. An Cn. Pompeium cenſes tribus ſuis Conſulatibus, tribus triumphis, maximarum rerum gloria lętaturum fuiſſe, ſi ſciret ſe in ſolitudine Aegyptiorum trucidatum iri, &c. 2. de Diu. 34.

Lætans.

Voluptati maleuolentia lętans malo alieno, delectatio, iactatio, & ſimilia. 4. Tuſc. 26. Alii legunt lactans. In ea natura, quæ ſua voluptate lætãs. de N. d. 81. Itaq. nubit Oppianico cõtinuo Saſſia lętanti iam animo, & ſpe optima confirmata. pro Clu. 20.

Lætifico.

Indus non aqua ſolum agros lætificat, ſed eos etiam conſerit de Nat. d. 2 99. Acceſſus ſolis contrahit terram, tum uiciſſim lętificat, ut cum cælo hilarata uideatur. 2. de Nat. d. 147.

Lætificus.

Vites lætificæ nõ intermittunt pãpinis pubeſcere. 1. Tuſ. 108.

Lætitia.

Lętitia opinio recens boni pręſentis, in quo efferri rectum eſſe uideatur. Tuſc. 4. 12. Lętitia & libido in bonorũ opinione uerſantur: cum libido ad id, quod bonum, illecta & inflammata rapiatur: lætitia ut adepta iam aliquid concupitum efferatur & geſtiat. Tuſc. 4. 10. lætitia geſtiens, eſt ſine ratione animi elatio. Tuſc. 4. 11. lętitia geſtiens habet leuitatem. Tuſ. 3. 24. Lætitia geſtiens & libido in bonorum errore uerſantur. Tuſc. 3. 32. Cum autẽ & inaniter & effuſe animus exultat, tũ illa lætitia geſtiens, vel nimia dici poteſt. Tuſc. 4. 11. lętitia exultãs geſtiẽſq. turpis.

Tuſc.4.55.lætitia immoderata, eſt voluptas animi elata & ge-
ſtiens.Tuſc.3.19.Lætitia impotens.Tuſc.5.14.manet.to la.40.
mentis.Tuſc.336. Lætitia de interitu. P Clodii.pro Mil.150.
Quæ lætitia Senatus,quæ alacritas erat?Brut.91. Lætitia efficit
profuſam hilaritatem.Tuſc.4.13 Itaque hilaritatis plenû iudi-
uium ac lætitiæ fuit.de Or.106. Lætitiæ riſus ſatis eſt maximæ
præclariſſimeque pugnæ.in Ant.285.Incredibili quadam & pene
diuina,qua nec ueſtro beneficio fruor,lætitiæ uoluptate caruiſ-
ſem.Poſt red.ad Quir.1.Iudex tum ad triſtitiam, tum ad læti-
tiam eſt contorquendus.de Or.240.Lætitiam capere ex aliqua
re 4.Att.54.Capere lætitiam oculis. Att.230. Nolite Iudices
inimicis meis dare lætitiam.pro Planc.83.ideſt, præbere cauſã
lætitiæ.Quoniam docendi cauſa a gaudio lætitiã diſtinguimus.
Tuſc.4.55.Recta & honeſta quę fiut,ea facere ipſa per ſe lętitiã.
2.de Fin.19.Letitiam aperteſſime ferre.14. Att.19 ideſt non oc
cultare lętitiam popularem ludis publicis in cantu,fidibus,& ti
biis moderanto,eamque cum diuum honore iunguuto. 2. de L.
24.Percipietis etiam illam ex cognitione iuris lętitiam & uo-
luptatem,quod,&c.1.de Or.97. Milo maxima lætitia populum
Romanũ affecit.pro Mil.58.Carere lætitia Poſt red.ad Quir 1.
Cum magna mea lætitia.1.ad Q. fr.14. Aliquis lętitia elatus.
pro Deiot.148.13.fam.33.Galli uictores alacritate, & quaſi læ
titia ad canendum excitantur.1.de Diu.84.Nullam me epiſtolã
accepiſſe tuam poſt comitia illa pręclara quę me lętitia exiule
runt.Cælio,lib.2.9.2.Acad.q.ed.2.l.1.27.pro Deiot. 17 Exul-
tant lætitia in municipiis.Att.214 Quid ergo? in tanta lętitia
cunctæ ciuitatis me unum triſtem eſſe oportebat.in Ant.164.Eo
dem enim uitio eſt effuſio animi in lętitia,quo in dolore cõtra
ctio.Tuſ.4.55 Hic tu qua lætitia perfruere,quibus gaudiis exul
tabis,quanta in uoluptate bacchabere?1.in Cat.18.lætitiæ & lo
licitudines.1.At.50.Quos nullæ futiles lætitiæ lãguidis liqueſa
ciunt uoluptatibus.Tu.5.13.Repête uero inceſſi uiour lætitias.
2.fa.17.in ep.Cæl.

Lætabilis.

Quod lætabile,id prædicandum & prę ſe ferendũ. Tuſ 5.33.
Quod ut ita ſit(nihil n.pugno) quid habet iſta res aut lætabile
glorioſum?1.Tu.41 Is eſt ſapiens,quem quærimus,is eſt beatus,
cui nihil humanarum rerũ aut intolerabile ad demittendũ aium,
aut nimis lætabile ad efferendum uideri poteſt.4.Tuſc.57.

Læuus.

Læua pars & dextra.4.de Fin. 60. Ad læuam. de Vniu.203.
Cum autem læuam manum admouerat,& illam,&c.4.Aca.560.
Iupiter cornicem a læua,coruum a dextra cauere iuſſit. de Diu.
82.Diana facem iacit a læua.Acad.q.82.

Lagena.

Plane te rogo,ſicut olim matrem noſtram facere memini,quæ
lagenas etiam inanes obſignabat, ne dicerentur inanes aliquę
fuiſſe,quæ furtim eſſent exiccatæ.16.fam.35.

Laguncula.

In his inuentæ ſunt quinque lagunculæ matronarum,in qui
bus una ſororis amici tui hominis Brutí,qui hoc utatur: & il-
lius Lepidi,qui hæc tam negligenter ferat.Att.6.80.

Lambo.

Voluſii aruſpicis & Cornelii medici,& horum canum, quos
tribunal meum uides lambere.5. Verr.22.

Lamentor.

Cuius cæcitatem cum mulierculę lamentarentur,quid agitis,
inquit,&c.Tuſ.549.Lapides mehercule omnes flere ac lamẽtari
coegiſſet.1.de or.157.Conqueri aduerſam fortunam, non lamen
tari decet.Pacuuius apud Ciceronem.1.Tuſc.88.Nam hæc qui
dẽ uita mors eſt,quã lamẽtari poſſem,ſi liberet.1.Tuſ.119.Lamẽ
tari maiorem uidebã. in Ant.239. Vt nemo ne ad deplorãdũ qui-
dem Reip.nomẽ,atq.ad lamentandã tanti imperii calamitatẽ re
linquerentur.in Cat.11.Matremne ut miſeram,lamentantemque
uideam.de or.163.

Lamentatio.

Lamentatio eſt ęgritudo cum eiulatu. Tuſc.215. Sed illa lu-
gubris lamentatio,fletuſque mœrens,ex eo eſt,quod, &c.1. Tuſ.
26.& 4.59.Illa lamentatio & gemitus urbis.Poſtquam.108. Tũ
lamentationem matrumfamilias,tum fugã uirginum,&c.perhor
reſco.4 in Cat.84.Lamentationem in funere tollit lex x I I.ta-
bul.2.de Leg 55.Cum gemitu & lamentatione.de Inu.72 Plan
gore & lamentatione cõpleui forum.or.209 Lamẽtationes deo
rum fecerunt poetæ,ut eorum bella,pugnas, prælia, uulnera ui
deremus,de Nat d.1.31 Fletus mulierum,& lamentationes fieri
ſolitas pro his rebus.in Cat.120.in Verr.110. Lamentationes fu
neris minuendæ.2 de Leg.54. Nolite pati Iudices, aras deorum
immortalium,quotidianis uirginum lamentationibus de ueſtro
iudicio,commoueri.pro Font.31.

Lamentabilis.

Lamentabili gemitu.2.Tuſc.57. Lamentabili uoce deplora
re.1.Tuſc.56 Lamẽtabilia funera & ſũptuoſa ſublata.2.de L.59.

Lamentum

De lamentis expreſſa uerbis legis ſunt.2.de L.59.Si ſe lamẽtis
muliebriter lachrymiſq. dedit.Tuſ.2.43 In ſordibus,lamẽtis, lu
ctuq. iacuiſti.in Piſ.98.Siue cãtu ſine ludis,ſine exequiis,ſine la
mentis,ſine laudationibus,ſine funere.pro Mil.66.2. Tuſc.84.2.
de L.101.Solonis quidem ſapientis elogiũ eſt, quo ſe negat uel
le ſuam mortem dolore amicorũ,lamentiſq. uacare.de Sen.66:

Lamina.

Ad eam cum lamina eſſet inuenta, & in ea ſcriptum, DOMINA
HONORIS,ea eã fuit ædis huiº dedicãdę.2.de L.54.Quid,cũ ignẽs
cãdẽteſq. laminæ,cæteriq. cruciatus admouebãtur?7.Verr.127.

Lampas.

Vidi argenteum cupidinem cum lampade. in Verr. 131. Illæ
cui mouet Oetho illatæ lampades fuerunt.de Nat.d.67.

Lampſacum.

Oppidum eſt in Helleſpouto Lampſacum, Iudices, in primis
Aſię prouinciæ clarum & nobile.3.Verr.42.

Lampſaceni.

Strato Lampſacenus.Acad.q.ed.1.lib.2 112.Is negabat ope di
uina factum eſſe mundum,deoſque ab omni munere leriari do-
cebat Homines autem ipſi Lampſaceni,cum ſumme in omnes ci
ues Romanos officioſi, tũ præterea maxime ſedati & quieti pro
pe præter cæteros,ad ſummum Grecorum otium potius, quam
ad ullam uim aut tumultum accommodati 3.Verr.42. Lampſa-
ceni Verrẽ cõburere uoluerũt.3.in Ver.47.& 48. Circũſeſſus es.
a quibus? a Lãpſacenis.barbaris hominibus credo,&c.3.Verr.56.

Lana.

Quando ad me uenis cum tua colu & lana?a.de Or.154.

Laneus.

Atque ei laneum pallium iniecit 3 de Nat.d.180.

Laniger.

Pecus lanigerum eximia pulchritudine.de Diu.89.

Languor.

Quot ego penitus noui libidinum & languoris effœminatiſ
ſimi animi plenos.16.fami. 36.ex ep. Q.Ciceronis.Expectatio le
gatorum quantum afferat languoris animis,quis non uidet? in
Ant.102.Nihil autem magis cauendum ſenectuti, quam ne lan
guori ſe deſidięque dedat.1.off.173.officium & ſolitudo languo
rem afferunt hominibus.off.3.2.Exprobare languorem & ſopo-
rem alieni.in Salluſt.274.languorem bonorũ uides. 14.Att.7.
languore & fame confectus.7.fam.46.Animus cum lãguore cor
poris membris nec membris uti,nec ſenſibus poteſt, incidit in
uaria uiſa & incerta.de Diu.235.

Langueo.

Nec deſpero tamen(quanquam languet iuuentus, nec perin-
de atque debeat,in laudis & glorię cupiditate uerſetur) futuros
aliquos,qui abiectum cadauer,Conſularibus ſpoliis nudare non
nolint.in Piſ.65.Cum dormientibus ea pars animi languet. de
Diu.93 Nam cum otio langueremus,&c.1.de N.d.46 Hebeſcere
& languere in otio.Aca.q.ed.1.lib.2 6.languere de uia. 1. Phil.
8.Et ut o ſruor,nec ſolitudinem languere patior.off.53.

Langueſco.

Hic abit lã langueſcit,& an tibi illũ iure iratũ:&c.13.Att.52.
Conſenſus populi,ſi nos langueſcimus,debilitetur neceſſe eſt.in
Ant.215.Ipſa illa Martia legio langueſcet. in Ant. 204. Hebes
eſt acies cuipiã oculorum,corpore alius langueſcit.4.de Fin.54.
orator metuo ne langueſcat ſenectute.de Sen.25. Spem infringi
& langueſcere induſtriam.or.197.

Languefacio.

Canẽdi uis incitat languẽtes,excitator languefacit.2.de l.38

Languens.

Senatus languens & defeſſus.ep.161. Sine contentione uox,
nec languens,nec ſonora.off.1.186.languentis populi incitatio,
& elſizen ii mod ratio.de or.11.lãguẽti ſtomacho eſſe.8.f.39.
in ep.Cæl.Facilius eſt currentem(ut aiunt)incitare, quam com
mouere languentem.de or.125.

Languidus.

Mollis,lãguidus,eneruatus oia ad uoluptatẽ corporis referẽs.
de or.104 languidus uino,uigiliiſque.5.Ver.25. Vino lãguidi,
cõfecti cibo,ſemis redimiti.in Cat.35.Tarda & lãguida pecus.2.
de Fin.66.Sed uidetis,ut ſenectus nõ modo lãguida atq.iners nõ
ſit,uerũ ẽt ſit operoſa & ſẽper agẽs aliquid & moliẽs,&c.de ſẽ.23

Languida conſilia capere. 10. Att. 38. Languidius ſtudium in
cauſa.pro Ligar.17.Languidius & fortius, opponuntur.7.Att.
20.Languidiores literæ.11.Att.19. Siqui antea aut alieniores
fuerant aut languidiores, nunc horum odio ſe cum bonis con
iungunt.Qu.fra. 1.48. Non enim languidiores facti ſumus.in
Ant. 218. Languidiora eſſe intelligo quæ ad me ſcribis de no-
ſtra ſpe.3. Att.29.

Laniger, *Vide Lana.*

anius.

Cętarii,lanii,coqui,fartores,piſcatores,&c.1.off.209.

Lanio.

Cum ferus immani laniauit uiſcera morſu.de Diu. 121. Cũ
homo imbecillus a valentiſſima fera laniatur. ep. 95. laniari a
feris.Tuſc.172.Quem ſe torquentem lanians, roſtroque cruen
tans,&c.de Diu.102.

Laniatus.

Quid igr̃ mihi ferarũ laniatus oberit nihil ſentiẽti?1.Tuſ.93.

Laniſta.

Reus tanquam clemens laniſta frugaliſſimum quenque ſecer
nebat.Att.1.36.Quo quidem in ſpectaculo mira Reipub.æqui
tas erat, vter eorum periſſet,tanquam laniſta,in eiuſmodi pari
lucrũ fieri putabat.in Piſ.21.Quod ſpectaculum ipſa fortuna vi
tauit,ne videret vnius corporis duas acies laniſta Cic.dimicã
tes.13.Phi.377.Hic nuper ſe ad laniſtã cõtulit.pro Sex.Roſ.10.

Lanuinus.

At honeſti,colei lanuini:Cliternini,nõ honeſti.Pęt.l.9.22.14.

Lanuuium.

Lanuuium,oppidum Romæ finitimum.in Rull.94. lanuuii,
initio belli Marſici,clypei a muribus deroſi.Di.1.84.lanuuinus.
pro Cor.Bal.60.

Lanx.

Terram mihi crede ea lanx & maria deprimat. de Finib.146.
& Tuſ.238. Vt lancem in libra ponderibus impoſitis deprimi,
ſic animum perſpicuis cedere neceſſe eſt.Acad.q.ed.1.lib.2.37.
Virtutis autem amplitudinem quaſi in altera libræ lance pone
re.5.de Fin.157.lancibus & ſplendidiſſimis caniſtris, oluſculis
nos ſoles paſcere.6.Att.12.

Lapathus.

Non igitur nec lapathi ſuauitatem acipenſeri Gallonii Læ-
lius anteponebat,ſed ſuauitatem ipſam negligebat.2.de Fi.23.

Lapis.

Lapidem ex ſepulchro pro deo venerari.pro Planc. 77.Tri-
bunos de lapide emptos eſſe ait, quia mercede accepta id fece-
rant.in Piſ. 27. E lapide plus excitari aut imponi vetuit Plato,
quam quod capiat laudem mortui inciſam quatuor heroicis
uerſibus.2.de Leg.61. Marcum Aemilium lapide percuſſum eſ
ſe conſtabat.de or.126.lapides,fuſtes,gladii.4.Att.14.Nec lapi
des ex terra exciderent ad uſum noſtrum neceſſarii. off. 2. 17.
Lapidum conflictu atque tritu ignis elicitur.de Nat.d. 2.19.la
pidum coniectu fracta domus.4.Att.13. lapides mehercule om
nes flere coegiſſet.de or.106.lapides iacere.pro Mil.109.A qui
bus ille ſe lapidibus appetitum & percuſſum eſſe dixit. pro D.
215.lapidibus cooperiri.3.Ver.84.legio XII. ad quam primũ
Sulla venit,lapidibus egiſſe hominem dicitur.11.Att.43.lapidi
bus obruere aliquem.off.3.63.

Lapideus.

Lapideus aut ſanguineus imber.2.de Diu. 89. de N. d.2.10.
Et Niobe fingitur lapidea, propter æternum credo in luctu ſilẽ
tium.3. Tuſc.107. ligneum autem quodcunque voluerit vno e
ligno cauato,itemque lapideum.Att. 101. lapideum quodcun-
que vno e lapide dedicato.2.de Leg.43.

Lapicidina.

Poteſt igitur tale aliquid etiam ſua ſponte in lapicidinis
Chiorum extitiſſe.de Diu.2.72.

Lapidatio.

Inde ſaxis facta lapidatio eſt.pro D.215.Repente Agrigenti
ni concurrunt.fit magna lapidatio, dãt ſeſe in fugam iſtius præ
clari imperatoris nocturni milites.6. Verr. 85. Habueras enim
tu oĩa in cauſa ſuperiora,vim,fugam,lapidationem,&c.2.de or.
107.Ille ambitus iudicium tollere, ac diſturbare primũ cõflato
voluit gladiatorum ac fugitiuorũ tumultu:deinde, id quod vi-
dimus oẽs.lapidatione atq. cõcurſu.pro Sylla, 10.id eſt,lapidũ
iactu.Marcellinus cũ grauiter de Clodianis incẽdiis,trucidatio
nibus,lapidationibus queſtus eſſet,ſẽtẽtiã dixit. 2. ad Q.fr.1.

Lapidator.

Percuſſor,lapidator,&c.pro D.11.

Laqueatus.

Conſiderat templum: uidet vndique tectum pulcherrime la
queatum,præterea cetera noua atque integra. 3. Verr.94.Equi
dem qui nunc primum huc venerim,ſatiari non queo, magnifi
caſq. uillas & pauimẽta marmorea,& laqueata tecta contemno.
2.de L.1.Tectis cælatis,laqueatis,&c.1.Tuſ.135.

Laqueus.

Homini iam perdito,& collum in laqueum inſerenti, ſubue-
niſti.6.Ver.32.Aequitatem rei,uerbi laqueo capi non oportet.
pro Cæc.60.Laquei diſputationum &interrogationum.1.de or.
23.Ad Chryſippi laqueos reuertamur.Fat. 5. Atque illam bel-
luam iudicii laqueos declinãtem, iam irretitã teneret.pro Mil.
31. Putant. n. minus multos laqueos legum & conditionum ac
iudiciorum propoſitos eſſe oportere.pro Clu. 121. Vt iam a la
queis Stoicorum,quibus vſum me pluribus,quam ſoleo, intellĩ
go,recedamus.Tuſ.5.56.Stoici diſputationum ſuarum laqueis
te irretitum tenerent.de or.88.

Lar.

Lar Tolumnius,Veientum rex, quatuor legatos Populi Ro.
Fidenis interemit.9.Phil.258.

Lar.

Pauci eſſent reliqui,qui L.Metelli authoritate in agros, atq.
ad ſuum larem familiarem redirent.5. Verr. 106. Quod genus
ſacrificii lare veruecibus fiat.2.de Leg. 51. lares familiares no-
ſtri vexati.2.de leg.41.Dii quos Gręci *δαίμονας* appellant,no-
ſtri opinor lares,ſi modo hoc recte conuertium videri poteſt.de
Vniu.47.Aedes larium & malæ fortunæ.de Nat.d. 72. lucos in
agris habento,& larium ſedes.ritus familiæ, patrumque ſeruan
to.2.de leg.16. Alicui manus allatas eſſe ante ſuos lares fami-
liares.pro Quint.16.& Att.253.Craſſuſque, ut quaſi teſtata po
pulo Romano noſtra eſſet gratia,pene a meis laribus in prouin
ciam eſt profectus.ad Lent.1.9.81.

Largior.

Quam facultatem mihi multitudo iſtius vitiorum largitur.
2.Phil.61.Plus tibi ego largiar.pro Cæc.Amorique noſtro plu
ſculum ẽt,quam concedet veritas,largiare.Luceio,l.5.12.12.Si
quis deus mihi largiatur,vt ex hac ętate repueraſcam, valde re
cuſem.de Sen.94.largitus eſt Fannius Roſc.pro Quint.Roſ.49.
Vtriſque horum ſecunda fortuna regnũ eſt largita,aduerſa, mor
tem.de har 256.Cui ſummam copiam, facultatemque dicendi
natura largita eſt.pro Quint.2.Duo illa relinquamus,idq. lar
giamur inertiæ noſtræ.de or.90. Quidam eripiunt aliis, quod
aliis largiantur.off.9. Triptolemus eſt omnibus ſemen largite-
tur,&c.ad Her.25.largiri populo libertatem.3.de leg.55. largi
ri patriæ ſuum ſanguinem.Tuſc.1. 105. Cum & natura ſemper
ad largiendũ ex alieno fuerim reſtrictior. ad Appium, lib.3.8.
32.Homo tum grauitate & prudentia præſtans,tum vel nimium
parcus in largienda ciuitate.pro Corn. Balb. 40.pro Archia,7.

Largitor.

Homo largitor & prodigus. in Cat. 120. largitor tribus ali-
cuius.pro Planc.30.Non poteſt, qui ambitu ne abſolutum qui-
dem patitur eſſe abſolutum, ipſe impune vnquam eſſe largitor.
pro Cælio, 61. Extiteruntque in Repub. plerunque largitores &
factioſi, vt opes quammaximas conſequantur.1.off.83.

Largitio.

Largitio quæ fit ex re familiari, fontem ipſum benignitatis
exhaurit.off.2.75.Largitio quæ uerbis oſtentari põt, reuera fie
ri nullo pacto poteſt.con.Rul.68.Aequitatis largitio.pro Mur.
134.Nunquã intermiſſa ẽt a maioribus noſtris largitio & cõica
tio ciuitatis.pro Cor.61.Largitio facta aut non facta,qui igno-
rari põt?3.fa.45.largitio frumẽtaria.off.2.107.largitio popula
ris.off.2.85.Philippus largitionem corruptelam dixit eſſe. off.
44.Largitionem facere.pro Mur.4. Iam in prouerbii conſuetu-
dinem uenit,Largitionem fundum non habere.2.off 79.Largi-
tionem ſequuntur rapinę.off.2.78. liberalitatem ac benignita-
tẽ ab ambitu ac largitione ſeiungere.de or. 118. Pręclare in epĩ
ſtola quadam Alexandrum filium Philippus accuſat, quod lar-
gitione beneuolentiam Macedonũ conſectetur.2.off.76.Quam
quiſque tribum turpi largitione corrumperet. pro Planc. 266.
Itaque vt omittam largitione corrupta ſuffragia, non vides ſi-
quando ambitus ſileat,quæri in ſuffragiis, quod optimi uiri ſẽ
tiant?3.de leg.35.5.Verr.71.3.Tuſc.83. Cum largitiones maxĩ
mas feciſſet.Tuſc.3.42. largitionibus, conceſſionibuſque prę-
miorum obligatę ciuitates.10.fa.16. in ep.Planc.

Largitas.

Vt impẽdiis ẽt augere poſſimus largitatẽ tui muneris.de Cl.
or.8.Maxima largitate, varia leguminũ genera fundit terra.2.
de N.d.117.

Largus.

Frugi hominem dici, non multum laudis habet in Rege. fortem, iuſtum, ſeuerum, grauem, magnanimum, largum beneficum, liberalem, hæ ſunt Regię laudes. pro Deiot. 18. Cum ſol terras larga luce compleuerit de N.d. 2.36. Largorum duo genera ſūt: quorum alteri prodigi dicuntur, alteri liberales off. 2.80.

Large.

Large, liberaliterque æſtimare 3 Ver. 177. Paſtum animantibus large & copioſe natura comparauit. de Nat. d. 50. Quod dandum eſt amicitiæ, large dabitur a me. pro Mur. 26. Munifice & large dare aliquid. de Nat. d. 64. Large effuſeque donare. pro Roſc. Am. 14. Mittit homini munera ſatis large. hæc ad uſum domeſticum, uini, olei, quod uiſum erat. 6 Verr 54. Large & copioſe parare conuiuium. de Nat. d. 50. Large ac honorifice promittere aliquid. de Petit Conſ. 2.11. Inde ſuſcepto bello, cum pacis cōditiones ad te afferri, a teque ad eos honorifice & large reſponderi uiderem. 8. ad Att. 37. Largiſſime mihi copia facta eſt eius rei. in Verr. 108.

Largifluus.

Grando miſta imbri largifluo ſub ea precipitās cadit. 3. de or. 86. laſciuiam intuerentur. de Diu. 1.25.

Laſsitudo.

Quamquam ſomus iam defatigati, ſed nulla laſſitudo impedire officium debet. ad Cornific. lib. 12. 15. 15. Poſtquam illos arctius ex laſſitudine dormire ſenſit. de Iou. 63.

Late, *Vide* Latus.

Lateo.

Veritas in occulto latet. or. 220. Non paruum ſub hoc uerbo furtum latet. con. Rull. 89. Cætera in eo lateor. or. 202. Nullæ ſunt occultiores inſidiæ, quā hæ quę latent in ſimulatione officij. 3. Verr. 27. Latent iſta Luculle craſſis occultata & circunfuſa tenebris. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 112. Sed eum dolorem hic tulit paulo apertius, cum nimius ille ſenſus in aliis fortaſſe latuit. pro Planc. 266. Omnia quæ diuturna obſcuritate latuerunt, ſic aperiam, ut ea cernere oculis uideamini. pro Clu. 31. Tractanda iura populorum, in quibus ne noſtri quidem populi latebunt. de Leg. 159. Quoniam ſub nomine pacis bellū lateret. in Ant. 241. Qui locus tam fuit abditus ut lateret. pro Pomp. 10. Qui fraudationis cauſa latuerit. pro Quint. 13. latere abditē. 4 Ver. 130. Aliquem incluſum atque abditum latere in occulto pro Rab. Poſ. 56. Sic omnia latere cenſebant in occulto, neque eſſe quicquam quod cerni aut intelligi poſſit. Aca. q. ed. 2. lib. 1. 32. Nihil agis, nihil aſſequeris, nihil moliris, quod mihi latere ualeat in tempore. in Cat. 100. Non latere in tenebris, neque eſſe abditum, ſed in oculis clariſſimæ prouinciæ eſſe poſitum. ad Qu. fr. 291. Ibi ſcelus quoque latere inter tot flagitia putatote. pro Sext. Roſc. 38. Occulte latere, abſconditū eſſe, furtim, &c. con. Rul. 74.

Latens.

Rem latentem explicare definiendo. de Cl. 178.

Latenter.

Cum enim nihil ſine cauſa fiat, hoc ipſum eſt fortunæ euētus, obſcura cauſa, quę latenter efficitur. in Top. 33.

Latito.

Iube adeſſe, latitat omnino. pro D. ſua. 229. Ego experiri non potui: latitauit, procuratorem nullum reliquit. pro Qu. 50. Si latitare ac diutius ludificare uidcatur. pro Quint. 10.

Latitans.

Extrahitur domo latitans Oppianicus a Manilio. pro Clu. 28

Latebra

Latebra danda non fuit populo, in qua bonis ignorantibus quid quiſque ſētiret, tabella uitioſum occultaret ſuffragium. 3. de leg. 31. Baloeæ, in quibus non intelligo, quę latebra togatis hominibus eſſe poſſit. pro Cęl. 50. Adhibuit aliam latebrā obſcuritatis. Diu. 2. 86. Nam ſi tuam dicere latebrā haberes. de Fin. 2. 89. Cōiicere ſe in mirificā latebrā. 2. de Diu. 67. Nullāne in tabellæ quidem latebra fuiſſe abſconditam maleuolentiam quę te impugnare auderet? Appio. lib. 3. 12. 2. Sed ſi hoc ſibi ſumant, nullam eſſe fidem quę infideli data ſit, uideant, ne quęratur latebra periurio. 3. off. 144. id eſt, excuſatio qua lateat & non uideatur periurium. Cum in animis hominum tantę latebrę ſint, tanti receſſus. pro Marcel. 15. Cum ignauię ratio te in fugam atque latebras impelleret. pro Rab. 95. Poſſum omnes latebras ſuſpicionū peragrare dicendo. pro Cęl. 48. Cum illa coniuratio ex latebris atque ex tenebris erupiſſet. pro Sext. Mithridates ita regnat, ut ſe nec Ponto, neque Cappadocię latebris occultare uelit. pro Leg. Man. 4.

Latebroſus

Via latebroſa. pro Sext. 109 in Vat. 31.

Latibulum.

Ego autem uolo aliquod emere latibulum, perfugium doloris mei. Att. 12. 17. Omniaque quæ ſint ad uiuendum neceſſaria, acquirat & paret: ut paſtum, ut latibula, ut alia generis eiuſdem. 5. off 18. Repente enim te tanquam ſerpens e latibulis intuliſti. Vat. 29. Tum cum etiam feræ latibulis ſe tegunt. pro Rab. 159. Defendendi facilis eſt cautio, non ſolum latibulis occultorum locorum, ſed etiam, &c. pro Flac. 152.

Later.

Num hoc in latere, aut in cæmento, ex quibus urbs effecta eſt, potuit ualere? 2. de Diu. 148.

Laterenſis.

Laterenſis a Lepido deſtitutus, ſibi manus attulit. 10 fa. 48. An hoc tu Laterenſis ignoras? pro Planc. 60. M. Laterenſis, Cn. Plancii accuſator. pro Planc. 1. M. Laterenſis, a Vectio iudice per Vatinium in concionem producto nominatus. in Vat. 60.

Laterna.

Clodii ueſtibulum uacuum ſane mihi nuntiabatur, paucis pānoſis ſine laterna. Att. 4. 72. 9.

Laternarius.

An cum altero barbato Epicureo, cum altero Catilinæ laternario? in Piſ. 15.

Lateſco, *Vide* Latus.

Latex.

Nos circum latices gelidos fumantibus aris, &c. 2. de Diu. 49.

Latium.

Studiaque hæc & in Latio uehementius tum colebantur. pro Archia 3. Mirifice capior facetiis his maxime noſtratibus, præſertim cum eas uideam primum oblitas Latio, tum cum in urbē noſtram eſt infuſa peregrinitas, nunc uero etiam braccatis & tranſalpinis nationibus. ep. 134.

Latinus.

Latina loquutio ante omnia oratori expetenda. Brut. 139. Latina uia. pro Clu. 52. Conſuetudo Latini ſermonis. Or. 211. In corrupta latini ſermonis integritas. de Cl. Or. 176. Latinam linguam non modo non inopem, ut uulgo putant, ſed locupletiorem etiam eſſe, quam Græcam li. 1. de Fin. 8. De latina lingua ſecuri es animi, qui talia conſcribis. 12. Att. 66. Latini ciues & Latinæ coloniæ. pro D. ſua. 61. Latini rhetores, a Craſſo cēſore ſublati. 3. de Or. 52. Latinę feriæ de Nat. d. 1. 12 Dū latinę literæ loquentur. 1 de Leg. 1. latina, & ſplendide dicta, neque conuerſa de Græcis, l. 1. de Fin. 5. latina non miſcenda cum Græcis, nec Græca cum latinis. Tuſc. 1. 14. latina ſcripta contemnere. lib. 1. de Fin. 3. Sed ex eo credo quibuſdam uſu uenire ut abhorreant a latinis, quod inciderint in inculta quædam & horrida, de malis Græcis latine ſcripta deterius. lib. 2. de Fin. 7. latinis anteponere Græca, lib. 1. de Fin. 5. latinis literis illuſtrare Acad. q. ed. 2. lib. 1. 3.

Latine.

Latine dicendi prima maturitas, qua ætate extitit. Brut. 83. Antonium, quem gladiatorem non ita appellauit, ut interdum etiam M. Antonius gladiator appellari ſolet, ſed ut appellāt ii, qui plane & l. loquuntur. 7 Phi. 228. Curio l. non peſsime loquebatur. de Or. 138. Perficiendum eſt ut pure, & emendate loquentes, quod eſt l. uerborum præterea & propriorum & tranſlatorū elegātiā perſequamur. de Opt. gen. 143. l. me ſcitote, nō accuſatorię loqui. 6. Ver. 2. Vt l. loquamur, uerba efferamus ea quę nemo iure reprehendat. de or. 3. 23. Is perbene l. loqui putabatur liberatiuſque quam cæteri: de Cl. Or. 174. Oratio Catuli quæ eſt pura, ſic ut l. loqui pene ſolus uideatur. de Or. 145. Cum ea quæ uerterem Græce, l. redderem. de or. 97. Num l. ſcit. in Ant. 197. Quid enim facilius eſt, quam probari iis, qui l. ſciant, in uno ſeruulo familiæ nomen non ualere? pro Cęc. 41. l. ſcire, non tam præclarum, quam turpe, neſcire. Brut. 72. Noſtri minus ſtudēt literis, quam l. tamen. de or. 146.

Latinitas.

Latinitas eſt quæ ſermonem purum conſeruat ab omni uitio remotum. Vitia in ſermone quo minus is latinus ſit, duo poſſunt eſſe, Solœciſmus & Barbariſmus. 4. ad Her. 259. Multa iſtis Cæſar, neque me inuito, ſed latinitas erat non ferenda. Att. lib. 14. 16. pro ius latinorum Secutuſque ſum, non dico Cęcilium, mane ut ex portu in Pyræeū (malus enim auctor latinitatis eſt) ſed Terentium: &c. Att. 7. 19.

Latinienſis.

Quint. Cęlius Latinienſis. pro Pomp. 14. In Latinienſi agro ſtrepitus cum fremitu auditus. de Ar. 18. latinienſes, populi Italię. de har. reſp. 57.

Latito, *Vide Lateo.*

Latitudo, *Vide Latus.*

Latro, *Vide Fero.*

Latro.

Latrant enim iam quidam oratores, non loquuntur. de Cl. Or. 9. Deinde ſi uoletis, etiam tum, cum uerisimile erit aliquem commiſiſſe, in ſuſpicione latratote. pro Roſ. Am. 34. Quid enim hic meus frater ab arte adiuuari potuit, cum a Philippo interrogatus quid latraret, furẽ ſe uidere respondit? 2. de or. 121. Quod ſi luce quoque canes latrent, cum deos ſalutatum aliqui uenerint, &c. pro Roſc. Am. 33. Canes qui & latrare & mordere poſſunt. pro Sex. Roſc. 27.

Latro.

Excurſor & latro. in Ant. 194. Bargulus Illyricus latro, & Viriatus Luſitanus, Off. 41. latro perditus abiectuſque. 10. fam. 30. in ep. Planc. Quinetiam latronum leges eſſe dicuntur, quibus pareant. off. 1. 57. Erat ei uiuendum latronum ritu, ut tantum haberet, quantum rapere potuiſſet. 2. Ph. 74. Cum omnibus ſuis latronibus. 12. fa. 33. in ep. lent.

Latrunculus.

Res in Sardinia cum Maſtrucatis latrunculis a Proprætore una cohorte auxiliaria geſta. de Prouinc. Conſ. 12.

Latrocinor.

Tot millia latrocinantur morte propoſita: alii omnia quę poſſunt fana compilant. 1. de Nat. d. 60. ius eſſe latrocinari, ius adulterare, &c. 1. de leg. 33. Qui una latrocinantur. off. 41. impune latrocinari pro Mil. 13.

Latrocinans.

Tamen latrocinantem ſe interfici mallet, quam ciuilem uiuere. in Cat. 37.

Latrocinium.

Quod putares hic latrocinium, non iudicium futurum. pro Roſc. Am. 37. Repentinum latrocinium. 2. off. 56. 3. Verr. 107. Tu quæ ea ſanis religioſis per ſcelus & per latrocinium abſtuliſti, ea nos uidere niſi in tuis, &c. 3. Verr. 38. in latrocinium coniicere. in Cat. 25. Quibus ſubito impetu ac latrocinio parricidarum reſiſtat. Planco, lib. 10. 24 7. Multa oppidorum furta & latrocinia eſſe depulſa. Q. fr. 294. in his enim tum locis, quo & propter longinquitatem & propter latrocinia tardiſſime omnia perferuntur. ep. lib. 2. 8. 2. Tueri fines ſuos ab excurſionibus hoſtium & latrociniis. pro Deiot. 147.

Latumiæ.

Latumiæ carcer Syracuſis a Tyranno Dionyſio factus. 7. in Verr. 111. Quæcunque nauis ex Aſia, quę ex Syria, quæ Tyro, quæ Alexandria uenerat, ſtatim certis iudicibus & cuſtodibus tenebatur: uectores omnes in latumias coniiciebantur. 7. Verr. 113. Qui iuratus apud vos dixit multos ciues Romanos in latumiis iſtius imperio crudeliſſime per vim morte eſſe mulctatos. 3. Verr. 9.

Latus.

Non quo non latus locus ſit. Academ. q. edit. 1. lib. 2. 36. Foſſa lata. Tuſc. 239. Vna via lata perpetua, multæque tranſuerſę Syracuſis. in Verr. 228. Inſula eſt Melita, ſatis lato ab Sicilia mari, periculoſoque diſiuncta. in Verr. 224. Erigimur, latiores fieri uidemur, humana deſpicimus. 4. Aca. q. 229.

Late.

Fuſe lateque dicere. or. 207. Numerus huius generis late varieque diffuſus. pro Sext. 23. Late longeque diffuſa laus Pompeii. pro Corn. Balbo, 9. Res l. longeque diffuſa. de Leg. 162. Bellum tam l. diuiſum atque diſperſum. pro Pomp. 10. L. diuiſum atque diſperſum malum. pro Leg. Manil. 21. Decorum quã l. fuſum ſit, apparet. off. 20. L. patet, & ad multos pertinet hæc ars. 1. de or. 110. Atque hęc ratio late patet. de Fiuib. 55. Tuſc. 1. 24. L. longeque peruagatur animus. de Nat. d. 1. 38. Vagabitur nomen tuum longe atque l. pro Marcel. 17. latius opinione diſſeminatum eſt hoc malum. in Cat. 78. Rhetoricam palmæ, dialecticam pugno ſimilem eſſe dicebat, quod latius loquerentur Rhetores, Dialectici autem compreſſius. 2. de Fin. 29. In omni autem honeſto, de quo loquimur, nihil eſt tam illuſtre, nec quod latius pateat, quam coniunctio inter homines hominum. 5. de Fin. 116. Syllanus ager latiſſime continuatus. con. Rul. 80.

Hoc latiſſime manat. off. 66. In quo vitio latiſſime patet auaritia. 1. off. 37. Hoc maiorem quandam vim habet, & latius patet, quam hic exponitur. de Inu. 58. Hoc latiſſime pateat, ad pluriſque pertineat. 1. off. 130.

Latitudo.

Oris prauitatem, & verborum latitudinem imitatur. 2. de or. 91. Qui latitudinem poſſeſſionum tueri, qui inuidiam Syllanorum agrorum ferre non poſſunt. 3. de L. Agr. 70. lineamentum ſine ulla latitudine. Aca. 29. latitudines humerorum rotundas. 2. de Nat. d. 120. In hac igitur immenſitate latitudinum, longitudinum, altitudinum. 1. de N. d. 75.

Lateſco.

Hic equus a capite & longa ceruice lateſcit. in Arato, 42.

Latus.

Craſſus lateris dolore conſumptus. de or. 145. Eum videnti ſedere ad latus Prætoris. in Verr. 257. latus ei dicenti condoluiſſe. de or. 145. Huic ſpatio ductum ſimili latus extat vtrunque. in Arato. Is ex equo cecidit, & latus offendit vehementer. pro Clu. 54. Vt nemo per tuum latus (quod ſoles dicere) ſaucietur. in Vat. 31. Vt, quoad poſſem, a ſenis latere nunquam diſcederẽ. de Amic. 1. A latere, a tergo magnam partem vrbis relinquere. in Verr. 255. In latere uides veteranos. 24. Att. 6. Erant loco poſita ambulationis vno latere, eo quod eſt, proximum balnearia Q. fr. 318. Inflexio laterum. 3. de or. 122. Fibrenus diuiſus æqualiter in duas partes, latera hæc alluit. 2. de leg. 12. Non enim iã inter latera noſtra ſica illa verſabitur. in Cat. 104. Antonius a fronte, a tergo, a lateribus tenetur. in Ver. 189. Cum ego legem Voconiam magna voce & bonis lateribus ſuaſiſſem. Cat. 14. Ex lateribus, faucibus, lingua vox elicitur & funditur. Tuſc. 49. Neque enim ea te vnquam es nobilitatus, ſed ex lateribus & lacertis tuis. de Sen. 25. Equus æneus in cuius lateribus fores eſſent. off. 59. Terra anguſtata verticibus, lateribus latior. de Som. 129.

Lauatio, *Vide Lauo.*

Laudo.

Hæc eius concio, in qua Pompeium ornat, an potius deformat? certe laudat. de haruſp. reſp. 156. Nunc tantum quiſque laudat, quãtum ſe poſſe ſperat imitari. or. 199. Nos iudicamus, vos laudatis, inquit. 2. ad Q. fr. 29. Ea neſcio quomodo pleniore ore laudamus. off. 1. 89. laudamus Vulcanum eum, quem Alcamenes fecit. de Nat. d. 1. 58. Quam quidem omnes non ſolum probant, ſed etiam laudant. Ruffo, lib. 5. 57. & 9. Att. 13. laudauit pater filium ſcripto meo. 3. ad Q. fr. 35. Pompeius approbauit ac laudauit ſententiam Cottæ. pro Scario, 1. Quem cum ſupremo eius die Maximus laudaret, gratias egit diis immortalibus. pro Mur. 148. laudemus igitur prius legem ipſam veris & propriis generis ſui laudibus. de leg. 184. Tu vero illum nec nimis ualde vnquam, nec nimis ſæpe laudaueris. de leg. 184. laudare & efferre aliquem. de or. 137. Te rerum Romanarum authorem laudare poſſum religioſiſſimum. de Cl. or. 168. Tamen authores certiſſimos laudare poſſum, & ſocerum meum Scęuolã, & Quintum Metellum, &c. 3. de or. 39. laudare bonos ornate, vituperare improbos aſpere. de or. 111. laudare cum quem cohortere, in excitando & in acuendo plurimum valet. 15. fam. 53. Hunc pro dignitate laudare, nemo ſatis commode poteſt. pro Sext. Roſc. 24. Sic optimatum conſilio gubernatur, vt omnes eius inſtituta laudare facilius poſſint, quam æmulari pro Flac. 90. laudare legem vt promulgata eſt. Att. 46. laudare præſentẽ. de Nat. d. 13. Huius ego, etſi multos auditores cognoui Athenis tamen authores certiſſimos laudare poſſum, & ſocerum meum Scæuolam, qui eum Romę audiuit adoleſcens, & Quintum Metellum familiarem meum. 3. de or. 39. De quo tu ad me ſcripſiſti, poſteaquam non auderet reprehendere, laudare cœpiſſe. 1. Att. 26. Bibulus in cęlo eſt, nec quare ſcio. ſed ita laudatur, quaſi vnus homo nobis cunctando reſtituit rem. Att. 34. laudatur utilitate, non arte. 1. de Fin. 67. Propter uirtutem enim iure laudamur, & in uirtute gloriamur. off. 13. laudantur exquiſitiſſimis verbis legiones. Att. 192. Vt in omnibus meis factis atque conſiliis veſtrum de me factum conſiliumque laudetur. con. Rul. 67. laudentur ab omnibus ſumma cum admiratione. 21. fam. 13. laudari aut vituperari rite nihil poteſt, ſi ab eius natura receſſeris, quod aut laudandum aut vituperãdum putes. 1. de leg. 38. laudari a laudato viro. 5. fa. 34. Vnum eſt quod tibi ego præcipere non deſinam, neque te patiar (quantum erit in me) cum exceptione laudari. Qu. fr. 1. 28. Philoſophia nunquam ſatis digne laudari poſſet. de Sen. 177. In populari oratione, qua mos eſt Athenis laudari in concione eos, qui ſint in prœliis interfecti, quæ ſic probata eſt, vt eam quotannis, ut ſcis, illo die recitari

ti neceſſe ſit.or.211.laudari rumore multitudinis.de Fin.2.42. Laudanda & uituperanda quę ſiot.Part. 38. Philoſophia laudãdarum omnium artium procreatrix. de or.85. Atque hæc quidẽ ab iis philoſophis, quos tu maxime diligis Catule, dicta ſunt: quod eo ſępius teſtificor, ut authoribus laudandis ineptiarum crimen effugiam.3.de or. 104. id eſt, his philoſophis nominatim citandis,& tanquam ad teſtimonium dicendum euocandis, quos authores harum rerum habeo.

Laudatus.

Cęſar in foro cõbuſtus eſt, laudatuſq. miſerabiliter.Att.14. 13.laudatus ſua ſpoote,non alterius teſtimonio .ep.37.Res omnũ conſenſione laudata.Brut. 91. His tu igitor epiſtolis Decianeſcitatis,his mulierculis productis, illo abiente auctore laudato,tantum te eiusmco probaturum putaſti? pro Flac.71. Lætus ſum laudari me (inquit Hector,opinor apud Nęuium) abs te pater laudato uiro,ea eſt enim profecto iucũda laus,quę ab iis proficiſcitur,qui ipſi in laude uixerunt.15.fam.26.

Laudator.

Laudator voluntarius.6.Ver.116. Aiu' tandem Attice laudator integritatis & elegãtię noſtræ?Att.91.Ego ille pacis ſemper laudator,ſemper auctor.10 Ant.110. Tameſi quæ eſt iſta laudatio,cum laudator interrogatus lædat neceſſe eſt? 6.Verr.16.Nolo eſſe laudator, ne uidear adulator. ad Her. 4. 178.Quis eſt ex eo numero, qui vobis auctor placeat?eo nos iam laudatore & teſte vtemur.pro Font.6. laudatores decem qui dare non poterat honeſtius erat ei nullum dare.7. Verr. 46. Qui rerum mearum geſtarum auctores, teſtes, laudatoreſque fuerũt Poſtquam.101. Epicurei auctores & laudatores uuluptatis. pro Sext.7.Excitabo Laudatores.pro Corn Balbo,63.

Laudatrix.

Vitiorum laudatria fama popularis.3.Tuſc.7.

Laudatio.

Laudatio quæ eſt oratio in demonſtratiuo genere.de or.112. 140.de Cl.or.170.Vos autem abſens orat atque obſecrat, vt ſua religio,laudatio, auctoritas, aliquid apud veſtros animos momenti habuiſſe uideatur. pro Fonteio, 4. Præclara laudatio. 4. Verr.9. laudatio M. Varronis & Lollii.13.Att. 62.ideſt,ab illis ſcriptæ.laudationis finis,honeſtas.Top. 49. Laudationis & uituperationis utilitas. Part. 38. Idem laudationem, quam nos ab Athenienſibus Flac.datã proferebamus, falſam eſſe dicebat.pro Flac.153. Recordare enim quibus laudationem ea ultimis terris miſeris.ep.14 Cadauer P. Clodii ſpoliatum exequiis,põpa, laudatione pro Mil.108. Quem ego currum, aut quam laureã cum tua laudatione conferrem? ep.148. Itaque nunc lectiſſimos uiros cum legatione ad hoc iudicium, & cum grauiſſima atque ornatiſſima laudatione miſerũt.pro Cęl. 38. Lege laudationes Torquate,non eorum qui ſunt ab Homero laudati, &c.1.de Fin. 283.laudationes Romę quales fuerint.a.de or. 185. laudationibus,hiſtoria Romana facta eſt mendoſior. Brut.31.

Laudabilis.

Laudabilis eſſe debet lex, quæ recte lex appellari poſſit.1.de Leg.9.laudabilis uita.de Amic. 22.laudabile eſt, quod conficit honeſtam & præſentem & cõſequentem commemorationem.3. ad Her.97.Honeſtum quod uere dicimus,etiam ſi a nullo laudetur,laudabile eſſe natura.Off.4. laudabile ad ſeoſum uel iudiciũ 25.fam.27. Quidquid eſt laudabile, idem & beatum,& florens, & expetendum uideri decet.Parad.12. Nec quidquam ſine uirtute laudabile.Tuſc.5.36.Quod laudabile, profectu etiam honeſtum. Tuſc.5.33.Quod per ſe,ſua ui,ſua natura,ſua ſit ſpõto laudabile. de Fin.2.43.Tuſc.2. 42. Quorum orationes ſunt imprimis in Aſiatico genere laudabiles. de Cl. Or. 193.Vix ſingulis ætatibus bini oratores laudabiles fuerunt.de Cl.Or.196.Recta & laudabiles res.1.de Fin.65.ad Catonem, libro 15.6.4. Quorum etſi laudabilior eſt defenſio, tamen etiam accuſatio probata ſępe eſt.Off.43.Etſi eſt eo laudabilior poeta. Or.303.Voluptas nec meliorem efficit,nec laudabiliorem uirum.Parad.118. laudabiliora omnia, quæ ſine venditatione & ſine populo teſte ſunt.Tuſc.2.55.

Laudabiliter.

Quid?ad recte,honeſte,laudabiliter,poſtremo ad bene uiuendum,ſatiſne eſt præſidii in uirtute?5. Tuſc.18.

Laus.

Breuitas laus eſt in aliqua parte dicendi.de Cl.Or.169.In re domeſtica continentiæ laus ponenda eſt, in publica dignitatis, pro Flac. 151.Populi Rom.laus eſt, urbem amiciſſimam Cyzicenorum,&c.eſſe conſeruatam.pro Archia, laus admirabilis.Aca. q.edit.1.lib.2.1.imperatoria.Acad.q.ed.1.lib.2.2.laus ea iucunda eſt,quæ ab iis proficiſcitur,qui in laude uixerũt.15.fam.16. Vt eorum quibus ſumma dicendi laus a noſtris hominibus conceſſa eſt,&c.1.de or.13.Qui ſi dignum ſe maioribus ſuis præbuerit,ut ſpero & opto:tua laus ex aliqua parte fuerit. Thermo,lib. 2.17.7.Vera laus uni uirtuti tribuitur.de or.140. laus Gręcorũ. 5.Att.16.laus prouinciæ.15.fam.38. laus oratoris nulla eſt,quã ego non adumbrarim.Orator,55.laus uenandi, equitandi. Tuſ. 2.53.uerborum.ad Brut.36.noſtrum.9.Phil.162. Maledicto quidem idcirco nihil in hiſce rebus loci eſt, quod omnia laus occupauit.pro Mur. 11.laus poteſt eſſe rerum externarum, & corporis,& animi. 3.ad Her. 101. laus & charitas ſunt vitæ ſine metu degendæ præſidia firmiſſima.de Fin.1. 18. laudis alicuius inimicus.1.fam.16.laudis ornamenta ad mortuos pertinere. 2.de Leg. 56.laudis poſſeſſionem occupare.10.fam. 13. in epiſt.Plãc.Trahimur omnes laudis ſtudio. pro Arch. 190. Vir omni laude cumulatus. de Or. 86. Quibus autem nulla talis ſit cauſa,iis non laudi,uerum etiam vitio dandum puto. Off.14.Tu id tu mereprehendis,quod Q.Metello laudi datum eſt, hodieque eſt,& ſẽper erit,maximæ gloriæ.pro Plancio,72.Si Fabio laudi datum eſſet quod pingeret. Tuſc.1 3. Sed mihi ita perſuadeo, eam rem laudi tibi potius,quam vituperationi fore.13.fam.97.laudi alicuius ſe offerre.1.Phil.11.laudi alicuius ſeruire.5. Att.26.laudi noſtræ ſuffragere in cæteris rebus.12.fam. 17. In ep.Lent.laudi atque glorię præcipue ſolet inuideri.1.de or. 114.Hoc magis intereſt, ad decus & laudem ciuitatis. de Nat. d.3.laudem ea re aliqua excipere.1.Att.29. laudem non habet breuitas in eloquẽtia.de Cl.Or.14 1.de Or.186.Brut.21. Quorum neuter ſummi Oratoris hãbuit laudem.de Cl.Or. 174. laudẽ libare too nomini ex aliorum laboribus.4.ad Her. 141. laudẽ ſequi.ad Brut.13. Ego dolori non ſolum ignoſco, ſed ſummam etiam laudem tribuo.Metello,lib.5 8.28. Tribuere magnam laudem eloquentiæ cuipiam.de or.93.pro Quint.48.laudem iudicii ueſtri tribuere. 5.Phil.189. Quamquam ego illi tum uerborum laudem tribui, eamque modicam Brut.[illegible] laudem mortui inciſam quatuor heroicis uerſibus capiat lapis ſepulchro impoſitus. 2. de Leg. 61.Cõuertat id a laude maximi animi ad opinionẽ formidinis. ad Brut 48.in ep.Brut.A laude inani & ſermonibus vulgi remotus.15.fam.2.Res quæ ne laude quidem ſatis idonea affici poſſit Brut.91.Ex qua ętate qui exercentur, laude affici ſolent.1.off. 67. Annus tuus nulla illuſtri laude celebratus fuit. pro Mur.14. Cumulatus orator omni laude.2. de or. 11. laude omnium undique colligenda.1.ad Q fr.31. Vno verbo tuo cum laude mea coniunctio.15.fa.20.Cum laude domum redeunto. 3.de Leg.9.Nec de laude ieiuni hominis delibare quidquam. 10. fam. 42.in ep. Planc.De laude mortui,niſi in publicis ſepulturis, nec ab alio, niſi qui publice ad eam rem conſtitutus eſſet, dici licebat. 2. de Leg.60.De laude mortui in fuoere mentiri, nefas habebatur.2. de Leg.58.Eſſe in laude & in gratia cum aliquo. 1. in Verr.31. & 3.14.Tuſ.4.14.Neq. ego hoc in tua laude pono. 5.Verr.182. Quam pari atque in eadem laude pono.pro Mur.118.Recte genus hoc numerorum,dummodo ne continuum ſit, in orationis laude ponetur.3.de or. 103. latine loqui eſt illud quidẽ(ut paulo ante dixi)in magna laude ponendum. de Cl. or.71.Neq. eos in laude poſitos videmus,qui,&c,pro Sext.17. In laude uerſari pro Planc.21.In laude uiuere.15.fam. 16. laudes minus notæ, minuſque peruulgatæ.Acad.q.edit.1.lib.1.7. laudes populares & illuſtres.Acad.q.edit.1.l.2.6. laudes ſummæ in oratore duæ. Brut.45.laudes honoratorum uirorũ funeribus in concione memorator.2.de Leg.57.laudum tuarum inſtauratione.12.fam.28. in ep Caſſii. Quod omnes laudes habet, ideſt optimũ.de Opt. gener.Or.144. laudes quotidianas aſſiduaſque de aliquo habere.13.Att.51.laudes quas ab eo de nobis haberi audio.Att.217. Is laudes noſtras in aſtra ſuſtolit.Att.2. 66. Bruti noſtri quotidianis,aſſiduiſque laudibus,quas ab eo de nobis haberi permulti mihi renuntiauerunt, commotum iſtum aliquando ſcripſiſti aliquid ad me,credo & ad te.Attic.13.190. 1. Bellicis laudibus abundare.1.Off.111.laudibus diuinis ornauit res noſtras. 2.fam. 36.Illa doctrina quam tu laudibus effers.pro Arch.138.Efferre laudibus ſummis vſque ad cęlum.Dolabellæ,lib.9.14.3.laudibus ad cælum extollere.ad Catonem,lib.15.4.31. In tuis ſummis laudibus excipiant vnam iracundiam.1.ad Quint.fr.18.Cũ tantis laudibus philoſophiam extuleris. Acad. q.ed.1.lib.2.56. laudibus tuis excitari,indulgẽtiaque poterit.ad Brut.16.10 ep. Bruti.Me tuis laudibus dignum ciuem pręſtem.10.familiar.22. in epiſt.Planc.laudibus tuis ſocium me adſcribat. 9.fam.16.Ornate laudibus veris aliquẽ.ad Q.fr.2.7.10.laudibus ueris & propriis generis ſui legẽ laudemus.3.de Leg.1.laudibus ueriſſimis ac iuſtiſſimis ad cęlum te tollimus.15.fam.28.

Lauo.

Illud egregium Sextili,& ex tempore, Manus laua, inquit, & cœna.2.de or.136. Si qua ex ſanguine paterno macula concepta eſt,laui non poteſt.pro Sext.Roſc.29.Deinde, cum eſſet nuntia cum veniſſe Neapolitanos & Cumanos, poſtridie redire iuſſit, lauari ſe uelle,& περὶ πολιτείας γίνεσθαι.10.Att.44.

Lauatio.

Faciam ut lauatio parata ſit.ad Varronẽ,l.9.8.ideſt,balneũ.

Lautus.

Homo lautus & vrbanus.in Ver.79. Valde iam lautus es, qui grauere literas ad me dare,homini præſertim prope domeſtico. 7.fam.27.Cœna magnifica & lauta. epiſt. 136.lautum municipium.13.Phil.156.lautum negotium.6.Att.11.lautum & copioſum patrimonium.pro Rabir.13. Quid igitur cauſæ excogitari poteſt,cur te lautum volueris, cœnatum noluerit occidere? pro Deiot.13.Nihil apud hũc lautum.in Piſ.94. Vides Ciceronem Curionem noſtrum lautum interceſſionis de prouinciis exitum habuiſſe 8.fam.39.in ep.Cælii.ideſt,fœlicem. In oratoris vero inſtrumento tam lautam ſupellectilem non videram.de or.98.Patrimonium ſatis lautum diſſipare.pro Flac.70.In Haleſina ciuitate tam lauta,tamque nobili coniunctiſſimos habeo. Acilio,l. 13.58. Etſi propediem video bonorum, ideſt lautorum & locupletum.8.Att.1.libertis minus lautis, ſeruiſque nihil defuit:nã lautiores eleganter accepi.Attic.112. Sed illa ratio lautior ac ſplendidior.off.1.a.74.lautiores ſerui.in Paſad.45.ideſt,elegantiores.lautiſſimum oppidum.13. Phil.356.

Laute.

Laute diuerſari.3.Verr.44. Hanc vides villam lautius ædificatam.de Leg.lib.2.2.

Lautitia.

Lautitia,munditia,elegantia. ep.158. Fama ad te de mea noua lautitia ueniet.Pæto,lib.9.16.24.

Laurus.

Sed incurrit hæc noſtra laurus non ſolum in oculos, ſed iam etiam in uoculas maleuolorum.2 fa.11.30.

Laurea.

Quem currum, ant quam lauream cum tua laudatione cõferrem? 15.fam.27. Quid confecto formidoloſiſſimo bello coronã illam lauream decerni uolebat a Senatu? in Piſ.91.Cedãt arma togæ,concedat laurea linguæ.off.16. Si in Capitolium inuehi uictos cum illa inſigni laurea geſtiret. de Prouinc. Conſ.18. An laurea illa magnis periculis parta amittet longo interuallo uiriditatem? de Prouinc. 75.

Laureola.

Velles enim,ais,tãtummodo ut haberem negotii, quod eſſet ad laureolam ſatis.ad M.Cœlium Ruffum, lib.2.19. Bibulus,in quit, credo volmit appellatione hac inani nobis eſſe par. In eodem Antano cœpit laureolam in muſtaceo quærere. Att.lib.5. 40. Hoc eſt, ex friuolis negotiis captare famam haud præclaram,neque magnificam.

Laureatus.

Qui imaginẽ parentis ſui laureatam in ſua gratulatione conſpexit.pro Mur.245.laureati faſces.pro Ligat.5.& 8.Attic.11. Cui laureati ſex tui faſce,ſi ab Senatu? 10.Att.13. Viſum ſibi eſſe,cum in locis ſolis mœſtus errares, C. Marium cum faſcibus laureatis quærere ex te quid triſtis eſſes.1.de Diu.105.Subito cõſilium cepi,ut ante quam luceret, exirem, nequi conſpectus fieret,aut ſermo,lictoribus præſertim laureatis. Att.7.36.

Laute,Lautitia,Lautus, *Vide* Lauo.

Laxus.

Ego ſic diem ſtatuo ſatis laxam: quam ante ſi ſoluerint, &c. Att.6.14.ideſt, tempus ſatis longum. Quæ ſi fideliter Ciceroni curabuntur,quamquam volo laxius, tamen ei propemodũ nihil deerit.15.At.39.Cõmodiſſimũ, eſt quã laxiſſimas habenas habere amicitiæ,quas uel adducas cũ uelis, uel remittas. de Am.45.

Laxe.

Habitare laxe & magnifice uolui,duaſque & magnas & nobiles domos coniungere.pro D.ſua.88. Laxius uollent proferre diem.13.Att.16.

Laxo.

Vt forum laxaremus,& uſque ad atrium libertatis explicaremus.Att.4.51.Rogando,ut illis te moleſtiis laxes.5.fa.40. Aliquando ab hac contentione diſputationis animos noſtros curãque laxemus.de or.164.Laxare iudicum animos, & a ſeueritate paulliſper ad hilaritatem, riſumque traducere de Cl. Or.195. Quanto facilius non modo laxare modos,ſed totos mutare poſſumus? Or.107.De iſto hactenus dixerim, &c. ut ego ex eo quo aſtricti ſumus,laxari aliquid uelim.Att.6.21.

Laxatus.

Et corpore laxati illum incolunt locum.Somn. Scip.11.Cum laxati curis ſumus.Tuſc.1.37.Qui ſe a libidinum uinculis laxatos eſſe non moleſte ferrent.Cat.7.

Laxitas.

Sic in domo clari hominis,in quam & hoſpites multi recipiendi ſunt,& admittenda hominum cuiuſq. modi multitudo, adhibenda eſt cura laxitatis.1.off.194.Vt facile omnium domos laxitate ſuperaret.pro D.ſua.89.

Laxamentum.

Ego tamen nactus in nauigatione noſtra puſillum laxamẽti, concinnaui tibi munuſculum eſt inſtituto meo:&c.12.fam.40. Non modo cauſæ, ſed ne legi quidem quidquam per tribunos plebis laxamenti datum.pro Clu.71.Lebadia,urbs.de Diu.96.

Lectiſsimus, *Vide* Lego, *is*.

Lectica,lecticarius,lecticula, *Vide* Lectus.

Lectio,lectito,lectiuncula,lector, *Vide poſt* Lego, *is*.

Lectus.

Lectus ad quietem datus.in Cat.118.Lectus ille genialis, quẽ filiæ nubenti ſtrauerat.pro Clu. 20. Lectus ſtratus conchyliato periſtromate.in Ant.171. Quidam ſomniauit ouum pendere e faſcia lecti ſui cubicularis.2.de Diu.103. Tuſc.5.41.Collocari iuſſit hominem in aureo lecto,ſtrato pulcherrimo, textili ſtragulo.Tuſc.240.Cum etiam tum in lecto Craſſus eſſet,& apud eũ Sulpitius ſederet.de or.100.Dixit te in lecto eſſe,quod ex pedibus laborares.ad Pætum, li.9.55.Nam pater grandis natu iamdiu lecto tenebatur 7.Verr.14.ideſt,decumbebat,iacebat,& morbo uexabatur.Lecti ærati.in Ant. 213. Lecti plures cũ uni mortuo ſternerẽtur,id quoque ne fieret,lege ſanctũ eſt.2.de leg.56. Alia ſubſelliorũ ratio,alia lectorũ.pro Cæl.52.Scito nos præter quatuor lectos & tectũ nihil quidquã accipere.At.5.30.Deos immortales concurſaſe omium mortalium,non modo lectos, uerum etiam grabatus,&c.2.de Diu. 193. Iam nõ quæro unde CCCC. amphoras melis habueris,unde tantam Meliteuſem ueſtem,unde quinquaginta tricliniorum lectos,unde tot candelabra: &c. 4.Verr.132.In medio foro lectos ſternere.in Ant.170.

Lectulus.

Nemo iuuenum eſt, qui non cubile & lectulum ſaluum eſſe uelit.in Cat.182.Qui iacet in lectulo humido. Tuſc.2.29. Qui me in meo lectulo interficerent. in Cat. 99. A ducenda autem uxore ſic abhorret, ut libero lectulo neget eſſe quidquam iucundius.Att.14.21.5.Verr.67.Strauit pelliculis hœdinis lectulos punicanos,& expoſuit uaſa Samia.pro Mur. Philoſophi autem in ſuis lectulis plerunque moriuntur.de Fin.2.81.9.f.43.in ſuo lectulo mortuus.3.de N.d.61.

Lectica.

Rheda equis iũcta & lectica.6.Att.19.lectica Anitiana,octophorum Antianum.2. ad Q.fr.24.Hic tamẽ Cytheridem ſecũ lectica aperta portat,altera uxorem.ſeptem præterea coniunctæ lecticæ amicarum:hæ ſunt amicorũ.10. Att.16. Inter quos aperta lectica mima portabatur.in Ant.171.lectica paulliſper depoſita.6.Verr.47.Eadem illa lectica,qua ipſe delatus eram,meiſque lecticariis,in urbem eum referre.4.fam.37. in ep. Seru. Sulpitii. Lecticam aperuit.2. ad Qu.fr.24. Cum is lecticam paulum aperuiſſet 9.Att 45.In lecticam aliquem coniicere uel tollere.2.ad Q.fr.24. Caput in aduerſam lecticam inferens petebat, &c. in Ant.176.Eo die cœnaui apud Craſſipedem, cœnatus in hortos ad Pompeium lectica latus ſum.Qu.fr.2.14. Verres lectica octophoro ferebatur.in Verr.141.lectica operta iter facere. Qu. fr. 312.& 310.& Att.89.& de Diu.124. At iſte operta lectica latus eſt per oppidum.in Ant.108.

Lecticula.

Vt noſtras uillas obire, & mecum ſimul lecticula concurſare poſſis.Mario,lib.7.5.Tum illum etiam debilem factum, rem ad amicos detuliſſe,quorum de ſententia lecticula in curiam eſſe delatum.Diu.lib.1.51.

Lecticarius.

Coactos ſum in eadem illa lectica,qua ipſe delatus erã, meiſque lecticariis in urbem eum referre.Sulp.ad Cic.4.12.

Legatio.

Legatio, Legatum, Legatus, *Vide* Lego, *as*.

Legio.

Legio alaudarum. In Ant. 156. & Att. 257. legio Martia. in Ant. 184. Vigeſima octaua legio. ep. 164. legionem ſuis ſignis ducere. Att. 257. Cur, cum Tribunus militum Flaccus eſſet, in illa legione miles fuiſſet? pro Flac. 162. legiones ſub ſignis armatæ. 10. fam. 76. in ep. Pollionis. legiones Romanæ a Sannitibus apud Claudium ſub iugum miſſæ. off 3. 147. legionum ſeptenum numerum alo. 11. fam. 18. in ep. D. Bruti. Cum legiones ſcribae Cato ſæpe alacres in eum locum profectas. 1. Tuſc. 161. pro Planc. 27. Ergo hoc propoſito numquam eris diues, antequam tibi ex tuis poſſeſſionibus tantum reficiatur, vt ex eo tueri ſex legiones, & magna equitum & peditum auxilia poſſis. Partit. 124. Ex quibus duabus legionibus non amplius x i i i. cohortes contrahere potui. Att. 129. Tribuni militum legionibus quatuor præmis. pro Clu 49 Non. Ian. naues ſoluit impoſitis, vt ſupra demonſtratum eſt, legionibus ſeptem Cæſar. Part. 160. & 161.

Legionarius.

Legionarius & auxiliarius miles. 10. fam. 73.

Lego, *as*.

Vſum fructum omnium bonorum ſuorum Ceſenniæ legat. pro Cæc 9. Ne iſti quidem, quos legatot non modo nullo Senatusconſulto, ſed etiam repugnante Senatu, tibi iute legaſti. pro Seſtio, 16. Caſſium ſibi legauit, Brutum Galliæ præfecit. Aulo Cæc lib. 6. 6, 24. Dolabella me ſibi legauit ad i i i i. Non. April. Att. 15 326 6. ideſt, legatum accepit. Centuripini Andronem legarunt ad Apronium. in Verr. Meſſius defendebatur a nobis, ſed de legatione reuccatus: nam cum Cæſari legarat Appius. Att. 63. legare aliquid alicui a filio, vel a ſecundo hærede. Top. 9. Cluuium autem a Tito Hordeonio legare & Terentiæ HS. ꝋ ꝋ ꝋ & ſepulchro, multiſque rebus, nihil a nobis. Att. 13. 294. 2. legatus eſt negotiorum ſuorum cauſa in Africam, legatione libera. 12. fam. 46. Ne legaretur A. Gabinius Cn. Pompeio expetenti. pro Pompeio, 14. Qui eſſent ad c n ss. de pace legati. Att. 256. Ego me a Pōpeio legari ita ſū paſſus, ut, &c. Att. 55. Quod interiore epiſtola ſcribis, me Idib. Sept. Pompeio legatū iri: &c. 3. ad Q. fr. 12. Nec eram tam deſipiens, vt priuatæ rei cauſa legari putarem, qui, &c. ep. 37. Turpius nihil eſt, quam legari quemquam, niſi Reip. cauſa. 3. de Leg. 18. Me legatū iri non arbitror. 10. Att. 4. Qui tamquam in dotali matrimonio Remp. teſtamēto legatam ſibi obtineret. ad Octauium, 15.

Legatus.

Hammonius regis legatus. ep. 2. Murena legatus L. Lucullo imperatori fuit, qua in legatione duxit exercitum, ſigna contulit, manum conſeruit. pro Mur. 128. Dictatore enim Sylla legatus ad Senatum de Rhodiorum præmiis venerat. de Cl. Or. 171. Cum ad Antiochū legatus miſſus eſſet. in Ant. 218 Obiit legatus Aegyptum & Syriam. in Somn. Scip. legatus quæſtorius. in Verr. 87. legatus regius. pro Domo ſua, 239. legatus rei ſuæ ergo ne quis eſto. 3. de Leg. 5. Quid turpius, quam legatus ſine mandatis, ſine vllo Reip munere? de Leg. 3. 18. legati nomen et inter hoſtium tela impune verſari debet. 3. Verr. 60. legato tuo viaticum eripuerunt. 12. fam. 7. Sed heus tu, ſcripſeratne tibi me eſſe legatum Pompeio? 4 Att. 54. legare ſibi aliquem legatū. pro Sex. 10. Sciat vnum acerrimum aduerſariū Hermachi Theodoſium legatum ad Senatum a ciuitate libera miſſum, ſic a perculſum. de haruſp. reſp 30. Quæ ſi fuiſſet, eandem clementiā experta eſſet Africa, &c. ipſo legato ac deprecatore. 15. f. 41. Quinque cohortes ſine legato, ſine tribuno militum, denique etiam ſine centurione vllo apud Philomelum conſediſſent, &c. 15. fa. 23. Cum hyberna legato præfectoque tradidiſſes, euertiſti miſeras ciuitates. in Piſ. 98. legati, nuntii pacis & belli, curatores, interpretes bellici conſilii, auctores, miniſtri muneris prouincialis. in Vatinium, 27. 3. Verr. 60. legati Senatus faciem ſecum afferunt, auctoritatem Reip. in Ant. 218. Qui M. Aemilio clariſſimo viro legati & præfecti & tribuni militares fuerunt. pro Clu. 38. legati ex Senatus auctoritate legebātur. in Vat. 36. Aſpiciāt hunc florem legatorum laudatorumque Flacci. pro Flac. 159. Legatorum ius diuino & humano præſidio munitum. de haruſ. reſp. 31. Quos Senatus non ad pacem deprecandam, ſed ad bellum denuntiandum miſerat, niſi legatorum nuntio paruiſſet. 12. fam. 52. Vix multitudine legatorum vndique miſſorum celebrabantur. Poſt redit. in Senatu, 26. Craſſus tres legatos decernit. ad Lent. li. 1. 8. Quamquam legatos habes eos, qui ipſi per ſe habituri ſint rationem dignitatis ſuæ: &c. 1. ad Quint. frat. 7. legatos imperatorum alios fuiſſe a decem. 13. Att. 7. lartes Tolumnius rex Veientū, quatuor legatos Pop. Romani Fidenis interemit. 9. Phil. 258. Primum magnam partem eiuſdē prouinciæ, quæ pro huius periculis, legatos, laudatoreſque miſit. pro Flac. 77. legatos miſit ſe venturum. 15. fam. 15. Cretēſes ad Pompeiū legatos miſerunt. pro Pomp. 10. Cum Athenienſes ad Senatum legatos de ſuis rebus maximis mitterent, &c. 2. de Or. 55. Quod niſi milites inuito eo legatus ad me miſiſſent, &c. 12. fam. 20. in ep. Caſſii. legatos cum auctoritate mittere. 1. Att. 61. C. Caluiſius duos legatos Vticæ reliquerat. Att. 188. Quamuis ſeuera legatis mandata dederimus. in Ant. 199. Capito qui in decem legatis erat. pro Sext. Roſc. 22. & 36.

Legata.

Huc Cerelia miſſa ab iſtis ad me eſt legata. Att. 234.

Legatum.

Cui legatum plus ſit, quam ſine religione capere liceat, is per æs & libram heredes teſtamenti ſoluat, propterea quod eo loco res eſt ita ſoluta hereditate, quaſi ea pecunia legata non eſſet. 2. de Leg 48. Hortenſii legata. Att. 103.

Legatio.

Illud autem quod cupit Clodius, eſt legatio aliqua, ſi minus per Senatum, per populum libera. Quint fr. 311. Legatio ea Romam venerit, ſcriptum eſt in tuo annali. 12. Att. 30. Etenim cui legatio ipſa mortis cauſa fuiſſet, eius monumētum extare voluerunt, vt in bellis periculoſis obirent homines legationis munus audacius. 9. Phil 256. legatio libera uoti cauſa datur. 2. Att. 44. Legatio vltro miſſa, timoris ſignum eſt. in Ant. 199. legatio nobilis. Acad. q. ed. 1. l. 2. 5. Otioſa legatio. 9 Phil. 257. legatio votiua. 14. ad Att. 50. Eidem, lib. 15. 326. 6. Quæ eſt alia Dionis legatio? 15 Att. 19. Oratio Demoſthenis contra Aeſchinem falſæ legationis. Or. 217. legationis cerimoniam polluere. pro Roſ. Am. 67. legationis communitas cum aliquo. 6. Philip. 206. legationis hoc mādatis, & munere genus, quamquam ad commodū Senatus pertinere videatur: tamen approbante frequentiſſimo Senatu, niſi mihi leuiſſimus Tribunus plebis interceſſiſſet, ſuſtuliſſem, minui tamen tempus, &, quod erat infinitum, annuum feci. 3. de Leg. 18, & 19. Cum haberem ius legationis liberum. in Ant. 154. ius legationis cum hominū præſidio munitum, tū etiā diuino iure eſt vallatum. de haruſp. reſp. 251. Qui hanc ipſam legationem, quam habet, non accepit a ſuis ciuibus, ſed vſque Tymolo petiuit. pro Flacco, 35. Hæreditatum obeundarum cauſa, quibus vos legationem dediſtis. 1. pe Leg. Agr. 4. Aeſchines legationem ementitus eſt. de Opt. gen. 244. legationem obire. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 5. legationem aliquam oratio iſta poſtulat, aut eiuſmodi quampiam ceſſationem liberam atque otioſam. 1. de Leg. 8. Cum in his anguſtiis verſarer, placitum eſt mihi ut poſtularem legationem liberā mihi, reliquiſque noſtris, vt aliqua cauſa proficiſcendi honeſta quæreretur. D. Brutus M. Bruto, li. 11. 1. legationem renuntiare. 9. Phil. 256. legationem ſuſcipere 4. Att. 11 legatione tua indignus. in Piſ. 42. ideſt, indignus qui tibi legatus eſſet. Negotiorum ſuorum cauſa legatus eſt in Africam legatione libera. ep. 196. Omitto quemadmodum iſti ſe gerant atque geſſerint, qui legatione hæreditates aut ſyngraphas ſuas perſequūtur. in hominibus eſt hoc fortaſſe uitium, &c. 3. de Leg. 16 legationes binæ profectæ erant contra leges ipſorū. 12. fam. 34. in epiſt. Lent. Habent (vt opinor) liberæ legationes definitum tempus lege Iulia, nec facile addi poteſt. Att. 15. 22. legationes cum Senatus creuerit, populuſve iuſſerit, ex vrbe exeunto. 3. de Leg. 9. legatos noſtros homines auctoritate tenui, qui rerum priuatarum cauſa legationes liberas obeunt, tamen exteræ nationes ferre vix poſſunt. contra Rull. legationes perficere vel reiicere. 1. fam. 9.

Legstarius.

Legataria prouincia. Att. 15. 17. i. quæ alicui delegata eſt.

Legiſlator, Legitime, Legitimus, *Vide* Lex.

Lego.

Antimachus poeta conuocatis auditoribus, legebat eis magnum illud volumen. de Cl. or. 281. legi apud Clitomachum, cū Carneades, &c. 4. Acad. 247. Plato, cuius tum Athenis diligentius legi cum Carneade Gorgiam. de or. 89. Illam legi: uolo tamen regustare. 13. Att. 62. Legi ſcriptum eſſe, auem quandā, &c. de Nat. d. 50. Eos libros per te ipſe legeres. in Top. 2. Non aſſequor vt ſcribam quod æquo animo legas. Att. 186. Eā rem, quā legas, verbis aliis, quam maxime fieri poſſit, lectis pronuntiare. de or 97. Quam orationē nemo eſt in Sicilia, qui non habeat, qui non legat. in Verr. 258. Dummodo is tibi quiduis potius, quam orationes meas legerit. Mario, libro. 7. 2. 9. Qui diligenter hæc, quæ de philoſophia literis mandamus, legere aſſueuerit, iudicabit nulla ad legendum eſſe potiora. lib. 1. de Finib. 9 Legere oratores

res & poetas quãtum profi.3 de Or. 21. liber tuus & lectus eſt, & legitur a me diligenter. ep. 82. Quod ſi Græci leguntur a Græcis iiſdem de rebus, alia ratione cõpoſitis, quid eſt cur a noſtris non legantur? lib. 1. de Fin. 5. Hoc animo ad legendam legem cognoſcendamque veni. con Rull. 62 orationem alicui legendam dare. de or. 129. legendo conterere librum aliquem 9. famil. 59. Omnium bonarum artium ſcriptores & legendi & peruolutandi. de Orat. 97.

Legens.

Nec ſepulchra legens vereor (quod aiunt) ne perdam memoriam. Catil. 19.

Legere, *pro, ſeligere.*

Vt hos iudices legeret, quorum lectione duplex imprimeretur Reip. dedecus. in Ant. 197. pro Mil. 80. E quibus cum optimos viros legeret, non potuit legere non ſtudioſos mei. pro Mil. 105. Hinc licet cõditiones quotidie legas. pro Cæl. 45. Introduci virtus nullo modo poteſt, niſi omnia, quæ leget, quæque reiiciet, vnam referantur ad ſummam. de Fin. 115. Cum qui haruſpicinam facerent, in Senatu Romæ legerentur. ep 91. legere Popilium in Senatum. pro Clu. 104. legere milites. Att. 8 161. 3. Itaque illa non dico me expetere, ſed legere. de Fin. 4. 59. Quæque legenda aut optanda ſunt. de Fin. 4. 38.

Legere, *pro, colligere.*

Homini mortuo ne oſſa legito. pro Lig. 182. Nodum nuces legere. de Orat. 133.

Lectus.

Lecti iudices. 7. fam. 7. Pueruli ex tot elegantiſſimis familiis lecti. pro S R. 38. Lectis & illuſtribus verbis vtendum. de orat. 156. Vt neque vir melior, neque fęmina lectior in terris ſit. de Inu. 1. 68. frater tuus lectiſſimus & ornatiſſimus adoleſcens. 5. Verr. 51. & 1. 16. lectiſſima fęmina. 10. Att. 27. in ep. Antonii. Et tu vxorem lectiſſimam habere vis. de Inu. 53. lectiſſimi flores. in Verr. 225. lectiſſimi viri atq. ornatiſſimi. 3. Verr. 10. pro Flac. 2. Sententiæ & verba lectiſſima. in or. 132.

Lectio.

Rationes confectæ, ad quas nihil adhibui præter lectionem. 5. f. 55. lectionem ſine vlla delectatione negligo. Tuſc. 2. 5. Quotus enim quiſque eſt qui epiſtolam paulo grauiorem ferre poſſit, niſi eam per lectionem releuarit? Att. 1. 8. 2. lucullus delectabatur mirifice lectione librorum, de quibus audiebat. Aca. 2. Vt hos iudices legere auderet, quorum lectionę duplex imprimeretur Reſpub. dedecus. in Ant. 179.

Lectiuncula.

Et patefeciſti Seianum, per eos dies matutina tempora lectiũculis conſumpſeris, cum, &c. 7. fam. 1.

Lector.

Ad lectoris delectationem nihil utilius, quam temporum varietates fortunęque uiciſſitudines. 5. fam. 31. lectorem excitare. 2. de or. 123. lectorem timere neminem. lib. 1. de Fin. 6.

Lectito.

Etenim habeo nonnullos ex iis, quos nunc lectito auctores, qui dicãt fieri id oportere, quod ſæpe tecum egi, &c. Att. 12. 19. Aut ſiquis pari, fuerit ingenio, pluraq. quam hic & audierit & lectitarit, & ſcripſerit, paulũ huic aliquid poterit addere. 1. de or. 48. lectitare libros. 9. fam. 58. lectitauiſſe Platonem ſtudioſe, audiuiſſe etiam Demoſthenes dicitur. de Cl. Or. 62.

Legulcius, *Vide* Lex.

Ἀλλοδόξως conſuetudo diuturna callũ iam obduxit ſtomacho meo. 9. fa. 4. Ἀλλοδόξως obrepebat deceſſionis dies. 6. Att. 41.

Legumen.

Terra fœta frugibus & vario leguminum genere. de Nat. d. 2. 133. Sed demus tibi iſtas duas ſumptiones, ea quę λήμματα appellant Dialectici, &c. 2. de Diu. 84.

Lemniſcatus.

Audio præterea non hanc ſuſpicionẽ nunc primum in Capitonem conferri, multas eſſe infames palmas, hanc primã eſſe tamen lemniſcatam, quæ Romæ deferatur. pro Roſc. Am. 61.

Lenis.

Sin aliquid impertiuit tibi ſui conſilii, lenis a te & facilis exiſtimari debeo, &c. ep. 61. Oratio placida, ſummiſſa, lenis. de or. 225. lene & aſperum. 2. de Fin. 63. Tractu orationis leni & æquabili. or. 113. Sed ita lenibus vti videbãtur uenenis, ut poſſe videremur ſine dolore interire. Att. 2. 36. 2. lenior aduerſarius. Aca. q. ed. 1. lib. 2. 13. Ille autem ſuperior leniore quodam ſono eſt vſus. 2. de or. 31. leniſſimus Auſter & mitis. Att. 7. 132. 1. leniſſimus homo & natura & conſuetudine & diſciplina. 3. Verr. 56. Leniſſimus natura. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 14. Romani in hoſtes quõdam leniſſimi & mitiſſimi. pro Sext. Roſc. 44. leniſſimis verbis vtens, te grauiter accuſas. ep. 71.

Leniter.

Oratio ſenſim ac leniter accendit animos. pro Cæl. 42. Agere verſum l. & remiſſe. de or. 152. l. arridere. de Fin. 1. 20. Hic l. arridens Scipio, &c. de Somn. Scip. 127. l. & quiete inter ſe colloqui. Tuſ. 4. 38. l. dicere. de Cl. or. 179. l. diſputare. 4. Aca. 21. l. & preſſe loqui. off. 1. 185. l. pungit eos animi dolor. 3. Tuſ. 204. Tu qui multo dicis remiſſius & lenius, quam ſolebas. de or. 107. Sedẽtis aſſenſi, qui mihi leniſſime ſentire videbatur. ep. 61.

Lenitas.

Lenitas eſt iuſtitia in moderatione animaduertendi. Parad. 41. lenitas animi. pro Marcel 7. lenitas Lælii in dicẽdo. 3. de or. 16. lenitas & æqualitas orationis. Or. 201. Patris autem lenitas amanda potius ab illo, quam tam crudeliter negligẽda. Att. 10. 10. Neq. minus hæc tamen tua grauiſſimi ſermonis lenitas, quã illa ſumma vis & contentio probatur. de Or. 107. lenitas vocis. de or. 125. Non eſt iam lenitati locus, ſeueritatem res ipſa flagitat. in Cat. 105. Ad lenitatem ſedare 13. fam. 2. 3. Mentes ad lenitatem, miſericordiamque reuocare. or. 69. Eam, quam Stoici lenitatem dicunt, Peripatetici uitioſa lentitudinis nomine appellant. Tuſc. 4. 33. lenitatẽ imitatur animi mollitia. Part. 43. Qua mollitia ſum animi ac lenitate. pro Syl. 170. Genus orationis fuſum atque fractum, & cum lenitate quadam æquabili profluens. de or. 114. Qua in ſorte ſapiens Prætor, &c. beneuolentiam adiũgit lenitate audiendi. pro Mur. 39 Lenitate dulcis. 5. Att. 20. Libertas lenitate legum munita. pro Rab. 91. Equidem illud etiã animaduerto, quod qui proprio nomine perduellis eſſet, is hoſtis uocaretur, lenitate verbi triſtitiam rei mitigante. 1. off. 56.

Lenitudo.

Quanta me tua, non mea lenitudo. in Verr. lenitudo orationis, mollitudo corporis: ea ſi bona ducemus, quid erit in philoſophi grauitate, quam in vulgi opinione, &c. 5. Tuſc. 35. Nam illud non ſolum eſt grauitatis, ſed interdum etiam lenitudinis. Quint. frat. 27. Verebar, ne illorum nimia lenitudine oppugnarer. 6. Verr. 35.

Lenio.

Leniunt ſapientes incommoda quæ ſunt in vita, commodorum compenſatione. de Nat. d. 1. 17. Me ſcriptio & literæ non leniunt, ſed obturbant. Att. 190. Sæpe etiam leniui iratũ. Att. 90. Populus Romanus deſiderium liberatoris ſui perpetuo plauſu & clamore leniuit. in Ant. 159. Cæſar muneribus multitudinem imperitam lenierat. in Ant. 182 Abſentem memoria colam, omne deſiderium literis mittendis, accipiendiſque leniam. Trebonio, lib. 15. 21 13. Quint. fr. 1. 1. 44 Id tu lenies. ſi aliter acceperit ac debuit. 10. Att. 39. Qui non fortuna inflammaret odium ſuũ, ſed bonitate leniret. pro Marc. 136. lenire animos concordia. 1. de Fin. 72. lenire deſideriũ. Cato, 50. lenire ſe alicui. 7. Phil. 238. Lenire ſe conſolatione. 3. ad Quint. fr. 30. liber de ægritudine lenienda. de Diu. 108. Lenitur ægritudo. 3. Tuſc. 89 Hominis importuniſſimi contumelię tuis erga me officiis leniuntur. epiſt. 61. Perfice ut lætitia prouincię deſiderium noſtrum leniatur. Quint. fr. 293.

Leno.

Ballio ille improbiſſimus & periuriſſimus leno. pro Quint. Roſc. 46. leno impuriſſimus. Poſt. 206.

Lena.

Non vides quam blanda conciliatrix, & quaſi ſui ſit lena natura. de Nat. d. 16.

Lenocinium.

Vtrum lenocinium, inquit, a grege delicatę iuuentutis, an orbis terrarum imperium a Pop. Romano petebas? pro Mur. 142. Pudorem & pudicitiam qui colit, poteſt animo æquo iſtius quotidiana adulteria, meretriciam diſciplinam, domeſticum lenocinium uidere? 5. Verr. 5. Perſpicuum eſt enim quo compoſitiones vnguentorum, quo ciborum conditiones, quo corporum lenocinia proceſſerint. 2. de Nat. d. 111. Qui egeſtatem domeſtico lenocinio ſuſtentauit. Poſt. 206. Et ſe uitiorum illecebris & cupiditatum lenociniis dediderunt. pro Seſtio, 121.

Lenocinor.

Tibi ſeruiet, tibi lenocinabitur, minus aliquanto contendet, quam poteſt. 1. Verr. 26. id eſt ſubſeruiet, & per omnia ſeruitia inſinuabitur, & te obſeruabit.

Lentiſcus.

Iam uero ſemper uiridis, ſemperque grauata lentiſcus tripli

ei ſolita grandeſcere fœtu, Ter fruges fundens, tempora mõſtrat arandi. de Diu. 1. 14.

Lento.

Lento Ceſenius, Septemuir agrorum ex lege Antonii diuidẽdorum. 12. Phil. 314.

Lentulitas.

Vllam Appietatem aut Lentulitatem ualere apud me plus, quam ornamenta uirtutis exiſtimas? ad Appium, l. 3. 20.

Lentus.

Marcellus ut taceret, pugna maximus, & conſyderatus & lentus. de Rep. lib. 5. 5. Vir patiens ac lentus. de or. 134. Lentus in dicendo ac pene frigidus. de Cl. or. 160. Tenetur illa lentum negotium: ſed tamen eſt in ſpe. 2. Att. 28. Hos ego non iam milites acres, quam inficiatores lentos eſſe arbitror. in Cat. 109.

Lentulus.

An exiſtimas illum in illo genere lentulũ aut reſtrictum? Attic. 10. 38.

Lente.

De numis, lente, ac ratione habita pecuniæ, &c. 11. f. 33. in ep. D. Bruti qui cum publicas iniurias lente tuliſſet, ſuam non tulit. in Hort. lente aliquid ferre. 2. Att. 32. Neque enim facile eſt perficere, ut iraſcatur ei cui tu uelis, iudex, ſi tu ipſe id lente ferre uideare. 2. de or. 102. Quem librum tibi ego non eſſem auſus mittere, niſi eum lente ac faſtidioſe probauiſſem. At. 2. 1. lente reſpondere alicui. de or. 137. Sed hæc obſcuriora uideri poſſunt, cum ſine appoſitione exemplorũ lenius diſputantur. Par. 4. 10.

Lentitudo.

Nam illud non ſolum eſt grauitatis, ſed nonnunquam etiam lentitudinis. Qu. fr. 1. 1. 58. Eamque, quam lenitatẽ nos dicimus uitioſe lentitudinis nomine appellant. 4. Tuſc. 34.

Leo.

Leo Nemeus. Tuſc. 4. 40. praut quaſi uulpeculæ, uis leonis uidetur. off. 9. Leones Antonii pertimeſcas caue. 10. Att. 44. Leones morſu ſe defendunt. 2. de Nat. d. 96.

Lepide.

Nunc ſit lepide illa λεχυσις radiorum. Atti. 2. 18. 2. 3. de orat. 94. in Or. 83.

Lepor, *ſiue* Lepos.

Magnus in iurando lepos erat in homine. 1. de or. 14. Lepos quidam, facetiæque, & eruditio libero digna. 1. de or. 10. Facetiarum & urbanitatis oratorius, non ſcurrilis lepos. de Cl. Or. 74. Lepos & feſtiuitas orationis. ad Her. 31. Sermonis lepor. pro Fl. Lepos, in dicendo, Craſſi, a Sulpitio aberat. Brut. 106. lepos a pulchritudine differt. 4. ad Her. 180. Specimen humanitatis, ſalis, ſuauitatis, leporis. Tuſc. 139. leporem quendam & ſalem eſt conſecutus alter. 2. de or. 55. leporem ueterem uocat ſales ueteres & facetias. 9. fam. 32. Homo affluens omni lepore & uenuſtate. 7. Verr. 111. Quod inter ſe omnes partes quodam lepore conſentiunt. off. 1. 130. Florere acumine ingenii, tũ admirabili quodam lepore dicendi. Acad. q. ed. 1. l. 2. 17. Genus dicẽdi in quo omnes uerborũ, omnes ſententiarum lepores. or. 205. Leprcõ, oppidum. Attic. 90.

Lepus.

Leuipes lepus. in Arato.

Lepuſculus.

Nec unquam egreſſus ea inſula, in qua lepuſculos uulpeculaſque ſæpe uidiſſes. 1. de Nat. d. 62. Si minus eiuſmodi quippiam uenari potuerant, illa quidem certe pro lepuſculis capiebantur, patellæ, pateræ, thuribula, &c. 6. Verr. 42.

Lerna.

Hęc dextra lernam tetram mactata excetra placauit. Tuſcul. quæſt. 179.

Leſſus.

Mulieres genas ne radunto, ne ue leſſum funeris ergo habento. 2. de Leg. 55. His enim uerbis ſignificatur lamentationem lugubrem in funeribus prohiberi.

Letum.

Leto dato deos manes diuos habento. 2. de L. 24. Vide quam turpi leto pereamus. Att. 164. Eodem ſibi leto, quo iſte interiiſſet, eſſe pereundum. de Diu. 93.

Leuamen, Leuamentum, Leuaſſo, Leuatio, *Vide* Leuo.

Leuis.

Noſtrę ſunt legiones, noſtra leuis armatura, noſtri equitatus, &c. 10. Phil. 2. 8. Diu. 2. 20. Quod mors ſenſu careat, dolor in longinquitate leuis, in grauitate breuis ſoleat eſſe, ut eius magnitudinẽ celeritas, diuturnitatẽ alleuatio conſoletur. 1. de Fin. 64. Iudex nequam & leuis. 4. Verr. 20. Auctoritas tenuis, perſona leuis. con. Rull. 75. Illud ualde leue eſt ac nugatorium, &c. 15. fam. 4. in ep. M. Bruti & Caſſii. Leue genus argumentationis. 1. de Inu. 103. Quod apud omnes leue & infirmum eſt, id apud iudicem graue & ſanctum eſſe duceturi? pro Q. Roſc. 45. Sed hęc fuerit nobis tanquam leuis armaturæ prima orationis excurſio: &c. 2. de Diu. 38. Deus mundum leuẽ fecit, & undique æquabilem. de Vniu. 25. Conſules, qui illud leui brachio egiſſent, rem ad Senatum detulerunt. Att. 4. 85. 9. Hoc minime uidetur graue iis qui minime ipſi leues ſunt. pro Sext. Roſ. 37. Nos autem ita leues & inconſiderati ſumus. Diu. 2. 45. leues homines atque fallaces. de Amic. 76. leues ac nummarii iudices pro Clu. 60. Loci, plani, an montuoſi, leues an aſperi? Part. 233. Alia quædam inania & leuia conquirit. pro Planc. 271. leuior ſit apud te mea abſcotia. 14. Att. 22. in ep. Ant. De Attica optime, quod leuius ac lenius, &c. 13. Att. 26. Quod. n. leuius huic leuitati nomen imponemus? Tuſc. 169. Sed & Serui filii quartanam leuiorem eſſe gaudeo. 10. Att. 31. Dolores eoſdem tolerabilius patiuntur qui excipiunt eos pro patria, quam qui leuiori de cauſa. 3. de Fin. 66. Nomine leuiori appellare. pro Roſc. Am. 56. ideſt, minus odioſo. Leuiora comitia. pro Planc. 5. leuiora ſunt ea quæ repentino aliquo motu accidunt, quam ea quæ meditata & præparata inferũtur. off. 1. 39. leuiora a grauioribus natura repelluntur. Tuſ. 2. 33. Pecunia leuiſſima. pro Roſc. Com. 8.

Leuiculus.

Leuiculus ſane noſter Demoſthenes, qui illo ſuſurro delectari ſe dicebat, aquam ferentis muliercule, ut mos in Græcia eſt, inſuſurrantiſque alteri, Hic ille Demoſthenes. 5. Tuſ. 145.

Leuitas.

Leuitas acerbitati anteponenda. 1. ad Q. fr. 30. Cuius opinionis leuitas confutata eſt. de Nat. d. 34. leuitas orationis. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 50. leuitas ſpeculorum. de Vniu. 61. In ipſo tactu eſt modus & mollitudinis & leuitatis. de or. 152. Vt aduerſas res, ſic ſecundas immoderate ferre leuitatis eſt. off. 34. leuitatis genus nequiſſimum. 2. Phil. 74. Hæc plena ſunt futilitatis, ſummęque leuitatis. de Nat. d. 40. At uidete leuitatem. Cum hora diei decima fere ad Saxa Rubra ueniſſet, delituit in quadam cauponula: atque ibi ſe occultans, perpotauit ad ueſperum. 2. Phil. 84. Vt omittam leuitatem temere aſſentientium. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 511. leuitate, uanitate, malitia excluſa diuinationem probo. de Diu. 118. leuitate omni totam figuram mundi circundedit. de Vniu. 23. Homines leuitate Græci, crudelitate barbari. pro Flac. 151. Quid eſt inconſtantia, mobilitate turpius? in Ant. 211. Vide ſe licet alios tanta leuitate & iactatione, &c. Tuſc. 2. 9.

Leuiter.

Nam ſunt & in animo præcipua quędam, & in corpore: quæ cum leuiter agnouit, tunc dicere incipit. 2. de Fin. 58. l. apparet claudicatio non deformis. de Nat. d. 1. 58. Eodem fonte ſe hauſturum intelligit laudes ſuas, e quo ſit l. aſperſus. Cæc. 6. 6. 20. Medici l. ægrotantes, leuiter curant. off. 17. l. dicere aliquid. pro Syl. 172. Eius autem Collega & in me perhonorificus, & partiũ ſtudioſus, ac defenſus bonarum: quinimmo l. inter ſe diſſident. Att. 1. 25. l. dolere. 11. Att. 9. Genę deinde ab inferiore parte tutantur ſubiectę, leuiterque eminentes. 2. de Nat. d. 15. leuiter eruditus homo. 1. de or. 14. ideſt, mediocriter. l. ferre aliquid. pro Cæl. 49. Bacillum incuruum, & leuiter a ſummo inflexũ. de Diu. 87. Timide nec leuiter aliquid ligurire. 5. Verr. 153. Cum leuiter lippirem, has literas dedi. Att. 11. Quacunque tu ſe quamuis leuiter probabili. de Inuentione. 81. Alii in eadem ieiunitate concinniores, ideſt faceti, florentes etiam & leuiter ornati. in or. 11. l. ſaucius. de Inu. l. ſignificas. 11. Att. 41. Tametſi neque omnia dicam, & leuiter unumquodque tangam. pro Roſc. Am. 51. Hoc eſt, obiter, & quod dicitur, in tranſcurſu. Grauiter equidem, ſed aliquãto leuius ferebã. de har. reſp. 43. Cum tu oĩbus ornamẽtis ſedũdares, illi, ut leuiſſime dicã, multa deeſſẽt. Appio. l. 3. 10. 15.

Tunc, vt leuiſſime dicam, dimicandum nobis cum illo fuiſſet. 3. in Cat. 62. Is nemini (vt leuiſſime dicam) odio fuit. pro Mur. 145. Patria, quam (vt leuiſſime dicam) certe texeram. pro Sext. 38. Leuiſſime tuli eſſe iam iudicii. 3. ad Q. fr. 36. Leuiſſime ſe vere. de Prouinc. Conſ. 36.

Leuo.

Nonnihil me leuant literæ tuę. Att. 175. Hic leuabat omnẽ vulnerum meum nobilitas mortis & gloria. 1. Tuſc. 100. Illum neque vrſi neque leuaui. Qu. fr. 318. Tu autem qui ſæpiſſime curam & angorem animi mei ſermone & conſilio leuaſti tuo, &c. Att. 1. 13. 2. Quem laborem nobis leuauit Attici noſtri labor. or. 106. Longior vero epiſtola non me ſolum, ſed meos omnes ægritudine leuauit. Att 9. 175. 2. Tuſc. 4. 45. 5. ſam. 38. Leuauit me iis incommodis, quibus idem affecerat. Att. 9. 70. Epiſtola tua ſollicitum me de Quinto valde leuauit. Att. 59. Et hoc tempore ipſo pop. Romanum, quem in caritate annonæ, vt ſæpe ante fecerant, frumento ſuppeditato leuauerunt. pro Corn. Bal. 23. Vt me leuarat tuus aduentus, ſic diſceſſus afflixit. Att. 12. 63. Leuarunt me valde moleſtia: vtinam omnino liberaſſent. 16. ſam. 10. Leua me igitur hoc onere. ad Appium, lib. 3 12. 8. Adiungam etiam de memoria vt labore Craſſum leuem. 2. de or. 190. Deinde a vobis Iudices, vt audaciam ſceleri reſiſtatis, innocentium calamitatem leuetis. pro Roſ. Am. 4. Vt leuarem miſeriis perditas ciuitates. ep. 37. & 44. Poteſtas erat iſti homini integro atque innocenti data, vt in Apronium cum animaduertiſſet, ſeſe grauiſſima leuaret infamia. 5. Ver. 119. Fugerer officio, quo tu iunctus es in meo luctu, teque per literas conſolater, ni ſi ſcirem his remediis, quibus meum dolorem tum leuaſſes, non egere. ad Brut. 9. 1. Leuare ægritudinem Tuſc. 3. 37. aliquem cruciatu dolorum. de Fin 4. 25. aliquem errore. Tuſc. 5 9. de Fin. 4. 54. aliquem ignominia. de or. 133. aliquem iniuria. 7. Verr. 74. aliquem cura. Att. 5. 91. 5. annonam. pro Mil. 54. dolorem & augere, contraria 6. ſam. 11. ſuum dolorem doctrinæ ſtudiis. de Fi. 5. 50. dolorem mœrentium. Tuſc. 3 47. fortunam alicuius. 5. ſa. 9u. Nam & ea ſcripſiſti quæ leuare luctum poſſent. 4 ſam. 20. Tuſc. 3. 35. 3. Att. 81. Liberare, ſiue leuare ſe ære alieno. Att. 6. 213. 7. Tum ille homo innocens, qui illam ſuſpicionem leuare, atque ab ſe remouere cuperet, recuperatores dicit ſe de cohorte ſua daturum. 5. Ver. 116. Leuatur authoritas inconſtantia. Aca. q. ed. 1. lib. 2. 64. Perſpicuitas argumentatione leuatur. de Nat. d. 61. Omnium autem rerum natura cognita, leuamur ſuperſtitione, liberamur mortis metu. 1. de Fin. 97. Leuantur tamen miſeræ ciuitates, quod, &c. Att. 76. Et corpora quidem exercitationum defatigatione ingraueſcunt, animi autem ſe exercendo leuantur. de Sen. 38. Quem cum a me dimitteres grauiter ferrẽ, hoc leuabar vno, &c. Att. 282. Si res iſta grauiſſima ſua ſponte videretur, tamẽ eius atrocitas neceſſitudinis nomine leuaretur. pro Quin. 3u Hoc eſt, minueretur, leuior efficeretur Hæc facta ſunt, vt homines nobiles ſupplicio aut exilio leuarẽtur. in Ver. 238. Nam quod aiũt plerolq. conſolationibus nihil leuari, &c. Tuſc. 3. 62. Criminationem leuari. de Inu. 78. Balbum leuari inuidia per nos uelim. Att. 15. 381. 3 Hoc enim onere, quod mihi tecum commune eſt, aut iam vrgentis, aut certe aduentantis ſenectutis, & te, & meipſũ leuari volo. de Sen. 2. Cuius luctus nullo ſolatio leuari poteſt. in Ant. 223. leuari ſuperſtitione. de Fi. 1. 49. Emittique nos e cuſtodia, & leuari vinculis arbitremur. 1. Tuſ. 106. leuari vitiis. de Fin. 4. 54. Nam mihi vt omnia contingant, quę volo, leuari non poſſum. Att. 193. Vt leuandi cruciatus ſui gratia lictori pecunia daretur. 7. Verr. 93. Aues leuandi laboris ſui cauſa paſſim volitare. de or. 118. Sunt enim quidam qui moleſtas amicitias faciunt, cum ipſi ſe contemni putãt: &c. qui hac opinione non modo verbis, ſed etiam opere leuandi ſunt. de Amic. 63. id eſt, deducendi ab ea opinione quæ eis grauis eſt. Nunquam ego hoc optabo inuidiæ meæ leuandæ cauſa. in Cat. 108 Ne quis huius ſupplicio leuando ſe iactare poſſit. in Cat. 120. Erumpunt ſæpe vitia amicorum tum in ipſos amicos, tum in alienos, quorum tamen ad amicos redundet infamia. tales igitur amicitiæ ſunt remiſſione vſus leuandæ: & (ut Catonem dicere audiui) diſſuendæ magis quam diſcindendę. de Amicit. 65. id eſt, ſenſim leuius colendę. Hoc tibi ad leuandas moleſtias magna eſſe debent. epiſtol. 47. Statim ita ſum leuatus, ut mihi deus aliquis medicinam feciſſe uideatur. 24. ſam. 16.

Leuaſſo.

Si quid ego adiuto, curamve leuaſſo. de Sen. 1.

Leuatio.

Leuatio maior mihi afferri nulla poteſt. 4. ſam. 23. Leuatio quędam eſt, ſi minus doloris, ut officii debiti. ad Att. 12. 31. Si me leuaſti nir, hæc eſt ſumma leuatio. Att. 200. leuatio ęgritudinum, formidinum, cupiditatum omni e philoſophia eſt fructus vberrimus. Tuſc. 1. 107. leuatio vitiorum magna fit iis, qui habẽt ad virtutem progreſſionis aliquantulum. de Fin. 4. 55. Si leuationis aliquid adferret. Tuſc. 2. 50. Quotidianus congreſſus & ſermo magnæ mihi leuationi eſt. 6. ſam. 14. Nec tamen a Bruto leuationem vllam expecto. Att. 196. Veſtri leuationem vitiorum fieri negant. de Fin. 121. Quæ leuationem habeant ęgritudinum. Tuſc. 174 leuationem ęgritudinis in duabus rebus ponit Epicurus, auocatione a cogitanda moleſtia, & reuocatione ad contemplandas voluptates. Tuſc. 3. 29. Si maiorem aliquam leuationem reperire potuiſſem. de N. d. 1. 7.

Leuamen.

Quod ſi eſſet aliquod leuamen, id eſſet in te uno. Attic. 12. 241. 6.

Leuamentum.

Leuamentum doloris. de Fin. 137. Nos autem non ſolum beatæ vitæ iſtam oblectationem videmus, ſed etiam leuamentum miſeriarum. 5. de Fin. 50. Quod ſcies recte in illam rem fore leuamento, bene facis, cum id eſſe (mihi crede) perinde vt exiſtimare tu non potes. Att. 12. 57.

Lex.

Lex eſt æternum quiddam, quod vniuerſum mundum regit, imperandi, prohibendique ſapientia. de Leg. 170. lex, eſt iuſtorum iniuſtorumque diſtinctio, ad illam antiquiſſimam & rerũ omnium principem expreſſa naturam, ad quam leges hominum diriguntur, quæ ſupplicio improbos afficiunt, defendunt ac tuentur bonos. 2. de Leg. 11. Lex, prudentia eſt, cuius ea vis eſt vt recte facere iubeat, vetetque delinquere. 1. de Leg. 14. Lex, eſt recta ratio imperandi atque prohibendi, quam qui ignorat, is eſt iniuſtus, ſiue eſt illa ſcripta vſpiam, ſiue nuſquam. 1. de Leg. 32. Lex, eſt recta ratio in iubendo & vetando. 1. de Leg. 25. lex, eſt ratio profecta a natura ad recte faciendum impellens, & a delicto auocans, quæ non tum demum incipit eſſe cum ſcripta eſt, ſed tum cum orta eſt. orta eſt autem ſimul cum mente diuina. 2. de Leg. 9. lex, eſt ratio ſumma inſita in natura, quę iubet ea quæ facienda ſunt, prohibetque cõtraria. Eadem ratio cum eſt in hominis mente confirmata & confecta, lex eſt. 1. de Leg. 14. lex nihil aliud eſt, niſi recta, & a numine deorum tracta ratio, imperans honeſta, prohibens contraria. 11. Philip. 318. lex eſt naturæ vis, mens ac ratio prudentis, iuris atque iniuriæ regula. de Leg. 159. Lex vere dici non poteſt, qua pernicioſa aut peſtifera ſciſcuntur in populis, etiamſi pernicioſum aliquid populus acceperit. 2. de Leg. 11. Lex, cuius vis a me eſt explicata, neque tolli, neque abrogari poteſt. 2. de Leg. 12. Lex Acilia de pecuniis repetundis. 3. Verr. 17. Aelia. 2. Att. 26. Illos lex magis quædam accuſatoria, quam vera maledicendi facultas, de vita L. Murenę aliquid dicere coegit. pro Mur. 126. Lex Agraria a C. Flaminio Trib. pleb. inuito Senatu lata. Academic. quęſt. ed. 1. lib. 2. 14. Lex Apuleia de Maieſtate. 2. de or. 59. & de Inu. 231. Aquilia de Iuſtitia de Cl. or. 176. Atinia. 3. Verr. 76. Aurelia quam M. Aurelius Cotta Prætor tulit, vt ſenatores, equites, tribuni ærarii ſimul iudicarent. in Ant. 156. 1. ad Qu. fr. 55. Lex Cæcilia & Didia, ne populo neceſſe ſit in coniunctis rebus compluribus aut quod nolit accipere, aut quod velit repudiare. pro D. ſua, 234. in Ant. 195. 1. Att. 36. Lex ferri cœpta nunquam poſita eſt in Senatu. pro Syl. 176 Lex Calphurnia ambitus. pro Mur. 140. Caſſia frumentaria. 5. Verr. 139. 7. Verr. 42. Cenſoria qua publicani tegebantur vt publico frui poſſent. de Prouinc. Conſul. 69. 7. in Verr. 42. Centuriata. in Rull. 39. Quo etiam difficilius eſt oratione vti, quam verſibus, quod in illis certa quædam & definita lex eſt, quam ſequi oportet. in or. 115. Lex Cincia de donis & muneribus. Cat. 9. 1. Att 71. Lex tam magna a te concluſa ſane, quam breuis. 2. de Leg. 25. Lex Cornelia, qua reo licebat optare clam, an palam de ſe ſententiam ferri vellet: de Cl. 28. 3. ſa. 14. 39. & 1. 5. Lex Cornelia de veneficiis. pro Clu. 42. Cornelia maieſtatis. in Piſ. 90. Cornelia teſtamentaria. 3. Verr. 76. Cornelia proſcriptum iuuari vetabat. 3. Verr. 86. Curiata. in Rull. 39. de collegiis. 3. Attic. 48. de proſcriptione Valeria aut Cornelia. pro R. Am. 74. de ſepulchris. 12. Attic. 45. de tempeſtate. 2. de Inuent. 235. de veneno. pro Clu. 118. de vi, quę eſt in eos qui vniuerſam Remp. oppugnant. de haruſ. reſp. 247. Hoc exigit naturæ ratio quæ eſt lex diuina & humana. Offic. 56. lex Domitia de ſacerdotiis. Brut. 12. ebutia. in Rull. 34.

Ea

Ea lex quam habemus.pro Corn.Balb.58.Lex neque hominum ingeniis excogitata,neque ſcitum aliquod eſt populorum, ſed æternum quiddam quod uniuerſum mundum regit, imperandi prohibendique ſapientia.2.de Leg.7. Lex Fabia quæ eſt de numero ſectatorum.pro Mur.141.pro C.Rabir.5.Lex in controuerſiis diſceptandis firma eſſe debet. Top.51.Lex frumentari. Tuſc. 3.42.ruſſia & Furia.3.Verr.76.Fuſia.4.Att.42. Lex Gabinia de ſyngrapha & de uerſura.6.ad Att.27.& 5.53.pro L.Man.37.lex Gabinia,qua ex Cal.Febr.vſque ad Calend.Martias legatis Senatus quotidie dari cogebatur.Qu.fr.314.lex L. Othonis quæ ad ludos pertinet,eſt omnium gratiſſima. pro Mur.133.lex gratis & præclara.3.de L.35.In poſterum uero lex hæc imperatoribus ueſtris conſtituitur.2.de L.Agr.63. lex Helia & Fuſia de auſpiciis,&c.cum lex ſeratur,de cælo ſeruari,obnunciari, intercedi licere.de Prou.Conſ.78. Hieronica.4.Verr.22.Hircia Pompeia nos omnes dignitate priuabat.in Ant.253.lex illa,quam dii humano generi dederunt,eſt ratio, menſque ſapientis ad iubendum & ad uetandum idonea.de Leg.171. lex iniuſta per ſeruos, inciſa per uim,impoſita per latrocinium.in Piſ.85.Nā iſta lex perferetur.Att.216. Q fr.327.lex iudicaria.in Piſ.99. Iulia.2.f. 34.& 1.Att.30.& 5.16.ibidem.48.Iulia, qua ciuitas eſt ſociis & Latinis data.pro Corn.Balb.15.Iulia de repetundis.in Piſ.90. Iulia de ſacerdotis.ad Brut.13. Iulia legationibus liberis tempus diffiniebat.Att.15.22.Iulia iubet perſequi ab iis, ad quos ea pecunia,quam is ceperit, qui damnatus ſit, peruenerit. pro Rab. Poſth.5.lex Iulia rationes in prouincia relinquere iubebat. 5.f. 55.lex Iunia.2.Att.26.& 4.42.lex non iuſta, quam Interex tulit,vt Dictator quam uellet ciuium indicta cauſa,impune poſſet occidere.1.de L.31.lex quæ recte appellari poſſit, eſſe debet laudabilis.2.de Leg.9.Licinia & Ebutia lex,ne qui fert de aliqua curatione ac poteſtate,ei aut ſuis propinquis ea poteſtas,curatiove mandetur.contra Rull.34.2.Att.26.& 8.famil.4. lex Licinia & Mutia,ut in ſuæ cuiuſque ciuitatis ius redigerentur ciues.de Cl. Or.170.lex Licinia,quæ eſt de ſodalitiis.pro Planc.29. lex Licinia,nequis ipſe ſibi curationem ferret.pro D.ſua.41.lex loquēs, eſt magiſtratus:mutus magiſtratus,lex.3. de Leg.2. lex Manilia vt ſinguli arbitri fines regerent.Brut.55.& 66. Māliana venaliū vendendorum.de or.106.Maria pontes fecit anguſtos in ſuffragiis.3.de Leg.34.Memmia cōtra eos qui ſine cauſa,& temere,aliquem accuſant.pro Roſc.Am.33.Menia ut cōſules etiam ea plebe creari poſſent.Brut.72.Mollior lex.3.Verr.17. Eſt enim Iudices,hæc non ſcripta,ſed nata lex.ut.212.lex naturalis recta imperans,prohibenſque contraria.de Nat.d.9.lex nūmaria.3. Ver. 76.Omnis lex aut iubet aliquid,aut permittit, aut uetat,aut de parte quadam,aut communiter in plures res,aut in aliquam certam rem ſcripta eſt.de Inu.80.lex Papia.4.Att.47. Papyria uetat ædes iniuſſu plebis conſecrari. pro D.ſua, 98. lex Plectoria qua uindicabantur hi qui adoleſcentes circūſcribebant. off. 64. lex Plotia agraria.1.ad Att.58.Plotia de iudiciis.4.Att. 51.Plotia de ui.8.fam.18.in ep.Cæl.Pompeia.10.Att.12.& 13.63.Poſtrema quæque lex grauiſſima.2. de Inu. 230. Hæc igitur prima lex in amicitia ſanciatur,ut neque rogemus,res turpes,neque faciamus rogati.de Amic. 38. lex Puppia ne diebus comitialibus Senatus haberetur.ad Q.fr.2.29.1.fam.9.lex quę de præſcriptione eſt.pro Sext.Roſc.39.Lex quæ de iis fertur, ut qui non diſceſſiſſent,ea pœna quæ eſt de vi,tenerentur.Qu.fr.309. lex quæ uetat,quaſi exceptione corrigere uidetur eam, quæ iubet. 2. de Inu.230.Lex recitata eſt,dice rem,& tabella iubebo dari. 3. de Leg.11.Roſcia de ſedendo ad ſpectacula.in Ant.169. Roſcia frumentaria.2.Att.47.Rupilia,4.Verr.22.& 25.Scatinia. 8.fa.38. Sempronia.Tuſc.3 43.1.fam.23.in Rull.41.Sempronia de locatione Cenſoria agrorum Aſiaticorum.5.Ver.11.lex Sempronia de ſucceſſione prouinciarum.pro Cornel.Balb.67. lex Sempronia frumentaria.Brut.118.Deus cuius ad naturam apta ratio uera illa & ſumma lex,a Philoſophis dicitur.de Fin.108.Vt lex ſūma eſt diuina mens,item cum in homine eſt perfecta, eſt in mente ſapientis. Quæ ſunt uariæ,& ad tempus ſcriptæ, populi fauore magis,quam re legum nomen tenent.2.de Leg.9.lex ſumma ſeculis omnibus ante nata,quam ſcripta lex ulla,aut quam omnino ciuitas conſtituta,a qua conſtituendi iuris capiendū eſt exordium.1.de Leg.15.lex ſumptuaria Cæſaris neglecta,eo abſente. 13.Att.7.7.fam.47.lex ſuprema Conſulibus ſalus populi eſto.3. de Leg.8.lex tabellaria.Brut.49.& 118.Terentia.5.in Ver. 139. & 7.42.teſtamentaria.2.de Inu.232.& 233. Thoria de iis quorum a pecore agri publici depaſcebantur.de or.135. Valeria.1.in Rull.4.& 5.Varia.Tuſc.2.49.Varia de iudiciis.de Cl. Or. 193. uera atque princeps apta ad iubendū & ad uetandum, ratio eſt recta ſummi Iouis.2.de Leg.9. Viaria & alimētaria C.Curionis. 8.fam.16.in ep.Cælii.Nec quominus id poſtea liceret, ulla lex ſanxit.Att.176.Voconia.3.Verr.75.iniuriæ.5.Ver.182.Natura, naturę ratio, lex naturæ, lex naturalis, lex ſcripta.in Ant.237. lex naturę,conſenſio omnium gentium. Tuſc. 1. 25. lex naturæ conſeruat & continet utilitatem hominum.off.3.38. Itaque lex populi ſuffragiis populi repudiata eſt.de Amic.114.lex repetundarum L.Piſ.Brut.54. lex Rhodiorum, de roſtratis nauibus publicandis.5.de Inu.194.lex Solonis nō probanda. 10.Att.2.lex duodecim tabularum inquit:Hominem mortuum in urbe ne ſepelito,ne ue urito.2.de L.53. Alter plus lege agendo petebat, quantum lex 12 t.Tab.permiſerat:quod cum impetraſſet, cauſa caderet.1.de or. 81. lex duodecim tabularum funebria omnia, quibus luctus augetur,ſuſtulit.2.de leg.55.lex ueri rectiq. Ac. q.ed.1.lib.2.27.lex uitę.Tuſc.4.52.pro Cornel.Balb. 13.ideſt, conditio uiuendi.lex ius ex iniuria facere poteſt.1.de Leg.33.Et quid eſt quod tā proprie dici poſſit actū eius qui togatus in Republ.cum poteſtate imperioque uerſatus ſit, quam lex? Quære acta Gracchi, Sēpronię leges proferentur.in Ant. 156.Præteriit tempus legitimum non legis,ſed libidinis tuæ, fac tamen legis. 7.Att.35.legis caput unum & centeſimum.8.fam.20.in ep.Cæl. legis hoc quoque putauit eſſe Plato,perſuadere aliquid, nō oīa ui ac minis cogere.2.de Leg.12.latorem legis Semproniæ,iuſſu populi pœnas Reipublicæ dependiſſe.4.in Cat. 82.legis norma eſt natura.2.de Leg.57.legis quaſi communis & humanæ cōditionis recordatio.6.fam.25. Omnia iuſſis supremę legis obtēperant.de Leg.184.legis hæc uis ut ſcitum ſit iuſſum in omnes. 3.de Leg.38.legis uis ad recte facta uocandi,& a peccatis auocādi non modo ſenior eſt,quam ætas populorum & ciuitatum,ſed æqualis illius cælum atque terras tuentis & regentis dei. 2. de Leg.8.legis perpetuę & æternę uim Chryſippus Iouem eſſe dicit.de Nat.d.1.30.legis Curiatæ uſus.1.fam.55.legis olim erat punire,iudicū damnare.pro Syll.48.Legi tabellarię neque lator quiſquam eſt inuentus,neque author unquam bonus.3. de Leg. 31.legi ueteri,morique parendum.de Vniuer. 47. Hanc igitur, Craſſus inquit,ad legem cum exercitatione, tū ſtylo,qui & alia, & hoc maxime ornat ac limat, formanda uobis oratio eſt. 3. de or. 105.Hanc legem populus Romanus non accepit.in Ant.195. Accipere legem,uel rogationem.off.74. legem populari ſermone appellare eam neceſſe,quæ ſcripto ſancit quod uult aut iubēdo,aut uetando,ut vulgus appellat.1.de Le.14. Iniquam legem & miſeram conditionem conſtitui periculis hominum.pro Mar. 138.Contra legem,& intra legem.9.fam. 62. De ſeruis alienis contra legem Fabiam retentis.pro Rab.92.De ciuibus Romanis contra legē Portiam verberatis aut necatis. pro C.Rab. 5. & 7. Ver.127.legem fide cenſores cuſtodiunto.3.de L.11.legem uiuēdi & diſciplinam ſingulis dare. 1. de Leg. 44. legem definire.5. Ver.182.legem cum dico,aliud nihil intelligi uolo,quam imperium,ſine quo nec domus vlla,nec ciuitas,nec gens,nec hominū vniuerſum genus ſtare,nec rerum natura omnis, nec ipſe mundus poteſt.3.de L.2.legem principem & vltimam ſapientiſſimē mentē eſſe dicebāt omnia ratione aut cogētis, aut uetantis dei, ex qua lex illa, quam dii humano generi dederunt,recte eſt laudata:eſt enim ratio menſque ſapientis ad iubendum & ad deterrendum idonea.2.de L.7.legem bonam a mala nulla alia niſi naturali norma diuidere poſſumus.Nec ſolum ius & iniuria a natura diiudicatur,ſed omnia omnino honeſta ac turpia. 1. de L. 33.Suade igitur,ſi placet,iſtam ipſam legem, ut ego, & tu rogas,edicere poſſim.2.de Leg.25.5.Verr. 14. legem animantem quomodo efficit Zeno,intelligere non poſſumus. de Natu.deo. 1.26.legem emendatricem uitiorum eſſe oportet,commendatricemque virtutum.1.de Leg.44.legem facere.5.Phil. 168. legem de ambitu ita tuli, ut eam quam mihimetipſi iam pridem tulerim de ciuium periculis defendendis,non abrogarem. pro Mur. 125. Quintus Catulus legem tulit de vi.pro Cel.52.L.Flaccus Interrex.de Sylla legem tulit,ut omnia quęcunque ille feciſſet, eſſent rata.cont.Rull. 88. Caius Flaminius legem tulit de agro Gallico & Piceno viritim diuidendo.de Cl.or.169.C.Furius tulit legem de teſtamentis.pro Cor.Bal.59.C.Gracchus legem tulit, ne de capite ciuium Romanorū iniuſſu noſtro iudicaretur. pro Rab.92.Gracchus tulit legem ne quis iudicio circunueniretur.pro Cl.49.legem frumentariam de ſemiſſibus & trientibus, L.Saturninus tulit.1.ad Her. 21. legem de pecuniis repetundis L.Piſo Trib.pleb.tulit de Cl.or.174.legem Trib. pleb. tulit, ne auſpiciis obtemperaretur: ne obnuntiare concilio aut comitiis, ne legi intercedere liceret: vt lex Aelia,& Fuſia ne valerent, &c. Poſt red.in Senat. 9. Vatinius legem tulit de alternis conſiliis reiiciendis.in Vatinium 34 Q.Voconius tulit legem de mulierum hæreditatibus. pro Cornel. Balbo, 59. legem ad populum ferre. 1.ad Her. 21. An licuit tibi de pernicie ciuis indemnati ferre non legem, ſed nefarium priuilegium?pro Domo. 218.

Hanc legem Conſules, non dicam animi hominum, ſed faſti ulli ferre poſſunt? in Piſ. 23. De quibus confirmandis & ſanciẽdis legem comitiis centuriatis ea auctoritate noſtra laturus eſt, in Ant. 218. legem tabellariam ferenti M. Gratidio reſtitit auus noſter. 3. de Leg. 31. Antonius accepta grandi pecunia fixit legẽ a Dictatore comitiis latam. Att. 14. 308. a. legem in rebus optimis haberi neceſſe eſt, qua carens ciuitas, nullo loco ob idipſum habenda eſt. 2. de Leg. 10 & 11. legẽ iactauit. 8. fa. 16. in ep. Cęl. Imponere grauem legem alicui. Aca. q. 7. Is in legem per uim latam iurare noluit. pro Seſt. 11. Iniquam legem iudices, & miſeram conditionem inſtituet periculis hominũ, ſi exiſtimabis, &c. pro Mur. 55. legem populum Romanum iuſſiſſe de ciuitate tribuenda. pro Cor. Balb. 30. legem naturalem, diuinam eſſe cenſet Zeno. de Nat. d. 1. 26. De me tuliſti, legem promulgaſti, iuſſiſti. pro Do. 226. Cato legem promulgauit de imperio Lentuli abrogando. ad Q. fr. 104. legem aliqui putant Græco nomine a ſuum cuique tribuendo appellatam, ego noſtro a legendo, nam ut illi æquitatis, ſic nos delectus uim in lege ponimus, & proprium tamen vtrunque legis eſt. 1. de Leg. 14. Plancius primus iciuit legem de publicanis. pro Plan. 266. Hanc legem Clodius ſcripſit. pro D. ſua, 38. Poſſunt in pactionibus faciendis non legem ſpectare cenſoriam, ſed potius, &c. Quin. lia. 196. M. Cato legem ſuadens, in Galbam multa dixit. de Clar. or. 172. legem ante factam uidimus, quam futuram quiſquam eſt ſuſpicatus. in Anto. 395. A lege ducendum eſt iuris exordium. Ea eſt enim naturæ vis, ea mens ratioque prudentis, ea iuris atque iniuriæ regula. 2. de Leg. 14. A lege principium quando ſumendum. 1. ad Her. 6. Cum miles domum reueniſſet, egiſſetque lege in hæreditatẽ paternam teſtamento exhæres filius. 1. de or. 85. 3. Ver. 81. Quis vnquam iſto Prætore Chelidone iniuſta lege agere potuit? 4. Verr. 16. Id eſt, iure legibus conſtituto certare. Erant enim certis legibus iudicia conſtituta. Lege nihil tam aptum ad ius, conditionemque naturę. 3. de Leg. 2. Ea lege me compellare uoluerunt, qua dicere non poterant. 8. fa. 37. in ep. Cæl. lege conſociati homines cum diis putandi ſumus. 1. de Le. 17. C. Marius cum eſſet abſens, lege Domitia factus Augur. Attic. 176. Ea lege oẽs iudiciarię leges Cæſaris diſſoluuntur. in Ant. 156. Pontiorum ex pacto & conuentu (nam ea lege exierat) iam a me diſceſſerat. Att. 92. Licinius qui non dubitauit vel in foro alea ludere, ea lege de alea condemnatus eſt. 2. Phil. 70. Homines ea lege natos eſſe, vt omnibus telis fortunę propoſita ſit uita noſtra. epiſt. 71. Vna continemur omnes, & eadem lege naturę. off. 57. lege excepta. 7. fa. 47. lege aliquid facere. 12. Att. 15. lege hac recenti & noua certus eſt inquiſitioni comitum numerus cõſtitutus. pro Fla. 148. In lege XII. tabular. verba: Minuendi ſunt ſumptus, lamentationeſque funeris, tranſlata lege ſunt e Solonis legibus. 2. de Leg. 54. Quid in lege eſſet, quęſiui. 6. famil. 49. lege interrogare. pro D. ſua, 60. lege ius quid. 1. ad Heren. 51. 2. de Inuen. 242. Iudicium publicum rei priuatæ, lege Lectoria. de Na. deo. 75. lege Pompeia ternæ horæ ad dicendum datę. de Cl. or. 195. Pro Lege Manilia oratio, in mediocri genere uerſata. or. 55. Ciuili ac publica lege ius tenent. pro Cæc. 299. Vt rogata lege legẽ ferret prouinciæ commutandæ. pro Sext. 15. Lege ſalua. 3. fa. 16. Lege ſancitum eſt propter amplitudines ſepulchrorum, quas in Ceramico uidemus, ne quis ſepulchrum faceret operoſius, quam quod decem homines effecerint triduo. 2. de Leg. 59. Lege Solonis ſublata ſunt lamentabilia & ſumptuoſa funera, quam legem eiſdem prope uerbis decem uiri in decimam tabulã coniecerũt. 2. de Leg. 58. Data eſt ciuitas Sylliani lege & Carbonis, ſi tum, cum lex ferebatur, in Italia domicilium habuiſſent, & ſi LX. diebus apud Prætorem eſſent profeſſi. pro Arch. 5. Aderant multi uiri ampliſſimi, quorum nemo cenſuit plus filiæ dandum, quam poſſet ad eam lege Voconia peruenire. de Fin. 79. Leges omnes a me accommodatæ ad id Reipubl. genus, quam optimam eſſe in ſex eius de Republ. libris docuit Scipio. 1. de Leg. 15. Leges annales. in Ant. 203. communes. 2. ad Her. 47. conſentaneæ dandæ Reipubl. optimę. 2. de Leg. 25. Corneliæ. 3. in Rull. 4. 5. & 8. Leges duę de ſepulchris, quarum altera priuatis ædificiis, altera ipſis ſepulchris cauet. 2. de Leg. 56. Leges duæ præclariſſimæ de duodecim tabulis tranſlatæ, quarum altera priuilegia tollit, altera de capite ciuis rogari, niſi maximo comitiatu uetat. 3. de Leg. 38. Leges fatales & neceſſariæ. de Vniu. 53. Innumerabiles a te leges de iure ciuili latæ. pro Cornelio. Balbo. 61. Leges Iuliæ contra auſpicia latæ. in Arat. 255. 2. Attic. 44. Leges quæ de ciuium Rom. ſupplicio rogatæ ſunt. in Cat. 101. leges quæ genus optimum Reipubl. contineant. 2. de leg. 25. Leges quibus Siculi in iudiciis utebantur. 4. Verr. 21. Leges ſacratæ, quas tulit plebs Romana, cum in montem ſacrum ſeceſſit. de Prou. Conſul. 71. pro D. ſua. 34. Leges Seię & Apuleiæ & Liuiæ, nullæ, quæ uno verſiculo Senatus puncto temporis ſublatæ ſunt. 2. de Leg. 12. leges Sempronię. 7. Verr. 127. leges ad puniendum non iracundia, ſed ęquitate ducuntur. off. 1. 115. leges cum omnibus ſemper una atque loquuntur. off. 41. leges inter arma ſilent. pro Mil. 7. leges autem a me edentur non perfectæ; nam eſſet infinitum; ſed ipſę ſummæ rerum ac ſententiæ. 2. de Leg. 15. leges quatuor ſunt tabellarię, quarum prima de magiſtratibus mandãdis. Ea eſt Gabinia, lata ab homine ignoto & ſordido. Secuta biennio poſt Caſſia eſt de populi iudicio. Ea a nobili homine lata eſt Lucio Caſſio: ſed (pace familiæ dixerim) diſſidente a bonis, atque omnes rumuſculos populari ratione aucupante. Carbonis eſt tertia de iubendis legibus ac uetandis, ſeditioſi atque improbi ciuis. Vna in genere relinqui uidebatur uocis ſuffragiũ, quod ipſe Caſſius exceperat, perduellionis. Dedit huic quoque iudicio Cœlius tabellam, docuitque, quoad uixit, ſe, ut opprimeret C. Popilium, nocuiſſe etiã Reip. 3. de Leg. 32. leges Tribunitiæ. in Rull. 14. leges uetant rumpere uincula carceris. Tuſc. l. 2. 61. leges Cretum, itemque Lycurgi laboribus erudiunt iuuentutem, venando, currendo, eſuriendo, ſitiendo, algendo, æſtuando. Tuſc. lib. 2. 30. leges Cretenſium, ſiue Iupiter, ſiue Minos ſanxit de Iouis quidem ſententia, ut poetæ ferunt. Tuſc. q. lib. 2. 30. latronũ leges eſſe dicuntur, quibus pareant, quas obſeruent. Off. 41. Leges Lycurgi, Solonis, Charondæ, Zaleuci, XII. tabularum. 1. de Leg. 44. Aera legum de cęlo tacta. de Diu. 118. Cum & legũ ęra fulminis tactu liquefacta ſunt. in Cat. 115. Legũ ara. 4. Verr. 5. Clodius conſtrictus legum ſacratarum catenis. pro Sext. 6. Legum cura Cenſoribus detur. 3. de leg. 40. Legum cuſtodiam nullam habemus. Itaque hæ leges ſunt, quas apparitores noſtri volunt: a librariis petimus: publicis literis conſignatam memoriã publicam nullam habemus. 3. de Leg. 40. Legum datio. con. Rul. 78. Legum & iuris fons inueniri poteſt his explicatis. Quid ſit homini natura tributum, quantam vim rerum optimarum mẽs humana contineat, cuius muneris colendi efficiendique cauſa nati, & in lucem editi ſumus, quæ ſit coniunctio hominum, quę naturalis ſocietas inter ipſos. 2. de Leg. 12. Legum rogandarum formula. 1. Phil. 19. Carbo ignarus legum. de or. 88. Legum interitus. 3. ad Qu. fr. 19. Legum ius pro D. ſua, 56. In legum libris, quid ſit omnino deus, inquiri oportere non cenſet Plato. de N. d. 1. 23. Legum vocem proponam. Certa ſunt legum verba, neq. ita priſca, vt in veteribus ſacratiſque legibus: & tamen quo plus authoritatis habeant, paulo antiquiora, quam hic ſermo eſt. 2. de Leg. 15. Legum vtilitas & dignitas quanta. pro Clu. 116. Ad leges lacta hominum reuocare. 3. de Leg. 40. Is bene iuris publici leges & inſtituta cognouerat. de Cl. or. 189. Concedere leges, ſancire ſcita. de Leg. 171. Leges ad ſalutem ciuium, ciuitatumq. incolumitatem, vitamque omnium quietam ac beatam conditas eſſe conſtat, eoſque qui primum eiuſmodi ſcita ſanxerunt, populis oſtendiſſe ea ſe ſcripturos atque laturos, quibus illi aſcriptis, ſuſceptiſque honeſte beateque viuerent, quęque ita cõpoſita ſanctaque eſſent, eas leges vide licet nominarunt. 2. de L. 9, & 10. Alteri noſtri imperii præſidio diſciplinam legeſque cõſeruant. pro Mur. 144. leges duas vel plures quandoque conſeruari nõ poſſe, quia diſcrepẽt inter ſe, hinc *antinomia*. de Inu. 80. Antonius falſas leges in æs incidendas, & in Capitolio figẽdas curauit. 3. Phil. 145. Leges quoniam damus liberis populis, quæque de optima ſentiremus, in ſex libris ante diximus: accommodabimus hoc tempore leges ad eum, quem probamus, ciuitatis ſtatum. 3. de Leg. 3. Optimę Reipublicę leges dare cõſentaneas. 2. de Leg. 38. Omnes leges qui de iure & de tempore legum rogandarum una rogatione deleuit. pro Sex. 15. Deuincere & perfringere leges. in Cat. 105. Leges dicere. 5. Verr. 15. Quæ ille in æs incidit, in quo populi iuſſa, perpetuaſque leges eſſe voluit, pro nihilo habebuntur? 1. Ph. 12. Euertere & perfringere leges. 1. in Cat. 13. Qui leges populares de prouocationibus tulerint. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 13. leges ferri de ſingulis niſi centuriatis comitiis maiores noluerunt. 3. de Leg. 38. Per vim & contra auſpicia imponere leges Reipublicæ. 6. Phil. 206. Imponere nimis duras leges alicui. de or. 107. Conditiones ferre, leges imponere Senatui. in Ant. 206. leges graues ſibi imponere. Acad. quæſt. edit. 1. lib. 2. 25. Quaſi ille non in alteras quoque leges, quas iniuſſe rogatas putaret, iam ante iuraſſet. pro Sext. 17. Incidebantur iam domi leges, quę nos noſtris ſeruis addicerent. pro Mil. 118. leges iubere aut vetare. 1. de or. 32. leges muſicas ſine legum publicarum mutatione poſſe mutari negauit vir Gręcię ſapientiſſimus, longeque doctiſſimus. 2. de Leg. 38. de Platone. Quoad per ſe negligeret eas leges quibus eſſet aſtrictus. ad Q. fr. 1. 8. leges hiſtoriæ negligere. 5. fa. 29. id eſt, a veritate diſcedere. Intelligo te fratre leges alias in hiſtoria obſeruandas putare, alias in poemate. 1. de Leg. 3. Perrumpere leges. 3. off. 47. Leges

ges ponere.7.Verr.23.leges ſuas ciuitatibus reddere.in Verr. Ego leges perniciosas rogaui, in Ant.147. leges quas Senatus de ambitu ſanciuit.pro Planc.268.Deſcribere iuſſa populis, cō ponere & ſancire leges.2.de Leg.19. Inſtituere ciuitates, ſcribe re leges.de or.92.Indignum eſt in ea ciuitate, quę legibus teneatur, diſcedi a legibus: hoc enim vinculum eſt huius dignitatis qua fruimur in Republica, hoc fundamentū libertatis. pro Clu. 48.legibus cauetur, in publicis quæſtionibus, ut arte, ſi reo cō modum ſit, iudicium de accuſatore fiat, verum ille liceat accuſare, necne.1.ad Her.23.legibus hoc præclare comparatum eſt.ad Brut.27. legibus duabus inter ſe diſcrepātibus, quid ſpectandū. 2.ad Her.47. legibus per vim & contra auſpicia ferēdis auſi ſunt. Att.8.9.Stultiſſimum eſt exiſtimare omnia iuſta eſſe, quæ ſcita ſint in populorum inſtitutis aut legibus.de Leg.164. In legibus pænæ de ſepulturis, quæ non tam ad religionem ſpectant, quā ad ius ſepulchrorum.2.de Leg.53. Vt in veteribus his ſacratiſque legibus.de L.173.legibus & præmia propoſita ſunt uirtutibus, & ſupplicia vitiis.1.de or.128.id eſt, per leges legibus ſoluti, virtutis cauſa hoc ſunt conſecuti, vt in vrbe ſepelirentur. 2. de Leg.54.

Leguleius.

Ita & tibi iuriſconſultus ipſe per ſe nihil, niſi leguleius quidam cautus & acutus præco actionum, cantor formularum, auceps ſyllabarum.1.de or.181.

Legiſlator.

M Cicero legis ambitus lator.pro Mur.124. lator legis Semproniæ.in Cat.120.

Legitimus.

Dies legitimus comitiis habendis.4.Ver.90.In literis meis ad Cæſarem legitima quædam eſt acceſſio commendationis tuæ.7.fa.15. legitima conſtitutio quid, & quot eius ſint genera. 2.ad Her.11.Iuſta & legitima poteſtas.3.de Nat.deor.123.1.Tuſcu.117 legitima quæſt. pro Arc.1. Impedimentum legitimum. de 2.Agr.36.Expedito vobis homine opus eſt, qui imperium habeat legitimum.in Ant.236.Iter ſolenne, legitimum, neceſſarium eo die Miloni erat Lanuuium. pro Mil.106. legitimum ius exegeris ad ſummam illam ſeueritatem.8 famil.14. in ep. Cęl.Si legitimum ſcriptum proferetur de Inu.78. legitimum tempus non legis, ſed libidinis tuæ.7.Att.35.In theatro qui locus eſt concionis legitimæ.de Opt.genere or.244 legitimæ partis ſponſio.pro Roſc.Com.5. In iudiciis qui decem laudatores dare non poteſt, honeſtius eſt ei nullum dare, quam illum quaſi legitimum numerum conſuetudinis non explere. in Verr.247. Cum iuſto & legitimo hoſte res gerebatur off.73.Ex quo fit, vt neque diſceptatione vinci ſe, nec vllo publico ac legitimo iure patiantur.1.off.93.Iure Quiritum legitimo tutelarum & hæreditatum relicto, pro D.ſua, 200.legitimæ & ciuiles controuerſiæ or.207.Nuptiæ legitimæ.1.de Inu.3.Prima illa, quæ quoſi diana & quaſi legitima nobis de pace dicta ſunt.de Fat.240.Cedo illa legitima, quę conſules populū iure rogauerunt. in Ant. 217.legitima iudicia.pro Roſc.Com.8. Iam iura legitima ex legibus cognoſcere oportebit.de Inu.70. Illa oratorum propria, & quaſi legitima opera.de Cl.171. De iure & legitimis hominū controuerſiis loquimur.pro Cæc.1.293.

Legitime.

Non alia ratio iuris in hoc genere duntaxat, vtrum me tuus procurator deiecerit is, qui legitime procurator dicitur omniū rerum eius qui in Italia non ſit, abſit ve Reipubl. cauſa, &c.pro Cæc.42. In illa adoptione l.nihil eſt factum.pro D.60.

Lexis.

Quam lepide lexeis compoſtæ, ut teſſerulę omnes Arte pauimento atque emblemate vermiculato.3.de or.94.in or.83.

Libamentum, Libatio, *Vide Libo.*

Libellus, *Vide Liber.*

Libens, Libenter, *Vide Libet.*

Liber, *prima producta, Bacchus.*

Liber Cereris filius & fratre Liberæ.de Nat.d 38 liberum ex Aethere natum ferunt.3.de Nat.d.37.Nunc dico liberum Semele natum, non eum quem maiores noſtri conſecrauerunt. 2. de Nat.d.45.Tuſc.1.24.liberum vinum vocamus, vt Cererem fruges.3.de N.d.28.de or.158.

Libera.

Liber & Libera Cerere nati ideirco nominati ſunt: quod ex nobis natos, liberos appellamus.de N.d 2.45,& 46.libera quæ & Proſerpina ex Ennenſium nemore capta.6. Verr.95.

Liberalia.

Liberalia tu accuſas. Att.14.306.2.liberabilius literas accepi tuas.ad Cornificium, lib.12.53.Att.6.lit.21.

Liber, *prima producta, adiectum.*

Liber eſt qui eſt de matre libera.3.de Nat.d 32. liber, nec dominationi cuiuſquam parens.,de Fin.198 Vacuus, expers, ſolutus ac liber ab omni ſumptu & munere.in Verr. 204.Si ab omni animi perturbatione liber ſis. Off.14. liber omni cura animus.1. de Fin.30.liber terrore animus.5.de Fin. 150.Conſul ſolutus a cupiditatibus, liber a delictis. con. Rul.65 .Epicurus homo ad ſcribendi licentiam liber.de Nat.d.1.86.liber lectulus.14.Att. 21.Qua lege totus ordo ſolutus ac liber eſt. pro Rabirio Poſthumo, 124. liber igitur a tali irriſione Socrates, liber Ariſto Chius, qui nihil iſtorum putat fieri poſſe. Att.q.ed.1.lib.1.134. Sum enim & ab obſeruando peruerſo homine liber, &c. Att. 7. Non poteſt iure Quiritum liber eſſe is qui in numero Quiritū non ſit.pro Cæc.303.Conſuetudo peccandi libera.5.Verr.153. Tibi direptio ſociorum impunita fuit ac libera. in Cat.101.Illa pars quæſtionum vaga, libera, late patens.de or.114.libera poſſeſſio.13.fam.100.Tum igitur eſſet hoſpitium, ſi modo ei eſſes liberum te oſtendiſſe.de Din.123. At enim liberum Senatus iudicium propter metum non fuit. pro Domo ſua, 214. liberum iter legationis. 1. Philipp.4 liberum tempus, cum ſoluta nobis eſt eligendi optio, cumque nihil impedit, quo minus id quod maxime placeat, facere poſſimus, libro 1. de Fin.26.Verum eſto, ſit tibi illud liberum omne tempus quod cum imperio fuiſti. 7. Verr. 61. Niſi ſapientem liberum eſſe neminem. Parad.122. Dixi Habito ſtatim de eo qui coiſſet, quo quis cōdemnaretur, eum eſſe liberum. pro Clu. 48. Solutum eſſe exiſtimator alteri maledicere, tamen, &c.impeditum ſeipſum laudare, ne, &c.ſolū vero liberum alterum laudare, de quo, &c.epiſt. 85.Vbicumque liberum eſſe licebit mihi Romam eſſe iudicabo. ad Brut.49. in epiſt.Brut. Tantum abeſt ut liberum ſit quidquam meę rei familiaris.11.fam.18.in epiſt.D Brut.ideſt, vacua ſit aliqua pecunia. Quam prouinciam tenuiſtis a prædonibus liberam per hoſce annos?pro L.Man.22.Iudicium audientium relinquere integrū ac liberum.de Du 139. Ne odium meum quidē liberum eſſe.3. ad Q.fr.30.Mihi quidem naturam animi intuenti multo difficilior occurrit cogitatio, multoque obſcurior, qualis animus in corpore ſit, tamquam alienæ domui, quam qualis cum exierit & in liberum cælum, quaſi in domum ſuam venerit. 1.Tuſcu.81. Sic inducto & conſtituto probabili, & eo quidem expedito, ſoluto, libero, nulla re implicato. Acad. q.26. Supplicium a libero ſpiritu & communi luce ſeclusum.in Verr. 240. ludimur ab homine non tam faceto, quam ad ſcribendi licentiam libero.1.de Nat d.169.Deos teſtor integro me animo ac libero P.Syllę cauſam defendere.pro Syll.181. Soluto liberoq. animo eſſe.in Ver. 140.libero aliquo loco cōmoraturi.11. Att. 32. Pro libero fuit is ſeruus.1.ad Q.fr.46.Ingenuo liberoq. faſtidio.de Cl.or.186. libera legatione legatus eſt.12 fa.46. Omnes qui ſe incolumes volent, ſequantur auctoritatem Cōſulis ſoluti a cupiditatibus, liberi a delictis, cauti in periculis, non timidi in contentionibus 1.de L.Agr.17.Agri liberi atque immunes. 4. Verr.120.Veſtigę domus multo maxima ex parte ſunt liberæ religione. de harul. reſp.245. Sphære ſtellarum inerrantium ab ętherea coniunctione ſecretę & liberæ.de N.d. 37.libera prędia meliora iure ſunt, quam ſerua.3.de L. Agrar. 6. In liberis ciuitatibus magiſtratus Romanorum ius non dicebant.de Prouinc.Conſol.5.Hoc autē liberiores & ſolutiores ſumus, quod integra nobis eſt iudicādi poteſtas. Acad.q ed.1.l. 2.8. Cum hæc duo ei liberiora fuerint. Or.204. Verba inuſitata quæ ſunt poetarum licentię liberiora quam noſtræ.de orat.156. Ita neque Achaicis hominibus, neq. Epiroticis paulo liberiores literas cōmittere audeo. Att.1.8.3.

Libere.

Non vereor ne magis accuſatione, quam libere dicere videar. in Verr.144. Equitum ego Romanorum etiam in homines nobiliſſimos maledicta, publicanorum in Q.Scæuolam uirum omnibus ingenio, iuſtitia, integritate præſtantem, aſpere & ferociter, & libere dicta commemorem? pro Planc.37.libere aliquid facere. Tuſc.1.37.Conſilium uerum dare gaudeamus libere.de Amic.41.Conſtanter & libere me geſſi.Att.65.Vt ingredi libere, non licenter errare videatur.or.204.libere iocari, aut ſuſpirare familiariter, 1.Att.56. In quo homine tātum animi fuit, nō ſolum vt illum libere læderet, &c.7.Verr.83.Animus ſomno relaxatus, ſolute mouetur, & libere.de Diu.129. Quem tu reſpirare libere non ſinis.pro Quint.6.pro S.R. 22.libere aliquem tractare.6.Att. 33. A Cyrenaicisque melius liberiuſq. defenditur. 3.de Fin.34. Sed hæc quidem liberius ab eo dicuntur & ſæpius.2.

de

de vin.49. Aſperius, inquit, loquutus eſt, imo fortaſſe liberius. pro Planc.265.

Libertas.

Libertas & templum Caſtoris.pro Domo ſua, 235. libertas eſt poteſtas viuendi vt velis. Parad. 42. Aliæ nationes ſeruitutem pati poſſunt, populi Romani eſt propria libertas. in Anto. 209. Libertas ſit, in qua populo poteſtas honeſte bonis gratificandi detur. 3. de Leg. 34. Quanti iſta libertas æſtimāda eſt? Acad.q.30. libertas patriæ, vitæ amici anteponenda. 11.fa.45. Quæ fuit olim præconi in ridendo, nunc equiti Romano non eſt conceſſa libertas. pro Planc. 266. libertas immoderata. 1. ad Quint.fr.26. libertatis ædes foro propinqua. 4. ad Att.51. libertatis atrium. pro Mil.43. libertatis deſiderio, odioque diutinæ ſeruitutis. 11.fa.14. Acriores morſus ſunt intermiſſæ libertatis, quam retentæ. Off. 2.32. libertatis ſpem ſeruis aperte oſtēdere. 4. Att.13. libertatis templum. de Nat.d.2.45. Habeat ſane populus tabellam, quaſi uindicem libertatis. de Leg.192. Accipere libertatem ab aliquo. Att.285. Quod idem in poſterum de extraordinariis poteſtatibus libertatem ademiſſes. pro Domo ſua,18. Nemo ciuis Rom. aut libertatem, aut ciuitatem poteſt amittere, niſi ipſe auctor factus ſit. pro Domo ſua, 60. Amo verecundiam, uel potius libertatem loquendi. ad Papirium, li 9.50. Tabella dat eam libertatem populo, vt quod velint, faciant. pro Planc.12. Att. 14.312.5. Hoc eſt, liberum facit. Dare libertatē ſeruo. pro Rab. 97. Sed eos voluntatem ſemper eandem, libertatem non eandem ſemper habuiſſe. pro Seſtio. 59. In libertatem ſacramentum iniuſtum indicare. pro Domo. 61. Me tamen iſta oſcitans ſapientia, ſimulatque ad eam confugero, in libertatem vindicabit. 2. de or.79. Soluti, & in libertatē vindicati. 1. de N. d.40. libertatem iſtam largior populo, ut & auctoritate valeāt, & vtantur bonis. 3. de Leg 55. Vt verear, ne maiorem largiar ei, qui contra dicturus eſt, libertatem & licentiam. Acad.q.ed.1.li. 2.30. Perdere libertatem. pro Rab.Poſth.116. Nūquam ipſimet nobis præcideremus iſtam licentiam libertatemque viuendi. 5. Verr.3. Quæ ne traditam quidem, atque inculcatā recipere poſſet libertatem. ad Brutum,16.12. De ciuitate. Virtus tamē ſuum ius, atque omnium rerum libertatem impunitam tenere debeat. 1. de or.115. Nihil tanti fuit, quo libertatem noſtram uenderemus. ad Brut. 45. in ep. Brut. libertate in eo potiſſimū abutitur populus, per quem eam eſt conſecutus. 11.fam.20. Græcia hoc vno malo concidit libertate immoderata, & licentia concionū. pro Flac. 12. Sed quod egerit de libertate retinenda (qua nihil eſt dulcius) tibi aſſentior. Att.15.25. libertate oſtolatum. 12.fa. 40. in epiſt. C. Trebonii. Pro libertate magnanimis uiris omnis debet eſſe contentio. off. 1. 97. libertate iam reuiuiſcente, deinde rurſus oppreſſa. ad Octauium, 41. Non modo Conſulatu, ſed etiam libertate ſe abdicere. 3. Phil.131. Certe non magis dignus habuit, in quos tanta libertate verborum incurreret. 12.fam.40. in ep. Trebonii. libertate uterentur, cuius proprium eſt ſic uiuere ut velis. 1. Offic. 99.

Liberalis.

Largus, beneficus, liberalis. pro Deiotaro, 18. liberalis auidū fraudaſſe dicitur. pro Quint. Roſc. 12. In Epeirum uero, inuitatio quam ſuauis, quam liberalis, quam fraterna. 9. Att.51. Omnis ars & doctrina liberalis. ep.49. Omnis liberalis & digna homine nobili doctrina. Acad.q.ed.1.lib.2.1. 5. de Fin. 12. liberalis eruditio & doctrina. 2. Tuſc. 49. Domitius liberalis in populo valde fuit. 4. Att.43. liberalis inuitatio. 9. Phil. 360. Huic tanto facinori tua mens liberalis conſcia eſſe non debuit. pro Cæl. 48. liberalis oratio 6. fam. 46. Gratificandi liberalis voluntas. Off.43. Quid porro tam regium, tam liberale, tam munificum, quam, &c. de Or.87 liberale ſermonis genus. 3. famil.26. Minus liberale reſponſum. 3. Att.24. largum & liberale uiaticum. pro Flac.12. liberalē illum in me fuiſſe pro ipſius in alios effuſione. 7. Att.14. In cauſa liberali. pro Flacc. 154. Id eſt, in qua de libertate agitur. Quod ſi non modo tu, ſed quiſquam fuiſſet, qui me Pompeii minus liberali reſponſo perterritum a turpiſſimo conſilio reuocaret, quod, &c. Att.3. 55.7. De artificiis & quæſtibus qui liberales, qui ſordidi. Off.2.80. Non ſolum neceſſarii, ſed & liberales ſumptus. 2. off.60. liberales doctrinæ atque ingenuæ. de or.154. liberales literæ. 14. fam. 26. Artium liberalium magiſtri. de Inu.50. Videre etiam licet pleroſque non tam natura liberales, quam quadam gloria ductos, ut benefici uideantur, facere multa quæ proficiſci ab oſtentatione magis quam a voluntate videntur. Off 1. 67. Aliquid lenius & liberalius quam timebamus. 6. fam.37 Roſcius ſemper liberaliſſimus, munificentiſſimuſque fuit. pro Quint. Roſc. 13. liberaliſſimum decretum. 16. Attic. 43.

Liberalitas.

Ne tua liberalitas diſſolutior videatur. ad Brut. 6. Commemoranda quædam ac diuina Cæſaris liberalitas. ep.14. Temeritate remota gratiſſima eſt liberalitas. off.1.91. liberalitas ſi ſine præmio benigna eſt, gratuita ſi cum mercede, conducta eſt. 1. de Leg.36. liberalitas in quo cernatur. Part. 41. liberalitas in uſu pecuniæ. Part.236. liberalitatis duo genera ſunt, unum dandi beneficii, alterum reddendi. Off.1.73. Qui tātas pecunias propter magnificentiam liberalitatis repudiauit. pro Roſc.Cm.14. Nam cum ita nati factique ſimus, ut & agendi aliquid, & diligendi aliquos, & liberalitatis, & referendæ gratiæ principia in nobis continerémus, &c. 5. de Fin. 78. Et opes uel fortunæ, vel ingenii, liberalitati magis conueniunt. 1. de Fin.41. Iuſtitiæ eſt coniuncta beneficentia, quam eandem vel benignitatem, vel liberalitatem appellari licet. 1. off. 32. liberalitatem in aliquem conferre. 7. fam. 18. Vnum hoc grato animo, liberalique profectum cautiorem ac moderatiorem liberalitatem deſiderat. Att.275. Raro illud datur, ut poſſis liberalitatem ac benignitatem ab ambitu atque largitione ſeiungere. 2. de or.58 liberalitate aliquem complecti. 13. fam. 43. Quid dicam de moribus faciliimis, de pietate in patrem, liberalitate in ſorores, bonitate in ſuos, iuſtitia in omnes? de Amic.10. Virum tibi tua præſtanti in eum liberalitate deuinctum. epiſt.6. In tali liberalitate (quando benignitas maior eſt quam facultates) ineſt plerumque cupiditas rapiendi & auferendi per vim, vt ad largiēdum ſuppetant copiæ off 1.67. In liberalitate manere. 13. ſam.64. liberalitate noſtra nobis obſequentes 10. fam. 17. in epiſt. Plan. Maximas audio tibi pro tua eximia liberalitate, maximiſq. beneficiis in tuos ueniſſe hæreditates. pro Flac.163. Videndum eſt igitur ut ea liberalitate utamur, quæ proſit amicis, noceat nemini. off 1. 67. Sed oblitus liberalitatis meæ, qua tecum paulo ante uti cœperam. de Nat.d.1. 47. Poſſe enim liberalitate uti non ſpoliātem ſe patrimonio, nimirum eſt pecuniæ fructus maximus. off.2.94 Homo non liberalitate vt alii, ſed triſtitia & ſeueritate popularis. de Cl. 173.

Liberaliter.

Benigne ac liberaliter. in Ver.192. liberaliter nunc agit. 10. Att.16. Vide quam liberaliter tecum agam. de Nat d.1 43. Qua in re Senatus optime ac benigniſſime cum aratoribus egiſſet, large, liberaliterque æſtimaſſet, &c. 5. Ver. 177. liberaliter complecti. 13. fam. 25. Homo ingenuus liberaliterq. educatus. de or. 96. 3. de Fin.87. Sed eos ſi poſſumus, excitemus, qui liberaliter eruditi, adhibita etiam diſſerendi elegantia, ratione & uia philoſophantur. 2. Tuſ.q.5. liberaliter alicui polliceri 5. Att.24. liberaliter alicui reſpondere. 13. fam. 34. Quam liberaliter contractaſſet etiam antea, cum ipſe Præturam petiſſet. 2. Ver.15. Hi porro qui ſucceſſerunt, uehementer iſtius cupidi, liberaliter ex iſtius cibariis tractati, non minus acres contra me fuerunt. 4. Verr. 8. Si modo uelint aliqua ex parte liberaliter uiuere. Lel. 72. Cui tanta poſſeſſio eſt, ut ad liberaliter uiuendum facile contentus ſit. in Parad.54. liberalius uiuo, quam ſolebam. 2. ad Q. fra. 18. Thermoque tametſi ante aduentum meum liberaliſſime erat pollicitus tuis omnibus, tamen Philogenem, &c. Attic. lib. 5.101.3.

Liberi, *orum, filii.*

Liberi & formas & mores, & pleroſque ſtatus ac motus effingunt a parentibus. Diu.2.75. liberi lege cenſores ne luoto 3. de Le.11. liberi prætextati. de Pet. Conſul.7. liberi eandem calamitatem ſubirent, bonis publicatis, ſi pater de ui damnatus eſſet. ad Brut. 27. liberi tyrannorum eodem ſupplicio afficiuntur. ad Bru.47. in ep. Bruti. Idque poſtremo parentes ſuos liberi orabant. in Ver.260. liberorum charitas amiciores parentes Reip. redderet. ad Bru.27. Habitus ſum in liberum loco, ſicut mos maiorum ferebat. 3. Verr.28. or. 87. Orbitates quoque liberorum prædicantur. Tuſc.203. Liberis dare operam re honeſtum eſt, nomine obſcœnum, off.26. 9. ſam.52. Gloria tua eſt communicanda mecum, liberiſque noſtris prodenda. 1. ad Q.fr.33. Ad liberos qui nihil meruerunt, pœna peruenit. ad Br.40. Apud liberos nulla eſt minaotis auctoritas. 11. fam.6. in epiſt. M. Bruti & Caſſii. En cui tuos liberos committas. In ex C. Fadii filia liberos habuit. Att.258. Fratris autem liberos uita priuauit. pro Clu.23. liberos procreare. Acad.q ed. 1. lib.2. 99. liberos qui non ſuſceperunt, beatiſſimi. 5. fam.44. Suſcipere liberos. in Top.46. Vagamur egentes cum coniugibus & liberis. Att.118.

Libertus.

Species tam gratioſi liberti aut ſerui dignitatem non habet. ad Q.fr.299. Peto a te vt Ammonium libertum in patroni eius negotio tueare, epiſt.213. Serui & liberti. pro Sext.20. Liberto-

rum

rum Cæſaris coniuratio.14. Att. 6. libertis ſuis maiores noſtri non multo ſecus ac ſeruis imperabāt.1.ad Q.fr.9.libertos duos inueni & pauculos ſeruos.4.fam.37.in ep.Seru.Sulp.Seruos noſtros libertos ſuos feciſſet.pro Mil.119.

Libertinus.

Cn.Publicius libertinus homo.pro Cor.Balb.50.Negat hoc Lentulus:nam Popilium,quod erat libertini filius, in Senatum non legit.pro Clu.104.Ipſe ex libertini filia ſuſcepit liberos.in Ant.186.libertini,a' Graccho patre in vrbanas tribus tranſlati. 1.de or.20.Sunt etiā libertini optimates.pro Sext.23.An libertinis atque etiam ſeruis ſeruiamus?Att. 2.16.16.

Libero.

Teque item ab eo vindico & libero.ad Q.fr.319. Ego librarios tuos culpa libero.Att. 211. Remitto tibi hoc totum,atque iſta te cura libero.7.Verr.9. Prorſus eum libero omni ſuſpicione cupiditatis.1.fam.6.Nam quæ vinxit modis & forma , & relaxat & liberat immutatione ordinis.de or. 159.Ipſe tamen Fufis ſatisfacit abſentibus,& fidem ſuam liberat .pro Flacco , 38. Sic ille & deum opere magno liberat, & me timore . 4.Acad.q. 218.liberabam agrum eum.1.Att. 62. id eſt , eximebam a lege. Deus motum cæli ab omni erratione liberauit.de Vniu.198. M. Aquilium patres noſtri,&c.iudicio liberauerunt . pro Flac.164. Cæteri ex hix incommodis pecunia ſe liberauerūt. in Ver.240. Qui Sopatrum eodem illo crimine liberarant.in Verr.123.liberaui hunc a Cæſare.13. fam.73. Nihil antiquius fuit, quam ut te a ſceleratorum hominum calumniis liberarem . Iudices hūc, quem iam bis condemnatum acceperant,liberarēt? pro Clu.30. Si quis apud nos ſeruiſſet ex populo fœderato , ſeſeq. liberaſſet. de or.100.liberes fidem meam in eo. 12. famil.12.id eſt,præſtes quod de te pollicitus ſum.Vt odio,inuidia,infamia turpitudine totum ordinem liberetis.2.Verr.27 Nę tu me magna ſolicitudine liberaris.Att.86.liberate ad facultatem ædificandi.3.fam.17: liberare aliquem magno opere,timore.Acad.q.edit.1.lib.2.112. liberare animum metu.Tuſc. 2.2. 11.fam. 35. animum & corpus moleſtia.de Fin.lib.1. 38. aliquem cuſtodiis corporis.in Somn. Scip.10.exercitum obſidione.Diu.1.48.gladiatores . 4.Att.19. pro,eorum pretium ſeruare vel recipere.ſe ab aliquo. 1.in Ver. 30.aut leuarę ſe ære alieno.Att.90.ſe magna & inueterata inuidia,off.2.86.ſe omni inuidia.de Nat.d.1.10.uadem ſuum.Tuſc. 5.46 Eum quem arbitror vnum vidiſſe verum, maximiſque erroribus animos hominum liberauiſſe.1.de Fin.12. Quorum linguę ſic inhærent,vt loqui non poſſint,hæc ſcalpello reſectæ liberantur.de Diu.128.Eodem capite obligata omnia liberātur.con. Rul.98.liberari grauiſſimis dominis.Tuſ.1.40.errore maximo. de Fin.1.34.moleſtia.Tuſc.2.8.ſentētiis iudicum.Cat.21.

Liberatus.

Liberatus adminiſtratione reip.Acad.q.ed.2.lib.1. 8. Culpa liberatus,crimine ſolutus,&c.pro Sex.Roſ.42.Cum defenſionū laboribus,ſenatoriiſque muneribus,aut omnino, aut magna ex parte eſſem aliquando liberatus.Tuſ.148.liberata familia.14.fa. 12.liberata dominatu Regio reſ.4.Tuſ.2.Te a quartana liberatum gaudeo.Attic.15.Liberata Rep.Antoniano latrocinio, ſed nondum omnino explicata.12.fa. 56. Si aliqua culpa tenemor erroris humani, a ſcelere certe liberati ſumus. pro Marc. 133. Qui per te ſeruati,ac iudiciis liberati ſunt. de Petitione Conſulat,25.Cum cauea liberati pulli paſcerentur . de Nat.d.27.Homines ſoluti & cura liberati.pro Domo ſua,234. Ita multæ ciuitates omni ære alieno liberatæ,multę valde leuatę ſunt.ad Att. lib.6.113.7.& 14.316.2. liberata & efflata templa augures habēto.2.de leg. 18. Quos cura liberatos , nullum neceſſarium vitæ cultum aut paratum requirentes, nihil aliud eſſe acturos putant,&c.5.de Fin.95.Nullum æs alienum nouum contrahi ciuitatibus , vetere autem magno & graui multas abs te eſſe liberatas vrbes.ad Quint.fr.1.1.36.

Liberator.

Quid cenſes,cum Romam puer veneſit , ubi noſtri liberatores vrbe carebant ea,cuius a ceruicibus iugum ſeruile deiecerāt. in Ant. 153. Non dicam pro liberatoribus orbis terrarum . ad Brut.43.in epiſt.Brut.

Liberatio.

Liberatio & vacuitas omnis moleſtiæ.de Fin.lib.1.29.omnis oratio ad miſericordiam tuam conferenda eſt , &c cum a te non ſolum liberationem culpæ,ſed errati ueniā impetrauiſſent.pro Lig.1.Poſſunt in pactionibus faciendis non legem ſpectare Cēſoriam,ſed potius commoditatem conficiendi negotii, & liberationem moleſtię.ad Q.fr.1.1.52.

Liber, *cortex arboris* .

Libro aut cortice obducuntur trunci, quo ſint a frigoribus & a caloribus tutiores.2.de Nat. d.90.

Liber, *priore corr.ſubſtantiuum, codex, volumen.*

Eſt Dicæarchi liber de interitu hominum,qui,&c.Off.36.liber,quem de rebus ruſticis ſcripſi.de Sen. 88. Peto a te ne liber exeat;aut ita corrigas,ne mihi noceat. 6.famil.30.in ep.A.Cæc. Filius,ut audio,pertimuit,neque iniuria,ſi liber exiſſet, &c.6.f. 26.liber tuus & lectus eſt & legitur a me diligenter . epiſt.82 Si liber tibi placuerit, curabis ut & Athenis ſit, & in cæteris oppidis Græciæ. 2. Att. 2. Confectio huius libri mihi iucunda fuit. de Senect.77. librum eius acceſsiui . 16. Att.30.librū ab aliquo deſcribere.Acad.q.ed.1.lib.2. 12. Itaque poſtea Demetrii librū de concordia tibi remiſi,&c.9.Att.180.4.librum edere.Acad.q. ed.1.lib.2.12.librum aliquem lente ac faſtidioſe probare. 2.Att. 2.id eſt , omnia curioſe in eo examinare vſque ad faſtidium:Ex eo libro partem milleſimam vix intelligo.2.Att.14. Ea quæ eſſent,dictum eſt in ſuperiore libro.Off.42.Quoniam ſatis huius voluminis magnitudo creuit, in altero libro exponemus . ad Her.6.Nihil libri,nihil literæ,nihil doctrina prodeſt.9.Att.36. libri argutuli.13.Att.18.libri aruſpicini,augurales.Diu.l.1.65. libri Protagorę Abderitis ab Athenienſibus in concione cōbuſti.de Nat.d.1.44.libri fulgurales.Diu. lib. 1.65.libri grādiores. 13.Att.14.libri Latini mendoſe & ſcribuntur , & væneunt.3. ad Q.fr.31.,Hi tres libri inter Cratippi commentarios erunt recipiendi.off.76.libri rituales.Diu. 1.65. libri in conſiderate ſcripti.Tuſc.1.5.libri tui mihi pateant.4.Att.33. Voluendi ſunt libri Catonis.de cl.or.165.libri ſpiritu actionis carēt.or.71.libro rum corpora.2.ad Q.fr.30. librorum de Oratore ratio.1.fa.53. Libros illos deuoraſti.7.Att.14.libros ędere & euoluere. Tuſc. 153.libros exire & foras dari,pro eodem . 13. Att.26.Sed vtros eius habueris libros (duo enim ſunt corpora) an vtroſq. neſcio. ad Quint.fr.314.Peruoluere libros . Att.5. 99.2.Sermo in nouem & dies & libros diſtributus de optimo ciue,ſane texebatur opus luculenter.ad Q.fr. 325.Cum libris ſuis in gratiam redire.9. famil.1. De libris oratoriis factum eſt a me diligenter,diu multumque in manibus fuerunt,deſcribas licet.Att. 4.82.2. Ex libris ſolis nullam artem cognoſci poſſe.7.fam.36. Ex omnibus libris id nomen tollatur.13.Att.57. Chryſippus , qui totam de diuinatione duobus libris explicauit ſententiam,vno præterea de oraculis,vno de ſomniis, quem ſubſequens vnum librum Babylonius Diogenes ædidit.de Diu.81.Quod in aliis libris feci, qui ſunt de natura Deorum ,itemque in iis quos de Diuinatione ędidi.de Fat.140.In libris hęreo . 13. Att.53.Nos autem in libris habemus,nō modo,&c.Att. 143. Miſit in Siciliam literas ad Carpinatium,cum eſſet magiſter ſcripturæ & ſex publicanorum: quas ego Syracuſis apud Carpinatium in literarum allatarum libris, Romæ in literarum miſſarum apud magiſtrum Tullium familiarem tuum inueni.5.Verr.142. Qui certe tam multis libris hæc perſequutus non eſſet.Acad.queſt.edit.1.lib.2.68. Libris ſex quæ de optima r epubl . ſentiremus , diximus. 3. de Leg. 3.libris ſex de republ. Scipio optimam reipubl. rationem docuit.1.de Leg.15.

Libellus.

Libellus aureolus,& ad verbum ediſcendus.Acad. q. edit.1.l. 2.126.libellum ſignatum accepi a te.11.Att. 1. Atticus libellū compoſuit:cum mihi dedit,vt daret Cęſari: eram enim cœnaturus apud eum illo die.cum libellum Cęſari dedi , probauit eam ſam,reſcripſit Attico æqua eum poſtulare. Att.16.43 Habeo libellum,in quo eſt, Salaminii pecuniam debent M. Scaptio.Att, 85.Memoriæ cauſa aliquid referre in libellum . in Ant.156.Recita mihi,quæſo,hunc primum libellum , deinde illum alterum libellum Canuleii.4. Verr. 132. Et vos acta Cęſaris defenditis, qui leges eius euertitis? niſi forte ſiquid memoriæ cauſa retulit in libellum,id numerabitur in actis. 1. Phil.14.Cum ei libellū malus poeta de populo ſubieciſſet.pro Arch. 190. Scripſi etiam illud quodam in libello, qui me imprudente & inuito excidit.1. de or.47.De quo libelli in celeberrimis locis proponūtur, huic ne perire quidem certe tacite obſcureque conceditur . pro Qu. 28.Ergo affuit,non paſſus eſt:libellos deiecit Sextus Alphenus. pro Qu. 13.& 42. Nec de Planco quidem ſpem adhuc abiecit, ut ex libellis eius animaduerti , qui in me inciderunt. 11. fam. 19. in ep. D.Bruti.An in chirographis & libellis acta Cæſaris rata erunt?in Ant.156.Non illi in libellis laudationum decreta miſerunt.pro Clu.59.

Libertas, *Vide Liber adiectiuum.*

Libertus, Libertinus, *Vide poſt* Liberi, *orum.*

Librarius.

Librarius, qui cuiuslibet profeſſionem in tabulas publicas referebat. 13. Att. 45. Sed peto a te vt quam celerrime mihi librarius mittatur, maxime quidem Græcus, qui mihi exſcribat hypomnemata. ep. 265. Epiſtola librarii manus eſt. Att. 63. a 10. & in Ant. 162. Lippitudinis meæ ſignum tibi ſit librarii manus. Att. 131. Cum a me literas librarii manu acceperis, ne paulum me otii habuiſſe indicato. ad Q. fr. 2. 18. 11. legi literas nō tuas, ſed librarii tui. ad Att. 96. Interductu librarii. or. 219. Aliquādo tandem me deſignato lex in publicum proponitur: concurrunt iuſſu meo plures vno tempore librarii, deſcriptam legem ad me afferunt. pro L. Agr. Si librarii deſcripſerint. 12. Att. 16. Si quid librarii mea manu non intelligent, monſtrabis. 16. fam. 31. librariorum mendę tolluntur. 13. Att. 29. librariorum notæ. de Or. 559. A librariis leges petimus. 3. de Leg. 40. Illas tabulas deſcribi ſtatim ab omnibus librariis imperaui. in Ant. 255. pro Syll. 575. De librariis ſi me amas, diligenter aduerte. Att. 57.

Librariolus.

Seruus pacificatus eſt cū librariolo ſuo. Att. 241. & pro Cor. Balb. 10. Pacificato cum librariolo ſuo videntur obiiſſe legationem. Att. 15. 16. Etiam vellem mihi mittas de tuis librariolis duos aliquos, quibus Tyrānio vtatur glutinatoribus. Att. 4. 18. Cuius loquacitas habet aliquid argutiarum, nec id tamen ex illa erudita Græcorum copia, ſed ex librariolis Latinis. 1. de L. 5.

Librarium.

Exhibe quæſo Sexte Clodi, exhibe librarium illud legum veſtrarum, quod te aiunt eripuiſſe e domo. pro Mil. 25.

Librarius, *adiectiuus.*

Niſi ſe ſub ſcalas tabernæ librariæ coniecisset. 2. Phil. 44.

Libet.

De quo primo hoc libet dicere. de Diu. 114 Itaque mihi libet exclamare. de Nat. d. 19. Nihil quiſquam, niſi quod libet, facere præclare poteſt. Tuſc. 2. 18. Si poterit Næuius id quod libet, & ei libebit quod non licet. pro Quint. 17. Vel etiam, id quod mihi maxime libet, ad noſtra ſtudia me referam. ep. 9. De Gracchi autem Tribunatu quid expectem, nō libet augurari. de Amic. 39. Non libet mihi deplorare vitam, quod multi fecerunt. de Sen. 76. De proximo bello ciuili non libet dicere. in Ant. 215. Non libet fugere, aueo pugnare. Att. 333 De Repub. non libet plura ſcribere. Att. 2. 33. 4. Quarum alteram non libebat mihi ſcribere, quia abſcideram. Att. 26. Si tibi id minus libebit, non te vrgebo, neque committam. 2. de or. 10. Vt mihi quidem admirari liberet, in homine eſſe Romano, &c. 1. de Nat. d. 115. Bonum ipſum etiam quid eſſet, fortaſſe ſi opus fuiſſet, definiſſes. aut quod eſſet natura appetendum, aut quod prodeſſet, aut quod iuuaret, aut quod liberet. 2. de Fin. 8. Vos & omnes boni vota faciebatis, vt Miloni vel virtute ſua liberet. pro Mil. 10. Senectus efficit vt non libeat, quod non oportet. de Senect. 85. Nihil enim quemquam, niſi quod libeat, præclare facere poſſe. Tuſc. 4. 34 Cui facile perſuaſi, mihi id quod rogaret, ne licere quidem, nō modo non lubere. Attic. 14. 317. 4. De quo genere libitum eſt mihi paulo plura, quam oſtenderam, dicere. 2. de Orat. 189. Et quoniam libitum eſt vobis, me, &c. impellere hodierno ſermone, &c. 2. de Leg. 506.

Libens.

Cum totius Italiæ concurſus facti illius gloriam libēs agnouiſſet. pro Mil. 109. Animo gaudenti & libenti. Attic. 25. libenti animo prolixoque aliquid facere. 16. Att. 49. Non modo patiēti, ſed etiam libenti animo religioni parebo. de haruſ. reſp. 145. Res noſtræ quę tam libenti Senatu laudabantur a Craſſo. Att. 9. Quam dignitatem ego etſi libente illo, tamen abſente illo per vos conſecutus ſum. de L. Agr. 55. Si vera ſunt, ignoſces: ſi falſa, me libente eripies mihi hunc errorem 10. ad Atticum, 11. id eſt, libenter patiar mihi a te eripi. Neque patronis ſuis tam libentibus, quam accuſatoribus. Att. 64 Eamque animis veſtris aut libentibus aut æquis remittatis. pro Cluent. 3. pro Roſc. Am. 61. Animo libentiſſimo facere aliquid. in Verr. 71. Vt frequentiſſimo & libentiſſimo Senatu vterentur. Att. 1. 53. Vt libentiſſimis Græcis nutu quod velis conſequare. ad Silium, li. 13. 66. 3. id eſt, ſumma Græcorum voluntate. Illam porticum redemptores ſtatim ſunt demoliti libentiſſimis omnibus. Att. 4. 10.

Libenter.

Cum ſit nihil aliud, quod libenter agere poſſimus. Diuinat. 8. 9. libenter ſtudioſeque audire. in Verr. 60. Damus & libenter quidem. de Nat. d. 1. 62. Quorum alterum mihi facere neceſſe eſt, ſi uolo, &c. alterum facio libenter, ut quoniā, &c. ep. 6. Quid autem eſt ſtultius, quam quod libenter facias, curare vt id diutius facere non poſſis? Off. 2. 78. Libenter legi epiſtolam tuam, & librum libentiſſime. 15. fam. 50. Non aſſequor, vt ſcribā, quod tui conuiuæ non modo libenter, ſed etiam ęquo animo legere poſſint. 11. Att. 4. libenter aliquem odiſſe. 13. Att. 64 Ita eſt aliud diceret atque ſentiret, libenter vti ſolitus eſt ea diſſimulatione, quam Græci *εἰρωνείαν* vocant, quam ait etiam in Africano fuiſſe Fannius, &c. 4. Acad. q. 31. libenter vti priſcis verbis. de Cl. 172. Non libenter, & non inuitus, contraria. 8. Att. 25. Illo loco libētiſſime ſoleo uti. 2. de Leg. 1.

Libido.

Libido, eſt immoderata appetitio opinati magni boni, rationi non obtemperans. Tuſc. 3. 21. libido, eſt impotentia quędam animi a temperantia & moderatione plurimum diſſidens. Tuſc. 4. 17. libido, eſt opinio venturi boni, quod ſit ex vſu iam præſens eſſe atque adeſſe. Tuſc 4. 12. Vt lunata eſt quæ quid cum ratione deſiderat: quæ autem ratione aduerſa incitata eſt vehementius, ea libido eſt, vel cupido effrænata, quæ in omnibus ſtultis inuenitur. 4. Tuſcul. 11. Tam flagitioſa & tam perdita libido. Cat. 39. Libido inexplebilis. Tuſcul. quæſt lib. 4. 16. Repente exorta eſt mulieris importunę nefaria libido. pro Clu. 10. Tanta in eo peccandi libido fuit. off. 1. 125. libido procreandi. Off. 1. 79. Suffragandi nimia libido. de L. 191 Quæ libido ab oculis, quod facinus a manibus tuis unquam, quod flagitium a toto corpore abfuit? in Cat. 100. Libido uoluptatis ad omne facinus ſuſcipiēdum hominem compellit. de Sen. 85. Vbi libido dominatur, innocentiæ leue præſidium eſt. ora 118. libido efficit effrænatam appetentiam. Tuſ. 4. 13. libido habet ardorem Tuſc. 3. 24. Neque enim unquam finem inueniet libido. Tuſ. 5. 16. Vbi libido ueniet nauſeæ, eumque apprehendet, decumbat, purgetq. ſeſe. 5. Verr. 6. Quis. n. poteſt, in quo libido cupiditaſve ſit, non libidinoſus & cupidus eſſe? &c. Tuſ. 4. 46. Puer emptus libidinis cauſa. in Ant. 169. Timide tāquam ad aliquem libidinis ſcopulum, ſic tuam mentem ad Philoſophiam appuliſti. de or. 2. 84. In quo ego nactus, vt mihi videbar, locum libidinis reſecandæ, & coercendæ iouentutis, &c. 1. Att. 57. Voluntatem patriæ anteponendam putauit libidini ſuæ. in Ver. 118. Satiſne ergo pudori conſulat, ſi quis ſine teſte libidini pareat? de Fin. 77. libidini ſubiecta ſunt ira, excandeſcentia, odium, inimicitia, diſcordia, indigētia, deſiderium, &c. eiuſmodi. Tuſ. 4. 13. Ad noſtrum arbitrium, libidinemque aduerſariorum minas eludamus. 2. Verr 19. Ipſa declinatio ad libidinem fingitur. li. 1. de Fin. 15 Si perlatū erit in Galliam, equites Romanos rem ad illorum libidinem indicaſſe. pro Font. 281. Ad libidinem ſuam aliquem uexare. pro Sex. Roſ. 42. Quid ego iſtius in iure dicendo libidinem demōſtrem? 4. Verr. 26. & 1. 5. Eſt hoc natura cōmune animātium omnium, vt habeant libidinem procreandi. off. 11. Quæ in mentē aut in libidinem ueniunt. de Inu. 79. libidinem tertio lat dare cuius eſt libidinum Tuſ. 4. 44. Turpitudo, quæ a libidine, aut a petulantia, aut ab audacia nata ſit. pro Font. 181. libidine uoluptatum ferri. Tuſ. 3. 4. libidine furentes poetarum dei. de Natu. d. 1. 31. Res quæ libidine, non ratione geruntur. pro Quint. 8. Quod poſitum eſt in alterius uoluntate, ne dicam libidine. 9. fam. 36. Ir cui nihil unquam nefas fuit nec in facinore, nec in libidine. pro Mil. 115. Timere, mœrere, in libidine eſſe, peccatum eſt, etiam ſine effectu. de Fin. lib. 2. 26. libidine nihil immanius. 3. de Leg. 38. libidines ſunt conſectatrices uoluptatis. off. 3. 162. Cuius uoluptatis auide libidines temere & effrænate ad potiundum incitarentur. Cat. 36. libidines effuſę in omni intemperantia. de Nat. d. 1. 31. Non mediocres hominum libidines. in Cat. 106. libidines miræ cōmiſcēdorū corporū in mare & in fœmina cernuntur in beſtiis. 2. de N. d. 97. Profundæ libidines. in Piſ. 90. latēt libidines eius illæ tenebricoſæ, quas fronte & ſupercilio, non pudore & temperantia contegebat. de Pron. Conſul. 7. Nihil ſupereſt, libidines totum diſſiparunt. de or. 129. Quos ego penitus noui libidinum & languoris effœminatiſſimi animi plenos. 16. fam. 36. ex ep. Q. Ciceronis. Ciuis iſte etiam nefarias libidinum contumelias, turpitudineſque ſubierunt. in Piſ. 98. Catilina aliis fructum libidinum pollicebatur, aliis, &c. in Catil. 106. Quæ ad ſuſpicionem ſtuprorum ac libidinum pertinēt. pro Font. 282. Nunquam ille a liberis, a coniugibus veſtris effrenatas libidines ſuas cohibuiſſet. pro Mil. 116. Docemur auctoritate, nutuque legum domitas habere libidines. de ora. 101. Clodius Celticum libidines, Barbarorumque ſatiauit. de haruſ. reſ. 253. libidinibus ſe totum dedere. Tuſ. 1. 58.

Libidinoſus.

Audax, petulans, libidinoſus pro Syll. 180. Etenim eſt lenis, libidinoſus, ſalax Att. 91. de Pat. 141. Libidinoſa etenim & intẽperans adoleſcentia, effœtum corpus tradit ſeneƈtuti. de Sen. 26. t de Fin. 181. Libidinoſa voluptas. t de Fin. 90. Odia libidinoſæ & delicatæ iuuentutis. 1. Att. 65 libidinoſæ ſententię. pro D. ſua, 1 id eſt, quæ pro libidine cuiuſque feruntur. Cum libidinoſis luxurioſe viuere. pro Cęl. 40.

Libidinoſe.

Caue ne quid libidinoſe aut facias aut cogites. Off. 3. 48. Vt quæ ille libidinoſe, quæ nefarie, quæ crudeliter fecerit. 2. Verr. 31. Nihil iſto ſcitote eſſe luxurioſius, libidinoſius. in Piſ. 94.

Libo.

Libo orator. Brut. 45. 46. libonis annalis. 13. Att. 40.

Libo, *diis conſecro*.

Libanto publice ſacerdotes certas fruges, certaſque baccas certis ſacrificiis ac diebus. 1. de Leg. 17.

Libo, *colligo, carpo, decerpo, delibo*.

Sed a te impetratum libenter ut niſi moleſtum ſit quoniam, nulla uincula te impediunt ullius certæ diſciplinæ, libaſque ex omnibus, quodcũque te maxime ſpecie ueritatis mouet. 5. Tuſ. 60. Sed omnibus unum in locum coaƈtis ſcriptoribus, quod quiſque commodiſſime præcipere uidebatur, excerpſimus, & ex variis ingeniis excellentiſſima quęque libauimus. 2. de Inu. 224. Vide ne faciat impudenter, qui tuo nomini uelis ex aliorũ laboribus libare laudem 4. ad Ver. 141. Sit boni oratoris multa auribus accepiſſe, multa uidiſſe multa animo & cogitatione, multa etiam legendo percurriſſe. neque ea ut ſua poſſediſſe, ſed ut aliena libaſſe. t. de or. 110. libandus eſt etiam ex omni genere facetiarum quidam lepos. de or. 68.

Libatus.

Natura deorum, a qua, vt ſapientiſſimis placet, hauſtos animos & libatos habemus. de Diu. 103. Naturale quod animus arriperet, aut exciperet, extrinſecus ex diuinitate, vnde oẽs animos hauſtos, aut acceptos, aut libatos haberemus. 2. de Diu. 39.

Libamentum.

Quod tempus vt ſacrificiorum libamenta ſeruentur, fœtuſque pecorum, quæ dicta in lege ſunt, diligenter habenda ratio intercalandi eſt. 2. de Leg. 47.

Libatio.

Te appello Lentule, tui ſacerdotii ſunt tenſæ, curricula, præcentio, ludi, libationes, epulęque ludorum publicorum. de har. reſponſ. 19.

Libra.

Quo loco quæro, quam vim habeat libra illa Critolai: qui cum in alteram lancem animi bona imponat, in alteram corporis & externa: tantum propendere illam boni lancem putet, ut terram & maria deprimat. 5. Tuſc. 38. Virtutis autem amplitudinem quaſi in altera libræ lance ponere. 5. de Fi. 157. Nexũ quod per libram agitur. de Or. 157. Facere teſtamentum in procinƈtu ſine libra atque tabulis. de Or. 104.

Libella.

Si peteret ſeſtert. 1ↃↃↃ dari: hic, niſi planum facit ſeſtert. 1ↃↃↃ ad libellam ſibi deberi, cauſam perdit. pro Comœdo, 6. id eſt, ſi minimo quidem nummo minus debitum ſuit ex formula plus petitionis, cauſa cadit. Et quis Volcatio, ſi ſua ſponte venisset, vnam libellam dediſſet? 4 Verr. 17. Fecit palam te ex libella me ex teruncia. Att. 7 9 Sub. hæredem.

Librarium, Librariolus, Librarius, *Vide*

Liber, *ſubſtantiuum*.

Libratus.

Vnde terra, & quibus librata ponderibus, quibus cauernis maria ſuſtineat, &c. 5. Tuſc. 51.

Libramentum.

Extremitatem & quaſi libramentum, in quo nulla omnino craſſitudo ſit. Ac. q ed. 1. lib. 2. 107.

Licenter, Licentia, *Vide poſt* Licet.

Liceo.

De Druſi hortis quanti licuiſſe tu ſcribis, id ego quoque audieram, &, vt opinor, heri ad te ſcripſeram. Att. 12 243. 4.

Liceor.

Licetur Eputius, deterrentur emptores multi, fundus addicitur Ebutio. pro Cæc. 287. Herbitenſes cum viderent, ſi ad Aeſchrionem pretium rediſſet, ſe ad arbitrium libidinoſiſſimæ mulieris

ſpoliatum iri, liciti ſunt vſque eo, quoad ſe efficere poſſe arbitrabantur. 5. Verr. 65. Non licitatorem venditor, nec qui contra ſe liceatur, emptor opponet 3. Off. 81. Si docco pluris aliquanto potuiſſe te vendere, neque his voluiſſe addicere qui cõtra Apronium licerentur, &c. 5. Ver. 125. Eum qui minus quęſierit, an eũ qui digito licitus ſit, poſſidere? in Verr. 123 Heredes Scapulæ ſi illos hortos, ut ſcribis tibi Othonem dixiſſe, partibus quatuor factis, liceri cogitant, nihil eſt ſcilicet emptuſi loci. Att. 12. 252. an. ſi liceri non deſtitit. in Verr. 169.

Licitatio.

Genus enim conditionis eiuſmodi fuit, in quo non ſolet eſſe controuerſia: cum ea pars quæ videtur eſſe minor, licitatione expleri poſſet. Att. 11. 34. Exquiſitis palam pretiis & licitationibus factis, deſcribebat Cenſores binos in ſingulas ciuitates Timarchides. 4. Verr. 92.

Licitator.

Nunc cum tuum pretium noui, licitatorem potius apponam, quam illud minoris veneat. ad Marium, l. 7. 6. Non licitatorem venditor, nec qui contra ſe liceatur, emptor opponet. 3. Off. 81.

Liceat.

Licet ora ipſa cernere iratorum, aut eorum qui aut libidine aliqua, aut metu commoti ſunt, aut voluptate nimia geſtiunt. 1. Off. 143. Quid quæris? vel ipſi hoc dicas licet, humanitatem ei meo iudicio illo die defuiſſe. Att. 5 88 6. De hac re in vtramque partem diſſeri copioſe licet. de Orat. 152. Licet ciui Romano eſſe Gaditanum. pro Corn Balb. 21 Mirari licet, quæ ſint animaduerſa a medicis herbarum genera. de Diu. 81. Tibi licet, mihi nefas eſt obliuiſci. epiſt. 256. Peccare nemini licet. 5. Tuſc. 78. Sexcenta licet eiuſmodi proferri. de Diu. 115. Per me vel ſtertas licet, inquit Carneades, non modo quieſcas. 4. Acad. q. 165. Licet hoc videre in reliquis ſenſibus de Or. 152. Vidẽre licet nationes quaſdam, &c. de Diu 99 Non mihi tam [illegible] integri ſi eſt, vt miſeros non deſ[illegible] odam. pro Muren. 125. Sed [illegible] idem mihi licet, quod iis qui nobili genere nati [illegible] 7 Verr. 141. Cur his per te frui libertate ſua, cur [illegible] non licet? pro Flac. 161. Quo in genere mihi negligentia [illegible] nõ licet. Att. 15. Neque enim licebat locum numini conſecratum turpi flagitio cõtaminare. Licuit enim eſſe otioſo Themiſtocli, licuit Epaminundæ. 1. Tuſ. 27 licebit cum ſolus ames. 6. Att. 35. Hanc ſi quis partem putarit orationis, ſequamur Hermagoram licebit. 1. de Inu. 108. Quod profeƈto faciam, ſi mihi per eiuſdem amicitiam licebit Lentulo, lib. 1. 8. 7. id eſt, ſi poſſum amicitia illæſa. Vt id quoad poſſet, quoad fas eſſet, quoad liceret, Popu. ad partes daret. con. Rul. 69. Cui ne eſſe quidem licuiſſe Tribuno. 3. de Leg 31. Sunt homines Siculi non contemnendi, ſi per noſtros magiſtratus liceat. 5. Verr. 55. Impetrabis, inquit, a Cæſare, ut tibi abeſſe liceat. Att. 135. Sed, quod inter nos dicere liceat, ne tu quidem intelligis. de Nat. d. 1. 52. Vos laborioſos exiſtimet, quibus otioſis ne in communi quidem otio liceat eſſe. pro Cœl. 1. liceat eſſe miſeros, quanquam hoc uiƈtore eſſe non poſſumus. pro Ligar. 11. Sed quis ſupplicat, ut optime meritis de Repub. liceat eſſe ſaluis? Brutus ad Cic. 16. 5. Clodium nihil delectat, quod aut per naturam fas ſit, aut per leges liceat. pro Mil. 120. Petis ut tibi per me liceat quendam de exilio reducere. 2. Phil. 35. Qui magis hoc Lucilio licuerit aſſumere libertatis, quam nobis? 11. fam. 40. 10 ep. Treboni. licere id dicimus, quod legibus, quod more maiorum inſtitutiſque conceditur. in Ant. 248. Tuſc. 5. 41. Licere pupulo ſatis eſt. 3. de Leg. 34. In duxit animum, ſibi licere quod uellet. 14. Att. 22. Quod non liceat, id hoc uno tenetur, ſi arguatur non licere. Part. 129.

Licet eſt.

Quibus ſine dolore licitum eſt, mortem cum uita commutare. ep. 50. Expeƈtaſſem Brunduſii, ſi eſſet licitum per nautas. Terentiæ. lib. 14. 4. 12. licitum mihi fuiſſet. ad Oƈtau 40. Id. quod poſtea, ſi per uos Iudices licitum erit, aperietur. pro Sext. Roſ. 39. Quod nihilo magis ei liciturum eſſet plebeio Remp. perdere, quã ſimilibus eius me cos. Patritiis eſſe licitum. Att. 2. 16. 9.

Licet, *pro Quamuis*.

Licet corpus abeſſet meum, dignitas tam in patriam reuerterat. poſtquam. 205. Ex qua l. pauca deguſtes. 1. Att. 41. Quantũ uis enumeres multos l. nullos tamen, &c. de leg. 189 Quãtum uis l. excellas. de Am. 10. l. omnes in me terrores impendeant ſubito. pro Sext. Roſ. 23. Quam uolumus l. & c. ipſi nos amemus, tamen nec numero Hiſpanos, nec robore Gallos, &c. de haruſ. reſp. 17.

Licentia.

Bella eſt autem huius iuris quinquennii licentia. Att. 243. Pœna abfuit, & licentia conſecuta eſt. 5. Verr. 152. Omnino hæc licentia a Democrito. de Nat. d. 1. 75. Græcorum diſſoluta conſuetudo, & licentia impudens. pro Flac. 150. Immoderata libertas, infinita hominum licentia. ad Quint. fr. 294. Omnium rerũ infinita atque intoleranda licentia. cont. Rull. 63. Poeta numeris adſtrictior, uerborum licentia liberior de or. 90. Licentia magna eſt gladiatorum. 4. fam. 31. Niſi multorum impunita ſcelera tuliſſemus, nunquam ad unum tanta perueniſſet licentia off. 28 Verba priſca, quæ ſunt poetarum licẽtię liberiora. 2. de or. 84. Vide quid licentiæ Cæſar nobis tua liberalitas det, uel potius quid audaciæ. pro Lig. 140. Tu in cuius domo ſimulachrum non libertatis publicæ, ſed licentiæ collocaſti. pro Do. 239. Licentiæ templum exædificatum in ſedibus Larium noſtrorum. 1. de Leg. 41. Tantum licentiæ dabat gloria. de Sen. 86. Reſiſtere licentiæ alicuius. de Diu. 139. Ludimur ab homine non tam faceto, quam ad ſcribendi licentiam libero. de N. d. 1. 86. Nec quenquam eo errore duci oportet, ut ſiquid Socrates aut Ariſtippus contra morem conſuetudinemque ciuilem fecerint, locutiue ſint, idem ſibi arbitretur licere: magnis enim illi, & diuinis bonis hanc licentiã aſſequebantur. 1. off. 206. Nobis autem noſtra Academia magnã licentiam dat, ut quodcunque maxime probabile occurrat, id noſtro iure liceat defendere. 3. off. 26. Pueris non omnem licentiã ludendi damus off 51. Conſuetudo dabat hanc licẽtiam. or. 211. Cum iſte calumniæ licentiam ſua auctoritate dediſſet. in Verr. 222. Licentiam dare pecunias eripiendi. 5. Verr. 189 pro D. ſua. 37. Quãtam habent ad maledicentiam pro Font. 25. Ne ab iſto cõceſſã uideamus habere licẽtiã fugẽdi. pro Mur. 118. Quẽ ſi uiciſſet, habituus eſſet impunitatẽ & licẽtiã ſempiternã. pro Mil. 118. Ne maiorẽ largiar ei qui contradicturus eſt, libertatẽ & licentiã Aca. q 8. O licentiã iocularẽ. Fat. 12. Hi uiſi me ciuitate expuliſſent, obtinere ſe non poſſe putauerunt licẽtiam cupiditatum ſuarum. 10. Att. 7. Cuius rei ipſe perpetuam licentiam optaret. pro Cęl. 40. In iis pernicioſus eſt error, qui exiſtimant peccatorum omnium patere in amicitia licentiam. de Amic. 111. Qui eandem licentiam ſcribendi ſibi permitti nolunt. Tuſ. 1. 5. Epicurus luxuriæ licentiam pollicetur. de Fin. 2. 112. Licentiam alicuius rei præbere. 4. Ver. 47. Niſi facile cupiditates noſtras teneremus, nunquam ipſimet nos præcideremus, iſtam licentiam, libertatemque uiuendi. 5. Ver. 3. Ia abhorret non modo ab huius ſeculi licentia, uerumetiam a maiorum conſuetudine atque conceſſis. pro Cæl. 47. Quod ſi ea ficta credimus licentia fabularum. 2. de Natu. d. 5. Numerus liberiore quadam fruitur licentia. Or. 200. Hac licẽtia permiſſa, ut quantum uellent, auferrent. in Ver. 153 Græcia hoc uno malo concidit, libertate immoderata & licentia concionum. pro Flacc. 149. Is redundantes nos & ſuperfluentes iuuenili quadam impunitate & licentia, repreſſit. de Clar. 194.

Licentior.

Inde ille licentior & diuitior fluat dithyrambus. 3. de Or. 201. Quid uero licentius, quam quod hominum etiam nomina contrahebant, quę eſſent aptiora? in Or. 85.

Licenter.

Solutum quiddam ſit, nec uagum tamen, ut ingredi libere, nõ ut licenter uideatur errare. in or 42. Tanta eſt impunitas garriẽdi, ad quam licet flumenum frequenter tranſitio ſit uiſionum, ut a multis una uideatur. 1. de Nat. d. 150. Serui licẽtius, libertus, familiarius, cum domina uiuẽtes, pro Cęl. 45.

Lictor.

Aderat ianitor carceris, carnifex Prætoris, lictor Sextius. in Verr. 159. I lictor, inquit, colliga manus pro Rab. 8. Sit lictor nõ ſuę, ſed tuæ lenitatis apparitor, maioraque præferant faſces illi ac ſecures dignitatis inſignia, quam poteſtatis. Q. fr. 1. 10. Cũque te tua patria ui pulſum ut diuiſſes, prehendiſſe eum dexteram tuam, & bono animo te iuſſiſſe eſſe, lictorique proximo trauidiſſe, ut te monumentum ſuum deduceret. 1. de Dio. 105 lictores laureati. 7. Att. 36. lictorum meorum hæc moleſta pompa. 2. fam. 29. Illud non nimium probo, quod ſcribis, quo illi animo æquiore ferrent, te tuis etiam legatis lictores ademiſſe. 12. fam. 64. Deinde anteibant lictores non cum bacillis, ſed ut hic Prætoribus anteeunt, cum faſcibus duobus. 2. de L. Agr. 97. Lictores omnibus Senatoribus dare ſolebam in prouincia. 12. f. 47. lictores populus dedit. 11. Att. 10. Si lictores hos moleſtiſſimos non haberem. 8. Att. 2. lictores cum bacillis in turbam coniecit. 11. Att. 10. Cum lictoribus inuitus curſarem. 10. Att. 34. Lictoribus remotis. 9. Att. 2. Lictoribus atque accenſo in funere utatur. 2. de Leg. 57.

Lignum.

Dedicatum lignum. 2. de Leg. 72. Cædere ianuam ſaxis, inſtare ferro, ligna & ſarmenta circundare, ignem ſubiicere cęperunt. 3. Verr. 48. Ignem ex lignis uiridibus atque humidis in loco anguſto fieri iuſſit. 3. Verr. 30.

Ligneus.

Ponticolos ligneus. 5 Tuſc. 83. ligneum quodcunque uoleris uno e ligno dedicato. 2. Leg. 43. Signum ligneum. 6. Verr. 6. Materiam ligneam flamma uri poſſe neceſſe eſt. 2. de Inuent. 247. De neceſſitudine. Soleas ligneas in pedes inducere. 2. de Inuent. 132.

Ligneolus.

Hanc ſcripſi ante lucem, ad lychnuchum ligneolum qui mihi erat periucundus, quod, &c. Quint. fr. 3. 23. a. nonnulli legunt lineolum.

Ligo.

Nodus ita cohæret, ut diſſolui nullo modo poſſit, niſi ab eodem a quo eſt ligatus. de Uni. 197. Filium eius impuberem ligatũ, a Prætore miſſum in carcere, necandũ eſſe dixit. 4. in Cat. 85.

Ligurio.

Cum quidam de Collegiis noſtris agrariam curationem ligurirent, diſturbaui rem, totamque uobis integram reſeruaui. ad Brutum, l. 11. 36.

Liguriens.

Commiſſa eſt pecunia tanta Prætori, non reperietis hominẽ timide, nec leniter hęc improbiſſima lucra ligurientem: deuorare omnem pecuniam publicam non dubitanti. 5. Ver. 153.

Liguritio.

Aegrotationi autem talia quædam ſubiecta ſunt, auaritia, ambitio, mulieroſitas, peruicacia, liguritio, uinoleotia, cupedia, & ſiqua ſunt ſimilia. 4. Tuſc. 39.

Limen.

Limen cubili. pro Clu. 11. Extra oſtium limenque carceris. 5. Tuſc. 20. Qui ſimul ac pedem limine extulerat, &c. pro Cœl. 44. Non modo limine tectoque ædium ſuarum, ſed primo aditu ueſtibuloque prohibere quempiam. pro Cæc. 291. Nec illi tam cupidi liminum meorum & ualuarum fuerunt. pro D. ſua. 115. Fores in liminibus profanarum ædium ianuæ nominantur. de Nat. deor. 39.

Limes.

Siquidem bene meritis de patria quaſi limes ad cæli aditum patet. Somn. Scip. 28. λήμματα dialectici uocant ſumptiones. Diu. 2. 84.

Limo.

Stylus qui & alia & hoc maxime ornat ac limat. de or. 3. 105. limaui, aliquid poſterior annus de tua prolixa beneficaque natura. 3. fam. 28. Sed tantum alteri affinxit, de altero limauit. de or. 146. Habuit a natura genus quoddam acuminis, quod etiam arte limauerat. de Cl. 187. Quoniam ſe ipſe ad manuatarum genera cauſarum limauerat. de Opti. 243. Neque hæc ita dico, ut ars aliquid limare non poſſit: neque enim ignoro, & quæ bona ſint, fieri meliora poſſe doctrina. 1. de or. 57. Alia eſt illa cum ueritas ipſa limatur in diſputatione, ſubtilius: alia cum ad opinionem communem omnis accõmodatur oratio. 2. off. 49. id eſt, cum craſſo modo non ſubtilitate philoſophica. Ad hunc cum ipſum quædam inſtituit, quæ & ſunt magna ſane, & limantur a me politius. Acad. q. ed. 2. lib. 1. 2.

Limatus.

Q. Sęuola æqualis & Collega meus, homo omnium & diſciplina iuris ciuilis eruditiſſimus, & ingenio, prudentiaque acutiſſimus, & oratione maxime limatus atque ſubtilis. 1. de Or. 88. Limatus moribus domeſticis, ac noſtrorum hominum urbanitate. 2. de Nat. d. 54. Limatum dicendi genus. de Cl. or. 173. & de Fin. 98. & ep. 212. Alii ſubtili quadam & preſſa oratione limati. Orat. 198.

Limatulus.

Opus eſt huc limatulo & polito tuo iudicio. Volumnio, l. 7. 50. id eſt, terſo & ſubtili.

Limatius.

De ſummo autem bono, quia duo genera librorum ſunt, unũ populariter ſcriptum, quod ἐξωτερικὸν appellabant alterum limatius, quod in commentariis reliquerunt, non ſemper idem dicere uidentur. 5. de Fin. 10. Nihil enucleate dici, quo fieri poſſit aliquid limatius de Cl. or. 17.

Limito.

Etſi de tua prolixa beneficaque natura limitabit aliquid poſterior annus propter quandam triſtitiam temporum. Appio Pulchro, lib. 3. 8. 3 t.

Linceus, *Vide Lynceus*.

Linea.

Linea eſt quę ſine vlla latitudine currit. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 107. Ferri ſuo deorſum pondere ad lineam. 1. de Fin. 14. Lineã tenere in agendo. Att. 60. A linea media ad læuam hãc direxit. de Voiu. 33. Diphilus aliquando perpendiculo & linea diſcer vti. 3. ad. Qu. fr. 2. Peccare eſt, tanquam tranſilire lineas: quod cum feceris, culpa commiſſa eſt: quam longe progrediare, cum ſemel tranſieris, ad augendam tranſeundi culpam nihil pertinet. Parad. 24. Rectis lineis in cęleſtem locum ſubuolant ignea. 2. Tuſcul. 63.

Lineamentum.

In geometria, lineamenta, formę, interualla, magnitudines. In aſtrologia, cæli conuerſio, ortus, obitus, motuſque ſiderum 2. de or. 91. lineamenta & formę deorum. 1. de Nat. d. 101. Eum multo magis figura & lineamenta hoſpitę delectabant. in Verr. 2 27. Tu illius ęris temperationem, & operum lineamenta ſolus perſpicis. in Verr. 233. Aſperſa temere pigmenta in tabula, oris lineamenta effingere poſſunt. de Diu. 2. 37. Compoſitio membrorum, conformatio lineamentorum de Nat. d. 1. 34. Cum ad lineamenta oris peruentum eſt, de Diui. 118. Numerus quaſi quandam palęſtram & extrema lineamenta orationi attulit. or. 215. Quibus detractis, deum tamen noſſe te dicis, modo lineamenta maneant. de Nat. d. 1. 70. id eſt, argumenti partes. Nequ enim tam deſipiens fuiſſet, ex homunculi ſimilem fingeret deũ, lineamentis duntaxat extremis. de Na. d. 1. 87. Intelliges nihil illius lineamentis, niſi eorum pigmentorum, quæ inuenta nondum erant, florem & colorem defuiſſe. de Cl. 193.

Lingua.

Lingua quaſi flabellum ſeditionis. pro Flac. 158. lingua uocem immoderate profuſam fingit & terminat. 2. de Nat. d. 112. Gallus pictus eiecta lingua, buccis fluentibus. de or. 133. in ore ſita lingua eſt, finita dentibus, quæ ſonos diſtinctos & preſſos efficit, cum ad dentes, & ad alias partes pellit oris: itaque plectri ſimilem linguam noſtri ſolent dicere, chordarum dentes. de Nat. d. lib. 2. 113. Hęc tibi eſt excidenda lingua: qua uel euulſa ſpiritu ipſo libidinem tuam libertas mea refutabit. 4. de Orat. 3. Latina lingua non modo non inops, ut uulgus putat, ſed locupletior etiam eſt quam Gręca. 1. de Fini. 15. Tuſc. quæſt. 192. Vt totum illud uti lingua nuncuparat, ita magiſtri carmine ſcriptum crederetur. de or. 106. Lingua Græcorum copioſior eſt, quam Latina. Tuſ. 2. 31. linguæ atque cordis diſſidium. 3. de or. 35. Verba neminem mouent, niſi cum qui eiuſdem linguæ ſocietate coniunctus eſt. de or. 164. linguæ ſolutio, uocis ſonus. de or. 94. linguam omnibus diligentiſſime eſſe continendam. 1. ad Q. fr. 29. Linguam ad radices eius hærens excipit ſtomachus. de Nat. d. 53. Lingua celeres & exercitata ſunt oratores quidam. 1. de or. 41. Et tantus clamor a noſtris, ut neque mente, neq. lingua, neque ore conſiſteret. 2. ad Q. fr. 7. Sunt quidam ita lingua hæſitantes, ita uoce abſoni, ut, &c. 1. de Or. 57. Quorum linguæ ſic inhærent, vt loqui non poſſint, hæ ſcalpello reiectæ liberantur. de Diu. 128. In his linguis quas non intelligimus, quę ſunt innumerabiles, ſurdi profecto ſumus. 5. Tuſc. 163. Tibi autem idẽ conſilii do, quod mihimetipſi, vt uitemus oculos hominum, ſi linguas minus facile poſſimus. ad Varron. l. 9. 3.

Lino.

Lucretii poemata (vt ſcribis) ita ſunt multis luminibus ingenii, multæ tamen artis. Qu. fr. 2. 13. 2. id eſt, inſignita, & quaſi fucata.

Litura.

Et vnius hominis litura ſe commotum eſſe dixerit. pro Archia, 7. His igitur tabulis nullam lituram in nomen A. Licinii videtis. pro Arch. 187. Caudam illam Verris tanquam in luto demerſam eſſe in litura. in Verr. 147. Videtiſne totum hoc nomen, totam vbi fuit delatum, eſſe in litura? quid fuit illhic antea ſcriptum, quod mendum iſta litura correxit? in Verr. 129. Deinde in codicis extrema cera nomen infimum in flagitioſa litura fecit. 3. Verr. 65. Cum mendum ſcripturę litura tollatur. Ep 85. Suum codicem teſtis loco recitare arrogantiæ eſt: ſuarum perſcriptionum & liturarum aduerſaria proferre non amentia eſt? pro Roſc. Com. 5. Oppianicus qui digito legata deleuerat, ne lituris coargui poſſet, teſtamentum in alias tabulas tranſcriptũ ſignis adulterinis obſignauit. pro Clu. 30.

Linquo.

Luce ſerenanti uitalia lumina liquit. de Diu. 1. 34. Ego ne Protagoram quidem, cui neutrum liqueret. de Nat. d. 1. 82. Linquere lumina fuoeſtis fatis. Diu. 2. 49. Vt is in inſula Lemno linqueretur. de Fat. 147.

Linquens.

Minturnenſes coloni quidem, &c. quod C. Marium, linquentem terram eam, quam ſeruauerat, lachrymis, votiſque omnibus proſecuti ſunt. pro Planc. 20.

Linter.

Motus erat is, quem & C. Iulius in perpetuum notauit, cum ex eo in utranque partem toto corpore vacillante quæſiuit quis loqueretur e lintre. de Cl. 114 Repente lintribus in eam inſulam materiam, calcem, cæmenta atque arma conuexit. pro Mil. 55.

Linternus.

Linternus ager. in Rull. 68.

Linteum.

Auditæ eiſæque merces fallaces quidem & fucoſæ, chartis & linteis, & vitro delatæ pro Rab. Poſth. 24.

Linteus.

Illi ad deprecandum periculum proferebant, alii purpuram Tyriam, thus alii atque odores, veſtemque linteam. 7. Ver. 114.

Linum.

Tabellas proferri iuſſimus, linum incidimus, legimus. in Cat. 112. Reticulum tenuiſſimo lino, minutis maculis, plenum roſę. in Verr. 241.

Lippio.

Cum leuiter lippirem, has literas dedi. Att. 7. 47.

Lippitudo.

Citiuſque repentinus oculorum tumor ſanatur, quam diuturna lippitudo depellitur. Tuſc. 4. 132. Lippitudo hæc mihi ſine vlla lacbryma eſt. 10. Att. 46. Mihi moleſtior lippitudo erat etiã, quam ante fuerat. Att. 128. Lippitudinis meæ ſignum, tibi ſit librarii manus. Att. 131. Si ſcriberem ipſe, longior epiſtola fuiſſet: ſed dictaui propter lippitudinem. Att. 7. 132. 2. Non occupatione, ſed paruula lippitudine adductus ſum, et dictarem hanc epiſtolam. ad Q. fr. 2. 6. t. λῆψις tua quem in diem incurſat neſciu. 7. Att. 27.

Liquidus.

Liquida voluptas & libera. 1. de Fin. 89. Quidquid inde haurias, purum liquidumque te hauſire ſentias. pro Cæc. 57.

Liquido.

Confirmare hoc liquido poſſum. in Verr. 229. Gratiſſimum eſt, te libenter amicitiæ dediſſe, quod liquido veritati dares. ad Caton. l. 15. 26. Nemo eſſet qui hoc ſe audiſſe liquido diceret. 5. Verr. 116. Liquido negare aliquid. 11. fam. 45. Quod eo liquidius facies, &c. de Fi. 2. 33. Liquidius de toto ſenſu tuo iudicaui. ad Planc. lib. 10. 20. Hoc eſt apertius, & certius, ac facilius.

Liquor.

Aquæ admiſtum eſſe calorem, primum ipſe liquor, tum aquæ declarat effuſio. de Nat. d. 2. 19. Quæ liquoris & concretionis vim habeant. de Voiu. 63. Liquores perlucidi amnium. 2. de Nat. deor. 72.

Liqueſco

Cum liqueſcimus voluptate, fluimuſque mollitia, apis aculeũ ſine clamore ferre non poſſumus. 2. Tuſ. q. 46.

Liquatus.

Guttę liquatæ ardore ſolis. Tuſ. 2. 45.

Liquefacio.

Quos nullæ futiles lætitiæ languidis liquefaciunt voluptatibus. Tuſc. 5. 13.

Liquefactus.

Aqua liquefacta & dilapſa, admixto calore ſe diffundit. de N. d. 2. 19. Glaciem calore liquefactam & dilapſam diffundi. de N. d. 31. Et ſtatuę veterum hominum deiectæ, & legum æra liquefacta. in Cat. 63.

Liquet.

Simili modo liquet, alteram quoque approbationem ſeparatam eſſe. de Ion. 54 Cum id, de quo Panætio non liquet, reliquis ſolis luce clarius eſſe uideatur. de Diu. 1 6. Cum quid liquere non habuiſtis. pro Cęc. 290. Si haberem aliquid quod liqueret. de Nat. d. 2. 2. Sed (quod inter nos liqueat) nec tu quidem intelligis. 1. de N. d. 100. Si habes quod liqueat, neq. reſpõdes ſuperbis. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 85. id eſt, quod notum ſit & manifeſtum.

Nec vero Protagoras, qui ſeſe negat omnino de diis habere quod liqueat, ſint non ſint, qualeſve ſint, quidquam videtur de natura deorum ſuſpicari. 1. de Nat. d. 43. Eorum vero qui ſibi non liquere dixerunt, ſapientiam laudo. pro Clu. 60. & 85. Et in eo conſiliu, cum cauſam non audiſſet, & poteſtas eſſet ampliādi, dixiſſe ſibi liquere, &c. pro Cæc. 21.

Lis.

Lis æſtimata eſt eo nomine, quod, &c. in Verr. 73. H S. V T T T, milibus lis æſtimata eſt. in Verr. 190. Vt lis hæc capitis æſtimaretur. pro Clu. 41. Si quæ in eum lis capitis illata eſt, non admittunt. pro Clu. 91. Si lis in iudicio ſit, propinquum potius defenderis. off. 1 2. Aeſtimationem litis non eſſe iudicium. Epiſt. 117. Aeſtimare litem. pro Clu. 91. C. Dolabellæ H S ad tricies litem eſſe æſtimatam, in Verr. 95. Poſſumus enim, ut ſponſores appellentur, procuratorem introducere; neque enim illi litem contestabimur, quo facto, non ſum neſcius ſponſores liberari. Att. 16. 38. litem damni iniuria cum aliquo conteſtatam eſſe. pro Roſc. Com. 35. Rem an litem dici oporteat. pro Mur. 130. Quid? ſi cū pro altero dicas, litem tuam facias: aut læſus efferare iracundia, cauſam relinquas, nihilne noceas? 2. de or. 168. id eſt, ſi ita agas, vt non alienam cauſam, ſed tuam agere videaris. Nam iſte cum eo litem conteſtatam habebat. pro Roſc. Com. 21. Inferre litem alicui. pro Rab Poſth 124. litem intendere. 1. de or. 12. Quem hercle ego litem adeo perdidiſſe gaudeo. 1. de or. 81. Neque intelligebat ſi ita eſſet, litem aduerſarium perditurum. de or. 98. In ſua lite vel in alieno iudicio. pro Q. Roſc. 52. Bona ſua repetere, ac perſequi lite ac iudicio. in Verr. 154. lites contractas iudicanto magiſtratus. 3. de Leg. 5, & 6. Sunt lites æſtimatæ a Gabinio, nec prædes dati. pro Rab. Poſthum. 5. Lites ſeuere æſtimate. pro Mur. 134. lites condemnari ſolent. pro Rab. Poſth. 32. lites & controuerſię cogunt homines malos oratores perpeti. 1. de or. 59. Roſcium ſuas, non ſocietatis lites redemiſſe. pro Q. Roſc 23. litium æſtimatio, iudicium non fuit. pro Clu. 92. litiū appellatio. pro Rab. Poſth. 7. litium & beneuolentiæ iura. 7. fa. 28. Multitudo litium, & varietas cauſarum. de or. 94. Mecum vero quid habent litium, qui ipſorum diſciplinam ſequor? Acade. q. ed. 1. li. 2. 89. Periculo litium ſe liberare. 3. Verr. 68. In litibus æſtimandis nemo appellabatur niſi eſ teſtium dictis, aut tabulis priuatorum, aut rationibus ciuium. pro Rab. Poſth. 224. Philoſophi ætatem in litibus conterunt. de Leg. 166.

Liſo.

Liſo Lilybætanus, a C. Verre hoſpite ſuo ſpoliatus. 6. Ver. 32.

Liſitus.

Ex Ioue & Liſito eſt is Hercules quem concertauiſſe cum Apolline de tripode accepimus. 3. de Nat. d. 29.

Litigo.

Qui per ſe litigat. pro Q. Roſc. 53. Zeno quidem etiam litigabat. de Nat. d. 1. 65. pro, conquerebatur. Hircius cum Quinto acerrime pro me litigauit. Att. 217. litigarem tecum, ſi fas eſſet, ſed, &c. Q. fr. 312. Noli pati litigare fratres, & iudiciis turpibus conflictari. 9. fam. 60. litigare ſe ſimulans blandiatur. de Amic. 82. Hic cum C. fratre putat ſe litigare. 13. Phil. 368. litigandi vias non iuſtitiæ tradunt. 1. de Leg. 13. Mira ſum alacritate ad litigandum. Att. 26. & 217.

Litigns.

Aliquot enim in cauſis eum videram fruſtra litigantem. pro Cæl. 43.

Litigioſus.

Defenſor nimiū litigioſus. pro Mur. 22. litigioſa diſputatio. 5. de Fin. 133. litigioſa eſt ignoratio iuris potius, quam ſciētia. 1. de Leg. 13. litigioſum prædium. de Or. 152. Defenſoris nimiū litigioſi, conciti ad rixam. pro Cæc. 30. Hominemque id ætatis minime litigioſum quam tumultuoſiſſime adoriantur. 4. Verr. 25. Habent enim bene longam, & ſatis litigioſam diſputationē. de Fin. 143. Quid huic iam loquaciter litigioſo reſponderet ille, vnde petebatur, non habebat. pro Mur. 23. Neque vehementer vitæ meæ pœniteret, ſi in mea familiaritate locus eſſet nemini, niſi litigioſo aut nocenti. pro Pl. 67. Quod ſi, &c. vererisne tua domus talis & viri & ciuis, ſi a litigioſis hominibus non colatur, a ceteris deſeratur? 1. de or. 133.

Litigator.

Emit domum litigatoribus defatigatis prope dimidio carius quam æſtimabat. pro D. ſua, 89.

Litera, *character, ſcriptura, nota.*

De frangendis cupiditatibus, confirmandis hominū moribus, litera in eorum libris nulla inueniretur. 2. de or. 41. Ante Periclē litera nulla eſt, quæ quidē ornatum habeat. de Cl. Or. 167. Litera ſalutaris, aut triſtis in iudicando. pro Milo. 11. Ex conſequētibus, quod ea litera de accuſatore ſoleat dari iudici. Part. 291. Nam Alexidis animum amabam, quod tam prope accedebat ad ſimilitudinem tuæ literæ manum non amabam, quia indicabat te non valere. Att. 7. 8. Similitudo verbi ad literam immutati, vt Næuius, ignauius. de or. 332. literam ad caput affigere. pro Roſc. Am. 34. Demoſthenes eius artis cui ſtudebat, primam literam non poterat dicere. de or. 108. Sed ne literam quidem vllam facimus niſi forenſem. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 6. hoc eſt, nihil omnino, niſi quod ad forum pertinet, tractamus. Quid non ſic ex alio nectitur, vt non ſi vnam literam moueris, labent omnia? de Fin. 3. 58. Quod iſte, ſi vnam literam Græcam ſciſſet, non ſuſtuliſſet. in Verr. 130. Nullam literam ſcripſi. pro Arch. 189. Si homo eſſet, eum potius legeret, quam vnam literā ſcriberet. Att. 23. Cū ipſe literam Socrates nullam ſcripſiſſet. de or. 148. Vt iotam literam tollas, & e pleniſſimum dicas. 3. de Or. 26. litera prima eadem competitorem habere. pro D. ſua, 86. ipſe me Cæſar ad pacem hortatur, ſed literæ antiquiores, quam ruere cœpit. 7. Att. 62. literæ neque expreſſæ, neque oppreſſę. Off. 1. 285. literæ Græcę. Aca. q. ed. 1. l. 2. 5. Dum literę Latinæ loquentur. 1. de Leg. 1. lib. 1. de Fin. 1. literę poſteritatis cauſa repertæ ſunt quæ ſubſidiū obliuioni eſſe poſſent. pro Syll. 34 literæ quę tenues & obſcuræ notę ſunt voluntatis. de Inu. 80. Si innumerabiles vnius & viginti formæ literarum vel aureæ, vel qualeſlibet aliquo coniiciantur, poſſe ex his in terram excuſſis annales Ennii, vt deinceps legi poſſint, effici. de Nat. d. lib. 2. 68. In robore inſculptas fuiſſe priſcarum literarū notas. de Diu. 126. In omnibus parietibus inſcriptas fuiſſe literas, tria I I I, duo mm. de or. 131. Io eius tabulis oſtendit literas, A. P. P. R. de or. 134. Definite literas legis perſcrutari. de Inu. 35. Neque cum literis, quibus ſcita ſcribuntur, rectum aut oritur, aut occidit, de Leg. 171. Omne nomen ex aliquibus literis ſcribitur. de Inu. 64. Huic & Romæ videmus in baſi ſtatuarum maximis literis inciſum, a cōmuni Sicilia datas. 4. Ver. 110. Aſſidue uti literis. Ep. 71.

Literæ, *pro artibus, eruditione, diſciplinis, libellis, ſeu monumentis.*

Geometria, muſica, literæ. de or. 155. Memoria, monumenta, literæ. in Ver. 195. Nunc mihi nihil libri, nihil literæ, nihil doctrina prodeſt. Att. 114. Ad percipiendam colendamque virtutem literæ adiuuant. pro Arch. 188. Meæ literæ nomini Romano laudis aliquid afferunt in Anto. 164. Multæ literæ reconditæ & exquiſitę. de Cl. 188. Erant in eo plurimę literæ: nec eæ vulgares, ſed interiores quędam & reconditæ. de clar. or. 114. 15. fam. 53. Quod enim mihi eſſe poterat perfugium ſpoliato & domeſticis & forenſibus ornamentis atque ſolatiis? literę credo, quibus utor aſſidue. Luccio, lib. 5. 42. id eſt, ſcientię & diſciplinæ, quę literarum monimentis continentur. Omni literarum generi deditus. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 4. Homo non hebes, neque inexercitatus, neque politioris humanitatis & communium literarum expers. de or. 115. literarum ſcientia & eloquendi elegantia. de Cl. 178. Verſor in ſtudio literarum. de haruſ. reſp. 16. In ſtudiis humanitatis ac literarum verſari. pro Arch. 186. literis omnibus a pueritia deditus. Ep. 8. literis ſtudere. 6. fam. 13. Mādare literis cogitationes ſuas, & tradere memoriæ. Tuſ. 1. 5. Retuli me ad literas, & ad ſtudia uſa. Att. 4. 85. 14. Nō eſt veriſimile, vt Chryſogonus horum literas adamarit, aut humanitatem. pro S. Roſ. 38. In literas ſe totum abdere. 7. fam. 58 T. Flaminius literas neſciebat. de Cl. 188. Tantum dicam, neque illos, neque ullas te omnino literas noſſe. in Ant. 164. Qui interiores & reconditas literas ſcrutantur. de Nat. d. lib. 3. 29. 3. fa. 41. Literas norare. 4. Att. 30. Ego omni delectatione, literiſque omnibus careo, quas ante quam te videro, attingere non poſſum. ad Tironem, lib. 16. 14. 2. Itaq. ut literis conſignamus, quæ monimentis mandare volumus. Aca. q. ed 1 lib. 2. 3. Tu fortunas alterius literis conſcriptas in iudicium afferas? neque earum literarum obſignatorem authorem, neque teſtem ullum nominabis? pro Clu. 57. Omnia enim hæc neque ita multis literis aut voluminibus magnis continentur. de or. 101. Cuſtodire literis aliqua. de or. 113. Pauca primo inter nos de literis, quarum ſummum erat in vtroque ſtudium. 1. de Fin. 11. Tarutius imprimis Chaldaicis literis eruditus. de Diu. 118. literis Latinis illuſtrare. Aca. q. ed. 2. lib. 1. 3. Agere ætatem in literis. de Leg. 169. Niſi in literis uiuerem, viuere haud poſſem. 9. fam. 51. Opus eſt hic limatulo & polito tuo iudicio, & illis interioribus literis meis, quibus ſępe verecundiorem me in loquendo facis. Volumnio, lib. 7. 34. 5. Nobis aūt videtur, quicquid literis mandetur, id cōmēdari oīum eruditorum lectione dicere. Tuſ. 2. 6. de N. d. 1. 6.

Grçeni nõ philoſophia ſolum,ſed etiam literis, quod fere cæteros Epicureos negligere dicunt,perpolitus. in Piſ. 64. Nomina aratorum & cum ſingulis pactiones.Decumanorum literis peeſe qui & conficere neceſſe eſt.in Ver. 172. De Craſſo qui mihi eam laudem eo minus deberet,quod meis omnibus literis in Pompeiana laude eſſet perſtrictus.Att.literis ſe inuoluere. 9. fam. 40. Homo ſine ingenio,ſine literis.in Ver.223.Sed illud ueterum literis eſt uſitatiui.de Nat.d. 69. Non his delector aut utor omnino literis,quæ noſtros animos deterrent atque auocant a religione.de haruſp.247.

Litera,*ſiue* Literæ,*arum*,*codicilli*,*epiſtolę*, *aut tabula*.

A quo adhuc nulla litera eſt.14.Att.31.pro, nulla epiſtola. uel, ne litera quidem una. Neque inde uenit, unde mallem, neque diu obfuit, neque ullam literam ad me. Attic. 13. 260. 5.Ille cum ad Thermum de Parthico bello ſcriberet,ad me literam nunquam miſit. Caninio, lib. 2.16.13. Cum ad u s. x a p. quinquies redegiſſe conſtaret,ut Romam rediit,nullam literam pupillo,nullã matri eius,nullam ſcripſit qua teſtaretur & agno ſceret ſe accepiſſe pecunias,&c.& ſimilia. Nullam literam ſcripſi.pro Archia.13.pro Nihil ſcripſi,literæ Alexandrinæ.11.Att.12.id eſt,Alexandrinæ datæ,ut dicuntur Epiroticæ. literæ ardentes. 14. Att.14.Binæ continuę literę.Ep.154.literæ Britãnicæ. 7.fam.18.literæ non committendæ ſunt eiuſmodi periculo, ut aut interire,aut aperiri,aut intercipi poſſint.1.Att.24.literę cõtumelioſæ,minaces.11.fa.5.in ep.Brut.& Caſſii.literæ de Britannia. Q.fr.2.16.13.diſertæ.3.fa.48.Epiroticę.12.ad Att.66.id eſt, quas in Epirum ſcribis.facetę & elegantes.Ep.111. forenſes & ſenatoriæ.off 2.4.frigidæ & inconſtantes.Ep.153. languidiores. 11.Att.19.longiores & breuiores.9.Att.18. matutinæ & pomeridianæ.12.Att.66.Non eius generis meæ literæ ſunt, ut eas audeam temere committere.Ep.6.Minaces & acerbæ literæ, 16.f. 23.multiiuges.14. Att.10.In Galliam ad te ipſum uenit, in agrũ communem eo denique ubi non modo res erat,ſed ratio quoq. omnis,& omnes literæ.pro Quintio,20.literas uocat, ſocietatis rationes,& ſcripturam,ſeu perſcriptiones & tabulas. literæ ſatis mature perlatæ 3.fam.14.pręposterè redditæ.7.Att.51. reſignatæ.11.Att.21.ſcriptæ mea manu.Ep.34.ſana mente ſcriptę. 9.Att.19.multis uerbis ſcriptę.Ep.54.pridie ſcriptę, quam datæ.15. Att.21.ſtomachoſiores.3.fam.48. literæ tuæ ſemper ſecũ afferunt aliquid.10.Att.43.literæ triplices.13. Att. 8.literę tuæ inſtillarunt mihi quiddam quo ſtarem. 9. ad Att.18. occultant multa.3.Att.25,mihi uolent obuiæ.6.Att.38.literæ ubertores. 11.fam.53.uberrimæ.4.Att.50.& 9.18.nimis ueteres.13.Att.18. uictrices in Senatu recitatæ ſunt. 5. Attic. 45. literæ. ὑπόμεμψιμοι. 6. Attic. 1. Literæ illius ab aliis ad nos commeant.8. Attic. 23. Cum de hoc ipſo Trebatio cum Balbo noſtro loquerer,accuratius domi meæ literę mihi dantur a te,&c.ep.98.Literarum aliquid ad te darem,ut loquerer tecum abſens.7.Att. 49. Id quando non accidit,utemur bono literarum,&c. ep.251. literarum caput erat. 14.Att.53.Nullum literarum diem a te deſideraui.12.Attic.56.literarum εὐτραπελία. 7, fam. 55. literarum genus uſitatum.4.fa.38.literarum nouo genere iam ad te uſus, ut intelligeres non uulgarem eſſe commendationem.13 fam.29. In Siciliam ſum inquirendi cauſa profectus: quo in negotio induſtriam meam celeritas reditionis,diligentiam multitudo literarum & teſtium declarauit.3.Ver.10. literarum tuarum particula.ad Brut.42.in ep,Brut.Prudentia tuarum literarum.ep.43. literarum ſilentium.16.fa.27.ex ep.Ciceronis filii.literarum tarditas.15.Att.45.literarum mearum uarietas.15.fam.21,literarũ tuarum uarietas.11.Att.30.literis chirographum & ſignum apponebant.2.Att.51.Idibus ueſperi e Philotimo literas accepi, Domitium exercitum firmum habere.Att.116.literas tuas pluribus epiſtolis accepi.3.ad Q.fr.6.Aperire l. Att. 93.97. Cedo mihi eiuſdem Prætoris l. & rerum decretarum, & frumenti imperati. 7.Verr.45.literas conficere.5.in Verr.92.11.Att.8.literas Phrygias conſcripſit.Hercules Nilo natus Aegyptius.3.de Nat.d.29. literas illis meo nomine conſcribas,11.Att.8. literas tuas Fiſulanus mihi dedit.Att.70.literas Pontino de omnibus rebus diligẽtes dabis.Att.50.Vt aut quo dem poſthac literas ſciam, aut ne dem fruſtra.5.Att.10.Sępius ad aliquem literas uno exẽplo dare.ep.48.Dare literas alicui ad aliquem.in Cat.111.literas dare de aliqua re facienda.12.Att.15.literas tuas elicit mea loquacitas.7.Att.45.literas tuas elicere uolo,7.Att.41.Confeſſi ſunt ſe accepiſſe literas,ſed excidiſſe in uia.2.Att.23.Hodie tuas literas expectabamus matutinas:erunt fortaſſe alteræ in poſtmeridianæ,niſi te Epiroticæ literæ impediant.Att.13. Antequam aliquo loco cõſedero,neque longas a me,neque mea manu literas expectabis. Att.75.literas crebras a nobis expecta, aſt plures & ipſe mittito.1.Att.46.Has literas uelim exiſtimes fœderis habituras eſſe uim,non epiſtolæ.5,fam.20.Quamobrem unam ex decem nauibus non prædonum repentino aduẽtu,ſed legati latrocinio:non ui tempeſtatis,ſed hac horribili tempeſtate ſociorum amiſſam,in literas publicas retulerunt.6.Ver.63. Literas in alienum incidere.Att.55.legi tuas literas,quibus ad me ſcribis, &c. ep.6.literas eiuſdem generis ad te miſi.11.Att.20. Te aiebas de tuis rebus geſtis nullas literas miſiſſe. pro Planc. 277. Literas legum obſeruare. 3. de Leg. 40. Cum eius clementiam Corfinienſem per literas collaudauiſſem.Att. 152. Per literas tecum ſæpiſſime colloquar.ep.6.Att.89.Per literas mihi ignoſcit. 10. Att.6.Lucius queritur apud me per literas,&c.Att.83. Lucullus de Dionis iniuria grauiſſime per literas cum Verre queſtus eſt, in Verr.113.literas in publico proponere.8.Att. 4. literas expectatiſſimas a te mihi reddidit ſeruus Plancii.16.fam.10. Literas a te mihi ſtator tuus reddidit.2.fam.34.literas tuas longiſſimas quaſque mihi gratiſſimas fore.7.fam.58. Literas tuas crebro regusto.13.Att.15.A literis mutum tempus.8.Att.62.literis atrociſſimis perculſus.9.fam.59 Binis continuis literis.10.fam.36. in ep Planc.Literis crebris nos appellato.15.f.50.literis creberrimis aliquem fulcire.5.Att.55. Ex literis illius.10. ad Att.30. id eſt, ut oſtendunt illius literæ. Itaque ego id ſolum ex literis oſtendam Syracuſanorum. 7. Vert. 128. In literis tuis antiquior dies fuiſſet aſcripta,quam illius. 3. ad Quin.frat. 6. Literis interceptis cognouimus. 12. fam.33.in epiſto. Lentu. literis tuis uarie ſum affectus.16.fam.5.Ei nunc epiſtolę,literis his reſpondeo.Att.19.Neq. hæc literis longioribus digna. 12. Att.12.Literis publicis conſignatam memoriam publicam nullam habemus.3.de Leg.40.Vnis & alteris literis. 14. Attic.39. Vnis literis totius æſtatis res geſtas ad Senatum perſcribere Ep.13 43.literis aliquid complecti.6.fa.18.id eſt, de re aliqua ſcribere. literis euocare aliquem.10.Att.44.obſtrepere alicui.5. fam.10.literis multorum & ſermone omnium perfertur ad me. 14.fa.1. literis quas communiter cum aliis ſcripſiſti,& iis quas tuo nomine.11.Attic.7.literis,quas uulgo ad te mitto,&c.3.ad Q.fr.14.i. quas do cuilibet ad te ferendas, non certo homini.

Literulæ.

Literulæ meæ deſiderio tui obl anguerunt.16.fam.18. literulę tuæ ſolent eſſe copioſiſſimę & clariſſimæ.6.Att. 48. Vndecimo die poſtquam a te diſceſſeram,hoc literularum exaraui.Att. 12.1.Chryſippum vero,quẽ ego propter literularũ neſcio quid, libenter uidi,in honore habui.Attic. 7. 12 2.20. Etſi noui nihil, noſtro more tamen ne patiamur intermitti literulas.Att. 14.5. Signum Apollinis pulcherrimum,cuius in femine literulis minutis argenteis nomen Myronis erat inſcriptum.6.Ver.83. Accepi tuam epiſtolã uacillantibus literulis.ad Tironẽ, li.16.20.

Literatus

Albinus & literatus & diſertus fuit,de Cl.4. Homo nec infacetus,& ſatis literatus.off.62. Quiuis mediocriter literatus.ad Her.85.Quod literatum eſt, id eſt melius quam quod non eſt literatum.de Nat.d.64.Plena literatę ſenectutis oratio. de Cl. 189.Quid eſt enim dulcius otio literato? 5.Tuſ.q.149.id eſt, in quo literis damus operam. Viri literati,ac ſtudiis, doctrinisq. dediti.pro Corn. Balb. 1.Circumpedes autem homines formoſos & literatos,ſuos eſſe dicebat, ſe emiſſe. 3. Verr. Tua nobilitas hominibus literatis & hiſtoricis eſt notior. pro Mur. 127. Frater tuus quem literatiſſimum fuiſſe iudico, facile diceret, &c. Epiſ.135.

Literate.

Belle & literate dicta laudantur.de or.122.L.Aelius ſcriptorum ueterum literate peritus.de Cl. 183. Quid igitur reſponderem?(quęro ex eo ipſo qui ferre me non poteſt) me ciuem eſſe Romanum?literate reſpondiſſem,an tacuiſſem? deſertum negotium.de hac reſ.15. Quas rationes ſi cognoris, intelliges nemini pluſquam mihi literas profuiſſe. ita enim ſunt perſcriptæ ſcite & literate,ut ſcriba, &c. in Piſ. 48. Iſdemque temporibus L.Furius Pilus perbene Latine loqui putabatur, literatiuſque quam cæteri.de Cl.55.

Literatura.

Fuit in illo ingenium,ratio,memoria,literatura, cogitatio, diligentia.2.Philipp.111.De Cæſare loquitur. Nihil ſane præter memoriam, quæ eſt germana literaturæ quodammodo, & in diſſimili genere perſimilis.in Part.15.

Litigator,Litigioſus,Litigo,*Vide* Lis.

Lito.

Litemus igitur Lent parentemus Cethego,&c. pro ?la.164.

Litor.

Cum enim triſtiſſima exta ſine capite fuerint, quibus nihil uidetur eſſe dirius, proxima hoſtia litatur ſæpe pulcherrime. 2. de Diu. 37. Quid cum pluribus diis immolatur, qui tandem euenit ut litetur, aliis nõ litetur? 2. de Di. 56. Ἀπότευγμα videtur attuliſſe lex ſumptuaria. 7. fam. 47.

Litura, *Vide* Lino.

Litus.

Litus eſt qua fluctus eludit. Top. 16. Litus atque aer, & ſolitudo mera. 1. Att. 55. Timebam litus inſulæ. Q. fr. 317. Quid tam commune, quam mare fluctuantibus, litus eiectis? in Ant. 226. In litore deſerto aram conſecrare. pro D. 241. In litore fluminis Eurotę. de Ion. 74. Villa litore, tum proſpectu maris, tum, &c. Att. 188. Amœnitates orarum & litorum. de Nat. d. 46.

Lituus.

Lituus, id eſt incuruum & leuiter a ſummo inflexum bacillũ, quod ab eius litui, quo canitur, ſimilitudine nomẽ inuenit. Diu. 1. 30. Lituus Actii Nauii, quo terminauit regiones vineæ ad inueſtigandum ſuem. de Nat. d. 2. 7. Quid lituus iſte veſter, quod clariſſimum eſt inſigne auguratus? 1. de Diu. 30. lituus profectionis meæ. 11. Att. 25. lituus Romuli cum ſitus eſſet in curia Saliorũ, eaque deflagraſſet, inuentus eſt integer. Diu. 1. 30. lituo Romulus regiones direxit tum, cum vrbem condidit. Diu. 1. 30. De lituis βοοπίδων, de ſignifero Athenione, &c. Att. 2. 31.

Liuidus.

Ergo inuidi & maleuoli, liuidi & timidi, & miſericordes, quia procliues ad eas perturbationes, non quia ſemper feruntur. 4. Tuſcul. 42.

Liuor.

Si timore aut liuore decoloratum eſt corpus mortui. ad Her. 7. Tu enim e certo ſenſu & vero iudicas de nobis: ne faciãt, ſumma maleuolentia & liuore impediuntur. 11. f. 16. in ep. Dec. Brut.

Locus.

Locus amœnus & arbitris remotus. in Ver. 252. Locus cæleſtis, Tuſc. lib. 1. 33. Locus celebris an deſertus. 2. Her. 36. Quibus circumſcriptus eſt habitandi locus. Part. 119. locus copioſus a frumento. 5. Att. 34. locus gladiatorius. pro Mur. 67. id eſt, ſpectandis gladiatoribus præparatus. locus lubricus & periculoſus. Aca. q. edit. 1. lib. 2. 83. off. 1. 93. mundi medius. Tuſc. 1. 33. opacus & frigidus in ſylua. 3. de or. 21. opportunus, aptus ad eam rem. pro S. Roſc. 20. locus opportunus, tempus idoneũ. de Inu. 48. locus præceps Acad. q. ed. 1. lib. 2. 85. locus quæritur publicus, an priuatus fuerit, cuiuſmodi loci attingant. ad Heren. 7. locus ſalubris, contrarium peſtilens. Fat. 5. locus ab omni turba vacuus. de F. 5. 1. locus vbi crematũ eſt corpus, nihil habet religionis priuſquam gleba in ſepultos eſt iniecta: gleba tumulis, & humatus eſt, & gleba vocatur, ac tũ deniq. multa religioſa iura complectitur. 2. de Leg. 52, & 53. Reſpõdit, ſe, quod in nũmis haberet, neſcire quo loci eſſet. Att. 124. Siue eius loci, quem incolebant, ſitus. Acad. q. ed. 1. l. 2. 57. Ne amœnum, nec ſalubrem locum cenſeo. de or. 135. locum alicui cõſtituere. pro Clu. 74. Aer videtur quaſi locum dare & cedere. 2. de N. d. 119. Cum quidam in theatrum veniſſet, in magno conſeſſu locum ei a ſuis ciuibus nuſquã datum. de Sen. 90. Nos in nobiliſſimo orbis terrarum gymnaſio Academiæ, locum delegimus, ibique eũ combuſſimus: poſteaq. curauimus, vt, &c. Sulp. 4. 12. 10. Omnes copias in vnum locum primo quoq. tempore cõuenire. Att. 8. 150. 2. Quẽ locũ incolũt? Tuſc. 1. 9. occupare locum in ſubſelliis. de Dio. 192. locum apud aliquem ſibi quærere. 1 a. f. 50. De excelſo & pleno ſtellarum illuſtri & claro quodam loco. Som Scip. 5. Nam ſiue de cęli natura loquitur, ſiue de terrę, ſiue de diuina vi, ſiue de humana, ſiue ex inferiore loco, ſiue ex æquo, ſiue ex ſuperiore. 3. de or. 13. 6. Ver. 44. & 77. In loco, &c. aliquem habere. 2 Phil. 98. In publico loco ſepulchra facta decreto collegii pontificũ ſunt exarata, quod locus publicus nõ priuata religione obligari poteſt. 2. de Leg. 54. Sine loco non poteſt corpus intelligi. 2. de or. 194 loco non mouentur infixa cælo ſidera. de Vn u. 47. loco Conſulari ſententiã dicere. 1. Phil. 11. & 5. 197. loca alta Orci Tuſ. 1. 40. Erit. n. nobis honeſtius, videri veniſſe in illa loca ploratũ potius, quam natatum. ep. 127. Vt iſta loca venire poſſim. Ep. 138. In locis autẽ & illa naturalia, maritimi an remoti a mari: plani, an montuoſi: leues, an aſperi: ſalubres, an peſtilentes: opaci, an aprici. Et illa fortuita, culti, an inculti: celebres, an deſerti: cœdificati, an vaſti: obſcuri an rerum geſtarum veſtigiis nobilitati: conſecrati, an prophani. Part. 22.

Locus, *per translationem*.

Locus eſt argumenti ſedes. in Top. locus ad mores multum poteſt. in Rul. 92. Locus quomodo conſideretur. 1. de Inu. 55. locus communis. Acad. q. ed. 1. l. 2. 71, & 72. 2. de Inu. 154. Nulli improbo locus eſt ad remp. violandam. ad Lent. 1. 9. 49. Non eſt locus ad tergiuerſandum. 7. Att. 4. Locus eſt dandus fortunę. 11. l. 2. in ep. D. Brut. Etenim in poetis nõ Homero ſoli locus eſt, ſed &, &c. or. 197. Non eſt iam lenitati locus, ſeueritatem res ipſa flagitat. in Cat. 105. Eſt enim hic locus late patens de natura vſuq. verborum. or. 212. Reſpirandi nõ eſt locus. ad Q. fr. 3. 17. 11. Eſt enim in arte tanta, tamque varia, etiam huic minutæ ſubtilitati locus. de Cl. 161. libidine dominante temperantiæ locus non eſt. de Sen. 36. Vbi igitur locus fuit errori deorum? 1 de N. 75. Nõ erat in cantis iniuriis nouæ crudelitati locus. pro Do. ſua, 226. Neque eſſet vſq. cõſilio aut auctoritati locus. off. 2. 3. Si in mea familiaritate locus eſſet nemini niſi litigioſo aut nocenti. pro Planc. 67. Locus ut notus ſit, ex quo ducatur quæque res & argutia. 2. de Leg. 45. Nõ erit locus faciendæ medicinæ. pro Q. 5. Non me hercule erit deprecationẽ locus. Att. 10. 201. 2. locus ipſe nos admonet. 3. de Leg. 41. locus latus. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 36. hoc eſt, copioſa quædam & ampla materia diſputandi. Magnus locus, philoſophięque proprius, a Peripateticorum familia tractatus vberrime. de Diu. 109. Locus neceſſarius. Acad. q. ed. 1. li. 2. 71. cui communis opponitur in philoſophia. Nullus locus a Demoſthene dicitur ſine conformatione quadam ſententiæ. Or. 209. locus primus cauſæ dicendę. pro Clu 41. Qui locus de ſacris patet latius: 2. de Leg. 46. Quotieſcumque dabitur amplificandi locus. or. 208. Qui locus igitur abſentis defendendi. procuratori primus datus eſt? pro Quint. 4. id eſt, occaſio. Locus dicẽdi. pro Mur. 45 pro ratione uel conditione. Proprius diſſerendi locus. 1. de Fin. 29. locus ignoſcendi apud hominem conſtantem. pro Mur. 58. Bonis viris quod ais probari quę adhuc fecerimus, ſcirique ab iis non profectis, ualde gaudeo, ſi eſt nunc ullus gaudendi locus. Att. 9. 21. Quod ni ita ſe haberet, nec iuſtitię ullus eſſet, nec bonitati locus. 3. de Fin. 102. locus Ennii reprehenſus. 2. ad Her. 68. locus Pacuuii reprehẽſus. 2. ad Her. 71, & 80. locus Plauti reprehenſus. 2. ad Her. 70. Nam ubi primum prudentiæ locus dabitur? Off. 75. Aliquid loci conſilio & rationi dediſſes, tu te colligaſſes. pro Quint. 51. Erit profecto inter horum laudes aliquid loci noſtrę gloriæ. 4. in Cat. 93. loci detractio. 12. Att. 44. Res erat & cauſa noſtra eo loci, vt erigere oculos & viuere uideretur. pro Seſtio, 57. loci grauitas hic miſerrime perferenda. 11. Att. 43. Maledicto quidem idcirco nihil in hiſce rebus loci eſt: quod omnia laus occupauit. pro Mur. 10. Nihil loci relictum eſt ſuæ ſcientiæ. Ep. 48. Via iter eiuſmodi eſt in quibuſdã rebus, ut nihil loci ſit gratiæ. Q. fr. 301. loci nonnihil illis dediſſe ſecus exiſtimandi. 3. fam. 16. id eſt, occaſionem. Vel potius paululum loci mihi, ut his reſponderem, dares. de Fin. 4. 51. In hoc altero, &c. quid habet ars loci? de orat. 129. Ariſtoteles loco, ſic enim appellat, quaſi argumentorum notas tradidit. or. 201. Criminis loco putant, quod uiuam. Mario, li. 7. 3. 18. Repente auertis orationem, nec das reſpondendi locum. de Nat. 63. Hæc turba & barbaria forenſis dat locum uel uitioſiſſimis oratoribus. 1. de or. 58. Cuius igitur audita uirtus dubitationi locum non daret? pro Corn. Balbo, 11. Quoad ætas M. Cęlii dare potuit ſuſpicioni locum. pro Cælio, 39. Locum ſuũ defendere. pro Q. 23. Locum autem actionis, opportunitatem temporum eſſe dicunt. Off. 1. 197. Locum iſtum totum de magiſtratibus, ut a doctiſſimis Grecię quęſitum & diſputatum eſt, explicabo. 3. de L. 15. Et hunc locum ſatis in iis libris, quos legiſtis, expreſſit Scipio. 2. de Leg. 40. locum ad deditionẽ reliquum facere. 13. Phil. 383. Ne audaciæ quidem locum ad timorem comprimendũ fuiſſe. pro Domo ſua. Nullum habeo inſtituendi ac docendi locũ. In Or. 80. id eſt, nullam temporis partem. Apud eum quem locũ habet fortitudo? Off. 76. Locum omnem religionis explicatum habetis. 2. de Leg. 61. Homines tenues unum habent in noſtrũ ordinem proferendi beneficii locum. pro Mur. 240. Via in eo locum ad laudandum habere. ad Brut. 33. pro, uix eius laudationi ſufficere. Qui in ſummum locum ciuitatis non potuerunt aſcendere. pro Clu. 49. Nec malum quidem ullum, ne ſi unum in locum collata omnia ſint, cum turpitudinis malo cõparãda. Tuſc. 2. 27. Mulier quę in concubinę locum duceretur. 1. de or. 90. Deduxit rem in eum locum. Att. 2. 39. 2. In eum locum res deducta eſt, ut niſi quis deus, uel caſus aliquis ſubuenerit, ſalui eſſe nequeamus. ad Tironem, lib. 16. 11. 2. Incidi in eum locum in dicẽdo, cum Seſtius, &c. Q. fr. 309. Prodeſt quorum in locum ac numerum peruenire uelis, ab his ipſis illo loco ac numero dignum putari. de Pet. Conſul. 3. pro Sext. 99. id eſt, dignitatem aſſequi.

Videte

Videte quem in locum Rẽpub.peruenturam putetis. pro Sext.R.
44.Qui ſe conſulatum in Bruti locum petere profitetur. ad Bru
tum,17.in ep.Brut.In locum Hircii me ſubdas, & ad tuum amo-
rem & ad meam obſeruantiam.10.fam.45. in ep. Planc.Succede
re alicui in parentis locum . Att. 280. Neceſſe eſt ſuum quæque
in locum natura rapiatur.3.de Nat.d.23. In locum eius ſe repo
ni pateretur.ad Brutum,45. in ep.Brut. Vnde in iſtum locum ue
nit fideliter?16.fam.23.Res in eum locum uenerat,ut niſi,&c.in
poteſtatem hoſtium ueniendum fuit.Brut. 91. Quæſiui ea Pha
nia:cuius mihi uidebar & fidelitatem erga te perſpexiſſe, & noſ
ſe locum quem apud te is teneret.ad Appium, Ne locum ſuum,
quem adhuc honeſtiſſime defendit,obtineat . pro Quint.24.Ca
lamitas mihi maledicti locum aut criminis obtinebit?pro Dom.
ſua,230.Tua dignitas ſuum locum obtinebit . Ep. 39.Et aliquã
to maiorem locum, quam de uno dolore occupauit . Tuſc.2.56.
Locum percutere.pro Seſtio,69.Locum hunc totum ualde grauí
ter pertexuit.1.Att.30. Ego nullum locum prętermitto (nec.n.
debeo)non modo laudandi tui, ſed ne ornandi quidem . ad Cor
nificium,L.12.51. Quem quidem locum cum multa uenuſtate &
omni ſale idem Lucillius, apud quem pręclare Scęuola,&c.1.de
Fin.7.Sed plane nec precibus noſtris,nec admonitioni reliquit
locum.1.f.2. Etenim mors honeſta ſæpe uitam quoque turpem
exornat:uita turpis ne morti quidẽ honeſtę locũ relinquit . pro
Q.28 In tam ſuſpicioſa ac maledica ciuitate locum ſermoni ob
trectatorum non reliquit.pro Flac.53.Ideſt, nõ prębuit aliis ul
lam cauſam ſiue occaſionem obtrectandi . Ipſa imbecillitas ſibi
indulget,&c.nec reperit locum conſiſtendi . Tuſc.4.32.Veritas
locum ubi conſiſtat,reperire non poterit.pro Quint.3.Et renuit
cum hoc locum quendam.de Cl. 171. Qui in mea ſalute princi-
pem ſemper locum auctoritatemque tenuiſtis . pro Plãcio,276.
& pro D.ſua,114.Hoc eſt, eſſe in magno pretio & auctoritate.
Qui ciuitatis locum infimum tenent,de Sen. 123. Qui hoc mu-
nere in ciuitate functi ſunt,ut tenerent oratorum locum.de Cl.
71.locum agminis tenere. 5. Phil.176. Tenere primũ locũ apud
regem.Ep.33.Itaque hunc locum longe & late patentem,philo
ſophi ſolent in officiis tractare.in or.39.Vt eundem locum diu
tius urgeã.1.de N.d.68.Sunt a nobis alio loco diſputata . 1.off.
20.loco communi aliquid defendere.Acad.q.ed.1.lib.2.71.De
loco ſuperiore agere ſolebant magiſtratus.3. Ver.9.De loco ali
cui commodare.13.fam.99.Huic iuſſa tria ſunt,vt adſit:nam gra
uitatem res habet,cum frequens ordo eſt.vt loco dicat:ideſt ro-
gatus.vt modo:ne ſit infinitus.3.de Leg. 58. Res neque nunc diſ
ficili loco mihi videtur eſſe.ad Cornificium, lib.12.59.Præſer-
timque eo numero & loco.in Verr. 135. Eo loco res eſt.de Leg.
280.Res eodem eſt loco quo reliquiſti. Attic. 8.Eſſe eodem loco
apud patronum quo alius.Seruio,lib.13.24.3.Qui honeſtatem
eo loco habet,ut ſine ea iucunde putet poſſe uiui . 2. de Fin.83.
Is me habebat eodem loco quo ſuum generum . de Prou.77.Il-
lud quidem ſcio, meos multos & illuſtres, & ex ſuperiori, & ex
æquo loco ſermones habitos cum tua ſumma laude,&c.3.fa.22.
Eſſe ex equeſtri loco pro Planc. 291. loco excelſo & illuſtri ſita
eſt laus tua.Ep.19. Habere aliquem loco vetuſtiſſimorum fami-
liarium.Pollio Cicer.10.31.6. Ille tibi loco filii per ætatẽ eſſe
poteſt.pro Domo.220. Fratris enim loco mihi eſt . Lent.ad Cic.
12.14.24.Te mihi fratris loco eſſe duco.Metellus Cic.5.3.2.Ex
quo augurum inſtitutis in parentis eum loco colere debebam.
de Clar.165.Hoc loco multa perliberaliter.10.Attic.14.In loco
quid conſiderandum.2.de Inu.148. In hoc loco diutius commo
rari.11.Att.16. ideſt, in huius rei commemoratione . Gratioſi
ſcribę ſunt in dando & cedendo loco. de Cl. 192.Etenim reuera
multo magis eſt petendum ab hominibus,ſi ſalui eſſe uolumus,
vt eant nobiſcum in prouinciam, quam hoc illis in beneficii lo-
co deferendum.4.Verr.19. In loco beneficii uel mercedis nume
rare aliquid. Ep. 20. Is mihi in filii loco fuiſſet, nunc certe erit
parentis.Poſtquam.s 12.Ipſi in hoſtium numero, locoque duce
mini.7.Verr.97. Sodales nobis in liberum loco more maiorum
eſſe debent.de or.127.Cur eos habes in loco patruiſſo Aot.179.
Quo in numero hoc,& quo in loco illud haberi conueniat . de
Inu.81.Obiicere aliquid alicui in loco maledicti vel criminis.
pro Clu.30.Tunc etiam auſus es meum illum diſceſſum,&c.ma
ledicti & contumeliæ loco ponere ? in Piſ. 24. Recte collocata,
& iudicio populi digno in loco poſita eſſe uideatur . 7.Verr. 30.
Si placuerit , vos meam defenſionem in aliquo artis loco repo-
netis.de or 2.108. In hoc loco mihi caput illud videtur eſſe.de
Nat.d.84. Eſſe magno loco apud regem.Ep.213. Et tum meliore
loco res erant noſtræ. Att.178. Vt meliore ſimus loco, ne optan
dum quidem eſt.de haruſp.reſpon.56.Hoc eſt, ut melius res no
ſtrę ſe habeant. Noſtræ res meliore loco videbantur.ad Brut.3.
1.At quãto meliore loco Reſpub.ſtaret , ſi tu,&c.in Saluſt.273.

Vrgere illi ut loco nos mouerent. Qu. fr.308.Adhuc dum mihi
nullo loco deeſſe vis,numquam te confirmare potuiſti . ad Tiro
nem,lib.16.6.8.Qui voluptatem nullo loco numerat. 2. de Fin.
144.Hoc eſt,nihili facit.Prætorem Queſtori ſuo, parentis loco
eſſe oportere.1.Verr. 33. Quoad mecum res fuit , perbono loco
res fuit.ad Atticum,l.6.3. Poſteriore loco cauſam dicere.ideſt,
defenſorem eſſe,& pro reo dicere. Signis prædæ loco magiſtratũ
accepiſſet . in Sal. 174. Petere ſibi aliquid loco præmii. de Ion.
80. Aut cauſam capitis,ſi ſponſionem feciſſet , priore loco dice-
ret.pro Q.17. Nam quemadmodum coram qui ad nos intempe
ſtiue adeunt, moleſti ſæpe ſunt,ſic epiſtolę offendunt non loco
redditæ.ad Brut.11.24.loco tu quidẽ quæris,ſed planius quod
vis explicabitur , cum ad orationis ipſius, quęſtionũque ratio-
nem venero.in Part.6.Hęc res quemadmodum ceciderit,& tota
res quo loco ſint,uelim ad me ſcribas. Att. 3. 66.4 Facile ſecun
do loco me cõſolatur recordatio meorum temporum , quorum
imaginem uideo in tuis rebus.ad Lent.1.6.1.loci ſunt in quibus
latent argumẽta. Part. 230.loci ab Ariſtotele qui dicãtur. Top.
5. loci alii aliis diſputationibus aptiores . Top. 20 & 42.loci ex
quibus argumenta ſumuntur.2.de Or.90.loci communes a quæ
ſtionibus.2.ad Her.41.communes a rumoribus.2. ad Heren.43.
Scriptæ fuerunt & paratę a Protagora rerum illuſtrium diſputa
tiones quæ nunc communes appellantur loci.de clar.or.23.loci
communes a teſtibus.2.ad Her. 41. communes augendi criminis
cauſa.2.ad Her. 86.communes contra argumenta & ſigna.2. ad
Her.43.communes contra quæſtiones. 2. ad Her.41.communes
contra rumores.2.ad Her.43.communes cõtra teſtes. 2.ad Her.
41.communes pro quæſtionibus & contra quæſtiones.Part.64.
communes pro ſcripto & contra ſcriptum.Part. 73. communes
pro ſuſpicionibus & contra ſuſpiciones.Part.63.communes pro
teſtibus & contra teſtes. Part.64. communes qui de uniuerſa re
tractari ſolent,ut, &c.de or.communes nõ ab omnibus recte tra
ctantur.2.de Inu.155.loci ad memoriam, diſſimiles forma & na
tura,comparandi.3.ad Her. 126. loci ad memoriam,nec nimiũ
illuſtres,nec obſcuri nimium,ſumendi. 3.ad Heren.126.Traditi
ſunt,e quibus argumenta ducantur,duplices loci, uni e rebus ip
ſis,alteri aſſumpti,&c.or.66. loci exordiorum . 2.de Or.175.lo
ci non omnes in omnem cauſam conueniunt.2.de Inu.132.loci
philoſophiæ de religione,de morte,de pietate,&c.Or.207.loci
proprii approbationis.2.ad Her.40.loci,cerę aut chartæ ſimilli
mi.3.ad Her.124.Locorum prima diuiſio.Top.5.Locorum com
munium duo genera.2.de Inu.171.Locorum communiũ & ędiũ
ſacrarum ſarta tecta tueri.13.fa.23.Locorum communium vſus.
3.de Or. 59. Locos argumentorum paratos & expeditos habere
oportet.de or.119. Conſicere in communes locos . in Parad. 4.
In locos cauſam conſicere.pro Planc.67. Ariſtoteles is quẽ ma
xime ego admiror,propoſuit quoſdam locos, ex quibus omnis
argumentatio nõ modo ad philoſophorum diſputationem,ſed
etiam ad hanc,qua in cauſis vtimur,inueniretur . 2.de Orat.81.
Theophraſtus cum tractat locos ab Ariſtotele ante tractatos,
non mediocriter delectat.1.de Fin.5. Cato cum ſentẽtiam in Se
nato diceret, locos graues ex philoſophia tractabat.de Fin.50.
Ariſtoteles locos (ſic enim appellat , quaſi argumentorum no-
tas)tradidit.in Or. 26. Nam e quibus locis quaſi theſauris argu
menta depromerentur,&c.de Fin.4.8. Deſine communibus lo-
cis. Acad.20.Tamen in communibus locis maxime excellet:qui
communes appellati , eo quod uidentur multarum iidem eſſe
cauſarum,ſed proprie ſingularum eſſe debebunt . in Orat.69. 2.
ad Heren.40.De Anxeſi.Locis communibus quando vtendum.
2.de Inuent.155.de cl.Or. 171. Locis ipſis neſcio quo pacto mo
uemur , in quibus eorum , quos diligimus aut admirantur,ad-
ſunt ueſtigia.2.de Leg. 3.

Locuples.

Locuples auctor.8. Att.6.7. Locuples auctor Thucydides. de
Cl.83.Locuples copiis ciuitas.5.Verr. 145. Homo domi ſuæ cũ
primis locuples.4.Verr. 47. Copioſa plane & locuples mulier.1.
Verr.30.Oratione locuples Lyſias, rebus ipſis ieiunior.5.de Fi.
18.Locuples ac referta prouincia. 5. Verr.39. Locuples res famĩ
liaris,& pecunioſus.pro Roſc.Com.16. Locuples tabellarius.3.
ad Quint.fr.39. Qui locuples teſtis doloris & ſanguinis ſui nõ
fuerit,idem ſit grauis auctor iniuriæ publicæ?pro Flac.31.Acce
dit eodem teſtis locuples Poſſidonius : qui etiam ſcribit in qua
dam epiſtola,&c.3.Off.12.Semper enim boni , aſſiduique domi
ni referta cella uinaria,olearia,& penaria eſt:uillaq. tota locuples
eſt,abundat porco,hœdo,agno,gallina , lacte, melle.de Seneɫ.
52.Egebat?immo locuples erat. pro Quint. Roſc. 48.Tamquã in
aliquam locupletem & refertam domum ueniſſem.de Orat.98.
Sed quæro locupletem tabellarium accipiat ad Quint. fr.3.14.
13.

13.Collegit innumerabilia oracula Chryſippus,nec vllum ſine locuplete auctoritate & teſte. de Diu. 88. Inde ille licentior & diuitior fluxit dithyrambus,cuius membra & pedes,ut ait idem, ſunt in omni locupleti oratione diffuſa.3.de Or.102.Magnæ & locupletes copię.ad Her.4.200.Nec moderatior quum Sylla in pecuniis locupletum. Att 106. Locupletiſſ hominum ſpecies ho neſtiſſima.in Catil.38.Egentes in locupletes, perditi in bonos, ſerui in dominos armabantur.pro Planc.70. Quaſi locupletior auctor quam Socrates , mihi quęrēdus ſit.8. Att.6.locupletior Latina lingua quam Græca.1.de Fin. 16.locupletior igitur hominum natura ad beate viuendum eſt,quam deorum:quod pluribus generibus fruitur voluptatum.1. de Na.d.155.Quē enim locupletiorem quærimus , quam principem populi Rom.qui retinendi officii cauſa cruciatum ſubierit uoluntarium?3.off.143. Iam Pythagoras & Plato locupletiſſimi auctores , quo in ſomnis certiora uideamus, præparatos quodā cultu atque uictu proficiſci ad dormiendum iubent.2. de Diuin. 179.Attic.8.146.7. Num locupletiſſimi cuiuſque cenſus extenuarant, tenuiſſimi auxerant.4.Verr.96.

Locupleto .

Hæc lex eos fortunis locupletat.2. de Leg. Agr. 70.Sapiētes locupletat ipſa natura.de Fin. 83.ob haſce res,quoniam te locupletaui,hoc annulo aureo dono.3.Ver.162.& 5.162.& pro Rab. Poſth.2.Cuius artem cum indotatam uideres, uerborum eā dote locupletaſti & ornaſti.de Or.105. Eloquentiam locupletaſti grauiorum artium inſtrumento.de clar. Or. 186.Hique arbitrātur ſe beneficos in ſuos amicos uiſum iri , ſi locupletēt eos quacumque ratione.1.off 67. Locupletare aliquem locum egregiis picturis.de In.62. Mihi erat in animo ciuitates locupletare.Ep. 25. Quæ pertinent ad exaggerandam & locupletandam argumentationem.ad Her. 15.

Lucupletatus

Locupletatus mancipiis,argento,ueſte.7. Verr 64.Locupletata uoluptas perfectione uitæ.2.de Fin.65. ideſt,aucta.

Loco.

Caſtraque ad Cybiſtra locaui.ad Senatum,lib. 15.2.4.Mentem denique omnem in Milonis conſulatu fixi & locaui.Epiſt. 20.Ad telluris quidem tuam ſtatuam locaui . Q. fr. 320.Opus quod tu H S. D L X. milibus faciendum locaſti.in Verr. 105.Dolabella locum illum ſternendum locauit.Att.14. 313.2.4.Verr. 216.Curio te in matrimonio certo ac ſtabili locauit. 2.Philip. 61.Inter recte factum & peccatum media locabat quędam.Aca. q 45.Diſciplina quæ erat ab hoc tradita , locabat ſe non minus H S.CCCLIII. pro Q.Roſc. 49. Vt iidem Athenienſes in eodē loco monimentum ei marmoreum faciendum locarent.Sulp.ad Cicer.lib.4.12.10.Cum Conſules ædes ſuas locauiſſent.in Ver. 102.Vos autem hortor, ut ita uirtutem locetis ſine qua amicitia eſſe non poteſt,ut ea excepta , nihil amicitia præſtabilius putetis.de Amic.86.Vtique Quæſtores eam baſim , ſtatuamque faciendam,& in roſtris ſtatuendam locent. in Ant.224 Locaſſint, pro locauerint . de Leg. 186. Locare aliquam alicui nuptiis . ad Her.83.Duæ ſunt artes, quæ poſſunt locare hominem in ampliſſimo gradu dignitatis.pro Mur.131.1.Philip.11. Locare opus faciendum mas una pecunia.3. Verr. 100.Locare in re aliqua operam,curam,induſtriam,cogitationem,mentem,ſtudia.2. ſam.9. Si Rhodiis turpe non eſt portorium locare , nec Hermacreonti quidem turpe eſt conducere.1.de Inu. 63. Cum autem aſſumpta ratio eſt,tanto in dominatu locatur,ut omnia, &c.4.de Fin.32. Anſeribus cibaria publice locantur in Capitolio , ut, &c.pro S. Roſc.27.Non palam uiuorum funera locabantur. 7.Ver.93.Nō deſeruiſſe mihi uideor præſidiū , in quo a pop.Rom.locatus ſū. 2.de Fin.9.Si quis eorum pedū in extremo locatus eſt.Or.218. Etenim eo loco locati ſumus,ut,&c.de Amic.38.

Locatus .

Senonis Menonis nobiliſſimi hominis uxoris ſuo dus erat colono locatus.in Verr.Locatus in præſidio a pop.Rom.1.de Fin. 17.Quæſtio de re certis in perſonis & temporibus locata.de or. 96 Ciuitatem in Catonis fide locatam funditus perdidiſſem.6. Att.6.Agri a Cenſoribus locati ſunt.contra Rull.76.Ipſi animi imagini refert quaſi in corpore locati ſint . Tuſc. 184.Membra ſuo quæque loco locata . de Clar. 183. Deinde fortes uiros ab imperatrice in inſidiis atque in præſidio balnearum locatos . pro Cæl. 52.

Locatio.

Aſiani qui de Cenſoribus conduxerunt, queſti ſunt in Senatu,ſe cupiditate prolapſos, nimium magno conduxiſſe:ut induceretur locatio,poſtulauerunt.Att.1.14.Hoc eſt, ut inducetur locationis pretium.locationem facere. 5. Verr 14 Diſturbata porticus Catuli,quę ex S. C. COSS.locatione reficiebatur, & ad ſectū pene peruenerat.Att. 4.72. 2.Hic iſtius ſcelerata locatione, nefarioque latrocinio,bonis patriis,fortuniſq. omnibus ſpoliatus,uenit in iudicium.3.Verr. 107.

Locutio, *Vide* Loquor.

Logi .

Certo ſcio omnes logos,qui ludi dicti ſunt, animaduertiſſe. pro Gallio , Hæc tractaſſe Thraſymachum Calcedonium primum , & Leontinum ſcimus Gorgiam. Theodorum inde Byzantium,multoſque,alios,quos λογοδαιδάλους appellat in Phędro Socrates . in Orat. 22.

Logice .

Explicanda uis eſt,ratioque enuntiationum,quæ Græci ἀξιώματα vocant , quæ de re futura , deque eo,quod poſſit fieri aut non poſſit, quam uim habeant , obſcura quæſtio eſt , quam περὶ δυνατῶν appellant, totaque eſt logice quam rationem diſſerēdi uoco.de Fat. 140.Iam in altera philoſophiæ parte , quæ eſt quærendi ac diſſerendi,quæ λογικὴ dicitur , iſte noſter, ut mihi quidem uidetur,plane inermis ac nudus eſt.de Fin. 1.16.

Logicus.

Habes ea, quę de perturbationibus enucleate diſputent Stoici quæ Logica appellant,quia diſſeruntur ſubtilius,e quibus tamquam e ſcrupuloſis cotibus enauigauit oratio. 4. Tuſc.26.

Loligo.

Loligines & delphini exultantes tempeſtatem futuram significant.2.de Diuin.111.

Lolium.

De lolio ſanus non es,de uino laudo. Att.23.

Lomentum.

Perſuaſum eſt ei cenſuram,lomentum,aut nitrum eſſe,errare mihi uidetur.nam ſordes eluere uolens, uenas ſibi omnes & uiſcera aperit.Epiſt.123.

Longus.

Poſſum de aliis dicere , ſed nolo longus , ita concludam tamen,&c.de N.d.lib.1.72.Menſis X L V.dies longus. in Ver.134. An de Tabulario incenſo longa oratio eſt exprimenda? pro Rab.92.Sylla producta atque longa. de Or. 160. Longum eſt & non neceſſarium,commemorare quę apud , &c.6.Verr.119.Longum eſt de Platonis inconſtantia dicere.de Nat.d.1.23.Iam nc, &c.& quibus,&c.longum eſt mihi dicere , præſertim ad alia properanti.pro Clu.15.Longum eſt dicere , quam improbe fecerit. 3.Verr.111.Longum eſt dicere , ſed hoc breue dicam.pro Seſt.5. Longum eſt explicare.4.Acad. 209. Longum eſt iter ad omnia de Nat.d.1.13.Quod longum non erit.11. Att.52.Lōgum exordium.1.de Inu.38.Tempus nimium longum. Att. 190.Breue tēpus ætatis ſatis eſt longum ad bene honeſteque uiuendum . de Sen.91.Ac ne longum ſit Quirites, iuſſimus.in Cat.112.Ac ne longum hai,uidete . de Leg. 174. Cethego nimium id longum uidebatur.in Cat.112.In longum ſermonem me uocas.de Leg. 158. Nam quid ego ad id longam orationem comparem ? pro Rab.92.Illa quę quaſi longo interuallo interiecta uidemus.off. 7.Sed in rebus apertiſſimis nimium longi ſumus . de Fin.2. 70. Quotidie tamen horę,quibus expectabam , longe uidebantur. Att.187.Longa ſunt quæ reſtant.ad Brut. 36. ideſt,lōgo ſermone indigent.Ne plus quatuor heroicis uerſibus, quos longos appellat Ennius.2.de Leg.61.longis interuallis orientes, occidentesque deos.de Nat. d.1. 19. Quamquam in his literis longior fui,quam aut uellem,aut me putarit fore . 1.ad Quint. fr.28. Si ſcriberem ipſe longior epiſtola fuiſſet, ſed, &c. Att. 111.longior fui ſuperioribus literis.6.ſam.8. poſſum de ichneumonū utilitate, de crocodilorum,de felium dicere: ſed nolo eſſe lōgior. 2.de Nat.d.141.Atque adeo hoc ne longius aut obſcurius eſſe poſſit, procedite in medium,explicate,&c.4. Verr.138. Nihil ei lōgius uidebatur,quam dum illud uideret argentum. 6.Ver.34. Quem cum obiurgarem,quod parum ualetudini parceret,tum ille nihil ſibi longius fuiſſe,quam ut me uideret.ad Matium,lib.11.41. ideſt,nihil ſibi uiſum lōgius, quam illud tempus quo Ciceronē uidere cupiebat.Nec mihi longius quidquam eſt Iudices, quam uidere hominū uultus.pro Rab. Poſt. 22. ideſt,nihil moleſtius, aut nihil deſideratius . Nihil umquam longius Calendis Ianuarii mihi uiſum eſt.in Ant. 194. Nec longius quidquam nobis, quam dextræ gladium dum accommodet alter. Tuſ.219. Non faciam longius:huc enim pertinet, &c.de Leg. 160. Non opus eſt exemplis hoc facere longius.de Fin. 128.Contractione breuius fieri,aut productione longius.de Orat. 161.Verbum in longius productum.de Cl.190.Tua quaque longiſſima epiſtola delector

&

& ipſe in ſcribendo ſepe ſum longior. Q.fr.299. Mihi ut Ariſtophani, Archilochi Iambus, ſic epiſtola longiſſima quæque optima uidetur. Att.16.28.

Longe.

Audi ne longe abeam, moriens quid dicat Epicurus, &c. de Fin.2.79. longe abſum. Ep.21. Nõ quo me aliquid iuuare poſſes, quippe res enim eſt in manibus tu autem abes longe gentium. Att.6.214.1. Tempus numeris dandi longe abeſt. pro Syll. 177. Oppreſſa omnia ſunt, nec habent ducem boni, noſtrique τυραννοκτόνοι longe gentium abſunt. Cornif. lib. 12.22.2. Ne ille longe aberit, ut, &c. Acad.q.ed.1.lib.2.107. Abeſſe longeque diſiunctũ eſſe. Top.221. Cum tam longe abfuturus eſſem. Ep.44. Non cognoueram eum, quam longe hinc ab hoc genere cognatio materna tranſalpini ſanguinis abſtuliſſet. Poſtquam. 207. Longe alia conditione ac cæteri. Ep.66. Longe aliter, atque e me dicta erãt, detulerunt. pro D.33. Nam eſt longe aliter in uerſibus. or. 216. Longe aliter ſe habere ac ſenſibus uideatur. 4. Acad.q.181. Hæc igitur præmeditatio futurorum malorum lenit eorum aduẽtũ, quę uenientia longe ante uideris. 3. Tuſc.51. Præſertim cum & ipſe in eo excellas, & id ſtudium, totaque ea res longe cæteris & ſtudiis & artibus antecedat. 1. Aca.q.6. Longe antecellere cæteris. 6. Verr.105. Cuius ego iudicium, pace tua dixerim, longe anrepono tuo. 5. Tuſc.18. Hominem longe audaciſſimum nuper habuimus, In ciuitate C. Fimbriam, &c. pro Roſc. Am. 19. Longe a domo bellare. pro 1. Man.12. Nã ſolis candor illuſtrior eſt, quã ullus ignis, quippe qui immenſo mundo tam longe lateque collucet. de Nat.d.29. Dii uitam ſuam longe lateque diffundunt. de Diu.97. Quæ autem eſt alia cauſa erroris tanti, tam longe, lateque diffuſi, niſi quod, &c. 2. de Diu. 182. Quorum mentes ſunt perditæ, longeque a communi ſalute diſiunctæ. de haruſp.256. O fortunam longe diſpare M. Fonteii, ſi deligere, &c pro Font.32. Ita tantum bellum, tam diuturnum, tam longe lateque diſperſum, &c. pro I. Man.25. Ab iis qui pecudum ritu ad uoluptatem omnia referunt, longe diſſentimus. de Amic.30. ideſt, nullo pacto cum eis ſentimus. Et erat huic iudicio longe diſſimilis illa contentio. pro Syl.176. Longe diuerſus. Top.225. Multum inter ſe diſtant iſtę facultates, longeque ſunt diuerſę atque ſeiunctæ. de or. 103. Quam longe eſt hinc in ſaltum ueſtrum Gallicanũ, pro Quint.55. Horum defenſio repetita quã longe eſt. de Diu. 133. Illi Neruii quam longe ſint, neſcio. Qu.fr.317. longe fallẽs opinione. in Sal.272. longe lateque fluere. Tuſc. 4.1. Vir longe poſt natos homines improbiſſimus. de Cl.185. Tam lõge inquis? Ep.36. longe omnino a Tyberi ad Calcum. pro Flac.161. Principi longe omnium in dicendo grauiſſimo & eloquẽtiſſimo Platoni. 1. de or.25. Longe, lateque ſe pandere. Tuſc.243. longe lateque peregrinari. de N.d.12. Alteri plurimum tribuere honeſtati, &c. 2. de Fin.109. Coruncanum, quod eſt Pontificum commentariis longe plurimum ingenio ualuiſſe uideatur. de Cl.27. longe & retro ponere. Tuſc. 245. Quam longe multumque præſtet mens atque ratio. 5. de Fin.72. Hortenſius ſuos inter ęquales lõge pręſtitit. de Cl.or.165. Longe primus ciuitatis eſt Epicrates. 4. Verr.37. L. Caſtronius Pętus longe princeps municipi Lucenſis, eſt honeſtus, grauis, plenus officii. Brut. lib.12.14.1. Longe ad uirtutem proceſſerunt. de Fin. 111. Epicrates longe mihi obuiã proceſſit. 4. Ver.45. Etenim eo loco Fanni & Scæuola locati ſumus, ut nos longe proſpicere oporteat futuros caſus Reipub. de Am.29. longe in poſterum proſpicere. epiſto. 21. De Quin. fratre nihil longe recuſaui. Ep.235. Ab inſtituta noſtra paucorũ dierum conſuetudine longe refugit. Att.2. Satis longe ab oppido ad Fanum. Tuſc.173. Quod eſt longe ſecus. pro Planc. 75. Quod ſi ita eſſet: ut quiſque ualetudinis minimum in ſe eſſe arbitraretur, ita ad amicitiam eſſet aptiſſimus: quod longe ſecus eſt. de Amic.29. Prope, longe ſtare, mouere. de Fin. 71. Nam ſi cum aliorum improbitate certet, longe omnes, multumque ſuperámur a beſtiis. de Fin.88. Quorum longe uicit ſapientia cunctos. in Ant.204. Longe uidere. Acad.q.ed.1.lib.2. 72. Non longe a tua domo. de Leg.156. Non longe a gradibus Aureliis. pro Flac.160. Non longe ab ædibus. 1. de Leg.4. Ab Ariſtotelis inuentis tibi uideor non longe aberrare. de or. 123? In Archadia non longe a Luſio flumine. de Nat.d.71. Cum non lõge a Piræo abeſſem. Ep.56. Megaris eſt non longe a Syracuſis. 7. Ver. 51. Eius ſimulachrum non longe a Tanagris, in ſepulchro poſitum fuit. pro D.135. longius quam niię termini poſtulant, cogitate, pro Rabirio.99. Longius currere. 2. de Fin.76. Hæc dixi longius quam inſtituta ratio poſtulabat, breuius autem quam ſi hac de re una diſputarem. or.213. Iracundia longius digredi, quam conueniat. de haruſp.244 Neque e ſole lõgius unquam unius ſigni interuallo diſceſſit. de Nat.d.36. Longius nõ diſcedam. Ep.233. Longius diſcedere a naturæ conſtantia. 4. Tuſc.q.19. Quid Oceano longius inueniri poteſt? de Prou. 71. Cur caſtra longius aduerſariorum caſtris, & propius urbem mouentur? Octau. 230. Varro uitam Næuii producit longius. de Clar. 170. Longius progredior. 9. familiar. 42. ideſt, uerboſius ad te ſcribo. Non progreditur longius, quam mihi conceſſum eſt. Attic.193. Qui poterunt longius progredi? Academ. quęſt. edit. 1. libro.2.42. Aliquis longius ætate prouectus. de Clar. 176. Quod ſiqui longius in amicitia prouecti eſſent, tamẽ ſępe labefactari, ſi in honoris contentionem incidiſſent. de Amic. 32. Sentiatque meam ſibi amicitiam, etiam cũ lõgiſſime abſim, prodeſſe in primis apud te. ad Titium, l.13.59.2. Sub. a te longiſſime abeſſe a uero. Acad. q.ed.1.l.2.36. lõgiſſime abhorret mea ratio uoluntaſque ab hoc facto. 4 Ver.7. Appius quam lõgiſſime potuit, diſceſſit. Att.77. longiſſime diſiuncta comprehendere. in Piſ.1. Cæſaris autem lõgiſſime diuerſa ratio, qui, &c. de Diuin.84. longiſſime ſe a terra efferre. Tuſ.1.33. Cæſari uenienti obuiam longiſſime proceſſit. in Ant.175. In poſterum quam longiſſime prouidere. 7. Philip. 229. Quod longiſſime ſit ab imperitorum intelligentia, ſenſuque diſiunctum. de Orat. 86.

Longulus.

Itaque eo die manſi Aquini: longulum ſane iter, & uia inepta. Attic. 16.33.

Longiuſculus.

Epigrãma in aliquẽ alternis uerſibus lõgiuſculis. pro Arc.190.

Longitudo.

Longitudo ambitus. Or. 218. Longitudo diei tempus largitur. 3. de Leg.18. Non longitudo itineris, non aſperitas uiarum, non morbus ingraueſcens retardauit. 9. Phil.257. Ita diei breuitas conuiuiis, noctis longitudo ſtupris & flagitiis conterebatur 7. Verr.21. Longitudo orationis. in Part. Rerum longitudo & obſcuritas orationis. de Inuen. 48. longitudo uiarum. in Ant.221. Diffundere aliquid in longitudinem. de Vniu.199. longitudine ſæpe magis, quam obſcuritate narrationis res intelligũtur. 1. de Inu.43. Immenſitas latitudinum, lõgitudinum, altitudinum. de N.d.12. longitudinum & breuitatum in ſonis iudicium. or.213.

Longinquus.

Longinquus dolor. de Fin.84. Homo longinquus & alienigena. pro Deio.6. Exterus hoſtis atque longinquus. in Cat.110. Locus longinquus & recõditus. in Ver.196. longinqua obſeruatio. de Diu.103. Quem ego meum caſum fortiter ferre uiſus ſum: non quod ego æquo animo ferrem, ſed me ipſe conſolabar, exiſtimans non longinquum inter nos digreſſus & diſceſſum fore. de Sen. 77. Nam non longinquum ſpatium labere diurnum. in Ant. Longinqui temporis ſpes. Att.144. Quarundam herbarum utilitates longinquo tẽporis uſu & periclitatione percepimus: de Nat.d.58. Conſilia in longinquum tempus differre. Att. 154. Tempus differendi in lõginquum. Part.240. Et quam diuturna iſta obſeruatio? aut quã lõginquo tempore potuit obſeruari? de Diu.114. Nõ dubito quid prærientes ſentiãt. nos quidem longinqui, & a teipſo miſſi in ultimas gentes, &c. Marcello, lib. 15.28. Clodius æqualiter in propinquos, & in lõginquos irruebat. pro Mil. 116. Ex locis tam longinquis & diuerſis. pro Font. 12. Ne longinquiora breuioribus anteponantur. de Fin. 110.

Longinquitas.

Longinquitas loci. de Inuent. 50. Nihil eſt quod non lõginquitas temporum, excipiente memoria, prodendiſque monumentis, efficere atque aſſequi poſſit. de Diuin. lib. 1.10, & 11. In his ſum locis, quo & propter longinquitatem, & propter latrocinia tardiſſime omnia perferuntur. ad Cęlum, lib.2.8.2. Eandem artem etiam Aegyptii longinquitate temporum innumerabilibus pene ſeculis conſequuti putantur. de Diu. 80. Qui autem uoluptate uitam effici beatam putabit, qui ſibi is conueniet, ſi negabit uoluptatem creſcere longinquitate? 2. de Fi.141. Nimia longinquitate locorũ cõmoueti. pro L. Man.16. Sin forte longinquitate producti, dolores uehementius eum torquent, quam ut cauſa ſit cur ferantur, quid eſt tandem, dii boni, quod laboremus? 5. Tuſ.165. Alter nondum ex longinquitate grauiſſimi morbi recreatus eſt. 10. Phil.280.

Loquor.

Loquor aliquid, quod in ſolũ, ut dicitur. 9. E.62. loquor de me apud te. 1. Att. 40. id eſt, meas laudes prædico. Quæ loquor, uidetur ſubauſcultare oẽs Corycæi. 10. Att. 54. Sed quid loquor? tu uidebis. 12. Att. 8. loquor ſine ulla ironia. 3. ad Q. fr.55. loquor tecũ, tãquã mecũ. 8. At.53. Cũ quaſi tecũ loquor. Att.131. Loquitur ad uoluntatem: quidquid denuntiatum ſit, facit: aſſectatur, aſſidet, muneratur. in Parad. 49. Concluſio ipſa loquitur

nihil percipi poſſe 4.Aca.q. 18r. Dolobella ſuit literis meris bellum loquitur.9. Att. 57.Vt quis loquitur, nec fieri ſine lingua,nec ſine palato,nec ſine faucium, laterum, pulmonum vi & figura poteſt.Tuſc.1.3t.Res loquitur Iudices ipſa.pro Mil. 111. loquitur res pro ſeipſa.3.fam.4.15 fam.32. Sed loquimur nunc more communi.Tuſc. 4. 55. Loquimur quod traditum eſt, ſiue fuit,ſiue non fuit.s.de Leg.13.Cum loquimur terni,nihil flagitii dicimus.Pæto,lib.9 25.10. Vt annales Pop. Rom. & monimenta vetuſtatis loquuntur pro D.ſua,67.Hoc eſt,referunt,cōmemorant.Oculi nimis arguti , quemadmodum animo affecti ſumus,loquuntur.de Leg 191.Hęc quidem mera ſcelera loquuntur.Att.9.184.6.Mirabiliter de te loquuntur & ſentiunt . Figulo,lib.4.13.16 Loquebatur pernicioſe de manſione ſua.11.Att. 35.Loquebantur vulgo.16. Att. 26. Cum Attico ſum loquutus. Att.4.Hoc non noram tum,cum Democrito tuo loquutus ſum. Att.87.Ita ſum cum illo loquutus.Att.1.2.8 Locutus ſum id tecum.8.Att.32.Ne hæc quidem tecum locutus.es.pro Quint.30 Nam cum Curione vehementer locutus eſt. Cælius ad Cic. 8. 31.7.De ea re nos inter nos loquuti ſumus. At 158.Eo quo ego veni ad ea, quæ fueramus ego & tu inter nos de ſorore in Tuſculano locuti. Att.5.88.7 Illud me præclare admones, cum illum videro,ne nimis indulgenter,& vt cum grauitate potius loquar. Att.lib.9.180.6.Vt loquar verum.9.Att. 38. Sepoſque iſta loquemur inter nos,agemuſque communiter. 3.de Fin. 14. Dum Latine loquentur literæ,quercus huic loco non deerit . de Leg. 156.loquere tecum,te adhibe in conſilium.2.fam.11.Mene ergo & Triarium dignum exiſtimas, apud quos turpiter loquare?s. de Fin.119.Ego autem cum Græcas literas M. Catonem in ſenectute didiciſſe acceperim:P. autem Africani hiſtoriæ loquantur in legatione illa nobili,&c.4.Aca.q.11.loquerer tecum abſens, cum coram id non liceret.7.Att. 49. Quæ cum dixiſſem,magis vt illum prouocarem,quā vt ipſe loquerer.l.1.de Fin. 20. loqueretur ea de te quæ ego audire vellem.11.Att. 36.Publilia ad me ſcripſit,matrem ſuam,cum Publilio loqueretur,ad me cum illo vēturam,& ſe vna,ſi ego paterer.Att.12.249 1. Quia nulla videbatur aptior perſona quę de illa ætate loqueretur , quam eius qui,&c.de Amic.3. Hęc cum omnes ſentirent , & cum in eam rationem pro ſuo quiſque ſenſu ac dolore loqueretur, omnes,&c. 3.in Ver.47.loqueretur quædam palam multis audientibus. 11. Att. 18. Pluribus verbis tecum agerem , niſi pro me apud te res ipſa loqueretur.Att.l.3.1. Hoc eſt , apertiſſima eſſet,& ſermone non egeret.Hoc cum palam decumani tota prouincia loquerētur,&c.5.Verr.113.Cum vulgo loquerentur ſuppoſitum in eius locum,quem pro illo probare velles,&c.7. Verr.63. Hoc eſt, vulgo circumfertur.Loqui ad aliquem. pro Ligar.19.Fatetur ſe non belle dicere,non ad voluntatem loqui poſſe. pro Q.62.Parad. 49.Loqui apertius de aliqua re.Att.90. Loqui barbare.Tuſc 2. 9.Pro Cæſare loqui cœpit.Cælius ad Cic.8.6. 11.loqui confuſe Acad.q.ed.1.l.2. 44. loqui parum conſiderate . Off.1.8.Scripſit ad me,&c.ſeſe contra dignitatem tuam Romæ de te loqui ſolitum eſſe.13.fam.42.Loqui cum aliquo de re aliqua. Lentulo,l. 1.8.14.Non eſt auſus elate & ample loqui,cum humiliter demiſſeque ſentiret.Tuſc.5.18.loqui ex ore alterius. Tuſc.156.loqui feruenter eſt cœptum.8.fam.19.in Ep.Cæl. loqui fortiter.12.fa. 47.improbiſſime.15.Att.13.nimis indulgenter.9.Att.3t.loqui nate loqui.de Cl.177.loqui [illegible].5.At.49.Is perbene latine loqui putabatur,literatiuſq. quam cæteri. de Cl.174.Ipſū Latine loqui eſt in magna laude ponendū.de Cl. 177.latine me ſcitote,nō accuſatorie loqui.6.Verr.1.latius.de Fin.2.18.Multū cum aliquo.Att.131.loqui peſſime.11.fam.32.in ep. D.Brut.loqui plane & aperte.de Fin.1.12, & 13. Loqui populariter.de Fi. 2.15. Vt primum fletu repreſſo loqui poſſe cœpi.Som. Scip. 10. Hęc parietes ipſi loqui poſſe videantur.6.ſam. 9. loqui preſſe & leniter.Off.1.285.Pugnantia te loqui non vides. Tuſ. 1. 11. loqui primum pure & latine,deinde plane & dilucide , tum ad rerum dignitatem apte & quaſi decore.de Or. 96. loqui ea tirema quædam.15.Att.37 Cęſarem loqui quiddam [illegible] narrabant.Att.150. Vox declarat illum & in otio de negotiis cogitare, & in ſolitudine ſecum loqui ſolitum.Off. 3. 2. loqui ſine interprete.Diu.2.10.De te aliquo malo,teipſum loqui tecum, &c.12.fam.7.loqui uſitate.de Fin.4. 59. Deſinit dicere male aliquem locutum eſſe,ſi quis vere ac libere loquutus ſit.pro Sext. 42.Ego enim ad eum ſcribam ut tu ipſe noles , de ea re nos inter nos locutos. Att. 10.195.14.Poetas omnino quaſi alia quadam lingua locutos non conor attingere.de Or. 114.

Loquens.

Poſthumus ad me venit nihil niſi claſſes loquens & exercitus.9. Att.6.Vereque dici poteſt,magiſtratum,legem eſſe loquentem: legem autem,mutum magiſtratum.3.de Leg.3.Quamuis enim multis nominibus eſt hoc uitium notandum leuium hominum atque fallacium,ad voluntatem loquentium omnia,nihil ad ueritatem.de Amic.77.

Locutio.

Quanquam enim omnis locutio oratio eſt ,tamen unius oratoris locutio hoc proprio ſignata nomine eſt.in ora. 35.Græca locutio.Or. 188. Sermo eſt oratio remiſſa & finita quotidianæ locutioni.ad Her.20.Solum quidem,inquit ille , & quaſi fundamentum oratoris uides locutionem emendatam & Latinam. de Cl.or.139.Ex mœſtitia,ex hilaritate, ex riſu , ex locutione, &c. 1.Off.103.

Loquax.

Numquam enim mihi tua epiſtola aut intempeſtiua, aut loquax uiſa eſt.Att.4. 83. 2. Quare iſtam artem totam dimittamus,quę in excogitandis argumenti muta nimium eſt, in iudicandis nimium loquax.2.de or.87.De dialectica. Orator odioſus in dicendo ac loquax.pro Mur.131.Seruus nimium loquax. pro Clu.55.Malo indiſertam prudentiam,quam ſtultitiam loquacem.3.de Or.79.Senectus eſt natura loquacior.de Sen.50. Adoleſcentibus paulo loquacioribus eſt ſeruiendum.in Parad. 51.Repente homo loquaciſſimus obmutuit.pro Fla.156.

Loquacitas.

Actii loquacitas in hiſtoria , habet aliquid argutiarum. 1. de Leg.5. Facit autem non loquacitas mea,ſed beneuolentia lōgiores epiſtolas.6.ſam. 14. Loquacitati ignoſces , quæ & me leuat ad te quidem ſcribentem,& elicit tuas literas.Attic. 7.45. Gerendus eſt tibi mos adoleſcentibus Craſſe , qui non Græci alicuius quotidianam loquacitatem ſine vſu , neque ex ſcholis cantilenam requirunt.1.de or.52.

Loquaciter.

Quid huic tam loquaciter litigioſo reſponderet ille , unde petebatur,non habebat.pro Mur.23.

Lorica.

Mithridates ambulat cum lorica,metuit enim, &c.pro Flac. 155.Deſcendi in campum cum firmiſſimo præſidio fortiſſimorum uirorum,& cum illa lata inſignique lorica , non quę me tegeret.Etenim ſciebam Catilinam non latus aut uentrem,ſed caput & collum ſolere petere pro Mur.49.In hoc fano loricas galeaſque æVerr.87.

Lorum.

Puer ille patrimus & matrimus ſi terram non tenuit, aut thēſam,aut lorum amiſit.de har. reſp. 20. Si vere tum ędilis, cum eum iuſſu Antonii in cōuiuio ſerui publici loris ceciderunt. 8. Phil.250.& 18.164.

Lubet.

Idipſum tamen vt lubebit:quoniam,&c.de Sen de cl. Or.211. Me vero lubente inquam,Antonius dixerit,de Or.136.

Lubricus.

Qui locus eſt ſane lubricus , quoniam uix inuenitur qui laboribus ſuſceptis,periculiſque aditis,non quaſi mercedem rerū geſtarum deſideret gloriam.1.Off 94.2. de Orat.68.Aetas puerilis maxime lubrica atque incerta. in Verr. 263.Ipſa conſuetudo aſſentiendi , periculoſa eſſe uidetur & lubrica . Acad. quæſt. 17.Dominandi cupiditas præceps & lubrica . in Anton. 104. Facere lucrum ex vectigalibus publicis. 5. Verr. 73.Emit igitur aliquid,quod certe multo pluris eſſet: dat de lucro, nihil detrahit de viuo.pro Flac.163.De lucro viuere.9.fa.41.Alii emendi aut vendēdi quæſtu & lucro ducerentur.5.Tuſ.13. Quibus virū noſtrum ceciderint, lucro futurum eſt, 13. Phil. 377.Quieſcant igitur & me hoc in lucro ponere , atque aliud agere patiantur. pro Flac.31.lucra ligurire.5.in Verr.153.Id ego in lucris pono nō ferre hominē peſtilentiorē patria ſua.Fabio Gallo,l.7.25.3.

Lucellum.

Age, quid tum ? ſi Apronio deliciis Prætoris lucelli aliquid iuſſi ſunt dare, putare Apronio datum:ſi Apronianum lucellū, ac non Prætoris præda vobis videbitur.5.Verr.60.

Lucror.

Iſte quod nautæ nomine acceperat , lucrabatur. in Verrem, 248.Dedecora prętereantur,lucretur indicia veteris familię.in Verr.82. Vt locupletes ſuum perdant, debitores lucrentur alienum.off.51.An virum bonum dices,qui depoſitum nullo teſte, cum lucrari impune poſſet,auro pondo decem reddiderit,ſi idē in decem millibus pondo auri non idem fecerit? in Parad 25. Pretio certo miſſos facere nautas , miſſorum omne ſtipendium lucrari,7.Verr.50.

Lucrifacio.

Lucrifacio.

Minus igitur lucrifacit.pro Flac.163. Iam uero ab iſto omnē illam ex ærario pecuniā,quam his oportuit ciuitatibus pro ſiu mer.to dari lucrifactam uidetis.5.Verr.149.

Lucriſio.

Quid ſi oſtendo in hac vna emptione lucriſieri tritici modios centum?5.Ver.91.

Luctor.

Non luctabor,inquit,tecum Craſſe amplius.1.de or.37.Siue habuerit aduerſarium,ſiue non,luctabitur.de Fat.14.Luctabitur Olympiis Milo.de Fat.14.Nondum ſtatuo te uirium ſatis habe re,ut ego tecum luctari & congredi debeam.pro Syl.176. Alii ue locitate ad curſum,alii uiribus ad luctandum ualent.off.22.

Luctatio.

Nam cum Academicis incerta luctatio eſt qui nihil affir-manc,&c.de Fin.3 5.Vigila Chryſippe, ne tuam cauſam, in qua tibi cum Diodoro ualente Dialectico magna luctatio eſt, deſe ras.de Fato,9.Sine aduerſario nulla luctatio eſt.de Fat.49.

Luctuoſus,Luctus, *Vide* uLgeo. Lucubro.

Accipies igitur hoc paruum opuſculum lucubratum his iam contractioribus noctibus.in Parad.5.

Lucubratio.

Tamen perire meam lucubrationem uolui, & eam ipſam Ca ninio dedi.9.fam.3.Nam iſta quę uos dicitis.ſunt tota commeo titia,uix digna lucubratione anicularum.1.de Nat. d. 67. Nunc quidem propter intermiſſionem foreuſis operæ, & lucubratio-nes detraxi,& meridiationes addidi,quibus antea uti nō ſolebā. de Diu.2.108.Lucubrationibus multis commētata oratione.16. fam.35.ex ep.Qu.Cic.

Lucus.

Lucus Piſonis Romæ.2.ad Q.fr.12.lucus Veſtæ, a Palatii ra dice in nouam uiam deuexus.Diu.1.85.Vos enim Albani tumu li,atque luci,uos inquam imploro atque obteſtor.pro Mil 64. Domus habet lucum quem ſi exciderIs, multum proſpexeris. ep.105. Circa Ennam lacus lucique ſunt plurimi.de Vniu.123. Lucos in agris habēto,& larium ſedē.de Diu.119.& 2. de L.16.

Ludus.

Cum præſertim illa perdiſcere ludus eſſet.de Fin.1.21.Datur enim huic aliquis ludus ætati conceſſu omnium .pro Cæl.43. Nullus ei ludus uidetur eſſe iucūdior,quam cruor, quam cędes. in Ant.193.ludus gladiatorius.Att.11.in Cat.100.Iſocratis do mus cunctæ Gręciæ quaſi ludus quidam patuit, atque officina dicendi.de cl.167.Ludus pilæ,uel teſſerarum,uel talorum.3. de or.33.Dare aliquid temporis ad ludum ętatis . pro Cæl. 46. Vt ad ludum & iocum facti eſſe uideamur.off.1.143.Adde his,ſi pla cet,unguentarios,ſaltatores,totumque ludum talarium . off. 1. 209.Dioniſius tyrannus cum Syracuſis pulſus eſſet,Corinthi di citur ludum aperuiſſe.ad Pętum.lib.9.43. Sic ego ſublatis iudi ciis,amiſſo regno forenſi,ludum quaſi habere cœpi.ep.137. Du-cebam mecum Ciceronem meum in ludum diſcendi, non luſio nis.3.ad Qu.fr.26.Per ludum & iocum euertere aliquem fortu nis.3.Verr.110.Per ludum & negligentiam ad honores perue-nire.in Verr.273.ludum alicui ſuggerere.12.Att.59. Vt exerci-tatione,ludoque campeſtri uteremur.pro Cœl. 39. Qui e ludo atque pueritiæ diſciplina,bello maximo atque acerrimis hoſti-bus ad patriis exercitum atque in militiæ diſciplinā profectus eſt.pro L.Man.19.Iſocrates magiſter iſtorum omnium, cuius e ludo tanquam ex equo Troiano innumeri principes exierunt. de or.117.Hæc eſt in ludo cauſarum fere formula. 2. de or. De Grammatices ludo. Hoc in ludo non præripitur : faciles enim cauſæ ad pueros deferūtur.2.de or.56. Ludo & ioco uti illo qui dem licet,ſed ſicut ſomno & quietibus cęteris, tum cum grauI-bus ſeriiſque rebus ſatisfecerimus.off.1.143,& 145.Ludi Apol-linares.Att.34.l.compitalitii.in Piſ.81.l.Græci aut Oſci.7.f.31 l.gymnici.Tuſc.4.53.l.inſtauratiui.Diu.1.51.l.magni.in Piſ. 5. Paratiſſimi,magnificentiſſimique l.in Piſ.93.pro Mur.133.Lu-di publici cum ſint cauea circoque diuiſi, ſint corporum certa-tiones curſu,& pugillatione,luctatione, curriculiſque equorum uſque ad certam uictoriam circo conſtitutis,cauea,canto,uoce, ac fidibus & tibiis,dummodo ea moderata ſint.2.de Leg.37. Lu-di Romani antiquiſſimi,in Ant.159.1.de Or. 13. ludi uotiui. Diu.1.50.In maxima illa ludorum celebritate quinquennali . de or.154.Commiſſio ludorum & confectorum ludorū nuncii.Att. 254.Ludorum ſolennium curatores ædiles.3.de L.8. Heri quar tus in Circo dies ludorum Romanorum fuit. in Ant. 181.Cele brare dies feſtos ludorum,& ludorum epulare ſacrificium . pro Arch.188.Elegantia ludorum,& ſcenæ magnificentia.pro Mur. 133.Ludorum exploſiones.8.fam.35.in epl. Cęl. Ludorum miſ-ſio.5.fam 35.Ludos apparat magnificentiſſimos:ſic inquam, ut nemo ſumptuoſiores,&c.ad Qu.fr.3.24.7.Ludos committere.3. ad Qu.fr.26. Qui ne Apollinares quidem ludos pro ſua, popu-lique Romani dignitate apparatos pręſens fecit. 10. Phil. 273. Qui ludos apparatiſſimos,magnificentiſſimoſque fecit. pro Sex. 25.Hos ludos ſerui fecerunt,ſerui ſpectauerunt.de haruſp. reſp. 249.Ego qui triuos ludos feceram.pro Mur. 135. Facere ludos Apollini.de cl.or.38.Inter binos ludos.in Ver.Cum Athenis lu dis quidam in theatrum grandis natu ueniſſet.Cat.58. Ludis cō miſſis.de Fin.91.In ludis quæ obſeruari ſolita.de har.reſp. 19. & 20.Ludis publicis,quod ſine curriculo,& ſine certatione cor porum fiat,popularem lætitiam in cantu,& fidibus,& tibiis mo deranto eamque cum diuum honore coniunguoto.2.de Leg.24. Populus ac uulgus imperitorum ludis magnopere delectatur. pro Mur.133.Præſultorem ſibi non placuiſſe ludis. Diu.1.51. ideſt,cum celebrarentur ludi.

Luſio.

Ducebam mecum Ciceronem meum in ludum diſcendi, non luſionis.ad Qu.fr.3.26.Vt qui pila ludunt, non utuntur ipſa lu-ſione artificio proprio palæſtræ.1.de or.37. Infantes luſionibus uel laborioſis delectantur.5.de Fin. 99. Sibi igitur habeant alii arma,ſibi equos,ſibi haſtas,ſibi clauam,ſibi pilam, ſibi natatio-nes & curſus:nobis ſenibus ex luſionibus multis talos relinquāt & teſſeras.de Sen.53.

Ludius.

Ipſe ille maxime ludius, non ſolum ſpectator, ſed actor & acroama,qui omnia ſororis embolia nouit.pro Sext. 110. Cum ille ſeruorum & ludiorum multitudini Senatum populumque Rom.uinctum ipſo conſeſſu,&c.tradidiſſet.de har.reſp.20.

Ludimagiſter.

Sed cum agellus eum non ſatis aleret,ut opinor, ludimagi-ſter fuit.1.de Nat.d.50.

Ludibundus.

Si Vulteium habebis,omnia ludibundus perficis.in Ant.183. Poſtero die in Italia ad Hydruntum ludibundi peruenimus . ad Tironem,lib.16.10.Tum ad ludibunda docte & delicate detulit. 3.de or 121.Quis multos per ſe & per alios multa ludibundos, libidinoſe apud Verrem effeciſſe uidet.5.Ver.132.

Ludo.

Quouſque ludis?nam etiam Philo ferre non poterat, &c. de Nat.d.1.79.Vt qui pila ludunt, non utuntur in ipſa luſione arti ficio proprio palæſtræ,ſed indicat ipſe motus,didicerintne palæ ſtram,an neſciant.de or.91. Tuſc.5.44.& rat.26. Eumque luſi io coſe ſatis.ad Qu.fr.3 13.Non illo ueteri uerbo quod iure luſiſti. ep.98.Domitius in Senatu luſit. Appium.ad Q. fr. 316. Verū in me quidem ille luſit ut ſolet. de or.158. Hoc ciuili bello quam multa luſerunt.Diu.2.41. Qui non dubitaret uel in foro alea lu dere.2.Phil.70.de Fat.50.ludere aliquem.de or. 125. Diſputa-tionem aliquam facetiis ludere.de or.129.Pila bene & duode-cim ſcrupis ludere.de or.103.Sic ludere Carneades ſolebat.Ac. q.ed.1.lib.2.89.Cum uero deos nihil agere,nihil curare confir-mat,membriſque humanis eſſe pręditos,ſed eorum membrorum uſum nullum habere,ludere uidetur.3.de N.d.3.Oratio aut nul la ſit neceſſe eſt,aut omnium irriſione ludatur.de or,89.Sic mul tum ac diu luditur.ep.115. Ludendi autem eſt quidam modus retinendus,ut nē nimis omnia profundamus,&c.ſuppeditant au tē & cāpus noſter & ſtudia uenādi honeſta exēpla ludēdi.off.21.

Ludens.

Illa ludens conieci in communes locos Parad.4. quando pue ris ludentes.de Fin.131.

Luſus.

Omnium cæterarum rerum oratio,mihi crede,luſus eſt homi ni non rudi.1.de or. 39. Sed & illum quem nominaui & cæte ros Sophiſtas,ut e Platone intelligi poteſt,luſos uidemus a So crate.2.de Fin.3.

Ludifico.

Si quis latitare ac diutius ludificare uideatur. pro Quin.32. Cum enim aliquid habeat, quod poſſit criminoſe ac ſuſpicioſe dicere,aperte ludificari & calumniari ſciens non uideatur . pro Roſc.Am.33.

Ludificatio.

Conſecuti dies pauci omnino Ian. mēſe, per quos Senatū ha bere liceret:ſed nī actum nihil,niſi de me,cum oī mora,ludifica tione,calumnia Senatus auctoritas impediretur . pro Sex.64.

Ludibrium.

Libertatis ſignum poſuiſti ad ludibrium impudentiæ magis, quam,&c.pro Do.239. Ne ludibrio ſimus inimicis. in Ant.255. Senatus authoritas turpiſſimo cuique ludibrio eſt. Salluſt. in Cic.270. ludibrio & deſpectui turpiam eſſe.ad Her.36 Nec pati ſceleratiſſimo hoſti ludibrio eſſe imperium pop. Rom.ad Br. 3. ludibrio eſſe nobis gloriam.7. Verr.78. Neque me abſentem ludibrio læſum iri.5.ſam.1.in epi. Q. Metel ille hęc ludibria fortunæ ne ſua quidem putauit, quæ nos appellamus etiam bona.in Parad.9.

Ludicrus.

Ars ludicra armorum, gladiatori & militi prodeſt aliquid. de or.118. Cum ceſſant pueri, exercitatione aliqua ludicra delectantur.de Nat.d.1.72. Quæ agenda ſunt in foro tanquam in acie, exercitatione quaſi ludicra prædiſcere & meditari. de or. 97. Clarorum uirorũ ludicros ſermones eſſe non oportet, Aca. q edit.1.lib.2.6.

Lues.

Vt eos ludos hæc lues impura pollueret.de har.reſp.23.

Lugeo.

Fortunam Reip. lugeo Att.127. Quis bonus non luget mortem Treboni? in Ant.244. Sed mehercule & tum Rempub. lugebam, quæ non ſolum ſuis erga me, ſed etiam meis erga ſe beneficiis mihi erat charior.ad Curium,lib.7.29.5. Illa hoſtium mortem lugebat de Inu.72. Quid ego nunc lugeam uitam hominum? Tuſ 1.130 lugeamus quam honeſtiſſime.4.ſam.2. Senatum Reipub. occaſum atque interitum lugere uetuiſti. in Piſ. 83. mortem ſuorũ. Tuſ.1.25. Grauiter mortuos. Tuſ.3.60. Omittamus lugere. de Cl.or.189. lugere ſuos.de or. 127. Ex hac opinione ſunt illa uaria & deteſtabilia genera lugendi, pædores, muliebres lacerationes genarũ, pectoris, feminum, capitis percuſſiones. Tuſ.3.52. Non lugendum viris, cõfirmatum exemplis Q.Maximi, L.Pauli, M.Catonis, & ſimilium. Tuſc.3.59.

Lugens.

Statua deformata, lugenſque.pro Mur.145. Nihil eſſe malum quod turpe non ſit, ſi lugenti perſuaſeris, nõ tu illi luctum, ſed ſtultitiam detraxeris. Tuſc. 3.66. lugente Senatu mœrentibus omnibus bonis.pro D.218.

Luctus.

Luctus, eſt ægritudo ex eius, qui charus fuerit interitu acerbo. Tuſ.4.15. Luctus unde oriatur. Tuſ 1.26. Triſtis & acerbus luctus.pro Plan.275. Spectaculum ſordium atque luctus, & tanti ſqualoris alicuius.pro Clu.58. Eſt autem impudens luctus mœrore ſe conficientis, quod imperare non liceat liberis. Tuſc. 3.23. Funebria omnia quibus luctus augetur, duodecim ſuſtulerunt.2.de Leg.55. Eum plane luctum omnem abſterſeris. Tuſc. 3.37. Ne illius ſqualorem, luctumque aſpicerem. Att.41. Orarne ſuum luctum patris lachrymis, patris mœrorem ſuo fletu augeatis.pro Flac.166. Luctum eſſe uoluntarium. Tuſ.3.54. Luctũ habet concurſus hominum in funere. 2. de Leg. 60. In luctum detruſus.1.ad Q.fr.58. Mulier in familię luctũ, & in priuignorum funus nupſit.pro Cl.57. Ne & meum mœrorem exagitem, & te in eundem luctum vocem. Attic.3.47.4. Luctum in diuos manes minuito.2. de Leg. 24. Nam & ea ſcripſiſti quæ luctum leuare poſſet.4.ſam.20.3. Att.21. Luctum ex aliquo percipere. 14.ſam.1. Quid hoc aliud placauit, niſi quod luctum & mœrorem eſſe non putabant uiri? Tuſ.3.59. Luctu al quem afficere. in Piſ. 13. Mihi Telamon iratus luctu filii furere uidetur. de Or.126. In ſordibus lamentis, luctuq. tacuiſti.in Piſ 98. Sunt autem alii, quos in luctu cum ipſa ſolitudine loqui ſæpe delectat Tuſ.3.54. In luctu & ſqualore ſum.ep.56. Erat in luctu Senatus, ſqualebat ciuitas.pro Seſt.9.9.ſam.9. Tuſc.3.54. Quam quidem nunc multitudinem uideris iudices, in ſqualore & luctu ſupplicem uobis.pro Plan.17. Quamdiu uixit in luctu. Tuſc. 3. Miſer, luctu perditus.pro Roſ.Am.13. Eorumque, qui grauiora ferunt, luctus, aliorum exemplis leniuntur. Tuſ.3.48 Incidere in maximos luctus. 1.off. 47. luctus maximos uetuſtate tollit diuturnitas.3.ſa.46. Eſſe in maximis luctibus.3.off 127.

Luctificus.

Luctifica clades noſtro infixa eſt corpori. 2. Tuſcul. 45. Ex Aeſchilo.

Luctuoſus.

Cuius diſceſſus omnibus honeſtis luctuoſus uiſus eſt. Poſtquam.209. Luctuoſa res.2.de Diu.119. Afflicta & proſtrata uirtus maxime luctuoſa eſt.de or.128. Luctuoſum acerbum.graue. de Or.143. & con.Rul.75. luctuoſum ad priuatum dolorem. de haruſ reip, 46. Nam illorum liberi cum erant ſecuri percuſſi ac necati, corpora feris obiiciebantur: hoc ſi luctuoſum eſt parēti, redimat pretio ſepeliendi poteſtatem.7. Verr. 93. O diem illũ Reipub. luctuoſum. pro Seſt. 8. Quam me hercle ego præconi huic ipſam luctuoſam, & acerbam prædicationem futuram puto.de Leg. Agr.54. Non deſeram neque optimi, neque unici fratris miſceas ac luctuoſas preces, nec, &c. Att.3.60.3. Miſeris his temporibus & luctuoſis.ep.70.

Lugubris.

Lugubris lamentatio fletuſque mœrens. Tuſ.1.26. Carmen & rebus & uerbis & modis lugubre.3. Tuſ.79. Memini, uidi ſimul cum pop. Rom. forum comitiumq. adornatum ad ſpeciem magnifico ornatu: ad ſenſum, cogitationemque acerbo & lugubri. 3.Ver.39. Prode lugubri verbo calamitatem prouinciæ Siciliæ ſignificat.5.Ver.107. lugubrem eiulationem in funere Solonis lex uetat.2.de Leg.55. O rem lugubrem. itaque intercludor dolore. Att.li.8.152. 2. Fratris mei lachrymæ ſordeſq. lugubres. Poſtquam.6.

Lumbus.

. & Cepheus cõditur ante lumborum tenus a prima depulſus ad vndas. in Arat.10.

Lumen.

Quaſi lumen aliquod, extinctis ceteris, elucere ſanctitatem tuam.4.fa.7. lumen mentis. Tuſc.3. 8. lumen tenuiſſimum & pleniſſimum lunæ.de Nat.d.2.37. Nunc autem opto, vt ab iſtis Orientis partibus, virtutis tuæ lumen eluceat.ad Caſſium, lib. 12. 58. Plurimum luminis alicui rei adferre. Aca. q. ed. 2.lib. 1. 7. Qui quamquam plurimi ſunt, doctorem tamen lumenque deſiderant.ad Trebarium,lib.7. 36. id eſt interpretationem. Prędiorum ſcito mihi vicinum Marium lumen eſſe.2.ad Q fr.24. Alterum ille extitiſſet lumen ciuitatis. Cato, 32. Omne animi lumẽ extingueret. Cat. 37. Et honeſtum ipſum quaſi virtutis lumen extinxeris.de Fin.3.8. Omnium gentium, atque omnis memorię clariſſimum lumen extinguere. pro Deiotaro, 9. Nec vllum habuit lumen literarum Latinarum. Tuſc.1.5. id eſt, defuit philoſophiæ eloquentia. Hic tu oſtendas oportet patriæ lumen animi, ingenii, conſiliique tui.de Somn.Scip.6. Vos mihi in tantis tenebris clariſſimum lumen prętuliſtis. pro Sylla, 74. Sic hic, qui illud lumen progenuit, &c. Off 3.86. Quod in eo quaſi lumẽ aliquod probitatis & virtutis proſpicere videamur. Lęlius, 27. Noctu, lumine appoſito, experrecta nutrix animaduertit puerum, &c.de Diu.97. Qui lumen de ſuo lumine accendit, facit ut nihilominus ipſi luceat, cum illi accenderit. Off.1.1. Itaque cum ad hanc verborum Latinorum elegantiam adiungit illa oratoria ornamenta dicendi: tum videtur tanquã tabulas bene pictas collocare in bono lumine.de Cl. Or. 141. Si te ſecundo lumine hic offendero, moriere. pro Rab.Poſthumo, 18.7.ad Att. 67. id eſt cras. Luna Solis lumine illuſtrari putatur. de Diu. 127. Tum vero clariſſimis viris interfectis, lumina ciuitatis extincta ſunt. 3.in Cat.68 Lumina ingenii.2.ad Q fr. 26. Lumina mentis.pro Rab.Poſth.27. Varietas luminum Lunę.pro D.ſua, 236. Lumina dimiſeramus, nec ſatis lucebat.16.Att.33 Natura duo lumina ab animo ad oculos perforata habere voluit. de Nat. d. 61. Quod cuicunque particulę cæli officeretur, quamuis eſſet procul, mutata lumina putabat.de Ora.99. M. Buculeius cum ędes L.Fuſio venderet, in mancipio lumina vti tum erant, ita recepit.1.de or.87. Democritus luminib. amiſſis, alba ſcilicet & atra diſcernere non poterat. Tuſ.q 250.pro D.ſua.234. Nam ut horũ concißis ſententiis, &c. ſic Catonis luminibus obſtruxit hæc poſteriorum quaſi exaggerata altius oratio.de Cl.or.33. A.Quin. Scio contendit, ut Qu. Poſthumius ſibi domum venderet. Cum ille id negaret, primo ſe luminibus eius eſſe obſtructurum minabatur, &c.pro D.ſua.88. Quid eſt quod ſignis & luminibus mundum ornare concupiſceret deus.de Nat. d.1. 17. Certis dicendi luminibus ornare orationem.de or 119. Definitiones enim & partitiones, & horum luminibus utens oratio, &c. Acad. quæſt. ædit.1.lib.2.41.

Luminoſus.

Tum ſunt maxime luminoſæ, & quaſi actuoſæ partes duæ. in Orat.69.

Luminaria.

Octauam partem tuli luminarium, mediam abſtrahere memineris. Att.249. In te autem M. Antoni id decreuit Senatus, & quidem incolumis, nondum tot luminaribus extinctis, quod in hoſtem togatum decerni eſt ſolitum more maiorum.2.Phil. 66. id eſt, Tot egregiis uiris extinctis.

Luna.

Luna eſt Diana: vt Apollo, ſol.3.de Nat. d.36. Luna a ſole illuminata,

luminata, grauitates & partus uſſert. 2. de Nat. d. 89. Luna a lucendo nominata, eademque eſt Lucina. 2. de N. d. 50. luna ſuo lumine, an Solis vtatur. de Diu. 110. luna maior, quam dimidia pars terræ. 2. de N. d. 75. Cum claram ſpeciem concreto lumine luna Abdidit, & ſubito ſtellanti nocte perempta eſt. de Diu. 84. luna acceſſu ſuo & receſſu Solis lumen accipit. de Or. 159. Huius hanc illuſtrationem eiuſdem incenſa radiis menſtruo ſpatio luna complet. 2. de Nat. d. 61. Solis annuos curſus, ſpatiis menſtruis luna conſequitur. de Nat. d. 2. 36. luna in infimo orbe radiis ſolis accenſa conuertitur. in Somnio Scip. 16. Docet enim ratio Mathematicorum quanta humilitate luna feratur, terrã prope contingens. de Diu. 127. Luna, ſtellarum minima, ultima cælo, citima terris, luce lucet aliena. Somnium Scip. 13. Luna cũ lucem, quam accipit a ſole, mittit in terras. 2. de Nat. d. 75. luna moderatur ortus naſcentium. Diu. 2. 71. luna ſubiecta ſoli, atq. oppoſita noſtris oculis, eius lumen obſcurat. Diu. lib. 2. 13. & 2. de Nat. d. 75. luna ſolis lumine colluſtrari putatur. Diu. 2. 72. luna quando luſtrato ſuo curſo ſolem conſequuta eſt, fit mẽſis. de Vniu. 41. luna iiſdem ſpatiis uagatur quibus ſol. 2. de Nat. d. 75. Luna, omnium vltima verſatur in terris. de Nat. d. 2. 41. luna, terra multarum urbium & montium, ſecundum Xenophanem. Aca. queſt. edit. 1. lib. 2. 113. lunæ curſus terram proxime ambit. de Vniu. 37. lunę curſus menſes nominantur, quia menſa ſpatia cõficiunt. 2. de Nat. d. 51. Epicurus lunæ dies ſingulos vim quandã habere credidit. de Fin. 86. lunæ luminum varietas tum creſcentis, tum ſeneſcentis. 2. de Nat. d. 70. Quid de fretis & maritimis æſtibus dicam, quorum acceſſus & receſſus lunæ motibus gubernantur? de Diuin. 115. lunę ortu aut obitu, æſtus maritimi, fretorumque anguſtiæ commouentur. de Na. d. 2. 15. Siculi luos dies menſeſque congruere volunt cũ ſolis lunæque ratione. in Verr. 134. Plus terrarum ſitus quam lunæ tactus ad naſcendum valere. de Diu. 128. Lunamque accretione & diminutione luminis, quaſi faſtorum notantem & ſignificantem dies. Tuſc. 1. 55. Nuo ante lunam nouam. 10. Att. 15. Infra lunam nihil eſt niſi mortale & caducum, pręter animos hominum munere deorum datos. Somn. Scip. 16. Supra lunam ſunt omnia ęterna. Somn. Scip. 16. Arbores cum luna ſeneſcentes tempeſtiue cædi. de Diuin. 115. Oſtrea & conchylia omnia cum luna creſcunt, pariterque decreſcunt. de Diu. 125. Cum luna laborat. Tuſc. 168. In luna habitari ait Xenophanes. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 123. In luna deos ſpargẽs. de Vniu. 57. Intendit Apollo arcum luna nitens. Acad. q. 21. Cum duo uiſi ſoles, & cum lunæ tres. de Diu. 1. 82.

Lunaris.

Quam ob cauſam ſummus ille cæli ſtelliferi curſus, cuius cõuerſio eſt incitatior, acuto & excitato mouetur ſono: grauiſſimo autem hic lunaris & infimus. in Somn. Scip. 18.

Luo.

Itaque mei peccati luo pęnas: quamquam tuæ me literæ ſuſtentant. Att. 3. 49. 3. Qui morte ſua luit Collegæ in Cannenſi ignominia temeritatem. de Sen. 68. Quomodo ergo hæc lues, ſi mihi librum miſeris? Att. 12. 236. id eſt, expurgabis hoc peccatũ. Quæ per uim oblatum ſtuprum voluntaria morte lueret. de Fi. 5. 59. Minime, minime, inquit: immo uero pœnas ille debitas lueret: nos ſubeamus, ſi ita neceſſe eſt, non debitas. pro Mil. 79. Luere pœnas Reipub. pro Syl. 57. Luere ſanguinem. 3. in Verr. 5. Errabas Verres, & uehementer errabas, cum te maculas furtorum, & flagitiorum tuorum, ſociorum innocentium ſanguine luere arbitrabare. 7. Verr. 94. Nonnulli legunt eluere. Verreſne tibi tanti fuit, ut eius libidinem, hominum innocentium ſanguine lui velles? 3. Verr. 53. Acerbum eſt parentum ſcelera, filiorũ pęnis lui. ad Brut. 27. Innocentium ſanguis iſtiui ſupplicio luendus eſt. in Verr. 77. Cum ei qui expectare uelit, ante iniuſta pœna luenda ſit, quam iuſta repetenda. pro. Mil. 7.

Lupa.

Clodius ſemper ſecum ſcorta, ſemper exoletos, ſemper lupas ducebat. pro Mil. 112.

Lupercal.

Quamquã enim Velia non eſt nitior quam Lupercal. 7. f. 37.

Lupercalia.

Hodierni diei res geſtas Lupercalibus habebis. ad Q. fr. li. 2. 25. 5. Inſectatur M. Antonium, quod in lupercalibus, in quibus ſedebat Cęſar amictus toga purpurea, in ſella aurea coronatus ſe Lupercum exhibuerit. 2. Phil. 89.

Lupercus.

Fera quędam ſodalitas & plane paſtoritia atque agreſtis Germanorum lupercorum, quorum coitio, &c. pro Cœl. 19.

Lupus.

Lupus in fabula: venit enim ad me, & quidem id temporis ut retinendus eſſet. Att. l. 13. 46. Dicitur hoc adagium, cũ forte fortuna in medio ſermone interuenit is, cuius mẽtio fiebat. O præclarum cuſtodem ouium (ut aiunt) lupum. Cuſtoſne urbis, an dĩrepior & uexator eſſet Antonius? 3. Phil. 143.

Lupinus.

Folliculus lupinus. ad Her. 5. Quem inauratum in Capitolio paruum atque lactentem uberibus lupinis inhiantem fuiſſe meminiſtis. in Catil. 64.

Luſcus.

Cœnabo, inquit, apud te, huic luſco familiari meo C. Sextio: ubi enim locum eſſe video. 2. de or. 136. Id dixit quod cõuenire in omnes luſcos. de Or. 131.

Luſtrum.

Quæritur, qui domini voluntate cenſus ſit, ſi non conditum luſtrum, ſitne liber. de or. 100. luſtrum iam deſperatum eſt. 4. Att. 51. luſtri ſuperioris reliqua publicanis conſeruaram. 2. fam. 25. luſtrum condere, & taurum immolare. 2. de orat 149. Sub luſtrum cenſeri germani negotiatoris eſſe. 1. Att. 60. Populi uutẽ nullo gemitu publicanis, quibus hoc ipſo luſtro nihil ſoluerãt, etiam ſuperioris luſtri reddiderunt. Att 6. 113. 8.

Luſtrum, *pro popina*.

Domus in qua luſtra, libidines, luxuries uerſetur. pro Cœl. 34. Aliquis emerſus ex tenebris luſtrorum ac ſtuprorum. pro Seſtio, 15. Cum omnes impuritates pudica in domo quotidie ſuſciperes, vino luſtriſque confectus. 2. Philipp. 33. Cur in luſtris & helluationibus huius ſaltatoris eximia uirtus tam diu ceſſauit? Poſt red. in Senat. 11. In luſtris & in uino quę commentatio potuit eſſe? 2. fam. 4.

Luſtro.

Sol cuncta ſua luce luſtrat & complet. de S. Scip. 15. Mercurii ſtella anno fere vertente ſigniferum luſtrat orbem. de Nat 36. Ad 111. Cal. exercitum luſtraui apud Iconium. 5. Att. 38. & 15. fam. 13. Pythagoras Aegyptum luſtrauit. 5. de Fin. 149. 4. Tuſc. 67. Sed luſtremus animo non has maximas artes, quibus qui curabant, inertes a maioribus nominabantur. 2. Fin. 93. Cum Imperator exercitum luſtraret. de Diu. 1. 86. Cum Cenſor diceret, populum luſtraret. de Diu. 2. 86. Cum alia maiorem luſtrarent orbem, alia minorem. de Vniu. 39. Sed cum omnia ratione animoque luſtraueris, omnium ſocietatum nulla eſt grauior, nulla charior, quam ea quæ cum Rempub. eſt vnicuique noſtrũ. 1. Off. 81. Luſtrare iuriſdictionem. ep. 25. Totam licet animis tamquã oculis luſtrare terram. de Nat. 58. luſtrare vltimas terras. Tuſ. 4. 34. In luſtranda colonia ab eo qui, &c. de Diu. 1. 86.

Luſtratus.

Luſtratu ſuo curſu luna ſolem conſecuta. de Vniu. 41. Qui exercitu luſtrato cum Aretium verſus caſtra mouiſſet, & contra Annibalem legiones duceret, &c. 1. de Diu. 130.

Luſtratio.

In eodem uero Tribunatu cum Cæſar in Hiſpaniam profectus, huic conculcandam Italiam tradidiſſet, quæ fuit eius peragratio itinerum luſtratio municipiorum? 2. Phil. 70. Quid hę ſuſtinent? non frigus, non famem, non mõtiuagos atque ſylueſtres curſus, luſtrationeſque patiuntur? 5. Tuſc. 115.

Lutum.

O lutum, o ſordes. in Piſ. 49. Fictus ex argilla & luto homulus. in Piſ. 46. Videtis extremam partem nominis, caudam illã Verris, tamquam in luto demerſam eſſe in litura? 4. Verr. 138. Volutatus in luto totius corporis ueſtigiis Verres. 6. Verr. 47.

Luteus.

Tum illum cępiſſe Pręetori dicere, putaſſe ſe, id quod audiſſent, alicuius pretii ſcyphos eſſe Pomphili: luteum negotium eſſe, nõ dignum, quod in ſuo argento Verres haberet. 6. Verr. 28.

Lutulentus.

Itaque nihil aliud ſtudet, niſi ut lutulentus ſus cum quouis volutari. in Sall. 1. Perſona illa lutulenta, impura, inuiſa. ad Q. fr. 48. pro R. Com. 2 At ne ſum quidem euerſiſſi lutulente Cæſo ex inſterrimis nuturæ tuæ ſordibus, cum, &c. in Piſ. 20. Pauci iſta tua lutulenta uitia noueramus. in Piſ. 1.

Lux.

Hem mea lux, meum deſiderium. famil. lib. 14. 5. Centeſima lux eſt hęc ab interitu P. Clodii, & opinor ultra, &c. pro Mil 75. Lux communis. in Verr. 240. lux quędam videbatur oblata. in Ant. 153. lux liberalitatis & ſapientię. pro Ligar. 4. Hiſtoria lux veritatis. de Or. 111. lux lumenque vitę, ratio. Acad. ed. 1. lib. 2.

26. Po-

26. Poteſtne tibi huius vitæ hęc lux aut huius ſpiritus cæli eſſe iucundus? in Catil. 100. Hęc vrbs lux orbis terrarum, arx omniũ gentium. in Catil. 130. Quoties illum lux noctu aliquid deſcribere ingreſſum oppreſſit? Cat. 45. lucis aliquid afferre noſtris rebus. 2. Att. 2. Finis huius lucis. 1. Tuſ. 14. id eſt, vitę. Cur, inquã, ciuibus Romanis, quos piratæ ceperant, ſecuri ſtatim percuſſis, ipſis piratis lucis vſuram tam diuturnam dediſti? 7. Ver. 61. Hãc a natura propriam lucem accipere. pro Clu. 14. Quid tam breui tempore lucem afferre Reipub. potuit? pro Pomp. 10. Si Deus erat, cur ſe contra naturam abdidit, vt patefactus aratro lucem aſpiceret? de Diu. 129. lucem aſpicere vix poſſum. 3. Att. 5. Tanquam ad aſpiciendam lucem eſſe reuocatum. de Cl. or. 165. Cur ante lucem galli cantant. de Diu. 130. Ante lucem efferri funera iuſſit Demetrius. 2. de Leg. 60. Pridie Iduum hæc ſcripſi ante lucem. ad Q. fr. 309. Si ad te bene ante lucem veniſſet. ep. 3. & 56. de Or. 133. lucem authoris fortaſſe deſiderant ſententię. de Nat. 1. 9. Qui lucẽ eripere conatur. Aca. ed. 1. l. 2. 30. & 95. Lucẽ eripere, & quaſi noctem quandam rebus offundere. de Nat. 1. 5. Cõmoda quibus vtimur, lucemq. qua fruimur, ſpiritũq. quẽ ducimus, a Deo nobis dari atq. impartiri videmus. pro S. Roſc. 40. Cũ mortali corpore cremato in lucem alius exceſſerit. de Diu. l. 1. 45. Lucem omnino fugeram. 3. Att. 31. Obſcuram familiam e tenebris in lucem euocare. pro Deiot. 149. Proferre in lucem res occultas Acad. q. 16. Et illa commendatio inclusa in veritatis lucem proferenda eſt. de Or. 97. Eodem tempore ſuſcipimur in lucem, & hoc cæleſti ſpiritu augemur. de haruſp. reſp. 257. Lucem afferre. 2. Phil. 2. Propter quos hanc ſuauiſſimam lucem aſpexeris, eos indigniſſime luce priuare. pro S. Roſc. 28. Luce noctem, nocte lucem expectas. ad Her. 35. Etenim illa iam omitto, cum ſeruorũ delectus haberetur in foro, arma in templo Caſtoris luce & palam comportarentur. in Piſ. 17. Omnes deniq. miſeros qui hac luce careant. Tuſc. l. 1. 10. id eſt, qui defuncti ſint. Forenſi luce caruere. de Cl. Or. 15. Quanta luce ea circumfuſa ſunt, &c. Aca. ed. 1. l. 2. 44. Erit vobis luce clarius Iudices, cum eos ipſos produxero qui dederunt. 4. Verr. 135. Tuſ. q. l. 1. 74. Cum id reliquis Solis videatur luce clarius. de Diu. 81. Signa omni luce clariora. pro Cel. 42. Sed in turpiſſimis rebus frequentiſſima celebritate & clariſſima luce lętatur. pro Cel. 47. Tamquam in clariſſima luce verſetur. Off. 42. Metellus cum prima luce in campum curreret. Att. 56. Luce veritatis menti hominis nihil dulcius. Aca. ed. 3. l. 2. 31. In luce Aſiæ, in oculis prouinciæ, atque in auribus omnium gentiũ eſſe poſitã. 1. Q. fr. 6. Mithridates in reliquis vectigalibus, hoc eſt in Aſiæ luce verſat. pro Põp. 5. Nec vero ille in luce modo, atq. in oculis ciuiũ magnus ſed intus domiq. preſtantior. de Sen. 11. Si canes luce latrent, opinor iis crura ſuffringantur. pro S. Roſ. 27. Ex quibus erat illa minima, quæ vltima cælo, citima terris, luce lucebat aliena. de Som. Scip. 18. Tu te Thyeſta dãnabis, orbabiſq. luce, pp vim ſceleris alieni? 3. Tuſ. 45. Luce palã occidit. pro S. 21. Si aquis ſapiẽs rogatus ſit ab eo qui cũ hęredem faciat, cum ei teſtamento ſeſtertium milies relinquatur, ut ante quam hęreditatem adeat, luce palam in foro ſaltet. 3. Off. 125. Prima luce eo ſum profectus. 4. fam. 36. Cum prima luce. Off. 3. 152. quod Gręci ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. Communi luce priuari. pro Quint. 13. Primum reuiſi luce, non tenebris: deinde, &c. in Arat. 175. Illæ quæ fulgent luces ex ore coruſco. in Ar. 12. pro Stellis.

Luci.

Quis enim audeat luci, quis in militari uia, quis bene comitatum, quis illuſtrem aggredi? 12. Phil. 337.

Luculentus.

Non credo, ut eſt luculentus auctor, potuiſſe certe tenere illam prouinciam ſcio. Att. l. 10. 46. Dicęarchum recte amas, luculentus homo eſt. 2. Att. 31. Licinius hauſtus eſt ſane (vt ita dicã) luculentus patronus. de Cl. Or. 176. Pompeius ſcriptor luculentus. Att. l. 7. 53. id eſt, probatus, optimus. Cælius Antipater ſcriptor luculentus. de Cl. or. 173. Etenim eſt luculenta res. Attic. 64. luculentum factum. 10. Att. 42. luculentum matrimonium. in Ant. 243. Luculentum patrimonium. 12. Phil. 332. Luculentam tamen ipſe plagam accepit, ut declarat cicatrix. 7. Phil. 218. id eſt magnam. luculento camino vtendum cenſeo. 7. fam. 20. Sunt pręterea nauigia luculenta Sexti Buciliani. 16. Att. 12. Seruius de duabus legionibus luculẽtus auctores eſſe dicebat. Att. 177. Cato orbis luculentioribus & pluribus rem comprehenderat. 13. Att. 25. Luculentiſſima legio tironum. 10. fam. 52.

Luculente.

Dicere luculente. 1. de Diu. 213. Quamquam ab impio rege dicitur, luculente tamen dicitur. Attic. 136. & Off. 73. Scripſere alii rem vtiliſſime, & luculente quidem ſcripſerunt. de Cl. or. 37.

Luculenter.

Eodem die Gabinium ad populum luculẽter calefecerat Mẽmius. 3. Q. fr. 17. Hoc quidem ſane luculenter, ut ab homine perito definiendi. 3. Offic. 79. Cum Grææce, ut uideor, luculenter ſciam. de Fin. l. 2. 12. luculenter opus texebatur. 3. Q. fr. 27.

Luceo.

Aequitas lucet ipſa per ſe. Offic. 7. luna quæ lucet aliena. de Somn. Scip. 13. Atque uno incotum radianti ſidere lucet. de Nat. deor. 47. Virtus lucet in tenebris, ſplendetque per ſeſe ſemper. pro Seſtio, 16. Sic illa ornamenta in uirtute & induſtria poſita lucent. in Ant. 251. Et ingenii quædam forma lucebat, & exercitatione perfecta erat. de Clar. Orat. 196. Meaque officia & ſtudia, quæ parum antea luxerunt, ſic exequar, ut, &c. Att. lib. 3. 55. 6. Qui lumen de ſuo lumine accendit, facit ut nihilominus ipſi luceat, cum illi accenderit. Off. 11. Cum res ipſa tot tam claris argumentis ſigniſque luceat. pro Mil. 113. Si iudicatum erit meridie non lucere, certus erit competitor. 1. Att. 2. Luna a lucendo nominata eſt. de Nat. 39.

Lucet.

Iam deeſt quid ſcribam, & lucet. 5. Att. 7. lucebat iam fere. 7. Ver. 74. Deciſus eſt a cœna rediens nondum lucebat, cum Americę ictus eſt. pro Roſ. Am. 59. Nondum legere poteramus, nam & lumina dimiſeramus, nec ſatis lucebat, cum autẽ luceret, &c. Att. 259. 6. Puer poſtridie, antequam luceret, combuſtus eſt. pro Clu. 13. Scæuola quotidie ſimul atque luceret, faciebat omnibus ſui conueniendi copiam. in Ant. 219. Si dicis nunc lucere, & verum dicis, lucet igitur. Acad. q. 24. plura garrire cupiebam: ſed lucet, vrget turba. 6. Att. 19. Vbi lucere cœpit. de Diu. 90.

Lucide.

Lucide breuiterque definire aliquid de or. 118.

Lucifugus.

Ecce autem alii minuti & anguſti, aut omnia ſemper deſperantes, aut maleuoli, inuidi, difficiles, lucifugi, maledici, monſtruoſi. 1. de Fin. 47.

Lucerna.

Lumen lucernæ effunditur, uel obſcuratur luce ſolis. de Fin. 99. Duo lucernæ lumina pro uno uideri quodam obtutu oculorum. de Diu. 133. In ſole lucernam adhibere. de Fin. 112. Ego x. 11. Cal. cum eadem lucerna hanc epiſtolam ſcripſiſſem, quã inflammatam tuam, formis ad Pompeium, ſi de pace ageretur, profectus: ſi de bello, quid ero? Att. 8. 7. Σμικρὸν ἰσύμαιρον. Iam dudum, & facem diutius, niſi lucerna me deſereret. Attic. 7. 30. Itaque Timagoras Epicureus negat tibi unquam, cum oculum torſiſſet, duas ex lucerna flammulas eſſe viſas. 4. Acad. 141.

Luxus.

Niſi forte exiſtimatis eũ in oino ac luxu non riſiſſe, qui nunc in periculo ac exitio ſuo riſum tenere non poſſit. 5. Verr. 51.

Luxuria.

Inertia, ignauia, deſidia, luxuria. ad Heren. 2. 37. luxuria quædam libero homine digna. in Piſ. 51. luxuria cũ omni ętati turpis, tum ſenectuti fœdiſſima eſt. off. 1. 173. Hęc libidini potius, luxuriæque quam liberalitati & beneficentiæ pareat. Off. 19. In quo luxuriam reperire non potes, in eo te umbram luxuriæ reperturum putas? pro Mur. 127. Tum luxuriam illius quæ non crimine aliquo libidinis, ſed communi maledicto notabatur. pro Corn. Balb. 66. Quod per ſe ſcelus adeptus ſis, id per luxuriam effundere atque conſumere. pro Cęl. 19. Odit Pop. Rom. priuatam luxuriam, publicam magnificentiam diligit. pro Mur. 69. De luxuria purgauit Erucius, cum dixit hunc ne in conuiuio quidem ullo fere interfuiſſe. pro Sext. Roſc. 24. Quod ſum prolixus de luxuria. de Or. 121. Intelligimus quam ſit turpe diffluere luxuria, delicate ac molliter uiuere. 1. off. 149. Ex luxuria auaritia oritur. pro Roſc. Am. 45. In mulierum corruptelis, & in eiuſmodi luxuria atque nequitia. in Verr. 135.

Luxuries.

Luxuries Hanibalem Capuę corrupit. con. Rul. 64. In Vrbe luxuries creatur, ex luxuria exiſtat auaritia neceſſe eſt. pro Roſc. Am. 45. Noua quædam & inaudita luxuries. in Piſ. 90. profuſa luxuries. pro Cœl. 46. Quod Si hic noſter Sulpitius faceret, multo eius Oratio eſſet preſſior, in qua nunc interdum, ut in herbis ruſtici ſolẽt dicere, in ſumma hubertate ineſt luxuries quædam, quæ ſtylo depaſcenda eſt. 2. de Orat. 94. & 3. 85. id eſt ſcribendi frequentia, & aſſidua meditatione reprimẽda illa naturalis hubertas, quæ interdum redundat. Auaritiam ſi tollere uultis, mater eius eſt tollenda luxuries. de Or. 124. Quas res luxuries in flagitiis, crudelitas in ſuppliciis, auaritia in rapinis, &c. 1. Verr.

Sed

Sed cum perferre non poſſe ut luxuriem, crudelitatem, auaritiã, ſuperbiam.4. Ver.6.pro cæl.21. Domus in qua luſtra, libidines, luxuries, &c. verſentur.pro Cæl.49.

Luxurioſus.

Vt in ſuis rebus, ita in Rep. luxurioſus nepos, qui prius ſyluas uendat, quam uineas. de Leg. Agra.54. Multa & lauta ſupellex, non illa quidem luxurioſi hominis, ſed tamen abundantis. in Ant.173. Luxurioſi reprehendendi ſunt ob eam ipſam cauſam, quod ita uiuunt, ut perſequantur cuiuſque modi voluptates. de Fin.69. Si quidem eſt eorum gemmare uites, ſitire agros, lætas eſſe ſegetes, luxurioſa frumenta, &c. in or.45. Si ea quæ ſunt luxurioſis efficientia voluptatum, liberarent eos deorum & mortis & doloris metu, &c.2. de Fin.35. Nihil iſto ſcitote eſſe luxurioſius, nihil libidinoſius. in Piſ 94.

Luxurioſe.

Cum facinoroſis audacter, cum libidinoſis luxurioſe uiuere. pro Cæl.9.2. de Fin.37.

Lychnucus.

Hanc ſcripſi ante ad Lychnucum ligniolum, qui mihi erat periucundus, quod eum te aiebant, cum eſſes Sami, curaſſe faciendum.3. ad Qu. fr.32.

Lychnus.

Lux denique longe alia eſt ſolis, & lychnorum. pro Cæl. 54.

Lymphatus.

Flexamina tanquam lymphata ut Bacchi commota.1. de Diuin.36.

Lynceus.

Lynceus homo.5. Ver.28. Quis eſt tam lynceus, qui in tantis tenebris nihil offendat? nuſquam incurrat? 1. fam.3.

Lyra.

Themiſtocles cum in epulis recuſaſſet lyram, habitus eſt indoctior. Tuſ.149.

Lyricus.

Lyricorum verſus ſolutæ orationi ſimiles. or.106.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

ollegii Illmi

ilegij Illmi

ollegij · Illmi.

M

M Littera, in numeris mille ſignificat, Vide Mille. Omnibus in parietibus inſcriptas fuiſſe litteras, tria L L L, duo M M. 2. de Orat. 133.

Macellum.

Sedentem in faucibus macelli. 3. Ver. 123. pro Quinct. 13. Nam ſi propter uoluptatem, quæ eſt iſta laus q̃ poſſit e macello peti? 2. de Fin. 45. Si Epicuri de uoluptate liber roſus eſſet, puta rem annonam in macellu certiorẽ fore. 2. de Diu. 88.

Macer.

Exile & macrum ſolum. de L. Agr. 69.

Macies.

De mea ſollicitudine macieq. tibi narraſſe. 3. Att. 21. Corpus macie extabuit. Tuſc. 196. Homo grandi macie torridus, cõtemptus & abiectus. cont. Rul. 85. Profectus eſt ad bellum A. Hircius uir fortiſſimus, at qua imbecillitate? qua macie? ſed animi uires, corporis imbecillitas non retardauit. in Ant. 211.

Maceria.

Helico nequiſſimus HS M. dabat, nullo aprico horto, nullo emiſſario, nulla maceria, nulla caſa. Tironi, l. 16. 24.

Machærophorus.

Hominem portaoi ad Baias Neapoli octophoro Aſitiano, machærophoris centum ſequentibus, &c. 2. Q. fr. 24.

Machina.

Columnæ machina appoſita deiectæ, eiſdem lapidibus repoſitæ ſunt. in Ver. 115. Hæc tota lex ad Pompeij opes euertendas tãquam machina comparatur. cont. Rul. 75. Quid ergo iſti doli, quid machinæ, quid præſtigiæ? eque, Num ſine ratione eſſe potuerunt? 3. de Nat. nec quid inde au[illegible] tam, Nec quem dolum ad eum, machinamue commoliar, Sc o quidquam. 3. de Nat. 103. M. Regulus, quem Carthaginenſes reſectis palpebris illigatum in machina uigilando necauerunt. in Piſ. 88. Doli, machinæ, fallaciæ, præſtigiæ. de Nat. 74. Omnes adhibeo machinas ad tenendum adoleſcentem. ad Brut. 39. Qui in magiſtratu amicam, quam palam domi habebat, de machinis emit. de Pet. 206. Iiſdem machinis ſperant me reſtitutum poſſe labefactari, quibus antea ſtantem perculerunt. pro Dom. 218.

Machinor.

Quum interea aliud quiddam iamdiu machinetur. 2. Ver. 10. Quæramus igitur cauſſam quæ impulerit eum qui hæc machinatus ſit, ut originẽ rerum & amolitionem nouam quæreret. de Vni. 10. Nam primum aliæ mares, aliæ feminæ ſunt. quod perpetuitatis cauſſa machinata natura eſt. 2. de Nat. 96. id eſt, ſolerter excogitauit. Ad uſum orationis incredibile eſt quanta opera machinata natura ſit. 2. de Nat. 112. Hæc quidem machinati ſunt ad uoluptatem. de Or. 139. Machinatæ ſunt ad numerum & ad ſpatium temporis annorum menſiumq. conuerſiones. de Vni. 65. Nihil aliud niſi uti ne quid per uim agi poſſet, machinabere. pro Dom. 224. Machinari necem uel calamitatem alicui. 4 ad Her. 152. Peſtem aliquã in oſa. in Cat. 1.

Machinator.

Improbiſſimus machinator omnium ſcelerum. in Cat. 32. hoc eſt, inuentor & auctor. Scio omnium architectum & machinatorem eſſe Chryſogonum. pro Roſ. Am. 78. Tibi nos, Rulle, & iſtis tuis harum omnium rerum machinatoribus totam Italiam inermem tradituros exiſtimaſti, &c. in Rul. 9.

Machinatio.

Machinatio & ſolertia quædam data eſt nõnullis beſtiis. 2. de Nat. 92. Qui tamquam machinatione aliqua, tum ad ſeueritatem, tum ad remiſſionem animi, tum ad triſtitiam, tum ad lætitiam eſt contorquendus. 2. de Ora. 40. id eſt, inuentione & aſtutia. Machinatione quadã mouetur ſphæra, horæ, & alia permulta. 2. de Nat. 71.

Macies, *Vide* Macer.

Macrocolum.

Sed tamen idem σύνταγμα miſi ad te retractatius: & quidem ἀρχέτυπον ipſum crebris locis inculcatum & refectum. Hunc tu tranſlatũ in macrocolum lege in arcano conuiuis tuis, &c. Att. l. 16. 7. Sed tamen ego non deſpero probatum iri Varroni: & id, quoniam impenſam fecimus in macraloca, facile patior teneri. Att. l. 13. 32.

Macto.

Serunt laudibus, mactant honoribus. de Rep. Clodius diuiſores omnium tribuum domi ſuæ crudeliſſima morte mactauit. de haruſ. reſ. 39. Tum tu, Iuppiter, hos æternis ſuppliciis uiuos, mortuoſq. mactabis. in Cat. 24. Inferorum animas elicere, & puerorum extis deos manes mactare. in Ver. 31. Quam poteſtis P. Lentulo mactare uictimam gratiorem? pro Flac. 157. Nonne hunc in uincula duci, non ad mortem rapi, nõ ſummo ſupplicio mactari imperabis? in Catil. 20. Poſt te continuo fecit idem in duobus prodigiis reip. Clodius: quo etiam maiore malo es mactandus. pro Cœl. in Vat. 28. Quorum ego furori niſi ceſſiſſem, in Catilinę buſto uobis ducibus mactatus eſſem. in Piſ. 11. Quo minus ſibi arrogent, minuſq. uos deſpiciant, quum uideſit ius ciuitatis illo ſupplicio eſſe mactatũ. 6. Ver. 23.

Mactatus.

Hæc dextra Lernam tętrã mactata excetra placauit. 2. Tuſ. 37.

Macte.

Seruuli aiebant, eum & agripetas eiectos a Buthrotijs m. 15. Att. 49. M. virtute: ego enim ipſe cum eodem ipſo non inuitus errauerim. 1. Tuſc. 32. M. virtute mihi quidem gratum. Att. li. 12. 256. 2. Quæſo quid vobis futurum eſt, m. ſcribas. 6. Att. 30. Macte uirtute uir eſtu. ad Atticum. Macte uirtute eſtu. In officijs.

Macula.

Delenda eſt vobis illa macula Mithridatico bello ſuperiore ſuſcepta. pro L. Man. 4. Magna macula p̃ uos deleta. Att. 282. Eſt enim huius ſeculi labes quædam & macula, virtuti inuidere. pro Bal. 13. At eſt corporis macula næuus. de Nat. 1. 53. Macula familiæ. pro Clu. au. Macula populi deleta. ad Brut. 33. Quoniam illa in repub. macula regni publicati maneret, quã nemo iam poſſet eluere. pro Sext. 53. Sed totum illud ſociale bellum macula ſceleris imbutum eſt. pro Font. 26. Deſinant amici eius ea dictare, quæ detrimento, maculæ, inuidiæ, infamiæ nobis omnibus eſſe poſſint. 5. in Ver. 122. Suſceptam maculã delere. pro L. Manil. 4. Legationis ceremoniam polluere, maculaque afficere. pro S. Roſ. 67. Inurere æternas maculas alicui, quas reliqua vita eluere non poſſet. in Sal. 274. Maculas flagitiorum tuorum, innocentium ſanguine luere arbitrabare. in Ver. 260. Cuius vt adoleſcentiæ maculas, ignominiaſque præterea. Hunc tu uitæ ſplendorem maculis aſpergis iſtis. pro Plan. 265. Omnium libidinum maculis notatiſſimus. pro Dom. 217.

Macula, *retis foramen*.

Reticulumque ad nares ſibi apponebat tenuiſſimo lino, minutis maculis, plenum roſæ. 7. Ver. 22. Et in ipſis quaſi maculis, ubi habitatur, uaſtas ſolitudines interiectas. Som. Scip. 20.

Maculoſus.

Auctionis uero miſerabilis aſpectus, uestis Pompeij nõ multa, eaque maculoſa. 2. Phil. 81. Maculoſi ſenatores. 1. Att. 37.

Maculo.

Et tu ſancte Iuppiter, cuius ille lacus, nemora, fineſque ſæpe omni nefario ſtupro & ſcelere maculauit. pro Mil. 118. Quo minus caſtiſſimos ludos omni flagitio pollueret, omni dedecore macularet. de haruſ. reſ. 24. Maculare ſplendorem alterius. pro Sext. 16.

Madeo.

Natabant pauimenta vino, madebant parietes. 2. Phil. 105.

Madens.

Primum proceſſit: qua auctoritate vir? uini, ſomni, ſtupri plenus, madenti coma, compoſito capillo. Poſt redit. in Sen. 11. id eſt, vnguento illita & uncta.

Madeſio.

Vaticinatũ, madefactum iri minus xxx. diebus Græciam ſanguine. 1. Diu. 119. Imbuti ſanguine gladij P. R. legionum, exercituumque noſtrorum, uel madefacti potius duorum conſulũ, tertio Cæſaris prælio. 14. Phil. 388.

Madidus.

Sed ille faſciculus totus aqua madidus mihi redditus eſt. Quinct. fr. 314.

Mæna.

Qui enim uoluptatem ipſam contemnunt, ijs licet dicere ſe acipenſerem mænæ non anteponere. 2. de Fin. 73.

Magis.

M. adeo id facilitate, quã alia ulla culpa mea contingit. 2. de Or. 9. Ac multo etiam m. ad nos. de Or. 121. de Cl. Or. 193. Capeſſentibus remp. nihil minus quam philoſophis, haud ſcio an m. etiam deſpicientia adhibenda ſit rerum humanarum. de Off. 13. Quumque Pompeius ita contendiſſet, ut nihil umquam m. lib. 1. 9. 80. Aut enim nemo (quod quidem m. credo) aut ſi quiſquam ille ſapiens fuit. de Amic. 8. Tu m. id diceres, Fanni.

ſi nuper in hortis Scipionis,&c de Amic.25.Et eo m. quod,&c. 5.Ver.65.Atque eo m.ſi,&c.5.Ver.1.Exſpecto tuas litteras,teipſum multo m. ep.264.Etſi m. eſt quod gratuler tibi, quã quod te rogem:tamen etiam rogo,vt ſi quæ,&c.Att.l.16.333.14. Cuius in magnis cateruis amicorum ſi fuit etiam Cœlius, m. eſt vt ipſe moleſte ferat erraſſe ſe,ſicut & nonnumquam in eodem homine me quoque erroris mei pœnitet, quam ut iſtius amicitiæ crimen reformidet. pro Cœl. 10. id eſt, magis conuenit. Nihil huc addi poteſt quo m.virtus ſit in Para.26.Niſi forte m. erit parricida, ſiquis conſularem patrem,quam ſi quis humilem necauerit. pro Mil.13. M.ædilis fieri non potuiſſet; ſed hoc præſtare.qđ ei minus inuideretur. pro Plan.49.Immò vero etiã hoc m.quã,&c.2.de Leg.Agr.95.Nunc uero hoc m. quod, &c. pro Flac.54.Memen'ote non tam illos eſſe nobis,quam hos pertimeſcendos,atque etiam hoc m.ſunt timendi,&c.in Ver. 164. Vereor ne inuidi m.quam amici ſint. de Amic.13. M.miſerrimum. de haruſ.reſ.46. Ac multo etiã m.ad vos,&c.2.de Or.76. Exſpecto tuas litteras de ipſis rebus,teipſum multo m.fam.l.16. 19.1. Sed antiquior & pulchrior,& m.a natura ipſa profecta alia cauſſa.de Am.26. Annos natus m.qradraginta pro Roſ.Am 22. Itaque de Græcia quotidie m.& magis cogito. Att.li.14.316.4. Sed mihi m.magiſque quotidie de rationibus tuis cogitanti,placet,&c.fam li.3.17.2 In dies ſingulos m. magiſque.6.fam.11. Enitar ut in dies m.magiſque hęc naſcens de me duplicetur opinio. fam.li.16.21.4. Quotidie m. magiſque perditi homines cum ſuis ſimilibus ſeruis,tectis ac templis vrbis minarentur. 1. Phil.3. Quotidie m.ac m.ſuſpicor te in Epeirum profectum.ep. 191.Att.71.

Maxime, *ſuperlatiuum*.

Tam ſum amicus reipublicæ, quam qui m.ep.60. Hoc m. admodum mihi accommodatum eſt. ad Her. 27. Itaque pulcherrima illa,& m.naturali catent amicitia. de Amic. 68. Domus celebratur,vt cum m. Q. frat.311. Quod ego cum audiſſem ex aliis, m. ex meo fratre cognoui. Lent. lib. 1. 9. 23 An ego poetis & m. tragicis concederem, vt, &c. Or. 106. Cauſſarum illuſtrium quam m. conficio orationes. de Sen. 84. Mihi uidetur uel m.confirmare,&c. 2.de N.D.242. Et eos m. qui te m. debuerunt,& plurimum potuerunt iuuare.ep. 6. Siue hanc aberrationem a dolore delegerim,quæ m.liberaliſſima, doctoq. homine digniſſima, laudari me etiã oportere. Att.li.12.252.10. Dicere quam m.ad veritatem accommodate.de Or. 97. Intuemini paulliſper animis iuuentutem,& eos m.&c.pro Dom. 37. M.in culpa eſſe.7.Ver. 16. Et id m.fieri temporibus hibernis. 2.de Nat.37.Quæ ratio poetas, m.que Homerum impulit,&c. de Nat.59. Vt quiſque m.opis indigeat, ita ei potiſſimum opitulari.1.Off.74.Vel etiam id quod m.liber. Lent. lib. 1. 8. 7. Quæ quidem uel m. ſuſpicionem mouent.in Part.62. M neceſſarius.1.Aca.49 Quæ m.proſunt. Part. 240. Eo m. quod, &c. Att.177. Ego tuis conſiliis uſus ſum, m.que quod & grauitatẽ in congreſſu noſtro tenui quam debui,& ad urbem,&c.Att.lib. 9.191.5. M. quod is locus id temporis vacuus eſſet. de Finib. M.que quod ſit,&c.Att.109. Omnes ſtulti ſine dubio miſerrimi: m.quod ſtulti ſunt.de Nat.1.17.M.que in eo eſt reprehenſus,quod dixerat,&c.Att.38.Cognoſcat etiam rerum geſtarum, & memoriæ veteris ordinem, m. ſcilicet noſtræ ciuitatis,&c.in Ora.65. Scribe aliquid,& m.ſi,&c.Att.li.7.131.4. Qui m.omnium nobilium Græcis litteris ſtuduit. in Bruto. id eſt, magis quam alij omnes. M.equidem vellem vt,&c.8.Phil.254.Quod cum ita ſit m.uellem,primum,&c.Att.127.

Magiſter.

Dux & magiſter ad faciendum aliquid. in Ver.159.Quãobrẽ hoc uos doceo,bon'ego videlicet & erudit' magiſter. d Or.126. Tum uero ius omne, noſter iſte magiſter mutandæ ciuitatis ignorat.pro Bal.60. Vſus,eſt magiſter optimus. pro Rab. Poſt. 124. Summus magiſter in poculo.de Sen.43. Magiſter Ariſtotelis Plato. de Nat.1.24. Exiſtimator alicuius artificij,non magiſter. Or.207. Magiſter cenandi, diſcipulus dicendi. ep.136. Stylus optimus dicendi effector & magiſter. de Or.97. Stylus perfector dicẽdi & magiſter. de Or.107. Sylla potuit efficere ab interrege, ut dictator diceretur & magiſter equitum. Att. 151. Magiſter in publicanorum ſocietate.13.fam.19. Plato grauiſſimus auctor & magiſter intelligendi & docendi. Orat. 197. Si ab iſto libro,quẽ tibi magiſter ludi neſcio quis ex alienis orationibus compoſitum dedit, uerbo uno diſceſſeris. 1. Ver. 25. Magiſter ludorum,3.Q. fr.36. Quamquam te bonum timor faciebat,non diuturni magiſter officij.2. Phil.93. Iſocrates magiſter omnium iſtorum. de Or. Rectius magiſter populi, &c. quam Sylla,qui trium peſtiferorum uitiorũ, luxuriæ,auaritiæ, crudelitatis magiſter fuit.3.de Fin.59. Iſque aut ſiniſtra dictus populi magiſter eſto.3. de Leg.8. Auctor & magiſter publicæ religionis.pro Dom.234. Miſit in Siciliam litteras ad Carpinatium cũ eſſet magiſter ſcripturæ & ſex publicanorũ,5.Ver.1.... Quidam qui tum magiſter erat eius ſocietatis.in Ver.143. pro Plan.26. P. Craſſus maximarum ſocietatum auctor, plurimarum magiſter. Att.176.ep.207.227. Plato non linguę ſolum, uerumetiam animi ac uirtutis magiſter. de Or. 155. Mihi tamquam magiſtro eſſe affixum. 3. Q. fr.13. Is diſcipulus magiſtro tantulum de arte non concedit. pro S.R.38. Iam inuideo magiſtro tuo qui te tanta mercede,quanta iam proferam, nihil ſapere docuit.2. Phil.35. Magiſtro populi,equitumq. cum populo patribuſque agendi ius eſto.3. de Leg.10. Eo breuior eſt hęc epiſtola,& ut aduerſus magiſtrũ morũ,modeſtior.li.3.13.7. Tu, ſi nos omnes amas, & præcipue me magiſtrum tuum, confirma te.16. fam.5. Nominat iſte ſeruum, quem magiſtrum pecoris eſſe diceret.7. Ver.14. Suaſionem legis Seruiliæ ſibi magiſtrum fuiſſe dicebat. de Cl. Or.192. Vna agebãt ceteri creditores,in quibus erat Lucullus,& P. Scipio, & is,quem putabant magiſtrum fore, ſi bona uenirent, L. Pontius. Att. l. 1.1.7. Epicurus gloriabatur ſe magiſtrũ habuiſſe nullum. de Nat.15. Magiſtrum me ei profitebor. 2. Q. fr.31. Hæc omnia non a natura ſunt, ſed a magiſtro. pro Mur.139. Ariſtoteles a magiſtro Platone diſſentiens. Or. 198. Pro magiſtro operas dedit in portu & ſcriptura Aſiæ.11. Att.22.13. fam.87. Sine magiſtro, duce natura, mammas appetunt.2.de Nat.97. Magiſtro te,breuitatem ſecutus ſum,11. fam.40. Præſertim illo magiſtro, qui cogeretur docere ante quam ipſe didiciſſet. pro Dom. 241. Te uti in hac re magiſtro uolo. pro Cec. 291. Cui magiſtri fiunt,& domini conſtituuntur,qui, qua lege & qua conditione pereat, pronuntient,&c. pro Quinct.28. Magiſtri ad quos filios noſtros mittimus.de Or.120. Nulli bonarum artium magiſtri non beati putandi, quamuis conſenuerint uires atque defecerint. Cat.26. Artium liberaliũ magiſtri, uiuendi præceptores. de Inu.50. Magiſtri qui tabulas habebant. in Ver.145. Veſtri præceptores, & uirtutis magiſtri, id eſt Stoici. pro Mur. 139. Pueri in hoc genere apud magiſtros exercentur. de Or.106. Ego habeo auctores & magiſtros colendarum religionum, maiores noſtros.de haruſ. reſ.247. Gracchus ſemper habuit exquiſitos de Græcia magiſtros. de Cl. Or.174. Sæpe dare tabellarijs publicanorum poteris per magiſtros ſcripturæ. Att. l.5. 103.4. De hereditatum poſſeſſionibus, de bonis poſſidendis, magiſtris faciundis, uendendiſque ex edicto, & poſtulari & fieri ſolent. Att. l.6.111. 26.

Magiſtra.

Vita autem hæc ruſtica,quã tu agreſtem uocas, parſimoniæ, diligentiæ,iuſtitiæ magiſtra eſt. pro Roſ.Am.45. Legis æternæ uis, quæ quaſi dux uitæ,& magiſtra officiorum ſit. de Nat.10. Philoſophia magiſtra uitæ. Tuſ.225. Natura magiſtra ac duce. de Or. 111. & 1. de Fin. 107.

Magiſterium.

Magiſterium morum, cenſura. de Prou. Conſ.38. Me uero & magiſteria delectãt a maioribus inſtituta, & is ſermo qui more rerum a ſummo adhibetur magiſtro in poculo. de Sen.43.

Magiſtratus.

Magiſtratus proprium munus eſt, intelligere ſe gerere perſonam ciuitatis, debereque eius dignitatem & decus ſuſtinere, ſeruare leges, iura deſcribere, ea fidei ſuæ commiſſa meminiſſe. Off. 1. 173. Cenſura,ſanctiſſimus magiſtratus.pro Sext.15. Dum unus erit patritius magiſtratus, auſpicia ad patres redire non poſſunt. Att. 276. Magiſtratus unicus, ædilitas,creari ſolebat in Arpinati municipio.13. fam. 24. Quem magiſtratus comprehendi,& in uinculis teneri iuſſerat. Iam hoc inauditũ, & plane nouo more, ut Curiata lege magiſtratus detur,cui nullis comitijs ante ſit datus.2.de Leg.Agr.38. Magiſtratus quum iudicaſſit, irrogaſſitue,per populum multæ,pœnæ certatio eſt. 3. de Leg.5. Vt ei triennium ante legitimum tempus magiſtratus, petere, capere, gerere liceat. in Ant.204. Videtis igitur, magiſtratus hanc eſſe uim, ut præſit,præſcribatq. recta & utilia, & coniuncta cum legibus. Vt enim magiſtratibus leges,ita populo præſunt magiſtratus: uereq. dici poteſt,magiſtratum legẽ eſſe loquẽtem, legem autem mutum magiſtratum.3. de Leg.1. Accipere magiſtratum loco prædæ. in Sal.11. Nulla re allici mentes hominum oportere ad magiſtratum mandandum, niſi dignitate. pro Mur.142. Magiſtratum eundem,ni interfuerint decem anni,ne quis capito.3. de Leg.8. Tum enim magiſtratum non gerebat is qui ceperat, ſi patres auctores non erant facti. pro Plan.6. Creare & gerere magiſtratum. ep.40. Venit ad me Heraclius is, qui tum magiſtratum Syracuſis habebat. 6. Ver.120. Cedere ijs qui magiſtratum habebant. Off.30. Nam

quod

☙ huc ꝓpeterent in magiſtratum uenire, aut exercitum mittere, cauſſam non haberent. fam.l.12.14.11. Magiſtratum mandare. 4.in Ver.91. Magiſtratum certũ huic procurationi præfecerat. 2.de Leg.61. Mag.eq̃uũ adhuc reperire nõ potui. ꝓ Quinct.5. Magiſtratum a populo contẽdere. 4.in Ver.91. Qui magiſtratu abierint, apud cenſores edant, & exponãt quid in magiſtratu geſſerint, deq. iis cenſores præiudicent. Hoc in Græcia fit publice conſtitutis accuſatoribus, qui quidem graues eſſe nõ poſſunt, niſi ſint uoluntarij. Quocirca melius eſt rationes referri, cauſſamq. exponi cenſoribus, integram tamen legem accuſatori, iudicioq. ſeruari. 3 de Leg.40. Atque abeuntem magiſtratu, concionis habẽdæ poteſtate priuauit. Metello l.5.5. id eſt, deponentem magiſtratum. Nemo tribunus plebis, nemo alio magiſtratu, nemo priuatus auctor extitit. Att.279. Quæ in magiſtratu uitioſe decreuerant, eodem ipſis priuatis erat iure parendum. Q.fr.294 Non magiſtratus, ſed tyranni ſatellites. 14.Att.6. Iis qui habent a natura adiumenta rerum gerendarum, abiecta omni cunctatione adipiſcendi magiſtratus, & gerenda reſpub. eſt. Off.1.103. Commiſſi ſunt iis magiſtratus. pro Plan.272. Secuti ſunt auariores magiſtratus. in Ver.191. Magiſtratus, legum miniſtri. pro Clu.116. Magiſtratus remp. continent maxime religione conſtituta. 2.de Leg.62. Magiſtratus nec obedientem, & noxium ciuem, multa, uinculis, uerberibuſq. coercento, ni par, maiorue poteſtas, populuſue prohibeſſit, ad quos prouocatio eſto. 3.de Leg.4. Magiſtratus omnes auſpicium, iudiciumq. habento. 3.de Leg.9. Magiſtratus minores periti iuris, plures in prœlia ſunto. 3.de Leg.5. Magiſtratus reliqui præter cenſores annui ſunto. 3.de Leg.7. Magiſtratibus qui aduerſentur, eos e Titanum genere, qui cœleſtibus ſunt aduerſati, Plato conſtituit. 3.de Leg.4. Magiſtratibus omnibus auſpicia & iudicia dãtur: iudicia, ut eſſet populi poteſtas, ad quam prouocaretur: auſpicia, ut multos comitiatus probabiles impedirent moræ. 3.de Leg.26. Magiſtratibus iuncta ſunt iudicia. 3.de Leg 41. Vt magiſtratibus leges, ita populo præſunt magiſtratus, uereq. dici poteſt magiſtratum legem eſſe loquentem: legem autem, mutum magiſtratum. 3.de Leg.2. Magiſtratibus imperandi, ciuibus obtemperandi modus eſt præſcribendus. 3.de Leg.3. Vbi eos inueniemus, qui honores, magiſtratus, imperia, poteſtates, opes, amicitiæ non anteponant, &c. de Amic.56. Extra magiſtratus ſi cœteratore uſus ſit. 3.de Leg.10. A magiſtratibus, priuatisq. doceri patiuntor. 3.de Leg.11. De magiſtratibus ſunt propria quædam a Theophraſto primum, deinde a Dione Stoico quæſita ſubtilius. 3.de Leg.15. Magiſtratibus iisq. qui præſunt, continetur reſpub. & ex eorum compoſitione, quod cuiuſq. in repub. genus ſit, intelligitur. 3.de Leg.14. Cato negat iudicium hominum in magiſtratib. mandandis, uoluptatib. corrũpi oportere. ꝓ Mur. Libertas populi in mandandis magiſtratibus. pro Plan.262. Suffragia in magiſtratibus mandandis palam ferre melius eſſet. de Leg 190. In magiſtratibus urbanam adminiſtrationẽ recip. tibi prouincialem dedit. 1. Q.fr.32. Magiſtratibus non ſolũ obedire, ſed & eos colere & diligere populi debent. 3.de Leg.5. Magiſtratibus opus eſt, ſine quorum prudentia ac diligentia eſſe ciuitas non poteſt, quorum deſcriptione omnis reſpub. moderatio continetur. 3.de Leg.5.

Magnanimitas, Magnanimus, *Vide* Magnus.

Magnes.

Vt ſi magnetem lapidem eſſe dicam, qui ferrum ad ſe alliciat & trahat; at rationem cur ita ſit, afferre nequeã. de Diu.l.1.75.

Magnus.

Pompeium hortari, ut magnam infamiam fugiat, nõ deſiſtimus. fam.l.1. Nos magnũ feciſſemus, ſi quidẽ potuiſſemus, quo contẽdimus peruenire, in ea urbe &c. Artes qbus tu m. es, tibi cõcedo. ꝓ Quinct.15. M. Druſus tuus m. auũculus. de Cl. Or.184. Dicæarchus Peripateticus m. & copioſus. Off.36. M. conſul & cõſularis. 10.fam.12. M. locus. 2.de Nat.54. id eſt, amplã præbens materiã. Numerus frumẽti m. 4.Ver.127. M. ꝓcreatus illo die fuit. 6.Att.18. M. uetetator. 2.Q.fr.30. Vir m. imprimis. de Nat.1.84. M. uir Philo. 1.Aca.20. Nemo uir m. ſine aliquo afflatu diuino umquã fuit. de Nat.59. Mihi cũ eo & uetus & magna amicitia eſt. ꝓ Mur.125. Hæc enim ars ſine cõtrouerſia & magna eſt, & late patet, &c. de Ora.145. Magna cauſſa. pro Dom.1. M. eloquentia, m. grauitas, m. ſtudiũ, m. contentio. epiſt.2. M. Græcia. 2.de Ora.84. M. natio. de Haruſ. reſ.53. Neq. diſputãdi cauſſa, ut m. pars, ſed, &c. ꝓ Mur.139. M. pecunia. 11.Att.5. M. procuratio. pro Deiot.25. M. quæſtio. de Nat.2.38. Quædam m. & ampla res. de Inu.43. Exper̃iar equidem, ſed m. res eſt. Tuſ.178. Magna mihi res nõ modo ad ſtatuendum, ſed etiam ad dicendum uidetur eſſe. cont. Rul.74. Magna res. 12.Att.62. id eſt, magni pretij. M. caput. 2.de Or.159. M. conſilium. 3.Phil.132. M. ingenium L. Luculli. Aca.q.ed.1.l.2.1. M. opus & arduum, Brute, conamur. Or.199. M. opus in manibus habeo. 1.Aca.4. M. quid & multæ cogitationis atque otij. 2.Att.34. Quid enim uideatur ei m. cui æternitas omnis, totiuſq. mundi nota ſit magnitudo? Tuſ.4.29. Quamquam id m. & amplum eſt. ep.86. Magnum eſt efficere ut quis intelligat quid ſit illud uerum & ſimplex bonum. 1.Aca.10. hoc eſt, magni laboris, uel magnæ utilitatis. Magnum eſt, eadem habere monumenta maiorum, iiſdem uti ſacris, ſepulchra habere cõmunia. Off.1.79. Quos enumerare magnum eſt, ita ſunt multi. Tuſ.174. Magnum eſt in amicitia, ſuperiorem parem eſſe inferiori. de Amic.61. Quid eſt enim magnum, quum cauſſas rerum efficientium ſuſtuleris, de corpuſculorum (ita enim appellat atomos) concurſatione fortuita loqui? 1.Aca.9. Decertare mihi ferro magnum fuit cum reliquiis eorum, &c. pro Plan.277. Quidquid erit, non modo magnum, ſed etiam paruũ, ſcribes. 14.Att.2. Nam ſi te interioribus uicinis tuis, Ciliceſi & Syriaco anteponis, ualde magnum facis. 1.Q.fr.41. Nos magnũ feciſſemus, ſi potuiſſemus, &c. Or.106. Vir fortis & acris animi magniq. pro Sext.12. In his magni iudicis eſt ſtatuere quid ſit æquum. Off.66. Magnum atque honeſtum te eſſe. 11.fam.6. Magnum annũ dicunt mathematici, quo ſeptem ſidera errantia expletis propriis curſib. ſibimet concordant. 2.de Nat.38. Quarum rerum fateor magnam multiplicemq. eſſe diſciplinam. de Or.104. An uero, ſi domum magnam, pulchramq. uideris, non poſſis adduci, &c. de Nat.2.13. Quia Chryſippus & Stoici, quum de animi perturbationibus diſputant, magnam partem in his partiendis & definiẽdis occupati ſunt. 4.Tuſ.15. & 9.fam.32.16. Att.15. id eſt, ea magna parte. Nullam rem neque tã magnã, neque tam paruam putet, quæ, &c. 5.fam.26. A magno homine & in primis erudito Panætio tractata. 3.de Leg.15. Stabili & firmo & magno animo uir. 3.de Fi.44. Magno timore eſſe. 5.ad At.26. Aut omnino, aut magna ex parte eſſem aliquãdo liberatus, &c. 1.Tuſ.1. Magna uoce confiteri. pro Cæc.67. Magni aratores. 5.in Verr.100. Magni ludi. in Piſ.5. Magni in repub. uiri. 3.de Leg.16. Partes magnæ & graues. Or.101. Multæ & magnæ res. de Inu.43. Magna dij curant, parua neglegũt. de Natu.51. Magna quæ uidentur, in duplici genere ſunt. Part.30. Magnis ſæpe rectiſſime parua conferuntur. Or.8. Magnis uiris proſpere eueniunt ſemper omnes res. de N. D. 39.

Maior, Maius.

Africanus maior & Africanus minor. Par.117. Balbus maior & Balbus minor. Att.124. Cato maior. de Amic.96. Maior medicina. pro Dom.9. Anno ante natum Ennium, qui fuit maior natu, quam Plautus & Næuius. 1.Tuſ.6. Quod ſi tanta uis probitatis eſt, ut eam uel in eis, quos nũquam uidimus, uel (quod maius eſt) in hoſte etiam diligamus. de Amic.28. Nihil fere quondam maioris rei, niſi auſpicato, ne priuatim quidem, gerebatur. Diui.l.1.28. Maiorem ad res gerendas animum facit cura. 1.de Fin.21. Eius aſpectu cum obſtupuiſſet bubulcus, clamorem maiorem cum admiratione edidit. Diu.119. Quem ego ut fratrem maiorem uerebar. Q.fr.303. Eum ubi commendo in maiorem modum, hominem domi ſplendidum, gratioſum etiam extra domum, &c. Q.fr.l.2.15.8. Quos mihi maiorem in modum commendauit. Att.l.5.110.10. Maiorem in modum mihi gratum. 13.fam.31. Maiorem in modum petere. 13.fam.5. Soles libenter, ut ego, maiorem partem nihil curare. 8.fam.28. id eſt, ex magna parte, uel ex maiori parte. Prorſus maiorem quidem rem nullam ſciſcam aliter: in minorib. ſi uoles, remittam hoc tibi. de Leg.174. Qui uolunt exclamare maius, toto corpore contentioni uocis aſſeruiũt. Tuſ.187. Augere aliquid, & maius facere. de Inu.72. Maiore delectatione, ſpe ubertiore, præmiis amplioribus ad perdiſcendum commoueri. de Ora.86. Ea maiore argumentum. 2.de Ora.92. Studio acriore, otio ac facultate diſcendi maiore ac maturiore, & labore atque induſtria ſuperiore. de Ora.93. Quod in re maiore ualet, ualeat idem in minore. Top.222. Qui in aliquo maiore ſtudio & arte uerſantur. Tuſ.160. Maiores hoſtiæ quomodo immolari ſoleant. in Rul.91. Quæ cura exſuſcitat etiam animos, maiores & ad rem gerendam facit. Off.3.

Maximus.

Maximum malum, maximus dolor. de Fin.83. Multa illius in me officia, multa in illum mea quoque, & quod maximum eſt, ſummus inter nos amor & mutuus. ep.222. Vir ſummi conſilij & maximi animi. pro Font.282. Reſpõdit epiſtolæ maximæ: nunc audi de minuſcula. de Nat.392. Q.fr.320.

Maximo comitiatu rogari de capite ciuis Rom. 3. de Leg. 38. Sed hi ne cõparent Catoni, maximo & ſpectato uiro. de Ami. 8. Omnia minima maxima ad Cæſarem mitti ſciebã. Q. fr. 320. Maximis reip. temporibus ei præſto eſſe. 3. de Leg. 38.

Maiores.

Patres maioresq. noſtri temporis. in Ver 65. Quales eius maiores fuiſſent. 1. de Fin. 36. Maiores imitandi: at non eorum uitia Off. 1. 169. Maiores noſtri libertis ſuis non multo ſecus ac ſeruis imperabant. 1 Q. fr 9. Maiores quibus in rebus quæſtiones interponi uoluerint. 2. ad Her. 42. Maiorum ſuorum auctoritate ſatis cõmẽdati fidei tuæ. 13. fam. 50. Maiorum noſtrorum clementia. 5 fam. 1. Ex maiorum dignitate eum honorem a te adminiſtrari. 13. fam 34. Maiorum exempla noſſe debet ſenator. 3 de Leg. 36. Maiorum mos 13 fam. 20. Maiorum more, ſine fuco ac fallaciis. 1 Att. 1. Maiorum noſtrorum ſepulturæ reliquiæ. ad Octau. 47 Maiorum ſimilem aliquando fore populum Rom. 12 fam. 48. Maiorum noſtrorum hic multa ueſtigia. 2. de Leg 2. L. Philippus uir auo, patre, maioribusq. digniſſimus. in Ant. 188. Audiui ex maioribus natu hoc idem fuiſſe. 1 Off. 154 Ego meis maioribus uirtute mea præluxi: ut, ſi prius non non fuerint, a me accipiant initium memoriæ ſuæ. in Sal. 1.

Magni, *abſolute*.

M. ernnt mihi literæ tuæ. Caſſio l 15. 15. 11. id eſt, habebo eas in pretio. Sed quia te nimio plus diligo, non poſſum diſſimulare, mihi famam quoque, quãuis ſit falſa, m eſſe. 10. Att 16. id eſt, magni a me fieri, uel magnæ mihi curæ eſſe. M. intereſt ad decus & ad laudem ciuitatis. de N. 1 6.

Magno, *abſolute*.

De aliquo conducere unum m. At. 15. M. tuam dimidiam partem decidiſti pro Q. R. 50. Ement agros quos uolent, & quam uolent m. contra Rull. 73. Qui, ut ais, m. uendidiſti. 5. Ver. 59.

Maiuſculus.

Sed quid ago? quum mihi ſit incertum, tranquillone ſis animo, an vt in bello, in aliqua maiuſcula cura negotiove verſere, labor longius. fam. l. 9 10. 1.

Magnanimus.

Magnanimus & fortis, nec mœrens, nec timens, nec cupiẽs, nec geſtiens eſſe quiſquam poteſt: eorum enim hæc ſunt, qui euentus humanos ſuperiores, quàm ſuos animos eſſe ducunt. Tuſc. 4. 61. Conſtantem enim volumus quendam, ſedatum, grauem, humana omnia prementem, illum eſſe, quem magnanimum & fortem virum dicimus. Tuſ. 4 50. Itaque viros fortes & magnanimos, eoſdem bonos & ſimplices, veritatis amicos, minimeq. fallaces eſſe volumus. 1. Off. 91.

Magnanimitas.

Nã quum omnis honeſtas manet à partibus quattuor, quarũ vna ſit cognitionis, altera cõmunitatis, tertia magnanimitatis, quarta moderationis, &c. 1. Off. 213.

Magnifacio.

Eius libertum Apollonium iam tum equidem, cum ille uiueret, & magnifaciebã & probabam. ep. 210. Facio magnũ πράξιν Dolabellæ. Att. 234. id eſt, magnifacio actionem Dolabellæ.

Magnificus.

Animus excelſus & magnificus. Off. 16. Cena m. & lauta. 9. fam. 39. m & præclara eius defenſio oſtenditur. 7. Ver. 1. Vbi illa m. & glorioſa oſtentatio ciuitatis. pro Flac. 157. Nil generoſum ſapit atque m. 1. de Fin. 17. Genus dicendi magnificum atque præclarũ. de Or. 117. m. etiam illud, Romanisq. hominibus glorioſum. Diu. 109. Ij, quos nihil excelſum, magnificumque delectat. de Op. g. 244. Voce, mota, forma etiam magnifica & generoſa quodãmodo. de Cl. Or. 189 Vidi forum adornatum magnifico ornatu. in Ver. 87. Delectatu etiam magnifici apparatus, vitæq. cultus cũ elegantiã & copia 1. Off. 38. Multæ ac magnificæ res conſtructæ & reconditæ. de Or. 98. Reliquæ ſunt venationes binæ, p dies quinq. magnificæ. ep 95. Cum præclara quædam & magnifica didiciſſet. de Or. 98. Cetera illa magnifica populi Romani vectigalia cont. Rul. 82. Magnificas villas contemno. 2. de Leg. 1. Ex operibus magnificis atque præclaris. de Nat. 1. 71. Stragulum magnificis operibus pictum. Tuſ. 240. Id melius eſt, quod ſplendidius & magnificentius. de Cl. Or. 328. Genus dicendi magnificentius & ornatius. de Clar. 175. Magnificentius eſt dicere, quemadmodum geſſerimus conſulatum, quàm quemadmodum ceperimus, in Piſ. 80. Eſt hoc ampliſſimum, ſed illud magnificentius, &c. contra Rul. 66. Ad altiora quædam & magnificentiora, mihi crede Torquate, nati ſumus. 2. de Fin. 179. Cicero magnificentiſſime poſt hominum memoriam conſul factus. in Vat 4. Italiæ magnificentiſſimus ille motus. p o Dom. 242. Magnificentiſſimum ſenatuſconſultum. 1. de Diu. 106. hoc eſt, ampliſſimum & nobiliſſimum. Illam autem quã locauit, fecit magnificentiſſimam. Att. 66. L. Craſſus magnificentiſſima ædilitate functus eſt. Offi. 45. & 6. Ver. 5. Ludi magnificentiſſimi, & munus ſumptuoſum atque magnificum. Q. fr. 327. Cui magnificentiſſima dona vſque ad Numantiam ex Aſia miſit. pro Deiot. 147. Senatus a quo ſæpe magnificentiſſimis decretis ornatiſſimus. Poſtq. 204.

Magnificentia.

Magnificentia, eſt rerum magnarum & excelſarum cum animi ampla quadam & ſplendida propoſitione agitatio atque adminiſtratio. 2. de Inn. 242. Capellenubus temp & magnificẽtia & deſpicientia adhibenda eſt rerum humanarum. Off. 15. Virtus & magnificentia in qua grauitas & auctoritas ineſt. de Iuu. 62. Magnificentia ædium regiarum. Tuſ. 5 44. Magnificentia & ſumptus epularum Tul 5. 70. Magnificentia liberalitatis. pro Roſ Com. 14 Magnificẽtia villæ Tuſculanæ L. Lucullo obiecta. 3 de Leg 18. Hoc via eſt liberi populi, via veſtrorum amicorum magnificentiæ. cont. Rul 70. Odit populus Romanus priuatam luxuriam, publicam magnificentiam diligit. pro Mur. 142. Eam magnificentiam funerum ſepulchrorumq. increbuiſſe, quæ nunc Romæ eſt. 2. de Leg. 60. Magnificentiam ſepulchrorum eſſe minuendam. 2. de Leg. 58. Noli ludorum huius elegantiam, & ſcenæ magnificentiam valde cõtemnere, quæ huic admodum profuerunt. pro Mur. 37. L. Lucullus, cuius quàm multi villarum magnificentiã imitati ſunt. Offi. 28. Qui tantas pecunias non propter inertiam laboris, ſed propter magnificentiã liberalitatis repudiauit. pro Q. Roſ. 49. Nam ſi, vt in epularum apparatu a magnificentia recedens, nõ ſe parcum ſolum, ſed etiam elegantem videri volet, eliget quibus vtatur. in Or. 46. Nec metuamus eam, vt quidam docti, verborum magnificentia. de Amic. 20. Nec hoc ille non vidit, ſed verborum magnificentia eſt & gloria delectatus. 4 de Fin. 49. Cauendum eſt etiam, præſertim ſi ipſe ædifices, ne extra modũ ſumptu & magnificentia prodeas. Offi. 28. Theophraſtus eſt multus in laudanda magnificentia & apparatione popularium munerum. Off. 44. In hac illa rerũ magnificẽtia. de Leg. 168.

Magnifice.

Dicuntur iſta, Cato, m. inquam. 3. de Fin. 16. Vaſa m. & pretioſe cælata. de Inu. 77. M. enim Sulpitius maiorum continentiam diligebat. in Ant 223. Exornat ample magnificeq triclinium. in Ver. 214. M. ac ſplendide ornate conuiuium. pro Quinct. 17. in Ver 89. M. illa explicamus. 15. Att. 27. Iſte habitare laxe & m. voluit. pro Dom 236. Hic qui ſe m. iactat & oſtentat. ad Her. 31. M. laudari ab aliquo. in Ver. 182. Amice & m. te laudatum puto de Cl. Ora. 188. Iuuat enim m. loqui, & certe decet aduerſus ignorantes. Brutus ad Cic. 16. 1. M. uincere. in Cat. 25. Hæc præſcripta ſeruantem, licet grauiter, m. animoſeq. viuere; atque etiam ſimpliciter, fideliter, & vitæ hominum amice. 1. Off. 131.

Magnificentiſſime.

Noſtri autem ἔργον quod per ſe ipſos confici potuit, glorioſiſſime & m. confecerunt. Att. 223.

Magniloquentia.

Quod ille dactylicus numerus hexametrorum magniloquentiæ ſit accomodatior. in Or. 111.

Magnitudo.

Magnitudo immenſa. Tuſ. 1. 50. Magnitudo æris alieni. pro Roſ. Am. 23. Magnitudo & vis amoris. epiſt 21. Magnitudo & præſtantia animi excellentis. Offi. 1. 130. Tuſc. 1. 2. & 52. Magnitudo ac robur animi excelſi atq. inuicti. Off 1. 21. Magnitudo animi, ingenij, atque conſilij. 9. fam. 10. Magnitudo animi, remota comitate coniunctioneque humana, feritas quædam eſt & immanitas. Offi. 1 219. Vera & ſapiens animi magnitudo honeſtum illud quod maxime naturam ſequitur, in factis poſitum, non in gloria iudicat, principemq. ſe eſſe mauult, quã videri. Offi. 1 93. Magnitudo & varietas, multitudoq. cauſarũ. de Or. 86. M. frigorũ. in Ver. 240. M. fructuũ. cõt. Rul. 85. M. ingenij incredibilis. Aca. q. ed. 1. l. 2. 2, & 66. Tuſc. 1. 8. M. maris Ægæi. de Fin. 99. Eſto, concedatur hæc quoque acerbitatis & odij magnitudo. pro Deiot. 149. Primum, magnitudo periculi ſummo timore hominem afficit pro Quinct. 1. Magnitudo regionũ mundi immenſa & interminata in omnes partes. de Nat. 1. 38. M. rerum geſtarum. de Pet. Conſ. 19. M. ſolis. 4. Aca. 228. Magnitudinis animi & fortitudinis proprium eſt, nihil extimeſcere, omnia humana deſpicere, nihil quod homini

mini accidere poſſit, intolerandum putate. Offi. 3.135. Genus prædandi ad magnitudinem queſtus immenſum & infinitum. in Ver. 140. Magnitudinem animi imitantur, ſuperbia & deſpicientia in contemnendis honoribus. Part. 43. Magnitudinem animi tui ne inflectas cuiuſquam iniuria. ep. 8. Metiri magnitudinem mundi. Off. 31. Magnitudine ampliſſimum theatrum. 1. Q. fr. 32. Vt quiſque magnitudine animi maxime excellit, ita maxime vult princeps omnium, vel potius ſolus eſſe. Off. 1.91. Quæque ab eiſdem de temperantia, de modeſtia, de magnitudine animi, de omni honeſtate loquuntur. 4. de Fin. 32. In magnitudine ſumma animi, multa humanitate temperatus. Att. 21. Si maria, mõtes, regionũ magnitudines intereſſent. in Ant. 246.

Magnopere.

Ego ceterarum rerum cauſſa tibi Romam m. properandum cenſeo. ad Caſſ. l. 15.14.7. Ea ſi quæris, nulla eſt m. commota συμπάθεια. Att. 66. Gel. philoſophis m. auctor fuit, vt, &c. de Leg. 166. Et quorſum recidat reſponſum tuum, nõ m. laboro. pro Roſ. Com. 25. Nihil enim m. meorum miror. 1. Aca. 12. & 4.115. Cum puerorum formas & corpora magno hic opere miraretur. de Inu. 62. Magno opere acceſſitus. 13. Att. 37. Cũ has ad te quamprimum litteras m. perferri vellemus. ep. 20. M. pero a te. 10. fam. 81. Magnoque opere abs te peto. 13. fam. 59. Quid, inquam, m. potuit Cleomenes facere iſtius auaritia nauibus exinanitis? 7. Ver. 84. Qua de re, iudices, vobis magnopere prouidendum eſt. 4. Ver. 18. pro Font. 20. M. putaui oportere. 6. fam. 41. Genus ipſum prius cognoſcite, iudices; deinde fortaſſe non quæretis quo nomine appellandum putetis. 6. Ver. 1. Tametſi ita res ſe habet, ut mihi in communem cauſſam ſectorum dicendum nihil m. uideatur. pro Roſ. Am. 74

Maximopere.

A te m. pro noſtra ſumma coniunctione, tuaque ſingulari humanitate, etiam atq. etiã quæſo & peto, vt, &c. familia. 5.2.3.

Maieſtas.

Si res tota quæritur, definitione uniuerſa uis explicanda eſt, ſic: Si maieſtas eſt amplitudo ac dignitas ciuitatis, is eam minuit, qui exercitum hoſtibus pop. Rom. tradidit. 2. de Or. 49. Maieſtas eſt in imperij, atque in omni pop. Romani dignitate, quam minuit is, qui per uim multitudinis rem ad ſeditionem vocauit: &c. in Part. 58. Maieſtas eſt, ne in quemuis impune declamare liceret. 3. ſam. 45. Fit ſenatuſconſ. &c. ut imperium populi Rom. maieſtaſque conſeruaretur. pro Rab. 13. Maieſtas ab aliquo imminuta. de Or. 118. Magnum nomen eſt, magna ſpecies, magna dignitas, magna maieſtas conſulis. in Piſ. 84. Quanta illi, dii immortales, fuit grauitas, quanta in oratione maieſtas? de Amic. 78. Maieſtas dominatus. Tuſ. 5.44. Maieſtas iudicũ. pro S. Roſ. 27. Maieſtatis accuſare. 3. Q. fr. 19. Vt illud ſummum auxilium maieſtatis atque imperii de rep. tollatur. pro Rab. 90. Maieſtatis diminutionem non ſolum iuris noſtri, ſed etiam imperii, populiq. Rom. 12. fam. 33. Ius maieſtatis atque imperii. lib. 1. de Fin. 18. Maieſtatis damnatis prouocatio M. Antonii lege ad populum cõceſſa. 1. Phi. 16 Ius omne retinendæ maieſtatis Rabirii cauſſa continebatur. Ergo in omni genere amplificationis exarſimus. in Or. 55. Dii non cenſent eſſe maieſtatis ſuæ, præſignificare hominibus quæ ſunt futura. de Diu. 97. Tantus eſt autem conſenſus municipiorum, coloniarumq. prouinciæ Galliæ, vt omnes ad auctoritatem huius ordinis, maieſtatemq. pop. Romani defendendã conſpiraſſe videantur. 3. Phil. 132. Adiunctum illud etiam eſt, quod non eſt in omnibus fœderibus: Maieſtatem populi Rom. comiter conſeruent, &c. pro Bal. 28. Negatis hæc tam polite, tamque ſubtiliter effici potuiſſe ſine diuina aliqua ſolertia: cuius quidem vos maieſtatem deducitis uſque ad apium formicarumque perfectionem. Aca. q. ed. 1. lib. 2.111. Suſtinendi muneris propter imbecillitatem difficultas minime cadit in maieſtatem deorum. de Nat. 41. Lex Appuleia, qua qui maieſtatem minuiſſet, capitis pœna afficiebatur. de Or. 127. Quid enim turpius, quam qui maieſtatem pop. Romani per uim minuerit, eum damnatum iudicio ad eã ipſam reuerti, propter quam ſit iure damnatus? 1. Phil. 16. id eſt, qui uim publicam commiſerit. Maieſtatem minuere, eſt de dignitate, aut amplitudine, aut poteſtate populi, aut eorum quibus populus poteſtatem dedit, aliquid derogare. de Inu. 2.159. Minuere maieſtatem reip. in Ver. 245. Mihi ipſi cum Sulpitio fuit in Norbani cauſſa ſumma contentio. Pleraque enim de iis, quæ ab iſto obiiciebantur, quum confiterer, tamen ab illo maieſtatem imminutam negabam; &c. 2. de Or. 59. Neque hoc alienum ducunt maieſtate ſua. Diui. 98.

Maior, Maiores, *Vide* Magnus.

Maiuſculus, *Vide* Magnus.

Mala.

Vt meos malis miſer manderem natos. 3. de Or. 120. Quam litteram etiam e maxillis, e taxillis, & vexillo, & paxillo conſuetudo elegans Latini ſermonis euellit. in Or. 86.

Malleolus.

Malleoli, plantæ, ſarmenta, vites, traduces, propagines, nonne ita afficiunt, ut quemuis cum admiratione delectent? de Sen. 48.

Malleoli.

Domus in cliuo Capitolino ſcutis referta, plena omnia malleolorum ad urbis incendia comparatorum. pro Mil. 48. Deſinant inſidiari domi ſuæ conſuli, circunſtare tribunal prætoris urbani, obſidere cum gladijs curiam, malleolos ad incendendã urbem faſceſque comparare: &c. in Catil. 23.

Malo.

In hac re malo vniuerſæ Græciæ & negotiatoribus. Att. 32. Multo enim malo hunc a Pontidia, quã illum a Seruilia At. 86. Ego illi omnia malo, quam mihi. pro Plan. 271. Scripta noſtra nuſquam malo eſſe, quam apud te. Att. 211. Meo iudicio multo ſtare malo, quam aliorum. Att. 193. Malo me cũ Pompeio vinci, quam cum iſtis vincere. Att. 122. Quis non multis partibus malit? de Fin. 98. Ipſarumque uirtutum alius in alia mauult excellere. in Offi. Cato ipſe iam ſeruire, quam pugnare mauult. Att. 112. Euanuiſſe mauultis. de Diu. 113. Quid ergo? in ſingulos HS quinquagenis millibus dãnari mauultis? 5. Ver. 57. Prætor iudicium prius de probro, quam de re maluit fieri. pro Quinct. 2. Nę ego haud paullo hunc animum malim, quam omnium fortunas. Tuſc. 170. Domi enim manere ſi recte poſſim, multo malim. 11. Att. 44. Tamen arbitror malle te quietam ſenectutem & honorificam potius agere, quam ſollicitam. 14. Att. 23. in ep. Ant. Malle, pro, magis velle: Nolle, pro, nõ velle. Or. 86 Noli putare me quidquam maluiſſe, quam vt mandatis tuis ſatisfacerem. Att. 84.

Malua.

Ita ego, qui me oſtreis & murenis facilè abſtinebã, a beta & malua deceptus ſum. Gallo l. 7.27.6.

Malus.

A prora ad malũ, a malo ad puppim. in Arat. Princeps Cleomenes in quadriremi Centuripina malum erigi, vela fieri, præcidi anchoras imperauit. 7. Ver. 70. & 3. de Or. 99. Quid tã in nauigio neceſſarium, quam latera, quam carinæ, quam prora, quam puppis, quam antennæ, quam vela, quam mali, quam reliqua? quæ tamen hanc habent in ſpecie venuſtatem. 3. de Or. 99. Vt ſi qui gubernatorem in nauigando agere nihil dicant, quum alij malos ſcandãt, alij per foros curſent. de Sen. 16.

Malus.

Non m. homo. 10. famil. 42. id eſt, fraude & malitia carens. M. poeta. pro Arch. 19. Mala accuſatio. pro Roſ. Am. 24. id eſt, falſa. Mala actio. Aca. q. ed. 2. l. 1.26. Mala definitio eſt, cum aut mala deſcribit, &c. 1. de Inu. 104. Mala gratia. in Piſ. 3. Sicut mali ædificij domino glorianti ſe architectum non habuiſſe. de Nat. 1.50. pro, male extructi. Nimis magna pęna te conſule conſtituta eſt, ſiue malo poetæ, ſiue libero. in Piſ. 57. Ariſtarchus qui notam apponebat ad malum uerſum. in Piſ. 57. Iudicium de dolo malo & de fide mala. de Nat. 75. Philoſophi quidam minime mali illi quidem, ſed non ſatis acuti. 3. Offi. 50.

Malum.

Hoc m. eſt: ſed illud, ſcelus. 10. Att. 19. M. æternum & infinitum. de Fin. 1.44. M. culpa contractum. Tuſ. 3.45. M. uoluntario iudicio, & opinionis errore contractum. Tuſc. 3.68. M. exſpectatum & impendens. Tuſ. 4.66. Quum ſerperet in urbe infinitum m. 1. Phil. 3. M. inſeparatum non mediocre eſt ad ægritudinem augendam. Tuſ. 3.25. M. inſperatum, nec opinatum. Tuſ. 3.25. Neque tam terribilis vlla fando oratio eſt, neque ſors, neque ira cælitum inuectum m. quod non natura humana patiendo ferat. Tuſ. 4.52. Magnum dicis malũ, nã, &c. de Leg. 187. Intellecto eo, quod remedium illud continet, m. quod opinatum ſit eſſe maximum, nequaquam eſſe tantum, ut uitam beatam poſſit euertere. Tuſ. 3.49. Omne m. naſcens, facile opprimitur; inueteratum, fit plerumque robuſtius. 5. Phi. 186. Tuſ. 3.23. Medicina quæ & illud natiuum m. & hoc delectũ ſanare poſſet. pro Dom. 215. M. naturale. Tuſ. 3.68. Nihil m. niſi quod turpe & vitioſum, iuxta Zenonem. Tuſ. 2.26.10. Att. 8. Nihil m. niſi quod virtuti eſt contrarium, iuxta Ariſtonem & Zenonem. Aca. q. ed. 1. l. 2.121. Nihil m. quod eſt a natura datum omnib. Tuſc. 1.90. Nullũ m. niſi culpa. Tuſ. 3.31.

Omne

Omne m. etiam mediocre, magnum eſt. Tuſc. 3. 19. Malum ; niſi hoc peius ſit. 4. fam. 16. M. ſempiternum. Tuſ. 1. 9. Summũ m. Tuſc. 2. 11. Heri etiam effeci epiſtolam ad Cæſarem : tibi enim placebat : quam non fuit m. ſcribi, ſi, &c. Att. l. 13. 34. Cõmunis omnium conditio eſt, eaque lege nati ſumus, ut nemo in perpetuum eſſe poſſit expers mali. Tuſc. 3. 50. Nihil enim mali accidiſſe Scipioni puto. de Amic. 9. Mali nihil eſt quod non & ſuſtineam & exſpectem. 11. Att. 24. Nihil mali fingi poteſt quo non vrgear. 11. Att. 32. Nihil mali habere. Tuſ. 1. 69. Primi cuiuſque mali excidendi cauſa ſit, ut aliud renaſcatur illo peius. ad Brut. 9. in epi. Bruti. Ecquid ergo intelligis, quantũ mali ex humana conditione dexeceris ? Tuſ. 1. 83. Quid mali dant ? de Nat. 1. 85. Commemorat quid olim mali C. Iulius fecerit, cum, &c. Att. l. 3. 108. 17. Tantum mali factum eſt, quantum boni. ad Brut. 39. Nam ipſum quidem illud etiam ſine cognitione iuris, quam ſit bellum cauere malum ſcire poſſumus. de Or. l. 1. 128. Virum bonum oportere eſſe dicant, ne malum habeat. Att. l. 7. 111. 5. & de Fin. 79. Malum ſubire. 7. Att. 34. Nam ui, malo, plagis adductus eſt, ut frumenti daret, nõ quãtum haberet, ſed quantum cogeretur. 5. Ver. 46. Tu niſi malo coactus, recte facere neſcis ? 5. Ver. 31. Dignum malo ab vniuerſis iudicari 5. Ver. 79. In malo eſſe, & magno quidem. Tuſ. 2. 15. Poteſtne bonum cuiquam malo eſſe ? Para. 8. Multo malis. 15. At. 36. Mala, acerba iis, a quibus non fuerunt cogitata. Tuſ. 3. 16. Mala animi. Tuſ. 3. 67. Mala ciuilia. pro Plan. 27. Hæc mala o ſtultiſſime Æeta ipſe tibi addidiſti. Tuſ. 3. 23. Quo ego tempore tanta mala florentiſſimæ familiæ ſedaui, vel potius ſuſtuli. 2. Phil. 62. Sed eſt iniqua in omni re accuſanda, prætermiſſis bonis, malorum enumeratio. de Leg. 188. Quid horum malorum, quorum aliquod certe ſubeundum eſt, minimum putes ? Att. l. 7. 128. 9. Malorum Ilias. 8. Att. 28. Minima malorũ eligenda in Ver. 193. Seruitus eſt poſtremum malorum omniũ. in Ant. 182.. Malorum ſemina, in medijs illis incluſa, ipſo bruma li die, in contrarias partes ſe uertere dicuntur. Diu. 2. 23. Mala neque minui uetuſtate, nec fieri præmeditata leuiora, cenſet Epicurus. Tuſ. 3. 29. Ergo id quidem non eſt dubitandum, quin omnia, quæ mala putantur, ſint improuiſa grauiora. Tuſc. 3. 26. A malis natura declinamus. Tuſc. 4. 11. Ex malis non ſolum eligenda minima, ſed etiam excerpendum ea his ipſis, ſiquid ineſt boni. Off. 3. 5. Nihil in malis ducendum, quod eſt uel a dijs immortalibus, uel a natura parente omnium conſtitutum. Tuſ. 1. 106, & 107. Mortem non eſſe in malis. Tuſ. 164. In duobus malis cum fugiendum maius ſit, leuius eſt eligendũ. ad Octau. 46. Nec ero, ut in malis, imparatus. 9. Att. 23. 1. Q. fr. 30. In his malis hominem ſe præbuit. 13. fam. 46. In malis omnibus acerbius eſt uidere, quam audire. 6. fam. 13. Malis alienis laborare. 4. fam. 6. Malis ab aliquo oneratus. 9. fa. 46. Libertas malis oppreſſa ciuilibus, iam extollere, & aliquando recreata ſe erigere incipit. pro Plan. 166. Pro malis temporum non eſt quod moleſte feras. 6. fam. 7.

Malum.

Malis orbiculatis paſti eſſe uidentur. 8. fam. 43. in ep. Cœl.

Malum, *interiectio*.

Quænam (malũ) eſt iſta uoluntaria ſeruitus ? At. 133. Quæ te (malum) inquit, tanto in iſtam ſpem induxit ? ut, &c. Off. 44. Quæ (malum) iſta fuit amentia ? 4. Verr. 29. & 1. Phil. 15. Pro Roſ. Com. 32. Qui (malum) iſti Prudentiſſ ? Att. l. 5. 108. 1. Quæ (malum) ſtultitia fuit ? pro Q. Roſ. 54.

Male.

M. accipit uerbis Raboniũ. 3. Ver. 99. Excluſus enim ab Antiochia Dolabella, & in oppugnando m. acceptus, nulla alia cõfiſus urbe, Laodiceam, quæ eſt in Syria, ad mare ſe contulit. Lent. Cic. l. 11. 28. Epicrates homines multis uerbis m. a ſe acceptos dimiſit. 4. Ver. 39. Qui cum omnibus creditoribus m. agat. pro Quinct. 30. Qui permulta m. agendi cauſſa, fraudandique fecerunt. pro Quinct. 9. In quo ego, non quo libenter m. audiam, ſed quia ego cauſſam non libenter relinquo, nimium patiens & lentus exiſtimor. 2. de Or. 168. Nonnulli amici Appij, ridicule interpretãtur, qui me iccirco putãt bene audire uelle, ut ille m. audiat. Att. l. 6. 111. 3. Tuſ. 5. 83. At ſenatui quæ ſunt gerenda præſcribo, & quomodo Carthagini m. iam diu cogitanti bellum inferatur. de Sen. 17. Erraſti aliqua in re, m. dici putat Cato. pro Mur. 139. Quod ſi iſte Italiam relinquet, faciet omnino m. Att. l. 9. 181. 8. Dij iſti Segulio m. faciãt, homini nequiſſimo omniũ qui ſunt, qui fuerũt, qui futuri ſunt. ad Brut. l. 21. 21. 1. O factum m. de Alexione. Att. 237. M. rem gerere. Cat. 30. id eſt, male adminiſtrare rem familiarem. M. gerendo negotio. in Cat. 109. M. ſe res habet, quæ non ſtatim, ut dici cœpta eſt, melior fieri uidetur. 2. de Or. 172. M. locata beneficia.

Off. 90. Aliquem m. loquutum eſſe. pro Sex. Roſ. 42. Quare quotieſcumque dicetur. m. de ſe quis mereri, ſibique eſſe inimicus atque hoſtis, uitam denique fugere, &c. 3. de Fin. 30. Nãq. cur in hominem petulantem, & m. de nobis meritũ eſſe debuimus ? Qui primo, cum obſiſtere ac defendere conarentur, m. multati clauis ac fuſtibus repelluntur. 6. Ver. 84. M. narras de illo. 16. Att. 36. id eſt, malum & triſtem nuntium affers. Non dubito, quin me m. oderit. Att. l. 14. 2. M. olere omne cœnum. 4. Tuſc. 84. M. pugnare. 1. Att. 61. hoc eſt uinci. M. redempta publica. 1. Q. fr. 23. hoc eſt, care uel magno. Ego autem illum m. ſanum ſemper putaui, nunc etiam impurum & ſceleratum puto. Att. l. 9. 188. 6. M. mihi ſit, ſi umquam quidquam tam enixe ar. 13 Att 33. M. ſit Antonio: ſiquidem Buthrotijs moleſtus eſt. Att. l. 15. 328. 4. hoc eſt, male illi uertat fortuna. M. ſonabat iiſdem. Or. 212.

Maledico.

Is demum maledicit, qui non poteſt ab altero uerum audire. in Sal. 275. Si quiſpiam maledicit. ep. 38. Cuius ſumma criminis hæc eſt, quod armatus aduerſario maledixit. ep. 83. Epicurus Phædoni Socratico turpiſſime maledixit. de Nat. 63. Maledicito homini Reatino. pro Sext. 20. Pericles, in cuius labris ueteres comici, etiam cum illi maledicerent (quod tum Athenis fieri licebat) leporem habitaſſe dixerunt. de Or. 133. Si quis alteri maledicat, petulans uidetur. de Or. 137. Aliud eſt maledicere, aliud accuſare. pro Cœl. 38. Petulanter maledicere alicui. pro Cœl. 39. Maledicere alteri, ſolutũ exiſtimatur eſſe. 6. fam. 27. Non debebas optimo uiro flagitiõſi ore maledicere. pro Deiot. 149. Num, ſi contra te dixero, mihi maledictis uſus es, ut ceteris feciſti. de Or. 133.

Maledicus.

M. conuitiator. pro Mur. 11. Homo natura maleuolus & m. ad Her. 8. Palicanus m. Att. 17. At fuit fama, quotuſquiſq. eam effugere poteſt in tam maledica ciuitate ? pro Cœl. 45. In tam ſuſpicioſa & maledica ciuitate, in ſuſpicioſiſſimo negotio maledictum omne, non modo crimen effugit. pro Flac. 5. Lucifugi, maledici, monſtroſi. 1. de Fin. 91. de Cl. Or. 66.

Maledictum.

Saltatorem appellat L. Murenam Cato, m. eſt, ſi uere obijcitur, uehementis accuſatoris. pro Mur. 126. Extinctum iam eſt illud m. crudelitatis. pro Dom. 27. M. omne, non modo crimen effugit. pro Flac. 5. M. uolucre. pro Plan 46. Verbi inuidia, contumeliaque maledicti. pro Syl. 171. In maledicti uel criminis loco aliquid alicui obijcere. pro Clu. 49. Maledicti & contumeliæ loco ponere aliquid. in Piſ. 24. Aliquis eum aculeo & maledicto facetus. de Cl. Or. 180. Nihil in hiſce rebus loci eſt maledicto, quod omnia laus occupauit. pro Mur. 12. Cum tu mihi Cornelij defenſionem in maledicto obijciendam putaris. in Vat. 4. Maledicta, contumeliæ, tum iracundię, contentiones, concertationeſque in diſputando pertinaces, indignæ mihi philoſophia uideri ſolent. lib. 1. de Fin. 21. Nec ulla alia coniecta ſunt maledicta in eius uitam. pro Plan. 23. Maledicta, in aliquem aſpere, ferociter & libere dicta. pro Plan. 166. Maledicta mea. 13. Phili. 377. Quum omnia maledicta, uerſus denique etiam obſceniſſimi in Clodium & Clodiam dicerẽtur. Q. fr. l. 2. 7. 3. Quem ego inuſtum uerſiſſimis maledictorum notis tradam hominum memorię ſempiternæ. in Ant. 256. Confer te omnia maledicta in aliquem. Att. l. 11. 216. 3. A maledictis pudicitię ad coniurationis inuidiam oratio eſt noſtra delapſa. pro Cœl. 40. Tantum is tribuit huic indulgentię, ut ſe maledictis non abſtineat. Brut. 187. Vocibus, maledictiſque aliquid celebratum. pro Cœl. 4. Non debes, Marce, arripere maledictũ ex triuio, aut ex ſcurrarum aliquo conuicio. pro Mure. 11. Epicurus omnes figebat maledictis. de Nat. l. 2. 129. Vexare aliquem probris & maledictis. pro Flac. 38.

Maledice.

Quod maxime tum ſolet euenire, quum ſtudioſe de abſentibus detrahendi cauſſa aut per ridiculum, aut ſeuere, m. contumelioſeq. dicitur. 1. Off. 188.

Maledictio.

M. nihil habet propoſiti præter contumeliam. pro Cœl. 4.

Malefactum.

Benefacta male locata, malefacta arbitror. 2. Off. 90. Deinde aduerſarius malefacta augebit. de Inu. 75.

Maleficus.

Vir maleficus natura, & iniuſtus. Tuſ. 239. In exterrorum hominum & maleficorum, ſceleratorumque cuſtodias, in prædonum, hoſtiumque, in tantum numerum ciuium Romanorũ includere auſus es ? 7. Ver. 112.

Maleficium.

Non factitatum eſt ne a barbaris quidem hoc maleficium. de Inu. 61. Maleficium, exſilio multatum. pro Cæc. 304. Maleficij cauſſa, ſæpe cupiditas amoris. 2. ad Her. 33. Maleficij cauſſa ſæpe honor. 2. ad Her. 33. Maleficij perpetrati cauſſa in coniectura multum valet, & ea quomodo tractanda. 2. ad Her. 33. Maleficii perpetrati ſæpe cauſſa eſt ſpes commodorum. 2. ad Her. 33. Beneficii memoria nihil profuit, nocuit opinio maleficii cogitati. pro Cœl. 53. Perficiendi & occultandi maleficii ſpes. pro Cœl. 48. Ad maleficium nemo conatur ſine ſpe atque emolumento accedere. pro Roſ. Am. 51. Committere maleficium, pro Roſ. Am. 38. id eſt, admittere maleficium. Qui indicet aut factum eſſe maleficium, aut a quo factum ſit. ad Heren. 7. Vt ſi diſſimulare omnes cuperent, ſe ſcire ad quem maleficium pertineret. pro Roſ. Am. 32. Punire maleficium. pro Cœl. 206. Noli maleficium putare eſſe gratiſ. pro Plan. 268. Vt ne illi quidem qui maleficio, & ſcelere paſcuntur, poſſint ſine vlla particula iuſtitiæ viuere. 2. Off 36. Maleficia manifeſta. pro Roſ. Am. 20. Conſcientia maleficiorum. in Ant 197. Supplicia pro maleficiis ſuis metuere. pro S. Roſ. 20.

Maleficioſe.

Cum hoc nouæ litis genus tam maleficioſe intenderet, placuit Cæcinæ, &c. pro Cæc. 14. Malemateriatus. Off. 62.

Malemeritus.

Vlciſci malemeritos oportet. ad Her. 17. Malemeritis referre quod debeas. Poſtq. 203.

Maleolens.

At in maleolentem video me a te circumueniri. de Or. 131.

Malepacatus.

Malepacatus ager. Att. 79.

Maleprecor.

Vtrum tandem bono viro & ſapienti optabilius putas; ſic exire a patria, ut omnes ſui ciues ſalutem, incolumitatem, reditũ precentur, quod mihi accidit: an quod tibi proficiſcenti euenit, vt omnes exſecrarentur, maleprecarentur, unam tibi illam uiam & perpetuam eſſe uellent? in Piſ. 86.

Maleſentiens.

An poteſt eſſe ulla excuſatio, non dicam maleſentienti, ſed, &c. in Piſ. 81.

Maleueſtitus.

Ipſe cum hominibus quindecim maleueſtitis ad portam Cœlimontanam ſitiens peruenerim. in Piſ. 48.

Maleuolus.

Homo natura maleuolus & maledicus. ad Her. 8. Ille ſi omnibus eſt maleuolus, minus offendor in me. ep. 29. Quoniam tam natura maleuolus es. pro Q. Roſ. 50. Cato in me turpiter fuit maleuolus. Att. 101. Vt maleuolorũ, iniquorum, inuidorũ animos frangeremus. pro Balb. 66. Maleuolorum ſermones minus commodi. 1. fam. 35. Ex urbanis maleuolorum ſermunculis hæc collecta ſunt. pro Deiot. 150. Cato auditus eſt magno ſilentio maleuolorum. Q. fr. 308. In maleuolorum voculas incurrere. 2. famil. 30. id eſt, obtrectationes. Nam illam quidem orationem ea commemoratione alienorum malorum, ad maleuolos conſolandos eſſe accommodatam: 3. Tuſ. 105. Tum ſubinuiſum apud maleuolos Poſtumi nomen. pro Rab Poſt. 129. Atque illo die cognoui paullo plures in ſenatu maleuolos eſſe quam gratos. ad Brut. 15. 11. Sed ne ſummorum quidem hominum maleuolis de me ſermonibus crederet. ep. 42.

Maleuolentia.

Maleuolentia, eſt uoluptas ex malo alterius ſine emolumento ſuo. Tuſ. 4. 16. Maleuolentia lætans malo alieno Tuſ 4. 13. Deprecandæ maleuolentiæ cauſſa. pro Corn. 58. Maleuolentiæ hominum in me occurres. 11. famil. 19. in ep. D. Bruti. Maleuolentiam deprecari. pro Balb. 12. Senatus religionis calumniam non religione, ſed maleuolentia, & illius regiæ largitionis inuidia comprobat. epiſt. 2. Vicinitas non infuſcata maleuolentia. pro Plan. 263. Quamquam illorum erit verius iudicium obtrectatione & maleuolentia liberatum. Q. fr. l. 1. c. 65. Noui animũ tuum, tum mihi amiciſſimum, tum nulla in ceteros maleuolentia ſuffuſum. ep. 16.

Malitia.

Malitia eſt verſuta & fallax nocẽdi ratio. 3. de Nat. 56. Fraus, improbitas, malitia, culpa, turpitudo. de Fin. 118. Perfidia & malitia per quam inſidiæ tenduntur alicui. pro Q. Roſ. 32. Leuitate, vanitate, malitia excluſa diuinitatem probo. de Diu. 198. Hæc vero eius erat ars & malitia miranda. in Ver. 135. Id malitia iam eſt vſitata. pro Cæc. 285. Eaque malitia quæ vult illa quidem videri ſe eſſe prudentiam, ſed abeſt ab ea, diſtatque plurimum. Off. 3. 93. Atque etiam ſi emolumentis non ſua ſponte uirtus expenditur, una erit uirtus quæ malitia rectiſſime dicetur. 1. de Leg. 72. Coheredes aquis ſinere opprimi, malitia eſt. Att. 249. Malitia prudentiam imitatur. Part. 43. Ad omnem malitiam & fraudem mentem ſuam verſare hæc ſecum cogitãs cœpit. pro Cluen. 32. Huius igitur uirtutis contraria eſt uitioſitas: ſic enim malo quam malitiam appellare eam, quam Græci κακίαν appellant. Nam malitia certi cuiuſdam vitij nomen eſt, uitioſitas omnium 4. Tuſ 52. Vtile putamus ab omnibus unicam malitiam atque nequitiam cognoſci. de Inu. 75. Hi ſæpe verſutos homines & callidos admirantes eorum malitiam, ſapientiam iudicant. Offi. 34. Supercilia illa raſa olere malitiã, & clamitare calliditatem uidentur. pro Q. Roſ. 48. Per ſummam fraudem & malitiam fingere aliquid. pro Quinct. 10. Vt enim quiſque maxime ad ſuum commodum refert quæcũque agit, ita minime eſt vir bonus: ut qui uirtutem præmio metiũtur, nullam uirtutem, niſi malitiam putent. 1. de Leg. Nec uero in prædijs ſolum ius ciuile ductum a natura, malitiam, fraudẽq. uindicat: ſed etiam in mancipiorum uenditione uẽditoris fraus omnis excluditur. 3. Offi. 93. Tamen a malitia non diſcedis. ep. 138. Omnis opinio ad eam ſpeciem traducenda, vt honeſtis conſilijs, iuſtiſque factis, non fraude & malitia ſe intelligant, ea quæ uelint, conſequi poſſe. Offi. 34. Inſidijs & malitia laudem eſt adeptus. Offi. 34. Mihi impoſuiſſet aliquid, niſi tua malitia affuiſſet. Offi. 13. & 15. Att. 45. Quas n. Græci κακίας appellãt, uitia malo, quam malitias nominare. 3. de Fin. 61. An num uõ uis huius me uerſutiloquas malitias? 3. de Or. 85.

Malitioſus.

Malitioſa Carthago. 4. ad Her. 237. Num malitioſum negas, fraudulentum? iam id quidem arrogas tibi. pro Quinct. 10. Hoc autem celandi genus quale ſit, & cuius hominis, quis non uidet? certe non aperti, non ſimplicis, non ingenui, non iuſti, non uiri boni: uerſuti potius, obſcuri, aſtuti, fallacis, malitioſi, callidi, ueteratoris, uafri. 3. Off. 74 & 3. Tuſ. 85. Exſiſtũt enĩ iniuriæ ſæpe calumnia quadam, & nimis callida, ſed malitioſa iuris interpretatione. 1. Offi. 49.

Malitioſe.

Clodium nihil arbitror malitioſe, quamquam ſceleſte quidẽ egerit. Att. 244. Et in eligendo fecit malitioſe. prima enim ſyllaba dempta, &c. in Or. 110. Nihil ſane uafre, nec malitioſe facere conatus eſt. in Ver. 135. Sed ego Metello non iraſcor: neq. ei ſuam purgationem eripio, qua ille apud omnes vtitur, ut nihil malitioſe, neque conſulto feciſſe uideatur. 4. Ver. 119. Cum hoc nouæ litis genus tam malitioſe intenderet, placuit Cæcinæ de amicorum ſententia conſtituere, &c. pro Cæc. 14. Malitioſe neceſſe eſt iſtiuſmodi rationi aliquo conſilio obſiſtere. 2. Ver. 11. Aut quum dicitur, inter bonos bene agier: quid quam agi doloſe aut malitioſe poteſt? 3. Offi. 80. Malitioſius gerere rẽ mandatam. pro Roſ. Am. 65.

Peior, Peius.

Turpis autem fuga mortis, omni eſt morte peior. 8. Phi. 253. Turpitudo peius eſt, quam dolor. 2. Tuſc 34. Quid ſi utrumque nunc peius eſt? Acad. 15. Quod aliud alia melius eſſet, aut peius. de Fin 118. Poſtremo, uix ueriſimile fortaſſe uideatur: oderam multo peius hunc, quam illum ipſum Clodium: illũ enim oppugnaram, hunc defenderam. fam. 7. 2. 5. Cum hoc ueteranus Capho, quo neminem ueterani peius oderunt. 11. Phil 298. Verſa & mutata in peiorem partẽ ſunt omnia pro Roſ. Am. 62. Malum illud quidem, ſed alia peiora. 2. Tuſ. 23. Peſſimus. ep. 168. & Att. 182. 184. pro Q. Roſ. 50 & 173. de Iou. 11.

Peſſime.

Intelliget ſecum actum eſſe peſſime. 5. Ver. 99. Sentire peſſime de republica. 14. Phil. 397.

Mamma.

Alia autem nullam ob utilitatem, quaſi ad quendam ornatum, ut cauda pauoni, plumæ uerſicolores columbis, uiris mãmæ atque barba. 3. de Fin. 29. Quæ multiplices fetus procreãt, ijs mammarum data eſt multitudo. de Nat. 52. Quæ paullo ante nata ſunt, ſine magiſtro, duce natura, mammas appetunt. 2. de Nat. 97.

Manceps.

Hominis ſtudioſiſſimi nobilitatis manceps fit Chryſogonus. pro Roſ. Am. 12. Veſtri enim, credo, graues habent Turpionẽ ſutoriũ & Vectium mancipẽ. Att. l. 6. 14. Poſtremo ne in prædæ quidem ſocietatẽ mancipem aut prædonem ſocium reperire potuiſti. pro Dom. 12. 39. Si opus pupillo redimeretur, ſi res abiret ab eo mancipe quem ipſe appoſuiſſet, Lb. nullã prædam eſſe. 3. Ver.

Ver.99. hic, manceps, pro redemptore ſartorum tectorum ac-cipitur. Delegatio in mancipe annua Att. 186. Præſertim quum ex iiſdem agris, eiuſdemque anni frumentum ex decumis Romam mancipes aduexiſſent. 5. Ver. 148. Mancipes a ciuitatibus pro frumento pecuniam exegerunt. 1. Ver. 18. Ne illam quidem tibi defenſionem reliquam fecisti, mancipes in iſtis rebus eſſe verſatos, &c. 5. Ver. 151. Mancipibus dedi. Ver. 187.

Mancipo.

Cum L. Torquatus illam ſeueritatem in eo filio adhibuit, quem in adoptionem D. Syllano mancipauerat. de Fin. 53.

Mancipatus.

Ita enim ſenectus honeſta eſt, ſi ſe ipſa defendit, ſi ius ſuum retinet, ſi nemini mancipata eſt, ſi vſque ad ultimum ſpiritum dominatur in ſuos. de Sen. 33. Tum iſte uenditum atque mancipatum tribunatum conſiliis noſtris oppoſuit. 2. Phil. 66.

Mancipium.

Mancipium vel mancupium. Att. 195. 196. Sum enim χρῆσει μὲν tuus, κτήσει δὲ Attici noſtri: ergo fructus eſt tuus, mancipium illius. 7. fam. 31. Arma quærenda putauimus, ut eſſet ſui iuris ac mancipii reſpub. ad Brut. 45. Multæ ſunt domus iure mancipii & iure nexi. de har. reſp. 12. Cũ omnia tua iure mancipii ſint, ea ne poſſis retinere. pro Cæc. 299. Quod ſi in iis rebus repetendis, quæ mancipii ſunt, is periculum iudicii præſtare debet, qui ſe nexu obligauit. pro Mur. 3. Mancipium ne emerent, qui in prouinciis cum imperio erant niſi in demortui locum, legibus cautum erat. 6. in Ver 8. Lex mancipii: Quid quid in mancipio vitii fuerit, uenditor ſi ſciret, nec emptori dixerit, id præſtato. Att. 1. Cum enim Marius Gratidianus ædes Auratæ vendidiſſet, neque ſeruire quandam earum ædium partem in mancipii lege dixiſſet, defendebamus quidquid fuiſſet incommodi in mancipio: id ſi venditor ſciſſet, neque declaraſſet, præſtare debere. 1. de Or. 87. Mancipio aliquid ab alio accipere. 1. Att. 3. Quod Cærelliæ uelle uideris mancipio dare ad eam ſummam quæ ſub præcone fuit maxima, id opinor eſſe ccc ∞∞. Att. 246. Sic tibi nos ad id quod quaſi mancipio dare debuimus ornamenta quædam voluimus non debita accedere, id eſt, quaſi iure emptionis & uenditionis. Top. 229. Veſtorius ad me ſcripſit, vt iuberem mancipio dari ſeruo ſuo pro mea parte Heterio cuidam fundum Brinnianum, vt ipſe ei Puteolis recte mancipio dare poſſet. Att. l. 13. 64. Si ea mancipio aliquem dediſſe id quod mancipio dari non poteſt, num ideirco id eius factum eſt qui accepit; aut num is qui mancipio dedit, ob eam rem ſe ulla re obligauit? Top. 22. & 53. Attici proprium te eſſe ſcribis mancipio & nexu, meum autẽ uſu & fructu, contentus iſto ſum. 7. fam. 53. Lo Sergio ſeruiebant, ſed hoc in mancipio Marius non dixerat. 3. Off. 88. In mancipio uendendo ea uitia dicẽda ſunt, quæ niſi dixeris, redhibeatur mancipium iure ciuili. Off. 70. Mancipia ex omni genere collecta. 8. Att. 28. Mancipia pro ſeruis ſymphoniacis. in Ver. 63. Nexorum ac mancipiorum iura. de Or. 99. In mancipiorum uenditione uenditorum fraus omnis excluditur. Off. 66. Sunt aliquot ſatiſdationes ſecundũ mancipia. At. l. 3. 1. Conculcari miſeram Italiam uidebis a mancipiis utriuſque ex omni genere collectis. Att. 123. De mãcipiis ei quæ tibi uidebuntur, attribuas. 12. Att. 37. De mancipiis centumuiri cognoſcebant. 1. de Or. 84. Nulla ſpes prædæ, niſi ex mancipiis. Att. 66. In mancipiis parandis. pro Plan. 272.

Mancipi.

Abalienatio eſt eius rei, quæ mancipi eſt, aut traditio alteri nexu, aut in iure ceſſio, inter quos ea iure ciuili fieri poſſunt. Top. 223.

Mancus.

Q. Scæuola confectus ſenectute, præpeditus morbo mancus & membris omnibus captus ac debilis. pro Rab. perduel. 15. Etenim cognitio, contemplatioque naturæ, manca quodammodo, atque inchoata ſit, ſi nulla actio rerum conſequatur. 1. Off. 215. Occurrebat mancam ac debilem præturã ſuam futuram conſule Milone. pro Mil. 18. Qui mancam fore putauerunt ſine aliqua acceſſione uirtutem. de Fin. l. 3. 25.

Mando, as.

Age hoc malum quod mihi commune eſt cum omnibus, nihil tibi mando vt de eo cogites. Att. 98. Ita tibi hoc mando, vt dubitem an etiam te rogem, ut pugnes ne intercaletur. 5. Att. 15. Si tibi nihil mando nominatim, me totum tuo amori fideique commendo. Att. 49. Præterea typos tibi mando, quos in tectorio atrioli poſſis includere. Att. 1. Qui mandat, uel qui mandatum recipit. pro S. Roſ. 37. Cultura autem animi philoſophia eſt, quæ extrahit uitia radicitus, & præparat animos ad ſatus accipiendos, eaque mandat his, & (ut ita dicam) ſerit, quæ adulta fructus uberrimos ferant. 2. Tuſc. 26. Mandaui omnia quæ tu, vt pollicero, exhauries. Att. 71. Hortenſius ad me uenit, cui depoſcenti mea mandata, cetera uniuerſe mandaui: illud proprie, ne pateretur, quantum eſſet in ipſo, prorogari nobis prouincias. 5. Att. 4. Mandaui filio quæ illum uellem loqui tecum. ep. 32. Eius diſputationis ſententias memoriæ mandaui. Læl. 2. Sententiolas edicti cuiuſdam memoriæ mandaui. in Anto. 187. Non hanc ei rem Sextus Roſcius mandauit, ſed ipſe à decurionibus publice T. Roſcio mandatus eſt. pro S. R. 37. Mihi magiſtratum populus Romanus mandauit. 4. Ver. 41. An his illuc euntibus mandem, ut me excuſent? 11. At. 45. Quæſo ut eum diem memoriæ mandetis. pro Quinct. 4. & 6. Quare, mihi crede, & memoriæ manda, me, &c. ep. 90. Percipite quæſo diligenter quæ dicam, & ea penitus animis veſtris mentibuſque mandate. in Catil. 19. Deinde ipſis ſcriptis non ea quæ nunc, ſed actiones noſtras mandaremus, vt ſæpe fecimus. 2. Off. 4. id eſt, ſcriptum poſteritati relinqueremus. Non eram neſcius Brute, cum quæ ſummis ingeniis, exquiſitaque doctrina philoſophi Græco ſermone tractauiſſent, ea Latinis litteris mãdaremus, fore ut hic noſter labor in uarias reprehẽnſiones incurreret. 1. de Finib. 1. Quid huic facias, qui hoc litteris, memoriæque mandauerit. 12. Phil. Mandare aliqua condita uetuſtati. de Nat. 56. Diligenter aliquid alicui per litteras. ep. 33. M. aliquid litteris. de Nat 3. ep. 210. M. aliquid procuratori de agricultura. Att. 88. de Or. 106. M. factum alicuius immortalitati. pro Dom. 128. Deſinat queri, pop. Rom. hominibus nouis atq. induſtriis libenter honores mandare, ſemperque mandaſſe. 6. Ver. 73. Dimittere aliquem ab ſe, & mandare in ultimas terras. pro Syl. 42. Inſtituenti mihi ſermonem referre, mandare huic tertio libro, quem, &c. de Or. 142. Mandare quemquam litteris cogitationes ſuas, qui eas nec diſponere, nec illuſtrare poſſit, nec delectatione aliqua allicere lectorem, hominis eſt intemperanter abutentis & otio & litteris. Tuſ. 1. 5. & 2. 6. De artificio dicendi litteris tam multa mandare. Or. 210. Mandare litteris res omnes ſingulorum annorum. de Or. 113. M. litteris ſermonem aliquorum. de Or. 109. Alicuius loquentis uerba excipere, litteriſque mandare. Diu. l. 1. 39. Mandare magiſtratum alieni exiſtimabant. pro Mur. 69. Sed nunc poſtea quam ſum ingreſſus res eas, quas tecum ſimul didici, mandare monumentis, philoſophiamque ueterem illam a Socrate ortam, Latinis litteris illuſtrare, &c. 1. Aca. 5. Itaque ut litteris conſignamus quæ monumentis mãdare uolumus: ſic ille in animo res inſculptas habebat. Aca. ed. 2. l. 1. 3. Cæſar non dubitat P. Lentulum æternis tenebris uinculiſque mandare. in Catil. 82. Quo magis eſt æquum tumulis mandare peremptos. 3. Tuſ. 55. Ex Homero. Vitam ſuam fugæ, ſolitudinique mandare. in Catil. 15. Is non modo ex numero uiuorum exturbatur, ſed, ſi fieri poteſt, infra etiam mortuos mandatur. pro Quinct. 48. Hæc fama celebrantur, monumentis annalium mandantur, poſteritati propagantur. pro Sext. 88. Athenis primum monumentis & litteris oratio eſt cœpta mandari. de Cl. Or. 267. Neque enim eſt quiſquam tam auerſus a muſis, qui non mandari uerſibus æternum ſuorum laborum facile præconium patiatur. pro Arch. 15. de Or. 113. Auctoritatis tantum in me eſt, quantum uos honoribus mandandum eſſe uoluiſtis. pro Pomp. 4. Semel, cum id feci, quod omnes non negent immortalitati, ſi fieri poteſt, mandandum, tu ſupplicio puniendum putaſti. pro Dom. 60. id eſt, æternum vt ſit eundum. Suffragia in magiſtratu mandando, aut reo iudicando, aut lege, aut rogatione ſciſcenda, clam an palam ferre melius eſſet. 3. de Leg. 48. Populus mandandis magiſtratibus non inanis eſt dignitatis iudex. pro Plan. 260. Cum mihi ſæpe oſtenderis te accuratiſſime noſtrorum temporum conſilia atq. euentus litteris mandaturũ. ep. 69.

Mandatus.

Quorum renuntiatio legibus illorum & litteris publicis mãdata eſt. in Ver. 163. Simiæ Dodonææ improbitatem hiſtoriis Græcis mandatam eſſe demiror. de Diu. 122. In priuatis rebus ſiquis rem mandatam non modo malitioſius geſſiſſet, ſui quæſtus aut commodi cauſſa, uerum etiam negligentius, eum maiores ſummum admiſiſſe dedecus exiſtimabãt. pro Roſ. Am. 65. Ego enim ſic exiſtimo, Maximo, Marcello, Scipioni, Mario, & ceteris magnis imperatoribus, non ſolum propter uirtutem, ſed etiam propter fortunam, ſæpius imperia mandata, atque exercitus eſſe commiſſos. pro L. Man 33.

Mandatum.

Itaque mandati iudicium conſtitutum eſt, non minus turpe, quam furti. pro Roſ. Am. 65. Mandati iudicium in heredem redditum. 2. ad Her. 32. Mandatum negligentius adminiſtrare olim dedecori habitum. pro Roſ. Am. 65. Mandatum tuum curabo diligenter. ep. 96. A nobis, populoque Ro. mandatum id

certe non habebas. 1. Phi. 90. Mãdatum habere de omnibus rebus. 4. fam. 3. Mandatum negligere uel doloſe exſequi, cur turpe ſit. pro Roſ. Am. 66. Qui mandat uel qui mandatum recipit. pro Sext. R. 37. Gratiſſima eſt mihi tua cura de illo meo primo & maximo mandato. Att. 70. Et id mandato Syllæ Q. Metellus dixit, Syllam nolle, &c. pro Syl. 179. Accipere mandata ab aliquo. in Ant. 118. Mandata accipere ad aliquem. 8. Phil. 49. Afferre mandata ad aliquem, ut, &c. Att. 115. Agere mandata alicuius. Att. 152. Conficere mandata. in Ant. 222. Mandata pacis mihi das ad Cæſarem. 8. fam. 48. in epiſt. Cœlij. Ego Metuſcilio ad te mandata dedi. Att lib. 8. 163. 4. Mandata plura uerbo, quam ſcriptura legato dedimus. 10. fam. 17. Omnibus ei de rebus, quas agi, quæ curari a me uoles, mandata des uelim. fam. lib. 3. 1. 7. Quamuis ſeuera legatis mandata dederimus. 5. Phil. 182. Dare mandata alicui de magnis rebus. 6. Phil. 208. Mandata depoſcere. 5. Att. 4. Facies ſcilicet ut mea mandata digeras, perſequare, conficias. 2. Q. fr. 32. Tu mandata effice quæ recepiſti. Att. 10. Exſequi mandata. in Ant. 221. Reliquum eſt, ut antequam proficiſcare, mandata noſtra exhaurias. Att. l. 5. 4. Mandata tua mihi expoſuit, & litteras reddidit. 11. fam. 10. Mandata ferre. 8. Phil. 250. A Dolabella mandata habebo, quæ mihi uidebuntur. Att. l. 15. 329. 10. In quem ipſi cum grauiſſimo teſtimonio, quod nunquam antea, Romam mandata legatoſque miſiſſent. 4. Ver. 117. Vibulius de mea mãſione mandata Cæſaris ad Pompeium pertulit. Q. fr. 321. Tua mandata perſequar diligenter. Q. fr. l. 2. 15. 6. Mandata recipere & efficere. 1. Att. 33. Noli putare me quicquam maluiſſe, quã ut mandatis tuis ſatisfacerem. Att. 84. Veniunt cum mandatis, ueniunt cum teſtimonijs publicis. 4. Ver. 118. Me ex tuis mandatis ea monuit, quæ, &c. 3. fam. 5. In mandatis operæ noſtræ uicaria fides amicorum ſupponitur. pro Sext. Roſ. 36. Idem poſtea præ mandatis requiſitus. pro Plan. 295. Pro mandatis abuſus eſt ſermone aliquo arrepto Att 7. 46.

Mando, *is*.

Alia fugiunt, alia carpunt, alia uorant, alia mãdunt. 2. de Nat. 182. Impius hortatũt me frater, ut meos malis miſer manderẽ natos. de Or. 163. & Tuſ. 226. Dentibus autem in ore conſtructis manditur, atque ab his extenuatur & molitur cibus. 2. de Nat. 20.

Mandens.

Aut tam eminentibus canibus Scyllam, tamque ieiunis, quã quibus iſtum uideris, Gellijs, Clodijs, Titijs roſtra ipſa mandentem? de haruſp. 55.

Manſus.

Atque omnia minima manſa (ut aiunt) nutrices infantibus pueris in os inſerant. 2. de Or. 89.

Mane.

A m. cœnam quærere. 9 fam. 62. v. Calendarum m. accepi a Demea litteras pridie datas. Att. 215. v 118. Iduum litteras dedi bene m. Att. 233. Cras m. putat. Att. 214. Eo die m. Att. 77. Hodierno die m. in Catil. 115. Hodie m. Dolabella, multus ſermo ad multum diem. Att. l. 13. 267. 1. M. cal. Decembris Sthenium citari iubet. in Ver. 128. Excluſi eos, quos tu m. ſalutatum miſeras. in Catil. 199. Quarum alteras mihi multo m. dedit. 5. Att. 7. Poſtridie m. in Ver. 90. Qui uſque a calend. Ian. eſſet, quæ erant futuræ m. poſtridie. fam. lib. 7. 31. 4. Nam hæc Idib. m. ſcripſi. ep. 2. Bene m. hæc ſcripſi. 4. Att. 79. 3. Saturnalibus m. ſe mihi Pindenniſſæ dediderunt. Att. l. 5. 37.

Maneo.

Multis locis ne tectum quidem accipio, & in tabernaculo maneo plerumque. Att. 76. Ego te mihi ſemper amicum eſſe uolui, maneo in uoluntate, &, quoad uoles tu, permanebo. ep. 61. Adhuc Romæ maneo, hæc ego ſuſpicans. ep. 127. Mihi cum eo nulla contentio iam manet. Att. 229. Cum idem omnino, quia nihil ſemper ſuo ſtatu maneat, &c. 1. de Nat. 23. Cuius quidem te fatum, ſicuti C. Curionem, manet. 2. Phi. 37. Simul & elicere cupio ſententiam tuam, ſi manet, ut firmior ſim: ſi mutata eſt, ut tibi aſſentiar. Att. 8. 166. 5. Manent ingenia ſenibus, modo permaneat ſtudium & induſtria. de Sen. 19. Multa diutius cõmemoratione manent, quã natura ſtare potuerunt. de Leg. 156. Itaque parietes urbis modo ſtant & manent, iique ipſi iam extrema ſcelera metuentes 2. Off. 41. Atque is quidem conſtanter in ſuo manebat ſtatu. de Vn. 203. Itaque quum ceteri conſulares irent & redirent, in ſententia manſi. 2. Phil. 92. Eo die capua diſceſſi, & manſi calibus. Att. 111. Is in priſtina mente manſit. pro Sext. 16. Cum intempeſta nox eſſet, manſi in villa P. Valerij. in Ant. 154. Et in eo manſimus, ne ad urbem. 9. Att. 67. Serui ui tormentorum adducti, in ueritate manſerunt. pro Clu. 140. Parietes quorum ornatus tot ſecula manſerat, undos deformatoſq. reliquit. in Verr. 228. In ea manebo. Att. 126. Tib. enim Gracchus p. r. tamdiu laudabitur, dum memoria rerum Romanarum manebit. 2. Offi. 62. Nummus interea mihi Cæſar, neglecto triumpho, domi manet & manebit. in Piſ. 92. Quæ ſocietas inter nos ſemper, mi Cornifici, manebit. fam. 12. 27. 2. Quæ perpetuo animo meo fixa manebunt. ep. 167. Sed erant cauſſæ cur hoc tempore iſtic eſſe nollem: quæ ſi manebũt, quærenda erit excuſatio ad Brutum, &, ut nunc eſt, manſuræ uidentur. Att. li. 12. 247. 1. hoc eſt, duraturæ. Si manerem in Italia, uerebare ne officio deeſſem: ſi proficiſcerer ad bellum, periculum te mecum commouebat. ep. 96. Si uiueret, mihi cum illo nulla contentio iam maneret. Att. 14 311. 4. Dein ſi tabellarum referendarum ius vetus & mos antiquus maneret. fam. 5. 20. 4. Nempe ſi te nihil impediret, ſi voluntas eadem maneret, ſi ualeres denique, &c. pro Quinct. 35. Pleræque autem ciuitates, & maxime illuſtres, in amicitia perpetuo manerent. 4. Ver. 2. & 7. 57. Auiam tuam ſcito deſiderio tui mortuam eſſe: & ſimul quod uerita ſit, ne Latinæ in officio manerent, & in montẽ Albanum hoſtias nõ adducerent. Att. 1. t. 12. & 4. ad Her. 153. hoc eſt, Munus ſuum diligenter exſequerentur. Cyrillũ quendam ſuadentem ut in urbe manerent. 3. Off. 63. Tu numquam in hac urbe manſiſſes. in Ant. 167. Vellem Romæ manſiſſes. Att. 37. Maneas apud me cum tuis. Att. 4. 87. 6. Plane hoc mihi explices uelim; in primis maneat ne in ſententia, ut mittam ad eum quæ ſcripſi: an nihil neceſſe putes. Att. Maneat ergo, quod turpe ſit, id numquam eſſe utile. 3. Off. 65. hoc eſt, ſit ita, eſto, fac ſit. Memento curare per te & per omnes noſtros, in primis per Hortenſium, ut annus noſter maneat ſuo ſtatu, ne quid noui decernatur. Att. 5. 15. Eaque mihi conditio maneat, qua profectus ſum. fam. l. 2. 6. 10. Quamobrem illud maneat, & fixum ſit, quod neque moueri, neq. mutari poteſt. pro R. Poſt. 15. Sed uelim maneat Damaſippus in ſententia. fam. l. 7. 24. 4. ad Att. 135. & 9. 171. 1. Vt maneamus in perſpicuis firmius & cõſtantius. Ac. q. ed 1. l. 2. 43. Cum in uilla manerem. de Diu. 93. Nam quum omnes Socratici, Zenoque, & ij, qui ab eo eſſent ꝑfecti, manerent in antiquorum philoſophorum ſententia, &c. 1. de Diu. 9. id eſt, ſequerentur eorum ſententiam. Si integra in ſenatu noſtra cauſſa ad Kal. Ianuar. manſerit. ad Att. 68. Quid enim? ſummus dolor plures dies manere non poteſt? 2. de Fin. 148. Manere in amicitia fideque pop. Rom. in Ver. 252. M. in cauſſa. pro Mil. 8. M. in cautione. 1. ad Q. fr. 46. M. in conditione atque pacto. in Vert. 69. Eidem Dolabellæ, me audiente Cæſar dixit, nihil eſſe quod de Mega uereretur, beneficium ſuũ in eo manere fa. l. 13. 61. Manere in fide. pro Dom. 52. M. in patrijs inſtitutis. de Fin. 5. 12. M. in lege naturæ. Tuſ. 5. 29. M. in liberalitate. 13. fam. 64. In patria manere, eſſe domi ſuæ. Off. 72. Manere in prouincia & ſenatuſconſulto. Att. 101. In quo enim plura ſunt quæ ſecundum naturam ſunt, huius officium eſt in uita manere. de Fin. 3. 47. Quare aut nobis ſtatuendum eſt legem Heliam manere, legem Fuſiam non eſſe abrogatam. de Pet. Conſ. 18. Non patiar iſtam manere ſuſpicionem, nos rem iudicari nolle. pro Quinct. 18. Scio me domi manſiſſe. pro Dom. 214. Id ſi eſt, in Italia fortaſſe manebitur. Att. l 8. 147. 13 Sed ad primum reuertar: quid putes faciendum, occulte ne aliquo propius ueniendum, an mare tranſeundum? nam hic maneri diutius non poteſt. Att. l. 11. 34. Si Lepidus & Volcatius te manent, manendum puto. Att. 146. Ac ne me exiſtimaris ad manendum eſſe propenſiorem, quod plura, &c. poteſt fieri, &c. Att. 120. Eodem die uulgo loquebantur, Antonium manſurum eſſe Caſilini: & ibi conſtitueram ut pridie idus aut Aquini manerem, aut in Arcano. Att. 258. Plerique negant Cæſarem in conditione manſurum. Att. 7. 50.

Manens.

Nam terra immobilis manens, ima ſede ſemper hæret. de Somn. Scip. 119. Neque uero eram tam indoctus ignaruſque rerum, ut frangerer animo, propter uitæ cupiditatem, quæ me manens conficeret angoribus. 2. Phil. 56.

Manſio.

Manſio Formijs. Att. 137. Cautior certe eſt manſio: honeſtior putatur traiectio. 8. Att. 55. & 11. Quod tibi mea permiſſio manſionis tuæ grata eſt, id ego ſummo meo dolore & deſiderio, tamen ex parte gaudeo. Q. fr. 3. 7. Nam ita manſionem illam deplorat, ut quemuis mouere poſſit. 2. Att. 39. Sed quum ab his medijs omnia proficiſcantur officia, non ſine cauſſa dicitur ad ea referri omnes noſtras cogitationes: in his & exceſſum e uita, & in uita manſionem. 3. de Fin. 47. Is mecum ſæpe de tua manſione aut deceſſione communicat. fam. 4. 14.

Manes.

A me quidem pœnas expetiſtis, quibus coniuratorum ma-

nes mortuorum expiaretis. in Piſ. 82. Manium deorum iura ſancta ſunto. Hos leto dato diuos habento. Sumptum in ollos luctumque minuunto. 2. de Leg. 24. Æquitas tripartita eſt, una ad ſuperos deos, altera ad manes, tertia ad homines pertinet Part. 228. Inferorum animas elicere, & puerorum extis deos manes mactare. in Vat. 31. A dijs manibus uenire. in Verr. a 59.

Mania.

Græci autem maniam unde appellent, nõ facile dixerim. eam tamen ipſam diſtinguimus nos melius, quam illi. hanc enim inſaniam, quæ iuncta ſtultitiæ patet latius, a furore diſiungimus. 3. Tuſ. 9.

Manica.

Solet enim accipere ipſe manicas, nec diutius obſidionis metum ſuſtinere. 11. Phil. 309.

Manicatus.

Quos pexo capillo nitidos aut imberbes, aut bene barbatos uidetis, manicatis & talaribus tunicis, uelis amictos, non togis. in Cat. 42.

Manifeſtus.

Res iam nota ac manifeſta omnibus. in Verr. 178. Manifeſtum furtum. 4. Verr. 54. Manifeſtum periurium. de haruſp. reſp. 252. Scelus manifeſtum atque deprehenſum. in Cat. 113. Manifeſtum & in medio poſitum & apertum. in Verr. 60. Hoc quidem certe manifeſtum erit. in Verr. 145. Quæ ita aperta & manifeſta ſunt, ut, &c. pro S. R. 54. Eiuſmodi res ita notas, ita teſtatas, ita magnas, ita manifeſtas proferam, ut, &c. 2. Verr. 29.

Manifeſte.

Vt, quod erat difficillimum, quodque ego ſemper optabam a dijs immortalibus, tota res non ſolum a me, ſed etiam a ſenatu, & a uobis m. deprehenderetur. 3. in Cat. 51. Aliquid m. deprehenſum. pro Flac. 160.

Manifeſto.

Teneo in medijs uectigalibus pop. Rom. in ipſis fructibus prouinciæ Siciliæ furem manifeſto auertentem rem frumentariam omnem pecuniam maximam: &c. 5. Verr. 116. Manifeſto comperiſſe aliquid & manu tenere. de Cl. Or. 190. Exponã uobis Oppianici facinus manifeſto compertum atque deprehẽſum. pro Cl. 52. Cum manifeſto uenenum deprehendiſſet, & res non coniectura, ſed oculis ac manibus teneretur. pro Cl. 15. Hæc tanta in rempublicam coniuratio manifeſto inuenta atque deprehenſa eſt. 5. in Catil 62. Nam is ante celauit, nunc manifeſto tenetur. de Inuẽ. 66. Manifeſto teneri in re turpi. de Inu. 67.

Manipularis.

Et me una hæc res torquet, quod non omnibus in rebus labentem, uel potius ruentem Pompeium, tamquam unus manipularis ſecutus ſim. Att. 9. 35. Addo etiam manipulares iudices ex legione alaudarum. 1. Phil. 15. & 5. 172.

Mano, *as*.

Qui aer per maria manat, is eſt Neptunus. 2. de N. d. 30. Omnis honeſtas manat a partibus quattuor. Off. 31. Fidei bonæ nomen manat lattiſſime. Off 66. Manant hæc ita. 15. Att. 10. Illa ſuperiora unde hæc manant. de Nat. 69. Niſi ea fuerint, unde illa manant. de Leg. 168. Multaque a luna manant & fluunt, quibus animantes alantur, & augeſcant, & pubeſcant. de Nat. 36. A capite quod uelimus arceſſere, & unde omnia manant uidere. de Or. 119. Peccata ex uitijs manant. Part. 120. Quæ natura fluunt atque manant, ut aqua & terra. de Nat. 10. Manabat enim illud malum urbanum, & ita corroborabatur quotidie fam. 12. 1. Quare ſi aliquid oratoriæ laudi noſtra attulimus induſtria, multo ſtudioſius philoſophię fontes aperiemus, e quib⁹ etiam illa manabant. 1. Tuſc. 11. Latius opinione diſſeminatũ eſt hoc malum: manauit non ſolum per Italiam, ſed etiã tranſcendit alpes, obſcure ſerpens occupauit multas prouincias. in Catil. 119. Idque eorum nomen uſque ad Pythagoræ manauit ætatem. Tuſc. 229. Ab Ariſtippo Cyrenaica philoſophia manauit de Or. 148. Herculis ſimulacrum multo ſudore manauit. 1. de Diu. 66. Contagiones malorum, quę a Lacedęmonijs profectæ manarunt latius. Off. 50. Manarat ſermo in concilio, pecuniæ quandam mentionem inter iudices eſſe uerſatam. pro Clu. 32. Latius enim manabit hæc ratio, & aliquanto maiorem locum, quam de uno dolore occupabit. 2. Tuſc. 56. Cum, ut ſcitis, hoc triduo uel quatriduo triſtis a Mutina fama manaret. 14 Phil. 394. Nam cum ſerperet in urbe infinitum malum, idque manaret in dies latius, &c. 1. Phil. 5. Genera quattuor ex quibus honeſtas officiumque manaret. Off. 12. Manare & fundi per omnes partes. Tuſ. 142. Homines qui terram incolunt, interruptos ita eſſe, ut nihil inter ipſos ab alijs ad alios manare poſſit. de Somn. 21. Quæ reſecanda erunt, non patiar ad perniciem ciuitatis manare. in Catil. 106. Aliquid ſine capite manare. & eius auctorem non extare. pro Planc. 271. Fideique bonæ nomen exiſtimabat manare latiſſime. Off. 3. 92.

Manans.

Æternis cauſſis naturæ neceſſitate manantibus, uerum eſt id quod, &c. de Fat. 144.

Manſuefacio.

A quibus manſuefacti & exculti, a neceſſarijs artificijs ad elegantiora defluximus. Tuſc. 1. 50.

Manſuetus.

Beneficus, ſalutaris & manſuetus ciuis. pro Mil. 15. Illud quæro, cur tam ſubito manſuetus in ſenatu fuerit, cum in edictis tam fuiſſet ferus. 3. Phil. 139. Deinde propter rationem atque orationem ſtudioſius audientes, ex feris & immanibus, mites reddidit & manſuetos. 1. de Inu. 4. In moribus ſuis erga neceſſarios declarandis manſuetiſſimus. 2. de Or. 112.

Manſuete.

At uero cum aliquid clementer, manſuete, iuſte, moderate, ſapienter factum, in iracundia præſertim, quæ eſt inimica conſilio, & in uictoria, quæ natura inſolens, &c. pro Marc. 5.

Manſuetudo.

Manſuetudo atque clementia ita probanda eſt, ut adhibeatur reip. cauſſa ſeueritas, ſine qua adminiſtrari ciuitas non poteſt. Off. 1. 125. Incredibilis uidetur & noſtra manſuetudo & abſtinentia. Att. 78. Quas res & manſuetudo animi cõſecuta & uerecundia eſt. Off. 35. Manſuetudo morum & facilitas. Off. 2. 45. Omni plena clementiæ, mãſuetudinis, humanitatis. Q. f. 294. Lenitatis & manſuetudinis genus orationis. 2. de Or. 110. Quid ad hanc manſuetudinem addi poteſt, eum qui cum bellum gerat, tam molli nomine appellari. 1. Off. 57. Illam clementiam, manſuetudinemque noſtri imperij, in tantam crudelitatem, inhumanitatemque eſſe conuerſam. 7. Ver. 90.

Manſus, *Vide* Mando, *is*.

Manus.

Manus & multitudo, idem. Att. 58. & Q. fr. 302. M. aduerſa. Ac. ed. 1. l. 2. 133. M. apta ad eliciendos ſonos neruorum & tibiarum admotione digitorum. de Nat. 56. Manus cur data elephantis. 2. de Nat. 92. Manus Sext. Neuij in propinquorum proſcribendis bonis exercita. pro Quinct. 18. M. firma euocatorũ, 15. fam. 13. Militũ firma manus. ep. 244. M. hoſtilis. Tuſ. 1. 69. M. opulenta. 1. de Inu. 114. M. paruula peditum. 11. fam. 16. M. Cęſaris, & uictoria & fide præſtans. 7. fam. 15. M. renouata pro Sext. 34. Quæ nec haberemus, niſi manus & ars acceſſiſſent. Off. 2. 16. Occupationum mearum ſignum tibi ſit librarij manus. Q. fr. 323. in Catil. 55. Att. l. 4. 85 1. in Att. 162. Manus litterę. 7. Att. 8. Huc acceſſit manus Ventidij, quę trans Apenninum, itinere facto difficillimo, ad uada peruenit. fam. l. 11. 10. 5. & 6. Verr. 86. Att. l. 2. 59. 3. Ad manum accedentes multi bacbati in piſcinis. 2. Att. 7. Quem ſeruum ſibi ille habuit ad manum. de Or. 164. Nam Alexidis manum amabam, quod tam prope, accedebat ad ſimilitudinem tuæ litteræ: manum nõ amabam quod indicabat te non ualere Att. l. 7. 122. 3. Introductus Statilius cognouit manum & ſignum ſuum. in Catil. 182. Cum Oppius me hortaretur, ut manum ueteranorũ cõplecterer, &c. Att. 261. Conferre manum cum hoſte. Att. 115. Manum conſerere. pro Mur. 17. Heus tu, manum de tabula: magiſter adeſt citius, quam putaramus. fam. lib. 7. 26. 2. Qui manum fecerit, copias parauerit, multitudinem hominum coegerit, armarit, inſtruxerit, &c. pro Cæc. 24. 7. Verr. 61. Manum fuiſſe iuuentutis. 2. Att. 21. Manum habere. ad Brut. 12. In manum conuenire pro Flac. 65. Top. 7. & 10. Ipſa mihi ueritas manum iniecit, & paulliſper conſiſtere coegit. pro Quinct. 53. Factum per uim, per manum opulentam. de Inu. 61. Manum illam tu mihi cura ut præſtes. 1. Att. 5. Demoſthenes negat in eo poſitas eſſe fortunas Græciæ, in hoc in eum, huc an illuc manum porrexerit. Or. 14. Quibus tibi uidebitur, uelim des litteras nomine meo: noſti familiares, ſignum requirent, aut manum: dices ijs me propter cuſtodias ea uitaſſe. Att. 11 4 Qui ſe fatentur uirtutis cauſſa, niſi ea uoluptatem efficeret, ne manum quidem uerſuros fuiſſe. de Fin. 146. Hęc inter cenam Tironi dictaui, ne mireris alia manu eſſe. ad Quinct. fr. 321. Manu cũ hoſte cõfligere. Off. 1. 113. Romam cum manu magna. Att. 259. In quem ſcyphum de manu iacere conatus eſt. in Ver. 204. Totum denique hominem tibi ita trado, de manu (ut aiunt) in manum tuam iſtam, & uictoria & fide præſtantem. fam. 7. 15. Manu depellere aliquem. Off. 3. 55. Epicurus autem qui res occultas & penitus abditas, non modo uideri animo, ſed etiam ſic tractet ut manu doceat, eam

eius

eſſe uim & naturam deorum. 1. de Nat. 36. Eadem manu poteit conciones conciliare 1. ad Q. fr. 57. Manu feminea interimi. Tuſc. 2. 17. Sed in ea Pompeij epiſtola erat, in extremo ipſius manu. Att. 117. Quod preſens tamquam in manu datur, commodius eſt. Off. 1. 88. Quam uelis eum obligare, in tua manu eſt. ep. 115. Verum hæc non ſunt in noſtra manu. ep. 233. Qui in manu ſit, quem eſſe dementem uelit. Tuſc. 1. 24. Hanc putaui in mea manu ſcribendum. Att. 247. Quorum epiſtolas in manu teneo. in Ant. 141. Cum Licinius pyxidem teneret in manu. pro Cœl. 51. Cum pene iu manu iam mortiferum illud poculum teneret. Tuſc. 1. 63. Antequam alio loco conſedero, neque longas a me, neque ſemper mea manu litteras exſpectabis. Att. 75. Si quid mea manu non intelligent librarij. 16. fam. 31. Quæ ſuperioribus litteris mea manu ſcripſi. epiſt. 178. Noli putare pigritia facere me, quod non mea manu ſcribam ad Att. 260. Epiſtola manu mea ſcripta. Att. 37. Manu mea ſcriptas litteras ad te miſi. 3. fam. 13. At hercle alter tuus familiaris Hortenſius, quam plena manu, quàm ingenue, quam ornate noſtras laudes in aſtra ſuſtulit Att. 2. 66. Manu ſtare. 5. Att. 34. Manu ſua ſcribere epiſtolas. 7. fam. 34. Vocontij ſub manu ut eſſent, per quorum loca fideliter mihi pateret iter. fam. l. 10. 23. 4. id eſt, in promptu & in proximo Epiſtula Timarchidis manu ſcripta. in Verr. 182. Tua manu erant epiſtolæ. 7. Att. 8. ſub. ſcriptæ. Cum indicia mortis ſe comperiſſe manifeſto & manu tenere diceret. de Clar. Or. 190. Leges tollunt aſtutias quatenus manu tenere rem poſſunt: philoſophi, quatenus ratione & intelligentia. Off. 65. Stamus animis, & quia conſiliis, vt uidemur, boni utimur, ſperamus etiam manu. Att. 78. Manus C. Verris multæ. 4. Verr. 17. Comites illi tui delecti, manus erant tuę: præfecti, ſcribæ, medici, accenſi, haruſpices, præcones, manus erant tuæ. 4. Verr. 17. id eſt, tibi lauebant, te iuuabant. Manus victrices. Tuſ. 2. 19. Manus laua, & cena. 2. de Or. 236. Cum manus ad os appoſuit. 8. fam. 3. Et mulli barbati in piſcinis ſint qui ad manus accedant, &c. Att. 22. Cum tribu. plebis populo concitato rem pęne ad manus reuocaſſet. Pro Clu. 107. hoc eſt, ad contentionem & pugnam. Nonnumquam etiam res ad manus atque ad pugnam ueniebat. 7. Verr. 23. Manus a me abſtineam. 3. Att. 6. Manus afferam uulneribus meis. 3. Att. 22. Ac ſi magiſtratibus manus adferãt. Parad. 28. Ego ſenatũ ſibi manus afferre coegi. Octau. 330. Afferre manus ſibi ipſi. Att. 41. Is manus uiolenter uideatur afferre ſocio. Off. 50. Itaque nec ei manus affuit, quia nec capiendum quidquam erat, nec repellendum. de Vn. 198. Manus quas iuſſus in Lepidi perniciem armaſſet, ſibi afferre conatus eſt 10. fam. 48. Conferre ferrum ac manus aliquo. pro Font. 2. Manus ſuas non in defendenda republ. ſed in plaudendo conſumere. 16. Att. 5. Atque ad extremum dat manus, uincique ſe patitur. de Am. 114. Sapienter igitur quod manus dediſſi. Att. 252. Natura dedit homini manus multarum artium miniſtras. de Nat. 56. Ad extremum autem manus dediſſe. Att. 37. Si impias propinquorum manus effugeris. Somn. Scip. 7. Numquã enim libelli illi in manus inciderunt. de Cl. Or. 69. Tuſc. 1. 71. Libellus, qui me imprudente & inuito excidit, & peruenit in manus hominum. de Or. 92. Itaque hoc animo legem ſumpſi in manus, ut, &c. cont. Rul. 69. Poſtulamus, nõ a te quidem qui nobis omnia tribuis, ſed a ceteris qui hæc in manus ſument, ut maius quiddam de L. Craſſo, quam quantum a nobis exprimetur, ſuſpicentur. 3. de Or. 9. Tuſ. 2. 6. id eſt legent. Iſte unumquodque vas in manus ſumere & laudare, mirari. in Verr. 214. Procul apparet, non exeutitur, non in manus ſumitur. pro Planc. 265. In manus ueniebant Antiochi. Aca. ed. 1. l. 2. 11. Nihil de iis quæ in manus uenerunt. Offi. 58. Inferre uim & manus alicui. in Catil. 101. ad Her. 33. Itaque erant exitus eiuſmodi, vt alius inter manus e conuiuio, tamquam e prœlio auferretur, alius tamquam occiſus relinqueretur. 7. Vert. 24. Genere tamen, quod & ad nos pertineat, & didaſcaliam quandam ut uerſetur inter manus, habeat. fam. l. 8. 3. 9. P. Clodius per manus ſeruulæ ſeruatus fuit & eductus. Att. 7. Per manus hanc prouinciam tradit ei, cui minime nos uelitis. de Pro. Conſul. 77. Reijcere alicui manus ad tergum. 10. fam. 71. Suſtulimus manus & ego & Balbus, tãta fuit opportunitas. fam. 7. 14. Supplex manus tendit patria communis. 4. in Catil. 90. Tendere manus ad aliquem. de Inu. 81. Hortenſius uehementer admirans, quod quidem perpetuo Lucullo loquente fecerat, ut etiam manus tolleret. Ac. ed. 1. l. 2. 58. Hæc ciuitas tam procul a manibus tuis atque a conſpectu tuo remota. in Ver. 160. Cuius ub auia mater manibus eſſet accepta. de haruſp. 148. Te, qui tuos omnes fructus publicano tradidiſſes, & rē de manibus amiſiſſes, tum bona tua repetere, ac perſequi lite atque iudicio. 5. Ver. 26. Quod intellexiſti te, præda de manibus amiſſa, teſtimonium tamen effugere non poſſe. 6. Ver. 38. De manibus deponere. Acad. ed. 2. lib. 1. 2. Cauſſa illa mihi tum eſt elapſa de manibus. de Or. 127. 1. Att. 40. Iam tibi extorta eſt ſica iſta de manibus. in Catil. 100. Ponere aliquid de manibus. Q. fr. 194. Manibus facinus deprehendere. pro Cœl. 10. Quoniam Demoſthenem totum cognouiſti, nec eum dimittis e manibus. Or. 206. Fugit aliquis e manibus, deinde ſcabella concrepant, aulæum tollitur. pro Cœl. 52. Victoria excidit manibus. Att. 278. Eſt in manibus eius miri laudatio, quam eum legimus, &c. de Sen. 11. Sed affuiſtis, & eſt in manibus oratio. de Ami. 78. id eſt, circumfertur & legitur. Quæſtio, quæ nunc in manibus eſt. de Nat. 63. Res eſt in manibus, tute longe abes. 6. Att. 30. Quæ in manibus ſunt attendere. 11. fam. 21. Libelli nominum ueſtrorum erant in manibus omnium. in Verr. 69. & 4. Tul. 112. Sæpe fit ut agantur ea, quę nõ putaris: illa quæ credideris in manibus eſſe, ut aliqua de cauſſa non agantur. de Petit Conſ. 212. Libri quos nunc in manibus habeo. Att. 16. Sed habeo opus magnum in manibus, quod. &c. Acad. 39. Cum ea ſpe, quam in manibus habeo. ep. 247. Libros, quos Bruto mittimus, in manibus habent librarij. Att. 212. Philoſophi quamcumque rem habent in manibus, in eam quæ conueniunt, congerunt omnia. Tuſc. 232. Quam ſpem nunc habent in manibus, breuiter exponam. 2. Ver. 10. Omiſi ea, quæ in manibus habebam: quod iuſſeras edolaui. Att. 220. Scripta tua, quæ in manibus habebam. Att. 254. Tum dicitur eam fabulam, quã in manibus habebat, & proxime ſcripſerat, iudicibus recitaſſe. de Sen 81. Inimicum meum ſic amplexabantur, ſic in manibus habebant, ſic fouebant, ſic me præſente oſculabantur, nõ ut, &c. 1. fam. 36. Multos dies epiſtolam hanc in manibus habui, propter commorationem tabellariorum. Q. ſi. 321. Virtus Scipionis non mihi ſoli verſatur ante oculos, qui illam ſemper in manibus habui, ſed etiam, &c. de Am. 115. Habeamus in manibus, Antonij concionem. Att. 107. In manibus habere ſpem. 10. fam. 15. Poſtea uero peruulgata, atque in manibus iactata & excuſſa, inaniſſima prudentiæ reperta ſunt. pro Mur. 24. Septimus mihi originum liber in manibus, omnia antiquitatis monumenta colligo. de Sen. 84. Puerum infantem in manibus perorantes tenuimus. Or. 229. & 2. Att 10. Sed ecce in manibus uir præſtantiſſimo ingenio. de Cl. Or. 175. Nonne perſpicuum eſt Verrem eſſe qui ueſtras uillas ſuis manibus ornet? 5. Ver. 8. id eſt, ſignis & ſupellectili quæ deprędatus eſt. Manibus res tenetur. pro Sext. 58.

Manubiæ.

Non illæ manubię meæ, ſed operis locatio mea fuerat. 1. fam. 41. Tu M. Fuluij domum, monumentum earum manubiarũ eſſe noluiſti. pro Dom. 136. Non ne perſpicuum eſt has manubias Roſcijs Chryſogonum re cognita conceſſiſſe? pro Roſ. Am. 64. Iam uero ille qui cũ Ætolis Ennio comite bellauit Fuluius, non dubitauit Martis manubias muſis cõſecrare. pro Arch. 20. Dubitamus quid iſte in hoſtium præda molitus ſit, qui manubias ſibi tantas ex L. Metelli manubijs fecerit? 3. Ver. 109. Aureum ei detraxit amiculum grandi pondere, quo Iouem ornarat ex manubijs Carthaginenſiũ tyrãnus Gelo, &c. 3. de Nat. 62. Qua ex præda aut manubijs eſt abs te donatio cõſtituta. 5. Ver. 161. Quod ad quemque peruenit, peruenerit ex præda, ex manubijs, ex auro coronario. 1. de L. Agr. 7. Roſtra imperatorijs manubijs ornata. de Or. 143.

Manubrium.

Trolla excauata cum manubrio aureo. 6. Ver. 54.

Manufactus.

Nihil eſt opere aut manu factum, quod non aliquãdo conſumat uetuſtas. pro Mar. 132. Adde ductus aquarum, deriuationes fluminum, agrorum irrigationes, moles oppoſitas fluctibus, portus manufactos, &c. 2. Off. 18. Quid enim aut in natura, qua nihil eſt aptius, nihil deſcriptius: aut in operibus manufactis tam compoſitum, tamque compactum & coagmentatũ inueniri poteſt? de Fin. 105.

Manumitto.

Milo ſeruos manumiſit. pro Mil. 112. & Q. fr. 299. Manu uero eius miſerit, ſi quæris, neſcis, &c pro Mil. 512.

Manumiſſus.

Ita fideliter beneuoleque præſto fuit, ut ſi a me manumiſſus eſſet. 13. fam. 39. De Statio manumiſſo, & nonnullis alijs rebus ãngor equidem, ſed iam prorſus occallui. Att. 2. 33. 5. Adſunt ſerui de cognatorum ſententia manumiſſi. pro Cœl. 52.

Manumiſſio.

Sed ſcire cupio quid habeas argumenti iſta manumiſſio, in qua aut crimen Cœlio quæritur, aut iudicio ſubleuata. pro Cœl. 55. Manumiſſionum genera tria. Top. 6.

Manupretium.

Tantum operis in iſta locatione fuit, quantum paucæ operæ fabrorum mercedis tulerunt, & manupretium, machinæ. 3. Ver. 104. (Manupretium appellare uidetur mercedem, non quę datur pro materia, ſed quæ artis debetur architecto.) Prouincia tibi iſta manupretium fuerit, non euerſæ per te, ſed perditæ ciuitatis, &c. in Piſ. 45.

Mare.

Mare cæruleum, quale apparet meridie. Acad. ed. 1. 2. 96. M. quando a ſole collucet, albeſcit & nibi at. Acad. ed. 1. l. 2. 96. M. conglobatur vndique æqualiter, neque redundat umquam, neque effunditur. 2. de Nat. 88. M. clauſum. 2. Q. fr. 21. M. difficile. 16. fam. 11. M. mane flantum. Acad ed. 1. lt. 2 96. M. infeſtum habebimus. 9. Att. 71. M. inflatum. Diu. 1. 11. Illæ vnde comino rum ut m. profundum & immenſum ſic efferueſcunt quodam quaſi æſtu, ut ad alios accedant, ab aliis recedant. pro Plan. 12. M. Fauonio naſcente purpureum uidetur. Acad. ed. 1. lib. 2. 96. Superum M. Ionium. de Or. 149. Iter ad mare ſuperũ. Att. 133. Vt m. quod ſua natura tranquillum ſit, uentorum ui agitari atque turbari; ſic, &c pro Clu. 109. Cum M. vaſtiſſimum hyeme tranſibas. in Piſ. 45. M. atque uenti, res uiolentiſſimæ 2. de Nat. 115. Noſtri duces m. ingredientes, immolare hoſtiam fluctibus conſueuerunt. 3. de Nat. 36. In hunc tu igitur, tamquam in m. quod eſt uentis ſubiectum, perturbationes cadere tibi dixiſti uideri? Tuſc. 4. 46. Qui m. teneat, eum neceſſe rerum potiri. 10. Att. 21. Terra marique conquirere. 5. ep 9. 4 Mari exſpiari putabantur omnia quæ uiolata erant. pro Roſ. Am. 43. Belluæ quę in mari rubro, Indiane gignuntur. 1. de Nat. 68. Tamquam ratis in mari immenſo noſtra vehitur oratio. 1. Tuſc. 60. Infero mari nobis incerto curſu hieme maxima nauigandum eſt. Att. 9. 7. Cælum, ignes, terræ, maria, naturæ omnes, parent diuino numini. de Nat. 1. 17. Maria uentis agitata tepeſcunt. de Nat. 2. 30. Vnde terra & quibus librata ponderibus, quibus cauernis maria ſuſtineantur. Tuſc. 242. Maria tranſire. Or. 21.

Marinus.

Marini & maritimi æſtus. Diu. 115. Probabile eſt igitur præſtantem intelligentiam in ſideribus eſſe, quæ & æthereã partem mundi incolant, & marinis terrenisque humoribus longo interuallo extenuatis alantur. 2. de Nat. 61.

Maritimus.

Maritimus Triton pingitur natantibus inuehens beluis. de Nat. 1. 54. Quod multas naues in omnem maritimam dimiſiſſet. &c. 5. Tuſc. 57. Quod extremum eſt, te in Arpinati uidebimus, & hoſpitio agreſti accipiemus, quoniam maritimum hoc contempſiſti. Att. lib. 2. 31. 9. Maritimi æſtus uel Hiſpanienſes, uel Britannici. 3. de Nat. 17. Aeſtus maritimi, fretorũque anguſtiæ ortu aut obitu lunæ commouentur. de Nat. 2, 15. Aeſtus maritimi multum accedentes & recedentes. de Nat. 52. Maritimi curſus incredibili celeritate. 1. de Nat. 121. Loci maritimi. Part. 133. Niſi forte maritimæ nuptię terrenis anteponuntur. 3. de Nat. 32. Inſula, quæ undiq. exitus maritimos habet. in Ver. 146. Tamen homines maritimos non plane reformidat. 7. Ver. 55. In maritimis ſum. 2. fam. 30.

Margarita.

Nego ullam gemmam aut margaritam fuiſſe, quin abſtulerit. 6. Ver. 1. Ornatus margaritarum inſignis. in Or. 43.

Maritus.

Multo maxime requireris, & tu ut maritus ſis quam optimæ mulieris, & hęc ut quam optimo uiro nupta ſit. de Inu. 53. Maritum appellas, ut uerba etiam fingas, non ſolum crimina. pro Plan. 169. Cariorem huic ſororis maritum quam filium fuiſſe. pro Rab. 5. Vigilare ad inſidiandum ſomno maritorum. 1. in Catil. 19.

Marmor.

Ennius in ſepulchro Scipionum putatur eſſe conſtitutus è marmore, at is laudibus, &c. pro Arch. 190. Eius ſimulachrum è marmore in ſepolchro poſitum fuit. pro Dom. 86. Non in omni marmore neceſſe eſt ineſſe Praxitelia capita 2. Diu. 71.

Marmoreus.

Signum marmoreum, eburneum, æneum. 6. Ver. 1. Columnæ marmoreæ pro Dom. 49. Pauimenta marmorea. 2. de Leg. 2. Sola marmorea. Parad. 62. Tecta marmorea. Parad. 14.

Marmoratus.

Marmoratis laudibus certe non ſolum ipſi qui laudantur, ſed etiam pop. Romani nomen ornatur. pro Arch. 16.

Mars, *allegorice*.

Cum omnis belli Mars communis, & incerti ſemper exitus præliorum ſint. 6. fam. 11. 10. Phil. 283. Adde caſus, adde incertos exitus pugnarum, Martemque communem. pro Mil. 112. Grauis eſt modus in ornatu orationis, & ſæpe ſumendus, ex quo genere hæc ſunt, Martem belli eſſe communem, Cererem pro frugibus, Liberum appellare pro uino. 3. de Orat. 92. Nimium communem Martem bellique caſum metuens. pro Sext. 5. Hanc igitur partem relictam explebimus, nullis adminiculis, ſed, ut dicitur, noſtro Marte. 3. Offic. 43. Rex ipſe ſua ſponte nullis commentariis Cæſaris, ſuo Marte ſuas res recuperauit. 2. Phil. 96. Huius argento domos ueſtras, huius ſignis & tabulis forum, comitiumque ornari: præſertim, cum uos ueſtro Marte his rebus omnibus abundetis. 5. Ver. 8.

Mas.

Anguis mas & anguis femina. Diu. 88. 121. Hoſtia mas & hoſtia femina. de Leg. 175. In mari & in femina commiſcendorum corporum miræ libidines. Part. 133. de Nat. 51. Beſtiæ aliæ mares, aliæ feminæ ſunt. 1. de Nat. 192. Et deos mares & feminas eſſe dicitis. de Nat. 20. Sacra maribus nõ inuiſa ſolum, ſed etiam inaudita. de haruſp. reſp. 257.

Maſtruca.

Quem purpura regalis non commouit, eum Sardorum Maſtruca mutauit. pro Scauro.

Maſtrucatus.

Maſtrucati latrunculi in Sardinia a T. Albutio deuicti. de prou. Conſ. 12.

Matellio.

Si L. Mummius aliquem iſtorum uideret matellionem Corinthium cupidiſſime tractantem, &c. in Parad. 48.

Mater.

Mater magna agros & nemora cum quodam ſtrepitu peragrare ſolita. de haruſp. reſp. 21. Luxuries, auaritiæ mater. 2. de Or. 92. Nam Saſſia mater huius Habiti (mater enim a me nominis cauſſa, tametſi in hunc hoſtili odio & crudelitate eſt) mater inquam appellabitur: neque unquam illa ita de ſuo ſcelere & immanitate audiet, ut naturæ nomen amittat. pro Clu. 8. Mater omnium perturbationum immoderata quædam intemperantia. Aca. ed. 2. l. 1. 27. Sapientia, omniũ bonarum rerum mater. 1. de Leg. 87. Mater geminos internoſcit conſuetudine oculorum. Acad. ed. 1. lib. 2. 53. Matris terræ operimento corpus in ſepultura obducitur. 2. de Leg. 51. Vt quaſi matris terræ ſinus & gremium mortuo tribueretur. 2. de Leg. 58. Matrẽ noſtram facere memini. 16. fam. 35. Hecate, quæ matre Aſteria eſt ſorore Latonæ. 3. de N. d. 32. Aut ne quid ex eadem matre poſtea natum eſſet. 11. Att. 21. Iupiter puer, qui lactens cum Iunone, in gremio Fortunæ ſedens, mammam appetens, caſtiſſimè colitur a matribus. Diu. 126.

Matercula.

Nunc denique materculæ ſuæ feſtiuus filius aniculæ minimè ſuſpicioſæ purgat ſe per epiſtulam. pro Flac. 70.

Maternus.

Maternus paternuſque ſanguis. pro R. A. 40. Nomen amantius indulgentiuſque maternum. pro Clu. 8.

Materfamilias.

Petulanter facimus, ſi matremfamilias, ſecus quàm matronarum ſanctitas poſtulat, nominamus. pro Cęlio. 23. Genus eſt enim uxor: eius duę formæ, una matrumfamilias, &c. altera earum, quæ tantummodo uxores habentur. in Top. 7.

Matrona.

Quo matrona nulla adiit. de har. 249. Opulentæ optimates matronæ. fam. l. 7. 6. 3. Tanquam meretricem in matronarum cętum. 2. de Fi. 18. Natio quę quia partus matronarum tueatur, a naſcentibus nominata eſt. 3. de N. d. 65. Sanctitas matronarum. pro Cęl. 23.

Matrimonium.

Matrimonium dotale. ad Octa. 48. Quæ nuptiæ diuturnæ nõ fuerunt: erant enim non matrimonii dignitate, ſed ſceleris ſocietate coniunctę. pro Cl. 26. Ius matrimonij caſtum & legitimũ damnatione uiri ſublatum putabat. pro Clu. 139. Collocare aliquam in matrimonium. 1. Diu. 167. Is Saſſiam in matrimoniũ ducere cupiuit. pro Clu. 18. & 98. Te modo Quinti Metelli matrimonium tenuiſſe ſcis. pro Cęl. 25. Curio a te meretricio quæſtu abduxit, & tanquam ſtolam dediſſet, in matrimonio ſtabili & certo collocauit. 2. Phil. 61. Vectius tuus affinis, cuius ſororẽ habes in matrimonio. 5. Ver. 143. Is habuit in matrimonio Cæſoniam. pro Cęc. 287. pro Quinct. 9.

Matertera.

Cum uirgo ſtaret, & Cæcilia in ſella ſederet, neque diu ulla

ullu extitiſſet, puellam deſatigatam petiiſſe a matertera ut ſibi concederet pauliſper, ut in eius ſella requieſceret. 1. Diu. 168. C. Aculeo, quocum erat noſtra matertera. 2. de Or. 2.

Matricida.

Zeuxis, quem ſcribis certiſſimum matricidam tibi a me intime commendari. 1. Q. fr. 37. Somnium matricidarum. de har. 152.

Matricidium.

Oreſtes ſi accuſetur matricidij, &c. 1. de Inu. 26.

Matrimus.

Aut puer ille patrimus & matrimus ſi terram non tenuit, &c. de haruſp. reſp. 20.

Materia.

Materia eſt ex qua quæque res efficitur. lib. 1. de Fin. 14. M. ad argumentum ſubiecta. Part. 233. Eſt enim in utroque & m. & tractatio: materia in uerbis, tractatio in collocatione uerborum. Or. 216. M æquitatis. pro Cæc. 300. M. artis eſt, in qua omnis ars, & ea facultas, quæ conficitur ex arte, uerſatur: ut ſi medicinæ materiam dicamus morbos & uulnera, quod in his omnis medicina uerſetur: &c. de Inu. l. 1. 10. Pene infinita uis & m. artium illarum. de Or. 85. M. facilis. 2. Phil. 60. M. rerum tota flexibilis & commutabilis. 3. de Nat. 69. M. infinita, ſecundum Anaxagoram. Acad. ed. 1. l. 2. 109. Nulla materia niſi admoto igni ignem concipere poteſt. de Or. 125. M. prima ſine ulla ſpecie eſt, carens omni qualitate. Acad. ed. 2. l. 1. 20. M. prima non in nihilum interit, ſed in ſuas partes. Acad. ed. 2. l. 1. 20. M. prima tota omnia accipere poteſt, omnibuſque modis mutare. Acad. ed. 2. l. 1. 20. In uerbis ineſt m. quædam, in numeris expolitio. Or. 215. Eſtque illa ſubiecta quaſi m. ſapientiæ. de Fin. 103. Quocirca huic quaſi m. quam tractet, & in qua uerſetur, ſubiecta eſt ueritas. Off. 4. M. ſine forma eſſe non poteſt. Acad. ed. 2. lib. 1. 18. Materiæ primæ partes infinite ſecari ac diuidi poſſunt. Acad. ed. 2. l. 1. 20. Vnus enim ſatis es materiæ babens, &c. in Sal. 273. Materiam aliam eſſe ioci, aliam ſeueritatis. de Or. 133. Veruntamen non incommodum videtur, quandam ſiluam & materiam uniuerſam, ante permiſtam & confuſam, exponere omnium argumentationum. de Inu. 50. Cum materiam mutabilem arripuiſſet, & rurſus indiuiduam atque ſimplicem de Vu. 35. Repente lyntribus in eam inſulam materiam, calcem, cæmenta atque arma conuexit. pro Mil. 55. Hoc ſi habeto, materiam omnem ſermonum eorum, qui de te detrahere uelint, Statium dediſſe. Q. fr. 1. 37. Aut ſuſpicioni crimen, aut inuidiæ materiam dediſſe uidebimur. in Ant. 253. Opes ſuperbiæ ac libidini facultatem ac materiam dare. de Or. 140. Perpetuis curſibus, conuerſionibuſque cæleſtibus extitiſſe materiam quandam ſerendi generis humani. de Leg. 160. Quid enim odiſſet Clodium Milo, ſegetem ac materiam ſuæ gloriæ? pro Mil. 108. Lupus egit cauſſam agri Campani ſatis accurate: materiam rei non ignoras. Q. fr. 306. Sed tamen probabilem materiam nacti ſermonis, &c. 3. fam. 14. Illa mors uulgaris nullam præbet materiam ad ornatum. de Cl. 168. Nonne id agendum nobis fuit, ut materiam ſubtraheremus furori tuo? pro Dom. 215. Vti poſſe ligneam materiam neceſſe eſt. de Inu. 83. Plato ex m. in ſe omnia recipiente mundũ eſſe factum cenſet. Aca. 29. & 30. Ex m. prima omnia expreſſa & effecta. Aca. ed. 2. l. 1. 20. Ex m. quę indiuidua eſt, & quæ ſemper uniuſmodi, ſuiq. ſimilis, & ex ea quę corporibus diuidua gignitur, tertium materię genus ea duobus in mediũ admiſcuit. de Vu. 27. Vt materię, ferramenta, &c. Top. 225.

Materies.

Nam illo non ſaxum, non materies aduecta eſt in Ver. 106. Hæc tanquam aliqua m. oratoribus ſubiecta eſſe debent. de Or. 101. Eſt enim deformitatis & corporis uitiorum ſatis bella m. ad iocandum. de Or. 130. & 131. Quod me ut ſcribam aliquid hortaris, creſcit mihi quidem m. ut dicis, ſed, &c. Att. l. 2. 27. 4. Etenim in ſingulis rebus eiuſmodi m. eſt, ut dies ſingulos poſſis conſumere. pro R. A. 54. Sed m. facilis in te & in tuos dicta dicere. in Ant. 168. Quod ſi te adducemus, ut hoc ſuſcipias, erit m. digna facultate & copia tua, ep. 67. Si ornate locutus eſt Phyſicus ille Democritus, m. illa fuit Phyſici, ornatus uero uerborum oratoris putandus eſt. de Or. 89. Eſt etiam quaſi quædam m. ſubiecta honeſtati. Part. 237. M. orationis cuiuſq. generis. de Orat. 121. Quandoquidem in ea uerſatur orator, atque ea eſt ei ſubiecta m. omnia, &c. 3. de Orat. 31. Facilius ſicut in uitibus reuocantur ea, quæ ſe nimium profuderunt, quã, ſi nihil ualet m. noua ſarmenta cultura excitantur. de Or. 116. Fac enim fuiſſe in eo C. Lælij, M. Catonis materiem atque indolem: quid ex eo boni ſperari atq. effici poteſt? 5. in Ver. 136. Prouidendum fuit, ne in hanc tantam materiem ſeditionis iſta funeſta fax adhæreſceret. pro Dom. 215. Mamertini materiem non habent. in Ver. 245.

Materiatus.

Ædes male materiatæ, ruinoſæ. 3. Off. 70. id eſt, compoſitæ ex mala materie, ut ex lignis non cæſis tempeſtiue.

Materis.

Aut idem Gallos ſignificãs dicat, nec tam facile ex Italia materis tranſalpina depulſa eſt. ad Her. 54. id eſt, haſta militaris.

Maternus, Matertera, *Vide* Mater.

Mathematicus.

Mathematicus, muſicus, omni denique doctrina eruditus. 3. de Nat. 15. Nec de re artificioſa loquitur, ut Mathematici. de Fin. 67. Vt ad minora ueniam, Mathematici, Poetæ, Muſici, Medici denique ex hac, &c. de Fin. 5. 13. Magnum annum Mathematici nominauerunt ex diſparibus motionibus ſtellarum errantium. de Nat. 2. 38. Quis ignorat, ij, qui Mathematici uocantur, quanta in obſcuritate rerum, & quam recondita in arte, & multiplici, ſubtilique uerſentur? 1. de Or. 6. Geometricis & Mathematicis probationibus. Acad. 29. Mathematicorum mos eſt, non philoſophorum. Tuſc. 221. Eruditus puluis Mathematicorum. de Nat. 53. Docet enim ratio Mathematicorum, quanta humilitate feratur. Diu. 127. Quæ in Geometria deſcribuntur, &c. Mathematicorum ſunt, non ariolorum. de Diu. 110. Mathematica a falſis initijs profecta, uera eſſe nõ poſſunt. de Fin. 63. In ſummo apud illos honore Geometria fuit, itaque nihil Mathematicis illuſtrius. Tuſc. 1. 4. de Fin. 149.

Matricida, Matrimus, Matrimonium, Matrona, *Vide* Mater.

Maturus.

Sed ne maturum quidem etiamnum fuit. ep. 149. Venit tẽpus Quirites, ſerius omnino, quam dignum pop. Romano fuit, ſed tamen ita maturum, ut differri iam hora non poſſit. 6. Phil. 216. Vides quam maturum ſit. Att. 207. Ego tibi ſpem maturæ diſceſſionis afferebam. pro Quinct. 209. Maturam mortem oppetere. Diu. 88. Mihi uero bene maturum uidetur fore. ep. 128. Satietas uitæ tempus maturum mortis affert. de Sen. 69. Siquis, quod ſpopondit, qua in re uerbo ſe uno obligauit, id nõ facit, maturo iudicio, ſine ulla religione iudicis condemnatur. pro Cæc. 5. Optimæ mentis cogitata iampridem maturo tempore enuntiare. fam. li. 10. 14. Edidit hæc Calchas, quæ iam matura uideris. Diu. 122. Et quaſi poma ex arboribus, ſi cruda ſunt, ui auelluntur: ſi matura & cocta, decidunt. de Sen. 65. In perfectis & maturis omnia meliora docet eſſe Chryſippus. de Nat. 2. 28. Facultas diſcendi maior ac maturior. 1. de Or. 47. Ipſe enim Thucydides, ſi poſterius fuiſſet, multo maturior fuiſſet & mitior. de Cl. Or. Non recuſo id quidem, ſed & componendum argumentum eſt, & ſcribendi expectãdum tempus maturius. Att. lib. 15. 323. 8. Vt uirtutes in ætate maturiſſima uelint comparare. ad Her. 29.

Maturitas.

Sic uitam adoleſcentibus uis aufert, ſenibus maturitas. de Sen. 92. Etſi abeſt maturitas ætatis: iam tamen perſonare aures eius huiuſmodi uocibus non eſt inutile. fam. 6. 50. Maturitas animaduertendi. 9. fam. 30. Sed neſcio quo pacto omnium ſcelerum, ac ueteris furoris & audaciæ maturitas in noſtri conſulatus tempus erupit. 1. in Catil. 22. Inducendi ſenatuſconſulti maturitas nondum eſt. Att. lib. 1. 70. Vt dicendi laude prima maturitas, in qua ætate extitiſſet, poſſet notari. de Clar. 179. Sed eius rei maturitas neque dum uenit & tamen iam appropinquat. Q. fr. 3. 33. Vt enim infirmitas eſt puerorum, & ferocitas iuuenum, & grauitas iam conſtantis ætatis: ſic ſenectutis maturitas naturale quiddam habet, quod ſuo tempore percipi debeat. de Sen 30. Maturitas tempeſtiua. de Sen. 78. Quæ ſtudia in his iam ætatibus noſtris contracthura eſſe debent: in adoleſcentia, tanquam in herbis, ſignificant quæ uirtutis maturitas, & quantæ fruges induſtriæ ſint futuræ. pro Cœl. 60. Hæc arbor ararum maturitatem ad ſignum floris accommodat. Diu. lib. 1. 14. Commutationes temporum quadripartitæ ad maturitatem frugum & temperationem corporum aptæ. 1. Tuſc. 55. Non enim poteſt in eo eſſe ſuccus diuturnus, quod nimis celeriter eſt maturitatem aſſecutum. 2. de Or. 49. hic de ingenio per tranſlationem loquitur. Vt res ipſa maturitatem tibi animaduertendi omnium conſenſu daret. fam. lib. 9. 14. 17. Quumq. ipſa oratio iam noſtra caneſceret, haberetque ſuam quandam maturitatem, & quaſi ſenectutem. de cla. Or. 4. Sed uidebatur illud in me iam eſſe perfectum, & habere maturitatem quãdam ſuam. de Clar. 195. Hoc ſtudium quotidie ingraueſcit, credo maturitate ætatis ad prudentiam. fam. lib. 4. 13. Adole-

ſcens

ſcens non tam te & maturitate, quam ſpe & exſpectatione laudatus. de Or. 196. Temporum maturationes, maturitates, uiciſſitudineſque cognouiſſent. de Nat. 21. Sed mundum omnem ſua luce compleat, ab eoque luna illuminata, grauiditates & partus afferat, maturitateſque gignendi. 2. de Nat. 178.

Mature.

Sed hunc fructum m. fortuna ademit: nam breui tempore M. Fulcinius adoleſcens mortuus eſt. pro Cęc. 9. Quę ſi ſine ſine mora, matureq. decreta facitis, &c. 5. Phil 203. M. extollere aliquem ad ſummum imperium per omnes honores, gradus. 1. in Catil. 20. M. in prouincias mittere. fam. lib. 15. 1. 12. M. perlatæ litteræ. 3. fam. 14. Vt eo, quo intendit, m. cũ exercitu perueniat. pro Mur 128. ep. 31. 258. Fores ædis effringũt, æditui, cuſtodeſq. m. ſentiunt. 6. Ver. 86. Tam mature. in Catil. 103. Venit ipſe m. 5. Off. 78. ad Brut. 14. 5. Balbũ ais m. Romam bene comitatum eſſe uenturum. 5. Q. fr. 9. M. cras nos uidebit. 10. Att. 44. Iſte poſtero die mane, quam multo maturius, quam umquam antea ſurrexiſſet, iudices citari iubet. 4. Ver. 28. Quo quidem & maturius uenimus, quod erat conſtitutum, &c. Acad. ed. 1. lib. 2 9. Eo celerius de iſto tranſigamus, quo maturius ad Aprouium ueniamus. in Verr. 160 Quippe qui omnium maturrime ad publicas cauſſas acceſſerim. 3. de Ora. 42. Nam ut quæque res eſt turpiſſima, ſic maxime & maturiſſime iudicanda eſt: at ea, in qua exiſtimationis periculum eſt, tardiſſime iudicatur. pro Cæcin. 5.

Maturo.

Huic mortem maturabat inimicus, quod illi unum in malis perfugium erat calamitatis. pro Clu. 136. Te exſpecto, & oro ut matures uenire. Att. l. 4. 6. Quum Hilaram flumen uno die ponte effecto exercitum traduxiſſem, pro magnitudine rei celeritatem adhibens, quod petierat per litteras ipſe, ut maturarem uenire, prꝫſto mihi fuit ſtator eius cum litteris. fam. l. 10. 42. Quod ut faceres, idque maturares, magnopere deſiderabat reſpub. ad Brut. 10. 1. fam. lib. 15. 4. 13. Succeſſor tuus non poteſt ita maturare illo modo, ut tu me in Aſia poſſis conuenire. ep. 28. Maturare mortem alicui. pro Cluen 54.

Maturatus.

Vua primo eſt peracerba guſtatu, deinde maturata dulceſcit. de Sen. 48. Omnia quæ terra gignit, maturata pubeſcunt. de Nat. 2.

Matureſco.

Matureſcit Cælianum illud. 17. Att. 48. Partus matureſcunt ſeptem nonnumquam, aut, ut plerumque, nouem lunæ curſibus. 2. de Nat. 100. Maturationes. ad Herc. 16.

Matutinus.

Matutina ſalutatio. ad Brut. 90. Itaque quum bene completa domus eſt tempore matutino, quum, &c. Att. lib. 1. 13. 2. Matutina tempora lectiunculis conſumere. 7. fam. 1. Hodie exſpectabam tuas litteras matutinas aut poſtmeridianas. Att. 203. Et matutinis acredula uocibus inſtat. Diu. 83.

Maxilla, *Vide* Mala.

Maxime, *Vide* Magis.

Maximopere, Maximus, *Vide* Magnus.

Mecum.

Legi tuas litteras, quibus m. agebas, ut, &c. Att. 147. Sæpe m. ipſe cogito. de Iuu. 42. Atque nunam iam ante uidiſſes, neque totum animum tuum mœrori m ſimul dediſſes. Att. 3. 48. 6. Ex eo eſt m. & tecum, non cum me, & cum te, ut eſſet ſimile illis uobiſcum, atque nobiſcum. in Ora. 86. M. te eſſe puto, quod meã rem agis, & uidere uideor quomodo agas. 12. Att. 7. Si ratio m. facit. Diu. lib. 1. 74. Nam uerba ipſa ſponſionis facerent m. ſi uellem diligenter attendere. pro Cęc. Rem & ſententiam interdicti m. facere fatebatur, uerbo me excludi dicebat. p Cęc. 58. Multa m. ipſe reputaui. Poſtq. 211. Nunc tãquam emeritus ſtipendiis ambitionis, m. ſum, mecũq. (ut dicitur) uiuo. de Sen. 7. 8. M. ſunt illa, ubicumque ſum. 12. Att. 60.

Medeor.

Conſolatio mihi aliquãtum medetur. Diu. 109. Nec ille liber medetur uulneribus, ſed cicatricib. Tuſc. 202. Medemini religioni ſociorum iudices, conſeruate ueſtram auctoritatem. 6. Ver. 102. Hi medentur reipub. qui exſecant peſtem aliquam tamquam ſtrumam ciuitatis. pro Sex. Roſc. 26. Velim facilius quam tunc mihi, nunc tibi facilius tute medeare. Att. 278. Vt afflictę reipub. quantum poſſet, mederetur. pro S. Roſc. 9. Medici qui morbis, qui uulneribus, qui oculis mederentur. de Ora. 155. Dum is in aliis rebus erat occupatus, qui ſummam rerum adminiſtrabat, erant interea qui ſuis uulneribus mederentur. pro Roſc. Am. 55. Laborantibus ſuccurrere, ægris mederi, afflictos excitare. de Or. 98. Mederi animis. Tuſc. 2 8. Intelligo me ei rate, qui cum capiti Sext. Roſcij mederi debeam, reduuiam curem. pro S. Roſc. 76. Cui quum cuperem mederi, &, ut arbitror, poſſem, cupiditates certorum hominum impedimento mihi fuerunt. fam. lib. 16. 10. 4. Mederi incommodis hominum. Q fr. 296. Huic malo pro ſe quiſque noſtrum mederi, atque hoc omnes ſanare uelle debemus. cont. Rul 65. Cum morbo alicui mederi uis, conſuetudo ualentis & natura corporis cognoſcenda eſt. Ver. 225. Dies etiam ſtultis mederi ſolet. Ep. 108. Ita fit ut ego qui tela depellere & uulneribus mederi debeam: tum id facere cogar, quum, &c. pro Quinct. 4 Si quid eſt cum offenſionis, hæc res mederi poteſt. Att. 106. Sunt enim permulta, quibus erit medendum. fam. lib. 12. 10. 10.

Medicus.

Vt ſi medicus grauitatem morbi, gubernator uim tempeſtatis accuſet. 3. de Nat. 56 Si medicus de morbis diſerte dixerit. de Or. 112. Medicus diligens ægro adhibet medicinam. de Or. 225. Medicus Panſæ de morte eius inſimulatus. ad Brut. 15. Iam hoc quoque prope iniquiſſime comparatum eſt, quod in morbis corporis ut quiſque eſt difficillimus, ita medicus nobiliſſimus atque optimus quæritur: &c pro Clu. 44. Medico puto aliquid dandum eſſe, quo ſit ſtudioſior 16. fa. 6. Curio miſi, ut medico honos haberetur. ep. 16. 11. Medico ſalus propoſita eſt. 8. Att. 26. Medico mercedis quantum poſcet, promitti iubeto. 16. fam 20. Ad quam quum adduxiſſet medicum illum ſuum, mulier exclamabat, ſe ab eo nullo modo uelle curari, quo curante, ſuos omnes perdidiſſet. pro Clu 25. Si medicum adhibueris, ſiue non, conualeſces. de Fat. 46. Medicum ſummum tantus improuiſo morbus oppreſſerit. 15. Att. 1. De medico & tu bene exiſtimare ſcribis, & ego ſic audio, ſed plane curationes eius nõ probo: ius enim dandum tibi non fuit, quũ κακοστόμαχος eſſes. Ep. 258. Mali medici in aliis ſcientiam profitentur, ipſi ſe curare non poſſunt. 4. fam. 18. Medici quoque ſæpe falluntur. 3. de Nat. 10. Medici quamquam ſæpe intelligunt, tamen numquam ægris dicunt illo morbo eos eſſe morituros. Diu. li. 2. 42. Medici ex quibuſdam rebus & aduenientes & creſcentes morbos intelligunt. Diu. lib. 2. 109. Medici, cauſſa morbi inuenta, curationem eſſe inuentam putant. Tuſ. 3. 20. Medici nihil præter artificium præſtant. pro Clu. 44. Medici curationes. 16. fam. 6. Medici ſolius ſalutis, aliptæ etiam uirium & coloris rationem habent. 1. fam. 41. Medicorum ingenijs nuper, id eſt paucis ante ſęculis, reperta. 2. de Nat. 95. Medicorum præcepta dici uere non poſſunt, ſi quæ inſcij imperitique pro ſalutaribus mortifera conſcripſerint. 2 de Leg. 11. Medicos cogere. 4. fa. 36. Ad ægros nõ uates, ſed medicos ſolemus adducere. de Diu. 110. Aſclepiades, quo nos medico & amico uſi ſumus, eloquentia uincebat ceteros medicos. de Or. 90. Mirari licet quæ ſint a medicis animaduerſa herbarum genera, quæ radicum, &c. de Diu. 82. Qui medicis ſuis non ad ſalutem, ſed ad necem utitur. de haruſp. 251.

Medicina.

An medicina ars non putanda eſt? quam tamen multa fallunt. de Diu. lib. 1. 25. Quia non omnes conualeſcunt, idcirco ars nulla medicina eſt. de Nat. 2. 9. Medicina ſit errati confeſſio. ad Oct. 46. Quibus autem artibus aut prudentia maior ineſt, aut non mediocris utilitas quæritur, ut medicina, architectura, &c Off. 30. Medicina in multas partes diſcerpta 3. de Or. 72. Medicina imbecillior eſt, quam morbus 10. Att. 46. Aut ſi ne hoc quidem prodeſſe poterit, profecto nulla umquam medicina his tot incommodis reperietur. 1. Ver. 39. Medicina non minus eſſet probanda, quæ ſanaret vitioſas partes reipub. quam quæ ea cæcaret. 2. Att. 7. Eſt enim tarda illa quidem medicina, ſed tamen magna, quam affert longinquitas & dies. Tuſc. 3. 31. & 32. Medicina animi cui non tam deſiderata, tam culta, tam grata & probata, quam corporis. Tuſc. 3. 1. Medicina calamitatis. Tuſ. 3 46. Medicina conſularis. Poſt red. in Sen. 7. Medicina doloris Acad. ed. 2. lib. 1. 8. Medicina periculorum. pro Sext. 43. Medicina temporis. 5. fam. 47. id eſt, quam diuturnitas affert mœrori. Quoniam ut medicina ualetudinis, nauigationis gubernatio; ſic uiuendi ars eſt prudentia. 5. de Fin. 28. Medicina quæ ſanatet cupiditatem. Tuſc. 214 Medicinæ utilitas deorum immortalium inuentioni eſt conſecrata. Tuſ. 3. 1. nimirum Apollini & Æſculapio. Vt magnitudini medicinæ doloris magnitudo concederet. Tuſ. 4. 53. Si qua in re, id quod parati ſunt facere, falſum crimen quaſi venenatum aliquod telũ iecerint, medicinæ faciendæ locus non erit. pro Quinct. 5. Medicinam accipere, fortis erat ægroti. 12. Att. 27. Ad medicinam reip. accedere. 2. Q. fi. 39. Deſperatus uetat Iſocrates adhibere

here medicinam. Att. 16.40. Deinde ſingulis medicinam conſilij atque orationis meæ, ſi quam potero, afferam. 2. in Cat. 37. Et medicinam quandam laboris afferret. de Fin. 5.50. Quamquam animus eſt præſens, tamen uoluntas ipſa medicinam efficit. Att. 16. Exercere medicinam. pro Clu. 55. Ita ſum leuatus, ut mihi deus aliquis medicinam feciſſe uideatur. fam. lib. 14.16. Petere medicinam a litteris. epiſt. 71. Aegro a medico petere medicinam. Diu. 85. Medicinam perpetuam ab aliqua re petere. 5 fam. 43. Medicinam quærere 2. Att. 59. Sed non egeo medicina, me ipſe conſolor. de Amic. 97. Hac una medicina. pro Sext. 35. id eſt, hac una ratione. Medicina ſublata tollitur omnis auctoritas ſomniorum. Diu. 2.96. His quatuor cauſſis totidem medicinæ opponuntur. de Or. 139.

Medicamen.

Quum diceres te uinolentis quibuſdam medicaminibus ſolere curari. in Piſ. 9.

Medicamentum.

Panchreſtum medicamentum. in Ver. 181. Id huic ærumnoſiſſimo non uenenum, ſed multorum medicamentum laborũ fuiſſet. pro Clu 70. & 28. Si quis medicamentum cuipiam dedęrit ad aquam intercutem. 3. Offi. 124. Vt uulneri preſto medicamentum ſit. de Inu. 49. Si eo medicamento ſanus factus fuerit. Off. 70. Medicamenta doloris. de Fin 2.20. Medicamenta illa Epicurea tamquam de naftheclo promant. de Fin. 69. Fucata medicamenta candoris & ruboris omnis repellentur. Ora. 204. Medicamenta quæ parantur. Att. 137. Medicamentorum ſalutarium pleniſſimæ terrę. 2. de Nat. 100. Mulier partum ſibi ipſa medicamentis abegit. pro Clu. 24. Cn. Octauius multis medicamentis propter dolorem artuum delibutus. de Clar. 184.

Medidies.

Ipſum meridiem, cur non medidiem? credo quod erat inſuauius. in Or. 89.

Medietas, *uide* Medius.

Medimnum.

In iugere Leontini agri medimnum fere tritici ſeritur perpetua atque æquabili ſatione, &c. 5. Verr. 92. Sed tritici ſeptem millia medimnum ex Nymphonis arationibus edicta pęna, nõ redemptionis aliquo iure tollit. 5. Ver. 44. Ad ſingula medimna multi ſeſtertios, multi quinque acceſſiones cogebantur dare. Ver. 4.92.

Mediocris, Mediocritas, Mediocriter, *uide* Medius.

Mediterraneus, *uide poſt* Medius.

Meditor.

Qui meditatur in fratrem pęnam nouam. Tuſ. 4. 64. Græcus teſtis non iuſiurandi, ſed lędendi uerba meditatur. pro Flac. 148. Ego enim te diſputante quid contradicerem? mecum ipſe meditabar. de Nat 60. Ex eius nuntio Manijque litteris meditabar quomodo cum illo loquar. Att. lib. 9.190 1. Is deſignatus alio uultu, &c. eſſe meditabatur cont. Rul. 68. Sed ego hanc ἀνεξίαν in unum annum meditatus ſum. Att 73. Tu tamen ea para, meditare, cogita, quæ, &c. fam. lib. 2. 4. 5. Meditare aduerſus Brutum cauſſam meam. Att. lib. 5.110.18. Meditare quibus uerbis incenſam illius cupiditatem comprimas. in Piſ. 92. Vides quam cauſſam mediter. Att. 125. Nullum patior eſſe diem, quin aut in foro dicam, aut mediter extra forum. de Clar. 193. Aut ne ad id meditere, imparatum te offendam fam. lib. 2.3. Hæc multo ante meditere, huc te pares, &c. ep. 8. Hęc ego ad te ob eã cauſſam maxime ſcribo, ut iam de tua quoque ratione meditere. fam. li. 2.8.9. Age uero, ne ſemper forum, ſubſellia, roſtra, curiamq. mediteris. de Or. 87. Meditetur de ducibus hoſtium, quos accepta pecunia liberauit. 3. Ver. 7. Vt ſi quis, quã cauſſam ſit acturus, in itinere aut in ambulatione ſecum ipſe meditetur, aut ſiquid aliud attentius cogitet, non reprehendatur. 1. Off. 102. Cæſar non multos annos regnare eſt meditatus. 2. Phili. 131. Meditari accuſationem. pro Mur. 234. M. ad aliquid. 5. Ver. 163. M. aliquid dies & noctes. Tuſ. q. lib. 2. 56. M. conatum ſuum in alicuius perniciem. 5. fam. 5. Exſilium meditari. Att. lib. 14. 317.2. Quæ in foro agenda ſunt, exercitatione quaſi ludicra prædiſcere & meditari. de Or. 97. Quid Craſſus ageret meditã di aut dicendi cauſſa? de Ora. 96. Demoſthenes perfecit meditando, ut nemo planius eo loqueretur. de Or. 108. Non in agendo ſolum, ſed in meditando etiam fuit uehemens. de Clar. 172.

Meditans.

Meditantes nefaria ſcelera, inita, ſubductaque ratione. 3. de Nat. 52.

Meditatus.

Quum paratus, meditatoſque ueniſſes, homo timidus, &c. pro Quinct. 21. Sed in Siciliam paratus ad prædam, meditatuſque uenire cupiebat. 4. Ver. 12. Sed hoc meditatum ab adoleſcentia debet eſſe. Cat. 67. Nil feci non diu conſideratum, & multo ante meditatum. de haruſp. 244. Hoc meditatum nobis in perpetuum eſſe debet ad omnem uſum, &c de Or. 119. Verumtamen nocturnis uigilijs iuſtitium illud conceptum ac meditatum eſt. de haruſp. 257. Attuleras domo meditatum & cogitatum ſcelus. in Ant. 176. Quod uerbum non tibi excidit, ut ſæpe fit caſu, ſed ſcriptum, meditatum, cogitatum attuliſti. in Ant. 225. Iam accedunt conſules, ſumma prudentia, uirtute, concordia, multos iam menſes de pop. Rom. libertate cõmentati atque meditati 3. Phil. 149 Ad huius uitæ ſtudium meditati illi ſunt, qui feruntur, labores tui: iacere humi non modo ad obſidendum ſtuprum, uerumetiam ad facinus obeundũ &c. 1. in Catil. 181. Nos qui meditati ad dicendum paratique uenimus. Ver. 177. & 152. Accuratæ & meditatæ commentationes. de Or. 107. Leniora enim ſunt ea, quæ repentino aliquo motu accidunt, quam ea quæ meditata & præparata inferuntur. 1. Offi. 40. Sint ſemper omnia homini humana meditata. Tuſc. 397. Ea quia meditata ſunt, minus ridentur. de Ora. 131.

Meditatio.

Tantum exercitatio, meditatio, conſuetudo ualet. 2. Tuſ. 71. Meditatio conditionis humanæ. Tuſ. 3.30. Meditationis & artificij ſuſpicio fidem orationi abrogat. 1 ad Her. 17. Erat memoria ſumma, nulla meditationis ſuſpicio, imparatus ſemper aggredi ad dicendum uidebatur. de Clar. 72. Meditationem futuri mali ſtultam cenſet Epicurus. Tuſ. 3.29. Anni ſunt octo, quum iſta cauſſa in iſta meditatione uerſatur. pro Clu. 66. Seruius in ipſa cura & meditatione obeundi ſui muneris obijt. in Ant. 221. Quos quidem locos multa commentatione atque meditatione paratos atque expeditos habere debetis. 2. de Or 65. Multi etiam naturæ uitium meditatione atque exercitatione ſuſtulerunt; ut Demoſthenem ſcribit Phalereus, quum, &c. 2. Diu. 144.

Medius.

Eſt tertius ac medius inter illos. Or. 216. Poſſum eſſe medius. Acad. ed. 1. lib. 2 129. Qui duorum fratrum ætatibus medius interiectus, cum utroque certabat. 10. Phil. 276. Medius mundi locus. de Som 129. Oratio uel oriens, uel media, uel cadens. Or 218. Nam uerſus æque prima & media & extrema pars attenditur. de Or. 166. in Piſ. 74. An media pendeat terra. Acad. ed. 1 lib. 2. 115. Id medium, infimũ in ſphæra eſt. de Nat. 49. Vnum interiectum medium, & ſeipſum, & ea, quibus eſſet inter poſitum, colligaret. de Vniu. 17. Quum inter bellum & pacẽ medium nihil ſit, neceſſe eſt tumultum, ſi belli non ſit, pacis eſſe. 8. Phil. 236. Tempus proximum, medium, ultimum. de Prou. 78. Quidam ad medium ianuæ ſedentes. Offi. 52. E quibus partim plane tecum ſentiebant, partim medium quendam curſum tenebant in Vat. 32. Vnum quaſi comperendinatus medium diem fuiſſe. de Cla. Or 172. Et communes utilitates in medium afferre mutatione officiorum. 1. Offi. 34. id eſt, in communem uſum. In medium agmen educere. 1. de Or. 76. Vt illæ ſuperiores in medium locum mundi grauitate ferantur, & pondere. 1. Tuſ. 63. Procedere in medium. 4. Ver. 126. & 2. de Inu. 153. Vt quidquid de re ſua cogitarit, in medium proferat. 2 de Or. 57. Quæſtus forenſis in medium proferebatur. pro Clu. Proferre aliquid in medium. 2. Ver. 18. Se tamen ante illud tempus, eam rem nũquam in medium propter periculi metum protuliſſe. fam. lib. 15 8. Prima ueniat in medium Epicuri ratio. lib. 1. de Fin. 10. Venire in medium. 4 Ver. 126. & 2. de Inu. 153. Itaque iudices incenſi ſuſpicione, rem in medium uocare cœperunt. pro Clu. 61. Mare, medium terræ locum expetens. de Nat 49. Quum tu furens per medium forum populares uolitares. pro Dom 39. Nam qui ſe medium eſſe uult, in patria manet: qui proficiſcitur, aliquid de alterutra parte iudicare uidetur. Att. l. 10. 34. id eſt, neutram in partem inclinare. Tamquam arbiter honorarius medium ſe ferre uoluiſſe. Fat. 29. Itaque tum graues ſumus, tum ſubtiles, tum medium quiddam tenemus. de Or. 159. Recede de medio, per alium tranſigam. pro Roſc. 66. Remouere aliquid de medio. pro Roſc. Am. 24. in Ver. 144. Non ſunt quæſita ex occulto aliquo genere litterarum, ſed ſumpta de medio, ex rebus palam per magiſtratus actis. pro Dom. 106. Verba ſumpta de medio Or. 121. Perfacile hunc hominem incautum & ruſticum, & Romæ ignotum, de medio tolli poſſe. pro Roſc. Am. 22. ad Her. 11. Hoc e medio eſt iura ciuili, nihil uero ad pontificium. 2. de Leg. 50.

Hoc

Hoc quidem deliberantium genus pellatur e medio. 5. Off. 47. Quum verba iacentia ſuſtulimus e medio. Or. 139. In medio dolore ac deſiderio tui. 2. Q. fr. 55. Dixi pro Beſtia de ambitu apud prætorem Cn. Dominum in foro medio. Q. fr. 2. 7. 9. In teſtamentorum formulis, hoc eſt, in medio iure ciuili verſari. de Or. 96. In medio mundo terra ſita eſt. 1. Tuſc. 62. At hic quidem ipſe & ſeſe ipſum nobis, & eos qui ante ſe fuerant in medio poſuit, ut cæteros & ſeipſum per ſe cognoſceremus. 2. de Inu. 126. Rem in medio ponam. 7. Ver. 124. Ponam in medio ſententias philoſophorum. 1. de Nat. d. 10. In medio poſitus. 1. Ver. 18. Dicendi autem omnis ratio in medio poſita. 1. de Or. 7. Quæ in medio poſita ſunt. 1. Ver. 18. Proponere aliquid in medio. in Ver. 82. Mulierem nullam nominabo: tantum in medio relinquam, &c pro Cæl. 57. id eſt, cõtrouerſiam relinquam, nihil ſtatuam uel conſtituam. Obſcenas uoluptates, faciles, communes, in medio ſitas eſſe dicunt. 3. Tuſc. 134. Tabulæ ſunt in medio. 4. Ver. 72. Ne in extrema quidem, aut media, aut aliqua denique parte quæſtionis uerbum fecit ullum. pro Clu. 57. In media potione exclamauit mulier. pro Clu. 22. Qui in uinea media dicitur conſtitiſſe. Diu. 87. Medij oratores. Or. 21. Alios eis interiectos & tanquam medios putet. de Opt. g. Or. 142. Iis ipſis alia interiecta & media numerabat. 4. Acad. q. 31. Quod & inter media argumenta faciendum eſt. Or. 508. Vita ergo caſta! media enim Antonius tollit. 15. Att. 58. id eſt, cogit alterutra ſequi. Alteri uicti ſunt, alteri ſunt e medijs C. Cæſaris partibus. in Anton. 200. Neutra autem in medijs relinquebat. Acad. 45.

Medietas.

Vt in ſingulis eſſent bina media: vix enim audeo dicere medietates, &c. de Vniu. 29.

Mediocris.

Si mediocris modo fortuna reip. uos adiuuerit. 10 fam. 52. Is fuit mediocris in dicẽdo de Clar. 175. Mediocris oratio eſt, quæ conſtat ex meliore, neque tamen ex infima & peruulgatiſſima uerborum dignitate. 4. ad Her. 150. Hoc tamen eſt prudentiæ pene mediocris. de Or. 119. Status mediocris. Q. fr. 1. 1. 61. Non enim fuit aut mediocre aut obſcurum. Ep. 64. Omne enim malum etiam mediocre, magnum eſt. 5. Tuſc. 58. Nec uero negligenda eſt fama, nec mediocre telum ad res gerendas, exiſtimare oportet beneuolẽtiam ciuium. de Amic. 55. Hæc ſunt omnia ingenij uel mediocris, exercitationis autem uel maximæ. 2. de Or. 63. Hæc duo propoſita non præteruolant, ſed ita dilatãt, ut non mediocrem curam adhibeant, & diligentiam. Aca. ed. 1. lib. 2. 40. Obiurgationes mediocres & paruæ potius. 1. Q. fr. 45. Quidam e philoſophis, & hi quidem non mediocres. Aca. ed. 1. lib. 2. 18. Quibus mediocres homines non ita ualde mouentur. de Nat. 1. 60. Paruæ aut mediocres res. de Or. 116. Maxima, minima, mediocria. Ep. 65. Mediocria argumenta in mediam turbam conijcienda. 2. de Or. 172. Permultos excellentes in quoque genere uidebis, non mediocrium artium, ſed pene maximarũ. 1. de Or 4. L. Cotta in mediocrium oratorum numero, dicendi non ita multum laude proceſſit. de Clar. 176. Fannius in mediocribus oratoribus habitus eſt de Clar.

Mediocritas.

Omnis uirtus eſt, vt vetus Academia dixit, mediocritas. de clar. Or. 177. Eadem ratio eſt habenda veſtitus, in quo, ſicut in pleriſque rebus, mediocritas optima eſt. 1. Off. 182. Eſt ſcilicet utriuſque rei modus & quædam in utroque genere mediocritas. Att. 282. Mediocritas ingenij. 2. Phil. 29. M. officiorum. Tuſc. 5. 30. M. vultus. ad Her. 21. Ad mediocritatem reuocare aliquid. Off. 195. Deſiderare mediocritatem in aliqua re. 1 de Fin. 2. Vt in omnibus fere rebus mediocritatem eſſe optimam exiſtiment. Tuſc. 4. 36. Mediocritatem in dicendo C. Cælio honori fuiſſe. de Or. 94. Peripatetici mediocritatem perturbationum mihi non ſane probant. Aca. 34. Numquam enim iratus qui accedit ad pœnam, mediocritatem illam tenebit, quæ eſt inter nimium & parum, quæ placet Peripateticis. Tuſ. 195. Non uideo quid in hac mea mediocritate ingenij deſpicere poſſit Antonius. in Ant. 160 Virtutes omnes mediocritate quadam eſſe moderatas. pro Mur. 139. Mediocritates malorum quis laudare recte poſſit? Tuſc. lib. 4 46. Mediocritates ſi naturales ſunt, quid opus eſt conſolatione? natura enim ipſa terminabit modum: ſin opinabiles, opinio tota tollatur. Tuſc. 3. 63. Mediocritates illi probabant, & in omni permotione naturalem uolebant eſſe quendam modum. 4. Acad. 244.

Mediocriter.

Corpus etiam ſi m. ægrum eſt, ſanum non eſt. Tuſc. 195. Etiã m. a me tibi commendatus. fam. lib. 13. 29. 1. Tamen eſſet non m. conquirendum. pro Quinct. Quid Theophraſtus, mediocriter ne delectat, cum tractat locos ab Ariſtotele ante tractatos?

1. de Fin. 10. Nemo m. quidẽ doctus igi orat. 2. Tuſc. 11. Neminem ſcriptorem artis ne m. quidem doctum fuiſſe. de Or. 90. Quod me hercule, iudices, mihi non m. ferendum uidetur. 5. Ver. 79. Quiuis m. litteratus. ad Her. 25.

Mediusfidius.

Quæ ita aperta & manifeſta ſunt, ut m. iudices, inuitus ea dicam. pro Roſc. Am. 57. Quod Lentulum uoluiſti hic remanere, mihi gratiſſimum m. feciſti. Att. 155. Ego m. non exiſtimo tam omnes deos auerſos, &c. Brutus Cic. 16. 3. Vnũ m. tecum diem libentius poſuerim, &c. Ep. 77. M. ne tu emiſiſti locum præclarum. 4. Att. 18.

Mediaſtinus.

Itaque ego illum exercitum, &c. magnopere contemno, collectum ex ſenibus deſperatis, ex agreſti luxuria, ex ruſticis mediaſtinis, &c. 2. in Catil. 28.

Mediterraneus.

Enna mediterranea eſt maxime. in Ver. 199. Ita ſi, vt mediterranei mare eſſe non credant. 1. de Na. 62. Homines maxime mediterranei. in Ver. 249. Ab hac inſula hæc lucra tamquam mediterraneis exigebantur. in Ver. 199.

Medulla.

Medulla Suadæ dictus eſt ab Ennio M. Cethegus. Cat. 40. Metrodorus omne bonum in uiſceribus medulliſque condidit. Tuſc. 235. Neque ſolũ te, qui mihi hæres in medullis. 15. fam. 44. Qui in medullis populi Rom. ac uiſceribus hærebant. 1. Phi. 26. Præterea illa, quæ mihi ſunt incluſa in medullis. Att. 15. 10. Inſidet in medullis feruor. 4. Tuſ. 56.

Mehercule.

Impetratum eſt, inquit, a conſuetudine, vt peccare ſuauitatis cauſſa liceret, & pomeridianas quadrigas, quam poſtmeridianas dixerim, & me hercule, quam mehercules. in Or. 89. Epiſtola tua gratiſſima fuit meæ Tulliæ, & mehercule mihi: ſemper ſecum aliquid afferunt litteræ tuæ. Att. lib. 10. 205. 1. Si mehercule ex omni copia conuentus Syracuſani ſplendidiſſimorum hominum, &c. 5. Ver. 25.

Mehercules.

Si mehercules ex his laqueis te exſolueris, &c. 7. Ver. 117. Vere mehercules hoc, iudices, dicam. 6. Ver. 27.

Mel.

Niuem eſſe albam, dulce m. de Fin. 55. M. etſi dulciſſimum eſt, ſuo tamen proprio genere ſaporis, non comparatione cum alijs dulce eſſe ſentitur. 3. de Fin. 53. Quæro unde c v. amphoras mellis habueris. in Ver. 143. M. ac delicias ſuas. 8. fam. 18. Eo loco m. ex olea fluxiſſe dicunt. Diu. 126. Villa abundat lacte, caſeo, melle. de Sen. 89. Ex Neſtoris lingua melle dulcior fluebat oratio. de Senectu. 83. Xenophon cuius ſermo eſt melle dulcior. Or. 199.

Mellitus.

Ita ſum ab hominibus deſtitutus, ut tantum requietis habeam, quantum cum uxore & filiola & mellito Cicerone conſumitur. Att. lib. 1. 55.

Melancholia.

Græci nolunt illi quidem, ſed parum ualent uerbo, quem nos furorem, μελαγχολίαν ipſi vocant, &c. 5. Tuſc. 9.

Melancholicus.

Qui ualetudinis uitio furerent, & melancholici dicerentur, cenſebat habere aliquid in animis præſagiens atque diuinum. Diu. lib. 1. 139. Ariſtoteles quidem ait omnes ingenioſos melancholicos eſſe. 1. Tuſc. 126.

Melici.

Poematis enim tragici, comici, epici, melici etiam ac dithyrãbici. &c. de. Opt. g. Or. 141.

Melior, *vide* Bonus.

Melius, Meliuſcule, *vide* Bonus,

Mellitus, *vide* Mel.

Melos.

Syluani melo Conſimilem ad aures cantum & auditum refert. de Nat. 2. 66.

Membrum.

Membrum orationis appellatur res breuiter abſoluta ſine totius ſententiæ demonſtratione, quæ denuo alio membro orationis excipitur. 4. ad Her. 172. Membrum, ſententia, clauſula. in An. 250. Membrũ, tumidum ac turgidum. Tuſ. 3. 16. Cauſſæ, earumq. quaſi membra. Or. 215. Qui hæc imbecilla & cõmutabilia pecuniæ membra uerbo bona putauerunt appellanda. Para. 8. Ingrediendi mẽbra cæcis non dedit deus. de Vniu. 15.

Membra

Membra mundi, cælum, terræ, maria. de Nat.1.71. Omnes partes atque membra philoſophiæ. de Nat.3. Iam membrorũ, id eſt, partium corporis alia uidentur propter eorum uſum a na tura eſſe donata, vt manus, crura, pedes, &c. alia autem nullam ob utilitatem, quaſi ad quemdam ornatum, ut cauda pauoni, &c.3.de Fin.15. Vt membra quædam amputantur, ſi & ipſa ſan guine & tamquam ſpiritu carere cœperunt, & nocent reliquis partibus corporis: ſic iſta in figura hominis feritas & immanitas beluæ a communi tamquam humanitate corporis ſegreganda eſt. Offi.3.40. Quum Græci κόμματα & κῶλα nominent, nos non recte inciſa & membra dicamus. in Ora. 122. In membra quędam quæ Græci κῶλα uocant, diſpertiebat orationem libentius. de Clar.179. Quid quum accuſationis tuæ membra diuidere cœperit, & in digitis ſuis ſingulas partes cauſæ cõſtituere? 1.in Ver.24. Oratio articulis membriſque diſtincta. de Ora. 160. Si qua in mẽbris praua, aut debilitata, aut imminuta ſint. de Fin.5.43. Sæpe capienda membris minutioribus oratio eſt. de Or.160. Nec ſum miratus eum qui caput ipſum reliquiſſet, reliquis membris non parcere. Att.lib 8.1.

Membratim.

Quo autem pacto deceat inciſe membratimue dici, iam uidebimus. in Or.113. Narratio autem accuſatoris erit, quaſi membratim geſti negotij ſuſpicioſa explicatio. Part.67.

Membrana.

Quæ primum oculos membranis tenuiſſimis ueſtiuit & ſepſit.2.de Nat.107.

Membranula.

Hiſque imperes, ut ſumant membranulam, ex qua indices fiant. Att.4.18.

Memini.

Memini enim, m. nec obliuiſcar umquam noctis illius. pro Plan.280. Memini, uetus eſt, de ſcurra multo facilius diuitem, quam patremfamilias fieri poſſe. pro Quinct. 32. Quin ea ipſa quæ a te commemorantur, non memini. ad Att. 142. M. Cinnam, uidi Syllam, modo Cæſarem. 5. Phil.175. M. in ſenatu diſertum conſularem ita eloqui. Att.li.9.22.7. Hoc mem. dicere.6.Ver.129. Quibus rebus intereſſe m. Trebatium. fam. lib.11.27.7. M. Pamphilum hoſpitem meum mihi narrare, ſe, &c. in Ver. 206. Ad me adire quoſdam m. fam. lib. 3. 10.19. Ego m. ſummos fuiſſe in ciuitate noſtra uiros, qui, &c. de Leg. 158. M. me audire ex multis hoſpitibus. 6.fam.18. M. te mihi Phameæ cenam narrare: temperius fiat: cetera eodem modo. fam.lib.9.16.22. Iuri ſtudere te m.1.de Leg.18. M. tibi librum afferri a Demetrio Magnete. Att.125. De comitijs meis, & tibi me permiſiſſe m. & ego iampridem hoc cõmunibus amicis, qui te exſpectant, prædico. Att.lib.1.6.6. Viuorum m. nec mortuorum obliuiſci poſſum. de Fin.1.5. Meminiſti enim profecto, ut opinor, Attice, &c. quanta eſſet hominum uel admiratio, uel querella. de Amic.2. Meminiſti ipſe de exulibus, ſcis de immunitate quid dixeris. in Ant.177. Meminiſti me ita diſtribuiſſe cauſam, &c. pro S.Roſc.38 ep.13. Antipater ille, quem tu probe meminiſti. de Or.161. Cui placet obliuiſcitur, cui dolet meminit. pro Mur.134. Meminit etiam ſibi uocem præconis modo defuiſſe, quam minime deſiderarat. pro Mil. 73. Omnia meminit Scyron Epicuri dogmata. Acad.26. Ex magnis caloribus: non enim meminimus maiores.3.Q.fr.1. Quod quidẽ nuper in columna æneá meminimus poſt Roſtra inciſum & perſcriptum fuiſſe. pro Balb.42. Meminiſtis me ita diſtribuiſſe initio cauſam. pro Roſc.Am.72. Qui patriæ beneficia meminerunt. pro Planc.276. Omnia quæ curant meminerunt, &c. de Sen.19. Ac non ſolum erat adminiſter iſtius cupiditatũ, uerumetiam ipſe ſui meminerat æque.4. Ver. 94. Cauſa igitur non bona eſt? imo optima. ſed agetur (memento) fœdiſſime. Att.lib.9.20. Sed memento præter Appium neminẽ eſſe, &c. in Ant. 133. Quæ diſputata ab eo meminiſſet Scæuola. de Amic.4. Meminerim recte.12.ad Att.32. Sed de Erote meminero, & de omnibus. Att.250. Tu ſi dies nocteſque memineris (quod te facere certo ſcio) quantam rem geſſeris, non obliuiſcere profecto. ad Brut.lib.11.5.4. Memineris hoc facere. 15. Att.45. Te rogo ut memineris, quantæcumque, &c. ep.18. Varroni memineris excuſare tarditatem litterarũ mearum. in Ant. 249. Et ſecunda iocunde ac ſuauiter meminerimus. de Fin. 1. 45. Si hæc memineritis, &c. pro Quinct. 19. Non potui magis obliuiſci temporum meorum, & meminiſſe actionum. ep. 113. Ea ſæpe audiendo facile cognouit, quæ uel ſemel audita meminiſſe potuiſſent. 4.Acad.10. Meminiſſe bona præterita. de Fin. 1.46. Quare uelim mihi ignoſcas, ſi illius uoluntati abtemperans, minus uidebor meminiſſe conſtantiæ tuæ. fa.lib.13.76.2. Omnia alicuius dicta & facta meminiſſe. de Somn.126. Reliquum eſt, ut de felicitate, quam præſtare de ſeipſo nemo poteſt, meminiſſe & commemorare de altero poſſumus, &c. pro L.Man.33. De illo ne meminiſſe quidem volo. ep.61. Ne qui poſſet tantum aut de reip. aut de alicuius periculo meminiſſe, quantum uellet. pro Syll.32. Meminiſſe mandata. epiſt. 150. Lanuuius, quem meminiſſe tu non potes. de Fin.78. Dixi me non meminiſſe ullum tempus laudandi, aut locum dari. ep.37. E qui fortis & uictoris ſenectuti comparat ſuam: quam quidem probe meminiſſe poteſtis. de Sen. 13.

Memor.

Memor an obliuioſus.1. de Inu. 52. Memor & gratus. ep. 214.& cont.Rul 70. Homo animal acutum, memor, &c. de Leg.160. Homo ingenioſus ac memor. de Or.161. Diligens, memor, ſobrius orator. de Or.121. Memor, & quæ dicta contra, quæque ipſe dixiſſet. de Cl.193. Vt officium meum memoremque in benemeritos animum præſtarem. ep. 11. Cuſtos urbis me præclare inſcriptionis memorem eſſe cogeret. Att.102. Qui non tam memores eſſent uirtutis tuæ, quam laudis inimici.ep.6. Quod ſua intereſſe putabant, ſe memores gratoſque exiſtimari.4.Ver.124.

Memoria.

Memoria eſt per quam animus repetit illa quæ fuerunt.2.de Inu.240. M. eſt firma animi rerum & uerborum diſpoſitionis perceptio.1.ad Her.3. M. theſaurus omnium rerum, quæ niſi cuſtos inuentis excogitatiſque rebus & uerbis adhibeatur, intelligimus omnia, etiam ſi præclara fuerint, in oratore peritura. de Or.86. M. oratoriarum facultatum fundamentum. Ora. 143. M. non modo philoſophiam, ſed omnis uitæ uſum, omneſque artes una maxime continet. Acad.ed.1.lib.2.23. M. meum pectus effodit. pro Marc.6. M. in eo maneat.5.Phil.201. M. artificioſa quibus conſtet.3.ad Her.123. M. multarum artium cõmunis. Or.30. Communis hominum m. Tuſc.1.48. M. omnium dicendi partium cuſtos. Part. 2. M. ceterarum ingenij partium cuſtos. Brut.116. M. litteraturæ germana. Part. 15. Memoria infinita rerum innumerabilium in animo hominis. Tuſ.1.46. Quorum m. & recordatio in maximis noſtris grauiſſimiſque curis iucunda ſane fuit. de Clar.5. Magna m. conſulatus tui. ep.8. Is ∞ iugerum de M. Pilio emit, ut mea m. eſt, HS c x v. omnia ſcilicet nunc minoris. Att. lib.13. 42. id eſt, quantum poſſum reminiſci. Nec uero huic tantæ multitudini, quanta mea m. numquam ullo in iudicio fuit, deero. pro Sext. 28. Noſtra autem m. Philo. pro Font.276.& Tuſc. 176. Diu. lib.1.4. M. omnis ſæculorum.4.Phil.154. M. ueriſſime propagata. ad Oct.45. M. recens. Tuſc.4.39.1.de Leg.3. Quare grata mihi eſt, & m. tua noſtræ coniunctionis & eius augendæ uoluptas. ep.91. M. tua noſtræ neceſſitudinis.13. fam.91. M. noſtræ ueteris amicitiæ.5.fam.50.id eſt, recordatione. M. immortalitatis.2.Phil.55. M. iuriſconſultorum.1.de Or. 63. M. mei. uos teneret. Poſt redit. ad Quir.1. M. præteritorum, futurorum prudentia. de Sen.71. M. præteritorum malorum iucũda. de Fin 2.56. Quorum m. liberis poſteriſq. prodatur. Off.2.91. M. rerum eſt perceptarum comprehenſarumque, ſecundum Stoicos. Acad. ed.1.lib.2.97. M. rerum & uerborum ne in deo quidem quidquam maius intelligi poteſt. Tuſc.1.52. Et quidã, quum ageretur, fleuit m. rerum geſtarum commotus. fam. li. 10.32.6. M. rerum hoc tanto præſtantior memoria uerborum, quanto plus in negotij gerendis res, quam uerba, proſunt. Acad. ed.1.lib.2.2. M. rerum in Themiſtocle ſingularis. Acad. ed. 1. lib.2.2. Quid poetarum euolutio, quid tanta tot uerſuum memoria uoluptatis affert? 1.de Fin.19. Numquam ex animo meo diſcedit illius optimi uiri m. de Som.126. M. uirorum fortium, honore deorum immortalium conſecrata.3.de Nat. 35. Memoriæ dignitas.5.fam.33. Nihil tam ad diuturnitatem memoriæ ſtabile, quam id in quo aliquid offenderis. de Or.95. Pythagoræorum more, exercendæ memoriæ gratia, quid quoque die dixerim, audiuerim, egerim, commemoro ueſperi. de Sen. 84. Memoriæ in Curione patre ſumma inopia. Brut. 124. Memoriæ artificioſæ Simonides inuentor.2.de Or.192. Memoriæ oſtentatio in enumeratione uitanda. Part.32. Memoriæ princeps natura.2.de Or.193. Cn. Pompeius omnium gentium, ſeculorũ omnium, omnis memoriæ facile princeps. poſt redit. in Sen.4. Quare quamquam a Cratippo noſtro, principe huius memoriæ philoſophorum, hæc te aſſidue audire atque accipere confido.3.Offi.7. Cuius rei memoriæque publice retinendæ cauſſã Pont. Max. annales ſcribebat. de Or.113. Memoriæ præteritæ recordatio.2.Q.fr.4. Mihi repetenda eſt ueteris cuiuſdam memoriæ non ſatis explicata recordatio. de Ora.lib.1. 3. Memoriæ ſpecies duæ.3.ad Her.122. Memoriæ tuæ cauſſa de litterarum aliquid.13.fam.67. Quæ uetuſtiſſimæ memoriæ propagata

ſunt. Oct. 303. Memoriæ uis nec cordis eſt, nec ſanguinis, nec cerebri, nec atomorum. Tuſ. 1. 49. Hiſtoria, uita memoriæ. de Or. 111. Memoriæ facile eſſe locum, etiamſi comprehenſio perceptioque nulla ſit. Acad. ed. 1. lib. 2. 97. Quæ res umquam erit commendatior hominum memoriæ ſempiternæ? in Ant. 166. Legere aliquam orationem ad eum finem quem memoria poſſis comprehendere. de Or. 97. Dare operam memoriæ alicuius. 8. fam. 1. Eius diſputationis ſententias memoriæ mandaui, quas in hoc libro expoſui meo arbitratu. de Am. 3. Quare, mihi crede, & memoriæ manda. ep. 90. Quæſo ut eum diem memoriæ mandetis. pro Quinct. 12. de Fin. 98. Nuperrime dictum, facile memoriæ mandatur. ad Her. 19. Sed quoniam hæc, &c. pergamus ad ea ſolatia, quæ, &c. ſermonemq. L. Craſſi reliquum ac pene poſtremum memoriæ prodamus. 3. de Or. 9. Memoriæ prodendis uirorum fortium factis. 6. fam. 42. Prodere aliquid memoriæ aut litteris. ep. 72. & 89. Tum etiam cum ijs, & inter ſe coniunctiſſimos fuiſſe M. Curium, & T. Coruncanum memoriæ proditum eſt. Læl. 37. Quin etiam memoriæ proditum eſt, quũ Athenis ludis quidam in theatrum grandis natu ueniſſet, magno in conſeſſu locum ei a ſuis ciuibus nuſquam datũ. de Sen. 58. In ea quæ iſto modo (nempe poetice) memoriæ prodita ſunt, ne nimis diligenter inquiras. 1. de Leg. 3. Simonides Chius primus artem memoriæ protuliſſe fertur. 2. de Or. 165. Memoriæ repetere præterita. 11. fam. 41. Antonij commemoratio, memoriam Syllæ retulit. pro Syl. 174. Earum nomina multi poetæ memoriæ tradiderunt uel prodiderunt. de Inu. 62 & 30. Tradere aliquid memoriæ. ad Her. 23. Iſtum doctum & ſapientem uirum fuiſſe, memoriæ traditum eſt. in Parad. 27. Tuſc. 1. 4. pro Mur. 138. Memoriam Plato uult eſſe, recordationem ſuperioris uitæ. Tuſc. 1. 46. Sed loquor de ijs quos uidemus, aut de quibus memoriam accepimus. de Amic. 36. Reuocarem animos ueſtros ad Mithridatici belli memoriam. pro Flac. 47. Hoc eſt maxime inſigne ad memoriam crudelitatis, &c. pro Dom. 222. Motus animi celeres, & ad memoriam firmi atque diuturni. de Or. 94. Rhodiorum uſque ad noſtram memoriã gloria remanſit. pro Pom. 14. Ad rerum naturalium memoriam comprehendendam impelli. Brut. 166. Hæc erit in monumento, quod poſitum eſt, ut eſſet indicium oppreſſi ſenatus ad memoriam ſempiternam turpitudinis, &c. pro Dom. 87. Cuius etiã illi hortuli non memoriam ſolum mihi afferunt. de Fin. 5. 2. Memoriam amittere alicuius. pro Deiot. 7. Nullam memoriã antiquitatis collegerat. de Clar. 184. Liber quo iſte omnem rerum memoriam breuiter complexus eſt. Brut. 166. Ampliſſimis monumẽtis conſecrare memoriam nominis ſui. 1. Q. fr. 33. Virorum fortium memoriam honore deorum immortalium cõſecratam. de Nat. 69. Conſeruare memoriam beneficiorum acceptorum. ep. 89. Memoriam ſine aſſenſione non poſſe conſtare. Acad. ed. 1. l. 2. 37. Meam tuorum erga me meritorum memoriam, nulla umquam delebit obliuio. ep. 18. Memoriam ſuę ætatis æqualem ipſe depoſcit, ut ea complectatur, quibus ipſe interfuit. 1 de Leg. 6. Et memoriam eſſe ſignatarum rerum in mente ueſtigia? Tuſc. 1. 49. Itaque non tam iſta me ſapientiæ (quam modo Fannius commemorauit) fama delectat, falſa præſertim, quam quod amicitiæ noſtrę memoriam ſpero ſempiternam fore. de Amic. 14. Sed tamen habet ædilitas eius memoriam non ingratam. Att 66. Habet primum animus memoriã, & eam quidem infinitam rerum innumerabilium, quam quidem Plato recordationem eſſe uult ſuperioris uitę. Tuſc. 1 60. Memoriam litteris publicis conſignatam nullam habemus. 3. de Leg. 40. Habere memoriam alicuius rei præſentem uel auditã. ad Her. 17. & 21. Memoriam alicuius implorare. Acad. ed. 1. li. 2. 12. Sed ordinem ſequens, in memoriam notam & æqualem neceſſario incurro. de Clar. 187. In memoriam patris pondus eſt apud ruſticos. 4. Att. 49. Nec ſepulchra legens uereor (quod aiunt) ne perdam memoriam: his enim ipſis legendis redeo in memoriam mortuorum. de Sen. 19. In memoriam rediit Quinctius, &c pro Quinct. 39. Ita ſimul & in memoriam redibit auditor 2. de Inu. 110. In memoriam redire, quæſo, quæ libido iſtius fuerit. 3. Ver. 84. Quidque ſibi is de me recepiſſet, in memoriam redegit. fam. lib. 1. 9. 25. De quibus te pollicitus ſis dicturum, & reducere in memoriam. 1. de Inu. 110. Poſt hominum memoriam. in Ver. 235. Hoc poſt hominum memoriam contigit nemini. in Cat. 100. Quod nemo umquam poſt hominum memoriam fecit. in Ver. 156. Nihil poſt hominum memoriam glorioſius, nihil gratius, ne tempore quidem ipſo opportunius accidere uidi. fam. lib. 10. 16. 1. Quare hortatione tu quidẽ nõ eges, ſi ne in illa quidẽ re, quę a te geſta eſt poſt hominum memoriã maxima, hortatorẽ deſideraſti. ad Brut. 11. 5. 3. Nemo umquam animo aut ſpe maiora concipiet, qui ſibi non illius memoriam atque imaginem proponendã putet. de Amic. 85. Memoriam præſtare. 3. fam. 36. At hic nihil in domum ſuã intulit, præter memoriam nominis ſempiternam. Off. 2. 113. Prodere memoriam alicuius reio Aſteris. 8. fam. 7. Pueritiæ memoriam recordari ultimam. pro Arch. 1. Antonij commemoratio memoriam Syllæ retuliſſet. pro Syl. 28. Decedẽs memoriam tui quam iucundiſſimam relinque. 1. Q. fr. 41. Vt memoriam continuitatis ſuę relinqueret. de Cl. Or. 194 Et ut Scaurus, memoriam prope intermortuam generis ſui, uirtute renouare. pro Mur. 14. Repetere memoriam præteriti tẽporis. pro Deiot. 147. Memoriam temporum replicare. 5. de Leg. 29. Memoriam tui conſulatus grauiſſimam is ordo retinet. 3. de Leg. 27. Tenere, ſiue retinere memoriã alicuius. 3. de Fin. 13. ſa. li. 6. 6. Vos tamen, deos uerentes, memoriam noſtri pie inuiolateque ſeruabitis. de Sen. 94. Deberi hoc a me tantis hominum ingeniis putaui, ut cum etiam nunc uiuam illorum memoriam teneremus, hanc immortalem redderem, ſi poſſem. 2. de Or. 5. Quis enim eſt, qui C. Fabritij, M. Curij cum caritate aliqua & beneuolentia memoriam non uſurpet, quos numquam uiderit? de Amic. 28. Res ab noſtra memoria propter uetuſtatem remotæ. in Anton. 42. Memoriam abſentem colere. 15. fam. 53. Memoria complecti aliquam. in Ver. 61. Quomodo igitur hæc infinita, & ſemper noua, aut memoria complecti, aut obſeruando notare poſſumus? 2. Diu. 216. Memoria & ſcientia aliquid comprehendere. 6. fam. 57. Animo percipere & memoria cuſtodire. 1. de Ora. 63. De hominum memoria tacere, litterarum memoriam flagitare. pro Arch. 187. Tua memoria ſui delectatur. 13. Att. 2. Aliquid ex ſermone alicuius memoria dignum excipere. de Or. 93. Viri, nomine & memoria digni. de Inu. 62. Res magnæ memoriaque dignæ. de Or. 114. Quis non iure miretur, ex omni memoria ętatum, temporũ, ciuitatum, tam exiguum oratorum numerum inueniri? 1. de Or. 9. Quidam ex annalium memoria. 8. Q. fr. 6. Conſules non modo ex memoria, ſed etiam ex faſtis euellendi. pro Sext. 10. Ex memoria deponere inſidias factas. pro Syl. 170. Sint euulſa ex omni memoria, utraque noſtra. 5. fam. 19. Iſtæ omnes uerborum acerbitates, non ex memoria ueſtra patrumque ueſtrorum, ſed ex annalium monumentis ac regum commentariis conquiſiuit. pro Rab. 93. De ijs qui memoria excellenti fuerunt. Tuſc. 1 60. Nihil eſt, quod non longinquitas temporum excipiente memoria, prodendiſque monumẽtis, efficere poſſit. Diu. 82. In memoria alicuius diligens. 2. Philip. 106. P. Syllæ nomen in memoria Caſſio non fuit. pro Syl. 27. Quod in hac rep. non modo factum ante numquam eſt, ſed in omni memoria ſit omnino inauditum. in Vat. 25. Vt gratus, pius denique eſſe in maximi beneficij memoria poſſim. At. 148. Nihil umquam audiui quod non in memoria mea penitus inſederit. Themiſtoclis dictum. de Or 119. Quãuis enumeres multos licet, nullos in omni memoria reperies pernicioſos tribunos. de Leg. 189. Tu ſi meliore memoria es, &c. Tuſc. 1. 10. Memoria ſempiterna beneficij obſtrictus. pro Plan 8. Quia memoria ſic eſſet proditum, quem pater, &c. 1. de Or. 89. Summa memoria pronuntiabat. de Nat. 1. 79. Hortenſius tanta memoria fuit, ut quæ ſecum commentatus eſſet, ea ſine ſcripto uerbis eiſdem redderet. pro Clu. 193. Cauſſam enim ſuſcepiſti antiquiorem memoria tua. pro Rab. perduel. reo. 19 Quod perſępe & noſtra & patrum memoria ſapientiſſimi iudices, de clariſſimis noſtræ ciuitatis uiris dubitandum non putauerunt. pro Font. 12. Parad. 65. C. Marius noſtra patrumque memoria ſubijt, &c. Poſtq. 199. Repetere memoria, uetera. 1. de Or. 1. Quantum memoria repetere præterita poſſum. Ep. 181. Repetere memoria res antiquas. de Or. 85. Euentuſque aliorum memoria repetendus. Titio, lib. 5. 16. 4. Retinere memoria aliquid. pro Pom. 7. Memoria ſępiſſime res inuentas. de Or. 96. Multi etiam ſuperiore memoria ciues Romani, &c, pro Balb. 21. Multa carmina ex ijs memoria teneo. de Na. 46. Memoria teneo, Mileſiam quandam mulierem, cum, &c. rei capitalis eſſe damnatam. pro Clu. 24. Nam profecto memoria tenetis, Cotta & Torquato coſs. complures in Capitolio turres de cælo eſſe percuſſas. 3. in Catil. 63. Tenere noſtra memoria, quod ſæpe oſtenditis, &c. in Ant. 259. Vt aliquando nos memoria mei, deſideriumque teneret. Poſtq. 198. 199. Et ſi non dubito pro tua in me obſeruantia, proque noſtra neceſſitudine, quin commendationem meã memoria teneas, &c. Phil. 13. 75. 1. Memoria tenere ſiue retinere. pro Roſc. Amer. 19. Credo te tenere memoria, me, &c. ep. 205. Quod quidem ſacrificium nemo ante P. Clodiũ omni memoria uiolauit, nemo umquam adut. de haruſ. reſp. 3.

Memoriola.

Sed quod ſcribis igniculum matutinum, γεροντικώτερον eſt memoriola uacillare. 12. Att. 1.

Memo.

Memoriter.

Quos tu paullo ante, cum m. tū etiam erga nos amice & beneuole collegiſti. 1. de Fin. 33. Rē m. cōplecti. de Clar. 193. Enumeraſti m. & copioſe philoſophorum ſententias. de Natu. 1. 64. Si te, inquit, Luculli oratio flexit, quæ eſt habita m. accurate, copioſe. 4. Acad. 114. Q. Mutius augur Scæuola multa narrare de C. Lælio ſocero ſuo m. & iucunde ſolebat. de Amic. 1. Næ tu, inquam, Cato ita expoſuiſti tam multa m. tam obſcura dilucide. 4. de Fin. 1. In quo noſtra quædam Aratea m. a te pronuntiata ſunt. Diu. 111. Memoriter recitare. Att. 56. Tum memoriter reſpondeto ad ea quæ de teipſo rogaro. in Vat. 7.

Memorabilis.

Res a te geſta memorabilis & pene cæleſtis. ad Brut. 34. Cuius memorabilis & diuina uirtus lucem afferret reip. in Ant. 256. Incurret enim in illum memorabilem annū ſuum. de Leg. 157. Sic cum accepiſſemus a patribus maxime memorabilem C. Lælij & P. Scipionis familiaritatem. de Amic. 4. Næ ego iſtam glorioſam memorabilemque uirtutem non magno æſtimandam putem. de Fin l. 3. 10. Multa iam memorabilia in domeſticis & in bellicis rebus effecerat. de Clar. 168.

Memoro.

Oceanum Cæli Terræque filium memorauit. de Vniu. 101. Heraclitus de natura nimis obſcure memorauit. de Fin. 68. Nam quid Attium memorem? de Leg. In plebem uero Romanam utrum ſuperbiam prius memorem, an crudelitatē? in Ver. 101. Honoratorum uirorum laudes in concione memorentur. 2. de Leg. 97. Enna aūt, ubi ea quę dico, geſta eſſe memorantur, eſt loco præcelſo atque edito. 6. Ver. 95.

Mena.

Qui uoluptatem contemnunt, eis licet dicere, ſe acipenſerem menæ non anteponere. 2. de Fin 146.

Mendum.

Caſtricianum mendū nos corrigemus, & tamen ad me Quinctus CIↃ. CCLↃↃ. ↃↃↃ ſcripſerat, non ad ſororem tuam HS XXX. Att. li. 2. 22. 6. Id Martiæ magnum mendum continet. 14. Att. 50. Quæſo codicem circumfer, oſtende: uidetur ne totum hoc nomē, coram ubi facit delatum, eſſe in litura? quid fuit iſtic antea ſcriptū? quod mendum iſta litura correxit? 4. Ver. 72. Nam cum mendum ſcripturæ litura tollatur, &c. fam. lib. 6. 26. Tantum librariorum menda tolluntur. Att. li. 13. 29.

Mendoſus.

Cum ſeruus ſocietatis, qui tabulas confecerit, ſemper in Verrutij nomine certo ex loco mendoſus eſſet. 4. Ver. 137. Deinde ſingulorum generum partes, in quo & deeſſe aliquam partem, & ſuperare men loſum eſt. 2. de Or. 46. id eſt uitioſum. Quamquā his laudationibus hiſtoria rerum noſtrarū eſt facta mendoſior. de Clar. 31.

Mendoſe.

De Latinis uero, quo me uertam, neſcio, ita mendoſe & ſcribuntur & ueneunt. Q. fr. lib. 3. 21. 8. Neque eo dico, quod eius ars, quam edidit, mihi mendoſiſſime ſcripta uideatur. 1. de Inuent. 13.

Mendacium.

Falſum eſt, in quo perſpicue mendacium eſt. de Inu. 58. Mendacium honeſtum & miſericors. pro Lig. 9. Magnum & impudens mendacium. pro Clu. 134. Tollendum eſt ex rebus contrahendis omne mendacium. Off. 3. 81. Opinionis hoc eſt mendacium, non oculorum. Acad. 20. Nolo illos eſſe temeritatis meæ & mendacij conſcios. in Ver. 219. Improbi hominis eſt, mendacio fallere. pro Muren. 58. Mendacio nixa eſt facultas dicendi. 2. de Or. 17. Dicere mendacium alicui. de petit. Conſ. 31. Stare a mendacio contra uerum. 1. de Inuen. 6. Ille ſibi a mendacio non temperat. ad Her. 29. Homo qui eſſet totus ex fraude & mendacio compoſitus. pro Clu. 32. Mendacia oculorum, ſenſuumque reliquorum. Acad. edit. 1. lib. 2. 136. Mendacijs aliquem onerare. 3. fam. 39.

Mendaciunculum.

Quod tamen eſt mendaciunculis aſpergendum. 2. de Or. 133. Quidam hic legunt Mendaciolis.

Mendax.

Mendax aut auarus. 10. Att 38. Mendaci & periuro eadē pœna a deo conſtituta. pro Roſc. Com. 27. Mendaci homini ne uerum quidem credere ſolemus. Diu. 138. Si, ut noſti, ſatis eſt non eſſe mendacem. Off. 70. de Or. 113. At quid intereſt inter periurum & mendacem? qui mentiri ſolet, peierare conſueuit. pro Roſc. Com. 17. Carthaginenſes fraudulenti & mendaces. cont. Rul. 85. Falſis & mendacibus uiſis menſes mortalium concitare. Diu. 135.

Mendicus.

Paupertas ſi malum eſt, mendicus beatus eſſe non poteſt, quamuis ſit ſapiens. 5. de Fin. 144. Inſtrumentum autem hoc forenſe, litigioſum, acre, tractatum ex uulgi opinionibus, exiguum ſane atque mendicum eſt. 3. de Or. 51. Ex mendicis fieri repente diuites. in Ant. 216. Solos ſapientes eſſe, ſi diſtortiſſimi ſint, formoſos: ſi mendiciſſimi, diuites. pro Mur. 56.

Mendiculus.

Collectum ex ſenibus deſperatis, ex agreſti luxuria, ex ruſticulis mendiculis, ex decoctoribus, &c. in Catil. 28.

Mendicitas.

Vt omnes animi cruciatus, & corporis egeſtas, & mendicitas conſequatur. 10 Catil. 120. Huius mendicitas auiditati coniuncta, in fortunas noſtras imminebat. in Anton. 198. Potuit dare Sextilius: nam fratres quidem conſortes ſunt mendicitatis. pro Flac. 27. Paſtus mendicitatis. in Ant. 231. Cum mendicitatem multi perpetrantur, ut uiuant. 5. de Fin. 28. Qui ex eo magiſtratu non emerſeris ex mendicitate, ſed, &c. in Vat. 33. In ſumma mendicitate eſſe. pro Sex. Roſc. 52.

Mens.

Mens, ſenſuum fons eſt. Acad. ed. 1. l. 2. 30. Mens, princeps animi pars eſt. de Fin. lib. 5. 32. Mens, ratio & conſiliū in ſenibus. de Sen. 91. Mens, conſilium, cogitatio, prudentia. de Nat. 2. 14. Mens atque animus, niſi tamquam lumini oleum inſtilles, extinguuntur ſenectute. Cat. 32. Mens, cui regnum totius animi a natura tributum eſt. Tuſc. 192. Mens qua nihil eſt celerius. Or. 216. Mens cingitur corpore externo. de Nat. 1. 20. Mens naturalem uim habet, quam intendit ad ea, quibus mouetur. Acad. ed. 1. lib. 2. 30. Mens mouetur ipſa per ſeſe. Acad. ed. 1. lib. 2. 45. Mens omni turbido motu ſemper uacat. Tuſc. 1. 65 ſecundum Platonē, qui perturbationes a mente procul ſemouet ac diſcludit. Mens ſenſibus oritur. Acad. ed. 1. l. 2. 31. Mens acris & uigēs. de Fin. 2. 39. Mens addita uidetur meis ædibus. 4. Att. 25. Mens alia uiſa ſic arripit, ut his ſtatim utatur: aliqua ſic recondit, e quibus memoria oritur: cetera autem ſimilitudinibus conſtituit, ex quibus efficiuntur notitiæ rerum. Acad. ed. 1. lib. 2. 30. Mens aliqua eſt ex hominum ſolertia, & ea quidem acrior & diuina. de Nat. 2. 13. & 14. Mens anguſta, humilis, praua, poſt red. in ſen 7. Aperta ſimplexque mens nulla re adiuncta, fugere intelligentiæ noſtræ uim ac notionem uidetur. de Nat. lib. 1. 20. Mens concitata. Diu. lib. 1. 108. Mens conſtans, cui opp. conturbata. Tuſc. 4. 43. Mens diuina in capite. Tuſc. 1. 57. Mens furibunda. Diu. 1. 96. Exſtitit illa adeo Delphis præcepta cognitio, ut ipſa ſe mens uiribus exſutam cognoſcat, coniunctamque cum diuina mente ſe ſentiat. Tuſc. 5. 53. Mens intelligentiaque noſtra inſidat in eas imagines, &c. 1. de Nat. 70. Mens integra, & Error mētis, opp. 3. Att. 18. de Sen. 92. Mens noſtra quiduis uidetur cogitatione poſſe depingere. de Nat. 1. 29. Mens prouida rerum futurarum. Diu. 2. 91. Mens publica. de haruſp. reſp. 54. Quæ mens eum, aut quorum conſilia a tanta gloria, &c. auocarint. 10. fam 53. 54. Mens ſoluta ſomno. Diu. 1. 208. Horum igitur aliquid animus eſt, ne tam uegeta mens, aut in corde cerebro ue, aut in Empedocleo ſanguine demerſa taceat. Tuſ. 134. Alteri mens rationibus agitandis exquirendiſque alebatur, cum oblectatione ſollertiæ. Tuſ. 5. 49. Mens cuiuſque, is eſt quiſque, non ea figura quę digito demonſtrari poteſt. Som. Scip. 28. Mens hominis ad rerum ſcientiam utramque conſtantiam aptiſſima. Aca. ed. 1. li. 2. 31. Mens hominis diſcendo alitur, & cogitando ſemper aliquid aut inquirit, aut agit, uidendique & audiendi delectatione ducitur. Off 1. 147. Mens hominis amplectitur maxime cognitionem. Off. 1. 147. Mens hominis κατάληψιν, hoc eſt, comprehenſionem, cum ipſam per ſe amat, tum etiam propter uſum. Acad. ed. 1. l. 2 31. Mens hominis uſque eo philoſophiam ipſam corroborat ut, uirtutem efficiat, ex qua re una uita omnis apta ſit. Acad. ed. 1. l. 2. 31. Mens mundi nonnumquam fortuna ab Academicis uocatur, & quare. Acad. ed. 2. lib. 1. 22. Totius naturæ mens atque animus. de Nat. 9. Mens rerum iudex. Acad. ed. 2. lib. 1. 22. Quemadmodum qui acutis oculis deficientem ſolem intuentur, aſpectum omnino amittunt: ſic mentis acies ſeipſam intuens, nonnumquam hebeſcit. Tuſc. 1. 60. Mentis aciē abducere a conſuetudine oculorum. de Nat. 2. 32. Præſidium in pop. Rom. cuſtodiam prouinciæ, iniuſſu populi ſenatuſque dimiſiſſes, ſi tuæ mentis compos fuiſſes? 10 Phil. 37. Mentis errore me ex dolore affici. 3. Att. 18. Putant aliquid intereſſe ad mentis intelligentiam, quo cibo utare. de Natu. 2. 30. Mentis lumini. pro Rab Poſt. 2. Mentis infinitæ modum omnium rerum deſcriptionem ui ac ratione deſignari & cōfici primus uoluit Anaxagoras. de Nat. 120. Ea pars animi, quæ mentis ac rationis particeps eſt. Diu. 93. Præſtantia mentis, cui tota hominis natura

patet. de Fin. 132. Mentis meæ ſenſit, aut omnino uitæ ſtatus. 4. Att. 12. Hic ſi mentis eſſet ſuæ, niſi pœnat patriæ, diiſque immortalibus eas, quæ grauiſſimæ ſunt, furore atque inſania pendere ausus eſſet, &c. in Piſ. 39. Menti hominis ueritatis luce nihil dulcius. Acad. ed. 1. lib. 2. 31. Menti tribuit omnem diuinitatem Ariſtoteles. de Nat. 1. 24. Menti diuinum principatum tribuit Theophraſtus. de Nat. 1. 26. Menti totius animi regnum a natura tributum eſt. Tuſc. 3. 9. Vt dolerent boni omnes, non illa tanta ornamenta ad meliorem mentem uoluntatemque eſſe conuerſa. de haruſp. 37. Mentem ſolam cenſebant Academici idoneã cui crederetur. Acad. ed. 2. lib. 22. Dij illi mentem dederunt. pro Mil. 68 In gremiis mimarũ mentẽ mentẽque depoſuit. 13. Phil. 362. Eam mentem deum eſſe dixit Thales Mileſius, quæ ex aqua cuncta fingeret. de Nat. 1. 19. Mentem et intbare. 1. Q. fr. 58. Principatum in ſe habere naturam neceſſe eſt, ut in homine mentem, in bellua quiddã ſimile mentis, unde oriantur rerum appetitus. de Nat. 2. 21. Dij illũ in eã mentẽ impulerunt. pro Mil. 64. & 68. Quid in mentem uenit Caliſtheni dicere deos, &c. 2. Diu. 8. Cum autem Dolabella uenit in mentem, paullum reſpiro. Att. 110. Nec mihi quidquam tali tempore in mentem uenit optare. 4. fam. 39. Venit mihi Platonis in mentẽ. de Fin. 114. Non minus et ſæpe uenit in mentẽ poteſtatis, quam æquitatis tuæ. pro Quinct. 3. Venit mihi in mentem ſubuereri, ne, &c. ep. 55. Nam mihi, Brute, in te intuenti, crebro in mẽtem uenit uereri, ecquodnam, &c. de Clar. 11. Quid tibi in mentem uenit ita reſpondere? 1. de Or. 123. & 15. fam. 45 Hæc mihi ueniebãt in mentẽ de duabus illis cõmotionibus, &c. de Pent. Cõſ. 35. Hæc mihi fere in mentem ueniebant, quæ dicenda putarã de natura deorũ. 2. de Nat. 148. Mihi non uenerat in mentẽ, furorem & inſaniã optare uobis. in Piſ. 89. Vt quotieſcũque gradũ facies, toties tibi tuarum uirtutum ueniat in mentem. 2. de Or. 138. Nũquam ea res tibi tam belle in mentem uenire potuiſſet. Att. lib. 12. 252. 4. Niſi exiſtimares illi hanc euerſionem ciuitatis in mentem ſubito nec cogitanti uenire potuiſſe. de haruſp. 257. Solet in mentem uenire illius temporis. fam. lib. 7. 3. 1. Fonteio, non in Gallia primum ueniſſe in mẽtẽ, ut portorium uini inſtitueret. pro Font. 8. Cum primum mentem iniecit, ut ferro laceſſeret fortiſſimũ uirũ, &c. pro Mil. 118. Dij illi mentem iniecerunt, ut conaretur, &c. pro Mil. 118. Mentem tranquillitate conſtantiaq. uacuam, philoſophi nominauerũt inſaniam, propterea quod in animo perturbato, ſicut in corpore, ſanitas eſſe non poſſit. Tuſc. 3. 7. Seuocare mentem ab oculis. 3. de Nat. 17. Mentem ſuam a cogitationum intentione, cantu, fidibuſque ad tranquillitatem ducere. Tuſc. 4. 3. Perinde quaſi noſtram ipſam mentem, qua ſapimus, qua prouidemus, qua hæc ipſa agimus ac dicimus uidere, aut planè qualis, aut ubi ſit ſentire poſſimus. pro Mil. 64. A mente deſeri 3. Att. 21. Ab illa mente deſiſteret. 5. fam. 6. Deorũ mente ac ratione mundum adminiſtrari. 1. de Nat. 7. Mente bona audire. pro Quinct. 2. & 3. Phil. 132. id eſt, libenter. Mente captus. Acad. ed. 1. li. 2. 50. Off. 133. Mente cõplecti aliquid. Tuſc. 1. 30. Eadem mente res diſſimillimas comprehendimus. Tuſc. 1. 39. 5. de Natu. 27. Neque mente, neque lingua, neque ore conſiſteret. 2 Q. fr. 7. Ea mẽte feci, ut, &c. ep. 190. Ego autem defendebã hac eũ mente fuiſſe, ut ſi, &c. 1. de Or. 88. Mente incitati. Acad. ed. 1. lib. 2. 15. Quid eſt aũt in homine ſagaci ac bona mente melius? Tuſc. 5. 49. Mente moueri. Acad. ed. 1. li. 2. 92. Mente nihil homini dedit deus ipſe diuinius. Off. 3. 57. Mente nihil præſtabilius homini, ſiue natura, ſiue quis deus dedit. Catil. 36. Mẽte peſſima & infideliſſima eſſe. 11. fam. 1. Mente & uoce pura, integra, incorrupta deos uenerari debemus. 2. de N. d. 53. Cui quidẽ ego non modo placabilẽ me præbuiſſem, ſed totũ remiſiſſem, ſi uendidiſſet qua mente tu ad me ſcripſeras. Att. l. 10. 207. 1. Mente ſana ſcriptæ litteræ. 9. Att. 19. Sine aliqua mente, natura mundũ efficere non potuit. de Nat. 1. 38. Plerique ſuſi ſine ulla mente ac ſine ullo ſenſu iacebant. in Ver. 241. Mente tota, omniq. animi impetu in rẽpub. incũbas. 10. fam. 9. Mente tua diuina proſpexiſti. 12. fam. 27. Vna mente. de haruſp. reſp. 10. & 41. Vt ueſtræ mentes atque ſententiæ cũ pop. Rom. uoluntate, ſuffragiiſque conſentiant. pro Mur. 1. Mentes ſapientiſſimorũ & fortiſſimorũ ciuiũ, quæ mihi uidentur ex hominũ uita ad deorũ religionẽ ſanctimoniãque demigraſſe. pro Rab. 96. Itaque cũ multis aliis de cauſſis uirorũ bonorũ mentes diuinæ mihi atque æternæ uidentur eſſe, tũ maxime quod optimi & ſapientiſſimi cuiuſque animus ita præſentit in poſterum, ut nihil niſi ſempiternũ ſpectare uideatur. pro Rab. 22. Mentes imbutæ prauitatis erroribus. Tuſc. 5. 58. Mentes ſingulares e cœlo. Acad. ed. 2. l. 1. 20. hoc eſt, animi ſingulorũ. Principia, menteſque quæ ſunt in uniuerſo. de Nat. 1. 84. Mentibus tardis uirtus non facile cõmittitur. Tuſc. 5. 50. O dij immortales, quid intereſt inter mentes hominũ & cogitationes. 7. Ver. 28. Mentibus noſtris nihil magis cognatũ quam, numeri atque uoces. 3. de Or. 109.

Mentio.

Numquã de C. Mario in ſenatu mẽtio facta eſt. Poſtquã. 200. Mentio facta eſt de legione ea, quæ, &c. ep. 114. Numquam ab eo mẽtio de me niſi honorifica, niſi plena amiciſſimi deſiderij. 4. in Ant. 168. De te a Sipylo mentio eſt honorifica facta. ad Q. fr. l. 2. 13. 2. Eius rei mentio facta non eſt. pro S. R. 19. Ex quo etiam Stoicorum eſt facta mentio, Q. Cœlius Tubero fuit, &c. de Cl. 175 & 176. Sed enim hæc facta illius clariſſimi uiri mentio, mentem meam dolore impediuit. pro Cœl. 50. Cuius rei mentio nulla, uiuo illo. 14. Att. 16. Tu etiam facis mentionem conſulatus tui? in Piſ. 84. Lyſandrum Lacedæmonium (cuius modo mentionem feci) dicere aiunt ſolitum, Lacedæmone eſſe honeſtiſſimum domicilium ſenectutis. de Sen. 58. De quo apud uos ante feci mentionem. contra Rul. 88. Demetrius ille, de quo feci ſupra mentionem. 3. de Leg. 21. Non feciſſem hominis pene infimi mentionem, niſi, &c. de Cl. Or. 68. Hominem eſſe neminem qui umquam mentionem tui ſine tua ſumma laude fecerit. ad Sulp. l. 13. 43. Crebro mentionem alicuius facere. Aca. ed. 1. l. 2. 117. Quum ſtatuiſſes de pecunia mentionem facere. pro Quinct. 21. Caſu in eorum mentionẽ incidi. 1. Ver. 27. Scæuola quum in eam mentionem incidiſſet. de Am. 3. Mentionem tui intermitti non ſiuit. 5. Att. 15. Secunitæ mentionem quandam inter iudices eſſe uerſatam. pro Clu. 32. Sed non ſtatim ſub mentionem & conuitium obtrectatorum. ep. 114. & ad Her. 14. Mentione atque uſurpatione ciuitatis, multi moram aſſequi. in Ver. 270.

Mentior.

Redargue me, ſi mentior. de Cl. 30. Addunt etiam C. Marium, & de hoc quidem nihil mentiuntur. 4. Ac. 28. Mentiuntur perſæpe frons, oculi, uultus: oratio uero ſæpiſſime. 1. Q. fr. 21. De me autem cauſſa nulla eſt cur apud homines prudentiſſimos atque amiciſſimos mentiar. 2. de Or. 102. Præſertim quũ iſti plurimis de rebus diuinis mentiantur. de N. d. 62. Nihil enim proficiunt, niſi admodum mentiantur. Offi. 30. Conceſſum eſt rhetoribus mentiri, ut, &c. de Cl. 168. Mentiri aperte. Ac. ed. 1. l. 2. 19. Mentiri emolumenti ſui cauſſa. Offic. 3. 107. Me, quæ de Plancio dicerem, mentiri, & temporis cauſſa fingere. pro Planc. 274. Mentiri de mortui laude in funere nefas habebatur. 1. de Leg. 58. Si te mentiri dicis, idque uerum dicis, mentiri uerum dicis. Acad. 24. Mentiri in aliqua re. Att. 192. Qui mentiri ſolet, peierare conſueuit. pro R. Com. 27.

Mentiens.

Quomodo autem mentientem, quem ψευδόμενον uocant, diſſoluas? Diu. l. 2. 8.

Mentitus.

Dabo operam, ut & pro me minimo cum faſtidio reſpondeã, & in hunc minime mentitus eſſe uidear. in Salluſt. 1. Ne tu, qui idem me facturum paullo ante dixeras, uideare mentitus. 4. Aca. 153. Quæque his uacant, mentita & falſa, plenaque erroris. de Nat. 2. 41. In quibus nihil umquam immenſa & infinita uetuſtas mentita ſit. de Nat. 2. 52.

Menſa.

Hæc ad te ſcripſi appoſita ſecunda menſa apud Veſtorium. Att. l. 14. 48. Exſtructa mẽſa nõ conchyliis aut piſcibus, ſed multa carne ſubrancida, ſerui ſordidati miniſtrant, nonnulli etiam ſenes. in Piſ. 53. Cat. 40. Tu maximam & pulcherrimam menſam citream a Lutatio abſtuliſti. 6. Ver. 32. Tum ad menſam eximia forma pueros delectos iuſſit conſiſtere. 5. Tuſc. 86. Nec manum porrigebat in menſam. Tuſc. 240. Super terræ tumulum noluit quid ſtatui, niſi columellam, aut menſam, aut labellum. 2. de Leg. 61. Menſam tolli iubet. in Piſ. 55. A loti, qui in menſam uomant, & qui de conuiuiis auferantur. de Fin. 69. Si prætor dedit, ut ſcriptum eſt, a quæſtore numerauit, quæſtor a menſa publica, mẽſa aut ex uectigali, aut ex tributo. pro Flac. 35. Diſcubuimus omnes præter illam, cui tamen Q. de menſa miſit. illa reiecit. Att. l. 5. 88. 5. Menſæ conquiſitiſſimis epulis exſtruebãtur. Tuſc. l. 5. 45. Delphicæ e marmore menſæ. 6. Ver. 115. Menſæ Italicæ, Syracuſanæ. Tuſ. 5. 72. & de Fin. 2. 75. Deorũ ignis, ſollẽnes mẽſæ, abditi & penetrales foci. de har. reſp. 257 Tu omnium menſarum aſſecla. in Sal. 13. Menſas argenteas Dionyſius tyrannus de omnibus delubris iuſſit auferri. 3. de Nat. 62. Exſtruere menſas conquiſitiſſimis cibis. 5. Tuſ. 87. Senectus caret epulis, exſtructiſque menſis, & frequentibus poculis. de Sen. 86. Quid ſtipendium militibus per omnes annos a ciuitatibus menſis palam propoſitus eſſe numeratum? in Piſ. 69.

Men

Menſarius.

Cum ciuitate mihi res eſt acerrima & cõficienriſſima litterarum, in qua nummus moueri nullus poteſt, ſine quinque prętoribus, tribus queſtoribus, quattuor menſarijs, qui apud illos a populo creantur. pro Flac. 34.

Menſio, *Vide* Metior.

Menſis.

Menſis fit, quando luna luſtrato ſuo curſu ſolem conſecuta eſt. de Vni. 41. Cephaledi menſis eſt certus, quo menſe, &c. in Ver. 134. Anni primus menſis apud Ægyptios Thoyt uocatur. de Nat. 70. Non. Maij in Ciliciam cogitabam, ibi quum Iuniũ menſem conſumpſiſſem, Quinctilem in reditu ponerẽ. Att. 91. Omnino res tota in menſem Ianuarium reiecta erat. ep. 63. Auctio conſtituta in menſem Ianuar. cont. Rul. 61. Menſem extremum anni ut ueteres Februarium, ſic hic Decembrem ſequebatur. 2. de Leg. 50. O præclaram illam percurſationem tuam menſe Aprili atque Maio. in Ant. 179. Illam diem negabant eſſe menſe Maio. Att. 205. Excurremus menſe Septembri legati ad Piſonem. Att. 1. Ego menſe Decembri mei conſulatus omnium parricidarum tela commoui. pro Plan. 278. Menſes appellantur lunæ curſus, quia menſa ſpatia conficiunt. 2. de Nat. 51.

Menſtruus.

Cibaria menſtrua. 5. Ver. 60. & 184. Si ei qui iucunde uixerit annos decem, uita iucunda menſtrua addatur. de Fin. 112. Vſura menſtrua. Att. lib. 6. e 11. 7. In delubris textile, nec operoſius quam mulieris opus menſtruum. 2. de Leg. 72. Cum alicuius annui, menſtrui, diurni, nocturnine ſpatij certa ſignificatione. de Inu. 51. Menſtruo ſpatio, luna, ſolis incenſa radijs, illuſtrationem complet. de Nat. 1. 61. Spatia lunæ menſtrua. de Nat. 2. 36. Quid eſt, quod negligenter ſcribamus aduerſaria? quid eſt, quod diligenter conficiamus tabulas? qua de cauſſa? quia hæc ſunt menſtrua, illę ſunt æternæ. pro Roſc. Com. 3. Qui tabulas conficiunt, menſtruas pęne rationes in eas transferunt. pro Q. Roſc. 46.

Menſura, *Vide* Metior.

Menta.

Volo mentam puſillam ita appellare, ut rutulam. 9. fam. 53. Menta non obſcene ſonat, uerum eius diminutiuum. 9. fam. 53.

Mentum.

Rictus ſimulachri Herculis ac mentum paullo attritius. in Ver. 222. Altero ad mentum depreſſo ſupercilio. in Piſ. 82. Quum in gremijs mimarum mentem mentumque deponeres. in Ant. 251. Teſtis in dicendo mentum intorquẽs de Or. 133. Siniſtra mentum ſubleuare. ad Her. 39. Mento ſummam aquã attingens, ſiti enectus Tantalus. 1. Tuſ. 16. & 6. Ver. 84. Hic, cui ſane magna eſt in mento cicatrix ad Her. 39.

Meracius.

Vt ſi medicus ſciat eum ęgrotum, cui iuſſiſſet uinum ſumere, meracius ſumpturum, ſtatimq. periturum: magna ſit in culpa. 3. de Nat. 112.

Merces.

Merces Antonij oppreſſi poſcitur, in Antonij locũ ſucceſſio? ad Brut. 17. 3. Cum ab eo merces tui beneficij pretiumque prouinciæ meo ſanguine tibi eſſet perſolutum. pro Dom. 217. Merces dialecticorum erat mina. Acad. ed. 1 lib. 2. 89. Data eſt merces erroris mei magna. pro Dom. 219. Merces pretiũque impudentiæ. in Ver. 164. Merces inſularum. 15. Att. 34. id eſt, merces quæ recipitur ex inſularum locatione. Si quam gloriam peperi. ea non eſt æqua merces laboris & periculorum. de Or. 128. Magna nobis a te propoſita merces eſt. Q. fr. 324. Merces populi. 5. Ver. 156. id eſt, quę a populo datur. At quanta merces rhetori data eſt? in Ant. 168. Merces pro damno iactura, uel periculo 1. fam. 30. Numerare aliquid in loco mercedis uel beneficij. ep. 20 Medico mercedis quantum poſcet, promitti iubeto. 16. fam. 20. Ab omnibus in mercedem miſſionis acceperas. in Ver. 258. Ne ars tanta propter tenuitatem hominum, a religionis auctoritate abduceretur ad mercedem atque quæſtum. Diu. 99. Mercedem funeris ac ſepulturæ conſtitui nefas eſſe. in Ver. 263. Virtus nullam aliam mercedem laborum periculorumque ſuorum deſiderat, præter hanc laudis & gloriæ. pro Arch. 191. Ipſe ſe quiſque diligit, non ut aliquam a ſeipſo mercedem exigat caritatis ſuæ. de Am. 111. Mercedem ferre. 3. Ver. 104. Mercedem gloriæ flagitare. Tuſc. 1. 28. Tribuere mercedem laborum alicui. Ep. 41. Quorum mens erat oppreſſa præmio, lingua aſtricta mercede. in Piſ. 86. Si mercede conducti obuiam candidatis iſſent. pro Mur. 140. Summus ille doctor Apollonius, cũ mercede doceret, non patiebatur, &c. de Or. 95. Tamen in moleſtia gaudeo te eã fidem cognoſcere hominum non ita magna mercede, quam ego maximo dolore cognoram. fam. lib. 1. 9. 9. Pretio atque mercede minuiſti maieſtatem reip. in Ver. 245. Vt pro tanta mercede nihil ſapere diſceres. in Ant. 168. Id me ſcis antea tibi eſſe pollicitum: quid nunc putas tanta abs te mihi mercede propoſita? Q. fr. lib. 3. 6. Nam iſtuc nihil dolere, non ſine magna mercede cõtingit immanitatis in animo, ſtuporis in corpore. 3. Tuſc. 21. Vides igitur ſi amicitiam ſua caritate metiare, nihil eſſe præſtantius: ſin emolumento, ſummas familiaritates prædiorum fructuoſorum mercede ſuperari. 2. de Fin. 136. Iam inuideo magiſtro tuo qui te tanta mercede, quantam iam proferam, nihil ſapere docuit. in Ant. 162. Interim mihi uideris, Eruci, una mercede duas res aſſequi uelle: nos iudicio perfundere; accuſare autem eos ipſos, a quibus mercedem accepiſti. pro S. Roſc. 49. Quantum paucæ operæ & mercedes fabrorum tulerunt in Ver. 106. Mercedes dotalium prædiorum. Att. 15. 39. Pactiones mercedũ. Parad. 58. Vt ſumptus huius peregrinationis accommodet ad mercedes Argileti & Auentini. Att. 197. Probitas præmiorum mercedibus euocata. de Fin. 85. Noctes certatum mulierum pro mercedis cumulo fuerunt. 2. Att. 39.

Mercedula.

Itaque ut apud Græcos infimi homines, mercedula adducti, miniſtros ſe præbent in iudicijs oratoribus. 2. de Or. 98. Mercedulæ prædiorum. Att lib. 15. 12.

Mercenarius.

Trib. pleb. Clodius mercenarius. pro Mil. 110. Mercenarius meus. pro Sext. 21. Ennius egens quidam mercenarius Oppianici. de Cl. Or. 52. Quid liberalitas, gratuitane eſt, an mercenaria? ſi ſine pretio benigna eſt, gratuita: ſi cum mercede, conducta. 1. de Leg. 71. Mercenarium procœmium. 3. Ver. 77. Audite decretum mercenarij prætoris. 7 Ver. 43. Gabinius tribuit ſe mercenarium comitem regi. in Piſ 90. Caput mercenario præmio ortum. in Ver. 98. Si tuus ſeruus nullus fuerit, & omnes alieni ac mercenarij, tamen & ipſi tuæ familiæ & genere & nomine continebuntur. pro Cæc. 43. Illiberales & ſordidi quæſtus mercenariorum omnium, quorum operæ, non quorum artes emuntur. 1. Off. 107. Cupidos moderatis, mercenarios gratuitis, impios religioſis, &c. anteferre. pro Font. 19. Mercenarijs teſtibus a ſuis ciuitatibus notandis. 3. fam. 46. Eſt autem infima conditio & fortuna ſeruorum, quibus non male præcipiunt qui ita iubent, uti ut mercenarijs, ad operã exigendam, iuſta præbẽda. 1. Off. 64.

Mercor.

Sordidi etiam putantur, qui mercãtur a mercatoribus, quod ſtatim uendant. 1. Off. 209. Fundum Cymeum Romæ mercatus eſt de pupillo Meculonio. pro Flac. 36. Ab iſto & præco ſenatorium ordinem pretio mercatus eſt, & pueri ſenatorium nomen nundinati ſunt. 4. Ver. 85. Sed eſſent, mi Galle, omnia facilia, ſi & ea mercatus eſſes, quæ ego deſiderabam, & ad eam ſummam quam uolueram. fam. lib. 7. 24. 2. Mercati aliquam rem magno pretio. pro S. Roſc 40. Ego uero hæc officia mercanda uita puto. 9. Att. 22.

Mercatus.

Pythagoras dixit ſimilem ſibi uideri uitam hominum & mercatũ eum, qui haberetur maximo ludorũ apparatu totius Græciæ celebritate: nam ut illic, alij corporibus exercitatis gloriam & nobilitatem coronæ peterent, alij emendi aut uendendi quæſtu lucroque ducerentur, eſſet autem quoddam genus eorum, qui, &c. Tuſc. 229 Quidam proficiſcens ad mercatum quendam, & ſecum aliquantũ nummorũ ferens, &c. de Inu. 63. Earumque rerum omnium domeſticum mercatum inſtituerit, pop. Rom. leges impoſuerit, armis & præſidijs pop. Rom. & magiſtratus foro excluſerit. 3. Philip. 145. Tanto mercatu prætoris indicto, concurrunt undique ad iſtum Syracuſas: &c. 4. Ver. 91. Cum domi tuæ turpiſſimo mercatu omnia eſſent uenalia. in Ant. 161.

Mercator.

Mercatores prouinciarum, ac uenditores ueſtræ dignitatis. 1. fam. 37. Neque me diuitiæ mouent, quibus omnes Africanos & Lælios, multi uenalitij, mercatoreſque ſuperarunt. in Or. 137.

Mercatura.

Non erit iſta amicitia, ſed mercatura quædam utilitatum ſuarum. de Nat. 1. 86. Mercatura quæſtuoſa. Tuſc. 5. 63. Mercatura ſi ſatiata quæſtu, uel contenta potius, ut ſæpe ex alto in portũ, ſic ex ipſo portu ſe in agros poſſeſſioneſque contulerit, uidetur iure optimo poſſe laudari. Off. 1. 211. Mercatura, ſi tenuis eſt, ſordida putanda eſt: ſin magna & copioſa, multa undique apportans, multiſque ſine uanitate impartiens, non eſt admodum uituperanda. Off. 1. 209. Ad quos, cum tãquam ad mercaturam bonarum artium ſis profectus, inanem redire turpiſſimum eſt.

3. Off.

ROMA

3. Off. 7. Hanc uero emendi & uendendi quæſtuoſiſſimam ac turpiſſimam mercaturam, alienam actione tribunitia, alienam dignitate populo Ro. ſemper putaui. de L. Agr. & 5. de Fin. 156. Alij a prædonibus erant capti cum mercaturas facerent. 7. Ver. 57. Qui honeſte rem quærunt mercaturis faciendis. Parad. 38.

Mereo, & Mereor.

Ac uelim ut de rep. meremus, ſic felices ſimus. epiſt. 189. P. Seruilius, quo tu imperatore, Labiene, meruiſti? pro Rab. 94. Alicui fructum quem meruit, retribuere. pro S. Roſc. 32. Murena adoleſcens patre ſuo imperatore meruit. pro Mur. 126. Ad liberos, qui nihil meruerunt, pœna perueniet. ad Brut. 40. Quid enim mereas, ut Epicureus eſſe deſinas? 1. de Nat. Merere equo. 1. Phil. 14. Nam illa membra merere per ſe non amplius poterant duodecim æris: diſciplina, quæ erat ab hoc tradita, locabat ſe non minus ſeſtertijs CCCIↃↃↃ. pro Roſc. Com. 17. Iniurias ferendo, maiorem laudem, quam ulciſcendo, merere. in Ver. 64. Quom cogito me de rep. meruiſſe optime. Att. 156. Ita meruiſſe illum de me puto, ut ἀχαριστίας crimē ſubire non audeam. Att. 140. Meruiſſe uero ſtipendia in bello, &c. pro Mur. 10. Clamabat ille miſer, ſe ciuem eſſe Romanum, municipem Coſſanum, meruiſſe cum L. Precio ſplendidiſſimo equite Romano, qui Panormi negotiaretur. 7. Ver. 126. Reſpondit ſe meruiſſe, ut maximis honoribus decoraretur. de Or. 105. Aſellus merens ſtipendia. de Or. 132. Honores bene de rep. meritorum & merentium. in Ant. 200. Perinde ut ipſe mereor, ſucceſſerit. 10. fam. 8. Fac ualeas, dignitatemque meam, ſi mereor, tuearis. ep. 154. Is hos tibi exitus quos mereris. 15. fam. 33. Et ſi hoc ſæpe facturus ſum, ita de me mereris. 9. Att. 17. Ciceronem, & ut rogas, amo; & ut meretur, & ut debeo. Q. fr. 528. Qui bene merentur. 10. fam. 35. Mereri perniciosius de rep. uitioſi principes. 3. de Leg. 19. Dij omnibus pro eo ac merentur, gratiam referunt. in Cat. 118. Talis ille uir fuit, ita de pop. Rom. meritus eſt, ut non uni familiæ, ſed uniuerſæ ciuitati commendatus eſſe debeat. 6. Vert. 73. Vobis, qui de me optime meriti eſtis, gratiam referam. Poſt red. 202. De quibus, ſi, ut meriti ſunt, grauiter conſtitueritis. 12. fam. 37. Pompeius erat de me optime meritus. Att. 98. Si illum, ut erat meritus, morte multaſſem. in Cat. 103. Stet hæc urbs præclara quoquo modo merita de me erit. pro Mil. 119. Male, credo, mererer de meis ciuibus, ſi ad eorum cognitionem diuina illa ingenia transferrem. 1. de Fin. 11. Quid mereare igitur, ut te dicas in eo magiſtratu omnia uoluptatis cauſſa facturum eſſe? 2. de Fin. 118. id eſt, Quod præmium tantum eſt, quo præmio id fateri uelis? Opto, ut ita cuique eueniat, ut de repub. quiſque mereatur. in Ant. 183. ep. 204. Offi. 1. 107. Male mereri de aliquo. de haruſp. reſp. 40. de Cl. 188. Male mereri de ſe. de Fin. 5. 26. Male mereri de ſuis ciuibus. 1 de Fin. 6. Scitum eſt enim illud Catonis, multo melius de quibuſdam acerbos inimicos mereri, quam eos amicos, qui dulces uideantur. de Ami. 76 & 2 de Fin. 187. Eam quam benemeritam eſſe autumas, dicis male mereri. Or. 213. Mereri optime de omnibus gentibus. de Fin. 2. 96. Mereri pœnas. 3. Ver. 133. Quid enim mereri uelis, cum magiſtratum inieris? 2. de Fin. 118. Quod arbitramini Rheginos merere uelle, ut ab iis marmorea Venus illa ne auferatur? in Ver. 231. Philoſophia optime de hominum uita eſt merita. Tuſc. 229. Nam quo animo in hominem petulantem, & male de nobis meritum eſſe debuimus? Lætor de te me eſſe optime meritum. Ep. 16. Optime de ſocijs meritum eſſe. pro Font. 277. Tu uero bene etiam meriturus mihi uideris de tuis ciuibus. Acad. 44.

Meritus.

Imberbis adoleſcentulus, bene ualens & meritus. pro Dom. 210. Bene meritus ciuis. de haruſp. reſp. 49. Alicui debitam gratiam meritamque referre. de Or. 144. Aliquam iracundiam nō iniuſtam, ſed meritam ac debitam fuiſſe, defendere. de Or. 127. Erat infinitum bene de me meritos omnes nominare, fam. lib. 1. 9. 98.

Meritum.

Propter diuinum & immortale meritum 3. Phil. 133. Quid ei deberi poteſt, cuius nullum meritum ſit? de Nat. 1. 81. Meritum erga aliquem 1. fam. 1. Meritum in aliquem. pro Planc. 56. Tibi nihil merito accidiſſe. 5. fam. 49. id eſt, tua culpa. Piſonem noſtrum merito eius amo plurimum. fam. lib. 14. 4. C. Cæſar qui a me, nullo meo merito, alienus eſſe debebat. pro Sext. 12. Scis meam fortunam, neſcio quomodo, facile obtrectatores inuenire, non meo quidem, mehercules, merito. fam. lib. 5. 12. Quā quam merito ſum iratus Metello, tamen hæc quæ uera ſunt, dicam. 5. Ver. 135. Proinde tua auctoritate me tuendum exiſtimes, quo plura tibi merito tuo debeo. 10. fam. 81. Apud patronum te in maxima gratia poſui, & hercule merito tuo feci. Att. 74.

M E R

Meritoque noſtro maximas gratias nobis omnes & agere & habere debent. 3. Phil. 141. Merita immortalia. poſt red. in ſen. 1. Tu, cuius ille tanta merita habet, quanta nemo præter me. 10. fam. 54. Merita tua excuſit magis quotidie tuas ſollicitudines, 10. fam. 50. Tanta enim magnitudo eſt tuorum erga me meritorum, ut, &c. ep. 2. Prædicator meritorum alicuius. fa. lib. 10. 7. Re quidem ipſa ideo mihi non ſatisfacio, quod nullam partem tuorum meritorum non modo referenda, ſed ne cogitanda quidem gratia conſequi poſſum. ep. 9. Merita alicuius aſſequi. 6. famil. 15. Dare & recipere merita. de Ami. 101. Merita in patriam annos ſexcentos maiora uiderentur. Att. li. 2. 32. 3. Et illos quos in cælum merita uocauerint. 2. de Leg. 16. De ſuis in remp. meritis dicere. de Or. 109. Dandis recipiendiſq. meritis, &c. Læl. 26. Meritis diuinis in remp. 11. fam. 11. Quid enim tibi pro maximis tuis, ac pene immortalibus in me meritis, præſtare amplius poſſim? Plancus Cic. Illuſtratur magnis in rempublicam meritis uirtus alicuius. fam. lib. 10. 12. 14. Vt pro tantis eorum in rempub. meritis honores eis habeantur, gratiæque referantur. in Ant. 191. Pro tuis in me meritis faciam, &c. pro Mil. 77.

Merito.

Et merito & iure commouebamur. Offi. 25. in Verr. 127. Deinde prætores iure ac merito laudantur. in Cat. 113. Primum Scæuolæ te dedidiſti, quem omnes amare meritiſſimo pro eius eximia ſuauitate debemus. 1. de Or. 120.

Meritorius.

Ingenui pueri cum meritorijs, ſcorta inter matresfamilias uerſabantur. 2. Phil. 102.

Meretrix.

Tanagræa quædam meretrix fuiſſe dicitur. pro Dom. 135. Mulier non ſolum meretrix, ſed etiam procax uideatur. pro Cœl. 38. Quid enim neceſſe eſt, tamquam meretricem in matronarum cœtum, ſic uoluptatem in uirtutum concilium adducere? de Fin. 2. 9.

Meretricula.

Meretricula Leontium, contra Theophraſtum ſcribere auſa eſt. de Nat. 1. 63. Non a patre ei traditi, ſed a meretricula commendati. 3. Ver. 24. & 7. 28.

Meretricius.

Meretricius mos. pro Cœl. 30. Meretricius quæſtus. in Ant. 169. Meretricia diſciplina. 3. Ver. 3. Meretricia uita. pro Cœl. 46. Cur te in iſtam uicinitatem meretriciam cōtuliſti? pro Cœl. 29. Amores meretricij. pro Cœl. 37. Aliquem meretricijs opibus accuſari. pro Cœl. 1.

Mergo.

Eam ſibi cibum quærere aduolantem ad eas aues quæ in mari mergerent: quæ quum emerſiſſent, &c. 2. de Nat. 185. Mergere aliquem in aquam. de Nat. 17. Mergitur unda delphinus. in Arat. 41.

Meridies.

Ipſum meridiem, cur non medidiem? credo quod erat inſuauius. in Or. 89. Sol curſum inflectit tum ad ſeptemtriones, tum ad meridiem. de Nat. 35. Milo permanſit ad meridiē. Att. 50. Qui ad meridiem ſpectans in uinea media dicitur conſtitiſſe. Diu. 87. Hodie Anagnij, cras ante meridiem domi. Att. 210. Cum ante meridiem dictioni operam dediſſemus, poſt meridiem in Academiam deſcendimus. Tuſc. 176. Igitur ante meridiem diſceſſerunt. de Or. 144. Eo ipſo die poſt meridiem. Att. 3. de Ora. 142. Ego eodem die poſt meridiem Vatinium aderam defenſurus. Q. fr. 317. Si iudicatum erit meridie non lucere, certus erit competitor. 1. Att. 2.

Meridianus.

Omne illud meridianum tempus Craſſum in attentiſſima cura poſuiſſe. de Or. 144.

Meridiatio.

Nunc quidem propter intermiſſionem forenſis operæ, & lucubrationes detraxi, & meridiationes addidi, quibus uti antea non ſolebam. 2. Diu. 108.

Merula.

Deinde ſuo quæque appetitu mouetur: ſerpere anguiculos, nare anaticulas, euolare merulas, cornibus uti uidemus boues, &c. 5. de Fin. 75.

Merus.

Non homo, ſed litus atque aer & ſolitudo mera. 1. Att. 35. Dolabella ſuis litteris merum bellum loquitur. 9. Att. 37. Vehementius inuectus es in meram Stoicorum rationem. de Nat. 79. Ecce tibi exortus eſt Iſocrates, magiſter iſtorum omnium: cuius e ludo, tamquam ex equo Troiano, meri princi-

pes

pes exierunt. 2. de Or. 51. Quædam exemplaria habent Innumeri. Cherippus monſtra mera nunciarat. Att. lib. 4. 76. 1. Scelera mera loquuntur. Att. lib. 9. 25. id eſt, nihil aliud quam ſcelera. Quid eſt igitur quod laborem? amicos habet, meras nugas M. Scaptium Att. lib. 6. 114. 8. Meras proſcriptiones, meros Sullas attendere. 9. Att. 47.

Merx.

Fallaces & fucoſæ merces. pro Rab. Poſt. 24. Ille, cuius merces erant, in gladium incubuit. de Inu. 81. Mercibus ademptis in uincula coniectos eſſe mercatores. 7. Verr. 117. Cum te non cuſtodem ad continendas, ſed portitorem ad partiendas merces miſſum putares. in Ver. 51. Parui merces. in Vat. 8. Inſula Delos, quo omnes undique cum mercibus atque oneribus commeabant. pro Dom. 14. Phœnices primi mercaturis & mercibus ſuis auaritiam & magnificentiam, & inexplebiles cupiditates omnium rerum exportauerunt in Græciam. 3. de Rep.

Meſſis.

Nemo ignorat quid ſit ſementis ac meſſis, quid arborum putatio ac uitium. de Or. 106. Fames tum erat in hac mea Aſia, meſſis enim nulla fuerat. Att. 82. Qui illam Syllani temporis meſſem recordetur. Parad. 59. Semente prohibita, aut meſſe amiſſa, fructus annuus interit. 5. Ver. 105.

Meſſor, Meſſorius, *Vide* Meto.

Meta.

Vmbra terræ, quæ eſt meta noctis 1. Din. 25. Fama adoleſcentis paullum hæſit ad metas notitia noua mulieris, & infelici uicinitate, & inſolentia uoluptatum. pro Cœl. 59.

Metator, *Vide* Meto.

Metior.

Fidelitas, quam ego ex mea conſcientia metior. 10. fam. 7. Tu omnia quæſtu tuo, nō Cæſaris dignitate, metiris. in Ant. 181. Æternitas nulla tēporis circumſcriptione metitur. 1. de N. d. 32. Nam qui ſummum bonum ſic inſtituit, ut nihil habeat cū uirtute coniunctū, idq; ſuis cōmodis, non honeſtate metitur, &c. 1. Off. 9. id eſt, ſummum bonum in ſuis tantum commodis & uoluptatibus conſtituit, non autem in honeſtate. Qui omnia metiuntur emolumentis & cōmodis. Off. l. 5. 21. Pecuniæ fructum utilitate metimur. de Or. 139. Metiuntur Veientem agrum & Capenatem. 9. fam. 41. Modum diuitiarum, ex eo quantum cuique ſatis eſt, homines metiuntur. in Parad. 55. Ij qui omnē uoluptate omnia metiuntur. de Or. 148. ep. 101. & de Fin. 76. Vt ij qui res expetendas, uel uoluptate uel indolentia metiuntur. Off. 3. 15. in Piſ. 94. Neque enim ipſorum conuiuiorum delectationem uoluptatibus corporis magis, quam cœtu amicorum & ſermonibus metiebar. de Sen. 42. Metiebatur uentre omnia quæ ad beatam uitam pertinent. de N. d. 1. 80. Totum huiuſce rei conſilium, non periculo meo, ſed utilitate reipub. metiar. in Ant. 245. Studia noſtra naturæ regula metiamur. 1. Off. 155. Virtutem uerborum magnificentia nō metiamur, ſed uitæ ſermoniſque noſtri conſuetudine interpretemur. de Am. 20. Hanc ſe tuus Epicurus omnino ignorare dicit, quam, aut qualem eſſe uelint, qui honeſtate ſummum bonum metiantur. 2. de Fin. 41. Coge ut ad aquam tibi, id quod ſummi iuris eſt, Ennenſes frumentum metiantur. 5. Ver. 166. & 171. Interuallis æqualibus aliquid metiri. 3. de Or. 102. Metiri amicitiam ſua ipſius amicitiæ caritate. de Fin. 82. Metiri ſummum malum dolore. Tuſ. 5. 43. Caritatem patriæ, nō noſtro ſenſu, ſed ſalute ipſius patriæ, metiri. 1. Tuſ. 144. Cum legem annariam & alimentariam, quas iubet ædiles metiri, iactauit. ep. 116. Etiam ſi metiri ſe mundi magnitudinem putet. Off. l. 1. 216. Metiri uiſmos. in Ver. 193. Cuius hæc eſt ſumma, ut omnia te metiri dignitate malim, quam ambitione. fam. l. 10. 25. 7. Auribus ſonantia omnia metiri. in Or. 133. Officio metiri omnia. Att. 8. 164. Metiri ſpatio, de N. d. 1. 16. Scientiam clarorum uirorum, rerum geſtarum magnitudine metiri. 1. de Or. 4. Nec magis affirmabunt ſignū illud (ſi erunt ſex menſi pedum) eſſe, quam ſolem, quem metiri non poſſunt, plus quā duodeuiginti partibus maiorem eſſe quam terram. 4. Ac. 231. Vim eloquentiæ non rei natura, ſed facultate metiri. de Opt. 146. Vitijs hominum, non rerum euentu metiēda ſunt peccata. in Parad. 25. Pedes non ſyllabis, ſed interuallis metiendos eſſe. Or. 216. Obſcenas uoluptates non genere, aut loco, aut ordine, ſed forma, ætate & figura metiendas putant. 5. Tuſc. 134.

Metiens.

Non eam fama populari, ſed uera bonorum laude metiens. Tuſc. 1. 99.

Menſus.

Seſe autem menſum pedibus aiebat paſſuum cccc ∞. mihi plus uiſum eſt. ad Q. fr. lib. 3. 17. 6.

Menſio.

Aures enim uel animus, aurium nuntio naturalem quandā in ſe continet uocum omnium menſionem. in Or. 203.

Menſura.

Heſiodus eadem menſura reddere iubet, qua acceperis, aut etiam cumulatiore, ſi poſſis. de Cl. 8. Ea quę acceperis utenda, maiore menſura, ſi modo poſſis, reddere iubet Heſiodus. Off. 10. Vt eſſet menſura quædam euidens, quæ in iſtis octo curſibus celeritates tarditateſque declaret. de Vn. 39. Quidquid ſub aurīū menſuram aliquam cadit, numerus uocatur. Or. 203.

Meto.

Vt ſementem feceris, ita metes. 2. de Or. 145. Tum uita omnibus metenda ut fruges. 3. Tuſc 101.

Meſſor.

Non mihi oratores antiquos, ſed meſſores uideris imitari. 3. de Or. 26.

Meſſorius.

Gracchus meſſoria ſe corbe contexit. pro Sext. 70.

Metator.

Saxa peritus metator & callidus, urbem iā decempeda ſua diuiſerat. 14. Phil. 391. Metator caſtrorū aut urbis. 11. Phil. 297.

Metor.

Sed certe, niſi uno loco metaremur, magnum periculum ipſe Lepidus, &c. ep. 154.

Metuo.

Metuo ne frigeas in hibernis. 7. fam. 20. Metuo ut ne pereat. Quum dediſſem ad te litteras triſtes, & metuo ne ueras, &c. Att. l. 7. 143. 1. Qui id quod uitari non poteſt, metuit, is uiuere animo quieto nullo modo poteſt. Tuſc. 2. 2. Iacet in mœrore meus frater, neque tam de ſua uita, quam de mea metuit. Attic. l. 10. 195. 8. Itaque non metuit, ne confundere omnia uideatur. 4. Aca. 197. Nullam maiorem pupillo metuunt calamitatem. 3. Ver. 99. Partim non credunt, & a me inſidias metuunt. fam. l. 5. 6. 6. Quem metuunt, oderunt. Offi. 2. 31. Cur igitur eos manumiſit? metuebat ſcilicet ne indicaretur? ne dolorem perferre non poſſent? pro Mil. 42. Ab inimico ſibi periculum metuebat. ad Her. 11. Metuebant eum ſerui, uerebantur liberi, carum omnes habebant. de Sen. 33. Sed quum eadem metuam ab hac parte, &c. Att. l. 9. 175. 6. A quo nihil ſperes boni reip. quia non uult: nihil metuas mali, quia non audet. Att. l. 1. 8. 4. Quapropter nihil eſt quod metuas, nequid mecum fingam. 4. Ver. 129. Metuere aliquod malum appropinquans. Tuſc. 4. 28. Supplicia, quæ a nobis pro maleficijs ſuis metuere atque horrere debent. pro S. R. 20. Metuere mutua ab aliquo. Att. 110. Metuere ſuam umbram. de Pet. Conſ. 6. Metuere, plus eſt quam uereri. pro Quinct. 1. Tu qui etiam nunc ais te metuiſſe, quem cui probares, &c. 7. Ver. 62. Qui in libera ciuitate ita ſe inſtruunt, ut metuantur, his nihil poteſt eſſe dementius. Offi. 2. 32. Qui ſe metui uolent, a quibus metuentur, eoſdem metuant ipſi neceſſe eſt. Offi. 2. 33. In metuendo plus eſſe mali, quam in eo quod timetur. 6. fam. 14. Quamquam omnia ſunt metuenda, nihil magis, quam perfidiam timemus. ep. 5. & 13. Att 10. Recordamini illud etiam quod nondum eſt relatum, quod eodem fere tempore factus in agro Piceno potentiæ nuntiatur, terræ motus horribilis, cum quibuſdam multis metuendiſque rebus. de haruſp. reſp. 58.

Metuens.

Quis enim poteſt, mortem aut dolorem metuens, quorum alterum ſæpe adeſt, alterum ſemper impendet, eſſe non miſer? Tuſc. 5. 12. Metuens magis aduerſos rerum exitus, quam ſperans ſecundos. 6. fam. 46. Homines legum, iudiciorumque metuentes. pro Dom. 55. Nam conſules modeſti, legumque metuentes impediebantur lege, non ea quæ de me, ſed ea quę de ipſis lata erat. poſt red. in Sen. 83.

Metus.

Metus eſt earum rerum abſentium, quarum præſentium eſt ægritudo. Tuſ. 4. 7. Metus eſt rationi aduerſa cautio. Tuſ. 4. 11. Malus eſt cuſtos diuturnitatis metus: contraque, beneuolentia fidelis uel ad perpetuitatem. Offi. 2. 32. Metus eſt declinatio a malis, cum exanimatione humili atque fracta. Tuſc. 4. 11. Metus eſt diffidentia exſpectati & impendentis mali. Tuſc. 4. 66. Metus eſt futuræ ægritudinis ſollicita exſpectatio. Tuſ. 5. 58. Metus eſt exſpectatio mali. Tuſc. 4. 66. Ægritudini finitimus eſt metus: de quo pauca dicenda ſunt, eſt enim metus, ut ægritudo

præ-

præſentis,ſic ille futuri mali. Itaque nonnulli ægritudinis partem quandam metum eſſe dicebant. Alij autem metum præmoleſtiam appellabant, quod eſt quaſi dux conſequentis moleſtię. 4.Tuſc.53 Metus eſt opinio impendentis mali, quod intolerabile eſſe uideatur. Tuſ.4.12.& 3.21. Omnis metus ſeruitus eſt. Parad.51. Metus & ægritudo malorum opinione turbantur. Tuſc.3.21. Metus,motus animi.de Vn. 55. Metus iudiciorum atque legum Parad.21. In quem cadit metus, in eundem formido,timiditas,pauor,ignauia. Tuſc.5.38, In quem cadit metus,hic uincatus interdum neceſſe eſt. Tuſ.5.38. Metus a natura datus cauendi cauſa. Ac.ed.1.l.2. 126. Metus efficit receſſum quemdam animi & fugam. Tuſc.4.13. Metus habet humilitatem. Tuſc.3.24. Me & meorum malorum memoria & metus de fratre inſcribendo impedit. Att.3. 48. 6. Tamen obijciebatur interdum animo metus quidam & dolor. Tuſc. 2.7. Metus diuini ſupplicij multos a ſcelere reuocat. 2.de Leg. 14. Metus uideatur iudicium noſtrum.11.fam.6.Hæc eſt iſtius præclara tutela: en cui tuos liberos committas, en memoria mortui ſodalis, en metus uiuorum exiſtimationis. 3.Ver.66. Abſtergere animi metum. fam.l.9.4. & 11.fam.39. Afferre metum alicui,& ſpem oſtendere.4.Ver.94. Ego quidem præcipuum metũ, quod ad te attinebat,habui, quòd ſcirem,&c. fam.l.8.10.1. Incutere metum fam.l.8.4.4. Sub metum ſubiecta ſunt pigritia, pudor, terror, timor, pauor, exanimatio,conturbatio, formido, Tuſc.4.13. Itaque hæc uobis prouincia Quirites, ſi & belli utilitatem, & pacis dignitatem ſuſtinere uultis,non modo a calamitate,ſed etiam a metu calamitatis eſt defendenda. pro Leg. Man. 9.Metu amittẽdi bona. Parad.7. Fractus & debilitatus metu. de Orat.95 Quem neque periculi tempeſtas, neque honoris aura potuit umquam de ſuo curſu,aut ſpe, aut metu dimouere. pro Sext.24.Non eſt autem conſentaneum, qui metu non frangatur,eum frangi cupiditate: nec qui inuictum ſe a labore præſtiterit,uinci a uoluptate. Off.1.97. Metu impeditus auctoritas ſenatus 13.fam.13. Mihi etiã unum de malis in metu eſt fratris miſeri negotium. Att.l.3.49 4. Patria tota in metu eſt propter te unum.in Cat.101, Tum etiam pęnę timore,qua aut afficiuntur, aut ſemper ſunt in metu ne afficiantur aliquando.2. de Fin.86. In metu aliquem habere.6 Att.12. Quid autem abſurdius,hoc metuere, alterum in metu non ponere? Att.l.14.48. Metu mortis liberari. Tuſc 1.20. Metu perturbatiorem hominẽ numquam uidi.10.Att.45. Refugit ſanguis metu.de Fin.131. Vt enim innocens is dicitur,non qui leuiter nocet,ſed qui nihil nocet: ſic ſine metu is habendus eſt, non qui parum metuit, ſed qui omnino metu uacat. Tuſc.5.31. Ciuitas ſollicita ſuſpicione, ſuſpenſa metu.con. Rul.65. Metus diurni & nocturni. Offic.3. 212. Tuſc.1.49.& 5.48.

Meus

Meus tecum ſermo, & item mecum tuus.15. fam.41. Quod quidem ego facerem, niſi plane eſſe uellem meus de Leg 173. Vtriuſque ſtudij mea poſſeſſio eſt. de Fat.140. Mei iniqui.11. fam.45. Mei inuidi, ut mei obtrectatores.7.fam.7. & 11.Mei obtrectatores.10.fam.75. Ciuitatis ſalus cum unius mei ſalute eſt coniuncta. in Vat.6. Atqui ego iſta ſum omnia dimenſus, mei ſunt ordines,mea deſcriptio,multæ etiam iſtarum arborum mea manu ſunt ſatæ.de Sen.55. O mirificum Dollabellã meũ: iam enim,dico meum.14. Att.29. Meum peccatum ſolius.11. Att.33. Et ſi intelligis quam meum ſit ſcire, & curare quid in Rep. fiat (fiat autem? imo uero etiã quid futurum ſit) perſcribe ad me omnia,ſed diligentiſſime. Att l.5.100.4. Puto eſſe meum quid ſentiã exponere.6.fa. 16.id eſt,mei officij eſſe. Mi frater,mi frater,mi frater,tu ne id ueritus es,&c.1.Q fr.48.Mi ſuauiſſime Volumni.7.fa.57. Antequã aliquo loco cõſedero, neque lõgas a me,neque ſemp mea manu litteras exſpectabis. At.l.5.101.1. Haruſpicum uerba ſunt hæc omnia,nihil addo de meo. de haruſp.reſp.36. Ego pro mea,tu pro tua, pro ſua quiſque parte, 15.fam.42. Initio mea ſponte,poſt autem inuitatu tuo.7.fam. 14.mea ſponte,id eſt,a nullo admonitus. Inimici mei mea mihi,non meipſum ademerunt 3.Att.4. Mea putes eſſe Lamiæ negotia. 12.fam.61.id eſt,perinde cures,acſi mea eſſent. Ego cum meis,etiam tu meis eſſe malui.7.fam.10.

Mico.

Hæc nonne eſt turpe dubitare philoſophos, quæ ne ruſtici quidem dubitent? &c. cum enim fidem alicuius bonitatemq. laudant, dignũ eſſe dicunt,quicũ in tenebris mices. 3.Off.102. Cui iuſtitia laudatur? aut unde eſt hoc contritum uetuſtate prouerbium, Quicum in tenebris mices? 2.de Fin.85. Quid enim ſors eſt? idem propemodum quod micare, quod talos iacere, quod teſſeras. 2.de Diu.67. Micare non deſinunt uenæ & arteriæ quaſi quodam igneo motu. de Nat.2.18.

Micans.

Stella micans radiis. de Nat.47. Et uaria grauiter ceruice micantem. Diu.102. Concuſſuſq. grauis ſtellarum ardore micantes. 1.de Nat.32.

Migro.

Antequam ex hac uita migro, conſpicio in meo regno, & bis tectis Pub.Corn.Scipionem. in Somn. Scip.2. Itaque non ſolum inquilini, ſed mures etiam migrauerunt. Att.225. Migrare, ſolum uertere. Att.226. Migrare de uita. de Fin.1.48. Ex hac uita migrare. de Som.Scip.126. de Leg.181. Migrare domo. 4.Ver.62. Video te alta ſpectare, & uelle in cælum migrare. Tuſc.1.66. Dicitur quidem iſtuc, inquit, a Cotta, & uero ſæpius, credo ne communi iure migrare uideatur. 1.Diu.8. Deinde ut migrare tantopere feſtines. Ep.106. Quo quis earum rerum migraſſit, noxiæ pœna par eſto. 3.de Leg.11.

Migratio.

Cui uerbo domicilium eſt proprium in officio, migrationis in alienum multę. fam.lib.16 26. Migrationem & emptionem feliciter euenire uolo, tuumque in ea re conſilium probo. 9. fam.15. Mortem non interitum eſſe omnia tollentem atque delentem, ſed quãdam quaſi migrationem,commutationemque uitæ.1. Tuſc.44.

Mihi.

Hic mihi afferunt mediocritates,quæ,&c. Tuſ.206. Tu mihi id arripis,quod,&c. pro Mur.127. Quid mihi damnatos ambitus colligitis? pro Clu.41. Inania ſunt iſta,mihi crede, delectamenta pæne puerorum. in Piſ.47. Fertur ille vir(mihi crede)gloria: flagrat, ardet cupiditate iuſti & magni triumphi. in Piſ.46. Tu mihi cũ in circulo decipulari aduerſarij ſtipulatiũcula, &c. ego tibi ullam cauſſam maiorem committendam putem.1.de Or.85. Tu mihi ita defendas, Non eſt iſta Verri numerata pecunia.4.Ver.27. Tongillum mihi eduxit,quem,&c.in Cat.105. Mihi pulchre eſt, ego beatus ſum. de Nat.1.80. Sic enim mihi tinctus litteris, &c. de Or.116. Is mihi etiam generis ſui mentionem facit.de haruſp 249. Is mihi etiam gloriabitur,ſe omnes magiſtratus ſine repulſa aſſecutum. in Piſ.1. Quas tu mihi interceſſiones inquis, quas religiones nominas? 1.Phil.18. Is mihi etiam queritur.in Ver. 107. Breuitas poſtulatur quæ mihi metipſi amiciſſima eſt. pro Quinct.18. Tu mihi, cum in prouincia tã male te geſſeris,hic tibi perfugiũ ſperes futurũ? in Ver.93.

Miles.

Hic adoleſcens meus in Cilicia miles, in Græcia commilito fuit. pro Deiot. 149. Pompeius extrema pueritia miles fuit ſummi imperatoris. pro L.Man.19. Miles qui locum non tenuit, qui hoſtium impetum uimque pertimuit. pro Clo.10. Marius P.Africani diſcipulus ac miles. pro Balb.37. Miles exercitatus & uetus. Tuſc.2.33. Iam populus cum eum uendidit, qui miles factus nõ eſt, non adimit ei libertatem, ſed iudicat eũ non eſſe liberum, qui ut liber ſit adire periculum noluit. pro Cæc.304. Fortiſſimus miles. pro Flac.147. Miles ignauus ac timidus. Tuſ.2.47. Miles legionarius,& miles auxiliarius. ep 165. Miles rudis & inexercitatus. Tuſ.2 33. Miles ueteranus. Tuſ.2. 35. Non miles ullus, non eques. 10.fam.48. Tamquam ſi arma militis inſpicienda ſint. pro.Cęc.296. Ne militem quidem habere uoluit niſi pudicum C.Marius.ad Oct.48. Niſi eſſent milites glorioſi. Læl.81. Tirones milites.in An.238. Milites inuito eo legatos ad me miſiſſent. 12.fam.20. Milites noſtri urbe, portu, ſtatione, commeatu, aqua denique prohiberentur.12. fam.33. Ne milites in hiberna reciperent, magnas pecunias dabant ciuitates locupletes.5.Att.49. Milites eum gladiis ſequuntur, conſuli præſidio ſunt, ſpecie conſuli, re & ueritate nobis: omnes ſine vlla recuſatione, ſummo etiã cũ ſtudio nomina dant.7.Phil. 234 Militum robor & ſoboles.10.fam.74. Militibus ſingulis denarios quinquagenos dare. 10.fam.72. Militibus optime meritis promiſſa ſoluere.12.fam.63. Milites alere. 11.fam.18. Milites ex aliqua vrbe conſcribere. 12.fam.37. Sic intellexerã permultos à te milites eſſe dimiſſos. ep.32. Vt milites fiant ſine vi,tu multus ſtudio & uoluntate. in Ant.215. Milites apud Romanos qua pœna fieri cogerentur. pro Cæc.71 Qui uicinos ſuos non cohortatus eſt ſolum, ut milites fierent, ſed etiam facultatibus ſuis ſubleuauit. 7. Phil.272.

Militia.

Militia vrbana. pro Mur.16. Militiæ & iuris ciuilis cõparatio. pro Mur.19. Ad patris exercitum, atque in militię diſciplinam profectus eſt. pro L.Mã.19. Militiæ quibus iuſſi erunt imperãto. 3.de Leg.5. Militiæ ſummum ius conſules habento.3.de Leg.8 Militiæ, ab eo qui imperabit, prouocatio ne eſto: quòdque is qui bellum gerat, imperaſſit, ius ratũmque eſto.3.de Leg.5. Secundo aliquem obligare militiæ ſacramento, quia priore amiſ-

ſo iure pugnare cum hoſtibus non poſſit. Offi. 8. Vlyſſes ſimulatione inſaniæ militiam ſubterfugere uoluit. 3. Off. 131. Seruius hic nobiſcum hanc urbanam militiam reſpondendi, ſcribendi, cauendi, plenam ſollicitudinis ac ſtomachi ſecutus eſt: ius ciuile didicit, multum uigilauit, laborauit, præſto multis fuit. pro Mur. 16.

Militiæ, *genitiuus aduerbij loco poſitus*.

Quorum uirtus fuerat domi militiæque cognita. 5. Tuſ. 77. Iidemque & in ſenatu, & apud populum, & in cauſſis amicorũ, & domi, & militiæ conſilium ſuum fidemque præſtabant. 3. de Orat. 74.

Milito.

Pompilius imperator tenebat prouinciam, in cuius exercitu Catonis filius, tiro militabat. 1. Off. 55.

Militaris.

Militaris labor. pro Mur. 126. Eadem erat, ſi mereri ſtipendia cœperamus, caſtrenſis ratio & militaris. pro Cœl. 39. Scientia rei militaris. pro Pomp. 9. Rei militaris uirtus præſtat ceteris omnibus. pro Mu. 159. Tribunus militaris. pro Clu. 38. Rem militarem diſcere 1. de Or. 65. Pyrrhi & Cineæ libri de re militari. ep. 142. Statuas uidemus ornatu fere militari. Off. 13. Cum per leges militares effugere liceret iniquitatem tribuni. pro Flac. Cum arma, cum ſecures, cum faſces, cum tubas, cum ſigna militaria, cum aquilam illam, &c. in Cat. 34.

Mille.

Scutorum in ludo m. fuerunt. Att. 111. An emat denario quod ſit m. denariûm. Off. 70. Hic numerus eſt hominum m. x x 2. Att. 138. Quo in fundo facile m. hominum uerſaretur. pro Mil. 39. Non eſſe in ciuitate duo millia hominum, qui rẽ haberent. Offic. 48. Qui mille modium dediſſet, HS 1 v. millia dare coactus eſt. in Ver. 193. Quis unquam in illo Iano inuentus eſt qui L. Antonio mille nummũ ferret expenſum? 6. Phil. 214. HS quadraginta millia nummum in ſingulos iudices diſtributa. pro Clu. 33. & 35. Ediritque ut ab urbe abeſſet mille paſſus. pro Sext. 9. Septa cingemus excelſa porticu, ut mille paſſuum conficiatur Att. 66. Nam ei obuiam proceſſerã millia paſſus centum. ep. 162. Thennum abeſt a Larino x 112. millia paſſuum. pro Clu. 23. Erat enim Brutus citra Veliam millia paſſuum 111. Att. 256. Mille talentum acceſſionem eſſe factam. pro Rab. 127. Vndecim millia talentum ad Gabinium peruenerunt. pro Rab. 127. Mille equites uia breuiore præmiſſi. ep. 149. Imagines mille uerborum. ad Her. 23. Si quis mille aut duo millia occidiſſet. in Ant. 260. Coguntur dare tritici modios M M M. DC. 10 Ver. 165. Tritici modios quinq. millia. in Ver. 166. Quid uociferabare decẽ millia talenta Gabinio eſſe promiſſa? pro Rab. 125. Hæc denaria 2 2 1 2. millia. in Ver. 136. Iterum c c. mil. in Ant. 206. Dum ne exercitum propius urbem Romam c c. mil. admoueret. in Ant. 206. Ne propius urbem millia paſſuum ducenta exercitus admoueret. in Anto. 215. Is filio 2 1. millia legauit. pro Clu. 22. Rogatio conſcta eſt, ut mihi ultra quadraginta millia liceat eſſe. Att. 40. Is nõ auſus eſt dicere, quot millia fundus ſuus abeſſet ab urbe. pro Cæc. 290. Sexaginta millia modiûm tritici. in Ver. 186. Sexaginta millia nummum. pro Clu. 31. Sexcenta millia mundorum. de Nat. 59. HS ſexcenta quadraginta millia. pro Clu. 32. Septingenta millia paſſuum. pro Quinct. 14. Ter millia Laodiceæ. 6. Att. 1. Quid illa tot fortiſſimorum uirorum millia, &c. pro Do. 224. Quadraginta iſtorum acceſſio millium quid ualet? pro Clu. 36. Quibus ſuperciliis renuentes huic decem millium crimini. pro Rab. 128. Quod oppidum a Corfinio ſeptem millium interuallo abeſt. Hereditas HS quingentorũ millium. in Ver. 119.

Milleſimus.

Feciſti mihi pergratum, quod Serapionis librum ad me miſiſti: ex quo quidem ego (quod inter nos liceat dicere) milleſimã partem uix intelligo. Att. lib. 2. 19. 1. Neque neceſſe fuit Cypſelum regnare Corinthi, quamquã id milleſimo ante anno Apollinis oraculo edictum eſſet. de Fat. 20.

Milliare.

Accepi tuas litteras ad quinctum milliare Laodiceæ, quas legi libentiſſime. Att. lib. 6. 111. 1. Nam quod ad te non ſcripſeram, poſtea audiui, a tertio milliario tum eum iſſe ἄλλα μὲν ΚΑΡΑCCΙΝΑCΗ [illegible]. Att. lib. 8. 149. 1.

Millies.

Sed morerentur prius acerbiſſima morte m. Gracchus, quam in eius concione carnifex conſiſteret. pro Rab. perd. reu. 9. Potius mori m. quam iſtiuſmodi quidquam cogitare. Att. 108. Mori m. præſtitit, quam hæc pati. Att. 225. M. oppetere mortem, quam illa pati maluiſſet. 1. Off. 159. M. reuocatum eſt. pro Sext. 107.

Milliarium.

Cum plebs prope ripam Anienis ad 111. milliarium conſediſſet. de Cla. 169. Siquidem etiam uos duos tales ad quinctum milliarium. Att. 123.

Miluinus.

Licinus plagiarius cum ſuo pullo miluino tributa exigit. Q. fr. lib. 1. 40.

Miluus.

Miluo eſt quoddam bellum naturale cũ coruo. 2. de Nat. 94.

Mimus.

Tum mimus uetus, oppido ridiculus. de Or. 133. Mimi ergo eſt iam exitus, non fabulæ, in quo cum clauſula non inuenitur, fugit aliquis e manibus, deinde ſcabella concrepant, aulæum tollitur. pro Cœl. 52. Mulieres autem nuptæ nobiles, præter unam mimi Iſidori filiam, &c. 7. Ver. 65. Perſona de mimo modo egens, repente diues. in Ant. 173. Mimorũ eſt enim ethologorum, ſi nimia eſt imitatio, ſicut obſcœnitas. de Or. 131. Quorum alter commentatus eſt mimos, alter egit tragœdiam. 11. Phi. 298. Mimos communes ſpectare 7. fam. 1. Mimos dico, & mimas in agro Campano collocatos. in Ant. 179.

Mima.

Inter quos, aperta lectica, mima portabatur, quam ex oppidis municipales homines honeſti obuiam neceſſario prodeuntes, non uero illo & mimico nomine, ſed Volumniam ſalutabant. 2. Phil. 71. Hoc quidem melius, quam collega noſter Antonius, cuius inter lictores lectica mima portatur. 10. Att. 52.

Mimula.

Veniſti Brundiſium in ſinum quidem & complexum tuæ mimulæ. 2. Phil. 79. Raptam eſſe mimulam. pro Plan. 25.

Mimicus.

Vitandum eſt oratori utrumque, ne aut ſcurrilis iocus ſit, aut mimicus. 2. de Or. 132. Quum ego Cœlimontana porta introiſſe dixiſſem, reſponſione me mimica Exquiliana introiſſe homo promptiſſimus laceſſiuit. in Piſ. 43.

Mina.

Si recte concluſit, teneo: ſi uitioſe, minam Diogeni reddet: ab eo enim dialecticam didicerat: hæc enim erat merces dialecticorum. Acad. ed. 1. lib. 2. 89 A Platone fuerũ ſumptus perfiniuntur ex cenſibus, a minis quinque ad minam. de Leg. 175. Si emere aquæ ſextarium mina cogetur, hoc primo auditu omnibus incredibile uideretur. Offi. 44. Quos cum triſtiores uidiſſet, 2 2 2. minas accepit; ne aſpernari regis liberalitatem uideretur: nam allata fuerant ei talenta L. Tuſc. 246.

Minæ.

Accuſandi terrores ac minæ. pro Mur. 134. Minæ Clodij cõtentioneſque, quæ mihi proponuntur, modice me angunt. Att. lib. 2. 34. 2. Minæ mortis. 3. Phil. 140. Terrorem damnationis & minas quanti uolet, æſtimabit. cont. Rull. 74. Minas iactare, pericula intendere, formidines opponere. pro Quinct. 26. Alicuius minis ac terrore commoueri. pro Font. 281. Hi contra uagantur erecti paſſim toto foro cum quibuſdam minis & barbaro atque immani terrore. pro Font. 280. Is ſe e curia repente proripuit, cum quibuſdam fractis iam atque inanibus minis, & cum illius Piſoniani temporis terroribus. de haruſp. reſp. 243. Clamore ac minis aliquem inſequi. pro Clo. 17. Virtutem inſtituendo ac perſuadendo, non minis & ui ac metu tradi. de Orat. 106.

Minor.

Hoſtis teterrimus omnibus bonis cruces ac tormenta minatur. in Ant. 250. Si quando pueris ludentes minamur præcipitaturos alicunde. de Fin. 131. Quæ autem inconſtantia deorum eſt, ut primis minentur extis, bene promittant ſecundis? Diu. 216. Me appellabat, mihi minabatur. ep. 61. Minabantur crudeliter otioſis. 9. fam. 10. Niſi uehementius homini minatus eſſem, tabularum poteſtas mihi facta non eſſet. in Ver. 434. Cui quum Lyſimachus rex crucem minaretur. 1. Tuſc. 64. Cum mea domus ardore ſuo deflagrationem mei minaretur. pro Plau. 276. Grauius minari cuipiam. in Ver. 123.

Minans.

Minantis nulla eſt auctoritas apud liberos. 11. fam. 6.

Minatio.

Execrationes, minationes, ad.orationes. 2. de Or. 159.

Minitor.

Mortem ne mihi minitaris, ut omnino ab hominibus: an exſilium, ut ab improbis demigrandum? in Parad. 20. Publius mihi minitatur. Att. 34. Vobis atque huic urbi, ferro flammaq. minitantur. 2. in Catil. 55. in Ant. 238. Iſtis, quæſo, iſta horribilia minitare purpuratis tuis. Tuſc. 170. Cum Ebutius Cæcinæ malum minitaretur. pro Cæc. 290. Minitari mortem alicui. de Or. 163. 6. Phil. 210.

Minitans.

Quem iam ingredientem nauem, & Verri nimis atrociter minitantem, a ſe retractum eſſe & aſſeruatum, &c. 7. Ver. 123. Minitanti Philippo per litteras ſe omnia, quæ conarentur, prohibiturum. &c. 5. Tuſc. 60.

Minax.

Induciomarus iſte minax atque arrogans. pro Font. 281. Minaces litteræ & acerbæ ad ſenatum a Cæſare miſſæ. fam. lib. 16. 10. 5. Sermones minaces. Att. lib. 9. 18 5. 1. Minacia ſomnia. 2. Diu. 198.

Minaciter.

Minaciter agis. 11. fam. 6. Aduerſarios poſſumus minaciter terrere. 1. de Or. 41. Num putatis P. C. dixiſſe eum minacius, quam facturum fuiſſe? 5. Phil. 179.

Miniatulus.

His litteris ſcriptis me ad *συντάξιν* dedi, quæ quidem uereor ne miniatula cera tua pluribus locis notandæ ſint. Att. 15. 30. Vetuſtus codex habet, Ne miniata cerula. Cerulas enim tuas miniatulas illas extimeſcebam. Att. 16. 27.

Minime, Minimus, *Vide* Paruus.

Miniſtro.

Menſa exſtructa multa carne ſubrancida, ſerui ſordidati miniſtrant. in Piſ. 94. Cum ardentes faces furijs Clodianis pene ipſe conſul miniſtrabas. in Piſ. 85. Adſint etiam formoſi pueri qui miniſtrent. de Fin. 69. & 79. Cum in eis ſymphonia caneret, maximiſque poculis miniſtraretur. in Verr. 170. Acaſtum retine, quo commodius tibi miniſtretur. 16. fam. 21. Ipſe ſolus bibiturus, quæ eodem de ſolio miniſtrentur. in Piſ. 84.

Miniſtrans.

Non enim ambroſia deos, aut nectare, aut iuuentute pocula miniſtrante lætari arbitror. Tuſ. 1. 32.

Miniſtrator.

Hic mihi Meandrius quaſi miniſtrator aderat. pro Flac. 42. Vt quum teipſum, Sulpici, obiurgabam, quod miniſtratorem peteres, non aduerſarium. 2. de Or. 167.

Miniſtratrix.

Sed ut omnes comites atque miniſtratrices eſſe diceres. 1. de Or. 38.

Miniſter.

Miniſter ac ſatelles cupiditatum. in Ver. 152. Et illi qui Fabricij libertum, quia miniſter in maleficio fuerat: patronum, quia conſcius, condemnaſſent. pro Clu. 47. Sit anulus tuus non miniſter alienæ uoluntatis, ſed teſtis tuæ. Q. fr. 192. Vt Macedones non te regem ſuum, ſed miniſtrum & præbitorem putent. Oſt. 2. 76. Miniſtri conſiliorum. ep. 21. Miniſtri imperij tui. 1. Q. ſr. 7. Legum miniſtri magiſtratus. pro Cl. 48. Libidinis miniſtri aut adiutores. de Amic. 34. Miniſtri publici Martis, atque ei deo ueteribus inſtitutis religionibuſque Larinatium conſecrati. pro Clue. 12. Conſules ſerui ac miniſtri ſeditionum. ep. 12. Itaque illi diſertiſſimi homines, miniſtros habent in cauſſis iuriſperitos. de Or. 107. Iufimi homines mercedula adducti, miniſtros ſe præbent in iudicijs, oratoribus. 1. de Or. 98. Prætor omnes miniſtros imperij ſui ſocijs & ciuibus & reipub. præſtare uidetur. Q. fr. 291. Quibus utitur miniſtris deus. de Vni. 203.

Miniſtra.

Rei familiaris miniſtra & famula corporis. Tuſc. 164. Hui, tanto facinori tua domus popularis miniſtra eſſe non debuit. pro Cæl. 48. Omnes artes miniſtræ & comites oratoris. de Or. 9. Manus multarum artium miniſtræ. de Nat. 56. Miniſtræ uoluptatum, artes. Off. 1. 209. Tu uirtutes, uoluptatum ſatellites & miniſtras eſſe uoluiſti. 2. de Fin. 63.

Miniſterium.

Quibus miniſterijs utitur deus. de Vni. 63.

Minitor, Minor, *Vide* Minæ.

Minor, *Vide* Paruus.

Minuo.

Minuis, inquit, gloriam Pompeij: imo tu moleſtiam auges. pro Flac. 157. Minuit hoc conſulare ius, quod extitit tribunus, qui eo non teneretur. 3. de Leg. 17. Nec ea quæ nunc tracto minuunt, ſed augent potius illam facultatem. de Fat. 140. Vt ſumptus egentiſſimarum ciuitatum minuerem ſine ulla imminutione dignitatis tuæ. ep. 36. Hos letho dato diuos habento, ſumptum in ollos luctumque minuunto. 2. de Leg. 37. Ego, ut minuerem ſuſpicionem profectionis aut cogitationis meæ, profectus ſum in Pompeianum ad quartum iduum, ut ibi eſſem, dum quæ ad nauigandum opus eſſent, pararentur. Att. lib. 10. 202. 4. Sed ut minuã controuerſiã, uidete quæſo, &c. Acad. ed. 1. l. 2. 74. Quæſtio eſt, maieſtatem ne minuerit. de Inu. 68. Maieſtatem per uim minuere. 1. Phil. 16. id eſt, uim publicam committere. M. contentiones. de Fin. 2. 34. M. moleſtias uitæ. de Fin. 1. 41. Minuere & extenuare ſumptum. de Leg. 182. M. uectigalia. Oſt. 3. 59. Vide quæſo etiam atque etiam, ne illarum quoque rerum pulcherrimarum a te ipſo minuatur auctoritas. Acad. ed. 1. lib. 2. 18. Minuetur huius pecuniæ inuidia. cont. Rull. 63. Ne quid de ſumma dignitate reip. minueretur. in Cat. 121. Si putares, tuam moleſtiam minui poſſe. Att. 177. Nonnullorum amicorum ſtudia minui ſolere in eos qui prouincias contẽdũt. pro Mur. 134.

Minutus.

Nihil nimis enucleandum, minuta eſt enim omnis diligẽtia: hic autẽ locus grandia requirit. Part. 253. Genus ſermonis exile, aridum, conciſum, minutum & fractum. de Or. 123. Vt enim grandem orationem pro magna, minutum animum pro paruo dicimus. 3. de Or. 91. Ecce autem alij minuti & anguſti, & omnia ſemper deſperantes, aut maleuoli, inuidi, difficiles, lucifugi, maledici, monſtroſi: &c. de Fin. 1. 47. Vt quidam minuti philoſophi exiſtimant. Cat. 78. Minutæ & anguſtæ concertationes. de Or. 153. Chryſippus multa & minuta ſomnia collegit, ſed exemplis grandioribus decurrit. Diu. 88. L. Octauio, & C. Cottæ conſulibus, ſenatus permiſit, ut uini & olei decumas, & frugum minutarum, quas ante te quæſtores in Sicilia uendere conſueſſent, &c. 5. Ver. 14. Minutorum opuſculorum fabricator. Acad. 30. Orator præſtat minutis imperantibus. de Cl. Or. 188. Multis & minutis ſomnijs colligendis. Diu. 1. 37. Minutos numeros ſequi. Or. 200. Qui ut rationem non redderet, tamen hos minutos philoſophos uinceret. de Diu. 95. Reticulumque ad nares ſibi apponebat tenuiſſimo lino, minutis maculis, plenum roſæ. 7. Ver. 22. Cato minutis interrogatiunculis, quaſi punctis, quod propoſuit, efficit. in Parad. 3. Litterulis minutis argẽteis nomen Myronis erat inſcriptum. 6. Ver. 83. Conciſus numeris minutis Thraſymachus. de Cl. Or. 191. & de Or. 200. Hæc autem uniuerſa concidunt etiam minutius. de Fin. 108. Acad. ed. 1. lib. 2. 43. Grandia minute dicere. de Or. 208. Non ita tractantur ut debent, ſed aliquanto minutius. de Fin. 4. 6.

Minutatim.

Quod genus minime in philoſophia probari ſolet, quum aliquid m. & gradatim additur aut demitur. Acad. ed. 1. li. 2. 46. M. ex communibus proprij, ex fucoſis firmi ſuffragatores euadunt. de Petit. Conſ. 23. Sed nulla omnino in re m. interroganti, diues pauper, clarus obſcurus ſit, &c. Acad. ed. 1. l. 2. 84. M. præbere. 16. Att. 2.

Minus, Minuſculus, *Vide* Paruus.

Mirabilis, Mirabilitas, Mirabiliter, Miracula, Miratio, Mire, Mirifice, Mirificus, Mirus *Vide poſt* Miror.

Mirmillo.

Etiam ne ab hoc mirmillone Aſiatico ſenatus mandata, legatorum uerba audiemus? 6. Phil. 210. & 5. 178.

Miror.

Atque ego hunc non miror, quid enim faciat? at illos homines ſapientiſſimos miror, &c. de haruſp. reſp. 254. Quamquã miror in illa ſuperbia & importunitate, ſi quemquam habere potuit. de Amic. 49. i. neſcio an potuerit. Miror quid cauſſæ fuerit, quare conſilium mutaris. Att. 130. Miror quid hæc ad te pertineant. Or. 197. Miror quid in mentem uenerit Theophraſto, in eo libro, &c. Off. 44. Miror quid ſit, quod, &c. pro S. Roſc. 18. Miror te ad me nihil ſcribere. Att. 130. Cauſſarum enim ignoratio in re noua mirationem facit: eadem ignoratio ſi in rebus uſitatis eſt, non miramur. 2. de Diu. 73. In his infinitis ſumptibus nihil homines magnopere mirantur. Off. 45. Id, mehercule, inquit Catulus admirans, illud iam mirari deſino, quod multo magis ante mirabar, hunc cũ hæc neſciret, in dicendo poſſe tantũ. de Or. 113. Mirabar quid eſſet quod tu intermiſiſſes. 7. fam. 23. id eſt, mirabar quamobrem tu intermiſiſſes. Qui cum ab eo plurimum diſſentiret, unum tamen præter ceteros mirabatur. 2.

Acad.

Acad. 67. Mirabor ſi id non feceris. 3. Att. 2. Nõ dubito, quin mi rere, utque etiam ſtomachere. Att. 264. Sed ne miremini qua ratione, &c in Vat. 135. Nimium forſitan hæc illi mirentur atque efferãt. 6. Ver. 110. Sed tamen ne miraretur, cur idem iterum facerem, hoc cauſſæ ſumpſi, quod ex te ipſo coram antea nihil potuiſſem cognoſcere. Att 244. Si quis forte miratur, me, &c. is ſi cognoſcet, &c. putabit, &c. in Ver. 55. Cum puerorum formas magno hic opere miraretur. 1. de Inu. 62. Cum miraretur ille quidem utrũque, alterum autem etiam amaret. li. 1. de Fin. 13. Quamobrem mirari deſinamus, quæ cauſſa ſit eloquentium paucitatis. de Or. 86. Mirari licet quæ ſint animaduerſa a medicis herbarum genera. Diu. 82. Mirari ſatis hominis negligentiam non queo 10. Att. 16. Mirari ſatis non poſſum unde, &c. 1. de N. 131. Quod mirari non poſſum in eis qui nihil ſcripſerunt. de Cl. Or. 172. Enimuero, inquit Craſſus, mirari ſatis non queo, etiam te, &c. de Or. 98. Cato mirari ſe dicebat, quod non rideret haruſpex, haruſpicem cum uidiſſet. Diu. 119. Soleo mirari de neſcio queis HS. xx. Att. 165. & 169. Dicebant mirari ſolitum C. Fabricium, quod cum apud regem Pyrrhum legatus eſſet, audiſſet a Theſſalo Cynea, Athenis quendam eſſe qui ſe ſapientem profiteretur. de Sen. 39. Mirandum uero eſt, homines eos, quibus odio ſunt noſtræ ſecures, &c. libenter arripere facultatem lædẽdi, quæ detur. pro Flac. 14. In enodandis nominibus, quod mirandũ ſit, laboratis. de Nat. 72. Sed mirandum in modum eſt animo abalienato. Att. lib. 1. 1. 13. Mirandum enim in modum Cn. noſter Syllani regni ſimilitudinem concupiuit. 1. Att. 7. Quoniam mirandum in modum Græci rebus iſtis, quas nos contemnimus, delectantur. 6. Ver. 118. Marcellum tuum conſulem factum, teque ea lætitia affectum eſſe quam maxime optaſti, mirandum in modum gaudeo. fam. lib. 15. 9. 1. Mirandum in modum læti ſunt. pro Pl. 15. Opus ingens, in mirãdam altitudinem depreſſum. in Ver. 249. Quæ minime mihi miranda ueciderũt. ep. 40.

Mirus.

Mirus homo. 3. Att 30. De pantheris agitur, &c. ſed mira pau citas eſt. ep. 24. Me mirum deſiderium tenet urbis, incredibile meorum. ep. 24. Minime mirum eſt 6. Ver. 91. Ab iis qui pecudum ritu ad uoluptatem omnia referũt, longe diſſentimus: nec mirum: nihil enim altum, nihil magnificum, &c. de Am. 31. & 16. Ac. 24. Ne illam quidem prætermiſiſti, Luculle, reprehẽſionẽ Antiochi: nec mirum. Ac. ed. 1. l. 2. 58. Nec mirũ omnibus, &c. in Ver. 235. Nec mirum, qui, &c. quippe qui, &c. pro. S. R. 16. Nec mirum ſi hoc nobis ridiculum uidetur, &c. de haruſp. reſp. 545. Neque enim mirum ſi aliquid non animaduertat. pro. Sex. R. 22. Mirum nemini uideri debeat ſi deſiderem. 5. fam. 12. pro, quod deſiderem. Mirum ni cantem. 2. de Or. 154. Sales qui in dicendo, mirum, quantum ualent. Or. 204. Hoc igitur mirum quiddam ualet. de Or. 125 Mihi mirum uidetur, unde tu inueneris, &c. de Or 161. Per mihi uiſum eſt mirũ, te, &c. de Or. 103.

Mire.

Puero municipia mire fauent. ad Att.

Miratio.

Cauſſarum ignoratio in re noua mirationem facit. 2. Diu. 73.

Mirificus.

Mirificus enim generis ac nominis ueſtri, fuit erga me ſemper animus. fam l. 15. 10. 2. Lepta noſter mirificus. Att. 77. Mirifica improbitas eſt in quibuſdam. 6 fam 40. Cæſaris uero pueri mirifica indoles uirtutis ad Brut. l. 3. 1. Att. l 14. 309. 3. Cato cõtritum Piſoni mirificum fecit. Att. 9. Mirificum ciuem ugis. 8 fam. 48. Mirificum me tibi comitem præbuiſſem fam. l. 1. 9. 7. Sed te mirificam in latebram coniecisti. Diu. 117. Mirificamque cepi uoluptatem. ep. 43. Spectator pugnarum mirificarum. Att. 10. Artes in omni ætate cultæ, cum diu multumque uixeris, mirificos afferunt fructus, &c. de Sen. 8. Mirificas gratias egit, prorſus incredibiles. 13. fam. 85.

Mirifice.

Mirifice & magna & honeſta ſunt. de Pet. Con. 22. Quas m. Plato erat amplexatus. Ac. ed. 2. l. 1. 24 Hi de omnibus rebus m. congruunt de Leg. 169. M. contemnit. de Nat 1 50. Ac iam tum erat adoleſcentulus his ſtudiis m. deditus 1. de Or 30. Delectabatur autem mirifice lectione librorum. Acad. ed. 1. l. 2. 5. M. Cerellia, ſtudio uidelicet philoſophiæ flagrãs, deſcribit a tuis 13. Att. 25. id eſt, miro ſtudio & diligentia. Te m. ab eo diligi intelligebam. de Nat. 13. Tuorum doleo, ut m. quidem. Att. 35 M. perfrui otio tibi licuit. 7. fam. 1. Nam omnes m. ϲυμφιλοδοξοῦϲι gloriæ meæ. 5. Att. 31.

Mirabilis.

Mirabilis ad laudẽ. pro Dom. 16. Mirabilis copia dicẽdi. Top. 226. Mirabile eſt, cum plurimum in faciendo interſit inter doctum & rudem, quam non multum differat in iudicando. de Or. 161. Mirabile eſt, quomodo, &c. Diu. 117. Nec hoc eſt tam re, quam dictu inopinatum atque mirabile. Part. 122. Atque hæc oſtentorum genera mirabile nihil habent. Diu. 22. Mirabile uidetur, quod nõ rideat haruſpex. de Nat. 1 49. Sed mirabilem in modum Epheſi præſto fuit. Att. lib. 5. 100. 1. Quin magis ſunt Herodotus, Thucydideſque mirabiles, qui, &c. Or. 200. Hæc nõ modo mirabilia ſunt, ſed prodigiis ſimilia pro Lig 138. Mirabilia Stoicorum, quæ παράδοξα nominantur. Acad. ed. 1. l. 2. 126. Nam quibuſdam, quos audio ſapientes fuiſſe habitos in Græcia, placuiſſe opinor mirabilia quædam. de Amic. 42. Quare ex multis mirabilibus exemplis haud facile quis dixerit hoc exemplo aut laudabilius, aut præſtantius. 1. Off.

Mirabiliter.

Satisfacere immortalitati laudum tuarum m. cupit. fam. l. 13. 17. 3. M. me excruciat. 10. Att. 9. M. excellere re aliqua. ad Brut. 33. M. mi Brute, lætor, mea conſilia, meaſque ſententias a te probari. Bruto, l. 11. 14. 1. M. de te & loquuntur & ſentiunt. 4. fam. 42. M. enim moroſus eſt. Att 39. Qui mirabilius & magnificentius augere poſſet atque ornare quæ uellet. de Or. 92.

Mirabilitas.

Ergo, & hæc animi deſpicientia mirabilitatem magnam facit. 2. Off. 53.

Miracula.

Portenta & miracula non diſſerentiũ philoſophorum, ſed ſomniãtium. de Nat. 1. 14. Vt in hominum uniuerſum genus, quod accepimus de Timone, qui μισάνθρωπος appellatur, ut inhoſpitalitas eſt. 4. Tuſc. 38.

Miſceo.

Põpeius abeſt: Appius miſcet, Hirrus parat. Q. fr. l. 3. 38. Qui tamquam ſi offuſa reipub. ſempiterna nox eſſet, ita ruebant in tenebris, omniaque miſcebant. pro R. Am. 53. Omnia infima ſummis paria fecit, turbauit miſcuit. 3. de Leg. 29. Quibus ille ſeptus omnia miſceret, nulli parceret, ſibi uiueret. ad Oct. 48. Qui iniquis imperiis rempub. miſcerent. cont. Rull 84. Cuius animum ita cum ſuo miſceat, ut efficiat pene unum ex duobus. Læl. 69. Dico ergo in eadem uoluptate eum, qui alteri miſceat mulſum, ipſe non ſitiẽs, & eum qui illud ſitiens bibat. 2 de Fin. 14. Vt aut cum matre corpus miſcere uideamur, aut, &c. Diu. 1. 56. Miſcere & turbare omnia. de haruſp reſp. 234. Iniquis imperiis rempub. miſcere. 2. de L. Ag. 89. Nec uero finis bonorum & malorum, qui ſimplex eſſe debet, ex diſſimillimis rebus miſceri & temperari poteſt. 3. Off. 164. Ea miſceri, parari, impendere reipub. 5. fam. 45. Ego magnum in rep. futurum, & noua quædam miſceri, & concitari mala iampridem uidebam. 4. in Catil. 78 Quos autem numeros cum quibus tamquam purpuram miſceri oporteat, dicendum eſt. Or. 316. Parentalia cum ſupplicationibus miſceri. in Ant. 155. Sortes fortunæ monitu pueri manu miſcentur atque ducuntur. 2. Diu. 129. Maior mihi moles, maius miſcendum eſt malum. 3. de Or. 121. In perpetua oratione hi ſunt inter ſe miſcendi & temperandi pedes. Or. 210.

Miſtus, *ſiue* Mixtus.

Mixtus animi uoluptate & moleſtia. de Vn. 55. Nec ille fuſus & candore miſtus rubor, ſanguis eſt, ſed quædam ſanguinis ſimilitudo. 1. de Nat. 101. Sic eſt in oratione miſta modeſtiæ grauitas. Off. 64. Miſtum genus ex ciuitatibus, &c. pro L. Man. 19. Quartum genus ſane uarium & mixtum & turbulentum. 2. in Catil. 41. Si ea mixta ex diſſimilibus erunt. Tuſc. 5. 65.

Miſer.

Nihil tam miſerabile, quam ex beato miſer. Parad. 254. Miſer atque infelix. pro Quinct. 17. Ærumnoſus, infelix, miſer. in Pa. tad. 17. Qui quidem etiam magis ſum, non dicam miſer (natura quidẽ abhorret a uirtute uerbi) ſed certe exercitus. pro Plan. 64. Nec enim poteſt eſſe quiſquam miſer ſenſu peremptο. Tuſc. 1. 74. Miſera & calamitoſa res. pro Roſc Am 46. Res miſera undique. 10. Att. 39. Miſerum id ſolum eſſe quod turpe ſit 8. Att. 20. Miſerum ſpectaculum. 7. Ver. 78. Miſeræ multumque iactatæ fortunæ portum ac perfugium futurum hunc locum ſpero. pro Clu. 4. Quem ego miſerũ miſere perdidi. 3. Att. 41. In uita turpi & miſera commorari. Q. fr. 1. 3. 10. Etenim miſeri animi eſſent, quod pleriſque contingeret, cum dei partem eſſe miſeram. de Nat. 1. 21. Hæc mihi uidentur miſera atque miſeranda. de Cl. Or. 120. Defenſione miſerorum, odio improborũ 6. Ver. 73. Miſerorum fortunam non inſectari. ad Brut. 9. Miſeros interdũ ciues optime de repub. meritos. pro Mil. 47. Laborioſos, non miſeros, qui magnos dolores perferunt, ſolemus dicere. 11. Phil. 294. Ego miſeris & laborãtibus nihil negare poſſum. pro Pl. 68. Miſerius ſtultitia quid poſſumus dicere? de Nat. 1. 17. Nihil fieri poteſt

ri poteſt miſerius, nihil perditius, nihil fœdius. Att. 275. Cur unus tu Apollonienſes miſeriores habes, quam aut Mithridates, aut etiam pater tuus habuerit umquam? pro Flac. 161. Nam ſi Cn. Pompeio, &c. miſerrimum magis fuit, quam turpe, &c. de haruſp. reſp. 46. Miſerrimum miſeriarum. Att. lib. 3.7. Miſerrimam te habuit. 14. fam. 16.

Miſellus.

Sed certe quoquomodo res ſe habebit, illius miſellæ & matrimonio & famæ ſeruiendum eſt. fam. lib. 14.11. Meum Ciceronem, cui nihil miſello relinquo præter inuidiam & ignominiā nominis mei, tuere quoad poteris. Att. lib. 2.65.9.

Miſere.

Tua me inuidia, at non ego te miſere perdidi. Q. fr. li. 1.3.1. Neque cōmoueri eius deſiderio poſſum, qui tam miſere periit. Quæ nihil valerent ad beate miſereue uiuendum. 3. de Fin. 78. Eas ego, quoad ſciremus, utrum turpi pace nobis, an miſere bello eſſet nobis utendum, in Formiano eſſe uolui. de Fin. 109. Miſere noluit legionem mihi trahere. 12. fam. 20.

Miſeria.

Vbi eſt uirtus, ibi eſſe miſeria & ærumna non poteſt. de Fin. 147. Miſeria uoluntaria. Tuſc. 3.29. Miſeriæ aliquid ſua culpa ſibi quærere ei. de Vniu. 59. In miſeriam naſcimur ſempiternam. Tuſc. 1.8. Stoici omnia cum ſuperſtitioſa ſolicitudine & miſeria credunt. Diu. 126. Ita qui proceſſit aliquātulum ad uirtutis aditum nihilo minus in miſeria eſt, quam ille qui nihil proceſſit. 3 de Fin. 74. Te miſeriæ, te ærumnæ premunt omnes. Parad. 21. Miſeriæ luctu afflictæ. 3. Att. 11. Miſeriis & calamitatibus alicuius opem ferre. 2. Diu. 130. Gentes noſtras flebunt miſerias. 2. Tuſc. 35. Miſerias hominum morte, aut dolore corporis, aut luctu animi, aut offenſione iudicij ponderamus. 2. de Leg. 42. Quorum ſi utrumuis perſuaſiſſem, in has miſerias numquam incidiſſemus. 2. Phil. 46. Ex miſeriis aliorum leuis conſolatio. 6. fam. 9. In meis miſeriis & calamitatibus aliquam ſerte opem. Tuſc. 196. In miſeriis uir fortis eſſe non poteſt. 1. de Orat. 114. & 3. Ver. 87. Quibus in miſerijs, una eſt pro omnibus, quod, &c. 31. Att. 21.

Miſereor.

Miſeremini eius qui non de ſuo peccato, ſed huius ſummi & clariſſimi uiri facto: non de aliquo crimine, ſed de periculo ſuo, de publico iure diſceptat. pro Balb. 53. Audite, quæſo, Iudices, & aliquando miſeremini ſociorum. Tuſc. 213. in Ver. 90. Ac ueſtri miſerebor, quibus nec ætas, neque honores, neque uirtus aliena dulcedinem uiuendi minuere potuerit. Brutus Cic. 16.15. Miſerere noſtri. ad Her. 40. Cur miſereare potius, quam feras opem, ſi id facere poſſis? Tuſc. 4.45. Vt maioribus aſſurgatur, ut ſupplicum miſereatur. 1. de Inu. 64. Et tamen poſtulat ut ſui miſereantur. ad Her. 5. Vſq. eo, ut ego miſererer eius eſuriei. fam. lib. 8.1.11. In quem igitur cadit miſereri, in eundem etiam inuidere. Tuſc. 3.18. Nec eam minus diligere debes, ſed miſereri potius. ep. 54. Qui miſereri mei debent, non deſinunt inuidere. Att. 57.

Miſeret.

Mea mater mi me m. mei piget. Diu. 94. in Ant. 177. Eorum nos magis m. qui noſtram miſericordiam non requirunt, quam qui illam efflagitant. pro Mil. 119. Neque te mei m. 1. Tuſ. 169. Caue te fratrum pro fratris ſalute obſecrantium miſereat. pro Ligario. 8.

Miſeror.

Vt non queam ſatis, neque communem omniū noſtrum conditionem, neque huius euentum fortunamque miſerari. pro Mur. 51. Quare quid inuidendum Murenæ, aut cuiquam noſtrum ſit in hoc præclaro conſulatu, non uideo: quę miſeranda ſunt, uos perſpicere poteſtis. pro Mur. 79.

Miſericors.

Supplex, manſuetus, & miſericors. ad Her. li. 2.59. Mitis & miſericors animus adiutoris. 1. de Inu. 117. Vir bonus, fortis & miſericors. pro Seſt. 41. Honeſtum & miſericors mendacium. pro Lig. 5. Nec miſericordem iudicem eſſe oportere. 4. de Fin. 38. Cum etiam hi, quibus ipſe ignouiſti, nolint te in alios eſſe miſericordem. pro Lig. 139. Aliquem ſemper miſericordem fuiſſe. Poſtq. 207. Teſtis qui in ſe miſericordem ſe præbuit, & in teſtimonio religioſum. pro Cæc. 19.

Miſericordia.

Miſericordia, eſt ægritudo ex miſeria alterius iniuria laborantis. Tuſc. 4.14. Quemadmodum miſericordia ęgritudo eſt ex alterius rebus aduerſis, ſic inuidentia ægritudo eſt ex alterius rebus ſecundis. Tuſc. 3.18. Miſericordia, ægritudoque, clementiæ cauſæ animis noſtris a natura datæ. Acad. ed. 1. lib. 2.126. Nulla de uirtutibus tuis plurimis nec gratior, nec admirabilior miſericordia eſt. pro Lig. 23. Miſericordia alicuius in aliū. pro Plan. 20. Nihil eſt filio meo tractabilius, cuius miſericordia languidiora adhuc conſilia cepi. Att. 165. Miſericordia noſtri. 1. Q. fra. 52. Perfugium miſericordiæ. pro Lig. 9. Miſericordiæ & imprudentiæ meæ id aſſignes. 1. Q. fr. 56. Afflictæ regum fortunæ facile multorum opes alliciunt ad miſericordiam. pro Pomp. 5. Ad lenitatem miſericordiamque mentes reuocare. 1. de Or. 28. Obſecro adhibeatis in hominis fortunis miſericordiam, in reipub. ſalute ſapientiam. pro Rab. perd. reo. 3. Miſericordiam afferre alicui. 1. Q. fr. 55. Quintius Sex. Næuium obſecrauit, ut aliquādo miſericordiam caperet aliquam, ſi non propinquitatis, at ætatis ſuæ. pro Quinct. 65. At etiam miſericordiam captabas, ſupplex te ad pedes abijciebat. 2. Phil. 90. Concitare miſericordiā populi. 2. de Or. 115. Non prius ſum conatus miſericordiā alijs commouere, quam miſericordia ſum ipſe captus. 2. de Or. 106. Non debeo tentare, quonam modo dicendo miſericordiam tuā commouere poſſim: ipſa enim occurrere ſolet ſupplicibus, nulla oratione euocata. pro Deiot. 151. Mihique, ſi ita oppreſſus eſſem, remque pub. mecum perdidiſſem, mortuo non modo honorem, ſed miſericordiam quoque defuturam. 10. fam. 44. Miſericordiam ſpoliatio conſulatus magnā habere debet. pro Mur. 145. Miſericordiam alicui impertire. ad Brut. 27. Implorare & expoſcere miſericordiam. pro Mil. 70. Si ſapiens in ægritudinē incidere poſſet, poſſet etiam in miſericordiam, poſſet in inuidentiam. 3. Tuſc. 34. Oratores in epilogo miſericordiam mouēt. de Ora. 134. Miſericordiam noſtram exercitusque noſtri ſceleris loco ponatis. 10. fam. 78. Eorum nos magis miſeret, qui noſtrā miſericordiam non requirunt, quam qui illam efflagitant. pro Mil. 71. Peto a uobis, ut ei noſtram miſericordiam me deprecante tribuatis. pro Plan. 2. Oro uos, ut miſericordiā tribuatis fortiſſimo uiro. pro Mil. 119. Miſericordiam utilem eſſe dicunt Peripatetici ad opem ferendam, & calamitates hominum indignorū ſubleuandas. Tuſc. 4.35. Miſericordia mouetur, ſi is qui audit, adduci poteſt, ut illa quæ de altero deplorentur, ad ſuas res reuocet, quas aut tulerit acerbas, aut timeat, &c. 2. de Or. 116. Clementia & miſericordia ſingulari uir. Poſt red. in Sen. 15. Miſericordia & liberalitate nos muniamus. 9. Att. 24. Qui hominis ſeditioſi imagine deſideria imperitorum miſericordia commoueret. pro Rab. 95. Nemo proditoris ſupplicio miſericordia cōmouetur. Tuſ. 213. Omnes odio Opianici, & illius adoleſcentis miſericordia commouentur. pro Clu. 22. ep. 28. Miſericordia commotus ne ſis, ſed tamen eſt laus aliqua humanitatis. pro Mur. 139. Miſericordia puerorum frangor. 7. Att. 41. Moueri miſericordia. Q. fr. lib. 1.2.17. Nam in eū, cui miſericordia opitulari debeat, inuidia quæſita eſt. pro Rab. 130. Vt miſericordia permotus eſſe videar. 1. in Catil. 11. Prędia mea tu poſſides: ego aliena miſericordia viuo. pro S. Roſc. 42.

Miſeratio.

Aliud miſeratio ac mœror flebile, plenum, interruptum. de Or. li. 3.120. Odia incitantur & miſeratio naſcitur. Part. 234. Non fuit hæc ſine meis lacrymis, non ſine dolore magno miſeratio. 2. de Or. 106. Tua illa pulcra laudatio, tua miſeratio, tua cohortatio. 2. Phil. 93. Odia incitari, & miſerationem naſci. in Part. 31. contraria. Quem enim noſtrum ille moriens apud Mātineam Epaminondas non cum quadam miſeratione delectat? fam. l. 5.38. Nec uero miſeratione ſolum mens iudicum permouenda eſt. in Or. 72. Miſerationibus & communibus locis uti. de Cl. Or. 171.

Miſerandus.

Hunc in minimis tenuiſſimiſque rebus ita labi, ut alijs miſerandus, alijs irridendus eſſe uideatur? 1. de Or. 82. Oratio tua omnibus miſeranda uiſa eſt. 2. de Or. 154. Accede, accede nate, aſſiſte, miſerandum aſpice Euiſceratum corpus lacerati patris. 2. Tuſc. 36. Ex Sophocle. Miſerandum in modum milites pop. Romani capti, necati, deſerti, diſſipati ſunt. de Prou. Conſ. 4. Hæc mihi uidentur miſera atque miſeranda. in Catil. 70.

Miſerabilis.

Aſpectus auctionis miſerabilis. 2. Phil. 81. Caſus miſerabilis. 2. de Fin. 106. Non ſolum miſerabilis, ſed etiam irridenda fuiſſet oratio mea. 2. de Orat. 106. Sonus miſerabilis. 2. de Or. 114. Cum eius ſqualor inauditus omnibus mortalibus miſerabilis uidebatur. pro Dom. 225. Qui nobis miſerabilis uidetur audientibus, illi perpetienti erat uoluntarius. 2. de Fin. 105. Nihil eſt enim tam miſerabile, quam ex beato miſer. Par. 31. Vox ad miſerabilem ſonum inflexa. de Or. 226. & Or. 202. O admirabilem licentiam, & miſerabilem inſcitiam diſſerendi. Fat. 28. Miſerabilem potius, quam ineptam putes hanc meam diligentiam. 3. At. 37. Funeſtum miſerabilē reſpectū incēdiorū fore. 1. de Diu. 119.

Miſe-

Miſerabiliter.

Etſi enim flemus cum legimus, tamen non m. uir clarus emoritur. 1. Tuſc. 153. At ille etiam in foro combuſtus, laudatuſque m. 14. Att. 13. M. cœlij quidem epiſtolam ſcriptam m. cum hoc idem obſecraret ut expectarem, &c. 10. Att. 30.

Miſſio, Miſſus, *Vide* Mitto.

Mitella, *Vide* Mitra.

Mitis.

Mitis & manſuetus, ferus & immanis. 1. de Inu. 4. contraria. Animus auditoris mitis & miſericors. de Inu. 61. Auſter leniſſimus & mitis. Att. 100. Acceſſit his tot, doctrina non moderata nec mitis, ſed, ut mihi uidetur, paullo aſperior & durior, &c. pro Mur. 55. Facitque perſæpe ipſa ſibi audientiam diſerti ſenis compta & mitis oratio. de Sen. 25. Nihil tã mitis mite, nihil tam placatum, quantum erat frater meus in ſororem tuã. Att. l. 5. 88. 3. Ipſe Thucydides, ſi poſterius fuiſſet, multo maturior fuiſſet ac mitior. de Cl. Or. 192. Et homo natura leniſſimus (nihil enim poterat fieri illo mitius) ſtomachari tamen cœpit. 4. Acad. 13. Quid Theopompo acrius, aut Theophraſto mitius inueniri poteſt? in Hortenſ. Dolorem mitiorem facit patientia. 2. Tuſ. 42. Quod atrociter in ſenatu dixiſti, aut non dixiſſes, aut ſepoſuiſſes, aut mitiorem in partem interpretarere. pro Mur. 59. Mitiſſimus & leniſſimus homo. 4. in Catil. 82.

Mitigo.

Triſtitiam mitigat & relaxat riſus. 2. de Or. 151. Neque in parentum luctu atque lacrimis, te mei nominis commemoratio mitigauit. 7. Ver. 108. Meipſum longinquitas temporis mitigauit. fam. 6. 4. 12. Vſus flectet, dies leniet, ætas mitigabit. pro Mur. 59. Iam ętas omnia, iam res, iam dies mitigabit. pro Cœl. 53. Eum tibi ordinem aut reconcilies aut mitiges. ep. 17. Cumque Autumno terras ad concipiendas fruges pateſecerit, hyeme ad concipiendas relaxarit, a ſiſtula maturitate alia mitigauerit, alia terruerit. 4. de rep. Reconciliare & mitigare ſibi aliquem. fam. 1. 9. 109. & 6. 13. id eſt, leuare dolorem alicuius. Animum mitigare. pro Font. 22. Quamquam iſtorum animos, qui ipſi Cornelio inuident, non eſt difficillimum mitigare. ep. 78. Dolorem mitigare. 2. de Fin. 153. Mitigare hæc perge. 11. Att. 15. Inuidiam extenuando mitigare. de Or. 157. Populum excitatum in bonos mitigare. 5. de Or. 101. Seueritatem acerbam multis condimentis humanitatis mitigare. Q. fr. l. 1. 1. 52. Dolores uetuſtate mitigantur. Att. l. 3. 55. 5. Labores magna compenſati gloria mitigantur. 2. de Or. 58. Iraſci, & mitigari. in Or. 72. Arborum autem confectione, omnique materia & culta & ſyluestri, partim ad calefaciendum corpus igni adhibita, & ad mitigandum cibum utimur, &c. 2. de Natu. 115. id eſt, coquendum.

Mitigatus.

Is magna ſigna dedit animi erga te mitigati. 6. famil. 2. Qui ex agreſti uita exculti ad humanitatem & mitigati ſumus. 2. de Leg. 58.

Mitigatio.

Omniſque ad omnem animi motum & impulſio, &, ſi ita res feret, mitigatio. 5. de Or. 65. Licentia ſi nimium uidebitur acrimoniæ habere, multis mitigationibus lenietur. ad Her. 35.

Mitificatus.

Depulſo enim de pectore, & in omne corpus diuiſo & mitificato cibo, cantus edere quiete ſatiatos. 2. de Diu. 84.

Mitra.

P. Clodius a crocota, a mitra, a muliebribus ſoleis, purpureiſque faſciolis, a ſtrophio, a pſalterio, a flagitio, a ſtupro eſt factus repente popularis. de Haruſp. reſp. 40.

Mitella.

Deliciarũ cauſa & uoluptatis non modo ciues Romanos, &c. ſed Neapoli in celeberrimo oppido cum mitella ſæpe uidemus. pro R. Poſt. 16. Alia exemplaria habent mitrella.

Mitto.

Mitto alia, quæ audio multa, mitto furta, &c. Att. 101. Mitto cætera intolerabilia. Att. 3. 50. 3. pro Quinct. 48. At quem virum dij boni? mitto ciuem, aut ſenatorem, &c. quis illo grauior? de Cl. Or. 170. Non, inquam, iam quæro vnde hæc habueris, ſed quo tibi tantum opus fuerit, id quæro: mitto de melle. 4. Ver. 133. Mitto illam fugam, &c. cetera per occupationẽ. Att. 115. Mitto quòd inuidiam, quòd pericula, quòd omnes meas tempeſtates ſubieris, &c. fam. l. 15. 4. 34. Quotidie vel potius in ſingulos dies breuiores litteras ad te mitto. At. 71. Mitto de amiſſa maxima parte exercitus. in Piſ. 89. Mitto prœlia, prætereo, &c. pro Mur. 132. Mitto vincula, mitto carcerem, mitto verbera. 5. Ver. 48. Tum cum furiales in concionibus voces mittis, cum domos ciuium euertis, &c. de Haruſp. reſp. 35 Lucem quam a ſole accipit, mittit in terras luna. 2. de Nat. 148 Cum in conſilium mittebant, Stalenum iudicem, cui pecuniam dederant, non requirebant? pro Cluentio, 67. 3. Verr. 17. Curio miſi, ut medico honos haberetur: & tibi daret quod opus eſſet: me cui miſiſſet, curaturum. fam. lib. 16. 9. 7. Cæſaris litterarum exemplum tibi miſi, rogaras enim. Att. 116. Miſi ei nuntiari. 15. Att. 8. Ei ſtatim reſcripſi, hominemque certum miſi de comitibus meis. Att. lib. 8. 145. 2. Quæ deſcripta attulit, illa e via miſi ad te. Att. 9. 188. 5. Laudationem Portiæ tibi miſi correctam, vt, &c. Att. 220. Itaque miſi librum ad Muſcam. Att. 169. Feciſti mihi gratum, quod Serapionis librum ad me miſiſti. Att. 24. Demetrij Magnetis librum quem ad te miſi de concordia, velim mihi mittas. Att. 129. Hunc vero librum de ſenectute ad te miſimus. de Sen. 2. Cumque languerem de via, miſi pro amicitia qui hoc diceret, &c. in Ant. 155. Miſi qui pro vectura ſolueret. Att. lib. 1. 1. 13. Particulam litterarum tuarum, quas miſiſti Octauio, legi miſſam ab Attico mihi. Att. 284. Ex litteris quas mihi miſiſti, &c. ep. 151. Miſit ad me vt, 11. fam. 13. pro, ſignificauit, vel, miſit quæ ſignificaret vt. Miſit illum deprecatorem ſui. 11. Att. 18. Tum præſes magnitudine & animi & conſilij, legatos ad me miſit, ſe cum omnibus ſuis copiis in mea caſtra eſſe uenturum. 15. fam. 54. Vocem pro Repub. nemo miſit. pro Seſt. 34. pro Flac. 4. Itaque illi obuiam miſimus Athenas, vt inde Theſſalonicam veniret. Att. lib. 5. 48. 1. Miſit puerum ſe venire. 10. Att. 32. Paullo poſt idem mihi Munatius eas litteras legẽdas dedit, quas ipſi miſeras, & quas publice. ep. 151. Ego tibi aliquid de meis ſcriptis mittam. Att. lib. 1. 11. 25. Tu tamen mitte mihi quæſo obuiam litteras, numquid putes Reip. nomine tardandum eſſe nobis. Att. lib. 6. 118. 2. Quid? tu me hoc tibi mandaſſe exiſtimas, vt mihi gladiatorum compoſitiones vt vadimonia dilata, & Chreſti compilationem mitteres. fam. lib. 2. 7. 1. Vt etiam filium ſuum electiſſimum adoleſcentem foras ad propinquum ſuum quędam mitteret ad cęnam. 3. Ver. 45. Vota cum feceritis, vt in eos potius ſe mitteret, quam in veſtras poſſeſſiones. pro Mil. 116. 1. Ver. 30. pro Quinct. 60. Vt mittam cetera, quo tandem pudore tales viros, &c. 5. Ver. 96. Rogas vt tibi mea ſcripta mittam. Lent. lib. 9. 94. In primis rogo te, ad hominem ventoſiſſimum Lepidum mittas. fam. lib. 11. 9. 3. Velim obuias mihi litteras quam argutiſſimas de omnibus rebus crebro mittas. Att. lib. 6. 116. 1. de Procu. Conſ. 74. 2. Phil. 34. 7. fam. 23. Sic Appius, cum ἐξ ἀφαιρέσεως prouinciam curauit, ſanguinem miſeri, quicquid potuit detraxerit, &c. Att. lib. 6. 111. 3. Hodierno die primum veritas vocem contra inuidiam hic iudicibus freta miſerit. pro Clu. 71. Mittere ad beſtias in Piſ. 70. Mittere aliquem de pace. 9. Att. 56. Mittere de menſa. 5. Att. 2. Nec interea locupletare amicos vmquam ſuos deſtitit, mittere in negotium, dare partes, augere, fide ſuſtentare. pro Rab. Poſt. 2. Mittere legatos ad Senatũ. 1. Diu. 192. pro L. Man. 5. Mittere legiones ſub iugum. Off. 3. 147. Mittere munera. Parad. 50. Oratorem ad aliquem de re aliqua mittere. de Cl. Or. 27. Mittere ſe in aliquem. Pro Mil. 57. Sic ergo habeto, ſalutares te mihi litteras miſiſſe. Att. 139. Legati cum auctoritate mitterentur, qui adirent Galliæ ciuitates. &c. Att. lib. 1. 54. 2. Magna me (inquit) ſpes tenet Iudices, bene mihi euenire, quod mittar ad mortem. 1. Tuſc. 80. Mitti in exilium. Læl. 40. Vtetur vtroque, ſed altero in narrando aliquid venuſte, altero in iaciendo mittendoq. ridiculo. in Or. 48.

Miſſus.

Miſſus ad Mithridaticum bellum. 4. Acad. 2. Fabricius, qui fuit ad Pyrrhum de captiuis recuperandis miſſus orator. de Cl. Or. 169. Nam & illud non nobis obeſt, videri noſtrum teſtimonium non ualuiſſe: miſſus eſt ſanguis inuidiæ ſine dolore. Att. lib. 1. 11. 19. Qui cum iudicatum non faceret, addictus Hermippo, & ab hoc ductus eſt poſtea miſſus, &c. pro Flac. 156. Miſſa eſt (vt ipſa ſignificat) ex itinere, cum Verres iam de prouincia deceſſiſſet. 5. Ver. 130. Vos de quæſtura nulla miſſa eſt. pro Flac. 4. Memini tibi librum afferri a Demetrio Magnete, ad te miſſum ſcio περὶ ὁμονοίας cum mihi velim mittas. 8. At. 155 8. Cn. Magium Pompeij præfectum deprehendi ſcilicet, & meo inſtituto vſus ſum, & eum ſtatim miſſum feci. Att. lib. 9. 24. id eſt, impune abire permiſi. Liſum facias ad me cohortes. 8. Att. 46. Qui poſtea quoque vadimonium miſſum fecerit, hunc per inſidias vi de agro communi deiecerit. pro Quinct. 25. Si eum miſſum fecerimus. ad Her. 2. Marci quidẽ Catonis ſenis eſt epiſtola ad M. filium, in qua ſcripſit ſe audiſſe eum miſſum factum eſſe a Conſule, cum in Macedonia Perſico bello miles eſſet. 1. Off. 55. Iurauitque ſe illum interfecturum, niſi ſibi

iuſiurandum,

iuſiurandum dediſſet, ſe patrem miſſum eſſe facturum. Off. 5. 151. Quod ſi iam miſſo officio, periculi ratio habenda eſt, ab illis eſt periculum, ſi peccaro. Att. lib. 10. 197. 7. Quibus de cauſſis miſſi fieri debeant. ep. 118. Duo præfecti fabrum Pompeii, qui in meam poteſtatem venerunt, & a me miſſi ſunt. Att. 151. Hæc miſſa facio: illud quæro, is homo, &c. pro Roſc. Am. 45. Verum ut hæc miſſa faciam quæ iam facta ſunt, ex iis, &c. pro Roſ. Am. 78. Hos agros miſſos facio. in Ver. 170. Deinde ſi in hominibus eligendis nos ſpes amicitiæ fefellerit vt vindicemus, miſſos faciamus, ſemper ita uiuamus, ut, &c. 4 Ver. 19. Miſſos faciant honores, nec remp. attingant. pro Sext. Miſſos faciant patronos, ipſi prodeant. Or. 119. Pretio certo miſſos facere nautas. 7. Ver. 49. Dicebat quiſque quos miſſos ſciret eſſe. in Ver. 156. Æquum eſt, me a te impetrare ut cohortes, quæ ex Piceno uenerunt, miſſas faciat. Att. 130. Eaſque legiones bello confecto miſſas fieri placet. in Ant. 105. Remotis, ſiue miſſis omnino lictoribus. 9. Att. 2.

Miſſus.

v 1. Kalend. ueſperi Balbus minor ad me uenit, occulta via currens ad Lentulum c o s. miſſu Cæſaris, cum litteris, cum mandatis, &c. Att. lib 8. 24.

Miſſio.

Miſſio litterarum. 1. Att. 10. Miſſio ludorum. 5. fam 55. At ab omnibus tu mercedē miſſionis acceperas. 7. Ver. 86. Non ſine cauſſa legatorū iſtam miſſionem ſemper timui. 7. Phil. 218. Silenus a Mida captus, hoc ei muneris pro ſua miſſione dediſſe dicitur. Tuſc. 175. Illos reſpondere & docere vnumquemque miſſione remigum, fame reliquorum, Cleomenis timore & fuga, &c. 7. Ver. 79.

Mixtus, *Vide* Miſceo.

Mobilis, Mobilitas, Mobiliter, *Vide poſt* Moueo.

Moderate, Moderatio, Moderator, Moderatrix, Moderatus, Moderor, Modeſte, Modeſtia, Modeſtus, Modice, Modicus, Modificatus, *Vide poſt* Modus.

Modius.

Ne M. quidem Seio vitio datum eſt, quod in caritate aſſe modium populo dedit. 2. Off. 86. Cogontur Æſchrio dare tritici modios M. M. M. DC. id eſt medimna oc. ut ſupra dixerat. in Ver. 165. Vtrumque illud eſt quod dicitur, Multos modios ſalis ſimul edendos eſſe, ut amicitiæ munus expletum ſit. de Amic. 60. Pro frumento in modios ſingulos duodenos ſeſtertios exigit. in Ver. 171.

Modo.

Quid dico nup! imo uero m. ac plane paullo ante uidimus. 6. Ver. 5. M. accedens, tum autem recedens. 2. de Nat. 74. Si nos mediocris m. fortuna reipub. adiuuerit. ep. 152 Denique videantur ſane, ne affirmentur m. Acad 21. Namque Carneades cōcertationis ſtudio m. ait hoc, modo illud. 1. Diu. 110. Studia noſtra a quibus antea delectationem m. & ſolatium, nūc uero etiam ſalutem deeſſe non arbitramur. ep. 127. Cui porro, qui m. populi Romani nomen audiuit, Deiotari probitas, integritas, grauitas, uirtus, fides non audita eſt! pro Deiot. 10. Sin hæc, quæ ceteri mirantur, contemnenda duxiſti, &c. cum ea quæ ſine cauſſa mirantur alij, neglexeris: m. ut conſtiteris fructus otij tui. fam. lib. 7. 1. 1. id eſt, dum modo ubi conſtiteris. Quæ quidem omnibus, qui ea mediocriter m. conſiderarint, ſtudio adhibito & uſo pertractata eſſe poſſunt. 2 de Or. 80. Quis eſt omnium, qui m. cum muſis, id eſt cum humanitate, & cum doctrina habeat aliquod commercium, qui ſe non hunc mathematicum malit, quam illum tyrannum? 5. Tuſc. 93. Tu fac habeas fortem animum, quem ſemper habuiſti: primum, &c. deinde, &c. ut non m. eum ſecunda ſperare debeas, ſed etiam ſi omnia aduerſa eſſent, &c. fam. 6. 13. 10. Modo egens, repente diues. 2. Phil. 76. In hac arte, ſi modo eſt hæc ars. 2. de Or. 86 Si m. recti ſatis eſt. ep. 92. Nemo aliter philoſophus ſenſit, in quo m. eſſet auctoritas. 1. Diu. 145. Probabo, inquit, m. iſta ſis æquitate, qua oſtendis. 1 de Fin. 45. Cogat alios laudare, ſicut in multos conatus eſt: m. hæc faciat quæ fecit. 4. Ver. 97. Putant enim qui iuculte dicat, m. id eleganter faciat, eum ſolum Attice dicere. Or. 199. M. enim fuit Carneades. 5. de Fin. 7. id eſt, nuper. Quæ ſecundis rebus delectationem m. habere uidebātur: nunc uero etiam ſalutem. fam. lib 6 12. 15. Modo his, m. illis partibus. de Nat. 2. 36. Cotta meus, m. hoc, m. illud. de Nat. 1. 35. M. hoc, m. illud audire. Att. lib. 2. 30. 1. Quod ſi totum ut cælum m. hic, modo, illo modo tēperatur. 2. Diu. 159. O Academiam uolaticam m. huc, m. illuc. Or. 212. M. uno tempore utri clariſſimi interierunt c x 1. ante me conſulem. fam. lib. 4. 5. 15. M. enim hoc malum in hanc remp. inuaſit. 2. Off. 112. Te quoque, ut id modo loqueretur, intelligere. 1. de Fin. 20. M. mundū, tum mentem putat, &c. de Nat. 9. Denique uideantur ſane, ne affirmentur modo. 4. Acad. 155. Mediocritatem illam tenebit quæ eſt inter nimium & parum, quæ placet Peripateticis, & recte placet, m. ne laudarent iracundiam. 1. Off. 126. In quibus eorum aut caput agatur, aut fama, declinandum eſt de uia, m. ne ſumma turpitudo ſequatur. de Amic. 54. id eſt, dummodo non ſequatur ſumma reipu. turpitudo. At in his ſi paullum m. offenſum eſt. 3. de Or. 108. Lentulus ſatis erat fortis orator, ſi m. orator. Or. 189. Si Pompeius paullum m. oſtenderit ſibi placere fam. lib. 1. 5. 15. Contundi enim animum, & fortaſſe uici, ſi m. permanſero. Att. lib. 12. 257 5. Vt uel omnem impetum belli in me conuertere non recuſem, ſi modo meo caſu patriæ periculum morari poſſim. ep. 149. Quorum ſatis arguta multa, ſed ut m. primumque naſcentia, minuta, nimiſq. depicta. Or. 200. Quamquam quis ignorat, qui m. umquam mediocriter hæc ſcire curauit, &c. pro Flac. 159. Si unum modo quale ſit ſuſpicantur. Or. 109. Prouinciæ Galliæ M. Fonteius præfuit, quæ conſtat ex iis generibus hominum & ciuitatum, qui partim noſtra memoria bella cum Rom. acerba ac diuturna geſſerunt; partim m. ab noſtris imperatoribus ſubacti, modo bello domiti, modo triumphis ac monumentis notati, m. ab ſenatu agris urbibuſque multati ſunt: parum, &c. pro Fon. 2. Vide modo etiam atque conſidera. in Ver. 62. Eundemq. Socratem facit & ſolem & animum deum dicere, & modo unum, tum autem plures deos. 1. de Nat. 46. Concede ut impune emerit, modo ut bona ratione emerit 6. Ver. 9. Magna auxilia Afranio & Petreio ducibus habet a tergo: uidetur, ſi inſaniet, poſſe opprimi, modo ut urbe ſalua. fam. lib. 16. 11. 10.

Modus.

Modus eſt, in quo quemadmodum, & quo animo factum ſit, quæritur. 1. de Inu. 57. Omnium quæ fiunt, quæque dicuntur, ordo & modus. Off. 4. In omnibus rebus uidendum eſt quatenus: etſi enim ſuus cuique modus eſt, tamen magis offendit nimium, quam parum. in Or. 40. Non fuit igitur illud iudicium, iudicij ſimile, Iudices, non fuit: in quo non modus eſt habitus, non mos, conſuetudoque ſeruata. pro Clu. 77. Modus eſto ſacrandi auri, argenti, eboris. 2. de Leg. 24. In eis ſingulis pedibus modus ineſt, aut ſeſquiplex, aut duplex, aut par. Or. 216. Modus optimus eſt, decens ipſum tenere. Offi. 1. 197. Itaque non mihi tam copia, quam modus in dicendo quærendus eſt. pro Leg. Man. 2. Modus quidam eſt etiam litterarum, non ſatietas. 9. fam. 61. Ludendi eſt etiam quidam modus retinendus, ut ne nimis omnia profundamus. 1. Off. 146. Quinam Tantalidarum internecioni modus paretur? 5. de Nat. 132. Diligenter tenendus eſt modus uoluptatis fruendę. Offi. 21. Quemadmodum de tanta re dicam? opinor unus modus atque una ratio eſt. 7. Ver. 224. Vt incipiendi ratio fuerit, ita ſit deſinendi modus. 1. Off. 189. Ex eo quantum cuique ſat eſt, ad id accommodatur diuitiarum modus. Part. 120. Modus eſt nullus inueſtigandi ueri, niſi inueneris. 1. de Fin. 5. In ipſo tactu eſt modus mollitudinis & lenitatis. de Or. 152. Quibus finem fecit, non mulieris modus, ſed amicorum auctoritas. pro Clu. 58. Non æſtimatione cenſus, uerum uictus atque cultus terminatur pecuniæ modus. in Para. 64. Eſt ſcilicet utriuſque rei modus, ſicut reliquarū. Att. 282. Modus uitæ. Tuſc. 5. 49. Antiquus uocum modus, & uarij canendi ſoni. de Leg. 177. Modus inſinuationi utendi. 1. ad Her. 8. Iam uero animus non eſſe ſolum, ſed etiam cuiuſdam modi debet eſſe. de Fin. 155. Homines cuiuſdam modi. in Ver. 201. Cuiuſdam modi uoluptates. de Fin. 69. Non etiam ſi fiſſum cuiuſdam modi fuerit, in iecore lucrum oſtenditur. Diu. 115. Veteor, cuiuſque modi es, Roſci, ne, &c. pro S. Roſc. 34. Cum tabulæ ipſę cuiuſque modi ſunt, proferuntur. pro Flac. 154. Multa cuiuſq. modi rapit. de Fin. 64. Cuiuſque modi ridicula. de Ora. 135. In tot hominum cuiuſque modi uitijs. de Petit. 213. An eiuſdē modi? de Fin. 86. in Ver. 108. Qui ea poſſit eiuſdem modi exſiſtere falſum aliquod, cuiuſmodi hoc uerum. Acad 25. Eiuſdem modi totum ius prætorium. in Ver. 114. & 100. Eſt igitur ambulantibus ad hunc modum ſermo ille nobis inſtitutus. 2. Tuſ. 14. In qua utrum conceſſeris, reprehenditur, ad hunc modum. 1. de Inu. 69. Atque ea quidem argumenta ad hunc modum tentari oportebit. de Inu. 57. Sine certarum perſonarum interpoſitione, ad hunc modum, ut, &c. 1. de Inu. 13. Apponere & adhibere modum. Tuſc. 244. His enim rebus quæ tractātur in uita, modum quemdam adhibentes & ordinem, honeſtatem & decus conſeruabimus. 1. Off. 27. & 5. Tuſ. 115. Voluiſti magnum agri modum cenſeri. pro Flac. 62. Modum mentis infinitæ, & rerum omnium deſcriptionem vi ac ratione deſignari & cōfici primus uoluit Anaxagoras. de Nat. 1. 20. Niſi tibi aliquem uitæ modū conſtitueris, coges me, &c. pro Syl. 34 pro Rab. Poſt. 3. Conſtitueq

uere modum faciendi aliquid. pro Mil. 123. Rebus infinitis modum conſtituere. lib. 1. de Fin. 2. Definire modum alicui rei. pro Marc. 15. Nullum modum eſſe hominis occidendi, quo ille non aliquot occiderit. pro S. Roſc. 61. Tamen antiquum modũ ſationis nulla ex parte exſequi potuit. 5. Ver. 37. Mollis uox, ut muliebris, aut quaſi extra modum abſona atque abſurda. 3. de Or. 24. Cauendum autem eſt, præſertim ſi ipſe ædifices, ne extra modum ſumptu & magnificentia prodeas. Offic. 1. 195. Quare faciam modum? 10 fam. 6. Ipſiſque auctorem fuiſſe, ut aliquando controuerſiarum aliquem facerent modũ. 2. de Leg. 79. Nos modum aliquem & finem orationi noſtræ criminibuſque faciamus. 4. Ver. 82. Nulla fuit umquam liberis amiſſis tã imbecillo mulier animo, quæ non aliquando lugendi modum fecerit. 3. fam. 46. Etiamne in minimis rebus? etiam: ſiquidem rerum modum fingere non poſſumus, animorum tenere poſſumus. Parad. 31. Demetrius ſepulchris nouis finiuit modum. de Leg. 2. 103. Nam habet natura, ſicut aliarum omnium rerum, ſic uiuendi modum. de Sen. 78. Sed habet iſta ratio, ut mihi quidem uidetur, quemdam modum. fam. lib. 4. 7. 8. Ergo & auarus erit, ſed finite: & adulter, uerum habebit modum: & luxurioſus, eodem modo. 1. de Fin. 48. Quid uero, modum ſtatuarũ haberi nullum placet? atqui habeatur neceſſe eſt. 4. Ver. 102. Hilarem in modum. Att. 72. Hoſtilem in modũ cruciari & necari. 7. Verr. 58. Incredibilem in modum. Att. 76. In maiorem modum. Q. fr. 315. Peto a te maiorem in modũ, ut, &c. ep. 178. Att. 164. Mirabilem in modum. Att. 74. Mirum in modum gaudeo, &c. ep. 249. & 257. Mirandum in modum iratus eſt. Att. 2. & 27. in Ver. 131. Miſerandum in modum necari. de Prou. 70. Seruilem in modum cruciari. 2. Ver. 8. In modũ hoc procedit. 16. fam. 14. Modice faciam, aut etiam intra modum. ep. 49. Veſenti bello quum lacus Albanus præter modum creuiſſet. 1. Diu. 161. Qui modum uitio quærit, ſimiliter facit, ut ſi poſſe putet eum, qui ſe e Leucade præcipitauerit, ſuſtinere ſe, quum uelit. Tuſc. 4. 31, & 32. Statuere modum imperii diuturnitati. pro L. Man. 17. Statuere modum alienæ induſtriæ. 1. de Fin. 6. Ac ſi conſiderare cœperis, utrum magis mihi hoc neceſſe fuerit facere, an ubi intelliges honeſtius te inimicitiarum modum ſtatuere potuiſſe, quam me humanitatis. pro Syl. 36. Statuere modum unicuique rei. ad Her. 17. Temperans modum frigoris & caloris acceſſus & receſſus ſolis. 2. de Nat. 71. Oculorum & hilaritatis & uiciſſim triſtitiæ modum res ipſæ, de quibus agetur, temperabunt. Or. 201. Sin ſit quiſpiam qui aliquid tribuat uoluptati, diligenter ei tenendum eſſe eius fruendæ modum. 1. Off. 549. Nec magnitudinis, nec diuturnitatis modum terminas. Tuſ. 184. Terminare modum artis utilitate. 1. Tuſc. 8. Modo & more facere. pro Mur. 65. Non poetico, ſed quodam oratorio numero & modo. de Or. 97. Modo & ordine dicere & facere aliquid. 1. Offi. 23. Pictoris cuiuſdam ſummi ratione & modo in formarum uarietate locos diſtinguentis. 2. de Or. 195. Modo & ratione omnia facere, & recte & ordine aliquid fieri. pro Quinct. 14. Ἀφιλαργυρίαν quam tu ſoles dicere, bono modo deſidero. 2. Q. fr. 18. De die iſta uideo, & idipſum bono modo. Att. lib. 14. 181. 4. & 13. 30. Hæc ubi, Luculle, ſi es aſſenſus Antiocho familiari ſuo, tam ſunt defendenda, quam mœnia: mihi autem bono modo tantum quantum uidebitur. Acad. ed. 1. lib. 2. 127. Certi fines Macedoniæ, certa cõditio, certiſſimo modo erat etiam illius exercitus. in Ant. 226. Etſi nihil ſcripſit, niſi de modo agri. Att. li. 13. 288. 1. In omnibus quæ aguntur ex eo modo quem quiſque nactus eſt, quid deceat exquirimus. Off. 24. Hunc denique ipſum pertuliſſent, ſi humano modo, ſi uſitato more, ſi denique uno aliquo in genere peccaſſet. 4. Ver. 6. Credibile eſt, quod ſine ullo teſte, auditoris opinione firmatur, hoc modo, Nemo eſt, &c. 1. de Inu. 64. Non ille, ut plerique, ſed iſto modo, ut tu. de Nat. 1. 41. Ego autem maiore etiam quodam modo memoriam admiror. Tuſc. 1. 48. Et hæc præterea addidit homo Venerius, nouo modo, nullo exemplo, ob eam rem &c. 4. Ver. 65. Nunc ad ſociorũ tabulas accepti & expenſi, quas remouere honeſte nullo modo potuerũt, &c. 4. Ver. 134. Omni modo egi cum rege, & ago quotidie. Att. lib. 6. 113. 10. Siue ſic eſt, ſiue ullo modo. Diu. 133. Nec ſemper enim tractantur uno modo. Or. 208. Poetæ, quos neceſſitas cogit, & ipſi numeri & modi. de Or. 160. Modi concluſionum apud dialecticos. Top. 27. Non ſunt in oratione tamquã tibicini percuſſionum modi, ſed uniuerſa comprehẽſio. Or. 216. Modi preſſi & flebiles. Tuſc. 3. 95. Ceruices oculoſque pariter cum modorum flexionibus torqueant. 2. de Leg. 63. Illi octo curſus, in quibus eadem uis eſt duorum modorum, ſeptem efficiunt diſtinctos interuallis ſonos. de Somn. Scip. 129. Solet idẽ Roſcius dicere, ſe, quo plus ſibi ætatis accederet, eo tardiores tibicinis modos & cantus remiſſiores eſſe facturum. 1. de Or. 132. Quod ſi ille aſtrictus certa quadam numerorum moderatione & pedum, tamen aliquid ad requiem ſenectutis excogitat, quãto facilius nos non laxare modos, ſed totos mutare poſſumus? 1. de Or. 133. Varietates & modos uocum ſurdus noſcere non poteſt. 2. Diu. 13. Verbis, rebus, & modis lugubre carmẽ. 3. Tuſ. 79. Modis omnibus animi & corporis uerbum deuitare. pro Sext. 17. Modis Liuianis & Næuianis quæ complecti quondam ſolebant iucunda ſeueritate. 2. de Leg. 38.

Modulor.

Niſi quod hominum aures uocem natura modulantur ipſa. 3. de Or. 103. Ipſa enim natura quaſi modularetur hominum orationem, in omni uerbo poſuit acutam uocem, &c. in Or. 32.

Modulate.

Si ex oliua m. canentes tibiæ naſcerentur, num dubitares quin ineſſet in oliua tibicinis quædam ſcientia? 2. de Nat. 32.

Modificatus.

In omne corpus diuiſo & modificato cibo cantus edere quiẽte latiatos. Diu. lib. 2. 43. Tractatione autem, quum aut propria ſumentur uocabula, aut addita ad nomen, aut noua, aut priſca, aut ab oratore modificata, & inflexa quodam modo. Partit. 10. Verba illa modificata eſſe debebunt. 3. de Or. 103.

Modicus.

Actio modica iactatione corporis. Or. 204. Hæc ipſa nimia in quibuſdam futura non fuerunt, niſi quædam eſſent modica natura. de Fin. 131. Meam autem quoniam pecuniam contemnis, & recte (eſt enim ad vulgi opinionem mediocris) ad tuam nulla, ad meam modica; de me ſilebo, de te loquar. in Para. 60. Genus dicendi ſubtile, modicum, uehemens. Or. 203. Sed tamen modici fuimus in ἀποθέσει Att. lib. 4. 74. 3. hoc eſt, breues. Solis acceſſus & receſſus modici. de Nat. 2. 36. Modici regni termini. pro Deiot. 25. Generum quæſtiones modicæ & paucæ ſunt. de Ora. 121. Quæ cum populo, quæque in patribus aguntur, modica ſunto. 3. de Leg. 10. & 35. id eſt, modeſta atque ſedata. Argumenta ſi ex reis numeres, innumerabilia ſunt: ſi ex rebus, ualde modica. de Or. 121. Utendum eſt exercitationibus modicis. de Sen. 32. Si modo temperatis eſcis modiciſque potationibus eſt affectus. Diu. 104.

Modice.

Modice omnia agemus. 16. fam. 12. id eſt, modeſte, temperate, moderate. Quare dignus ueſtro ſummo honore, ſingularique iudicio ſim, ipſe m. dicam. de L. Agr. 19. Quamquam a me nimide, modiceque dicetur. pro Syl. 59. Sed tamen quoniam effugi eius offenſionem, &c. m. hoc faciam, aut etiam intra modũ. fam. lib. 4. 13. M. ac ſapienter ferre aliquid. Cat. 2. M. ferre aliquod malum. de C. Or. 55. in Ant. 252. de Fin. 58. Noſtrũ enim & noſtra cauſſa ſuſceptum dolorem, m. ferre debemus. 1. Tuſc. 181. pro Plan. 8. & 11. Phil. 293. Genere breuiter modiceque laudato. Part. 236. Minæ Clodii contentioneſque, quæ mihi proponuntur, m. me tangunt. Att. lib. 2. 34. 2. M. & ſcienter uti aliqua re. de Or. 96. Sed ut m. ceteris utile eſt, ubi neceſſe eſt. Att.

Moderor.

Moderatur, mouet, regit omnia mens mundi. 4. Acad. 213. Quincto togam puram iubeo dari, cui Deiotarus moderatur. Att. 80. Ortus naſcentium luna moderatur. 2. Diu. 136. Tormẽta gubernat dolor, & moderatur natura cuiuſque. pro Syl. 181. Oratio ſine uinculis ſibi ipſa moderatur. de Or. Cauſſæ, quibus totis moderatur oratio. Ora. 101. Tecum, Atratine, agam lenius, quod & pudor tuus moderatur orationi meæ, &c. pro Cæl. 5. Cauſſæ quibus ratio moderatur. Tuſc. 242. Verba moderatur, & ſe ipſe ſuſtentat teſtis. pro Flac. 9. Nam auditorum aures moderantur oratori prudenti & prouido, & quod reſpuunt, immutandum eſt. Part. 9. Venti & tempeſtates res ruſticas moderantur. 5. Ver. 195. Tibicines, iique qui fidibus utuntur, ſuo, non multitudinis arbitrio, cantus numeroſque moderantur. 5. Tuſ. 547. Lucio moderatus eſt in teſtimonio dicendo religioni ſuæ. pro Flac. 162. Quamquam moderabor ipſe, ne, &c. de Ora. 94. Moderabor ita, nequid eum offendam. 6. Att. 37. Tempus igitur dicendi prudentia & grauitate moderabimur. 2. de Or. 137. Moderatio lætitiam popularem in cantu, fidibus, tibiis. 2. de Leg. 24. Te hortor ut omnia gubernes ac moderere prudentia tua. ep. 2'1. Atque hoc ſic moderetur & cogitet, ſi contentus ſit. &c. de haruſp. reſp. 245. Regere, gubernare, moderari. Part 236. Animo & orationi moderari, quum ſis iratus, non mediocris ingenii eſt. Quinct. frat. lib. 1. 1. 39. Moderari nauim ex ſcapha. de Inuent. 51. Conſilia ſua officio moderari. 2. de Fin. 130. Orationi ſuæ moderari. 3. Ver 84. Gubernare & moderari prudentia omnia. fam. l. 2. 6. 2. Moderari religioni ſuæ. pro Flac. 67. Religionem moderari. 2. de N. d. 1. Sententiam aliquam tamquam aliquod nauigium atque curſum, ex reipublicæ tempeſtate mode-

tari, non eſt inconſtantis. pro Balb. 50. Sententiam ſuam non ſemper utilitate reipub. ſed cum ſpe, tum metu moderari. in Ant. 261. Nam ſi hoc more moderari poſſemus, ut, &c. ep. 114. Iudex eſt omni ratione ad tempus, ad cauſſam oratione moderandus. de Or. 115. Actio uocis conformatione moderanda eſt. 1. de Or. 10. Cui populus ipſe moderandi & regendi ſui poteſtatem tradidit. de Or. 104. Quæſtio ad moderandam religionem neceſſaria. de Nat. 1. Sentio, iudices moderandum mihi eſſe iam orationi meæ, fugiendamque ueſtram ſacietatem. 5. Ver. 84. Quæ pertinent ad liberalem ſpeciẽ & dignitatem, moderãda ſunt. Off. 28.

Moderans.

Deus cælum uerſans, terram tuens, maria moderans. 3. de N. 135. Trunco magis toto ſe ipſe moderans. Or. 202. Et multi Epicurei fuerunt, & hodie ſunt, & in amicitijs fideles, & in omni uita conſtantes & graues, nec uoluptate, ſed officio conſilia moderantes. de Fin. 2. 67.

Moderatus.

Moderatus & temperans in omnibus uitæ partibus. pro Font. 25. Moderatus & conſtans ortus. de Vn. 55. Vir caſtus, moderatus, ſanctus pro C. Bal. 56. Acad. ed 2. l. 1. 24. 3. de Fin. 16. Vir natura ipſa moderatus. Q. fr 94. Doctrina non moderata, nec mitis, ſed paullo aſperior ac durior, quam, &c. pro Mur. 138. Excurſio moderata, eaque rara. Or. 202. Conuiuium moderatum atque honeſtum. pro Mur. 127. Nihil apparet in eo ingenuum, nihil moderatum, nihil pudens, nihil pudicum in Ant. 189 Otium moderatum & honeſtum. de Cl. Or. 165. Vnguentum moderatum. de Or. 152. Quis enim cantus moderatæ orationis pronuntiatione dulcior inueniri poteſt? de Or. 111. Id magno argumento ſit, me in utroque fuiſſe moderatum. in Anton. 168. Et in eo uehementer ſe moderatum præbuit. Off. 2. 107. Qui moderato cultu atque uictu quieti ſe tradiderit. de Diu 83. Confirmandus erat exercitus nobis, magis ſæpe premiis ſollicitatus, ut ab reipub. potius moderata, quam ab uno infinita ſperaret. 10. fam. 15. Noſtri illi moderati temperati homines, &c pro Mur. 139. Temperati moderatique mores. 12. fam. 58. Moderati enim & nec difficiles, nec inhumani ſenes, tolerabilem agunt ſenectutem. de Sen. 7 Ego iſta ſtudia non improbo, moderata modo ſint Or. 123. Virtutes omnes mediocritate quadam eſſe moderatas. pro Mur. 139 Moderatis epiſtolis lætaturum putas? 13. Att 37. Moderatior, temperatiorque. 13. fam. 55. Vita quæ omni geſtu moderatior, omni uerſu aptior eſſe debet. Parad. 120. Moderatiſſimi atque humaniſſimi fuit ſenſus. 10. fam. 53.

Moderate.

M. te ea accepiſſe, &c. a meis procuratorib⁹ certior ſum factus. 10. fam. 80. id eſt, non nimis commotum fuiſſe illis rumoribus. Ab his quidquam ſancte aut m. dictum putabitis. pro Font. 18. M. quod euenit feramus. 6. fam. 12. M & tranquille ferre aliquid. Tuſ. 3. 51. Qui copiam rerum m. ferre non poſſunt. cõt. Rul. 64. Placate & m. omnia humana ferre. 6. fam. 3. M. ferre ſecunda. 5. fam. 64. Quod animaduerti te dolorem, quem acceperis, cum ſummi uiri, tum amiciſſimi morte, ferre m. nec potuiſſe non cõmoueri. de Am. 7. M. & amice ſcriptæ litteræ. 14. Att. 9. Authoritas, &c. qua moderate ego utar, &c. pro Syl. 168. Iis, quibuſcum congregamur, uti m. & ſcienter. Of. 36. Qui autem, ſi maxime hoc placeat, moderatius tamen id uolunt fieri, difficilem quandam temperantiam poſtulant in eo, &c. 1. de Fin. 4. Hoc genus Iſocrates moderatius temperauit. Or 214. Si amiſerit, moderatius tuliſſe. de Or. 112. Quæ res cum ſapientiſſime, moderatiſſimeque conſtituta eſſet a maioribus noſtris, nihil habui ſane non multum quod putarem nouandum, &c. 3 de Leg. 18.

Moderatio.

Bonitas & moderatio. de Or. 140. Ordo autem, & conſtantia & moderatio, &c. Of 4. Tua m. & grauitas. ep. 133. Vt in eo moderatio & temperantia appareat cum ſpecie quadam liberali. Of. 19. Adhibenda eſt etiam in iocando moderatio. de Or. 250. M. animi diffiuita. 1. ad Her. 1. Etenim ad noſtrum uſum propemodum iam eſt definita m. rei familiaris. pro Dom. 114. Mundi diuina in homines moderatio. de N. d. 77. Dummodo illa in hoc genere præſcriptio moderatioque teneatur, parcat iuuentus pudicitiæ ſuæ pro Cœl. 46. Tum oculorum eſt quædam magna moderatio. Or. 202. Finis omnino, aut moderatio quærẽdi. 10. Att. 7. Moderatio alicuius de alio. pro Sext. 61. Quę etiam collegæ eius moderatio de me? pro Sext 19. Hoc temperatio lunæ, cœlique moderatio efficit. de Diu. 128. Ordo & conſtantia & m. dictorum omnium atque factorum. Of. 10. Quare adhibebitur a me certa ratio moderatioque dicendi. cont. Rul. 66. Languentis populi incitatio & effrenati moderatio. de Or. 111. M. omnis reip. deſcriptione magiſtratuum continetur. 3. de Leg. 3. Tempeſtatum m. atque conuerſio. pro Flac. 152. M. præſentis temporis. 9. fam. 8. Moderatio modo uirium adſit, & tantum, quantum quiſque poteſt, nitatur. de Sen. 29. & 1. de Fin. 99. Si meam in dicendo moderationem, modeſtiamque cognoſcitis. in Ant. 161. Noui enim moderationem animi tui, & æquitatem. de Sen. 1. Conflagrare terras neceſſe ſit a tantis ardoribus. moderatione & temperantia ſublata de N. d. 44. Hiſtrio aſtrictus certa quadam numerorum moderatione, & pedum. de Or. 107. Altera in conformatione & moderatione continentiæ & temperantiæ cernitur. Of. 71. Moderatione paullo minus temperatus. Att. 183.

Moderator.

Dux nobis & auctor opus eſt, & eorum uentorum, quos propoſui, moderator quidam & quaſi gubernator. 2. fam. 10. Tu eris omnium m. conſiliorum meorum. 1. fam. 52. Sol dux & princeps & m. luminum reliquorum. de Som. Scip. 128. Rector & m. & tanquam architectus tanti operis, tantiq. muneris. 2. de Nat. d. 531. & 1. Tuſ. 110. Hæc enim ſapientia maxime adhibenda eloquẽti eſt, vt ſit temporum perſonarumque moderator. in Or. 67. Sol moderator & dux temporum. Tuſc. 162. Moderator ille & quaſi temperator huius uarietatis. Or. 203. Moderatori reip. quid propoſitum ſit. 8. Att. 26. Dominos eſſe omnium rerum & moderatores deos, de Leg. 172.

Moderatrix.

Index & moderatrix reſp. 3. Phil. 200. Quid ad hanc fortitudinem; de qua loquimur, temperantia adiuncta, quæ ſit moderatrix omnium commotionum? 5. Tuſc. 61. Semper oratorum eloquentię moderatrix fuit auditorum prudentia. de Or. 199 Diuina prouidentia fictrix & moderatrix materiæ. 3. de Nat. 154. Cũ ſpeculatur atque obſidet Roſtra, uindex temeritatis & moderatrix officij curia. pro Flac. 45. Moderatrix rerum ſapientia. 1 de Inu. 8. Cæſar remp. ſibi iudicem conſtituit, & moderatricem omnium factorum. in Ant. 204.

Modeſtus.

Modeſtus aduerſus aliquem. 3. fam. 53. Homo frugi & modeſtus. ep. 229. Att. 214. & 227. Nam & modeſtum hominẽ cognoſces & prudentem, Brut. lib. 13. 11. 9. Pulſus eſt modeſtior rex, & probior & integrior. Att. l. 10. 196. 3. Adoleſcẽtia modeſtiſſima. pro Mur. 50. Optima & modeſtiſſima plebs. 2. de L. Agr. 85. Adoleſcentis modeſtiſſimi pudor. pro Planc. 31. Mores modeſtiſſimi. pro Planc 2.

Modeſte

In ea ueſtri iſti ſatellitis m. inſolentiam ſuam continebunt. cont. Rull. 94. M. dicere. 2. Att. 8. pro, frigide, leuiter, non uehemẽter. Et ipſius fortunæ modeſte ferre doceat iniurias. 1 de Fin. 71. M. & abſtinenter ſe gerere in aliqua dignitate. in Sal. 11. M. qui paret, uidetur, qui aliquãdo imperet, dignus eſſe. 3. de Leg. 3.

Modeſtia

Modeſtia a Stoicis definitur ſcientia rerum earum quæ agerentur aut dicuntur, loco ſuo collocandarum. Of. 1. 197. Modeſtia eſt moderatio cupiditatum rationi obediens. de Fin. 2 50. Modeſtia eſt, in animo continẽs moderatio cupiditatum. 3. ad Her. 94. Sic fit, ut modeſtia, ſcientia ſit opportunitatis idoneorum ad aliquid agendum temporum. 1. Off 194 Modeſtia eſt, per quam pudor honeſtus claram & ſtabilem comparat auctoritatem. de Inu. 82. Omnium quę fiunt, quęque dicuntur, ordo & modus, in quo ineſt modeſtia & temperantia. Of. 4. Modeſtia, quo in uerbo modus ineſt. Off. 28. Humanitas & modeſtia alicuius. Att. 7. 115. 2. Modeſtia uirginalis. Diu. 1. 60. Vitæ modeſtia non parum ualet contra falſos rumores. ep. 180. Pudoris & modeſtiæ magiſtra ſeueritas cenſoria. in Piſ. 6. Si ineſt in oratione mixta modeſtiæ grauitas. Off. 43. Modeſtiæ partibus utemur, ſi nimias libidines honoris, pecuniæ, ſimiliumque rerum uituperabimus: &c 3. ad Her. 96. Per modeſtiam pudor honeſtus claram & ſtabilem comparat auctoritatem. 2 de Inu. 243. Si meam in dicendo moderationem modeſtamque cognoſcitis. in Ant. 162. Tironem propter humanitatem & modeſtiam malo ſaluum, quam propter uſum meum. Att. 104. Modeſtia commoti 4. ad Her. 137. Qui uirtutibus his lenioribus erit ornatus modeſtia, temperantia, iuſtitia. Off. 10.

Mœchus.

Ser. Ocella nemini perſuaſiſſet ſe mœchum eſſe, niſi triduo bis deprehenſus eſſet. 8. fam. 17. Vt arbitretur te ſibi paratum mœchum, ſi illam duxeris. Terent. 8.

Mœnia.

Hæc tibi ſunt tam defendenda, quam mœnia. Ac. 34. Armatum ad patriæ mœnia accedere. Att. 120. Brundiſium ueni, uel potius ad mœnia acceſſi. pro Planc. 280. Tum domicilia coniuncta, quas urbes dicimus, inuento & diuino iure & humano mœnibus cinxerunt. pro Sext. 79. Diligentibus urbem religione, quã

mœnibus

mœnibus cingere. 5. de Na. 157. Cum ſeſe non unis circumdatum mœnibus popularem alicuius loci, ſed ciuem totius mundi agnouerit. 5. de Leg. 91. Tum domicilia coniuncta, quas urbes dicimus, mœnibus ſæpſerunt. pro Sext. 22.

Mœreo.

A te quidē omnia fieri fortiſſime & amantiſſime uideo: nec miror, ſed mœreo caſum eiuſmodi, vt tantis tuis miſeriis meæ miſeriæ ſubleuentur. fam. l. 14. 2. 4. Illud mœreo, quod &c. Q. fr. 56. Mœres cogitationem rerum tuarum. 5. fam. 45. Cum triſtis eſſet Calchas, mœſtior Vlyſſes, mœreret Menelaus. Or. 203. Vt nemo umquam unici filii mortem magis doluerit, quam ille mœret patris. in Ant. 221. Nemo enim mœret ſuo incommodo. dolent fortaſſe & anguntur. Tuſc. 1. 25. Attilla ſicut rē acerbiſſimā mœret. Tuſc. 1. 94. Amicis qui mœrent tuo dolore. 4. fam. 19. Qui rempub. nimis tarde concidere mœreat. pro Sext. 8. Non verebar ne quis perditorum ciuium mortem mœreret. pro Sext. 11. Cum grauiter filii mortem mœreret. Tuſc. 173. Etiam ne edicere audeas, ne homines ſuam, meam, reipub. mœrerent calamitatē? pro Sext. 20. Cū omnes boni abditi inluſique mœrerent, templa gemerent. in Piſ. 83. Lugere & mœrere. pro Dom. 22. Quocirca mœrere hoc eius euentu, uereor ne inuidi magis, quam amici ſit. de Amic. 13. Qui prohiberet quemquam aut ſibi mœrere, aut, &c. pro Sext. 26. Sic timere, ſic mœrere, ſic in libidine eſſe peccatū eſt, etiā ſine effectu. 3. de Fin. 51. & 3. Tuſc. 46. Mœrere ſua voluntate. Tuſc. 3. 60. Vt apud Homerū, quotidianæ neces interitusque multorum ſedationem mœrendi afferunt, &c. Tuſc. 204. Iotel lectum eſt, nihil profici mœrendo. Tuſc. 204.

Mœrens.

Afflictus, debilitatus, mœrens. 2. de Or. 105. P. Sylla mœrens, demiſſus, afflictus. pro Syl. 131. Horridus, ioculus, mœrens. Poſt red. in Sen. 12. Illa lugubris lamentatio fletuſque mœrens. 1. Tuſc. 49. Nec domo mœrens ad remp. confugere poſſum. ep. 51 de Or. 126. Magnū opus eſt probare mœrenti, illū ſuo iudicio, & quod ſe ita putet oportere facere, mœrere. Tuſc. 3. 68. Homines alienis bonis mœrentes. pro. Balb. 45. Lugente ſenatu, mœrentibus bonis. pro Dom. 218.

Mœror.

Mœror ægritudo flebilis. Tuſc. 4. 15. Mœrorā triſtitia differt. Or. 41. Mœror meus lacerat me & conficit. 3. Att. 8. Cum C. Marius mœrorem orationis meæ lachrymis ſuis adiuuaret. de Or 126. Mœrorem exagitare. 3. Att. 6. Mœrorem minui, dolorem nec potui, nec ſi poſſem, vellem. Att. lib. 12. 246. 3. Mœrore ſe conficere. Tuſc. 3. 23. A mœrore deterrere. ad Brut. 19. A mœrore recreari. 12. Att. 15. Nihil enim de mœrore minuendo ſcriptum ab vllo eſt, quod, &c. Att. 180. Quā autē ciuitati carus fuerit, mœrore funeris indicatum eſt. de Amic. 10. In mœrore eſſe. 11. Phil. 288. Cū a ma caponererur, quāto in mœrore verſatus eſſem. ep 59. 71. Iacet in mœrore meus frater. Att. lib. 10. 195. 8. Diſceſſerat ab Aſia frater meus magno ſqualore, ſed multo maiore mœrore. pro Sext. 18. Mœrore proſtigatus. in Catil. 26.

Mœſtus.

Senex mœſtus & ſordidatus. 2. de Or. 106. Vt cum me a rep. mœſtum domus exciperet. ep. 51. Cum eum intuitum, horridum, mœſtumque vidiſſes. Poſt. 207. Mœſto & conturbato vultu. ad Her. 21.

Mœſtitia.

Superciliorum remiſſio aut contractio, mœſtitia, hilaritas. Off. 29. Seueritas, & quaſi mœſtitia orationis. Or. 201. Reſiſtere mœſtitiæ. io Or. 82. Hæc eum preſſis & flebilibus modis qui totis theatris mœſtitiam inferant, &c. 5. Tuſc. 95. Sapientia enim eſt vna quæ mœſtitiam pellat ex animis. 1. de Fin. 68. Tāta in mœſtitia fui, quanta ceteri optimi ciues, ſi idem prouidiſſent, fuiſſent. 2. Phil. 56.

Mœſte.

Deinde modo acriter, tum clementer, mœſte, hilare in omnes partes commutabimus ad Heren. lib. 3. 117.

Mola.

Caput eſt in iecore, cor in extis: iam abſcedet, ſimul ac molam & uinum inſperſeris. Deus id eripiet, uis aliqua conficiet aut exedet. Non ergo omnium interitus atque obitus natura cōficiet: &c Diu. lib. 2. 28. Ac modeſte tamen dixit, ut Rhodi uideretur molis potius, quam Moloni operā dediſſe. Att. l. 2. 16. 16.

Moles.

Erit igitur exſtructa moles opere magnifico, inciſæ litteræ, diuinæ uirtutis teſtes ſempiternæ. 14. Phil. 406. Moles gigantum non biformato impetu, Centaurus ictus corpori inſiſtit meo. 2. Tuſc. 33. Maior mihi moles, maius miſerendum eſt malum, qui illius acerbum cor contundam & comprimam. 3. de Or. 121. Hi Capuam ſedem novæ reip. conſtituunt, molem contra ueterem rempub. comparant cont. Rull. 84. Non facile tantam molem mali a ceruicibus depuliſſem 3. in Catil. 62. Iniuriæ molem ſuſtinere. 1. in Catil. 17. In hac inſula extrema eſt fons aquæ dulcis, cui nomen Arethuſa eſt: incredibili magnitudine, pleniſſimus piſcium: qui fluctu totus operiretur, niſi munitione ac mole lapidum a mari disiunctus eſſet. 6 Ver. 105. Moles iacimus ab utroque portus cornu. 9. Att 59. Opponere fluctibus moles. 2. Off. 18. Conſtat enim aditus inſulæ eſſe munitos mirificis molibus. Att. lib. 4. 50. Albanorum aræ, quas ille, ceſis lucis, ſubſtructionum inſanis molibus, oppreſſerat. pro Mil. 65.

Moleſtus.

Moleſtus non eris. 2. de Or. 144. Operoſus & moleſtus labor. 2. de Na. 84 Nihil laborioſius moleſtiuſq. prouincia. 3. de Leg. 27. Intempeſtiua & moleſta numquam eſt amicitia. de Am. 21. Importunitas autem & inhumanitas omni ætati moleſta eſt. de Sen. 7. Negotioſa & moleſta prouincia. pro Mur. 16. Moleſta ueritas eſt, ſi quidem ex ea naſcitur odium. de Amic. 75. Grauis aut moleſta uita onoſorum aliquibus minus eſt. 1. Offic. 101. Odioſum & moleſtum eſt cupidit. carere: ſatiatis uero & expletis, iucundius eſt carere. de Sen. 44. Nihil eſt moleſtum, quod non deſideres. Cat. 45. Expone igitur, niſi moleſtum eſt. Tuſc. 1. 22. Cat. 6. Melius quidem afferre nihil poſſum: ſed a te impetra re libenter uelim, niſi moleſtum ſit, &c. Tuſc. 5. 60. Quibus tibi moleſtum non erit. 11. Att. 2. Academiam renouari a te, niſi moleſtum eſt, uelim. Acad. 41. Odioſam mihi dixi, non moleſtam. 13. Att. 67. Moleſti interpellatores. Att. lib. 15. 327. 7. Niſi forte moleſti interpellemus, ueniſſe delectat. 2. de Or. 9. Sunt enim quidam qui moleſtas amicitias faciunt, quum ipſi ſe contemni putant. de Amic. 63.

Moleſtia.

Moleſtia, ægritudo permanens. Tuſc. 4. 15. Aliud moleſtia, ſine commiſeratione graue quiddam, & non preſſu ac ſono obductum. 3. de Or. 121. Cum priuamur dolore, ipſa liberatione & uacuitate omnis moleſtiæ gaudemus. 1. de Fin. 29. Nunc mihi iucunditatis plena epiſtola, hoc aſperſit moleſtiæ, quod, &c. Q. fr. lib. 2. 12. 2. Moleſtiæ ne plus, an uoluptatis attulerit mihi. 11. fam. 41. Quis autem uel eum iure reprehenderit, qui in ea uoluptate uelit eſſe, qua nihil moleſtiæ conſequatur, &c. 1. de Fin. 32. Moleſtiæ magnæ eſſe alicui. 6. Att. 22. Ex huius incommodis magnam animo moleſtiam capio. pro Syl. 1. de Ami. 76. Qui mouentur, eam moleſtiam, quam debēt capere, non capiūt, &c. de Ami. 113. Deleuit enim mihi omnem moleſtiam recentior epiſtola. Q. fr lib. 3. 24. 1. Moleſtiam paucorum dierum decorare. 6. Phil. 215. Iam exhibere mihi moleſtiam deſtiterunt. Att. lib. ~ 2. fam. lib. 12. 29. 4 Nec ſibi fingere ullam moleſtiam, nec alteri quærere. de Nat. 1. 40. Habeo etiam illam moleſtiā, quod, &c. fam. lib. 16. 17. Sed io hoc ipſo habent tamen īdem ſuſces moleſtiam. Att. lib. 8. 147. 10. Acerba ſane recordatio ueterem animi curam moleſtiamque renouauit. Tuſc. q. 213. & de Or. 142. Moleſtiam magnam ſuſcepit, & minime oeceſſariā. 3. de Nat. 44. Feſtinare te nolo, ne nauſeæ moleſtiam ſuſcipias æger. fam. lib. 16. 10. 3. Trahere moleſtiam ex pernicie reipub. Sulp. lib. 4. 6. In moleſtia gaudeo. ep. 10. Eum, quod ſine moleſtia tua fiat, ſiqua in re opus ei fuerit, iuuetis. 13. fam. 5. & 90. Sine moleſtia atque angore uiuere. Tuſc. 4. 30. Numquam hac te cura & moleſtia liberabo. pro Q. Roſc. 50. Moleſtię me hebetem reddiderunt. 9. Att. 66. Vt & uoluptates repudiandæ ſint, & moleſtię non recuſandæ. 1. de Fin. 27. Mihi quidem ita incunda huius libri confectio fuit, ut non modo omnes abſterſerit ſenectutis moleſtias, ſed effecerit mollem etiam & iucundam ſenectutem. de Sen. 2. Omnes moleſtias & ſollicitudines, quibus te miſerrimam habui, depoſui, & ciecī. fam. lib. 14. 7. 1. Eas ſi maui honeſtiſſime moleſtias poſſe depoui. Off. 2. 5. Niſi iam & ratio ipſa depulerat omnes moleſtias. fam. lib. 2. 18. Eſſe in moleſtiis. fam. l. 4. 53. 83.

Moleſte.

Te de prædio auiæ exerceri, m. fero. ad Att. 111. Patior, hodieſ, & non m. fero, me laboris mei, uos uirtutis ueſtræ fructum eſſe laturos. 3. Ver. 2. Non m. inquit, fero nos hæc contuliſſe. Ac. ed. 1. l. 2. 136. Obiurgari m. ferunt. de Amic. 76. Sane m. Pompeium id ferre conſtabat. ep. 11. Cupiebam diſſimulare me id m. ferre: cupiebam animi dolorem vultu tegere, & taciturnitate celare. 2. Ver. 14. Iam illud m. rogo. ut, &c. Att. lib. 1. 54.

Molior.

Equidē illud molior, ut mihi Cęſar cōcedat ut abſim. At. 138. Quis igitur hanc optimatium diſcordiam molitur? de haruſp. reſp.

reſ. 36. Octauius magna molitur. Att. 257. Multa ſæpe imprudentibus imperatoribus uis belli ac turba molitur. pro Sext. Roſc. 33. Qui aliquod munus efficere molitur. de Leg. 195. Quarum altera, quam nos incolimus, ſub axe poſita ad ſtellas ſeptem, unde horriſer Aquilonis ſtridor gelidas molitur niues. 1. Tuſc. 107. Nihil enim agit, nullis occupationibus eſt implicatus, nulla opera molitur. 1. de Nat. 72 hoc eſt, tentat & conatur facere. De quo molimur aliquid exquiſitius dicere. Or. 200. Id ſperamus, idque molimur. Lent. lib. 1. 5. 12 Minime obſcurum eſt, quod iſti moliuntur. Att. 236. Molitus eſt deus id tali quodam modo. de Vni 27. Amplius hora iam in demoliendo ſigno permulti homines moliebantur. in Ver. 212. Euolarat iam e conſpectu fugiens quadriremis, quum etiam tunc ceteræ naues ſuo in loco moliebantur. 7. Ver. 70. id eſt, magno labore ſe explicabant ut conſequerentur. Agā ipſe per me & moliar. ep. 87. Vt moliatur aliquid & faciat. Acad 7. Verum dij nihil agant, nihil moliantur, atque ab omni curatione & adminiſtratione rerum iacent, an contra ab ijs cuncta regantur. de Nat 1. Moliri æterna. Tuſc. 1. 75. Struere & moliri aliquid calamitatis alicui. pro Clu 141. Moliri aliquid de uita alicuius. pro Mil 50. M. aliquid mali pro S. Roſc. 22. M. aliquid occulte cont Rul. 68. M. corruptelam iudicij. Parad. 58. Inſidias filio m. pro Cl. 139 id eſt, inſidiari. Magna m. Att. 16. 335. 1. M. maiora. Tuſc. 151. Obſcure m 2. Tuſc 25. M. periculum alicui. pro Sext. 1. Peſtem patriæ nefarie. 2. in Catil 25. Quoniam hæc fere ſunt in iudicum animis oratione molienda, amor, odium, iracundia, inuidia, miſericordia, ſpes, lętitia, timor, moleſtia: ſentimus amorem conciliari, ſi id uelle uideare, quod ſit utile ipſis, apud quos agas, defendere: &c. 2. de Orat. 213. Agens aliquid & moliens deus. de Nat 16.

Moliens.

Mundum efficere moliens deus, terram primum ignemque iungebat &c. de Vni. 15. Non ceſſans deus, nec quæ agit moliens cum labore operoſo & moleſto. de Nat. 37. M. Druſus multa in repub. moliens. pro Plan. 266. Sed uidetis, ut ſenectus non modo languida, atque iners non ſit, uerum etiam ſit operoſa, & ſemper agens aliquid & moliens. de Sen. 23.

Molitus.

Niſi quid occulte Cęſar per tribunos molitus erit. Att. 105. Molita quippiam impietas. 1. de Fin. 78. Si Milonem de uia uita nefarie, aut nunc cogitare, aut molitum aliquando aliquid putas. pro Mil. 114 Non me pœnitet pro ratione temporum ita eſſe molitum. in Ver. 253.

Molitio.

Sin quæret quiſpiam, cuiuſnam cauſſa tantarum rerum molitio facta ſit, arborumne & herbarum, quæ quamquam ſine ſenſu ſunt, tamen a natura ſuſtinentur? de Nat. 2. 100. Quæ molitio, quæ ferramenta, qui uectes, quæ machinæ, qui miniſtri tanti muneris fuerunt? de Nat. 1. 15. Tanta rerum molitio. 1. de Nat. 17. Quæramus igitur cauſſam quæ eum impulerit qui hęc machinatus ſit, ut originem rerum & molitionem nouam quæreret. de Vni. 10.

Molitor.

Hanc igitur habuit rationem effector mundi, molitorq. deus, ut unum opus totum atque perfectum ex omnibus totis atque perfectis abſolueret. de Vni. 21.

Mollis.

Mollis animus ad accipiendam & ad deponendam offenſionem. Att. lib. 1. 12. 3 id eſt, facilis & tractabilis. Voluptaria, delicata, mollis diſciplina, quam grauis, quam continens, quam ſeuera. 1. de Fin. 29. Solutus & mollis in geſtu homo. de Cl. Ora. 819. Mollis, tenera, & ita flexibilis oratio, ut ſequatur quocumq. torqueas. in Or 29. Ex oratione Cæſaris, quæ ſane mollis & liberalis fuit. fam. lib. 6. 46 Mollis, languidus, eneruatus philoſophus, omnia ad uoluptatem corporis doloremque referens. 1. de Or. 115. Molle, tenerum, fragile, flexibile. pro Mil. 32. Effeminatum aut molle, aut ne quid durum aut ruſticū ſit. 1. Off. 179. Molle & remiſſum dicendi genus. 2. de Or. 53. Hic inflexit orationem, & eam mollem teneramque reddidit. de Cl. Or. 168. Non modo omnes abſterſerit ſenectutis moleſtias, ſed etiam effecerit mollem ac iucundam ſenectutem. de Sen. 2. Quod me quodāmodo molli brachio de Pompeij familiaritate obiurgas, nolim ita exiſtimes. Att. lib. 2. 6. id eſt, leuiter. Sententiæ molles. in Catil. 21. Auricula infima in repu. & inimicitijs mollior aliquis. Q. fr. lib. 2. 35. Molliorem eſſe in dolore. Offi. 1. 101. Verū igitur putas legem molliorem. 3. Ver. 17. Cultus molliſſimus. 2. Tuſc. 62. Sed ea nos cum iacentia ſuſtulimus e medio, ſicut molliſſimam ceram, ad noſtrum arbitrium formamus & fingimus. 3. de Or. 97. Nam nunc quidem cogitationibus molliſſimis effeminamur. 1. Tuſc. 79.

Mollitia, *ſeu* Mollities.

In primo enim ortu ineſt ſeueritas & mollitia quædam, ut nec res uidere optimas, nec agere poſſint. 5. de Fin. 105. Qui officia deſerunt mollitia animi, id eſt laborum & dolorum fuga. 1. de Fin. 26 Mollitia animi, lenitatem imitatur. Partit. 43. Ceruicum mollitia. in Or. 33. Agilitas, mollitieſque naturæ. Att. 1. 49 Ciuitatum mores lapſi ad mollitiem, pariter ſunt immutati cum cantibus. de Leg. 2. 38 Imbecillitas & mollities uictus alienius. Att. 12. 244. 6. Noſti Niciæ noſtri imbecillitatem, mollitiē & conſuetudinem uictus. Att. 194 Qua mollitia ſum animi & lenitate. pro Syl. 13.

Mollitudo.

In pulmonibus autem ineſt raritas quædam & aſſimilis ſpongijs mollitudo, ad hauriendum ſpiritū aptiſſima 2. de Nat. 105. Lenitudo orationis, mollitudo corporis. Tuſc. 5. 35. Nam & odor urbanitatis, & mollitudo humanitatis, & murmur maris, &c 3. de Or. 88. Mollitudo uocis, cum eam torquere pro commodo noſtro poſſumus ad Her. 19 In ipſo tactu eſſe modum & mollitudinis & lenitatis. 3. de Or. 55.

Molliter.

Molliter ferre aliquid. Cato 6. Aberat enim omnis dolor: quē ſi adeſſet, nec molliter ferret &c. 2 de Fin. 57. Parce & molliter facere aliquid. fam. lib 1. 9. 98. Quod ferendum eſt molliter ſapienti. de Sen. 6 Recubare molliter & delicate 3. de Ora. 36. Molliter & delicate uiuere. 1. Off 140 Mollius ferre quam decere uirum. ad Brut. 19 Et cubilia ſibi nidoſque conſtruunt, eoſque quam poſſunt molliſſime ſubſternunt, ut quam facillime oua ſeruentur. 2. de Nat 98.

Mollio.

Molliunt animos noſtros: ita ſunt deinde dulces, ut non legantur modo, ſed etiam ediſcantur. 2. Tuſ. 24. Et Annibalem iuueniliter exſultantem, patientia ſua molliebat de Sen. 9. Sed nos umbris, delicijs, otio, languore, deſidia animum infecimus, opinionibus, maloque more delinitum mollinimus. 5. Tuſ. 58. Mollire dolorem 4 fam. 19. Mollire dura. de Or. 201. Dura uerba uſu mollienda. 1. de Nat 132. Dentibus autem in ore cōſtructis manditur, atque ab his extenuatur & mollitur cibus. 2. de Nat. 201. Sed hic forte rectius legas Molitur, pen. corr. a Molo, molis. Itaque & Aquilonibus, reliquiſque frigoribus adiectis dureſcit humor, & idem uiciſſim mollitur tepefactus, & tabeſcit calore. 2 de Na. 20. Mollitur mare. 3. de Or. 91. Ipſa illa Martia, cæleſtis & diuina legio, hoc nuntio langueſcet & mollietur, atque illud pulcherrimum nomen Martium amittet. 12. Phi. 323.

Mollitus.

Agros mollitos oblimatoſque ad ſerendum relinquit recedēs Nilus. de Nat. 201.

Mollipes.

Mollipedeſque boues ſpectantes lumina cæli. 1. Din. 26.

Momentum.

Hæc res nullum habet momentum ad beatam uitam de Fin. 217 Vt ei qui iucunde uixerit annos decem, ſi æque uita iucunda menſtrua addatur, quia momentum aliquod habeat ad iucūdam acceſſionem, bonum ſit &c. 4 de Fin. 24. Vt ſua auctoritas aliquid apud noſtros animos momenti habuiſſe uideatur. pro Font. 276 Id eſt maximi momenti & ponderis. in Vat. 30. Vt omnia ex altera parte collocata uix minimi momenti inſtar habeant Offi. 3. 14. Sic errare Zenonem, qui nulla in re, niſi in uirtute aut uitio propenſionem, ne minimi quidem momenti ad ſummum bonum adipiſcendum eſſe diceret. 4. de Fin. 78. Hoc nihil habet momenti. de Fin. 72. Momenti nihil eſt omnino in eo. 1. Acad. 51. Cuius teſtimonium propter turpitudinem uitæ, ſordeſque domeſticas, nullius momenti putaretur. in Vat. 1. Permagni momenti eſt in rep. ratio atque inclinatio temporū. 7. Ver 139. Iam illud quidem perſpicuum eſt, maximam animi aut uoluptatem aut moleſtiam plus aut ad beatam, aut ad miſeram uitam afferre momenti, quam eorum utrumuis, ſi æque diu ſit in corpore. 2. de Fin. 86. Si quid habet aut momenti commēdatio, aut auctoritatis confirmatio mea. pro Mur. 145. Permę aliquid publicani, caue quidquam habeat momenti gratia. pro Mur. 139. Magno momento eſſe ad perſuadendum. de Inu 72. Quæſtura utriuſque propemodum pari momento ſortis fuit. pro Mur 16. An ignorans cetera illa magnifica pop. Rom uectigalia perleui ſæpe momento fortunæ inclinatione temporis pēderet 2. de L. Agr. 80. Inuenta non ſolum ordine, ſed etiam momento quodam atque iudicio diſpenſare atque diſponere. 1. de Or. 69. Sin autem in rebus iudicandis non minimam partem ad

unam.

unamquamque rem exiſtimandam, momentoque ſuo ponderandam, ſapientia iudicis tenet. pro Fon. 10. Nihil aliud alij momentum ullo antepones. de Fin. 96. Ego, quam ille præponendã & magis eligendam, beatiorem hanc appello, nec ullo minimo momento plus ei uitæ tribuo, quam Stoici. 5. de Fin. 152. Momenta elementorum quaſi partita inter ſe & diuiſa. Tuſc. 1. 33. Ita ſunt in pleriſque contrariarũ rationũ paria momenta. Acad. ed. 1. l. 2. 115. Non tam auctoritatis in diſputando, quam rationis momenta quærenda ſunt. de Nat. 1. 8. Non enim ignoras, quanta momenta ſint in rep. temporum. Brut. 90. Non ſemper ex eiſdem, argumentorũ momenta ſunt. Or. 201. Paria in contrariis partibus rationum momenta. Acad. ed. 2. l. 1. Inclinationes rerum & momẽta temporum. 5. de Fin. 19. Paruis enim momentis multa natura aut affingit, aut mutat, aut detrahit. 1. de Diu. 194. Qui ad appenſionem rerum eſſe in his momenta diceret. de Fin. 117. Elementa habent inter ſe diuiſa momẽta. Tuſ. 156. Ea nobis ipſa cara eſſe propter ſe, & in his eſſe ad bene uiuendum momenta maxima. 5. de Fin. 33. Omnia momenta obſeruabimus, neque ullum prætermittemus tui iuuandi & leuandi locum. fam. lib. 6. 37. M. Cato diligentiſſime perpendens momenta officiorum omnium. pro Mur. 2. Aſtra forma ipſa figuraque ſua momenta ſuſtinent. de Nat. 2. 9. Minimis momentis p. c. maximæ inclinationes temporum fiunt. 5. Phil. 182.

Momus.

Quod me maxime hortaris, & quod pluris eſt, quam omnia, in quo laboras, ut etiam Ligurino momo ſatiſfaciam: moriar, ſi quidquam fieri poteſt elegantius. Att. lib. 5. 41.

Monedula.

Non plus aurum tibi, quam monedulæ committebant. pro Flac. 59.

Moneo.

Moneo, prædico, ante denuntio. 2. Ver. 23. Sed eos hoc moneo, deſinant furere. 2. in Catil. 40. Moneo ſic, ut filium: ſic hortor, ut & pro patria, & amiciſſimum. 10. fam. 10. Quæ tu me mones, ut caueam. ep. 27. Mea cauſſa me mones, quod non intelligam: quid igitur me mones? Diu. 135. Id ipſum, quod me mones, quatriduo ante cogitaram. Att. 234. Sulpitius, me quidem (inquit) recte mones. de Or. 117. Quæ noſtra cauſſa nos mones. Diu. 135. Pietas officium erga parentes conſeruare monet. de Inu. 70. Nam cum ſolitudo & uita ſine amicis, inſidiarum & metus plena ſit, ratio ipſa monet amicitias comparare, quibus partis confirmetur animus, &c. 1. de Fin. 102. Cum dij monent de optimatium diſcordijs. de haruſp. 256. Ut recte præcipere uideantur, qui monent, &c. Off. 18. Et res ipſa monebat, & tu oſtẽderas, & ego uidebam, &c. Att. li. 10. 197. 1. & 1. de Fin. 101. Monui, ſuaſi, deterrui. 1. Q. fr. 33. Quæ tibi eo ſcribo, quod de retinenda Sextij gratia litteris ſæpe monuiſti. Q. fr. lib. 2. 7. 10. Eaque me ex tuis mandatis monuit, quæ, &c. 3. fam. 5. Equidem non deero, monebo, prædicabo, denuntiabo, & teſtabor ſemper deos & homines, quid ſentiam. 10. Att. 212. Monerem ut minorem, obiurgarem ut errantem. 1. Att. 10. Quæ noſtra cauſſa monerent nos. 2. Diu. 197. Extremum eſt quod te orem, ſi putas rectum eſſe, & a te ſuſcipi poſſe, cum Camillo cõmunices, ut Terentiam moneatis de teſtamento. Att. lib. 11. 224. 5. Si te unum illud monuerimus. ad Her. 1. Monere atque hortari aliquem. fam. li. 10. 1. 6. Monere aliquem de aliqua re. Att. 275. Diu. 125. ep. 176. M. aliquem ne aliquid faciat. Offi. 8. M. aliquem, ut fugiat infamiam. ep. 2. Auctoritate monere ep. 145. Sed cum tot ſignis eadem natura declaret quid uelit ac queat, quid deſideret: obſurdeſcimus tamen neſcio quomodo, nec ea quæ ab ea monemur, audimus. de Am. 74. De quo ipſo nunc monemur. de haruſp. 254. A qua, præterquam de ſue plena, quid umquam moniti ſumus? 2. Diu. 106. Eaque adhibeatur ad monendum, non modo aperte, ſed etiam acriter, ſi res poſtulabit, & auctoritati adhibitæ pareatur. de Amic. 41. Nam & monendi amici ſæpe ſunt, & obiurgandi: & hæc accipienda amice, cum beneuole fiunt. de Ami. 76.

Monens.

Sed multo etiam magis monente & denuntiante te. fam. lib. 4. 3. 3.

Monitus.

Memoria noſtræ amicitiæ, & uirtute filij tui monitus. 5. fam. 50. id eſt, recordatione uirtutis filij tui. Dicamus, ſi placet, monitum ab eo Craſſum, caueret ne iret: non fuiſſe periturum ſi omini paruiſſet. 2. Diu. 126.

Monitus.

Eorumque iuſſu ex illa olea arcam eſſe factam, eaque conditas ſortes, quæ hodie Fortunæ monitu tolluntur. 2. Diu. 129.

Monitum.

Itaque quæ ſunt eorum conſolationes, quæ cohortationes, quæ etiam monita & conſilia ſcripta ad ſummos uiros? 4. de Fin. 5. Ad quem metum ſi deorum monitis non duceremur, tamen ipſi noſtro ſenſu coniecturaque raperemur. ep. 145. Monitis & præceptis meis egere. 10. fam. 6. Conſilijs monitiſque alicuius niti. fam. lib. 5. 8. 6. Præceptis & monitis omnium patuerunt aures meæ. 14. Phil. 398.

Monitor.

Video mihi non te, ſed hunc librum eſſe reſponſurum, quem monitor tuus hic tenet. 1. Ver. 28. Riſerit aliquis fortaſſe hoc præceptum: eſt enim non tam acutum, quam neceſſarium, magis monitoris non fatui, quam eruditi magiſtri. 2. de Or. 55. Appellare ciues per monitorem. pro Mur. 70. id eſt, nomenclatorẽ. Fortaſſe minus erunt, hoc monitore & auctore huiuſce ſententiæ, mihi populares impetus pertimiſcendi. in Catil. 80. Plura dicerem, ſi apud alios mihi eſſet dicendum, p. c. non apud nos, quos ego habui omnium mearum actionum monitores. in Salluſt. 7.

Monitio.

Primum, ut monitio acerbitate, deinde ut obiurgatio contumelia, careat. de Amic. 75.

Moneta.

Atque etiam ſcriptum a multis eſt, cum terræ motus factus eſſet, ut ſue plena procuratio fieret, uocem ab æde Iunonis ex arce extitiſſe: quocirca Iunonem illam appellatam Monetam. 1. Diu. 154. Quod idem dici de moneta poteſt: a qua præterquam de ſue plena, quid umquam moniti ſumus? 2. Diu. 105.

Monetalis.

Monetali autem adſcripſi, quod ille ad me proconſulem. Att. lib. 10. 39. id eſt, in ſumma epiſtola ſcripſi, Volteio monetali.

Monile.

Eriphylam accepimus in fabulis ea cupiditate, ut, cum uidiſſet monile, ut opinor, ex auro & gemmis, pulchritudine eius incenſa ſalutem uiri proderet. 6. Ver. 35.

Monimentum, *vel* Monumentum.

Clariſſimum monumentum clementiæ ſuæ. in Ant. 202. Monimentum iſtius crudelitatis. 6. Ver. 22. Marmoreum monimentum. fam. lib. 14. 38. Non meum monumentum, non enim illæ manubiæ meæ, ſed operis locatio mea fuerat. ep. 13. Templum monimentumque noſtrum. 1. Q. fr. 20. Nullum ex ea dedicatione litterarum extat monumentum. pro Dom. 241. Apud te, cuius nullum in repub. umquam monumentum fuit. in Ver. 267. Monumentum quod poſitum eſt, ut eſſet indicium oppreſſi ſenatus, ad memoriã ſempiternam turpitudinis. pro Dom. 235. Nec ſi quidquam patrium, ne monumẽti quidem cauſſa reliquit. pro S. Roſc. 43. Sed ego, quæ monumenti ratio ſit, nomine ipſo admoneor: ad memoriam magis ſpectare debet poſteritatis, quam ad præſentis temporis gratiam. ad Cæſ. Quum ad templum monimentumque noſtrum ciuitates pecunias decreuiſſent, &c. Q. fr. l. 1. 1. 39. Quid, quod nunc apud põtifices agis? te meam domum conſecraſſe, te monumentũ feciſſe, te in meis ædibus ſignum dedicaſſe. pro Dom. 213. Placet mihi, militibus, qui pugnantes occiderunt, monumentum fieri quam ampliſſimum. in Ant. 263. Quibus pro tantis rebus nullum inſigne honoris, nullum monimentum laudis poſtulo. in Cat. 116. Si mea domus, non modo mihi non redditur, ſed etiam monumentum præbet inimico doloris mei, ſceleris ſui, publicæ calamitatis: quis erit, &c. pro Dom. 233. Statuere æternum monumentum & æterna inſignia poſtens. 2. de Inu. 173. Res quarum monimenta certa in litteris extant. de Inu. 51. Nulla eius ingenij monimenta mandata litteris, nullum opus otij, nullum ſolitudinis munus extat. Offic. 3. 3. Publica monumenta. pro Syl. 174. Ut annales populi Rom. & monumenta antiquitatis loquuntur. pro Dom. 67. Multa ſunt tuæ clementiæ monumenta, ſed maxime eorum incolumitates quibus ſalutem dediſti. pro Deiot. 28. id eſt ueſtigia uel ſigna. Indicia & monumenta furtorum 4. Ver. 128. Monumenta litterarum. Off. 217. Monumenta ſepulchrorum. Tuſc. 1. 26. Is in Macedonia trophæa poſuit, quæ bellicæ laudis, uictoriæque inſignia & monumenta ſunt. in Piſ. 72. Aditus templorum ac monimentorum ſuorum carminibus exornauit. pro Arch. 20. Elogia monumentorum. 2. de Fin. 184. Monimentorum omni genere ab omnium ingenijs ſcriptorum. 12. Att. 19. Cuius conſulatus eſt ex omni monumentorum memoria reuulſus. in Ant. 252. In animis ego veſtris omnes triumphos meos, ornamenta omnia honoris, monumenta gloriæ, laudis inſignia, condi & col

locari uolo.3. in Catil.70. Monumenta tuæ formę ac nominis in ſuis ciuitatibus eſſe cupiebant.4.Ver.113. Rerum geſtarum monimenta & uetuſtatis exempla oratori nota eſſe debent.1.de Or.100. Extare enim volebam in crudeliſſimos hoſtes monumenta odij publici ſempiterna. Bru.15.12. Magnum eſt enim, eadem habere monimenta maiorum, iiſdem uti ſacris, ſepulcra habere communia. Off.1.79. In deorum immortalium monumenta, atque in urbis ornamenta, prædas & manubias conferre de L.Agr.64. Hæc de ſapientiſſimis monumenta nobis litteræ prodiderunt. pro Planc.279. Qui ſine ullis ornamentis monimēta ſolum temporum hominum, locorum, geſtarumque rerum reliquerunt. Or.114. M.Tullius P.Africani monimenta requirit. P. Scipio eum, qui illa ſuſtulit, defendit, &c.6.Ver.70.71. Veſtigia ſceleris, quam monimenta maiorum ſapientiæ ſe qui malle.2.de L.Agr.95. Ipſæ enim familiæ ſua quaſi ornamenta ac monimenta ſeruabant, & ad uſum, ſi quis eiuſdem generis occidiſſet, & ad memoriam laudum domeſticarum, & ad illuſtrādam nobilitatem ſuam. de Cl.Or.31. Animi cuiuſdam monumenta tenere. pro Mil.79. id eſt, memoriam. Hæc res annalium monumentis celebratur. pro Rab.perd.re.129. Cupio quam celerrime res noſtras monimentis commendari tuis. ep.5.27. Ampliſſimis monimentis conſecrare memoriam nominis ſui. pro Syl.298. Mandare orationem monumentis & litteris. de Cl. Or. 13. Acad.ed.1.l.2.3.& ed.2.l.1.3. Nec nos quidem noſtra diuinatio fallet, quam tum ſapientiſſimorum uirorum monimentis atque præceptis, &c. conſecuti ſumus.6.fam.19. Iſte omnes & ſuppliciorum & uerborum acerbitates non ex memoria noſtra ac patrum noſtrorum, ſed ex annalium monimētis, atque ex rerum commentarijs conquiſiuit. pro Rab.10. Vt enim nos ex annalium monimentis teſtes excitamus eos, quorum omnis uita conſumpta eſt in laboribus glorioſis.2.de Fin.107. Primum generis antiquitas, quam Tuſculo ex clariſſimo municipio profectam in monumētis rerum geſtarum inciſam ac notatam uidemus. pro Fon.26. Hoc perſcriptum in monumentis ueteribus reperies. cont. Rul.83. An illa non grauiſſimis ignominijs monumentiſque huius ordinis ad poſteritatis memoriam ſunt notanda, quod M. Antonius, &c. in Ant.197. Nihil eſt quod non longinquitas temporum, excipiente memoria, prodendiſque monumentis, efficere poſſit. Diu.82. Grauiſſimis, certiſſimiſque monimentis teſtari aliquid. fam.lib.5.20.16. Publicis monumentis auctoritatem alicuius iudicij teſtari. pro Syl.30. Niſi iſta pecunia grauiſſimis eſſet certiſſimiſque monimentis teſtata, cui data, quo Senatuſconſulto, &c. ep.75. Artes & ſtudia tradita monimentis diſciplinisque Græcię. Q. fr.lib.1.1.42.

Monitio, Monitor, Monitum, *quære poſt* Moneo.

Monogrammus.

Monogrammi dei, Epicuri, & nihil agentes. de Nat.2.43.

Mons.

Mons qui ſacer appellatus eſt. de Cl.Or.169. In montem perducere.2.de Inuen.241. Tu quoque cum tumulos Albano in monte niuales Luſtrati.1.Diu.32. Montes belli.4.ad Her.157. Montes ueſtiti atque ſylueſtres.2. de Nat.198. Nihil eſt iam ultra illam montium altitudinem, quod ſit pertimeſcendum. de Pron.76. Montium impendentium altitudines.2.de Nat.72. Veſtitus denſiſſimi montium.2. de Nat.240. In montes patrios, & ad incunabula noſtra pergam.2.Att.36. Genus hominum in montibus ac ſyluis diſſipatum. de Or.88.

Montanus.

Nullum eſt in hac urbe collegium, nulli pagani, aut mōtani, quoniam plebi, &c. pro Dom.58. Ligures montani, duri atque agreſtes, docuit ager ipſe, nihil ferendo, niſi multa cultura & magno labore quæſitum.2.de L.Agr.93.

Montoſus.

Montoſus locus. Partit.21. Montoſa regio. pro Plan.18. Cum locis etiam ipſis montoſis delectemur & ſylueſtribus, in quibus diutius commorati ſumus. de Amic.60. Legitur & Montuoſus.

Montiuagus.

Quid beſtiæ, non ne frigus, non famem, non multiuagos atque ſylueſtre curſus atque luſtrationes patiuntur? 5.Tuſ.115.

Monſtro.

Aut quod Homericus Vlyſſes Deli ſe proceram & teneram palmam uidiſſe dicit, hodie monſtant eandem.1.de Leg.3. Tu iſtic ſiquid librarij mea manu non intelligent, monſtrabis fam. li.16.22.3. Qui ſibi ſemitam non ſapiunt, alteri monſtrant uiā. 1.Diu.216. Off.3.71.& 1.77.

Monſtrum.

Monſtrum fatale. Diu.1.83. Immaniſſimum & fędiſſimum monſtrum. in Piſ.24. Non mihi iam furtum, ſed monſtrum ac prodigium uidebatur.5.Ver.147. Abiijt, exceſſit, euaſit, erupit: nulla iam pernicies a monſtro illo atque prodigio mœnibus ipſis intra mœnia comparabitur.2.in Catil.25. Periculum ex aliquo monſtro ſignificatum cauere. de haruſp.reſp.249. Quæ ille monſtra, dij immortales.10.Att.39. Prædictiones uero & præſenſiones rerum futurarum, quid aliud declarant, niſi hominibus ea quæ futura ſunt, portendi, prædici, ex quo illa oſtenta, monſtra, portenta, prodigia dicuntur? 2.de Nat.d.10.1.Diu.80. Ea quę ſunt, monſtrari declarant, ex quo monſtra. de Natur.2.5. Monſtra Parmenidis de deo multa. de Natu.d.1.22. Monſtra quædam non hominis, ſed feræ neſcio cuius immanis.5. Att.29. Iam uidebuntur monſtra dicere. Tuſ.4.43. Monſtra narrant, quę falſa eſſe poſſunt: ſed certe & hæc perdita ſunt, & illa non ſalutaria.9.Att.47. Venerat horis duabus ante Cherippus, mera monſtra nunciarat.4. Att.24. Monſtra promulgare.2. Quinct.fr.19.

Monſtroſus.

Inuidi, difficiles, lucifugi, maledici, monſtroſi.1.de Fin.91. Quid minus mirum, quam illam monſtroſiſſimam beſtiam, urnam euertiſſe, ſortes diſſipauiſſe? 2. Diu.104.

Monſtroſe.

Nihil tam præpoſtere, tam incondite, tam monſtroſe cogitari poteſt, quod non poſſimus cogitare.2. Diu.216.

Montanus, Montiuagus, Montoſus, *vide* Mons.

Monumentum, *vide* Monimentum.

Mora.

Lōga Mora. Bruto.5.6. Tibi ut uideo & ſpero, nulla ad decedendum mora. Att.5.110.1. Habeo aliquid morę, dum promiſſa militibus perſoluo. fam.lib.12.12.6. Non enim puto tam expeditum Faberianum negotium futurum, etiamſi eſt futurum, ut non habeat aliquid moræ. At.13.286.1. Vtinam hæc legatio nihil haberet moræ. in Ant.206. Moræ paullulum habui, nunc iam ſum expeditus.12.fam.19. Quid ergo erat morę & tergiuerſationis? pro Mil.40. Acquirere moram ad aliquid agendum, & ſpatium alicui ad ſeſe colligendum dare. pro Cęl.4. Cum ad iudicij morā familiaris funeris excuſatio quæreretur. pro Rab.5. Multa mihi moram afferunt. Att.183. Iſta legatio moram & tarditatem afferet bello.5.Phil.182. Pharnaces autem, quoquo modo aget, moram afferret. Att.11.228.3. Apud te nomen ciuitatis ne tantum quidem ualuiſſe, ut dilationem aliquam crucis, ut crudeliſſimi teterrimique ſupplicij aliquam paruam moram ſaltem poſſet afferre.7. Ver.130.& 8.fam.22. Apud te prętorem ſi non effugium, ne moram quidem mortis, mentione atque uſurpatione ciuitatis aſſequi potuit? 7.Ver.131. Qui igitur cōuenit quæ cauſa, &c. eandem eſſe moram ad iudicandū? pro Cęl.286. De Publio autem quod perſcribi oportet, moram non puto eſſe faciendam.16.Att.3. Vænire omnes ſuas poſſeſſiones, & patrimonio ſe ornatiſſimo ſpoliari maluit, quam ullam moram fieri cuiquam creditorum ſuorum. pro Syl.44 In his, γλυκύτερον illud confirmas, moram mihi nullam fore. Att.lib.5.110.1. *Dein* de utrum ſtatim fieri neceſſe ſit, an habeat aliquam moram & ſuſtentationem. de Inu.80. Inferre moram & impedimentum alicui.1.de Inu.18. Inijcere moram & religionem iudicandi iudicibus. pro Cęc.3. Ne minimā quidem moram interpoſuiſti, quin quamprimum maximo gaudio & gratulatione frueremur. 10.Phil.269. Quod cum audiſſemus, nullam moram interponendam putauimus, quin uideremus, &c. Acad.ed.2.l.1.1. Itaque bellum nefarium illatum reip. cum uiderem, nullam morā interponendam inſequendi M. Antonium putaui.6.Phil.205. Propter tarditatem ſententiarū, moramq. rerum. ep.156. Morā ſupplicio quærere. in Ver.269. Omnino panſa uiuo celeriora omnia putamus, nunc per auſpicia longam moram uideo. ad Brut.14. Saltus Caſtulonenſis, qui ſemper tenuit noſtros tabellarios, &c. tamen nequaquam tanta in mora eſt, quanta qui locis omnibus diſpoſiti, &c. fam.lib.10.31.1. Quod ego ut debui, ſine mora feci. Bru.18.1. Sine mora facere aliquid, abiecta omni cunctatione. Att.177. Comitia ſine mora futura uidentur. de Fat. 307. Vt ne uenienti Bruto, exercituique eius ſine mora tranſitus eſſet paratus. fam.lib.10.18.11. Illi ſine recuſatione, ac ſine ulla mora negotium ſuſceperunt. in Catil.111. ep.117. diſtincta & interpuncta interualla, moræ, reſpirationeſque alios delectāt: &c. in Or.29. Moræ quędā inciderūt Prætorijs.8.fam.9. Tu omnes moras interponis, quibus infirmetur Brutus.8.Phi.245.

Moralis, Moratus, *vide* Mos.

Morbus.

Cum autem hic feruor concitatioque animi inueterauerit, & tanquam in uenis medulliſque inſederit, tum exiſtit & morbus, & ægrotatio, & offenſiones eę, quæ ſunt eis morbis ægrotationibuſq. contrariæ. Tuſc. 4. 18. Morbus & ægrotatio ex totius ualetudinis corporis conquaſſatione & perturbatione gignuntur, uitium autem integra ualetudine ipſum ex ſe cernitur. Tuſc. 4. 35. Quomodo autem in corpore eſt morbus, ægrotatio & uitium, ſic in animo. 4. Tuſc. 43. Morbus grauis & mortifer. Diu. 1. 58. Sic hic morbus qui eſt in rep. releuatus iſtius pœna, vehementius uiuis reliquis ingraueſcet. in Catil. Morbus ingraueſcens. Diu. 2. 12. Nullus morbus mundum poteſt, aut ſenectus affligere. de Vn. 197. Quas oras quaſi morbus quidam illius furoris peruaſerat. pro Syl. 177. Cum hominem temperantem, ſummum medicum, tantus improuiſo morbus oppreſſerit? Att. li. 15. 1. Morbus animi. Tuſ. 3. 1. Morbus edacitatis. 7. fam. 46. id eſt, ex edacitate proueniens. Morbus mentis. Tuſc. 3. 7. Morbus reipub. pro Syl. 57. Tulliæ meæ morbus & imbecillitas corporis me exanimat. Att. lib. 11. 11. Bonum ualetudo miſerum morbus. de Fin. 144. Morbi cauſa excuſet in dies ſingulos. 12. Att. 14. Pyliam in idem genus morbi delapſam, curam tibi afferre maiorem ſentio. Att. lib. 7. 23. Qui cum uno genere morbi affligerentur, neque ſe recreare quiſquam poſſet, cum ſemel incidiſſet, dubitabat nemo, &c. in Piſ. 67. Contra uim grauitatemq. morbi contendit, ut ad caſtra perueniret. in Ant. 216. Alter nondum ex longinquitate grauiſſimi morbi recreatus eſt. in Ant. 227. Num uates acutius coniiciet morbi naturam, quã medicus, &c. Diu. 115. Morbi ſeneſcentis remiſſio. 7. fam. 47. Morbis uis in quartanam conuerſa eſt. 16. fam. 12. Si me aliqua uis morbi, aut natura ipſa conſumpſerit, tamen, &c. pro Plan. 278. Purgationibus & ui ipſius morbi conſumptus es. 16. fam. 18. Mederi morbo alicui. de Or. 215. Morbum appellãt totius corporis corruptionem: ægrotationem, morbum cum imbecillitate: uitium, cum partes corporis inter ſe diſſident, ex quo prauitas membrorum, diſtortio, deformitas. 4. Tuſc. 22. Si morbum depulero, facile, ut ſpero, illa reuocabo fam. lib. 7. 47. Cadere in morbum. Tuſ. 165. Ille in morbum continuo incidit, ex quo non conualuit. famil. lib. 13. 30. 10. Is in morbum grauem & periculoſum incidit. ep. 156. Is tibi in morbum incidit, ac ſatis uehemẽter diuque ægrotauit. pro Clu. 138. Quoniam in tam grauem morbum inciderat, bene actum cum illo arbitror. 15. Att. 7. Morbum iuranit. 1. Att. 2. Morbum perpetuum iurabo. 12. Att. 14. Medicus morbũ ingraueſcentem ratione prouidet. Diu. 111. Morbum & grauedinem remouere. 10. Att. 52. Morbum ab ægrotatione in animo tantummodo cogitatione poſſumus ſeiungere. Tuſc. 4. 22. Valetudinem tuam iam confirmatam eſſe & a uetere morbo & a nouis tentationibus, gaudeo. Att. 10 53. Qui ſunt morbo graui & mortifero affecti. Diu. 94. pro Clu. 24. Graui periculoſoq. morbo affectus. in Ant. 216. Bona ualetudo iucundior eſt eis, qui e graui morbo recreati ſunt, quam qui nunquam ægro corpore fuerunt. Poſt red. in Sen. 3 Euadere ex morbo dicitur ægrotus. 2. Diu. 20. Infirmus ex graui & diuturno morbo. 8. Philip. 237. Morbo extingui. pro Syl. 13. Vt ſæpe homines ægri, morbo graui, cum æſtu febrique iactantur, ſi aquam gelidam biberint, primo releuari uidentur, deinde multo grauius uehementiuſque affligantur: ſic hic morbus, qui eſt in repub. releuatus iſtius pœna, uehementius reliquis uiuis ingraueſcet. in Catil. 23. Quod morbo impeditus, in Ciliciam nõ tranſieris. ep. 17. Corpus quod in morbo eſt. 3. Tuſc. 16. Qui in morbo ſunt, ſani nõ ſunt. Tuſ. 3. 7. Nam ille quoque ſodalis iſtius erat in morbo hoc & cupiditate. in Vet. 95. Hunc igitur nec Olympius Iupiter fulmine percuſſit, nec Æſculapius miſero diuturnoque morbo intabeſcentẽ interemit. 3. de Nat. 123. Grauius ægrotant ij, qui cũ leuati morbo uidentur, in eum de integro inciderunt. fam. l. 12. 29. 4. Morbo quodam nouo ciuitas moritur. 2. Att. 50. Oppreſſa eſt morbo mulier. pro Clu. 55. Morbo teneri. Tuſc. 215. Animi ualentes morbo tentari non poſſunt, corpora poſſunt. 4. Tuſc. 48. Morbo mortifero urgeri. Fat. 14. Cum ſanguis corruptus eſt, aut pituita redundat, aut bilis in corpore, morbi, ægrotationeſque naſcuntur. Tuſc. 113. Ex perturbationibus morbi conficiuntur, quę uocant illi νοσήματα. Tuſc. 113. Morbi ægrotationeſq. oriuntur ex libidine & lætitia. Tuſ. 4. 19. Morbi & ægrotationes, partes ſunt uitioſitatis. Tuſc. 4. 23. Morbi ex defatigatione membrorum. de Nat. 2. 43. Morbi animi, ſunt cupiditates immenſæ & inanes diuitiarum, gloriæ, dominationis, libidinoſarum etiam uoluptatũ. de Fin. 1. 46. Morbi inſanabiles. Tuſc. 5. 2. Tanti aderant morbi ueſicæ & uiſcerũ. de Fin. 85. Nec uero quiſquam ſtultus non horum morborum aliquo laborat. 1. de Fin. 93. Mirari licet, quæ ſint animaduerſa a medicis herbarum genera, quæ radicum, ad morſus beſtiarum, ad oculorum morbos, ad uulnera. Diu. 82. Morbos philoſophi appellant motus perturbatos. Tuſc. 3. 8. Facillius in morbos incidunt adoleſcentes. grauius ægrotant, triſtius curantur. de Sen. 91. Medici ex quibuſdam rebus, & aduenientes morbos, & creſcentes intelligũt. 2. Diu. 510. Ego autem cum omnes morbos reformido, tum quod Epicurum tuum Stoici male accipiunt, quia dicant δυσουρικὰ καὶ δυσεντερικὰ πάθη moleſta eſſe: quorum alterum edacitatis morbum eſſe putant, alterum etiam turpioris intemperãtiæ. 7. fam. 46. Ex magnis & diuturnis & iam deſperatis reipub. morbis iſta repente uis erupit, ut, ea confecta & eiecta, conualeſcere aliquando & ſanari ciuitas poſſit. pro Syll. 57. Ex morbis grauibus graues ſolent offenſiones eſſe, ſiqua culpa commiſſa eſt. 16. fam. 18. Medici leuiter ægrotantes, leuiter curant, grauioribus morbis periculoſas curationes & ancipites adhibent. 1. Off. 116. In morbis corporis ut quiſq. eſt difficillimus, ita medicus nobiliſſimus atque optimus adhibetur. At. 173. Morbiſque, ægrotationibuſque contraria naſci putantur a metu Tuſc. 4. 19.

Morboſus.

Maiores noſtri iracundos, ſulos, morboſos nominauerunt. 4. Tuſc. 4. 85.

Mordeo.

Neque non tamen me mordet aliquid, in quo unum non uereor, quæ mihi tuenda ſunt. fam. l. 3. 50. Latrant & mordent canes. pro Roſc. Am. 34. Tamen ſiquis error aliunde extitit, ſi paupertas momordit, ſi ignominia pupugit. 3. Tuſc. 139. Momorderunt me ualde epiſtolæ tuæ: eædem tamen ſanauerunt. 13. Att. 12. Par pari referio, quod illam mordeat. ep. 55. Quod rogas ut in bonam partem accipiam, ſiqua ſunt in tuis litteris quæ me mordeant. Att. l. 12. 217. 10. Alij canes & latrare & mordere poſſunt. pro S. Roſ. 34. Frænũ mordere. fam. l. 11. 58. Qui ſcribis morderi te interdum, quod non ſimul ſis. 6. Att. 27. Morderi conſcientia. Tuſc. 4. 35.

Morſus.

A beſtiis ictus, morſus, impetitus. Off. 36. Acer morſus doloris. Tuſc. 2. 47. Itaque & dolor corporis, cuius eſt morſus acerrimus, perferetur, ſpe propoſita boni. 3. Tuſc. 103. Morſus uiperinus. Tuſc. 2. 14. 2. de Fin. 255. Ægritudo erit ſublata illa mœrens, morſus tamen & contractiunculæ animi relinquentur. 3. Tuſc. 70. Vt ægritudo quaſi morſum aliquem doloris efficiat. Tuſc. 212. Certare pugnis, unguibus, calcibus, morſu. Tuſ. 243. Cui ferus immanis laceratis uiſcera morſu. Diu. 225. Dum recordationes fugio, quę quaſi morſu quodam dolorem efficiunt, refugio a te admonendo. 12. Att. 19. Philoctetes ulceratus ſerpentis morſu. de Fat. 147. Acriores ſunt morſus intermiſſę libertatis, quam retentę. Off. 37. Herba ad morſus beſtiarum. Diu. 1. 11. Quid ariſtolochia ad morſus ſerpentum poſſit. Diu. 85. E quibus cum emerſerit, fundit frugem ſpicæ ordine ſtructam, & contra auium minorum morſus munitur uallo ariſtarum. de Sen. 47.

Mordax.

Cum quæreres id quid eſſet, ſenem tibi quẽdam oppidanum dixiſſe, lacerat lacertum Largij mordax Mẽmius. 2. de Or. 133.

Mordicus.

Auferre mordicus auriculam alicuius. 3. Q. fr. 24. Mordicus premere aliquid. 2. de Nat. 93. Cum id fugiſſit, te eadem defendunt, q̃ Peripatetici, uerba tenent mordicus. de Fin. 4. 74. Nam ab omnibus eiuſmodi uiſis perſpicuitatem, quam mordicus tenere debemus, abeſſe dicemus. Aca. ed. 1. l. 2. 48.

Moribundus, *Vide* Mors.

Morigeror, *Vide* Mos.

Morior, *Vide* Mors.

Moror.

Nihil moror eos ſaluos eſſe, & ire quo lubet. in Ver. Quid moror in terris? de Somn. Scip. 127. Brutus ualde moratus nõ tergiuerſans, ſed expectans, &c. Att. 254. Curtius cogitat dibaphum, ſed eum infector moratur. fam. 2. 15. 19. & 1. in Cat. 14. Nihil me moratur præter tempeſtatem. 10. Att. 16. Tempus eius tridui quod in his caſtris morabar, in magno officio & neceſſario mihi ponendum putaui. 15. fam. 6. Libri ad Varronem nos morabantur. Att. 212. Tu quod adhuc Brunduſij moratus, es, ualde probo. ep. 254. Cum athenis diu eſſem moratus. de Or. 149. Tu autem, niſi moleſtum eſt, pauliſper exſurge, & perfer hunc dolorem commemorationis neceſſariæ, in qua ego diutius nõ morabor, quoniam. &c. pro Cl. 134. Ego, ubi ut antea ſcripſi, dum mihi a te litteræ ueniant, in Italia morabor. lib. 11. 23. 3.

Ego morabor te. Att. 215. Si quid eum uel impediet, uel morabitur. ep. 91. Tamen legatorum nomen, belli celeritatem morabitur. 5. Phil. 182. Non morabitur me nauigatio. 15. fam. 31. Niſi quid me Eteſiæ morabuntur. ep. 26. Balbo placebat, propinquom diem, & Romæ ſi Cæſar moraretur, poſſe in diem tertiũ differre. At. 217. Cum enim illam ad ſolemne ſacrificiom' eunti uehi ius eſſet, morarentur iumenta, &c. Tuſc. 173. Hic iſte omnia, ne multis morer, aſportanda curauit. 6. Ver. 93. Dabo operam, ne Antonius in Italia moretur. ep. 171. Quod quam ſecus erit, quid te Apulia moretur? Att. 4. 86. 1. Hem, cui legatos mittemus, cui bellum moremue inferre? in Ant. 201. Cum conſtituiſſes ad me uenire, miror quam ob cauſſam moratus ſis. Att. 130. Morari aliquem conſcendentem. in Vat. 31. Diutius morari aut exſpectare præſidium non neceſſe habui. ep. 198 & 3. de Or. 43. Si hic æquo animo morari non potes, abi in alias terras. in Catil. 101. Quam nellem nunc in prouincia morari. Att. 99. Multa eum in Aſia dicfiut morari. Att. 182. Si modo meo caſu aut confirmare patriæ ſalutem, aut periculum morari poſſim. ep. lib. 10. 18. Nec eſt paſſus in rep. diutius ueſtrorum ſcelerum peſtem morari. in Piſ. 85. Publia ſcripſit, ſe una (ſi ego paterer) moraturam. Att. 197.

Moratus.

Moratus triduum Laodiceæ, & triduum Apameæ, & totidem dies Synade. Att. lib. 5. 104. 2. Hæc tardata diu ſpecies, multiſque morata. Diu. 84.

Moroſe, Moroſitas, Moroſus, *Vide* Mos.

Mors.

Mors, diſceſſus animi à corpore. Tuſc. 1. 16. Omnium rerum mors eſt extremum. 6. fam. 55. Mors, eſt finis omnibus, quæ generi humano angorem nequidquam afferunt. ex Euripide. Tuſc. 3. 50. Finis uitæ miſerę mors eſſe uidetur. 1. Tuſc. 90. Mors, eſt migratio in eas oras, quas, qui e uita exceſſerunt, incolunt. Tuſc. 1. 81. Mors non eſt interitus omnia tollens atque delens, ſed quædam quaſi migratio commutatioque uitæ: quæ in claris uiris & fœminis, dux in celum ſoleret eſſe. 1. Tuſc. 23. Quoniam mors ibidem eſt, æternum nihil ſentienti receptaculum. Tuſc. 1. 84. Mors uidetur eſſe notiſſima res. Tuſc. 1. 16. Mors abducit a malis, non a bonis. Tuſc. 1. 68. Accedit etiam mors, quæ quaſi ſaxum Tantalo ſemper impendet. 1. de Fin. 91. Natura ſic ſe habet, ut quo modo initium nobis rerũ omnium ortus noſter afferat, ſic exitum mors. Tuſc. 1. 75. & 76. Neceſſe eſt ſit alterum de duobus, ut aut ſenſus omnino mors omnes auferat, aut in alium quẽdam locum ex his locis morte migretur. Tuſ. 1. 80. Mors ſapientem non deterret, quo minus in omne tẽpus reip. ſuiſque conſulat, & poſteritatem ipſam, cuius ſenſum habiturus non ſit, ad ſe putet pertinere. Tuſ. 1. 75. Mors fugitur quaſi diſſolutio naturæ. de Fin. 215. Mors nihil habet quod ſit horrendum. Tuſ. 1. 2. Mors nullum ſenſum habens. 5. fam. 64. Mors propter incertos caſus quotidie imminet, & propter breuitatem uitæ, numquam longe poteſt abeſſe. Tuſc. 1. 75. Mors eum æquiſſimo animo oppetitur, cum ſuis ſe laudibus uita occidens conſolari poteſt. Tuſc. 1. 98. Mors nec ad uiuos pertinet, nec ad mortuos. Tuſc. 1. 76. Mors ut nihil pertinuit ad nos ante ortum, ſic nihil poſt mortem pertinebit. Tuſ. 1. 76. Mors ſeruituti turpitudiniq. anteponenda. Offi. 1. 113. Omni ætati mors eſt communis. de Sen. 62. Cum ſit omnibus definita mors, optandum eſt, ut ea quæ neceſſitati debetur, patriæ potius donata, quã reſeruata naturæ uideatur. pro Sext. 38. O fortunata mors, quæ, naturæ debita, pro patria eſt potiſſimum reddita. 14. Phil. 405. Et huic & multis alijs mors ob rempub. habita honori fuit. in Ant. 221. Mors honeſta ſæpe uitam turpem exornat, uita turpis ne morti quidem honeſtæ locum relinquit. pro Quinct. 28. Honeſta mors numquam fugienda, ſæpe etiam appetenda. fam. lib. 11. 28. 10. Mors indigna Palamedis. 2. ad Her. 62. Mors aut plane negligenda eſt, ſi omnino extinguit animum: aut etiam optãda, ſi aliquo deducit, ubi ſis futurus æternus. Cat. 61. Mors neceſſitatem habeat fati, aut ſi ante oppetenda eſt, oppetatur cũ gloria. in Ant. 245. Mors, quam illi mihi fortaſſe minitantur, omnibus eſt parata. 4. in Catil. 92. Mors repentina. Diu. 2. 58. Si mors malum, eſt ſempiternum malum. Tuſc. 1. 90. Mors ſi eſt miſera, finis eſſe nullus poteſt. Tuſc. 1. 90. Mors et ſomno ſimilis eſt, qui nonnumquam etiam ſine uiſis ſomniorum placatiſſimam quietem affert. Tuſc. 1. 80. Sit mors terribilis iis, quorum cum uita omnia extinguuntur: non iis, quorum laus emori non poteſt. ad. 20. Nec enim turpis mors forti uiro poteſt accidere, neque immatura conſulari, nec miſera ſapienti. 4. in Catil. 75. Mors uoluntaria. de Fin. 3. 49. Turpis fuga mortis, omni eſt morte peior. in Ant. 219. Mortis genus gladiatoriũ. 11. Phil. 300. Imago mortis, ſomnus. 1. Tuſc. 147. Mortis metu liberari. Tuſc. 1. 20. Mortis metu omnis quietæ uitæ ſtatus perturbatur. de Fin. 1. 38. Patrocinio uero ſe uſos, aut clientes appellari mortis inſtar putant. Offic. 47. Morti alicuius illachrymari. 3. de Nat. 61. Qui conſulem morti obieceris, incluſum obſederis, extrahere ex ſuis tectis conatus ſis. in Vat. 17. Occumbere morti, mortem, morte. 1. Tuſc. 163. Morti iam aduentanti paullulum obuiam procedere. Tuſc. 5. 41. Mortem, naturæ finẽ eſſe, non pœnam. pro Mil. 121. & 11. Phil. 290. Mortẽ eſſe optimum homini, comprobarit teſtimonio Apollinis. Tuſ. 1. 102. Mortem a dijs immortalibus non eſſe ſupplicij cauſſa conſtitutam, ſed aut neceſſitatem naturæ, aut laborum aut miſeriarum finem eſſe: itaque eam ſapientes numquam inuiti, fortes etiam ſæpe appetiuerunt. 4. in Catil. 79. Sed uniuerſi etiam exercitus ad non dubiam mortem concurrerant, &c. Tuſc. 1. 73. Duci ad mortem. 1. Tuſ. 90. Ad mortem fidenti animo gradi. Tuſ. 1. 99. Lachrymæ meorum me ad mortem ire prohibuerunt: quod certe & ad honeſtatem & ad effugiendos intollerabiles dolores fuit aptiſſimum. 1 Q. fr. 58. Magna me, inquit, ſpes tenet, iudices, bene mihi euenire quod mittar ad mortem. 1. Tuſc. 80. Ad mortẽ ſe offerre pro patria. Tuſc. 1. 27. Ad mortem trudi. Tuſc 1. 50. Et cui inimici propter dignitatem pepercerant, inuentus eſt amicus qui ei mortem afferret. fam lib. 4. 12. 7. Mortem aſſequi. pro Planc. 73. Mortem cum uita commutare. 4. fam. 16. Conſciſcere mortem ſibi ipſi. in Ver. 179. Mortem uoluntariam conſciſcere, 7. fam. 10. Mortem non modo contemnere, ſed etiam optare. 5. fam. 64. 1. Tuſc 160. Cum iam præcordijs conceptam mortem contineret. Tuſc. 1. 80. Mortem bellicam peregrinamque excipit lex XII. tab cum homini mortuo oſſa a quoquam, ut funus faciat, colligi iubet. 2. de Leg. 55. Mortem qui leuiorem faciũt, ſomni ſimillimam uolunt eſſe. Tuſc. 1. 76. Mortem alicuius ferre animo forti. 15. fam. 49. Mortem alterius æquo animo ferre. Tuſc. 3. 61. Mortem honeſtam numquam fugiẽdam, ſæpe etiam appetendam putant. 11. fam. 48. Mortem alicuius lacerare. pro Mil. 66. Mortem ſuorum quiſquam eo luget, quod eos orbatos uitæ commodis arbitratur. Tuſ. 1. 25. Quid Macedo Alexander, cum a b ineunte ætate res maximas gerere cœpiſſet, non ne tertio & triceſimo anno mortẽ obiit? Phil. 198. Ennius cum Thyeſtem fabulam docuiſſet, mortem obiit. de Cl. Or. 171. Agitur autem, liberi ne uiuamus, an mortem obeamus. in Anton. 116. Eadem ſibi manu uitam exhauſiſſe, qua mortem ſæpe hoſtibus obtuliſſet. pro Sext. 45. Quod ſupplicium ſatis acre reperietur in eũ qui mortem obtulerit parenti? &c. pro S. Roſc. 22. 21. Occumbere mortem. Tuſ. 70. Mortem maturam oppetere. Diu. 1. 15. Dyrrhachinum primum ciuitatis eadẽ ratione mortẽ oppetiſſe &c. 3. Ver. 110 & 1. Tuſc. 188. Mortem omnibus natura propoſuit. in Ant. 163. Mortem reddere. 14. Phil. 405. Qui mortem non timet, magnum is ſibi præſidium ad beatam uitam cõparat. Tuſc. 2. 2. Morte homini nihil bonum aliud potius: ſi quidem uel dij ipſi, uel cum dijs futuri ſumus. Tuſc. 1. 62. Homines inimicos ſuos morte effici nolunt. pro Cl. 135. Vir clariſſimus ab homine teterrimo acerbiſſima morte eſt affectus. ep. 4. 15. 7. Morte alicuius amittere magnum præſidium. 12. fam. 10. Vidi prætextatos inimicos nondum morte complorata arbitria petentes funeris. pro Dom. 75. Quæro autem quid ſit, quod cum diſſolutione, id eſt morte, ſenſus omnis extinguatur, &c. 2. de Fin. 161. Vitam cum morte commutare. fam. lib. 4. 5. 7. Conficere extremum diem morte. 3. de Fin. 114. Homines iam morte deletos reponere in deos. de Nat. 1. 29. Qui illas fortunas morte dimiſerit. Tuſc. 1. 50. Si quis morte pœnas ſceleris effugerit. 3. de Nat. 68. Morte effugiũtur mala, etiam ſi non euenerint, tamen quia poſſunt euenire. Tuſ. 1. 71. Illa uirtus L. Craſſi morte extincta ſubito eſt. de Or. 142. In morte aut ſummum bonum, aut nullũ malum. Tuſc. 1. 99. Sicut is in morte ſua teſtamento declarauit. pro Cæc. 287. In morte ſunt qui nullum cenſeant fieri diſceſſum, ſed una animum & corpus occidere, animumque cum corpore extingui. Tuſ. 1. 16. In morte nihil mali eſſe. 5. fam. 45. In morte nihil eſſe mali, etiamſi animi ſic, ut corpus, interirent. Tuſ. 1. 67. In morte reſidens ſenſus. 5. fam. 45. In morte nullus ſenſus eſt, cum in eius ſimulachro (ſomno) nullus ſit. Tuſc. 1. 76. In morte fortunæ diſcrimen tolli maxime e natura eſt, ut ſint omnia locupletibus cum plebe communia. 1. de Leg. 55. Is qui & naturæ & legibus ſatisfecit, quem leges exilio, natura morte multauit. pro Cl. 21. Morte obita. pro Sext. 50. Ne morte patrisfamilias ſacrorum memoria occideret, iura pontificum auctoritate cõſecuta ſunt, ut iis eſſent ea adiuncta, ad quos eiuſdem morte pecunia peruenerit. 2. de Leg. 46. Morte & ſuſpendio remedium iniuriæ ſuæ quærere. 5. Ver. 110. Carbo morte uoluntaria ſe a ſeueritate iudicum uindicauit. de Cl. Or. 173. Claræ mortes pro patria oppetitæ, non ſolũ glorioſæ rhetoribus, ſed etiam beatæ uideri ſolent. Tuſ. 1. 104. Præclaræ mortes ſunt imperatoriæ. 2. de Fin. 81.

Mortes oppetitæ. Tuſc.173. Quibus uidemus optabiles fuiſſe mortes cum gloria. Tuſc.1.105.

Morior.

Moritur in Gallia Quinctius, & moritur repentino. pro Quinctio, 3. Æquiſſimo animo moritur ſapientiſſimus quiſque, ſtultiſſimus iniquiſſimo. de Sen.75. Ita moriar Cæſare incolumi. 9. Att.26. Moriar, ni(quæ tua gloria eſt) puto te malle a Cæſare conſuli, quam inaurari. fam.lib.7.13.3. Moriar, ſi magis gauderem, ſi id mihi accidiſſet. Att.l.8.18. Moriar, ſi præter te habeo. 9. fam. 32. Numquam ueſtrorum in nos beneficiorum memoria ac fama morietur. Poſtq.204. Memoria ſuauiſſimi hominis ne moriatur. in Piſ.74. In quo tamen ipſo una cum ſatietate memoria quoque moriatur uoluptatis. Off.2.83. Atque ut iſte interpoſitus ſermo deliciarum deſidiæque moreretur, &c. pro Cœl.60. Mori & agere animam. ep.122. Adoleſcentes mori ſic mihi uidentur, ut cum aquæ multitudine uis flammæ opprimitur: ſenes autem ſic, ut ſua ſponte, nulla adhibita ui, conſumptus ignis extinguitur. de Sen.92. Mori æquo uel æquiſſimo animo. Tuſ 3.61. Diu.1.104. Mori ætate prouecta. Tuſc.1.78. Mori ante tempus. Tuſc.1.76. Ita enim uiuere, ut non ſit uiuendum, miſerrimum: mori autem nemo ſapiens miſerum duxit, ne beato quidem. ep. lib.6.9. Mori cum claritate. Diu.2.77. Deſiderio alicuius mori. Att.lib.1.1.12. Ex uulnere mori. Att.2 Mori exacta ætate. Tuſc. 1.77. Niſi forte me Sardanapali uice in ſuo lectulo mori malle cenſueris, quam exſilio Themiſtocleo. 10. Att.24. de Fin.2.81. Mori uidebamus in ſtudio dimetiendi pene cæli atque terræ, Gallum familiarem patris tui Scipio. de Sen.43. Mori millies melius. 14. Att 50. Mori neceſſe eſt. Tuſc.2.2. Videbatur uel mori ſatius fuiſſe, quam eſſe cum iis. Att.139. Mori, ſi mortuis etiam miſerum eſſet, infinitum quoddam & ſempiternum malum haberemus in uita Tuſc.1 13. Moriendum eſt omnibus. Tuſc.1.8. Moriendum enim certe eſt, & id incertum, an eo ipſo die. de Sen.67. Moriendum eſſe non eſt malum. Tuſc.1.15. Moriendi ſenſum celeritas abſtulit. de Amic.97. Moriendi cum ſpe meliore rationem ex myſteriis illis accepimus. 2. de Leg.36.

Moriens.

Diuinare autem morientes etiam illo exemplo confirmat Poſidonius, quo affert Rhodium quendam morientem ſex æquales nominaſſe, & dixiſſe, qui primus eorum, qui ſecundus, qui deinceps moriturus eſſet. Diu.1.58.

Morſus, *vide* Mordeo.

Mortuus.

Cum tu, quod tibi ſuccederetur, exſanguis & mortuus concidiſti. in Piſ 70. Concidit mortuus ueneno poto Themiſtocles. de Clar.21. Mortua cauſſa pro Rab.19. Quædam effigies ſpirantis mortui, Q.fr.14.9. Lacerti ſenis athletæ mortui. de Sen 25. De mortui laude niſi in publicis ſepulturis, nec ab alio, niſi qui publice ad eam rem conſtitutus eſſet, dici licebat. 2. de Leg.60. De mortui laude in funere mentiri, nefas habebatur. 2. de Leg.38. & 59. Homini mortuo ne oſſa legito. de Leg.181. Dij illi mortuo. 15 ad Att.38. imprecatio eſt, suppreſſo uerbo. Mortuo non modo honorem, ſed miſericordiam quoque defuturam. 10. fam. 43.44. Amo illum mortuum, tutor ſum liberis. Att.195. Inferre mortuum in domum alicuius. pro Mil.36. Quem dij mortuum perdant. 15. At.11. Panſæ exercitu concisum eſſe, Panſam ea uulneribus mortuum. fam.lib.10.76. Atticam tuam ſcito deſiderio tui mortuam eſſe. 1. Att.6. Cum Cæſar ueniſſet mortuo plauſu. 2. Att.47. Mortui, quamquam ſenſus abierit, tamen ſummis & propriis bonis & laudis & gloriæ, quamuis non ſentiant, non carent. Tuſ.1.98. Mortui non ſunt miſeri, quia omnino non ſunt Tuſ.1.13. Mortuæ leges. 7. Ver.36. Mortuorum non uitæ modo commodis, ſed ne uita quidem ipſa quiſquam caret. Tuſc.1.72. Ad mortuos, laudis ornamenta pertinere, illa ſignificatio eſt, quod coronam uirtute partam, & ei qui peperiſſet, & eius parenti ſine fraude eſſe lex XII. tabul. impoſitam iubet. 2. de Leg.56. Is non modo ex numero uiuorum exturbatur, ſed etiam, ſi fieri poteſt, infra mortuos mandatur. pro Quinct.18. Infra omnes mortuos mandatur eſſet. Poſt red.200. Excitare aliquem a mortuis. 1. de Or.127. Si cauſſam ageres militis, patrem eius a dicendo a mortuis excitares. de Or.106.

Moribundus.

Tribunum plebis, plus uiginti uulneribus acceptis, iacentem moribundumque vidiſtis. pro Sext.74.

Mortalis.

Fortuna nonnumquam, tamquam ipſa mortalis, cum immortali natura pugnare uidetur. 1. Off.168. Qui mortalis natus conditionem poſtules immortalium. Tuſ.3.32. & 33. Quem nemo qui mortalis eſſet, audiuit. pro Flac.134. Mortale igitur omne

animal, & diſſolubile & diuiduum ſit neceſſe eſt. 3. de Natu.39. Corpus mortale. de Natu.90. Et quidquid eſt, mortale ſit an æternum ? 4. Acad.223. Quod in iis mortale & caducum, quod diuinum æternumque ſit. de Leg.168. Infra autem nihil eſt iam, niſi mortale & caducum. de Som. Scip.128. & Or.206. Quo beatius eſſe mortali nihil poteſt. Parti.118. Animum non eſſe mortalem. de Sen.93. Mundum mortalem fecit Plato. de Nat.1.16. Homines mortali conditione eſſe generatos. de Vni.52. Animum dum in corpore mortali eſt, uiuere de Sen.93. Pro conditione uitæ mortali, immortalitatem conſequi. 14. Philip.407. Omnes mortales omnium generum, ætatum, &c. in Piſ 100. Omnes mortales qui ubique ſunt. de Fin.65. Atque hoc quidem omnes mortales ſic habent, &c. de Nat.77. Quod & ſenatus & populus Romanus & omnes mortales iudicarunt pro Dom.233. Mortales ab immortalibus uſucapere nihil poſſunt. de Haruſp. reſp.28. Corpora mortalia. de Sen.73. Qui ſit unus omnium mortalium ſine ulla dubitatione deterrimus. de haruſp.237. Quæ ſit omnium mortalium exſpectatio, uides. pro S.R.20. Nemo omnium mortalium. in Ver.130. Nam iſtum paucis horis primæ actionis omnium mortalium ſententiis condemnatu.7. Ver.139. Nec me pænitet mortales inimicitias, ſempiternas amicitias habere. pro Rab.127. Defendo multos mortales. in Ver.272. & 55. Vt omnes mortales uidere poſſint, &c. in Ver.147. Vt ab omnibus mortalibus audacia tua cognoſceretur. pro S. Roſc.34. Cum eius mœror, inauditus omnibus mortalibus, miſerabilis uideretur. pro Dom.225.

Mortalitas.

Mortalitas conſequitur omne quod ortum eſt. de Natu.1.20. Supra mortalitatem tibi ſunt omnia tributa. Oct.44.

Mortifer.

Emiſſio maris anguis erat mortifera Corneliæ. Diu.121. Inſanabilis & mortifera plaga pro Sext.33. & in Vat.15. Et cum pene in manu iam mortiferum illud teneret poculum, locutus ita eſt, ut non ad mortem trudi, uerum in cælum uideretur aſcendere. 1. Tuſc.113. Accepit P. Sylla uehemens & mortiferum uulnus. pro Syll.53. Sciebam me in mortiferum bellum, non in epulas mittere. 3. Tuſc.50. Qui ſunt morbo graui & mortifero affecti. 1. Diu.112. Mortifera præcepta pro ſalutaribus ſi conſcripſerint imperiti medici. 2. de Leg.11. Cur deus mortifera tam multa terra marique diſperſerit. Acad.ed.2.lib.2.111.

Mos.

Manet mos antiquus. fam.lib.5.20.3. Mos & conſuetudo ciuilis. 1. Offi.206. Cum omnes, ut mos eſt, ut fieri ſolet, concurrerent. 7. Ver.53. Vt mos amicorum eſt. Acad. ed. 2. lib. 1.1. Sed quia mos eſt ita faciendi, rogo. ep.194. Mos eſt hominum, ut nolint eundem pluribus in rebus excellere. de Cl. Ora. 42. Nam ut mos fuit Bithyniæ regibus, lectica octophoro ferebatur. in Ver 241. Geſtus eſt mos & uoluntati & dignitati tuæ. pro Mur. Mos geſtus eſſe uideatur utrique. 2 Att 39. Gerendus eſt tibi mos adoleſcentibus, Craſſe. 1. de Or.52. Nec patrius mos tam contumaciter repudiandus. 2. Diu 36. Hic enim eſt mos patrius Academiæ, aduerſari ſemper omnibus in diſputando. de Or.1.41. Mos uitioſus. Tuſc.1.25. Non mos, conſuetudoque ſeruata. pro Clu.77. Deſidero filiam, effigiem moris, ſermonis, animi mei. Q fr 303. Tum ille negauit moris eſſe Græcorum, ut in conuiuio uirorum accumberent mulieres. 3. Ver.45. Mori ueteri parendum. de Vni. 47. Præclarum a maioribus accepimus morem rogandi iudicis, ſi eum teneremus: quæ ſalua fide facere poſſit. Offi.3.57. O morem præclarum & diſciplinam, quam a maioribus accepimus. pro Flac.149. Græcorum prudentiam poſſe ad noſtrum morem uſumque transferri. 3. de Or.53. Plerique autem parentum præceptis imbuti, ad eorum conſuetudinem moremque deducimur. 2. Offi.165. Ad morem dicendi rhetorum exercere aliquem, &c. Or.101. Contra morem conſuetudinemque aliquid facere. Off.30. Sed tibi morem geſſi. ep.29. Tuſc. 1.15. Morem gerere ſtudio aut cupiditati alicuius. pro Quinct.5. Quæ autem his temporibus ſcripſi, Ariſtotelium morem habent. Att. 209. Aut quod in morem uetuſtas uulgi approbatione perduxit: quod genus, pactum, par, iudicatum. 2. de Inu.242. In morem Salium. in Hurteu. Apud Platonem eſt, omnem Lacedæmoniorum morem inflammatum eſſe cupiditate uincendi. Offi.13. Retinere & reuocare morem. de Fin. 2.3. Quem morem cum Carneades acutiſſime copioſiſſimeque tenuiſſet, &c. 3. Tuſc.17. More inſtitutoque omnium defendere. pro Cæc.1. More & modo facere. pro Mur.65. Natura uel more perfecta uirtus. 1. Acad.53. Accuſatorio more, & iure facere aliquid, pro Flac.10. More agere, inſtitutiſque ciuibus 1. Offi 206. More antiquo cum parua eſſet uilla. 2. de Leg.2. Non antiquo illo more, ſed hoc noſtro eruditus. de Cl 17. Ariſtotelico

more

more diſputare. de Or. 150. More Ariſtotelico ſcribere. ep. 16. Inclinata ululantique uoce Aſiatico more canere. Or. 199. Auſtero more & modo agere. pro Cœl. 24. Beſtiarum more uagari. 1. de Inu. 3. Multa ſunt a nobis in Academicis, Carneadeo more & modo diſputata. de Vniu. 195. Quæ communi more in foro loquitur, in libello ſuo. de Fin. 4. 19. Dicendi ratio in medio poſita, communi quodam in uſu atque hominum more & ſermone uerſatur. de Or. 80. Quid umquam domus illa uiderat, niſi pudicum? niſi ex optimo more & ſanctiſſima diſciplina? 2. Phil. 78. Gigantum more bellare cum dijs, eſt naturæ repugnare de Sen. 6. Fit ſermo inter eos & inuitatio, ut Græco more biberetur. in Ver 98. More hoc inſulſo & nouo plauſum dediſſet. 4. Att. 4. Nam ſi hoc more moderari poſſemus, ut, &c. ep. 114. Tu, mi Oppi, conſeruabis amorem tuum (etſi more magis hoc quidem ſcribo, quam quo te admonendum putem) meaq. omnia tuebere. fam. lib 11. 53 Iuſ tu natura ſit, an in more. Part. 235. De quo cum conſulerent Athenienſes Apollinem Pythium, quas potiſſimum religiones tenerent: oraculum editū eſt, quæ eſſent in more maiorum. 2. de Leg. 39. Eſt hoc in more poſitum, inſtitutoque maiorum, ut ij qui, &c. 2. de L. Agr. 17. Placet dici omnia Iſocrateo Theopompeoque more. Or. 217. More inſtitutoque maiorum, &c. pro Mur. 124. Ab ipſo more maiorum ſatis commendatum eum tibi arbitrabar. 13. fam. 20. Ipſi conſules, quibus more maiorum conceſſum eſt, uel omnes adire prouincias, &c. Att. lib. 8. 167. 4. Neque grauabor breuiter meo more quid quaque de re ſentiam, dicere. 1. de Orat. 53. Meretricio more uiuere. pro Cœl. 30. Noſtro quidem more cū parentibus puberes filij non lauantur. Off. 26. Et noſtro more aliquando, non rhetorico loquamur. de Or. 96. Noſtro more ne patiamur intromitti litteras. Att. 223. Hoc iniecto metu iudicibus, nouo more, nullo exemplo, ecquam rem putaus eſſe in Sicilia niſi ad nutum iſtius iudicatam? 4. Ver. 47. Plane nouo more no. cont. Rul. 71. Lex contra omnes leges nullo ſcripta more. in Piſ. 86. Cauſſam more inſtitutoque omnium defendi. pro Cæc. 285. Quod mihi exiſtimationem tuam, dignitatemque cōmendas, facis tu quidem omnium more. fam. l. 12. 17. 5. Prætor quemadmodum more & exemplo opitulari poſſit, non habebit. pro Cæc. 22. Peruerſo more facere. pro Roſ. Com. 32. Apud quos, quo more, cuius arbitratu ſit educatus. de Inu. 50. More Romano te commendabo Balbo. 7. fam. 34. Pompeius Syllano more exemploque uincet. Att. 159. Vitioſo more efficit quidpiā. Tuſc. 154. Humano modo, uſitato more. in Ver. 110. pro Mur. 129. Mores inſtitutaque maiorum. Tuſc. 4. 1. Mores & inſtituta uitæ. Tuſc. 1. 1. Mores corrupti deprauatique. Off. 2. 104. Mores ferendi in diſputatione iuris ciuilis, nec ſcriptis omnia ſancienda. 1. de Leg. 15. Mores multarum ciuitatum in Græcia ad mollitiem pariter ſunt immutati cum cantibus 2. de Leg. 38. Aſperius quam mores mei patiātur. 9. Att. 62. Mores perditi. ep. Tua ſingularis humanitas, ſuauiſſimique mores. Att. 262. Mores tēperati & moderati. 12. fam. 58. Mores uarij. de Fin. 2. 8. Morum inſtitutio. Acad. ed. 2. lib. 1. 17. Morum mētionem facere apud cenſores, criminum apud iudices. 2. ad Her. 36. Morum mutatio quæcumque in principibus extiterit, eandem in populo ſecuturam. 3. de Leg. 29. Nihil eſt amabilius nec copulatius, quam morum ſimilitudo bonorum. Offi. 1. 81. Totam uitam, naturam, moreſque alicuius cognoſcere pro S. Roſc. 36. Philoſophiæ pars, qua mores conformari putantur. de Fin. 107. Exprimere oratione mores alicuius iuſtos, integros, religioſos, timidos, perferentes iniuriarum. 2. de Or. 98. Mores fingere. Acad. ed. 1. l. 2. 104. Quis enim non uidet & formas, & mores, & pleroſque ſtatus ac motus effingere a parētibus liberos? 2. Diu. 142. Imitari mores & diſciplinam alicuius. pro Deiot. 29. Qui hoc primus in noſtros mores induxit. 2. de Or. 66. Mores mutari ciuitatum puto, nobilium uita, uictuque mutato. 3. de Leg. 29. Feros mores, immanemque alicuius naturam oſtendere. pro Roſc. Am. 22. Mores populi cenſores regunto. 3. de Leg. 7. Mores diſpares diſparia ſequuntur ſtudia. Læl. 64. Atque hoc quidem uidere licet, eos qui antea commodis fuerunt moribus, imperio, poteſtate, proſperis rebus immutari. de Amic. 49. Quid dicam de moribus facillimis? Læl. 10. Ariſtoteles & eius filius Nicomachus, cuius accurate ſcripti de moribus libri, dicuntur Ariſtotelis eſſe. de Fin. 127. In tertia parte philoſophiæ, quæ eſt, de uita & moribus. 1. de Fin. 17. Et de fundo Cæcina moribus deduceretur. pro Cæc. 14. Vt moribus deductio fieret. Cæſar inueteratam quandam barbariem ex Gaditanorum moribus diſciplinaq. deleuit. pro Balb. 34. Facta moribus uis. pro Cæc. 1. Siquid eſt moribus inſitū, id ſtudio euellere. 1. Q. fr. 29. Quodq. in patrijs eſt moribus, multorum cauſſas & non grauate, & gratuito defendere. 2. Offic. 97. In moribus ſuis ſimillimas figuras ferarum & pecudum transferetur. de Vni. 57. Suis quiſque fingitur moribus. in Parad. 43. Lacedæmonij qui ſoli iam toť annos unis moribus, & numquam mutatis legibus uiuunt. pro Flac. 159.

Moratus.

Bene moratus, bene inſtitutus, qui commodis eſt moribus, cui mores emendati ſunt. de Amic. 107. 105. & 106. Probus, bene moratus, & bonus uir. de Or. 125 Quotus enim quiſque philoſophorum inuenitur, qui ſit ita moratus, ita animo ac uita cōſtitutus, ut ratio poſtulat? Tuſc. 2 9. Quemadmodum quiſque generatus, quemadmodum educatus, quemadmodum inſtitutus, moratuſque fuerit. in Part. 44. Bene morata ciuitas. pro Mil. 92. Optime morata ciuitas. de Sen. 53. Moratum optime genus hominum. 2. de L. Agr. 83. O poema tenerum & moratū atque molle. Diu. 94. Quæque erant propria, cum præſtantis in rep. uiri, tum bene moratæ & bene conſtitutæ ciuitatis. de Cl. Or. 4. Denique etiam morari melius crimina. de Fin. 1. 49. Apud etiam maiores noſtros fruendæ iuſtitiæ cauſſa uidentur olim bene morati conſtituti reges. 2. Offic. 58. Ea, ſine quibus ciuitates nec eſſe, nec bene moratæ eſſe poſſunt. de Or. 92.

Moralis.

Decet augentem linguam Latinam, appellare moralem. de Fat. 1.

Morigeror.

Voluptati autem aurium morigerari debet oratio. in Or. 90.

Moroſus.

Mirabiliter enim moroſus eſt. Att. lib. 2. 40. 1. Genus cauillandi moroſum. Att. 7. & de Ora. 132. In defendendo moroſo homini cumulatiſſime ſatisfecimus. Q. fr. 309. Vſque eo difficiles ac moroſi ſimus, ut nobis nō ſatisfaciat ipſe Demoſthenes. in Or. 56. At ſunt moroſi & anxij & iracundi & difficiles ſenes: ſi quærimus, etiam auari. de Sen 60. quā ſint moroſi qui amāt, uel ex hoc intelligi poteſt fam. lib. 7. 15. 1.

Moroſitas.

At moroſitas tamen, & ea uitia quæ dixi, habent aliquid excuſationis. de Sen. 60. Ne, ſi iraſcamur aut intempeſtiue accedentibus, aut impudenter rogantibus, in moroſitatem inutilem & odioſam incidamus. 1. Off. 123.

Moroſe.

Moroſe, aut ingenuo, liberoque faſtidio ineptias hominum reſpuere. de Cl. Or. 127.

Moueo.

Quod autem in maritimis facillime ſum, moueo nonnullis ſuſpicionem, uelle me nauigare. fam. lib. 2. 15. 7. Partit. 62. Quātam tu mihi moues expectationem de ſermone Bibuli? Att. lib. 2. 33. Sed admirationem magis quā riſum mouet. de Or. 132. Mouet aliquid Parthus. 8. fam. 12. Decorum mouet approbationem eorum quibuſcum uiuitur. Offi. 20. Quæ quidem mea cohortatio, ne tibi inanis eſſe uideatur, illa me cauſſa mouet. ep. 8. Neque illud me mouet, quod, &c. Att. 152. Voluptas ſuauitate aliqua naturam ipſam mouet. 1. de Fin. 29. Oculos mouet & delectat pulchritudo corporis. 1. Offi. 139. Solum quod ſeipſum mouet, quia numquam deſeritur a ſe, numquam ne moueri quidem deſinit. Tuſc. 1. 44. Quod ſeſe mouet, ceteris quæ mouentur, fons eſt ac principium mouendi. Som Scip. 30. Qui cogitationes comprehenſioneſque rerum, e quibus efficiuntur artes, appetitiones mouent. de Fin. 100. Multa me mouēt in diſceſſu, in primis mehercule quod diſiungor a te. Att. l. 16. 333. 4. Quæ quidem uel maxime ſuſpicionē mouent. Part. 240. Ego me de Cumano ante diem moui, &c. Att. l. 4. 28. Hiſtrio ſi paullum ſe mouit extra numerum, &c. Parad. 51. Quæ animum meum repente mouerunt. ep. 157. Hæc autem ſcribebam pridie non. XIV. die, poſtquam ille Canuſio mouerat. Att. lib. 9. 170. 1. Nec me ex ea opinione, quam a maioribus accepi de cultu deorum immortalium, ullius umquam oratio aut docti aut indocti mouebit. 3. de Nat. 6. Ne te moueas iſtinc tam infirma ualetudine. 5. fam. 65. Qui patris clariſſimi recordatione & memoria fletum populo moueret. de Or. 1. 116. Eam petitionem comparaſti, quę & riſus & querellas moueret. de Leg. 179 Exarſit dolor, urgere illi, ut loco nos mouerent. Q. fr. lib. 2. 7. 4. Quæ prima ſpecie admirationem, re explicata riſum mouerent. de Fin. 4. 50. Quum Aretiū uerſus caſtra mouiſſet. 6. Ver. 35. & 1. Diu. 130. Quid ergo? hic non noceat, qui quodā quaſi ueneno perficiat, ut ueros heredes moueat, in eorum locum ipſe ſuccedat? 3. Offi. 100. Moueat ſe illa gens. 12. fam. 45. Si nondum profectæ ſunt, nihil eſt quod ſe moueant. Att. 7. 135. 3. Quid, non ſic aliud ex alio nectitur, ut non, ſi ullam litteram moueris, labēt omnia? 3. de Fin. 112. Quę me cauſſę mouerint, quā acerbę, quam nouæ, non queo ſcribere. Att. 71. Orator non approbationes

rtiones ſolum, ſed admirationes, plauſus, clamores mouere debet. Or. c40. 10. Phil. 270. Mouere aliquem poſſeſſione. 3. Ver. 81. pro Sext. 89. M. aliquem tribu. de Or. 134. Atomos per inane mouere grauitate & pondere. de Fat. 20. Mouere caſtra ex aliquo loco & uaſa colligere. in Ver. 109. Mouere aliquem de ſententia. in Ant. 270. & 2. Phil. 67. Vt alter de ſenatu mouere uelit, alter retineat, & ordine ampliſſimo dignum exiſtimet. pro Clu. 96. Mouere metum, ægritudinem, cupiditatem, lætitiam. Tuſ. 4. 50. Mouere ab eo nummum non poſſunt. 1. Att. 2c. Signiferi orbis unamquamque partem, aliam alio modo mouere atque immutare cælum, perinde vt quæque ſtellæ in his finitimiſque partibus ſint quoque tempore. Diu. 116. Et quinquaginta annorum poſſeſſiones mouere non nimis æquum putabat. Off. 2. 119. In quo tamen ille mihi riſum magis, quam ſtomachum mouere ſolet. Att. l. 6. 114. 12. pro Mur. 25. Mouere ſe. 7. Att. 52. pro, migrare alio. Mouere ſenſum maxima dulcedine. de Fin. 2. 34. Mouere alicuius ſententiam. 7. Att. 17. Cum ſignifer primi haſtati ſignum non poſſet mouere loco. Diu. 96. Veritus ne mouere hominum ſtudia uiderer, retinere non poſſem. 1. de Fin. 2. Mouere omnes terras, omnia maria. 8. Att. 17. Qui cũ epilogo miſericordiam ſe mouiſſe putaret, poſtquam aſſedit, rogauit hunc, uideretur miſericordiã mouiſſe 2. de Or. 154. Quod ſemper mouetur, id æternum eſt. Tuſ. 43. Som. Scip. 29. Vt noſmetipſi, qui animis mouemur & ſenſibus. de Nat. 57. Mouemur locis, in quibus eorum, quos diligimus aut admiramur, adſunt ueſtigia. 2. de Leg. Nec me conſules mouent, qui ipſi pluma aut folio facilius mouentur. Att. 8. 35. Nulla contentione mente ipſa ac uoluntate mouentur membra hominum. 3. de N. 83. Omnia quæ mouentur, aut natura, aut ui, aut uoluntate mouentur. de Nat. 2. 32. Mouebar animo, & de ſalute pop. Rom. extimeſcebam. pro Deiota. 6. Mouebatur quidem totum animal, ſed immoderate & fortuito, ut ſex motibus veheretur. de Vni. 61. Ne moueare eius ſermonibus fam. lib. 10. 31. 3. Moueri a ſtatu dicitur corpus. Tuſc. 3. 13. Moueri dulciter ac iucunde dicuntur ſenſus a uoluptate. de Fin. 2. 26. Moueri alicuius auctoritate. Ac. ed. 1. lib. 2. 58. M. comprobatione honeſtatis. de Fin. 3. 57. M. cupiditate. Acad. ed. 1. lib. 2. 125. M. deſiderio alicuius. Læl. 9. M. ex agro. 13. famil. 10. Ea ſeſe & ſua ſponte. de Natur. deorum, 32. Hinc ſummum bonum eſt, in his rebus in neutram partem moueri. 4. Acad. 133. Nullam in partem moueri. Tuſc. 1. 36. Moueri interuallis. Acad. ed. 2. l. 1. 20. M. mente, ſenſibus. Acad. ed. 1. lib. 1. 92. M. Offenſione turpitudinis. de Fin. 3. 57. Sed moueri poſſeſſionibus amiciſſimis, ſedibus ac diis penatibus negat oportere. de Leg. Agr. 61. Moueri ratione placide atque conſtanter. Tuſc. 4. 11. Moueri nulla ratione cælum ac mundum, quæ uix ſumma ingenij ratione comprehenduntur, putare, eſt ſtulte arrogantis. 2. de Leg. 13. Verum illud certum, comprehenſum, perceptum, ratum, firmum, fixum fuiſſe uis, deque eo nulla ratione neque pelli, neque moueri potes. 4. Aca. c55. Itaque magnæ mihi res moueri uidebãtur, &c. Q. fr. 2. 7. 7. Moueri rebus iiſdem. Læl. 58. Non eſt porro tuum, uno ſenſu oculorum moueri. ep. 54. Moueri ſolute ac libere, dicitur, animus relaxatus ſomno. Diuin. li. 2. 78. Sponte moueri & agitari pulſu externo. 2. de Natu. 45. M. ſuapte ui & natura Fat. 32. M. ui ſua, non aliena. Tuſc. 1. 43. M. uiſis. Tuſc. 1. 25. Mouẽdi & efficiendi uis. Acad. ed. 2. l. 1. 20. Adeo ſumma erat obſeruatio in bello mouendo. 1. Off. 36. Eum præſertim hominem non uidebat ullo modo facilius moturus, quam ſi id, ad quod eum hortater, &c. 8. Att. 21.

Mouens.

Summum bonum puer utra uoluptate diiudicabit? ſtante an mouente? de Fin. 71. Proponenda quædã quaſi mouentia ſunt. Tuſ. 5. 30. Mouentia ſenſum quæ ſunt, eadem in opinatione conſidunt. de Vni. 3.

Motu.

Motus, eſt corporis geſtus, & uultus moderatio quædam, quæ probabiliora reddit ea quæ pronunciantur 3. ad Her. 119. Motus, eſt animi incitatio aut ad uoluptatem, aut ad moleſtiam, aut ad metum, aut ad cupiditatem. Par. 6. Motus certus & æquabilis eorum, quę aluntur & creſcunt. de Nat. 2. 17. Motus ſtatusue deformis. de Fin. 5. 32. Motus interior. Tuſc. 1. 43. Motus C. Curionis in agendo a C. Iulio falſiſſime irriſus. Brut. 114. Motus magnus animorum eſt factus. 1. fam. 34. Totius Italiæ magnificentiſſimus ille motus, municipiorumque concurſus. pro Dom. 110. Motus naturalis omnium ponderum e regione inferiorem locum petit. l. 1. de Fin. 13. Motus ſine cauſſa nullus iuxta Chryſippum. Fat. 16. Nullus in eorum reditu motus municipiorum factus eſt. Poſtq. 100. Motus omnis oritur ex mundi ardore. de Nat. c 23. Motus ſempiternus. Tuſc. 1. 34. Motus ſolutus & liber. Diu. 1. 3. & 33. Itaque tertius quidam motus oritur extra pondus & plagam, cum declinat atomus interuallo minimo. de Fat. 17. Motus in animo turbidus. Tuſ. 3. 19. & 1. 65. Motus uoluntarius eam naturam in ſeipſo continet, vt ſit in noſtra poteſtate, nobiſque pareat. Fat. 20. Motus animi, ira, metus. de Vni. 35. Senſus, motus & appetitus animi. 1. Diu. 122. Cum omnis motus animi, tãquam uentus, hominem defecerat. de Clar. 272. Elaborandum eſt, ne animi motus a natura recedat. Of. 16. Motus animi opinabilis ac uoluntarius. Tuſ. 4. 66. Motus aſtrorum uoluntarius, eaque in orbem circũferuntur. de Nat. c. 32. Motus cæli æquabilitas. de Nat 2. 11. Motus cæli, quo una atque eadem conuerſione circum ſe ipſe torquetur, & uertitur. de Vniuerſ. 23. Cogitationis motus celeriter agitatus. in Or. 74. Motus & ſtatus corporis. de Fin. 5. 43. Motus corporis pronus, obliquus, ſupinus. Diu. 1. 201. Motus atque impulſus deorum. Diu. 1. 93. Motus fortunæ. de Fin. 5. 64. M. ingenij de Fin. 2. 30. M. mentis meæ. 3. Att. 10. Populi motus factus eſt. 2. de Or. 109. Motus terræ. Diu. c. 34. Motus principium ex eo eſt, quod ipſum a ſe mouetur. Som. Scip. 31. Motus principium ab animis eſſe ductum. de Nat. 32. Cum animus ſemper agitetur, nec principium habeat motus, quia ipſe ſe mouet, nec finem quidem habebit motus. de Sen. 93. Motus duo genera diuinis dedit deus. unũ, quod eſſet in eodem æque, & in omnibus idem, atque uno modo celeraret. alterum, quod in antiquam partem a cõuerſione eiuſdem, & ſimilis, pelleretur. de Vni. 45. Quibus rebus ad illum primum motum animi & amoris adhibitis, admirabilis quædam exardeſcit beneuolentię magnitudo. de Amic. 29. Quod motum adfert alieni, quodque ipſum agitatur aliunde, quando finem habet motus, uiuendi quoque finem habeat neceſſe eſt. Som. Scip. 19. Tuſc. 1. 44. Nullum reip. motum afferre poterat. 2. in Catil. 17. Dulcem motum afferunt ſenſibus res quædam. 2 de. Fin. 16. Motum cælo dedit deus, qui figuræ eius eſſet aptiſſimus, qui unus ex ſeptem motibus mentem atque intelligentiam cohiberet maxime. de Vn. c5. Neque motum ſenſui coniunctum & continentem in infinito ullum eſſe poſſe. de Nat 1. 2c. Sol, Luna, quẽ motum habeãt. Diu. 110. Tantum motum mutationemq. moliri. Acad. 30. Præter motum ingenij quendam, id eſt rationem. de Fin. 4. 29. Nego eſſe iſta teſtimonia, quæ tu ipſe ψηφίσματα appellas: ſed & fremitum egentum, & motum quendam temeritatum Græculæ concionis. pro Flac. 18. Motum inanem ceteri philoſophi, omnem animi conformationem uocant, quam ui a aduentum in animos, & introitum imaginum dicitis. de Na 1. 75. Omnes motum iucundum, quo ſenſus hilarentur, Græce ἡδονὴν, Latine uoluptatem uocant, de Fin. 2. 6. Cietur & agitatur motu ſuo quod eſt calidum & igneum. 2. de Natu. 34. Interiore motu cietur id quod animal eſt in Som. Scip. 32. Retro contrario motu orbes atque cælum uerſantur. in Som. 14. Sic enim appellat hanc dulcem in motu, illam nihil dolendi in ſtabilitate. de Fin. 67. Magna res in motu eſt, propterea quod aut hominũ, aut legum interitus oſtenditur. ad Q. fr. 3. 19. Videtis quo in motu temporum, quanta in conuerſione rerum ac perturbatione uerſemur. pro Flac. 37. In motu uoluptatem eſſe. 1. de Fin. 17. Quaſi quodã igneo motu uenæ & arteriæ micare non definunt. de Nat. 2. 18. Motu atque exagitatione recaleſcunt noſtra corpora. de Na. 2. 20. Eo enim erant uultu, oratione, omni reliquo motu, & ſtatu, ut eos Argiuos diceres. Tuſc. 201. Motu animi ſublato nihil intereſſe inter hominem & ſaxum. Læl. 44. Agitatione & motu uacuus eſſe numquam poteſt animus. 1. Diu. 191. Ad quam rem motu mentis ac rationis utatur. de Natu. deor. 1. 74. Vtile eſt enim uti motu, qui uti ratione non poteſt. Tuſ. l. 4. 45. Celeres quidam motus animi & ingenij eſſe debent. 1. de Ora. 56. Motus animi neceſſitate liberati. de Fat. 29. Motus animorũ duplices ſunt: alteri cogitationis, alteri appetitus. Off. 1. 183. Acad. ed. 1. l. 2. 37. Omnes animorum motus pernoſcendi. de N. 86. Motus animorum uoluntarij. Fat. 20. & 29. Motus flexi fractique. de Fin. 5. 32. Motus conuerſioneſque mundi. Tuſc. 3. 51. Nam palæſtrici motus ſæpe ſunt odioſiores. Of. 26. Motus errantium quinque ſtellarum, quæ falſo uocantur errantes. de Nat. 1. 61. & 2. 37. Motus ſoluti & uagi. de Fin 3. 32. Motus temporum 3. Q. fr. 37. Motus turbidi concitatique. Tuſc 4. 27. Motus turbidi, contrarij, inimicique rationi. Tuſc. 4. 9. Motus turbulenti, iactationeſque animorum incitatæ, & impetu inconſiderato elatæ, rationem omnem repellentes, uitæ beatæ nullam partem relinquunt. Tuſc. 5. 12. Duos mundi motus eſſe placuit Platoni, unũ ſuum, alterum externum. de Nat. 2. c3. Motus perturbatos philoſophi appellant morbos. Tuſ. 3. 8. Nos autem hos eoſdem motus concitati animi recte, ut opinor, perturbationes diximus, morbos autem non ſatis uſitate. Tuſc. 3. 6. Maiores enim, quam tibii tulani, efficerent motus ſonantes. Diu. 133. Motus animorũ extinguere uel inflammare, unum in oratione dominatur. 1. de Or. 32. Vt perturbationes fugiamus, id eſt, motus animi nimios

orationi non obtemperantes. 1. Off. 189. Vt nulla uis tantos queat motus, mutationemque moliri. Acad. ed. 1. l. 2. 110. Philoſophi quidam omnino motus negant in animis ullos eſſe debere. de Or. 103. Aut opprimet hominem, aut omnes eius motus conatuſque cohibebit. 2. in Cat. 45. Motus, quos orator adhibere iudici uolet, in ipſo prius uideri debere. 2. de Or. 104. Motus animi turbatos, Græci πάθη uocant. Off. 2. 24. Quæ motus & ſtatus naturę congruentes tenet. de Fin. 5. 51. Motibus mutationibus ſuis cieus omnia natura. 3. de Nat. 37. Motibus ſex uehere tur animal, ante & pone, ad læuam & ad dextram, & ſurſum & deorſum, modo huc, modo illuc. de Vniu. 61.

Motio.

Motio continuata & perennis, quam Ariſtoteles nouo nomine ἐντελέχειαν uocat. Tuſc. 1. 19. Orbium motio tranſuerſa. de Vni. 200. Qui protruſit cylindrum, dedit ei principium motionis, uolubilitatem autem non dedit. de Fat. 149. In corporum etiam motione atque geſtu multa cernimus ſubtilius. 2. de Nat. 110. Motiones diſpares ſtellarum. de Na. 2. 58. Scientiam autem nuſquam eſſe cenſebant, niſi in animi motionibus atque rationibus. Acad. ed. 2. l. 1. 23.

Mobilis.

Mobilis animus & ſtabilis, opp. 5. fam. 8. Mobilis homo & cõſtant. pro Roſc. Com. 28 Mobili in me meoſque eſſe animo. 5. fam. 1. Nec in te animo ſim mobili, ſed ita ſtabili, ut, &c. ep. 61. Mobiles & concitatæ res Acad. ed. 2. lib. 1. 22. Caduca ſemper & mobilia non uirtutis atque ingenij, ſed fortunæ, & temporum munera. pro Dom. 113. Natura oculos lubricos fecit & mobiles. de Nat. 2. 213. Mundi feruor ille purior, perlucidior, mobiliorque. de Natur. 32. Mobiliſſimo ardore tenetur mundus. 2. de Natur. 45.

Mobiliter.

An natura fieri, ut m. animus agitatus, quod uigilans uiderit, dormiens uidere uideatur? Diu. 2. 100. Animaduerſumque ſępe eſt, cum cor animantis alicuius euulſum, ita m. palpitaret, ut imitaretur igneam celeritatem. de Nat. 2. 18.

Mobilitas.

Linguæ mobilitas, uerborum celeritas. 1. de Nat. 63. Quid eſt inconſtantia, mobilitate, leuitate, cum ſingulis hominibus, tum uero uniuerſo ſenatui turpius? 7. Philip. 203. Sidera animalia ſenſu acerrimo & mobilitate celerrima eſſe. de Nat. 2. 59.

Mox.

Verum illa mox, nunc de ipſa exercitatione quid ſentias, quærimus. 1. de Or. 72. De ſummo bono m. ut dixi, uidebimus. de Fin. 108. Nun neceſſe eſt exſpectare quin mox iudicium fiat. de Inuen. 73. Nox nulla intercesſit, m. interfectus eſt. in Catil. 98. Diſcedo parumper a ſomniis, atque m. reuertar. 1. Diu. 86. Præterit uillam meam Curio, iuſſitque mihi nuntiari m. ſe uenturum. Att. 157.

Mucro.

Peracutum hoc tibi uidetur: hic eſt mucro defenſionis tuæ. pro Cęc. 61. Quis umquam tam audax, tam inimicus nobis fuiſſet, ut cogitaret umquam de ſtatu noſtro labefactando, niſi mucronem aliquem tribunitium exacuiſſet in nos? 3. de Leg. 21. Cenſorius ſtylus, cuius mucronem multis remediis maiores noſtri retuderunt. pro Cl. 97. Et dubitare, utrum mucrones noſtrorum militum in ciue, an in hoſte figantur. 14. Phil. 389. Iidem gladios in remp. diſtrictos retudimus, mucroneſque eorum a iugulis noſtris reiecimus. 3. in Catil. 49.

Mugino.

De Ocella, dum tu muginaris, nec mihi quidquam reſcribis, cepi conſilium domeſticum. Att. 16. 336. 10.

Mugio.

Imitationis hoc modo, Vt maiores rudere, uagire, & mugire, & murmurare, & ſibilare appellauerunt. ad Her. lib. 4. 195.

Mugitus.

Fremitus, mugitus, motus terræ. Diu. 1. 34.

Mula, *vide* Mulus.

Mulceo

Hæc angẽs anima uitali flamine mulcet. in Ara. 14. Vt res nulla feras poſſit mulcere procellas. in Arat. 23. Cetera mulcetur dextra. in Arat. 6.

Mulcta, Mulctatio, Mulcto, *vide* Multa.

Mulgeo.

Igniferum mulgens tremebundis æthera pennis. in Arat. rectius fortaſſe legeretur. Mulcent.

Mulier.

Quod mulier ſine tutore auctore promiſerit, non deberi. pro Cęc. 298. Mulieres omnes olim propter infirmitatem conſilij in tutorum poteſtate. pro Mur. 24. Mulieres genas ne radunto, neue leſſum funeris ergo habento. 2. de Leg. 55. Sentiant omnes mulieres in natura feminarum deum caſtitatem pati. 2. de Leg. 49. Mulieres in India, cum eſt cuiuſque earum uir mortuus, in certamen, iudiciumque ueniunt, quam plurimum ille dilexerit: plures enim ſingulis ſolent eſſe nuptæ. quæ eſt uictrix, ea læta proſequentibus ſuis, una cum uiro in rogum imponitur: illa uicta mœſta diſcedit. Tuſcul. quæſt. libro quincto 57. & 58. Mulierum famam ut multorum oculis lux clara cuſtodiat, diligentiſſime ſanciendum eſt, initienturque eo ritu Cereri, quo Romæ initiantur. 2. de Leg. 56. Mulierum nocturna ſacrificia ne ſunto, præter olla quæ pro populo rite fient, neve initianto, niſi ut aſſolet Cereri Græco ſacro. 2. de Leg. 18. & 24. Mulieres in ſermone incorruptam antiquitatem facilius, quam uiri conſeruant. 3. de Or. 25. Sed rurſus illud me monet, quod uideo omnes bonos abeſſe Roma, & eos mulieres ſuas ſecum habere. 14. fam. 24.

Muliercula.

In unius mulierculæ animula ſi iactura facta ſit. 4. fam. 18. Leuiculus ſane noſter Demoſthenes, qui illo ſuſurro delectari ſe dicebat, aquam ferentis mulierculæ. 5. Tuſc. 143. Et en fieri, ne mulierculæ magis amicitiarum præſidia quærant, quam uiri: & inopes, quam opulenti: & calamitoſi, quam ij qui putantur beati. de Amic. 43. Non ſuas ſecum mulierculas ſunt in caſtra ducturi? in Catil. 109. Quæ forſitan uobis parua eſſe uideãtur: ſed magnum & acerbum dolorem commouent, mulierculis præſertim, cum eripiuntur e manibus ea, quibus ad res diuinas uti conſueuerunt. 6. Ver. 22. id eſt, matronis pauperibus. Bene etiam colligit hæc pueris, & mulierculis, & ſeruis, &c. 2. Offic. 83. 2. Tuſc. 56.

Muliebris.

Muliebris & delicatus ancillarum puerorumque comitatus. pro Mil. 21. Eneruata muliebriſque ſententia. Tuſc. 2. 23. Stola m. 2. Phil. 61. Vox m. de Or. 146. Muliebre bellum gerere. pro Cœl 53. Formæ muliebris pulchritudo excellens. 2. de Inu. 122. Vos etenim iuuenes animum geritis muliebrem, Illaque uirgo uiri. 1. Offi. 88. Venuſtatem muliebrem ducere debemus, dignitatem uirilem. 1. Offi. 181. Muliebres inimicitiæ, quæ cum muliere geruntur. pro Cœl. 24.

Muliebriter.

Si turpiſſime ſe illa pars animi geret, quam dixi eſſe mollem, ſi ſe lamentis, m. lachrymiſque dedet. 2. Tuſc. 43. Ne quid abiecte, ne quid timide, ne quid ignaue, ne quid ſeruiliter, muliebriterve faciamus in dolore, maxime prouidendum eſt. 2. Tuſc. 94.

Mulieroſus.

Hunc ſcribunt ipſius familiares & ebrioſum & mulieroſum fuiſſe. de Fat. 8.

Mulieroſitas.

Similiterque ceteri morbi, ut gloriæ cupiditas, ut mulieroſitas, ut ita appellem eam quæ Græce φιλογυνία dicitur. 4. Tuſc. 19.

Mulierarius.

Mulieraria manus. pro Cœl. 52. dicitur multitudo a muliere in inſidijs collocata.

Mulio, Mulionius, *vide* Mulus.

Mullus.

Noſtri autem principes digito ſe cælum putant attingere, ſi mulli barbati in piſcinis ſunt, qui ad manum accedant. Att. lib. 2. 16. 14.

Mullulus.

Et uideant aliquem ſummis populi beneficiis uſum, barbatulos mullulos excipientem de piſcina, & pertractantem. Parad. 48.

Mulſum.

Quum uocem in dicendo obtudiſſet, ſuadebat Granius, ut mulſum frigidum biberet, ſimul ac domum rediſſet. 2. de Ora. 156. Huic calix mulſi impingendus eſt, ut plorare deſinat. 3. Tuſc. 75. Dico ergo in eadem uoluptate eum qui alteri miſceat mulſum, ipſe non ſitiens, & eum qui illud ſitiens bibat. 2. de Fin. 27. Date uenenum in mulſo. de Clar. 53.

Multa.

Noſtri ciues ſæpe in colonias profecti ſunt, aut ſua uoluntate,

aut legis multa, quam ſufferre non poterant. pro Cæc. 304. Vno iudicio multa eſt ab eo petita ſicut a Iunio, quod non ſuæ decuriæ munere, neque ex lege ſediſſet. pro Clu. 83. In cuius teſtamento quædam loco, ſi commiſſum quid eſſet, multa erat Veneri. in Ver. 113. Illud quod eſt in eadem multæ irrogatione perſcriptum. pro Rab. perd. reo, 5. Quis umquam tanto damno ſenatorem coegit? aut quid ultra pignus aut multam? in Ant. 155. Nihilo minus enim poteſt, ut illam multam non commiſerit, accepiſſe tamen ob rem iudicandam pecuniam, &c. pro Cl. 83. Neceſſe eſt nullo modo illam multam quę a Iunio petita ſit, cum Cluentij cauſſa poſſe coniungi. pro Clu. 82. Grauem multam depellere alicui. fam. lib. 5. 20. 14. Irrogare multam alicui. pro Mil. 108. L. Caſilenus ab L. Sabelio multam lege Aquilia de iuſtitia petiuit. de Or. 152. Æſchines a Cteſiphonte multam petijt. de Opt. 244. Multam ſufferre. pro Cæc. 71. Multa multare. pro C. Balb. 33.

Multo.

Sed plurimi contra nituntur, animoſque quaſi capite damnatos morte multant. 1. Tuſc. 41. & 1. de Fin. 55. Sylla quos oderat, morte multabat. de Leg. 139. Filium morte multauit. lib. 1. de Fin. 28. Populus Gaditanus hunc multa & pœna multauit. pro Cor. 63. Hunc leges exſilio, natura morte multauit. pro Clu. 23. Maiores noſtri Antiochum Aſia multarunt. pro Sext. 16. Perſæpe priuati pernicioſos ciues morte multarūt. in Catil. 103. Quod ſi mihi æternam propoſitam ærumnam arbitrarer, morte me ipſe potius, quam ſempiterno dolore multaſſem. poſt redit. in Sen. 31. Si illum, ut erat meritus, morte multaſſem. de Prou. 76. Ego uero illi maximam gratiam habeo, qui me ea pœna multauerit, quam ſine mutatione & ſine uerſura poſſem diſſoluere. Tuſc. 1. 90. Crudeliſſime per uim morte aliquos multare. 3. in Catil. 9. Multare liberos populos agris. cont. Rul. 73. Multari bonis. Tuſc. 5. 76. At multantur bonis omnibus exſules. 5. Tuſc. 76. Vitia hominum atque fraudes damnis, ignominijs, uinculis, uerberibus, exſilijs, morte multantur. 1. de Or. 96. Nam cum mendum ſcripturæ litura tollatur, ſtultitia fama multetur, meus error exſilio corrigitur. fam. lib. 6. 7. 2. Diminutione prouinciæ imperatorem contumelioſum multari. de Prou. Conſ. 36.

Multatus.

Poſtea quam a Cæſare tetrarchiæ regno, pecuniaque multatus eſt, &c. Diu. 1. 27. Qua in turba C. Vibannius ita eſt multatus, ut uitam amiſerit. pro Mil. 108. In nulla lege noſtra reperietur, maleficium ullum exſilio eſſe multatum. pro Cæc. 72. Heredem iuſſum eſſe facere, &c. niſi fecerit, Veneri Erycinæ eſſe multatum. in Ver. 112. & 116. Galli a ſenatu agris urbibuſque multati ſunt. pro Font. 276. Qui primo obſiſtere conarentur, male multati clauis ac fuſtibus repelluntur. in Ver. 222. Cum ab ipſa fortuna crudeliſſime uideat huius conſilia eſſe multata. pro Rab. Poſt. 1. Addebat etiam ſcriptores illos male multatos exiſſe cum Galba. de Claris Or. 44. Quod ſi Afris, ſi Sardis, ſi Hiſpanis, agris, ſtipendioque multatis, uirtute adipiſci licet ciuitatem, &c. pro Balb. 32.

Multatio.

Miſera eſt ignominia iudiciorum publicorum, miſera multatio bonorum, miſerum exſilium. pro Rab. perd. reo, 10.

Multus.

Antipatrumque, qui multus in eo fuiſſet, reprehendebant. Acad. ed. 1. lib. 2. 18. Inconcinnus aut multus in aliquo genere, ineptus dicitur. 2. de Or. 11. Theophraſtus eſt multus in laudanda magnificentia. Offi. 2. 81. Attius in orationibus multus, & ineptus ad multam inobedientiam. 1. de Leg. 5. Multus uideri nolo in ſtellatum ratione. 2. de Nat. 89. id eſt, longior. Multus & inſolens in re nota & peruulgata ne ſim. 2. de Or. 194. Hodie mane, Dolabella, multus ſermo ad multum diem. ad Att. 13. 267. 1. Nomen tuum multum eſt in his locis. fam. lib. 2. 9. 5. Non multi cibi hoſpitem accipies, ſed multi ioci. 9. fam. 62. Ac ſtylus ille tuus, &c. multi ſudoris eſt, &c. 1. de Or. 134. id eſt, multus in eo labor & ſudor. Nonnulli dum operam ſuam multi exiſtimari uolunt, uolitant, &c. de Or. 118. Narrat mihi apud Cæſarem ſe fuiſſe, multumque ſermonem de te habitum eſſe. fam. lib. 11. 20. 2. Multam utilitatem reip. adferre. Off. 3. 37. Hęc diu multum & multo labore quæſita, una eripuit hora. pro Syl. 181. De nocte multa profectum eſſe ad Cæſarem. Att. l. 7. 124. 3. Sed tamen poſtridie quam tu es profectus, multa nocte cum Vibullio ueni ad Pompeium. Q. fr. lib. 2. 17. Reliqua uero, multa, & uaria oratione defendunt. Acad. ed. 1. l. 2. 40. Statuite quāti hoc putetis, & quam multo redemiſſe. in Ver. 240. Ac binas quidem tuas, Beneuenti, accepi, quarum alteras Furius Funiſulanus multo mane mihi dedit. Att. 5. 91. 1. Multi, plures, complures, frequentes. de Inu. 62. Tanti, tamque multi ignes. 2. de Nat. 134. Multi multa ad me ſcribunt. 1. Q. fr. 52. Multæ etiam iſtarum arborum mea manu ſunt ſatæ. de Sen. 89. Multęq. multorum litteræ. 11. Att. 19. Multæ, copioſæ, uariæque rationes. 1. de Or. 113. Multæ & magnæ res. 1. de Inu. 8. Crebræ, multęq. toto corpore intextæ ſunt uenæ. 2. de Nat. 208. Vtilitates multæ. de Amic. 30. Multa, complura, frequentia. in Ver. 67. Multa conuenerunt quæ mentem exturbarent meam, &c. 1. Q. fr. 58. hoc eſt, eodem tempore inciderunt. Multa deos uenerati ſint contra eius ſalutem. 6. fam. 26. Hæc tanta, tamque multa. de Or. 88. Minus multa. ep. 102. Nimium multa. fam. lib. 4. 14. 9. Satis multa. 2. de Fin. 96. Ne parum multa ſciſſe uiderentur. ad Her. 1. Vnus e multis orator non fuit Calidius, potius inter multos prope ſingularis fuit. de Cl. Or. 149. Non minus multas ſtatuas poſuit, quam abſtulit. Ver. 140. Per uenas admodum multas. de Nat. 53. Trophæis multorum imperatorum, non turribus munita antea erat Macedonia. de Prou. Conſ. 3. Nimis multa in genera diuidere. 2. de Or. 159. Multis ante annis. de Nat. 2. 44. Cum quibuſdam multis, metuendiſque rebus. de haruſp. reſp. 258. Tenuis L. Virginius, unuſque de multis. de Fin. 78. Vt unus de multis eſſe uideatur. Offi. 22. M. Clodius qui non fuit orator e multis, potius inter multos prope ſingularis fuit. de Clar. 190. Vt numerarer in multis. de Clar. 196. In multis nummis ſuis eſſe. 6. Ver. 10. Ita multis cū lachrymis. 10. Att. 46. pro, tot cum lachrymis. Hoc etſi multis modis reprehendi poteſt, tamen accipio quod dat. 2. de Fin. 152. Quibus efficitur, multis partibus ſolem maiorem eſſe quam terram. 4. Acad. 208. id eſt, multo maiorem eſſe. Cum tu tam multis uerbis ad me ſcripſiſſes. ep. 36. Et in ceteris, quæ rerum potitæ ſunt, multis fortiſſimis atque optimis uiris, iniuſtis iudicijs tales caſus incidiſſe. pro Sext. Ex multis meis miſerrimis curis eſt una enata, ſi, ut ſcribis, iſta hereditas fidem & famam meam tueri poteſt. Att. lib. 11. 210. 1.

Multum.

M. & diu de aliqua re cogitare. Acad. ed. 2. lib. 1. 3. Quærenti mihi, multumque & diu cogitanti, quanam re poſſem, &c. Diu. 108. Adſum amicis, uenio in ſenatum frequens, ultroque affero res m. & diu cogitatas. de Sen. 35. & 1. Acad. 6. Quod maxime efficit Theophraſti de beata uita liber, in quo m. admodū fortunæ datur. 5. de Fin. 21. M. una erimus. 13. Att. 51. M. excellunt uirtutes propriæ animi. 5. de Fin. 67. Nam domi meæ cū Diodoto Stoico, homine, meo iudicio, eruditiſſimo, m. a puero fuit. fam. lib. 13. 17. 7. Libri m. ac diu in manibus fuerunt. Att. 61. Non tam m. in iſtis rebus intelligo. 6. Ver. 84. M. mecū municipales homines loquuntur. Att. 131. M. ponere in aliqua re. Acad. ed. 1. l. 2. 83. Longe, multumque præſtet mens atque ratio. 5. de Fin. 72. M. prouidere in poſterum. 2. de L. Agr. 90. M. ſæpe quæſita ac difficilis res. 3. de Leg. 48. Diu multumque ſcriptitare. de Or. 97. Longe omnes multumque ſuperare. 7. Ver. 90. M. Iunius in hac cauſſa m. & ſæpe uerſatus. pro Quinct. 1. Viuamque tecum m. & cum communibus noſtris amatoribus. fam. lib. 7. 34. 4. id eſt, frequenter. Et eo magis, quod P. Sulpitio utebare m. de Amic. 2. Sed opinor Caſſium uti non ita m. foro. re. fam. lib. 7. 24. 13.

Multo.

Atque haud ſcio, an m. etiam ſit adiuuandus magis: etenim, &c. pro Mil. 119. Cui quemadmodum reſiſtam m. mihi ante eſt, iudices, prouidendum. in Ver. M. ante quam profectus es. fam. li. 1. 1. 12. Cognoram enim iam abſens, te hæc mala m. ante prouidentem, defenſorem pacis, & in conſulatu tuo, & poſt conſulatum fuiſſe. fam. l. 4. 1. 3. Qui uirtutem omnibus rebus m. anteponentes, adiungunt ei tamen aliquid, &c. 4. de Fin. 84. Ea cognoui commodiora eſſe m. quam ut, &c. Att. 126. Conſpectus ueſter m. iucundiſſimus. pro L. Man. 1. Illud ad me, ac m. etiam magis ad uos Cotta noſter & Sulpit. 2. de Or. 76. Sic homines ac m. etiam magis natura congregati, &c. Offi. 32. Quod quidem eſt m. profecto magis in ueris partibus, certiſque faciendum. de Amic. 62. Illud mirari deſino, quod m. magis ante mirabar, hunc, &c. de Or. 113. Nec uero corpori ſolum ſubueniendum eſt, ſed etiam menti atque animo m. magis. de Sen. 84. Qui agri Ætnenſis m. maximam partem poſſident. 5. Ver. 83. In ciuitate totius Siciliæ m. maxima. 6. Ver. 45. Magna ac m. maxima parte non modo utilitatis, ſed dignitatis atque imperij caruit. pro L. Man. 37. Tum m. ex maxima parte iſtius furtorū ac flagitiorum inuidia conflagrauit. 3. Ver. 29. Adiuuat & exornat orationem expolitio, ſed m. maxime per eam exercemur ad elocutionis facultatem. ad Her. lib. 4. 221. M. minus mouebant minæ. Att. lib. 8. 153. 5. M. minoris uen didit, nō modo quam tu, ſed etiam quam qui ante te uendiderunt. 5. Ver. 55. Sed obſe-

quitem m. moleſtius, quod peccatis indulgens, præcipitem amicum ferri ſinit. de Amic. 75. Nam cum omnis arrogantia odioſa eſt, tum illa ingenij atque eloquentiæ m. moleſtiſſima. 1. Ver. 20. M. pauciores oratores, quam poetæ boni reperiuntur. de Fi. 190. de Or. 85. Aut non poſt m. commiſſa. in Cat. 200. Non m. poſt diſceſſum meum. poſt redit in Sen. 2. Non m. poſt quam tu a me diſceſſiſti. Att. lib. 12. 259. 1. Aut non m ſecus. Att. lib. 9. 180. 9. M. uero maxima pars eorum qui in tabernis ſunt. in Catil.

Multitudo.

Multitudo a triſtitia commode dicto aliquo facile deducitur. 2 de Or. 184. Multitudo uim quandam habet ad oratores excitandos. 2. de Or. 184. Multitudo, copia, numerus, nis, ut ex magna copia uel numero. de Nat. 11. Cauſſarum multitudo perti meſcenda eſt: eſt enim infinita. 2. de Or. 76. Atque omnis undique ad uitia conſentiens multitudo. Tuſc. 3. 2. Multitudo fugitiuorum ue latronum congregata unum in locum. Parad. 33. Numerus hominum & multitudo. de Prou. Conſ. 24. Quanta multitudo, quanta uis hominum. in Ver. 141. Multitudo hominum congregata ex ſeruis conductis. pro Dom 231. Multitudo & celebritas iudiciorum. 7. fa. 7. Multitudo infinita librorum. Tuſc. 2. 5. Multitudo rerum innumerabilium. Acad. ed. 1. lib. 2. 31. Multitudinis auribus accommodanda oratio. 2. de Or. 87. Qui ex errore imperitæ multitudinis pendet, hic in magnis uiris non eſt habendus. 1. Offi. 94. Alij multitudinis iudicio feruntur, quæque maiori parti pulcherrima uidentur, ea maxime expetunt. Offic. 24. Itaque famæ & multitudinis iudicio mouentur, ut id honeſtum putent, quod a pleriſque laudetur. de Fin. 75. Multitudinis uis conualuit nata tribunitia poteſtate. 3. de Leg. 18. Nam tanta multitudinis, quantam capit urbs noſtra, concurſus eſt ad me factus. Att. 274. Teſtimonium multitudinis non grauiſſimum eſt. 2. de Fin. 119. Multitudinem hoc maxime allicit. 1. de Fin. 19. Qui manum fecerit, copias pararit, multitudinem hominum coegerit. pro Cæc. 241. Fugiens conſul ro multitudinem Philoſophia, & paucis iudicibus contenta. 2. Tuſc. 5. Ego, quanta manus eſt coniuratorum hominum, tantā me inimicorum multitudinem ſuſcepiſſe uideo. de Cl. Or. 122. Et ſi quando turpe non ſit, tamen non eſt turpe, cum a multitudine laudetur. de Fin 75. Cum maxima frequentia a multitudine domū reducebatur. in Ver 69. Habet enim multitudo uim quādam talem, ut quemadmodum tibicen ſine tibijs canere, ſic orator ſine multitudine audiente eloquens eſſe non poſſit. 2. de Orat. 184.

Multifariam.

Quod eſſet m. defoſſum aurum. 2. de Or. 93. Iudicia quæ quondam nuſquam erant, hodie m. nulla ſunt. 1. de Leg. 58.

Multiformis.

Principes qualitates ſunt uniuſmodi & ſimplices, ex his autē ortæ, uariæ ſunt, & quaſi multiformes. 1. Acad 39.

Multiiugis.

Verumtamen de repub. multa cognoui ex tuis litteris, quas quidem multiiuges accepi uno tempore a Veſtorij liberto. 14. Att. 10.

Multimodis.

Multimodis ſum circumuentus, morbo, exilio atque inopia, &c. de Or. 163.

Multiplex.

Multiplex, copioſus, & uarius Plato fuit. 1. Acad. 24. Aluus m. & tortuoſa. de Nat. 53. Corona m. de Clar. 192. Magna, m. diſciplina. 1. de Or. 113. Genus orationis uagum, fuſum & m. pro Cœl. 145. Ingenium m. & tortuoſum. de Amic. 58. Sed eſt magnum illud quidem, uerumtamen m. pueri ingenium, &c. 6. Att. 22. Varia multiplexque natura. pro Cœl. 40. Auceps & m. uerborum poteſtas tu ambiguis. ad Her. 4. 239. Ratio diſputandi m. 5. Tuſc. 16. Præturæ iuriſdictio res uaria, & multiplex ad ſuſpiciones & ſimultates. pro Flac. 4. Recondita in arte, multiplicique uerſantur. de Or. 85. Quam ſerpentem multiplici lapſu & erratico, ferro amputans coercet ars agricolarum, ne ſiluescat ſarmentis, & in omnes partes nimia fundatur. de Sen. 38. Quæ multiplices fetus procreāt, ut ſues, ut canes, his mammarum data eſt multitudo, &c. de Nat. 2. 193. Multiplices naturæ hominum. ad Brut. 1 Sermones multiplices uarijq. in Or. 7.

Multiplicatus.

Multiplicata domus. 1. Offi. 193. Si diem nobis Clodius dixerit, tota Italia concurret, ut multiplicata gloria diſcedamus. Q. fr. lib. 1. 48. Clariſſimi uiri filios in domum multiplicatam non repulſam ſolum, ſed ignominiam & calamitatem retulit. 1. Offi. 193. Amalthia multiplicata, aucto exercitu, fam. l. 10. 16.

Multiplicabilis.

Hæc interemit tortu multiplicabili Draconē auriferam obtutu aſſeruantem arborem. 2. Tuſc. 36.

Plus.

Tantum & p. etiam. Att. 102. Neque enim uerendum eſt nequid excidat, aut nequid in terram defluat, aut ne p. æquo quid in amicitia congeratur. de Amic. 52. Non p. tantum poſſum aſſequi quod uolo. Att. 193. Num eſt hoc non p. annuā obtinere prouinciam? Att. lib. 6. 117. 4. At tecum anno p. uixit. pro Quinct. 21. Moleſtum eſt uno digito p. habere. de Nat. 21. Dimidio p. ſcripſit Clodia. Att. 9. 180. 3. P. dimidiati menſis ferre cibaria. 2. Tuſc. 63. Non poſſum enim dicere eum perfuiſſe, neque poſſum negare affuiſſe, ſed non p. duobus an tribus menſibus. fam. l. 13. 30. 8. Et hercle ita fecit, uel p. etiam quam dixit. de Ami. 35. Id ſi præſtaret, quantum mihi æris alieni eſſe ibi edidit, tantum, & p. etiam ipſe mihi deberet. Attic. lib. 7. 123. 31. Hoc p. ionnit, ne rogum facito. de leg. 182 Nimio p. aliquem diligere Att. lib. 10. 198. 1. Caue putes hoc tempore p. me quemquam cruciari, quod, &c. At. 133. Vult autem pecuniæ p. habere? de Inuen. 58. Et magis etiam ea, cum p. uinj erat. pro Flac. 147. Proficit p. ſæpe ad miſericordiam commouendam uirtus & magnificentia, in qua grauitas & auctoritas eſt, quam humilitas & obſecratio. 1. de Inuent. 121. Neque umquam p. triduo fuit. pro Roſc. Am. 44. Tribunum plebis p. uiginti uulneribus acceptis iacentem uidiſtis. pro Sext. 74. P. uirium habet alius alio. 2. de Leg. 9. P. non me nocte ciuitas retinere non potuit. 1. Phil. 5. Indoctorum & doctorum opiniones cum tam uariæ ſint, tamq. inter ſe diſſidentes, alterum profecto fieri poteſt, ut earum nulla: alterum certe non poteſt, ut p. una uera ſit. 1. de Natu. 9. Ve hoc noſtrum deſiderium ne p. ſit annuum. Att. 68. Alter ualet p. quotidie, alter uidet. de Fi. 221. Nec auctoritate quiſquā apud me p. te ualere poteſt. de Or. 85. Nec p. uno Or. 202. Quamobrē angor iſte qui pro amico ſæpe capiendus eſt, non tantum ualet ut tollat e uita amicitiam, non p. quam ut uirtutes, quia non nullas curas, & moleſtias afferunt, repudientur. de Amic. 41. Quiſquis enim audierit de arte paullo p. in elocutione præſertim, omnia uidere poterit. ad Her. l. 4. 143. Nec enim ipſum odimus, & Brutum amamus, & Pompeius mirifice a me contendit, quem mehercule p. pluſque in dies diligo. At. lib. 6. 133. 17. Græci ſemper accuſatori p. quam ad rogatum reſpondent. pro Flac. 148. Iſta, quæ exiſtimas, p. quam ipſam urtem poſſe prodeſſe. de Or. 94. Addicitur medimnis M M. dimidio fere plus, quam anno ſuperiore. in Ver. 164. Multo pluris nunc eſt ager, quam tunc fuit. pro Roſc. Co. 19. Pluris eſt conſiderate agere, quam cogitare prudenter. 1. Of. 223. Nos agimus nihil cupide, eoque eſt noſtra pluris auctoritas. fam. lib. 16. 10. 9. Mihi conſcientia pluris eſt, quā hominum ſermo. At. 195. Pluris eſt eloquentia, quam iuris ciuilis ſciētia. Top. 45. Quod pluris eſt quam omnia. Att. 80. & 154. Hæc pluris æſtimanda ſunt, quam illa. Parad. 125. Nemo Carthaginenſium pluris fuit Annibale, cōſilio, uirtute, rebus geſtis. pro Sext. 125. Nec uero ſatis acute dicunt, ſi bona ualetudo pluris æſtimanda ſint longa quam breuis, ſapientiæ quoque uſus longiſſimus quiſque ſit plurimi. 3. de Fin. 72. & 3. Off. 81. & 1. Aca. 52. Aut ſi honeſtis iucunda anteponat, aut pluris eſſe contendat dulcedinem corporis. 3. de Fin. 1. Facio pluris omnium hominum neminem. Att. 118. Pluris feci teipſum, ex quo tempore tu me diligere cœpiſti. fam. lib 3. 4. 4. Neuter quemquam omnium pluris facere uidetur: quam me. Att. 98. Hic pluris habetur, quam L. Trebellius. 6. Phil. 21. Qui hoc etiam ſe pluris quā collegas, putat, quod, &c. de Prou. 71. Pluris putare quod utile uideatur, quam quod honeſtum, turpiſſimum eſt. 3. Offic 21. Putare ſe pluris quam mundum, arrogantis eſt. 3. de Nat. 35. Colores plures in columba uideri ſentio, nec eſſe plus uno. 4. Acad. 140. Plures enim diſcent quemadmodum hæc fiant, quā quemadmodum his reſiſtatur. de Amic. 39. Erant plures multis partibus in illius ſententiam. fam lib. 1. 2. 7. Qui cum plures eſſent, paucis nobis exæquari non potuerunt. 4. Her. 172. Ego uero, cum liceat plures dies abeſſe, uiciſſitudinem hanc ſequor. de Leg. 169. Summus dolor plures dies manere non poteſt. 2. de Fin. 149. Non poſſunt in ciuitate multi res amittere, ut non plures ſecum trahant. pro Pomp. 12. Hoc pluribus uerbis dicere non debeo. pro Clu. 41. Pluribus uerbis aliquid petere. 3. Ver. 95.

Pluſculum.

P. etiam, quam concedit ueritas, amori noſtro largiare. fam. lib. 5. 12. 12. hoc eſt, paullo plus. Negotij p. in quibuſdam cauſis eſt. 2. de Or. 55.

Pluri.

Plurimum.

Quorum alterum mihi, ut te p. diligam, facere neceſſe eſt. fam lib. 7. 1. An tum credebar inductus uſuris, ut haberet quã p. pro it ab. Poſt. 128. Poſſe p. dignitate apud aliquem. pro Roſc. Am. 2. ...ſtabat p. aliis in muliebri corpore pingendo Zeuſis. 2. de Inu. 1. Caput eſt quam plurimum ſcribere. de Or 97. P. in amicitia amicorum bene ſuadentium ualeat auctoritas. de Ami. 41. Hoc ego utor uno omnium p. fam. lib. 11. 16. 3. Nam quod in publicanorum cauſis uel p. ætatis meæ uerſor, uehementerq. illum ordinem obſeruo, ſatis commode mihi uideor, &c. 4. Ver. 181. Habeat p. dignitatis. de Inu. 47. Exordium, ſententiarum & grauitatis p. debet habere, & ſplendoris, & feſtiuitatis, & cõcinnitudinis minimum, propterea quod, &c. 1. de Inu. 37. Itaque ne iuſtitiam quidem recte quis dixerit per ſeipſam optabilem, ſed quia iucunditatis uel p. afferat. de Fin. 82. Sic bonum hoc, de quo agimus, eſt illud quidem plurimi æſtimandum, ſed ea æſtimatio genere ualet, non magnitudine. 3 de Fin 53. Quod plurimi eſt ut quiſque poſſidet, ita ditiſſimus habendus. Parad. 62.

Plurimus.

Atticæ plurimam ſalutem. Vale. ad Att. lib. 14. 318. 7. Plurima ſtagula. 4. Ver. 127.

Mulus.

Mulus clitellarius. 1. Top. 18. Equum & mulum Brundiſij re liqui. ep. 259. Peruehi Romam mulo iſto poter. fam. lib. 9. 44. Muli ſexcenti Romæ in agenda Clytemneſtra exhibiti. 7. fa. 2. Vtilitates mulorum & aſinorum ad uſum hominum paratæ. 2. de Nat. 120. Perique ab eo de mulis uecturæ itineris 15. Att 35. Deinde ornat eum mulis, tabernaculis, centuriis, ſupellectili. 2. de Leg. Agr. 43.

Mula.

Mulæ partus à te prolatus eſt: res mirabilis propterea, quia non ſæpe fit. Diu. 118. Sæpius enim mulam peperiſſe arbitror, quam ſapientem fuiſſe Diui. 1. 47.

Mulionius.

Mulioniam penulam arripuit, cum qua primum Romam ad comitia uenerat: me. ſona ſe corbe contexit pro Sext. 70.

Mundanus, *uide* **Mundus**, *pro rerum natura, ſiue orbis machina.*

Mundus, *adiect.*

Mundus & elegans uir. 2. de Fin. 40. Tuam domum in carinis mundi habitatores Camæ conduxerſit Q. fr. 2. 7. 11. Nemo noſtrum iſtius generis aſotos iucunde putat uiuere, mundos, elegãtes, optimis cocis, piſtoribus, &c. 12. de Fin. 39.

Munditia.

Lautitia, munditia, elegantia. ep ſi 9. 47. Adhibenda præterea munditia eſt, non odioſa, neque exquiſita nimis; tantum quæ fugiat agreſtem & inhumanam negligentiam. 1. Off. 182. Elegantia modo & munditia remanebit. Or. 43.

Mundus, *ſubſt.*

Si m. eſt deus quoniam partes mundi ſunt, dei membra partim ardentia, partim refrigerata dicenda ſunt. de Natu. 1. 19. Eſt enim m. quaſi communis deorum atque hominum domus, aut urbs utriuſque. de Nat. lib. 2. 154. M. ſeminator eſt & educator omnium rerum quæ natura adminiſtrantur 2 de Natu. 62. M. opus unum totum atque perfectum ex omnibus totis atq. perfectis abſolutum. de Vniu. 21. M & quæ in eo ſunt omnia, nata ſunt, ut Platoni uidetur. Tuſc. 1. 57. M. ſemper ne fuerit, nullo generatus ortu, an ortus ſit, an ab aliquo temporis principatu ortus eſt, quandoquidem cernitur & tangitur, & eſt undique corporatus. de Vni. 5. M. ſe cõſumptione & ſenio alebat ſua de Vni. 23. M. ſemper fuit, ut Ariſtoteli placet. Tuſc. 1. 57. M. deo paret, & huic obediũt maria, terræque. 3. de Leg. 2. M. cum ipſe per ſe, & a ſe & fieret, & pateretur omnia. de Vniu. 23. Sine quo, nec hominum uniuerſum genus ſtare, nec rerum natura omnis, nec ipſe mundus poteſt. de Leg. 184. Motus deorum & hominum cauſa factus eſt. de Nat. 57. Docuit enim nos idem qui cætera, natum effectum eſſe mundum, nihil opus fuiſſe fabrica. de Na. 2. 58. M. generatus, ad id effectus eſt exemplar, quod ratione ſapientiaque comprehenditur, atque immutabile æternitate continetur, ex quo efficitur, ut ſit neceſſe hunc quem cernimus, mũdum, ſimulacrum eſſe alicuius æterni. de Vn. 7. M. globoſus eſt fabricatus, quod σφαιροειδῆ Græci uocant de Vni. 27. M. hic omnium templum eſt deorum & domus. de Leg. 174. Mũdus hic animanti abſoluto ſimillimus, hoc ipſo, quod ſolus atque unus eſt. de Vni. 5. Mundus læuis, & undique æquabilis, a medio ad ſummum par & perfectus, atque abſolutus ex abſolutis & perfectis. de Vni. 5. Non enim, ſi mundus nullus erat, ſecula non erant. de Nat. 1. 26. Mundus melior, quam ulla natura. de Natu. 2. 24. Mundus numquam ortus, ſecundum Ariſtotelem: Acad. edi. 1. lib. 2. 110. Mundus animans ex perfectis partibus perfectus eſt & unus, nulla parte, unde alter gigni poſſit, relicta de Vniu. 21. M. (hoc eſt deus) undique perfectus de Nat. 2. 27. M. animo & ſenſibus præditus. de Nat. 1. 54. M. rotundus, ardens, deus uolubilis. de Nat. 1. 14. Sapiens a principio mundus & deus habendus eſt, de Nat. 2. 26 Mundus ſapiens, iuxta Stoicos. Aca ed. 1. l. 2. 110. Vniuerſus hic mundus, una ciuitas communis deorum atque hominum exiſtimanda eſt. 1. de Leg. 18. Ex mundi ardore motus omnia oritur. de Nat. 2. 25. Mundi coh ærentia. 2. de N. 117. Mundi totius conuenientia & conſenſus. 3 de Nat. 28. Sine mũdi conuerſione ſecula effici non potuiſſe. de Natu. 1. 16. Mundi corpus conſtructum eſt quadam proportione, qua dixi: ex quo ipſe ſe concordi quadam amicitia & caritate complectitur: atq. ita apte cohæret, ut diſſolui nullo modo queat, niſi ab eodem, a quo eſt colligatus. de Vn. 19. Cælum ipſum quod extremum atque ultimum mundi eſt. 2 Diu. 137. Mũdi totam figuram lenitate deus circumdedit. de Vni. 23. In mundi medio ut animum deus collocauit; ita per totum tetendit: deinde eum circum tedit corpore, & ueſtiuit extrinſecus, cæloque ſolitago, & uolubili, & in orbem incitato complexus eſt, quod ſecum ipſum propter uirtutẽ facile eſſe poſſet, nec deſideraret alterum ſatis ſibi ipſe notus & familiaris. de Vni. 23. Mundi inſignia, ſol, luna, ſtellæ, de Nat. 1. 71. Magnitudinem mundi metiri. 1. Off. 217. Mundi membra, cælum terræ, maria de Nat. 1. 71. Si quis e cælo naturã mundi, pulchritudinemque ſyderum perſpiceret. de Amic. 112. Mundi ornatus lib. 1. de Fin. 15. Quarta pars mundi tota ſerui da, omnibus ſalutarem impertit & uitalem calorem de N. 2. 20. Mundi partes quæ ſunt ad ſpatiorum temporis ſignificationem, notæ conſtitutæ. de Vn. 57. Omnes mundi partes ſuſtinentur cunctæ de Nat. 2. 21. Huius mundi patrem nominari negat poſſe. Plato in Timæo. de N. 1. 23. Mundi procreator deus. de Vni. 33. Status huius totius mundi atque naturæ de Or. 159. Mundi eſt propria uirtus. de Nat. 2. 28. Mundo formam dedit deus & decoram, & maxime ſibi cognatam. de Vn. 21. Deo, id eſt mundo, inest tanta perfecta & abſoluta. de Na. 2. 25. Omnem mundum administrari & regi mente atque ratione deorum de Nat. 1. 4. Mũdum ex iis quæ qualia appellant, in omni natura cohærente & continuata cum omnibus ſuis partibus effectum eſſe uoluit Academici. Acad. ed. 2 li 1. 21. Mundum omnem conneri quadam natura, eumque tueri. de Nat. 2. 21 Mundum ardore deflagraturum ſenſerunt Stoici. Acad. ed. 1. lib 2. 110. Mundum deum animantem, compotem rationis. de Nat. 30. Hunc mundũ animal eſſe, idque intelligent, & diuina prouidentia conſtitutum. de Vn. 11. Mundum deum eſſe Plato & in Timæo dicit & in legibus. de Nat. 1. 23. Mundum, eſſe deum, omnemque uim mundi diuina natura conneri. de Natu. 2. 21. Ipſum ſe contentum eſſe mundum, neque egere alterò de Vni. 23. Qui mundum ipſum animantem ſapientemque eſſe dixerunt, nullo modo uiderũt, animi naturam. de Natu 1. 18 Mundum eſſe ſapientem neceſſe eſt. de Nat. 2. 22. & 26. Mundum hunc omnem, deorum templum eſſe, & domum Perſarum magi cenſuerunt. 2. de Leg. 27. Plato dixit mundum fore ſempiternum. de Natur. 6 Mundum efficere moliens deus, terram primum, ignemque iungebat. de Vni. 15. Mundum eum deus ſimilem efficere uellet, ei, quod pulcherrimum in rerum natura intelligi poteſt, & quod omni ex parte abſolutiſſimum eſt, animal unum aſpectabile, in quo omnia animalia continerentur, effecit. de Vni. 13. Mũdum cum conſtituiſſet deus bonis omnibus explere, mali nihil admiſcere, quoad natura pateretur, quidquid erat quod in cernendi ſenſum caderet, id ſibi aſſumpſit, non tranquillũ & quietum, ſed immoderate agitatum & fluctuans, idque ea inordinato in ordinem adduxit. de Vniu. 11 Extra mundum nulla pars materiæ, nullumq. corpus, ſecundum Academicos. Acad. ed. 2. l. 1. 21. Mundum deus ea forma figurauit, ita tornauit, ut nihil effici poſſit rotundius, nihil ut aſperitatis haberet, nihil offenſionis, nihil inciſum angulis, nihil anfractibus, nihil eminens, nihil lacunoſum, omnesq. partes eſſent ſimillimæ omnium. de Vniu. 23. Mundum generandi cauſa iuſtiſſima deo generano fuit probitas. de Vni. 9. Mundum habere mentem uolunt Stoici, quæ & ſe & ipſum fabricata ſit, & omnia moderetur, moueat, regat. Acad. ed. 1. lib. 2. 110. Mundum ornauit deus ignis & luminibus. de Nat. 2. 17. Præter mundum, cetera aliorum cauſa generata. de Nat. 2. 27. Mundum perfecte beatum deum deus æternus procreauit. de Vni. 27. Mundum hunc unigenam & ſingularem deus procreauit. de Vni 15. Quod uniuerſum mundum tegeret. de Leg. 170. Mundum autem cenſent regi numine deorum, eumq. eſſe quaſi communem urbem & ciuitatem hominum & deorum, & unumquemque

que noſtrum huius mundi eſſe partem, ex quo illud natura conſequitur, ut communem utilitatem noſtræ anteponamus. 3.de Fin 98. Mundum Deus ad uolubilitatem rotundauit, cumiteq. cum ſapientia, quam optimæ mentis effecit, circumq. cælum æqualiter diſtribuit, ut hunc uarietate diſtinctum, bene Græci κόσμον, nos lucentem mundum nominaremus. de Vniu.41. Mundo hoc omnes qui animo cernũtur, & ratione intelliguntur animantes, complexu rationis & intelligentiæ, ſicut homines, & pecudes, & omnia quæ ſub aſpectum cadunt, comprehenduntur. de Vni.13. Mente & conſilio omnia in hoc mundo adminiſtrari. de Nat.52. Nihil eſt in omni mundo, quod non pars uniuerſi ſit. de Nat.2.22. In cælo & mundo ineſſe mentem & rationem. de Leg.172. In rerum natura totoque mundo quæ conſtant, quæque mouẽtur. 2.de Nat.231. Mundo neque quidquam pulchrius, neque eius ædificatore præſtantius. de Vni 7. Innumerabiles mundi a Democrito, qui & oriantur & intereant quotidie. 1.de Fin.16. Acad.ed.1.l.2.52. Sexcenta millia mundorum. de Nat.16 & 20. Democritus ait innumerabiles eſſe mundos. Acad.14.

Mundanus.

Socrates quidem cum rogaretur, cuiatem ſe eſſe diceret, mundanum, inquit: totius enim mundi ſe incolam & ciuem arbitrabatur. 5. Tuſc.151.

Munero, Muneror, Munia, Municeps, Municipium, Munifice, Munificus, *vide poſt* Munus.

Munio.

Munio me ad hæc tempora. Ep.171. Hæc omnia ſibi accuſandi uiam muniebant, adipiſcendi obſtruebãt. pro Mar.133. Illam coloniam meis præſidijs, cuſtodiis, uigilijsq. muniui. 1. in Cat.3. Domum meam præſidijs maioribus muniui, atque firmaui. in Cat.99. Qui primum ſibi muniſti ad te audiendũ uiam. de Or.127. Perinde quaſi Appius ille Cæcus uiam muniuerit, non qua populus uteretur, ſed ubi impune ſui poſteri latrocinarentur? pro Mil.13. Tamen ut ad hoc nefarium facinus accederet, aditum ſibi alijs ſceleribus ante muniuit. pro Cl.23. Atque hæc tria frumentaria ſubſidia reipub. firmiſſimis præſidijs claſſibuſque muniuit. pro Pomp.10. Alpibus Italiam muniuerat ante natura, nõ ſine aliquo diuino numine. de Prou.76. Munite communem arcem bonorũ, obſtruite perfugia improborum. pro Syl 182. Abijt ad deos Hercules: num quam abijſſet, niſi, cum inter homines eſſet, eam ſibi uiam muniuiſſet. 1. Tuſc.51. Hæc noua ſit ratio uincendi, ut miſericordia & liberalitate nos muniamus. Att.141. Qui ſe præſidio munierit. pro Sext.20. Munificis molibus munire aditus inſulæ. Att. lib. 4.86 4. Colonijs munire gentem aliquam. pro Flac.30. Oppidum & arcem munire. de Prou.Conſ.3. Intercludere omnes ſeditionum uias, munire præſidia reipublicæ. pro Rab perd. reo, 2. Ad aliqua tempora ſe munire. ſam.lib.9.18.3. Præclare & tueri & munire ſe beneuolentia multorum. 2.de Fin.135. Miſericordia & liberalitate ſe munire. Att.lib.9 177.2. Viam accuſandi alicui munire, adipiſcendi obſtruere. pro Mur.45. Munire ſibi uiam in cælum. Tuſc.155. Alia ſibi ratione uiam munire ad ſtuprum cœpit. 3. Ver.44. Obiectum eſt etiam, quæſtum M. Fonteium ex uiarum munitione feciſſe: ut aut ne cogeret munire, aut id quod munitum eſſet, ne improbaret. pro Font.6. Et contra ſuorum uinorum morſum munitur uallo ariſtarum. de Sen. 47. Sed tamen quoniam iſta ſunt tam infirma, munitur quædam nobis ad retinendas opes noſtras tuta, ut ſpero, uia. Att. lib.1.12.14. Muniri & ornari bonorum omnium præſidio. pro Flac.80. Fidelitate nouarum neceſſitudinum contra ueterum inimicorum perfidiam muniendum me putaui. ſam. lib. 4. 19. 9.

Munitus.

Vt a ſuis munitus tuto in foro eſſet. pro Sext.20. Tutus, clauſus, ſeptus, munitus contra aliquem. in Ver.243. de Fin.1.79. Sępatus ſicarijs, ſęptus armatis, munitus iudicibus ædilis. pro Sext.82. Aliquis bonorum omnium præſidio non modo munitus, ſed etiam ornatus. pro Flac.163. Regulus tot uirtutũ præſidio munitus, tantoque comitatu uirtutis ſęptus. Parad. 118. Qui uirtute & ſapientia ſic munitus eſt, ut nullo egeat. de Amic. 25. Munitus plurimorum ſtudio atque omnium bona exiſtimatione: de Pet.Conſ.19. Nulla domus noſtris magiſtratibus ſatis clauſa atque munita fuit. pro Pomp. 46. Publico omni præcipuo & diuino & humano iure munita domus. de haruſp. reſp. 12. Domus tot ſenatuſconſultis munita atque ſepta. de Ar.13. Libertas leuitate legum munita. pro Rab.perd.reo,6. Macedonia, quæ erat antea multorum imperatorum, non turribus, ſed trophæis munita. de Prou.69. Via ad conſulatum munita. pro Mur.20. Munita uirtus. de Amic.29. Vrbs natura ac loco munita, ſuccincta portubus, armata muris. cont. Rul.83. Nihil tam munitum, quod non expugnari poſſit. 2.Ver.5. Caſtellũ natura montium. Att.41. Is ſapientia munitum pectus gerit. 1.Diu.82. Partis ac fundans amicitijs fretũ ac munitũ eſſe oportet. de Pet.57. Græcia Aſię orã maritimã ciuatis urbibus, non ut munitã colonijs illã gentẽ, ſed ut obſeſſam teneret. pro Fl.139. Illud dico, nullam eſſe in illa diſciplina munitam ad conſulatũ uiam. pro Mur.129. Palpebræ tamquam uallo pilorum munitæ ſunt. 2.de Nat.214. Beneuolentia hominum firmiſſima muniti ſumus, Att.lib.2.40 3. Caſtella munita ſam.lib.2.9 8. Quas res & manſuetudo animorum conſecuta, & uerecundia eſt: effectumque ut eſſet uita munitior. 2. Offi.21. Diuque aperte, ſe munitiorem ad cuſtodiendam uitam ſuam fore, quam Africanus fuiſſet. Q fr.lib.2.7.6. Cuius ingenio paterni omnes amici munitiores eſſe debebant. pro Mar.23. Munitiſſimus habendi ſenatus locus. in Cat.1. Munitiſſimus portus. 2.Ver.8. Oppidum munitiſſimum oppugnare. ſam lib.2.9.8.

Munitio.

Munitio Theſſalonicæ. in Piſ.88. Munitione ac mole lapidum diſiunctus a mari fons 6. Ver.103. Obiectum eſt etiã, M. Fõteiam ex uiarum munitione quæſtum feciſſe, ut aut ne cogeret munire, aut id quod munitũ eſſet, ne improbaret. pro Font.6. Operibus, munitionibuſque Antonius Mutinam ſępſit. 13. Phil.358.

Munito.

Quæ quidem dominatio, iudices, in alijs rebus antea uerſabatur: nunc uero quam uiam muniret, quod iter affectet, uidetis. pro Roſc.Am.83.

Munio, *carminis genus*.

Hoc nos ſi facere uelimus, ante condemnentur ij, quorum cauſſas receperimus, quam toties, quoties perſcribitur, pęanem aut munionem citarimus 1.de Or.131.

Munus.

Munus ædilitium. Off. 2.84. Annuum m. Att. li.6. 115.1. Munus a beneficio diuerſum. 1.Q. Frat.9. Mater audiuit ſibi non ſolum filium, ſed etiam exſequiarum munus ereptum. de Clar.13. Munus hoc meum non eſt: cum meæ partes ſunt hoſpitum recipiendorum, id libentes facio. in Ver 89. Munus priuatum, publicum. Tuſc.5.80. Eiuſque uirtutis hoc munus proprium. 1.Off.23. Videtisne quantum munus ſit oratoris hiſtoria? 2.de Or.114. Munus ſenatorium. Tuſc.1.1. Munus ſeruile. pro Syl.41. Munus eſt hoc tuum, tuæ partes. 11.fa.9. Munus tuũ quantum & quando apud me uelis eſſe. 10.ſam.45. Hoc propriũ tuum munus eſt, ut ita erudiatur, ut & patri, & Scipioni noſtro, & tibi iam propinquo reſpondeat. 3.de Fin.12. Multos modios ſalis ſimul edendos eſſe, ut munus amicitiæ expletum ſit. de Amic.109. Animi munus eſt ratione uti. 3.Tuſc.27. Munus eorum qui conſuluntur, populo neceſſarium. 1.de Leg.10. Officij ac ſtudij erga aliquem munus. ſam.lib. 6.14.2. Oratoris proprium officium ac munus. de Or.108 Principum munus eſt, reſiſtere leuitati multitudinis. pro Mil.17. Officium munuſque ſapientis, &c. de Fin.114. In laboris ac muneris loco hoc deferebatur. 1.Q. fr.9. In extrema parte muneris ac negotij tui diligentiſſimus ſis. Q fr.199. Hoc quidquid eſt oneris ac muneris, pro mea dignitate, tibi tuendum ac ſuſtinendum puta. ſam l.3.9.4. Tamquam id habuerit operis ac muneris, ut hanc nobis efficeret ſedem, &c. de Leg.170. Cuius muneris colendi efficiendique cauſſa, nati & in lucem editi ſumus. 1.de Leg.23. Quaſi uero tempus dandi muneris non ualde appropinquaret. pro Syl.177. Parui refert, abs te ipſo ius dici æquabiliter & diligenter, niſi idem ab iis fiet, quibus tu eius muneris aliquam partem conceſſeris. Q.fr.195. Sin aliqua neceſſitas huius muneris alicui reip. obuenerit, danda, &c. Of 48. Tanti ac præclari muneris ſocietas. ſam. lib.5.2.4. Miniſtrum tanti muneris eſſe. 1.de N.29 Qui ei muneri præfuerunt. de Leg.158. Profecto ſatis erat id, quod dixi autem, non ſordidum iudicem huic muneri atque officio præeſſe. pro Fon.13. Videamus quid ei negotij demus, cuique eum muneri uelimus eſſe præpoſitum. de Or. 27. Oculus conturbatus non eſt probe affectus ad ſuum munus fungendum. Tuſc.193. An ne eas quidem uires ſenectuti relinquemus, ut adoleſcentulos doceat, inſtituat, ad omne officij munus inſtruat? de Sen. 26. Meque ad meum munus penſumque reuocabo. de Ora.153. Quod enim munus reipub. afferre maius meliuſve poſſumus, quam ſi, &c. 2.Diu.7. Quod illud maiorum uigiliarum munus tu tuo nomine apparatis. Part.116. Ne munus aſſignatum a deo defugiſſe uideamini. de Somn. 148. Eo enim expoſito, munus

promiſſ

promiſſi omne confecero. in Part.73. Dare munus alicui. Acad.40. Mirificum munus populo dare Q. fr. l.3.24.8. Mihi uideris eorum ſtudiis, qui litteris delectantur, debere hoc munus. de Leg.157. Deferre munus alicui. fam. lib.8.8.3. Deferere munus alicui. Ep.116 Munus aliquod qui efficerem molitur, ſi eam ſpeciem, quæ ſemper eſt eadem, intuebitur, atque eam ſibi proponet exemplar, preclarum opus efficiat neceſſe eſt: ſin autem eam quæ gignitur; nunquam illam, quam expetet, pulchritudinem conſequetur. de Vni.5. Munus exſpectare fundi ſuburbani inſtar. 3. Q. fr.7. Explere munus amicitiæ. de Amic.60. Suſceptū reip. munus explere. de prouin Cōſul.29. Senectutis autem nullus certus eſt terminus: recteque in ea uiuitur, quoad munus officij exſequi poſſis, & tamen mortem contemnere. de Sen.65. Quidam ſenes nullum officij aut omnino uitæ munus exſequi poſſunt. de Sen.84. Nulla tamen eius ingenij monumenta mādata litteris, nullum opus otij, nullum ſolitudinis munus extat. 3. Of. 5. Sine oculis, inquit, nō poteſt extare officium & munus oculorū. 2. Diu.159. Largiri munus alicui. ad Her.6. Oſtendit munus illud non eſſe ſuum. fam. lib.11.5.6. Munus præbere uiro. pro Syl.41. Munus & onus profiteri. 1. de Or.57. Munus ſuſcipere & præſtare. 6. fam.56. Magnum quiddam eſt, onus ac munus ſuſcipere, atque profiteri, ſe, &c. 1. de Or.57. Munus in rempub. fungi vel ſuſtinere. 5. Ver.173. Magnum de iure reſpōdendi munus ſuſtinebat Rutilius. de Cl. Or.58. Ep.151. Tenere ſuum munus. 5. Tuſc 55. Munus traducere. 5. Att.14. id eſt, prouinciam adminiſtrare. Philoſophia data eſt nobis deorum conceſſu atque munere. de Vn.104. Tantum huic ſtudio relinquendū, quantum uacabit a publico officio & munere. Diu.109. Tamen ab oratoris proprio officio atque munere ſeiuncta eſſe arbitror. 2. de Or.137. Deorum beneficio & deorum munere. Poſtq.204. Aliquem quaſi diuino munere donatum reip. uideri. de haruſp.244. Qui conſulentibus reſpondet, ſenectutis grato atque honeſto fungitur munere. de Leg.1.15. Acad. ed.1. lib.2.6. Itaque & P. Craſſus cum cognomine diues, tum etiam copiis, functus eſt ædilitio maximo munere. 2. Off 84. Is functus eſt omni ciuium munere. de Cl.170. Non quod L. Philippo, & L. Piſoni aut ſtudium, aut cura defuerit in tanto officio, tantoque munere. 2. Phili.256. Quis alienum putet eius eſſe dignitatis, quam mihi quiſque tribuit, quid omni in munere uitæ optimum & uerisſimum ſit exquirere? 1. de Fin.10. In omni munere candidatorio fungendo. Att. l.1.1.5. Quamquam enim Lamia ſummo ſplendore, ſumma gratia eſt, magnificentiſſimo munere ædilitio: tamen, &c. fam. lib.11.16.6. Nam dum ſumus in his incluſi cōpagibus corporis, munere quodam neceſſitatis & graui opere perfungimur. de Sen.70. Tu qui non magis ſtudio, quam proprio munere aliquo diſertorum ius a nobis ciuile didiciſti. de Or.88. Munere ſuo negotium impoſuit. 8 fa.25. Munera perinde ſunt, ut accipiuntur. Offi.76. Beneficia parentum, deorum immortaliū munera. poſt red. in ſe.1. Magnificētiſſima uero noſtri Pompeij munera ſecundo conſulatu. 2. Offi. Singularū uirtutum certa ſunt quædam officia ac munera. de Or.140. Dare alicui immunitatem munerum. Acad. l.4.217. Theophraſtus eſt multus in laudanda magnificentia popularium munerum. Of.2.81. Munera declarare. 2. fa.3. Sed ego hoſpiti & amico munuſculum mittere uolui leuidenſe, craſſo filo, cuiuſmodi ipſius ſolent eſſe munera. 9. fam.21. Maſſiniſſa ſenex omnia regis officia & munera exſequitur. de Se.30. Mitte homini munera ſatis large hæc ad uſum domeſticum, uini & olei quod uſum erat, etiā tritici quod ſatis eſſet. in Or. Muneribus aliquem afficere. 2. fa.4. Inuectio certe nulla eſſet, niſi his muneribus homines fungerentur. Off.35. Valetudo opportuna eſt, ut dolore careas, & muneribus fungare corporis. de Amic.21. Cæſar muneribus, monumentis, congiariis, epulis multitudinem imperitam lenierat. 2. Philip.121. Priſtinis orbari muneribus. 2. Diu.10. Honoribus ac reipub. muneribus perfunctus ſenex. de Or.101.

Munuſculum.

Munuſculum tibi concinnaui. 12. fam.40. in epiſt. Trebonij. Quam tu totam inſulam cuidam tuorum ſodalium, ſicut aliquod munuſculum condonaras. 5. Ver.73. Nemini hoc deferre munuſculum maluit, quam ſuo accuſatori. 8. fam.18. Tulliola, deliciolæ noſtræ, tuum munuſculum flagitat. epiſt. lib.1.5.3. Qui cum illud falſum eſſe ſuſpicarentur, ſibi autem nullius eſſent conſcij culpæ, alicui facinoris munuſculum non repudiauerunt. 3. Off.96. Quod Quintum non ſine munuſculo exſpectare dicis, gaudeo non fefelliſſe eam rem opinionem tuam. Att. lib.16.333.1.

Munero.

Locus erat quidam, in quo erant ea compoſita, quibus te rex munerare conſtituerat. pro Deiot.11.

Muneror.

Aliud alij commodi aliquo adiuncto incommodo muneratur. 2. de Inu.124. Alexion me opipare muneratus eſt. Att. l.7.9.

Munia.

Omnia hæc ſunt officia neceſſariorum, commoda tenuiorum, munia candidatorum pro Mur.67. Qui ſuis ceruicibus tāta munia ſuſtinent, hi ſunt optimatum principes. pro Sext.26.

Municeps.

Lucius tribulis & municeps & familiaris meus. Epiſt.225. M. Pontidius municeps noſter. de Cla.187. C. Naſennius municeps Sueſſanus. Att.277. Non illi nos de nostris municipis fortunis arbitrantur ſententiam laturos, ſed, &c. de Clar.59. Q. Catulus huius collegæ & familiaris noſtri pater dilexit municipem tuum Roſcium. 1. de Nat.107. Clamabat ſe municipem Coſſanum eſſe. in Ver.168. Non dubito quin ſcias, non ſolum cuius municipij ſim, ſed etiam quam diligenter ſoleam meos municipes Arpinates tueri. fam. lib.13.12.2. Ego Ciceroni meo Arpini potiſſimum togam puram dedi, idque municipibus meis fuit gratum. Att.153. Ego, me hercule, & illi & omnibus municipibus duas eſſe cenſeo patrias: unam naturæ, alteram ciuitatis. 2. de Leg.8.

Municipium.

Nullum erat municipium Italiæ, nulla colonia, nulla præfectura, quæ non, &c. pro Sext.9. Municipium ruſticanum. pro Sext. Roſc.25. S. Roſcius municeps Amerinus fuit, genere & nobilitate ſui municipij facile primus. pro S. Roſc.20. Calenū municipium complebunt. cont. Rul.83. Vides quantam rem agat, ut Circeis qui habitet, totum hunc mūdum ſuum municipium eſſe exiſtimet. 4. de Fin.12. Tu es ex municipio antiquiſſimo Tuſculano, hic eſt e præfectura Atinati non tam priſca. pro Planc.292. Vrbes coloniarum ac municipiorum. in Catil.109. Municipia clauſa. pro Dom.70. Videte quam deſpiciamur omnes qui ſumus e municipiis, id eſt omnes plane: quotus enim quiſque non eſt. 3. Philip.134. Municipiis pecunias imperare. 16. Att.24.

Municipalis.

Eſt enim ipſe a materno genere municipalis honeſtiſſimi ac nobiliſſimi generis. pro Syl.18. Rurſus autem ex dolore municipali, ſermonibuſque eorum quos conuenio, uidetur hoc conſilium exitum habiturum. 7. Att.39. Vtinam, inquit, M. Cicero, iſto animo atque uirtute in ſumma repu. nobiſcum uerſari, quā in municipali maluiſſes. 3. de Leg.35. Sunt municipales ruſticique Romani. pro Sext 13. de Pet.209 Multum mecum municipales homines loquuntur, multum ruſticani. 8. Att.51. Nulla querella eſt municipalium hominum ac ruſticorum. 9. Attic. 61.

Munificus.

Quid porro tam liberale ac munificum? &c. de Or.87. Conuenit autem tum in dando munificum eſſe, tum in exigendo nō acerbum. Offic.46. Semper liberaliſſimus munificentiſſimuſq. fuit. pro Roſc. Com.13.

Munifice.

Sic haud ſcio an melius, &c. quam tam m. & tam large dari. 3. de Nat.50. Quæ animi affectio ſuum cuique tribuens, atque hanc quam dico ſocietatem coniunctionis humanæ, m. & æque tuens, iuſtitia dicitur. 2. de Fin.117.

Murena.

Mullorum & murenarum copia. Parad.49. Murenis me facile abſtinebam. 7. fam.47.

Muria.

Vt iteret magnitudine maris Aegæi ſtilla muriæ, &c. ſic cū ſit is bonorum finis, &c. 3. de Fin.69.

Murmur.

Murmur maris. 3. de Or.28. Nec metuunt canos minitanti murmure fluctus. in Arat.9.

Murmuro.

Vagire, mugire, murmurare, ſibilare. ad Her.33.

Murmurans.

Fremitus murmurantis maris. 5. Tuſc.163. Vidi heſterno die quendam murmurantem, qui, &c. de haruſp.15.

Murus.

Murus alpium. 5. Phil.191. Ad omnes enim meos impetus quaſi murus quidam boni nomen imperatoris opponitur. 7. Ver.2. Percuſſit murum aries. 1. Offi.54. Si Annibal ad portas ueniſſet, murumq. iaculo traieciſſet, negaret eſſe in malis, capi, uenire, &c. 4. de Fin.38. De muro imperauit Philotimo ne impediret. Att.25. & 26. Totiuſque mei conſulatus memoriam poſtulo, quæ dum erit ueſtris mentibus infixa, firmiſſimo me mu-

ro ſeptum eſſe arbitrabor. 4. in Catil. 95. Inſula Delos patua, ſine muro nihil umet. pro Pomp. 14. Lex Ælia & Fuſia euerſa eſt, propugnacula murique tranquillitatis & ocij. in Piſ. 6. Muri urbis, quos uos pontifices ſanctos eſſe dicitis, diligentiuſque urbem religione, quam ipſis mœnibus cingitis 3. de Nat. 71. Quattuor mutos cepi, & arcem eorum totam. 5. fam. 25.

Mus.

Sed quod quæris, quid arceſſerim Chryſippum, tabernæ mihi duæ corruerunt. reliquæ rimas agunt. itaque non ſolum inquilini, ſed mures migrauerunt. 14. Att. 11. Quaſi uero quidquam interſit, mures diem & noctẽ aliquid rodẽtes, ſcuta an cribra corroſerint. 2. Diu. 87. Murium aut formicarum cauſſa homines frumentum non condunt. 2. de Nat. 118. Deroſi a muribus clypei. 1. Diu. 161. Aedificata muribus & muſtelis domus. 2. de Nat. 25.

Muſculus.

Nam & muſculorum iecuſcula bruma dicuntur augeri. 2. Diu. 25.

Muſica.

Idem cenſeres ſcilicet in platanis ineſſe muſicam. de Nat. 30. Muſicam Damon & Ariſtoxenus tractauerunt. 3. de Ora. 72. Vt in muſicis, numeri & uoces & modi. de Or. 92.

Muſicus.

Hic autem non tam concinnus helluo, nec tam muſicus iacebat, &c. in Piſ. 84. Si abſurde canat is, qui ſe haberi uelit muſicum. 2. Tuſc. 18. Geometræ uero, muſici, grammatici etiam more quodam loquuntur ſuo. 5. de Fin. 5. Muſici floruerunt in Græcia. Tuſc. 1. 4. Muſicorum cantibus mutatis, mutari ciuitatum ſtatus Platoni placet. 3. de Leg. 39. Muſicorum uero perſtudioſum accepimus. 5. Tuſc. 89. Qui fidibus aut tibijs uti uolunt, earum tractationem non ab haruſpicibus accipiunt, ſed a muſicis. Diu. 110. Muſicis eruditus. 4. Att. 50. In muſicis quę ſpectentur. 1. de Or. 92. Quis muſicis, quis huic ſtudio litterarum. quod profitentur ij qui grammatici uocantur, penitus ſe dedidit, quin, &c. 1. de Or. 6.

Muſicus, a, um.

Muſicas leges poſſe mutari ſine publicarum legum mutatione, negauit uir Græciæ ſapientiſſimus, longeque doctiſſimus. Plato 2. de Leg 38.

Muſca.

Qui niſi ſe ſuo more iactauiſſet, hodie te iſtic muſcę comediſſent. de Cl. Or. 114. Puer, abige muſcas. 2. de Or. 157.

Muſculus, *Vide* Mus.

Muſcoſus.

Nihil alſius, nihil muſcoſius. Q. fr. lib. 3. 17. 9.

Muſtaceum.

In eodem amomo cœpit laureolam in muſtaceo quærere. 5. Attic. 40.

Muſtela.

Non poſſis adduci, ut domum muribus & muſtelis ædificatã putes. de Nat. 29.

Muſtum.

Sic ego iſtis cenſuerim, & nouam iſtam quaſi de muſto ac lacu feruidam orationem fugiendam. de Cl. Or. 159.

Mutabilis, Mutabilitas, Mutatio, Mutatus, *Vide* Muto.

Mutilus.

Mutila ſentit quædam, & quaſi decurtata. in Ora. 105. Sed cum mutila quædam, & hiantia locuti ſunt, quæ uel ſine magiſtro facere potuerunt, germanos ſe putant Thucydidis. in Orat. 17.

Mutilatus.

In Galliam mutilatum ducit exercit. 5. Phil. 146.

Muto.

Nam qui uolunt pœnam aliquam ſubterfugere, aut calamitatem, eo ſolum uertunt, hoc eſt, ſedem ac locum mutant. pro Cęc. 22. Alias reuocabat eos, inter quos iam decreuerat, decretumque mutabat: alias, &c. 3. Ver. 14. Quod ad te ſcripſeram, me in Epeiro futurum, poſteaquam extenuari ſpem noſtram & euaneſcere uidi, mutaui conſilium. Att. lib. 3. 35. 1. Philotimi litteris lectis mutaui conſilium de mulieribus. Att. 116. ep. 49. Cui quidem cum Ciliciam dediſſes, mutaſti pactionem. pro Dom. 18. Sin autem ſententiã mutaſti, ego habebo. fam. lib. 7. 24. 8. Att. lib. 9. 171. 2. Quis mediocris gladiator ingemuit, quis uultum mutauit umquam? 2. Tuſc. 71. Poſteaque rebus geſtis mentes ueſtras uoluntatemque mutaſtis, de Prou. Conſ. 20. Omnes ſcelerati atque impij, quorum tu te ducem eſſe profiteris, quos leges exſilio affici uolunt, exſules ſunt, etiam ſi ſolũ non mutarunt. Parad. 58. Ergo ille princeps uariabit, mutabit, &c. Or 202. Muta iam iſtam mentem, mihi crede, obliuiſcere cędis atque incendiorum. 1. in Catil. 4. Neque te, quo minus, ſi tibi ita uideatur, ſententiam mutes, deterrendum puto. Acad. ed. 1. lib. 2. 38. Sed uiſne, quoniam & ſatis iam ambulatũ eſt, & tibi aliud dicendi initium ſumendum eſt, locum mutemus, &c. 2. de Leg. 1. Mutare & uertere ad omnem rationem aliquid. 3. de Or. 97. Neque mutare ciuitatem quiſquam inuitus poteſt, neque ſi uelit mutare, non poteſt. Q. fr. 508. Mutare conſuetudinem dicendi. de Cl. 194. Mutare principia naturæ. de Fin. 4. 28. Sapientem ſententiam mutare numquam. pro Mur. 129. Teſtamentum mutare. pro Cluc. 23. Teſtem m. poſt red. in Sen. 10. M. uultum. Tuſc. 2. 36. Idque ad omnem rationem mutatur & uertitur. de Or. 159. O iura præclara, &c. ne quis noſtrum plus quam unius ciuitatis eſſe poſſit (diſſimilitudo enim ciuitatum, uarietatem iuris habeat neceſſe eſt) ne quis inuitus ciuitate mutetur, neve in ciuitate maneat inuitus. pro Balb. 23. Conſilia in horas mutari uides. Att. 255. id eſt, nõ conſtare ſibi, diſcedere a ſeſe. Quo uertendi, hoc eſt mutandi ſoli cauſſa, uenerant. pro Dom. 229. Vos ueſtem mutandam cenſuiſtis, cunctique mutaſtis. Poſtq. 206.

Mutatus.

Probitas gratuita, non mutata uoluptatibus. de Fin. 85. Rerum hoc natura, &c. nec manens nec mutata ratio feret. ep. 84. Vt & ciuitate illum mutatum eſſe faterentur, & ius ciuitatis honore digniſſimum iudicarent? pro Balb. 33. Hoc uero tempore, cum alij interierint, alij abſint, alij mutati uoluntate ſint, &c. 5. fam. 62. Verſa & mutata in peiorem partem ſunt omnia. pro Sext. Roſc. 55.

Mutatio.

Conſilij mutatio optimus eſt portus pænitenti. 12. Phi. 322. Crebra corporis mutatio. pro Clue. 42. Extorum fieri mutatio poteſt. Diu 105. Vnde igitur ſubito tanta iſta mutatio? in Ant. 159. Fit magna mutatio loci, non ingenij. pro Quinct. 7. Morum facienda mutatio. 1. Offi. 168. Officiorum mutatio, dando, accipiendo. 1. Offi. 34. Eam mutationem, ſi tempora adiuuabunt, facilius commodiuſque faciemus. Offi. 24. Nemo doctus umquam mutationem conſilij inconſtantiã dixit eſſe. 16. At. 22. Atque ita ut nullam mutationem umquam habitura res eſſe uideatur. ep. 8. Et ita eſſe eum undique aptum, ut nulla uis tantos queat motus mutationemque moliri. 4. Acad. 125. Mutationes elementorum inter ſe. de Nat. 63. Mutationes rerum & temporum. de Fin. 5. 64. Mutationes quattuor temporum. de Nat. 56. Luna uarias mutationes lucis habet. de Nat. 46. Motibus & mutationibus ſuis ciens omnia & agitans natura. 3. de Nat. 37.

Mutabilis.

Materia mutabilis. de Vni. 35. Omne corpus mutabile eſt. de Nat. 65. Mutabilem eſſe vult dei formam Heraclides Ponticus. de Nat. 1. 26. Vaga & mutabili ratione labuntur ſidera quædam. de Vni. 46.

Mutabilitas.

Hæc inconſtantia, mutabilitaſque mentis, quem non ipſa grauitate deterreat? 4. Tuſc. 65.

Mutus.

Accuſatio huius temporis muta. pro Flac. 4. Ciuitas fracta malis, muta, debilitata, abiecta metu. pro Dom. 218. Dialectica in excogitandis argumentis muta nimium eſt: in iudicandis nimium loquax. 2. de Or. 87. Sic in ueſtris diſputationibus hiſtoria muta eſt. de Fin 2. 56. Imago aui tui clariſſimi uiri, quæ te a tanto ſcelere etiam muta reuocare debuit 3. in Cat. 55. Cũ res muta aut informis, fit eloquens & formata. ad Her. 4. 257. Mutum forum, elinguem curiam, tacitam & fractam ciuitatem uidebatis. poſt red. in Sen. 5. Nihil me mutum delectat, nihil tacitum. in Cat. 116. Muti uel eloquentis origo. 3. Tuſc. 98. Nullum fuiſſe tempus poſt has fugas & formidines, quod magis debuerit mutum eſſe a litteris. Att. lib. 8. 52. Mutum eſſe ſatius eſt, quam, quod nemo intelligat, dicere. fam. lib. 12. 27. 4. Vt enim magiſtratibus leges, ita populo præſunt magiſtratus: ut uere dici poteſt, magiſtratum legem eſſe loquentem: legem autem, mutum magiſtratum. 3. de Leg. 5. Is mutam in delicto perſonam, nomenque præbuit. pro Dom. 240. Neque enim accuſatore muto, neque teſte quiſquam utitur, eo qui de accuſatoris ſubſellio ſurgit. pro Roſc. Am. 63. Si mutæ etiam beſtiæ loquerentur. de Fin. 1. 108. Pecudes mutæ. Q. fr. lib. 1. 18. Res inanimatæ atque mutæ. 1. de Nat. 53. Mutarum & nihil intelligentium

gentium beſtiarum cauſſa. 2. de Nat. 101. Eloquentia muta quędam inducere, in Or. 76. Omnia muta atque inanima commouerentur. in Ver. 171. Et ſi hoc in his quaſi mutis artibus eſt mirandum, & tamen uerum: quanto admirabilius in oratione atque in lingua? 3. de Or. 25.

Mutuus.

Mutuus amor. fam. lib. 10. 4. 3. Ad paternas enim magnas, & ueteres, & iuſtas neceſſitudines, magnū attulit acceſſionem tua uoluntas erga me, meaque erga te par atque mutua. Att. lib 16. 341. 1. Mutuum in amicitia, eſt, cum par uoluntas accipitur & redditur. fam. lib. 5. 2. 7. Frumentum mutuum aliquibus dare. 2. de L. Agr. 82. Teſtimonium mutuum date. pro Flac 7. Nō enim ſperaſti mutuam me tibi gratiam relaturum, ut uiciſſim tuos cumpellarem. in Sall. 273. Voluntatem mutuam alicui tribuere. fam. lib. 5. 2. 4. Pro pari inter nos & mutua beneuolentia. ep. 204. In amici mutua beneuolentia conquieſcere. de Amic. 20. Beneficia mutua & grata dū ſunt, inter quos ea ſunt, firma deuinciuntur ſocietate. 1. Off. 82. Ille mihi HS quattuordecim non reddit, quæ dedi eius filio mutua. Attic. 165. Multa & magna inter nos officia, paria & mutua intercedunt. ep. 227. Mutuas pecunias ſumere. 3. Ver. 19. Iccirco amicitiæ comparātur, ut commodum mutuis officijs gubernetur. pro Roſc. Am. 66. Cum Appio ſumma mihi neceſſitudo eſt, multis eius officijs & meis mutuis conſtituta. ep. 178.

Mutuo.

Verbum aut tranſlatum aut factum aliunde ut mutuo, aut factum ab ipſo. Or. 204. Mutuo inter nos certarint officia ſumma conſtiterunt. 10. fam. 80. Fac ualeas meque mutuo diligas. fam. lib. 10. 4. 9. hoc eſt, fac mihi in amore reſpondeas. Te, ut diligas me, ſi mutuo te facturū ſcis, rogo. fam. l. 10. 9 6. Satiſne uideatur his omnibus rebus tuus aduentus, cum proxime Romam ueniſti, mutuo reſpondiſſe? 5. fam. 4. Nulla enim re tā lætari ſoleo, quam meorum officiorum conſcientia: quibus ſi quando non mutuo reſpondetur, apud me plus officij reſidere facillime patior. 5. fam. 16.

Mutuor.

Nam ego quæ ſunt oratoris cum illis communia, non mutuor ab illis. 1. de Or. 29. Tu quidquam ab alio mutuaris? Q. fr. 326. Orator ſubtilitatem ab Academia mutuatur, & ei uiciſſim reddit ubertatem orationis, & ornamenta dicendi de Fat. 5. Mutuabantur a mundo particulas ignis, terræ, aquæ, quas rurſus redderent. de Vni. 59. Cetera uero a familiari meo Longo mutuabor. de Or. 107. Age, a Cœlio mutuabimur. Att. 103. Mutuemur hoc quoque uerbum, dicaturque tam æther Latine, quam dicitur aer. 2. de Nat. 132. id eſt, aliunde ſumamus. Cum abundare debeam, cogor mutuari. Att. 245. Aut noua uerba facere, aut a ſimili mutuari. Or. 217. Nam L. quidem Craſſus, cum eſſet admodum adoleſcens, non aliunde mutuatus eſt, ſed ſibi ipſe peperit maximam laudem ex illa accuſatione nobili & glorioſa. 2. Offi. 66. A uitis uirtus nomen eſt mutuata. 2. Tuſ. 76. Tironem noſtrum ab altera relictum audio, ſed eum uideo in ſumptum ab alijs mutuatum. Att. lib. 8. 150. 3.

Mutuatio.

Ego uero illi maximam gratiam habeo, quod me ea pœna multauerit, quam ſine mutuatione & ſine uerſura poſſem diſſoluere. 5. Tuſc. 161. Tranſlationes quaſi mutuationes ſunt, cum quod non habeas, aliunde ſumas. de Or. 157. Itaque cum Roma clam eſſet profectus, multoſq. minutis mutuationibus fraudauiſſet, in Aſiam uenit. pro Flac. 37.

Myoparo,

Proh dij immortales, piraticus myoparo, cum imperium populi Rom. &c. 7. Ver. 76. Eum iſto prætore Cilicum myoparoni, prædonibuſque patuiſſe. 6. Ver. 104. Illi ſtatim myoparonē egregium de ſua claſſe, ornatum atque armatum dederunt. 3. Ver. 61. Myoparone piratico capto, dux liberatus. 7. Ver. 58. Nam cum quæreretur ex eo, quo ſcelere impulſus mare haberet infeſtum uno myoparone, Eodem (inquit) quo tu orbem terræ. de Rep. 3.

Myrmillo.

L. Frater, qui myrmillo Mylaſis depugnarat. in Anto. 198. Ille autem ex myrmillone dux, ex gladiatore imperator. in Anto. 189.

Myrothecium.

Meus autem liber totum Iſocrati myrothecium, atque omnis eius diſcipulorum arculas, ac non nihil etiam Ariſtotelis pigmenta conſumpſit. Att. lib. 2. 16 3.

Myſtagogus.

Itaque iodices hi, qui hoſpites ad ea, quæ uiſenda ſunt, ducere ſolent, & unumquodque oſtendere, quos illi Myſtagogos uocāt, conuerſam iam habent demonſtrationem ſuam. 6. Ver. 116.

Myſterium.

Tacitum, tamquam myſterium, tenere aliquid. 3. de Ora. 37. Myſteria quæ appellantur initia, &c. de Leg. 177. Velim ad me ſcribas certum, quo die myſteria futura ſint. Att. lib. 5. 55. Quæ ſunt tandem iſta myſteria? Acad. ed. 2. l. 2. 55. Myſteriorum dies. 15. Att 43. Neque enim ſunt epiſtolæ noſtræ, quæ ſi perlatæ non ſint, nihil ea res nos offenſura ſit, quæ tantum habent myſteriorum, ut eas ne librarijs quidem fere committamus. 4. Att. 52. Ne rhetorum aperiamus myſteria. Tuſc. 4. 45. Quid ſi petimus ab Antonio ut ea nobis explicet, & illa dicendi myſteria enunciet? 1. de Or. 103. Facieſque me, in quem diē Romana incidant myſteria, certiorem. Att. lib. 6. 112. 7 Vbi ego diutius eſſem moratus, niſi Athenienſibus, quod myſteria non referrent, &c. 3. de Or. 43. Quæ tradantur myſterijs reminiſci. 1. Tuſc. 46. Myſterijs illis Athenæ nihil pepererunt melius, quibus ex agreſti immanique uita exculti ad humanitatem, & mitigati ſumus, initiaque ut appellantur, ita re uera principia uitæ cognouimus: neque ſolum cum lætitia uiuendi rationem accepimus, ſed etiam cum ſpe meliore moriendi. 2. de Leg. 36. Id enunciatis myſterijs totum eſt contemptum. pro Mur 129. Quod quale ſit, ex myſterijs intelligi poteſt. de Nat. 2. 45. μυστικώτερον illud ad te ſcribā, tu ſagacius odoraberis. 6. Att. 38.

N

NÆ ego incautus, qui cum Academico & eodem rhetore congredi conatus ſum. de Nat. 26. Scilicet iſta quidem ſumma uæ ego multo libentius emerim diuerſorium Tarracinę, ne ſemper hoſpiti moleſtus ſim. ep. 7. 24. 8. Næ, ego uelim. 8. Attic. 22. Quod ſi geometricis rationibus non eſt crediturus, quæ uim afferre in docendo, uos ipſi ut dicitis, nę ille longum aberit, ut argumentis credat philoſophorum. Acad. 4. 209. Næ ille medius fidius uir ſapiens lætus morietur. Tuſc. 164. Næ illi uehementer errant. 2. in Catil. 19. Nę iſta glorioſa ſapientia non magno æſtimanda eſt, ſiquidem non multum differt ab inſania. Tuſc. 161. Nę iſta prȩclara nobilitas deſinat queri populum Rom. hominibus nouis atque induſtrijs libenter honores mandare, &c. 6. Ver. 73. Mediusfidius nę tu emiſti locum præclarum. Att. 4. 18. Nę tu haud paullo plus delectationis habuiſti, quam quiſque noſtrum. ep. lib. 7. 1. 9. Næ tu me ſollicitudine magna liberaris. At. 86. Nę tu ſi id feciſſes, melius famæ, melius pudicitię tuæ conſuluiſſes. 2. Phil 31. Incredibile eſt, quam turpiter mihi facere uideat, qui his rebus interſim. nę tu uideris multo ante prouidiſſe quid impēderet tum, cum hinc profugiſti. 7. fam. 52.

Nænia.

Honoratorum uirorum laudes in concione memorētur, eaſque etiam ad cantus, ad tibicinem proſequantur: cui nomen Næniæ: quo uocabulo etiam a Græcis cantus lugubres nominantur. 2. de Leg. 57.

Næuus.

Næuus in articulo pueri delectat Alceum. at eſt corporis macula næuus; illi tamen hoc lumen uidebatur. 1. de Nat. 55. de Cl. Or. 172. Totum aliquem, non næuo aliquo aut crepundijs, ſed corpore omni uelle cognoſcere. Brut. 173.

Nam.

N. eſt longe aliter in uerſibus, in Or. 115. N. hercule, inquit Antonius, ſi, &c. de Or. 121. N. Hermagoras quidem nec, quid dicat attendere, nec quid polliceatur intelligere uidetur. de Inu. 43. Quamobrem celebratote, Quirites, &c. n. multi, &c. eripi: enim, &c. in Catil 116. Cum eo mihi ſumma neceſſitudo eſt, magno enim beneficio meo affectus cumulatiſſime mihi gratiam retulit: n. nec in honoribus meis umquam defuit, nec in laboribus. ep. 203. Numquid n. reſtat? Part. 231. N. qui audiunt, hæc duo animaduertunt. in Or. 114. N quid ego de Cicerone dicam, qui, &c. ep. 130. N. quid ego te athletas putem deſiderare, qui gladiatores contempſeris? fam. lib. 7. 2. 10. Quinque cohortibus quid ſe n. facturum arbitratur. Att. 273. N. quod iſta inuſitata rabie petulanter in uxorem & filiam meam, &c. in Sall. N. quod me tecum iracunde agere dixiſti ſolere,

lere, non eſt ita, uehementer, &c. in Aug. 217. N. quod negas, &c. Att. 135. N. quod purgas eos, &c. Att. 49.

Namque.

N, aſſiduis internuntijs, &c. ep. 152. N. illud quare Scæuola negaſti te fuiſſe laturum, &c. 1. de Orat. 37. Quam ille Namque quod tu non poteris, aut neſcies, quis noſtrum tam impudens eſt, qui ſe ſcire, aut poſſe poſtulet? 1. de Or. 30.

Nanciſcor.

Belluas immanes nanciſcimur uenando. 2. de Na. 121. Cuius rei nullam conſuetudinem nactus ſum, &c. Att. 315. 2. Q. fr. 31. Nactus ſum etiam, qui Xenophontis ſimilem eſſe cuperet. Or. 199. Tamen maiorem ſpem impetrandi nactus ſum, poſtea quã, &c. ep. lib. 13. 8. 8. Alter alterius, ubicũque nactus eſt, oua frangit. de Nat. 51. Sortem nactus eſt urbanæ prouinciæ, magis ex ſua & Chelidonis, quam ex pop. Rom. uoluntate. 3. Ver. 73. Quo quidem tempore, iudices, iſte ſpem maximam reliquorum quoque peccatorum nactus eſt. 3. Ver. 39. Poteſtas quam ille per ſcelus erat nactus. de Nat. 3. 123. Quonam modo imperium ferre potuiſſetis, ſi id ille nactus eſſet? pro Mil. 116. Ne uim ullam nanciſcantur, quæ a primo impulſu moueatur. de Som. 131. Si quid firmitatis nactus ſit Antonius. 11. fam. 20. Pluribus uerbis ad te ſcribam, cum plus otij nactus ero. fam. li. 4. 7. 1. & l. 2. 8. 6. Boni aliquid fortuna nanciſci. 3. de Nat. 126. Cato ſic abijt e uita, ut cauſſam moriẽdi ſe nactum eſſe gauderet. 1. Tuſ. 116. Nactus pluſculum laxamenti. ep. 194. Nactus Siciliam. 10. Att. 40. Vitia, ut ſe erigat clauſculis, quaſi manibus quidquid eſt nacta, complectitur. de Sen. Quo minus homines tenebras & ſolitudinem nacti, nullo dedecore ſe abſtineãt. de Fin. 31. Quoniam nacti te, inquit, ſumus aliquando otioſum, certe audiam quid ſit, quod, &c. 1. de Fin. 22.

Nares.

Recte rurſum ſunt nares, quod odor omnis ad ſupera fertur, 2. de Nat. 211. Expones quæ ſpectet florida & uaria; faſciculum ad nares admouebis, incẽdes odores, & ſertis redimiri iubebis & roſa. 5. Tuſc. 73. Nares humorem habent ad puluerem, multaq. alia repellenda non inutilem. 2. de Natu. 109. Nares contractiores habent introitus, ne quid in eas quod noceat, poſſit peruadere. 2. de Nat. 109. Patenẽ nares propter neceſſarias utilitates. 2. de Nat. 217. Naribus adiunctis os ſpiritu augetur. 2. de Natu. 101. Mollipedeſque boues ſpectantes lumina cæli, Naribus humiferum duxere ex aere ſuccum. 1. Diu. 26.

Narro.

Narro tibi, hæc loca uenuſta ſunt. Att. l. 15. 329. 2. & 11. fa. 38. Narro tibi, plane relegatus mihi uideor, poſteaquam in Phormiano ſum. Att. 2. 26. 2. Narro tibi, Quinctus exſultat lætitia. Att. 247. & 246. Othonem quod ſperas poſſe uinci, ſane bene narras. Att. 216. Male narras de nepotis filio. 16. At. 36. id eſt, malum & triſtem nuntium affers. Male hercule narras. Tuſc. 1. 9. Narrant monſtra. 9. At. 47. Narra mihi, reges Armenij patricios ſalutare non ſolent? Att. 26. Eſt autem hæc huius generis uirtus, ut ita facta demonſtret, ut mores eius de quo narres, ut ſermo, ut uultus omnes exprimantur. 2. de Or. 133. Incũda mihi eius oratio fuit, cum de animo tuo, de ſermonibus, quos de me haberes, quotidie mihi narraret. fam. li. 3. 1. 7. Ad Her. 20. Male narrare de aliquo. Att. 16. 338. 3. Alteram, qua Craſſi libertum ais tibi de mea ſollicitudine macieque narraſſe. 3. Att. 21. Narrandum dilucide. 1. ad Her. 15.

Narrans.

Quod illa ſiue faceta ſunt, ſiue ſic fiunt, narrante te uenuſtiſſima. 15. fam. 52.

Narratio.

Narratio, eſt rerum explicatio, & quædam quaſi ſedes ac fundamentum conſtituendę fidei. Partit. 18. Narratio eſt rerum geſtarum aut perinde ut geſtarum expoſitio. 1. ad Her. 4. & 3. 216. Omnis orationis reliquæ fons eſt narratio. de Or. 139. Narratio accuſatoria in cõiecturali cauſſa quid habere debeat. 2. ad Her. 33. Aperta narratio poterit eſſe, ſi, ut quodque primum geſtum erit, ita primum exponetur, &c. 1. de Inu. 42. Narratio quo breuior, eo dilucidior. 1. ad Her. 15. Obſcura narratio totam obcæcat orationem. 2. de Or. 179. Narratio in ſuaſione rara. Partit. 8. Deinde rem narrare, ita ut narratio uerisſimilis ſit, ut aperta breuia. 2. de Or. 45. Veriſimilis narratio erit, ſi, ut mos, ut opinio, ut natura poſtulat, dicemus. 1. ad Her. 16. Defenſoris narratio ſimplicem & dilucidam expoſitionem debet habere, cum attenuatione ſuſpicionis. 2. ad Her. 33. Narratio præteritarum aut præſentium rerum eſt. Part. 8. Narrationis diſpoſitio. 3. ad Her. 109. Genus narrationis, quod in perſonis poſitum eſt, debet habere ſermonis feſtiuitatem, animorum diſſimilitudinem, grauitatem, lenitatem, &c. 1. ad Her. 13. Narrationis in negotiorum expoſitione poſitæ partes tres. 1. ad Her. 15. Narrationis ultimæ certe. 1. de Inu. 41. Exponere narrationem. in Or. 121. Is mulierum nominibus in Trophoniana Charonis narratione Græcos in eo reprehendit, quod, &c. Attic. 6: 113. 4. Quando utendum ſit, aut non ſit narratione, id eſt conſilij. 2. de Or. 179. Credibiles, non hiſtorico, ſed prope quotidiano ſermone dilucide explicatæ narrationes. in Or. 68. Narrationum tria ſunt genera: Vnum genus eſt, in quo ipſa cauſſa, & omnis ratio controuerſię continetur: Alterũ, in quo digreſſio aliqua extra cauſſam aut criminationis, &c. aut amplificationis cauſſa interponitur. Tertium genus eſt remotum a ciuilibus cauſſis, quod delectationis cauſſa non inutili cum exercitatione dicitur & ſcribitur. 1. de Inu. 39. & 2. ad Heren. 12.

Narrator.

Faceti narratores & imitatores. 2. de Or. 121. Ceteri non exornatores rerum, ſed tantummodo narratores fuerũt. 2. de Or. 29.

Narthecium.

Iam doloris medicamenta illa Epicurea, tanquam de narthecio promant. de Fin. 20.

Narus.

Noti erant, & naui, & nari, quibus cum I N præponi oporteret, dulcius uiſum eſt: igitur ignoti, ignaui, ignari dicere, quam ut ueritas poſtulabat. Or. 212.

Naſcor.

Oritur ex ſe, & ſua ſponte naſcitur amor. 2. de Fin. 115. Timiditas ex rebus naſcitur. de Fin. 118. Non minus iucundi atque illuſtres nobis ſunt ij dies, quibus cõſeruamur, quam ij, quibus naſcimur. in Catil. 111. Quoniam autem etiam morum miſeri ſunt, in miſeriam naſcimur ſempiternam. 1. Tuſc. 8. Cetera naſcuntur & occidunt. in Or. 6. Naſcuntur innumerabilia hoc uno poſito. 2. de Leg. 48. Ex cupiditatibus odia naſcuntur. 1. de Fin. 69. Naſcuntur quæſtiunculæ multæ his propoſitis. 2. de Leg. 46. Nulla tam deteſtabilis peſtis eſt, quæ non homini ab homine naſcatur. 2. Off. 22. Ergo ita naſceretur exordium. 1. Tuſc. 14. Scribas ad me, ut mihi naſcatur epiſtolæ argumentum fam. lib. 16. 32. hoc eſt, ut inde ſumam argumentum ad te ſcribendi. Si tibi fortuna non dedit, ut patrẽ certo naſcerere. pro Roſc. Am. 26. Binos habebam, iubeo promi utroſque, ne quid plus mali naſceretur. 7. Ver. 27. id eſt, ne quid oriretur amplius mali. Si naſcerentur tibiæ ex oliua modulate canentes. de Natu. 2. 17. Hæc in impeditis & regum dominatione deuinctis naſci cupiditas dicendi ſolet. de Cla. 168. Magna etiam diſſidia, & plerumque iuxta naſci. de Amic. 33. Sunt quædam etiam quæ igne naſci uidentur. de Na. 1. 73. Non naſci homini longe optimum; proximum autem, quamprimum mori. Tuſ. 1. 102. Naſcendi conditio incerta. in Canl. 48.

Naſcens.

Naſcens malum facile opprimitur. 5. Phil. 186. Enitar, ut in dies magis magiſque hęc naſcens de me duplicetur opinio. 16. fam. 27. Sed iam olim naſcenti prope noſtrę laudi, dignitati, ut tuuque præfuiſti. fam lib. 1. 7. 25. Mare illud, quod nunc Fauonio naſcente purpureum uidetur, idem huic noſtro uidebitur. 4. Acad. 181. Naſcentium ortus moderatur luna. Diu. lib. 2. 71. Athenis non naſcentibus, ſed iam adultis, fuit Thucydides. de Clar. Orat. 13.

Natus.

Ita enim natus, ita educatus, ita edoctus es. 6. fam. 17. Natus ad agendum ſemper aliquid dignum uiro. 4. fam. 40. Vir ad dignitatem & gloriã natus. pro Sext. 77. Ad bella natus. pro Leg. Man. 29. Ad facinus prædamque natus aliquis. 11. Phil. 317. Ad dicendi ſingularem quandam facultatem natus Craſſus. pro Balb. 2. Scipio natus mihi uidetur ad interitum exitiumq. Carthaginis. de haruſp. reſp. 144. Natus ad homines iuuandos, tutandos, conſeruandos. Tuſc. 1. 27. Natus, ſuſceptus, & inſtitutus ad laudem. de Fin. 5. 58. Natus atque aptus ad alterius libidines flagitioſas. 4. Ver. 93. T. Annius ad hanc peſtem funditus delendam natus eſſe uidetur. de haruſp. 144. Ad omnia ſumma natus Pompeius. de Clar. 129. Deorum beneficio ad hæc tempora natus Cæſar. 12. Phil. 324. Ad hoc unum natus, aut in hoc ſolo ſe exercuit, aut huic generi ſtudet uni aliquis. in Or. 53. Natus annos quattuordecim. ad Oct. 24. pro Cl. 8. Annos natus unum & uiginti de Or. 149. de Clar. 185. Annos ad quinquaginta natus. pro Clũ. 88. Mortuus eſt (cum ego quinque & ſexaginta annos natus, legem Voconiam uoce magna & bonis lateribus ſuaſiſſem) annos ſeptuaginta natus: tot enim uixit Ennius. de Sen. Eques Romanus prope annos x c. natus. 5. Ver. 50. Procreatus ſum paruus a parentibus, a nobis natus ſum conſularis. Poſt reditum ad Quir. 3. Sed ut perſpiciatis, unde omnis iſte natus ſit error, uoluptatem accuſantium, doloremque laudantium, totam

rem aperiam. 1. de Fin. 49. Natus ex te, teque dignus eſt. 12. fam. 31 Malo genere natus. 2. de Or. 158. Nat' genere nobili. 7. Ver. 241. Ille gurges atque helluo, natus abdomini ſuo, non laudi atque gloriæ. in Piſ. 31. Imperio huic natus. pro Cœl. 46. In dedecore natus Verres. 5. Ver. 48. Natus in patris egeſtate. de Pet. Conſ. 6. Etiam ſi in ampliſſima familia natus ſit Parad. 45. Filius natus in decem menſibus. Top. 224. Natus honeſto loco. Tuſc. 5. 42. Natus nobili loco. Diu. 1. 77. Natus ſummo loco. fam. lib. 15. 22. 4. Vt quiſque optime natus inſtitutuſque eſt. de Fin 5. 52. Tuum eſt, Cato, qui non tibi, ſed patriæ natus es, videre, &c. pro Mur. 73. Thyeſtes Tantalo prognatus, Penelope natus. 5. Tuſc 44. Foro & multitudini nata eloquentia. de Clar. 156. Circe e Perſide, Oceani filia nata, de Na. 69. Nata lex, quam legem naturæ dicimus pro Mil. 7. Syri natio nata ſeruituti. de Prou. 7. Ergo nata eſt ſententia ueterum Academicorum & Peripateticorum, ut finem bonorum dicerent, ſecundum naturam uiuere. 2. de. Fin. 59. Natum a te idipſum, ut illi cuperent. 3. de Leg. 28. Natum eſt inde, ut, &c. 12. Att. 22. id eſt, caſu factum eſt. Natum bellum. 2. Philip. 79. Ad honeſtatem natum genus hominum. Part. 49 Omne quod natum eſt, neceſſe eſt eſſe corporeum, aſpectabile, tractabile. de Vniu. 15. Cum te unum ex omnibus ad dicendum maxime natum aptumque cognouit. de Or. 93. Hic uero in oculis ſenatus populiq. Romani nihil poſſe exſiſtere, quod non ante extingui atque opprimi poſſet, quam plane exortum ac natum eſſet. 2. de L. Agr. 88. Aut quod ex terra natum atque factum eſſe uideatur. Tuſc. 1. 33. Pro eo quod ſe non ſolum ſuis commodis, ſed etiam ſuorum municipum, ceterorumque neceſſariorum natum eſſe arbitrabatur. pro Cl. 95. Natum eſſe parentibus humilibus. Læl. 61. Hi non uidentur, ut ad curſum equum, ad arandum bouem, ad indagandum canem: ſic hominem ad duas res, ut ait Ariſtoteles, ad intelligendum & agendum eſſe natum. de Fin 2. 66. Nata tribunorum poteſtate, grauitas optimatum cecidit. 3. de Leg. 17. Antonij colloquium cum heroibus noſtris pro re nata non incommodum. Att. 224. Animaduerteram pro re nata te non incommode ad me in Albanum uenire. Att. 186. Orpheum & Rheſus matre muſa nati. de Nat. 68. Omnes nati ſunt ad ſocietatem & communitatem generis humani. 4. de Fin. 7. Homines in uetere dignitate fortunaque nati. cont. Rul. 64. Literis nati Græci. 3. de Or. 72. Quo eodem ſtatu cœli & ſtellarum nati ſunt. Diu. 2. 73. Quidā ſunt ita habiles, &c. ut non nati, ſed ab aliquo deo ficti eſſe uideantur. de Or. 94. Nati ſumus ea conditione, ut nihil quod homini accidere poſſit, recuſare debeamus. 15. Att. 1. Ita nati ſumus, ut & blandiri & ſupplicitor inſinuare iis, a quibus eſſet petendum, & aduerſarios minaciter terrere poſſimus. 1. de Or. 45. Ita nati ſumus, ut rem geſtam exponere, & de omnibus rebus loqui ſine arte poſſimus. de Or. 92. Non nobis ſolum nati ſumus (ut præclare ſcriptum eſt a Platone) ortuſque noſtri partem patria uendicat, partem amici. Off. 1. 33. Nam neque horum poſteri meliores illi quidem mea ſententia, quam reliquarum philoſophi diſciplinarum: ſed ita degenerant, ut ipſi ex ſe nati eſſe uideantur. 5. de Fin. 22. A lanigera nate bouim ceruices. 2. de Na. 157. Seruituti natæ Iudæorum & Syrorum nationes. de Prou. Cōſ. 8. Nata ob has cauſas aſtra. de Vn. 43. Ergo hoc quidem apparet, nos ad agendum eſſe natos. 5. de Fin. 103. Ad iuſtitiam nos eſſe natos intelligere nil præſtabilius. 1. de Leg. 42. Cum his qui ſe patriæ, qui ſuis ciuibus, qui laudi, qui gloriæ, non qui ſomno & conuiuiis & delectationi natos arbitrentur. pro Sext. 12 Quos omnino natos oderet ſebinos. fam. 33. Ex quo uno hæc omnia nata & profecta eſſe concedo. pro Q. libet. 58.

Natus.

Neque porro ex eo natus, &c. de Fin. 77. A primo ſtatim quo à procreatoribus nati diliguntur. de Fin. 1. 41. Caritas quæ eſt inter natos & parentes, dirimi niſi deteſtabili ſcelere non poteſt. de Amic. 27.

Natu.

Non admodum grandis n. ſed tamen ætate prouectior. de Se. 79. Grandis n. parentem Ver. 95. Quanquam eum colere cœpi, non admodum grandem n. ſed tamen iam ætate prouectum. de Sen. 9. Grandes n. matres. in Ver. 262. Quiduis maior n. quam Plautus. de Inu. 72. Aliquot annis minor n. Acad. 16. Ex his omnibus natu minimus. Q. Saturius. pro Clu. 40. Minimus n. hominum omnium Timeus. de Or. 513.

Natio.

Natio dura. 5. Phil. 275. Erudita illa Græcorum natio. 2. de Or. 11. Natio me hominis impulit, ut ei recte putarem, niſi fortè candidatorum licentia hic quoque uſus, hoc ſubito cognomē arripuit. 15 fam. 73. Deteriores eſſe meliorum quidem eſt magna natio. pro Sext. 23. Natio magna, de haruſp. reſp. 53. Nimirum hoc illud eſt, quod de me potiſſimū tu in accuſatione quæſiſti, quæ eſſet noſtra natio optimatium. pro Sext. 83. Quid ſi illa officioſiſſima, quæ neminem patitur non honeſte in urbem introire, tota natio candidatorum? pro Mur. 63. in Piſ. 42. Is ſe Ligurem non fecit, ne nationis magis ſuæ, quam generis uti cognomine uideretur pro Cl. 57. In natione hominum genus conſideratur. 1. de Inu. 51. Deum nō curare ſingulos homines, nec ciuitates nec nationes, & gentes. de Nat. 78. & 79. Nationes Arabum. Phrygum, Lycaonum, Cilicum, Piſidarum. 2. de Le. 34. Nationes immanes ac barbaræ, Afri, Hiſpani, Galli. 1 Q. fr. 21. Exteræ nationes & gentes. pro Font. 21. Non modo nationes, ſed etiam ſeruitia concitaturum. 10. fam. 76. Cæſar cum acerrimis nationibus Germanorum & Heluetiorum prœliis feliciſſime decertauit. de Prou. 26.

Natalis.

Natalis dies Brundiſinę coloniæ. 4. Att. 33. Natalis dies urbis, de Diu. 1. 29. Agere diem natalem ſuum, uel alicuius. Att. 49. Quod ſatis ſit ad diem agendum natalem ſuum quotannis. 2. de Fin. 161. O nonæ illæ Decembres, quę me conſule fuiſtis, quam ego diem uere natalem huius urbis, aut certe ſalutarem appellare poſſum. pro Flac. 72. Colere diem natalem. de Fin. 85. Natalē diem ſeruus mei, cura ut in iſtis ædibus amœniſſimis agam tecum, &c. 3. Att. 53. De natali die meo. pro Sext. 26. & Att. 55. Chaldæis in prædictione & in notatione cuiuſque uitæ ex natali die minime eſſe credendum 2. Diu. 131 Sed de Formiano Tarracinam pridie Kal. Ianuarias. inde Pontinum ſummam. inde Albanum Pompeij. ita ad urbem III. nonas natali meo. Att. li. 7. 125. 3. Nam die tuo natali uictoria nunciata. fam. lib 11. 14 5. Natali die tuo ſcripſiſti epiſtolam ad me plenam conſilij. Att. 9. 173.

Natalitius.

Chaldæi notant ſidera natalitia. Diu. 127. Ad quos refert. dij immortales? ad eos ſcilicet, quorum nobis etiam dies natales audiendi ſunt. Hæc ne non ſeſſeri ſit Antonius, cui 1 dat natalitia in hortis. 2. Phil. 30. Natalitia, ſunt conuiuia luxurioſa ad celebrandum natalem diem peculiariter ſtructa. Qui hæc Chaldæorum natalitia prædicta defendunt. 2. Diu. 132.

Natiuus.

Huius gentis ac terræ domeſticis natiuiſq. ſenſus. de har. Et ſimplicia uerba partim natiua ſunt, partim reperta. in Part. 70 Anaximandri autem opinio eſt, natiuos eſſe deos, longis interuallis orientes, occidenteſque 1. de Na. 19. Quot genera, quotque diſparia partim ſubmerſarum; partim terrenarum & iſtiuſmodi beluarum, partim ad ſaxa nantiis teſtis inhærentia. 1. de Nat. 145.

Natura.

Aliud equo eſt n. aliud boui, aliud homini. de Fin 130. N. iuris. de Iu. 81. N. eorum ignea eſt. Off. 3. 94. Mater omnium rerum natura. 26 N. norma legis eſt. 2. de Leg. 57. N. parens omnium. Tuſc. 1. 107. N. eſt igitur quæ contineat mundum omnem, eumque tueatur. de Nat. 2. 21. N. qua nihil poteſt eſſe callidius. 1. de Nat. 507. N. in profundo ueritatem, ut ait Democritus, penitus abſtruſit. Acad. ed. 2. lib. 2. 32. Aperta enim res eſt, & quotidie nos ipſa n. admonet, quam paucis, quam paruis rebus egeat, quam uilibus. Tuſc. 5. 74. N. affert dolorem. Tuſc. 3. 60. N. atque ingenium mori ad dicendum maxime adfert. 1. de Or. 56. N. partis non mētes multa aut aſſingit, aut mutat, aut detrahit. Dio. 1. 110. Verum. N. ſolitarium nihil amat, ſemperque ad aliquid, tamquā adminiculum adnititur. de Ami. 74. N. iuxta Epicurum, adſciſcit & reprobat, id eſt uoluptatem & dolorem. Fin. 1. 37. Omnia, quæ natura aſpernatur, in malis, ſibi quæ adſciſcit, in bonis. Tuſ. 2. 27. N. in pueris, ut in ſpeculis, cernitur de Fin. 5. 54. N. ui rationis, hominem conciliat homini. & ad orationis & ad, uitę ſocietatem, &c. Off. 3. 19. Vel cum n. ſtatim omnem ſenſum n. conſtare neceſſe eſt. de Som. 13 r. Continet autem ſedationem animi humani in conſpectu poſitam Tuſ. 4. 41. N. corrupit Hortenſij filium, non patris culpa. 10. Att. 10. N. commorandi nobis diuerſorium dedit, non habitandi. Cat. 76. N. paruulos nobis dedit igniculos, quos celeriter malis moribus, opinionibuſque deprauatis, ſic reſtinguimus, ut nuſquam naturæ lumen appareat. Tuſc. 3. 2. Quę nobis n. informationem deorum ipſorum dedit, eadem inſculpſit in mentibus, ut eos æternos & beatos haberemus. de N. 1. 93. N. dedit uſuram uitæ, tamquam pecuniæ, nulla præſtituta die. Tuſc. 3. 72. N. recta & concupiſcentia & conſtantia deſiderat, aſpernaturque contraria. Off. 3. 45. N in his ipſis rebus quæ ad quietem animi delectationemque quæruntur, dominatur. 2. de Leg. 1. Vereor enim ne n. cum corpora nobis infirma dediſſet, iiſque & morbos inſanabiles & dolores intolerabiles

adſtitiſſet, animos quoq. dederit & corporũ doloribꝰ cõgruẽtes, & ſeparatim ſuis angoribꝰ & moleſtijs implicatos. Tuſc. 5.2. N. ſimplici in genere nihil ex oĩ parte perfectũ expoliuit. 2. de Inu. 123. Fabricata eſt hoc incredibiliter n. 3. de Or. 97. Qđ n. fert. Tuſc. 176. Fingit homines ac creat imitatores ac narratores facetos n. 2. de Or. 121. Ad maiora enim quædã nos n. genuit & conformauit. l. 1. de Fin. 18. N. quicquid genuit, non modo animal, ſed etiam quod ita eſſet ortum e terra, ut ſtirpibus ſuis niteretur, in ſuo quodq. genere perfectum eſſe uoluit. Tuſc. 5.27. Quod ſi n. tales nos genuiſſet, ut eam ipſam intueri & perſpicere, eademq. optima duce curſum uitæ conficere poſſemus, haud erat ſane, quod quiſquam rationem ac doctrinam requireret. Tuſc. 3.1. N. ipſa diuitias, quibus contenta eſt, & parabiles & terminatas habet. de Fin. 1.56. N. ſicut aliarũ omnium rerum, ſic uiuendi modum habet. Cat. 78. N. nihil habet præſtantius, nihil quod magis expetat, quam honeſtatem, quam laudem, quam dignitatem, quam decus. Tuſc. 2.41. N. ſic ſe habet, ut, &c. Tuſc. 168. N. ipſa deorum notionem in animis hominum impreſſit. de Nat. 1.32. N. cupiditatem ingenuit homini ueri inueniendi. de Fin. 2.40. N. nihil extremum inuenit. 3. ad Her. 131. N. mutari non poteſt. Læl. 32. Tum uetat in eo uim timere, quo nos iam n. ipſa pene perduxerit. 6. fam. 14. Natura per ſe longius progreditur, quæ nullo docente profecta ab ijs, quorum ex prima & inchoata intelligentia genera cognouit, cõfirmat ipſa per ſe rationem, & perficit. 2. de Leg. 21. N. ſine doctrina plus ualet, quam doctrina ſine natura. pro Arch. 11. Admirabilis ad dicendum n. de Cla. 153. Quæ autem animans n. nihil curans. de Nat. 1.86. N. antiquiſſima, & rerum omnium princeps, ad quã leges hominum diriguntur. 2. de Leg. 11. Natura non artificioſa ſolum, ſed plane artifex ab eodem Zenone dicitur conſultrix & prouida utilitatum opportunitatumque omnium. 2. de Natu. 81. N. maxime cedens & diſſipabilis. 3. de Natu. 21. N. cohærens & continuata cum omnibus ſuis partibus. Acad. ed. 2. lib. 1. 21. Communis omnium n. 5. de Fin. 43. N. quam blanda conciliatrix, & quaſi ſui lena. de Natu. 1.53. N. paruo cultu contenta eſt. Tuſc. 5.70. de Fin. 2.75. N. deprauata. de Fin. 1.40. N. diuina. Tuſc. 1.25. N. duplex generis humani. de Vn 55. Ea n. rerum eſt, & is temporum curſus. 6. fam. 16. Cũ ſit hominis n. generata ſit, ut, &c. 5. de Fin. 117. Nec tam fuit hominum generi infenſa atque inimica n. ut corporibus tot res ſalutares, animis nullam inuenerit. Tuſ. 4.47. Quinta illa non nominata magis, quam non intellecta n. Tuſc. 156. N. ſemper eſt inuicta. Tuſc. 5.58. Nulla melior in hominum genere n. quam eorum, qui ſe natos ad homines iuuandos, tutandos, conſeruãdos arbitrantur. Tuſc. 1.26. & 27. N. de animis hoc merita melius eſt, quod corporum adiumenta adhibentur extrinſecus, animorum ſalus incluſa in his ipſis eſt. Tuſc. 4.47. N. moderata, natura uitioſiſſima. 1. Q. fr. 5. N. noſcenda eſt, non facultas 12. At. 6. Omnis natura conſeruatrix ſui eſt. de Fin. 5.23. Omnis n. diligẽs ſui eſt. de Fin. 4.27. Omnis natura propoſitum habet quaſi finem & extremum, ſe ut cuſtodiat quam in optimo ſui generis ſtatu. de Fin. 5.25. N. optima recte uiuendi dux. Læl. 17. Hęc eſt natura propria animæ atque uis, ut ipſa a ſeipſa moueatur. de Som. 151. Prouida ſolerſque n. 2. de Nat. 193. Eſt enim uis & n. quædam, quę futura prænuntiat, quorum uim atque naturam ratio numquam explicauit. Diu. 82. N. ſentiens eſt ſecundum Academicos. Acad. ed. 2. 1. 21. Inſolẽs & ſuperba n. uictoria. pro Marc. 5. Cuius rei tanta eſt uis, tanta n. ut, &c. de Or. 101. N. terrena, mortalis & caduca. Tuſc. 1.50. Huic ego tantummodo aditum ad tuam cognitionem patefacio & munio: cognitum per teipſum, quæ tua n. eſt, dignum tua amicitia hoſpitioque iudicabis. fam. lib. 13.79.3. Mundus melior, quam ulla n. de Nat. 2. 24. Cæli & loci alicuius natura. 7. Ver. 22. Natura cauſæ, quam alij conſtitutionem uocant. 2. de Or. 72. Medico & conſuetudo ualentis & natura corporis cognoſcenda eſt. de Orator. 223. Hominis n. perfecta non eſt, de Nat. 2.28. N. ignis, & ea ipſa tota feruida eſt, & cæteris naturis uitalem impertit calorem. de Nat. 51. N. iuris ab hominis repetenda natura. 1. de Leg. 15. Vis & n. iuſtitiæ. 1. de Fin. 78. Carthaginenſes fraudulenti & mendaces non genere, ſed n. loci, quod propter portus ſuos, multis & uarijs mercatorum ſermonibus, ad ſtudium fallendi, ſtudio quæſtus uocabantur. de L. Agr. 92. N. illius montis. 15. fam. 14. N. mundi ſempiterna ſecundum Academicos. Acad. ed. 2. 1. 21. N. omnium de dijs conſentit. de Nat. 1.32. Vis uerborum & n. orationis. de Fin. 62. N. rerum cõmunis, uniuerſa, atque omnia continens. de N. 1.29. Quum tibi ſiue deus, ſiue mater (ut ita dicam) rerum omnium n. dederit animum, Parad. 118. Rerum n. non uidebatur ferre, ut accidere poſſet. 13. Att. 10. N. rerum uno conſenſu iuncta & continens, ut Phyſicis placet. Diu. 2.24. Quod rerum n. non patitur. Acad. ed. 1.2.51. N. atque ratio temporum ciuilium. 6. fam. 2. 8. N. uniuſcuiuſque multis ſimulationum inuolucris tegitur. 1. Q. fr. 11. Nihil eſt appetentius ſimilium ſui, nihil rapacius, quam n. Læl. 46. N. acerbitas. 1. Q. fr 28. Naturæ agilitas, ut ita dicam, & mollities. 1. Att. 49. Naturæ iſta ſunt Balbe, naturæ non artificioſe ambulantis, &c. ſed omnia cientis & agitantis motibus & mutationibus ſuis. 3. de Nat. 19. Naturæ uniuerſæ animus & mens. de Nat. 1.29. In naturæ bonis Craſſus ſe uinci æquo animo ferebat, in iis uero quæ ſibi homines parare poſſent, pati non poterat. 2. de Or. 25. Naturæ intelligentis ſapientiſq. cauſas primas conquirere. de Vni. 63. Hoc ualeret, inquam, in cõmuni conſenſu omnium, & dulciſſima commendatione naturę. pro Plan. 265. Naturę fabrica incredibilis. 2. de Nat. 104. Naturę communis fragilitas. pro Mar. 13. Aliquem ſine doctrina naturæ habitum eſſe moderatum. pro Arch. 188. Naturæ inueſtigatio. Acad. ed. 2. 1. 24. Naturæ ius. 2. de Inu. 169. & 241. Naturæ iura a vulgari intelligentia ſunt remotiora. 2. de Inu. 170. Naturæ lex. 11. Phil. 311. Naturæ liberalitas. 2. fam. 10. Naturæ nomine omnia Epicurus appellat. 2. Nat 59. Naturæ partes quibus in rebus verſentur. 1. de Inu. 52. Naturę patria vna, altera ciuitatis. 2 de Leg. 4. Naturę perfectio, virtus. Acad. ed. 2. lib. 1. 15. Sed quę naturę principia ſunt ſocietatis humanę, repetendum altius videtur. Off. 10. Habui non temporum ſolum rationem ſuorum, ſed etiam naturæ. lib. 1. 9. 81. Id eſt, morũ meorũ. Naturę ſolertiã nulla ars, nulla manus, nemo opifex conſequi poteſt imitando. 2. de Na. 58. Naturæ ſpecimen ex optima quaque natura capiendum. Tuſc. 1.26. Naturæ ſpeculator, venatorque phyſicus. de N. 1.58. Naturę via una eſt, eaque ſimplex. Cat. 50. In omni genere magna quędam eſt vis incredibiliſque naturę. de Or. 161. Naturę ſentientis vim, animum mundi eſſe dicunt Academici. Acad. ed. 2. lib. 1. 21. Naturę accommodatum. Acad. ed. 1. l. 2. 25. Naturę tuę ea adhibita doctrina eſt, quę vel vitioſiſſimã naturã excolere poſſit. 1. Q. fr. 4. Ita ratio comparata eſt uitæ naturæque noſtræ, ut alia ætas oriatur ex alia. de Amic. 125. Quæ iucunda uidetur eſſe, non modo his extraordinarijs cupiditatibus, ſed etiam ipſi naturæ ac neceſſitati denegarem. in Ver. 243. Naturæ obſiſti non poteſt. de Fin. 2.42. Naturæ parere. Acad. ed. 2. l. 1. 14. Naturæ rerũ omnium rem ullam præſtare cum nefas ſit dicere, rationem eſſe in ea confitendum eſt. 2. de Leg. 14. Quid enim eſt aliud gigantum modo bellare cum dijs, niſi naturæ repugnare? Cat. 6. Vos autem de eo, in quem iudices non eſtis, &c. de eo qui & naturę & legibus ſatiſfecit, quem leges exſilio, natura morte mulctauit. pro Clu. 21. Naturæ ſeruire. Brut. 19. Naturæ quod debetur ſoluere. pro Marc. 19. Naturam accuſa. Acad. ed. 1. lib. 2. 32. Cum ad naturam eximiam & illuſtrem acceſſerit ratio quędã confirmatioque doctrinæ, tum illud neſcio quid præclarum ac ſingulare ſolet exiſtere. pro Arch. 12. Ad naturam iura noſtra accommodari gaudeo. 2. de Leg. 57. Ad naturam accommodatum. Acad. ed 1. l. 2. 57. Ad rerum naturam delabi. 6. fam. 36. Quæ ad naturam maxime uita eſt. 4. Att. 46. Naturam atque ingenium ad dicendum uim afferre maximam. 1. de Or. 56. Ariſtoteles longe omnibus (Platonem ſemper excipio) præſtans & ingenio & diligentia, cum quattuor genera illa principiorum eſſet complexus, e quibus omnia oriuntur, quintam quandam naturam cenſet eſſe, e qua ſit mens. 1. Tuſc. 56. Naturam alij eſſe cenſent, uim quandam ſine ratione cientem motus in corporibus neceſſarios, &c. 2. de Nat. 115. Naturam excellentem atque præſtantem pie ſanctéque colimus. de Nat 1.40. Naturam quaſi cognatione continuatam conſpirare. 3. de Nat. 19. Motus enim uoluntarius eam naturam in ſe ipſe continet, ut ſit in noſtra poteſtate, nobiſque pareat, nec id ſine cauſſa: eius enim rei cauſſa ipſa natura eſt. de Fat. 143. Contra naturam uniuerſam nihil eſt contendendum. 1. Offi. 155. Naturam definire difficile 1. de Inu. 51. Naturam ſentientem dicunt Academici eſſe mentem, ſapientiamque perfectam. Acad. ed. 2. l. 1. 21. Eã eſſe naturam & religionem prouinciæ tuæ, ut illius reditum uel adiuuando confirmares, uel negligendo impedires. fam. lib. 1.7. ad. Naturam eam, quę res omnes complexa teneat, perfectione rationis excellere neceſſe eſt. de Nat. 2.22. Naturam rerum omnium euoluere. Acad. ed. 1. l. 2. 104. Naturam alicuius ferre. 1. Phil. 21. Naturam patibilem habet omne animal. 3. de Nat. 20. Sed tamen ea uiciſti, quæ & naturam, & conditionem, ut uinci poſſent, habebant. pro Mur. 132. Atque hic a magiſtris parum inſtitutus, naturam habuit admirabilem ad dicendum: induſtriam non ſum expertus, ſtudium certe fuit. de Clar. 191. Parere quędam matrona cupiens, dubitans eſſet ne prægnans, uiſa eſt in quiete obſignatam habere naturam: retulit. negauit eam, quoniam obſignata fuiſſet, cõcipere potuiſſe. 2. Diu. 112. Naturam illam quæ imagines fundat, ac mittat in deorum numero,

mero. de Nat.1.22. Naturam ipſam de immortalitate animorum tacitam indicare. maximum argumentum eſt, quod omnibus curæ ſunt, & maxime quidem, quæ poſt mortem futura ſint. Tuſc.1.26. Naturam ducem nactus non eſt quiſquam hominum, qui ad uirtutem peruenire non poſſit. 1. de Leg.23. Naturam in duas ſpecies partiebantur Academici, in materiam & formam. Acad.ed.2.l.1.17. Siquis in cælum aſcendiſſet, naturamque mundi & pulchritudinem ſiderum perſpexiſſet, inſuauem illam admirationem ei fore. de Ami.74. Qui ſe naturam cuiuſque ex forma perſpicere profitebatur. Tuſc.4.67. Præter naturam & fatum. 1. Phil.7. An quidquam poteſt eſſe ſecundũ naturam, quod fit repugnante ratione? Tuſ.4.65. Omnia quę ſecundum naturam fiunt, ſunt habenda in bonis. Cat.64. Secundum naturam uiuere. Offic.3.29. Ducem tamquam Deũ ſequimur optimam naturam, eique paremus. de Sen.5. Naturam ſi ſequemur ducem, numquam aberrabimus. Offi.1.141. Neque naturam ſignificat: eſt enim plena rationis. de Nat 2.32. Acie mentis rerum omnium uim naturamque uidere. de Or.123. Id ſi eſt difficile nobis, ſi tamen in re poſitum atq. natura. de Or.92. A natura corporis experte nihil quidquam effici poſſe arbitrabatur Zeno. Acad.ed.2.lib.1.28. A natura dati hominibus igniculi, a corruptela malæ conſuetudinis extinguuntur exoriunturque & confirmantur uitia contraria. 1. de Leg.25. A natura datum homini uiuendi curriculum. de Vni.55. Maior pars eo ferre deferri ſolet, quo a natura ipſa deducitur. Offic.1.205. Eos a natura ipſa diligere cogimur. Offic.39. A natura deorum hauſtos animos & delibatos habemus. Diu.2.94. A natura repetenda iuris ſtirps. 1. de Leg.15. Sim etenim impudens, ſi plus poſtulem, quam homini a natura rerum tribui poteſt. 11. fam.35. Tantum ſibi perſuaſerant, quantum natura admonente cognouerant. Tuſc.1.24. Quæ natura, non literis aſſecuti ſumus. Tuſc.2.2. Vitia quæ ab natura habeas, ſtudio atque artificio quodam malitiæ condire. pro Clu.32. Honeſtum per ſe nobis placere, animoſque noſtros natura & ſpecie ſua commouet. Offic 39. Si aliquem nacti ſumus cuius cũ moribus & natura congruamus. de Amic.27. De natura deorum quæſtio perdifficilis & perobſcura. de Nat.1.1. De natura uariæ opiniones. 2. de Nat.58. Qui autem natura dicuntur iracũdi, aut miſericordes, aut inuidi, aut tale quid, ij ſunt eiuſmodi conſtituti, quaſi mala ualetudine animi, ſanabiles tamen. Tuſ.4.67. Natura diiudicanda ſunt honeſta & turpia. 1, de Leg.34. Magiſtra ac duce natura. de Fin.1.55. Natura duce errari nullo pacto poteſt. 2. de Leg.15. Atque hæc ita ſentimus natura duce, nulla ratione, nullaue doctrina. Tuſc.1.26. Natura mũdus effectus, nihil opus fuit fabrica. de Nat.1.38. Si ea rerum natura non poſſem euellere. de Prou.Con.36. hoc eſt delere, tollere. Quod ſi exemeris ex rerum natura beneuolentiæ coniunctionem, nec domus ulla, nec urbs ſtare poterit. de Amic.22. Vita ipſa ex ui ſua naturaque facile perſpicitur. pro Syl.182. Argumenta aut ex ſua ſumi ui atque natura, aut aſſumi foris. de Or.123. Aliquid ex rerum natura ſuſtuliſſe. pro S.Roſc.30. Hoc non natura fit, ſed quodam inſtituto. Or.252. Quid uero hoc elegantius quod non fit natura? in Or.90. Ea quæ natura fluerent atque manarent. de Nat.2.30. In natura eſt bonum ipſum, non in opinionibus: nam ui ita eſſet, beati quoque opinione eſſent 1. de Leg.35. In omni fuſum eſt natura calidum illud atque igneum. de Nat.2.21. In natura, non in opinione, ſita arboris aut equi uirtus. 1. de Leg.34. Noſtris manibus in rerum natura quaſi alteram naturam efficere conamur. 2. de Nat.115. In natura ratio perfecta, iuxta Academicos. Acad. ed.2.l.1.21. In rerum natura duo quærenda ſunt: unum, quæ materia ſit, ex qua quæque res efficiatur: alterum, quæ uis ſit quæ quidque efficiat. 1. de Fin.14. In natura rerum tria ſunt: unum, cum in uoluptate ſumus: alterum, cum in dolore: tertium, cũ nec in uoluptate, nec in dolore. de Fin.2.14. In natura tria ſunt: unum gaudere, alterum dolere, tertium nec gaudere, nec dolere. Tuſc.3.41. Natura improbus. pro Sext.26. Natura ineſt in mentibus noſtris inſatiabilis quædam cupiditas ueri uidendi. Tuſc.1.37. Hoc natura eſt inſitum, ut quem timuerir, qui cum de uita, fortuniſque contenderis, cuius ex inſidijs euaſeris, hunc ſemper oderis. pro Syll.63. Natura non eſt interdictum ſingulis hominibus artes plures noſſe. 1. de Or.108. Natura leniſſimus homo. Acad.ed.1.lib.2.12. Tormentum gubernat dolor & moderatur natura cuiuſque tum animi tum corporis. pro Syl.182. Optima natura eſſe. Tuſc.1.29. Pro natura tua. 13. fam.24. Aduerſante & repugnante natura nil decet. 1. Offic.156. Natura ſentiente nihil ualentius, a quo intereat. Acad. ed.2.l.1.21. Natura tributum eſt id optimo cuique, ut laudem uelit conſequi. 13. fam 25. Geſtus natura ita uenuſtus, ut ars etiam quæ non erat, & e diſciplina motus quidam uidere-

tur accedere. de Clar.190. Naturę ſunt diuerſę. de Fin.130 Voluntates hominum occultæ multiplicesq. naturę. Bruto,2.3 Naturę primę & inchoatę de Nat.2.24. Naturę rerum & locorum. 2. Q.fr 40. Quos tu ſitus, quas naturas rerum & locorũ habes? Q.fr.317. Eodem temporis puncto nati, diſſimiles & naturas, & uitas, & caſus habent. de Diu.128. Naturę numini diuino parent omnes. 1. de Nat 32. Quattuor naturas, ex quibus omnia conſtare vult Empedocles, diuinas eſſe cenſet. de Nat.1.22. Theophraſtus perſecutus eſt ſtirpium naturas, omnium fere rerum, quę e terra gignerentur, cauſſas atque rationes. 5. de Fin.17. Naturis, quę ſine animis ſunt, locus eſt proprius. de Nat.1.73. A ſuperis exteruiſque naturis alitur terra. 2. de Nat.60.

Naturalis.

Naturalis æquitas duarum partium. Top.48. Nulla eſt caritas naturalis inter bonos. de Nat.1.85. Diuinatio naturalis. 1. Diu.179. Motus naturalis. 1. de Fin.128. Naturalis & non fucatus nitor. de Cla.Or.18. Naturalis pater. 3. Phil.134. Facile cernes naturale quoddam ſtirpis bonum degenerauiſſe uitio deprauatæ uoluntatis. de Clar.176. Pabulum naturale. 4. Acad.229. Principium naturale omniũ cauſſarum unum eſt. de Cla.109. Vt homines adoleſcentes, ſi quid naturale forte non habeant, deterreantur. de Or.94. Societas naturalis. 1. Offic.76. Quid tandem poteſt eſſe naturale, quod idem nimium eſſe poſſit? Tuſc.4.47. Naturalem unum eſſe deum, populares multos dicit Antiſthenes. de Nat.1.24. legem naturalem diuinam eſſe cenſet Zeno, eamque uim obtinere recta imperantem, prohibẽtemque contraria. 1. de Nat.26. Hanc quaſi naturalem atq. inſitam in animis noſtris ineſſe notionem. 1. de Fin.24. Niſi ipſe ſe cum domeſtica diſciplina, tum etiam naturali quodam bono defenderet. pro Cœl.36. Naturali tantum norma legem bonam a mala diuidere poſſumus. Nec ſolum ius & iniuria a natura diiudicatur, ſed omnia omnino honeſta ac turpia. 1. de Leg.33. Noſtrarum uoluntatum & appetitionum non ſunt cauſſæ naturales & antecedentes: nihil enim eſſet in noſtra poteſtate. de Fat.241. Quæſtiones naturales & obſcuræ. Partit.34. Hæc enim duo genera diuinandi naturalia ſunt. Diu.82. Eiſque libris ad memoriam rerum naturalium comprehendendam impulſi ſumus. de Clar.166. Vitioſarum rerum, neque naturalium uocabula. de Nat.2.45.

Naturaliter.

Quod enim homini n. inſitum eſt, eo uti decet: & quidquid agas, agere pro uiribus. de Sen.24.

Naſſa.

Ex hac naſſa exire conſtitui, non ad fugam, ſed ad ſpem mortis melioris. Att.15.38.

Naſturtium.

Perſas negat Xenophon, ad Panem adhibere quidquam præter naſturtium. 5. Tuſc.140. Sit uoluptas non minor in naſturtio illo, quo ueſci Perſas eſſe ſolitos ſcribit Xenophon, quam in Syracuſanis menſis. 2. de Fin.146.

Naſus.

Naſus ita locatus eſt, ut quaſi murus oculis interiectus eſſe uideatur. 2. de Nat.108.

Natalis, Natalitius, *Vide* Naſcor.

Natio, Natiuus, *vide* Naſcor.

Nato, *Vide* No.

Natrix.

Cur Deus omnia noſtri cauſſa cum faceret (ſic enim vultis) tantam uim natricum, uiperarumque fecerit? cur mortifera tã multa pernicioſa terra marique diſperſerit? 4. Acad.215.

Natu, Natura, Naturalis, Naturaliter, Natus, *Vide* Naſcor.

Nauale, Naualis, Nauarchus, *Vide* Nauis.

Nauci.

Non habeo denique nauci Marſum augurem. Diu.1.111.

Nauis.

Conficit optime curſum nauis quę ſcientiſſimo gubernatore utitur. 1. de Inue.74. Vt concitato nauigio cum remiges inhibuerunt, retinet tamen ipſa nauis motum & curſum ſuum, intermiſſo impetu, pulſuque remorum. de Orat.97. Inſtructa & ornata nauis. 7. Ver.104. Quod ſi peruentum eo, quo ſumpta nauis eſt, ſed nauigantium. Off..70. Conſcende nobiſcum, & quidem ad puppim: vna nauis eſt iam bonorum omniũ: quã quidem nos damus operam vt rectam teneamus, vtinã proſpero curſu: ſed quicunque uenti erunt, ars noſtra certè non aberit.

ſam.

fam.lib.12.55. Aſcendere ad nauim. Acad.57. Nauem maximam triremis inſtar palam ædificauit.7.Ver.35.Appellere nauim ad uillam aliquam. Att.13.278. 2.Nauem conſcendere. Acad. ed. 1.lib.2.91. Vt enim, inquit, gubernator æque peccat, ſi palearum nauem euertit, & ſi auri: item æque peccat, qui parentem, & qui ſeruum iniuria uerberat.4.de Fin.122. Euertere nauem in portu.1.de Or.85. Qui maximis turbinibus ac fluctibus reipub. nauem gubernaſſem, ſaluamque in portu collocaſſem. in Piſ.15. Quum in nauem patres & cetera parantur. 10.Att. 49. Vidi nauem ſecundis uentis curſum tenentem ſuum. pro Plan.279.E Pompeiano naui aduectus ſum in Luculli noſtri hoſpitium: egreſſus autem e naui accepi tuas litteras. Att. 235.Cũ ab Epidauro Piræum naui aduectus eſſem. fam.lib.4.12.1. De naui exire, non abiectis,ſed ereptis gubernaculis.2.Att.23.Mercatores e naui egredientes terrere,conſcendẽtes morari.in Vat. 81.Naui eius me & ipſo connectore uiuerem puto. 10.Att.53.In naui eadem es.2. fam.6. Si in naui necatus quis, & in mare proiectus eſſet, P.Mutius decreuit familiam puram, quod os ſupra terram non extaret. 2.de Leg.53.A claſſe diſceſſerunt,nauique longa profugerunt,nauarchis relictis.12. fa.15.19. Naues onerariæ, quarum minor nulla erat duum millium amphorarum:12. fam.33.& 25 Diu.1.63. Naues laborantes in eodem curſu.3.de Na.67.Conſcenſio in naues Diu.64. Potetone in eos eſſe uehemens, qui naues inanes non modo habuerunt, ſed etiam apertas:in eum diſſolutus, qui ſolus habuerit conſtratam nauem,& minus exinanit? 7.Ver.82. Naues inſtructas & paratas in aqua habere.12.fam.32. Nauibus proficiſci.15.fam 11 Quæ ſiunq. cum etiam in his nauibus Diagoram uehi crederent. 3 de Nat. 129.Vt omnes copiæ nauibus Dyrrhachium tranſportarentur. 8.Att 161.4.

Nauicula.

Deinde ad epulas Veſtorij nauicula. Att. lib. 14 318.7. Marius parua nauicula tranſuectus in Africã Poſt red.16. Nauicularũ aliquid habere in ora maritima.9.fa 58. Ita ſermone confecto, Catulus remanſit,nos ad nauiculas noſtras deſcẽdimus. Acad. ed.1.lib.2.137.

Naualis.

Naualis apparatus ei ſemper antiquiſſima cura fuit. At.10.24. Diſciplina naualis.pro L.Man.37.Gloria naualis.7.Ver.76.Naualis pugna.Acad.ed.1.lib.2.13. [illegible] Græce. Pugna naualis ad tenendum. pro Mur.432.Pugnæ nauales & pedeſtres.de Se. 12. Bellum nauale.pro L.Man.20.Crimen nauale.7. Ver.103.

Nauale.

Atque etiam illæ impenſæ meliores, mœni, naualia, portus, aquarum ductus.2 Off.87. Si huic M.Antonio pro Hermodoro fuiſſet de naualium opere dicendum.1.de Or.33.

Nauarchus.

Sumptum omnem in claſſem frumento, ſtipendio, ceteriſque rebus nauarcho ſuo quæque ciuitas ſemper dare ſolebat.2. Ver. 48. An quod forum Syracuſanorum nauarchorum ſanguine redundauit? 2.Ver.161. O dij immortales? quid ſi harum ipſarum ciuitatum militibus,nauibus,nauarchis,Syracuſanus Cleomenes iuſſus eſt imperare. &c.2.Ver.67.

Naufragus.

Sed ut aliquis patrimonio naufragus, inimicus otij, bonorũ hoſtis. pro Syl. 30. Naufragus quidam natans. de Iou. 81. C.Marium Aphrica deuicta,expulſum, naufragumque uidit. in Piſ.33. Quod ſi ſe eiecerit, ſecumque ſuos eduxerit, & eodem ceteros undique collectos naufragos aggregauerit, extinguetur, &c.in Catil.22. Quid ſi una tabula ſit, duo naufragi, hiq; ſapientes,ſibine uterque rapiat,an alter cedat alteri? 3.Off.120.

Naufragium.

Nec tuas umquã rationes ad eos ſcopulos appuliſſet, ad quos S. Titij nauem afflictam, & in quibus C. Deciani naufragiũ fortunarum uidere. pro Rab.19. Clariſſimorum ducum, regumque naufragium.1.Diu.49.Naufragium reip.pro Sext.11. pro Dom.98 & 106. A naufragio uniuerſo maximum periculum eſt,niſi a gubernaculis receſſerint.16 fam. 36. Si tabulam de naufragio ſtultus arripuerit, extorquebitne eam ſapiens, ſi poterit? Off. 70. In eam tamquam e naufragio, reliquias contuliſſet.13.fam.9. Quem tu e patrimonio,tamquam e naufragio nudum eieciſti. pro S.Roſc 43. Hæc enim una ex hoc naufragio tabula me delectat. Att.lib.4.54 id eſt,hoc unicum ſubſidium calamitatis, hæ amicitiarum reliquiæ. Qui ex naufragio luculenti patrimonij ad hæc Anniana ſaxa proiectus eſt. 12.Phil.332. Vt in naufragio capulſus penderes, &c.in Piſ. 34. In quo naufragio reipub. colligendo & reficiendo, ſaluti communi omnia reperientur P. Sextij cõſilia eſſe uerſata: pro Sext.5.

Quod in naufragio reip. tenebris offuſis, demerſo populo,&c. p Dom.141. Execratur luculentis ſane uerſibus apud Ennium Thyeſtes: primum ut naufragio pereat Atreus.1. Tuſc. 172. Interea,qui cupide profecti ſunt, multi naufragia fecerunt. ep. lib.16.9.3. Hinc nimirum non iniuria, cum ad gubernacula reipub.temeratij atque audaces homines acceſſerunt, maxima ac miſerrima naufragia fiebant.1.de Inu.6. id eſt,maxima bonorum iactura fiebat. Naufragia ex latrocinio. 12. Phil. 316. Neque hercule in ijs ipſis rebus, quæ quamquã erant mihi propter rei familiaris naufragia neceſſariæ,tamen, &c. 1.fam.32. Naufragia iſtorum ex terra intueri. 2.Att 23. Labores quos nũc in naufragijs noſtris ſuſcipis.3.At.27. In eorum naufragijs uetſur & bonorum direptionibus.4.fam.39.

Nauicularius.

Mare magnum & difficile nobis reſtat. Si poteris cum Meſcinio,caute is ſolet nauigare: ſi minus, cum honeſto aliquo homine,cuius auctoritate nauicularius moueatur. fa.lib.16.9 20. Vt aratores,ut mercatores,ut nauicularij.4.Ver 95. Att. li 9 8. Malo inquam te,iſti generi hominum, quam mercatoribus & nauicularij inimicum atque infeſtum putari.7. Verr. 119 Ego nautas illum non putabam habiturum, ille confidebat: & eo magis, quod audita nauicularij hominis liberalitas eſſet. Att. 136.

Nauiculator.

Maiores noſtri ſæpe mercatoribus ac nauiculatoribus iniurioſius tractatis, bella geſſerunt. pro L.Man.6.

Nauicularia.

Quid eos loqui qui audiebant; quid exiſtimare eos qui audiebant,arbitrabare? inanem te nauem eſſe in Italiam ducturum? nauiculariam te,cũ Romam ueniſſes, eſſe facturum? 7.Ver.37.

Nauigium.

Prorſus diſſolutum nauigium,uel potius diſſipatum. 15. Att. 12. Eadem nauigij ratio eſt: nam nauis optime curſum conficit ea,quæ ſcientiſſimo gubernatore utitur. de Inu. 54. Sententiã aliquam tamquam aliquod nauigium ex reip.tempeſtate moderari. pro Cn.n.67. Committere paruo nauigio pueros.10.Att. 59. In nauigio latera,carinæ,prora,puppis,antennæ,uela,mali. de Or.159. Sed ſi iam ex hoc loco proficiſcatur Puteolos ſtadia triginta probo nauigio, bono gubernatore ac tranquillitate,&c. 4 Acad.179. Nauigia luculenta.16.At.12. Nauigia minuta 16. Att.1. Arborum conſectio magnos uſus affert ad nauigia facienda. de Nat. 56.

Nauigiolum.

Nos,uix ipſi ſingulis cum nauigiolis reciperemur.12.fam.35.

Nauigo.

Dionyſius nauigabat Syracuſas, iſque cum ſecundiſſimo curſum teneret,uidetiſne inquit, &c.de Nat.76. Nauigaui magis commode, quam ſtrenue: remis enim magnam partem;a prodromo nulli.16.Att.141. Reliquum eſt ut quæratur, utrum noſtra iſta claſſis curſu & remis, an ſumptu nautarum & litteris nauigauit. pro Flac.152. Rogo te ne nauiges, niſi explorate. ep. 259. Cum ipſe archipirata cum grege prædonum pleniſſimis uelis nauigaret. pro Dom 40. Vt ſi Xerxes,cum tantis claſſibus, tantiſque equeſtribus & pedeſtribus copijs, Helleſponto iuncto, Athone perfoſſo maria ambulauiſſet,terramq.nauigauiſſet.&c. 2.de Fin.92. Negotium magnum eſt nauigare, atque id menſe Quinctil. Att.lib.5.99.1. Claſſibus maximis nauigare. Att. lib. 10.197.6. N. ex ſententia, Acad.ed 1.lib.2. [illegible] expeditius. 6. Att.47. N. in alto. Off 3.120. N. incommodiſſime.5. Att. 24. Probo nauigio, bono gubernatore n. 4.Acad. 179. Myoparonibus n.7.Ver.76. N. ſine timore & ſine nauſea. 5. Att. 23. Cum aut hieme, aut referto prædonum mari nauigaretur. pro L.Man.21. Nauigandum eſt nobis infero mari,incerto curſu, hieme maxima. 8. Att.11. Nauigandi felicitate uti. 7. Att.7.

Nauigans.

Recordor enim eum illo Rhodiorum [illegible] nauigans,quã fuerim ſollicitus. Att.165.

Nauigatio.

Videtiſne,inquit,amici, quam bona a dijs nauigatio ſacrilegis detur? de Nat.76. Nauigatio hiberna,odioſa 15. Att.43. Ego, ſi me nauigatio non morabitur, quæ incurrebat in ipſos Eteſias, propediem te,ut ſpero,uidebo. fam.lib.15 11.4 Vt medicina ualetudinis, nauigationis gubernatio: ſic uiuendi ars eſt prudentia. 5. de Fin 28. Nauigationis longæ & hiemalis & minime portuoſæ periculum. 6.fam 53. Primam nauigationem omiſeris Q fr lib.2 15. Longa ex nauigatione aliquando in portum uenire.de Sen.65. In nauigatione noſtra puſillum laxamenti

mendi naſlis. 12 fam. 40. Aiebant te primâ nauigatione tranſmiſſurum. Q. fr. 312. Nauigationum curſus. 13. fam. 91.

Nauiter, *vide* Nauus.

Nauita, *vel* Nauta.

Verum quoniam non ſolum nauta ſignificat, ſed etiam Fauonius ipſe inſuſurrat, nauigandi nobis, Luculle, tempus eſſe, &c. Acad. ed. 1. lib. 2. 135. Noctem pauentes timidi adnectunt nauitæ. Tuſc. 180. Nautæ tempeſtatem præterire noluerunt. 14. fa. 12. Hæc ſigna uemens poſſunt prænoſcere nautæ. in Ara. 81. Nautæ feſtinare ſolent quæſtus ſui cauſſa. 16. fam. 11. Ego nautas eum non putabam habiturum. Att. 156.

Nauticus.

Inhibere, uerbum eſt totum nauticum. ad Att. lib. 13. 278. 2. Idemque iuuenibus uiſis, auditoq. nautico cantu. 2. de Na. 129. Nauticarum rerum ſcientia. 2. de Nat. 218. Cum eum uobis maiores noſtri, exſuuijs nauticis, & claſſium ſpoliis ornatum reliquiſſent. pro L. Man. 38.

Nauo.

Qui, etiã ſi ſuffragandi ſtudia non nauant, tamen afferunt petitori aliquid, &c. de Pet. Conſ. 15. Qui nauarat miles operam imperatori. de Clar. 191. Sed, ſi me audiant, nauent aliam operã, aliam ineant gratiam. pro Cæl. 50. Cum is publicanoſi cauſſam ſtultiſſimis interrogationibus impediret, & P. Tullioni Syro nauaret operam. de haruſp. reſp. 1. Nemo eſt tam afflictus, qui ſi nihil aliud ſtudeat, niſi id quod agit, non poſſit nauare aliquid & efficere. 6. fam. 6. Vtinam aliquod in hac miſera reip. ... opus efficere & nauare mihi liceat. 9. At. 46. Illud pugna & enitere, ne quid nobis temporis prorogetur: ut cum tibi hic ſatisfecerimus, illic quoque noſtram in te beneuolentiã nauare poſſimus. 1. fam. 57. Nauare operam alicui atque ei ſeſe uenditare. pro Dom. 143. ep. 159. Etſi minus ſa curia atque in foro, at in litteris & libris, ut doctiſſimi ueteres fecerũt, nauare reip. & de moribus ac legibus quærere. 9. fam. 5. At petitionis quidem tuæ annum mihi ſemper fuit exploratã; ſed tamen nauare operam uolebant. ep. 250. Tibi omnes nauare operam & ſtudium uolunt. Att. 172. Quam uellem Bruto ſtudium tuum nauare potuiſſes. ad Brut. 17. & 13. Att. 11. Vtinam potuiſſem pro tuis ampliſſimis erga me ſtudiis atque beneficijs tibi operam meam ſtudiũque nauare. 15. fam. 34. Equidem iam mihi uideor nauaſſe operam, quod huc uenerim. 2. de Or. 15.

Nauſea.

Tua ἀκολασίας nauſea abiit. At. 226. Feſtinare te nolo, ne nauſea moleſtiam ſuſcipias æger, & periculoſe hieme nauiges. fa. lib. 16. 12. Nauigauimus ſine timore & ſine nauſea. 5. Att. 13.

Nauſeola.

Nauſeolam tibi tum cauſſam otij dediſſe facile patiebar. ad Att. lib. 14. 305. 2.

Nauſeo.

Sudet, palleat, quidlibet, modo ne nauſeet, faciat. 2. Phil. 89. Quam bellum erat, Vellei, confiteri potius neſcire quod neſciens, quam iſta effutientem nauſeare, atque ipſum ſibi diſplicere? 1. de Nat. 59.

Nauſeans.

Epiſtola quam dediſti nauſeans Buthroto. Att. 18. Ructantem & nauſeantem aliquem in alicuius plagas conijcere. fam. lib. 12. 25. 10. Tu tamen cum audiſſes ab Anicio (uidit enim me nauſeantem) non modo mittendi cauſſam iuſtam habuiſti, ſed etiam uiſendi. 7. fam. 47. Att. lib. 5. 109. 4.

Nauus.

Ceteri ex ordinibus homines naui & induſtrij, partim in Aſia negotiantur. pro L. Man. 11. Nauus, pudens, & probus filius. 5. Ver. 157. Nauus & induſtrius homo. 5. Ver. 45.

Nauitas.

Iſtamque operam tuam, nauitatem, animum in rep. celeriati præturæ anteponendam cenſeo. fam. 10. 55.

Nauiter.

Qui ſemel uerecundiæ finem tranſierit, eum bene & nauiter oportet eſſe impudentem. 5. fam. 29.

Ne.

Non factitatum eſt, ne a barbaris quidem id maleficium. de Inuen. 61. Igitur meo decreto ſoluta res Scaptio, ſtat inquam decretum, ſi tu iudicabis, ne ad Catonem quidem prouocabo. ad Att. lib. 6. 111. 16. Ne ægrotus ſim, inquit, ſed ſi fuerim, ſenſus adſit. Tuſc. 192. Ne affligere eum morbus poſſit, aut ſenectus. de Vniu. 21. In qua, niſi, ut dicitur, apertum pectus uideas, tuumque oſtendas, nihil fidum, nihil exploratum habeas, ne amare quidẽ, aut amari poſſis, cũ, id quã uere fiat, ignores. de Ami. 80. Dein, ne amicis nihil tribuamus, epulamur. una non modo contra legem, &c. fam. li. 9. 26. 8. id eſt, etiam ut aliquid tribuamus. Tamen ne arbitraris id te poſſe obtinere? pro Dom. 125. Ne cogito quis ſtipem, præter Idææ matris famulos, eoſque iuſtis diebus. 2. de Leg. 24. Non poteſt dici ſatis, ne cogitari quidem, quitum, &c. pro Mil. 116. Tamen uereor ne conſolatio ulla poſſit uera reperiri. ep. 78. Te horror, ut ne cui, &c. ep. 197. Is ſententiam ne diceret, recuſauit. Off. 72. In tam leues, ne dicam, in tã ineptas ſententias incidiſſe. de Natu. 1. 42. Ego decem annorum peccata recordans, in quibus is erat ille etiam annus, qui nos hoc non defendente, ne dicam grauius, afflixerat. Att. li. 9. 175. 4. Ne dici quidem opus eſt quanta diminutione ciuium, &c. 5. in Cati. 68. Ne diutius tenea, pecunia attributa numerata eſt. 5. Ver. 15. Ne diutius teneam, nullius conſilij exitum inueniunt. ad Att. Ne duriores forte uideamur. 2. de Leg. 37. Quid enim, Africanus indigens mei? minime hercle. at ne ego quidẽ illius. de Am. 30. Ne exiſtiment ita ſe allegatos, ut ab amicis in magnã aliquam rem peccantibus non diſcedant. de Amic. 59. Nullas adhuc a te litteras habebamus, ne famam quidem, quæ declararet, te, cognita ſenatus auctoritate, in Italiã adducere exercitũ. Att. 278. Ne fando quidem auditum eſt. de Nat. 1. 57. Dã operã ut foetus adoleſcentis tua ne fiat. epiſt. 221. Operã datur, ut iudicia ne fiant. Quinct. fiat. 313. Deiotarus ne inquam ſuccumbet inimicis, ne fortunæ quidem. pro Deiot. 150. Cum illa cognoueris, nolo ignores, ne hæc quidem humana. Ora. 107. Ne hæc quidem reprehendo, ſunt enim, &c. de Or. 116. Tamen ne hæc uita relegatio appellabitur. pro S. Roſc. 25. Meretrix coronam auream ne habeto. de Iau. 77. Vt ne hoc quidem diceret, illa inuenta eſſe deorum, ſed ipſa diuina. de Nat. 1. 28. An mihi de te nihil eſſe dictum putas, ne hoc quidem cũ hoc, &c. ep. 35. Ne hoc quidem prætermittendũ eſſe duxi, te ut hortarer, ut, &c. ep. 75. Tamẽ uide ſi forte in Tuſculano teſte eſſe poſſim, ne id melius ſit, an hoc, &c. Att. 160. Non enim prætereundum eſt, ne id quidem. in Ver. 107. Tu ne id ueritus es. Q. fr. 303. Ne ille quidem magno deſiderio tenebitur uicinum. de Sen. 83. Non prætermittam, ne illud quidem, Furiom, &c. Q. fr. 312. An tu dialecticis ne imbutus quidem es? Tuſc. 151. Ne in cogitationem quidem cadit. de Nat. 1. 16. Nihil in ædibus cuiuſquam, ne in oppidis quidem: nihil in locis communibus, ne in fanis quidem, &c. tota Sicilia reliquiſſe. 6. Ver. 2. Ne in pontificijs quidem noſtris. de Nat. 1. 58. Numquam ne in ſomnis quidem uides. de Nat. 1. 57. Qui fieri poteris, ſi ne in uno quidem quoque unus animus erit, idemque ſemper, ſed uarius, commutabilis, multiplex? de Amic. 77. Ne iuuanto mulieres niſi Cereri, Græco facio. 2. de Leg. 24. Ne iſtius quidem laudis ſum cupidus. pro Roſc. Am. 2. Tamen ne iſti teſtes habebuntur? pro Flac. 159. Impetrant ut ne noceant. 10 Ver. 101. Me uero nihil iſtorum ne iuuenem quidem mouit umquam, ne nunc ſenem. ep. 143. Et ne longum ſit, omnium uicinorum ſummam eſſe in hunc beneuolentiam confirmamus. pro Clu. Tibi permitto, reſpondere ne malis, an audire. de Nat. 60. Nulla ne minima quidem aura, &c. Tuſc. 231. Tamen ne minima quidem ex parte Lycurgi legibus & diſciplinæ conferendi ſunt. Offic. 15. Numquam illum ne minima quidem re offendi. de Ami. 85. Sunt qui dicunt fœdus quoddam eſſe ſapientũ, ut ne minus amicos quidem, quam ſe ipſos diligant. de Fi. 63. Ne mouentur quidem. de Nat. 2. 38. Ac ne multa. Somn. Scip 7. Vndique reclamatur ne multa, iterum ille aliquanto poſt ad illos uenit. Ne multa, ipſum dicere adoleſcentem audiſtis. 7. Ver. 91. Ne multa, iudices, his contumelijs ſcitote Quinctum Lollium coactum ad Apronij leges conditioneſque ueniſſe. 5. Ver. 51. Ne multa iudices, libertate, quam uos ſocijs dediſtis, hac ille in acerbiſſimo ſupplicio miſerrimæ ſeruitutis abuſus eſt. 7. Ver. 89. Ne multa, locuturum ſe eſſe confirmat. in Ver. Ne multa, nihil me in illo itinere præter conſcientiam meam delectauit. Att. Ne multa: perquiritur a coactoribus, inuenitur ea ſerrula, ad Stratonem peruenisse. pro Clu. 343. Ne multa, HS decem me, inquit, dixi daturum. Ne multis, Diogenes emitur. pro Clu. 56. Quos tu, præfecturas ſume, dum ne negotieris. Att. 85. Ij qui inter ſe ne noti ſunt. Att. 131. Quod ne nunc quidem deſpero. ep. 34. Et quoniam cœpi, &c. ne nunc quidem ſolum de orationis modo dicam, ſed etiam de actionis. Ora. 202. & 201. Ne obeunto ſacra ulla ſolemnia minorũ. 2. de Leg. 16. Conſul edicit, ut ſenatus ſenatuſconſulto ne obtemperet. in Piſ. 83. An ego Homero, Ennio, reliquis poetis, maxime tragicis concederem, ut ne omnibus locis eadem contentione uterentur? in Or. 58. Cum a me litteras librarij manu acceperis, ne paullum otij me habuiſſe iudicato. Q. fr. 317. Interea e Cappadocia, ne pilum quidem. Att. lib. 5. 108. 10. Vt hoc noſtrum deſiderium ne plus ſit annuum. ad Att. 65. Quo

ne

ne pluris emerent. ep.96. Ego ne Protagoram quidem. de Na-tu.1.82. ſub. ſuperſtitioſum eſſe cenſeo. His idem fuit propoſitum quod regibus, ut ne qua re egerèt. Off.14. Illud ne quis admiretur, quoniam hæc,&c. de Or.161. Ne quis agrum conſecrato. 2.de Leg.24. Non tam ut te impediret, quam ne quis Alexandriam uellet ire. ep.4. Ne quis illud admiretur, quonam modo,&c. 3.de Ora.107. Cum eſſet lex Athenis, ne quis plebiſcitum faceret, ut quiſquã,&c. de Opt.244. Vt ne quid meorũ tibi eſſet ignotum, animaduerti te operam date. Bru.l.13.18.1. Vt prorſus ne quid ignorem. Att.44. Satis prouiſum eſt, ut ne quid ſaluis auſpiciis agere poſſint. ep.4. Si quid eiuſmodi acciderit, ne quid tibi ſit fama mea potius. Att.251. Do operam ut ne quid tuorum mihi ſit ignotum. ep.208. Ego illud ne quidem contemnam. Att.32. Si ne quidem tuorum quiſquam lõ, eo motus erit. pro Cœc.297. Ne, ſi uelim quidem, id facile poſſem. Att.177. Ne ſim ſaluus, ſi aliter ſcribo, ac ſentio. Att.l.16. 337.2. Velitis iubeatis, ut M. Tullius in ciuitate ne ſit. pro Dom 35. Ne ſit ſane, uideri certe poteſt. 4.Acad.148. Ne ſit igitur ſol, ne ſtellæ, ne luna: quoniam nil eſſe poteſt, niſi quod attigimus. 1.de Nat.61. Iudicium de pecuniis repetundis ne ſit hoc tempore. in Ver.219. Obliuiſcor iam iniurias Clodia, depono memoriã,&c. ne ſint hęc in te dicta, quę dixi. pro Cęl.28. Quę ne ſpes eum fallat, uehementer te rogo. ep.4. Nec habere ne ſpei quidem extremum de Nat 62. Vt nihil ſit, ne ſpiritu quidem minimo lõgius aut breuius. de Or.160. Ne ſumptuoſa aſperſione longe coronæ, ne acerræ prętereãtur. 2.de Leg 95. Igitur ne ſuſpicari quidem poſſumus, quẽquam horum ab amico quidpiam contendiſſe. 6.Ver.2. Hęc ne ſuſpicari quidẽ ſunt. de Nat 1.30. Ne ſuſpicione quidẽ poſſunt attingere. 3.de Na.45. Ne tantillum quidem commotus. Ne Titus quidem Poſtumius contemnendus in dicendo fuit. de Clar.189. Ecce autem ne ua turba, ne tamen iſtum ſine amicis plane nudum putetis ac deſertum. in Ver.254. Si ne tum quidem finem iniuriarum faciet. de Vniu.57. Vna me hercule res hæc Cn. Plancij tegere potuerunt, ne tu in ea uita, de qua dicam, tot & tanta adiumenta huic honori fuiſſe mirere. pro Planc.264. Ne tu quidem intelligis. de Nat 1.62. Ne tu quidem Vellei. de Nat.25. Tantũ abeſt ab eo, ut malũ mors ſit, ut uereat ne homini,&c. Tuſ.164. Tamen ne uereris, ut poſſit,&c. pro Quinct.14. Quid poteris, inquies, pro iis dicere? ne uiuam, ſi ſcio. Att.lib.4.85.12. Sed ne uiuam, ſi tibi concedo, ut eius rei tu cupidior ſis, quam ego ſum. fam.l.7.24.14. Quaſi diceret, emoriar, uel diſpereã. Et hic metuo, ne uia ſibi conſtet. Acad.33. Nemo non modo Romę, ſed ne ullo in angulo totius Italię fuit, quem,&c. in Catil.106. Huic nihil eſt quod exploratũ habeat, permanſurum ſibi quidem ne unum diem. de Sen.118. Continuo ne cauſſa fuiſſet, cur a prętore poſtulares, ut bona poſſideres? pQuinc.27. Fiat nec ne fiat, id quęritur. Diu.99. Honeſtum ne factu ſit, an turpe, dubitãt. 1.Off.15.Top.44. Nihil mea intereſt, humi ne, an ſublime putreſcam. Tuſ.170. Iam ne uides belliua? iam ne ſentis, quę ſit hominum querella frontis tuę? in Piſ.1. Quid uis nobis dare, iſti ne auferantur abs te, &c. in Ver.207. Vt uideamus ſatis ne iſta ſit iuſta defectio. 1.Acad.62. Sit ne autem, nec ne. 15.Att.59.

Ne ue.

Ne ue aſpere cõcurrant, ne ue uaſtius diducãtur. 3.de Or.95. Vt ne ue aſper eorum concurſus, ne ue hiulcus ſit, 3.de Or.94. Peto a te, ut id a me, ne ue in hoc reo, ne ue in aliis requiras. fam.lib.1.9.70. Eam neque nobis minuas, ne ue uiuus, ne ue mortuus. 2.de Leg.61.

Nebulo.

Hærebat nebulo, quo ſe uerteret non habebat. In Ant.174. Huius nebulonis operatione, ſi Brutus moueri poteſt, licebit eũ ſolus ames. ad Att.63. Et nebulonem illũ, ſi quo pacto potes, ex iſtis locis amoue. Att.l.1.7.7. Quem tu illo certiorẽ nebulonẽ? 15.Att.40. Nos ab iſto nebulone facete eludimur. pro Roſ. Am.76. Hoc ego ex P.Vedio, magno nebulone, audiui. Att. lib.6.112.4.

Nebuloſus.

Nebuloſum & caliginoſum cælum. 1.Tuſc.94.

Nec.

Senatori q nec aderit, aut cauſſa, aut culpa eſto. 3.de Leg.15. N.agellos ſingulorum, nec uiticulas dij perſequuntur. 3.de Natu.64. Etſi nec bona, nec mala eſſent, tamen, &c. 1.Acad.51. Propter tuas res ita contractas, ut quemadmodum ſcribis, n.caput, n.pedes: equidem uellem uti pedes haberent, ut aliquando redires. fam.l.7.31.2. N.enim illa prima uera eſt, ut quemadmodum in ſe quiſque, ſic in amicum ſit animatus. de Amic.58. N.enim melior uir fuit Africano quiſquã, nec clarior. de Amic.5. N.habet, n.exhibet cuiquam negotium, quod eſt immortale, ut Epicuri dictum. de Nat.1.60. Quo mortuo, n.ita multo poſt in Galliam proficiſcitur. pro Quinct.8. Ab his qui pecudum ritu ad uoluptatem omnia referunt, longe diſſentimus: n.mirum: nihil enim altum, nihil magnificum ac diuinum ſuſpicere poſſunt. de Amic.31. Magiſtratus n.obedientem & noxium ciuem coercento. 3.de Leg.4. N.opinatum patrocinium a uobis ſuſceptum. de Nat.1.5. Ei n.opinanti uoluntatem tuam tantam per litteras demiſiſſe. fam.l.13.19.2. Præſentibus inſidiis n.opinantem liberaui, neque ſolum ei ſaluti fui, ſed etiam curaui ut eſt auctoritate regnaret. fam.l.15.4.15. N.opinante Fauſto, cum is neq. ſciret, neq. uellet, familia eſt comparata. p Syl.41. Non ne modo pueros, modo adoleſcentes in curſu a tergo inſequens, n.opinantes aſſecuta eſt ſenectus? 1.Tuſc.150. Pleroſq. n.opinantes oppreſſimus. fam.l.15.4.25. Quod enim accidiſſet, ut alter alterum n.opinato uideremus, ſurrexit ſtatim. 3.de Fin 6. Patrum delubra eſſe in urbibus cenſeo: n.ſequor magos Perſarum, quibus auctoribus Xerxes inflammaſſe templa Grecię dicitur. 2.de Leg.42. N.ſicut uulgus, ſed ut eruditi ſolent appellare ſapientem. de Amic.6. Quod bonum quale ſit, negat omnino Epicurus ſine uoluptatibus ſenſum mouentibus n.ſuſpicari. 1.Acad.11. Excogitat, inquam, quẽadmodum tamen ſe illo legitimo comitia haberentur, nec tamen Herodotus adeſſe poſſet. 4.Ver.89.

Necdum.

Caſſius ineptas litteras miſit: necdum Bibuli erant allatæ. Att.lib.6.111.13. Necdum ego tamen Quinctum conueneram. Att.92. Philoſophi ſummi necdum tamen ſapientiam conſecuti. Tuſc.205.

Necne.

Doleam, necne doleam, nihil intereſſe. Tuſc.181. Deliberet utrum trãſijciant legiones ex Africa, necne, & ex Sardinia: & Brutum acceſſant, necne: & militi ſtipendium dent, an decernant fam.lib.11.26.1. Quæro enim potuerit ne Roſcius ex ſocietate ſuam partem petere, necne. pro Roſc. Com.30. Parthi tranſierint, necne, pręter te, video dubitare neminem. fam.lib.2. 16.5. Sit miſſum necne, ſcio dictum quidem tibi Att.193.

Necnon

Nec non meam mentem domum ſæpe reuocat exanimata uxor. in Catil.118. Nec non ſæpe laudabo. Parad.117. Nec non Xenocratem,&c. Off.22.

Nec vero.

Neque in publicis rebus infantes & inſipientes homines ſolitos eſſe uerſari: nec uero ad priuatas cauſſas magnos ac diſertos homines accedere. 1.de Inu.5. Nec uero dialecticis modo ſit inſtructus, ſed habeat omnes philoſophię notos & tractatos locos. in Or.64. Nec uero in hoc quod eſt animal, ſed in ijs etiam, quę ſunt inanima, cõſuetudo ualet. de Am 60. Nec uero multitudo pedes nouit, nec ullos numeros uſe tenet. in Or.100. Nec uero poſſum,&c de Nat.67. Negabãt ullam uocẽ inimiciorem amicitiæ potuiſſe reperiri, quã eius qui dixiſſet ita amare oportere, ut aliquando eſſet oſurus: nec uero ſe adduci poſſe, ut hoc quemadmodum putaretur, a Biante eſſe dictum crederet. de Amicit.53.

Nec, Neceſſum, *vel* Neceſſe.

Alterum mihi, ut te plurimum diligam, facere n.eſt. epiſt.6. Corpus mortale aliquo tempore interire n.eſt. 2.de Inu.247. De homine enim dicitur, cui n.eſt mori. de Fat.28. Quod omnibus n.eſt, id ne miſerum eſſe uni poteſt, Tuſc.1.107. N eſt, quod animal in eo gignatur. de Nat.2.30. Oratio aut nulla ſit n. eſt, aut omnium irriſione ludatur. de Orat 89. Hoc arator aſſequi per triennium certo fructu ſuo non potuit, uendiderit inſtrumentũ n.eſt. 5.Ver.174. Tantum uini in Hippiæ nuptijs exhauſeras, ut tibi neceſſe eſſet in pop.Romani cõſpectu uomere poſtridie. 2. Phil.74. Vri poſſe flamma ligneam materiam n.eſt. de Inu.85. Quæ n.eſt ui cum aliqua cura res ſibi contrarias aſpernetur. de Amic.43.fam.l.11.10.6. Sunt quidem hęc concinne diſtributa, ſed tamen id quod n.fuit hominibus expertibus ueritatis, non perite. de Or.116. Nam & teſtimonium ſæpe dicendum eſt, ut mihi.n.fuit in S.Titium. de Or.112.& 113. Mihi hoc n. fuit facere. pro Syll.176. Quid tibi n. fuit, homo fanatice, ſacrificium illud inuiſere? pro Dom.234. At hic etiam, quod tibi n. minime fuit, facetus eſſe noluiſti. pro Syll.171. Si n.ſit,&c. ſed nihil opus eſt,&c. Diu.110. Niſi quid n. erit, neceſſe ne habeas ſcribere. 12 Att.51. Si alterutrum conceſſero neceſſarium eſſe, n. erit Hermachum uiuere. Acad.24. Ferre legem conſuli opus eſſe,

eſſe, ſibi n. non eſſe. fam. 1.9.105. His de rebus non n. habeo dicere ea, quæ, &c. pro Qu. 2. Eo minus habeo n. ſcribere, aut etiam cogitare quid ſim facturus. Att. lib. 10.192.8. Non n. habui expectare præſidium. 12. fam. 32. In quibus non uerbum pro uerbo n. habui reddere. de Opt. g. Or. 148. Non habebimus n. ſemper concludere. Part. 26. Planco & Oppio ſcripſi equidē, quoniam rogaras: ſed tibi uidebitur, ne n. habueris reddere. 16. Att. 6. Ex quibus neminem mihi n. nominare, uoſmet nobiſcum recordamini. pro Cœl. 46. Mihi n. puto etiam aduerſarijs prodeſſe. pro Mur. 126. Nam id quidem eſt interdum neceſſium. de Fin. 85.

Neceſſitas.

Nam & neceſſitas ferendę conditionis humanæ cum deo pugnare cohibet, admonetque eſſe hominem. Tuſc. 3.51. Non dicam plura, quam neceſſitas ipſa coget. pro S. R. 39. Nec ob eā cauſſam fatum erat, aut neceſſitas timenda. de Fat. 145. Neceſſitas fidem facit. Top. 39. Facilius apparabis ea, quæ tempus & neceſſitas flagitat. 5. Phil. 209. Sin qua neceſſitas huius muneris alicui reipub. obuenerit, &c. danda erit opera ut homines intelligant, ſi ſalui eſſe uelint, neceſſitati eſſe parendū. 2. Off. 109. Quæ neceſſitas eum tanta premebat, &c. pro R. Am. 39. Neceſſitas diuina. pro Lig. 10. Neceſſitas fatalis, quam εἱμαρμένην dicunt Stoici, a deo primum extitit. de Nat. 1.39. Fatalis neceſſitas rerum futurarum. 1. de Nat. 30. Fatalis neceſſitas, ut quidquid accidat, id externa ueritate, cauſſarumque continuatione fluxiſſe dicatur. 1. de N. 76. Neceſſitas ui magna ſocitata. 2. de N. 53. Mihi de memetipſo tam multa dicendi neceſſitas quædam impoſita eſt ab illo. pro Syll. 16. Efficiendi neceſſitas. Top. 31. Miloni neceſſitas fuit exeundi. pro Mil. 110. Mors aut neceſſitas naturæ, aut laborum, aut miſeriarum finis eſt. in Catil. 119. Mathematici ea prędicunt, quæ natura neceſſitas perfectura eſt. Diu. 112. Neceſſitas rerum gerendarū. 5. Phil. 196. Vitæ neceſſitas. 1. Offic. 120. Neceſſitati crimen. pro Lig. 3. Excuſatio neceſſitatis in dicendo atque in ſcribendo nō probatur. in Or. 135. Neceſſitatis inuenta antiquiora, quam uoluptatis. Or. 107. Ipſique neceſſitati dant operam, ut quam occultiſſime pareant. 1. Offic. 177. Venia neceſſitati datur. 2. Offic. 82. Debetur neceſſitati uita. pro Sext. 39. Tempori cedere, id eſt neceſſitati parere, ſemper ſapiētis eſt habitum. fam. li. 4.30. Numeri in quibus neceſſitati parere cogimur. Or. 216. Off. 48. Qui ſeruiendum neceſſitati putet. Or. 219. Ad neceſſitatem reipub. pertinere. de Prou. Conſ. 20. Et ſibi nihil nō modo ad cupiditates ſuas, ſed ne ad neceſſitatem quidē reliquiſſet. pro Clu. 55. Quam interdum eandem neceſſitatem appellant, quia nihil aliter poſſit atque ab ea conſtitutum ſit, inter quaſi fatalem & immutabilem continuationem ordinis ſempiterni. 1. Acad. 43. Sed mihi p. c. neceſſitatem attulit paullo plura dicēdi ſententia eius qui rogatus eſt ante me. 10. Phil. 269. Nullum eſt corpus, quod effugiat ferendi patiendique neceſſitatem. de Nat. 65. Mors neceſſitatem habet fati. 13. Phil. 341. Ea quæ habent aliquam neceſſitatem. Diu. id eſt, quæ neceſſaria ſunt. Ego mehercule mihi neceſſitatem uolui imponere huius nouæ coniunctionis. Att. lib. 4.74.2. Magnam uim, magnam neceſſitatem, magnam poſſidet religionē paternus maternuſq. ſanguis. pro S. Roſc. 29. Nec uerum eſt quod dicitur a quibuſdam propter neceſſitatem, iccirco iſtam eſſe cum hominibus communitatem & ſocietatem. Off. 32. Neceſſitatem, familiaritatemq. uiolare. pro Syll. 1. Aſtrictus neceſſitate. 1. de Nat. 27. Neceſſitate cogi. Acad. ed. 1. lib. 2.8. Itaque ille inopia & neceſſitate coactus confugit, &c. pro Clu. 29 & 45. Aliquem ui ac neceſſitate coactum & inuitum aliquid facere. pro Quinct. 9. de Fin. 55. Eaque neceſſitati conſtricti. Tuſc. 2.4. Æternis cauſſis naturæ neceſſitate manantibus uerum eſt id quod, &c. de Fat. 144. Vt etiam ſi natura tales non ſint, neceſſitate eſſe cogantur. ep. 54. Annuæ commutationes quadam ex neceſſitate, ſemper eodem modo fiunt. de Inu. 54. Fatali aliqua quaſi neceſſitate mihi cum fortuna belligerandum fuit. Poſt red. ad Quir. 16. Reliquis autem tribus uirtutibus neceſſitates propoſitæ ſunt ad eas res parandas, tuendaſque, quibus actio uitæ continetur. 1. Offic. 26. Temporibus autem quibuſdā, aut officijs debitis, aut rerum neceſſitatibus euenit, &c. 1. de Fin. 26. Sed uigilantes animi uitæ neceſſitatibus ſeruiunt. Diu. 103.

Neceſſitudo.

Neceſſitudo eſt, cui nulla ui obſiſti poteſt. de Inu. lib. 2.147. Mihi ſummo beneficio meo cum fratribus illis neceſſitudo eſt. Att. 204. Neceſſitudo infertur, cum ui quadam reus, id quod fecerit, feciſſe defenditur. 2. de Inu. 194. Neceſſitudo mutari & leniri non poteſt. de Inu. 83. Cum altero uiro magnus uſus & ſūma utriuſq. officij conſtituta neceſſitudo eſt, pro Clu. Fraterna neceſſitudo. pro Quinct. 3. Neceſſitudo nr̄a ad ſummā beneuolentiā peruenit. ad Brut. 15. Cū Appio Claudio c. 1. ſumma mihi neceſſitudo eſt. Att. li. 11.22.1. Neceſſitudo mihi ſūma cū eo multis eius officijs & meis mutuis conſtituta. 13. fam. 37. Cum ſimplex erit neceſſitudo, nihil erit quod multa dicamus, cum eam nulla ratione lenire poſſimus. 2. de Inu. 248. Contubernij neceſſitudo. pro Plan. 21. Sic enim a maioribus noſtris accepimus, prętorem quæſtori ſuo, parentis loco eſſe oportere: nullam neque iuſtiorem, neque grauiorem cauſſam neceſſitudinis poſſe reperiri, quam coniunctionem ſortis, quam prouinciæ, quā officij, quam publicam muneris ſocietatem. 1. Ver. 33. Familiaritatis neceſſitudiniſque oblitus, &c. pro Mur. 5. Officium neceſſitudinis repudiandum. 1. Ver. 8.3. fam. 7. Coniunctio quæſturæ liberorum neceſſitudini proxima eſt. 13. fam. 22. Magni enim uidebatur intereſſe ad eam neceſſitudinem, quam nobis ſors tribuiſſet, conſuetudinem quoque accedere. ep. 30. & 29. Adiūgere ad neceſſitudinem ſuam bonos uiros. 13. fam. 24.56. Cum Lyſone Patrenſi eſt mihi quidem hoſpitium uetus, quam ego neceſſitudinem ſancte colendam puto: &c. 13. fam. 33. Coniungere neceſſitudinem cum aliquo. 9. Ver. 128. Summam neceſſitudinem magna eius officia in me & in meos effecerunt. pro Deiot. 28. Puto igitur hanc eſſe neceſſitudinem cui nulla ui reſiſti poteſt. 2. de Inu. 247. Habere aliquam neceſſitudinem aut cognationem cum aliqua re. in Or. 108. Neceſſitudinem cum aliquo conſtitutam habere. 10. fam. 4. Vt Lyſonem in fidem neceſſitudinemque tuam recipias. fam. lib. 13.36. Primum conſiderandum eſt, utrum per culpam uētum ſit in neceſſitudinem: num culpam uentendi neceſſitudo fecerit. 2. ad Her. 56. An neceſſitudine, quod alio modo agi non poſſit. de Inu. 69. Neceſſitudine aut beneuolentia quos coniunxit natura aut uoluntas, diſtrahuntur. ad Her. lib. 4.2.11. Neceſſitudine aliqua te attingunt. 13. fam. 15. Summa neceſſitudine & ſumma coniunctione adductus, os commendabat. fam. lib. 13.28.3. Qui aliqua neceſſitudine alicui eſt adiunctus. de Pet. 209. Iampridem ex noſtra neceſſitudine, quæ ad ſummam beneuolentiam peruenit, ſublatum eſſe debet. Att. 276. Neceſſitudine, non ſtudio, facere. 4. ad Her. 136. In amicitiæ coniunctioniſq. neceſſitudine, ſuperiores ſe æquare cum inferioribus debent. de Amic. 62. Sed hanc mihi diſſipationem pro paterna neceſſitudine & coniunctione depoſco. in Ant. 248. Hac epiſtola ſeparatim Q. Suffidium, quocum mihi omnes neceſſitudines ſunt, diligentius cōmendo. 13. fam. 25. pro Sext. 32. Neceſſitudinum non ijdē gradus, qui & temporum. Offi. 1.85. Atque etiam noui nomina neceſſitudinum mutauit, uxor generi, nouerca filij. pro Clu. 59. id eſt, affinitatum. Ad paternas enim magnas, & ueteres, & iuſtas neceſſitudines, magnam attulit acceſſionem tua uoluntas erga me. Att. lib. 16.341.1. Dubitatis quin eas tribus, in quibus magnas neceſſitudines habet Plancius, cum ille non ediderit, indicarit officijs ab hoc obſeruatas, non largitione? pro Plan. 31. Hæc ego noui propter omnes neceſſitudines quæ mihi ſunt cū illo, domi una eruditi, militiæ contubernales, poſt affines, in omni denique uita familiares. pro Lig. 140. Pro plurimis noſtris neceſſitudinibus. ep. 146.

Neceſſarius.

Conclusio neceſſaria. Top. 31. Illa ſuperior fuit oratio neceſſaria, hæc erit uoluntaria. pro Q. Roſc. 8. Neceſſarium eſt quod imperatur, uoluntarium quod permittitur. 2. de Inu. 230. Si quid primum in connexo eſt, neceſſarium eſt, fit etiam quod conſequitur neceſſarium. de Fat. 149. Eſt ſenatori neceſſarium noſſe rempub. de Leg. 192. Hoc tamen ipſum ad id quod propoſitum eſt, non eſt neceſſarium. Or. 203. Non dubitaui id a te per literas petere, quod mihi omnium eſſet maximum, maximeque neceſſarium. fam. lib. 2.5.5. Neceſſarium præſidium uoluntariumque. 12. fam. 37. Neceſſarium tempus. 7. Phil. 221. Non tam neceſſarium eſt male meritis referre quod debeas, quam ut benemeritos colas. Poſtq. 203. At quum illum neceſſarium & fatalem pene caſum non tulerimus, hunc feremus uoluntarium? 10. Phil. 283. Neque eam cauſſam eſſe ad aſſentiendum neceſſariam concedet. de Fat. Nos e terræ cauernis ferrum elicimus, rem ad colendos agros neceſſariam. omnia uera in præteritis neceſſaria ſunt, quia ſunt immutabilia. 2. de Nat. 227. Si alterutrum conceſſero neceſſarium eſſe, neceſſe erit etiam Hermachum uiuere. Acad. 24. Et conſecutione neceſſaria ſimplex concluſio efficitur. 1. de Inu. 61. Quominus miremini Siculos re neceſſaria coactos, auxilium a patronis, a conſulibus, ab ſenatu, ab legibus, a iudicijs petiuiſſe. 3. Ver. 60. Pro neceſſario ſępe habetur quod permagni intereſt. Partit. Fatales ac neceſſariæ leges. de Vn. 60. Omnia quæ ſunt ad uiuēdū neceſſaria inquirere. Off. 3. Multa tua iudicia, ſed ad ſcriben-

dum non neceſſaria. Att. 273. Quæ prætermitto; tibi enim nota ſunt, mihi ad commemorandum non neceſſaria. Diu. 106. Ad uſum uitæ neceſſarios experiuntur diuitiæ. 1. Off. 37. Nec eos habere neceſſarios oportet, quos ineunte ætate dileximus. Lel. 64.

Neceſſarius, *cognatus, uel affinis*.

Neceſſarius & coniunctus, &c. non alienus. pro Clu. 29. Neceſſarius & propinquus. pro Mur. 67. Amicus neceſſariusq. communis. pro Cl. 70. pro Quinct. 11. 1. Torquatus meus familiaris ac neceſſarius. pro Syll. 167. M. Cælius homo mihi maxime neceſſarius. epiſt. lib. 3. 24. Neceſſarius ſis utrique. 9. Att. 28. id eſt, neceſſitudine cum utroque coniunctus. Neceſſarius prouinciæ. 5. Ver. 36. Cerelia neceſſaria mea. ep. 220. Virgo ueſtalis huius propinqua & neceſſaria. pro Mur. 141. Nam & priuignus eſt M. Cæſij mei maxime & familiaris & neceſſarij. fam. lib. 13. 13. 2. Vitio mihi dant, quod mortem hominis neceſſarij grauiter fero. ep. 179. A neceſſariis tuis neceſſario meo noli pati iniuriam fieri. fam. 6. 4. Non dubito quin ſcias in his neceſſariis, qui tibi a patre relicti ſunt, me tibi eſſe coniunctiſſimum, &c. fa. l. 13. 30. 1.

Neceſſarie.

Neceſſarie demonſtrantur ea, quæ aliter ac dicuntur, nec fieri, nec probari poſſunt. 1. de Inu. 60.

Neceſſario.

Id facit Appius nonnumquam n. ut cum tabellarios conſtituerit mittere, &c. Q. fr. lib. 3. 17. 11. Feciſſem neque tam libenter, quam n. ad Oct. 329. Tuſc. 210. Res quæ n. mouent alias. de Uniu. 63. Nulliſque unius diſciplinæ legibus aſtricti, quibus in philoſophia n. pareamus. 4. Tuſc. 12. N. ſcripſiſſe. 11. fam. 31. Cum pleriſque eorũ quibuſcum uiuo n. fam. l. 5. 21. 4.

Neco.

Quinque tyrannos, magiſtratus necato. de Inu. 80. In eum, qui parentem necauiſſet, nullum ſupplicium conſtituit Solon. pro Roſc. Am. 42. Nihil igitur intereſt patrem quis necet, an ſeruum. Parad. 28. Necare aliquem fame. Q. fr. 308. Parentem patriam, fame necandam putent. Att. li. 9. 180. 5. Vinculis, uerberibus, atque omni ſupplicio cruciatum aliquem necare. pro L. Man. 6. Necare aliquem ueneno. Offi. 3. 115. Quo minus ambo una necaremini. de Fin. 81. Scaptius incluſum in curia ſenatum obſederat, ut fame ſenatores quinque necarentur. Att. 85. Necari ac trucidari. pro L. Man. 4.

Necatus.

In tormentis necatus Zeno Eleates. 3. de Nat. 118.

Necromantia.

Inde ea, quam meus amicus Appius νεκυομαντεῖα faciebat: &c. Tuſc. 1. 30. uaticinatio eſt, euocatis umbris defunctorum hominum uita.

Nectar.

At poetæ quidem nectar, ambroſiam, epulas comparant. de Nat. 23. Non enim ambroſia deos, aut nectare, aut iuuentute pocula miniſtrante lætari arbitror. Tuſc. 1. 52.

Necto.

Quid, non ſic aliud ex alio nectitur, ut non, ſi ullam litteram moueris, labent omnia? de Fin. 3. 58. Ex hoc genere cauſſarum fatum a Stoicis nectitur. Top. 225. Videuſne quanta ſeries rerum ſit? atque ut ex alio alia nectantur? de Leg. 166.

Nexus.

Cauſſa cauſſæ nexa, rem ex ſe gignit. 1. de Inu. 204. Res alia ex alia nexa. de Nat. 1. 8. Aliæ ex aliis aptæ & neceſſitate nexæ cauſſæ. 5. Tuſc. 100. Omnes enim inter ſe nexæ & iugatæ ſunt. 3. Tuſc. 32. Res collocatæ & quaſi ſtructæ & nexæ uerbis. Orat. 209. Ex æternitate quædam uera eſſe, & ea non eſſe nexa cauſſis æternis. de Fat. 29.

Nexus, *vel* Nexum.

Nexum per libram agitur. 3. de Or. 87. Niſi haberem ſocium ſtudiorum meorum Atticum noſtrum, cuius cum proprium te eſſe ſcribis mancipio & nexu, meum autem uſu & fructu, contentus iſto ſum. fam. lib. 7. 31. 6. Non enim ita dicunt eos eſſe ſeruos, ut mancipia quæ ſunt dominorum facta, nexu, aut aliquo iure ciuili. Parad. 44. Quod ſi in his rebus repetendis, quæ mancipi ſunt, is periculum iudicij præſtare debet, qui ſe nexu obligauit: profecto, &c. pro Mur. 3. Tradere rẽ alieni nexu. Top. 13. Multæ ſunt domus iure mancipij & iure nexi. de haruſp. 12. Sylla ita tulit de ciuitate, ut non ſuſtulerit horum nexa atque hereditates. pro Cæc. 74. Nexorum & mancipiorum iura. de Or. lib. 1. 84. De nexis centumuiri cognoſcebant. 1. de Or. 84.

Nedum.

Quæ tantum habent myſteriorum, ut eas ne librarijs quidẽ fere committamus, n. cuilibet. Att. lib. 4. 87. 2. Ego uero ne immortalitatem quidem contra rempub. accipiendam putarem, n. emori cum pernicie rempub. pro Plan. 73. Optimis temporibus non potuerunt, &c. n. his temporibus, &c. pro Clu. 37. N. illud imperium orbis terræ, cui imperio omnes gentes, reges, nationes, &c. 4. ad Her. 154. Vix in ipſis tectis frigus uitatur, n. in mari & uia ſit facile abeſſe ab iniuria temporis. epi. 259. Nedum hominum humilium, ut nos ſumus, ſed etiam, &c. 9. Att. 27. Homo priuatus uia facile ſeſe continet; &c. n. iſti non conquiſituri ſint aliquid ſceleris. in Rull. 94. Et non permitterem, ut illud faceret, &c. n. nunc iſtud patiar, cum, &c. de Inu. 36. Erat enim multo domicilium huius urbis (quum quidem hæc urbs) aptius humanitati & ſuauitati tuæ, quam tota Peloponneſus, n. Patræ. fam lib. 7. 29. 1. Tu quoniam quartana cares, & n. morbum remouiſti, ſed etiam grauedinem: te uegetum nobis in Græcia ſiſte. Att. lib. 10. 207. 6. Me uero nihil iſtorum ne iuuenem mouit quidem unquã, n. ſenem. ep. 143. Tamen in ſcelere religio non valeret, nedũ valeat id quod, &c. pro Dom. 241.

Nefandus.

Inſtitutum nefandum. pro Dom. 101. Nefandum ſcelus. de Haruſp. reſp. 253. Cõtraq. eius arma nefanda, præſidia, q̃ oblata ſunt, Cæſaris conſilio & auctoritate firmaui. ad Brut. 10. 6.

Nefas.

Idque ab iis n. eſt decretum. Att. 8. 7. Si ſceleratos interfici n. eſt. pro Mil. 103. Mihi n. ſit obliuiſci. fam. lib. 15. 21. 14. Atque aũt n. ſit tale aliquid & facere rogari & rogaſſe. de Ami. 37. Illi vero dicebant id ſibi n. eſſe. in Ver. 217. Quia profecto videris n. eſſe dictu, miſerũ fuiſſe talem ſenectutem. Cat. 12. Cælius putabat n. eſſe, publicanum iudicare contra publicanum. pro Flac. 148. Is enim nihil umquam n. fuit, nec in facinore, nec in libidine. pro Mil. 115. Mercurius, quem Aegyptij n. habent nominare. de Nat. 70. N. eſt legi nõ obtẽperare. de Inu. 79.

Nefarius.

Subito exorta eſt nefaria Catonis promulgatio. fam. l. 1. 5. 3. Scelestum & nefarium facinus. pro S. Roſc. 14. Latrocinium nefarium. 3. Ver. 107. Qui animorum motus in iudicum mentibus concitent, ſcelus eos nefarium facere. de Or. 103. Ita habendum eſt religioni, nocentem aliquando & nefarium, impiũque defendere. 2. Off. 72. Horum ego voluntates conſceleratas & nefarias ſanare non potui. pro Syll. 172.

Nefarie.

Quum multa libidinoſe, multa crudeliter in ciues Rom. atq. in ſocios, multa in deos, hominesq. n. fecerit. 2. Ver. 33. Peſtem patriæ n. moliri. 2. in Catil. 25. Pater occiſus n. pro S. Roſc. 23. Non dubito quin Dolabella, qui n. Trebonio occiſo Aſiam occupauit, tabellarios meos deprehenderit. fam. 12. 12. 4.

Nefaſtus.

Quæque augur iniuſta, nefaſta, vitioſa, dira defixerit, irrita, infectaq. ſunto. 2. de Leg. 18.

Negans, Negantia, Negatio, *vide* Nego.

Negligo.

Quæ quum ita ſint, P. C. pro imperio, pro exercitu, pro prouincia quam neglexi, pro triumpho, ceteriſq. laudis inſignibus. 4. in Catil. 94. Antonius diem edicti obire neglexit. in Ant. 187. Periculum fortunarum & capitis ſui pre mea ſalute neglexit. fam. lib. 14. 4. 4. De Theopompo ſummo homine neglexímus. in Ant. 234. Num Heliam? num Fuſiam legem neglexerit? in Vat. 29. Negligere de aliquo. 13. Phil. 371. Negligere gloriam. Off. 1. 101. Libertate contentũ negligere humana. Att. 286. Mandatum alicuius negligere. pro Roſc. Amer. 66. Minas alicuius negligere & horrere. pro Quinct. 62. Negligere mortem. Tuſc. 1. 98. Negligere officium: cõtra, Colere. Off. 1. 7. Negligere quid de ſe quiſque ſentiat, non ſolum arrogantis eſt, ſed etiam omnino diſſoluti. Off. 1. 139. Quorum ego neque beneuolentiã erga me ignorare, nec auctoritatẽ aſpernari, nec voluntatem negligere debeam. pro Roſc. Am. 3. Prætermitti ab aliquibus & negligi. pro Clu. 103.

Negligens.

Verres negligens & diſſolutus. 5. Ver. 138. Nam eius æqualem M. Glabrionem, &c. ſocors ipſius natura negligenſq. tardauerat. de Cl. Or. 129. Non te in me illiberalem, ſed me in ſe negligentem putabit. fam. lib. 13. 4. Ignari inſtitutorum, aut negligentes potius. 13. Att. 7. Improuidi & negligentes duces. Att. lib. 7. 138. 2. Et in illis quidem parandis curam adhibere: in amicis eligendis negligentes eſſe. de Amic. 55. Sit aliquis ſociorum atque amicorum negligentior. in Ver. 179.

Neglectus.

Homo inhuman⁹, neglectus, &c. Poſtq. re. i. incultus. Abiectus & negle-

& neglectus vir. 3. de Fin. 102.

Neglectio.

Amicorum neglectio, improbitatem coarguit. pro Mur. 126.

Negligentia.

Negligentia, pigritia, inertia, &c. quos tutari debent, deſertos eſſe patiuntur. 1. Offi. 41. Corrumpit animum negligentia, diligentia comparat diuitias. ad Her. 4. 176. Illa enim ipſa contracta & minuta non negligenter tractanda ſunt, ſed quædam & negligentia eſt diligens. in Or. 43. Negligentia alicuius in faciendo aliquid. pro S. Roſc. 28. Negligentia epiſtolarũ. 1. Att. 15. Quarum rerum negligentia pleraſq. cauſſas videmus amitti. de Or. 118. Agreſtẽ & inhumanã negligentiã fugere. Off. 1. 183. Nihil cuiuſquam aut negligentia contemptum, aut ſcelere eſſe pollutum. de haruſp. reſp. 19. Cum multis in rebus negligentia plectimur, tum maxime in amicis & diligendis & colendis. de Amic. 71.

Negligenter.

Temere ac fortuito, inconſiderate negligenterq. ne quid agamus. 1. Offi. 144. Quid eſt quod negligenter ſcribamus aduerſaria? qd eſt quod diligenter conficiamus tabulas? pro Roſc. Com. 5. Tractanda non n. minuta ſunt. in Or. 43. Multa apud alium negligentius. Orat. 100. Adſeruare negligentius aliquid. pro Cæc. 51.

Nego.

Nego eſſe ullam domum, &c. de har. reſp. 247. Nego quemquam eſſe veſtrum, quin ſæpe audierit, ſocios illius fuiſſe decumanos. 5. Ver. 40. Etiam queſtimur ſæpe hominibus nouis nõ ſatis magnos in hac ciuitate eſſe fructus? nego uſquam umquã fuiſſe maiores. pro Clu. 89. Neque plane aſſentior, neque valde nego. 9. fam. 27. Nego umquam poſt ſacra conſtituta tam frequens collegium iudicaſſe. de haruſp. reſp. 246. Tu qui a Nævio; uel ſumpſiſti multa, ſi fateris: uel ſi negas, ſurripuiſti. de Cl. Or. 38. Negant intueri lucem fas eſſe ei, qui a ſe hominem occiſum fateatur. pro Mil. 102. Negant enim quemquam uirũ bonum eſſe, niſi ſapientem. de Amic. 16. Negabat ullam vocẽ inimiciorem amicitiæ potuiſſe reperiri, quam eius qui dixiſſet, &c. de Amic. 53. Nega nega nunc equiti Romano homini honeſto, iudici tuo credi oportere. pro Roſc. Com. 25. Negent illi onerariam nauem maximam, &c. 6. Ver. 17. Negare aliquid eſſe perſonæ & dignitatis. lib. 1. de Fin. 2. Negare iucunde quod facere non poſſis. de Petit. Conſ. 29. Negare præciſe alicui. 8. Att. 15. Quæ negare ſoleam liquido, ut ne iſto ipſo ſuffragio alia quæ defendam a te pia fieri. 11. fam. 45. Quibus negare nõ potuiſſes. 5. fam. 2. Tecum agit de mea laude, cui negari a Catone fas eſſe non puto. 15. fam. 24.

Negans.

Sunt enim valde contraria alia quæ appellantur negantia, ea ἀποφατικὰ Græci, contraria aientibus, ut, Si hoc eſt, illud non eſt. Top. 24.

Negantia.

Deinde addunt coniunctionum negantiam, ſic, Non & hoc eſt, & illud. Top. 29.

Negatio.

Negatio, inficiatioque facti. Partit. 55. Deſperatum eſt id quod ab aliqua re per oppoſitionem negationis ſeparatur hoc modo, Sapere & non ſapere. de Inu. 51. Cum is qui de omnibus ſcierit, de Sylla ſe ſcire negarit, eandem uim eſſe negationis huius, quam ſi extra coniurationem hunc eſſe ſe ſcire dixiſſet. pro Syll. 29. Quid eſt quod non poſſit iſto modo transferri ad coniunctionum negationem? de Fat. 24. Ut negationes infinitarum coniunctionum potius, quam infinita contexa ponatur. Fat. 12.

Negotium.

Et negotium datur quæſtoribus & ædilibus, ut nocte uigilias agerent ad ædes ſacras. 6. Ver. 83. Negotium magiſtratibus eſt datum anno ſuperiore, ut curarent, ut ſine ui mihi ædificare liceret. de haruſp. reſp. 247. ep. 179. Si cui forte ea lege negotiũ faceſſetur. pro Clu. 51. Negotium mihi contrahi uidetur. 15. Att. 23. Mihi cum illa eſt negotium. ep. 118. Negotium audax. de Fin. lib. 2. 1. Negotium luteum. 6. Ver. 28. Magnum negotium eſt nauigare, atq. id menſe Quinctili. Att. lib. 5. 22. Negotium impudens. de Fin. lib. 2. 1. Ineptum ſane negotium, & Græculum, ſed tamen fortunatum. Tuſc. 1. 70. Quid dicam de occupatis meis temporibus? cui fuerit negotium umquam otioſum. pro Plan. 273. In extrema parte & concluſione muneris ac negotij tui diligentiſſimus ſis. Q. fr. 299. Gerere aliquid negotij. ep. 34. Cuius æs alienum negotij gerendi ſtudio contractum eſt. pro Syll. 178. Neſcio an amplius mihi negotij cõtrahatur. in Cat. 120. Quã ſcilicet cõprimere nihil eſt negotij. 2. de Fi. 88. Nihil eſt negotij hãc cauſſam defendere. de Or. 117. Iam iſthuc quidem nihil negotij eſt. Tuſc. 1. 14 id eſt, difficultatis & laboris. Qua ſi ſæpius uti uoluiſſes nihil eſſet negotij libertatem & rempub. recuperare. fam. lib. 12. 2. 1. Nihil habet negotij. de Nat. 1. 72. Deum nihil habere ipſum negotij, nihil exhibere alteri. Offic. 72. Deus nihil habens nec ſui, nec alieni negotij. de Orat. 517. Plenum negotij deum quis non timeat? de Nat. 1. 39. Cum Epicuro autem hoc eſt plus negotij. de Fin. 2. 57. Pluſculum negotij in aliquibus cauſſis eſt 2. de Orat. 55. Adhibui diligentiam quoties ſenatus fuit, ut adeſſem: plurimũque in eo negotij habui. fam. lib. 5. 6. 5. Nolo enim negotij Q. fratrem habere quidquam. Att. 195. Videamus quid ei negotij demus, cuique eum muneri uelimus eſſe præpoſitum. de Or. 112. Si quid ad me negotij tui detulerit, ſuſcipiam. 1. Attic. 46. Quid negotij eſt, hæc poetarum & pictorum portenta conuincere? Tuſc. 1. 9. Ego hic cum homine furioſo ſatis habeo negotij. Brut. 90. Satis enim negotij habeo in ſanandis vulneribus quę prouinciæ ſunt impoſita. Att. 77. Puer, quo ego regendo habeo negotij ſatis. 6. Att. 22. Eques Romanus locuples, ſui negotij bene gerens. pro Quinct. 41. id eſt, cui res proſpere ſuccedunt. Negotij ſummam uides. 11. Att. 7. Nunc cum his tantum negotij eſt, ut, &c. ep. 161. Eſt incredibile, quam me negotij tædeat. Att. 75. Negotio præpoſui, ut, &c. 15. fam. 19. id eſt, hãc rẽ illi mandaui. Qui ad negotium ſuũ, relicto procuratore, proficiſcitur. pro Quinct. 11. Quando ages negotium publicum? amicorum? quando tuum? de Or. 110. Non enim uideo cur non agam negotium meum. pro Mil. 110. Negotium hoc totum ita agas, ita tractes, ita conficias, ut, &c. 16. Attic. 46. Agere negotium alicuius diligenter. ep. 96. Non debuit, cum prætor eſſet, ſuum negotium agere. pro Flac. 162. Aliquando tibi tuum negotium agere licebit. Or. 134. Negotium attingere. 13. fam. 53. Negotium ſuum pro cauſſę ueritate & pro ſua dignitate conficiat. 13. fam. 80. Cum negotium noſtrum aut confecerimus aut depoſuerimus. Att. lib. 7. 125. 6. Negotium ex ſententia conficere. 53. fam. 80. O acutos homines, quam paucis uerbis negotium confectum putant. Diuin. 129. Negotiũ ad aliquem deferre. 11. Phil. 301. Eidem, inquit, utraque de re negotium dedi. pro Dom. 223. Velim des negotiũ alicui qui quærat, &c. Att. 206. Negotium dent mihi, ut Aſiam obtineã. 12. fam. 27. de haruſp. reſp. 33. Verr. 211. Dare alicui de re aliqua negotium. pro Dom. 42. Dare negotium alicui, ut aliquid agat uel faciat. Att. 219. & 248. Dare & imperare quoddam negotium alicui. 6. Ver. 45. Vt exiſtimarent homines Pompeio cũ Cæſare eſſe negotium. fam. lib. 8. 8. 30. Verum tamen hoc uideo, cum homine audaciſſimo paratiſſimoque, negotium eſſe. Att. lib. 7. 123. 8. & 2. de Fin. 72. Exhibere alicui negotium. 1. de N. 117. id eſt, moleſtiam. Expedire & conficere negotium. Att. 215. Cum eſt allatum ad nos de temeritate eorum, qui tibi negotium faceſſerent, &c. fam. lib. 3. 34. Cum audiſſent eis negotium faceſſitum. in Ver. 233. Qui ſuum negotium gerunt otioſe. de Amic. 112. Tu tuum negotium geſſiſti bene. pro Q. Roſc. 50. Negotium nec habet, nec exhibet cuiquam. quod eſt immortale Epicuri dictum. de Nat. 5. 60. Negotium habere, & alteri exhibere. de Nat. 1. 35. Negotium in re aliqua habere. 5. fam. 54. Imponere negotium alicui. fam. lib. 8. 8. 51. Miſcere in negotium, & dare partes alicui. pro Rab. 125. Negotium inuertere. 3. Q. fr. 17. Peregrini officium eſt, nihil præter negotium ſuum agere. Offi. 25. Procurare negotium alterius in decumis. in Ver. 581. Suſcipere, adminiſtrare, & conficere negotium. Brut. li. 53. 11. 7. Quidnam homines putarent, ſi tum occiſus eſſet, cum illum gladio ſtricto inſecutus eſt negotiumque tranſegiſſes, niſi, &c. in Ant. 164. Tranſigere ſuſceptũ negotium. pro Quinct. 50. In negotio quod actũ eſſe dicitur, nullum ueſtigium eſt ſermonis. pro Cœl. 49. Verſari in negotio. Att. 72. Vt eum ne in familia quidem dignum maiore aliquo negotio putet. Part. 123. Intrabat ad ſummum, quod nullo negotio faceret, amiciſſimum mihi Cæſarem. Attic. lib. 10. 195. 15. Quare tu hoc propter multitudinem ſicariorum, nullo negotio facere potuiſti. pro Roſc. Am. 48. Cum pater huiuſce Sext. Roſcius, homo tam ſplendidus & gratioſus, nullo negotio ſit occiſus: pro R. Amer. 12. Cato qui Siciliam tenere nullo negotio potuit. Att. 169. Nullo negotio recuperari aliquid poſſe. fam. lib. 10. 21. 16. Rei familiaris negotia, ſeruorum diligentia cognoſcitur. pro Roſc. Am. 72. Tanto negotio, tantis opibus oppidum Pindeniſſum oppugnabam. fam. lib. 2. 19. Negotia tumẽt. 14. Att. 4. Noſtra negotia, amabo te, explica. 5. Att. 23. Negotijs quæ attributa ſint. 1. de Inu. 54. Intereſſe & præeſſe certis quibuſdam negotijs. fam. 1. 6. 1. Negotia gerere. Acad. ed. 2. lib. 2. 2. Negotia alicuius explicare & expedire. 13. fam. 45.

Qui prædia, qui negotia, qui res pecuniarias habent in agro Larinati. pro Clu. 59. Qui in prouincia magna negotia & ampla & expedita habet. fam. lib. 1. 3. 1. Negotia alicuius procurare & ſuſtinere. 9. Att. 26. Etſi periniquo patiebar animo te a me digredi: tamen eo tempore me conſolabar, quod & in ſummum otium te ire arbitrabar, & ab impendentibus magnis negotijs diſcedere. fam. lib. 12. 18. 4. Etſi negotijs familiaribus impeditus. ad Her. lib. 1. 1. & 2. Att. 3. Moleſtis operoſiſque negotijs implicati. 1. de Nat. 73. In omnibus negotijs, prius quam aggrediare, adhibenda eſt præparatio diligens. Offi. 1. 105.

Negotiolum.

Erit neſcio quid negotioli. Q. fr. lib. 3. 26. Vſque ad III. Kalend. exſpectabo tuas literas, deque Torquati negotiolo ſciturũ puto. 16. Att. 31.

Negotialis.

Negotialis conſtitutio eſt, in qua, quid iuris ex ciuili more & æquitate ſit, conſideratur: cui diligentiæ præeſſe apud nos iuriſconſulti æſtimantur. 1. de Inu. 21. Negotialis conſtitutio eſt, quæ in ipſo negotio iuris ciuilis habet implicitam controuerſiã. 2. de Inu. 166. Hæc conſtitutio, quam generalem nominamus, partes nobis uidetur duas habere, iuridicialem & negotialem. 1. de Inu. 21.

Negotioſus.

Habuit hic lege Titia prouinciam tacitam & quietam: tu illam, cui, cum quæſtores ſortiuntur, etiam acclamari ſolet, Hoſtienſem; non tam gratioſam & illuſtrem, quam negotioſam & moleſtam. pro Mur. 16.

Negotior.

Negotiaris in libera ciuitate. pro Flac. 160. M. Curius, qui Patris negotiatur. fam. 13. 71. id eſt, mercaturæ operam dat. Ciues Romani, qui in Sicilia negotiantur, defendunt, diligunt, ſaluum eſſe cupiunt. 4. Ver. 10. Homines induſtrij qui in Aſia negotiantur. pro Pomp. 7. Tum ciues Romani, qui Lampſaci negotiabantur, concurrunt. in Ver. 80. Turius, qui in Africa negotiatus eſt, uir bonus & honeſtus, heredes fecit ſimiles ſui. 12. fam. 56. Equites Romani, qui in Aſia negotiati ſunt. pro Deiot. 148. Quouſque negotiabere? pro Flac. 160. Cum ſe Syracuſas otiandi (ut ipſe dicere ſolebat) non negotiandi cauſſa cõtuliſſet. 3. Offi. 75.

Negotians.

Negaui me cuiquam negotianti dare. Att. 82.

Negotiator.

Improbus negotiator, paullo cupidior publicanus. Q. fr. lib. 1. 1. 11. Sub luſtrum cenſeri, germani negotiatoris eſt. 1. Attic. 60. Negotiatori nemini præfecturam tribuo. 6. Attic. 54. Qui plus exiſtimet apud lectiſſimos ſenatores pecuniam, quam apud tres negotiatores metum ualere. 5. Ver. 118.

Negotiatio.

Vt ad reliquias Aſiaticæ negotiationis proficiſcare. 6. fam. 31. In negotiationis ueteris reliquijs colligendis. 13. fam. 89.

Nemo.

N. adhuc conuenire me ualuit, quin fuerim occupatus. de Senect. N. de conſularibus. de Or. 101. ep. 6. N. de ijs qui peritiſſimi ſunt, huic anteponendus eſt. pro Quinct. 14. N. de nobis unus excellat. Tuſc. 248. Quod enim eſt tam deſperatum collegium, in quo n. e decem, ſana mente ſit? de Leg. 188. N. eſt ex tanto numero, quin hunc optime de prouincia, de imperio, de ſocijs, & ciuibus meritum eſſe arbitretur. pro Font. 4. Ciuis eſt n. in tanto populo, qui, &c. pro Dom. 235. Nemo eſt, qui non in ſenſibus ſui cuiuſque generis iudicium requirat acrius. Acad. ed. 1. lib. 2. 21. N. ex tot creditoribus alijs, &c. pro Quinct. 13. Veſtrum n. eſt, quin intelligat pop. Romanum, &c. pro Roſc. Am. 92. N. Gallorum, &c. pro Font. 276. N. magis, quam is quem tu neminem putas. 7. Attic. 18. id eſt, hominem nullius pretij. N. nec homo, nec deus. de Nat. d. 25. N. negat, ſed, &c. 7. fam. 3. N. hoc neſcit: nemo tuorum amicorum, nemo abs te interrogatus, nunc ſe primum hoc dicet audire. 5. Verrina. 51. Aperte enim adulantem nemo non uidet, niſi qui admodum eſt excors. de Amic. 81. Nam quod fortaſſe non u. ueſtrum audierit, iſtum a Syracuſanis publice laudari. 4. Ver. 10. Non nemo etiam in illo ſacrario reip. in ipſa, inquam, curia nõ nemo hoſtis eſt. pro Mur. 76. Cum eſſet non n. in ſenatu, qui diceret non oportere, &c. pro L. Man. Vel ut non u. putaret. pro Sext. 12. N. omnium mortalium, &c. in Ver. 130. N. omnium tot ac tanta habuit, &c. de Or. 1. 9. Cum me in iudicium populi n. omnium uocarit. pro Dom. 69. N. omnium tam ſit immanis, cuius mentem non imbuerit deorum opinio. 1. Tuſc. 47. N. rex, ad Her. 29. Vnus n. potuit, &c. ad Her. 25. Contingit enim tibi, quod haud ſcio an nemini, ut ſumma ſeueritas animaduerſionis non modo non inuidioſa, ſed etiam popularis eſſet. fam. lib. 9. 14. 15. Quod cum omnibus eſt faciendum, cum haud ſcio an nemini potius, quam tibi. Offi. 53. Quod & ſcripta multa ſunt, ſic ut plura nemini e noſtris. 1. de Fin. 18. Video de iſtis abeſſe non neminem, &c. in Catil. 210. Me quotidie Cæſar magis amplectitur, familiares quidem eius ſic ut neminem. ep. 85. Reſpub. te mihi ita commendauit, ut cariorem habeam neminem. Att. 119. Frater tuus quanti me faciat, ſemperque fecerit, eſſe hominem qui ignorat, arbitror neminem. fam. lib. 15. 10. 4. Excipi de antiquis præter Xenophanem neminem. pro Dom. 98. Neminem omnium hominum pluris facio. 8. Att. 7. Gracchus eloquentia neſcio an habuiſſet parem neminem. de Cl. Or. 175. Magis idoneum, quam ego ſum, reperies neminem. Att. 147. Roſcius dicebat ſe reperire diſcipulũ, quem quidem probaret, potuiſſe neminem. de Ora. 95. Verum ſit melius, dij immortales ſciunt, hominem quidem ſcire arbitror neminem. Tuſc. 170. Neminem ex conſularibus amicum tibi eſſe uideo præter Lucullum. ep. 5.

Nempe.

Sed tu omnia qui conſilia differebas in id tempus, cum ſciremus quæ Brundiſij acta eſſent: ſcimus n. hæremus nihilominus. Att. 9. 188. 4. A quo defenderit? n. ab hoſte. 4. Phil. 157. Quorum tandem bonorum? uoluptatum credo, n. ad corpus pertinentium: nullam enim aliam nouiſtis. 1. de Nat. 155. N. ea ſequuntur quæ ad faciendam fidem pertinent. in Part. 39. A quo tempore futurum eſt? &c. n. eo, cum, &c. 7. Ver. 139. N. eũ dicis qui, &c. de Cl. Or. 166. N. igitur ea reſtant quæ, &c. Part. 23. Quibus autẽ hoſtibus, n. his qui, &c. in Piſ. 99. Si dat tantam pecuniam Flacco, n. idcirco dat, ut rata ſit emptio. pro Flac. 163. At auus huius nobilis, Tuditanus, n. ille, qui, &c. in Ant. 186. Legiones abducis a Bruto: quas? n. illas, quas ille ab Antonij ſcelere auertit. 10. Phil. 272. Sed effugi inſidias, n. in Antonij congreſſum ueniendum eſt. in Ant. 244. Cn. Pompeij tertius conſulatus in quibus actis conſtitit? in legibus. 1. Phil. 23. Nun me, inquit, dico ſcire, optime: n. iſta quæ, &c. Aca. 29. N. ita dicis propter decumas. in Ver. 139. N. negas ad beate uiuendum ſatis eſſe uirtutem? A T. prorſus nego. 5. Tuſ. Quod autem tibi cum Antonio priuatum odium? n. quia poſtulabat hæc. Att. 285. Quo crimine? n. quod, &c. pro Clu. 30. Iidem etiam uota ſuſcipi dicitis oportere, n. ſinguli uouent. de Nat. 79. N. ſtudium non defuit declarandorum munerum tuo nomine. ep. 18. Quod eſt, pontifices, ius adoptionis? n. ut is adoptet qui, &c. pro Dom. 110. Quid ergo tulit? n. ut quæreretur. pro Mil. 11.

Nemus.

L. Cæſar, ut ueniam ad ſe rogat, in nemus. Attic. 15. 323. 11. Nemora & ſiluæ multos commouent. 1. Diu. 285. Agros & nemora peragrare. de haruſp. reſp. 21.

Nepa.

Hæc caput atque oculos torqueri ad terga nepai. in Ara. 25. Atq. oculos urget pedib' pectuſq. nepai. de N. 47. Serpere anguiculos, nare anaticulas, euolare merulas, cornibus uti uidemus boues, nepas aculeis, ſuam denique cuique naturam eſſe ad uiuendum ducem. 5. de Fin. 75.

Nepos.

Ex filia nepos. de Cl. Or. 142. Qui nepos auum in diſcrimen capitis adduxerit. pro Deiot. 1. Aliquis ut in ſuis rebus, ita in rep. luxurioſus nepos. cont. Rull. 75. Quis tam perditus ac profuſus nepos, non adeſa iam, ſed abundanti pecunia ſic diſſolutus fuiſſet, ut fuit Sext. Næuius? pro Quinct. 22. id eſt decoctor. Quærerem ex eo, cuius ſuorum ſimilis fuiſſet Africani fratris nepos: facie, patris: &c. 1. Tuſc. 127. Non minus in pop. Ro. patrimonio nepos, quam in ſuo. 1. de L. Agr. 1. Tu inter huiuſmodi mulieres prætextatum tuum filium, nepotem meum collocauiſti. 7. Ver. 107. Metellum multi filij, filiæ, nepotes, in rogum impoſuerunt. Tuſc. 166. Nũmulis corrogatis de nepotum bonis. in Ver. 189.

Neptis.

Neptis. Tuſc. 166. Ergo illam patris elegantia tinctam uidimus: & filias eius Mucias ambas, quarum ſermo mihi fuit notus: & neptes Licinias, quas nos quidem ambas: &c. de Clar. Orat. 111.

Nequa.

Tamen nequa deductio fieret, magna ex parte tua poteſtas erat. 1. Ver. 18.

Nequam.

N. eſt homo ille atque confidens. in Ant. 210. N. atque improbus

probus homo. pro Cœl.6.Homo ſane n.Att.6.Iiſdem verbis & laudare frugi ſeruũ poſſumus,&c.ſi eſt n.iocari.2.de Or.137. O hominem n. quid enim aliud dicam ? magis proprie nihil poſſum dicere.2. Phil.84. Quum ſacerdotem exſecrabantur, qui Verrem tam n.reliquiſſet.3.Ver.85. Ius tã n.eſſe Verrinum.in Ver.101. Serui n.& improbi.pro S.Roſc.40. Niſi nequior quã Gabinius exſtitiſſet.in Piſ. 30. Homo perditus, multoque nequior, quam ille ipſe, quem tu nequiſſimum occiſum eſſe dixiſti.fam.lib.12.2.1. Habes Sardos uenales, alium alio nequiorẽ. 7.fam.44. Numquam vidi hominẽ nequiorẽ. Att.lib.6.112.5. Nequius aut turpius nihil eſt effeminato viro. 3.Tuſc.64. Nihil iſto ſcitote eſſe luxurioſius, nihil libidinoſius, nihil poſterius, nihil nequius.in Piſ.94. Cum accuſator homines nequiſſimos reiiceret, reus frugaliſſimum quemquam ſecerneret. Att.10. Homo nequiſſimus, omnium qui ſunt, qui fuerunt, qui futuri ſunt.ep.lib.11.34. Ne Gabinius vnus omniũ nequiſſimus exiſtimaretur.de Prou.71. Nequiſſimũ genus leuitatis. 2.Phil.74. Non cum vno gladiatore nequiſſimo de rep. grauiter querens. 2.Phil.34.

Nequiter.

Quia quod bene, id recte, frugaliter, honeſte: ille porro male, praue, n.turpiter cenabat. 2.de Fin.45. Qui fecerit illud tã n. eundem hunc tam perperam feciſſe non eſt mirandum. ad Her.7. A me quidem paullo ante appellata frugalitas, quæ te turpiter & n.facere nihil patiatur. 3.Tuſc.64.

Nequitia.

Frugalitas, vt opinor, a fruge, qua nihil melius e terra oritur. nequitia ab eo, & ſi hoc erit fortaſſe durius, ſed tentemus, & luſiſſe putemur, ſi nil ſit ab eo, quod nequidquam eſt in tali homine, ex quo idem nihili dicitur.3.Tuſc.15. Inertia ac nequitia.in Catil.3.& 20. Nam plane ita putauerunt, quum religio, quum pudicitia, quum iudiciorum fides, quum ſenatus auctoritas concidiſſet, fore vt aperte victrix nequitia ac libidõ pœnas ab optimo quoque peteret ſui doloris, &c. Att.lib.1.11.13. Non eſt vehementius ſeueritatis ac fortitudinis inuidia, quam inertiæ ac nequitiæ pertimeſcenda.1.in Catil.20. Officina nequitiæ, & diuerſorium flagitiorum oĩum domus eius. pro Roſc. Am.79. Sed iam meipſum inertię nequitięq. condemno. 1. in Catil.3. Ab omnibus vnicam malitiam atque nequitiam cognoſci. ad Her.18. Scio dolorem non eſſe nequitiam. Tuſc.181. Cleomenes autem, qui alterum ſe Verrem cum luxuria atque nequitia, tum etiam imperio putaret.7.Ver.69. Perdita nequitia & ſumma egeſtate vir. pro Clu. 26. Singulari nequitia præditus homo. 5. de Fin. 100.

Nequando.

Illud potius præcipiendum fuit, vt eam diligentiam adhiberemus in amicitiis comparandis, vt n.amare inciperemus eum, quem aliquando odiſſe poſſemus. de Amic.54. Tu tamen eas epiſtolas, quibus aſperius de eo ſcripſi, aliquandó concerpito n. quid emanet: ego item tuas. Attic.lib.10.204.4.

Nequaquam.

N. iſta amicitia eſt.de Fin.81. Sed n.in iſto ſunt oĩa. Cat.8. N. ſatis explicatæ ſunt. de Nat.1.1. Iſte ait, ſe velle illud etiam atque etiam conſiderare, n. ſe eſſe ſatiatum.6.Ver.57. Vt n. cũ illius commodo fuerit comparanda. de Inue.65. N. iſtuc iſtac ibit. de Nat.72. N.tantum inter eos intereſſet.1.de Inu. 89. N.paribus rebus.ep.246. N.ſimiliter, &c.pro S. Roſc. 19.

Neque.

N.abſolutus, neque damnatus.8. fam.20. Nullæ enim lites n.controuerſiæ ſunt, quæ, &c.1.de Or.59. N.dum rem perfectã arbitraretur.pro Clu. 58. N. dum Roma es profectus. Att.14.306.5. Sed eius rei maturitas n. dum venit, & tamen iam appropinquat. Q.fra.lib.3.24.3. N.enim hoc poſſum negare.5.Ver.91. N.enim ſunt iſti audiendi, qui uirtutem duram & quaſi ferream eſſe quandam volunt.de Amic.44.N.exſpectare temporis medicinam, quam repræſentare rõne poſſumus.5.fam.47. N.feci adhuc, nec mihi tamen, ne faciam, interdictum puto.1.de Fin.6. Quare ſibi habeant ſapientię nomen & inuidioſum & obſcurum: concedantq. vt hi boni uiri fuerint, n.id quidem facient: negabunt id niſi ſapienti poſſe concedi. de Amic.17. N. ira, neque gratia teneri.de Nat.1.33. Ad arbitriũ hoc animo adimus, ut n.nihil, n.tantum quantum poſtulauimus, conſequamur. pro R.Com.5. N.non uere.15.fam.13. Ergo ut te catamitum, n. opinato quum oſtendiſſes, præter ſpem mulier adſpiceret: &c. 2.Phil.84. Nulla enim vitæ pars n.publicis, n.priuatis n. forenſibus n.domeſticis in rebus, n.ſi tecũ agas quid, n.ſi cum altero contrahas, uacare officio poteſt: &c. 1.Off.7. N. quidquã umquam, niſi honeſtum & rectum alter ab altero poſtulabit: n. ſolum colent inter ſe ac diligent, ſed etiam verebuntur.de Amic.69. Ea facie, n.ſolum facie, ſed etiam ornatu nouimus.de Nat.1.57. N.tamen non te cautũ eſſe uolo.11.fam.33. Nam n.tum peccaui, cum, &c. n.cum, &c. Atti.128.

Nequeo.

Nequeo vetera illa iudicare, &c. pro Mil. 116. Sicut ſolem intueri nequitis aduerſum. de Som.Scip.129. Quidam quæ ſanare nequeunt, exulcerant.de Ora.137. Demoſthenes rho dicere nequibat. Diu.128. Quæ ſi exſequi nequirem, tamen, &c. de Sen. 84. Nihil in rerum eſt natura minimum, quod diuidi nequeat. Acad.44. Nec tamen hæc ita adſtricta ſunt, ut ea, cum uelis laxare, nequeamus. Or. 218. Cuius autem aures clauſæ ueritati ſunt, ut ab amico uerum audire nequeant, huius ſalus deſperanda eſt. de Am.76.

Nequidquam.

Quæ generi humano angorem n. afferunt. Tuſc.203. Secernere autem a corpore animum, n. aliud eſt, quam emori diſcere. Tuſc.104. Nequitia ab eo quod n. eſt in tali homine. Tuſc.194. N. perierit ille.ad Brut. 46. id eſt, fruſtra. Et ſero & n. pudet. pro Quinct.14. Qui ipſe ſibi ſapiens prodeſſe nequit, nequidquam ſapit.fam.lib.7.6.5. Ex quo Ennius, n.ſapere ſapientem, qui ipſe ſibi prodeſſe non quiret. 3. Off.82.

Neruus.

Sonãt ita in fidibus nerui, ut a digitis ſunt pulſi.2.de Or.119. Nerui atq. artus ſapientiæ ſunt, nõ temere credere.de Petit.211. Summam eruditionem Græci ſitam cenſebant in neruorum uocumque cantibus.1.Tuſc.7. In quibus nihil animi, nihil neruorum putant. Offic.2.51. Quantum in cuiuſque animo roboris eſt & neruorum, tanta eſt conſolatio. fam.lib.6.1.9. Cuius in hoc uno conſiderantiam & ego ſuſtinebo ut potero: & tu ut poſſis, eſt tuorum neruorum. Q.fr.lib.3.24.10. Primum neruos belli pecuniam infinitam, qua nunc eget: deinde equitatũ quantum uelit.5.Phil.166. Huc ad neruos a quibus continentur; eorumque implicationem toto corpore pertinentem, qui, ſicut venæ & arteriæ, a corde tracti in corpus omne ducuntur.de Nat.lib.2.105. Neruos afferre. pro Syl.17.id eſt, animi robur. Itaque contendit omnes neruos Chryſippus, ut perſuadeat, &c. de Fat.144. Magnum fortaſſe onus; & mihi periculoſum, uerum tamen dignum in quo omnes neruos ætatis, induſtriæque meæ contenderem. 2.Ver.22.& 15.fam.39. Illa ſeuera Lacedæmon, neruos iuſſit, quod plures quam ſeptẽ haberet, in Timothei fidibus inde demi. de Leg.2.39. Etenim ſi uectigalia, neruos eſſe reipub. ſemper duximus, eum certe ordinem qui exercet illa, firmamentum ceterorum ordinum recte eſſe dicemus. pro L.Man. Poëtæ neruos uirtutis elidunt. Tuſ.86. Oratio philoſophica neque aculeos. neque neruos forenſes habet. Or.54. Theophraſtus neruos uirtutis incidit. Acad.45. Legionum noſtrarum neruos his conſilijs incidemus. 12.Phil.313. hoc eſt, uires & robur frangemus. Incidere neruos populi Romani. 2. de L.Agr.53. Incidere neruos uirtutis. 1.Acad.51. Iam neruos in fidibus alijs pulſis reſonare alios. Diu.115. A neruis continentur artus. 2.de Nat.105. Sic contende omnibus neruis & facultatibus. 1.Q.fr. Omnibus enim neruis mihi contẽdendum eſt, atque in hoc laborandum, ut omnes intelligant quam improbam, quam manifeſtã, quam confeſſam rem pecunia redimere conentur. 5.Ver.110. Neruis & oſſibus dij non continentur. 2.de Nat.84. Quæ cum de populi Romani uictu, de uectigalium neruis, de ſanguine detraxiſſet ærarij, Tertiæ mimæ condonauit. 5.Ver.70. Plane uideo fore neruis opus, ſapientiaq. tua. ep. lib.3.10.4. Vides igitur ampliſſimis ex familijs homines, qui ſine neruis ſunt, tibi pares non eſſe. de Pet.Conſ.4.

Neruulus.

Quod certe facies, ſi tu neruulos tuos mihi ſæpe cognitos, ſuauitatemque, qua nemo tibi par eſt, adhibueris. Attic. lib.16.49.

Neruoſus.

Quis Ariſtotele in ſcribendo neruoſior? de Cl. Or. 62.

Neruoſe.

Vt uigilantes, neruoſeque nos, qui ſtamus in acie, ſubornes. 10.fam.49. Dicetur autem non Peripateticorum more (eſt enim illorum exercitatio elegans iam inde ab Ariſtotele conſtituta) ſed aliquanto neruoſius. in Or. 70. Itaque neruoſius qui iſta diſſerunt, ſolum audene malum dicere id, quod turpe ſit. Offic. 3.143.

Neſcio.

Neſcio an ignoſcendũ ſit huic, ſi tantopere laborat. 13.fam.3. id eſt, putarim ignoſcendum eſſe. Opinor, ſed certum neſcio. Att.192. Neſcio cuius flagitij.10.Att.53. Neſcio cuius ocij eſſet.8.fa.1. Ille, neſcio quis.ad Brut.1. Ligur iſte, neſcio qui, &c.

pro Sext. 18. At ille neſcio qui ſolet, &c. Acad. 20. Quin etiam ſi quis aſperitate ea eſt & immanitate naturæ, ut hominũ congreſſus fugiat atque oderit, qualem fuiſſe Athenis Timonẽ neſcio quem accepimus. de Ami. 73. Neſcio quem iſtum Pharnacem. 15. fam. 42. Poſteaquam neſcio quid impendit, & in cõmune contulit, mediocri quæſtu contentus eſſe non poterat. pro Quinct. 7. Non paullum neſcio quid in rem ſuam conuertit. pro Roſc. Am. 68. Fit enim, neſcio quid, ut uideatis. 15. fam. 45. pro, fit neſcio quomodo. Caſu neſcio quo in ea tempora noſtra ætas incidit, ut cum maxima florere nos oporteret, tum uiuere etiam puderet. fam. li. 5. 13. 5. Ea, neſcio quomodo, pleniore ore laudamus. Offi. 13. Neſcio quomodo ad aures iſtius peruenit. 6. Ver. 56. Sed neſcio quomodo imbecillior eſt medicina, quam morbus. 10. Att. 40. Serpit enim, neſcio quomodo, per omnium uitam amicitia. de Amic. 72. Sed neſcio quomodo uerũ eſt, quod in Andria familiaris meus dixit, Obſequium amicos, ueritas odium parit. de Amic. 75. Genus autem hoc ſermonũ poſitum in hominum ueterum auctoritate, & eorum illuſtriũ, plus, neſcio quo pacto, uidetur habere grauitatis. de Amic. 4. Sed neſcio quo pacto ab amicitijs perfectorum hominum, id eſt ſapientum, ad leues amicitias defluxit oratio. de Amic. 8 a Sententiæ neſcio unde ex abdito erutæ. Or. 204. Neſcis nec in pace, nec in bello uiuere. Stoicos autem, quos minime improbo, dimitto: tamen nec eos iratos uereor, quoniam omnino iraſci neſciunt. 3. de Or. 37. hoc eſt, non poſſunt, aut nolunt. Nemo in eo quod neſciat, diſertus eſſe poteſt. 1. de Ora 33. Non ſcire quidem barbarum iam uidetur, neſcire dulcius. Orat. 212. Dum liceat fateri neſcire, quod neſciam. 1. de Or. 31. Nec me pudet, ut iſtos fateri neſcire quod neſciam. Tuſc. 169. Confiteri neſcire, quod neſcires. de Nat. 1. 59. Non enim tam præclarum eſt ſcire Latine, quam turpe neſcire. de Cl. Or. 72. Inde utrũ conſiſtere uſpiam uelit, an mare tranſire, neſciatur. Att. lib. 7. 131. 2. Vt ſtellarum numerus par an impar ſit, neſciatur. 4. Acad. 63.

Neſcius.

Non ſum neſcius, Craſſe, iſta inter Græcos dici ſolere, &c. 1. de Ora. 24. Non ſum neſcius, quantum, &c. ad Hec. 21. Non eram neſcius, Brute, cum quæ ſummis ingenijs, exquiſitaque doctrina, &c. 1. de Fin. 1. Neque tamen, hæc cum ſcribebam, eram neſcius, quantis oneribus premerere. ep. 67. Heus tu, ne forte ſis neſcius, Dolabella me ſibi legauit ad 111. Non. April. 15. Att. 22. Non eſſe neſcium, fore, ut, &c. 1. de Fin. 1. Iratum te regi Deiotaro fuiſſe, non erant neſcij. pro Deiot. 145.

Neue, *Vide poſt voculam* Ne.

Neuter.

Neuter anguis. 2. Diu. 92. id eſt, nec mas nec fœmina. Neuter quemquam omnium pluris facere uidetur, quam me. Att. 98. Quid bonum ſit, quid malum, quid neutrũ. 2. Diu. 16. Id quod neutrum. 8. Att. 48. pro, quorum neutrum. Sed neutri σκοπός eſt ille, ut nos beati ſimus, uterque regnare uult. Att. 125. Tamẽ hæc ſine hominum opibus, & ſtudijs neutram in partem effici poſſunt. 2. Off 27. Huic ſummum bonum eſt, in his rebus neutram in partem moueri, quæ ἀπάθεια ab ipſo dicitur. 4. Acad. 135. Ita effici ut neutri illorum quiſquam eſſet me carior. Att. 98. Neutrorum nominum in um genitiui plurales, non tam uſitate contrahuntur. Or. 87. In neutrorum nominum ſecundæ declinationis genitiuis pluralibus ſyncopa. Or. 88. In quo quidem neutrorum eſt contemnenda ſententia. Off. 14. Quod Tarquinium dixiſſe ferunt, tum cum exſul eſſet, ſe intellexiſſe quos fidos amicos habuiſſet, quoſque infidos, cum iam neutris gratiam referre poſſet. de Amic. 49. Quæ non ſane ſunt in omnibus neutris uſitata. Or. 211.

Neutiquam.

Mihi n. cor conſentit cum oculorum aſpectu. Acad. 24. Indiſſolubiles uos quidem eſſe non poteſtis, n. tamen diſſoluemini. de Vni. 202. Cui te ſocium n. puto eſſe oportere. Att. 146.

Nex.

Tiberium Gracchum remp. adminiſtrantem probibuit indigna nex diutius in ea commorari. ad Hec. lib. 4. 179. Inſidiatori uero & latroni quæ poteſt afferri iniuſta nex? pro Mil. 7. Iunius necem ſibi ipſe conſciuit. 2. de Nat. 6. Multorum ciuiũ neces. 1. in Catil. 13. Neces quotidianæ. Tuſc. 3. 55. Homines uincla, neces, ignominiaſque uitant. pro Cec. 304.

Nexus, Nexum, *Vide* Necto.

Ni.

Sponſio facta eſt cum cognitore tuo Apronio de fortunis tuis omnibus, ni ſocium tibi in decumis eſſe dictitaret. 5. Ver. 117. Sponſionem facere poſſent, ni aduerſum edictum prætoris uis facta eſſet. pro Mur. Quod ni ita ſit. de Nat. 1. 86. Ni exeunt, ni pereunt. in Catil. 10. Cogere eum cœpit, cum ageret nemo, nemo poſtularet, HS duobus millibus ſponſionem facere cum lictore ſuo, ni furtis quæſtum faceret. 7. Ver. 110. Quod ut ita ſe haberet, nec iuſtitiæ ullus eſſet, nec bonitati locus. 3. de Fin. 102. & 5. Tuſc. 161. Ni ad equeſtrem ordinem iudicia referantur. in Ver. 198. Ni uererer, ne, &c. ep. 83.

Nidor.

Situm nidoris, barba pædore horrida. Tuſc. 196. Paullíſper ſtetimus in illo ganearum tuarum nidore atque fumo. in Piſ. 9.

Nidus.

Fingunt & conſtruunt nidos procreationis atque utilitatis ſuæ cauſſa uolucres. 2. de Or. 14. Cubilia ſibi nidoſque conſtruunt, eoſque quam poſſunt, molliſſima ſubſternunt gallinæ aueſq. reliquæ, ut quam facillime oua ſeruentur. 2. de Nat. 98.

Nidulus.

Illam in aſperrimis ſaxulis tamquam nidulum affixam, &c. 1. de Or. 96.

Niger.

Et argentarius Sext. Clodius, cui nomen eſt Phormio: nec minus niger, nec minus confidens, quam ille Terentianus eſt Phormio. pro Cæc. 10 Aut num neſcio qui ille diuinus ſi oculis captus ſit, ut Tireſias fuit, poſſit quæ alba ſint, quæ nigra dicere: &c. 2. de Diu. 13.

Nigror.

Interea prope iam occidente ſola inhorreſcit mare. Tenebræ conduplicantur, noctiſque & nimbum occæcat nigror. 1. Diu. 49.

Nihil.

Prorſus n. abeſt, quin ſim miſerrimus. Att. lib. 11. 223. 5. N. ad Cœlium, ſed potius ad antiquorum languorem & inſcitiã. de Leg. 137. In quo qui inſiſtunt, n. ad noſtrum genus. de Som. 129. Sed hoc n. ad me. de Or. 121. Recte ac ſecus, n. ad nos: aut ſi ad nos, n. ad hoc tempus. in Piſ. 94. Quem cognouimus uirum bonum, & non illiteratum, ſed n. ad Perſium. 2. de Or. 25. Dichoreus n. enim ad rem, extrema illa longa ſit, an breuis. in Orat. 124. N. ſane ad rem: illa uideamus quę, &c. 2. de Fin. 131. N. ad rem, illud ſit, an nõ, nihil refert. Or. 218. Hoc n. ad te, noſtrum eſt onus. 3. fam. 52. Quando autem, &c. n. ad hoc tempus. de Or. 207. N. admodum. 2. de Or. 5. Omnia dicendo excitanda ſunt, n. adiuuante natura. de Or. 123. Mihi enim qui n. agit, eſſe omnino non uidetur. de Nat. 2. 32. Vos autem n. agitis. Acad. ed. 1. lib. 2. 82. N. agere Craſſum delectabat. 2. de Or. 24. N. agens, ne cogitari quidem poteſt quale ſit Acad. ed. 1. lib. 2. 37. Cum uideatis n. aliud actum, niſi poſſeſſionem per interdictum eſſe repetitam. pro Cæc. 7. N. altius, n. amœnius. 4. Att. 25. N. aliud habet quod agitet in mente. 1. de Nat. 157. Amare autem n. aliud eſt, niſi eum ipſum diligere quem ames, nulla indigentia, nulla utilitate quæſita. de Am. 83. N. aliud dicis, niſi, numquã uidi ſolem, &c. de Nat. 2. 68. Eſt enim amicitia n. aliud niſi omnium diuinarum, humanarumque rerum cum beneuolẽtia & caritate ſumma conſenſio. de Amic. 19. Si n. aliud fecerunt, niſi rem detulerunt: nonne ſatis fuit his gratias agi? pro Roſc. Am. 64. Nobis autem in hac cauſſa n. aliud opus eſt, niſi te ius iuſiurando tuo dicere. fam. lib. 13. 36. 5. Nihil enim eſt n. quamobrem mihi percipi nihil poſſe uideatur. 5. de Fin. 133. In hoc etiam Græcię n. cedimus. de Leg. 136. Sed ego tam miſero tempore, n. noui conſilij cepiſſem, niſi in reditu meo nihilo meliores res domeſticas, quam rempub. offendiſſem. fam. lib. 4. 14. 7. Atque haud ſcio, an ne opus ſit quidem, n. umquam omnino deeſſe amicis. de Amic. 46. N. eſt ab ea cogitatione, quam habemus de grauitate ſapientis, errore, leuitate, temeritate diſiunctius. Acad. ed. 1. l. 1. 61. N. eſt ijs, qui placere uolunt, tam aduerſarium, quam fateri per quos profecerint. Acad. ed. 1. l. 2. 10. Dignitatem quidẽ illam conſularem fortis & conſtantis ſenatoris, n. eſt quod cogitemus. fam. lib. 1. 8. 10. Quare n. eſt quod ex tanto comitatu uirorum ampliſſimorum me unum abſtrahas. pro Syl. 6. N. eſt quod illi non proſequantur ſuis argutijs. de Amic. 42. N. eſt quod iſto eum admiſceas. 3. Q. fr. 7. Nunc ad epiſtolam uenio, cui copioſe & ſuauiter ſcripſti, n. eſt quod multa reſpondeam. fam. lib. 15. 21. 10. N. eſt quod non alicubi eſſe cogatur. Acad. ed. 2. lib. 1. 18. Si nondum profectæ ſunt, n. eſt quod ſe moueãt, quoad perſpiciamus quo loci ſit res. At. l. 7. 135. 3. pro Quinct. 6. De familia liberata n. eſt quod te moueat. fam. l. 14. 4. 9. N. ſumus, aut nobis quidem ipſis diſplicemus. 7. fam. 57. N. illorum fuit faciendum. Q. fr. 327. N. mihi potius fuit, quam ut Maſ-

niſſam

niſſam conuenirem. in Som. Scip. 1. hoc eſt, n. magis deſiderabam. Dolabellam antea tantummodo diligebam, obligatus ei n. eram. ep. 88. Si n. eſſet niſi animus. de Nat. 1. 21. N. mihi cum illo fuiſſet. 14. At. 29 id eſt, nulla conſuetudo aut amicitia. N. umquam menuta ſit. da Nat. 2. 12. Te n. eſſe iſto in genere. 7. fam. 48. Caput autem litterarum, ſibi cum illa mima poſthac n. futurum. 2. Phil. 84. N. facere. Acad. ed. 1. l. 2. 43. quod vulgo, nihil proficere. Itaque erat in animo, n. feſtinare. Att. l. 5. 99. 2. N. fingam, n. diſſimulem, n. obtegam. 1. Att. 55 N. habet negotij. de Nat. 1. 72. N. enim intereſt dactylus ſit extremus, an creticus. in Or. 126. Sic te proſternas, ut n. inter te atque inter quadrupedem aliquid putes intereſſe. Para. 118. Optimatibus uero tuis n. confido, n. iam ne inſeruio quidem. Attic. 137. N. quod ego malim meum eſſe, quam tuum. 4. fam. 42. N. omnium rerum agricultura melius. Offi 30. N. ceſſatione melius exiſtimat. de Nat. 1. 72. Cumque Pompeius ita contendiſſet, ut n. umquam magis, ut cum Craſſo rediret in gratiam. fam. l. 1. 9. 79. N. in rerum natura minimum, quod diuidi nequeat. Acad. ed. 2. lib. 1. 20. Illi enim corporis commodis compleri beatam uitam putant: noſtri n. minus. 3. de Fin. 67. Sic exiſtimatis eos hic ſagatos brachatoſq. uerſari animo demiſſo atque humili, ut ſolent ij qui affecti iniurijs ad opem iudicum ſupplices inferioreſque confugiunt? n. uero minus. pro Font. 29. Cadit ergo in uirum bonum mentiri emolumenti ſui cauſſa, criminari, præripere, fallere? n. profecto minus 3. Offi. 108. Sed ita tamen, ut n. minus uelim, quam Pomponiam & puerum uerſari in timore ruinę. Att l. 2. 19. 5. Eos confeci & abſolui, neſcio quam bene, ſed ita accurate, ut n. poſſet ſupra. Attic. l. 13. 276. 2. ſub. eſſe, uel addi. Erit autem oratio ſcripta elegantiſſime ſententijs, uerbis, ut n. poſſit ultra cogitari. Att. lib. 15. 321. 8. N. poſſe comprehendi, hinc efficere uolunt Academici, quod his omnibus, quæ uiſa ſunt, ueris ſint adiuncta falſa, quæ a ueris n. differant. Acad. ed. 1. l. 2. 40. N. poſſe percipi. Acad. ed. 1. l. 2. 61. Hoc tamen opus in apertum ut referas, n. poſtulo. Part. 516. Nec n. proficis. 11. Att. 14. Sine quo cum in uita n. quidquam egregium, tum certe hoc quod tu expetis, nemo umquam aſſequetur. de Or. l. 1. 66. Quorſum tandem, aut cur iſta quæris? n. ſane, &c. de Leg. 156. Latine nõ peſſime loquebatur, uſu credo aliquo domeſtico: nam litterarum admodum n. ſciebat. de Cl. Or. 110. Deinde permultis ciuitatibus pro frumento n. ſoluit omnino. 5. Ver. 141. N. tale metuamus. 1. de Fin. 86. N. de ſuo genere in aliud genus transferri poteſt. Acad. ed. 1. l. 2. 47. N. turpius, quam cognitioni & perceptioni aſſertionem approbationemque præcurrere. Acad ed. 2. l. 1. 32. Ea ſi n. ualet, aut ſi ad hanc rem non pertinet: quid negligentius, aut quid ſtultius maioribus noſtris dici poteſt? &c. pro Cæc. 29. Beneficio iſto legis n. utitur. cont. Rull. 72.

Nihildum.

Et quamquam n. audieramus, nec ubi eſſet, nec quas copias haberes; &c. fam. lib. 12. 7. 5. Summanum adhuc ad te, n. enim ab Albo. Att. 240. N. Brundiſio erat allatum. Attic. l. 9. 172. 2. Itaque a te n. certi exquiro, ſed quid uideatur. Att. 7. 131. 5. Videre maiorum diligentiam, qui n. etiam iſtiuſmodi ſuſpicabantur. 6. Ver. 8. Eum n. ſuſpicantem, ad me uocaui. in Cat. 112.

Nihil non.

Nihil non ad rationem & tamquam ad artem dirigebat Antonius. de Cl. Or. 72.

Nihilum, Nihili.

N. audiebatur de reditu eius. 9. Att. 45. Si quid ius non eſſet rogari, eius ea lege n. rogatum. pro Cæc. 303. At dolorem nihili facit. de Fin 83. Ad n. recidunt omnia. In Or. 137. Hũc tantum apparatum ne ad n. recidere patiare. 7. Phil. 234. In n. interire. Acad. ed. 2. l. 1. 20. Omnia illa tua præclara in remp. merita, ad n. eſſe uentura. fam. l. 11. 12. 3. Atque oratorum quidem laus ita ducta ab humili uenit ad ſummum, ut iam (quod natura fert in omnibus) ſeneſcat, breuique tempore ad n. uentura uideatur. Tuſc. 2. 4. Nihilo beatior Iuppiter, quam Epicurus dempta æternitate. 2. de Fin. 141. Nihilo ſibi magis, quam alij commodum dicet. de Inu. 65. Hoc uos dialectici non facitis: nec ſolum ea non ſumitis ad concludendum quæ ab omnibus concedantur, ſed ea ſumitis, quibus conceſſis nihilo magis efficiatis quod uultis. 2. Diu. 155. Cum hoc tempore nihilo magis ego, quam tu, ſubſidio ire poſſim. Att. 129. Vt enim qui demerſi ſunt in aqua, nihilo magis reſpirare poſſunt, ſi non longe abſint a ſummo, ut iam iamque poſſint emergere, quam ſi etiam tum eſſent in profundo. 3. de Fin. 73. Beneuolentior tibi, quam fuerim, nihilo ſum factus. ep. 45. Ex quo exſiſter, ut de nihilo quidpiam fiat, quod nulli phyſico placet. de Fat. 29. Erit aliquid quod ex nihilo oriatur, aut in nihilum ſubito occidat. 2. Diu. 56. Nihilo diligentior ad claſſem ornandam, milites reuocandos alendoſque eſſe cœpit. 7. Ver. 64. Ego tibi hoc confirmo, nihilo te nunc maiore in diſcriminę eſſe quemquam noſtrum. ep. 80. Tamen nihilo explet ſententias. Or. 219. Niſi in reditu meo nihilo meliores res domeſticas, quam rempub. offendiſſe. ep. 58. Præterita uoluptas pro nihilo eſt. pro Marc. 135. Aliquem condemnatum eſſe pro nihilo. Att. 171. Pro nihilo ducere alios præ ſe. io Ver. 116. Pro nihilo habere. 1. Phil. 11. Pro nihilo habenda eſt adoptio, nullo decreto probata, & contra omne ius facta. pro Dom. 51. Dij immortales, quam mihi iſta pro nihilo. 14. Att. 11. Contemnere & pro nihilo putare aliquẽ. 1. Ver. 13. Quæ cadere in hominem poſſint, deſpicere ac pro nihilo putare. pro Cæc. 295. Tuſc. 3. 35. Quæ Pyrrhoni uiſa ſunt pro nihilo. de Fin. 73.

Nihilominus.

Non ſolum eos, qui, &c. ſed eos n. qui, &c. Att. 127. In ijs autem rebus quæ n. ut ego abſim, confici poſſunt. 10. fam. 3. id eſt, quæ confici poſſunt & me abſente, & ſine opera mea. Et tamen n. αἰὲν ἀριστεύειν. ep. 210. Scimus nempe, hætemus n. Att. 151. Legam, inquit, n. de Cl. Or 181. Legati proficiſcantur, bellum n. paretur. in Ant 199. Peccauit uero n. Partit. 119. Minus dolendum fuit re non perfecta, ſed puniendum certe n. pro Mil. 105. Tamen n. putabant ſe, &c. pro Clu. 33. Veſter autem deus poteſt non impertire, ut nihilominus mundus regat. Diu. 116. Quare meo quidem animo n. eloquentiæ ſtudendum eſt. 1. de Inu. 7. Nihilo ſecius. Her. 35.

Nil.

Ego uero mihi n. aſſumo. pro Syll. 18. Sed tentemus, & luſiſſe putemur ſi n. ſit, ab eo quod nequidquam eſt in tali homine, ex quo idem nihili dicitur. 3 Tuſc. 32.

Nimbus.

Quis autem iſte in domo tua caſus armorum? Sed hunc quidem nimbum cito tranſiſſe lætor. Attic. 15. 18. Imber, nimbi, procellæ, turbines, 3. de Nat. 36. Quę terreret animos fulminibus, tempeſtatibus, nimbis, niuibus, &c. 2. de Nat. 20.

Nimirum.

Hæc enim eſt tyrannorũ uita, n. in qua nulla fides, &c. de Amic 16. Veſtibula n. & aditus ad cauſſam faciet illuſtres. Or. 201. Opinor enim eſſe in lege quam ad diem proſcriptiones, uẽditioneſque fiant, n. ad Kal. Iunias. pro Roſc. Am. 36. Si conſideratis &c. omnibus regibus, cum quibus, &c. hunc regem n. antepones. pro Marc. 131. N. ſimiliter arbitremini iſti, &c. pro S. Roſc. 44. Horum n. aſpectus, &c. Tuſc. 242. Itaque in cognitione n. aſſentiar, id eſt opinabor. 4. Acad. 201. Quæ non modo ſumma bona, ſed n. audebo uel ſola dicere. pro Marc. 134. Nam cum diſſoluerimus, & abſolute n. confecerimus, &c. ad Her. 6. N. didici, &c. in Ver. 200. Et hic n. eſt fletus, qui, &c. Tuſc. 187. Itaque n. hoc illud eſt quod Cæſar ſcribit in ea epiſtola, cuius exemplum ad te miſi, ſe uelle uti conſilio meo. 9. Att. 32. Is eſt n. ſoter, qui ſalutem dedit. in Ver. 139. Hoc n. eſt illud, quod de Socrate accepimus, quodque ab ipſo in libris Socraticorum ſępe dicitur, eſſe diuinum quiddam, &c. 1. Diu. 198. Hoc n. eſt illud, quod non longe a gradibus Aurelijs hæc cauſſa dicitur. pro Flac. 52. Et n. iſtud eſt, quod ab hoc tribuno dictum eſt in ſenatu urbanam plebem, &c. cont. Rul. 80. Sed n. maius eſt hoc quiddam, quam homines opinantur. de Or. 86. Et n. id fuit, ſoluendo enim non erat. Att. 207. Eum extinguere id n. fuit capi Troiam, ad Her. 33. & 4. N. igitur ut in cauſſis, ſic in ęgritudine, &c. Tuſc. 207. Luxuries igitur hominem n. ad hoc ſcelus impulit. pro S. Roſc. 34. Et n. is princeps ea Latinis iſta tractauit. de Cl. Or 172.

Nimis.

N. acer fortaſſe, uerum tamen honeſtus amor. pro Arch. 20. N. acres humores, aut concreti. de Nat. 2. 43. Neque enim ſumus n. auidi, iſta tua mediocri eloquentia contenti ſumus. de Or. 1. 66 N. indociles, admonendi uidentur ſępius. de Nat. 1. 10. Si cuipiam hoc n. infinitum uidetur. de Or. 90. N. inſidiarum ad capiendas aures adhiberi uidetur. Or. 97. Alterum eſt uitiũ quod n. magnum ſtudium in res obſcuras conferunt. Off. 4. Magna n. licentia. ad Her. 30 N. multa uideor de me, ipſe præſertim. de Cl. Or. 177. ſub. dicere. Nimis multa in genera diuidere aliqua. Orat. 131. N. ſæpe ſecus uidemus euadere. 2. de Leg. 42. Ne n. diligenter inquiras in ea, quæ iſto modo memoriæ ſint prodita. 1. de Leg. 3. Vt ne n. cito diligere incipiamus, neve indignos. de Amic. 67. Tametſi incidamus oportet media, ne n. ſero ad extrema ueniamus. 2. Phil. 63. Tu uero illũ nec n. ualde umquam, nec nimis ſæpe laudaueris. 3. de Leg. 1. Teſtes, uerbum honeſtiſſimum in iudicio: alio loco non n.

fam.

fam.lib.9.22.24. Quoniam quæ a natura expetenda ſunt, ea dicis non n. deeſſe nobis, quid præterea eſſe aſſumendum putes? 2.de Or.66. Philotimi litteræ me quidem non n. ſed alios admodum delectarunt. Att.7.141.1. Non n. caenſo me uiris bonis. 9.Att.55. id eſt, non nimis laboro, ut me excuſem. Sed hæc non n. exquiro a Græcis. Att.7.136.4. Non n. honeſtus. ep.140. Homo certe non n. pudens. de Or.191. Non n. in repub. uerſati. 3.de Leg.16.

Nimium.

Sed differre inter honeſtum & turpe, n. quantū, neſcio quid immenſum. de Fin. lib.4.58. Mediocritas illa quæ eſt n. & parū. Offic. lib.1.125. In illius uiri conſilijs atque factis nec n. nec parum umquam fuit. in Aut.229. Iā omni re uidendum eſt quatenus: etſi enim ſuus cuique modus eſt, tamen magis offendit n. quam parum. Or.103. Nemo n. beatus eſt, & nemo beato beatior. 5.de Fin.140. N. boni eſt, cui nihil eſt mali. de Fin.73. N. diligentes. 2.de Or.151. De quo iam n. etiam diſputo. 4.Acad. 108 N. diu te imperatorem tua illa Manliana caſtra deſiderāt. 1.in Catil.7. Quoniam tu ita uis, n. gratum eſſe concedam. pro Plan.276. N. longum tempus illud mihi uidetur. Att. lib. 12.241.10. Ne autem n. multi pœnam capitis ſubirent, idcirco illa ſortitio comparata eſt. pro Clu.101. Muta n. in excogitandis argumentis dialectica, in iudicandis n. loquax. 2.de Or.87. Succumbam tibi in eo ipſo, in quo nihil poteſt eſſe n. pro Plan. 276. Homini forti, ac n. optimati. 9.Att.21. Illud non n. probo quod ſcribis, quo illi animo æquiore ferrent, te tuis etiam legatis lictores ademiſſe. 12.fam.64. Sales qui in dicendo n. quantū ualent. Or.204. alias, Mirum quantum ualent. In hoc genere n. quod eſt, offendit uehementius, quam id quod uidetur parum. Orat 103. Quod erat ingenij uerbis efferueſcentibus, & paullo n. redundantibus, quod erat ætatis, non ſum aſpernatus. 2.de Or.49. Quod nos interdum, uel potius n. ſæpe dicitis. 2. de Fin.68. Nihil tum n. uidebatur. Brut.15.10.

Nimio.

Sed quia te nimio te plus diligo. 10.Att.26.

Nimius.

Vnum reprehendebas, quod in honoribus decernēdis eſſem nimius, & tamquam prodigus. ad Brut.34. Nimia lenitas & ambitio 1.Q fr.8. Nihil tum nimium uidebatur. Att.283. Diligentiam, tota republica ſuſcepta, nimiam nullam putabam. pro Mil.49. Vitis putanda eſt, ne ſilueſcat ſarmentis, & in omnes partes nimia fundatur. de Sen.48. Celeritates nimias ſuſcipere in feſtinationibus cauendum eſt. 1.Offic.182. Hoc magis intelligendum eſt, hæc ipſa nimia in quibuſdam futura nō fuiſſe, niſi quædam eſſent modica natura. 5.de Fin.54. Nam quod aiunt, nimia reſecari oportere, naturalia relinqui: quid tandē poteſt eſſe naturale, quod idem nimium eſſe poſſit? 4.Tuſ.91.

Nimiopere.

Quos ædificia magnifica n. delectant. Parad.46. Hæc opera, atque artificia, ſigna, tabulæ pictæ, Græcos homines n. delectant. 6.Ver.116.

Niſi.

Crederem, n. eius angustio rex Hoſtilius maxima bella geſſiſſet. de Nat.2.7. Chryſippum numquam n. Cheſippum uocabat. de Nat.1.66. Tu n. malo coactus, recte facere neſcis. 5. Ver.51. Si Torquatus Syllam ſolum accuſaſſet, ego quoque hoc tempore nihil aliud agerem, n. eum qui accuſatus eſſet, defenderem. pro Syl.173. Si nihil aliud fecerunt, n. rem detulerūt, nonne ſatis fuit his gratias agi? pro Roſc. Am.64. N. admirabilia multa ad ueritatem dixiſſent augures, nō floreret tam diu eorum nomen. 2.de Leg.34. Iudicare difficile ſane, n. expertū. de Am.55. Domitius (n. me omnia fallunt) de ſe incredibiliter pertimuit. Att.l.1. N. centuriatis comitijs ferri leges de ſingulis maiores noſtri noluerunt. 3.de Leg.38. Etenim non modo auctoritatem, ſed etiam nomen iudicum amittemus, n. hic ex ipſis cauſſis iudicabimus. pro Clu.3. Quod non fere contingit, n. his qui etiam contemnendos ſe arbitrantur. de Amic.65. De re nihil poſſum iudicare, n. illud, certe perſuadeo te nihil temere feciſſe. 13.fam.97. Sed hoc primum ſentio, n. in bonis amicitiam eſſe non poſſe. de Amic.16. Numquam uidi in ulla alia, n. in humana figura. de Nat.1.61. Adhuc certe (n. ego inſanio) ſtulte omnia & incaute. Att.l.7.129.2. Quem umquā ſenatus ciuem, n. me, nationibus exteris commendauit? pro Sext.25. Nihil amplius dico, n. me in Siciliam uenire noluit. de Fin.150. pro Plan.279. Nec uero habeo quemquam antiquiorem, n. quem, &c. de Cl.Or.170. N. quid de Epaminonda ſuſpicari licet, &c. de Cl.Or.190. Hoc me delectat, n. quod, &c. Att.23. In freto medio hanc epiſtolam legi, ut quid poſſem praeuidere, in mentem non ueneris mihi, n. quod præſens me ipſe defenderem. Att.257. Nihil uideo quod timeam, n. quod omnia ſunt incerta. ep.135. Numquam facies: cur, n. quod turpe eſt. de Fin.80. Memento, te, quæ nos ſentiamus, omnia probare, n. quod uerbis aliter utamur. de Fin. Quid enim eſt aliud gigantum more bellare cum dijs, n. naturæ repugnare? de Sen. 6. N. quis nos deus reſpexerit. Att.l.1.11.11. N. reſtituiſſent ſtatuas, uehementer ijs minatur. 4.Ver.117. N. ſi quid erit, &c. Att.24. N. uoluntarij accuſatores ſint, graues eſſe non poſſunt. 3.de Leg.40. Numquid igitur oportet, n. tres ſortes conijci, unā educi? nihil. conijci iubet tres. 4.Ver. Nihil quidquam aliud, n. uerebor, ne quando, &c. Q fr.312. Quid erat quod Capitoni primum nuntiarit, neſcio, n. hoc uideo, Capitonem in his bonis eſſe ſocium. pro S.Roſc.35. In qua n. (ut dicitur) apertum pectus uideas, tuumque oſtendas, nihil fidum, nihil exploratū habeas. de Amic.80. N. cuipiam L.Cæſar crudelior uidiuſtertius eſt uiſus, cum, &c. in Cat.121. Quid, inquam, tum agimus, n. animum ad ſeipſum uocamus? 1.Tuſc.116. N. enim immortalitatem optare uellet, quid non eſt adeptus quod homini fas eſſet optare? de Amic.9. Neque noſtræ diſputationes quidquā aliud agunt, n. ut, &c. 4.Acad.15. Quid eſt aliud quod nos patroni facere debeamus, n. ut eos qui inſectātur, repellamus? pro Cœl.24. N. forte ego uobis, qui & miles & tribunus & legatus & conſul uerſatus ſum in uario genere bellorum, ceſſare nunc uideor, cum bella non gero. de Sen.16. Erat autem nihil noui, quod aut ſcriberem, aut ex te quærerem, n. forte hoc ad te putas pertinere. Att.136. N. forte iſte ſummarius. Att.l.10.192.5. Miſeros illudi nolunt, niſi ſe forte iactant. lib.2.de Ora.132. N. forte uolumus Epicureorum opinionem ſequi. de Fat.55. Ortum quidē amicitiæ uidetis, n. quid ad hæc forte uultis. de Ami. 32. N. uero Ennium non putamus ita totum illud audiuiſſe. 4. Acad.155. N. uero exiſtimatis hominem, &c. in Ver. N. uero hactenus, &c. pro Flac.153. N. uero paucos fuiſſe putatis, qui, &c. pro Syl.170. N. uero ſiquis eſt qui Catilinæ ſimiles cum Catilina ſentire non putet. 2.in Catil.29.

Niſus, *vide* Nitor.

Nitedula, *vide* Nitidus.

Niteo.

Non dico ſolum hoc in republica uectigal eſſe, quod amiſſis alijs remaneat, intermiſſis non conquieſcat, in pace niteat, in bello non obſoleſcat, &c. 2.de L.Agr.13. Illorum uides quam niteat oratio. de Fin.lib.4.4. Nitere unguentis, fulgere purpura. in Catil.28.

Nitens.

Non ualde nitens, non plane horrida oratio. de Cl.Or.128.

Niteſco.

Exiguo qui ſtellarum candore niteſcit. in Arat.20. Ingenio, doctrina, præceptione natura niteſcit. ad Her.21. Hic autem, ubi habitamus, non intermittit ſuo tempore cælum niteſcere, arbores frondeſcere. 1.Tuſc.56.

Nitor.

Si quem etiam minimorum horum aliquid offendit, ſi purpuræ genus, ſi amicorum cateruæ, ſi ſplendor, ſi nitor: iam iſta deferuerint, iam ætas omnia, iam dies mitigarit. pro Cœl.61. Ætas oratorum, in qua naturalis ineſſet non fucatus nitor. de Cl.Or.18. Cuius nitor urbis Italiam nuper illuſtrauit. ad Her. 28. Nitor orationis noſter, ſi modo is eſt aliquis in nobis. Att. 13.367.6. Sed quia hæc ſua ſponte ſqualidiora ſunt, adhibendus etiam in eis explicandis quidam orationis nitor, Or.207. Tū Lyſandrum intuentem eius purpuram, & nitorem corporis, ornatumque Perſicum, multo auro, multiſque gemmis, dixiſſe, Recte uero te Cyre beatum ferunt, quoniam uirtuti tuæ fortuna coniuncta eſt. de Sen.56. Gēmæ nitore & auri ſplendore aſpectus omnium perſtringere. ad Her.lib.4.230. Nimio nitore luſtratus delphinus. in Arat.11. Fannij autem ætate cōiunctus Antipater, paullo inflauit uehementius, habuitq. uires agreſtes ille quidem atque horridas, ſine nitore ac palæſtra. 1. de Leg.5.

Nitidus.

Nitidum & lęnum genus uerborum. 1.de Or.40. Pro iſto aſſo ſole, a te nitidum ſolem unctumque repetemus. 12.Att.9. In picturis alios horrida, inculta, abdita & opaca: contra alios nitida, læta, colluſtrata delectat. in Ora.20. Quos pexo capillo nitidos uidetis. 2.in Cat.42. Vt ſint alia conſonantiora, grauiora, leuiora, & quodammodo nitidiora, alia cōtra. Partit.10. Campi colleſque nitidiſſimi, uiridiſſimique. 5.Ver.37.

Nitedula.

Quoniam id etiam fatum ciuitatis fuit, ut illa ex nepreculis extracta oitedula rempub.conarentur arrodere. pro Sext.61.

Nitor.

Ad omnia nitor, non ad animum, ſed ad vulnus reficiendũ. 12.Att.16. Dominus io quo uno maxime ambitio noſtra nititur. 1.Att.4 M.Scaurus qui prudentia rerum magis, quam dicendi arte nititur. 1.de Or.108. Id quo nitirur aduerſariorum cauſſa. de Inu 80. Vt aliquando in quibus cauſſa nititur, ad ea ueniamus. pro Cœl.18. pro Deiot.2. Nitimr in coniectura diuinatio. 2.Diu.82. In hoc uno nititur, quod ſit ignobilis. pro Clu.40. Omnes enim partes eius undique medium locum capeſſentes, nituntur æqualiter. 2.de Nat.173. Sed plurimi contra nituntur. Tuſc.1.41. Radicibus ſuis nituntur arbores. pro Cœl.10. Ei uiro autem mors parabatur, cuius io uita nitebatur ſalus ciuitatis. pro Mil.14. Tum etiam exemplorum copia nitebatur. de Or.92. Ipſe quoque ad omnium nitetur facultatẽ. Tuſc.23. Nunc ſi ita ſuoi quæ ſpectas, ſuſtinebimus nos, & ſpe, qua iubes, nitemur. Att.l.3.49.4. Quo confugies? ubi nitere? 4.Ver.110. Hoc non faceret, niſi alienius intolerabili libidine, & nimis acerbo odio niteretur. pro Cœl.37. Quod quidem, ni ita ſe haberet, ut animi immortales eſſent, haud optimi cuiuſq. animus maxime ad immortalem gloriam niteretur. Catil.75. Quod ita ortum eſſet e terra, ut ſtirpibus ſuis niteretur. Tuſc. 235. Nos cum maxime conſilio, ſtudio, labore, gratia, de cauſſa regia niteremur: ſubito exorta eſt nefaria Catonis promulgatio, quæ noſtra ſtudia impediret. Lent li.1.10. Sed cum ratio, ſaluſque omnium noſtrum, qui ad remp. accedimus, non ueritate ſolum, ſed etiam fama niteremur, ſermones ad te aliorum ſemper, non mea iudicia perſcripſi. Q. fr. lib.1. 2.2. Tu eris unus in quo nitatur ciuitatis ſalus. Som.Scip.7. Defenſor autẽ ea, quam propoſui æquitate, nitatur. Part.70. Eſt igitur adoleſcentis, maiores natu uereri, ea hiſque deligere optimos & probatiſſimos, quorum conſilio atque auctoritate nitatur. 1.Off.171. id eſt, fulciatur & gubernetur, inſtituaturque. Vt iam fractũ Græciæ nomen huius urbis laude nitatur. pro Flac.49. Moderatio modo uirium adſit: & tantum quantum quiſque poteſt, nitatur. de Sen.29. Ipſe dixi, qui non habet ubi nitatur, reuolat. de N.51. Nitamur igitur nihil poſſe percipi. Acad.17. Fundamenta defenſionis meæ, quæ firmiſſima ſunt, ſi nitantur iudicio ſuorum. pro Cœl.3. Niti ad aliquid agendum. 12.Att.16. Contra honorem alicuius niti. Att.l.9.183.3. Altera mihi niti, & magnopere confidere uidebatur inuidia tam inueterata iudicij Iuniani. pro Cl.1. Auctoritate atque cõſilio alicuius, & eius exercitu niti. Caſſio, lib.12.in.4. Ego iſtius pecudis conſilio ſcilicet aut præſidio niti uolebam. in Piſ.14. Ea frequentia in qua oratorum ſtudia niti ſolent. pro Deiot.144. Gratia & auctoritate & potentia cuiuſquam niti. 2.Ver.in. Niti ope alterius. ep.187. Satius eſt me meis rebus geſtis florere, quam maiorũ opinione niti. in Sal.3. Vt lex ipſo ſcripto uideatur niti. de Inu.80. Part.242. Quædam ſerpentes extra aquam ortæ, ſimul ac niti poſſunt, aquam perſequuntur. de Nat.50. Fiducia uirtutis nobis nitendum eſt ad ſpem beate uiuendi. 5.Tuſc.2. Sudãs nitendo nec proficit hilum Tuſc.130.

Nitens.

Extrema nitens plumato corpore coruus Roſtro tundit & hic, &c. Arat.25.& 2.de Nat.171. Viribus tuis nitens reſp. Brutus Cic.4.7. Quam propter nitens pennis conuoluitur ales. de Nat.48. Ille tamen nitens grauiter ueſtigia ponit. de Nat 47.

Niſus.

Ergo ſi rebus comprehenſis & perceptis, niſa & progreſſa ratio hoc efficiet, nihil poſſe comprehendi: quid poteſt reperiri, quod ipſum ſibi repugnet magis? Acad.ed. 1.l.2.42.

Niſus.

Pedetentim, inquit, ite, & ſedato niſu: nec ſucceſſu arripiat maior dolor. 2.Tuſc.83.

Nixus.

Q. Scæuola haſtili nixus. pro Rab.15. In cubitum nixus. Att.272. Stetit ſoleatus prætor pop.Romani cum pallio purpureo, tunicaque talari, muliercula nixus in littore. 7.Ver.69. Virtutis curſus ad gloriam hoc facilior fortaſſe, quod hue a me ortus, & per me nixus aſcendi. pro Plan.55. Cum Carthago nixa duabus Hiſpanijs huic imperio immineret. pro Corn.71. Res, quæ mendacio nixa eſt. 2.de Or.17. Viriditas herbeſcens quæ nixa fibris ſtirpium ſenſim adoleſcit. de Sen.87. Nixa honeſto uirtus. 1.de Fin.93. Si obtinuerit cauſſam Cluentius (ſicuti ueſtra æquitate nixi confidimus) omnes caſtiſſima ſũt, id quod erit, obtinuiſſe propter innocentiam. pro Clu.126 Engonaſin uocitant genibus quia nixa ferantur. de Nat.47.

Nixus.

In aere autem aſtra uoluuntur, quæ ſe & nixu ſuo conglobata continent, & forma ipſa figuraque ſua momenta ſuſtentant. 2.de Nat.173.

Nitrum.

Perſuaſum eſt ei, cenſuram lomentum, aut nitrum eſſe. 8.fam.42.

Nix.

Pruina & nix. 2.in Catil.43. Nix ex aqua concreta. Acad. ed. 1.l.2.92. Nix nigra ſecundũ Anaxagorã, quia aqua nigra, unde illa eſt concreta. Acad.ed.1.l.2.92. Riſi niuem atram, teque hilari animo eſſe & prompto ad iocandum ualde me iuuat. Q fr.2.29. Aquam conglaciare frigoribus & niue pruinaque concreſcere. de Nat.2.19. Niue obriguerit earum regionum pars. de Nat.1.19. Pruinas ac niues perferre. in Cat.109.

Niualis.

Tu quoque cum tumulos Albano in monte niuales Luſtraſti, & læto mactaſti lacte Latinas, &c. 1.Diu.32.

Niueus.

Niueus candor. Her.34. Niueus liquor. 1.Diu.21.

No.

Serpere anguiculos, nare anaticulas, euolare merulas, &c. 5.de Fin.75.

Nans.

Namque alias beſtias nantes aquarum incolas eſſe uoluit. 5.Tuſc.54.

Nato.

Natabant pauimenta uino, madebant parietes. 2.Phil. 103. In quo quidem magis tu mihi natare uiſus es, quam ipſe Neptunus. de Nat.72. Quo omnis iuuentus natandi cauſſa uenit. pro Cœl.43.

Natans.

Naufragus quidem natans. de Inuent. 81. & ep. 100.

Nobilis.

Nobilis ciuitat. 13. fam.58. Crantor in noſtra Academia, uel in primis nobilis. Tuſc. 192. Ex doctrina nobilis & clarus Demetrius. pro Rab.Poſt.14. Nobilis legatio. Acad.ed.1.l.2.5. Accipite nunc aliud eius facinus nobile, & multis locis ſæpe commemoratum. 4.Ver.58. Illuſtre & nobile municipium. 7.Ver.33. Sunt enim & aliæ, & pro Seruio Fuluio de inceſtu nobilis oratio. de Cl. Or.63. At quam nobilis tua illa peregrinatio. in Ant.277. Nobilis reprehenſio. Acad.ed.1.l.2.101. Magnus & nobilis rhetor Iſocrates. 2.de Inu.126. Nobilis Sylla, clarus Marius. de haruſp. reſp.50. Taurus ille nobilis, quem Phalaris habuiſſe dicitur. 6.Ver.65. Honoratus & nobilis Thucydides. in Or.17. Nobili genere natis, beneficia dormientibus deferri ſolita. 7.Ver.141. Nobili cũ gladiatori quidẽ hæreret. pro Quinct.46. Nobili loco natus. 1.Diu.148. Res eſt omnis in hac cauſſa nobis, iudices, cum Clodia muliere, non ſolum nobili, ſed etiam nota. pro Cœl.23. Magni atque nobiles philoſophi. de Nat.1.4. Præclari & nobiles in philoſophia. 1.de Or.24. Qui non tam me impediunt quod nobiles ſunt, quam adiuuant quod noti ſunt. 2.Ver.10. Quidam nobiles homines, & de me optime meriti. epiſt.15. Nobiles homines ſeu recte, ſeu perperã facere cœperunt, in utroque excellunt. pro Quint.16. Inſignes genere nequaquam ſunt iam, quã uitiis nobiles. de Petit.Coſ.9. Quiſnam nobilium deorum 3. de Nat. 35. Nobilium hominum ſuperbia in nouis hominibus contemnendis. 5. Ver.7. Nobilium uita, uictuque mutato, mores mutari ciuitatum puto. 3 de Leg. 29. Ceteri homines apud nos nati, inter ſuos nobiles. pro Flac. 5. Acad.ed.1.l.2.1. Homo nobiliſſimus Pericles Ephcſius. 3 [illegible] Illius ætatis nobiliſſimus & clariſſimus philoſophus. 2. [illegible] 5. Gladiatorum par nobiliſſimum. de Opt. ge.244. Nobiliſſimi homines, & Noui homines, contraria. 5.fam.51. Nobiliſſima prædia. pro Roſc.Am.13. In te enim homine omnium nobiliſſimo ſimilia inſidiarum uitia perſpexi. fam.lib.1.7.26. Tres nobiliſſimi fundi. pro Roſc.Am. 60.

Nobilitas.

Nobilitas, blanda conciliatricula. pro Sext.15. Vera nobilitas magnam uim habet. Poſtq.209. Fautor nobilitatis Roſcius. pro Roſc.Am.9. Semper enim (ut ſcitis) ſtudioſus nobilitatis fui. 4. Acad.224. Ad memoriam laudum domeſticarum, & ad illuſtrandam nobilitatem ſuam. de Cl Orat. 31. In eo ipſo in quo prædicationem nobilitatemque deſpiciunt, prædicari de ſe ac nominari uolunt. pro Arch.20. Per tuam nobilitatem, per noſtram familiam, per tuas ſtatuas. de Or.131. Genere ac nobilitate,

bilitate, ſuæ ciuitatis facile prim as. pro Roſc. Am.9. Florebat nobilitate diſcipulorum Iſocratis. 3.de Or.78 Præſtantes nobilitate familiæ.1. Diu.51. Omnes boni ſeu per nobilitate præſtā-tes. pro Sext.7.

Nobilito.

Quid poetæ, non ne poſt mortem nobilitari uolunt? Tuſc. 1. 27. Multitudine rerum geſtarum nobilitati. Parut.21.

Nobilitatus.

Neque enim ex te umquam es nobilitatus, ſed ex lateribus & lacertis tuis. de Sen 25. Nobilitatus multitudine rerum geſtarum. Partit 233. Teſtis eſt Phalaris, cuius eſt præter ceteras nobilitata crudelitas. 2. Offi 35 Spectata & nobilitata Lacedæmoniorum uirtus. pro Flac 49. Quod etiamſi nobilitatum nō ſit, tamen honeſtum non ſit. Off 4. Clari & nobilitati labores. 2. Tuſc.104. Nobilitata ſpatia Academiæ. 5.de Fin.2.

Nobiſcum.

Cum illis dicitur, *Cum nobis* autem non dicitur, ſed n. quia obſcenius concurrerent litteræ. Or.211. Quam n. male agatur. Acad.ed.1.lib 2.72.

Noceo.

Quid nocet? 15.Att.23. Qui alijs nocent, ut in alios liberales ſint, in eadem ſunt iniuſtitia, ut ſi ipſi in ſuam rem alienam conuertant. Offi.1.65. Hoc nulla in re umquam quidquam nocuit de Inu.54 Nec ſi grando quippiā nocuit, id Ioui fuit animaduertendum. de Nat 77. De quo nihil nocuerit, ſi aliquid cum Balbo erit locutus. Att.lib 12.61. Eodem modo conſtitutum eſt, ut non liceat ſui commodi cauſſa nocere alteri. 3. Offi.28. Et non audet cuiquam aut dicto proteruo aut facto nocere de Fi l.2.41. Mihi nihil iam ab iſtis noceri poteſt. in Cat. 71. Confirmat his curaturum ſe eſſe, ne quid ei per filium ſuū noceretur. 4.Ver.67. Arma alia ad nocendum, alia ad tegendū. pro Cæc.296. Declinare ea quæ nocitura uideantur. Off 3.

Nocens.

Innocens, ſi accuſatus ſit, abſolui poteſt: nocens, niſi accuſatus fuerit, condemnari non poteſt. pro Sext.Roſc.27. ad Her.34. Reus nocens. pro Mure.135. Orator qui ſcelus fraudemque nocentis poſſit ſubijcere odio ciuium. de Ora. 102. Ita habendum eſt religioni, nocentem aliquando & nefarium, impiumque defendere. 2.Offic.72. Nocētes & pecunioſi rei. Partit.124. Omnes optimates ſunt, qui neque nocentes ſunt, nec natura improbi. pro Sext.84. Nec ante turpes iudices quæſiti, quam honeſtis iudicibus nocentium ſalus deſperata eſt. 5.Phil.175. Vitet a caulibus, ut a peſtiferis & nocentibus, refugere dicuntur. de Nat.50. Se auariſſimi hominis cupiditati ſatisfacere poſſe, nocentiſſimæ victoriæ non poſſe.2. Ver. 26.

Noctu, Nocturnus, *vide* Nox.

Noctua.

Ego te libenter, ut rogas, quibus rebus uis adiuuabo, & tibi uerſus quos rogas, hoc eſt Athenas noctuam, mittam. Q.fr. lib. 2. 16. 14.

Nodus.

Qui numerus rerum omnium fere nodus eſt Som. Scip.18. Cæſari nullus honos a ſenatu habeatur, dum hic nodus expediatur. Att.l.15.46 id eſt, dum hoc negotium conficiatur. Maximus autem (niſi me forte fallit) in rep. nodus eſt, inopia rei pecuniariæ. ad Brut.59. Æternum ex aſtris cupiens connectere nodum. 2.de Nat 63. Incideramus enim in difficilem nodum. fam.lib.8.32. Quaſi nodum ac vinculum, tertium aliquid requirunt omnia duo ad cohærendum. de Vni. 15. Atque etiam mihi quidem uidentur, qui utilitatis cauſſa fingunt amicitias, amabiliſſimum nodum amicitiæ tollere. de Amic.47. Hic igitur ſingulis uerſibus quaſi nodi apparent continuationis, quos in ambitu coniungimus. in Ora.129. Orbes [illegible] inter ſe, & nodis cæleſtibus apti. de N.48. Gallus in [illegible]ctus, ſub nodis diſtortus, eiecta lingua, &c de Or 133.

Nodus *cæleſtis*.

Atque una tandem in ſtella communiter hærent, Quam ueteres ſoliti cæleſtem dicere nodum. in Arat. 2.

Nolo.

Cui qui nolunt, iidem tibi non ſunt amici. ep.2. Noluit miſere. 12.fam.20. Euolare altius certe noluerunt. epiſt. 7. Nolet hoc temporis, &c ep.24. Noli putare me quid quam maluiſſe, quam ut mandatis tuis ſatisfacerem. Att.84. Noli putare quemquam, &c.de Cl.Or.175. Quare nolite exiſtimare, &c.de Ora. 126. Nolite exiſtimare eos, qui, &c. non exſpectare huius exitū iudicij. pro Flac.166. Nolite enim putare, quemadmodum in fabulis, &c.in Piſ.89. & pro S.Roſc.29. Nollem abortum illius. 14. Att.44. id eſt, ægre fero. Imprudens huc incidi, iudices: emit enim: non abſtulit: nollem dixiſſe 6. Ver. 38. Quod quidem nollem. 13.fam.21. Vt cum tabulas nouo magiſtro traderem, exempla litterarum ipſi habere non nollent. 4 Ver 131. Si erit (quod nolim) arceſſendus. Att.114. Cui et ſe non nolle dixiſſet. de Or.115. Nolle iudicium. 4.Att.13. Eum id non nolle. 13. ad Att.13 pro, uelle, & gratum illi eſſe. Libenter etiam copulando uerba iungebant: ut Sodes, pro ſi audes, &c. Nolle, pro non uelle. in Or.86.

Nomen.

Nomen eſt, quod unicuique perſonæ datur, quo ſuo quæque proprio & certo vocabulo appellatur. de Inu.lib.1.51. Hæc ſpirabilis natura, cui nomen eſt aer. de Nat.44. Fons, cui nomē Arethuſa eſt. in Ver. 227. Eique morbo nomen eſt auaritia. Tuſc. 214. Hæc exornatio, cui breuitas nomen eſt. ad Her.35. Cui nomen Neniæ. de Leg. 182. Sext. Clodius, cui nomen eſt Phormio. pro Cæc. 290. Saltano, cui ſaltatioui Tytius nomen eſt. de Cl.Or. 185. Cum ambulandi cauſſa in Lycæum veniſſemus, nam id ſuperiori gymnaſio nomen eſt. Diu.81. Cuius ne nomen quidem proditum eſt. Tuſc.1.90. Nomen erat HS xxx. epiſt. 75. In hiſque primum ipſius Pythagoræ, deinde poſtea Pythagoræorum tantum nomen eſſet. Tuſc. 4.2. Cum ueneficii cuiuſquam nomen eſſet delatum. de Inu. 69. Et ſit eius nomen, quam Solonis, illuſtrius. Offic. 1. 105. Quoniam Neptunum a nando appellatum putas, nullū erit nomen quod non poſſit una littera mutata explicare unde ductū ſit. de Nat. 72. In inſula quæ eſt in Fibreno, nam opinor illi alteri flumini nomen eſſe, &c de Leg. 169. Nomen cum dicimus, cognomen quoque & agnomen intelligatur oportet 2.de Inu.140. Nomē certum beneficij. 7.fam.15. Nomen conſulare. pro Plan.14. Grauiſſimum & ſanctiſſimum pietatis nomen. fam.lib. 1. 9. 1. Nomen imperatorium captas. 11. fam.7. Nomen inane. Tuſc. 1.18. Nomen inauditum de Fin. lib 3.12. Nomen inuidioſum & infamiæ ſubiectū. de Fi.li.2. Leue hoc nomen, SH enc 2.118. ſunt pro Q.Roſc.41. Huius magnum nomen in patronis fuit. de Cl.Orat.186. Nomen noſtrum in gratia erat. 5 Att.40. Proprium & uerum nomen noſtri mali. pro Lig.10. Nomen tantum repudiatum, res manebit. 3.de Leg.17. Nomen Græcum tritum, pro Latino. 2.de Nat.67. Ex quo amicitiæ nomen eſt ductum. de Nat.1.85. Hic nomen honoris adeptus eſt, non honorem. de Clar.191. Nomen imperij, quo appellor. ep.25. Imprudentiæ nomen fugiendum. 1.de Or.60. Et clariſſima uoce ſe nomen Oppianici, ſi interfectum M.Aurium comperiſſet, delaturum eſſe teſtatur. pro Clu.17. Qui ſibi delationem nominis & capitis periculum oſtentarat. pro Clu.18. Nominis diem petere. pro Quinct 50. Nominis dignitatem uideret cum a re ipſa deſciſceret, retinere uoluiſſe. Acad.ed.1.l.2.64. Quas adoptiones, ſicut alias innumerabiles, hereditates nominis, pecuniæ, ſacrorum ſecutæ ſunt. pro Dom.28. Curaſti enim ut plus additum ad memoriam nominis noſtri, quam ademptum de fortuna uideretur. fam.lib.1.7 28. Suſtinenda tamen (ſi tibi uidebitur) ſolutio eſt nominis Ceréliani, dum & de Metione & de Faberio ſciamus. 12.Att.65. Quis enim tam inimicus pene nomini Romano eſt, qui Ennij Medeam, aut Antiopam Pacuuij ſpernat? 1.de Fin.7. Nomen accipere. 2. de Inu. 164. Nomen adſciſcere tyrānnus. ad Brut.47. Multa pernicioſe, multa peſtifere ſciſcuntur in populis, quæ non magis legis nomen attingunt, quam ſi latrones aliqua conceſſu ſuo ſanxerunt. 2.de Leg. 21. Aut tu illum fructu fallas, aut per litteras Auertas aliquod nomen, aut per ſeruolum Percutias pauidum. 3. de Nat. 103. Nomen ſuum alicui commodare ad tranſlationem criminis. 6. Ver. 82. Nomen ampliſſimum conſequi. 1.Quinct.fr.33 Dare nomen familiæ alicui. pro Dom. 91. Quem in numerum nemo nomen dedit, niſi ſcelere perditus. pro Dom. 90. Pacilius ait, ſi liceret, nomen abſentis deferre ſe velle 4. Ver.66. Nomen de aliquo crimine deferre pro Roſc.Am.16. & 39. Nomen diſſoluere. pro Plan. 55 Ego autem meis rebus geſtis hoc aſſecutus ſum, vt boni nomen exiſtimer. fam.5.6. 7. Reliquū eſt, ſi Faberius nobis nomen illud explicat, nil quærere quam . Att.13.284.3. Nomen facere. 3.Ver.65. Cum ea non reperiantur, quæ uoluptatis nomen habent pro Mur.127. Sed res habebat nomen hoc apud illos, non hic impoſuerat pro Rab.127. Magnum nomen in oratoribus habuerunt. in Or.11. Verum qui omnino nomen habuerūt, non ita multi fuerūt. de Cl.Or.187. Huic prædæ ac direptioni, cellæ nomen imponis. in Ver.173. Quod enim leuius huic leuitati nomen imponam? Tuſ.1. 78. Imponere nomen nouis rebus. 3.de Fin.4. In nomen ſuum ſex moues erumpere ſenſit. 1.Q.fr.36. Nomē inficiari. pro Quinct. 50. Quid ergo? Aius iſte, aiebat & loquebatur, & ex eo nomen inuenit.

Inuenit. Diu. 133. Ariſtolochia, quæ nomen ex inuentore inuenit. Diu. 86. Quod ab eius ſitu, quo canimur, ſimilitudine nomen inuenit. Diu. 86. Vt Neoptolemus ad Troiam, ſic Numinius diuiſor in campo Martio nomen inuenit. de Or. 132. Inuenit nomen diuinitatis loquendi Theophraſtus. in Or. 54. Nomen mutare mulieris teſtamento. 7. Att. 31. Nomen honoris obtinere. 10. Phil. 272. Per nomẽ alicuius alicui nocere. in Vat. 4. Oronis caſus in quo nomen poni ſolet calamitatis. Tuſc. 208. Nomen ſuum dialectici pronuntiare non poſſunt. 2. ad Her. 49. Cuius abſentis nomen recepiſti? 4. Ver. 76. Palam de ſella ac tribunali pronuntiat, ſiquis abſentem Sthenium rei capitalis reum facere vellet, ſeſe eius nomen recepturum. 4. Ver. 65. In tabulas nomen referre. 3. Ver. 72. Salaminios autem (hos enim poteram coercere) adduxi, vt totum nomen Scaptio vellent ſoluere. Att. 6. 143. 11. Vtrum igitur peccato meo exſulis nomen ſubeo, an re iudicata? pro Dom. 57. Nomen honoris ſuſtinere. 7. Phil. 220. Qui re omiſſa nomen tantum tenent Diu. 1 28. Tinuit nomen a Marte, legio Martia. 4. Phil. 155. Nomen trãſferre ab vno ad alium. 5. fam. 56. Vtrum igitur me conturbare oportet? an ceteris, cum cuiuſque dies venerit, hoc nomen quod vrget, nunc cum petitus, diſſoluere? pro Plan. 273. Nomine aut ſuſpicione crimen agnoſcere. pro Planc. 24. Nomine alicuius perire. pro Dom. 94. in Vat 6 id eſt, propter aliquem. Gratulari alicui alterius nomine. 1. Phil. 22. An alio nomine, alia de cauſſa abſtuliſſe? pro Q. R. 51. Hoc a te pero non ſolum reipublicæ, ſed etiam amicitiæ noſtræ nomine. fam. lib. 12. 12. 9. Appellare aliquem nomine. de Or. 105. Nam aut bono nomine, centeſimis contentus erat, aut non bono quaternas centeſimas ſperabat. 5. ad Att. 54. Vt primus in le: fiat bono nomine. Diui. 1. 87. Imperare nomine claſſis pecuniã ciuitatibus. pro Flac. 20. Nomine comitiorum. 2. Ver. 14. id eſt, propter comitia. Damnari coniurationis nomine. 7. Ver. 9. Cuius ego nomine ipſo recreor. Som. Scip. 2. Adire ad arbitrum de nomine alicuius. pro Roſc. Com. 7. De nomine minus laborandum, cum intelligitur quid ſignificetur. Top. 18. Viri nomine & memoria dignus. 2. de Inu. 124. Digni nomine pauci in dicendo euadunt. de Cla. Or. 166. Dotis nomine, omnia vxoris, viri fiunt. Top. 10. A me nomine eius quod inficiatus eſſet, diem petiuit. pro Quint. 13. Nam ego eo nomine ſum Dyrrhachij hoc tempore, ut quam celerrime quid agatur audiam. 14. fam. 8. Sed & illi turpe arbitror eo nomine quod ſatiſdato debeat, procuratores eius non diſſoluere. Att. 263. Is nomine heredis arbitrium familiæ herciſcundæ poſtulauit. pro Cæc. 288. Alter Chereſtratus: nam, ut opinor, hoc nomine eſt. pro R. Am. 36. Quid eſt, quod tu cum fortuna hoc nomine queri poſſis? ep. 50. Honeſto & probabili nomine errorẽ obijci cuipiam. pro Cæc. 198. Acquieſcere in nomine alicuius. 3. de Fin. 9. Quoniam illud maiorum vigiliarum munus in tuo nomine apparuit. Parad. 9. Erat in magno nomine & gloria Diu. 1. 31. Scelus tu illud vocas Tubero? cur? iſto enim nomine illa adhuc cauſſa caruit. alij errorem appellant, alij timorem: qui durius, ſpem, cupiditatem, odium, pertinaciam: qui grauiſſime, temeritatẽ: ſcelus, præter te, adhuc nemo. pro Lig. 10. Quod ad me Lentuli nomine ſcripſiſti, locutus ſum cum Cincio, &c. Q. fr. 307. Hi quos qui leuiore nomine appellant, percuſſores vocant. pro S. Roſc. 34. Cicero mihi merito, & meo nomine, & reipub. cariſſimæ. Att. 275. Meo nomine illis litteras conſcribas. 11. Att. 8. Cui te meo nomine inimicum eſſe nolo. 10. Att. 5. Neque iſti me meo nomine interfici voluit, ſed, &c. pro Mur. 143. Ab amicitia Q. Pompeij meo nomine ſe remouerat, ut ſcitis, Scipio. de Ami. 66. Qui enim ille ad conciones confugiſſet, in hiſque meo nomine ad inuidiam uteretur, dij immortales, quas ego pugnas & quantas ſtrages edidi? Att. lib. 5. 11. 2. Eum, quicum bellum geras, tam molli nomine appellare. Off. 1. 57. Quanquam me nomine negligentiæ ſuſpectum tibi eſſe doleo, tamen, &c. 2. fam. 1. Flauius HS. ccc I)))). Panurgi nomine Fannio diſſoluit. pro Q. Roſc. 52. Omni totius prouinciæ pecore compulſo pellium nomine, in Piſ. 98. Qui nunc populi Romani nomine, re autem vera ſceleratiſſimo latrocinio conantur, &c. ep. 4. Portorij nomine aliquid exigere. pro Fon. 8. Nã ea dicta appellantur proprio iam nomine. Or. 129. Qui proprio nomine perduellionis eſt, is hoſtis vocabatur, lenitate verbi triſtitiam rei mitigante. Off 8. Quamquam omnis locutio oratio eſt, tamen unius oratoris locutio hoc proprio ſignata nomine eſt. Or. 202. Pecunias, quo nomine iudicium hoc appellatur, nõ repetunt. in Ver. 261. Quo nomine, etiam C. Furnio, &c. mandata dedimus. ep. 148. Id mihi tu, C. Verres, eripuiſti atque abſtuliſti: quo nomine abs te HS millies ex lege repeto. 1. Verr. 10. & 3. 27. Omnes hi abs te capitis C. Rabirij nomine citantur. pro Rab. 97. Non tam tuo, quam reip. nomine. in Vat. 6. Non tam ſolido, quam ſplendido nomine. de Fin. 1. 48. Nomine ſuo quamque rem appellare placet Stoicis. 9. fam. 51. Suo nomine bellare. 6. Ver. 64. Etenim, credo, bellum pop. Rom. ſuo noĩe indixit? 2. in Cati. 95. Nec fortitudinẽ, patientiamq. laudaſi ſuo nomine. 1. de Fi. 39. Res ſuo nomine in iudicium numquam eſt vocata. pro Clu. 70. Brutus vir tanto nomine. de Cl. Or. 176. Mihi & gratias agebant boni viri, & nomine tuo gratulabantur. in Ant. 158. Equidem ex tuis litteris intellexi, & iis, quas nomine tuo ſcripſiſti, & quas communiter cum alijs. 11. Att. 7. Quod quasi vaſarij nomine adſcripſeras. in Piſ. 98. Præſertim talis viri nomine rogatus. pro Mur. 140. Scitote quoſdam homines, hunc quem ſciunt improbiſſimum hominem, hoc uno nomine abſolui velle, ut, &c. in Præt. Vrb. Lege Hieronica iudicia plurimarum cõtrouerſiarum ſublata uno nomine omnia. 4. Ver. 23. Vti nomine. pro Rab. Poſt. 17. Nomina tamquam rerum notæ ſunt. de Fin. ll. 5. 67. Nomina an ſuæ pecuniæ loco cenſeantur. Top. 8. Appius Gabinium accuſauit maieſtatis, nomina data. 3. Q. fr. 59. Nomina facta ac noua. de Fin. lib. 3. 41. Nomina noua rebus nouis ſunt ponenda. de Nat. 1. 33. Tamen iſta veſtra nomina numquam ſum admiratus. ep. 36. Nominum attributio. 16. Att. 9. Ex Africa tantum hic exhauſit, quantum potuit aut fide nominum tranſigi, aut in naues cõiſci. in Sal. 11. Omnes nomina dant. in Ant. 211. Nullus uſquam delectus, &c. nec nomina dant. Att. 115. Siquidem non modo nomina deferunt inter ſe ſodales, ſed etiam commemorant ſodalitatem in accuſando. pro Cœl. 19. Cum per eos ipſos dies, per quos cauſſam Dio diceret, reperiretur pecunias ſumpſiſſe mutuas, nomina ſua exegiſſe, &c. 3. Ver. 19. Nomina mea per deos expedi: exſolue. bella reliqui. 16. ad Att. 17. Facis nomina, negotium conficit Canninius. 3. Offi 77. & 7. fa. 40. Nomina rebus imponere, ſummæ ſapientiæ Pythagoræ viſum eſt. Tuſc 1. 50. Qui hæc rebus nomina poſuerunt. Tuſc. 3. 8. Pronuntiare nomina aliquorum magna voce. fam h. 5. ra. 31. Paſta nomina in codicem non referre. pro Quinct. 2. Hæc pactio nõ verbis, ſed nominibus & perſcriptionibus, &c. 4. Att. 53. Bonis nominibus, qui hoſtias ducerent, eligebantur. Diu. 1. 86. Moritur C. Quinctius, qui tibi, ut ait, certis nominibus grandẽ pecuniã debuit. pro Quinct. 26. Ex omni pecunia, quam aratoribus ſoluere debuiſti, certis nominibus deductiones fieri ſolebant: primum, pro ſpectatione & collybo: deinde pro neſcio quo cerario. 5. Ver. 155. De nominibus imponendis multa. de Fin. 93. & 90. Nominibus differre, rebus congruere. Acad. ed. 2. lib. 1. 12. & 16. Nominibus ducere. pro Plan. 14. id eſt, nobilitate. Horum nominibus tot virorum atque tantorum expoſitis. Acad. ed. 1. lib. 2. 14. His nominibus ſolis Cn. Dolabellæ HS ad tricies litem eſſe æſtimatam. 3. Ver. 67. In nominibus eſſe, & in tabulis deberi. Top. 212. Pecuniam alienus eſſe in nominibus, numeratam nõ habere. in Ver. 238. Iſta lætioribus nominibus ab eo appellari, quam a nobis, hæc triſtioribus. de Fin. lib. 4. 60. Inſpiciebamus Syracuſis a Carpinatio confectas tabulas ſocietatis, quæ ſignificabant multis nominibus eos homines verſuram a Carpinatio feciſſe, qui pecuniam Verri dediſſent. 4. Ver. 135. Quamuis enim multis nominibus eſt hoc vitium notandum, leuium hominum atque fallacium, ad voluptatem loquentium omnia, nihil ad veritatem. de Amic. 76. Dicæarchus multis nominibus Græcos in eo reprehendit, quod mare tam ſecuti ſint. Att 96. Notare aliquid multis nominibus. de Amic. 113. Si hoc crimen optimis nominibus denegare poſſumus. pro Fon. 7. Cum ære alieno aliquã tum eſſet relictum, quibus nominibus pecuniam Romæ curari oporteret. pro Quinct. 3.

Nomino.

Ego autem neminem nomino: quare iraſci mihi nemo poterit, niſi qui ante de ſe voluerit confiteri. pro L. Man. 26. Quas, ut æquum eſt, familiæ, honeſtatis, amplitudiniſque gratia nomino. pro S. Roſc. 19. Vir clariſſimus & fortiſſimus L. Sylla, quẽ honoris cauſſa nomino. pro S. Roſc. 19. Quem ut ipſius dignitas poſcit, honoris gratia nomino. pro Quinct. 14. Ex omnibus philoſophis Stoici plurima nomina attulerunt. de Fin. 99. Vbi nominabit Phædriam, tu Pamphilam contiono. ep. 15. Quem voles de conuentu Syracuſanorum virum bonum nominato, producam. 6. Ver. 49. Neque digniorem nominare potes, quam Bibulum. Brutus Cic. 7. 2. Nominare in demortui locum eum qui petat. 1. ad Her. 20. Nefas habent Mercurium nominare Ægyptij. 2. de N. 76. Suo certo ac proprio vocabulo rem aliquam nominare. pro Cæc. 37. Attulit in cauea pullos is, qui ex eo nominatur pullarius. Diu. 173. Ab alijs iidem pedes alijs nominantur vocabulis. Or. 217. Qui iam optimates nominabantur. ep. 14. Nam et ſordidum erit ad famam committere, ut accuſator nominetur. Offi. 43. Res ipſa, in qua vis ineſt maior ali-

qua;ſic appellatur; ut ea ipſa uis nomineiur Deus. de Nat. 38: Ergo ego committerem, ut, proditor reipub. nominarer? pro Plan. 278. Vt hoc latrocinium potius, quam bellum nominaretur. in Cat. 102. Multi a me ſummi atque ornatiſſimi uiri præ dicarentur, quorum partim nimia libertas in adoleſcentia, partim profuſa luxuries, magnitudo æris alieni, ſumptus, libidines nominarentur. pro Cœl 34. Prædicari de ſe & nominari uolunt omnes. pro Arch. 20. Deinde ex maiore parte pleraſque res nominari, etiam ſi qua pars abeſſet. Tuſc. 5. 17. Vt enim cæteri ex partibus, ſic hic qui illud lumen progenuit, ex filio eſt nominandus. 5. Offi. 86. Ego ueſtros patres P. Scipio, tuque, Cai Læli, uiros clariſſimos, mihique amiciſſimos uiuere arbitror, & ea quidem uita, quæ eſt ſola uita nominanda. de Sen. 69.

Nominatus.

Amor enim (ex quo amicitia eſt nominata) princeps eſt ad beneuolentiam coniungendam. de Amic. 26. Quid illa Attalica, tota Sicilia nominata, ab eodem Heio peripetaſmata emere oblitus eſt? 6. Ver. 26. Tertia eſt urbs, quę quod in ea parte Fortunæ fanum antiquum fuit, Tyche nominata eſt. 6 in Ver. 106. Atqui in Ariſtippo Cyrenaici atque Anniceij philoſophi nominati, omne bonum in uoluptate poſuerunt. 3. Offic. 158. Multique alij qui ſunt nominati ſophiſtę. de Or. 200. Fit obuiam ei multitudini caſu C. Curio: quem ego hominem honoris potius, quam contumeliæ cauſſa nominatum uolo. 2. Ver. 11. id eſt, quod nomen eius effero, id non ei contumelioſum erit.

Nominatim.

Cum appellantur a multitudine mulieres n. 7. Ver. 74. Tãta erat in illis crudelitas, tanta cum barbaris gentibus coniunctio, ut non n. ſed generatim proſcriptio eſſet informata. 11 Att. 10. Qui in cuſtodia nominatim dati ſunt, in Cat. 119. Poſtumus ait, de quo n. ſenatus decreuit, ut ſtatim in Siciliã iret, &c. 7. Att. 134. 2. Cũ per eos dies ſenatus de annona haberetur, &c. multitudoq. a me, n. ut id decernerẽ, poſtularet, feci, & accurate ſententiam dixi. Att. l. 4. 70. 8. Quidquid enim eſt in prædio uitij, id ſtatuerunt, ſi uenditor ſciret, niſi n. dictum eſſet, præſtari oportere. 3. Offi. 85. N. illum excipere, quod ſane nollẽ, poterat enim ſine nomine, re ipſa excipi. 11. Att. 14. Excludi n. honore aliquo. 2. de L. Agr. 63. N. de me ſibi imperatum dicit Antonius, nec me tamen ipſe adhuc uiderat. Att. li. 10. 204. 1. N. nihil tibi mando. 3. Att. 33. N. ubi ſigna mihi nota mandaſſem, ſi probaſſem. fam. lib. 7. 24. 6. Furta quoque iſtius permulta n. ad ſocios perſcripſerat. 4. Ver. 123. Perſequitur n. omnes uoluptates Epicurus. 1. de Nat. 154. Quaſi uero mihi difficile ſit, quamuis multos n. proferre (ne longius abeam) uel tribules, uel uicinos meos, &c. pro Roſc. Am. 26. Sed duo quæ te n. rogo: primum, ut ſi quid tibi, &c. 13. fam. 49. Mos eſt Syracuſis, ut ſi qua de re ad ſenatum referatur, dicat ſententiam quid uelit, n. nemo rogatur. 6. Ver. 124.

Nominatio.

Nominatio eſt, quæ nos admonet, ut cui rei nomen aut non ſit, aut ſatis idoneum non ſit, eam noſmet idoneo uerbo nominemus, aut imitationis, aut ſignificationis cauſſa. 4. ad Her. 195. Bibulus in Panſæ locum petere conſtituit: eam nominationẽ a te petimus. Brutus Cic. 17. In quo ego eum, ut, quod a patre accepi, filio reddam, mea nominatione cooptabo. 13. Phil. 351.

Nomenclator.

Ad urbem ita ueni, ut nemo ullius ordinis homo nomenclatori notus fuerit, qui mihi obuiam non uenerit. Att. ll. 4. 70. 5. Ne nomenclator ſolum, ſed amicus etiam bonus eſſe uideare. de Petit. Conſ. 21. Legi epiſtolam, quam ipſe ſcripſiſſe Sylla nomẽclator dictus eſt. Q. fr. 301. Nomenclator Romanis petentibus uſitatus. pro Mur. 70. Quid, quod habes nomenclatorem? pro Mur. 70.

Nomenclatio.

Ea deſiderat nomenclationem, blanditiam, aſſiduitatem, benignitatem, rumorem, ſpem in republica. de Pet. Conſ. 27. Græci hoc diligentius: apud quos νομοφύλακες creantur: nec hi ſolum litteras (nam id quidem etiam apud maiores noſtros erat) ſed etiam facta hominum obſeruabant, ad legeſque reuocabãt. 3. de Leg. 40.

Non.

Cognitorem adſcribit Sthenio: quẽ? cognatum aliquem aut propinquum? non. 4. Ver. 73. Nec uero dubitet agricola, quãuis ſenex, quærenti cui ſerat, reſpondere, dijs immortalibus, qui me n. accipere tantum a maioribus uoluerunt, ſed etiam poſteris prodeſſe. de Sen. 22. De die nihil ſane poteſt ſcribi certi, prę ter hoc, n. ante lunam nouam. Att. l. 10. 195. 17. Græcos uero ita n. ames, &c. 7. fam. 3. pro, oderis. Quod equidem n. amiſi adhuc, & uidetis annos meos. de Sen. 25. Non ager Picenus armiſſus? n. patefactum iter ad urbem? Att. 110. N. attingunt ea legis nomen. 2. de Leg. 11. N. cogere omnia ui ac minis, ſed perſuadere aliquid. 2. de Leg. 12. N. continuo, ſi me in gregem ſicariorum contuli, ſum ſicarius. pro Roſc. Am. 57. In quo leuiter apparet clauſicatio n. deformis. de N. 1. 58. Quid enim tam abſurdum, quam delectari multis inanibus rebus, ut honore, ut gloria, ut ædificio, ut ueſtitu, cultuque corporis animo autem uirtute prædito, eo qui uel amare, uel (ut ita dicam) redamare poſſit, n. admodum delectari? de Amic. 45. Quid enim intereſt, motu animi ſublato, n. dico inter pecudem & hominem, ſed inter hominem & ſaxum, aut truncum, aut quiduis generis eiuſdem? de Amic. 44 Vt ea, n. dicam comprobes, ſed ſtudioſe libenterque comprobes. Att. 264. N. dicã. ad Brut. 43. pro; ne dicam. N. dicam ne illud quidem ſi maxime in culpa fuerit Apollonius. 7. Ver. 16. Illi n. dubitant, quin ea uera ſint quæ defendunt. 4. Acad. 16. Itaque & prouinciam ornatam, & ſpem n. dubiam triumphi neglexi. fam. lib. 15. 4. 40. In mancipio uendendo dicenda ne uitia? n. ea, quæ niſi dixeris, redhibeatur mancĩpium iure ciuili. 3. Offic. 125. N. enim, ſi mundus nullus erat, ſæcula non erant. de Nat. 1. 16. N. eſt n. eſt in hoc homine cuiquam peccandi locus. 5. Ver. 6. N. eſt cunctandum profiteri. de Vni. 11. N. eſt ita, iudices, n. eſt profecto. pro Flac 42. N. erat nec recentior, nec melior. 9. Att. 52. N. eſſe, quæ dicantur. Top. 12. Quod n. fere contingit, niſi ijs qui etiam contemnendos ſe arbitrantur. de Amic. 63. Denique ex bellica uictoria, n. fere quemquam eſt inuidia ciuium conſecuta. pro Sext. 42. N. fere quiſquam noſtræ induſtriæ fauet. 7. Ver. 143. Domum ſuam iſtum n. fere quiſquam uocabit. pro Roſc. Am. 31. N. fani, ſed duelli inſtrumenta æs atque ferrum. 2 de Leg. 43. N. floreret tam diu memoria Attij Nauij nomen. 2. de Leg. 34. N. igitur utilitatem amicitia, ſed utilitas amicitiam conſecuta eſt. de Ami. 48. Sed, more Romano, quomodo homines n. inepti loquuntur, probiorem hominem, meliorem uirum, prudentiorem eſſe neminem. fam lib. 7. 5. 8. N. inertiſſimus homo. 1. Ver. 37. N. ita antiqua ſimulacra. 6. Ver. 98. N. ita multum tecum fuit. 4. Ver. 34. N. ita multis ante annis. pro Roſc. Am. 38. N. ita ualde mouẽtur his homines mediocres. de Nat. 1. 60. N. iucundiſſimum. 4. Fa. 35. Ita priori poſterius, poſteriori ſuperius n. iungitur. Acad. ed. 1. lib. 2. 43. hoc eſt, aduerſatur & repugnat. Homo n. malus. 5. Ver. 87. N. minime commoueri. 6. Verr. 111. id eſt, maxime. Hi ſciunt hoc n. modo a me petitum eſſe, ſed ita ſępe, & ita uehementer eſſe petitum, ut, &c. 1. Ver. 8. Eaque adhibeatur ad monendum, n. modo aperte, ſed etiã acriter, ſi res poſtulabit, &c. de Amic. 41. Nos autẽ in libris habemus n. modo coss. a prætoribus, ſed ne prætores quidem creari ius eſſe. Att. lib. 9. 180. 9. & 4. Acad. 12. Quoſ clientes nemo habere uelit, n. modo eſſe illorum cliens. 2. Phil. 104. Quare talis improborum conſenſio, non modo excuſatione amicitiæ tegenda n. eſt, ſed potius omnĩ ſupplicio uindicanda eſt. de Am. 40. Contigit enim tibi, quod, haud ſcio an nemini, ut ſumma ſeueritas animaduerſionis non modo non inuidioſa, ſed etiam popularis eſſet. fam. ll. 9. 14. 15. & 4. Acad 13. Gaudeo mihi de toto hoc oſtento datam n. modo iuſtam, ſed etiam neceſſariam cauſſam eſſe dicendi: de haru ſp. 245. Militem n. modo legionarium, ſed ne auxiliarium quidem ullum quoquam miſi. fam. lib. 10. 32. 14. Nihil habui ſane n. modo multum, quod putarem nouandũ in legibus. 5. de Leg. 19. Qui duabus urbibus euerſis inimiciſſimis huic imperio, n. modo præſentia, uerum etiam futura bella deleuit. de Ami. 10. Nihil prætermiſſum eſt, quod n. habeat ſapientem excuſationẽ, non modo probabilem. Att. l. 8. 160. 2. Horum ego ſummorũ imperatorum n. modo res geſtas non antepono meis, ſed ne fortunam quidem ipſam, qua illi florentiſſima, nos duriore conflictari uidemur. Att. 10. 195. 4. Vt omnia ſubterfugere, n. modo ſapientiæ, ſed etiam felicitatis diceret ſibi uideri. de Ami. 34. N. enim neſcis quanti te faciam, & quod pro ueterrimo ueriſſimoque amore omnibus tuis etiam minimis commodis, n. modo tanto bono gaudeam. fam. lib. 12. 16. 2. Sed unum eiuſmodi, quod niſi exercitus ſciret, n. modo Tironi dictare, ſed ne ipſe quidem auderem ſcribere. Att. lib. 13. 267. 1. Cum dialectici ſic ſtatuant, omne quod ita disiunctum ſit, quaſi aut etiam, aut n. modo uerum eſſe, ſed etiam neceſſarium. Acad. 24. N. nemo etiam in illo ſacrario reip. in ipſa, inquam, curia n. nemo hoſtis. pro Mur. 76. pro Quinct. 28. & 4. Ver. 10. Cum eſſet n. nemo in ſenatu qui diceret non oportere. pro L. Man. 43. Quod tamẽ fortaſſe n. nollem, ſi poſſem ad orium. fam. lib. 2. 15. 8. N. operoſius reatile, quam mulieris opus menſtruum. 2. de Leg. 45. N. parum facetus ſcurra. pro Quinct. 6. N. pauca ſuis adiutoribus large, effuſeque donabat. pro Roſc. Am. 14. N. paullum, neſcio quid, in rem ſuam conuertit. pro Roſc. Am. 68. Magnum opus

eſt,

eſt, egetque exercitatione n. parua. Læl. 16. N. parum cognoſſe, turpe eſt, ſed in parum cognito ſtulte & diu perſeueraſſe. 2. de Inu. 127. N. plus quam Liguri, &c. 4. Ver. 13. N. poſſum eius caſum non dolere. Att. 173. Quæ dirimi, niſi deteſtabili ſcelere n. poteſt. de Amic. 27. N. poſſunt omnes eſſe patricij: &c. pro Syl. 17. Sed hoc primum ſentio, niſi in bonis amicitiam eſſe n. poſſe. de Amic. 16. N. præfinio omnia tam reſtricte, uel hominum uitijs, uel ſubſidijs temporum uictus. 2. de Leg. 44. N. pudet igitur phyſicum? &c. de Nat. 1. 58. Sine lacrymis n. queo dicere. de Amic. 18. Vt ab urbe diſceſſi, nullum adhuc intermiſi diem, quin aliquid ad te litterarum darem: n. quo haberem magnopere quid ſcriberem, ſed ut loquerer tecum abſens. Att. lib. 7. 234. 1. Magnæque pecuniæ coactę ſunt: n. quo ingerum numerum uere profiteri eſſet difficile, &c. 5. Ver. 31. Vt ſequens probabilitatem, ubicumque hæc aut occurrat, aut deficiat, aut &c. aut n. reſpondere poſſit. Acad. 26. N. ſciebam. 12. fam. 40. pro, neſciebam. N. ſciſcam aliter rem maiorem ullam. 2. de Leg. 25. N. ſecus hanc cauſſam defendiſſem, ac ſi lege Habitus teneretur. pro Clu. 114. Att. l. 4. 83. 1. Quia n. ſine magna cauſſa ſit neglecta amicitia. de Amic. 57. de Nat. 2. 44. Vultus, me hercule, tuos mihi expreſſit omnes, n. ſolum animum ac uerba pertulit. fam. lib. 12. 29. 7. Omnia memoria tenebat, n. domeſtica ſolum, ſed etiam externa bella. de Sen. 12. N. ſolum effugiemus, &c. accedet nobis etiam illud, &c. in Ver. 71. Eſt enim munus eius n. ingenij ſolum, ſed laterum etiam & uirium. * Plura ne dicam, tuæ me etiam lacrymæ impediunt, ueſtræque, iudices, n. ſolum meæ. pro Clu. Ad quod eſt adhibenda actio quędam, n. ſolum mentis agitatio. 1. Offic. 27. Veſtrum iam conſilium eſt, n. ſolum meum, quid ſit uobis faciendum. fam. lib. 14. 14. 1. N. ſolum quia numquam deſerũt, ne in extremo quidem tempore ætatis (quamquam id quidem maximum eſt) uerum etiam quia conſcientia bene actæ uitæ, multorumque beneſactorum recordatio iucundiſſima eſt. de Sen. 8. Litteræ n. ſolum quid Romæ, ſed etiam quid in republ. neque ſolum quid fieret, uerum etiam quid futurum eſſet indicabant. Att. 29. Habui n. temporum ſolum rationem eorum, ſed etiam naturæ. fam. lib. 1. 9. 81. N. tam utilitas parta per amicum, quam amici amor ipſe delectat. de Amic. 47. Nec tamen omnium adoleſcentum, ſed n. proborum. de Sen. 33. Niſi tanta temeritas, ut n. procul abhorreat ab inſania. pro Roſc. Am. 41. Quamobrẽ angor iſte qui pro amico ſæpe capiendus eſt, non tantum ualet ut tollat e uita amicitiam, n. plus quam ut uirtutes, quia nonnullas curas & moleſtias afferunt, repudientur. de Amic. 45. At hi quidem iam mortui ſunt. n. uero tã iſti, quam tu ipſe nugator. de Sen. 25. Nã ſæpe ſatis eſt, quid factum ſit, dicere, n. ut enarres quemadmodum ſit factum. 1. de Inn. 41.

Nonæ.

O nonæ illæ Decembres, quæ me conſule fuiſtis, quem ego diem uere natalem huius urbis, aut certe ſalutarẽ appellare poſſum. pro Flac. 79. Aliquid factum eſſe nonis Februarij. pro Quinct. 10.

Nondum.

N. dico quam hæc ſingula ſint. 2. Diu. 24. N. plane eſt expeditus Att. lib. 4. 85. 13. Quorum tamen ipſorum ad ætatem laus eloquentiæ perfecta n. fuit. de Cl. Or. 196. Nondum ſaus conſtitui. fam. lib. 11. 41. id eſt, nondum mihi exploratum eſt.

Nonageſimus, Nonagies, Nonaginta, Nongenti, *vide poſt* Nouem.

Nonne.

Verum ita eſt uti dicis, te deiectum debeo intelligere, nonne? pro Cæc. 392. Tu qui deos putas humana negligere, n. animaduertis ex tot tabulis pictis, quam multi uotis uim tempeſtatis effugerint, in portumque ſalui peruenerint? 3. de Nat. 127. Nonne ita eſt? in Ver. 166. Ex me quæſieras, nonne putarem. Acad. ed. 1. l. 2. 69. Cum eſſet ex eo quæſitum, Archelaum Perdicæ filium, qui tum fortunatiſſimus haberetur, nonne beatum putaret? 5. Tuſc. 50. Nonne publice uindicaremus? 7. Ver. 166.

Nonnihil, & Nonnihilo.

N. commoneor. pro Quinct. 1. N. pigmenta conſumpſit. 2. Att. 1. Non quia bonum ſit ualere, ſed quia ſit nonnihilo æſtimandum. 4. de Fin. 102.

Nonnullus.

Nonnullum de alterius ingenio iudicium facere. 1. Ver. 24. Nonnullum officium. 1. Phil. 8. Nonnulla in re forſitan conſilium tuum emendare poſſum. pro Mur. 55. Nonnulli iſti faciunt imperite. 1. de Leg. 3. Etenim de ceteris ſunt inter nos nõnulla communia. 4. Acad. 126. & 5. Ver. 155.

Nonnumquam.

Nonnumquam & aliquando. ad Oct. 330. Sed quædam peſtes hominum laude aliena dolentium, & te nonnumquam a me alienarunt, & me aliquando immutarunt tibi. famil. lib. 3. 8. 4. At nonnumquam bonos exitus habent boni. 3. de Nat. 127.

Nonus, *vide* Nouem.

Norma.

Præſcriptum, norma iuris, & formula iudicij. 2. de Orat. 95. Plura homines iudicant odio aut amore, &c. quam ueritate aut præſcripto, aut iuris norma aliqua, aut iudicij formula, aut legibus. de Or. 124. Norma legis eſt natura. 2. de Leg. 57. Et primum M. Catoni uitam ad certam rationis normam dirigenti, & diligentiſſime perpendenti momenta officiorum omnium, de officio meo reſpondebo. pro Mur. 2. Numquam ego dicam C. Fabritium, M. Curium, T. Coruncanum, quos ſapientes maiores noſtri iudicabant, ad iſtorum normam fuiſſe ſapientes. de Amic. 17. Fontem omnium bonorum in corpore eſſe, hanc normam, hanc regulam, hanc præſcriptionem eſſe naturæ. Acad. ed. 1. lib. 2. 130. Nec ſunt hæc rythmorum aut muſicorum acerrima norma dirigenda. 3. de Or. 103. Naturali norma legem bonam a mala diuidere poſſumus. 1. de Leg. 65.

Nos.

Illud non dubito, quin ſi te mea ſumma erga te ſtudia parũ mihi adiunxerunt, reſp. nos inter nos conciliatura, coniunctioraque ſit Cic. F. ad Pomp. l. 5. 7. 4. Ego enim ad eum ſcribam, ut tu ipſe uoles, de ea re nos inter nos locuti. Attic. lib. 10. 195. 13.

Noſmetipſi.

Sed ut noſmetipſi inter nos coniunctiores ſimus, quam adhuc fuimus. Att. l. 14. 311. 5. Sed primum poſitum ſit, noſmetipſos commendatos eſſe nobis. 4. de Fin. 42. Nam & inter noſmetipſos uetus uſus intercedit, & Atticus noſter, &c. fam. lib. 13. 471. Sed diſcedamus a noſmetipſis, de ſapiente loquamur. 4. Acad. 206.

Noſter.

Alienus autem noſter cum animo & beneuolentia, tum etiã imitatione uiuendi. Q. fr. 291. Noſter amator. Att. 1. 71. pro, noſtri amans, uel amantiſſimus. Sexte noſter, bona uenia. pro Dom. 122. Noſtra ipſorum amicitia, &c. 6. fam. 48. Epeirum noſtram putabimus. 10. Att. 19. id eſt, utemur ut noſtra. Primũ illud tempus familiaritatis ac conſuetudinis, quæ mihi cum illo, quæ fratri meo, quæ C. Varroni conſobrino noſtro ab omniũ noſtrum adoleſcentia fuit, prætermitto. de Prou. Conſ. 33. Noſtri ſimus diſſimiles. 11. fam. 3. Quid enim noſtra? ad Brut. 55. ſub. intereſt. uel, quid noſtra attinet. uel, quid ad nos?

Noſtras.

Noſtrates facetiæ. 9. fam. 31. Anacharſis potuit pro nihilo pecuniam ducere, noſtrates philoſophi facere non potuerunt? 5. Tuſc. 130. hoc eſt, noſtræ ſectæ. Putareſne umquam accidere poſſe, ut mihi uerba deeſſent, neque ſolum iſta ueſtra oratoria, ſed hæc etiam leuia noſtratia? 2. fam. 10. Mirifice capior facetijs maxime noſtratibus, præſertim cum eas uideas primũ oblitas Latio, tum cum in urbem noſtram eſt infuſa peregrinitas. fam. lib. 9. 15. 4.

Noſco.

Deus ille, quem mente noſcimus, atque in animi notione, tamquam in ueſtigio uolumus reponere, nuſquam prorſus appareat. 1. de Nat. 55. Si Cæſarem bene noui. Att. 141. Si digitos tuos noui. Att. 81. Sed ſi ego hos bene noui, litteram, &c. pro S. Roſc. 27. Noui intelligentiam ueſtram, iudices, non poteſt ita uideri. de Inu. 53. Noſti cetera de Fi. 79. ep. 108. Noſti genus, etiam expertus es fortaſſe. 11. Att. 18. Noſti illas λιγνύας. Att. 9. Reliqua, quæ noſti ferenda. Att. 103. Is cauſſam ignorat, ſeipſum prope non nouit. pro R. Amer. 84. Noſtis extra portam Collinam ædem Honoris. de Leg. 182. Non norunt ſuuditus. de Nat. 1. 62. Qui noſtrum unumquemque optime norant. in Ver. 79. Etiã tu cognatum tuum non norat? Or. 88. Stilphonem, inquam, noueras? Or. 88. Cum igitur, Noſce te, dicit, hoc dicit, Noſce animum tuum. Tuſc. 1. 43. Scriberem plura, ſi rem, cauſſamque noſſem. fam. lib. 12. 4. 5. Atqui uereor, ne iſtam cauſſam nemo noſcat. de Leg. 158. Et nimirum hanc habet uim præceptum Apollinis, quo monet ut ſe quiſque noſcat. Tuſc. 1. 82. Sapientia una nos cum ceteras res omnes, tum, quod eſt difficillimum, docuit ut noſmetipſos noſceremus: cuius præcepti tanta uis, tanta ſententia eſt, ut ea non homini cuipiam, ſed Delphico deo tribueretur. nam qui ſeipſe norit, primum aliquid ſentiet ſe habere diuinum, &c. 1. de Leg. 45. Nouerit igitur

hic,

hic,&c. Or.201. Vt bona noſtra norimus. Q. frat.3 26. Qui ciuitatis ueſtræ, non leges, non iura noris. in Piſ.23. Noſcere animum diuinum. Tuſc.1.43. Quoad noſſe potui. 10. fam. 53. Optime unumquemque noſſe. 3 Ver. 11. Quid quod ſic loqui, noſſe, iudicaſſe uetant, nouiſſe iubent & iudicauiſſe? Or. 88. Omnes philoſophiæ partes, atque omnia membra tum facillime noſcuntur, quum totæ quæſtiones ſcribendo explicantur. 1. de Nat.14.

Notus.

Notus omnibus improbitate & uitijs. pro Clu.35. Quid tendit, cum efficere non poſſit, ut cuiquam qui ipſe notus ſibi ſit, hoc eſt qui ſuam naturam ſenſumque perſpexerit, &c. 2. de Fin. 26. Notus & inſignis latro. 11. Phil.196. Notus ſatis ſibi ipſe & familiaris mundus. de Vni.25. Iam tibi Aſia nota eſſe debet. Q. fr.299. Nota & nobilis mulier. pro Cœl.23. Nota, & apud omnes peruulgata res. 4. Ver.59. Nondum erat tibi id notum. ad Brut.14 3. Tum iudicium quod mihi erat notum, &c. Att. 244. Caliſthenis quidem uulgatum & notum negotium. Q. fr. lib.2.15.4. Volo igitur huic omnem bene dicendi ratione notam eſſe. Or.207. Hoc inſigni aliqua & nota re notari uolo. de Or.133. Quæ notæ illuſtreſque ſunt de Fi.l.4.3. Minus notæ, minuſq. peruulgatæ laudes. Acad.ed.1.li.2.7. Notæ, teſtatæ, & manifeſtæ res. 2. Ver.29. Patent hæc, & nota ſunt omnibus. pro Mil.57. Habent omnes philoſophiæ notos & tractatos locos. in Or.64. Quis regiones nulla antea nobis fama notas fecerat? de Prou.Conſ.75. Communis intelligentia nobis notas res efficit. de Leg.165. Vetuſtatis exempla oratori nota eſſe debent. de Or.101. Facies omnia mihi nota. Att. 15. 37. Ignotis nota facere ſimulachra corporis. fam.l.5.12.24. De dignitate Cœlius notis tacitus facile ipſe reſpondet, quibus autem non æque eſt cognitus, hi ſic habeant, &c. pro Clu.38. Tua uero nobilitas, Serui Sulpici, tametſi ſumma eſt, tamen hominibus litteratis & hiſtoricis eſt notior, populo uero & ſuffragatoribus obſcurior. pro Mur. 13. Tum ad hos uonores, &c. referre in eundem numerum ſolent. 4. Acad 27. Vt ad citeriora ueniam, & notiora nobis. de Leg.184. Qui ea multo quam nos, habes notiora. Or.207. Vita P. Syllæ uobis populoq. Rom. notiſſima. pro Syll. 180. Cui erant, quæ paullo ante dixi, notiſſima. 4. Acad.27.

Notio.

Genus eſt notio ad plures differentias pertinens. Top. 25. Notio ſic quæritur, ſitne id æquum, quod ei qui plus poteſt, utile eſt. Top 44. Notio cenſoria. de Prou. Conſ. 38. Informata notio deorum in animis noſtris. 2. de Nat.19. Notio naturalis atque inſita in animis noſtris. 1. de Fin. 24. Omnis notio pontificum, cum adoptarer, eſſe debuit. pro Dom.220. Huic uerbo enim beatum dicimus, ſubiecta notio eſt, ſecretis malis omnibus cumulata bonorum complexio. Tuſc.234. Neque ea poſſet ulla notio diſcernere. Acad.ed.1.li.2.27. Explica atque excute intelligentiam tuam, ut uideas quæ ſit in ea ſpecies, forma & notio boni uiri. Offi.68. Notio bonorum malorumq. Acad. ed.1.lib.2.118. Vis & notio intelligentiæ noſtræ. de Nat.1.21. Notio uerbi. Tuſc.lib.1.73. id eſt, intelligentia ſeu ἐννοηματα. Simul autem cepit intelligentiam, uel notionem potius, quam appellant ἔννοιαν illi, uiditque, &c. de Fin.94. Quæ enim iſtarum definitionum non aperit notionem noſtram, quam habemus omnes de fortitudine rectam atque inuolutam? Tuſc.4.42. Si quis uoluerit animi ſui complicatam notionem euoluere. Offi. 3.99. Aperta ſimplexque mens, nulla re adiuncta, quæ ſentire poſſit, fugere intelligentiæ noſtræ uim & notionẽ uidetur. 1. de Nat.40. Quæ iſta regula eſt ueri & falſi, ſi notionẽ ueri & falſi, propterea quod ea non poſſunt internoſci, nullam habemus? 4. Acad.64. Dei notionem nullum animal eſt quod habeat præter hominem. 1. de Leg 36. Notionem deorum in animis hominum impreſſit ipſa natura. de Nat.1.32. Hanc quaſi naturalem atque inſitam in animis noſtris ineſſe notionem. lib.1. de Fin.24. Clodius cenſorum iudicium ac notionem & illum morem ſeueriſſimum magiſtratuum de ciuitate ſuſtulit. de Prou. Conſ.38. Eſt quædam conformatio inſignita & impreſſa in intelligentia, quam notionem uoco. Top. 12. Cum talem eſſe deum certa animi notione præſentiamus. de Nat.34. Qua igitur notione diſcerneres? 4. Acad.151. Deus ille quem mente noſcimus, atque in animi notione tamquam in ueſtigio reponimus. de Nat.9. Notiones rerum fiunt in animis, ſi aut uſu aliquid cognitum ſit, aut coniunctione, aut ſimilitudine, aut collatione rationis. de Fin.lib.3.27. Communes notiones. 4. Tuſc. 82. In animis noſtris informatas eſſe deorum notiones. de Nat. 28. Neque fieri poſſet ut tot rerum inſitas, & quaſi conſignatas in animis notiones, quas ἐννοίας uocant, haberemus, niſi, &c. Tuſc.1.47.

Notitia.

Quamquam hæc inter nos nuper notitia admodum eſt. de Fin.67. Quanta notitia antiquitatis? Cat.21. Notitia bonorum facta eſt collatione rationis. 3. de Fin.27. Valendo conſeruatur notitia ſui corporis. Offi.51. Noua notitia mulieris. pro Cœl. 59. Inuolutæ res notitia definiendo aperienda eſt. in Orat. 63. Nullum eſt animal præter hominem, quod habeat notitiam aliquam dei. de Leg.160. Notitiæ rerum, quas Græci tum ἐννοίας, tum προλήψεις uocant. Acad.ed.1.lib.2.30. Notitiæ rerum e ſingularibus nobis imprimuntur. Acad.ed.1, lib. 2.22. Notitias rerum ſine aſſenſione non poſſe conſtare. Acad.ed.1. lib.2. 38. Ingenuit notitias paruas rerum maximarum natura. 5. de Fin.107.

Nota.

Nota & notatio idem. Topic. 221. Hoc idem Ariſtoteles σύμβολον appellat, quod Latine eſt nota. Top.18. Hæc inuſta eſt a te, a te, inquam, mortuo Cæſari nota ad ignominiam ſempiternam. 1. Phil.24. Nota cognitionis. Acad.ed.1.lib.2.100. Certa iudicandi aſſentiendique nota. de Nat.4. Nota percipiendi. Acad. ed.1.lib.2.92. Certa & propria nota eius rei, quam ſibi quiſque placere dicit. Acad.ed.1 l.2. 35. Nota ſenatus. in Piſ.33. id eſt, a ſenatu inuſta. Is cenſoriæ ſeueritatis nota non inuretur? pro Clu.102. Seruitutis quædam nota inerat in illo fœdere. 7. Ver.41. Quæ nota domeſticæ turpitudinis non inuſta uitæ tuæ eſt? & quod dedecus non hæret in famæ? in Catil. 100. Nota ueri & falſi. Acad ed.1.l.2.54.& 64. Nota ueritatis. Acad.ed.1.l 2.33. In hiſce ædibus monumentum collocaſti ad equitum notam, ad dolorem bonorum omnium. pro Dom.275. Reliquis epiſtolis tantum faciam, ut notam apponam eam, quæ mihi tecum conuenit, &c. 13. fam.11. Ariſtarchus, qui notam apponebat ad malum uerſum. in Piſ.57. O turpem notam temporum illorum? Offi.3.96. Quare, Cicero mi, perſeuera conſtanter nos conſeruare, & Sulpicij ſucceſſori nos de meliore nota cõmenda. fam.lib.7.51. Vos Gabinij litteras inſigni quadam nota atque ignominia noua condemnaſtis. de Prou.Conſ 9. Argumentorum quaſi notæ, loci dicuntur. in Or.26. Aliquæ fortaſſe ineſſent in ſermone noſtro doctrinarum notæ. Or. 81. Priſcarũ litterarum notæ in robore inſculptæ. 2 Diu. 128. Tuſc. 1. 50. Atque eæ notæ ſunt optimæ. de Cl.Or.191. Nomina ſunt tãquam rerum notæ. 5. de Fin.129. Acad.ed.2. li. 1. 23. Inſignitæ notæ ueritatis apparent in animis immortalibus. 1. Diu. 113. Notæ ueritatis domeſticæ. pro Plan. 24. Litteræ, tenues & obſcuræ notæ ſunt uoluntatis. de Inn.80. Iuriſconſulti notas quaſdã compoſuerunt. pro Mur.25. Si aurum defoſſum cuipiam commonſtrare uellem, ſigna & notas oſtenderem locorum. 2. de Or. 91. Quam ſcite per notas nos certiores facit Iuppiter. Diu.118. Notas & ueſtigia ſcelerum ſuorum multis in locis relinquere. 4. Ver. 80. Pure loquuntur, cum humanitatis ſparſæ ſale, tum inſignes atticis notis. Att.lib.1.8.1. Nam ut illa conſtat ex notis litterarum. Part.15. Barbarus compunctus notis Threicijs. Offi.57. Turpitudinis notis omnibus inſignis homo. pro Rab. perd.18.

Notabilis.

Si uero exitu notabili concluduntur, expletur animus iucundiſſima lectionis uoluptate. fam. lib.5.32.

Noto.

Catilina notat & deſignat oculis ad cædem unumquemque noſtrum. 1. in Cat.1. Notat & ſignificat quaſi faſtorum dies ſol. 1. Tuſc.106. Hæc uulgus imperitorum in audiendo notat. de Or.161. Quæ temporis quaſi naturam notant, ut hiems, uer, æſtas, &c. Part.233. Chaldæi animaduertunt ac notant ea ſidera, quæ, &c. Diu.127. Hæc enim uidentur uel ſola, uel maxime, quæ notant & deſignant turpitudinem aliquam non turpiter. 2. de Or.331. Hic pecunias uſas æſtimabat: poſſeſſiones noſtras notabat & urbanas & ruſticas. 5. Fil.178. Tamen id caput notaui, & deſcriptum tibi miſi. ep.105. Cum ineſſet in te uis, crimen iudicio reſeruaui, rem notaui. pro Mil.104. Quis cornicis cantum notauit? de Nat.62. Illum eiuſdem naturæ, hunc alterius notauit. de Vni.199. Multa diuturnus uſus ita notauit, ut artẽ diuinationis efficeret. de Nat.59. C. Iulius motum Curionis in perpetuum notauit. de Cla.184. Ab utro factæ ſint, incertum eſt: de hoc igitur latum eſt ut quæreretur: ita & ſenatus rem, non hominem notauit. pro Mil.23. Quin etiam agricultura, quæ abhorret ab omni politiore elegantia, tamẽ eas res, in quibus uerſatur, nominibus notauit nouis. de Fi.l.3.3. id eſt, induit omnia, Arabes propterea facilius cantus auiũ uolatuſque

nota-

notauerunt. de Nat. 99. Quos cenſore. finti, & captarum pecuniarum nomine notauerunt. Att. 42. Improbitatem Athenienſis Hyperboli ueteres Atticorum comœdiæ notauerunt. de Cl. Or. 119. Diem tuum ego quoque ex epiſtola quadã tua, quam incipiente febricula ſcripſeras, mihi notauetam; & animaduerteram poſſe, pro re nata, &c. Attic. 7. 30. Notabo tamen ſingulas res, & ſi non poterit, &c. in Ant. 171. Reprehendes ea, quæ uituperanda duces: & quæ placebunt, comprobabis: multorum in nos perfidiam, inſidias, proditionem notabis. fam. lib. 5. 12. 14. Res autem ipſas rerũ effigies notaret. de Or. 141. Tu deligas ex omni populo aut amicos tuos, &c. tu me ignaro, nec opinante, inſcio, notes & tuos & tuorum neceſſarios, &c. pro Plan. 32. Notare aliquid monumentis ad memoriam. 5. Phil. 175. Notare conſequentiam euentorum diuturnitate pertractata. Diu. lib. 1. 108. Notare curſum rerum obſeruãdo Diu. l. 1. 107. Homines quos ceteris uitijs atque omni dedecore infames uidebant, eos hac quoque ſubſcriptione notare uoluerunt. pro Clu. 103. Facinus alicuius memoria & nomine loci notare. pro Dom. 78. Frontem calamiſtri ueſtigijs notare. poſt red. in ſen 14. Notare initium ueris aut a Fauonio, aut ab aliquo aſtro. in Ver. 241. Demonſtrare & notare locũ. Top. 221. Numerum in guttis cadentibus, quod interuallis diſtinguuntur, notare poſſumus. de Or. 160. Notare & illuminare tamquam ſtellis orationem 3. de Or. 93. Notare præcepta artis de tanta tamque diffuſa ſcriptura. ad Her. 24. Notare res nouis nominibus. de Fin. 90. Sententias iuratorum hominum diſcoloribus ſignis notare. 2. Ver. 25. Notare ſigna ad diuinandum 6. Fam. 21. Tabellam cera uel ſanguine notare. 4. Ver 56. Conſeruare & notare tempora. in Or. 65. Facile eſt uerbum aliquod ardens, ut ita dicam, notare, idque reſtinctis iam animorum incendijs, irridere. in Or. 14. Notare aliquod uitium multis nominibus. de Ami. 113. Notatur maxime ſimilitudo in acquieſcendo. de Or. 160. Notantur mihi ſigna ad diuinandum duplici quadam uia. ep. 83. Tum luxuriam L. Cornelij, quæ nõ crimine aliquo libidinis, ſed communi conuitio notabatur. pro Corn. 66. Dij immortales, idne ego optarem, ut inimicus meus, ea qua nemo unquam ignominia notaretur, &c. in Piſ. 35. pro Clu. 34. Offic. 3. 157. in Ant. 213. pro Quinct. 18. Milites ignauos a cenſore notari ſolitos. de Or. 134. Vt hoc tu qua ætate accidiſſet, poſſet notari. de Cl. 179. Maledicto communi notari. pro Balb. 46. Genus huius ridiculi inſigni aliqua & nota re notari uolo. de Or. 231. Proprium in communi ſigno notari non poteſt. Acad. 10. Notari & uituperari ſine uitiorum cognitione ſatis inſigniter improbus non poteſt. 2. de Ora. 190. Notandus eſt dies natalis. de Fin. 86. Quid tamquam notandum animaduertendum que ſit in Hortenſio, breuiter licet dicere. de Cla. 195. Quamuis enim multis nominibus eſt hoc uitiũ notandum, leuium hominum atque fallacium ad uoluptatem loquentium omnia, nihil ad ueritatem. de Amic. 76. Sed notandam nimiam putaui libidinem. Cat 38. An illa non grauiſſimis ignominijs monumentiſque huius ordinis ad poſteritatis memoriam ſunt notanda? in Ant. 197. Quæ quamquam rata eſſe non poſſunt, tamen ſeparatim ſuo nomine notanda cenſeo. in Ant. 198. Habere tritas aures notandis generibus poetarum. de Fin. 92. ep. 135. Apollonius in notandis animaduertendiſq. uitijs prudentiſſimus. de Cla. 194.

Notans.

Sol quaſi faſtorum notans & ſignificans dies. Tuſc. 162.

Notatus.

Scelere & furore notatus homo. pro Dom. 54. Obſeruata ſunt hæc tempore immenſo, & ſignificatio euentus animaduerſa ac notata. Diu. 82. Via illa caſtris Thracijs diſtincta ac notata eſt. de Pro. 60. Scis te tribulium tuorum iudicio notatum. in Var. Primum generis antiquitas, quam Tuſculo ex clariſſimo municipio profectam, in monumentis rerum geſtarum inciſam ac notatam uidemus, &c. pro Font. 26. Deinde ut in eam ciuitatem boni uiri, & boni ciues nulla ignominia notati non reuertantur, in quam tot ſcelerum condemnati reuerterunt. Cęc. lib. 6. 6 25. Partim modo a noſtris imperatoribus ſubacti, modo bello domiti, modo triumphis ac monimentis notati, modo ab ſenatu agris vrbibuſque mulctati ſunt. pro Font 2. Hæc notata ſunt obſeruatione diuturna. Diu. l. 1. 93. Verbis Latinis melius, quam Græcis hęc notata ſunt. 3. Tuſ. 16. Deſcripta, notata, præcepta ſunt iſta a nobis 4. de Fin. 100. Quæ obſeruata ſunt in uſu dicẽdi, hæc ab hominibus peritis animaduerſa ac notata ſunt. de Or. 94. Nolo eos, iudices, quos ego probarim atque delegerim, ſic in hac urbe notatos iſto abſoluto ambulare: ut non cera, ſed cœno obliti eſſe uideantur. 7. Ver. 137. Pauca enim ſunt, quæ animo quaſi habere notata uideamus. de Or. 120. Equidem ſperabam ita notata me reliquiſſe genera dictorum meorum, ut cognoſci ſua ſponte poſſent. epi. 110. Chaldæi motus ſtellarum obſeruauerunt, quibus notatis quid cuique ſignificaretur, memoriæ prodiderunt. Diu. 80. His tribus generibus honeſtorum notatis, ſequitur quartum. de Fin. 74. Carent autem arte ij, qui non ratione aut coniectura obſeruatis ac notatis ſignis, ſed concitatione quadam animi, aut ſoluto liberoque motu futura præſentiunt. 1. Diu. 63. Notatior forma. ad Her. 36. Contaminatiſſimus & omnium ſcelerũ libidinumque maculis notatiſſimus. pro Dom. 19.

Notatio.

Notatio eſt, cum alicuius natura certis deſcribitur ſignis. ad Her. 29. Notatio eſt, cum ex ui nominis argumentum elicitur. Top. 17. Vt cenſoria notatio, & grauiſſimum iudicium ſanctiſſimi magiſtratus de rep. tolleretur. pro Sext. 46. Diligens notatio imaginum. ad Her. 22. Delectus autem & notatio iudicum etiam in noſtris ciuibus haberi ſolet 5. Phil. 173. Notatio naturæ & animaduerſio peperit artem. in Or. 106. Cęli enim diſtributio, quam ante dixi, & certarum rerum notatio, docet unde fulmen uenerit, quo conceſſerit 2. de Diu. 66. Notatio tabularum. pro Clu 44. Similium uerborum conſeruata & immutata caſibus, aut trãſducta ex parte ad genus notatio, & unius uerbi imagine totius ſententiæ informatio. de Or. 141. Notationi locus ex coniugatione finitimus. Top. 19. Sed hęc imaginum cõformatio tum ualet, ſi naturalem memoriam exſuſcitauerimus hac notatione, &c. 4. ad Her. 129. Chaldæis in prædictione & in notatione cuiuſque uitæ ex natali die minime eſſe credendũ. 2. Diu. 69. Ego uero delector iſta quaſi notatione temporum. de Cl. 37. Licet ex his eligant ea, quæ notatione & laude digna ſunt, &c. de Cl. Or. 32.

Nouacula.

Ita cotem in comitium allatam, inſpectante & rege & populo, nouacula eſſe diſciſſam. 1. Diu 60.

Nouatus, Noue, Nouellus, *vide* Nouus.

Nouem.

In nouem & dies & libros diſtributus ſermo. Quinct. frat. lib. 3. 21. 1.

Nouendialis.

In quibus nouendialibus ijs ferijs quæ fuerunt Tuditano & Aquilio coſs. ſermo eſt a me inſtitutus Africani paullo ante mortem, &c. 3. Q. fr. 27.

Nonus.

Nam terra nona immobilis manet. in Somn. 129.

Nonaginta.

Annos nonaginta natus Maſiniſſa. de Sen. 30.

Nonageſimus.

Qualem Iſocratis, qui eum librum, qui Panathenaicus inſcribitur, quarto & nonageſimo anno ſcripſiſſe dicitur, uixitque quinquennium poſtea. de Sen. 12.

Nonagies.

In alteras decumas ferme ad nonagies, ſic per triennium ad hanc frumenti emptionem Sicilienſem prope centies & tricies erogatum eſt 5. Ver. 140.

Nongenti.

De HS nongentis millibus. ep. 70. Falcidius emerat HS nõgentis millibus. pro Flac. 71.

Nouerca.

Ab hac indole iam illa matura, uxor generi, nouerca filij, filiæ pellex. in Or. 58. Quarum tamen erat caput, Aquiliam nouercam non eſſe laturum 14. Att. 33. Cum filius patri ſuſpectus eſſet de nouerca Offic. 71.

Nouus.

Cœlius, homo nouus. de Or. 94. pro Mur. 127. in Ant 208. Mos nouus. 2 de L. Agr. 38. Vt ſi ſemper decertandum ſit, ſemper nouus ueniam. in Ant. 168. Noua Academia. Acad. ed. 2. l. 1. 9. Luna noua. Att. lib. 10. 195. 17. Res noua & admirabilis. 2. de L. Agr 88. Res inuſitata & noua. Att. l. 3. 66. 4. Nouum eſt, non dico inuſitatum, uerum omnino inauditum. pro Cęc. 292. Nouum quoddam & inauditum imperitorum genus Or. 199. Nihil dicam reconditum, nihil exſpectatione ueſtra dignũ, nihil quod aut inauditum uobis, aut cuiquam nouum. 1. de Orat. 68. Nouum quoddam & inuſitatum genus dicendi. pro Arch. 186. Vt ne quid animo ſit nouum. Tuſc. 3. 27. Hęc noui iudicij noua forma terret oculos. pro Mil. 101. Numquidnam, inquam, noui? ep. 181. Si quid forte Roma noui. Acad. quæſ. ed. 2. l. 1. 2. ἰλλαμπτικῶς dictum. ſubauditur enim afferret. Nihil noui

iamdiu ad nos afferebatur. fam.lib.2.53.1. Nihil noui auditur. Att.lib.8.166.2. Nihil eras noui in tua epiſtola. Att.lib.15.285.2. Nihil noui reperienti. Acad. ed. 1. lib. 2.16. Noui paullulum a te allatum eſt.5.de Leg.54. Ego ſi quid hodie noui cognoro, ſcies. Att.115. De Dolabella ſi quid habes noui, facies me certiorem. Att.73. Nouam rem recentem deuorauit. 11.fam.55.id eſt, facultates nouas, non a patre relictas, quas recens erat adeptus: Quod uideo tibi etiam nouum accidiſſe, tamquam mihi. Att.85. Nouum afferre de aliqua re. 16.Att.12. Nouum decernere. pro Quinct.55. Lege hac recenti ac noua certus eſt inquiſitioni comitiū numerus conſtitutus. pro Flac.10. fam. lib.11.21.4. Cauſſam igitur neſtigato in re noua atque admirabili. Diu.120. Iam hoc inauditum, & plane nouo more. cont.Rull.71. Plus tibi uirtus tua dedit, quam fortuna abſtulit: propterea quod adeptus es, quod non multi homines noui: amiſiſti quæ plurimi homines nobiliſſimi. fam.lib.5.18.2. Res nouæ & inſignes diutius in animo manent ad Her.3.131. Noua & inopinata hæc tibi ſunt 4. Ver.15. Noua ſunt rebus nouis ponenda nomina de Nat.1.33. Noua uerba. Acad.ed.2.lib.1.19. Videmus quanta ſit in inuidia, quantoque in odio apud quoſdam homines nobiles, nouorum hominum uirtus & induſtria. 7.Ver.141.de L.Agr.19. Rerum nouarum cauſſam quærere. cont.Rul.84. Nouarum rerum metus. 5. Attic. 45. Nouarum rerum noua facienda nomina. Acad.ed.2.lib.1.19. Rebus ſtudere nouis.1.in Catil.9. Ne iſta præclara nobilitas deſinat queri, populum Romanum hominibus nouis atque induſtrijs libēter honores mandare, ſemperque mandaſſe. 6.Ver. 73. Quoſdā quaſi nouos & aſcriptitios ciues in cælū receptos fuiſſe. de Nat. 67. Nouas rem quærit: non quo ueterem comederit. 11.fam.55. Dum noua quædam commouet. Acad.ed.1.l.1.19. Ego ex iſtis nouis Atticis, &c. Or.285. In nouis rebus quaſi modo naſcentes hæſitauerunt. Acad.2.15. Nihil te ad me poſtea ſcripſiſſe demiror, præſertim tam nouis rebus. fam. lib. 7. 19. 2. & lib. 15. 1. 7.

Noue.

Ne quid ambigue, ne quid noue dicamus. ad Her.3.

Nouiſſimus.

Cum omnes ſe recepiſſent noſtri ordines, recipere nouiſſimus cœpi ad caſtra S.Galba ep.562. Nouiſſimū tempus exſpectare. 11.famil.2. Vt hæc nouiſſima noſtra facta non inconuenientia fuiſſe iudices. ep.189. Si melior caſus fuerit, reuertemur Romā: ſi mediocris, in exſilio uiuemus: ſi peſſimus, ad nouiſſima auxilia deſcendemus. 11.fam.2. Nam ne ordiar ab initio, & perducam ad extremum, & nouiſſima conferam primis; quæ, &c. Oct. 42. Itaque perbreui tempore, qui ne in nouiſſimis quidem erat hiſtrionibus, ad primos peruenit comœdos. pro Roſc. Com.18. id eſt, non tanto fiebat, quanti indoctiſſimi hiſtriones.

Nouiſſime.

Deinde quod ad omnes caſus coniunctiores reipub. eſſe uolebam: n. ut ab omni omnium ſolicitatione auerſos eos, tales nobis præſtare poſſem, quales adhuc fuerunt. fam.lib. 10 24. 5. Studium mihi ſuum L.Gellius de tribus fratribus Sagaurano probauit, quo ego interprete n. ad Lepidum ſum uſus. famil. lib.10.51.

Nouitas.

Nouitas magis nos, quam magnitudo rerum, ad exquirendas cauſſas debet excitare. 2.de Nat. 71. Quantam cupiditatem hominibus inijciat nouitas, non te fugit. ep. 172. Generis alicuius nouitas. pro Mur.25. Nouitas hominis. 1.fam.21. Nominum nouitas. 3.de Fin.5. Quem ubi rei nouitas errorem attulerit, naturæ ratione depellito 2. Diu 89. Nouitas uerborum. Tuſ. 5.24. Simul quod uideo non, ut antehac putabam, nouitati eſſe inuiſum meæ. fam.lib.1.7.26. Nominis nouitatem dicendi gloria maxime ſubleuabis. de Petit.Conſ.1. Commouetur nouitate natura ad Her.lib.3.151. Delectantur nouitate & copia. 2.de Nat.197. Qua ille rei nouitate perculſus, &c.1. Diu.194. Res magnitudine præſtabiles, & nouitate primæ. de Ora. 140. Nouitates autem ſi ſpem afferunt, ut tamquam in herbis non fallacibus fructus appareat, nō ſunt illæ quidem repudiandæ, uetuſtas tamen ſuo loco conſeruanda eſt. Læl. 60.

Nouitius.

Nouitius Ligur. pro Dom. 39. Syrum neſcio quem de grege nouitiorum factum eſſe conſulem. in Piſ. 1.

Nouo.

Verba facimus & nouamus ipſi. 3 de Or.84. Nouantur hæc primum a nobis. de Vni.47. Tu mihi de his rebus quæ nouantur, omnia certa, clara. Att. 160. Socij, qui nouari aliquid uolebant. 55.fam. 55. Nouari uerba quomodo conueniat. 3. de Or.84. Nihil habui ſane, non modo multum, quod putarem nouandum in legibus. 3.de Leg.14.

Nouatus.

Inuſitatum uerbum, aut nouatum, aut tranſlatum. de Or. 165. Subactū mihi ingenium opus eſt, ut agro non ſemel arato, ſed nouato & iterato, quo meliores fœtus poſſit & grandiores edere. 2.de Or.72. Nouatum agrum appellat, diu ante ſementē cultum, ut interim fermentaretur, & ſub ſementem iteraretur. Et ea, quæ ab eo nouata ſunt, probas. Acad. 47.

Nouellus.

Itaque & uiuere uitem & mori dicitur, arboremque & nouellam & uetulam & uigere & ſeneſcere. 5.de Fin.69.

Nox.

Actū eſt eo die nihil: nox diremit. 2. Q. fr.29. Nox opacat terras. 2.de Nat.70. Quinnes nox oppreſſit, cum mane cœpiſſet. Cat.45. Nox cæca. pro Mil.58. Obſcura nox. in Arat.44. Serena nox. in Arat.12. Noctis diei que effectrix terra. de Vni.45. Vmbra terræ, quæ eſt meta noctis. Diu. 112. Ducta uſque ad noctem contiouerſia. 1.fam.5. id eſt, producta. Nunc quidquid eſt, &c. ſtatuendum nobis ante noctem eſt. in Cat. 119. Noctem efficit, umbra terræ ſoli officiens. de Nat.2.56. Luce noctem, nocte lucem exſpectatis. ad Her.35. Equidem, etſi doleo me in uitam paullo ſerius tamquam in uiam ingreſſum, priuſquam confectum iter ſit, in hanc reip. noctem incidiſſe. de Cl. Orat. 185. de haruſp.reſp.9. Noctem & nocturnam deprecationem interceſſiſſe. 2. Att.65. Noctem quandam rebus offundere. de Nat.1.5. Peruigilare noctem. pro Roſc. Am.60. Qui ut cœnati quieſcerent, concubia nocte uiſum eſſe in ſomnijs ei qui erat in hoſpitio, illum alterum orare ut ſubueniret, quod ſibi a caupone interitus pararetur. 1. Diu.101. Epiſtola, quam de nocte daturus eram. Att.122. pro Mur. 140. In comitium Milo de nocte uenit. 4.Att.16. De multa nocte uigilare. 2. Q. fr.34. Media nocte in campum uenit Milo. At.l.4.72 8. Multa nocte profectus eſt ad Cæſarem Balbus. Att lib.7. Noctes certarum mulierum nonnullis iudicibus pro mercedis cumulo fuerunt. Att. l.1.39. Noctes iam aliquid te adiuuabunt. 4. fam.14. Noctesq. dieſq. exeduntur animi eorum, qui contra conſcientiam opibus hominum ſæpti eſſe & muniti uidentur. 1.de Fi.40. Et noctes & dies diuinum numen horrere. Acad.ed.1.l.2.112. Scrupulus, qui me dies nocteſque ſtimulat. pro S.Roſc.19. In uno aliquo opera noctes & dies urgeri. de Or.208. Equidem, credibile nō eſt, quantum ſcribam die, quin etiam noctibus: nihil eſt enim ſomni. Att.515.

Noctu.

Tempus ita quæritur, qua parte anni, qua hora, n. an interdiu, & quá diei, & qua noctis hora factum eſſe dicatur, & cuiuſmodi temporibus. ad Her.lib.2.37. N. ambulabat in publico Themiſtocles. ad Her.7. Eijci n. fam.lib.14.7.1. N. iter per oppida faciam. 11. Att.8. Sed ecce nuntij ſcribente me hæc ipſa n. in Caleno. Att.lib.8.147.12. Et n. ad opidum reſpicientes flagrantes onerarias uidebatis. Diu.95.

Noctuabundus.

Cum complicarem hanc epiſtulam, noctuabundus ad me uenit cum epiſtola tua tabellarius. Att.lib.12.1.

Nocturnus.

Fur nocturnus. pro Mil.103. Metus nocturnus. 1. Tuſc.77. Quæſtus nocturnus. 5.Ver.67. Cōcurſatio nocturna. pro Dom. 216. Nocturnum præſidium palatij. in Cat.97. Diurnum, nocturnumue ſpatium. 1.de Inu.55. Tempus nocturnū. in Arat. 28. Labores diurni nocturnique. de Sen.74. Milites nocturni. 6.Ver 85. Nocturna omnia in media Græcia Diagondas Thebanus lege perpetua ſuſtulit. 2.de Leg.37. Nocturna mulierum ſacrificia ne ſunto, præter olla quæ pro populo rite fient. 2. de Leg.18. Sic etiam forenſis hominum abutebatur ad nocturna nota cupiditatium ſuarum. Ver.7. Decem horis nocturnis LX. millia paſſuum peruolauit. pro Roſc. Am. 21.

Noxa.

Quod in minimis noxis & in his leuioribus peccatis, quæ magis crebra, & iam prope quotidiana ſunt, id maxime & primum quæritur, &c. pro Roſc. Am. 37.

Noxia.

Quod quis earum rerum migraſſit, noxiæ pœna par eſto. 3. de Leg. 17. Amicum caſtigare ob meritam noxiā. ad Her. 12.

Noxius.

Magiſtratus nec obedientem & noxium ciuem multa, uinculis, uerberibuſque coercento. 3. de Leg. 2.

Nubes.

Aer concretus in nubem cogitur, humoremque colligens ter ram auget imbribus. de Nat.l.2.74. Nubes caligans. in Arat. 28. Induerunt ſe in nubem anhelitus.2.Diu.64. Opacam nubē pellit uentus. in Arat. 25. Qui ſub nube ſolem non ferunt. Acad.18. Nubes reipub.pro Dom.19. Si autem nubium conflictu arbor expreſſus ſe emiſerit, id eſſe fulmen.2.Diu.64. Nubium magnitudo, uiſque uentorum.de Nat.45. Nubium una centauros genuiſſe dicitur. de Nat.69. Coguntur in cęlo nubes, imbres, uenti.1.Tuſc.68. Quæ tu in illis reip. tenebris, cæciſque nubibus & procellis conſtituiſti. pro Dom.128. Nubila cęli.in Arat.

Nubecula.

Neque tam fui timidus, ut qui &c; frontis tuæ nubeculam, tum collegæ tui contaminatum ſpiritum pertimeſcerem. in Piſ. 25.

Nubo.

Nubit genero ſocrus. pro Clu.20. Quæ breui tempore poſt patris mortem A.Aurio Melino cōſobrino ſuo nupſit. pro Cl.8. Mulier in familiæ luctum atque in priuignorum funus nupſit. pro Clu.149. Virgo nupſit ei, cui Cæcilia nupta fuerat. Diu. 201. Cum ex ampliſſimo genere in familiam clariſſimam nupſiſſet, cur tibi Cœlius tam coniunctus fuit, cognatus, affinis, uiri eius familiaris? pro Cœl.25. Venerem Adonidi nupſiſſe traditum eſt. de Nat.71. Paulla Valeria diuortium ſine cauſſa fecit, nuptura eſt D.Bruto, nondum retulerat. ep.116.

Nubens.

Filiæ nubenti lectum genialem ſtrauit mater. pro Clu.10.

Nupta.

P. Sextius. C.Albini filiam, ex qua hic eſt puer, & nupta iam filia. pro Sext.4. Illa eſt nupta quam optimo uiro. de Inu.53. Non nupta mulier. pro Cęl.47. Mulier uni nupta, propoſita omnibus 7.Ver 28. Cum mulier fuiſſet nupta cum eo, cui connubij ius non eſſet. Top.222. Iique mihi nuntiaſſent regis Parthorum filium, quocum eſſet nupta regis Armeniorum ſoror, ad Euphratem cum maximis Parthorum copijs, multarumque præterea gentium magna manu ueniſſe. fam.lib.15.2.1. Aliquam adoleſcentibus primarijs nuptam fuiſſe. ep.50. Viri cum quibus nuptæ erant. in Ver.251. Singulis Indis plures ſolent eſſe nuptæ.5.Tuſc.113.

Nubilis.

Ipſe filiæ nubili dotem conficere non poteſt. pro Quinct.18. Is reliquit grandem & nubilem filiam quæ breui tempore poſt mortem patris nupſit A.Melino. pro Clu.8.

Nuptiæ.

Nuptiæ non matrimonij dignitate, ſed ſceleris ſocietate cōiunctæ. pro Clu.26. Innuptæ nuptiæ. de Or.163. id eſt, cōtra ius faſque coniunctæ. Niſi forte maritimæ nuptiæ terrenis anteponantur.5.de Nat 61. Nuptiæ plenæ dignitatis, plenæ concordiæ. pro Clu.21. Multarum nuptiarum mulier uetula. Att. l.13.284.1. Eo die apud Pomponium in eius nuptijs eram cœnatus. ad Q.fr.lib.2.7.10.

Nuptialis.

O audaciam ſingularem, non timuiſſe, ſi minus uim deorū, hominumque famam, at illam ipſam noctem, facieſque illas nuptiales? pro Clu.12. Nuptiales tibiæ.4.ad Her.199. Dona nuptialia. pro Clu.20.

Nudiuſtertius.

Nudiuſtertius dedi ad te epiſtolam lōgiorem. nunc ad ea quę proxime. Att.lib.14.3n7.1. Omniaque quæ a te n. dicta ſunt. 3.de Nat.24. Legatos uero ad eum mittere, de quo grauiſſimū iudicium nudiuſtertiuſdecimus feciſtis, non iam leuitatis eſt, ſed, &c.5.Phil.165. Recordabimini qui dies n. decimus fuerit, quantus conſenſus ueſtrum, quanta uirtus, quanta conſtantia.5. Phil.164.

Nudus.

Nudus ex omnibus rebus. pro Roſc.Am.85. Nudus huc ſe confert Antonius.10. fam. 23. id eſt, nullas adducens copias. Quoniam nudus te delectaras, ſemper nudum eſſe uoluiſti. pro Flac.157. Nudus nuces legeret.2.de Or.147. Ciuitas ab omnibus rebus uacua atque nuda. in Ver.200. Nam ipſa Meſſana, quæ ſitu, mœnibus, portuque ornata ſit, ab his rebus, quibus iſte delectatur, ſane uacua atque nuda eſt.6.Ver.3. Mulier decore nuda. Att.144. Tam inops autem ego ab amicis? aut tam nuda reſp. a magiſtratibus? pro Dom.46. Huic tradita urbe eſt, nuda ea præſidio, referta copijs. Att.l.7.43. At me nudum a propinquis, nulla cognatione munitum, &c. ad Quir.5.& 12. Hunc uero qui ab iure, officio, bonis moribus, ad ferrum, ad arma, ad cædem confugeris, nudum in cauſſa deſtitutum uideris. pro Cęc.67. Nudi, & cum facultatibus, contraria. 10. fam 15. Nuda iſta ſi ponas, iudicari qualia ſint, non facile poſſunt. Parad.29.

Nudo.

Quæ uictores ciuitatibus Siculis aut dederunt, aut reddiderunt, ſpoliauit, nudauitque omnia. 2.Ver.9. Corpus nudare. 4.Tuſc 115. Verum perditos magiſtratus ſceleratorum ciuium præſidio nudate, an etiam deorum immortalium religione armare uultis? pro Dom.1. Periculis alienius, non modo ciuium præſidio, ſed etiam quorundam deprecatione nudare. poſt redit. in Sen. 1. Cum repente hominem proripi, atque in foro medio nudari ac deligari, & uirgas expediri iubet.7. Ver.126.

Nudans.

De ſpinis uellentium, ut Stoici, nec oſſa nudantium, &c. de Fin.l.4.5.

Nudatus.

Reſpublica interitu conſulum nudata. fam.l.10.17.4. Antonij incredibilis quædam & prope ſingularis, & diuina uis ingenij, uidetur etiam, ſi hac ſciētia iuris nudata ſit, &c. 1.de Or. 84. Quæſtura primus gradus honoris, quid aliud habet in ſe, niſi Cn.Carbonem ſpoliatum a quæſtore ſua pecunia publica, nudatum & proditum conſulem? 2. Ver.7. Libenter enim te cognitum iam artificem, aliquandoque euolutum illis integumentis diſſimulationis tuæ, nudatumque perſpicio. 2. de Orat.19n.

Nugæ.

Videturne aut pietatis eſſe meæ, fratrem relinquere, aut diligentiæ nugarum aliquid relinquere. Att.l.6.51.id eſt, nugatorem aliquem & leuem hominem. Iſtud nugarum quidquid eſſet, me ſcire uoluiſti.11.fam.34. Tum nugarum in eo comitatu nihil. pro Mil.112. Nugas maximas omni mea comitate ſū complexus, &c.1.Q.fr.58.id eſt.homines leuiſſimos, homines nihili. Nugas meras, amicos habet.6.Att.55. id eſt, meros nugatores, homines leues. In nugis tragœdias agere.2.de Or.113. In nugis poetam non audio. Parad.51. Hunccine hominē tantis delectatum eſſe nugis? Diu.l.2.45.

Nugiger.

Dices, Vellem iampridem. ſcio te uoluiſſe, & me. aſt nugigeram manum fuiſſe.4.Att.20.

Nugor.

Democritus tamen non inſcite nugatur, ut phyſicus.2. Diu. 44. Quoniam Pontidia nugatur. Att.l.5.110.18.

Nugator.

Non uero tam iſti, quam tu ipſe nugator. de Sen. 25. Nunc uero non inſultabo uehementius, nec uolitabo in hoc inſolentius, neque in iſtum nugatorem, tamquam in aliquem teſtem inuehar. pro Flac.50.Att.lib.6.111.27.

Nugax.

Ecquando tu hominē ineptiorem, quam tuum Cn. Pompeium uidiſti, qui tantas turbas, qui tam nugax eſſet, commouit? 8.fam.15.ep.

Nugatorius.

Mala, nugatoriaque accuſatio. pro Roſc.Am. 24. Omnino ad probandum utramque rem uideam infirmam, nugatoriāq. eſſe. pro Cæc.47.6.Ver.28. Leue eſt ac nugatorium. Brutus Anton.lib.11.4.

Nugatorie.

Non contra tenuiter & nugatorie reſponſum 1ad Her.35.

Nullus.

Corumbus Balbi nullus adhuc, & mihi notum nomen. 14. Att.5.id eſt, adhuc non uenerat. Ad M.Ælium nullus tu quidem domum.15.Att.48.id eſt, ne ueneris. Ego autem ſcripſi Sextum aduentare, non quo iam adeſſet, ſed quia certe id ageret, ab armiſque nullus diſcederet. ad Att.l.15.329. 18. Ex eo tempore uir ille ſummus, nullus imperator fuit.fam.lib.7.9. In petitione autem niſi id agas, nullus petitor eſſe uidearis. de Pe. nt.208. Philotimus non modo nullus uenit, ſed ne per litteras quidem, aut per nuntium certiorem facit me, quid egerit. Att.l. 12.230.4. Nulla hæc igitur amicitia, cum alter uerum audire non uult, alter ad mentiendum paratus eſt. de Amic. 81. Elephanto belluarum nulla prudentior.1.de Nat.135. Ne illa quidem, quæ nulla eſſet, eſſe lex putaretur. pro Dom. 226. Curio memoria fuit nulla. de Clar.184. Nulli opera molitur. de Nat. 2.37. Oratio nulla ſit neceſſe eſt, aut omnium irriſione ludatur.

tur. 1. de Or. 27. Vt & omnes partes habeat incolumes, & de uirtutibus nulla deſit. 5. de Fin. 63. Qua nulla pernicies maior hominum uitæ poteſt afferri. Offic. 34. Si tanta uirtus in oratore Galba fuit, cur ea nulla in orationibus eius apparet? de Cla. 17. Nulla eſt uita. 7. fam. 4. Argumentum id quidem nullum eſt. 2. Tuſc. 19. Nullum bellum ciuile fuit in noſtra repub. omnium, quæ memoria noſtra fuerunt, in quo, &c. de Prou. 70. Att. 283. Nullum præſtantius bonum neque datum eſt, neque dabitur. de Vni. 65. Nullum ſuum officium ducerent, niſi ut uoluptati miniſtrarent. 2. de Fin. 111. Senatuſconſultum nullum extat, quo, &c. ep. 6. Nullius agricolæ cultu ſtirps tam diuturna, quã poetæ uerſu ſeminari poteſt. 1. de Leg. 1. Cum uero non liceret mihi nullius partis eſſe, quia utrobique magnos inimicos habebam, ea caſtra fugi, &c. fam. lib. 10. 3. 4. Aſſentiri nulli rei. 4. Acad. 186. Res, quæ nullo uſui ſit. pro Mur. 130. Nolite putare me, cum a uobis diſceſſero, nuſquam aut nullum fore, &c. de Sen. 93. Quem in ordinem omnino nullum eſſe putat. in Phil. Eundem igitur eſſe creditore, etiam ſi nullum uidebitis. de Sen. 93. Ad miſeram, ſeu nullam potius remp. 14. Att. 21. Responde mihi dicendi aut nullam artem aut pertenuem uideri. 1. de Or. 53. Sed id, quod mea intelliges, ita nullam in partem multum intereſſe, ita mihi des, ſi tibi, ut id libenter facias, ante perſuaſeris. fa. li. 13. t. 3. Quod niſi feciſſet, rempub quam nunc tua tenemus, iamdiu nullam haberemus. 1. de Ora. 20. Nullũ autem flumen Liri frigidius. 1. de Leg. 6. Nullum onus officij reliquum cuiquam feciſſe. 3. fam. 51. Facere ſenatuſconſultum nullum. Att. 9. Vnum ſignum Byzantij ex maximo numero nullum habent. de Prou. 70. Sic munitus eſt, ut nullo egeat. de Amic 29. Amicato, ut te uelle intellexeram, nullo loco deſui. &c. Att. lib. 2. 35. 1. Nullo loco deero, neque ad conſolandum, neque ad leuandum fortunam tuam. 5. fam. 50. Aut uia, aut nullo modo corrumpitur. de Nat. 2. 15. Nullo prorſus modo intelligo. de Nat. 1. 51. Nullo modo perfectus homo, ſed quædam particula perfecti. de Nat. 2. 27. Nullo numero homo. 3. Phil. 155 id eſt, nullius pretij. Deque eo nulla ratione neque pelli, neque moueri potes. 4. Acad. 255. Dij nulla re egẽtes. de Nat. 1. 86. Nulla re ſaluti tuæ defui. 5. fam. 48. pro, Nulla in re. Nulla re una magis commendatur orator, quam ſplendore uerborum. de Cla. Or. 113. Quare tu hoc propter multitudinem ſicariorum, nullo negotio facere potuiſti. pro Roſc. Am. 48. Cato Siciliam tenere nullo negotio potuit. Att. l. 11. 207. 3. Nullo poſito ob oculos ſimulacro earum rerum. de Vni. 47. De inimicis nulli ſuperſunt. pro Marc. 12. Miſeri ob id ipſum, quia nulli ſunt. Tuſc. 150. Nulli uiri uocantur. de Nat. 2. 7. Quinctio tenues opes, nullæ facultates, exiguæ amicorum copiæ ſunt. pro Quinct. 2. Formæ, quæ nullæ ſunt. Diu. 137. Nullæ leges Seiæ, & Apuleiæ, & Liuiæ. 2. de Leg. 12. Breues dicto? immo nullæ. ad Brut. 30. Lites nullæ, neque controuerſiæ ſunt. 3. de Or. 59. Etenim ut ſint auſpicia, quæ nulla ſunt, hæc certe, &c. Diu. 123. Senatorum nullos eſſe Romæ uos audieramus. Att. l. 8. 176 1. Copias quas nullas habemus. 14. Attic. 5. Igitur Titias & Apuleias leges nullas putas? 2. de Leg. 23.

Num,

Quid in Numa Pompilio? n. quod eloquentiæ ueſtigium apparet? 1. de Or. 49. N. cenſes Ennium dixiſſe? &c. Acad. 13. N. ergo is excæcat uos? &c. Aca. 19. N. exſpectabis, dum L. Metellus, &c. in Ver. 174. N. igitur, &c. pro Dom. 238. Interrogat me, n. in exſilium? non iubeo. in Cat. 100. Per deos immortales, n. cui dubium eſſe poterit, quin, &c. 4. Ver. 103. N. quæ trepidatio? n. qui tumultus? n. quid niſi moderate? pro Deiot. 147. N. quidnam, inquam, noui? ep 181. Ne n. quidem quid uelim rogauit. 3. Q. fr. 14. pro, ne rogauit quidem numquid uelim. N. quo alio modo. de Inu. 67. At quis eſt hic, num Sophiſtes? Acad. 18.

Numne,

Numne aſpicis, quæ in templa ueneris? de Som. Scip. 128. Deum ipſum numne uidiſti? de Nat. 18.

Numen.

Qui nullam uim cæleſtem exiſtimat, numenve diuinum. pro Mil. 117. Eſt aliquod numen præſtantiſſimæ mentis, quo hæc regantur. de Nat. 2. 3. Magna uis eſt, magnum numen, unum & idem ſentientis ſenatus. in Ant. 190. Numen ueſtrum æque mihi graue & ſanctum ac deorum immortalium futurum eſt. Poſtq. 202. Summi rectoris & domini numen. de Fin. 108. Numini deorum pure ac caſte tribuenda. de Nat. 1. 3. Parent numini diuino omnes naturæ. 1. Diu. 32. Vos, quorũ poteſtas proxime ad deorum numen accedit. pro Rab. 91. Multa ſæpe prodigia uim Ceteris numenque declarãt. in Ver. 225. Eſſe quoddam numen, uimque deorum. 2. de Nat. 137. Quis enim poteſt, cum exiſtimet curari ſe a Deo, non & dies & noctes diuinum numen horrere? Acad. ed. 1. lib. 2. 112. Diuinum numen precibus placare. pro Dom. 108. Vos qui apud me uim & numen deorum tenetis. Poſtq. 203. Vendere numen interdictumq. deorum immortalium alicui. in Piſ. 38. Mihi quidẽ numine deorum immortalium uidetur hoc fortuna uoluiſſe, ut, &c. in Ant. 248. de Fin. 103. Diuino me numine reipublicæ eſſe redditum. pro Dom 110. Alpibus Italiam munierat ante natura, non ſine aliquo diuino numine: nam ſi, &c. de Prou. 76. Præcipue ingẽti coluerunt numine diuos. Diu. 85. Dij immortales, qui non procul ut quondam, &c. ſed hic præſentes ſuo numine atque auxilio defendunt. in Cat. 47.

Numerus.

Quoad it numerus effectus eſſet. ep. 118. Numerus ſatis magnus, & ſatis frequens, pro eodem. 11. fam. 17. Numerus frequentior ſatietatem parit. Or. 124 Cuius iudicis metu magnus a multis frumenti numerus ablatus. 5. Ver. 61 & 4. 127. & 5. Att. 50. Maximus uini numerus fuit, permagnum optimi pondus argenti. 2. Phil. 76. Integer numerus militum. fam. lib. 3. 3. 6. Numerus par, impar. Acad. ed. 1. l. 2. 101. Eſt præterea numerus Romanorum ciuium. pro Font. 276. Numerus ſeptenarius rerum omnium fere nodus eſt. Somn. Scip. 18. Numerus ſeptenarius & octonarius uterque plenus, alter altera de cauſſa habetur. Som Scip. 7. Tantus frumenti pecuniæque numerus. in Ver. 171. Quo ex genere ſiquem forte tui cognoſti amantiorem (fieri enim potuit) quam temporis, hunc uero ad tuum numerum libenter adſcribito. Q. fr. lib. 1. 1. 23. Ad numerum iudices habere. 2. Q. fr. 29. Magnum frumenti numerum auehere. Off 3 66. Numerum ſeptenum legionum alo. 11. fam. 18. HS 12. millia in ſingulos iudices diſtributa, eum numerum ſeſtertiarum conficere debebant. pro Clu. 33. In tanto conuentu nemo erat quin rationem numerumque haberet. 7. Ver. 57. Tu uero adſcribe me talem in numerum. 2. Phil. 34. Et in aliquem patronorum numerum peruenerat. de Cla. 157. Quorum in locum ac numerum peruenire uelis. de Pet. 3. In numerum procedere. 6. Ver. 17. Noſtri quoque oratori libri in eundem numerum referendi ſunt. 2. Diu. 6. Acad. ed. 1 l. 2. 14. Quidam in oratorum numerum uenire non poſſunt. 1. de Or. 37. Frumenti in ſumma caritate maximum numerum miſeram. pro Plan. 52. Filij eius mortui numerum obtinent iure cæſorum Off. l. 2. 62. Dicebat etiam L. Scipio nõ impetire, Cneuſque Pompeius Sexti F. aliquem numerum obtinebat. de Clar. Ora. 91. Errantes ſtellæ numerum deorum obtinebunt. de Nat. 69. Numero ne ſumma ſua, pecunia quanta ſit oſtendit. pro Clu. 70. Hæc ſunt enim tria numero. de Ora. 219. Numero deorum colere. poſt red. in Sen. 27. E numero tollere. Acad. ed. 1. lib. 2. 26. Vt iſtius nequitiam, qui illum ſecum habuerit. eo præſertim numero ac loco, & calamitatem prouinciæ cognoſcatis. 4. Ver. 93. Accenſus ſit eo numero, quo eum maiores noſtri eſſe uoluerũt. Q. fr. lib. 1. 1. 18. Iſque eſt eo numero, qui, &c. pro Arch. 191. Eo numero habeas, quo me. 13. fam. 84. Ex numero deſertorũ homo. 1. de Or. 82. Ex hoc eſſe hunc numero, qui, &c. pro Arch. 188. Si es eo numero, quos s. c. in prouincias ire oporteret, ad numerum non eſſent, qui, &c. epi. lib. 8 8. 25. Ratione & numero mouentur aſtra, non conſilio, in quo nihil eſt temerariũ, &c. de Nat. 2. 31. Eſſe in aliquo numero. ep. 17. Filiæ Erichthei in numero deorum ſunt. de Nat. 69. Eſſe in numero ciuium. pro Dom. 64. Reponere ſtellas in numero deorum. de Nat. 35. Aliquos in deorum numero uenerandos eſſe. 2. de L. Agr 92. Is in eorum numero mauult eſſe, qui a te uituperantur. in Vat. 37. Niſi forte Demetrius Phalereus in hoc numero haberi poteſt. Offic. 1. 3. Quo in numero hoc, & quo in loco illud haberi conueniat. de Inu. 81. Cato noſter in horum librorum numero ponendus eſt. de Diu. 109. In numero & loco hoſtium duci. 7. Ver. 97. Habere aliquem in numero hoſtium. Att. 227. Vt ſi quis impediſſet reditum meum, in hoſtium numero putarentur. in Piſ. 87. Hoc erit in magno numero noſtrorum malorũ. Att. lib. 3. 46. 1. id eſt, augebit numerum noſtrorũ malorum. Actio, inquam, in dicendo una dominatur: ſine hac ſummus orator eſſe in numero nullo poteſt. 3. de Or. 217. Quos aliquo uideo in numero oratorum fuiſſe. de Cl. Or. 173. & 174. Nobis non placet hanc partem in numero reponi. de Ami. 60. Eos qui iſta ſubtilius quærunt, in numero ſapientum non habent. Attic. 117. de Amic. 96. Habere aliquem in numero ſapientum uel hoſtium. de Nat. 9. Habere aliquem in numero ſuorum. ep. 119. & 205. Ipſum ſuo nomine diligat, habeaſque in numero tuorum. Oct. lib. 13. 22. 6. fam. lib. 8. 9. 10. Orator in numero noſtro numquam eſt habitus. de Leg. 1. 6. Quid enim tam alienum ab humanis ſenſibus eſt, quam eum patris habere loco, quẽ

ne.

ne liberi quidem hominis numero ſit? Brutus Attic. 17. 7. Quamobrem ſi iure eum poſſis accuſare, tamen cum is tibi parẽtis numero fuiſſet, id pie facere non poſſes. 1. Ver. 34. Itaque quẽ locum apud ipſum Cæſarem poſt eius ex Africa reditum obtinuiſti, quo numero fuiſti? 2. Phil. 80. In primiſque libertus eius, L. Coſſinius Anchialus, homo & patrono, & patroni neceſſarijs, quo in numero ego ſum, probatiſſimus. fam. lib. 13. 24. 2. Numero Platonis obſcurius. 7. Att. 45. Hi duo nnmeri, quorũ uterq. plenus, alter altera de cauſſa habetur. de Som. Scip. 127. Quidquam poteſt eſſe caſu factum, quod omnes habet in ſe numeros ueritatis? Diu. l. 1. 24. Quod perfectum & abſolutũ eſt, ut Stoici dicunt, omnes numeros habet. Offic. l. 3. 18. Numeris & uocibus nihil magis cognatũ mentibus noſtris. 3. de Ora. 109. Ex numeris & Mathematicorum initijs proficiſci uolunt omnia Pythagoræi. Acad. ed. 1. l. 2. 109. Perfectum expletumq. omnibus ſuis numeris & partibus. de Nat. 33.

Numerus, *pro ratione harmonica*.

Iam pæan, quod plures habeat ſyllabas quam tres, numerus a quibuſdam, non pes habetur. de Or. 218. Quidquid ſub aurium mẽſuram aliquam cadit, etiam ſi abeſt a uerſu numerus, qui ῥυθμὸς Græce, dicitur. Or. 203. Iambicus & dactylicus numerus. Or. 215. Numerus & modus oratorius. 1. de Or. 73. Numerus in cantu. de Leg. 158. Numerus in oratione inuidioſus. Or. 97. Modus & numerus in pede Or. 216. Aures hominũ uocem natura modulantur ipſa, quod fieri non poteſt, niſi ineſt numerus in uoce. de Or. 160. Poſt anapæſtus procerior quidã numerus effloruit. de Or. 160. Verborum numerus, uocum modus. de Or. 159. Quædam ad numerum concluſio. de Clar. 167. Ad nnmerum ij non eſſent. 8. fam. 24. Speciem dei ad numerum non permanere. de Nat. 1. 74. Et in ipſa oratione quaſi quendam nnmerum & uerſum conficiunt. de Or. 147. Thucydides uerborum prope numerum, ſententiarum numero conſequitur. de Or. 113. Extra numerum ſi ſe moueat hiſtrio, exſibilatur & exploditur. Parad. 31. Prodeſt quorum in locum ac numerum peruenire uelis, ab ijs ipſis illo loco ac numero dignũ putari. de Petit. Conſ. 205. In quadrum numerum ſententias redigere. in Or. 120. Numerum in cadentibus guttis, quod interuallis diſtinguuntur, notare poſſumus. de Or. 160. Thucydides omnes dicendi artificio, mea ſentẽtia, facile uicit, qui ita creber eſt rerum frequentia, ut uerborum prope numerum, ſententiarum numero conſequatur. 2. de Or. 30. In ſoluta oratione, dum uerſum effugias, modum & numerum quendam oportet ſeruari. de Clar. Or, 16. Hane ſiue compoſitionem ſiue perfectionem, ſiue numerum uocari placet. Ora. 219. De numero in oratione. de Or. 159. Numero & paucitate definita genera. 2. de Or. 79. Atque ipſe uarium & elegans omni fere numero poema feciſti. 1. Acad. 15. Non poetico, ſed quodam oratorio numero & modo. Orat 212. & de Or. 97. Attici maxime numero ſeruiunt. de Or. 219. Vt in muſicis numeri, & uoces, & modi. de Or. 100. & 161. Numeri non aperte, nec eodem modo, ſed uarie & diſſimulanter concluſi. de Clar. 190. Numeri orationis omnes poetici. Or. 109 & 110. Moderatione certa quadã numerorum aſtringitur hiſtrio. 1. de Ora. 132. Ratio numerorum & modorum. de Or. 160. Adiunxit primus numeros uerbis ſolutis Iſocrates. in Or. 100. Roſcius in ſenectute numeros ceciderat, & tardiores fecerat tibias. de Leg 158. Continere omnes numeros uirtutis. 3. de Fi. 39. Explere numeros & conficere uerſus, eius eſt qui fidibus utitur. 4. Acad. 46. Quod alia peccatã plures, alia pauciores quaſi numeros officij præterirent. de Fin. l. 4. 46. Claudere ſententias numeris. in Or. 134. Perfectum expletumque omnibus ſuis numeris & partibus. 2. de Nat. 52. Niſi quid erat numeris aut deſcriptionibus explicandum. Tuſc. 1. 32. intelligit Arithmeticas & Geometricas demonſtrationes. Vt in fidibus ſi nullæ earum ita contentæ numeris ſint, ut concentum ſeruare poſſint, omnes æque incontentæ ſunt. 4. de Fin. 121.

Numeroſus.

Et quia non numero ſolum numeroſa oratio, ſed & compoſitione fit & genere, quod ante dictum eſt, cõcinnitatis compoſitione poteſt intelligi, &c. in Or. 127. Etſi numeroſum eſt id in omnibus ſonis atque uocibus quod habet quaſdã impreſſiones, & quod metiri poſſumus interuallis æqualibus. 3. de Ora. 102. Atque id in dicendo numeroſum putatur, non quod totum cõſtat e numeris, ſed quod ad numeros proxime accedit. Or. 115. Et quoniam plura de numeroſa oratione diximus, quam quiſq. ante nos, nunc de eius generis utilitate dicemus. Ora. 132.

Numeroſe.

Ipſa enim natura circumſcriptione quadam uerborum comprehendit, concluditque ſententiam: quæ cum aptis conſtricta uerbis eſt, cadit etiam plerumque n. de Cla. Ora. 17. Et tamen eam coniunctionem ſicuti uerſum n. cadere & quadrare & perfici uolumus. 3. de Or. 96. N. & apte cadens comprehenſio. in Or. 83. Apte, circumſcripte, & n. dicere uel cadere. in Ora. 127. N. & uolubiliter orationem fundere. in Ora. 122. Quid ſi platani fidiculas ferrent n. ſonantes? de Nat. 2. 17.

Numero.

Maximum uero eius beneficium numero, quod hoc animo in rempub. eſt. in Ant. 247. Singulas enim ſtellas numeras deos. 3. de Nat. 30. Hoc quartum numerat Theophraſtus in orationis laudibus. Or. 204. Me autem uterque numerat ſuũ. 7. Att. 3. Idque Socratem, qui uoluptatem nullo loco numerat, audio dicentem. 2. de Fin. 75. Hanc primam partem numerãt. de Inu. 54. Sulpitium accuſatorem ſuum numerabat, non competitorem. pro Mur. 136. Eamque neque in rectis, neque in prauis numerabat. 1. Acad. 59. Si prætor dedit, a quæſtore numerauit. pro Flac. 155. Dio HS decies centena millia numerauit. in Ver. 81. Atticus qui ciuitatem conſeruatam cuperet, pecuniam numerauit de ſuo. Att lib. 16. 341. 3. Meſſallam certum cos. cum Domitio numeraſti. Q fr. 327. Pecuniam numerauerunt, & poſtea uenit. Att. lib. 5. 110. 14. Ego ſine eo conſilio conſulem numerem? in Piſ. 84 Argumenta ſi ex reis numeres, innumera ſunt: ſi ex rebus, modica. 2. de Or. 75. L. Antonij horribilis cõcio, Dolabellæ præclara. iam uel ſibi habeat nummos, modo numeret idib. Att. l. 4. 44. Nec metiamur eam, ut quidam indocti, uerborum magnificentia: uiroſque bonos, eos qui habentur, numeremus, Paullos, Catones, &c. de Amic. 20. Nec quidquam numeraret in bonis. Acad. ed. 2. l. 1. 25. Dies deficiat ſi uelim numerare. 3. de Nat. 60. Aliquem accuſatorẽ ſuũ numerare, non competitorem. pro Mur. 47. Numerare aliquid in bonis uel malis. Tuſc. 5. 24. de Leg. 171. Numerare aliquid in onere. Tuſc. 182. In actis aliquid numerare. 1. Phil. 14. Hũc hominem omnino numerare non decet. 2. de Leg. 14. Ne id quod petit, exigere magis, quam rogare, & in mercedis potius, quam in beneficij loco numerare uideatur. fam. lib. 2. 5. 4. & lib. 12. 23. 8. Numerare omnes non eſt neceſſe. 4. Ver. 112. Multi præterea improbi, quos quidem a ſe primum numerare poſſunt. 2. Phil. 219. & 7. 219. Stipendium numerare militibus in Piſ. 69. Quod eum numeraris certum cos. 3. Q. fr. 34. Sapiẽs ille Bias (ut opinor) qui numeratur inter ſapientes ſeptem. Parad. 117. Diana omniuaga in ſeptem numeratur quaſi uagantibus. de Nat. 39. Omnes qui Attici numerantur. de Opt. 243. Et genera non naturalia, ſed artificioſa dicuntur, in quo haruſpices, augures, coniectoreſque numerantur. Diu. 95. Prope collega Timarchidi numerabatur. 4. Ver. 75. id eſt habebatur & cẽſebatur. Honeſtiſſimus inter ſuos numerabatur. pro Roſc. Am. 9. In primis beati in Italia Crotoniatæ quondam numerabantur. 2. de Inu. 121. Hi tum in Aſia rhetorum principes numerabantur. de Clar. 194. In hoc tanto, tam atroci, tam ſingulari maleficio, quod ita raro exſtitit, ut ſi quãdo auditum ſit, portenti ac prodigij ſimile numeretur. pro Roſc. Am. 22. A quo uĩctore ſi cruciatus abſit, mors in beneficij partem numeretur. in Ant. 231 In eam iam uenerat familiaritatẽ conſuetudinemq. in uendendis iſtius decretis & iudiciis, tranſigendiſq. negotiis, vt prope alter Timarchides numeraretur. 4 Ver. 123. Niſi forte ſi quid retulit in libellũ, id numerabitur in actis Cæſaris. in Ant. 156. In multis numerari. de Or. 187. Numerari in uulgo patronorum. de Clar. 196. Itaq. tota iam ſapientium ciuiũ, qualem me & eſſe & numerari uolo. &c. 1 fam. 44. Proximũ optimis numerari. de Cl. Or. 116. Numerãdus eſt ille annus de niq. in repub. in Piſ. 85. Non acutus orator, ſed tamen orator numerandus eſt. de Clar. 184. Num etiam pars hæc cauſſarum numeranda eſt. de Or. 113. Cur nec voluptas in bonis ſit numeranda, nec in malis dolor, &c. de Fin. 1. 25. Numquam ego hæc in bonis rebus numeranda duxi. Para. 116. Sed Romæ quotidie, ſimul atq. ſibi hic annuiſſet, numeraturum ſe dicebat. pro Quinct. 10

Numeratus.

Thucydides numquam eſt numeratus orator. Or. 199. Is in mediocribus oratoribus numeratus eſt. de Clar. 179. Nam numeratum ſi cuperem, non erat. Att. 76. Cum uteretur dote vxoris numerata, quo mulieri res eſſet cautior. pro Cæc. 8. Multos nummos domi eſſe numeratos. Att. 219.

Numerato.

Mihi & res & conditio placet, ſed ita vt numerato malim quam æſtimatione. Att. lib. 12. 32. id eſt, malim numerari mihi, quam diutius exſpectare. vel, Malim ipſam rem mihi numeratam eſſe, quam vt exiſtimet eam poſſidere.

Nummus.

Nummus in Gallia nullus ſine ciuium Rom. tabulis commouetur. pro Font. 276. Ciuitas in qua nummus moueri nullus poteſt, ſine quinque prætoribus. pro Flac. 155. Aſſidens, ſubducunt ad nummum, conuenit. Att. 83. Vnde ſi ſecutus eſſet eorum ſententiam, qui honeſta & recta emolumentis omnibus & commodis anteponerent, nummum nullum attigiſſent. 2. de Fin. 90. Cogit enim Scandilium quinq. illa millia numum dare, ac numerare Apronio. 5. Ver. 119. Emi eam ipſam domum millibus nummum x x x v, ep. 67 Ne nummo quidem ſumptui fuit noſter aduentus. 5. Att. 26. Tua bona, Poſtume, nummo ſeſtertio a me addicuntur? pro Rab. Poſt. 28. Ecquis eſt ex tanto populo, qui bona C. Rabirij, Poſtumi nummo ſeſtertio ſibi addici velit? pro Rab. Poſt. 28. Quidam proficiſcens ad mercatum, & ſecum aliquantum nummorum ferens. de Inu. 63. Dionyſius, qui meam bibliothecam multorum nummorum tractauit, aufugit. 13. fam. 101. Nummorum caritas. 9. Att. 34. Nummorum facultas. pro Quinct. 9. Nummorum plena res. 2. Q. fr. 18. Vt libertus negotium conficiat, ad nummoſq. perueniat. 13. fam. 27. Quærite etiam, ſi ſapiens adulterinos nummos acceperit imprudens pro bonis, quum id reſciuerit, ſoluturuſne ſit eos, ſicui debeat, pro bonis. 3. Off. 122. Cum aquilæ primipili nummos aureos daret, de meis bonis ſe date dixit. 12. Phil. 332. Pompeius putat nos nummos comediſſe. Att. lib. 6. 112. 4. Dolabella ſibi habeat nummos, dummodo numeret idibus. Att. 235. Spargere nummos populo de Roſtris. 3. Phil. 136. Non modo in ære alieno nullo, ſed in ſuis nummis multos eſſe, ac ſemper fuiſſe. 6. Ver. 10. Reſpondit ſe, quod in nummis haberet, neſcire quo loci eſſet: nam, &c. 8. Att. 25. Ternis nummis in pedem tecum tranſegiſſe. 3. ad Q. fr. 3. In nummis ſuis verſari. pro Roſc. Com. 13.

Nummulus.

Tu, ſi tuis blanditiis tamen a Sicyoniis nummulorũ aliquid expreſſeris, velim me facias certiorem. Att. lib. 1. 14. 12. & lib. 8. 165. 2. 5. Ver. 158. Si iudicium eſt, triginta homines populi Romani leuiſſimos ac nequiſſimos nummulis acceptis jus ac fas omne dedere. Att. lib. 1. 40.

Nummatus.

Volitat enim ante oculos illorum Iubæ regis filius adoleſcẽs, nõ minus bene nummatus, quã bene capillatus. 2. de L. Agr. 62. Id verum Romano more locutus ſit, bene nummatũ te futurum; an, quomodo Stoici dicunt, omnes eſſe diuites, qui cælo & terra frui poſſint. 7. fam. 30.

Nummatio.

Pone ante oculos lætitiam ſenatus, populique Rom. confer cum nummatione tua, tuorumque: tum intelliges, quantum inter laudem & lucrum interſit. 2. Phil. 120.

Nummarius.

Nummarius interpres pacis & concordiæ nõ probabatur. pro Clu. 81. id eſt, mercenarius. Difficultas nummaria. 4. Ver. 49. Nummaria lex. 3. Ver. 76. Ecquod iudicium Romæ tam diſſolutum, tam perditum, tam nummarium fore putaſti, quo ex iudicio te vlla fraus ſeruare poſſet? 5. Ver. 112. Num tanta difficultas eum rei nummariæ tenuerit, tanta egeſtas, tanta uis oppreſſerit, ut ſacrarium ſuum ſpoliaret, ut deos patrios uenderet? 6. Ver. 19. Illa de ratione nummaria non ſunt eiuſmodi. 10. Att. 37. Prætores & tribuni plebis rem nummariam de cõmuni ſententia conſtituerunt: iactabatur enim temporibus illis nummus, ſic ut nemo poſſet ſcire quid haberet. 3. Off. 103. Qua re in hoc thecam nũmariam ne retexeris: in alus eris cautior. 4. Att. 24. In nummaria difficultate eſſe. 4. Ver. 49. Varia iudiciũ genera, nũmarij pauci, ſed omnes irati. pro Clu. 60. Inſectaudis, exagitandiſque nummatis iudicibus, omnẽ omnibus ſtudioſis ac fautoribus illius uictoriæ παρρησίας eripuit. 1. Att. 41.

Nunc.

N. hic dies aliã uitam affert, alios mores poſtulat. 12. fam. 55. ex Terent. Dicunt, qui ex bello, cæde, & fuga n. primum audent contra M. Fonteiũ inermem conſiſtere. pro Font 4. pro Clu. 58. Etenim quoniam fidã magiſtri cognoſtis, cognoſcite n. diſcipuli æquitatem. pro S. Roſc. 38. Dic n. te ab eo eſſe circumſcriptũ. pro Q. Roſc. 48. N. ego quid tibi, Craſſe, quid ceteris accidat, neſcio. 2. de Or. 102. Sed erat tunc excuſatio oppreſſis, n. nulla eſt. ep. 76. in Ant. 211. Brutus erat in Neſide, etiam n. Att. lib. 16. 333. 6. N. reus erat apud Craſſum diuitem Vectius de vi. Att. lib. 2. 39. 7. & 3. Q. fr. 4. N. tamen ipſum ſine te eſſe non poſſum. 12. Att. 18. N. iam ſum expeditus. fam. l. 12. c. 2. 5. Patior non moleſte, iudices, eam vitam quæ mihi ſua ſponte antea iucunda fuerit, n. iam mea lege, & conditione neceſſariam quoque futuram. 6. Ver. 4. N. ipſum ea lego, ea ſcribo, ut ij qui mecum ſint, &c. 12. Att. 53. Quin n. ipſum minime offendiſſes, ſi eius cauſſa in Italia non fuiſſes. Att. lib. 10. 195. 14. Quæ quidem multo plura euenirent, ſi ad quietem integri iremus: nunc onuſti cibo & vino, confuſa & perturbata cernimus. 1 Diu. 107. Pecuniam petit nunc denique. pro Quinct. 23. Niſi forte hæc illi tum arma dedimus, ut nunc cum bene parato pugnaremus. Att. 105. Vidi nuper, & nunc uidebam de eadem re, de Clar. 187.

Nunc vero.

Nunc uero ea uis eſt in homine, ut ei multo rhetoricã citius quis ademerit, quam philoſophiam conceſſerit. 1. de Inu. Nunc uero fateris, &c. 2. de Or. Paucorum cupiditati tum quum obſiſtere non poterant, tamẽ ſufficere aliquo modo poterant. nunc uero iam adempta eſt non modo reſiſtendi, uerum etiam ſuppeditandi facultas. 7. Ver. 99.

Nuncupo.

Itaque tum illud quod erat a deo natum, nomine ipſius dei nuncupabant: ut quum fruges, Cererem appellamus. 2. de Nat. 86. Neglectiſque ſacrificiis ſollẽnibus, ante lucem ea uota quæ numquam ſolueret, nuncupauit. 5. Phil. 131. Alterum, quod quum paludatus exiſſet, uotaque pro imperio ſuo, communiq; pop. Rom. nuncupaſſet, noctu ſtupri cauſſa lectica in urbem introferri ſolitus eſt ad mulierem. 7. Ver. 28. & 3. Phil. 131. & 5. 180. Vt totum illud, uti lingua nuncuparet, in magiſtri carminẽ ſcriptum uideretur, de Or. 106. Nuncupare aliquem aliquo nomine: de Nat. 40. Nomine dei aliquid nuncupare. 2. de Nat. 88. Neque enim illud fugerim dicere, ut Cœlius, qua tempeſtate Pœnus in Italiam venit; nec prolem aut ſobolem, aut effari, aut nuncupari. 3. de Or. 84. Nam quum ex duodecim tabulis ſatis eſſet ea præſtari, quæ eſſent lingua nuncupata: quæ, qui inficiatus eſſet, dupli pœnam ſubiret: a iuriſconſultis etiam reticentiæ pœna eſt conſtituta. 3. Off. 84. Vocabulis deorum res utiles & ſalutares nuncupatas dicit Perſeus. 1. de Nat. 56.

Nundinæ.

Cuius domus quæſtuoſiſſima eſt falſorum commentariorum & chirographorum officina: agrorum, opidorum, immunitatũ, uectigalium flagitioſiſſimæ nundinæ. 2. Phil. 55. In interiore ædium parte totius reipub. nundinæ. in Ant. 169. Receptaculum aratorum, nundinæ ruſticorum, cella atque horreum Campani agri, Capua. 2. de L. Agr. 87. Ipſo die nundinarum. Att. lib. 1. 9. 2. Profecto rem nõ habes vllam, hæc negotia multarũ nundinarum fore. 4. Att. 44. Nundinarum πανήγυρις in circo Flaminio. Att. 8. Domeſticis nundinis Antonij uectigalia non ſolum, ſed etiam imperium populi Rom. diminutũ eſt. 2. Phil. 94.

Nundinum.

Sed quod in ceteris legibus trinum nundinum eſſe oportet, id in adoptione ſatis eſt trium eſſe horarum. pro Dom. 221. Quarta ſit accuſatio trinum nundinum prodita die, qua die ſit iudicium futurum. pro Dom. 222.

Nundinor.

Vna in domo omnes, quorum intererat, totum imperium pop. Rom. nundinabantur. 3. Phil. 130. Qui ab iſto ius ad vtilitatem ſuam nundinarentur. 3. Ver. 83. 2. Diu. 101. In Selonio angues apud focum ſolent nundinari. Diu. l. 2. 52. Ab iſto & præco qui voluit iſtum ordinem, pretio mercatus eſt: & pueri annorum ſenum, ſeptenumque denum ſenatorium nomen nundinati ſunt. 4. Ver. 85.

Nundinatio.

Fuit nundinatio aliqua, &c. 7. Ver. 8. Nam, quæſo, redite in memoriam, iudices, quæ libido iſtius in iure dicendo fuerit, quæ uarietas decretorum, quæ nundinatio, &c. 5. Ver. 84. Nundinatio hominum. 4. Ver. 85. Hinc uos quas ſpoliationes, quas pactiones, quam denique in omnibus locis nundinationem iuris ac fortunarum fore putatis? 1. de L. Agr. 5. Confer ea cum nundinatione tua in Ant. 182. alij legunt Nummationẽ.

Numquam.

Numquam a Philone diſceſſit, niſi poſteaquam ipſe cœpit, qui ſe audirent, habere. 4. Acad. 125. Videte mihi uideor tantam dimicationem, quanta numquam fuit. Att. 98. Tu numquam in hoc ordine, uel potius numquam in hac urbe manſiſſes, in Ant. 167. Qui conſulatum petit numquam, factus eſt conſul bis. de Amic. 10. Eloquentiam uero ſine ſapientia nimium obeſſe plerumque, prodeſſe numquam. 1. de Inu. 2. Illud autem mihi ante hoc tempus numquam in mentem uenit a te requirere. 1. Acad. 5. Numquam uidi in ulla alia, niſi humana figura. de Nat. 1. 61. Numquam uos prætorẽ tam palæſtricum uidiſtis. 4. Ver. 38.

Ver.38. de Amic. 10. Qui numquam philoſophum pictum, ut dicitur, uiderunt. de Fin.lib.5.72.

Numquando.

Numquando tibi moram attulerit, quo minus conſilium aduocares, legemque ferres, quod eo die ſcires de cęlo eſſe ſeruatum? in Vat. 11. Exſiſtit autem hoc loco quæſtio ſubdifficilis, Numquando amici noui digni amicitia, ueteribus ſint anteponendi, ut equis uetulis teneros anteponere ſolemus. de Ami. 59.

Numquis.

Numquis fundus in Nolano uenalis ſit. Att. l. 13. 266. 1. Numquis ueſtrum ad uim accommodatus eſt? cont. Rul. 90. Numquid eſt aliud? Imo uerò, inquit. pro Roſc. Am. 31. Numquid ergo in his rebus, quod prouiſione aut permotione mentis magis, quam natura ipſa ſentiamus? 2. Diu. 13. Numquid uos duas habetis patrias? an, &c. de Le. 170. Omnia ne officia perfecta ſint; numquid officium aliud alio maius ſit, & quæ ſunt generis eiuſdem? Off. 2. Pecuniam petit: negamus deberi. iudicium fiat ſtatim, non recuſamus. numquid præterea? pro Quinct. 24. Numquid horum probat noſter Antiochus? 4. Aca. 256. Numquid igitur bona Lentuli religionibus religauit? pro Dom. 238. Me enim nemo adhuc rogauit, numquid tu Sardiniam uelim: te puto ſemper habere, etſi non ſemper, qui, numquid Romam uelis, quærant. Q. fr. lib. 2. 6. 1. Is me nec proficiſcentem Apameam proſecutus eſt: nec quum poſtea in caſtra ueniſſet, atque inde diſcederet, numquid uellem rogauit. Att. lib. 6. 14. 10. Quum me ſpectans ſua uilla, numquid uellem rogaſſet. Att. 5. 5.

Numquidnam.

Numquidnam manus tuæ ſic affecta, quemadmodum affecta nunc eſt, deſiderat? de Fin. lib. 1. 60. Quid nos tandem Craſſus? Numquidnam, inquit, noui? 2. de Or. 8. fam. lib. 11. 27. 5. Numquidnam de oratore ipſo reſtat? Part. 15. Quid ſolis, numquidnam aut lunæ aut quinque errantium ſiderum ſimile uidiſti? de Nat. 1. 61.

Nuntius & Nuntium.

Eam calamitatem non ex prœlio nuntius, ſed ex ſermone rumor attulit. pro Pomp. 8. Ex ea, te imperatore, nuntius ad ſenatum allatus eſt nullus. in Piſ. 35. De cuius morte quum domum falſus ab exercitu nuntius ueniſſet, & pater eius, &c. 1. de Or. 85. Afferunt nocte intempeſta grauis huiuſce mali nuntius. 7. Ver. 73. At ex hoc uectigali numquam malus nuntius auditus eſt. cont. Rul. 82. Ales nuntius Iouis. in Arat. Senſus interpres ac nuntius rerum. de Nat. 54. Nuntio legatorũ parere. 12. fam. 52. Quum optatiſſimum nuntium accepiſſem, te mihi quęſtorem obtigiſſe. fam. lib. 2. 18. 1. Exoptatum nuntium afferre. pro Roſc. Am. 11. Nolite per deos immortales, iudices, hunc illi acerbum nuntium uelle deferri, ut ſuum præfectum, &c. pro Balb. 51. Philotimus non modo nullus uenit, ſed ne per litteras quidem, aut per nuntium certiorem facit me quid egerit. Att. lib. 11. 230. 4. A quo hoc ipſo C. Panſa mihi nuntium perferente, conceſſos faſces laureatos tenui, quoad tenendos putaui. pro Lig. 4. Iam biennium aut triennium eſt, quum uirtuti nuntium remiſiſti, delinitus illecebris uoluptatis. fam. lib. 15. 44. Deinde ex ſenatuſconſulto conſules rogationem promulgaſſe, uxori Cæſarem nuntium remiſiſſe. Att. lib. 1. 8. 6. Top. 9. de Or. 100. & 105. Accerſitus prætoris nuntio 6. Ver. 77. Ex eius nuntio. 9. Att. 66. hoc eſt, ex ijs quæ mihi ab illo nuntiata ſunt. Is qui una die, tota Aſia, tot ciuitatibus, vno nuntio, atq; vna litterarum ſignificatione ciues Romanos necandos, trucidandoſque denotauit. pro L. Man. 4. Interpretes & nuntij rerum ſenſus. 2. de Nat. 140. Nuntij & litteræ de bello a Parthis in prouinciam Syriam illato quotidie fere afferuntur. fam. lib. 15. 2. 2. Quidam boni nuntij non optimis tamen auctoribus. Att. 109. Quidã boni nuntij me Theſſalonicæ tenebãt. Att. 44. Duo nũtij afferuntur, vnus, &c. Att. Quum graues de Parthis nuntij venirent, perrexit in Ciliciam. Att. 79. Etſi non dubitabam, quin hanc epiſtolam multi nuntij, fama deniq. ipſa eſſet ſua celeritate ſuperatura, tamen exiſtimaui, &c. Q. Fr. 289. Optatiſſimi nuntij & litteræ venerunt. 14. Phil. 395. In Epirum igitur non iui; quod ſubito mihi aduerſi nuntij venerant. Att. 45. De Q. fratre nuntij nobis triſtes, nec varij venerãt. Att. lib. 3. 15. Omnes ſenſus veri nuntios dixit eſſe Epicurus. 1. de Nat. 49. Domeſticarum rerum tuarum habes & ſcriptores & nuntios. Ep. 19. Qui eiuſmodi nuntios ſeu pegaſos habet. pro Quin. 14 Quæ numquã quinq. nuntiis animus cognoſceret. Tuſc. 1. 39. id eſt, quinq. ſenſibus: Litteris, nuntiis, cohortationibus ad patriæ præſidium aliquem excitare. 14. Phil. 198. Improbiſſimis litteris, fallacibuſq. interpretibus ac nuntiis impellere aliquem in ſpem aliquam. Brut. 22.

Nuntia.

Nuntia fulua Iouis miranda uiſa figura. 1. de Leg. 3. Hiſtoria nuntia vetuſtatis. 2. de Or. 20.

Nuntio.

Qui boni aliquid volunt afferre, affingunt aliquid, quó faciant id quod nuntiant lætius. in Ant. 154. Ne ſenſus quidem vera nuntiant. Acad. ed. 1. lib. 2. 71. Atq. hunc tantum mœrorem matri, prius hominum rumor, quam quiſquã Oppianici familiæ nuntiauit. pro Clu. 29. Miſit ad me ſtatim qui ſalutem nuntiaret. Att. lib. 4. 79. 5. Scribes aut nuntiabis illi ſalutem. 12. Att. 1. & 7. fam. 26. Nuntiare alicui. 2. Phil. 88. verbum augurale. Quid me patri nuntiare vis tuo? in Ver. 129. Res ab omni conuentu cognita celeriter domum nuntiatur. 4. Ver. 33. Nuntiabatur id αὐθωρεί. 10. Att. 29. Nihil de inſignibus ad laudem viris obſcure nuntiari ſolet. 3. fam. 44.

Nuntians.

Senatus huius vnius litteris nuntiantibus non credidit, poſtulantibus denegauit. in Piſ. 89.

Nuntiatum.

Nuntiatum eſt nobis a M. Varrone eum, &c. Acad 39. Nuntiatum eſt nobis, Cæſarem ad 11 x. Kal. Capuæ, &c. Att. lib. 9. 188. 9. Ita enim Romam erat nuntiatum, ita perſuaſum omnibus, cum paucis inermis, perterritus metu, fracto animo, fugiſſe Antonium fam. lib. 11. 12. 3. Quum eſſet hoc incommodum nuntiatum. in Ver. 244. Nuntiatum nobis, & pro certo iam habetur. 8. fam. 11.

Nuntiatio.

Vide etiam ne facilius. nos enim nuntiationem ſolum habemus: conſules & reliqui magiſtratus etiam inſpectionem. 2. Phil. 86. Quod cum eo collega tulit, quem ipſe fecit ſua nuntiatione vitioſum? 5. Phil. 169.

Nuper.

N. quid dico n.? imò uero modo, ac plane paullo ante. in Ver. 202. N. quum te iam aduentare arbitraremur, &c. Att. 2. Cauſſa quæ abs te n. dicta eſt. de Or. 105. Qui n. eſt mortuus. 4. Ver. 95. pro Quinct. 60. In quibus erat is, qui nuper Romæ fuit Menedemus hoſpes meus. de Or. 92. Qui clamores tota cauea nuper in hoſpitis & amici mei M. Pacuuij fuerunt. de Amic. 24. In Cumano nuper quum mecum Atticus noſter eſſet, &c. Acad. 39. Nuper indulgens in patrem, idem ſeuerus in filium. 3. Off. 154. Quibus blanditiis C. Papirius conſul nuper influebat in aures concionis, quũ ferret legem de trib. pleb. reficiendis. de Amic. 78. Neque ante philoſophiam patefactam, quæ nuper inuenta eſt, hac de re communis vita dubitauit. 2. Diu. 144. Nunc magnopere a te peto, de quo ſum nuper tecum locutus, vt videas ne quid ei deſit. Att. 224. Nuper id patuiſſe dicunt. de haruſ. 251. Vidi enim Mitylenis nuper virum, &c. de Clar. 186.

Nuperrime.

Si fidem factam putabimus, &c. primum nos dicturos pollicebimur, aut ab aduerſarij dicto exordiemur: & ab eo maxime, quod ille nuperrime dixerit. 1. ad Her. 10.

Nuptiæ, Nuptialis, Nupta, *poſt* Nubo.

Nurus.

Reiecta mater, amicam impuri filij, tanquam nurum, ſequebatur. 2. Phil. 71.

Nuſquam.

Commoraturum me nuſquam ſane arbitror. ep. 28. Nullus vſquam delectus, noſter dux nuſquam eſt. Att. 125. Quod nuſquam eſt. de Inu. 80. Quia iam nuſquã ſunt. pro Plan. 271. Quæ nuſquam alibi eſſet. 4. Acad. 185. Ego uero nuſquam eſſe illos puto. 1. Tuſc. 18. Nolite arbitrari, o mihi cariſſimi filij, me, quum a vobis diſceſſero, nuſquam, aut nullum fore. de Sen. 72. Nam & prouinciam in otio, & exercitum in mea poteſtate tenui: finibus meæ prouinciæ nuſquam exceſſi. 10. fam. 73. Sumptus nuſquam melius poteſt reponi. Q. fr. 318. Lex, & recta ratio imperandi atque prohibendi; quam qui ignorat, is eſt iniuſtus, ſiue eſt illa ſcripta vſpiam, ſiue nuſquam. 1. de Leg. 64. Nuſquam ventum aut habitum ſine cauſſa putetur. ad Her. lib. 2. 33.

Nuto *vide* Nutus.

Nutrio.

Multi priuatorum audacias nutriuerunt, ego nihil timui niſi leges. in Sall. 6.

Nutricor.

Omnium autem rerum, quæ natura adminiſtrantur, ſeminator & ſator, & parens (ut ita dicam) atq. educator, & altor eſt mundus,

mundus, omniaque ſicut membra ſua & partes ſuas nutricatur & continet. 2. de Nat. 62.

Nutrix.

Laudationum, ſcriptionum, & hiſtoriarum, &c. reliquarumque rerum formam quæ abſunt ab forenſi contentione, &c non complectar hoc tempore, non quo negligenda ſit: eſt enim illa quaſi nutrix eius oratoris, quem informare volumus, &c. in Or. 21. Cum lacte nutricis, errorem aliquem ſugere. 3. Tuſc. 4. Iſto enim modo nutrices & pædagogi iure vetuſtatis plurimum beneuolentiæ poſtulabunt. de Amic. 64. Inſerunt manu omnia in os pueris infantibus nutrices. 2. de Or. 89.

Nutricula.

Veniſti iratus omnibus, quod ego, ſimulac te aſpexi, prius quam loqui cœpiſti, quum ante Gellius, nutricula ſeditioſorum omnium, teſtimonium diceret, ſenſi atq. prouidi. in Vat. 2. Nutriculæ prædiorum. 11. Phil. 298.

Nutrimentum.

Sed quod educata huius nutrimentis eloquentia eſt, ipſa ſe poſtea colorat & roborat. in Or. 25.

Nutus.

An nutus tuus mihi non faceret fidem? 7. Att. 30. Nutus tuus poteſt hominem ſummo loco natum, ſummo ingenio, ſumma uirtute, officioſiſſimum præterea & grauiſſimum, incolumem in ciuitate retinere. 11. fam. 37. Ad voluntatem nutumque alicuius uiri totum ſe conuertere. 3. fam. 43. Ad alicuius arbitrium nutumque totum ſe fingere & accommodare. in Or. 13. Bonorum animus ad nutum noſtri ordinis expeditus iam non erit. de Aruſp. 56. Illi ad nutum parati ſunt futuri. in Ant. 212. Pendere pecunias ad nutum alicuius. de L. Agr. 96. Nulla res niſi ad nutum iuſtius iudicatur. in Ver. 122. & 68. Tune contra Cæſaris nutum? Att. 226. Si fas eſt reſpirare P. Quinctium contra nutum, ditionemque Næuij. pro Quinct. 63. Tot ciuitates vnius hominis nutum intuentur. Q. fr. lib. 1. 26. Hereditatis ſpes, &c. quem nutum non obſeruas locupletis orbi ſenis. Parad. 49. Illi quos ſæpe nutu ſignificationeque appello. 1. fam. 48. Nutu quod velis conſequare. 13. fam. 87. Nec dubitant quin ego a te nutu conſequi poſſem. 13. fam. 4. Auctoritate nutuq. legum docemur coercere cupiditates. 1. de Or. 96. Hæc deorum immortalium nutu atque conſilio geſta eſſe videntur. in Catil. 115. Iura omnia nutu atque arbitrio alicuius gubernari. 7. Ver. 28. Quorum non in ſententia ſolum, ſed etiam in nutu reſidebat auctoritas. Cat. 57. Iouis nutu & arbitrio omnia regi. pro S. Roſc. 40. Illũ vero & Iouem & dominatorem rerum, & omnia nutu regentẽ. 2. de Nat. 3. Quidam legunt Motu regentem. Nutu atque verbo non accurata quadam orationis copia libertinos in urbanas tribus tranſtulit Tiberius Sempronius. 1. de Or. 20. Siue aliç declinabunt, aliæ ſuo nutu recte ferentur. 3. de Fin. 30. Eam porro naturam eſſe quattuor omnia gignentium corporum, vt quaſi partita habeant inter ſe & diuiſa momenta, vt terrena & humida ſuopte nutu & ſuo pondere ad pares angulos in terram & in mare ferantur, &c. Tuſc. 1. 33. Terram mediam, ſua ui nutuque teneri. de Or. 159. Interfecto enim rege, regios omnes nutus intuemur. 12. fam. 1. Nutibus ſuis undique in ſeſe conglobata terra. 2. de Nat. 72.

Nuto.

Illud ſignum interea nutabat, cum vectibus ſubiectis conarentur commouere. in Ver. 222. Nũc autem dico ipſum Epicurum neſcire, & in eo nutare. de Fin. lib. 2. 45. Mihi quidem etiam Democritus vir magnus in primis, cuius fontibus Epicurus hortulos ſuos irrigauit, nutare uidetur in natura deorũ. de Nat. 1. 84.

Nux.

Frangere nucem. 2. de Or. 148. Ego enim Magium non conſeruaſſe dico, ſed tanquam nudus nuces legeret, in uentrem abſtuliſſe. 2. de Or. 147.

Nympha.

Si dij ſunt, ſunt ne etiam nymphæ deæ? ſi nymphæ, Paniſci & Satyri. 3. de Nat. d. 57. Clodius ædem nympharum incendit, vt memoriam publicæ recenſionis tabulis publicis impreſſam extingueret. pro Mil. 55.

O

O Conſuetudo peccandi, quantam habes iucunditatẽ in improbis & audacibus, cum pœna abfuit, & licentia conſecuta eſt. 5. Ver. 152. Alter, o dij boni, quã teter incedebat. pro Sex 6. Nã quid profitetur o dij boni. Tuſc. 232. Hic, o dij nihil vnquam honorificentius nobis accidit. Conſurrexit Senatus cũ clamore ad vnũ, ſic, &c. 3. Q. fr. 18 O dij immortales, rem miſerã & calamitoſam. pro S. Roſc. 31. O exſpectatas mihi tuas litteras. Att. 66 O factum male de Alexione. Att. 237. O fœlicẽ utrunque, hunc quoque fœlicem: hanc enim, &c. in Ant. 188. O immoderata mulier. pro Cęl. 41. O me perditum, o me afflictum. fam. lib 14. 4 5. O meam calamitoſam ſenectutem, o me numquam ſapientem. Oct. 330. O mi Furni, quã tu tuam cauſſam non noſtri, &c fam. 10. 26 3. O multa intolerabilia locis omnibus. ep. 197. O noſter miſericors, quid facis? in Piſ. 83. Vobis autem referentibus o poſt hominum memoriam fortiſſimi conſules, ſenatus decreuit, &c. de haruſp reſp. 247. O pręclarũ cuſtodem ouium, ut aiunt, lupum. 3. Phil. 143. Ei en fieri vt mulierculæ magis amicitiarum præſidia quærant quam uiri: & inopes, quam opulenti: & calamitoſi, quam ij qui putantur beati. O pręclaram ſapientiam. ſolem enim è mundo tollere videntur, qui amicitiam è uita tollunt. de Amic. 45. O quãdoque tacetur. Me miſerum, cur non ades? Attic. Eſt mihi tanti o Quirites, &c. in Catil. 107. O rem totam odioſam. Att 94. O ſpectaculum vni Craſſo iucundum, ceteris non item. At. lib. 2. 36. 4. O tempora, o mores. 6 Ver. 49. in Catil. 1. O terram beatam quæ illum exceperit. pro Mil. 80.

Ob.

Quanto illud flagitioſius, improbius, indignius, cum a quo pecuniam ob abſoluendum acceperis, cõdemnare, &c. 4. Ver. 55. Ob eã enim ipſam cauſſam Erichtheus Athenis colitur. de Natu. 69. Omnia ſubiecta uideri maiora, & quidem ob duas cauſſas: primum, quod, &c deinde, &c. Tuſ. 201. Ob delictum pœnas dij expetunt. pro Marc. 20. Exiſtimaram pro mutuo inter nos animo, & pro reconciliata gratia, nec abſentem ludibrio læſum iri me, nec Metellum fratrem ob dictum, capite ac fortunis per te oppugnatũ iri. fam. lib. 5. 1. 1. Ob aliquod emolumentũ ſuum ſi qui cupidius aliquid dicere videntur, iis credi non conuenit. pro Font. 14. Sunt alia ob quæ magis numquam parebit, &c. in Ant. 200. Vt ſciret, &c. ob eam rem tibi hæc ſcripſi. ep. 222. Hãc rationem Epicurus ob eam rem, quod veritus eſt, ne, &c. de Fat. 145.

Ob, *pro ante.*

Ob os effuſus ignis. de Vni. 61. Ob oculos nullo poſito ſimulacro earum rerum. de Vni. 47. Mihi ob oculos exſilium verſatur. pro Sext. 38. Ob oculos mihi ſæpe mors perſita eſt. pro Rab. Poſt. 24. Cuius ob os Graij ora obuertebant ſua. 9. fam. 61.

Obambulatio.

Item commodius eſt in derelicta, quam in celebri regione locos comparare: propterea quod frequentia & obambulatio hominũ conturbat &, infirmat imaginũ notas. 3. ad Her. 126.

Obbibo.

Qui quum coniectus in carcerem, triginta iuſſu tyrannorũ venenum vt ſitiens obbibiſſet, reliquum ſic e poculo eiecit, vt id reſonaret. Tuſc 1. 79.

Obcæco.

Obcæcat orationem totam narratio obſcura. 2. de Or. 179. Tunc nec nimis illuſtres, nec nimis obſcuros locos haberi oportet: ne aut obcæcentur tenebris imagines, aut ſplendore præfulgeant. ad Her. lib. 3. 126.

Obcęcatus.

Quod ego negotium non ſtultitia obcæcatus, ſed verecundia deterritus non recuſaui. 15. fam. 3.

Obdormio.

Endymion neſcio quando in Latmo obdormiuit, qui eſt mons Cariæ, nondum, opinor, eſt experrectus. 1. Tuſc. 147.

Obdormiſco.

Quid melius eſt, quam in mediis uitæ laboribus obdormiſcere & ita conniuentem ſomno conſopiri ſempiterno? Tuſc. 1. 105.

Obduco.

Et ipſe labor quaſi callum quoddã obducit dolori. Tuſ. 2. 38. Nono Kalend. igitur ad Siccam: ibi tamquam domi meæ ſcilicet: itaque obduxi poſterum diem. Att. lib. 16 16. id eſt, circum illa loca duxi & conſumpſi. Conſuetudo diuturna callum iam obduxit ſtomacho meo. 9. fam. 4. Quorum animis diuturna cogitatio callum vetuſtatis obduxerat. 3. Tuſc. 6. Thermus eum Syllano contendere exiſtimatur, qui ſic inopes & ab amicis & exiſtimatione ſunt, vt mihi videatur non eſſe ἀδύνατον, Curium obducere, ſed hoc præter me nemini videtur. Att. lib. 1. 2. id eſt, obtrudere in petitionem. Dum huius definitiones labefactare vult, conatur eſt clariſſimis rebus tenebras obducere. Acad. ed. 1. lib. 2. 17. Redditur enim terræ corpus, & ita locatum ac ſitum quaſi operimento matris obducitur. 2. de Leg. 51. Obducunturque libro aut cortice trunci ſtirpium, quo ſint a frigoribus & caloribus tutiores. 2. de Nat. 179.

Obductus.

Sed hæc obſtructio nec diuturna eſt, nec obducta, ita vt curioſis oculis perſpici non poſſit. pro Sext. 16. Iam ille mos a Cecrope (vt aiunt) permanſit corpus terra humandi: quam cum proximis fecerant, obductaque terra erat, frugibus obſerebatur, vt, &c. 2. de Leg. 58. Obducta terra mortuis humatis. 2. de Leg. 58. Ne refricare obductam iam reip. cicatricem videret. 3. de L. Agr. 3. Primum enim ſuperiora ſuperciliis obducta, ſudorem a capite & a fronte defluentem repellunt. 2. de Natu. 215. Pluma alias, alias ſquama videmus obductas animantes. 2. de Natu. 90.

Obductio.

Obductio capitis. pro Rab. Perdu. 10. id eſt, obuolutio.

Obduro.

Quis autem tam agreſtibus inſtitutis viuit, aut quis contra ſtudia naturæ tam vehementer obdurauit, vt a rebus cognitu dignis abhorreat, &c. 5. de Fin. 50. Quare obduretur hoc triduũ, ut te quoque ponam in eodem πάθει. 12. Att. 3.

Obdureſco.

Obdureſcunt enim magis quotidie boni uiri ad uocem tribuni. ad Brut. 59. Exanimauit omnes qui mecum erant: nam ipſe obdurui. ad Att. lib. 10. 29. Equidem ſic iam obdurui, vt ludis Cæſaris noſtri æquiſſimo animo viderem T. Plancum. 12. fam. 44. id eſt, patiens iam factus, & quendam velut callum ac duritiem in animo contraxi. Obduruit patientia. pro Mil. 57. Sed iam ad iſta obduruimus, & humanitatẽ omnem exuimus. 13. Att. 2. Atque his quidem iam inueteratis conſuetudine obduruĩmus. 2. Phil. 105. Alij occiderunt, alij neſcio quo pacto obduruerunt. 5. fam. 41. Sed neſcio quomodo iam uſu obduruerat & percalluerat ciuitatis incredibilis patientia. pro Mil. 57. Niſi diuturna deſperatione rerum obduruiſſet animus ad dolorem nouum, 2. fam. 28. Iam uero cum in eiuſmodi patientia turpitudinis, aliena, non ſua ſatietate obduruiſſet. 7. Ver. 27. Ita Sopater de ſtatua cum iam pæne obduruiſſet, vix viuus aufertur. in Ver. 230. Obduruiſſeque ſeſe contra fortunã arbitrantur. Tuſ. 3. 57.

Obedio.

Hic eſt ille moderatus, hic fortis, hic ſapiens, hic & naſcentibus & cadentibus cum reliquis commodis, tum maxime liberis parebit, & obediet præcepto illi ueteri. 5. Tuſ 52. Nec vero ſolũ ut obtemperent obediantque magiſtratibus, ſed etiam ut eos colant, diligantque præſcribimus. 3. de Leg. 7. Si ſeruulis hoc noſtris conceſſerimus, ut ad uerba nobis obediant, non ad id quod ex uerbis intelligi poſſit, obtemperent. pro Cæc. 38. Obedire conſilio rationiq. Off. 1. 121. Quantum in hac urbe polleat, multorum obedire tempori, multorumque uel honori vel periculo ſeruire. de Clar. Or. 231. Obedire & parere voluntati architecti. de Natu. 1. 15. Obedire voluntatibus impulſu libidinum. Som. Scip. 33.

Obediens.

Obediens cupiditati. de Fin. 3. 59. Nulli naturæ eſt obediens aut ſubiectus deus. de Vniu. 199. & 2. de Nat. 111. Naturæ obediens homo, homini nocere non poteſt. 3. Off. 31. Quæ natio ſemper obediens huic imperio fuit. in Piſ. 97. Appetitum rationi obedientem præbeamus. 1. Off. 184. Appetitiones obedientes efficere rationi. 1. Off. 25.

Obedientia.

Seruitus eſt obediẽtia fracti animi & abiecti, & arbitrio carentis ſuo. Parad. 122. Relinquunt enim & abijciunt obedientiam, nec rationi parent, cui ſunt ſubiecti lege naturæ. 1. Off. 143.

Obeo.

Obit inferа Perſeus in loca. in Arat. 50. Qui rerum priuatarum cauſſa legationes liberas obeunt. de L. Agr. 52. Homines ſæpe cũ obeunt plures cõpetitores, & uidẽt unũ eſſe aliquẽ, q hæc officia maxime animaduertat, ei ſe dedũt, deſerũt ceteros, &c. de pet. Cõſ 23. Ego Siciliã totã quinquaginta dieb⁹ ſic obii. 2. Ver. 4. Obiit legatus Ægyptum. in Som. Scip. 6. id eſt, Legatione functus eſt in Ægyptũ. Is Aſiam ſic obiit, ut, &c. pro Mur. 128. Cur ipſe Pythagoras & Ægyptum luſtrauit, & Perſarum magos adiit? cur tantas regiones barbarorum pedibus obiit? 5. de Fin. 149. Nolite exſpectare dum omnes obeam oratione mea ciuitates: hoc uno complector crimine omnia. 4. Ver. 87. Quas enim eos cenas & facere & obire ſcripſit ad me Sextus, quam lautas, quam feſtiuas? 9. Att. 55. Obire cogitas reliquas colonias. 16. Att. 24. Quo facilius & noſtras obire domos, & ipſe a ſuis adiri poſſet. pro Cæl. 13. Cui noſtrum non licet fundos ſuos obire? aut res ruſticas inuiſere? de Or. 106. Obire hereditates. in Rull. 4. Quam, niſi obire facinoris locum tempuſque voluiſſet, numquam reliquiſſet. pro Mil. 20. Negotium obire. pro L. Manil. 24. Nam æſtate ſumma, quo tempore ceteri prætores obire prouinciam, & concurſare conſueuerunt. 7. Ver. 64. & 2. 4. & 7. 63. cont. Rul. 73. Prætores tum putant obeundam eſſe maxime prouinciam, quum in areis frumenta ſunt. 7. Ver. 24. Tantum teſtituiſſet urbis, quãtum flamma obire non potuiſſet. in Catil. 116. Cui tantummodo reciperet, quantũ uideret ſe obire poſſe. de pet. Conſ. 121. Quum ita clauſa erant nobis omnia maria, ut neque priuatam rem maritimam, neque publicam iam obire poſſemus. pro L. Manil. 37. Vt noſtras villas obire, & mecum lecticula concurſare poſſis. 7. fam. 5. Seruus uidetur obiiſſe legationẽ. Att. 241. Acad. ed. 1. l. 2. 5. Quantum ceteris ad res ſuas obeundas cõceditur temporis. pro Arch. 9.

Obire, *pro Exſequi, expedire.*

Multi clariſſimi uiri, quum reipub. darent operam, annum petitionis ſuæ non obierunt. 10. fam. 55. Venias ad id tempus, quod ſcribis, obieris Q. fratris comitia. Atoc. l. 1. 8. Obire diem auctionis. 13. Att. 15. Antonius diem edicti obire neglexit. 3. Phil. 137. Quum in hortos D. Bruti auguris commentandi cauſſa (vt aſſolet) veniſſemus, eo nõ affuiſti, qui diligentiſſime ſemper illum diem & illud munus ſolitus es obire. de Am. 7. id eſt, adire & adeſſe eo die. Iudicia priuata magnarum rerum obire. 1. de Or. 84. Nec vero hęc extrema quiſquam poteſt iure reprehendere, quod mare non tranſierim. id enim etſi erat deliberationis, tamen obire non potui. Att. lib. 8. 160. 3. Multa mihi ipſi ad mortem tam tempeſtiua fuerunt, quæ utinam potuiſſem obire. Tuſ. 172. Sacra obire. 2. de Leg 32. Vadimonium mihi non obijt quidam ſocius & affinis meus, quicum mihi neceſſitudo uetus, controuerſia de re pecuniaria recens intercedit: &c. pro Quinct. 31. pro Roſc. Com. 21. Iacere humi ad facinus obeundum. in Catil. 102. Seruius in ipſa meditatione obeundi ſui muneris exceſſit e uita. in Ant. 221. Quando obitura omnia. 2. de Leg. 46.

Obire, *Occumbere, Mori.*

Quid Macedo Alexãder, cum ab ineunte ætate res maximas gerere cœpiſſet, nonne tertio & trigeſimo anno mortem obijt? 5. Phil. 198. Q. Martio, Cn. Seruilio c o s. mortem obijt Ennius. de Clar. Or. 78. Sulpicius in legatione mortem obijt. de Clar. 271. Primum illud uulnus acceperit, quo teterrimam mortem obiret, pro Mil. 65. Qui ſi mortem tum obijſſet, in ampliſſimis fortunis occidiſſet. Tuſc. 1. 71. Paullo ante lucem, Marcellum diem ſuũ obijſſe. fam. lib. 4. 12. 6. Omnibus obeunda mors eſt. pro Clu. 27.

Obiens.

Quis in reliquis orientis aut obeuntis ſolis ultimis aut Aquilonis, Auſtriue partibus tuum nomen audiet? in Som. Scip. 23.

Obitus.

Nec vero illorum quiſquam, quos a maioribus noſtris morte obita poſitos in illo loco, atque in Roſtris collocatos videtis, &c. pro Sext. 71. 4. Phil. 260. Qua tibi uadimonium non ſit obitum eadem te hora conſilium cepiſſe hominis propinqui fortunas funditus euertere. pro Quinct.

Obitus.

Obitus conſulum. ep. 172. Interitus atque obitus omnium rerum conficit natura. 2. de Diu. 56. In aſtrologia cæli conuerſio, ortus, obitus, motuſque ſiderũ. 1. de Or. 92. Diu. 1. 108 Qui dies poſt obitum occaſumque noſtrum reip. primus illuxit. in Piſ. 26. Poſteaquam mihi renuntiatum eſt de obitu filię tuę, ſaneqquam pro eo ac debui, grauiter moleſteque tuli. fam. li. 4. 5. 1. Aut æſtus maritimi, fretorumque anguſtiæ, ortu aut obitu lunę commoueri. 2. de Nat. 15.

Obſi-

Obfirmatus.

credibile eſt quanto mihi videatur illius voluntas obſtina-, & in iracundia obſirmatior. Attic. lib. 1. 20. Vetus codex et Affirmatior.

Obiicio.

In idem vitium incidam, quod huic obiicio. in Sal. 272. Non tibi obiicio, quod hominem digniſſimum tuis moribus, &c. ſpoliaſti ac depeculatus es. 6. Ver. 52. Quum alter alteri obiicit vocis flexiones. Orat. 202. Antonius ignobilitatem obiicit C. Cæſaris filio. 3. Phil. 154. Illa dilnam quæ de peculatu mihi iſte obiicit. pro S. Roſc. 52. Obiicit mihi, me ad Baias fuiſſe. Att. 12. Obieci meum caput pro veſtris ceremoniis atque templis, perditiſſimorum ciuium furori atque ferro. pro Dom. 112. Quæ res igitur tantum iſtum furorem Sext. Ruſcii obiecit? pro Roſc. Am. 25. Honorem tamen huic generi non fuiſſe declarat oratio Catonis, in qua obiecit, vt probrum M. Nobiliori, quod is in prouinciam poetas duxiſſet. 1. Tuſc. 3. Tempus omnia iis fluctibus obiecimus, qui per nos a cōmuni peſte depulſi, in noſmetipſos redundarunt. 1. de Or. 2. De Criſpio mihi ne tu obiicies, quem ego de me bene meritum, quia te teſte cognoueram, te eodem auctore defendi? pro Planc. 61. Te miramur cum hæc reticueris, non potuiſſe continere iracundiam tuam, quin nobis de morte Cæſaris obiiceres. fam. lib. 11. 3. 4. Numquam me pro ſalute veſtra in tot ac tantas dimicationes, atque in hos profligatorum hominum quotidianos impetus obieciſſem. pro Arch. 10. Qui ſe ſæpe telis hoſtiū, qui dimicationi capitis, qui morti obiecerit. pro Balb. 59. Tuſc. 1. 74. Quid ſtultius, quàm obiicere aduerſario, quod ille, ſi verbo negarit, longius progredi non poſſit, q obieceris? in Ant. 162. Poteſtati aliquorum aliquid obiicere. de haruſp. reſp. 22. Me culpam fortunæ aſſignare, calamitatem crimini dare, me amiſſionem claſſis obiicere. 7. Ver. 102. Noluerunt feris corpus obiicere, ne, &c. pro Roſc. Am. 43. & 7. Ver. 95. Qui mihi auſus es eloquentiam vt vitium obiicere. in Sall. 4. Furta, largitiones, libidines obiicere alicui. pro Dom. 72. Obiicere ignobilitatem generis alicui. pro Mur. 14. Maledictum alicui obiicere. pro Mur. 11. Obiicere probra alieni. de Or. 155. Obiicere aliquam rem in magnis criminibus. in Ver. 244. Salutem ſuam pro aliquo obiicere. pro Planc. 65. Ita conſiſtendum eſt, ut quod obiicitur, factum neges. Partit. 55. Obiiciuntur autem ſæpe formæ, quæ reipſa nullæ ſunt, ſpeciem autem offerunt. Diu. 97. Obiiciebatur animo meo metus. Tuſc. 2. 7. Vt alter conſenſu poteſtati ſeruorum obiiceretur. de haruſp. reſp. 249. Facinoroſorum armis meos ciues pro me obiici nolui. pro Mil. 108. Concionibus ſeditioſorum, inſidiis coniuratorum, & telis aliorum obiici, & ad omne periculum atque omnem inuidiam opponi. pro Mur. 79. Obiiciendi erroris cauſſa. 2. de Leg. 45. Quorum tu nihil in Sext. Roſcium ne obiiciendi cauſſa contuliſti. pro Roſc. 24. Cum tu mihi Cornelij defenſionem in maledicto obiiciendam putaris. in Vat. 30.

Obiectus.

Obiectus ad omnes caſus ſubitorum periculorum. 6. fam. 15. Error in aliqua re obiectus. pro Cæc. 4. Cum Lucullo obiecta eſſet magnificentia villę Tuſculanę. de Leg. 190. Cū nulla res obiecta impediet, quo minus percipiat quale quicquid ſit. Tuſ. 158. Cum aliqua ſpecies utilitatis obiecta eſt. Off. 3. 44. Crimen obiectum alicui & in aliquem. pro Clu. 41. Cunctari illum diutius in uita fortunæ obiectum, inutile putabat ipſi. Tuſc. 1. 100. Oppoſitum & obiectum hoſtibus propugnaculum. pro Font. 3. Docete in illorum iudicijs quid præter hoc venenum Oppianici, non modo in criminis, ſed in maledicti loco ſit obiectum. pro Clu. 49. Si tale uiſum obiectum eſt a deo, dormienti, &c. Acad. ed. 1. l. 2. 46. Quod eſt ab eo obiectum, lepore magis leuandū, quam contentione frangendum uidetur. de Or. 150. Non poteſt obiectam rem perſpicuam non approbare. Acad. 10. Tuſ. 158. Hodie neſcio qua obiecta re remiſſior Senatus fuit. in Ant. 206. Vt ſi qui tremerent obiecta terribili re. Acad. 13. Pleriique autem qđ tenere atque ſeruare id quod ſtatuerunt, non poſſunt, victi & debilitati obiecta ſpecie uoluptatis tradunt ſe libidinibus conſtringendos. 1. de Fin. 73. Quod nulla utilitate obiecta delectentur animi, atque ipſa ſcientia, etiamſi incommoda datura ſit, gaudeant. 5. de Fin. 93. Signo obiecto aliquē monere quid euenturum ſit, niſi caueat. 1. Diu. 57. Multique ad deprauandum parati, qui ſplendore falſi honoris obiecto, aciem boni ingenij præſtringi poſſe confidunt. Bruto. 18. 4. Sed etiam quod ad omnes caſus ſubitorum periculorum magis obiecti ſumus, quam ſi abeſſemus. fam. lib. 6. 5. 12. Tum ille, cui nulla hoſtium diutius urbs umquam fuit clauſa, qui omnes anguſtias, omnes altitudines, omnium obiecta tela, ſemper ui & uirtute perfregit, &c. de haruſp. reſp. 46. Non tam ſum exiſtimandus de geſtis rebus gloriari, quam de obiectis non confiteri. pro Dom. 72. Quibus ergo rebus obiectis, cum uiderem, &c. mecum reputaui, &c. Poſtquam. 211.

Obiecto.

Mihi lachrymulā Cypriani obiectas. in Sal. 281. Sed eſt quædam calumnia, quam unuſquiſque noſtrum teſtante animo ſuo fert de eo qui falſum crimen bonis obiectat. in Sal. 2. Probrum obiectare alicui, & illius laudem illuſtrare. pro Domo ſua. 50. 2. de Or. 157.

Obitus, *vide* Obeo.

Obiurgo.

Quod me quodammodo molli brachio de Pompeij familiaritate obiurgas, nolim ita exiſtimes, me mei præſidij cauſſa cum illo coniunctum eſſe. Att. lib. 2. 6. Obiurgaui Senatum, ut mihi uiſus ſum ſumma cum auctoritate. Att. 15. Is fuit in hac cauſſa pertriſtis quidam patruus, cenſor & magiſter, obiurgauit M. Coelium, ſicut neminem umquam parens. pro Cæl. 62. Meque obiurgauit uetere prouerbio. Att. 94. Cæſar nominatim Curtio paratum eſſe perſcripſit, meamque in rogando verecundiam obiurgauit. Q. fr. lib. 3. 17. 14. Ne in quo te obiurgem, idipſum uideat imitari. ep. 38. Quod me de Pompeij familiaritate obiurges, &c. Att. 22. Ea villa quæ nunc eſt, tāquam, philoſophia, uidetur eſſe quæ obiurget cæterarum villarum inſaniam. Q. fr. li. 3. 17. 9. Quem cum obiurgarem, quod, &c. ep. 181. Aliquem monere ut minorem, & obiurgare vt errantem. 1. Att. 10. In quo cum obiurgarer, quod, &c. ep. 22. Expectationem, corripit: Curionem prorſus non mediocriter obiurgarat. 8. fam. 26. Nunc te obiurgari patere, ſi iure. Att. 66. Monendi amici ſæpe ſunt, & obiurgandi: & hæc accipienda amice, cum beneuole fiunt. de Amic. 75.

Obiurgatio.

Omni igitur hac in re habenda ratio & diligentia eſt; primū ut monitio acerbitate, deinde ut obiurgatio contumelia careat. Læl. 75. Atque etiam illud ipſum quod acerbitatis habet obiurgatio, ſignificandum eſt ipſius cauſſa qui obiurgetur, ſuſceptū eſſe. Off. l. 1, 191. Tum obiurgatio, ſi eſt auctoritas; tum admonitio, quaſi lenior obiurgatio. 2. de Or. 184. Deliciarum obiurgatio fuit longa, & ea lenior, pluſque diſputationis habuit, quam atrocitatis. pro Cęl. 19. Obiurgationem ſuſceptam reprimere. 4. Att. 52. Hæc eo ſcripſi, ut potius releuares me, quod facis, quam aut caſtigatione aut obiurgatione dignum putares. Att. lib. 3. 50. 4. Qua hunc obiurgatione, aut quo potius conuitio a tanto errore coner auertere? Off. 68. Cohortationes, conſolationes, interdum etiam obiurgationes in amicis vigent maxime. Off. 1. 85. Obiurgationes quatenus adhibendæ, & quid decori in eis ſeruandum. Off. 1. 191. Obiurgationes etiam nonnumquam incidunt neceſſariæ: in quibus utendum eſt fortaſſe & uocis contentione maiore, & uerborum grauitate acriore. Off. 1. 189. Obiurgationes amoris pleniſſimæ. 1. Q. fr. 45.

Obiurgator.

Ferendus quidem obiurgator non eſt is, qui quod in altero uitium reprehendit, in eo ipſe deprehenditur. 5. Ver. 4. Nam attendite quātas conceſſiones agrorum hic noſter obiurgator uno uerbo facere conetur. 3. de L. Agr. 7. Qua quidem in cauſſa & beneuolos obiurgatores placare, & inuidos uituperatores confutare poſſumus. de Natu. 1. 5. Conuincere ſuos obiurgatores. 1. Diu. 182.

Obiurgatorius.

Vna cum illius obiurgatoria, tibi meam quoque, quam ad eum reſcripſeram, miſi. Att. lib. 13. 6.

Oblangueo.

Litterulæ meæ ſiue noſtræ, tui deſiderio oblanguerunt. 16. famil. 18.

Oblatus, *vide* Offero, Oblecto.

Cum his me oblecto, qui res geſtas aut orationes ſcripſerunt. de Or. 114. Adoleſcentiam alunt, ſenectutem oblectant hæc ſtudia. pro Arch. 12. Num igitur horum ſenectus miſerabilis fuit, qui ſe agricolatione oblectabāt? de Sen. 52. Oblecta te cū Cicerone quam belliſſime. Q. fr. lib. 2. 15. 5. Quid agas, ut te oblectes, ſcire cupio. Q. fr. 309. Vt quā diutiſſime te iucunda opinione oblectarē. Q. fr. li. 3. 1. 2. Dictitabat ſe hortulos aliquos emere velle, quo amicos inuitare, & ubi ſe oblectare poſſet. Off. 3. 75. Ludis tamen oblectamur & ducimur. pro Mur. 135. Ego me in Cumano & Pompeiano, præterquam quod ſine te, ceterum ſatis commode oblectabar, & eram in iiſdem locis. Q. fr. lib. 2. 15. 5.

In communibus miſeriis, hac tamen oblectabar ſpecula, Dolabellam meum, vel potius noſtrum, fore ab iis moleſtiis, quas liberalitate ſua contraxerat, liberum. ep. lib. 2. 15. 16.

Oblectatio.

Nam ſiue oblectatio quæritur animi, requieſque curarum, quæ conferri cum eorum ſtudiis poteſt, qui ſemper aliquid acquirunt quod ſpectet & valeat ad bene beateque viuendum? 2. Off. 7. Itaque in iis artibus, in quibus non vtilitas quæritur neceſſaria, ſed animi libera quædam oblectatio. 1. de. Or. 59. Quæ iſta poteſt eſſe oblectatio deo? de Nat. 6. In amicitia Scipionis mihi fuit plena oblectationis requies. de Amic. 85. Indagatio ipſa rerum, cum maximarum, tum etiam occultiſſimarum habet oblectationem. 4. Acad. 129. Doloris medicinam a philoſophia peto, & ocij oblectationem hanc honeſtiſſimam iudico. 1. Acad. 17. Nos autem non ſolum beatæ vitæ oblectationem videmus, ſed etiam leuamentum miſeriarum. 5. de Fin. 96. Oblectationes ingenuæ ea doctrina. de Fin. lib. 5. 51. Sed, me hercule, a ceteris oblectationibus deſeror; & voluptatibus propter rempub. ſic literis ſuſtentor & recreor, &c. 4. Att. 29.

Oblectamentum.

Satiari delectatione non poſſum, vt meæ ſenectutis requietem oblectamentumque noſcatis. de Sen. 48. Ita venuſta habeantur iſta, non vt vincula virorum ſint, ſed vt oblectamenta puerorum Parad. 47. Tamen hæc relinquebant, vt illi quibus ea iucunda ſunt, quæ nobis leuia videbantur, haberent hæc oblectamenta & ſolatia ſeruitutis. 6. Ver. 118.

Obligo.

Magis enim illum, pro quo ſpopondi, quam me obligaui. ad Brut. 289. Scaurum beneficio defenſionis valde obligaui. Q. fr. lib. 3.17.12 Alter Conſul pactionibus eca luorum præmiorum obligauit. Poſtq. 29. Is periculum iudicij præſtare debet, qui ſe nexu obligauit pro Mur. 3. Multi, quorum pro ſalute ſe hic Syllæ obligauit. pro Syl. 180. Si quis quod ſpopondit, qua in re verbo ſe vno obligauit, id non facit, &c. pro Cæc. 5. Num is qui mancipio dedit, ob eam rem ſe vlla re obligauit? Top. 224. Quem fac vt tua liberalitate tibi obliges. Q. f. lib. 1. 32. Vt collocet in cubili, vt vulnus obliget. Tuſ. 2. 34. Æſculapius, qui primus vulnus obligauiſſe dicitur. de Nat. lib. 3. 77. Qui ludos certiſſimos ſcelere obligares. de haruſ. reſp. 24. Qui quum lege nefaria, Ptolemæum, regem Cypri, fratrem regis Alexandrini, eodem iure regnantem cauſſa incognita publicaſſes, populumque Romanum ſcelere obligaſſes, &c. pro Dom 56. Cato ad Pompilium ſcripſit, vt ſi eum pateretur in exercitu remanere, ſecundo eum obligaret militiæ ſacramento. 1. Off 55. Huius domum non ſolum affligere; quod eſt præſentis inſaniæ, quaſi tempeſtatis repentinæ, ſed etiam in poſterum tempus religione ſempiterna obligare? pro Dom. 82. Quem cum velis obligare, in tua manu eſt. ep. lib. 8. 14. Audebo etiam obligare fidem meam p. c. vobis, p. Q. R. 5. Philip. 201. At iſte medicum modo requiritc a quo obligatur. Tuſc. 183. Eſt enim periculum, ne aut neglectis his impia fraude, aut ſuſceptis anili ſuperſtitione, obligemur. Diu. lib. 1. 7. Quum interrogabuntur, obligentur non ſolum iuriſiurandi atque exiſtimationis periculo, ſed etiam communi inter ſe conſcientia. 4. Ver. 128. Vt intelligant te ſibi in perpetuum ſummo beneficio obligari. de Pet. Conſ. 54. Off 2. 102. Obligari impia fraude. Diu. lib. 1. 7. Iudicio aliquo diſtringi & obligari. 2. Ver. 16 Obligari pœnis legum iudiciorumque. de Fin. lib. 1. 37. Populus Romanus iniuſſu ſuo nullo pacto poteſt religione obligari. pro Cor. 61. Statuit enim collegium locum publicum non potuiſſe priuata religione obligari 2 de Leg. 54. Sponſione obligari. 2. de Leg. 66. Et qui volunt obligandi tui tempus ſibi aliud nullum fore. de Pet Conſ. 5.

Obligatus.

Obligatus alicui. 16. Att. 51. Magno beneficio eius, magnoque merito ſum obligatus. exp. 175. Obuolutus & obligatus corio. ad Her. lib. 1. 23. Dolabellam autem tantummodo diligebam: obligatus ei nihil eram. nec enim acciderat mihi opus eſſe, & ille mihi debebat, quod non defueram eius periculis. Nunc tanto ſum deuinctus eius beneficio quod, &c. vt nemini plus debeam. 6. fam. 58. Obligatum eſſe maximis alicuius beneficiis. Off. 1. 83. Velim ſic exiſtimes, non tibi tam Atticum, quam me obligatum fore. Att. 164. Videbam me hoc iudicio diſtrictum & obligatum fore. 2. in Ver. 16. id eſt, occupatum. Te ita exiſtimare volo, quibuſcumque rebus Atticum obſtrinxeris, iiſdem me tibi obligatum fore. 13. fa. 35. Obligatum beneficiis aliquem habere. 2 Phil. 121. Tum me tuo beneficio obligatum puto. in Att. 247. Magnus & multis pignoribus eum reſp. obligatum tenet. 15. Phil. 348. Tenere aliquem obligatum largitione. pro Planc. 167. Soluta meliore in cauſſa ſunt, quam obligata. cont. Rul. 89 Patria & parentes, cuius beneficiis obligati ſumus. Off. 12. Vt qui nobis adhuc obligati fuerint, &c de Pet. Con. 25. Obligatæ ciuitates largitionibus. 10. fam. 16. Hoſtes alienigenæ aut oppreſſi ſeruiunt, aut recepti beneficio ſe obligatos putant. 4. in Cat. 93.

Obligatio.

Eſt autem grauior & difficilior animi & ſententiæ, maximis præſertim in rebus, pro altero, quam pecuniæ, obligatio. ad Brut. 58.

Obligurio.

Patrimonia ſua profuderunt, fortunas ſuas obligurierunt: res eos iampridem, fides deficere nuper cœpit. 2. in Catil. 31.

Oblimatus.

Ægyptum Nilus irrigat, & quum tota æſtate obrutam oppletamque tenuit, tum recedit, mollitoſque & oblimatos agros ad ſerendum relinquit. 2. de Nat. 99.

Oblinio.

Vt ſemel e Piræo eloquentia euecta eſt, omnes peragrauit inſulas, atque ita peregrinata tota Aſia eſt, vt ſe externis oblineret moribus. de Clar. 25.

Oblitus.

Libidine flagitioſa oblita eſt Antoniorũ vita. 14. Phil. 390. Si Protogenes Ialyſum illum ſuum cœno oblitum videret. 2. Att. 53. Atque eum nondum tanto parricidio oblitum, hoſtem ſua ſententia indicauit. 11. Phil. 310. Oblitam orationem reddunt exornationes, ſi crebræ collocabuntur: quæ ſi raræ diſponentur, diſtinctam ſicuti coloribus. ad Her. lib. 4. 159. Nolo eos iudices, quos ego probarim atque delegerim, ſic in hac vrbe notatos, iſto abſoluto ambulare, vt non cera, ſed cœno obliti eſſe videantur. 7. Ver. 157. Socij Catilinæ, vnguentis obliti. in Catil. 106. Poſtq. 106. Contraque ſunt omnia quum ſummo dedecore ac turpitudine, tum ſingulari ſtultitia atque inhumanitate oblita. 5. Ver. 7. Ego autem mirifice capior facetiis, maxime noſtratibus: præſertim quum eas videã primum oblitas Latio. fam. lib. 9. 15. 5. id eſt, aſperſas intermiſto Latio.

Obliquus.

Nam, ſi omne animal, vt vult, ita vtitur motu ſui corporis, prono, obliquo, ſupino, membraque quocumque vult flectit, contorquet, porrigit, contrahit, eaque ante efficit pæne quam cogitat, quanto id eo eſt facilius, cuius numini parent omnia? Diu. 105. Off. 129. in Arat. Hoſque qui incolunt terram, non modo interruptos ita eſſe, vt nihil inter ipſos ab aliis ad alios manare poſſit, ſed partim obliquos, partim verſos, partim etiam aduerſos ſtare vobis. Somn. Scip. 21.

Oblique.

Primum erit hoc quaſi prouincias atomis dare, quæ recte, quæ oblique ferantur. 1. de Fin. 30.

Oblitero.

Publici mei beneficii memoria priuatam offenſionem obliterauerunt. Poſt. red. in Sen. 18. Si eum magnitudo contentionis, ſtudium gloriæ, præſtans animus, excellens nobilitas aliquo impuliſſet, quod in viro & tum ferendum eſſet, & maximis rebus, quas poſt ea geſſit, obliterandum: &c. in Vat. 12.

Obliteſco.

Quæſque temporibus a noſtro aſpectu obliteſcant: rurſuſque eruerſi errorem incutiant rationis expertibus. de Vni. 47.

Obliuiſcor.

Obliuiſcor eos viros eſſe primarios, improbos temporis cauſſa fingo. pro Q. Roſc. 53. Obliuiſcor iniuriam, depono memoriam doloris mei. pro Cæl. 47. Ciues de repub. optime meriti, in quibus homines non modo res præclariſſimas obliuiſcuntur, ſed etiam nefarias ſuſpicantur. pro Mil. 113. Is etiam in ſcriptis obliuiſcebatur quid paullo ante poſuiſſet. de Clar. 184. Curio ſubito totam cauſſam oblitus eſt. de Cla. 184. Habui ſuauem recordationẽ clariſſimi iuriſiurandi, quod ego non eram oblitus. Att. 88. Vt aliam obliuiſcar. pro S. Roſc. 53. Memini enim, memini, nec vmquam obliuiſcar noctis illius. pro Plan. 82. Et artificium obliuiſcatur, & ſtudium deponat licebit. pro Roſc. Am. 29. Dignitatis tuæ obliuiſci. fami. lib. 1. 7. 14. Conſuetudinis & inſtituti ſui obliuiſci. Att. lib. 4. 87. 1. Quę te obliuiſci laudis domeſticæ non ſinant. 2. Ver. 31. Noli te obliuiſci Ciceronem eſſe, & eum, qui aliis cõſueueris præcipere & dare conſilium, &c. 4. fam. 18. Quod laudas, quia obliuiſci me ſcripſi antelacta & dicta noſtri amici,

ego uero ita facio. Att.142. Obliuiſci quid amiſeris, quid recuperaueris cogitare. 6. fam.38. Non potui magis obliuiſci temporum meorum, & meminiſſe actionum. ep.11. Obliuiſci uigilarc. 6. Att.26.

Oblitus.

Gratulor Baiis noſtris: ſiquidem, vt ſcribis, ſalubres repente factæ ſunt: niſi forte te amant, & tibi aſſentantur, & tamdiu, dum tu ades, ſunt oblitæ ſui. 9. fam.21.

Obliuio.

Obliuio nos cepit. pro Mil.76. Nos poſt exactos reges ſeruitutis obliuio ceperat. 3. Phil.129. Maxime autem adducuntur plerique, ut eos iuſtitiæ capiat obliuio, &c. 1. Off.38. Quæ umquam uetuſtas obruet, aut quæ tanta delebit obliuio? pro Deiot.26. Nulla eius legationis poſteritatem inobſcurabit obliuio. 9. Phi.265. Tuas laudes obſcuratura nulla vmquam ſit obliuio. pro Mar.28. Exempla obliuionis. de Clar.184. Mithridates omne reliquum tempus, non ad obliuionem ueteris belli, ſed ad cõparationem noui contulit. Pro Pomp.5. Tu tuis, uita, quam turpiter egiſti, magnas offudiſti tenebras: ut etiam ſi fuerint egregij ciues, certe uenerint in obliuionẽ. in Salluſt.3. in Ver.218. Non obliuione amicitiæ noſtræ, neque intermiſſione conſuetudinis meæ ſuperioribus temporibus ad te nullas litteras miſi: ſed quod, &c. 5. fam.47. Ego, cum mihi cum illo magna iam gratia eſſet, quod eius omnes grauiſſimas iniurias communis concordiæ cauſſa uoluntaria quadam obliuione contriueram: repẽtinam eius defenſionem Gabinij, quem proximis ſuperioribus diebus acerrime oppugnaſſet, &c. 1. fam.48. Omnem memoriã diſcordiarum obliuione ſempiterna delendam cenſui. 1. Phil.1. In obliuione iacuit. 3. Ver.71. id eſt, in obſcuro. Iam uero morſus animi, ſollicitudines, ægritudineſque obliuione leniuntur, traduct in animis ad uoluptatem. Tuſc.5.78. Et aduerſa quaſi perpetua obliuione obruamus. 2. de Fin.88. Et id ipſum niſi eſſet unius Ennij teſtimonio cognitum, hunc uetuſtas ut alios fortaſſe multos obliuione obruiſſet. de Clar.30. Veſtra uirtus, nec obliuione eorum qui nunc ſunt, nec reticentia poſterorum ſepulta eſſe poterit. 14. Phil.406. Sermo numquam de ullo perennis fuit, & obruitur hominum interitu, & obliuione poſteritatis extinguitur. Somn. Scip.130. Obliuione hominum & taciturnitate tanta dedecora tegere. 7. Ver.108. Laudem eorum iam prope ſeneſcentem, quantum ego poſſem, ab obliuione hominum atque a ſilentio uindicarem. 2. de Or.5.

Obliuioſus.

Acutus an hebetior, memor an obliuioſus. 1. de Inu.52. Stultus & obliuioſus ſenex. de Sen.32.

Obloquor.

Tu uero, ut me & appelles, & interpelles, & obloquare, & colloquare uelim. Q. fr. lib.2.23. Tamen uocat me alio iamdudum tacita ueſtra exſpectatio, quæ mihi obloqui uidetur. quid ergo? &c. pro Clu.49.

Obmuteſco.

Tum etiam eloquentia obmutuit. de Clar.166. Repẽte homo loquaciſſimus obmutuit. pro Flac.156. Hoc ſtudium, Brute, noſtrum conticuit ſubito & obmutuit. de Clar.195. De me nulla umquam obmuteſcet uetuſtas. pro Mil.120. Ego uero, inquit Craſſus, neque Antonium uerbum facere patiar, & ipſe obmuteſcam, niſi prius a nobis impetraro. 2. de Or.16. Sed quia tabeſcit, ut uel ſi ignorarent id homines, uel ſi obmutuiſſent, ſua tamen pulcritudine eſſet ſpecieque laudabile. 2. de Fin.81. Num quemquam bonorum coegit in ſuis ſtudiis obmuteſcere ſenectus? de Sen.21. Si quis obmuteſcere concupierit, nihil aliud legat. de Fin.107. & 75. Miror ei non & linguam obmutuiſſe, & manũ obtorpuiſſe. pro Dom.240.

Obnitor.

At non P. Clodio mortuo, vſitatis iam rebus obnitendum eſt Miloni, ut tueatur dignitatem ſuam. pro Mil.26.

Obnoxius.

Viuat hercule Cicero qui poteſt, ſupplex & obnoxius, ſi neque ætatis, neque honorum, neque rerum geſtarum pudet. ad Brut.56. Obnoxiæ ſunt res omnes ſuperſtitionibus. 2. ad Her.43.

Obnubilus.

Obnubila & obſita tenebris loca. 1. Tuſc.77.

Obnubo.

Sed Tarquinij, ſuperbiſſimi atque crudeliſſimi regis, iſta ſunt cruciatus carmina, quæ tu homo lenis ac popularis libentiſſime commemoras, Caput obnubito, Arbori infelici ſuſpendito. pro Rab. Perd. re.8.

Obnuntio.

Aſſequitur inter lucos homines Milo, obnuntiat. Att. lib.4.72.8. Non in eo eſt culpa qui obnuntiauit, ſed in eo qui nõ paruit. 1. Diu.56. Itaque cum fretus ſanctitate tribunatus, cum ſe non modo contra uim & ferrum, ſed etiam, &c. obnuntiauit conſuli, cum ſubito manus illa Clodiana in cæde ciuium ſæpe iam uictrix, exclamat, incitatur, inuadit. pro Sext.68. Cumque auſpicijs, religionique parens, obnuntiaret quod ſenſerat. pro Sext.62. Niſi Milo in C. Appius obnuntiaſſet, comitia futura ante diem XII. Kalend. Decemb. Att. lib.4.72.7. Quo inſpectante ac ſedente, legem trib. pleb. tulit, ne auſpiciis obtemperaretur, ne obnuntiare conſilio, aut comitiis, ne legi intercedere liceret. Poſt red. in Sen.9. Obnuntiare in campum. 4. Att.15. Metellus tamen poſtulat, vt ſibi poſtero die in foro obnuntietur. Attic. lib.4.16.

Obnuntiatio.

Marco Craſſo quid acciderit uidemus, dirarum obnuntiatione neglecta. 1. de Diu.29. Obnuntiationibus per Scæuolam interpoſitis. 4. Att.44. Comitiorum quotidie ſinguli dies tolluntur obnuntiationibus magna uoluntate bonorum omnium. Quinct. fr.3.20.

Oboleſco.

Ne oboleſcerent, hæc renouabam. 1. Acad.17.

Oborior.

Vide quanta lux liberalitatis & ſapientiæ tuæ mihi apud te dicenti oboriatur. pro Lig.54.

Obrepo.

Cratippus ſæpe inſcientibus nobis & cenantibus obrepit. 16. fam.28. Qui enim citius adoleſcentiæ ſenectus, quam pueritiæ adoleſcentia obrepit? Cat.5. Nullæ ergo imagines obrepunt in animos dormientium extrinſecus. Diu. lib.2.106. Obrepebat ἀπαλλάξεως mihi deceſſionis dies. 6. Att.41. Obrepſiſti ad honores errore hominum, commendatione fumoſarum imaginum, quarum ſimile habes nihil, præter colorem. in Piſ.1. id eſt, feſelliſti pop. Romanum cõmendatione familiæ cognomento frugi. Obrepſit dies, vt uides. Mihi enim ad tertium Kalend. Sextiles de prouincia decedendum eſt, nec ſucceditur. Att.6.114.2. Et doceo Cn. Plancium non obrepſiſſe ad honores, ſed eo ueniſſe curſu, qui ſemper patuerit omnibus hoc noſtro equeſtri loco. pro Planc.13.

Obrigeo.

Ita Sopater de ſtatua C. Marcelli, iam cum pene obriguiſſet, uix uiuus aufertur. 6. Ver.76. Atqui terræ maximas regiones inhabitabiles atque incultas uidemus, quod pars earum appulſu ſolis exarſerit, pars obriguerit niue pruinaque, longinquo ſolis abſceſſu. 1. de Nat.19. Obriguiſſe pruina uides. Som. Scip.22.

Obrogo.

Quod per legem Clodiam promulgare, abrogare, derogare, obrogare S.F. ſua non liceat, &c. Att. lib.3.65.5. Quid, quod obrogatur his legibus Cæſaris, quę iubent ei, qui de ui, itemque ei qui maieſtatis damnatus ſit, aqua & igni interdico? 1. Philip.17.

Obruo.

Perpetua obliuione aduerſa obruimus, ſecunda iucunde ac ſuauiter meminimus. 1. de Fin.88. Tuſculanum & Pompeianũ ualde me delectant: niſi quod me illum ipſum uindicem æris alieni, ære nõ Corinthio, ſed circumforaneo obruerunt. Att. l.2. 16.17. Cyrſilum quendam ſuadentem ut in urbe manerent, Xerxemque reciperent, lapidibus obruerunt. 3. Off.63. Ante enim Salaminam ipſam Neptunus obruet, quam Salaminij trophæi memoriam. 1. Tuſc.177. Hæc nulla umquam uetuſtas obruet, nulla umquam delebit obliuio. pro Deiot.150. Et aduerſa quaſi perpetua obliuione obruamus. de Fin.1.44. Quod dij omen obruant. de haruſp. reſp.38. Hoc ita præter exſpectationem accidit, vt teſtem omnium riſus obrueret. 3. de Or.157. Et idipſum niſi unius eſſet Ennij teſtimonio cognitum, hunc uetuſtas, ut alios fortaſſe multos, obliuione obruiſſet. de Clar. Or.30. Nam niſi Ilias illa extitiſſet, idem tumulus, qui corpus eius contexerat, nomen etiam obruiſſet. pro Arch.18. id eſt, nullam ſui memoriam, ſiue famam nominis reliquiſſet poſteris. Nec uero quemquam ſenum audiui oblitum, quo loco theſaurum obruiſſet. de Sen.19. Oua obruere teſtudines & crocodilos, eum in terra partum ediderint, deinde diſcedere aiunt: ita naſcuntur & educantur ipſa per ſeſe. 2. de Nat.194. Ranæ marinæ obruere ſeſe arena ſolent. de Nat.51. Obruere aliquem lapidibus. Off.3.63. Ait, hac leuitia Deiotarum elatum, uino ſe obruiſſe, in conuiuioque nudum ſaltauiſſe. pro Deiot.17. Sermo obruitur hominum interitu, & obliuione poſteritatis extinguitur. Som. Scip.27. Obruitur enim aratorum teſtimoniis. 4. Ver.108. Tætra bellua, quę

quoniam

quondam in foueam incidit, obruatur. in Ant. 193. Aut itapatum malū, vt id obruatur ſapiētia, vixq. appareat 3. Tuſc. 136. Mala virtutis magnitudine obruentur. 3. de Fin. 139. Et quū obruerentur copia ſententiarum atque verborum, ieiunitatem & famem ſe malle, quam vbertatem & copiam dicerent. 2 Tuſc. 5. Si prima quæque bene ab eo conſulta atque facta, ipſius obliuione obruerentur. 2. de Fin. 168. Ambitione & foro obrui. 1. de Or. 47. Obrui & opprimi criminibus & teſtibus. 3. Ver. 13. Ne ve te obrui tam quam fluctu, ſic magnitudine negotij ſinas. Q. fr. l. 1. e. 6.

Obrutus.

Obrutus & oppreſſus. in Ver. 80. Nam qui ſciet vbi quidq. poſitum ſit, quaque eo veniat, is etiam, ſiquid obrutum erit, poterit eruere. 4. de Fin. 17. Ægyptum Nilus irrigat: & quum tota æſtate obrutam oppletamque tenuit, tum recedit, &c. 2. de Nat. 196. Firmamēta ad fidēm poſita digreſſionibus obruenda. Part. 9. Voſque Albanorum obrutæ aræ. pro Mil. 118. Exordini hic iam obrutis rebus omnibus & perditis illa defenſio, eum deiici poſſe, qui non poſſideat. pro Cæc. 63.

Obſcenus.

Obſcenum & turpe dictu. 9. fam. 51. Illiberale, petulans, flagitioſum, & obſcenum iocandi genus. 1. Off. 131. Quod facere non turpe eſt modo occulte, id dicere obſcenum eſt. Off. 25. Delicatæ & obſcenæ voluptates. 1. de Nat. 153. Obſcena omnia. pro Dom 108. Nam & obſcenas uoluptates, de quibus multa ab illis habetur oratio, &c. 5. Tuſc. 134. At hodie penis eſt in obſcenis. ep. 140. Illud Antipatri eſt quidem paullo obſcenius, ſed non abſurda ſententia eſt. Tuſc. 249. Obſcenisſimi uerſus. 2. Q. fr. 8.

Obſcenitas.

Obſcenitas orationis petulantia non uacat. Off. 1. 177. Verborum obſcenitas, ſi turpitudini rerum adhibeatur, ludus ne libero quidem homine dignus eſt. 1. Off. 145. Quas ego non ſolum propter longitudinem, ſed etiam propter turpiſſimam obſcenitatem uerborum prætereundas puto. pro. Flac. 26. Turpitudinem uerborum, & rerum obſcenitatē uitare. 2. de Or. 34.

Obſcene.

Latrocinari, fraudare, adulterari, turpe eſt, ſed dicitur non obſcene. 1 Off. 178 Excitata obſcenius Mercurij natura traditur, quod aſpectu Proſerpinæ commotus ſit. 3. de Nat. 76.

Obſcurus.

Obſcurus in agendo. 2. Ver. 3. Nimis obſcurus Euphorion poeta: at non Homerus. 2. Diu. 197. Heraclitus ualde obſcurus, minime Democritus. 2. Diu. 197. Interim uenit index ad Dineā neque obſcurus, neque incertus, qui nuntiaret ei filium eius M. Aurium uiuere. pro Clu 13. Obſcurus vir, aſtutus, fallax. 3. Off. 74. Quia non eſt obſcura tua in me beneuolentia, fam l. 13. 71. 1. hoc eſt, eam omnes nouerunt. Libonis & Hipſæi non obſcura concurſatio & contentio, omniumque Pompeij familiarium ſtudium. fam. l. 1. e. 10. Non ut deorum naturam tollerem, ſed vt intelligeretis quam eſſet obſcura, & quam difficiles explicatus haberet. 3. de Nat. 70. Obſcura oratio quomodo fiat. Part. at Omnis peregrinatio (quod ego ab adoleſcentia iudicaui) obſcura & ſordida eſt iis, quorum induſtria Romæ poteſt illuſtris eſſe. fam li. 2. 11. 4. Cur hoc tam eſt obſcurum atque cæcum. 2. de L. Agr. 46. Obſcurum cauſſæ genus. 1 de Inu. 30. Non ne in ea cauſſa ius applicationis obſcurum ſane & ignotum, patefactum in iudicio atque illuſtratū eſt a patrono. 1. de Or. 86. Quare ſibi habeant ſapientiæ nomen & inuidioſum & obſcurum. de Amic. 17. Quid autem tam obſcurum dici poteſt, &c. Acad. ed 2. l. 2 36. Non erat obſcurum quid homo improbus aut nefarius cogitaret. 4. Ver 93. id eſt, nemo ignorabat. Poſteaque Pompeius humili atque obſcuro loco natus. 7. Ver. 142. De oratione Rulli obſcura. cont. Rul. 68. Nolo ſuſpenſam & incertam plebē Romanā obſcura. ſpe & cæca exſpectatione pendere. de L. Agr. 68 Obſcuræ res & perturbatæ. 4. fam. 19. Quemadmodum res obſcuræ dicendo fierent apertiores: ſic res apertas obſcuriores fieri oratione. 2. de Inu. 238. Obſcura & ambigua multa erant, adhibitæ ſunt interpretum explanationes. 1. de Diu. 190. Chryſippus totum uolumen impleuit oraculis, partim flexiloquis & obſcuris, ut interpres egeat interprete, & ſors ipſa ad ſortes referenda ſit partim ambiguis, & quæ ad dialecticum deferēdæ ſint. 2. de Diu. 172. Obſcuris orti parentibus. 1. Off. 163. Neque enī obſcuris perſonis, nec paruis in cauſſis res agetur fam. l. 3. 3. 6. Tua uero nobilitas Serui Sulpici, tametſi ſumma eſt, tamen hominibus litteratis & hiſtoricis eſt notior, populo uero & ſuffragatoribus obſcurior. pro Mur. 13. Obſcurior uultus. pro Mur. 46. De Thucidide, & eius oratione obſcuriſſima. Or. 195.

Obſcure.

Obſcure, & non diſſimulanter, contraria. 1. fam. 13. Non agā obſcure. in Catil. 99. Omnia non modo quæ reprehendi palam, ſed etiam quæ o. cogitari poſſunt, timemus. pro Mil. 32. Nimis o. aliquid commemorare. 2. de Fin. 24. De quo libelli in celeberrimis locis proponuntur, huic ne perire quidem certe, tacite obſcureque conceditur. pro Quinct. 28. Quam argute, quam o. etiam contra Stoicos diſſerendum. Ac. ed. 2. l. 1. 3. Neque id o. ferebat, nec diſſimulare ullo modo poterat. pro Clu. 41. Itaque iſtam paupertatem, uel potius egeſtatem ac mendicitatē tuam numquam o. tuliſti. in Parad. 38. Nihil minus o. tulit. 9. Att. 19. Neque ille quidem o. locutus eſt 4 Ver. 34. Heraclitus de natura omnis obſcure memorauit. de Fin. 67. Serpit o. hoc malum. 4. in Catil 78. Alterum quidem, ut uidemus, palam: alterum, ut ſuſpicamur, obſcurius 4. Acad 28. Amicum ex Conſularibus neminem tibi eſſe uideo, præter Hortenſium & Lucullum: ceteri ſunt partim obſcurius iniqui, partim non diſſimulanter irati. fam. lib. 1 5. 13. Atque hoc etiam Platonem in Timæo dicere quidam arbitrantur, ſed paullo obſcurius. 4. Acad. 221.

Obſcuritas.

Obſcuritas ignoratioque cauſarum. Acad. ed. 2. lib. 1. 22. Naturæ obſcuritas. 1 de Or 35. Acad. ed 1. lib. 4. 135. Obſcuritas orationis. 1. Off. 178. Cum rerum obſcuritas, non uerborum, facit, ut non intelligatur oratio, qualis eſt in Timæo Platonis. de Fin. lib. 2. 12. Obſcura, inquit, quædam eſſe confiteor: nec tamē ab illis ita dicuntur de induſtria, ſed ineſt in rebus ipſis obſcuritas. 4. de Fin. 3. Eſt enim omnis cognitio multis obſtructa difficultatibus, maximaque eſt & in ipſis rebus obſcuritas, & in iudiciis noſtris infirmitas. Ac. ed. 1. l. 2. 7. Reiecit te a libris obſcuritas. in Top 2. Sed habeo alia ſigna quæ obſeruem, quæ etſi non ſunt certiora illis, minus tamen, uel obſcuritatis, uel erroris, habēt. ep. 83. Duæ ſunt huius obſcuritatis cauſſæ: una pudoris, &c. altera ſceleratis, &c. cōt. Rul. 73. Adhibuit etiā latebram obſcuritatis, vt iidem verſus aliàs in aliam rem accommodati poſſe viderentur. 2. de Diu. 166. Oratio, quæ lumen adhibere rebus debet, ea obſcuritatem & tenebras afferat, &c. 3. de. Or 28. pro Deiot. 7. Philoſophia in tres partes diſtributa eſt, in naturæ obſcuritatem, in diſſerendi ſubtilitatem, in uitam atque mores. de Or. 90. Quorum autem prima ætas propter humilitatem & obſcuritatem in hominū ignoratione uerſatur: hi ſimulac, &c. 2. Off. 63. De obſcuritate naturæ, deque errore tot philoſophorum, &c. 4. Ac. q. 263. In obſcuritate ac dubitatione omniū Cānutio perito homini, qui quodam odore, &c. pro Clu. 38. Inuoluta naturæ obſcuritate cauſſa latet. 1. de Diu. 65. Iā uero quo pertinent obſcuritates & ænigmata ſociorum? intelligi enim a uobis dij uelle debebant ea, quæ noſtra cauſſa uos monebant. Diu. 2. 102.

Obſcuro.

Obſcurat magnitudinem periculi lucrum. 3. Verr. 113. id eſt, tegit ita ut non appareat. Tenebris obſcurat omnia nox. 1. in Catil. 4. Si erunt mihi plura ad te ſcribenda. ἀλληγορίαις obſcurabo. Att. lib. 2. 35 3. Tanta uis boneſti, ut ſpeciem utilitatis obſcuret. 3. Off. 62. Vt omnes intelligant nihil me nec ſubterfugere uoluiſſe reticendo, nec obſcurare dicendo. pro Clu. 1. Nos autem tenebras cogitemus tantas, quantæ quondam eruptione Ætnæorum ignium finitimas regiones obſcurauiſſe dicuntur. 2 de N. d. 139. Obſcuratur, obruitur, & interit ſplendore uirtutis & magnitudine, oīs iſta rerū in corpore æſtimatio. 3. de Fin. 36. Vt enim obſcuratur & offunditur luce ſolis lumen lucernæ &c. de Fin. 3. 36. Minora maioribus obſcurantur. 5. de Fin. 103. Omnia illa quæ bona tu uocas, neceſſe eſt obſcurari, & non apparere, & in uirtutem tamquam in ſolis radios incurrere. de Fin. Obſcurari nec apparere quædā, quia ualde parua ſint 4. de. Fin. 47. Quæ minimæ ſunt uoluptates, eas obſcurari ſæpe & obrui. de Fin 4 24. Et ab omni conſuetudine, quam obſcurari uolui: 4. Ac 78. Neque enim eſt hoc diſſimulādum, quod obſcurari non poteſt, ſed præ nobis ferendum. pro Arch 19 Firmamenta ad fidem poſita, aut per ſe diluenda, aut obſcuranda, aut digreſſionibus obruenda. in Part. 9.

Obſcuratus.

Senſim obſcurata eſt & euanuit eorum memoria. de Or. 53. Obſcurata beneficia. poſt red. ad Quir. 2. Tuas laudes obſcuratura nulla umquam eſt obliuio. pro Marcel. 17.

Obſcuratio.

Obſcuratio propter exiguitatem rerum conſequitur. 4. de Fin. 48. Quibus autem in rebus obſcuratio tanta non ſit, fieri tamen non poteſt, &c. 4. de Fin. 49.

Obſecro.

Obſecro,inquit,Torquate,hæc dicit Epicurus.de Fin. 68. Obſecro mi Pomponi,nõ uides,&c.Att.43.Obſecro Pyliæ ſalutem. Att.190.Idque ut facias,te obteſtor atq. obſecro.Att.l.11.209.2. Itaque te hoc obſecro,ut,&c.pro Quinct.18.Quamobrem te obſecro iiſdem precibus,quibus S. P. Q. R. ut,&c 11.fam.9.Attica mea, obſecro te, quid agit? quæ me ualde angit. Att.208. Quid,obſecro te,me miſerum,quid futurum eſt? epiſt.233.Sed obſecro te,quid hoc miſerius,quam &c.Att.124 Ego uos P. C. oro atque obſecro,ut,&c.ep.166. Deinde me obſecras amantiſſime,ne obliuiſcar uigilare, & ut animaduertam quæ fiant. Att. 88. Næuium obſecrauit per fratris ſui mortui cinerem, per nomen propinquitatis,ut,&c.pro Quinct 65.Idem pro ſalute mea populum Romanum obſecrauit. pro Dom.119. Denique ipſe ad extremum pro mea uos ſalute non rogauit ſolum, uerumetiam obſecrauit.Poſt red.ad Quir.14. Si intelligã poſſe ad ſummos peruenire,non ſolum hortabor ut elaboret,ſed etiam ſi uir quoque mihi bonus uidebitur, obſecrabo.2.de Or.47. Cũ multis lacrymis eum oraret atque obſecraret Heraclius, impetrare non potuit 4.Ver.29.Cum mihi C.Marcellus frater amantiſſimus mei, non ſolum conſilium daret, ſed precibus quoque me obſecraret.4.fam.34.

Obſecratio.

In quo conſtituendæ nobis quidem ſunt procurationes & obſecratio. de haruſp.reſp.58. Grauiorem duxiſſe eius obſecrationem,quæ ueſtris ſacris præſit, quam eorum audaciam,qui cum omnium ſacris delubriſque bella geſſerunt. pro Fonteio.33.3. de Or.114. Cauete,ne periculoſum ſuperbumque ſit, eius uos obſecrationem repudiare,cuius preces ſi dij aſpernarentur, hæc ſalua eſſe non poſſent pro Font.31.Prece & obſecratione humili ac ſupplici uti.1.de Inu.32.

Obſecundo.

Non modo ciues aſſenſerint,ſocij obtemperarint, hoſtes obedierint,ſed etiã venti,tẽpeſtateſq; obſecũdarint. ꝓ L.Manil.34.

Obſepio.

Hæc omnia tibi accuſandi viam muniebant, adipiſcendi obſepiebant. pro Mur.45.

Obſequor.

Conſuetudini auribus indulgenti libenter obſequor. in Or. 88. Quamobrem,Cluenti,de te tibi obſequor; neque ego ſepẽ recito &c.pro Clu.120. Obſequar igitur voluntati tuæ, dicãq. ſi potero, rhetorice.2.de Fin.15. Sic faciemus,tuiſque optimis ſtudijs obſequemur. 2.Tuſc.57. Sic diſtrahuntur in contrarias partes impotẽtium cupiditates:quum huic obſecutus ſis,illi eſt repugnandum. 5.Tuſc 85. Ego vero,inquit,obſequi ſtudeo.de Or.93. Obſequi amico. Ac.ed.1.3.2. 8. Obſequi alicui in omnibus.Q.fr.l.1.1.47. Obſecutus fortunæ. 10.Att.28. Naturæ hominumque alicuius obſequi. pro Quinct.65. Sed quum pudori tuo maluiſti obſequi,quam valetudini, reliqua cura. Fam.l. 16.11. Dum tibi roganti obſequi vellem,ſcribendi impudentiã ſuſcepi. Orat.220. Studijs ſuis etiam in aſperitatibus rerũ obſequi. 1.de Or.3. Tempeſtati in nauigando obſequi. artis eſt. fam.1.9.85.

Obſequens.

Filius obſequens patri. ep.148. Filia,matris pellex,tibi iucũdior atque obſequẽtior, quam parenti par eſt. Salluſt. in Cic.1.

Obſequium

Obſequium & Indulgentia, pro eodẽm. 10.Att.38. Obſequium amicos, veritas odium parit. Læl.75. Sed obſequium modo moleſtius,quod peccatis indulgens, præcipitem amicum ferri ſinit. de Amic.75. Omne meum obſequium in illum fuit cum multa ſeueritate. 10.Att.9. id eſt,indulgentia mea. Obſequio meo ad omnes res abuteretur. 10.fam.31. Obſequio filius,conſilio parens. 1.Q.fra.51. Quum animus cunctis virtutibus a corporis obſequio indulgẽtiaq; diſceſſerit. 1.de Leg. 89. Ea vero ſunt ab obſequio noſtro. Att.165. Comprehẽdere multos amicitia & obſequio. pro Cœl.40. Mulieres valde intelligo delectari obſequio & comitate adoleſcentis. At.95. Feci omni obſequio,vt neutri illorum quiſquam eſſet me carior. Att.l.6. 117.2. Ego Antonium collegam patientia atque obſequio meo mitigaui. in Piſon.5. Obſequia in homines. de Leg.164.

Obſero.

Obductaque terra erat,frugibus obſerebatur. 2.de Leg.58.

Obſitus.

Obſitus canis us. 5.Verr.38. Acherontia templa, alta Orci, pallida. Leti, nubila,obſita tenebris loca. 1.Tuſc.41.

Obſeruo.

Illud [Greek] (ita enim putatur)obſeruo,[Greek] præſertim in te,a quo,&c. Attic.lib.7.136 5. Quid tu, id quemadmodum obſeruas? pro Quinct 16. Reſtricte non obſeruat amicitia,ne plus reddat quam acceperit. de Am.52. In araneolis aliæ quaſi rete texunt, ut ſi quid inhæſerit, conficiant: aliæ autem vt ex inopinato obſeruant,& ſiquid incidit,arripiunt,idque conſumunt. 2. de Natu 183. Nunc autem homines in ſpeculis ſunt,obſeruant quemadmodum ſe vnuſquiſque veſtrum gerat in retinenda religione,conſeruandiſq; legibus.2.Verr 28.Quid in uiris ſidemne obſeruabant? minime. ad Her.29. Maiores noſtri nũquam perinde vt rem iudicatam, obſeruauerunt animaduerſionem cenſoriam. pro Cl.92. Chaldæi ſtellarum motus obſeruarunt,quibus notatis,quid cuique ſignificaretur,memoriæ prodiderunt. de Diu 80.Parad.23. Lena delinita argento nutum obſeruabit meum 4.Tuſc.q.110.Parad.49. Nõ enim id agit, vt inſidietur & obſeruet:ſed iam fauet,proceſſumque vult,dicendique vim admirans,non inquirit quod reprehẽdat. in Or.122. Latronum leges eſſe dicuntur,quibus pareant,quas obſeruent. Off.41. Quum præſertim tam multi occupationem eius obſeruent,tempuſq; aucupentur, &c pro R.Am.13. Itaque ei præcepi, vt obſeruarat tempus epiſtolæ tibi reddendæ. 11 fam 27.id eſt,caueret ne intempeſtiue tibi eam redderet. Magis mihi iſti ſeruiunt,ſi obſeruare ſeruire eſt. Att.li.13.64. Scribis tibi in animo eſſe obſeruare Cæſarem, & ſi ſecundum mare ad me ire cœpiſſet,confeſtim in Samnium ad me venturum. Att.li.8.163.1. Obſeruare centeſimas. 5.Att.53.Obſeruare cõmendationes.13. fa.46.Obſeruare facta hominũ,ad legeſq; reuocare.3.de Le.40. Leges obſeruare. pro Dom.56. Obſeruare literas legũ.3.de Le. 40.Obſeruationes alicuius diligenter obſeruare.fam.l.14.28.1. Signa aliqua obſeruare.fam.l.6.6 16. Tempus aliquod obſeruare.Bruto,l.11.16.1.Tẽpus vlciſcendi obſeruare.4.Tuſc.16. Quæ ſua ſponte homines eloquentes fecerũt, ea quoſdam obſeruaſſe atque collegiſſe.de Or.97. Etſi cauſſæ nõ reperiuntur iſtiuſum rerum, res tamen ipſæ obſeruari animaduertique poſſint. de Diu.l.2.69. Fac itaque vt ſe abs te cuſtodiri atque obſeruari ſciant.de Pet.Conſ 36. Obſeruati cauſſa temporis. Læl.26. Metellus eum cenſum obſeruari iuſſit, qui Sex. Peduceo prætore habitus eſſet 4.Verr.96. Quod ne accidat obſeruari non põt. Or.215. Et perſæpe me,quæ ſoleres in dicendo obſeruare,docuiſti. de Or.93.Quo hæc infinita obſeruando notare poſſumus? de Diu.138.Canes ibi quãplurimos eſſe, vbi permulti obſeruãdi,multaq; ſeruãda ſunt.pro Ro.Am.54. Sũt enim quidã oratorij numeri in oratione obſeruandi ratione quadam. Or. 124.

Obſeruare, *pro Colere, Venerari.*

Vehementerque illum ordinem obſeruo in Ver. 245. Hoc magis ſum Publio deditus,quod me, quanquam a pueritia ſua ſemper,tamen hoc tempore maxime, ſicut alterum parentem & obſeruat & diligit. fam.l.5.8.13. Colimus & obſeruamus diligenter Cæcilium. Att.l.2.34.9. Omnes fere familiariſſimi ei⁹, quaſi deuincti meis magnis veteribus officijs, me diligenter obſeruant & colunt. de Amic.101. M. Æmilius Auianus,ab ineũte adoleſcentia me obſeruauit,ſemperque dilexit. fam. l.13.38. In quo ille exiſtimat,quod facile appareat,quum me colat & obſeruet,tibi quoque in eo ſe facere gratiſſimum.ad Sulp.4.3.16. Neque hoc liberis noſtris interdicendum eſt,ne obſeruent tribules ſuos,ne diligant. pro Planc.268. Eos autem quorum vita perſpecta in rebus honeſtis atque magnis eſt, bene de repub. ſentientes,ac bene meritos aut merentes, aliquo honore aut imperio affectos,obſeruare & colere debemus. 1.Off.107. Perofficioſe & peramanter obſeruare aliquem. Plato.l.9.20.7.

Obſeruatum eſt.

Habitum ita & obſeruatum eſt. Att.3.65.4.

Obſeruatus.

Obſeruatum & vetuſtum aliquid habere.2.de Diu.69. Quæ obſeruata ſunt in vſu ac tractatione dicendi. de Or.94. Obſeruata ſunt hæc tempore immenſo: & ſignificatione euentus animaduerſa ac notata. de Diu.82. Tribus officijs ab aliquo obſeruatas neceſſitudines,non largitione. pro Planc.32.

Obſeruans.

Obſeruans homo. 2.Q.fr.32. Is nimium inquirens in ſeſe, atque ipſe ſeſe obſeruans, metuenſque ne vitioſum colligeret, etiam verum ſanguinem deprauabat. de Cl.155. Quem ſpero tui fore obſeruantem. 14.fam.13. Ita credo hominem propinquum,tui obſeruantem,virum bonum,&c.pro Quinct.21.Amantem ſe & obſeruantem habere aliquem & ſui cupidum. 16.Att. 42. Vt me hercule paucos æque obſeruãtes atque amantes me habere exiſtimem. Att.l.16.341.1. Fert enim grauiter homo & mei

mei obſeruantiſſimus,& ſui, dignitatiſque retinens, ſe apud te ne que amicitia, nec iure valuiſſe. ad Q. fr.1.2.28. Aulus Fuſius, obſeruantiſſimus noſtri. 5.fam.5.

Obſeruantia.

Obſeruantia eſt, per quã ętate aut ſapientia, aut honore, aut aliqua dignitate antecedentes reueremur & colimus 2.de Inu. 570.341. Obſeruantia,indulgentia,aſſiduitas.10 fam.51. Obſeruantia in eo eſt.15.fam.49. Mea tibi obſeruantia numquam defuit. fam.1.5.8.9. Magnum onus obſeruantię alicui imponere. Att 13.268.4. Officia illius obſeruantiamque dilexit. pro Corn. 51. Nulla eſt pœna, quæ poſſit obſeruãtiam tenuiorem ab hoc netere inſtituto officiorum excludere. pro Mur.65. Propter meam in te obſeruantiam Att.l.4.70.1. Seruius tuus, uel potius noſter, ſumma me obſeruantia colit. Sulp.4 4.16.Ses. Aufidius & obſeruantia qua me colit, accedit ad proximos, &c. fam.l.12. 26.1. Deque tua erga ſe obſeruantia, beneuolentiaq. mihi pluxima exponit. 11. An 37. Obſeruantia ſibi aliquem deuincire. 13.fam.6. Retinere obſeruantia amicos, rem parſimonia. pro Quinct.40.

Obſeruatio.

Obſeruatio cõſtãs atque diuturna. Diu. 2.96. Obſeruatio diuturna notandis rebus fecit artē. Diu. 2.112. Summa erat obſeruatio in bello mouendo apud antiquos.1. Off. 55 Chaldæi diuturna obſeruatione ſiderum ſcientiam putantur effeciſſe, ut prædici futura poſſent. de Diu. 8. Verumtamen oatura magis, tum caſu nonnumquam: quam aut ratione aliqua, aut obſeruatione fiebat. de Cl.16. Inueniri obſeruatione ſcientia non potuit. 2.de Diu.218. Prudentium obſeruatione & aurium terminatione iuuentus eſt verſus. 10 Or. 103. Valetudo conſeruatur notitia ſui corporis, & obſeruatione rerum, quæ res aut prodeſſe ſolent, aut obeſſe. 2. Off. 127.

Obſideo.

Quum ſpeculatur atque obſidet Roſtra uindex temeritatis, atque moderatrix officii curia. pro Flac.45. Aditus armati obſident. 2 Phil.92. Armis obſedit ſenatũ Antonius 7.Phil.226. Scaptius equitũ turmis incluſum in curia Salamine obſederat. Att. 85. Vim regiæ poteſtatis obſederat dictatura. 1. Phil. 2. Qui impelluntur, ut obſideant ſenatum. pro Dom.231. Vt perſpicuum cuiuis eſſe poſſit, hominem ab iſto quæſitum eſſe non qui rerum ſuum adduceret, ſed qui meum tempus obſideret. 2. Ver.4. id eſt, qui accuſando locum occuparet, ut ego iſtum ac euitare non poſſem. Cum omnes aditus armati obſiderent. in Ant.177. Qui Mutinam coloniam pop. Romani & conſulem deſignatum obſederit. 7.Phil.227. Totam Italiam ſuis præſidiis obſidere & occupare cogitat. 2 de Leg. Agr. 74. Obſidere tempus alterius. in Verr. 67. Obſidere uim regiæ poteſtatis. 1. Phil. 2. Obſidere, oppugnare, & labefactare aliquam urbem. de Haruſp.reſp 5. Qui ſinus quoſdam obſediſſe maritimos dicuntur. 10 Verr. 265. Is obſeſſus eſt domi. de haruſp. 255. Quum is qui audit, ab oratore iam obſeſſus eſt ac tenetur. in Or.122. Ab his gentibus ſanctis, & in teſtimonio religioſis, obſeſſum Capitolium eſt. pro Font. 17. Vrbemque Aſiæ clariſſimam Cyzicenorum, obſeſſam eſſe ab ipſo rege, maxima multitudine, & oppugnatam uehementiſſime, quam, &c. pro L. Manil.13. Cum ui ferro, metu obſeſſi teremini. Poſtquam. 2. Corporibus omnis obſidetur locus. de Nat. 1. 46. Nos quoniam ſuperũ mare obſidetur infero nauigabimus. Att.154. Obſideri ab hoſte. Off. 2. 82. Antonius militibus obſeſſurus eſt ſenatum. Att. 240. Iacere humi nõ modo ad obſidendum ſtuprum, uerum etiam ad facinus obeundum. 1. in Cat.18.

Obſidio.

Vrbem Cyzicenorum obſeſſam eſſe ab ipſo rege maxima multitudine, & oppugnatam uehementiſſime. quam L. Lucullus uirtute, aſſiduitate, conſilio, ſummis obſidionis periculis liberauit. pro L. Manil.13. Dominum periculo obſidionis liberare cupio. Att.119. Antonius ſolet accipere manicas, nec diutius obſidionis metum ſuſtinere. ep.63. Vrbes partim obſidione cepit. pro Mur.17. Eximere ex obſidione fœneratores Se l.5.6. 6. Quum innumerabiles hoſtium copias in Italia fudiſſet, atque obſidione rempublicam liberaſſet. pro Rab.perd.22. Colonia quæ per hunc obſidione liberata eſt pro Font.263. Obſidione liberatis Bruto & Mutina. 10.fam.21.

Obſeſſio.

Obſeſſio templorum, occupatio fori, oppreſſio curiæ. pro Dom.3. Obſeſſio militaris viæ. pro Corn 56. Hunc enim in ea ciuitate, in qua ſit natus, honeſtiſſimo loco natum eſſe concedis, &c. nullius laboris, nullius obſeſſionis, nullius prælii expertem fuiſſe. pro Corn.4.

Obſeſſor.

Obſeſſor curiæ. pro Dom.51. Depopulator fori, obſeſſor patrię. pro Dom.255.

Obſes.

Obſes fidei alicuius. 10. fam.55. Reipub. tuus paruus filius in Capitolium a te miſſus obſes fuit. in Ant.159. Paruus filius qui mihi uidetur amplecti rempub. tamquam obſidem conſulatus mei. in Cat.118. Stalenus hanc condemnationem dederat obſidem Balbo & ceteris. pro Clu.67. Nuptię quarum illa obſides filios ab eo accepit pro Clu.35. fam. lib 15.4.31. Tantũ quod oratoribus Metellus obſides non dedit 5. Ver.105. A nobis multos obſides habet populus Romanus. 1. Ver 59. Pompeius ei ſpẽ deditionis non ademit, obſides imperauit. pro Lege Manl.25. Confecta Britãnia, obſidibus acceptis, &c. Att.l.4.85.18 Habemus enim a C. Cęſare, ſicut ipſius dignitas & maiorũ eius amplitudo poſtulabat, ſententiam tamquam obſidem perpetuæ in remp. voluntatis. 4 in Catil.71.

Obſigno.

Cum obſignas tabulas clientis tui, quibus id ſcriptum quo ille capiatur. de Or.99 Iſte in tabellas refert, obſignat ſignis amicorum prouidens homo. 7. Ver 82. Plane te rogo ſicut olim matrem noſtrã facere memini, quę lagenas etiam inanes obſignabat, ne dicerentur inanes fuiſſe 16. Iam 35. Decretum quod ego obſignaui cum multis ampliſſimis viris. Att 164. Oppianicus, ne lituris coargui poſſet teſtamentum in alias tabulas conſcriptum, ſignis adulterinis obſignauit. pro Clu. 30. Eius rei conditionisque tabellas obſignauerunt uiri boni cõplures. pro Quin. 48. Obſignaram iam epiſtolam meam, quam puto te modo perlegiſſe ſcriptam mea manu, in qua omnia continentur, cum ſubito, &c. Att. l.5. 107.1 Quod tum codicem obſignaſſem. in Ver. 106. Duas enim tabulas ſe putauit obſignare. in quibus in unciis firmiſſimum. ad Q. fr l 3.24.14 Tabulę obſignantur. de Inu.81. Lex tabulas iudicũ ſignis obſignari iubet. pro Flac. 50. Quæ cognoui egomet apud iſtum in ædibus, cum obſignandi cauſſa veniſſem. in Ver.68 Ad obſignandum adhibitus. 14. Att. 4. Publico ſigno litteras obſignandas curaui. 6. Ver.124.

Obſignatus.

Hæc quę eſt a nobis prolata laudatio, obſignata erat creta illa Aſiatica qua utimur omnes in publicis & priuatis litteris. pro Flac.154. Scripta & obſignata iam epiſtola, litterę mihi redditæ ſunt a te. ad Brut.2.1. Pecuniaque obſignata, quæ ad eam rem datur, in manibus Scamandri liberti Fabritiorum deprẽhenditur. pro Clu.36. Decretum ab ampliſſimis uiris obſignatum. Att l.16 341.3. Ridiculum eſt illud Neronianum uetus in furace ſeruo, ſolum eſſe cui domi nihil ſit nec obſignatum, nec occluſum, quod idem in bono ſeruo dici ſolet, &c. 2. de Orã. 138. Curij teſtamẽtum, Ciceronum ſignis obſignatum. Att.100. Admiratus ſum, ut uidi epiſtolam obſignatam, breuitatem eius. Att.97. Quædam matrona uiſa eſt in quiete obſignatam habere naturam: retulit: negauit eam, quoniam obſignata fuiſſet, cõcipere potuiſſe. de Diu.l.2.214. Tabulæ teſtamenti obſignatæ non minus multis ſignis, quam e lege oporteat. in Ver. 100. Hęc omnia ſumma cura & diligentia recognita & collata, & ab hominibus honeſtiſſimis obſignata ſunt. 4. Verr.137. Agere cum aliquo tabellis obſignatis. 5. Tuſc.48.

Obſignator.

Litterarum obſignator. pro Clu.147. Potero ne eos ipſos nõ laudare qui te obſignatorem adhibuerunt. Att.l.14.312.6 Cum eſſet adoleſcens apud mulierculam, atque ibi pernoctaret, & ibi diem poſterum commoraretur, Auius, ut erat conſtitutum, ſimulat ſe ægrotare, & teſtamentum facere uelle. Oppianicus obſignatores ad eum, qui neque Aſinium, neque Auium nouiſſent, adduci, &c. pro Clu.27. Quod ſcribis Terentiam de obſignatoribus mei teſtamenti loqui, primum tibi perſuade, me iſtæc non curare. Att.lib.12.21. Quod Cæſar nobis teſtibus & obſignatoribus probarit. 16. Att. 50.

Obſiſto.

Quod ſi in omnibus his rebus obſiſtit. de Nat. d.1.70. Qui autem nec defendit, nec obſiſtit, ſi poteſt, iniuriæ, tam eſt in uitio, quam ſi parentes aut patriam deſerat. Off. 1.35. Conſiliis Catilinę occurri atq; obſtiti. in Cat.1 4. Quis enim umquã iſtius libidini obſtitit? 7. Ver. 66. Græcis, Lydis obſiſtent Rhodii. &c. pro Flac.165. Hoc eſt illud quod Piſiſtrato tyranno a Solone reſponſum eſt, cum illi quærenti qua tandem ſpe fretus ſibi tam audacter obſiſteret, reſpõdiſſe dicitur, ſenectute. de Sen.65. Niſi Panſa obſtitiſſet. in Cat.186. Qui primo eum obſiſtere & defendere conarentur, male multati clauis ac fuſtibus repelluntur. 6. Ver. 84. Obſiſtere dolori tamquam hoſti. Tuſc.2.45. Odiis

multorum

multorum nullæ opes poſſunt obſiſtere. 2. Off. 31. Obſiſtere opinionibus, repugnare viſis. Ac. ed. 1. l. 2. 99. Nunc quoniam pugnare contra me inſtituiſti, non tamen ex tua natura, quam ex iſtius tẽpore & cauſſa malitioſe, neceſſe eſt iſtiuſmodi rationi aliquo conſilio obſiſtere. 2. Ver. 21. Sermoni alicuius obſiſtere. Q. fr. l. 1. 38. Cogitis certe: ſtudiis enim generoſorum, præſertim in re bona, cum difficile eſt, tum æquum quidẽ obſiſtere. de Ami. 25. Viſis obſiſtere, aſſenſuſq. ſuos firme ſuſtinere, ſummũ munus ſapientis eſt. 3. de Fin 48. Vitiis obſiſtere. 2. Off 52. Ambitionem meam putabis obſtitiſſe. Att. 1. Repugnari, obſiſtiq. fortitoq, magnitudine animi facile poteſt. 4. de Fin. 29. Itaque idem natura victus (cui obſiſti nõ poteſt) dicit alio loco, &c. 2. de Fin 81. Obſiſti nõ potuit illi, quo minus videret. 7. Att. 9. Poſtea autem quam alicuius culpa tãtum valeret vnus, ut obſiſti non poſſet. ſam. l. 7. 3. 14.

Obſoleo *vide* Obſoleſco.

Virtus ſplendet per ſeſe ſemper, nec alienis umquam ſordibus obſoleſcit. pro Sext. 31. In homine enim turpiſſimo obſolebant dignitatis inſignia. 2. Phil. 103. ideſt, ſordida erant, ſordebant. Obſoleuit iam iſta oratio, re multo magis quam verbis refutata. pro L. Man. 36. id eſt, deſueuit, ſiue ab vſu receſſit. Annquam officij rationem dilexit, cuius ſplendor omnis his moribus obſoleuit. pro Quinct. 40. Charitæ quoque quæ illam priſtinam ſeueritatem continebant, obſoleuerunt. pro Cœl. 31. Propter vetuſtatem obſoleuerunt ret. 1 Ac. q. 55. Quæ ſane nunc obſoleuerunt. de Or. 55. Hæc incluſa habebam, & ne obſoleſcerent, renouabam, cum licebat, legendo. Ac ed. 2. l. 1. 8. Non dico ſolum hoc in repub. veſtigal eſſe, quod amiſſis aliis remaneat, intermiſſis non conquieſcat, in pace niteat, in bello non obſoleſcat. de L. Agr. 13. id eſt, ſordideſcat. Hoc vero a pleriſque eorum deſertum obſoleuiſſe. de Inu. 42.

Obſoletus.

Numitor obſoletus. ad Her 35. Atque inde obſoletus Theſſalonicam venitti. in Piſ. 70. id eſt, ſqualidus & triſtis. Abiecta & obſoleta verba fugiat orator. 5. de Or. 83. Nimis antiqua hæc & iam obſoleta ſunt. 3. Ver. 37. Barbara & obſoleta verba. ad Att. 1. 14. 13. Audacem? cupidum? perfidioſum? uulgaria & obſoleta ſunt. res autem noua & inaudita. pro Quinct. 39. Cyrenaicis obſoletis floret Epicurus. Off. 75. Quid nunc vobis faciendum eſt, ſtudiis militaribus apud iuuentutem obſoletis, &c. pro Fõt. 27. Paullo obſoletior oratio. 3. de Or. 19. Iam deſignatus, alio uocis ſono, alio inceſſu eſſe meditabatur, veſtitu obſoletiore, corpore inculto, &c. 2. de L. Agr. 27.

Obſoletius.

Saltem ut eum, cuius opera ipſe multos annos eſt in ſordibus, paullo tamen obſoletius ueſtitum uideret. 3. in Verr. 108.

Obſono, *vide* Opſono.

Obſtinatus.

Incredibile eſt, quando mihi videatur illius voluntas obſtinatior, & in hac iracundia affirmatior. Att. l. 1. 7. 3. Q. fr. 20.

Obſtinatio.

Quæ ego omnia nõn ingrato animo, ſed obſtinatione quadam ſententiæ repudiaui. de Pro. Conſ. 33.

Obſtipus.

Atque vno mentum radianti ſidere lucet, Obſtipum caput, & tereti ceruice reflexum, Obtutum in cauda maioris figere dicas. 2. de Nat. 154.

Obſto.

Miloni facinoris ſuſpicio, non facti crimen obſtat. pro Mil. 120. Eſt maxima in ſenſibus veritas, ſi ſani ſunt ac ualentes, & omnia remouẽtur quæ obſtant & impediunt. Ac. ed. 1. l. 2. 11. Obſtitiſti uidelicet, ne ex Italia tranſire in Siciliam fugitiuorum copiæ poſſent. 7. Ver. 4. Aut aliquid afferet, quod oppoſitum probabilius ſit, quam illud quod obſtabit. Or. 201. & pro Quinct. 7. Quis obſtet. 5. Verr. 192. Niſi quæ cauſſa grauior obſtiterit. de Diu. 109. Commodis alicuius officio ſimulato officere & obſtare. pro R. Am. 66. Quoniamq. ei pecuniæ vita Sex. Roſcij obſtare atque officere uideatur, deleatis ex animo ſuo ſuſpicionem omnem metumque tollatis. pro R. Am. 4. Obſtare reip. 12. Phil. 333. Neque enim quod poteſt, id ei licet: nec ſi non obſtatur, propterea etiam permittitur. 13. Phil. 333.

Obſtita.

Obſtita ac fulgura haruſpices pianto. 2. de Leg. 18.

Obſtrepo.

Quæ res fecit, ut tibi litteris obrepere non auderem. fam. 5. 20. Atque ut quodammodo ipſi ſibi in dicendo obſtrepere uideantur. 3. de Or. 28. Sed tamen eiuſmodi res, neſcio quomodo etiam dum audiuntur, aut dum leguntur, obſtrepi clamore militum videotur, & tubarum ſono. pro Marcel 5.

Obſtringo.

Omnes iã amicos meos ære alieno obſtrinxi. ep lib 11. 10. 20. Obſtrinxiſti pop. Romanum religione. 2. Philip. 88. Memmius religione ciuitatem obſtrinxit. de Or. 2. 149. Num igitur ſe obſtrinxit ſcelere, ſi quis tyrannum occidit, quãuis familiarem? 2. Off. 53. 6. Ver. 62. & 7. 141. Quæ primum vt illum confirmaret Oppianicum accuſatorem filio ſuo, donis muliebribus collocatione filiæ, ſpe hereditatis obſtrinxit. pro Clu 150. Quem uobis in perpetuũ obſtringite. pro Clu. 160. Præſertim quum ſex libris tamquam prædibus meapium obſtrinxerim. Att l. 6. 1. 16. Teq. ita exiſtimare uolo, quibuſcũque officiis in Epiroticis reliquiſque rebus Atticum obſtrinxeris, iiſdem me tibi obligatum fore. 13. fam. 35. Vt is qui omnia deorum, hominumque iura nouo, inaudito, inexpiabili ſcelere polluerit, nefarioq. patriæ ſe parricidio obſtrinxerit, &c. 11. Phil. 3 2 2. Poteſt enim (dii immortales) cuiquam eſſe utile, fœdiſſimum & teterrimum parricidium patriæ, quãuis eo qui ſe obſtrinxerit, ab oppreſſis ciuib. parens nominetur? 3. Off. 111. Qui tot ſceleribus ſe obſtrinxerit. in Ver. 77. Obſtringere beneficiis, donis ſpe. 2. Off. 97. Legibus obſtringi. 2. de Inu. 120. Memoria beneficij ſempiterna obſtringi alicui. pro Planc. 1. Vt me omnium officiorum obſtringi religione arbitraret. 7. Ver 29. Et ad beneficiis obſtringendos homines accommodata. Off. 2 96.

Obſtrictus.

Qui etiam tibi erat magis obſtrictus beneficio recenti, cum, &c. p Dom. 29. Religione uoti obſtrictus. Att. 12. 257. 2. Excogitaui quãobrem uideret maximis beneficij uinculis obſtrictus, quum liber eſſem & ſolutus. pro Planc. 59. Si hic obſtrictus voluptatibus teneretur. pro Cœl. 16. Si defendes eũ, quem obſtrictum eſſe patriæ ſuſpicere pro Syl. 5. Qui tanto ſcelere ſe obſtrictum eſſe non ſentit. in Ver. 116. Addictũ, deditum, obſtrictum ſibi ac liberis ſuis aliquem habere. pro Cœl. 63. Fœdere vel pactione obſtrictum teneri. in Piſ. 23. Religione tanta obſtricta tota prouincia eſt, tanta ſuperſtitio ex iſtius facto mentes omnium Siculorum occupauit: vt, &c. 6. Ver. 201. An legibus obſtrictos in tantis moleſtiis eſſe æquum eſt? de Inu. 79.

Obſtruo.

Sic Catonis luminibus obſtruxit hæc poſteriorum quaſi exaggerata altius oratio. de Cl. 33. Et hercule, magnum aceruum Dicæarchi mihi ante pedes obſtruxeram. Att. l. 2. 17. 1. Sic autem officiens ſignis mons obſtruet altus. in Arat. Munire communem arcem bonorum, obſtruere perfugia improborum. pro Syl. 59. Qui iter Pœnis corporibus ſuis obſtruere voluerunt. de Sen. 68. Primo ſe luminibus eius eſſe obſtructurum minabatur. pro Dom. 88.

Obſtructus.

Ad quos omnis nobis aditus, qui pæne ſolis patuit, obſtructus eſt. pro Clu. 166. Et ſi enim omnis cognitio multis eſt obſtructa difficultatibus, eaque eſt & in ipſis rebus obſcuritas. Ac. ed. 1. l. 2. 7. Obſtructa ſunt omnia. 3. Att. 26. id eſt, nihil explicari poteſt. Sopyrus ſtupidum eſſe Socratem dixit & bardũ, quod iugula concaua non haberet: obſtructas eas partes & obturatas eſſe dicebat. de Fat. 8.

Obſtructio.

Sed hæc obſtructio nec diuturna eſt, nec obducta ita, ut curioſis oculis perſpici non poſſit. pro Sext. 16.

Obſtupeo, *ſiue* Obſtupeſco.

Ob hæc beneficia, quibus illi obſtupeſcunt, nullos honores mihi, niſi uerborum decerni ſino: &c. Att. l. 5. 110. 6. Obſtupui, & mihi uiſus ſum captus eſſe. 8. fam. 4. Obſtupui, iudices, cum hoc mihi primum, &c. 5. in Verr. 246. Obſtupuit hominis improbi dicto. 3. Ver. 45. Quidnam torpentes ſubito obſtupuiſtis Achiui? de Diu. 122. & ep. 112. Sic enim obſtupuerant, ſic terram intuebantur, ſic furtim nonnumquam inter ſe aſpiciebant, ut nõ iam ab aliis indicari, ſed ipſi a ſe uiderẽtur. 3. in Catil. 57. Obſtupeſcent poſteri certe imperia, prouincias, Rhenum, &c. pro Marc. 27. Eius aſpectu cum obſtupuiſſet bubulcus, clamorem maiorem cum admiratione edidit. de Diu. 2. 39.

Obſtupefactus.

Si Catilina obſtupefactus ac perterritus mea diligentia in exſilium abierit. in Cat. 35. Immoderato potu atq. paſtu obſtupefacta ea pars animi, in qua feritas quædam eſt, atque agreſtis immanitas, exſultat in ſomno, immoderateq. iactatur. de Diu. 2. 56. Obſtupefactis hominibus. pro Deiot. 29.

Obſum.

An in eo auctoritas nihil obeſt? 4. Ac. 109. Fuit enim miſericus

fuiſſet quidam in Craſſo pudor, qui tamen non modo non obeſſet eius orationi, ſed etiam probitatis commendatione prodeſſet. 1. de Or 60. Deinde ſubiicimus id quod dici oportet, aut nobis adiumento futurum ſit, aut obfuturum e contrario. ad Her. l. 4. 181.

Obſurdeſco.

Sed quum tot ſignis eadem natura declaret quid velit, ac anquirat quid deſideret: obſurdeſcimus tamen, neſcio quomodo, nec ea quæ ab ea monemur, audimus. de Am. 74. Hoc ſonitu completæ aures hominum obſurduerunt, in Somn. Scip. 18.

Obtego.

Frater meus pulſus è Roſtris in comitio iacuit, ſeque ſeruorum & liberorū corporibus obtexit. pro Sext 63. Quicum ego conloquor, nihil fingam, nihil diſſimulem, nihil obtegam. Att. 1. 55. Quemadmodum os reiectum terræ obtegatur. 2. de Leg. 51. Habet hoc præmium tua indignitas, ut adoleſcentiæ turpitudo obſcuritate & ſordibus tuis obtegatur. in Vat. 8.

Obtectus.

Quæ uitia multis poſtea uirtutibus obtecta adoleſcentiæ excuſatione defendi poſſunt. pro Cœl. 46.

Obtempero.

Sic mihi ſemper obtemperauit, tamquam filius patri. Sed tamen, quod me nos ſperare uultis, uobis obtemperabo. Att 43. Te audi, ubi obtempera. fam. l. 2. 6. 4. Deniq. imperium domeſticū nullum erit, ſi ſeruulis hoc noſtris conceſſerimus, ut ad uerba uobis obediāt: non ad id quod ex verbis intelligi poſſit, obtemperent. pro Cœl. 38. Si id eſt defendere, cupiditati alterius obtemperare, quo is facilius, quem uelit, iniquo iudicio opprimere poſſit. pro Quinct 4. Verū eſſet Siculis utilius, ſuiſne ſeruire, an pop. Romano obtemperare? 6. Ver. 65. Sibi obtemperare, & decretis ſuis parere. 2. Tuſc. 17.

Obtemperatio.

Quod ſi iuſtitia eſt obtemperatio ſcriptis legibus inſtitutiſq. populorum, &c. 1. de Leg. 26.

Obtendo.

Multis enim ſimulationum inuolucris tegitur, & quaſi uelis quibuſdam obtenditur uniuſcuiuſque natura: frons, oculi, uultus perſæpe mentiuntur, oratio vero ſæpiſſime. 1. Q fr. 11.

Obtento.

Obtentabat me quædam ſpes, fore, &c. 9. Att. 37.

Obtero.

Imo ut viro forti ac ſapienti dignum fuit, ita calumniam ſtultitiamque obtriuit atque contudit. pro Cœl. 13. Proſternere atque obterere obtrectationes & inuidias maleuolorum. 5. fam. 22. Inter ſe ſtrepere, aperteq. artem obterere, extiſpicum ſoluere imperat, &c. 1. de Diu. 55. Ne patiamini talem imperatorem populo Romano Siculorum teſtimoniis eripi, ne ne obteri laudem imperatoriam criminibus auaritiæ uelitis. 7. Ver. 2. Ea uirtutibus iis, quibus a natura eſſemus ornati, obteri poſſe. de Fin. 4. 48.

Obtritus.

Quos cum humare uellent ſui, neque poſſent obtritos internoſcere ullo modo, Simonides dicitur, &c. 2. de Or. 292.

Obteſtor.

Ceteros item deos, deaſq. omnes imploro atque obteſtor, &c. 7. Verr. 148. Idque ut facias, te obteſtor atque obſecro. Att. 170. & pro Sext. 28. Te obſecro obteſtorque per ſenectutem ac ſolitudinem meam, nihil aliud, niſi ut, &c. pro Quinct. 17. De quo te, patria, obteſtor, me fugiſſe, &c. pro Sext. 12. Oro, obteſtorq. te pro uetere noſtra coniunctione ac neceſſitudine, proque ſumma mea in te beneuolentia, &c. fam. l. 6. 22. 4. Oro obteſtorq. te, ut Quinctum fratrem ames. Att. l. 3. 65. 9. Quare oro obteſtorque, uos iudices, ut qua in ciuitate paucis diebus Sext. Clodius abſolutus ſit, &c. pro Cœl. 62. Oro obteſtorque uos, ut miſericordiam huic tribuatis. pro Mil. 119. Vos enim Albani tumuli atque luci, uos, inquam, imploro & obteſtor, ueſtræ tum aræ, ueſtræ religiones uiguerunt. pro Mil. 218. Obteſtatur fidem ueſtram, miſericordiamque implorat. pro Mur 78. Id ſibi ne eripiatis, uos obteſtatur. pro Syl. 184. Cum ego te, Flacce, cælum, noctemque conteſtans, flens flentem obteſtabar, cum tuæ fidei ſpectatiſſimæ ſalutem ciuium commendabam. pro Flac. 78. Mecum uos ſimul miſerrimus obteſtatur parens, & pro uno filio duos pares deprecamur: nolite, iudices, per uos, per fortunas ueſtras, per liberos, inimicis meis dare lætitiam. pro Planc. 281. Quem enim aliū appellem? quē obteſter? quem implorem? pro Flac. 146. Itaque poſt diceſſum legatorum, cum binis coronis litteris, & Lepidus me, ut uenirem rogaret, & Laterenſis multo etiam magis prope implorans obteſtaretur, non illam, &c. 10. fam. 36. Precibus omnibus orare & obteſtari. Att. l. 6. 183. 3.

Obteſtans.

Oro atque obſecro te, mi Cicero, neceſſitudinem noſtram, tuamque in me beneuolentiam obteſtans, obliuiſcaris, &c. Att. 280. Obteſtans omnes deos, &c ep. 40.

Obteſtatio.

Quid ergo tua obteſtatio tibicinis uoluit? pro Dom. 95. Phædri obteſtationem, ſedem, domicilium, ueſtigia ſummorum hominum ſibi tuenda eſſe dicit. fam. l. 3. 11. 10. Deinde ſanctiones ſacrandæ ſunt aut genere ipſo, aut obteſtatione & conſecratione legis, &c. pro Corn. Bal. 25. Mei officij eſt meminiſſe, qua obteſtatione decedens, mihi, ne paterer fieri, mandaris. 8. fam 12. Mulier obteſtatione uiri domo exire non debuit pro Clu. 24.

Obturo.

Stupidum eſſe Socratem dixit & bardum, quod iugula concaua non haberet: obſtructas eas partes & obturatas eſſe dicebat. de Fat. 16.

Obtineo.

Hæc tanta lenitas, quantum tu per te, per te, inquam, obtines. pro Lig. 9. Ad actionis uſus maximam ſine dubio partem uxor obtinet. de Or. 164. Cum præſertim Q. Hortenſius, qui hoc iudicio partes accuſatoris obtinet, contra me ſit dicturus. pro Quinct. 4. Sol qui aſtrorum obtinet principatum. de Nat. 35. Obtinemus ipſius Cæſaris ſummā erga nos humanitatem. fam. l. 4. 40. At eius filij nec uiui probabantur bonis, & mortui numerū obtinent iure cæſorum. 2. Off 62 hoc eſt numerātur inter eos qui iure occiſi ſunt. Africam tum prætor ille obtinebat. pro Cœl. 7. Suam quiſque domum tum obtinebat. in Ant. 169. Vertes totam inſulam obtinebat, Cyclops Ætnam ſolam tenuiſſe dicitur. in Ver. 265. Quorum alter apud me parentis grauitatem, alter filij ſuauitatem obtinebat. pro Syl 14. Cauſſam enim frequenti ſenatu non magna ueritate, magnaque iniuria eorum qui a te cauſſam regiam alio transferebant, obtinebamus. 1. fam 8. de Fin. l. 4. 1. Academiam Carneades & Clitomachus obtinebant. 1. de Or. 24. hoc eſt, regnabant in Academia. Quem locum apud Cæſarem obtinuiſti? quo numero fuiſti? 2. Phil. 80. pro Quinct. 24. Pompeius malas cauſſas ſemper obtinuit, in optima concidit. Att. l. 7 66 Hęc autem apud te cognitionis, fidelitatis, uetuſtatis, auctoritatis, ne hoc quidem iuris obtinuit, ut, &c. 7 Verr. 97. id eſt, non tantum potuit. Leuiſſime enim quia de intercalando non obtinuerat, transfugit ad populum. fam. l. 8. 6. 11. Vt ſi iſtic mea commendatione tuam dignitatem obtinebis, perferas noſtri deſiderium. 7. fam 23. Si minus id obtinebis. Tuſc. 1. 22. Omnia quæ uoles, obtinebis. ep. 9. Iſne apud uos obtinebit cauſſam ſuam, qui ſe ita defenderit? &c. pro Cœl. 28. Nunc hoc uel honeſtatem teſtudinis, uel ualde bonum æſtiuum locum obtinebit. Q. fr. 318. Quomodo primum obtinebit nomen ſapientiæ? Ac. ed. 1. l. 2 23 Quare & illa quæ uiolata expiabuntur, & hæc quæ ſunt ſanctiſſime conſeruata, religionem ſuam obtinebunt. 1. Att 32. Iam antea in ſella ſedens prætor, cum prouinciam Siciliam obtineret. 5. Verr. 111. pro Dom. 24. Quod, niſi eo nomine uirtutes continerentur, illud ita numquam uulgatum eſſet, ut iam prouerbij locum obtineret, Hominem frugi omnia recte facere. Tuſc 4. 29. Nemo adhuc præter te fuit, ubi noſtrum ius contra illos obtineremus. pro Quinct. 18. Ad iudicium hoc modo uenimus, vt totam litem aut obtineamus, aut amittamus. pro Roſc. Com. 5. Ceteroq. mallet obtinere exiſtimati bonus uir, ut non ſit; quam eſſe, ut non putetur. 2. de Fin. 114. Obtinere aliquid nullo refellente. Off. 3. 103. Obtinere priſtinam dignitatem ſuam. ep. 58. Quod, tametſi miſerum & indignum eſt, feret tamen æquo animo, iudices, ſi per uos uitam & famam poteſt obtinere. pro Roſc. Am. 29. Non dubito, quin adeptus, intelligas te facillime poſſe obtinere ſummum atque altiſſimum gradum ciuitatis. fam. l. 1. 7. 31. Hoc cogitent, ita ſe graues eſſe, ut, ſi uolent ueritatem retinere, grauitatem poſſint obtinere. pro Quinct. 50. Hiſpaniam citeriorem cum imperio obtinere. fam. l. 1. 9. 42. Obtinere iniuriam. 2. Phil. 30. Hic Philodamus, poſteaquam ius ſuum obtinere non potuit, ut humanitatem, conſuetudinemq. ſuā retineret, laborabat. 3. Verr. 44. Obtinēt alterū genus, id ipſumq. lacuna. 3. de Or. 61. Hi ſunt qui, niſi me ciuitate expuliſſent, obtinere ſe non poſſe putarunt licentiam cupiditatum ſuarum. 10. Att. 7 Maledicti locum aut criminis obtinere. pro Dom. 67. Seruitutis locum pene infimum obtinere. in Parad 46. Obtinere & conſeruare eam neceſſitudinem quæ nobis cum aliquibus eſt. 1. Q fr. 27. Obtinere alienam pecuniam. pro R. Am. 15. O. prouinciam

cum

cum imperio. ep.12. Rem.5. fam.14. Alicuius res geſtas. 5. in.Ver.69. Salutem & fortunas per aliquem nulla impenſa. de Pet. Conſ.25. Sententiam aliquam. Tuſc.1.22. Hoc uno uitio maxime mihi premi uidentur tui Stoici, quod ſe poſſe putant duas contrarias ſententias obtinere. de Fin. 4. 74. Obtinere falſum teſtamentum. Off 3.91. Veritatem. pro Deiot.3. Zeno naturalem legem diuinam eſſe cenſet, eámq. uim obtinere recta imperantem, prohibentemq. contraria. 1. de N.d.51. Obitam & famam pro R. Am 29. Id tu nos obtinuiſſe non modo facile patiare, ſed etiam gaudeas. Att l.16.242.3. Nam ſi perſeuerant, & obtinuerint, quid nobis futurum ſit uides. Att.l 11.215.6. At cui regno? Quod a Tantalo & Pelope proditum iure obtinebatur. 3. Off 113. A nobis agentur omnia, ut neque, ſi quid obtineri poterit, non contendamus, nec ſi quid non obtinuerimus, &c. ep.l.1.5 7. Præſertim cum prope præcipuam cauſſam haberent ad ius obtinendum. fa.13.6. Omnes intelligant, non ad obtinendum mendacium, ſed ad uerũ probandum, auctoritatem adiuuare. pro Quinct. 50. Hoc ad obtinendas cauſſas ualet plurimum. Orat. 203. Nihil tibi deeſſe arbitror ad tuas fortunas obtinendas. ep.l.4.7.9.

Obtinens.

Homo igitur acutus, cauſſam non obtinens, repugnante natura, uerba uerſare cœpit. 4.de Fin. 90. Salluſtio Africam interiorem obtinente. in Salluſt.275. Caue putes quidquam homines magis umquam eſſe miratos, quam nullum teruncium me obtinente prouinciam, ſumptus factum eſſet At.l.5.110.3.

Obtentus.

Teſtamentum irritum fecit quod etiã infirmis ciuibus ſemper obtentum eſt. 2.Phil.106. Quæ uolebamus & contendimus, obtenta non ſunt. pro Balb.67.

Obtento.

Et tamen ſpes quædam me obtentabat, fore ut aliquid conueniret potius, quam aut hic tantum ſceleris, aut ille tantum flagitij admitteret. Att.l.9.181.6.

Obtingo.

Obtigit damnatio alicui. in Piſ 75. Ex quo quia ſuum cuiuſque fit eorum, quæ natura fuerant communia, quod cuique obtigit id quiſque teneat. 1. Off.33. Cũ ei obtigiſſet, ut bellum gereret cum rege Perſe. de Diu.101. Quum tibi magno clamore aquaria prouincia ſorte obtigiſſet. in Vat.8. Talia cuique exta eſſe, qualis cuique obtigerit hoſtia. de Diu.116. Deinde ſi quid obtigerit, æquo animo paratoq. moriar. in Catil. 118. Aſiam Q. ſuauiſſimo fratri, obtigiſſe audiſti. Att.l.1.10. Quæſtor ex ſenatuſconſulto prouinciam ſortitus es: obtigit tibi conſularis. 3.Ver.23. Quum optatiſſimum nuncium accepiſſem, te mihi quæſtorem obtigiſſet. fam.l.2.18.1. Quam mihi obtigiſſe decus ὡράριον, numquam deſeram. Att.20.

Obtorpeo.

Subiectus miſeriis obtorpui. 3.Tuſc.q.115. Minor ei non & linguam obmutuiſſe & manum obtorpuiſſe. pro Dom.104.

Obtorqueo.

Quem obtorta gula de conuiuio in uincula, atque in tenebras abripi iuſſit. 6.Verr.10. Nec quidquam propius eſt factum, quam, ut illum perſequeretur, & collo obtorto ad ſubſellia reduceret. pro Clu.45.

Obtrecto.

Vt hoc uos intelligatis, a nullo iſtorum, qui huic obtrectant legi atque cauſſæ, L. Lucullum ſimiliter ea hoc loco eſſe laudatum. pro Leg. Manil.14. Si qui mihi obtrectent, refutentur a te. 9.fam.21. Nam & inuidere, ægritudinis eſt, & æmulari, & obtrectare. 3.Tuſc.q.141. Ipſum illud æmulari & obtrectare non eſſe inutile, cum aut ſe non idem uideat conſecutum quod alium, aut alium idem quod ſe. Tuſc.q.218. Quo mihi etiam indignus uidetur obtrectatum eſſe adhuc. pro Pomp.14. Si obtrectabitur, utar auctoritate ſenatus. Att.l.3.68.1. Arceſilam uero non obtrectandi cauſſa cum Zenone pugnauiſſe, ſed uerum inuenire noluiſſe ſic intelligitur. 3.Tuſc.q.141. Ac.ed.lt.2.69. Hanc tibi conſuetudinem pleriſque in rebus bonis obtrectãdi, ſi quis detraxerit, qui tibi uelit obtrectare, non relinquetur. in Ant.225.

Obtrectans.

Æmulantis eſt, angi alieno bono quod ipſe non habeat: obtrectantis autem, angi alieno bono, quod id etiam alius habeat. 4. Tuſc.q.46.

Obtrectatio.

Obtrectatio autem eſt ea, quam intelligi Zelotipiam uolo, ægritudo ex eo, quod alter quoque potiatur eo quod ille ipſe concupiuerit. Tuſc. 4 14. Obtrectatio inuidiæ, quæ ſolet lacerare pleróſque. de Clar.178. Hæc res habet obtrectationem. ep 154. Tantum abeſt ab obtrectatione inuidiæ, de cl. Or. 80. Ab obtrectatione inuidorum defendenda cõſilia mea. 10.fam 18. Aliqui & ciuilibus ſtudiis atque obtrectatione domeſtica inimici. pro Font.14. Aut ex aliquorum inuidia, aut obtrectatione, aut falſa opinione. 2.de Inu.147. Inuidia & obtrectatione impediri. de Inu.1.23. Poſteriorum erit uerius iudicium obtrectatione & maleuolentia liberatum. 1.ad Q.fr.33. Maleuolentiſſimis obtrectationibus de uetere aliqua diuturnaq. ſententia depelli. fam.l.1.7.23.

Obtrectator.

Sed ſi forte aliquando aut beneficij huius obtrectator, aut uirtutis hoſtis, aut laudis inuidus extitiſſet. pro Flac.1. Dolebamq. quod non, ut plerique putabant, aduerſarium aut obtrectatorem laudum mearum, ſed ſocium potius & conſortem glorioſi laboris amiſeram. de cl. Or.2. Cum ſtudiorum ſuorum obtrectatorem ſuſtuliſſent. pro Font.15. Verebar ne obtrectatores mei, &c. 10.fam.75.& 80. Quid ſperem potentiſſimo inimico, dominatione obtrectatorum, infidelibus amicis, pluribus inuidis? Q.fr.l.1.4.2. In tam ſuſpicioſa & maledica ciuitate locum ſermoni obtrectatorum non reliquit. pro Flac.53. Reliqua iam præcipitantis tribunatus, etiam poſt tribunatum obtrectatores eorum atque aduerſarij defenderunt. de haruſp. reſp.47. Multi amici accuſatoris, nonnulli etiam noſtri iniqui, multi communes obtrectatores, atque omnium, inuidi multa finxerunt. pro Planc.46. Obtrectatores quos habes, faciliime ſuſtineo. 11.fam.25. Hæc tamen opinio eſt populi Romani, a tuis inuidis atque obtrectatoribus nomẽ inductum fictæ religionis, non tam ut te impedirent, &c. fam.l.1.4.4.

Obtrudo.

Tu iſti aderis, qui non obtrusit aliqua ex parte monimenta P. Scipionis, ſed funditus ſuſtulit ac deleuit. 6. Verr.71.

Obtruſus.

Quo magis expurgandus eſt ſermo, & adhibenda quam obtruſa ratio, quæ mutari non poteſt, nec utendum prauiſſima conſuetudinis regula. de Cl Or 140.

Obtrunco.

Puerum interea obtruncat: membraq. articulatim diuidit. 3. de Nat.91.

Obtundo.

Obtuderunt ciui aures te ſocium prætoris fuiſſe. in Verr. 184. Non obtundam diutius aures ueſtras. 6.Verr.97. Ego ſi ſomnum capere poſſem, tam longis epiſtolis uõ obtunderem. Att.l.8.14.3. Cum patronus uocem in dicendo obtudiſſet. Or. l.2 156. Nihil eſt enim quod iam obtundat eleuetq. ægritudinem, quam perpetua in uita cogitatio. Tuſc.3.30. Multa enim e corpore exiſtunt, quæ acuant mentem, multa quæ obtundãt. Tuſc. 1.65. Cupio non obtundere te, ſi non delectare noſtros ſtudio. ep.70. Ne breuitas defraudaſſe aures uideatur, neve longitudo obtudiſſe. in Or.129. Sub. aures, uel auditũ. Nõ quo, &c. acui ingenia adoleſcentum nollem, ſed contra ingenia obtundi nolui, corroborari impudentiam. 3. de Or.52.

Obtuſus.

Si aures auditorum obtuſæ uidebuntur. ad Her. 19. Nonne nobis uidetur animus is, qui plus cernat, & longius uidere ſe ad meliora proficiſci? Ille autem cuius obtuſior ſit acies, non uidere? de Sen.75.

Obtuſius.

Totum aut etiam, aut non, negauit eſſe neceſſarium. quo quid dici poteſt obtuſius? 1. de Nat. 49.

Obturtaus, *Vide* Obthuratus.

Obtutus.

Obtutus oculorum. Off. 1.203. Cum idẽ obtutus eſſet amborum oculorum. de Nat. 61. Figere obtutum aliquo. 2. de Nat. 135. Obtutum in cauda maioris figere dicas. 2. de Nat. 153. Obtutum oculorum effugit animus. de Vn.33. Qui uultum eius, cum ei dicendum eſſet, obtutumq. oculorum in cogitando probe noſſet. 3. de Or.10. Quodã obtutu oculorũ duo pro uno lucernæ lumina uideri. 2. de Diu.180.

Obturbo.

Me ſcriptio & literæ non leniunt, ſed obturbant. At.l.12.18. Nec quidquã habeo tollerabilius, quam ſolitudinem. Nã, (quod erat ueritus) nõ obturbauit Philippus: nam ut heri me ſalutauit, ſtatim Romam profectus eſt. Att.l.12.241.11

Obuallatus.

Locum quem nobilitas præſidiis firmatum, atque omni ratione obuallatum tenebat, me duce reſcidiſtis. de Leg. Agr.19.

Obuenio.

Obuenientia bona homini ab alio conferuntur, vel aliunde deferuntur, obuenit hæreditas: philoſophia homini non obuenit, ſed eam ſibi quiſque quærere debet à ſeipſo. 4. Verr. In ſortitiune prouinciarum, quę cuique apta erat, ea cuique obuenit. in Ant. 288. Sorte prouincia Sicilia Verri obuenit 4. Verr. 11. Id igitur obuenit vitium. quod tu iam Calend. Ian. futurum eſſe præuideras. 2. Phil. 88. Sin quæ neceſſitas huius muneris alicui Reipub. obuenerit, &c. 2. Off. 109. Iudicem quæſtionis, hoc eſt Q. Voconium, cum iis iudicibus, qui ei obuenerint (vos appellat Iudices) quærere de veneno. pro Clu. 118.

Obuerto.

Nauem obuertunt magno cum pondere nautæ. in Arat. 16 Quem ſpectabant, cuius ob os Graij ora obuertebant ſua. 3. Tuſc. 68. & 9. fam. 61.

Obuerſor.

Sed mihi ante oculos obuerſatur Reip. dignitas, quæ me ad ſe rapit. pro Set. 5. Ante oculos exterminatoris ſui obuerſatur Reſpublica. pro Dom. 109. Obuerſentur ſpecies honeſtæ animo. Tuſc. 2. 46. Nonne ipſa veritas & grauis, & recta ratio mihi obuerſetur? 4. Aca. 252.

Obuerſatio.

Mœſtos amicos, obſeruationes, teſtificationes, ſeductiones teſtium, ſeceſſioně ſubſcriptorum animaduertebāt pro Mur. 46.

Obuius.

Sin autem ingrediĕti cum armata multitudine obuius fueris. pro Cęc. 55. Quippe ſi ille ei obuius futurus non erat. pro Mil. 110. Tu autem fac vt mihi tuę literæ volent obuię. 6. At. 38.

Obuiam.

Cum ipſa penè inſula mihi ſeſe obuiam ferre vellet. pro Planc. 179 O. fit ei Clodius expeditus in equo. pro Mil. 20. Si mercede corrupti o. candidatis iſſent. pro Mur. 61. ire cupiditatibus. 3. Verr. 74. De o. itioni, ita faciă vt ſuades. Att. l. 11. 34. & 13. 45. Q. Lepeam perfectum fabrū meum tibi o. miſi. fam. l. 3. 7. 9. Ego miſi Tironem Dolabellæ obuiam. Att. l. 12. 535. 5. Illi o. miſimus Athenas. ep. 35. O. mihi mitte epiſtolas te dignas. 2. fam. 42. Tu tamen mitte mihi quæſo o. litteras, nunquid putes Reipub. nomine tardandum eſſe nobis. 6. Att. 45. Cęſari ex Hiſpania redeunti o. longiſſimè proceſſiſti. 2. Phil. 85. Heraclius ille & Epicrates longe mihi o. cum ſuis omnibus proceſſerunt. 4. Ver. 45. Huic ad vrbem venienti tota o. ciuitas proceſſerat pro Set 18. O. procedere morti aduentanti. Tuſc. 5. 41. Prodire o. alicui. Att. 21. Multi o. prodierunt de prouincia decedenti. pro Mu. 62. & 2. Phil. 71. Ex oppido prodire o. alicui. in Ant. 171. & ep. 35. O. mihi proditum eſt. 15. fam. 12. Properare o. alicui. Terentię, lib. 14. 5. 5. Cum in Cumanum mihi o. veniſti. ep. 27. Deinde ipſe accuſator cum bene magna caterua o. venit. pro Mur. 140. Calendis Iun. eunti mihi Antium, & gladiatores M. Metelli cupide relinquenti. venit o. tuus pater. Att. l. 2. 16. 1. Huic O. Cato & Seruilius Pręţor aperte. Att. l. 48. 85. 17.

Obuoluo.

Pictor ille vidit, obuoluendum caput Agamemnonis eſſe, quoniam ſummum illum luctum penicillo non poſſet imitari. in Or. 41.

Obuolutus.

Obuolutus & obligatus corio. ad Her. 4. Obuoluta ſanguine fax. 1. de Diu. 117. Obuolutum & præligatum folliculo os. 2. de Inu. 232. Capitibus obuolutis ad palum atque ad necem è carcere rapiebantur. 7. Verr. 58.

Occæco.

Tenebræ conduplicantur, noctesque, & nimbium occæcat nigror. 3. de Or. 86. Accęcati cupiditate nõ prouidět. 1. de Fin. 26.

Occalleſco.

De Statio manumiſſo, & nonnullis aliis rebus angor equidě: ſed iam prorſus occallui. 2. Att. 45.

Occo, Occatio.

Quę quum gremio mollito ac ſubacto ſparſum ſemen excepit, primum id occatum cohibet, ex quo occatio (quę hoc efficit) nominata eſt. de Sen. 47.

Occaſio.

Occaſio aũt eſt pars tẽporis, habens in ſe alicuius rei idoneă faciendi aut nõ faciĕdi opportunitatem. 1. de Inu. 56. Caſus eſt in capiendo, locus, euĕtus, occaſio. pro Flac. 24. Tempus antè actionis opportunum, Græce *εὐκαιρία*, Latine appellatur occaſio. 1. Off. 199. Aliis conſilium, aliis animus, aliis occaſio defuit. in Ant. 166. Quę tum non modo occaſio, ſed etiam cauſa illius opprimendi fuit? pro Mil. 30. Si fuerit occaſio, manu: ſin minus, locis nos defendamus. Att. 5. 106. 5. Occaſio quæritur, idoneane ſatis fuerit ad rem adoriendam, an alia melior, quæ aut præterita ſit, aut non expectata. 2. ad Her. 37. Amiſſa occaſio. Att. 542. Ego tamen, vt primum occaſio data eſt, meo priſtino more Rempubl. defendi. fam. l. 12. 24. 3. Simul ac primum ei occaſio viſa eſt, &c. prouinciam deſeruit. 3. Verr. 3. 23. Certatim poſthac, mihi crede, ad hoc opus curretur, nec occaſionis tarditas expectabitur. 5. Phil. 152. Ad alienæ petitionis occaſionem interceptus honos. 2. de Leg. Agr. 210. Amittere occaſionem. pro Cæc. 11. Captare occaſioně. de haruſp. reſp. Quòd ſi Antonius ab alio relictum regni inſtrumentum, occaſionem regnandi habuit. Brutus Cic 4. 6. Habere occaſioně ad agendum aliquid. ep. 147. Nactus calumniæ amplam occaſionem. 4. Verr. 43. Quorum alter relictus, alter laceſſitus, occaſionem ſibi ad occupandam Aſiam oblatam eſſe arbitratur. pro Leg. Man. 2. Hæ gentes mala noſtra ſuam putant occaſionem. 10. fam. 8. Teneo quam optabam occaſionem, neque remittam. 1. de Leg. 7. Hanc igitur occaſioně oblatam tenete per deos immortales. 3. Phil. 148. Occaſionem vrgere. 7. fam. 18. Qui occaſione aliqua etiam inuitis ſuis ciuibus adeptus eſt imperium. de Cl. Ar. 191. Qui familiarem iugularat, quid hic occaſione data faciet inimico? 7. Phil. 228. Ne data quidem occaſione illum repulimus. ad Atticum, lib. 7. 136. 3. Qui aliqua occaſione conſules facti ſunt. contra Rull. 66. b In occaſione ad ſpatium temporis faciendi quædam opportunitas intelligitur adiuncta. 1. de Inu. 57. Tantæ laudis aliquem occaſione priuare. pro Lig. 16. Quantæ, quoties, quàm præclaræ occaſiones fuerunt, ſi eum interficere voluiſſet. pro Mil. 29. Si in eo mihi temperauiſſem, maiores occaſiones ad opitulandum haberem fam. l. 10. 8. 4.

Occido, penult. longa.

Virginiă filiă ſuă manu occidit Virginius. 2. de Fin. 107. Occidat hominem oportet qui veſtra opera vti velit. 5. fam. 25. Cum Panſa hoſtium copias occiſione occiderit. in Ant. 265. Nullus modus eſt hominis occidendi, quo ille non aliquot occiderit. pro S. Roſc. 35. Multos ferro, multos veneno homines occidere. pro R. Am. 61. Rempublicam condere vnius diſceſſu, quàm omnium interitu occidere maluit. pro Dom. 74. Occiditur ad balneas Palatinas rediens à cœna Roſcius. pro S. Roſc. 21. b.

Occiſus.

Si quis noſtrum interiit, aut occiſus eſt. 4. fam. 17. Cædem, qua P. Clodius occiſus eſt, contra Rempubl. eſſe factam. pro Mil. 103. Occidione occiſus. 15. fam. 16. & 14. Phil. 409. Cognoui magnum equitatum eorum à cohorte prætoria occiſum. ep. 244. Vigilare non ſolum ad inſidiandum ſomno maritorum, verum etiam bonis occiſorum. 1. in Catil. 19.

Occiſio.

Tu vim negabis eſſe factam, ſi cædes & occiſio facta non erit. pro Cæc. 31. Occiſio oblata eſt. 4. ad Her. 179.

Occidio.

Et à cohorte Prætoria, quæ erat Epiphaneæ præſidij cauſa, occidione occiſum. fam. 15. 4. 19.

Occido, penult. correpta.

Eudemus prælio ad Syracuſas occidit. de Diu. 91 Occidimus ipſi & extinguimur refrigerato & extincto calore. de Nat. 2. 17. Sin plane occidimus (me miſerum) ego omnibus meis exitio fuero quibus ante dedecori non eram. ad Q. fr. 1. 4. 5. 2 Non occidunt ſententiæ hominum interitu. 1. de Nat. 9. Sed non loquor de nobis: de illis loquor qui occiderunt. pro Lig. 11. Qui centũ millibus annorum ante occiderunt. Tuſc. 18. Quorum alij occiderunt alij neſcio quo pacto obduruerunt. fam. l. 5. 15. 3. 2 Hic ornatus nunquam dilapſus occidet. Ac. quęſt. 30. Hæc iura Pontificum authoritate conſecuta ſunt, vt ne morte patrisfamilias ſacrorum memoria occideret. 2. de Leg. 46. Occideret vox potiſſimum in domeſticis periculis. 1. Q. fr. 50. Quarum rerum recordatio & memoria, ſi vna cum illo occidiſſet, deſyderium coniunctiſſimi viri atque amantiſſimi ferre nullo modo poſſem. de Am. 86. Sunt enim qui diſceſſum animi a corpore putant eſſe mortem: ſunt qui nullum cenſeant fieri diſceſſum, ſed vna animum & corpus occidere. 1. Tuſc. 29. Occidere enim maxima gloria. Diu. 1. 46. Ex nihilo oriri, & in nihilum occidere. 5. de Diu. 28. Occidiſſe ſua ſtultitia. cùm tua prudentia ſalui eſſe potuiſſent. 4. fam. 7. Beneficia in aliquem collata exitio alicuius occaſura. pro Mil. 77.

Occidens.

Occidẽs ſol. 1. Tuſc. 151. Cũ iuis ſe laudib. vita occidẽs cõſolari põt. Tuſ. 1. 175. Profecto aliqd opis occidenti Reip. tuliſſe.

fam.l.4.21. Qui has nobiſcũ terras ab Oriente ad Occidẽtem eo lũt.2.de Nat.243 Nolite hunc natura ipſa occidentẽ velle maturius extingui vulnere veſtro, quàm ſuo fato pro Cœ.l.63. Propè iam occidente ſole.pro Dom.85.

Occaſus.

Obitus,& occaſus noſter.in Piſ.26. Occaſus alicui⁹ ſigni. Diu.l.2.13. Occaſus ſolis.ad Her.23. Occaſus vitę, ſenectus. Top.16, Totius vrbis atq; imperij occaſus appropinquat.3. in Catil.64. Cũ ad occaſum interitumque Reipubl. Catalina in caſtris dux eſſet conſtitutus. pro Syll.24. Ab ortu ad occaſum ſpatijs immutabilibus commeãs ſidus.2.de Nat.70. Senatum Reipub. occaſum atq; interitum luggere veſtuiſti.in Piſ.13. Qui dies poſt obitum occaſumque noſtrum Reip. primus illuxit? in Piſ.86. Ac poſt Lælij occaſum.1.Ac.12.

Occludo.

Quid me igitur Luculle in inuidiam, & tanquam in concionem vocas:& quidem vt ſeditioſi Tribuni ſolent, occludi tabernas iubes? 4.Ac.151.

Occluſus.

Solum eſſe cui domi nihil ſit nec obſignatum, nec occluſum. 2. de Or.138. Sed quum occluſum illud odium multarum eius in me iniuriarum, quod ego effudiſſe me omne arbitrabar, reſiduũ tamen inſciẽte me fuiſſet, omne repente apparuit. fam.l.1.9.78. Occluſis tabernis quęſtus minui ſolet.4.in Catil.90.

Occulo.

Puncta argumẽtorum plerumque vt occulas, nequis ea numerare poſſit.2.de Or.95. Appij vulnera non refrico, ſed apparẽt, nec occuli poſſunt. Att.l.5.103.3. Quę cęteris in vrbibus molliſſimo cultu parietum vmbris occuluntur. Tuſc.2.31.

Occultus.

Is enim, qui occultus & tectus dicitur, tantũ abeſt vt ſe indicet, perficiet etiã vt dolore alterius improbe facto videatur. de Fin.l.2.46. Occultum & reconditum. Bruto.l.11.21.10. Occultum, inteſtinum, & domeſticum malum.3. Verr.27. Qui nihil ex occulto, nihil de inſidijs agendum putant. Off.1.53. Cum multi boni viri ex occulto interueniſſent. pro Clu.36. Veritas in occulto latet. Or. 20. Incluſum atque abditũ latere in occulto. pro Rab.95. Ac.ed.2.l.1.32. Qui tum prope in occulto ſtetiſſent. ꝑ Clu.62. Res occultæ,& ab ipſa natura inuolutę. Ac.ed.2.l.1.11. Intereſſe .n. inter argumẽtũ concluſionemq; rationis,& inter mediocrẽ animaduerſionẽ: atq; admonitionẽ: altera occulta quędã, & quaſi inuoluta aperiri, altera prõpta & aperta iudicari. de Fi.1.24. Occulta,& circumfuſa craſſis tenebris. Ac.ed.1.l.2.112. Serui quibus occulta credantur. pro Coel. 45. Res Occultas,& latentes indagare. de Fin.139. Occultas,& penitus abditas res non modò vidit animo, ſed etiam ſic tractat, vt manu doceat Epicurus. 1. do Nat.69. Paulo occultior atq; tectior veſtra iſta cupiditas eſſet. pro Sext.Roſc.Amer.63. Si quid erit occultius,&, vt ſcribis, recõditum. epiſt.178.b Habeo multo occultiora, quę vix verbis aſſequi poſſum fam.l.11.27.13. An tu, quum res occultiſſimas aperueris, in lucemque protuleris iuratuſque dixeris ea te comperiſſe,&c. Ac.ed.1.l.2.57. Per iſtos, quę volebat, in nauem clam imponenda, occultè exportanda curabat.6.Verr.19. Nec conſulto dicis o. vt Heraclitus. de Nat.61. Facile vt excogitet quomodo o. ſine teſte, ſine vllo conſcio fallat.2. de Fin.86. O. facere aliquid. 2. de Fin.79. Quid Alexandria cunctaque AEgyptus? vt O. latet? vt recõdita eſt? vt furtim tota Decem uiris traditur? de Leg.Agra.49. Quę res aperte petebatur, ea nunc O. cuniculis oppugnatur. cont.Rull.61. Peruenire o. ad aliquem locum.3. in Catil.51. Occultius agendum, neque vllo modo diuulgandum.6.fam.40. Occultiſſime aliquid agere.2.Verr.10. Remouent oculis, ipſiq; neceſſitati dant operam vt quàm occultiſſime parcant. 1. Off.177.

Occulto.

Cauſam tanti terroris occultas.3.Verr. 56. Quę natura occultauit, eadem omnes qui ſana mente ſunt, remouent ab oculis.1.Off.177. Quoniam ſententię atque opinionis meę voluiſti eſſe participes, nihil occultabo. de Ora.99. Sed ſiquis eſt paulo erectior, quamuis voluptate capiatur, occultet,& diſſimulet appetitũ voluptatis propter verecundiam.1. Off.147. Occultare ſuum gaudiũ. Off.2.116. Mithridates, ita regnat, vt ſe neque Cappadociæ latebris occultare velit. pro Leg.Manil.4. Occultare ſententiam fronte. Læl.59. Vitia occultare. Poſt redit. in Senatu,14. Tenuitas huius eo maggis elucet, quo magis occultatur, ꝑ S.Roſc.52. Intus veritas occultatur, in fronte eſt oſtẽtatio.2.de Fin.124. Eorumque omnium, quę naturæ obſcuritate occultantur. de Fin.5.48. Quod eo eſt admirabilius in his ſtellis quas dicimus, quia tũ occultãtur, tum rurſus aperiuntur: tum abeunt, tum recedunt: tum antecedunt, tum ſubſequuntur, tum celerius mouentur, tũ tardius &c. de Nat.2.37. Premitebatq; de ſtipatoribus ſuis, qui perſcrutarentur arculas muliebres: & ne quod in veſtimentis occultaretur telum, exquirerent.2. Off.34. Occultari, delitescere. pro St.14. Intemperantis eſt ſcribere, qđ occultari velis 1.Ac.4. Occultandi ratio difficilis.10.Att.31. Id eſt, diſſimulandi. Frontis tibi integumento ad occultanda tanta vitia diutius vti non licebit. Poſtquam.207.

Occultans.

Nihil occultans, nihil diſſimulans, 2. Q. fr.36. Inuentus eſt vix in hortis ſuis occultans. Ac.quęſt.146.

Occultatus.

Latent iſta omnia Luculle craſſis occultata, & circunfuſa tenebris,&c.4.At.219.

Occultate.

Quod igitur,& occultatius conari, & efficere cautius potuit, id tibi,& medico callido,& ſeruo, vt putabat, fideli nõ credidit:&c. pro Deiot.12.

Occultatio.

Occultatio nulla eſt.9.Att.55. id eſt, nullę latebræ. Quę libido ſe non proripiet ac proijciet aut occultatione propoſita, aut impunitate, aut licentia? 2.de Fin.117.

Occultator.

Suſtinuiſſet hoc crimen primum ipſe ille latronum occultator, & receptor locus. pro Mil.37.

Occumbo.

Vt eſſet q pro patria morte nõ dubitaret occumbere.1.Tuſc.91.

Occupo.

Occupaui te, inquit, Fortuna, atque cepi, omneſque aditus tuos intercluſi, vt ad me aſpirare non poſſes. 5. Tuſc. 40. Peccuniam adoleſcentulo, grandi fœnore, fiducia tamẽ accepta, occupauiſti. pro Flacc.40. id eſt, peccuniam abs te fœneratitiam ſumpſit adoleſcentulus. Occupauit eum.13.Att.3. id eſt eum ante me quaſi cepit,& inuitauit. Maledicto nihil in hiſce rebus loci eſt, quod omnia laus occupauit, pro Mur.126. Mentes Siculorum tãta ſuperſtitio occupauit, vt,&c.6.Ver.101. Cęſar magnam Italiæ partẽ occupauit. Att.131. Verba quę maxime cuiuſque rei propria, quæque eſſent ornatiſſima atque optima, occupauit Ennius. 1. Or.75. Pręterea pecunias occupauerat apud populos,& ſyngraphas fecerat.3.Verr.64. Nouis magiſtratib. aũt, ſi Parthicũ bellũ erit, hæc cauſa primos menſes occupabit.8.fam.31. Id eſt, primis menſibus tractabiſ. Vt antè occupet, qđ putat opponi. Ora.209. Nec in facinus, ne odij locum riſus occupet. in Or.48. At quum quidam Tralliani, quum ipſi graui fœnore iſtam pecuniam multos annos occupauiſſent. pro Flac.45. Id eſt, fœnerati eſſent. Si hoc alius quiſpiam me impedito occuparit. de Ora.100. Sed quemadmodum theatrum quum commune ſit, rectè tamen dici poteſt eius eſſe eum locum quem quiſque occuparit. de Fin.204. Magnitudine rei occupare animos eorum qui audiunt. pro Font.278. Occupare dominatum. Tuſc.5.42. Italiam militibus occupare.2.de Leg.Agr.10. Rullus totam Italiam ſuis pręſidijs obſidere & occupare cogitat. de Leg.Agr.74. Alterius locum occupare. ad Brut. 285. Non mediuſſidius mediocri dolore afficiebar, quum alij occupare poſſeſſionem laudis uiderentur. fam.10.13. Qui regibus exactis regnum occupare uoluerunt.5.Phil.175. Tibi Gracchus regnum occupare conatus eſt, uel regnauit is quidem paucos menſes. de Amic.38. Tyrannidem occupare. 3.Offic.121. Parmam direptam, L. Antonium Alpes occupaſſe. fam. 10.33.13. Et Paulum Marcelli occupauiſſe. in Hortenſio, Antè occupetur animus ab iracundia, quàm prouidere ratio potuit ne occuparetur. ad Q. fra.l.1.1.58. Volo hoc oratori contingat, ut quum auditum ſit eum eſſe dicturum, locus ſubſellijs occupetur, compleatur Tribunal,&c. de Cl.Orat.160. Occupari in aliqua re. Ac.ed.2.l.1.11.

Occupatus.

Is non in adminiſtrãdo bello, ſed in ſufficiendo collega occupatus. pro Mur.77. Occupatus in bonis. pro R. mm. 56. Occupatus tot annos in dijs mortalibus placandis. pro Fon.6.30. Occupatus in faciendo aliquid. pro Mur.144. Occupatus in ſe conſeruandò.4.de Fin.55. Occupatus in re familiari. ad Brut. 8.2. Sum occupatus. Att.156. Dum in alijs rebus erat occupatus, qui ſummam rerum adminiſtrabat. pro S. Roſc. 33. Itaque nemo adhuc conuenire me naluit, quum fuerim occupatus. de Sen.29. Quanuis occupatus ſis, otij tamen plus habes.12.fam.62. Vehementer occupatus ſis, otii tamen plus habes.22.fam.62. Vehementer occupatus homo. pro Mur.25. Neque enim occupata opera, neque impedito animo res tanta ſuſcipi poteſt. 2. de Leg. 13. Occupatum & impeditum nunquam hunc tenuerunt amores. pro Cœl.

35. Videtis ergo diuinam prouidentiam non eſſe tam occupatam quàm putatis: ſed face eſſe diſtentam, cælum uerſantem, terram tuentem, maria moderantem. de Nat. 79. Suſpenſo animo & occupato, Craſſum tibi reſpondiſſe uideo. 1. de Or. 123. Et in ea funditus delenda occupati & ſunt & fuerunt. 1. Of. 83. In quibus ante eum philoſophi occupati fuerunt. 1. Ac. 22. In Dolabella opprimendo occupati eſſe debemus. Att. 176. Vt ſi occupati profuimus aliquid ciuibus noſtris, proſimus etiam ſi poſſumus otioſi. 1. Tuſc. 9. Occupata tempora. pro Planc. 54. Dicatque nos in uocibus occupatos. Tuſc. 5. 54. Occupatis & obſeſſis urbis locis procreatus tribunatus. 3. de Leg. 19. Et quid dicam de occupatis meis temporibus? cui fuerit negotium quidem nunquam otioſum. pro Planc. 273. Et quia feſtinabam, erámque occupatior de Q. Filio, ita me quidem ſedulo: noſti reliqua. Att. l. 10. 196. 1. Occupatiorem me habebant comitiorum dilationes. 8. fam. 7. Non dubito quin occupatiſſimus fueris, qui ad me nihil literarum. Att. l. 12. 252. 7.

Occupatio.

Occupatio eſt, quum dicimus nos prætereire, aut non ſcire, aut nolle dicere, id quod tunc maximè dicimus, hoc modo, Nam de pueritia, &c. ad Her. l. 4. 187. Et in hilaritatem impulſio, ante occupatio. 3. de Orat. 113. Occupatio ambitionis. de Or. 55. Obſeſſio templorum, occupatio fori, oppreſſio curiæ. pro Dom. 3. Impediebat te iſta conuiuiorum mulierúmque occupatio. 7. Verr. 66. Bellum in quo magna rei militaris occupatio eſſe ſolet. Ac. ed. 1. l. 2. 4. Occupationem alicuius obſeruare. pro R. Am. 13. Multo minus ad iuris ciuilis perdiſcendi occupationem deſcendendum eſt. de Or. l. 1. 31. 8. Expedire ſe ab omni occupatione. Att. l. 3. 61. 3. Ex eo colligere potes, quanta occupatione diſtinear. 2. Att. 59. In tanta occupatione urbis ac vitæ. de Or. 86. Sunt autẽ priuata natura nulla, ſed aut vetere occupatione, vt qui quondam in vacua venerunt. 1. Off. 33. Cum ſorore ages attentius, ſi occupatione iſta relaxaris. Att. 262. Summæ atque incredibiles occupationes meæ. Att. l. 1. 14. 1. Occupationum quaſi concurſus. 7. fam. 57. Propter moleſtiſſimas occupationes meas, quibus ſi me relaxaro, (nam vt planè exoluam non poſtulo) docebo, &c. fam. l. 7. 1. 18. Nã antea diſtinebar maximis occupationibus. ep. 201. Ita diſtinebar, vt vix huic tantulæ epiſtolæ tempus habuerim, atque id ereptum ſummis occupationibus. 1. Att. 18. Occupationibus tantis me impediri, vt facultas nulla ad te ſcribendi detur. 12. fam. 62. Deus nullis occupationibus eſt implicatus. 1. de Na. 37. In maximis occupationibus nunquam intermittis ſtudia doctrinæ. Or. 19. Occupationibus ſe relaxare, minus eſt, quã planè ſe exoluere. 7. fam. 5.

Occurro.

Id mihi ita occurrit, vt indifferens dicerem. de Fin. 101. Si id quod officij ſui ſit, non occurrit animo, nihil vnquam omnino aget. Ac. ed. 1. l. 2. 26. Statim occurrit animo quæ ſit cauſa ambigui. de Or. 118. Cur non antè occurrit, ne in villa reſideret? pro Mil. 111. Nobis occurrit, ne in villa reſideret? pro Mil. 111. Nobis occurrit deus in precibus, in optatis, in votis. de Nat. 1. 27. Non occurrit vnicuique veſtrum aliud alij in omni genere exẽplum quod teſtimonio ſit, non ex verbis totum pendere ius, &c. pro Cec. 38. Quod cuique occurrit. Ac. ed. 1. l. 2. 35. Chryſippus illi rationi ſic occurrit, ſi, &c. de Fat. 148. Varietas ſatietati occurrit. in Or. 101. Quorum de honore vtinam mihi plura in mentem venirent, duo certè non prætereibo, quæ maximè occurrunt. in Ant. 263. Omnes enim ſiue artis ſunt loci, ſiue ingenij cuiuſdã atque prudentiæ, qui modò inſunt in ea re, de qua ſcribimus, inquirentibus nobis, omnique acie ingenij contemplantibus, oſtẽdunt ſe & occurrunt. 1. de Or. 73. Mihi occurrunt Attice, & quaſi luceot Athenæ tuæ. de Cl. Or. 167. De noſtro itinere in vtramque partem permulta mihi occurrunt. Att. l. 15. 329. 19. Mihi quædam occurrunt, ſed ea coram. Att. 209. Hæc tenenda ſunt oratori, ſæpe enim occurrunt. Or. 107. Sed mihi quum de ſenectute aliquid vellem ſcribere, tu occurrebas dignus eo munere. de Sen. 2. Occurrebat tibi oratio. id eſt, offerebat ſe. Occurrebat mancam ac debilem Præturam ſuam futuram Conſule Milone pro Mil. 18. Conſilijs Catilinæ occurri & obſtiti. in Catil. Rationi illi quam paulò antè concluſi, ſic occurri. de Fat. 61. Maleuolentiæ hominum in me, ſi poteris, occurres. Brutus ad Cic. l. 1 a. 19. Vbi eum locum omne cogitatione ſepſeris, ſi modò vſum rerum percallueris, nihil te effugiet, atque omne quod erit in re, occurret atque incidet. 2. de Or. 81. Neque vos pæon aut herous ille conturbet, ipſi occurrent orationi, ipſi inquam ſe offerent, & reſpondebunt non vocati. 3. de Or. 105. Tum ei viſa quietis occurrent tranquilla atque veracia. 1. de Diu. 109. Scripſi ad eum, vt mihi Heracleam occurreret. ad Brut. l. 6. 1. Sed ego occurram expectationi veſtræ Iudices. pro Clu. 49. id eſt, reſpondebo tacitæ obiectioni. Reſiſtas, ſiue etiam vltrò occurras negotiis. 1. ad Q. fr. 3 Nequid tibi de alio audienti de ſeipſo occurrat, reformidat. pro Lig. 4. Hoc igitur quæritis omnes, & hi qui, quodcunque in mentem veniat, aut quodcunque occurrat, ſe ſequi dicent, &c. 4. de Fin. 77. Nũc id quod facimus, ea ratione facimus, vt maliciæ illorum conſilio noſtro occuramus. 2. Verr. 33. Loci certi, qui ad cauſam explicandam ſtatim occurrant. de Or. 120. Occurrere ad tempus. 1. Phil. 6. Bruti erit officium occurrere ei, &c. ep. 153. Huic loco ſic ſoletis occurrere. de Nat. 73. Occurrere occaſioni. ad Brut. 24. Solet ſupplicibus ipſa, & calamitoſis, nullius oratione euocata, occurrere. pro Deiot. 28. Occurrere ſapientiæ iudicium. pro Mur. 45. Domus celebratur: occurritur. 2. Att. 57. Occurritur autem nobis, & quidem à doctis & eruditis, quærentibus ſatiſne conſtanter facere videamur, qui quum percipi nihil poſſe dicamus, &c. 2. Off. 9. Occurretur enim ſicut occurſum eſt. 4. Ac. 81. Occurſum ſit antè. ad Brut 50. Futura quoque, niſi antè ſit occurſum, explores, ne ſe inſinuent. ad Att. 286. Satietati aurium, animorumque eſt occurendum. 6. Verr. 94. Non quò me ad tempus occurſurum putarem, ſed, &c. in Ant. 154.

Occurrens.

Occurrens ad Lentulum. Att. 124.

Occurſatio.

Facilis eſt illa occurſatio & blanditia popularis. pro Piſ. 24 Veſtras verò, & veſtrorum ordinum occurſationes, ſtudia, ſermones, quemcunque caſum fortuna dederit, ſecum ſe ablaturum eſſe dicit. pro Mil. 73.

Oceanus.

Oceanus, Perſeidis pater. 3. de Nat. 34. Oceanus & Salacia cæli ſatu terræque conceptu generati & editi. de Vn. 56. Oceani feruor conſtantiſſimus. 3. de Nat. 17. Aut ii qui Oceani freta illa vidẽ ſunt, &c. Gaditanum nempe ſiue Atlanticum. Tuſc. 1. 38. Oceani humoribus alitur ſol igneus. de Nat. 2. 29. nunc nullam intra Oceani oſtium, prædonum nauem eſſe audiatis? pro Leg. Manil. 23. Terra parua quædam inſula eſt, circunfuſa illo mari, quod Atlanticum, quod magnum, quod Oceanum appellatis. de Somn. Scip. 23. Locus intra Oceanum nullus eſt, quo non noſtrorum hominum libido peruaſerit. in Verr. 194. In Oceano natare. 7. fam. 20.

Ocella.

De Ocella parum planè ad me ſcripſeras, & in actis non erat. 2. fam. 28.

Oellus, vide Oculus.

Ocium, vide Otium.

Octies.

Nam quum ætas tua ſeptenos octies ſolis anfractus reditúſque conuerterit. in Somn. Scip. 7.

Octingenti.

Octingenti ferè conſecuti ſunt. pro Planc. 49. mille & octingenta ſtadia quòd abeſſet, videbat. 4. Ac. 143.

Octingenteſimus.

Deinde qui minus grauis eſſet iis ſenectus, ſi octingenteſimũ annum agerent, quàm octogeſimum? de Sen. 5.

Octoginta.

Ille octoginta annos natus. de Cl. 185. Arganthonius quidã Gadibus, qui octoginta regnauit annos, centum & viginti vixit. de Sen. 63. Octoginta tres. in Verr. 274.

Octogeſimus.

Qui & vno & octogeſimo anno ſcribens mortuus eſt. de Sen. 12.

Octogies.

Nonne ſeſtertium centies & octogies, quod, quaſi vaſarij nomine, in venditione mei capitis aſcripſeras, ea ærario tibi attributum Romæ in quæſtu reliquiſti in Piſon 68.

Octonus.

Tu mihi octonos dato, &c. in Ver. 191.

Octophorum.

Nam vt mos fuit Bithyniæ Regibus; lectica octophoro ferebatur, in qua puluinus erat perlucidus. 7. Ver. 22. memini enim quum hominem portarem ad Baias, Neapoli octophoro Anitiano, machærophoris centum ſequentibus, miros riſus nos edere. Q. fra. l. 2. 24.

Octuplus.

Dicis enim te in Decumanum, ſi plura ſuſtulerit quàm debitum ſit, in octuplum iudicium daturum eſſe. 5. Ver. 20. Quintam

inde quę tertiæ tripla, tum ſextam octuplam primę. de Vn.29.

Oculus.

Oculus conturbatus. Tuſ.3.13. Vt eum quoque oculum, quo bene videret, amitteret. de Di.90. Partim planè uidebant adiectum eſſe oculum hęreditati. 4. Verg.25. In oculo grauitas. pro Set.14. Oculi ſunt quorum tum intentione, tum remiſſione, tum coniectu, tum hilaritate motus animorum ſignificemus aptè cũ genere ipſo orationis. 3. de Or.223. Cùm ſpumas ageret in ore, arderent oculi. 6. Verr.130. Oculi, rerum optimarum cognitiones nobis attulerunt. de Vn.65. Oculi augent dolorem, qui ea quæ cæteri audiunt, intueri coguntur. 6. fam.1. In hunc oculi omnium coniiciuntur. Off.2.63. Oculi tibi nunquam doluiſſent, ſi uidiſſes, &c. 8. fam.40. Hic etiam fautores Antonij, quorũ in vultu habitãt oculi mei, triſtiores videbam. 12. Phil.320. hoc eſt, à quibus contuendis non dimouentur oculi mei. Oculi hominum ſæpe mentiuntur. 1. Q. fr.11. Oculi tanquam ſpeculatores, altiſſimum locum obtinent, ex quo plurima conſpicientes, funguntur ſuo munere. 2. de Nat.106. Oculi mei ferre non poſſent quoſdam homines. 9. fam.4. Oculi poſſent feriri his ſpectris. 15. fam.44. Oculi, animi indices. Or 33. & 3. de Or.221. Oculi nimis arguti, quemadmodum animo affecti ſimus, loquũtur. 1. de Leg. 20. Oculi Mineruæ cæſii, cęrulei Neptuni. de Nat. 1.58. Oculi omnium ciuium in te coniecti ſint ad Brut.19. Oculi curioſi. de ha. ruſp. reſp.33. Eminentes oculi. in Vat.2. Oculi fortes. 15. At. 20. Peruerſi oculi. 1. de Nat.108. Venuſti oculi, candiduli dentes, color ſuauis. Tuſc.5.35. Oculorum ardor imperatorius. pro C. Balb.39. A conſuetudine oculorum, aciem mentis abducere. de Nat.3.32. A conſuetudine oculorum, animum abducere difficillimum. 3. de Nat.14. Oculorum contumacia. 5. in Verr 4. Oculorum in hominum inſolentium indignitate faſtidium. 2. fami.29. Oculorum ignis ſe cum eo confudit, qui eſt ob oculos offuſus. de Vn.61. In artibus, quarum iudicium eſt oculorum. 2. de N.d.110. Oculorum, inquit Plato, eſt in nobis ſenſus acerrimus. de Finib. lib.2.44. 3. de Or.88. Oculorum ſenſum omnem effugit animus. de Vn.63. Oculorũ vtilitas maxima donata humano generi, deorum munere. de Vn.65. Cùm rerum natura duo lumina ab animo ad oculos perforata nos habere voluiſſet. 3. de Nati.6. An vos aliter exiſtimabatis, quũ ad omnia veſtra pauci homines cupiditatis oculos adiecissent, non eos in primis id acturos, vt ex omni cuſtodia, &c. 2. de Leg. Agr.37. Ponite ante oculos vobis eum, &c 2. de Leg. Agr.58. Apertum ſuum ſcelus ante omnium oculos ponere. pro S. Roſc.35.b. Omnia ſunt poſita ante oculos. de Ora.101. De rebus ante oculos poſitis diſputãt. Ac.39. Propone ante oculos deum, &c. de Nat.23. Proponere vt tam cuiuſdam ante oculos ſuos. pro Syll.53. Res erat in opinione dubia, ſed in præſentia atque ante oculos propoſita. pro Domi.215. Dicendo excitare aliquem à mortuis, ſtatuere ante oculos. 1. de Or.127. Sed loquor de iis, qui ante oculos ſunt, quos uidemus de Am.36. Et primùm id quod ante oculos eſt. de Petit. Conſ.19. Palàm ante oculos omnium eſſe. in Verr.249. Non verſatus ante oculos vrbis in cæde Glaucia. pro S. Roſ.35. Obuerſatur mihi ante oculos Reip. dignitas. pro Seſtio.5.2. Et verſabatur ante oculos ſimilitudo periculi, &c. in Ver.254. Multa ſimul ante oculos verſabantur. pro S. Roſc.22. Tu, cuius os ante oculos mihi ſolet verſari. 6. Att.28. Ante oculos eorum volitat regis filius. 2. de Leg. Agr.62. Aliquãdo ad eum puniendum oculos aperuiſti. pro Mi.65. Coniicere oculos in aliquem. pro Clu. 42. Nec uerò uſquam diſcedebam, nec à Republ. deiiciebam oculos. 1. Phil.1. Oculos de aliquo nuſquam deiicere. in Ver.207. Oculos tuos diſſuauiabor. 16. fam.36. Hi duos oculos oræ maritimę effoderunt. 1. de Nat.78. Oculos lubricos & mobiles fęcit natura 2. de Nat.107. Populus Romanus aures hebetiores, oculos acres & acutos habet. pro Planc.54. Nonne igitur illa ſunt feſtiua? Sint: nam nos quoque oculos eruditos habemus. in Parad.47. In oculos maleuolorum incurrit hęc noſtra laurus. 2. fam.30. Quid enim mihi cũ foro ſine iudicijs, ſine curia, in oculos incurrentibus iis quos æquo animo videre non poſſumus? 12. Att.27. Paſcere oculos, animumque exaturare cruciatu atque ſupplicio. 7. Verr.53. Quod oculos nõ perdidiſti. de ha. ruſp. 252. Literulæ meæ, ſiue noſtrę tui deſiderio oblanguerunt. Hæc tamen epiſtola, quam Acaſtus attulit, oculos paululum ſuſtulerũt. tam, l.16.19. Veſtiuit & ſepſit oculos natura membranis tenuiſſimis, quas primùm perlucidas fecit, vt per eas cerni poſſet: firmas autem, vt continerentur. 2. de N.d.213. Oculos hominum vitemus, ſi linguas minus facilè poſſumus. 9. fami.3. Ab oculis meis nunquam libri illi abfuerunt. 13. Att.26. Ab oculis mentem ſeuocare. 3. de N.d.27. Oculis apertis, & ſomno conniuentibus. 2. de Nat.108. Quem ſatis mirari, quibus oculis aſpicere audeas, non queo. pro Dom.235. Cernere oculis & animo. 3. de N.d.27. Nos enim ne nunc quidem oculis cernimus ea quæ videmus 5. Tuſc.38. Cur te duobus contuear oculis, & non altero tantum? 3. de N.d.56. Ex vultu & oculis, & fronte, vt aiunt. 14. Att.24. Non ſolùm ex oratione Cæſaris, ſed etiam ex oculis & vultu. 6. fam. 46. Te, vt dixi, fero oculis. 16. fam.36. Oculis fugere. in Piſ.15. Cõſtituere aliquem in foro atque in oculis ciuium. 2. de Or.23. Publicanis in oculis fumus. 6. Att.25. Plancius fuit in oculis. pro Planc.55. Si in oculis ſis multitudinis. Tuſc.2.54. In oculis eius ſũ me eſſe. 4. Att.11. Non latere, neque abditum eſſe, ſed in oculis clariſſimæ prouinciæ, atque in auribus omnium gentium ac nationum eſſe poſitum. 1. ad Q. fr.6. In oculis quidem exercitus. de Fin.2.28. Balbum in oculis fero. 3. ad Q. fr.7. Oderat antè, &c. nũc fert in oculis. in Ant.207. Ferebant in oculis hominem quidam viri boni. de ha ruſp. reſp.45. Quæ in foro palàm Syracuſis in ore atque oculis prouinciæ geſta ſunt. in Verr.125. Feci vt poſtea me præſentem viderent, habitaui in oculis. pro Planc.54. In oculis fortibus: Martem ſpirare diceres. 15. Att.20. Qui in oculis eius ſũ quondam viximus. Off.3.4. Quæ animo complectimur, non minus noſtra ſunt, quàm quæ oculis intuemur. 5. fam.49. Quibus oculis intueri potuit veſter Plato fabricam illam tanti operis? de N. d.1.15. Erat oculis peruerſiſſimis. de Nat.1.55. Oculis rectis vrbem intueri. pro Rab. Poſt.30. Propone oculis tuis. pro Se. 3. Oculis aliquem priuare. Ac. ed.1.l.2.33. Nullo poſito ſub oculis ſimulacro. de Vn.201. Oculis aliquem tenere. 3. Phil.136. Apertis atque integris & oculis & auribus nec videre nec audire. Tuſc.1.39.

Ocellus.

Cur ego tecum non ſum? cur ocellos Italiæ, villulas meas nõ video? 16. Att.16.

Ocyus.

Deſeremur ocyus à republica, quàm à re familiari. 16. Att.7. Idque ocyus faciet, ſi iam tum, quum erit incluſus, in corpore eminebit foras. in Som. Scip.32. An vt ocyus ad tuum peruenias? pro Quinct.24. Ingenioſi in morbos incidunt tardius, & recreantur ocyus. 4. Tuſc.q 49.

Odeum.

Monimentum illud quod tu tollere laudibus ſolebas, vt odeum lacaremus, & uſque ad atrium libertatis explicaremus contẽpſimus ſexcẽties H S. Att. li.4.86.5. Odeũ, pars ædificij.

Odi.

Odi tantùm cauſam illam, non hominem. 8. fam.41. Odi hominem, & odero: utinam vlciſci poſſem. 9. Att.51. Quem quiſque odit, periſſe expetit. Ennius. Off.2.31. Nec enim Appium odimus, & Brutum amamus. Att.92. Improbos omnes ciuili odio odimus. pro Mil.27. Nec deſeram partes, quas Pompeius odit. in Ant.255. Quem metuunt, oderunt. Off.37. Poſtremò, vix uerſimile fortaſſe uideatur, oderam multò peius hunc, quàm illum ipſum Clodium. tam, l.7.2.5.2. Pati contumelias, peius odero malis omnibus alijs. Brutus Cic.16.11. Non tu quidem oderis, ſed certè non probes. 1. de Fin.11. Alterum propter crudelitatem ſemper hęc ciuitas oderit. de Am.28. Tamen non dubito, quin me malè oderit. 14. Att.2. Et oderit ſe, & ſimul diliget. de Fin.131. Quod uidemus etiam in fabulis, ipſis illis qui, Oderint dum metuant, dixerint, perniciosum fuiſſe. 1. Phil.25. Odiſſe & Amare, contraria. Att. lib.6.123.17. Odiſſe & Diligere, contraria. 5. de Fin.48. Fauere & Odiſſe, contraria. de Cl. Or. 97. Aliquem acerbe & penitus odiſſe. pro Clu.54. Apertè odiſſe magis ingenui eſt, quàm fronte occultare ſentẽtiam. Læl.59. Eſt bellum aliquem libenter odiſſe, & quemadmodum nõ omnibus ſeruire. Att. l.13.64. pro Seſ.89. Malè odiſſe aliquem. Att. l.14.299.3. Odiſſe congreſſus hominum. Læl.73. Eos ſi odiſſe non potes, accuſes tamen. 11. Att.23. Odiſſe me, quia magna mihi debebat beneficia, cœpit. 8. fam.36. Grauius non contemnere & reges odiſſe ſuperbos. Att.95. Ita amare oportere, ut aliquando ſis oſurus. de Ami.107.

Odium.

Odium, eſt ira inueterata Tuſ.4.16. Odium, uenenum eſt amicitiæ. Læl.35. Odium ciuile. pro Mil.27. Odium diuturnum, quod in bonos iam inueteratum habebatis, ſaturare cupiebatis, in Vat.30. Odium ex arrogantia. 1. de Inu.59. Odium eſt mihi in illũ. 12. Phil.331. Sed ſiqui ſunt, quibus infinitum ſit odiũ, in quo ſemel ſuſceptum ſit, quos uideo nonnullos, &c. pro Cor. Bal.50. Iuſtum & debitum omnium mortalium odium. in Piſ. 25. Immane & crudele odiũ barbarorũ in hoſtẽ. pro Planc.58. Accidit ut ne in ipſum quidem Clodium meum odium inſigne fuerit. 14. Att.25. Inſitum penitus odium. 2. de Leg. Ag.28. In

Verr.

Clodium uerò non eſt hodie meum maius odium, quàm antea fuit. de Ga.ruſp.244.Odium inimicitiarum, pro Mur.5 t.& pro Mil.509.Odium mulierum.Tuſc.4.19.Odium rerum me tenet. 1.Att.21.Odium temporum.5.fam.42. Id eſt,odioſa tempora. Odio quodam & diſſidio ab aliquibus diſſidere.pro C.Balb.23. de Amic.2.Hic magno odio eſt apud omnes. in Verr.74. Lepidus magno odio ciuitati eſt.epiſt.187. Is nemini odio fuit.pro Mur.145. Odio ſubijcere j.de Orat. 100. Animos iudicum ad Q.Cępionis odium renouabam atque reuocabam.de Or.2.109. Tantum te cepiſſe odium regni uidebatur.in Ant.177.Indignatio eſt oratio,per quam conficitur ut in aliquem hominem magnum odiū,aut in rem grauis offenſio concitetur.j.de Inu.112. Odium in aliquem conceptum iandiu continet. Poſtq 198. Ne odium quidem meum eſſe liberum.3. Q.fr.30. Odium effundere.1.fam.49.pro,abijcere.Excitare acerbum odium.2. de Orat. Magnum odium uideo cum crudeliſſimo diſſidio extitiſſe pro Cœl.43.Habere magnum odium in aliquem.de Inuen.26.b.pro Cluen.121.3.Q.fr.38. Odium habere rei alicuius. 5.Phil.192. Lepidus gemitu declarauit,quantum haberet odium ſeruitutis 5.Phil.192. Qui quaſi de induſtria in odium offenſionemque Pop.Romani irruere videbantur.2.Verr.22. Vt uti diebus ipſis illi egenti ac perditæ multitudini in odium acerbiſſimum venerit.Att.l.10.23.Odium vel precibus mitigari poteſt,uel temporibus Reip.cōmuniq; vtilitate deponi,uel difficultate vlciſcendi teneri,uel vetuſtate ſedari.Poſt red.ad Quir.18. Nec antea patefeciſſet odium ſuum in me.11,Att.29. An propter infinitū odium tyranni effrænatius in Aruntem inuaſerit. Tuſc.4.39. Odium ſorbere.3.Q.fr 38. Odium in aliquem ſtruere.2.de Or. 114. In quo (ut audio) magnum odiū Pompeij ſuſcepiſtis. Att. l.6.19.Aere odium ſuſcipere.2.de Inu.202,Iudicare odio & inuidia.pro Marcel.17.Odio populi afflictus.3. Q.fr.16. Dignus odio aut irriſione.2.de Or.113.At uerò eos & accuſamus,& iuſto odio digniſſimos ducimus.1.de Fin. 26. Gens aliqua diſſidēs à populo Rom.odio quodam atq; diſſidio.pro Corn.62. Hæc dominatio in odio eſt omnibus.Att.35.& 166. Cui Tubuli nomen in odio non eſt. 5.de Fin.111. Nunc repentè tanto in odio eſt omnibus,ut quorſum eruptura ſit,horreamus. Att.l.2.32. Ego dubitem quin ſummo in odio ſim? Att.222.Difficile eſt dictu Quirites,quanto in odio ſimus apud exteras nationes, propter &c. pro lege Manil.45.In odio eſſe alicui.11. Att.20.& 10.42.& 2.52 In odio obſcuro apertas inimicitias oſtendere.3.ſam.39.In tanto mortalium odio,iuſto, præſertim & debito, in Piſ.86. Odio acerbiore Sylla incitatus, C.Marij reliquias diſſipari iuſſit.2. de Leg.52.Pro odio quod habuit in ordinē equeſtrem.pro Clu. 50.b.Qui & ſine amore & ſine cupiditate,rurſusque ſine odio & ſine inuidia iudicabunt.pro Marc.235.Hoſtili odio & crudelite eſſe in aliquem. pro Clu.8. Diſcordia ira acerbior,intimo odio & corde concepta.Tuſc.213.Odio maximo egi ut inſectarer eos. ad Brut.4. Tanto ſe odio eſſe intelligit,ut, &c.12.fam.50. Odia improborum rurſus in nos,quæ iam extincta erant, incēdamus. 9.Att.2.Odia quæ erant in me incitata,ſic mitigata ſunt,vt,&c. 1.Att.65.Vt odia occulta ciuiū,quæ nunc tacitis diſcordijs continentur,in optimi cuiusq; fortunas erumperent.pro Mur.135. fam.l.1.9.13.Primùm improbantur hi quæſtus qui in odia hominum incurrunt.Off.1.207.

Odioſus.

Odioſus dolor.4.de Fin.85. Orator odioſus in dicendo & loquax.pro Mur.28. Odioſus ſcrupulus. Att. l.10.205.7. Offenſio omnis odioſa eſt i fragili corpore.de Sen.60. Odioſa plaga Att. l.5.103.7. Senectus ſic pleriſque ſenibus odioſa eſt,ut onus ſe Aetna grauius dicant ſuſtinere. de Sen.4. Odioſum ſanè genus hominum officia exprobrantium.de Ami.62. Eorum religioni quum ſeruiret orator,nullum uerbum inſolens, nullum odioſum ponere audebat.in Or.Sentire ea ętate eſſe odioſum ſe alteri,Iucundum potius quàm odioſum.de Sen.23.Odioſam mihi duxi,non moleſtam.13.Att.67.Cupidis enim rerū talium odioſum fortaſſe & moleſtum eſt carere,ſatiatis uerò & expletis iucūdius eſt carere.de Sen.44. Senes ſunt odioſi omnibus. de Sen. 82. Non dubito quin tibi epiſtolę quotidianæ ſint odioſę. Att. 111.Huc enim odioſa afferebantur de Curione.Att.92. Quorū alterum eſt grauius & odioſius: alterum leuius & facilius. pro R.Com.9.Odit enim prouinciā,& herculè nihil odioſius, nihil moleſtius. Att.l.6.114.3. Paleſtrici motus ſępe sūt odioſiores, & hiſtrionum nonnulli geſtus ineptijs non uacant. 1.Off.181.

Odioſè.

Nam ſiquis eos qui nec ineptè dicunt,nec odioſè,nec putidè, Atticè putat dicere,&c.de Cla. Orat.146.Odioſè interpellare. 2.de Orat.146.

Odor.

Res fuit ad interregnum,& eſt nonnullus odor Dictaturæ.4. Att.46. Nares, eò quòd omnis odor ad ſuperiora fertur, rectè ſurſum ſunt.2.de Na.d.211. Poſtremò ut odor Apronij teterrimus oris & corporis,quem(vt aiunt)ne beſtiæ quidem ferre poſſent,vni illi ſuauis & iucundus uideretur.5.Verr.18.Vnguentorum odor.Poſt red.in Sen.14.Odor vrbanitatis.3.de Or.88. Beſtię quędā intolerabili odoris fœditate inſectantes depellunt. 2.de N.d.96.Qui non odore illo,non tactu,non ſapore capitur. pro Cæl.32.Canutius qui quodam odore ſuſpicionis Stalenum corruptum eſſe ſenſerat. pro Clu. 58. Odore aliquo legum recreatus.7.Verr.125.Suauitates odorū, qui afflantur è floribus. de Sen.55. Proferebant alij purpuram, thus alij atque odores. in Verr.265. Thure & odoribus incenſis.6. Verr.69. Niſi fortè tanta hubertas & varietas pomorum, eorūque iucundus non guſtatus ſolùm,ſed odoratus etiam & aſpectus, dubitationē afferet quin hominibus ſolis ea natura donauerit.2.de Nat.d.118. Nihil neceſſe eſt de guſtatu & odoratu loqui.Ac.ed.1.l.2.21.

Odoro,ſiue Odoror.

Hi uoluptates omnes veſtigant & odorant. Poſtq.13. Aliàs odorantur.Odoror quàm ſagaciſſimè poſſum, quid ſentiant iudices,quid exiſtiment,quid expectent, quid uelint, quò deduci facillimè poſſe uideantur.2.de Or.100. Mirandū in modū canes uenaticos diceres, ita odorabantur omnia & peruestigabant.6. Ver. 26. Sed quid hęc ad nos,odorare tamen Antonij διάθεσιν. At.223 Tu velim ex Fabio,ſiquem habes aditum,odorere,& illū conuiuam tuum deguſtes.Att.l.4.77.6 Illud præterea μυστικώτερον ad te ſcribam: tu ſagacius odorabere. 6. Att. 38. Hæc verò eius erat ars,& malitia miranda, quòd acutiſſimè tota prouincia,quid cuique eſſet neceſſe,indagare & odorari ſolebat 4.Ver. 93. Odorari aliquem.4. Att.27.pro, leniter in ſermone tentare eius animum. Cupio enim antequam Romam venio,odorari diligentius quid futurum ſit.14.Att.49. Siquid fortè de comitiis, de Repub.(ſoles enim tu hæc feſtiuè odorari)conſcribas ad me. 4.Att.34. Quid Albana pecunia?veſtigijſne nobis odoranda? an ad ipſum cubile vobis ducibus venire poſſumus: pro Clu. 66. Odorandùm nobis erit.15.Att.7.

Odorans.

Scelera tua non veſtigijs odorantes ingreſſus tuos, ſed totis volutationibus corporis & cubilibus perſecuti ſunt.in Piſ.65.

Odoratio.

Et qualis eſt hęc aurium, tales ſunt oculorum,& tactionum, & odorationum,& ſaporum.4.Tuſc.q.31.

Odrilitium.

Adſint etiam formoſi pueri, qui miniſtrent: reſplendeat his veſtis,argentum,odrilitium,locus ipſe,ędificium.de Fi.2.21.

O Enophorum.

Quibus vinum diffuſum è pleno ſit œnophoro, vt ait Lucilius.2.de Fin.21.

Offa.

Neceſſe enim eſt offa obiecta cadere fruſtum ex pulli ore,quū paſcitur.1.de Diu.28.& 2.120.Nunc verò incluſa in cauea, & fame enecta,ſi in offam pultis inuadit,&c.2.de Diu.53.

Offendo.

Reſtare tibi uidebatur ſeruorum nomen, &c. vbi ſcopulum offendis eiuſmodi,vt non modò ab hoc crimē reſilire videas,verùm,&c.pro R.Am.48.Quod offendit animos maioris partis hominū magis.in Ant.212.Sic iſti curioſi,quos offendit noſter minimè nobis iniucundus labor.1.de Fin.6.Offendit eum menſem comitialem, comitiis iam ab hinc xxx. diebus habitis.In Verr. 134.Eos non tam conſtantia noſtra delectat,quàm ſplendor offendit.ep.7.Hos ego ſermones, quòd & multi ſunt,& tuam exiſtimationem, vt ego ſentio,non offendunt:laceſſiui nunquam,ſed non valde repreſſi.l.3.8.28. Offendunt epiſtolæ non loco reddite.11.fam.27.id eſt,moleſtæ ſunt.Offendi eum ſedētem in exhedra.de N.d.1 13.Nunquam illum ne minima quidem re offendi.Lęl.85.Quę ſi vos cepit obliuio, aut ſi in me aliquid offendiſtis:cur non id meo capite potius luitur,quàm Milonis?pro Mil. 76.id eſt,ſi vos lęſi vel fefelli. Non offendes eundem bonorū ſenſum Lentule,quem reliquiſti. ep.7.& 14.Aut ne ad eam meditere,imparatum te offendam. fam.l.2. 2.4. Sed ſi me offendet loci celebritas,aliò me conferam,ad te ſcribam.fam.l,14.1.13. Hoc verò ex quo ſuſpicio nata eſt,me exquiſiuiſſe aliquid, in quo, te offenderem,tranſlatitium eſt. ep.37. Veritas eſt enim puſilla quæ nunc laborat,ne animum Publio offenderet.4. Att. 36.Minus in arrogantiam offendere.2.de Inu.125.Me amiſſionem claſſis obijcere,quum multi viri fortes in communi incertóque periculo

riculo belli & terra & mari ſæpe offenderent.7.Verr t 02. Aut in Pompeio defendendo animos bonorum offenderent. ad Q. fr.l. 2.7.5.Niſi in reditu meo nihilo meliores res domeſticas, quàm Remp.offendiſſem.fam.l.4.t 4.7.ad Q.fr.l.3.t 7.2.Sed imitor Architam illum Tarentinum, qui quum ad villam veniſſet,& omnia aliter offendiſſet,&c. de Repub.l.2.Poſtremo eum qui bis apud iudices offendiſſet, quàm eum qui bis cauſam iis probaſſet. pro Clu. 50. In eodem genere, in quo ipſi offendiſſent,alios reprehendiſſent,ſe ad præmia legis venire oportere. pro Clu.38. Multa circumſpicienda ſunt,ne quid offendas, ne quò irruas. de Or.236.Quis eſt tam lynceus, qui in tantis tenebris nihil offendat,nuſquam incurrat?fam, l.9. 3. Nihil enim eſt tã inſigne,nec tam ad diuturnitatem memoriæ ſtabile,quàm id in quo aliquid offenderis.2.de Or.63.Sed ſiquis eſt in quo iã offenderis, de quo aliquid ſenſeris,huic nihil crediderís.ad Q.fr.l.t.t o.id eſt,ſpe & exiſtimatione,quam de eo conceperas,deceptus fueris.Qui ſi dignum ſe maioribus ſuis præbuerit,tua laus ex aliqua parte fuerit:ſin quid offenderit,ſibi totum,tibi nihil offenderit.ep.29.Offendere apud aliquem.pro Ser.91.& 10.Att.t 2. Contumelia offendere aliquem. Att. l.6. t t4.5.Grauiter offendere aliquẽ.Off. 1.t 20.In aliquo aliquem offendere.fam.l.3.8.t 3.Offendere exiſtimationem alicuius.pro Planc.4.Quod quenquam maleuolẽtiſſimum iure poſſit offendere.ep.14.b Senſum aliquorum offendere.fam.l.t.9.6t.Cecidiſſe ex equo dicitur, & homo infirma valetudine latus offendiſſe vehementer.pro Clu.t39.Ille ſi omnibus eſt maleuolus (quod nunquam exiſtimaui)minus offendo in me:&c.fam,l.2.t6. t4.Animus meus multis rebus offenditur fam.l.t.9.t3.A quibus nihil præter voluptatem quæritur, in iis offenditur, ſimulatque imminuitur aliquid de voluptate. de Or. t08. Multis rebus meus offendebatur animus. ep. 10. Qua propter ſtultitia nobis viſa eſt aut à bene inuentis alicuius recedere,ſiquo in vitio eius offenderemur. 2. de Iouentione. 124.id eſt,ſi nobis in eo non placeret. An offendi in his conſuerint.de Inni.5t.Vitio alicuius offendi.2.de Inu.t29.

Offenſum eſt,imperſonaliter.

Si in his paulũ modò offenſum eſt. de Or. t6t.Si cecidiſſet vt volumus & optamus,omnes te & ſapiẽter & fortiter: ſin aliquid eſſet offenſum,eoſdem illos & cupidè & temerè feciſſe dicturos. fam.l.t.7.t6.Si quid offenſum ſit in his exercitibus. 10.fam.52. Si tantulum offenſum,titubatũmque ſit,vt ea quæ ſingulatim ac diu collecta ſunt, vno tempore vniuerſa perdamus.t. Verr.40. Hic ſiquid erit offenſum,omnes homines non iam in eodem ordine alios magis idoneos (quod fieri non poteſt) ſed alium omnino ordinem ad res iudicandas quærendum arbitrabuntur. 2.in Verr. 30.

Offenſus.

Vehementer à quibuſdam offenſus. Att.l.t5.325.5. Offenſus alicui.pro Clu.t27.& t. Phil. 22. Alienatus & offenſus animus. Att. l. t. 12. t0. Siqua apud vos cauſa huiuſmodi delata ſit eius qui lege non teneatur,etiam ſi is inuidioſus,aut multis offenſus eſſe videatur,etiam ſi cum oderitis,&c. pro Clu.t27.Cumulatè publicanis ſatisfactum,offenſus contumelia nemo.ep.64.Att.92. Exiſtimatiòque offenſa noſtri ordinis.4.Ver.80.Poſt red.in Sẽ.. Qui cum mea ſententia voluntas eorum eſſet offenſa, public mei beneficij memoria priuatam offenſionem obliterauerunt. Poſtq.208.Offenſum genus argumentationis. 1.de Inu.t05.Hominem ſibi offenſum ſublquare.Planc.Cic.l.t0.18.5. O miſerum atque inuidioſum,offenſũmque paucorum culpa atque indignitate ordinem Senatorium.5.Verr.t23.Hircius ſcribit ſe vehemẽter eſſę offenſum à veteranis. Att. 24t. Id ſi propter alienam & offenſam populi voluntatem malum eſt,quàm ſit ea contemnenda,paulò antę dictum eſt.5.Tuſc. t49.Omnes illi ſunt offenſi. in Att. t58.Offenſior in aliquem animus. 1. Att.tt. Quem(animũ fratris)quum eſſe offenſiorem arbitrarer, eas literas ad eum miſi,quibus,&c.t.Att.t0.Eine igitur, quem ſibi offenſiorem,Oppianico familiariſſimum ſciebat eſſe;potiſſimum & ſuum ſcelus, & illius periculum committebat?pro Clu.137.

Offenſum.

Offenſum, eſt quod eorum qui audiunt, voluntatem lædit.1. de Inu. t05.

Offenſa.

Deniq; illud cogita,quod offenſæ fuerit in iſta cõctatione,te prius ſubiſſe,&c,ep.t24.Nam quod negas te dubitare, quin magna in offenſa ſim apud Pompeium hoc tempore, non video cauſam cur ita ſit hoc quidem tempore.9.Att.5.

Offenſio.

Offenſio,eſt opinio vehemens de re non fugienda, inhærens, & penitus inſita, tanquam fugienda. Tuſc.4.20.Tum excitatur,ſi non tam acerbum odium, attamen aut inuidiæ,aut odij non diſſimilis offenſio.de Or.128.Indignatio eſt oratio,per quam conficitur,vt in aliquem hominem magnum odium,aut in rem grauis offenſio concitatur.de Inu.60.In quo eſt illa magna offenſio vel negligentię ſuſceptis rebus,vel perfidię receptis de Or.t t8. Offenſio noſtra,q̃ magis à ζηλοτυπία mea, quàm ab iniuria tua nata eſt.Att.l.t0.27.In fragili corpore odioſa omnis offenſio eſt. de Sen. 60. Periculoſa offenſio.Lent.lib.2.7.t6. Offenſio tua.pro Planc.6.Vitioſa offenſio atque faſtidium.4.Tuſc.35.Offenſio belli.pro Leg.Man.17.19.Offenſio totius ordinis. 1. Verr. 5.Quæ ſi ſuſcipiamus,pedis offenſio nobis & ſternutamenta erunt obſeruanda.de Diu.2.67.Turpitudo in deformitate habet aliquid offenſionis.Off. 1.t43. Offenſionis aliquid habẽt corporis perinſignes prauitates.1.de Leg. 38.Idq; ita tornauit, vt nihil effici poſſit rotundius,nihil vt aſperitatis haberet,nihil offenſionis,nihil incluſũ angulis,nihil anfractib⁹.de Vn.23.id eſt,nihil q̃d lędere poſſet.Huic nihil pôt offenſionis accedere ſine acerbiſſimo incõmodo.pro Clu.t9. Præſtabo nihil ex eo te offenſionis habiturũ. 6.fam.31.Tantum intelligebam ei eſſe offenſionis, quantum literæ tuę declarabant.Att.2. 48. Mihi credas velim,mihi maiori offenſioni eſſe, quàm delectationi poſſeſſiunculas meas.Att.l. 13.30. Offenſionem accipere uel deponere. t. Att. 48.Principia acuta ſententijs uel ad offenſionem aduerſarij, uel ad commendationem ſui.Or.208. Concitare grauem offenſionem & magnũ odium in aliquam rem. t. de Inu. t t2. Offenſionem ſuſpicionis deponere.13. ſam.42.Effugere offenſionem.ſam.l.4.4.t3. Excipere offenſionem ex aliquo facto.1.de Inu.44.An reditus in patriã habet aliquam offenſionem ? de Prouinc. 23.Eaque quæ ſunt eis morbis contraria,quæ habent ad res certas vitioſam offenſionẽ atque faſtidium.Tuſc.t13.Epicurus ne in offenſionem Athenienſium caderet,verbis reliquit deos,re ſuſtulit. de N.d.t.59.In odium & offenſionem aliquorum incurrere.2.Verr.22.Leuire offenſionem. 1.de Inu.44.Publici mei beneficij memoria priuatam offenſionem obliterauerunt.Poſt red.in Sen.18.Offenſionem ſumere. 5. At. 2. Quiſquam dubitauit, quin tu iſtam apud populos prouinciæ iſtius inuidiam atque offenſionem non ambitionis, neque beneficiorum collocandorum, ſed pecunię conciliandæ cauſa ſuſceperis? 4. Verr. 95. Offenſionem eſſe periculoſam video.ep.7.Qua in ſorte ſapiens Prætor,qualis hic fuit, offenſionem vitat ęquabilitate decernendi beneuolentiam adiungit leuitate audiendi.pro Mur.39.In quibus non dubito quin offenſionem negligentię vitare atque effugere non poſſim.3.Verr. 72.Repentè in medio curſu amicitias, exorta aliqua offenſione diruipimus.de Am.t22.Hic ſ ipſo illo malo grauiſſimaq; offenſione:L.Lucullus iuſſu coactus abiit. pro Põp. 8. Quis eſt tam diſſimilis homini,qui non moueatur & offenſione turpitudinis & cõprobatione honeſtatis?5.de Fi. t00.In hac libidine hominum nocentiſſimorum, in Pop.Rom. quotidiana querimonia, iudiciorũ infamia totius ordinis offenſione,&c. 1.Verr.5.Quæ quum cogito,iam nunc timeo quidam pro offenſione hominum,qui illi inimici,infenſique ſunt,& expectatione omnium,& magnitudine rerum dignum eloqui poſſim.t. Verr. 23. Te rogo vt accipias ſine offenſione,quod dixero.in Ant.2t6. Apertè ab iudicibus petit, vt tu mihi anteponere: & ait hoc ſe honeſtè, ſine vlla inuidia,ac ſine vlla offenſione contendere. 1.Verr.t3. Offenſiones priuatæ. 10.fam.24.Videntur labores & moleſtias tum offenſionum, tum repulſarum, quaſi quandam ignominiam timere & infamiam.1. Off. t0t. Corporum offenſiones ſine culpa accidere poſſunt, animorum non item.Tuſc. 4. 25. Offenſiones graues ſolent eſſe ex grauibus morbis,ſi qua culpa commiſſa eſt. t6.fam. 18. Offenſiones quęrere.8.Att.23.Cuius adoleſcentia ad ſcientiam rei militaris,non alienis præceptis,ſed ſuis imperijs: non offenſionibus belli,ſed victorijs: non ſtipendijs, ſed triumphis eſt traducta.pro Leg. Man.19.

Offenſiuncula.

Vidit M.Piſonem in iſta Aedilitate offenſiúcula accepta,ſummos à Pop.Rom.eſſe honores adeptos,pro Plan.4t. Velim,ſiqua offenſiuncula facta eſt animi tui peruerſitate aliquorum (noui enim gentem illam) des te ad lenitatem.ſam.t3.2.

Offero.

Cur mihi te offers?Att. t37.Quinetiam illa ipſa rerum humanarum domina fortuna in iſtius ſe ſocietatem glorię non offerre tibi cedit. pro Marcel. 4.Acriter ſe morti offert vir fortis. pro Mil.7t. Si nihil ſe offerat quod ſit probabilitati illi contrarium, &c. 4. Acad. t78.Obiiciuntur ſæpe formę,quę re ipſa nullæ ſunt, ſpeciem autem offerunt.de Diu. 97. Noſtræ cauſæ non videntur homines defuturi,mirandum in modum profitentur, offerũt ſe, pollicentur. t.Q.fr.47.Ni popoſciſſes,ego me tibi non offerebã Att.l.2.t6.7. Caput meum obtuli pro patriæ periculis.pro Syl. 64.

64. Ego, qui pro te toties morti me obtuli. pro Mil. 27. Sed hiſ. vnum me pro omnium ſalute obtuli. in Piſ. 83. Romam vt veni, ſtatim me obtuli Antonij ſceleri atque dementiæ. ad Brut. 36. Qua manu vitam ſibi exhauſit, eadem hoſtibus mortem obtulit. pro Seſt. 40. Sed tamen obtulit ſe ad ferramenta ꝓſpicienda. pro. Syl. 177. Is nobis vltrò pollicitus eſt, & dedit x x. HS. ex ſua pecunia, & quod multò carius eſt, ſeipſum obtulit, & coniunxit. ad Brut. 25. Quæ igitur natura obtulit illam ſpem Simonidi? de Diu. 138. Regnæ ſtuprum obtulit. 2. Phil. 99. Qui obtulerunt hanc prędam Chryſogono. pro S.R. 36. Veruntamē, quum de Cumanis venißem cum imperio, Græci quaſi Epheſio Prætori ſe alacres obtulerunt. At. l. 5. 100. 2. Ne me perditum illi afflictumque offerrem. Att. 43. Offerrem me communi periculo. 10. fam. 36. Si nihil ſe offeret. Ac. q. ed. 1. l. 2. 91. Iſti pedes occurrent orationi, ipſi, inquam, ſe offerent, & reſpondebunt non vocati. 3. de Or. 105. Si ſe interium obuiam obtulerim, occiſum iri iam ab ipſo Milone video. Att. l. 4. 72. 10. Neque quicquā offendet oratio mea, niſi qui ſe ita obtulerit, vt in eum non inuaſiſſe, ſed incurriſſe videamur. pro Seſtio. 11. Quod ſors obtulerit, id acturus videatur. At lib. 2. 37. 1. Qui ſe pro ſalute veſtra obtulerint inuidiæ periculiſque omnibus. 3. in Cat. 71. Alicui offerre quod ipſe ſibi optare deberet. pro Clu. 136. Offerre alicui expenſum. 7. Att. 20. Offerre lucem. 1. Phil. 2. Os ſuum non modò oſtendere, ſed etiā offerre. pro Se. Roſc. 53. Offere ſe ad mortem pro patria. Tuſc. 1. 27. Offerre religionem alicui. 10. fam. 26. Vltrò ſe offerre alicui, & proijcere ſe. ꝓ Cęl. 41. Offerre ſe alicuius gratulationi. 1. Phil. 22. Att. l. 9. 173. 1. hoc. eſt, ei gratulari. Ne obtuliſſe nos gratulationi, videamur. pro Mil. 119. Offerre ſe in diſcrimen pro ſtatu ciuitatis pro Seſtio. 1. Offerre ſe in via alicui. Att. 67. Offerre periculis ſine cauſa. Off. 1. 115 Pro omnium ſalute ſe offerre. in Piſ. 15. Nihil eſt cur aduenientib. te offerre geſtias. epi. 93. Offerre vitā ſuā in diſcrimē & offerre ſe temeritatibus. pro Seſtio. 52. Dummodo tabella optimo cuique oſtendatur, vltroque offeratur. de Leg. 163. Finem fecit offerrendi mei: ne fortè mea ſedulitas aut inſidioſa, aut impudens videretur. de Lege Agr. 27.

Offerrens.

Vir fortis ſe acriter mori offerens. pro S. Roſc. 37. Vltrò me Herculeſe mihi etiam offerentes, vltro pollicentes rogaui. pro Planc. 19.

Oblatus,

Fortuna quæcūque oblata erit, vos complectar. pro Seſt. 129. a Recitatis litteris oblata religio Cornuto eſt l. 10, 12. 8. Id iudicium è quo ſalus oblata eſt omnibus. pro Syl. 175. Is in cuſtodia fuit regia, & vita oblata eius pœnæ eſt. pro Rab. 13. Quod diuinitus datum atque oblatum videtur. in Ver. 66. Multis ſępe in difficillimis præſens auxilium eius oblatum. 6. Verr. 96. Bonum quod à dijs oblatum & datum eſt. pro Pomp. 13. Hanc tibi eſſe cum Dolabella odij cauſam auſus es dicere, quòd ab eo ſorori, & vxori tuę ſtuprum oblatum eſſe comperiſſē. 2. Phil. 99. Noſtra in Repub. & quę ꝑ vim oblatum ſtuprum voluntaria morte lueret, inuenta eſt. 5. de Fin. 114. Neque vt quicquam intereſſet inter inteſtinum, & oblatum timorem. Ac. q. 13. & 46. Gaudeo mihi cauſam oblatam, in qua omnes ſentiant, me ab illo alienatū. Att. 260. Oblatam ſibi facultatem putauit, vi, &c. pro Clu. 61. & 3. in Catil. 51. Occaſionem ſibi ad occupandam Aſiam oblatam eſſe arbitratur. pro Lege Manil. 2. Domus ardebat in palatio, nō fortuito, ſed oblato incēdio. pro Dom. 49. Neq; multi ſunt, & diffugiūt q ſūt metu oblato. ad Sen. l. 15. 1. 14. Præſidia q́ oblata ſūt cōtra arma Antonij Att. 279. Quędā quaſi impulſio oblata extrinſecus. Ac. q. 46. Ab aliquo oblatas criminationes deppellere. de Amic. 108. Adeundum eodem eſt, vt ne criminibus aut inferendis delectetur, aut credat oblatis. de Amic. 58.

Officina, vide Officium.

Officio.

Cur meis commodis officio ſimulato officis? pro S.R. 66. Nec mentis quaſi luminibus officit altitudo fortunæ. pro Seſtio. 129 b. Horū ſententijs conciſis officit Theopompus, elatione atq; altitudine orationis ſuæ. de Cl. Or. 170. At verò Diogenes liberiꝰ vt Cynicus, Alexandro roganti vt diceret ſiquid ſibi opus eſſet, Nunc quidem paululum, inquit, a ſole. offecerat videlicet apricanti. 5. Tuſc. q. 131. Iuſſiſſentque Claudium Centimalū, qui ędes in Cęlio monte habebat, demoliri ea quorum altitudo officeret auſpicijs. 3. Off. 85. Cui pecunię vita S. Roſcij obſtare atq; officere videtur. pro S. Roſc. 4. Partioni huic quę officere videbūtur, propulſabimus. 1. de Inu. 89. Quod cuicunque particulę cęli Officeretur, ita quamuis eſſet procul, mutata lumina putabat 3. de Or. 87.

Officiens.

Sin autem officiens ſignis mons obſtruet altus. in Orato. Ipſa enim vmbra terræ, ſoli officiens noctem efficit. 2. de N.d. 71.

Officium.

Officium, munus, opus. de Fin. 114. Officiū eſt id, qđ facere debet orator, finis cuius cauſa facere debet. de Inu. l. 1. 9. Officium, Græcè καθῆκον de Fin. l. 3. 16. Mihi nō eſt dubiū, quin quod Gręci καθῆκον, nos officiū. id aūt quid dubitas quin etiā in Remp. prędclare caderet? nonne dicimꝰ, c o s s. officiū, Senatus officium? Att. l. 16. 36. Quod aūt rōne actū eſt, id officiū appellamꝰ. 3. de Fin. 89. Pietas, per quā ſanguine coniūctis, patriæque beneuolis officiū & diligēs tribuitur cultus. 2. de Inuent. 241. a Officiū antiquū. pro R. Am. 16. Officium cōe, Gręci καθῆκον μέσον Off. 1. 13. Id eſt, mediū officiū appellant. Contrariū officiū eſt maius damnū anteponi minori. Off. 7. Officiū inchoatū. de Fin. 4. 12. Sed quod dā nobis officiū iuſtū, & piū debitū Reipub. noſtræque dignitati videbaẗ. 6. fam. 3. Officiū mediū eſt, qđ cur factū ſit ratio ꝓbabilis reddi poteſt. Off. 1. 15. Officiū mediū quoddā eſt, iuxta Stoicos, quod neque in nobis ponaẗ, neq; in cōtrarijs. de Fin. 3. 46. Officiū quoddā mediū dicitur, quoddā ꝑfectū. Off. 1. 13. Officiū meū agitur. 13 fam. 14. & 42. Amoris, ſtudij, pietatis, nullum officiū à me defuit. ꝓ Mil. 76. Nullū officiū referēda gratia magis neceſſariū eſt. Off. 1. 71. Officiū munuſque ſapientiæ in hominis cultu eſt occupatū. 4. de Fin. 58. Omne officiū quod ad coniunctionē hominū, & ad ſocietatē tuendā valet, anteponendū eſt illi officio, quod cognitione & ſcientia contineẗ. Off. 1. 221. Perfectū officiū, rectū opinor vocemos, quod Græci κατόρθωμα Off. 1. 13. Nullum eſt officium tam ſanctū atque ſolenne, quod nō auaritia comminuere atque violare ſoleat. pro Quinct. 11. Officiū in eo ſummū eſt. 13. fam. 49. Bruti erit officiū occurrere ei. de Diu. 130. & 153. Officiū neceſſitudinis. 1. in Verr. 8. Officium, & munus occulorum ſine oculis extare non poteſt poſſunt tamen oculi fungi ſuo munere. 1. de Diu. 122. Oratoris officiū eſt, de his rebus poſſe dicere, quæ res ad vſum ciuilem moribus ac legibus conſtitutę ſunt, cū aſſenſione auditorum, quoad eius fieri poterit. 1. ad Her. 2. Oratoris officiū eſt, dicere ad perſuadendū accommodate. 1. de Or. 68. Officium oratoris ſingulare conſumitur inuentione rerum. 1 ad Her. 16. Peregrini officiū eſt nihil præter negotium ſuum agere. Off. 25. Humanitatis, officij, diligētiæ plenę litterę. fam. l. 3 9. 1. Prętermittendę aūt defenſionis, deſerendiq; officij plures ſolent eſſe cauſę. 1. Off. 41. Officij antiqui homo. pro Quīct. 48. Summi officij homo, 16. fam. 6. Officij deliberatio, 8. Att. 55. Officij, & finis dfia. 1. de Inu. 10. Officij fructus eſt officium ipſum. Fin. 2. 60. Officij exquirendi tria genera. 16. Att. 29. Qui primus erat officij gradus, à procuratore ſeruatus eſt. pro Quinct. 11. Nec vllo caſu arbitror hoc conſtanti homini poſſe contingere, vt vlla intermiſſio fiat officij. de Am. 8. Leuatio quædam eſt, ſi minus doloris, at officij & debiti. ad Ati. 194. Rectè in ſenectute viuiẗ quoad munus officij exequi, & tueri poſſis. de Sen. 65. Inſtruere aliquē ad omne officij munus. de Sen. 83. Nullū officij onus cuiquā reliquū feciſti. ep. l. 3. 52. Dolores quoſuis ſuſcipere malle, quā deſerere vllā officij partē. 1. Fin. 19. Ac maximæ partes iſtius officij ſunt pueri Ciceronis. Att. l. 6. 113. 3. Officij plenus homo. 11. fam. 41. & 13. 26. Apud me officij plus reſidere patior. 5. fam. 16. Neque vlla officii præcepta firma, ſtabilia, coniuncta naturę tradi poſſunt, niſi aut ab iis q ſolā (vt Stoici) aut ab iis q maximè honeſtatē propter ſe dicant expectanda (vt Peripatetici) Off. 1. 9. Vt nec medici, nec imperatores, nec oratores, quamuis artis ꝓcepta ꝑceperint, quicquā magna laude dignū ſine vſu & exercitatione cōſequi poſſunt: ſic officij conſeruandi ꝓcepta traduntur illa quidē, ſed rei magnitudo vſum quoq; exercitationemq; deſiderat. Off. 1. 85. & 87. Quis eſt .n. q nullis officij ꝓceptis tradendis philoſophū ſe audeat dicere? Off. 1. 7. Mouere quid officij ſui ſit. Ac. q. ed. 1. l. 2. 26. In vita alicuꝰ rationē ſummi officii deſiderare. ꝓ Quinct. 10. Officii ſui rationē ꝑſoluere. 7. 1 Verr. 139. Officii rationē ducere. pro Quinct. 30. Officii nō cōmodi ratio ducenda. ꝓ Se. 17. Vereri nō debeo ne quis hoc qđ facio, nō exiſtimet ſummi officii ratione impulſum, coactūq; ſuſcepiſſe. in Ver. A religione officii declinare. 5. Verr. 2. Officii repagula ꝑfringere. 7. in Verr. 32. Officii ꝓtermiſſi reprenſio. 11. Att. 14. Officii ſeruitutē teſtimonio aſtringere. ꝓ Planc. 61. Officii ꝓſentis vicē recito. ꝓ Set. 7. Officio deeſſe. 7. fam. 8. Mulieres vix ſatis humanę, q̄ inimico animo ferant, quum vtraque officio pareat. Att. l. 13. 280. 3. Alicui muneri atque officio pręeſſe. ꝓ Font. 279. Satiſfacere officio ſuo. in Verr. 62. Nulla. n. vitę pars neq; publicis, neque priuatis, neq; forentibꝰ, neq; domeſticis in rebus, neq; ſi tecū agas quid, neq; ſi cū altero contrahas, vacare officio poteſt. Off. 1. 7. Nō tā mihi moleſtum fuit accuſari abs te officiū meū, quā iu-

cundum

cundū requiri.ep.18.Is voluit ad hoc officiū neceſſitudinis eſſe gratioſus.pro Anr.67.Hoc ad meū officiū priuatarum rerū pertinet. Att.277.Quę res ad officium imperij tui pertinebūt, de his rebus nihil attingant.Quinct.fr.193.In Syriam ad meū officium reuerti.ep.l.12.15.21.Officiū erga aliquē adhibere. 13.fam.11. Officiū appellāt Stoici,qđ rōne actū ſit.Fio.3.46.Cōſeruare officiū erga patriā,aut parētes,aut alios ſanguine coniūctos monet pietas.2.de Inu.170. Nō ſit cōtra officiū nō facere,&c.Off 7. Officium conturbare.13.fam.9.Vt commune officium cēſurę communi animo defenderent.de Proo.73.Deſerere officium Fin.55. Officium exequi.3. Att.23.Officium calumniatoris eſſe, verba & literas ſequi.2.ad He.46. Officium hoc & feci ſępe, & ſępius mihi facturus videor.9.At.17.Officium hoc priſtinum ne intermittas.11.Att.51.Perſoluere officiū receptū alicui.7.Verr.143. Polliceri & deferre alicui ſtudium,officium,operam, laborem ſuum.Cec.l. 6. 6. 31. Officium ſuum apud aliquem ponere. 13. fam. 77. Officium amicitiæ pręſtare.14. fam. 10. Officium ſuum præſtare & probare.pro Font.7.4.fam.15.Filios,cui nos & charitate & amore tuum officiom præſtaturos non debes dubitare.12.fam.39.Prætermittere officium erga aliquem.ep.73.Officium prodere.Ac.q.ed.1.l.2.25. Interruptum varietate temporum officium cumulate reddere.fam.l.5.18.Officium literarum ab aliquo requirere.6.fam.18.Ita ſit vt adſint, propterea quòd officium ſequuntur.pro S.Roſc.1. Quibus authoribus officium & fidem ſecutus eſſet.Din.1.27.Retinere officium. pro Clu. 45. & Off. 73. Tribuere officium & cultum alicui. de Inu. 82. & 4. fam.35.Vt intelligas,homini amiciſſimo te tribuiſſe officium. epiſto. 55. Tueri officium. lib. 3. 9. 4. Vſurpare aliquod officium, abduci ab officio, intermittere officium. de Omb. 8. Ob officio diſcedat, ſi ſe deſtitutum quæratur. 1. Offic. 48. De officio medio. de Fin. 102. De officio perfecto & medio. de Fin. 109. Omnis de officio duplea eſt quæſtio: vnum genus eſt, quod pertinet ad finem bonorum:alterum,quod poſitum eſt in præceptis, quibus io omnes partes vſus vitæ confirmari poſſit. Off.1.13.Officio ſibi aliquem deuincire.13.fam.6.Ex officio alicuius voluptatem capere.13.fam.57.Officio ſingulari eſſe i aliquem.5.fam.13.Fungi officio amici.ep.72.b Fungi officio iuſtitiæ.Off.42.Fungi officio ſuo,& declarare officium ſuum.ep. 37. In officio colendo ſita vitæ eſt honeſtas omnis, & in negligendo turpitudo.Off.1.7.Nicanor io officio eſt, & a me liberaliter tractatur.3.At.43.Tantum ſcribo,ſi erunt io officio amici,pecunia non deerit.fam.l.14.1.11. Spero Cyrū in officio fore.2.ad Q.fra. 6.3.Magnopere confido illum fore in officio. Att.5.In hoc officio, quod fuit præcipue meum.pro Dom. 216. In officio manere. 4. Her. 153. Io officio perſoluendo diſſimilis ratio pecuniæ debitæ eſt. Poſtquam.203.In officio magno tempus ponere. 15. fam. 6. Quos natura ipſa retinere in officio non potuit.pro S. Roſc.42.Officio incenſæ voluntates. 6. ſam.22. Omni officio ac potius pietate erga te cæteris ſatisfacio omnibus.Lent.l. 1,1.1. & 1.Verr.25.Vtrum vis ſaluo officio facere poteris.pro S.Roſc. 19. Singulari in Rempublicam officio, & fide vir. pro Syl. 43. Hi rem ad virum primarium, ſummo officio ac virtute præditū, M. Marcellum,&c. 3. in Verr.95. Officia vel merita potius.ep. 200.Officia ab ioitiis naturæ proficiſcuntur.de Fin.3.18.Officia quæ ea commonitate ducuntur, aptiora ſunt naturæ, quam ea ea cognitione. Off. 1. 212. Singularum virtutum certa quædam ſunt officia ac munera. de Or. 140. Et ad noſtras vtilitates officia ante collata.Off.1.69.Cumulata erant officia vitæ. Tuſc. 1. 98. Grata alicui officia. Att.l.13.277.1. Officia mea & ſtudia parum antea luxeruot.3.Att.23. Magna eius in me non dico officia,ſed merita.ep.125. Quæ officia mea fuerunt, omnia ei præſtiti.ep.56.Officia multa inter nos intercedunt.13.fam.87.Omnia officia a me in te profecta ſuot.ep.62. Officia oratoris quem admodum ad orationem accommodentur.1.ad Heren.3. Tua erga ſe officia plena tui ſuauiſſimi ſtudij attulerunt.7. Att.55.Officia ioſtitiæ ſtudiis officiiſque ſcientiæ præponenda.Off.1. 217. Sunt etiam officia quædam aduerſus eos ſeruanda, a quibus ioiuriam acceperis.Off.1. 51. Officia quædam ſunt, quæ aliis magis,quam aliis debeantur: vt vicinum citius adiuueris in fructibus percipiendis, quam aut fratrem, aut familiarem:at ſi lis in iudicio ſit, propinquum potius & amicum,quam vicinum defenderis.Off.1.85.Officia ſeruata.Ac.ed.2.l.1.26.Vel quia huius ipſius io illum ordinem ſummam officia quæſturæ tribunatuſque conſtabant.pro Planc.263.Officia ſumma mutuo inter nos certatim conſtiterunt. 10. ſam.80. Mea in te ſumma neceſſitudinis officia conſtabunt.ep. 32. Nihil ab illo factū eſt,quo minus mea io te officia coostarent.Att.177.Officia tua io me domeſtica, forenſia,vrbana,prouincialia,&c.16. fam.6. T. Pomponius homo omnium in te ſtudiorum & officiorum maxime conſcius. fam. l. 5. 5. 2. Stoici mihi videntur fines officiorum paulo longius, quam natura vellet, protuliſſe.pro Mur.539. Officiorum inſtitutom.pro Mur.65.Lex quaſi officiorum magiſtra.de N.d.1.30. Officiorum meorum pietate. 10.fam. 50. Cum ſumma teſtificatione tuorum in ſe officiorum.ep.2.Etenim ſi in eos,quos ſperamus nobis profuturos, non dubitamus officia conferre: quales in eos eſſe debemus, qui iam profuerunt? Offic. 1. 71. Conferre multa & magna officia in aliquem. pro Flac. 41.& 13.faml. 39. Officia mea ei non defuiſſe,tute es teſtis. 2. fam. 23. Officia deſcribere.Ac.ed.1. l. 2. 104. Qui officia deſerunt mollitia animi. lib. 1. de Fin. 26. id eſt, laborum & dolorum fuga. Deſyderare officia ab aliquo.fam.l. 5. 5. 3. Non officia dico, ſed merita. 11. fam.28.Officia magna & mutua noſtra inter nos eſſe.13.fam.68. Torquato noſtra officia grata eſſe facile patior, eaque augere non deſinam.Att.l.13. 277. 1. Maſſiniſſa ſenex omnia regis officia & munera exequitur. de Sen.30.Att.l.3.55.6.Expectare officia ab aliquo.Lent.l.1.6. 4. Odioſum ſane genus hominum officia exprobrantium. de Amic. 62.Officia meminiſſe debet is, in quem collata ſunt, non commemorare qui contulit.Lel. 62. Præſtere officia vrbana alicui.Att.l.9.178.3.Officia ponderare. 2.fam.8.Officia & ſeruata, præterminaque, media inter recte facta & parue putabat Zeno.Ac.ed.2.l.1.26. Omnia officia eo referunt, vt adipiſcamur principia naturæ.de Fin.l.3. 18. Retinere officia.pro Clu.105. Officia omnia diligenter ſancteque ſeruani.epiſt.37.& de Fin.109.Suſcipere officia & partes pro dignitate alicuius.fam.3.10. 5. Officia, quæ illi tempori tribui potuerunt,ep 51.Officia omnia tueri.5.fam.31.Deſeri ab officiis amicorum.fam.l. 5. 8. Ab officiis cuiuſdam quid expectare.13. fam. 39.Officiis aliquem attingere.7.Verr.67.Officiis certemus inter nos.7.fam.54.Officiis ſuis aliquem complecti.13.fam.43.De officiis legationis aliquid attendere. 12. Phil. 337. Quum multa ſint in philoſophia & grauia & vtilia,accurate copioſeque à philoſophis diſputata, latiſſime parere videntur ea quæ de officiis tradita ab illis & præcepta ſunt. Offi. 1. 7. Aut officiis debitis, aut rerum neceſſitatibus euenit. lib. 1. de Fin. 26. In omnibus officiis tribuendis videndum erit, quid cuique maxime neceſſe ſit, & quid quiſque nobiſcum, vel ſine nobis, aut poſſit conſequi, aut non poſſit.Off. 1. 85. Cum canes fungantur officiis luporum. ad Her. Officijs meis vincam cogitationes tuas. 5. ſam. 35. Officijs omoibus quæ illi tempori tribui potuerunt. 4. fam. 20. Peto abs te pro noſtra coniunctiſſima neceſſitudine, plurimiſque officijs partibus ac mutuis, vt voluntate, authoritate, ſtudio tuo perficias,vt,&c.fam.lib.13.76. Officijs mutue reſpondere.fam.lib.5.7.4. Quamobrem omnibus officijs amicitiæ ſeruatis,ne hoc quidem prætermittendum eſſe duxi,te vt hortarer, &c.fam.l.5.48. Officijs aliquem ſuſtentare. Poſt red. in Sen. 18. Officijs ſcientiæ præponenda ſunt officia iuſtitiæ. Off.31.

Officioſus.

Officioſus dolor.3.Tuſc.118.dicitur qui ex iuſta cauſa ſuſcipitur, & cuius probabilis ratio reddi poteſt. Vir purus, pudens, humanus, officioſus, liberalis. pro Mil.103.pro R.Com. 10.Diligens & officioſus homo. Att. lib. 13. 291. 3. Hominem prudentem, & officioſum cognoſces. fam. lib. 13. 22. 6. & 1. de Inu.51. Quos tu ſi ſodales vocas, officioſam amicitiam nomine inquinas criminoſo. pro Planc. 37. Homines autem ipſi Lampſaceni tum ſumme in omnes ciues Romanos officioſi. 3. Verr.42.Propter officioſos labores meos,nonnulla apud bonos graria.pro Mil.9.At tanto officioſior, quàm cæteri?pro R.Om. 1.Officioſior io aliquem.13.fam.81. Equidem ſi ex omnibus eſſet eligendum, nec diligentiorem, nec officioſiorem facile delegiſſem Veſtorio.Att.l.13.293. 3. Denotius autem Trib. plebe eſt ille quidem in me officioſiſſimus.ad Q.fr.l.1.4.3.Officioſiſſimus in omnes.13.fam. 11. Officioſiſſima natio candidatorum. pro Mur.63.& in Piſ.42.

Officioſe.

Qua de re quum ad me ita ſuauiter,diligenter,o.humaniter ſcripſeris, vt non modo te hortari amplius non debeam, ſed ne expectari,&c.Att. l. 1. 15. 2. Quorum plerique aut queruntur ſemper aliquid, aut etiam exprobrant, eoque magis ſi aliquid habere ſe putant quod o.amice, & cum labore aliquo ſuo factū queāt dicere.de Am.62. Quæ inimico animo feraot,quum vera non parcat. Att. l. 13. 280. 3. Sed illa officioſos, quod &c. Att. 88.

Officina.

Domus Iſocratis quaſi ludus quidem atque officina. de Cl. Or. 167. Domus Iſocratis officina habita eloquentię eſt. Or. 200. Opifices omnes in ſordida arte verſantur, nec vero quicquam ingenuum poteſt habere officina. 1.Offi.209 Officina armorum.

gnorum.a.in Piſ.98. Quæſtuoſiſſima falſorum commentariorum & chirographorum officina. a. Phil. 55. Officina dicendi.a. de Or. 31. Officina nequitiæ, & diuerſorium flagitiorum. pro R. Am.79. Clariſſima rhetoris officina.2.de Or.31. Inſtituit officinam Syracuſis Verres.6.Verr.48.Non enim eſt tale,vt in arce poni poſſit, quaſi Minerua illa Phidiæ: ſed tamen vt ex eadem officina exiſſe videatur. in Præf.Parad.6.Inſtruxerunt quaſi officinas ſapientiæ philoſophi.1. de Leg. 53.

Offirmo.

Cæteras philoſophorum diſciplinas, non modo nihil adiuuare arbitror, neque offirmare quo meliores ſimus, ſed ipſam deprauare naturam.de Fi.92. Alij legunt affirmare.

Offundo.

Tu tuis maiorib. vitæ, quàm turpiter egiſti,magnas offudiſti tenebras.in Sal.272. Ac. ed 2. li. 257. Siquid tenebrarum offudit exilium.3. Tuſc.139. Philoſophia,quę lucem eriperet, & quaſi noctem quandam rebus offunderet.de Nat.1. 5. Ergo vt illis aqua,ſic aer craſſus nobis offunditur.4. Acad.144 Vt enim obſcuratur & offunditur luce ſolis lumen lucernæ.3. de Finib.69.

Offuſus.

Cùm ignis oculorum cum eo igne,qui eſt ob os offuſus, ſe cõfudit & contulit de Vni.61. Hic error, & hæc indoctorum animis offuſa caligo eſt Tuſc.229. Qui tanquam ſi offuſa Reipub. ſempiterna nox eſſet,ita ruebant in tenebris, omniaque miſcebant. pro R. Am.55. Quod in naufragio Reip. tenebris offuſis demerſo populo,&c. pro Dom. 241.

Olea.

Agricola cùm florem oleæ videt, baccam quoque ſe vi ere putat. de Diu.111.& 103. Eius fundi extremam partem, oleæ directo ordine definiunt. pro Cæc. 289. Sempiternam oleam in arce tenere potuerunt Athenæ.1. de Leg. 2. Oleis, & lucanicis tuis ſolebam antea delectari. 9.fam. 40.

Olearius.

Cella olearia. Top. 222. & de Sen.89.

Oleaſter.

Hominem ſuſpendi iuſſit in oleaſtro quodam.in Ver.159.

Oleum.

Nõ defleamus,ne opera,& oleum philologiæ noſtrę perierit, ſed conferamus tranquillo animo Att. l. 2. 32.a.Ariſteus olei inuentor.in Verr 230. Nitidum quoddam genus verborum, & lætum: ſed paleſtre magis & olei, quàm huius ciuilis turbę, & fori.1. de Or. 40. id eſt accommodatum concionibus & iudiciis. Nam hæc quoque niſi tanquam lumini oleum inſtilles, extinguuntur ſeneƈtute. de Sen. 32. Nam quid ego te athletas putem deſyderare, qui gladiatores contempſeris, in quibus ipſe Pompeius confitetur ſe, & operam, & oleum perdidiſſe? fam. lib. 7. 1. 11. Ante lucem quum ſcriberem contra Epicureos, de eodem oleo & opera exarabi neſcio quid ad te,& ante lucem dedi Att. L13. 50.

Oleo.

Malè olet omne cœnum.4. Tuſc.84. Ex Academia nihil olet Epicurus,nihil ne ex Lyceo,nihil ne è puerilibus diſciplinis. 1. de Nat.50.Quid illud non olet vnde ſit? quod dicitur, &c. Or. 211. Sed tamen erant ornata hoc ipſo, quòd ornamenta neglexerant:& ut mulieres,ideo bene olere,quòd nihil olebant, videbantur:Att. l.2.1. Et magis laudari quod cæram, quàm quod crocum olere videatur.3. de Or. 55.Nonne ipſum caput, & ſupercilia illa penitus abraſa olere malitiam,& clamitare calliditatem videntur?pro R. Com.11.id eſt,ſignificare. In qua nihil ſonare aut olere peregrinum poſſit.3. de Or. 25.

Olens.

Bene olens.Ac.ed1.l.2.22.At iam malè olentem video me à te circumueniri.2.de. Or.138.

Olfacio.

Vt ea quæ guſtemus,olfaciamus,tractemus,audiamus, &c. 5. Tuſc. 155. Nunc quinam tam abſtruſus vſquam nummus videtur, quem non architecti huiuſce legis olfecerint?de L. Agr.6. Cernere,audire,guſtare,olfacere,tangere aliquid.2.de Diu. 13.

Olim.

Quando ad amorem meum aliquantum olim diſcedens addidiſti.ep. 255.Ante lucem inambulabã domi, vt olim candidatus. Att. 90. Qui mihi dixit olim,&c. Att. 154.Locus ille animi noſtri,ſtomachus vbi habitabat olim,concaluit. Att.l.4. 85. 13.Loquebantur olim ſic.2.de Or.98.Vtinam coram tecum olim potius,quàm per epiſtolas. Att. 172. Nec nos arbitror victoriæ pręmijs ductos patriam olim reliquiſſe,&c. ep. 78.

Olitor, Vide poſt Oluſculus.

Oliua.

Inuentor oliuæ Ariſteus dicitur. 3. de N.d.60.Si ex oliua modulatè canentes tibiæ naſcerentur,&c.de Nat. 2.17.

Oliuetum.

Facere oliuetum in iugeribus,& vineas in eis inſtituere.2.de Lege.Agr.69.Vineta, ſegetes,oliueta, vbertatem frugum, & fructuum,omnem denique commoditatem, proſperitatemque vitæ a dijs ſe habere. 3.de de Nat.d. 125. Quid de Pratorum viriditate, aut arborum ordinibus, aut vinearum oliuetorum ve ſpecie dicam? de Sen. 53. a Quid de vitibus oliuetiſque dicam? de Nat.d.2. 233.

Olla.

Implere ollam denariorum. 9. fam. 44.

Olli, pro Illi.

Is dictus eſt ollis popularibus olim, qui, &c. de Cl.Or. 169. Olliſque ad honoris amplioris gradum is primus aſcenſus eſto. 3.de Leg. 9.

Oluſculus.

Lancibus,& ſplendidiſſimis caniſtris oluſculis nos ſoles paſcere. Att.li.6. 12.

Olitor.

Exercita Phædrum vt hortum ipſe conducat, ſic olitorē commouebis.ep.l.16.18.4.

Omen.

Sic aquilæ clarum omen firmauit Iupiter.1. de Diu. 173.O præclare coniectum à vulgo in illam prouinciam omen communis famæ atque ſermonis,quum, &c. 4. Verr. 12. Qui quidem diſcedens mecum ita locutus eſt, vt eius oratio omen fati videretur. 9. Phil.263. Etenim ſi tanta in illis comitijs religio eſt, vt adhuc ſemper omen valuerit prærogatiuum: quid mirum eſt in hoc fœlicitatis famam ſermonemque valuiſſe?pro Mur. 37. Cæcilia exiuit in quoddam ſacellum ominis capiendi cauſa. 1. de Diu.167. Tum ille, Accipio omen,inquit, mea filia. de Diu. 101. Quod Iupiter omen auertat. ad Brut. 17. Quid Belliam qui ſe Conſulatum in Bruti locū petere profitetur? atque hoc quidem deteſtabile omen auertat Iupiter.11.Phil.296.Auertite,& deteſtamini quæſo hoc omen dij immortales. 4. Phil. 159. Quod dij omen obruant de har reſp. 38. Neque ſolùm deorum voces Pythagoræi obſeruauerunt, ſed etiam hominum quę vocant omina. 1. de Diu. 165. Bonis ominibus, qui hoſtias ducerent,eligebantur.de Di. 101. Exierunt malis ominibus atque execrationibus duo Vulturij.pro Seſtio. 60. Nullum auſpicijs functis omnibus omnium. pro Clu. 20. Proficiſcantur legati optimis ominibus. 12. Phil. 331. Omnibus bonis vel triſtibus aliquē exeuntem proſequi.in Piſ. 86. fam.lib.3.12.6.

Ominor.

Melius quæſo ominare,inquit Brutus.de Cl. Orat.184. Malo enim alteri quàm noſtrę ominari: neque tantùm de noſtra, ſed de omni Republica diſputo. 2. Off. 109.

Omitto.

Omittò ac negligo cætera:ſua confeſſione induatur ac iuguletur neceſſe,E.7.Verr.130.Sed hæc omitto,illud quæro,&c.Ac. ed. 1. lib.2. 86.Omitto illa vetera,quod iſtum in Rempub. ille aluit,&c. Att.119.b.Pietatem & humanitatem hic omiſit, vt id quod vtile videbatur,neque erat,aſſequi poſſet.3. Off.47. Deinde, ſi me amas,omitte Atticum Ciceroni tuo.16. Att.47. Omitte iſta quæ nec percontari, nec audire ſine moleſtia poſſumus. 1. Ac. 3. id eſt, deſine quærere. Sed ille, Ades,inquit,animo, & omitte timorem Scipio:& quæ dicam,trade memoriæ.in Somn. Scip.5. Quod facinus in aliquem hominem illatum ſeuere acciperet, id omiſiſſet curare in hoſpite? pro Cæl. 49. b. Vt alia omittam, hoc ſatis eſt. pro Quinct. 47. At de me omittamus. pro Rab. Poſt. 128.Omittamus de reditu Gabinij,&c. in Piſ. 9. Plurimum intereſt, ſed iſta omittamus. 4. Acad. 95. Itaque omittamus lugere. de Cl. Or. 189. Nauigationem primam, dum modo idonea tempeſtas ſit, ne omiſeris. Q. fr.lib. 2.8.6.Omittere omnem timorem. Tuſc. 2. 57. Voluptates omittantur,maiorum voluptatum adipiſcendarum cauſa.1.de Fin.29.

Omiſſus.

Omiſſa controuerſia,oratio omnis ad miſericordiam tuam con

ferenda eſt. pro Lig. Noli id putare omnino à me eſſe omiſſum, ſi qoid eſt tibi remiſſum atque conceſſum. pro Syl. 176.

Omnis.

Vſquedum inueniretur qua ratiooe res ab vſitata conſuetudine recederet, & in hoc ſingularẽ iudiciom caoſa omnis concluderetur. pro Qoinct. 45. id eſt tota. Omnis illa vrbaoa, & perdita plebs, Att. l. 7. ε 23. 8. In Galliam ad te ipſum venit, in agrom communem, & denique vbi noo modò res erat, ſed ratio, quoq; omnis, & omnes literæ. pro Quinct. 20. Qood omne eſt, id non cernitur ca alio eatrinſecus. Diu. 2. 80. Omne quod ex ſe coonexum eſt, verũ eſt. Ac. ed. ε. l. 2. 89. Omne præterea qđ eſſet infinitũ de N. d. ε. 21. Omoe infinitũ eſſe, quũ nihil habeat extremũ, Epicori ratione comprobatũ. Diu. 2. 80. In ꝓfundẽda roce omne corpus iotenditur. Tuſc. 187. Omoe tale flagitium. de Sen. 36. Omne illod ꝓmiſſũ, ex qoo hęc ſecuit, cõſump ſerat. de Voio. 31. Omne qđ ortũ eſt, mortalitas conſequitur. de Nat. 1. 20. Omoi huic ſermoni propoſitum eſt, oon vt ingenium & eloquentiam meã ꝓſpiciat, &c. de Cl. Or. ε 77. Non omnem frugem neq; arborem in omni agro reperire poſſis. pro R. Am. 45. Vim vitalem per omnẽ mundũ pertineotem. de N. d. 2. 18. Sanguinem omoem profundere mater cupit. pro Clu. 13. Sed ita compreſſa eſt, vt mihi videamor omne iam ad tempus ab illo duutaaat ſordidiſſimo periculo tuti futuri. fam. l. ε 2. ε. 3. Omne cœlom, totamqoe cum vniuerſo mari terram mente complexum, voluptatem petere ſi dicem⁹, mellis cauſa dicemus tanta molitũ. 2. de Fin. ε 78. In omne corpus ſanguis per venas infunditur. 2. de Nat. 28. Vnom tibi ſi perſuaſeris, nõ hoc eſſe tui muoeris, ſi quid rogatus fueris, vt facias, ſed totum tuum eſſe onus, perficies. ep. l. 6. 7. ε 6. Et ab omoi, quod turpe eſt, fugiamus. Off. 26. Tota meote atque omni animo intueri aliquem. 2. de Or. 50. Erat non ſolùm domus mea, ſed totum palatium, Senato, Eqoitibus Romanis, ciuitate omni, Italia cuncta refertum. in Piſ. 8. Omni contentioze pugnatom eſt, vt lis hęc capitis eſtimaretur. pro Clueot. 92. Terra enim res eſt, miſera, deteſtabilis, omni contentione, velis, vt ita dicam, remiſque fugienda. 3. Tuſc. 43. Omni ergo ratione colenda, & retinenda, iuſtitia eſt. 2. Off. 59. Quare talis improborum conſeoſio noo modò excuſatione amicitię tegeoda non eſt, ſed potius omni ſopplicio viodicãda eſt de Am. 40. Eo tempore omni Neapoli fui. pro Syl. ε 2. Omnes vim, & naturam diuinam eſſe arbitrantur. Tuſc. ε. 25. De amicitia omnes ad vnum idem ſeotiunt. de Amic. 72. Omnes omnium generom, ętatum, ordinum, viri ac molieres omnis fortunæ ac loci. in Piſ. 90. Omnes omnium ordinũ homines. pro Rab. 14. Omnes mortales omoium generum, &c. in Piſ. 100. Omnes omnium ortus, quicunque gignantur in omoi terra quæ incolatur, eoſdem eſſe, &c. 2. de Diu. 137. Omoes ferè philoſophi omniom diſciplinarum. 5. Tuſc. 130. Omoes qui vbique ſont, qui Latinè ſciunt. 2. de Fin. 20. Omnes quicunque Romæ ludos faciunt. Q. fr. 295. Omnes te dij, homioes ſummi, medij iofimi, ciues, peregrini, viri, molieres, liberi, ſerui oderunt. in Aot. 257. Omoia quę moocotur, internallis mouentur. Ac. ed. 2. l. ε. 20. Omnia io perfectis & maioris meliora. de Nat. 2. 28. Omnia miſera, ſed hoc nihil miſerius. 9. Att. 56. Omoia omnium miſeriarum pleoiſſima. 2. Att. 64. Omnia mihi cum eo ſunt. ε 3. fam. 1. Quaſi omnia ſint mihi io eo. ε 5. fam. 39. Omnia quæcunque io hominum diſceptationem cadere poſſuot, bene ſunt oratori dicenda. 2. de Or. 4. Qui non aliqua in re rna ſeparatim elaboraroot, ſed omnia quæcunque, &c. comprehenderuot de Or. 85. Non omnia quæcuoque loquimur, ad artem ſunt reuocanda. de Or. 1 ε2. Meque hortantur vt magno aoimo ſim, vt omoia ſumma ſperẽ. Att. l. 1 ε. 2 ε 4. 5. Perfecta ab Lucullo hæc ſuot omnia, vt vrbs fideliſmorum ſociorum defenderetur, vt omnes copiæ regis diuturnitate obſidionis conſomerentur. pro Mur. 31. Quis omnium, &c. nemo omnium, &c. pro Marc. 134. Qui eſt enim omnium, qui &c. Tuſc. 241. Nihil eſt enim omniũ, quę in philoſophia tractantur, quod grauius dicatur. Tuſc. 228. Nam cęterę res neque temporum ſuot, oeque ætatum omnium, oeque locorom. pro Arch. 188. Omnium ferè artium commune eſt, vt ſuis, hoc eſt, proprijs vtantur verbis, quib. volgus oon vtitur. Ac. ed. 2. libro. ε. 19. Κτεφαλάσν omnium, nequid, &c. 5. Att. 33. Ex omnium, omnibus flagitijs nullum turpius vidi, oollum audiui, quàm quod, &c. 2. Phil. 83. Vnus omnium loquaciſſimus. 8. Att. 15. Sub. hominum. Omnium neqoiſſimo qui ſunt, qoi fueront, qui futuri ſunt. ε ε. fam. 34. Longe omoium, quicunque ſcripſerunt, aut loquuti ſunt, eatiin & grauitate princeps Plato. in Or. 34. Epiſtolas mihi legerunt plenas omoium in me probrorum. ε ε. Att. 20. Omnium rerum vna eſt definitio comprehendendi. Ac. ed. 1. l. 2. 119. Omnium rerum poteſtate dominatuque digniſſimum de Nat. 2. 22. Omnium cęterarum rerum oratio; mihi crede, ludus eſt, &c. de Orat. 115. Omnium ſermonib. vapulare Att. lib. 2. 29. 1. Sobeundus eſt vſus olum. de Or. 97. Oĩbus oẽs opet cõceſſerint. 9. fam. ε ε. Oẽs diſſipatos congregare, & ad ſocietatẽ vitę conuocare. Tuſc. l. 1. 50. Inter oẽs olum gentiũ ſententia conſtat. de. N. d. 2. ε0. Oẽs qoũ ſecũdę res ſuot maaimè, tũ maximè meditari ſecũ oportet, quo pacto aduerſam ærumnam ferant. Toſc. 3. 27. Omnes igitur partes mundi tangam. de Nat. 2. ε8. Rectè eius omnia dicentur, qoi ſcit vti ſolus omnibus. de Finib. 3. 59. Omnia eſſe in Bruto tuo. ε 2. fam. 37. id eſt, ſpem omnem. Omnia pollicitum eſſe, multò verò plura, & maiora feciſſe. 13. fam. 48. Omoia prius arbitratus ſum fore, quàm ſit, &c. 8. Att. 36. Hic omnia facere omnis debet, ne armis decernatur. 7. Att. 16. Omnia habebo à te. 16. fam. ε ε. id eſt, omnia à te mihi data exiſtimabo. De publicis oegotijs quęris ad te Tirooem ſcribere, negligentius ad te aotè ſcribebam; quòd omnia minima, maxima ad Cęſarem mitti ſciebam. Q. fr. lib. 3. 17. 15. Omnia potius ſubire, qoàm id pati. 8. fam. 35. Decem riros portiores omoibus omnium pecunijs conſtitui. cootra Rul. 78. Quamobrem velim ita, & ipſe ad me ſcribas de omnibus minimis, maximis, mediocribus, vt ad hominem amiciſſimum. fam. lib. 5. 8. 16. Nec me vlla res magis angit ex omnibus. Att. 253. De re, quam tu ea omnibus maaimè probas. Tuſc. 228. M. Piſo maximè ea omnibus Græcis doctrinis eruditus. de Cl. Orat. ε 86. Ea omnibus Latinis huios verbi vim vel maximam ſemper putaui. de Ora. ε ε0. Ex omnibus oratoriis laudibus longè iſta eſt maxima, ioflammare, &c. de Cl. Or. 190. Aculeo, quem Craſſus dilexit ex omoibus plurimoni. de Or. 108. Ex omnibus princeps Gorgias auſus eſt in conuentu poſcere, qua quiſque de re vellet audire. 3. de Orat. 7 ε. Non electus vnus, qui maaimo ingenio, ſed relictus ea omnibus, qui minimo periculo poſſem dicere. pro S. R. 19. Soli ea omnibus aurea ſtatua ſtatuta eſt: id eſt Gorgiæ. de Orat. 154. Stoici ſoli ex omnibus philoſophis dixerunt, &c. de Orat. 148. Ex omnibus tuis ſtudijs in me hoc ſcito mihi gratiſſimum eſſe, &c. Att. 245. Vons ea omnibus amicis certe efficiam vt maximè lętere. Att. lib. 3. 55. 5. Etſi rous ex omnibus minimè ſum accommodatus, &c. ep. 7 ε. Hic eſt rnus homo ex omnibus, quo pręſente, &c. de Orat. 94. Si vnus ex omnibus eaoptandus eſſet. ep. 20. Ille erat vnos timendus ea omnibus. in Cat. 114. Sio quærimus quid vnũ excellat ea omnibus, docto oratori palma daoda eſt de Orat. ε 56. Cùm te voũ ex omnibus maaimè natũ aptũq; cognoſſem. de Or. 93. Guſtatus eſt ſenſus ex omnib. maximè voluptarius. de Or. 152. Omnib. his, quæ uiſa fiot, reris adiuncta eſſe falſa quę à reris nihil differant: ea quũ talia fiot, nihil poſſe cõprehendi. Ac. ed. 1. lib. 2. 40. Oĩbus men ſib. vigeſimo die luoæ aliqd facere. 1. de Fin. ε 61. Exercitua is cui præpoſitus eſt ſapiens, & callidus imperator, omnibus partibus cõmodius regiẽ, quàm is qui ſtoltitia, & temeritate alicuius adminiſtratus. 1. de Inn. 74. Neque eoim ratio afferri poteſt, cur, ſi cuiquam nouo cioi potuerit adimi ciuitas, non omnibus patricijs, omnibus antiquiſſimis ciuibus poſſit pro Cęcin. 73. Vna eſt pro omnibus. 1 ε. Attic. 2 ε. id eſt, inter omnes vel maxima. Videtis iam p. c. omnibus rebus & modis conſtructam & coacernatam pecuoiam Decemuiralem. de Leg. Agr. 8. Nullom eſſe pilum omnibus rebus talem, &c. Acad. ed. ε. lib. 2. 76. hoc eſt, per omnia ſimilem alteri pilo. Omnibus rebus vrgeor, qoas ſuſtinere vix poſſum. 11. Att. 21. Quos quidem omnibus ſententus vleiſcor, & perſequor omnibus bonis approbantibus. ad Brut. 3. 4.

Omnino.

Omnino ad ducentos. 2. ad Quinct. frat. 1. Theopompus, & Ephorus ab Iſocrate, magiſtro impulſi, ſe ad hiſtoriam contulerunt, cauſas o. nunquam attigerunt. 2. de Orat. 3. Poetas o. non conor attingere. de Orat. 1 ε4. Plurimùm qoidem & poetis noſtris, omninoque Latinis, & literis luminis & verbis attuliſti. ε. Acad. q. ε4. Poſt verò Lepidum, Carbonem, Gracchos: deinde ita magnos noſtram ad ętatem, vt non multum; aut nihil o. Græcis cederetur. ε. Toſc. 9. Omnino fortis animus & magn⁹ duabus rebus maaimè cernitur. 1. Offic. 94. Perfeceratque fortunæ nequit tale ſcribere poſſem, aut o. cogitare ad Nigidium, lib. 4. 13. 2. Omnino aut certè facilius labore alicoius, & ſtudio quędam cooſequi. pro Corn. Balbo. 34. Hoc genus & cætera neceſſaria, & o. omnis argumentatio, & eius reprenſio quandã vim continet, & latios patet, quã hic eapooitur. 1. de Inuent. 99. Iſta ſiue beatitas, ſiue beatitudo, vtrumq; o. durum de N. d. 20. Omnino eſt amans ſui virtus. de Amic. 80. Quid. n. eſt o. ipſum diu? pro Mar. 135. Quod amici genus adhibere o. leuitatis eſt do Am. 78. Miſerima eſt o. ambitio, honorumque contentio. 1. Offic. 123.

Omnino

Omnino omnium horum vitiorum atque incõmodorũ vna cautio eſt, atque vna prouiſio, vt ne nimis citò diligere incipiamus de Amic. 67. 2. hoc eſt, vna o. cautio atque vna prouiſio eſt. Aptiſſima o. ſunt Scipio & Læli, arma ſenectutis, artes, & c. de Sen. 8. id eſt, quàm aptiſſima, aut omnino aptiſſima. Impedimento o. hæ fuerunt. Tironi. lib. 16. 10. 4. Quinq; o. fuerunt qui illum veſtrum innocentem Oppiani cum, & c. abſoluerent. pro Cluent. 162. a It o. ſeruus in fam. nõ erat, eũ ſtatim exhiberi iubet. 7. Verr. 14. Nego illũ adoleſcentem, quem ſtatim epotu poculo mortuũ eſſe dixiſtis, o. illa die eſſe mortuũ. pro Cl. 134. Epulabar igitur cũ ſodalib9 o. modice de Sen. 41. Omnio illud honeſtum, quod ex animo excelſo magnificòque quærimus, animi efficitur, non corporis viribus. 1. Offic. 11. Omnio omnis eruditionis expers vir. 2. de Orat. 1. Mihi perdifficile eſſe contra tales oratores, non modò tantam cauſã perorare, ſed o. verbum facere conari. p Quint. 51. Id eſt, quouis modo. Cui cùm cuperem mederi, cupiditates certorum hominum impedimento mihi fuerunt omnino o. epiſt. 260. Vix, aut o. non poſſe fieri. ad Att. l. 3. 65. 3. Nunquam improbi ciues habuerũt paratiorem ducẽ omnino. epiſt. 262. Omnino præclarè te habes. 4. Verr. 106. Omnino amicitiæ confirmatis iam ingenijs iudicandæ ſunt. de Amicit. 11. Cum defenſionum laboribus, aut omnino, aut magna ex parte eſſe aliquãdo liberatus. 1. Tuſc. q. 1. Vis & iniuria & o. omne quod obfuturum eſt. de Inuentione, 82. Q. verò Maximum fratrem. egregium virum, o. ſibi nequaquã parem. de Amicit. 61. Perſcribere diligentiſſimè o. aliquid Att l. 6. 114. 11. Omnino qui Reipu. præfuturi ſunt, duo Platonis præcerta teneãt. 1. Off. 120. Omnino pugnas, ſed cum aduerſaro facili. 4. Ac. 148. Et tamen quantum & cuiuſmodi, & o. quale ſit quæritur. de Inu. 44, & 45. Omnino omnia ſe facturum recepit. 5. Att. 24 Nequis o. regem reduceret, cui ſcis interceſſum eſſe. l. 1. 5. 13. Omnino res tota inmẽſem Ianuarium reiecta erat. ep. 63. Omnino reliquendum. 5. Verr. 68. Hos autem omittamus, qui o. nuſquam reperiuntur. de Ami. 20. Semel omnino. 15. Att 31.

Omnipotens

Teque omnipotens Neptune inuoco, & c. 4. Tuſc. q. 119. 2.

Omniuagus.

Quæ eadem Diana omniuaga dicitur: non à venando, ſed quòd in ſeptem numeratur tanquam vagantibus. 1. de Nat. 51.

Onager.

Erat præterea cynocephalus in eſſedo, nec deerant onagri. Att. li. 6. 19.

Onus.

Magnum mihi dicendi onus imponitur. in Saluſt. 207. Hoc nihil ad te: noſtrũ eſt onus. fam. l. 3. 13. 6. Hnc quicquid eſt oneris ac muneris. 5. fam. 22. Tibi hoc oneris non impono, nolo te àllum iratum habere. Att. l. 14. 317. 4. Oneris illius magnã partem abs te ſuſtineri. 14. fam. 9. Imponere nimiũ oneris plebi. in Verr. 136. Ego plus oneris habeo quàm alii, & c. & amplius neris ſuſcepi quam cæteri, & c. 5. Verr. 3. Plus etiam quam pars virilis poſtulat, p volũtate Populi Romani oneris ac muneris ſuſcipere debeam. 5. Verr. 6. Fide, ſapientiaque veſtra fretus, plus oneris ſuſtuli, quã ferre me poſſe intelligo. pro S. Roſc. 6. Sed vereor ne Pompeio quid oneris imponam. de Or. 140. Oneris tibi imponere non audeo quicquam. ep. 33. Nunc quum mihi ab amico officioſiſſimo tantũ oneris imponitur, ego quoque tibi imponam pro tuis in me ſummis officijs. fã. l. 13. 57. Hoc onus ſi vos aliqua ex parte alleuabitis, feram vt potero, ſtudio, & induſtria Iudices. pro R. Am. 6. Ne magnum onus obſeruantię Bruto noſtro imponerẽ. Att. 207. Cauſa ſerò perorata, ſentẽtias ſe rogaturum negauit, nequod onus ſimulcatis nobis imponeret Q. fr. l. 2. 1. Iniuſtum onus alicui imponere. in Or. 19. & 6. fam. 29. Nullum onus officij cuiquam reliquum feciſſet Ap. l. 3. 13. 2 Suſcipere onus officij quod non poſſis ſuſtinere. pro S. Roſc 37. Adductus ſũ Iudices officio, & c. vt onus hoc laboris atque officij, nõ ex meo, ſed ex meorum neceſſarium tempore mihi ſuſcipiendum putarem. 1. Verr. 3. Cur ego tuas partes ſuſcipio? cur tuum onus ſuſtineo? 6. Ver. 70. Magnum quiddam eſt onus ac munus ſuſcipere ac profiteri, ſe, & c. 1. de Or. 57. Onus Ætna grauius mihi videor ſuſtinere. de Sen. 4. Ita ſe geſſit in Tribunatu, vt onere depoſito domeſtici officij nihil poſtea niſi de Reipublicę commodis cogitaret. pro Syl. 49. Opprimi me onere officii malo, quàm id quod mihi cum fide ſemel impoſitum eſt, aut propter perfidiã abiicere, aut propter infirmitatem animi deponere. pro R. Am. 6 Onera contentis corporibus facilius feruntur, remiſſis opprimunt. Tuſc. 2. 48. Onera quibuſdam beſtijs, & iuga imponimus. 2. de Nat. 114. Onera ſuorum ſuſtinere. 15. fam. 39. Inſula Delos tam procul à nobis Ægæo mari poſita, quo omnes vndique cum mercibus, atque oneribus commeabant. pro Leg. Man. 38. Eram neſcius quantis oneribus premerere ſuſceptarum rerum. 5. fam. 38. Municipium maximis oneribus preſſum. 13. fam. 14.

Onuſtus.

Aſellus onuſtus auro. Att. 13. Onuſta frumento nauis. 3. Off. 66. Nauis onuſta præda Siciliensi. in Ver. 244. Nunc onuſti cibo, & vino, confuſa, & perturbata cernimus. Diu. 1. 155.

Onero.

Te autẽ quibus mendaciis homines leuiſſimi onerarunt, & c. quererer tecum atque expoſtularem. fam. l. 3. 39. Omnibus eum contumelijs onerasti. 2. Phil. 98. a Etiamne aures noſtras tuo odio onerabis? Sal in Cic. 4. Onerare aliquem bonis conditionibus. 5. in Ver. 118. Argumentis quamplurimis onerare iudicem. 3. de Nat. 10.

Onerarius.

Oneraria corbita. 16. Att. 16. Et occultè in aliquam onerariam corrependum. Att. l. 10. 104. 1. Itaque in onerariam nauem ſuã conijcienda curauit. 3. Verr. 31. & 1. de Diu. 121. Et noctu flagrantes onerarias videbatis. 1. de Diu. 121.

Opacus.

Opacus & Apricus locus, contraria. in Part. 21. Opacus, & frigidus locus in ſylua. 3. de Or. 11. Nubes opaca. in Arato. 23. Ripa viridi & opaca inambulare. 1. de Leg. 22.

Opaco.

Cùm terras nox opacaſſet. 2. de Nat. 76. Vt quum terras larga luce compleuerit, eaſdem modò bis, modò illis partibus opacet. de Nat. 2. 36. De ſole. Nã me hæc tua platanus admonuit, quæ non minus ad opacandum hunc locum patulis eſt diffuſa ramis 1. de Or. 15.

Opera.

De verſibus, quos tibi à me ſcribi vis, deeſt mihi quidem opera, quæ non modò tempus, ſed etiam animum vacuum ab omni cura deſyderat. 3. Q. fr. 25. Opera datur de illo. 10. At. 49. Opera ſumma à nobis dabitur, nequid. 11. fam. 23. Primum omnium opera danda eſt, qui famæ noſtræ capitique conſulant. in Verr. Summa data eſt opera à me, vt quamplurimo decumas vẽderem. Verr. 175. Vtrum data ſit opera vt ſciretur. ad Her. 20. Opera extabit peregrinationis huius. 15. Att. 27. Ne & opera, & oleum philologiæ noſtræ perierit. Att. l. 2. 32. 2. Opera forenſis. Diu. 2. 108. Ac. ed. 1. l. 2. 2. Opera optima. 9. fam. 59. Omnis mihi cura atque opera poſita ſit in omnium periculis defendendis. pro Clu. 126. Opera publica. Ac. ed. 1. l. 2. 6. Tibi hęc opera ſumenda eſt. 6. Verr. 61. Tribuenda eſt opera Reip. vel omnis potiùs in ea cogitatio, & cura ponenda eſt 2. de Diu. 11. Foris operæ intermiſſio. 2. de Diu. 209. Operæ opportunitas. 16. fam. 12. Ego autem iuris ciuilis ſtudio multum operæ dabam Q. Scæuolę P. F. de Cl. Or. 169. Operæ multum mihi eripitur in exſcribendis hypomnematis, 16. fam. 30. Ponere multum operę in aliqua re. Att. 191. Vt ergo in huiuſmodi re tribues nobis paulum operæ. 5. Att. 35. Plus te operæ Græcis dediſſe rebus video, quàm putaram. de Orat. 122. Laboris, & operæ plus in aliqua re conſumere, quàm cæteri in alia. pro Font. 1. Cur ego ſimulem me, ſiquid in ſtudiis operæ poſuerim, perdidiſſe? in Parad. 42. Qui in agris colendis tantum operæ temporiſque conſumpſerunt. pro S. Roſc. 26. Quoniam vos tantum operæ mihi ad audiendum datis de Or. 119. Mirenturque in ea tantum me operæ & temporis ponere. Off. 2. 3. Non parcã operæ. fam. l. 13. 28. 1. Quod in rebus honeſtis & cognitione dignis operæ curæque ponitur, id iure laudabit. 1. Off. 19. Vti ſeruis vt mercenarijs ad operam exigendam. Offic. 9. Quidam nimis magnum ſtudium, multamque operam in res obſcuras atque difficiles conferunt. 1. Off. 29. Multam operam fruſtrà conſumere. Tuſc. 1. 92. Conſumere operam in maximis philoſophiæ partibus. de Inu. 63. & in Verr. 72. & 6. fam. 45. Operã literis Græcis legendis conſumere. lib. 1. de Fin. 1. Dionyſius mihi operam dat egregiam. Att. 69. Canuleius verò qui in portu Syracuſis operam dabat, furta quoque, & c. 4. Verr. 123. Venerat enim in funus cui funeri ego quoque operam dedi. Att. l. 15. 3. 3. Miloni Rhodio Romæ operã dedimus. de Cl. Or. 193. Ac ed. 1. l. 2. 12. & 17. In quã exercitationẽ ita nos ſtudioſè operã dedimus, vt, & c. Tuſc. 1. 6. Da operã rebus diuinis. 2. de Leg. 43. Da operã vt valeas. Att. 262. Ex ſermoni reliquo dem9 operã ſedẽtes. de Leg. 169. Cũ Seſtij auctione operã dedeſis, nos reuiſes. Att. 203. Egregiã operã alicui dare. Att. l. 5. 90. 2 Liberis dare operam, quàm honeſtè dicitur. fam. lib. 9. 22. 9. Dare operam

memoriæ alicuius.ep.111.Is ad me venit,dixitque iudicẽ operam dare ſibi conſtituiſſe eo die ipſo,quo de Seſtio noſtro lege Pompeia in conſilium iri neceſſe erat.Att.l.13.296.3. Operam valetudini dare.1.de Or.138.Dare operam vt aliquid fiat.Se.li.13.28.6.Tibi omnes nauare operam,& ſtudiũ volunt.Att.277.&.15 fam.34.2.de Or.15.Quod quidem ius ciuile didiciſti, non dicã operam perdidiſti:ſed,&c.pro Mur.20.Appollonius,quos indicabat non poſſe oratores euadere,operam apud ſeſe perdere nõ patiebatur.1.de Or.62. Is fatetur ſe & operam & oleum perdidiſſe 7.fam.3.Operam meam ei polliceor ſine vlla exceptione aut laboris,aut,&c.6.fam.15.Quicquid erit,operam Faberio ponam⁹. Att.l.13.35.Bene ponere operam ad Q.fr.l.2.15.6.Operã in re aliqua ponere.1.Q.fr.23.Multam operam,& magnũ ſtudiũ in aliquo ponere.l.1.de Fin.1.Gellius multã operã & vtilitatẽ amicis præbuit.de Cl.90.Operã ſuam profiteri.4.Verr.59. Tu muſis noſtris para vt operã reddas.fam.l.16.12.4.Nõ modò operã noſtrã nunquã à populari cœtu remouemus,ſed,&c.Ac.ed.1.l.2.6. Operam ſumere.6.in Verr.61. Officiũ potius quã dicendi ſtudio hãc operã & mun⁹ ſuſcepi.pro C.Balb.12. Maiorẽ curã & operã ſuſcipere,q̃ cauſa poſtulet. Off.28.Quis eſt q non præclarè & ab illis poſitã,& à nobis ſuſceptã operã philoſophãdi arbitre? Tuſ.5.2.At qui opera ad eſt virtute & induſtria benefici & liberales erunt,primũ quò pluribus profuerint, eò plures ad benignè faciendũ adiutores habebunt.2.Offi.75.Opera & artificio ſingulari ſimulacrũ.6.Verr.64.Duabus in rebus legatorũ vna opera conſumitur,in laudãdo & repetendo.in Verr.111. Data opera parui,qui ſic,&c.ep.111.De eodẽ oleo, & opera exaraui neſcio qd ad te.Att.217.Nã primũ quaſi dedita opera dicebat, &c. de Or.92.Dedita opera facere aliquid Att.131.Opera diſtentus. 3.ad Q.fr.34.Ope atque opera omni eniti,vt aliquid fiat.Att. li. 14.317.7. Qui ſeſe iſtius opera funditus extinctos eſſe arbitrarẽtur.37.In artificio & opera quã tenui & leui adhibere multam diligentiã.de Or.95.Sed quis eſt tandẽ qui inopis & optimi viri cauſæ nõ anteponat in opera danda gratiã fortunati & potẽtis? Off.47.b.In opera verſari.2.Att.57.Debeo laborare vt ſint opera,ſtudio,labore meo doctiores ciues mei.l.1.de Fin.9.Opera mea frumenti inopiã eſſe clamaret.4.ad Att.4.Cãdelabrũ gẽmis clariſſimis opera mirabili perfectũ in Verr.2 14.Omnibus rebus magna cura,multa opera & labore cõfectis.Att.263. Quid tibi ergo opus eſt? Tuſc.q.lib.1.21.Neque eſt Antonio poſtulandũ,vt ijs imperet, quorum opera liber eſt.Brutus ad Att.l.11.3.6.Neq; enim valetudinis curatio, neque nauigatio, neque agricultura, neque frugum fructuũque reliquorum perceptio & conſeruatio ſine hominũ opera vlla eẽ potuiſſet. 2. Offi. 16.Eas nos nullo modo ſine hominũ manu atq; opera capere poſſem⁹.Off.35.Negat opera deorum ſe vti ad fabricandum mundum.4.Aca.217.Neque opera,neque conſilio neque labore alicui deeſſe. 5. fam. 48. Operę mihi annuę ad id tempus emerentur. 6. Att.25.Operæ Clodiane pontes occuparant.1. Att. 31. Deinde eius operę repente græcoſtaſi a & gradibus clamorem ſatis magnum ſuſtulerunt. ad Q.fr.l.1.7. Cura vt eius operę (quod tibi facile factu eſt) quàm gratiſſimę ſint ſocijs.l.13.10.5.a Operæ mercenarię multitudo conducta.1.Phil.16 Mercenariorum operæ,non artes emuntur.1.Off.209.Quantum paucæ operæ & mercedes fabrorũ tulerunt.3. Verr. 104.Boni viri precibus Clodij à cauſa remouentur,operæ comparantur Att.l.1.8.6. Confirmat operas ſuas Clodius.fam.l.2.7.8.Qui operas in ſcriptura pro magiſtro dat. fam.l.13.87.Ipſe dabat purpuram amici operas.in Verr.213.Terentius magnas operas in portu, & ſcriptura Aſię pro magiſtro dedit 11. Att.22.His pro rebus,quòd portoriũ non eſſet datum, literas ad ſocios miſiſſe L.Canuleium, qui ĩ portu operas daret. 4.Verr.128.Plancius ĩ operas plurimos miſit.pro Planc.37. Per Tribunum aliquem & ſexcentas operas ſe fortunis ſpoliari, & regno omni poſſe nudari.pro.Seſt.50.Qui erant mecum,facilè operas aditu prohibuerunt.Att.l.4.72.4.Tu muſis noſtris para,vt operas reddas.16.fam.19.Cęteriſq; operis & officiis erit id quod violatum eſt,penſandum. Off. 2. 100. Erat autem mihi contentio non cum victore exercitu, ſed cum operis conductis, & ad diripiendam vrbem concitatis. pro Seſt. 30. Ego verò cum forenſibus operis,laboribus,periculis nõ deſeruiſſe mihi videor præſidium,&c.1.de Fin.17.Quę ad tuam laudationem miſſa eſt, nauem tibi operis publicis Mamertinorum eſſe ædificatam.7. Verr. 38. Cuius enim maleficij iſta pœna eſt, vt dicere in hoc ordine auderet, ſe publicis operis diſturbaturum publicè ex Senatus ſententia ædificatam domum?1.Phil.9.Qui operis dandis, publicis ſumendis rem honeſtè quærunt.in Part. 124. C. Cuppius,qui eſt in operis eius ſocietatis. 13. fam. 19.5. Verr. 78 Is venditabat ſe operis,à quibus,&c.pro Sex.6.

Operarius.

Appoſitus ad deferenda q̃dã onera operarius.6.Verr.112.Homo operarius.pro R.Am.72.Orator operarius.1.de Or.137.Operariũ quendam oratorẽ nobis Antoni facis. 1.de Or. 137. Nã de altero illo minus ſum admiratus,operario homine.7.Att.12. Vtrum de bonis eſt quærendum quid baiuli atque operarij, an quid homines doctiſſimi ſenſerint? in Parad. 27.&. 5. Tuſc. 147. Operarij autem & baiuli deeſſe non poſſunt.de Cl.Or.188.Parad.150.Barbari quidam operarij mercede accepta ſignũ iſtud ſuſtulerunt.in Verr.217.Siquid in Rep.maius actum erit, quod iſti operarij minus commodè perſequi poſſint,&c.ad Cic.li.8.2. Sub.lingua.Barbaros quoſdam Lilybæo ſcitote aduocatos eſſe operarios.6.Verr.68.Hos quos nos oratores vocamus, nihil eſſe dicebat niſi quoſdam operarios lingua celeri & exercitata.1.de Or.41.Quos ſingulos ſicut operarios barbaroſq; cõtẽnat.ep.111.

Operoſus.

Operoſus & moleſtus labor.2.de Nat.84.&Curſatio operoſa. de Cl.Or.188.Sed res operoſa eſt, & hominis perdiligentis. Q.fr.l.3.21.8.Sed videtis vt ſenectus non modò non languida atq; iners non ſit,verùm etiam ſit operoſa,& ſemper agens aliquid & moliens.de Sen.13.Scribebam illa politica,ſane ſpiſſum & operoſum opus.Q. fr.l.2.15.5.Viuendi artem tantam,tamque operoſam relinqueret? de Fin.2.109. Moliri aliquid cum labore operoſo,& moleſto.de N.d.37.Nec quę sũt min⁹ operoſa. de Nat. 44.Quæ in vſu & tractione belluarum ſunt vtiliter ad hominũ vitam,arbitrus ea tribuuntur operoſis. Off.l.2.23. Operoſis negotijs,& moleſtijs implicatus de Nat.1.38. Textile, nec operoſius,quàm mulieris opus menſtruum.2.de Leg. 72. Lege ſanctum eſt nequis ſepulchrũ faceret operoſius,quàm quod decem homines effecerint triduo.2.de Leg.102.

Operoſe.

Quod vel maximè deſiderat diligentiam, (eſt enim quaſi ſtructura quædam)nec id tamen fiet operoſe.in Or.85.

Operępretium.

Iam vt hæc omnia reperire,ac perſcrutari ſolitus ſit Iudices, eſt operæpretium cognoſcere. 6. Vrr. 25. Cognoſcere operępretium eſt, quemadmodum in Sicilia iſto Prętore creati ſunt Cenſores.4 Verr.91. At quo viuntur homines acuti argumento ad probandum,operæpretium eſt conſydera re.4.Fin.109. Si nihil in iſta pugna Roſcij,quod operæpretium eſſet,fecerunt: quam ob cauſam à Chryſogono tãtis præmijs donabantur? pro R. Am.64.Quo in genere eſt operæpretium diligentiam maiorũ recordari contra Rull.80.

Operatio.

Huius nebulonis operatione ſi Brutus moueri poteſt, licebit eum ſolus ames,me æmolum non habebis.ſed illum eum futurũ eſſe puto qui eſſe debet.6.Att.114.18.

Operio.

Operite,abſcedite.Tuſc.186.Fons qui fluctu totus operiretur, munitione ac mole lapidum,à mari diſiunctus eſſet.6.Verr.105.

Opertus.

Is lectica operta facere iter ſolebat.de Diu.124.At iſte lectica operta latus eſt per oppidum vt mortuus.2.Phil. 103. Nullo imbre,nullo frigore adduci,vt capite operto ſit.de Sen.30. Non importuniſſimas iſtius libidines, nõ vim,non contumelias,quibus operti oppreſſique erant,conquerebantur.6.Verr.99. Iudicia,&c.atque operta dedecore & infamia,defenſioni locum nullum reliquiſſunt. pro Clu. 47. Patefactio rerum opertarum.2. Fin. 7.

Opertum, ſubſt.

Familiariſſimus tuus de te priuilegium tulit,vt ſi opertum Bonę deæ acceſſiſſes,exulares.in Parad.39.Quaſi ĩ operto dicas fuiſſe.1.Att.43.Romæ ſum,inquis.Et tu quidem in operto fuiſti. in Parad.40.i.domi clauſus tanquã latens,nõ prodiſti in publicũ.Similiter Martius,& Publius vates cecinisse dicuntur, quo de genere Apollinis operta prolata ſunt.1.de Diu.97.Nec Apollinis opertis credendum exiſtimo.de Diu.2.87.

Operimentum.

Oprimento matris terræ obducitur corpus in ſepultura.2.de Leg.51.

Operculum.

Aſpera arteria tegitur quaſi quodam operculo.de N.53.

Opes,vide Ops.

Opifex.

Is.n.eſt dicẽdi opifex.fã.l.7.26.4.Opifex ædificatorq; mũdi Platonis de Timæo deus.1.de nat.37.Zeno verborum opifex. 5.Tuſc.49.Sed ne opifices quidẽ ſe artibus ſuis remouerunt.Tuſc.135

Opifices.

Oppifices omnes in ſordida arte verſantur. Off. 1. 209. Omne opificum inſtrumentum, omnis opera ac quæſtus frequentia ſuſtinetur, alitur otio. in Catil. 122. Adhibitis opificũ manibus, omnia nos conſecutos eſſe. 2. de Fin. Oppifices etiam poſt mortem nobilitari volunt. Tuſc. 1. 28. Opifices & tabernarios, atque omnem illam fæcem ciuitatum quid eſt negotij concitare? pro Flacc. 14.

Opificina.

Nec enim quicquam ingenuum habere poteſt oppificina. 1. Off. 209.

Opimus,

Ager opimus & fertilis. de Leg. Agr. 56. Aſia vero tam opima eſt & fertilis, vt & vbertate agrorum, & varietate fructuum, & magnitudine paſtionis, & multitudine earum rerum quæ exportantur, facile omnibus terris antecellat. pro Leg. Man. 9. Opima legatio. 2. Att. 22. Opima præclaraque præda. pro R. Am. 5. Syria opima & fertilis. pro Dom. 217. Opimum quoddam & tamquam adipale dictionis genus. in Or. 13. In extis bonis opimi cor non fuit. de Diu. 105. & 5. Tuſc. 140. Indignum iſti videri cœpit, ex tanta æde, tantoq; opere ſe non opimum præda, præſertim à pupillo diſcedere. 3. Verr. 94. Decianus ad Lælium detulit hanc opimam accuſationem. pro Flac. 63. Iecore opimo fartos & ſatiatus. 2. Tuſc. 43. Habet enim certos ſui ſtudioſos, qui non tam habitus corporis opimos, quàm gracilitates conſectentur. de Clar. 31. Contentus tam opimis ſpoliis non fuiſti. in Verr. 95.

Opinio.

Opinio eſt quædam effoeminata ac leuis, nec in dolore magis, quàm eadem in voluptate, qua cum liqueſcimus, fluimusq; mollitia, apis aculeum ſine clamore ferre non poſſumus. Tuſ. 2. 46. Opinio eſt aduentus eius. 11. Att. 34. In his locis opinio eſt, coniectura magis quàm nuntio aut literis, Cæſarem Formiis ad XI. Calend. April. fore. Att. l. 9. 176. 2. Opinio, quòd homini homine nihil eſſet pulchrius, ſimulachrorum ſuperſtitionem fortaſſe inuenit. de Nat. 1. 53. Erat opinio bona de Plautio, bona de Lepido. fam. lib. 1. Opinio de diis, non inſtitutis eſt confirmata, non legibus. Tuſc. 1. 25. Opinio, non inſtituto aliquo aut more, aut lege eſt conſtituta. de Nat. 1. 32. Valde de aduentu Cæſaris opinio eſt. Att. 180. Opinio de diis immortalibus, & omnium eſt, & quotidie creſcit. 3. de Nat. 15. Opinio de te multum me fefellit. ad Octau. 10. Perinde vt opinio eſt de cuiuſque moribus. pro Clu. 34. Aut æterna in eo, aut certè diuturna valet opinio tarditatis. de Or. 95. Vt ſpes Romani Populi bona de te ſit, & honeſta opinio. de Petit. Conſul. 34. Honeſta de numine deorum & mente opinio. pro Dom. 82. Opinio imbecilla, & cum falſo incognitoque communis. Ac. ed. 2. l. 1. 30. Magna eſt hominum opinio de te, magna commendatio liberalitatis. l. 1. 7. 29. Magna nobis pueris opinio fuit, L. Craſſũ, &c. de Or. 108. Vt opinio mea fert. 6. Verr. 20. Vt opinio, & ſpes, & coniectura noſtra fert. 2. Att. 66. Plura dixi, quàm vt opinio tuleris, aut voluntas mea. pro Dom. 219. b Opinio hæc in dies magis magiſque naſcens de me duplicetur. 16. fam. 27. Quod vtinam neq; noſtra nos opinio, neq; tua fides fefelliſſet. fam. 7. id eſt, vtinam non falſi eſſemus opinione, iudicio & perſuaſione, quam de tuis moribus habebamus. Cum hæc audirentur ab iis, quibus non ſcientia eſſet tradenda, ſed exigui temporis aut falſa, aut certe obſcura opinio. de Orat. 92. Popularis opinio. pro Clu. 113. Opinio præiudicata. de Nat. 1. 8. Non tam ſtabilis opinio permaneret, non confirmaretur diuturnitate temporis, nec vna cum ſeculis ætatibuſque hominum inueterare potuiſſet. 2. de Nat. 7. Opinio vehemens, inhærens, & penitus inſita. Tuſc. 4. 20. Erat etiam alia grauis atque vehemens opinio quæ per animos gentium barbararum peruaſerat. pro Leg. Man. 16. Opinio vetus, & omnium gentium firmata conſenſu. Diu. 1. 1. Vetus hæc opinio Græciam opplenit, ſcilicet exectum eſſe Cælum a filio Saturno. 2. de Nat. 46. Vetus opinio eſt iam vſque ab heroicis ducta temporibus, &c. de Diu. 80. Vetus eſt hæc opinio, quæ conſtat ex antiquiſſimis Græcorum literis atque monumentis. 6. Verr. 94. Vulgaris opinio. 1. de Orat. 54. Opinio eſt Anaximandri, natiuos eſſe deos. de Nat. 1. 19. Opinio comitiorum eſt. 4. Att. 32. Tuque latona, & Apollo, & Diana, quorum iſte Deli non fanum, ſed vt hominum opinio, & religio fert, ſedem antiquam, diuinumque domicilium nocturno latrocinio atque impetu compilauit. 7. Verr. 145. Opinio quam is vir habet integritatis meæ. Att. 100. Omnibus opinio iuſtitiæ neceſſaria eſt, quam qui non habent, iniuſti habentur. Offi. 40. 41. Opinio magni mali. Tuſc. 3. 52. Philoſophorum de ſe ipſorum opinio firma in hoc vno & ſtabilis inuenta eſt. de Cl. Or. 174. Opinio religionis de haruſp. reſp. 34. id eſt, de religione. Opinio rerum eſt ſub ſenſum cadentium. Ac. ed. 2. l. 1. 43. Aeterna aut certe diuturna valet opinio tarditatis in eo, cuius in dicendo aliquid reprehenſum eſt. 1. de Or. 62. Nam quum conciliatrix amicitiæ virtutis opinio fuerit, difficile eſt amicitiam manere, ſi a virtute defecerimus. de Amic. 36. Res ab opinionis arbitrio ſeiunctæ ſcientiaque comprehenſa. 1. de Or. 54. Quoniam ſententiæ & opinionis meæ voluiſtis eſſe participes, nihil occultabo. de Or. 1. 8. Paruam exigui temporis vſuram, bonæ de me opinionis poſtulo. contra Rull. 87. Opinionem iſtorum ſtudiorum, & ſuſpicionem artificij apud eos qui res iudicent, oratori aduerſariam eſſe arbitror. 2. de Orat. 85. Opinionem volunt Stoici eſſe imbecillam aſſenſionem. Tuſc. 4. 13. Accipere falſam opinionem de aliquo. 1. fam. 42. Ad opinionem magni mali cum illa etiam opinio acceſſit, oportere, rectum eſſe, ad officium pertinere, ferre illud ægre: tum denique efficitur illa grauis ægritudinis perturbatio. Tuſc. 3. 52. Sine me ad hanc opinionem iam nunc dirigere puerum. 14. At. 23. Penetrare ad ſenſum opinionemque iudicis. Par. 68. Non habeo ad vulgi opinionem quæ maior vtilitas, quàm regnandi eſſe poſſit. 3. Off. 112. Retinetur aut ad opinionem vulgi, Reip. mos, religio, &c. de Diu. 123. Quod affert opinionem per ſeſe, rationis expers. de Vn. 3. Hi opinionem afferunt populo, eorum fore ſe ſimiles, quos ſibi ipſi delegerunt ad imitandum. Off. lib. 2. 66. Si quam huc grauiorem de illo opinionem attuliſtis, hanc quæſo deponite. pro Clu. 113. Nihil enim affirmare poſſum, niſi ſententiam & opinionem meam. de Or. 122. Deinde ſiquam opinionem iam veſtris mentibus cõprehendiſtis, &c. ne repugnetis: eamque animis veſtris aut lubentibus aut æquis remittatis. pro Clu. 3. Contra hanc opinionem, ratione pugnare. 3. de Nat. 101. Opinionem deorum non collocutio hominũ, non conſenſus efficit. Tuſc. 1. 25. Euellam ex animis hominum tantam opinionem, tam penitus inſitam, tam vetuſtã. pro Clu. 2. Hanc excutere opinionem mihimet radicitus volui. Tuſc. 1. 102. Cn. autem Lentulus multo maiorem opinionem dicendi actione faciebat, quàm quanta in eo facultas erat. de Cl. 186. Vt nullam eius opinionem reliquam faciat? de Nat. 1. 23. Non fallam opinionem tuam. ep. l. 1. 6. 4. De Cæſaris aduentu eã opinionem Dolabella habet, quam tu coniecturam faciebas ex literis Meſſalæ. Att. 206. Eſto, falſam de illis habuit opinionem, malam de nobis. in Verrem, 160. b Vt opinionem habeas rerũ. 4. Att. 44. Integritatis alicuius opinionem habere. Att. l. 7. 122. 6. Opinionem habere de re aliqua. 13. Att. 50. Et tamen credo Romulum, qui vrbem auſpicato condidit, habuiſſe opinionem, eſſe in prouidendis rebus augurandi ſcientiam. 2. de Diu. 107. Hic de vobis malam opinionem animo imbibit. in Verr. 74. Et in eam opinionem Cæſenniam adducebat, vt mulier, &c. pro Cæc. 20. In eam opinionem rem adduxerunt, vt Pompeius cupere videatur. fam. lib. 8. 1. 11. Hanc in opinionem diſceſſi, vt mihi tua ſalus dubia non eſſet. 6. fam. 47. Qui tam libenter in opinionem gratiæ irrepat. de haruſp. 49. In eam opinionem venerat Caſſius. fam. l. 8. 30. id eſt, ita de eo opinari cœperant. Minuere aliquam opinionem. 2. de Or. 116. Opinionem incredibilem nacta ſunt. 8. fam. 9. Hanc opinionem vſque ad hanc ætatem perduxiſti. de Nat. 1. 46. Sane et præter opinionem improuiſo incidit. 4. in Verr. 132. Opinionem à ſcientia ſepararunt veteres philoſophi ratione ſubiecti, vt illa ſit in ſenſibus, hæc in notionibus animi atque rationibus. Ac. ed. 2. l. 1. 23. Nos publicam prope opinionem ſecuti ſumus. de Nat. 88. Poſthac quod voles a me fieri ſcripto, vincam opinionem tuam. ad Cæſarem iuniorem, hoc eſt, diligentior ero, quàm tu opinaris. Opinionem omnium vincere. Lucceio, lib. 5. 12. 3. Acad. ed. 1. l. 2. 1. Non opinione hoc timeo, ſed interfui ſermonibus. Att. 9. 30. Nihil a noſtra opinione diſſentis. 3. Q. fr. 34. Quantum ego opinione auguror. pro Mur. 54. Quamobrem opinione celerius cõfido ſceleratiſſimũ latronẽ pœnas daturũ. fam. l. 12. 38. Si quis ductus opinione vulgi, putet, &c. de Or. 144. Non re ductus, ſed opinione eſſe. pro Mur. 57. In cœlum tranſlatos non re, ſed opinione eſſe dicunt. 3. de Nat. 37. Ego autem non de virtute nunc loquor, ſed de virtutis opinione. de Amic. 80. Opinione prædã deuorare. 3. in Verr. 95. Ex opinione multa vulgus æſtimat. pro R. Com. 17. Ex communi quadam hominum opinione dicere. 1. de Or. 47. Ex opinione hominum atque fama hæc ſcribo. 12. fam. 8. Excellens opinione fortuna, cum laboribus & miſeriis permiſta eſſe videatur. 2. de Or. 116. Aliquis falſa opinione, errore hominum commendatus. pro Sex. 7. Non in opinione, ſed in natura ſita arboris aut equi virtus. 1. de Leg. 34. In ea opinione fui, qua reliqui omnes. Att. lib. 8. 159. 3. Antea eram in illa opinione populari. pro Clu. 47. In ea opinione

res

res erat.2.Att.62. Res erat nõ in opinione dubia, ſed in præſentia atque ante oculos propoſito periculo.pro Dom.9.Probabile eſt, quod in opinione poſitum eſt.de Inu.52. Sed etiam illa maior opinione mea:id eſt ſententia.de Or.118.Formam totius negotij,opinione maiorem, melioremq́ue video.de Or.98. Ille viciſſim opinione fortaſſe nonnulla, quam de meis moribus habebat, me dilexit.de Am.30.Opinione omnium,maiorẽ animo cępi dolorem. de Cl.165. Homo vita atque factis omnium iam opinione damnatus:pecuniæ magnitudine, ſua ſpe ac prædicatione abſolutus.2. Ver.2. Eſſe deos perſuaderi mihi nõ opinione ſolum, ſed etiam ad veritatem planè velim. 1.de Nat.43. Quòd familiarem meum tuorum nomine habes, opinione tua mihi gratius eſt.fam.l.10.31.14.Opinione valentior.7.Att.25. Qui vuulgi opinione deſerti ſunt habiti, ijdem intelligentium quoque iudicio probantur.de Cl.Or.181.Opiniones deprauatę. Tuſc.3.1.Tum opiniones aſſenſionesq́; firmæ & veræ gignuntur.de Vn.37.Opiniones dialecticorum pueriles. 2. ad Her. 49. Opiniones & ſententiæ philoſophorum. de Nat. 4. Commenta opinionem delet dies.2.de Nat.8.Contraque opiniones omniũ. pro R. Am. 25. Videmus cæteras opiniones fictas atque vanas diuturnitate extabuiſſe. 2. de Nat.4.Inſerere nouas opiniones, & euellere inſitas. in Or. 52. Itaque opiniones omnium ſuperaui. Att.l.5. 104. 3. Opiniones videas apud eos firmiores eſſe de beſtijs quibuſdam.de Nat.1.57. Mollire animum opinionibus, maloque more delinitum. Tuſc. 5. 58. Opinionibus his imbuas tenerum eius animum. 14. ad Att. 25. Opinionibus obſiſtere. Ac.ed.1.l. 2. 99. Opinionibus vulgi rapimur in errorem. 2. de Leg. 42. Opinionibus & inſtitutis omnia teneri.Ac.ed.2.l.1.32

Opinioſus.

Quid? duo vel principes dialecticorum, Antipater & Archidemus, opinioſiſſimi homines, nonne multis in rebus diſſentiunt? Ac.ed.1.l.2.132.

Opinor.

Capius(opinor) olim non omnibus dormio: ſic ego, &c. ep. 106. Sed opinor quieſcamus, ne noſtram culpam coarguamus. 9.Att.13.Primus, vt opinor,introitus.Att.l.1.13.4.A primo, vt opinor, animantium ortu petitur origo ſummi boni.2. Fin. 53. T.Albitius, vel potius penè Græcus: loquor vt opinor,ſed licet ex orationibus iudicare.de Cl.Or.68.De vobis Senatus opinatur non ſecus, ac de deterrimis hoſtibus.in Piſ. 53. Gubernatores nihil ſine certa rõne opinantur. 2.de Diu.24.Falſo multa in vita hoĩes opinantur.pro Dom.81.Non rebar, aut opinabar,& alia multa,&c. 3.de Or.84.Quoad opinatus ſum me in prouinciam exiturum.ep. 103. Opinari magis, quàm ſcire poſſimus. 9. Att.28.Sapientem ſæpe aliquid opinari quod neſciat. pro Mur. 58.2. Sapientem nihil opinari, id eſt nunquam aſſentiri rei vel falſę vel incognitę.4.Ac. 108. Nihil ſine ratione opinari. 2. de Diu. 24. Carneades delabebatur interdum vt diceret opinaturum, id eſt peccaturum eſſe ſapientem. Acad.15. Nihil eueniſſe, quod non opinandum fuiſſet. Tuſc. 202.

Opinatus.

Nec opinatus & improuiſus prouinciæ caſus. 15.fam. 34. Ergo iſta nec opinata non habeat tantam vim, vt ægritudo ex his omnis oriatur. Tuſc.3.47.Nec opinata,quia recentia ſunt,maiora videntur, non quia repentina. Tuſc. 3. 43. Separatim autem in ſingulis admirantur, ſi perſpiciunt nec opinata quædam bona.Off.2.50.Nonnumquam quidem eandem fortunam,quod efficiat, multa improuiſa hæc, nec opinata nobis, propter obſcuritatem ignorationemque cauſarum. 1.Ac,44. Partes perturbationum ex duobus opinatis bonis naſci, & ex duobus opinatis malis. Tuſc.211.

Opinato.

Si nec opinato quid euenerit. Tuſc. 3. 44. Nec opinato eum oſtendiſſes, &c. in Ant.175.

Opinatio.

Hæc autem opinatio eſt, iudicare ſe ſcire quod neſciat. Tuſc. 214.Herculis quendam laborem exantlatum a Carneade,quòd vt feram & immanem belluam, ſic ex animis noſtris aſſenſionem, id eſt opinationem & temeritatem extraxiſſet.4. Ac.194. Opinationem autem quam in omnes definitiones ſuperiores inclusimus, volunt eſſe imbecillam aſſenſionem.4.Tuſc. 25. Senſus mouentia quæ ſunt,eadem in opinatione conſidunt. de Vn. 5. Opinatione & perceptione ſublata, ſequitur omnium aſſenſionum retentio. Ac.ed.1.l. 2.71.

Opinabilis.

Omniſq́ue opinabilis diuinatio:coniectura enim nititur. de Diu.85. Quod totũ opinabile eſt. de Vn.3.Eſt enim illud quod in omni perturbatione dicitur demõſtrandum, nullam eſſe niſi opinabilem, niſi iudicio ſuſceptam, niſi voluntariam. 4. Tuſc. 124. Itaque hanc omnem partem rerum opinabilem appellabant.1.Ac.46. Artes, quæ coniectura continentur, & ſunt opinabiles.de Diu.85.

Opinator.

Ego verò ipſe & magnus quidem ſum opinator.4.Ac.119.

Opipare.

Itaque & edit & bibit ἀδεῶς, & iucundè, o. ſane & apparatę. Att.l.13. 67. Opiparè a Pythio apparatum conuiuium. 3.Offic. 76. Cum opiparè epulati eſſemus hilarem in modum. Att. 72. Corcyræ Alexion me opiparè muneratus eſt.Att.l.7.9.

Opis, Vide Ops.

Opitulor.

Subueni patriæ, opitulare Collegę. ad Planc.l.10.10.5.& 1. Offic. 116. A quo id accepimus, quo cæteris opitulari, & alios ſeruare poſſemus. pro Arch.1. Vt quiſq; maxime opis indigeat, ita ei potiſſimum opitulari. 1.Off. 74. Quoniam nihil iam videmur poſſe opitulari Reip. fam. l.4.1.4.& 7.Verr.40. Opitulari fontibus.ep.57.Nihil ſane poſſum tibi opitulari. ep. 201. Mulier hoſpiti oppreſſo iam deſperatoque ab omnibus opitulata eſt.pro S.Roſc.23. Permultum ad dicendum opitulati ſunt pręceptores.2.de Inu. 126.

Oportet.

Non oportet, &c. nihil eſt quod, &c. quid ego, &c. pro Cęc. 291. Nequid fiat ſecus, quàm volumus, quàmque oportet.Att. l.6. 113. 3. Quãquam te abundare oportet præceptis philoſophiæ, &c.Off. 1. Ex rerum cognitione efflореſcat & redundet, oportet oratio.de Or.86. Quibus ſemel eſſe ignotum à te oportet, nec tuum beneficium in dubium vocari pro Deiot. 28.Beneuolentia & charitate ciuium ſeptum eſſe oportet, non armis. 2. Phil.108. Et oportet, & opus eſt hoc fieri.13.Att.31.Sed id crebrius fieri non oportet. Or. 228. Pericula facile vt hominem præſtare oportet, innocentia tecti pellemus. pro Pomp. 17. Proponi oportet quid afferas, & id qua re fit, oſtendere.de Or. 154.Oportet putare, &c. & conuenit arbitrari, &c. de Inuent. 55. b Ego verò, qui ſi loquor de Repub. quod oportet, inſanus ſi quod opus eſt, ſeruus exiſtimor: ſi taceo, &c. ad Att.lib.4.75. 2. Sed tibi aut concedendum eſt ita eſſe, quod minime vis, aut memoriam mihi remittas oportet.4. Ac.190.Docet enim ratio Mathematicorum, quam iſtis notam eſſe oportebat, quanta humilitate, &c. de Diu. 127. Quos ferro trucidari oportebat. in Catil.99. Hac lege accuſatum eſſe oportuit. pro Clu. 72.Pecunia quam oportuit ciuitatibus pro frumento dari. in Verr. 187. Hoc quod iam pridum factum eſſe oportuit, certa de cauſa non adducor vt faciam. 1.in Catil. 3. Irritari Antonium non oportuit.7.Phil.219.Si à populo prętoritus eſt, quem nõ oportuit.pro Plan.260. Apollinis ſignum ablatũ certe eſſe nõ oportuit. Totam enim rem Lucullo integram ſeruari oportuit. Att.3.Tum erupit è Senatu triumphans gaudio.quem omnino viuum illinc exire non oportuerat. pro Mur. 48.Cum ſibi de iis quę dici ab oratore oporteret,ſumeret.de Or.144.Si aliquid non contra ac liceret factum, diceretur, ſed contra atque oporteret. pro C. Balb. 56. Quid in iudicando ſpectare oporteret? pro Mil. 104. Eſt enim aliquid quod non oporteat, etiam ſi licet.quicquid verò non licet, certè non oportet. pro C. Balb. 5. Oportet eſt conſentaneum eſſe officio, licere legibus & iure, decere temporibus & perſonis.pro C. Balb. 5. Oportere perfectionem declarat officij, quo & ſemper vtendum eſt & omnibus. Decere quaſi aptum eſſe, conſentaneumque tempori & perſonæ.in Or.40.

Opperior.

Ego in Arcano opperior, dum iſta cognoſco.Att.lib.10.194. 2. Sed quid plura? coram opperior reliqua.Att.77. Ibidem opperier. Att. 43. Scribas ad me velim ſiquid eſt quod opperiare. Att.lib.5.89. 4. Nihil puto tibi eſſe vtilius, quàm ibidem opperiri. ep.92.

Oppeto.

Veſtras manus peto, prius quàm oppeto malam peſtem hoſtili manu. 1. Tuſc. Mortem pugnans oppetiſſes. pro Seſt. 12. Cum milites pro ſalute populi Rom. mortem oppetierint. in Ant.265. Aequius eſſe cenſuit ſe maturam oportere mortem. 1.de Diu. 35. Oppetere mortem pro patria. Off.1. 83. Oppetere mortem pro Repub. de Fin. l. 3. 51. Mors neceſſitatem habeat naturæ, aut ſi ante oppetenda eſt, oppetatur cum gloria. in Ant. 245. Neque his qui ſine virtute retinentur in vita, nec his qui ſine virtute ſunt, mors eſt oppetenda. 3. de Fin. 93.

Equi-

Equidem etiam ſi oppetenda mors eſſet, domi, atque in patria mallem, quàm in externis atq; alienis locis fam.l.4.7.13. Claræ verò mortes pro patria opetitæ, nō ſolum glorioſæ rhetoribus, ſed etiam beatæ videri ſolent. 1.Tuſc. 118.

Oppidum.

Segeſta eſt opidum peruetus in Sicilia ſodicet, quod ab Aenea fugiente à Troia, atque in hæc loca veniente, conditū eſſe demonſtrant.6.Verr.63. Magnas copias ad opidum Antiochiā acceſſiſſe.ep. 244. Tum ante opidum Nolam florentiſſima Samnitum caſtra cepit.de Diu.95. Caſſius in opido Antiochię cum omni exercitu, nos in Capadocia ad Taurum, &c. 5. Att. 33. Phęre, quæ erat vrbs Theſſalię, in quo oppido, &c. de Diu. 91. Opida quæ quodam tempore florentiſſima fuerunt, nunc proſtrata & diruta ante oculos iacent. 4.fam.17. Tot opidorum cadauera proiecta iacent.4.fam. 17. Opidorum nominibus uō prępoſendum.7.Att.19. Sex opida vi oppugnando cepi.5. fam. 25. In opidit præſidia nulla ſunt.Att.lib.8. 157. 2.

Oppidulum.

Neque ſolum illud extorſi opidulum, quod erat poſitum in Euphrate & Zeugmate, &c. Q.fr.l.2.26. Nec tamen in acie, ſed Melitæ, aut alio in loco, ſiue in opidulo futurum puto. Att. l. 10. 199. 4.

Oppidanus.

Senex quidā opidanus.2. de Or.133. Quęſtores cęleriter facti ſuos oppidano quodam & incondito genere dicendi. de Cl. Or.130. Quod dicitur Atinę factum à iuuene, vetere quodam in ſcenicos iure maximeq; opidano.pro Planc.25.

Oppido.

Sed eorum definitiones paulum o. inter ſe differunt. de Fin. 3.27. Sin ad nos pertinerent, ſeruirent, præterquam o. pauci. fam.l.14.12. Totus è iutor minus vetut o. ridicul⁹.2.de Or.144.

Oppignero.

Libelli pro vino etiam ſępe oppignerabantur, manebat inſaturabile abdomen. pro Set.95.

Oppilatus.

Niſi ille ſe ſub ſcalas tabernę liberarię conieciſſet, hiſque oppilatis, impetum iuum compreſſiſſet.2. Phil. 44.

Oppleo.

Nanque Aeſculapij liberorum ſancij opplent porticus. Tuſ. 183. Nam vetus hęc opinio Gręciam oppleuit, ſcilicet exectū Cęlum à filio Saturno.2.de Nat.91.

Oppletus.

Aegyptum Nilus irrigans, & quum tota ęſtate obrutam, oppletamque tenuerit, tum recedit.2.de Nat.196. Mentes oppletæ tenebris ac ſordibus. Poſt red.in Sen. 7.

Opploro.

At ille quin illum mihi datis? ac vos auribus meis opplorare definitis? 4. ad Her. 235.

Oppono.

Principio orationis hoc oppono, me, &c. pro C.Balb.55. Cuius ego imperio non Alpium vallū contra aſcenſum tranſgreſſionemque Gallorum, &c. Germanorum immaniſſimis gentibus obiicio & oppono.in Piſ. 64. Pompeium perſequi Cęſar dicitur ut interficiat (ò me miſerum) & non omnes noſtra corpora opponimus? Att. l. 7. 64. Opponebant illi interdum nomen Africani.6.Verr. 66. Oppoſuiſti ſemel ἀντίκτον cauſam, Ciceronis noſtri valetudinem. Q. fr. 312. Et tamen muri cauſam oppoſuit, ſpecie honeſtatis, nec probabilem, nec ſatis idoneam.3. Off. 54. Ad omnes introitus armatos homines oppoſuit. pro Cęc. 15. Et illud ſuum regnum iudiciale oppoſuit. 1. Att.2. Iis oppoſuit ſeſe Socrates, qui, &c. de Cl. Or. 167. Sed quid oppones tandem, ſi negem me vnquam iſtas literas ad te miſiſſe? quo me teſte conuinces? 2. Phil. 35. Defenſor aliquid opponet de tribus Top. 229. Nec qui contra ſe liceatur, emptor opponet. Off. 64. Et primum gladiatori illi imperatores noſtros opponite. in Catil. 109. Id protulit non tam vt probaret, quàm vt Stoicis. quibus cum bellum gerebat, opponeret. de Fin.73. Introducebat etiam Carneades, non quò probaret, ſed vt opponeret Stoicis ſummum bonum eſſe, &c.4. Ac. 237. Quum decumani aratoribus ad pactiones faciendas non ſuam vim, ſed tuum ſcelus ac nomen opponerent. 5.Verr.112. Authoritas autem tanta mouebat, niſi tu oppoſuiſſes non minorem tuam. Ac.ed. 1. l. 2. 59. Habeo quem opponam illi. pro Set. 7. E quibus pullos quum excuderunt, ita tuentur, vt & pennis foueant, ne frigore lędantur: & ſi est calor à ſole, ſe opponant. 2.de Nat.195. Oppoſuerit ſe in itinere meo.10.fam.20. Hoſtibus opponere aliquos.2.de Fin.156. Eiuſmodi iniquitati & boni & ęqui nomen, dignitatemque opponere.pro Cęc.48. Minas iactare, formidines opponere.pro Quinc.8. In iis ipſis intercludere inſidiis, quas mihi conaris opponere.pro Cęc. 61. Opponere ſe inuidię pro patrię ſalute.de haruſp. reſp. 56. Periculis ſe opponere. pro C.Balb. 19. Terrorem armati exercitus opponere togatis. pro Set.43. Illam vrbem huic vrbi volunt opponere contra Rull.11. Par pari referre, contrarium contrario opponere, verbum verbo comparare.Or.213.218. Omni virtuti vitium contrario nomine opponitur.3.de Fin.64. Scripto opponitur voluntas teſtatoris tum, vt quęratur, verbane plus, an ſententia valere debeat. in Top. 51. Paribus paria redduntur, & contraria opponuntur. in Or. 94. Huic labori noſtro duo genera reprehenſorum opponuntur: vnum, &c. de Opt. 244. His quatuor cauſis totidem medicinę opponuntur.2.de Orat.184. Minę iactentur, pericula intendantur, formidines opponātur, vt, &c, pro Quinct.26. Obiici inſidiis coniuratorum, & ad omne periculum atque ad omnem inuidiam opponi. pro Mur. 79. His ardentibus perturbandę Reipub. cupiditate, quod opponi poſſet præſidium non habebamus. ad Brut. 15. 6. Vt ante occupet, quod putat opponi. pro Or. 209.

Opponens.

Sed quid opponent tandem? ſi negem, &c. quo me teſte conuinces? in Ant. 162.

Oppoſitus.

Luna ſubiecta atque oppoſita ſoli.2.de Diu. 26. Aut aliquid affert quod oppoſitum probabilius ſit, quàm illud quod obtla bit.Or.201. Specula pop.Rom. ac propugnaculum iſtis ipſis nationibus oppoſitum & obiectum.pro Font.3. Corpore oppoſito vim, ſcelus, & furorem aliquem à bonorum ceruicibus depellere.pro Dom.50. Oppoſito dedecore ſententia depelli. 2. Tuſc. 23. Lacedęmone Ephori regibus à Theopompo ſunt oppoſiti. de Leg.187. Oppoſiti Conſulibus Tribuni apud Romanos.3.de Leg.17. Moles oppoſitę fluctibus.2.Off.18. Oppoſita ſunt ea ambitioſis.3. de Leg. 34.

Oppoſitus.

Non modo excubias & cuſtodias, ſed etiam laterum noſtrorum oppoſitus & corporum pollicemur.pro Marcel. 19.

Oppoſitio.

Diſparatarum autem eſt id quod ab aliqua re per oppoſitionem negationis ſeparatur hoc modo, Sapere & non ſapere. 1. de Inuent.58.

Opportunus.

Idoneum tempus, & locus opportunus ad eam rem de qua narratur.1.de Inu.43. Hęc res mihi accidit opportuna.ep. 115. Magis opportuna opera nonnunquam quàm aliquando fideli. pro Cęc.287. Vrbs opportuna, munita, propinqua, fortiſſimorum virorum, fideliſſimorum ciuium atque optimorū. 4. Phil. 156. Tempus actionis opportunum. 1.Off. 199. Milites Alię cōſtituerunt in vrbe opportuna.in Ant. 192. Quas ſi ſatis opportuno tempore accepiſti, grauiſſimum mihi feceris, ſi ad me in Ciliciam quamprimum veneris. fam.l.2. 18. 5. Cęterę res quæ expetuntur, opportunę ſunt ſingulę rebus ferè ſingulis, diuitię vt vtare, opes vt colare, &c. de Am. 100. Tantùm dico, ſi mihi accidiſſet, vt numerator in multis, ſi operoſa eſt conturſatio magis opportunorum.de Cl.188. Nihil opportunius poſt hominum memoriam vidi.ep.153. Aetas opportuniſſima. fam.l. 7. 7. 3. Capua non modo non obfuit, ſed opportuniſſimam ſe nobis prębuit. contra Rull. 89. Claſſes optimę atque opportuniſſimę cum magna ignominia pop. Rom. amiſſę & perditę.2.Ver.8.

Opportunè.

Opportunè adeſt homo ſumma fide, & omni virtute pręditus.pro Clu.132. Tempus idoneum, locus o. captus ad eā rem. pro R.Am.41. Opportunè facere.3.de Fin.93. Reddere o. alicui literas. Att.l.13.317.1.2. Illud ſatis opportunè. Att. l. 16.338. 18. Tu verò cum Craſſo, vt cętera quàm commodè, opportunè, autem, quod id ipſum apud me mones, quatriduo antè ad eum ſcripſeram. Att. 234. Trebatius opportunè ad me ante aduentū Cęſaris venerat. Att.144. & 1.de Nat.24. Accidere opportunius nihil potuit, teipſum cupio. fam.lib.1.9.23.

Opportunitas.

Et quemadmodum opportunitas (ſic enim appellemus *εὐκαιρίαν*) non fit maior productione temporis, &c. ſic recta effectio.3. de Fin. 36. & 37. Cum ad cęteras ſummas vtilitates hęc quoque opportunitas adiungatur, vt, &c. pro Pomp.13. Diuina vero opportunitas, vt in ſortitione prouinciarum, quę cuique apta eſſet, ea cuique obueniret. 3.Phil. 141. Idonea opportunitas

res erat.2.Att.62.Res erat nõ in opinione dubia, ſed in præſentia atque ante oculos propoſito periculo.pro Dom.9.Probabile eſt, quod in opinione poſitum eſt.de Inu.52. Sed etiam illa maior opinione mea:id eſt ſententia.de Or.118.Formam totius negotij,opinione maiorem, melioremque video.de Or.98. Ille viciſſim opinione fortaſſe nonnulla, quam de meis moribus habebat, me dilexit.de Am.30.Opinione omnium,maiorẽ animo cępi dolorem. de Cl.165.Homo vita atque factis omnium iam opinione damnatus:pecuniæ magnitudine, ſua ſpe ac prædicatione abſolutus.2.Ver.2. Eſſe deos perſuaderi mihi nõ opinione ſolum, ſed etiam ad veritatem planè velim.1.de Nat.43. Quòd familiarem meum tuorum nomine habes, opinione tua mihi gratius eſt.fam.l.10.31.t4.Opinione valentior.7.Att.25. Qui vuulgi opinione deſerti ſunt habiti, ijdem intelligentium quoque iudicio probantur.de Cl.Or.181.Opiniones deprauatę. Tuſc.3.1.Tum opiniones aſſenſionesq; firmæ & veræ gignuntur.de Vn.37.Opiniones dialecticorum pueriles. 2. ad Her. 49. Opiniones & ſententiæ philoſophorum. de Nat. 4. Commenta opinionem delet dies.2.de Nat.8.Contraque opiniones omniũ. pro R. Am. 25. Videmus cæteras opiniones fictas atque vanas diuturnitate extabuiſſe. 2. de Nat.4.Inſerere nouas opiniones, & euellere inſitas. in Or. 52. Itaque opiniones omnium ſuperauit.Att.l.5. 104. 3. Opiniones videas apud eos firmiores eſſe de beſtijs quibuſdam.de Nat.1.57. Mollire animum opinionibus, maloque more delinitum. Tuſc. 5. 58. Opinionibus his imbuas tenerum eius animum. 14. ad Att. 25. Opinionibus obſiſtere. Ac.ed.1.l. 2. 99. Opinionibus vulgi rapimur in errorem. 2. de Leg. 42. Opinionibus & inſtitutis omnia teneri.Ac.ed.2.l.1.32

Opinioſus.

Quid? duo vel principes dialecticorum, Antipater & Archidemus, opinioſiſſimi homines, nonne multis in rebus diſſentiunt? Ac.ed.1.l.2.132.

Opinor.

Capius(opinor) olim non omnibus dormio: ſic ego, &c.ep. 106. Sed opinor quieſcamus, ne noſtram culpam coarguamus. 9.Att.13.Primus, vt opinor, introitus.Att.l.1.13.4.A primo, vt opinor, animantium ortu petitur origo ſummi boni.2. Fin. 53. T.Albitius, vel potius penè Græcus: loquor vt opinor, ſed licet ex orationibus iudicare.de Cl.Or.68.De vobis Senatus opinatur non ſecus, ac de deterrimis hoſtibus.in Piſ. 53.Gubernatores nihil ſine certa rõne opinantur.2.de Diu.24.Falſo multa in vita hoĩes opinantur.pro Dom.81.Non rebar, aut opinabar,& alia multa,&c. 3.de Or.84.Quoad opinatus ſum me in prouinciam exiturum.ep. 103. Opinari magis, quàm ſcire poſſimus. 9. Att.28.Sapientem ſæpe aliquid opinari quod neſciat. pro Mur. 58.2. Sapientem nihil opinari, id eſt nunquam aſſentiri rei vel falſę vel incognitę.4.Ac. 108. Nihil ſine ratione opinari. 2. de Diu. 24. Carneades delabebatur interdum vt diceret opinaturum, id eſt peccaturum eſſe ſapientem. Acad.15. Nihil eueniſſe quod non opinandum fuiſſet. Tuſc. 202.

Opinatus.

Nec opinatus & improuiſus prouinciæ caſus.15.fam. 34. Ergo iſta nec opinata non habeat tantam vim, vt ægritudo ex his omnis oriatur. Tuſc.3.47.Nec opinata, quia recentia ſunt, maiora videntur, non quia repentina. Tuſc. 3. 42. Separatim autem in ſingulis admirantur, ſi perſpiciunt nec opinata quædam bona.Off.2.50.Nonnunquam quidem eandem fortunam, quod efficiat, multa improuiſa hæc, nec opinata nobis, propter obſcuritatem ignorationemque cauſarum.1.Ac,44. Partes perturbationum ex duobus opinatis bonis naſci, & ex duobus opinatis malis. Tuſc.211.

Opinato.

Si nec opinato quid euenerit. Tuſc. 3. 44. Nec opinato cum oſtendiſſes, &c. in Ant.175.

Opinatio.

Hæc autem opinatio eſt, iudicare ſe ſcire quod neſciat. Tuſc. 214.Herculis quendam laborem exantlatum a Carneade, quòd vt feram & immanem belluam, ſic ex animis noſtris aſſenſionem, id eſt opinationem & temeritatem extraxiſſet.4. Ac.194. Opinationem autem quam in omnes definitiones ſuperiores incluſimus, volunt eſſe imbecillam aſſenſionem.4.Tuſc. 25. Senſus mouentia quæ ſunt, eadem in opinatione conſidunt. de Vn. 5. Opinatione & perceptione ſublata, ſequitur omnium aſſenſionum retentio. Ac.ed.1.l. 2.71.

Opinabilis.

Omniſque opinabilis diuinatio: coniectura enim nititur. de Diu.85. Quod totũ opinabile eſt. de Vn.3.Eſt enim illud quod in omni perturbatione dicitur demõſtrandum, nullam eſſe niſi opinabilem, niſi iudicio ſuſceptam, niſi voluntariam. 4. Tuſc. 124. Itaque hanc omnem partem rerum opinabilem appellabant. 1. Ac.46. Artes, quæ coniectura continentur, & ſunt opinabiles.de Diu.85.

Opinator.

Ego verò ipſe & magnus quidem ſum opinator.4.Ac.119.

Opipare.

Itaque & edit & bibit ἀδεῶς, & iucundè, o. ſane & apparate. Att.l.13. 67. Opiparè a Pythio apparatum conuiuium.3.Offic. 76. Cum opiparè epulati eſſemus hilarem in modum. Att.72. Corcyræ Alexion me opiparè muneratus eſt.Att.l.7.9.

Opis, Vide Ops.

Opitulor.

Subueni patriæ, opitulare Collegę. ad Planc.l.10.10.5.& 1. Offic.116. A quo id accepimus, quo cæteris opitulari, & alios ſeruare poſſemus. pro Arch.1. Vt quiſq; maxime opis indigeat, ita ei potiſſimum opitulari.1.Off. 74. Quoniam nihil iam videmur poſſe opitulari Reip. fam.l.4.1.4.& 7.Verr.40. Opitulari fontibus.ep.57.Nihil ſane poſſum tibi opitulari. ep. 201. Mulier hoſpiti oppreſſo iam deſperatoque ab omnibus opitulata eſt.pro S.Roſc.23. Permultum ad dicendum opitulati ſunt prę ceptores.2.de Inu. 126.

Oportet.

Non oportet, &c. nihil eſt quod, &c. quid ego, &c. pro Cęc. 291. Nequid fiat ſecus, quàm volumus, quàmque oportet. Att. l.6. 113. 3. Quãquam te abundare oportet præceptis philoſophiæ, &c. Off. 1. Ex rerum cognitione efflorescat, & redundet, oportet oratio.de Or.86. Quibus ſemel eſſe ignotum à te oportet, nec tuum beneficium in dubium vocari pro Deiot. 28.Beneuolentia & charitate ciuium ſeptum eſſe oportet, non armis. 2. Phil.108. Et oportet, & opus eſt hoc fieri.13.Att.31.Sed id crebrius fieri non oportet. Or. 218. Pericula facile vt hominem præſtare oportet, innocentia recti pellemus. pro Pomp. 17. Proponi oportet quid afferas, & id quare ſit, oſtendere.de Or. 124.Oportet putare, &c. & conuenit arbitrari, &c. de Inuent. 55. b Ego verò, qui ſi loquor de Repub. quod oportet, inſanus: ſi quod opus eſt, ſeruus exiſtimor: ſi taceo, &c. ad Att.lib.4.75. 2. Sed tibi aut concedendum eſt ita eſſe, quod minime vis, aut memoriam mihi remittas oportet.4. Ac.190.Docet enim ratio Mathematicorum, quam iſtis notam eſſe oportebat, quanta humilitate, &c. de Diu.127. Quos ferro trucidari oportebat. in Catil.99. Hac lege accuſatum eſſe oportuit. pro Clu.72.Pecunia quam oportuit ciuitatibus pro frumento dari. in Verr. 187. Hoc quod iam pridem factum eſſe oportuit, certa de cauſa non adducor vt faciam. 1.in Catil. 3. Irritari Antonium non oportuit.7.Phil.219.Si à populo præteritus eſt, quem nõ oportuit.pro Plan.260. Apollinis ſignum ablatũ certè eſſe nõ oportuit. Totam enim rem Lucullo integram ſeruari oportuit. Att.3.Tum erupit è Senatu triumphans gaudio, quem omnino viuum illinc exire non oportuerat. pro Mur. 48.Cum ſibi de iis quę dici ab oratore oporteret, ſumerer.de Or.144.Si aliquid non contra ac liceret factum, diceretur, ſed contra atque oporteret. pro C. Balb. 56. Quid in iudicando ſpectare oporteret? pro Mil. 104. Eſt enim aliquid quod non oporteat, etiam ſi licet.quicquid verò non licet, certè non oportet. pro C. Balb. 5. Oportet eſt conſentaneum eſſe officio, licere legibus & iure, decere temporibus & perſonis.pro C. Balb. 5. Oportere perfectionem declarat opificij, quo & ſemper vtendum eſt & omnibus. Decere quaſi aptum eſſe, conſentaneumque tempori & perſonæ.in Or.40.

Opperior.

Ego in Arcano oppesior, dum iſta cognoſco.Att.lib.10.194. 2. Sed quid plura? coram opperior reliqua. Att.77. Ibidem opperior. Att. 43. Scribas ad me velim ſiquid eſt quod opperiare. Att.lib.5.89. 4. Nihil puto tibi eſſe vtilius, quàm ibidem opperiri. ep.92.

Oppeto.

Veſtras manus peto, prius quàm oppeto malam peſtem hoſtili manu. 1. Tuſc. Mortem pugnans oppetiſſes. pro Seſt. 12. Cum milites pro ſalute populi Rom. mortem oppetierint. in Ant.265. Aequius eſſe cenſuit ſe maturam oportere mortem. 1.de Diu. 35. Oppetere mortem pro patria. Off.1. 83. Oppetere mortem pro Repub. de Fin. l. 3. 51. Mors neceſſitatem habeat naturæ, aut ſi ante oppetenda eſt, oppetatur cum gloria. in Ant. 245. Neque hi qui ſine virtute retinentur in vita, nec his qui ſine virtute ſunt, mors eſt oppetenda. 3. de Fin. 93.

Equidem etiam ſi oppetenda mors eſſet, domi, atque in patria mallem, quàm in externis atq; alienis locis fam.l.4. 7. 13. Claræ verò mortes pro patria opetitæ, nō ſolum glorioſæ rhetoribus, ſed etiam beatæ videri ſolent. 1.Tuſc. 188.

Oppidum.

Segeſta eſt opidum peruetus in Sicilia Indices, quod ab Aenea fugiente à Troia, atque in hæc loca veniente, conditū eſſe demonſtrant.6.Verr.63. Magnas copias ad opidum Antiochiā acceſſiſſe.ep. 244. Tum ante opidum Nolam florentiſſima Samnitum caſtra cepit.de Diu.95. Caſſius in opido Antiochię cum omni exercitu, nos in Capadocia ad Taurum, &c. 5. Att. 33. Phęre, quæ erat vrbs Theſſalię, in quo oppido, &c. de Diu. 91. Opida quæ quodam tempore florentiſſima fuerunt, nunc proſtrata & diruta ante oculos iacent.4.fam.17. Tot opidorum cadauera proiecta iacent.4.fam.17. Opidorum nominibus nō pręponendum.7.Att.19. Sea opida vi oppugnando cepi.5. fam. 25. In opidis præſidia nulla ſunt.Att.lib.8. 157. 2.

Oppidulum.

Neque ſolum illud extorſi opidulum, quod erat poſitum in Euphrate & Zeugmate, &c. Q.fr.l.2.26. Nec tamen in acie, ſed Melitæ, aut alio in loco, ſiue in opidulo futurum puto. Att. l. 10. 199. 4.

Oppidanus.

Senex quidā opidanus.2. de Or.133. Quęſtores celeriter facti ſunt oppidano quodam & inconditо genere dicendi. de Cl. Or.130. Quod dicitur Atinę factum à iuuene, vetere quodam in ſcenicos iure maximeq; opidano.pro Planc.25.

Oppido.

Sed eorum definitiones paulum o. inter ſe differunt. de Fin. 3.27. Sin ad nos pertinerent, ſeruirent, præterquam o. pauci. fam.l.14.12. Totus è tutor minus vetus o.ridicul'.2.de Or.144.

Oppignero.

Libelli pro vino etiam ſępe oppignerabantur, manebat inſaturabile abdomen. pro Sex.95.

Oppilatus.

Niſi ille ſe ſub ſcalas tabernę librarię coniecisset, hiſque oppilatis, impetum tuum compreſſiſſet.2. Phil. 44.

Oppleo.

Nanque Aeſculapij liberorum ſaneij opplent porticus. Tuſ. 183. Nam vetus hęc opinio Gręciam oppleuit, ſcilicet exectū Cęlum à filio Saturno.2.de Nat.91.

Oppletus.

Aegyptum Nilus irrigat, & quum tota ęſtate obrutam, oppletamque tenuerit, tum recedit.2.de Nat.196. Mentes oppletæ tenebris ac ſordibus. Poſt red.in Sen. 7.

Opploro.

At ille quin illum mihi datis? ac vos auribus meis opplorare deſinitis? 4. ad Her. 235.

Oppono.

Principio orationis hoc oppono, me, &c. pro C.Balb.55. Cuius ego imperio non Alpium vallū contra aſcenſum tranſgreſſionemque Gallorum, &c. Germanorum immaniſſimis gentibus obiicio & oppono.in Piſ. 64. Pompeium perſequi Cęſar dicitur ut interficiat (ò me miſerum) & non omnes noſtra corpora opponimus? Att. l. 7. 64. Opponebant illi interdum nomen Africani.6.Verr. 66. Oppoſuiſti ſemel ἀσπίκτον cauſam, Ciceronis noſtri valetudinem. Q. fr. 312. Et tamen muri cauſam oppoſuit, ſpecie honeſtatis, nec probabilem, nec ſatis idoneam. 3. Off. 54. Ad omnes introitus armatos homines oppoſuit. pro Cęc. 15. Et illud ſuum regnum iudiciale oppoſuit. 1. Att.2 Iis oppoſuit ſeſe Socrates, qui, &c. de Cl. Or. 167. Sed quid oppones tandem, ſi negem me vnquam iſtas literas ad te miſiſſe? quo me teſte conuinces? 2. Phil. 35. Defenſor aliquid opponet de tribus. Top. 229. Nec qui contra ſe liceatur, emptor opponet. Off. 64. Et primum gladiatori illi imperatores noſtros opponite. in Catil. 109. Id protulit non tam vt probaret, quàm vt Stoicis. quibus cum bellum gerebat, opponeret. de Fin.73. Introducebat etiam Carneades, non quò probaret, ſed vt opponeret Stoicis ſummum bonum eſſe, &c.4. Ac. 237. Quum decumani aratoribus ad pactiones faciendas non ſuam vim, ſed tuum ſcelus ac nomen opponerent. 5. Verr.112. Authoritas autem tanta mouebat, niſi tu oppoſuiſſes non minorem tuam. Ac.ed. 1. l. 2. 59. Habeo quem opponam illi. pro Set. 7. E quibus pullos quum excuderunt, ita tuentur, vt & pennis foueant, ne frigore lędantur: & ſi eſt calor à ſole, ſe opponant. 2.de Nat.195. Oppoſuerit ſe in itinere meo.20.fam.20. Hoſtibus opponere aliquos.2.de Fin.156. Eiuſmodi iniquitati & boni & ęqui nomen, dignitatemque opponere.pro Cę.48. Minas iactare, formidines opponere.pro Quinc.8. In iis ipſi intercludere inſidiis, quas mihi conaris opponere.pro Cęc. 61. Opponere ſe inuidię pro patrię ſalute.de haruſp. reſp. 56. Periculis ſe opponere. pro C.Balb. 19. Terrorem armati exercitus opponere togatis. pro Set.43. Illam vrbem huic vrbi voluit opponere contra Rull.11. Par pari referre, contrarium contrario opponere, verbum verbo comparare.Or.213.218. Omni virtuti vitium contrario nomine opponitur. 3.de Fin.64. Scripto opponitur voluntas teſtatoris tum, vt quęratur, verbane plus, an ſententia valere debeat. in Top. 91. Paribus paria redduntur, & contraria opponuntur. in Or. 94. Huic labori noſtro duo genera reprehenſorum opponuntur: vnum, &c. de Opt. 244. His quatuor cauſis totidem medicinę opponuntur.2.de Orat.184. Minę iactentur, pericula intendantur, formidines opponātur, vt, &c, pro Quinct.26. Obiici inſidiis coniuratorum, & ad omne periculum atque ad omnem inuidiam opponi. pro Mur. 79. His ardentibus perturbandę Reipub. cupiditate, quod opponi poſſet præſidium non habebamus. ad Brut. 15. 6. Vt ante occupet, quod putat opponi. pro Or. 209.

Opponens.

Sed quid opponens tandem? ſi negem, &c. quo me teſte conuinces? in Ant. 162.

Oppoſitus.

Luna ſubiecta atque oppoſita ſoli.2.de Diu. 26. Aut aliquid affert quod oppoſitum probabilius ſit, quàm illud quod ubilabit.Or.201. Specula pop.Rom.ac propugnaculum iſtis ipſis nationibus oppoſitum & obiectum.pro Font.3. Corpore oppoſito vim, ſcelus, & furorem aliquem à bonorum ceruicibus depellere.pro Dom.50. Oppoſito dedecore ſententia depelli. 2. Tuſc. 23. Lacedęmone Ephori regibus à Theopompo ſunt oppoſiti. de Leg.187. Oppoſiti Conſulibus Tribuni apud Romanos.3.de Leg.17. Moles oppoſitę fluctibus.2.Off.18. Oppoſita ſunt ea ambitioſis.3. de Leg. 34.

Oppoſitus.

Non modo excubias & cuſtodias, ſed etiam laterum noſtrorum oppoſitus & corporum pollicemur.pro Marcel. 19.

Oppoſitio.

Diſparatarum autem eſt id quod ab aliqua re per oppoſitionem negationis ſeparatur hoc modo, Sapere & non ſapere. 1. de Inuent.58.

Opportunus.

Idoneum tempus, & locus opportunus ad eam rem de qua narratur.1.de Inu.43. Hęc res mihi accidit opportuna.ep. 119. Magis opportuna opera nonnunquam quàm aliquando fideli. pro Cęc.287. Vrbs opportuna, munita, propinqua, fortiſſimorum virorum, fideliſſimorum ciuium atque optimorū. 4. Phil. 156. Tempus actionis opportunum.1.Off.199. Milites Albę cōſtituerunt in vrbe opportuna.in Ant.192. Quas ſi ſatis opportuno tempore accepiſti, gratiſſimum mihi feceris, ſi ad me in Ciliciam quamprimum veneris.fam.l.2. 18. 5. Cęterę res quæ expetuntur, opportunę ſunt ſingulę rebus ferè ſingulis, diuitię vt vtare, opes vt colare, &c. de Am.100. Tantùm dico, ſi mihi accidiſſet, vt numerator in multis, ſi operoſa eſt concurſatio magis opportunorum. de Cl.188. Nihil opportunius poſt hominum memoriam vidi.ep.153. Aetas opportuniſſima.fam.l.7. 7. 3. Capua non modo non obfuit, ſed opportuniſſimam ſe nobis prębuit.contra Rull. 89. Claſſes optimę atque opportuniſſimę cum magna ignominia pop.Rom. amiſſę & perditę.2.Ver.8.

Opportunè.

Opportunè adeſt homo ſumma fide, & omni virtute pręditus.pro Clu.132. Tempus idoneum, locus o. captus ad eā rem. pro R.Am.41. Opportunè facere.3.de Fin.93. Reddere o. alicui literas.Att.l.14.317.1.2 Illud ſatis opportunè. Att. l. 16.333. 28. Tu verò cum Craſſe, vt cętera quàm commodè, opportunè, autem, quod id ipſum apud me mones, quatriduo antè ad eum ſcripſeram.Att. 234. Trebatius opportunè ad me ante aduentū Cęſaris venerat.Att.144.& 1.de Nat.24. Accidere opportunius nihil potuit, teipſum cupio.fam.lib.1.9.23.

Opportunitas.

Et quemadmodum opportunitas (ſic enim appellemus *εὐκαιρίαν*) non ſit maior productione temporis, &c. ſic recta effectio.3. de Fin. 36. & 37. Cum ad cęteras ſummas vtilitates hęc quoque opportunitas adiungatur, vt, &c. pro Pomp.13. Diuina vero opportunitas, vt in ſortitione prouinciarum, quę cuique apta eſſet, ea cuique obueniret.3.Phil.141. Idonea opportunitas

tas faciendi aliquid, aut non faciendi. 1. de Inu. 56. Fuga & maritima opportunitas viſa quæri deſperatione. Att. lib. 8. 147.6. Opportunitas alicuius. 6. Att. 46. Et certè in armis locorum valet opportunitas. epiſt. 44. & pro Mur. 131. Conſidera, quæ ſit vtilitas, quæque opportunitas in homine membrorum. de Nat. 1. 64. Opportunitas mortis. 3. de Or 7. Opportunitas operæ. 16. fam. 12. Vtilitas opportunitaſque prouinciæ Siciliæ, quæ ad commoda pop. Rom. adiuncta ſit, conſiſtit in re frumentaria maximè. 5. Verr. 10. Opportunitas temporis eſt, iuxta Stoicos. Offic. 1. 197. Opportunitatis eſt beatè viuere. 3. de Fin. 93. Occaſio eſt pars temporis in ſe alicuius rei idoneam faciendi aut non faciendi opportunitatem. de Inu. 51. Si tenendam hanc oram putas, quæ opportunitatem & dignitatem habet, &c. Att. lib. 8. 31. Habere opportunitatem ad negotium adminiſtrandum. 1. de Inu. 55. Loci opportunitatem ſequi. 1. Off. 53. Vſus oportunitate annulli Gyges, reginæ ſtuprum intulit. 3. Off. 49. Deinceps de ordine rerum, & temporum opportunitate dicendum eſt. Off. 28. Locus conſyderatur, in quo res geſta ſit ex opportunitate, quam videatur habuiſſe ad negotium adminiſtrandum. de Inu. 50. Opportunitates belli. pro Ser. 6. Corporis opportunitates atque habilitates. 1. de Leg. 20. Ac mihi quidem videntur ex locis ipſis, &c. diuinationum opportunitates eſſe ductæ. de Diu. 99. Enumerari non poſſunt fluminum opportunitates. 2. de Nat. 198. Conſultrix & prouida vtilitatum, opportunitatumque omnium natura. 2. de Nat. 82. Talis igitur inter viros àmicitia tantas opportunitates habet, quanta vix queo dicere. de Ami. 20.

Opprimo.

Puto te iam ſuppudere, quum hæc tertia iam epiſtola antè oppreſſit, quàm tu ſchedulam aut literam. ad Caſſ. 15. 43. Quoties illum lux noctu aliquid deſcribere ingreſſum, quoties nox oppreſſit quum mane cœpiſſet? de Sen. 45. a Pleroſque nec opinantes oppreſſimus, qui occiſi captique ſunt. ad Cat. 15. 17. Quumque tyrannum Nicoclem improuiſo oppreſſiſſet, ſexcentos exules qui fuerant eius ciuitatis locupletiſſimi, reſtituit. 2. Off. 119. a Quis dubitet, quin ſeruorum animos ſumma formidine oppreſſerit? 7. Verr. 12. a Qui oppreſſerit Antonium, is bellum confecerit. epiſt. 155. b Cur hominem temperantem tantus improuiſo morbus oppreſſerit? ad Att. 2 37. b. Opprimere aliquem conſilio. 1. Verr. 14 a bellum exortum. 1. de Diu. 169 a Conficere atque opprimere hoſtes. pro Font. 21. a Innocentes iniquo iudicio opprimere. pro Quinct. 4. Extinguere & opprimere potentiam alicuius. pro Roſc. Am. 6. a Rempub. armis opprimere. ad Sulp. 4. 3. 5. a Opprimor interdum, & vix reſiſto dolori. 4. fam. 21. Opprimitur dolor patientia. 2. Tuſc. 58. a Eſt quiddã quod occultatur. quod quò ſtudioſius ab ipſis opprimitur & abſconditur, eò magis eminet & apparet. pro Roſc. Am. 72. a Ad quam diem hic ita poſſum eſſe, vt ne opprimar. 12. Att. 42. Opprimendi (mihi crede Brute) niſi prouideritis. Att. 274. b Opprimi ægritudine. Tuſc. 3. 24. Obrui & opprimi criminibus & teſtibus. 3. Verr. 13. a Opprimi toto corpore doloribus acerbiſſimis Tuſc. 5. 21. Opprimi me onere officij malo, quàm, &c. pro Roſc. Amb. 6. a Opprimi ruina. Diu. 2. 15. Opprimi vi in bona cauſa eſt melius, quàm male cedere. 3. de Leg. 31. Quæ iam oratio non à philoſopho aliquo, ſed a cenſore opprimenda eſt. de Fin. 2. 27.

Oppreſſus.

Si taceo, oppreſſus & captus. 4. Att. 21. Obrutus & oppreſſus eſt. in Ver. 80. b Oppreſſus populus dominatu ac potentia principum. 3. de Leg. 31. Oppreſſus & afflictus Senatus, poſt red. in Sen. 16. a Oppreſſus à prædonibus & captus eſt. 7. Verr. 95. a Oppreſſus ære alieno. in Cat. 30. a Quanquam erat oppreſſus totius corporis doloribus. ad Dolab. 9. 14. 6. a Fore vt eius ſocios inuidia oppreſſus, perſequi non poſſem. in Cat. 27. a Nec porrò malum, quo aut oppreſſus iaces, aut ne opprimare, mente vix conſtes? Tuſc. 4. 30. Oppreſſus multis malis. de Fin. 5. 70 ſententia. pro Corn. Balb. 51. a Oppreſſus eſt, non cauſa, ſed tempore. pro Clu. 73. a Quonam modo potuit terra oppreſſus viueres? Diu. li. 2. 40. Oppreſſus vino, ſomno. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 50. Nec verò huius tyranni ſolum, quem armis oppreſſa pertulit ciuitas. Off. 2. 31. Oppreſſa captaq; Reſpub. pro D. ſua, 22. a Spero etiam confectum eſſe iam & oppreſſum. 12. fam. 28. in epiſt. Lentul. Oppreſſum bellum. 10. fam. 93. in ep. Planc. Et eſt quiſquam qui quum hæc cognouerit, ſuſpicari poſſit Oppianicum iudicio oppreſſum, & circumuentum eſſe innocentem? pro Clu. 21. a Quem L. Murena repreſſum magna ex parte non oppreſſum reliquit. pro Mur. 131. b Qui homini tot miſeriis calamitatibuſq; oppreſſo ſubueniret. a Cõtumeliæ quibus operti oppreſſiq; erant. 6. Verr. 99. a Sin tale aliquid euenerit, vt extinctæ potius amicitiæ, q̃ oppreſſæ videantur. de Am. 67. a Sed iis qui oppreſſos imperio coercẽt, ſit ſane adhibenda ſæuitia. 2. Of. 72. a

Oppreſsio.

Occupatio fori, curiæ oppreſſio. pro D. ſua, 3. a Legũ & libertatis interitus, earũq; oppreſſio terra & deteſtabilis. 3. Off. 120.

Oppreſſor.

Petitur vt vindices atque oppreſſores dominationis ſalui ſint? ad Brut. 47.

Opprobrium.

Quũ olbus matribus familiarũ opprobrio eſſet. in Saluſt. 2

Oppugno.

Hammonius regis legatus aperte pecunia nos oppugnat. ad Lentul. 1. 1. 2. a Ibi quintum & viceſimum iam diem aggeribus, vineis, turribus oppugnabã oppidum munitiſſimum Pin. deniſſum. ad Cæl. 2. 9. 8. 2. 1. de Diu. 89. a Quare non ego oppugnaui fratrem tuum, ſed fratri tuo repugnaui. Cic. F. Metell. 5. 8. Carneades nullam vnquam in illis ſuis diſputationibus rem defendit, quam non probarit: oppugnauit, quam non euerterit. 2. de Or. 88. a Cum Antonius Brutum oppugnet, Mutinam circumſedat. in Ant. 206. b Pater rogat eos, atque orat ne oppugnent filium ſuum. in Verr. 128. b Vt quos tu Reipub. cauſa læſeras, parum te oppugnarent. ad Lentul. 1. 7. 5. a Tamen nõ probaſſe memini quod defendis, quia verbis oppugnare æquitatem videbatur. pro Cæc. 49. a Clandeſtinis conſiliis oppugnare aliquem. in Or. 130. a Palàm aliquem. ad Q. fr. 1. 8. 2. a aliquẽ pecunia. ep. 1. a Caput alterius pro Quinct. 22. Qui verò ita ſe armat eloquentia, vt non oppugnare commoda patriæ, verũ pro eis pugnare poſſit, &c. 1. de Inn. 2. Obſidere, oppugnare & labefactare aliquam vrbem. de Aruſp. reſp. 5. Quæ res apertè petebatur, ea nunc occultè cuniculis oppugnatur. de L. Agr. 1. a Vrgebãt comitia, & his ipſis oppugnabar grãdi pecunia. 2. Verr. 15. a Vatinium, à quo palàm oppugnabamur, arbitratu noſtro concidimus. ad Q. fr. 3. 9. b Quod à vobis oppugnari video, ne in quæſtionem dentur, ſuſpicioſum eſt. pro Sex. Roſc. 8. b Exiſtimarã pro mutuo inter nos aio, &c. nec Metellũ fratrẽ ob dictũ, capite ac fortunis p̃ te oppugnatũ iri. Metellum apud Cic. 5. 1.

Oppugnatus.

Domus eſt oppugnata ferro, facibus, exercitu Clodiano. pro Seſtio, 74. a Vrbem Cizicenorum obſeſſam ab ipſo rege & oppugnatam vehementiſſimè. pro Pomp. 13.

Oppugnatio.

Cum hoc genus oppugnationis inferetur, propulſare debebitis. pro Cæl. 41. in Vat. 29. b Sine oppugnatione, ſine gratia noſtra eram Antij. ad Q. fr. 2. 9. 2. a Oppidorum oppugnationes. de Or. 102. b Tantus ergo Imperator in omni genere belli fuit, præliis, oppugnationibus, naualibus pugnis, totiuſque belli inſtrumentis. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 3.

Oppugnator.

Antonius oppugnator patriæ. in Ant. 241. b Qui oppugnator ſalutis meæ fuiſſet. pro Planc. 275. b Atque vtinam qui vbique ſunt propugnatores huius Imperij, poſſent in hanc ciuitatem venire: & contrà, oppugnatores Reip. de ciuitate exterminari. pro Corn. Balb. 41. a

Opis.

Profectò aliquid opis occidenti Reip. tuliſſemus. ad Sulp. 4. 1. 2. a In altera ſpes eſſet ad talem tamen virum iudicem veniendi, vnde eo plus opis auferret, quàm quo minus attuliſſet gratiæ. pro Quint. 17. Quibus enim opis eſt in ipſis ad bene beateq; viuendum, ijs omnis grauis eſt ętas. de Sen. 4. a Quibus. n. nihil opis eſt in ipſis, &c. Cato, 4. Cõſtitne nihil eſſe opis in hac voce, Ciuis Romanus ſum. 7. Verr. 131. a Opis egens. 3. Tuſ. 79. a Hoc maxime officij eſt, vt quiſque maxime opis indigeat, ita ei potiſſimũ opitulari. 1. Off. 74. a Ego ab hoc eiecto cadauere quicquam mihi aut opis, aut ornamenti expectabam. in Piſ. 85. b Confugere ad opem alicuius. pro Font. 19. a Expectare ab aliquo opem & ornamentum aliquod. in Piſ. 14 a Opem alicuius expectare, non opes. Att. 9. 198. 1. a Si mihi tua clementia opẽ tuleris. ep. 62. b Ferre opem patriæ. pro Rab. 91. b Opem auxiliumque alicui ferre. in Verr. 1 10. b Ferre opem & ſalutem indigentibus. 2. de Fin. 187. a Ad te confugimus, à te opem petimus. 5. Tuſc. 7. a Att. 233. b ô Priami domus, ſeptum altiſono cardine templum, Vidi ego te, aſtante ope barbarica. 3. Tuſc. 77. a Omni ope atq; opera eniti. Att. 14. 310. 7. a Ope, cõſilioq; tuo furtũ aio factũ eẽ. 3. de Nat. d. 55. Hoĩes omnẽ ſemp vim quacũq; ope poſſunt, a vita ſua propulſant. pro Mil. 193. a Hęc de iniuria, nec etiã poſſunt ſine tua o; ę. Att. 260. b

Opes.

Diuitię opportunę ſunt vt vtare, opes vt colare, honores vt laudere. de Am. 100. b. Diuitię, honores opes. de Fin. 143. b. Opes vel fortunæ vel ingenij. de Fin. 59. b. Opes & pręſidia. 1. Att. 64. Magnæ opes ſunt in te, pro Planc. 45. Creſcunt opes & hoſtium animi, pro L. Man. 31. Accepta in Ponto calamitate, ex eo prœlio hoſtium opes animique creuerunt. pro Pomp. 12. b. P. Quintius, cui tenues opes ſunt, nullæ facultates, exiguę amicorum copiæ ſunt. pro Quin. 1. Nimiarum opum potentię non ferendæ. 3. Off. 46. a. Diuitias, honores, opes in bonis numerare. 5. de Fin. 139. a. Id conducit ad facultates rerum atque copias, ad opes, ad potentiam. Off. 2. b. In quibus autem maior eſt animus, in his pecuniæ cupiditas ſpectat ad opes, & ad gratificãdi facultatem. 1. Off. 37. a. Fundatas & optimè conſtitutas fortunæ ſuę opes poteſtati regiæ committere. pro Rab. Poſt. 1. a. Opes violentas & minimè ferendam potentiam concupiſcere, in Ant. 159. b. Qui neque opes aut potentiam conſectabitur, totamque rempub. ſic tuebitur, vt omnibus conſulat. Off. 17. b. Conſequi honores & opes. de cl. Or. 153. a. Contra tantas opes non pugnandum, Lent. 1. 9. 84. a. Pompeius omnes opes ſuas & Reip. ad Cæſarem detulit. in Ant. 165. b. Hæc lex tota ad Pompeij opes euertendas tanquam machina comparatur. 2. de L. Agr. 55. a. Cæſar iam opes meas, non vt antè, opem expectat, Att. 9. 189. 1. a. Expectare alterius opes, miſerrimum, pro Quin. 28. a. Opes frangere. 6. fam. 44. Coniunctione frãgi Senatus opes, diſiunctione ciuile bellum excitari videbam. 6. fam. 19. Cæſar qui maximas opes habebat, paucorum virtute ſublatus fuit. Attic. 287. b. Bargulus latro magnas opes habuit, & multò maiores Viriatus. Off. 14. & 41. b. Propter opes & copias tolerabilis ſenectus. de Seneſt. 8. a. Opes ſuas retinere. 1. Att. 54. Moderatori Reipub. beata ciuium vita propoſita eſt, vt opibus firma, copijs locuples, gloria ampla, virtute honeſta ſit. 8. Att. 26. Si quando ei ſubueniatur, qui potentis alicuius opibus circumueniri videatur, de Amic. 106. b. 2. Off. 73. Poteſtatem hanc eãnis cõfirmat opibus & copijs, vt inuitis eripi nullo modo poſſit. deinde ornat apparitoribus, ſcribis, &c. 1. de L. Agr. 43. a. Efferre opibus proſtratam Rempub. Octauio. 7. a. Firmiſſimis opibus contra ſcelus inimicorum aliquem munire. de prou. Conſ. 34. a. Obſidere opibus Italiam. 2. de L. Agr. 76. a. Prędıtus magnis opibus homo, pro Clu. 112. a. Nemo fuit qui non me pro ſuis opibus in illa tempeſtate defenderit, pro D. ſua. 253. b. Nunc quoniam ita accidit, vt neque prætores ſuis opibus, neque nos noſtro ſtudio quicquam proficere poſſimus. ad Q. fr. 1. 1. 3. a. Refrenare & coercere omnium opibus iuuentutem. 2. de Diu. 7. Virtutibus atque opibus omnibus repugnare alicui. 3. Tuſc. 43. a. Opibus hominum ſeptus & munitus. 1. de Fin. 20. a.

Opulentur.

Opulentus & fortunatus. 2, Offic. 103. a. Vt mulierculę magis amicitiarum præſidia quęrant quàm viri, & inopes quàm opulẽti, &c. de Amic. 43, a. Rex Aſię opulentiſſimus Crœſus. 2. de Diu. 172. a. Sardanapalus rex Syrię opulentiſſimus. 5. Tuſ. 143. a. Opulentiſſima & beatiſſima ciuitas. 3. de Nat. d. 117. a.

Opulentia.

! Cui poteſt eſſe dubium, quin opulentiam iſtam ex ſanguine & miſerijs ciuium parauerıs? Saluſt. in Cic. 3. a.

Opſono.

Socratem ferunt, cum vſque ad veſperum contentius ambularet, quęſitumque eſſet ex eo, quare id faceret: reſpõdiſſe ſe, quo melius cęnaret, opſonare ambulando famẽ. Tuſ. 5. 70. id eſt, opſonij loco ſibi famem comparare.

Optimas, Optime, Optimus, vide Bonus.

Opto.

Opto magis quàm ſpero, vt adduci poſſit, &c. 8. Att. 57. Neque ego à dijs immortalibus opto Quirites, vt, &c. 2. Cat. 36. Speroque & opto vobis hanc coniunctionem voluptati fore. 1. fam. 24. Tibi fauemus, te tua virtute frui cupimus, tibi optamus eam rempub. quæ, &c. de Clar. 196. b. Cum ad eum, quem cupimus optamuſque veſtitum, redierimus. in Ant. 258. b. Quęque maiori parti pulcherrima videntur, ea maximè optant. 1. Off. 166. a. Quædam exemplaria legunt exoptant. Quod maximè optabam. Trebonius ad Cic. 12. 161. a. Quid cupiebas? quid optabas? pro Lig. 238. b. Hęc ego de vobis ſemper expetiui, hęc optaui, hæc precatus ſum, in Piſ. 89. b. Ex tribus optatis hoc erat tertium, quod de Hyppoliti interitu iratus optauit. Off. 7. b. Sol Phaetonti filio facturũ ſe eſſe dixit: quicquid optaſſet, optauit vt in currũ patris tolleretur. Off. 75. b. Nihil eſt mali, nihil ſceleris q illa nõ ab initio filio voluerit, optarit, cogitauerit, effecerit, pro Clu. 149. a. Qui etiã neceſſe eſt cupere, etiã optare, vt quã ſępiſſime amicus peccet. de Am. 207. b. De aliquo aliquid expetere, optare, & deprecari. in Piſ. 36. a. Optare hoc quidẽ eſt, nõ diſputare, de Fat. 149. b. Optare alicui cruciatũ. Tuſ. 1. 96. Optare & expetere aliquã fortunã. in Piſ. 25. a. Fructũ otij cupere & optare. 1. de Or. 1. a. Furorẽ & inſaniã quibuſdã optare. in Piſ. 36. a. Optare optima, cogitare difficillima, ferre quæcunq; erũt. 9. fa. 43. Itaq; tantũ victus efficere potuit, quãtũ incolumis nunquã eſt auſus optare, pro Põp. 8. b. Itaq; mihi venire in mentẽ nil poteſt nõ modo quid ſperem, ſed vix iam quid audeã optare. Sulp. lib. 4. 1. 8. a. Quãtũ ſibi ablatũ domo impudentiſſimus dicit, tantũ nunquã eſt auſus vt haberet optare, pro Flac. 153. b. Optare tẽpeſtatẽ in tranquillo, dementis eſt. Off. 1. 115. Ea mente eſt qua optare debemus. 9. Att. 26. in ep. Bal. Sed ne optari quidẽ ſacerdotẽ licebat. qui cuiquã ex collegio eſſet inimicus. ep. 42. b. Bonitas vocis optanda eſt: nõ eſt. n. in nobis, ſed tractatio atq; vſus in nobis. Or. 32. a. Quorum ſi alterum ſit optandum, malim indiſertã prudentiã, quã ſtultitiã loquacẽ. de Or. 156. b. Id erat huiuſmodi, vt magis optandũ, quàm ſperandò putarem. ad Q. fr. 2. 14. 4. a. Optandam duco mihi fuiſſe expetendamque fortunam, in Piſ. 25. a.

Optans.

Inſperanti mihi, ſed valde optante cecidit, vt in iſtum ſermonem delaberemini. 1. de Orat. 48. a. Neque nobis cupientibus & optantibus fructus otij datus eſt. de Or. 85. b.

Optatus.

Grati & optati afferunt rumores de fratre meo. C. F. Tironi, l. 16. 21. 3. a. Optata tẽpora. 5. fa. in ep. Luccei. id eſt, optabilia. Mihi quæſtor optatior obtingere nemo potuit. ep. 30. b. Nihil mihi optatius, quã euolare. Att. 251. b. Tametſi mihi nihil fuit optatius &c. quã gratiſſimus erga te eẽ cognoſcerer. ad Lẽt. 1. 5. 1. a. Quid eſt q omnibus gratius atq; optatius poſſit eſſe? 1 Ver. 56. b. Quid. n. mihi poteſt eſſe optatius, quã cũ Catone, omniũ virtutũ authore, de virtutibus diſputare? 4. de Fi. 37. Optatiſſimus nuntius. 14. Phi. 295. a. Quod illis optatiſſimũ erat, pro D. ſua, 226. b. Nõne optatiſſimũ hoi putãt eſſe, filios ſuos rei familiari maximè ſeruire? pro Roſc. Am. 24. a. Cũ optatiſſimũ nũtiũ accepiſſem, te, &c. ep. 29. b, Vale mi optime, ac optatiſſime frater, ad Q. fr. 2. 9. 2. a.

Optatum.

Illud etiã accidit præter optatũ meũ, ſed valde ex volũtate, in Piſ. 36. a. Quo optato ĩpetrato Theſeus in maximis luctibus fuit Off. 71. b. Optata magis, quã inuẽta. de N. d. 1. 15. Hæc nõ cogitata ſapientũ, ſed optata furioſorũ videntur. 1. de L. Agr. 1. a. Optata cõtingẽt mihi. 11. fa. 50. in ep. Matij. Optatis meis fortuna reſpõdit. 2. fa. 2. Ex tribus. n. optatis hoc erat tertiũ, q de Hyppoliti interitu iratus optauit. Off. 7. b. In optatis, in votis, nobis occurrit deos, de Nat. d. 1. 27. In optatis eſt complecti hominem. Cæl. 2. 12. 4. a. In optatis mihi fit. 2. fam. 23.

Optato.

Niſi qd te aliud ĩpediet, mihi optato veneris. At. 13. 283. 7. a.

Optatio.

Cui quom tres optationes Neptunus dediſſet, optauit interitum Hyppoliti filij. Off. 3. 127. Id eſt, optiones.

Optabilis.

Exitus optabilis. Brut. 91. b, Neque ſi facultas optabilis mihi quidẽ tui præſentis eſſet, vnquã à tuis cõſilijs diſcreparẽ. 10. fa. 7. Mihi pax optabilis. 7. Phi. 222. a. Quæ vt cõcurrant omnia, optabile eſt. Of. 10. b. Hoc eſt maximè optabile omnibus, pro Seſt. 23. b. Optabile tẽpus. 7. Phi. 221. Itaq; ne iuſtitiã quidẽ rectè quis dixerit per ſeipſam optabilẽ, ſed qa iucũditatis vel plurimũ afferat. 1. de Fi. 81. a. Quæ etſi nobis optabiles in experiẽdo non fuerũt, in legẽdo tñ erũt iucũdæ, ad Luceum. l. 5. 31. Quæ vulgo expetenda atq; optabilia vidẽtur, dicendo amplificat atque ornat. 1. de Orat. 112. a. Verum tandem bono viro optabilius putas, ſi exire, &c. an, &c. an, &c. in Piſ. 86. b. Voluptatem non optabiliorem diuturnitate facit. 2. de Fin. 141. a.

Optabiliter.

Proh dij ĩmortales, quã optabiliter iter illud iucũdũ eſſe dẽt, quo, &c. 1. Tuſ. 152. a. Correctiora exẽplaria nõ habẽt optabiliter

Optio.

Vt ſi optio naturæ noſtræ detur. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 20. Si me hercule mihi, nõ copioſo homini ad dicendũ, optio detur, verũ malim defendere, &c. pro Cęc. 47. a. Quando autem dubium fuiſſet apud patres noſtros eligendi cui patrono daretur optio, quin aut Antonium optaret aut Craſſum? de clar. Orat. 98. a. Et ſi optio eſſet, eligendam Metelli viam, Reguli reiiciendam. 5. de Finibus 152. a. Hodie vtro frui malis, optio ſit tua. Fat. 3. Hybernam legionem eligendi optio delata. Atticom 67. b. Cui hæc optio tam miſera, tàmque iniqua daretur, vt, &c. pro

Quin.5.b.Cum ſolota eſt nobis eligeodi optio. de Fin.lib.1.26. Quoties ille tibi poteſtatem,optionemque facturus ſit,vt eligas vtrum velis factum eſſe, necne.1.Ver.24.a.

Opus.

An pãgis aliqnid Sophocleum?fac, opus appareat. 16.Att.25. ep.263.b.Nunquam mihi opus deeſt.io Ver. 212. b. De Arcano, Cæſaris opus eſt, vel mehercle etiam elegantioris alicuius. ad Q.fr.3.39. ſcilicet artificis. Curabo vt huius peregrinationis tibi opus extet. Att. 25.b. Opus texebatur luculenter.3.ad Q.fr. 27.Artificioſum & diuinum opus.2.de Nat.d.208.a. Opus cenſorium.2.de Ora. 200.Opus illud effectum eſſe pulcherrimum.de Vniu.11.Perfectum, elegans, & elaboratum opus.6.Ver.112.a. Magnum opus & arduum,ſed ingredientibus conſyderandũ fuit, quid ageremus.in Or.41.a.Opus magnum & difficile. Tuſc.3.71. Opus magnum eſt 10. Att. 17. id eſt, res eſt difficilis. Magoum quoddam opus, atque haud ſciam an de humanis operibus longè maximum.2.de Or.40.a.Opus magni laboris & multæ impenſæ.10.fam.15.in ep. Planc. Nulla eius ingenij monimenta mandata literis, nullum opus otij, nullum ſolicitudinis munus extat.3.Off.5.a.Opus oratorium fieri.Brut. 105.Præclarum opus eſt,docere,inſtituere adoleſcentes, & ad omne munus officij inſtruere.de Sentẽ.26.a. Opus ſpiſſum & operoſum. 2. ad Q.fr.31. Cùm ſit opus vnum hoc oratorium maximè. de Leg. 157. b. Vt ſi mures corroſerint aliquid,quorum eſt opus, hoc vnum monſtrũ putemus. de Diu.120.b. Homo vnius cuiuſdam operis,vt inquit Cæcilius.de Or.112.b.Eius operis vitio:id eſt,fornicis vel parietis.Top.10.Operi inchoato tanquam faſtigium imponere.Off.3. 41. Ad opus multa addidiſſe,nihil ad pretium.3.ad Q.4. Multorum dierum opus & magnum conamur propter altitudinem maris.Att. 9.58. Pictores & veri etiam poetæ ſuum quiſque opus à vulgo conſyderari vult.1.Off.205.Cauſæ,quæ ſine vlla appetitione animi, ſine voluntate ſuum quaſi opus efficiont. Top. 226.b. Opus præclarum efficiat. de Vniu. 5.Itaque opera efficio tanta, quanta fortaſſe tu ſenties.ep.107. b. Vtinam aliquod in hac miſeria.Reſpu. πολιτικὸν opus efficere & nauare mihi liceat.9.At. 46.Habere magnum opus in manibus.1.Acad.4.a.Opus aliquod nauare.9.Att.46.Hoc tamẽ opus in apertum vt referas,nihil poſtulo.Part.6.Nihil eſt opere aut manu factum,quod non aliquãdo conſumat vetuſtas. pro Marc. 7. Hęc omnia antiquo opere & ſummo artificio facta.6.Verr.93.In hoc ſano loricas, galeáſque æneas,cælatas opere Corint.&c.6.Verr. 87.a. Magno opere aliquem liberare. Acad. q. ed.1.lib.2.112.Erit igitur extructa moles opere magnifico, inciſæque literæ, &c.14.Phil.406.Mirabili opere perfectum candelabrum.6.Verr.55.a. Tabulæ pictæ Græcos homines oimio opere delectant.6.Verr.26.a.Hydria præclaro opere,grandi pondere.in Ver.206.b. Quæ noo ſine hominum opere habere poſſumus.Off.35.b.Exornare ſepulchrum opere tectorio.2.de Leg.102.a.In vno aliquo opere,noctes & dies vrgeri. de Ora.108.b.Opera magnifica & præclara. 1. de Nat.d.136.a. Opera animi multò maiora, quàm corporis. Off.2.65.Nunquã illo in agro maiora opera fiunt ſenibus abſentibus.de Sen.81.b. Opera manufacta.de Fin.3.58.Dij immortales quæ tum effici potuerant.Att.226.b.Publicorum operum depopulatio.1.Verr.7. a. Operum publicorum exactio. pro D. ſua, 223.b.Nulla opera molitur.de Nat.d.1.37.Et nimirum is princeps ex latinis illa oratorum propria, & quaſi legitima opera tractauit, vt egrederetur à propoſito,vt delectaret amicos,&c.de Cl.41.a.Qui Corinthijs operibus abundant. Parad. 14.& 15. Ex operibus magnificis atque pręclaris.de Nat. d.1. 7. Stragulum magnificis operibus pictum.5.Tuſ.86.a.Operibus hominum, id eſt manibus, cibi etiam varietas inuenitur & copia. 2.de Natu. d.114.Qood in operibus noſtrarum artium manus efficit, id multo artificioſius naturam efficere,de Nat.d.37.b,Minimè miror te tuis præclaris operibus lætari,ep.lib.1.7.21.a. Operibus patratis in famulis ferias habẽto.2.de Leg. 16. Antooius Mutinam operibus munitionibuſque ſepſit.13.Phil.358.

Opus, indeclinabile.

Hoc fieri & oportet & opus eſt,Att.212.b. Græci ex tempore, quod opus, obſignant.pro Flacco. 153.b.Qoid o.eſt de Dionyſio tam valde affirmare?ao mihi nutus tuus non faceret fidem?Att. 106.b. O.nobis eſt tuo aduentu maturo. 1.Att. 6.Nihil aliud o. eſt.13.ſam.76.Ne dici quidè o. eſt, quãta diminutione ciuiũ. in Cat.16.b.Dux nobis & autor o.eſt,&c.ad Curion.2.10.Oportet & o.eſt hoc fieri. Att. 13. 282. 2. a. Acoto homine nobis o. eſt. de Or.104. b. Expedito nobis homine & parato o.eſt 11. Philip. 308.a. Illud etiam ſi opus eſt, tamen eſt minus neceſſarium. de Or.112.b.Nihil tibi o.eſt illud à Trabea. ep.139.b.Præſidio firmiori o.eſt ad illam prouinciam.ad Herc.37.b. Mihi ad huiuſce verbi vim vehementer o.eſt prudentia veſtra. contra Rul. 64. b. Mihi quæſito o.eſt. Parad. 124. b.Sed quid o.eſt plura? Catil. 3. In omnibus rebus, quæ ſub aſpectum veniunt, ſedes o.eſt. Orat. 141.b.Tacito quum o.eſt,clamas:quum loqui conuenit, obmoteſcis.ad Her.4.165.a.Vbi rerum teſtimonia adſunt, non o.eſt verbis.in Saloſt.7. Mihi o.eſt vniuerſo quidem, ſcilicet viatico, Atticum 247. b.Huius nobis exempla permulta o.ſunt. de Inuent. 69. b. Sed o.fuit Hirtio conuento. Attic.118.b. Aliquantum nobis temporis & magni laboris, & multæ impenſæ o.fuerunt, vt quæ, &c. epiſt. 147. b.Primum erat nihil cur properato o.eſſet. pro Mil. 37.a. Alexandro roganti, vt diceret,ſi quid ſibi o.eſſet, nunc,inquit,&c. Tuſcul.246 b.Ad rempubl.duntaxat quod o.eſſet, ſatis habuit eloquentię. de Clar. 174.b. Is omnia pollicitus eſt,quę tibi eſſent o. facturum puto.ad Tironem, 16.1. 1.a. Vt ad eum diem quæ ſacris epuliſq.o. eſſent,in complures aonos locarentur.4. Verr.37.a. Bonum ipſum etiam quid eſſet fortaſſe, ſi o. fuiſſet, definiſſes.2.de Fin. 8.a. Sumptu ne parcas vlla in re qood ad valetudinem o. ſit. Tiron. 16.6.4. a, Atque haud ſcio, an o.ſit quidem, nihil vnquam omnino deeſſe amicis. de Amic. 45 Neq; enim hoc,quod agitur,videtur diuturnum eſſe poſſe,vt ſcire tam poſſim quid maximè o.ſit.Attic. 11.2. Quandiu ei o.fuerit,vixit. Seruius Cic.4.5.15.a.Amabo te,ſi q d qđ o. fuerit Appio facies, ponito me in gratiam.ep.116.b.Nos,ſi quid erit iſtic o.defendes. ep.66.b.Tu quę iſtic o.erunt,adminiſtrati ꝓſpicies.ep.173.b.Legem Curiatam ferre o.eſſe, ſibi neceſſe non eſſe.ad Lent.lib.1.9. 105.a.Aiebat multa ſibi o.eſſe,multa canibus ſuis.3.Verr.a. Noo enim acciderat mihi o.eſſe. ep. 88 b. Dices nummos mihi o.eſſe. ad apparatũ triumphi.6 Att.49.Præſidio firmiori o.eſſe ad iſtam prouinciam.ad Appium Pulchrum, lib.3.3.a. Quibuſcunque rebus o.eſſe intelligam, tibi præſto ero. ep.58.b.Is quod ſibi o.eſſe videbat,non quod reip.cenſuit.Offic. 75.b. Equidem video mihi qooque o.eſſe viaticum:ſed id ex prædijs, vt cadet,ita ſoluetur. Attic.15.39.

Opuſculum.

Sed tamen nonnulli Tite faciunt imperitè, qui in iſto opuſculo,non vt à poeta,ſed vt à teſte veritatem exigant. 1.de Leg.3.Vt etiam inter deos Myrmecides aliquis minutorum opuſculorũ fabricator fuiſſe videatur.4.Acad.q.216.a.

Ora.

Ignibus altiſſima ora reddatur. de Nat.d.1.73. Aether extrema ora & determinatio mundi.2.de Nat.d.74.Ora maritima. Tuſc. 5.30. Ita latè longèque peregrinatur animus, vt nullam oram vltimi videat.de Nat d.1.38. A prima enim ora Gręciæ vſque ad Aegyptum, optimorum ciuiũ imperijs muniti erimus & copijs. ad Caſſ.12.5.3.a.Omnibus hominibus qui vbique ſunt, quacũq; io ora ac parte terrarum.2.de Nat.d.107.a. Sine ora & extremitate regio 2.de Fin.163.a.Oræ gentium, in quibus hęc ne obſeruantur quidem de Diu. 117.b. Oræ globi terræ habitabiles & cultæ ſunt duæ: altera ſub axe, id eſt, polo ſeptentrionali poſita, altera auſtralis: cæterę partes incultæ ſunt, quòd aut frigore rigeant, aut calore vrãtur. Tuſcul.1.56. Oræ ipſæ locorum illorum, quò peruenerimus .Tuſcul. 157.b. Quot oræ ſunt parteſq; terrarũ,tot habet triũphos,pro Cor Balb.6.a.Orarum & litorum amœnitates.2.de Nat.d.73. Gentes orarum vltimæ.de Natu. d.1.83. Omnes auidi ſpectaut ad carceris oras. de Diu.102.b.Fani diripiendi cauſa,in eas oras noſtrum exercitum eſſe adductum.pro Pomp.8.b. Globus terræ duabus oris diſtantibus habitabilis & cultus.1.Tuſc.107.a.

Oraculum.

Oraculum ciuitatis eſt, Iuriſconſulti domus. 1. de Orat. 99. Quod oraculum erat datum, ſi rex interfectus eſſet, victrices Athenas fore.1.Tuſc. 189.a. Oraculum Delphicum, celebre & clarum fuit. Diuin.lib.1.36. Oraculum Delphicum multis ſeclis verax fuit.Diu.lib.1.37. Oraculum Delphicũ magnis donis refertum fuit omniũ populorũ atq; regũ. Diu.1.36. Oraculũ editũ eſt, eas, &c. de Leg.2.39. Oraculi Delphici veritatẽ omnis ætas eſt experta.Diu.lib.1.36.Sacerdos quæ propoſita erat oraculo, de Diu.1.129.a. Nationes quæ quõdã Delphos vſq; ad Apollinẽ Pythiũ,atq; ad oraculũ orbis terræ ſpoliandũ profectæ ſuot,pro Fõt.280.b.Ideóq; de rebus maioribus ſemper aut Delphis oraculũ,aut ab Ammone,aut à Dodone petebãt.1.de Diu.156.a. Cum oraculum ab Ioue Dodoneo petiuiſſent, de victoria ſciſcitantes.1.de Diuturn. 129.a. Si quicquid ex illo loco dicetur, ex oraculo aliquo dici arbitrari. pro Fonteio. 13. a. Hæc ex oraculo Apollinis Pithij edita tibi puta, nihil poteſt eſſe verius,ad Brut. 5. Apollo Pythius oraculo edidit, Spartam nulla re alia niſi auaritia eſſe perituram: 2. Officium 114. a. Si quicquam ex loco illo dicetur, ex oraculo dici putet, pro Font. 279. b.

Græcia nullam coloniam miſit ſine Pythio aut Dodoneo aut Ammonis oraculo. de Diu. 80. b Vera eſſe aruſpicum auſpicia, oracula,ſomnia,vaticinationes.4. Acad.q.192.a Oracula ex eo ipſa appellata ſunt, quòd ineſt in his deorum oratio.Top.41.a Oracula flexiloqua & obſcura.Diu.2.89. Cuius generis oracula habenda ſunt,non ea quæ æquitaris ſortibus ducuntur. 1.de Diu.33.Illa ſors edita eſt opulentiſſimo regi Aſię, Crœſus Halim penetrans magnam peruertet opum vim, &c.cur iſto modo iam oracula Delphis non eduntur,&c.2.de Diu.175.a Oracula quæ inſtinctu diuino afflatuque funduntur.de Diu. 87.b Expoſui ſomnij ac furoris oracula.1.de Diu.121.a Hęc ego nunc phyſicorum oracula fundo.1.de Nat.d. 46. Credo etiam anhelitus quoſdam fuiſſe terrarum,quibus inflatæ mentes oracula funderent.1.de Diu.187.a.Cùm præſertim deorum immortalium iuſſis atque oraculis id feciſſe dicantur.pro Sext. Roſc.40.a.

Oratio,Orator,vide Oro.

Orbis.

Duæ formæ præſtantes ſunt,ex ſolidis globus,ex planis circulus aut orbis qui Grece κυκλὸς dicitur.2. de Nat. d.34.Orbis idem quum permenſus eſt octo ambitus. de Vni. 41. Orbis immobilis & ſtãs.de Vniu.47.Lacteus & circulus lacteus.de Somn. 12.a.Rectus & immutatus.de Vniu.35.Signifer,Græcè ζωδιακὸς dicitur.Diu.2.70.Orationis orbis.in Or.38. a.Orbis Reip. pro Plan.75.Orbis hic in Repub.eſt conuerſus,citius omnino quàm potuit,id culpa Catonis. Att.2.Ager Campanus orbis terræ pulcherrimus.de L.Ag.76.a.Orbis terræ cuſtodijs ſepti. 14. Att.6. & 3.fam.25.Orbis terræ,quaſi magna quædam inſula.2.de Nat. d.123.Sed ſcio ea quæ nos pro ſalute patriæ geſſimus,orbis terræ iudicio & teſtimonio comprobari.Cic.Fn. Cn.Pompeio,lib. 5.7.6.a. Vir princeps orbis terræ. pro D. ſua, 85.a.In hnc orbis terræ ſanctiſſimo grauiſſimoque conſilio,&c.in Cat.a.Orbis terrarum gentiúmque omnium.contra Rul.72,b.Africa tertia pars orbis terrarum.pro S.Roſc.35.b.Hęc orbis terrarum perturbatio.in Verr.225.& ep.27.b.Res vides quomodo ſe habeat: orbẽ terrarum imperijs diſtributis ardere bello.ad Sulp.lib.4.1.7.a. Conficit orbem ſuum forma concinnitaſque verborum, in Or. 83.a.Orbem ſuum totum ſol confecit.de Vniu.41. Quum circuitum & quaſi orbem verborum cõficere non poſſent,&c.3.de Or. 210.a.Equidem ſperabam ſic orbem Reipub.eſſe conuerſum, vt vix ſonitum audire,&c.poſſemus.Att.2.52.Quòd in hunc orbẽ, quem circunſcripſimus,incidere nõ poſſunt.de Fin.5.20.In Thucydide orbẽ orationis deſydero.in Or.138.a.In orbẽ incitatũ cęlum.de Vniu.25.In orbem torſit medias longitudines.de Vniu. 31.Orbem alia maiorem luſtrarent, alia minorem. de Vniu.39. Orbem omnium peragraſſe terrarum.6.Verr.95.a.Stellæ errãtes eundem orbem tenent.de Nat. d.1.61.Cùm illum ſaltatoriũ verſaret orbem.in Piſ.16. Quę curſu interiore breui conuertitur orbe.Acad.q.17. b.Stare debemus tanquam in orbe aliquo Reip.qui verſetur,&c.pro Plan.279.b. In orbe cęleſti infixi ſunt illi,qui voluuntur , ſtellarum curſus ſempiterni.Som.Scip.14. Tum in eodem orbe in duodecim partes diſtributo,&c. Tuſc.1. 55.In orbe Parmenidis, neque figuram diuinam , neque ſenſum quiſquam ſuſpicari poteſt.de Nat.d.1. 22. Infimo orbe luna radijs ſolis accenſa conuertitur, in Somn. Scip.15.a. Si in ſphæra maximi orbes ſunt,medij inter ſe diuiduntur.de Fat.143.d. Orbes ſeptem diſpares duplo & triplo interuallo moueri iuſſit cõtrarijs inter ſe curſibus. de Vniu. 33. Orbium trium ex ſeptem fecit pares celeritates,ſed quatuor & inter ſe diſpares,& diſſimiles trium reliquorum.de Vni.33.Circuitus ſolis orbium v defectibus l x & c c c,quarta ferè diei parte addita,conuerſionem conficiunt annuam.2.de Nat.d.72.a. Orbium cœleſtis extimus eſt,qui reliquos omnes complectitur.Somn.Scip.14.Orbiũ ipſorum impulſu & motu effici ſonum , interuallis coniunctum imparibus,ſed tamẽ pro rata portione diſtinctis.Somn. Scip.17. Stellæ circulos ſuos orbeſque conficiunt celeritate mirabili.de Somn.Scip.11.a.Nouem tibi orbibus vel potius globis connexa ſunt omnia,de Somn.14.

Orbiculatus.

Milites malis orbiculatis paſti. Cælius ad Ciceronem,lib. 8. 43. in epi. Cæl.

Orbita.

Vt vix ſonitum audire , vix impreſſam orbitam videre poſſemus.2.Att. 52. Ex orbitis thenſarum prædari auſus eſt C. Verres. 5. Verr. 5.

Orbus.

Rebus omnibus quibus & natura me,& voluntas & conſuetudo aſſuefecerat, orbus.Figulo,lib.4.13.8.a. Orbus Senatus conſulibus amiſſis.12.fam.63. Tam orba ciuitas tales tutores complecti debeat.3.fam.46. Vſque eò fuit orba ab optimatibus illa concio.pro Flacco,43.a.Orba legatio.9.Phil.157. Orba philoſophia in Gręcia.1.de Nat.d.9.Reſpublica orba Conſulis fidem tanquã legitimi tutoris, implorauit. poſt reditum. ad Quirites, 9.a.Hęreditatis ſpes quem nuſum locupletis orbi ſenis non obſeruat?in Parad.49.a.Orbe eloquentiæ quaſi tutores relicti ſumus.de Cl.196.b. Orbã tribunis plebẽ ne relinquũto.3.de Leg.9.

Orbitas.

Tum C.Galli etiam filium flens commendabat, cuius orbitas & fletus mirè miſerabilis fuit propter recentem memoriam clariſſimi patris.de clar.Or.46.a.Bonum,liberi,miſera orbitas.5.de Fin.144.a.Orbitas illorum:ſed te incolumi, orbi non erunt.1.ad Q.fr.56. Inſtituere aliquem tutorem filiorum ſuorum orbitati. pro Domo ſua,23 a.Or.104.b.Craſſus deplorauit caſum & orbitatem ſenatus.Or.143.b.Orbitate maxima Reip. virorum taliũ. 10.fam.5.Similiter commemorandis exemplis, orbitates quoq; liberorum prædicantur: eorumque , qui grauius ferunt , luctus, aliorum exemplis leniuntur.3.lib.Tuſc.48.

Orbo.

Nõ ergo is excæcat vos,aut orbat ſenſibus.4.Acad.quæſt.132. a.Ea philoſophia,quæ confundit vera cum falſis, ſpoliat nos iudicio,priuat approbatione omni, orbat ſenſibus. 4.Acad. quæſt. 111.a.Nec victor multis fortibus ciuibus rempubl. orbaret. pro Seſt.11.b.Orbare Italiam iuuentute.in Piſ.45.Orbare ſe luce.3. Tuſc.22.Ne orbetur auxilio reſpublica.pro Mur.75.a.

Orbatus.

Moueor enim tali amico orbatus , qualis, vt arbitror, nemo vnquam erit,&,vt confirmare poſſum,nemo certè fuit. de Amic. 9.a.Orbatus vitę commodis.Tuſc.1.35.Qui tanta gloria,dignitate tanta ſit orbatus.Tuſc.1.10. Theſeus filio Hippolyto orbatus.Off.7.b.Etſi illis planè orbatus eſſem, magnum tamen afferret mihi ætas ipſa ſolatium.de Amic.86.a. Orbatus progenie.1. Tuſc.133.a.Omni ſpe ſalutis orbatus.6.fam.18.Filio orbata mater.pro Clu.34.a. Cúm forum voce erudita ſpoliatum atque orbatum videret.de Cl.165.b.Orbati Reipub.muneribus. Off.2.8.

Orcheſtra.

Itaque ille alter aut ipſe eſt homo doctus,& à ſuis Græcis ſubtilius eruditus,quibuſcum iam in orcheſtra heluatur, antea poſt ſiparium ſolebat.de Prou.Conſ.12.a.

Ordior.

Eloquentiã de qua diſputare ordimur.de Cl. 166.b. Alterius vitæ quoddam initium ordimur.Or. 208.b.& Att.4.70.12.a.Proinde ordire de Fat. 140.b. Sed iam ordire explicare quęſo , de iure ciuili quid ſentias : de Leg. 158. b. Itaque ordiar ab aruſpicina , quam , &c. de Diu. 114. b. De quoſi paulò altius ordiar , ac repetere memoriam religionis videbor , ignoſcite. 6. Verr. 94.a.Vt autem à facillimis ordiamur.lib.primo,de Fin.10. Viſne igitur te inſpiciamus à puero? ſic opinor , ordiamur à principio. 2. Phil. 61.a. Ab initio ordiri & perducere ad extremum,& nouiſſima conferre primis. ad Octau.42.Ordiri orationem à præpe. de Or. 67. a. Vnde igitur rectius ordiri poſſumus, quàm à communi patente natura?5.Tuſ.53.a. Dixeras autem mihi te reliquas res ordiri.ep.67.b.Ab eo nobis cauſa ordienda eſt potiſſimum.1.de Leg.30.a. Et quoniam princeps Craſſus eius ſermonis ordiendi fuit,date nobis hanc veniam.1.de Or.49.a.

Orſus.

Dicere in foro orſus eſt Hortenſius admodum adoleſcens. de clar. Or.166.a.Et ego animi pendere ſolen, quum ſemel quid orſus,ſi traducor aliò.1.de Leg.14.a.Sed vt vnde eſt orſa,in eodem terminetur oratio mea,&c.pro Marc.19.a. Eius Collega L. Beſtia bonis initijs orſus Tribunatus,&c. vir & acer & non indiſertus,triſtes exitus habuit conſulatus.in Brut.66.a.

Orſus.

Auguris vt noſtri Calchantis fata queamus. Scire, ratoſne habeant an vanos pectoris orſus.2.de Diu.93.a.

Ordo.

Ordo,eſt compoſitio rerum aptis & accommodatis locis. Of. 1.197.Ordo eſt qui memorię maximè lumen affert.2.de Or.192. Ordo ampliſſimus.pro D.ſua,45.a. Cur igitur expectem hominem aliquem,qui me cum illo in gratiam reducat? reduxit ordo ampliſſimus,& ordo is qui eſt & publici conſilij,& meorum omnium conſiliorum author & princeps.de Prou.Conſ.30.a.Proximus eſt huic dignitati ordo equeſter.pro D.ſua,227.b.Qui ordo in ſententijs rogandis ſeruari ſolet, eundem tenebo in viris fortibus honorãdis.in Ant.201.b.Ordo princeps, Senatus.3.de Leg. 26.Ordo ſempiternus rerum cęleſtium.de Nat.d.2.12. Acad. q. c d.2.lib.1.22.Ordo ſummus inuidia non caret.3 de Leg.23. Or

do argumentorum in dicendo plurimum poteſt. 2. de Orat. 96. Ordo ſerieſque cauſarum. 1. de Diuin. 204. a. Ordo & modus omnium quæ fiunt, quæque dicuntur: hoc eſt, modeſtia, temperantia. Offic. 1. 25. Ordo gerendorum negotiorum. de Finibus. 4. 56. Ordo publicanorum. ad Craſſipedem, lib. 13. 10. 3. a. Mihi verò ordo iſte rerum placet. de Leg. 185. b. Ordo & opportunitas rerum. 1. Offic. 197. a. Ordo Senatus quum frequens eſt, authoritatem res habet. 3. de Leg. 35. Ordo Senatus talis, vt non modò cenſores, ſed etiam iudices omnes poſſet defatigare. 3. de Leg. 27. Ordo Senatus vitio vacato, cæteris ſpecimen eſto. 3. de Leg. 10. Ordo ſcribendi. lib. 1. de Finibus. 5. Ordo & conſtantia ſiderum in omni æternitate. de Natura deorum. 2. 31. Ordo opponitur temeritati. 2. de Natura deorum. 59. Perturbatione rationis atque ordinis peccatur, quicquid peccatur. in Parad. 32. a. ἀταξία in qua intelligitur ordinis conſeruatio. 1. Offic. 198. a. Nunquam ſe ille Philo, nunquam Rutilio, nunquam Mummio antepoſuit, nunquam inferioris ordinis amicis. de Amic. 61. Aliter video cenſeri Marcello, & cæteris noſtri ordinis qui hic ſunt. Attic. 129. b. Ordinis rerum & locorum in oratione duplex ratio. 2. de Orat. 169. Rationem ordinis & diſponendarum rerum quærere. 2. de Orat. 96. a. Fidiculanus cuius erat ordinis Senatorij. pro Clu. 50. & 29. b. Homo ordinis ſui frugaliſſimus. 3. Verr. 2. Qui ordinis tenuioris eſſent. 3. de Leg. 28. Tum certè ordinis tui facilè princeps. epiſt. 89. b. Vobis autem tanta inopia reorum eſt, vt mihi cauſam præripere conemini potius, quàm aliquos à columna Menia veſtri ordinis reos reperiatis? 1. Verr. 27. a. Id eſt, fures & ſeruos nequam, qui apud Triumuiros capitales puniri ſolent ad columnam Meniam. Ordinis & collocationis vis eadem videtur. 1. Off. 198. a. Si cuiquam ordini ſiue aratorum, ſiue pecuariorum, ſiue mercatorũ. in Verr. 112. b. Hæc ſunt ijs, quorum ordini conueniunt honeſtè. Off. 30. b. Vt præpoſterè tecum agam, mox referam me ad ordinem. 4. Acad. q. 151. a. Lyſanias adeptus eſt ordinem ſenatorium. pro Flac. 155. b. Ordinẽ parentis dei quum cognouiſſent dij ab eo creati. de Vni. 59. Nec οἰκονομίαν meã inſtitutam: ſed ordinem conſeruabo tuum. Att. 6. 111. 1. a. His enim rebus, quę tractantur in vita, modum quendam adhibentes & ordinem, honeſtatem & decus conſeruabimus. Off. 4. b. Maximéque viſi ſumus Senatum commemoratione tuæ voluntatis erga illum ordinem commouere. ep. 3. b. Iudicem pecuniam ab reo clàm atque extra ordinem accepiſſe. pro Clu. 68. a. Commiſit extra ordinem bella multa Pompeius. pro D. ſua. 15. Quum prouinciam extra ordinem decernebat. de Pro. 73. b. Quare ad eam ſpem, quam extra ordinem de te ipſo habemus, &c. accedunt tua præcipua propter eximium ingeniũ, ſummamque virtutem. ad Cęc. 6. 5. 5. a. Præcepta quæ habent ordinẽ. de Cl. 189. b. Verborum ordinem immuta, fac ſic, comprobauit temeritas. in Or. 124. a. Id ex inordinato in ordinem adduxit. de Vniu. 11. a. Sed ex ea materia particulas primùm cõfuſas, poſtea in ordinem adductas. Acad. q. ed. 1. lib. 1. 109. Hæc ſunt dilecta, illę in ordinem confectę. pro Q. Roſc. 46. b. Redigere in ordinem ea quæ inuenimus. ad Her. lib. 3. 108. a. Ordinem rerum ac viciſſitudinum perſequi. de Aruſp. reſp. 17. a. Vt in ijs perturbem ætatum ordinem. de Cl. 118. a. Sequi ordinẽ. de Cl. 132. a. Locus certè non deerit, quoniam tenes ordinem rerum. de Leg. 160. b. Ordine id quoque eſt: eſt enim ad id quod propoſitum eſt, accommodatum. 2. de Leg. 46. M. Octauium Ligurem hominem ornatiſſimum loco, ordine, nomine, virtute. 3. Verr. 91. a. Decretum eſſe à noſtro ordine. ad Senat. lib. 15. 2. 9. a. Ordine aliquid adminiſtrare. Att. 18. 20. Fines fundi extremam partem oleæ directo ordine definiunt. pro Cæc. 189. b. Inuenta non ſolùm ordine, ſed etiam momento quodam & iudicio diſponere. 1. de Or. 69. a. Rectè atque ordine facere aliquid. pro Quint. 14. a. Aliquem rectè atque ordine, eaque Repub. feciſſe & facere. 3. Phil. 151. a. Collocare quædam ex ordine. ad Her. 3. 125. a. Compellare aliquos ex ordine. 5. de Fin. 43. a. Vt quiſque ætate antecedebat, ita ſententiam dicebat ex ordine. 6. Ver. 125. a. Item putamus oportere ex ordine hos locos habere. ad Her. 3. 124. a. Quam tu mihi ex ordine recita de legis ſcripto populi Romani auctionem. 2. de l. Agr. 53. a. Si in ordine ſtante noſtros quàm plures viderimus. ad Her 21. b. Ordine interrogare aliquem. Part. 1. a. Nihil ratione, nihil ordine. 15. Att. 25. Literas Bruti rectè & ordine ſcriptas videri. in Ant. 2 5. b. Fundit frugem ſpicę ordine ſtructam. de Sen. 47. a. Ordine nulla res plus in animis hominum valet. Brut. 100. Ordines adminiculorum. Cati. 49. Ordines arborum directi in quincuncem. Cat. 55. Vobis omnes ſocietates, omnes ordines, omnes qui aut re, aut ſpe denique ſunt boni, &c. pro D. ſua. 110. a. Ampliſſimorum ordinum delecti viri. pro Mil. 101. b. Quum autem eius familiares omnium ordinum video, perſpicio id, &c. ad Lent. lib. 1. 2. 9. a. Qui eſſet, vt argentarius, apud omnes ordines gratioſus. 3. Off. 76. a. Id eſt, apud omnium ordinum homines. Quid per tuum ſeruulum ordines aſſignaſti? in Piſ. 69. Vir fortiſſimus qui ordines duxit. 1. Phil. 14. Illa pernicioſa ambitio cuius primos ordines Saluſtius duxit. in Saluſt. 273. b. Explicare ordines temporum. de Cl. 8. a. Pecunia ciuitatis ordines partiuntur. de Leg. 185. b. Omnibus ordinibus abſolutus. 8. fam. 4. 102 ep. Cęl. Illud tamen audaciæ tuæ, quòd ſediſti in quatuordecim ordinibus, quum eſſet lege Roſcia decoctoribus certus locus cõſtitutus. 2. Phil. 61. a.

Ordino.

Partes orationis ordinare. 1. de Inu. 28. a. Quum omnia ordinarentur, inſtituerentur, pararentur, vbi fuit Sylla Corneli? pro Syll. 40. Ea mihi videntur in lite ordinanda, & in conſilio dando eſſe poſita. 2. de Or. 24 a. Tum denique ordinandæ ſunt cæteræ partes orationis. 1. de Inu. 28. a. Referebatur de ordinandis Prætoribus. Q. fr. 307. b. aliàs, ornandis.

Ordinate.

Diſtinctè & ordinatè diſponere. ad Her. 41. b.

Ordinatim.

Ille enim ijt paſſim, ego ordinatim: quacunque iit, ergaſtula ſoluit. 11. famil. 28. in epiſt. D. Bruti. Petere ordinatim honores. Seruius Cic. 4. 16.

Orichalchum.

Siquis aurum vendens, orichalcum ſe putet vendere, indicétne ei vir bonus aurum illud eſſe? 3. Off. 123. a.

Oriens, vide Orior.

Origo.

A primo, vt opinor, animantium ortu petitur origo ſummi boni. 2. de Fin. 53. a. Doloris igitur huius origo nobis explicanda eſt. Tuſc. 195. b. Eloquentię origo eſt verborum delectus. de Cl. 137. a. Nullius rei cauſa remota reperiri origo poteſt. de Vni. 3. Originem & progreſſionem certarum rerum perſequi. 4. de Fi. 29. a. Quæramus igitur cauſam quæ impulerit eum qui hæc machinatus ſit, vt originem rerum & molitionẽ nouam quæreret. de Vniu. 9. Origines M. Catonis quales. Brut. 32. Quanquam eſt in originibus. Tuſc. 1. 3. ſubaudi, Portij Catonis.

Orior.

Quicquid oritur, qualecunque eſt, cauſam habeat à natura neceſſe eſt. Diuin. lib. 2. 46. Ab his (Fannio & Mutio) ſermo oritur. de Amic. 5. a. A ſuo cuiuſque genere virtutis officia oriuntur. 5. de Fin. 122. a. Innumerabiles mundi à Democrito, qui & oriantur & intereant quotidie. lib. 1. de Fin. 16. Sed ne quis oriretur aliquando qui diceret, &c. pro D. ſua, 227. b. Oriri ex ſe, & ſponte ſua naſci. 2. de Fini. 125. a. Qui ab ingenuis oriundi ſunt. Top. 14.

Oriens.

Oratio vel oriens, vel media, vel cadens. Or. 126. Vis oriens & congregata. pro D. ſua, 226. b. Qui terras ab oriente ad occidentem colunt. de Nat. d. 59. b. Longis interuallis orientes occidenteſque deos opinatus eſt Anaximander. de Nat. d. 1. 19.

Ortus.

Sum illi villæ amicior modò factus, atque huic omni ſolo, in quo tu ortus & procreatus. 2. de Leg. 6. a. Tu qui ab illo ortus es. pro Mur. 148. b. Ortus Equeſtri loco. 1. de l. Agr. 17. a. Ortus obſcuris parentibus. Off. 1. 163. Satu deorum ortus. de Vniu. 57. a. Ortus rumor ex Sulpitij literis, &c. Att. 12. 231. 2. a. Quum quædam in collibus (vt ſolet) controuerſia paſtorum eſſet orta. pro Clu. 130. a. Omne quod ortum eſt, mortalitas conſequitur. de N. d. 1. 20. Nollem me ab eo ortum tam importuno, tamque crudeli. lib. 1. de Fin. 28. Hoc initio ſuſpicionis orto. pro Clu. 143. a. Ea quæ ſunt orta de cauſis. de Or. 124. b. Ortis à dijs fidem non habere difficile eſt. de Vniu. 47.

Ortus.

¶ Et erit huius ortus à natura, quàm ab imbecillitate & grauior & verior. de Amic. 31. a. Ortus ſecundus eum hominem, qui immoderatè vixerit, in figuram muliebrem tràſferet. de Vniu. 57. Ortus ſolis & lunæ, reliquorumque ſiderum. Diui. lib. 1. 108. Quod ſemper eſt, neque vllum habet ortum de Vniu. 195. Orſum

ſum

tum virginis diſtinguit à fabula Diogenes Babylonius. de Nat. d. 1.31. Ortum vnum fore omnibus, eumque moderatum & conſtantem. de Vniu. 55. Simulachrum ſolis ortum curiamque conſpiciens. in Ca. 115. b. Habere ortum & gigni. de Vni. 6. a. Repetere ortum iuris à fonte. 1. de Leg. 29. a. Tribunatus, cuius primum ortum inter arma procreatum videmus. de Leg 188. b. Sed quid plura? ortum uideamus aruſpicinæ, de Diuina. 111. & 118. b. Mundum nullo ortu fuiſſe generatum. de Vniu. 195. b. Sol ab ortu ad occaſum commeans. 2. de Nat. d. 70. Ortu aut obitu lunę æſtus maritimi, fretorumque anguſtię commouentur. de Natu. d. 2. 15. Cato ortu Tuſculanus fuit, ciuitate Romanus. de Leg. 170. b. Animantium ortus. 2. de Fin. 53. a. Moderatur ortus naſcentium luna. 2. de Diu. 136. a. Non nobis ſolum nati ſumus ortuſque noſtri partem patria vendicat, partem amici. 1. Offic. 33. a. Ortus & obitus ſignorum definitum quendam ordinem ſeruant. 1. de Inu. 74. a. Ortus occaſuſque ſyderum non fieri eodem tẽpore apud omnes. 2. de Diui. 137. a. Syderum ortus obituſque cognoſcere. de Diu. 108. b.

Orno.

Ars ornat aliquem. primo Tuſc. 182. a. Deinde ornat apparitoribus, ſcribis, librarijs, &c. contra Rul. 72. b. Hic non ſolùm meis laudibus me ornat, ſed etiam honorat alienis. in Ant. 165. b. In ſuaſione legis Seruiliæ ſummis ornat Senatum laudibus. pro Clu. 111. a. Ecce aliæ deliciæ equitum via ferendæ, quos ego non ſolum tuli, ſed etiam ornaui. Att. primo. 12. 2. a. Ornaui earum delicias, primo. Att. 52. Non modò non læſi te, verumetiam ornaui pro Sexto Roſc. 41. b. Tu vero iſtam artem ne reliqueris, quam ſemper ornaſti, illa enim ſi verè loqui volumus, te ornauerat. Tuſc. 173. b. Ornauit deus mundum ſignis & luminibus. de Natu. d. 1. 17. Qui frequentia ſua aduentum veſtrum ornauerunt ac celebrauerunt. in Piſ. 86. b. Caietam, ſi quando abundare cœpero, ornabo. Att. tertio. b. Si uis, ad me alium mitte, quem ornẽ. epiſt. 98. b. Neque impedio quominus, ſi tibi ita placuerit, etiam hiſce eum ornes gloriæ inſignibus. Cæſari, lib. 7. 5. 9. a. Quæ geſſi in conſolatu priuatus, tuebor atque ornabo. in Cat. 117. b. Qui maximas ornaſſet, ædificaſſetque claſſes. pro Pomp. 5. b. Ornare abacos argento', auroque cęlato. Tuſc. 5. 45. Defendere, amplificare, & ornare aliquem. pro Do. ſua, 69. a. Ornare aliquem beneficijs. 3. Verr. 23. aliquem omnibus decretis. Att. 287. b. aliquem inſignibus glorię. epi. 14. b. aliquem veris & diuinis laudibus. Quin. fr. 309. & epiſt. 25. b. Laudibus ſuis & alienis aliquem ornare & honorare. 2. Phil. 47. a. Ampliſſimis & honorificentiſſimis rebus aliquem ornare. Cic. F. Metello, libro. 5. 2. 4. a. Omnibus rebus aliquem. Att. 6. 1 17. 1. a. Sententijs aliquem ad Lent. l. 1. 9. 60. a. Singularibus ſtudijs aliquem Quin. fra. 3. 20. 3. a. Mirabilius & magnificentius augere aliquid & ornare. 1. de Ora. 47. a. Artem ornare iure. 1. Tuſcul. 182. a. Ornare ciuitatem beneficijs omnibus. Att. 33. b. Aedificare & ornare claſſes. pro l. Man. 5. a. Ornare & apparare conuiuium. in Verr. 210. b. Non profuſis ſumptibus viuere, non ornare magnificè, ſplendideque conuiuium. pro Quint. 62. a. Ornare atque inſtruere copias omnibus rebus. pro l. Ma. 13. a. Ornare & celebrare frequentia egreſſum alicuius. in Piſ. 24. a. Ornare & ſternere ſibi lectum genialem. pro Clu. 10. a. Ornare & illuminare orationem. 3. de Or. 14. a. Apparitoribus, ſcribis, librarijs, pręconibus, architectis prætoriam poteſtatem ornare. 2. de l. Agr. 43. a. Ornare prouincias Conſulibus. 3. Att. 42. 43. Veſtire atque ornare oratione res inuentas. 1. de Or. 69. a. Sepulchrũ floribus ornare pro Flac. 73. a. Imò triumphus & ſtipendium decernitur, & omnibus decretis ornatur. ad Brut. 17. 4. a. Ornetur alter eximia laude Africanus, qui, &c. 4. in Cat. 92. Ornari à Senatu. 10. fam. 51. in ep. Planc. Ornari & exornari ab aliquo. 11. Phil. 315. a. Tota illa regio ſe huius honore ornari, ſe augeri dignitate arbitrabatur. pro Plan. 18. Quibus orationem ornari & illuminari puto. de Or. 145. b. Parari & ornari ſcutis & telis. pro Cec. 44. a. Poteſt id quidem fusè & copiosè, & omnibus electiſſimis verbis, grauiſſimiſq; ſententijs rhetoricè & augeri & ornari. 3. de Fin. 41. a. Victorus ornandus Pompeius. Lent. lib. 1. 9. 67. a. Fuit ornandus in Manilia lege Pompeius, temperata oratione ornandi copiam perſecuti ſumus. Or. 206. b. Senectuti celebrandæ & ornandæ, quod honeſtius poteſt eſſe perfugium, quàm iuris interpretatio? 1. de Ora. 98. a. Tuendi non modò tibi, ſed etiam ornandi ſunt illi viri, à quibus initium libertatis profectum eſt. Dolab. lib. 9. 14. 18. a. Non modò laudandi tui, ſed ne ornandi quidem vllum locũ prętermitto. 12. fami. 51. Tibique non modò tuendos, ſed etiam ornandos illos viros. epiſt. 134. b. Quis enim erat qui non ſciret in ornandis ſtudioſiorem Mithridatem, quàm in ſpoliandis Trallianis fuiſſe? pro Flacco, 47. a.

Ornatus, adiect.

Ornatus & grauis in dicendo homo. 1. de Ora. 22. a. A populo Romano ſemper ſum defenſus, amplificatus, & ornatus. pro Dom. 231. b. Honoribus ampliſſimis, fortuniſque maximis, coniuge, liberis, & affinibus ornatus imperator. Brut. 18. 3. a. Plurimis & grauiſſimis artibus atque virtutibus inſtructus & ornatus, 2. de Fin. 178. a. Ornatus artibus omnibus, quę dignæ libero eſſent. de Vniu. 1. Ornatus præclara eruditione atque doctrina. Offic. 1. 165. Quum tu à me rebus ampliſſimis atque honorificentiſſimis ornatus eſſes. epiſt. 59. b. Ornatus excellente ingenij magnitudine. Offic. primo. 165. Ille a me ſingularibus meis ſtudiis ornatus eſt. Quin. fra. 324. b. Teſtimonijs clariſſimorum imperatorum ornatus Deiotarus. de Aruſp. reſpon. 26. a. Domicilium ornatum ſignis & picturis, inſtructum rebus omnibus neceſſariis. de Natu. d. 45. b. Sepulchrum L. Catilinæ floribus ornatum eſt pro Flacco, 146. b. Concinnitas ſententiarum ornata. de Cl. 182. a. Græcia M. Bruti imperio, authoritate, copiis, non ſolùm inſtructa, ſed etiam ornata, dexteram tendit Italiæ. in An. 226. b. Compoſita oratio & ornata, & artificio quodam & expolitione diſtincta, primo de Orat. 27. a. Inſtructa & ornata exercitu & pecunia prouincia, in Piſ. tertio a. Reſpub. ſuis præſidiis ornata. pro Mur. 144. b. Nocturnamque cœli formam vndique ſyderibus ornatam. primo Tuſc. 106. a. Omnes apud Pacuuium ornati elaboratique ſunt verſus. Orat. 20. Per quos res eius ſecundæ quondam erant ornatę, nunc ſubleuantur aduerſę, pro Syl. 181. b. Quanquam illa tua (legi enim libenter) horridula mihi, atque incompta viſa ſunt, ſed tamen erant ornata hoc ipſo, quòd ornamenta neglexerant. Att. 2. 1. Ornata & referta omnibus rebus domicilia regis. pro. Man. 14. a. Muneribus deorum nos eſſe inſtructos & ornatos. de Legib. 163. b. Agro bene culto, nihil nec uſu vberius, nec ſpecie ornatius. de Senect. 89. b. Frater tuus lectiſſimus et ornatiſſimus adoleſcens. in Verr 59. et de Clar. 177. b. pro Roſc. Amic. 87. a. Homo ornatiſſimus loco, ordine, nomine, virtute, ingenio, copiis, &c. tertio Verr. 91. a. Ornatiſſimam de me ſententiam dixit. pro Dom. 54. a. Ampliſſimus ad agendum, ornatiſſimus ad dicendum locus, pro lege Man. primo a. Splendidiſſimus atque ornatiſſimus ciuitatis ſuę vir. pro Flac. 38. a. Homines diſertiſſimi, fortiſſimi, ornatiſſimi, noſtrę ciuitatis. pro Quintil. quarto a, Ornatiſſimus fundus, pro Quint. 65. a.

Ornatus.

Nulla ſenectus diuturnitate temporum exiſtere, vt hic ornatus vnquam dilapſus occidat. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 111. Admirabilis ſcenæ ornatus. 2. de Natur. d. 137. a. Amplus ornatus ſcenæ aut fori. in Orationis. 74. a. Tum remouebitur omnis inſignis ornatus, quaſi margaritarum, ne calamiſtri quidem adhibebuntur. Orationis. 43. a. Militaris ornatus. 1. Officium 89. Cyri purpura, ornatuſque Perſicus, multo auro, multiſque gemmis. de Senten. 56. Veſtitus pulcherrimus & ornatus regalis. 2. de Finit. 57. Ornatus regius. Tuſc. 1. 105. Ornatus mundi. libro. 1. de Finit. 15. Quando enim nobis vllus orationis vel copioſæ vel elegantis ornatus defuit. 1. de Finita. 7. Ornatus orationis tanquam veſtis. de Clar. 142. a. Ornatus orationis multum apud animos hominum valet. Brut. decimo. Diſtinctio & ornatus oratoris. 2. de Orat. 200. Verborum ornatus oratoris putandus eſt. 1. de Orat. 26. a. Hoc ſimulachrum quidam ad ornatum ædilitatis ſuæ deportauit. pro Dom. 23. Afferunt hæc quaſi lumina magnum ornatum orationi. in Orat. [illegible] a. Collocata verba habent ornatum, ſi aliquid concinnitatis efficiunt, quod mutatis verbis non maneat manente ſententia. Orat. 204. Ornatu, ætate, atque veſtitu. de Natu. deor. 1. 57. Non inceſſu ſolùm, ſed ornatu atque comitatu. pro Cæl. 47. b. Eloquentia, quaſcunque in oras, diſputationes, regioneſue delata eſt, & quocunque ingreditur, eodem eſt inſtructu, ornatùque comitata. de Orat. 144. b. Sed ita diſtinctum, vt ſint quaſi in ornatu diſpoſita quædam inſignia & lumina. 3. de Orationis 54. Scientiam iuris ciuilis nouo & alieno ornatu ornare. 1. de Orat. 121. a.

Ornatæ.

Oratoris eſt compoſitè, ornatè, copioſe eloqui. 1. de Orat. 26. a. O. & aptè dicere, quanta virtus. 3. de Orat. 30. O. politèque dicere. pro Cęlio 5. a O. ſplendidèque dicere. Off. 1. b. Philoſophicas res or. dicere velle, puerile eſt. de Finibus. 94. b. Res vero bonas verbis electis grauiter ornatèque dictatas quis non legat? 1. de Finib. 1. a O. ſplendidèque facere aliquid. 1. Offic. 6. a. Diſtinctè, diſtributè, eleganter, o. ſcribere. 2. Tuſculus 10. a.

Illis

Illis ſimilia,ſed opinor explicata vberius & ornatius. 4. Academ quæſt. 235.2.

Ornamentum.

Falcula decus atque ornamentum ciuitatis. pro Cec. 290. b. Flos Italiæ,firmamentum imperij Romani, ornamentum dignitatis. 3.Phil. 132.a.Q. Hortenſius lumen & ornamentum Reip. pro Mil.28. Eloquentia & principibus maximè ornamento eſt. 4.de Fi.51.Domus erat non domino magis ornamento,quàm ciuitati.6.Verr.5.a.Cuius opus,ingenium,propinqui mihi vel ornamento vel præſidio eſſe poſſent.a.Tu puer me appetiſti:ego autem ſemper ornamento te mihi fore duxi. Caſſ.15.4.14.a.Equidem mihi hoc ſubſidium comparaui, non ſolùm ad vſum forenſem,ſed etiam decus atque ornamentum ſenectutis.de Or.101.b Conſtituere ornamentum. 4. Verr. 55.a. Decus & ornamentum triumphi minuendum noſtra parſimonia non putaui. de prouin. Conſul.22.a.Quum ad nos mitteret Cotylam ornamentum atque arcem amicorum ſuorum.8.Phil.250.a.Vbi tot tantaque ornamenta magiſtratibus & legatis à Senatu populoque Rom.permiſſa & data?7.Verr.66.a.Oratoria ornamenta dicẽdi.de cl.Or. 141.a Fat.3.Parad.4.Inſignia & ornamenta generis, nominis,honoris occiderunt. pro Syl.66. a. Ornamenta laudis ad mortuos pertinere illa ſignificatio eſt,quòd coronam virtute partam, & ei qui peperiſſet,& eius parenti ſine frande eſſe lex impoſitam iubet. 2. de Leg. 56. Ornamenta orationum & confirmationes.de Cl.73.a.Sententiarum ornamenta & cõformationes.de Or.177. b.Ornamenta vitę.Acad.q.ed.1.lib.2.31. Quæcunque à me ornamenta ad te proficiſcentur,elaborabo vt omnes intelligant à me habitam eſſe rationem tuæ,maiorumque dignitatis.ad Cæl. 2.18.8.a.In animis ego veſtris omnes triumphos meos,ornamenta omnia honoris, monumenta gloriæ,laudis inſignia condi & collocari vol.3.in Cat.70.Intueri coram hæc lumina atque ornamenta Reipub.de Prou.73.b.Neminem omnium tot ac tanta, quanta eſſent in Craſſo,habuiſſe ornamenta dicendi.de Or.119. b.Quòd illa Platonis,Ariſtotelis,Theophraſti oratiõis ornamẽta neglexerit.1.de Fin.23.a.C.Cęſar populum iſtum maximis ornamentis affecit.pro Corn.34. Cum ornamentis vnà animam amittere.14.fam.12. Suſcepique mihi perpetuam propugnationẽ pro ornamentis tuis.ep.64.b.Alij ſine vllis verborum ornamentis dabant.de Prou.74.b.

Oro.

Oro,obſecro,ignoſce.11.Att.3.Oro, ploro, atque imploro fidem.de Nat.d.1.11.Oro atque obſecro te, neceſſitudinem noſtram obteſtans.ad Bru.28.in ep.Brut. Omnibus precibus oro & obteſtor,vt,&c.Att.9.183.3.a.Illud ad extremum te oro,& hortor,vt,&c Q.fr.1.1.67.a.Dic,oro te,clarius.Att.59.b. Te etiam atque etiam oro,vt me tuendum ſuſcipias. Att.170.b. Teque C. Flaui oro & obteſtor,&c.pro Planc.83.Ego vos P. C. oro atque obſecro,vt,&c.ep.166.b. Qua propter vos oro atque obſecro Iudices,vt,&c. pro Sex.Roſc. 20.b.Orat atque obſecrat, vt, &c.pro Quin.Orat multis & ſupplicibus verbis vt liceat.12.Att.41.Nõ orat vt eam noctem peruigilet.pro Roſc.Am.60.a.Idque poſtremum parentes ſuos liberi orabant,vt, &c. in Verr. 260. b.Orare atque obſecrare aliquem.4.Verr.29.a.Rogare & orare aliquem. 4.Verr.67.a. Pro ſalute alicuius aliquem orare. Brut. Cic. 16. 3.a.Neminem vnquã melius vllam orauiſſe capitis cauſam, quã &c.de clar.Or.23.a.Quos liberos adire ne orandi quidem cauſa fas eſt.in Ver.223.b.Iudex amicus orandæ liti, tẽpus quoad per leges liceat,accommodet.Off.60.b.Quia poſſit veſtra in nos vniuerſa prom[illegible]a, non dicam complecti orando, ſed percenſere numerando? Poſtquam. 204.b.Rogandi,orandique ſunt, vt,&c. Tuſc. 226. b.

Oratus.

An etiam ſcripſit oratu tuo?pro Flac. 72.Fortaſſe rectius legitur rogatu.

Oratio.

Quanquam omnis locutio oratio eſt,tamen vnius oratoris locutio,hoc proprio ſignata nomine eſt. Or. 202. b. Oratio quum de re ſtabili & immutabili diſputatur,talis ſit,qualia ſit illa,quę neque redargui,neque cõuinci poteſt.de Vniu.9.Oratio duplex eſt:altera cõtentionis,altera ſermonis.Of.183. Sermo & oratio in homine.de Nat.20.b. Oratio tua non multum à philoſophorum lenitate abeſt. de Leg. 158. b. Sed neſcio quo pacto ab eo, quod erat à te propoſitum, aberrauit oratio. Tuſc.3.68. Sed redeat vnde aberrauit oratio.Tuſc.5.48.C.Pompeius,cuius oratio omnibus ornamentis abundauit.pro Corn.12. Adhibet lumẽ rebus oratio.3.de Or.28.a. Sed adhibeat oratio modum, & redeat illuc vnde deflexit.Tuſc.5.68.Oratio voluptati aurium morigerari debet.Or.90.Quando me in hunc locum deduxit oratio.3. de Nat.d.29.Iam enim à ſapientum familiaritatibus ad vulgares amicitias oratię noſtra delabitur.Læl.65.Diſtinguitur atque illuſtratur oratio maximè rarò inducendis locis communib.2.de Inu. 155.a. Effingit mores oratoris oratio.2.de Or. 99. Oratio mores effingit hominum.de Or.125.b.Fertur quaſi torrens oratio.2.de Fin.5.a.Oratio fluxit longius,quàm volui.9. famil.11. Quę in multitudine cum contentione habetur oratio, ea ſæpe vniuerſam excitat gloriam. Off.2.68. Oratio mentitur ſæpiſſimè.1.ad Qu.fr.11.Vt ratione & uia procedat oratio.li.1.de Fin. 23.Vt cum eorum uita mirabiliter pugnet oratio.Tuſc.2.9.Sed vnde huc digreſſa eſt,eodem redeat oratio. Diu.lib.1.93.Vt eò vnde egreſſa eſt,referat ſe oratio.Offic.2.114. Sed ita terra ſunt quædam,ut ea fugiat & reformidet oratio.Tuſc.1.97. Si aberrare ad alia cœperit, ad hæc reuocetur oratio. 1. Offic. 188.a. Oratio facilè ſequitur quocunque ducas, tertiò de Orat. 97. Oratio multitudinis auribus accommodanda. 2. de Orat. 87. Oratio ad perſuadendum accõmodata.Aca.quæſt. ed.2.li.1.23. Oratio accurata.Acad.q.ed.1.lib.2.42.Oratio rebus ipſis æqualia ſit.Or.68. Oratio alta & exaggerata.Or.315.b. Eos quorum altior oratio,actioque eſſet ardentior, furere & bacchari arbitrabatur.de Cl.190.b.Oratio anceps. Diu.2.43. Aſpera, horrida,triſtis,neque perfecta,neque concluſa.Ora. 10.Capitalis.Of. 2.108.Incitata,volubilis,non redundans,nec circunfluens oratio.de cl.Or.106.a.Oratio collocata & diffuſa.Ora.215.b. Oratio puris & electis uerbis compoſita. ad Her.27.b.Oratio compta & mitis.Cat.25.Anguſta & conciſa, collata & diffuſa.in Or. 108.a.Oratio ratione concluſa. Acad. quæſt.ed.2.lib.1.23. Hoc eſt,ſyllogiſmo.Oratio continens.Tuſc.1.25.Oratio non vt poema paucorum approbatione contenta.Brut.99. Oratio copioſa, niſi res ſubſit,improbãda.1.de Or.27.Oratio copioſa & elegans lib.1.de Fin.7.Multa,varia,& copioſa oratio.de Ora. lib.2.118. Oratio mea delapſa eſt eo.1.ad Q. fra.13. Oratio dilucida.de Fin.3.2.Oratio in hominibus mentis eſt interpres,verbis diſcrepans, ſententijs congruens.1.de Leg. 23. Oratio diſſipata, diffluens,ſoluta. Ora. 120.b. Ex Neſtoris lingua,ut ait Homerus, melle dulcior fluebat oratio.de Sen.83.b.Hæc poſteriorũ quaſi exaggerata altius oratio.de cl. Or.170.b. Exilis oratio & redolens antiquitatem. de Cla.171.b. Oratio tota planè & dilucidè exornata,vt ſibi conſtet.de Vniu.9.Oratio faceta. Offic.1.185. Appij volubilis,ſed paulò feruidior erat oratio.de cl.Or.55.a. Concinna,diſtincta,ornata,feſtiua,ſine intermiſſione,ſine reprehenſione,ſine varietate oratio.3.de Ora.56.a.Illa, quæ à bono poeta dicta eſt flexamina atque regina rerum oratio.2.de Ora. 101.Diſſipata,inculta,& fluens oratio,& quæ planè e numeris non conſtat.in Or.128.a.Oratio inflata,arida, exilis.ad Heren. 27.b.fortis,intenta,acris,vehemens,grãdis, incitata.de Or.125. & de Cl.167.b.Fortia oratio non ſemper quæritur,ſed ſæpe placida,ſummiſſa,lenis,quæ maximè commendat reos.2.de Ora. 98.a. Grauis,ſuauis,condita,liberalis,admirabilis, polita,conſperſa ſit quaſi verborum ſententiarumque floribus oratio.3. de Orat.54.a.Oratio vel orator grauis,acer,ardens,amplus,copioſus,ornatus.Ora.205.b. Itaque facilè in animo forti contra mortem habita inſedit oratio. Tuſc. 2.8.Oratio habita memoriter,accuratè, copioſè. Acad. quæſt. edit.1.lib.2.58.Cum his hæc haberi oratio poteſt,qui.&c.pro. Dom.216.b. Magna laus & honeſta oratio.7.Verr.4.a.Abiecta & humilis oratio. in Orat. 112.a.Oratio illuſtris quænam ſit.Par.12. Inflata & quæ turget oratio,ſæpe imperitia videtur grauis.ad Her.4.156.a.Oratio ingreſſa in res.2. Phil.91.Oratio quum ingreſſa eſt, imitata & effecta ſimulacra,bene agi putat,ſi ſimilitudinem veri conſequatur.de Vniu.9.Oratio verſibus inimica.Or.112. Sed inerat oratio bonis artibus inſtituta,& cura,& vigilijs elaborata.pro Cęl. 47.b.Sic agamus,vt nos ipſa ducit oratio.3.de. Nat.d.3.Oratio libera, inuitata.epiſt. 85.b. Mitiſſima. Metel. 5.4.3.a.Mollis & eneruata.Tuſ.4.30.mollis & liberalis.6.fam.46. Oratio de horridis rebus nitida, de ieiunia plena, de peruulgatis noua.3.de Ora.29.Oratio tum obſcura,quia peracuta, tum rapida,et celeritate cæcata oratio.de Cl. 143.Ne exilis, nè inculta, ne vulgaris, ne obſoleta ſit oratio.3. de Or. 54. a. Atque ibi hoc dicit,vbi omnis eius oratio eſt de ſummo bono.2.de Fin.34.a.Oratio omnis ex verbis conſtat.3.de Or.82.Ad te igitur mihi iam conuertenda eſt omnis oratio.Tuſc.4.48.Diſtinguenda & frequentanda eſt omnis oratio luminibus ſententiarum atque verborum. de Or.161.b.Sed mihi omnis oratio eſt cum virtute,non cum deſidia.pro Seſt.26.b.Omnis oratio contra Academiam ſuſcipitur à nobis.Acad.quæſt.ed.1.lib.2.20. Oratio ornata & grauis. de Fin. 4.4.Sapientiſſimis ſententijs grauibuſque verbis ornata oratio. & perpolita.1.de Or.16.a. Copioſiſſima atq. ornatiſſima oratio. pro Syl.8. Paratior philoſophorum oratio, oratorũ pugnacior

do

de Or.63.a Vt in vtranque partem perpetua explicaretur oratio. Fat.t. Oratio perpetua fuſa latius, qua homo regat populos qua ſtabiliat leges, qua caſtiget improbos, qua tueatur bonos, qua laudet claros viros, qua præcepta ſalutis & laudis aptè ad perſuadendum edat ſuis ciuibus, qua hortari ad decus, reuocare à flagitio, conſolari poſſit afflictos.1.de Leg.47. Tua fuit perelegans & perſubtilis oratio. pro Planc.37.a. Splendida, grandis, faceta, & perturbans oratio. de clar. Or.149.a. Oratio grauiſſimis verbis ſententiiſque plena. epi.t53.b. Plenè literatæ ſeneatutis oratio. de Cl.t89.b. Vibrans, incitata, accurata, & perpolita oratio. de cl. Orat.t28.a. Oratio, quæ quidem polita ſit, atque facta quodammodo. de Orat.t60.b. An alia eſſet erudita, alia popularis oratio. Parad.5. Eſt autem oratio ſcripta elegantiſſimè ſententiis & verbis, vt nihil poſſit vltrà. At.15.321.8.a. Spinoſa & exilis oratio. t. de Or.4t.a. Oratio ſplendida & illuſtris. de Fin.5.t0. Veruntamen quum de rebus grandioribus dicas, ipſæ res verba rapiunt, ita fit quum grauior, tum etiam ſplendidior oratio. 3. de Fin. 30.a. Oratio ſuauis quænam ſit. Part.t. Lenis, iuſtructa, & terminata oratio. in Ora. t0.a. Oratio tracta quædam & fluens. Ora.102.b. vana. Læl.80. varia. de Fin. lib.2.8. Oratio nequis eſſe vehemens, & grauis, & copioſa, niſi eſt animus ipſe commotior. Diu.t.72. Et tamen ipſius Appii extat oratio, &c. de Sene.15.a. Oratio Attici conſecuta difficillimam, illam ſocietatem grauitatis cum humanitate. 3. de Leg.t. Oratio L. Craſſi Cenſoris in Cn. Domitium collegam. Brut.85. Oratio Demoſthenis pro Cteſiphonte, omnium perfectiſſima. Ora.73. Oratio hiſtoricorum. Or.114.& 102.b. Si te Luculli oratio flexit. Acad. q. edit. t. lib.2.28. Oratio meiſtius philoſophi non offendit, re mihi æquè non ſatisfacit, lib.t. de Fin.12. Oratio Platonis & Democriti qualis. Or.103.b. Lenitas & æquabilitas orationis, & purum quaſi quoddá & candidum genus dicendi. Ora. 30. Concluſæ orationis anguſtia, non facilè ſeipſa tutatur. de Nat.d.2.16. Iſocrates orationis faciendæ ac ornandæ author locupletiſſimus. Ora.2t3.b. Orationis moderatæ pronuntiatione cantus nullus dulcior, 2. de Or.19. Orationis commoditas. t. ad Her.1. Contentio orationis maiorem vim habet ad gloriam, ea eſt enim quam eloquentiam dicimus. Off. 42.b. Duritas & ſeueritas & quaſi mœſtitia orationis. Or.20t.b. Orationis facultas, niſi me ad has exercitationes retuliſſem, exaruiſſet.9. fam.44. Figura orationis plena, & tamen teres. de Or.16t.b. Flumeo orationis & varietas. Or.74. Orationis Ariſtotelis flumeo aureũ fundens. Acad. queſt. edit.t. lib.2.t t0. Orationis flumine reprehenſoris vitia diluuntur, de Nat.d.2.15. genus orationis, eius facultatem, copiam ſententiarum atque verborum perſpexi, pro Cæl.47.b. Opimum quoddam & tanquam adipale genus orationis, Or.t t9.b. Orationis genus æquabile & temperatum. Of. a.5. Genus orationis atrox & vehemens. 2. de Ora.t 50.a. Dulce orationis genus, & ſolutum, & effluens, ſententiis argutum, verbis ſonans eſt in illo epidictico genere, Or.102.b. Genus orationis fuſum atque tractum, & cum lenitate quadam æqualiter profluens, fine iudiciali aſperitate, & fine ſententiarum forenſium aculeis, de Or.t 4.b. Peracutum & artis plenum orationis genus, de claris Or.174.b. Genus orationis ſyncerum, ſolidum, & exiccatum, de clar. Or.192.b. Stoici orationis genus habent fortaſſe ſubtile & certè acutum, ſed vt in oratore exile, inuſitatum, abhorrens ab auribus vulgi, obſcurum, inane, ieiunum. 3. de Or. 38.a. Genus orationis vagum, fuſum, multiplex, de cl. Or. t75.b. Ignarus facundæ ac poliendæ orationis. de Or.90.b. Orationis accuratæ natura hoc profitetur, ſe aliquid patefacturam, quod non appareat, & quòd id facilius aſſequatur, adhibituram & ſeo ſus, & ea quæ perſpicua fiot, Acad. quæſt. edit. t. li.2.42. Orationis oiteram noſtrum, ſi modò is eſt aliquis in nobis. t3. Att. at. Orationis orbis. Or. t38, Orationis ornamenta. t. de Orat.70. Orationis partes quatuor. Par.2. Orationis partes ſex. t. de Inu. 28. Orationis paupertas aut diuitiæ. 4. fam. t0. Duplex eſt ratio orationis, quarum in altera eſt ſermo, in altera contentio, Offi.2.67. Orationis ficeitas, de Nat.d.2.t. Orationis ſpecies, ſeo figuræ tres. 4. ad Herr.t 50. Orationis hanc ſummam babuit. to. Attic.50. Orationis terminus. t. ad Her.4. Vbertas orationis, & ornamenta dicendi. de Diu.t.40.b. Magna uis orationis eſt, eademque duplex, altera contentionis, altera, &c. Off.26.b. Oratio nis vis quæ conciliatrix eſt humanæ maximè ſocietatis. t. de Leg. 20. Orationis volumen. t t. Attic.22. Ad vſum orationis quanta opera machinata natura ſit. 2. de Nat.d.t 12. Orationi fidem abrogat meditationis & artificii ſuſpicio. t. ad Her. t7. Orationi fa da familia, factis vitam. Tuſc.5.36. Nam illam quidem orationé ex commemoratione alienorum malorum ad maleuolos conſolandos eſſe accommodatam. Tuſcul.3.3t. Orationem repentè auertas, nec des reſpondendi locum, tertio de Nat. deo. 23. Orationem in anguſtias, & in Stoicorum dumeta compellere. Acad. quæſt. ed. primo lib.2.t02. Orationem condit verborum numerorumque iucunditas. Orat.t n7. Orationem conſumere, Acad. quæſt. edit.2. lib.t.5 t. Is explicat orationem ſanè longam & uerbis valde bonis, 2. de leg. Agr.28.a. Iunctam, cohærentem, lenem, & æquabiliter fluentem orationem facit verborum collocatio, tertio de Ora.94.a. Tu, quam orationem Pompeius habuerit tecum, fac mihi perſcribas. 8. fam.2. in epiſt. Cæl. Notat & illuminat maxime orationem tanquam ſtellis quibuſdam verbum translatum. 3. de Ora.93 a. Multam de aliqua re habere orationem. 5. Tuſcul.t 34.a. Diſtinguere & illuſtrare orationem rarò in ducendis locis communibus, de Inu.67. 3.b. de Or.5t.2. Orationem bonorum imitari, pro Quint.9. Ariſtoteles neque humilem, nec abiectam orationem, nec nimis altam & exaggeratam probat. Or. t t2. Orationem ſumere. t. ad Her.t. ſuſcipere Acad. quæſt. ed.t. lib.2.20. Oratione benigna multitudinis animos ad beneuolentiam allicere. Off.2.68. Oratione diu & multis lucubrationibus commentata. 16. famil.26. ex epiſt. Q. Ciceronis. Conuertere oratione motus populi, iudicum religiones, Senatus grauitatem. t. de Ora.t7.2. Oratione multa & varia alt quid defendere. Academ. quæſtio. edit. t. lib.2.40. Oratione perpetua eum tanquam reum accuſauit.2. Quin. fr.9. Non ſolùm ex oratione Cæſaris, ſed etiam ex oculis & vultu.6. fam.46. Exprimere oratione mores aliquorum. 2. de Ora.98.a. Qui diſtinctè, qui explicatè, qui abundanter, qui illuminatè & rebus & verbis dicunt, & in ipſa oratione quaſi quendam numerum verſumque conficiunt, de Orat.t47.b. In oratione crudelis. 7. fam.9. In oratione ponere. t. Verr.9.& 15. Nihil tam horridum eſt, tam incultum, quod non ſplendeſcat oratione, & tanquam excolatur. Parad.3. Quid enim tam poteſt oratione aut ſubtilius aut ornatius eſſe? de Ora.t09.b. Vti oratione perpetua malo, quàm interrogare aut interrogari. lib. t. de Fin.22. Oratione longa nunquam eſt utendum, niſi aut ſpectante Senatu, aut quum tanta cauſa eſt, vt opus ſit oratoris copia, vel ad hortandum, uel ad docendum, 3. de Leg.39. Orationes Curionis veteribus prelatæ, Brut.63. Cauſarum illuſtrium quaſcunque defendi, nunc quàm maximè conficio orationes, de Sen.84. Orationes pleraſque habitas, tam non vt habeantur, ſcribi. Brut.47. In orationibus meis vis dicendi maior eſt, in libris de philoſophia æquabile & temperatum orationis genus. Off.t.5.

Oratiuncula.

De quibus in illa aureola oratiuncula dicit Lælius. 3. de N.d. 29. Scripſit enim ad me Balbus & Oppius mirificè ſe probare, ob eámque cauſam ad Cæſarem, meam ſe oratiunculam miſiſſe. Att. 209.b. Oratiunculam pro Deiotaro, quam requirebas, habebam mecum, quod non putarent. 9. fam.21. Brutum omni re qua poſſum cupio iuuare, & cuius de oratiuncula idem te, quod me ſentire video. Att. 239. b. Indicant enim oratiunculæ, tum hiſtoria quædam Græca ſcripta dulciſſimè. de Cl. Orat.38. Oratiunculas autem, & quas poſtulas, & pluris etiam mittam. 2. Att. 16.4.a.

Orator.

Orator eſt vir bonus dicendi peritus, qui in cauſis publicis & priuatis plena & perfecta vtitur eloquentia. 2. de Or. 48. Is orator erit mea quidem ſententia, hoc tam graui dignus nomine, qui, quæcunque res inciderit, quæ ſit dictione explicanda, prudenter, & compoſitè, & ornatè, & memoriter dicat, cum quadam etiã actionis dignitate. de Or. 1.33. Sit orator nobis is, qui vt Craſſus deſcripſit, accommodatè ad perſuadendum poſſit dicere. de Or. to8.b. Orator nunquam fuit, qui quenquam meliorem, quàm ſe, arbitraretur. t 4. Att.44. Orator in ſuę ciuitatis conſuetudine ne ſit hoſpes. 2. de Ora.7t. Orator præſtat minutis imperatoribus. de Cl. t 88.b. Canorus & volubilis orator. de Cl. 54.a. Orator in omni diſputatione copioſus. 1. de Or. 22. Orator ab Academicis & exagitatus & adiutus. Or.7. Orator ſine multitudine eloquẽs eſſe non poteſt. 2. de Ora. 184. Orator grandis, grauis, copioſus. de Opt.143.b. Grandis, & vt ita dicam, Tragicus orator. Or.2 t9. b. Orator grandis verbis, ſapiens ſententijs, genere toto grauis, de Cl. t75.b. Inconditus orator. in Or. t 37.2. Pingendus eſt nobis detracti omnibus vitijs orator, atque omni laude cumulatus. de Or.94.b. Orator perfectus idem ſapiens. t. de Or.41. Orator plenus atque perfectus is eſt, qui de omnibus rebus poſſit variè, copioſeque dicere. t. de Orat.3t. Orator ſummus Plato in eo ipſo loco, in quo oratores irridet. t. de Or.25. Orator tenuis, ſubtilis, acutus. Or.203.b. Orator verborum, actor rerum. 3. de Ora.3t. Orator nemo, niſi ſapiens. t. de Orat.41. Orator eſt compoſitè, ornatè, copioſè eloqui. t. de Orat. 16. Oratoria ſummi eſt, ſummum oratorem populo videri, Brut. 97. Oratoris omnis actio, opinionibus, non ſcientia, continetur. 2. de

Orat.

Orat. 17. Compoſiti oratoris bene inſtructam collocationem diſſoluere, in Or. 136.a. Vt oratoris copia opus ſit vel ad hortandum vel ad docendum. 3. de Leg. 36. Oratoris nulla facultas eſt ſine philoſophia. Part. 77. Oratoris fundamentum, Latina emendataque loquutio. Brut. 149. & 150. Oratoris perfecti genus vnũ. Ora. 142. Oratoris inſtitutio & informatio. 2. de Ora. 47. Oratoris magna laus, eſt in ſententia breuitas. 3. de Leg. 35. Oratoris lacerti. 2. de Or. 125. Oratoris munus eſt non ingenij ſolùm, ſed laterum etiam & virium. Cat. 25. Oratoris & philoſophi munera quomodo diſtincta. 1. de Ora. 28. Oratoris mores effingit oratio. 2. de Ora. 99. Oratoris officium quod. 1. ad Heren. 2. 2. de. Or. 68. Ora. 142. Oratoris officium ſingulare conſumitur in inuentione rerum. 1. ad Herren. 16. Oratoris officia quemadmodum ad orationem accommodentur. 1. ad Her. 3. Oratoris peccatum, ſtultitiæ peccatum videtur. 1. de Orato. 61. Oratoris proprium, aptè, diſtinctè, ornateque dicere. Offic. 1. 3. Oratoris propria res omnis, quæ ornatè grauiterque dici debeat. 2. de Or. 20. Oratoris vis & facultas in quinque partes diſtributa. 2. de Or. 69. Oratoris vis omnis & facultas ſubtiliter explicata. 2. de Orat. 19. 20. 21. & 22. Vis oratoris profeſſioque ipſa benedicendi, hoc ſuſcipere ac polliceri videtur, ut omni de re, quæcunque ſit propoſita, ab eo ordine copioſeque dicatur. de Ora. 86.b. Ex oratoris ipſius vi argumenta quando ſumi dicantur. 2. de Ora. 89. Cauenda eſt profeſſo illi oratori inopia & ieiunitas, amplo autem inflatum & corruptum dicendi genus, de Cl. 182.b. Si quærimus quid vnum excellat, docto oratori palma danda eſt, tertio de Or. 79. Oratori tria dicendo efficienda. Brut. 96. Oratori tria uidenda. Ora. 25. Oratori finitimus poeta, primo de Ora. 36. Oratori neceſſariam magnarum omnium rerum & artium ſcientiam. 1. de Or. 11. Oratori prouido moderantur auditorũ aures, in Part. 9. Oratori populi aures tanquam tibię ſunt, Brut. 100. Oratorem eum puto eſſe, qui & uerbis ad audiendum iucundis, & ſententijs ad probandum accommodatis vti poſſit in cauſis forenſibus atque communibus, eumque eſſe præterea inſtructum voce & actione & lepore quodam volo, de Ora. 103.b. Oratorem perfectum eſſe poſſe, primo de Ora. 47. Oratorem ſine philoſophia eſſe non poſſe. 2. de Ora. 42. Oratorem meum (ſic enim inſcripſi) Sabino tuo commendaui. ad Trebonium, lib. 15. 20. 1. a. Oratorem vbicunque conſtiterit, conſiſtere in ſuo. de Ora. 96.b. Vt oratorem decet latè exprimere. Part. 77. Oratorem prudentia nunquam deficit. Brut. 47. Vt illum efficeret oratorem verborũ actoremque rerum, de Ora. 148.b. Oratorem hoc vno excellere, id eſt oratione, cætera in eo latere indicat nomen ipſum. Orato. 202.b. Oratorem iraſci minimè decet, ſimulare non dedecet. Tuſc. 4. 44. Oratorem frequentia auditorum multum iuuat. Bru. 300. Mittere oratorem. de Cl. 27.a. Oratorem non modò accuſantem, ſed ne defendentem quidem probant Peripatetici ſine aculeis iracundiæ. Tuſc. 4. 33. Quæ ſunt in lib. ſecundo de Oratore à me per Antonij perſonam diſputata. 7. fam. 56. De oratore ſummo & perfecto, de Ora. 150.b. In oratore perfecto ineſt omnis philoſophorum ſcientia. 3. de Ora. 79. Oratore perfecto nihil prę clarius. 2. de Ora. 59. Nihil in hominum genere rarius perfecto oratore inueniri poteſt, de Ora. 95.b. Oratores, ueritatis actores, imitatores, hiſtriones. 3. de Ora. 118. Dum oratores eant & redeant. 10. Att. 2. Id eſt, pacificatores, vt paulò ante. Oratores naſcuntur, poetæ fiunt. 1. de Ora. 62. Oratores boni poetis multò pauciores. 2. de Ora. 6. Oratores pręter artificium, etiam authoritatem pręſtare debent, pro Clu. 44. Oratores in inferum mare delapſi ſunt, Tuſcum & Barbarum, ſcopuloſum & infeſtum. 3. de Orat. 40. Oratores Gręci. Brut. 53. & 14. Antronius & Statienus mali oratores. de Cl. 187. b. Oratores omnes, non generibus inter ſe, ſed facultatibus differentes. Or. 143. Oratores imperatoribus numero multò pauciores. 1. de Ora. 4. Diſputandi ratio & loquendi dialecticorum ſit, oratorum autem dicendi & ornandi. Or. 207.b. Oratorum illuſtrium inter ſe differentia. 3. de Ora. 24. & 25. De oratorum tam Græcorum quàm Latinorum differentia, de Ora. 145.b. Oratorum bonorum duo genera. Brut. 104. & 105. Atque oratorum quidem laus ita ducta ab humili venit ad ſummum, ut iam, quod natura fert in omnibus ferè rebus, ſeneſcat, breuique tempore ad nihilum ventura videatur. Tuſc. 2. 4. Nemo eſt in oratorum numero habendus, qui non ſit omnibus ijs artibus, quæ ſunt in libero homine dignæ, perpolitus, de Ora. 91.b Oratorum opus, hiſtoria. 1. de Leg. 4 Oratorum paucitatis cauſæ, 1. de Ora. 5. & 6. Inter oratores bonos magna diſſimilitudo, Ora. 1. Oratores ſummos in exordio perturbari. 1. de Ora. 60. & 61. Oratores magnos nonnunquam ad id prius reſpondere quod vltimo obiectum eſt. 12. famil. 43.

Orator, pro Legato.

C. Fabritius ad Pyrrhum de captiuis reddendis miſſus orator, de Cl. 169.b Fęderum, pacis, belli, induciarum oratores, feciales. 2. de Leg. 55. Oratores contra ius faſque interfectos, de Orat. 251.b.

Oratorius.

Oratoria ars ſine vlla. 1. de Ora. 45. Oratoria delectatio. 4. Attic. 46. laus, Tuſcul. 1. 4. Diſerta & oratoria. 1. de Orat. 158.a Oratoria ſuppellex in quo ſit. Ora. 44. Oratoria vis dicendi, explicatrix orationis perpetuæ ad perſuadendum accommodatę. 1. Academic. quæſtio. ed. 2. lib. 1. 23. Et illam diſputandi prudentiam concertatio captatioque verborum, & hanc oratoriam vim inanis quędam profluentia loquendi imitatur. Part. 237.b Sic illam orationem diſertam ſibi & oratoriam videri, fortem & virilem non uideri. 1. de Ora. 118.a Illa oratoria ornamenta dicendi, de Cl. 188.b Stoicè nullis oratorijs ornamentis adhibitis dicere. Par. 116. b.

Oratorie.

Nihil enim eſt aliud Brutè, (quod quidem tu minimè omnium ignoras) pulchrè & oratoriè dicere, niſi optimis ſententijs, verbiſque lectiſſimis dicere, in Or. 131.a.

Orphicus.

Orphicum carmen Pythagorici fuerunt, cuiuſdam fuiſſe Cercopis. de Nat. d. 1. 76. Orphica ſacra cui Dioniſio conſici autus, tertio de Nat. d. 41.

Orſus, uide Ordior.

Ortus, uide Orior.

Os.

Aditus atque os portus. 7. Verr. 24.a Sed tamen quoniam hoc totum, quicquid eſt, ſiue artificium, ſiue ſtudium dicendi, niſi acceſſit os, nullum poteſt eſſe, &c. 2. de Ora. 17.a, Gorgonis os cinctum anguibus. in Verr. 229.b. Sed os tuum ferreum Senatus conuitio verberari noluiſti. in Piſ. 58.b. Fętidum os. in Piſ. 9.a. Audiſſet furentis introitum Dolabellæ, vocem impuram, atque os illud infame. 11. Phil. 293.a. Quod os ſupra terram non extaret, purâ defuncti familiam eſſe. 2. de L. 53. Reiectũ os terræ obtegatur. 2. de Leg. 51. Os belli, pro Arch. 16. Tu, cuius mihi os ante oculos ſolet verſari. Att. 91.b. Os hominis inſignemque impudentiam cognoſcite. 6. Verr. 58.a. Noſtis os hominis, noſtis audaciã. in Verr. 18. b. Quem Gabinium etſi ſibi ipſe præcidit, ego tamen os vt videam hominis expecto, in Piſ. 40. a. Quod tandem os eſt illius patroni, qui ad eas cauſas, ſine vlla ſcientia iuris audet accedere? 1. de Orat. 85. a. Oris contumacia. 5. Verr. 4. Oris, ſermonis, animi mei effigies. 1. ad Q. frat. 51. de filia ſua loquitur. Quædam animalia cibum oris hiatu & dentibus ipſis capeſſunt. 2. de Natu. d. 91. Oris quidam habitus, ad vitæ firmitatem nihil pertinet, de Natu. d. 1. 70. Oris vicinitatem cur ſecutæ ſint nares. 2. de Natu. d. 106. Manes ad os appoſuit. 8. famil. 3. in epiſt. Cęl. Te verò, cuius mẽtem ſenſuſque & os cernimus, quibus laudibus efferemus? pro Marc. 131.b. Vultu tamen multa conficiũt non hoc, quo dicuntur os ducere: ſed illo, quo ſignificant ingenuè quo ſenſu quidque pronuntiant. in Or. 47. Sed illud os illam impuritatem. 5. Phil. 2. Quod habent os? quam audaciam? pro Rab. Poſt. 21.a. Si mehercule Appij os haberem. 5. fam. 24. in ep. Vatinij. Id eſt, impudentiam. Inferre cibum in os alicui, de Ora. 223.b. Inſerunt in os infantibus omnia minima manſa. 2. de Or. 89.a. Congeſſerunt in os Midæ dormienti grana tritici formicę. 1. de Diuin. 132.a. Ob os offuſus ignis, de Vniu. 62. Os tuum non modò oſtenderes, ſed etiam offerres, pro Roſc. Amic. 53. a. Quum os perfricuiſti. Tuſcu. 199.b. Quam dignus qui Palicano, ſicut facit, os ad malè audiendum quotidie prębeat. Att. 1. 38. Reſpondere alicuius orationi ore, de Clar. 88.a. Errare mehercule malo cum Platone, quem tu quanti facias, ſcio, & quem ex tuo ore admiror. 1. Tuſc. 62.a. Vnde illud, vt ex ore aliquo quaſi imago exprimatur. Orat. 197.b. Ex ore ereptus, pro D. ſua, 21. Id eſt, è poteſtate. Verbum ecquod vnquam ex ore huius excidit, vnde quiſquam poſſet offendi? pro Syl. 54.a. Exibat ex ore eius nihil non conſideratum, de cl. Or. 144.a. Verbum ex ore nullum, niſi elegans exeat. Or. 209. Non putas fas eſſe verbum ex ore exire cuiuſquam, quod non, &c. in Vat. 29.b. Neceſſe eſt offa abiecta cadere fruſtum ex pulli ore, quum paſcitur. 1. de Diuin. 53. a. Auſus ex hoc ex ore tuo me rogare. Attic. 6. 153. 13. a. Res percrebuit, in ore atque ſermone omnium cœpit eſſe. 4. Verr. 39. a. In deſyderio ciuitatis, in ore, in ſermone omnium eſſe. 10. Philipp. 279. a. Qui tibi ſemper in ore eſt Cato. 1. de Leg. 5. Illa ſemper tibi in ore ſunt. de Finibus 80. b. Qui in ore ſunt cæterorum omnium philoſophorum. de Finibus 2. 56.

In eum ſermonem illum incidere, qui tum ferè multis erat in ore. de Amic. 2. Tibi valde ſolet in ore eſſe. Att. 6. 35. In ore atque oculis omniũ hæc geſta ſunt. 4. Verr. 57. a Quem tu in ore ſemper habes. de Fin 3. 30. Deinde habent in ore, nos ingratos. Att 237. b In ore & amore ſemper habuiſti. 10. fam. 60. In ore atque animo aliquid ſemper habere. 5. fam. 44. Conſolatio peruulgata, quam ſemper in ore atque in animo habere debemus. epiſt. 71. b In ore habere, omnibus boris iactare. ad Brut. 53. in ep. Bruti. In ore Ponti & anguſtijs. in Verr. 230. b In ore ſita lingua, eſt finita dearibus. 2. de Nat. d 112. Draco quum ridiculam in ore teneret, locutus eſt. de Diu. 137. b. In tuis oculis, in tuo ore, vultuque acquieſco. pro Deiot. 2. a Frequens erat ille Romæ, atque in foro & in ore omniũ quotidie verſabatur. pro Roſ. Am. 20. a In ore vulgi & in communibus prouerbijs iſtius iniquitas verſatur. 3. Verr. 85. a Vigere in ore. 1. Tuſc. 190. a Cui orationi Cæpionis ore reſpondit Aelius. de Cl. 179. b Mihi videtur ore duriſſimo eſſe, &c. pro Quint. 52. Maledicere clariſſimo viro, ore fugitiui. pro Deiot. 19. a Impuriſſimo ore orationem in abſentem euomere. 5. Phil. 177. a Pleniore ore laudare aliquid. Off. 1. 89. Quo tandem igitur ore mentionem corrupti iudicij facitis? pro Clu. 51. a Vno ore conſentiunt omnes de vtilitate amicitiæ. de Am. 71. a Ora iudicum aſpicere, aut os ſuum pop. Rom. oſtẽdere auderet. 3. Verr. 1. a Video p. c. in me omniũ veſtrum ora atque oculus eſſe conuerſos. in Cat. 118. b Ora omnium & oculos intuemur. pro Mil. 32. a Sic expectabat populus, atque ora tenebat. de Diu. 102. b

Oſculum.

Atque vtinam continuò ad complexum meæ Tulliæ, & ad oſculum Atticæ poſſim currere. Att. 12. 1.

Oſculor.

Inimicum meum ſic amplexabantur, ſic in manibus habebãt, ſic fruebant, ſic me præſente oſculabantur, &c. Lent. 1. 9. 31. a Complexus igitur ſum cogitatione te abſentem: epiſtolam verò oſculatus, etiam ipſe mihi gratulatus ſum. 3. fam. 45. Vt eum dormientem oſcularetur. Tuſc. 168. b Complecti & oſculari aliquem. Att. 254. b Quoniam mihi videris illam ſcientiam iuris tanquam filiolam oſculari tuam, non patiar, &c. pro Marc. 129. b In precibus & gratulationibus non ſolum id ſimulachrũ venerari, ſed etiam oſculari ſolent. 6. Verr. 84. Filium mater oſculata. pro Mur. 80. a

Oſculans.

Ille autem me complexus atque oſculans flere prohibebat. In Somn. Scip. 20. a

Oſculatio.

Non flagrantia oculorum, non libertate ſermonis, ſed etiam complexu, oſculatione, aquis, nauigatione, &c. pro Cæl. 38. a

Os.

Atque vtinam imitarētur nec oſſa ſolùm, ſed etiam ſanguinem. de Cl. 178. b Oſſa ne legito homini mortuo, quò poſt funus faciat. 2. de Leg. 55. Cineri alicuius atque oſſibus dolorem inureret. 3. Verr. 79. a Quid dicam de oſſibus, quæ ſubiecta corpori, mirabiles commiſſuras habent, &c. & ad ſtabilitatem aptas, & ad artus finiendos accommodatas, & ad motum & ad omnem corporis actionem? 2. de Nat. d. 205. Cineri atque oſſibus filij ſui ſolatium ex calamitate tua vult reportare. 7. Ver. 100. a

Oſci.

Non enim te puto Græcos aut Oſcos ludos deſideraſſe: præſertim quum Oſcos ludos vel in Senatu noſtro ſpectare poſſis, &c. epiſt. 7. 3.

Oſcen.

Oſcinis cantus ſiniſter. 6. fam. 21. Non igitur ex alitis inuolatu, nec ex cãtu ſiniſtro oſcinis, vt in noſtra diſciplina, &c. ep. 83. b Quanquam aues quaſdam, & alites, & oſcines, vt noſtri augures appellant, rerum augurandarum cauſa natas eſſe putamus. 2. de Nat. d. 21. Tum à dextra, tum à ſiniſtra canant oſcines. de Diu. 1. 108.

Oſcinum.

Idemq; fulgura atque oſcina pianto. 2. de Leg. 35. a

Oſcitor.

Quum maiores calamitates impendere videantur, ſedetis & oſcitamini. ad Her. 4. 206.

Oſcitans.

Iſta enim à vobis quaſi dictata redduntur, quæ Epicurus oſcitans hallucinatus eſt, quum, &c. 1. de Nat. d. 50. Oſcitans iudex. de Cl. 182. b Oſcitans & dormitans ſapientia. 2. de Or. 79. Adde inſcitiam pranſi, poti, oſcitantis ducis. pro Mil. 42. a Triſtem atque oſcitantem leniter impellit. pro Clu. 56. a

Oſcitanter.

Quũ indicia mortis ſe comperiſſe manifeſto, & manu tenere, diceret, tam ſolutè, tam leniter, tam oſcitãter. de clar. Or. 152. a

Olim, pro Auſim.

Quod autem oſim hanc rem, ἐρωτᾶν à te, &c. Att. 187. b

Oſtendo.

Os tuum non modò oſtendis, ſed etiam offers. pro Sext. Roſ. 53. Oſtendit ſe amor tuus 5. fam. 41. Omnes loci artis inquirentibus nobis oſtendunt ſe & occurrunt. de Or. 97. b Tribb. pleb. deſignati ſunt nobis amici: eiuſ. ſe optimè oſtendunt. ad Q. fr. 1. 48. Demonſtraui hæc Cæl. ſimul & illud oſtendi, ſi ipſe cum illo vno contenderet, me ei ſatisfacturũ fuiſſe. Att. 1. t. 8. a Palàm oſtendi. de Vniu. 56. Hæc igitur vobis, & Populo Romano & ſcelerum indicia oſtẽdit, & periculorum ſigna patefecit. de Aruſ. reſp. 21. a Is habuit in matrimonio Ceſenniã, &c. ſicut & vnius mulius ipſe rebus oſtendit, & in morte ſua teſtamento declarauit. pro Cæc. 8. a De Italia nihil mihi vnquam oſtenderas. Att. 127. b Quod mihi oſtenderas. 5. fam. 52. Id eſt, cuius mihi ſpem dederas. Nunc tñ ſignificandum putaui, vt potius amorem tibi oſtenderem meum, q̃ oſtentarem prudentiam. Planc. 10. 6. Lumen animi, ingenij, conſilijq; tui hic oportet oſtẽdas. in Somn. Scip. 6. a In qua niſi (vt dicitur) apertũ pectus videas, tuumq; oſtendas. de Am. 8n. a Oſtendamuſq; qui ſimus. Aca. q. ed. 1. l. 2. 89 Quum præſertim ne ſpes quidem vlla oſtendatur. Att. 177. b Oſtendere aliquid ſignificatione parua. 1. Att. 54. Oſtendere de excelſo locum aliquem. in Som. Scip. 5. a Ille tũ petere ab illis, tum minari, tum ſpem, tum metum oſtendere. 6. Verr. 66. a Nec tam nefarijs criminibus, & tam multis teſtibus euictus; ora iudicum aſpicere, & os ſuum pop. Rom. oſtendere auderet. 3. Verr. 1. Hiſce inſidiosè ſpem falſam oſtendere. pro Roſc. Am. 65. a. 3. Phil. 133. De his primum partibus oſtendendũ eſt: deinde, &c. ad Her. 2. 2. 56. a Cui errato nulla venia, rectè facto exigua laus, & ab inuitis expreſſa proponitur, non dubitanti fideleç conſilium, nõ laboranti certum ſubſidium nobilitatis oſtenditur. 2. de l. Agr. 21. a Si non hic tãtus fructus oſtenderet. pro Arch. 188. b Poteſtne tibi vlla ſpes ſalutis commoda oſtendi, quum recordaris, in deos immortales q̃ impius, quàm ſceleratus, q̃ nefarius fueris? 3. Verr. 32. a Oñdi, mõſtrare, portẽdi, p̃dici: ex quo oſtẽta, mõſtra, porteta, p̃digia dicũtur. de Na. d. 2. 5.

Oſtento.

Qui oſtentat aliquid in te voluntaris. de Pet. Conſ. 18. Clodius omnibus præ ſe fert & oſtentat. Att. 2. 38. 3. a Hic qui ſe magnificè iactat & oſtentat. ad Her. 30. b Cædem ex altera parte belli exitus oſtẽtat, ex alteri ſeruitutem. Planc. 4. 14. 4. a Agrũ quem vobis oſtentant, ipſi concupiuerunt. contra Rull. 81. b Si aliud quiddam obſcurè moliuntur, aliud ſpe ac ſpecie ſimulationis oſtentant, populares exiſtimandi ſunt. 2. de l. Agr. 25. a Quid enim me oſtentem? qui, &c. ep. 4. b Huic tu inſeruias, huic te oſtentes oportet. pro Marc. 135. b In alijs rebus ſe oſtentent. pro Cæl. a Oſtentare iugulũ pro capite alterius. Att. 8. 11. 7. a. Hoc eſt, exponere ſe periculo vitæ. Venditare ingenium & oſtentare memoriam ad Her. 15. b Periculum oſtentare capitis. pro Clu. 18. a. pro, Minari mortem. Oſtentare prudentiam. ep. 145. b Se oſtentare. Lent. 1. 4. 7. a Largitio aliqua promulgata, quæ verbis oſtentari poteſt, re vera fieri, niſi exhauſto ærario, nullo pacto poteſt. 2. de l. Agr. 25. a. Pecunia quæ ex liberalitate huius promiſſa ſit & oſtentata. pro Roſc. Com. 9. Mulier amiſſis liberis, quum vnius filij recuperandi ſpes eſſet oſtentata, omnes, &c. pro Clu. 15. a

Oſtentatio.

In fronte oſtentatio ſit, intus veritas occultetur. 2. de Finib. 124. a. Glorioſa oſtentatio in conſtituendo ſummo bono. 4. de Fin. 56. Oſtentatio inanis. Off. 2. 61. Magnifica & glorioſa oſtentatio ciuitatis. pro Flac. 41. a. 4. de Fin. 111. a. Quæ eſt iſta in commemoranda pecunia tua tam inſolens oſtentatio? Parad. 53. Virtus venditatio quędam atque oſtentatio eſſe dicitur. de Amic. 71. Philoſophorum diſciplina. oſtentatio ſcientiæ, non lex vitæ. 2. Tuſc. 17. Oſtentationis aut quæſtus cauſa philoſophari. Acad. quæſt. edit. 1. libro 2. 66. Quod genus tandem eſt illud oſtentationis, & gloriæ? pro Rab. Poſth. 23. a. Ingenij oſtẽtationis vitanda eſt ſuſpicio. 2. de Or. 181. a. Facere multa quæ proficiſci ab oſtentatione magis, q̃ à voluntate videtur. 1. Offic. 68. Si aut oſtentatione aliqua adductus, &c. Academ. quæſt. edit. 1. lib. 2. 59 Qui ſimulatione & inani oſtentatione, ficto non modò ſermone, ſed etiam vultu ſtabilem ſe gloriam conſequi poſſe rentur, vehementer errant. Offic. 2. 61.

Et eo magis, q nulla mihi oſtētatione videris eſſe vſuras.de Or. 1 t t.b Conſul veritate, nō oſteneat ione popularis. t.de l. Agr. 14. Intelligas oſtentationes nunc in diſcrimen eſſe adductas, &c. Att. 75.b

Oſtentator.

Vt ſi velis oſtentatorem pecunioſum deſcribere. ad Her. 39. b

Oſtentum.

Gaudeo mihi dicendum eſſe de toto hoc oſtento, quod haud ſcio an grauiſſimum multis his annis huic ordini nuntiatum ſit, de Aruſp. 8.a Crœſi filius infans locutus eſt, quo oſtento regnum patris concidit. de Diu. 105.b Prædictiones verò, &c. quid aliud declarant, niſi hominibus ea quæ ſint, oſtendi, monſtrari, portendi, prædici: ex quo illa oſtenta, monſtra, portenta, prodigia dicuntur? a. de Nat. d. 5. t. de Diu. 80. Scis Appium Cenſorē hic oſtenta facere de ſignis & tabulis. Cęlius Cic. 8. 42. Portendere malorum periculorum metus ex oſtentis. 6. Verr. 97. a

Oſtium.

Aſpera arteria oſtium habet adiunctum linguę radicibus. de Nat. d. 83.b Ad oſtium fluminis Cydni. a. Phil. 48.a Ante oſtium Tyberinum. pro Pomp. t o.b Sola ne beata vita quæſo relinquitur extra oſtium, limenq; carceris? 5. Tuſc. 19.a Intra Oceani oſtium. pro l. Man. 23. Inſula in vtriuſque portus oſtium aditūq; proiecta. 7. Verr. 64. Quæ ſi ſignificant voluntatem eſſe abditā, parui refert patere oſtium. de Pet. Conſ. at 1.b Vt illud Naſicæ, qui quum ad poetam Ennium veniſſet, eique ab oſtio quærenti, ancilla dixiſſet domi non eſſet, &c. 2. de Or. 153. a Apesto oſtio dormientes eos repertos eſſe. pro Roſc. Am. 39.

Oſtiatim.

Nolite expectare, dum ego hoc crimen agā oſtiatim. in Ver. a 10.b Vno imperio o. totū oppidum compilare. 6. Verr. 47.a

Oſtrea.

Solertiamq; eam poſſet, vel in tegulis proſeminare oſtreas. in Hort. a Oſtreis & murenis me facilè abſtinebam. 7. fam. 47. Oſtreis & conchylijs omnibus contingit, vt cum luna creſcant pariter, pariterq; decreſcant. Diu. a. 25.

Oſurus, vide Odi.

Otium.

Quid tam populare, quàm otium? 2. de l. Agr. 24.a Horum libros & nonnullos alios, ſed delectationis cauſa, quum eſt otiū, legere ſoleo. 2. de Or. 32.a Si tibi eſt otium, & ſi vis. in Part. t.a Otium & ſolitudo languorem afferunt hominibus. 3. Off. 2.a Otium quod & rarò datur, & nunc peroptato nobis datum eſt. de Or. t 10.b Inertiſſimum & deſidioſiſſimum otiū. 2. de l. Agr. 90.a Otium literatum. Tuſc. 2 48.b Otium moderatū atq; honeſtum. de clar. Or. 4.a Otiū Parthicū nuntiabatur. 5. Att. 16. Hoc eſt, pax a Parthis. Quod maximè eſt optabile & bonis & beatis cum dignitate otium. pro Seſt. 85.a Otium regale. pro Seſt. 48. Otium ſummū eſt Romæ, ſed ita, vt malis ſalubre aliquod & honeſtum negotium. 12. fam. 41. Otium meū nunquā otioſum. pro Planc. 54. Otium ac facultas diſcendi. t. de Or. 48. a Scribendi otium non erat. 2. Off. 5.a. Otium ſenectuti belliſſimū ſubſidiū. 1. de Or. t 34. Otij pacisq; cauſa. 16. Att. 46. Otij cōſumendi cauſa facere aliquid. Tuſc. 5. 36. Otij cupiditas. 1 t. fam. 33. in ep. D. Brut. Id eſt pacis. Otij finibus arceri. de Aruſ. reſp. 3. Fructus otij eſt, non contentio animi, ſed relaxatio. 2. de Or 13. Otij inimiciſſimū. t 4. Att. 3. Id eſt, Bruti. In otij portū confugere. 4. Att. 22. Vt non multum imperatori ſub ipſis pellibus otij relinquatur. Ac. q. 3.b Et magis etiam tum, quū plus erat otij. pro Flac 6. a Pluribus verbis ad te ſcribam, quum plus otij nactus ero. ad App. 3. 7. 1.a Quāuis. n. occupatus ſis, otij tamen plus habes. aut ſine tu quidem vacas, noli mihi moleſtiam exhibere. Cornif. li. 12. 19. 3.a Plura ſcribam, ſi plus otij habuero. Trebon. l. 10. 28. 9.a Otij plurimi res. Att. 4 85. 4.a Et quātū mihi vel fraus, &c. vel cauſæ, &c. vel Reſp. tribuet otij, ad ſcribendum potiſſimum conferā. de Or. 85.b M. Cato in principio originū ſuarū ſcripſit, clarorum virorū atq; magnorum non minus otij, q̄ negotij rōnē extare oportere. pro Planc. 54.a Otij ſocia eloquentia. Brut. 22. Tantumne ab re tua eſt otij tibi, vt etiam oratorem legas? Att. 12. 236. 3.a Quoniam tm̄ habemus otij, quantum tādiu nobis non contingit. de Or. 98.b Concedere otio ſapientiam beatorum. 2. de Or. 79.a Referre ſe ad otium. Dolabel. 9. 9. a. a Eorūq; q. priuatū otiū negotijs publicis antetulerūt, nominatim vita laudatur. Tuſc. 3. 48. Pacem, tranquillitatē, otium afferre. 2. de l. Agr. 99.a Otium complecti. 2. Att. 18. Philoſophi in angulis otium conſumunt. de Or. 89. b Conſumpſit otium ſuum in ſcribenda hiſtoria Phyliſtus Syracuſius. 2. de Or. 30. In ſtudijs cognoſcendi ſemper aliquid atque diſcendi, remoti ab oculis populi, omne otium tempuſq; contriuimus. de Am. 85. a Si antea auditū erit otiū eſſe in Syria. 2. fam. 36. Otiū cū dignitate in adminiſtrāda Rep. propoſitū eſſe dēt. t. fam. 50. Iſtos, quibus otioſi otiū feciſſemus, otioſiſſimos reddā. cōtra Rul. 87.b Otiū illi difficilius ferāt, q̄ ego laborē. 12. Att. 53. Quū ſe de turba & à ſubſellijs in otiū, vt cogitat, ſolitudinemq; contulerit. 2. de Or. 78. a Ita otiū ſuū ad noſtrū negotiū contuliſſe videantur. Off. 1.a 17. Referre ſe in otium. ep. t 30.b Otiū è Gallia nuntiari. t. Att. 71. Qui quondā peperiſſet otium ciuitati Off. 3 5. Honeſta ſtudia per otiū cōcelebrata ab optimis viris. t. de Inu. 7. a Otiū perturbare. Ac. q. ed. 1. l. 2. 15. Philoſophorū aūt libros reſeruet ſibi ad huiuſcemodi Tuſc. requiē atq; otiū. 1. de Or. 113. a Etſi negotijs familiaribus impediti, vix ſatis otiū ſtudio ſuppeditare poſſumus, & id ipſum qđ datur otij, libentius in philoſophia cōſumere conſueuimus, tñ, &c. l. 1. ad Her. t. Vos omni rōne otiū tenere debitis. 2. de l. Agr. 99.a Non deſpero fore aliquē aliqñ, q & ſtudio acriore, q̄ nos ſumus, atq; fuimus, & otio & facultate dicendi maiore ac maturiore exiſtat talis orator, qualē, &c. de Or. 93.b Gręci nō ſolū ingenio & doctrina, ſed etiā otio ſtudioq; abundantes. de Or. 86.b. & 154.b. Tuſc. 2. 24. Hoīes otio nimio, & ingenijs uberrimis affluentes. 3. de Or. 32.a Iſtā oſcitantē & dormitantē ſapientiā Scęuolarū, & cęterorū beatorū otio concedamus. de Or. t 21.b Diffluētes otio Gręci. 3. de Or. 72.a Otio congelare. 2 fam. 24. De otio, de pace, de concordia ciuiū. 9. Att. 48. Literato otio quid dulcius? 5. Tuſc. 76. Ergo tunc quū bello fugitiuorū tota Italia arderet, Cn. Norbanus ſummo otio fuit. 7. Verr. 6. a In otio eſſe. 2. de l. Agr. 24.a Hebeſcere & lāguere in otio. 4. Ac. q. 13. a Qui pp deſidiam in otio viuūt. 2. de l. Agr. 99. a Quum otio langueremus. 1. de Nat. d. 6. & 46. Atq; metuo, ne etiā in cæteris rebus honeſto otio priuarim: quod erat vnicum ſolatium in malis. 4. fam. 13. Otio tabeſcere. 2. Att. 33.

Otiolum.

Quum otioſus ſum, planè vbi delectem otiolum meum nō habeo. epiſt. 113. b

Otioſus.

Otioſus & nihil agens in Ant. 235.b Quum inambularem in Xyſto, eſſemq; otioſus domi. de clar. Or. 5.a Niſi eris valde otioſus. Att. 12. 153. 1. a Ceſſatio libera atq; otioſa. de Leg. 167.b Otioſa dignitas. pro Seſt. 85. Et qđ ego dicā de occupatis meis tpibus, cui fuerit ne otiū quidē vnquā otioſum? pro Planc. 54. a Otioſam ætatē & quietā ſine vllo labore & contentione traducere. de Sen. 74. Imperiū Cęſari belli neceſſitas: faſces, Senatus dedit. otioſo verò nihil agenti, priuato, obſecro te L. Cęſar (cū peritiſſimo hoīe mihi res eſt) quando imperiū Senatus dedit? 11. Phil. 304.a Libertate otioſa frui. Trebonius ad Cic. 12. 4 a. Si verò habet aliquod tanquā pabulū ſtudij & doctrinę, nihil eſt otioſa ſenectute iucundius. de Sen. 47. Si otioſum eum reddiderit. ep. t 42. b Non me hercule tam perſcribere poſſum, q̄ mihi gratum feceris, ſi otioſum Fabiū reddideris. Pęto, l. 9. 25. 7. a Dicere ſolitū Scipionem accepimus, nunquā ſe minus otioſum eē, q̄ quum eſſet otioſus. Off. 32. b Spectatorē otioſum ſe prębere alicuius calamitatis. 2. Off. 36.a Otioſum ſpiritum ducere. pro Archia, 12. Otioſorum vita & facilior, & tutior, & minus alijs grauis aut moleſta eſt: fructuoſior autem hominū generi, & ad claritatem amplitudinemq; aptior eorū, qui ſe ad Remp. & ad res magnas gerendas accommodauerunt. Off. 1. 69. & 101. Cur non rebus humanis aliquos otioſos deos perfecit? de Nat. 79.b ſpectatoreſque ſe præbuerunt otioſos Leucetricę calamitatis. 2. Offic. 3. Id perficiam his ſupplicationum otioſis diebus. 3. ad Q. fratr. 34. Quo in ſtudio hominum ingenioſiſſimorum otioſiſſimorumque totas ætates videmus eſſe contritas. 1. de Or. 111. a

Otioſe.

Otioſe contemplari. 6. Verr. 29. a Suum negotium gerere o. de Amic. 72. a Quo conſtituto, tum licebit o. iſta quærere. 4. de Fin. 53. a Viuere o. cum parentibus. 3. Off. 131. a

Otior.

Cannius Eques Rom. nec infacetus, & ſatis literatus, quum ſe Syracuſas otiandi, non negotiandi cauſa contuliſſet, dictabat ſe hortulos aliquos emere velle. 3. Off. 75. a

Ouans.

Aſcendit ouans in Capitolium M. Aquilius. 2. de Or. 195. a Quòd vt ouanti introire Cæſari liceat, decreuerim. ad Brut. 38. Heri me ouantem & prope triumphantem poſt. Rom. in Capitolium domo tulit, domum inde reduxit. in Ant. 266. b Quo

pacto

pacto hoſtes ouantes irruerunt in ciuitatem. ad Her. 26. b

Ouis.

Quid enim oues aliud afferunt, niſi vt earum villis confectis atque contextis homines veſtiantur? 2. de Nat.d. 119. Cuſtos ouium præclarus, lupus. 3. Phil. 143. a

Ouum.

Integram famem ad ouum afferro: itaque vſque ad aſſum vitulinum opera perducitur. Pæto, lib. 9. 46. Hi quum ouum inſpexerăt, quæ id gallina peperiſſet dicere ſolebăt. Acad. q. 5. b Deſert ad coniectorem quidam ſomniaſſe ſe, ouum pendere, &c. 2. de Diu. 199. a Et cor id potius contenditis, &c. nec ſit in duobus aut pluribus nulla re differens, vlla communitas, vt ſibi ſint & oua ouorum, & apes apium ſimillimæ? Acad. quæſt. ed. 1. lib. 2. 51. Videſne vt in prouerbio ſit ouorum inter ſe ſimilitudo? 4. Ac. q. 105. a Piſces vt aiunt, oua quum genuerint, relinquunt. de Nat. d. 2. 194. a Supponere anatum oua gallinis. 2. de Nat. d. 93. Ex ouis excudunt pullos aues. 2. de Nat. d. 195. a

P

PAbulum. 4. Ac. q. a 29. a, Animorum ingeniorumq; naturale quaſi quoddă pabulũ cõſideratio contemplatioq; eſt. Si verò habeat aliquod tanquă pabulum ſtudij atq; doctrinæ, nihil eſt otioſa ſenectute iucũdius. de Sen. 45. Eatis declarari hoc dumtaxat pabuli genus, & earum rerũ quas terra procedat, vel vbertatĕ, vel tenuitatem. de Diu. 154. b Quid enim hunc perſequar, pecudem ac belluă pabulo inimicorum meorum & glande corruptũ? de Aruſp. reſp. 4. a

Pactus vide Pax.

Pacificatio, Pacificator, Pacificatorius, Pacificus, vide Pax.

Paciſcor.

Is ne cauſam diceret, ſeſtertio duodecies cum Cæſare paciſcitur. in Sal. 12. a Gabinius Ciliciam ſibi pactus eſt. pro Cæc. 15 b. Edictum ne quis frumentũ de area tolleret, antequă cum Decumano pactus eſſet. 5. Verr. 28. a Dixit ſe dimidium eius ei, qđ pactus eſſet, pro illo carmine daturum. de Or. 141. b Si quotidie fraudas, decipis, poſcis, paciſceris, aufers, eripis. in Parad. 55. a Inducias aliquot dierum cum hoſte paciſci. 1. Off. 49. a

Paco, vide Pax.

Pactus.

Nec dubitat Deiotarus, cuius filio pacta eſt Artaſuaſdis filia (ex quo ſciri poteſt) quin cũ omnibus copiis, &c. Att. 5. 109. 2. a Vt ſi prædonibus pactum pro capite pretium non attuleris. Off. 3. 145. Sciam pactam & conſtitutam eſſe cum Manlio diem. 1. in Cat. 17. a Pacto iam fœdere prouinciarũ. pro Seſt. 26. Quũ triginta dierum eſſent cum hoſte pactæ induciæ. 1. Off. 49. a Si quæ de me pacta ſunt, ea non ſeruantur, in cœlo ſum. Att. 28. b Pacta à candidatis præmia. 3. ad Q. fr. 21. Tanta inuidia ſunt coſs. propter ſuſpicionem pactorum à candidatis præmior. 1. Q. fr. 3. 19. 3. a

Pactum.

Pactum eſt quod inter aliquos conuenit, quod iam ita iuſtũ putatur, vt iure præſtare dicatur. 2. de Inu. 171. 2. ad Her. 53. Pacti & conuenti formula. pro Cæc. 294. b Alio pacto. de Inu. 49. b Ex pacto ius. 2. ad Her. 53. Pomptinus enim eſt pacto, & cõuentu, nam ea lege exierat, iam à me diſceſſerat. 6. Att. 30. Nullo pacto, nullo modo. de Vn. 97. b Manſit in conditione atque pacto vſque ad eum finem, dum iudices reiecti ſunt. 2. Verr. 11. a Pacta ex conuentu obſeruantur. 2. ad Her. 54. Pacta quæ ſine legibus obſeruantur. 2. ad Her. 53. Pacta, conuenta, ſtipulationes, &c. in foro cognoſcĕda. 2. de Or. 56. a Pacta & promiſſa ſemperne ſeruanda ſint, quæ nec vi, nec dolo malo (vt prætores ſolent dicere) facta ſint. 3. Off. 124. a Pacta quædă iuri præſtant. 2. ad Her. 54. 2. de Inu. 171. a Pacta præſtant legibus. de Inu. 70. b

Pactio.

Sciebam in reiiciendis iudicibus nonnullos memoria noſtra pactionis ſuſpicionem non vitaſſe. 3. Verr. 11. a Ad pactionĕ deſcendimus. 8. fam. 33. in ep. Cæl. Si res ad pactionem non venit, longius bellum puto fore. 9. Att. 39. Quum omnes perituri milites eſſent, niſi ad hanc pactionem veniſſent, vtrum ſatius fuerit amittere milites, an ad hanc conditionem venire? de Inuen. 2. 176 a Roſcius cum Flauio de ſua parte fecit pactionem. pro Q. Roſc. 50. b. Facere de tota lite pactionem. pro Roſ. Com. 23. a Facere pactionem cum aliquo de aliqua re. de Prou. 71. b Facere pactionem cum aliquo, ſi aliquid fiat. Att. 67. b Quis pactionĕ fieri coegit? pro Flac. 163. b An cenſes nihil inter eos conuenire? nullă pactionem fieri potuiſſe? in Verr. 162. Att. 125. b Quũ duo Conſules empti pactione prouinciarum authores ſe inimicis Reip. tradidiſſent. Poſtquă. 200. b Non enim ex pactione verborum, quibus iuſiurandum cõprehenditur, ſed ex perfidia, per quam inſidiæ tenduntur alicui, dij immortales hominibus iraſci ſolent. pro Q. Roſc. 52. b Mercedũ pactiones in patrocinijs intercidere. in Parad. 58. Igitũ in Syria, Imperatore illo, nihil aliud actũ eſt, niſi pactiones pecuniarum cũ tyrănis. de P. C. 8. a Et eo magis, q̃ in noſtra prouincia cõfectæ ſunt pactiones publicanorum. Att. 75. b Pactiones pacte cũ aliquo. 5. Verr. 83. Vt pactiones cũ reliquis ciuitatibus cõficiat. 13. fam. 87. Clodius nefarias cũ multis ſcelerũ pactiones ſocietateſq; cõſtauit. de Aruſp. 253. b Has per Timarchidĕ pactiones ſepulturæ cũ viuis ĕt illis eĕ factas? 7. Verr. 93. & 5. a t 2. a. de P. C. 10. Regulus verò nõ debuit cõditiones pactioneſq; bellicas perturbare periurio. 3. Off. 146. a In pactionibus faciĕdis legem ſpectare cenſoriam. pro Quint. 296. b Obligare pactionibus ſuorum præmiorum aliquos. Poſt redditum in Senatu, 29. a.

Pactor.

An fœderum interpretes, ſocietatis pactores, religionis authores? 7. Verr. 44. a

Pæan.

Pæan, ad verſũ minimè aptus. Or. 112. Pæan in amplioribus in vtroque dactylus: ita in varia & perpetua oratione, hi ſunt inter ſe temperandi & miſcendi. Or. 114. Pæan, numerus, nõ pes à quibuſdă habetur. O. 126. Pæan, pes ſeſquiplex. Or. 109. Probatur aũt Pæan qui eſt duplex, nam aut longa oritur, &c. de Or. 101. Pæanem aut Munionem citarimus. 1. de Or. 131. Ariſtoteles Pæana vt optimum probat, à quo diſſenſio. Or. 218. b A ſuperiore Pæane. de Or. 160. b Pæanis ſignum Syracuſis à C. Verre ea æde Aeſculapij ſublatum. 6. Verr. 113.

Pædagogus.

Pædagogi lites. 4. ad Her. 156. Sed & pædagogi probitas, & medici aſſiduitas, & tota domus in omni genere diligens, me rurſus id ſuſpicari vetat. Att. 22. 43. Iſto enim modo nutrices & pædagogi maximè erunt diligendi. de Amic. 64. Παῖδες παίδων ſciant. 16. Att. 27. id eſt, ſciat omnis poſteritas.

Pædor.

-barba pædore horrida,
Atque intenſa infuſcat pectus illuuie ſcabrum. 3. Tuſc. 46. a

Ex poeta. Ex hac opinione ſunt illa varia & deteſtabilia genera lugendi, pædores, muliebres lacerationes genarum, pectoris, feminum, capitis percuſſiones. 3. Tuſc. 104. a

Pægma.

Pægmata illa tua libros illuſtrarunt valde. 4. Att. 25.

Pagina.

Pagina prior epiſtolæ tuæ. 15. Att. 18. Meam in eo parſimoniam huius paginæ contractio ſignificat. Att. 5. 9. Quoniam reſpondi tuæ paginæ poſtremæ prima mea, nunc ad primam reuertar tuam. Att. 90. b Reſpondebo primum poſtremæ tuæ paginæ, quæ mihi magnæ moleſtiæ fuit. Att. 6. t 13. 1. a Etenim hæc decantata erat fabula, ſed complere paginam volui. Att. 13. 48. Nam quum hăc pagină tenerĕ, L. Flauius Prætor deſig. ad me venit homo mihi valde familiaris. ad Q. fr. 1. 42. Eſt enim (vt ſcis) quaſi in extrema pagina Phædri his ipſis verbis loquĕs Socrates, adoleſcĕs, &c. in Or. 23. a Variè ſum affectus tuis literis, valde priore pagina perturbatus, paulũ altera recreatus. ep. 16. 5. Vtrũ igitũ tibi literă videor, an totas paginas cõmouere? de Fin. 4. 43.

Pagella.

Non imitor λακωνισμὸν tuum, altera iam pagella procedit. ad Brut. 11. 4. Extrema pagella pupugit me. b

Paginula.

Si verò id eſt, quod neſcio an ſit, vt non minus longas iam in codicillorum faſtis futurorum Conſulum paginulas habeat quàm factorum Att. 4. 26.

Pago.

Rem vbi pagunt, oratione pagunt. ad Her. 2. 53. Requiri placet terminos, quos Socrates pegit, iuſque parere. de Leg. 167. b Dic pactionĕ feciſſe vt abſolueretur, nõ pepigit. p Roſ. Cõ. 18. a Ex pacto ius eſt, ſi quid inter ſe pepigerăt, ſi qd inter quos conuenit. ad Her. 10. b Obtinuiſti prouinciă Cõſularem finibus iis quos lex cupiditatis tuæ, nõ quos lex generi tui pepigerat. in Piſ. 28. a

28.a Nec ab eo qui cũ pepigerat, impetret, vt, &c. 3. Off. 124.

Pagus.

Collegium omnium pagorum, vicinitatum. de Pet. 209. b

Paganus.

Nullum eſt in hac vrbe collegium, nulli pagani aut montani, qui non, &c. pro Domo ſua, 58.

Pala.

Ibi quum palam eius annulli ad palmam conuerterat, à nullo videbatur, ipſe autem omnia videbat. 3. Off. 49. id eſt, maſſam, qua annuli gemma clauditur.

Palæſtra.

Palæſtra & piſcina. 3. ad Q. fr. 39. & 3. 3. Palæſtra & ſedes, exercitationis & delectationis cauſa, non diſputationis, inuentæ. 2. de Or. 12. Adiuuat hiſtrionem palæſtra. in Or. 7. a Palæſtra palatina. 2. ap Att. 16. & 7. fam. 41. Palæſtrę magis & olei, quàm ciuilis turbę ac fori. 1. de Or. 40. Numerus quaſi quandam palæſtram & extrema lineamenta orationi attulit. Or. 215. b Habet paleſtram quandam hic motus. in Or. 134. a Illi ſtatim hominẽ duxerunt in palæſtram, atque ei pueros oſtenderunt multos magna præditos dignitate. de Inu. 62. b Nõ enim vt in palæſtra. qui tædas cãdentes accipit, celerior eſt in curſu cõtinuo, quàm ille qui tradit: ita melior imperator nouos qui accipit exercitum, quàm ille qui decedit, propterea quòd defatigatus curſor integro facem, hic peritus imperator imperito exercitum tradit. ad Her. 38. b Habuitque vires agreſtes atque horridas, ſine ditore ac palæſtra. 1. de Leg. 5. Palæſtra vtemur, quam à te didicimus. 5. Att. 24.

Palęſtrita.

Faciemus vt palæſtritę negent ea teſtamento eſſe poſitas. in Verr. 115. b. Ex Heraclij hęreditate, quã palęſtritis cõceſſiſſet, multò maximã partem ipſum abſtuliſſe. 6. Verr. 122. a. & 4 25. a

Palæſtricus.

Nunquam vos Prętorem tam palæſtricũ vidiſtis. 4. Verr. 38. Nam palæſtrici motus ſępe ſunt odioſiores. Off. 26. b

Palæſtrice.

Sed ita vt palæſtricè ſpatiari in xyſto liceat. de Opt. genere Or. 45. a

Palam.

A. Aurius in foro palàm, multis audientibus, & clariſſima voce, nomen Oppianici delaturum eſſe teſtatur. pro Cl. 17. Is p. ſic egit cauſam tuam. vt, &c. ep. 2. b P. agere cœpit, apertè dicere, occidendum Milonem. pro Mil. 106. b Non per præſtigia, ſed p. per poteſtatem, vno imperio oſtiatim totum oppidum compilarit? 6. Verr. 47. a Luce & p. componere aliquid. in Piſ. 17. a Cũm arma in templum Caſtoris luce ac p. comportarentur. in Piſ. 84. b Apertè, palamque dicere. 2. Verr. 12. a Nam eam qui p. eſt aduerſarius, facilè cauendo vitare poſſis. 3. Verr. 27. a Mitto enim domeſtica, hæc commemoro quæ ſunt p. in Piſ. 81. b Quis enim vllam vllius boni ſpem haberet in eo, cuius primum tempus ętatis p. fuiſſet ad omnes libidines diuulgatum? poſt red. in Senatu, 8. a P. & ante oculos omnium eſſe. 7. Verr. 52. a de Panſa etiam, ſi quid certius, credo enim p. factum eſſe. Att. 210. b Apertè ac p. facere aliquid, non ex inſidiis. in Or. 21. a Nondum p. factum erat conceſſiſſe Rempub. eum, &c. Poſtquã 208. b Itaque beſtiæ furtim, vt diximus, fruuntur: domini p. ac libere. 2. de Nat. d. 118. Octauius rem gerit p. At. 257. b Quę in foro p. Syracuſis in ore atque oculis omnium geſta ſunt. 4. Verr. 57. a M. Antonius p. ſecum habuit armatos. in Ant. 197. b P. in eum tela iaciuntur, clàm ſubminiſtrantur. pro Cę. 15. a P. multis audientibus loqueretur 11. Att. 18. Probare aliquid p. pro Flac. 53. a quæſitum & prolatum p. non neges. pro Planc. 160. b Quid ſtipendium militibus per annos à ciuitatibus menſis p. propoſitis eſſe numeratum? in Piſ. 69. a Luce p. in foro ſaltare. Off. 79. b Serere p. reio aliquam. Att. 16. 335. 6. a Alterum quidem vt vidimus p. alterum vt ſuſpicamur obſcurius. 4. Acad. q. 27. a

Palatium.

Iouis Statoris templum à Romulo in palatij radice eſt collocatum. de Nat. d. 72. b Nihilne te nocturnum præſidium palatij mouet? in Cat. 97. b Alter tibi deſcendit de palatio & ędibus ſuis. pro Sex. Roſc. 49. b In palatio atque in pulcherrimo vrbis loco. pro Dom. 123. b

Palatum & palatus.

Sed dum palato Epicurus quid ſit optimum iudicat, cęli palatum (vt ait Ennius) non ſuſpexit. 2. de Nat. d. 35. Eam autem ita perſequitur quę palato percipitur, quæ auribus, &c. 2. de Fin. 52. a Nec enim ſequitur, vt cui cor ſapiat, ei non ſapiat palatus. de Fin. lib. 2. 22.

Palea.

Auri nauem euertat gubernator, an paleę: in re aliquantum, in gubernatoris inſcitia nihil intereſt. in Parad. 23. a Vt enim, inquit, gubernator æquè peccat, ſi palearum nauem euertit, & ſi auri: item æquè peccat qui parentem & qui ſeruum iniuria verberat. 4. de Fin. 72.

Palidonia.

Mihi autem nulla de eo palinodia detur, ꝓpter, &c. Att. 105. b Subturpicula mihi videbatur eſſe palinodia. Att. 57. b. & 7. 26. Quarum expecta diuinam παλινῳδίαν. 2. 24. 2. a

Palla.

Citharœdus, palla inaurata indutus, cum chlamyde purpurea coloribus variis intexta. 4. ad Her. 226. Nempe ille qui cum palla & coturnis nummos populo de Roſtris ſpargere ſolebat. 3. Phil. 135. a

Palladium.

Exhibe quęſo Sexte Clodi librarium illud legum veſtrarũ, quod te aiunt eripuiſſe è domo, & ex mediis armis, turbaq; nocturna tanquam Palladium ſuſtuliſſe. pro Mil. 25. a

Palleo, vide Pallor.

Pallium.

Hippias gloriatus eſt, pallium quo amictus, ſoccos quibus indutus eſſet, ſe manu ſua confeciſſe. 3. de Or. 70. Aut pallium ſumendum Alexandriæ, aut omnes fortunę abiiciendę, ſi togam retinuiſſet. pro Rab. 16. Conſularis homo ſoccos habuit, & pallium. pro Rab. 127. b Dionyſius aureum Ioui detraxit amiculũ grandi pondere, eique laneum iniecit pallium. de Nat. d. 76. b In hac officina maiorem partem diei cum tunica pulla ſedere ſolebat & pallio. 6. Ver. 49. a Iſte cum pallio purpureo tunicaq; talari verſatur in conuiuiis mulieribus, &c. 7. Verr. 26. a Amica corpus eius texit ſuo pallio. de Diu. 138. b

Palliolum.

Sæpe eſt etiam ſub palliolo ſordido ſapientia. 3. Tuſc. 94. a Ex Cęcilio.

Palliatùs.

Græcus index modò palliatus, modò togatus. 5. Phil. 173. a Is ſæpe palliatus fuit, & aliqua habuit non Romani hominis inſignia. pro Rab. Poſth. 126. b Itaque obiicias licet quàm voles ſępe palliatum fuiſſe. pro Rab. Poſth. 15. a Denique illi palliati topiariam facere videantur. ad Q. fr. 3. 17. 9. a

Pallor.

Nihil vt eſſet qui diſtingueretur tremor ille & pallor. 4. Ac. q. 8. a Ex quo fit vt pudorẽ rubor, ſic terrorem pallor & tremor, & dentium crepitus conſequatur. 4. Tuſc. 30. a Magno cum tremore & pallore aliquid dicere. pro Flac. 148. b

Palleo.

Non diſſimulat, P. C. apparet eſſe cõmotum: ſudat, pallet. 2. Phil. 89. a Neceſſe eſt, qm̃ pallet, ęgrotaſſe. ad Her. 53. b

Palma, concauum ſeu planum illud manus.

Zeno rhetoricam palmę, dialecticam pugno ſimilem eſſe dicebat. de Fin. 67. b Quum autẽ diduxerat, & manu dilatauerat, palmę illius ſimilem eloquentiam eſſe dicebat. in Or. 6. a Is cũ palam eius, annulli ad palmã conuerterat, à nullo videbatur, ipſe autem omnia videbat. 3. Off. 49. Hęc dextram Cephei dextro pede pellere palmam Geſtit. in Arato, 6. a

Palam, pro arbore.

Palmam teneram & proceram Homericus Vlyſses Deli ſe vidiſſe dixit. 1. de Leg. 2. Agreſtium palmarum multitudo in Sicilia. 7. Verr. 69. a

Palma, pro victoria, laude.

Si quęrimus quid vnum excellat ex omnibus, docto oratori palma danda eſt. de Or. 156. b Palma lemniſcata. pro Roſc. Am. 60. Palma ſanguinolenta. 4. ad Her. 211. Sexta palma vrbana etiam in gladiatore difficilis. 11. Phil. 297. a In quadrigis, qui palmam iam primus acceperit. de Cl. 180. b Niſi forte Accio rum plaudi, & ſexageſimo poſt anno palmam dari putabatis, non Bruto. 1. Phil. 27. a Admiror te in eo genere tribuiſſe tantum, & non huius rei quoque palmam, vt cęterarum, Craſſo detuliſſe. 2. de Or. 226. a Ne diutius pendeas, palmã tulit. Cat. 17. Multę ſunt infames palmę, hæc prima tamen eſt lemniſcata. pro Roſc. Am. 61. a Alter plurimarum palmarum vetus ac nobilis gladiator habetur. pro Roſc. Am. 10. Hoc eſt, qui ſępius vicit. De capitone poſt viderimus: ſi, quemadmodum paratum eſſe audio, teſtis prodierit, tum alias quoque ſuas palmas cognoſcet. pro Roſc. Am 51. a

Palmaris.

Sed illa ſtatua palmaris, de qua, ſi meliora tempora eſſent, poſſem ſine riſu dicere.6. Phil. a14.Sententia palmaris philoſophorum.1.de Nat.d.30.2.

Palpebrę.

Palpebræ,ſunt tegumenta oculorum,molliſſimæ tactu ne læderent aciem aptiſſimè factæ,& ad claudendas pupulas, nequid incideret, & ad aperiendas:&c. 2. de Nat.d.108.Munitæ ſunt palpebræ tanquam vallo pilorum, quibus, & apertis oculis ſiquid incideret,repelleretur,&c.2. de Nat. d. 108. Reſectis palpebris M. Regulum illigatum in machina, vigilando necauerunt Carthaginenſes. in Piſ. 33.2.

Palpor.

Palparer neceſſe erat,ſi vellem commeatum per prouinciam eius iter faciens habere.10.fam.74.in ep. Pollionis.

Palpito.

Animaduerſumque ſæpe eſt, quum cor animantis alicuius euulſum ita mobiliter palpitaret, vt imitaretur igneam celeritatem. 2. de Nat.d.35.2.

Paludatus.

Quum paludatus exiſſet.7. Verr. 28. 2. Panſa noſter paludatus ad.III. Calend. Ianuar.profectus eſt. ad Caſſ.1.17.5.2.Craſſum quidem noſtrum minore dignitate aiunt profectum paludatum,quàm olim æqualem eius L. Paulum. Att.4. 82.2. a Paludatum ex vrbe exiſſe. 15.famil.48. in epi. Caſſ. Credo te memoria tenere,me,& coram P. Cuſpio tecum locutum eſſe,quum te proſequerer paludatum,&c. ad Valerium, lib. 13. 10. Quia verentur ne illud s. c. fiat,vt paludati exeant,&c. 8.fam.30. Paludati Conſules in prouincias proficiſci ſoliti.de prou. Conſ.30. Exierunt duo vulturij paludati.pro Seſt. 19.b.

Palus.

Arenam aliquam aut paludes emere. Poſt.202.b. Siccare paludes ille voluit.5.Phil. 168. 2. Atque ab inuicta Cn.Pompeij manu Męotide,& illis paludibus, Mithridates defenditur. de L. Agr. 57.2.

Palus.patibulis genus.

Nomine ſceleris coniurationiſque damnati,ad ſupplicium traditi,ad palum alligati,repente multis millibus hominum inſpectantibus ſoluti ſunt.7.Verr.9.2.

Pammenia.

C. Cœlium Quæſt. huc venire audiſti:neſcio quid:ſit ſed Pammenia illa mihi non placent.6.Att.29.

Pampinus.

Vites lętificæ pampinis pubeſcere.1. Tuſc. 108.2. Oriens vua ſe oſtendit,&c. veſtitaque pampinis nec modico tẽpore caret, & nimios ſolis defendit ardores.de Sen.49.2.

Panchreſtum.

Aduentu L. Mètelli Prætoris quum omnes eius comites iſte ſibi ſuo illo Panchreſto medicamento amicos redemiſſet, aditũ eſt ad Metellum,& eductus eſt Apronius.5. Verr. 128.

Pando.

Longè, lateque ſe pandunt diuina illa bona, cœlumque contingunt. Tuſc. 5. 56. Quærebam igitur vtrum panderem vela orationis ſtatim, arream autẽ paululum dialecticorum remis propellerem.4. Tuſc.q.8. Medium alicuius rei pandere.in Arrato, 44.2.Minorem autem Septentrionem Cepheus paſſis palmis terga ſubſequitur.2.de Nat. d. 161. 2. Portum potius paratum, & profugiũ putemus,quò vtinam paſſis velis peruehi liceat.1. Tuſc. 194. 2. De morte.

Panegyris.

Erat in eo ipſo loco illo die nundiarũ πανήγυρις. Att.lib. 1. 29.

Panigyricus.

Sed quoniam plura ſunt orationum genera,eaque diuerſa,&c. qualem Iſocrates fecit Panegyricum. in Or. 20. An pangis aliquid Sophocleum ?fac opus appareat. 16. fam. 24.& 25. Requiri placere terminos quos Socrates pepigerit, iiſque parere.1.de Leg.84.2 Itaque ἀνέκδοτα à nobis, quæ tibi vni legamus, Theopompino genere,aut etiam aſperiore multò pangẽtur.Att.2.19. Pangere facta patrum. Tuſc. 1. 28.Id eſt, mandare monumentis literarum. De pangendo quòd me adhortaris, fieri non poteſt. Att. 30.b.

Panis.

Cùm Ptolomæo peragranti AEgyptum, comitibus nõ conſecutis,cibarius in caſa panis eſſet,nihil viſum eſt illo pane iucundius.Tuſ.5.70.Piſtor domi null' nulla cella, panis,& vinũ à propola atque de cupa. in Piſ. 53. Oppianicum veneno eſſe necatũ, quod ei datum ſit in pane. pro Clu.135.

Paniſcus.

Si dij ſunt,ſuntne etiam Nymphæ deæ?ſi Nymphę,Paniſci etiã & Satyri.3.de Nat.d.30.Fingebat Carneades in Chiorum lapicidinis, ſaxo diffiſſo caput extitiſſe Paniſci.1.de Diuin. 24.

Pannoſus.

Clodij veſtibulum vacuum ſanè mihi nuntiabatur,paucis pannoſis ſine laterna.Att.4.72.9.2.

Panthera.

Pantheræ nullæ in Pamphylia capiuntur. 8. fam. 27. Pantheræ,quæ in Barbaria venenata carne caperentur, remediũ quoddam habent, quo quum eſſent vſæ,non morerentur.2.de Nat.d. 95. Non crederes leones & pantheras eſſe, quum tibi quales eſſent,dicerentur?1.de Nat. d. 121.2. De pantheris, vt Cybiratas accerſas. 8. fam.11. in ep.Cœl. Πάνυ φιλοστόργως ſcriptæ literæ. 15. Att.46.

Paphlagonia.

O perturbatam,rationem? O libidinem refrenandam ? O conſilia diſſoluta atque perdita?vectigalia locare nuſquam liceat niſi in hac vrbe,&c. in Paphlagoniæ tenebris, atque in Cappadocię ſolitudine licebit ? in Rul.59.

Par.

Par quod in omnes ęquabile eſt. 2. de Inu. 171. & 242. Aut p. aut certè proximus ſim illi.4. ſam. 33. P ac ſimilis ſceleſtorum ciuium.in Saluſt. a Cui celeritati p nulla ne cogitari quidẽ poſſit.de Nat.d.1.18.P.certatio ſiue contentio.pro Quinct. 46. Ille cùm differendo p.eſſe non poſſet,&c.de Or. 106.b. Ecce tibi geminum in ſcelere p, inuſitatum,&c.11. Phil.289.Iambus p, chorei, ſed ſpatio par,nõ ſyllabis. Or. 218. b.P.in belligerando.pro Font.21.2. Ingenium minimè voluntati p. pro Corn.Balbo,1.2. P.ius. pro Quinct.5.P.à medio ad ſummum mundus de Vniu.25 Nobiliſſimum p.gladiatorum.de Op. genere Oratorum,149.2. Illos qui omnia ſic incerta dicunt, vt ſtellarum numerus p. an impar ſit,neſciatur quaſi deſperatos aliquos relinquamus.4. Acad.63.2. Neque mihi p.ratio cum Lucilio eſt, ac tecum fuit. 3. de Nat.d. 2.2. Iam verò virtuti Cn. Pompeij quę poteſt p. oratio inueniri? pro Leg. Ma.20.2 P.& æqualis rebus ipſis oratio.in Or. 68. 2. Noxię pœna p.eſto.de Leg.193.b. Poeta oratori multis ornandi generibus ſocius ac penè p.1.de Or.36.2 P.maior ve poteſtas plus valeto.2. de Leg. 11. Quod enim p. amicitiæ fuit vnquam in hac ciuitate coniunctius,quàm fuimus inter nos ego & Pompeius ? pro D. ſua,218.b.P.atque vna ratio eſt ſpei, lætitiæ,moleſtię.2. de Or.115.2. Scientia p.an nobis atque in illo eſt? 2. de Inu.125.2. Atque hanc rem p.illud ſimile Piſo & Gabinius vidit pro D. ſua,227. b. Verbum Latinum p Grçco, & idem valens.de Fin.66. b. Si non poterit p.vitium cum cauſa reperire, reperiat diſp.ad Her.7. b. P.& ſimilis deorum beata vita. 2. de Nat.d.116. Omni virtute,& laude vnus alteri p.pro Planc.22.2. Mutuus animus in amicitia eſt cùm p.voluntas accipitur, & redditur.ep. 60.b.Tua voluntas erga me p.atque mutua. Att. 262.b. Par pari referre. ep. 15. b. Vt ſit vnde par pari reſpondeatur.6. Att.22. P.eſſe grauitati alicuius.pro Seſt.76.Libertate eſſe parẽ cum cæteris,principem dignitate.in Ant.159 b.Reſpondere ſuis moribus,& parem eſſe eiſdem Tuſc.148.b. Superiorem parem eſſe inferiori,maximum eſt in amicitia.de Amic.61.2 Gracchus ſi vixiſſet,eloquentia neſcio an habuiſſet parem neminem. de Cl. 175.b. Cratippus,quem ego parem ſummis Peripateticis iudico de Diu. 81. b.Vt is qui dignitate principibus excellit, facilitate par infimis eſſe videatur.pro Leg. Man.29.2. Si non poterit par animi vitium cum cauſa reperire reperiat diſpar.ad Her.2.34.2 Tu modò videto in tanto otio,vt par mihi ſis. Att.1.4.1.2 Nõ pari conditione bellum gerimus contra arma verbis.12.ſam.47.Ex pari argumentum.2.de Or.93. Vter periſſet in eiuſmodi pari, lucrum fieri putabat.in Piſ.85.b. Quod in re pari valet, valeat in hac quę par eſt. Top. 22.2.b. AEquo & pari iure cum cæteris viuere.1. Off. 174.2. Pari iure habeto cum eo, quicunque erit iuris diſceptator.3.de Leg. 8. Pro noſtra ſumma neceſſitudine, parique inter nos & mutua beneuolentia abs te peto,&c. Valer. 13.4.11.2. Quamobrem reliquis tuis rebus omnibus par me ſtudio erga te,& eadem voluntate cognoſces. Vatin.5.11.1.2 Tu es. auſus in circo Flaminio productus cum illo tuo pari dicere, te ſemper miſericordem fuiſſe ? Poſtquam.207.b.T. Plancus, cæterique pares id agunt.in Ant.229.b. Suffragiis pares competitores.pro Planc.43.2. Honorum gradus ſummis hominibus,& infimis ſunt pares,gloriæ diſpares.pro Planc.271.b.Suntque pares in amore, & æquales. de Amic. 31.2 AEquè pares inter ſe. Att. 16. 337. 4.2.Ita pares, vt inter eos nihil prorſus interſit. Acad. quęſt.

quæſt.ed.1. lib.2.52.Eum tamen interpellat fletus, cui repugno quoad poſſum:ſed adhuc pares non ſumus. Att.12.241.5.a.Reges ſunt omnes pares inter ſe præter Superbū.Parad.117.b. Quibus pares non eramus. 4.fam.24. Virtutes inter ſe æquales, & pares. 1.de. Or. 41.a.Paria,aut eo ampliora.10.fam. 81.in ep. Lepidi.Vt verba verbis. quaſi demenſa,& paria reſpondeant.Or.200.b.Idquo mihi eò magis eſt cordi, quòd ex omnibꝰ ſeculis vix tria aut quatuor nominantur paria amicorum, &c. de Amic.14. Scyphorum paria complura.4. Verr.33. Officia paria,& mutua.Off. 224.b. Mihi omnia paria cum illo ſunt.pro Lig. 141.b. Erant ei quædam ex his paria cum Craſſo, quædam etiam ſuperiora. de claris Or. 113. a.Parium comparatio,nec elationem habet, nec ſubmiſſionem.Top.37. Ex comparatione parium.Parad.230.b. Inuident homines maximè paribus aut inferioribus, quum ſe relictos ſentiunt,illos autem dolent euolaſſe: &c. 2.de Ora.111.a Referre paria parib. 3.de Ora.115.a Habes ad omnia, nō vt poſtulaſti, χρύσεα χαλκείων, ſed paria paribus reſpōdemus.6.Att.18. Vt oīa oībus parib. paria reſpondeant. hanc ἰσονομίαν appellat Epicurus,id eſt æquabilem tributionem.de Nat. d.1.36.Conſtituere duas artes inter ſe pares & eiuſdem ſocias dignitatis. de Or.105.b. Nos diſiēcta manu,pares aduerſarijs eſſe non poſſumus.Att. 130.b. Hi nullo in loco pares iam prædonibus eſſe poterant,ꝑ Pomp.14.b.In æquos, & pares faſtidioſus. ad Her.36.b. Facio iniuriam fortiſſimo viro mortuo,qui illum, cuius paucos pares hæc ciuitas tulit,cum hac importuna bellua conferma. in Piſ.5.a. Paria eſſe iſta cognoſces in L. Murena. pro Mur. 127.b. Paria eſſe debent poſteriora ſuperioribus,extrema primis. 3.de Or. 104.a. Omnia fuiſſe in Themiſtocle paria & Coriolano.de Cl. 168.b.Infima ſummis paria fecit,turbauit, miſcuit.3.de Leg. 20. Peto abs te pro noſtra coniunctiſſima neceſſitudine, plurimiſque officijs paribus ac mutuis,vt voluntate,authoritate, ſtudio tuo perficias, vt, &c. Thermo,lib.13.56.6.a. Pares autem cū paribus veteri prouerbio facillimè congregantur.de Sen.6.a.

Par, decens conueniens.

Par eſt autem primum ipſum eſſe bonū,deinde, &c. de Amic. 69. Si p.eſt agere cum ciuibus. Off. 50.b. His rebus fretum ad cōſulatus petitionem aggredi p eſt. pro Mur. 127.b.Sed p eſt,omnes omnia experiri. Or. 197.b. Caſum prælij omnes timebamus, ſed ita vt conſtantibus hominibus p.eſt,nō aperte.2. de Diu.170 Ex quo intelligi p.eſt eos qui perniciosa,&c.2. de Leg.19.a. Siatim vt p.fuit, comprehenſi ſunt. in Verr.237.b. Quibus tu,vt p.erat, reſtitiſti. Matius Cic.11.28.3.a Quod ei præmium dari p.fuiſſet. pro Rab.97.b. Aliquid alicui ſic p. ſit vt nihil differat nihil interſit.Academ.q.ed.1.lib.2.52.Itaque mihi dubitanti quid me facere p. ſit.Att.9.180.6.a.Eſt ita mihi ſecundum te,vt p.ſit pene.3. ad Q. fr.13. Tu verò quicquid erit quod me ſcire p.ſit, ſtatim,&c. Att. 246.b.

Parabilis,vide Paro.

Paradoxa.

Ego tibi illa ipſa,quæ vix in gymnaſijs & in otio Stoici probāt, ludens conieci in communes locos: quæ quia ſunt admirabilia, cōtràque opinionem omnium, ab ipſis etiam paradoxa appellātur.in Parad.4 Hæc παράδοξα illi,nos admirabilia dicamus. de Fin.4.71.& Acad.q.ed.1.li.2.126.

Paraſitus.

Dixi me facere quiddā, quod in Eunucho paraſitus ſadeat militi Letul. 1.9.74.a Aſſentatio paraſitorum in comœdijs nobis faceta non videretur,niſi eſſent milites glorioſi,de Amic. 81.a.

Parate,Paratus, vide Paro;

Parcæ.

Parcæ,Heſperides,ſorores AEtheris & Dici.3. de Nat.d. 31.

Parco.

Craſſus parcebat aduerſarij dignitati,in quo ipſe ſeruabat ſuā de. Or. 129. b. Itaque Marcellus ædificijs omnibus pepercit. 6. Verr.106.a Quis minus vnquam pepercit hoſtium caſtris, quàm hic omnibus corporis ſui partibus? de Aruſp. reſp.55.a. Cui inimici propter dignitatem pepercerant, inuentus eſt amicus qui ei mortem afferret. Seruius Cic.4. 12.7.a. Sed tamen non parcam operæ,& vt vos ſoletis in formulis,ſic ego in epiſtolis de eadem re alio modo.Seru.Sulp.13.28. 1. a. Parcet & amicitijs & dignitatibus. Or. 205.b. Pater flens vnumquenque rogabat, vt filio ſuo parceret.in Verr. 128.b. Quem cùm obiurgarem,quòd parum valetudini parceret, tum ille,&c. Matio,lib. 11.27.2.a. Sed eorum imperatorum,qui patrię conſulerent,vitæ non parcerent.3. de Nat.d.20.a. Vt eſſet idem monimentum victorię, māſuetudinis,continentię quū homines viderent,& quid expugnaſſet,& quibus pepercisſet,& quę reliquiſſet. 4.Verr.3.a Te rogo, vt Albino parcas,& prædia eius ne attingas ep.207. b. Illud mi Tiro te rogo,ſumptu ne parcas vlla in re, quod ad valetudinem opus ſit.ad Tiron. 16. 6. 4. a. Parcat iuuentus pudicitię ſuæ, ne ſpoliet alienam,ne effundat patrimoniū,&c. pro Cęl. 33. a Parcere alicui.in Cat.75.pro,cauere ei, vel eius opera in periculis parcius ac timidius vti.Auribus alicuius parcere.pro Quinct. 22. a. Dolori,& iracundię parcere Att.2.36.6.a.Nec ſum miratus eū, qui caput ipſum reliquiſſet,reliquis membris non parcere Att. 117.b.Parcere alicui ſcelerato.pro Mil 119.in Verr.90.b.Iugulare ciuem ne iure quidē quiſquam bonus vult:mauult enim commemorare ſe,quum poſſet perdere,pepериſſe,quàm quum parcere potuerit ꝑdidiſſe.ꝑ Quin.29.a.Hūc nec ſuę nec alienæ pudicitię pepercisſe. pro Rab. Poſth 5. Ego fateor,quòd viderim mihi auxilium nō deeſſe,idcirco me illi auxilio pepercisſe.pro Planc. 69.Auribus conſuetudinique eſt parcendum.3.de Or.93. a. Charitati hominum maximè parcendum eſt,ne temerè in eos dicas qui diliguntur,2.de Or.132.a.

Parcitur.

Sed tamen ſatisfiet à nobis,neque parceretur labori.Att.2.a 94. Omnes mihi cenſebant parci oportere.in Ant.172.b.

Parcus.

Non parcus ſolùm,ſed elegans. Or. 204. b.Parcus & tenax pater. pro Cęl.28.a. M. Craſſus, non Aletrinenſem fœderatum ciuitate donauit homo tum grauitate,& prudentia præſtans,tum vel nimium parcus in largienda ciuitate?pro Corn.Balbo,40.a. Ergo ille tenuis orator modò ſit elegans, nec in faciendis verbis audax,& in transferendis verecundus,& parcus.in Or. 45.a. Nā ſic vt in epularum apparatu à magnificentia recedens, nō ſe parcum ſolùm,ſed etiam elegantem videri volet.in Or.46.a. Poſtremò à parco patre,quod ſumas,quanto diſſipas libentius. de Nat. d. 74. b. Craſſus erat elegantium parciſſimus, Scęuola parcorū elegantiſſimus. de claris Or.76. a. Intelligemus quàm ſit turpe diffluere luxuria,& delicatè ac mollier viuere,quàmque honeſtum,Parcè,continenter,ſeuerè ſobrie. 1. Off. 149.a. Cùm optimus colonus,parciſſimus frugaliſſimus,eſſet.2.de Or.159.a.

Parce.

Etenim id feci parcè molliter.ep. 16.b. Nec tamen cur id tam p. tamque reſtrictè faciam,intelligo.2.de Fin.36.Scripſi de te p.me diuſidius,& timidè,nō reuocans me ipſe,ſed penè refugiens. Cęcinna Cic.6. 26. P, continenter,ſobrieque viuere. Off. 21. b.P vti verbis. 3. de Or.23.a.

Parcius.

Dicere parcius de laude alicuius.pro Mur.27.a.

Parſimonia.

O dij immortales, non intelligunt homines quām magnum vectigal ſit parſimonia?in Parad.62. a. Ruſtica illa atque inculta parſimonia.pro Quinct.62.a Summa parſimonia, ſumma diligentia.in Verr.110.b. Et ſi meā in eo parſimoniā huius paginæ cōtractio ſignificat.ad Att. 70.b.& Or.204.b.Res aūt familiaris quæri debet ijs rebus,à quibus abeſt turpitudo,conſeruari autem diligētia & parſimonia,iiſdem etiam rebus augeri.2.Off. 128.a.De parſimonia victus Perſarum. Tuſc.147.b.Ciuitates quædam parſimonia delectantur,ut de Lacedæmoniis paulò ante diximus.5 Tuſc. 139.a. Minuendum noſtra parſimonia decus illud triumphi non putaui.de prou.Conſ.22.a.Amicos obſeruantia,rem parſimonia tenere.pro Quin.40.a.Oratoris parſimoniæ.in Or.46.a.

Pardius.

Pardiorum Dionyſiarchus, hoc eſt, ſummus magiſtratus. 6. Verr.44.

Parens.

Pater & parens.1.de Inu. 117. a.Sic illi parti imperabit inferiori,ut iuſtus parens probis filiis.Tuſc. 2. 45. Parens tuus Torquate,&c.pro Syl.182.b. Hæc ſi tibi tuus parens diceret.in Verr. 261.b.Procreatrix quædam & quaſi parens bonarum artium philoſophia.1.de Or. 5.a. Parens effectorque operum quorundam deus. de Vniu.49. Socrates,qui philoſophiæ parens iure dici poteſt.2. de Fin.1.2. Parens & educatrix rerum quæ in homine ineſſe perſpiciuntur,ſapientia.1.de Leg.93.a.Parentis dei ordinem cùm cognouiſſent dij,ab eo creati. de Vniu.59. Parenti optimè merito, in Cęſaris ſtatua inſcriptū. 12.fa. 6. Dominū ne parentē quidē maiores noſtri voluerūt eſſe.ad Brut.56 in ep.Bruti.Illum quaſi parentem huius vniuerſitatis inuenire difficile: & quum inueneris,indicare in uulgus nefas. de Vni. 5. Me ſicut alterum parentem & obſeruat,& diligit. ep. lib. 5. 8. 13. a. Patriæ parentem occidere,quàm ſuum,grauius eſt.2. Phi.51. a. Parentes coronati epulas inibant in funere. de Leg. lib.2.58.Veniunt Syracuſas parentes, propinquique miſerorum adoleſcentiū. 7. Verr. 85.a.

85.a.Parentum ſcelera filiorum pœnis lui,acerbum,ad Brut.27. Quum verò parentibus redditi, id eſt, magiſtris traditi ſumus, &c.Tuſc. 3.2.Cùm parentes non alere nefarium ſit,noſtri principes antiquiſſimam,& ſanctiſſimam parentem patriã fame necandam putant.At.9.30.Parentes chariſſimos habere debemus, quòd ab ijs vita patrimonium,libertas,ciuitas tradita eſt Poſtquam. Idque poſtremum parentes ſuos liberi orabunt. in Verr. 260.b. Si ad ſenes,de patribus aut parentibus cogitent. de Inu. 81.b. Vt ſi parentibus nati ſunt humilibus. Læl.61. Parentibus obſcuris ortus.Off.1.163.

Parento.

Litemus igitur Lentulo, parentemus Cethego, reuocemus eiectos.pro L.Flacco 74. Non Dolabella prius imperatori ſuo, quàm Antonius etiã collegę parentaſſet in Ant.254.b. Hoſtia autem maxima parentare,parieti eſſe adiunctum putabat.2.de Leg.50. Vt cuius ſepulchrũ nuſquam extet vbi parentetur,ei publicè ſupplicetur.1.Phil.10.a.

Parentalia.

An me cenſetis P.C. quod vos inuiti ſecuti eſtis, decreturum fuiſſe,vt parentalia cum ſupplicationibus miſcerentur? 1.Phi.9.

Pareo.

Qui paret modeſtè, dignus eſſe videtur qui aliquãdo imperet. 3.de Leg.3.Qui paret,eũ ſperare oportet ſe aliquo tpe imperaturũ. 3. de. Leg. 3. Parent diuino numini cęlum, ignes, terrę, maria, naturæ omnes. de Nat.d.1. 17.Sapiens parebit & obediet præcepto illi veteri,&c.Tuſc.5.52.a. Scilicet Legatos ad eum miſimus,non vt pareret,& dicto audiens eſſet huic ordini,ſed vt conditiones ferret,leges imponeret,&c.7.Phil.218.a.Claſſem amiſit, quum auſpicijs nõ paruiſſet.a. Eorum imperijs Remp. amplificatam qui religionibus paruiſſent.2.de Nat.d.12.a.Si quis ſine teſte libidini pareat.de Fin.2.50. Leges latronũ eſſe dicuntur, quibus pareant,quas obſeruent.2.Off.56.a. Pareant vobis volentes iure,& lege.de Vniu.53.Conſilijs alicuius parere. At. 8.160.5.a.Parere iubet interceſſori quo nihil præſtantius.3.de Leg.6.a. Legibus parere. 3. de Leg.43.a. Parere minori maiorem rectum non eſſet.dè Vniu,27. Parere naturę Acad. quęſt.edit.2.lib.1.14.Numeri in quibus quaſi neceſſitati parere cogimur. Or.117. Parere & obedire alicui præcepto.5.Tuſc. 52.a.præceptis ſapientium.Tuſc.3.5.religioni.de Aruſp.reſp.8. Obedire & parere volũtati architecti.1.de Nat.d.29.a. vtilitatibus alicuius.p Deiot.8. Ad parendũ ades.9.fam.59. Quæ.n. cupiditates à natura proficiſcuntur, facilè explentur ſine iniuria: quæ autem inanes ſunt,his parendũ non eſt. 1.de Fin.81.a.Parendum veteri legi,morique de. Vniu.47.

Parens,participium.

Nec dominationi cuiuſquam parens.de Fin.3.59. Quinetiam ob has ipſas cauſas & parentiores habuerunt exercitus,& fortiores.Offi.1.107.

Paricida, ſiue Patricida.

Quid de me, quod tuliſſe te dicis,parici da, fratricida ſororicida,nonne extra ordinem tuliſti? pro Dom.21.Paricida eſto, q clepſerit, rapſeritq; ſacrum,ſacro ve commendatum. 2.de Leg. 24. Certè verendum mihi non erat,nequid hoc paricida ciuium interfecto, inuidiæ mihi in poſteritatem redundaret.in Cat.21. a. Paricida patriæ.4. Phil.155.Nemo enim paricidæ, aut proditoris ſupplicio miſericordia commouetur. Tuſc.4.15. Audiuimus eum veniſſe in ſuſpitionem Torquato de morte Panſę,cuſtodirique vt paricidam ad Brut.15.in ep. Brut. Paricidam eſſe qui patrem necauit.Parad. 120.b.Sicarium non modò, ſed etiã paricidam aliquem iudicare. Caſſ. lib.12.6. Cùm de nece paréti ſit nihil demonſtratum ſit, indignum facinus eſſe,ea pœna afficere eum, qua paricidæ afficiuntur. de Inu.69.b.Patrem vita priuare ſi per ſe ſcelus eſt, Saguntini qui parentes ſuos liberos emori, quàm ſeruos viuere maluerunt,paricidæ fuerunt. in Parad.29.a. Ego magno cum dolore paricidarum elapſus ſum, veniebant enim eo furore in me,quo in patriam incitati. 10.fam. 48. Paricidarum ſubito impetui ac latrocinio.10.fam.52.in ep. Planc.Hanc conditionem miſero ferunt, vt optet vtrum malit, ceruices Roſcio dare,an inſutus in culeum ſupplicium paricidarum, per ſummum dedecus vitam amittere.pro Sex. Roſc. Am. 18.Fateor eos pluſquam ſicarios, pluſquam homicidas,plus etiã quam paricidas eſſe:ſi quidem eſt atrocius patriæ parentẽ, quàm ſuum occidere. 2. Phil.51.a In ſui in culeum paricidas viuos,atque ita in flumen deijci voluerunt.pro Roſc.Am.42.a.

Paricidium.

Fraternũ paricidiũ.pro Clu.23.a. Paricidiũ patriæ. 2. Phil. 41.Fœdiſſimũ & teterrimũ paricidiũ patriæ. Off. 3.111. Paricidiũ portenti ac ꝓdigij ſimile pro.Roſc. Am.22.Cùm venefici cuiuſdã nomẽ eſſet delatũ,&qa paricidij cauſa ſubſcripta eſſet extra ordinẽ eſſet acceptũ.de Inu.69.b. Hoc dico eſſe paricidium pro Dom.220.b. Necari ciuẽ Romanũ,propè paricidiũ eſt: vinciri, facinus:verberari,ſcelus.7.Verr.133.a. Hic de patris & patrui paricidio cogitauit.in Ant.187.b. De patriæ paricidio confiteri. 2. Phil.41.a. Paricidio damnatis os obuoluebatur folliculo lupino, & ſoleæ ligneæ pedibus inducebantur. 1. ad Her.24.Vituperare quiſquam inquam vitæ parentem, & hoc paricidio ſe inquinare audet? 5. Tuſc.9.a. Nefario patriæ paricidio ſe obſtringere.11. Phil.311.a. Paricidia forenſia.6. Phil.207.

Paries.

Directum parietẽ ad parietem communẽ adiungere, vel ſolidum vel fornicatum, omnibus ius eſt.in Top.10.a Ducere parietem per veſtibulum alterius.pro Mil.56.a.Parietes ipſi hæc loq poſſe videantur.6.fam.9 His autem tabulis interiores templi parietes veſtiebãtur. 6.Verr.108.a.Parietes duos de eadem fidelia dealbare. 7.famil.51.in ep.M.Curij. Cùm parietis diſturbabas. Parad.35.Intra parietes experiri & diſceptare.pro Quint.20.a Intra parietes meos de mea pernicie conſilia inirẽtur.3.Att.14. Nihil mihi intra meos parietes tutum.4. fam.45.Licet parietes in adoleſcẽtia perfoderis.in Verr.31.b.Parietibus cõtineri. 14. Att.6 Non in parietibus eſt Reſpub. at in aris & focis. 7. At.38 Omnibus in parietibus inſcriptas fuiſſe literas,tria L L L,&c. 2. de Or.133.

Parietinæ.

Magiſq; me mouerãt Corinthi ſubitò aſpectę parietinæ, quàm ipſos Corinthios.Tuſ.3.46.Sunt reliquię quędam perietum quales apparẽt poſt ruinas & ſubuerſiones, & in uaſtitate. Petereáq; vt neſcio quid illud Epicuri parietinarũ ſibi concederes: &c.ad Memmium,lib.13.2.

Parilis.

Conſimili ſpecie ſtellas parilique colore.in Arat.b.

Pario.

Liberos ex ſeſe parit mulier Seruiꝰ Cic.4.5.8.a. Ad hãc te amẽ tiã natura peperit,voluntas exercuit,fortuna ſeruauit.1.in Cat. 18. a Vrbes peperit philoſophia,& diſſipatos homines in ſocietatẽ vitæ conuocauit:&c.5. Tuſc.7. a Poſtea dialectici ſpinoſiora multa pepererunt.Or.62.Si quintum pareret mater eius,aſinum fuiſſe pariturum.de Or.133.b. Hi cùm ouum inſpexerant, quæ id gallina peperiſſet, dicere ſolebant.Acad.q.ed.1.lib.2.54. Fruges,& reliqua quæ terra pariat.de Nat.d.1.b. Sed hæc ars tota dicendi, &c. habet hanc vim, non vt totum aliquid, &c. pariat, & procreet:&c.2.de Or.193.a. Sed illas reijci,quia dolorem pariant. 1. de Fin.77.a.Parere,proferre,gignere.ad Her.25.b.Fructum parere ſibi.pro Roſc. Am.53.a. honores alicui.pro Planc. 48. Laudem ſibi.2. Off 66. otium alicui Off.3.5.

Prior, paſſiuum.

Paritur Conſulatus.pro Syll.36. Maximè autem & gloria paritur,& gratia defenſionibus. 2. Off.73.a. Hæc quibus rebus pariuntur à ſingulis, eiſdem ferè à multitudine. Off. 36. b. Voluptates pecunia pariuntur. 2. de Fini.26.Tum afflicto P. Sylla conſulatus vobis pariebatur ſicuti partus eſt. pro Syll. 170. b. Dummodo meis laboribus populo Romano dignitas ſaluſque pariatur.4.in Cat.73.a. Victoria pax, non pactione parienda eſt.Planc.10.5.2.a. Mulier grauida expletis ferè ad pariendum iam menſibus.de Or.163.b. Idque cum Græcis, tũ magis nobis, quibus etiam verba parienda ſunt,imponendaque noua nouis rebus nomina.3.de Fin.2.

Partus.

Exiſtimatio parta. pro.Syll.58.a. Magna peſtis erat depulſa ꝑ vos magna populi Rom.macula deleta nobis verò parta diuina gloria. Brut.15.6.a. Libertas plurimo ſudore & ſanguine maiorum parta nobis & tradita.2.de L.Agr.30.a.Præda parta.de Prouinc. Conſul. 74.b. Victoria parta.Att.10.201.2.a. Vt & ipſum quod erat hominis proprium, nõ partum per nos, ſed diuinitus ad nos delatum videretur.1.de Or.100.a Partæ opes non caſu, ſed ingenio. 3. Tuſc. 69. a. Malè parta, malè dilabuntur.2.Phil. 76.a. Labore magno,magniſq; periculis parta quędam.2. de Or. 116.a. Virtute non parta,ſed peccatis & vitiis quædam.2.de. Or. 116.a. Honeſtè partis bonis priuari.pro Quint.49.a.

Partus.

Cùm mulier eſſet grauida,& iam partus appropinquare videretur. pro Clu. 13. Incredibilis partus malorum. Diuint.1. 34. Partus ancillæ ſitne in fructu habendus, diſſeretur inter principes ciuitatis, P. Scæuolam, M. Manilium, ab hiſque M. Brutus diſſentiet.lib.1.de Fin. 10. Irridetur partus hic mulæ.de Diu.88. b. Conceptio mulæ, contra naturam fortaſſe, ſed partus propè neceſſa-

neceſſarius.2.de Diu.74.a. Me Romæ tenuit Tulliæ partus. ep.r 91.b. Quæ natura partum animantis faciat. de Diu. 119.b. Cenæ paulò ante partum perpurgant ſe quadam herbula.de Nat.d 51.b. Idem hoc eſſe dicturi, bonam mortem & bonum partum meliorem longum eſſe, quàm breuem.3. de Fin.72.a. Partum Iouis Diogenes Babylonius à fabula disiungit. de Nat.d.1.31. Matris tuæ partum aureum eſſe dixi. Octau. 330.b. Quantum vna vecors AEnei partu edita.Tuſc.179.b.Partu poſtremo Polydorũ Hecuba peperit.3. de Or.122.a ex Poeta. Partus oratorũ. Brut. 24. Diana adhibetᷣ ad partus, q̃ ij matureſcũt aut ſeptẽ aut nouẽ lunæ curſibus.2.de Nat.d.51. Sol mundum omnem ſua luce compleat, ab eoque luna illuminata grauitates, & partus afferat, maturitateſque gignendi. 2. de Nat.d. 178. a. Diligunt ſuos partus feræ. 2. de Or.91.a. Natio.dea, quæ partus matrimoniarũ tuetur à naſcentibus nominata.3.de Nat.d.33.

Parturio.

Vtinam aliquando dolor pop. Romani pariat, quod iandiu parturit.2. Phil. 122.a. Dij faciant, vt hoc quod conceptum Reſpub. periculum parturit, conſilio diſcutiã, & comprimam. pro Mur.76.Securitate frui non poteſt animus, ſi tanquam parturiat vnus pro multis. Læl.42.

Pariter.

Pariter enim cum vita ſenſus amittitur.1.Tuſc.39.a Tua laus p. cum Repub.cecidit.2. Off.65.a. Conchyliis omnibus contingit, vt cum luna creſcant p. pariterque decreſcant.2. de Diu.49. a. Studia doctrinæ, quę p. cum ætate creſcunt.de Sen.87.b. Nam & lætamur amicorum lętitia æquæ ac noſtra, & p. dolemus angoribus.de Fin.63.b. Sed ea non p. omnes egemus. Off. 39.b. Et cùm p. qui iter faciunt, veſtrum eſſe audiunt, con. Rull. 81.b. Mecum p. moleſtè fuerunt Siculi.7. Verr.136.a. Quod ſi hæc apparent in beſtijs, &c. primum vt ſe diligant (id enim p. cũ omni animante naſcitur.) de Amic. 68.a. Percipit voluptatem p. cum corpore animus.5. Tuſc.136.a. Ad hanc vtilitatem p. nobiſcum progredi poſſis.ad He. 3.61.a. Pugnat p. ꝓ ſalute M.Fõteij Narbonenſis colonia.pro Fonteio.29.a. Secum p. me reportauit Reſpub.Poſt red.in Sen. 31.a. Alteram vt noſtra in amicos beneuolentia, illorum erga nos beneuolentiæ p. æqualiterque reſpondeat. Lęl.51. Terminantur p.extrema.in Or.21.a. Qui domi tuę videt p. accuſatorum ac iudicum conſociatos greges.Parad.124. b. Vt ille qui hæc non vidit, & vixiſſe cum Republica p. & cum illa ſimul extinctus eſſe videatur.3.de Or.6.a.

Paro.

Hic miſcet, ille parat.3. ad Qu.fr.38. Itaque id ipſum dubito an excuſationem aliquã ad illum parẽ.Att. 12.245 3.a. Nam ego oẽs meas vindemiolas eo reſeruo, vt illud ſubſidium ſenectuti parem.Att. 1.6.5.a. Huc te pares, hæc cogites, ad hæc te exerceas. ad Lentul.1.7.30.a. Agros alicubi ſibi parare.ꝓ Flac.56 a. Quid autem ſtultius, &c. amicos non parare, optimam & pulcherrimã vitæ (vt ita dicam) ſupellectilem? de Amic.50. Parare & meditari conatum ſuum in alicuius perniciem. 5.fam.5. Inſtituere, & parare conuiuium.6. Verr.54. a. Parere ea quę ſuppeditent & ad cultum, & ad victum. Off. 1.19. Cogito trans Tyberim hortos aliquos parare. Att. 12. 241.16. a. Qui mihi parare putaſti inuidiam ex mea re familiari. in Sall. 5. Militum manum parare, interficiendorum Conſulum ciuitatis cauſa.in Cat.10.a. Sapientiã parare.1.de Fin.5.a. Erigere aut parare ſe ad dicendum.in Or.67 a. Itaque fuga quæ parabatur, repreſſa eſt.Att.7. 144 1.a. Quòd ſibi à caupone interius pararetur. Diu. 53. Non ſolùm paranda nobis, ſed etiam fruenda eſt ſapientia.li.1. de Fin.3.

Paratus.

Antonius inſtructus paratuſque venit. in Ant.183.b. Paratus venerat, cùm dies complures commentatus eſſet. 12. fam. 4. Sæpæ, vt fit &c. quum paratus meditatuſque veniſſes, homo timidus virginali verecundia, ſubito ipſe te retinebas. pro Quint. 21.a. Paratus ab exercitu.8.famil.29.in ep.Cœl. Paratus ab omni re. ep. 148.b. Ad permouendos animos inſtructus & paratus.in Or. 10.a. Paratus ad audiẽdum.2.de Fin.1.a. Non ſatis paratus ad tacendũ fui.de Cl.Or.177.b. Præſidijs naturę vel doctrinę ad dicẽdũ paratus.1.de Or.21.a. Paratus ad dolores.1.de Fin.76.a. Paratus ad omnẽ euentũ.ad Toraniũ.li.6.55. Paratus, & inſtructus ad iudiciũ venit.2. Verr.5.a. Ad mẽtiendũ paratus. de Amic. 81.a. Paratus ad hoc munus. pro Cæc. 288.b. Domitus paratus ad nauigandũ.Att.138.b. Paratus ad periculũ animus.1. Offi. 91.a. In Siciliã paratus ad prædam, meditatuſq; venire cupiebat.4. Verr. 12.a. Ad vim promptus, ad ſeditionẽ paratus, expeditus ad cædẽ. 2. de L. Agr.81.a. Paratus ita animo ire, quò Reſpub. vocet. 10. fam.18.in ep. Planc. Paratus vterque & aio, & copijs. 8. fam. 43. in ep. Cœl. Contra fortunã paratus. Luccio.li.5.13.2.a. Paratus, & ingreſſus pleno gradu.12. fam.39.in ep. C. Trebonij. Paratus vitæ cultus.de Fin.5.49. Paratus eſſe Senator nullo modo poteſt ſine diligentiæ memoria. 3. de Leg.36. Celeritas in reſpõdendo prõpta, & parata.de Cl. Or.79.a. Eſt enim tibi grauis aduerſaria conſtituta, & parata incredibilis quædã expectatio, Curioni.li.2. 3.5.a. Fortitudo eſt ſatis inſtructa, armata, parata ꝑ ſeſe.4. Tuſ.80. a. Iis fac, vt ꝓpoſitum ac paratum auxilium tuũ eſſe videatur.de Petit.Conſul.15. Quòd ſi ita natura paratũ eſt, &c. Diu. 2.94. Vt habeant paratũ quid quaque de re dicant.de Or.123.b. Nam ego hunc ita paratũ video peditatu, equitatu, claſſib⁹, &c.9. Att. 54. Paratũ venire ex aliquo. 1. Verr. 27. Spero te, vt ſoles, bene paratum venire.de Nat.d.60.b.

-qui alteri exitium parat.

Eum ſcire oportet ſibi paratã peſtẽ, vt participet parem.2. Tuſc. 67.a. Ex poeta. Cõſenſu omniũ parato, tota denique Italia ad cõtẽtionẽ expedita, &c.pro Seſt.29.a. Cũ bene parato pugnare.Att. 105.b. Alij ad permouendos aios inſtructi, & parati. Or. 198.b. Nos ad audiendũ parati ſumus Tuſc.1. 16. Gracchi omnibus vel naturę vel doctrinę pſidijs ad dicẽdũ parati.de Or.88.b. Armatos verè appellam⁹, q ſcutis teliſq; parati ornatiq; ſunt. pro Cæc. 44. Id quod parati ſunt facere.pro Quint.5.a. Parati & expediti multa cõmentatione ac meditatione loci.2.de Or.65 a. Parata eadem eſſe matri, quę mihi.11.Att.21. Id eſt, impẽdere. Exercitus noſtros ſingulari concordia coniunctos, ad oia ꝓ vobis videatis paratos.Brutus ad Ciceronẽ, l.11.13. 11.a. Imparatũ in paratos incidere.pro Mil.41.a. Ad idẽ ſemꝑ expectãdũ paratior. Off. 44. b. Quo paratior ad vſum forẽſem, prõptiorq; eſſe poſſem.1. Ver. 22 Paratior inſtructiorq; veniret.in Verr.112. & ad Her.26.b. Paratior videatur eſſe deterior cauſa.8. Att.55. Nihil firmius, nihil paratius.11. ad Att. 22. Paratius pfugiũ.13. Att.10. Paratiores ſimus ab omni re.10.fam.17. in ep.Planc. Conſuetudine beneficentiæ paratiores erant, & tãquã exercitatiores ad bene de multis promerendũ, quo plurib. profuerint.2. Off.75. a. Audaciſſim⁹ paratiſſimuſque homo.7.Att.16. Ad omne facinus paratiſſimus homo.pro Mil.18. a Paratiſſimus ad dicendũ.1. Verr. 23.a. Paratiſſimus ad hæc ꝓpulſanda.Att. 5.94. 2. a. Qu. Scæuola in iure paratiſſimus.de Cl. Or.177.b. Prouincia omniũ ciuitatũ conſenſu paratiſſima. Plancus Senatui, l. 10.8. 13.a. Eumque cognoui ſe paratiſſimo animo, vt cũ ſuis copiis iret ad Mutinã, &c.13. Phi. 35 a. Paratiſſimi ab exercitu.11.fam.24.in ep.D.Bruti. Paratiſſima tibi à me oia cõfidas velim.6.fam.17. Cõtra paratiſſimos iuerã, cũ imparata, & infirma oia viderẽ.11.Att. 19. Paratiſſimos, id eſt, rebus omnibus inſtructiſſimos.

Paratè.

Is tñ ad dicendũ veniebat magis audacter quàm parate.de Cl. Or.130.a. Dimicareque paratius de honore, & gloria, quàm de cæteris commodis.1.Offi.117.a. Tamẽ diligentius, paratiuſq; veniſſes.pro Roſcio Am.43.a.

Parabilis.

Propterea quòd ipſa natura diuitias, quibus contẽta ſit, & parabiles & terminatas habet.1. de Fin.71.a. Diuitias enim naturę parabiles eſſe.5. Tuſc.133. a.

Parochius.

Omnino cum Seſtius noſter parochis publicis occupauit: &c. Att.13. 261.5.a.

Paronomaſia.

Et quidem ſi in verbis ſunt paromæon dicitur in nominibus paronomaſia.6. Verr.23 a.

Pars.

Pars eſt, quę ſubeſt generi, ut equus.de Inu.47.& 58.b. Quòd pars earũ appulſu ſolis exarſerit, pars obriguerit niue.de Nat.de.1.19. Cùm magna pars, &c. ꝓ Corn.Balb.59.b. Mea pars etſi nemini cedit fac ut tua cęteros uincat. Qui fr.1.1.63.a. Vt minor pars populi uocaretur.con Rull.69.b. Nulle pars nõ fuit mea. ꝓ Rab.124. b. Etenim quæ pars optima eſt in homine, in ea ſitũ eſſe neceſſe eſt illud qđ quærim⁹ omniũ optimũ.Tuſc.5.49. Eſt aliqua mea pars uirilis, qđ eius ciuitatis ſum, quã ille amplã, &c.6.Verr.73.a.& 5. 6. Partis alterutrius nõ fuiſſet.10.Att. 2. Id eſt, neuter fuiſſet, ut uulgò loquimur. Carneades aũt nullius philoſophiæ partis ignarus.1.Academic.67.a Hoc eſt omnẽ philoſophiæ cognitionẽ habens. Partis legitimæ ſponſio. ꝓ Roſc. Com.5. Periculũ qđ offendit aĩos maioris partis hominũ magis.in Ant.212.b. Siquidẽ ſimiles maioris partis oratorũ futuri ſumus Att.255.b. Nõ licẽt mihi nullius partis eſſe, qa utrobique inimicos habeo. 10. fam. 67. Oĩbus uobis aut maiori neſtrũ parti.con. Rull.81.b. Alij multitudinis iudicio feruntur, quæque maiori parti pulcherrima videntur, ea maximè exopant.1.Off. 166.a. Quib. illi vrbis ſuæ partem ademerũt, ijs tu noſtri imperij partẽ dediſti. 7. Verr.68. a. Maxi-

mam

mam aũt partẽ ad iniuriã faciendã aggrediuntur nõnulli, vt, &c. Off. 5.b. Partẽ maiorẽ ſuarũ copiarũ amiſit. 10. fam. 65. in ep. Galbæ. Aliquã partẽ, quàm nullã attingere, melius putatur in cæteris rebus, quàm in vita. Tuſc. 1. 77. Pro illa tenui infirmaq; parte nobilitatẽ defendi. p Sext. Roſc. 41.b. Partẽ alicuius defendere. 4 Att. 44. Bonã partẽ ſermonis in aliquã diẽ differre. 2. de Ora. 9.a. Partẽ eligere. 8. fam. 42. in ep. Cęl. Partẽ minimã, & rei, & amoris tui ferre. 12. fam. 41. in ep. Trebonij. Senſus partẽ ſi vllam habes, hæc te lacerat, hæc cruentat oratio. 2. Phil. 90. a. Vt ſocius in ſocietate habet partẽ, ſic cohæres in hęreditate habet partẽ. p Qu. Roſc. 54.b. In partẽ aliã trahere me poſſit. 10. fam. 7. in ep. Planc. Facere verba in aliquã partẽ At. 8. 147. 11. a. Nũc in alterã partẽ magis timendi armorũ exitus. At. 102.b. Mors in bñficij partẽ numerẽ. 11. Phi. 290. Illud. n. nõ accipio in bonã partẽ, qd ad me refers. At. 13. 262. 1. a. In partẽ contrariã raperent conſiliũ meũ. 10. famil. 75. in ep. Pollionis. Aliquando tamen ſępe re dilata, in eam partem, vt eum decedere poſt Calend. Martias placeret, Senatus ſconſultum factum. ep. 117.b. Peccare in eam partẽ quæ cautior eſt. pro R. Am. 33. a. Hæc ſcripſi in eam partem, ut me motu putares At. 251. b. Moueor his rebus omnibus, ſed in eam partem, vt ſalui ſint vobiſcum omnes. 4. in Cat. 76. a. In hanc partẽ errare malo, vt faciã, &c. q̃ &c. ep. 121.b. Damus operam, ne cuius animũ offendamus, &c. ab æquis verò, aut etiã à ppenſis in hanc partẽ excolamur & amemur. ad Qu. fr. 2. 16. 12. a. In hanc partẽ porrò tutum tibi erit, ſi quid volueris gratificari. 8. fam. 14 in ep. Cœl. In impiorũ partẽ atque in parricidarum numerum aliquẽ transferre. pro Syll. 58. Quod dixiſti, aut nõ dixiſſes, aut mitiorem in partẽ interpretare. p Mur. 139.b. Neutram in partem ſine hominum opibus, & ſtudijs hæc effici poſſunt. 2. Off. 27.a Neutrã in partẽ moneri. Ac. q. ed. 1. l. 2. 121. Tua nullã in partẽ intereſt. Memmio, l. 13. 1. 4. a. Quę pfectò i optimã partẽ accipies. ep. 168.b. Cęſar mihi ignoſcit, per literas, qd nõ venerim: ſeſeque in optimã partẽ id accipere dicit. At. 10. 6. Faciliime in optimã partem cognoſcuntur adoleſcentes, q, &c. Off. 42.b. Peiorẽ in partẽ verſa, & mutata ſunt oĩa. p Roſc. Am. 62. a. Hoc aſſequere, vt in quã partẽ accipias, minus laborẽ. ep. 36. b. Quã in partẽ acceptæ literæ ſint. 10. fam. 11. In partẽ venire. 14. fam. 5. Durum fortaſſe hoc videatur, neq; ego vllam in partẽ diſputo. in Ver. 237.b. Itaque in partem mulieres vocatæ ſunt. p Cęc. 9. a. In vtranque partem dicẽdo, & audiendo elicere, & tanquam exprimere aliquid, qd aut verũ ſit, aut ad id quamproximè accedat. Ac. quæſt. edit. 1. lib. 2. 8. In vtranq; partem in mentẽ multa veniebant. 11. fam. 52. Permulta mihi de noſtro itinere in vtranque partẽ occurrũt. Att. 248.b. In vtranque partẽ magna eſt vis in fortuna vel ad ſecũdas res, vel ad aduerſas. 2. Off. 26. a. Partem milleſimã vix intelligo ex eo li. 2. Att. 14. Ei partem bonorum maiorem legauit. pro Cęc. 287.b. Maximam autem partem, ad iniuriam faciendam aggrediuntur nonnulli, &c. Off. 1. 37. Nõ omnino quidẽ, ſed magnã partem. ep. 134. Etſi abfui magnã partem conſulatus tui ep. 47.b. Magnã partem ex iambis noſtra conſtat oratio. Or. 215.b. Nã mulieres filiique parui, &c. itinerib. neceſſarijs, aut magnã partẽ tectis ac tenebris cõtinebũtur. Poſtquã. 199. b. Stoici magnã partẽ in his partiẽdis occupati ſunt. Tuſc. 211.b. Qui maiorẽ partẽ populi ſuffragijs priuauit. con. Rull. 2. 35. a. Cũ magnã partẽ noctis vigilaſſes. de Diu. 1. 104. Dei maiorẽ partẽ alicubi ſedere. 6. Ver. 48. Ac. q. ed. 1. l. 2. 15. Dignitatis & libertatis partẽ nullã in poſterum ſibi relinquere. Lent. 1. 9. 8. a. Idoneã aliquã partẽ relinquere. ad Her. 2. 67. a. Partẽ ſupplicij adhibendi relinquere. 11. Phi. 293. Nullã partẽ noctis requieſcere. pro Roſc. Am. 59. a. Partem honeſtiorẽ & firmiorẽ ſequi in diſſenſione domeſtica. 8. fam. 41. in ep. Cęl. Partẽ depoſitã ſuſcipere. 3. Verr. 3. Partem Reipub. ſuſcipere. pro Mil. 31. In rebus iudicandis, ad vnamquãque rem põderandã, non minimã partẽ ſapientia iudicis tenet. p Font. 178.b Si vllã partem libertatis tenebo. 3. ad Qu. frat. 11. Vnã. n. partem & conſuetudinem earum epiſtolarũ, qbus ſecundis rebus vti ſolebamus, tempus eripuerat. Figulo, lib. 4. 13. 2. a. Cùm eadẽ metuã ab hac parte, ſi illinc beneficium non ſit, rectius putem quiduis domi perpeti. At. 140.b. Si Africanę legiones celeriter venerint, ſecuros, vos ab hac parte reddam. ep. 159. b. Traducta ex parte ad genus notatio. de Or. 141.b. Tua laus ex aliqua parte fuerit. ep. 29.b. & de Fin. 133.b. Grandis nato parens adductus ad ſupplicium, ex altera parte filius. 3. Verr. 53. a. Ex altera parte grauiter, ex altera acutè extrema ſonant. in Somn. Scip. 17. a. de motu cęli. Quæſtio peculatus ex altera parte lacrymarũ, ex altera cathenarũ. p Mur. 134.b. Ea parte argumentũ. 2. de Or. 91. Si multò maiore, & grauiore ex parte bona propendent. Tuſc. 245.b. Itaq; populus Romanus breui tpe neque Salios habebit, neque ex parte dimidia reliquos ſacerdotes. p D. ſua. 30. Ex ea parte accipio excuſationẽ tuã, quatenus, &c. 4. fam. 10. Quòd tibi mea pmiſſio manſionis tuæ grata eſt, id ego ſummo meo dolore, & deſyderio, tũ ex parte gaudeo. Q. fr. 3. 17. 12. a. Ex hac parte pudor pugnat, illinc petulantia. in Cat. 109. b. Vtinã aut nõ iſta parte Appius, aut nõ in hac Curio, cuius amicitia me paulatim in hanc pditam cauſam impoſuit. ep. 125.b. Aſſentiri alicui magna ex parte At. 7. 123. 4. a. & 15. 35. Flaccus bellũ Cretenſe magna ex parte geſſit. p Fl. 154.b. Ex magna parte cõi cõmodo inſeruieris. ep. 169.b. Omnino aut magna ex parte liberari. 1. Tuſc. 2. a. Magna aũt ex parte clementi caſtigatione licèt vti. Off. 27. b. Tibi nos vt antea magna ex parte, ſic nunc penitus, totoſq; tradidimus. Tuſc. 229. b. Hæc. n. ille, & aliqua ex parte habebat, & maiore ex parte habere ſe ſimulabat. p Clu. 31.b. Ex maiore parte pleraſque res nominari. Tuſc. 232.b. In eo Senatu, quem maiore ex parte cooptaſſet. de Diu. 113.b. Ex maiori parte vnamquãq; rem appellari ſpectariq; dicunt. Tuſ. 233.b. Multò maxima ex parte liberę religione domus. de Aruſp. reſp. 8. a. Caput iecoris ex omni parte diligẽtiſſimè conſyderant. 2. de Diu. 47. Si ex omni parte eiuſdẽ modi ſint. At. q. 11.b. Is ſeruus ex qua parte erat, Fannij non erat. H S. L 111. ex qua parte erat Roſcij, amplius erat H S. CCCLIII. pro Q. Roſc. 49.b. Mundus ex quadã parte mortalis, ex altera aũt parte, &c. Of. 62.b. Quod ab ijs verè quadã ex parte, nõ totũ dicitur. Or. 214.b. Qui ager neque villam habuit, neq; vlla ex parte fuit cultus. pro Q. Roſc. 50.b. Si vlla ex parte hæc ſententia infirmata fuerit. p Cęc. 295.b. Vlla ex parte vera. 10. fam. 74. in ep. Pollionis. Re ex vtraque parte audita. l. 1. de Fin. 18. Cęli verticib. ipſis ex vtraque parte ſubnixi. in Somn. 21. a. In parte aliqua eſſe. pro Ligar. 1. & pro Deiot. 25. In ea parte plura verba fecerim. vel potius, in eã partẽ. 8. At. 12. Quòd fuerim moderatior, temperatiorque, quàm in ea parte quiſquã, &c. ad Planc. 13. 30. 17. a. Studioſe plerique pſertim in hac parte, facta principiũ mirantur. Or. 28. b. In hac parte hæc ſunt, vide nũc quæ ſunt in altera. At. 119.b. Si magna parte qdem ad verũ ipſum, aut quãproximè accedunt. Ac. q. 10.b. Pro parte ciuili debeo Rempub. velle ſaluã. 11. fam. 49. in ep. Matij. Atque etiã vt ita fieret. p mea parte adiuui. ep. 61.b. Ego p mea, tu p tua, p ſua quiſque parte ferre putuiſſet. ep. 252.b Præcipuè quòd in his artib. p mea parte verſor, quarũ ille princeps fuit. 6. Verr. 73. a. Ita p noſtra parte celeriter iter nobis expediri poſſe confido. in ep. 190.b. Omnia iſta pinde, vt cuique data ſunt, p rata parte, à vita longa aut breuia dicũtur. Tuſc. 1. 78. Oẽs q adſunt, p ſua parte atque authoritate defendũt. pro Syl. 3 Pro ſua quiſque parte. ad Caſſiũ, lib. 15. 15. 10. a. Pro ſua parte vt ita fieret, adiuuare. Metello, li. 5. 2. 27. a. Si quis de hæredib. exegiſſet p ſua parte, id qd, &c. de Leg. 180.b. Pro parte viriili obligatus. 13. Phil. 348. Partes ſunt quæ generib. ijs, ex qbus emanãt, ſubijciuntur. 1. de Or. 93. Partes corporis ad naturę neceſſitatem datæ. Off. 1. 177. Sed cur impedimus Antoniũ? cuius audio eẽ partes, vt de tota eloquẽtia diſſerat. de Or 111.b. Partes diſtributionis duę 1. ad Her. 17. Sed certe hæ partes fuerunt tuę de illuſtrãda oratione vt diceres. de Or. 156.b. Tenendæ ſunt nobis illę partes. At. 3. 42. 1. a. Ac maximè partes iſtius officij ſunt pueri Ciceronis. de Or. 111.b. De mea beneuolẽtia erga te, & ſi potes ex eodem Phania cognoſcere, tñ videntur etiã aliquæ partes meę. ep. 30.b. Sin erit bellũ, vt video fore, meæ partes nõ deſyderabuntur At. 7. 144. 3. a. Quæ ſunt igitur partes meæ? pro Corn. Balbo. 55.b Munus hoc meũ nõ eſt: cùm meæ partes ſunt hoſpitũ recipiendorũ, id libenter facio. in Ver. 89.b. An meæ partes in mea cauſa nõ præcipuè fuerunt? pro D. ſua, 215. b. Non ſunt meę partes id facere. 3. Verr. 44. a. Næ multò veſtræ maiores grauioreſque partes ſunt ad cogitandũ, quàm ad dicendum, meæ. pro Font. 278. b. Partes meæ eſſe poſſent. 13. Att. 20. Partes mundi omnia, quæ inſunt in eo, ſecundum Academicos. Acad. q. ed. 2. l. 1. 21. Puero me hic ſermo inducitur, ut nullę eſſe poſſent partes meæ. Att. 13. 276. 4. a. Oẽs partes philoſophię, atque omnia membra tum facillimè noſcuntur, cùm totæ quæſtiones ſcribendo explicantur. de Nat. d. 3.b. Tamẽ uidentur etiam reliquæ meæ partes. ad Appiũ, li. 3. 1. 3. a. Partes tres narrationis poſitæ in negotiorum expoſitione. 1. ad Her. 13. Quid de auguribus loquar tuæ partes ſunt, tuum, inquam, auſpiciorum patrocĩnium debet eſſe. Diu. 1. 87. Ac. eade. quæſt. edit. 2. lib. 1. 31. Bruto, lib. 11. 14. 6. a. Vtræ partes, pro Font. 15. a. Vrbis. n. celeberrimæ & maximæ partes aduerſum illud nõ monimentũ, ſed vulnus patriæ cõtinẽtur. p D. ſua, 113. a. Partiũ bonarũ ciuis. p. Cæl. 9. Nã nũc qdẽ partiũ contentionẽ eſſe dictitat, quarũ partiũ? alteri uicti ſunt, alteri ſunt e medijs C. Cæſaris partibus. 5. Phil. 187. Partiũ coniunctio. 6. fam. 17. Partiũ diſtributio, quarũ formarũ, infinitior. Top. 17. Partiũ eloquentiæ unaquæque ars per ſe magna eſt. Brut. 11. Erat, inquit, illarũ partium. pro Quinct. 46. a. Partium priorum, uel ſecundarum actores. 1. Vert. 26. Quis unquam Græcus comœdiam ſcripſit, in qua ſeruus primarũ partiũ non Lycos eſſet? pro Flacc. 51. Vt in actorib. Græcis fieri videmus, ſępe illũ p eſt ſecũdarũ aut tertiarũ partiũ, cùm poſſit aliquãdo clarius dicere, quàm ipſe primarum

marũ,multũ ſummittere, vt ille princips quàm maximè excellat:&c.1.Verr.26.a.Quarũ partiũ corporis vſus ſunt neceſſarij, eas neq; partes,neq; earũ vſus ſuis nominib. appelant, q ſana mẽte ſunt.Off.1.177.Creationẽ Pont.Max,populi ad partes dare.2 de L.Agr.32.a.Cùm te ex fratre meo, ne tũ qdẽ,cùm tibi propè neceſſe eſſet eas agere partes,inimicũ mihi fuiſſe cognoſsẽ.3.ep. 40.Ego has partes lenitatis & miſericordię,quas me natura ipſa docuit,ſemper egi libenter: illam verò grauitatis ſeueritatisq; ꝑſonã nõ appetiui,ſed ab Repub.mihi impoſitã ſuſtinui. ꝓ Mur. 5.a.Si alienus minus vehemẽs fuerit,& tibi primas in dicẽdo partes conceſſerit.5.Verr.27.a.Antonius potius & Ventidius partes Cæſaris defẽderẽt.13.Phil.382.a,Partes ex toto deſecãs,de Vni. 29.Cõſtãtiæ,moderationis, temperãtiæ partes tribus triumphis deuinxit.in Piſ.22.de Pompeio.Tibi dedit partes Antiochianas, mihi ſumpſi Philonis.ep.130.b.Eripueriſne partes illo tempore chariſſimas partim à Cæſare,partĩ à publicanis.in Vatin.22.a.Is partes fecit in ripa neſcio quo,ternorum iugerũ.At.197.b.Quis Antonio ꝓmiſit,vt partes faceret,& vtrã vellet, prior ipſe ſumeret?2.de Or.200.a.Hoc eſt,in partes diuideret. Virtus habet plures partes,quarũ,&c.de Or.140.b.Partes non plures,quàm tres, enumeratio debet habere.1.ad Her.17.Nemo eſt, quin quũ vtrumuis liceat,aptas malit & integras omnes partes corporis,quàm eodem vſu imminutas & detortas habere.de Fi.3.14.Partes magnas publicanorũ habeſ.ꝓ Ra.Poſt.2.Partes has mihi impoſuit. 10.At.34.35.ex ep.Antonij.Id eſt,hoc munus.Iudicabã duriores partes mihi impoſitas eſſe ab offenſione noſtra.10.ad At.27.ĩ ep. Antonij. Diſtrahũtur in cõtrarias partes impotẽtiũ cupiditates 5.Tuſc.85.a.Brũduſij iacere,in omnes partes eſt moleſtũ. At.11. 10.In cõtrarias partes fluxerunt flumina.1.de Diu.132.a.In contrarias partes omnium rerũ facultas ex iiſdẽ locis ſuppeditatur. 2.de Or.119.a.Semina malorũ incõtrarias partes ſe vertunt. de Diu,115.b.Nec interea locupletare amicos vnquã ſuos deſtitit, mittere in negotium,dare in partes,augere,fide ſuſtẽtare.ꝓ Rab. Poſth.2.a.Pręcepta quibus in omnes partes vſus vitæ cõfirmari poſſit.1.Off.12.a.Meq; tibi in omnes partes defendẽdũ putes.5. fam.25.ĩ ep.Vatinij.Alter multos planè in omnes partes fefelit, pro Seſt.15.Cùm ſuſpicarer multũ intereſſe rei familiaris tuę,te quã primũ,idq; in omnes partes,valere.Marcello,li.4.10.4.a.Q. Hortenſius,q hoc iudicio partes accuſatoris obtinet.ꝓ Quint.4. Cur ergo tuas partes ſuſcipio?cur tuũ onus ſuſtineo?6. Ver.70. a.Partes Conſulum ſuſcepiſti.15.fam.51.Partes meas ſuſcipe, & cũ te eſſe finge q ego ſum.3.fa.49.Officia & partes ꝓ aliquo ſuſcipere in Vatin.22.a.Suſcipere officia & partes ꝓ dignitate alicuius.ep.44.b.Officia & partes imperatoris ſuſcipere.Appio,lib.3. 10.5.a.Partes pietatis,defenſſionis,querelæ,eloquẽtiæ,doloris, ingenii ſuſcipere. pro Seſt.2.multas partes meæ ſalutis ſuſtinere & ſuſcipere potes.3.Att.34.&.7.21.Niſi hanc perſonam & has partes poſſem ſuſtinere d.e Aruſp.reſp.57.Omnes igitur partes mundi tangam, de Nat,d.2.18.Partes illas tenere, 3. Att. 2.Hoc eſt, illud iter ſeq.Tibi iſtius generis ĩ ſcribendo priores partes tribuo,quã mihi.ad Q.fr.3.20.6.a.Id eſt,te pluris facio,& magis laudo.Eiq; eius partes tribuit,vt,&c.1.de N.d.48.a.Tuas partes eſſe arbitror,vt pueri animũ tenerũ his opinionib.imbuas.At.229.b. A partib.argumẽtũ.Top.6. A partib.recipi aut eiici.ꝓ Ligar.16. Nõ de partib. iis,in qbus ægritudines,iræ,libidineſq; verſantur. Tuſc.1.65.Hæc ab hoiibus callidis,& peritis aiaduerſa ac notata, verbis deſignata,generib.illuſtrata,partib. diſtributa ſunt. 1. de Or.54.a.Quid ſi duab.partib.doceo te amplius frumẽti abſtuliſſe,quã pop.Rom.miſiſſe?5.Ver.40.a Oſtẽdit ſe ex oibus partibus amor tuus in his literis.Luceio,l.5.41.In mundi partib.(nihil ẽ n.in omni mũdo,qđ nõ pars vniuerſi ſit.) de N.d.2.22.In oib.partibus argumentationes aduerſariũ tentare.ad Her.2.65.a. In partibus ſuis timidus.2.Phil.82.In his partibus. ꝓ mea parte verſor quarũ ille princeps fuit.in Ver. 219. b. Multis partub. plures.8. fam.27.in ep.Cęl.Oẽs hæ ſunt genere quatuor,partibus plures. de Fin.97. b. Sed tranſactis iam meis partibus,ad Antonium audiendum veniſtis. de Or. 1110.b.

Parſimonia, Vide Parcus.

Particula.

Mundi omne animal quaſi particula,quædam eſt.de Vni.196. b.Ipſe aũt hõ ortus eſt ad mundũ contẽplandũ, & imitãdũ nullo modo ꝑfect⁹.2.de N.d.27.a.Cuicunq; particulæ cęli officeretur. Or.123.b.Particulã literarũ tuarũ legi.ad Brut.42.in ep. Bruti. Cognoſcis ex particula ſcelerũ tuorũ,genus vniuerſum.in Piſ.98 b. Hinc illæ extraordinariæ pecuniæ,quas nullo duce,tñ aliqua ex particula inueſtigamus,redundarunt.3.Ver.70.a.Qui ſcelere paſcuntur,nõ poſſũt ſine vlla iuſtitiæ particula viuere.2.Off.56. a.Tenuiſſimæ particulæ.2.de Or.88.a Particulas ignis,terræ, aquæ à mundo mutabantur.de Vni.59.Anaxagoras materiam infinitam,ſed ex ea particulas ſimiles inter ſe minutas, eas primum cõfuſuas,&c.4. Acad.211.a.

Particulatim.

Si ſummatim,nõ particulatim narrabimus.ad Her.3.b.

Particeps.

Tu particeps factus es in turpiſſimo fœdere.de Inu.73.b.Huiꝰ igitur belli ego particeps & ſocius,& adiutor eſſe cogor. Att. 9. 181.10.a.& 4.1.Coniurationis particeps.3.Cat.58.a.Qui mihi,& in publica re ſocius,& in priuatis omnib⁹ cõſcius,& omniũ meorũ ſermonũ & conſiliorum particeps eſſe ſoles.Att.1.13.2. a. Nec illa de ſummo bono ratio aut voluptatis nõ dolẽdive particeps, aut honeſtatis expers probabitur.2.de Fin. 64. a. Fortunarũ omniũ ſocius & particeps.ꝓ Font.30. a. Particeps humanitatis. 11. Phil.294.Mentis & rationis particeps pars animi.1.de Diu.107. a. Particeps pudoris ac verecundię hõ.4.de Fin.30.Particeps rationis.Acad.q.ed.1.lib.2.22.Compos & particeps rationis animi de Vniu.35.a.Particeps ſolicitudinis & doloris.16. fã.27. in ep. Cicerõis filij.Particeps vitij quiſquã in eũ ordinẽ nõ veniet.3.de Leg.27.Vtriuſque particeps,vel vtriuſq;,ſi verũ quęrimus, potiꝰ expers.Or.198. b.Participẽ eſſe artis.2.de Diu.63.a.Hæreditatis diripiẽdæ participes.6 Ver.122.a.Beneficiis & honorib⁹ vt participes frui,quãti vellem⁹.At.285.b.Sentẽtiæ atq; opinionis meæ qm voluiſtis eſſe participes,nihil occultabo.1.de Or.83.a.Virtutes ita connexæ ſunt,vt oẽs omniũ participes ſint.5. de Fin. 119. a.Digni ſumus,quos habeas tui cõſilij participes.11.fam.3. ĩ ep. M.Bruti & Caſſij.Milites dulcedine quadã gloriæ cõmoti, quaſi participes eiuſdẽ laudis,magno illud clamore approbauerũt.ꝓ Arch.18.Feci cõtinuò oẽs participes meæ voluptatis.Plãc.10.25

Participo.

-qui alteri exitium parat.

Eum ſcire oportet,ſibi paratã peſtẽ,vt participet parẽ.2.Tuſc. 67.a.ex poeta.Sequtur igi ad participiandũ aliũ ab alio,communicandũque inter omnes,iuſtos natura eſſe factos.1.de Le.48.a.

Partim.

Baſtiarũ terrenę ſunt aliæ partim aquatiles.de.N.d.22.b. Domitius ſuas.xii.cohorteis trib.in oppidis diſtributas habet:nã p. Albæ,partim Sulmonæ collocauit Att.129.a.Itaq; cũ totũ iter, & nauigationẽ conſumpſiſſet,p.in ꝑcontãdo à peritis, p.in rebus geſtis legendis,&c.4.Ac.4.a.P.deſeruerũt me amici,p.ꝓdiderũt. Q. fr.1.3.8.a. Cũ p.è nobis ita timidi ſunt,vt,&c.p.ita à Republica auerſi, vt,&c.in Ant,220.b.Quũ p.eius prædæ ꝓfundæ libidines deuoraſſẽt,partim noua quædã,& inaudita luxuries, partim etiã,&c.in Piſ.38.a.Neceſſe eſt fateri p. horũ errore ſuſceptũ eſſe,partim ſuꝑſtitione multa fallendo.de Diu.125.b.P.ficta aperte,p.effutita temerè Appollinis operta.2.de Diu.169.a.Eorũ aũt ipſorũ p. eiuſmodi ſunt, vt ad vniuerſos ciues ꝑtineãt, partim vt ſingulos attingant. Offi. 106.a.Cæteri ſunt p.obſcurius iniqui,p. nõ diſſimulanter irati.ep.5.b.Sed eorũ p.in pompa,p. in acie illuſtres fuerunt.de Or.117.b. Homũcio hic q multa putat ꝑter virtutẽ homini p.clara eſſe,p.neceſſaria.4.Ac.242.a.Sed nihil eſt qđ illi nõ ꝑſequãtur ſuis argutijs,p. fugiẽdas eſſe nimias amicitias, ne neceſſe ſit vnũ ſolicitũ eſſe ꝓ pluribus.de Amic.42.a.P.ruinæ ſimiliora aut tẽpeſtati,quã iudicio,& diſceptationis fuiſſe,p. &c. pro Clu.71.a.Ex cœteris ordiuib.hoĩes induſtrij p.in Aſia negotiãtur, p. eorũ in ea ꝓuincia magnas pecunias collatas habẽt.ꝓ Põp.7.b.Multa inuſitata,p.ex cælo,alia ex terra oriebãtur,quædã etiã ex hominũ cõceptu & ſatu.de Diu.99.b.Vt eos p.ſcelerũ, ſuorũ,p.etiã ineptiarũ pæniteret.Cæl.2. 8. 7. a. Idẽ ille Prætor monumẽta antiquiſſima p. regũ locupletiſſimorũ, q̇ illi ornamẽto vrbib.eſſe voluerũt:p.etiam noſtrorũ imperatorũ,&c.2. Verr. 9. a. Statuæ in locis publicis poſitæ,p.etiam ĩ ædibus ſacris per vim, per vniuerſam multitudinem deiicerentur.4. Verr. 113. a. Videbis ergo vt ſuſtentetur p. de Fruſinati , partim , &c. Att. 172.b.Reliqui ſex fuerunt,ex quibus p. tecũ planè ſentiebant, p. medium quendã curſum tenebant.in Vatin. 32.b.Cæſar à nobiliſſimis ciuibus,p.etiã à ſe omnib.reb.ornatis trucidatus eſt,de Diu. 113.b. Sunt.n.loca publica vrbis,&c.quæ maiores in vrbe p. periculi ꝑfugia eſſe voluerunt.2.de L. Agr. 46. a. Cauſarum quæ, &c. p. in iudicijs verſantur,p.in deliberationibus.de Or. 96. b.

Partior.

Pes,q adhibetur ad numeros,partitur in tria.Or.215.b.Quibuſcũ viui bona noſtra partimur,Prætor,&c. 3. Verr. 79. Partes bona ſua cũ filijs partiũtur.in Verr.99.b.Partiuntur inter ſe, qui Capitoliũ,q vrbis portas occuparẽt.in Ant 261.b. Hortẽſius mecũ cauſas partiebatur.de Cl.Or.161. b.Antonius ita parti⁹ eſt tecũ,vt,&c.de Or.142.b.Idque ipſum in ea. quę decuit, mẽbra partitus eſt de.Vni.29.Partiũto cẽſores pecunias,æuitates, ordines. 3.de Leg.7. Is genus vniuerſum in ſpecies certas,vt nulla neq; ꝑtermittatur,neq; redũdet,partietur ac diuidet.Or.63.Quod quũ

redactum

redactū eſſet, ęqualiter oēs partirentur, nunquid petierit quod ſuę partis eſſet? ꝓ R. Com. 30. a. AErariū cū aliquo partiri. ꝓ D. ſua. 19. a. Partiri aliquid cū aliquo. ꝓ Mil. 115. b. Actio partiēda eſt in geſtiū atq; vocē. de Cl. 177. b. Neque hoc partiēdę, inuidiæ ſed cōmunicandæ laudis cauſa loquor. pro Syl. 6. a. Tollit definitiones: nihil de diuidendo ac partiendo. docet. 1. de Fin. 16.

Partitus

Sed paulò ſecus à me atque ab illo partita ſunt. de Or. 153. b. Sunt enim omnia in quædam genera partita. de Vniu. 13.

Partitè.

Qui enim nihil poteſt tranquillè, nihil leniter, nihil partitè, definitè, diſtinctè. &c. in Or. 53. a.

Partitio.

Partitio qua uſus eſt Epicurus, qui poſuit vnum genus cupiditatū, &c. alterū. &c. de Fi. 58. b. Hæc ſi rectè memini, partitio fuit 3. de Nat. d. 8. a. Hæc ſit prima partitio, qđ facetè dicatur, id aliàs in re habere, aliàs ī verbo facetias. de Or. 131. b. Facta non fortuitò nec temerè partitio. ꝓ Syl. 9. a. partitio ærarij. ꝓ Seſtio, 15. b. Vrbis Italięq; partitio. 13. Phil. 382. a. Partitio à diuiſione quid differat. Top. 15. Partitionis caput ſcriptū caute. 2. de Leg. 49. Partitionis vtilitas, & eius genera duo. 1. de Inu. 45. Qui totā philoſophiā in tres partes diuiſerāt, quā portionē à Zenone retentā eſſe videmus. de Fin. 107. b. Grēcos partionē quādā atriū feciſſe video. de Or. 86. b. Propter ęquabilē pdæ partitionē Bargulus, &c. 2. Offi. 56. a. Ex partitione pecunia debetur. ꝓ Cęc. 11. a. In partitione fugēda uiti a. 1. de Inu. 47. In hac partitione ornatus. 6. Ver. 107. a. Partitione qūo utendum. Top. 16. Partiones, de qbus reb. dicturus ſis. de Cl. Or. b. 193. Partitionum definitiones. Top. 12.

Partior.

Quum te nō cuſtodem ad continēndas, ſed partitorem ad partiendas merces miſſum putares. in Vatin. 8. a.

Particeps, Particulatim, Partim, Partior, Vide Pars.

Parturio, Partus, a, um, Partus, tus, Vide Pario.

Paruiduco, Paruipendo, Paruitas, Vide Parus.

Parum.

Querā ex te ea, quæ p. accepi. de Nat. d. 60. b. Quē ſi p. pudor ipſius deſēdebat. 5. fam. 1. in ep. Quint. Metelli. Id eſt, nō ſatis. P. diligētur aliqd facere. Att. 10. 201. 4. a. Facite vt cæteris poſthac idē liceat, licebit. at hoc parū eſt: pmitte vt liceat quanti quiſque velit. 5. Ver. 190. a. Parumne eſt Piſo, vt omittā Gabiniū, q tantū hoīes fefelliſti? vt negligeres authoritatē Senatus? Remp. pdederes? etiamne audes? &c. ꝓ Seſt. 25. P. firma ſunt equidē quæ de fratre meo ſcribis. At. 10. 203. 1. a. Vide ne dū pudet te parū optimatē eſſe, parū diligenter qđ optimū ſit, eligas. Att. 10. 201. 4. a. Cū p. memineris qđ conceſſeris. 1. de Inu. 100. a. Nemo p. diu vixit, q virtutis pfectæ functus eſt munere. 1. Tuſ. 175. a.

Parumper.

Abducere animū parūper à moleſtijs. Att. 11. 172. 6. a. Tu velī à me animū p. auertas. de Amic. 5. P. conticere, & cæteris ſilentiū eſſe. 3. de Or. 79. a. Digredi p. à cauſa. de Cl. Or. 179. a. Diſcedo p. à ſomniis, atque mox reuertar. 1. de. Di. 86. a.

Paulatim.

Cuius amicitiā me paulatim in hanc perditam cauſam impoſuit. ep. lib. 8. 171. a.

Paulisper.

Abeſſe ab domo paulisper malui, quā pſens illud optimè factū argentū amittere. 6. Ver. 34. P. dū ſe vxor (vt fit cōparat, cōmoratus eſt. ꝓ Mil. 20. Puellā deſatigatā petiiſſe à matertera, vt ſibi cōcederet p., vt in eius ſella requieſceret. 1. de Diu. 168. b. Lectica p. depoſita. 6. Ver. 47. Quæ ego p. à te deſyderaui ep. 103. b. P. faceſſant, rogemus. 1. de Leg. 56. a. Recordo quàm bella nobis p. gubernantib. ciuitas fuerit. Att. 65. b. Stetimus p. in illo ganearū tuarū nidorum atque fumo. in Piſ. 9. Suſcipe p. meas partes. ep. 44. a.

Paulum.

Paulū cùm eius villa abeſſemus, ipſum ad nos venientē vidimus. 1. Acad. 2. a. Addere p. aliquid rei alicui. 1. Ac. 2. a. Etſi à te p. allatum eſt noui. de Leg. a. Inter hos ætate p. his antecedēs Galba. de Cl. Or. 171. b. Sed p. antè dicēdū eſt. Ac. 32. b. Et ex eo nō p. neſcio qd in rē ſuā cōuertit. ꝓ Sext Roſc. 37. b. P. oppidò inter ſe differunt. 5. de Fin. 51. a. Quaſi uerò p. differat ager Cāpanus ac Stellatis. 2. de L. Agr. 84. a. Hæc p. imminutata cohærere nō poſsūt. 3. de Or. 98. a. Nihil ut ferè intereat, aut admodū p. qđ aſtrorum ignis, & ætheris flamma conſumat. 2. de N. d. 176. a. De ſtellis. Leuari p. grauitate valetudinis. Torquato. l. 6. 2. 1. a. Si Pōpeius p. modò oſtenderit ſibi placere. ad Lentulū. l. 1. 5. 13. a. Tuas nūc epiſtolas à primo lego: hæ me p. recreant. Att. 9. 173. 11. a.

Paulo.

Auri centū pōdo, paulò amplius. ꝓ Flac. 53. a. Ego aūt AEdilis hoc eſt p. amplius quàm priuatus. 2. Verr. 23. a. Res. n. Calen. Ian agitata. p. antè confecta eſt. 6. Phi. 204. a. Quæ p. antè pcepta dedimus ambigui, quæq; pximè, &c. ī Part. 78. a. Repertitius accitus ac p. ante inſitus huic vrbi ciuis. Saluſt. in Cic. 1. P. antè quàm eſſet mortuus. 4. Acad. 110. a. Quū p. antè dediſsē ad te Caſſi tabellario literas, V. Idus uenit noſter tabellarius, &c. At. 14. 319 1. a. Imò vero modò, ac p. antè videm⁹, &c. 6. Ver. 5. a. Poeta numeris aſtrictior p. de Or. 90, b. P. elā iis. 15. At. 3. Quędā etiā p. hilariora Or. 206. Orator p. illuſtrior q̄ Or. 129. b. Sermo p. intētior. de. Or. 107. b. Hoc ornamēto liberi⁹ p. utēdū ē ī Or. 45. a. Nec epeiroticis p. liberiores literas cōmittere aude. At. 7. b. Deū deniq; nullū Siculis, q p. magis affabrè, atq; antiquo artificio fact uidere, reliqt. 2. Ver. 9. a. P. magis animū cuiuſpiā cōmouere. in Ver. 125. b. Et clinata magis p. eſt Aquilonis ad oras. in Arat. b. Nihil eſſe qđ quiſquam putaret ſe, qđ iſti p. magis placeret, conſeruare, aut do mi retinere poſſe. 6. Ver. 37. a. Et lubenter uerbis etiā uti p. magis priſcis. de Cl. Or. 41. a. Ne ille quidē haud p. melior ſcriptor Plato. Or. 211. b. Ciuis haud p. melior, quā iſti noſtri. Att. 2. 31. Haud p. melior quàm tu. 5. Att. 39. Ille uerò melius, ac non p. quidam. Tuſ. 183. b. Sanè cœterarū rerū paterfamiliàs & prudēs & attētus, una in re p. minus cōſyderatus. pro Quint. 6. a. Sed qđ cuiquā p. minus conſideratū uideretur. pro Syl 53. a. Sullana confers, in q bus oīa genere ipſo pclariſſima fuerunt: moderatione, p. minus tēperata. Att. 183. b. P. nimiū redūdātia uerba. 2. de Or. 49. a. Quiſquis. n. audiet, de arte p. plus oīa uidere poterit. ad Her. 25. b. De quo dicā equidem p. poſt. 1. de N. d. 35. a. de Or. 137. b. Vnū ex decem, q p. poſt quā erat egreſſus è caſtris, rediſſet, quaſi aliquid eſſet oblit⁹. 3. Of. 155. a. In iis locis, quos ꝓponā p. poſt de Or. 122. Malo te p. poſt ualentē, quàm ſtatim imbecillū uidere. 16. fa. 1. P. ſalubrib. cōſiliis uti. Att. 8. 160. 5. a. Eadē. n. ſunt mēbra in utriſque diſputationib. ſed p. ſecus à me, atque ab illo partita ac diſtributa. 3. de Or. 65. a. Ne p. quidē triſtius. Att. 229. b.

Paululum.

Nihil ferè aut admodū paululū. de N. d. 49. b. Et p. antè dicendū eſt, &c. 4. Acad. 230. a. P. huic deeſt ad beatā uitā. 5. Tuſc. 35. a Itaque mane hoc p. exaraui. ad Brut. 91. b. Habeo p. quod requirā. 5. Tuſc. 31. a. Reſpirare p. pro Quinct. 31. a.

Paruus.

Diſſenſio parua inter nos eſt. 1. de Leg. 11. a. Inſula Delos parua. ꝓ Pomp. 14. b. Nauicula parua. Poſt red. ad Quir. 16. a. Parua pars. con. Rull. 83. b. Ipſa uerò terra ita parua mihi uiſa ē, ut, &c. de Somn. 128. b. Non paruū beneficiū ſuū commemorare. ꝓ Cæc. 19. a. Quæ maximè digna ſunt eo reo, cui paruū ac mediocre obiici nihil oporteat. 3. Ver. 73. a. Opuſculū paruū. in Parad. 5. a. Hoc ciuile quod dicimus, in paruū quendā, & anguſtū locū concludatur. 1. de Leg. 13. Paruam exigui temporis uſurā bonæ de me opinionis poſtulo. cō Rul. 78. b. Cùm hoc tā paruū de paruo detraxerit, pficis, i qd maxima re fecerit? 11. At. 49. Pretio paruo rē aliquā uendere, & alienare. 6. Ver. 118. a. Verum iſto modo conſequatur ſummas uoluptates, nō modò paruo, ſed fermè nihilo, ſi poteſt. 2. de Fin. 146. a. Ea abs te diligēter paruoque curata ſunt. Att. 2. b. Parui, ut tātū ſimulachris, quaſi in ſe habent ſemina, ſine doctrina mouentur. de Fin. 5. 40. Piſiculi parui. 2. de Na. d. 184. a. Parui n. primo ortu ſic iacēt, tāquā omnino ſine aīo ſint. de Fi. 5. 39. Parui, pro infantib. recens natis. Paruę aut mediocres res. 2. de Or. 64. a. Parua ſunt foris arma, niſi eſt conſilium domi. 1. Off. 108. a. Non enim commoda quædam ſequebamur parua ac mediocria. Q. fr. 327. b. Sylla magis opibus, cognatis, &c. hæc autē apud ſummum parua, & infirma, & ipſius labore quæſita atque collecta. ꝓ Clu. 75. a. Parua magnis ſæpe rectè conferuntur. Or. 7. Nā, & ea quæ eximia pleriſque, & præclara videntur parua ducere, &c. 1. Off. 96. a. A paruis enim didicimus, &c. de Leg. 171. b.

Parui duco.

Sed quia parui id duceret. 2. de Fin. 22. Pericula mortis atque exili, parui eſſe ducenda. pro Archia poeta. 10. a.

Paruipendo.

Sed ſi iſta paruipēdimus, certè, & maiora contemnim⁹ Att. 239. b.

Parui refert.

Etenim illud primum parui refert, vos publicanis amiſſa vectigalia poſtea victoria recuperare. pro Leg. Man. 11. a.

Paruulus.

Paruula lippitudo. 2. ad Q. frat. 4. Pecunia paruula, & immanis, contraria. pro Roſc. Com. 13. a. Paruulum aliquod cōſequi. 2. de Inu. 128. a. Si i paruula re captionis aliquid verere, non ſtatim ad C. Aquiliū, & c. ꝓ Quin. 30. a. Et impulſiouē paruulā quā dā fuiſſe dicit. 2. de Inu. 138. a. Paruulā manū peditū habere inter

mium.11.famil.16.in ep. D. Bruti. Sed vt minuã controuerſiã, vi dete quæſo quàm in paruulis ſitis.4. Acad.146.a.

Paruitas.

Haud iiſdem vinculis,quibus ipſi erant colligati,ſed talib.quę cerni non poſſent propter paruitatem,&c.de Vni.59.a.

Minor.

Eaque pecunia non minor eſſet facta cũ ſuperiore exactione, quàm hæredibus o ibus eſſet relicta.de Leg.180.b. Tu verò perge Læli: pro hoc.n.qui minor eſt natu,iure meo reſpõdeo de Amic. 32.a.Te hominẽ amiciſſimũ,& aliquot annis minorẽ natu. 4.Acad.110.a.Nequis minor triginta annis natu.4.Verr. 85.a. At verò M.AEmilius Lepidus, q eſt Porcina dictus,iiſdẽ tẽporib.ferè, quibus Galba, ſed paulò minore natu, & ſumus orator eſt habitus. de Cl. Ora. 48.a. Minoris æſtimare. 4. de Fi.91.a.Id propè dimidio minorisconſtabit illo loco. Att. 24. b. Multò minoris vendidit non modo quàm tu, ſed etiam quàm qui ante te vẽdiderũt.5.Ver.35.a.Vt ſididiſſet.3.Of.81.a.Minorẽ annis ſexãginta de põte in Tyberim deiicere.ꝓ Roſc. Am.61. Nã à Cęcilio ꝓpinqui minore cẽteſimis nummũ mouere nõ poſsũt.At.1.7.5.a.Ex minore argumẽtũ.2.de Or.92.Quod in re minore valet, valeat in maiore.Top.22.b.Minorũ gentium patricij.ad Pætũ,l.9.21.4.a. Id eſt, quorum patres allecti erant è plebe in Senatum.

Minimus.

Ne minima quidẽ dubitatio,&c.Att.39.b.Ne illud quidẽ Phyſici eſt credere aliquid minimũ. de Fin.523.b. Nihil in rerũ natura minimum quod diuidi nequeat Acad.44.b.Adiungo(qđ minimũ ſit) ꝓximũ ſuperiorẽ,ſæpe etiã tertiũ.in Or.255.a.Quorũ rebus geſtis quanquam imperium Lacedemonijs dilatatum putatur tamen ne minima quidem ex parte Lycurgi legibus & diſciplinæ conferendi ſunt.1.Off. 108.a. Cur atomi minimo,non declinant interuallo? maiore non? cur declinãt vno minimo, non declinãt duobus aut tribus?de Fato,149.b.Nec minima ſolatia,& (vt quidẽ ego ſentio)multò maxima,&c.4.fam.8.Ex malis eligere minima opertet.Off. 53.b. Omnia minima maxima ad Cęſarem mitti ſciebam. 3.ad Q.fr. 8. De omnibus minimis. maximis,mediocribuſque reb. 5. fa.21. Aliquẽ in minimis tenuiſſimis quę rebus labi.de Or. 98. b. Et erat hæc virtutis in minimis tuas res ponere,de Repub.vehemẽtius laborare 4.fa.31.

Minimum.

Hæc ne minimum quidẽ vtrum adſit,an abſit, intereſt.de Leg. 167. b. Noſq; cùm multum literæ,tum non m. Idus quoquę Martiæ conſolentur. Att. 228.b.Hoc in genere neruorum eſt vel m. ſuauitatis autem vel plurimum. Or. 205. b. Quod ſi ita eſſet: vt quiſque m. in ſe eſſe arbitraretur,ita ad amicitiã eſſe aptiſſimus. de Amic.29.a. Itaque vt quiſque m. firmitatis habeat,minimum que virium,ita amicitias appetere maximè.de Amic.43. Nõ præmijs,quæ apud me m. valent.ep. 12.b.

Minimi facio.

Virtus voluptatem minimi facit.de Fin.73.b.

Minuſculus.

Minuſcula villa.Att.14.21. Reſcripſi epiſtolę maximæ: audi nunc de minuſcula.ad.Quinct. fr.3.8.

Minus.

Quod oſſecutus ſum, gaudeo: ſin minus, hoc me tamen conſolabor, quod, &c.ep. 95.b. Dixit m. abeſſe LIII. pro Cæc. 290.b.Dumque ea demolitio fieret, Senatores triginta non m. adeſſent.4.Verr.116.a.Ego enim ne pilo quidem m. me amabo. 2.ad Q. fr. 40. Niſi tamen multò m. concedi poteſt,quàm illi laborare ſine cauſa. Memmio,lib.13.t.10..a. Cùm ſi vno m. damnarent, condemnari reus non poſſet. pro Cęc.290.b.Minus multa dederunt illi Reip. pignore. Att. 124.b. Quatuor, & viginti ti memſibus, ſex (vt opinor) diebus m. de Nat. d.36. b. Maleſactum iri m. XXX. diebus Græciam ſanguine. de Diu. 94. b. M. XXX. diebus totam triennij. Præturam recidiſſet. in Verr. 137. & 107.b. Scripſit vt,&c. ne m. dimidium ad A. Trebonium fratrem illum proſcriptum,perueniret. 3. Verr. 86. At nonnunquã ea quæ prędicta ſunt,m. eueniunt. de Diu. 85. b. Cilix libertus tuus antea mihi m. fuit notus. ep. 30. b. M. bellè habuit.9.fam. 16.in ep. Dolabellę. Itaque cogitato ea,quæ m. intellexi, requirere.de Nat. d.60. b. Is locabat ſe m. HS.CCC.pro Quinct.Roſc.49.b.Maximè ſi m.necari ac cuſtodiri oportebat.ĩ Verr.249.b. Multò m. mouent minę. Att. 124. b. Ante pedes Prætoris in foro expenſum eſſe auro pondo centum paulò m. pro. Flac. 53.a. a. Cupere debemus, quò m. manuum noſtrarum tela peruenerint,eodem gloriam famamque penetrare. pro Archia. 190.b. Quod quiſque m. per ſe ipſe poſſet,id acciperet ab alio,viciſſim que redderet. de Amic. 26.a. Vt aliquid ad te ſcriberem huiuſmodi, quò m. te pœmiſiſſe ludos pœniteret.ep. 95. b. Præſtitimus enim patrię non m. certè, quàm debuimus: plus profectò, quàm eſt animo cuiuſque, aut conſilio hominis poſtulatum. ep. 70. b. M. ſermonis ſubiiſſem.11.Att. 10. Quæ tamen ipſa efflore ſcit ex amicitia, etiam ſi tu eam m. ſecutus ſis. de Amic. 83. a. M.valere.1.Phi.12.ꝓ,ęgrotar.L.Cotta familiaris me fatali quadã deſperatione,vt ait, m.in Senatum venit. ad Caſſ. 12.15.

Minimè.

Turpis enim excuſatio eſt, & minimè,accipienda,quum in ceteris peccatis, tum, &c.de Amic. 38. a. Homo m. ambitioſus, minimè in rogando moleſtus.ad Memmium, lib.13.4. Id eſt nihil eo minus ambitioſum. Eſt id in totam orationem confundendum, nec m. in extremam. de Or.138.b. Et ſi in hac quadriremi,propter honorem, & gratiam Cleomenis, m. multi remiges, & milites deerant.7. Verr. 70.a. Quid attinuit eum potiſſimum nuntiare quod, ſi,&c.ad te m. omnium pertinebat? pro Roſc. Am. 58.a. Sed mihi placebat Pomponius maximè,vel dicam m. diſplicebat.de Cl. Or. 183.b. Sic iſti curioſi, quos offendit noſter m. nobis iniucundus labor.de Fin.49.b.M. miſerum putabis, &c.14. fam.20.pro eo quod minimũ habet miſeriæ. Minimeq; artes eæ ꝓbãdæ,quę miniſtrę ſunt voluptatũ.1.Off.209.a. Vidi vos in hoc non m.cùm teſtes dicerent,cõmoueri.in Verr.229.b. Hoc m.videtur graue ijs,qui minimè ipſi leues ſunt.pro Sext.Roſc.37 b.Philoſophi qdã m. mali illi qdem,ſed nõ ſatis acuti.Off.59.b. Te alia m. reprehẽdenda ratio ad honeſtũ otiũ duxit.Att. 14.b. M.verò.1.Tuſc.17.a. Hoc ego præſente ineptus eſſe m. vellẽ. de Or. 94. b. M. vulgare genus dicendi.de Cl.Or.193.b.Vos aũt mihi veremini,ne labar ad opinionẽ,& aliqd adſciſcã,cõprobẽ incognitũ,quod m. vultis. 4. Acad.249.a. Id eſt, nihil minus vultis.

Paſco.

At in eius corpore lacerando cùm animum ſatiare non poſſet, oculos pauit ſuos. in Ant. 232.b.Quos P. Clodij furor rapinis, & incẽdijs pauit.ꝓMil. 102.b. Qui quũ pp paupertatẽ ſues pueꝛ paſceret, vna ex his amiſſa vouiſſe dicitur, ſi recuperaſſet, vuã ſe deo daturũ,quę maxima eẽt ĩ vinea.1.de Diu.59.a.Ex quo genere cõparationis illud eſt Catonis ſenis,à quo cùm quæreretur qd maximè in re familiari expediret, reſpondit, Bene paſcere. Quid ſm? Satis bene paſcere. Quid tertiũ? Bene veſtire. Quid quartum? Arare Off.2.130.a.Sine hominũ opera,aut paſcere equos,aut domare nõ poſſumus.2.Offi. 19.a.Lancib. & ſplẽdiſſimis caniſtris, oluſculis nos ſoles paſcere.Att. 6.11t.23.a. Cũ eius cruciatu paſcere oculos, animumque exaturare vellent.in Ver.249.b.

Paſcor.

Ego hic paſcor bibliotheca Fauſti. Att. 4.29. Hiſce ego rebus paſcor, his delector, his perfruor, quòd, &c.in Piſ. 35. a. Neceſſe eſt offa obiecta, cadere fruſtrum ex pulliore, cum paſcit. de Diu. 86.b.Qui maleficio,& ſcelere paſcũtur.Off. 55. Cũ cauea liberati pulli nõ paſcerẽtur.de Nat.d.27.b.Diſcordijs ciuiũ ac ſeditione paſci.ꝓ Seſt.86.a. Qui colendi aut paſcendi cauſa eſſe in agro conſuerant pro Cęc. 296.b.

Paſtus.

Hic ille planus quęſtu iudiciario paſtus,cõtrahit frontẽ ꝓ Cl. 57.Vt etiã beſtię,fame dominãte,plerũque ad cũ locũ vbi paſte aliquãdo ſint reuertãtur.ꝓ Clu.53.a. Nũc tibi noſtri milites malis orbiculatis eſſe paſti videntur.8.fam.43.in ep. Cæl.

Paſtus.

Suauiſſimus paſtus animorũ, oblectatio ſolertiæ.5.Tuſ.49.Accedunt ad paſtũ animalia alia gradiendo,alia ſerpendo,alia, volãdo,alia nando.2.de N.d.181.a. Partes corporis ad paſtũ capeſſendum conficiendũque.2. de Nat.d.180.a.Cõtraque vt tardã aliquã & languidã pecudẽ ad paſtũ,& ꝓcreandi voluptatẽ,&c.2.de Fin. 67.a. Qui popularetur agros, non ad ſpem conſtituendæ rei familiaris, ſed ad præſentem paſtum dicitatis ſuæ. 11. Phil.291. Cõparauit paſtũ animãtib. largè, copioſè natura eum q cuiq;aptus erat.2.de Nat.d.180.a.Omne genus animantiũ,oĩa quæ ſint ad viuendũ neceſſaria,inquirũt,parant, vt paſtũ,vt latibula.1.Of. 18.a.Beſtiæ in paſtu circunſpectãt.de Nat.d.51.b. Tũ pecudũ paſtu,& apum examinib.tũ florũ omniũ varietate, &c.de Sen.50.Ciliees paſtu pecudũ maximè vtuntur.de Diu.99.b.Sine paſtu aliquo, nullus ignis ꝑmanere poteſt.de N.d.2. 29. Volucrũ lapſus, pecudũ paſtus,vita ſylueſtriũ.de N.d. 46.b. & 58.b. Fundit ex ſeſe paſtus varios, varieq; abundantes beſtiijs nihil laborantibus terra.&c.2.de Fin.176.a.

Paſtio.

Aſia uerò tã opima eſt & fertilis, ut & ubertate agrorũ,& uarietate fructuũ,& magnitudine paſtionis, & multitudine earũ rerũ quę exportãtur, facilè oĩbus terris antecellat.ꝓ L. Man.9.a.

Paſcuum.

Vtrũ tandem hanc ſyluam in relictis poſſeſſionib. an in Cẽſorum

rum paſcuis inueniſti? 1. de L.Agr.1.a

Paſtor.

O paſtores neſcio quos cupidos literarum. pro Flanc. 30.a

Paſtoralis.

At ille Romuli auguratus paſtoralis non vrbanus fuit, nec fictus ad opiniones imperitorum. 1. de Diu. 174.a

Paſtoritius.

Itaque & ludis & gladiatoribus mirandis ἐπισημασίας ſine vlla paſtoritia fiſtula auferebamus. Att. 1.44. Ferra quædam ſodalitas & planè paſtoritia atque agreſtis germanorum Lupercorum. pro Cæl. 19.a

Paſſer.

Ex paſſerum numero, belli Troiani annos auguratus eſt Calchas. 1. de Diu. 125.a

Paſſerculus.

Cur autem de paſſerculis coniecturam facit, in quibus nullum erat monſtrum: &c. 2. de Diu. 99.a

Paſsim.

Illas fabulas deſcribi ab omnibus ſtatim, diuidi paſſim, & peruulgari, atque edi populo Romano imperaui. pro Sylla. 32. a. Num locum ad ſpectandum dare, aut ad prandium inuitare? minimè: ſed vulgò, p. quid eſt vulgo? vniuerſos. pro Mur. 66.a. Bidno me Antonius anteceſſit, itinera multò maiora fugiens, q̃ ego ſequens: ille enim ijt p. ego ordinatim. Brutus Cic. 11.22. P. & liberè leuandi laboris ſui cauſa opere ſolutas aues videmus. 2. de Or. 14.a. P. licet carpentem & colligentem vndique repleri iuſta iuris ciuilis ſcientia. 1. de Or. 94.a. Hi contra vagantur læti atque erecti p. toto foro. pro Fonteio. 19.a. Huc & illuc p. vagantes volucres natura efficit. 2. de Diu. 121.a. P. per forũ volitare. pro Sext. Roſc. 41. b

Paſſus.

Edixitq; vt ab vrbe abeſſet mille paſſus. pro Seſt. 9. b. Paſſuũ millia quatuor & viginti abeſt. 10. fam. 34. in ep. Planci. Ne propius vrbem millia paſſuum ducenta exercitum admoueret, in Ant. 213. b. Erat enim Brutus citra Veliam millia paſſuum tria. Att. 256. b. Millia paſſuum ſeptingenta triduo ambulare. pro Quint. 52.a. Seſe menſum pedibus aiebat paſſuum. c c c c M. Q. fr. 318. b. Qui me deduxit in Academiã perpaucul is paſſibus. de Leg. 167. b. Peragrare paſſibus disiunctiſſimas terras. pro Marcello. 3. a

Patella.

Patella grandis cum ſigillis ſimulachriſq; deorum. in Verr. 210. b. Antiqui reperiemus aſotos primũm ita non religioſos, vt edant de patella: &c. 2. de Fin. 38. a.

Pateo.

Hęc enim ars & latè patet, & ad multos pertinet. de Or. 105. b. Auaritia latiſſimè patet. 1. Off. 37. a. Patet à Syria Cappadocia. 15. fam. 14. Mea domus tibi patet, mihi clauſa eſt. pro Sext. Roſc. 42. b. Huic homini ſi cuius domus patet, vtrum ea patere, an hiare ac poſcere aliquid videtur? 5. Verr. 7.a. Latè enim patet hoc vitium, & eſt in multis. ep. 34. b. Hoc maiorem quandã vim habet, & latius patet, quàm hic cap liceiur. de Inu. 58. b. Hoc latiſſimè patet, ad plurimoſque pertinet. Off. 18. b. Patet iudicatus p. Phil. 14. Literis Latinis illuſtratus locus patet. 2. de Diu. 7. a. Quod enim omnibus patet, & æque promptum eſt mihi & aduerſario meo, id eſſe gratum nullo pacto poteſt. pro Mur. 25. In philoſophorum vita patent, quæ fortuna feriat. Off. 15. b. Si cuius aures ad hanc diſputationem patet. ep. 27. b. Valuæ Concordiæ nõ patent. 2. Phil. 108. a. Cuius beneficia latè patent. Of. 47. b. Patent hæc omnibus ad viſendum. 6. Verr. 5. a. Semper nares propter neceſſarias vtilitates patent. 2. de Nat. d. 217. a Ita patent omnia quæ accidere poſſunt, vt, &c. 10. Att. 42. Septies millies ſeſtertium, quod in tabulis, quæ ſunt ad Opis, patebat. 2. Phil. 49. Nec ex cõditis, qui iacent in tenebris, & ad quos oĩs nobis aditus, qui penè ſolis patuit, obſtructus eſt. de Cl. Or. 8. a Patuit mihi magis animus tuus, quàm domus. 14. Att. 25. in ep. ad Ant. Domus Iſocratis cunctæ Græciæ quaſi ludus quidam patuit. de Cl. Or. 167. b. Quòd ſi nobis is curſus, quem ſperarem, pateret, effeciſſem aliquid profectò, vt tu optas, vt hortaris dignum noſtra mora. Att. 10. 204. 5. a. Iter eos per Cappadociam, quòd ea maximè pateret, eſſe facturos. Senatui, lib. 15. 5. Id eſt, minimè aduerſus hoſtiles impetus munita. Vt nullum philoſophiæ locum eſſe pateremur, qui non Latinis literis illuſtratus pateret. de Diu. 109. b. Pateat vacuus aduenienti Cæſari. 8. fam. 32. in ep. Cæl. Quà nos pateamus, & quà ſimus imbecilli. 8. fam. 49. in ep. Cæl. Sed quum illa pateant, in promptuq; ſint omnibus, neque, &c. 1. de Or. 13. a. Velim domum ad tuos ſcribas, vt mihi tui libri pateant, non ſecus acſi ipſe adeſſes. Att. 4. 83. 1. a. Iniurioſum & contumelioſum eſt, his præmijs, & his honoribus excluſos eſſe fideliſſimos & cõiunctiſſimos ſocios, quæ pateant ſtipendiarijs, pateant hoſtibus, pateant ſæpe ſeruis. pro Corn. Balbo, 17. a. Quid exiſtimatis eum, ſi reditus ei gratiæ patuerit, eſſe facturum? de Aruſp. 256. b. Niſi enim quum deus is, cuius hoc templum eſt omne, quod conſpicis, iſtis te corporis cuſtodijs liberauerit, huc tibi aditus patere non poteſt. in Somn. Scip. 10. a. Id eſt, non potes peruenire ad cognitionem harum rerum. Non habere ſe hoc nomen in codice fatetur, ſed in aduerſarijs patere contendit. pro Quint. Roſc. 45. b. Qui exiſtimant peccatorum omnium patere in amicitia licentiam. de Amic. 111. b. Facillimos eſſe aditus ad te: patere aures tuas querelis omnium. ad Q. frat. 1. 19. 37. a. Id eſt, te omnium querelas libenter audire. Vt intelligant omnia mea patere Trebatio. ep. 87. b

Patet.

Diſcuſſa eſt illa caligo, quam paulò antè dixi: diluxit, patet videmus omnia, neque per nos ſolum, ſed admonemur à noſtris. 12. Phil. 321. a. Quid porrò quærendum eſt, factumne ſit? at conſtat: à quo? at patet. pro Mil. 11. Quum pateat igitur æternum id eſſe, quod ſeipſum moueat, &c. 1. Tuſc. q. 85. a

Patens.

Patens & apertum ex omni parte cælum intueri. 1. de Diu. 3. a. Ac latiſſimè quidem patens hominibus inter ipſos, omnibus inter omnes ſocietas hæc eſt. 1. Off. 75. a. Longè latèque patens lucus. in Or. 39. a. Non habere domum clauſam pudori & ſanctimoniæ, patentem atque expoſitam cupiditati & voluptatibus. pro Quint. 63. a. Babylonij in camporum patentium æquoribus habitantes. 1. de Diu. 152. a

Patentius.

Abſoluta eſt, quæ ipſa in ſe, non vt negotialis implicitè & expeditè, ſed patentius & expeditius recti & non recti quæſtionẽ continet. 2. de Inu. 172. a

Patefacio.

Huic ego tantummodo aditum ad tuam cognitionem patefacio & munio. ad Allienum, lib. 13. 102. Quum illa indicia communis exitij indagaui, patefeci, protuli, extinxi, omnes in me meoſque redundant ex eo fonte dolores. pro Mil. 78. Itaq; Theudæ liberto tuo totum me patefeci. 6. fam. 34. Ex quo tibi patefeciſti Seianum. 7. fam. 1. Nunc vterque veſtrum patefecit earum rerum additum, quas quærimus. de Or. 93. b. Hæc quæ patefecit oratione ſua Craſſus. 1. de Or. 102. a. Racilius qui vnus eſt hoc tempore Trib. plebis, rem patefecit. ad Q. fr. 2. 10. 5. a. Hæc igitur vobis, ac populo Romano & ſcelerum indicia oſtendit, & periculorum ſigna patefecit. de Aruſp. reſp. 11. a. Ne auaritiæ, qua ante hac occultis itineribus atque anguſtijs vti ſolebat, authoritate veſtra viam patefaciatis illuſtrem atque latã. 5. Verr. 188. a. Patefacere aditum aliquò. Tuſc. 5. 48. aliquid, in iudiciumque proferre. Top. 227. b. aliquid obſcurum. Academ. 12. b. aliquid quod non apparet. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 42. aures aſſentatoribus. Off. 1. 129. & Læl. 80. Coniurationem re. pro Syl. 2. a. Vide quam tibi defenſionem patefeceris. 5. Verr. 167. a. Patefacere & illuſtrare obſcura. de Or. 99. b. Odium ſuum in aliquem. Att. 11. 221. 3. a. Verum patefacere & illuſtrare. de Amic. 79. a. Patefacere nobis prouincias, quò exire poſſumus. in Cat. 123. b. Nec quæ ſint in illa Reipub. flamma geſta contra me, neque quomodo, neque per quos, patefaciendum mihi eſſe arbitror. pro D. ſua, 24. a. Qui ea proferenda patefaciendaque curauit. pro Flac. 147. b. Quumque ipſa natura accuratè orationis hoc profiteatur, ſe aliquid patefacturam quod non appareat, &c. 4. Acad. q. 82. a

Patefactus.

Aditus patefactus. Tuſc. 241. b. Vt patefactus aratro lucem aſpiceret. Diu. 2. 39. Lentulus patefactus eſt indicijs & confeſſionibus ſuis. in Ant. 114. b. Quare iſta coniuratio ſi patefacta per me eſt, tã patet Hortenſio, quàm mihi. pro Syl. 167. b. Peruenturos ab hoc aditu ianuaque patefacta. 1. de Or. 102. a. Tamen verum valet, ſi modò id patefactum & illuſtratum eſt. de Amic. 79. Nonne in ea cauſa ius amplicationis obſcurum ſanè & ignotum, patefactum in iudicio atque illuſtratum eſt à patrono? 1. de Or. 86. a. Non patefactum iter ad vrbem? Att. 8. 147 6. a. Patefactumque noſtris legionibus eſſe Pontum, qui antè Populo Romano ex omni aditu clauſus eſſet. pro L. Man. 14. a Neque ante philoſophiam patefactam hac de re quiſquam dubitauit. de Diu. 88. b. Quia poſſit fieri, vt patefacta & detecta muten-

mutentur. Academ. quæſt. ed. t. l. 2. t t 3. Quibus patefactis, &c. epiſt. 10.

Patefactio.

Atqui hæc patefactio, quaſi rerum operatarum, quum quidque ſit aperitur, definitio eſt, qua tu etiam imprudens vtebare nonnunquam. de Fin. 2. 3. & 4.

Pateſco.

Quæ res pateſcit P. Conſcripti: ſed ſuo tempore totius huius ſceleris fons aperietur. 14. Phil. 395.

Patulus.

At illa quæ in concha patula pinna dicitur, iſque qui enat è cōcha, &c. de 3. Fin. 97. a. Patulis eſt diffuſa ramis. t. de Or. 15. a

Pater.

Quibus nec pater, nec mater ſit. de Or. t 32. b. Eſt etiam Aſinius quidam Senator voluntarius, lectus ipſe à ſe, apertam curiam vidit poſt Cæſaris mortem: mutauit calceos, Pater Conſcriptus repentè factus eſt. 13. Phil. 336. a. Pater nimis indulgens, quicquid ego aſtrinxi, relaxat. 10. Att. 17. Pater naturalis. in Ant. t 86. b. Pater diuumque hominumque à poetis dicitur Iuppiter. 2. de Nat. d. 47. Patriæ pater, parens libertatis atque Reipublicæ. pro Rab. perduel. reo, 2 t. a. De C. Mario. Pater Stoicorum Zeno. 3. de Nat. d. 15. Pater vitæ neciſque poteſtatem habebat in filio. pro D. ſua, 228. b. Non patris culpa, ſed natura ipſa Hortenſij filium corrupit. 10. Att. 10. Me in patris locum his ſucceſſiſſe exiſtimes. ad Brut. 29. in ep. Brut. Patris præceptis parere. 16. fam. 29. ex ep. Cic. filij. Ne patri quidem meo, ſi reminiſcar, hoc conceſſerim. ad Brutum, 46. in ep. Bruti. Patrem huius mundi nominari negat poſſe Plato in Timæo. de Nat. d. 1. 23. Quæſo, inquam, pater ſanctiſſime atque optime, &c. Somn. Scip. 10. Patres maioreſque noſtri. t. Verr. 37. a. Ei quem produnt patres conſulum rogandorum ergo cum populo patribuſque agendi ius eſto. 3. de Leg. 10. Patrum noſtrorum ætas. Or. 198. b. Patrum auſpicia ſunto, olliq; ex ſe produnto, qui comitijs creare Conſules rite poſſint. 3. de Leg. 8. Memoria patrum id vſu venit. 1. de Or. 90. a. Scimus L. Acilium apud patres noſtros appellatum eſſe ſapientem. de Amic. 96. b. Vt Petronius apud patres noſtros, Papius nuper. Off. 6 t. b. Fuit eodem ex ſtudio vir eruditus apud patres noſtros. Q. Tubero. pro Marcel. 142. b. Quæ cum patribus agentur, modica ſunto. 3. de Leg. 35. Id eſt, modeſta atque ſedata. St ad ſenes de patribus aut parentibus cogitent. de Inu. 61. b

Pater patratus.

Cùm propter inuidiam Numātini fœderis pater patratus ex Senatuſcōſulto C. Mancinum Numantinis dediſſet. 2. de Or. 75.

Paterfamilias.

Paterfamiliàs, quod in eius donatione, qui in Ipſius poteſtate eſſet, approbauit, ratum eſt: quod eo inſcio factum eſt, ſi id non approbat, ratum non eſt. 2. de Leg. 48. Prudens & attentus paterfamiliàs. pro Quint. 6. a. Paterfamiliàs vnus. t. de Or. 66. Patrisfamilias mortui pecuniam ſacris eius coniungi pontifices voluerunt, iiſdemque ferias & ceremonias aſcribendas putant. 2. de Leg. 47. Vt ne morte patrisfamiliàs ſacrorum memoria occideret. 2. de Leg. 77. a

Pateſco, Vide Pateo.

Alterum quod Græci παθητικὸν nominant, quo perturbantur animi & concitantur. Or. 208. b

Patibilis, Vide Patior.

Patritius.

Patritius apparatus. pro Seſt. 65. Vt ſi ego me à M. Tullio eſſe dicerem, qui patritius cum Seruio Sulpitio Conſul fuit. de Cl. Or. t 70. b. Dum enim vnus erit patritius magiſtratus, auſpicia ad patres redire non poſſunt. ad Brut. 5. 6. a. Quaſi in familiam patritiam venerit Fibrenus fluuius, poſtquam in Lirem fluuium præcipitauit, amittit nomen obſcurius. 2. de Leg. 5. Omnes patritij antiquiſſimique ciues. pro Cæc. 73. Quid tibi venit in mentem, negare Papyrium quenquam vnquam niſi plebium fuiſſe? fuerunt enim patritij minorum gentium. ep. t 39. b. De patritijs & plebis familiis locus. pro Mur. t 3. Sylla primus è patritijs Cornelijs igne voluit cremari. pro Murena, t 27 & de Leg. 18 t. b. Exire è patritijs. pro D. ſua, 30. a

Patrita.

Patritam & auitam, vt ait Theophraſtus, philoſophiam cognitionis cupiditate incluſam excitant. t. Tuſc. 71. a

Paternus.

Paternus amicus. Att. t 4. 3 10. 2. a. Honor paternus. 5. Verr. 35. a. Paternus, maternuſque ſanguis. pro Roſc. Am. 40. a. Paterna neceſſitudo & amicitia. ad Catonem, lib. 15. 4. 39. a. Nominis paterni ſatis amplum patrimonium liberis ſuis relinquere. pro D. ſua, 114. Egiſſetque lege in hæreditatem paternam teſtamento exhæres filius. 1. de Or. 86. a. Paterna neceſſitudine me coniunctum habuiſti. 16. Att. 47. Bonorum paternorum exhæres filius. t. de Or. 86. a. Paternas inimicitias magna cum gloria eſt perſecutus. 4. Acad. 1. a

Patrius.

Patrius animus in liberos. pro Roſc. Am. 13. 14. Hic enim eſt mos patrius Academiæ, aduerſari ſemper omnibus in diſputando. de Or. lib. t. 41. Vigebat in illa domo patrius mos, & diſciplina. de Sen. 33. a. Sermo patrius. t. de Fin. 7. a. Patria & auita philoſophia. Tuſc. 1. 37. Id eſt, qua vſi ſunt patres, & aui, rudi ſcilicet & impolita. Res patria & auita. 2. Verr. 8. a Senſum percipere ex mœrore patrio. pro Flac. 82. a. Patriæ fortunæ. 3. Verr. 104. a. Patrias pœnas perſequi. t 3. Phil. 382. Ex patriis ritibus optima colunto, præter Idææ matris famulos. 2. de Leg. 36. a

Patrimonium.

Patrimonium dignitatis Senatus. 3. de Or. 2. Mutius paterni iuris defenſor, & quaſi patrimonij propugnator fui. de Or. t. 126. At qui vir? &c. qui patrimonium ſatis lautum, quod hic nobiſcum conficere potuit, Græcorum conuiuijs maluit diſſipare? pro Flac. 70. Lege Sempronia patrimonium publicum diſſipari. Tuſc. 3. 42. & 43. Effundere patrimonium. 2. Off. 78. a Patrimonium ſuum gubernare. 10. Att. 23. Id ſcito eſſe eiuſmodi, vt frater meus verè exiſtimet, adiuncto iſto fundo, patrimonium fore ſuum per te conſtitutum. Lent. lib. 1. 9. 102. a. Patrimonium neglexit, agros deſeruit incultos, quid quærena aliud quàm beatam vitam? 5. de Fin. 150. a. Liberis noſtris ſatis amplum patrimonium paterni nominis ac memoriæ noſtræ relinquamus. pro Cæl. 46. & pro D. ſua, 243. b. Expellere aliquem è patrimonio nudum tanquam è naufragio. pro Roſc. Am. 87. a. Quæ arationes in populi Romani patrimonio glandiferæ & fructuoſæ ferebantur. in Ant. t 79. b. Qui verò duo lauta & copioſa patrimonia accepiſſet, remque præterea bonis & honeſtis rationibus auxiſſet, &c. pro Rab. Poſth. 23. a. Patrimonia ſpe bene tradendi relinquimus. 3. de Nat. d. 57. Publica patrimonia iuris non minus diligenter, quàm priuatæ rei veſtræ retinere debitis. pro Cæc. 54. a. Patrimonijs multos malè vti, nec ob eam cauſam eos beneficium à patribus nullum habere. 3. de Nat. d. 5 t.

Patruus.

Quòd ſcribis libenter repulſam tuliſſe eum, qui cum ſororis tuæ filij patruo certaret, hoc magni amoris ſignum. Att. 6. 107. 3. a. Patruo teſtimonium dicente. 3. Verr. 7. a

Patruelis.

Quòd ſi adeſſet, non minus ille declararet, quàm hic illius frater patruelis, & ſocer T. Torquatus, illi omni virtute & laude par. pro Planc. 22. a. Vnaque nobiſcum Q. frater, & T. Pomponius & L. Cicero, frater noſter cognatione patruelis, amore germanus. 5. de Fin. t. a

Patera.

Patera qua mulieres ad res diuinas vterentur, &c. 6. Verr. 41. a. Mercurius è patera ſanguinē viſus eſt fundere. t. de Diu. 83. Excipere ſanguinem patera. de Cl. Or. 2 1. a Pateræ ſilicatę. Parad. t 2. Idem victoriolas aureas, & pateras, coronaſque, quæ ſimulacrorum porrectis manibus ſuſtinebantur, ſine dubitatione tollebat. 3. de Nat. d. 1 2 t. a

Patibulum.

Tibi Marcelli ſtatua pro patibulo in clientes macellorum fuit? 6. Verr. 81.

Patientia, Vide Patior.

Patina.

Quem denarium narras? quam tyrotharici patinā? 9. fam. 39.

Patior.

Non modò facilè patior, ſed etiam gaudeo. Att. 263. b. Torquato noſtra officia grata eſſe facile patior, eaque augere non deſinam. Att. 209. b. Conſilium meum a te probari facile patior. Att. 238. b. Quibus ſiquando non mutue reſpondetur, apud me plus officij reſidere facillime patior. Cir. F. Pompeio, libro 5. 7. 4. a. Patior non moleſte eam vitā, &c. 5. Verr. 4. a Cur pateris inquam? malo enim ita dicere, q̄ cur conuellis. 13. Att. 55. Mundus per ſe, & à ſe & patitur, & facit omnia. de Vu. 198. b. Pop. Ro. deligit magiſtratus, in quibus ſi qua præterea eſt ars, facilè patitur: ſin minus, virtute eorum & innocentia contentus eſt.

eſt.pro Planc.272.b.Aequo aïo belli patitur iniuriam.12.Phil. 315.a.De Gallia. Hoc quidem vtiq; perficies, ſi me leuari vis, quem iam etiam grauius accuſas,quàm patitur tua cõſuetudo. Att.12.256.3.a. Patimur enim iã multos annos & ſilemus,quũ videamus apud paucos homines omnes omnium nationum pecunias perueniſſe.7.Verr.90.a.Quare facilè omnes patimur eſſe quamplurimos accuſatores.pro Roſc.Am. 33.a. Aſperius, q̃ ſui patiuntur mores,aliquid facere.Att.9.188.6.a. Facilè patiebar nos potius Romæ vnà eſſe,quàm alibi.Att. 211.b. Etſi periniquo animo patiebar te à me digredi.Cornif.12.18.4.a.Nullum patiebatur eſſe diem,quin in foro diceret.de Cl.Or.167.a & imbri frumentũ corrumpi in area patiebatur.in Verr. 155.b. Cluentius Stalenum abeſſe patiebatur.pro Clu.35.b.Is nullo ſe implicari negotio paſſus eſt.pro Lig. 137.b.Multa paſſus Vlyſſes in illo diuturno errore.Off.23.b.Non feram,non patiar, nõ ſinam.1.in Cat.7.a.Quoad fides tua,dignitasq; patieẽ Thermor.l.13.54.2.a.Nõ modò facilè patiare,ſed etiam gaudeas.16 Att.46.47.Nam id facilius paterer.2.de Fin.33.a. Paterer mihi à te ſatisfieri.2.Phil. 64. Quem bonum ciuẽ ſemper habuiſſet, bonum virum eſſe pateretur.ad Lent.l.1.9.28.a.Nullum philoſophiæ locum eſſe pateremur,qui non Latinis literis illuſtratus pateret.2.de Diu.7.a.Aut ſi per Trib.Pl non patiatur,tamẽ quieſcat rem adduci ad interregnum.Att.107.b.Aſperius q̃ tui patiantur mores,de Dionyſio ſcripſiſti. Att. 251.b. Vt eos quos tutari debeant,deſertos eſſe patiantur.1.Off.41.Etiam ſi dolores tolerabilius patiantur.de Fin.99 b. Patiãtur viros fortes labore,ſe otio ſuo perfrui.pro Seſtio,121.a.Neq; ſolum pati,ſed etiam ei negotio te præficere.16.Att.43.Indignè pati aliquid.7. Verr.25.a Pati aliquid periniquo animo.ep.195.b.Dolores pati toleranter.2.Tuſc.74.a.Pati iudiciũ.pro Quint.34.& 5. Ver. 56.Seruitutem pati poſſunt aliæ nationes:propria eſt Pop.Romani libertas.6.Phil.217.a.Indignè pati.in Verr.242.b.Neque eum,ſi Tribunos appellarit, idcirco minus iudicio pati paratũ fuiſſe.pro Quint.16.b.Noli pati litigare fratres, & iudicijs turpibus conflictari.ad Papirium,l.9.25.7.a. Pati poterunt oculi, me cum Gabinio ſententiam dicere.Att.10. 21. Quod in turpi re o patiendum non eſſet.pro Font.281.b. Ad patiendum tolerandumq; difficiles res.2.Tuſc.27.a. De dolore patiẽdo.de Fin. 111.b.Sed ea omnia mihi ſunt patienda.Att.165.b.Iſta non modò homines, ſed ne pecudes quidem mihi paſſuræ videntur. in Catil. 108. b.

Patiens.

In quo ego non quo libenter malè audiã, ſed quia ego cauſã non libenter relinquo, nimium patiens & lentus exiſtimor.2. de Or.168.a.Vir patiens & lentus.Or.134.b.Non modò patienti,ſed etiam libenti animo religioni parebo.de Aruſp.8.Præcepta quæ habent ordinem,& quaſdam errare in dicendo non patientes vias de Cl.Or.189.b.Quis in laboribus patientior? pro Cęl.40.b.Meæ quoq; literæ te patientiorem, lenioremq; fecerunt.ad Q.fr.1.1.60.a.Quo in genere verſutiſſimum & patientiſſimum Lacedęmonium Lyſandrum accepimus. 1.Off.153.a. Sed iam hoc totum omitto,nõ tam vt ne offendam tuas patientiſſimas aures,quàm ne Tubero,&c.pro Ligario, 14.

Patienter.

Vt igitur & monere & moneri, proprium eſt veræ amicitiæ: & alterum liberè facere,non aſperè:alterum patienter accipere,non repugnanter. de Am.76.Quę tuliſſe illum fortiter & patienter ferunt.11.Phil.293.Otiũ nobis exoptandũ eſt,qđ ij qui potiuntur rerũ, pręſtaturi videntur, ſi q̃dam hoies patientius eorum potentiam ferre potuerint.ad Lent.lib.1.8.9.a

Patientia.

Patientia,eſt honeſtatis aut vtilitatis cauſa, rerum arduarũ ac difficilium voluntaria ac diuturna perpeſſio. 2. de Inu. 242. Sed neſcio quõ vſu obduruerat,& percalluerat ciuitatis incredibilis patientia.pro Mil.57.a. Patientia dolorum animi intentione firmanda eſt. Tuſc.2. 55. Bonorum in carendo patientiã, in vtendo rõnem expetendã putaui.pro D.ſua, 113.a.Patientiã imitatur duritia immanis.Part.43. Habes vbi oſtentes tuam illam pręclaram patientiam famis,frigoris,inopię rerum omniũ. 1.in Cat.19.a.Patientiam optimi cuiuſq; manere.12.fam.34.in ep.Lent.Tentare patientiam alicuius.2.de L.Agr.32.a.Quouſque tandẽ abutere Catilina patientia noſtra quandiu nos etiã furor iſte tuus eludet?1.in Cat. 1.a. Atque hæc cogitatio, quid patientia, quid fortitudine, quid magnitudine animi dignũ ſit, non ſolum animum comprimit, ſed ipſum etiam dolorem neſcio quo pacto mitiorem reddit. Tuſc.2.47.Patientia mea bellum alere 10.fam.47.in ep.Plan. Ego Antonium collegam patientia atque obſequio meo mitigaui.in Piſ.3. a. Iam verò quũ in eiuſmodi patientia turpitudinis, aliena,nõ ſua ſatietate o... duruiſſet,&c.7.Verr.27.a.Maximè aũt hęc ętas à libidinibus arcenda eſt,exercendaq; in labore, patientiaq; & animi & corporis.1.Off.172.a. Hoies non ſolum honoribus populi rebuſq; geſtis,verumetiam patientia paupertatis ornatos.2.de L.Agr.66. a.Brutus vſus eſt incredibili patientia.10.Phil.274. a

Patibilis.

Cũq; omne animal patibilẽ naturã habeat, nullũ eſt, &c. 3.de Nat.d.20.Negligenda mors eſt,patibiles & dolores & labores putandi.4.Tuſc.78.a.πάθος Gręci vocant, id eſt, morbũ, quicunq; eſt motus in animo turbidus.Tuſ.3.19.πάθη, hoc eſt morbi,motus ſunt animi rõni nõ obtemperantes.Tuſ.3.6.Quæ Græci πάθη appellant,ego poteram morbos,& id verbũ eſſet è verbo.Tuſc.3.6. Qm̃ quę Gręci πάθη vocant, nobis perturbationes appellari magis placet,q̃ morbos.Tuſc.4.9. παθητικόν, orationis genus.Or.70.Patrę,vrbs Peloponneſi.7.fam.49.

Patria.

Patria eſt, vbicunq; eſt bene.5.Tuſc. 78.Vox Teucri.Patria, qua nihil põt eſſe iucundius.Poſt reditũ in Senatu,204.b.Et eorum eadẽ terra parens altrix,patria dicitur.pro Flac.159.b.Antiquiſſima & ſanctiſſima parens patria.Att.9.180.4.a Patria Athenienſis an Lacędemonius.de Inu.50.b.Patria quæ cõis ẽ omnium noſtrũ parens.1.de Or.13.a.Patria deſerta per Pompeiũ, oppreſſa per Cęſarẽ.10.Att.8. Patria non multò ſecus dulcis ẽ ea quę genuit,q̃ quę excepit.2.de Leg.5.Hęc ẽ mea & huius fratris mei germana patria: hic.n.orti ſtirpe antiquiſſima ſumus: hic ſacra,hic genus,hic multa maiorum veſtigia.2.de Leg.2.Ac nos id quod maximè debet,patria noſtra delectat,cuius rei tanta eſt vis, tanta natura, vt Ithacam illam in aſperrimis ſaxulis tanquam nidum affixam ſapientiſſimus vir immortalitati anteponeret.1. de Or.96.a. Patria pręponenda eſt amicitiæ. 11. familiarium, 47. in ep. Martij. Omnes omnium charitates patria vna complexa eſt, pro qua quis bonus dubitet mortem oppetere, ſi ei ſit profuturus? Off. 1.83. Si contentio quædam fiat & comparatio, quibus plurimum tribuendum ſit officij, principes ſint patria & parentes, quorum beneficijs maximis obligati ſumus: proximi liberi, totaque domus,quę ſpectat in nos ſolos,neque aliud poteſt habere perfugium: deinceps bene cõuenientes propinqui, quibuſcum communis etiam fortuna plerunque eſt.Off. 1.83.Patria agitur.pro Planc.64. Id eſt, ius ciuitatis.Patriæ compos. 3. Att.23. Patriæ conſeruator Codrus. de Fin.139.b.Patriæ libertas vitæ amici anteponenda. 11. fam. 45.Me Q.Catulus parentem patriæ nominauit.in Piſ.4.a. Solũ patriæ cùm omnibus eſt charum, tum verò dulce atque iucundum. 4.in Cat. 88.a. Patriam dicimus eam vbi nati, & illam, qua excepti ſumus: ſed neceſſe eſt charitate eam præſtare,qua Reipub.nomen vniuerſæ ciuitatis eſt, pro qua mori, & cui nos totos dedere, & in qua noſtra omnia ponere,& quaſi conſecrare debemus. 2. de Leg. 4. Chariorem decet eſſe patriam nobis, quàm noſmet ipſos.3. de Fin.99. a. Cuius cùm patriam Pericſnem cepiſſet hoſtis, admonitus eſt, &c. Parad. 117. b. Omnibus qui patriam conſeruauerint, adiuuerint, auxerint, certum eſſe in cælo ac definitum locũ,vbi beati æuo ſempiterno fruantur.in Somn.Scip.8.a.Qui contra patriam pugnauerunt.9.Att. 36.Ego arma contra deos patrios araſque & focos, contra patriam tuli. in Ant. 174. b. Patriam ſeruando euertere. 9. Att. 31. Quærentibus amicis, velletne Clazomenas,in patriam ſi quid accidiſſet,afferri, nihil neceſſe eſt,inquit, &c. Tuſc. 171.b Patriam parentem antiquiſſimam & ſanctiſſimam fame necare. 9. Att. 30. Nam vt peccatum eſt, patriam prodere, parentes violare,&c.3.de Fin.51.a.Patriam reliquit.16.Att.20.Patriam non ſeruandam ad redditum noſtrum, ſed diripiendam & inflammandam reliquimus. 8. Att. 5. Non patriam, ſed prędam putet illa templa & tecta. 7. Att. 43. Patriæ duę Catonis, vna naturę, altera ciuitatis. Nam quum eſſet Tuſculi natus, in populi Romani ciuitatem ſuſceptus eſt. Itaque quum ortu Tuſculanus eſſet, ciuitate Romanus, habuit alteram loci patriam, alteram iuris. 2. de Leg. 4. Potius vita quàm patria carebo.3. Att.45.Quę quidem omnia ſunt patria Democriti, quàm Democrito digniora.de Nat.d.1.84.Non ẽ patria expulſi, ſed euocati.3.Att.45.Ne in noſtra patria peregrini atque hoſpites eſſe videamur. de Orat. 106. b. In patria funditus delenda occupatum eſſe. Offic. 1. 83. Mortem virgines, regis opinor Erichthei filiæ, pro patria contempſiſſe dicuntur. pro Seſt. 13. b. Pro patria, & in patria mori pręclarum eſt. Att. 8. 5. Pro patria nemo bonus dubitat mortem oppetere,ſi ſit ei profuturus. Offic. 12. b. Patria procul multi ſuam rem bene geſſere & publicam.7.fam.16.

Patricida, Patritius, Patrimonium, Patrius, Vide Pater.

Patro.

Putaſne te poſſe, quæ C. Verres in Quæſtura, quę in Legatione, quæ in Prætura, quæ Romæ, quæ in Italia, quæ in Achaia, Aſia, Pamphyliaq; patrarit, ea quemadmodum locis, temporibusq; diuiſa ſint, ſic criminibus & oratione diſtingueret. Verr. 30.a. Tu, χρίσιν promiſſa patrauit. tu mandata effice quæ recepiſti. Att. 1.9. t 1.a. Ferijs iurgia amouento, eaſq; in famulis, operibus patratis, habento. de Leg. 2. t6.

Patronus.

Patronus, laudator, aduocatus. pro Clu. 88.a. In quibuſdam ciuitatibus patronus cauſis publicè conſtituitur. pro Mur. 334. b. Hic de cauſis ego huic cauſæ patronus extiti. pro Sext. Roſc. t9.b. de Fin. 4. t9. Patronus ærarij. Tuſc. 3.43. Hic patronus, cuſtos, defenſor illius prouinciæ. pro Syl. 45. Patronus criminum. pro Syl. 9. Patronus omnium fortunarum ac rationum ſuarum. 3. fam. 37. Qualis tum patronus iuſtitiæ fuit contra accuratam orationem Phil. de Am. 25.a. Patronus omnium, & cliēs olim, contraria. 6. fam. 38. in ep. A. Cęc. Domi ſuæ nobiliſſimus vir, Senatus propugnator, atque illis quidem temporibus penè patronus, &c. M. Druſus occiſus eſt. pro Mil. 12.a. Patroni eſt, nonnunquam veriſimile, etiam ſi minus verum ſit, defendere. 2. Off. 72. quis eum vnquam non modò in patroni, ſed in laudatoris aut aduocati loco viderat? pro Cęl. 40.b. Pero à te vt Antonium libertum in patroni eius negotio tueare. ep. 213.b. Conuentus ille me vnum patronum adoptauit. pro Seſt. 4.b. Atqui quinque & triginta tribus patronum adoptarunt. in Ant. 207.b. Conſtituere alicui cauſæ patronum. pro Mur. 3. a. Dare patronum alicui cauſæ. 2. de Or. 155.a. Alicui cauſæ patronum exiſtere. pro Roſc. Am. 3.a Patronum quærere ad iudicium capitis. Tuſc. 1.58. Patrone mi bene vale. 7. fam. 51. in ep. M. Curij. Hanc tu igitur patrone fœderum & fœderatorum conditionem ſtatutis tuis ciuibus. pro Cor. 59.b. A reſtrorum commodorum patrono conſcripta hęc lex eſt. con. Rull. 81.b. De patrono Marcus eſt adhibendus: iſque diu & multis lucrubationibus commentata oratione ad Tiron. lib. 16.35. Nec tam pertinaces habeat patronos. de Fin. 3.1.

Patrona.

Neque prouocationem patronam illam ciuitatis ac vindicē libertatis Populi Romani dari ſine nobiliū diſſenſione potuiſſe. 2. de Or. 198. a.

Patrocinium.

Itaque illud patrocinium orbis terræ verius, quàm imperiū poterat nominari. 2. Off. 37. Patrocinium nec opinatum. de Nat. d. 1.5. Cum in eius bona, fortunas, patrocinium huius imperij immiſiſſes. pro D. ſua, 217.b. Aut hęc tibi Torquate ſunt vituperanda, aut patrocinium voluptatis repudiandum. 2. de Fin. 107. a. Arripere patrocinium æquitatis. 7. de Or. 125. 2. Patrociniū Academiæ non defuit. Acad. q. ed. 1. l. 2. 27. Niſi ſomniorum patrocinium philoſophi ſuſcepiſſent. Diu. 2. t 15. Suſcipere patrocinium alicuius deſertæ diſciplinæ. 1. de Nat. d. 10.a. Suſcipere patrocinium patris. in Anto. 210.b. Patrocinium tueri. 5. fam. 21 Hoc dicendi genus ad patrocinia mediocriter aptum videtur. de Cl. Or. 174. b. Ligitimarum & ciuiliū cōtrouerſiarum patrocinia ſuſcipere. in Or. 65.2. Voluptas plurimorū patrocinijs defenditur. in Parad. 17. a. Si tuam conſuetudinem in patrocinijs tuendis ſeruas, P. Vatinius cliens aduenit, qui pro ſe cauſam dicier vult. Vatinius Cic. 5.9.1. a

Patruelis, Patruus, Vide Pater.

Patulus, Vide Pateo.

Paucus.

Quum & ego eſſem vnà, & pauci admodum familiares, in eū ſermonem illum incidere, qui tum ferè multis erat in ore. de Am. 2.a. Poſſet agi, necne, pauci quondam ſciebāt. pro Mur. t19 b. Quanti paucę operę & mercedes fabrorum tulerunt. in Verr. 106.b. Generum quęſtiones modicę & paucę de Or. t21.b. Iactationem habuit in populo, nec paucorum iudicium reprehenſionemq; pertimuit. in Or. 7.2. Qui quum plures erant, paucis nobis exęquari non poterant. ad Her 4.171.a. Ad paucos pœna, ad oēs metus peruenit. pro Clu. 101.a Paucos ex multis ad ignominiam ſortiri. pro Clu. t01. Paucas tribus ad vſurpandam libertatem vocare. cont. Rull. 69. b. Pauca niſi è multis eligi non poſſunt. Tuſc. 1.1. Quàm multa, quàm paucis. t t. ſam. 38. Sub. cōplexus et. Aperta enim res eſt, & quotidie nos ipſa natura admonet, ꝙ paucis, ꝙ paruis rebus egeat, ꝙ vilibus. 5. Tuſc. t45. a. Ecce aūt repentè his diebus paucis, comitijs Cōſularibus factis. 2. Verr. t1.a. Paucis interpoſitis diebus iterum redijt. de Cl. Or. 43. Paucis diebus eram miſſurus domeſticos tabellarios. ad Curionem, l. 2.6.7.a. Id eſt, intra paucos dies. Spero paucis menſibus opus Diphili perfectum fore. ad Q. fr. 3.17.4. a

Pauculus.

Quintum Voluſium tui Tiberij generum, certum hominē, ſed mirificè abſtinentem, miſi in Cyprum, vt ibi pauculos dies eſſet. Att. 5.110.5. a

Paucitas.

Paucitas in partitione ſeruatur, ſi genera ipſa rerum ponuntur, neque permiſtè cum partibus implicantur. 1. de Inu. 47. De pantheris, per eos qui venari ſolent, agitur mandato meo diligenter: ſed mira paucitas eſt, & eas, quæ ſunt, valde aiunt queri, quòd, &c. ad Cęl. lib. 2. 10.4.a. Paucitas militū. 15. fam. 4. Quanta oratorum ſit, ſemperq; fuerit paucitas, iudicabis. 1. de Or. 5.a Definita numero & paucitate genera. 2. de Or. 79.a. Ex paucitate eius decem ad me tranſierunt. 10. fam. 31. in ep. Planci. Id eſt, ex paucis equitibus eius. Vt de reliquorum paucitate publicè diceret. 5. Verr. 68. a

Paueo.

Animus pauet apud cōſiliū illud pro reo dicere. 5. Phil. 172.a

Pauens.

-nauem vt horriſono freto.
Noctem pauentes timidi adnectunt nauitæ. 2. Tuſc. 4 t. a

Pauor.

Pauor ſapientiam mihi omnem ex animo expectorat. 3. de Or. 85. & 121. a. 3. Tuſc. 30. a

Pauimentum.

Compoſtę arte pauimento lexes. 3. de Or. 94. a Pauimenta marmora. 2. de Leg. t Natabant pauimenta vino: madebant parietes. 2. Phil. 103.a. Facere pauimenta. Q. fr. 3.17.2.2. Pauimenta & porticus habet villa. Q. fr. 3. 1.

Pauimentatus.

In palatio pulcherrimo proſpectu porticum cum conclauibus pauimentatum trecentum pedum concupierat. pro D. ſua, 89.

Pauio.

Sed quia quum paſcuntur, neceſſe eſt aliquid ex ore cadere, & terram pauire, terripauium primò, poſt terripudium dictū eſt, hoc quidam iam tripudium. 2. de Diu. 57.

Paulatim, Paulisper, Paulò, Paululum, Paulum, Vide Parum.

Pauo.

Alia autem nullam ob vtilitatem quaſi ad quendam ornatū, vt cauda pauoni, plumę verſicolores columbis, viris mammę atque barba. 3 de Fin. 19. a. Plures pauones confeci, quàm tu pullos columbinos. 9. fam. 44.

Pauor, Vide Paueo.

Pauper.

M. Manlius patrum noſtrorum memoria pauper tandē fuit: habuit enim ędiculas in Carnis, & fundū in Labicano. in Parad. 64.a: Ex paupere diues factus in Var. 35. b. Non modò non copioſi ac diuites, ſed etiam inopes ac pauperes exiſtimandi ſunt. in Parad. 66.a. De improbis & auaris.

Paupertas.

Paupertas, ignobilitas, humilitas. Tuſc. 234. b. Paupertas ſi malum eſt, mēdicus beatus nemo eſſe poteſt. de Fin. 144.b. Paupertas diuitijs inter homines ęqualis eſſe debet. 2. de Leg. 26. Paupertas deorum aditu arcenda eſt, ſumptu ad ſacra adhibito 2. de Leg. 26. Paupertas orationis. 4. fam. 10. Cauſam paupertatis defendere. 5. Tuſc. 144.a. Homo non ſolum honoribus populi, verum etiam patiētia paupertatis ornatus. 2. de L. Agr. 66.2. Paupertatis vna eademq; vis eſt. Tuſc. 3. 48. Itaque iſtam paupertatem, vel potius egeſtatem ac mendicitatem tuam nunquā obſcurè tuliſti. in Parad. 57.a. Qui propter paupertatem ſues paſceret. Off. 40.b. Vt de paupertate nonnumquam, cuius onus diſputando leuamus, docentes quàm parua & quàm pauca ſint quę natura deſyderet. 3. Tuſc. 94 a

Pax.

Pax, eſt tranquilla libertas 2. Phil. 109.a. Pax & cōcordia cęteris gignetur, cū iam domeſticis non inſideat, ſed publicè prouidenti eripiatur. in Ant. 193.b. Quęſo (inquit) ne me è ſomnō excitetis, & pax ſit rebus, audite cętera. in Somn. Scip. 8.a. Nihil eſt aliud in fœdere, niſi vt pia & ęterna pax ſit. ꝓ Cor. 38. a. Pax denique per eum cum præſtantiſſimis ciuibus confirmata eſt. in Ant. 153.b. Tibi data eſt ſumma pax, ſumma trāquillitas. ad Q. fr. 1.

fr.1.1. 8.2. Macedoniæ à Barbaris, quibus eſt propter auaritiam pax erepta, vexatur, de Prou.3.2. Cũ his ficta pax, nõ erit pax, ſed pactio ſeruitutis 12. Phi.328.2. Pax vel iniuſta vtilior eſt, quã iuſtiſſimũ bellũ. 7. Att.49. Pax victoria nõ pactione pariẽda eſt 10. fam.11. Pax placidiſſima, Tuſ.5.36. Pax in quo ſit 10.fam.12. Mihi pacis authori quò Martis ſignũ? 7.fam.41. Pacis cãpi.4.ad Her. 157. Comes pacis & otij ſocia eloquẽtia, de Cl.Or.22. Conditio pacis quę eſt, in qua ei cũ quo pacẽ facias, nihil cõcedi poteſt? 12 Philip.326.2. Pacis defenſor.4.fam. 1. Pacis fundamenta.1. Philip.1. Nũmarius interpres pacis & cõcordię nõ probatur, ꝑ Cæl. 38.b. Pacis mãdata mihi das ad Cæſarẽ 8.fam.48. in ep. Cæl. Nomẽ pacis dulce, & res ipſa ſalutaris 2.Ph.109.2. Pacis dulciſſimũ & pulcherrimũ nomẽ, i Ant.241.b. In ſpẽ pacis venire. Att.9.186. 2.2. Sũma trãquillitas pacis & otij. 1. de L.Agr.15.2. Paci, quæ nihil habitura ſit inſidiarũ, ſemper eſt cõſulẽdũ. Off.1.53. Pacẽ accipere.5.fam.63. Ad pacẽ deprecãdã miſerat legatos 12. fam.52. Quũ ſentẽtia Senatus inclinaret ad pacẽ & fœdus faciẽdũ cũ Pyrrho. de Sen.15.2. Equidẽ ad pacẽ hortari nõ deſino, quę vel iniuſta vtilior eſt, quã iuſtiſſimũ bellũ in ciuibus. Att.7.133.4.2. Pacẽ quamuis iniqua cõditione cupiebã. 6.fam.13. Cõciliare pacẽ inter aliquos, ep.160.b. Põpeius pacẽ maritimã cõfecit, ꝑ Fla.152. b. Pacẽ cõſtituere, pro Roſc.Am.13. Pacẽ eſſe cupere pro Ligar. 11. Ego pacẽ cũ M.Antonio eſſe nolo, in Ant.210.b. Pacem inhoneſtã cũ Gallis fecit C.Põpilius.1.ad Her.27. Cõſules noſtri pacẽ cũ Samnitibus fecerũt, de Orf.2. Inter pacẽ & bellũ nihil mediũ. 8.Phil.236. Pacẽ haberemus q̃ erat facta per obſidẽ puerum M.Antonij filiũ. 2.Phil.93.2. Poteritis igitur exploratã habere pacẽ, quũ in ciuitate Antonium videatis, vel potius Antonios? 7. Phil.227.2. Spero etiã in præſentia pacem nos habere, ad Att.7. 133.2.2. Ab Ioue Optimo Maximo, cęteriſq; dijs, &c. pacẽ & veniã peto, precorq; , &c. ꝑ Rab.perd. reo,3.2. In bellis gerẽdis ab dijs imortalibus pacẽ & veniã, petere ꝑ Fõt.2. Etenim vt circũſpiciamus omnia, q̃ populo grata atq; iucũda ſunt, nihil tã populare, quã pacẽ, quã cõcordiã, quã otiũ reperiemus. 1. de L.Agr.14.2 Pacẽ retinere. 8.Att.37. Cũ his pacẽ ſeruabit Antonius? 7.Phil. 230.2. Nos illud quidẽ cũ pace agemus. 5.Tuſc.121.2. L.Sylla Mitridatẽ, &c. cũ pace dimiſit, ꝑ Mur.30.2. De pace Pyrrhi agere.1. Phil.8. De pace ſentio ſimulationẽ eſſe apertã, parari autẽ bellũ acerrimẽ. 10.Att.4. Tu eſſes vnus profecto, qui & meo iudicio, & omniũ vix vllam cæteris oratoribus (pace horũ dixerim) laudẽ reliquiſti.1.de Or.38.2.3.de L.32. Pace magiſtri dixerim. Fat.4. Cuius ego iudiciũ (pace tua dixerim) lõge antepono tuo 5.Tuſc. 9.& 3.de L.27. Atq; vt in perpetua pace eſſe poſſitis, ꝓuidebo 3. in Cat.72.2. In pace & otio copias parare, ꝑ Cęc.24.2. Pace iniqua 7.fam.12. Id eſt, pacis iniqua cõditione. Qui vt pace vterentur, vim argenteã dederũt, de Prouin.Conſ.3.2.7.Att.55.

Pacificatio.

Quod quæris ecquæ ſpes pacificationis ſit, quãtũ ex Põpeii multo & accurato ſermone ꝑſpexi, ne voluntas quidẽ ẽ. Att.7.31. Reſpõdit ſe nõ dubitare, qn & opẽ & gratiã meã ille ad pacificationẽ quæreret. Att.9.181.19.2. In pacificatione ſe iterponere. 10.fa.59.

Pacificator.

Pacificator cũ librariolo ſuo videtur obiiſſe legationem 15. Att.16. Iam enim illũ emptũ pacificatorem peroraſſe puto, iam actũ aliquid eſſe in conſeſſu Senatorũ. Att. 10.1. Primum igitur ſcito, me primum non eſſe rogatũ ſententiam, prępoſitumque eſſe nobis pacificatorem Allobrogum. Att.1.25.

Pacificatorius.

Poſteaquam nos pacificatoria legatione implicatos putant. 12.Phil.320. Id eſt, quę pacem fieri petebat.

Pacificus.

Ecquæ pacifica perſona deſyderetur, an in bellatore ſint omnia. Att.8. 41.

Paco.

Pacare Amanum, & perpetuum hoſtem ex eo monte tollere, agere perrexi, ad Catonem, lib.15.17.

Pacatus.

Huic inquam tali viro, quem nos Senatuſconſulto collaudari mus, poteritne pacatus eſſe Antonius? 7.Phil.232. Pacata nequitia. 5.Phil. 181. Ciuitates non modo pacatæ, verũ etiam ſociorũ atq; amicorũ ad vim atq; arma confugient 3. Verr.54.2. Pacatæ gazæ, quæ longa pace collectæ ſunt, ꝑ Seſt. 80. Sed & huius oratio in philoſophia tranſlata, pugnacior (vt ita dicam) videtur, & illorum in iudicia pacatior, de Cl.Orat.63.2. Prouincia pacatiſſima, pro Lig.2.2.

Paxillus.

Quomodo.n. veſter Axilla Ala factus eſt, niſi fuga literæ vaſtioris? Quã literã etiã è maxillis, è taxillis, & vexillo, & paxillo, cõſuetudo elegans Latini ſermonis euellit, in Orat.86.2.

Pecco.

Nõ multa peccas, inquit ille, &c. At ego te veriſſimè dixerim peccare nihil, ꝑ Mur.55.2. Empedocles multa alia peccat, de Na.d. 7.b. In hoc eodẽ peccat Hieron. de Fi.71.b. Eadẽ ferè peccat paucioribus verbis Xenoph. de N.d.1.14. Peccat magis ineptiis, quã improbitate.13.fa.3. Nemo peccat, niſi aſſenſione. Aca.q. edit.1.l 2.38. In eã partẽ potius peccãt quę eſt cautior, ꝑ Roſc.Am.33.2. Peccaui, ſceleriteq, feci.1.ad Q.fr.50. Si quid i re peccaui, ac potius quoniã peccaui, ignoſce: i me.n. ipſum peccaui vehemẽtius. Att.3.55.6.2. In his ſiqui errauerũt, hominũ cõiectura peccauit, de N.d.28.b. Vt.n. ſi grammaticũ ſe profeſſus quiſquiã barbarè loquatur: aut ſi abſurdè canatis, qui ſe velit haberi muſicũ, hoc turpior ſit, quòd in eo ipſo peccet, cuius profitetur ſciẽtiam: ſic, &c. 2.Tuſc.18.2. Hunc denique ipſum pertuliſſent, ſi humano modo, ſi vſitato more, ſi denique uno aliquo in genere peccaſſet. 4.Ver. 6.2. Peccare, eſt tanquam tranſire lineas, Para.23. Nunquam igitur eſt utile peccare, quia ſemper turpe: & quia ſemper honeſtũ eſt uirum bonum eſſe, ſemper eſt utile. 3.Off.84. Vt ipſum, quòd maneam in uita, peccare me exiſtimem, Figulo, lib.4.13.5.2. Peccare in alium, & peccare in ſe 3.Att.23. In ratione uitæ. Tuſc.2. 9. In Repub. Att.98.b. Mihi apud te in ſcribẽdo licet 13. fam.34. Nemini licet. Tuſc.5.41. Suauitatis cauſa peccare ut liceret, impetratum eſt à conſuetudine, in Or.89. Peccare principes tantũ mali non eſt (quanquam eſt hoc malum per ſeipſum magnum) quantum illud, quòd permulti imitatores principum exiſtunt. 3.de Le.29. Peccare mihi interdum uideor, id faciens: interdum peccaturus eſſe, niſi faciam 12.Att. 16. Peccaſſe mihi uideor qui à te diſceſſerim. 16.fam.2.

Peccatur.

Decori ignoratione in pœmatis ſæpiſſime peccatur, in Ora. 39.2. Num igitur dubium eſt, quin ſi in re ipſa nihil peccetur à ſuperioribus, uerbis illi cõmodius utũtur? 4.de Fi.93.2. Perturbatione rationis atque ordinis peccatur, quicquid peccatur, in Parad.32. Quo in genere etiam in Rep. multa peccãtur. 1.Off.49.2. Magno tuo periculo peccabitur in hoc iudicio, maiore quàm putas.7. Verr.137.2. Peccandi nulla omnino cauſa eſt, de Fi.1.41.

Peccans.

Multa alia peccans, de Nat.d.1.22.

Peccatum.

Peccatũ eſt proper e patriã 3.de Fi.51.2. Nõ meo uitio ſit hoc quidẽ tẽpore (à te.n. eſt peccatũ) ut me iſta epiſtola nihil conſoletur. Att.11.224.1.2. Si gladiũ quis apud te ſana mẽte depoſuerit, repetat inſaniẽs: reddere, peccatũ ſit: nõ reddere, officium 3. Off.128.2. Peccatũ meũ corrigi nõ poteſt 11.Att.33. Noſtrũ quidẽ ſi eſt peccatũ, in eo eſt q, &c. Att.7. 123.14.2. Omne peccatũ, imbecillitatis & inconſtantiæ eſt, de Fi.4.73. Oratoris peccatum ſi q eſt animaduerſum, ſtultitię peccatũ uidetur 1.de Or.61. Peccati cauſa ſępę pecunia.2.ad Her.33. Excuſatio peccati nulla eſt, ſi amici cauſa peccaueris, de Amic.53.2. Vir ſapientiſſimus, atque haud ſcio an omniũ prǽſtantiſſimus, peccatũ ſuum q celari poſſet, cõfiteri maluit, quã hęrere in Rep. religionẽ 2.de Na.d.9. Peccatum non excuſat amor.2.ad Her.57. Peccatum nõ excuſat iracundia 2.ad Her.57. De quibus memini mihi è te Myrina literas eſſe allatas, non mei errati, ſed tui, in quo peccatum videbatur eſſe, ſi modò erat, fratris tui & Tullij, Rufo, lib.5.60. Ne illud quidem animaduertebas, eiuſmodi fore hoc peccatum tuum, quod tu negare poſſes: in tabulas enim retuliſti. 3. Verr. 103.2. Sic inter rectè factum atque peccatum, officium & contra officiũ, media locabat quædam: rectè facta ſola in bonis actionibus ponẽs. 1.Acad.53.2.& de Fin.104. b. Præter culpam ac peccatum, qua ſemper caruiſti & carebis, homini accidere nihil poſſe, quod ſit horribile aut pertimeſcendum. Meſcinio, lib.5.216.14.2. Nemo ita in manifeſto peccato tenebatur, vt quum impudens fuiſſet in facto, tum impudentior videretur, ſi negaret. 4.Verr.139.2. Cum eo, quod ſine peccato meo fiat. 6.Att.8. Vitia & peccata 2. Phi.61. a. Peccata quoniam ex vitijs manant, ſint ęqualia neceſſe eſt. Para.27. Peccata ea ſunt animaduertenda maximè, quę difficillimè præcauentur, pro Roſc. Am. 68. Peccata non rerum euentis, ſed vitijs hominum metienda. Parad.23. Peccata paria, iuxta Stoicos. Acad. queſt. edit.1. lib. 2.124. At leue delictum eſt, omnia peccata ſunt paria, pro Mur. 139. b. Peccata eſſe paria quomodo probent Stoici, de Fi.4.72. Quam facultatẽ mihi multitudo iſtius vitiorũ peccatorumq; largitur, in Ant.169.b. In iis pernicioſus eſt error, qui exiſtimãt libidinum peccatorumq; omniũ patere in amicitia licentiam. de Amic. 111.b. Sic ego decem annorum peccata recordans, &c. ſuccenſebam. Articlun.9. 173.4.2.

Supplicia peccatis, prȩmia rectè factis exiſtēt. 3. de Nat. d. 64. Scin nos multis noſtris peccatis in hanc ęrumnam incidiſſe. Att. 3. 54. 2. a. Id quantis noſtris peccatis vitiiſq; euenerit, non poſſum ſine moleſtia cogitare. Att. 8. 165. a. a.

Pecto.

Quod proprium eſt Catilinæ de eius delectu, imò verò de amplexu eius, ac ſinu, quos pexo capillo nitidos, aut imberbes, aut bene barbatos videtis, 2. in Cat. 42. a.

Pectus.

Onerandum, complendumque pectus maximarum rerum & plurimarũ ſuauitate, copia, varietate. 3. de Ora. 67. a. In amicitia niſi (vt dicitur) apertũ pectus videas, tuumq; oſtẽdas, nihil fidũ, nihil exploratũ habeas, de Amic. 80. Ad pectus aduolare. 15. fa. 44. Amicus per ſe amatur toto pectore, vt dicitur. 2. de Le. 73. a. Te vehementer etiã atq; etiã rogo, magis quã à me vis aut pateris te rogari, vt hãc cogitationem toto pectore amplectare. Att. 12. 45. Toto pectore, vt dicitur, cogitare aliquid. Tuſc. 2. 50. Incumbe toto pectore ad laudem. Plan. 10. a 1. De Scapulanis hortis toto pectore cogitemus. 13. 270. 1. a.

Pecuaria, Pecuarius, Vide Pecus.

Peculium.

Hic Diognetus, qui ex publicis vectigalibus tãta lucra facit, vicariũ nullũ habet, nihil omnino peculij 5. Ver. 74. a. An eorum ſeruitus dubia eſt, qui cupiditate peculij nullã conditionẽ recuſant duriſſimæ ſeruitutis? in Para. 49. a. Homines, poſteaquã reus factus eſt, alij redditi, alij etiam nunc retinentur, peculia omnium vicarijque retinentur. 3. Verr. 65. a.

Peculiaris.

Exoritur peculiare edictũ repẽtinũ, Nequis frumẽtũ de area tolleret, ante quã cũ Decumano pactus eſſet. 5. Ver. 28. a. Id eſt, ad aliquod tẽpus propriũ. Hoc verò mihi peculiare fuerit, hic etiam iſto frui. Q. fr. 1. 12. 4. a. Venio ad Lyſaniã, peculiarẽ tuũ Deciane teſtẽ, ꝑ Flac. 40. a. Quid? peculiarẽ habes aliquã Siciliã, q̃ tibi ex alio genere frumentum ſuppeditet? in Verr. 186. b.

Peculator.

Neque enim de ſicariis, veneficis, teſtamentarijs, furibus, peculatoribus hoc loco differendum eſt. 3. Off. 95. a.

Peculatus.

Certiſſimus peculatus. 5. Ver. 142. a. Cũ pecuniã publicã auerterit, nũ fraude poterit carere peculatus? in Ant. 241. b. Si q̃s peculatus accuſetur, q̃ vaſa publica de loco priuato dicitur ſuſtuliſſe, ad Her. 4. b. Damnari peculatus, & damnari pecuniæ publicæ, ꝑ Flac. 33. a. Erũt etiã fortaſſe Iudices, qui illũ eius peculatũ vel acerrime vindicandum putent: quòd, &c. 5. Ver. 7. a. An de peculatu facto, de tabellario incẽſo longa oratio exprimenda eſt? pro Rab. 91. b. De ſicarijs, de veneficijs, de peculatu inficiari neceſſe eſt, Or. 118. b.

Peculiatus.

Balbus planè bene peculiatus. 10. familiarium, 70. in epiſto. Aſ. Pollionis.

Pecunia.

Pecunia rex appellatus, de Aruſp. reſp. 26. Pecunia, effectrix eſt multarũ & magnarũ voluptatũ, de Fi. 2. 47. Cur pecunia ſacrorũ moleſtia liberaretur, inuẽta eſt ratio. 2. de L. 49. Pecunia, neruus belli 5. Phil. 166. Pecunia, de fundo, aut alijs bonis. 4. ad Her. 193. Alia ob eã rẽ præpoſita dicẽtur, q̃ ex ſe aliquid efficiant, ut pecunia. 3. de Fi. 85. a. Pecunia omniũ dignitatẽ exæquat. 4. At. 37 Pecunia iacet, pro Roſc. Cõ. a. Pecunia ad peccãdũ impellit. 2. ad Her. 33. Pecunia aduẽtitia. 1. At. 62. Erat. n. curata nobis pecunia Valerij mãcipis noie, epi. 75. & 28. b. Iubet lex Iulia perſequi ab iis, ad quos ea pecunia, quã is accepit, qui damnatus ſit, peruenerit ꝑ Rab. 124. b. Pecunia grandis. 8. Att. 52. Parta legibus & cõtra leges pecunia. 2. de Fin. 91. a. Plena & prȩclara pecunia, ꝑ Roſc. Am. 4. a. Quærẽda vel cũ periculo pecunia. 2. de Fi. 91. a. Pecunia grauiſſimis certiſſimiſque monimẽtis teſtata. 5. fam. 58. Pecunia patriſfam. ad quẽ morte eius peruenerit, ei ſunt ſacra eius adiuncta. 2. de L. 46. Pecunia fortunæq; Sext. Roſcij, ꝑ Sext. Roſc. 19. b. Ipſe ampliſſimæ pecunię ſit dominus, qui, &c. pro Sext. Roſc. 13. a. Nulla pecuniæ cõditio te ab ſumma integritate cõtinẽtiãq; deduxerit. 1. ad Q. fr. 6. In quibus autẽ maior eſt animus, in iis pecuniæ cupiditas ſpectat ad opes, & ad gratificandi facultatẽ. Off. 1. 37. Pecuniæ & gratię debitio diſſimilis, ꝑ Plãc. 55. & Poſt redit. ad Quiri. 19. Cuius pecuniæ dies fuiſſet, vetus exceptio. 1. de Or. 82. Pecuniæ dulcedine captus. 11. fam. 47. in ep. Matij. Pecuniæ multa genera ſunt. Top. 13. Pecuniæ hæreditas, ꝑ D. ſua, 28. Pecuniæ magnitudine, ſenectus à ſolitudine vindicatur. 1. de Ora. 132. Pecuniæ modus non æſtimatione cẽſus, verũ victu atq; cultu terminatur. Parad. 64. Pecuniæ obligatio, ad Bru. 58. Si maior pars pecuniæ legata eſt. 2. de L. 79. a. Pecuniæ publicæ incredibiles anguſtiæ. 12. fam. 63. Pecuniæ publicæ cõdẽnari, pro Flac. 34. Pęcuniæ, quã deſideras, ratio poteſt haberi, 11. fam. 24. Vias pecuniæ norũt Græci, & omnia pecuniæ cauſa faciũt. Q. fr. 1. 12. Annumerare pecuniam alicui. 1. Verr. 30. a. Pecuniam pedibus compẽſari, pro Flac. 56. Pecuniam conciliare mihi. 6. Att. 17. Pecuniam conficere. 4. Verr. 133. Cõficere pecuniã de vectigalibus. 2. de L. Agr. 44. a. Pecuniã ſacris patriſfam. mortui cõiungi pontifices voluerũt: iiſdemq; ferias & ceremonias ad ſcribẽdas putãt. 2. de L. 47. Nihil honeſtius magnificẽtiuſq;, quã pecuniã cõtẽnere, ſi nõ habeas: ſi habeas, ad beneficẽtiã liberalitatẽq; cõferre. Off. 1. 97. Curare nomine alterius nobis pecuniã, Ruſo, l. 5. 20. 10. a. Pecuniã publicã domi cuſtodiunto minores magiſtratus. 3. de Leg. 5. Apud publicanos deponere pecuniam. 5. fam. 60. Pecuniã fruſtra diſſipare. 1. ad Qu. fr. 54. Vt etiã oſtẽderet philoſophũ, ſi ei commodũ eſſet, pecuniã facere poſſe, de Diu. 103. b. & 4. Verr. 12. 92. & 94. Erigere, capere, & imperare pecuniã, in Piſo. 29. a. In alienã pecuniã tam plenam atq; præclarã inuaſit nullo iure, pro Sext. Roſc. 4. Pecuniã alicui occupare, pro Flac. 40. Quãtã pecuniã militibus in ſingulos Cæſar pollicitus ſit, tantã dari placet. 5. Phil. 203. a. Pecuniam recipere, in Rull. 53. Redigere pecuniã ex bonis alterius. 1. Verr. 30. a. Pecunia ſibi cõciliare legiones. 12. fa. 50. Sacra cũ pecunia pontificũ authoritate nulla lege coniuncta ſunt. 2. de L. 49. Pecunia emptus vir, 16. Att. 37. Pœna capitis cum pecunia nunquã iungi ſolita, pro D. ſua, 36. Malè ſe res habet, cũ q̃ virtute effici debet, id tẽtatur pecunia, Off. 2. 29. Ad quos eiuſdẽ morte pecunia venerit. 2. de L. 77. a. Pecuniæ maximæ deſcribuntur. 12. fam. a. Breui ad maximas pecunias venturus eſt 2. de Or. 150. a. Pecunias Prætorem in prouincia cepiſſe arguere. 1. de Fin. 18. Pecunias creditas debitoribus condonare. Off. 2. 115. Pecunias municipijs imperare. 16. Att. 24. Nõdũ commemoro exactas pecunias, non captas, non imperatas, in Piſ. 87. b.

Pecunioſus.

In fortuna quæritur, ſeruus ſit an liber, pecunioſus an tenuis, &c. 1. de Inu. 53. a. Copijs rei familiaris locuples pecunioſus, pro Roſc. Com. 26. a. Mirari quòd Apollonius homo pecunioſus tam diu abſtto maneret integer. 7. Verr. 13. a. Quęro igitur vnde iſte tã pecunioſus factus eſt, ad Her. 31. b. Pecunioſa mulier, pro Clu. 95. a. Pecunioſum hominẽ, quamuis ſit nocens, neminem poſſe damnari. 2. Verr. 1. a. Nocentes & pecunioſi rei. Parad. 58. a. Pecunioſiſſimus Syracuſanorum. 4. Verr. 23. a.

Pecuniarius.

Pecuniaria difficultas. 10. Att. 46. Pecuniaria res. ꝑ Quin. 47. Neminẽ voluerunt maiores noſtri non modo de exiſtimatione cuiuſquã, ſed ne pecuniaria quidẽ dẽ re minima eſſe iudicem, niſi qui inter aduerſarios conueniſſet, pro Clu. 95. a. Nodus eſt inopia rei pecuniariæ, ad Brut. 59.

Pecus, oris.

Antonius cędit greges armẽtorũ, reliquiq: pecoris, quodcũq; nactus eſt. 3. Phil. 246. a. De paſcũtur à pecore agri publici. 2. de Or. 157. a. Multa i mancipijs, multa i pecore, &c. con. Rull. 73. b.

Pecus, cudis.

Pecudis & hominis idem bonum eſſe cenſent Epicurei, nempe voluptatem. Academ. quæſt. ed. 2. lib. 1. 5. Conſilio iſtius pecudis vti volebam. in Piſon. 14. a. Iſtius impuriſſimæ atque intemperantiſſimæ pecudis ſordes, in Piſon. 95. b. Contraque vt tardam aliquam & languidam pecudem ad paſtum, & procreandi voluptatem, hi hoc diuinum animal ortum eſſe voluerunt. 2. de Finibus 67. a. 3. de Leg. 66. a. Sus verò quid habet præter eſcam? &c. Qua pecude, quòd erat ad veſcendum hominibus apta, nihil genuit natura fœcundius. 2. de Natu. deorum. 239. a. Expertes rationis pecudes. 2. Officium 15. a. Si homines ſunt illi potius, quàm pecudes, &c. in Ant. 216. b. Iſta non modò homines, ſed ne pecudes quidem, in Catil. 108. b. Expertes rationis ſunt equi, boues, reliquæ pecudes. Officium. 35. b. Sequuntur ſui generis greges pecudes, vt boues armenta, Attic. 7. 29. Non modo homines, verum etiam pecudes ſciebant. Atticum. 12. b. Tum multitudinem pecudum partim ad veſcendum, partim ad cultus agrorum, partim ad vehendum, partim ad corpora veſtienda. Tuſcul. 1. 56. & 57. Pecudibus mutis præeſſe. 1. ad. Qu. fr. 28. Agnum inter pecudes aurea clarum coma, de Na. d. 73. b. Pecudes perſpicuum eſt partim eſſe ad vſum hominum, partim ad fructum, partim ad veſcendum procreatas. 1. de Leg. 29. In promptu habere quantum natura hominis pecudibus reliquiſque beſtijs antecedat. Off. 1. 147.

Pecuda, in neutro gen.

Quum adhibent in pecuda paſtores. 4. de Repub. a.

Pecua-

Pecuarius, ſubſtantiuum.

Poſtulo mihi reſpondeat qui ſit iſte Verrutius, mercator, an arator, an pecuarius. 4. Verr. 137.a. Vt non ſolum Tetrarcha nobilis, ſed optimus paterfamilias & diligentiſſimus agricola, & pecuarius haberetur, pro Deiotaro, 19 Aratores, pecuarij, coloni, &c. p Fõt. 276.b. Qua ꝓpter de iſtius prætura Siciliẽſi nõ recuſo, quin ita me audiatis: vt ſi cuiquã generi hominũ ſiue Siculorũ ſiue noſtrorũ ciuiũ, ſiue cuiquã ordini, ſiue aratorum, ſiue pecuariorum, ſiue mercatorum probatus ſit, &c. 4. Verr. 11. a.

Pecuarius.

Erat ei pecuaria res ampla & ruſtica, ſanè bene culta, & fructuoſa, pro Quint. 7.

Pecuaria.

Nam quum in ſylua ſua ita facta cædes eſſet, notique homines interfecti, inſimulareturque familia, partim etiam liberi ſocietatis eius quę pecuaria de P. Cornelio, L. Mummio cenſoribus redemiſſet, &c. de Cl. Or. 42. a. Cum canes fungantur officijs luporum, cuinam præſidio pecuaria credemus? ad Her. 4. 202. Pecuaria redimere. Brut. 41.

Pedalis, Pedarius, Pedeſter, Pedetentim, Pediſſequa, Pediſſequus, Peditatus, vide Pes.

Pegaſus.

O hominem fortunatum, qui eiuſmodi nuntios, ſeu potius pegaſos habeat? pro Quint. 54 a.

Pegmata.

Nihil venuſtius quàm illa tua pegmata, poſtquã miſit libros, illuſtrarunt valde. Att. 4. 77. a. a.

Peiero.

Eos omnes, Cenſores, quoad quiſque eorum vixit qui peieraſſent, in ęrarijs reliquerunt. 2. Off. 62. a. Vbi ſemel quis peierauerit, ei credi poſtea, etiam ſi per plures deos iuret, non oportet, pro Rab. Poſth. 21. a. Non enim falſum iurare, peierare eſt: ſed quod ex animi tui ſententia iuraris, ſicut verbis concipitur more noſtro, id non facere, periurium eſt. 3. Off. 145. Peierare conceptis verbis, pro Clu. 43. b. Peierare conſueuit qui mentiri ſolet, pro Roſc. Com. 27.

Peior, vide Malus.

Peiræum.

E Peiræo eloquentia euecta, omnes peragrauit inſulas, Bru. 25. Πειθὼ Grȩcis, Latinis Suada. Brut. 29.

Pelagus.

Feruet eſtu pelagus. 3. de Orat. 86. a. Ex Pacuuio. Pelaſgus. de Finib. 66. b.

Pellex.

Sed tu omniũ mẽſarũ aſſecla, omniũ cubiculorũ in ętate pellex, & idẽ poſtea adulter, omnis ordinis turpitudo es & ciuilis belli memoria, in Sal. 13. a. Ab hac indole iã illa matura, Vxor generi nouerca filij, filiæ pellex, in Or. 58. a. Filia matris pellex, tibi iucũdior atque obſequẽtior. quã parenti par eſt. Saluſt. in Cic. 1. a.

Pellicatus.

Dionyſius ab uxore eſt propter pellicatus ſuſpicionem interfectus. 2. Off. 35. a. Filia quę non ſolum illo communi dolore muliebri, in eiuſmodi viri iniurijs angeretur, ſed nefarium matris pellicatum ferre non poſſet, pro Clu. 9. a.

Pelliceo.

Maiorẽ partẽ ſẽtẽtiarũ ſale tuo & lepore, & politiſſimis facetiis pellexiſti. 1. de Or. 125. a. Animũ adoleſcẽtis nõdũ cõſilio ac ratione firmatũ, pellexit iis omnibus rebus, quibus illa ætas capi ac deliniri poteſt, pro Clu. 9. a. Mulierem imbecilli, conſilij ad ſeſe pellicere, pro Flac. 56.

Pellis.

Petebant pellẽ inauratã arietis. Tuſ. 1. 38. vellus aureũ. ꝙ præconio poetarũ eſt cãtatiſſimũ. Quẽ tu nunquã ne in ſomnijs quidem vides, niſi cũ pelle caprina, cũ haſta, cũ ſcutulo. 1. de Nat. d. 112. a. Cũ omni totius prouinciæ pecore cõpulſo, pelliũ nomine omnẽ quæſtũ illũ domeſticũ paternumque renouaſti? in Piſo. 9. Vt nõ multũ imperatori ſub ipſis pellibus otij relinquatur. Aca. de. quæſt. edit. 1. lib. 2. 4. χτ' μέτωνυμίαν pro caſtris & tẽtorijs, quę olim ex pellibus fiebant.

Pellicula.

Atq; ille homo eruditiſſimus ac Stoicus, ſtrauit pelliculis hœdinis lectulos punicanos, & expoſuit vaſa Samia, pro Mur. 69. a.

Pello.

Cũ lapidibus optimos viros foro pellis, de Aruſp. reſp. 252. b Imago illorũ me aliqua pellit? Diu. 2. 106. Lõgi ſermonis initiũ pepuliſti inquã Attice, rẽque commouiſti noua diſputatione dignã, quã in aliud tẽpus differamus, de Cl. Or. 165. a. Species enim vtilitatis animũ pepulit eius. Off. 3. 54. Quãquã. n. nulla meipſũ priuatim pepulit inſignis iniuria, ad Nigidium, lib. 4. 13. 4. a Hæc me domo mea pellet, pro D. ſua, 85. a. Quemadmodũ prima viſa nos pellerent, deinde appetitio ab his pulſa ſequeretur. 4. Acad. 59. Quod quum animos hominũ, aureſq; pepuliſſet, vt intelligi poſſet, id quod caſus effudiſſet, cecidiſſe iucundè, notandũ certe genus, atq; ipſi imitãdi fuerũt, in Or. 202. a. Neque. n. hæc mouere poteſt appetitũ animi, nec vllũ habet ictũ quo pellat animi ſtatũ hic nõ dolẽdi. 2. de Fin. 55. a. Pellere aliquem poſſeſſione, pro Mil. 115. b. Animũ in. mẽtẽ. 4 Aca. 110. a. In exiliũ. 1. de Or. 31. a. Męſtitiã ex animis. 1. de Fin. 35. Timores. Tuſ. 2. 8. Vim frigorũ. Off. 2. 27. Quũ equites Romani relegarẽtur, viri boni lapidibus è foro pellerẽtur, in Piſ. 71. a. Si vitioſum eſt dicere ornatè, pellatur è ciuitate eloquẽtia. Or. 210. b. Quamobrẽ hoc deliberatiũ genus pellatur è medio. Off. 3. 47. Vt pellatur mortis & religionis metus, de Fi. 4. 9. Pellãtur animi crebra facie, de Nat. d. 1. 75. deq. eo nulla rõne neque pelli neq; moueri potes. 4. Aca. 255. a. Pelli ciuitate, agro, &c. Att. 16. 331. a. a Parad. Pelli regno aut ſedibus. 2. Off. 115.

Pulſus.

Quid ais? is qui armis perterritus, fugatus, pulſus eſt, nõ videtur eſſe eiectus? pro Cec 23. a. Thucydides ſcripſit libros ſuos, cũ in exiliũ pulſus eſſet, de L. 189. b. Senſu pulſa natura ſentit. 1. de N. d. 20. Aut Telamonem pulſum patria exulantem atque egentem, Tuſc. 3. 34. Neruis in fidibus pulſi, de Cl. Or. 104. a.

Pulſus.

Externus & aduẽtitius pulſus animos dormientiũ cõmouet. Diu. 1. 98. & 106. Neq; externo pulſu, de N. d. 2. 15. Inanimum eſt omne, quod pulſu agitatur externo 1. Tuſc. 45. Nulla enim ſpecies cogitari poteſt, niſi pulſu imaginum. 2. de Diu. 204. a. Intermiſſo impetu pulſuque remorum. 1. de Or. 74. a.

Pulſo.

Naturã vehemẽtius ſæpe pulſant, de N. d. 1. 45. Pueri tui modo me pulſauerũt, ad Her. 17. b. Si quis eũ pulſaſſet, edixit ſeſe iudiciũ iniuriarũ nõ daturũ, in Ver. 122. b. Nec tamẽ video quomodo non vereatur ille deus beatus ne intereat, quũ ſine vlla intermiſſione pulſetur, agiteturq; atomorũ incurſione ſempiterna. 1. de N. d. 157. a. Fac imagines eſſe, quibus pulſentur animi, de Nat. d. 1. 75. Videtis pẽdere alios ex arbore, pulſari autẽ alios & verberari. 7. Verr. 54. a. Vtrũ igitur cẽſemus dormiẽtium animos per ſeſe ipſos in ſomniãdo moueri, an, vt Democritus cenſet, externa & aduentitia viſione pulſari? 2. de Diu. 179. a. Sex lictores circunſiſtunt valentiſſimi, & ad pulſandos, verberandoſque homines exercitatiſſimi. 7. Verr. 11 a.

Pulſatus.

Aiebant enim fore teſtem Senatorem, qui ſe pontificijs comitijs pulſatum à Cælio diceret, pro Cæl. 14. a.

Pulſatio.

De Alexandrinorũ pulſatione Puteolana, & de bonis Pallæ, pro Cæl. 16. a.

Pelluceo.

Quaſi pellucet ex iis, quas cõmemoraui, virtutibus. 2. Off. 45. a

Pellucens.

Ita reconditas exquiſitaſque ſententias mollis & pellucens veſtiebat oratio, de Cl. Or. 149. a.

Penarius, vide Penus.

Penates.

Illi dij penates ac familiares mei per vos in meã domũ mecũ erũt reſtituti, pro Dom. 11. Dij patrij ac penates, p Syl. 65. a. Nec lõge abſunt ab hac vi dij penates, ſiue à penu ducto nole (eſt. n. quo veſcũtur hoies, penus) ſiue ab eo, ꝙ penitus inſidẽt, ex quo ẽt. penetrales à poetis vocãtur. 2. de N. d. 50. Vos patrij penates familiareſq; p Dom. 241. b. In cõſpectu deorũ penatiũ necare hoſpitẽ, p Deiotaro. 146. b. Ille cõtinuo vt vidit, nõ dubitauit illud inſigne penatiũ, hoſpitaliũq; deorũm ex hoſpitali mẽſa tollere. 6. Ve. 34. a. Deos penates à te patria repoſcit, 1 Ver. 203. b. Vniuerſaſque veſtrũ ſedes, aras, focos, deos penates ſubiectos eſſe libidini tribunitiæ. pro Dom. 234. b. Exterminare ſiue eijcere aliquem a ſuis dijs penatibus, pro Sell. 23. a.

Pendeo.

Animi pẽdeo de te, & de me. Att. 259. b. Pẽdeo aĩ expectatione Corfiniẽſi, in qua de ſalute Reip. decernitur. Att. 8. 17. Qui tu cura ſis, ꝙ ad pacem prouincię, finitimarũq; regionum attinet, ne ſcio: ego quidem vehementer animi pendeo, Cæl. Cicer. 8. 5. 1. a.

Suſpenſus & incertus obſcura ſpe, & cæca expectatione pendeo. 2.de Leg.68.Cæſaris amore,quem ad me perſcripſit, vnicè delector:promiſſis his quę oſtendit,non valde pendeo,ad Q.fr.3.21. 4.a.Comitia tamen,quando ex iis pendes , quantum facere poſſumus,in Ianuarium menſem protendimus,ep.160.b.Cuius autem ſpes omnis & ratio & cogitatio pendet ex fortuna , huic nihil poteſt eſſe certi,nihilque,quod exploratum habeat,permanſurum ſibi ne vnum quidem diem,in Para.19. Neque pendet ex futuris,ſed expectat illa,fruitur præſentibus,ab hiſq; vitijs quæ paulò antè collegi,abeſt plurimum.1.de Fin.95.a. Ex verbis ius non pendet, ſed verba ſeruiunt hominum conſilijs & authoritatibus,pro Cæc.38.a. Etenim qui ex errore imperitæ multitudinis pendet,hic in magnis viris non eſt habendus.1.Off.93.Reſpublica è Bruto pendet,quæ aut nulla erit , aut ab iſto ſeruabitur. Att.235.b.Spe exigua extremaque pendet ſalus noſtra,pro Flac. 3.a.Quòd ſi expectando & deſyderando pendemus animis, cruciamur,angimur.1.Tuſc.152.a.Non quæro rationes eas,quæ ex coniectura pendent,quę diſputationibus huc & illuc trahuntur 4.Acad.207.a.Incolumitati tuæ tuorumque , qui ex te pendent, conſulas.Domitio,lib.6.22.5.a.Ex quo verbo Apuleia tota illa cauſa pendebat.de Or.lib.2.59.Omnis terror,& omnis ſuſpicio nis timor ex Antonij improbitate pendebat,pro Syll.49.a. Verumtamen inerat in illa magnitudine ætas atque habitus virginalis,ſagittæ pendebant ab humero, 6.Verr.66.a.Tandiu pependit in arbore ſocius populi Romani , quàm diu voluntas Apronij tulit.5.Verr.45. Tu, naufragio expulſus vſpiam , ſaxis hiſpanis aſperis exiſceratus latere penderes(vt ait ille)ſaxa ſpargens tabo,ſanie,ſanguine atro.in Piſ.34.a.Puderet me inconſtantiæ literarum,ſi non ex alia leuitate penderent, ep. 155.b. Ego verò, quicquid eſt,tecum potius,quàm animi pendeam,quum à te abſim.Atti.16.136.11.a. Ne diutius pendeas , palmam tulit ,ad Attic. lib.4.84.6.a Si prudentia extrinſecus religata pendeat, & non oriatur ex ſe.Tuſc.129.b.Aliunde pendere,& extrinſecus aut bene,aut malè viuendi ſuſpenſas habere rationes,Luc.lib.5. 13.2.a.Et ego animi pēdere ſoleo,quum ſimel quid orſus,ſi traducor alio:neque tam facilè interrupta contexo,quàm abſoluo inſtituta.1.de Leg.14.a.Oſtendis te pendere animi,quàmnam rationem ſim Cæſari allaturus profectionis meæ,tum,quū ex Italia diſceſſerim.Att.11.220.1.a. Pēdere animis expectando & deſiderando.Tuſ.1.79.Cantilenam totam iſtam ex hoc pendere, vt quamplurimum lucrifaciant,Brutus Cice. 11. 32. Vt intelligas non ex æſtimatione pendere crimen, ſed ex coniunctione, &c.in Verr.191.b.Pendere ex aliquo.6.fam.57.Videtis alios pendere ex arbore, pulſari aſt alios & verberari,porrò alios in publico cuſtodiri,deſtitui alios in conuiuio,condemnari alios à medico & præcone Prætoris:&c.5.Verr.54.a. Pendere ex coniectura dicuntur rationes, quæ ex rebus probabilibus & veriſimilibus ducuntur,Acad.quæſt.edit.1.lib.2.106. Cui ex ſeipſo apta ſunt omnia,nec ſuſpenſa aliorum bono caſu aut contrario,pendere ex alterius euentis coguntur , Tuſc.5.27.Pendere ex futuris.de Fin. 1.48.Pendere ex aliena leuitate.10.fam.41.in ep.Planc.Cauſas non ex perſonis,ſed ex genere quęſtionis pendere,de Or.121.b. Quid turpius,quàm ſapientem ex inſipientium ſermone pendere?de Fin.75.b.Non ex verbis aptum pendere ius, ſed verba ſeruire hominum conſilijs,pro Cæc.295.b. Pendere omnia ex vno illo videtis.2.de Leg. 47. Non in tabellis paucorum iudicū , ſed in tabellis omnium iudicum famam noſtram fortunamque pēdere, in Piſ. 78. Quidam ſomniauit pendere nunm ex faſcia lecti ſui cubicularis,de Diu.136.b. Quòd errare me putas,qui Rē pub.potem pendere è Bruto : ſic ſe res habet , aut nulla erit, aut ab iſto,iſtiſve ſeruabitur. Att.14.318.3. a. Spe exigua extremaq; pendere. pro Flac. 3. a. An ignoratis cætera illa magnifica pop. Rom.vectigalia,perleui ſæpe momento fortunæ,inclinatione tēporis pendere? 2.de L.Agr.80. a Quis non intelligit ex vnius tui vitam pendere omnium ? pro Marcel.13.

Pendens.

Cauſæ ex æternitate pendentes.in Top.30.a.

Penſum.

Penſum magis in Leontino agro eſt exigendum, propter hāc cauſam,quòd ipſi Leontini publicè non ſanè me multum adiuuerunt.5.Verr.89.a.Nunc ad reliqua progrediar:meque ad meum munus penſumque reuocabo.3.de Or.65.a.

Pendo.

Maximas pęnas pendo temeritatis meę,quam tu prudentiam mihi videri vis.Att.11.216.1.a. Pendimus te non ex fortuna,ſed ex virtute tua.5.fam. 49. Achęi ingentem pecuniam pendunt L. Piſoni quotannis.de Prouin.Conſul.70.b. Ego quo nomine appellem neſcio,rem vobis proponam: vos eam ſuo nomine pendere penditote.6.Vert.1.2.Ego pro aqua vectigal pendam , con. Rull.89.b.Sunt enim quæ vendere facilè poſſim, ſed vt non vendam,vſuram pendam à quo emero.Attic.12.242.8.a.Vedius HS. centena pendat neceſſe eſt.Att.89.b.Pecuniam alicui quotannis pendere,de Prouin.Conſ.4.a.Pendere vectigal.ad Qu.fr.1. 1 .50. illos conſeruari melius fuit, quàm pœnas ſceleris Varium pendere.3.de Nat.d.117.a.Pœnas illum pependiſſe audiui.Att. 224. & Tuſcul.2.20.Non temere creditur, neque leui coniectura res penditur,&c.pro Roſc.Am.37.a. Quòd ſi in philoſophia tu neeum intereſt,quemadmodum dicas,vbi res ſpectatur, non verba penduntur:&c.in Or.29.a. Si apud hoc conſilium ex opibus,non ex veritate cauſa pendetur, profectò nihil eſt iam ſanctum atq; ſyncerum in ciuitate,pro Quint.3.a.

Penſo.

Penſare operis & officijs id quod violatum eſt,Off.2.100.

Penſito.

Immunia commodiore conditione ſunt , quàm illa quæ penſitant.2.de L.Agr. 6. a. Quo tandem animo eſſe exiſtimatis aut eos qui vectigalia vobis penſitant , aut eos qui exercent atque exigunt ? pro Leg. Man.10,a Pecunia publica ex ærario erogata,ex vectigalibus populi Romani ad emendum frumentum attributa , fueritne tibi quæſtui , penſitaritne tibi binas centeſimas.5. Verr.141.a.

Penſio.

Cur tam ſero ? cur quum altera penſio ſoluenda eſſet,non tū, cùm prima ? pro Roſc. Com.29.a. Etenim iſta tua minimè auari coniux quam ego ſinn contumelia deſcribo , nimium debet diu populo Rom.penſionem tertiam.2.Phil.108.a.Teneo tamen, dū à Dolabellæ procuratoribus exigam primam penſionem Lepræ lib.6.51.Penſionem tertiam petet.11.Att.48:De penſione altera,oro te omni cura cōſydera,quid ſit faciendū. Att.11.2 12.3.a. Sed de prima penſione antè videamus,adeſt.Att.118.b.Hortenſius verò impudenter,nihil enim debetur ei , niſi ex tertia penſione,quæ eſt Cal.Sext ex qua penſione ipſa maior pars eſt,& ei ſoluta aliquanto ante diem.Att.16.332.2.a.In penſione ſecunda cæci fuimus.11.Att.52.

Penè.

Siqua enim priuata ſunt iudicia ſummæ exiſtimationis,& penè dicā capitis:tria hæc ſunt,fiducię.tutelę,ſocietatis,pro Roſc. Com.9.a.P.dicam reſperſas manus ſanguine pro Roſc.Am.41.a. Quid quæris?dum irrideo,p.ſum factus ille.Cæl.2.8.5 a. Eo die acerbum habuimus Curionē,Bibulum multò iuſtiorem, p. etiā amicum.Lent.1.4.2.a. P.par oratori poeta multis ornandi generibus.1.de Or.36.a.Ille mihi ſecundum te & liberos noſtros ita eſt,ut ſit p par.ad Qu.fr.3.17.24.a.

Penes.

Serui centum dies penes accuſatorem fuerunt , pro Mil. 113. b.Imperium vbi Prætorium nomen p.aliquem eſſe 7.Ver. 32.a. Locutionis emendatæ & Latinæ laus p. Cęſarem fuit,de Cl.Or. 188.b.P.Cenſorem iudicium Senatus de dignitate,maiores eſſe voluerunt,pro D.ſua,100.a.Nam ita ternis tetradrachmis triti cum p.Dolabellam eſt.12.famil.24.in ep. Caſſij. Quæ autē his temporibus ſcripſi, ἀριστοτέλειον morem habent , in quo ſermo ita inducitur cęterorum,ut p.ipſum ſit principatus.Att.13.276. 4.a.Imperium quod erat p.ipſos.Poſtquam.202.b.Quum omnis frumēti copia decumarum nomine p.iſtum eſſet redacta. 5. Ver. 146.a.Agri quorum adhuc p. Pompeium omne iudicium & poteſtas more maiorum debet eſſe,de L.Agr.57.a.Quem p.eſt omnis poteſtas. 9. famil. 36. Sic enim intelleas, nihil aliud eſſe quod dubitationem afferet ei,p.quem eſt poteſtas,niſi quòd vereret ne tu illud beneficium omnino non putares.Marc.4.7.9.a. Eloquentia exornat eos,p.quos eſt,in Or.79.a. P.quos laus adhuc fuit,de Cl.Orat. 139.a. Vt ne ad ſolarium quidem idoneus, ſed p.ſcenam,& in eiuſmodi locis exercitus ſis.4.ad Her. 155.Cū p.te prætorium ac nomē eſſet.in Ver.243.b. Si putabit poſſe omnia p.unū authorem conſiſtere,ep. 155.b.& 4.ad Rer.145.Id eſt, omnia penes unum reperiret.

Penetro.

Animus penetrat & diuidit omne cœlum.Tuſcu.157.b.Nulla res magis penetrat in animos,eoſq; fingit,format, flectit , de Cl. Or.74.a.De actione.Non ipſe ad eorum urbes,ſedeſque penetrauit,de Prouin.Conſ.15.a. Ratio hominis in cœlum uſque penetrauit.de Na.d.57.b. Cum Romulus hæc ipſa in templa penetrauit.de Som.Scip.26.a.Qui ſi permanet incorruptus, ſuique ſimilis , neceſſe eſt ita feratur , ut penetret & diuidat omne cœlum hoc,in quo nubes,imbres,ventique cogontur.1.Tuſc.36. Cupere debemus , quo minus manuum noſtrarum tela peruenerint,

eodem gloriam famamque penetrare, pro Archia. t9n.b. Vt nulla acies humani ingenij tanta ſit, quę penetrare in cœlum, terram intrare poſſit. 4. Acad. 2 t 9. a In portum penetrare. 7. Verr. 76. a Definiendo verbo penetrare ad ſenſum opinionemque iudicis, in Part. 68. a Abreptamque ex eo loco virginem ſecum aſportaſſe, & ſubitò non longe à Syracuſis penetraſſe ſub terras. 6. Verr. 96. a De raptu Proſerpinæ.

Penetrans.

Antonio in Galliam penetranti D. ſe Brutus obiecit. in An. 250. b Has igitur ob cauſas nata aſtra ſunt, quæ per cælum penetrantia, ſolſtitiali ſe & brumali reuocatione conuerterent, de Vniuerſ. 43. a.

Penetrales.

Penetrales dij, 2. de Nat. deo. 50. Abditi ac penetrales foci, de Aruſp. reſp. 53. a.

Penis, Penicillus, vel Peniculus.

Peni deditis adoleſcentes. 9. fam. 5 2. Caudam antiqui penem vocabant, ex quo eſt propter ſimilitudinem peniculus, at hodie penis eſt in obſcœnis. Pæto lib. 9. 52. Pictor vidit obuoluendū caput Agamemnonis eſſe, quoniam ſummum illum luctum penicillo non poſſet imitari. in Orat. 4 t. a Mihi date Britanniam, quam pingam coloribus tuis penicillo meo. 2. ad Q. fr. 33.

Penitus.

Abditum penitus aurum, ferrum, ęs, argentum effodere. 2. Of. 17. a Abraſa penitus ſupercilia. pro Roſc. Com. 1 t. a Natura in profundo veritatem, vt ait Democritus, p. abſtruſit. Acad. q. 9. b Senſim hanc conſuetudinem & diſciplinam iam antea minuebamus, poſt verò Syllæ victoriam p. amiſimus. 2. Offi. 37. a Totam enim Rempub. tenebat, penituſque cognorat. de Cl. Ora. 92. a. Artem cognitis penituſque perſpectis rebus contineri, de Orat. 92. b Legiones penitus in Luſitania in hibernis collocaram, epi. 165. b Eum tibi p. commendo atque trado. ad Thermum, lib. 13. 54. t. a Comprehendere p. animo omnes virtutes. pro Corn. Balbo, 1. a Conuellere p. iudicio aliquo Rempublicam, de Cl. Ora. 50. a Quod mihi ſui cognoſcendi p. etiam iſtam facultatem dedit. Att. 7. 127. 2. a Qui & ſui quæſtus cauſa, & fortaſſe quòd ſociorum intereſſe arbitrabatur, bene p. in iſtius familiaritatem ſeſe dedit. 4. Verr. 122. a Vitia in aliquo p. defixa atque hærentia, de Aruſp. reſp. 257. b Videamus terrane p. defixa ſit. Acad. q. 3 t. b Dimittere ſe p. in aliquam cauſam. Att. 7. t 3 1. 3. a Diffidere p. Reipublicæ rationes à te collectæ vetabant. Luceio, lib. 5. 13. 6. a Res p. ex cauſa efflorescere, de Ora. t 38. b Et honeſtum ipſum quaſi virtutis lumen extinxeris, & virtutem p. euerteris. 3. de Fin. 16. a Opus multorū operis p. exciſum. in Verr. 2 49. b Habere aliquam rem p. cognitam, de Fin. 1 50. b Sed p. ex intima philoſophia hauriēdam iuris diſciplinam putas? 1. de Leg. 2 4. a Incluſum p. in venis atque viſceribus Reipub. periculum. 1. in Cat. 23. a Dii penates dicti, eò quòd p. inſident. 2. de Nat. d. 98. a Inſedit p. hæc opinio. Luceio, lib. 5. t 3. 3. a Si tibi p. inſedit iſta ſuſpicio. pro Mil. 1 t 4. b Inſitum p. odium. 2. de Leg. Agr. 28. a Euellam ex animis hominum tantam opinionem, tam p. inſitam tam vetuſtam? pro Clu. 2. a Explicari mihi tuum conſilium volo, vt p. intelligam, Att. 128. b Intrare p. in familiaritatem alicuius; ad Q. fr. 1. t. 21. a Mandare p. animo & menti aliquid. 1. in Cat. 19. a Noſcere p. aliquem Cęl. 2. 15. 3. a Ob eamque cauſam multi ſeipſos p. perdiderunt. 1. de Fin. 76. a Omnes animorū motus, quos hominum generi natura tribuit, p. pernoſcendi. 1. de Or. 9. a Penitus perſpectæ planeque cognitę res. 1. de Or. 54. a P. in eam ipſam huius ſtudij diſputationem intimam peruenitis. de Ora. 92. b Tamen te p. rogo, ne, &c. epiſt. 259. b. Quas iſti p. abſtruſas inſidias ſe poſuiſſe arbitrantur contra Cn. Pompeii dignitatem. 2. de Leg. Agr. 54. a Euhemerus religionem p. ſuſtulit. 1. de Nat. d. t 63. a Tibi nos ut antea magna ex parte, ſic nunc p. totoſque tradimus. Tuſc. 229. b Nondum penitus in Repub. verſabar. pro Syll. 8. a.

Penna.

Pennarumque contextu corpori tegumenta faciebat. 5. de Fin. 57. a. Ex Accio. Pennarum effugia habent quædam animantes. 2. de Nat. d. 90. Iidem inquam illi, quos tu ne quidem ignoras, qui mihi pennas inciderant, nolunt eaſdem renaſci. Attic. 4. 7 t. 9. a. E quibus pullos quum excluſerint, ita tuentur, vt & pennis foueant, ne frigore lædantur, 2. de Nat. d. 98. Secat pennis geminis aera auis, in Arat. 5. a.

Pennula.

Quum autem pulli pennulis vti poſſunt, tum volatus eorum matres proſequuntur, 2. de Nat. d. 195. a.

Pennatus.

Hic Iouis altiſoni ſubito pennata ſatelles, de Diuinit. t 02. & in Arat. b.

Penniger.

Erant autem animantium genera quatuor, quorum vnum diuinum atque cæleſte, alterum pennigerum & aerium, tertium terreſtre, quartum diuinæ animationis maximè ſpeciem faciebat ex igne, ita vt ſplendidiſſimus eſſet, & aſpectu pulcherrimus, de Vniu. 43. In pennigero corpore tela exercere. 7. fam. 57.

Pentelicus.

Hermæ tui Pentelici, cum capitibus æneis, de quibus ad me ſcripſiſti, iam nunc admodum delectant. 1. Att. t 5.

Penula.

Milo de rheda reiecta penula deſiluit, pro Mil. 21. a Mulloniam penulam arripuit, cum qua primum Romam ad comitia venerat, meſſoria ſe corbe contexit, pro Seſt. 70. Horum penulam ego vix attigi, & tamen remanſerunt. t 3. Att. 46. Sed ego, inquiens, ita egi, vt non ſcinderem penulam, ad Attic. t 2. 288. 3. a Quid minus promptum ad pugnam, quum penula irretitus, rheda impeditus, vxore pene conſtrictus eſſet? pro Mil. 40.

Penulatus.

Cum hic inſidiator, qui iter illud ad cædem faciendam apparaſſet, cum vxore veheretur in rheda penulatus, &c. pro Mi. 20. a

Penus.

Penus eſt omne quo veſcuntur homines. 2. de Na. d. 50.

Penarius.

Itaque ille M. Cato ſapiens cellam penariam Reipub. noſtræ, nutricem plebis Romanæ, Siciliam nominauit. 4. Verr. 4. a.

Penuria.

Penuria aratorum. 5. Verr. t 07. a. Augebat etiam moleſtiam, quòd magna ſapientium ciuium, bonorumque penuria, vir egregius, coniunctiſſimúſque mecum conſiliorum omnium ſocietate. alieniſſimo Reipub. tempore extinctus, &c. de Cl. Or. 2. a. Facultates autem conſiderantur, quum aliquod pecuniarum præmiū poſtulatur, in quo vtrum copiane ſit agri, vectigalium, pecuniæ, an penuria, conſideratur. 2. de Inu. 4. 107. a. Sunt igitur conſtantes eligendi amici, cuius generis magna penuria eſt. de Amic. 55 Ne diutius in tanta penuria virorum fortium talem imperatorem ignorare poſſitis. 7. Verr. 20. a.

Per.

Reſpublica per adoleſcentes labefactata. de Sen. 8 t. b. Nā quū antea per ætatem nondum huius autoritatem loci contingere auderē. pro L. Man. t. a. Nullam partem p ætatem ſanè, & ſalutæ Reipub. guſtare potuiſti. Planc. 13. 5 t. Ille tibi loco filij p ætatem eſſe poteſt. pro Dom. 220. b. Qui per ætatem, & negotium poſſunt. de Petitione Conſulatus, 2 10. b. Factus es eius filius contra fas, cuius per ætatem pater eſſe potuiſti. pro Dom. 220. b. Per aliquē accuſari. pro Syll. 47. Id eſt, alicuius nomine. Agere aliquid p aliquem ep. 42. b. Comparare inſidias alicui per aliquē. pro Clu. 27. b. Venenum datū alicui per aliquem. pro Clu. 53. b. Per aliquem decidere. pro Quinct. 9. Id eſt, alicuius interuentu. Licere per aliquos gloriari aliquem ſe, &c. de Prouinc. Conſul. 78. b. Per alium tranſigam, recede de medio. pro Roſc. Am. 66. a. Vlciſci iniurias ſuas per alium in Ver. 58. b. Cum meam domum refertam viris bonis per amicos ſuos complerent. pro Dom. 224. b. Quam prouinciam tenuiſtis è prædonibus liberam per hoſce annos. pro L. Man. 22. a. Hunc per annos decem aluimus contra nus Att. 104. b. Vos aliquot iam per annos conceptā huic ordini turpitudinem atque infamiam delere poteſtis. 2. Verr. 30. 2. Per tot annos Repub. deuexata ep. t 4 5. b. Tenuiſti prouinciam per decem annos non tibi à Senatu, ſed à te ipſo per uim, & factionē datos. Att. 108. b. Vtrunq; incredibile eſt, & Roſcium quicquam per auaritiā appetiſse, & Fannium quicquam per ſe bonitate auiſiſse. pro. Roſc. Com. 12. a. Nunc per auſpicia longam morā uideo. Att. 17 t. b. Per beneficium, & gratiam aliquid aliquibus concedere. 5. Verr. 165. Cato miſſus, quaſi per beneficium Cyprum relegatur, alter eiicitur per honorem turpiſſimum, alter per honeſtiſſimam calamitatem. pro Dom. 206. b. Ante pedes Prętoris in foro expenſum eſt nuri pondu centum. paulo minus per sex. Cāſſium, &c. pro Flac. 160. b. Sed quaſi p caligīnē perſtrinxerat aciē animi Bruti ſalus. 12. Phil. 320. Quę ſacra per ſummam caſtimoniam uirorum ac mulierum erant, eadem per iſtius ſtuprum ac flagitium eſse uiolata. 6. Verr. 91. a Nec Pompeii gratiam mihi p hanc cauſam conciliari puto. pro Pomp. 49. a. Per cinerem alicuius mortui per nomen propinquitatis, per coniugem ipſius, & liberos aliquem obſecrare ut aliquando miſericordiam capiāt.

pro

pro Quint.65.a Quos quia ſeruare per compoſitionem volebat ipſe ab his interemptus eſt pro Roſc.Amic 20.a Per culpam venire in neceſſitatem ad Herr. lib.2.56.a Verum malit, ceruices Roſcio dare, an inſutus in culeum ſupplicium paricidarum, per ſummum dedecus vitam amittere? pro Roſc.Amic.18.a Si tibi omnia mea tradidi, per deos immortales, quæ eſt iſta crudelitas? pro S.Roſc.43.b Et tu per deos, inquit, hunc amplexare, ad Her.40.b Per plures deos iurare, pro Rab.128.b Quę, per deos immortales, nonne miraris? 3.de Fin.111.a Quid eſt enim per deos optabilius ſapientia? Off.33.b Sed propera per deos, ſcis quantum ſit in temporibus, quantum in celeritate. Brut.15.182 Hec per ipſos deos quale tandem eſt? de Nat. d.22.b Hæc imitamini per deos immortales, qui gloriã quæritis. pro Seſt.24.b Per deos immortales Iudices uos quæretis? &c. pro Flac.147.b Sabueni igitur per deos, idque quamprimum tibi perſuade, Bruto, 14.4.a Quiſnam per deos immortales tuebitur P.Scipionis mortui memoriam? in Verr.218.b Ac per eos dies, quum iſte cum pallio purpureo, talarique tunica verſaretur in conuiuijs muliebribus, non offendebantur homines in eo, &c.7.Verr.26. Vtique eius rei cauſa per dies comitiales Senatum haberent, epiſt.117.b Neque tamen dubito, quin per dies matutina tempora lectiuncalis conſumpſeris, epi.94.b Nulla enim abs te per hos dies epiſtola inanis aliqua re vtili & ſuaui venerat. Attic.2.23.1.a Binæ venationes per dies quinque magnificę, epiſt.95.b Ludi per decem dies facti, in Cat.115.b Sed propera per deus, ad Brut.41. Per optimatium diſcordiam, diſſenſionemque, patribus, principibuſque cædes, periculaque non creentur, de Aruſ. reſp.36.a Mihi veniunt in mentem hæc, Romę vos eſſe tuto poſſe per Dolabellam, &c. ad Terentiam, lib.14.18.2.a Per dolum facere aliquid, ad Herr.12.b Nunc matri purgat ſe per epiſtolam, pro Flacc.163.b Pax denique per eum, per liberos cum ciuibus confirmata eſt, in Ant.153.b Per eos diligentiſſimè contendas opus eſt. vt &c. Att.175 b Per exta præſenſio. Top.227.b. Nam per deum immortalium fidem, &c. perque fortunam populi Romani, &c. quis tam expers humanitatis? ad Octauium.4.a Per fidem qui nos ſæpe numero feſellerunt, eorum orationi fidẽ habere non debemus. 1.de Inu.85.a Ne prouincia nobis prorogetur, per fortunas, dum ades, quicquid prouideri poteſt, prouide, Att.5.98.1.a Ad quæ recuperanda per fortunas incumbe, vt facis. Att.3.61.2.a Per fortunas, omnem tuum amorem, quo me es amplexus, &c. conuerte ad eam curam, vt de omni ſtatu meo cogites. Att.7.38. Per fortunas, quoniam Romæ manes, primũ illud perficere. At.a Iſta cauſa abs te tota per ſummam fraudem & malitiam ficta eſt, pro Quin.33.a Vaticinans per furorem, vt Sybilla, &c. de Diu.87.b Hoc igitur per gallinas Iuppiter tantæ ciuitatis ſignum dabat, de Diu.120.b Per gratiam contendere aliquid ab aliquo. 2. in Ver.29. & 5.165. Ferre legem alicui per gratiam, pro Dom.229.b Vt nemo a uobis, vt iſtum abſoluatis per gratiam, conetur contẽdere. 2.Ver.29.a Plura detrimenta publicis rebus quàm adiumenta per homines eloquentiſſimos importata, de Ora.88.b Tamẽ te penitus rogo, ne te vię per hyemem niſi bene firmam committas. 16.famil.9. In bello per ignauiam tube ſonitum ferre non poteſt. ad Herr.28.b Quod neſarium ſtuprum non per illum? in Cat.106.b Memetipſum per illum reſtitutum puto, epiſt.42.b Atqui non eſſe, quàm eſſe per illum pręſtat. Att.284.b Per imprudentiam decipi, pro Roſ.Com.12. Per impulſionem facere aliquid, de Inu.64.b Per alterius incommodum & calamitatem qui non aſcendit, & ſua virtute in altiorem locum peruenit, is mihi videtur ampliſſimus, pro Roſ. Amic.50.a A ſuis, uel per ſuos inimicos aliquid ad te delatum eſſe, non ſine magno quidem dolore, is mihi viſus ſuſpicari. Bru.1.2.a. Ab hac præfectus Antonij quidam ſymphoniacos ſeruos abducebat per iniuriam, quibus ſe in claſſe vti velle dicebat. 1. Verr.30.a Mihi ſummam per iniuriam omnia inimica ſunt. pro Quint.5.& 1.Verr.29. Ne per ſummam iniuriam pupillum Iunium fortunis patris conetur euertere. 3.Verr.95.a Per inſidias interficere aliquẽ, pro D.ſua.47. Per interdicta crudelitatis alicuius aliquid alteri non licere, in Pit.13.a L. Cotta depulſus per inuidiam tribunatu, de Or.7. Per quædam inuolucra & integumenta perſpicere aliquid. de Ora.98.b Prolixior per ipſum. 6.Attic.33. pro ipſius cauſa. Per iram aliquid facere quod nos pęniteat. 4.Tuſc.129.a Per iram interficere aliquem. Tuſc.226.b Habere ſpem ad ſalutem alicuius per iudices expugnandã. pro Mil.102.b. Per ius & magiſtratum aliquẽ defendere, pro Quint. 46. Per latrocinium impoſita lex. in Pit.23.a Vt nemo per tuum latus (quod ſoles dicere) ſanciretur. in Vat.31.b. Sed id via mihi videris per legem Iuliam facere poſſe, ad Saluſt. lib.2.16.4.a Per legem illam hoc mihi licet. Att.1.15.b.a. Ne id quidem per legem Liciniam, ut ipſe tibi curatione ferres, facere potuiſti, pro D.ſua.213.b Nexum quod per libram agitur. de Or.157.b Accuſaſti me per literas grauioribus verbis. Att.178.b Agere gratias alicui per literas. Atti.245.b. Per literas colloqui cum aliquo. Att.6.112.3.a. Conſolari aliquem per literas. Att.218.b. Cæſar mihi ignoſcit per literas, quòd non venerim. Att.10.194.36. Inuito cum per litteras, vt apud me diuerſetur. Att.204.b. Per literas minitanti. 5.famil.8. Per literas petere aliquid ab aliquo, epiſt.20.b. Brutus per literas purgat Cæſarem de interitu Marcel. Atticum.107.b. Antonius purgat ſe mihi per literas. Atticum.19.b. Per litteras ſupplicare alicui, in Verr.175.b. Is à ſenatu ſupplicationem per literas poſtulauit, in Piſo.88.b. Quæ ſit ab Actio Nauio per lituum regionum facta deſcriptio, de Orat.87.b. Tantum dicam, paucos homines arrogantes hoc adiutore Q.Opimium per ludum & iocum fortunis omnibus euertiſſe. 3.Verr.110. Ad honores vos per ludum & per negligentiã perueniſtis. 7.Verr.142. Per luxuriam effundere atque conſumere, quod per ſcelus quis eſt adeptus. pro Roſc.Am.4.2. Tu autem ſæpe dare poteris tabellarijs publicanorum, per magiſtros ſcripturæ. Att.76.b. Fannium per malitiam feceſſe, & Roſcium per imprudentiam deceptum eſſe. pro Quint. Roſc.12. Per manus prouinciam alteri tradere. de Prouin. Conſ.32.a. Hircium per me meliorem fieri volunt. Att.235.b. Digladientur ibi per me licet. Tuſc.219.b. Quotienſcunque me petiſti, per me tibi obſtiti. in Cat.99.b. Per me vel ſtertas licet, inquit Carneades, non modò quieſcas. 4.Acad.q.165 a. Tranquilla Repub. ſine me ipſi, ſed per me tamen perfruantur. pro Mil.120.b. Per me iſta pedibus trahãtur. 4.Att.46.1. nihil obſto quominus trahãtur. Cũ & p meipſũ egiſſẽ, & per Brutũ ſępe tẽtaſſẽ. de Or.93.b. Per mẽbranas oculorũ vt cerni poſſet, fecit eas perlucidas natura. 2. de Nat.213.a. Per omnẽ mundum pertinentem, de Nat.d.2.18. Per naturã fas eſt, aut per leges licet, pro Mil.33.a. Per nomẽ alicuius quidpiã facere, in Vatin.4. Quam ſcite per notas nos certiores facit Iupiter. 2.de Diu.69.a. Per nuntium quid tranſigere, pro Roſc. Com.29. Per obſidem aliquem, pacem facere. 2. Phil.92. Quare mihi videntur poſtea cætera ſtudia recta atque honeſta, per otium cõcelebrata, ab optimis enituiſſe. 1.de Inu.6.a. Quæ ſunt à me in ſecundo libro per Antonij perſonam diſputata, ep.110.b. Mirificè mihi & per ſe, & per Pompeium blanditur Appius. Q.fr.313.b. Per populum multæ pœnæ certatio eſto, cum magiſtratus introgaſſit. 3.de Leg.5. Quum iſte ab ſeſe hydriam Boeti manu factã præclaro opere, & grandi pondere per poteſtatem abſtuliſſet, ſe ſanè triſtem & conturbatum domum reuertiſſe. 6.Verr.27.& 47. Per præconem vendere aliquid, de Nat.d.77.b. Id aſſequetur, ſi per Prætores conſules creentur. Att.143.b. Nihil intereſt verũ per procuratorem agas, an per te ipſum. Att.4.86.7.2. Ea pars epiſtolę, per quam te mihi purgatum eſſe voluiſti. Att.15.b. Vulgo occidebantur, per quos? pro Sext.Roſc.31.b. Conſecuti ſunt dies comitiales, per quos ſenatus haberi non poterat, ad Q.fr.307.b. Volo etiam exquiras quid Domitius agat, (habebis autem per quos poſſis) Att.129.b. Per quos homines ſteterim, ep.217.b. Appius aliquot turmas equitũ dedit Scaptio, per quas Salaminios coerceret, Att.82.b. Literę, per quas ille precibus à Sylla petat, vt gladiatores emat, pro Syl.177.b. Ita Iouis illud ſacerdotium ampliſſimum per hanc rationem Theomnaſto datur. 4.Verr.68.a. Illam copiam cum hac per riſum ac per iocum contemnẽt. cõ. Rul.94. Per ſcelus & latrocinium ex fanis religioſis auferre aliquid. 3.Verr.38.& de Aruſp.reſp.38. Poſt exercitu ſolicitato per nefandum ſcelus fugit illinc, de Aruſp. reſp.253.b. Mors illata per ſcelus, p Mil.104.b. Poteſtas quã ipſe per ſcelus erat nactus, de Na d.77.b. Nemo poteſt omnes res ſcripturã cõplecti. de Inu.81.b. Hoc eſt mihi charum non propter, &c. ſed per ſe, &c. epiſt.39.b. His omnibus officijs per ſe, per patrem, per maiores ſuos totam Atinatem præfecturam comprehenderat. pro Planc.268.b. Exturbare aliquem, qui & per ſe & per ſuos, & verò etiam per alienos defendatur. pro Mur.135.b. Per ſe agere. pro Flac.28. Ipſũ enim ſe quiſque diligit, non ut aliquam a ſeipſo mercedem exigat charitatis ſuæ, ſed quòd per ſe ſibi quiſque charus eſt. de Amic.68.a. Homo per ſe cognitus nulla commendatione maiorũ. in Cat.103.b. Vt ea debeat ipſa per ſe colendam elicere ſapiẽtem. de Nat.d.1.81. Exul, ipſum per ſe nomen eſt calamitatis. pro Dom.227.b. Per ſe ſunt falſa perſpicuè. de Nat.d.1.23. Nam ſi concederetur, etiam ſi ad corpus nihil referatur, iſta ſua ſponte & per ſe eſſe iucunda, per ſe eſſet & virtus & cognitio rerum, quod minime vult, expetenda. 1. de Fin.20. Tanquam ſuperiorẽ colebat, ſuoſque omnes, per ſe eſſe ampliores volebat. de Amic.62.a. Ita pulcherrima illa & maximè naturali carent amicitia, per ſe & propter ſe expetita. de Amic.68.a. Vargunteium & Autronium nihil audacter ipſos per ſe ſine P.Sylla facere potuiſſe, Syl.197.b. Hoc cũ per ſe mihi gratum eſt, tum quod, &c. ep.36.b.

Per ſe ipſe ac ſua ſponte ardor monetur.2.de Nat.d.45.2.Nam illa membra merere per ſe nõ amplius poterant duodecim eris. pro Roſc.Com.17.a.Per ſe aliquid ſcire.pro Ligar.1.Per ſe ſplẽdet virtus ſemper, neque alienis vnquam ſordibus obſoleſcit. pro Seſt. 51.a.Cæteræ ferè artes ſe ipſæ per ſe tuentur ſingulæ. de Or.109.b. Cùm ipſum Furoium per ſe vidi libentiſſimè, tum hoc libentius,quòd illum audiens, te videbar audire.ad Plane. 10.3.1.a.Per ſeſe facere aliquid. ep.10.b. Iam verò ipſa per ſeſe multom prodeſt.Or.101.b.Nullum genus rerum auulſum a cæteris per ſeipſum poteſt conſtare.de Or.144.b. Per ſeipſum aliquem diligere.13.fam.82.Hoc quid ſit,per ſeipſum non facilè interpretor,ſed ex eo quod ſequitur,ſuſpicor.de Aruſp. reſp.253.b.Hoc non minus eſt per ſeipſum inuidendum.de Or.129. b.Ne quis pœnam eorum aut per ſenatum, aut per populum leuare poſſit.in Cat.119.b. Per ſententias aliquorum iusque iurandum aliquid aſſequi.pro Roſc.Am.5.a.Biduo per vnum ſeruum confecit totum negotium.Att.11.b.Enitere per ſeruos tuos,vt ſcheda ne qua depereat.Att.20.b. Lex inuſta per ſeruos,inciſa per vim, impoſita per latrocinium.in Piſ.85.b.Quid per tuum ſeruulum ordines aſſignati?in Piſ. 98.b.Rebus inanimis per quandam ſignificationem,deorum nomina eſſe tributa. de N.d.9.b.Verbum per ſimilitudinem tranſlatum.de Or.157.b.Tranſlata quæ per ſimilitudinem ab alia re transferuntur. Or.205.b.Nõ ablata ex vrbibus ſociorum quatridui cauſa per ſimulationem Aedilitatis, domum deinde atque ad ſuas uillas auferebant. 6. Verr. 6. Per ſimulationem amicitiæ aliquem prodere. poſt reditum ad Quirites,17.a.Per ſomnium ſenſibus & curis vacuus animus. 2. de Diu.40.a.Aeſculapius poteſt præſcribere per ſomnium curationem valetudinis.de Diu.134.b.Per binos tabellarios niſi Romam literas.Att.86.b.Bibulus vellet per te aliquid authoritatis aſſumere.Att.277.b.Per te C.Aquili decidit Quintus, quod liberis eius diſſoluerat.pro Quint.9.a. Ego cùm doctior per te, tum etiam audacior factus ſum ad iocandum.de Or.135.b. Per te factum eſt,quo minus pax fieret.epiſt.4.b.Nullum iam tot annos facinus extitit niſi per te,nullum flagitium ſine te. in Cat. 101 b.Per te mihi erat pollicitus.13.Att. 63. Complures vrbes dirutas ac penè deſertas,per te eſſe recreatas.ad Q.fr.294.b.Cũ ad neque per te ſcires neque aliunde ſcire potuiſſes.pro Marc. 137.b. Tu qui rationem dicendi per teipſum,vſum autẽ per nos percipere voluiſti.de Or.109.b.Duo fratres per idem tẽpus diſſimiles inter ſe.de claris.Or. 191. b. Per iſta tempora.pro Roſc. Am.49.a.Memini quid mihi ſuaſeris per Theophanem Culconum.Att.129.b.Nulla res per triennium,niſi ad nutum iſtius iudicata eſt.2.Verr.8.a.Eiuſdem modi omnis res iudiciaria fuit in Sicilia per triennũ Verre Prætore. 4.Verr.21.a. Ea Populo Roma.apportauit,per triumphum vexit.3.Verr.38.a. Qui per tutelam aut ſocietatem,aut rem mandatam,aut fiduciæ rationẽ fraudauit quempiam,in eo,quo delictum maius eſt,eò pœna eſt tardior.pro Cæc.5.a.Cũ per valetudinem, & per anni tempus nauigare poteris,ad nos veni.ep.257.b. Omnes conſulares, qui per valetudinem exequi cladem illam fugamque potuiſſent.2.Phil. 68.Per valetudinem quum poſſes venire,tamen noluiſti. Mario, lib.7.1.1.a.Per valetudinem commodè poteris. 16. fam.2. Non per veſtigia,ſed palam per imperium oppidum cõpilare.in Verr. 212.b. Per illam vim atque victoriam L.Syllæ. pro Clu.22.b. Agere aliquid per vim.de Leg.192.b. Per vim quod actum eſt, ratum eſſe non debet.3. Off.149.a. Per vim & metum facere & auferre aliquid.ad Q.fr.294.& 10 Verr.234.b.Aliquid per vim, per manum opulentam factum eſt.de Inu.61.b. Per vim perferre legem.ad Q.fr.327.b.Per vim & ſcelus plurimum poſſe. pro Quint.46.a.Iniurias ſuas per vos vlciſci ſtatuerũt.in Verr.110. b.Per vim violare aliquẽ.ep.40.b. Quæ ſe in quiete per viſum ex Africano audiſſe dicebat.de Amic.13.a.Omnium deinde inanium viſorum vna depulſio eſt,&c.ſiue in quiete,ſiue per vinũ, ſiue per inſaniam.4.Acad.93.a.Si ciuitas per viros bonos grauesque homines querelas ad vos detuliſſet.pro Flac.157.b.Feret tamen æquo animo iudices,ſi per vos vitam & famam poteſt obtinere.pro Roſc.Am.29.a.Hunc per vos volunt,ſe per hunc incolumes exiſtimant eſſe.pro Font.4.a. Per enim magni æſtimo tibi firmitudinem animi noſtri & factum noſtrum probari. Att. 10. 192.1.a.Per mihi mirum viſum eſt Scæuola te hoc illi concedere,&c.1. de Or.107.a.

Perabſurdus.

Illud verò perabſurdum quod dicitis,probabilia vos ſequi,ſi re nulla impediremini.4. Acad.q.107.a.Illud autem perabſurdum,bonum eſſe aliquid,quod non expetendum ſit.3.de Fin.42. a. Nam hæc quia videntur perabſurda, cũ grauiora ſunt, quàm cauſa,diligenter ferè quid quenque deceat, iudicandum eſt. in Par.234.b.Perabſurda verba.in Part.29.a.

Peracerbus.

Peracerbus.Off.88.b.Primo vna eſt peracerba guſtatu, deinde maturata dulceſcit.de Sen.49.

Peracre.

Ingenium peracre.de Or.154.b.Sed tamen ipſe Cæſar habet peracre iudicium.ad Papirium,lib.9.16.9.a.

Peractio,vide Perago.

Peracutus.

Ingenioſus & peracutus homo.4.Verr.88.a.Qui eo vultu nos intuetur,vt ſibi ipſi peracutus eſſe videatur.in Verr.130.b.Fingenda fuit mihi Iudices cauſa peracuta,vt ei,quem mihi debere oporteret,ego me omnia debere dicerem.pro Plan. 59. a. Non deieci,ſed eieci:peracutum hoc tibi videtur:hic eſt mucro defenſionis tuæ.pro Cæc.61.a.

Peracute.

Sed Zeno quùm Arceſilam anteiret ætate, valdèque ſubtiliter diſſereret,& peracutè moueretur, corrigere conatus eſt diſciplinam. Acad.q.ed.2.lib.1.28.hoc eſt,ſolertem & acutum eſſe in excogitando. Et ſimul p.querebaris, quòd eos tributa exigere vetarem prius, quam ego re cognita permiſiſſem. 3. fam.17.

Peradoleſcens.

Quid tam præter conſuetudinem, quàm homini peradoleſcẽti,cuius à ſenatorio gradu ætas longè abeſſet, imperium atque exercitum dari? pro Pomp 15. b.

Peræquus.

Vt hoc liceret ſuſpicari, fuiſſe aliquando apud Siculos peræqua proportione cætera.6. Verr.41.Cæſæ peræquæ legiones Antonij.Aſinius Pollio Cic.10.76.

Peræque.

Peræquè narrabat incenſam eſſe iuuentutem. Att. 2.23.1.a Atque hæc p.in omni agro decumano reperietis.5. Verr.101.a Quod cùm p. omnes,tum acerbiſſimè Bœotij & Byzantij,Cherſoneſes,Theſſalonica ſenſit.in Piſ.68.a. Tria ſunt omnino genera dicendi, quibus in ſingulis quidam floruerunt, p.autem(id quod voluimus) perpauci in omnibus. in Or. 10. a.

Perago.

Perago vſque eò totum Sempronium, vt,&c.8.famil.18.in epiſto.Cæl. Gracchus cùm comitia nihilominus perègiſſet,rem ad ſenatum retulit.de Nat.d.2.8.Peragere fabulam ætatis.Cat.59. Nam histrioni vt placeat,peragenda eſt fabula, modò in quocunque fuerit actu,probetur.de Sen.91.b. Quibus qui ſplendidè vſi ſunt,hi mihi videntur fabulam ætatis peregiſſe. de Sen. 59.a.

Peractus.

Atque ita eſt à me conſulatus peractus, vt, &c.in Piſ.4.

Peractio.

Senectus autem,peractio ætatis eſt.de Sen.78.a.

Peragro.

Sed ita peragrat per animos hominum, ita ſenſus mentèſque pertractat,vt non deſyderet philoſophorum deſcriptiones.1.de Or.112.a.Centeſima lux eſt hæc ab interitu P. Clodij:& opinor vltrà, quàm fines imperij Pop.Rom. ſunt,non ſolùm fama iam de illo,ſed etiam lætitia peragrauit.pro Mil.75.a. Eloquentia omnes peragrauit inſulas,& peregrinata tota Aſia eſt de Cl. 169.b.Annus,vbi ſol ſuum totum confecit & peragrauit orbem. de Vniu.41.Regiones has arma Populi Roma. peragrarunt. de Prouinc.Conſ.26.a.Cn.Pompeij res geſtæ omnes gentes cum clariſſima victoria terra marique peragrarunt.pro Corn. 57. b. Peragrare,luſtrare,pedibus obire.de Fin.145.b.Agros & nemora peragrare.pe Aruſp.reſp.21.a. Oratorem dicendo peragrare per animos hominum,ſenſus,mentèſque pertractare.de Or.104. b.In labore militari peragrare Aſiam.pro Mur.10.a.Peragrare campos & montes hyeme & æſtate.de Diu.1.80.Poſſum omnes latebras ſuſpicionum peragrare dicendo.pro Cœl.41.a.Maria pedibus peragrare, claſſibus montes.de Fin.2.92. Hæc non erant eius, qui innumerabiles mundos infinitasque regiones,quarum nulla eſſet ora,nulla extremitas,mente peragrauiſſet.de Fin.2. 84.Ceres dicitur orbem peragraſſe terrarum.6.Verr.95.a. Cùm quidem omnes prouincias ſe peragraſſe gloriaretur. de Or. 132.b.

Peragrans.

Arabes autem & Phryges & Cilices,quòd paſtu pecudum maximè vtuntur,campos & montes hyeme & æſtate peragrantes,

propterea

propterea facilius cantus auium & uolatus notauerunt, primo de Diu. 154. a Et ob eam cauſam vrbe relicta, rura peragrantes, ſępe ſoli ſumus. 3. Off. 3. a.

Peragratus.

Poſt à me Aſia tota peragrata, cum ſummis oratoribus, de Cl. 194. b Aſia ab eo ſiu militari labore peragrata eſt, pro Mur. 126. b A quibus propter diſcendi cupiditatem videmus vltimas terras eſſe peragratas. 5. de Fin. 95. a.

Peragratio.

Quæ fuit eius peragratio itinerum, luſtratio municipiorum. 2. Phil. 70. a.

Peramo.

Vbi illa ſancta amicitia, ſi non ipſe amicus peramatur toto pectore? 1. de Leg. 77. a.

Peramans.

Homo peramans ſemper noſtri fuit, nec mihi vnquam odio. 4. Attic. 27.

Peramanter.

Qui me quidem perofficioſe & peramanter obſeruant, nono famil. 47. b.

Peramplus.

Signa perampla, in Ver. 226. b. Sunt ea ſimulachra perampla atque pręclara, ſed non ita antiqua, a. Simulachra duo perampla & pulcherrima, a.

Perauguſtus.

Vt in dolore cruciatuque moriens, perauguſto freto diuiſa ſeruitutis ac libertatis iura cognoſceret. 7. Verr. 133. a

Perauguſte.

Sed tu hoc nobis da Scæuola & perfice, vt Craſſus hęc, quæ coarctauit, & perauguſtæ referſit in oratione ſua, dilatet nobis, atque explicet. 1. de Orat. 79. a

Perantiquus.

Denique hunc proximo ſęculo Themiſtocles inſecutus eſt, vt apud nos perantiquus: ut apud Athenienſes, non ita ſanè vetus, de claris Ora. 50. a Erat apud Heium ſacrarium cum magna dignitate in ædibus à maioribus traditum, perantiquum: in quo ſigna pulcherrima quatuor ſummo artificio, ſumma nobilitate, quæ non modo iſtum hominem ingenioſum atque intelligentem, verùm etiam quemuis noſtrum, &c. 6. Verr. 3. a.

Perappoſitus.

Sunt etiam illa perabſurda, ſed eo ipſo nomine ſæpe ridicula, non ſolum nimis perappoſita, ſed etiam quodammodo nobis. 2. de Orat. 151. a.

Perarduus.

Mihi autem hoc perarduum eſt demōſtrare. 5. in Verr. 141. a

Perargutus.

Quem ſtudebat imitari L. Afranius poeta, homo perargutus, in fabulis quidem etiam (ut ſcitis) deſertus, de Claris Ora. 86. a.

Perattentus.

Superiore omni oratione perattentos veſtros animos habuimus. 5. Verr. 9. a.

Perattente.

Animaduerti enim Iudices audiri à uobis meum familiarem L. Herennium perattentè. pro Cæl. 18. a.

Perbacchatus.

At quàm multos dies in ea villa turpiſſimè es perbacchatus? ab hora tertia bibebatur, ludebatur, vomebatur. 2. Phil. 101. a Qui poſteaquam ille ſuum annum in Repub. perbacchatus eſt; omniaque quę commouerat, pace & otio reſederunt, &c. in Saluſt. 6. a.

Perbeatus.

Cogitanti mihi ſæpenumero, & memoria vetera repetenti, perbeati fuiſſe Quinte frater illi videri ſolent, qui, &c. primo de Orat. 1. a.

Perbelle.

Perbelle feceris, ſi ad nos veneris ad Attic. lib. 4. 73. 2. a. Sed ſi me amas, quod quidem aut facis, aut perbelle ſimulas, ad Tironem, lib. 16. 24.

Perbene.

Perbene loqui Latinè putabatur, de claris Orat. 55. a

Perbenigne.

Perbenigne mihi reſpondit, ad Q. fr. 2. 10. 2. a

Perbeneuolus.

Cennius eſt perbeneuolus nobis. 14. fam. 13.

Perblandus.

Huic videlicet perblandus reperiendus fuit, qui hominum, vt tu uis, auariſſimum exorare, pro Rab. Poſth. 31. a Succeſſorem habes perblandum, cętera valde illius aduentu tuo requirentur. primo ad Q. fr. 41.

Perbonus.

Quoad mecum rex fuit, perbono loco res erat, poſtea Pompeij procuratoribus ſexcentis premij cœptus eſt, ad Attic. 6. 3. Perbona toreumata, ſexto Verri. 33. Agros habent, & natura perbonos, & diligentia, culturaque meliores, pro Flacco. 56.

Perbreuis.

Quodque difficile eſt, idem & perornatus & perbreuis, de claris Orat. 81. a. Altera pars ea quæ propria eſt iudicij veſtri, & legitimæ veneficij quęſtionis, per mihi breuis, & non magnæ in dicendo contentionis fore videtur, pro Clu. 1. a. Perbreue tempus, in Verr. 152. b

Perbreuiter.

Sed hæc de auſpicijs, quæ ego nunc perbreuiter attingo, acta ſunt à te, pro Domo ſua. 32. Ac ne diutius vos demorer, de omni iſto genere quid ſentiam perbreuiter exponam, ſecundo de Orat. 130. a.

Percalleo.

Sed neſcio quo modo iam vſu obduruerat, & percalluerat ciuitatis incredibilis patientia, pro Mil. 57. Si modo vſum rerum percallueris, nihil te effugiet. 2. de Ora. 80. a Hoc eſt, perfectè callueris, intellexeris.

Percautus.

Delectus in familiaritatibus, & prouincialium hominum & Græcorum percautus & diligens, ad Quintum fratrem libro primo. 1. 37. a

Percelebro.

De qua muliere plurimi verſus qui in iſtius cupiditatem facti ſunt, tota Sicilia percelebrantur. 7. Verr. 65. a Id eſt, vulgo canuntur. Audita & peruulgata & percelebrata ſermonibus res eſt, pro Cæl. 55. a.

Perceler.

Cuius ſerui perceleri interitu eſſe ab hoc comprobatum venenum, pro Cæl. 46. a

Perceleriter.

Perceleriter aliquid afferre, epiſt. 89. b.

Percello.

Vis Martis, non ira victoriæ, ciues, quos amiſimus, perculit, pro Marcello, 10. a. Adde caſus, adde incertos exitus pugnarum, Martemque communem, qui ſæpe ſpoliantem iam & exultantem euertit & perculit ab abiecto, pro Milone, 42. Scipio qui T. Gracchum perculit, de Oratore 135. b. Quid enim ullum aliud perculit, niſi quòd poteſtatem intercedendi Collegæ abrogauit? 3. de Leg. 34. a Hæc te nox non perculit? non perturbauit? 5. Verr. 113. a. Deſinant, deſinant homines iiſdem machinis ſperare me reſtitutum poſſe labefactari, quibus antea ſtantem perculerunt, pro Domo ſua, 21. a. Quæ quamuis etiam mediocrium delictorum conſcientiam perculiſſent, pro Milone. 113. b. Si te fortè dolor aliquis perculerit, exclamabis ut mulier? ſecunda Tuſcula. 80. a. Ne adoleſcentiam plenam ſpei maximæ perculiſſe, atque afflixiſſe videamini, pro Cæl. 54. b. Repentina vi ac tempeſtate populari percelli, pro Seſtio. 113. a.

Perculſus.

Perculſus deſtitutione, pro Quint. vndecimo. Repente perculſus eſt atrociſſimis literis, in quibus ſcriptum erat, fundum, &c. Peto, libro 9. 25. 5. a. Qua ille rei nouitate perculſus. Diuin. libro 1. 101. Timore quodam perculſa ciuitas tota ad te ſe cum coniugibus & liberis effundebat, recreata ad XII. Calen. Maij te huc venire, quàm ſe ad te ire malebat, ad Brut. 6. Perculſa & afflicta iamdiu ſuis conſilijs Gręcis, pro Flacco 12. a. Iacet ille nunc proſtratus Quirites, & ſe perculſum atque abiectum eſſe ſentit, ſecundo in Catil. 26. a. Sum animo perculſo & abiecto, ad Attic. 3. 2. Neque enim dubito, quin ii tales viri ſuſpicione aliqua perculſi repentina, de ſtatu ſuo declinarent, pro Clu. 85. a. Perculſę copiæ decimo famil. 37. in epiſt. Planc. Perculſa & proſtrata fœdiſſimo

bello

bello iacent omnia. 4. fam. 11. Omnia ſunt excitanda tibi C. Cæſar vni quæ iacere ſentis, belli ipſius impetu (quod neceſſe fuit) perculſa atque proſtrata. pro Marcel. 13.a. Improbos eſſe quaſi perculſos. Att. 116. b

Percenſeo.

Italiam percenſuiſti, perge in Siciliam. de Lege Agr. 54. a. Quo in genere percenſere poterit pleroſque inueniendi locos. in Part. 70. a. Quod tam diuinum atque incredibile genus orationis, quo quiſquam poſſit veſtra in nos vniuerſa promerita, non dicam complecti orando, ſed percenſere numerando? poſt reditum in Senatu, 1.

Percitus.

Huius rei timore p.c. percitus, iniurias perpeti, & cum contumelia etiam, noſtra omnia prius experiri malui. Plancus ad Senatum, lib. 12.33. Siue enim illud animo irato ac percito ſeciſſet, vt incenſus odio, trucidaret inimicum, arbitrabantur eũ tanti mortem P. Clodij putaſſe, vt, &c. pro Mil. 46.

Percipio.

Qui quid percipit, aſſentitur ſtatim. Acad. quæſt. edit. 1. lib. 2. 37. Quid percipit & quid iudicat, quo aut petat, aut fugiat aliquid, præter voluptatem & dolorem? 1. de Fin. 24. Ea magis percipimus atque ſentimus, quæ nobiſipſis proſpera aut aduerſa eueniunt, quàm illa quæ ceteris, quæ quaſi longo interuallo interiecto videmus. Off. 1. 43. Vnde memoria, ſi nihil percipimus (ſic enim quærebas) quòd meminiſſe viſa niſi comprehenſa non poſſumus? 4. Acad. 189. a. Acerbiſſimos dolores, miſeriaſque percepit. ad Terentiam, lib. 14. t. 3. a. Themiſtocles omnium ciuium nomina perceperat. de Sen. 19. a. Vt quodcunque tu conſilium percepiſſes, id nobis perſequendum putaremus. Att. 126. b. Nec medici, nec imperatores, nec oratores, quamuis artis præcepta perceperint, quicquam magna laude dignum ſine vſu & exercitatione conſequi poſſunt. 1. Off. 86. a. Cognoſcere & percipere aliquid. de Fin. 61. b. Animo percipere aliquid, & memoria cuſtodire. 1. de Orat. 63. a. Oculis aliquid percipere. 6. Verr. 56. a. Diligenter quæ dicuntur percipere, & ea penitus animis noſtris mandare. 1. in Cat. 19. a. Diſciplinas ſingulas percipere ſi magnum eſt, quanto maius omnes? 1. de Nat. d. 18. a. Percipere fructum ex aliqua re. Tuſc. 2. 1. Vt fructum victoriæ Populus Romanus percipere poſſit. 7. Verr. 62. a. Serere, percipere, & condere fructus. de Seneƈt. 21. a. Percipere cogitatione futura. Off. 1. 113. Percipere humanitatem, virtutem & doctrinam. 1. ad Q. fr. 21. Iucunditatem vel lætitiam percipere. 2. de Fin. 22. a. Capere voluptatem, percipere luctum, ep. 232. b. Percipere præcepta artis. Off. 1. 85. Percipere quale quidque ſit. Tuſc. 1. 40. Percipere religionem & authoritatem alicuius. pro Cæl. 43. Percipere virtutem. pro Arch. 12. Percipere animo maximas voluptates. de Fin. 2. 89. Non enim hanc ſolam ſequimur, quæ ſuauitate aliqua naturam ipſam mouet, & cum iucunditate quadam percipitur ſenſibus. lib. 1. de Fin. 29. Eam autem ita perſequitur, quæ palato percipiatur, quæ auribus. 2. de Fin. 51. a. Id ſi minus intelligitur, quanta vis amicitiæ concordiæque ſit, ex diſſenſionibus atque ex diſcordijs percipi poteſt. de Amic. 23. a. Neque tamen id percipi ac comprehendi poſſe. Acad. quæſt. edit. 1. lib. 2. 24. Id ſolùm percipi poſſe, quod eſt tale verum, quale falſum eſſe non poſſit. Acad. quæſt. edit. 1. lib. 2. 103. Sin tibi quædam videbuntur obſcuriora, cogitare debebis, nullam artem literis ſine interprete, & ſine aliqua exercitatione percipi poſſe. ad Trebat. 7. 20. 3. a. Quæ neque oculis, neque auribus, neque vllo ſenſu percipi poteſt. Or. 197. b. Nec maiorem voluptatem ex infinito tempore ætatis percipi poſſe. 1. de Fin. 96. a. Philoſophia oratori neceſſariò percipienda. 1. de Or. 111. a. Cui in doctrina, cui in virtute atque humanitate percipienda plurimùm à pueritia ſtudij fuiſſet & temporis. ad Q. fr. 295. b. Vicinum citius adiuueris in frugibus percipiendis, quàm propinquum. Off. 12. b

Perceptus.

Tum omnis liberalis & digna homine nobili ab eo percepta doctrina. 4. Acade. quæſt. 1. a. Si nihil habeat percepti & cogniti. Academ. quæſt. edit. 1. lib. 2. 24. Id perceptum cognitumque eſſe. Academ. quæſt. edit. 1. lib. 2. 19. Perceptæ & vſitatæ deorum cognitiones. de Nat. d. 1. 17. Tamen quoniam vſu percepta ſunt. de Fin. 3. 4. Percepta & comprehenſa tenere. Academ. quæſt. edit. 1. lib. 2. 23.

Perceptio.

Perceptio, quam κατάληψιν Græci vocant. Acad. quæſt. edit. 1. lib. 2. 18. Neque agricultura, neque frugum, fructuumq; reliquarum perceptio & conſeruatio, ſine opera hominum vlla eſſe potuiſſet. 2. Off. 16. Nulla eſt cognitio, nulla pceptio. de Nat. d. 1. 55. Neque hoc quicquam eſſet turpius, q̃ cognitioni & perceptioni aſſertionem approbationemq; percurrere. 1. Aca. 65. a. Perceptiones animi. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 23. Ars verò quæ poteſt eſſe, niſi quæ non ex vna, aut ex duabus, ſed ex multis animi perceptionibus conſtat? 4. Acad. quæſt. 45. a

Percomis.

Qui peritiſſimus iuris, idemque percomis eſt habitus. de claris Or. 113.

Percommodè.

Hoc loco percommodè accidit, q̃ non adeſt is qui paulò antè affuit. pro Cæc. 56. a. Et q̃ mihi nihil, aut q̃ nõ multum relinquis, p. facis, eſtque mihi gratum. 2. de Or. 190. a. P. factum eſt, q̃ eis de rebus, quæ maximè metuuntur, de morte & dolore, primo & proximo die diſputatum eſt. 4. Tuſc. 104. a.

Perconditus.

Exponam vobis non quandam aut perconditã, aut valde difficilem, aut magnificam, aut grauem rationem conſuetudinis meæ. 1. de Or. 67. a

Percontor.

Deinde ego illum de ſuo regno, ille me de noſtra Rep. percõtatus eſt. in Somn. Scip. 3. a. Nunquam te, niſi omnia, quę percontati erimus, explicaris, dimittemus. de Or. 93. b. Cùm interrogamus noſmetipſos, aut percontamur. Part. 234. b. Et ab aduerſarijs percontabatur accuſator, quid futurũ ſit, ſi, &c. ad Her. 10. b. Cum Theophraſtus percõtaretur ex anicula quadã, quanti illud venderet, &c. de Cl. 89. a. Quę nec percontari, nec audire ſine moleſtia poſſumus. Aca. q. ed. 4. l. 1. a. Percontari ab alijs ad Her. 10. b. Diſciplinam aliquam ex alio percontari. 2. de Diu. 115. a. Is ſolebat ex me percontari noſtri augurij diſciplinam, & ego illius. con. Rull. 85. b. Singulos percontari. Cęlius Cic. 8. 7. 4. a. Sed tamen percũtando de nominibus Milonis, aliquid proficies. Att. 6. 118. 1. a. Is enim percontando atque interrogando elicere ſolebat eorum opiniones, quibuſcum differebat, vt ad ea quę hi reſpondiſſent, ſiquid videretur, diceret. 2. de Fin. 3. a. De Socrate. Itaque quum totum iter & nauigationẽ cõſumpſiſſet, partim in percontando à peritis, partim in rebus geſtis legendis, &c. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 2.

Percontans.

Quo in genere tu Antoni (verè loquar) nunquam mihi percõtanti aut quęrenti aliquid, defuiſti. 1. de Or. 49. a. Sic enim percontanti reſpondetur. de Seneƈt. 81. b. Qui iſtinc veniũt, ſuperbiam tuam accuſant, quòd negent te percontantibus reſpondere. ad Treb. 7. 16. 5. a. Quęrentibus quaſi percontantibus lentè reſpondere. de Or. 135. b

Percontatio.

Rogatio atq; huic finitima quaſi percõtatio expoſitioq; ſententię ſuę. 3. de Or. 113. a. Seruilis pcontatio. de Or. 138. b. Percõtatione, ſciretne, &c. ad Her. 8. b. Ducere ſermonẽ pcontatione alicuius. de cl. Or. 115. a. At primũ quidẽ ipſis ſalutationibus, reliquũ percõtatione cõſumpſimus. de Vn. 3. Sermo ductus è pcontatione filij, quid in Senatu actũ. de Cl. 184. b. Poſt aliquid adiungere dictum de veneno, quod non percontatione quęſitum, ſed dolore expreſſum videretur. pro Clu. 146. a.

Percrebreſco.

Cũ hoc percrebreſcit plurimos noſtros amicos inueniri. At. 1. b Tñ ipſa fama q̃ de tua voluntate percrebuit, magnã es laudẽ conſecutus. ad Planc. 10. 10. 2. a. Inueterauit. n. iam opinio pernicioſa Reip. vobiſq; periculoſa, q̃ nõ modò Romę, ſed & apud exteras nationes oĩum ſermone percrebuit. 2. Verr. 1. Qđ ita percrebuit, Siculos oẽs actorẽ ſuę cãę cõtra illius iniurias quęſiſſe. 1. Verr. 7. Res percrebuit, in ore atq; ſermone oĩum cępit eſſe. 10 Ver. 120 b. Vox illius nefarij percrebuit. pro Mur. 47. Quod cum percrebuiſſet, Pythius ei quidam, qui, &c. 3. Offic. 75. Ipſi enim illi putaui pernicioſum fore, ſi eius hoc tantum ſcelus percrebuiſſet. At. 11. 217. 4. a. Pręſertim cum hęc oĩno fama de noſtrorum hominum auaritia & cupiditate percrebuerit. 6. Verr. 60.

Percrepo.

Lucum illum litoris percrepare totum mulierum vocibus, cantuque ſymphoniæ. 7. Verr. 26. a

Percupidus.

Cognoui Hortenſium percupidum tui ſtudioſum Lucullum Lentul. 1. 7. 6. a

Percurioſus.

Nicoſtratus qdã fidelis Oppianici ſeruulus pcurioſus & minimè mẽdax. multa dñ renuntiare dño ſolitus eſſe. pro Clu. 139. a

Percurro.

Hic qui adeſt, à quo hęc, quæ ego nunc percurro, ſubtiliſſimè ſunt oĩa perpolita, M. Craſſus. pro Cor. 40. a. Apud doctos & ſemidoctos properans hæc percurro. 2. de Or. 95. a. Hoc ego ſi ſic agerem, tanquã mihi crimẽ eſſet diluendũ: hæc pluribus verbis dicerem, quę nunc paucis percurrit oratio mea. pro Clu. 133. a. Nã per oẽs ciuitates, quę decumas debẽt, percurrit oratio mea. 5. Verr. 82. a. Faciles. n. inquit, Antoni partes ea fuerũt duę, quas modò percurri, vel potius penè pręterij, Latinè loquendi, planeq; dicendi. 3. de Or. 29. a. Et id tametſi extra cãm eſt, percurram tũ breui. pro Cęc. 68. a. Nam niſi ita faceret, ego prius q̃ ad vrbẽ accederẽ, vbicunq; tu eſſes, ad te percuriſſem. Att. 10. 201. 5. a. Orator percurrat oẽs locos. Or. 27. Et identidem primos quoſq; locos imaginũ renouandarum cauſa, celeriter aĩo percurramus. 3. ad Her. 132. a. Percurrere prouinciam. 12. fam. 36. in ep. Lentul. Quas quidẽ percurrere oratione facilè eſt. de Diu. 2. 75. Sit boni oratoris multa auribus accepiſſe, multa vidiſſe, multa aĩo & cogitatione, multa etiã legendo percurriſſe: neque ea vt ſua poſſediſſe, ſed vt aliena libaſſe. 1. de Or. 110. a. Et multò apertius ad intelligendum eſt, ſi ſic conſiſtitur aliquando, ac non iſta breuitate percurritur. 2. de Or. 178. a. Vtrũ igit̃ pcurri omnem Epicuri diſciplinam placet, an, &c. lib. 1. de Fin. 22.

Percurſus.

Sed pauca etiam requirimus, in primiſq; ea, quæ valde breuiter à te Craſſe de ipſa arte percurſa ſunt. 1. de Or. 102. a. Ve omnes eas diligentes & memores, & ſobrij oratores, percurſas animo, & prope decantatas habere debeant. 2. de Or. 76. a

Percurſio.

Velocitas autem corporis, celeritas appellatur. quæ eadem ingenij etiam laus habetur propter animi multarum rerũ breui tempore percurſionem. 4. Tuſc. 48. a.

Percurſatio.

Italię rurſus pcurſatio eadẽ comite mima. 2. Phil. 73. O pclaram illã pcurſationem tuã mẽſe Aprili atq; Maio. 2. Phil. 100. a

Percutio.

Audiui ex Gauio hoc Firmano, Romę eſſe hoĩem, & fuiſſe aſſiduũ: percuſſit aĩum. Att. 4. 77. 5. a. Torquatus ſecuri filiũ percuſſit. l. 1. de Fin. 18. Quonã modo ille vos viuus affecerat, qui mortuus, inani cogitatione percuſſit? pro Mil. 60. a. Hunc igitur Iupiter fulmine non percuſſit. 3. de Nat. d. 77. a. Quæſiſſe Domitiũ qui tantã beſtiã percuſſiſſet: illũ reſpõdiſſe Venabulo. 7. Ver. 6. a. Non quæro quis percuſſerit: cuius manu ſit percuſſus, non laboro. pro Sext. Roſc. 59. a Probabilitate animum alicuius percutere. 5. Tuſc. 48. a. Percutere locum. pro Seſt. 69. Percutere terram pede. Tuſc. 2. 52.

Percuſſus.

Cùm Cato percuſſus eſſet ab eo qui arcã ferebat. Or. 134. b Is fulmine pcuſſus dicit̃ humatus eſſe Cynoſuris. de Na. d. 71. b Deinde gladio percuſſus eſt ab vno de illis. pro Mil. 48. a. Percuſſus atrociſſimis literis. 9. fam. 59. Percuſſus grauiſſimo fortunæ vulnere. 1. Ac. q. 17. a. M. Aemiliũ lapide percuſſum eſſe conſtabat. 2. de Or. 107. a. A quibus ille ſe lapidibus appetitũ & pcuſſum eſſe dicit? pro D. ſua, 10. a. Homines percuſſi Syllani temporis calamitate. pro Mur. 47. a. Percuſſę de cęlo turres complures in Capitolio. in Cat. 63. a. Id eſt fulminatæ.

Percuſsio.

Si dares hanc vim M. Craſſo, vt digitorum percuſſione hęres poſſet ſcriptus eſſe. Off. 3. 99. Ex hac opinione ſunt illa varia & deteſtabilia genera lugendi, pædores, muliebres lacerationes genarum, pectoris, feminum, capitis percuſſiones. Tuſ. 3. 52. Sed ſunt inſignes percuſſiones eorum numerorum, & minuti pedes 3. de Or. 100. a. Modi percuſſionum non ſunt in oratione ſoluta tanquam tibicini. in Or. 115. a

Percuſſor.

Quippe in his ipſis temporibus domi Cæſaris percuſſor ab iſto miſſus, deprehenſus dicebatur eſſe cum ſica. 2. Phil. 81. Sin eos, quos, qui leuiore nomine appellant, percuſſores vocant: quære in cuius fide ſint & clientela. pro Roſcio Am. 56. a

Perdifficilis.

Sed & nauigatio perdifficilis fuit. Att. 3. 48. 3. a. Tum perdifficilis Brute (qđ vt minimè ignoras) & perobſcura q̃ſtio eſt de natura deorum. de Nat. d. 1. 1. Nam quæ perdifficilia ſunt, perinde habenda ſæpe ſunt, ac ſi effici non poſſint. Part. 45.

Perdifficiliter.

Aut ſi ea quoque poſſit, cur illa non poſſit, quæ perdifficiliter, internoſcantur tamen? Acad. q. edit. 1. lib. 2. 45.

Perdignus.

Sed tamen ſuſpicior ipſum hominem, quem tibi commendo, perdignum eſſe tua amicitia. ad Valerium, lib. 13. 12.

Perdiligens.

Sed res operoſa, & hominis perdiligentis. ad Quintũ frat. 3. 21. 8. a

Perdiligenter.

Et mea ſponte faciebam antea, & poſt duabus epiſtolis tuis perdiligenter in eandem rationem ſcriptis, magnopere ſum commotus. Att. 1. 7. 1. a. Nempe eum dicis, inquit, quo iſte omnem rerũ memoriam breuiter, & vt mihi quidem viſum eſt, p. complexus eſt. de cl. Or. 78. a

Perdiſco.

Contortas res, & ſæpe difficiles neceſſariò, perdiſcimus. de Or. 107. b. Si ego nihil reſcripſero, mea in illum pueri omnes tanquam dictata perdiſcant. 3. ad Q. frat. 8. Omnia iura bella perdiſcere ac noſſe potuiſſe. pro Cornelio Balbo, 37. a. Illa perdiſcere, ludus. de Fin. 54. b. Ortus, obituſque ſignorum perdiſcere. de Fato, 26. a. Quod certè ita fieret, ſi tu maluiſſes beneuolentiæ, quàm litium iura perdiſcere. ad Treb. 7. 14. 4. a. Voluntatem diſcendi, ſimul cum ſpe perdiſcendi abijcere. de Or. 121. b. Num igitur ſi, &c. Magonis Carthaginenſis ſunt libri perdiſcendi? 1. de Or. 129. a. Perdiſcetè. de Or. 90. b

Perdiu.

Ego, quòd, per Theſſaliam ſi irem in Epeirum, perdiu, nihil erã auditurus, & q mei ſtudioſos habeo Dyrrhachinos, ad eos perrexi, cùm illa ſuperiora Theſſalonicæ ſcripſiſſem. Att. 3. 36. Quum boni p. nulli, vix autem ſingulis ætatibus ſinguli tolerabiles oratores inuenirentur. 1. de Or. 5. a

Perdiuturnus.

Natura aut ſempiterna ſit neceſſe eſt, hoc eodem ornatu, quẽ videmus: aut certè perdiuturna, permanens ad longinquum, & immenſum pene tempus. de Nat. d. 42. b. Bellum perdiuturnum. pro Seſt. 16. b.

Perdiues.

Amici regis duo treſve perdiuites, ſed ij ſuum tam diligenter tenent, quàm ego aut tu. Att. 6. 11. 8. a

Perdo.

Non illi quidem vt mihi ſtomachum facerent, quem ego funditus perdidi, ſed certè vt facere ſe arbitrarentur. Lentulo, lib. 1. 9. 31. a. Hic tu ſi amplius n̄ s. numo petiſti, quàm tibi debitum eſt, cauſam perdidiſti. pro Roſc. Com. 5. Aut quòd oculos non perdidiſti. de Aruſp. 34. a. Quod quidem ius ciuile didiciſti, non dicam operam perdidiſti. pro Mur. 20. a. M. Cato ſumma virtute filium perdidit. ep. 51. b. Sæpe ventis vehementioribus, &c. vrbes deleuit, fruges perdidit, &c. pro Roſc. Am. 77. a. De Ioue. Vnde amiſit vitam, at non perdidit: re enim viliſſima & parua maximam redemit: dedit vitam, accepit patriam, &c. ad Her. 4. 221. a. De Decio. Parentes multi, multi amicos, nonnulli patriam, plerique ſeipſos penitus perdiderunt. 1. de Fin. 76. a. Nam eos quidem iam ſuperioribus edictis ſatis perdiderat atque afflixerat. 5. Verr. 29. a. Si non potuero, tempus non perdam. 3. de Or. 81. a. Ne quid perdam ex amore aut iudicio tuo. 10. fam. 50. in ep. Planc. Nunc quum tam æquo animo bona perdas, non eo ſis conſilio, vt, &c. Pæto, lib. 9. 16. 21. a. Per fortunas miſeras noſtras, vide ne puerum perditum perdamus. ad Terent. lib. 14. 3. Quem dij mortuum perdant. 15. Att. 11. Hoc ſi non fuerit, vt locupletes ſuum perdant, debitores lucrentur alienum. 2. Offic. 123. a. Dicerem iucundius, niſi id verbum in omne tempus perdidiſſem. Luccio, lib. 5. 15. 1. a. Veritus eſt, niſi iſtam artem oratione exaggeraſſes, ne operam perdidiſſes. 1. de Or. 120. a. Recuperata verò ſua dignitate, ſe non commiſſurum, vt quum ea, quæ amiſerat, ſibi reſtituta eſſent virtutem animi, non haberet, quam nunquam perdidiſſet. poſt red. ad Quir. 16. a. Quum beatiſſimi ſint qui liberos nõ ſuſceperunt: minus autem miſeri qui his temporibus amiſerũt, quàm ſi eoſdem bona, aut denique aliqua Repub. perdidiſſent. Titio, lib. 5. 16. 7. a. Quæ ego ſi non profundere ac perdere videbor, omnibus meis viribus ſuſtinebo. Ant. lib. 5. 5. 7. a. Perdere aliquid in alea. 2. Phil. 70. omnem fructum vitæ ſuperioris. Diu. 2. 18. iudicium bonorum. 11. Att. 14. Libertatem. pro Rab. Poſth. 15. a. memoriam. Cat. 19. Qui quum mercede doceret, tamen non patiebatur eos, quos iudicabat non poſſe oratores euadere. operã apud ſeſe perdere. 1. de Or. 62. a. Perdere vel amittere aliquod oppidum. de Or. 2. 152. Cur ego ſimulem me, ſi quid in his ſtudijs operæ poſuerim, perdidiſſe? in Parad 42. a. Exiſtimabam omnes me, & induſtriæ meæ fructus, & fortunæ

ſunæ perdidiſſe.Ep.lib.4.6.8.a. In quibus ipſe Pompeius conſiteretur ſe & operam & oleum perdidiſſe.ad Marium,lib.7.1.11.a Neque intelligebat,ſi ita eſſet actum, litem aduerſarium perditurum.1.de Or.81.

Perditus.

Perditus & diſſolutus adoleſcens.4.Tuſc.87.a.Perditus abiectusque latro.10.fam.30.in ep.Planc. Aere alieno perditus, & egens.2.Phil.85.Perditus audacia.pro Seſtio,73.Perditus egeſtate & fame.7.Verr.79.a.Perditus luctu.pro Roſc.Am.13.Confectus morbo, perditus mœrore ac lachrymis.pro Mur.a. Mœrore ac miſerijs perditus.7.Verr.19.a.Perditus egeſtate aut ſcelere.pro D.ſua,90.Perdita & planè euerſa prouincia.5.Att.29. Perdita Reſp.& bona,contraria.6.fam.25.Tu Apronium hominem vix liberum, contaminatum, perditum, flagitioſum, qui non modò animum integrum, ſed ne animam quidem puram conſeruare potuiſſet.5.Verr.114.a. Quidam Larinas perdita nequitia & ſumma egeſtate.pro Clu.26.a.Quum eſſet ſumma ſenectute & perdita valetudine.8.Phil.254. Miſeri & perditi.7.Verr.69.a.Perditi magiſtratus.pro D.ſua,1.Claſſes amiſſæ ac perditæ.in Verr.68.b.Perditæ vitæ rationes.2.Phil.65.Mentes & res perditæ.de Aruſp.reſp.49.Perditæ res & partes.1.Att.33. Diſſoluta & perdita conſilia.2.de l.Agr.59.a.3.Phil.137. Hæc perdita ſunt,& illa non ſalutaria.9.Att.47.Iudicia perdita, & profligata.pro Rab.95.b. Omnia in eo ad perniciem profligata atque perdita.pro Sexto Roſc.24.b.Omnia tum perditorum ciuium ſcelere,diſceſſu meo,religionum iura polluta ſunt.2.de Leg.67.a.Perditarum concionum conſuetudo.14.Att.15.Perditorum exercitus.pro D.ſua,11. Perditorum tẽporum perturbatio.5.fam.44.In perditis & deſperatis aliquid habere.13.fam.77.Exoritur hic iam obrutis rebus omnibus & perditis illa defenſio,eam deijci poſſe,&c.pro Cæc.65.a.12.fam.5.Miſerius,perditius,fœdius nihil fieri poteſt.8.Att.28. Nihil eſt enim perditius his hominibus,his temporibus.ad Q.fr.3.249.a. Sed hoc perditus in quo nunc ſum,fieri nihil poteſt.14.Att.1.Perditiſſimus homo.pro Roſc.Amer.66.a. Populi fæcem perditiſſimam atque infimam.2.de Q.fr.19.Tu omnium profligatiſſime & perditiſſime.5.Verr.53.a

Perdite.

Qui hic poteſt ſe gerere non perditè? Att.9.6.

Perditor.

Committerem vt idem perditor Reip.nominarer, qui ſeruator fuiſſem? pro Planc.73.a. Ita perpetuos defenſores Macedoniæ, vexatores ac perditiores effeciſti.in Piſ.67.a

Perdoceo.

Rem quæris præclaram iuuentuti ad diſcendũ,nec mihi difficilem ad perdocendum.pro Seſtio,83.a.Ac ſi mea authoritas ſatis apud illos in hac re ponderis haberet, quum me præſertim rerum varietate atque vſu ipſo iam perdoctum viderent, etiam ab illis maioribus diſcordijs auocarent.pro Cor.Balbo,48.Cuius rei nonnullam conſuetudinem nactus ſum in hoc horũ dierum otio,Cicerone noſtro minore perdocendo.2.ad Q.fr.31.

Perduco.

Expoſitis ſuis difficultatibus hominem ad HS.LXXX.perducit, eamq; ei pecuniam numerat.in Verr.123.b. Perduxiſti hanc opinionem vſque ad hanc ætatem.de Nat.d.1.46. Ad furorẽ mortemque perduxit ira Aiacem.4.Tuſc.80.a Perduxit doctrinam non modò in ſolem & puluerem, ſed in ipſum diſcrimen & aciẽ.3.de Leg.16.Is Theſſalonicam me,in quæſtoriumq; perduxit.pro Planc.280.b.Octauius veteranus perduxit ad ſuã ſententiã 16.Att.24. Sed vſque mihi temperaui, dum perducerem eò rẽ, vt dignum aliquid & Conſulatu meo,& veſtra expectatione efficerem.Plancus ad Cic.10.13.Scaptius rogat vt eos ad talenta CC.perducam.Att.5.100.5.a Quum eum ad rationis habitũ perduxerit.de Fin.lib.4.31. Vt quum ad ſpicam perduxerit ab herba.de Fin.lib.4.31.Perducere ad cœnam.7.fam.19.Perducere aliquem ad ſuas conditiones iniquis rationibus.pro Quint.4 b.Ad ampliſſimos honores aliquem perducere.de Am.63.;Reperiemus,ſi iſtum viuum ad aliud iudicium perducere potuerimus,quibus probemus, &c.3.Verr.7.a.Perducere in morem.2.de Inu.241.Nihil non procedere poſſis vno ſermone,quò velis.10.Att.37.M.quidem Val.Coruinũ accepimus ad centeſimũ annũ vitã perduxiſſe.de Sen.56.a Integrã famẽ ad ouũ affero: itaque ad aſſum vitulinũ opera perducitur.Pęto,l.9.20.3.a Quæ ſi ad tẽpus tuũ perducitur,facilis gubernatio eſt.ep.143.b Perducantur ad te hę legiones,quas audio duci.12.fam.45.Tñ his ſuſceptis difficultatibus cõpleri, atq; ad exitũ perduci põt.2.de Inu.247.& 6.fam.29.in ep.A Cæc.Nec.n.abſolui beata vita ſapientis,neq; ad exitũ ꝑduci poterit.2.de Fin.87.Nã qui ſemel à veritate deflexit,hic non maiore religione ad periurium, q̃ ad mendacium perduci conſueuit.pro Roſc.Com.27.a

Perductus.

Eſt autem virtus nihil aliud quam in ſe perfecta, & ad ſummum perducta natura.1.de Leg.37.a

Perductor.

Lenones,aleatores, perductores.in Verr.82.b Perductorum nulla mentio fiat.3.Verr.22.

Perduellis.

Equidem illud etiam animaduerto, ꝙ qui proprio nomine perduellis eſſet,is hoſtis vocaretur, lenitate verbi triſtitiam rei mitigante.Off.1.55.Nam pirata non eſt ex perduellium numero deffinitus,ſed communis hoſtis omnium.3.Off.145.

Perduellio.

Actionẽ perduellionis alicui intẽdere.ꝑ Mil.28.a Nã de perduellionis iudicio,qđ à me ſublatũ eſſe criminari ſoles, meũ crimen eſt,nõ Rabirij.ꝑ C.Rabirio ꝑduel.reo, 6.a Perduellionis iudicio Cęl.tabellã dedit.3.de Leg.32. Ego in C.Rabirio perduellionis reo XL.annis ante me Conſulem,&c.in Piſ.2.a Nam qui perduellionibus venditat patriam, non ſatis ſupplicij dederit,ſi, &c. de Leg.191.ad Her.27.b

Peredo.

Lachrymæ peredere humore exangueis genas.3.Tuſc.45.a

Peregrinus.

Nemo neq; ciuis, neq; peregrinus.in Verr.217.b Peregrina mors.2.de Leg.56. Peregrini atq; incolę officiũ eſt, nihil ꝑter ſuũ negotiũ agere, nihil de alieno inquirere, minimeq; eſſe in aliena Rep. curioſũ.1.Off.175.a Hoſtis apud maiores noſtros is dicebatur,quẽ nũc peregrinũ dicimus.1.Off.57. Eſt.n.quiddã aduenictẽ nõ eſſe peregrinũ atq; hoſpitẽ.Att.93.b Fateor.n.callidũ quendã hunc, & nulla in re tyronẽ ac rudẽ, nec peregrinũ atq; hoſpitẽ in agendo eſſe debere.1.Or.120.a Peregrini dij iudicati,è ciuitate eiecti ab Ariſtophane.2.de Leg.37.Itaq; ciues potiores ſunt q̃ peregrini,& propinqui q̃ alieni.de Amic.18.a Nos aũt hinc Roma qui veneramus,iam nõ hoſpites, ſed peregrini atq; aduenę nominabamur.2.de l.Agr.92.a At ſi tibi nos peregrini videmur, quorũ iam & nomẽ & honos inueterauit, & huic vrbi & hominum famæ ac ſermonibus &c. pro Syl.17.a Eijcere Roma peregrinos.1.de l.Agr.7.a Peregrinos vſu vrbis prohibere, ſanè inhumanum eſt.Off.3.61.

Peregrinor.

Latè lõgeq; peregrinatur animus.de Nat.d.1.38. An verò tu ſolus ignoras?tu hoſpes in hac vrbe verſaris?tuæ peregrinantur aures?neq; in hoc peruagatio ciuitatis ſermone verſantur? pro Mil.107.b Et quũ alij ſępe qđ ante pedes eſſet, nõ viderent, ille infinitatẽ oẽm peregrinabatur,vt nulla in extremitate conſiſteret.5.Tuſ.82.Adeone ignarus es diſciplinę,cõſuetudiniſq; noſtrę, vt hæc neſcias?vt peregrinari in aliena ciuitate,nõ in tua magiſtratũ gerere videare?pro Rab.perduel.reo,21.a Peregrinari errareq; in aliquo loco tãquã hoſpes.Ac.q.ed.2.l.7.Itaq; mihi videris Latinè docere philoſophiã,& ei quaſi ciuitatẽ dare,quæ quidẽ adhuc peregrinari Romę videbatur, nec eſſerre ſeſe noſtris ſermonibus.3.de Fin 62.a.Nã vt ſemel è Piręeo eloquentia euecta eſt,oẽs ꝑagrauit inſulas, atq; peregrinata tota Aſia eſt, vt ſe externis oblineret moribus.de Cl.25.a.Tamẽ diutius quàm vellem, tanta vis virtutis atque ingenij peregrinata abfuit ab oculis & fori & curiæ.4.Acad.q.7.a

Peregrinans.

Nos in vrbe noſtra peregrinantes erranteſq; tãquã hoſpites, tui libri quaſi domũ deduxerunt.Aca.q.ed.2.l.7.Quàm oĩbus peregrinantibus gratum ſit, minimarum quoque rerum quę domi gerantur,fieri certiores.8.fam.1.in ep.Cæl.

Peregrinatio.

Peregrinatio itinerum.2.Phil.70. At quàm nobilius eſt illa peregrinatio.2.Phil.100. Peregrinatio omnis obſcura, ſordida eſt iis, quorum induſtria Romæ poteſt illuſtris eſſe.2.fam.22. Curabo vt eius peregrinationis tibi opus extet. Att.25.b. Veruntamen videbare mihi tempora peregrinationis commodius poſſe diſtribuere. Attich.2.16.7.a Hæc fuga quam tu peregrignationem ὑποκοδίχον appellas. Atthic.145.b Iam verò exilium,ſi rerum naturam, non ignominiam nominis quęrimus,quantum demum à perpetua peregrinatione differt? 5.Tuſ.150.a.In peregrinatione perpetua nobiliſſimi philoſophi ætates conſumpſerunt.Tuſc.5.77. In peregrinatione omne tempus conſumere.Att.16.333.4.a. Non me hercle in hac mea

peregrinatione quicquam libentius facio, quàm ſcribo ad te Caſſius de Cic.lib.15.19 1.a.In hac autem peregrinatione militiáve noſtra, ſæpe incenſum ira vidi, ſæpe placatum. At.6.113 1.a.Curſu & peregrinatione lætantur turtures.2. de Fin.175.a. prugationes ruſticationesq; communes.de Amic.65.a.

Peregrinator.

Mehercule non tam ſum peregrinator iam, quàm ſolebam. 9. fam. 51.

Peregrinitas.

Infuſa eſt in vrbem noſtram peregrinitas.9. fam.31.

Peregre.

Lucius quidem frater eius, vtpote qui peregrè depugnauit, familiam ducit.5.Phil.186.a.P.rediens ſemper cogitet. Aut filij peccatum, aut vxoris mortem, aut morbum filiæ.Tuſ.3.27.

Perelegans.

Genus eſt perelegans, & cum grauitate ſalſum.2.de Or.150.a. Et quoniã tua fuit perelegans ac perſubtibilis oratio, digna Equitis Rom.vel ſtudio vel pudore.pro Planc.47.a

Pereleganter.

Quæ quidem omnia cùm peritè & ſcienter, tum ita breuiter & preſſè & ſatis ornatè & peleganter diceret, &c.de cl.Or.101.a

Pereloquens.

C. autem Lentulos Marcellinus, nec vnquam indiſertus, & in Conſulatu perloquens viſus eſt, non tardus ſententijs, non inops verbis, voce canora, facetus ſatis.de clar.Or.133. a

Perendie.

Hodie, cras, perendie.ep.136.b.Scies igitur fortaſſe cras, ſummum p.Att.12.257.5.a.Vt ſpero p.Att.214.b

Perendinus.

Dies tertius an perendinus. pro Mur. 24.

Perennis.

Hic me meus in Remp.animus priſtinus ac perennis, cum C. Cæſare reducit, reconciliat, reſtituit in gratiam.de pro.Conſul. 18.a.Ille perennis inimicus amicorum ſuorum.ep.lib.1.30.Perennis & profluens loquacitas.3.de Or.103.a. Continuata motio & perennis. Tuſc. 153. b. Sermo nunquam de vllo perennis fuit.de Somn.Scip.27.Perenne auſpicium.de Nat. d.27.b.Perenne ac proprium aliquid manere.Poſt reditum in Senatu,7.a. Si illud de duobus Conſulibus perenne ad proprium manere potuiſſet.Poſtquam.206.b.Tarda ac ſera nimis, ſed fama & laude perenni.2.de Diu.98.a.Ab hac perenni conteſtataq; virtute maiorum non degenerauit L.Flaccus.pro Flac.19.Aquæ perennea. 6.Verr. 95. a. Perennes & perpetui curſus ſtellarum.2.de Nat. d.79.a.Itaque maximæ Reip.partes, in ijs bella, quibus Reip.ſalus continetur, nullis auſpicijs adminiſtrantur, nulla parennia ſeruantur.de Nat.d. 2.7. Contine te in tuis perennibus ſtudijs. in Brut.186.a.

Perennitas.

Adde huc fontium gelidas perẽnitates, liquores perlucidos amnium, &c.2.de Nat.d. 72.

Pereo.

Meo vitio pereo.Att.11.217.2.a.Id, ſi putas me poſſe ſanari, cures velim: ſin perij planè, minus laboro.Att.3.52.2.a. Varius ſummo cruciatu perijt.de Nat.lib.3.117. a. Scipio & Afranius fœdè perierunt.ep. 121.b. Liberalia tu accuſas: quid fieri tum potuit? iam pridem perieramus.Att.226.b.Peream niſi ſolicitus ſum, ac malo veterem & clementem dominum habere, quàm nouum & crudelem experiri.Caſſius ad Cic.15.49.Si frẽnũ momorderis, peream ſi te omnes quot ſunt, conantem loqui ferre potuerint. Brutus ad Cic.lib.11.38.Ne opera & oleum philologiæ noſtræ perierit.ad Att.lib.2.23.2.a.Perire cum ignominia & dedecore.Diu.2.17.P.naufragio.Tuſc.1.95. Pecuniã tantam populi Romani tam breui tempore perire potuiſſe, portenti ſimile videtur.5.Phil.171.a.Vt & publicanis ſatisfacias, ac ſocios perire non ſinas.Q.fr.296. b. Perijſſe cauſam clamaſti. 14. Att.13.Perijſſe me totum non arbitrabor, ſi fratrem incolumẽ relinquo.3. Att. 19.

Pereruditus.

Sed vereor, ne lepore ſuo detineat diutius Prætor Clodius, & homo pereruditus, vt aiunt, & nunc quidem deditus Græcis literis Pituanios.Att.4.35.

Perexiguus.

Aut nulla, aut perexigua pars.ad Q.fr.1.1.7. a. Itaque quum ego diem in Siciliam inquirendi perexiguam poſtulauiſſem, inuenit iſte qui ſibi in Achaiam biduo breuiorem diem poſtularet.2.Verr.4.a.Solicitabar rebus maximis, vno atque eo perexiguo tempore.2.Verr.15.a. Quæ bona corporis & fortunæ putantur, perexigua & minuta videantur.2.Tuſc.54.a.Perexiguè. Att.251.b

Perexpeditus.

Sed hæc qdẽ eſt pfacilis & pexpedita defenſio.3.de Fi.57.a.

Perfacetus.

Et quia (vt fiat in multis) erit aliquando aliquid, ſi non perfectum, attamen fortaſſe non ruſticum: quod quiſque dixit, me id dixiſſe dicunt.pro Planc.28.a. Atque eundem, & vehementẽ, & valde dulcem, & perfacetum fuiſſe dicebat.de Cl.54. a

Perfacete.

Neque enim perfacetè dicta, neque porrò hac ſeueritate digna ſunt.3.Verr.85.a

Perfacilis.

Perfacilis.de Or.92.& Or.208.b.Perfacilis cognitu. 4. Tuſc. q.11.a.Perfacilis defenſio.3.de Fin.56.Nam ſententias interpretari perfacilè eſt.2.de Leg.29.a

Perfacile.

Demonſtrant, &c. perfacilè hunc hominem incautum & ruſticum, & Romæ ignotum, de medio tolli poſſe. pro Roſc. Am. 12.a. In educando p.appareat aliud quiddam his propoſitum, non voluptatem?2.de Fin.175.a. Video enim Curules magiſtratus cum legitimis annis p.cepiſſe.Att.13.287.3.a. P.ſeſe Sicilia tuebatur, ne quod in ipſa bellum poſſet exiſtere.7.Verr.7.a. P. verò apud iſtiuſmodi Prætorem, &c. 3.Verr. 109.a

Perfamiliaris.

Perfamiliaris.de Fin.147.b.Perfamiliaris meus.13.fam. 72. M.Gratidius M.Antonij perfamiliaris.de clar.Or.87.a.Ipſe eſt enim veterator magnus & perfamiliaris Philiſto.ad Q.fr.2.15. 4.a.Vident perfamiliarem Næuij qui ex Gallia pueros venales iſti adducebat, L. Publicium. pro Quint.12.

Perfecte, Perfectio, Perfector, Perfectus, vide Perficio.

Perfero.

Ac mihi quidem nõ ita moleſti ſunt, facilè omnes perpetior & perfero.2.de Or.43.a.Pertuli credulitatem inimicorum.pro Seſt.128.a.Pertuli pœnarum ſatis.pro Seſtio,128.a.Et Atticus ad me ſermonem tuum pertulit. Ep.182.b.Non ſolum animum ac verba pertulit.ad Cornificium,lib.12.29.7.a. Itaque hæc ludices, quæ pati nullo modo potuerunt, non pertulerunt.5. Ver. 196.a.Sin à vobis (id quod non ſpero) deſerar, tamen animo nõ deficiam: & id quod ſuſcepi, quoad potero, perferam. pro Roſc. Am.6.a.Expectas fortaſſe dum dicat, patietur, perferet, non ſuccumbet, &c. Tuſc.178.b.Fortaſſe tibi moleſtus ſum, qui hæc prædicem de me, perfer, ſi me amas. Att. 82. b. Perferto, & vltima expectato.7.fam.32.Hæc quum ad me frater pertuliſſet, collegi ipſe me, &c.ep. 11. b. Quamobrem hortor omnes qui facere id poſſunt, vt huius quoque generis laudem iam languenti Græciæ eripiant, & perferant hanc vrbem.1.Tuſc.7. a. Si Curio legem pertulerit. Att.6.112.5.a.Perferre omnem cruciatum.Ac. q.ed.1.lib.2.74.cuſtodiam.pro Rab.Poſth.24.curas, ſolicitudines, vigilias.de Fin.5.53.& 6.fam.55.Dolorem.1.de Finib.52.a. pro Clu.134.a.multa gaudia dictu, perpeſſu aſpera. Tuſc.2. 15. & 16.ignominiam.Tuſ.2.12.impetum in aliquẽ. pro D.ſua,234. b.legem.Att.18.b.plagas.Tuſc.2.36.promulgatum.pro D.208. b.Pruinas ac niues.2.in Cat. 43 a. regnum.1. Phil. 2. Syllanus ager à certis hominibus latiſſimè continuatus, tãtam habet inuidiam, vt veri ac fortis Tribuni pleb.ſtridorem vnum perferre non poſſit.de L.Agr. 71. a. Supplicium pro meritis perferre. Att.8.159.10.a.turpitudinem.Tuſc.2.12. Quæ pertuliſſe illum ad te exiſtimo.9.fam.3.Id eſt, tibi retuliſſe, vel renuntiaſſe.Scripſique ad Cæſarem, Vibulium Cæſaris mandata de mea manſione ad Pompeium pertuliſſe. ad Q.fr.3.17.23.a. Et literis multorum, & ſermone omnium perfertur ad me, incredibilem tuã virtutem & fortitudinem eſſe.Terentiæ, lib.14. 1. Amor autem eius erga nos fertur omnium nuntijs ſingularis.ad Q.fr. 2. 28. Iam verò quemadmodum milites hybernent, quotidie ſermones ac literæ perferuntur.pro L Man.27.a. In his enim ſum locis, quò & propter longinquitatem, & propter latrocinia, tardiſſimè omnia perferuntur.ad Cæl.2.8.a. a. Has quamprimũ ad te perferri literas magnopere vellemus.Curioni, lib.2.5.a. a. Tamen exiſtimani a me quoque tibi huius moleſtiæ nuntium perferri oportere.ad Q.fr.1.2. 1.a. Noſtras enim res in actis perferri ad te certò ſcio: tuas autem ignoramus.ad Craſtium, lib. 12. 9. 1. a. Pompeius verò ad voluntatem perferendæ legis incubue-

cadue-

cubuerat. Att.1.14.5.a. Nunc etſi omnia vt ſcripta eſſe à tuis arbitror, aut etiam nuntijs ac rumore perlata, tamen, ea inſcribã breui, quæ, &c. Att.4.70.4.a

Perferens.

Horum igitur exprimere mores oratione, iuſtos, integros, religioſos, timidos, perferentes iniuriarum, mirum quiddam valet, &c. 2. de Or. 98.a

Perficio.

Demoſthenes multa perficit, nos multa conamur: ille poteſt, nos volumus, &c. de Cl.206. b. Id nos fortaſſe non perficimus, conati quidem ſumus. Or 217.b. Ego interea admonitu tuo perfeci ſanè argutos libros ad Varronem. Att. 208.b. Quod enim vehementer mihi vtile eſſe putabas nec inutile ipſi Cæſari, perfeciſti, vt ille me diligeret, coleret, haberet in ſuis. ad Matium, lib. 11.27.5.a. Callidè enim qui illa compoſuit perfecit, vt quodcunque accidiſſet, prędictum videretur hominum, & temporum definitione ſublata. 2. de Diu. 166. a. Perficiam ne te fruſtrà ſcripſiſſe arbitrere. 5. fam. 50. Perficies vt ego iſta innumerabilia complectens, nunquam labar, nihil opiner? 4. Acad. quęſt. 204.a. Perficiam profectò vt neque Reſp. ciuis à me animum, neque tu amici deſyderes. Att.8 159.12. a. Quod aſſequar profectò, ſi inſtituta perfecero. 2. de Diu. 4. Perficere aliquid contra vim & ferrum. Poſt reditum in Senatu. 19. Cogitata perficere. pro Deiot. 13. a. Perficere. & inchoatum relinquere, contraria. 1. fam. 42. & 43. Vides profectò illum multa pficere, nos multa conari, illum poſſe, nos velle: quocunque modo cauſa poſtulet, dicere. in Or. 56.a. Onus, & munus perficere. Cęcinna Cicer. lib.6.7. 16.a. Poema inſtitutum perficere. Q. fr.3.24.4. a. Scelus perficere. ꝓ Clu.153.a. Sic in omni natura ac multò etiam magis neceſſe eſt abſolui aliquid ac perfici. 2. de Nat. d. 50 a. Perficiendi, & occultandi maleficij ſpes. pro Cęl.42. &. 2. ad Her.37. Nam res noſtras geſtas attigit hic verſibus, & inchoauit, quibus auditis eum ad perficiendum ſum hortatus. pro Archia, 191. b. Itaque eos ad perficiendum ſcelus furię quædã incitarunt. pro Syl. 181. b. pro Clu. 58.b. Iſta nobis ad pridie Calendarum tractanda, & perficienda ſunt. Att.232.b. Ea enim prędicant, quę naturę neceſſitas perfectura eſt. de Diu. 112. b.

Perfectus.

Perfectus & abſolutus. de Inu. 54.b. Perfectuſque verborum ambitus. in Or. 96.a. Concinus, perfectus, politus ad perſuadendum homo. in Pis. 47. Perfectus in dicendo homo & perpolitus. 1. de Or.31.a. Summus atque perfectus Imperator. pro Pomp. 11 b. Vterque in ſuo genere perfectus. de Or. 144. b. Rutilius penè perfectus in Stoicis. de Cl.174. b. Literis Gręcis perfectus Memmius. de Cl. 133.a. Perfectus mundus, ex & pfectis partibus. de Vniu.21. Homo non perfectus, nec ſapiens. Off. 10. b. Orator in omni genere ſermonis atque humanitatis perfectus. 1. de Or. 19. a. Tria genera nobis reliqua ſunt, eaque mortalia, quibus prætermiſſis, cœli abſolutio perfecta non erit. de Vniu. 58.a. Expleta & perfecta forma honeſtatis. 2. de Fin.79. a. Athenis ſumma dicẽdi laus, & inuenta eſt & perfecta. de Or. 26.b. Quorum tamẽ ipſorum ad ætatem laus eloquentię pfecta nondum erat. de Cl.196 b. Hic igitur ſi eſt excultus, & ſi eius acies ita curata eſt, vt ne cæcetur erroribus, fit perfecta mens, id eſt abſoluta ratio, quod eſt idem virtus. 5. Tuſc.56.a. De animo humano. Ratio quum adoleuit atque perfecta eſt, nominatur rite ſapientia. de Leg.160. b. Plena & perfecta ſententia. 4. de Fin.60. a. Perfecta cumulataque virtus. pro Seſtio. 75.a. Quod perfectum atque abſolutum eſt, & vt Stoici dicunt, omnes numeros habet. Off.55. b. Nihil in uita vidit calamitatis A. Cluentius, nullum periculum mortis adijt, nihil mali timuit, quod non totum à matre eſſet conflatum, & pfectum. pro Clu.12.a. Pfectum & plenum. Or.97.b. Aptum vndique, pfectum, expletumque omnib. ſuis partibus & numeris. 2. de Nat. d. 27. Neque enim dici poteſt in nulla rerum inſtitutione eſſe aliquid extremum atque perfectum. 2. de Nat. de. 49.a. Opera mirabili, & clariſſimis gemmis perfectum candelabrum. 6. Verr.55.a. Inuentum ſimul & perfectum nihil eſt. de Cl. 35.a. Eo die nihil perfectum eſt. Qu. fr.308. b. Omnia præclara, rara, nec quicquam difficilius eſt, quàm reperire quod ſit omni ex parte in ſuo genere perfectum. de Amic.67. Perfectum omni ratione. de Pet. Conſ.37. Vnum eſt genus perfecti, à quo qui abſunt, nõ genere differunt, vt ab Accio Terentius, ſed in eodẽ non ſunt pares. Or. 142. Virtutis perfectæ qui perfecto functus eſt munere, non parum diu vixit. 1. Tuſc.176.a. Sol Democrito magnus videtur, quippe homini erudito, in geometriaque perfecto. 1. de Fin. 31.a. Plenum atque perfectum oratorem eſſe cum dicam, qui de omnibus rebus poſſit varie, copioſeque dicere. 1. de Or. 31.a. Statuiſti oratorem in omni genere ſermonis, atque humanitatis eſſe perfectum. de Or.86. & 91.b. Tametſi ipſam exactionem mente, non lingua perfectam videmus. de Or. 88.b. Videbam Italici belli hiſtoriam iam penè à te eſſe perfectã. ep.67.b. Vt vnũ opus totumque ad perfectũ eſt omnibus totis atque perfectis abſolueretur. de Vniu.197.b. Ad perfectum eſt tua res. 3. ad Quin. fr. 20. Nam quum ſtatuerem nihil huc niſi perfectum ingenio, elaboratum induſtria afferri oportere, &c. pro l. Man. 1.a. Ac primum illud, & ſi cupidiſſimè expetitum à me ſit, & approbatum à te, ne diutius anno in prouincia eſſem, tamẽ non eſt noſtra contentione perfectum. Att.101.b. Quum autem anno poſt è Sicilia me recepiſſem iam videbatur illud in me, quicquid eſſet, eſſe perfectum, & habere maturitatem quandam ſuam. de Cl.177.a. Perfectum iam eſſe de te. 6. fam.40. Id eſt, tuum negotium eſſe confectum. Natura in ſuo quodque genere perfectum eſſe uoluit. Tuſ. 235.b. Omnino ſpero paucis menſibus opus Diphili perfectum fore. Qu. fr.318.b. Socratem illum ſolitum aiunt dicere, perfectum ſibi opus eſſe, ſi quis, &c. de Or. 102.b. Volo enim hoc commentariolum petitionis haberi omni genere perfectum. de Pet. Conſ.214.b. Perfectum ingenio, elaboratũ induſtria. pro Pomp. 4.b. Eruditione perfecta, & ingenio præſtanti ad hæc opus eſt. 2. de Diu.195.a. Et certè quòd & ingenij quædam forma lucebat; & exercitatione perfecta erat, &c. de Cl.183.a. Quoniam niſi tu perfecta re de me non conquieſti. ep.2.b. Philoſophi qui propè iam abſoluti & pfecti uidentur, de Diu. 2. 222. Quæ ut plenè eſſet, cumulateque perfecta. Diu.2.2. Manus extrema non acceſſit operibus eius, præclara inchoata multa, perfecta non plane. de claris Or. 65.a. de Graccho. Mitto, inquã, hæc omnia, quæ ab iſto per triennium perfecta ſunt. in Verr. 127. b. Omniaque in omnibus, quantum in ipſis eſt, nulla ut impediente perfecta ſunt. Tuſc.235.b. A primis inchoatiſque naturis ad ultimas perfectaſque procedere. de Nat. d.32.b. & de Cl. 175.b. Ad ſumma, atque in omni genere perfecta peruenire 1. de Or.65. a Vt ea quæ per eum affecta ſunt, perfecta Reip. tribuantur. de Prou.74.b. Quoniam non uiuitur cum perfectis hominibus, pleneque ſapientibus, &c. Off.10.b. Omnia in perfectis & maturis meliora, ait Chryſippus de Nat d.2.28. Erit enim hoc totum ex utroque pfectius. 4. Tuſc.16.a. Summus & perfectiſſimus iudex. in Or. 2. a. Perfectiſſima diſciplina. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 16. Illud cui nihil addi poſſit, quo ego ſummum, & perfectiſſimũ iudico. Or. 197.b.

Perfectè.

Perfectè eloquentis eſt, non eam ſolùm facultatẽ habere, quę ſit eius propria, fuſè, lateque dicendi: ſed etiam vicinam eius, atque finitimam dialecticorum ſcientiam aſſumere. Or.61. Abſoluta eſt p. omnis honeſtas. 4. de Fin. 31.a. Quumque duę ſint artes, quibus p. ratio, & oratio compleatur, vna inueniendi, altera diſſerendi. 4. de Fin. 16.a. Eius omnis in dicendo facultas ex hiſtoria ipſius nõ inelegãter ſcripta pſpici poteſt: quę neq; nimis eſt infans, neque p. deſerta. de Cl. 52. a. P. planeque eruditus uir. de Cl.154. a. Nihil Roſcius, niſi p. nihil niſi cùm ſumma uenuſtate faciebat. 1. de Or. 64. a. Imitatur nunquam p. veritatem caſus. 1. de Diu.47. a. P. & abſolute pares Acad. q. edit. 1. l.2.52.

Perfectio.

In omnibus rebus difficilis optimi perfectio atque abſolutio. de Cl.177.b. Nulla eſt enim ullo in genere laus orationis, cuius in noſtris orationibus non ſit aliqua, ſi non perfectio, at conatus tamen atque adumbratio. in Or.55.a. Perfectio in homine, in eo potiſſimum, quod eſt optimum, id eſt, in uirtute laudatur. de Fin.4.31. Perfectio naturæ, uirtus. Acad. q. ed.2. lib. 1. 19. Hanc ego abſolutionem perfectionemque in oratione deſyderans, à qua ipſe longè abſum, facio impudenter. 1. de Or. 64. a. Tantum abes à perfectione maximorum operum, ut fundamenta quæ cogitas nondum ieceris. pro Marcel.15.a. Perfectione rationis excellit ea natura, quæ res omnes complexa teneat. de Nat. d.2.25. Ea quæ proficiſcuntur à uirtute, ſusceptione prima, non perfectione recta ſunt iudicanda. 3. de Fin. 51. a. Aut anteponet eam quam cum honeſtate ornatiſſima, tum etiam ipſis initijs naturæ & totius perfectione uitæ locupletatam uidebit. 2. de Fin.65.a.

Perfector.

Ac ſtylus ille tuus, quem tu vere dixiſti perfectorem dicendi eſſe, ac magiſtrum, multi ſudoris eſt. 1. de Or. 134. a. Huius enim operis maximi inter omnes atque optimi illum eſſe perfectorẽ uolo. Att.8.155.3.a.

Perfidelis.

Poſthac autem ad te ſi perfidelem habebo cui dem ſcribã omnia plane. ad Att.2.49.

Perfidus.

Amicus perfidus. Poſt reditum ad Quirit. 17. a. Ergo & Pythius

thius

thius,& omnes aliud agentes,aliud ſimulantes,perfidi, improbi malitioſi ſunt.3. Off.79.a

Perfidia.

Perfidia & iniquitas hominum. Lent.lib.1.a.10. Vtriuſque veſtrum perfidia in Dolabellam.1.Phil.85. a. Perfidiæ ſuſpicionē fuggere.Att.158.b. Ita nonnulli dum operam ſuam multi exiſtimari volunt,&c.cauſas dicunt incognitas,in quo eſt illa quidem magna offenſio vel negligentiæ ſuſceptis rebus:vel perfidiæ receptis.2.de Or.56.a.Quum illius in me perfidiam increparet, auditus eſt magno . ſilentio maleuolorum.ad Q. fr.2.7.6.a.Perfidia & ſcelere violatæ ſūt dextræ,quæ fidei teſtes eſſe ſolebāt. 11. Phil.291.a.Iſtius fide ac potius pfidia deceptus ſum. pro Roſcio Am.65.a.In tanta hominum perfidia & iniquitate.ep.3.b.

Perfidioſus.

Quòd fallax,q̄ pfidioſus, q̄ impudens, q̄ audax eſſe videatur in Piſ. 52. Hō improb. & perfidioſus de Or.1136.b.Nihil in me non modò perfidioſum & inſidioſū & fallax i amicitia, ſed ne humile quidem,aut ieiunum debes agnoſcere.Appio,lib.3.39. Etenim ſi veritate amicitia,fide ſocietas,pietate propinquitas colitur: neceſſe eſt iſte, qui amicum,ſocium,affinem, fama ac fortunis ſpoliare conatus eſt,vanum ſe & perfidioſum & impium eſſe fateatur. pro Quint.13.Cur omnium perfidioſiſſimus C.Marius Q. Catulum præſtātiſſima dignitate virum,mori potuit iubere?3.de Na. d.116.a.

Perfidioſe.

In odium rapiemus,ſiquid eorū ſupbè, ſpurcè, perfidioſè,crudeliter,confidenter,malitioſè,flagitioſè factum proferemus. ad Her 1.a.

Perflabilis.

Deos enim ipſos iocandi cauſa induxit Epicurus perlucidos & perflabiles & habitantes tanquā inter duos lucus,ſic inter duos mundos propter metum ruinarum.2.de Diu.59.a

Perflagitioſus.

Num tibi perturpe aut perflagitioſum eſſe videatur.pro Cæl.39.

Perfluens.

Perpetuis malis voluptatibus perfluens.de Fin.2.96.

Perfodio.

Licet īpunè per me parietes in adoleſcētia perfoderis,vicinos compilaris.in Vatin.8.a.Vt ſi Xerxes cum tātis claſſibus,tantiſq; equeſtribus & pedeſtribus copiis,Helleſponto iuncto,Athone p foſſo,maria ambulauiſſet, terram nauigauiſſet,&c.2.de Fi.177.a.

Perfore.

Tunc mihi ille dixit q̄ claſſe tu velles decedere, perfore accommodatum tibi,ſi ad illā maritimam partem prouinciæ nauibus acceſſiſſem.3.fam.10.

Perforo.

Neq; ſū dubito , quin tu ex illo cubiculo tuo,ex quo tibi Stabianū perforaſti,& patefeciſti,Scianū, per eos dies, &c.7.fam . 1.

Perforatus.

Viæ quaſi quædā ſunt ad oculos,ad nares,ad aures,à ſede animi perforatæ. 1.Tuſc. 74.a. Lumina duo ab animo ad oculos perforata. 3. de Nat.d.12,a.

Perfremo.

Sicut inciti atque alacres roſtris perfremunt delphini.2.de N. d.130.a.

Perfrico.

Quid tergiuerſamur Epicure,nec fatemur eā nos dicere voluptatem,quam tu idem,quum os perfricuiſti,ſoles dicere?3.Tuſc. 35.Id eſt,verecundiam depoſuiſti . Quū interea Apronius caput atque os ſuum unguento perfricaret, Quid eſt Luli, inquit ? 5. Verr.51.a.

Perfricans.

Scriba caput ſiniſtra manu perfricans.in Piſ.92.b.

Perfrigidus.

Erat hyems ſumma: tempeſtas, vt ipſum Sopatrū dicere audiſtis , perfrigida:&c.6.Verr.77.a.

Perfringo.

Perfregit ac proſtrauit oia cupiditate & furore . pro Clu.11. a. Polluerat ſtupro ſantiſſimas religiones, Senatus grauiſſima decreta perfregerat.pro Mil.66. Vt earum rerum vi & authoritate omnia repagula iuris,pudoris,& officij perfringeres. 7. Verr. 35.a. Et ſuauis ſicut fuit,videri maluit,quā grauis ,ſed ſuauitate ea qua perfunderet animos , non qua perfringeret. de claris. Or.18.a. Perfringere,& labefactare bonorum conſpirationem.4 in Cat.94.a.Domum,& familiam.4.ad Her.210.Iudiciorum religionem & veritatem.2.in Verr.2.Anguſtias omnes, omnes altitudines,omniū obiecta tela vi, & virtute perfringere. de Aruſp. reſp.45.Des operam vt vno impetu perfringatur. Att. 3. 65. 8.a. Tu non ſolùm ob negligendas leges & quæſtiones , verum etiam ad euertendas,perfringendaſque valuiſti.1. in Ca.13.a.

Perfractus.

Itaque perfractu ſaxo ſortes eruperunt.de Dio. 126.b.

Perfracte.

Ego etiam cum Catone meo ſæpe diſſenſi,nimis mihi perfractè videbatur ærarium vectigaliaque defendere.3.Off.118.a.

Perfruor.

Omneſque ſapientes ijs gaudijs perfruuntur.5.Tuſc.105.a.Sequamur quæ eam vitam quæ rebus ipſis perfruatur.5.de Fin.80.a. Vt ſuauitate ingenij tui viui perfruamur.ep.67.b. Hic tu qua lætitia perfruere?quibus gaudijs exultabis?in Cat.18.a.Authoritate teſtimonij alicuius,vel iudicio beneuolentiæ,vel ſuauitate ingenij perfrui.Luccio,lib.5.12.4 a.Authoritate rerum geſtarum, gloria,& ſapientiæ laude perfrui.de Cl.5.a.Perfrui otio.7.fam.1. Paſci,delectari,perfrui aliquibus rebus.in Piſ.35. a. Ita mihi Republica ſalua vobiſcum perfrui liceat.in Ca.120.b.Quum enim certè nihil homini poſſit melius eſſe, quàm vacare omni dolore & moleſtia,perfruique maximis & animi & corporis voluptatibus:&c.1.de Fin.87.a. Ad perfruendas voluptates,& ad vſus vitæ neceſſarios expetuntur diuitiæ.1. Off.37.a.

Perfugio.

In oppidum Beroam deuium perfugiſti.in Piſ.71.a.Hic locus eſt igitur vnus quo perfugiant,hic portus,hæc arx,hæc ara ſociorum: quò quidem nunc non ita confugiunt,vt antea in ſuis repetendis rebus ſolebant.7.Verr.98.a.Ad imperatores perfugere. p Corn. Balbo.18.a.

Perfugium.

Commune perfugium,domus.4.in Cat.74.a.Perfugiū melius aut paratius.15.Att.6.Paratum nobis perfugium & portum putemus,quem vtinam paſſis velis peruehi liceat.1. Tuſc. 294.De morte.Vnum perfugiū iudices,vna ſpes reliqua eſt Sex. Roſcio, eademque Reipublicæ,veſtra priſtina bonitas,& miſericordia, p Roſc.Am.89.a.Perfugium annonæ.8.Phil.150. Perfugium doloris mei.12.At.15.Laborū oīum & ſolicitudinū perfugiū ſomnus eſt.2.de Diu.322.a. Perfugium & præſidium ſalutis Reipub. pro Rab.perduel.reo.2.a.In meo Bruto non ſolum ad præſens perfugium, ſi (quod nolim)aduerſi quid acciderit,ſed etiam ad confirmationem perpetuæ libertatis.Caſſio lib.12.8. a.a. Spero hunc locum eius fortunæ miſeræ atque iactatæ portum ac perfugium futurum.pro Clu.4.a. Totas domus quæ ſpectat in nos ſolos,neque aliud poteſt habere perfugium. Off.12.b.Num tibi inſolare in calamitate,num intercludere perfugium fortunæ , num caſus bellicos exprobare,aut obijcere,videor?7. Verr. 103.a.Perfugiū ac ſolatium aduerſis hæc ſtudia præbent. pro Archia,12.a.Excludere aliquem à portu & perfugio.Luccio,lib.5.15.6.a. Nolite p deos immortales cogere ſocios atque exteras nationes hoc vti perfugio, quo tibi vtendum cenſeo,literulis noſtris. a. Poſtremo illo deſperatiſſimo perfugio vti poſſet, ſe imprudentem feciſſe exiſtimaſſe id licere.4.Verr.70.a. Munite communem arcem bonorum, obſtruit perfugia improborum.pro Syl.182.b.

Perfuga.

Iſte qui initio proditor fuit, deinde perfuga. pro Sex. Ruſcio, 38.b. Quumque de imperio certamen eſſet cum rege, generoſo ac potente,perfuga ab eo venit in caſtra Fabritij. 3. Offic.115.a. Quum à Pyrrho perfuga Senatui eſt pollicitus ſe venenum regi daturum,& eum necaturum,Senatus & C. Fabritius perfugā Pyrrho dedit.1. Off.63.a. Cur de perfugis noſtris copias comparāt contra nos?in Or.130.a.

Perfundo.

Dij immortales qui me horror perfudit,quàm ſum ſolicitus quidnam futurum ſit. Att.8.18.Et ſuauis ſicut fuit, videri maluit, quàm grauis,ſed ſuauitate ea qua perfunderet animos , non qua perfringeret.de Cl.18.a.de Phalereo.Quos adores adhibebis ad deos,vt eos perfundas voluptatibus?1.de Nat.d.79.Interim mihi videris Eruci vna mercede duas res aſſequi velle,nos iudicio perfundere,accuſare autem eos ipſos,à quibus mercedem accepiſti. pro Roſc.Am.49.Multitudo audiens dicitur oratione, & quaſi voluptate quadam perfunditur. de Cl.97. a. Aqua denique feruenti à Rubrio ipſe Philodamus perfunditur.3.Verr.46.a.Cæpit, poſtquam perfuſus eſt , defricari. ad Her. 27.b. Perfundi iucunditate,lætitia,voluptatibus.2.de Fin.5. & 5.64. Ad perfundendū animum tanquam illiquefactæ voluptates,Tuſc.4.16.

Per-

Perfuſus.

Quum omnes ſenſus dulcedine omni quaſi perfuſi mouerentur.de Fin.2.39.

Perfungor.

Munere quodam neceſſitatis & graui opere perfungimur, dũ ſumus incluſi in his compagibus corporis.de Sen.70.a Equidem iam perfunctus ſum, expleui animos inuidorum. pro Dom. 35. Qui eadem pericula,quibus nos perfuncti ſumus,ingrediuntur. pro Mur.3.Quum & honoribus ampliſſimis & laboribus maximis perfuncti eſſemus.Lent.lib.1.8.7.a.Et dignitatem perfunctus es.Att. 280.b.

Perfunctus.

Perfunctus bonis.4.fam.18.in epiſt.Ser.Sulp. Senex perfunctus honoribus & Reipub. muneribus.de Or.101.b.Perfunctus munere AEdilitatis magnifice.11. fam. 28. Perfunctos ſeditionib.aut diſcordijs.pro Seſt.90. AEtas noſtra perfuncta reb. ampliſſimis. de cla. Or.165.b.Bello miſero fatalique pfuncta eſt Reſp.p Marcel.18.Perfunctum periculum.pro Seſt.7.Reminiſcere illam omnibus bonis perfuncta eſſe.ep.50. b. Cum ipſa quaſi Repub. ſum collocutus,vt mihi tam multa pro ſe perpeſſo atque perfuncto concederet,vt officium meum,&c. Lent.lib.1.9.17.a. Quos memoriæ proditum eſt ab ipſo Hercule perfuncto iam laboribus, ſacra didiciſſe.pro Domo,104.Mihi iam optãda mors eſt perfuncto rebus iis, quas adeptus ſum, quaſque geſſi. 2. Phil. 123. Aut quòd ſe perfunctos iam eſſe arbitrantur,quum de reo iudicarũt, negligentius attendunt cetera. pro Clu.91.a.Cæteris verò nulla perfunctis propria moleſtia,&c.ep. 5.31.

Perfunctio.

Nam neque laborum perfunctio, neque perpeſſio dolorum p ſe ipſa allicit,nec patientia,nec aſſiduitas, &c. 1. de Fin.38. Qui aũt ei annus primus ab honorum perfunctione aditum omnium conceſſu ad ſummam autoritatem dabat,&c.3.de Or.5.a.

Perga.

Pergæ fanum antiquiſſimum & ſanctiſſimum, & Dianæ ſcimus eſſe:id quoque à te nudatum ac ſpoliatum eſſe. 3. Verr.36.

Pergamum.

Pergami non multum auri ratio conſtat.pro Flac.54.a.

Pergamenus.

Num honeſtior eſt ciuitas Pergamena, quàm Smyrnæ? pro Flacc.58.a.Annos iam triginta in foro verſaris, ſed tamen Pergameno.pro Flac.55.a.

Pergaudeo.

Trebonium meum à te amari, teque ab illo, pergaudeo.3.ad. Q.fr. 7.

Pergo.

Quòd niſi nominatim mecum agi cœptum eſſet, fieri pernitioſũ fuit.ſed pergo prætereita.At.3.55.9.a.Id eſt,prætereo.Poſt hunc ore fero Capricornus vadere pergit.in Ant. b. Pergit idem,& vrget anguſtius.de Nat.d.2.16.Pergit in mea maledicta:quaſi verò ei pulcherimè propria proceſſerunt. 13. Phil.377. Quin igitur ad illa ſpatia noſtra ſedeſque pergimus? de Leg.158.b.Quod mihi quoque quondam acciderat,periculo ſimili,caſu triſtiore:perrexi tamen, Romámque perueni. ad Brut.lib.10.6.a. Qui antequã de meo aduentu audire potuiſſent,quum tum abeſſent, aliquorũ dierum viam in Macedoniam ad Planciumque perrexi.pro Plãc. 79.Perrexi agere.15.fam.17.Quum graues de Parthis nuntij venirent,perrexi in Ciliciam.Att.79. b. Itaque confeſtim ad eum ire perreximus. Acad.q.31.b.In oppidum ad Pompeum perreximus omnes.de Fin.147.b.Pergam ad cætera, & hodierno ſermone cõficiam.2.de Leg.62.Pergam atque inſequar longius.5.Ver. 41.a. Nos proficiſci ad inſtituta pergemus.ad Her.16.b. Nos vero frater,& copioſè quidem: ſed perge ad cætera.2.de Leg. 106. a. Perge igitur vt agis.10.fam.27.ſub.agere. Tu verò perge Læli: pro hoc enim qui minor eſt natu, meo iure reſpondeo. de Amic. 32.a. Sed perge Põponi de Ceſare,& redde quæ reſtant.de clar. Or.188.b. Tu verò,inquit,perge Varro.1. Acad. q. 27.a. Perge conficere iter reliquũ. de Or.135.b. Ordine perge quatuor mihi iſtas partes explicare.in Par.16.a.Hæc tu perge,vt facis, mitigare. Att. 174.b. Perge porrò hoc idem interdictum ſequi. pro Cæc.43.a. Perge porrò:ſequentur enim quæ tu ſcientiſſimè complexus es.4.de Fin.35.a. Quæ quum ita ſint Catilina, perge quò cœpiſti.in Cat.7.a.Perge reliqua:geſtio ſcire iſta omnia.4.Att.30 Scribere quæſo perge.At.10.208.5.a. Quare etiã atq; etiã perge tenere iſtam viã quã inſtituiſti.de Pet.Conſ.36.a.Perge,vt facis, & ſcribe quantũ potes. At.140.b.Pergite aio forti Lacedæmonij. hodie apud inferos fortaſſe cœnabimus.1.Tuſc.q.162.a.Vt facitis pergite adoleſcentes.1.de Or.18.a. Quibus quærẽtibus cur non eadem via pergeret,deterreri à Deo dixit.de Diu.106.b. Equidẽ ſuaſi vt Romam pergeret.de Cl.179.b.Qui quum ex itinere quodam propoſito, & conſtituto reuertiſſet, aquilæ admonitus volatu,conclaue illud,vbi erat manſurus,ſi ire perrexiſſet, proxima nocte corruit.1.de Diu.58.a.Conficere iter reliquum pergas. 2.de Or. 160.a.Rogo te vt Romam protinus pergas,& properes. Q.fr.1.6.3.a. Sed ad reliqua pergamus.Off.32.b.Brunduſiũ pergere cogito.At.152.b.Pergere obuiam alitui.ad Heren.40.b. Eadem via pergere qua cæteri. 1. de Diu. 201. a. Vt ad eas curſim perrectura beata vita videatur.Tuſc.5.11.

Pergens.

Neptunum eſſe dicis animum cum intelligentia per mare pergentem.3.de Nat.d.49.

Pergrandis.

Iubet eoſdem Decemuiros omnibus agris publicis pergrande vectigal imponere.de l.Agr.5.a.Erat etiam vas vinarium ex vna gemma pergrandi,trulla excauata cum manubrio aureo.6.Ver. 54.a.

Pergratus.

Sed mehercule pergrata mihi oratio tua.5.de Fin.164.a. Pergratum mihi erit,ſi eum ita tractaris, vt merito tuo mihi gratias agere poſſit. ad Brut. 8. 2. a. Summa eſt in quo mihi gratiſſimum facere poſſis,ſi curaris vt Anianius,quum ſe à me amari putat, me à te amari ſciat:erit id mihi pergratum.ad Titium Titi filium,lib.13.76.4.a. Id mihi pergratum, perque iucundum erit. ad Qu.fr.3.17.17.a.Per mihi gratum erit,ſi id curaris ad me perferendum. Att. 5.97.5. a. Sed quoniam amicitiæ mentionem feciſti,& ſumus otioſi,per gratum mihi feceris ſpero item Scæuolæ ſi,&c. ſic de amicitia diſputaris, quid ſentias, &c. de Amic. 15.a. Per mihi,per inquam,gratum feceris, ſi in hoc tam diligens fueris,&c. Att.1.15.9.a.Hoc eſt, facies ex animi mei ſententia. Pergrauis.pro Seſtio.27.& pro Cel.51.b.

Pergrauiter.

Hoc te intelligere volo,pergrauiter illum eſſe offenſum. Att. 1.6.4.a.Idem Qu. Seruium Galbam,quem hominem probe noſſe, & commeminiſſe ſe aiebat, pergrauiter reprehendere ſolebat. 1. de Or.115.

Perhibeo.

Cęlum noſtri, Graij perhibent æthera. 2. de Nat.d. 132.a. ex Paccuuio.Quem claro perhibent Ophiuchum nomine.1.de Na. d.155.a. Cum quibus(vt perhibent) auſa eſt contendere forma. in Arato.49.a.de Caſſiopea. Bene qui coniiciet, vatem hunc perhibebo optimum.2.de Diu.19. a. Hunc ſummum habeto diuum, hunc perhibeto Iouem.de Nat.d.39.b. Qui ſine eo, quẽ Cęcilius ſuo nomine perhiberet, facile communem cauſam ſuſtinerent. Att.1.1.8.a.Eademque famæ celebritate Tyndaridæ fratres,qui non modò adiutores in prælijs victoriæ Pop.Ro. ſed etiam nuntij fuiſſe perhibentur.1.Tuſc.45.a. Nec minus eſt Spartiates Ageſilaus ille perhibendus, qui neque pictam neque fictam imaginem ſuam paſſus eſt eſſe quàm qui in eo genere laborarunt. Lucceio,lib.5.33.

Perhonorificus.

Perhonorificus.de Prouin.78.b.Perhonorificus ĩ me.1.At.25.

Perhonorifice.

Hic perhonorificè & amicè Octauius,quem quidem ſui Cęſarem ſalutabant.Att.14. 308.2.a.

Perhorreſco.

Non ſolùm commoueor animo,ſed etiam toto corpore perhorreſco. in Verr.61.b.Tum lamentationem matrũfamilias,tum fugam virginum ac puerorum perhorreſco.4. in Cat.84. Tu imagines ipſas non perhorreſcis? de Or.129.b.Tu illius diei memoriam non perhorreſcis.13.Phil.369. a. Hanc tu tantam religionem ſi tum in imperio propter cupiditatem atque audaciam nõ pertimeſcebas,ne nunc in tanto tuo, liberorumque tuorum periculo perhorreſcis? 6.Verr.69.a.Sed genus belli crudeliſſimi, & maximi, quod non dum vident homines quale futurum ſit,perhorrui.Att.9.181.4.a. Qui tandem iſtius animus eſt nunc in recognitione ſcelerum ſuorum,quum ego ipſe in commemoratione eorum non ſolùm animo commoueatur, verum etiam corpore perhorreſcam?6.Ver. 99.a.&. 1.22.a. Sed quid eſt tandem quod perhorreſcas?Att.13.282.3.a. Quorum frequentiam & conſeſſum non modò Quintius,qui de capite decernit,ſed quiuis, qui extra periculum ſit, perhorreſcat.pro Quin.13.b. Nemo eſt quĩ vos non oculis fugiat, auribus reſpuat, animo aſpernetur, recordatione denique ipſa Conſulatus veſtri perhorreſcat.in Piſ. 36.a.

36.a.Etſi hoc quidem eſt in vitio, diſſolutionem naturæ tam valde perhorreſcere.de Fin.5.27.

Perhoſpitalis.

Huius dom⁹ eſt vel optima Meſſanę,notiſſima quidē certe, & noſtris hominib⁹apertiſſima,maximeq; p hoſpitalis.6. Verr.3. a.

Perhumanus.

Perhumanus.Att.259.b. Multumque is mecum ſermonem habuit,& perhumanum de diſcordiis mulierum noſtrarum. ad Q. fr.2.8.4.a.Perhumaniter.ep.99.b.

Periculum.

Si ei tractanti contemplantique res cognitione digniſſimas,ſubitò ſit allatum periculum,diſcrimenque patrię.1.Off.156.a. Periculum dicendi.1.Phil.10. Periculū eſt intercipi.10.Att.19.Maximum ab vniuerſo naofragio periculū eſt.ep.167.b.Ne mouear,&c.periculum non eſt.Tuſc. 163. b. Nullum periculum eſt,ne quid tu,&c.de Or.102.b.Haud ſanè periculum eſt,ne non mortē aut optandam,aut certè nō timendam putet.5.Tuſc.166.a. Summum erat periculum,ne ſi nihil impetrarent, à Senatu alienarētur.Att. b. Cui periculum mortis ſit iniectum.pro Cęc.301.b.Si mihi periculum procrearetur ab eo,quē ipſe armaſſet.Att.37.b Sed in hac laude induſtriæ meæ,reus ne elabatur, ſummum periculum eſt.2.de Ver.20.a.Periculi denuntiatio.11.fam.32.in ep. D.Brut. Nunquam omnino periculi fuga committendum eſt , vt imbelles timidique videamur.Off. 1. 115. Dum minus periculi videretur,in flammā ipſam venirē.16.Att.19.Committere ſe periculo mortis . pro Deior.10.b.Periculo communi me offerrē. 10 fam.36.in ep.Planci.At magnum periculum adiit.1.de Fin.28.Etiam ſi quando minus ſuccedet,magnum tamē periculum non adibis,aliè enim cadere non potes.Or.205.b.Adire periculū capitis.pro S. Roſc.36.b. Quibus ipſis periculum tū conflari putabatur.pro Syl 169.b.Nemini iniuſtè periculum creauit antequā. 196.b.1.Verr.34.& 4.63.Neminem vnquam putauit per eos ipſos periculum huius fortunis,atque inſidias creaturum. pro Flac. 1. a.A ſecuri negar ei eſſe periculum.in Verr.259. b. Qui quotidie periculum fortunæ facit.in Ant.197.b.Tu verò qua in re ſpecimē aliquod dediſti,qū tute tui periculū feciſti? 1 Ver.a.Fac hui⁹ odij tanti ac vniuerſi periculū,ſi audes.i Piſ.93.b.Si qs fortunæ muneribus ampliſſimis ornatus, ſæpius eius deæ periculū facere nollet. de Pro.76.b.Faceſſ periculū innocētiæ alicuius.2.Ver.21.a.Faceſſeſſ periculū innocēti. 1 Ver.61.b Periculū ſibi fuiſſe dicit 15.At. 13. Adducta eſt.n. r. c. res in maximum periculū , & extremum penè diſcrimen. 7. Phil. 217. a. inferre ſe in periculum capitis atque vitæ diſcrimen pro aliquo. pro Corn. Balbo, 18. a. Venit in periculum,ne & ea quæ relicta,& hæc quę ab ipſo parata ſunt amittat.pro Mur.51.a. Vocari in periculum ac diſcrimē. pro leg. Man.7.a Periculum inferre. 1.Verr.32.Duri hominis,vel potius non hominis videtur, periculum capitis inferre multis.Off. 2.71 Inijcere alicui periculū mortis.pro Cęc.31.a.Periculum vel pericula alieni,vel in aliquē intendere.Att.33.b.pro Quinct.26.& pro Roſc.Am.4.Moliri periculū alicui pro Seſt. 1.a. Periculum morari.10.fam.18.in ep.Planc. Ad hominem accedit Timarchides,à ſecuri negat eſſe ei periculum.7.Ver.91.a. Flaccus periculum fortunarum & capitis ſui prę mea ſalutate neglexit.ad Terētiam,lib.14.4.4.a.Periculum,quod in omnes intenditur,propulſetis. pro Roſ.Am.4.a. Periculum cum aliquo ſociare.pro Plan. 60. Periculum ruinæ ſtruas. 6. fam.27,in ep.A.Cęc.Subire periculum pro amico.in Part.35.a.Periculum ſubterfugere. 15.fam. 3. A periculo iſto vacuus.1.ad Qu.fr. 52. Qui habitus non procul abeſt à periculo vitæ,ſi accedat dolor, &c. de Cl. 194. b. Ab omni periculo abeſſe tuam fortunam.14.Att.23.in ep.Ant. Cuius tu periculo ſtultus es.7.fam.18. Cur non periculo honeſtiſſimo depaciſci velim?9.ad Att.19.In periculo eſſe.3.Att.18. Nam tot & tales viros periculo obſidionis liberare cupio.Att.8. 161. 2.a. Vt magno periculo Romæ ſint futuri.15.Att.13.pro,cū periculo.Quid tu meo periculo gurges patrimonii helluabare? pro Seſtio.25.b.Ita ſit,vt meo ſemper periculo peccet Antonius. in Ant.242.b.Quod quidem tibi? omni meo periculo ſiut.4.ad At. 24 Minimo periculo reſpondentur.quę conſuluntur.pro Mu.26 a.Iniuſtè facis,ſi putas periculo noſtro viuere tuos contubernales.pro Flac.154.b.Tamen hoc tempore breuiter commonendū putaui,ne quo periculo tu e pprio exiſtimares eſſe: in magno omnes,ſed tamen in eō ſumus.ep. 58.& 59.b.Igitur ſemp authorem habes,& eū q magno ſuo periculo cauſam agat.Acad.q.ed.1. l. 2. 72.Atq; hoc tpe ipſo impingit mihi epiſtolā.Scaptius Bruti,rem illam ſuo periculo eſſe Att.6.111. 11. a. Sumptu periculoq; ſuo armatam nauē aliquò mittere.in Verr.246.b.Dux.n.ſuo periculo progredi cogitat.de Leg.188.b. Verſari periculo ſuo in aliqua re.7.Ver.49.a.Sed etiā atq; etiā dico,tuo,periculo, ſiet At.212.b

Sine tuo periculo. 1. Vetr. 132. Ego qui periculo Reipub. viuebam.pro Seſt.14.b. Nihil eſt iam quod in hac cauſa peccare Iudices quiſquam niſi veſtro periculo, poſſit.3. Verr. 10. a. Pericula labores, dolor etiam. lib. 1. de Finib. 19. Pericula multa depulſa ſunt.2.de N.d.122.Periculorū caſus.6.fam.13. Diſcriminū periculorumq; comites dij.2.de Na.d.246.a. Prōptiores eē debem⁹ ad noſtra pericula,quā ad communia , dimicareque paratius de honore & gloria,quam de cęteris commodis.Off.1.117. Ad pericula omnia princeps eſſe.10.fam.35.in ep.Planc.In adeundis periculis conſuetudo immitāda medicorū eſt qui leuiter ægrotantes leuiter curant grauioribus autē morbis periculoſas curationes, & ancipites adhibere coguntur.Off.1.115. In amicorū periculis , aliquid accidere. de Or. 126. b. Inprouiſis periculis animo affici. pro Mur.51.a Sed fugiendū etiā illud, ne offeramus nos periculis ſine cauſa:quo nihil poteſt eē ſtultius.Off. 1.115.

Periculoſus.

Locus periculoſus.4.Acad.q.164.a.Turpis.n. eſt & periculoſa cōfeſſio. 5.Verr.141.a Conſuetudo periculoſa.3.de Nat. d. 85.a Periculoſa & lubrica aſſentiendi conſuetudo.4.Acad.q.122. a. Offenſio periculoſa Lentul.1.7.18.a.Ratio rei gerendæ periculoſa mihi vſ. Lentulo,l.1,7.19. a. Periculoſa & lubrica res.Ac.q. ed. 1.l.2.62.Dolabella ſuſtulit ſimulationē deſyderij,&c.ne periculoſa noſtris tyrānoctonis eſſet. Ar.14.313.2.a Graue & periculoſum bellū.p L. Mā.2.a Cōſiliū piculoſum magis quā tutū ſequi, bonis oibus accidere ſolet.Planc. Cic.10. 18.2. a. Infeſtū & piculoſum iter. in Ant.244 b.Periculosā vitā reddere.3.Ver.26.a Aliter enim fuiſſemus & in hos inofficioſi, & in noſmetipſos , ſi illū offenſuri fuimus,penè periculoſi.Att. 13. 283. 1. a. Turbulenta, temeraria, & periculoſa ea,ſunt.pro Cęc. 24. a. Grauioribus aūe morbis periculoſas curationes,& ancipites habeſ cogunſ. 1. Off. 116.a. Duobus periculoſis vulneribus acceptis. 14.Phil.401. a.

Periculoſe.

AEgrotans periculoſe quotannis homo. 8. Att. 5. Aut vel p. eum bonis, &c. Att.10.192.7.a. P. dico. ſed oro vos,&c. in Ant. 210.b. Facere enim probus adoleſcens p.quam perpeti turpiter maluit.pro Mil.7.a Nauigatur p.hyeme.Tironi,lib.16.10.3.a.

Periclitor.

Periclitemur,ſi placet,in ijs quidem exemplis, in quibus peccari vulgus hominum fortaſſe non putat. 3. Offi. 95. a. Difficile non eſt periclitari.3.de Or. 81.a. Itaque potius periclitari volui ſi poſſem mea præſentia, & Lepidum tueri , & exercitum facere meliorem , quam nimis cautus videri.Plancus ad Cic.10.37.Homines enim in prælijs,non in conuiuijs belli fortunam tentare ac periclitari,ſolent.7.Verr. 103. a.Iura omnia periclitari, ſi ſimilitudines accipiantur.2.de Inu.234. a. Periclitari mores amicitiarum.Lęlius. 55. Id eſt tentare & experiri. Non eſt ſępius in vno homine ſumma ſalus periclitanda Reipub.in Cat.8.a. Subeundus vſus omnium, periclitandæ vires ingenij , & illa commentatio incluſa in veritatis lucem proferenda eſt.1.de Or. 76 Nam quòd aiunt, quadringinta ſeptuaginta millia annorum in periclitandis ex periundiſque pueri , quicunque eſſent nati, Babylonios poſuiſſe,fallunt.2 . de Diu.145. a.

Periclitatus.

Omnia circumſpexit Quintius , omnia periclitatus C.Aquili. pro Quint.64.a. Eſt igitur prudentis ſuſtinere vt curſum,ſic impetum beneuolentiæ, quo vtamur,quaſi aquis tentatis ſic amicitijs, aliqua parte periclitatis moribus amicorum.de Amic.56.a.

Periclitatio.

Quarum vtilitates longinqui temporis vſu & periclitatione temporis percepimus.2.de Nat.d.121.

Perilluſtris.

Ibi morati biduum,perilluſtres fuimus, honorificiſque verbis omnes iniurias reuellimus ſuperiores.Att.5.108.2.a.

Perimbecillus.

Quod quidē eſt natū,perimbecillum eſt.Att.10.208. 4.a.

Perimo.

Sinautē perimit ac delet omnino,qd melius? 1.Tuſ. 191.a. Vbi tā teneros volucres matremq; peremit.de Diu.84.b.Nec vos vlla mortis vnquā fata perimēt.de Vnio.202.b. Causā publicā ſi mea mors peremiſſet,neminē vnquā fore q auderet ſuſcipere contra improbos ciues Reip.ſalutē p Seſt.40.Eiuſmodi igitur credo res Panætiū pſecuturū fuiſſe, niſi aliquis caſus aut occupatio cōſiliū eius peremiſſet.Off.3.40.Sinautē vitam mihi ſors ademiſſet , aut vis aliqua maior reditum peremiſſet.pro Planc.82.

Peremptus.

Abdidit clarā ſpeciē luna,& ſtellāſ nocte pempta ē. 2. de Diu. 33.a.

33.a.Nec pōt eſſe miſer quiſquā ſenſu perēpto.1. Tuſ.142.a.Si lu di nō intermiſſi,ſed pempti atq; ſublati ſunt.de Aruſp.Reſp.20.

Perincommode.

Sed accidit perincōmodè, q cū nuſquā uidiſti, Att.1.12. 4.a

Perinde.

Philoſophia nō pinde,ac de hominū ē uita merita, laudatur. Tuſ.129.b.Vt iudicē unū ueteri debeamus.p.acſi ī hāc formulam oia iudicia legitima,&c .dicemus, p Roſcio Com.8.a.P. acſi iā ui cerint,ep.159.b.Hęc p.accidūt,ut corū q audiūt,mētes tractātur oratione,de Cl.181.b.A te pcio,ut meas iurias p. doleas , ut me exiſtimas dolere tuas ſolere,ep.122.b. Habes à patre munus M. fili,mea qdē ſnia magnū,ſed p.erit ut acceperis 3.Of.165.a.Viuē di artē tāq; operoſā,& p.fructuoſā relinqrēt.1.de Fi.109. P. habebo,ac ſi ſcripſiſſes nihil eſſe.Att.44.b.P. hēt ac ſi nō eſſet, Pac. 237. b.Vereor vt hoc q dicā,nō p.itelligi auditu poſſit, atq. ego ipſe cogitās ſentio, p Mar.7.a.P.hoies,vt qſq; meretur,iudicāt,I Ant.262.b.Atq; hęc p.loquor, quaſi ipſo illo tpe, quū te Prætor iuſſiſſet ex edicto poſſidere, p Q.56.a.Atq; hæc p.loquor,quaſi I eu, ſit iniquitas ei⁹ rephēdēda.5.Ver.39.a.Hoc.n. ſæpe ab iſtis dr, p.quaſi Appi⁹ ille cęcus viā munierit,&c. p Mil.13.a.Metelli ſpe rat ſibi quiſq; fortunā,p. quaſi certi quicquā ſit ī rebus humanis. Tuſ.160.b.& i Ver.96.b.P. quaſi ego nō ab initio huius defenſionis diaerim, p Clu. 2.P.quaſi excribēdi poteſtatē nō hēt. 3.Ver. 69.a.P.quaſi exitus rerū,nō hominū cōſilia,legibus vindicent, p Clu.2.Vt quod nunquā factum eſſe iudicio defendimus, id p.qua ſi factum ſit , noſtro iudicio confirmemus. pro Quint. 27. a. Sed hęc oia p.ſunt ut agūtur,de Or. 162.b.P.ſtultiſſimū regē in luctu capillū ſibi euellere,quaſi caluitio mœror leuaretur. Tuſ.204. b.Quod ego p.tuebar,acſi vſus eſſem.Att.13.296.2.a. P.valebit, quaſi armatiſſimi fuerint ſi reperiētur,&c. p Cæc.296.b. Omnia iſta p.vt cuiq; data ſunt, p cata parte à vita vel lōga vel breuia di cūtur.Tuſc.168.b.Nō poſſum dicere me hęc,quæ nūc cōplector, p.vt dicā dicēda eſſe,didiciſſe.3.de Or.42.a.P. vt opinio ē de cuiuſq; moribus,ita qd ab eo factū,& nō factū ſit, exiſtimari pōt. p Clu.55.a.Benefacis,quū id efficis,mihi crede, p. vt tu exiſtimare nō poſſes.Att. 201.b.Res geſtę aut p.vt geſtæ,ad Her. 1 b. Quod ſi p.vt ipſe mereor,mihi ſucceſſerit,certe & tibi, cui maxime cupio,& oibus viris bonis ſatiſfaciā.Planc.ad Cic.10.4.9.a.Vt difficile ſit de temeritate eorū,p.vt cauſa poſtulat,dīe 4.Ac.63.a. Nō p.vt eſt re abſens,pcipere potuiſſi,ep. 134. b. Significet orbis vna quęq; pars alio mō mouet cęlū,p.vt quæq, ſtellę i his finitimiſq; partibus ſunt quoq; tpe,de Diu.126.b.P.vtcūque temperatus ſit aer,ita pueros orientes animari atque formari,de Diu.227.b.

Perindulgens.

Magnus vir in primis.& qui perindulgens in patrem , idem acerbe ſeuerus in filium.Off.3.154.

Perinfirmus.

Sūt.n.lenia & perinfirma quæ dicebātur a te. 2.de Fin.85.a.

Peringenioſus.

Alios q melius putēt dicere ſe poſſe q̄ ſcribere, q pingenioſis hominibus,neque ſatis doctis plerunque contingit,de Cl.47.a.

Per iniquus.

Quare videāt ne ſit periniquū,& nō ferēdum,pro I.Man.44.a.

Perinſignis.

An corporis prauitates,ſi erunt perinſignes , habebūt aliquid offenſionis,animi deformitas non habebitur.de Leg.75.a.

Perinuitus.

Perinuitus legerem tuas literas 7.fam.58.

Periocha.

At ego ne Troni quidem dictaus , qui totas periochas perſequi ſolet,ſed Spintheco ſyllabatim 13.Att.33.

Periodus.

Exēplū piodi figura tātū,de Amic.b.Circuitum orationis Græci περίοδον, nos tū ambitū, tū circuitū, iū cōprehēſionē, aut continuationē,aut circūſcriptionē dicimus,in Or. 118.a. Quinetiam comprehenſio & ambitus ille verborum(ſi ſic periodum appellari placet)erat apud illum contractus & breuis,de Cl.84.Exēpla periodorum,quæ in tribus commodiſſime fieri ſolent,in ſententia,in contrario,in concluſione,ad Her.30.b.

Periſtylum.

In palatio, pulcherrimo proſpectu porticum cum cōclauibus pauimentatam trecētum pedum concupierat,ampliſſimum periſtilum,cætera eiuſmodi, facilè vt omnium domos & laxitate & dignitate ſuperaret,pro Domo,89.a.

Peritus.

Iuriſcōſultus,q legū & cōſuetudinis ad reſpōdēdū & ad cauendū pitus ſit 1.de Or.106.a.Peritus ad vſum ac diſciplinā belli p Fōt.283.b.Fabius pictor & turis,& litterarū,& antiquitatis,bene pitus,de Cl.Or.40.a.Antiquitatis,veterūq; ſcriptorū literate pitus L.Aelius,de Cl.Or.108.a. Vir fortis i primis,belli ac rei militaris pitus,in Piſ.42.a Homo pitus definiēdi 3.Off.79.a.L.Cælius iuris valde pitus,de Cl.173.b.Sapiēs hū & multarū rerū pitus, p Fōt.14.a.Hō doctus vel etiā vſu pitus.Off.1.205.Profecto iudices virū ad labores belli ipigrū ,ad picula fortē, ad vſūm ac diſciplinā pitū,ad cōſilia prudētē, p Fōt 28.a. Nec vero alienū ē ad ea eligēda,q̄ dubitationem afferūt,adhibere doctos hoies,vel ēt vſu pitos 1.Off.205.a.Itaq; quū ſint docti a pitis,facile deſiſtūt ſnia.3.Off.19.a.A pitis pcōiaci.Ac.q.ed.1.l. 2.2. Hæc ab hoibus callidis ac pitis animaduerſa ſunt,de Or.94.b. Quis P.Oct.Balbo igenio prudētior,iure pitior,&c. p Clu.86.a.Nihil de memoria,de more,de exēplis acutius,nihil pitius de fœderibus, &c. p Coc.Bal.1.a.Neminē te iuris pitiorē eſſe cōſtat,ep.102.b. Periſſimus hō belligerādi, p Fōt.27.a.M.Cato iuris ciuilis omnium peritiſſimus,de Or.99.b. Peritiſſimus homo & iuris & offitij.4. Verr.20.a.Si uſus patronorum in iudicijs valeret, à peritiſſimis L.Cornelii cauſa defenſa eſt,pro Corn.Balbo.1.

Perite.

Sciētec& pite dicere,de Or. 109.b.P.dicere de re aliqua,pro Coc.Bal.55.b.Hęc qdē ſunt cōcinne diſtributa,ſed non p.de Or. 116.b.Hō adoleſcēs quū iſtūt in inquirēdo multa furta ac flagitia cognoſceret,fecit p.& callide,volumē eius rerū geſtarū maximū illi oſtendit 3.Verr.68.a.Quod inſtitutū p.a Numa, poſteriorū Pōtificū negligētia diſſolutū ē,2.de L.46.a.P.& dil.gēter ſcripſit 3.de L.41.In aliqua re ſatis callidē verſari ac p.de Ora.89.b. Peritiſſimè & callidiſſime illius literas vēditabat 4.Verr.94.a.

Periucundus.

Periucūdus,de Or.102.& 11 1.b.Cui quidem literæ tuæ,quas proxime miſeras,quòd facile intellexerim, periucundæ fuerūt, ad Lent. l.1.7. 9. a.

Periucunde.

O hoſpitem mihi tam grauem ἀμεταμέλητον fuit enim periucunde. Att.13. 298.2.a.

Periurus.

At quid inter periurum & mendacem ? pro Roſc. Com.27.Nā Ballionem illum improbiſſimum & periuriſſimum lenonē quū agit,agit Chęream,pro Roſc.Com.11.a.

Periurium.

Quòd ex aī tui ſnia iuraris,ſicut verbis cōcipitr more nřo,id nō facere,p. ē nō falſū iurare,peierare ē.3.Of.145.Illuſtre & iſigne p.Aruſp.reſp.32.a.Manifeſtū p.iudiciū,de Aruſp.reſp.32.a.Periurij pena diuina,exitiū:humana,dedecus.2.de L.24.Quā nummū de tēpis ad uiediādū cōfirmādūq; p.in Verr.204.b. Hoc ſuſpecor de tuorū iudiciū manifeſto p.iurio dici, de Ar.252.b.Cæcinnā p.ſuo læderet,pro Cæc.20.a.Regulas verò non debuit conditiones , pactioneſque bellicas & hoſtiles perturbare p. 3. Offi. 146.a.Sed ſi hic ſi ſumunt , nullam eſſe fidem quæ infideli data ſit,videant,ne quæratur latebra p.Off.2.144. Sceleratorum hominum periuria,pro Font.29.a.

Perlabor.

Aſſentio tibi,vt in Formiano potiſſimū cōmurer,& iā de ſupero mari plabor,&c.Att.9.180.1.a.Per quas lapſus cibus ea hoc ipſo loco in eā venā quæ caua appellatur,cōfunditur:perque eam ad cor cōfectus iā,coctuſq; perlabitur 2.de Na.d.207.a.Indeque perlapſus ad nos & vſque ad Oceanum Hercules. Tuſc.154.b.

Perlate.

Idq; tu ſermonis noſtri cōſuetudine plate patet 2.de Or.10.a

Perlego.

Perlegi,ille īquit,tuū paulo añ tertiū de N.d.&c.1.de Diu.14.a

Perleuiter.

Quod perleuiter commotus fuerat,ad Q.ſc.2.8.4.a.

Perlibenter.

Perlibēter & Nigidiū uidi,& cognoui Cratippū. de Vniu.3.a. Sed,ut ſupra dixi,tecū perlibenter loquor.Att.8.166.3.a.

Perliberaliter.

Hoc loco multa perliberaliter 10.Att.13.

Perlecto.

Egētes & leues ſpe legationis,& uiatico publico, priuata etiā benignitate perlectat, pro Flac.14.a.

Perlitus.

Perlitus ſanguinis crudelitate,pro Roſc Am.89.

Perlongus.

Perlonga,& non ſatis tuta via. Att.5.108.11.a.Perlōgo interuallo,de L.Agr.19.a.

Perlubens.

Sed hoc incommodum conſolantur quotidie damnationes inimicorum, in quibus me perlubente Seruius alliſus eſt, cæteri concidunt, ad Q. fr. 2. 10. 8. a.

Perluceo.

Maximè perlucet ex iis quas cõmemoraui virtutibus 2. Off. 45. a. Ita reconditas exquiſitaſque ſententias mollis & perlucẽs veſtiebat oratio, de Cl. 149.

Perlucidus.

In qua puluinus erat perlucidus Melitẽſi roſa ſarctus. 7. Ver. 22. a. Stella illuſtris & perlucida 1. de Diu. 211. a. Exilem quendam atque perlucidum fingeret deum, de Na. d. 1. 87. a. Perlucidi liquores omnium. 2. de Nat. d. 72. Membranæ oculorum perlucidæ. 2. de Nat. d. 213. a. Deos perlucidos & perſlabiles induceit Epicurus 2. de Diu. 59. a. Perlucidas fecit, vt per eas cerni poſſet 2. de Nat. d. 107.

Perluctuoſus.

Serrani domeſtici filij funus perluctuoſum, ad Q. fr. l. 3. 35.

Perluſtro.

Huius igitur materiæ ad argumentum ſubiectæ, perluſtrandæ animo partes erunt omnes: & ad id quod agetur, ex ſingulis coniectura capienda, in Partit. 22. a.

Permagnus.

Fieri tamen permagna acceſſio poteſt, ſi, &c. 1. de Fin. 85. a. Vide ne tibi deſis, tua quoq; res permagna agitur, p Roſcio Amer. 62. a. Deinde vbi erubuit (vis enim eſt permagna naturæ) confugit illuc vt neget, &c. 2. de Finib. 50. a. Iſque qui hæc Diagoræ dixit, permagnũ exiſtimans tres Olympionicas vna è domo prodire, &c. 1. Tuſcul. quæſt. 180. a.

Permagni.

Quod enim permagni intereſt, pro neceſſario ſępe habetur, in Partit. 45. a. P. noſtra intereſt, te, ſi comitiis non potueris, ac declarato illo, eſſe Romę, ad Att. l. 2. 38. 4. a. P. intereſt quo tibi hęc tempore epiſtula reddita ſit, ad Brutum, lib. 11. 16. 1. a.

Permagno.

Quid? tu iſta permagno æſtimas? 6. Verr. 11. At permagno decumas eius agri vendidiſti? 5. Verr. 76. a.

Permaneo.

In qua permaneo Catule ſententia, de Or. 1 10. b. Nã quum ſemel eſt ſuſcepta beata vita, tam permanet, quã ipſa effectrix beatæ vitæ ſapientia. 2. de Fin. 139. a. In omnibus meis ſententiis de Republ. priſtinis permanebam, Lentulo, lib. 1. 9. 17. a. Mos ille Athenis iam à Cecrope permanſit 2. de Leg. 99. a. In mea erga te voluntate etiam deſertus ab officijs tuis permanerem, Metello, lib. 5. 2. 28. a. In incepto permanere. Luceius Ciceroni. lib. 5. 14. 7. a. Permanere in eadem mente. in Catil. 33. a. Permanere in propoſito, ſuſceptoque conſilio. Off. 1. 157. Permanere in ſententia. Acad. q. ed. 2. l. 1. 11. & Tuſc. q. lib. 2. 11. Permanere non poteſt ignis ſine pabulo aliquo, de Na. d. 2. 29. Aliter enim amicitiæ ſtabiles permanere non poſſunt, de Amic. 64. a. Non permanere ad numerum ſpeciem dei, de Na. d. 1. 74. Firmum & ſtabile illud permanſurum eſt 2. de Fin. 138. a.

Permanens.

Nunquam in ſententia permanentes, de Fin. 1. 47.

Permanſio.

Permanſio perpetua in aliqua re. de Inu. 82. b. Nunquã enim præſtantibus in Repub. gubernanda viris laudata eſt in vna ſententia perpetua permanſio. Lentulo, lib. 1. 9. 85. a. Te rogo vt me hinc expedias: quoduis enim ſupplicium leuius eſt hac permanſione 11. Att. 40.

Permano.

Ad animum permanat macula, ex ſanguine paterno aut materno concepta, pro Roſc. Am. 40. a. Ex inteſtinis autẽ & aluo ſecretus à reliquo cibo ſuccus, is quo alimur, permanat ad iecur p vias quaſdam à medio inteſtino vſque ad portas iecoris. 2. de N. d. 205. a. Etſi effluunt multa ex veſtra diſciplina, quę etiã ad noſtras aures ſępe permanant, pro D. ſua. 39. a. Natura omnis appetendarum rerum ita latè patet, vt à principijs permanet ad fines, de Fin. 4. 35. Vt aliqui ſermones hominum alienis bonis mœrentiũ, etiã ad veſtras aures permanarent, & in iudicio ipſo redũdarẽt, pro Cornelio Balb. 45. a. Vt ad eorũ mẽtes, apud quos agitur, mouendas permanare poſſint 2. de Orat. 170. a. Nec eſt q̃ ab iis ad hominũ vitam permanare poſſit, de Na. d. 1. 3. Celerius potuit comeſum, quã epotũ in venas atque in omnes partes corporis permanare, pro Clu. 138. a. Tuſc. 4. 19. Pythagoræ autem doctrina quum longe lateque flueret, permanauiſſe mihi videtur in hanc ciuitatem 4. Tuſc. 3. a.

Permanans.

Concluſiunculę non permanantes ad ſenſus 2. Tuſc. 73. a.

Permediocris.

Partim qui tolerabiliores volunt eſſe, & ad veritatem vitæ propius accedere, permediocres ac potius leues motus debere eſſe dicunt. 1. de Or. 122. a.

Permeo.

Erit perſuaſum etiam ſolem, lunam, ſtellas omnes, terram, mare, deos eſſe, quòd quædam animalis intelligentia per omnia ea permeet & tranſeat, Acad. q. ed. 1. lib. 2. 110.

Permetior.

Quum permenſus eſt octo ambitus, idem & ſemper ſui ſimilis orbis, de Vniu. 41. Vos ergo huius magnitudinẽ quaſi decẽpeda, hinc me quaſi malis architectis menſuræ veſtræ nego hoc: permenſi referta 4. Acad. q. 228. a. De ſole. Vt omnia præterea quę bona corporis & fortunæ putantur, perexigua & perminuta videantur, lib. 2. Tuſc. 54. a.

Permirus.

Illud vero permirum mihi accidit, tantam temeritatem fuiſſe in eo adoleſcente 3. fam. 37. Vt mihi permirum videatur, quemquam extare, qui etiam nunc credat iis, quorum prædicta quotidie videat 2. de Diu. 248. a. & 3. 28. a.

Permiſceo.

Et eius copulationis aliená permiſces cum materia, de Vniu. 29. a. In qua temperatione animum vniuerſum naturæ temperãs permiſcebat, de Vniu. 202. b. Non modò illa permiſcuit, ſed etiã in his turbauit, in Verr. 233. b. Non modò illa quæ erant ætatis, ordinis, quęſtuſque permiſcuit: ſed etiam in his duobus generibus, ciuium nouorum, veterumq; delectũ, ordinemque turbauit. 4. Verr. 86. a. Sed eius rationẽ cũ dãnatione Dolabellæ pmiſcuit. 5. Verr. 153. a. Omniaq; potius permiſcuerũt, quã et legi, cõditioniq; parceret, p Planc. 33. a. Ne tuas ſordes cũ clariſſimorũ virorũ ſplẽdore permiſceas, in Vat. 10. Fortunã opinione excellẽtẽ cũ laboribus & miſerijs, permiſcere. 2. de Or. 116. a. Qui ſi tenui genere vteretur, nunquam ab Ariſtophane poeta fulgurare, tonare, permiſcere Græciam dictus eſſet, in Or. 15. a. Id eſt, perturbare & confundere.

Permiſtus.

Cuius acerbitas morũ, immanitaſq; naturę, ne vino quidẽ permiſta tẽperari ſolet 12. Ph. 338. a. Permiſta & tẽperata numeris oratio, in Or. 113. a. Interualla lõga & breuia, qbus iplicata & permiſta oratio eſt. Or. 215. b. Atq; ita permiſtũ illud, ex quo hæc ſecuit, iã omne conſumpſerat, de Vniu. 199. b. Cernunt ea quę permiſti cum corpore animi videre non poſſunt 1. de Diuin. 210. a. Fructus magna acerbitate permiſtos tuli, pro Planc. 75. Ego autem ſentio omnes in oratione eſſe quaſi permiſtos & confuſos pedes. Or. 113. a.

Permiſte.

Vt quum ſemel dictum ſit directè, ſicut natura ipſa tulerit, inuertatur ordo, & idẽ quaſi ſurſum verſus, retroque dicatur, deinde idem interciſe atque permiſte, in Part. Paucitas in partitione ſeruatur, ſi genera ipſa rerum ponuntur, neque p. cum partibus implicantur 1. de Inu. 47. a.

Permiſtio.

In qua omnẽ animũ vniuerſę naturę tẽperãs permiſcebat, ſuperiſque permiſtionis reliquias fundens æquabat, de Vniu 53.

Permitto.

Permitto aliquid iracundiæ tuæ, do adoleſcentiæ, cedo amicitiæ, tribuo parẽti, pro Syll. 34. a. Tibi permitto, abirene malis, an manere, de N. d. 60. b. Altera lex cogit, altera pmittit, ad Her. 9. b. Lex iubet, aut permittit, aut vetat 2. de Inu. 130. a. Potione, &c. miſſũ facere cũ eius ipꝰ eiũ poteſtatẽq; pmiſi? 7. Verr. 81. a. Quis tibi pmiſit, vt, &c. de Or. 142. b. Vt in quo vellemus gymnaſio ſpoliaremus, nobis pmiſerunt, ep. 56. b. Ipſis iudicibus ſine mea argumẽtatione cõiecturã facere pmittã, q hoc genus prędandi, &c. in Verr. 240. b. Neque nũc diſceſſiſſet a me, niſi ego ei permiſiſſem, ep. 229. b. Ne in vnumquemque noſtrum Cenſoribus in poſterũ poteſtatem regiam permittatis. pro Clu. 97. Pręclarè id quidem, qui & amicu pmiſerit, & ſe oſtẽderit de hoc toto genere nihil laborare 1. Tuſcul. 166. a. Inimicitias cum aliquo ſuſceptas Reipub. permittere, pro Seſt. 62. Permittere licentiam alicui faciẽdi aliquid, in Verr. 153. b. Totum negotiũ alicui permittere, ſeque in eius poteſtate fore dicere, ad Quin. fr. l. 2. 10. 2. a. Omnia alicui permittere, pro D. ſua, 44. a. Sententijs iudicum vitaua alicuius pmittere, p Roſ. Am. 86. a. Incẽſu habẽdo poteſtas omnis æſtimationis habendæ Cenſori permittitur 4. Verr. 91. a.

Veu-

Vendendi poteſtas lege permittitur. 1. de L.Agr. 4.2. Primû per mittitur infinita poteſtas de innumerabilis pecuniæ conficiendæ. 2. de L.Agr. 44.2. Quid tibi permittatur, cognoui, epiſt. 86.b. Roſcij vita erepta de manibus ſectorum, ſententiis iudicum per mitteretur, pro S.Roſc. 43.b. Crudelis in animaduertendo, diſſolutus in permittendo, in Verr. 235. b. Vt facias quod vis, tibi permiſſurus ſum, ad Q.fr. 3.16.7.2. Itaque ſuos libros ipſi legunt cum ſuis, nec quiſquam attingit præter eos, qui eandem licentiã ſcribendi ſibi permitti volunt 1. Tuſc. 11.2.

Permiſſus.

Frugi igitur hominem, &c. videtis poſitum in veſtra fide ac poteſtate, atque ita, vt commiſſus ſit fidei, permiſſus poteſtati, pro 1 Cœnt. 25.2. Simili ſenatuſconſulto C. Mario, L. Valerio c o s s. permiſſa eſt reſpub. in Cat. 98.b. Quo in magiſtratu non inſtitutum eſt à me iudices regnum, ſed non permiſſum, pro Syl. 15.a. Quibus & lege & Senatuſconſulto permiſſum erat, ut de Cæſaris actis cognoſcerent. Att. 16.342.1.2. Ea poteſtate, quę tibi ad dignitatem permiſſa ſit, ad quęſtum uti, ad Q.fr. 291.b.

Permiſſus.

Quum enim Annibalis permiſſu exiſſent è caſtris, reddit paulo poſt. 1. Off. 62.a. Omitto quantis ornamentis populum iſtum C. Cęſar, cum eſſet in Hiſpania Prætor, affecerit, controuerſias ſedarit, iura ipſorum permiſſu ſtatuerit, &c. pro Cornelio Balb. 34.2. Permiſſu legis, con. Rul. 73.b. Omne ſeruitium permiſſu magiſtratus liberatum, &c. de Aruſp. reſp. 249. b. Permiſſu tuo. 5. Verr. 159.2.

Permiſſio.

Permiſſio eſt, quum oſtendimus in dicendo nos aliquam rem totam tradere, & concedere alicuius voluntati, ſic, Quoniã, &c. ad Herr. 4. 191. In diſtributis ſuppoſita ratio & permiſſio. 3. de Orat. 115. Quòd tibi mea permiſſio manſionis tuę grata eſt, ex parte gaudeo, ad Quint. fr. 3.7. Permiſſione potior eſt ſanctio 2. ad Her. 42.

Permodeſtus.

Satis enim acutus & permodeſtus, & bonæ frugi. 4. Att. 27. Homo enim videlicet timidus & permodeſtus, vocem Conſulis ferre non potuit, in Cat. 33.2.

Permoleſtus.

Atque hi non ſunt permoleſti, ſed tamen inſident & vrgent, & nullius amantis cõſilio aut ſermone requieſcũt. Att. 1. 13.4.2.

Permoleſte.

De Pletorio vicino tuo permoleſtè tuli, quenquam prius audiſſe quam me, ad Att. lib. 15.329. 3.2. ad eundem, lib. 2. 23.1. & 6. Verr. 115. 2.

Permoueo.

Quod ſiquis ſociorum incommodis minus moueatur, ſiquem aratorum fugę, calamitates, exilia, ſuſpendia denique non permouent. 5. Verr. 122.2. Permouere, oratori neceſſarium. Or. 142 Qui mœſti inter ſui diſſimiles & mœrentes ſedebant, & contagione turpitudinis vehementer permouebantur. Att. 1. 11.6.2. In commouendis iudicibus, iis ipſis ſenſibus, ad quos illos adducere volumus, permoueri 2. de Or. 102.2. Permoueri falſa viſione & ſpecie alicuius rei. Tuſc. 2.37. Miſeratione mens iudicium permouenda eſt, in Or. 72.

Permotus.

Permotus neſcio qua animi diuinatione. Appio, lib. 3. 13.5.2. Permotus nominum fama 10. ad Att. 28. in epiſt. Cæſaris. Permotus iracundia, dolore, metu. Att. 10. 195. 9.2. Quod ſi fuiſſet. & ex eo loco metu permotus fugiſſet, quum armatos vidiſſet, diceresne eſſe deiectum? opinor, pro Cęc. Quod maxime contingit aut dormientibus, aut mente permotis. 1. de Diu. 209.2.

Permotio.

Illa autem, quæ aut conciliationis cauſa leuiter, aut permotionis vehementer aguntur, &c. 2. de Or. 119.2. Alterum mentis incitatione & permotione diuina 1. de Diu. 147.2. Mediocritates illi probabant, & in omni permotione naturalem volebant eſſe quendam modum 4. Acad. 245.2. Mentis permotione magis quàm natura hęc ſentimus. 2. de Diu. 13.2. Permotiones animi. 1. de Orat. 22. Permotiones vtiliter animis noſtris à natura datæ, ſecundum Academicos. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 126. Permotiones intimę. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 131. Atque illi quidem etiam vtiliter à natura dicebant permotiones iſtas animis noſtris datas, &c. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 126. hoc eſt, affectus ac motus animorum, quos Græci πάθη vocant.

Permulceo.

Item quam flatu permulcet ſpiritus Auſtri 2. de Nat. d. 169.2. Senſum voluptate qui permulcet, pellit 2. de Fin. 28. Duæ res, ſonus & numerus, permulcent aures, in Or. 93.2. Prima eſt enim quaſi cognitio & commendatio orationis in principio, quæ continuo eum qui audit, permulcere atque allicere debet 2. de Or. 173.2. Præterita enim ætas quamuis longa, quum efflux iſſet, nulla conſolatione permulcere poſſet ſtultam ſenectutem, de Sen. 5. Nam lęduntur arteriæ, ſi ante quam leni voce permulſæ ſunt, acri clamore compleantur, ad Her. 20.b.

Permultus.

Imitatores principium permulti exiſtunt. 3. de Leg. 46.2. Permulti obſeruandi ſunt, pro Sext. Roſc. 33.b. Sunt enim permulti optimi viri, qui valetudinis cauſa in hæc loca veniant. Att. 14. 2. Ad has viſiones inanes Antiochus quidem & permulta dicebat. 4. Acad. 9.90.2.

Permulto.

Pręſertim quum Chryſippus Academicos refellens, permulto clariora & certiora eſſe dicat, quę vigilãtibus uideantur, quã quæ ſomniantibus 2. de Diu. 189.2.

Permultum.

Sed in omni iuſtitia permultum intereſt vtrum perturbatione aliqua animi, quæ plerunque breuis, & ad tempus, an conſulto & cogitato fiat iniuria. 1. Offic. 40.2. Et prima illa actio, & hæc contra Antonium concio, mihi profeciſſe p. videtur. Att. 14. 318. 6.2.

Permuto.

Vt verear ne illud quod tecum permutaui, verſura mihi ſoluendum ſit. Att. 76.b. Quæ quu plus permutaſti, quam ad fructũ inſularum: id ille annus habeat, in quem itineris ſumptus acceſſit. Att. 16.331.3.2. C. vero Gracchus ruinis & emiſſitiis, quas ipſe ſe proieciſſe in forum dixit, quibus digladiarentur inter ſe ciues, nonne omnem reipub. ſtatum permutauit? 3. de Leg. 50. Scripſerat vt x 11. H S. permutarer, tantum eſſe reliquum de argento. Att. 184.b. Si Catilinam ſentẽtiam permutauerit, &c. in Cat. 107.b. De Cicerone, vt ſcribis, ita faciam, ipſi permittam de tempore nummorum, quantum opus erit vt permutetur, tu videbis. 12. Att. 34 Quare velim cures, vt permutetur Athenis, quod ſit in annum ſumptum ei ſatis. Att. 245.b. At ſe curaſſe vt cum quæſtu populi pecunia permutaretur, ep. 29.b. Sed quæro quod illi opus erit Athenis permutari, vt poſſit. Att. 194.b. Effectumque vt dando & accipiendo, & permutãdis facultatibus nulla re egeremus. Offic. 35.b. Id poſt diſſidium optimatium, de quo ipſo nunc mouentur, ita perturbatum, itaque permutatum eſt, de Aruſp. reſp. 41.2.

Permutatio.

Permutatio, eſt oratio aliud verbis, aliud ſententia demonſtrans. 4. ad Her. 201.b. Permutatio pecuniæ. 11. Att. 1. Quadrantaria permutatio, pro Cæl. 50.b. Ego prętèrea rationem Philogeni, & permutationis eius quam tecum feci, edidi. Art. 5.24. Per paucos dies, dum pecunia accipitur, quæ mihi ex publica permutatione debetur, commorabor. Appio, lib. 3. 11. Magna rerum permutatatione impendente declinaui paululum, pro Seſtio, 62.2. Quanti eſt æſtimanda virtus, quę nec eripi, nec ſurripi poteſt: neque naufragio, neque incendio amittitur: nec tempeſtatum, nec tẽporum permutatione mutatur? in Parad. 65.a. Partim emptiones, &c. Partim permutationes, ad hunc Tuſculanum monicm extruendum. in Piſ. 90.b.

Pernéceſſarius.

Contendiſſe à Lælio paterno amico, ac perneceſſario, vt hunc hoc iudicio arceſſeret, pro Flac. 11.2. Non eſſe Romę meo tempore perneceſſario, ſubmoleſtè fero. Att. 5.109.1.2.

Pernego.

Implorarct hominum fidem, atque à ſe illam pyxidem traditam pernegaret, pro Cæl. 52. Sæpe appellati pernegauerunt 3. Ver. 74.2. Itaque illo tempore ac primo iſtius aduentu pernegatur. 6. Verr. 67.2.

Pernicies.

Qua nulla pernicies maior hominum vitæ potuit afferri 2. Offic. 13. Neque tanta fortunis omnium pernicies poteſt accedere, quàm opinione Populi Romani rationem veritatis, integritatis, fidei, religionis ab hoc ordine abiudicari. 3. in Verr. 3.2. Pernicies patriæ, in Ver. 67.b. Labes & pernicies prouinciæ. 2. Verr. 2.2. Pernicies Reipubl. & exitium vrbis 4. in Cat. 83.2. Eadem facultate & fraus hominum ad perniciem, & integritas ad ſalutem vocatur. 2. de Oratio. 20.2. Quanquam videbam coniunctam eſſe cum magna calamitate Reipubl. perniciem. 1. in Cat. 8.2. Depelleret perniciem à patria, pro D. ſua, 72.2.

In apertam perniciem incurrere 3.de Na.d. 50. Pernicie & confuſione omnium rerum 11.fam.5.in epiſt.M.Bruti & Caſſi.Hiſce omnibus Catilina cum ſumma Reip.ſalute, & cũ tua peſte & pernicie,&c.proſireſcere ad impium bellum ac nefarium.1.in Cat. 14.a.Quorum nihil pernicie cauſa diuino conſilio, &c.ſactũ putamus, pro Roſcio Am. 77. Ne mali magno cum detrimẽto bonorum, & communi omnium pernicie plurimum poſſit, &c. 1. de Inuen. 8. a.

Perniciosſus.

Itaque in his perniciosſus eſt error,qui exiſtimant libidinum, peccatorumque omnium patere in amicitia licentiam,de Amic. 70.a.Is inutilis ſibi,perniciosſus patriæ ciuis alitur.1.de Inu.2.a Quanquam iſta aſſentatio perniciosſa ſit, nocere tamen nemini poteſt,niſi ei qui eam recipit,de Amic.80.a.Nefanda & perniciosſa labes ciuitatis,pro D.ſua, 101. a. Cõſilium Reip.perniciosſum pro D.ſua, 136. b.Fœdum & perniciosſum iudicii exitum leuiſſimè tuli,ad Q.fr.3.24.8.a.Perniciosſa loquebatur de mãſione tua 11. Att.18.Perniciosſior morbus 3.Tuſc. 98.a.Quo perniciosſius de Repub.merẽtur vitioſi principes, quòd non ſolum vitia concipiunt ipſi,ſed ea infundunt in ciuitatem 3.de L.47.a.

Perniciosſe.

Multa perniciosſe & peſtiferè ſciſcuntur in populis,de L. 171. b.Quam diſſolutè,quàm turpiter,quamque ita p. vt,&c.Att.14. 309.3.a.Sapientis autem ciuis fuit cauſam nec perniciosſam,& ita popularem,ut non poſſet obſiſti p.populari ciui non relinquere 3.de Leg. 39.a.

Pernicitas.

An dubitas,quin præſtans valetudine,viribus, forma, acerrimis,integerrimiſque ſenſibus,adde etiam,ſi libet, pernicitatem & velocitatem:&c.5.Tuſc.64.a.

Pernobilis.

Nam tum ipſa fuit egregiè facta, tum epigramma Græcũ pernobile inciſum habuit in baſi.6.Verr.113.a

Pernoſco.

Qui ſe profitebatur hominum mores, naturaſque, ex corpore. oculis,vultu,fronte pernoſcere,de Fato.16.a. Penitus pernoſcendi.1.de Or.9.a.

Pernocto.

Pernoctant venatores in niue, in montibus vri ſe patiuntur, Tuſc.2.35 Adoleſcentiam alunt,ſenectutem oblectant, ſecũdas res ornant,aduerſis perfugium ac ſolatium præbent, delectant domi non impediunt foris,pernoctant nobiſcum,peregrinantur, ruſticantur, pro Archia, 12. a. Matres miſeræ pernoctabant ad oſtiũ carceris 7.Verr.92.a.Senator Pop.Rom.quòd in vobis fuit, in veſtro oppido iacuit.& pernoctauit in publico 6. Verr.12.Cũ eſſet adoleſcens apud mulierculam quandam, atque ibi pernoctaret,& ibi diem poſterum commoraretur,pro Clo.17.a.Bis in die ſaturum fieri,nec vnquam pernoctare ſolum.Tuſc.147.b.

Pernoctans.

Sedulius propter inopiã tecti in foro pernoctãs,p D.ſua,63.a Id eſt,dormiẽs.Quo iãdẽ igitur gaudio affici neceſſe eſt ſapiẽtis, animũ cũ his habitantem pernoctantemq; curis?5.Tuſc. 97.a.

Perobſcurus.

Perobſcura quæſt.1.de Nat.d.1.a.

Perodioſus.

Crebrò refricat lippitudo,non illa quidem perodioſa, ſed tamen quæ impediat ſcriptionem meam.Att. 10.208.2.a.

Perofficioſe.

Perofficioſe & peramanter me obſeruant.9.fam.47.

Peropportunus.

Per opportunam cupiditatibus ſuis victoriam fore putabant 6.fam.10. Sed tamen defeſſus iam labore atque itinere diſputationis meæ,requieſcam in Cæſaris ſermone, quaſi in aliquo peropportuno diuerſorio.2.de Or.129.a.

Peropportune.

Peropportunè fortuna te obtulit.7.Ver.32.P.venis. 1.de Na. d.32.a.Peroptato,de Or.110.b.

Perornatus.

Craſſus in dicendo & perornatus & breuis,de Cl.Or.81.a.

Peroro.

De qua quum dixero,totum hoc crimen decumanum perorabo.5.Verr.130.a.Hęc tria quum docuero,perorabo,pro Q.19.a. Reſtat vt doceam,atq; aliquando perorem 2.de Na. d.116.Cum Vectius ad arbitriũ tuũ peroraſſet, in Vatin. Odio & ſtrepitu ſenatus,coactus eſt aliquando perorare.4.Att.9.Breui perorare 1. de Inu.102.a.Mihi perdifficile eſt contra tales oratores nõ modo tantam cauſam perorare,ſed omnino verbum facere conari,pro Quin.51.a.Narrationem perorare,ad Her.1.17 a.Quum ego te hac noua lege videam eodem die accuſatori reſpondere, & tribus horis perorare, in hac mea cauſa tempus dilaturum putas? de Fin.4.1.Peroraſſe iam illum puto,10. Att.1. Res illo die non peroratur,dimittitur iudicium,in Verr.123.b.Alii iubent,antequam peroretur,ornandi aut agendi cauſa digredi,deinde concludere ac perorare 2.de Or.45.a.Queritur priore patrono cauſam defendẽte,nunquam perorari potuiſſe,pro Quin. 18.a. Hoc eſt,orationem ad finẽ duci. Sed etiam Fauonius ipſe inſuſurrat, nauigandi nobis Luculle tempus eſſe:& quoniam ſatis multa dixi,eſt mihi perorandum.Acad.q.ed.1.lib.2.235.Locus perorandi,vbi plurimum pollet oratio. de Cl.Or.99.a. Titum dabit amicitiæ,vt veram amici cauſam eſſe malit : vt perorandæ litis tempus, quoad per leges liceat,accommodet 3. Off.57. Video enim Platonem idem feciſſe, omnemque orationem eius de Legibus, peroratam eſſe vno æſtiuo die 2.de L.107.a.Quibus dictis intelligat fore peroratum,de Inu.49.b.

Peroratus.

A Q.Hortenſio cauſa P.Seſtii eſt perorata,pro Seſt.3.b.Dicta eſt à me cauſa Iudices & perorata,pro Cęl.52.b.Cauſa prope perorata. 7. Verr. 1.a. Perorata omnis Platonis oratio de legibus vno æſtiuo die 2.de L.62. Quo loco niſi perorata cauſa & probata,non eſt vtendum,de Inu.67.& ad Q.fr.306.b.Perorata narratione, ad Her. 3.b. Sed hæc tum laudemus, cum erunt perorata 5. Att. 16.

Peroratio.

Extat eius peroratio,qui epilogus dicitur,de Cl.Or.65.a. Inflammans & reſtinguens omnia peroratio,in Or.67.a.Peroratio naturalis omnium cauſarum,vna Brut.110.Concluſio orationis & peroratio 2. de Orat.45.a. Per orationis partes duæ. Part 18. Tum alij concluſionem orationis, & quaſi perorationem collocant.1. de Orat. 45. a. Per orationem omnes mihi relinquebant, Orat. 71.

Perparum.

Perparũ ex illis magnis lucris ad ſeſe peruenire.5. Ver.112.a.

Perparuus.

Itaq; cum maximis eum rebus liberares,perparuam amicitię culpam relinquebas,pro Deiot.5.Quæ & quum adſunt.perparua ſunt:& quandiu affutura ſint,certum ſciri nullo modo poteſt 1.de Leg.77.a.Perparuulus,pro D.ſua,122.b.

Perpaucus.

Erat quidem,ſi perpauca mutauiſſet,germaniſſimus Stoicis.4. Acad.139. a.

Perpauculus.

Perpauculis paſſibus me deduxit in Acad.1.de L.41.

Perpaulum.

Declinare dicit atomum perpaulum,quo nihil poſſet fieri minus.1.de Fin.19.a.

Perpaululum.

Nam te in viam,ſimul ac perpaululum guſtaris, extrudam & eiiciam.2.de Or.130.Inter ingenium quidem & diligentiam perpaululum loci reliquum eſt arti.2.de Or.82.a.

Perpauper.

Erat enim rex perpauper.Att.6.33.de Ariobarzane.

Perpello.

Serg.Galbam memoria teneo diuinum hominem in dicendo, & M.Aemilium Porcinam,& Cn.ipſum Carbonem,quem tu adoleſcentulus perpuliſti, ignarum legum,&c.1.de Ora.21.a. Candor huius te, & proceritas, vultus, oculique perpulerunt, pro Cæl. 28. a.

Perpendiculum.

Tu Verres hic quod moliare,nihil habes:niſi fortè vis ad perpendiculum columnas exigere:&c.3.Verr.94.a. Nulla eſt columna,quæ ad perpendiculum eſſe poſſit 3.Verr. 94. Feruntur grauitate ad perpendiculum atomi rectis lineis, de Fato. 15.a. Columnas neque rectas,neque è regione Diphilus collocaret: eas ſcilicet demolietur, & aliquando perpendiculo & linea diſcere vti.ad Q.fr.3.2.Atqui ſi id crederemus, non egeremus perpendiculis,non normis,non regulis.2.Acad.9.a.

Perpendo.

In iis omnibus generibus iudicato,& perpendito quantũ quiſque poſſit. de Pet. 208. b. Hæc omnia ad rationem ciuitatis ſi dirigas, recta ſunt : ſin perpendere ad diſciplinæ præcepta velis, reperientur prauiſſima, pro Mur. 70. a. Vulgo de oratoribus

bus ab imperitis dici ſolet, boois in uerbis, aut aliquis noo bonis utitur, noo arte aliqua perpenditur, ſed quodam quaſi naturali ſenſu iudicatur. 3. de Or. 83. a. Quid in amicitia fieri oportet, quæ tota veritate perpeoditur? Læl. 80. Sed eius æquitas aratorum commodo & uoluntate perpenditur. 5. Verr. 184. 2.

Perpendens.

Et primom, M. Catoni vitam ad certam rationis normam dirigenti, & diligentiſſimè perpendeoti momenta officiorum omnium, de officio meo reſpoodebo, pro Mur. 2. a

Perpenna.

M. Perpeooa, L. Martius, Cenſoses. 3. Verr. 102.

Perperam.

At eſt aliqnando cootra iudicatum, primum vtrum rectè ao perperam. pro Cæc. 50. a Cooſtitutæ p. res. 1. de Inu. 114. a Quemadmodum ſoleot bomines nobiles, ſeu rectè, ſeu p. facere cœperunt, ita in vtroque excellunt, vt nemo noſtro loco natus aſſequi poſſet. pro Quint. 16. Deinde qui illud fecerit tam nequiter. eundem hoc tam p. feciſſe, non eſſe miraodum. ad Her. 2. 35. a P. iudicare. 4. Verr. 40.

Perpetior.

Ac mihi quidem non ita moleſti ſunt, facile omnes perpetior & perfero. de Ora. 115. b Idem etiam dolorē ſępe perpetiuntur, ne ſi id non faciant, incidant io maiorem. 1. de Fin. 73. a Mendicitatem multi perpetiuntur, vt viuāt. 5. de Fin. 56. a Hæc tu, tametſi omnium hominum diſſolutiſſimus, crudeliſſimusque ſemper fuiſti, tamen nunquam perpetercre. 5. Ver. 110. a Malim, niſi hoc peius ſit, ſufferre & perpeti. Seruius Cic. 4. 5. 10. a Perpeti vel Herculis ærumnas. de Fin. 2. 95. Perpeti & perferre facilè omnes. 2. de Or. 43. a Omniaqoe perpeti ipſa cognitione & ſcientia captos. de Fin. 5. 45. Qoiduis perpeti, cuiuis deſeruire, dum quod velis, tooſequaris. Off. 1. 153. Tanta vis erat iniuriarum, vt homines quiduis perpeti, quàm non de iſtios prauitate & iniuriis deplorare & conqueri mallent. 5. Verr. 37. a Nonne tibi affirmaui quiduis me potius perpeſſurum, quàm ex Italia ad bellum ciuile me exiturum? ad Cæliom, lib. 2. 15. 10. a Mihi omoia potius perpetieoda eſſe doco, quàm noo, &c. coot. Rul. 67. b

Perpetiens.

Caſus ille qni nobis miſerabilis videtur audientibus, illi perpetienti erat voluntarius. 2. de Fin. 106. a

Perpeſſus.

Vt mihi tam molta pro ſe perpeſſo atqoe perfoncto concederet ut officium meum; memoremqoe in benemeritos animum fidemq; fratris mei præſtarem, &c. Lentulo, lib. 1. 9. 27. a

Perpeſſus.

O multa dictu grauia, perpeſſu aſpera. 2. Tuſc. 30. a Fortioremque in patiendo dolore, ſi eum aſperum & difficilem perpeſſu, & contra naturā, qoàm ſi malom eſſe dixero. 4. de Fin. 117. a

Perpeſsio.

Patientia eſt honeſtatis aut vtilitatis caoſa rerum arduarom ac difficilium voluntaria ac diuturna perpeſſio. 2. de Inu. 242. a Sic perpeſſio cæterorum facit, ut ea quę acciderint, multo minora, quàm quanta ſint, exiſtimata videantur. Tuſc. 4. 3. 49. Dolorū perpeſſio. de Fin. 1. 38. Tuſ. 2. 31. Laborum perpeſſio. de Inu. 82. b Harum rerum oon ſolum eucotus atque perpeſſio, ſed etiam expectatio iodigna homine libero eſt, pro Rab. 93. b

Perpetuus.

Ignis Veſtæ perpetuus & ſempiternos. in Cat. 90. Anoui temporis criminationem omnis ætas L. Flacci & perpetua defendet. pro Flac. 165. b Firmā & perpetua amicitia. de Petit. Conſ. 18. a Perpetoa alicoius cooſuetudo in vi inferenda. pro Milo. 38. a. Nam me meæ vitæ perpetua conſuetudo ad eum defendendom eſt adhortata, pro Rab. 90. b Aſſidua & perpetua cura. Ligario, lib. 6. 13. 4. a Conſtans & perpetua defeoſio ſalutis meæ. poſt reditom io Senatu. 26. a Perpetua oratio latius fuſa. 1. de Leg. 47. Perpetua oratio noo rhetorum ſolùm, ſed etiam philoſophorū eſt. de Fin. 67. b. & Attic. 22. b Perſeuerantia, eſt in ratione bene conſiderata ſtabilis & perpetua permaoſio. 2. de Inu. 242. Satio perpetua atque æquabilis. 5. Verr. 92. a Tacitornitas perpetua. 3. Verr. 56. a Vna via lata atque perpetua, multæqoe tranſuerſæ Syracuſis, in Verr. 228. b Mea perpetua atque conſtans voluntas in Rempub. in Ant. 248. b At meus quidem is fuit, vt à Brunduſio vſque Romam agmen perpetuum totius Italiæ viderem. in Piſo. 40. a Perpetuum ius. 2. de Orat. 77. Studium perpetuum in aliqoem. Attic. 8. 158. 1. a Feſtiuitatis perpetuæ geous. 2. de Orat. 121. a. Perpetuæ & æternæ legis vis. 1. de Natu. deo. 58. 1. a. Philip. 12. Perpetui & vniuerſi generis quæſtio. 2. de Orat. 77. a

Quod ſi erit durius, veniam, & ipſe perpetuum morbom iurabo. Att. 12. 240. 2. a A continentibus tuis ſcriptis, in quibus perpetuam rerum geſtarum hiſtoriam complecteris. 5. famil. 28. Siquis erit qui perpetuam orationem, accuſationemque deſideret, altera actiooe aodiet. 2. Verr. 33. a Hortenſius autem vehementer admirans, quod quidem perpetuo Lucollo loquente fecerat, &c. Acad quæſt. lib. 4. 113. a Valde ſum cupidus te in illa longiore & perpetua diſputatione audiendi. 2. de Orat. 10. Cato Pompeium oratione perpetua tanquam reum accuſauit, ad Qoint. frat. 308. b. & de Orat. 97. b. Clodium preſentem fregi in Senatu cùm oratione perpetua pleniſſima grauitatis, tuoi altercatione. Attic. 1. 11. 14. a Vtar oratione perpetua. 3. Verr. 16. Acad. quæſt. ed. 2. lib. 1. 23. Atque vt in perpetua pace eſſe poſſitis, prouidebo. 3. in Cat. 7. Fœnore perpetuo vt ducerentur centeſimę, Senatuſconſulto factum eſt Atti. 5. 54. Perennes & perpetui curſus ſtellarum. 2. de Natu. deo. 79. a Non ſolùm perpetuæ orationes, ſed etiam partes orationis iiſdem locis adiuuantur. Top. 129. b. Nam & quæſtiones perpetuæ, hoc adoleſcente cooſtitutæ ſunt, quæ antea nullæ fuerunt, de claris Orat. 54. Perpetuæ & contextæ voluptates. 5. Tuſcul. 136. a. Sacra perpetua. 2. de Leg. 77. a. Pecuniæ quęrendę non ſolùm ratio eſt, ſed etiam collocandę, quę perpetuos ſumptus ſuppeditet. 2. de Off. 60. Quę ille in æs incidit, ioqno populi iuſſa perpetuaſque leges eſſe voluit, pro nihilò uabebuntur? in Ant. 156. b. Ita perpetuas & contextas voloptates in ſapiente fore ſemper. 5. Tuſc. 136. a. Qui omnes à perpetois ſuis hiſtorijs ea quæ dixi bella ſeparauerunt, epiſt. 67. b. Non perpetuis centeſimis, ſed renooatis quotannis. 6. Att. 26. Reſpublica ſine conſulibus eſſet, neqoe ſolùm parentibus perpetuis, verumetiam totoribus annuis eſſet orbata, ſententias dicere prohiberemini, poſt reditum in Seoatu. 3. 2.

In Perpetuum.

In perpetuum res ſuas alienare. 2. de Leg. Agr. 69. a. de Amic. 101. b. Eum in perpetoum alienari. ad Brut. 90. b. Hoc autem vno ioterfecto, intelligo hanc Reipob. peſtem paulisper reprimi, non in perpetuom comprimi poſſe. 1. in Cat. 22. a. Ipſum præterea ſummo officio & ſumma obſeruantia tibi in perpetuum deuinxeris. ad Memmium, lib. 13. 3. 2. a. Hoc meditatum nobis in perpetuum eſſe debet. de Orat. 119. & pro Clo. 45. b. Eum in perpetuum modeſtiorem ſpero fore. Brut. 90. b. In perpetuum iacere. 6. famil. 37. Eueſam in perpetoum prouinciam nos inueniſſe ſcito. Atti. 76. b. Ego verò ſi tum illorum impiorum ferro ac manu concidiſſem, in perpetuum Reſp. cioile præſidium ſalutis ſuæ perdidiſſet. pro Planc. 73. a. Statueram io perpetuum tacere, epiſt. 49. b.

Perpetuò.

Facies perpetuò, quæ feciſti, ad Quin. fr. 298. & de Vniu. 201. b. Neque illum hanc perpetuò habere, neqoe me perpeti. 7. Verr. 67. a Quid ciuitates, quæ in amicitia, fideqoe Populi Rom. perpetuo manſerant? 4. Verr. 2. a. Vt eam opinionem perpetuo manſerant. 4. Ver. 2. a. Vt eam opinionem perpetuo ſediſſet, pro Clu. 39 b. Si perpetuo tacerem, ep. 49. b.

Perpetuo.

Vt ſi cui ſit infinitus ſpiritus datus, tamen eū perpetuare verba nolimos. 3. de Or. 100. 2. Semper Cæcilius in calamitate fratris ſui iodicium poteſtatem perpetoandam, legis acerbitatem mitigandam putauit, pro Syll. 48.

Perpetuitas.

Perpetuitas dicendi. Ora. 4. Perpetuitas & conſtantia dictorum. Tuſcu. 234. b. Perpetoitas, & quaſi conuerſio orationis, de Ora. 160. b. Cui ſimilis futura eſt perpetuitas omnis conſequentis temporis. Tuſco. 1. 81. Perpetuitas voluntatis, ad Q. fr. 3. 18. Cauſa perpetuitatis machinata eſt natura mares & fœminas. 2. de Nat. d. 192. 2. Qui aotem diffidet perpetuitati bonorum ſuorum, timeat neceſſe eſt, ne aliquando amiſſis illis ſit miſer. 2. de Fin. 138. 2. Malus cuſtos diuturnitatis metus: contraque, beneuolentia fidelis eſt, vel ad perpetuitatem veſtram, quàm illa, quibus eſtis tum, quum gignebamini, colligati, de Vniu. Magis voluntatis perpetuitatem, quam promiſſorum exitom expecto, ad Quint. fr. 325. b. Non igitur ex ſingulis vocibus philoſophi ſpectandi ſunt, ſed ex perpetuitate atque conſtantia. 5. Tuſcu. 46. 2. Maiorem fructum ponere in perpetuitate laudis, quàm in celeritate Prætura, ad Firmium, lib. 10. 25. 8. 2. Genus facetiarum quod in perpetuitate ſermonis eſt. 2. de Or. 121. a. In tota vita conſtituenda, multò eſt maior rei cura adhibenda, vt conſtare in vitæ perpetuitate poſſimus nobiſmetipſis, nec in vllo officio claudicare. 1. Offic. 167. 2. id eſt, conſtantia. Perpetuitate &

te & quaſi conuerſione verborum vtendum non ſemper eſt. 3. de Orat. 105.a.

Perplacet.

Sed ſi eſt aliquid in ſpe, vide legem quam T. Fadio ſcripſit T. Viſellius, ea mihi perplacet. Att. 3.65.7.a.

Perpolio.

Librum meum illum ἀνέκδοτον nondum, vt uolui, perpoliui. Att. 14.33. Sed iſte ipſe Cęlius neque diſtinxit hiſtoriam varietate locorum, neque verborum collocatione, & tractu orationis leni & æquabili perpoliuit illud opus. 2. de Orat. 59.a. Id omne, & quæ ſequentia eſſent, perpolirent & abſoluerent. de Vniu. 59. Tu interea non ceſſabis, & ea quæ habes inſtituta perpolies, noſque diliges. 5. fam. 36. Aequaliter perpolire aliquid, ad Herr. 4.160.a. Perpolire, & abſoluere aliquid imperfectum. de Vniuer. 203.b. Pręceptis artium perpolire aliquas partes orationis. 2. de Orat. 111.a. Sed quoniam me recuſante placuit ambobus adhiberi hunc à me quaſi perpoliendi quendam operis extremum laborem, peto à vobis, ut me officij potius, quàm diſcẽdi ſtudio hanc ſuſcepiſſe operam ac munus putetis, pro Corn. Balbo. 15.a.

Perpolitus.

Eſt autem hic, de quo loquor, non philoſophia ſolùm, ſed etiã literis, quod ferè cæteros Epicureos negligere dicunt, perpolitus, in Piſ. 55.a. Ornata & perpolita oratio. 1. de Ora. 16.a. Vita humanitate perpolita, pro Seſtio. 79.a. Perfecti in dicendo & perpoliti homines. 1. de Or. 31.a. Omnes partes orationis ęqualiter perpolitæ. ad Her. 27.b. Perpolitiſſimè, de Inu. 34.b.

Perpolitio.

Inſignita perpolitio verborum, ad Her. 28.b.

Perpoto.

Similiter totos dies in litore, tabernaculo poſito, perpotabat. 7. Verr. 69.a. Delituit in quadam cauponula, atque ibi ſe occultans, perpotauit ad veſperum. 2. Phil. 84.

Perpotans.

Prętore tot dies cum mulierculis perpotante. 7. Ver. 79.

Perpotatio.

Quid cum tuis ſordidiſſimis gregibus intẽperantiſſimas perpotationes prædicem? in Piſ. 16.a.

Perpugnax.

Perpugnax Craſſus in diſputando. 1. de Or. 47.

Perpurgo.

Ceruæque paulo ante partum perpurgant ſe quadam herbula, quæ ſeſelis dicitur. 2. de Nat. d. 190.a. Perpurga tanto magis de dote. 15. Att. 13. id eſt, explica, confice. Quumque fundamentum eſſet philoſophiæ poſitum in finibus bonorum & malorum, perpurgatus eſt is locus à nobis quinque libris. 2. de Diu. 2.a. Nunc mihi tertius ille locus eſt orationis de ambitus criminibus perpurgatus ab iis qui ante me dixerunt, pro Mur. 50.

Perpuſillus.

Hic ille, Non accuſabis, perpuſillum rogabo, 2. de Ora. 135.

Perquam.

Perquam breuiter perſtringere aliquid atque attingere. 2. de Ora. 111.a. Perquam flebiliter lamentatur in vulnere Vlyſſes apud Pacuuium. 2. Tuſc. 85.a. P. graue dictu hic quàm ille dignior, pro Planc. 13.a. P. optanda nobis varietas, & incredibilis illa vis dicendi Carneadis. 1. de Ora. 88.a. Quod mihi p. puerile uideri ſolet. 2. de Or. 60.a.

Perquiro.

Non perſequeris? non perſeueras? non perquiris cum dixerit Apronius, quis audierit, vnde hoc natum, quemadmodum prolatum ſit? 5. Verr. 113.a. Scribit ad quoſdam, vt ea vaſa perquirant, de Orat. 153.b. Poſſum etiam illa & cæterorum patronorum & mea conſuetudine ab accuſatore perquirere, pro Cęl. 41.a. Perquirere & inueſtigare homines ex omni regione, &c. de Per. Conſ. 50.a. Contemplari & perquirere res occultas, de Fin. 136.b. Ne multa, perquiritur à coactoribus, inuenitur ea ſerrula ad Stratonem perueniſſe, pro Clu. 143.a. Videmuſne, vt pueri, ne verberibus quidem à contemplandis rebus perquirendiſque deterreantur? 5. de Fin. 87.a

Perquiſitius.

Perquiſitius & diligentius conſcribere. 1. de Inu. 91.a

Perraro.

Iſtorum enim verborum amore, quæ perraro appellantur ab Epicuro, ſapientiæ, fortitudinis, &c. 2. de Fin. 84.a. Non enim timeo, ne quia perrarò grati homines reperiantur, idcirco, &c. pro Planc. 2.a. Perrarò venit in oppidum, pro Roſc. Am. 31.a

Perrecondo.

Sed de hac mea, quantulacunque eſt, facultate quæritis, exponam vobis non quandam aut perreconditam, aut valde difficilem, &c. aut grauem rationem conſuetudinis meæ, qua quondam ſolitus ſum vti. 1. de Ora. 67.

Perridiculus.

Sed tamen eſt eorum doctrina, quantum ego iudicare poſſum, perridicula. 2. de Orat. 43.a Quid in prouincia facturus eſſet, perridiculi homines augurabantur. 4. Verr. 15.a. Atque hos omnes qui artes rhetoricas exponunt, perridiculos, tertio de Orat. 43.a.

Perridicule.

In quo non modo illud præcipitur, nequid inſulſe, ſed etiam ſiquid perridicule poſſis. 2. de Or. 132.a

Perrumpo.

Emolumenta enim rerum fallacibus iudicijs vident, pœnam non dico legum, quas ſæpe perrumpunt, ſed ipſius turpitudinis, quæ acerbiſſima eſt, non vident. 3. Off. 47.a. Sed effugi inſidias, perrupi Apenninum, &c. in Ant. 554.b. Accedit vt eo facilius animus euadat ex hoc aere, quem ſæpe iam appello craſſum, eumque perrumpat, quòd nihil eſt animo velocius, &c. 1. Tuſc. quęſt. 36. Exercitum firmum habere oportet, quo confidamus perrumpere nos poſſe. Attic. 8.163.5 a. Perrumpere leges. Offi. 3.47. Perrumpere quęſtiones. 3. Verr. 8 Aut ſi patefactum eſſet depellendi criminis, vel perrũpendi periculi, uel in longinquum tempus differendi, in Part. 62.a

Perſæpe.

Rectè etiam præcipi poteſt in amicitijs, nequis intemperata quadam beneuolentia (quod perſępe fit) impediat magnas vtilitates amicorum, de Amic. 64.a. in Verr. 263.b. Hodie multifariam nulla iudicia ſunt: vbi ſunt tamen, perſæpe falſa ſunt. 1. de Leg. 58.a.

Perſalſus.

Perſalſum illud eſt apud Neuium, Quod ploras pater? 2. de Orat. 154.a.

Perſalſe.

Trebatium quòd ad ſe miſerim, perſalſe & humaniter etiam mihi gratias agit, ad Q. fr. 2.3. & Att. 316.b

Perſaluto.

Et qui ita ſit ambitioſus, vt omnes vos noſque quotidie perſalutet, pro Flac. 43.a. Perſalutatio, pro Mur. 134.b

Perſapiens.

Quod magni cuiuſdam hominis & perſapientis videtur, de prouinc. Conſul. 36.a.

Perſapienter.

Etſi perſapienter, & quodam modo tacitè dat ipſa lex poteſtatem defendendi, quæ non modo hominem occidi, &c. pro Milon. 7.a.

Perſcienter.

Et ut ad infirmitatem laterum perſcienter contentionem omnem remiſerat, ſic ad virium imbecillitatem dicendi accommodabat genus. de cla. Or. 106.a.

Perſcribo.

Aeque enim tabulę condemnantur eius, qui verum non retulit, & eius qui falſum perſcripſit, pro Quin. Roſc. 45.b. Vt perſcripſi ad te antea. epiſt. 6.b. Ad ipſum hæc perſcripſi omnia. Att. 93.b. Fac vt omnia ad me explorata perſcribas. Att. 47.b. Quod ut ita putarem, ipſe perſcriberem, ad Cornificium, lib. 12.23.2.a. Egone hanc manum plenam perfidiæ, & hos digitos meos impellere potui, ut falſum perſcriberẽ nomen? pro Roſ. Com. 1.a. Conſtitui ſenatores qui iudicum picta perſcriberent, epi. 145.b. Perſcribere authoritatem. 1. fam. 7. & 12.49. Perſcribere ad ſingulas eius cauſas. 13. fam. 74. De ſuis rebus ad aliquem perſcribere. Metellus Cice. 5.3.2.a. Dicta omnia iudicum perſcribere, pro Syl. 31.a. In monumentis perſcribere. 2. de Leg. Agr. 86.a. Orationem mitiſſimam perſcribere alicui. Metello. 5.4. 3.a. Rationes ſcitè & literatè perſcribere, in Piſ. 48. Senatuſconſultum perſcribere. 3. in Cat. 58.a. Perſcribere triumphum, ſalutem, reſtitutionem alicui, in Piſ. 57. Perſcribere vſuras. 9. Attic. 51. Pecuniam in ædem ſacram reficiendam ſe perſcripſiſſe dicunt, pro Flac. 34. Quæ omnia quia Cato laudibus extulerat in cœlum. perſcribendaque cenſuerat, &c. 12. Att. 36. Id eſt, in pu-

blicas

blicas tabulas referenda. In tabulas publicas ad ęrarium perſcribendas curauit. 3. Ver. 38.2.

Perſcriptus.

Senatus authoritas eſt perſcripta, epiſt. 3. b. Iis verbis ea de me Senatus authoritas declarata eſt, vt nemini ſit triumphus honorificentius, quàm mihi ſalus reſtitutioque perſcripta, in Piſ. 87. b. Quamquam hoc ſi minus ciuili iure perſcriptum eſt, lege tamen naturæ, &c. de Aruſp. reſp. 28.2. Id ex ipſo Senatuſconſulto poteris cognoſcere, ita enim eſt perſcriptum, vt a me de ſcripto dicta ſententia eſt. Planc. 10.13.1.a. Et quoniam nondum eſt perſcriptum Senatuſconſultum, ex memoria vobis Quirites, quid Senatus cenſuerit, exponam, 10 Cat. 113. b. Vt quiſque eis rebus tuendis, conſeruandiſque præfuerat, ita perſcriptum erat, quum rationem ea lege redderet, vt quæ acceperat, deberet reddere. 6. Verr. 124. a. Et quatridui quidem ſermonem ſuperioribus ad te perſcriptum libris miſimus. 5. Tuſc. 17. a. Hoc perſcriptum in monumentis veteribus reperietis, contra Rull. 83. b. Rationes enim perſcriptę erant ita ſcite & literate, ut ſcriba, &c. in Piſ. 92. b. In literis publicis oſtendunt omnia quæ dixi ablata, eſſe perſcripta. 6. Verr. 123. a. Perſcripta Senatuſconſulta ſeruanto. 3. de Leg. 10. Et eundem id quod in authoritatibus perſcriptus extat, ſcribendo affuiſſe, de Or. 143. b

Perſcriptio.

Tiro mihi narrauit perſcriptionem tibi placere. 12. Atti. 65. Iam illud Senatuſconſultum, quod eo die factum eſt, ea perſcriptione eſt, ut dum id extabit, officium meum in te obſcurum eſſe non poſſit, ad Metell. 5.4. Perſcriptiones cum mulierculis aperta circunſcriptione feciſti, tutor his rebus Græcorum legibus aſcribendus fuit, pro Flac. 57. a. Illa uero diſſipatio pecuniæ publicę ferenda nullo modo eſt, per quam ſepties millies perſcriptionibus, donationibusque auertit. 5. Philip. 170. a

Perſcriptor.

Scribam tuum dicit Verres huius perſcriptorem fœnerationis fuiſſe. 5. Verr. 143.

Perſcrutor.

Perſcrutamini penitus naturam, rationemque criminum &c. pro Flacc. 15. a. Sic nocto ad eas ventitabant, ut omnia ſpecularetur & perſcrutaretur ante. 5. Tuſc. 83. a. Præmittebatque de ſtipatoribus ſuis qui perſcrutarentur arculas muliebres, & nequod in veſtimentis telum occultaretur, exquirerent. 2. de Off. 34. a. Literas legis perſcrutari. 1. de Inuent. 83. a. Inueſtigare & perſcrutari omnia. 6. Verr. 42. a. Iam ut hæc omnia reperire ac perſcrutari ſolitus ſit Iudices, eſt operæpretium cognoſcere. 6. Verr. 25. a. Voluntatem alicuius domeſticis ſuſpicionibus perſcrutari. 2. de Inuen. 218. a.

Perſeco.

Quare da te in ſermonem, & perſeca & confice, &c. Attic. lib. 13. 30. Sed ecquid nos eodem modo rerum naturas perſecare, aperire, diuidere poſſumus, vt, &c. Acad. quæſtio. edict. 1. lib. 2. 113.

Perſecutio, vide Perſequor.

Perſephone. 2. de Nat. deo. 49.

Perſequor.

Non perſequor quæſtiones infinitas, &c. 4. Acad. 209. a. Antiqua perſequeris claris & fortibus viris commemorandis. 2. de Finib. 28. Quæ tu diuerticula, quas flexiones, dum omnes ſolitudines perſequeris, quæſiſti? in Piſ. 41. a. Superſtitio, quocunque te uerteris, perſequitur. 2. de Diuin. 221. a. Extrema ſi idem perſequitur, qui inchoauit. iam omnia perfecta videbimus, de Prouinc. Conſul. 16. a. Hunc æſtuantem & tergiuerſantem iudicio ille perſequitur. pro Flac. 38. a. Et perſequitur omnia literis, epiſt. 147. b. & de Finib. 51. b. Brutus ſic philoſophiam Latinis literis perſequitur, nihil vt, &c. 1. Acad. 18. a. Nominatim voluptates omnes perſequitur Epicurus, 1. de Natu. deo. 254. a. Horum nos hominum ſectam perſequitur. 7. Verr. 142. a. Qui legatione hæreditates aut ſyngraphas ſuas perſequuntur, 3. de Leg. 26. a. Nec ſum copiam, quam potui, &c. perſecutus, de Finib. 140. b. Sed breuiorem me duæ res faciunt, vna, quòd publicis literis omnia ſum perſecutus, altera, &c. 10. famil. 13. in ep. Planc. Cum uero ea quæ ſcriptura perſecutus es, ſine ſummo amore cogitare non potueris, non poſſum exiſtimare plus quemquam a ſeipſo, quàm me a te amari, ad Trebonium, libro 15. 21. 8. a. Diligentiſſime res Annibalis perſecutus eſt Cælius. 1. de Diuin. 83. a. Quæ perſecutus eſt verſibus

Ennius, de Sen. 80. b. Commodiſſime has res perſecutus eſt Xenophon in eo libro qui, &c. 2. Offic. 128. a. In Lege Manilia, temperata oratione, ornandi copiam perſecuti ſumus. Orat. 206. b. Videre quemadmodum ſimus in ſpatio Quin. Hortenſium ipſius veſtigiis perſecuti. de Claris Orat. 170. a. Hanc ampliſſimam omnium artium bene viuendi diſciplinam vita magis, quam literis perſecuti ſunt. 4. Tuſcul. 10. a. Hanc puto me habere actionem, ut per interdictum, meum ius teneam, atque iniuriam tuam perſequar, pro Cęc. 23. a. Ne plures perſequar. Tuſcul. quæſt. lib. 1. 24. Perſequere conneans his funeribus dies. in Piſ. 81. b. Facies ſcilicet vt mea mandata digeras, perſequare, conficias. Quint. frat. 2. 32. Vt aui reliquias perſequare. Cat. 17. Nunc reliquorum oratorum ætates & gradus perſequamur. de Clar. Orat. 175. b. Academiam veterem perſequamur. 1. Acad. 11. a. Vt uitam inopem & vagam perſequamur. 12. Philip. 319. Quæque ab his dicuntur, ſic perſequamur. Academic. quęſt. edit. 1. libro. 2. 43. Eas ergo artes perſequeretur, viuendi artem tantam, tamque operoſam, & perinde fructuoſam relinquere? 1. de Finib. 105. a. Quam ſolemus perſequi vſque ad extremum. de Finib. 5. 48. Perſequi aliquem bello. Attic. 276. b. Perſequi aliquem terra & mari. Atti. 7. 1. 10. 2. a Triſtiſſimis omnibus aliquem exeuntem perſequi. in Piſonem, 86. b. Acrius aliquid perſequi. 2. de Orat. 97. a. Perſequi aliquid multis libris. Acad. quęſtio. edit. 1. libro. 2. 68. Perſequi aliquid ſcriptura. 15. famil. 52. Verſibus aliqua perſequi. de Seneċt. 5. a. Bona ſua repetere ac perſequi lite atque iudicio. 5. Verr. 26. a. Cæremonias inſtitutas perſequi, pro D. ſua. 109. a. Longum eſt perſequi cæteros, &c. in Ant. 165. b. Perſequi conſilium aliquod, 8. Attic. 30. Conſuetudine & celeritate ſcribendi facillime quæ dicerentur, perſequi. pro Syll. 31.

Perſequi numeris curſus & motus ſiderum. Diuin. 2. 13. Dolorem ſuum. pro Seſt. 31. Perſequi atque opprimere equitatum eius. 10. fam. 31. in epiſt. Planc. Perſequi exempla maiorum. 11. Philipp. 299. Sed quia neque neceſſe eſt me id perſequi voce, quod vos oiente videatis, pro Planc. 46. Inchoata, de Fin. 5. 48. Inimicitias, 4. Verr. 11. Inimicitias paternas magna cum gloria. Academ. quæſt. edit. 1. lib. 2. 1. Iniurias ſuas per vos ulciſci ac perſequi ſtatuerunt. in Verr. 110. & 65. b. 1. in Verrem, 28. & 3. 59. pro Mur. 41. & 52. & pro Ligar. 17. Sed & illi turpe arbitror eo nomine, quòd ſatiſdato debeat, procuratores eius diſſoluere, & noſtræ gratuitatis ius noſtrum ſine ſumma illius ignominia perſequi. Attic. 16. 339. 4. a. Perſequi laudem & honeſtatem, pro Arch. 10. Perſequi mortem alicuius, pro D. ſua. 39. Via quiſque arte vlla ordinem rerum ac viciſſitudinem perſequi poteſt. de Aruſp. reſp. 248. b. Perſequi otium. Off. 3. 3. Perſequi pecuniam ab aliquo. pro Rab. Poſth. 5. Pœnas a ſeditioſo ciue per bonos viros iudicio perſequi. Lent. 1. 41. M. Bruti ſe pœnas perſequi, omniumque eorum in quos Sylla crudelis hoc ſocio fuiſſet. Attic. 9. 59 Perſequi pęnas patrias. 13. Phil. 38 a. Pompeium perſequi Cæſar dicitur. Att. 116. b. & epi. 152. b Rem ſuam perſequi. pro Quin. 24. a. coniectura nouas res. Diu. 1. 33. alicuius ſententiā. 2. ad Q. fr. 22. Stylū alicuius. Cęcinna Cic. 6. 7. 10. a. tenuiſſima quæq;, pro Cæl. 291. b. Cuius veſtigia q perſequi cupiunt, eius ſententiam ſciſcitantur. 1. de Ora. 52. a. Perſequi vitia alicuius, epiſt. 85. b. Perſequi cuiuſque modi voluptates, de Finib. 2. 19. Nunc quoniam iudicatus eſt hoſtis Dolabella, bello eſt perſequendus. 11. Philip. 300. a. Suauitatis perſequendæ in vocibus ſtudium notandum eſt. in Orat. 32. a. In ea autem perſequenda omnes cruciatus corporis parui ſunt ducendi, pro Arch. 188. b. Ad v. Calend. Maii, quum de ijs, qui hoſtes iudicati ſunt, bello perſequendis ſententiæ dicerentur, dixit Seruilius etiam de Ventidio, &c. ad Brut. 5. 1. a. Cur his non modo perſequendis iuris ſui, ſed etiam deplorande calamitatis adimis poteſtatem? 1. Verr. 12. a. Stat Aſia Lucull. inſtitutis ſeruandis, & quaſi ueſtigijs perſequendis. Academ. quęſt. edit. 1. lib. 2. 3. Grauiſſima, atque honeſtiſſima quęque ciuitas uehementiſſime ſuas iniurias perſecuta eſt 4. Verr. 7. a.

Perſequens.

Perſequentiſſimus iniuriarum, de Inu. 11. b.

Perſecutio.

Quum in altera gratię, glorie, preſidii plurimum eſſet: in altera perſecutionem, cautionumque præceptio, in Ora. 87. a.

Perſeuero.

Perſeueras tu quidem, & in tua vetere ſententia permanes, de Leg.

Leg. 189. b. Dolabella iniuriam facere fortiſſime perſeuerat, pro Qnin.5.b. Et ad vrbem vt non accederem, perſeuerauí. Att. 154. b. Et quod tibi Romæ oſtenderem me ſeruaturum, in eo perſeuerauí. Attic.93.b. Perſeuerauí, ut id non facerém.9. Atti. 71. At ille in hac conſtantia morbo aduerſanre perſeuerauit. in Ant. 222. b. Statuit ius dicere, & in eo perſeuerauit. de Prouinc. Conſ. 8. a. Quare Cicero mi perſeuera conſtanter nos conſeruare. Curius ad Cicero. 7.51. Quod quęris, quid Cæſar ad me ſcripſit, quod ſępe, gratiſſimum ſibi eſſe quòd quierim, oratque in eo vt perſeuerem. Attic.8. 155. 6. a. Si inimiciſſime contendere perſeueret. pro Quint.12.b. Vt vos in iſta ſententia perſeueretis. in Ant. 193. b. Cum Pylades Oreſtem eſſe ſe diceret, vt pro illo necaretur: Oreſtes autem, ita vt erat, ſe eſſe perſeueraret. de Amic.24.a. Vt neceſſario confiteare, &c. neque teipſum, id quod turpiſſime ſuſcepiſſes, perſeuerare & tranſigere potuiſſe. pro Quint. 51. In conſtantia perſeuerare. 9. Phil. 261. a. In errore perſeuerare, nullius, niſi inſipientis eſt, errare, cuiuſuis hominis. 12. Philipp.321. a. In eadem ſententia perſeuerare. 3. de Natu.deo.120.a Perſeuerare & permanere in ſua vetere ſententia. 3. de Leg.40.a. In vitiis perſeuerare. 2. de Inu. 125.a. Quod quum illi a qui aderant, indignum, qui audiebant, incredibile videretur, non eſt ab iſto primo illo aduentu perſeueratum. 6. Verr 76.a.

Perſeuerans.

Perſeuerans in iracundia. 11. Phil.289.

Perſeuerantia.

Perſeuerantia eſt in ratione bene conſiderata ſtabilis & perpetua permanſio. 2. de Inuent. 242. Retinenda igitur nobis eſt conſtantia, grauitas, perſeuerantia. 7. Philipp.225.a. Aliud an idem ſit, ut pertinacia & perſeuerantia. in Part. 235. b. Nimia perſeuerantia. pro Domo ſua. 6. a. Perſeuerantia in cauſa. pro Lig. 18. Cuius iſte fidei, diligentiæ, perſeuerantiæ nulla ratione eripi poſſit. 5. Verr. 53.a. Vitam me hercule mihi prius, quàm vim, perſeuerantiamque, ad illorum improbitatem perſequendam defuturam 2. Verr. 30.a. Retinete perſeuerantiam ſententię ſuæ. pro Planc.72.

Perſimilis.

Nihil ſane, præter memoriam quę eſt germana literaturę quodammodo, & in diſſimili genere perſimilis. in Part. 15.a.

Perſiſto.

Aut pertinaciſſimus fueris, ſi in eo perſtiteris, ad corpus ea quæ dixi referre; aut deſerueris totam Epicuri voluptatem, ſi negaueris. 2. de Finib. 172.a.

Perſoluo.

Habeo paululum motæ, dum promiſſa militibus perſoluo. Caſſius ad Cicero. 12. 12. 5 a. Perſolui primæ epiſtulæ, venio ad ſecundam. Attic. 14.44. Id eſt, reſpondi ad ea quæ ſcripſiſti in prima epiſtola. Ad hoſtes ſe contulit, pœnas Reip. graues iuſtaſque perſoluit. de Amic.36.a. & ad Brut. 13. Sed quoniam grammaticus es, ſi hoc mihi ζήτημα perſolueris, magna me moleſtia liberaris. Attic.7. 123. 15.a. Tantum me tibi debere exiſtimo, quantum perſoluere difficile eſt. de Orat. 111. & de Finib. 50. b. Sinite me, quod vobis fretus, huic ſæpe promiſi, id a uobis ei perſoluere. pro Seſt. a. pro Planc. 8. Perſoluere gratiam. pro Planc. 65. Officium. 7. in Verr. 143. & poſt red. ad Quir. 19. Perſoluere rationem officii ſui 7. in Per. 139. pœnas iudicio. in Verr. 269. b. vota. de Aruſp. reſp. 25. Quum & populo Romano ſatisfactum, & receptum officium Siculis neceſſarijs meis erit perſolutum. 7. Verrina. 143.a. Poſtremo ſeditio militum ſedata ab Appio, ſtipendiumque eis vſque Idibus Quintil. perſolutum. Attic. 5. 101. 2. a. Ego mei iam rationem officij confido eſſe omnibus iniquiſſimis meis perſolutam. 7. Verr. 139.a.

Perſona.

Exultabat gaudio perſona de Mimo, modo egens, repente diues. 2. Philipp.76. Perſona grauis. Acad. quæſt. edit. 1. lib. 2.6. Subiicere eiſdem prælijs, ni mea perſona ſemper ad improborum ciuium impetus aliquid videretur habere populare. Attic. 7.189.11.a. Id eſt, vt ego ſemper eſſem expoſitus impetui improborum, etiam plaudente quodammodo plebe. Quòd ſi habenda cum Antonij latrocinio pacis ratio fuit, mea tamen perſona ad iſtam pacem conciliandam minime fuit diligenda. 12. Philipp. 330.a. Id eſt, non debui mitti legatus. Velim proſpiciat, ecquæ pacifica perſona deſideretur, an in bellatore ſint omnia. Attic. 7.160. 4.a. Ecquando imponatur honeſtæ ciuitati turpiſſima perſona calumniæ? 4. Verr. 29. a. Genus hoc ſcribendi etſi ſit elegans, perſonę tamen & dignitatis eſſe negent. 1. de Finib. 3.a. Perſonę eius turpitudo in quam inuehimur. 12. fami.40. in epiſt. Trebonij. Idcirco recte a poeta, quia quum tractaretur Atreus, perſonæ ſeruiendum fuit. 3. Offic. 144 a. Ad tuendam perſonam magiſtratus. de Clar. Oratoribus. 1, 9 b. Ego autem has partes leuitatis & miſericordiæ quas me natura ipſa docuit, ſemper egi libenter, illam vero grauitatis ſeueritatiſque perſonam non appetiui, ſed a Repub. mihi impoſitam ſuſtinui, pro Mur.5. Tantam perſonam, tam grauem, tam ſeueram non capiunt anguſtiæ pectoris, in Piſ.18.a. Quam perſonam cognoſcitia mulierum alienatoris, cognitoris vaduaſum, &c. hanc perſonam impoſuit Ebutio, is enim, &c. pro Cæc. 287.b. Naturam & perſonam alicuius ad aliquam rationem aptam eſſe. Attic.9.183.2.a. Magiſtratus gerit perſonam ciuitatis, Offic.25.b. Ipſi autem quam perſonam gerere velimus, a noſtra voluptate proficiſcitur. Offic.23.b. Impoſuit nobis ipſa natura perſonam magna cum excellentia præſtantiaque animantium reliquorum. 1. Offic.137. & 161. a. Vehementem & acrem perſonam, quam mihi tempus & Reſpub. impoſuit, iam voluntas & natura ipſa detraxit, pro Sylla. 5. Vos mihi Prętori biennio ante Quirites hoc eodem in loco perſonam hanc impoſuiſtis, vt quibuſcunque rebus poſſem, illius abſentis dignitatem vobiſcum una tuerer. 2. de Leg. Agr.55.a. Dubitare etiamnum poteſtis, quin eum iſtæ potiſſimum ex omni numero delegerit, cui improbam perſonam imponeret? Verr.75 a. Ita veni in Senatum, vt meminiſſem quam perſonam impoſitam a uobis ſuſtinerem. 6. Philip.205 In eius perſonam multa fecit aſperius. 6. fam. 23. Mira enim perſona induci poteſt Britannici Iureconſulti. 7. fam. 23. Per Antonij perſonam a me diſputata de ridiculis. 7. famil.56. Is qui hanc perſonam ſuſceperit, vt amicorum partes tueatur, de Ora.98.b. Perſonam aliquam ſuſcipere. 10. Att.48. Petitoris perſonam ſuſcipere, accuſatoris deponere, pro Quint. 8. & epiſt.111.b. Grauiſſimam ſuſtinere perſonam, qui philoſophiam profitetur. in Piſ 56.a. Neque adhuc quam perſonam teneant, aut quid profiteantur, intelligere potuerunt. 3. de Or 30. a. L. Paulus perſonam principis ciuis facile dicendo tuebatur, de Cla. Orat. 171.b. Tueri perſonam principis, magnum eſt in Republica. 8. Philip.253.a. A perſona alicuius capere beneuolentiam, ad Verr.7.b Vrinit inquam Plancius, & complexu ſuo retinuit, multoſque menſes a capite meo diſceſſit, abiecta Quæſtoria perſona, comitiſque ſumpta, pro Planc. 81.a Libenterque, commutata perſona, te mihi fratris loco eſſe duco. 5. fam.9 Digna tua perſona quę ſunt, ea reminiſcere. 4. fam. 18. in ep. Ser. Sul. Sæpe vidi, cum ex perſona mihi ardere oculi hominis hiſtrionis viderentur, de Orat. 126.b. In perſona alicuius cauſam belli conſtare 2. Philip. 68. In eiuſmodi perſona quę propter otiū ac ſtudium minime in iudicijs periculiſque tractata eſt, pro Arch.2.a. Heroicæ perſonæ Medea & Atreus. lib.3. de Na.d.102. a. Hominum innumerabiles perſonæ. 2. de Ora.79.a. Vt uerear interdum ne talium perſonarum, quum amplificare uelim, imminuam etiam gloriam 4. Acad.10. a. Quanquam non alienum fuit perſonas quaſdam à uobis recognoſci, ut, &c. in Ant. 268. b. Suſtineo unus tres perſonas, meam, aduerſarij, iudicis 2. de Ora. 57. a. Perſonis quæ res attributę ſunt. 1. de Inu. 51. Ac duabus his perſonis, quæ ſupra dixi, tertia adiungitur, quam caſus aliquis uel tempus imponit. Off.23.b. Duabus quaſi perſonis à natura induti ſumus: quarum altera communis eſt, altera propriè ſingulis attributa, Offic.1.149. Neque enim obſcuris perſonis, nec paruis in cauſis res agetur, ad Appium. l.3. 5.6.a.

Perſonatus.

Quid eſt autem cur ego perſonatus ambulem; parumne fœda perſona eſt ipſius ſenectutis? 15. Att.3. Quo melius noſtri illi ſenes qui perſonarum ne Roſcium quidem magnopere laudabant 3. de Or.122.a

Perſono.

Illæ verò non loquuntur ſolùm, verumetiam perſonāt, huc vnius mulieris libidinem eſſe prolapſam. pro Cæl.37.a. Furialis illa vox nefariis ſtupris, religioſis altaribus effœminata, ſecum & illos Conſules facere acerbiſſimè perſonabat. pro Plāc.70.a. At verò te inquilino perſonabāt omnia vocibus ebriorum. 2. Phil. 103. Iam tamen perſonare aures eius huiuſmodi vocibus nō eſt inutile. 6. fam. 50. Quum Collegæ tui domus cantu & eiulatu perſonaret, &c. in Piſ.16. a. Animi & auriū cauſa tot homines habet, vt cotidiano cantu vocum & neruorum, & tibiarum, noctur niſque conuiuiis tota vicinitas perſonet. pro Roſc.Am.79.a.

I eripe.

Perſpectus, Vide Perſpicio.

Perſpergor.

Libandus eſt etiam ex omni genere vrbanitatis faceciarum qui
dam lepos, quo tanquam ſale perſpergatur omnis oratio. 1. de
Or.77.

Perſpicio.

Nonſatis perſpicio iſta varietas quæ ſit.2.de Fin.16.a. Multa pre
tereo conſulto,ſed ea vos coniectura perſpicitis.pro L. Man.18.a
Perſpiciebant enim in Hortenſij ſententiam multis partibus plu
res ituros. ad Lentul. 1. 2.6. a. Cuius in Scilia virtutem hoſtes,
miſericordiam victi,fidem cæteri Siculi perſpexerunt.4.Verr. 3.
a. Quod tum dicendo tum ſingulis appellandis,rogandiſque p
ſpexerã.ep.3.b.Perſpice rẽ & pertenta. 1.ad Qu.fr.58. Perſpicite
etiam atque etiã Iudices,&c.penitus introſpicite Catilinæ, An-
tronij,Cethegi,Lentuli cæterorũmque mentes,&c.pro Sill.57.a
Nollem accidiſſet tempus,in quo perſpicere poſſes,quanti te face
rem, quanquam in conſuetudine quotidiana perſpexiſtes, ſicutĕ
perſpicies.ep.4 1.b.Qũum perſpexero voluntates nobilium,ſcri
bam ad te. Att. 1. 1.6.a. Qui rerum omnium naturã perſpexerit.
de Or.10; b.Quũ ſe ipſe perſpexerit, totũq; tentarit,intelliget
quemadmodum à natura ſubornatus ad vitam venerit, &c. 2. de
Leg.88.de homine Facillime & optime perſpicere.ad Lẽtul.1.7.
a 1.a.aliquid crebra animaduerſione.1.de Diu.93. Fronte (vt a-
iunt) meum erga te amorem perſpicere potuiſſes.Att.14.31 1. 1.
a.Perſpicere animo.1.de Diu.107. Perſpicere & pertractare to-
tam cauſam.2.de Or.174 a.Perſpicere dilucide. Ac. q. ed. 1.l.2.
41. Perſpicere cognoſcereq; rerũ naturã.Off.1.215.Nemo illorũ
prudentiã non dicã aſſequi,ſed quanta fuerit, perſpicere poteſt.
de Aruſp.reſp.247.b.Animus ita videtur affectus fuiſſe,vt rẽ cum
conſilio,& cura pſpicere non potuit.2.de Inu.133.a. Videre fre
quentiam aliquorum,& ſtudia perſpicere.1.in Cat.16.a.Quid in
quaque re verũ ſyncerumque ſit, quid conſentaneum cuique,qd
conſequens,ex quo quæque gignãtur,quæ cuiuſq; rei cauſa ſit,p
ſpicere.2.Off.24.Virtutẽ & integritatem alicuius perſpicere.5.
Verr. 2. a. Perſpicere vnde natus ſit error. 1. de Fin. 49. a. Sic
enim mihi perſpicere videor.Læl.18.Ex re qđ perſpicitur,& verũ
eſſe intelligitur,nihil attinet approbari.1.de Inu.80.a. In parua
pecunia ſæpe perſpiciuntur quam ſint leues quidam amici: &c.
de Amic.56. a.

Perſpectus.

Tota cauſa pertractata & perſpecta.de Or.138.b.Iis quorũ vi-
ta perſpecta in rebus honeſtis atq; magnis.Off. 30. b. Quod erit
ei perſpectum in arte.de Fat.143.b.Erit eniã ei perſpectum, nihil
poſſe,&c. Or 206.b.Clodij animũ pſpectũ habeo, cognitum,iu-
dicatũ.At.273.b.Re perſpecta & cognita.ep.6.b. Cuius igitur au
dita virtus dubitationi locũ non daret,huius præſens,experta at
que pſpecta obtrectatorũ voce lædetur?pro Cor.Bal.11.a.Perſpe
cta & explorata omnia ad aliquẽ perſcribere.Att.3.55 14.a. Ars
definitur ex rebus penitus perſpectis, planeque cognitis, &c.de
Orat. 94. b. Omnem autem ſpem habeo exiſtimationis, priua-
tarumque rerum in tua erga me mihi perſpectiſſima beneuolen-
tia.Att.11.209 1.a.

Perſpicuus.

Hæc propoſitio indiget approbationis, non enim perſpicua
eſt. de Inuen. 55. b. Res quæ eſſet antea non obſcura, ſacerdo-
tum teſtimonio perſpicua eſſe cœpit. 6. Verr.90.a. Eſt quædam
tamen ita perſpicua veritas,vt eam infirmare nulla res poſſit.pro
Quint. 54. a. Peſpicuum genus argumentationis. 1. de Inu.104.
Perſpicuum hoc eſt, conſtatque inter omnes. 3. de Nat. deo.
14. a. Iam illud perſpicuum eſt, omnium rerum, &c. de Or.
128. b. Acad. quæſt. edit. 1. lib. 2. 122. Atque etiam illud per-
ſpicuum eſt. Acad. q. edit. 1. lib.2.25. Ex ijs omnibus illud per-
ſpicuum eſt, approbationem, &c. de Inuen. 55. b. At perſpi-
cuum eſt multum fuiſſe.pro Roſc.Am.24.a. Perſpicuum eſt om-
nibus. 4.Acad.238.& 183.Quaſi hoc perſpicuum ſit, conſtetque
inter omnes eſſe deos.de Nat.deo.61.b.Perſpicua aliquid eſſe fa-
tentur. Academici: verum illud quidem impreſſum in animo at-
que in mente, neque id tamen percipi ac comprehendi poſſe.
Acad. quæſt. edit. 1. lib. 2. 34. Neceſſe eſt eam quoque iuſtam
& magnam,& perſpicuam fuiſſe pro Roſc.Am.23.a.Legeram cla
riſſimos noſtræ ciuitatis viros, ſe in medios hoſtes ad perſpicuã
mortem pro ſalute exercitus inieciſſe.pro D.ſua 51. Quæ perſpi
cuam omnibus veritatem cõtinet aſſumptio, nihil indiget appro
bationis. 1. de Inu.79. a. Rem quæ ſuſpicioſa ſit, perſpicuam fa-
cere. pro S. Roſc.21.b. Facere aliquid perſpicuum. in Ver.67. b.
Perſpicuæ & euidentes res Acad.q.edit.1.lib. 2. 44. Quæ perſpi-
cua ſunt, longa eſſe non debent, de Fin. 3.25 Perſpicua ſunt hæc
quidem, & in vulgari prudentia ſita, de Orat. 120. b. Quis eſt

enim cui non perſpicua ſint illa, quæ pluribus veris à Panætio
commemorantur? Offic. 36. b. Nam vt apertus in corripiendis
pecunijs fuit, ſic in ſpe corrumpendi iudicij perſpicua ſua con-
ſilia, conatuſque omnibus fecit. 2. Verr.4.a. Omnia aperta om-
nia perſpicua reperientur.3. Verr. 100. a. Vtrum igitur tandem,
perſpicuiſne dubia aperiuntur, an dubiis perſpicua tolluntur?
de Fin. 4. 56.

Perſpicientia.

Sed omne quod honeſtum eſt, id quatuor partiũ oritur ex ali
qua: aut enim id in perſpicientia veri, ſolertiaque verſatur. 1.
Offi. 23. Id eſt, perfecta cognitione.

Perſpicuitas.

Perſpicuitas argumentatione eleuatur.3. de Nat.d.6. Perſpi-
cuitas eam habet vim vt ipſa per ſeſe ea, quæ ſint, nobis, ita vt ſint
indicet. Acad. quæſt.ed. 1. lib. 2. 43. Primum igitur perſpicuitas
illa quam diximus ſatis,&c.4. Acad. 84. a. Propterea quòd nihil
eſſet clarius ἐναργείᾳ vt Græci, perſpicuitatem aut euidentiam
nos, ſi placet, nominemus &c. Acad. quæſt. edit. 1. lib. 2. 18.

Perſcue.

Quo enim modo perſpicue dixeris, album eſſe aliquid, &c.
4. Acad. 67. a. Plane & p. dicere vel ſcribere aliquid. de Inu. 63.
b. Plane & p. expedire aliquid. 3. de Fin. 13. a. Falſum eſt in quo
mendacium p. eſt. de Inu. 58. b. Non me hec mouent, quæ p. fal
ſa ſunt. pro Cæl.42. b. de Nat. d. 1. 23. Diuinatio p. tollitur. de
Diu. 116.b. Res p. turpis. de Inu. 59.b.

Perſpicax.

Id quod acutum & perſpicax natura eſt. Off.20.b. Quod ni Pa
lamedis perſpicax prudentia. Iſtius percepſet malitioſam auda-
ciam 3. Off.132. Ex poeta.

Perſto.

Perſtat in impudentia, pro Roſc.Com. 16.a. Perſtat in ſenten-
tia Saturius, pro Quint. Roſc. 32. Vrgent ruſticè ſanè: negant
enim poſſe,& in eo perſtant. Offic.62.b. Tamenne in iſta prauita
te perſtabitis? 4. Acad. 51. a. Negare aliquid, & in eo perſtare.
3. Offic.5. a.

Perſtringo.

Nec illius animi aciem perſtringit ſplendor ſui nominis, nec
mentis quaſi luminibus officit altitudo fortunæ & gloriæ, pro
Rab. Poſth. 129. b. Voluptas rationi inimica, mentis (vt ita
dicam) perſtringit oculos, Catil. 38. Aciem animorum noſtro-
rum virtutis ſplendore perſtringitis, de Finib. 4.31. Cuius ſplen-
dor ac dignitas perſtringebat oculos Vatinij. in Vatin. 34. b.
Vt quid eſſet minuere maieſtatem, explicarem, perquam bre-
uiter perſtrinxi atque attigi. 2. de Orat. 111. a. Quem locum
breuiter perſtrinxi paulò ante. Læl. 42. Aratrum, cuius qui-
dem vomere portam Capuæ penè perſtrinxiſtis, 2. Phil.108. a.
Nemo vnquam me tenuiſſima ſuſpitione perſtrinxit, quæm non
præuerterim. pro Syll.34. Ille L. Craſſi voluntatẽ aſperioribus
verbis ſæpe perſtrinxit impune. pro Planc.28.a. Quod videbam
equidem, ſed quaſi per caliginem perſtrinxerat aciem animi, Bru
ti ſalus. in Aut.240.b. Conſulatus meus, qui illum primo leuiter
per ſtrinxerat, idem nos rerum mearum geſtarum, quas ille ad-
mirabatur, laude coniunxerat. de Cl. Or. 180. a. Sed reliquum
curſum vitæ videte, quem quidem celeriter perſtringam. 2. Phi.
63. a. Itaque perſtringam ſine vlla contumelia. 16. Att.27. Vt eos
quorum ſceleris furore violatus eſſem, vocis libertate perſtrin-
gerem? pro Seſt. 11. a. Perſtringere aciem mentis. de Diu. 1. 57.
5. de Fin. 108. a. Perſtringere aliquem Att. 9. b. Res magnitudo
me breuiter perſtringere atrocitatem criminis non ſint. 6. Verr.
94. a. Exiſtimat ſe gemmæ nitore & auri ſplendore oculos omniũ
perſtringere. ad Her.39.b. In animo eſt,&c. perſtringere vnam-
quamque rem: &c. pro Sext. Roſc. 55. a Perſtringere voluntatẽ
alicuius. pro Planc.28. Qui minus laudem illam eo minus debe
ret, quòd in omnibus literis in Pompeiana laude perſtrictus eſ
ſet. Att. 1.30. Qui ſplendore falſi honoris obiecto, aciem boni
ingenij perſtringi poſſe confidunt. ad Brut. 18.4.a. Quod ſolum
tam exile & macrum eſt, quod aratro perſtringi non poſſit? de L.
Agr.69.a.

Perſtudioſus.

Muſicorum verò perſtudioſum accepimus, &c. 5. Tuſc.89.a
Perſtudioſe, de Cl.Or.183.b.

Perſuadeo.

Ità pſuadeo mihi; fieri põt vt fallar. 13. fa.97. Ego cõtra breuẽ
poſtulationẽ affero, & (quo modo mihi perſuadeo) aliquanto
æquiorem. pro Roſc. Am.4 . Confirmauit nõ ſolũ m hi, ſed etiã
perſuaſit. Att.16 333.13. a A hoc Anaximãdro populari ſuo nõ
perſuaſit. Acad.q.29.b. Quorum ſi veſtimus perſuaſiſſem, in has
V miſeriaa

miſerias nūquā incidiſſemus. in Ant. 165. b. Nemini perſuaſiſſet ſe mœchū eſſe 8. fam. 17 in ep. Cæl. Prorſus ita eſſe, vt ſcribis, mihi perſuadeas. Att. 106. b. Quamobrē velim tibi ita perſuadeas, me cū Reip. cauſa, quæ mihi vita ipſa eſt charior, tū ꝙ, &c. ad Bru. 11. 5. 8. a. Hoc velim tibi penitus perſuadeas. ep. 170. b. Ne ſi forte de paupertate non perſuaſeris, ſit ægritudini concedendum. Tuſc. 252. b. Eſtne quiſquā tanto inflatus errore, vt ſibi ſe illa ſcire perſuaſerit? Acad. q. ed. 1. l. 2. 106. Prorſus ita eſſe, alicui perſuadere. Att. 7. 128. 1. a. Auditori aliquid perſuadere 1. de Inu. 34. a. Te tibi perſuadere volo, mihi neminem eſſe te chariorē. Att. 10. 198. 3. a. Neque enim metuo, ne hoc cuiquā perſuadeatur. 7. Ver. 9. a. Eſſe deos perſuaderi mihi non opinione ſolum, ſed etiam ad veritatem plane velim, ad Her. 2. b. 1. de Nat. d. 84. a. Mihi quidē nunquam perſuaderi potuit, animos, dum in corporibus eſſent mortalib. viuere, de Sen. 72. a. Perſuedēdi ratio in trib. cōſiſtit. 2. de Ora. 63. 70. & 170. Perſuadēdi ratio, & ſpes vincendi tota eſt ſita in cōfirmatione & confutatione 1. ad Her. 18. Oratoris officiū eſt, dicere ad perſuadendum accommodate, de Or. 96 b.

Perſuaſum eſt.

Perſuaſum eſt Cæſari. 8. fam. 41. 42. ī ep. Cæl. Id eſt, Cæſar ſibi perſuaſit. Quid ſi magnitudine pecuniæ ꝑſuaſum eſt ei? veriſimile nō eſt, in Verr. 202. b. Perſuaſum eſt illi diligi, ad Bru. 56. ī ep. Bru. ꝓ, ſe diligi. De tua fide mihi ꝑſuaſū ē. Brutus & Caſſius Antonio, l. 11. 2. 1. a. Ita ꝑſuaſum oībus cū paucis inermib⁹, ꝑterritis metu, fracto aīo, fugiſſe Antoniū, ad Bru. l. 11. 12. 3. a. Perſuaſū eſſet nobis de tua fide. 11. fam 3. ī ep. M. Bruti & Caſſi. Cum ꝑſuaſum ſit, nihil hominem niſi quod honeſtū ſit, expetere oportere. Off. 13. b. Omnibus ꝑſuaſum eſſe dēt, ſi poſſemus, &c. Off. 59. b. Sed quod mihi perſuaſiſſimū eſt, Lepidū recte facturū nūquam, ſi forte vobis id de hoc dubiū eſt. Brutus Cic. 11. 15. in ep. D. Bruti.

Perſuaſus.

Aut cū animus auditoris ꝑſuaſus vr. 1. ad Her. 9. Si ſcit & perſuaſus eſt 6. fa. 26. in ep. A Cęc. Omnes ſi habent perſuaſum, iſtū clam a piratis pecuniam accepiſſe, in Verr. 248. b. Si ab iis, qui ante dixerunt, iam quiddam auditori perſuaſum uidetur. de Inuent. 47. b. Opinio mali, quo viſo atque perſuaſo, ægritudo inſequitur neceſſario, in Tuſc. a.

Perſuaſio.

Aut perſuaſioni adoleſcentiæ, aut alicui non malitioſæ animi affectioni attribuentur 2. de Inu. 147. a. Id ſi non poterit, confugiet ad imprudentiam, ſtultitiam, adoleſcentiam, vim, perſuaſionem: &c. 2. ad Her. 35.

Perſubtilis.

Et quoniā tua fuit perelegās ac ꝑſubtilis oratio, ꝓ Plāc. 47. a.

Pertædet.

Pertæſum eſt enim leuitatis, aſſentationis animorum, non officijs, ſed temporibus ſeruientium, ad Qo. fr. 1. 38. Ex quo quidam pertiſum etiam volunt, quod eadem conſuetudo non probauit, Or. 90. pro pertæſum.

Pertendo.

Nos Cn. Pōpeij decretū iudiciū de conſilij ſententia pronuntiatū recognoſcemus? cū legibus cōferemus? cū fœderibus, quorū acerbiſſima diligentia eſt, pertendemus? pro Corn. Balbo, 8.

Pertento.

Sed tu, vt ante ad te ſcripſi, ꝑſpice rē & ꝑtēta, ad Q. fr. 1. 4. 5. a. Cauſā totā ꝑtētare & ꝑſpicere. 2. de Or. 174. a. Si totius adminiſtratio negotij ex oībus partibus pertentabitur. 2. de Inu. 144. a.

Pertenuis.

Spes aut ē ſalutis ꝑtenuis oſtēditur, ad Terētiā, l. 14. 3. 4. a. Suſpicio ꝑtenuis, ꝓ Clu. 134. a. Pertenuis vis intelligi debet, pro Cęc. 34. a. Diſcrimen pertenue, de Leg. Agr. 86. a. Reſpōdeo mihi dicendi aut nullam artem, aut pertenuem videri, de Orat. 93. b. Quę res primo, Iudices pertenuis nobis argumento iudicioque patefacta eſt. 2. Verr. 11. a.

Perterebro.

Annibalem Cælius ſcribit, quum columnā aureā, quæ eſſet in fano Iunonis Laciniæ, auferre vellet, dubitaretq; verū ea ſolida eſſet, an extrinſecus inaurata, perterebrauiſſe 1. de Diu. 45.

Perterreo.

Ferro, inquit, te reieci atque perterrui, pro Cæc. 18. a.

Perterritus.

Perterritos cōſcientia, pro Clu. 28. a. Catilina obſtupefactus ac perterritus mea diligentia. 2. in Cat. 35. a. Milo nullo metu perterritus, nulla conſcientia exanimatus, pro Mil. 133. b. 7. Verr. 87. a. Diu. 1. 63. Itaque hac amentia quæſtione noua perterritus in Aſiam profugit. de Ami. 36. a. Timore ꝑterritus contremui. 1 de Diu. 103. a Nō modò nō excitatū eſſe dū, ſed ſcribēda etiā plane perteritū. a. At. a. Eū primo ꝑteritū ſomnio ſurrexiſſe: deinque ſe collegiſſet, &c. recubuiſſe. 1. de Diu. 101. a. An timebant, ne tot vnū, valētes imbecillum, alacres ꝑteritū ſuperare nō poſſent? pro Cęl. 53. a. Oēs metu perterri, in fugā ſe cōferūt. ꝓ Cęc. 289. b. Perteritos deducere a timore. 2. de N. d. 112. Perſeq perteritos, inermes, ſaucios. Bruto. 10. 3. His ille clamat, omnium mortalium mentes eſſe perteritas. de Nat. d. 1. 60.

Perterrefactus.

Sperare eos te perterrefacto, adoleſcente impulſo, poſſe magna conſequi præmia. Brutus ad Cic. 11. 20. 5. a.

Perterricrepus.

Imo vero iſta ſequamur, aſperitatemque fugiamus, Habeo iſti ego perterricrepam. in Or. 93.

Pertexo.

Totū hunc locū, &c. ſoleo pingere de flamma, de ferro (noſti illas ληκύθους) valde grauiter pertexuit. 1. Att. 30. Et pertexe modo, inquit, Antoni quod exorſus es 2. de Or. 79. a.

Pertimeſco.

Gratia Sex. Næuij ne P. Quintio noceat, id vero non mediocriter ꝑtimeſco. ꝓ Qu. 1. a. De ſuis periculis fortuniſque oibus pertimeſcūt. 7. Ver. 90. a. Hanc tu tantā religionē, ſi tū imperio ꝑ cupiditatē, & audaciā nō ꝑtimeſcebas: ne, &c. 6. Ver. 69. a. In quo ne tū quidē, cū illū ſuū ſaltatoriū verſaret orbē, fortunæ rotā pertimeſcebar. in Piſ. 16. a. Siculi Siculos nō tā ꝑtimeſcebāt. 5. Ver. 66. a. At ille nō ꝑtimuit, ſaneq; fidenter, iſtis quidē ipſis verbis, inquit 2. de Fi. 36. a. Pertimuit ſibi, aut nihil inuidit. 1. ad Q. fr. 57. Quid nō ꝑtimeſcat? 7. Ver. 11. a. Si nullius vim, nullius potētiā ꝑtimeſco. 4. Ver. 129. a. Nulla ſalus Reipu. maior eſt, quā eos q alteros accuſant nō minus de laude, de honore, de fama ſua, quā illos q accuſātur de capite ac fortunis ſuis ꝑtimeſcere. 1. Ver 39. a. Pertimeſcere de Rep. Diu. 2. 45. Pertimeſcere vicē alicuius. ꝓ Dom. Ne quos ita afflictos a veſtris patrib. maioribuſq; accepiſſetis, vt contēnendi eſſent, eos ꝑtimuiſſe, &c. ꝓ Fonteio, 20. a. Graue eſt nomē imperij, atq; id etiā in leui ꝑſona ꝑtimeſcitur, 2. de L. Agr. 52. a. Nū putaui famā incōſtātiæ mihi ꝑtimeſcēdā. Lētu l. 1. 43. a

Pertineo.

Aſpera arteria ad pulmones vſq; ꝑtinet. 2. de N. d. 203. a. Late patet hęc ars, & ad multos ꝑtinet. 1. de Or. 120. a. Pertinet gemitus ſuſq; ꝓuinciæ ad capitis tui periculū. 5. Verr. 110. a. Hoc latiſſime patet, a plurimoſq; ꝑtinet. Of. 18. b. Sed eadē bonitas etiā ad multitudinē ꝑtinet. de Amic. 46. a. Oris q̄dē habitus nihil ꝑtinet ad vitæ firmitatē de N. d. 1. 70. Nec vero hæc oro mea ad infirmādū fœdus Gaditanorū Iudices ꝑtinet. ꝓ Corn. Balbo. 26. a. Pertinet oro mea ad plures. ꝓ Roſc. Am. 57. a. Hæc oro eo ꝑtinet, vt, &c. 6. fa. 3. Si q̄d ad rē ꝑtinet etiā locupletē. ad Brut. 18. Ideo ꝙ prima illa res ad meū officium ꝑtinet: duas aūt reliquas vobis populus Romanus impoſuit. ꝓ Roſ. Am. 51. a. Bonus plane vir, & cū virtutib. tū ea fortuna (ſiquid hoc ad rē ꝑtinet) ornatus. ad Brut. l. 13. 26. Id eſt, ſiq̄d affert momenti. Siq̄d etiā hoc ad rē ꝑtinet. ad Plā. 10. 1. 2. a. Summa illuc ꝑtinet, vt ſciatis, &c. ex quo genere iſte ſit. 7. Ver. 50. a. Oēs res quæ ad dicēdū ꝑtinent. de Or. 92. b. Simplicē præterea, & communē & cōſentientē, & q reb. iiſdē moueatur, eligi par eſt: quæ oīa ꝑtinent ad fidelitatē. de Ami. 58. a. Oia tradidiſſe quę ꝑtinēt ad bene beateq; viuēdū l. 1. de Fi. 12. Dū illa ad hāc ciuilē ſciētiā, quo ꝑtinent, & quā intuētur, trāsforamus. de Or. 154 b. Vias quæ ꝑtinent ad iecur, eiq; adhærent. 2. de N. d. 206. a. Idq; ad multa ꝑtinuit, in eis, & vt in Epiro cōſiſterem⁹. &c. At. 3. 46. a. Id valde ꝑtinuit, vt ego tū intelligebā, ad Rempub. vt nūc iudico ad dignitatē tuā. ad Brut. 2. 3. a. Id aūt etiā ſi tūc ad te, vt q̄dā falſo putāt, nō ꝑtinebit, nunc certe pertinet te, &c. ꝓ Mar. 135. b. Ad quē ꝑtineret ſuſpicio. ꝓ Roſ. Am. 39. Quæ ad poſteritatis memoriā ꝑtinerent. Cat. 74. Talē vero exiſtere eloquētiā qualis fuerit in Craſſo & Antonio, nō cognitis reb. oībus, quæ in tantā prudentiā ꝑtinerent, &c. 2. de Or. 4. Tantū velim exiſtimes, ſi negotia Lamię, &c. defenderis, gratius mihi futurū, quā ſi ea tua liberalitas ꝑtinuiſſet ad rē familiarē meā. ad Cornificiū, l. 12. 28. 4. Cum aūt proceſſit paulū, & quatenus quidq; ſe attingat, ad ſeq; ꝑtineat, perſpicere cępit, iū, &c. de Fin. 130. b. Intelligere quo aliq̄d ꝑtineat. de Fin. 56. b. Veſtri aūt nō mō hæc nō refellunt, verumetiā cōfirmant, interpretando quorſum q̄dque ꝑtineat. 3. de N. d. 82. a. At n. iā dictis virtutē nō poſſe contineri, ſi ea quæ extra virtutē ſint, ad beate viuendū ꝑtineāt. de Fi. 115. b. Pertinere ad aliquē. 6. Ver. 53. Vt ſi iam cōcedamos aliquid, vim cęleſtem ad eos, qui in terra ſunt, terram? 2. de Diu. 137. a. Interea quæ ad dignitatem tuam pertinere arbitrabor. diligenter curabo. ep. 145. b. Quod nō feciſſent profectò, ſi nihil ad eos pertinere arbitrarentur. de Amic. 22. a. Cætera autem pertinere ad id, putāt, aut ad anggēdū, aut ad cuē dum, vt diuitias, vt opes, vt gloriā, vt gratiā. 1. Acad. 32. a. Si hoc, gignun-

gignuntur,pertinere.de Din.t27.b. Quæ poteſt igitur contagio ex infinito penè interuallo pertenire ad lunam, vel potuis ad quod abt re poſtulo, minus ad officium tuũ pertinere arbitrabe re,ſuccedam ego vicarius tuo muneri.6.Verr.72.Tuſc.3.58.

Pertinet,imperſonale.

Eodem que pertinet, ꝙ cauſam eius probo.Att.123.b.P.ad of ficium meum id fieri.13.fam.51.Ad rẽ p.quomodo cælo affecto quodque animal oriatur.de Diu. t28.b.Hoc eò p.vt, &c.Trebia no,lib.6.t0.10.2.Ea ſcripſi,quò in ſuadendo plus aurhoritatis ha berẽ,eodemque p.quod cauſam eius probo.At.8.153.2.a.Quod autem plures a nobis nominati ſunt,eo pertinuit,(vt ante dixi) quod intelligi volui in eo.de Cl.Or.t66.a.Et quũ ad Rẽp ꝑtine re tviam Domitiã munire.pro Fonteio,7.a.Pertineat ad me Vehementer.8.fam.26.in ep.Cæl.

Pertinens.

Deus pertinẽs per naturã cuiuſque rei, per terras Ceres,ꝑ ma ria Neptunus.2.de Nat.d.52. Huic adde neruos, a quib.artus cõ tinentur,eorumque implicationem corpore toto pertinẽtem.2. de Nat.d.209.a.Ex quo intelligi debet eã caloris naturalẽ vim habere in ſe uitalem per omnem mundum pertinentem.de Na.d. 2.18.Aliis autem libris quandam rationem per omnium naturã rerum pertinentem,vt diuinã eſſe affectã putat.1.de Nat.d.52.2. Venæ in oẽs partes corporis ꝑtinentes.de N.d.54.b. Niſi ea,quæ ſunt prima naturæ,vt ad ſummã ꝑtinentia.tenebit.de Fin.4.33.

Pertinax.

Crudus,iratus,ꝑtinax pro Ligar.11.a.Demiſſus,nõ acer,nõ ꝑti nax,nõ litigioſus,nõ acerb.de Or.t25.b.Niſi valde ꝑtinax fueris de Fi.65.b.Certe ꝑtinax nõ ero,tibique,ſi mihi probabis ea,quæ dices,libenter aſſẽtiar.lib.1.de Fin.22.Pertinax in diſſerẽdo vel diſputando.t.de Fin.42.a.Scimo lenis minimeque pertinax.1. Off.187.a.Diſputationes in Diſputãdo pertinaces.1.de Fin.41.a. Aut pertinaciſſimus fueris,ſi in eo perſtiteris, ad corpus ea quæ dixi,referre:&c.2.de Fin.t72.2.

Pertinacia.

Quæ pertinacia quibuſdam, eadem aliis conſtantia videri po teſt.ꝑ Marce.18.a.Pertinacia,perſeuerãtię finitima eſt.2.deInu. 244.Pertinacia belli.25.fam.41.Pertinacia & nimia cupiditas pricipatus.in elatione & magitudine animi facillime innaſcitur. 1.Off.92.a.Reprenditur in minimis rebus pertinacia, calumnia etiã coercetur.Acad.q.ed.t.lib.2.60.Quæ contra Academicorũ pertinaciã dicebãtur.Acade.q.ed.1.lib.2.19.Amittere ſua perti- nacia vitã.ꝑ Marcel.t2.a.Pertinacia,ſtudioq; vincẽdi certamen cum aliquo inſtituere.Acad.q.ed.2.lib.1.31.Cum pertinacia & iracũdia recte diſputari nõ poteſt.1.de.Fin.2t.Libertatẽque quã in me requiris,&c.nõ in ꝑtinacia, ſed in quadã moderatione poſi tã putabo.ꝑ Plac.77.a.Cũ Zenone,inquã,vt accepimus,Arceſilas ſibi omne certamẽ inſtituit,nõ ꝑtinacia,aut ſtudio vincendi, &c. ſed earũ rerũ obſcuritate,&c.t.Ac.63.a. Sine pertinacia,quid cõ ſtantiſſime dicatur,exquirere. Ac.q.ed.t.l.2.9.Refellere ſine per tinacia, & refelli ſine iracundia parati ſumus.2.Tuſc.9.a.

Pertinaciter.

Nam ſi vno loco eſſem,verebar necui obtrectatorum viderer, & nimium pertinaciter Lepido offenſus, & mea patientia etiam alere bellum.Plancus Cic.10.47.

Pertracto.

Ira ſenſus, mẽteſque pertractat, vt non deſyderet philoſopho rum deſcriptiones.t.de Or.112.a.Facilius aũt ad inuentionẽ ani mus incedet,ſi geſti negotij & ſuã & aduerſarij narrationẽ ſæpe & diligenter pertractabit.2.de Inu.152.Qua oratione ꝑtermiſſa minime neceſſaria,ea quæ rẽ cõtinent,ꝑtractem⁹.4.Tuſ.18. Ora torẽ dicẽdo peragare ꝑ animos hominũ, ſenſus menteſq; pertra ctare.Or.t04.b.Dare ſe ad philoſophiã ꝑtractãdã.de N.d.l.1.t4.

Pertractans.

Tute introſpice in mentẽ tuã ipſe, eamq; omni cogitatione ꝑ tractans,percontare ipſe te.2.de Fin.96. Barbatulos mullulos re ceptantem de piſcina & pertractantem.in Parad.49.a.

Pertractatus.

Oſtenta reſtant,vt tota aruſpicina ſit ꝑtractata.de Diu.t18. b.Curſum rerũ euentorumq; conſequentiã diuturnitate ꝑtracta ta notauerunt.t.de Diu.108.a. Et nimirũ hæc illa præſtans,& di uina ſapientia,& perceptas penitus,& pertractatas res humanas habere,&c.3.Tuſc.53.a.

Pertractatio.

In grammaticis poetarũ ꝑtractatio,hiſtoriarũ cognitio,verbo rũ interpretatio,ꝓnunciandi quidã modus.t.de Or.92.a.Neq;.n. ſine multa ꝑtractatione omniũ rerũ publicarũ, neq; ſine legum, moris,iuris ſcientia,&c.1.de Or.25.a.

Pertriſtis.

Fuit in hac cauſa pertriſtis quidã patruus,Cenſor,magiſter.ꝑ Cęl.18.a.Sæpe etiam pertriſte canit de pectore carmẽ.t.de Diu. 23.a.Ex poeta.

Pertumultuoſe.

Calend. Septẽb. legati a rege Cõmageno ad me miſſi,ꝑtumul tuoſè,neque,&c.ad Catonem,lib.t5.13.

Perturbo.

Nec clamor iſte me commouet aut perturbat.ꝑ Rab.93.b.Hęc te vox non perculit?non perturbauit?5.Ver.t13.a.Vt perturbẽ ætatũ ordinẽ.de Cl.175.b.Vt eũ præcipitẽ ꝑturbetis ex ciuitate. ad Her.t52.Tũ vt exortus eſt in optima Repub. Tiberius Gracchus,q otiũ perturbaret, ſic Arceſilas q conſtitutã philoſophiã euerteret. Acad.q.ed.t.l.2.15.Cincius eſt ab eo in Hiſpaniã miſſus,vt eã ꝓuinciã perturbaret.ꝑ Syl.42.a.Perturbare animũ mor bis.Tuſc.4.17. Pactiones bellicas,& hoſtiles perturbare periuriis 3.Off.146.a.Perturbare philoſophiã bene conſtitutã.Ac.q.ed.t. l.2.14.Rẽpublicã ꝑturbare.4.Ac.28.a.Nec vero iſtis tragædiis tuis Craſſe perturbor.de Or.103.b.Milo magis de Reipu.ſalute, quam de ſua perturbatur ꝑ Mil.1.a.Tum vero ita ſum perturbatus,vt oia timerẽ.ꝑ Clu.28.b.Alteriũ quo ꝑturbãtur animi & cõ citantur.i Or.70.a.Clamore aliquorũ perturbari. ꝑ Rab.ꝑduel. reo.12.a. Perturbari errore & inſcia.1.de Fi.7t.a. Magno animĩ motu perturbari.At.lib.8.155.t.a.Non perturbari in rebus aſpe ris.Off.1.t13.Perturbandas ſibi in tenebris Reip.gentes putaue runt.3.de Leg. 2t.

Perturbatus.

Perturbatus ſtatus ciuitatis.10.fam.t4.in ep.Planc. Perturbatus priore pagina,paulũ altera recreatus.16.fam.5.Ciuitas perturbata ſeditionib.de L.Agr.14.a.Id ita ꝑturbatũ,itaq; ꝑmutatũ eſt,ut,&c. de Ariſp.reſp.254.b. Quod me magno animi motu ꝑturbatũ putas,ſum equidẽ,ſed,&c.Or.t25.& At.124.b. Non diſcerptis ſentẽtijs,nõ ꝑpoſteris tpõrib.nõ confuſis perſonis,aut ꝑ turbato ordine.3.de Or.28.a.Res obſcuræ,& perturbatæ.6.fa.t9. Perturbata,& cõfuſa onuſti cibo,& vino cernim⁹.1.de Diu.107. a.Perturbata & incõſtãtia efficiunt cauſæ vacantes prudentia. de Vnin.63.Ita perturbatis ſacris,contaminatis gẽtib.factus es fili⁹, &c ꝑ D.ſua,220.b.Sed .n. ὀικονομία ſi ꝑturbatior eſt tibi aſſigna- to.At.6.t1t.10.a.Nunquã vidi hominẽ ꝑturbatiorẽ metu.Att.10. 45.Perturbatiore aĩo aliqd cogitare.6.fa.t6.Somniãtiũ viſa,quę multa etiã ꝑturbatiora ſunt.de Diu.t33.b.

Perturbate.

Hic conſyderandum erit,nequid perturbatè,nequid contorte di- catur.1.de Inuent.42.a.& Or. 208.b.

Perturbatrix.

Perturbatricẽ aũt hanc ũ olum Academiã hanc ab Arceſila, & Carn eade recẽtẽ exoremꝰ vt ſileat.t.de Leg.57.a.

Perturbatio.

Perturbatio,eſt appetitus vehementior,hoc eſt,q longius diſceſ ſit a naturæ cõſtantia.Tuſ.4 9.37.& 48.Perturbatio πάθος,vt defi nit Zeno,eſt auerſa à recta rõne contra naturã animi commotio. Tuſ.4.9.Perturbatio,eſt aſpernatio rationis.Tuſ.4.48. Perturba tio,iactantib.ſe opinionib.incõſtanter,& turbide,ſemꝑ eſt in mo tu.Tuſ.4.18. Timor rei,ꝑturbatio,ſuſpẽſus,incertuſq; vultus cre bra coloris mutatio,quę erant antea ſuſpecioſa,hęc aperta,& manifeſtea faciebant ꝑ Cl.28.b.Perturbatio nulla ẽ,niſi opinabilis, niſi iudicio ſuſcepta,niſi volũtaria. Tuſc.4.36.Omnis ꝑturbatio grauis eſt,nec multũ differt ab amentia.Tuſc.4.68.Omnis ꝑturbatio,miſera eſt.Tuſ.3.24.Perturbatio omnis in opinione.Tuſc. 4.66.Quid eſt.n.tumultus,niſi perturbatio tãta vt maior timor oriatur? i Ant.2 54.b.Sed omnis eiuſmodi perturbatio,animi pla catione abluat̃, illa,quidẽ, quũ doceas,nec bonũ illud eẽ,ex quo lætitia aut libido oriat̃: nec malũ,ex quo aut met⁹,aut ægritudo. Tuſ.4.49.Perturbatio,animi plerunq; breuis eſt,ad tẽpus.Off.t. 39.Perturbatio animi,& Sedatio,cõtraria.Tuſ.5.6t.a. Perturbatio cœli,& Serenitas,contraria.2.de Diu.74. Perturbatio mentis.Tuſ.4.24.Conuerſio rerũ ac perturbatio. pro Flac.73.a. Omnis ꝑturbatio,& rerũ motus cernit̃.Off.19.b.Perturbatio tꝑorũ ꝑditorũ.5.fa.44.Valetudinis aliciuus o.Peto.l.9.32.P.valetudinis corporis.Tuſ.4.22.Perturbatio vitæ & magna cõfuſio.de.N. d.t.3.Perturbatio vitæ atq; oium officiorũ.Tuſ.3.62. Perturbationis duplex ratio eſt, ꝙ ægritudo, & metus in malis opinatis,I bonorũ aũt errore lætitia geſtiens libidoq; verſen.Tuſ.5.32.Ne que ꝑturbationi animi,neq; homini neq; fortunæ ſuccumbere.t. Off.95.Errorẽ animis ꝑturbationemq; afferre.t.de Diu.1t0.a. Magnã rerũ ꝑturbationẽ fore.At.263.b. Illud aũt genus orõnis non cognitionẽ iudicis, ſed magis perturbationẽ requirit.2.de Or.118.a.Cõmoueri magna animi ꝑturbatione.Att.6.1t1.232.

Impetu,quodã animi & perturbatione, Cõſilio aut iudicio regi, cõtraria.2.de Or.95.a. Nulli neq; homini neq; ꝑturbationi aii, neq; fortunæ ſuccumbere oportet.Off.13.b.Vacandũ eſt omni animi perturbatione,&c.vt trãquilitas animi & ſecuritas adſit,quę affert cũ cõſtantiã tũ etiã dignitatẽ. 1.Off.99.a. Quæ fiunt cũ aliqua perturbatione,ea neque conſtanter fieri poſſunt,nec ijs q adſunt probari.1.Off.91.Videtis in quo motu tẽporũ,quanta in conuerſione rerũ & perturbatione verſemur. pro Flac.164.b.Ira aut ꝑturbatione incitatus impetũ iniuſtè in eũ fecit.1.Off.36.a.Peccatur pert ubatione rationis atque ordinis quicquid peccatur. in Parad.32.a.Perturbationes,ſunt affectiones manentes,vt nõ poſſint affectionũ manẽtiũ partes eſſe.Tuſ.4.23.Perturbationes nulla naturę vi commouẽtur,ſed ſunt opinionés ac iudicia leuitatis. de Fin.3.29. Perturbationes,ſunt turbidi animorũ concitatique motus,auerſi à ratione,& inimiciſſimi mentis,viteque tranquillæ Tuſc.4.27.Perturbationes quatuor ſunt,tres conſtantiæ: quũ ægritudini nulla conſtantia opponitur. Tuſc.4.12.Perturbationes oẽs ſunt genere quatuor,partibus plures,ægritudo,formido,libido,quãque Stoici cõi nomine corporis & animi ἡδονὴν appellãt. de Fin.3.29.& Tuſc.3. 20. Perturbationes quatuor aut boni aut mali opinione citantur:boni,vt voluptas geſtiens & libido: mali,ut metus & ægritudo.Tuſc.3.20.Perturbationes animi miſerã, ſedationes aũt vitam efficiunt beatã.Tuſc.5.32. Oẽs morbi & ꝑturbationes animorũ ex aſpernatione rationis eueniunt.Tuſc.4.25. Perturbationes in hominibus ſolum exiſtunt.Tuſc.4.25. Perturbationes ex vitioſitate gignuntur Tuſc.4.27. Perturbationes ipſæ ſe impellũt,vbi ſemel à ratione diſceſſum eſt.Tuſc.4.32. Perturbationes oẽs oriuntur ex iudicijs opinionum, & voluntatibus. Tuſc.4.68.Perturbationes animorũ,vitã inſipientiũ miſerã acerbamque reddunt.de Fin.3.28.Perturbationes naturales, & rationis expertes,ſecundum antiquos Academicos, & Peripateticos. Acad.q. edit. 2.li.1,27.Perturbationes tẽpeſtatũ.3.de Nat.d.11. Perturbationes oẽs in noſtra poteſtate,nẽs iudicio ſuſceptæ oẽs voluntariæ.Tuſ.4:12.&.54.Perturbationũ omniũ cauſa eſt in opinione.Tuſc.3.20.Cũ.n.oẽs poſt interitum Cęſaris nouarũ perturbationum cauſæ,quæri viderentur,biſque eſſe occurrendũ putaremus,&c.de Fato.3.a.Perturbationum variæ curationes. Tuſc.4.48.Perturbationum omnium fontem eſſe dicunt Stoici intemperantiam.Tuſc.4.4.17. Omnium perturbationũ mater,immoderata intemperatia.Acad.q.ed.2.lib.1.22.Perturbationum certa,& propria ſanatio eſt,ſi doceas,ipſas perturbationes per ſe eſſe vitioſas,nec habere quicquã aut naturale,aut neceſſariũ. Tuſ.4.49 Perturbationibus omnib.viribus atque opibus repugnãdum eſt, ſi volumus hoc,quod datum eſt uitæ,tranquille placideque traducere.Tuſc.3.21.Perturbationes in vita hominũ ſtultitia quaſi quaſdam immittit furia.Tuſc.3.21. In perturbationes examinationeſque ne incidamus cauendũ.1.Off.183.Perturbationes oẽs iudicio cenſent fieri & opinione Stoici.Tuſc.4. 12.Oẽs perturbationes,animi morbos philoſophi appellant,negãtque ſtultũ quẽquã his morbis vacare.Tuſc.3.7. In omni vita rectiſſime præcipitur,ut perturbationes fugiamus, id eſt motus animi nimios rationi non obtemperantes.Off.1.189. Non ſolum perturbationes in eis poſitas eſſe dicunt.Stoici,quæ iudicia, quæque opiniones ꝑturbationum ſunt,verum illa etiam quæ efficiuntur perturbationibus.Tuſc.4.12.Perturbationes animi ex homine non tulerunt antiqui philoſophi.Acad.q.ed.2.li.1.27.Perturbationes uoluntarias eſſe,opinioniſque iudicio ſuſcipi uult Zeno.Acad.q.ed.2. li. 1.27. Ex perturbationibus primum morbi conficiuntur;quæ uocant Stoici νοσήματα, eaquæ ſont eis morbis cõtraria,quæ habẽt ad res certas uitioſam offenſionem atque faſtidium:deinde ægrotationes,quæ appellantur a Stoicis ἀρρωστήματα hiſq; itẽ oppoſitę contrariæ offenſiones.Tuſc.4.18.Sed in ſingulis perturbationibus partes eiuſdem generis plures ſubiiciuntur.Tuſc.4.13.Perturbationibus ſemper uacat ſapiens. de Fin.3. 29.

Perturpe.

Cum hac aliquid adoleſcentem hominem habuiſſe rationis num tibi perturpe aut flagitioſum eſſe uideatur?pro Cęlio.39.a.

Peruado.

Nequum in Sicilia quidem fuit,eodẽ interuallo pars eius belli in Italiam ulla peruaſit.7.Verr.5. a. Quas oras maxime quaſi morbus quidam illius furoris peruaſerat.pro Syl.177. b. Vehemens opinio,quæ per animos gentium Barbararũ peruaſerat.pro L.Man.16.a.Nulla ora eſt tam deſerta,quo non illius diei fama peruaſerit.ꝑ Pomp.12.b. Locus intra Oceanum iam nullus eſt, &c.quo non per hæc tpa noſtrorũ hominũ libido iniquitaſque ꝑuaſerit. 5.Ver.178.a ꝑ agros quantũ incendiũ peruaſerit, cernitis.5.Ver.54.a.Quacunque iter fecit.,eiuſmodi fuit,non ut legatus Populi Romani,ſed ut quædã calamitas ꝑuadere uideretur.

3.Ver.30.a.Nares cõtractiores habẽt introitus,neqd in eas qđ noceat,poſſit peruadere.2.de N.d.217.a. Te tanquã aliquã calamitoſam tẽpeſtatẽ peſtemque peruaſiſſe demonſtro.3.Ver.68.a.

Peruagor.

Ita latè,longeque peruagatur animus de.N.d.1.38.Moleſtiæ, lętitiæ,cupiditates,timores,ſimiliter omniũ mentes ꝑuagantur. 1.de Leg.46.a.Cauſa hæc apud Græcos ꝑuagata eſt.1.de Inu.71.a.Deinde ne is bonos nimium peruagetur.2.de Inu.206.a.

Peruagatus.

Sermo ciuitatis peruagatus.ꝑ Mil.24.a.Vulgaris,& peruagata declamatio. pro Planc.38.Illuſtris,& peruagata fama alicuius rei.ꝑ Marcel.16.a. Quotidiana,& peruagata opera.3.de Or. 104.a.Res ꝑuagata & vulgaris.Or.216.b.Vulgare,quotidianum, peruagatũ.de Or.160 b.Nihil.n.ex meis eſt tẽporib. qđ minus ꝑuagatũ,qque,&c.ꝑ Planc.77.a. Commune, & ꝑuagatũ vitiũ. de Or.128.b.In re tã clara,tã teſtata, tã abs te ipſo peruagata,tabulas publicas corrumpere auderes? in Ver.129.b.Alias peruulgata Hic te.Prætore ꝑdonũ naviculæ ꝑuagatæ ſunt.7.Ver.77.a. Cõparabuntur diuturniora bona breuiorib.longe & late peruagata anguſtis.in Part.36.a. De communib. & peruagatis reb. loqui vel audire.de Or.98.b.Pars aũt eſt ꝑuagatior, & aut l oẽs eiuſdẽ generari,aut in pleraſq, cauſas accommndata.de Inu.154.a.Me aũt ſiue peruagatiſſimus ille verſus,q vetat,Artẽ pudere ꝑloqui quã factites, diſſimulare nõ ſinit,quin delecter,&c.Or.82.a.

Peruarie.

Reliqua peruarie iucunde narrantur.2.de Or.178.a.

Peruehor.

Nam,& quũ proſpero flatu eius vtimur,ad exitus peruehimur optatos.2.Off.26.Peruehi in portũ. Att.14.317.2.a.Portum potius paratũ nobis & ꝑfugium putemus,quo vtinã velis paſſis peruehi liceat.1.Tuſ.107.de morte.Peruehi multo Romã.9.fa.44.

Peruello.

Neq; .n.inquit tam mihi moleſtus fuit, q ius noſtrũ ciuile peruellit,quã iucundus,q ſe id neſcire cõfeſſus eſt.1.de Or.30. a. Id eſt,de iure noſtro obtrectat.Si te forte dolor aliquis peruellerit exclamabis vt mulier?Tuſc.2.41.Quid iaces,aut quid mœres?aut cur ſuccumbis,cediſq; fortunæ?quæ peruellere te forſitan potueria,& pungere,non potuit certè ꝑ vires frangere.Tuſc.3.32.

Peruenio.

Nõ modò.n.nihil cõperi,ſed vix ad aures meas iuſtius ſuſpicionis fama peruenit.ꝑ Syl.9.a.Hæreditas ad filiã peruenit.2.de Fi. 68.a.Iniuria ad paucos ex alieno peccato peruenit.ad Her.4.152 a.Marius in oras Africæ deſertiſſimas peruenit pro.Seſt.14.b. Pecunia quæ morte alicuius ad quempiã peruenit iure.Top.14. Ad liberos q nihil meruerunt,pœna parentũ peruenit.Brut. 40. Ad aures alicuius neſcio quo peruenit res hæc.6.Ver.56.a.Similitudo naturæ illius ad te,q ab illo ortus es peruenit.pro Mur.61.a. Ad annũ ſeptuageſimũ peruenit Cyrus.1.de Diu. 85. a. Quæ ad corpus noſtrum,vitamq; peruenit,non ea ſola vis eſt,ſed,&c.pro Cęc.31.a.Qui ne in nouiſſimis quidẽ erat hiſtrionib. ad primos peruenit comędos.ꝑ Roſc. Com. 18.a. Libellus q me imprudente & inuito excidit,& peruenit in manus hominũ.de Or.92.b. Et pupillũ fraudare,q in tutelã peruenit.pro Roſcio Com. 9. a. Ad ꝑpoſitũ mihi finem honoris nondũ perueneram.pro Syl. 8.a. Cotta alia quadã via ad eandem laudẽ peruenerat.de Cl.Or.140.a. ꝑ Arch.13.Multis gradib.aſcendit,vt ad ſummũ perueniret.5.de Fin.73.a.Eo ad te ſcripſi,vt ſi tibi fortè reddita eſſet,mihi curares referẽdã,ne in illius manus perueniret.Att.8.149.2.a. Compulſi in poteſtatẽ meã peruenirent.Catoni,l.15.4.30.a.Ad vnũ tanta licentia nunquã perueniſſet,niſi multorũ impunita ſcelera tuliſſemus.2.Off.39.a.Nemo vnquã,quo ea pecunia perueniſſet, cauſam dixit,q &c.pro Rab.Poſth.124.b. Libert⁹ Strabonis negotiũ cõficiat,ad nummoſq; perueniat.ad Brut.li.13.15.3.a. Vt eo quo contendit,mature cũ exercitu perueniat.pro Mur.128.b. Si in tua ſcripta peruenero.ep.68.b.Per ſummã iniuriã ad miſeros aratores qd eſt in calamitate reſidui qđ Prætore Verre nõ peruenerit? 5.Ver.194.a. Quo ad quos pecunia peruenerit. pro Rab. Poſth. 123.b.Summũ erat periculũ,ne culpa Senatus res ad tabulas nouas peruenerit.At.83.b.Si iſte quo intendit, in Mãlian a caſtra ꝑuenerit.in Cat.103.b. Quũ duodecim ſecures in ꝑdonũ poteſtatẽ peruenerint.ꝑ L.Man.22.a. Si potuiſſemus, quo cõtendimus, peruenire.Or.206. b.Sed etiã a quo ad alios ꝑuenire putetur humanitas. Q. fr.295.b.Ad fortunas ſuas aliqñ ꝑuenire ſeſe poſſe ſpes fuit.pro Rab.Poſth.17.a.Sine indice ꝑuenire ad improbitatẽ.3.Ver.73.a. Cum paucis ad aliquã portã e.in Piſ. 48. a. ad rem dubiam rebus conceſſis.;Diu. 2. 80. Perparum ex illis magnis lucris ad ſeſe peruenire, Prætorem eſſe ſocium. 5. Verr. 111. a.

Peruenire ad ſuum ſine alterius infamia. pro Quint. 24. 25. Sine ad illos poteſtatem, ad te gratiam tui beneficij peruenire. con. Rull. 70. b. Tamen naturæ ſimilitudo illius ad te magis, q ab illo ortus es, peruenire potuit, quàm, &c. pro Mur. 140. b. Si poſſet ager iſte ad vos peruenire. con. Rull. 82. b. Maturè cum exercitu aliquo peruenire. pro Mur. 19. a. in inuidiam. 4. Ver. 30 In ſcripta alicuius p. Luceio, lib. 5. 33. Qui nulla conditione 10 Senatum peruenire potuit. pro Flac. 33. Humanitas ab iſto ad il los perueniſſe putatur. Q. fr. 1. 1. 41. a. Iactam à te nefariã in me iniuriam ſemper, tamen perueniſſe ad me nunquã putaui. Part. 521. b. Mihi quidem & ille perueniſſe videtur, quoad progredi potuerit feri hominis amentia. 11. Phil. 293. a. Populum quidẽ Syracuſanum in maximam inuidiam ſua infamia alieno præmio perueniſſe. 4. Verr. 31. a. Vix ſerò & raro ad manus peruenitur. pro Seſtio, 66. a. Perueniri ad ſapientiam poteſt. lib. 1. de Fin. a. Studia perueniẽdi aliquo nihil proſunt, niſi illud quod eo quo intendas ferat, deducatq; cognoris. 1. de Or. 67. a. Ad quem propter diei breuitatem non eſt peruentum. Att. 15. b. Ego tibi hoc confirmo, ſi Romæ manſerit, te paucis annis ad maximas pecunias peruenturum. de Orat. 134. b. Videte per deos immortales, quem in locum Remp. peruenturam putetis. pro Roſc. Am. 91. a

Peruerto.

Oreſtes niſi attulerit facti rationem, peruertit defenſionem. ad Her. lib. 1. 28. Itaque ipſe, poſtquam Iunium peruertit, cauſam totam reliquit. pro Clu. 87. a. De Quintio. Temeritas C. Cæſaris, qui omnia iura diuina & humana peruertit. Off. 1. 39. Qui ſacra occulta inexpiabili ſcelere peruertit. de Aruſp. reſp. 4. a. Quidam propoſitis malorum & bonorum finibus, officium omne peruerterunt. 1. Off. 8. a. Ceciditq;, cum eos imitari cœpit, quos ipſe peruertat. de Cl. Or. 190. b. Nunquam ille me opprimet conſilio, nunquam vllo artificio peruertet, &c. 1. Verr. 23. a. Niſi omnem hiſtoriã peruertimus. Dio. 1. 37. Omnia peruertere rapinis, incendijs, cædibus. Att. 15. 325. 2. a. Quæ eſt igitur iſta calliditas, res vetuſtate robuſtas, calumniando velle peruertere? 2. de Diu. 34. Senatum ipſum principium ſalutis, mentiſq; publicæ, vi, cæde, incendijſque peruertere. de Aruſp. reſp. 5. Tum viſam belluam immanem, quacunque incederet, arbuſta, virgulata, tecta peruertere. de Aruſp. reſp. 257. b. 1. de Diu. 28. a. Vectigalia Pop. Romani ſuo quæſtu peruertere. 5. Ver. 108. a. Eadem enim voluptates poterunt eas labefactare atque peruertere. 3. de Fin. 107. a. Hoſtium vim ſe peruerſurum putauit Crœſus, peruertit autem ſuam. 2. de Diu. 90.

Peruerſus.

Homo peruerſus. 1. Att. 25. Itaque vt erat ſemper præpoſterus atque peruerſus, initium facit à Bulbo. pro Clu. 56. a Peruerſa ſapientia Tuberonis, vel Stoicorum. pro Mur. 69. Nihil ab hoc prauum & peruerſum produci poſſe arbitrabantur. pro Roſc. Com. 17. Niſi fortè tu peruerſo more, quod hominis eſt, ab alio extorquere, non potes, huic eripere potes. pro Roſc Com. 32. a. Deformati, inquinati, peruerſi, conturbati ludi. de Aruſp. reſp. 21. a. Oculi peruerſi, vt ſtrabonum. de Nat. d. 17. b. Gratiorem me eſſe in te poſſe, quàm illi peruerſi ſunt in me, exploratum habes. Brutus ad Cic. li. 21. 16. Nunc iſta ſeparantur, vt disiuncta ſint, quo nihil poteſt eſſe peruerſius. de Fin. 215. b. Quo quid poteſt dici peruerſius? Tuſc. 238. b. Quid peruerſius? quid intolerabilius? 4. de Fin. 34. a. At erat, ſicut hodie eſt, peruerſiſſimis oculis. de Nat. 1. 55.

Peruerſe.

Peruerſe, ne dicam impudenter, plerique amicum habere talem volunt, quales ipſi eſſe non poſſunt: &c. de Am. 69. a. Quare meo quidem animo nihilominus eloquentiæ ſtudendum eſt: etſi ea quidam & priuatim & publicè p. abutuntur, &c. 1. de Inu. 8. a. P. dicere homines, peruerſe dicendo faciliime conſequi. 1. de Or. 72. Imitatx p. fuit prudẽtiã ſtulta calliditas. 2. Off. 156. a. Viuunt p. deorum beneficio multi. 3. de Nat. d. 98. a

Peruerſio.

Tranſgreſſio eſt, quæ verborum perturbat ordinem peruerſione aut tranſiectione. 4. ad Her. 198.

Peruerſitas.

Sed ea quæ multum ab humanitate diſcrepant, ut ſiquis in foro cantet, aut ſi qua eſt alia magna peruerſitas, facile apparent. 1. Off. 202. a. Quę eſt autem in hominibus tanta peruerſitas, ut inuentis frugibus glande veſcantur? in Or. 16. a. Sed quum te alicuius improbitas peruerſitaſque commouerit, &c. Q. fra. l. 1. 1. 56. a. Sit iſta in Græcorum leuitate peruerſitas, qui maledictis inſectantur eos, à quibus de veritate diſſentiũt. 2. de Fin. 129. a. Incredibilis hominum peruerſitas. Len. lib. 1. 7. 22. a. Peruerſitas opinionum. 3. Tuſc. 3. a. Ferre humaniſſimè alicuius peruerſitatem. Q. fr. 2. 8. 1. a.

Perueſperi.

Caninius idem tuus, & idem noſter, cum ad me perueſperi veniſſet, &c. 9. fam. 2.

Perueſtigo.

Mirandum in modum canes venaticos diceres: ita odorabãtur omnia, & perueſtigabant; ut vbi quicquid eſſet, &c. 6. Verr. 26. a. Noſſe regiones intra quas venias, vt perueſtiges quid quæras. 2. de Or. 80. a. Miſi tamen Puteolos pueros qui perueſtigarent. Att. 9. 181. 18. a. Perueſtigare argumẽtũ. Top. 5. Et illa quæ tentata iam, & cœpta ab iſto ſunt, à me autem perueſtigata, & cognita, moneo vt extinguas. &c. 7. Verr. 137. a

Perueſtigatio.

Sed omnia quæcunque eſſent, vel ſcientiæ perueſtigatione, vel diſſerendi ratione comprehenderint. 1. de Or. 5. a

Peruetus.

Peruetus amicitia. 13. fam. 32. Reddita etiam mihi eſt peruetus epiſtola, ſed ſero allata. ad Q. fr. 3. 10. Nullum inquam horum reliquit, neque aliud vllum tamen præter vnum peruetus ligneum, &c. 6. Verr. 6. a. Eum nos vt perueterem habemus, qui L. Martio, M. Manilio Conſulibus, mortuus eſt, &c. de Cl. Or. 30. a

Peruetuſtus.

Vt tranſlatis vtamur frequenter, interdumque factis, raro autem etiam peruetuſtis. 3. de Or. 111. a. Aegrotationi autem talia quædam ſubiecta ſunt, auaritia, ambitio, mulieroſitas, peruicacia, liguritio, vinolentia, cupedia, & ſiqua ſimilia. 4. Tuſc. 39. a

Peruideo.

Iuua me conſilio ſi potes, & tamen iſta quantum potes, peruide. ad Att. lib. 7. 139. 4. a. Vetus exemplar legit prouide. Ibi te igitur videbo, & peruidebo. Att. 4. 81. 2. a. Alij legunt promouebo. Qui hoc non peruiderit, ab hoc nulla fraus aberit, nullum facinus. 3. Off. 98. a. Quidam legunt prçuiderit. Peruidere te ſpero, cognitũ nrũ magis recipi 0. 10. fam. 19. in ep. Planc. Peruidere te velim. 15. Att. 10. pro, videre te peruelim, niſi forte mendum ſubeſt.

Peruigilo.

Non orat vt eam noctem peruigilet? pro Roſcio Am. 60. a

Peruigilatio.

Peruigilationes nocturnas in colendis nouis dijs Ariſtophanes poeta vexat. 2. de Leg 37.

Peruinco.

Reſtitit & peruicit Cato. Att. 2. 26. 15. a

Peruius.

Ex quo tranſitiones peruiæ Iani, foreſque in liminibus prophanarum ędium, ianuæ nominantur. 2. de Nat. d. 97. a

Perungo.

Tunc iuuenes, veſte poſita, corpora oleo perunxerunt. 1. Tuſc. 283. a

Peruolo.

Te expecto, quem videre, ſi vllo modo potes venire, peruellem. 11. Att. 31. Othonem, ſi Romæ eſt, conueniẽs peruelim. Att. 12. 252. 5. a. Sed eſt quod abs te mihi ignoſci peruelim. At. 1. 1. 6. a. Sed ſcire ex te peruelim, quamobrem, &c. pro Syl. 271. Off. 131. b

Peruolo.

Primo diluculo nuntius hic Ameriam venit, decem horis nocturnis ſex & quinquaginta millia paſſuũ ciſijs peruolauit. pro Roſc. Am. 21. Sunt autem optimæ curæ de ſalute patriæ, quibus agitatus & exercitatus animus velocius in hanc ſedem, & domum ſuam peruolabit. in Somn. Scip. 32.

Peruoluo.

Deinde vt in ijs locis, quos proponam paulo poſt, peruoluatur animus, &c. 2. de Or. 81. a

Peruoluto.

Quoniam meos cum Thallumeto noſtro peruolutas libr. 5. Att. 22. Omnium bonarum artium ſcriptores ac doctores, & legendi & peruolutandi, & exercitationis cauſa laudandi. 1. de Orat. 76.

Perurbanus.

Homo doctus & perurbanus. 2. de Or. 15. a. Etiam L. Torquatus elegans in dicendo, in exiſtimando admodum prudens, toto genere perurbanus. de Cl. Or. 129. Denique ſi ſolus nõ potuero,

ro, cum ruſticis potius, q̃ cum ijs perurbanis. Att. 2. 30. 3. a

Peruſtus.

Et iam hominem peruſtum, et iamnum gloria volunt incendere, &c. 13. fam. 28.

Perutilis.

In hac enim fortuna perutilis eius & opera & fidelitas eſſet. Att. 9. 190. 2. a

Peruulgo.

Se omnibus peruulgat mulier. pro Cæl. 30. To verò peruulga Hircium. Att. 12. 258. 1. a. Peruulgare & communicare operam. de Petitione Conſulatus. 29. Veteres illi peruulgari artẽ ſuam noluerunt. Or. 106. b. Deſcribi ab omnibus ſtatim librarijs, diuidi paſſim & peruulgari, atque edi Pop. Romano imperaui. pro Syl. 32. a. Communicari cum improbis, & peruulgari cum mediocribus hominibus præmia virtutis non oportet. 2. de Inu. 207. a

Peruulgatus.

Peruulgatus ciuitatis ſermo. pro Mil. 108. b. Cõſolatio peruolgata. Titio, lib. 5. 16. 3. a. Cupiditas nota, & apud oẽs peruulgata. 4. Verr. 59. a. Epiſtola peruulgata. 8. Att. 21. Clara, teſtata & peruulgata res. 3. Verr. 72. a. De illuſtri & facili re in vulgus peruulgata loquitur. de Finibus, lib. 2. 25. a. Laudes minus notæ, minuſque peruulgatæ. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 7. Empedocles, hæc peruulgata & nota quatuor. Acad. q. edit. 1. l. 2. 109. Maledicta in omnes peruulgata. pro Cæl. 4. a

Pes.

Pes qui adhibetur ad numeros, partitur in tria, vt neceſſe ſit, &c. Or. 215. b. Iam pæan, quòd plures habeat ſyllabas quam tres, numerus quibuſdam, nõ pes habetur. Or. 218. b. Si pes condoluit, ſi dens, ferre non poſſumus. Tuſc. 2. 46. Pes in natu, &c. 3. de Or. 87. Habiles, & apti ad pedem calcei. 1. de Or. 118. a. Quare primum ad heroum nos dactyli & anapæſti & ſpondæi pedẽ inuitat. Or. 160. b. Non poſſum magis pedem conferre, vt aiunt, aut propius accedere. pro Planc. 38. Soror, quæ tantum habeat Conſularis loci, vnum mihi ſolum pedem dat. Att. 2. 16. 10. a. Id eſt, mediocrem fauorem præſtat, non omnino fauet, viri grauitate deterrita. Nunquam à te pedem diſceſſi. pro Deiot 29. a. Pedem è villa adhuc egreſſi non ſumus. 13. ad Att. 17. Quid erat in terris, vbi in tuo pedem poneres, præter vnum Miſenũ 2. Phil. 64. a. Qui quum triginta tyranni eſſet, pedem porta non extulit. Att. 8. 7. & 6. 47. Qui pedem porta, quoad hoſtis cis Euphratem fuit, non extulerit. Att. 7. 122. 7. a. Ternis nonis in pedem tecum traſegiſſe. 3. ad Q. fr. 3. Perferre pedem. in Ant. 241. b. Hodie in poſſeſſionem libertatis pedem ponimus. 3. Phil. 143. Pedẽ vbi ponat in ſuo, non habet. omnino eum Seſtius noſter parochus publicus occupauit. Att. 13. 3. Sapientia vbi pedem poneret, non habebat. de Fin. 121. b. Si in fundo pedem poſuiſſes, ſtatim tibi eſſe pereundum. pro Cæc. 290. b. Pedem ponere, veſtigium imprimere. in Ant. 169. b. Prohibiti eſtis in prouincia veſtra pedem ponere, vt perhibetis. pro Lig. 15. a. Pedem referre. 10. fam. 64. in ep. Galbæ. Quid multa? pedem nemo in illo iudicio ſupploſit, credo ne Stoicus renuntiaretur. 1. de Or. 118. Pedem in Italia video nullum eſſe, qui non iſtius poteſtate ſit. Att. 7. 62. Noli de vno pede ſororis queri, licet etiam alterum tollas. Att. 22. b. Pedes & membra gradiendi. de Vnio. 198. b Pedes non ſyllabis, ſed temporibus & interuallis, & ſpatijs metiendi. Or. 216. b. Heroici pedes tres, dactylus, anapæſtus & ſpõdæus. 3. de Or. 100. a. Propter res tuas ita contractas, vt nec caput, nec pedes: equidem vellem vti pedes haberent, vt aliquando redires. ep. 109. b. Pedes me referunt illuc. 15. Att. 33. Pedum doloribus afficitur. 6. fam. 52. Moderatione quadam certa numerorum & pedum adſtrictus hiſtrio. 1. de Or. 132. a. Pedum ratio in numeris. Or. 109. 112. Cui tali in re libenter me ad pedes abiecciſſem. 4. Att. 10. & 4. fam. 12. Ad pedes omnium ſigillatim accidente Clodio. Att. 1. 9. 8. a. Mater mihi ad pedes miſera iacuit. in Verr. 262. b. Cum Cn. Oppius ad pedes flens iacere. Poſt quam. 200. b. Furnius præſens ad pedes vniuſcuiuſque iacens. Q. fr. 312. b. Proiicere ſe ad pedes alicuius. pro Seſt. 20. a. Alter, qui nos ſibi quondam ad pedes ſtratos, ne ſubleuabat quidem. Att. 10. 195. 3. a. Frater volutatus eſt ad pedes inimicorum. pro Seſt. 128. Quod ante pedes eſt, nemo ſpectat, cæli ſcrutantur plagas. de Diu. 114. b. Poſita ante pedes tranſilire, & alia longe repetita ſumere, ſpecimen eſt ingenij. 3. de Or. 88. a. Pedes tollere. 2. Att. 5. Pollucem ſeruum à pedibus meum Romam miſi. Att. 122. b. Pedibus compenſari pecuniam. pro Flac. 56. Quum illud iter Hiſpanienſe pedibus fere confici ſoleat, aut ſi quis nauigare velit, certa ſit ratio nauigandi. in Vatiniũ, 9. a. Sed quod in, cui licebat, pedibus es conſecutus. Curio, libro 7. 29. 3. a. Sed quod ille duriſſimis pedibus fecit, vt ſe abijceret in herbã, &c. 1. de Or. 15. a. Actio maluimus iter facere pedibus, qui incommodiſſimè nauigaſſemus. Att. 5. 96. 1. a. Ingredi iter pedibus vel equo. de Sen. 83. b. Ne qs pedibus iret, ne ſcribẽdo adeſſet. Poſt reditum in Senatu, 6. Metiri pedibus quadringenta millia paſſuum. Q. fr. lib. 3. 17. 6. a. Milites, remigeſque Miletum Mindo pedibus reuerti iubet. 3. Ver. 61. a. Nam de iudicijs quòd quereris, multò laboro minus: trahuntur per me pedibus omnes rei. Volumnio, lib. 7. 56. Fratrem mecum, & te ſi habebo, per me iſta pedibus trahuntur. Att. 4. 46. Duo ſinus fuerunt, quos tramitti oportet. Pæſtanus & Vibonenſis: vtrumq; pedibus, equis tranſmiſimus. Att. 16. 15. Vt duo nuntij afferrentur, vnus claſſe fratrem Epheſo Athenas, alter pedibus per Macedoniam venire. Att. 3. 48.

Pedalis.

Quantulus nobis videtur? mihi quidem quaſi pedalis Acad. q. edit. 1. lib. 2. 74. De ſole.

Pedarius.

Pedarij Senatores. 1. Att. 66. Et raptim in eam ſententiam pedarij cõcurrerunt. Att. 1. 15. Eſt illud s. c. ſumma pedariorum voluntate, nullius noſtrum authoritate factum. Att. 1. 14. 12. a.

Peditatus.

Armatura varia peditatus & equitatus. Mario, lib. 7. 1. 8. a. Tu ciuem ſceleratum & perditum Gallorũ & Germanorum exercitu, pecunia, peditatu, equitatu, copijs inſtrues. 5. Phil. 167. a. Adoleſcens & equitatu & peditatu & pecunia paratus. ad Catonem, lib. 15. 4. 16. a

Pedeſter.

Pedeſtres copiæ. 2. de Fin. 177. a. Pedeſtres, naualeſque pugnæ. de Seneſt. 79. b. Statua ænea pedeſtris vel equeſtris. 9. Phil. 265.

Pedetentim.

Accedere pedetentim ad aliquam cauſam. ad Her. 1. 9. a. Legi concionem tuam, nihil illa ſapientius: ita p. & gradatim tum acceſſus à te ad cauſam facti, tum receſſus. 9. fam. 30. Quòd me mones vt p. aſſentio. Att. 260. b. Quum experiundi poteſtas nõ eſt, timide tamen & p. iſtuc deſcendunt, &c. pro Quint. 29. a. A me omnia cautè pedetentimque dicent. pro Clu. 93. a. Quæ tamen à me p. cauteque dicentur. 2. Verr. 12. a. Eam imitationem ſi tempora adiuuabunt, facilius commodiusq́; faciemus: ſin minus, ſenſim erit, pedetentimq́; facienda. 1. Off. 169. a. Ingredi p. in defenſionem. 1. de Inu. 35. a. P. ite, & ſedato niſu, ne ſucceſſu arripiat maior dolor. 2. Tuſc. 85. a. Senſim enim & p. progrediens extenuatur dolor. Tuſc. 202. b

Pediſſequus.

Quæ mihi videtur vna conciuncula, clamore pediſſequorũ noſtrorum eſſe peritura. Att. 2. 31. 3. a. Cum hunc à pediſſequis conculcari iuberes. pro Dom. 85.

Pediſſequa.

Gorgia pediſſequa puerorum. ad Her. 40. b. Sed quia ſæpe vtitur orator ſubſidio iuris in cauſis, idcirco iſtam iuris ſciẽtiam, eloquentiæ tanquam ancillulam, pediſſequamq́ue adiunxiſti. 1. de Or. 121. a. Diuitiæ non ſunt idoneæ, quæ virtutis pediſſequæ ſint. ad Her. 28. b

Peſsime, Vide Malus.

Peſtis.

Nulla tam deteſtabilis peſtis eſt, quæ non homini ab homine naſcatur. Off. 2. 22. Peſtis ac pernicies ciuitatis. pro Rab. perd. reo, 1. a. Peſtis periculi. pro D. ſua, 14. Furia ac peſtis patriæ. pro Seſt. 26. a. Funeſta Reip. peſtis. pro D. ſua, 3. a. Ad peſtẽ alicuius aduolare. 10. Phil. 277. Ibes, aues excellæ, auertunt peſtem ab Aegypto. de Nat. d. 1. 72. Peſtem enim maiorem eſſe nullam in amicitijs, quàm in pleriſque pecuniæ cupiditatem. de Amic. 33. a. Negatque vllam peſtem maiorem in vitam hominum inuaſiſſe, quàm, &c. Off. 3. 43. Niobe parumne ratiocinari videtur, & ſibi ipſa nefariam peſtem machinari? 3. de Nat. d. 90. a. Peſtem moliri. in Cat. 25. Depulſi à communi peſte fluctus in noſmetipſos redundarunt. 1. de Or. 2. a. Summa Reip. ſalute, & cum tua peſte ac pernicie, &c. proficiſcere ad impium bellum ac nefarium. in Cat. 24. a. Quædam peſtes hominum laude aliena dolentium. 5. fam. 18. Cum his furijs & facibus, cum his inquam exitioſis prodigijs ac pene huius imperij peſtibus, bellum mihi inexpiabile dico eſſe ſuſceptũ. de Aruſp. reſp. 3. a.

Peſtilentia.

De loco nunc quidem abijt peſtilentia, ſed quandiu fuit, me non

non attigit.de Diu. t 14. b.& 14.fam.t. Cauſæ eluuionis, peſtilentiæ, vaſtitatis, belluarum etiam repentinæ multitudines.2. Off.22.a.Inuidiæ aut peſtilentiæ poſſeſſores locupletati. a. de L.Agr.9.Ex habitu extorum atque ex colore cum ſalubritatis, tum peſtilentiæ ſigna percipiuntur. t.de Diu.2 12.a. Vaſtus atq; deſertus propter peſtilentiam ager, & propter ſterilitatem incultus.2.de L.Agr.7 1.a. Terrere animos peſtilentia. 2. de Nat. d. 21. a.

Peſtilens.

Grauis & peſtilens aſpiratio. t.de Diu.2 t 1. a.Locus peſtilens Pari.233.b. Et ſunt partes agrorum aliæ peſtilentes, aliæ ſalubres. t.de Diu.t35. a. Inter locorum naturas quantum interſit, videmus alios eſſe ſalubres, alios peſtilentes.de Fato, 1t. a. Id ego in lucris pono, non fere hominem peſtilentiorem patriæ ſuæ:eumq; addictum iam tum puto eſſe Calui Licinij Hipponactæo præconio.7.ſam. 44. Hoc grauiſſimo & peſtilentiſſimo anno. 5. ſam. 45.

Peſtifer.

Quem habuit ille peſtifer annus maximè fidelem. Poſt red. in Senatu, 204. b. Crudelis & peſtifer reditus alicuius.3. Phil. 125.a.Peſtifer ac funeſtus Tribunatus.pro D.ſua, 1.a. Peſtifera mihi videtur poteſtas tribunitia. 3. de Leg. 19. Venenata & peſtifera vipera.de Aruſp.reſp.47.a.Bellum peſtiferum, pernicioſum, mortem afferens.4.ſam.6. Video enim quantum id bellû, & quam peſtiferum futurum ſit. Att.8.166.4.a. Ciues peſtiferi. 1.de Or.117.a.Vitia peſtifera, luxuria, auaritia, crudelitas. 3. de Fin.1t3.a. Ad res peſtiferas aditus ſibi comparent.Att.32.b. A peſtiferis & nocentibus rebus refugere.2.de Nat. d. t79.a

Peſtifere.

Quid, quòd multa pernicioſe, multa peſtifere ſciſcuntur in populis? 1. de Leg. 21.a

Petaſatus.

Sed petaſati veniunt, comites ad portam expectare dicunt. ad Caſſium, lib.15. 45.

Peto.

Peto & quæſo.3.ſam. 3. Quapropter à te etiam atque etiam pro noſtra ſumma coniunctione, proque tua in me perpetua & maxima beneuolentia maiorem in modum peto atque contendo, vt,&c.Cluuio,lib.13.8.t2. a. Te autem pro vetere noſtra conſuetudine etiam atque etiam peto, vt eius filios, qui in tua poteſtate ſunt, mihi potiſſimum condones.Phil. t3.74.3.a.Peto à te, vel potius,precibus omnibus oro & obteſtor.9.Att.49.Peto igitur à te: vel, ſi pateris, oro,vt,&c. Dolabellæ,lib. 9.13. 5. a. Peto à te, vt eum conſeruatum velis.ep. 178.b. O Patrocles, inquit, ad vos adueniens, auxiliû & veſtras manus peto.2.Tuſc. 65.a. Pecuniam nô ex tuis tabulis, ſed ex aduerſarijs petis. pro Quint. Roſc.3.2.1.Att.40.Iſta petit à rege,& eum pluribus verbis rogat, vt iâ ad ſe mittat.6.Verr.56.a. Nunquis eo teſtamento, quod paterfamilias ante petit,quàm ei filius natus eſt,hæreditatem petit? 1.de Or. 124. a. Qui eloquentiæ principatum petit.Or.3 t.a.Ex his tãtum quantum res petit, hauriemus.de Or. 154.b. At literæ ſunt Fauſti,per quas ille precibus a P. Sylla petit vt emat gladiatores. pro Syl.4 t. a. Ad te confugimus, a te opem petimus: &c.5. Tuſc.7.a.Qui autem omnia bona à ſeipſis petunt.Cat.4. Auxilium ſibi per me à vobis, atque à Pop. Romani legibus petunt. t.Veri.7.a.Hæc dixi breuius,quàm res petebat. de Cl.Or.243.b.Præſidium firmiſſimû petebamus ex optimi & potentiſſimi beneuolentia ad omnẽ ſtatum noſtræ dignitatis.Q.fr.3 t7.b.de Fato, 29.a.Petierat hoc pudentiſſime: liberaliſſime promiſeram.16 Att.40. Nullo modo quidem à te petam conſilium, vt ſoleo.Att.7.140.2.a. Paulo longius exordiû rei demonſtrandæ petam: &c. pro Clu.7.a.Similiter nunc petes a Craſſo,vt,&c. de Or.98.b.Quotieſcûq; me petiſti,per me tibi obſtiti,nunc Rempub. vniuerſam petis.in Catt.99. b. Qui conſulatum petijt nunquam, factus eſt Conſul bis. de Am. 10. M. Curtius ab Cæſare petiuit.Q. fr.3 16. b. Nec tamen argumentum hoc Epicurus à paruis petiuit, aut etiam à beſtis.2. de Fin. 55.a Cum idem ex eo poſtridie quæreret, biduum petiuit. de Nat.d. 1. 42. Petiuit in beneficij loco & gratię,vt,&c. in Verr. 198.b.Qui me epiſtola petiuit,ad te, vt video, cominus acceſſit.2.Att.10.Cum is à me peteret, & ſumme contenderet,vt,&c. pro Quint.14.b. Vt aperte victrix nequitia ac libido pœnas ab optimo quoque peteret ſui doloris, quem improbiſſimo cuiq; inuſſerat ſeueritas Conſulatus mei.Att.1.40.Eamq. mortem ardentiore ſtudio peteret,quàm Epicurus voluptatem petendam putat.2.de Fin.51.a.Si debuiſſet Sexte, petiſſes, ſed petiſſes ſtatim: ſi non ſtatim, paulo quidem poſt.pro Quint. 22.a. Qui ſi fuiſſet homo,nunquam tam crudeliter vitam hominis petiſſet. ad Her.28.b.Non vt his medicinam perpetuam,ſed vt exiguam doloris obliuionẽ petam.Luccio,lib.5.15.7.a.De literis. Quæ docti a Græcis petere mallent, indocti ne a nobis quidem accipiunt.Acad.q.40.b. Ab eo petere veritus ſum, quia ille à me nihil impetrabat. to.Att.13.Petere alteri nemo poteſt, niſi qui cognitor eſt factus.pro Roſc.Com.3 t.Petere authoritatem,grauitatem,cõſenſionem Senatus, ſtatum ciuitatis.de Aruſp. reſp. 42. Petere conſilium veritatis, ab annis conſuetudine imbutis.de Nat.d.1.58.in Vatin.1.Petere gloriam & nobilitatem coronæ.Tuſc.5.7.Honores.de Pet.Conſ.37.a. Id ſibi vt donaret, rogare, & vehementer petere cœpit. in Verr. 2t5. b. Initium a natura petere.5.de Fin.59.a.Altius initium rei alicuius demonſtrandę pro Cęc. 286.b.laudem cum dolore.Tuſc.5.63.multam ab aliquo apud Prætorem.3.Verr.t to.oraculum.Diu.1.67.Originem ſummi boni a primo ortu animantium.2.de Fin.53.a.Vt ab ea pœnas liberi ſui potiſſimum petere debuerint. t. de Inu. 27.a.Petere præfecturam alicui.Att.85.b.Præturâ.2.Verr.t5.a Principia rei bene gerendæ a natura.4.de Fin. 77.a. Sanguinem & vitam alicuius.pro Roſc.Am.4. & pro Lig.7.omnia ſtudia ab aliquo.13.ſam.36.Veniam errato.pro Syl.48.a. Delectatio ſola ex his ſtudijs petitur.pro Archia, 12.a.Remotum eſt, quod vltra quàm ſatis eſt, petitur.de Iou.59.b. Quæ res aperte petebatur, ea nunc occultè cuniculis oppugnatur.de L.Agr.1. a. Vt illi, vnde peteretur, vetus atque inuſitata exceptio daretur. de Or.98.b.Vnde pudoris exempla peterentur. pro Deiot.t49. b. Amphiaraum autem ſic honorauit fama Græciæ, deus vt haberetur, atque vt ab eius ſolo, in quo eſt humatus,oracula peterentur.t.de Diu. t47.a. Quæ eſt iſta laus quæ poſſit è macello petiſ a.de Fin.8 t.a.Peti ex ſcribendo queſtû ſolitum. 1. ad Her. 1. At vero inquam,tibi ego Brute non ſoluam,niſi prius a te ca uero,amplius eo nomine neminem, cuius petitio ſit,petiturum de Cl.Or.9.a.Summopere ſapientia petenda eſt.de Inu. 55.b

Petens.

Petens amplius, quàm ſibi debebatur, cauſam perdebat.pro Roſc. Com.5. Si vlla eſt, quam tibi me petente faciendam putes, hæc ea ſit. t.ad Q. fr. 45.

Petere, ferire, percutere, violenter aggredi.

Etenim ſciebam Catilinam non latus aut ventrem, ſed caput & collum petere ſolere. pro Mur. 49. Petere iugulum. pro Mil.23.a.Vt enim Athletas, nec multo ſecus gladiatores videmus, nihil nec vitando facere caute, nec petendo vehementer, &c. in Or.t33.a.Quid enim Tubero tuus ille diſtrictus in acie Pharſalica gladius agebat? cuius latus ille mucro petebat? pro Ligario, 5. a

Petere aliquem.

In quo caſu hãc capio voluptatem,quòd certe quo magis me petiuerunt, tanto maiorem his fruſtratio dolorẽ attulit. Plancus Cic. to.23. t2.a. Bonorum inſidiatores, latrocinio vitã innocentiſſimi cuiuſque petiſti.ad Her.29. b

Petere locum aliquem.

Nihil enim habent hæc duo genera proni, & ſupera ſemper petunt.pro Tuſc.35.Id eſt, capeſſunt,expetunt,captant.Per Macedoniam Cyzicum petebamus. ep. 235.b. Et ille incertus vbi ego eſſem, fortaſſe alium curſum petiuit. Att.3.48.3. a. Crotonem petemus.At.154.b.Athenas petere.Att.3.42.2. a.Iter à Vibone Brunduſium petere contendi.pro Planc. 280. b. Dyrrhachium petere contendi.pro Planc.280.b. Petere animo locum aliquem. pro Planc.77.

Petens.

Grues loca calidiora petentes,mare tranſmittunt.de Nat.d. 5t. b. Nauesque in curſu frumento onuſtas petentes Rhodum viderit, &c, 3. Off.66.a

Petitus.

Petita eſt authoritas veſtra.de Aruſp. reſp. 254. b

Petitio.

At ego tibi non ſoluam, niſi prius à te cauero, amplius eo nomine neminem, cuius petitio ſit, petiturû.de Cl.Or.t66. b. Sic oratio nec plagam grauem facit,niſi petitio fuerit apta: &c. in Or.134.a.Petitio conſulatus anguſtior.pro D.ſua, 30.de Petit. Conſul.5.a. Petitio magiſtratuum diuiſa eſt in duarum rationum diligentiam: quarum vna in amicorum ſtudijs, altera in populari voluntate ponenda eſt.de Petit.Conſ.11.Petitioni ſe dare.13.ſam.2 t.Et tibi integram petitionem reliquit. pro Roſ. Com.32.a.Ego huius petitiones ita coniectas, vt vitari nô poſſe viderentur, parua quadam declinatione effugi. 2. in Cat. 1t. Fuit & mihi & Quinto fratri magno vſui in noſtris petitionibus.

bus Att. 1. a. Primis petitionibus res ad conſilium deferebaeur. 1. Att. 37.

Petitor.

Poſſumus petitoris perſonam ſuſcipere, accuſatoris deponere. pro Quint. 25. a. Quis erat petitor? Fannius. quis reus? Flauius. quis iudex? Cluuius. pro Roſc. Com. 24. a. Etenim ſi Prætor is qui iudicia dat, nunquam petitori præſtituit qua actione illum vti velit: &c. pro Cęc. 6. a. Sed accuſatorem pro omni actore & petitore appello. in Part. 60. a. Petiturum hæc eſt adhuc informata cogitatio. Att. 1. b

Peteſſo.

Menteq; diuina cęlum terraſq; peteſſit. 1. de Diu. 30. a. Qui hanc laudem peteſſunt, nullum fugiunt dolorem. 2. Tuſc. 53.

Petulans.

Audax, petulans, libidinoſus. pro Syl. 53. a. Turpis, cupidus, petulans. de Inu. 66. b. Illud aſſequor, vt ſiquis mihi forte maledicat, petulans, aut plane inſanus eſſe videatur. 2. de Or. 168. a Dictum petulans nullum in vita proferatur. pro Mur. 12. a. Feruidum, petulans, & furioſum genus dicendi. de Cl. Or. 130. a. Illiberale, petulans, flagitioſum & obſcœnum genus iocandi. 1. Off. 145. a. Petulans & audax homo Vatinius. Q. fr. 2. 8. 3. a. Nemo tam effuſe petulans conatus eſt. in Piſ. 7. a. Petulans & improbus ſcurra. pro Clu. 29. a. Lapſa eſt libido in muliere ignotea, dolor ad pauciores pertinet, quàm ſi petulans fuiſſet in aliqua nobili virgine. Parad. 23. Et ex ea re non eſſe mirandũ qui in illa re turpis, aut cupidus, aut petulãs fuerit. 2. de Inu. 144. a. Si quis mihi maledicit, petulans & plane Inſanus videtur. de Or. 137. b. Maledicta iurgij petulantis magis, q̃ publicæ quæſtionis. pro Cęl. 22. a Alij autem etiam amatorijs leuitatibus dediti, alij petulantes: alij audaces, proterui, iidem intemperantes & ignaui, nunquam in ſententia permanentes: &c. 1. de Fin. 91. a. Deſine bonos petulantiſſima conſectari lingua. in Sal. 13. a. Petulantiſſimis verbis lędere vnum, laudare alium Sal. in Cicer. 5. a

Petulantia.

A petendo, petulantia. a procando, id eſt poſcendo, procacitas nominata eſt. 4. de Repub. a. Vt petulantia & libido magis eſt adoleſcentum, quàm ſenum, nec tamen omnium adoleſcentum, ſed non proborum. de Sen. 33. a. Ex hac enim parte pudor pugnat, illinc petulantia, hinc pudicitia, illinc ſtuprum. 2. in Cat. 44. a. Itaque nec aperta actio rerum illarum petulantia vacat, nec orationis obſcœnitas. 1. Off. 178. a. Furorem & petulantiam hominis fregi. in Piſ. 24. a. Cauẽdum eſt ne in petulantiam incidas. Cęcinna Cic. 6. 27. Nulla turpitudo, quæ a libidine, aut à petulantia, aut ab audacia nata eſſet, ab accuſatore obijceretur, ſi non vera, attamen ficta, cum aliqua ratione ac ſuſpicione? pro Font. 23. a. Quibus liberos, coniugeſque ſuas integras ab iſtius petulantia conſeruare non licitum eſt. 2. Ver. 9. a. Iniquo animo maledicta tua paterer M. Tulli, ſi te ſcirem iudicio magis quàm animi morbo petulantia iſta vti. Saluſt. in Cic. 270. b

Petulanter.

Facimus petulanter ſi matremſamilias, ſecus quàm matronarum ſanctitas poſtulat, nominamus. pro Cęl. 23. a. Nã quòd iſta inuſitata rabie p. in vxorẽ & in filiam meam inuaſiſti, &c. in Saluſt. 5. a. Diphilus tragœdus in noſtrum Pompeium p. inuectus eſt. Att. 2. 34. 4. a. Si vidua libere, proterua p. diues effuſe, libidinoſa meretricio more viueret: &c. pro Cęl. 30. a. Contumelia ſi petulantius auctatur, conuitium: ſi facetius, vrbanitas nominatur. pro Cęl. 4. a. Quam cenſes acerba nunc eſſe, quum à perditis in ciuili nefario bello petulantiſſime fiant? Att. 9. 191. 2. a

Petulus.

Redeo ad deos: ecquos ſi non tam ſtrabones, at petulos eſſe arbitramur? 1. de Nat. d. 56.

Pexus, Vide Pecto.

Phantaſia.

Α'ιγυπου φαντασία emergit. ad At. 9. 15. Sẽſus inuctos eſſe cenſuit e quadam quaſi impulſione oblata extrinſecus, quam ille phantaſiam, nos viſum appellemus licet. Academ. quæſt. edit. 1. lib. 2. 19. & edit. 2. lib. 1. 28. Excitare φαντασίας ſpectris. Caſſio, lib. 15. 16. 2, a

Pharmacopola.

Tum repente Anconitanum quendam L. Clodium pharmacopolam circonforaneum, qui caſu tum Larinum veniſſet, aggreditur. pro Clu. 30. a.

Philologia.

Non deſſeamus, ne opera & oleum philologiæ noſtrę perierit, ſed conferamus tranquillo animo. Att. 2. 12. 4. a. Non eſt. n. ſeiunctus locus à philologia & quotidiana συζητήσει. Tironi, lib. 16. 41.

Philologus.

Homines nobiles, ſed nullo modo philologi. Att. 207. b. Ita philologi ſumus, vt vel cum fabris habitare poſſimus. 2. ad Q. frat. 24. & 13. Att. 13.

Philoſophor.

Et quum minimè videbamur, tum maximè philoſophabamur. 1. de Nat. d. 11. a. Qui vna ſecum philoſophati ſunt. 2. de Fin. 162. a. Cum Græculis philoſophari. Poſt red. in Senat. 12. a Decreui philoſophari potius, vt Neoptolemus apud Ennium, paucis: nam omnino haud placet. 2. de Or. 85. a. Nam quibuſdã, & iis quidem non admodum indoctis, totum hoc diſplicet philoſophari. 1. de Fin. 2. a. Quanquam quid opus ſit in hoc philoſophari, cum rem nõ magnopere egere philoſophia videamus? Tuſc. 1. 73. Philoſophari ratione & via. Tuſc. 2. 5. Moderatius philoſophari. lib. 1. de Fin. 2. Quibuſdam totum hoc diſplicet philoſophari. 1. de Fin. 1. Sed iam ſe colligit, & ad extremum incipit philoſophari. 13. Phil. 380. a. Admirabili quadã ad philoſophandum ſtudio concitatus. de Cl. Or. 195. b

Phreneticus.

Ego autem haud ſcio an nec cardiacis hoc tribuendum ſit, nec phreneticis. 1. de Diu. 139 a. Prudentiam enim, quam Græci φρόνησιν dicunt, aliam quandam intelligimus, quę eſt rerum expetendarum fugiendarumq; ſcientia. 1. Off. 513.

Phyſiologia.

Ad phyſiologiam traducit Diogenes Babylonius partũ Iouis, ortumq; virginis. de Nat. d. 1. 31. Rationem naturæ phyſiologiam Gręci appellant. de Diu. 78. Hunc cenſet primis, vt dicitur labris guſtaſſe phyſiologiam, id eſt naturę rationem, &c. 1. de Nat. d. 30. a. Dum aruſpicinam veram eſſe vultis, phyſiologiã totam peruertitis. de Diu. 2. 28

Piaculum, Vide Pio.

Picearię.

Societas quę picearias de P. Cornelio, L. Mummio, cenſoribus redemiſſet. de Cl. Or. 172. b. Legitur & pecuaria.

Pie, Vide poſt Pietas.

Pietas.

Pietas, iudicio meo, ſuodamentum eſt virtutum omnium. pro Planc. 23. & 65. Pietas, eſt iuſtitia aduerſus deos. de Nat. d. 1. 81. Iuſtitia erga parentes, pietas eſt. in Part. 41. a. Pietas eſt, per quam ſanguine coniunctis, patriæq; beneuolis officium & diligens attribuitur cultus. 2. de Inu. 54. a. Pietas eſt, quę erga patriam, aut parentes, aut alios ſanguine coniunctos officium conſeruare moneat. 2. de Inuent. 170. 241. Top 45. Pietas ſanctitas religio pure & caſte deo tribuendę ſunt, 1. de Nat. d. 5. a. Nec verò pietas aduerſus deos, nec quãta his gratia debeatur, ſine explicatione naturę intelligi poteſt. 3. de Fin. 111. a. Pietas cui coniuncta eſt iuſtitia, reliquęque virtutes. de Nat. d. 57. b. Nec eſt vlla erga deos pietas, niſi honeſta de nomine eorum ac mente opinio: &c. pro D. ſua, 82. Pietas erga matrem. Tuſc. 173. b. Pietas in parentes, indulgentia in liberos. pro Cel 63. Nimia pietas & ſummus amor in patriam. pro Flac. 74. a. Pietas erit in referenda gratia iucunda. 2. ſam. 11. Quod pręclarè à ſapientibus dicitur, uultu ſępe lęditur pietas. pro Roſc. Am. 22. Pietas ineſſe non poteſt in ſpecie fictę ſimulationis. de Nat. d. 1. 3. Pietas, & charitas, & bonitas quaſi idem valere videntur. in Part. 234, & 236. b. Pietas & ſanctitas deos placatos efficit. 2. Off. 25. a. Pietatis ędes Romæ ex cęlo icta. Diu. 1. 83. Pietatis eſſe meę, fratrem relinquere. 6. Att. 31. Pietatis grauiſsimum & ſanctiſſimum nomen. 1. ſam. 28. Pietatis partes ſuſcipere. pro Seſt. 2. Iuſtitiam cole & pietatem, quę cùm ſit magna in parentibus & propinquis, tum in patria maxima eſt. de Som. Scip. 12. Periucundę mihi fuerũt literę tuę, quibus intellexi te perſpicere meam in te pietatem. ad Lentul. 1. 9. 1. a. Vtinam Grachus non tam fratri pietatem, quàm patrię prętare voluiſſet. de Cl. Or. 275. b. Si pietate propinquitas colitur, qui affinem prodit, impius ſit neceſſe eſt. pro Quint. 13. Quorum alter eloquentiæ damnationẽ illam tacita pietate deplorat. pro Clu. 31. b. Qua ſanctiſſimi homines pietate erga deos immortales eſſe ſolẽt, eadem erga populum Romanum ero. Poſtquam. 202. b. Hic tui omnes valent, ſummaque pietate te deſyderant. 6. ſamil. 54. Tu qui pietate ad accuſandum excitatus es. pro Clu. 137. a. Ego omni officio, ac potius pietate erga te, cęteris ſatisfacio omnibus: mihi ipſe nunquam

quam ſatiſfacio. 1. fam. 1. Opto vt mihi liceat iam præſenti pietate meorum officiorum tua beneficia tibi facere iucundiora. 10. fam. 50. in ep. Planc. Pietate & induſtria præditus. Ac. q. ed. 1. l. 2. 1

Pius.

Nemo pius eſt, qui pietatem cauet. de Fin. 2. 59. Dolor pius & iuſta iracundia. pro Seſt. 2. 2. Pius in maximi beneficij memoria. 9. Att. 49. Non ſecus in me pius, quàm pater in filios. 2. Oraſtes ne pius quidem ſine ſcelere eſſe potuit. pro Sexto Roſ. Am. 40. 2. Nihil eſt enim aliud in fœdere, niſi vt pia & æterna pax ſit. pro Cor. Balbo, 28. 2. Pium conſiliũ. 10. fam. 75. in ep. Pollionis. Deos piorum & impiorum habere rationem. de Leg. 172. b. Ipſi patriæ conducit, pios habere ciues in parẽtes. 3. Off. 121. 2. Tu porro ne pios quidem, ſed piiſſimos quæris: & quod verbum omnino nullum in lingua Latina eſt, id propter tuam diuinam pietatem nouum inducis. 13. Phil. 379.

Pie.

Sed quom eſſet hæc illa propoſita conditio, vt aut iuſte, pieq; accuſaret, aut acerbe, indigneq; moreretur. pro Clu. 32. P. ſancteq; colimus naturam excellentem atque præſtantem. de Nat d. 1. 40. Quintus filius, p. lane, &c. ſed currentem animum patris ſui ſorori tuæ reconciliauit. 6. Att. 45. Metuo enim ne ſceleſtate dicã in te, quod pro Milone dicam p. pro Mil. 121. b. Illa p. fecit. pro Mur. 141. b. Vt confiteare aliquando quid faciam, me & grate & p. facere. pro Planc. 280. b. Alia quæ defendam a te p. fieri & humanẽ. ad Matium, lib. 11. 27. 16. 2. Si pietati ſumma tribuenda laus eſt, debitis moueri, cum Q. Metellum tam p. lugere videatis. de Or. 123. b. An obliuiſcimur quantopere in audiendo, legendoq; moueamur, quum p. quum amice, quum magno animo aliquid factum cognoſcimus: 5. de Fin. 112. 2. P. & caſte ſatiſfacere deo. 14. fam. 16. Memoriam noſtri p. inuiolateq; ſeruabitis. de Sen. 94. b P. tacere id non poſſum. 9. famil. 16. in ep. Dolabellæ.

Piger.

Interdum piger, interdum timidus in re militari videbare. Trebatio, lib. 8. 17. 2. 2. Frigus pigrum dicimus, quia pigros facit. ad Her. 34. b. Ad literas ſcribendas pigerrimus. 8. fam. 1. in ep. Cęl.

Pigritia.

Certe pigritia fuit, & quædam infinita via lachrymarum & dolorum. 1. ad Q. fr. 50. Quæ autẽ ſunt ſub metu, ea ſic definiunt, pigritiam metum conſequentis laboris. Tuſc. 4. 15. Efficiendum eſt, vt appetitus rationi obediant, eam neque præcurrant, nec propter pigritiam aut ignauiam deſerant. Off. 1. 142. Facere me pigritia noli putare, quòd non mea manu ſcribam. Att. 16. 339. 1. 2. Negligentia, pigritia, inertia, aut ſuis ſtudijs quibuſdam, occupationibuſve ſic impediuntur, vt eos, quos tutari debeant, deſertos eſſe patiantur. 1. Off. 41. 2

Pigror.

Tu quæſo quicquid noui (multa autem expecto) ſcribere ne pigrere. Att. 14. 1.

Piget.

In cupiditatem incubi, nec me piget. Att. 75. b. Mea mater tui me miſeret, mei piget. 1. de Diu. 116. 2. Neque piguit quærere cur ego P. Craſſi domum emiſſem, cum te veteris villæ dominus ſis, cuius paulo ante fuerat Cæſar: &c. in Salluſt. 12. 2. Quod ſi eſſes ab illis ortus, turpitudinis tuę iam nonnullum pigeret. in Salluſt. 3. 2. Vt me non ſolum pigeat ſtultitiæ meę, ſed etiam pudeat. pro D. ſua, 23. 2. Te ipſum iam expletum huius miſerijs pigeat. pro Syll. 184. b. Induci ad miſericordiam, ad pudendum, ad pigendum. de Cl. Or. 97. 2.

Pigmentum.

Aſperſa temere pigmenta in tabula, oris lineamenta efficere poſſunt. 1. de Diu. 24. Intelliges nihil illius lineamentis, niſi eorum pigmentorum, quæ inuenta nondum erant, florem & colorẽ defuiſſe. de Cl. Or. 165. 2. Meus autem liber, &c. Ariſtotelica pigmenta conſumpſit. Att. 2. 16. 3. 2. Tam integræ ſententię, tam veræ, tam nouę, tam ſine pigmentis, fucoque puerili, vt, &c. 2. de Or. 101. 2

Pigmentarius.

Accius pigmentarius valde gaudebat, ſe aduerſarium perdidiſſe. 15. fam. 46.

Pignus.

Vt quamprimum illud pignus libertatis populi Romani D. Brutum aſpicere poſſim, &c. 12. Phil. 334. 2. Magnum pignus ab eo Reipub. datum, ſe liberam ciuitatem eſſe velle in Ant. 153. b Nam quid ego de ſupercilio dicam, quod tum hominibus non ſupercilium, ſed pignus Reipubl. videbatur? pro Seſt. 24. de Piſ. Affinitatis coniunctionem pignori fore ad confirmandas inimicitias putauit. pro Clu. 152. 2. An tu, cum omnem authoritatem vniuerſi ordinis pro pignore putares, eamque in conſpectu populi Romani concideres, me his pignoribus exiſtimas poſſe terreri? de Or. 143. b. Quonam me animo eſſe oportet in eos, cuius illi ſalutem pro pignore tradiderunt ad explendas ſuas cupiditates? de Prouinc. Conſ. 1. 2. Nec pro his libertatem, ſed pro libertate hæc proijcias, tanquam pignora iniurię. 13. Phil. 347. 2. Sed me illorum ſententiæ minus mouebant, minus multa dederant illi Reipub. pignora. Att. 8. 23. & 1. 61. Habet ab hoc Reſpublica duas accuſationes, vel obſides periculi, vel pignora voluntatis. pro Cæl. 62. 2. Poſteaquam magna pignora eis dederat, cũ quibus ſe coniunxerat. in Salluſt. 274 b. Vt nos duo quaſi pignora Reipublicæ retineri videremur. Att. 18. b. Philippus grauiter exarſit, pignoribuſque ablatis, Craſſum inſtituit coercere. 3. de Or. 3. 2. Coguntur enim ſenatores non pignoribus, ſed eorum, quorum de honore agitur, gratia. in Ant. 155. b. Magnis & multis pignoribus M. Lepidum Reipub. obligatum tenet. 13. Phil. 348. 2. Id eſt, fidei retinaculis.

Pigneror.

Etenim Mars ipſe ex acie fortiſſimum quenque pignerari ſolet. 14. Phil. 405.

Pignerator.

Cum in his inquam rebus omnibus publicanus petitor ac pignerator, nõ ereptor, neq; poſſeſſor ſoleat eſſe: &c. 4. Vert. 21. 2

Pigritia, Pigror, Vide Piger.

Pila.

Ad pilam ſe, aut ad talos, aut ad teſſeras ſe conferunt homines labore aſſiduo & quotidiano aſſueti, quum tempeſtatis cauſa opere prohiberentur. 3. de Or. 33. 2. Neve tanquam pilam reſorſerit. Cat. 75. Claudi more tenere pilã. in Piſ. 54 2. prouerbiũ. Vt qui pila ludunt de Or. 91. b. Atque is quum pila ludere vellet, &c. adoleſcentulo, quem amabat, tradidiſſe gladium dicitur. 5. Tuſc. 84. 2. Licet iſta ratione dicamus pila bene, & duodecim ſcrupis ludere, proprium eſſe iuris ciuilis. de Or. 1 e 3. b. Tityus præclare pila ludens, Bruſla talis. Or. 151. b

Pilum.

Idque caput fixum geſtari iuſſit in pilo. in Ant. 231. b. Vt ſemper Macedonibus imperatoribus ijdem fines prouinciæ fuerint, qui gladiorum atque pilorum. in Piſ. 29. 2. Sparſorum pilorumq; multitudo. pro Mil. 113. b. Pilis & gladijs, non conſilijs noſtris de iure publico diſceptati. 6. fam. 4.

Pilus.

Nullũ eſſe pilũ omnibus rebus talẽ, qualia ſit pilus alius, &c. 4. Acad. 150. 2. Interea e Cappadocia ne pilum quidem. Att. 80. b Nihil eſt quod vereare, ego enim ne pilo quidem minus me amabo. Qu. fr. 2. 40. Hic capite & ſupercilijs ſemper eſt raſis, ne vllũ pilum viri boni habere videatur. pro Roſc. Com. 11. Munitæque ſunt palpebræ tãquam vallo pilorum, quibus & apertis oculis ſiquid incideret, repelleretur, &c. lib. 2. de Nat. d. 214. 2

Piloſus.

Non enim nos color iſte ſeruilis, non piloſæ genę, non dentes putridi deceperunt. in Piſ. 1. 2

Pingo.

It & cęteras tabulas pinxit, quarum nonnulla pars vſque ad noſtrã memoriã pp ſani religionem remanſit, &c. 2. de Inu. 122. 2 Bibliothecam mihi tui pinxerunt conſtructione. Att. 4. 74. 4. 2. Modo mihi date Britanniam, quam pingam coloribus tuis, penicillo vero. ad Qu. fr. 2. 34. Vt in pictura qui hominis ſpeciem pingere perdidicerit, is poteſt cuiuſuis vel formæ vel ętatis, etiã ſi non didicerit, pingere. de Or. 2. 38. 2. Cleanthes tabulam verbis pingere ſolebat, &c. de Fin. 79. b. Neque enim Alexander ille gratię cauſa ab Apelle potiſſimum pingi, & à Lyſippo fingi volebat: ſed quòd illorum artem cum ipſis, tum etiam ſibi glorię fore putabat. Luceio, lib. 5. 12. 23. 2. In verbis pingendis & illuminandis ſententijs. de Cl. Or. 177. b

Pictus.

Quę quidem dicunt, qui nunquam philoſophum, vt dicitur, pictum viderunt. 5. de Fin. 139. 2. Stragulum textile magnificis operibus pictum. 5. Tuſc. 86. 2. Pictę tabulę. pro Roſc. Am. 79. 2. Tabulas bene pictas collocare in bono lumine. de Cl. Or. 166. b. In pictis, fictis, cęlatiſque formis 2. de Nat. d 110. Lyſias, quo qd poteſt eſſe pictius? de Cl. Or. 162. 2

Pictura.

Textilis pictura. 6. Verr. 1. 2. Homerum tradunt cęcum fuiſſe, at eius picturam, non poeſim videmus? Tuſcul. 5. 82. Cum animum ab iſta pictura, imaginibuſque virtutum ad

rem veritatemque traduxeris. Tuſc.229.b. Tenentur pictura oculi, aures cantibus.4 Acad.41. 2. In picturis alios horrida, inculta, abdita, & opaca: contra, alios nitida, lata, colluſtrata delectant. in Or.20. a

Pictor.

Quorum alterum fingere opiuor e cera ſolitum eſſe, alterum eſſe pictorem.6.Verr.25.2.Poetæ, pictores, opifices auxerunt ſimulachrorum ſuperſtitionem. de Nat.d.1.53.Deos nouimus ea facie, qua pictores fictoresque voluerunt. de Nat.d.1.57. Zeuxis, Polygnotus, Timantes, qui non plus quàm quatuor coloribus vſi ſunt: Etion vero, & Nicomachus, & Protogenes perfecti pictores fuerunt.de Cl.Or.170. b. Vident multa pictores in vmbris, & in eminentia, quæ nos non videmus.Academ.quæſt.edit. 1.lib.2. 21.

Pinguis.

Corduba nati poetæ, pingue quiddam & peregrinum ſonãtes. pro Arch. 19. 2. Nam ſi obſcurior quaſi caliginoſa ſtella extiterit, pingue & concretum eſſe cœlum, vt, &c 1.de Diu.21.2.Quod ipſi Antiocho pingue videbatur, & ſibi ipſi contrarium. Acad.q. edit.1.lib.2.100. Id eſt, hebes & parum ſubtile. Agamus igitur, vt aiunt, pingui Minerua.Læl.17. Thebis craſſum cœlum, itaque pingues & valentes Thebani. de Fato, 12.2

Pinna.

Pinnarum talaria affingunt Mineruæ quintæ Pallantis filiæ.3. de Nat.d.42. Atque Auis ad ſummam, caudam primaſque recedit Pinnas. in Arat.42.

Pinna.

Pinna vero, &c.duabus grandibus patula conchis cum parua ſquilla quaſi ſocietatem coit comparandi cibi.2.de Nat.d.183.2 At illa, quæ in concha patula pinna dicitur,&c.3.de Fin.50.

Pinnula.

Pulli quum pinnulis vti poſſunt, tum volatus eorum matres proſequuntur, reliqua cura liberantur.2.de Nat.d.98.

Pinnatus.

Pinnatus Cupido.3.de Nat.d.78.2. Hoc eſt alatus. Cauda pinnata.2. Tuſc. 43.2. Hic Iouis altiſoni ſubito pinnata ſatelles.1.de Diu.171.2. De aquila.

Pinnoteres.

Iſque, qui enat, a concha, qui, quod eam cuſtodiat, Pinnoteres vocatur.de Fin.3.50.Πῖνος literarũ ſignificat doctiorẽ.14.At.8

Pio.

Hetruriæ principes, fulgura atque oſtenta piare.2.de Leg.18. Si quid tibi piandum aut inſtituendum fuiſſet religione domeſtica. pro Dom.239.b

Piaculum.

Cotta cenſet habendas triduum ferias, & porco fœmina piaculum pati.2.de Leg.53.

Pirata.

Nam pirata non eſt ex perduellium numero definitus, ſed cõmunis hoſtis omnium. cum hoc non fides eſſe debet, nec iuſiurandum commune. Off. 3.145. Barbarus pirata & nefarius prædo. pro Roſc. Amer. 87.2. Iſtum clam a piratis ob hunc archipiratum pecuniam accepiſſe.7.Verr. 52. 2. Vrbes piratis prædonibusque patefactæ. in Verr. 86.b

Piratica.

Profecto egeſtate & improbitate coactus, piraticam ipſe feciſſet, &c. Poſt red.in Senat.2.Piſæ.Q.fr.310.b

Piſcis.

Capiuntur hamo piſces. de Sen. 40. 2. Generant oua piſces. 2. de Nat.d.194.2. Piſces oua quum genuerunt, relinquunt. 2. de Nat.d.97. Extructa non conchylijs aut piſcibus, ſed multa carne ſubrancida menſa. in Piſ. 53. 2. Exin contortis Aries cum cornibus hæret. quam propter Piſces, quorum alter paulum prælabitur ante. lib.2.de Nat.d.163.2

Piſciculus.

Piſciculi parui.2. de Nat.d. 183.

Piſcor.

Tum Pythius piſcatores ad ſe conuocauit, ab ijs petiuit, vt ante ſuos hortulos piſcarentur. 3.Off.76.

Piſcatus.

Viuere piſcatu, aucupio, venatione.2.de Fin.40.2

Piſcator.

Quæ artes miniſtræ ſunt voluptatum, cetarij, lanij, coqui, fartores, piſcatores, vt ait Terentius.1.Off. 150.2.Piſcatores ad ſe conuocare. 3.Off.76.2

Piſcina.

Magna vis aquæ, vſque ad publicam piſcinam. 3.ad Q.fr. 32. Intelligo mirifica ſuauitate te villam habiturum piſcina & ſalientibus additis, palæſtra & ſylua viridicata.ad Q. fr. 318.b. Latiorem piſcinam voluiſſem, vbi iactata brachia non offenderentur. 2. Piſcinarum Tritones.2. Att. 26. Piſcinas ſuas fore ſaluas, amiſſa Rep.1.Att.59. Si mihi in piſcinis ſunt mulli barbati. Att. 2. 16. 14. 2

Piſcinarius.

Mihi vero vt inuideant piſcinarij noſtri, aut ſcribã ad te alias, aut in congreſſum noſtrum reſeruabo. Att.15. 5. 2. Tum autem beatos homines hos piſcinarios (dico amicos tuos) non obſcure nobis inuidere. Att.1.14. 8. 2

Piſtor.

Coqui piſtores, lecticarij, artes vulgares. pro Sexto Roſc.Am. 79.2.Piſtor domi nullus, nulla cella, panis & vinum a propola atque decupa.in Piſ.94.b. Nemo noſtrum illius generis aſotos iucunde putat viuere, mundos, elegãtes, optimis, cocis, piſtoribus, piſcatu, aucupio, venatione, his omnibus exquiſitis vitantis cruditantem, quibus vinum diffuſum e pleno ſit hirſiphon, vt ait Lucilius, &c.2.de Fin.40.2

Piſtrinum.

Oratorem in iudicium tanquam in aliquod piſtrinum protrudi & compingi videbã.1.de Or.25.2.Tradare aliquem in piſtrinũ. Q.fr.lib. 1.46. Viuere in eodẽ piſtrino cum aliquo.2. de Or.79.

Piſtrix.

-& fera piſtrix
Labitur horribiles epulas funeſta requirens.in Arat.45.2. Spiniferam ſubter caudam piſtricis adhæſit.in Arat. 21. 2. Hanc vna ſtella vertuntur quam iacit ex ſe Piſtricis ſpinæ valida cum luce refulgens. in Arat.18.2

Pitho.

Pitho quã vocãt Græci, cuiꝰ effector eſt orator.de Cl.Or.29.2

Pittacus.

Pittacus omnino accedere quenquam vetat in funus aliorum. 2. de Leg. 66.

Pituita.

Quemadmodum quum ſanguis corruptus eſt, aut pituita redundat, aut bilis, in corpore morbi, ægrotationes naſcuntur. 4. Tuſc.17.Nam ſanguinem, bilem, pituitam, oſſa,&c.videor poſſe dicere vnde concreta,& quomodo facta ſint.1.Tuſ.88.2. Inter locorum naturas quantum interſit videamus, alios eſſe ſalubres, alios peſtilẽtes, in alijs pituitoſos, & quaſi redundantes, in alijs exiccatos atque aridos. de Fat. 6

Pius, Vide Pietas.

Placabilis, Placabilitas, Placate, Placatio.

Placatus, Vide Placo.

Placeo.

Agam ſic, vt ipſi auctori eius diſciplinæ placet.li.1.de Fin.44. 2.Vtrum igitur percurri omnem Epicuri diſciplinam placet, an de vna voluptate quæri, de qua omne certamen eſt? 1. de Fin.42.2. Eſtne hæc vera contentio? placetne ſic agi? 2.Nam nõ placet Stoicis,&c.de Diu.103.b.Si placet.16.fam.23.Si dijs placet.de Fin.2. 28.Si dijs immortalibus placet. pro S.Roſc.35.b.Duo placet eſſe Carneadi genera viſorum.4.Ac.176.2.Meum mihi placebat, illi ſuum.Att.14.318.4.2.Video tibi non probari, quæ ne mihi quidẽ placebant.Att.149.b.Ego enim (vt quẽadmodum ſentio, loquar) nunquam mihi minus, quàm heſterno die placui.2.de Or.9. 2. Vt Doctiſsimis ſapientiſſimiſq; placuit.lib.1.de Diu.180.2.Hoc mihi in te placuit.At 276.b.Poſtea mihi placuit, eoq; ſum vſus adoleſcens vt explicarem,&c.de Or.97.b. Itaq; poſtridie placuit, vt breuiter ſententias diceremus ad Lentul.1.2.2. 2. Cluentio placuit repente iudices pronuntiare. pro Clu. 58. 2. Quod ſcribere non auderem, niſi idem placeret Panætio. Off. 43.b. Quod mihi placeret, oſtendi.4.fam.34.Id eſt, meam ſententiam: vel, quod mihi videretur. Cum ſcripſiſſem ad Brutum de optimo genere dicendi, nõ modo mihi, ſed ẽt tibi ſcripſit, ſibi illud, quod mihi placeret, non probari. Quare ſine quæſo ſibi quẽq; ſcribere. Suam cuiq; ſponſam, mihi meam: ſuum cuiq; amorem, mihi meum. non ſcite, hoc enim Attilius poeta duriſſimus. Att.14.318.4.2. Nõne fieri poterat, vt populo de Cyprio rege placaret, de exulibus Byzantinis diſpliceret? pro D. ſua, 42.2. Expecto quid iſtis placeat de epiſtola ad Cæſarem.Att.13. 261. 3.2. Videbis quid Lyſoni, quid medico placeat. 16. famil.1. Tumultum eſſe decerni, iuſtitium edici, ſaga ſumi, dixi placere.6. Philipp. 205.2. Volo Dolabellæ valde deſyderãti placere, nec reperio quid.At.208.b

Longilius

Longilius mihi aiebat ſe velle nobis placere. ad Q. fr. 310. b. Senatui placere, C. Caſſium Proconſulem prouinciam Syriam obtinere, vt qui eam optimo iure prouinciam obtinuerit: &c. 11. Phil. 312. a. Et vt pro tantis eorum in Rempub. meritis honores eis habeantur, gratiæq; referantur, Senatui placere. 3. Phil. 152. a. Senatui placere vt C. Panſa, A. Hircius Conſules, Imperatores, &c. ſanguinem pro vrbe, templiſque deorum immortalium profudiſſent. 14. Phil. 410. a. Etſi nihil eſt ijs, qui placere volunt, tam aduerſarium. Acad. quæſt. edit. 1. lib. 2. 10. De prouincijs placitum eſt vt coram Pompeio ageretur. Cęlius Cic. 8. 4. 12. a. Quũ in his anguſtijs verſarer, placitum eſt mihi vt poſtularem legationẽ liberam mihi. D. Brutus Bruto & Caſſio, lib. 11. 15. a. Quãobrem placitũ eſt mihi, vt Brunduſium ducerem hãc copiã. Att. 8. 261. 4. a. Ita nobis placitum eſt, vt ſcriberemus, &c. ad Her. 6. b

Placidus.

Placida, ſummiſſa, leuis oratio. 2. de Or. 98. a. Placida & lenis ſenectus. de Sen. 2. a. Placidum mollemq; aliquem reddere. pro Cæc. 20. a. In partitione rationis ponunt tranquillitatem, id eſt placidam quietamque conſtantiam. 4 Tuſc. 17. a. Semper in animo eius eſſe placidiſſimam pacem. 5. Tuſc. 69. a

Placide.

Placide & ſedate ferre dolorem. Tuſc. 2. 50. Prætoris iniurias tacite, hoſpitis p. ferendas arbitrabatur. 4. Verr. 59. a. Loqui p. ſedateq; in Or 50. a. P. atque conſtanter moueri. Tuſc. 4. 11.

Placo.

Pacem animis affert, & eos quaſi concordia quadam placat ac lenit tẽperantia. 1. de Fin. 72. a. Hoſtis humanis placãt deos Galli. pro Font. 17. a. Placaui odia improborũ. pro D 222. b. Quoſcũq; de te queri audiui, quacunq; potui rõne placaui. Q. fr. 300. b. Nemo vnquã te placauit inimicus, qui vllas reſidiſſe in te ſimultatis reliquias ſenſerit. pro Deiot. 145. b. Hæc dextra Lernã tetrã mactata excetra. Placauit. 2. Tuſ. 37. a. Iã vero ipſe ſe placabit & leniet prouinciæ Galliæ, à qua exceſſus & repudiatus eſt. 7. Phil. 232. Quamobrẽ collige te, placaq; animum aliqñ & mitiga. 10. Phil. 272. Et eos animos quaſi concordia quadã placet ac leniat. de Fin. 1. 37. Is igitur Patro, cũ ad me Romam literas miſiſſet, vti te ſibi placarem, peteremq; vt neſcio quid illud Epicuri parietinarum ſibi concederes: nihil ſcripſi ad te ob eam rem, q, &c. Memmio, l. 13. 1. 7. a. Quos ego non tam vlciſci ſtudeo, q̃ ſanare, & ipſos placare Reip. in Cat. 33. a. Animos iudicum placare. pro Fõt. 30. a. Placare & lenire animos cõcordia. 1. de Fin. 72. a. Qua quidem in cauſa & beneuolos obiurgatores placare, & inuidos vituperatores confutare poſſumus, vt alteros reprehendiſſe pœniteat, &c. 1. de Nat. d. 5. Impius ne audeto placare donis irã deorũ. 2. de Leg. 24. Iras diſcordiaſq; noſtras inter nos placare. de Aruſpicũ reſp. 38. a. Cum diuinũ numẽ ſcelere violatũ precibus placare cogeretur. pro D. ſua, 241. b. Placare numina diuũ tauris aorigeris. 2. de Diu. 49. Odia improborum placare. pro D. 35. a. Primũ tibi de noſtro amico placando, aut etiam plane reſtituendo pollicear. 1. Att. 17. Noſtræ ſunt inter nos iræ diſcordiæque placandæ. de Aruſp. reſp. 258. b

Placatus.

Animi quietus & Placatus ſtatus cernitur, quum perturbatio nulla eſt qua moueri queat. 5. Tuſc. 26 a. Nihil tam vidi mite, nihil tam placatum, quàm tum meus frater erat in ſororem tuam. Att. 5. 88. 3. a. Vt omnes bene ſanos in viam placatæ, tranquillæ, quietæ, beatæ, vitæ deduceret? 1. de Fin. 108. a. In hac autem peregrinatione militiave noſtra ſæpe incenſum ira vidi, ſæpe placatum. Att. 6. 113. a. a. Vt mihi quidem videantur dij immortales, etiam ſi pœnas a populo Romano ob aliquod delictum expetiuerint, &c. vel placati iam, vel etiam ſatiati aliquando, omnem ſpem ſalutis, ad clementiam victoris & ſapientiam contuliſſe. pro Marcel. 10. a. Placatę res & minime turbulentæ. in Or. 34. a. Si mihi placata & tranquilla omnia fuiſſent. Poſt reditum in Senatu, 198. b. Deos placatos pietas efficit & ſanctitas. 2. Off. 15. a. To autem etiam Deciorum deuotionibus placatos deos eſſe cenſes. 3. de Nat. d. 19. a. Tamen ij poſſunt abs te placati æquoique diſcedere. de Petit. Conſul. 30. Placatis fluctibus vt. 8. Att. 11. Placatis his vtor. 9. famil. 1. Id eſt, redij cum his in gratiam. Placatiorem me illi fore. 11. Att. 44. Placatiſſima quies. 1. Tuſ. 155. a

Placate.

Omnia humana placate & humane feramus. ad Torquatum, lib. 6. 3. Remiſſius & placatius quotidie aliquid ferre. ep. 90. b

Placatio.

Vbi igitur illæ mos ſuperiorum extorum, aut quæ tam ſubito facta eſt deorum tanta placatio? 2. de Diu. 27. Sed omnis eiuſmodi perturbatio animi placatione abluatur. 4. Tuſc. 95. a. Noſtra ciuitas nunquam ſine placatione deorum immortalium tanta eſſe potuiſſet. 3. de Nat. d. 4.

Placabilis.

Cui non modo placabilem me prębuiſſem, ſed totum remiſiſſem. 10. Att. 50. Inimicis te placabilem, amicis inexorabilem præbes. ad Heren. 4. 165. a. Animi irritabiles & placabiles. Att. 1. 49. Vt eos ipſos quos contra ſtatuas, ęquos, placabileſque dimittas. in Orat. 18. a. Legitur & placatos. Vt eo te placabiliorem prębeas. 14. Attic. 23. in epiſt. Ant. Omnia habuit ęquiora & placabiliora, quàm animum iudicis. 4. Verr. 66.

Placabilitas.

Nihil enim laudabilius, nihil magno & pręclaro viro dignius placabilitate atque clementia. 1. Off. 154.

Plaga, priore producta, vulnus, percuſſio.

Plaga vna accepta patres conſcripti conciderent. Attic. 1. 41. Plaga ea nonne ad multos bonos viros pertinet? lib. 2. Att. 8. Illa plaga eſt iniecta petitioni tuæ maxima. pro Mur. 45. Plaga honeſtior. 11. Att. 15. Hęc leuior eſt plaga ab amico, quàm a debitore. 9. famil. 39. Plaga peſtifera. Offic. 1. 119. Vehementior plaga. 2. Tuſc. 96. a. Dico mercedem vulneris atque plagæ conſtitui nefas eſſe. in Verr. 263. b. Luculentam tamen ipſe plagam accepit. 7. Philipp. 258. a. Grauiorem plagam accipiebat Epicurus, vt leuiorem repelleret. de Nat. d. 1. 40. Eam plagam potius accipiam, quàm, &c. Fat. 17. Qui bene inſtituti ſunt, accipere plagã malunt, quam turpiter vitare? 2. Tuſc. 36. Plagam hanc effugi. 7. Att. 4. Sic oratio nec plagam grauem facit, niſi, &c. in Orat. 134. a. Imponere plagam inſanabilem alicui. pro Seſtio, 35. a. Infigere plagam mortiferam alicui. in Vatin. 15. a. Si eorum plaga perculſi (ſub. deorum immortalium) afflictos ſe & ſtratus eſſe fateantur. Tuſc. 3. 61. Nulla vox alia iſtius miſeri inter dolorem crepituſque plagarum audiebatur, niſi hęc, Ciuis Romanus ſum. 7. Verr. 126. a. Gladiatores aut perditi homines, aut barbari quas plagas perferunt? Pæto, lib. 9. 16. 12. a. Phrygem plagis fieri ſolere meliorem. pro Flac. 51. a

Plagæ, priore, correpta, retia dicuntur.

Si ex eis laqueis te exueris, in illas tibi maiores plagas incidendum eſt. in Verr. 266. b. & 12. fam. 55. Suntne igitur inſidię, tendere plagas, etiam ſi excitaturos non ſis, nec agitaturus? 3. Off. 89. a. Plagas contra ſe Stoici texuerunt. Acad. quęſt. edit. 1. lib. 2. 136

Plaga, priore ſimiliter correpta, Cęli uel terrę ſpatium, quod Gręcis clima dicitur.

Atomi vim quandam habent a Democrito impulſionis, quam ille plagam appellat, ab Epicuro grauitatis & ponderis. de Fat. 144. b. Motus extra pondus & plagam, cum atomus declinat interuallo minimo. de Fato, 144. b. Quod ante oculos eſt, non vident, cęli ſcrutantur plagas. 2. de Diu. 44. a

Plane, vide Planus.

Planeta.

Planetarũ motus tarditate & celeritate diſſimillimi. Tuſ. 1. 51 Septem alia (hoc eſt planetas) ſuos quęque tenere curſus, multũ inter ſe aut altitudine aut humilitate diſtãtia, quorum vagi motus, rata tamen & certa ſui curſus ſpatia definiunt. Tuſc. 5. 51.

Plangor.

Fœmineus plangor. ad Her. 21. b. Plangore & lamentatione complevimus forum. in Or. 72. a. Tum diadema imponebas cum plangore populi. 2. Phil. 89. a

Planta.

Hunc Orionis ſub lęua cernere planta Serpentem poteris. in Arato, 17. a. Malleoli, plantę, ſarmenta, vites, tradnces, propagine ita efficiũt, vt quemuis cũ admiratione delectẽt. de Sen. 48. a

Planus, ſcurra.

Hic ille planus, inquit, improbiſſimus, quęſtu iudiciario paſtus, &c. pro Clu. 57. a

Planus.

Plana & ſtabilis via. pro Flac. 81. a. Quòd ſi vniuerſitatis corpus planum & æquabile explicaretur, neque in eo quicquam eſſet requiſitum, &c. de Vniu. 18. Hic niſi planum facit HS ıↃↃↃ ad libellam ſibi deberi, cauſam perdit. pro Roſc. Com. 6. a. Habebat pater in animo, planum fac. pro Roſc. Am. 35. a. Hoc dico, niſi vobis id hominum honeſtiſſimorum tabulis planum fecero, fingi a me hoc totũ temporis cauſa putatote. 3. Verr. 111. a. Cũ pręſertim planum facere multis teſtibus poſſim, C. Verrem dixiſſe, &c. in Verr. 73. & 269. b. Hoc planum factum eſt. 3. Verr. 24. a. In illo primo iudicio planum factum ſit. pro Rabirio Poſthum. 23. a Se planum facturum, ab eo maleficium non abeſſe. ad Her. 7. b

Id teſtibus me pollicitus ſum planum me facturum. pro Quint. 59. a. Vt hoc tibi planum ſit faciendum. pro Quint. 52. a. Quum planum fieret, decumis contra inſtituta legis, conſuetudinemq; omnium venditis, in aratorum bonis, fortuniſq; diripiendis Decumanos dictitaſſe tuas eſſe partes:&c. 5. Verr. 1 12. a. Sed ne æquo quidem & plano loco. pro Cæc. 37. a. Narrationes planę, ſint breues, euidentes, credibiles, moderatæ, & cum dignitate. in Top. 52. a. Duę formæ præſtantes ſunt, ex ſolidis globus, ex planis circulus aut orbis. de Nat. d. 2. 34. Capua planiſſimo in loco explicata. con. Rull. 85. b

Plane.

Plane, obſcure, apertiſſime. 12. Att. 49. Neque omnino, &c. neque p. &c. de Or. 98. b. Te rogo, vt p. ad nos aduoles. Att. 39. b. Vt p. confidas. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 19. Mihi placebat, ſi firmior eſſes, vt te Leucadem deportaret, vt ibi te p. confirmares. ad Tironem, li. 16. 1. 2. a. Nec illi hoc p. atque omnino defuit. de cl. Or. 184. b. Quare ſi p. a nobis deficis, moleſte fero. Trebat. 7. 12. 5. a. Cauſa Alexandrina videtur ab illo p. eſſe depoſita. ep. 5. & 21. b. Nam & complectitur verbis, quod vult, & dicit p. quod intelligam. de Fin. 52. b. Rem vllam ex illis quinque partibus p. atque omnino defuiſſe. de cl. Or. 113. a. P. & perſpicue dicere aliquid. 3. de Fin. 30. a. Effice id quod iam propemodum vel p. potius effeceras. de claris. Orat. 186. a. perfecte planeque eruditus P. Craſſus. de cla. Or. 154. a. Quòd conueniſti, &c. feciſti p. bene. Att. 105. b. P. belle ſe habere. 12. Att. 46. Aenigma Oppiorum p. non intellexi. Att. 110. b. Intelligere p. aliquem. Gallo, lib. 7. 14. 3. a. Gladiatorem appello, vt appellant hi qui p. & Latine loquuntur. 7. Phil. 228. a. Epicurus autem, vt opinor, necnon vult ſi poſſit, p. & aperte loqui, nec de re obſcura vt Phyſici, &c. 2. de Fin. 24. a. Plane & dilucide loqui. 1. de Or. 70. a. De Ocella parum p. ad me ſcripſeras. ep. 28. b. Memini verò, inquam, ſed tu iſtuc dixti bene Latine parum p. 2. de Fin. 15. a. Vnum hoc ſcito, ſi te habebo, non mihi videbor p. periiſſe. ad Terentiam, lib. 14. 4. 7. a. Penitus cognitæ, planeque perſpectę res. 1. de Or. 54. a. Te p. etiam atque etiam rogo. 5. fam. 29. & 13. 18. Nam iſte eam profecto, niſi p. nihil ſapit, nunquam proferet. 1. Verr. 30. a. In hoc genere ſæpe fieri poteſt, vt non p. par ſit numerus ſyllabarum, & tamen eſſe videatur. ad Her. lib. 4. 175. a. Illud plane moleſte tuli, quod videbam, &c. ep. 40. b. P. videre aliquid. Tuſc. 1. 48. Finge aliquid ſaltem commode, vt ne p. videaris id facere quod aperte facis, &c. pro Roſc. Am. 32. a. Explicari mihi tuum conſilium p. volo, vt penitus intelligam. Att. 128. b. Sed ego p. vellem me arbitrum inter eos datum. de Leg. 166. b. Quo planius accipiatur. Top. 222. b. Planius commemorare. 3. Verr. 90. a. Planius & apertius dicam. pro Q. Roſc. 52. b. Explicari mihi tuum conſilium plane volo, vt penitus intelligam. Att. 8. 160. a. a. Demoſthenem ſcribit Phalereus, cum Rho dicere nequiret, exercitatione feciſſe, vt planiſſime diceret. de Diu. 128. b. Apertiſſime & planiſſime aliqd explicare. 4. Ver. 112. a. Scribi quàm planiſſime illa res potuit. Trebatio, lib. 7. 36. Quod omnes leges planiſſime vetant. in Piſ. 90. b

Planities.

Aequatę agri planities. 6. Verr. 95. a. Principio Aſſyrij, vt ab vltimis authoritatem repetem, propter planitiam, &c. 1. de Diu. 3. a. Sed hoc πλάσμα magnas habet certe copias. Att. 149. b

Platalea.

Legi etiam ſcriptum eſſe auem quandam, quæ Platalea nominaretur, eam ſibi cibum quærere aduolantem ad eas aues quę in mari mergerent: &c. 2. de Nat. d. 93.

Platanus.

Platanus, quæ ad opacandum aliquem locum patulis ſit diffuſa ramis. de Or. 87. b. Nā me hęc tua platanus admonuit, quæ, &c. 1. de Or. 15. a. Vmbrifera platanus. 2. de Diu. 49. Quid, ſi platani fidiculas ferrent numeroſe ſonantes? de Nat. d. 2. 17.

Plateæ.

Hinc rhetorum campus de Marathone, plateis, &c. Off. 13. b.

Plaudo.

Stantes plaudebant in re ficta. Lęl. 24. Inimici erant equitibus qui Curioni ſtantes plauſerant. Att. 34. b. Neque ſapienti vſque Plaudite, viuendum. Cat. 63. Populum vero præclarum, qđ propter malum vicinum ne victoria quidem plauditur. 13. Att. 56. Id eſt, plauſu excipitur propter imminēs periculum. His in theatro plaudebatur. pro Seſt. 91. a. Huic plauſum eſt, vt ſalua Repu. Pompeio plaudi ſolebat. Att. 34. b. In plaudendo, non in defendenda Rep. manus ſuas conſumere. 16. Att. 5.

Plaudens.

Te curaturum fumo vt combureretur tota plaudente prouincia. ad Q. fr. lib. 1. 40. Quod quidem plaudente dicit. Tuſ. 242. b

Plaudentibus dijs hominibuſq;. 2. ad Q. fr. 13. id eſt, exultātibus

Plauſus.

Plauſus, immortalitas, ſibilus, mors homini leni. pro Seſt. 100 Quibus cū à cuncto conſeſſu plauſus eſſet multiplex datus. Cat. 58. Plauſus facetus. 14. At. 2. Ille plauſus qui Miloni quodammodo nobis videtur dari. 3. ad Q. fr. 1 c. Tantus plauſus, tanta approbatio infimorum. Att. 14. 314. a. a. Excitatus eſt ex omnibus ſpectaculis plauſus tantus, vt, &c. pro Seſtio, 108. a. Quęrere vel captare plauſum. 2. Tuſc. 108. a. Cum populus eo nomine plauſum dediſſet. ad Att. 53. b. Plauſum in recitādo dare. Att. 4. 4. Qui nec plauſum, nec lucrum quærunt. Tuſc. 229. b. Magno clamore atq; plauſu in roſtris collocatus ſum. ad Brut. 6. Tu diadema imponebas cum plangore populi: ille cum plauſu reiiciebat. 2. Phil. 89. a Idq; frequentiſſimo theatro, incredibili clamore & plauſu comprobatum. 1. de Diu. 106. a. Plauſu infinito fratris tui. 12. fam. 5. Plauſu maximo cū eſſet mihi gratulatio ſignificata. 4. At. 3. Plauſu maximo tuliſſe calumniam. 8. fam. 18. in ep. Cęl. Cęſare cū veniſſet mortuo plauſu, Curio filius eſt inſecutus. 2, At. 47. Perſequi plauſu effrænatos furores alicuius. de Aruſp. reſp. 48. a. Galli cantu plauſuq; premunt alas. de Diu. 120. b. Huic plauſus maximi, conſalutatio forēſis perhonorifica. Att. 2. 33. 2. a. Equidem is ſum qui iſtos plauſus, quum à popularibus ciuibus tribuerentur, ſemper contempſerim: &c. 1. Phil 27. a. In cauſa fœdiſſima plauſus quærere. 8. Att. 23. Pręſertim tantis plauſibus, tanta approbatione infimorum. 14. Att. 31.

Plauſibilis.

Nomen Cenſorium iam populare atque plauſibile factum eſt 1. Verr. 5. Quoniam hæc plauſibilia non ſunt, vt in ſinu gaudeant, glorioſe loqui deſinant. 3. Tuſc. 44.

Plauſtrum.

Se interfectum in plauſtrum a caupone eſſe coniectum. 1. de Diu. 102. a

Plebes.

Plebes, quos pro ſe contra vim, auxilij ergo decem creaſſit, tribuni eius ſunto 3. de Leg. 9.

Plebs.

Plebs & infima multitudo. pro Mil. 73. a. In Hyrcania plebs publicos alit canes, optimates domeſticos. Tuſc. 172. b. Cum plebs prope ripam Anienis conſediſſet. de cl. Or. 169. b. Plebs de ſuo iure periculoſas contentiones nullas facit. 3. de Leg. 23. Plebi, exactis regibus, re non verbis danda fuit libertas: quæ tamen ſic data eſt, vt multis præclariſſimis adduceretur, vt authoritati principū cederet. 3. de Leg. 24. Gradus templorum ab infima plebe cōpleti erant. Att. 4. 70. 6. a. Accuſator de plebe. de cl. Or. 68. a

Plebecula.

Miſera & ieiunia plebecula. Att. 1. 44. Videtur enim mihi & plebeculam vrbanam, & (ſi fidem fecerit) etiam bonos viros ſecum habiturus. ad Att. 16. 25.

Plebiſcitum.

Plebiſcitum, lex, rogatio. pro D. ſua, 35. a. Decreta eſt blebiſcito a Senatu Conſultq. 2. de Fin. 87. a. In rem confertur, vt ſiquis ex teſtamēto quod facere iuſſus ſit, ex plebiſcito vetet. ad Her. 1. 27. a. Si quid in hac rogatione ſcriptum eſt, quod per leges, plebiſue ſcita. Att. 3. 65. 5. a. Minuere plebiſcitis dignitatem Senatoriam. 2. de Or. 108. a

Plebeius.

Sed videbatur mihi, ſiquid eſſet in eo populare, q plebeius factus eſſet, id amiſſurus. At. 2. 22. 2. a. Veſtitus aſper noſtra hac purpura plebeia, ac pene fuſca. p Seſtio, 14. a. Quid tibi venit in mentem, negare Papirium, quemq; vnquam niſi plebeium fuiſſe? ep. 139. b. Plebeij ludi. 2. Verr. 19. Licet concurrant plebeij omnes philoſophi, &c. 1. Tuſc. 86. a

Plebicola.

Plebicola Tribunus plebis. de L. Agr. 83. Qui (vt credo) non libidinis cauſa, ſed vt plebicola videretur, libertinam duxit vxorem. pro Seſtio, 96.

Plector.

Plecteris ergo, inquiunt. ep. 180. b. Aemilius fecit, plectitur. Rutilius. de Or. 135. b. Sed cum multis in rebus negligentia plectimur, tum maxime in amicis & deligendis & colendis. Lęl. 71. Vt in iudicijs & ſine inuidia culpa plectatur, & ſine culpa inuidia ponatur. pro Clu. 3. a. Vt in ſuo vitio quiſque plectatur, vis capite, auaritia multa, honoris cupiditas ignominia ſanciatur. 3. de Leg. 66. a. Cauendum eſt, &c. & ne iiſdem de cauſis alij plectantur, alij ne appellentur quidem. 1. Offic. 125. Iure plecti. 2. Offic. 39. a

Plectrum.

Itaque plectri ſimilem linguam noſtri ſolent dicere: chordarum, dentes.2.de Nat.d.113.

Plenus.

Plenus ac refertus.1.Acad.q.25.2. Numerus plenus.de Somn. 117.b. Orator plenus & perfectus is eſt, qui de omnibus rebus poſſit varie & copioſe dicere. de Or.31.a.Verres plenus deceſſerat.4.Verr.8.a. Id eſt,diuitiis onuſtus.Ex tuis literis plenus ſum expectatione de Pompeio,quidnam de nobis velit aut oſtendat. Att. 3. 19. Vir fide plenus.de Sen.1.a.Perpetuis pleniſque gaudiis vita beata exiſtit.5.Tuſc. 95.a. Adoleſcens ingenij plenus, locuples metu,&c.pro Flac.11.a. Plenus inimicorum. de prou. Conſ.15. Ille alter vno minus vitio vitioſus, quod iners, quod ſomni plenus,quod imperitus Att.1 9.10.a.Plenus homo officij. 11.fam.41.& 13.26.Procedit in medium,vini, ſomni, ſtupri plenus. 7. Ver.74.a.Alabaſter plenus vnguenti.Acad.q.li.2.b. Adoleſcentia plena ſpei maximæ.pro Cæl.63.a. Perfecta & plena argumentatio ex quinque partibus conſtat.ad Her.2. 63.a.Ornamentis fanorū plena domus,villæ refertæ.in Ver.129 b.Argenti cęlati optimi,multęq; ſtragulę veſtis,ꝑtioſiſſimorumq, mācipiorū domus plena.4.Ver.24.a. Feſtinationis plena ep. Att. 5. 101. 3.a.Plena ac referta formula diſciplinæ.Acad.q.edit.2.lib.1.11. Referta Gallia negotiatorum eſt, plena ciuium Rom. pro Font. 276.b.Plena laboris,periculi,detrimenti prouincia.12. fam. 29. in epiſt.Lentuli.Perfecta atque plena ſententia.4. de Fin. 60. a. Vita voluptatibus referta & plena.pro Seſt.17.a. Plenum & inane, principia vniuerſi iuxta Leucippum Acad.q.ed.1.lib. 2. 109. Si & plenum eſt,ſit imminutum. Or. 211. b. Graue plenumque carmen ſine cęleſti aliquo mentis inſtinctu fundere.1.Tuſc.98.a. Sceleris plenum conſilium.pro Roſc.Am.7.a.Artis plenum & peracutum genus orationis.de cl. Or.59. a. Sed ſi eadem hora aliæ pecudis nitidum atque plenum eſt, Aliæ horridū & exile, quid eſt quod declarari poſſit habitu extorum & colore?2.de Diu.46 a. Quaſi vero neſciamus in hoc genere & plenum verbum recte dici,& imminutum vſitate.in Or. 88. b. Plenum volumen querelæ iniquiſſimę.3.fam.17.Plenum atque integrum annum habere ad Pręturam gerendam. pro Mil.18.a. Plenum negotij deū quis non timeat? de Nat.d. 1. 39. Quem quidem cognoui cum doctum,tum ſanctum,plenum officij,ſtudioſum etiam meæ laudis. Att.7.124.1.a. Noctem timoribus plenam habui.Tironi,lib. 16. 20. Vt quoniam in aliena pecuniam tam plenam atque præclarā nullo iure inuaſerit.pro Roſc.Am.4.a.Ingreſſum pleno gradu eo hortari non intermittemus. Trebonius Cic. 12.39. Hortenſius quam plena manu, quam ingenue, quam ornate noſtras laudes in aſtra ſuſtolit? Att.2.40.2.a.Pleni coactive. 2.de Diu.210.a.Literæ grauiſſimis verbis ſententiiſque plenæ.ep.153.b. Sed deinceps omnia,nonne plena conſiliorum, inania verborū videmus? 1.de Or.20.a. Quia plena ſunt dedecoris ac turpitudinis. Off. 3. 114.Gaudiorum plena omnia honeſta ſunt. 5. Tuſc.95.a.Plena ſunt monimenta Græcorum,quomodo,&c.9.fam.38.Stultorum plena ſunt oīa.ad Papiriū,l.9.22. 14.a. Ex perpetuis pleniſque gaudijs vita beata exiſtit.Tuſc.241. b. Nemo plenior & vberior ad dicendum fuit.de claris Or.275.b.Eo beatior quiſque ſit,quo ſit corporis,aut externis bonis plenior. 3. de Fin. 67. a. Plenior epiſtola.ad Brut.30.7.fam.19.id eſt,prolixior & copioſior. Quis plenior fuit inimicorum C. Mario? de Prouinc Conſul. 15. a. Plenior cæli natura.de Nat.de.1.13. Syllaba longior & plenior. ad Her.30.b.Quid plenius,quam omni genere cumulata oratio? de Or.111. b. Quod ſi quis erit qui ductus opinione vulgi aut Antonium ieiuniorem,aut Craſſum fuiſſe pleniorē putet,quam, &c.3.de Or.10 a. Noli.n. putare quenquā Brute pleniorē & vberiorē ad dicendum fuiſſe.de cl.Or.64.a.De C.Graccho. Orationem Latinam legendis noſtris efficies pleniorem.1.Offi.4.a.Grandiorem & pleniorem vocem ſubſellia deſyderant.de cl. Ora. 160. a. Vocem pleniorem aut ſuauiorem audiſſe mihi videor neminem. 2.de Or.65.a.Tutiorem vitam & voluptatem efficere pleniorem 1.de Fin.82.a.Ea neſcio quomodo quaſi pleniore ore laudam'. 1. Offi.89.a.Piſcium pleniſſimus fons Arethuſa.6. Verr.105.a. Nauium pleniſſimus portus. pro L. Man. 13. a. Turpiſſimum eſt, & pleniſſimum temeritatis.4.Acad.q.203.a.Pleniſſimæ cohortes.3 fam. 15. Pleniſſima omnia deſperationis. 2. Att. 44. Pleniſſima omnia omnium miſeriarum. 2. Att.64.Velis pleniſſimis nauigare.pro D. ſua.20.a.

Plene.

Perfecte pleneque eruditus.de Cl.105.b.P cumulateque perfectum. 2.de Diu.4.a.Perfecti homines,pleneq; ſapientes. 1.Off. 70.a. Hoc p vitare non potes,ad Q.fr.lib.1.1.58.a. Quum enim ſuperiores,e quibus pleniſſime Polemo ſecundum naturam viuere,ſumum bonum eſſe dixiſſet.4.de Fin.33.a. Vetus exemplar legit pleniſſime. Te oro,&c. quam pleniſſime ad me ſcribas. Att. 3.62.1.a.

Plenitudo.

Cum in altero longior aut longiores, plenior aut pleniores ſyllabæ erunt,vt longitudo aut plenitudo harum multitudinem alterius exæquet.ad Her.30.

Plerique.

Vt plerique dicunt phyſicæ rationis ignari. in Ant. 212. b.P. eorum,quibuſcum viuo neceſſario.ep.77.b Eſt enim magni laboris,quem p. fugimus.de Or.97.b. Partes generum pleræque. de Inu.66.b.Pleræque quæſtiones.Tuſc. 216. b. Vt contra omnium ſententias dies tam pleroſque deduceret.1.Aca.q.95.a.Teophraſtum adhibemus ad pleraque.de Fin. 127. b. Nec ratione animi quicquam,ſed pleraque viribus corporis adminiſtrabāt. de Inu. a.Pleraque ea illis conuenient huic tenuitati.Or. 204.b.

Plerunque.

Aut ſemper,aut plerunque.de Diu.107.b.Sententia aptis conſtricta verbis cadit plerunque numeroſe.de Cl.167.b.P. nō ſemper quæ eueniūt, fortuita ſunt.2.de Diu. 21. a. Feruentior p. eſt animus fortis & magnus in homine non perfecto nec ſapiente. 1. Off.71.a.Quid,quum in altiſſimos montes, quod p.fit? 1.de Diu. 65.a. P. improborum facta primo ſuſpicio inſequitur, deinde ſermo,& fama,tum,&c.de Fin 59.b.Manere p. in aliquo loco.At. 5. 104.3.a. Multis locis ne tectum quidem accipio,& in tabernaculo maneo p. Att.76.b.Ego autem tribuo nonnunquam in vulgus,ſed p. neceſſarius ut hoc tempore.ep.219. b.

Ploro.

Ploro atque imploro fidem.de Nat.d.1.11. Senatum pro me plorare & ſupplicare prohibuerunt.pro D. ſua,45.b. Feſſus ſum plorando.Att.15.18.

Ploratus.

Heu virginalem me ore ploratum edere.2. Tuſc.18. Ciuitatū gemitus,ploratus,&c. Att.5.104.2.a.

Ploſtrum.

Omnia ex fanis,ex locis publicis, palam ſpectantibus omnib. ploſtris,euecta,aſport ataque eſſe.3.Verr.36.a.

Pluma.

Quem rutila fulgēs pluma preteruolat ſales.in Arat.b.c 011. qui pluma aut folio facilius mouentur. 8. Att. 55. Verſicolores plumæ columbis ad ornatum ſunt. de Fin.3.15.Obductæ plumis quædam animantes,aliæ ſquamis. 2. de Nat. deo. 90.

Plumeus.

Collocemus in culcitra plumea.3.Tuſc.79. a.

Plumatus.

Extrema nitens plumato corpore coruus.2.de Nat. d. 171.a.

Plumbeus.

O plumbeum pugionem.4.de Fin.79.a.Id eſt, argumentum frigidum. Quum illum plumbeo gladio iugulatum iri tamen diceret. 1. Att.36. In animi autem cognitione dubitare non poſſumus,niſi plane in phyſicis plumbei ſimus,quin nihil ſit animis admiſtū.1. de Fin.58.

Plurimum,Plus, Pluſculum, vide Multus.

Pluſquam, vide Plus, poſt Multum.

Plutia,Siciliæ ciuitas.5.Verr. 166.

Pluo,

Sanguinem pluiſſe Senatui nuntiatum eſt.2. de Diu.85.a.Pluuia,& pluendo coniugata.Top.224.b.Has Græci ſtellas Hyadas vocitare ſueruut,à pluendo: ὕειν enim eſt pluere.2.de Na.d.161.

Pluuia.

Equidē etiam pluuias metuo,ſi prognoſtica noſtra vera ſunt, raoæ enim [illegible]. 15. Att.33.

Pluuius.

Pluuiam aquam arcere.Top.19.Tu ſcis vt aquæ pluuiæ arcētur. pro Mur.19.a.

Plutealia.

Præterea tipos tibi mando,quos in tectorio atricoli poſſim includere,& plutealia ſigilla duo.Att. 1. 6. 5. a. Melius legitur. Putealia.

Poculum.

Poculum mortiferum.Tuſc.1.58.Quæ deinde interceptio poculi?pro Clu.134.a.Cui cum ipſe poculum dediſſet,ſubito illa in media potione exclamauit ſe maximo cum dolore mori.p Clu. 21.a.Cum venenum obbibiſſet,reliquum ſic e poculo eiecit,vt id reſonaret.Tuſc.169.b. Iā exhauſto illo poculo mortis. pro Clu. 23.a.

23.a. In his pocula duo quędam, quę Heraclia nominantur, Men
toris manu ſummo artificio facta. 6. Verr. 34. a. Pocula immania
2. Phil. 74. Pocula vt in ſympoſio Xenophontis minuta atque ro-
rantia. de Sen. 43. Nam iſte magnitudine poculorum, bibendo-
que totam Aſiam ſuperauit. pro Flac. 71. Illis diligenter legibus,
quæ in poculis ponebantur, obtemperabat. 7. Ver. 23. a. Poſcunt
maioribus poculis. 3. Verr. 45. a.

Poculentus.

Habitat in ea parte oris quam eſculentis & poculentis iter na
tura patefecit. 2. de Nat. d. a Legitur & potulentis.

Podagra.

Quum arderet podagræ doloribus, viſitaſſetque hominē Car
neades, &c. 5. de Fin. 162. a. Doloribus podagræ complures an-
nos cruciari. 2. Tuſc. 78. a. Si quod cum podagra conſtitutum ha
bes. 7. fam. 12.

Poema, vide poſt Poeta.

Pœna.

Pœna damnationem neceſſario conſequitur. 2. de Inu. 164. Pœ
naque eſt, ſi quis buſtum violarit de Leg. 183. b. Mors, naturæ pę
na eſt: iracundiæ, tormentum atque cruciatus. 11. Phil. 290. a. Pæ
na eſt, vt opinor, Dorylenſium grauior, quam apud alios, falſarū
& corruptarum literarum. pro Flac. 30. a Pæna non erat olim in
poteſtate iudicum, ſed ſola damnatio, pro Syl. 48. Pæna violatę
religionis iuſtam recuſationem non habet. 2. de Leg. 40. Pæna p-
uenit ad liberos qui nihil meruerunt. ad Brut. 40. Non in eo, cui
facta eſt iniuria, ſed in ijs qui fecerunt, ſceleris ac conſcientiæ
pæna remanſit. in Piſ. 75. a. Sequitur pæna ſcelus. de Aruſp. reſp.
34. a. Morbi excuſationi pæna addita eſt. pro Mur. 135 b. Reticē
tiæ pæna etiam eſt à Iuriſconſultis cōſtituta. 3. Off. 84. a. Pæna in
ciues Rom. nominatim ſine iudicio conſtituta. pro D. ſua, 122. b.
Quæ pæna diuina ſit, nō recte exiſtimamus, & opinionibus vulgi
rapimur in errorem, nec vera cernimus, morte, aut dolore corpo
ris, aut luctu animi, aut offenſione iudicij hominū miſerias pon
deramus, quæ & humana ſunt, & multis bonis viris accidunt, ſce
leris aūt pæna, triſtis, & præter eos euētus q ſequūt, pͥſe ipſa maxi
ma eſt. 2. de Le. 42. Pæna falſarū & corruptarū literarū Romæ gra
uis eſt. p Flac. 158. b. Cauēdū in puniēdone maior pęna, quā culpa
ſit. Off. 1. 125. Improbis aūt pœna ſtaduēda ē. Læl. 40. Quæ te tāta
pęna tuorū ſcelerū ac flagitiorū vexat? vt arbitreris. p D. ſua, 213
b. Pœna capitis cum pecunia nunquā iongi ſolita. pro D. ſua. 36.
Pęna violati iuris votorū eſto. 2. de Leg. 24. Pœna noxię par eſto.
3. de Le. 11, & 39. Pœna periurij diuina, exitiū: humana, dedecus.
2. de Leg. 24. Cum magiſtratus iudicaſſit, inrogaſſit, ve, per popu
lū mulctę pęnę certatio eſto. 3. de Le. 8. a. Pœnæ pſentis metu vt
religio confirmetur, deus vindex conſtituitur. 2. de Leg. 27. Ad
pœnā qui accedit iratus, nunquā mediocritatem illa tenebit, quę
eſt inter nimium & parum. Off. 1. 125. Hanc pœnam fœderibus a-
ſcribere, vt nullus populus fœderatus ciuitate donari poſſit, niſi
fundus factus ſit. pro Cur. Balbo, 58. b. Qui nō pęnā confeſſioni,
ſed defenſionē dedit. pro Mil. 11. Pœnā ſine prouocatione, ani-
maduerſionem ſine auxilio dari cupiam. con. Rul. 72. b. Non po-
tes effugere huius culpæ pœnā. Tironi, lib. 16. 26. 1. a. In anima-
duerſione pœnaque duriorē eſſe. Att. 282. b. Pœnā diuinam eſſe
duplicē, quod conſtaret, & ex vexandis viuorum animis, & ea fa-
ma mortuorum, vt eorum exitium, & iudicio viuorū, & gaudio
comprobetur. 2. de Leg. 43. Pœnam domeſtici ſanguinis expeto.
in Ver. 154. b. In pęnam alicuius alterū expetere. de prouincijs
Conſularibus. 4. In pœnam vocari. de Aruſp. reſp. 32. Petere pę-
nam ab aliquo. 1. de Inu. 27. a. Penā octupli ſine vlla dubitatione
commiſſam non perſequebatur. 5. Verr. 29 a. Iudicio perſequi pę
nā ab aliquo. ep. 13. b. Vereor ne nobis Idus Martiæ nihil dede-
rint præter lętitiā & odij pęnā, & doloris. 14. At. 16. Pęnā nullā
recuſare. Tuſc. 5. 58. Quæ qui inficiatus eſſet, dupli pœnam ſubi-
ret. 3. Off. 84. a. Neque vllam pœnam, quæ tanto facinori debere
tur, non maluiſſe ſubire, quam numerū tuorū militum reliquiaſ-
que cognoſcere. in Piſ. 72. a. Non modo adhuc pęnam nullā ſuo
digna ſcelere ſuſcepit. pro L. Man. 4. a. Ne ego indemnatus, atq;
optime de Rep. meritus, damnatorū pœnā ſuſtinerē. pro D. ſua, 6
a. Sempiternā pœnā ſuſtinerē mea voluptate ſuſceptā poſt red. ad
Quir. 1. a. Omnino pęnā hāc maternæ temeritatis tulit, vt mutā
in delicto pſonā, nomenq; pberet: &c. p D. ſua, 103. a. Tantaq; pœ
na eos afficiamus, quantū æquitas humanitaſq; patitur. 2. Off. 25.
a. Vt ea pęna, in qua adhuc Q. Ligarius ſit non videamur eſſe cō
tēti. p Lig. 8. a. Præmio & pęna contineri Remp. dixit Solon. ad
Brut. 34. Conſcripſerunt edictū Prętores cum pęna & iudicio. 3.
Off. 105. a. Ea pęna quæ eſt de vi, tenerentur. 2. ad Qu. fr. 11. Libe
ra a pœna iudiciorū innocentiā. 1. de Or. 101. a. Qui me ea pæna
mulctauerit. Tuſc. 1. 90. pro Cor. Bal. 33. a. Noli obſeruantiā ſan
cire pœna. pro Planc. 37. a. Deorū immortalium hæ ſunt in im-
pios pœnæ certiſſimæ conſtitutę. in Piſ. 89. b. Vobis veſtro in con
ſpectu ſeræ, ſed iuſtæ tamen, & debitæ pœnæ ſolutę ſunt. p Mil.
65. Grauiſſimæ legum pœnæ. in Piſ. 40. a. Pœnæ hominum. de A-
ruſp. reſp. 34. Id eſt, quæ ab hominibus inferuntur. Plus pœnarū
habeo, quā petiui. 2. de Leg. 71. a. Si ſceleſtū eſt amare patriā, per
tuli pœnarū ſatis. pro Seſtio, 128. a. Quum das eas pœnas, quæ
ſunt ſolæ hominū ſceleri a dijs immortalib. conſtitutæ. de Aruſp.
reſp. 35. a. Quū adhuc ſtyli pœnas dem. Tuſc. 239. b. Niſi in facino
re manifeſto deprehenſus, pœnas legibus & iudicio dediſſet. de
Clo. 130. a. Dare pœnas temeritatis ſuę. Att. 9. 181. 3. Equites Ro
manos daturos illius diei pœnas, quo, &c. pro Seſtio. 22. a Oēs
ſere Reip. pœnas aut pręſenti morte, aut turpi exilio depende-
runt. pro Seſtio, 123. a. Expēdere pœnas alieni. 2. Tuſc. 40. a. Etiā
ſiquis morte pęnas ſceleris effugerit, expetantur eæ pœnæ a libe
ris, à nepotibus, a poſteris. de. 3 Nat. d. 67. C. autē Gracchum mors
fraterna, pietas, dolor, magnitudo animi, ad expetendas domeſti
ci ſanguinis pœnas excitauit. de Aruſp. reſp. 40. Pœnas luunt ſce
lerati in homines atque impij non tam iudicijs, ſed vt eos agitēt
inſectenturque furiæ, non ardentibus tędis (ſicut in fabulis) ſed
angore cōſcientiæ, fraudiſq; cruciatu. 1. de Le. 30. Domitianū cu
piditatis ac ſæuitiæ merito pœnas luiſſe. 3. de N. d. 131. a. Pœnas
mereri & ſoluere. 5. Ver. 153. Nos ſtultitiæ noſtrę grauiſſimas pę
nas pendimus Reipubl. Att. 11. 219. 2. a. Niſi pœnas patriæ, dijſq;
immortalibus eas, quæ grauiſſimæ ſunt, furore atque inſania pē
deret. in Piſ. 39. a Pendere pęnas ſceleris. de Nat. deo. 76. b. Per
ferre omnes acerbiſſimas pœnas impiorum. 2. de l. Agr. 90. a. Pę
nas ab aliquo perſequi. 1. fam. 41. Pœnas alicuius perſequi. 9.
Att. 59. Iuſtas & graues pœnas Reipub. is perſoluit de Amic.
36. Pœnas dijs hominibuſque meritas debitaſque perſoluat. 11.
Phil. 311. a. Perſoluere pœnas ſceleris. Brut. 5. 3. a. Quicunque
eam violaſſent, ab omnibus eſſe ei pœnas perſolutas. in Or. 124.
a. Hę ſunt impijs aſſiduæ domeſticæque furiæ, quæ dies noctelq;
parentum pœnas a conſceleratiſſimis filijs repetant. pro Roſc.
Am. 40. Repetere pœnas ab aliquo. in Verr. 269. b. Summi amo-
ris in patriam viciſſim nos pœnas, ſi ita dijs placet, ſufferamus.
pro Flac. 74. a. Sumere pœnas. 2. de Inu. 183. a. Et grauiſſimas pę
nas affinitatis impuriſſimæ ſuſtinere. pro D. ſua 104. a. Petere pę
nas ſui doloris ab aliquo. 1. Att 40.

Pœnitet.

Ineptiarum ſuarū eos pœnitet. Cæl. lib. 2. 8. 7. a. Niſi forte ſic lo
qui pęnitet. Or. 212. b. Non pœnitet me conſilij de tua māſione.
At. 146. b. Me meæ fortunæ nō nimis pęnitet. ep. 8. b. Quæ qualia
cunque in me ſunt, me enim ipſum non pęnitet quanta ſint, ſed ap
parent. Or. 208. b. Neque me pęnitet hoc potius tempore, quam
illo cauſam A. Cluentij defendere. pro Clu. 64. a Id eſt, nō minus
commode nunc & oportune agere puto, quam ſi in recenti egiſ
ſem. Quod me ipſe per literas conſolatus ſum, non pęnitet me
quantum profecerim. Att. 12. 36. Non me pęnitet quanti ſiam a
Senatu. 1. Att. 70. Quod te offenderim, me pęnitet. Att. 11. 221. 3.
a. Pœnitet me verbi tui. pro Planc. 62. Memmi mei pęnitet. 3. de
Or. 18. a. Suæ quemque fortunæ pęnitet. ep. 78. b. Vehementer ſui
ſtatus pęnitet. Att. 2. 38. 1 a. Sed quod facile ſentias, tędet ipſum
Pompeium, vehementerque pęnitet. Attic. 2. 37. 6. a. Quid eū Mne
ſarchi pęnitebat? 4. Acad. q. 125. a. Num huiuſce, quum pro ſalute
Reipub. tanta geſſiſſes, fortunæ te, num gloriæ pęnitebat? 2. Phil.
24. Cuius conſuetudinis atque inſtituti partes maioreſque no-
ſtros non penitebant. 1. Ver. 38. a. Penituit cū illa ſe oſiſſe. 4. Ac.
q. 125. a. Quod, ſi ea, quæ in his libris exponuntur, tantopere eli-
genda fuerunt, quanto ſtudio electa ſunt: profecto neque nos, ne
que alios induſtriæ noſtræ pęnitebit. 2. de Inu. 127. Tam diu au-
tem velle debebis, quoad te, quantum proficias, non pęnitebit. 1.
Off. 3. Non erit mirandum ſi uos pęnitebit. 5. famil. 10 epiſt. Q.
Metelli. Num igitur ſi ad centeſimū annum vixiſſet, ſenectutis
eum ſuæ pęniteret? de Sen. 17. a. Id eſt, tæderet. Conſilij noſtri ni
ſi eos peniteret, nobis pęnitēdum putarem. ep. 128. b. Vt eos ine-
ptiarum ſuarū pęniteret. ep. 23. b. Ipſa vero terra ita mihi parua
viſa eſt, vt me imperij noſtri pęniteret. de Somn. 13. Me meæ lau-
dis tamen ne nimis peniteret, tua virtute perfectum eſt. ad Lent.
lib. 1. 7. 27. a. Ne ſupplicijs quidem moueri, viri fortis eſt, vt forti
ter feciſſe pęniteat. pro Mil. 63. a. Id nunquam tam acerbe feret
M. Cælius, vt eum pęniteat non deformem eſſe natum. pro Cęl. 4.
a. Alterum non potes, vt me non noſtri conſilij vitæque pęniteat.
Att. 3. 47. 3. a. Huius me conſtantiæ puto fore, vt nunquā pęniteat.
ep. 2. 31. Efficiunt vt me non didiciſſe minus pęniteat. de Or. 115
b. Vide quam me verbi tui pęniteat. pro Plancio, 62. a. Id eſt, quā
mihi non ſatis ſit hoc verbum. Sequitur vt nihil pęniteat, nihil
deſit, nihil obſiet. 5. Tuſc. 75. a. Etſi ea perturbatio eſt omnium

rerum,vt ſuæ quemque fortunæ maxime pęniteat, &c. ad Torq. lib.6.1.1.a. Quarum rerũ ſi quem pæniteat, eum victoriæ populi Romani pęnitere. pro Domo, 15.a. Id eſt, quas res ſiquis non eueniſſe velit,& ob id dolore afficitur. Sapientis proprium eſt, nihil, quod pęnitere poſſit, facere. 5. Tuſc. 117.a. Et eo feciſſe authore ſe diceret, cuius authoritatis nem inem poſſet pęnitere. de Aruſp.reſp.41. Quos certo ſcio dignitatis vxorũ ſuarũ nõ penitere.3.Phil.135.Etſi ſolet eum, quum aliquid furioſe fecit, pęnitere.At.122.b.Pœnitere me illius malo, quam mei.12.Att.26. Deinde verũ id facilius ſit, quod pœnitere fuit neceſſe.2.de Inu. 150.a.Sapiẽtẽ nihil opinari, nullius rei pœnitere, nulla in re falli,ſententiã mutare nũquã.pro Mur.57.a. Ego illi,quod de ſua ſententia deceſſerit,pœnitedũ puto At.101,&.102.b.Pœnitẽdũ nobis putarem cõſilij noſtri.9.fam.8.Sæpiuſq; relinquit cauſas pœnitendi,quam recordandi.de Fin.87.b.Aleſandrum regẽ videmus:qui quũ intermiſſet Clytum familiarẽ ſuũ,vix a ſe manus abſtinuit, tãta vis fuit pœnitendi.4.Tuſc.129.a. Quod ſi licere t vti ijs,qui in itinere deerrauiſſent,ſic,viã diutã ſecutos corrigere errorem pœnitẽdo,fœlicior eſſet emendatio temeritatis.Acad.q.lib.3.b.

Pœnitens

Pœnitẽti optimus portus,mutatio cõſilij.12.Phil.322.

Poema.

Poema pucorũ approbatione contentũ eſt,oratio nõ itẽ. Brut. 99.Tragicũ,comicũ,epicũ,melicũ, ac dithyrambicum poema.de opt.gen.Or.141.a.Egregiũ poema.1.de Or.109.a. Tenerũ,moratum,atque molle poema.1.de Diu.61.Poema varium de Fin.2.8. Hæc leuiora ponã,poema,& orationẽ quũ aut ſcribis aut legis, &c.2. de Fin.171.a.Opus eſt poema quadã animi alacritate.3.ad Qu.fra.29.Componere poema ad aliquam.Qu.fra.3.17.16.a.Lucullus Græcum poema condidit Att.13.b.Nõ eſſe aũt carmen illud furentis ipſum poema declarat,eſt enim magis artis & ſcientiæ,&c.de Diu.131.b.Poema cupit effingere.4.Att.27.Id eſt,in lucem exire. Empedocles phyſicus egregiũ poema fecit. 1. de Or. 109.a.Is poema fecit ita feſtiuum,ita cõcinnum,ita elegans,vt nihil poſſit fieri argutius.in Piſ.5.Atque ipſe variũ & elegans omni fere numero poema feciſti.Ac.q.ed.2.li.1.7.Platonis locutio potius poema putandũ, quã comicorum poetarũ,apud quos,niſi qđ verſiculi ſunt,nihil ẽ aliud quotidiani diſſimile ſermonis.Or. 203.b.Alias in hiſtoria leges obſeruandas eſſe, alias in poemate. de Leg.156.b.In poemate ad delectationẽ pleraq; referuntur. 1. de Leg.3.Electa poemata.Tuſ.2.24.Legere libentius poemata.2. ad Q.fr.23.Quũ ex orationib.aut poematib. elegeris exẽpla. ad Her.24.& 25.b.Quod in poematib.& in ſcripturis vſu venit.Offi. 55.b.

Poeſis.

Anacreontis quidem tota poeſis eſt amatoria.4. Tuſc.117. a. Quamuis claris ſit colorib. picta vel poeſis vel oratio. 3. de Or. 56.a.Homeri picturam non poeſim videmus.5.Tuſc.160.a.

Poeticus.

Sed tamen raro habet etiã in oratione poeticũ aliquod verbũ dignitatẽ.3.de Or.84.a. Non poetico,ſed oratoris quodã numero & modo.1.de Or. 73.a.Poeticæ quadrigę.2.ad Q.fr.34.Poetici dij.3.de Nat.d.57.

Poetice.

Vt poetice loquar.5.de Fin.16.a.

Poetica.

Poetica,& verſus inuentus terminatione auriũ, obſeruatione prudentum. Or.102.Serius poeticã non accepimus.1.Tuſc.5.a. O præclarã emendatricẽ vitæ poeticã,4.Tuſc.113.a. Hæc igitur duo,&c.a poetica ad eloquẽtiã traducẽda duxerũt.3.de Or.96.a.

Poetria.

Plurimarum fabularum poetriæ.pro Cœl.51.a. ποιότης apud Græcos non eſt vulgi verbũ,ſed philoſophorũ.Ac.q.ed.2.li.1.18. ποιότητα Græci vocant qualitatẽ.2.de Nat.d.69. ποιότητες Græce,Latine qualitates Acad.q.ed.2.li.1.18.

Pol.

Pol mi fortuna magis nunc deſit,quam genus.Tuſc.74.a.

Polcas.

Poleas Tindaritanus teſtis in C.Verrem.6.Verr.82.

Polemarchus.

Polemarchus Murgentinus quõ a Verre affectus. 5. Verr. 45.

Polemo.

Polmeo,q Xenocratem audierat,nihil ab Ariſtotele magnopere diſſenſit.3.de Or.38.Polemo ſummum bonum eſſe dixit,ſecundum naturam viuere.de Fin.4.12.

Poles.

Poles,augur.2.de Leg.33.

Policrates, vide Polycrate.

Polio.

Hoc plus,inquit,ne facito rogum,aſcia ne polito.de Leg.182. b.Orationis faciendæ & poliendæ ignarus.de.1.Or.33.a.

Politus.

Politus,vrbanus,elegans.de Cl.191.b. Nõ ſatis politus bonis artib.1.de Fin.20.Hõ ad pſuadendũ concinnus,pfectus, politus e ſchola.in Piſ.47.Vir humanitate,polit⁹ de Or.122.b.Sin aũt ieiunitatẽ & ſiccitatẽ,& in opiã,dũmodo ſit polita, dũ vrbana,dũ elegans,&c.de Cl.156a.Accurata & polita orõ.de Cl.182 a.Sic ego hũc oĩbus a me pictũ & politũ artis colorib.ſubito deformatũ,nõ ſine magno dolore vidi.At.2.36.5,a. Sed quæ poteſt eſſe homini polito delectatio, quum homo imbecillus a valentiſſima beſtia laniatur? ep.95.b.Columnę politæ ſunt.ad Qu.fr.3.17.2.a.Nihil acutius,nihil politius Ariſtotele.4.Ac.q.257.a. Vis aliquid a nobis iiſdem de rebus politius perfectiuſque proferri? 1. de Or. 3. Homo communium literarũ & politioris humanitatis expers.2. de Or. 40 Quinetiã agricoltura quę abhorret ab omni politiore elegantia,&c.de Fin.6.a.Politiores phyſici.Ac.q.ed.1.lib.2.52 Eſt enim liberali doctrina polítiſſimus.ad Mem.li.13.1.13.a. Politiſſimus & acutiſſimus noſtræ memoriæ philoſophus.Ac.q.ed. 1.li.2.2.103 De Antiocho.Vir omni liberali doctrina politiſſimus.13.fam.4. Arte politiſſima perfecit caput Veneris Apelles. Lentulo,lib.1.9.53.a. Multo maiorem partẽ ſententiarum ſale tuo & lepore & politiſſimis facetijs pellexiſti.1.de Or.125.a.

Politulus.

Opus eſt huc limatulo & politulo tuo iudicio. ad Volumniũ, lib.7.34.5.a.

Polite.

Polite apteque dicere.de Fin.107.b. Ornate politeque dicere. pro Cel.5.a. Negatis hæc tam p. tamque ſubtiliter effici potuiſſe ſine diuina aliqua ſolertia.Acad.q.ed.1.l.2.111. Fieri aũt põt vt recte quis ſentiat,& id qđ ſentit,p.eloqui nõ poſſit.1.Tuſc. 5.Et luculente quidẽ ſcripſerunt,etiã ſi minus quã tu,p.de Cl.37 a.Quæ & ſunt magna ſane,& limantur a me politius.1.Ac.q.4.a.

Politia.

Vide qđ Socrates in Platonis politia loquatur.1.de Di.107.a Nihil πολιτεύμαι,niſi odiſſe improbos.2.Att.20.

Politicus.

πολιτικὸς ἀνήρ.1.Att.58.59.πολιτικὸς es natura.4.Att.21.πολιτικὸς σύλλογος.13. Att.40.πολιτικὸς πρεσβευμα διὰ κρίσεως.7. Att.33. πολιτικὸν vocant Græci quod eſt ciuile & populare. de Fin.5.61.πολιτικὸν opus aliquod.9.Att.46.πολιτικὸν σκέμμα.7. Att.31.Hunc non tã cito rhetorẽ dixiſſes,quã politicon,vt Gręci dicunt.de Cl.189.b.Eum locũ quẽ ciuilem recte appellaturi videmur,Græce πολιτικὸν a veteribus Peripateticis,Academiſque grauiter & copioſe eſſe tractatum.de 107.b.Vtinã aliquod in hac miſeria Rep. πολιτικὸν opus efficere & nauare mihi liceat. Att. 147.b.Sed quæ poteſt eſſe homini politico delectatio,quum.&c. Mario,l.7.3.Quędã exemplaria legunt polito.Tui politici libri omnibus vigent. 8. fam.3.in ep.Cœl.Politici philoſophi.de Or. 152.b. πολιτικοὶ illuſtres.12.Att.30.πολιτικοὶ omnes temporibus parere præcipiunt.12.At.64.Sumpſi mihi quaſdam tanquam theſeis, quæ & politicæ ſunt & temporum horum.Att.9.8.πολιτικὰ illa ſcribebam,ſpiſſum ſane opus,& operoſum.2.ad.Qu.fr.31.

Polleo.

Plus pollet,patiorq; eſt filius patre.4. Tuſ.114.a. Multũ in hac vrbe pollent.multorum obedire tempori.de cl.Or.187. b. Harũ igitur duarum ad fidẽ faciẽdã iuſtitia plus pollet.2.Off.47. a.Plurimum pollet oratio in peroratione.de Cl.99.a.Nan quæ prudẽtia,quæ calliditas,quæque grauiſſimo nomine ſapientia appellatur,hæc ſciẽtia pollet vna.Part.40.Nec ẽ vlla res, quæ plus apud illũ polleat,quã ipſius voluũtas atq, iudiciũ.in Parad.43.a. Quiqs eſt q moderatione & cõſtantia polleat, quietus aio eſt, &c.4 Tuſc.56.a.Tertia pars,quã plurimũ pollere diximus. de Cl.90.b.

Pollex.

Pollex,ſeruus a pedibus meus.8.Att.16.

Pollex.

Pollex quidã,vt dixerat,ad Id.Sextiles ita mihi Lauinij pridie Id.præſto fuit,ſed plane pollex,non index. cognoſces igitur ex ipſo At.13.58.Durius etiã Ateniẽſes,q ſciueiũt vt AEginetis, q claſſe valebãt,pollices præciderẽtur, hoc viſum eſt vtile.3. Of.60.a.

Polliceor.

Quicquid Poſſum,id omne ad hanc rem cõficiendã tibi polliceor ac defero.pro Põp.17.b. Ego tibi profiteor atque polliceor eximiũ ac ſingulare meũ ſtudiũ.Licinio,l.5.8.11.a. Polliceor tibi de noſtro

nr̃o amico placãdo.1.At. 17. De ipſo Tito Anto. tantũ tibi polliceor, te maioris animi, &c.ad. Curionẽ, lib.2.5.13.a. Pro certo hoc vobis polliceor atque confirmo. .de l Agr.100.a. De ætate pollicelis, vel potius recipis. Att.13.1. Te buccinatorẽ fore exiſtimationis meæ polliceris.ad Tirõ.16.21.4.a. Ego vero expectabo ea quæ polliceris, neq; exigã, & erunt mihi grata, ſi ſolueris con.Rul.87.b. Græcia dextram tendit Italiæ, ſuumque ei præſidium pollicetur. in Ant.226.b. Quod nos de Cn. Pompeio pollicemur, id ille ſumma fide perficiet.pro Domo 13.a. Noſtrę cauſę non videntur homines defuturi, mirandum in modũ profitentur offerunt ſe, pollicentur Qu.fr. 302.b. Ad eã rem operã tuã pollicentur. ꝑ Roſ.Am.12.a. Nihil tibi ego tum de meis opib. pollicebar, ſed horũ erga me beneuolentiã promittebam.pro Planc.82.a. Pollicitus ſum laborẽ meũ, & detuli.6.fam.25. Cõtra facis, quã profeſſus pollicituſq; es.de Leg.171.b. Phamea in conſulatus petitione te per mihi pollicitus eſt, ſi quid opus eſſet. Att.220.b. Is, quæ meum tempus poſtularet, ſatis prolixè mihi pollicitus eſt. ꝑ Domo, 23.a. Is vltro nobis pollicitus eſt, & dabit, &c. Att.279.b. Erat.n.ſi meminiſti, in Cõſulatus petitione ꝑ te mihi pollicit⁹, ſi qd opus eſſet. At.13.296.2.a. Tamẽ his operã tuã pollicebere, q te neque velle ſua cauſa, nec ſi cupias, poſſe arbitrantur.1.Ver.11.a. Vt etiã ꝑ Scipione pollicear. Cat.6. Si ad eũ vltro veneris, eique pollicitus fueris.ep.105.b. Benigne polliceri aliquid. Figulo, li.4.13.100.a. Polliceri cuipiam liberaliter.5.At.24. De Alexandrina re, cauſaque regia, tantũ habeo polliceri, me tibi abſenti, tuiſque preſentibus cumulate ſatis facturũ. Lentulo, li.1.5.5.a Neq; mehercule minus ei prolixe de tua voluntate promiſi, quã erã ſolitus de mea polliceri.ep.98.b. Quod ad tuũ deceſſum attinet, illud tibi non poſſum polliceri me curaturum, vt tibi ſuccedatur. Cęlius ad Cic.8.10.13.a. Vltro polliceri omnia cuipiã.ep. 155.b. Polliceri operã ſuã oibus.de Pet.Conſ.30. Pręſidiũ ſuum alicui polliceri.10.Phil.275.a. Deinde eſſe pollicitũ quantũ vellent pecunię, ſi me AEdilitate eiecisſent.2.Verr.15.a. Pollicitum eſſe oĩa, multo vero plura & maiora feciſſe.13.fam.48. Et ſimul operã ſuã illis eſſe pollicitũ, ſi poſſet inter eos aliquid cõuenire. 1.de Leg.79.a. Quãdo id quod opus eſſe putaret, non vltro pollicita eſt.4.Ver.4.a.

Pollicens.

Vltro mehercule ſe mihi etiã offerentes, vltrò pollicentes rogaui. pro Planc.19.a.

Pollicitatio.

Quarũ vnã xxviii.quũ ad ſe initio belli arceſsiſſet Antonius hac pollicitatione, &c. Aſinius Pollio Cic.10.32.10.a.

Polluo.

Iſte q nõ ſolum aſpectu, ſed etiã inceſto flagitio & ſtupro polluit ceremonias. ꝑ Domo.81. Qui oĩa deorũ hominumq; iura in expiabili ſcelere polluit, 11.Phil.311. Qui caſtiſſimos ludos omni flagitio pollueres.de Aruſp.reſp. 4.a. Et vt eos ludos hęc lues impura pollueret.de Aruſp.21. Noluerunt in marẽ deferri, ne ipſum pollueront, quo cętera, quę violata ſunt, expiari putãtur. ꝑ S.Roſc.30.b. Oĩa diuina atq; humana iura ſcelere nefario polluere.pro Roſc.Am.39. In his pſertim ſacris polluendis, quæ non modo manib. attingi ſed ne cogitatione quidẽ violari fas fuit.6.Verr.88.a.

Pollutus.

Polluta religionum iura perditorum ciuiũ ſcelere.2.de Leg. 41. Sacra ab iſto polluta & violata.7.Verr.147.

Polus.

Extremuſque adeo duplici de cardine vertex Dicitur eſſe polus.2.de Nat.d. 150.a.

Pomarium.

Nec vero ſegetibus ſolum, & pratis, & vineis & arbuſtis res ruſticæ lætæ ſunt, ſed etiã hortis & pomarijs, &c.de Sen.50.a.

Pomeridianus.

Pomeridiana ambulatio.5.de Fin.1.a. Atq; eius ambulationis antemeridianæ aut noſtræ pomeridianæ ſeſſionis. 3.de Or.66.a. & Or.89. Pomeridianas quadrigas, quam poſtmeridianas libentius dixerim.de Or.212.b.

Pomęrium.

Quod quũ pomęrium poſtea intraſſet habendi Senatus cauſa, in redeundo, quũ idẽ pomærium tranſiret, auſpicari eſſe oblitus.2.de N.d.17.a. Quid.n.ſcire Hetruſci aruſpices, aut de tabernaculo recte capto, aut de pomęrij iure potuerunt.2.de Dio.114.a.

Pompa.

At fuit pompa, fuit ſpecies, fuit inceſſus ſaltẽ ſeplaſia dignus. in Piſ.84.b. Pompa acerba.13.Att.56.& 37. Accedit etiã moleſta hęc pompa lictorũ meorũ.ad Cęl.2.29. Verum hæc ludorum atq; pompæ, nos autẽ iam in aciẽ dimicationemq; veniamus. Or.201 b. Epidicticon genus pompæ quã pugnæ aptius. Or.202.b. Poſtremò tota petitio cura vt pompæ plena ſit, vt illuſtris, vt ſplẽdida vt habeat ſummam ſpeciem ac dignitatem.de Pet.Conſ.34.a. Adhibere quandã in dicendo ſpeciẽ atque põpam & pugnæ ſimilem fugã.de Or.136.b. Cadauer P. Clodij ſpoliatũ exequijs, pompa laudatione, &c.pro Mil.108.b. Hic de pompa Quirini contubernalis. At.214.b. De pompa triumphi.in Piſ.92.b. Sed iam e pompa in veram aciem deſcendamus.2. Illa quidẽ ex rhetorũ pompa, ardores animorum, coteſq; virtutum. Tuſc.4.37. Sed eorũ partim in pompa, partim i acie illuſtres eſſe voluerunt.de Or.117.b. Socrates, in pompa quum magna vis auri argentique ferretur, Quã multa non deſydero, inquit.5.Tuſc.66. Vt pompa, ludis, atq; eiuſmodi ſpectaculis teneantur, ob eamque rem vel famem & ſitim perferant? 5.de Fin.77.a. De pueris. Cauendum eſt autem ne aut tarditatibus vtamur in greſſu mollioribus, vt pomparum ferculis ſimiles eſſe videamur.1.Off.182.a.

Pomum.

Poma ex arboribus, ſi cruda ſũt, vi auelluntur: ſi matura & cocta, decidunt. Cat.65. Pomorũ iucundus non guſtatus ſolum, ſed odoratus etiam & aſpectus.2.de Nat.d.118. Pomorũ vbertas & varietas.2.de Nat.d.118.

Pondo.

Ipſe armarij fundum exſecuit & ſeſtertiorum, & auri quinque pondo abſtulit. pro Clu.143.a. Ante pedes Prætoris in foro expenſum eſt auri pondo centum paulo minus.pro Flac.160.b. Cẽtum pondo vaſorum argenteorũ.2.de Inu.209.a. Non eſt vir bonus, qui depoſitum nullo teſte, quum lucrari impune poſſit aurĩ pondo decem, reddiderit, ſi idem in decem millibus pondo aurĩ non fecerit. Parad.119.b.

Pondus.

Quod in vtranque partẽ in mentem multa veniebant. magnũ pondus acceſſit ad tollendam dubitationem, iudicium & conſilium tuum.11.fam.51. Grãde pondus argenti.de Sen.9.a. Audiſtĩ ex æde Mineruæ grande auri pondus ablatũ in Verr.85.b. Graue ipſius conſcientiæ pondus eſſet.3.de Nat.d.123.a. Magnũ optimĩ argẽti pondus.2.Phil.76.a.13.Att.58. Magnum auri pondus.de Sen.51.a. Dubitanti mihi quid me facere par ſit, permagnum pondus affert beneuolentia erga illum, &c.9.Att.31. Omne pondus nulla re impediẽte moueatur & feratur neceſſe eſt.de Fat.56. Põdus eſt apud ruſticos in partis memoriam.4.Att.49. Pondus in vĩta.de Or.136.b. Quid quiſque noſtrum de ſe ipſe loquatur, non eſt ſane requirendum: boni viri iudicent: Id, eſt maximi momẽtĩ & ponderis.in Vatiniũ, 7.a. Sed tuæ literæ maximi ſunt apud me ponderis. Cæl.2.t8.7.a. Ea non ita magni ponderis apud me eſſe debent.pro Planc.3.a. M.Marcelli tutoris authoritas apud te põderis nihil habebat 3.Verr.102.a. Plures cauſæ, maioreſque ponderis plus habebunt.1.Off.70.a. Hoc eſt, plus grauitatis. Si mea authoritas ſatis apud illos in hac re ponderis haberet.pro Corn. Balbo, a. Tertius quidam motus oritur extra pondus & plagam. de Fato, 34.a. Perſona autem non qualiſcunque teſtimonij pondus habet.in Top.38.a. Addis etiam ijs qui pondus habent, factũ noſtrum probari. Att.11.9. σχήματα in verbis pingendis habent pondus.de Cl.177.b. Quum ſententiæ noſtrę magnum in Senatu pondus haberent, &c. Lentulo, lib.1.9.41.a. Sed idẽ ſcribit meas literas magnũ apud te põdus habituras.ep.12.b. Põdus habẽs epĩſtola.ad.Brus.30. Id eſt, de rebus magnis & grauibus ſcripta. Atomos grauitate & pondere moueri.de Fat.145.b. Non enim numero hæc iudicantur, ſed pondere.2.Off.117. Simillimus eius filius eodem eſt apud me pondere, quo fuit ille Att.10.1. Aureum amĩculum grãdi pondere.3.de.Nat.deo.62. Nõ infinito pondere amĩ contentus. Tuſc.5.16. Grauior omni põdere habẽda eſt honeſtas, quam cętera omnia.3.Off.45.a. Omnia pondera ſuo nutu feruntur in tellurem. Somn.Sci.16. motum naturalem omnium ponderum e regione inferiorem locum petere.lib.1.de Fin.19. Põdera tanta verborum ſuorum eſſe putauit, vt, &c.15.fa.19 Sed ego hoc meis ponderibus examinabo, non ſolum quid cuique debeã, ſed etiamquid cuiuſque interſit, &c.pro Planc.64. Quum ſui ſimilẽ leuitatem adeptus eſt, tanquam paribus examinatus ponderib⁹, nullam in partem mouetur. Tuſc.1.69. Sententiarum grauitate, verborum ponderibus eſt vtendum.2.de.Or.40.

Ponderoſus.

Da ponderoſam aliquam epiſtolam, plenã omnium non modo factorum, ſed etiam opinionum tuarum.2.Att.29.

Pondero.

Ponderamus hominũ miſerias morte, aut dolore corporis, aut luctu aii, aut offenſione iudicij.2.de Le.42. Voluptatib⁹ & doloribus oĩa ponderant Epicurei.1.de Leg.36.a. Iudex non ſolũ quid

poſſit,

poſuit,ſed ē q̃d deceat,pōderare dēt,pro Rab.Poſth.8. Pōderare cauſas,pro Plan.68.Cōſilia euentis ponderare,pro Rab. Poſth. 1.a.Cauſas ponderari vocibus,nō rōne,p Cæc.45.a. Crimina pōderare magnitudine rerū ipſarū 3.Ver.29.a.Officia alicuius ponderare,ad Curionē,l.2.8.Vnāquanq; rē æſtimare, momētoque ſuo pōderare,p Font.10.Tuſ.5.53.Re,nō verbis ponderātur diuitiæ.bona valetudo,cæteraque generis eiuſdē. 5.Tuſc.168.a.Si mea eſſent officia iāia,quāta magis a te ipſo prędicari,q̃ a me pōderari ſolēt,ep.20.b.Nō euentis,ſed factis cuiuſq; fortunā pōderari,in Piſ.78.In quo tū ī primis quo quiſq; animo fecerit, pōderādū eſt.Off.10.b.In hoc verborū genere propriorū delectus ē q̃dā habēdus,atq; is aurib' quodā iudicio pōderādus 3.de Or.83. a.Nō quātū quiſq; pſit,ſed quātū quiſque ſit, pōderādū ē de Cl. Or.139.a.Quod quiſque admiſerit non ex crimine,ſed ex moribus eius,qui arguitur,eſt pōderādū,p Syl.180.b.Ad vnāquāq; rē exiſtimādā, momētoq; ſuo pōderādā,p Fōt.278. b.Si obſcuri teſtes erunt & tenues,dicēdū erit non eſſe ex fortuna fidē pōderandā,in Part.64.a.Dialectica,ex qua ſumma vtilitas exiſtit ad res ponderandas.Tuſc 242,b. Vos qui in cauſis ponderandis omnes ferē repudiatis:pro Plan.277.b.

Ponderans.

Et ea quæ ſiunt iudicio certo pōderāti.Off.2.83. Epicurei oīa voluptatibus & doloribus ponderantes,de Leg.163.b.

Pone.

Nam & ante,& pone ad læuam,& ad dextrā, & ſurſum & deorſum,modo huc, modo illuc,de Vniu. 61. Quæque inter ſe pone contingant eos, qui prope copulentur contraria regione, & pone quos,aut ante labuntur,&c.de Vniu.47.

Pono.

Quos ego ī eodē genere pdatorū pono,in Cat.108.b.Neq; ego hoc ī tua laude pono 5.Ver.182.a.A me aūt hęc ſunt pfecta que ego ī beneficii loco nō pono,ſed ī veri teſtimonii atq; iudicii 15. fam.20.Id ego in lucris pono. Fabio Gallo,l.7.25.3.a.Hoc non mō in oſone mea nō pono,ſed,&c. 1.Ver.9.Tantū ego ī excellēte oratore pono eſſe ornamenti vniuerſæ ciuitati, de Or.116.b. Sed id q̃dē mihi in optima ſpe pono.Att.13.28.Etſi nō fuit ī oratorū numero,tamē pono ſatis fuiſſe oſonis, de Cl.179. b.Quare q̄ reliquum eſt,à te peto,quū apud gratos hoīes beneficiū ponis vt eo libētius his cōmodes,ad Thermū,l.13.55.2.a.Libertatē tu ponis ī eo,ſi ſemp cū iis,q̄buſcū aliquādo cōtēdimus, depugnemus,p Plā.75.a.Hoc Epicurus in voluptate ponit l.1.de Fi.23.& 2.22.Qui ciuitatis icōmodū in gloriā ſuā ponit.Sal.cōtra Cic.2 a.Hoc eſt, ex icōmodo ciuitatis parit ſibi gloriā. Iudicia rerū in ſenſibus ponit Epicurus,l.1.de Fi.17.Ponit.n.pſonā amici, quum induit iudicis 3.Off.57.a.Quē.n.itelligimus diuitē?aut hoc verbū in quo hoīe ponimus?Para. 124.b. Quarū oīum fundamenta vos in voluptate,tāquā in aqua ponitis 4.de Fi.114. a. & 42.a.in Piſ.6.Lūgo interuallo in poſſeſſionē libertatis pedē ponimus 3. Phi.143.a.Quē facile Gręcię principē ponim' 4.Ac.q.4.de Themiſtocle.Quacunq;.n.ingredimur,in aliquā hiſtoriam veſtigium ponimus.5.de Fi.4.Beate viuere alii in alio,vos in voluptate ponitis:alii cōtra,oēm infelicitatē in dolore,de Fi.82. b. Sed qm̄ tātū in ea arte ponitis,videte ne cōtra vos tota nata ſit 4.Ac.q.163 a.Quid mihi uſie vos,&c.quęſtiūculā, de qua meo arbitratu loquar,ponitis?1.de Or.51.a.Eloquētiā in oſonis celeritate ponūt quidam in Orat.29. a.Qui intelligentiam ponunt in audiendi faſtidio, de Opt.genere Ora.247.a. Illa uero oculorum multo acriora, quæ ponunt pene in conſpectu animi,quæ cernere & videre non poſſumus 3. de Or 88.a.Qui autē in virtute ſummū bonū ponūt,pclare illi q̃dē,de Amic. 19.a.Id eſt,qui aſſerūt virtutē eſſe ſummū bonū.Oēs voluptates in corpore ponūt,de Fin.67.b. Vt paulo ante poſui,ep. 16.b.Vt ego poſui,ep.193.b. Ac te apud eū,dii boni,quāta in gratia poſui?Att.96.b.Apud patronē,& reliquos Barones te ī maxima gratia poſui.5.Att.98.5.a.Hoc ipſum ēt poſui p argumēto,q,&c.de Cl.190.b.Quū poſui librū.Tuſc.1. 21.p depoſui.A quibus quū diſceſſi,etſi minimū mihi ē in cęna, q tu vnū mihi ζήτημα Dioni philoſopho poſuiſti 9.fam.61.Non ē auſus ſuū nomē emptori illi aſcribere,poſuit.l.Catonē illum, &c.p Dom.236.b.Ille de bonis illi' ī æde Veneris argenteū Cupidinē poſuit,in Ver.265.b.Natura formā noſtrā, reliquāq; figurā,in qua eſſet ſpecies honeſta,eā poſuit ī prōptu: &c.1.Off.176. a.Legiones ſingulas poſuit Brūduſii,Tarenti,Sipōti.Att.9.188. 1.a.Rectē igit magnus ille nr̄ me audiente poſuit in iudicio,quū, &c.de 2.170.b.Vatinius in tribunatu gratis nihil fecit, q oia pecunia poſuit,in Ver.36.b.Ecquo ī oppido pedē poſuit,&c.3.Ver. 42.a.Poſuit ſe extra oēm culpā & cāu, ſi q̃d poſtea fraudis euenitſet,de Vniu.57.Qui tibi ob eā legē ſtatuā in ędib. meis poſuit pro Domo.63.a.Quas fecit ſtrages, vbicunque poſuit veſtigia? 3. Phil.146.Natura in oī verbo poſuit acutā vocē. Or. 202.b.Carbo quē mō poſuimus,de Am.104.b.Initia vt male poſuimus, ſic cætera ſequētur.10.Att.55. Bella gerere incipiūt, quū auſpicia poſuerūt,de N.d.2.7.Babilonii c c c c l xx. millia annorū in experiūdis pueris,quicunq; nati eſſent poſuerūt,de Diu.128.b. Ex quo intelligēdū ē,eos q hæc reb. nomina poſuerūt,&c. Tuſ.3 8. 195.b.Quā dignitatē ego,ſi mihi p Seruiū liceat,pari atq; in eadē laude ponā,p Mur.18.a.Neq; in re nota cōſumā tēpus exēplis ponā illud in vnū,&c. p Clu.34.a.Ponā in extremo q ſentio, ad Brut.11.16.7.a.Rē in medio ponā 7.Ver.124.a.Ponam in medio ſnias philoſophorū de nat.d.de N. d. 1.10.Credibile nō ē, quātū ego in cōſiliis & prudētia tua,q maximū eſt,quātū in amore & ſide ponā.Att.2.38.4.a.Apud Lētulū ponā te in gratiā.Att.5.90.1. a.Breuiter,q̄ erūt ſatis apta,ponemus,in Part.26.a. Nūc de concluſione ponem',de Inu.60.& 59.b.Totuſq; nos in cōtēplādis rebus,pſpiciendiſq; ponemus 1.Tuſc.71.a.Idq; ſi fecerit,multa (vt arbitror)hic hodie vitia ponemus 3.de Or.26.a.Ponito me ī gratiā 8.fam.16.in ep.Cęl.Ponite ante oculos vnūquēq; regū.vultis a Romulo,in Para.11.a.Quibus quū parū pcederet, vt vlla lege mihi poneret accuſatorē.Cæl.ad Cic.8 37 Vt virtutib' exceptis atq; vitiis,cætera in ſumma æqualitate ponerēt.1.de L.56.a Sapiētia pedē vbi poneret, nō habebat,ſublatis officijs oibus 4. de Fi.57.Vt ī eo multū pręſidii Reip.poneret 10.Phi.281.Quod ad tabulā,quos poneret nō habebat,de Pet.Cōſ.5.Vt q̄cūq; dicēdi poteſtas eſſet data,in honore atq; beneficio ponerēt, p Clu. 29.b.Vt intelligeres,ſi in fundo pedem poſuiſſes, ſtatim tibi eſſe pereūdū,p Cæc.23 a.Ne forte idipſum verbū ponā, q,&c.ep.62. b.Itinera.n.ita fecit,vt multos dies in oppidū ponat,Att.11.45. Pedē vbi ponat,in ſuo nō habet.Att.13.261.5.a. Quicquid erit, operā Faberiano ponam'.Att.13.283.4. a.Nūc rē ipſam ponam'. p Cæc.291.b.Ponatis ſceleris loco 10.fam.78.in ep.Lepidi.Tū illud cōtentionis odiū ſimul cū ipſa pugna, armiſq; ponāt,in Piſ. 63.a.Diē tecū libētius poſuerim,q̃ oē tēpus cū pleriſq; eorū quibuſcum viuo neceſſario.Meſcinio,l.5.62.Cur ergo ſimulē me, ſiquid in his ſtudiis operæ poſuerim,pdidiſſe,in Para.42.a.Apud illū præclariſſime poſuerit,ep.227.b.Ponere ædem, pro D.ſua, 78.Aedilitatem digno in loco 7.in Verr. 30. In numero oratorū aliquē.de Cl.87.a.Aliquē apud alium in gratiā 5.Att.7. & 6.17. Aliquem hoſtis loco,ad Oct.44.Exēpli cauſa aliquid.3. Off.23. a.Aliquid in cōſpectu ſuo 5.de Fin.3.a.Aliquid tēporis in Epeiro.Att.1.8.2.a.Ponere vel locare aliq̃d in extremo, in Ver.243. b.Aliquid in metu.14.Att.48.Aliquid in minimis,ep.54.b.Aliquid in prōptu:cōtrarium,Cōtegere atq; abdere.Off.1.175. Aliq̃d loco cōſolationis,ep.78.b.Aliq̃d loco ſceleris,ep.166.b.Aliq̃d ſcribēdo,ep.85,& de Fi.85.b.Aliqua pene ī cōſpectu aī,de Or. 157.b.Animū,curā,cogitationēq; ſuā in omniū laude vndiq; colligēda.Q.fr.1.31.Totū animū atq; oēm curā,operā,diligētiamq; in aliquo negotio,p Mur.24. Præclare apud aliquē 13. fam.65. ſub.beneficiū.Argumētū 2.de Or 118.a.Authoritatē, pro D.90. Bene beneficiū apud aliquē 13.fam.46.Beneficiū in Rep. p Syll. 19.Summū bonū in aīo 3.de Fi.45.a Caſtra ad minū.Att 9 186.1 a.Caſtra apud Corfiniū.Att.8.164.1.a.Caſtra in foro. Parad.39. Coronā luctus gratia.Att.14 317.3.a.Oēm curā in cognitione ſyderū.Diu.1.39.Omnē cogitationē & curā in re aliqua. Diu.2.5. Magnā curā operāq; in aliquo ſtudio.5.Tuſ.1.Cuſtodē, p Fla.36 Totū diē ī cōſiderāda aliqua re.de Cl.44.Dolorē. Tuſ.l.56. p deponere.Ea 2.de Or 2 p pponere.Exēplū vitioſum & vitiū obſcurius poſitū,de Inu.58.b.Maiorē fructum ponere in perpetuitate laudis,q̃ in celeritate Prætorę,ad Furnium,l.10.25.8.a.Formidinē iprobis 4. in Cat.80.a. Haſtā in foro.Off.2.122.& 2.Phi.75.In inſidiis.p Deiot.14.Hoc metuere alterū in metu nō.Att.12.65. & 14.319.3.a.in Top.28.In deorū natura.de N.d.1.61.Malo ī aliorū ſpe relinquere,q̃d in oratione mea ponere,q̃d eniti poſſim 1. Verr.14.a.Ponere induſtriā in ſcribēdo 3.fam.33.Sed hic ipſum videnī in cōſpectu vno ponere,de Fi.l.5.a.Ponere iubebā de quo quis audire vellet,& id aut ſedēs,aut ambulās diſputabā. 1.Tuſ. 6.Ponere leges 7.Ver.23. Quos q̃dē libros nō ſine cauſa noſter ille African' de manib' ponere nō ſolebat ad Q. fr.1.1.34.a.No ois Maii in Ciliciā cogitabā, ibi cū Iunium Mēſem cōſumpſiſſem Quintilē in reditu ponere.Att.91.b. Ponere monimētū, pro D. ſua,87.a mortē in malis,de Fi.96.b. Multū ī bonis aut malis corporis.5.de Fi 31.a multū in ſide cōſiliis,& prudētia alicui' 2.Ac. 60.Ac.q.ed.1.l.2.83.a multū operæ & tpis in aliqua re. Off.2.3. Patria cui nos totos dedere,& in qua nr̄a omnia ponere, & quaſi cōſecrare debemus,de L.l.2.4.Ponere oia in corpore,de Fi.69.b. Oia in ſe vno.Para.19. Operā curāq; in rebus honeſtis & cognitione dignis Off.1.29.& 1.ad Q.fr.23.& 12.Att.23. Lōgā orationē in aliqua re.de Vniu.200 b.Quęſtionē,ep.132.b.Quēpiam in gratia apud aliū 5.Att.20.Quēpiā in laude & gloria 11.Phi.316

Y Oēm

Oēm rōnem ſalutis in pecunia 2. Verr. 6.a. At erat tuę virtutis, minimis tuas res ponere, de Repub. vehementer laborare, Marcel. 4 9.11.a. Ex animo agere, bene ſe ponere de Pet. Conſul. 28. Ponere ſe totum in contēplandis, perſpiciendiſq; rebus. Tuſc. 1. 37. Ponere ſignum, pro D. ſua, 101. Spem in re aliqua. 9. fam. 40. In Pompeio te ſpem omnem otii ponere non miror Att. 6. 111. 20. a. & 16. fam. 57. Ponere ſpem rerum ſuarum in præmiis humanis Sōn. Scip. 27. Bene ponere ſtudium ſuum atque officiū apud aliquē, Thermo. l. 13. 77. Magnū ſtudiū & multā operā in aliquo ponere, l. 1. de Fi. 1. Studiū ſuum oē in aliquibus artibus cognoſcēdis atq; tractādis ponere 1. de Or. 31. a. Ponere ſtudia in rerū cōtēplatione, Tuſ. 5. 5. In oratione ſua, in Ver. 59. b. Sub vno aſpectu rōne & diſtributione oīa q̄ in te diſperſa atq; infinita videntur eſſe ponere, de Pet. Cōſ. 1. Ponere ſumptū vſpiā 3. ad Q. fr. 3. Tēpus in aliqua cogitatione vel negotio, de Or. 10. Tēpus in aliquo loco. Att. 7. b. Tēpus in aliquo magno officio, ep. 242. b. Tēpꝰ in reditu 6. Att. 25. Tēpus vſpiā 1. Att. 24. ꝓ morari. Tune auſus es illū teſtē ſceleris & crudelitatis tuæ, maledicti & cōtumeliæ Ponere trophęa, i Piſ. 72. Tunicā. Tuſ. 5. 44. ꝓ deponere. Verbū aliqđ i orōne i Or. 45. Aliqđ loco ponere i Piſ. 14. In ptāte ſapiētis qđ verbū iſolēs. Or. 199. b. Vim oēm dicēdi i arte 1. de Or. 55. a. Virā 9. fam. 58. Equidē quū in mentē venit, ponor ad ſcribēdū. 9. fam. 33. Quare nō εἰχεῖται induſtria tua, ſed preclare ponitur Att. 84. a. Cui hoſtis relinquitur, ei vnis hoſtis loco ponitur. Off. 9. Qm̄ confidēs, mala cōſuetudine loquendi in vitio ponitur, ductū verbū a cōfidēdo, q̄ laudis eſt 3. Tuſc. 23. a. Quod i Fabio certū ponitur, ortū eſſe cū canicula oriēte, de Fat. 142. b. Certe ille populus i ſupiore cōditione cāq; ponitur, cuius maieſtas fęderis ſanctione defenditur, ꝓ Cor. 62. b. Res minime dubitāda in cōtētione ponitur, verū, &c. an, &c. ꝓ Cæl. 44. a. In vrbe milites vagātur, in cāpo caſtra ponūtur. Oct. 2. a. Plura ponūtur in ſpe q̄ in pecuniis. 3. ad Q. fr. 33. Quod i rebus honeſtis & cognitione dignis operæ curæque ponetur, id iure laudabitur. 1. Off. 29. a. Genus cauſaū q̄ in laudādis hoībus vituperandiſq; poneretur, de Or. 96. b Delectū eſt oppidū, quo in oppido vno pecunia a tota Aſia ad honores L. Flacci poneretur, ꝓ Flac. 44. a. Vt illa q̄ in re diſperſa atque iſinita viderētur eſſe, ratione & diſtributione ſub vno aſpectu ponerētur, de Pet. Conſ. 205. b. Exēpli cauſa ponatur aliqd, q̄ pateat latius. Off. 55. b. Vt in iudiciis & ſine inuidia culpa plectatur, & ſine culpa inuidia ponatur, ꝓ Clu. 3. a Vt iis id ponatur de quo diſputēt, quāuis ſubito. Læl. 16. Ne in eo, quod attingendum fuit, & c. lōgior ponatur orat. de Vniu. 37. Nō mō vt ſola ponatur in ſummi boni ſede, de Fi. 2. 33. Vt honeſtates in virtute ponātur, in vitiis turpia, de L. 165. b. Tuſ. 3. 12. Impertire iis operā, apud quos optime poni arbitraretur, de Pet. Conſ. 31. Poni in cōtētione, ꝓ Cælio, 44. Reſpub. in qua oīs mea cura, cogitatio, opa poni ſolebat Off. 33. b. Id oportet totū poni in poteſtate ſapiētis, de Fi. 82. b. In publico tabulas obſignatas lex poni voluit, ꝓ Fla. 16. a. Criminis loco poni ab accuſatoribus, ꝓ Cæl. 2. a. Sed pſtabo, ſumptū nuſq̄ā melius poſſe poni ad Q. fr. 3. 17. 7. a. Ponēdus ē enim ille ambitus, nō abiiciēdus. Or. 216. b. In hac cura atq; adminiſtratione vita mihi ponēda eſt, ad Papiriū, l. 9. 24. 12. a. Si conſilio iuuare ciues & auxilio æqua in laude ponēdum eſt, &c. Top. 227. b. Ipſum latine loqui eſt in magna laude ponendum, de Cl. Or. 177. b. In quibus multum operæ ſtudiique ponendū eſt. Off. 16. b. Vt non mō non arbitrer ſubſidium ſenectutis in eorū qui conſultum veniant, multitudine eſſe ponēdum, &c. 1. de Or. 133. a. Tempus eius tridui, &c in magno officio, & neceſſario mihi ponēdū putaui. Senatui, l. 15. 2. 7. a. Quid eſt autem quod plus valeat ad ponendum dolorem, quam quum eſt intellectum, nihil profici, & fruſtra eſſe ſuſceptum? 3. Tuſc. 113. a. Tantum ſtudium tamque multam operam in eo ponendam non arbitrantur 1. de Fin. 2. a. Non continuo ſiquis motus populi factus eſſet, id C. Norbano in nefario crimine, atque in fraude capitali eſſe ponendum 2. de Or. 109. a. Omnes qui Oppianicum condemnarunt, in culpa ſunt ac ſuſpitione ponendi, pro Clu. 100. Sunt enim rebus nouis noua ponenda nomina, de Nat. d. 1. 33. Longe & retro ponenda omnia, quæ ſine honeſtate ſunt 5. Tuſ. 64. Scriberem quam id beneficium bene apud Meſcinium poſiturus eſſes, niſi & te ſcire cōſiderem, &c. 13. fam. 46.

Poſitus.

Poſitus in altiſſimo gradu, pro Seſt. 15. Cuſtos T. Aufidio Pretore in frumento publico eſt poſitus, pro Flacc. 35. a. Poſitus in laude, pro Seſt. 122 In medio. 1. Verr. 18. In memoria 5. Philip. 189. Amplitudo ac dignitas omnis in virtute poſita eſt. Lentulo, lib. 1. 5. 6. a. Vt aliqua in vita formido improbis eſſet poſita, in Cat. 1 19. b. Eſt enim auſus dicere haſta poſita, quum bona in foro venderet, &c. 2. Off. 38. a. Hermathena tua poſita ita belle eſt, vt totum gymnaſium ἐμφανῆ eſſe videatur. Att. 2. b. Continet aūt ſedationem omnem animi humana in conſpectu poſita natura 4. Tuſ. 101. a. Sed ſi ex ſententia ſucceſſerit, bene erit opera poſita, ad Qu. fr. 2. 15. 6. a. In vi & armis poſita eſt poteſtas. Diu. 105. a. Eſt hæc res poſita q̄ ab aduerſario nō negatur, Cæcinæ eſſe, &c. ꝓ Cæc. 291. b. In auribus ciuium gentiū ac natione pulſum num virtus poſita, ad Qu. frat. 1. 1. 13. a. Illi quorum ora in alterius manu poſita eſt, pro Quint. 3. Argumentum ſimul atque poſitum eſt, arripitur, de Orat. 128. b. Vt omne conſilium in fortuna poſitum videretur. Atti. 14. 314. 6. a. Poſitum factum ad imitandum 2. Philip. 109. Hoc in aperto delicto poſitum eſt. ad Her. 13. b. In eo enim totum eſt poſitum id quod cogitamus. Att. 13. 287. 1. a. Non eſt enim poſitum in labore aliquo, ſed in quadam inductione animi & voluntate. Quint. fr. 1 1. 48. a. Poſitum in more inſtitutoque maiorum 2. de Leg. Agrar. 17. a. Ius in natura poſitum eſt 1. de Leg. 51. a. Hoc poſitum in Phædro a Platone, probauit Epicurus, de Fin. 64. b. Id ſi difficile nobis eſt, ſit tamen in re poſitum atque natura, de Orat. 92. b. In re poſitū eſt, vt noſtræ ſolicitudinis finem quamprimum facere poſſimus. Att. 16. 342. 2. a. Eſt enim totum poſitum, in te. Attic. 12. 245. 2. a. Quod erat ante oculos poſitum, tuo periculo viuere 7. Verr. 62. a. Sed primum poſitum ſit, noſmetipſos commendatos eſſe nobis 4. de Fin. 42. a. Poſitum ſit igitur in primis, quod poſt magis intelligetur, non poſſe effici, quem quærimus eloquentem. Or. 198. b. De quo crimine quid ego diſputem, quum totū poſitum ſit in teſtibus? 4. Verr. 62. a. Id ille in te poſitum eſſe putat, mihique perſuadet. 9. fam. 60. Quod poſitum vel improbare, vel approbare poſſit, &c. Acad. quæſ. edit. 1. lib. 2. 98. Quod ab Ennio poſitum in vna re transferri in multas poteſt. Off. 21. b. Quod templum in oculis, quotidianoque aſpectu populi Romani poſitum 3. Verr. 92. a. Tempus poſitum in gubernatione Senatus, pro Dom. 100. Non vt in illius poteſtate fortunam poſitam eſſe dicam, pro L. Man. 33. a. Mihi quidem vehementer expedit, poſitam in oculis eſſe gratiam, pro Mur. 18. a Nullam ſe m eſſe declarant in uſu militari poſitam, quę huius viri ſcientiam fugere poſſit, pro Manil. 20. a. Spem reliquorum in veſtra poteſtate, in veſtris ſententiis in hoc vno iudicio poſitam eſſe & defixā putetis, pro Flac. 2. a. Quo poſito, & omnium aſſenſu approbato, de Fin. lib. 3. 23. Hoc autem poſito atque conceſſo. Diu. 1. 100. Cæteri fructus, qui in ſpe huius legis poſiti ſunt, con. Rull. 70. b. Homines in extremis atque vltimis gentibus poſiti 7. Verr. 130. a. Fortunæ omnes Græciæ in eo poſitæ non ſunt. Or. 199. b. Poſitæ inſidię 2. de L. Agr. 54. a. In fortuna poſitæ res 2. de Diu. 22. a. Sed quia ſic oportuerit, recte collocata, & iudicio populi digno in loco poſita eſſe videatur 7. Verr. 30. a. Atque ego hæc, quæ in medio poſita ſunt, commemoro 1. Verr. 18. a. Omnia enim ſunt poſita ante oculos, collocata in vſu quotidiano, de Or. 101. b. Quæ autem poſita ſunt in coniectura, quæque, &c. ad Lentul. 1. 5. 10. a. Portentorum vim verba ipſa prudenter a maioribus poſita declarant, quia enim, &c. de Diu. 99. b. De rebus ante oculos poſitis diſputare. 1 Acad. q. 7. a. Fundamentis poſitis Conſulatus tui, &c. in Piſ. 6. a.

Poſitio.

De quorū vrbis poſitione propter pulchritudinē etiam inter deos certamen fuiſſe proditum eſt pro Flac. 48. de Athenis.

Pons.

Feciſti ante roſtra pontem continuatis tribunalibus, in Vat. 16. Pontē, quē feceraſ, caſtellis duobus ad capita poſitis, reliqui. 10. fam. 38. in ep. Planc. Interſcindere pontem a tergo 2. de Leg. 17. a. Eorum coniunctione pars oppidi anguſto ponte ruſſum adiungitur & continetur 6. Verr. 105. Habeo etiam dicere, quem cōtra morem maiorum, minorem annis ſexaginta de ponte in Tyberim deiecerit. ꝓ Roſ. Am. 61. a. Pōtes anguſtos i ſuffragiis fecit lex Maria, ne eſſent ambitus 3. de L. 34. Pōtes diſturbat, ciſtas deiicit. 1. ad Her. 21. Interrupi pontes quos feceram. Planc. Cic. 10. 48. Pontes occupare ad rogationem impediendam 1. Att. 31.

Ponticulus.

Sum enim ipſe menſus ab eo ponticulo qui eſt ad Furinæ Satricum verſus, ad Qu. fr. 3. 4. Foſſe tranſitum ponticulo ligneo cōiunxit. Tuſc. 5. 83.

Pontifex.

Pōtifex maximus Romę olim annales cōficiebat 2. de Or. 28. Pōtifex maximus res oēs ſingulorū annorū mādabat, efferebatque in album, proponebat, &c. de Orat. 113. b. Maximus pontifex Metellus viginti & duos annos ei ſacerdotio præfuit, de Senect. 27. a. Q. Sceuola pontifex maximus, de Nat. deo. 76. b. Si cuius forte pontificis animum mea ſententia offendit, &c. pro Domo, 25. a. Comitia pontificis maximi. in Rull. 32.

Pon-

Pontificis vſibus tantummodo eſſet, ſi pontificalis maneret authoritas 2. de Leg. 49. Pontificem, neminem bonum eſſe, niſi qui ius ciuile noſſet, ex patre audiui, inquit Publij Sceuolę filius 2. de Leg. 45. Alio modo conſtituere de religione pontificū, quàm ceremoniarū ius poſtulat, pro Domo, 218. b. P. Albinouanus, Qu. Terentius pontifices minores de Aruſp. 246. b. Calendis Octobris habetur Senatus frequens, adhibentur omnes pontifices qui erant Senatores, &c. Att. 4. 71. 5. a. Qui pontifices domū meam religione liberarint, de Aruſp. reſp. 10. Præſunt ſacris pōtifices, auſpicijs augores. 1. de Nat. d. 169. a. Pontifices inceſtum ſupremo ſupplicio ſanciunto 2. de Leg. 24. Sacerdotes alij diuis alijs, omnibus pontifices, ſingulis flamines ſunto 2. de Leg. 17. Pōtifices pecuniam patrisfam. mortui ſacris eius coniungi voluerunt, iiſdemque ferias & ceremonias aſcribendas putant. 2. de L. 47. Pontifices Romani ſummæ Reip. præeſſe ſoliti, pro Dom. 1. Pontifices veteres propter multitudinem ſacrificiorum, tres viros epulones eſſe voluerunt, quum eſſent ipſi à Numa inſtituti, &c. de Or. 149. b. Pontificum authoritate iura conſecuta ſunt, vt ne morte patrisfam. ſacrorum memoria occideret, & iis eſſent ea adiuncta, ad quos eiuſdem morte pecunia venerit 2. de Leg. 46. Pontificum collegij decretum 2. de L. 5. In pontificum libris & in x 11. tabulis plurima eſt antiquitatis effigies, in Ora. 95. a. Pōtificum oratio erat de adoptionibus, pro D. ſua, 28. Pontifices ad eius aram facere ſoletis, ad Brut. 37.

Pontificatus.

Qui ſtatas ſolenneſque ceremonias pontificatus contineri putauerunt, de Aruſp. reſp. 16. a.

Pontificius.

Pontificium ius, quod ciuili coniunctum erat, nemo diſcebat. 3. de Or. 75. Ciuilis iuris ſcientia pontificium quodam modo tollitis 2. de Leg. 49. Pontificij iuris ſcientia eluditis quod eſt iuris ciuilis 2. de Leg. 49. Nego iſtam adoptionem pontificio iure factam, pro D. ſua, 220. b. Docebo meliora me didiciſſe de colendis dijs immortalibus iure pontificio & more maiorum. 3. de Nat. d. 57. a.

Pontificia.

Deinde nominum non magnus numerus ne in pontificijs quidem noſtris, deorum autem innumerabilis 1. de Nat. d. 114. a.

Pontificalis.

Itaque vſibus tantummodo pontificis eſſet, ſi pontificalis maneret authoritas 2. de Leg. 49. Pontificalis iuris tota compoſitio magnam religionem ceremoniamque declarat 2. de L. 51.

Popina.

Quorum æs alienum contractum in popinam, nullum Reip. motum afferre poterat 2. in Cat. 27. a. Cum iſto ore fœtido teterrimam nobis popinam inhalaſſes, in Piſ. 9. Tu ex tenebricoſa popina extractus, in Piſon. 13. Pro tricliniis popinæ, pro cubiculis ſtabula in ſedibus bulus ſunt 2. Phil 78. a. Vino & epulis retentus, & alea eſt: ſi epulę potius, quam popinæ nomandæ ſunt. 3. Phil. 137. a.

Poples.

Tuus autem deus non digito vno redundat, ſed capite, collo, ceruicibus, lateribus, aluo, tergo, poplitibus, manibus, pedibus, feminibus, cruribus 1. de Na. d. 137. a.

Populus.

Quum vero accedit eodem, quaſi maximus quidam magiſter populus. Tuſ. 3. a. Id populus curat ſcilicet 13. Att. 48. verba ſunt a Terētio ſumpta. Quę populus fecit ſemp ferēda nō ſemp laudāda, p Plan. 7. Pop. Ro. de omnibus magiſtratibus bis ſententiā ferebat, in Rull. 39. Populus aures hebetes, oculos acres & acutos habet, pro Planc. 53. Quum populus iuſſerit, imperia, poteſtates, legationes ex vrbe exeunto. 3. de Leg. 9. Populus Romæ ſacerdotia mandare non poterat, in Rull. 32. Populus centuriatis comitijs deſcriptus, cenſo, ordinibus, ætatibus, plus adhibet ad ſuffragium auxilii, quàm fuſe in tribus conuocatus. 3. de Leg. 38. Populus inanis dignitatis iudex, pro Planc. 5. Populus Rom. victor dominuſque omnium gentium 6. Phil. 212. a. Populus vanus. Tuſ. 5. 40. Populi eſt hoc, in eo potiſſimum abuti libertate, per quem eam conſecutus ſit 11. fam. 20. Populi aures oratori tanquam tibię. Brutus, 100. Populi cauſas noſſe, Senatori eſt neceſſarium 3. de Leg. 36. In populi iudicium vocare, pro Deiot. 32. Populi iuſſa, vetita, quum conſciſcentur ſuffragia, optimatibus nota, plebi libera ſunto 3. de Leg. 10. Populi iciuum facere. Or. 150. Populi tempeſtas & fluctus, pro Planc. 8. Populi vis multo ſæuior, multoque vehementior, quàm tribunitiæ poteſtatis, quæ ducem quod habet, interdum lenior eſt, quam ſi nullum haberet. Dux enim ſuo periculo progredi cogitat, populi impetus periculi rationem ſui nō habet 3. de Leg. 22. Vſum loquendi populo conceſſi, ſcientiam mihi reſeruaui, in Or. 91. a. Populo nō minus, quàm doctis probanda eſt eloquentia. Brut. 95. Populo ſit libertas tabellę, in qua poteſtas honeſte bonis gratificandi ei detur 3. de Leg. 34. Populum rem docento 3. de Leg. 11. Per populum multę penę certatio eſto, quum magiſtratus irrogaſſit 3. de Leg. 5. Quantum te popule Rom. de me feſellit opinio. Octauio 44. Malus poeta de populo, pro Arch. 190. b. In populo vis abeſto. 3. de Leg. 11. Et in noſtro populo, & in cæteris, de Nat. d. 2. 4. In actionibus cum populo primum & maximum eſt, vt vis abſit. 3. de Leg. 36. Secundo id populo facere poſſit, Tuſc. 2. 3. Populo ſuo vti, pro Quint. 15. Populi liberi. Off. 1. 123. Populi potentes. Tuſc. 5. 12. In populis probari 1. de Or. 114.

Popularis.

Popularis conſtans, grauis, ſeuerus, de Amic. 78. a. Popularis acceſſus. 1. ad Qu. fr. 19. Animus vere popularis, & ſaluti populi conſulens. 4. in Cat. 81. a. Aura popularis, de Aruſ. reſp. 40. a. Cauſa popularis, pro Seſtio, 11. a. Popularis, id eſt, aſſentator, & leuis ciuis, de Amic. 78. Popularis ciuis 3. de Leg. 39. a. Cœtus popularis & forenſis. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 6. Popularis exiſtimatio. 1. Att. 31. Fama popularis 2. de Fin. 80. a. Popularis gloria. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 4. Quintius homo maxime popularis, qui omnes rumorū & concionum ventos colligere conſueſſet, pro Clu. 61. Homo nō liberalitate, vt alij, ſed ipſa triſtitia & ſeueritate popularis, de Cl. 173. b. Popularis iactatio, de Aruſp. reſp. 39. Lex popularis. 2 de Leg. 15. a. Id eſt, quam populus ſanxit. Popularis præda, pro D. ſua. 37. Popularis vir. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 66. δημοτικός. Erat enim popularis, vt noras. Att. 252. b. Populare, pro L. gar 23. pro gratum populo. Populare dicendi genus. Brut. 70. Extraordinarium ſemper imperium populare atque ventoſum eſt 11. Phil. 301. a. Populare nunc nihil tam eſt, quàm odium popularium 2. Att. 51. Populare nihil vnquam placuit Attico, eamque optimā Remp. eſſe duxit, quę ſit in poteſtate optimorum 3. de Leg. 33. Populare atque plauſibile nomen Cenſorium factum eſt 2. Verr. 5. a. Ego uero Solonis popularis tui, vt puto, etiam mei, legem neglígam. Att. 10. 2. At hoc Thales Anaximandro populari & ſodali ſuo non perſuaſit 4. Acad. 210. a. Seſeque non vnius circundatum mœnibus popularem alicuius definit loci, ſed etiam totius mundi, quaſi vnius orbis agnouerit 2. de Leg 91. a. Ad vulgarem popularemque ſenſum accommodata oratio. 1. de Or. 54. a. Non ad hunc vſum popularem atque ciuilem de Rep. diſſerebāt. 3. de Leg. 2. Video quid interſit inter leuitatem concionatorum, & animum vere popularem, & ſaluti populi conſulentem, in Catil. 120. b. Scimus dolore factum eſſe popularem, de Aruſp. 40. a. Popularem me eſſe in populi ſalute præclarum eſt, ad Brut. 6. Popularem putaret eſſe clementiam 10. Att. 12. id eſt, populi animum in clementia conciliari. A grauitate patrum deſciſcere, & popularem fieri, de Aruſp. 254. b. Se populare aliquid habere in nobis violandis 8. Att. 11. Id eſt quod populus probet, quod populo placeat. Populare aliquid videretur habere perſona mea ad improborum ciuium impetus 8. Att. 38. Quę populari gloria decorari in Lucullo debuerunt, Aca. q. ed. 1. lib. 2. a. Populari trutina examinari 2. de Or. 87. Populares, δημοκρατικοί, qui dignitatem in libertate conſtituunt. Off. 1. 121. Qui ea quæ faciebant quæque dicebant, multitudini iucunda eſſe volebant, populares habebātur, pro Seſt. 84. Ex quo euenit, ut alii populares, alij ſtudioſi optimi cuiuſque videantur. Off. 17. b. Ipſę rethorum artes quæ ſunt totæ forenſes atque populares. 3. de Fin. 6. a. Populares ciues. 1. Philipp. 27. Vt quum reges populareſue homines largitiones aliquas proponunt. Off. 2. 29. Populares illuſtreſque laudes. Aca. q. ed. 1. lib. 2. 6. Populares leges Acad. q. ed. 1. lib. 2. 6. 13 Populares virtutes, pro Rab. Poſth. 26. Eſt enim multus in laudanda magnificentia & apparatione popularium munerum, Off. 2. 81. Populares deos multos, naturalem vnum eſſe ait Antiſthenes, de Nat. d. 1. 24. Popularibus verbis eſt agendum, & vſitatis quum loquamur de opinione populari. Off. 2. 49.

Populariter.

Et me populariter agere, atque inuidiam commouere, quòd puerum producerem, clamitauit 3. Verr. 107. a. Contra quorum potentiam populariter tum agendum fuit, de Cl. 179. b. Sed quū in agendo multa populariter, tum illud male, &c. Off. 48. b. Conciones quotidianæ ſeditioſe & populariter concitatæ, pro Clu. 37. & 45. b. Sed quoniam in populari ratione omnis noſtra verſatur oratio, populariter interdum loqui neceſſe erit, & appellare legem, &c. vt vulgus appellat, de Leg. 159. & 2. de Finib. 19. a. Homines populariter annum tantummodo ſolis, id eſt vnius aſtri reditu, metiuntur, de Somn. 25. Vnum genus librorum populariter ſcriptum. 5. de Fi. 20. a. Res erat cum L. Saturnino, &c. vigilan

te homine,& in cauſa populari ſi non moderate,at certe pupulariter abſtinenterque verſato,pro Seſtio,30.a.

Populor.

Nocto populabatur agros,quod dierum eſſent pactæ,non noctium induciç 1.Off.49.& 5.Verr. 111.a.Populata uexataque prouincia 5.Verr. 103.a.& a. 28.a.,Qui nunc populati atque vexati ad me uenerunt,in Verr.55.b.

Populus.

Sic nos inter has proceriſsimas populos in viridi,opacaque ripa inambulantes. 1.de Leg aa.a.

· Porcia.

Porcia,Bruti vxor.ad Brut.56.in ep.Bruti. Laudationem porciç gaudeo me ante dediſſe Leptæ tabellario,quam tuas acceperim literas.13.Att.49.

Porcus.

Abundat porco,hœdo,agno,gallina,lacte,caſeo, melle,villa locuples.de Sen.5a.a.Porco fœmina piaculum pati a.de L.53.

Porca.

Qni porcam tennit,dedi oportere,de Inu.73.b. In eo fœdere quod factum eſt quondam cum Samnitibus , quidam adoleſcens nobilis porcam ſuſtinuit iuſſu imperatoris.a.de Inu. 189. Quæ in porca confracta iura ſint a.de Leg.51.

Porrigo.

Animal quo vult,membra flectit,contorquet,porrigit, cōtrahit 1.de Diu.196.Nec manum porrigebat in menſam.Tuſc.5.45. Qui mihi primus afflicto & iacenti conſularem fidem dextramque porreait.Poſt red.in Sen.a1.a. Cui ciui ſupplicl non illa dextra inuicta & fidem porreait,& ſpem ſalutis oſtendit? 7. Verr. 119.Porreaerunt manus,pſephiſma natum eſt , pro Flac.149.b. Licinium quum iam manum ad tradendum pyxidem porreaiſſet,retraaiſſe.pro Cçl.50.In hoc in eum huc an illuc manum porreaerit.Or 19.b.Porrigere dextram alicui , pro Deiot. 4. Cunctis prope ciuibus lucem ingenii & conſilii ſui porrigere atque tendere,de Or.lib.1.91.a.Porrigere manū gratulātibus,ad Her. L.4.242.a.Gladius nobis ad occidēdū hominē aliquando ab ipſis porrigitur leg.pro Mil 6.a. Chryſippus quidem & Diogenes detracta vtilitate,ne digitū quidē porrigendū in eam eſſe dicebat. 3.de Fin.45.de bona fama loquitur. Pſephiſmata non ſententiis, nec authoritatibus capreſſa,ſed porrigenda manu,& profundendo clamore multitudinis concitatæ,pro Flac.11.

Porrigens.

Hinc dextram porrigens quadrupes qua vaſta tenetur. de N. 48.b.Eſſe enim ſtultitiam,à quibus bona precaremur, ab iis porrigentibus & dantibus nolle ſumere.3.de Nat.d.63.

Porrectus.

Ne quid in cęſa & porrecta,vt aiunt,oneris mihi addatur,Att. 77.b.Statua eſt in Ceramico Chryſippi ſedentis, porrecta manu. 1.de Fin.60.a.Parere quæ ſimulacrorum porrectis manibus ſuſtinebantur,de Nat.77.b.

Porrectio.

Digitorum enim contractio facilis,faciliſque porrectio,propter molles commiſſuras , & actus nullo in motu laborat a. de Nat.aa4.

Porro.

Ille porro,male,praue,&c.de Fin.70.b.Quis p.&c.de Or.199 b.Age p.qui,&c.7.Verr.45.a.Catoni p.aſſenſus eſt Fauonius. At. 7.1a1.11.a.Sæpe à maioribus natu audiui,qui ſe p. pueros à ſenibus audiuiſſe dicerent C.Fabritium,&c.de Sen.39.a.P.autem neque mihi accidit,&c.Att.3.b. P.autem pop. Romani conditione ſociis,fortuna ſeruis,&c.3.Verr.56.a.Clamabat porro Quintius &c.pro Quin.5.b.Neque p.hac ſeueritate digna ſunt 3.Verr.85. a.Sic p.diligunt,&c.in Verr.110.b Dubium p. illi non erat quid futurum eſſet.epiſt. 116. b.Mihi p.vt ego non dicam,&c.7.Verr. 140.a.Ea nos mala dicimus,ſed exigua & p.minima 5.de Fi.136. a.Perge p.nam de iſto magna diſſenſio eſt.4.de Fin. 1a1.a. Neq; p.ea co natus,&c.1.de Fin.99.a.Age p.quid ſi,&c.Att. a11. & de Inu.79.b.Quid tam p.regium?&c.de Or.87.b.Eſt p. quiddam, q &c.de Inu.81.b.Sequitur p.nihil deos ignorare a.de Diu.157.a. Nihil p.tam inhumanū,ta immane,tā ferū, quā committere ut beneficio non dectā indignur,ſed victus eſſe videare, pro Plan.66.a. Multa videbis fortaſſe,quç nobis, nō plura tamē quā audis quotidie,non eſt p.tuū vno ſenſu ſolū oculorū moueri,cū,&c.Marc. l.4.9.4.a.Occurrebat mancam ac debilem Præturam ſuam futuram Conſule Milone,cum p.ſummo conſenſu Pop.Romani Conſulem fieri videbat,pro Mil. 18.a. Iam p.videte,cætera Iudices, pro Roſc.Am.68.a.

Porta.

Agragianæ portæ Syracuſis.Tuſc.241.b. Comites ad portam expectare dicunt.Caſſio,rib.15.45. Ad portam præſto eſſe lictores,in Piſ.43.a.Qum ego Celimontana porta introiſſe dixiſſem, reſponſione me nimica Eſquilina introiſſe , homo promptiſſimus laceſſiuit,in Piſ 43.Bipulus pedem porta plus extulit, quā domo ſua.Att. 111.b. Socrates dū triginta tyranni eſſent , pedē porta nō extulit.At.8.146.7.a.& l.7.1 aa.7.a.Vtar ea porta, quā primum uidero 7.Att.27.Per vias quaſdam à medio inteſtino vſque ad portas iecoris a.de Na.d.206.a. Si Annibal ad portas veniſset,murumque iaculo traiecisset.de Fin.11 1.b.Occupare portas verbis 14.Phil.394.a.

Porticula,Vide Portus.

Portendo.

Nam quod de ſole oſtenſum eſt tibi', populo commutationē rerum portendit fore.de Diu.89.b.Portenta, oſtenta, monſtra, prodigia dicuntur,quia oſtendunt,portendunt,monſtrant,prædicunt 1.de Diu.154.a. Periculum principibus dii portendunt. de Aruſp. 49.a. Commutationem rerum populo portendere 1. de Diu.8a.a.Quum io eo ipſo periculum eſt,ea quo periculum portēditur.de Aruſp.149.b. Significationes rerū futurarū vigilātibus & dormientibus portenduntur 1.de Na.d.124. Quum magnorum periculorum metus ea oſtentis portēdetetur 6. Verr. 97.a.Prædictiones vero & præſenſiones rerum futurarum, quid aliud declarant,niſi hominibus ea quæ ſunt,oſtendi, monſtrari, portendi,&c.a.de Nat.d.10.a.

Portentum.

Nec ſi id factū eſt,quod fieri potuit , portētū debet videri. Nā ſi qnod raro ſit,portentū putādū eſt,ſapiētē eſſe,portentū eſt.de Na.d.a7.b.& a.de Diu.47. Portētū de boie inuſitata improbitate 10.fam.71.in ep.Pollionis.Ea quæ ſiut,portēdi,ex quo portentum.de Na.d.a.5.Fatale portētū,prodigiumq; Reip.P.Clodiū in Piſ.6.a.Portenti ſimile 14.Att.47.Portēta,quæ quondā credebātur apud inferos,non extimeſcēda.de Na.1.4.Gabiniū & Piſonē, duo Reip.portēta ac pene funera.de Prou.Cōſ.15.a.Portēta ad Etruſcos & Aruſpices,ſi Senatus iuſſerit,deferūto a.de L.18.Hominū pecudumq; portēta præter naturā a.de Na.a1.a.Portenta & miracula non differentium philoſophorum,ſed ſomniātiū.de Na.d.1.14.Portentorum explanationes olim Etruſcorum diſciplina continebātur.de Aruſp.reſp.16.Interpres portentorum a. de Diu.90.a.Aut quid negotij eſt hęc poetarum & pictorum portenta conuincere? 1. Tuſc.9. Quid Zeno? portenta hæc eſſe dicit de Fin.1a2.b.

Portentoſus.

An vero illa nos terrent , ſiquando aliqua portentoſa aut ex pecude,aut ex homine nata dicuntur 1.de Diu. 8b.a.

Porticus.

Porticus hæc ipſa vbi inambulamus.de Or.110.b.Porticus inferior,& eius conclauia 3.ad Q.fr.39. Propterea quod ſummam dignitatē pauimētata porticus habebat.Q.fr.3.1.In palatio pulcherrimo proſpectu porticū cū conclauibus pauimētatū trecentū pedū cōcupierat,pro D.89.a.In cāpo Martio ſepta tributis comitiis marmorea ſumus & tecta facturi,eāque cingemus excelſa porticu.Att.4.51.In porticu atriolum fiat 1.ad Qu.fr.1.

Portio.

Quū oēs aliæ ciuitates pro portione in prouincias deſcripſiſſet,pro Flac.15a.b. Pro rata portione aliquid diſtinguere. io Sō. Scip.17.a.Nunquā in Sicilia frumentū publice eſt emptum,quin Mamertinis pro portione imperaretur 7.Ver.44.a.Sed oportet, vt in ædibus ac tēplis veſtibula & aditus,ſic cauſis principia pro portione rerum preponęre a.de Or.175.a.

Portius.

Portius Cato i originibus tradit apud Rom.ſolitos eſſe conuiuas in epulis canere ad tibicinē de clarorū hominum virtutibus.Tuſc.1.3.Portia lex 7.Verr.127.& pro C.Rab.5.& 7.

Portitor.

Cū te nō cuſtodē ad cōtinēdas,ſed portitorē ad partiēdas merces miſſū putares,in Vat.31.b. Primū improbātur ii quæſtus qui in odia hominū incurrūt,vt portitorū,vt fœneratorū 1. Off.a 0 a.a.Qui nuper in portoriis Italiæ tollēdis nō tā de portorio, quā de nonnullis iniuriis portitorū querebātur. ad Q.fr. 1.1. 48.a, Sit turpe,ſi intollerandū,hos decemuiros portitores omnibus omnium pecuniis conſtitui.de L.Agr.64.a.

Portorium.

Vectigal ac portoriū Dyrrhachinorū,de prou.Conſ.a,Circūnectionis portoriū.Att.a.40.His p rebus,q portorū nō eſſet datū,

litte-

ſtreras ad ſocios miſiſſe L.Canuleiũ,&c. Ver. 128.a. Titurius Toloſæ quaternos denarios in ſingula vini amphoras portorii noie exegit, pro Fõt.8. Portoriũ locare ſi Rhodijs turpe nõ ẽ, nec Hermacreoti qdẽ turpe ẽ cõducere, 1.de Inu.63. Vectigalẽ ꝓuinciã ſingulis rebus, quæcũq; venirent, certo portorio impoſito, ſeruis tuis publicanis a te factã eſſe meminiſti? in Pil.69 a. Exportare aliquid ſine portorio.4. Verr. 132.a. Tollere portoria Italiæ, ad Quin.fr.1.1.48.& Att.2.31.1.a.

Porto.

Oia mea mecũ porto, inqt Bias, in Parad.9.a.7.Att.18. Portat ſecũ illẽ lectica aperta.10. Att.36. Meminiſti.n.cũ hoiem portarẽ ad Baias Neapoli octophoro, &c. miros tis° nos edere.a.ad Q.fr. a 4. Elecſio dolus tñ ſenarios denarios ab iis, q ad hoſtẽ portarẽt, exegit, pro Font.278.b. Cuius inter lictores lectica Mima portatur. Att.10.207. Arma in tẽplo Caſtoris palã portabant, ꝓ Seſt. 20.b. Colũnæ marmoreæ ex ædibus meis inſpectãte Pop. Ro. ad ſocerũ Conſulis portabant, pro D.49.a. Rumorẽ afferunt magnũ Romæ, domũ ad Antoniũ frumentũ oẽ portari. Att.14. 301.1.a. In triumpho Maſſiliam portari ad exemplum amiſſi imperij vidimus.2.Off.34.& 39. Lecticas portari videmus.in Ant.181.b. Ad hoſtem ſcilicet portari viaticum, epiſt.148.b. Non eodem ſemper ſpatio portata feruntur.in Ar.b.

Portunus.

Portunus a portu, ſicut Neptunus a nando, paulum primis literis immutatis dicitur.2.de Nat.d.49.

Portus.

Oſtiũ & aditus portus.6.Ver.105.a. Nã in ipſo aditu atq; ore portus, vbi primũ, &c.7.Ver.24.a. Quãquam tum & fugæ portus erat in tuis caſtris, & ſubſidiũ ſalutis in tuo exercitu, ad Brut.13. Celeberrimus & pleniſſimus nauiũ portus, ꝓ L.Man.13.a. Tranquillus & tutus portus. pro Planc.76.a. Tutus & clauſus portus, de prou.Conſ.24.a. Portus & refugiũ nationũ Senatus.2.Off.36. Perfugiũ portuſq; ſupplicij, exiliũ. pro Cæc.72.a. Ab vtroq; portus cornu moles iacimus.9.At.59.in epiſ.Cæſaris. Sed tanquam portũ aliquẽ expecto, iſtã quã tu times ſolitudinẽ.1.de Or.133.a Portũ habere.4.Ver.123.ſub.conductũ. In portũ ex alto ſe conferre.Off.1.211. In portũ ex alto inuehi. pro Mur.114.b. In philoſophiæ portũ ſe cõferre, ad Coriũ, li.7.53. Hic grauiſſimis caſibus in eũdẽ portũ, ex quo eramus egreſſi, magna iactati tẽpeſtate confugimus. Tuſ.5.3. Quid ſi ceſſare libet, & in otij portum cõfugere? At.4.22. Vt quẽ in portũ ſe recipiant, ſcire nõ poſſint. de Fin.5.23. Quo ꝓpius ad mortẽ accedo, quaſi terrã videor videre, aliquãdoq; in portũ ex longa nauigatione eſſe venturus. de de Sen.65. Portum ſuorũ malorũ aliquẽ inuenire. pro Sylla, 31. Paratum nobis portum & perfugium mortẽ putemus, quo vtinã velis paſſis ꝓuehi liceat. 1. Tuſ.194.a. Portum tutiſſimũ ſibi prouinciã illam eſſe duxit. 13.fam.89. Tenere portum ſi nequeas, nauigando, tẽpeſtati obſequi artis eſt. Lent. 1.9.85.a. Portũ alium ꝓpiorẽ huic ætati videbam°.14.At.41. Sed neſcio quo mõ ipſæ illæ excludere me a portu & ꝑfugio vidẽtur. Luce .l.5.42. Portu clauſo ſe tenere cœpit.12.fam.23.in ep.Caſſij. E portu ſine gubernaculis egreſſi, tẽpeſtati nos traderemus.7.At.44. E portu ſimul egredientes, ſed expeditius nauigãti.6.At.47. An quaſi e portu egredientes paululum remigare? Tuſ.4.8. Soluere e portu. pro Mur. 3.a. Ex tuo portu lubentiſſime ad ſalutẽ proficiſcar. 3.Att.31. Canu leius, qui in portu Syracuſis operas dabat. in Verr. 143.b. In portu & ſcriptura Aſiæ operas ꝓ magiſtro dedit.11.At.22. In portu es ſolus, his tẽpeſtatibus.9.fam.11.id eſt, perfugij locũ habes. Quem poſtea q̃ inanem locum offenderunt, & Prætorem cõmouiſſe ex eo loco caſtra ſenſerunt, ſtatim ſine vllo metu in portum ipſum penetrare cœperunt.7.Verr.76.a. Moles oppoſitæ fluctibus portus manufacti. Off.35.b. Propter portus ſuos, &c.2.de L.Agr. 92.a Inſula, quæ duobus portubus cincta in vtriuſque portus oſtium aditumque proiecta eſt.6.Verr.105.a. Regio, quæ mari cincta, portubus diſtincta inſulis circundata eſſet. pro Flaco. 21.a. Publicanorum familiæ, quas in portubus & in cuſtodijs habent. pro Pomp.6.b.

Porticula.

Exedria quędam mihi noua ſunt inſtituta in porticula Tuſculanenſi, ea volebam tabellis ornare 7.fam.42.

Portuoſus.

Nauigatio minime portuoſa 6.fam.53. Vt philoſophi tanquã in ſuperum mare Ionium defluerent, Græcũ quidam & portuoſum 3.de Or.40.a.

Poſco.

Quã quũ poſcebat, verbo illã poſcere videbaᵗ .te vera iudicia poſcebat 2.Ver 27.a. Vt.n.in Academiã noſtrã deſcẽdimus, &c. popoſci eorũ aliquẽ q aderãt, cauſam diſſerendi. Tuſ.l.3.6. Nummos magiſtratũ Sicyoniũ popoſcit.3.Verr.30.a. Audaciæ partes Roſcii ſibi popoſcerũt, ꝓ S.Roſc. 24.b. Sũptũ tamne poſcet ad id Scaptius? Att.6.113.15.a. Epiſtolã prætextã ſi voles legere, Galliũ Corneliũ familiarẽ meũ poſcito. Aſ.Pollio ad Cic.10.32.16.a. Et reliquos nõ deſyderaret ſolũ, ſed etiã poſceret & flagitaret. 7 Ver.57.a. Iſte inuẽtus, ẽ q parẽtes ꝓtiũ ꝓ ſepultura liberũ poſceret 3.Verr.4.a. Nemo tã audax q poſceret, nemo tã ĩpudens qui poſtularet vt vẽderet.6.Ver.39.a. Ne popoſciſſes, ego me tibi nõ offerebã. Att.2.16.7.a. Si hoc a me muneris, nõ vniuerſa prouincia popoſciſſet.4.Verr.80.a. Sic ego hoc cõtẽdo, me tibi cuiuſcũque tribus rationẽ popoſceris, redditurũ, ꝓ Plan.38. Poſcere, poſtulare, efflagitare, in Verr.56.b. Inſpictẽdũ poſcere 6.Verr.40.a Nõ debebã ego abs te has literas poſcere, in Verr.207.& ad Att. 205.b. Poſcere maioribus poculis 3.in Verr.45. Audaciæ partes poſcere, pro Roſc.Am.21.a. Quorum ẽ numero primus eſt auſus Leõtinus Gorgias in conuentu poſcere quæſtionem: &c. de Fin. l.2.1. Scyphos poſcere 6.Verr.28.a. Tum Craſſum puluinos popoſciſſe, de Or.87.b.

Poſsideo.

Hãc fiduciã cõmiſſam tibi tenes hodie ac poſſides, ꝓ Flac. 40. Sin inuerecundũ ai ingeniũ poſſidet, tamen acenſes, non.n. ꝓbuaes 1. de Inu.96. Curq̃ reliqua ſunt iſte Roſcius oia cum Chryſogono cõmuniter poſſidet? ꝓ Roſc.Am. 64.a. Plus fidei quã artis, plus veritatis quã diſciplinæ poſſidet in ſe, ꝓ Roſ.Com.10.a. Magnã vim, magnã neceſſitatẽ, magnã religionẽ poſſidet paternus maternuſq; ſanguis, pro Roſc.Am.40.a. Si ex edicto poſſediſti, quæro, cur bona non venierint ꝓ Qu.4.b. Sed breui tpe totũ hoiem, totãq; eius Præturã poſſederat 5.Ver.135.a. Cũ iſte calũniæ licẽtiã ſua authoritate poſſediſſet i Verr.122. b. Itaq; neq; hoc poſſũ dicere, me oino ignorãre qd poſſides, neq: plane noſſe ac vidiſſe. de Or.98.b. Poſſidere bona ex edicto, ꝓ Qu. 13. Poſſidere bona alterius ſine teſtamẽto, in Ant.233. b. Domũ alterius poſſidere, ꝓ D.ſua, 85.a. Fiduciã ſibi cõmiſſam tenere ac poſſidere, ꝓ Fla. 40.a. Forũ armatis cateruis bonum ꝓditorũ poſſidere, pro D.ſua, 83.a. Poſſidere poteſtatẽ, ꝓ Seſt.17. Veritatẽ poſſidere, ꝓ Roſc. Com.10.a. Neq; ea vt ſua poſſediſſe, ſed vt aliena libaſſe, de Or. 103.b. Eius bona quemadmodũ ad me delata res eſt, publice poſſidẽtur, alieno noie cõtra leges Calatinorũ ad Aciliũ, l.13.38.1 a. Hẽ etiã Cãpana lex execratione in cõcione cãdidatorũ, ſi mẽtionẽ fecerint, quo aliter ager poſſideatur. Att. 2.33.3.a. Agri q ab Hiẽpſale poſſidẽtur 1.de L. Agr.6.a. Sua eſſe uia, atq; a ſe poſſideri ſicut propria volũt philoſophi 1.de Or.110.a. Qui poſſidẽdo plurimũ de bonis, q patriſfam.cũ moreretur, fuerint, acceperit 2.de Leg.47. Iudicauit hoſtẽ Dolabellã bona eius cẽſuit publice poſſidẽda 11.Phil.300.a. Quæ bona, is qui teſtamẽtũ fecit, huic Heraclio, antequã eſt mortuus, omnia vienda ac poſſidenda tradiderat 4. Verr.32.a. De poſſeſſionibus hæreditatum, & de poſſidendis bonis. Att. 87.b. Omnia autem bona poſſeſſa non eſſe conſtitit, quod bonorum poſſeſſio ſpectetur, &c. pro Quint. 61.a.

Poſſeſsio.

Cui tanta poſſeſſio eſt, vt liberaliter poſſit viuere, diues eſt, i Parad.54.a. Poſſeſſio quaſi caduca atque vacua 3.de Or.67.a. in Parad.59.a. Quamobrẽ, quoniã vtriuſque ſtudii noſtra poſſeſſio eſt, vtro frui malis optio tua ſit de Fat.240.b. Certa & ſtabilis ſua cuique poſſeſſio amicitiarum permanet de Amic.50. Bonorũ poſſeſſio ſpectatur non in aliqua parte, ſed in vniuerſis quæ teneri & poſſideri poſſunt, pro Q.61.a. Poſſeſſio ſalinarũ mearũ 7.fam. 55. Ex edicto poſſeſſionem bonorum alicuius dare. Trebatio, l.7 22.1.a. Dare poſſeſſionẽ ſecundũ tabulas, in Top. 24. a. Poſſeſſionem veterem Academiæ depaſci ab hoc acuto homine non ſinemus 1.de Leg. 43. Is habet in volaterano poſſeſſionem, ad Valerium, lib.13.5.4.a. In poſſeſſionem bonorum mittere 1.Verrem 30. Hodie in poſſeſſionem libertatis pedem ponimus 3.Phi. 143. Proficiſci in poſſeſſionem, pro Quin.57.a. Occupare poſſeſſionem laudis, Plancus Cic. 10. 13. Poſſeſſionem per interdictũ repetere, pro Cæc.7. Recuperare poſſeſſionem amiſſam 3.de Or. 61.a. Si illa pax perditum hominem in poſſeſſionem impotentiſſimi dominatus reſtitutura eſt 10.fam.59. Nec vero tanquam in poſſeſſionem ſuam venerit, excludat alios, &c. Off. 1.187. Vi conari in poſſeſſionem venire. Att.54.b. Per eius poſſeſſionem iter feci, in qua animal reliquum nullum eſt 6. Att.11. Ex iure ciuili ſurculo defringendo vſurpare poſſeſſionem amiſſam 3. de Or. 61.a. Cedere alicui poſſeſſione hortorũ, pro Mil.116.b. Eſt enim inter eos non de terminis, ſed de tota poſſeſſione cõtentio 4.Ac. quæſt. 239. a. Decedere de poſſeſſione 2. de Leg. Agr. 69. a.

Sed quoniam de noſtra poſſeſſione depulſi, in paruo & eo litigioſo prædiolo relicti ſumus, & aliorum patroni noſtra tenere tuerique non potuimus, ab iis (quod indigniſſimum eſt) qui in noſtrum patrimonium irruperunt, &c. 3. de Or. 60. a. Detrahere aliquid de poſſeſſione, ac fidem requirere 2. in Cat. 38. a. Deturbari non ſolum ſpe, ſed certa re & poſſeſſione. Cornificio, lib. 12. 25. 6. a. Dimouere & deijcere aliquem de poſſeſſione 2. de L. Agr. 80. a. Exturbare è poſſeſſione aliquẽ, pro Syll. 53. a. Vbi ſenſi me in poſſeſſione iudicii & defenſionis meæ conſtitiſſe, quod, &c. de Or. 109. Eſſe in poſſeſſione bonorum, p Cæc. 13. a. Permanebit i poſſeſſione victoriæ Reſp. Plan. Cic. 10. 44. Retinuerunt in poſſeſſione ſua iuris ciuilis cognitionem atque interpretationem principes 2. Off. 96. a. Retinere aliquem in ſua poſſeſſione. Att. 2. 14. 5. a. Poſſeſſione mouere 3. Verr. 81. Pellere aliquem poſſeſſione, pro Mil. 55. a. Hereditatum poſſeſſiones datæ 1. Phil. 73. a. Poſſeſſiones incertæ, atque in caſu poſitæ. Parad. 66. Paternæ 2. de L. Agr. 81. a. Relictæ 2. de L. Agr. 1. a. Voluptariæ. Att. 12. 31. Callidi rerum æſtimatores prata & areas quaſdam magni æſtimant, quod ei generi poſſeſſionum minime quaſi noceri poteſt. Parad. 65. Qui latitudinem poſſeſſionum tueri non poſſunt 2. de L. Agr. 70. a. Etenim cui perſpicuum non ſit, ad incertum reuocari bona, fortunas, poſſeſſiones omnium, &c. pro Cæc. 28. a. Antiquiorem enim ſibi fuiſſe fidem & gloriam, quam regnum & poſſeſſiones ſuas 2. de Diu. 118. a. Qui magno ære alieno maiores etiam poſſeſſiones habent, in Cat. 103. b. Aut te ex iure manu conſertum vocarent, quod in alienas poſſeſſiones tam temere irruiſſes. 1. de Or. 82. Vrbanas & ruſticas poſſeſſiones notare, & aliorũ pecunias æſtimare 5. Phil. 178. a. Poſſeſſiones vacuas recordari. Part. 185. b. Tenere poſſeſſiones paternas. Trebat. 7. 21. 3. a. De poſſeſſionibus hæreditatum, de ſoluendis bonis, Att. 67. b. Vtrum hanc ſyluam in relictis poſſeſſionibus, an in cenſorum paſcuis inueniſti? con. Rul. 61. b.

Poſſeſsiuncula.

Omni enim aſſeueratione affirmo, quod mihi credas velim, mihi maiori offenſioni eſſe, quam delectationi poſſeſsiunculas meas. Att. 13. 30.

Poſſeſſor.

Habebat tantum quiſque poſſeſſor, quantum diuiſor reliquerat Antonius. 5. Philip. 178. a. Mortuus rapitur, vide, inquit, ſi poter eſſe poſſeſſor, de Or. 135. b. Acerrimus bonorum poſſeſſor, expulſor, ereptor, pro Quint. 15. a. Poſſeſſores inuidiæ vel peſtilentiæ, in Rull. 9. Qui vero ſe populares volunt, ob eamque cauſam aut agrariam rem tentant, vt poſſeſſores pellantur ſuis ſedibus &c. 2. Off. 115. a.

Poſſum.

Aſſequi nullis literis poſſum vt exprimam. Brut. 15. 1. a. Enumerare poſſum quæ ſit, &c. de Na. d. 50. b. Poſſũ nominare ex agro Sabino ruſticos Romanos vicinos & familiares meos, quibus abſentibus nunquam fere vlla in agro maiora opera fiunt, non ſerendis, non percipiendis fructibus, non condendis, de Sen. a 1. a. Proferre poſſum, &c. de Nat. 51. b. Facere non poſſum, vt nihil ad te dem literarum, Att. 132. b. Neſcire nõ poſſum diutius quomodo iam ſe habeat tota res Brunduſina. Att. 9. 172. 3. a. Non poſſũ quin exclamem 2. de Ora. 22. a. Non poſſum ſcribere me miratũ eſſe, &c. 3. ad Q. fr. 14. Non ſolum omnia quæ poſſum debere tua cauſa, ſed ea quoque quæ non poſſum. 4. fam. 28. Qui neque vſu ſatis, & ingenio parum poſſum, pro Quin. 1. a. Quam poſſum maxima voce dico, pro D. ſua, 73. a. Quid enim poſſũ aliud niſi mœrere? pro Planc. 181. b. Vix poſſum, vel plane nullo modo poſſum 11. Attic. 21. Sic tueor, ut poſſam, concordiam. Attic. 11. 14. Hoc tu ſi potes, tua quadam propria, non communi oratorum facultate potes, de Orat. 88. b. Neque enim à te pluſquam potes, poſtulo 12. At. 28. Si potes iuua me conſilio, & tamẽ iſta quantum potes prouide. Att. 7. 139. 4. a. Ex quo animo conſules ferant hunc ὄχλον, reſcribas a me quantum potes & vales, Att. 61. b. Incende hominem amabo te, quoad potes. Att. 2. 22. 4. a. Dubita, ſi potes, quin ille, &c. 10. Att. 36. Dignitatem noſtram, vt poteſt in tanta hominum perfidia, retinebimus. Lent. 1. 2. 10. a. Quare item atque eo ſi poteſt acrius, te rogo, &c, Att. 39. b. Si poteſt; & quod profecto poteſt 10. Att. 7. & 11. 55. Ager in quo oliuetum non eſt, fieri poteſt, con. Rull. 79. b. Fieri nihil poteſt, nihil accidere, nihil euenire, niſi, &c. 1. de Diu. 28. a. Fieri poteſt vt fallar, Phil. 13. 74. 4. a. Id vnum ex omnibus ad obtinendas cauſas poteſt plurimum, in Or. 38. a. Aut quoniam id quidem nõ poteſt, &c. pro Font. a 81. b. Si quantum in agro audacia poteſt, tantum in foro impudentia valeret, &c. pro Cæc. 285. b. Minimum quidem nunc poteſt Reſpub. ſed poſſit neceſſe eſt, Figulo, lib. 4. 13. 16. a. Tantum poteſt in dicendo hæc res, vt ad vincendum nulla plus poſſit in Or. 96. a. Conuiuium ad multam noctem, quàm maxime poſſumus, vario ſermone producimus, de Senec. 84. b. Quam poſſunt molliſſime ſubſternunt nidos aues 2. de Nat. d. 195. a. Nihil enim dolet, niſi pes: poſſunt oculi, poteſt caput, latera, pulmones, poſſunt omnia 1. Tuſc. 77. a. Qui apud me & amicitia & beneficiis & dignitate plurimum poſſunt, pro S. Roſc. 19. b. Quæ res in ciuitate duæ plurimum poſſunt, hę contra nos ambæ faciunt hoc tempore, pro Quin. 1. b. Ego nihil prętermiſi, quantum facere enitique potui, quin, &c. in Ant. 165. b. Teneri nõ potui, quin tibi declararem, &c. ad Att. 245. b. Quam potui maximis itineribus ad Amanum exercitum duxi, epiſto. 144. b. Diligentiſſime, grauiſſimeque vt potui, ſic te Cęſari commendaui & tradidi. Trebat. 7. 17. 7. a. An ille me vicit? at ne potuit quidem, in Ant. 174. b. Si id factum eſt quod fieri potuit, id portentum putandum non eſt, Diu. 2. 46. Vt potuerunt, iudicarunt. Ac. q. ed. 1. lib. 2. 9. Is, qui apud plurimum poterat, Apronius 5. Ver. 111. a. Poterat iam veniſſe 8. Att. 25 id eſt, ſatis habuerat temporis ad veniendum. Poterat vtcunque præclare, ſi eſſet fides, ſi grauitas in hominibus Conſularibus, ad Lentulum, lib. 1. 7. 25. a. Quam maxime potero, dabo operam vt breue id fatiam, in Saluſt. 2. a. Quamobrem Quirites, conſilio quantum potero, labore plus pene quam potero excubabo, vigilaboque pro vobis, in Ant. 208. b Semper enim ſi potero, Att. 121. b. De muſicis rebus non poterit, quin dicat, hoc onere ſuſcepto, recuſare 1. de Or. 36. a. Sed tamen quod fieri poterit, non negligam, ad Q. fr. 3. 21. 8. a. Si vllo modo poterit 12. Att. 29. pro, fieri poterit. Qui tum & poterant per vim & ſcelus plurimum. pro Quin. 46. a. Aut etiam me te videre noluerim? ego tibi iraſcerer? tibi poſſẽ ego iraſci? 1. ad Q. fr. 49. Quoad poſſem, & mihi liceret, à lenis latere nunquam diſcederem, de Amic. 1. a. Quo nihil poſſet fieri minus. lib. 1. de Fi. 14. id eſt, quod omnino eſt impoſſibile. Quod quiſque minus per ſe ipſe poſſet, id acciperet ab alio, vicisſimque redderet. de Amic. 26. a. Cum hac exceptione quantum valeam, quantumque poſſim. ep. 82. b. Quod commodo reipub. facere poſſis. ep. 1. b. Quid ſcamoniæ radix ad purgandum, quid ariſtolochia ad morſus ſerpentium poſſit 1. de Diu. 27. a. Vt quam verius tum hoc faciat, plus huius inopia poſſit ad miſericordiam, quam illius opes ad crudelitatem. pro Quin. 61. a. Peccatum ſuum, quod celari poſſit, confiteri maluit, &c. de Nat. d. 2. 9. Erit igitur hæc facultas in eo, vt definire rem poſſit. Or. 207. b. Qui apud ſuos tribules plurimum gratia poſſint, de Petit. Conſ. 21. Poſſe, quod deceat, facere, artis & naturæ eſt: ſcire, quid, quandoque deceat, prudentiæ 3. de Or. 117. Poſſe aliquem iudicare, lib. 1. de Fin. 1. id eſt, iudicio præditum eſſe. Sperauit ſeſe apud tales viros aliquid ad perniciem poſſe innocentis, pro Roſc. Am. 83. a. Qui honeſte multũ poſſe volunt. Off. 1. 94. Amicitia, beneficiis, dignitate apud aliquem plurimum poſſe, pro Roſc. Am. 1. a. Plurimum poſſe copiis, facultatibus, opibus, Læl. 50.

Potatio, vide Poto.

Potens.

Vt ſi quis potens ac factioſus in concione dixerit, Satius eſt vtĩ regibus, quàm malis legibus, ad Her. 2. 77. a. Itaque quum tu florens & potens per medium forum popularis volitares, &c. pro D. ſua, 39. a. Ampla & potens ciuitas, opibus valẽs. 2. de Inu. 246. a. Potens homo vel potentiſſimus potius. Att. 279. b. Potens gratioſus, diſertus homo, pro Cæl. 15. a. Vir fortunatus & potens, Off. 47. b. Si propter partium ſtudium potens erat Alphenus, pro Quint. 47. a. Sed quis eſt tandem, qui inopis & optimi viri cauſæ non anteponat in opera danda gratiam fortunati & potentis. 2. Off. 101. a. Aeacide belli potentes magis, quam ſapientiæ potentes, de Diu. 231. b. Tribuere infinita potentibus, Brutus Cic. 4. 3. a. Contra potentes nequid ſtulte, nequid temere dicam aut faciam reliquum eſt, Pæto, lib. 9. 16. 14. a. Fortes, claros, potentes viros tradunt poſt mortem ad deum perueniſſe, de Nat. d. 1. 83. Potentiſſimus & clariſſimus ciuis C. Claudius, pro Planc. 226. b. M. Druſus tribunus plebis potentiſſimum, pro Mil. 266. b. Potentiſſimi hominis: quandoquidem potentia iam in vi poſita eſt & armis, ad Brut. Duo potentiſſimi reges, pro Pomp. 4. b. Contumaciam potentiſſimorum virorum nunquam tuli. Attic. 6. 114. 10. a.

Potentia.

Potentia eſt ad ſua conſeruanda, & alterius obtinenda idonearum rerum facultas 1. ad Her. 5. 2. de Inu. 146. Potentia vix ferenda, pro Planc. 264. b. Potentia in vi poſita eſt & armis. Brut. 10. 5. a. Nimia illa quæ dominatur in ciuitate potentia, pro Cæc 5. a Quæ nec vis temporum, nec potentia magiſtratuum, nec res tum iudicata, nec denique vniuerſi populi Rom. poteſtas, quæ cæteris in rebus eſt maxima, labefactare poſſit, pro D. ſua, 63. Tum autẽ honeſta

honeſta negligunt, dummodo potentiam conſequantur. 3. Offic. 109.a Criminari inuidioſe potentiam alicuius, pro Mil. 9.a Si vim, ſi potentiam aduerſariorum proferemus, ad Her. 2.b Potentiam ſubire. 6. fam. 5. Dimirant de ſua potentia homines. Att. 7. 123.6.a Erant in magna potentia qui conſulebantur, &c. pro Mur. 52.a Hinc opum nimiarum potentiæ non ferédæ. 3. Off. 46. Virtutes animi pro potentijs quas vocant, de Fin. 133.b

Poteſtas.

Ita mihi poteſtas detur in patria moriendi. ad Quin. fr. 305.b Lex qua Pōpeio poteſtas rei frumentariç daretur. Att. 53.b Quę tum erat poteſtas. pro Clu. 59.a Id eſt, quod tū fieri poterat. Poteſtas cenſoria ſemper eſto. 3. de Leg. 7. Vt primum poteſtas data eſt augendæ dignitatis tuç, nihil prætermiſi, &c. Plan. 10.13.1.a Simular poteſtas primum data eſt, adrunt. 3. Verr. 94.a Si vobis ex omni populo deligendi poteſtas eſſet data. 2. de Leg. Agr. 3.a Sin fuiſſe alijs quoq; cauſa faciendi videbitur, aut poteſtas aliis defuiſſe demonſtranda eſt, aut facultas aut voluntas. Poteſtas ſi aut neſciſſe, aut non affuiſſe, aut conficere aliquid non potuiſſe dicetur. Facultas, ſi ratio, adiutores, adiumenta, &c. quę ad rem pertinebunt, defuiſſe alicui demonſtrabuntur, de Inu. 2. 137.a Poteſtas in populo, authoritas in ſenatu. 2. de Leg. 26. Integra nobis eſt iudicandi poteſtas. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 8. Poteſtas legitima. Tuſ. 161. 17.a Audaciæ Decemuirali, corrumpendarū publicarū, &c. magna ptās permittitur. 2. de L. Agr. 47.a Vt ſi Gaditani ſciuerint de aliquo, &c. magna ptās ſit ciui noſtro mutandæ ciuitatis, pro Corn. 60.b Poteſtas mea eſt petēdi vel excundi. 4. Att. 12. Si deferetur, erit quædam noſtra ptās. Att. 35.b Poteſtas par, maiorve, plus valeto. 3. de Leg. 51. Poteſtas par, maiorve ut prohibeſſit, coercere multa, vinculis, verberibus noxium ciuem magiſtratui licet. 3. de Le. 4. Poteſtas ni par, maiorve prohibeſſis, decreta ſenatus rata ſunto. 3. de Leg. 10. Quę poteſtas ſi mihi ſæpius fiet, vtar, ſi minus, &c. in Ant. 160.b. Regia poteſtas. 3. de Leg. 5.a. Idque in Repub. noſtra maxime valuit, quoad ei regalis poteſtas præfuit. de Leg. 184.b. Summa omnium rerum poteſtas pop. Rom. eſt de Ar. 9.a. Præſertim cum tota poteſtas huius rei tua ſit. Att. 16. 345. 2.a. An erit hæc opiſi & poteſtas tua, vt, &c. in Vatin. 31.a Magna ea parte tua poteſtas erat. 1. Verr. 18.a Poteſtas tibi fuit quotidie hominis admonendi. pro Quintio, 22.a. Poteſtas agendi. pro Quint. 5. Ei poteſtas fuit auferendi omnem pecuniam ex edicto meo. Att. 85.b. Via omnia ac poteſtas deorum. 3. de N. D. 127.a. Poteſtas deſcribēdi fieret tuis. 13. Att. 25. Quotieſcūq; ei locus dicēdi & ptās fuit? de Prou. Cōſ. 69 b. Pates late ptās eius. Marcel. 4.7.9.a Nec eorū cuiuſquam tibi ptās fuit. pro D. ſua, 223.b Cui eligēdi ptās eſt. de Cl. 181.b Fortunæ ptās in nos prorogata. ad Q. fr. 1.17.a Quoties mihi certorum hominum poteſtas erit, quibus recte dem, non prætermittam, &c. ad Lentul. 1.15. Quòd poteſtas mittendi non fuit. Att. a1. 280.4.a De agris ratum eſt, fuit enim populi poteſtas. pro D. ſua, 229.b Quocunque tempore mihi poteſtas præſentis tui fuerit, tu eris, &c. Lentul. 1. 52. Cui ne quærendi quidem de patre poteſtas permittitur. pro Sext. Roſc. 31.b Huiuſce rei poteſtas omnis in vobis ſita eſt, iudices, &c. pro Mur. 144. b Niſi minatus eſſem, tabularū poteſtas mihi facta non eſſet. in Ver. 234.b Poteſtatis & ſapiētiæ coniunctio ſalus eſt ciuitatibus. 1. ad Q. fr. 22. Dictaturā quæ vim iam regiæ ptātis obſederat, funditus ex Repub. ſuſtulit. 1. Phil. 2.a Sylla tribunis plebis ſua lege iniuriæ faciendæ poteſtatē ademit. de Leg. 187.b Nullis comitijs imperium aut poteſtatem aſſequi poſſe. 2. de leg. Agr. 40.a Pereandi poteſtatem alicui concedere. 2. Phil. 330.a Et pictori quas vellet eligendi poteſtatem dederunt. 2. de Inuen. 123.a Hanc vos Tribuno poteſtatem dabitis, pro Domo, 221.b Alicui via reſpirandi poteſtatem dare, pro Quint. 59. Poteſtatem dare vt quid fiat. 3. Attic. 29. Beneficiorum virtutis cauſa tribuendorum poteſtatem Imperatoribus noſtris deſeramus, pro Cornel. Balbo. 30. a Interpellandi facio tibi poteſtatem, pro Roſc. Am. 44.a Q. Mutius faciebat omnibus ſui conueniendi poteſtatem, in Ant. 219.b Sed quid de his rebus dicere vellet, feci poteſtatem, in Cat. 55. Non modo deferendi nominis, ſed ne ſubſcribendi quidem, quum id poſtularet, facerent poteſtatem. 3. Ver. 10.a Cum Prætores diebus aliquot adiri non poſſent, nec poteſtatem ſui facerent, &c. 1. ad Quint. fr. 47. Conueniendi ſui poteſtatem omnibus facere. 8. Phil. 254.a Scio me tibi inſtaurandæ cædis poteſtatem feciſſe. Poſtquam, 214.b Quotiens ille tibi poteſtatem optionemque facturus ſit, vt eligas vtrum velis. in Verr. 61.b Neque ſe alijs videndi poteſtatem eſſe facturum, in Verr. 214.b Gerere poteſtatem, de Leg. 186.b Ius poteſtatemque imperandi habeo. 11. Philip. 312.a Sylla belli gerendi poteſtatem ſolus habet, pro Sext. Roſc. 22.b Vos qui ſummam poteſtatem habetis, pro Sext. Roſc. 23.b Pontifices poteſtatem habent iudicum, de Ar. 246. b Sylla regalem habuit poteſtatem, de Aruſp. reſp. 50. Pater tuus qui eo tempore ſummam tui poteſtatem habuit, in Saluſt. 8.a Proinde quaſi exſcribendi poteſtatem non haberet, in Verr. 75. & 96.b In te P. Fonteius vitæ neciſque poteſtatē haberet, vt in filio, pro Domo ſua, 61.a Si præmij tribuendi poteſtatem nullam haberemus, pro Corn. Balbo, 30.a Cum & lege & S. C. ſtatuendi poteſtatem haberent, Att. 16. 244. 1.a Habere poteſtatem faciendi teſtamenti, de Inuent. 81.b & epiſt. 74.b Habere poteſtatem iudicandi, de Inuen. 81.b Habere ſummam poteſtatem in aliquo loco, ad Q. fra. 1. 1. 4.a Compulſi in poteſtatem meam peruenirent. 15. fam. 19. Quum duodecim ſecures in prædonum poteſtatem peruenerint, pro l. Man. 22. a. Redigere aliquem in ſuam ditionem ac poteſtatem 2. de Leg. Agr. 74. a. Cæſar equites, ſagittarios, elephantos in ſuam Populique Romani poteſtatem redegerit. 5. Phil. 197.a. Si pater vendidit eum, quem in ſuam poteſtatem ſuſceperat, ex poteſtate dimittit, pro Cæc. 71.a. Duo præfecti fabrū Pompeii in meam poteſtatem uenerunt, & a me miſſi ſunt. Att. 9. 177.a.a. Venire in arbitrium ac poteſtatem alicuius, in Verr. 106 b. In poteſtatem hoſtium veniendum eſt, ad Brut. 91, b. Per Poteſtatem auferre aliquid alicui 6. Verr. 27.a. Decernendi poteſtatē aliquibus permittere, poſt red. in Senatu, 2.a. Permittere poteſtatem alicui faciendi aliquid, poſtquam. 204.b. & in Verr. 63. & 187.b. Poteſtatem poſſidere. pro Seſt. 27. Dominationem, poteſtatemque omnium rerum quærere. 2. de leg. Agr. 38.a. An Pop Romanum ?at is quidem omnem poteſtatem ſuam de bonis tradit vobis. pro Flac. 3.a. Cui populus ipſe moderandi & regendi ſui poteſtatem quaſi quaſdam habenas tradidit. 1. de Ora. 135.a. Sed tanquam à magiſtratu, aut ab aliqua poteſtate legitima, &c. 1. Tuſc. 187.a. Poteſtate ea, quam tu ad dignitatem permiſiſſes, ad quæſtum abuteretur. 1. ad Quin. fr. 8. Omnia deorum nutu atque poteſtate adminiſtrari, in Cat. 115.b. Mentes eorum, qui cum aliqua ſtatuendi poteſtate audiant, mouere poſſe, de Ora. 115.b. Cum poteſtate aut legatione in prouinciam proficiſci. 6. Verr 8.a. Qui togatus in repub. cum poteſtate & imperio verſatus eſt. 1. Philip. 13. Exiſſe de poteſtate proprie iratos dicimus, id eſt, de conſilio, de ratione, de mente. 4. Tuſc. 127.a. Omnium rerum poteſtate dominatuque digniſſimus. de Nat. 2. 22. Qui igitur exiſſe ea poteſtate dicuntur, idcirco dicuntur, quia non ſunt in poteſtate mentis. Tuſc. q. 192.b. Quicquid hac poteſtate pictoria poſſum, &c. pro Pomp. 7.b. Publicæ literæ retentæ ſunt in accuſatorum poteſtate. pro Flac. 151.b. Tabulas, qui in patris poteſtate eſt, nullas confecit. pro Cœl. 40.b. Aſſenſio, quæ eſt in noſtra ſita poteſtate. Acad. quęſtio. 10.b.

Nam nihil eſſet in noſtra poteſtate, & ſi, &c. de Fat. 142.b. Lentulus totus eſt in Pompeii poteſtate, Att. 50. b. Propterea quod omnes, quorum in alterius manu uita poſita eſt, magis cogitant quid poſſit is, in cuius ditione ac poteſtate ſunt, quam quid debeat facere, pro Quint. 4. Comprehenſio verborum nullius oratoria æque in poteſtate fuit, de Cl. 190. b. Veſtros portus in prędonum fuiſſe poteſtate ſcitis, pro Pomp. 10. b. Totum ei negotium permiſi, meque in eius poteſtate dixi lore, ad Q. fr. 2. 10. 2. a. Continere in ſua poteſtate aliquos 2. in Cat. 45. a. In poteſtate ſua eſſe, in Rull. 85. pro, liberum eſſe. Petis a me quod in tua poteſtate eſt, ut id tibi facere ne liceat 4. Ver. 105. a. In tua poteſtate eum fore 8. Att. 57. in epiſt. Balbi, id eſt, fore ut tibi pareat, & morem gerat. Quadruplatorum quicquid erat, & habebat in poteſtate 4. Verr. 94.a. Vt hoc diſſidio ac diſſenſione facta oppidum in ſua poteſtate poſſet & Pompeianos habere, pro Syl. 45. a. Habere aliquem in ſua poteſtate, Brutus Cic. 4. 3.a. Atque hoc dabitis, ut opinor, ſi modo ſit aliquid eſſe beatū, id oportere totū poni in poteſtate ſapiētis 2. de Fi. 137.a Tenere aliquem in ſua poteſtate & ditione. 3. Verr. 68.a. Tenere motum animi in ſua poteſtate, ad Quint. fr. lib. 1. 1. 59.a. Gladiatorea quanquam, &c. poteſtate tamen in veſtra continebuntur, in Cat. 110.b. Ptāte tribunorū nata, grauitas optimatum cecidit. 3. de L. 17. Poteſtate neve petēda, neve gerēda, neve geſta, donum ne capianto, neve danto. 3. de Leg. 11. Prędituſ ſumma poteſtate, homo, pro Domo ſua, 85.a. Priuare aliquem poteſtate faciendi aliquid. Metel. lib. 5. 2. 17. a. L. Quintius illud iudicium pro poteſtate dimitti iuſſit. pro Cluen. 33.b. Poteſtates cum Senatus cenſuerit, populusve iuſſerit, ex vrbe exeunto. 3. de Leg. 9. Extraordinariæ poteſtates, pro D. ſua, 58. a. Iiſdem imperijs & poteſtatibus parere. de Leg. 160.b. In poteſtatibus, in imperijs gerendis, pro Font. 281.b. In diuitijs qualis, aut paupertate huiuſmodi fuerit, quemadmodum habuerit in poteſtatibus gerendis animum. ad Her. 3. 106.a.

Poſt.

Aliquot poſt annos, de Or. 134. b. Hic magiſtratus multis annis p. decemuiros inſtitutus. Att. 66. b. P. diem tertium quam, pro Mil. 33. Hoc ſcribis p. diem quartum, quam ab vrbe diſceſſimus. Att. 9. 181. 8. a. Caſtra paucos p. dies habuimus. Att. 5. 108. 5. a. P. genus humanum natum pauci reperti ſunt, qui &c. pro Corn. Bal. 19. a. Duo hęc capita nata ſunt p. homines natos, teterrima & ſpurciſsima, Dolabella & Antonius. 11. Ph. 288. a Vnius p. homines natos fortiſsimi viri, pro Mil 52. a. Longe autem p. natos homines improbiſsimus C. Semilius Glaucia, de Cl. Orat. 119. a. Optimus longe p. homines natos, de Opt. gen. Or. 15. a. Quis p. uinciam homini p. homines natos turpiſsimo, &c. pro D. ſua, 18. a P. iudicia hęc conſtituta, in Verr. a P. me erat vrbs illa 4. fam. 17. in ep. Seru. Sulpitii, pro, a tergo erat. Inſtant p. hominum memoriam paratiſsimi magnificentiſſimique ludi, in Piſ. 51. Bellum inteſtinum ac domeſticum p. hominum memoriam crudeliſſimũ & maximum 2. in Cat. 46. a. Quod nemo vnquam p. hominũ memoriam fecit 5. Verr. 25. a. Qui me duo ſceleratiſſimi p. hominũ memoriam non Conſules, ſed latrones, non mõ deſeruerunt, &c. Poſt red. in Senatu, 8. a. Nemo vnquam p. hominum memoriam paratior, vigilantior, copioſior. a. Aliquot p. menſes is occiſus ē, pro Roſc. Am. 76. a. P. omnia orationem concludere, in Or. 67. a. Nego vnquam p. ſacra conſtituta tam frequens collegium iudicaſſe, de Ar. 246. b. P. te Prætorem, in Verr. 98. b, P. tempus, pro Quint. 31. a. Sexennio p. Veios captos, de Diu. 101. b. Cauſa enim eſt p. vrbem conditam hæc inuenta ſola, in qua, &c. in Cat. 121. b. Mea domus, quam Senatus vnam p. hanc vrbem conſtitutam, ex ærario ędificandam putauit de Aruſp. 247. b.

Poſt, aduerbium.

Reprehendit eas res, quas idem Cæſar anno poſt, & deinceps ſingulis annis adminiſtrauiſſet l Gallia, de Cl. 115. a. Nihil habebã noui, quod p. accidiſſet, quã dediſſem ad te liberto tuo litteras. Att. 92. b. Ita recepi me biennio poſt, de Cl. 94. b. Ac iam illa omittam, neque enim ſunt aut obſcura, aut non multo p. commiſſa. 1. in Cat. 11. a. Hora p. Antiochum, Gabinium neſcio quem ſolidis pictoribus libertum accenſum Gabinii lege Papla condemnarunt. Att. 4. 85. 16. a. Paucis p. diebus quam Luca diſceſſerat. Lentulo l. 1. 9. 24 a. Partim cædere incipiunt eius ſeruos qui p. erant, pro Mil. 207. b. Mitto igitur ad te Trebatium, atque ita mitto, vt initio mea ſponte, p. autem inuitatu tuo mittendum duxerim. Cæſari, lib. 7. 5. 6. a. Conſequens enim eſt, & p. oritur 3. de de Fin. 34. a. Quæ res primo iudices, pertenui nobis argumento, iudicioque patefacta eſt, p. aperto ſuſpicionis, &c. 2. Verr. 11. a. At anno p. Paulus periit. Diu. lib. 2. 56. Tanto p. cur potius, quam continuo queri maluit, pro Cæl. 14. a. Multis p. annis pecunia recuperata eſt, pro Flac. 44. a. Quę nequaquam ſatis deferbuiſſe p. aliquanto ſentire cœpimus, in Or. 57. a. P. viderimus de Capitone, ſi, &c. pro Roſc. Am. 51. a.

Poſtea.

Poſt Cannenſem illam calamitatem primum Marcelli, &c. poſteaque proſperæ res deinceps multæ conſecutæ ſunt, de Cl. Or. 6. a. Miſericordia commoti, &c. p. aliquanto ipſos quoque tẽpeſtas vehementius iactare cępit. 2. de Inu. 236. a. Cedo quid p. pro Mur. 22 a. Quid p. ſi Romæ fui, pro Roſc. Am. 56. a. P. verò quàm profectus es, velim recordere quę ego de te in Senatu egerim, Metello. lib. 5. 2. 12. a.

Poſteaquam.

Sed nunc poſteaquam ſum ingreſſus res eas, &c. 1. Acad. 5. a. P. de meo curſu Reip. ſum uoce reuocatus. Planc. 10. 1. 1. a. P. eſt comperendinatus 6. Verr. 29. a. P. damnatus eſt abſens 4. Verr. 31. a. Quid ergo Aius iſte loquens, quando eum nemo norat, aiebat & loquebatur poſteaquam & ſedem & aram inuenit, obmutuit; de Diu. 123. b, P. mihi renuntiatum eſt, &c. grauiter moleſteque tuli, epiſt. 49. b. P. ego inquirendi cauſa in Siciliam veni, &c. 4. Verr. 96. a. P. ego veni, &c. repente ille abiit. in Verr. 136. b.

Poſterus.

Sed in cæteris artibus, cum dicitur artificioſe, poſterum quodũmodo & conſequens putandum eſt, quod illi ἐπιγεννηματικὸν appellant 3. de Fin. 50. a. Conſequens ac poſterum tempus 1. de Fin. 102. a. Temporis poſteri prouiſio, in Par. 37. a. Cum is apud mulierculam quandam pernoctaret, & ibi diem poſterum commoraretur, pro Cl. 27. a. Nos ea, quę conſecuta eſt poſterum diẽ Nonarum Decemb. pro Syll. 177. b. In poſterum, ad poſterum, in poſteritatem, poſthac, reliquo tempore. Attic. 145. b. In poſterum diem, inquit, diſtulit. pro Deiotaro, 13. a. 3. Verr. 56. Diſtulimus ſermonem in poſterum. At. 284. & 568. b. Differre rẽ in poſterum. epi. 151. b In poſterum præſentiæ, pro Archia, a 1. Homo longe in poſterũ proſpiciens. 2. fam. 15. Sapientes, ac multum in poſterũ proſpicientes iudices reſtiterunt. pro Mur. 54. a In poſterum prouidere. 7. Phil. 229. In poſterum tantum maiores prouidiſſe. 3. de Leg. 38. In poſterum memoria teneant homines. 10. fam. 14. in epi. Planc. Poſtero anno L. Metellus mentionem tui cenſus fieri vetat. 4. Ver. 97. a Id ei poſtera die uenit in mentem, e lege Rupilia ſortiri dicas oportere. 4. Verr. 29. a Verum hæc non in poſteris & in conſequentibus, ſed in primis continuo peccata ſunt. de Fat. 97. b Multum in poſterum prouidens, in Ant. 190. & cõ. Rul. 84. b

Poſteri.

Poſteri eorum ius ſepulchrorum in vrbe tenuerunt. 2. de Leg. 54. Degenerarunt horũ poſteri. 5. de Fin. 22. a Horũ poſteri meliores, de Fin. 127. b. Poſteri noſtri, &c. Poſtquam. 203. b. Poſterorum erit verius iudicium obtrectatione & maleuolentia liberatum. Q. fra. 298. b. Apud poſteros noſtros non vt extinctor coniurationis & ſceleris, ſed author & dux fuiſſe videar, pro Domo, 78. a. Expetantur pœnæ a liberis, a nepotibus, ac poſteris. 3. de Natu. d. 130. a. Dicendi genus quod fuerit in vtroque, orationes vtriuſque etiam poſteris noſtris indicabunt, de Cla. Or. 181. a. Poſteris non eſſe tradendas inimicitias. 14. Att. 23. in epiſt. Ant.

Poſterior.

Thucydides ſummus vir, & paulo ętate poſterior, tantũ mortuum ſcripſit. de Cl. Or. 21. a. Quorum vtrique ſemper patriæ ſalus & dignitas poſterior ſua dominatione, & domeſticis commodis fuit. Att. 10. 9. Hoc eſt, ſua commoda præpoſuit ſaluti Reipubl. Poſterius & nequius iſto nihil eſt, in Piſo. 52. Ita priori poſterius, poſteriori ſuperius non iungitur. 4. Acad. 83. a. Contra poſteriorem nihil dici oportere. 4. Acad. 177. a. Suam ſalutẽ poſteriorem ſalute communi ducere, pro Rabirio perduel. reo. 2. a. Id eſt, poſthabere. Poſteriores cogitationes (vt aiunt) ſapientiores ſolent eſſe. 12. Phi. 321. a To vero ita vitam, &c. vt hæc poſteriora libertate ducas. 13. Phil. 346. a Paria eſſe debent poſteriora ſuperioribus. 3. de Ora. 103. a

Poſtremus.

Tum ut quiſque in fuga poſtremus, ita periculo princeps erat. 7. Verr. 71. a Seruitus poſtremum malorum omnium. 2. Phil. 109. a Reſpõdebo primum poſtremæ tuæ paginæ. Att. 6. 113. 1. a Idcirco arma ſumpta ſunt, vt homines poſtremi pecunijs alienis locupletarentur. pro R. Am. 81. & ad Brut. 16. 6. a De firmiſſimis alia prima ponet, alia poſtrema, inculcabitque leuiora. in Ora. 58. a Ego autem cum illa ſequor, quæ paulo ante propoſui, tum hoc non in poſtremis, de quo cęperam exponere. 1. fam. 43.

Poſterius.

Sed hæc poſterius, & corãm fortaſſe commodiũs. Att. 88. & de Leg. 159. b Ipſe enim Thucydides ſi poſterius fuiſſet, multo maturior fuiſſet & mitior, de Cl. Or. 159. a Poſterius, inquit, iſta videbimus, nunc, &c. pro Quint. 3. b. Iubet iſte poſterius illos ad ſe reuerti. 6. Ver. 57. a

Poſtremum.

Vt veſtigium illud ipſum in que ille poſtremum inſtitiſſet contueremur. 3. de Or. 4. a

Poſtremo

Quæro igitur primum, &c. deinde, &c. poſtremò, &c. de Nat. d. 22. b Deus quid appetat, ad quam denique rem motu mentis vtatur, p. quomodo beatus ſit, de Nat. d. 22. b

Poſteritas.

Idque me non modo vt tu ſentias, ſed ut omnes gentes, etiam vt poſteritas omnis intelligat eſſe factorum, 1. ſam. 55. Omnium ſeculorum poſteritas huius rei immemor non erit. 2. Philip. 68. Poſteritatis commemoratio ad ſpem quandam immortalitatis me rapit. 5. fam. 28. Spe & fructu poſteritatis duci pro Rab. perduel. 100, 22. a Quo in genere ſperare videor Scipionis amicitiam & Lælij notam poſteritati fore, de Amic. 14. a Quum optimus quiſque maxime poſteritati ſeruiat. 1. Tuſcu. 55. a Non vereor, ne quid, parricida ciuium interfecto, inuidiæ mihi in poſteritatem redundet, in Cat. 103. b Salus vrbis in poſteritate illius auaritia interijt. 5. Ver. 109. Domini innumerabiles fieri poſſunt in infinita poſteritate. Att. 12. 241. 16. a

Poſthabeo.

Quòd hoc honore ea nouis hominibus primum me, multis poſthabitis, affeciſtis, &c. de L. Agr. 20. a Vt omnibus rebus poſthabitis, totos ſe in optimo vitæ ſtatu exquirendo collocarent. 5. Tuſc. 3. a.

Poſthac.

Id ne vnquam poſthac accidere poſſit, prouidendũ eſt. in Cat. 122. & 117. b Non accuſabitur p. Attic. 7. 123. 11. a. P. igitur eris

mus cautiores, Gallo, lib. 7. 21. 6. a. Item p. ſi quid opus erit, facies vt ſciam, epiſt. 137. b. P. neque hercule antea negligentes fuimus. Att. 102, & 103. b. Caput meum literarum, ſibi cum illa nihil p. futurum, in Ant. 175. b. Hoſtium ſpolia, &c. p. his præclaris nominibus amiſſis, in inſtrumento ac ſupellectili C. Verris numerabuntur, 6. Verr. 87. a. Scribam p. ad te planius, Attic. 2. 34. 8. a. P. ad ludos venies, noſque viſes, epiſt. 95. b.

Poſthæc.

Inde ambulauit in litore. poſt hęc in balneum. Att. 222. b. Primum nati vitam, &c. deinde ſuum conſilium, &c. p. quid Soſiam velit facere, de Inu. 50. b.

Poſthumus.

Poſthumus Curtius, partium Cæſarianarum 9. Att. 6. Qui eſſet ſecundum poſthumum & natum & mortuum hæres inſtitutus, de Or. 99. b. M. Curius, qui hæres inſtitutus eſſet ita mortuo poſthumo filio, cum filius non modo mortuus, ſed ne natus quidem eſſet, pro Cæc. 39. 2. Poſthumo non nato Curium tamen heredem Coponii eſſe oporteret 2. de Or. 76. Dicuntque vt liberis conſultū velimus, etiā ſi poſthumi futuri ſint, de Fi. 3. 45.

Poſtis.

Poſtis templi vbi ſit, pro D. ſua, 93. An putatis, ſi is poſtem tenuerit, & aliquid dixerit, domum vniuſcuiuſque conſecrare poſſe? pro Dom. 91. Aſt tu te ſcripſiſti ad me quoddam caput legis Clodium in curiæ poſte fixiſſe, ne referri, neve dici liceret. Att. 3. 55. 10. a. Qui parietibus, tectis & poſtibus meis bellum intuliſti, pro D. ſua, 47. a.

Poſtliminium.

Cum ipſius poſtliminii vis quæritur, & verbum ipſum notatur, in quo Seruius noſter nihil putat eſſe notandum, niſi poſt, & liminium. Top. 18. Et quem pater patratus dediderit, is receptus non ſit, poſtliminium eſſe, de Or. 121. b. Non ſolum dedicatione, ſed etiam poſtliminio fit ciuitatis mutatio, pro Cor. Bal. 60. b. Redeunt poſtliminio hęc, homo, nauis, mulus clitellarius, equus, equa quę frena recipere ſolet, in Top. 18. Quod ſi ciui Romano licet eſſe Gaditanū, ſiue exilio, ſiue poſtliminio, &c. pro Cor. Bal. 11. a.

Poſt meridianus.

Poſtmeridiana ambulatio, de Fin. 214. b. Inclinato iam in poſtmeridianum tempus die. 3. de Orat. 11. a. Literæ matutinæ & poſtmeridianæ. Tuſcu. 191. b. & Attic. 12. 26. 6. a.

Poſtmitto.

Quod in alicuius agreſtis periculo non poſtmitteret, id homo eruditus in inſidus doctiſſimi hominis diſſimulandum putaret? pro Cęc. 49. b.

Poſtmodum.

Poſtmodum & in præſentia, opponuntur 10. fam. 74. in epiſt. Pollionis.

Poſtpono.

Omnia poſtpoſui, dummodo pręceptis patris parerem, ad Tironem. l. 16. 29. Id eſt, omnibus poſtpoſitis parui.

Poſtquam.

Vndecimo die poſtquam a te diſceſſeram, hoc literularum exaraui egrediens e villa. Att. 12. 232. 1. a. Quo ille, p. nihil exprimere ab egentibus, nihil vlla vi a miſeris extorquere potuit cohortes in hyberna miſit. de Prou. Conſ. 4. a. Me voluiſſe etiā reliquis omnibus, p. non potuerim, mihi ipſi finem feciſſe belli 7. fam. 11.

Poſtridie.

Ego vt conſtitui adero, atque vtinam tu quoque eodem die: ſin (quid enim multa?) vtique poſtridie. Att. 211. b. P. Iduum 9. Attic. 29. & 12. 54. Et qui de conuiuiis auferantur, crudique p. ſe rurſus ingurgitent. 2. de Fin. 40. a. Quid cauſæ autem fuerit, p. intellexi, quam a vobis diſceſſi, ad Terentiam, lib. 14. 7. 2. a. P. eius abſolutionis in theatrum Corionis Hortenſius introiit. Cælius Cic. 8. 2. 4. a. Inuitat Canniuṡ p. familiares ſuos 3. Offic. 77. a. P. quam tu es profectus, multa nocte cum Vibullio veni ad Pompeium. Qu. fr. 2. 10. 1. a. Hæc ſcripſi p. eius diei ep. 38. b. Tantum vini in Hippiæ nuptiis exhauſeras, vt tibi neceſſe eſſet p. vomere 2. Phil. 74. a.

Poſtulo.

Niſi iniquum poſtulo, de Fin. 42. Tamen quia cauſa poſtulat, non flagitat, pręteribo, pro Quint. 7. Longiorem orationem cauſa forſitan poſtulat, tua certe natura breuiorem, pro Ligar, 23. a. Vt tua fides poſtulat. de Inu. 59. b. Non intelliges, duplicari ſolicitudines quas eleuare tua te prudentia poſtulat, Lucceius Ciceroni filio, lib. 5. 14. 5. a. Ratio quidem & opinio hominum poſtulat fratrem: &c. Att. 6. 114. 2. a. Res hoc poſtulat, vt, &c. de Or. 137. b. Longius, quam res poſtulat, repetita eſt 1. de Inuen. 103. a. Quum tempus, neceſſitaſque poſtulat, decertandum manu eſt, &c. 1. Offic. 114. a. Itaque ea, quale ſit breuiter, vt tempus poſtulat, conſtituo, &c. 2 de Fi. 74. a. Nec iam recuſat, ſed quodammodo poſtulat vt appelletur tyrannus, Att. 11. 10. 8. a. Gabinium tres adhuc factiones poſtulant. Qu. fr. 3. 17. 20. a. Ego Appium eadem lege poſtulaui, epiſt. 122. b. Quis eos ſeruos poſtulauit, pro Mil. 43. Sub. in quæſtionem, Pylius de repetundis eum poſtulauit, epiſto. 116. b. L. Lentulus, qui iam de maieſtate poſtulauit. Quint. fr. 320. b. Præterea ſeruum illum Nicoſtratum, quem nimium loquacem fuiſſe, &c. ab hoc adoleſcente Oppianico in quæſtionem poſtulauit, pro Roſc. Am. 70. Sapientes homines & publici iuris periti Gaditani M. Lepido, Qu. Catulo coſs. à Senatu de fœdere poſtulauerunt, pro Corn. Balbo. 27. Vt amicitia noſtra & tua fides poſtulauit, Cælio, lib. 2. 15. 20. a. Neque quicquam vnquam niſi honeſtum & rectum alter ab altero poſtulabit, de Amic. 69. a. Vt cauſæ natura & temporis ratio poſtulabit, aliquid facere, in Or. 68. a. Nuper quum in P. Gabinium vir fortiſſimus & innocentiſſimus L. Piſo delationem nominis poſtularet 1. Verr. 35. a. Nemo tam imprudens, qui poſtularet vt venderet 6. Verr. 39. a. Cæſari quod poſtularet concedendum eſſe, Att. 205. b. Omnia volo a me & poſtules & expectes, Appio, lib. 3. 10. 6. a. Nam quod tu non poteris aut neſcies, quis noſtrum tam impudens eſt, qui ſcire aut poſſe poſtulet, de Or. 93. Atque hoc tamen te ſcire uolo, me de iſto ſumptu nihil decreuiſſe, niſi quod principes ciuitatum me poſtulaſſent, ep. 37. b. Incipiunt poſtulare, poſcere, minari 5. Verr. 66. a. Poſtulare aliquem, pro D. ſua, 60. Aliquem de ui. Poſtquam 17. Id eſt, deferre, uel accuſare. Poſtulare & expectare aliquid magnum ab aliquo, ad Quint. fratr. 198. b. Aliquid impudenter, arroganter. Academ. quęſt. edit. 2. lib. 2. 116. Conditionem immortalium. Tuſ. 3. 33. Quum Gabinium de ambitu uellet poſtulare, &c. Qu. fr. 2. 2. 24. a. Poſtulare fidem publicam. Att. 2. 39. 3. a. Delationem. 1. Verr. 35. Cœpit Scandilius Recuperatores aut iudicem poſtulare 5. Verr. 115. a. Poſtulare iudicium, pro Quint. 42. & 2. Att. 64. Ius 2. Phil. 81. Geometræ ſolent nō omnia docere, ſed poſtulare, vt quædam ſibi concedantur, quo facilius, quæ velint, explicent, Off. 58. b. Efflagitatur, poſtulatur, poſcitur, in Verr. 56. b. Poſtulatur, vel flagitatur potius hiſtoria 1. de Leg. 4. Iudiciorum leuitate ordo quoque alius ad res iudicandas poſtulatur, &c. 1. Verr. 5. a. Veritas a te poſtulatur 1. de Leg. 3. Ludi poſtulantur ab ædibus, a populo. Off. 45. b. Ad 111. Idus Febr. Seſtius ab iudice Cn. Nerio Pupinia de ambitu eſt poſtulatus. Att. 2. 7. 8. a. Poſtulatus fuiſti lege Licinia, in Verr. 35. b. In eum iudicium de profeſſione iugerum poſtulabatur 5. Verr. 30. a. Poſtulari lege aliqua, in Vatin. 25. Inſolentiſſimi homines ſummis Circenſibus ludis meis poſtulandum me lege Scantinia curant, Cælius Cic. lib. 8. 12. 7. a. Et quum eſſet damnatus, erat iudicium poſtulaturus. Att. 2. 39. 7. a. Nullo poſtulante. 15. fam. 10. Poſtulatum eſt vt Bibuli ſententia diuideretur. Lent. 1. 3. 4. a.

Poſtulatum.

Totum illius poſtulatum cauſamque neglexit. 3. Verr. 44. Hoc commoti dolore, poſtulata Conſulibus, quæ non poſtulata, ſed in illū crimina uiderētur eſſe, ediderūt 4. Verr. 7. a. Poſtulata hæc ab eo interpoſita ſunt, quo, &c. 7. Att. 50. Poſtulatorū ſumma 16. Attic. 11. Reliquum eſt vt accipiantur & remittantur poſtulata per literas 12. Phil. 339. a. Legati Apollonienſes oīa poſtulata de iniuriis unius Deciani detulerunt, pro Flacco. b. Poſtulata edere. 4. Verrin. 7. & 111. Legati ultro ab illo ad nos intolerabilia poſtulata retulerunt. Caſſio, lib. 12. 4. 3. a.

Poſtulatio.

In deprecatione ignoſcendi poſtulatio continetur, de Inu. 75. b. Eodem oſtento telluri poſtulatio debetur de Aruſ. reſp. 28. Aequa & honeſta poſtulatio, pro Roſc. Am. 4 a. Eſt illa quidem impudens poſtulatio. Att. 105. b. Poſtulatio & nominis delatio uariis temporibus fieri ſolitæ, 8. fam. 14. in epiſt. Cæl. Conceſſis poſtulationi tuæ Senatus, pro Mur. 44. a. De te eſt honorifica mentio facta, cum te vnum dicerent poſtulationi L. Seſtii Panſę reſtitiſſe, Quin. fr. 2. 13. 2. a. Poſtulationum formulę, in Verr. 138. b. De ea re ſcriptum eſt, poſtulationes de-

cretas eſſe Ioui, Saturno, Neptuno, Telluri, diis cæleſtibus, de Aruſp. reſp. 18.

Potentia.

Eodem fere tempore factus in agro Piceno Potentiæ nuntiatur terræ motus horribilis cum quibuſdam multis metuendiſque rebus, de Aruſp. reſp. 58.

Potio, Vide Poto.

Potior.

Quod ſi iſtis ipſis voluptatibus bona ætas fruitur, &c. deinde iis quibus ſenectus, etiam ſi non abunde potitur, non omnino caret, de Seneſt. 44. a. Nam & preteritia grate meminit, & præſentibus ita potitur, vt, &c. 1. de Fin. 95. a. An cuncter & tergiuerſer, & iis me dem qui tenent, qui potiuntur? Att. 7. 13 t. 4. a. Otium nobis exoptandum eſt, quod ii, qui potiuntur rerum, præſtaturi videntur, Lentul. 1. 8. 9. a. Gaza omni Macedonum, quę fuit maxima, potius eſt Paulus 2. Off. t t 3. a. Athenienſium potiti ſunt Spartiatæ, ad Her. 32. b. Sunt autem priuata natura nulla, &c. aut victoria, vt illi qui bello potiti ſunt 1. Offic. 33. a. Si eo portu potiti eſſent, de Inu. 74. b. Itaque ſi receptis illis, poſſumus eſſe liberi, vincamus odium, paceque potiamur t 3. Phil. 347. Alterum genus eſt eorum, qui, &c. rerum potiri volunt, in Cat. 39. a. Si exploratum tibi ſit, poſſe illius regni potiri, Lentul. t. 7. 17. a. Cleanthes ſolem dominari & rerum potiri putat, de Fin. 32. b. Acad. q. edit. 1. lib. 2. t 17. Potiri eapetitis corporis voluptatibus, de Fin. 1. 12. Dum ea ciuitas rerum potita eſt, pro S. Roſc. 29. 29. b. Ciuitates, quæ rerum potitæ ſunt, ep. 73. b. Secundum genus cupiditatum, nec ad potiendum difficile cenſet, nec vero ad carendum. Tuſ. 2 46. b. Ad potiundum temere & effrænate incitantur auidæ voluptatis libidines, de Sen. 36. a. Nullas enim conſequuntur voluptates, quarum potiendi ſpe inflammati, multos labores magnoſque ſuſceperant, t. de Fin. 92. a. Et ego doleam, ſi ad decem millia annorum gentem aliquam vrbem noſtram potituram putem? Tuſc. t. 75. Natura iis potiens 3. Tuſc. 71. a.

Potis eſt.

Neque ſanguis vllo potis eſt pacto profluens conſiſtere 2. Tuſ. 66. a. Hic caput ad ſuperas potis eſt demergere partes, Infera lumborum nunquam conueſtiet vmbra, in Arat. b. Hoſpes nō pote minoris, de Cla. Or. 89. a. Id eſt, non poteſt minoris addici aut vendi.

Potior.

Non quo mihi potior ſit officii mei, quam huiuſce ſalutis defenſio, pro Mur. t 24. b. Mors ciuibus Romanis ſemper fuit ſeruitute potior t0. Phil. a83. a. Primum quod videtur eſſe bonus, nemo igitur potior. Att. lib. 6. 30. Id eſt, nemo illi præferendus. Topice, quæ ad vſum potior erat, Top. 22 t. b. Plus pollet potiorque eſt patre filius 4. Tuſc. 1 t 4. a. Potior poſſit eſſe vetuſtate neceſſitudinis t0. fam. 5. Cum in Apricam ueniſſem, &c. nihil mihi potius fuit, quam ut Maſſimiſſā conuenirem, regem familiæ noſtræ iuſtis de cauſis amiciſſimum, Somn. Scip. t. Quod potius ſit, Att. 19. b. Si quid eiuſmodi acciderit, ne quid tibi ſit fama mea potius. Att. 25 t. b. Quare maiorem in modum te rogo, ut rem potiorem oratione ducas, &c. Matius Cic. t t. 49. Itaque ciues potiores ſunt, quam peregrini: & propinqui, quam alieni, de Amic. 18. a. Illa ſemper potiora duxiſti, quæ ad ſapientiam ſpectarent, 3. de Or. 46. Non mihi quidem, cui potiora multa ſunt 15. Att. 7. Id eſt, qui multa habeo quæ anteponam ſeruituti. Qui diligenter hæc, &c. legere aſſueuerit, iudicabit nulla ad legendum his eſſe potiora t. de Fin. t8. a. Potiſſimus inimicus, Acad. q. edit. t. lib. 2. t 5. Næ ille longe aberit, ut argumentis credat philoſophorum, aut ſi eſt crediturus, quorum potiſſimum? 4. Acad. 209. a. Orationibus potiſſimis gratiā referre. Att. 2. 24. 2. a.

Potius.

Nec uero imperia expetenda, ac potius non accipienda interdum, Offic. t4. b. Quæ eius feſtinatio niſi ut ad urbem p. exercitum maximum adduceret? in Ant. t98. b. Conamur opus magnum, ſed tamen nihil eſt, quod potius faciamus. Att. t 50. b. Oratio in qua non uis p. ſed delectatio poſtulatur, de Ora. t38. b. Perpeſſus eſt omnia p. Zeno Eleates, quam conſcios delendę tyrannidis iudicaret 2. Tuſcu. 90. a. Depugna p. quam ſeruias. Attic. 7. t27. 7. a. Vel p. ſiue adeò, atque adeo. in Verr. 94. b. Ex comparatione in qua per contentionem, utrū p. aut quid potiſſimum ſit, quęritur t. de Inu. 24. a.

Potiſſimum.

Cur enim balneas publicas p. conſtituerat? pro Cęl. 50. b. Quanquam pręſtat honeſtas incolumitatī, tamen uiri p. conſulendum ſit, deliberatur, de Inu. 84. b. Ex Conſularibus ſe creauit p. pro Mil. 17. a. Ego eos p. damnare debui? pro Domo 214. b. Cum quærit orator, utrum de duobus potius, aut quid de pluribus p. dicat, ad Heren. 33. b. De hoc igitur loco ſacro uidentur p. aruſpices dicere, de Aruſp. reſp. 246. b. Exiſtat igitur aliquis ex hac ipſa familia, & p. cæcus ille, &c. pro Cæl. 44. b. Vt ſi nautæ certarent, quis eorum p. gubernaret. Off. 18. b. Syracuſana ciuitas (ut eam p. nominem) dedit ipſi ſtatuam 4. Verr. t02. a. Ordienda eſt nobis p. cauſa a deo. t. de Leg. 3t. a. Quærenti iandiu mihi quid ad te p. ſcriberem. Figulo, lib. 4. t3. t. a. In equis triumphantium prætextati p. filij ſedere ſolent, pro Mur. t26. b.

Potiſſime.

Is potiſſime honore affecto defenſor daretur, qui, &c. pro Mur. 3. a. Non potiſſime confirmo 2. de Or. a. Hactenus mihi uideor de amicitia quid ſentirem, potiſſime dixiſſe, de Amic. 24. a.

Poto.

Si potare uelis, tibi de dolio hauriendum eſt, de Cl. t9t. b Totos dies potabatur 2. Phil. 77. Voluptate potandi fruatur aliquis pariter cum aliis: &c. 5. Tuſc. t66. a. Tum ipſum quum uigiliis & fame cruciaretur, clamat uirtus beatiorem fuiſſe, quam potantem in roſa Thorium 2. de Fin. t05. a. de Regulo. Sic Stoicorum iſta magis guſtata, quam potata delectant, Tuſcu. 230. b.

Potus.

Itaque etſi domum bene potus, ſeroque redieram, &c. Trebatio, l. 7. 23. t. a. Adde inſcitiam pranſi, poti, oſcitantis ducis, pro Mil. 42. a. Themiſtocles accepit ſanguinem tauri patera, & eo poto, mortuus concidit, de Cl. Or. 2 t. a.

Potus.

Pars animi immoderato obſtupefacta potu atque paſtu, exultat in ſomno, immoderateque iactatur, lib. 1. de Diuina. 56.

Potatio.

Si modo temperatis eſcis, modiciſque potationibus eſt affectus, de Diu. t. 98.

Potio.

Dulciculæ potionis ſcutellam dare, Tuſc. 3. 40. Tantum cibi & potionis adhibendum, ut reficiantur uires, non opprimantur, de Sen. 32. Quid, quod ne mente quidem recte uti poſſumus, multo cibo & potione completi? Tuſc. 141. a. Quum cibo, potioneque fames, ſitiſque depulſa eſt t. de Fin. 58. a. Latentius potuit (uenenum) abditum aliqua in parte panis, quā ſi totum colliquefactum in potione eſſet? pro Clu. 137. a. Cui cum ipſe poculum dediſſet, ſubito illa in medio potione exclamauit, ſe maximo cum dolore mori, pro Clu. 23. & 25. b. Suſtulit mulierem prima potione medicus, pro Clu. 30. a. Quem cibum igitur, aut quas potiones, &c. t. de Nat. d. 78. Nec iis eſcis aut potionibus ueſcuntur 2. de Na. d. 43.

Præ.

Illi Romam præ ſua Capua irridebunt, illam copiam cum hac per riſum ac per iocum contemnent, agros noſtros cum ſuis conferendos ſcilicet non putabunt, con. Rull. 85. b. Qui in ipſa ſenectute præ cæteris floruiſſet, de Amic. 96. b. Præ cupiditate officij ſui rationem non habet, in Verr. t28. b. Præ cura iocari non poteram, Attic. 95. b. Quæ ſi in illo minima fuiſſent, tamen præ tuis facultatibus maxima putarentur, pro Rabir. perduel. reo, 9. a. Id eſt, Si cum tuis facultatibus conferantur. Præ fletu & dolore, Att. t75. b. Illa nihil fuerunt præ his de uictoria gratulationibus, Att. t38. b. Illa præclara in quibus utilitatis ſpecies præ honeſtate contemnitur, Off. 6 t. b. Non mediusfidius præ lachrymis poſſem reliqua nec cogitare nec ſcribere, Attic. 9. t84. 1. a. Præ lucro prædaque nullius habere rationem 5. Verr. t08. a. Idem poſtea præ mandatis requiſitus, pro Planc. 265. b. Ipſe Conſul in hac cauſa præ me, minus etiam quam priuatus erit, in Verrin. b. Tantam facultatem conſecutum eſſe non me profiteor, ſequutum eſſe præ me fero, de Natura deorum. t. 9. Sum ab illo alienatus, idque præ me fero, Attic. 260. b. Quamobrem fateor, atque etiam Tite Labiene profiteor, & præ me fero, te, &c. pro Rab. perduel. reo, t 1. a. Fortaſſe cæteri rectiores, ego ſemper me didiciſſe præ me tuli. Orat. 2 t0. b.

210.b At beneficio ſum vſus tuo, quod quanquam illud ipſum, quod commemoras, præ me ſemper tuli, &c. 2. Primum enim præ me tuli, me nihil malle, quam pacem, Att. 8.159.9.2. Vt ipſe conſul in hac cauſa, præ me minus etiam, ſi fieri poſſit, quam priuatus eſſe videatur 2. Verr. 23.2. Quorum ille nomen præ metu ferre non poterat, in Ant. 250.b. Præ mœrore loqui non poſſum, pro Planc. 280.b. Præ multitudine eorum, qui legũt, &c. Att. 2.36 5.2. Id eſt, propter multitudinem. Solem prę iaculorum multitudine non videbitis, & ſagittarum vmbra. Tuſcu. 170.b. At contra nobis non tu quidem vacuus moleſtiis, ſed prę nobis beatus. Sulp. 4.4.6.2. Reliquum eſt Quirites, vt vos in iſta ſententia, quam præ nobis ferris, perſeueretis, in Ant. 193.b Vocem vnam præ nobis indicem veſtrarum erga me voluntatũ tuliſtis con. Rull. 60.b. Vna ex tribus his rebus præ nobis eſt ferenda, vt nihil aliud niſi docere velle videamur. de Ora. 137.b. Diuitiæ nec magnum bonum, & præ rectis honeſtiſque contemnendum, de Fin. 122. b. Omnium minas atque omnia pericula prę ſalute ſua leuia duxerunt 4. Verr. 111.2. Prę ſe alios pro nihilo ducere, in Verr. 116. b. Prę ſe neminem ducere hominem, ad Her. 30. b. Ille qui accipit iniuriam, meminit, & præ ſe fert. 2. Clodius Sampſiceramo negat, cęteris præ ſe fert & oſtẽtat 2. Att. 38.3.2. Actio præ ſe motum animi fert, de Or. 164.b. [illegible] autem hanc habent, eamque præ ſe ferunt. Att. 136.b. Ille qui ſtillantem prę ſe pugionem tulit, in Ant. 166.b. Poetæ qui cum magnam ſpeciem doctrinæ ſapientiæque præ ſe tulerunt, audiuntur, &c. Tuſc. 190. b. Præ ſe ferre 1. Phil. 8. & 12. 323. Præ ſe ferre & confiteri facinus, pro Mil. 109.b. Præ ſe ferre probitatem quandam & ingenuitatem. Acad. q. edit. 2. lib. 1. 14. In miſera vita, nihil prædicabile, glorioſum, & præ ſe ferendum, Tuſc. 238.b. Affectionis ratio perſpicuam præ ſe gerit coniecturam, de Inu. 65.b. Iſque ſe ita putat Atticum, vt veros illos præ ſe pene agreſtes putet, de Cla. Ora. 157.2. de Hegeſia. Etiam videtis Iudices, vt omnes deſpiciat, vt hominẽ præ ſe neminem putet, pro Roſc. Am. 80.2. Prę ſolicitudine ac ſtomacho multa ſcribere non poſſum. Att. 181.b. Niſi ſpeciem præ te boni viri feras. Off. 40. b. Interea Vellei noli quæſo præ te ferre, vos plane expertes eſſe doctrinæ. 2. de Nat. d. 34. Atticum quanti facias, præ te ſoles ferre. Att. 265. b. Quod meis comitiis nõ tabellam, &c. ſed vocem viuam præ vobis, &c. tuliſtis 2. de L. Agr. 20. 2.

Præbeo.

Me libenter prębeo credulum. Att. 15.389.1.2. Quod ſi duriorem te eius miſere & afflictæ fortunæ prebes, non contendam ego aduerſus te. Att. 14.310.2.2. Spiritum vitalem & ſalutarem prębet animantibus aer temperatus 2. de Nat. d. 175.2. Miniſtros ſe prę bent oratoribus infimi homines apud Grecos mercedula adducti 1. de Ora. 98. 2. Perfugium & ſolatium aduerſis rebus prębent ſtudia, pro Archia 12. 2. Copiam rerborum populo cum multa cõcurſatione, magnoque clamore prębebat, de Cl. Or. 131.2. Ego autem Antonio facillimum me prębui. Att. 14.22. Ad VIII. Idus Aprilis ſponſalia Craſſipedi prębui. ad Qu. fr. 2. 14. Id eſt, celebraui conuiuium ſponſaliorum. Superbum ſe prębuit in fortuna, quam putauit noſtram foré. Att. 8. 148. 1. 2. In literis mittendis, te nimium exorabilem prębuiſti. Qu. fr. 1. 2. 13. 2. Te quoque magnopere M. Fanni quęſo, ut qualem te iam ante populo Romano, prębuiſti, quũ huic quęſtioni iudex prępeſſes, talem te & nobis populo Romano hoc tempore impertias, pro Roſc. Am. 7. 2. Deinde quod in Britannia non minus quam Philotheoron te prębuiſti, ad Trebat. 7. 26. 2.2. Pręberet ſe ducem ac principem huic animanti, de Vniu. 59. Pro amore noſtro rogo atque oro, te colligas, virumque prębeas, Fadio, lib. 5. 18. 1.2. & 15. 17. 6. 2. Suum quiſque noſcat ingenium, acremque ſe & bonorum & vitiorum ſuorum iudicem prębeat 1. Off. 159.2. Os ad male audiendum quotidie prębeat, Att. 1. 13. 8. 2. In omni genere ſe equabilem prębeat. Tuſ. 2. 109. 2. Appetitum rationi obedientem prębeamus. 1. Off. 184. 2. Quum in oppidis & ciuitatibus amicorum non legatum populo Rom. ſed tyrannum libidinoſum, crudelemque prębueris 3. Verr. 58. 2. Id eſt, geſſeris te non tanquam legatus, ſed potius vt ſolent ſe gerere tyranni libidinoſi. Prębere amentiam ſuam ad gloriam alicui 13. Phil. 36 2. Animum ad perniciem alicuius moderatum, & ad rerum euentum leniſſimum. Qu. fr. 3. 19. 5. 2. Aſſiduitatem, pro Deiot. 30. 2. Cateruam, in Piſ. 33. Lachrymas dolori alicuius 3. Att. 23. Munus, pro Syl. 41. Nomen & perſonam mutam, pro D. ſua, 103. Teſtibus tacitum os. 5. Verr. 33. 2. Se adiutorem 10. Phil. 286. Se attentum auditorem 3. de Nat. d. 2. 2. Dignum ſe ſuis maioribus. Trebatio, lib. 2. 17. 6. 2. Se docilem 1. Tuſc. 23. 2. Se duriorem fortunę alicuius 14. Att. 22. in ep. Ant. Se facilem in hominibus audiendis, admittendiſque, ad Quint. fr. 1. 1. 48. 2. Gratum ſe de bene meritis. pro Planc. 74. 2. Se hominem in malis, ep. 254. b. Se miniſtrum voluptatem. Somn. Scip. 33. Miſericordem in re, in teſtimonio religioſum ſe pro Cęc. 19. 2. Moderatum ſe in aliqua re. 2. Off. 107. 2. Spectatores ſe otioſus alicuius calamitatis 2. Off. 36. 2. Patientem & impigrum ſe 7. Verr. 22. 2. Placabilem ſe alicui. Att. 10. 207. 1. 2. Se quoquomodo in re aliqua 4. Verr. 50. 2. Vegetum acremque ad aliquid agendum ſe 1. de Diu. 109. 2. Se victimam Reipub. 2. de Fin. 5 2. Sin me id facere noles, te mihi ęquum prębere debebis, ad Curionem, lib 2. 1. 4. 2. Prębere uenenum alicui, Toſc. 1. 80. Vocem ſuam Poſt red. ad Quir. 8. Legibus 6. Verr. 8. 2. Vti ſeruis, ut mercenariis ad operam exigendam, & iuſta prębenda 1. Offic. 64. 2. Crudelitati Pœnorum corpus Reguli prębitum eſt lib. 3. de Nat. d. 115. 2.

Præbitor.

An tu id agis ut Macedones non te regem ſuum, ſed miniſtrũ & præbitorem putent? 2. Off. 76. 2.

Præcaueo.

Prouidere ante, & pręcauere, pro Planc. 260. b. Atqui ea ſunt animaduertenda peccata maxime quæ difficillime præcauentur, pro Roſc. Am. 68. 2. Aut niſi feciſſet, præcaueri potuiſſe, de Inu. 74. b. Cum videtur præcaueri potuiſſe, ſi prouiſum eſſet, Tuſc. 201. b. Quibus ab eſt ad præcauendum intelligendi aſtutia, ſibi iniecto terrore mortis, horreſcunt 5. de Fin. 55. 2. Ex Pacuuio.

Præcauens.

Qui te incautum fortaſſe nunc tuo loco dimouere potuerunt, prouidentem ante, & præcauentem nunquam certe mouebunt, pro Planc. 43. 2.

Præcautus.

Res mihi præuiſa atque præcauta eſt, in Verr. 221. b. Quod a me ita præcautum atque ita prouiſum eſt, &c. Att. 2. 6.

Præcellens.

Vir & animo & virtute præcellens, pro Cor. Bal. 59. b. Omnibus rebus præcellentiſſimus vir 6. Verr. 67.

Præcelſus.

Enna autem, vbi ea quę dico geſta eſſe memorantur, eſt loco præcelſo atque ed. 6. Verr. 95. 2.

Præcentio, Vide Præcino.

Præceps.

Aliquis manu demotus & actus præceps, pro Cęc. 294. b. Ille demens & iampridem ad pœnam exitumque præceps, de Aruſp. reſp. 47. Præceps amentia aliquis, pro Mil. 65. 2. Errabas Verres, & vehementer errabas, &c. præceps amentia ferebare 7. Verr. 94. Præceps furor de Aruſp. reſp. 1. Lubricum genus orationis adoleſcenti non acriter intelligenti ſępe præceps, in Piſ. 54. Conſiliis omnibus præceps & deuius homo 5. Phil. 191. Subitus diſceſſus, & præceps profectio. Att. 9. 131. 11. Prędceps ſcelere, pro D. ſua. 109. Præceps & lubrica via, pro Flac. 81. 2. Nullo labore tuo præcipiti furori reſtitiſſem. pro D. ſua, 70. 2. Agũt eum præcipitem pœnæ ciuium Romanorum, &c. 3. Verr. 4. 2. Si ſaxis aliquem de fundo præcipitem egeris, pro Cec. 44. Præcipitem in forum deiicere 6. Verr. 77. 2. Cęcum & præcipitem me ferri confitear in cauſa, pro Planc. 4. 2. Obſequium multo moleſtius, quod peccatis indulgens, præcipitem amicum ferri ſinit, de Amic. 75. In prępcipitem locum ſe committere. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 63. Vt cum præcipitem perturbetis ex ea ciuitate, quam, &c. ad Her. 26. b. Præcipitem progreſſum, inconſtantem reditum uide 12. Att. 53. Id eſt, temerarium progreſſum & ſine conſilio. O meam calamitoſam & præcipitem ſenectutem. ad Octauium 44. Celeritate quadam dicendi præcipiti uolubilis homo, pro Flac. 38. 2. Præcipites celi partes, de Diu. 84. b. Propter tot, tantos, tamque præcipites caſus, de Or. 143. b.

Præceptio, Præceptor, Præceptrix, Præceptum, Vide Præcipio.

Præcipito.

Fibrenus ex eo loco præcipitat in Lyrem 2. de Leg. 5. Nec eſt illus hebetior ſenſus in vobis, ſicut in illis, vbi Nilus ad illa quę Catadupa nominantur, pręcipitat ex altiſſimis montibus, ea gens que illum locum accolit, propter magnitudinem ſonitus, ſenſu audiendi caret, in Somn. Scip. 19. 2.

Suſtinenda eſt potius omnis aſſenſio, ne præcipitet, ſi temere proceſſerit, Acad.q.edit.2.lib.2.63. Vt ſi poſſe putet eum, qui ſe e Leucade præcipitauerit, ſuſtinere ſe cum velint. Tuſc.217.b Præcipitare iſtbuc quidem eſt, non deſcendere de Nat.d.1.63. Ex altiſſimo dignitatis gradu præcipitari, pro Dom.75.a. Si quã do his ludentes mioamus præcipitaturos alicunde, extimeſcũt. 5.de Fin.55.a.

Præcipitans.

Sol iam præcipitatus, de Or.162.b. Præcipitantem igitur impellamus, & perditum proſternamus, pro Clu. 32.b. Quod ſi fuiſſet, fidem eandem, curam maiorem adhibuiſſes, me certe ad exitium præcipitantem retinuiſſes. Att.3.27. In amni præcipitã te numerum notare non poſſumus 3.de Or.103.a. Præcipitante Republ. vehementem me fuiſſe atque fortem, pro Syl.a. Tu tuo præcipitaote iam & debilitato Tribunatu, auſpiciorum patronus ſubito extitiſti, pro D.ſua, 32.a. Impellere præcipitantes, aut vrgere, iacentes, certe eſt inhumanum, pro Rab. Poſth. 1.a.

Præcipitatus.

An quod adoleſcens præſtiti, &c. id nunc ætate præcipitata commutẽ, ac me ipſe retexam? Matius ad Cic.11.49. Qui ſe præcipitatos ex locis ſuperioribus dicerent, pro Cæc.37.b.

Præcerpo.

Non præcerpo fructum officii tui, non alienam mihi laudem appeto 6.Verr.72.a.

Præcertatio.

Mihi tecum præcertatio non eſt, ideo quod, &c. 4. ad Heren. 194.

Præcido.

Nunqoam reo cuiquam tam humili, tam nocenti, tam præciſe negaui, quam hic mihi plane ſine vlla exceptione præcidit. Att.121.b. Per abſciſſionem ſi cũ incipimus aliquid dicere, præcidimus, ad Her. 41. b. Quod quia plane quum in Formianum veniſſet, præciderat, aſperius ad te de eo ſcribere ſolebam Att. 10.50. Id eſt, præciſe negarat, Breui præcidam. Cat.53. Præcide, inquit, ſtatue aliquando quid libet 4.Acad.241.a. Da mihi hoc, iam tibi maximam partem defenſionis præcideris 4. Verr. 107. a. Velim quærere nunc ex ipſo Metello quidnam ſua vi & authoritate mihi ex hac oratione præciderit 4.Verr.119.a. Amicitiã magis decet ſenſim diſſuere, quam repente præcidere. Off.1.169 Præcidere fiſtulas, quibus aqua ſuppeditatur alicui loco, pro Rab.perducl.reo, 24.a. Licentiam, libertatemque viuendi ſibi præcidere 5.Verr.3.a. Manum alicuius gladio 2. de Inu.164.a. Naues præcidere aut incendere 9.Atti. 14. Is ſibi ipſe reditum præcidit, in Piſ.40.a. Præcidere & abſcindere ſermonem, vt hic qui, &c. nolo plura dicere, ad Her. 41. b. Spem iudicii corrumpendi præcidere 3.Verr.13.a. Cleomenes anchoras præcidi imperat, in Verr.253.b. At Cinna Collegæ ſui Conſulis Cn. Octauii præcidi caput iuſſit 5.Tuſc. 40. Cotem nouacula poſſe præcidi, de Diu.1.61.

Præciſus.

Præciſa defenſio 5.Verr.127.a. Hic Catulus arriſit, & ſimul, præciſa, inquit, mihi quidem dubitatio eſt, quoniam, &c. 2. de Or.16.a. Oppreſſa ab impiis ciuitas opitulandi poteſtate præciſa, ad Brut. 35. Tenediorum libertas, ſecuri Tenedia præciſa eſt 2.ad Q.fr.25. Præciſa ſalus 3.Att.31.

Præciſe.

Prouidentia mundum adminiſtrari præciſe dicitur, plene autem & perfecte, prouidentia deorum mundum adminiſtrari 2. de Nat. d.54. Nunquam ego cuiquam, &c. tam præciſe negant, quam hic mihi plane ſine ulla exceptione præcidit. Att.8.15.

Præciſio.

Præciſio eſt, quum dictis quibuſdam reliquum, quod cœptũ eſt dici, relinquitur incboatum ad Her.lib.4.194. Et huic contraria ſæpe præciſio eſt, &c.3.de Or.112.

Præcino.

Non vero illud non eruditorum temporum argumentum eſt, quòd & deorum puluinaribus, & epulis magiſtratuum fides præcinunt 4.Tuſc. 7.a. Quis eſt ex gigantibus illis, &c. qui hoc tam nouo, tantoque motu non magnum aliquid deos populo Romano præmonſtrare & præcinere fateatur? de Aruſp. reſp. 18. a.

Præcentio.

Tui ſacerdotii ſunt thenſæ, curricula, præcentio, ludi, libationes, epulæque ludorum, de Aruſp.reſp.19.

Præcipio.

Nos erimus etiam in omni deſperatione fortes, vt tu tamen idem & hortaris & præcipis. Luc.l.5.13.10.a. Et tu te mihi præcepiſti, epi 9.b. Præcipiat licet gaudia, omnes te dii oderunt 13. Phil. 381. Præcipere conſilium aliquod 8. Att. 30. Id enim eſt maxime vitandum, & de hoc vno minime eſt facile præcipere, &c.1.de Or.65.a. Ingenii magni eſt præcipere cogitatione futura 1.Off.114. Portu ſoluentibus ii, qui iam in portum ex alto inuehuntur, præcipere ſummo ſtudio ſolent, & tempeſtatum rationem & locorum, pro Mur.3.a. Quod ſi exequi nequeas, poſſis tamen Scipioni præcipere & Lælio, de Sen.82.b. Recte etiam præcipi poteſt in amicitiis, ne quis, &c. de Amic. 64 a. Illud potius præcipiendum fuit, vt, &c. de Amic.54.a. Ad præcipiendi rationem delapſa eſt oratio mea 1.ad Q.fr.13.

Præcipitans, Præcipito, Vide Præceps.

Præceptum.

Præceptum Apollinis, vt ſe quiſque noſcat, Tuſc. 1.43. Tenẽdum eſt hoc officii præceptum, ne quem vnquam innocentem iudicio capitis acceſſas 2.Off.71.a. Præcepta, Græce dicuntur, Θεωρήματα. Fat.9. Præcepta firma, ſtabilia, coniuncta naturæ. Off.1.9. Præcepta apud eos ipſos non valent, niſi admodum paucos, a quibus inuenta, diſputata, conſcripta ſunt, Tuſc.2.8. Abundare oportet præceptis & inſtitutis philoſophiæ 1.Off.1.a. Præceptis dialecticorum & oratorum ſic parere, vt legibus. Aca.q. edit.2.lib.1.4. Diſciplina Hermagoræ dat rationes certas & præcepta dicendi, &c. tamen habent ordinem, & quaſdam errare in dicendo non patientes uias, de Cla.Ora.143. Philoſophi nulla dant præcepta dicendi de Or.122.b. Huic puero uiuendi præcepta dabitis, pro Flac.166.b. Præcepta de re militari cuiptam dare, de Or.115.b. Præcepta medicorum dici uere non poſſunt, ſi quæ inſcii imperitique pro ſalutaribus mortifera cõſcripſerint. 2.de Leg.11. Contrita & communia præcepta diſcere 1. de Or. 68.a. Qui dicendi præcepta traderent 2.de Or.42.a. Ariſtoteles tradidit præcepta plurima diſſerendi in Ora.62.a. Præcepta & quaſi uias quæ ad eloquentiam ferrent, tradere, in Ora.78.a. Et enim ſi eſt diuinatio quælibet natura, a præceptis artis proficiſcitur, de Fat.2. Præceptis bonis cõtẽtus 3.Tul. Id eſt, prægustatis & ante captis. Tuis monitis præceptiſque omnis eſt abiiciẽdus dolor Luceio, lib.5.13.9.a. Quorum præceptis ſimus eruditi, apud eos ipſos, quod ab iis didicerimos, uelimus expromere 1. ad Qu.fr.22.

Præceptio.

Præceptio de officio propria eſt Stoicorum, Academicorũ, & Peripateticorum. Off.1.9. Præceptionis ratio 1.ad Her. 2.

Præceptor.

Hunc tu, cum authorem & præceptorem omnium conſiliorum, totiusque uitæ debuiſſes habere 2.Phil.39. Præceptoris eſt docere, quemadmodum queri quidque conueniat, & unum aliquod, aut alterum, non omnia, quæ eius generis erunt, &c.3. ad Her.133. Hoc etiam fortiorem me puto, quam teipſum præceptorem fortitudinis, Luc.lib.5.13.5.a. Neque diſiuncti doctores, ſed iidem erant uiuẽdi præceptores atque dicendi 3.de Or. 31. Magiſtros artium liberalium & uiuendi præceptores habere 1.de Inu.52.a.

Præceptrix.

Sapientia eſt enim una, &c. qua præceptrice in tranquillitate uiui poteſt 1.de Fin.35.

Præcipuus.

Niſi in multitudine optimorum ciuium impetus animi meĩ fuerit ſingularis, & opera præcipua, nihil uolo, &c.ep.149.b. Id quod iſtius præcipuum eſt 5. Verr. 111.a. Vt enim cætera paria Tuberoni cum Varo fuiſſent, &c. hoc certè præcipuum Tuberonis fuit, &c.pro Lig.16.a. Præcipuum ius de Aruſp. 12. Nunc iſta habet iuris idem quod cæteræ, nihil præcipui. Att.6. 27. Amorem quendam præcipuum in eos qui procreati ſunt, ingenerat natura.1.Off.20.a. Præcipuum illum & proprium ſententia dicenda amouebo. de Prouinc. Conſ.1. Præcipuam cauſam habere ad ius obtinendum.13. fam.6. Præcipuam aliquam fortunam poſtulare, aut communem recuſare.6.fam.1. & 4.47. Præcipuum mihi incommodum impendere.11.Att.5. Id eſt, non commune cum cæteris. Propoſitum vel præcipuum nominare. 3.de Fin.82.a. In communibus miſerijs præcipuo quodam dolo ſe angi. Seruio, lib.4.31.a. Domus publico omni præcipuo & humano, diuino iure munita. Att.247.b. Partes meæ in ea cauſa præcipuæ fuerunt, pro D.ſua, 8.a. Nam ſunt in animo præcipua quædam, de Fin.71.b. Tua præcipua, & Tibi cum alijs communia, quaſi contraria.6.fam.16. Communibus, tum præcipuis malis

malis oppreſſus.Att.11.222.1.a.Præter cæteros ꝑcipuum quod mihi Conſuli fuit,priuato cum cæteris cõmune eſt.pro Syl.6.a Tum communibus, tum pręcipuis patris tui periculis commouebatur, pro Syl.169.b.

Præcipue.

Non enim mihi tã mea ſalus chara fuit,in qua pręcipue ſum ab illo adiutus,&c.ad Curionem, lib.2.5.16.a.Nihil ſibi appetit p.Pompeius,vult ſe in communi atque eodem quo cęteri iure viuere.2.de L.Agr.64. Sed vereor ne quia complures tibi p. commendo,exęquare videar ambitione quadam commẽdationes meas.Acilio,lib.13.33.1.a. Debere iſti generi p.hominum videmur.Quin.fr.1.1.42.a.Decorus p.eſt deo color albus.2.de Leg.72.a.Ergo homini,qui cęteris animantibus pręſtat,p.a natura nihil datum eſſe dicemus? 2.de Fin.176.a. Neq; ego nunc p.de Conſularibus diſputo, vniuerſi Senatus communis eſt iſta laus, pro Syl.183.b. P.dolere.6.fam.12. Id eſt,præter cæteros Hæc vna res in omni libero populo,maximeque in pacatis tranquilliſque ciuitatibus p. ſemper floruit , ſemperque dominata eſt.de Or.2.In mea ſalute p.ſum ab illo adiutus,ep.21.b.Diligẽtia p. nobis colenda eſt 2.de Or.81.a. Labor in hoc defendendo p.meus eſt,ſtudium vero cõſeruandi hominis,commune mihi vobiſcum eſſe debet,pro Rab.perd.reo,2.a.Vicetini M. Brutum p. obſeruant.Brutus Cic. 11.19.2.a. Vnum illud te p.rogo. ad Appium,lib.3.8.33.a.Nequid tibi p.timendum putes,eo animo ſis velim,Planc.4.14.10.a.

Præciſe,Præciſio,Præciſus,vide Præcido.

Præclarus.

Cõſcientia præclara. Att.10.195.5.a.Fama præclara de Afranio. Att. 7. 144. 2.a Egregia quædam & præclara indoles 1.de Or.65.a.Laudatio præclara 4.Verr.9.a. Plena & præclara pecunia,pro Roſc.Am.4.a.Ad diſcẽdum iuuentuti pręclara res , pro Seſt.83.a.Opima & pręclara preda,pro Roſc.Am.5.a. Præclara voluntas atque omni laude digna,pro D.259.b. Quid autẽ pręclarum,non idem arduum? Tuſc.lib.3.71. Magnificum & pręclarum genus dicendi.2.de Ora.50.a. Pręclarum illud eſt,&,ſi quęris,rectum quoq; & verum,vt eos,qui nobis chariſſimi eſſe debeant,ęque ac nosmetipſos amemus: vt vero plus, fieri nullo pacto poteſt. Tuſc.3.62. Pręclarum & propinquum prædiũ,pro Roſc.Am.79.a.O præclarum cuſtodem ouium (vt aiunt) lupũ? 3.Phil.143.a.O dij immortales pręclarã defenſionem? 6. Ver. 7.a.O commemoranda iudicia,pręclaramque exiſtimationem noſtri ordinis.2.Verr.26.a,Indole pręclara iuuenis, admirabilique conſtantia,ad Brut.10.3.a , Pręclara & luculenta reclamatione veſtra factum pulcherrimum Martialium comprobaſtis.4.Philip.155.a.Multi erant præterea præclari in philoſophia,& nobiles.1.de Or.24.Omnia præclara,rara.Lęl.67. Cum præclara quædam & magnifica didiciſſet. Orat.198.b. Eximia pleriſque & præclara,parua ducere,&c.1.Off.96.a Minime miror te tuis præclaris operibus lætari,ep.1.7.21.a.

Præclare.

Viuitur cum ijs,in quibus pręclare agitur, ſi ſint ſimulacra virtutis.Off.10.b.Vt ſecum pręclare agi arbitraretur, ſi &c.5. Verr..58.a.Pręclareque agi ſecum putet,ſi &c. Acad.q.ed.1.li.2.118.Cum illo vero quis neget actum eſſe p. de Amic.9.P.Senatus enim faciem ſecum attulerat.8. Phil.249.a.Dicitur p.a ſapientibus,vultu ſępe lęditur pietas , pro Roſc.Ami.28.a.Pacem vult M.Lepidus.P.ſi talem poteſt efficere , qualem nuper effecit.13.Phil.249.a.Vir excellens p.de Cl. Or.169.b.P.explicare.1.Acad.q.48.a.P.facis,quum,&c.3.de Fin.13.a.P.igitur fecitis Trib.plebis,qui,&c.3.Phil.141.a. In eo Chryſę eſt ſimulacrum p.factum e marmore.6.Verr.86.a.P.geſſit ſuum negotiũ, pro Roſc.Cõm.20.a,Etſi non ſum neſcius , quę tua poteſtas ſit, tibi negotium datum eſſe a C.Cæſare,non iudicium p.intelligo,ep.13.8.3.a,Quis hoc non perſpicit, p.nobiſcum iri,ſi &c.3. Ver.6.a,Ego eum te eſſe , qui , &c.p.memini. Marc. lib.4.7.3.a, P.vendidiſti.13.Att.13.

Præcludo.

Nam maritimos curſus pręcludebat hyemis magnitudo,pro Planc.78.a.In perpetuum tibi curiam pręcluſiſti, in Piſ.88.b. Iam omnem orbem terrarum,&c. ciuibus Romanis iſta defenſione pręcluſeris 7.Verr.132.a.

Præcluſus.

Facile oſtendam tua crudelitate in alios , omnes tibi aditus miſericordię iudicum iam pridem eſſe pręcluſos 7.Verr.1/.a.

Præco.

Iuriſconſultus preco actionum 1.de Or.121. Grauis preco, pro Planc.256.b. Citat uoce maxima preco legatos Acmonenſes,pro Flac.26.b.Dicit unus & alter breuiter, nihil interrogatur,pręco dixiſſe pronuntiat.3.Verr.53.a.Illi pręco faciebat audientiam,ad Her.41.b.Si palam pręco iuſſu tuo pręedicaſſet nõ decumas frumenti,ſed dimidias uenire partes 5.Verr.52.a.De quo homine pręconis vox prædicat, & pretium conficit , huic acerbiſſimum uiuo uidentique funus ducitur: &c. pro Quint. 29.a.Haſtam in foro ponere,& bona ciuium uoci ſubiicere preconis 1. Offic.122.a. Pręconi ſubiiciantur horti. 12. Attic. 53. Et pręconi publico ſubiicere , pro Seſt. 46.a. O fortunate, inquit,adoleſcens, qui tue uirtutis pręconem Homerum inueneris,pro Archia, 18.a.Per pręconem uendere aliquid 3. de Nat. d.122. a. Alicuius uictum ueſtitumque neceſſarium ſub pręcone cum dedecore eſſe ſubiectum, pro Quint. 18. a. Vt Cyprius rex,&c.cũ omnibus bonis ſub pręcone ſubiiceretur , pro D.ſua, 42.a.Pręcones ludorum Gymnicorum,ep.69.b.Itaque me non ſinguli uoces pręconum,ſed una uoce uniuerſus populus Conſulem declarauit,con.Rull.66.b.

Præconium.

O meum miſerum acerbumque pręconium,pro R. P.28.a. Omnes mandari uerſibus eternum ſuorum laborum pręconiũ facile patiuntur,pro Arch.198.b.Vt mihi non ſolum pręconiũ, &c.ab Homero Achilli tributum eſſe dixit,ſed,&c. Luc. lib.5. 12.28.a.Ligarianam pręclare uendidiſti:poſthac quicquid ſcripſero,tibi pręconium deferam.Att.13.13.Reſcripſit eos,qui facerent pręconium,uetari eſſe in decurionibus,qui feciſſent, nõ uetari 6.fam.49 Eos,qui aliquãdo pręconium feciſſent, in municipiis Decuriones eſſe non licere.Lepte,lib.6.18.2.a. Domeſtico pręconio ſtultitie ſue quamplurimos teſtes colligere 2. de Or. 48. a. Cuius uox in pręconio queſtum preſtitit, pro Quint.16.b.

Pręcognoſco.

Quo ſi latro pręcognito noſtro aduentu,rurſus in Italiam ſe recipere cœperit,Bruti erit officium occurrere ei. Plancus ad Cic.10.15.9.a.

Præcordia.

Iram in pectore , cupiditatem ſubter præcordia locauit Plato.1.Tuſc.34.a,Hunc tegit obſcurus ſubter præcordia veſper,in Arat.b, Cum tam in pręcordijs conceptam mortem contineret. Tuſc.169.b,Fœlix rurſus quum is ipſe annulus in pręcordijs piſcis inuentus eſt.5.de Fin.158.a,De Polycrate.

Præcultus.

Sunt autem alij quidam perfecti animi habitus ad virtutem quaſi pręculti & pręparati rectis ſtudijs & artibus,in Par.42.

Præcurro.

Auditio & cogitatio,quę ſtudio & diligentia præcurrit ætatem,de Or.120.b,Horum vterque Iſocratem ætate præcurrit, in Or.101.Iudicium præcurrit amicitia,tollitque experiendi poteſtatem,de Am.56.a,Atque hęc,non vt vos,qui mihi ſtudio pene præcurritis, excitarem , locutus ſum.in Cat.91.a, Homo iners,ſine officio,&c.nullis amicis ſeptus, hominem plurimorum ſtudio præcurrat,&c.de Petit.Conſ.19 a,Efficiendum autem eſt,vt appetitus rationi obediant , eamque neque præcurrant,neque propter pigritiam aut ignauiã deſerant.1. Off.141. Sed ita a principio inchoatum eſſe mundum,vt certis rebus certa ſigna pręcurrerent.1.de Diu.191.a,Neque hoc quicquã eſſet turpius,quam cognitioni & pręceptioni aſſertionem approbationemque præcurrere.1.Acad.65.a,Cui quanquam faueo,tamẽ illum ætati ſuæ præſtare cupio,vobis verò illum tanto minorẽ pręcurrere vix honeſtum eſt.3.de Or.127.a

Præcurrens.

Vt primordia rerum & quaſi pręcurrentia,in quibus ineſt aliquid argumenti.in Par.5.a,Ex conſentaneis & pręcurrentibus & repugnantibus,de Or.124.a

Præcurſio.

Alia autem pręcurſionem quandam adhibent ad efficiendum,&c.in Top.30.a,Itemque illi,qui ab hoc diſſentiunt,confitentes nõ fieri aſſenſiones ſine pręcurſione viſorũ,&c.de Fat.33.

Præcurſor.

In omni calumnia pręcurſorem habere & emiſſarium.7. Verr.82.a,

Præda.

Capta crudeliſſime ex fortunis alicuius pręda , pro D. ſua, 113.a. Quas nulla pręda vnquã improbe parta minuit, ſed &c. 1.de Fin.79.a,de prouinc.conſul.22.a,& de Fin.1.41.Illum putabam retinere poſſe exercitum pręda ante parta, &c.de Prouinc.74.b,Preda Reip.8.Phil.239.Id eſt,deprędatio.Prede, loco ma-

co magiſtratum accipere.in Saluſt.274.b, Quum ea res non ſolum prouinciæ ſaluti, verumetiam ipſi prædę eſſe poſſet.7.Ver. 64.a,Effice,ne quem pœniteat, Remp.quam ſpem prædę & rapinarum, ſequi maluiſſe. Caſſius Cic.lib.12.20. Proponere ad Prædam vrbem,bona,& fortunas ciuium.4.Philip.158.a, Prædam reliquam conceſſimus militibus,equis exceptis.5.Att.41. In prędam inuitare 4.Verr.19.Ex pręda,ex manubiis aurum & argentum ad eos peruenit 2.de L.Agr.62.a.Accumulat aurum ex præda,ex manubijs,ex coronario,&c.con.Rull.77.b Maximos quæſtus,prædaſque feciſſe 5.Verr.99.a.

Prædor.

Veruntamen cum eſſet omnibus in rebus apertiſſime,impudentiſſimeque prędatus 3.Ver.93.a. Tuus apparitor parua mercede populi conductus,de aratorum bonis prædabitur 3.Verr. 156.a.Ex alterius inſcitia prædari 3.Off.94 a. Sed ſpes rapiendi atque prędandi occæcat animos eorum 4.Phil.158.a.

Prędator.

Quos ego vtroſque Quirites,in eodem genere prædatorum, direptorumque pono 2.in Cat 40.a.

Prædiator,Prædiatorius,Vide Prædium.

Prędo.

Nefarius prędo.3.de Ora. 2.a.Prędo iuris 2.Verr.2. Prædo rerum diuinarum & humanarum,pro Seſt.21.Templorum omnium atque tectorum,totiuſque vrbis prædo,pro D.ſua,108.a. Germaniæ prædones ſingulis arboribus cauatis nauigãt 6.Ver. 18.a.Prędonum terror quantus vbique fuerit ante Pompeii victoriam,pro L.Man.21.21.Si cui nauiganti,quem prędones inſequantur,deus dixerit, Eiice te de naui,Tuſc.189.b. Plures captiuos acerbe quam prędones necari, de Nat. deo. 3.127.a. Vrbes piratis prędonibuſque patefactæ, in Verr.168.& ad Her.15.b.

Prædico.

Ego de te oratore ſic prędico,vnum te eſſe,&c.de Or. 136.b. Mihi inimico,vt prędicas,tuo,in Cat.102.De quo homine prę conis vox prædicat,&c.pro Quint. 9.b. De ſe autem hoc prædicat,Antiocho Ebutii ſeruo imperaſſe,vt,&c.pro Hęc.18.a. Prædicat enim palam, & militibus oſtendit, &c.Att. 9.180. 6.a. Quam prædicant in fuga,fratris ſui membra in his locis,qua ſe parens perſequeretur,diſſipauiſſe,pro L.Man. 15.a.de Medea. De hoc vt exiſtimabas,prędicabas,pro Quint.Roſc.48.b. Ne ipſi ſua voce ſe victores eſſe prędicent,ep.69 b.Auus tuus P. Naſica tibi ędilitiam prędicaret repulſam,pro Planc.269.b.Erantque multi,qui libenter id quod dixi, de illis oratoribus prędicarent de Orat.108.b.Si palam pręco iuſſu tuo prędicaſſet, in Verr.156.b. In ipſum Pompeium authorem (vt prędicare eſt ſolitus) conſiliorum ſuorum inuehi cœpit,de Aruſp.255.b.Honorate & honorifice & grauiter multa de aliquo prædicare 11. Phil.314.a.Glorioſius de ſeipſo prędicare,pro D.ſua,72.a. Deforme etiam eſt,de ſeipſo prędicare falſa pręſertim, & cum irriſione audientium imitari militem glorioſum 1. Off.191. Mihi iſta licet de me vera cum gloria prædicare,in Piſ.1.a. Repulſam alicuius alteri prędicare, pro Planc. 41.a. Victores ſe ſua voce prędicare, Luc. lib.5.15.32.a. Virtutem alicuius optime prędicare,pro Arch.15.a.Noſtra ſemper feretur & prędicabitur L.Lucullo dimicante cum interfectis ducibus depreſſa hoſtium claſſis,&c.pro Arch.16.a.Atque ita prędicaretur cum donari virtutis ergo.de Opt.gẽ.244.b. Themiſtocles dixit ſe eius vocem libentiſſime audire, a quo ſua virtus optime prędicaretur,pro Arch.189.b.Glorianda ,prędicanda, & prę ſe ferenda beata vita 5.Tuſc.71.

Prædicans.

Ignoſces mihi de me ipſo aliquid prędicanti,ep.70.b.

Prædicatio.

Acerba prędicatio pręconi futura eſt 2.de L.Agr.54.a. Beneficiorum alicuius prędicatio non grata potius quam arrogãs, de Aruſp.reſp.14.a.Prędicatio de laude alicuius,pro D.ſua 23 Nefarie ſocietatis prędicatio 5.Verr. 119.a. Si,in mediocri ſtatu ſermonis ac prędicationis res tuę eſſent, nihil abs te eximiũ poſtularetur 1.ad Qu.fr.31.Philoſophi in eo ipſo,in quo prędicationem nobilitatemque fugiunt, prędicari de ſe ac nominari volunt,pro Arch.19.Homo vita atque factis, &c.ſua ſpe ac prędicatione abſolutus 2. Verr. 2.a.Tua prędicatione factum eſt,vt ei tantum debere uidereris 9.Att.53.

Prædicator.

Qui ſui facti,ſui iudicii,ſui beneficii voluit me eſſe, vt apud eoſdem vos iudices nuper in alia cauſa fuerim, & prędicatorem,& authorem, pro Cor.Balb.5.a. Itaque quanquam & Pompeio plurimum te quidem ipſo prædicatore ac teſte debebam: &c.Lent.lib.1.32.

Prædicabile.

Nec in miſera vita quicquam eſt prædicabile aut gloriandũ, nec in ea quæ nec miſera ſit,nec beata 5.Tuſc.37.

Prædico.

Moneo,prædico,ante denuntio,qui aut deponere,aut recipere,&c.2.Verr.23.a. Cum dii immortales monent de optimatiũ diſcordiis,de clariſſimorum ciuium diſſenſione prędicunt,cum principibus cædem portendunt,in tuto collocant Clodium, de Aruſp.reſp.49.a.Bellum non obſcure nobis paulo ante prædixerunt aruſpices de Aruſp. reſp. 16.a. Quos ego iam multis ac ſummis viris ad me venturos id temporis eſſe prædixeram 1.in Cat.7.a.Prædicere alicui impendentes calamitates, Diu.2.4 a. Prædicere ex fulgoribus oſtentiſque,Diu.2.20.Futura prædicere & intelligere 1.de Diu.3.a.In multos annos ſolis defectiones prædicuntur 2.de Diu.25.a.Scylax totum Chaldaicum prędicendi genus repudiauit 1.de Diu.132.a.

Prædicens.

Quo in bello nihil aduerſi accidit non prędicente me Cæc. 6.6.14.a.

Prædictus.

Quis eſt qui id non totum in iſtius ludos prædictum & reſpõſum eſſe fateatur? de Aruſp.reſp.27.a. Defectiones ſolis & lunæ in omne poſterum tempus cognitę prędictęque ſunt 2. de Nat. 229.a.Qui hęc Chaldæorum natalitia prædicta defendunt 2.de Diu.70.Tum omnia eueniunt quæ prædicta ſunt, de Na.d.2.9. Si omnia veteribus,& prędictis inſtitutis acta eſſe dicerem,pro D.ſua,237.b.

Prædictum.

Ad deos placandos alii ſacerdotes conſtituti, &c. ad interpretanda alii prædicta vatum 2.de Leg.50.a.Nominat etiã Panætius, qui vnus e Stoicis aſtrologorum prædicta reiecit 2.de Diu.131.a.Augurum prædictis multa incredibiliter vera cecidiſſe 2.de Leg.59.a. Quare quando, vt augures & aſtrologi ſolent,ego quoque augur publicis ex meis ſuperioribus prędictis conſtitui apud te authoritatem augurii & diuinationis meę,debet habere fidem noſtra prędictio 6.fam.21.

Prędictio.

Prędictio & notatio cuiuſque vitę ex natali die 2. de Diu. 69.Mali prędictio tum probatur, quum ad prędictionem cautio adiungitur 2.de Diu.43. Diuina prędictione qui non uteretur,qui rex vnquam fuit? 1.de Diu. 81.Prędictiones furibundę ariolorum & vatũ.Diu.1.4. Fatorũ veteres prędictiones Apollinis vatum,de Aruſp.reſp.16.a.Prędictiones vero & pręſenſiones rerum futurarum, quid aliud declarant, niſi hominibus ea quę ſint oſtendi, &c.2.de Na.d.5.

Prædiſco.

Quę in foro agenda ſunt,exercitatione quaſi ludicra prędiſcere & meditari,de Or.1.71.a.

Præditus.

Certa ętate prędītus,de Inu.79.b. Amentia & audacia prędītus 4.Verr.72.a.Nulla,aut humili aliqua arte prędītus, & mediocris homo,pro Clu.7.a.pro Arch.187.b.Adoleſcens rectiſſimis ſtudiis atque optimis artibus præditus,pro Cęl.42.b. Homo illa authoritate & ętate prędītus 5. Verr. 51. Authoritate præditus & miſeria 7.Verr.85.a.Homo ſapiens & iſta authoritate & poteſtate prędītus,qua tu es,pro Roſc.Am. 91. a.Is non ſatis habet auaritiam ſuam pecunia explere, niſi etiam crudelitate ſanguinis prędītus ſit,pro Sext.Roſc.43.b.Cupiditate ſingulari,audacia,ſcelere præditus homo 1. Verr. 4.a. Dignitate magna prędītus puer 2.de Inu.122.a. Paruis opibus ac facultatibus prędītus 1.Ver.38.a.Gloria ingenii ſumma prędītus, pro Archia 7.a.Singulari virtute, conſtantia, grauitate prędītus vir,pro D.ſua,31.a.Prędītus ingenio excellenti, de Fin.5.63. Prędītus maximo ingenio.Tuſc.1.23. Leuitate prędītus, egeſtate,perfidia,pro Flac.5.a.Luctu præditus miſer,pro Roſ. Am. 13.Magiſtratu ſummo prędītus vir 6. Verr. 78.a. Mente prędītus 4. Acad. 157.a. Sapiens & alta mente prędītus homo,pro Mil.15.a.Non vt paruo metu præditus ſit,ſed ut nullo, Tuſc.5. 58.a.Bonitate ſingulari & modeſtia prędītus, pro Domo,85.a Prędītus opibus & copiis, Lęl.47. Homo omnibus ornamentis prędītus, in Verr.78.b.Vir ſummis ornamentis honoris, fortunę,uirtutis,ingenii prędītus Qu.Hortenſius,pro L. Man. 35.a. Prędītus pietate & induſtria,Acad.q.edit. 2. lib. 2.1.Poteſtate ſumma prędītus uir pro D.ſua,65.a. Prudentia & exercitatione prędītus uir,pro Clu.68.a.C. Curius ſummis ueſtris beneficiis,

cijs maximiſque rebus geſtis,ſummo ingenio & prudentia prę-
ditus,pro Pomp.48.a.Pręditus benis rationibus.4.ad Her.216.
Religione ſumma & authoritate præditus homo,pro Clu.41.a.
Sacerdotio ampliſſimo præditus, ad Att.l.8.147.3.a.& 2.Phil.
86.Sapientia prędit us prope ſingulari. Seruio,lib.4.3.2.a.Ani-
mo & ſenſibus prędit us mundus.1.de Nat.d.14.Spe optima prę
ditus,pro Flacco,1.a,& 2.Verr 6.a.Spe ſumma & animi & inge-
nij præditus adoleſcens,pro Cæl.17.a.in Ant.169.b.Studio ve-
nandi vel pilæ præditus.de Amic.64.a.Studijs literarum doctri
naq; prędit us.Acilio.lib.13.31.3.a.Mens eſt motu prędita ſem-
piterno.Tuſc.162.b.Timore prędit um , deformatum & decolo-
ratum corpore mortuum conſtat eſſe.ad Her.2.81.a.Vitio per-
ſpicuo & grandi ꝑditum poſuimus exemplum.1.de Inu.100.a.
Diuina mente & conſilio præditi homines.2.de L.Agr.88.a.
Summi homines,& ſummis ingeniis præditi,de Or.85.b.Multi-
tudine infinita,varietate admirabili præditi ſiderum errores,
de Vniu.41.Quidam neque eo nomine,neque numero præditi,
vt digni ſint,qui aut,&c.de Inu.76.b.Diuinitate pręditæ imagi-
nes.1.de Nat.d.164.a , Deos membris humanis eſſe præditos,
de Natu.d.60.b, Quos tum eodem ſtudio præditos dilexerunt.
Læl.64.Sed tamen eos ſtudio optimo, iudicio minus firmo præ
ditos docere non alienum eſt.Or.199.b

Prædium.

Prædium Mutinenſe.10.fam.29.Dotalia prædia.Att.15.329.
14.a,Prædia ruſtica.8.fam.27.in ep. Cæl.pro Roſc. Amic.24.a,
Vrbana prædia.5.Ver.172.a,Fructus prædiorum abeunt in ſum
ptus,ad Att. lib.11.210.2.a, Prædiorum gens nulla, pro Corn.
Balbo,46.De iure prædiorum ſanctum fuit apud Romanos in-
re ciuili,vt in his vendendis vitia dicerentur.quæ nota eſſent vē
ditori.Offic.3.84 Merecdes dotalium prædiorum.13. Atti.12.
A M.Laberio C.Albinus prædia in æſtimationem accepit,quæ
prędia Laberius emerat a Cæſare.13.epiſt.17.Fructuoſa prædia
colenda ac tuenda pater filio tradiderat, pro Roſc. Amic.24.a,
Scripſi me tamen in prædijs meis eſſe. Att.113.b,In bonis præ-
dibus prædijſque vendendis.in Verr.100.a

Prædiolum.

Aedificata belle prædiola noſtra , & ſatis amœna. Att.16.8.
Sed mea prædiola tibi nota ſunt,Cæl.2.15.7.a , Cur non ſim in
his meis prædiolis,quæ ſunt huius temporis,&c.12. Att.53.

Prædiator.

Prædiator is ſcilicet qui de iure prædiorum reſpōdere ſole-
bat,12.Att.15.Apuleius ꝑdiator liberalis.12.Att.18. Procura
tores Cornificij & Apuleiū ꝑdiatorē videbis.12.At.241.8 & 2.

Prędiatorius.

Q. Scæuola ille Augur,cum de iure prædiatorio conſulere-
tur,hō iuris peritiſſimus,conſultores ſuos nonnunquam ad Fu
rium & Caſellium ꝑdiatores reijciebat,pro Corn.35.& 36.

Præco.

Qui heſterna etiā concione incitati ſunt,vt vobis voce præi-
rent quid iudicaretis.pro Mil.2.Adeſſe,vt mihi pręeatis,poſtē-
que teneatis,pro D.ſua.240.b,Ad quorum etiam cognitionem
& vſum corroborati , natura ipſa præeunte deducimur. 5.de
Fin. 104. a,

Præfari.

Nos autem ridicule,ſi dicimus,ille patrem ſtrangulauit,ho-
norem non pręfamur,ſin de Aurelia aliquid aut Lollia,honos
præfandus eſt· Peto,lib.9.54. Idcirco omnibus rebus agendis,
quod bonum,fauſtum,fœlix,fortunatumque eſſet,præfabātur,
1.de Diu.165.a, Quę de deorū natura,&c.pręfati ſumus , hunc
habeant terminum,de Vniu.47.a,Cętera addit,quę ſi appelles,
honos præfandus eſt.2.de Fin.51.a

Pręfatio.

Quę porro pręfatio tuę donationis fuit? 5.Verr.162.a

Pręfectura, Pręfectus, vide Pręficio.

Pręfero.

Auaritiam pręfers,qui ſocietatem coieris de municipijs,&c.
pro Roſc.Am.52.Siniſtra manu retinebat arcum,dextra arden-
tem facem pręferebat.6.Ver.66.a,Cui adoleſcentulo non ad li-
bidinem facem pręluliſti? 1.in Cat.9.Vos denique in tantis te-
nebris erroris & inſcientię clariſſimum lumen pręuliſtis men-
ti meæ,pro Syl.30.a,Quem vos hominem a ſe ortum , homini-
bus nobiliſſimis omnibus honoribus prætuliſtis? 6.Phil.215.a,
Maiora ꝑferant faſces illi ac ſecures dignitatis inſignia , quàm
potentiæ.Q.fr.292.b,Faſces,quas ſibi cum ipſa præferret , orbē
omnium peragrauit terrarum,in Ver.225.& 240.b,Cum ipſi na
turæ pātrioque amori prætulerit ius maieſtatis atque imperii.

de Fin.1.18.Pręferre aliquē omnibus.Att.150.b,Salutem Rei-
publicæ ſuis commodis præferre,pro L.Man.50.a,Se alijs pre-
ferre.2.de Or.186.a,Præferre ſenſus aperte.10.fam.16.in epiſ.
Planc. Id eſt , oſtendere quod eſt in animo. Tędas pręferre.6.
Verr.95.a,

Pręficio.

Tum ſeditioſos homines Reipublicę præficiebant, pro Flac.
12.a,Cuius pecuniæ deportandæ M. Catonem præfeciſti , pro
D.ſua,217.b,Pręfecit deus animum vt dominum & imperantē
obedienti corpori,de Vni.27.Cęſar Brutū Galliæ pręfecit,epi.
84.b.Deum pręfecit mundo Ariſtoteles.1.de Natu. d.48.a, Tu
me comitijs pręrogatiuę primum cuſtodem præfeceras.Poſt re
dit,in Senatu.15.Et hunc procurationi certum magiſtratū ꝑfe-
cerat.2.de Leg.104.a , Nec erat ſuperiore honore vſus , quem
præficerem.ep.26.b,In ipſa Italia quem cuique regioni aut ne-
gotio præfeciſſet.Att.156.b,Vt is eam pecuniam tractaret,quē
ipſe pręfeciſſet.in Ver.248.b,An aliquem curatorem pręficere,
qui ſtatuis faciundis præeſſet? 4. Verr. 101.a , aliquem ducem
exercitui,pro D.ſua,69.a,aliquem in exercitu,pro Seſt.34.ali-
quē alicui negotio,epiſt.16.b.& pro D.ſua,238.b,Regioni ali-
cui,aut negotio aliquem.Att.lib.10 194.1.a, Pecori aliquem,
pro Planc.51.a,Nec locus in materia inuenitur, cui diuinatio-
nem præficere poſſimus,de Diu.111.b,Imperatorem alicui bel
lo præficere,pro L.Man.34.a,Primum contendam a Q.fr.vt ſe
præfici patiatur.Att.82.b,Imperator tantis rebus præficiendus.
pro Pomp.9.b,

Præfectus.

Nihil tibi ex iſta laude centurio , nihil præfectus decerpit,
Pro Marcel.132.b,Quidā præfectus Antonij,in Verr.63.b,Dux
Præfectuſque claſſis.7. Verr.71.a , Off.1.153. Cenſor præfectus
moribus,de Cl.Or.179.b,pro Clu.102.a, Quādiu hic erit no-
ſter hic præfectus moribus,parebo authoritati tuæ,ad Papiriū,
lib.9.15.13.a,Cum hyberna legato præfectoq; tradidiſſes,euer
tiſti miſeras ciuitates,in Piſ.98.b,His vtitur quaſi præfectis li-
bidinum ſuarum.Poſt reditum in Senatu.13. De quinq; ꝑfectis
quid Pompeius facturus ſit,faciam vt ſcias.Att.70.b

Præfectura.

Nullum erat Italiæ municipium,nulla colonia,nulla præfe-
ctura,&c.pro Seſt.25.a, Omnis præfectura,regio , viciniras no-
ſtra,pro Rab.95.b.Præfecturam petiuit,negaui. Att.5.110.10.a
Promittere prefecturam alicui.Att.6.111.9.a,Præfecturam ne-
gotiatori denegatam queretur.6.Att.7.Tu es e municipio anti
quiſſimo Tuſculano,hic eſt e præfectura Atinati, non tam pri-
ſca,pro Plan.262.b,Quum e præfectura Reatina Romā venien
ti noctu duo iuuenes cum equis albis dixiſſent,regem Perſem
illo die captum,Senatui nuntiauit.2.de Natu.d.9.a,Dare præ-
fecturas alicui.Att.6.111.10.a

Pręſidens.

Erras,erras;nam exultantem,& præſidentem tibi.Reprimen
validæ legum habenæ,atq; imperij inſiſtent iugo.3.de Ora.91.a
Sic homines ſecundis rebus effrænatos,ſibiq; ꝑfidentes,tanquā
in gyrum rationis & doctrinæ duci oportere.Off.1.127.

Pręfinio.

Sed ego cætera non tam reſtricte præfinio,&c.2.de Leg.76.a
Neque de illo quicquam tibi præfinio,quo minus ingenio me-
cum contendas.7.Verr.137.Sed eo vidiſti multum , quòd præ-
finiſti,quo ne pluris emerem.7.fam.6.Præfinire diem alicui,de
Prouinc. Conſ. 76.b,Præfinire diem operi.5.Verr.13. Tu vero
vt videtur.Nam præfinire, non eſt mecum. Tuſc.5. 17. Præfini-
re ſucceſſori diem, de Prouinc. Conſ.30.a, A Platone ſumptus
funerum præfinitur ex cenſibus,a minis quinque ad minam.2.
de Leg.183.106.

Pręfinitus.

Deinde aliquāto poſt eam diem venerunt,quæ dies lege præ-
finita eſt,pro Roſc.Am.77.a,Etenim quod ſuperiore parte le-
gis præfinitum fuit,&c.id rurſus liberum infinitumq; fecerunt.
1.de Leg.5.a,Cal.Ianuarias tibi præfinitas eſſe.ep.86.b

Pręfractus.

Thucydides autem præfractior,nec ſatis (vt ita dicam) ro-
tundus. in Ora.23.a

Pręfracte.

Ego etiam cum Catone meo diſſenſi , nimis mihi præfracte
videbatur ærarium vectigaliaq; defendere.3.Off.118.

Pręfulcio.

Per fortunas,&c.primum illud præfulci atque præmuni quæ
ſo,vt ſimus annui,ne intercaletur quidem.5.Att.25.

Præſulgeo.

Prefulgeo.

Ne aut obcæcentur tenebris imagines, aut ſplendore prefulgeant. ad Herr.a1.b

Pręgeſtio.

Prægeſtit animus iam videre, primum lautos iuuenes mulieris beate ac nobis familiares. pro M. Cælio.53.

Pręgnans.

Quum prægnans hunc ipſum Dionyſium aluo contineret, ſomniauit ſe peperiſſe ſatyriſcum.1.de Diu.71.a, Is vxorem ſuã interrogauit, eſſetne prægnans, eaque ſe eſſe reſpõdit. pro Clu. 25.a, Paterfamilias, qui vxorem prægnantem in prouincia reliquiſſet, de Ora.100.b

Pręgrediens.

Ora uobis eorum ponite P. C. ante oculos, &c. latera tegentes alios, ſequẽtes alios, alios prægrediẽtes amicos.13.Phi.345.

Prægreſsio.

Dicent, ſi omnia fato fierent eiuſmodi, vt nihil fieret, niſi prægreſſione cauſæ, confitendum eſſe fato fieri omnia. Fat.33.

Pręguſtator.

Sex. Clodius præguſtator libidinum tuarum. pro Domo.20.

Prętudico.

Quod nondum Senatus cenſuit, nec populus Rom. iuſſit, id arroganter non præiudico, neque reuoco ad arbitrium meum. ad Brut.8.in epiſt. Brut. Apud eoſdem qui magiſtratu abierint, edant & exponant quid in magiſtratu geſſerint, deque ijs Cenſores præiudicent.3.de Leg.67.a. De aliquo homine non modo præiudicare, ſed etiam grauiſſime iudicare. in Verr.182.b. Satiſne cauſæ ſit, quare de aliquo maiore maleficio, de quo iudicium comparatum ſit, pręiudicatur.2.de Inuent.165.a Cur non Habiti exẽplo vſus es, vt per illũ qui attuliſſet venenũ, de hoc præiudicaretur? pro Clu.137.a. Hoc eſt, præiudicium fieret.

Præiudicatus.

Tantum opinio præiudicata poterat, vt etiam ſine ratione valeret authoritas. de Nat.d.1.8. Quaſi præiudicata res ad has cauſas deferri ſoleat. pro Rab. Poſth.127.b. Primum id quod æquiſſimum eſt, vt nequid huic præiudicati afferatur. pro Clu. 3.a. Re ſemel atque iterum præiudicata. pro Clu.37.a

Prętudicium.

De quo non præiudicium, ſed plane iudicium iam factum putatur.1.Verr.7.a. Cur non eius damnatione aliquid ad hoc iudicium præiudicij comparaſti. pro Planc.45. Exceptio, extra quam in reum capitis præiudicium fiat. de Inu.69.b. Quum hoc diceret Metellus, præiudicium ſe de capite C. Verris, per hoc iudicium nolle fieri.5.Verr.128.a. Non oportet in recuperatorio iudicio eius iudicij, de quo inter ſicarios quæritur, præiudicium fieri.2.de Inu.164. De Bibuli edicto nihil noui præter illam exceptionem, de qua tu ad me ſcripſeras, nimis graui præiudicio in ordinem noſtrum. Att.6.111.25.a. Iudicium accuſatoris in reum pro aliquo præiudicio valere. pro Mur.138.b. Præiudicia de aliquo facta eſſe a iudicibus. pro Clu.19.& 29.b. Quum ijs duobus præiudicijs iam dãnatus eſſet. Pro Clu.46.a.

Pręlabor.

Piſces quorũ alter paulũ prælabitur ante.2.de Nat.d.163.a

Prælígo.

Os autẽ obuolutũ eſt folliculo & præligatũ. de Inu.2.232.a

Pręlium.

Cum hoc calamitoſum prælium fieret. Diu.1.69. Pręliũ difficile magnumque. de Fin.4.26. Fatale pręlium. Caſſio, lib.15. 15.5.a. Prælium Pharſalicum. pro Deiot.149.b. Pręlium rectũ hoc fieri. Tuſc.218.b. Clodius cum pręlium commiſiſſet, vulnus accepit. pro Mil.118.b. Committere pręlium cum aliquo. Att. 131 b. Cæſar ſecũdum prælium fecit.14. Phil.401. pro Deiot.8. Monet igitur eum, vt caueat ne prælium ineat. Off.8.b. Cum A. Poſthumius cum Octauio Manilio prælio dimicatur.2.de Nat.d.8.& 1.ad Q. fr.4. Prælio illo fatali.15. fam.41. In pręlio concidere. Tuſc.1.73. In huiuſmodi certamine ac prælio, &c.a. in Cat.44.a. Vidimus tuam victoriam præliorum exitu terminatam. pro Marcel.133.b. Exitus preliorum ſunt incerti.6.fam. 11. Salinator ea arce Tarentina multa prælia pręclara fecit.2. de Ora.151.a. Thucydides autem res geſtas & bella narrat & prælia, grauiter & probe. in Or.16.a. Scribis pęlia te mea cauſa ſuſtinere. Dolabellæ, lib.9.12.4.2. Prælijs decertare. de Prouinc. Conſ.75.b. Frãgere prælijs aliquos. de Prouin. Conſ.16.a. Noſter exercitus prælijs vſus erat ſecundis. pro L. Man.16.a. Pręlijs ſubijci.8.Att.38.

Pręlior.

Acriter & vehementer præliatus ſum, vt, &c. Att.[illegible] t.1.a

Prælians.

Eudemus pręlians ad Syracuſas occidit.1.de Diu.95.a

Præloquor.

Via hoc erat præloquutus. quum ego Appium Cenſorem eadem lege poſtulaui. Cælius Cic.lib.8.12.7.a

Præluceo.

Quòd bona ſpe prælucet in poſterum. Læl.22. Ego meis maioribus virtute mea praeluxi: vt ſi prius noti non fuerunt, a me accipiant initium memoriæ ſuæ. in Saluſtium.3.a

Præludium.

Præludium illud & portentum L. Antonius inſigne odium omnium hominum, &c.14.Phil.390.a

Pręmando.

Dicitur mihi tuus ſeruus anagnoſtes fugitiuus vardaei eſſe, de quo tu mihi mandaſti, ego tamen terra marique vt conquireretur præmandaui.5. fam.23.in epi. vatinij.

Pręmaturus.

Quòd præmatura denunciatio boni ciuis imparati quàm eſſet periculoſa, ex caſu collegæ videbã.10.fam.16.in epi. Planc.

Præmeditor.

Ea qua me fingere poſſim, & præmeditari quo animo accedam ad vrbem.6.Att.32. Sapientis eſt, quicquid homini accidere poſſit, id præmeditari, ferendum modicè, ſi aduenerit, eſſe. 11.Phil.293.a. Accuſator dicet eum vſque adeo promeditatum fuiſſe, quod ſibi eſſet vſu uenturum, ut, &c. ad Her.2.40.a. Craſſus oſtendit id ſe in foro optime iam præmeditatum facere, quod etiam tum poterat domi cum laude meditari. Off.42.b

Præmeditatio.

Hæc igitur præmeditatio futurorum malorum lenit eorum aduentum, quæ venientia longe ante uideris.3.Tuſ.25. Præmeditationem rerum futurarum male reprehendunt Peripatetici. Tuſ.3.30. Diuturna præmeditatione impetus eorum & euentuum frangere. Tuſc.3.28.

Præmitto.

Præmittebatque de ſtipatoribus ſuis qui ſcrutarentur arculas muliebres.2. Off.34.a. Antonius præmiſit mihi odioſas literas hoc exemplo. Att.10.197.15.a. Cum equitatu in aliquem locum præmittere aliquem. Brutus Cic.15.5.a. Fannius præmittitur in Siciliam cum imperio. Att.7.134.3.a

Pręmium.

Ampliſſimum præmium ex omnibus præmijs virtutis, ſi eſſet habenda ratio præmiorum, gloria eſt. pro Mil.47.a. Præmium ex lite.4.ad Herr.181. Quod enim eſſet præmium dignitatis, quod populus Roma. eum huius maioribus ſemper detuliſſet; huic denegaret? pro Flac.1. Præmiũ perpetuæ virtutis.10.fam. 21. Præmij ratio.2.de Inu.205. Præmij nullius ſpe hoc faciam, ſed doloris cauſa.8.fam.49.in epiſt. Cæl. Ita ſacerdos precata à dea dicitur, vt illis præmium daret pro pietate, quod maximũ homini dari poſſit a deo. Tuſc.173.b. Quod ei præmiũ dari par fuiſſet. pro Rab.97.b. Perſoluere meritum præmium alicui. pro Mil.112.b. pro Cælio, 55.a. Quibus pro tantis rebus nullũ præmium virtutis, nullum inſigne honoris, nullum monimentum laudis poſtulo.3.in Cat 69. Non ſupplicium deprecaser, ſed præmium poſtularem. pro Rab. perduel. reo.23.a. Propoſuit præmium Xerxes qui inueniſſet nouam voluptatem.5. Tuſc.31.a. Si præmium ſibi propoſuiſſet. Offic.3.115. Tribuere alicui præmium ſub aliqua conditione. pro Archia, 10.a. Licebat enim celerius legis præmio.4.Acad.1.a. Præmio & pœna Rempublicã contineri Solon dixit. ad Brut.34. Totam Remp. prouinciæ pręmio vendidiſti. in Piſ.10. Erant recte factis pręmia, peccatis ſupplicia.3.de Nat.d.64. Et præmia, poſtea tamen liberaliter tribuit. in Verr.84.b. Data ſunt mihi pro hac induſtria præmia tanta, quanta antea nemini. pro Mur.7.a. Præmia pacta a candidatis.3.ad Q.fr.21. Legibus & præmia propoſita ſunt virtutibus, & ſupplicia vitijs.1.de Ora.128. Eos, qui in eodem genere, in quo ipſi oſtendiſſent, alios reprehendiſſent, ad præmia legis venire oportere. pro Clu.79. Minime fructum laborũ, præmia periculorum contemnere debuiſti. in Piſ.50. Poſtremo hodierno die pręmia legatis Allobrogũ dediſtis ampliſſima.4.in Cat. 77. Præmia virtutis ſancta & caſta eſſe oportere.2.de Inu.207. Cum mihi ſumma & quotidie maiora præmia in Repub. fore putabat. pro D ſua.256.b. Quæ præmia militibus promiſimus nos Repub. recuperata tributuros, ea cumulate, cum tempus venerit, cenſeo perſoluenda. in Ant.246.b. Atque vtinam omnibus

ciuibus ſoluere nobis præmia quæ promiſimus, liceret, in Ant. 253.b. Magnis & amplis præmiis aliquem afficere, pro Cæl.52. & pro Mil.112.b. Qui nulla cõditione huius ciuitatis præmiis affici poſſet, ꝓ Cor.59.b. Mitto ereptã libertatẽ populis, ac ſingulis qui erãt affecti p̄miis nominatim, in Piſ. 99.b. Amplis præmiis ad pdiſcẽdũ cõmoueri, de Or.86.b. Tributũ q ex cẽteſima collatũ impudẽti cẽſu locupletũ, in dnarũ legionũ p̄miis conſumitur, Brut.289.b. Decoratur honoribus, p̄miis atque ſplẽdore, verus, iuſtus & honeſtus labor 1.de Or.96.a. Sed tñ tãtã vim eſſe honeſtatis, tãtũq; eã reb' oĩbus p̄ſtare & cacellere, vt nullis nec ſuppliciis, nec p̄miis demoueri poſſit ex eo q rectũ eſſe decreuerit. 4.de Fi.96.a. Itaq; eũ Neopolitani ciuitate, cęteriſque p̄miis donauerũt, ꝓ Arch.3. Quam ob cauſam a Chryſogono tantis p̄miis donabãtur? ꝓ Sext. Roſc.36.b. Ex oĩbus p̄miis virtutis, ſi eſſet habẽda rõ p̄miorũ ampliſſimorũ, eſſe præmiũ gloriam, pro Mil.120.b. Inuitare aliquem præmiis ad aliquid agendum, pro Lig.7.a. Eiicere aliquem præmiis ad faciendũ aliquid, pro Cor. Bal.29.a. Prouinciæ, quas peſtiferi illi conſules pro euerſæ Reipub. præmiis occupauerunt, de Prouinc.2. Præmiis magnis ſolicitatus exercitus 10.fam.15.in ep. Planc. Præmiis vendere exercitum. 10.fam.72.in ep. Pollionis.

Præmoleſtia.

Alii metum præmoleſtiam appellabant, quod eſt quaſi dux conſequentis moleſtiæ. 4.Tuſc.53.

Præmoneo.

Ideo præmoneo, ne villicum ex eo genere ſeruorum qui corpore placuerũt, inſtituamus, a Animo ſane beneuolo me, vt magnopere cauerem, præmonebat 2.Ver.15.a. Quod putaui & pręmonui, fit vt Cæſar te implicet. Att.131.b. Reperietis ex hoc toto prodigio atq; reſponſo, vos ea iſtius ſcelere ac furore ab impendentibus periculis maximis, prope iam voce Iouis optimi maximi præmoneri, de Aruſp.reſp.8.

Præmonſtro.

Atque etiam ventos præmonſtras ſæpe futuros Inflatum mare, &c.1.de Diu.21.a.

Præmunio.

Primũ illud præfulci atque præmuni quæſo, vt ſimus annui, ne intercaletur quidem. Att.5.100.3.a. Ante præmunire, in Or. 76.a. Quæ p̄muniũt oĩa reliquo ſermoni, diſputationiq; nrę, &c. 1.de Leg.51.a. Quamobrẽ illa quæ ex accuſatorum oratione p̄muniri iam & fingi intelligebam, &c. pro Cæl.13.a.

Præmunitio.

Præmunitio eſt etiã ad id quod aggrediare, & reiectio in aliũ 3.de Or.113. Sine vlla præmunitione orationis, acerbius & cõtumelioſius inuehare 2.de Or.167.a.

Prænomen.

Aliqs cui p̄nomẽ ſit Decimo, ad Her.22.b. Quod ſine p̄nomine familiariter, vt debebas, epiſtolã miſiſti ad me primũ addubitaui, nũ a Volumnio Senatore eſſet 7.fam.55. De Eutychide gratũ, qui vtere prænomine, nouo nomine, T. erit Cæcilius. Att. 4. 84.1.a. Omnes tamen tantam habent ſimilitudinẽ inter ſe, vt in eorum prænominibus errent. 13.Phil.366.a.

Prænoſco.

Neque non poſſunt futura prænoſcere dii. Diu.1.73.& 75. Signum hoc veteres poterunt prænoſcere nautæ, in Arat. 8.a.

Prænotio.

Fateamur conſtare illud etiam, hanc nos habere ſiue anticipationẽ, vt ante dixi, ſiue prænotionẽ deorum, de Nat.d.1.33.

Prænuntio.

Eſt.n. vis & natura qdã, q tũ obſeruatis longo tpe ſignificationibus, tũ aliquo iſtinctu iſſatuq; diuino futura p̄nũtiat. Diu. 1.10

Prænuntius.

Solis p̄nũtia Aurora, ĩ Arato, 7.a. Nõ placet mihi ĩquiſitio cãdidati p̄nũtia repulſæ, ꝓ Mur.41. Quæ nuper bello Octauiano magnarũ fuerũt calamitatũ p̄nuntiæ 2.de Nat. d.11. De cometis.

Præoccupo.

Quas enim partes ipſe mihi ſumpſeram, eas præoccupauit oratio tua 10.Phil.269.a.

Præpandens.

Præpandens temporis ortus, &c. in Arat.287.b.

Præparo.

Cultura præparat animos ad ſatus accipiẽdos. Tuſ.2.10. Appius miſceat, Hircius p̄parat. Q.fr.328.b. Facile totius vitæ curſũ videt, ad eamque degendam præparat res neceſſarias. Off.1.19. Habes hortos ad Tiberim: ac diligenter eo loco pręparaſti, quo omnis iuuentus natandi cauſa venit, pro Cæl.28.a. Præparaſſẽ me iam ad dolendum 8.fam.4.in ep. Cæl. Amicitias præparare, de A mic.54.a. Sunt enim hæc minora, quam illa ipſa quorũ cauſa præparantur 1.de Leg.42.a.

Præparatus.

Qui ſe tradet ita quieti præparato animo, tum bonis cogitationibus, tum rebus ad tranquillitatem accomodatis 1.de Diu. 198. Otio niſi pręparato inſtitui hiſtoria nec poteſt, nec exiguo tempore abſolui 1.de Leg.14.a. Pœnæ apud inferos ſunt impiis præparatæ. 1.de Inu.62.a. Pithagoras & Plato, &c. præparatos quodam cultu atque victu proficiſci ad dormiendum iubent 1. de Diu.179.a. Auribus non præparatis qui inſanimare tam cœpit, furere videtur, in Or.53.a.

Præparatio.

Prouiſio animi & præparatio multũ poteſt ad minuendũ dolorem 3. Tuſc. 53.a. Diligens præparatio in omnibus negotiis, priuſquam aggrediare, adhibenda eſt 1.Off. 105.a.

Præpeditus.

Quint. Scæuola confectus ſenectute, &c. præpeditus morbo, pro C. Rab. 15.

Præpes.

Hanc vbi præpetibus pennis, lapſuque volantem Conſpexit Marius, &c.1.de Diu.173.& 177.a.

Præpondero.

Qui autem omnia metiuntur emolumentis & commodis, neque uolunt præponderari honeſtate, ii, &c. Off.3.22.

Præpono.

Cælium præpoſui prouinciæ, ep.26.b. Q. fratrẽ negotio præpoſui, &c. ad Catonem, lib.15.19. Non enim hoc ut oppido præpoſui, ſed ut loco. Att.103 b. Qui ſalutem populi Ro. uitæ ſuæ præpoſuit. 9.Phil.267 b Ille quem bello prædonum præponeretis, de Prou.16.b. Nauibus aliquem præponere. 7.Verr. 79.a. Amicitiam patriam pręponere, pro Rab. perd. reo, 17.a. Imperatorem ſapientem & callidum exercitui præponere 1. de Inu. 74.a. Muneri alicui quendam præponere 2.de Or.23.a. Præponere principia cauſis proportione, de Or.138.b. Præponere unũ alteri, in Ver.55.b. Noti ſunt & naui, quibus In præponitur. Or. 212.b. Verbũ præpoſitũ, appellatũ ea eo credo, q p̄ponatur aliis 4.de Fin.118. Vt nobiliſſimis hominibus lõge p̄poneret 2.de L. Agr.23.a. Publico negotio p̄poni. Cæl. Cic.8.5.4.a. Quid ſi in ipſo corpore multa voluptati præponẽda ſunt, vt vires, valetudo, velocitas, &c.2.de Fin.180.a. Exercitus cui p̄poſitus eſt ſapiens imperator, de Inu.54.b. Aurelius, qui eſt præpoſitus ab Hircio. Att.225.b. Cum is prępoſitus Africæ eſt, pro Lig. 137.b. Præpoſitus bello imperator, ꝓ L.Mã.31.a. Tũ libertus nullo tuo præpoſitus negotio, ꝓ Cęc.a 96.b. Domitius iſti q̃ſtioni p̄poſitus ẽ, &c. Orat.112.b. Quæſtioni præpoſitus q hæc iuſte ſapiẽterq; diſceptet, ꝓ Mil.27.a. Oraculo præpoſita ſacerdos 1.de Diu.129. a. προηγμένον, q p̄poſitũ vel p̄cipuũ nominatur, id nec bonũ eſt, nec malũ, de Fi.3.42. Oẽ ſeruitiũ p̄miſſu magiſtratus liberatũ, ĩ alterã ſcenã immiſſum, alteri p̄poſitũ, vt, &c. de Ar.22.a. Hoc nõ dico me oĩbus patronis eſſe p̄poſitũ, in Verr.57.b. Aliquẽ alicui muneri eſſe p̄poſitũ, ep. 114 b. Bonam ſamam ipſam propter ſe p̄poſitã & ſumendã eſſe dicunt, de Fin.3. 45. In ea ora vbi p̄poſiti fuimus. 8.Att 30. Qui nauibus p̄poſiti fuerãt, in Verr.256.b.

Præpoſitio.

Præpoſitio.n. in, priuat verbum ea vi, quam haberet, ſi in præpoſitum non fuiſſet, in Top.24.a. Vna præpoſitio eſt Abs, eaque nunc tantũ in accepti tabulis manet, &c. Or. 89.a. Neq. tñ illa præpoſitio tali ad eum finem pertinebit, de Fin.3.63. Pręporto, in Arat.b.

Prępoſterus.

Itaq; vt erat ſemp p̄poſterus & pųerſus, initiũ facit à Bulbo, ꝓ Clu.56.a. Ni hic p̄poſterus ĩperator amiſſorũ oppidorũ, &c. ĩ Piſ.73.a. Perturbatũ ac diſcrepãs, aut p̄poſterũ nequid ſit conſeruemus. 3.de Or.23.a. De ordine orationis. Quid tã iſolens, tã ꝑuerſum p̄poſterũve dici aut excogitari põt? ꝓ Rab. Poſth. 13.a. O p̄poſterã gratulationẽ, ꝓ Syl.84.b. Præpoſteros hẽs tabellarius, q cũ a me diſcedũt, flagitãt literas: cũ ad me veniunt, nullas afferũt 5.fam.45. Præpoſteris vtimur cõſiliis, & acta agimus, de Amic.71. Nõ diſcerptis ſententiis, non prępoſteris temporibus, non confuſis perſonis, non perturbato ordine 3.de Or.28.a. Iſte omnia prępoſteris verbis pronuntiauit, pro Dom.108.a

Præpoſtere.

Vt præpoſtere tecum agam, mox referam me ad ordinem, Acad.q.edit.1.lib.2.62. Hoc eſt, ordine inuerſo, incipiendo a poſterioribus. Nihil tam p. tam incondite, tam monſtruoſe cogitari poteſt, quod non poſſimus ſomniare 2.de Diu.216.a. Oẽs arbitror mihi tuas litteras redditas eſſe, ſed primas p. &c.7.Att.56

Aa Prępo-

P R AE

Præpotens.

Itemque in ſermonibus aliũ quidem videmus, quãuis ṗpotẽs
ſit,efficere vt unus de multis eſſe videatur.Off.22.b.Terra præ
potins,marique Carthago.pro Corn.Bal,27.a.Non ſolum cal-
ledus,verum etiam prępotens,vt M.Craſſus.2.de Fin.93.a. Præ
potens & præſens deus. de Nat.d.2.3.&.1.de Leg. 34.a. Rerum
omniũ præpotens Iupiter.de Diu.117.b. Præpotẽs & excellens
deorũ natura.2.de Nat.d.55. Prępotẽs & glorioſa philoſophia
1.de Ora.95.a.Clarus ac præpotens vir.pro Rab.Poſth.129.b.

Præproperus.

Fuit hæc illius præpropera prĕfatio. Atti.1.1.2.a. Cognoui
præproperam feſtinationem tuam,ad Trebatium.lib.7.18.

Præripio.

Viaticum Craſſipes præripit,tu de via recta in hortos. Atti.
4.74.4.a. Demoſthenes tibi præripuit, ne eſſes primus orator,
tu illi,ne ſolus.pro Gallo,a.Alterum mihi eſt certius,nõ præri
piam tamẽ, ſed expectabo conſiliũ tuum. 10. Att.2. Præripere
cõſilio prudẽtiaq; aliquid.5.fam.46. Id eſt,prius cõſequi,quàm
ſponte ſe nobis offerat.Facile celare,tacere, diſſimulare,inſidia
ri,præripere hoſtiũ conſilia.1.Off.152.Id eſt,præoccupare,ſiue
prænoſcere,aut præuenire.Vt Mario, præripere collegis & tri-
bunis popularẽ gratiã.Off.3.106.Cui me præripere deſponſam
iam & deſtinatam laudẽ,&c.valde eſt iniquum. de Aruſp.reſp.
4.a.Ne deorũ immortalium beneficiũ feſtinatione præripuiſſe
videamur.in Ant.259.b Ne iſtius quidẽ laudis ita ſum cupidus,
vt alijs eam præreptam velim.ep.72.b.& pro Sext. Roſc.28.b

Prærogatus.

Cuius in honóre non vnius tribus pars, ſed comitia tota co-
mitijs fuerint prærogata.pro Planc.39.

Prærogatiuus.

Prærogatiua centuria. pro Planc. 39. Prærogatiuum omen
comitiorum.Diu.2.66. Tãta illis comitijs religio eſt,vt adhuc
ſemper omen valuerit prærogatiuum.pro Mur.37.

Prærogatiua.

Comitiorum iuſtorum prærogatiua.1.de Diu.166.a.Præro-
gatiua triumphi.Cato ad Cic.lib.15.5.4.a.Prærogatiuæ ſorti-
tio.2.Phil.87.Is cui primã comitijs tuis dederas tabulam præ-
rogatiuæ.in Piſ.8. Cuſtodẽ prærogatiuæ comitiis ṗficere. poſt
red.in Sen.15.Dedit.n.prærogatiuam ſuæ voluntatis eiuſmodi,
vt illi pro prærogatiuis iam reddidiſſe videatur.2.Verr.17.Præ
rogatiuam maiores omnes iuſtorũ comitiorum eſſe voluerunt.
de Diu. 101.b.Si triumphi prærogatiuã putas ſupplicationẽ.15.
fam.25.in epi.M.Catonis.Referre prærogatiuã.2.de Diu.113.a
Is qui in prærogatiua referenda ſubito concidiſſet. de Diuin.
124.b.Non dico ὑπερβολῶν,vel HS. centies cõſtituunt in præ-
rogatiua pronuntiare.2.ad Quint.fr.37.

Præruptus.

Quia aliqua promontoria,aut prærupta ſaxa tenuiſſe dicun
tur.7.Verr.113.

Præs.

Plancus pręs pro Flaminio eſt, HS. xx. Atti.203.b.Factus
aliquando præs in quibuſdam tabulis ille eſt.Atti.13.262.2.a.
Egi,per prædem ille daret.Att.9.180.12.a.Aut pro præde litis
uindiciarum cum ſatis accepiſſet, ſponſionẽ faceret. 3.Verr.81.
Sunt lites æſtimatæ A. Gabinio, nec prędes dati.pro Rabirio
Poſth.124.b.Prædes Valeriani tenentur.5.fam.56. Si aut præ-
des dediſſet Gabinius,aut tm̃ ex eius bonis, quanta ſumma li-
tium fuiſſet,populus recepiſſet, quãuis magna ad Poſthumũ
ab eo pecunia perueniſſet,nõ redigeretur. pro Rab.Poſth.128.
b.Accipere prædes.3.Verr.106.a. Laodiceæ me prędes acceptu
rum arbitror omnis pecunię publicæ,&c.Caninio,lib.2.16.7.a.
Opinor Antonium propter prædes ſuos accurriſſe.Att.191.b.
Ne L.Plancus prædes tuos venderet.2. Phil.85.Libris ſex tan-
quam prædibus me obſtrinxerim.6.ad Atti.8. Prædibus & prę-
dijs cauere.3.Verr.100.& 102. Et ut multa tam grauis a Vale-
rianis prædibus,ipſique T.Mario depelleretur,a me inita ratio
eſt. ad Ruſum,lib.5.20.14.a.In bonis prædibus prædiiſque ven
dendis. in Verr.105.b.

Pręſagio.

Præſagibat animus fruſtra me ire, quum exirem domo.1.de
Diu.114.a.Exiguitas copiarum,receſſum,non dimicationẽ mi-
hi tuam pręſagiebat.Cælius Cic.lib.8.29. Qui idem quaſi præ-
ſagiret,&c.de Amic.98.b.Sagire enim,ſentire acute eſt,ex quo
ſagæ anus,quia multa ſcire volunt,& ſagaces dicti canes. Is igi
tur qui ante ſagit,quàm oblata res eſt,dicitur præſagire, id eſt
futura ante ſentire.de Diu.59.

Præſagitio.

Prçſagitio ſi exarſit acrius,furor appellatur. Diu.1.60. Ineſt
igitur animis prçſagitio intrinſecus iniecta, atque incluſa di-
uinitus.1.de Diu. 115.a. Non.n.paruiſti mihi reuocanti, quum
uterer qua ſoleo prçſagitione diuina.1.Diu.200.a.

Prçſcribo.

Sed nihil prçſcribo.At.129.b.At ſenatui.q̇ ſunt gerẽda,præ-
ſcribo.Cat.17.Ac tibi iã idẽ ṗſcribo,ne ṗmiſceas.ĩ vat.10.a.Atq;
ſi ẽt hoc natura ṗſcribit,vt,&c.3.Of.33.a.Sim⁹ igr̃ ea mẽte,q̃ rõ
& veritas ṗſcribit.Torquato,li.6.3.Vt maiorũ iura moreſq; prę
ſcribũt,nemo eſt ciuis Ro.q ſibi vlla excuſationẽ vtendũ putet.
pro Font.30.a.Natura ṗſcripſit hoi,vt nihil pulchrius q̃ hoiem
putaret.1.de Na.d.105.a. Sic.n.ṗſcripſimus iis,qbus ea negotia
mãdauim⁹.ad Seruio,l.13.45.Meone,inquã arbitratu? An tibi,
inqt,ego ṗſcribã?9.Att.67.Præſcribere iura ciuib. de Sen.25.a.
Facile intellexi Quirites,& qd de me iudicaretis, & qd aliis ṗ-
ſcriberetis.ꝑ L.Mau.1.a.Qui plura ẽt rñdebit,q̃ tu ei ante ṗſcri
pſeris.pro Flac.150.b.Arbitramur nos & publicis & priuatis in
reb⁹ea ṗſtitiſſe q̇ rõ & doctrina ṗſcripſerit.1.de N.D.12.a. Qua-
lis debeat eſſe ciuis,alicui ṗſcribere. ꝑ Flac.82.a. Quẽadmodũ
ius ſuũ pſequatr̃,alicui p.pro Cęc.6.a.Curationẽ valetudinis ꝑ
ſomnium p.an põt Aeſculapius?2.de Diu.184.a.P.leges alicui.
Parad.45.P.leges & inſtituta ac mores ciuitatũ.de Fi.4.51. Etſi
iniquũ eſt p.mihi te,quẽadmodũ a me diſputari velis.Tuſ.231.b
Ois quę via quadã & rõne hr̃ oratio,ṗſcribere primũ dẽt,vt &c.
de Fi.64.b.P.qd alicui.13.fam.45.Præſcrib.n.ſe arbitrabatr̃,vt ſi
ne ſtudiis diſſenſionis,ſentẽtię dicerentur.ꝑ D.ſua.239.b.Dum-
modo ea moderata ſint,ut lege ṗſcribitr̃.2.de Leg. 61.a. Veſtra
authoritate hoc cõſtituetur,hoc prçſcribetur.ꝑ Cęc 55.a.Prę-
ſcribẽdus modus magiſtratibus imperãdi,ciuibus obtẽperan-
di.3.de Leg.3.Lege & officio prçſcriptũ eſt, teſtib⁹ credere. pro
Font.11.a.Cũ ei ṗſcriptũ eſſet,ne ſine Seſtij noſtri ſentẽtia age-
ret.Att.253.b.Atq; ita ſibi prçſcriptum eſſe vt mitterent, &c.in
Cat.112.b.Nondũ huc erat allatũ,qũo Cęſar ferret de authori-
tate prçſcripta.At.69.b.Eadẽ oia videtur conſiderãda, q̇ de ne-
ceſſitudine ṗſcripta ſunt.ad Her.2.58.a.Nec ut oia q̇ ṗſcripta &
quaſi iperata ſint,defendam⁹,neceſſitate vlla cogimur.4.Ac.16.a

Præſcriptio.

Hæc ideo diligẽtius inducitr̃ præſcriptio,vt,&c.1.de Inu. 47.
Hęc norma,hęc regula,hæc p.eſt naturę.4.Acad.q.254.a.Dum-
modo illa in hoc genere p.moderatioq; teneatur, pareat,&c.ꝑ
Cęl.33. Priuatarũ poſſeſſionum p.1. Off. 33.a. Suarũ prçſcrip-
tionũ & liturarũ aduerſaria ꝓferre.pro Q.Roſ.45.b. Oium aũt
ꝑturbationũ fontẽ eſſe dicũt intẽperantiã,q eſt a tota mente ac
recta rõne defectio,ſic auerſa a prçſcriptione rõnis,vt nullo mõ
appetitiões animi nec regi nec cõtineri queant. Tuſc.4.17.A qui
bus & prim⁹ loc⁹ inuidię in prçſcriptione legis cõceſſus eſt.2.de
L.Ag.36.a.Quãquã in hac p.ſemihorę patroni mihi partes reli
qſti.pro Rab.91.b.Si de tabulis & de præſcriptionibus cõtrouer
ſia eſt.de Or.107.b.Hęc pactio nõ verbis,ſed noibus,& ṗſcriptio
nib.multorũ tabulis,quũ eſſe facta diceretur,&c.At.4.87.3.a.

Prçſcriptum.

Cuius rei certũ qddã ṗſcriptũ vr̃ in perpetuum dari poſſe.2.
de Inu.250.a.Quid eſt quo ṗſcriptũ aliquod,aut formulã expri
mas,quum,&c.in Orat.20.a.Circunſpicite oẽs Reip. partes,oia
legũ imperio & præſcripto fieri videbitis.pro Clu.117.a.Plura
hoies iudicant odio aut amore,&c. q̃ veritate aut ṗſcripto,aut
iuris norma aliqua,aut iudicij formula,aut legibus.2.de Ora.
95.Cõmuni ex ṗſcripto ciuitatis vnãquãq; rẽ adminiſtrare.2.de
Inu.220.a.Prçſcripta & quaſi imperata.Acad.q.ed.1.lib.2.8.Hęc
præſcripta ſeruantem licet magnifice viuere.1.Off.131.a

Præſens,Præſentia,vide Præſum.

Prçſentio.

Furore diuino incitatus aius futura præſentit.de Diu.129.b
Optimi & ſapiẽtiſſimi cuiuſq; aius ita ṗſentit in poſterũ,vt,&c.
pro Rab.perduel.reo.22.a.Cũ talẽ eſſe deũ certa notione animi
præſentiamus.2.de Nat.d.64.Cenſent oẽ in mẽtib.hoĩm tanquã
oraculũ aliquod,ex quo futura prçſentiant.2.de Di.150.a.Cer-
te ſi nihil animus prçſentiret in poſterũ, &c.ꝑ Archia.21. Qui
ſtatim quũ præſenſiſſet,iubet cuidã ſuorum amicorũ numerari
HS.Lxxx.4.Ver.38.a.Prçſentire futura concitatione quadam
ai.Di.l.1.33.Præſẽtire futura motu ſoluto ac libero.Di.1.33.P.
futura rõne aut cõiectura obſeruatis ac notatis ſignis.Diu.1.33.
P.futura ſignis quibuſdã conſequẽtia declarãtibus.Diu.1.107.
Satis eſt non modo plura, ſed etiam pauciora diuina præſenſa
& prædicta reperiri.1.de Diu.203.a

Præſenſio.

Præſenſio rerum futurarum.Diu.1.5.& 3.de Nat.d.11. Mul-
tarumque

tarum que rerum in terra portenta, atque etiam per exta inuenta præſenſio. in Top. 41.a. Præſenſio veritatis futuræ. Diu. 1. 89. Prædictiones vero & præſenſiones rerum futurarũ, quid aliud declarant, niſi, &c. de Nat. d. 2. 5.

Prȩſepe, vel Præſepia.

Verum audis in præſepibus, audis in ſtupris, audis in cibo & vino. in Piſ. 32. a.

Præſertim.

Tantam fuiſſe obliuionem, in ſcripto præſertim, admirari. de Cl. Ora. 115. a. Meditare aduerſus Brutum cauſam meam, ſi hæc cauſa eſt, contra quam nihil honeſte dici poteſt, p. cum integram rem cauſamque relinquerem. Att. 83. b. Hac p. imbecillitate magiſtratuum, præſtare nihil poſſum. Lẽtulo, lib. 1. 4. 7. a. Itaque non tam illa ioe ſapientiæ fama delectat, falſa p. quam quod, &c. de Amic. 98. b. Facis iniuſte Lęli, ſi putas, &c. quòd tua negligeotia factum arbitremur. pro Flac. 32. a. Cur non ut plane nihil interſit? præſertim quum ipſi dicatis, &c. 4. Acad. 89. a. Quæ tu vide ne, &c. præſertim quum iſta tua mihi ne probabilia quidem videantur. 4. Acad. 226. a. Sed te nõ præterit quàm ſit difficile ſenſum in Repub. præſertim rectum & confirmatum deponere. ad Lentul. lib. 1. 8. 4. a. Sera gratulatio reprehẽdi nõ ſolet, præſertim ſi nulla negligentia prætermiſſa eſt. Curioni. lib. 2. 6. 3. a. Proprijs enim & ſuis argumentis tractanda quæq; res eſt, tanta præſertim. Tuſc. 232. b.

Præſideo.

Gallia quę ſemper præſidet atque præſedit huic imperio, libertatique communi merito utereque laudetur. 5. Philip. 191. Quamobrem uos dij patrii ac penates, qui huic urbi atq; hoic imperio præſidetis. pro Syl. 65. a. Cunctæ Siciliæ, quæ mihi defendenda tradita eſt, præſidetis. 7. Verr. 148. a. Templo præſident dij. pro L. Man. 49. a. Teſtor & uos & Pop. Romanum, & omnes deor, qui huic urbi præſidetis. 13. Phil. 358. a. Senatus ille qoi quondam florens orbi terrarum præſidebat. 2. Phil. 40. a. Præſidere ſibi. 3. de Ora. 91. Vobis huic iudicio præſidentibus Milo eiicietur. pro Mil. 78. a. Præſidentibus in templo duobus conſulibus. in Vat. 32. b.

Præſes.

Cuſtos & prȩſes iuuentutis Mercurius. 7. Verr. 145. a, Libertatis prȩſes & cuſtos Tribunus plebis. 1. de L. Agr. 30. a. Senatus Reipub. cuſtos, prȩſes & propugnator. pro Seſt. 102. a. Cuſtos ac præſes templi. pro D. ſua. 242. b. Vrbi & Reipub. prȩſides ſunt penates patrii. pro D. ſua. 112. a

Præſidium.

Si præſidium non prȩponitor huic urbi iſta colonia, ſed opponitur? de L. Agr. 12. a. Vbi erit illud fortiſſimum præſidium pudoris? pro Syl. 58. Innocentię lene præſidium, vbi libido dominatur. in Or. 127. a, Nocturnum præſidiũ palatii. 1. In Cat. 1. a. Nullum extremis Reipub. temporibus perfugium & præſidium ſalutis. pro Rab. perduel. reo. 2. a, Omoe preſidium eſt in puero. Brut. 248. b, Claſſis polcherrima, Siciliæ propugnaculum, præſidium prouinciæ. 5. Verr. 161. a, Et ſi præſidij ad beate viuendũ in uirtute ſatis eſt, &c. Tuſ. 5. 1. Eſſe præſidio ſolitudini atq, inopiæ contra uim & gratiam, pro Quint. 5. Qui ſibi firmius in virtute, quàm in caſu præſidium collocauit, ad Her. 30. b, Comparat magnum is ſibi præſidium ad beatam uitam, qui mortẽ non times. 1. Tuſc. 1. Comparare vel quærere prȩſidium, pro Seſt. 78. a, Non deſeruiſſe mihi videor præſidium, in quo a populo Rom. locatos ſum, lib. 1. de Fin. 9. In pecunia præſidium experiri. 2. Verr. 5. a, Ferre præſidium labenti & inclinatæ pene Reip. Bruto, 18. 2. a, Vtrique non ſine cauſa præſidium habent, ego autem vtraque arma timeo. Att. 237. b, Qu is locus tam firmum habuit præſidium, ut tutus eſſet? pro Pomp. 10. b, Quinto filio negotium dedit Antonius, ut eum dictatorem efficeret, prȩſidium occuparet, &c. Att. 148. b. Oppugnat omnium commune præſidium, qui fidem lędit, pro Roſc. Am. 65. a. Petere ſibi prȩſidium ex aliqua honeſta re, &c. ad Her. 4. 181. a. Venire ad iudicium cum præſidio, pro Roſc. Am. 8. a. Decedere de præſidio, de Sen. 66. a. Deiici de præſidio urbis, & de cuſtodia ciuitatis deturbari, pro Mur. 72. a. Præſidio & copiis uitã defendere, pro Seſt. 74. a Firmo præſidio aliquem defendere, pro Roſc. Am. 3. a. Eſſe præſidio alicui contra aliquem, pro Quint. 1. b. Sed quocunque venerint, hanc ſibi rem præſidio ſperant eſſe futorum 7. Verr. 131. a. In præſidio conſiſtere 2. de Or. 161. Omnes vrbanæ res, &c. latent in tutela ac præſidio bellicæ virtutis, pro Mur. 19. a. Viri a muliere in præſidio balnearum locati, pro Cæl. 52. b. Munire ſe præſidio, pro Seſt. 67. a. Ego tectus præſidio firmo amicorum, Catilinæ copias repreſſi, pro Syll. 38. a. Tutari aliquo præſidio caput, ceruices, & iugulum, pro Seſtio 78. a. Quæ ſunt vitę ſine metu degendæ præſidia firmiſſima, de Fin. 1. 28. Præſidia omnia deducturi ſunt coſ. epiſtolarum, 28. b. & Att. 130. b. Præſidiis cedere 7. Phil. 258. Quot præſidia, quam munita pudoris & pudicitiæ, vi audacia cęperit, &c. 7. Verr. 58. a. Contrahere præſidia. Att. 8. 163. 3. a. Deducere præſidia in aliquem locum. Cn. Magnus Domitio, lib. 8. 163. 5. a. Itaque omnia prȩſidia quæ magna & firma paraueram, dimiſi, ep. 28. b. Verſari in hoſtium caſtris, ac ſua præſidia dimittere 1. de Or. 167. a. Præſidia contra feras inuenire 1. Tuſc. 50. Munire præſidia Reipubl. pro Rab. perd. reo, 2. a. Parare præſidia, Saluſtio, lib. 2. 16. 5. a. Præſidia periculis, aut adiumenta honoribus ex cuiuſquam amplitudine ſibi quærere, pro L. Man. 49. a. Italiam præſidiis confirmare, coloniis occupare, pro L. Man. 14. a. Firmare præſidiis aliquẽ locum, pro L. Man. 21. a. Qu. Catulum in præſidiis Reipub. collocemus, de Cla. Ora. 184. b. Armati in præſidiis multis in locis collocabuntur 1. Phil. 19. a. Tantummodo in præſidiis eratis, animi uero a cauſa abhorrebant, pro Lig. 17. a. Dic te Cæſar de facto Ligarii iudicem eſſe: quibus in præſidiis fuerit, quære. pro Lig. 18. a In meis caſtris, præſidiiſque uerſaris, mea eſt iſta defenſio, pro Cæc. 60. a. Munire frementaria ſubſidia Reipub. firmiſſimis præſidiis claſſibuſque, pro L. Man. 24. a. Totam Italiam ſuis præſidiis obſidere & occuppare cogitat 2. de L. Agr. 74. a. Naturæ vel doctrinæ præſidiis omnibus ad dicendum parati viri. 1. de Or. 20. a. Interclusam præſidiis Italiam tenere 2. de L. Agr. 76 a. Tenetur armis præſidiiſque tota Italia. Att. 9. 172. 2. a

Præſignifico.

Dixiſti & Chryſippum & Diogenem & Antipatrum concludere hoc modo: Si ſunt dii, neque ante declarant hominibus, quæ futura ſint: aut non diligunt homines: aut, quid euenturũ ſit, ignorant, aut exiſtimant nihil intereſſe hominum ſcire quid futurum ſit; aut non cenſent eſſe ſuæ maieſtatis præſignificare hominibus quę ſint futura: aut ea ne ipſi quidem dii ſignificare poſſunt 1. de Diu. 79. & 1. 73.

Prȩſtabilis, Præſtans, Præſtantia, Præſtat, Vide Præſto.

Præſtigiæ, & Præſtigium.

Illinc omnes præſtigiæ, illinc inquam omnes fallacię, &c. pro Rab. Poſth. 22. a. Quid ergo iſti doli, quid machinę, quid fallacię, prȩſtigięque, num ſine ratione eſſe potuerunt? 3. de Na. d. 104. a. Permagnum eſt in eum dicere aliquid, qui prȩteriens, lectica pauliſper depoſita, non per prȩſtigia, ſed palam per poteſtatem, vno imperio, oſtiatim, totum oppidum compilarit 6. Verr. 47. Ex eiſdem verborum præſtigiis regna vobis nata ſunt, de Fin. 4. 61. Ne ab his, quæ clara ſunt ipſa per ſeſe, quaſi prȩſtigiis quibuſdam & captionibus depellamur. Academ. q. edit. 1. lib. 1. 43.

Prȩſtituo.

Lex quibus diebus proficiſceretur, præſtituebat, de Inu. 78. b Diem præſtituit operi faciundo Calendis Decemb. 3. Verr. 105. a. Etenim Prætor is qui iudicia dat, nunquam petitori præſtituit qua actione illum vti velit, pro Cæc. 6. a. Tempus quandiu dicat, alicui præſtituere, pro Quint. 18. a. At ea quidẽ dedit vſuram uitæ tanquam pecuniæ, nulla prȩſtituta die 1. Tuſ. 77. Scis enim dies illorum præſtituros eſſe, Att. 121. b.

Prȩſto.

Itaque nunc Romę omnia negotia Lentuli procuro, ſuſtineo, meumque officium, fidem, pietatem iis prȩſto. Att. 9. 178. 3 a. Longe multumque prȩſtat mens atque ratio 5. de Fin. 72. a. Si meum illud turbulentiſſimũ tempus tuo trãquilliſſimo præſtat, quid cõferam reliqua? in Piſ. 86. b. Quis igitur mihi prȩſtat Lentulum vno capite eſſe contentum? 12. Phil. 334. Pactum prȩſtaturi, ad Her. 10. b. Pacta præſtant legibus, de Inu. 70. b. Qui cęteris animantibus plurimum prȩſtat 1. de Fin. 176. a. Patria charitate præſtat 2. de Leg. 9. a. Bona exiſtimatio diuitiis præſtat, de Ora. 124. b. Imperatoribus minutis præſtat orator, de Clar. Orat. 138. a. Quid prȩſtat intelligens imperito? magna re & difficili, ſiquidem, &c. de Clar. Orat. 103. Doctus auditor indocto prȩſtat, de Cla. Orat. 104. a. Ratio eſt quæ præſtat omnibus de Natu. d. 53. b. Tum illa nimirum præſtat omnibus, quod bona ſpe prȩlucet in poſterum, de Amic. 22. Nanque hoc prȩſtat amicitia propinquitati, quod, &c. de Amic. 18. a. Virtus præſtat omnibus rebus; de Fin. 4. 83. a. Contemplatio rerum cogitatioque longe omnibus ſtudiis in vita prȩſtat 5. Tuſcu. 14. a. Sed hęc Craſſi quum edita oratio eſt, &c. totidem annis mihi ætate prȩſtabat, de Cla. Orat. 83. a. Zeuxis muliebri in corpore pingendo aliis præſtabat, de Inu. 62. b.

Hic enim rebus præſtabamus, quæ non prodeunt in aciem, &c. Torquato, lib.6.1.16.a. Saluos ſocios ſuos authoritate nominis ſui pręſtabant Romani, pro L.Man.38.a. Omnia Brute præſtiti Reipub. quæ præſtare debuit is qui, &c. ad Brut. 90.b. Tanto ille ſuperiores gloria vicerat, quanto tu omnibus præſtitiſti, pro Deiot.7.a. Cato vtroque in genere & laborauit & præſtitit. de Or.155.b. Hortenſius ſuos inter æquales longe præſtitit. de Cl. Or.185.b. Quæ conditio non huic fugæ pręſtitit, Att.7.44. Funeſtior ab eo cuius uita in pręconio quæſtû pręſtitit. pro Quin. 64.a. Piſiſtratus literis doctrinaque pręſtitit. 3. de Or.76.a. Nemo his uiris gloria pręſtitit, de Cl. Orat.173.b. 3. de Ora.5.a. Mutius augur iuris ciuilis intelligentia, atque omni prudentiæ genere præſtitit, de Cl.Or.62. Lepore & humanitate omnibus præſtitit Socrates 2.de Or.150.a. Suauitate & breuitate dicendi aliis præſtitit Ariſtoteles 2.de Inu. 125.a. Quidam mare tutum pręſtiterunt, pro Flac.24. Neq; hercule in his ipſis rebus, quæ, &c. eam voluntatem, quam expectaram, præſtiterunt de Nat.d.11.& 10.b. Quorum verò patres aut maiores aliqua gloria præſtiterunt, ii, &c. 1.Off.162.a. Maiores noſtri prudentia cæteris gentibus præſtiterunt 1.de Orat. 97.a. Perge vero Craſſe, inquit Mutius, iſtâ enim culpam quam vereris, ego præſtabo, de Or.1.56. Ego tibi & iucunda & honeſta præſtabo, ep. lib.7.17. 8.a. Me non ingratum eſſe præſtabo, de Prou. Conſ. 39.a. Meſſalam Cæſari præſtabo, ad Q.fr. 3.24.5.a. Præſtabo, ſi Cęſarem bene noui, eum tuæ dignitatis rationem habiturum, Att.141.b. Sumptum nuſquam melius poſſe poni pręſtabo. Q. fr.3.17.6.a. Pręſtabis ipſe legem tabellariam, ſi eam tuleris. 3. de Leg.33. Pręſtabis eos finibus iis, quos præſcripſi 1. ad Q.fr. 8. Præſtabunt facile ne poſſit 12. familiarium 25. in ep. Caſſi. Id eſt, efficient. Præſta te eum qui mihi a teneris (vt Græci dicunt) vnguiculis es cognitus. ad Lent.lib.1.6.a. Vt tuam conſuetudinem & liberalitatem in me defendendo mihi præſtes, ep. 65.b. Quare præclarum mihi quiddam vidêtur adeptus is, qui quare homines beſtiis præſtent, ea in re hominibus ipſis antecellat 1.de Diu.8.a. Vt officium meum memoremque in benemeritos animum fidemque fratris mei præſtarem, pro D. ſua, 11.b. Qui multum omnibus gloria præſtitiſſet, de Or. 143.b. In hoc omnem diligentiam ſi adhibueris, teque nobis incolumem præſtiteris, omnia a te habebo, ad Tironem. lib.19.6.10.a Cum omnia illa municipia, &c. iter mihi tutum præſtiterunt, pro Planc.78.a. Pręſtare & antecellere, de Inu.43.b. Ego illum ad Cæſarem miſi, qui mihi iam ſatisfecit: ſi ipſi minus, præſtare nihil debeo, ad Qu.fr.3.17.13.a. Si quid offendimus in genere noſtro, quod quidem ego præſtare non debeo, Att.111.b. Præſtare tibi plus debeo, quàm a te expectare 15.fam.40. In pariete communi demoliendo, qui damni infecti promiſerit, non debebit præſtare, quod fornix vitii fecerit. Top.222.b. Fides, vigilantia, patriæ charitas: hęc ſunt enim, quæ nemo eſt, quin præſtare debeat, ad Brut.90.b. Id ſi venditor ſciſſet, neque declaraſſet, præſtare debere 1.de Orat.87.a. Quod de te ſperare, de me præſtare poſſum, Planc.l.5.15.4.a. Ego tibi præſtare nihil poſſum, ep.4.b. Quid quiſq; me dixiſſe dicat, pręſtare non poſſum, ad Pætum, lib.9. 16.15.a. Satis id magnum eſt quod potes præſtare 1.de Or.23.a. Prædones nullos fore quis pręſtare poterat pro Flac.21.a. Habetis enim Conſulem, qui & ea, quæ ſtatueritis, quoad viuet, defendere, & per ſeipſum præſtare poſſit. 4.in Cat.96. Quod promiſi, vix videor præſtare poſſe. Brut.18.3.a. Præſtare aliquem alteri. 3.ad Q.fr.35. Præſtare aliquem Reip. 2.ad Q.fr.7.& 6.Att.32. Præſtare aliquid a vi. 1.fam.10. Animû debitum præſtare. Lent.lib.1.9.12.a. Præſtare annonam. pro D. ſua, 11. Præſtare alicui beneuolentiam. 4. fam.35.& 11.1.& 3. 10.9.a. Att.9.178.5.a. Communem & incertum caſum neque vitare quiſquam noſtrum, neque præſtare vllo pacto poteſt. 5. fam.49. Comites & adiutores negotiorum finibus præſtare. ad Q.fr.1.1.16.a. Conſilium ſuum fidemque in Senatu, & apud populum, & in cauſis amicorum, & domi & militię pręſtare. 3.de Ora.74. Illum Conſulem hic conſularis præſtare videtur. Att. 287.b. Sic video placuiſſe philoſophis iis, &c. nihil eſſe ſapientis præſtare, niſi culpam. Pæto, lib.9.16.13.a.6.fam.3.1. de Or. 56. Præſtare curam, conſilium, vigilantiam. 7.Phil.230. Emptori damnum præſtare. 3.Off.86.a. Præſtare diligentiam & virtutem alicui. ep.234.b. Sed neceſſe eſt charitate eam pręſtare, qua Reip. nomen vniuerſæ ciuitatis eſt, pro qua mori, &c. debemus. de Leg.170.b. Emptorem indemnem præſtare oportet. a. Quę quidem ea conditione geſſeram, vt meum factum ſemper omnes boni præſtare tuerique deberent. pro Seſt.30. Præſtare facta aut dicta alicuius. 1.ad Q.fra.8. Præſtare fidem alicui. 5. Att.51.& 5.fam.27.& 1.20. Præſtare fidem ſuam ac diligẽtiam in agenda cauſa. pro Cęcinna, 285.b.3.de Or.74.a.de Diu.219.a. pro Rabirio Poſth.29.7. Phil.230. & 12.326.& 341. Fœlicitas, quam pręſtare de ſeipſo nemo poteſt, meminiſſe & commemorare de altero poſſumus. pro L.Man.33.a. Debitum honorẽ patri præſtare. 9. Phil.264. Pręſtare grauitatem & ſapiẽtiam. 5. fam.46. Impetus populi non iniuſtos eſſe pręſtare. 2.de Or.68. Præſtare ingenuitatem & ruborem ſuum. 2.de Or. 134. Præſtare inuidiam capitis periculo. pro Seſt.52. Hoſpitij & amicitiæ ius, officiumque pręſtare. 14 fam. 10. Pręſtare alicui memoriam & beneuolentiam. 3.fam.36. Non ſe vnum, ſed omnes miniſtros imperij ſui, ſocijs & ciuibus, & Reipub. præſtare. Quint. fr.1.1.14.a. Munus ſuum præſtare, in Or.21.6.fam.56. Pręſtare officiû ſuum, pro Font.7.& pro Mur.6.1.fam.35.& 4.15. in epiſt. Seru. Sulpitii. Periculû iudicii pręſtare debet, qui ſe nexu obligauit. pro Mur.3.a. Pietatem non tam fratri, quàm patriæ præſtare. de Cl.Or.64.a. Pręſtare Remp. filius. 10. Att.9. Id eſt, incolumem ab omni incommodo conſeruare. Sapientiam & grauitatem a puero pręſtare. Titio, lib.5.46. Præſtare ſe grauẽ, conſtantem, ſtabilemque in amicitia. Læl.57. Pręſtare ſe inuictum a labore. Off.1.97. Præſtare ſe propugnatorem acerrimum communis libertatis. Brutus ad Ciceronem, lib.11.1.a. Sententiam ſuam Senatui pręſtare. in Piſ.62. Pręſtare ſtudiû alicui. 2.fam. 38. pro Mur.6. Pręſtare cuipiam virtutem & diligentiam. 14. fam.7. Voluntatem ſuam alicui rei pręſtare. Lent.lib.1.32. Iſtâ uoluptatem perpetuam quis poteſt pręſtare ſapienti? de Fin.2. 74. Pręſtare abundantia ingenii. Acad.q.ed.2.lib.1.13. Ac mihi quidem videntur homines, &c. hac re maxime beſtiis præſtare, quòd loqui poſſunt. 1.de Inu.8.a. Honore & ætate pręſtare. Q. fr.1.1.14.a. Præſtare ingenio & diligentia. Tuſc.19. Difficile autem eſt, quum pręſtare omnibus concupieris, ſeruare ęquitatem, quę eſt iuſtitię maxime propria. 1. Off.91. Iuriſconſulti ius ciuile eatenus exercuerunt, quoad populo pręſtare uoluerunt. de Leg.158.b. Pręſtare re. ep.55.b. Quę ratio & doctrina pręſcripſerit, arbitrabamur ea nos pręſtitiſſe. 1.de Nat.d.12.a. Siue ad me referent, ſiue non, mea tibi tamen beneuolentia fideſq; pręſtabitur. ad Caſſium, lib.12.5. Culpam autem nullam eſſe, quum id quod ab homine non potuerit pręſtari, euenerit. 3.Tuſc.61.a. Id eſt caueri & prohiberi. Damnum pręſtari oportere. Off.65.b. Pręſtari quicquam quale futurum ſit. 9. fam. 36. Quidquid enim ineſt prędio vitij, id iuriſconſulti ſtatuerunt, ſi venditor ſciret, niſi nominatim dictum eſſet, præſtari oportere. Offi.64.b. Præſtaturum me vtrunque ſpero, ne, &c. 11.fam. 15. in epiſtola D. Bruti. Quod hi qui potiuntur rerum, pręſtituri videntur. epiſ.9.& 194.b. Pręſtituros ſe, nihil ex eo te offenſionis habiturum. 6.fam.31. Simus igitur ea mente, quam ratio & ueritas pręſcribit, ut nihil in uita nobis pręſtandum pręter culpam putemus, &c. Torquato, lib.6.1.12.a. Sin autem dictum non omne pręſtandum eſt; quod dictum non eſt, id pręſtandum putas? 3. Off.72.a. Dixit eam ſententiam, cuius inuidiam capitis periculo ſibi præſtandam videbat. pro Seſt. 52.a. Horum non modo facta, ſed etiam dicta omnia præſtanda nobis ſunt. ad Q.fr.1.1.17.a.

Præſtat, impersonale.

Emori potius, quam ſeruire pręſtat. in Piſ. 11.a. Multo mihi, multo inquam iudices pręſtat, in eandem illam recidere fortunam, &c. pro Seſt.129.a, Tacere pręſtat philoſophis, quam loqui. 3.de Nat.d.113.a. Mori millies præſtitit, quàm hęc pati. Att. 14. 51.

Præſtans.

Grauitate & prudentia pręſtans homo. pro Corn. Bal.40.a, Excellens & pręſtans natura. 1. de Natu.d.77.a. Nam pręſtanti deorum natura pietate coleretur. de Natu.deo.11.b. Quin. Scęuola vir omnibus ingenio, iuſtitia, integritate pręſtans. pro Planc.17. Literis doctrinaque pręſtans vir. 3.de Orat.76.a. Longe pręſtans omnibus ingenio & doctrina. 1. Tuſcul. 35.a. Pręſtans ualetudine, uiribus, forma, &c. Tuſc.5.33. Pręſtantis viri ea virtus eſt, quę ſibi laborioſa, aut periculoſa, alijs fructuoſa eſt. 2. de Ora.188. Earum alteram eadem parte præſtantem extremis, eademque ſuperatam, alteram pari numero pręſtantem extremis, parique ſuperatam. de Vniuerſ. 29.

In manum tuam iſtam & victoria & fide præſtantem, Cæſ. lib.7 5.10.a. Præſtanti in eum liberalitate 1.fam.17. Virtute & conſilio præſtanti extiterunt, pro Seſt. 79.a. Præſtantia ea debent dici, quæ habent aliquam comparationem, Tuſc. 5.29. Solidæ laudis ac vere dignitatis præſtantius quid mihi potuit accidere? in Vatin.6.a. Ingenio & induſtria præſtantiſſimus, de Amic. 5.a. Preſtantiſſima omnium fœminarum vxor tua, ad Lucin. lib. 5.8.6.a. Platonem in illis artibus præſtantiſſimum fuiſſe aiunt, de Orat.103.b. Præſtantiſſimô ſtudio atque doctrina vir. Academ.

dem. quæſt. edit.2. lib.1. 12.Vir præſtantiſſima dignitate 3. de Nat.d.60.

Præſtantia.

Excellens in animorum laude præſtantia 5.de Fin.64.a. Quidam intolerantius ſe iactant, & æquabilitatem communis iuris præſtantia dignitatis aut fortunæ ſuę tranſeunt,2.de Or. 115.a.Ingenii præſtantia 4.de Fin.87.a. Partium præſtantia. 1. Acad.29 a.Dii immortales, rerum omnium præſtantia excellentes,de Diu.2.193.a. Fructus enim ingenii & virtutis omniſque præſtantiæ, tum maximus accipitur, quum in proximum quemque confertur, de Amic. 62.a.Qui aliquam pręſtantiam virtutis ingenii fortunæ conſecuti ſunt, Læl. 61. Homo habet præſtantiam mentis,cui tota illius natura pareat, de Fin.132. b.Nobis autem perſonam impoſuit ipſa natura, magna cum excellentia præſtantiaque animantium reliquorum 1. Offic. 137. a.

Præſtabilis.

Dignitas præſtabilis,de Prou.Conſul. 31. Præſtabilis & inſignis alicuius virtus, de Aruſp. reſp.37. Summendæ autem res e runt,aut magnitudine præſtabiles,&c.2.de Or. 189.a. Virtute excepta,nihil amicitia pręſtabilius, de Amic. 86. a. Nil mente præſtabilius natura homini dedit, de Sen. 39. a. Nihil melius mundo, nihil præſtabilius,nihil pulchrius 2.de Nat. d.28.a. Quæro,verum tandem putes melius fuiſſe & præſtabilius, me naſci, an te, in Vatin. 31. b. Quem tandem hoc ſtatu præſtabiliorem, aut magis expetendum poſſumus dicere? de Finib. 1. 32.

Præſto.

Iſte homo certus & diligens ad horam octauam præſto eſt 4. Verr.64.a.Simul ac mihi collibitum eſt, præſto eſt imago 1.de Nat.d.76.Præſto eſt huius vitii temperatio.3.de Leg.26.Hirūdines æſtiuo tempore præſto ſunt, frigore pulſæ recedunt, ad Her.4.227.a.Vt ad omnia,quæ ſi operæ,ſi vigiliæ deſeruiunt amicis,& præſto ſunt omnibus, ep.53.b. Si officia mea cauſis, tu etiam præſto fuiſti, pro Syll. 172.b.Quibus quidem cauſis tu etiam præſto fuiſti,de Cl.Or.193.b. Tu interea Romæ ſcilicet amicis præſto fuiſti:fateor,pro Mur.40.a.Id eſt, forenſem operam,vrbanaque officia præſtitiſti.Dionyſius nobis præſto fuit, Att.61.b.Q.Fabianus legatus tuus mihi præſto fuit. Att.3.3.1. a.Is tibi victori non ſolum ad hoſpitium, ſed ad periculum atque ad aciē præſto fuit,pro Deiot.148.b. Is qui tibi præſto ſemper fuit,pro Quint.30.a.Præſto mihi fuit ita fideliter beneuoleque 13.fam.39.Ius ciuile didicit, multum vigilauit, laborauit,pręſto multis fuit,pro Mur.17.a.Traleis veni ad v 1.Calēd. Sextiles:ibi mihi præſto fuit L.Lucilius,cum literis, mandatiſque tuis,ad Appium Pulchrum,lib.3.5.1.a. Pręſto fuit res eius familiaris,& patuit fortunæ meæ 13.fam.52.Hoſtiæ ad ſacrificium præſto non fuerūt,de Inu.74.b. Togulę lictoribus ad portam pręſto fuerunt,in Piſ. 91. b. Præſto fuiſſet ad horam morti deſtinatam 5.Tuſ.89. a.Conſtitui cum hominibus quo die Meſſanæ mihi præſto eſſent,in Verr.122.b.Vt ad omnia quę tui velint,ita ſim præſto,vt,&c.ep.53.b.Si officia mea,ſi operę tui velint,ita ſim præſto,vt,&c.pro Syll. 172.b. Pręſto ſis mihi ad vrbem 9.Att.65.in ep.Cæſ.Pręſto eſſe ad nutum alicuius,& libidini eius cupiditatique parere 3. Verr. 54. a.Præſto eſſe aduenienti 5.in Verr.52.& pro Quint. 30.Acad.q.edit.1.lib. 2.92. Macroni vix videor præſto eſſe poſſe.Att.61.b.Pręſto eſſe maximis Reip.temporibus bonus augur debet 3.de Leg.38.Pręſto eſſe virtutes vt ancillulas,quæ,&c.2.de Fin.110.a.Præſto fuiſſe animum 13.Phil.352. De mea autem in te voluntate ſic velim Iudices,me, &c.opera tamen & conſilio,ſtudio quidem certe,rei,famæ,ſaluti tuæ pręſto futurum 4.fam.46. Præſto me tibi ſummo cum ſtudio ſemper futurum 6.fam.56.

Præſtolor.

In Formiano tibi pręſtoler vſque ad 111. Non. Mai. Att. 2. 30.3:a.Qui tibi ad forum Aurelium pręſtolarentur armati,in Cat.17.Pręſtolari alicui 2.Att.36.Ego huic ſpei & expectationi,quę nobis proponitur,maxime tamen volui pręſtolari apud te in Epeiro 3.Att.33.

Præſtringo.

Cuius dignitas & ſplendor præſtringebat credo oculos Vatinii,in Vatin. 9.a. - Ita omnes meos dolos,fallacias,Pręſtigias pręſtrinxit commoditas patris 3. de Nat. deo. 104.a. Sed quaſi per caliginem præſtrinxerat aciem animi, in Ant. 240.b. Quorum vtrunque pręſtringere aciem mentis ſolet 1. de Diuin. 102. a.

Pręſultor.

Exin quidam ruſtico Romano dormienti viſus eſt, venire qui diceret,præſultorē ſibi non placuiſſe ludis,&c.de Diu.1.51.

Præſum.

Auſpicia quibus ego & tu Craſſe pręſumus,de Orat. 88.& de Nat.d.4.b.Qui cuique artificio pręſunt,de Fin.123.b.Cognitio iuris ciuilis prodeſt iis,qui ei pręſunt,de Or.101.b. Magiſtratibus leges,populo magiſtratus pręſunt 3.de Leg. 3.a. Qui rogati Reipub.pręſunt,Off.16.b. Et clariſſimi viri ei ſtudio etiā hodie pręſunt,de Or.101.b. Prouincia in qua tu triennium pręfuiſti,in Verr.188.b. Non enim paruit ille T. Gracchi temeritati, ſed præfuit,de Amic.35.Qui non ſolum interfuit his rebus,ſed etiam præfuit, ep. 8.b.Frater meus triennium Aſię pręfuit, ep. 26.b.In Aſiam Quęſtor profectus, ibi per multos annos admirabili quadam laude prouincię pręfuit. Acad.q.edit. 1.lib.2.1.M. Fannius huic quęſtioni iudex pręfuit,pro Sext.Roſc.Am.17.Hi omnes Pręter Thalem ciuitatibus ſuis præfuerunt, de Or.155. b.Secuti ſumus claſſem Dolabellę,cui Lucilius pręerat.Caſſius ad Cic.12.13.9.a.Hi qui portui faciundo pręerat,ab eo ſubornati fuere,a.Id,niſi hic in tuo regno eſſemus, non tuliſſem,multiſque præeſſem,qui,&c.de Ora.88. b.Cum C.Coponius Pręțorio imperio claſſi Rhodiæ pręeſſet 1.de Diu. 119.a. Aliquem curatorem præficere,qui ſtatuis faciendis præeſſet, in Verr. 137.b. Cum pater armis faciendis tunc præfuiſſet,pro Sext.Roſc.26.& in Piſ.98.b.Nihil negotii eſt continere eos quibus pręſis, ad Q. fr.290.b.Pręſint ſacerdotes ceremoniis & ſacris 2.de Leg.17.de Aruſp.reſp.12.a.Præeſſe agro colendo,pro Roſc.Am.29.a.Præeſſe cuique artificio,4.de Fin.124.a. Alicui crudelitati non ſolū intereſſe,ſed etiam præeſſe,Att.139.b.Exercitui præeſſe, Plancus Senatui,lib.10.8.8.a.Præeſſe legionibus,ep.260.b.Nauibus & claſſi pręeſſe 7.Verr.66.a.Sacerdotiis præeſſe, pro D. ſua,81. a.Intereſſe alicui rei & pręeſſe,Lentulo,lib. 1.8.1.a.Faciūdæ alicui rei publice præeſſe 7.Verr.38.a.Pręeſſe Reipub. Off.1. 111. Studio alicui præeſſe 1. de Or.120.a. Temeritati alicuius pręeſſe, de Amic. 35.a. Metellus huic quæſtioni præfuturus eſt. in Verr.71.b.

Præſens.

Aderat præſens M.Bibulus,&c.pro Dom. 221.b. Quod præſens tanquam in manum iucundius eſt:&c.2.Off.68.a.Bellua ad id ſolum quod adeſt,quodque pręſens eſt,ſe accommodat 1.Off. 19.a.Illud vero nonne ita præſens eſt, vt Iouis nutu factum videatur?in Cat.115.b.Pręſens tecum egi, itēque petiui ſæpe per literas.Curioni,lib.2.6.9.a.Corpore nihil niſi præſens,& quod adeſt,ſentire poſſumus,de Fin.60.b.Quantum pręſens mihi prodeſſes,magis poſt diſceſſum tuum ſentio 12.Att.62.Interfuit,& pręſens vidit 1.de Inu.116.a. Sed animus acer & pręſens,& acutus,idem atque verſutus inuictos viros efficit 2.de Or.47.In Repub.vero quanquam animus eſt præſens,tamen voluntas etiam atque etiam ipſa me deficit.Att.1. 13.4. a.Auxilium præſens 6. Verr.96.a.Erat igitur pręſens caritas & futura fames,pro Dom. 9.Pręſens & præpotens deus,de Nat.d.2.3. Hercules tantus & tā pręſens deus.Tuſc.154 b.Id eſt,propitius.Præſens iracundia,ad Lentul.1.1.77.a.Peſtis pręſens 3.Phil.363.a. Atqui ne ſi nauigare quidem velim,ita gubernatem,vt ſomniauerim:pręſens enim pœna ſit 2.de Diu.184.a.Præſentis animi vti conſilio 2.Off.113. a.Facultas optabilis tui pręſentis ſi mihi eſſet, nunquam a tuis conſiliis diſceparem.Planc.Cic.10.4.7.a.Pręſentis tui poteſtas mihi fuerit 1.fam.52. Ille pręſenti potius,quam futurę dignitati cōſulebat.a.Sed hoc pręſenti tibi commodius exprimam.Att. 14.b.Cętera(vt tu ſcribis)pręſenti ſermoni reſeruentur, ad Q. fr.2.16.Pręſentem atque audientem,vita priuandum eſſe dixit. in Cat.85.a. Populari agros non ad ſpem conſtituendę rei familiaris,ſed ad pręſentem paſtum mendicitatis ſuę 11.Phil.291.a Gratiam pręſentem refero,pro Planc.81.a.Vt ſi conſtitueris te cuipiam aduocatum in rem præſentem eſſe venturum 1.Off.48. a.An verò ſi de re ipſa,ſi de finibus, cum in rem pręſentem non venimus:ſi de tabulis & pręſcriptionibus,cōtrouerſia eſt, &c.1. de Or.130.a.Placuit de amicorum ſententia conſtituere, quo die in rem pręſentem veniretur,pro Cęc.288.b.Pecuniam pręſentem non debitam ſoluit mulieri,pro Clu.25.a.3.Verr.104. Pro eo tibi pręſentem pecuniam ſolui imperaui, ne tu expenſum muneribus ferres 2.Att.14. Tametſi video, ſi mea voce ire in exilium animum induxeris,quanta tempeſtas inuidię nobis, ſi minus in pręſens tempus recenti memoria ſcelerum tuorum, at in poſteritatem impēdeat 1.in Cat.16.Exponere commodius aliquid pręſenti.Att.1.12.5.a.Hęc ad te i pręſenti ſcripſi, vt ſperes,&c. ep. 23.b. Dicerem de eius virtute eo pręſente timidius, pro Cec.56.a.Me pręſente & me inſpectante hoc factum eſt, in

Verr:

Verr. 78.b & ep. 112.b. Hic eſt vnus homo ex omnibus, quo præſente minime ineptus eſſe vellem 1. de Ora. 55.a. Præſente Roſcio geſtum agere, pro Quint. 52.a. Præteritorum meminit, præſentia cernit, futura præuidet animus 1. de Diu. 111.a. Cognoſcent omnes tui pręſentes, tui abſentis amorem, Lentul. t, 1, 13.a. Eorum, quibus ambo illi oratores cogniti ſunt, viuorũ & præſentium memoria teſte, &c. 2. de Or. 6.a. Neque ſolum viui atq; præſentes ſtudioſos diſcendi erudiunt atque docent, ſed, &c. 1. Off. 218.a. In contentione vires ad nocendum pręſentes habere Att. 15.225.3.a. At enim præſentes videmus deos, vt apud Regillum 3. de Nat. d. 15.a. Vt tanquam a præſentibus coram haberi ſermo videretur, de Amic. 96.b. Teſtibus præſentibus liberam cretionem cognoſcere. Att. 3.294.2.a.

Præſentia.

Præſentia animi, pro Mil. 46. a. Pręſentia mei exercitus 10. fam. 31. in ep. Planc. Deſyderium præſentiæ tuæ meo labore minuam, Licinio, lib. 5.8.17.a. Declarant præſentiam ſuam ſæpe diui, de Nat. d. 2.4. Alicuius aſpectum pręſentiamque vitare, in Cat. 110.b. In pręſentia 16. Att. 35. Periculum in pręſentia & ante oculos propoſitum eſt, pro D. ſita, 9. Deorum præſentiæ quales ſupra commemoraui 2. de Na. d. 46.a.

Pręſumptio.

Præſumptionem dialectici vocant πρόληψιν 2. de Diu. 84.

Prætendo.

Tu, qui te Pythagoricum ſoles dicere, & hominis doctiſſimi nomen tuis immanibus & barbaris moribus prætendere: &c. in Vatin. 10.

Prætentatus.

Tota cauſa prætentata atque perſpecta 2. de Or. 174.a.

Pręter.

Teſtis eſt Phalaris, cuius eſt, præter cæteros, crudelitas nobilitata 2. Off. a. Præter cæteros, diuinare mortem eſſe optimum homini 1. Tuſ. 185.a. Quod ſi, vt ampliſſimum nomen conſequeremur, vnus præter cæteros adiuuiſti, certe idem, vt id retineamus, præter cæteros elaborabis, Q. fr. 298.b. Guſtatur dulcitudine pręter cęteros ſenſus commouetur 3. de Or. 55.a. Attici in eo genere præter cæteros excellunt, de Or. 128.b. Hoc mihi pręcipuum eſt præter cęteros, pro Syll. 6.a. Segeſteis præter cæteros imponebat, aliquanto amplius, quam ferre poſſent, in Verr. 217.b. Quæ me res igitur pręter cæteros impulerit, &c. pro Sext. Roſc. Am. 18.b. Loquebantur enim Decumani palam, & præter cæteros ii qui apud iſtum plurimum poterat 5. Verr. 115.a. Vnũ præter cęteros mirabatur 1. Acad 67.a. Mulieres noſtrę pręter cæteras Romæ remanſerunt. Att. 111.b. Vt etiam ſi præter conſuetudinem extiterit, præter naturam tamen non poſſit exiſtere 2. de Diu. 88.a. Pręter conſuetudinem tuam. Att. 365.1.a. Credo quod literis dandis pręter conſuetudinem proxima nocte vigilauerat, in Cat. 112.b. Qui omnes præter eum, de quo per te egimus, reum me facere tentur. Att. 7.153.16.a. Nihil magis ridetur, quam quod eſt præter expectationem, 2. de Or. 156.a. Cauendæ ſunt quædam familiaritates, præter hominum perpaucorum, &c. ad Q. fr. 1.1.34.a. Præter ideæ matris famulos, eoſque iuſtis diebus, ne quis ſtipem cogito 2. de Leg. 24. Præter cõmunem fidem, quæ omnibus debetur, præterea nos iſti hominũ generi præcipue debemus, ad Q. fr. 1.1.41.a. Præter laudem bonis atque innocentibus nihil ex hoſtibus, neque a ſocijs reportandum 3. de Leg. 18. Nullas enim literas adhuc acceperam, præter quæ mihi biuæ ſemel in Tribulano redditæ ſunt. Att. 5.90.2.a. Amicum ex conſularibus neminem tibi eſſe video, præter Lucullũ, ep. 5.b. In reliquis officiis, cui tu tribuiſti, excepto Cæſare, præter me, vt domum ventitares? ep. 181.b. Pręter modum creuit lacus Albanus 1. de Diu. 161.a. Præter modum plerique exterrentur 2. Off. 52.a. Gratum præter modum, pro Planc. 66.a. Ariſtides expulſus eſt patria, quod præter modum iuſtus eſſet 5. Tuſ. 148.a. Multa autem impendere videbantur præter naturã etiã, pręterq; fatũ 1. Ph. 7.a. Pręter duos nos 7. fam. 45. Pręter oculos Lolij hæc omnia ferebãt 5. Verr. 51.a. Quod quia pręter opinionẽ mihi acciderat, &c. ad Cæl. l. 2.8.4.a. Nihil vt plerumq; euenit, præter opinionẽ accidet, pro Plan. 12.a. Quæris ex me quid acciderit de iudicio, quod tam præter opinionem omniũ factum ſit. Att. 1.11.1.a. Conſul comitia habere cępit ſubito præter opinionem omnium, pro Planc. 269.b. Dionyſius ad me pręter opinionem meam venit, Att. 8.154.b.a. Illud etiam accidit præter optatum meum, ſed valde ex voluntate, in Piſ. 35.a. Præter peccatum & culpam nihil homini pertimeſcendum accidere poſſe 5. fam. 64. In ſuperioribus libris nihil neque ante rem, neque præter rem locuti ſumus, ad Her. 13.b. Præter ſpem aliquid dicere. Sulpit. 4.49.a. Præter ſpẽ ſiquid erit, facies vt ſciã. Att. 15.327.6.a. Nil iam præter ſpem vnquam, ad Brut. 11.14.5.a. Omnibus ſententiis præter vnam Scamander condemnatus eſt, pro Clu. 28.b. Cum ei nihil adhuc pręter ipſius voluntatem cogitationemque acciderit, niſi quod, &c. in Cat. 107.b.

Præterea.

Addebant præterea Rempubl. conuenturam Calend. Sextilibus 1. Phil. 6.a. Nam & in omni genere prudentiam ſuam mihi expoſuit, & pręterea mihi non ignotam in conſuetudine ſuauitatem ſuam adiunxit, pręterea ſummam erga ſe liberalitatem, quę omnia, &c. ep. 144.b. Multa pręterea oſtenta, multa in extis admonentur, multique aliis rebus, de Nat. d. 59.b. Præter communem fidem quæ in omnibus debetur, præterea nos iſti hominum generi præcipue debere videmus. Qu. fr. 295.b. Reliquis ſyderibus animoque præterea diuinitatem dedit, de Na. d. 1.20. Ipſum præterea ſumma obſeruantia tibi in perpetuum deuincies, ep. 203.b. Se & alios præterea tres factos eſſe dixit, pro Clu. 22.b. Deinde nihilne pręterea diximus? 4. Acad. 140.a. Duo præterea teſtes nihil dixerunt, pro Cęc. 20.a. Pop. Rom. deligit magiſtratibus, &c. in quibus ſi qua pręterea eſt ars, facile patitur ſin minus, &c. pro Planc. 51.a. Non poſſumus huius ciuitatis & cumſuis pręterea eſſe ciues, pro Corn. Balbo, 21.a. Prudentiã tuam mihi expoſuit, &c. præterea ſummam erga ſe liberalitatem, Planc. 10.3.2.a. Nam Lyſiadem nouimus: eſt enim Phędri philoſophi nobilis filius, homo præterea feſtiuus 5. Phil. 173.a. Expedito nobis homine opus eſt, & eo qui imperium legionũ habeat, qui præterea authoritatem, nomen, &c. 1. Phil. 308. Præterea de veſtra vita, &c. hodierno die iudicandum eſt, in Cat. 122.b. Vnum Clitarchum, neque præterea quenquam de Græcis legiſſe videatur, de Leg. 1.6. A me vero ſic diligitur, vt tibi vni concedam, præterea nemini, Sulpit. 4.3.16.a. Num quis tamen reſtitutit vnum aiebat, præterea neminem 4. Phil. 22.a. Eundem hunc vnum ab hoſtibus metui, præterea neminem, pro L. Man. 3.a. Quas cum recitauiſſem, cecidit Sextilius, multi præterea, de Ora. 88. & ad Brut. 90.b. Præterea mihi promiſit Paulus ſe daturum operam, &c. ep. 191. & 144.b. Nihilne vobis in mentem venit, quod præterea a Craſſo requiratis? 1. de Or. 27.a. Præterea quidem de Conſularibus, &c. Lentulo, lib. 1.7.7.a. Illud præterea μυστικώτερον ad te ſcribam, tu ſagacius odorabere. Att. 94.b. Dilectus noſter, belli periculum, militum improbitas, ſexcenta præterea alia, Att. 94.b. Multos præterea & noſtra ciuitas & Græcia tulit ſingulares viros, de Na. d. 59.b.

Prætereo.

Cædes relinquo, libidines prætereo: &c. nec hæc quidem idcirco omitto, quod, &c. de Prouinc. Conſul. 5. Hæc nunc prætereo ac relinquo, in Verr. 170. & 188.b. Tametſi de hoc iudicio multa prætereo, tamen, &c. pro Cæc. 73.a. Non me pręterit, nos eam rem Epheſi expertos eſſe, ad Silium, lib. 13.66.2.a. Non me præterit Recuperatores, &c. pro Cęc. 73.a. Nam illud me non præterit, in iudicio, pro Clu. 21.b. Certe quęri hoc ſcelere me non præterit, quemadmodum, &c. pro Cæc. 304.b. Non te præterit, Att. 8.164.3.a. Hoc eſt ſcis, Sed te non præterit, quam ſit difficile, ep. 9.b. Et hoc te pręterit, non id ſolum ſpectari ſolere, &c. 1. Verr. 29.a. Non me præteribat in tanta ſolicitudine hominũ, &c. Plancus ad Senatum, l. 10.8.2.a. Sum multum equidem cũ Phædro in Epicuri hortis, quos modo præteribamus, de Fi. 124.b. Et, quod pene præterii, Bruti tui cauſa feci omnia. Att 6.114.6.a. Quam pene præterii. 9. Att. 68. Et quod pene præterit, capella quædam, in Verr. 126.b. Fratris filium præterit Qu. Furii honeſtiſſimi Equitis Romani ſuique amiciſſimi &c. 2. Phil. 59.a. Tempus non legis, ſed libidinis tuæ præterit. Att. l. 7.126.12.a. Vt illud prætercam & miſſum faciam, pręteribo, pro Qu. 2.b. Vt non modo nullam captet, ſed etiam prætereat omnes voluptates, de Finib. 1.19. Dignos præterire nonnunquam populus ſolet, pro Planc. 5.a. Tantam omnium laudum excellentiam non queo ſilentio præterire, ad Brut. 15.11.a. Atque illud nõ queo præterire. Att. 17.b. Nihil eorum præterire, quæ pro cauſa dici poſſunt. Ac. q. ed. 1. l. 2.59. Præterire tamẽ non potui, quin & ſcriberem ad te, & illum mitterem 9. Att. 27. in ep. Cæſaris. Neque ab alio vinci poteſt, neque ipſe ſe omnino reliqua ætate præterire, in Saluſt. 1.a. Sed quum ſapiens, & bonus vir, qualis fuit ille, ſuffragiis præteritur, &c. Tuſ. 5.40. Damna, dedecora, quæ res patris eius, ætas ipſius pertulit, prætereantur 3. Ver. 22.a. Ne ſumptuoſa reſperſio, ne longæ coronæ, nec acerræ pręterantur. a. de Leg. 95.a. Nõ enim fuit aut mediocre, aut obſcurum, aut eiuſmodi quod ſilentio poſſit præteriri, ad Lentulum, lib. 5.8.2.a. Nec vero M. Cælium prætereundum arbitror, de Cl. 90.b. Non prætereundum eſt ne id quidem 3. Verr. 110.a. Sed prima duo

capita epiſtolę toę tacita mihi quodammodo pręterennda ſunt ep. 36. b.

Prætetiens.

Si præteriens aſpexerit, de Cl.Or. 182. b. Voo aſpectu & pręteriens de aliqun iodicare, de Cl. 104. a. Quaſi præteriens ſatiſfaciam vniuerſis. t. Verr. 27. a. Doctus homo & copioſus & paratus, & nihil præteriens eorum quæ pro illa cauſa dici poſſent 4. Acad. t 56. a.

Præteritus.

Cum bonis ſuffragiis præteritus, & a vano populo repulſam refert. Tuſc. a 38. b. Aetas præterita quamuis longa, qoum effluxiſſet, nulla conſolatione permulcere poſſet ſtultam ſenectutem, de Sen. 5. a. Præteritum tempus oonquam reuertitor, nec quid ſequatur, ſciri poteſt, de Sen. 63. a. Præteriti doloris ſecura recordatio delectationem habet 5. fam. 5 t. Quoad lōgiſſime poteſt mens mea reſpicere ſpatium præteriti temporis, pro Arch. 185. b. Præteritum eſſe a columniariis 8. fam. a8. io ep. Cæl. Io prætetito tempore quid conſiderandum a. ad Her. 38. Præterita ea vera dicuntur, quorum ſuperiore tempore vera fuerint in ſtanria. Fat. a t. Præteritorum io Ere & Erunt, indifferens vius. Or. 88. Animus ſeuocatus a ſocietate, &c. tum memioit præteritorum, præſentia cernit, futura pręuidet t. de Diu. t t t. a. Memoria præteritorum, futurorum prudentia, de Sen. 7 t. a. Præteritorū ſyncopa vſitara. Or. 88. Aedilitate pręteiitos ſcimus Conſules eſſe factos, pro Pl. 42. Cōuerti præterita in falium e vero nō poſſunt, de Fat. t 1. Mutare præterita non poſſumus, in Piſ. 46. a. Præterira tenere, & futura prouidere, & complecti præſentia, ſola diuina ſunt. Tuſ. s. 53. Quęque ab his dicuntur, ſic perſequamor, vt othil io præteritis relinquamus 4. Acad. 84. a.

Præterfluo.

Animus præſentem voluptatem percipit pariter cum corpore, & proſpicit venientem, nec præteritam præterfluere ſinit. 5. Tuſc. t 36. a.

Prætergredior.

Currens Lepta venit, mihique nuntiauit, te iam caſtra pręter greſſum eſſe, ad Appium Pulchrum, lib. 3. 7. t 0. a.

Præterlabor.

Tum & in ſenſom & in mentem iudicis intrare non poteſt: ante enim præterlabitur, quam percepta eſt 2. de Or. 60. a.

Prætermitto.

Ego nullom diem prætermitto. Att. t 50. b. Nullum locom prætermitto laudandi tui, ep. l. 12. 24. t. a. Nos tamē oihil, quod ad eam rem pertinet, prætermittimus, ep. 5. b. De aqua & via oihil prætermiſi quadam epiſtola, quin ad te enucleate ſcriberē. Q. fr. 323. b. Nihil prætermiſi in te ornando, quod, &c. ad Planc. l. 10. t 3. 1. a. Ego nihil prætermiſi, quantom eniti potui, quin Pōpeium a Cæſaris coniunctione auocarem a. Phil. 45. Certe nihil ſciens pręteraniſi 7. Ver. 20. a. Neminē prætermiſit, cui ōn eadem iſta dixerit, ad Brut. l. t a. 8 t. t. a. Neqi vllum officium erga te hominis amantiſſimi prætermiſit, ep. l. t. 8. a. a. Hæc te igitur ſcire volui, oe illod quidem prætermittam, ad Qo. fr. 3 t a. b. Ne illud ioidem ptermittā, Hortenſiut filius fuit, &c. Att. 6. 1 t 4. t 3. a. Equidē Patras euntē neminem prætermittā, ad Tironē. l. 16. 1. 4. a. Sub. eūnon dem ad literas. Multa crimina prætermittere 2. Verr. 20. a. Nihil q ad rem pertinet, prætermittere, Lent. l. 1. 5. t 4. a. Prætermittere officium. Ac. q. ed. 2. l. t. 26. Sceleris pœnam prætermittere, ad Brut. t 5. t 4. a. Prætermittere prouiociā. 5. fam. 3. Nullū prætermittere officii ſtudiique munus aut tempus 6. fa. 46. Voluptates prætermittere 3. de N. d. 4 t. a. Quę prætermitti ſine nefario ſcelere non poſſunt. ep. 1. 9. a. a. Quid Libonem prętermiſſurū ſceleris putas? 9. ad Att. 47. Sed ea pars quæ contra Philonē erat, prætermittenda eſt 4. Ac. 25. a. Ne hoc quidem prętermitteodum duxi, te vt hortarer, vt, &c. Seſt. l. 5. t 7. 6. a. Ac ne illud quidem ſilentio &c. prętermittendū puto, q, &c. 13. Phi. 352. a. Prętermittendæ autem defenſioois, deſereodiq; officii plures ſolent eſſe cauſæ 1. Off. 41. a. Temperantia conſtat ex prætermitteodis uoluptatibus, de Natu. deo. 67. b. Pręterniſſum eſt a me ut dicerem 13. Attic. 26. pro, prætermiſi dicere.

Prætermiſſus.

Qui negant illum locum a Panętio prętermiſſum, ſed conſulto relictum, &c. Off. lib. 3. t t. Qoare Craſſe neque nos tua ſuauitate oos priuabis, vt ſiquid ab Antonio aut prætermiſſum, aut relictom ſit, noo explices 2. de Or. 69. a. Quid, n. eſt a Chryſippo prætermiſſum in Stoicis? l. t. de Fi. 5. Exitus illius minuit eius officii prætermiſſi reprehenſionem. Att. 174. b. Hac diuiſione, &c. duo prætermiſſa ſunt 3. Off. 8 t. a. Prætermiſſos fructus pręteriti temporis exigere 4. Att. 1. Siquid eſt prætermiſſum aut commiſſum, aſſeruot, de Aruſ. reſp. 19. a.

Prætermiſsio.

Mamerco homioi ditiſſimo Aedilitatis prętermiſſio, Conſulatus repulſam attulit 2. Offic. 85. 2. Formæ igitur ſunt, hæ, in quas genus ſine vllius prætermiſſione diuiditur, &c. 10 Topi. 16. a.

Præterquam.

Nullas iis præterquam ad te dedi literas, ad Appium, l. 3. 7. a. a. Iuno Moneta, a qua, p. de ſue plena, quid vnquā monitu ſumus? de Diu. a. 105. a. Pro tātis rebos oullū a vobis præmium poſtolo, p. huius diei memoriam ſempiternam 3. in Cat. 79. a. Nā p. quod te moueri arbitror oportere iniuria quę mihi a quoquam facta ſit, &c. Att. 9. 138. 6. a. Et p. quod Reip. cōſulere debemus, tamē tuę dignitati ita fauemus, vt, &c. ep. 10. t. 7. a. P. quod a Senatu deſciuerat, de Aruſp. reſp. 37. a. Hoc autem loco tantū explicemus, hęc honeſta quæ dico, p. quod noſmetipſos diligamus, præterea ſuapte natura per ſe eſſe expetenda, de Fin. 5. t 09 Neque quod diſpliceat committam, p. quod hominis mihi coniunctiſſimi doleo grauem caſom, ep. t 80. b. Hoc nihil aliud quā bonorum meorum direptio, p. quod ne id quidem per legem Liciniam, vt ipſe tibi curationem ferres, facere potuiſti? pro D. ſua, 41. a. At id p. qood fieri non potuit, ne fingi quidem poteſt, de Diu. t t 4. b. Ego ne io Cumano & Pompeiano, pręterquam qoòd ſine te, cętera ſatis commode oblectabar, ad Qu. fr. a. 3 t.

Præteruecho.

Neque enim vocum ſuauitate videntur, aut nooitate quadā & varietate cantandi reuocare eos ſolitę, qui pręteruehebantur, &c. 5. de Fin. 89. a. de Sirenibus. Magna ſpe ingredior in reliquam orationem, &c. quoniam periculoſiſſimum locum ſilētio ſum pręteruectus 7. Phi. 223. Inſulā totā pręteruectus eſt, 7. Ver. 77. a. Tādiu in imperio ſuo claſſem ille Prętor diligēs vidit quādiu cōuiuiū eius flagitioſiſſimū pręteruecta eſt 7. Verr 69. a Emerſi iam e vadis, & ſcopulos pręteruecta eſt oratio mea, pro Cęl. 39. Etenim ei ſuccedo orationi, quę non pręteruecta ſit aures veſtras, ſed in animis omoium penitus inſedit, pro Corn. 1. a.

Præteruectio.

Monimentum ſceleris audacięque ſuę voluit eſſe in conſpectu Italię, veſtibulo Sicilię, pręteruectione omnium, qoi ultro citroque nauigareot 7. Verr. t 34.

Præteruolo.

Fugit eos & pręteruolat numerus. Or. 2 t 6. b. Hic ſe iam totū cęcas Equus abdit in vmbras, Quem rutila fulgens ploma pręteruolat Ales, in Ar. 45. a. Hęc duo propoſita non pręteruolant ſed ita dilatant, &c. Acad. quęſt. edit. 1. lib. 2. 40. metaphora ab auibus, quę vltra uolando celeriter effugiunt. Sententięq; ſępe acutę, oon acutorum hominum ſenſus pręteruolant 3. de Ora. t 24. a. Illud a te nimium feſtinanter dictum eſt, neſcio quomodo pręteruolauit oratio de Fin. 5. 69.

Prætexo.

Sic omnia, quę fiuot, quęque aguntur acerrime, lenioribus principiis natura pręteauit 2. de Or. t 74. a. Neque. n. quiſquā poteſt. exercitum cupere, aperteque petere, vt non prętexat cupiditatem triumphi, in Piſ. 44. Atque in Sibyllinis ex primo verſu cuiuſque ſenteotię, primis literis illius ſententię carmeo ordine prętexitur 2. de Diu. 167. a.

Prętextus.

Tongillom mihi eduxit, quem amare in prętexta calumnia cœperat 2. io Cat. 27. a.

Prætexta.

Prętexta, Conſulatus inſigne, in Piſ. 17. Prętexta toga populi iudicio dari ſolita, pro Seſt. t 27. Sed prӕterea togā ſuam eius prętextam, &c. magoo hominum riſu cauillatus, ad Q. fr. lib. 2. t 4. a. a. Pueri togam ſumentes, prętextam deponebant, de Am. 102. b. Eripies igitur pupillę togam prętextam? 3. Verr. 79. a. Prętextam, ſi voles legere, &c. 10. fam. 73. in ep. Pollionis. Aediles cum toga prętexta & ſella curuli, in Verr. 243. b. Conſul vnguentis oblitus cum toga prætexta, quam omnes Prętores Aedileſque tum abiecerant, irriſit ſqualorem veſtrum. Poſtquā. 206. b. Neque te tam commouebat, quod ille cum toga prætexta, quam quod ſine bulla venerat 3. Verr. t 80.

Prætextatus.

Magnus enim prętextatus illo die fuit. Att. 88. b. Tu S. Clodium, qui nunquam antea prętextatus fuiſſet, ludos facere, prætextatum volitare paſſus es, in Piſ. 81. b. Pupillus prętextatus, 3.

rus 3.Verr.107.a.Teneſne memoria prętextatum te decoxiſſe? in Ant.169.b.Filii triumphantium prętextati,pro Mur.10.a.Vi dere prætextatos inimicos,pro D.ſua,75.a.

Prætor.

Prætor qui dies totos aut vim fieri vetat, aut reſtitui factum iubet,qui de foſſis,de cloacis,de minimis aquarum itinerumqꝫ controuerſiis interdicit, pro Cæc.291.b.Prętor interea Piſo tā ta de re tacebit,pro Cęc.26.a.Prętor iuris diſceptator eſto,qui priuata iudicet, iudicarive iubeat, is iuris ciuilis cuſtos eſto, huic poteſtati parento 3.de Leg.7.Iuſtiſſimus Prętor, pro Flacco 6.a.Prætor primus centuriis cunctis renuntiatus ſum, pro L. Man.13.a.Sapiens Prętor offenſionem uitat ęqualitate decernē di,beneuolentiam adiungit lenitate audiendi, pro Mur. 39.a. Prætor Quæſtori ſuo parentis loco eſſe ſolitus 1.Verr.33.Prętor vrbanus M.Druſus.2.ad Her. 52. Prętoris edictum lex annua 3. Verr.76. Prætoris exceptiones 2. de Inu. 162. Prætoris erat dare iudicia,pro Cæc.6.Pętori cum populo patribuſque agendi ius eſto 3.de Leg.10.Prætori nemo intercedere poteſt 4. Verr.20.Prætorem decet non ſolum manus, ſed etiam oculos abſtinentes habere. Off. 1. 201. dictum Periclis ad Sophoclem collegam.Per Prætorem vrbanum iudices ſortiretur 2.ad Qu. fr.2.A Prætore dies tertius diceretur,de Aruſp.reſp.6. Tali ciue Prætore in vrbanis officiis indigere 10.ſam.35. in ep.Planc. Prætores ſuis Quæſtoribus in parentum loco olim habiti, pro Planc.23.Vrbani prætores iurati debent optimum quenque in ſelectos iudices referre,pro Clu.96.a. Prętores præeundo etiā Conſules appellantur 3.de Leg.8.Prętores ius dicunt,Aediles ludos parant? Att.9.184. 3. a.Prętores Romani cum duobus fascibus incedebant,in Rul.91 Prętores abſentium Conſulum munus ſuſtinere ſoliti more maiorum. 10.ſam.26.Collegium Prætorum 3 Off.105.a.

Prætorius.

Prętorius apparatus,pro Seſt.65.Cohors Prętoria.2.in Cat. 41.a.10 ſam.63.in epiſt.Galbæ.Imperium Prætorium. 7. Verr. 3..a.Ornata & merces in Prætoriam demum deferebantur.7.in Verr. 113. a. Cum C. Coponius Prætorio claſſi Rhodiæ præfuiſſet de D..u.94.b. Quæ quidem pleraque iure Prætorio liberantur. 1.Off.48.a.Loco prætorio ſententiam dicere.12.Att.25. Viri Conſulares & Prætorii.Att.16.334.2.a.Prætoriæ exceptiones in priuata actione fiunt.1. ad Her.23.

Prætorium.

Curritur ad Prętorium.7.Verr.73.a.Cum Sylla in agro Nolano immolaret ante Prętorium.de Diu.95.b. Cedat Conſula ri generi Prætorium,nec contendat cum Prætorio Equeſter locus,pro Planc.2.a.Imperat ſuis, vt candelabrum illud in Prætorium deferrent.6.Verr 56.a.Procedit iſte repente e Prętorio 7.Verr.83.a.

Prætura.

Probata in iure,grata in munere, ornata in prouincia Prætura Murenę,pro Mur.50.a.Pretura iuriſdictio res uaria & multiplex ad ſuſpiciones & ſimultates,pro Flac. 147.b. Ex prætura triumphare,pro Mur.13.

Præuaricor

Qui enim poterat tum in gratiā redire cum Oppianico Cluentius:&c.an vt tu pręuaricaretur?pro Clu.69.a.Clodius a Catilina pecuniam accepit,vt turpiſſime præuaricaretur,de Aruſ. reſp.39.a.Deinde quum videtur præuaricari potuiſſe, ſi prouiſum eſſet,&c.3.Tuſc.89.a.Hoc quanquam ſedulò faciebat,tamē interdum non defendere,ſed pręuaricari accuſatori videbatur, pro Clu.45.Id eſt,præuaricando ſubſeruire. Omnino accuſatorum incredibilis infantia,id eſt L. Lentuli, L. F. quem fremunt omnes pręuaricatum.Att.4.85.12.a.

Præuaricator.

Piſo pręuaricator Catilinę quondam,nunc vltor,in Piſ.84. & in Verr.64.b.Præuaricator cauſæ publicæ.Cælius ad Cic.lib. 8.15.2.a.Iam vereor ne,&c.præuaricatorem mihi appoſuiſſe videar.2.Phil.47.Vtrum te perfidioſum,an præuaricatorem exiſtimari mauis? 1. Verr. 32. a. Præuaricatorem iudicare, in Vatin. 2. a.

Pręuaricatio.

Cauſam præuaricationis dicere Cæl.Cic.8.8.7.2.Præuaricationis nomen ſignificat eum qui in contrariis cauſis quaſi uarie eſſe poſitus uideatur,In Part.66.a. Vt ſi in reo pecunia abſoluto,ruſuſque reuocato, pręuaricationē accuſator eſſe definiat omnem iudicis corruptelam ab reo:deſenſor autem non omnē, ſed tantummodo accuſatoris corruptelam ab reo.Par.68.Quo die hæc ſcripſi,Druſus erat de præuaricatione a Trib. ærarii ab

ſolutus,ad Q.fr.1.16.12.a. At pręuaricatione eſt Aſcitius liberatus,pro Cæl.17.a. At ego id ipſum quod uir optimus Diogenes Chaldęus quaſi quadam pręuaricatione concedit,nego poſſe intelligi.2.de Diu.136.a.

Præuenio.

Hæc Poetius credo perſecutus fuiſſet, niſi aliquis caſus aut occupatio conſilium eius pręueniſſet,de Off.59.b.

Præuerto.

Nemo vnquā me tenuiſſima ſuſpicione perſtrinxit, quem nō præuerterim, pro Syll.34.a.Ita tamen, ſi vacas animo, ut quid habes aliquid quod huic ſermoni pręuertendum putes,de Diu.1.9.

Præuideo.

Pręuideo quod ſit deſenſurus Hortenſius,in Ver. 139.b.Animus pręuidet,&c.de Somn.Scip.130.b.Tum meminit pręteritorum,præſentia cernit, ſutura prętuidet. 1. de Diu.111.a.Multa aures præuident:de Nat.d.58.b. Ita ſutura eloquentia præuiſa in infante eſt,de Diu.96.b.Res mihi tota præuiſa atque pręcauta. eſt in Verr.a21.b.

Præuolo.

Grues in tergo pręuolantium colla & capita reponunt.2.de Nat.d.188.a.

Pragmaticus.

Sed quia, ut uideo, pragmatici homines omnibus hiſtoricis præceptis,uerſibus denique cauere iubent,& vetant credere.2. Att.49.& 50.Itaque non ut apud Græcos infimi homines mercedula adducti, miniſtros ſe præbent in iudiciis oratoribus,ii qui apud illos παραγματικοὶ uocantur 1 ſic, &c. 1. de Orat. 90.& 132.

Pragmaticon.

Tu,ſiquid pragmaticon habes,ſcribe.14.Att.4.

Prandium.

Id autem ex eo,ut opinor,quòd anteceſſerat Statius, ut prandium nobis uideret.Att.5.88.4. a. Ad prandium inuitare, pro Mur.141.b.Dico illum,cum ad illud prandium crudior ueniſſet,& ut ętas illa fert,ſibi tum nō pepercisset,ęgrotaſſe,pro Clu. 53. b. At ſpectacula ſunt tributim data, & ad prandium uulgo uocati,pro Mur.65.a.Si gladiatoribus uulgo locus tributus, & item prandia ſi uulgo eſſent data, &c. pro Mur. 62.a.Vt Oreſti nuper prandia in ſemitis decimę nomine, magno honori fuerunt.2. Off.85.a. Quid prandiorum apparatus proferam?2.Ph. 110.a.Prandia & cœnas alicuius commemorare.3.Verr.33.a.

Prandeo.

Sed prandimus in Arcano.Att.5.88.3.a. Cum in eius nuptiis more Latinatium multitudo hominum pranderet,uenenum habiti conſilio paratum,pro Clu.133.

Pranſus.

Adde inſcitiam pranſi,poti,oſcitantis ducis,pro Mil.42.

Pratum.

Iugera prati irrigare,Qu.fr.3.17.5.a.Viriditas pratorum,de Sen.53.a.

Pratulum.

Pro iſto aſſo ſole,quo tu abuſus es in noſtro pratulo. 12. ad Att.9.

Prauus.

Affectio non diſtorta nec praua.4.Tuſc.44.a.Quid rectum in oratione,prauumue.1.Acad.28.a.Nihil ab hoc prauum & peruerſum produci poſſe arbitrabantur,pro Roſc.Com.17.a.Rectæ prauique partes.Or.201.b.Intereſſe oportet ut inter rectum & prauum,ſic inter uerum & falſum. Aca.q.9.& 46.b.Beſtiarum uero nullum iudicium puto. quanquis enim deprauatę non ſint, prauæ tamen eſſe poſſunt 2.de Fin. 56.a.Si qua in membris praua aut debilitata aut imminuta ſunt,de Fin.115.b.Recta & praua tacito quodam ſenſu diiudicamus.de Or.161.b.Praua ſentire.Tuſc.1.15.Nec ſolum in rectis, ſed in prauis actibus inſignis eſt humani generis ſimilitudo,de Leg.262.b.

Praue.

Quia quod bene,id recte,frugaliter,honeſte: ille porro male,praue,nequiter turpiter cœnabat 2.de Fi.45. a.Recte facta ſola in bonis actionibus ponent:praue,id eſt peccata, in malis. 1. Acad.53.a. de Zenone.

Prauitas.

Prauitas,imminutioque corporis,de Fin.5.44.a. Vitium,quũ partes corporis inter ſe diſſident,ex eo quo prauitas membrorum,diſtortio,deformitas.4. Tuſc. 43. a.Quę tanta prauitas tementis

mentis tenuit, vt, &c. in Vat. 31. b. Erroribus prauitatis mentes Agyptiorum imbutæ 5. Tuſc. 114. a. Qualis iſta philoſophia eſt, quæ non interitum afferat prauitatis? 2. de Fin. 48. a. Ne mala cõſuetudine ad aliquam deformitatem prauitatemque veniamus. 1. de Or. 76. Oris prauitatem, & verborum latitudinem imitari 2. de Or. 51. a. A vitæ prauitate ad deum conuerterent, de Nat. d. 1. 53. Da operam vt eum de illa prauitate animi deducas, de Pet. Conſ. 27. a. Tanta in prauitate eos animaduerti 12. fam. 34. in ep. Lentuli. Tamenne in iſta prauitate perſtabitis? Aca. q. edit. 1. lib. 2. 26. Animi prauitates recte vitia dicuntur, in Parad. 26. a. Corporis prauitates ſi erunt perinſignes, an habebũt aliquid offenſionis, animi deformitas non habebit? 1. de Leg. 38.

Praxiteles.

Praxiteles Roſcii, dum eſſet in cunabulis, ſerpentis amplexu circũplicati ſpeciem cælauit argento. Diu. 1. 70. Praxiteles marmoreum cupidinis ſignum Theſpiis fecit 6. in Verr. 3. & 4. Chares a Lyſippo ſtatuas facere non iſto modo didicit, vt Lyſippus caput oſtenderet Myronis, brachia Praxitelis, pectus Polycletis, ſed omnia coram magiſtrum facientem videbat, cæterorum opera, vel ſua ſponte conſyderare poterat. 4. ad Her. 148.

Praxitelus.

Quaſi non potuerit id euenire caſu, & non in omni marmore neceſſe ſit ineſſe vel Praxitelia capita, l. 2. de Diu. 37.

Precius.

Clamabat ille miſer, ſe ciuem eſſe Romanum, municipem Coſſanum, meruiſſe ſe cũ L. Precio ſplendidiſſimo equite Rom. qui Panormi negotiaretur, &c. 7. Verr. 126. a.

Precius.

Qui quum ab Equite Romano, &c. non impetraſſet, vt inſulam in lacu Precio venderet, &c. pro Mil. 55.

Precor.

Præcor ac quæſo, voſque, &c. pro Dom. 111. A Ioue Optimo Maximo, cæteriſque diis, deabuſque immortalibus pacem & ueniam peto, precorque, vt, &c. pro Rabirio 91. b. Bona a quibus precamur, ab iis dantibus nolle ſumre, ſtultitia eſt de Natu. deo. 121. a. Quid ueneramur, quid præcamur? deos de Nat. d. 25. b. Ita vero Quirites, ut precamini veniat, vt huius amentiæ pœna in ipſum recidat in Ant. 193. b. Quibus vtinam euenĩſſent ea, quę tum homines præcabãtur, pro Seſt. 29. b. Hæc ego ſemper de vobis expetini, hæc optaui, hæc precatus ſum, in Piſ. 36. Quę deprecatus ſum a diis immortalibus, &c. vt ea res mihi bene atque fœliciter eueniret, eadem præcor ab iiſdẽ diis immortalibus, ob eiuſdem hominis Conſulatum vna cum ſalute obtinendum, & vt, &c. pro Mur. 1. a. Vtrum tandem bono viro & ſapienti optabilius putas, ſic exire a patria, vt omnes ſui ciues ſalutem, incolumitatem, reditum precentur (quod mihi accidit) an quod tibi proficiſcenti euenit, vt omnes execrarentur, male precarentur, vnam tibi illam viam & perpetuam eſſe vellent in Piſ. 25. a. Sed hæc vtinam non experiare: quod precarer deos niſi meas preces audire deſiiſſent verumtamen precor, ut his infinitis noſtris malis contenti ſint, &c. 1. ad Qu. fr. 55. Nec ego ſi vnquam vobis mala precater, quod ſępe feci, in quo dii immortales meas preces audiuerunt, morbum, aut mortẽ, aut cruciatum precarer, Thyeſtea iſta execratio eſt, in Piſ. 88. b. Precati amicis ab indigno, ſupplicare, tum acerbius in aliquem inuehi inſectarique vehementius, &c. de Amic. 51. a. Cum Gracchus deos inciperet precari, curſim iſti impetũ faciunt, ad Her. 41. b. Deos immortales, precari, venerari, atque implorare debetis, vt urbem defendant. 2. in Cat. 47. Deos immortales ſcientia peregrina & externa, mente domeſtica & ciuili precari, pro Corn. Balbo, 44. a. Verres in iudicium venit, vbi nec precari quidem deos, atque ab eis auxilium petere poſſit 6. Verr. 62. a. Dii, quos nos colere, precari, venerarique ſolemus, de Nat. d. l. 1. 162 Mala precari alicui, in Piſ. 33. a. Sacerdos a deo precata dicitur, vt daret, &c. Tuſc. 173. b.

Precans.

Paulus Perſæ precanti ne in triumphum duceretur, inquit, &c. Tuſc. 251. b.

Precatio.

Itaque in ea dea, quæ eſt rerũ cuſtos intimarum, omnis precatio & ſacrificatio extrema eſt, de Nat. d. 39. b. Si illa ſolennis comitiorum precatio conſularibus auſpiciis conſecrata tantam habet vim & religionem, quanta, &c. pro Mur. 1. a. In augurum precatione fluminum nomina videmus, de Natu. d. 70. b. Simili precatione Trophonius & Agamedes vſi dicuntur. Tuſc. 173. b.

Precis.

Nec prece, nęc pretio, nec gratia, nec ſimultate a recta uia deduci oportet, ad Her. 17. b. Quintus non modo non cum magna prece ad me, ſed acerbiſſime ſcripſit. 11. Att. 32. Si prece & obſeruatione humili ac ſupplici vtemur 1. de Iuu. 32. a. Preces feruẽtis aduerſus regem ad Brut. 43. in ep. Brut. Niſi incredibilis cõtentio & preces Pompeii fuiſſent, ad Qu. fr. 32. b. Nihil tuli grauius, quam me non poſſe matris tuæ precibus cedere. Att. 280. b In quo dii immortales meas preces audiuerunt, in Piſ. 33. a. Quod precarer deos, niſi meas preces audire deſiiſſent, ad Qu. fr. 305. b. Nocturna illius ſacrificia, ſceleratesque preces, & nefaria vota cognoſcimus, pro Clu. 58. b. Eorumque preces & notaria vota cognoſcimus... de meo reditu exaudiens, Dyrrhachium, quod erat in fide mea, petere contendi, pro Plancio, 79. a. Quare noli expectare lõgas preces, intuere meipſum, qui, &c. ad Brut. 29. in ep. Brut. Impetrare precibus ſalutem alicui. Brutus Cic. 16. 5. a. Nihil ſentiens deus, qui nunquam nobis occurrit neque in precibus, neque in optatis, neque in votis 1. de Nat. d. 51. a. In precibus & gratulationibus non ſolum id venerari, verumetiam id oſculari ſolẽt. 6. Verr. 84. a. Precibus iiſdem te obſecro, quibus, &c. 11. fam. 9. Precibus quoq; me obſecraret 4. fam. 34. Precinus omnibus pro & obteſtor 9. At. 49. At literæ ſunt Fauſti, per quas ille precibus à Sylla petit vt emat gladiatores, pro Syl. 41. a. Placare precibus diuinum numen ſcelere violatum, pro D. ſua, 108. a.

Precarius.

Precarium facere quæſtum, ad Octau. 47. Nempe quia poſtulabat hæc, ſalutem abs ſe peti, precariam non incolumitatem habere, a quibus ipſe libertatem accepiſſet: &c. Brutus ad Cic. 16. 7. a.

Precario, ablatiuus pro aduerbio.

Nec ui, nec clam, nec precario poſſidere, pro Cæc. 67. Etiam ſi precario eſſent rogandi, tamen, &c. 7. Ver. 48. a. Etiãne ſi ui eiecit, ſi clam, ſi precario venit in poſſeſſionem, &c. con. Rul. 89. b. Atque vt precario, non ui ueniſſe videatur 3. de Or. 90. a.

Prehendo, & Prendo.

Deinde ipsũ Craſſũ manu ꝓhẽdit, & heus tu, inquit, &c. 1. de Or. 123. a. Stirpes tellus amplexa prehẽdit. i. Arato 14. a. Renũtiatũ nobis erat, Hirrum diutius dicturũ, prendimus eum, nõ fecit. 8. fam. 33. in Ep. Cæl. Dein cũ otioſus ſtylum prehendebat, flacceſcebat oratio, de cl. Or. 47. a. Sex. Alphenus ſeruulum vnũ, quẽ iſte prehenderat, abducit, pro Quin. 14. a. Prende C. Septimium, L. Statilium, &c. Att. 12. 240. a. a. Vt gubernacula reipub. prẽderem. ad Brut. 91. b. Cum tabulas prendiſſet Oppianicus digito legata deleuit, ꝓ Clu. 25. b. Quid diuinũ ęternũq; ſit viderit, ipsũque ea moderãte & regẽtẽ pene ꝓhẽderit. 1. de L. 91. a. Prehẽdere locum, pro Flac. 64. Viſum tibi eſſe C. Marium prehendiſſe eum dextram tuam, & bono animo te iuſſiſſe eſſe. 1. de Diu. 105. a. Sed quum acceptũ iam & approbatũ eſſet, cõprehenſionẽ appellabat, ſimilem iis rebus quæ manu prenderentur. 1. Aca. 58. a

Prenſo.

Prenſat vnus P. Galba, ſine fuco ac fallacijs more maiorum Att. 1. 1. 2. a. Initium prenſandi facere cogitabamus eo ipſo tempore, quo, &c. Att. l. 1. 1. Cum peterem magiſtratus, ſolebam in prenſando dimittere a me Scæuolam, &c. 1. de Or. 55.

Prenſatio.

Fuit illius hęc præpropera prenſatio. 1. Att. 1.

Premo.

Quoniam verbo me premis, poſthac, &c. Tuſ. l. 1. 12. Timarchides autem columen familiæ veſtræ premit fauces defenſionis tuæ. 5. Verr. 151. a. Curſum ingenij premit hæc importuna clades ciuitatis, de clar. Or. 186. a. Alas premunt cantu plauſuque galli. 2. de Diu. 85. a. Neceſſitas te tãta premebat, pro Roſ. Am. 59. a. Sic premebat Zeno, quæ dilatantur à nobis, de Na. d. 2. 16. Premam te, cum ex te cauſam vniuſcuiuſq; rei exquirã. de Diu. 117. b. Spero ſi te viderim, & ea quæ præmant, & ea quæ impendeant, me facile tranſiturum, ep. 126. b. Premere argumentum, Tuſ. 1. 72. Premere forum, pro Plan. 54. Premere omnia humana, Tuſc. 4. 50. & 51. Ne vrbem hanc vrbe alia premere atque vrgere poſſitis. 1. de L. Ag. 10. a. Quo quidẽ in iudicio, odio premitur omnium generũ, &c. ad Q. fr. 3. 19. 4. a. Qui quãquã premuntur ære alieno, dominationẽ tñ expetuut. in Cat. 39. a. Denique hoc loco cauſa teſtibus honeſtiſſimis hominibus premebatur, pro Cla. 41. a. Omnes qui ære alieno premantur. Att. 7. 123. 8. a. Cũ inuidia & odio populi Galba ꝓmeretur. 1. de Or. 116 Iſtã cõciliationẽ gratię Stalenus tũ recenti re, quum faucib. premeretur, excogitauit, ꝓ Cl. 68. a. Qui quom ſeruitute premere mur. &c. 4. Phi. 154. a. Premi ęgritudine. Tuſc. 3. 59. Bello terro periculoſoq; premi. pro L. Man. 21. a. Premi acerrimis doloribus corporis. Tuſcu. 5. 84. Doloribus ſummis premi. 2. Tuſc. 1 a.

Deſiderio rerum omnium & luctu premi. Atti.3 63.3.a, Premi ſexcentis talentis.6.Atti.3. Hoc vno uitio maxime mihi premi videntur tui Stoici, quòd, &c.4.de Fin.t a 5.a

Preſſus.

Preſſus orator quæ cauere debeat. Brut. 105. Verbis aptus & preſſus Thucidides.2.de Or.30.a.Orō pſſa.2.de Or.64.a.Preſſa voa.Poſt redi.in ſena.1 t.Preſſo oratori cauenda inopia & ieiunitas. Brut.105.Aſiatici Oratores non contemnendi quidē nec celeritate, nec copia, ſed parum preſſi, & nimis redundantes.de clar.Orato.25.a. Sonos vocis diſtinctos & preſſos efficere.2.de Nat.d.233.a.Preſſis & flebilibus modis concinere.1. Tuſ.170.a. Quis re autem eſt, &c.in definiendis & explicandis ſententijs preſſior? in Hortenſio, a.

Preſſus.

Animus intentione ſua preſſum depellit omnem ponderum. Tuſ.5.48. Hic preſſu duplici palmarū continet anguē.de Nat.d.47.b.Oris preſſu & ſono aliquē facile vincere.3.de Or.15.a.

Preſſe.

Preſſe & anguſte definire.Or.207.b.Attenuate preſſeq; dicere.de Cl.181.b.Preſſe & ęquabiliter & leniter loqui.3.de Ora.26.a.Alterū exercitatio augebit, alterū imitatio preſſe loquētiū & leniter.1.Off.185.Ad iſtū locū pſſius videbaſ accedere.Acad. quæſt. edit.1.lib.2.29.Quę a tę dicta ſunt, preſſius agamus.4.de Fin.41.a.

Pretium.

Falſum eſt, & ob vacationē pretium datum, quum immunis nemo fuerit.pro Font.6.a.Merces operę, pretiumq; impudētię.5.Verr.64.a.Cum ab eo merces sui beneficii pretiumq; prouinciç meo ſanguine tibi eſſet perſolutum, pro D.ſua.217.b.Res alicuius pretu.in Ver.201.b, Audierant alicuius pretij ſcyphos eſſe, in Verr.207.b.Veſtem pretii maioris habeo, quàm tu, de Inu.53.b, Noli ſpectare quanti hō ſit, parui.n.pretii eſt, qui iam nihil ſit.1.ad Q.fr.47.Nihil ad ptium addidiſſe.3.ad Q fr.4.Vt ſi pręd onibus pactū pro capite pretiū nō attuleris.3. Off.145.a, Pretium ſummū conſtituā.15.Att.40.Conſtituere certū pretiū.At.14.309.1.a, Quomodo pſuaſit? pretium dedit? cui dedit? pro Sex.Roſ.45.Enumerare pretiū.pro Sex. Roſ.40.b.Annona pretium, niſi in calamitate fructuum, nō hēt.5.Verr.195. Nunc qm tuum pretium noui, in licitationē potius ponā, quàm illud minoris veneat, ep.96.b.Pēdere pretiū.Att.228.b, Pretiū fundi ſeruare.3.ad Q.fr.3.pro tanti quāti ſit emptus, vēdere, Adduci pretio, pro Cæc.21.a.Hic ager oīs quoquo pretio coemptus erit, iſt ingenti pecunia vobis inducetur.2.de L. Agr. 71.a, Nec pretio quidem corrumpi, iudex in eiuſmodi cauſa pōt, pro Cæc.28.b. Nec prece, nec pretio, nec gratia, nec ſimultate a recta via deduci oportet, ad Her.17.b. Pretio & mercede duci ad aliquid faciendū.2.Off.29. Facere finem pretio difficile eſt, niſi libidini feceris.6.Verr.12.a, Cōem eſſe factum gratis, qui pretio proprius fuiſſet.pro Q.Roſ.49.b, Ab iſto & preco qui voluit, iſtum ordinem pretio mercatus eſt.4.Ver.85.a, Mercari aliquid tanto pretio, pro S.Roſ.74.a, Pretio atq; mercede minuiſti maieſtatē Reip.7.Ves.40.a, Authoritas pretio ſuperabatur, in Verr.120.b, Vendere aliquid paruo pretio.6.Verr.118.a, Nec tamen iſta pretia hortorum pertimueris, &c.Att.12.244.1.a, Nunc iacent pretia prædiorum, pro Quint.Roſc.19.

Pretioſus.

Facies non erat, ars erat pretioſa, pro Q. Roſ.49.b, Pretioſa veſtis, in Ant.173.b, Quæris ſi in mari iactura facienda ſit, equine pretioſi potius iacturā faciat, an ſerui vilis.3. Off.119.a, Non minor voluptas percipitur ex viliſſimis rebus, quàm ex pretioſiſſimis, de Fin.83.b, Et dic unde tu pretioſiſſimos hortos paraueris? in Salu.275.

Pretioſe.

Vaſa magnifica & pretioſe cælata.2.de Inu.201.a

Pridem.

Quòd ad me pridem ſcripſeras, Seſtio, lib.5.6.4.a, Fuit.n.regnante iam Græcia, noſtra autē ciuitate nō ita pridē dominatu regio liberata, in Bruto, 20.a, Quàm pridem hoc nomē Fannii in aduerſaria retuliſti? pro Quin. Roſ.4.a, Demonſtrat quàm pridem ſibi hæreditas veniſſet, in Verr.202.b

Pridie.

De Terentia autem ſcripſi ad te eis literis, quas dederā pridie.At.12.241.10.a, Dederā Epheſo pridie, has dedi Trallibus, Att.75.b, Hæc eſt pridie data, quàm illa.Att.42.b, Pridie Nonas Iunias quum eſſem Brunduſij.Appio, l.3.4.1.a, Non auditis ſententiā meā flagitari. Cui quum pridie frequentes eſſetis aſſenſi, poſtridie ad ſpem eſtis inanē pacis deuoluti.7. Phil.255.a. Ibi eſſe vſq; ad pridie Calend.Maias uolo, Att.2.24.6.a, Ad pridie Idus Maij.pro Planc.151.b, Ex ante diem Nonarum Iun. vſque ad pridie Calend.Septēb. Att.47.b, Sententiā Bibuli de tribus legatis pridie eius diei fregeramus.Att.11.229.2.a, Pridie cōpitalia memēto, Att.a, Pridie q̄ has literas dedi, Coss.cōuenti, Att.12.b, Pridie q̄ exceſſit e uita, de Amic.11.a, Mēmius q pridie quàm ego Athenas venirē, Mitylenas pfectus erat, At.74.b De his rebus pridie quàm hæc ſcripſi, Senatus authoritas grauiſſima intercesſerat, ad Lentulum, lib.1.2.12.a, Pridie Quinquatrus. Att.149.b, Pridie ſcriptæ literæ, quàm datę.15.Att.2 2. Philotimus pridie eius diei venit.Att.183.b, & ep.14.b

Primus.

Aeſculapius, qui primus vulnus obligauiſſe dicitur.de Na.d.71.b.Annus primus ab honorum perfunctione.3.de Or.5.a, Caniatis primus Dyrrhachinus.5.Verr.110.a, Primus homo.6.in Verr.32.pro primario. Qui Trib.pl.primus inter homines nobiliſſimos factus eſt.pro Seſt.4.b, Genere & nobilitate ſui municipij facile primus, pro Roſ.Am.9.a, Prima illa conſolatio eſt.6.fam.13.id eſt, præcipua. De his igitur quæ diximus, hac ſit prima diſtinctio, de Vniu.196.b, De quibus ex ornationibus nominatio eſt prima, ad Her.33.b. Prima prouincia.3.fam.13.& 12. Atti.35.id eſt, prima pars prouinciæ, Primum & maximum eſt in actionibus cum populo vt vis abſit.3.de Leg.36 Primū & ſummū.Par.1.Primū nihil a natura inuentū.3.ad Her.131. Me tibi primū qdq; cōcedēte.in Ver.213.b, Poſtea Racilius de priuatis tibi me primū ſententiā rogauit, ad Qu. fr. 2.5.5.a. Recita mihi quæſo hunc primum libellum, deinde illum alterum libellum, Canuleii.4.Verr.132.a. Poſtremam quamque nauem piratæ primam adoriebantur, in Verr.154.b. Primum tempus ſalutationibus conſumpſimus, de Vniu.3.Eo ſum profectus prima luce. Sulpit.Cic.lib. 4. 12.5.a. Nominibus vterentur his quæ prima ſpecie admirationem, re explicata riſum mouerent, 4. de Fin.99.a. A Lyſone Lilybetano primo homine, in Verr. 208.b. De morte & dolore primo & proximo die diſputatum eſt. Tuſc.223.b. Primo quoque die. Att.219.289.& 130.b.in Ant.220.b.Quo pacto tractari conueniret argumentationes, in libro primo non indiligenter expoſitum eſt 2.de Inu.129.a. In primo viget, iacet in extremo, in Or.155.a.Primo progreſſu feſtiue tradit elementa loquendi.Ac.q. ed.1.l.2.83.Primo quoque tempore afferretur 6.Verr.51.a.Primo quoque tempore aliquid fieri vel agi. Att.112.b.Omnes copias primo quoque tempore in vnum locū cōuenire. Att. 8.159.3.a.Eiuſmodi iniuriæ, vt de eis indignum ſit non primo quoque tempore iudicari, de Inu.69. b. Pompeiū in fuga eſſe, eumque primo vento nauigaturum. 9. Att.52.Quinque primi accitu iſtius euocantur, in Verr,162.b. Sex primi, de Nat.d.74.b.Decretum ſit, vt decem primi proficiſcantur ad Syllam, pro Sext.Roſc,22.b.Peripatetici primi ex omnibus philoſophis docuerunt.4.de Fin.18.a. Primæ tuæ ſententiæ infinitis cum muneribus, &c.notiſſimæ mihi ſunt. Plancus Cic. 10.11.a.a.Cui primæ fine controuerſiæ referebantur, in Ora. a. Eorum quæ ſunt prima naturæ, propter ſe nihil eſt expetendum, de Fi.3.18.& 24. Prima duo capita epiſtulæ tuæ tacita mihi quodam modo relinquenda ſunt, ad Appium, lib.3.8.2.a.Prima in oratione pauci cernunt, poſtrema plerique 3.de Or.106.Prima & ſumma, habentur vtilia.3.Off.138.a.Prima enim ſequentem, honeſtum eſt in ſecundis, tertiiſque cōſiſtere.Att.112.Or.3. Euocat ad ſe Centuripinum magiſtratum & decem primos, in Verr.141.b.Agebat primas in cauſis Hortenſius, de Cl.Or.171.b.Non poſſum equidem non ingenio primas concedere 2. de Ora. 81.a. Amoris erga me tibi primas defero.Att. 1.12.8.a. Ad quem tū Epicurei primas deferebant, de Nat.d.1.12.Pater tuus, &c.primas omnium ciuium P.Naſicæ, qui Tiberium Gracchum interfecit, dare ſolebat 8.Phil. 243. Primas Idus, id eſt proximas.8. Phi.255. Erat excellens iudicio vulgi, & facile primas tenebat adoleſcens, de Cl.Or.183.a.Cotta & Sulpitius, cum meo iudicio, tum omnium facile primas tulerunt, de Claris Or. 95.a.Id eſt, ſapientiſſimi & doctiſſimi habiti ſunt.Cum primis domi ſuę locuples & honeſtus homo Sopater 4.Verr. 47. a. Sapiens cum primis noſtræ ciuitatis homo 2.de Or.123.a. Me quæſtorem in primis, ædilē priorē, prætorē primū Pop. Rom. fecit, in Piſ.79.b. Cū Crotoniatæ, in Italia in primis beati numerarentur, de Inu.62.b.Clarum & ornatum in primis Siciliç oppidum Himera 4. in Verr. 60.a. Stenius in primis Siculorum in dicendo copioſus, in Verr. 126.b.Illud vero minime conſectarium, ſed in primis habes, de Fin. 117. b. In primis hoc à ſe coanimaduerſum eſſe dicebat, de Orat.114. b. In primis honeſtus. 13. fam. 26.

In primis honeſtus.13.fam.26.Si omnes debent,certe in primis imperatores,de Ora.123.b.Homo in primis improbiſſimus. 5. Verr.55.a.Democritus vir magnus in primis,de Nat d.24.b.Cũ ad me frater veniſſet,in primis nobis ſermo de te fuit.Att.68.b. In primis ſplendidus Minutius Eques Romanus 4. Verr.48.a. Hunc cenſes primis,vt dicitur,labris guſtaſſe phyſiologiam,&c. de Nat.d.1.15.Quæ autem inconſtantia deorum eſt, vt primis minentur extis,bene promittant ſecundis?1.de Diu.118.a.

Primum.

Vt primum forum attigi,&c.Licinio,lib.5.8.8.a. Primum a- uerti pecuniam domum non placere:deinde,&c.4. Verr.101.a. Quo die primum conuocati ſumus, ieci,&c. in Ant. 200. b. Vt primum poteſtas data eſt augendæ dignitatis tuæ, nihil præter miſi in te ornando,&c.Planco,l.10.13.1.a.Primum eam, quum poſita eſſet apud eas ſocietates,vnde erat attributa,binis cente ſimis fœneratus eſt.5.Verr.141.a.Primum ne,&c.deinde ne,&c. poſtremo ne,&c.pro Syl.175.b.Nunc primum,&c.de Inu.96.b. Equidem qui nunc primum huc venerim, ſatiari non queo, de Leg.169.b.Primum omnium non te fugit,&c.ep.172. b.Primũ ab diis immortalibus,quos ſperare mihi videor, hoc idem Iudi ces peto,&c.2.Verr. 30. a. Primum ne qui poſſet tantum aut de Reipublicæ,aut de alicuius periculo meminiſſe quantum vel- let,pro Syl.31.a.Serpentes quædam ſimulac primum niti poſ- ſunt,aquam perſequuntur,de Nat.d.56.b. Quæro igitur, veſtes deus primum ubi habitet, deinde,&c.de Nat.d.22.b.Cum pri- mum in eam inſulam veni,ep.222.b. De Antiliano autem nego tium quod mihi mandaueras,vt primum a tuo digreſſu Romam veni,confeceram,ad Att.1.3.3.a.

Primo, ablatiuus pro aduerbio.

Primo,&c.deinde,&c.pro Clu. 20.b. Tantum impelli primo iudex debet,vt,&c. Tuſc.229.& de Or. 138. b. Iſocrates primo artem dicendi eſſe negauit,de Cl.168.b.Hoc a primo cogitauit omnes terras,omnia maria mouere,ad Att.lib.8.27.& 16.21.De Pompeio.Tuas nunc epiſtolas à primo lego,hæ me paulum re creant.primæ mouent,& rogant,ne,&c.proximæ oſtendũt, &c. Att.138.b.In illa pro Cteſiphonte oratione longe optima,ſum miſſius a primo:&c.in Or.14.2.2.Phil.82.

Primarius.

Vir primarius,homo nobiliſſimus,dicit.7.Verr.93.a.Vir pri primarius populi,de Sen.57.a.de Fin.184.a.C.Plotius ſenator vir primarius,pro Flac. 40. Scilicet magno præſidio fuit Anniæ pupillę mater fœmina primaria.3.Verr. 109. a. Vt cum aliquo adoleſcente primario coniuncta ætate ageret.4.fam.16.in epiſt. Seru.Sulp.Sic in vita non ea quę primario loco ſunt,ſed ea quę ſecundum locum obtinent 3.de Fin.81.a.Hęc omnia doceo ciui tatum,& priuatis primariorũ virorum teſtimoniis. 5.Verr. 103. a. Obliuiſcar enim Roſcium & Cluuium viros eſſe primarios, pro Roſc.Com.29.a.

Primores.

Hæc autem eſſe penitus in media philoſophia retruſa atque abdita, quę iſti rhetores ne primoribus quidem labris attigiſ- ſent.1.de Or.43.a.Equidem multos & vidi in hac ciuitate,& au diui nõ modo qui primoribus labris guſtaſſent genus hoc uitæ, & extremis,vt dicitur,digitis attigiſſent,&c.pro Cœl.20

Primigenius.

Primigenia fortuna a gignendo.2. de Leg.47.a.

Primipilus.

Aquila primili 12.Ph. 332.a.L.Martius primipili Centurio cũ Gaditanis fœdus iniſſe dicitur,pro Cor.Bal.27.a.At ille cohor tem illam primam totam perdidit, Centurionemque primipili nobilem ſui generis.Att.5.108.6.a.

Primordium.

Primordia agendi capienda a diis immortalibus.2.de Leg.6. Primordio maiore muſarum totum hunc tibi dicamus diem, ſi cut in Arati carmine orſi ſumus 2. de Leg.6. Vt primordia re- rum & quaſi præcurrentia, in quibus ineſt aliquid argumenti, in Part.5.a.

Princeps.

Totum enim tua libidine & ſcelere,ex ſua patria,in qua mul tis virtutibus & beneficiis floruit principes, ſuſtuliſti, 7. Verr. 100.a. Is princeps fuit ad conatum exercitus comparandi. 10. Phil.286. Vt quiſque in fuga poſtremus, ita periculo princeps erat 7.Verr.71.Cui in repub.Cn.Pompeius princeps, eſſet,ep. 12.b.Ad omnia pericula princeps eſſe non recuſabat.Plãc.Cic. 10.35.Princeps ad ſalutem,pro Sylla,6.id eſt dux.Princeps ali quid faciendi 3.Phil.131.Amor princeps eſt ad beneuolentiam coniungendam, de Amic.26. Aliquis cõſilio & lingua prince 1.de Or.49.Princeps ciuis 7.Phil.230.Eudoxus, Platonis audi tor,in aſtrologia iudicio doctiſſimorum hominum facilè prin- ceps.2.de Diu.131.a P. Decius princeps in ea familia conſula- tus,de Fin.77.b.Gorgias princeps ex omnibus, auſus eſt, &c.de Or.154.b.Herodotus ille qui princeps genus hoc ornauit 2. de Or.30.Honoratus homo & princeps 1.Off.192.a.Ego princeps in adiutoribus,atque adeo ſecundus.Att.1.53.Is qui princeps in agendo eſt,in Verr.62.b.Princeps in omni virtute,pro Plan.16. Et nimirum is princeps ex Latinis hæc tractauit, de Claris Or. 171.b.Princeps lex & vltima mens omnia ratione aut cogentis aut vetantis dei.2.de Leg.6. Natura huius boni princeps eſt.2. de Or.193.a.Princeps populus,pro Planc.8.Princeps Senator. 2.Phil.40.Vox princeps in Rep. in Cat.91.a. Princeps ille Ar- gonautarum.Tuſc.224.b.Princeps belli.2.Phil.80.Cneus Pom peius longe princeps ciuitatis,pro Domo, 52. Princeps ciuium ſuorum 13.fam.102.Princeps conſilii 15.fam.40.Conſilii publi ci princeps plurimos annos fuit Pericles 1.de Or.109.a.Longe omnium quicunque fuerunt grauitate dicendi princeps Plato. in Or.34.a.Demetrius utraque re excellit,nam & doctrinę ſtu diis & regenda ciuitate princeps eſt.3.de Leg.16.Author con ſilij publici,dux regendę ciuitatis, ſententiæ atque eloquentię princeps in Senatu.3.de Or.36.a.Princeps facti.12.fam.6.Inge- nij & doctrinæ princeps Plato.ad Q. fr.1.1.43.a.Princeps legis Agrariæ P. Rullus.2.de Le.Agr.27.a.Princeps mentis publicę Senatus.de Aruſp.reſp.54. Longè princeps municipij.13.fam. 26.Primũ,quòd omnium nationum exterarum princeps Sici- lia ſe ad amicitiam fidemque Populi Romani applicuit:prima omnium,id quod ornamentum imperij eſt,prouincia eſt appel lata &c.4. Verr.2.a.Princeps necis.pro D.ſua,17.Sed tamen eo rum omnium hic dux eſt atque princeps.de Aruſp.reſp.157. b. Exordium princeps omnium debet eſſe.1.de Inu.29.In iure ci- uili longè omnium princeps Seruius.de cl.Or.78.2.Orbis ter- rę princeps.pro D.ſua.85. Princeps Peripateticorum Cratip- pus.de Vniu.3.Princeps philoſophorum & authoritate & anti- quitate Socraticus Ariſtippus 2.Tuſc.22.a.Philoſphorum prin ceps Socrates 2. de Nat.d. 248.a. Leon princeps Phliaſiorum. Tuſc.229.b.Vſque eo orba fuit ab optimatibus illa concio, ut princeps principum eſſet Meandrus,pro Flac.43.a. Princeps pu blicanorum,pro Planc. 19. Princeps alicuius rei agendæ, pro Cor.Bal.48.& 4.Phil. 152. id eſt author. Princeps lagorum 12. Phil.330.Princeps atque architectus ſceleris, pro Clu. 47.a. Princeps ſententiæ in ſenatu,dux regendæ ciuitatis, author pu- blici conſilii,de Or.148.b.pro D.ſua,8.& 25. Et quoniam prin ceps Craſſus eius ſermonis ordiendi fuit,date nobis hanc veniã vt,&c. 1.de Or.49.Princeps Stoicorum Panętius.Acad.q. ed. 1.l. 2.98.Zeno qui inuentor ac princeps Stoicorum fuit 4.Ac.q.138. Princeps vitiorum 7.Ver.3.Principis ordinis conſilio rempub. gubernari velint 3.de Leg.26.Is perſonam principis ciuis facile dicendo tuebatur,de Cl.171.b.O dii immortales,quam ma- gnum eſt perſonam in Repub. tueri principis? quæ non animis ſolum debet,ſed oculis ſeruire ciuium.8.Phil.253.a.Quæ ma- gi Cyro illi principi interpretati ſunt,de Diu. 90. b. Nos enim principi ſeruimus,ep.lib.9.17.7.a.id eſt Cęſari.Cum noſtri im peratores ad illam ipſam principem aram vota perſoluerent, de Aruſp.25.Naſennius Cretenſi bello Metello imperatore o- ctauum principem duxit,ad Brutum,8.id eſt, octauum ordinem inter principes.Longe omnium in iure ciuili eſſe principem,de Cl.178.b.Principem tamen habuimus Panſam,&c.Ampio, l.5. 12.5.a.Id eſt,pręcipuũ adiutorẽ.Ille legatos quindecim cũ po- ſtularet,me principẽ nominauit,Att.53.b.Deinde ſe & ſenatui, bonisq; oĩbus authorẽ,principem ſe ac ducem pręberet,ep. 146. b.Principem ſe ac ducem huic animanti pręberet,vitamq; eius pulcherrime regeret ac gubernaret,de Vniu.59.Me principẽ ſe natui populoq; Rom.profeſſus ſum 12.fam. 52. Ille ſe principẽ ciuem putat,de N.d.l.2.248.a. Qui in mea ſalute principẽ locũ authoritatemq; tenuiſtis,pro D.ſua,144.& 114. Te ſignifero ac principe.Att.22.b.Quos illi labores non ferũt, vt ęquales prin cipes ſint.5.de Fin.110.a.Patroni principes,de Cl.Ora.177.a. Quales in Repub. principes eſſent, tales reliquos ſolere eſſe ciues.1. fam. 38. Tres enim triũ diſciplinarum principes conue niſtis, de Nat.5. b. Principes vitioſi eo pernicioſius de republ. merentur, quòd non ſolum vitia concipiunt ipſi, ſed ea infun- dunt in ciuitatem. Neque ſolum obſunt, quod ipſi corrum- puntur, ſed etiam quod corrumpunt,pluſque exemplo, quam peccato nocent. 3. de Leg. 29. Cur tot ciuitatis principes à Cinna trucidati? de Nat.d.76. b.Acad. quæſt. edit. 1.lib.2.5. Ex ſummis inquiunt, principes ciuitatis ſumus. Parad.123.b.

Principes Heroum. 2. de Nat. d. 124. Firmiani principes pecuniæ pollicendæ fuerunt. in Ant. a 13. b. Principum cupiditatibus & uitijs ut infici ſolet tota ciuitas, ſic emendari & corrigi continentia. 3. de Leg. 28. Facta principum imitari. Off. 28. b. Ciuitas in qua in principum numero vultis eſſe. in Piſ. 86. b. Principes peccare non tantum mali eſt (quanquam eſt hoc magnum per ſeipſum malum) quantum illud, quod principum permulti imitatores exiſtût. 3. de Leg. 29. A principibus longè abeſt Clodius. de Aruſp. reſp. 49. Is in principibus patronis aliquot annos fuit. de Cl. 186. b. Cùm eſſem in principibus patronis quinquennium verſatus de Cl. 195. b. Quem tamen illi in principibus eſſe facilè ſunt paſſi, eum lare altius certè noluerût. ep. 7. b. In principibus ciuitatis quæcunque mutatio morum extiterit, eandē in populo ſequuturam. 3. de Leg. 29.

Principatus.

Sermo ita inducitur cæterorum, vt penes ipſum ſit principatus. Att. 13. 276. 4. a. Eloquentiæ ergo à maioribus noſtris eſt in tota dignitate principatus datus. Off. 2. 97. Regius principatus. 3. de Fin. 80. a. Huic veri videndi cupiditati adiuncta eſt appetitio quædam principatus. Off. 3. b. Principatus ſermonis. 13. Att. 20. Pertinacia & nimia cupiditas principatus facillimè in elatione animi innaſcitur. 1. Off. 92. a. Principatū id dico, quod Græci ἡγεμονικὸν vocant, quo nihil in quoque genere nec poteſt, nec debet eſſe præſtantius. de nat. d. 31. b. Principatum huius rei appetam. 11. fam. 11. M. Antonius concupierat regnum principatum. Or. 319. b. Delere principatum ſummorum virorum. ep. 15. b. Principatum mundi, qui in mête & ratione verſetur, Chryſippus deum eſſe dicit. de Nat. d. 1. 29. Caſſio mea ſententia dominatum & principatum dedi. 11. Phil. 315. Cæſar qui tibi detulerat ex latronibus ſuis principatum. 2. Phil. 32. a. Qui huius belli feret principatum. 13. Phil. 380. Habere aliquem in ſe principatum neceſſe eſt naturam, quæ non ſit ſimplex. de Nat. d. 2. 21. Sol, qui aſtrorum obtinet principatum. de Nat. d. 35. b. Qui eloquentiæ principatum petet. Or. 202. b. Illa enim huius belli propulſandi, adminiſtrandi, ſuſtinendi principatum tenet. 11. Phil. 326. a. de Gallia loquitur. Principatum omnium animantium teneant. de Vniu. 53. Sententiæ principatum tenere. de Seneƈt. 59. a Tuſ. 1. 17. Diuinum tribuit principatum mêti Theophraſtus. 1. de Nat. d. 26. An mundus ab aliquo temporis principatu ortus eſt? de Vniu. 195. b.

Principalis.

Aſſenſio non poteſt fieri niſi commota viſo, & ad id viſum proximam cauſam habet non principalem. de Fato. 61. a. Cauſarum aliæ ſunt perfectæ & principales, aliæ adiuuantes & proximæ. de Fat. 148. b. Non ſequitur tamen, vt ſedere eos & ambulare principalibus cauſis definitum ſit. de Fat. 142. b.

Principium.

Principium eſt oratio perſpicuè & protinus perficiens auditorem beneuolum, aut docilem, aut attentū. 1. de Inu. 30. Principium huiuſmodi eſſe debet, vt ſtatim apertis rationibus, quibus præſcripſimus, aut beneuolum, aut attentum, aut docilem faciamus auditorem. 1. ad Her. 11. Principium non eſt, quod gignitur aliunde. Som. Scip. 30. Principiū ſi nunquam oritur, nec occidit quidem vnquam. Somn. Scip. 30. Principium nulla ex re fieri poteſt. Somn. Scip. 30. Nec enim eſſet id principium, quod naſceretur aliunde. Tuſ. 1. 44. Principium nunquā occidit, quia nunquam oritur. Tuſcu. 1. 44. Quid eſt cuius principiū aliquod ſit, nihil ſit extremum. 1. de Nat. d. 16. Principium reliquæ orationi connexum eſſe debet. 2. de Or. 176. Pricipium extinctum, nec ipſum ab alio renaſcetur, nec ex ſe aliud creabit. Som. Scip. 31. Cæteris quæ mouentur, hic fons, hoc principium eſt mouendi. de Som. 30. Natum omnino eſt principium à me. Brut. 91. b. Omnium cauſarum vnum eſt naturale principium. de Cl. 109. a. Principium motus ex eo eſt, quod ipſum à ſe non mouetur. Som. Scip. 31. & Tuſ. 1. 44. Philoſophiæ principium eſt ſcientia. 1. de Nat. d. 2. a. Hoc autem eſt principium vrbis, & quaſi ſeminarium Reip. Off. 51. b. Principij ab inſinuatione differentia. 1. ad Her. 11. Principij nulla eſt origo: nam ex principio oriuntur omnia, ipſum autem ex nulla re alia naſci poteſt. Tuſc. 1. 44. Principij nulla eſt origo. Somn. Scip. 30. Qui protruſit cylindrum, dedit ei principium motionis, volubilitatem autem nō dedit. de Fat. 149. b. Animus ſemper agitatur, cuius motus nec principium nec finem habet. de ſen. 71. Qui pueritiæ tempus extremum principium habuit bellorum atq; imperiorum maximorum. pro Cornelio Balbo, 6. b. Quûmque animus ſemper agitetur, nec principium motus habeat, quia, &c. de Sen. 71. a. Cuius orationis difficilius eſt exitum, quàm principium inuenire. pro Pomp. 4. b. Veneni neque principium inuenire, neque euoluere exitum poſſum. pro Cæl. 44. A principio dij omnia fecerunt. de Nat. d. 2. b. A principio audire amiciſſimè monentem. Att. 7. 121. 4. a. Motum atomorum nullo à principio, ſed ex æterno tempore intelligi conuenire. lib. 1. de Fin. 14. Dixi à principio me, &c. pro Dei. a 41. b. Non poteras hoc à principio diſcere? de Cl. 178. & de Diu. 126. b. A principio diuidere. Top. a 17. b. Ferri à principio ad exitum, & à capite ita fluere, vt ad extremum veniens conſiſtas. in Or. 116. a. Gaditani à principio ſui generis ac reip. ſluxerunt. pro Cor. Balbo, 63. b. A principio inſtituere aliquid. de Fin. 114. b. A principio neceſſe eſt oriri omnia. Somn. Scip. 30. & 31. Si quæ propoſui à principio. Off. 7. & 11. b. A principio coniurationis vſque ad reditum noſtrum. ep. 57. b. Iam inde à principio huius imperij. de Prou. 76. b. De principio. pro Syl. 180. b. Ex principio oriuntur omnia. Tuſc. 1. 44. Sin honeſtum genus cauſæ erit, licebit rectè vel vti, uel non vti principio. 1. ad Her. 5. Si vti principio uolemus, aut id oportebit oſtendere, quare cauſa ſit honeſta, aut breuiter, quibus de rebus ſumus dicturi, exponere. 1. ad Her. 6. Principia ducuntur aut ex perſonis, aut ex rebus ipſis: ſumuntur autem trium rerum gratia, vt amicè, vt intelligêter, vt attentè audiamur. Part. 76. Principia dicendi ſemper cùm accurata, & acuta, & inſtructa ſententijs, apta verbis, tum uerò cauſarum propria eſſe debêt. 2. de Or. 173. Principia in ſententijs dicendis breuia eſſe debebunt, non enim ſupplex ad iudicem venit orator, ſed hortator atque author. Part. 52. Principia, è quibus oriuntur omnia. Tuſc. 1. 19. Data à natura principia. 4. de Fin. 29. a. Omnium rerum magnarum à dijs immortalibus principia ducenda ſunt. in Vat. 10. Quocirca vereor committere, ut non bene prouiſa & diligenter explorata principia ponantur. 1. de Leg. 28. Principia in deliberatione, vel non longa, vel nulla. Part. 8. Omnium rerum principia parua, ſed ſuis progreſſionibus vſa augentur. de Fin. 5. 54. Principia cauſis pro portione rerum præponenda. 2. de Or. 175. Principia rerum ab ingenio profecta. 3. ad Her. 131. Tarda principia in omni genere dicendi ſunt, exitus ipſi & producti eſſe debent. 2. de Or. 118. a. Principia verecunda non elatis intenſa verbis, ſed acuta ſententijs vel ad offenſionem aduerſarij, uel ad commendationem ſui. Or. 68. Iuris principia. 1. de Leg. 26. a. Principia & cauſæ rerum. Off. 3. b. Principia rerum, ex quibus omnia conſtant. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 108. Cum quatuor nota illa genera principiorum eſſet complexus. Tuſc. 1. 19. Principiorum & narrationum præcepta in totis orationibus conſeruanda. 2. de Or. 45. Principijs conſentiant exitus. 11. fam. 9. Ea habemus principia naturæ, quibus parere debeamus. 3. Off. 68. a. A ſe principia rei gerendæ peti. de Fin. 4. 39. Principijs cognitis multò facilius extrema intelliges. pro Clu. 7. Conſtans ex principijs rerum omnia. 4. Acad. q. 209. a. Principijs à natura datis. de Fin. 110. b. Spes libertatis nuſquam niſi in noſtrorum caſtrorum principijs eſt. ad Brut. a. Exalbeſcere in principijs dicendi. 1. de Or. 60. a. In principijs naturalibus diligendi ſui plerique Stoici non putant uoluptatem eſſe ponendam. de Fin. 3. 14.

Principio.

Principio in omni quæſtione conſiderandum. de Vniu. 5. In augurum, etſi diuinationis opinione principiò conſtitutum ſit, tamen poſtea reipub. cauſa conſeruatum ac retentum. de Diu. 2. 114. a. Nam ſi quæreretur, &c. conſtituendum putarem principiò, quis eſſet, &c. de Or. 102. & 138. b. Qui principiò qualis in edicto conſtituendo fuerit cognoſcite. 3. Verr. 7[illegible]. Principio, inquam, in phyſicis, quibus maximè gloriatur, primùm totus eſt alienus. 1. de Fin. 23. de Epicuro. Principio generi animantium omni eſt à natura tributum, ut, &c. 1. Off. 18. a. Principiò corporis noſtri magnam natura ipſa uidetur habuiſſe rationē. Off. 25. b.

Prior.

Qui poſterius priori non conuenit? de Fin. 105. b. Priori poſterius, poſteriori ſuperius coniungere. 4. Aca. q. 83. a. Epiſtolæ priori prius reſpondebo. 15. Att. 24. Me quæſtorem in primis ædilem, priorem prætorem primum populus Rom. fecit. in Piſ. 79. b. Indignum hoc uideo uideri omnibus iudices, & id iā priore actione, cū hæc teſtes dicerent, intellexi. in Verr. 265. b. Quæ de Q. Fratris negotio ſcribis, te priore æſtate conficere non potuiſſe, &c. ep. lib. 1. 9. 101. a. Anno priore. ep. 189. b. Loco priore cauſam dicere. pro Quint. 4. a. Primas etſi utrique, priores tamē libenter deferunt Lælio. de claris. Or. 42. a. Primum, &c. deinde, &c. tum, &c. poſtremo, &c. nos autem quæ priora duo ſunt, ſumamus, tertium & quartum puto in aliud eſſe tempus differenda. de Nat. d. 26. b. Priora tēpora, poſteriora [illegible] 5. fam. 492

Priora tempora in ruinis Reip. noſtriſque iacuerunt. 5. fam. 47. Erat is prioribus comitiis Tarentinam tibi à Plancio eſſe conceſſam. pro Planc. 270. b

Priſcus.

Verborum priſca vetuſtas. 1. de Or. 95. a Et illud quod loqui tur, priſcum viſum iri putat, ſi planè fuerit ruſticanũ. 3. de Or. 24. a Cuius priſcam illam ſeueritatem ſacrificii mirifica tua ſoror exiſtimatur imitata. de Aruſ. reſp. 24. a Verba paulo magis priſca. de Cl. 172. b Credẽdum nimium eſt veteribus & priſcis, vt aiunt, viris qui ſe progeniem deorum eſſe dicebant, itaq; eorum vocabula nobis prodiderunt. de Vniu. 48. a Verbis priſcis & pene ſolennibus bona alicuius conſecrare. pro D. ſua, 94. a Nam Iones quoque plures in priſcis Græcorum literis inuenimur. 3. de Nat. d. 55. a Itaque vnum illud erat inſitum priſcis illis, quos Caſcos appellat Ennius, eſſe in morte ſenſum, neque exceſſu vitæ ſic deleri hominem, vt funditus interiret. Tuſ. 1. 23

Priſcè.

Sed tamen ex ipſa quæram prius, vtrum me ſecum ſeuerè, & grauiter & priſcè agere malit, an remiſſe ac leniter & vrbanè. pro Cęl. 24

Priſtinus.

Si ille labor meus priſtinus, ſi ſolicitudo, ſi officia, ſi operæ, ſi vigiliæ deſeruiunt amicis, præſto ſunt omnibus. pro Syl. 19 Vetus cõſuetudo fori & priſtinus mos iudiciorum. pro Mil. 1. a Bonitas priſtina & miſericordia. pro Roſc. Am. 89. a Dignitas priſtina. Lentul. 1. 5. 15. a Senatum ad priſtinam ſuam ſeueritatem reuocaui, atque abiectum excitaui. Att. 1. 11. 14. a Vt priſtinam tuam dignitatem & gloriam conſequare. ep. 1. 5. b Odio priſtino incenſa mulier. pro Clu. 144. a Non neceſſe eſt, & illa priſtina manere. 5. de Fin. 52. a Quod cùm accidiſſet noſtræ reipub. tum priſtinis orbati muneribus, hęc ſtudia renouare cœpimus. 2. de Diu. 10. a

Priuignus.

Gabinium de ambitu reum fecit P. Sylla, ſubſcribente priuigno Memmio. ad Q. fr 523. b Quanto autem magis illa callet videtur Philippus, qui priuigno munus tribuerit, quàm Cicero, qui alieno tribuat. Brut. Cic. 17. 8. a Nubere in familiæ luctum, atque in priuignorum funus. pro Clu. 149. a

Priuigna.

De vxore Tuberonis & priuigna, neque poſſum iam abdere (eſt enim res peruulgata) neque Tuberonem volo defendere. Att. 13. 277. 1. 2

Prius.

Cùm in Capitolium nos ſenatum conuocaſſemus, nihil eſt actum prius. pro Syl. 179. b Prius dixerat, poſtulant. 1. de Leg. 3. Prius omnia mihi eripuerint, quam, &c. ad Bru. 46. 10 epi. Bru. Nihil prius mihi faciendum putaui, quam vt tibi gratularer. Att. 4. 70. 1. a Prætor iudicium prius de probro, quam de re maleficii dedit? pro Quint. 2. b Præſtabo (ſi Cæſarem bene noui) eum prius tuæ dignitatis, quam ſuæ vtilitatis rationem habiturum. 9. ad Attic. 26. in ep. Balbi. Quamobrem cum illo quidem (vt ſuprà dixi) actum optimè eſt, mecum autem incommodius, quem fuerat æquius, vt prius introieram, ſic prius exire de vita. de Amic. 14. a. Ad te antea, atq; adeo prius ſcripſi. Att. 244. b. Priuſque Bœotia Leuctra tollentur, quam, &c. Tuſ. 172. b.

Priuſquam.

Ac priuſquam aggrediar ad cauſam. pro Corn. Balbo. 12. a. P. aggrediamur ad leges ſingulas. 2. de Leg. 7. P. loqui cœpiſti, quum ante, &c. Senſi, atque prouidi. in Vatin. 2. a. Tamen quid potius faciam, p. me dormitum conferam, non reperio. ep. 142. b Sed p. illa conor attingere, ponam breuiter. de Ora. 145. b. P. de Rep. dicere incipio, pauca querar de heſterna M. Antonij iniuria. 1. Phil. 7. a. Cui p. de cæteris rebus reſpondeo, de amicitia pauca dicamus. 2. Phil. 30. Vt ne quis corona donaretur in magiſtratu, p. rationes retuliſſet. ep. 143. b. de Opt. 244. b. Ne de bonis quæ Octauii fuiſſent, diminui paterentur, p. Fundania debitum ſolutum eſſet. ad Q. fr. 2. Præclarè enim vixero, ſiquid mihi acciderit, p. hoc tantum mali videro. pro Mil. 76. a.

Priuatus.

In fortuna quæritur, ſeruus ſit an liber, pecunioſus an tenuis, priuatus an cum poteſtate. 1. de Inu. 53. a. Quod priuatus à populo petit, aut populus à priuato, ſenatus ex aliqua ciuitate, qui iudicet, datur. 4. Verr. 2. a. Priuatus poterit eadem manu conciones concitare. 1. ad Q. fr. 57. Priuatus vitæ commodis. Tuſc. 1. 16. Quia cum Scipione vixerim, quocum mihi coniuncta cura de Repub. & de priuata fuit. de Amic. 14. a. Domus priuata. pro Quint. 7. a. Priuata quotidianaque vita. 1. ad Q. fr. 28. Manent ingenia ſenibus, modo permaneat ſtudiũ & induſtria: nec ea ſolùm in claris & honoratis viris, ſed in vita etiam priuata & quieta. de Sen. 19. a. Priuatum ius. de Aruſ. reſp. 12. & 14. Quod autem tibi cum Antonio priuatum odium? Brut. ad Cic. 16. 6. a. Priuati acta ad Cenſores referunto. 3 de Leg. 11. Priuati officium. Off. 1. 173. Priuati iuris ſpecies Part. 71. Priuatum autem oportet æquo & pari cum ciuibus iure viuere. 1. Off. 2. Quid, quiſquam poteſt ex omni memoria ſumere illuſtrius, quã pro vno ciue & bonos omnes priuato conſenſu, & vniuerſum Senatum publico conſilio mutaſſe veſtem? pro Seſt. 21. a. Tua iſ virtus eadem fuit quæ priuato quondam proauo tuo. de Aruſp. reſp. 248. b. Priuatæ cauſæ & tenues. 9. fam. 48. Res ipſius erant priuatæ. pro Quint. 8. a. Priuata natura nulla ſunt, ſed aut vetere occupatione, vt qui quondam in vacua venerunt: aut victoria, vt qui bello potiti ſunt, aut lege, pactione, cõditione, ſorte. Off. 1. 31. Priuata ſacra perpetua manento. 2. de Leg. 14. Priuata iudicia. 3. de Inu. 163. In priuatos homines leges ferri maiores noluerunt, id eſt enim priuilegiũ. 3 de Leg. 38. Vetant xii. tabulæ, leges priuatis hominibus irrogari. pro D. ſua, 34. a. Priuatis ſtudiis de opera publica aliquid detrahere. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 6. Verbis tamẽ in dicẽdo quaſi priuatis vtuntur ac ſuis. 3. de Fin. 5. a. Deinde vt cõmunibus vtatur pro cõmunibus, priuatis vt ſuis. 1. Off. 32. a. Illud priuatius nõ aſcribis, &c. 7. Att. 27

Priuatim.

Mira quędã tota Sicilia priuatim ac publicè religio eſt Cereris Ennenſis. 6. Verr. 96. a. Quare meo quidem animo nihilominus eloquentiæ ſtudendum eſt, etſi ea quidam & priuatim & publicè abutuntur. 1. de Inu. 7. Priuatim cadere turpius eſt, quã publice. lib. 16. Att. 41. Neque interea verbum vllum interpoſuit Næuius, aut ſocietatem ſibi quippiã debere, aut priuatim Quintium debuiſſe. pro Quint. 8. a. Priuatim mihi ſunt tecum multæ cauſæ amicitiæ. 6. famil. 48. in ep. Bithynici. Nam aut priuatim aliquid gerere malunt: aut qui altiore animo ſunt, capeſſunt Rempub. honoribus imperiiſque adipiſcendis. 5. de Fin. 101. a. Si hanc ei rem priuatim S. Roſcius mandauiſſet, &c. pro Sex. Roſ. 67. a. Nulla enim me ipſum priuatim pepulit inſignis iniuria. Figulo, lib. 4. 13. 4. a. Nemini video dubiũ eſſe iudices, quin aperiſſime C. Verres in Sicilia ſacra profanaq; omniá, & priuatim & publice ſpoliarit. 7. Verr. 1.

Priuatè.

Illud priuatè non aſcribis, & tibi gratias egit. Att. 7. 127. 1. a. Vetuſtiſſimus codex legit, Illud puto non, &c.

Priuo.

Aegritudo me ſomno priuat. Att. 9. 181. 1. a. Spoliat nos iudicio, priuat approbatione omni, orbat ſenſu. 4. Acad. q. 111. a. Præpoſitio enim in priuat verbum ea vi, quam haberet, ſi in præpoſitum non fuiſſet, vt dignitas indignitas, &c. in Top. 24. a. Vos Ser. Sulpitium vita priuaſtis. in Ant. 222. b. Itaque priuabo potius illum debito teſtimonio, quam id cum mea laude communicem. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 4. Vt per ſe afflictum atque euerſum propinquum ſuum non modo honeſte partis bonis, verum etiam communi luce priuaret. pro Quint. 49. a. Si quis aliquem oculis priuauerit. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 33. Exilio aliquem priuare. Att. 1. 11. 16. a. Fructu liberalitatis aliquem. Ruf. lib. 5. 20 1. a. aliquem luce. pro Sex. Roſc. 28. b. aliquem poteſtate, 5. fam. 6. Patrem vita, ſi per ſe ſcelus eſt, Saguntini, &c. in Parad. 29. a. Noli patriam multis claris viris orbatam priuare etiam aſpectu tuo. Marcel. 4. 9. 13. a. Cur hæc eadem Democritus, qui, &c. dicitur oculis ſe priuaſſe. 4. Acad. q. 65. a. Priuauiſſe ſe etiam videtur multis voluptatibus. lib. 1. de Fi. 18. Non enim hac exceptione vnus afficitur beneficio, ſed priuatur iniuria. 1. de l. Agr. 2. a Graui teſte priuatus ſum amoris ſummi erga te mei, &c. ad Curionem, lib. 2. 2. 1. a. Demetrius aſpide ad corpus admota, vita priuatus eſt. pro Rab. Poſth. 126. b. Vt alter vita crudeliſſimè priuaretur. pro Rab. 91. b. Dolore priuari. 1. de Fin. 58. a. Priuari ſpe beatioris vitæ. Tuſc. 1. 67. Nauarchos omnes, teſtes ſui ſceleris vitã eſſe priuandos. 7. Verr. 81. a.

Priuans.

Sunt enim alia contraria, quæ priuantia licet appellemus Latine, Græce appellantur ϛερητικά. Top. 24.

Priuatio.

Quia dolori non voluptas contraria eſt, ſed doloris priuatio. 1. de Fin. 50. a. Omni priuatione doloris putat Epicurus terminari ſummam voluptatem. 1. de Fin. 59. a.

Priuilegium.

Vetant leges ſacratæ, vetant xii. tabulæ, leges priuatis hominibus irrogari. Id eſt enim priuilegium. pro Dom. 34. a. 3. de Leg. 38. An licuit tibi de peſte ciuis indemnati ferre non legẽ, ſed

ſed nefarium priuilegium?&c. pro Dom.218.b. An ſine iudicio priuilegium? pro Dom.45.a. T.Libo rogationẽ in Galbani priuilegii ſimilem tulit. de cl.Or.45. Vim & crudelitatem priuilegii, authoritate honeſtiſſimorum hominum, & publicis literis conſignauit. Poſt red. in Senatu, 26. a. Familiariſſimus tuus de te priuilegium tulit, vt ſi in opertum Bonæ deæ acceſſiſſes, exulares. in Parad.39. Priuilegium ferre. pro Domo, 22. Cum XII. tabulis ſancitum eſſet, vt neque priuilegium irrogari, neq; de capite ciuis, niſi comitiis centuriatis, rogari poſſet. pro Seſt.55. Quod cũ Curione de priuilegio locutus es, eſt aliquid. 3. Att. 24. Priuilegia ne irroganto. 3.de Leg.tt. Tum leges præclariſſimæ de duodecim tabulis tralatæ duæ, quarum altera priuilegia tulit. 3.de Leg.63.a. Quum indemnatum exturbares priuilegiis tyrannicis irrogatis. pro Domo, 235.b.

Pro.

Pro dii immortales, quæ fuit illa quãta vis. de Or.129.b. Pro deum atque hominum fidem. Or.211.b. Vel pro deum dico, vel pro deorum. Or.211.b. Nam quis eſt pro deum fidem atque hominũ, qui velit, &c. de Amic.48.a. 5. Ver.115.a. Tuſc.237.b. Pro dii immortales, qui magis nobiſcũ loqui poſſetis, ſi eſſetis, verſareminique nobiſcum? de Aruſp.22. Pro dii immortales, quam illud iter iucundum eſſe debet, quo confecto, nulla reliqua cura, nulla ſolicitudo futura ſit, &c. 1. Tuſc.152.a. Quæ res vnquã pro ſancte Iupiter in terris eſt geſta maior. 2.Phil.53.

Pro.

Pro abſoluto Seruilius haberi cœptus. 8.fam.19. in ep Cæl. Pro ſua æquitate. pro Flac.39. Ennius pro Afris immutat Africam. in Ora.205.b. Pro aliquo ſentire. pro Mil.3. Pro aliquo curam ſuſcipere. ad Brut.26. Omnia alter pro altero ſuſcipiat. de Amic.111 b. Deprecari aliquid pro amicis, & non pro ſe. 2.de Or.120.a. Miſi ꝑ amicitia qui hoc ediceret. 1.Phil.6 & 10.272. Quam porticum pro amore quem habetis in Remp. vt ſemper habuiſtis, veſtris manibus diſturbare cuperetis. pro Dom. 234. b. Pompeius, Cn.F. pro patris maiorumque ſuorum animo, ſtudioque in Remp. ſuaque priſtina virtute, induſtria, volũtate fecit, quod S. P. Q. R. pollicitus eſt operam ſuã. in Ant.258.b. Hoc ipſum etiam poſui pro argumento, quod ille eũ, &c. egiſſet, &c. de Cl.190.b. Quis eſt, qui pro rerum atrocitate deplorare tantas calamitates queat? in Ant.231.b. Videor hoc leuiter ꝑ mea authoritate vobis præcipere poſſe. pro Font.26. a. Totum Sempronium vſq; eo perago, vt, &c. & illam fabulam narrem quemadmodum tibi ꝑ beneficio dederit, &c. Cælius Cic.8.8.4.a. An hoc pro beneficio eſt habendum? Brutus Cic.16.4.a. Quod tibi facile me probaturũ pro tuo in me beneficio arbitrabar. Att. 128.b. Tibi pro ſummis beneficiis gratias ago. Att.264.b. Dixit ſe dimidium eius, quod pactus eſſet, pro illo carmine daturũ. de Or.141.b. Sicilia non ſolum pro penaria cella, ſed etiã pro ærario Romanis fuit. 4. Ver.4.a. Quum ambiguũ pro certo conceſſeris. de Inuen.100.a. Nec enim ipſum mundum pro certo, rotundum eſſe dicitis. de Nat.d.35. Poteſt accidere, vt ſignũ aliquod dubie datum, pro certo ſit acceptũ. de Diu.106.b. Aliquid pro certo futurum eſſe. Diu.2.16. Pro certo habemus de Cæſaris aduentu. Att.251.b. Pro certo iã habetur. 8. fam.11. in ep. Cæl. Omnia quæ certa non erunt, pro certo negato. lib.5. Att. 110.3.a. Id ſumunt pro certo & probato. Tuſ.232.b. Incerta ꝑ certis habere, falſa pro veris. de Sen.62. Perſcribere ad aliquẽ pro certis ea quæ certa ſunt. Ampio, lib.6.41. Dubia pro certis & conceſſis ſumuntur. 2.de Diu.157.a. Sũt impii ciues pro charitate Reipub. nimium multi, pro multitudine bene ſentientiũ admodum pauci. 3.Philip.149. Id eſt, ſi charitatem Reipub. ſpectes. Nam eſſe pro ciue, qui ciuis non ſit, rectum eſt non licere. 3.Off.61.a. Ita ſe iam tum geſſit pro ciue. pro Archia, 8. Quæ quamquam ex multis pro tua claritate audiam, tamen, &c. ep. 226.b. Communibus pro communibus vti: priuatis autẽ vt ſuis. Off.5.b. Id ſumunt pro cõceſſo & probato. 5. Tuſc.28. Qua de cauſa pro mea conſuetudine breuiter ſimpliciterque dixi Iudices, &c. pro Arch.23.a. Quantum dolorem acceperim, & quãto fructu ſim priuatus & forenſi & domeſtico, L. fratris noſtri morte, in primis pro noſtra conſuetudine tu exiſtimare potes, &c. Att.1.3.1.a. Metellus pro L.Cotta dixit, accuſante Africano. de Cl.Or.171.b. Pro mea perpetua cupiditate veſtræ dignitatis augendę, quęſo oroque vos, vt, &c. in Ant.210.b. Quũ Verres iam pro damnato mortuoque eſſet. 6. Verr.29.a. Benefacta pro debitis exigimus. Att.286.b. Pro decreto putare. 11.Philip. 310.a. Pro deliciis crudelitas alliuit. 11.Phil.295.a. Pro derelicto habere hęc oppida. 8.Att.1. Nonne tibi nox pro die? caupona pro oppido? in Piſ.41. Hunc pro dignitate ne laudare quidem quiſquam ſatis commode poteſt. pro Sex.Roſc.24.b. Vidẽdum eſt, vt pro dignitate cuique tribuatur. 1. Off.65.a. Vterque pro ſua dignitate & pro rerum magnitudine, in ſumma ſeueritate verſatur. in Cat.119.b. Pro dignitate tua. 13. fam. 57. Ego vos pro mea ſumma & vobis cognita in Rempub. diligentia moneo, pro authoritate conſulari hortor, pro magnitudine periculi obteſtor, vt otio, vt paci, vt ſaluti, vt vitæ veſtræ, & cęterorum ciuium conſulatis. pro Mur.77. a. Aut quoniã taciturnitas imitatur confeſſionem, pro ea, acſi cõceſſum ſit, cõcludere oportebit argumentationem. 1.de Inu.70.a. Sanequam pro eo ac debui, grauiter moleſteque tuli. Seru. Sulpit. ad Cic. 4.14. Spero deos omnes pro eo mihi ac mereor relaturos gratiã eſſe. in Cat. 75.a. Equidem pro eo quanti te facio, quicquid feceris, approbabo. 3.fam.6. Vereor ne parum tibi pro eo, quod a te habeo, reddiderint. pro Planc.279.b. Quum Annibal Carthagine expulſus ad Antiochum Epheſum veniſſet exul, proque eo, quòd nomen eius magna erat apud omnes gloria, inuitatus eſſet ab hoſpitibus ſuis. &c. 2.de Or.42.a. Sin minus, pro te tamen id habeamus, quomodo a te data ſit opera, vt impetraremus. ep.206 b. Quid mihi pro expectatione populi Romani, pro Cn.Põpeii meritis erga me, pro ratione mei temporis faciundum fuerit, non ignorant. pro Domo, 219.b. Id enim mihi erit pro explorato. Att.11.224 6.a. Legitur &, pro deſperato. Si mancipiũ pro fabro aut pro textore emimus. pro Plancio, 272. Rem nõ factã pro facta habeo. ep.75.b. Itaq; iſtud iã pro facto habeo. ad Att. 13.261.3.a. Pro ſua quiſque facultate parat. 1. Tuſc.174.a. Quare faciendum eſt, modo pro facultatibus, &c. Off.45.b. Ludi pro feſtis pene funeſti extiterũt. Att.249.b. Pro fide ſua cauſam explicauit. pro Corn.Balb.12. Cererem pro frugibus, Liberũ appellare pro vino, &c. 3.de Or.92. a. Querela miſera quidẽ, ſed mihi pro hoc gradu, in quo me S.P.Q.R. collocauit, neceſſaria. in Ant.165.b. Qui patre nõdum mortuo, pro hærede geſſerit omnia. in Saluſtium, 8.a. Partim nihil contra Habitum valere, partim pro hoc eſſe. pro Clu. 91. a. In quo omnes pro ampliſſimis veſtris honoribus ſummam grauitatẽ eſſe cognoſcitis. pro Põp. 17.b. Is a Dione pro hoſpitio, quod ſibi cum eo eſt, cognouit. 4. Verr.15. Si omnes huic pro patris eius hoſpitiis & gratia adeſſe vellent, is ſatis copioſe defenderetur. pro Sexto Roſc. 43.b. Pro ſingulari eius humanitate. At.9.178.2.a. Vulnus quod acu punctũ videatur, pro ictu gladiatoris putari. pro Mil.114.b. Pro imperio & poteſtate. 6. Verr.44. Neque tamen Senatus ſatis ſeuere ꝑ rei indignitate decreuit pro Mur.136.b. Et id quod iudicatum non ſit, pro infecto haberi oportere. 2.de Inu.182.a. Hæc pro tuo ingenio conſydera. Tironi, lib.16.3.5.a. Nunquã te mihi pro tuis in me iniuriis ſatis eſſe facturum putabas. 2. Phil.65 Pro iure amicitiæ noſtræ a te peto. Att.162.b. Pro meo iure dico. pro Flac.73.a. Itineris noſtri cauſa fuit, quòd non habebã locum, vbi pro meo iure diutius eſſe poſſem, &c. Att.3.42.1.a. Pro ſuo iure. 7. Verr.2. Itaque aer quoq; (vtimur enim pro Latino) ignis, &c. 1. Acad.q.39.a. Quibus verbis conſuetudo iam vtitur pro Latinis. Acad.q.43.b. Habere rationes relictas pro latis. Rufo, lib. 5. 20.9. a Licinius ſeruus apud Patronem Epicureũ pro libero fuit. Q.fr.302.b. Sunt fortes illi quidem, ſed propter memoriam rerum, quas geſſerunt pro populi Romani libertate, & dignitate nimis feroces. in Ant.245.b. Sic quæ ab hoc pro facultate huius, pro loco facta ſunt, grata eſſe vobis debent. pro Corn.67.b. Pro magiſtro. 13.fam.87. Terentius magnas operas in ſcriptura Aſiæ pro magiſtro dedit. Att. 176. b. In ſcriptura Siciliæ pro magiſtro eſt quidam L. Carpinatius. 4. Verr. 122.a. Si pro magnitudine iniurię, & pro eo quod ſumma Reip. in huius periculo tentatur, hæc omnes vindicarent. ꝑ S. Roſc.43.b. Pro magnitudine rei. ep.255. b. Supplicia pro maleficiis ſuis metuere. pro Sex.Roſc.20.b. Nam ꝑ malis rectè habebat. Att. 12.241.3.a. Pro malis temporum non eſt quod moleſtè feras. 6. fam.7. Sermone aliquo alicubi accepto pro mãdatis abuti. Att. 111.b. Hoc non modò non pro me, ſed contra me eſt potius. 3. de Or.43.a. Qui populum Romanum pro me tanquam pro fratre aut pro parente non ſolùm hortatus eſt, ſed etiam obſecrauit. Poſtquam.210.b. Ego pro mea, tu pro tua, pro ſua quiſque parte ferre potuiſſet. ep. 252.b. Hoc pro mercede vel pro præmio tibi erit. Att.21.b. Etiam noctes certarum mulierum, &c. nõnullis iudicibus pro mercedis cumulo fuerũt. Att.1.11.10.a. Si pro veſtris immortalibus in me meritis parum vobis cumulatè egero, quæſo, &c. Poſtquam, 204.b. Vnus Cato mihi eſt pro centum millibus. Att.2.20.2.a. Tu auſus es pro nihilo præ tua pręda tot res ſanctiſſimas ducere? 4. Verr.27.a. Pro nihilo eſſe. 2.Phil.70. Pro nihilo habere. 1.Phil.11. Pro nihilo habenda ſit ciuitas. 2.de Leg.10. pro nihilo putare. 1.Verr.13.a. Ego tamen, quoniam condemnatum eſſe pro nihilo vis, ſi ita eſſet, ignoſcerem. 2. Phil.70. a. Quæ quum Ariſtoni & Pyrrhoni omnia viſa

ſunt pro nihilo, vt, &c. 2. de Fin. 70. a. Tibi pro tua natura ſemper placuiſſe eum, &c. ad Att. 245. b. Sed hanc mihi diſſipationem pro paterna neceſſitudine, & cõiunctione depoſco. in Ant. 248. b. Qui ad me pro neceſſitudine, quæ mihi eſt cum illo ordine, pericula rerum ſuarũ detulerunt. pro Pomp. 4. b. Romæ mihi nummorum facultas eſt, quam ſi ſapies, communẽ exiſtimabis, pro fraterna illa neceſſitudine & pro noſtra affinitate. pro Quint. 9. Quæ pro nobis ſunt amplificãda, quæ pro aduerſariis ſunt infirmanda. de Or. 96. b. Ciuitatibus pro numero militum pecuniarum ſummas deſcribere. 7. Verr. 50. a. Pro rerum obſcuritate. Tuſc. 316. b Pro occiſo relictus eſt Seſtius. ꝓ Seſtio, 68. a. Si fieri hoc poſſe exiſtimaſſet, pro illo odio, quod habet, in ordinem equeſtrem feciſſet. pro Clu. 50. b. Vt pro tuo in nos officio, & noſtro in te ſtudio munus hoc accumulatiſſimè tuæ largiamur voluntati. 1. ad Her. 30. a. Cæſar nequaquã ſatis ꝓ meis officiis, &c. in me liberalis fuit. Att. 7 123. 5. a. Neque defatigabor ante, quam illorum ancipites vias rationeſque, & pro omnibus, & contra omnia diſputandi percepero. 3. de Or. 81. a. Quibus in miſeriis vna eſt pro omnibus. Att. 176. b. Nemo fuit qui non me pro ſuis opibus in illa tempeſtatu defenderit. ꝓ D. 83. a Si pro meis priſtinis opibus poſſem. ep. 204. b. Hæc nequaquam pro opinione vulgi extimeſcenda ſunt. 3. Tuſc. 98. a. Pro illa ienus infimaque parte. pro Roſc. Am. 80. Id eſt, pro viribus. Fieri non moleſte tuli, atq; etiam, vt ita fieret, pro mea parte adiuui. 5. fam. 8. & 13. Att. 64. Præcipue quod in his artibus ꝓ mea parte verſor, quarũ ille princeps fuit. 6. Verr. 73. a. Pro noſtra parte. 12. fam. 25. in ep. Caſſij. Omnes qui adſunt, qui laborant, qui ſalutem volunt, pro ſua parte atque authoritate defendunt. ꝓ Syl. 3. a. Ac poſt de eius hæredibus aliquis ex egiſſet ꝓ ſua parte. 2. de Leg. 81. a. Tum me eius beneficio plus quam pro virili parte obligatum puto. 13 Phil. 348. a. Tibi Marcelli ſtatua pro patibulo fuit. in Verr. 221. b. Achaiæ ciuitates pro horum tẽporum perturbatione fœlices ſunt, quod, &c. ad Seruium Sul. lib. 13. 29. 10. a. Quum tu omnem authoritatem vniuerſi ordinis ꝓ pignore putares. de Or. 143. b. Tradere aliquid pro pignore. de Prou. Conſul. 1. a. Qui cùm omnes Aſiæ ciuitates pro portione in prouincias deſcripſiſſet. pro Fla. 25. Pro rata portione diſtincta interualla. in Somn. Scip. 17 a. Principia pro portione rerũ proponere. 2. de Or. 176. a. C. Quintius illud iudicium pro poteſtate dimitti iuſſit. pro Clu. 59. 6. Verr. 9. Iudicium accuſatoris in reum pro aliquo præiudicio valere. pro Mur. 138. b. Occupare aliquid pro præmio alicuius facti. de Prou. 69. b. Beſtia dãmnationem pro pretura putar. in Ant. 236. b. Non enim ꝓ tua prudẽtia debes illud ſolũ animaduertere, quod, &c. Att. 130. b. Reliqua tu pro tua ſingulari prudentia conſyderabis. ad Brut. at. 12. 2. a. Pro quo quum a P. Varino Prætore pecuniam accepiſſet, &c. pro Flac. 36. Animaduerterã poſſe pro re nata, te non incommode ad me in Albanũ venire 111. Nõ. Iun. Att. 7. 128. a. a. Nihil prætermiſſum eſt, quod aut pro Rep. conquerendum fuit, aut pro eo diſputandum. pro Seſt. 3. b. Antecedebat vt hæc tu pro Repub. quæri exiſtimarere. Offic. 126. b. Sui, ne putreſcat, anima pro ſale data eſt. 2. de Natur. deor. 238. b. Idem pro ſalute mea populum Romanum obſecrauit. pro Domo, 219. b. Præcepta quæ imperiti pro ſalutaribus mortifera conſcripſerunt. de Leg. 171. b. Quorum vobis pro veſtra ſapientia Quirites, habenda eſt ratio diligenter. pro l. Man. 11. a. Spe tamẽ deducebar ad eam cogitationem, vt te pro tua admirabili ac ſingulari ſapientia de concordia ciuium agi velle arbitrarer. Att. 147. b. Pro tuo ſcelere. pro D. ſua, 17. Non tam pro ſe, quam contrà me laborare dicitur. 11. Att. 21. Iactatur domi ſuæ vir primarius & homo honeſtiſſimus, pro ſe quiſque manus affert. 2. Verr. 46. Pro ſe quiſque quod ceperat, afferebat. 3. Off. 76. a. Pro ſe quiſque eorum certabat. de Or. 91. b. Pro ſectione pecuniam debere. 1. Phil. 80, & 96. Pro ſocio arbitriũ. pro Quint. 7. Pro ſocio damnatus eſt. pro Flac. 33. a. Ego pro ſodali, & pro mea omni fama fortuniſque decerno. 2. de Or. 110. a. Ornamentis alicuius pro ſpoliis abuti. pro Quint. 66. a. Huic diſputationi pro tuo ſtudio non eſt alienũ te interceſſe. 1. de Nat. d. 12. Hæc ego vos concupiſſe pro veſtra ſtultitia atque intemperantia nõ miror. con. Rul. 97. Quem omnes amare meritiſſimo pro eius eximia ſuauitate debemus. de Or. 105. b. Vendicare aliquid pro ſuo. pro Mil. 109. b. In eam rationem pro ſuo quiſq; ſenſu ac dolore loquitur. in Verr. 90. b. Pro temporibus. Att. 123. b. Pro teſtibus, à teſtibus, ſecundum teſtes. ad Her. 8. b. Qui nuper ꝓ teſtimonio, &c. a te ſecuri percuſſum eſſe dixit. 7. Verr. 123. a. Poſteaquam Cordius pro teſtimonio dixit te ſibi reddidiſſe, finẽ reddendi feciſti. 6. Verr. 38. a. & 5. Verr. 62. & 6. 25. 26, & 40. Pro teſtimonio aliquid dicere. pro Sext. Roſc. 35. b. Lentulus Popilium in iudicio de ambitu pro teſtimonio diligentiſſime laudauit. pro Clu. 45. b. Sed heſterno pro teſtimonio te eſſe mentitum, paulo ante imprudens indicaſti. in Vatin. 1. In quibus ꝓ verbo proprio ſubiicitur aliud. a. Verbũ pro verbo reddere. de opt. gen. Or. 148. a. Quia quaſi ſummittunt verba pro verbis. in Or. 50. a. Pro veris falſa probare, turpiſſimũ, vt vera videre pulcherrimum. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 60. Conficere negotium pro cauſæ veritate, & pro ſua dignitate. Thermo, lib. 13. 58. 4. a. Qui à me pro eximia ſua virtute, ſummis honoribus, quos, &c. ꝓ Clu. 41. b. pro C. Rab. 4. Reddita eſt ei tum a maioribus ſtatua pro vita. in Ant. 221. b. Credo me quidem tibi pro animi mei voluntate, & pro ea ſpe facultatum, quam tum habebamus, quam humaniſſime potuerim reſcripſiſſe. ep. 76. b. Quibus du rebus pro Cluentii voluntate nimium;, pro Reip. dignitate parum, pro veſtra prudentia ſatis dixiſſe videor. pro Clu. 52. b.

Pro, ante.

Nonne audiente populo ſedens pro æde Caſtoris dixit, niſi qui viciſſet, victurum neminem? 3. Phil. 143. a. Haſta poſita pro æde Iouis Statoris. 2. Phil. 75. a. Illa prædia quæ pro templis omnibus cernitis. pro Mil. 1. a

Proauus.

Pater, auus, proauus, atauus. pro Cæl. 44. b. Proauus L. Murenæ & aui Prætores fuerunt. de Fin. 98. b. Tuditanum illũ proauum Hortenſij plane non noram, &c. Att. 13. 264. 3. Nam & de duobus auis iam diximus, Scipione & Craſſo, & de tribus proauis. de Cl. Or. 115. a.

Probabilis, Probabilitas, Probatio, Probator, Probatus, Probe, Probitas, vide Probus.

Problema.

Abiit illud quod tum me ſtimulabat, quod tibi dabam πρόβλημα ἀρχιμήδειον. 2. Att 4. & 13. 37. Iam explicandum eſt πρόβλημα ſiquid acturus es. 12. Att. 3. πρόβλημα illud meum proprium ſuſcipe. 7. Att. 2. πρόβλημα, quem præficiã. 6. Att. 41. Id eſt, rurſum quærendum erit, & cogitandum quem præficere debeam. πρόβολας pugilis. 13. Att. 24.

Probrum.

Probrum in Senatu cenſores ne relinquunto. 3. de Leg. 7. Nõ eſt ſatis: probri inſimulaſti pudiciſſimam fœminã. 2. Phil. 98. a. Vita ruſtica, quam tu probro & crimini putas eſſe oportere. ꝓ S. Roſc. Am. 28. Illis inimicorum iniuria probro non fuit. pro Domo, 239. b. Quibus iam præſcribis, quanto illis probro futurum ſit, ſi tu defenderint. in Vatin. 3. a. Tuum ſcelus, meum probrum putas eſſe oportere. pro D. ſua, 68. a. Inferre probrũ alicui. pro Cæl. 33. a. Obiicere probrum. 2. de Or. 157. a. Honorem tamen huic generi non fuiſſe declarat oratio Catonis, in qua obiecit vt probrũ, Marco nobiliori, quod &c. 1. Tuſc. 6. a. In iſto tuo maledicto probrum non modo mihi nullum obiectas, ſed etiam laudem illuſtras meam. pro Do. 59. a. Sumptus effuſi cũ probro atque dedecore. pro S. Roſc. 41. a. Tam perdita libido, quæ cum probro priuato coniungeret imperii dedecus. de Sen. 85. b. Prætor iudicium prius de probro, quam de re maluit fieri. pro Quint. 2. b. Omnium in me probrorum plenæ epiſtolæ. 11. At. 20. Emergere ex paternis probris ac vitiis. 5. Ver. 138. a. Itaque in probris maximè in promptu eſt, ſi quid tale dici poteſt, &c. Off. 12. b. Aliquem probris omnibuſque maledictis vexo. pro Flac. 156. b.

Probroſus.

De quo vos homine Iudices, ne ab inimicis quidem vllum fictum probroſum non modò crimen, ſed ne maledictum quidem audiſtis. pro Font. 22. a.

Probus.

Nauus & pudens & probus filius. in Verr. 184. b. Probus, bene moratus & bonus vir. de Or. 125. b. Probus inuidet nemini. de Vniu. 9. Ob eam cauſam credo, quod inſit in his aliquid probi. Off. 55. b. Sic in ipſo ioco aliquod probi ingenii lumen eluceat. 1. Off. 145. a. Poeta peccat, quum probam orationem affingit improbo. Or. 203. b. Probo nauigio proficiſci. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 91. At hoc ne homines quidem probi faciunt. de Diu. 119. b. Probæ res, lecta verba. Or. 213. b. Sic imperabat, vt iuſtus parens probis filiis. Tuſc. 185. b. Pulſu eſt modeſtior res, & probior, & integrior. Att. 59. b. Neque enim hoc homine ſanctior, neque probior, &c. eſſe quiſquam poteſt. pro Clu. 105. a. Probiorem hominem, meliorem virum, prudentiorem eſſe neminem. 7. fam. 14.

Probe.

Oculus conturbatus non probe affectus ad munus ſuum fungendum. 3. Tuſc. 16. a. De Saturnino curaſti p. Att. 68. b. P. dicis ſed, &c. Tuſ. 180. b. De Seruio p. dicis. de Cl. 77. a. Itaque p. definitur

nitur

nitur a Stoicis fortitudo, quaſi dicunt, &c. de Off. 13. b. De aquæductu p. feciſti. Att. 13. 164. 1. a. Illud p. iudicas. Att. 7. 123. 5. a. Memini p. de Sen. 13. a. Antipater ille, quem tu p. Catule meminiſti. de Or. 161. b. Thucydides res geſtas narrat grauiter ſane & p. de Or. 199. b. Hominem p. noſſe, & commeminiſſe ſe aiebat. 1. de Or. 115. a. Ad Amanum exercitum adduxi, ſatis p. ornatũ auxiliis. ad Cælium, lib. 2. 9. 5. a. Quod quum p. ſcirem. ep. 24. b. P. quidem ſentis, ſi, &c. 2. de Leg. 81. a. Hoc igitur p. ſtabilito, & fixo, &c. 1. Tuſc. 139. a. Tenere aliquid p. 1. de Inu. 90. a.

Probitas.

Virtus, probitas, integritas, in candidato, non linguæ volubilitas, non ars, non ſcientia requiri ſolet. pro Planc. 51. a. Probitas euocata præmiorum mercedibus. de Fin. 2. 82. Probitas deo grata eſt, ſumptus remouendus. 2. de Leg. 26. Probitas gratuita. de Fin. 2. 82. Probitas inuitata voluptatibus. de Fin. 2. 82. Pædagogi probitas. Att. 197. b. Commendatione probitatis, boni viri ſpeciem tueri. 2. de Or. 117. a. Pudor, qui non modo non obſit, ſed etiam probitatis cõmẽdatione proſit. de Or. 95. b. Quod ſi tanta vis probitatis eſt, vt, &c. de Ami. 28. a. Ab altero propter probitatem eius non alienos animos habemus. de Amic. 101. b. Probitatem & ingenuitatem præ ſe ferre. Acad. q. edit. 2. lib. 1. 24. Quum ſeparatim de probitate eius & moribus victurus eſſem. ep. 108.

Probo.

Probo ita eſſe. 3. Att. 32. Hæc igitur Epicuri non probo. lib. 1. de Fin. 20. Probo vehementiſſime: gaudere me tum dicam, ſi mihi hoc verbo licebit vti. 3. Att. 33. Probas mihi iſta Craſſe quę dicis. de Or. 91. b. Id eſt, perſuades. Probat tacente me. 11. fam. 49. in ep. Matii. Hoc Senatus probat, nec populus eſt in alia voluntate. con. Rul. 65. b. Hæc ſi vobis non probamus. Acad. q. ed. 1 lib. 2. 95 De te autem Catilina, quũ quieſcunt, probant. in Cat. 102. b. Et intelligunt, & re probant. Læl. 24. Non ſolum probãt, ſed etiam laudant. 5. fam. 57. Quibus non probabam de meo ſtudio. 16. Att. 22. Id eſt, non perſuadebam. Probaui eũ hominẽ. 3. ad Q. fr. 4. Quod ego ambobus negaui, & iis probaui, &c. Att. 85. b. Quod ne in ipſis quidem philoſophis magnopere vnquã probaui. 2. de Fin. 1. Sed paucis ipſe verbis cauſam illam gratitate ſua defendit & probauit. pro Corn. 63. b. At multis ſe ꝓbauit. de Fin. 81. b. Qua in legatione omnibus ita ſe ꝓbauit, vt, &c. pro Ligario, 137. b. A magiſtris quum contenderem de proferẽdo die, probauerunt mihi ſeſe, quominus id facerent. ep. 20. 1. b. Libros oratorios in manibus habeo, quos (vt ſpero) tibi valde probabo. ad Marium, lib. 7. 1. 16. a. Si quæ dixero vobis, probabo. con. Rul. 87. b. Et tibi magnitudinem ſolis probabo. de Fin. 5. b. Probabo Verrem contra leges pecunias cœpiſſe. in Ver. 78. b. Non vereor, ne hoc officium meum P. Seruilio iudici non probem. 6. Ver. 74. a. Vt vobis rationem mei facti probem. ꝓ Mur. 124. b. Non tu quidem oderis, ſed certe nõ probes. lib. 1. de Fin. 11. Nunc vero quis eſt qui non probet: qui non laudet? ꝓ Mil. 116. b. Id eſt, id factum. Dum probarem me. 10. famil. 36. in ep. Planc. Id eſt, dum vitare poſſem obtrectationem. Quum grauiter ex inteſtinia laborarem, neque iis qui opera mea vti volebant, probarem me non valere. ep. 107. b. & 166. b. Phædrum & Zenonem audiui, quum mihi nihil ſane præter ſedulitatẽ probarent. lib. 1. de Fin. 13. Hoc ſentio, ſi mei facti rationem vobis. conſtantiamque huius officii ac defenſionis probauero: &c. ꝓ Syl. 2. a. Carneades nullam vnquam defendit rem quam nõ probarit, nullam oppugnauit quam non euerterit. de Or. 183. b. Vt ſi in hac cauſa noſtrum officium ac diligentiam probauerimus, &c. 1. Verr. 40. a. Probare & concludere. Acad. q. ed. 2. lib. 1. 23. Probare alicui quod dicas. de Fin. 54. b. Probare bonis viris quæ ſentias. 4. fam. 44. An eam cauſam probare non poteram? cuius tanta bonitas eſt, vt ea ipſa non modo ſe, ſed etiam me abſentẽ per ſe probarit. pro Dom. 224. b. Rationem facti ſui & conſtantiam officii omnibus probare. pro Syl. 167. b. Probare factũ an ſuadere, parum intereſt. 2. Phil. 50. Probare factum alicuius. 8. ad Att. 58. in ep. Balb. fidem ſuam & religionem alicui. 3. Verr. 14. Probare falſa pro veris turpiſſimũ, vt vera videre pulcherrimum. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 60. Probare atque deligere iudices. 7. Verr. 137. a. Probare officium ſuum. pro Font. 7. picturã. de Opt. 234. b. Tantum contendere, quantum probare alicui poſſis. ep. 14. b. Probare re, verbis. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 121. In legatione, & ciuibus, & ſociis ſe probare. ꝓ Lig. 1. Probare ſe multis. de Fin. lib. 2. 67. ſententiam aliquam. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 109. Quod ſibi probare non poſſit, id alteri perſuadere conatur. pro Quint. Roſc. 45. b. Probare triticum. in Verr. 163. b. Quod verum eſt, pro vero probare. de Inu. 65. b. Num pro veris probare poſſumus, &c. Ac. q. ed. 1. lib. 2. 125. Spero me tibi cauſam ꝓbaſſe. Att. 2. b. Conſilium factumque noſtrum ab Sexto probatur. Att. 134. b. Habes meam cauſam, quæ ſi Bruto non probatur, neſcio cur illum amemus. Att. 6. 116. 16. a. Minime vero probatur huic diſciplinæ, amicitiam propter vtilitates aſciſci aut probari. de Fin. 105. b. Tametſi probatur nemini. 3. Verr. 11. a. Neque Senatui, neque populo, neque cuiquam bono probatur. ad Lepidũ, lib. 10. 27. 4. a. Sed hæc ſentẽtia ſic & illi & nobis probabatur, vt, &c. ep. 7. b. Non ſatis mihi idonei ſunt authores, qui à te probãtur. ad Att. 139. b. Ea ſentit quæ non ſane probantur in vulgus. in Parad. 2. a. Habes cauſam meam: quæ ſi Bruto non probabitur, neſcio cur illum amemus, ſed auunculo eius certe probabitur. Att. 83. b. Qui ſe ita gerunt, ita viuunt, vt eorũ ꝓbetur fides, &c. de Amic. 17. a. Quid Carneadi probaretur. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 129. Probari alicui aliquid falſi pro vero. lib. 1. de Fin. 17. Conſilium a te probari facile patior. Att. 258. b. Meum factum probari abs te gaudeo. pro Mil. 152. b. Conſilia ex euentu, non ex voluntate a pleriſque probari ſolent. Att. 142. b. Quæ a Platone dicta ſunt, non probari in populis & ciuitatibus. de Or. 104. b. Mihi vero & Flacco neutiquam probari potuit tam flagitioſa & tam perdita libido. de Sen. 39. a. Quos libros tibi tam probari gaudeo. Att. 92. b. Ad probandũ duplex oratori ſubiecta materies. 2. de Or. 63. Vel ſeueriſſimis diſceptatoribus M. Cælii vitam me probaturum eſſe confido. pro Cæl. 44. b. Hæc a me ordine facta, puto me Bruto probaturum, tibi neſcio, Catoni certe probabo. Att. 132. b. His tu epiſtolis recitatis, his mulierculis productis, illo abſente authore laudato, tantum te crimen probaturum putaſti? pro Flac. 163. b. Itaque niſi magnam ſpem haberem, C. Cęſari nos cauſam municipij probaturos, &c. 13. fam. 15. Si cauſa cum cauſa contenderet, nos noſtram perfacile cuiuis probaturos ſtatuebamus. pro Quint. 62. a. Sic ei probatum eſt, quod ad te ſcribo, vt ipſe crediderit. Att. 254. b.

Probatus.

In philoſophia ꝓbatus & nobilis. Acad. q. edi. 1. li. 2. 11. Quibus ſi fuerit probatus, omnibus eſſe ſe probatum debet ſperare. pro Plan. 264. b. Viribus probata Numantia. ad Her. 4. b. Homo ſcilicet aut induſtria, aut opera probata, aut frugalitatis eaiſtimatione præclara. 3. Verr. 70. a. Nam mihi egregie probata eſt oratio tua. Tuſc. 4. 7. Prætura probata in iure, grata in maneſe. pro Mur. 136. b. Vita conſtans & probata. Top. 227. b. Cæterarum artium homines ſpectati & probati. de Or. 95. b. Probati mores & purgati. 1. Att. 51. Se probatos nemini vnquam fore. de Pet. Conſul. 15. Homo probatiſſimus. 4. Verr. 15. a. Probatiſſima fœmina. pro Cęc. 8. a.

Probator.

Deinde huius rationis non modo non inuentorem, ſed ne probatorem quidem eſſe me. pro Cęc. 61. a. Quid enim intereſt inter ſuaſorem facti & probatorem? 2. Phil. 50. a.

Probatio.

Probatio futura eſt tua, qui locas, &c. 3. Verr. 100. a. At erat probatio tua. 3. Verr. 102. a. Falſum eſt ob probationem pretiũ datum, cùm multa improbata ſint. pro Fonteio, 6. a.

Probabilis.

P. Antonius voce magna, nec alia re vlla probabilis. de Cl. Or. 130. a. Diſcipulus probabilis. de Or. 95. b. Probabilis excuſatio. 8. Att. 40. Probabilis narratio quomodo fiat. 1. de Inu. 43. Part. 49. Probabilis neceſſitas futura eſſet. 8. Fam. 29. in ep. Cæl. Sicinius probabilis orator, iam verò etiã probatus, ex hac inopi ad ornandum, ſed ad inueniendum expedita Hermagoræ diſciplina. de Cl. 143. a. Quod cur factũ ſit, probabilis ratio reddi poteſt. Off. 2. b. Eſt autem officium, quod ita factũ eſt, vt eius facti probabilis ratio reddi poſſit. de Fin. 102. b. Probabilis viſio, ſiue improbabilis. Acad. q. ed. 1. li. 2. 33. Probabile eſt per quod probatur expediſſe reo peccare, & a ſimili turpitudine hominem nunquam abfuiſſe. 2. ad Her. 33. Probabile eſt id quod fere fieri ſolet, aut quod in opinione poſitum eſt, aut quod habet in ſe ad hoc quandam ſimilitudinem, ſiue id falſum, ſiue verum. de Inu. 52. b. Probabile, ſolutum, expeditum, liberum, nulla re implicatum. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 96. Nihil eſt tã incredibile, quod non dicendo fiat probabile. in Parad. 3. a. Non eſt probabile. 4. Verr. 109. a. Idque cùm coniectura probabile eſt, &c. Tuſc. 4. 2. Et verum & probabile eſt, quod hominibus perſuaderi poſſit. 15. fam. 48. in ep. Caſſ. Probabile orationis genus quomodo cõficitur. Part. 11. Ingenium probabile. de Diu. 180. b. Omne probabile quod ſumitur ad argumentationem aut ſignum, eſt aut credibile, aut iudicatum, aut comparabile. 1. de Inu. 63. Cauſam autem probabilem tu quidem affers. 1. Acad. 15. a. Cauſam probabilem reddere alicuius rei. Off. 20. b. Alicuius diſputationem nobis probabilem & prope veram videri. de Orat. 106. b.

Qui

Qui nihil ſine aliqua probabili coniectura & ratione dicunt. de Diu.111.b. Nonnunquã honeſto ac probabili nomine, bono viro iudici error obiici ſolet. pro Cęc.52.a. Contentiq; eſſe debebitis, ſi probabilia dicentur. de Vniu.9. In altero autẽ, alia vi ſa eſſe probabilia, alia non probabilia. 4. Acad. 177. a. Semper exiſtimaui iucundiorem & probabiliorem huic populo oratorem fore, qui, &c. de Or. 122.b.

Probabiliter.

Ad conſiliũ autẽ de Rep. dandũ caput eſt, noſſe Remp. ad dicẽdũ vero probabiliter, noſſe mores ciuitatis. 2. de Or. 183. a. Ita tres reliquit ſententias, quas putet ꝓ. poſſe defendi. 4. Acad. 250 a. Illa vero cur eueniãt, qui ꝓ. dixerit? 1. de Diu. 22. a. Rẽ ꝓ. exponere. Or. 208. b. Ergo vt ẽt ꝓ. acti ratio reddi poſſit. 3. de Fi. 88. a.

Probabilitas.

Probabilitas captioſa. de Fin. lib. 3. 57. Quod ſit probabilitati illi contrariũ. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 91. Certe tã multa nõ collegiſſet, quæ nos fallerent probabilitate magna, niſi, &c. 4. Acad. 134. a. Quodcunque noſtros animos probabilitate percuſſit, id dicimus. Tuſc. 5. 25.

Procax.

Tum demũ mihi procax Academia videbitur, ſi, &c. 1. de Nat. d. 20. Temeraria & procax mulier. pro Cæl. 49 b. Vt non ſolum meretrix, ſed etiam procax videatur. pro Cæl 38. a. de Clodia. Scio te non eſſe procacem in laceſſendo. 7. fam. 26.

Procacitas.

A procando, id eſt poſcẽdo, ꝓcacitas nominata eſt. 4. de Rep. 12. a. Aut ſi huius facta, mores, omnẽ ætatẽ nudauero, in idẽ vitiũ incidã procacitatis, quod huic obiicio. in Salu. 1. a. Nõ enim procacitate linguæ vitæ ſordes eluuntur. in Saluſt. 272. b.

Procedo.

Procedit iſte repente e Prætorio. 7. Ver. 83. a. Procedit in medium, vini, ſomni, ſtupri plenus. 7. Verr. 74. a. & 4. 138. a. Procedit hoc in modũ. 16. fam. 24. Cui nihil procedit, ratuntque teterrime ea quæ, &c. 10. Att. 40. Nõ imiror λακωνισμὸν tuum, altera iam pagella procedit. 11. ep. 40. Iſocrates ſe tantũ, quantũ ętate procedebat, relaxabat a nimia neceſſitate numerorũ. Or. 214. b, & 200. b. Itaque Cales proceſſi, vt ibi conſiſterẽ. Att. 127 b. Liuius vſque ad adoleſcentiã meam proceſſit ætate. de Sen. 45. a. in Or. 14. a Proceſſit aliquantum ad virtutis aditum. 3. de Fin. 37. In ſella aurea ſedit, & cum purpurea veſte proceſſit. 1. de Diu. 194. a. Bienniũ præteriit, quũ ille καλλιππίδης aſſiduo curſu nullum cubitum proceſſerit. Att. 13. 269. 2. a. Is proceſſit honoribus longius. de Cl. 180. b. Longius proceſſit, in ipſum Pompeiũ inuehi cœpit. de Aruſp. reſp. 45. a. Poſteaquã philoſophia proceſſit, nemo aliter philoſophus ſenſit. de Diu. 98. b. Quum a Trib. pleb. Conſul in concionẽ productus eſſet, primũ proceſſit, qua authoritate vir. Poſtquam. 206. b. Græcus teſtis cum ea voluntate proceſſit vt lædat. pro Flac. 8. a. Teſtis poſillus ꝓceſſit. 2. de Or. 135. a. Heraclius ille & Epicrates longe mihi obuiã cũ ſuis omnibus proceſſerunt. 4. Verr. 46. a. Nã ei obuiã proceſſeram millia paſſus centũ. Ser. Galba ad Cic. 10. 30. 1. a. Huic ad vrbẽ venienti tota obuiam ciuitas cum lachrymis gemituque proceſſerat. pro Seſt. 58. a. L. Cotta in mediocrium oratorũ numero dicendi non ita multum laude proceſſerat. de Cl. 176. b. Omnia, vt ſpero, proſpere procedent. Caſſio, lib. 12. 9. 3. a. Quibus quũ parum procederet, vt vlla lege mihi poneret accuſatorem, &c. Cælius Cic. 8. 12. 6. a. Quũ ſtadia circiter trecenta proceſſiſſem, retractus ſum. ad At. 16. 334. 1. a. Num igitur cẽſetis eũ, quum ætate proceſſiſſet, &c. de Sen. 19. Id eſt, ſenex factus eſſet. Qui natura doctrinaque longe ad virtutẽ proceſſiſent. de Fin. 4. 18. Procedat longius in dies diſcendo exerceodoque ſe. 12. fa. 39. 40. in ep. C. Trebonii, Id eſt, maiores progreſſus faciat. Ratione & via procedat oratio. 1. de Fin. 23. Etſi, vt ſpero, te hæc legẽte, aliquantũ tamen viæ proceſſero. 6. Att. 116. 1. a. Qui tũ in philoſophia, tũ in optimo genere philoſophiæ tantũ proceſſeris. 3. de Fin. 5. Suſtinenda eſt potius omnis aſſenſio, ne præcipitet, ſi temere proceſſerit. 4. Acad. q. 123. a. An hoc vidit puer? ſi ætate proceſſerit, non videbit? 5. Phil. 200. a. Cui bene quid proceſſerit, eũ multũ prouidiſſe dicimus. pro Mil. 122. Perſpicuum eſt enim, quo corporũ lenocinia proceſſerint. de Nat. d. 55. b. Qui ſe nunquam profecto, ſi in iſtum locũ proceſſerint, explicabunt. pro Cæl. 54. a. Pergit in mea maledicta, quaſi vero ei pulcherrime priora proceſſerint. in Ant. 256. b. Alicui nequaquam, vt ſperaſſet, ea quæ cogitaſſet, procedere. pro Clu. 55. b. A primis ad vltima procedere. de Nat. d. 32. b. Mihi ipſa Roma prope cõuulſa ſedibus ſuis, ad cõplectendũ conſeruatorẽ ſuũ procedere viſa eſt. in Piſ. 90. b. Longe ad virtutẽ procedere. 4. de Fin. 36. a. Nonnunquam ſummis oratoribus, non ſatis ex ſententia euentum dicendi procedere. de Or. 95. b. Procedere in dies longius. ep. 149. b. in numerũ. 6. in Verr. 87. In ſolem ex vmbraculis procedere. de Cl. 78. a. Nihil ergo adiuuat procedere, & progredi in virtute, quo minus miſerrimus ſit, antequam ad eam peruenerit. 4. de Fin. 53. Morti aduentanti paulũ procedere obuiã. 5. Tuſc. 79. a. Si non longius quam quod ſcitu opus in narrando procedetur. de Inu. 48. b.

Procedens.

Longius autem procedens, videbatur, &c. de Cl. 186. b. Dies procedens ita mitigat, vt, &c. 3. Tuſc. 89. a. Aliqua bifariam cõtrarie ſimul procedentia. de Vniu. 200. b.

Proceſſus.

Vt ex his locis a militibus noſtris reditus magis maturus, quã ꝓceſſus longior quæreretur. pro L. Man. 16. Sed iã is qui audit, fauet, proceſſumq; vult. Or. 217. b. Gradus tuos, & quaſi proceſſus dicẽdi ſtudio cognoſcere. de cla. Or. 124. a. Itaq; tãtos ꝓceſſus efficiebat, vt euolare, nõ excurrere videretur. de Cl. 148. a.

Procella.

Patriæ procella, turbo ac tẽpeſtas pacis. pro D. 105. a. Quoniã criminum vim ſubterfugere non poterat, procellã tẽporis deuitauit. 2. in Verr. 5. Imbres, nimbi, procellæ, turbines. 3. de Nat. d. 36. Primũ ab inanimis procellas, tẽpeſtates, naufragia. Offic. 36. b. Cæteras tempeſtates & procellas in illis duntaxat fluctibus concionũ ſemper putaui Miloni eſſe ſubeundas. pro Mil. 3. Circunſpicite oẽs procellas, quæ impendẽt, niſi ꝓuideritis. 4. Cat. 76. a. Vita remota a procellis inuidiarum. ꝓ Clu. 124. a.

Procerus.

Procera & tenera palma. de Leg. 156. b. Procerũ & tenue collum. de Cl. 194. Corneum procerumque roſtrum. de Nat. d. 50. b. Poſt anapęſtus procerior quidam numerus effloruit. 3. de Or. 102. a. Proceriſſima populus. 1. de Leg. 22. a.

Procerius.

Brachium procerius proiectum quaſi quoddam telum orationis. 3. de Or. 122. a.

Proceritas.

Candor huius te & proceritas, & vultus, oculiq; ꝑpulerũt. ꝓ Cęl. 45. b. Fluit omnino numerus a primo, tũ incitatius breuitate pedũ, tũ ꝓceritate tardius. i Or. 123. a. Quę aũt altiora ſunt, vt anſeres, vt cygni, vt grues, vt cameli, adiuuãtur ꝓceritate collorũ. 2. de Nat. d. 92. Quũ autẽ miraretur Lyſander, & ꝓceritates arborum, & directos in quincuncem ordines. de Senec. 55. a.

Proceres.

Audiebam enim noſtros proceres clamitantes. 13. fam. 28.

Proci, orum.

Fabrum & procum audeo dicere, non fabrorum & procorũ. Or. 87. Carmina quæ apud Homerum in Phæacum & in procorum epulis canuntur. de Cl. 170. b. ſic hos ignotos & impudentes procos repudiemus. de clar. Or. 185. a.

Procinctus.

Teſtamentũ in procinctu facere ſine libra atq; tabulis. 1. de Or. 116. a. Ex quo in procinctu teſtamẽta perierũt. 2. de Nat. d. 7

Proclamo.

Ad ſunt, defendunt, proclamant, fidem iſtius, quæ nuſquam erat, implorant. 7. Verr. 85. a.

Proclamator.

Non enim cauſidicum neſcio quem, neque proclamatorem conquirimus, &c. 1. de Or. 100.

Procliuis.

Sed cum in hominibus iuuãdis aut mores ſpectari, aut fortuna ſoleat, dictu quidẽ eſt ꝓcliue. Off. 2. 100. Vitia ſemel incitata in ꝓcliue labuntur, ſiſtiq; nullo modo poſſunt. 4. Tuſc. 33. Quia ꝓclines ad eas perturbationes ſunt. Tuſc. 2 14. b. Procliuia anteponũtur laborioſis. Top. 226. b. Adoleſcẽtia ꝓcliuior eſt ad libidinẽ. Par. 20. a. Vt alius ad aliũ morbũ ꝓpenſior, ſic alius ad alia vitia ꝓcliuior. Tuſc. 4. 2 t. Amicitia remiſſior eſſe debet, & ad omnẽ comitatem facilitatemq; procliuior. de Amic. 109. b.

Procliuius.

Procliuius currit oratio, venit ad extremũ, hæret i ſalebra. 5. de Fin. 244. a. Literarum genus quotidie mihi, vt ſpero, fiet procliuius: vt etiam polliceri poſſim. 6. fam. 37. Verba procliuius labuntur breuitate & celeritate ſyllabarum. in Or. 211. a.

Procliuitas.

Procliuitas ad ſuũ quodq; genus a ſimilitudine corporis ęgrotatio dr̃, dũ ea intelligatur ad ægrotandũ procliuitas. Tuſ. 4. 22.

Procliuitas & facilitas inter ſe differunt: q; hæc dicitur in bonis rebus, illa vero in malis, vt ſignificet lapſionẽ. Tuſ. 4.22. Atquẽ hæc aliorũ ad alios morbos ꝓcliuitas late patet. Tuſ. 4.21.

Proclus.

Proclus & Euryſthenes Lacedæmoniorum reges gemini fratres fuerunt. Diu. 2.71.

Proconſule.

Eques Rom. ad exercitum maximũ procõſule miſſus eſt. pro Pomp. 15.b. Noſtra exemplaria habent pro Conſule. Quũ eſſet nõ nemo in Senatu, qui diceret non oportere mitti hominem priuatũ proconſule, L. Philippus dixiſſe dicitur, non ſe illũ ſua ſententia proconſule, ſed proconſulibus mittere. pro Põp. 43. a. & in Ant. 234.b. Quam multi anni ſunt, quum bella a proconſulibus & proprætoribus adminiſtrantur. de Diu. 124. b. Tandem a Cicerone tabellarius, & mehercle literæ πεπτωμένος, quod id ipſum ἀποκοπὴν aliquam ſignificarent. Att. 245.b.

Procraſtino.

Iſte vero non procraſtinat, &c. 3. Verr. 99.a. Ita illi nõ procraſtinant. Sthenium ſtatim educunt, &c. 4. Ver. 63.a. Ac primo rẽ differre quotidie ac procraſtinare iſti cœperunt, &c. pro Roſc. Am. 15. & 4. in Verr. 63. & 7.79. Res non procraſtinatur. in Ver. 223.b. Si ea, quæ ex tempore ſuſcepta ſunt vt agerentur, non tardata & procraſtinata eſſent. ad Brut. 90. b.

Procraſtinatio.

Nam quum pleriſque in rebus gerendis tarditas & procraſtinatio odioſa eſt, tũ hoc bellũ indiget celeritatis. 6. Phil. 209.a.

Procreo.

Et earũ rerum, quas terra procreat, vbertatẽ. de Diu. 114.b. Terra, quæ ex minutiſſimis ſeminibus tantos truncos ramoſq; procreat. de Sen. 88.b. Quæ multiplices fœtus procreãt, iis mãmarũ data eſt multitudo. de Nat. d. 52.b. Ille ex vxore duos filios procreauit. de Fin. 104.b. Procreauit mundũ hunc deus. de Vniu. 15. Pater igitur amens qui odiſſet eũ ſine cauſa quẽ procrearat. pro Roſc. Am. 23.a. Atq; vt e natura viuat, vxorem adiungere, & velle ex ea liberos procreare. 3. de Fin. 104.a. Acad. q. ed. 1. lib. 2.99. Vt natura & procreari vellet, & diligi procreatos non curaret. de Fin. 103.b. Procreandi vis, & cauſa gignendi, ineſt in calido & igneo, fuſo in omni natura. de Nat. d. 2.21. Procreandi voluptas. de Fin. 73.b. Hoc ſolum, in quo tu ortus & procreatus es. de Leg. 169.b. Tribunatus cuius primum ortum inter arma procreatum videmus. de Leg. 188.b.

Procreatio.

Quid procreatio liberorũ? quid propagatio nominis? 1. Tuſ. q. 26.b. Diſſimilitudo locorum, nonne diſſimiles hominum procreationes habet? 2. de Diu. 144.a.

Procreator.

Procreator mundi Deus. de Vniu. 33. Vt ij qui procreati eſſent, a procreatoribus amarentur. 4. de Fin. 28.a. A primo ſatu, quo a procreatoribus nati diliguntur. de Fin. 141.b.

Procreatrix.

Laudandarum artium procreatricem, φιλοσοφίαν Græci vocant. 1. de Or. 5.a.

Procudo.

Non enim ſolum acuenda nobis, neque procudenda lingua eſt, ſed, &c. 3. de Or. 66.

Procul.

Altera quæ procul a iudicio remota eſt, quæ, &c. pro Cl. 1.a Inſula Delos tam a nobis in Aegæo mari. pro Pomp. 14. b. Nõ p. a ſuis finib. ep. 33.b. A patria p. ep. 99. P. a terra abripi. de Or. 156.b. P. remotus a vero. de Inu. 43.b. Cn. Pompeius p. a Gaditanorum mœnibus acre bellũ gerit. pro Corn. 63.b. P. ab omni metu. Tuſc. 236.b. P. enim ſum ab re ipſa. ep. 33. b. Sepulchrũ, quod p. ad fontis aras. de Leg. 181.b. Procul apparere. ꝓ Plan. 265.b. Et p. Arcturo. in Ar. b. Qui iam non p. vt quondã ſolebãt, &c. ſed hic præſentes ſuo numine, &c. 3. in Cat. 47.a. Hæc quæ p. erant a conſpectu imperii, non ſolum afflixerunt, ſed etiã, &c. de l. Agr. 86.a. Cuicũque particulæ cœli, quamuis eſſet p. immutata lumina putabat. de Or. 99.b. Cæleſtia p. eſſe a naturę cognitione. 1. Acad. q. 22.a. Sciebat Põpeiũ in Alſienſi eſſe p. inde. ꝓ Mil. 111.b. Nam multi ſuam rem bene geſſere, & publicam patria p. ad Treb. 7.6.3. a. Quia non poſſet negare ab illis pecuniam datam, non quæſiuit p. alicunde. 4. Verr. 34. a. P. ſpectare aliquid, prope intueri aliqd. de Sen. 82.b. Subauſcultando p. qd narretur, attendere. de Or. 122.b. P. videre aliquid. de Cl. 192.b

Procuro.

Itaque nunc Romæ omnia negotia procuro. Att. 141. b. In quo etſi nihil procuro, tamẽ nihil curare vix poſſum. Q. fr. 328. b. Is procurat rationes negotiaque Dionyſii noſtri. ad Cornifi. 12.24.5.a. Procura, quantulacunq; eſt, precianã hæreditatem. Att. 97. b. Procuranto aruſpices quibus diuis creuerint. 2. de Leg. 18. Quomodo regnum illud ſeſe habeat, quis procuret, diligenter mihi perſcribas. ep. 114.b. Procurare ac interpretari mõſtra. Diu. 1.3. Procurare negotium alterius in decumis. in Ver. 181.b. rem. pro Syl. 42. res diuinas. Diu. 2. 19. Officium autem eſſe eius, prænoſcere dei erga homines mente qua ſint, quidq; ſignificent, quemadmodumque ea procurentur atque expientur. 2. de Diuin. 195. a. Magna vis in monſtris interpretandis ac procurandis, in aruſpicum diſciplina. 1. de Or. 6.a.

Procurans.

Procurantem cœleſtia maximẽ, deinde in terris ea quæ pertinent ad homines. Acad. q. ed. 2. lib. 1.21.

Procuratio.

Poteſtas aut procuratio. 4. Verr. 83.a. Procuratio frumentaria. de Aruſp. reſp. 40. Procuratio magna. pro Deiota. 25. Atq; etiam ſcriptum a multis, quum terræmotus factus eſſet, vt ſue plena procuratio fieret. Diu. 1.86. Dum me Reip. non ſolum cura, ſed quædam etiam procuratio multis officiis implicatum & conſtrictum tenebat, &c. 1. Acad. q. 17. a. Sua cuiq; procuratio authoritaſque eſt reſtituta. pro Roſc. Am. 82.a. Procuratio negotii & muneris publici. pro Seſt. 55.a. Vt tutela, ſic procuratio Reip. ad eorum vtilitatem qui commiſſi ſunt, non ad eorũ quibus commiſſa eſt, gerenda eſt. Off. 1. 121. Et huic procurationi certum magiſtrum præfecerat. de Leg. 61. Mihi ſacrarum ædiũ procurationem, mihi totam vrbem tuendam eſſe cõmiſſam. 7. Verr. 30.a. Ad eius procurationem Cæſar vocabatur. Att. 53.b. Procurationẽ Aſiæ nobis deut. 12. fam. 28. in ep. Lentul. Nullã rerũ humanarũ procurationẽ habere deos quidem cenſuerunt. de Nat. d. 1.3. Procurationem rerum ſuſceptam habere. 15. fa. 36. Saturnium quæſtorem a ſua frumentaria procuratione Senatus amouit. de Aruſp. 254.b. Si eſt idem in procuratione ciuitatis egregius. 1. de Orat. 108. In omni procuratione negotii & muneris publici caput eſt, vt auaritiæ pellatur etiam minima ſuſpicio. Off. 2.210. Nimis magna procuratione liberatus, modicis regni terminis vtebatur. ꝓ Deiot. 150.b. Epicurus deos omni procuratione atque actione priuat. de Nat. d. 2.32. Procuratione Reip. non impediebantur cogitationes meę. 4. fam. 21. Cõſtituendæ nobis ſunt procurationes & obſecrationes. de Aruſ. 258.b. Procurationes oſtentorum. de Aruſp. 58. Iam de Aruſpicũ religione, de expiationibus & procurationibus ſatis, ſuperque in ipſa lege dictum puto. 2. de Leg. 35.

Procurator.

Legitime procurator dicitur alieni iuris vicarius, aut cuius colonus, aut vicinus, aut cliens, aut libertus, &c. pro Cæc. 42. a. Procurator iudicatum ſolui ſatiſdare nõ debet, ſi reus præſens non debeat. pro Q. 15. Libellos Sex. Alphenus procurator. P. Quintij, familiaris & propinquus Sex. Næuii deiicit. pro Q. 13 a. Hic quoque conſtat procuratoris diligentis officium. in Verr. 11.b. Si mandandum aliquid procuratori de agricultura, aut imperandum villico ſit. 1. de Or. 121. Procuratorem introducere, vt ſponſores appellentur. 16. At. 38. Procuratores mei. 10 fam. 81. in ep. Lepidi. Procuratores non omnes qui negotii noſtri aliquid gerant. pro Cæc. 42. Cuius bona modo proſcripta vidimus, tanta eſt procuratorum negligentia. in Ant. 233.b. Nihil intereſt vtrũ per procuratores agas, an per teipſum. 4. Att. 51. Procuratores poſtulant, vt ſe ad leges ſuas reiiciat. in Verr. 121.b. Quum Pyliæ noſtræ villam ad Lucrinum, villicoſq; procuratores tradidiſſem. Att. 231.b. Dum a procuratoribus Dolabellæ exigam primam penſionem, prodigus in honoribus decernendis. ad Brut. 34.

Procuratrix.

Sed quũ ſapientiam totius hominis cuſtodem & procuratricem eſſe vellent, quæ eſſet naturæ comes, &c. 4. de Fin. 27.a.

Procurro.

Sed vt productus ſtudio vltra facile procurras. 4. ad He. 215

Prodeo.

Teſtes vna ex domo prodeunt. pro Fla. 150.b. Eloquentia ſero prodiit in lucem. de Cl. 168.b. Tu velim, quod cõmodo valetudinis tuę fiat, quam longiſſime poteris, obuiã nobis prodeas. Terrent. lib. 14.5.6.a. Si hæc conſuetudo ſerpere ac prodire cœperit. in Ver. 65.b. Cauendũ eſt etiam ſi ædifices, ne extra modũ ſumptu & magnificentia ꝓdeas. Off. 1. 195. Vt in ſcenã ſine ſubligaculo ꝓdeat nemo. 1. Off. 180.a. Millos faciãt patronos, ipſi ꝓdeãt. Or. 219.b. An ego tibi obuiã nõ ꝓdirem? ep. 39.b. Paulo poſt eſſe ferunt nuntiatum Simonidi, vt prodiret. d. O. 142

Eiuſmodi

Eiuſmodi literas ad eos miſit, vt huic frequentes obuiā prodirent.4.Verr.t24.2.Prodire in aciem. Tuſc.2. 51. Scin te in publicum nō prodire.Att.125.b.Eccui autē nō proditur reuertēti?pro Mur.62.2.Sub.obuiam.Ne ab vltimo repetatur, ne ad extremū prodeatur.1.de Inu.42. 2. Prodeundi tibi in publicū poteſtatē factā negas.3.Ver.56.2.Proditū eſt obuiā mihi. 16.fa. t2 Proditura foras.15.Att.28.Holes obuiā ꝓdeūtes. in An.171.b.

Prodigium.

P.Clodius fatale portentū, prodigiūq; Reip.in Piſ.6. 2. Non mihi iam furtum,ſed monſtrum & prodigiū videbatur.in Verr.186.b.Quia.n.oſtendunt,portendūt,monſtrant,prędicuot,oſtēta,portenta,monſtra, prodigia dicuntur. t. de Diu.80. Ea quæ ſiut,prædiel declarani,ex quo prodigia.de Nat.d.2.5. Hæc ſunt prodigia ſimilia.pro Ligar.138.Prodigia,portenta ad Etruſcos & Aruſp.ſi Senatus iuſſerit,deferūto.2.de Le.t8. Etenim multa ſæpe prodigia,vim eius nnmenq; declarāt Cereris.6.Verr.96.a

Prodigus.

Homo largitor & ꝓdigos.4.in Cat.82.2. Quod in honoribus decernendis eſſem nimius, & tanquā prodigus. ad Brut.t5.4.2. Omnino ſunt duo genera largorum , quorum alteri prodigi, alteri liberales. prodigi , qui pecunias profundunt in eas res, quarum,&c.liberales autem,&c.2.Offi.80.

Prodige.

Sed non poſſunt non prodige viuere,qui noſtra bona ſperāt, quum effundnnt ſua.1t.Phil.298.

Prodo,Oſtendo,Defero,Trado.

Vrbem philoſophiæ(mihi crede)proditis,dū caſtella defenditis.de Diu.t t 6.b.Quum prodebas caput & ſalutē meā mercede prouinciæ.in Piſ.44.2.Quā ego ſum ſequutus,is me deſeruit ac prodidit.pro Flac.b.Eriphyla ſalutē viri prodidit.6.Verr.35 2.Qui per ſimulationē amicitiæ nefarie me prodiderunt.Poſtquā.202.b.Qui ſtatuit omnē cruciatū perferre,intolerabili dolore lacerari potius,quā aut officiū prodat,aut fidē:&c.4.Acad. 43.2.Tunc iſte hoc cauſæ dicit, q claſſem prædonibus prodidiſſent.7.Verr.83.2.Aliquē non ſolū relinquere, ſed etiā prodere. pro Cæc.294.b.Deſerere,vel ēt prodere aliqoem.t.ad Q.fr.53. Prodere cauſam.pro Ligar.3.& 10.Phil.280.Prodere concion. Tuſ.2.28.Scelus.n dicebas eſſe, Lucullē,dogma prodere.4.Ac. q.241 u.Prodere fidem.Acad.q.ed.t.lib.2.25. Prodere officiū. Acad.q.edit.1.lib.2.52.Nā vt peccatū eſt patriam prodere,parentes violare,fana depeculari, quæ ſunt in effectu: ſic, &c. de Fin.lib.3.26.Off.3.121. In eum pœnā qui prodere hoſtibus patriā cogitaret.2.Quum enim decretū proditur, lex veri rectiq; proditur 4.Acad.q.83.2. Ab amicis videlicet improdentes prodimur.pro Clu.47.b.Qui cauſam veteranorum prodi volunt. in Ant.227.b.

Prodere,pro Deſerere.

Amici partim me deſeruerūt,partim ꝓdiderūt.Q.fr.li.t.3.8.2.

Prodere, pro Scribere,Componere,Literis mandare.

Itaque hoc Iudices, nō ſine cauſa fictis fabulis doctiſſimi homines memoriæ prodiderunt,eū,&c.pro Mil. 6.2.t. de Diu.3.2. Maiores noſtri , qui ſacra,qui ceremonias , qui auſpicia & ipſi ſanctiſſime coluerunt & nobis ſuis poſteris prodiderunt.ꝓ Mil. 63.Vtile videbatur Vlyſſi,vt quidā poetæ Tragici prodiderūt. 3.Off.t30.2.Si coner eruere,quæ Græci ſcriptores ꝓdiderūt.t. Tuſ.24.Hæc de ſapiētiſſimis viris monimēta nobis literę ꝓdiderūt,nō ſemper,&c.pro Plan.279.b.Diui.lib.2.22.Itaq; eorū vocabula nobis ꝓdiderunt.de Vniu.47. Ne periculoſam imitationē exēpli reliquis in poſterū proderetis.pro Fla.t9.2. Prodere dogma.Acad.q.ed.1.lib.2.134.Sermonē memorię prodere,3.de Or.9.2. t.de Diuin.2.Prodere memoriā alicuius rei poſteris ep.113.b. Factaq. & conſulta fortiū & ſapientū cum improborū ignominia,ſempiternis monumētis prodere.t.de Le.48.Laudes vniuſcuiuſq; noſtrū a patribus acceptas poſteris ꝓdere.in Som. Sci.24.2.Cat.22.Deinde etiā deinceps poſteris prodebatur. de Leg.124.b.Prodebatur poſteris regiū imperiū.3.de Legib.2.In hoc reo ne quod pernicioſum exemplū prodatur, pertimeſco. pro Flac.t51.b.Beneficiorū memoria liberis poſteriſq; ꝓdat.2 Off.91.2.Prodātur ſacra familiis,vt ſint ꝑpetua.2.de Leg.48.Illud ēt debes cogitare,nō te tibi ſoli gloriā quærere: &c. ſed ea tibi eſt cōmunicanda mecū,prodenda liberis noſtris.ad Q. fr. lib.6.33.Imagines ad memoriā,poſteritatēq; prodendā.7.Ver. 20.2.Quum ſtudiū tuū cōſumas in virorū fortiū factis memorię prodendis.Ampio,lib.6.12.t4.2.Quod eſt proditum memoriæ ac literis.3.Verr.32.Memoriæ proditū eſt,poetas nobiles poetarū æqualiū morte doluiſſe.de Clar.165.b.Ante Solonis ætatē de nullo vt diſerto memoriæ proditū eſt.de Clar.t68,& t69 b.Quidā cuius ne nomen quidē proditū eſt.Tuſc. t70.b. Quia memoria ſic eſſet proditum,quē pater,&c.de Or.100. b. Quod iam nationibus exteris incredibile , ac falſo memoriæ proditum videbatur.pro lege Manil.28.2.

Prodere,pro Nominare,Indicare.

Is quem prodant patres conſulum rogandorū ergo. de Leg. t86.b. Auſpicia patrum ſunto, olliqne ex ſe produnto, qui comitus creare conſules rite poſſint.de L..t35.2.A dictatore Milone prodi flaminem neceſſe eſt.pro Mil. 110.b. Interrea, quē & ipſum patricium eſſe,& a patricio prodi neceſſe eſt. pro Do. 228.b.Itur eo die Miloni erat Lanuuium ad flaminem prodendum,quod erat dictator Lanuuij Milo.pro Mil.t9.

Proditus.

Proditus ac nudatus Conſ.2.Verr.7.2.Quandoquidē ego ꝓditus,inductus,coniectus in fraudē,omnia mea præſidia neglexi.3.ad Att.26.Quarta ſit accuſatio trinūnundinū,prodita die, qua die iudicium ſit futurum.pro Domo ſua,222.b. Hoc eſt edita,declarata. Imago ad memoriam poſteritatis prodita . pro Rab.Poſt.t25. b. Regnum quod a Tantalo & Pelope proditum iure obtinebatur.Off.69.b.Virtutes literis ꝓditæ.pro Arc.t t.2

Proditor.

Iſte qui initio proditor fuit,deinde perfuga. pro R.Am. 69. 2.Cōſul proditor noſtri imperii.ep.5.b. Ne extinctor patriæ ac proditor appellaretur. pro Syl.t84. b. Nec magis vituperādus eſt proditor patrię,quàm communis vtilitatis aut ſalutis deſertor.3.de Fin.99.2.Nemo vnquā ſapiens proditori credendū putauit.3.Ver.26.Quū viderem homines,&c.aut proditores eſſe, aut deſertores ſalutis meæ.Poſtā.10.Sed tn̄ ea dicit de cōſeruatorib.patriæ, q̄ dici deberent de proditoribus. Caſſio,lib.t2.6.

Proditio.

Multorū in nos perfidiā,inſidias, proditionem notabis.5. fa. 30.Proditiones amicitiarum & Rerump. Acad.q.ed.1.lib.2.t7.

Prodromus.

Ego adhuc,&c.magis cōmode,quā ſtrenuè nauigaui.remis.n. magnam partē.prodromi nulli t6.ad Att.15. Nā mihi Pōpeiani prodromi quotidie apertè Pompeiū acturū.ad Att.lib.1.21

Produco.

Harum rerū omniū authores teſteſq; produco.7. Verin.t03. 2.Varro vitam Nauij producit longius. de Diuin.t70.b. Annū & ſex menſes nihil petit,quieſcit,cōditionibus hunc,quoad poteſt,producit.pro Quint.15.2. Conuiuiumq; vicinorū quotidie compleo,quod ad multam noctem,quā maxime poſſumus, vario ſermone producimus.de Sen.43.Repente Antonius in aciē ſuas copias de vico produxit,& ſine mora concurrit.Galba Ciceroni,lib.10.30.6. 2. Clodius in Quirinalia produxit diē. ad Q.fr.lib.2.15. Quū eū,quem virgis ille ceciderat, in conſpectū populi Rom.produxit.3.Verr.85.Produxit Octauium L.Antonius.14.ad Att.46.Nihil a me audiet ex impura illa adoleſcētia ſua,q̄ qualis fuerit,aut meminiſtis,aut ex eo,quē ſui ſimillimū ꝓduxit,recognoſcere poteſtis. in Verr.82.b. Quē tu in eo nō pro illius dignitate ꝓduxeras,ſed ꝓ tuo ſcelere ſubduxeras pro D.t7.2.Producā cæteros:reticebūt q̄ poterūt,libēter dicēt q̄ neceſſe erit,gratis.6.Ver. 16.2.Producā teſtes, & ꝓducā plures eodē tpe.4.Verr.128.2. Qđ oſtendā,quū iſtos ꝓduxero. in Verr.245.b.Producere aliquē cōditionib. ꝓ Q.15.Producere aliquē in ius.1 Ver.204.b.Producere aliquē in ꝓſpectū populi. 1 Ver.101.b.Tu tuā domū piratas abducere,in iudiciū archipiratā domo ꝓducere auſus es.7.Ver.107.2 Capitibus inuolutis ciues Romanos ad necē ꝓducere inſtituit.7.Ver.t22.2.C.Marius apud populū criminatus eſt,bellū illū ꝓducere. Off.67.b.Sermonē lōgius ꝓducere.de Cl.135.2. Sermonē in multā noctē ꝓducere.in So.Sc.3.Producere teſtes ad iudices.1 Ver.78.b.Marcū qdē Valer. Coruinū accepimus ad cēteſimū annū vitā ꝓduxiſſe.de Sen.56.2.Producuntur e carcere,& deligant ad palū.7. Ver.93.2.Producti ſumus vt,&c.1.ad Herē.4.& 4.t21.Grauiorē apud ſapiētes iudices ſe fore ab inferis teſtē, q̄ ſi viuus i iudiciū ꝓduceret.7.Verr.89.2.Quū a Trib.pleb. Conſul in cōcionē productus eſſet.Poſtquā.206.b.& 12.fam.12. & Poſt red.in Sen. 11.Quū teſtis ꝓductus eſſet in Seſtiū.ad Q.fr.lib.2.6.2.2. Produci longius ſpatiū.12.fa.28.in ep.Lētuli.Id eſt,prorogari.Nihil ab hoc prauū & peruerſum ꝓduci poſſe putant.pro Q. Roſ. 50.b.Produci vltra q̄ ſatis eſt.de Nat.d.48.b. Regē ipſum quaſi productum eſſe ad dignitatem (id enim eſt προηγμένον) de Fin. lib.3.42.Ex his vnus mihi teſtis eſt producendus qui pecuniam datam dicat. pro Roſc.Com.24.2.

Productus.

Productus ſtudio & viribus.4.ad Her.225.Producta dies eſt in 1111. Iduum Febr.Quin.frat.307.b. Inclytus dicimus breui

prima litera, inſauus producta.de Or.212.b.Syllaba producta atque longa.3.de Or.101.a.Datum eſt igitur Neptuno maritimum omne regoum,nomenque productum; vt Portunus a portu, ſic Neptunus a nando.2.de Nat.d.95.a. Tamen coram producti aliquid dicent, iu quo repreheodantur.pro Flac.27.a.Dolores longinquitate producti, vehementius torquent. 5.Tuſc. 165.a. Et principia tarda ſunt, & exitus tameu ſpiſſi & producti eſſe debent.2.de Or.118.a. Sed non ſunt in eo genere tantæ commoditates corporis,tamque productę temporibus,tamque multæ.4.de Fin.24.Producta vel præcipua, προηγμένα, dicunt Stoici,quæ Peripatetici booa(corporis ſcilicet & fortunæ)Tuſ. 5.35.Sic in vita, oon ea quæ primario loco ſunt, ſed ea quæ ſecundum locum obtinent, προηγμένα, id eſt producta nominētur,quæ,&c.de Fin.101.b.Si dolor productior foret.Tuſ.199.b. Productiora alia,& quaſi immoderatius excurrētia.de Or.214.b

Próducte.

Et ne multis, quibus in verbis eæ primæ literæ ſunt, quæ iu ſapiente atque fœlice,productè dicitur,&c.io Or.90.a.

Productio.

Productio verbi pro qua grammatici crementum vel iocrementum verbi dicunt. in Top.18.a. Productione vnius literæ, a uium,auium: breuitate,vt curia,curia. ad Her.30. b. At in his ſi paulum modo offenſum eſt, vt aut contractione breuius fieret,aut productione longius,&c.3.de Or.108.a.Opportunitas enim nou fit maior productione temporis.de Fin.93.b.

Profanus.

Locus profaous & conſecratus. io Part.21.a. Har tabulas M. Marcellus quum omnia illa victoria ſua profana feciſſet, tamen,&c.6. Verr.108.a. Sio iſta conſecratio legitima eſt, quid eſt,quod profanum iu tuis bonis eſſe poſſit? pro Domo, 238.a. Facere aliquid ex ſacro profanum.io Verr.218.b. Limina profanarum ædium. de Nat.d.39.b. Loca ſacra, & religioſa profana habere.de Aruſp.reſp.7.a

Profectio, vide Proficiſcor.

Profecto.

Profecto enim aliquid egiſſet.Att.67.b.P.non crederem, niſi,&c.pro Foot.19.a. Animus vero non me deſerens, ſed reſpectans, in ea loca diſceſſit, quo mihi ipſe cernebat eſſe veniendum.de Sen.77.a. Nunc quidem p. Romæ es. Q.fr.295.b. Non eſt ita Iudices, non eſt p.pro Flac.42.a. Terra eoim p. pars mūdi eſt.de Nat.2.b. Alterum p.fieri non poteſt, vt earum nulla: alterum certe oon poteſt,vt plus vna vera ſit. 1, de Nat. d. 9. a. P. Epicurus,quaſi pueri delicati, oihil ceſſatione melius exiſtimat.de Nat.d.t.72.Quis hæc renuntiarit is p.qui ioterfuit.a. P. enim negare non potes,te,&c.4.Verr.29.a. Quia p. videtis,nefas eſſe dictu,miſeram fuiſſe talem ſenectutem. de Sen. 12.a.

Profero, Dico,Edo,Palam facio,Promo,Produco, Pronuntio, & Commemoro.

Neque ego hæc eo profero,quo,&c. pro Roſc.Ame.30. a. Ex literis aliquid in aſpectum lucemque profero. pro Arch.9.Parad.9.Tu H S. LIII. ex arca proferebas, CCCLIII.ex artificio Roſcius promebat.pro Roſc.Com.17.a. Indicia communis exitii indagaui, patefeci,protuli,extinxi. pro Mil. 78. a. Pietas & fraternus amor L.Cæcilium protulit.pro Syll.48.a.Qui neceſſitudinis cauſas complures protulit, ſimultatis nullam commemorare potuit. pro Mur.137. b. Aquilius protulit de dolo malo formulas. Offi.64.b. Et id quod ipſe diceret, in P. Mutii libris ſcriptum protulit. de Or. 106. b. Quid prandiorum apparatus proferam? in Ant. 179.b.Proferam teſtes, proferam legatos.pro Corn.63.b.Si affinitates illorū proferemus. ad Her. a.b.Proferem libros,ſi negares.1.de Nat.d. 156.a. Et poſſeſſiones hæreditatum uoo ſecundum eos qui proferrent, ſed, &c.4. Verr.a.Proferamus noſtra potius,quam aliena.3.de Leg.at.Patefacere & proferre aliquid.pro Flac.4.Proferre digitum ..pro Cæc.52.Direptionē cōmemorare,& io mediū proferre.6. Verr. 103.a.P.in lucē,explicare,palā collocare,proponere.de Or.98 in lucem res occultiſſimas.Acad.q.ed.t.lib.2.57.in mediū literas,palamq; recitare.2.Phi.34.a Poſſum multos ꝓferre, q &c. ꝓ Sex.Roſc.25.b.Scelus in mediū ꝓferre.2. Verr.18.a. Se eā rē ante tēpus illud nunquā in mediū propter periculi metū protuliſſe.ep.142.b.Ars memoriæ,quæ tū primū proferebatur.Acad. q.t.b.& de Fin.73.b.Vis.n.aliquid iiſdē de rebus politius a nobis perfectiuſq; ꝓferri? 1.de Or.3.a.Non agitanda res erit? nō in medium ꝓferenda? 7.Verr.141.a.Domus in qua nihil geratur, qđ foras ꝓferendū ſit.ꝓ Cæl.45.Orationē tibi miſi: eius cuſtodiendæ,& proferendæ arbitriū tuū.15.Att.25.Id eſt,diuulgandæ.Qui ea proferenda & patefacienda curauit.ꝓ Mur.147.b.Illa cōmentatio incluſa in veritatis lucē ꝓferenda eſt. 1. de Or. 56.a. Quæſitum & prolatum palam non oego.pro Flac.16 o.b.

Proferre,Protendere,Prolatare,Prorogare.

Beatā vitā vſq; ad illum a Cyro extructū rogum protuliſſet. de Fin.3.60.Cur pulmo inciſus etiā in bouis extis dirimat tempus & proferat diē.Diu.t.74. Dices igitur amicis tuis, auctionē proferant.13.ad Att.270.1.a. Proferre aliquē longius. pro Syll.48.Sæpius ꝓferre aliquid pro Cęc.267.b. Proferre comitia.ꝓ Plan.40. Quòd ſi latius volent proferre diē poterūt vel biduū vel triduū,vel vt videbitur: nihil enim intereſt. Att. 13. 272.a.a & 12.fam.64.Sapientia iubet proferre opus, amplificare diuitias. 3. de Rep. a. Fines officiorum Stoici videntur longius protuliſſe,quam natura vellet.pro Mur.59.a.

Proferre,Allegare.

Quū aliquos ex antiquis claros viros proferunt.4. Ac.26.a. Atque ego exēpla omniū nota ꝓferā.1. de Diu.165.a.Quid furioſam vinolentiam tuā proferā? 2.Phil.100.a. Proferre Fabricios auth.2.de Or.160.a.Maiorū ſuorū beneficia,ſiqua extabūt, proferre.2.de Inu.220.a. Multa mea in ſe, oonnulla etiā ſua in me ꝓferebat officia. pro Syll.13.a. Etiamne rationem ſequare, qua tecū ipſe & cum tuis vtare, profiteri autem, & iu medium proferre ooo audeas? 2.de Fin.122. Proferre tabulas nouas. in Verr.208.b. Teſtes & legatos proferre.pro Corn.Balb.33.a.

Proferre, pro Conferre.

Homines tenues vnum habent in ooſtrum ordinem aut promerendi,aut proferendi beneficij locum.pro Mur.64.

Proferre,Obiicere.

Nihil eſt q ceterorum res minus commode geſtas proferas. 7.Verr.102.a.Sic a oie Cōſul deſignatus defenditur,vt eius nulla fraus,&c.nullū petulās dictū in vita proferatur.ꝓ Mur.12.a Prætereo illa quæ prætereunda noo ſunt, &c. oullam iu re familiari ſordem poſſe proferri.pro Flac.6.a

Prolatus.

Mulæ partus a te prolatus eſt.de Diu. 136. b. Prolatus de te rumor.10.Att.26.in ep.Ant. Etiā illud te admoneo,ne quid vllis literis cōmittas:quod ſi ꝓlatū ſit,moleſte feramus.3. ad Q. fr.33.Multa ēt ſunt a te ex hiſtoriis ꝓlata ſomnia matris Phal. Cyri ſupioris,&c.2.de Di.202.a.Prolatæ res.14.At.6.ꝓ Mu.25

Prolatio.

Cōmemoratio antiquitatis exemplorūq; ꝓlatio.In Or.66.a Iudicii ꝓlatio.ꝓ Rab.perduel.reo,5.a.Prolatio rerū.7.Att.40

Profeſsio, vide Profiteor.

Proficio.

Nulla res tantum ad dicendū proficit,quā ſcriptio.de cl.Or. 172.b.Magnificentia & virtus in qua grauitas & authoritas eſt, plus proficit ad miſericordiā commouendam,quā humilitas & obſecratio.1.de Inu.121.a.Proficit hęc exornatio ad duas res. ad Her.32.b.Hoc plus ꝓficit ad virtutē,quā illud.de Inu 62. b. Quū ipſe idē ſentirē,nihil proficiebā.ep.45.b.Profeci vnos per Laterenſem internuntiū.pro Plā.152.b.Diu recuſans,nihil ꝓfeci.pro Lig.137.b.Nihil io Criſpio ꝓfeciſti? ꝓ Plan.61.a.Qui et nihil aliud,hoc tamen profecit,dedit illi dolorē,ſed ēt ad ſummā ꝓfectū aliqd puto.Att.110.b. Pōpeius a me valde cōtendit de reditu in gratiā,ſed adhuc nihil ꝓfecit. ad Q. fr. 3.17.1t.a. Si modo in philoſophia aliqd ꝓfecimus. Off.59.b. Literæ tuæ ꝓfecerunt.ep.251.b.Si exitus C Cęſaris hoc efficere nō poteſt, nihil cuiuſquā ꝓficiet nec valebit oratio.in Ant.159.b. Si quid ꝓfeciſſem his literis.5.fam.47.Quamū ꝓfecerim præcipi cos.1. ad Q.fr.41.Multumq; ad ea quæ quærimus,explicatio tua iſta ꝓfecerit.3.de Fin.22.a.Cōſilio nihil ꝓficere.ad Toranū, lib.6. 21.4.a.Is ꝓficere nihil poteſt.6.Verr.82.a.Querelis quotidianis nihil proficere.Luceius Cic.lib.5.40.Res vbi plurimū ꝓficere & valere poſſunt,collocari debent.de Cl.177.b. Iſti ſe minus profeciſſe arbitrantur.ꝓ Fon.22.a.Teq; multū ꝓfeciſſe ſentio. ep.69.b.Quid proficiatur,ſi,&c.Fat.26.Multū ꝓfici, ſed quantū,nō plane.qa lōge abſum,ſcio. Att.91.b.Intellectūq; eſt nihil ꝓfici mœrendo.Tuſ.3.54.Aut proderimus aliqd Cic. aut quārū profici poſſit,iudicabimus.At.16.333.5.a.Spero nobis qddā profici.1.Att.1.Et qſquā dubitabit,qd virtute profecturus ſit,q tantum auth.profecerit.pro Pomp.31.b. Nonnihil vt in tantis malis eſt profectum.ep.184.b.Sed quid hæc nunc? vtinam aliquid profectum eſſet.Att.123.b

Proficiens.

Ea patiēſne te qcq̄ facere oihil proficiētē & laborātē? Tuſ.2.28

Proficiſcor.

Quoniā ab hac laude proficiſceris.de Pet.Cōſ.2. Oomnis tua laus

ſans a meis conſilijs proficiſcitur. Att. 14.315.3.2, Quęcunque a me ornamenta, ad te proficiſcuntur. Cæl.2.18.8.2, Atque illę quidem iniuriæ quæ nocendi cauſa de induſtria inferuntur, ſæpe a metu proficiſcuntur, &c. 1. Off. 36.2. Adoleſcentulus miles profectus ſum ad Capuam, de Sen.9.2, 1 11. Iduum Philotimũ (ut ais epiſtula tertia) expectabam, at ille Idibus à me profectus eſt. Att. 143.b, Clodius Roma profectus pridie eſt, vt ante ſuum fundum inſidias Miloni collocaret, pro Mil.106.b, Achiui ita profecti ſunt ab Ilio, vt profectione læti piſcium laſciuiã intuerentur, de Diu.85.b, Proficiſcar.n. non ad eos ſolũ viros, de quibus ante dixi, verum etiam ad Catonem meũ, de Sen. 76.a Et ſi poteram remanere, tamen, vt ſcripſi tibi, proficiſcar hinc ne relictis videar. Att. 13.282.7.2. Calen. Maiis de Formiano proficiſcemur. Att.2. 23. 3.2 Qui ſtatim Romæ & ab vrbe antequã proficiſceretur, cœpit, &c. in Ver.112.b. Vt quum rex intelligat, niſi per te ſit reſtitutus, deſertum ſe & abiectum fore. proficiſcatur ad te, ep.5.b. Si iam ea hoc locò proficiſcatur Puteolos ſtadia triginta, probo nauigio, &c.4. Acad.q. 179.2. Atque vt inde oratio mea proficiſcatur, vnde, &c. pro L.Man. 2.2. Proficiſcãtur omnia a te, & per ad exitum perducãtur 6.fam. 29. in ep.A.Cęc. A falſis initiis proficiſci. 1. de Fin. 109.2, Proficiſci ab oſtentatione magis, quàm a voluntate. Off. 1.67. Ad animorum conciliũ cœtumq; proficiſci de Sen. 76.2, Proficiſci ad cruciatum ſine vllo animi terrore, Tuſc.5.59. Proficiſci ad domum.3. Verr. 48.2, Proficiſci ad dormiendum præparatum quodam cultu atque victu. Diu.2.92. Proficiſci ad meliora. Cat.75. Proficiſci ad reliqua.5. Verr.9.2, Ad ſomnium proficiſci corporibus affectis. 1. de Diu.57. Nam vt ex medicina nihil oportet putare proficiſci, niſi quod ad corporis vtilitatem ſpectat, ſic a legibus nihil conuenit arbitrari, niſi quod Reipub. cõducat proficiſci, de Inu. 55.b. Proficiſci bono gubernatore ac tranquillitate. Aca.quęſt. ed.1.lib.2.91. Proficiſci in exilium, de Fin.2.45. Nam proficiſci, ad Q.fr.3.18.1.2, & 15.fam.11. Pythagorei ex numeris & mathematicorum initiis proficiſci volunt omnia.4 Acad.q.212.2. Qui conuenienter victurus ſit, ei proficiſcendum eſt ab omni mundo, & eius cognitione, de Fin.105.b

Proficiſcens.

Leucade proficiſcens, ep.241.b.

Profectus.

Vt profectus a charitate domeſticorum ac ſuorum, cucurrat lõgius, de Fin.2.39. Denique etiam a philoſophia profectus princeps Xenophon Socraticus ille 1. de Or.31. Profectus a Platone Heraclides Ponticus 3. de Leg.16. Profectus ab optima cauſa, de Aruſp.reſp.40. Ab his initiis noſter in te amor profectus auxit paternam neceſſitudinem, &c. Planc.13.30.2.2. Profectus ad peſtem 6.fam.21. Ex Aſia Romam verſus profectus. Curioni, lib.2.5.2.2. Profecta cauſa a natura, de Ami. 26.2. Contra etiam eſſe aliquid abs te profectum 5. fam. 12. Profectum ab optimo animo conſilium 9. ad Att.27. in ep. Balbi, & Oppii. Hoc grato animo liberalique profectum, cautiorem liberalitatem deſide rac. Att.275.b. Quam partitionem omnes ab Ariſtotele profecti maxime ſecuti ſunt, de Inu.54.b. Nerui ſicut venę & arteriæ a corde tractæ & profectæ, in corpus omne ducuntur 2. de Na.d. 209.2. Si a falſis principiis profecta congruent ipſa ſibi, de Fi.44 Omnia a me in te profecta ſunt, quæ, &c. ad Ant.5.12.

Profectio.

Profectio C.Cethegi in Hiſpaniam, pro Syl.180.b. Exponam vobis breuiter conſilium & profectionis & reuerſionis meę.1. Phil.1.2. Inuenitur dies profectionis pridie Calẽdas Februarii. pro Quint.10.b. Profectionem meam impedire, aut certe tardare 7.fam.13. Inter profectionem & reditum L. Syllæ, de Cla. 285.b. Eiuſmodi tẽpora poſt tuam profectionem cõſecuta ſunt, vt, &c.ep.4.b.

Profiteor.

Quamobrem fateor, atque etiam T.Labiene profiteor, & prę me fero, te, &c. authoritate eſſe depulſum, p Rab. perduel.reo, 21.2. Tantam facultatem conſequutum eſſe me non profiteor, ſecutum eſſe præ me fero, de Nat.4.b. Quicunque eſt is, ei me inimicum profiteor, ep.163.b. Ego vero tibi profiteor & polliceor, eximium & ſingulare meũ ſtudium, ep.64.b. Tibi me profiteor in Repub. ſocium, ep.45.b Profiteor tibi meum ſtudium ad rem pub. defendendam, con. Rul.65.b. Hoc me profiteor ſuſcepiſſe magnum fortaſſe onus, & mihi periculoſum, &c.2. Verr.22.2. Qui philoſophiam profitetur, grauiſſimam ſuſtinet perſonam, in Piſ. 56.2 Eum qui ſe profitetur intelligentiæ ſapientiæque amatorem, neceſſe eſt intelligentis ſapientiſque naturæ primas cauſas conquirere, de Vo1o.63. Quod ſi id vos ſuſcipitis, & eadẽ in re operam veſtram profitemini, &c. pro Roſc. Am. 61.a. Noſtræ cauſæ non videntur homines defuturi, mirandum inmodũ profitentur, offerunt ſe, pollicentur, ad Q.fr.lib.1.2.25.2. Quamobrem quæ diſputari de amicitia poſſunt, ab eis cenſeo petatis, qui iſta profitentur, de Am.16. Ecce autem quidam ſe Thucydidios eſſe profitentur. Or.199. b. Ego inimicum me ſemper eſſe profeſſus ſum duobus, qui, &c. de Aruſp.reſp.44.b. Qui philoſophiã iã profeſſus ſum populo noſtro exhibiturũ 1.Ac.q.27. a. Me principẽ Senatui, Populoque Rom. profeſſus ſum, Cornificio, lib.2.24.3.2. Contra facere quam profeſſus pollicituſq; ſis, de Leg.171.b. Vt enim ſi grammaticum ſe profeſſus quiſpiã, barbare loquatur, aut abſurde canat is, qui haberi velit ſe muſicũ, hoc turpior ſit, quod in eo ipſo peccet, cuius profitetur ſcientiã ſic, &c. Tuſ.2.9. Omnes iſtiuſmodi in iis reprehenduntur, qui cũ profeſſi fuerint, ſatisfacere non poſſunt, non iis qui abfuiſſe ab iſtis ſtudiis confitentur, pro Planc.272.b. Vt eos pœniteat profeſſos eſſe, & præ ſe tuliſſe odium in Antonium, in Ant.240. b. Sed me omnium prouinciarum defenſorem eſſe profitebor. 5. Verr.187.2. Triduo me iuriſconſultũ eſſe profitebor, pro Mur. 25.2. Profitebor me ei magiſtrum 2. ad Q.fr.31. A Sthenio petere cœpit, vt ad ea ſigna tollenda operam ſuam profiteretur, ſeque adiuuaret, in Verr.126.b. Cum ſe Pompeius ſupplicem pro me profiteretur, in Piſ.96.b. Quum tantas res Græci ſuſciperẽt, profiterentur, agerent 2. de Or.83.2. Sæpe a maioribus natu audiui, &c. Athenis quendam eſſe qui ſe ſapientem profiteretur, de Sen.39.2. Democritus, qui ita eſt auſus ordiri, Hæc loquor de vniuerſis, nihil excipit, de quo non profiteatur: quid enim eſſe poteſt extra vniuerſa? Acad.q.16.b. Impudentiæ eſt profiteri quod non poſſis implere, p Cl.39.2. Profiteri, & non poſſe ſatis facere, pro Planc. 50.2. Profiteri apud Prætorẽ, p Archia, 6. 2. Lyſiam primo profiteri ſolitum eſſe artem dicendi, de Cl.168.b Profiteri artem vitæ. Tuſcul.19. Tum poteruot clariſſima voce profiteri. Tuſc.5.23. Profiteri hoc ſcribere nõ audemus, de Vniu. 47. Quibus de cauſis nihil oportere neque profiteri, neque affirmare quenquam, &c. 1. Acad.65.2, Illos autem qui quiduis ab amico auderent poſtulare, poſtulatione ipſa profiteri, omnia ſe amici cauſa eſſe facturos, de Am.34 2, Suſcipere ac profiteri magnum aliquod onus ac munus. 1. de Ora.57. Profiteri operã ſuam. 4. Verr.59. operam ſuam in aliqua re, pro S.Roſc.44. Eamne rationem ſequare, qua tecum ipſe & cum tuis vtare, profiteri autem & in medium proferre non audeas? 2. de Finib.122.a Quid confitetur, atque ita libenter confitetur, ut non ſolum fateri, ſed etiam profiteri uideatur Recuperatores? pro Cec.17. a. Profiteri ſe eſſe ſapientem. Tuſc.1.16. Plus profiteri ſe ſcire, quàm ſciant. Aca.q.ed.1.lib.2.15. ſcientiam alicuius rei. Tuſcu. 2.9. Profiteri ſuum ſtudium ad communem dignitatem defendendam, de L. Agr.17.2, Suum ſtudium in omni genere officij alicui profiteri atq; polliceri. Licinio, lib.5.8.11.2, Ea quo equidem exiſtimo tardiores ad hanc ſententiam profitendam multos eſſe factos. 1. de Nat.d.88.2, Quamobrem iſta tanta, tamque multa profitenda Craſſe non cenſeo, de Or.88.b

Profitens.

Italiæ ſua vobis ſtudia profitenti remiſiſtis, ad Brut.15.6.2

Profiteri; denuntiare, edere.

Archias profeſſus eſt apud Prætorem Q. Metellum, pro Ar. 187.b, Edixerat, ut aratores iugera ſationum ſuarum profiterẽtur. 5. Verr.30.2, Nemo erat decumanorum, qui grano amplius ſibi quàm deberetur, deberi profeſſos eſſet, in Verr.153.b, Sed cauſa erat iudicij poſtulandi, q ex edicto profeſſus non eſſet. 5. Ver.30.2, Si ſexaginta diebus apud Prætorem eſſent profeſſi, p Arc.186.b. Lex hæc, &c. vt apud eoſdem Decemuiros, quantum habeat prædæ, manubiarum, auri coronarii, profiteatur. 2. de Leg. Agr.63. 2. Minus te iugerum profeſſum eſſe dico. 5. Ver. 58. 2.

Profeſsio, denuntiatio, confeſſio.

Profeſſio eſt agri Leontini ad iugera a a 2.5. Verr.95.2. Iugerum ſubſcriptio ac profeſſio 5. Ver.93.2. Profeſſio neceſſaria in petendis magiſtratibus, pro Planc.11. Tu vero conſice profeſſionem, ſi potes, vt ſi hæc pecunia ea eo genere eſt, ut profeſſione non egeat. 16.fam.31. Semel ne putas mihi dixiſſe Balbum & Faberium profeſſionem relatam: &c. 13. Att. 45. Iudicium de profeſſione, in Verr.155.b.

Profeſsio, pollicitatio.

Vis oratoris profeſſioque ipſa dicendi hoc ſuſcipere ac polliceri uidetur 1. de Or.11.2. Non me præteribat in tam perturbato ſtatu ciuitatis fructuoſiſſimam eſſe profeſſionem bonæ uoluntatis, ſed, &c. 10.fam.15. in ep. Planc.

Pro-

Profligo.

Si cum ſuis conſiliis Remp. profligaſſet, &c. 3. de Or. 2. a. Hoſtium copias profligare, occidere 14. Phil. 49 a.

Profligatus.

Profligatus homo, de Aruſp. reſp. 43. id eſt, ſceleratus. Nemo eſt inquam inuentus tam profligatus, &c. pro Rab. perd. ſec. 17. a. Atqui ſi ita eſt, profligata iam hæc, & pene ad exitum adducta queſtio eſt. 5. Tuſc. 23. a. Quanto tandem illum mœrore afflictũ eſſe & profligatum putatis? 2. in Cat. 26. a. Ne profligatum quidẽ quicquam eſſet 8. fam. 27. in ep. Cæl. Profligato bello ac pene ſublato, renouatum bellum gerere conamur 12. fam. 63. Iudicia perdita & profligata 2. Verr. 5. a. Id eſt, omni dedecore contaminata. Et denique omnia ad perniciem profligata atque perdita, pro Roſc. Am. 22. a. Hoc eſt, ad perniciem redacta. Vos tamen oportet ab eodem illa omnia, a quo profligata ſunt, confici velle de Prou. 76. Profligatorum hominũ impetus quotidianos obiicere, pro Archia. 10. a. Profligatiſſimus omnium mortalium ac perditiſſimus. 5. Verr. 53. a.

Profluo.

Ab his fontibus profluxi ad hominum famam, pro Cæl. 4. Si lacus emiſſus lapſu & curſu ad mare profluxiſset. 1. de Diu. 1. 162. a.

Profluens.

Profluens amnis, de Nat. d. 2. 15. Expedita ac profluens celeritas, de Cl. Or. 216. a. Genus orationis liquidum, fuſum ac profluẽs. 2. de Or. 87 a. Loquacitas perennis & profluens 3. de Ora. 103. a. Profluens quiddam habuit Carbo, & canorum, de Or. 145 b. Aquam profluentem & eã vberem vidi multis locis 3. ad Q. fr. 3 Deinde eſt in carcerem deductus, ut ibi eſſet tantiſper, dum culeus, in quem coniectus, in profluentem deferretur, compararetur. 2. de Inu. 232. a. Qui parentem necaſſe iudicatus erit, is obuolutus & ligatus culeo, deuehatur in profluentem, ad Her. 1. 23. a.

Profluenter.

Ego omnia profluenter, abſolute, proſpere: igitur beate, 5. Tuſc. 75. a.

Profluentia.

Et hanc oratoriam vim inanis quædam profluentia loquendi, in Part. 43. a. Sub. imitatur.

Profugio.

Libẽter vero iſtinc, tanquam a domino agreſti ac furioſo profugi, de Sen. 43. a. Philo cum optimatibus Athenienſium domo profugit, de Cl. 170. a. Heraclius Syracuſis illa nocte profugit, in Verr. 127. b. Senatus ex Italia profugit, pro Deiot. 145. b. C. Bloſius quæſtione noua perterritus, in Aſiã profugit, de Amic. 103. b. Hinc centum triginta ſeptem patreſfamilias extorres profugerunt 5. Verr. 101. a. Profugerunt metu perterriti. Seruius Cic. 4. 12. 8. a. Illi damnati comitiis centuriatis in exilium profugierunt, pro D. ſua, 67. a. Quod ſi illinc inanis profugiſſes, tamen, &c. 3. Verr. 26. a. Si inquam pridie domo tua profugiſſet. 7. Ver. 61. a. Quintus filius profugere ad Brutũ voluit. Att. 15. 329 25. a. Ad otium profugere 1. Off. 99. Ex tempeſtatum periculis profugere 7. Verr. 123. a. Veientem quendam ad not hominẽ nobilem profugiſſe, de Diu. 101. b. Ex Ponto Medea quondam profugiſſe dicitur, pro L. Man. 15. a.

Profugium.

Exiliũ eſt profugium portuſque ſupplicii, pro Cæc. 72. Quod ſummi cuiuſque bonitas commune profugium eſt omniũ. Off. 2 91. Portum potius paratum nobis profugium putemus, quò utinam velis paſſis prouehi liceat 1. Tuſc. 194. a. de Morte. Quod enim poterat mihi eſſe profugium, ep. 71. b. & 105. b.

Profundo.

Lachrymas profundo, pro Font. 284. b. Voluptates, quæ cum incluſæ diutius & prima ætate compreſſæ & conſtrictæ fuerũt, ſubito ſe nonnunquam profundunt, atque eiiciuntur vniuerſæ, pro Cæl. 59. Quem vt vidi, equidem vim lachrymarum profudi. Somn. Scip. 11. a. Omnes profudi vires animi atque ingenii mei. Att. 1. 13. 5. a. Qui in cauſa animam profudit, pro Mar. 136. b. Lachrymas pro me ſæpe & multum profudiſtis, pro Planc. 84. a. Profuderunt ſe ſubito lachrymæ 11. Att. 16. Omne odium incluſum nefariis ſenſibus impiorum in me profudiſtis, in Piſ. 15. a Patrimonia ſua profuderunt, fortunas ſuas obligurierunt, in Cat. 31. a. Sed vt ad ea quæ clariora ſunt veniam, res iam vniuerſas profundam 4. Acad. q. 153. a. Si totum ſe ille in me profudiſſet 7. Att. 15. Nihil eſt in natura rerum omnium, quod ſe vniuerſum profundat, & quod totum repente euolet 2. de Ora. 174.

Ait, omnia pecunia effici poſſe, dare, profundere, opponere, ſi velis uincere 5. Verr. 131. a. Animam profundere, pro Marcel. 28. Laborem profundere & perdere. Ant. 5. 13. Pecunias profundere in eas res, quarum memoriam aut breuem, aut nullam ſint relicturi omnino. Off. 1. 117. & 2. 80. pro Cl. 53. a. Sanguinem ſuum profundere omnem cupit, dummodo, &c. pro Clu. 13. a. Sanguinem pro patria profundere 2. de Fin. 50. Se in aliquẽ profundere. Att. 7. 123. 5. a. Vitam profundere pro patria 1. Off. 117 Quæ frugibus ac baccis terræ fœtu profunduntur, de Leg. 161. b. Sed profundendo clamore multitudinis concitatæ, pro Flac. 11. a. In profundenda voce omne corpus intenditur, venit plaga vehementior 2. Tuſc. 49.

Profuſus.

Pecunioſus, profuſus, perditus 3. Verr. 13. a. Quis tam perditus ac profuſus nepos, non adeſa iam, ſed abundanti pecunia ſic diſſolutus fuiſſet, vt, &c. pro Quint. 22. a. Sanguis qui profuſus eſt in morte, &c. in Ant. 221. b. Sed tãquam ſanguis profuſus eſt per totum corpus orationis, ad Her. 38. b. Profuſa hilaritas 4. Tuſc. 25. a. Profuſa luxuries, pro Cæl. 34. a. Ipſumque genus iocandi non profuſum neque immoderatum, ſed ingenuum & facetum 1. Off. 145. a. Quanti & quam profuſi ſumptus, pro Clu. 25. b. Non amat profuſas epulas, ſordes, & inhumanitatem multo minus, pro Mur. 69. a. Sumptibus profuſis viuere, pro Quint. 62. a.

Profundus.

Mare profundum & immenſum, pro Planc. 12. a. Natura veritatem in profundo abſtruſit 4. Aca. 63. a. Eſſe in profundo aquæ, 3. de Fin. 73. a. Quem partim eius prædæ profundæ libidines deuoraſſent, &c. in Piſ. 38. a.

Profundum, ſubſtantiue.

Aliquid in profundum abiicere 6. Verr. 22, a. Ieciſſem me potius in profundum, pro Seſt. 15. b.

Progenies.

Progenies mea, pro Cæl. 44. b. Audiet Brutus cum populum, quem ipſe primo, poſt progenies eius a regibus liberauit, pro turpi ſtupro datum in ſeruitutem, ad Octauium, 15. a. Reddita eſt ei tum a maioribus ſtatua pro vita, quę multos per annos progeniem eius honeſtaret 9. Phil. 259. a. Veteres qui ſe progeniem deorum dicebant, de Vniu 48. Diuinitas, quæ quo propius abeſſet ab ortu & diuina progenie, hoc, &c. Tuſc. 1. 23. Priamus tanta orbatus progenie 1. Tuſc. 133. a.

Progigno.

Vt enim cęteri ex patribus, ſic hic qui illud lumẽ progenuit, ex filio eſt nominandus 3. Off. 86. a, Atque vt in ſeminibus vis ineſt earum rerum quę ex his progignuntur, ſic in cauſa cõditæ ſunt res futuræ 1. de Diu. 208. a.

Prognatus:

Qualis enim tibi ille videtur Tantalo prognatus Pelope natus? 3. Tuſc. q. 44. a Euridica prognata, de Diu. 88. b

Prognoſticon.

Prognoſtica mea cum oratiunculis propediem expecta: &c. 1. Att. 9. Ex eo quidem loco & prognoſtica noſtra pronuntiabas, & genera herbarum 2. de Diu. 85. Atque his rerum prӕſentionibus prognoſtica tua referta ſunt 1. de Diu. 12. Prognoſticorum cauſas perſecuti ſunt Boethus Stoicus & Poſidonius. Diu. 2. 35.

Progredior.

Neque tamen progredior longius, quam mihi conceſſum eſt. At. 193. b. Eo enim vſque progreditur, vt, &c, 3. Verr. 112. a. Seſtius nihil progreditur, pro Seſt. 64, a. Progreſſus ſum ad Inalpinos cũ exercitu. Brut. Cic. lib. 1. 14. 1. a. & Diu. 1. 46. Indulgentia videlicet noſtra deprauatus, eo progreſſus eſt, quo non audeo dicere. Att. 10. 195. 6. a. Sed certe non continebuntur, progredientur longius, efferentur, con. Rul. 85. b. & 5. Verr. 122. a. Quã longe progrediare, cum ſemel tranſieris, ad augendam tranſeũdi culpam nihil pertinet. Parad. 119. b. Vltra enim quo progrediar, quam vt veriſimilia videam, non habeo 1. Tuſc. 69. a, Progrediamur igitur, &c. de Fin. 94. b. Sed progrediamur longius. 4. Acad. q. 83. a. In quo tamen longius progrediamur, quod videmus, &c. Or. 207. b. Cum aliquantulum progreſſus eſſet, ſubito exaudiuit hinnitum. de Diu. 95. b. Itaque reuertit ex itinere, cũ iam progreſſus eſſet multorum dierum viam. D. u. 1. 27. Nunquam in eum locum progreſſi fuiſſent, vt illum interficere conarentur, in Verr. 92. b. Scribendum ad te exiſtimaui, & pro noſtra beneuolentia petendum, ne quo progredereris inclinata iã re, qua integra etiã progrediendũ tibi non exiſtimaſſes, &c. ad

Att.

Att.lib.10.18.in epi.Cæſaris. Videret quid ageret, de Diodoro quo progrederetur.6.Verr.36.2, Progredi ad omnia.de Aruſp. reſp.52. Quid ſtultius quàm obiicere aduerſario, quod ille ſi verbo negarit, longius progredi nõ poſſit, qui obiecerit? In Ant. 162.b, Qui poterunt longius progredi? Acad. q.ed.1.lib.2.42. Mihi Antonius perueniſſe videtur, quoad progredi potuerit ſe ri hominis amentia. 11.Phil.293.2, In qua impune progredi licet duos pedes, &c.3.de Or.100.2, Atque vt regredi, quàm progredi mallent.1. Off.50.2, Digitũ progredi non poſſunt.4.Aca. q.207.2, Quamobrem primum videamus, ſi placet, quatenus in amicitia progredi debeat.de Ami.;34.2, In eum locum progredi, vt &c.3. Verr.57.2, Nihil enim adiuuat procedere & progredi in virtute, de Fin.4.105.2, Plus progredi.2. Attic.4. Progredi rationibus. Acad.q.ed.1.l.2.27. Diuinatio coniectura nititur. vltra quam progredi non poteſt.1.de Diu.50.2, M.Fabius exiſtimauit fratrem ſuum hominem non ſapientem impulſu inimicorum ſuorum eo progreſſum eſſe.ad Papirium l.9.25.6.2

Progrediens.

Senſim & pedetẽtim ꝓgrediens extenuatur dolor.3.Tuſ.92.2 A communibus initijs progrediens, de Fin.4.37. Zeno igitur naturam ita definit, vt eam dicat eſſe ignem artificioſum ad gignẽdum progredientem via.2.de Nat.81.2, Natura igitur corpus quidem hominis ſic genuit & formauit, vt alia in primo ortu perficeret, alia progrediente ætate fingeret. 5.de Fin.106.2. Repulſi ſunt ii, quos ad omnia progredientes, quos, &c. de Aruſp. reſp.52.2.

Progreſſus.

Viam multorum dierum progreſſus 1.de Diu.52.2. Ex hac domo progreſſa iſta mulier de veneni celeritate dicere audebit? pro Cæl.47.2. Ac primo quidem ſic & nata & progreſſa longius eloquentia videtur 1.de Inu.5.a. Progreſſa res iſta ad quos ſum ptus ſit, vides 2.de Leg.58. Progreſſus eſt eo quo non audeo dicere.10.Att.9. Progreſſum eo eſſe.9.fam.60.id eſt, impulſum ad hoc faciendum.

Progreſſus.

Progreſſum præcipitem, inconſtantem reditum videt. At.36. b, C.Cæſar ineunte ætate docuit ab excellenti eximiaque virtute, progreſſum ætatis expectari non oportere. 5. Phil.198. Brutus Dolabellam irruentem in Aſiam a progreſſu arcuit, a reditu refrenauit.11.Phil.290. Ratio, quæ cauſas rerum videt, earũque progreſſus, quaſi anteceſſiones nõ ignorat.1.Off.91.2, Progreſſus & regreſſus quinque ſtellarum errantium conſtantes & rati.2.de Nat.d.37. Philoſophi nunquam in ſtudiis tantos progreſſus facere potuiſſent. Tuſc.l.4.67.2, Lucilius Balbus qui tantos progreſſus habebat in Stoicis.1.de Na.d.12.

Progreſsio.

Aliter enim teneri non poteſt, ſi qua ad virtutem eſt facta progreſſio. Off.3.21. Tum progreſſio admirabilis, incredibiliſque curſus ad omnem excellentiam factus eſt. Tuſcu.4.1. Progreſſio diſcẽdi. Off.3.17. Leuatio igitur vitiorum magna fit his qui habent ad virtutem progreſſionis aliquantum. Veſtri progreſſionem ad virtutem fieri aiunt, leuationem vitiorum fieri negant, de Fin.4.55. Ab his initiis profecti omnium virtutum & originem & progreſſionem perſecuti ſunt. Tuſc.209.b, de fin. lib.4.29.2, Quæ & ingenii bonitate multi aſſequuntur & progreſſione dicendi.1. Off.17.2, Progreſſiones ſtellarum errantium. Tuſcul.1.50.

Proh, vide Pro.

Prohibeo.

Pop.Romani exercitus Cn.Pompeium circũſidet, foſſa & vallo ſeptum tenet, fuga prohibet. Att.184.3.2. Facias licet, nemo prohibet, pro Roſc.Am. 82.2. Male etiã qui peregrinos vrbibus vti prohibent, eoſque exterminant 3.Off.61.a. Non modo non prohibebas, verumetiam approbabas 16.Att.20. Qui erant mecum, facile operas aditu prohibuerunt, ad Att.4.72.4.2. Nos iacentes ad pedes ſupplicum voce prohibebis, pro Ligario, 8.2. In omnes motus Catilinæ, conatuſque prohibebit, in Cat.100.b. Quid me prohiberet Epicureum eſſe? lib.1.de Fin.21. Patri perſuaſi, vt eum à tua congreſſione prohiberet, in Ant.169.b. Qui quum prohiberet iniuriam tenuioris, æquitate conſtituenda ſummos cum infimis pari iure retinebat 2.Off.58.2. Quod prædones procul ab vrbe prohibuiſſet, in Ver.133.b. Qui Bibulum iure domo prohibuiſſent, ep.11.b. Et virginem ab armatorum impetu prohibeamus, de Cl.199.b. Dii prohibeant Iudices, vt hoc præſidium ſectorum exiſtimetur, pro Sext.Roſc.44.b. Verri crimini daturus ſum, quòd te non prohibuerit, quum ſummam ipſe haberet poteſtatem 1.Ver.19.2. Prohibere a corpore alicuius 2.Phil.121. Aliquem a periculo, pro L.Man.12. Aliquem a repub.ep.84.b. Detrimento aliquem, ad Her.2.50.2. Aliquẽ prouincia. Plancus Cic. l.10.15 3.2. Sepultura aliquem, ad Her.4.183.2. Erit igitur humanitatis veſtræ, magnum eorum ciuiũ numerum calamitate prohibere, pro L.Man.11. Prohibere ceſſu, pro Seſt.88. Exitu Att.9.187.2 2. Prohibere milites vrbe, portu ſtatione, commeatu 12.fam.33.in ep. Lentul. Motus & conatus alicuius prohibere 2.in Cat.45.2. Vſu vero vrbis prohibere peregrinos, ſane inhumanum eſt.3.Off.61. Ab inſula procul prædones prohibere 6.Verr.127.2 Prohibere ſupplicium ab aliquo de Aruſp.reſp.2. Daturus es huic crimini, quod & potuiſti prohibere ne fieret, & debuiſti? 1.Verr.18.2. Quoniam coram id facere prohibeor, abſens proſim. Octau.4.2, Cum homines tempeſtatis cauſa opere prohibentur, de Or.148.b, Prohibentur adire ad filios ſuos.7.Verr.91.2, Qui quum a Prætore prohiberentur, &c. omnium minas atque omnia pericula pro ſalute ſua leuia duxerunt.4. Verr.111.2, Prohiberi conſuetudine. Tuſ.3.17. Quum videretis nulla vi retineri, nullo periculo ꝓhiberi poſſe, &c.4.Verr.10.2, Ira maxime prohibenda in puniendo.1.Off. 125.2, Lex naturæ recta imperans, prohibensque contraria.1. de Natu.deo.52.2,

Prohibeſsis.

Ni par, maiorve poteſtas, populuſve ꝓhibeſſit.3.de Leg.8.2,

Prohibitus.

Eques Rom. biduum cibo tectoque prohibitus.5.Verr.49.2, Nam & a repub. forenſibusq; negotiis, armis impiis, vique prohibiti. Offic.3.3.

Proiicio.

Vos inquam pro meo capite ad pedes lenonis impuriſſimi proieciſtis.pro Seſtio.20.2, Qui ſe in hoc iudicium proiecerũt, pro Cæl.41.b, Quod ſtuprum, quæ libido ſe non proripiet, ac proiiciet aut occultatione propoſita, aut impunitate, aut licentia? 2.de Fin.117.2, Neque ego meam libertatem proieciſſem, pro Rab.127.b. Primæ literæ mouent & rogant, ne me proiiciã, Att.9.173.11.2, Hoc eſt, deſpondeam animum. Nec pro his libertatem, ſed pro libertate hæc proiicis tanquam pignora iniuriæ, in Ant.247.b, Proiicias miſera reliquias tuas.14.fam.5.6. Quid hoc, ſicut facit, te ex vrbe proieceris? 4.Phil.2. Tum poterimus deliberare, non ſcilicet integra re, ſed certè minus infracta, quàm ſi una proieceris te. Att.4.181.15.2, Quæ quidem lætari mihi videtur, quòd tantam peſtem euomuerit, foraſque proiecerit. in Cat.26.2, Proiicere libertatem ſuam, pro Rab. Poſth.20.ſe.9.ad Atti.15. hoc eſt, temere aliquid aggredi ſe ad pedes alicuius.pro Seſt.8.b, ſe in iudicium, pro Cæl.16. Parietis communis tegendi cauſa tectum proiicitur.in Top.11. Diogenes proiici ſe iuſſit inhumatum. Tuſ.1.166.

Proiectus.

Proiectus ad audendum.3.in Verr.1. Qui ex naufragio luculenti patrimonii, ad hæc Antoniana ſaxa proiectus eſt.12. Phil.132.2, Is cũ eſſet proiectus inhumatus, amica corpus eius texit ſuo pallio, de Diu.138.b, Illi quorum eminet audacia, atque proiecta eſt, a conſiliis malitiæ deferuntur, pro Clu.145. Proiecta & effrænata cupiditas, pro D. ſua.88. Inſula in vtriuſq; portus oſtium aditumq; proiecta.6.Verr.105.2, Iuſtitia foras expectat, & proiecta tota eſt, atque eminet.6.Verr.18.2, Sed quod erat eiuſmodi loco, atque ita proiecta in altum.6.Verr.18. Brachium procerius proiectum, quaſi quoddam telum orationis.2. de Ora.122.2, Si me a meis conſiliariis proditum & proiectum vides, &c.3.Attic.31. Hoc eſt, deſertum & proditum. Simonides ignotum quendam proiectum mortuum quum vidiſſet, humanauit.1.de Diu.52. Ex in proiectæ claro cum lumine Chelæ, in Arato.37.2,

Proiectio.

Bracchi proiectio in contentionibus, contractio in remiſſis, in Or.33.2. Προηγμένον definitur, quod ſit indifferens, cum æſtimatione mediocri, de Fin.3.42. Προηγμένα, id eſt præpoſita, partim ſunt per ſe ipſa, partim quod aliquid efficiunt, partim vtrũque, de Fi.3.42.& 44 Προηγμένα dicuntur in vita non ea, quæ primario loco ſunt, ſed ea quæ ſecundum locum obtinent, de Fin.3 42. Προηγμένα & ἀποπροηγμένα propoſita recte, & reiecta dicere licebit, de Fin.3.43. Sed dicam Græce προηγμένα, Latine autem producta: ſed propoſita aut præcipua malo, de Fin.4.58.

Proin.

Proin aut exeant, aut quieſcant, in Cat.106.b.

Proinde.

Proinde, vti quæque res eſt, laborandum eſt, de Inu.84.b. Et p. diligenter ab vtroque conſeruata ſunt, Lepidus Cic. 11.35.6. a.P. deſinant aliquando me iiſdem verbis, pro Dom. 219. b.P. quaſi iſti aut de Cn.Pōpeio aliter atque ego exiſtimo, ſentiāt, &c. pro D.ſua,25.a.P. exiſtimes, quo tibi, &c. ep. 167.b. P. iſti liceet faciant quos volent Conſules. Att.l.2.24.4.a.P. fac magnum animum habeas. Caſſio, l.12.6.4.a. P. quaſi ſapiens nullū aliud decretum habeat. 4. Acad.q.197.a.P. ordire, de Fat.146.b.P. te para, &c. ep.138.b.P. ad omnia paratus ero, ac res me monebit, ep. 150.b. Metelli ſperat ſibi quiſque fortunam, p. quaſi, &c. Tuſc. 166.b.P. ſi qui ſunt, qui, &c. 7. Ver.143.a. Et p. diligenter ab vtroque conſeruata ſunt, ep.167.b.P. bono animo ſis. Att.1.6.6.a.P. ſi ſapis, vide 4. Verr.49.a.

Prolabor.

At Canis ad caudam ſerpens prolabitur Argo.2. de Nat. 168. a. Tametſi de hoc iudicio multa prætereo, tamen longius prolapſus ſum, quam ratio veſtri iudicii poſtulabat, pro Cæc. 73.a. Iuuentus his moribus atque temporibus ita prolapſa eſt, vt omnium opibus refrænanda atque coercenda ſit 2. de Diu.7.a. Libēter ad iſtam orationem tecum prolaberer, de Leg.166.b. Cogitabam fore, vti multis in rebus timore prolaberer, pro Quint. 51.a. Prolabi cupiditate. Att.1.12.12.a. Ne quod ab aliqua cupiditate prolapſum eſſe videatur, pro Font.280.b. Huc vnius mulieris libidinem eſſe prolapſam, vt, &c. pro Cæl.37.a.

Prolapſio.

Et interdum multas vias adoleſcentiæ lubricas oſtendit, qui bus illa inſiſtere aut ingredi ſine caſu aliquo aut prolapſione vix poſſet, pro Cæl.32.a.

Prolatio, Vide Profero.

Prolato.

Id malum opprimi ſuſtentando ac prolatando nullo pacto poteſt, in Cat.78.

Prolatus, Vide Profero.

Prolecto.

Egentes, & leues ſpe largitionis, & viatico publico, priuata etiam benignitate prolectat, pro Flac.14. id eſt allicit.

Prolepſis.

Πρόληψις, Latine notio, quid ſit. Top.15. Acad.q.ed.1.lib.2. 30. Πρόληψιν vocant dialectici præſumptionem. Diuin. lib. 2. 84. Quæ eſt enim gens, &c. quam appellat πρόληψιν Epicurus, id eſt anteceptam animo rei quandam informationem? 1. de Nat.d. 32.

Proles.

Ferrea tum vero proles exorta repente eſt.2. de Nat.d.137.a Hominum futurorum proles, in Somn. Scip.14.a. Neque enim illud fugerim dicere, vt Cælius, Qua tempeſtate Pœnus in Italiam venit, nec Prolem, aut Sobolem, aut Eſſari, aut Nuncupari.3. de Or. 84. Equitum, peditumque prolem deſcribunto.3. de Leg.10 a.

Prolixus.

Prolixus animus. Att.16.345.5.a. Natura prolixa & benefica. Att.3.29. Aliquid animo libenti prolixoque facere. Att. 16.49. In quo partim prolixi reſpondent Campani coloni. Att. 111.b. Cætera ſpero prolixa eſſe his duntaxat vrbanis competitoribus. Att. 1.b. Ariobarzanes non in Pompeium prolixior per ipſum, quam per me in Brutum. Att.6. 22. Id eſt propenſior.

Prolixè.

Id autem eſt, vt hoc, &c. honoris noſtri cauſa libenter, prolixe, celeriter facias. Att.16.44. Aliquid p. cumulateque facere, pro Flac.69. Satis p. mihi polliceretur, pro D.ſua, 23. Neque mehercule minus ei p. de tua voluntate promiſi quam eram ſolitus de mea polliceri, ad Cæſarem, lib.7.13. P. reſpondere. Att. 7.133. 2.a.

Proloquor.

Verſus ille, qui vetat artem pudere proloqui, quam factites. Or. 210.b.

Proludo.

Sed vt ipſis ſententiis quibus proluſerunt, vel pugnare poſſint 2. de Or.177.a.

Proluſio.

Atque eiuſmodi illa proluſio debet eſſe, &c. 2. de Or.177.a. Sin mecum in hac proluſione nihil fueris: &c.1. Verr.24.

Proludium.

Proludium illud, & portentum L. Antonius.14. Phil.39a.

Proluuies.

Romæ mira proluuies, magna uis aquæ.3. ad Q.fra.32. pro, aquarum inundatio. Quædā exemplaria habent alluuies.

Promagiſter.

Promagiſter ſcripturæ.5. Att.28.

Promereor.

Vt ſuo beneficio promereatur ſe ut ames, de Pet. Conſ.18. Reus leuius punitus, quàm ſit promeritus. 2. de Inu.184.a. Promereri beneficium. pro Mur.64. Bene promereri de multis. Off. 2.76. Optime de Repub. promereri. 3. Phil. 150. Occaſionem promerēdi non amittere, de Petit. Conſ. 11.a. Homines tenues unum habent in noſtrum ordinem, aut promerendi aut proſerendi beneficij locum, pro Mur. 140.b. Exercitatiores ad bene de multis promerendum. 2. Off.76.a. id eſt, ad conferēdum beneficia in multos. Etenim ſi in promerendo, ut tibi tanti honores haberentur, quanti, &c. 1. ad Q.fr.23.

Promeritum.

Quare hoc maius eſt in vos ueſtrum promeritum, quod, &c. Poſt reditum ad Quirites.6.a. Veſtra in nos vniuerſa promerita. Poſtquam.204.b.

Prometheus.

Aut ſi Prometheus, cum mortalibus ignem diuidere vellet, &c.4. ad Her.147. Eum Prometheus doctus elepſiſſe dolo, pœnaſq; Ioui fato expendiſſe ſupremo. Tuſ.2.20.

Promiſcue.

Vnum eſt enim & ſimplex aurium iudicium, & promiſcue & communiter ſtultis ac ſapientibus ab natura datum, pro Font. 11.a. Promiſcue toto campo, quàm ꝓpriè parua frui parte malle. 2. de L.Agr.84. Haurire promiſcue ex aliquo loco. 3. de Or. 41.a. Cæteris promiſcue poterit uti. de Or.204.b

Promitto.

Promitto, recipio, ſpondeo p. c. C. Cæſarem talem ſemper fore ciuem. &c.5. Phil.201.a. De me tibi ſic, conteſtans omneis deos, promitto atq; confirmo me pro tua dignitate, &c. ad Ap. Pulchrum, lib.3.10.5.a. Tum illud tibi expertus ꝓmitto & ſpōdeo, te ſocios, &c. Craſſipedi, lib.13 110.6.a. Sed tamen ſeparatim promitto, in meque recipio, fore eum tibi & uoluptati & uſui. ad Brut.131.118.a. Meq; ea quæ tibi promitto ac recipio, ſanctiſſime eſſe obſeruaturum, &c. Licinio, li.5.8.13.a. Promitto vobis hoc, & reipub. ſpondeo, &c. pro Cęl.61. Dij faxint ut faciat ea quæ promittit, ad Att.l.16.331.5.a. Nec mehercule minus ei prolixe de tua uoluntate promiſi, quàm eram ſolitus de tua polliceri. Cæſari, lib.7.5.3.a. Præterea mihi promiſerunt Panſa & Hirtius coram, & abſenti mihi ſcripſerunt. Verrioque noſtro Panſa affirmauit ſe daturum operam, ne in ſuo Conſulatu mihi ſuccedatur, ep.l.12,14.15.a. Vix uidebar, quod promiſeram, præſtare poſſe. ad Brut.18.3.a. Cum ille dubitaret, quod ad fratrem promiſerat. de Orat.111.b. Neptunus quod Theſeo promiſerat, non fecit. Off.7.b. Quem ego uobis ita commendo, vt eum inimiciſſimum huic coniurationi futurum eſſe promittam ac ſpondeam, pro Mur.82. Quæ autem inconſtantia deorum, ut primis minentur extis, bene promittant ſecundis? 2. de Diu.56.a. At ſiquis in pariete communi demoliendo damni infecti promiſerit, non, &c. in Top.10.a. Ad fratrem promittere, 2. de Orat.16.a Hoc eſt, ſe iturum ad fratrem. Promittere aliquid affirmare, quaſi deo teſte. Offic.3.141. large, prompte ac honorifice, de Pet. Conſ.29. Quod honeſte, aut ſine detrimento noſtro promittere non poſſumus, de Peti. Conſ.29. Si iam neque vadari amplius, neque uadimonium promittere, pro Quint.12. Ne extra ſuum forum uadimonium promittere cogantur.5. Ver.30.a. Quod illi ſimulac renunciatum eſt, hominem iubet Lilybæum uadimonium Venerio ſeruo promittere.7. Ver. 110.a. Promittendum alterutrum de euentu atque exitu rerum.6. fam.4.

Promiſſus.

Quæ ex liberalitate huius promiſſa ſit & oſtentata, pro Roſ. Am.9.a. Donum Ioui dicatum atq; promiſſum.7. Ver.144.a

Promiſſum.

Poteſt etiam accidere promiſſum aliquod & conuentum, ut id effici ſit inutile uel ei cui promiſſum ſit, uel ei qui promiſerit, Offic.1.45. Nullum eſt philoſophiæ promiſſum uberius, aut maius. Tuſcul.5.30. O conſtantiam promiſſi, & fidem miram? Attic.4.49. Eo enim expoſito munus promiſſi omne confecero. in Par.73.a. Efficere promiſſum & conuentum cuipiam. 1. Off.46.a. Theſeus exigit promiſſum a Neptuno.3. Off. 127.a. Ille induxit ut peteret, promiſſum ac receptum interueneritt,

uertit,ad ſeq; tranſtulit.2.Phil.86.a,Satis eſt factũ promiſſo noſtro ac recepto.in Ver.108. Sed iam quaſi voto quodã & promiſſo me teneri puto.At.12.a,Promiſſa nõnunquã nõ facienda. Off. 3.128,Promiſſa,cõfirmata,certa & rata ſunt q̃ ad reditum & ſalutẽ tuã pertinẽt.6.fam.39. Pacta & ꝓmiſſa ſeruãdane ſint, quæ nec vi,nec dolo malo(ut Prętores ſolent)facta ſint?3.Off.124.a Ac ne illa qdẽ promiſſa ſeruãda ſunt,quę nõ ſunt iis ipſis vtilia, qbus illa ꝓmiſeris.Off.3.126.& 1.47.Spõſor ꝓmiſſorũ alicuius, ad At.15.30.Iam illis ꝓmiſſis ſtandũ nõ eſſe quis nõ videt,q̃ coactus quis metu,q̃ deceptus dolo ꝓmiſerit?Off.1.47.Si ante mors aduenerit,q̃ Caldęorũ ꝓmiſſa conſecuti ſumus.1.Tuſ.52.a, Expetere promiſſa.Bithynico,l.6.17.1.a,Cæſar multis multa ꝓmiſſa nõ fecit.1.Phi.12.Facere promiſſum alicui. Off.71.b,Quum tua promiſſa per literas flagitabã. Ap. Pulchro,l.3.11.14.a,Teucer promiſſa patrauit.1.Att.33.Quid me aſpectas; q̃d mea promiſſa repetis? pro Plã.82.a, Soluere promiſſa militibus. Cornificio,l. 12.29.10.a,Cũ literis Cęſaris,præmiorũq; promiſſis.Att.125.b, Promiſſis iis quę oſtendit,non ualde pendeo, ad Quin.fr.3.28. Dextra non tam in bellis & in pręliis, quàm in promiſſis & fide firmior, pro Deiot. 4.a. Spe & promiſſis aliquem tenere. pro Seſt.10.b

Promiſsio.

Promiſſio,deprecatio,obſecratio,declinatio breuis a propoſito,&c.3.de Or.114.Id quoq; genus literarũ defecit me,in quo debebat eſſe aut promiſſio auxilij alicuius,aut conſolatio doloris tui,4.fami.39.Scelerum.n.promiſſio, & iis qui expectant, pernicioſa eſt,& iis qui promittunt.8.Phil.241.a, Cum literis, cum mandatis,cum promiſſione prouincię.Att.8.24.

Promo.

H.S. CCCIↃↃↃ. ex diſciplina & artificio Roſcius promebat,pro Roſ.Com.17.a, Voces triſtificas chartis promebat Hetruſcis.1.de Diu.39.a,Cũ tibi ſenatus ex ærario pecuniã prompſiſſet atq; adminiſtraſſet,in Verr.192.b, Medicamina illa tanquam de Narthecio promant, de Fin.2.38. Aliquid ex ſcientia obſcuriore promere & aſſumere.1.de Or.31.a, Ex armario aurũ promere,pro Cæl.40.a Libros e bibliotheca promere.3.de Fin. 10.a,Ex ærario pecuniã promere.5.Verr.169.a, Ne ipſa aliquid a me prompſiſſe, ſed fortuito in hunc ſermonẽ incidiſſe uidear, de Or.94.b,Loci ſunt quaſi ſedes e quibus argumenta promuntur,in Top.5.a,Eſt aliquid, quod ex obſcuriore aliqua ſcientia ſit promendum atque aſſumendum,de Or.90.b. Nunc certe promenda tibi ſunt conſilia.Att.9.68.

Promens.

Animus promens ſemper aliquid ex ſe.5.fam.40.

Promptus.

M. Marcellus promptus, & non inexercitatus ad dicendum fuit de Cla. 70. Ad pugnam promptus, pro Mil. 40.a, Ad uim promptus ad ſeditionem paratus, ad cædem expeditos. 2. de Leg. Agr. 81.a, Prompta & parata in reſpondendo celeritas, de Cla. 79.a,Facilis & prompta reſponſio.1.de Ora.122.a, Tametſi hoc quidem minime latet, quod ita promptum & propoſitum eſt,ut, &c.pro Sext. Roſc 38.b, Quod omnibus patet, & ęque promptum eſt mihi & aliis, pro Mur. 25. Animum tuum promptum & alacrem perſpexi ad defendendam Rempub. Appio,l.3.11.13.a,Hic quod aio ſentiebat, & vultu prõptum habuit,& lingua. pro Planc. 28. Qui tot annos fidẽ ſuã pop.Rom. promptã expoſitãque põnit p Cæc.57.a, Te eſſe hilari animo & prompto ad iocandum valde me iouat,ad Q.fr.2.15.1.a, Alacri & prompto ore ac vultu,huc atq; illuc intueri.1.de Orat.91.a, Prõpti,non indiſerti.2.fam.39.Altera occulta qdã & quaſi inuoluta aperiri,altera prompta & aperta indicari,de Fin.1.24. Diſſentienda ſunt ea, quæ obſcurant, & ea quæ ſunt eminentia & prompta ſumenda.3.de Or.119.a,Hominũ aũt ſtudia ad amplificationẽ noſtrarũ rerũ prompta & parata.Off.2.24.Quæ prompta tibi ſunt a multis.4.fam.42.Vt prompta ac parata ſint cura, de Petit.Conſ.2.Cætera,quę tibi a multis prõpta eſſe certo ſcio a me ſunt paratiſſima,ep.57.b, Quod oĩbus patet,& ęque promptum eſt mihi & aliis,pro Mur.25.a, Quo paratior ad vſum forenſem promptiorq; eſſem.1.Verr.22.a, Promptiores debemus eſſe ad noſtra pericula,q̃ ad cõmonia.1.Off.17.a, Promptiſſimus & expertem.6.Verr.32.a,Non promptiſſimus homo.4.Ver. 25.Reſpõſione me mimica homo promptiſſimus laceſſiuit. Piſ. 43. Nihil tam clauſum, quod non cupiditati apertiſſimũ promptiſſimumque ſit,6. Verr. 37.a.

Promptu.

Hoc decorum non recondita quadã ratione cernitur, ſed eſt in promptu 1.Off.134.a.Iã illud nõ ſumus admonendi(eſt enim in promptu)vt animaduertant,&c.Off.47.b,Itaq; in probris maxime in promptu eſt,ſi quid tale dici poteſt,Off.12.b,Ea dicam quæ ſunt mihi in promptu 1.Acad.q.6.a. A me.n.quæ in prõptu erãt,dicta ſunt.Acad.q.ed.1.lib.2.10.hoc eſt facilia, perſpicua, & peruulgata.Sed hæc quoq; in prõptu fuerũt,nũc interiora uideamus 2.de Diu.185.a.Quæ quãquã ita ſint in prõptu,ut, &c. 1.Off 9.a.Quũ illa pateãt,in promptuq; ſint omnibus 1. de Or. 13.a.Quę quanquam ita ſint in promptu,ut res diſputatione nõ egeat, &c. Off. 1.9. Hæc enim fere tum habemus in promptu, Tuſ. 3.47. Habere aliqd ſemper i prõptu,Off.21.b,Oportet igitur,& ea quæ pro perſpicuitate reſponderi poſſunt,in prõptu habere.4.Acad.quæſt.85.a, Natura formam noſtram, reliquamque figuram in qua eſſet ſpecies honeſti, eam poſuit in promptu.1. Offic.176.a,

Promontorium.

Leucopetra,quod eſt promontorium Agri Rhegini. in Ant. 154.b,Ab eo oppido non longe,in promontorio fanum eſt Iunonis antiquum.6.Verr.92.a,Qui aliqua promontoria aut prę rupta ſaxa tenuiſſe dicuntur,in Verr.265.b.

Promoueo.

Aſſa in alterũ apodyterii angulum promoui,ad Q.fr.3.17.4.a Inde domum cœnatus, vt ſim mane preſto Miloni: ibi te igitur videbo, & promouebo. Attic. 4. 32. Promota & remota 3. de Fin.81.a.

Promulgo.

Cato legẽ ꝓmulgauit de Imperio Lẽtuli abrogãdo,ad Q.fr. 2.7.2.a.Qui de Cæſare mõſtra ꝓmulgarũt, qbus intercederet nemo 2.ad Q.fr.19.De meo reditu octo Tribuni ꝓmulgarũt,ꝑ Seſt.59.a,Tribuni qui ꝓmulgarẽt de ſalute mea, & ad vos ſæpe referrẽt.Poſt redit,in Senatu,3.& 19.Cũ Gabinius de vno Imperatore cõtra pdones cõſtituẽdo legẽ ꝓmulgaſſet,ꝑ Pomp.14.b Cũ tribuni plebis legẽ iniquiſſimã de eorũ agris ꝓmulgaſſent, ep.203.b.Promulgare q̃ſtionẽ & pœna,i Vatin.20, Promulgare rogationẽ,pro Seſt.19.Promulgare vt aliquid fiat, Poſt red. in Senect.3. Promulgãtur vno & eodem tempore rogationes de mea pernicie, & de prouinciis nominatim Conſularibus, pro Seſtio, 8.b.

Promulgatus.

De vrbe augenda quid ſit ꝓmulgatũ,nõ intellexi 13.Att.21. Id eſt,ſcriptũ i lege ꝓpoſita.Ro multos dies ꝓmulgata & cognita,pro Flac.12.a.Quid de ꝓmulgata rogatione ſentiret.Att.8. b.Promulgata,ꝓpoſita i ærario,cognita agũto 3.de Leg.11.Loquor de legibus promulgatis,de quibus eſt integrum nobis,in Ant.158. b,Prælis promulgatis tollitur e medio non ſolũ iſta veſtra verboſa ſimulatio prudentiæ, ſed etiam ipſa illa domina rerum prudentia,pro Mur.28,

Promulgatio.

Promulgatio de dictatore,ep.114.b,Subito exorta eſt nefaria Catonis ꝓmulgatio, ad Lent. 1.1.5.3.a.Promulgatio trinũdinẽ,5.Phil.169 a,Deinde de ꝓmulgatione, de ſingulis rebus agendis,&c.3.de Leg.63.a.Illæ enim leges nulla promulgatione latæ ſunt,antequam ſcriptæ 2.Phil.18.a,

Promulſis.

At quem virum; non eum, quem tu es ſolitus promulſide conficere. 9. famil. 66. Id eſt, ſaturare cum tædio. Neque eſt quod in promulſide ſpei ponas aliquid, quam totam ſuſtuli,9. famil.40,

Pronepos.

Iouis iſte quidem ꝓnepos 3.Tuſ.44.a.Hæc ſi cogitas M.Lepide,M.Lepidi Pontificis maximi fueris pronepos 13.Phil.354.a, Quintus tui pronepos ſcribit ad patris mei nepotẽ.Att.16.338. 4 a.Pronœa vero ſi ueſtra eſt Lucili,de Nat.d.1.16.Πρόνοια,mũdi ꝓuidẽtia,de N.d.1.42,Πρόνοια,Stoicorũ anus fatidica,de N. d.1.14.Anum fatidicã πρόνοιαν a Stoicis induci,id eſt prouidentiam 2.de Na.d.54 Πρόνοιαν Latine licet prouidentiam dicere, de Na. d.1.14. Περὶ προνοίας Panætii liber 13.Att.8,

Pronominatio.

Pronominatio eſt, quæ ſicuti cognomine quodam extraneo demonſtrat id,quod ſuo nomine appellari nõ poteſt: vt ſiquis, cum loquatur de Gracchis, At non Africani nepotes, inquiet, iſtiuſmodi fuerint 4.ad Her.196.

Pronuntio.

Quæ enim mihi ipſi indigna & intolerabilia videntur,&c.ex animi mei ſenſu ac dolore pronuntio,pro Sext.Roſc. Am.76.a. Palam de ſella ac tribunali Prætor pronuntiat, ſiquis, &c. 4. Verr.65.a.Pronuntiabat ſumma memoria, de Na.d.1.79.Et e,

quę pronſitiaui, accuratiſſime ſcripſeris, de Diu.85.b. Tū ipſe de te ſententiam tuliſti, tum iudicium pronuntiaſti, in Piſ.110.b. Is igitur iudex ita pronuntiauit, Off.65.b, Conſules re audita, amplius de conſilii ſententia pronuntiauerunt, de Cl.Or.172.b, Dicunt verecundiores eſſe præcones ludorum Gymnicorū, qui cum cęteris coronas impoſuerunt victoribus, eorumque nomina magna voce pronuntiauerunt, &c.ep.69.b, Quam igitur pronuntiabit ſententiam ratio? 2.de Fin.63.a, Neque eos viſuros eſſe coniunctionibus, vt ita ſua præcepta pronuntient, ſi quis natus eſt, de Fat.143.b, Cui magiſtri fiunt, qui pronuntient, ſi quis natus eſt, de Fat.143.b, Cui magiſtri fiunt, qui pronuntiēt, pro Quint.9.b. Cum in venundando rem eam ſeiſſet, neque pronuntiaſſet emptori, &c. Off.65.b, Suppreſſam eſſe ab eo pecuniā quam pro reo pronſitiaſſet &c. pro Clu.62. Noui eſt in lege hoc vt qui nummos in tribu pronuntiauerit, ſi non dederit, impune ſit 1.Att.45. Tum ad extremum agere & pronuntiare, de Or.116.b. Amplius pronuntiare 3.Ver.17.a, Brut.43. Epiſtolas pronuntiare verſiculis facetis, Att.13.264.3.a, Victorum nomina magna voce pronuntiare, Luceio, lib.5.12.31.a, Pronſitiare numero verſuque, de Diu.2 91. Eam rem, quam legas, verbis aliis, quam maxime fieri poſſit, lectis pronuntiare, de Or.97.b. De ſe ſententiam ferre & iudicium pronuntiare, in Piſ.78.a. Memoriter pronſitiare multos verſus 2.de Diu.21.a. Demoſthenes ſumma voce verſus multos vno ſpiritu pronuntiare conſueſcebat, 1.de Ora.137.a,

Pronuntians.

Menedemus multa ex orationibus Demoſthenis præclare ſcripta pronuntians, docebat, &c.1.de Or.44.a,

Pronuntiatua.

Cum verſus pronuntiatus eſt vna ſyllaba breuior aut longior, Parad. 31, In quo noſtra quædam Aratea memoriter a te pronuntiata ſunt 2.de Diu.121.a,

Pronuntiatum.

Pronuntiatum, quod Græci ἀξίωμα vocant, Tuſc.1.12. Omne pronuntiatum (ſic enim mihi in præſentia occurrit, vt appellarem ἀξίωμα: vtar poſt alio, ſi inuenero melius) id ergo eſt pronuntiatū, quod aut verum aut falſum eſſe dicitur, Tuſc.1.13

Pronuntiatio.

Pronuntiatio eſt ex rerum & verborum dignitate, vocis & corporis moderatio 1.de Inu. 14. a.1. ad Her.3, 14, & 3.111, Partes autem hæ ſunt, quas plerique dixerunt, inuentio, diſpoſitio, elocutio, memoria, pronuntiatio, 1.de Inu. 13. a. Pronuntiatio bona id perficit, vt res ex animo agi videatur, 3. ad Her. 121. Quod quum ita ſit, quid eſt quod non omnis pronuntiatio aut vera aut falſa ſit? de Fat.39.a. Pronuntiationis ſuauitas, & vocis conſeruatio ex eadem reprocreantur 3.ad Her.114. Oppianicus re & exiſtimatione iam, lege, & pronunciatione nondum condemnatus, pro Clu.43.a, Quis enim cantus moderatæ orationis pronſiciatione dulcior inueniri poteſt? 1.de Or.119.a

Pronuntiator.

Thucydides enim rerum geſtarum pronuntiator ſyncerus & grandis etiam fuit, de Cl.Or.158.a,

Pronus.

Motus corporis pronus, obliquus, ſupinus 1.de Diuin.196.a, Nihil enim habent hæc duo genera proni, & ſupera ſemper petunt. 1.Tuſc.67.a,

Procœmium.

Exordiorum duo ſunt genera; principium, quod Græce προοίμιον appellatur: & inſinuatio, quæ ἔφοδος nominatur, 1.ad ad Her.5. Tanquam Citharœdi procœmium afflictum aliquod 2. de Or.177.a, Procœmium mercenarium 3.Verr. 77. Habes procœmium legis, ſic enim hoc appellat Plato 2.de Leg.14. De gloria librum ad te miſi, & in eo procœmium, id eſt quod in Academico tertio, Att.16.333.21.a, Longo & alte petito procœmio reſpondere, pro Clu.44.a. His libris noua procœmia ſunt addita, quibus eorum vterque laudatur, 13.Att.43. Procœmiorum volumē habeo 16.Att.18. De procœmiis, & de Epilogis, & de huiuſmodi nugis referti ſunt oratorum libri, de Or.92.b In iis ipſis antiquitatum procœmiis philoſophiæ, Acad.40.b, Procœmiis vtor in ſingulis libris, 4.Att.40

Propago.

Malleoli, plantę, ſarmēta, vites, traduces, propagines, Cat.48

Propago.

Propagabat tamē vitam aucupio ſagittarum 5.de Fin. 99. Nā fuit quoddam tempus, quum in agris homines paſſim beſtiarū more vagabantur, & ſibi victu ferino vitam propagabant, 1. de Inu.3. a. Tamen huius viri laudem ad ſempiternam memoriam tēporis calamitas propagauit, pro D.ſua, 68.a. Iun. Brutus, qui regio dominatu Rempublicam liberauit, & ad ſimilem virtutē & ſimile factum ſtirpem in prope quingenteſimum annum propagauit, in Ant.155.b. Quos ſi meus Conſulatus, quoniam ſanare non poteſt, ſuſtulerit, nō breue neſcio quod tempus, ſed multa ſecula propagarit Reipub. in Cat.32.a. Propagare fines, pro Mur.19. Propagare ſobolem, pro Marcel. 13. Propagare ſtirpē in multos annos ad virtutem aut factum aliquod 1.Phil.9. Annus eſt integer nobis expectandus, quo interiecto ciuium calamitas propagatur, de Prou.Conſ.14.a. Vera gloria radices agit, atque etiam propagatur 2.Off.61.a, Hæc monumentis annaliū mandantur, poſteritati propagantur, pro Seſt.88. Ex quibus plura bona propagentur, in Top.36.a. Quum ipſe ſui generis initiū ac nominis a b ſe gigni & propagari vellet, hominum potentiſſimorum ſuſcepit inimicitias, 7.Verr.141.a. Religio propaganda quæ eſt iuncta cum cognatione naturæ 2.de Diu.221.a.

Propagatus.

Memoria Conſulatus mei propagata 4.in Cat.70.a, Propagatæ res memoria, ad Octau.45. Quis erat tanta animi facultate, qui quæ veriſſime memoria propagata fuerint, non fabulæ ſimilia ſit exiſtimaturus? ad Oct.11.a,

Propagatio.

Finium imperii propagatio, de Pron. Conſ. 23.a. Propagatio nominis, Tuſc. 1. 26. Quæ propagatio & ſoboles origo eſt rerū publicarum 1.Off.80. Vita in qua nihil inſit niſi propagatio miſerrimi temporis, Luceio, lib.5.42. Propagatio vitæ. Tuſc.1.71, Propagatio vitium, ſarmentorumque. Cat.49.

Propagator.

Propagator prouinciæ.8.Att.9.

Propalam.

Non explicata veſte, neque propoſito argēto, neque tabulis, & ſignis propalam collocatis 1.de Or.78.

Propatulus.

Ante ædem Cereris in aperto ac propatulo loco ſigna duo ſunt, &c.6.Verr.98.

Prope.

Prope Calend. Sextiles puto me Laodiceæ fore, epiſt.33.b, Vbi non modo p. me, ſed plane mecum habitares, Gallo, lib. 7. 24.14.a, Sed bacillum quo abigam, p. me ponitote, Tuſc.171.b, Hoſtes p. muros caſtra habent, de Inu. 78. Quum plebs p. ripam Anienis ad 111. milliarium conſediſſet, de Cl.Or.26.a, Illi ſi inſidiaretur, nocte p. vrbem expectandum, pro Mil.111.b

Prope, ſine caſu aduerbium.

Prope a meis ſedibus, in Piſ.20.a, Cū in Italia bellum, tum p. a Sicilia non fuit, in Verr.236.b, Tā p. ab domo, tā bonis fructuoſiſq; rebus detineri 4.Ver.55.& in Piſ.20. P. accedere, ep. 80.b Tu aduentare ac p. adeſſe iā debes, Att.4.85.19.a, Eques Romanus p. annos xc. natus eſt, in Ver. 160.b, Annos p. quinquaginta cōtinuos 2.Ver.24, Alterius gladiū p. appoſitū e vagina eduxit 2. de Inu.131.a, Id nō humano cōſilio, ſed p. diuinitus datū atque oblatū vobis ſummo Reip. tpe videtur 2.Verr.1.a, P. deſperatis rebus, Curio, l.7. 29.2.a. Quorū honoribus agri, p. dicā ipſi mōtes fauerūt, p Plāc.16.a, Iā tu potes diſcedere, liberatus moleſtia p. dicā non minore, quam Quintius, pro Quint.24.a, Quid igitur profecit? &c. p. dicam plurimum, de Inu. 83.b, Excludit eū ſolum: cui p. dicam ſoli poteſtatem factam eſſe oportebat 3. Verr. 100. a, Vident eum p. eſſe, quo etiam carent ægrius, pro Pomp.6.a. Ad quem p. iam delatum eſſe exiſtimatur, ep. 5. b, Prouinciam annuam p. iam vndecim menſium factam eſſe, epiſt. 34.b, Prope intueri, & procul ſpectare, de Senect.44.a, P. nouo quodam genere dicendi, pro Arch.2.a, P. oblitus ſum epiſt. 123. b. Philoſophia prope ſingularis.4. Acad.239.a, Sapientia prædicetur p. ſingulari. Sulp.l.4.3.2.a, Vites a caulibus, ſi p. ſati ſint, refugiunt, de N.d.70.b, P. ſolus.4.Ver.114.a, Volebā p. alicubi eſſes. Varroni, l.9.7.1.a, Nam Sappho dat mihi iuſtam excuſationem p. vt ignoſcendum eſſe uideatur, in Ver.229.b

Propior.

Societas, quę latiſſime patet, &c. interior, &c. propior, &c. Off. 65.b, Tibi propior me nemo eſt. pro Quint.65.a, Poſt aūt cū fuit ꝓpior, & cū exitu iūctior, de Cl.194.b, Et dicēdi ardore erā propior, & ętate cōiunctior, de Cl.Or.176.a, Propius nihil eſt factū, q̄ ut occideretur. 1.ad Q.fr.47.& 7.Ver.74.a, Eius interitu finē illi fore, ꝓpius factū eſſe nihil. Att.l.10.195.11.a, Nos autē aliū portum propiorē huic ętati habemus, ad At.14.317.2.a, Prius de iis reb⁹, quę uirtuti ꝓpiores ſunt, dixerimus, 2.Off.30.a, In quibus erāt oia, q̄ ſceleri ꝓpiora ſunt, q̄ religiōi in Ver.226.b, Oīa ſua ſibi ꝓpiora eſſe pericula, q̄ aliena. p Seſt.33.a, Veniūt ide ad propio-

propiora. 1. Tuſc. 190. 2. Sed hæc vætera, propiora videamus. 3. de Inu. 60.

Propius.

Stellæ aliæ propius a terris, &c. diſparibus temporibus eadem ſpatia conficiunt 1. de Nat. d. 119. Antiquitas quæ quò propius aberat ab ortu & diuina progenie, hoc melius ea cernebat Tuſc. 1. 22. Tu illam manum mihi cura vt præſtes, quoniam propius abes 1. Att. 3. Propius accedo, nego eſſe teſtimonium, intro etiam magis, qui geſſit, non adeſt. pro Flac. 151. b. Ad ſimilitudinem enim Deo propius accedebat humana virtus, quam figura. 1. de Nat. d. 134. 2. Sed vt propius ad ea Cato accedam, quæ e te dicta ſunt, &c. 4. de Fin. 41. 2. Propius accedere ad ſenſum alicuius. Part. 68. 2. Quæ propius accedat ad vicem mortui patrisfam. perſona 2. de Leg. 46. Itineribus nocturnis propius aliquem accedere. Att. 11. 221. 3. 2. Dum ne propius vrbem Romã cc. mil. admoneret 6. Phil. 208. 2. & 7. 233. 2. Cur caſtra longius aduerſariorum caſtris, & propius vrbem mouentur ad Oct. 9. 2. Stellæ aliæ propius a terris mouentur, aliæ remotius, de Na. d. 161. Atque vtinam propius te acceſſiſſem. Att. 178. b. Lex rogum buſtumue nouũ vetat propius ſexaginta pedes aduci ædes alienas inuito domino, &c. 2. de Leg. 57.

Proximus.

Proximus a poſtremo, in Or. 126. 2. Intimus, proximus, familiariſſimus quiſque ſibi pertimuit, Qu. fr. lib. 1. 4. 1. 2. L. Philippus proximus accedebat, ſed longo interuallo, tamen proximus, de Cl. Or. 89. 2. Qui proximus in illam eternam domum diſceſſerit, ad Octau. 47. i. proxime, vel nouiſſime. Proximus eſt huic dignitati ordo equeſter, pro Dom. 127. b. C. Arrius proximus eſt vicinus, &c. Att. 2. 29. 2. 2. Huic Hiperides proximus fuit de Cl. Or. 167. b. Qui præfectus claſſis proximus poſt Lyſandrũ fuit 1. Off. 153. 2. Tunc hic fratre ſuo Cenſore, qui proximus ante me fuerat, de Sen. 28. 2. Aut par, aut certè proximus ſim illi. 4. fam. 33. Proximus Pompeium ſedebam. Att. 1. 9. 4. 2. Inferioris ætatis proximus, de Cl. Or. 121. 2. Eques dignitate Senatori proximus, pro Clu. 122. 2. Proximus grauitate, de Fin. 127. b. Proxima eſt illi municipio hæc Antiatum ciuitas. Att. 26. ii. Summa neceſſitudo honeſtatis, huic proxima incolumitatis, tertia & leuiſſima commoditatis 2. de Inu. 250. 2. Mare diſſimile proximo ei continenti. 4. Acad. 289. 2. Proximũ eſſe religioni ſuæ 6. Verr. 15. Satyrus obſeruat L. Domitium maxime, me habet proximũ. Att. 1. 1. 7. 2. Id habendum eſt Deo proximũ, quod eſt optimũ. 2. de Leg. 65. 2. Clodius reliquit annum ſuũ, ſeſeq; in proximum trãſtulit, pro Mil. 18. 2. Optimis proximũ numerari, de Cl. Or. 116. Huic proximum inferiorem orbem tenet, de Na. d. 35. b. Laudẽ Planco proximam conſecutus es. Furnio. l. 10. 25. 3. 2. Socrates hanc viam ad gloriam proximam, & quaſi compendiariam dicebat eſſe, ſiquis, &c. 2. Off. 60. 2. Ad hanc rationem, maximam vim natura habet, fortuna proximam. Off. 24. b. Qui anno proximo legati fuerũt, pro Põp. 14. b. Primo & proximo die 4. Tuſ. 105. 2. Quid proxima, quid ſuperiore nocte egeris 1. Phil. 1. 2. Scilicet id agitur, utrũ hac petitione an proxima Prætor fias. ep. 160. b. Ego huic locum in proximo cõduxi, Tironi, l. 16. 120. 10. 2. Hũc proximo ſeculo Themiſtocles inſecutus eſt, de Cl. Or. 20. 2. Deinde quoniã tibi amore nos proximi ſumus, ſcribemus etiã de nobis, &c. Att. 1. 14. 2. 2. Proximi ſumus cura & dolore 4. fam. 27 Id eſt, prope pari dolore afficimur. Ad proximos accedit. 12. fa. 58. Lepidus ſecũdũ fratrẽ affines habet, quos odit proximos, ad Brut. 90. b. Iniurioſus in proximos. Off. 9. b. Tyrãno occiſo, quinque eius proximos cognatione, magiſtratus necato, de Inu. 80. b. Eſt enim obſcurũ proximis Cenſoribus, hunc, &c. pro Archia 8. 2. Si quam præſtantiã conſecuti ſunt, impertiat eã ſuis, cõmunicẽtq; cũ proximis, de Amic. 109. b. Gabinius, quẽ proximis ſuperioribus diebus acerrime oppugnaſſem, &c. Lentul. 1. 9. 77. 2. Eoq; magis, quod his proximis Nonis tu non affuiſti, de Amic. 96. b. Ego tuis proximis, quas tamen iã pridem accepi, nihil habeo quod reſcribam. Att. 177. b. Cum hæc omnia tuis proximis plana fecero, in Verr. 269. b.

Proxime.

Ego huic tuæ virtuti p. accedo, Bruto, l. 11. 21. 7. 2. Id ad numeros p. accedit, Or. 216. b. Quorum ordo p. accedit, vt ſit ſecundus ad regium principatum, de Fin. 101. b. Sapientiſſimus eſt, cui quod opus ſit, ipſi veniat in mentem, p. accedit, qui alterius bene inuentis obtemperat, de Cla. Ora. 35. b. Siculi ad noſtram diſciplinam p. accedunt, in Verr. 110. b. & pro Rab. 91. b. Quod aut verum ſit, aut ad id quam p. accedat. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 45 Literæ, quas a te p. accepi. Luccio, lib. 5. 15. 1. 2. Eique p. adiunctus Druſus fuit, de Cla. Ora. 56. 2. P. terram ambit lunæ curſus de Vniu. 37. Literæ quas p. ad te dedi, Att. 177. b. In Capitolio p. dedicauit, de Nat. deo. 2. 44. Quæ paulo ante & quæ p. diximus. Part. 242. b. Illud tempus, quo p. fuimus vnum. ep. 96. b. Brutus operam dec, vt cum illo cop. is quam p. Ital. ... ut. 10. Phil. 187. 2. Att 3. 54. 3. 2. P. autem, ac ſecundum deos, homines hominibus maxime utiles eſſe poſſunt 2. Off. 15. 2. Si ita feciſſem, me ſcilicet maxime, ſed p. illum quoq; fefelliſſem, pro Rab. 128. b. Tamen eſſe officium meum putaui, exercitum habere quam p. hoſtem. Att. 6. 116. 5. 2. Non poſſum ego non aut p. atque ille, aut etiam æque laborare 9. fam. 45. P. q; mortuus. 2. Ph. 37. Id eſt poſtremo. Is quem p. nominaui. 1. de Nat. d. 54. 2. Itaq; Poſthumio & ſæpiſſime Attico noſtro p. Teudæ totum me patefeci, ep. 87. b. Ratio p. a Lacyde ſolo retenta eſt 4. Acad. 33. a. Hæc ſcripſi ſedatiore animo, quam p. ſcripſeram. Att. 141. b. Muſæ eodem numero quo p. ſuperiores, de Nat. d. 70. b. Aduentus tuus, cum p. Romam veniſti, Metello, l. 5. 2. 12. 2. P. hos chari, qui ſtudiorum tuorum ſunt æmuli 12. fam. 23. in ep. Caſſi. tic. Secundum hos, dici ſolet.

Proximo.

Capiti autem equi proximat Aquarii dextra, totuſque deinceps Aquarius. 2. de Nat. d. 165. 2.

Propediem.

Prognoſtica noſtra propediem expecta. Att. 2. 16. 18. 2. Tum & præſens tecum propediem (vt ſpero) & dum aberis, præſens loquar 3. Off. 166. 2. Optime, inquit · propediem te viſero. Att. 6. 113. 10. 2.

Propello.

Propellere nauem remis. Tuſc. 211. b. Quærebam igitur verũ panderem vela orationis ſtatim, an eam ante paululum dialecticorum remis propellerem, Tuſcu. 4. 8. Propellere pericula, pro Font. 3. 2.

Propulſo.

Propulſare bellum 3. Phil. 125. Coeptatque & ea quæ naturæ ſentit apta, appetere: & propulſare contraria 5. de Fin. 42. 2. Frigus, famem, & ſimilia propulſare 4. de Fin. 113. 2 Propulſare iniuriam. Off. 1. 93. Propulſare iniuriam ab aliquo cui infertur. Off. 1. 35. & 3. 97. de Inu. 70. b. Diſplicebatne mihi legum præſidio a capite periculum propulſare? pro Clu. 114. 2. Periculũ quod in omnes intenditur, propulſate, pro Sext. Roſc. Am. 19. b. Ab ſe ſe omnem ſuſpicionẽ propulſare 5. Verr. 119. 2. Propulſare uim a vita ſua, pro Mil. 22. Vindicationem propulſare 2. de Inu. 170. 2. Sic ab ingreſſione fori populum propulſari videres. 5. Philip. 170. 2.

Propulſatio.

Cum huius periculi propulſatione coniungam defenſionem officii mei, pro Syll. 1. 2.

Propemodum.

Quid enim eſt ſors? idem propemodũ quod micare, de Diu. 126. b. Verba componere, & ſyllabas propemodum dinumerare Or. 210. b. Alteros propemodum iam ſumus experti, Torquato, lib. 6. 4. 5. Vehementius eſſe quiddam ſuſpicor, quod te cogat cedere, & propemodum infringat. Att. 7. 122. 1. 2. Quam nunc propemodum orbam eſſe in ipſa Græcia intelligo 1. de Natu. d. 17. 2. Propemodum manere in inſtituto meo videor 1. Verr. 4. 2. Vt propemodum iuſtioribus vtamur illis, qui, &c. 1. de Fin. 5. 2.

Propendeo.

Si ſe dant, & ſua ſponte, quo impellimus, incliuant atque propendent, accipio quod datur. Or. 125. b. Si multo maiore & grauiore ex parte bona propendent 5. Tuſc. 155. 2. Neceſſe eſt, vt is, &c. aut inclinatione voluntatis propendeat in nos, &c. 2. de Or. 70. 2. Qui tantum propendere illam boni lancem putet, vt terram & maria deprimat 5. Tuſc. 73. 2.

Propenſus.

Ad diſcendum propenſus. 3. de Fin. 103. 2. Ad ignoſcendũ propenſus 2. de Inu. 201. 2. Ad leuitatem propenſus, pro Mur. 59. 2. Natura non tam propẽſus ad miſericordiam, quam implicatus ad ſeueritatem videbatur, pro Roſc. Am. 51. 2. Animus propenſus ad ſalutem alicuius, Figulo, lib. 4. 13. 14. 2. Infimus quiſque propenſus in alteram partem. Att. 8. 147. 7. 2. Sed utrum hortator nobis es, Luci, inquit, an etiam tua ſponte propenſus es? 5. de Fin. 10. 2. Videor mihi perſpicere ipſius animum propenſum ad ſalutem tuam, epiſt. 57. b. Coram igitur & propenſo quidem animo ad probandum. Attic. 212. b. Natura propenſi ad liberalitatem ſumus, de Amic. 30. 2. Vehementer propenſi in Cæſaris partem. 2. ad Quin. fratr. 38. A propenſis in

hanc partem vehementer colimur & amamur, ad Q. fr. 317.b. Quod addis, ne propenſior ad turpem cauſam videar, certe videri nõ poſſum. Att.7.144 2. a. Siquis ẽ paulo ad voluptates ꝓpẽſior, de Ami.31.a. Vt natura ad aliquẽ morbũ ꝓ liuior, ſic animus alius, ad alia vitia propenſior. 5. Tuſc.132.a. Propenſior benignitas eſſe debebit in calamitoſos 2.Off.90.a. Cuius diſputatio tibi ipſi ad veritatem eſt viſa propenſior, de Diu. 1. 8. Mihi Balbi diſputatio ad veritatis ſimilitudinem videtur eſſe propẽſior 3.de Nat. d. 138. a. A quo enim celerior remuneratio fore videtur eſſe propenſior 2.Off.101.a. Cauſa, quę quando accedit alteri, id fit propenſius. Par. 120.b. Propenſioreſque ad bene merendum, de Amic.31.a. Neutram in partem propẽſiores ſimus. 5.de Fin.51.a.

Propenſe.

Vt hanc concordiam & conſpirationem omnium ordinum ad defendẽdam libertatem propenſe non crederent eſſe factã 12.fam.34.in ep.Lentuli.

Propenſio.

Zeno, qui nulla in re, niſi in virtute aut vitio propenſionem minimi quidem momenti, ad ſummum bonum adipiſcendum diceret 4.de Fin.78.a.

Propero.

Quid moror in terris? quin ad vos uenire propero? in Somnio Scip. 10.a. Ita enim cum magis properant, concludunt, Attic. 57.b. Ego in Pompeianum properabam. Att.244.b. Atque inde ventis, remiſque in patriam omni feſtinatione properaui. 12. famil. 54. Sed odio ductus, rem properauit deducere in iudicium. Att.1.11.4.a. Siue retardabis, ſiue properabis. Tuſc. 164.b. Sed propera per deos. Att.284.b. Sed tunc ita velim, vt nequid propercs, ep.259.b. Rogo te, vt Romam pergas & properes. Qu fr.304.a. Cum in campum properaret & ridens & ſtomachans Scæuola, ad Q.fr.lib.1.3.6.a.& 1.de Or.81.a. Quæ cauſa erat, cur Romam properaret? pro Mil.111.b. Si Cæſar in patriã redire properaret, de Prou. Conſul.76.b. Properatum vehemẽter, cum longe tempus muneris abeſſet, pro Syll.177.b

Properans.

At ille properans feſtinanſque 9. Phil. 260. a. Ita properans de ſella exiluit 4.Ver.53.a. Longum eſt mihi dicere, præſertim ad alia properanti, pro Clu.27.a. Hæc properantes ſcripſimus, Att.4.73.2.a.

Properatio.

Sed ad properationem meam quiddam intereſt, non te expectare, donec ad locum venias, ep.67.b. Nam quæ parcius frater perſcripſerat, verecundia videlicet & properatione. 16. fam.35. ex ep. Q. Cic.

Properato.

Primum erat nihil cur properato opus eſſet, pro Mil.37.a

Propertius.

Nomen Sexti Propertii detulit: accuſare alienæ damnationis, ſceleriſque ſocius propter calumniæ metum non eſt auſus, pro Dom.39.a.

Propino.

Theramenes cum coniectus in carcerem, triginta iuſſu Tyrãnorum venenum vt ſitiens obduxiſſet, reliquum ſic e poculo eiecit, vt id reſonaret, quo ſonitu reddito arridens, Propino, inquit, hoc pulchro Critiæ: qui in eum fuerat teterrimus. Græci enim in conuiuiis ſolent nominare, cui poculum tradituri ſunt 1.Tuſc.153.a.

Propinquus.

Virginius propinquus tuus familiariſſimus noſter, ad Cæliũ, lib.2.18.6.a. Nam graui figurę propinqua eſt ſufflata, ad Her.27 b. Virgo veſtalis, huius propinqua & neceſſaria, pro Mur.67.a Audacia non contrariũ, ſed appoſitum eſt ac propinquum, & tamen vitium eſt, de Inu.83.b. Præclarum & propinquum prędiũ, pro Roſc.Am.79.a. Erat enim ſpes propinqui reditus. At.9.188 3.a. Res in propinquum adducta diſcrimẽ. 5.fam.63. Hector moriens propinquam Achilli mortem denuntiat, de Diu. 1.114.a. Itaque ciues potiores ſunt, quam peregrini, & propinqui quam alieni, de Amic.18.a. Propinqui bene conuenientes, Off.1.83. Propinqui, cognatique optime conuenientes, pro Roſ.59.a. Plato, cuius etiam illi hortuli propinqui memoriam mihi afferũt, &c. de Fin.124.b. Moius qui finitimi ſunt & propinqui his. 2.de Orat. 99. Prouinciæ propinquæ & finitimæ 11. Phil. 314.a. Arctior vero colligatio eſt ſocietas propinquorum 1. Off.79.a. Conſolemur eorũ propinquos, qui, &c. in Ant.264.b, Etſi æquabiliter in Rempub. in priuatos, in longinquos, in propinquos, in alienos, in ſuos irruebat, pro Mil.56.a, Velle bene audire a parentibus, a propinquis, a boni, etiã uiris. 3.de Fin. 87.a, Verbis propinquis abuti. in Orat.50.a, Et ſubeſſe tamen propinquis locis celeriter poſſem, ep.156.b

Propinquitas.

Si pietate propinquitas colitur: qui affinem prodit, impius ſit, neceſſe eſt, pro Quint.13. Maxima eſt in Scapulę celebritas, propinquitas præterea ubi ſis, ne totum diem in villam. At. 12. 252.5.a, Propinquitas loci. 1.de Inu.55.a, Qui eſt cum illo maximis uinculis & propinquitatis & affinitatis cõiunctus, pro Pl. 12.a, Nimis enim imminebat propter propinquitatem Aegina Piræo. 3.Off.60.a, Conceditur profecto eſſe verum, ut bonos boni diligant, adſciſcantque ſibi quaſi propinquitate coniunctos atque natura, de Amic. 46.a. Municipium propinquitate pene finitimum. 13. Phil.134.a. Si amicitiæ, ſi propinquitates, &c. 5. de Fin.121.a.

Propitius.

Quid enim dicam, propitius ſit? eſſe enim propitius poteſt nemini, &c. de N.d.1.87. Fortuna quæ nobis infeſta eſt, fuit aliquãdo propitia, ad Octau.42. Hunc propitiũ ſperant, illum iratum putant 8. Att. 59. In quibus ſupplicationibus homines errore ducuntur, quas dii negligunt, qui, &c. neque propitii cuiquam ſolent eſſe, neque irati, in Piſo. 47 a. Ita deos mihi velim propitios, vt commoueor animo, in Verr.61.b. Huic homini ego fortaſſe, & pauci deos propitios, plerique autem iratos putabũt pro Cæl.32.a.

Propola.

Piſtor domi nullus, nulla cella, panis & vinum a propola atque decupa, in Piſ.53.

Propono.

Propono mihi omnia 6.fam. 14. Id eſt, quaſi impẽdẽtia ob oculos mihi pono. Cum uero mihi propono regnantem Lentulum, in Cat.120. b. Qui cam tibi cauſam belli gerendi proponis, ut Senatum funditus deleas, in Anto.243.b. Quẽ quidem, vos quũ improbis pœnam proponitis, impatibilem facitis 2. de Fin.40. De dolore. De tribus enim quæ propoſui, hoc extremum eſt, in Ant. 212. b. Referri enim decet ad ea quæ propoſui in principio fundamenta iuſtitiæ. Orat.7.b. Illa ſequor quæ paulo ante propoſui, ep.14.b. Si cuipiam nimis infinitum uidetur quod ita propoſui, quacunq; de re, de Ora.90 b, Qui ſingulis diebus ediſcendos faſtos populo propoſuit, pro Mur.22.a, Siquidem ille ipſe ad eundem ſcribens, in publico propoſuit epiſtolam illam, Att.8.153.3.a, Mortẽ omnibus natura propoſuit. 4.Phil.160.a, pro Pl.79.a, Quis unquam eius rei fraudem aut periculum propoſuit edicto, quæ, &c. 3. Ver.75.a, Qui ſibi bona ciuiũ ad prædã propoſuerunt. 4.Phil.158.a, Quod mihi ego extremum propoſueram, cum eſſem de belli genere dicturus, &c. pro Pomp.7.b, epiſt.252.b, Cenſorinus quod propoſuerat, explicans expedite. de Cl.186.b. Legum leges uoce proponam. 2.de Leg.29.a, Comprehende animo, & propone ante oculos deũ. 1.de Nat.d.157.a Quæ alijs tute præcipere ſoles, ea tute tibi ſubiice, atque apud animũ tuum propone. Seruius Cic.4.5.18.a, Hoc igitur tibi propone, amplitudinem animi, &c. 2. Tuſc.107.a, Propone tibi duos reges, idque animo contemplare, quod oculis non potes. pro Deiot.28.a, Et vitã illius ante oculos ueſtros ꝓponite, pro Syl. 180.b, Curio cum tria propoſuiſſet, aut quartum addebat, aut tertium quærebat, de Cl.Ora.184.b, Fidem quum propoſuiſſes uęnalem in prouincia, ualuit apud te is qui pecuniam maiorẽ dedit. 4.Ver.55.a, Ciceroni uelim hoc proponas, ut accommodet, &c. Attic.197.b, Hoc idem fac ante oculos tuos tibi proponas modo, epi.50.b, Digredi ab eo quod propoſueris. 2.de Ora. 171.a, Si ora ipſorum oculis ueſtris propoſueritis. pro Seſt.13.a Et quum huius uobis adoleſcentiam propoſueritis, conſtituite uobis ante oculos huius etiam miſeri ſenectutem, pro Cęl.62.a Proponere ſibi aliquem imitandum, de Ora.117.b, Ad timorẽ aliquid alicui. Cæl.2.15.13.a, Explicare ueſtem, proponere argentum, tabulas ac ſigna propalam collocare. 1.de Orat.78.a Exercitationem, aliquam ſibi proponere. 1.de Or.74 a, Benedicendi finẽ ſibi. 2. Tuſ.5.a, largitiones. Off.2.29. Qui leges ſcribut utilitatem Reip. ſibi proponere debent. de Inu.55.b. Proponere ſibi magna. Off.1.163. Memoriã atq; imaginem alicuius ſibi. de Am.85. Mortem acerbã omnibus. 7. Verr.119.a. Ad uerſus Ennij ſe exercere, aut Gracchi orationẽ ſibi proponere. 1.de Or.75.a Pręmiũ ſibi ꝓponere 3. Off.115. Quod dicturus ſis, ꝓponere, in Or.76.a. Rẽ totã in medio ꝓponere 3. Ver.20.a. Speciẽ, q. ſemper eadẽ eſt intueri, atq; eã ſibi ꝓponere exẽplar, de Vniu 5. Proponere ſpẽ ſuis hoſpitibus ac neceſſariis. 4. Verr. 81. a. Qui leges ſcribũt, vtilitatẽ Reip. ſibi ꝓponere debẽt 1.de Inu.82.a. Lex in publicũ ꝓponitur 2.de L.Agr.28.a. Locus vbi edicta ꝓponũtur

Att.2.36.5.a.Sed mihi in cauſa facili atque explicata perdifficilis Iudices,& lubrica defenſionis ratio proponitur,pro Plan. 3.a. Pluſque proficit, ſi proponitur ſpes vtilitatis futuræ,quam præteriti beneficii commemoratio. 2.de Orat. 114.a. De quo libelli in celeberrimis locis proponuntur, pro Qu. 28.a. Minæ,quæ mihi proponuntur,modice me tangunt. Att.33.b. Quæcunque mihi fortuna proponetur,ſubeatur 4.in Cat.74.a. Cum mors proponeretur.pro Plan.280.b.Scriptæ enim, & datæ ita ſunt,vt proponerentur in publico.Att.7.135.5.a.Proponi oportet quid afferas,& id quare ita ſit oſtendere.2.de Orat. 94.a.Tamen in hac defenſione capitis. C.Rabirii, proponenda ratio videtur eſſe officii mei.pro Rab.90.b.

Propoſitus.

Cum peruenero ad eum exitum, qui mihi fuit propoſitus.in Ant.243.b.Sed eſt hic ordo quaſi propoſitus & editus in altum, vt,&c.5.Verr.81.a. Mea cauſa videbatur perditis ciuibus ad inuidiam eſſe propoſita.pro D.ſua,36.a. Gloria Scipioni propoſita.2.de Fin.92.a.Gratia, gratulatio propoſita eſt omnis in impudenti mendacio.pro Flac.9.a.Quæ libido ſe non proripiet ac proiiciet aut occultatione propoſita,aut impunitate, aut licentia?2.de Fin.117.a.Aut fuga turpis, aut glorioſa mors propoſita.2.de Fin.156.a.Sed iam ſentio me eſſe longius prouectum, quam propoſita ratio poſtularet.de Fin.105.b. Neque mihi in omni vita res tā erit vlla propoſita,quā vt,&c.Lentu.1.9.Propoſita eſt medico ſalus,imperatori victoria.8. Att.26. Quē deſuſcepta cauſa propoſitaque ſententia nulla vis, nullum periculum poſſet depellere. pro Ligar. 16. Vita maximis præmiis propoſita & pene addicta.pro Mil.41.a.Moderatori Reip. beata ciuium vita ꝓpoſita eſt.Att.124.b. Magna Clodio ſpes erat in Milonis morte propoſita.pro Mil.107.b. Omnibus telis fortunæ propoſita vita.ad Titium,li.5.16.3.a.Iis fac vt propoſitū, & paratum auxilium tuū eſſe videatur.de Petit.Conſul.208.b. Tametſi hoc minime latet, quod ita promptum & propoſitum eſt,vt,&c pro Roſc.Am.70.a. Non enim id propoſitum eſt huic epiſtolæ,Meſſalam vt laudem,præſertim ad Brutum.Att.282.b Mihi propoſitum eſt,vt in libertate viuam.Or.14.b. Mihi propoſitum eſt oſtendere omnia. pro Seſt.9.b. Propoſitū nobis eſt hoc loco,neque neceſſarium. de Or.12.a. Omni huic ſermoni propoſitum eſt,vt laborem meum perſpicias. de Cl.Or.177.a. Sed neſcio quo pacto ad præcipiendi rationem delapſa eſt oratio mea,cum id mihi propoſitum non eſſet.Q.fr.243.b. Quòd quū ſit his propoſitum non pertubare animos, ſed placare potius:nec tam,&c. in Or.35.a.Sic omnibus nobis in adminiſtranda Rep.propoſitum eſſe debet cum dignitate otiū.ep.16.b.Tertium eſt propoſitum, vt in beneficentia delectus eſſet dignitatis.Or.10.b.Nondum ad propoſitum mihi finem honoris perueni.pro Dom.169.b. Peruenire ad exitum ſibi propoſitum. 12. Phil.334.a.Serui qui libertatis ſpem propoſitam non habent. pro C.Rab.perduel.reo,10.a.Milo vitam ſuam maximis præmiis propoſitam & pene addictam ſciebat.pro Mil.112.b.Quid nunc putas, tanta abs te mihi mercede propoſita? ad Q.frat.3. 17.11.a. Nulla ſpe propoſita fore leuius aliquando. 1.de Fin. 64.a. Cum ex itinere quodam propoſito, & iam conſtituto reuertiſſet,aquæ admonitus volatu.de Diu.85.b. Quotidianis inſidiis,propoſito ante oculos vitæ periculo.pro Cl.7.a.Res erat non in opinione dubia,ſed in præſentia atque ante oculos propoſito periculo.pro Dom.215. Nunc tamen tanto præmio propoſito.in Somn.Scip.28.a.Cæteris iniuriis, quæ propoſitæ ſunt a Catone,facile,vt ſpero,reſiſtemus.Lentulo,lib.1.5.14.a.Attici nobis propoſiti ſunt ad imitandum. de Opr. 244.b. Selecti e conuentu,aut propoſiti ex negotiatoribus Iudices,nulli.4.Ver. 23.a.Laqueos legum & conditionum ſibi propoſitos eſſe oportere,putandum. pro Clu. 121.a. Quidam propoſitis malorum & bonorum finibus,officium omne peruertunt.1.Off.8.a.

Propoſitum.

Eſt enim propoſitum,colligere eos,qui,&c.de Cl.176.b.Propoſiti vel conſultationis genera duo.Part.33. Maledictio nihil habet propoſiti præter contumeliā.pro Cæl.4.a. Sed vt ad propoſitum redeat oratio.Tuſc.4.4.Ad propoſitum redire.Tuſc.1. 29.Reditus ad propoſitum.3.de Or.112.a. Nos ad propoſitum reuertamur.Tuſc.3.10. Academiæ conſuetudo contra propoſitum diſputandi.de Fato,6.a. Te de æternitate dicentem, aberrare propoſita facile patiebar.1.Tuſc.128.a.Vt declinet a propoſito,deflectatque ſententiam.in Or.76.a.Egredi e propoſito de Cl.Or.41.a.In propoſito permanere.1.Off.157.a. Nulla re deterreri a propoſito poteſt.Brutus Ci.11.4.a. Declinatio breuis a propoſito. de Or. 162.b. Cato grauitatem ſuam perpetua conſtantia roborauit, ſemperque in propoſito ſuſceptoq; conſilio permanſit.Off.23.b.

Propoſitio.

Propoſitioque quid ſis dicturus,&c.3.de Or.112.a. Propoſitio animi.2.de Inu.242.Propoſitio in argumentatione,quid.2. ad Her.61.Vitæ propoſitio & cogitatio.3.Tuſc.68.a. Quid ergo? huiuſne vitæ propoſitio, & cogitatio Thyeſtem leuare poterit? Tuſc.q. 199.b. Cum animi ampla quadam & ſplendida propoſitione.2.de Inu.242.a.

Proportio.

Eius autem particulæ interuallo relicto habebat numerus ad numerum eandem proportionem,comparationemque in extremis,quam habent CCLVI.cum CCLIII.de Vniue.31. Proportione compacta temperatione trium partium.de Vniu.35. Proportione ea conſtructum corpus mundi.de Vniu.15. Vt hoc liceret ſuſpicari, fuiſſe aliquando apud Siculos peræqua proportione cætera.6.Verr.41.Id optime aſſequitur,quæ Græce ἀναλογία,Latine,(audendum eſt enim,quoniam hæc primum a nobis nouantur)comparatio proportiove dici poteſt.de Vniu.17 Qui quum omnes Aſiæ ciuitates proportione in prouincias deſcripſiſſet,&c.pro Flac.25.a. Quemadmodum ignis animæ, ſic anima aquæ, quodque anima aquæ,id aqua terræ proportione reddit.de Vniu.19.

Proprætor.

Quos ex s.c. cum imperio in prouincias Proprætori mitti oporteret.ep. 118.b. Res in Sardinia cum maſtrucatis latrunculis a Proprætore vna cohorte auxiliaria geſta. de Prouinc. Conſul.12.a. Prouinciæ, quas Prætorii Proprætores obtinerent.in Ant. 203.b. Quam multi anni ſunt, quum bella a Proconſulibus & Proprætoribus adminiſtrantur.2. de Diu. 116.a.

Proprius.

Conſuetudo communis vel tua ſolius, & propria. Luccius Cic.5.14.7.a.Sed culpa mea propria eſt.ad Terentiam, lib. 14. 3.2.a.Animæ propria natura atque vis,moueri motu interiore & ſuo.de Som.Scip.32.a.Propria nota veri & certi. Acad.q. ed. 1.lib.2.94.Propria eſt præceptio Stoicorum.1.Off.10.a. Varietas eſt propria Fortunæ,2.de Diu.163.a.Animantium propriū eſt,vt aliquid appetant.1. de Nat. d. 74. Artis maxime propriū eſt creare & gignere.2.de Nat.d.81.a.Hoc eſt epiſtolæ propriū vt is,ad quem ſcribitur,de iis rebus quas ignorat, certior fiat. Q.fr.lib.r.1.56.a.Animū iudicis impellere quocunque res poſtulat,hoc eſt vnum Oratoris maxime propriū.de Cl.Or. 180. a.At id quidem non proprium ſenectutis eſt vitium, ſed commune valetudinis.de Sen.31.a.Tempus agendi fuit mihi magis proprium,quam cæteris.pro Syl.6.a. Et quod nunc communiter in omnibus ſepultis eſt, vt humati dicantur, id erat propriū: tum in iis quos humus iniecta contegeret.de N.d.181.b.Quod autē meum erat proprium,vt,&c.id etiam populo ſe remiſiſſe ſcribit.Cæl.2.37.Ornate dicere proprium ne ſit Oratoris, an id etiam aliquis præterea poſſit.3.de Or.63.a. Proprium cuiuſq;. 7.fam.53.Id eſt, quo fruitur atque vtitur. Præcipuum illum & proprium ſenſum doloris mei,&c.a ſententia dicēda amouebo. de Prouinc.Conſul.1.a.Quare non debes aut propriam fortunam,aut præcipuam poſtulare,aut communem recuſare. Plan. 15.4.a Aut libertatem propriam Romani generis, & nominis recuperemus,aut mortem ſeruituti anteponamus.3.Phil.144. a.Si illud de duobus conſulibus perenne ac proprium manere potuiſſet.Poſtquam.206.b. Quicquid maleficij ſceleris,cædis erit,propriū id Roſciorū eſſe debebit.pro Roſc.Am.73.a Licet iſta ratione dicamus, pila bene & duodecim ſcrupis ludere, proprium eſſe iuris ciuilis.1.de Orat.109.a.Proprium in communi ſigno notari non poteſt. Academ. quæſt.edit.1. lib.2.34. Craſſus ſua quadam propria, non communi oratorum facultate poſſe.1.de Or.24.a.Voluntate propria mea.ad Bru.56. in ep. Brut.Aliunde aſſumpto vti bono,nō proprio,nec ſuo.2. de Or. 23.a. Qui proprio nomine perduellis erat, is hoſtis vocatur. Off.8.b. Nec ſunt vllo in proprio periculo. Torquat.6.1.4.a. Rem aliquam ſuo certo ac proprio vocabulo nominare. pro Cæc.294.b.Proprii loci.2.ad Her.40.Quum Chryſogonus ademerit nobis omnia quæ noſtra erant propria,&c.pro Roſc.Am. 89.a.Vtemur verbis quæ propria ſunt, & certa quaſi vocabula rerum,&c.3.de Or.83.a.Propriorum verborum eſt quidā delectus habendus, atque is aurium quodam iudicio ponderādus, in quo conſuetudo etiam bene loquendi valet plurimum.3.de Or.93.Res veſtras proprias alienari.con.Rul.77.b.Philoſophi qui omnia ſicut propria ſua eſſe,atque a ſe poſſideri volunt, de Or. 103.b.Et nimirum is princeps ex Latinis illa oratorum propria,& quaſi legitima opera tractauit.de Cla. Or.41.a. Prædia propria tradere alicui.pro Roſ.Am.12.a. Propriis enim & ſuis

argumentis & admonitionibus tractanda quæq; res eſt.5.Tuſc. 30.a.Suis .n. certis propriiſq; criminibus accuſabo.3.Ver.29.a.

Proprietas.

Proprietas ſic,In hominem ne ſolū cadat,atq; etiā in belluas ægritudo.in Top.44 a.Definitio genere declaratur & proprietate quadam.Part.233.b.Singularum rerum ſingulas proprietates eſſe.1.Acad.q.103.a.

Proprie.

Altera perſona autem quæ proprie ſingulis eſt attributa. 1. Off.50.a.Quam p.de vnoquoque dixit.2.de Or.32.a.O hominem nequam:quid enim aliud dicam?magis p. nihil poſſum dicere.2.Phil.48.a.Atque illud quidem honeſtum,quod p.vereque dicitur,id in ſapientibus eſt ſolis, nec a virtute nuquam diuellitur. Off.54.b.Ecquid eſt quod tam p.dici poſſit actū eius, qui,&c.1.Phil.13.a.A peregrino enim receſſit, & p.in eo qui arma contra ferret,remanſit.1.Offi.57.a. Promiſcue toto,quā p. parua frui parte malletis.2.de L.Agr.84.a. P.autem in rebus inuenire,in verbis eloqui dicitur.in Part.a. P.vel vniuerſe aliquid mandare.5.Att 4.P.ad te ipſum referetur.5.fam.46. Neq; Senatus publice,neque vllus ordo p.neque ſuis decretis Italia tota ſuſceperat.pro Seſt.29,& 30.Quòd me amas,eſt tibi id cōmune cum multis:quod tu ipſe tam amandus es,id eſt p.tuum. 9.fam.31.Proprie tuum me eſſe tibi perſuadeas. 10.fam. 54.in epiſt.Planc.

Propter.

Qui propter acumen occultiſſima perſpicis.Luceius Tullio, M.F.lib.5.14.5.a.P.tuum in me amorem, Lentulo, lib.1.3.2.a. Eaque ſuſpicio p.eam cauſam fuit,quod,&c. de Cl.Orat.51.a. Habemus hæc omnia:bonorum ſtudium,propter noſtram cauſam:vulgi ac multitudinis,p.magnificentiam munerum.de Cl. Or.51.a. Tironem humanitatem & modeſtiam malo ſaluum, quam vſum meum.Att.7.125.2.a.Aliquid p.perfidiam abiicere,aut propter infirmitatem animi deponere.pro Sext.Roſ.6.a. Quod tamen p.eius ingenii magnitudinem vellent.de Or.105 b.Qui legibus non p.metum paret, ſed quia id ſalutare maxime iudicat.in Parad.41.a.Suſceptum onus aut p.perfidiam abiicere,aut propter imbecillitatem animi deponere.pro Sex.Ro. 20.b Ex ſe & p.ſe experi.2.Fin.133.a.Vnum illud dico, ſi p.partium ſtudium potens erat, Alphenus, potentiſſimus Næuius. pro Quint.12.

Propter,prope.

Etenim propter eſt ſpelunca quædam.6. Ver.65.a. P. ædem Vulcani.4.Verr.106.a.Hic iacet p.illum. de Nat.d.48.b. P.introitum portus.in Verr.252.b.Fluuius Eurotas qui p. Lacedæmonem fluit.2.de Inu.93.a.Duo filii p.patrem cubātes. p Roſ. Am.39.a.Vulcanus tenuit inſulas p.Siciliā, quæ Vulcaniæ appellantur.3.de Nat.75.a. In pratulo p. Platonis ſtatuam conſedimus.de Cl.Ora.12.a.Hic vir clariſſimus, qui p. te ſedet.L. Gellius.in Piſ.80.b.Nam nec caſtra p. anni tempus facere poſſum.Att.8.163.4.a.Fanum eius eſt in agro. p. ipſam viam, qua Aſſoro itur Ennam.6.Verr.86.a.

Propterea.

Hæc propterea ſcripſi,vt,&c.13.fam.90. Atque hæc p. de me dixi,vt mihi Tubero,&c.ignoſceret.pro Lig.5.a. Etſi genus hoc conſolationis miſerum atque acerbum eſt p.quia per quos,&c. Seruius Cic.4.5.2.a.Si notionem veri & falſi, p.quod ea nō poſſunt internoſci, nullam habemus.4.Acad.65.a. Alphenus vtebatur populo ſane ſuo.p.quod iſte caput petere non deſinebat. pro Quint.15.a. Cum eſſem otioſus in Tuſculano, p. quod diſcipulos obuiam miſeram,vt, &c.Pæto,lib.9.18.1.a. Idq; dum cogitat, non minus ſæpe ei venit in mentem poteſtatis, quam æquitatis tuæ i p.quod omnes, &c.pro Quint.3.a.Mandato iudicium eſt conſtitutum non minus turpe, quam furti, p. quod quibus in rebus,&c.pro S.R.36.b.

Propudium.

Propudium illud & portentum.in Ant.259.b.

Propugno.

Non pro ſuo partu ita propugnant,vt vulnera excipiant, nullos impetus,nullos ictus reformident. 5.Tuſc.115.a. Propugnare pro patriis fanis atque delubris. pro Rab. perduel. reo, 22.a.Accerrime propugnare pro ſalute alicuius. Brut. lib. 11. 16.4.a.Qui vero ita ſe armat eloquentia, vt non oppugnare cōmoda patriæ,verum propugnare poſſit,is mihi vir & ſuis & publicis rationibus vtiliſſimus.1.de Inuen.2.a. Teſtatur me pro illorum fama,gloria,memoria propugnandum putare. pro Rab.96.b.

Propugnans.

Fortitudo eſt virtus, propugnans pro æquitate.1. Off.89.

Propugnatio.

Tamen aggrediar ad dicendum, ne mea propugnatio ei potiſſimum defuiſſe videatur. pro Seſt.2. Noſtra propugnatio ac defenſio dignitatis tuæ,&c.ad Lentulum, lib.1.16.Suſcepiſque mihi perpetuam propugnationem pro omnibus ornamentis tuis.5.fam.18.

Propugnator.

Alter fuit propugnator mearum fortunarum,& defenſor aſſiduus,ſumma virtute & pietate C. Piſo gener. Poſt red.in Senatu,33.Propugnator imperii.pro Corn.Balbo.40.Acerrimus propugnator communis libertatis.ad Brut.11.1.a. Propugnator communis libertatis.ad Brut.24.in ep.Brut. Mutius paterni iuris defenſor & quaſi patrimonii propugnator ſui.1.de Or. 126.a.Senatus propugnator.pro Mil.12.a.Propugnator ſtudioſiſſimus.4.Verr.8.a.Non eſt pudoris mei,&c. me propugnatorē monimentorum P.Scipionis,defenſoremque profiteri.6. Verr. 72.a.Claſſis infirma propter dimiſſionem propugnatorum, & remigum.7.Verr.69.a.

Propugnaculum.

Claſſis pulcherrima,Siciliæ propugnaculum,præſidiū prouinciæ.5.Verr.161.a. Eſt in prouincia Gallia Narbo Martius, ſpecula populi Romani,ac propugnaculum, iſtis ipſis nationibus oppoſitum & obiectum.pro Font.276.b.Si prius illud propugnaculum, quo contra omnes meos impetus vſurum ſe putat,ex defenſione eius deiecero.5.Verr.32. a. Nauis conſtrata, & ita magna,vt propugnaculo cæteris poſſit eſſe.7. Verr.71.a. Quid duo propugnacula belli Punici C.& P.Scipiones? Para. 13.Lex Aelia & Fuſia,propugnacula,muriq; tranquillitatis. in Piſ.6.a.Domus vt propugnacula & præſidium habeat, Philotimo dicetis.14.fam.24.Propugnaculis imperii ſociorum fortunas defendere.pro Pomp.10.b.

Propylæum.

Phalereus Demetrius, qui Periclem principem Græciæ vituperat,quod tantam pecuniam in præclara illa propilæa coniecerit.2.Offi.86.

Proquæſtor.

Quum Alexandriæ Proquæſtor eſſem.4 Acad.22.a. M.T. C. C. Caſſio Proquæſ. epiſt.251.b. Codex Aldinus vetuſtior ita habet, C. Caſſio Pro quæſtori. Sed & Proquæſtore aliquos annos,&c.Acad.q.2.b.Cum cui legatus & Proquæſtore fuiſſet, prodiderit.in Ver.68.b.Nam a Dolabella ſtatim Proquæſtore iuſſus eſt eſſe.in Ver.84.& 94 b.

Prora.

In nauigio,latera,carinæ,prora,puppis.3.de Orat.99.a.Mihi prora & puppis,vt in prouerbio Græcorum eſt, fuit a me tui dimittendi,vt rationes meas explicares.ad Tironem,lib.16.33 A prora ad malum,a malo ad puppim. in Ant.b.

Proripio.

Exanguis atque exæſtuans ſe ex curia repēte proripuit, &c. de Aruſp.reſp.1.a.Proripiet ſe libido, ac proiiciet occultatione propoſita.2.de Fin.61.Deinde iubet vndique hominem proripi,vehementiſſimeque verberari.7.Verr.126.a.

Prorogo.

Ipſe enim adſum,niſi quid tu prorogas.Att.216.b.Cæſar paucos tibi ad ſoluendum propter inopiam tuam prorogauit dies, 2.Phil.82.Numerū annorū prouinciis prorogauit.2. Phi.105. Differre bellum,neque ſolum prorogare,ſed etiam concedere victoriam.12.Phil.328.a.Quinquennium prorogare.Att.7.25. Ne prouincia nobis prorogetur,per fortunas,dum ades, prouide.5.Att.4.& 32.Illud pugna & enitere,nequid nobis temporis prorogetur.ad Appium, lib.3.10.11.a. Impetrant a Senatu vt dies ſibi prorogaretur.3.Verr.69 a.Ne quinquennii imperium Cæſari prorogaretur.2.Phil.46.Rogo atque oro,ne patiare quā mihi ad hanc prouincialem moleſtiam temporis prorogari.Curioni,lib.2.6.9.a.Ne pateretur,quantum eſſet in ipſo,prorogari nobis prouincias.ad Att.lib.5.89.1.a. Quod ſi tibi bellum aliquod magnum & periculoſum adminiſtranti prorogatum imperium viderem,tremerem animo,quod, &c.ad Quint. fratr.lib.1.3.

Prorogatio.

Prorogationem Legis Maniliæ flagitaſti. pro Mur.45.a.Ego vero vtar prorogatione diei.13.Att.55.

Prorſus.

Prorſus,ſi,&c.præſtare,&c.de Nat.d.75.b.n.s.1x211.ſatis eſ-

ſe aſ-

ſe affatim prorſus. Att. 16.331.3.a. Si autem id dicis, Mundo nihil eſſe ſapientius, nullo modo p. aſſentior. de Nat. d.a. Verbũ p. nullum intelligo. 2. de Or. 35.a. Gladiatores empti ſunt ad cædem, &c. ita p. pro Syl. 177.b. P. eum libero omni ſuſpicione cupiditatis. ep. 3.b. Venies enim, mihi crede, expectatus: neque ſolum nobis, id eſt tuis, ſed p. omnibus. ad Marcel. lib. 4.10.2.a P. ex his libris non videtur eſſe dobium, quin, &c. Att. 13. 293.1.a. P. hæc diuina mihi videtur vis, &c. 1. Tuſc. 100.a. De ſumma agi p. vehementer & ſeuere volo. Att. 16.339.3.a.

Prorumpo.

Eo prorumpit hominum cupiditas & ſcelus, & audacia, vt, &c. pro Roſc. Am. 7.a. Illa peſtis immanis, importuna Catilinæ prorumpet qua poterit: & iam Pop. Romano minatur: in agros ſuburbanos repente aduolabit. pro Mur. 77.a. Hoc cogitate Iudices, eo prorumpere hominis audaciam, vt hic ante pedes veſtros cædes futuræ ſint. pro Sexto Roſc. 20.b.

Proruptus.

Niſi prorupta audacia, niſi tanta temeritas, vt nõ procul abhorreat ab inſania. pro Roſ. Am. 41.a.

Proſapia.

Proſapia deorum, vt veteri verbo vtamur. de Vniu. 49. Iouis & Iunonis proſapia. de Vniu. 56.a.

Proſcribo.

Quod ſiqui proſcribunt villam bonam, beneque ædificatã, non exiſtimantur feſelliſſe, etiamſi illa nec bona eſt, nec ædificata ratione. Offi. 3.71. Tuſculanum proſcripſi. Att. 55.b. Ille quod nõ placebat, proſcripſit: tu quod placebat, emiſti. 3. Offi. 71. Auctionẽ in Gallia ſe facturũ eſſe proſcripſit. p Quintio. 8. a. & 13. Att. 49. Proſcripſit ſe ſeruaturum. 4. Att. 15. Racilius tabulam proſcripſit, ſe familiam Catonianam venditurũ. Q. frat. a. 19. Si tu ædes proſcribas, tabulam tanquam plagam ponas, domum propter vitia vendas, &c. Offic. 3. 89. Itaque ſeſe ſcriptnrũ aiebat, vt venationem etiam quæ poſtridie ludos Apollinares futura eſt, proſcriberent. Att. 16.333.8.a. Eum non poſſe, quæ proſcripſiſſet, vendere. pro Quin. 3.b. Quæro enim quid ſit aliud proſcribere, Velitis, iubeatis, vt M. Tullius i ciuitate ne ſit, &c. pro D. ſua, 35.a. Conſyderãt. n. quid & quantũ ſit alterius bona proſcribere. p Q. 29.a. Proſcribere diẽ. 3. Ver. 99. Proſcribere legẽ. 7. Ver. 139. Proſcribere vænale. Curius ad Ci. 7.30.1. a. Itaq; Calphornius quũ demolitus eſſet, cognoſſetq; Claudiũ ædes poſtea proſcripſiſſe, &c. 3. Off. 86.a. Vt quid ſi victus eris, pſcribare: ſi viceris, tamen ſeruias. 7. Att. 29. Cũ proſcriberentur homines, atque ex omni regione caperentur ii, qui aduerſarii fuiſſe putabantur. pro Roſc. Am. 19.a. Senatum enim Calend. velle ſe frequentem adeſſe, etiam Formiis proſcribi iuſſit. 9 Att. 66.

Proſcriptus.

Proſcriptus in aliquam diem. 12. Att. 63. Vt primũ Buthrotium agrum proſcriptum vidimus. Att. 16.341.2.a. Lex Cornelia proſcriptum iuuare vetat. 3. Ver. 86.a. Iſte locare incipit nõ proſcripta neque edicta die. 3. Verr. 99. a. Horti quam in diem proſcripti ſint, velim ad me ſcribas. Att. 12.260.1.a. Quinta de proſcriptorum filiis. Att. 2.16.6.a. Poſſeſſiones venales ac proſcriptas hac lege video. 3. de L. Agr. 10.a. Eorum alterius bona proſcripta vidimus. de Pet. Conſ. 5.

Proſcriptio.

Proſcriptio acerbiſſima. pro Clu. 97.a. Non nominatim, ſed generatim proſcriptio eſt informata. Art. 11. 10. Cauete per deos immortales, Iudices, ne noua, & multo crudelior per vos proſcriptio inſtaurata eſſe videatur. Illam priorem, quæ facta eſt in eos qui arma capere potuerunt, tamen Senatus ſuſcipere noluit, &c. pro Roſc. Am. 91. Proſcriptio bonorum. pro Quint. 10.b. Proſcriptio capitis mei. de Prouinc. 37. Quum de capite ciuis & de bonis proſcriptio ferretur. pro Seſtio. 54.a. Quũ caput meæ proſcriptionis recitaretur. Poſt redit. in Senatu. 3.a. Proſcriptionis ſementem fieri. 9. Att. 22. Proſcriptionis miſerrimum nomen illud. pro D. ſua, 33.a. Proſcriptiones locupletum. in Parad. 59.a. Emptiones falſas, proſcriptiones cum muliercula aperta circumſcriptione feciſti. pro Flac. 57.a. Opinor eſſe in lege quam ad diem proſcriptiones venditioneſq; fiant. pro Sext. Roſc. 39.b.

Proſcripturio.

Hoc turpe Cu. noſter biennio ante cogitauit, ita ſullaturit animus eius, & proſcripturit iandiu. 9. Att. 41. in ep. Att.

Proſemino.

Nam cum eſſent plures orti fere a Socrate, pſeminatæ ſunt quaſi familiæ diſſentientes inter ſe. de Or. 3.35.a.

Proſequor.

Deinde impudentia proſequor, ſed idem ſarciam. 13. fa. 63. a. a. Tantus eos honos, memoria, deſyderium proſequitur amicorum. Læl. 22.a. Iſte iratus hominem verbis vehementioribus proſequitur. 4. Verr. 51.a. Accuſator rerum ordinem proſequitur. in Patr. 8.a. Laudo vos Quirites, cum gratiſſimis animis proſequimini nomen clariſſimi adoleſcentis, &c. 4. Phil. 153.a. Populus Rom. maximo clamore, & plauſu Bruti memoriam proſequebatur. in Ant. 225.b. Quid enim eſt quod me retineat, præſertim ſi ſpes ea non eſt, quę nos proficiſcentes proſequebatur? Att. 3.47.3.a. Quemcunque Equitem Romanum in prouincia viderant, beneficiis ac liberalitate proſequebantur. 5. Ver. 78. a. Effrænatos eius furores plauſu etiam ſuo proſequebantur. de Aruſp. reſp. 256.b. Is me in diſceſſu meo non lachrymis ſolum ſuis, ſed animo, corpore, copiis proſequutus eſt. pro Planc. 60.a Eum locum Poſidonius proſequutus eſt. Att. 258.b. Is me proficiſcentem Apameam proſequutus eſt. Att. 93.b. Mirabilis eum virorum bonorum beneuolentia proſequuta eſt. Caſſio, lib. 15 17.7.a. Legio quarta C. Cæſaris exercitum proſequuta eſt. in Ant. 192.b. Poſtremo etiam fortaſſis mater exequias illius funeris proſequuta, mortem ſe filii lugere ſimulaſſet. pro Cl. 159 a. Ipſum egredientem vrbe proſecuti ſumus. 2. in Cat. 25.a. Publicani Domitium cum equis proſequuti ſunt. 2. ad Q. frat. 29. Quod eum linquentem terram eam, quam ſeruauerat, lachrymis, votiſq; omnibus proſequuti ſunt, æterna in laude verſantur. pro Planc. 21.a. Thure, odoribuſque incenſis vſque ad agri fines proſequutas eſſe. 6. Verr. 69. a. Et id non proſequar longius, quam mea fides poſtulabit. pro Roſc. Am. 51.a. Reliquum eſt, vt tuam profectionem amore proſequar, reditum ſpe expectem. ep. 156.b. Vt eũ bona exiſtimatio vſque ad rogum proſequatur. pro Quint. 66.a. Ne ab vltimo repetamus, ne longius proſequamur. ad Her. 3.b. Opportunitatem vero mortis illius beneuolentia potius, quam miſericordia proſequamur. de Cl. Or. 3.a. Date nobis hanc veniam, vt ea quæ ſentitis, de omni genere dicendi ſubtiliter proſequamini. de Or. 93. b. Quæ tã ingratæ literæ reperientur, quæ eorum gloriam non immortalitatis memoria proſequantur? 2. Phil. 53. Honoratorum virorũ laudes in concione memorentur, eaſque etiam ad cantus, ad tibicinem proſequantur. 2. de Leg. 98.a. Cum te proſequerer paludatum. ep. lib. 13.10. Id eſt, comitarer aut deducerem. Cum te Puteolis proſequerer. ep. 42.b. Proſequi aliquem impudentia. 13. fam. 83. Officiis omnibus aliquem. Marcel. 15.10.5.a. officiis paternam amicitiam. 6. fam. 48. in ep. Bithynici. aliquẽ honorificis verbis. Tuſc. 2.52. atque imitari antiquitatem. de Cl. Or. 176.b. Memoriam alicuius plauſu & clamore. 10. Phil. 274. a. Amore profectionem alicuius. Trebonio, lib. 15.21.13.a. Alicuius virtutem grata memoria. 14. Ph. 404.a. Ne hæc difficiliora eſſe ad proſequendum videantur. 3. de Orator. 104.a. Genus orationis fuſum atque tractum proſequendum eſt. de Oratore, 114.b.

Proſpecto, Proſpectus, Vide Proſpicio.

Proſilio.

Vt ſerui repente proſilirent, hominemque comprehenderent. pro Cæl. 49.a. Deinde temere proſilierunt. pro Cæl. 51.a. Quos tu temere proſiluiſſe dicis. pro Cæl. 51.b.

Proſper, & Proſperus.

Deinde eſt hominum generi proſperus & ſalutaris fulgor, qui dicitur Iouis. in Somn. Scip. 15.a. Proſpera, æquabilis, perpetuaque fortuna, ſecundo vitæ ſine vlla offenſione curſu. Poſt red. ad Quirites, 1.a. Ad proſperam aduerſamve fortunam qualis ſis, nihil intereſt. 3. de Nat. d. 129. a. Proſpero flato fortunæ vti. 2. Offi. 26. a. Poſteaque proſperæ res deinceps multæ conſequutæ ſunt. de Cl. Or. 165.b. Ego enim non iam id ago, vt proſperos exitus conſequar. Att. 9.175.2.a.

Proſpere.

Magna dii curant, parua negligunt, magnis autem viris proſpere ſemper omnes res. 2. de Nat. d. 148.a. Sub. eueniunt. Ego vero velim mihi, Tulliæque meę proſpere euenire ea quæ me inſciente facta ſunt a meis. ad Appium, lib. 3.12.4.a. Q. Arrius omni iam fortuna proſpere functus. de Cl. Or. 131.a. Omnia vt ſpero, proſpere ſuccedent. ep. 177.b.

Proſperitas.

Commoditatem, proſperitatemque vitę a diis habemus, virtutem deo acceptam nemo refert. 3. de Nat. d. 125.a. Vt Ariſtoteles, qui virtutis vſum cum vitæ perfectę proſperitate coniunxit. 2. de Fin. 32. a. Improborum proſperitates ſecundęque res redarguunt vim deorum. 3. de Nat. d. 128.a.

Proſpicio.

Vt ſpero, vel potius vt proſpicio. ep. 84. b. Proſpicimus futura. de Aruſp. reſponſ. 58. Diu. 1. 75. & Off. 1. 46. Multa enim, quæ remiſſi & liberi ſunt, futura proſpiciunt. de Senect. 63. a. Tum, inquam, tum vidi, & multo ante proſpexi, quanta tempeſtas excitaretur, quanta impenderet procella Reip. de Aruſp. 244. b. Multo enim ante tanquam ſpecula proſpexi tempeſtatem futuram. Sulpit. 4. 3. 3. a. Sed tamen huic malo Pop. Rom. proſpexit. de Aruſp. reſp. 52. Saluti proſpexit ciuium, qua intelligebat cõtineri ſuam. de Fin. 1. 28. Hoc modo iſte ſibi & ſaluti ſuæ proſpicere didicit. 3. Verr. 112. a. Sed proſpexiſtis, ne qua in vos aliquando inuidia redundaret. pro Domo ſua, 227. b. Proſpicias & conſulas rationibus meis. 3. fam. 4. Vos quod ad famã veſtrã, &c. pertinet, proſpicite atque conſulite. 3. Verr. 14. a. Proſpicite id quod prouidendum eſt. pro Clu. 50. b. Quare Patres Conſcripti, conſulite vobis, proſpicite patriæ. 4. in Cat. 75. a. Eaque ipſa tempeſtate euerſam eſſe Remp. quam XIIII. annis ante proſpexerim. Att. 157. b. Quem tamen ſi excideris, multũ proſpexeris. Trebat. 7. 21. 3. a. Proſpicere aliquid animo. pro Cæl. 41. b. Iam ante animo proſpicere aliquid. pro Quint. 19. a. Proſpicere aliquid multo ante. Diu. 1. 94. Coniectura aliquid proſpicere. pro D. ſua, 9. Vt nos longe proſpicere oporteat futuros caſus Reipubl. Læl. 38. Conſolere filiis ac proſpicere debemos. 4. Ver. 108. a. Inſidias proſpicere. 2. Verr 31. a. Proſpicere mente & animo. 1. Verr. 22. a. Rationibus alicuius quibuſcunque rebus proſpicere & conſulere. ad Appium, lib. 3. 2. 4. a. Quid Oppianicus fecerit cognoſcite, vt illum Maginm intelligatis longe animo proſpexiſſe morientem. pro Cluentio, 35. a. Sed tameo munere ſeruili obtulit ſe ad ferramenta proſpicienda. pro Sylla, 41.

Proſpiciens.

Hæc multo ante proſpiciens, fugiebam ex Italia ad Brut. 106. a. Sapiens ac multum in poſterum proſpiciens vir, pro Mur. 138. b. Sed vt ab homine longe in poſterum proſpiciente futura expecto. epiſt. 2. 15. In poſterum proſpicientes iudices. pro Mur. 54. a.

Proſpectus.

Maris proſpectus. Att. 12. 237. 1. a. In proſpectũ populi producere. 3. in Verr. 85. O præclarum proſpectum? 4. Acad. 142. a Porticus in palatio pulcherrimo proſpectu. pro Do. 89. Quæris, virum magis tumulis proſpectuque, an ambulatione delecter. Att. 227. a.

Proſpecto.

Nauis omnibus, qui eam aſpexerant, proſpectare iam exilium, atque explorare fugam domini videbatur. 7. Verrinarum, 36. a.

Proſterno.

Hircius hoſtes proſtrauit fudit, occidit. 14. Phil. 402. Mulier perfregit ac proſtrauit omnia cupiditate ac furore. pro Clu. 11 Ille ſe ad meos pedes proſtrauit lachrymans. 2 Phil. 62. Sic te ipſe abiicies atque proſternes, vt nihil inter te atque inter quadrupedem aliquam putes intereſſe. in Parad. 16. Præcipitantem igitur impellamus, & perditum proſternamus. pro Clu. 55. b. Puſillorum ac maleuolorum obtrectationes, & inuidias proſternere atque obterere. 5. fam. 22. in ep. Vatinii. Proſternere ſe & ſupplicare alicui. pro Planc. 269. b.

Proſtratus.

Proſtratus ad pedes. pro Lig. 139. b. Quanto tandem illum mœrore afflictum eſſe & profligatum putatis? iacet ille nunc proſtratus Quirites, & ſe perculſum atque abiectum eſſe ſentit. 2. in Cat. 26. Virtus afflicta & proſtrata maxime luctuoſa eſt 2. de Or. 217. Affectam & proſtratam Rempublicam extuliſti. ad Octauium, 7. Proſtratæ afflictæque religiones. 2. de Leg. 41.

Proſum.

Qui nec ſibi, nec alteri proſunt, vt dicitur. Offi. 40. b. Multi profuerunt, cum obeſſe vellent: & cum prodeſſe, obfuerunt. 3. de Nat. d. 51. Id quod prodeſſet (Græci ὠφέλημα vocant) definit Diogenes, motum ... ilatum e natura abſoluta. de Fin. 3. 27. Pudor qui non ... non obeſſet eius orationi, ſed etiam probitatis commendatione prodeſſet. de Or 95. b. Nobile & illuſtre apud omnes nomen tuæ ciuitatis profuiſſet. 7. Verr. 130 Metuo ne artificiũ tuum tibi parũ profit. Trebatio, lib. 7. 13. 4. a. Vt plurimis proſimus enitimur. 4. Academic. 13. a. Sin a me eſt alienior, nihil tibi literæ meæ proderunt. Caninio, libro 2. 16. 15. a.

Protego.

Ego iacentem & ſpoliatum defendo & protego. pro Syl. 37. a. Cùm Africanus in acie M. Halienum ſcuto protexit. Tuſc. 1. 439. Ex quo in tectum eius ędis qui protexiſſet, aqua deflueret, id tibi ius videri. in Top. 11.

Protectus.

Aliquem protectum in acie hoſtiũ manibus eripi. pro Plan. 274. b. Quid ſapientia? cautioribus vtitur conſiliis, in poſterũ prouidet, eſt omni ratione protectior. 13. Phil. 346. a.

Protendo.

Comitia tamen, quum ex his pendes, quantum facere poſſumus, &c. in Ian. menſem protendimus. epiſt. lib. 10. 26. 8. a Vetus codex legit protrudimus. Nec periculorum metu quæ victoribus illis protendebantur, exercitum diminuere volui. epiſtol. 164. b.

Protero.

Proteri & conculcari. ad Her. 40. b. Sin illi ipſi domi proterendum eſſe & conculcandum putauerunt, deſinant, &c. pro Flac. 43. a.

Proteruus.

Si vidua libere, proterua petulãter, &c. viueret: &c. pro Cęl. 30. a. Et non audet cuiquam aut dicto proteruo, aut facto nocere. 2. de Fin. 78. a. Alii audaces, proterui, iidem intemperantes & ignaui. 1. de Fin. 92. a. Proterui homines aut molles. 5. de Finib. 62. a.

Proteruitas.

De corruptelis, de adulteriis, de proteruitate, de ſumptibus, immenſa oratio eſt. pro Cæl. 21. a.

Protinus.

Illum arbitrantur protinus patris in Siciliam. Att. 182. b. Cęſarisne tabellarius, vt is ad te protinus mittat, &c. Q. frat. 327. b. Principium eſt oratio perſpicue & protinus perficiens auditorem attentum. 1. de Inu. 30. a. Rogo te vt Romam protinus pergas. Q. fr. 1. 3. 6. a. Tum ei deus præcepit, vt pergeret protinus: quid retro fieret, ne laboraret. 1. de Diu. 89. a.

Protraho.

Quis reum damnare audeat, vt ipſe ad operas mercenarias ſtatim protrahatur? 1. Phil. 16. Hinc in conuiuium Sextum Cominium protrahi iuſſit. 6. Verr. 20. a. Cuiuſuis ſtudium protrahi poteſt in medium tali notatione. 4. ad Her. 234.

Protrudo.

Vt igitur, inquit, qui protruſit cylindrum, dedit ei principiũ motionis, volubilitatem non dedit: ſic, &c. Fat. 32

Proueho.

Quamobrem vitam ſuam, &c. nunquam in periculũ ſine præſidio & ſine cuſtodia prouehebat. pro Mil. 42. Veſtra in me attente audiendo benignitas prouexit orationem meam. pro D. ſua, 26. Sulpitium longius quam voluit, popularis aura prouexit. de Aruſp. reſp. 40. a. Ex quo te tua virtus prouexiſſet? ecquo genus? 13. philip. 362. a. Sed prouehor amore, non enim id propoſitum eſt huic epiſtulæ. ad Brut. 33. In altumque prouehitur imprudens. Tuſc. 4. 32. Nauis in portum prouehitur. de Inu. 61. b. Quum proſpero ſtatu eius vtimur, ad exitus prouehimur optatos: & quum reflant, affligimur. 2. Offi 26. a. De fortuna. Atque etiam homines agreſtes inani ſpe ad aquas vſque Puteolanas prouehuntur. 8. Phil. 140. a. Ignoſcetis autem: nam ſtudio ruſticarum rerum prouectus ſum, & ſenectus eſt natura loquacior. de Sen. 50. a. Poſteaquam paulum prouecta claſſis eſt, & Pachynum quinto die denique appulſa eſt. 7. Verr. 69. a. Paulo longius oratio mea prouecta eſt. pro Roſc. Com. 18. a. Vſq; ad extremum ſpiritum prouecta eſt prudentia. de Sen. 25. a. Sed iã ſentio me eſſe longius prouectum, quam propoſita ratio poſtulaset. de Fin. 3. 58. Si longius in amicitiam prouecti eſſent, ſi amorem ad adoleſcentiam perduxiſſent. Læl. 33.

Prouectus.

Prouectus ſubito atq; delapſus in flumen, nuſquã apparuiſſes, &c. 1. de Din. 103. a. Nec ita multũ prouectus reiectus ſum in Aot. 154. b. C. Licinius iiſdẽ temporibus fere, ſed longe ętate prouectus, habitus eſt ſane luculentus patronus. de Cl. Or. 66. a. Ex his igitur (beſtiolis) hora octaua quę mortua eſt, prouecta ætate mortua eſt: quæ vero occidente ſole, decrepita, &c. 1. Tuſcul. 151. a. Equidem ex his etiam fructum capio laboris mei, qui iam ætate prouecti in noſtris libris acquieſcunt. 2. de Diu. 8. a. Non admodum grandis natu, ſed tamen ætate prouectior. Cather. 9

Prouenio.

Proueniebant oratores noui, ſtulti, &c. de Senect. 20. a. Nec quid prouenturum ſit prouident. 1. de Fin. 73. a.

Prouerbium.

An verum eſt hoc contritum vetuſtate prouerbium, Qui cum in tenebris mices? de Finib.2.44. Illud vetus laudatumque prouerbium quod monet. de Senectute,85.b, Ex quo illud, Summum ius, ſumma iniuria, factum eſt iam tritum prouerbium. Offic.7.b, Prouerbium tritum ſermone. Offic.1.49. Ruſtici a quibus natum eſt id, quod iam tritum eſt vetuſtate prouerbium,&c. Offic.3.102. Sed veteris prouerbii admonitu, viuorum memini.5.de Finib.6.a, Omnino meminiſſe debemus id quod a noſtris hominibus ſępiſſime vſurpatum eſt, iamque in prouerbii conſuetudinem venit, Largitionem fundum non habere.2.Offic. 79. Illud ita peruulgatum eſt, vt iam prouerbij locum obtineat, Hominem frugi omnia recte facere. Tuſc.216.b, Illud tamen verum, quod in hoc Planco prouerbij loco dici ſolet, Perire eum non poſſe, niſi ei crura fracta eſſent. 13. Philip.365. Græcorum prouerbio eſt, Amicorum omnia eſſe communia. Offic.11.b, Quod eſt Græcis hominibus in prouerbio.3.Verr.36. Sed vt in prouerbio eſt, Scopas mihi videtur diſſoluere. Orat. 220.b, Videſne vt in prouerbio ſit, Ouorum inter ſe ſimilitudo? 4. Academic. quæſt. 105.a, In communi prouerbio verſari.3.Ver. 85. Pares enim cum paribus, veteri prouerbio facillime congregantur. de Senect.7. Præpoſteris enim vtimur conſiliis, & acta agimus, quæ vetamur veteri prouerbio. de Amic.71. Culpa enim illa, bis ad eundem, vulgari reprehenſa prouerbio eſt. epiſtol.155.b, Vt prouerbia nonnulla veriora ſint, quam veſtra dogmata, vulgo enim dicitur, Iucundi acti labores. de Fin.86.b, Iſtius iniquitas tum in ore vulgi & in communibus prouerbiis verſabatur. in Verr.101.b,

Prouideo.

Actum eſt de te, niſi prouides. Pæto, lib.9.18.8.a, Animus ſeparatus a corpore, meminit præteritorum, præſentia cernit, futura prouidet. de Diuin.93.b, Prouidentia, quæ πρόνοια Græce dicitur, hæc potiſſimum prouidet, & in his maxime eſt occupata, primum vt, &c. de Natur deor.37.b. Medicus morbum ingraueſcentem ratione prouidet, inſidias imperator, tempeſtates gubernator &c.2.de Diuinta. 123.a, Circunſpicite omnes procellas, quæ impendent, niſi prouidetis. in Catil.118.b, Nec quid prouenturum ſit, prouident. de Finib.1. 37. Occæcati cupiditate non prouident. lib.1. de Finib. 26. Iam ſocii ne ſpoliarentur, fide ac officiis prouiderunt. 7.Verrinarum, 99.a, Sed, ne accidat, prouidebo.1.Tuſc.122.a, Quæ vt quam rectiſſime agantur, omni cura prouidebo. epiſtol.3.b, Omnibus rebus cura & prouide, ne, &c. Attic.11.211.4.a, Prouide aliquid coniectura. Attic.1.b, Prouide etiam ne vni tibi iſtam ſententiam minime liceat defendere. Academ. quæſt. ed. 1.lib.2.57. Huic loco per deos immortales, Iudices conſulite & prouidete.2.Verr.27.a, Prouidento augures diuorum iras. 2.de Legib.18. Quis non ex iniuria, quæ tibi eſſet facta, ſibi prouideret?3.Verrin.60 a, Tum demum animis ſaluti veſtræ prouideretis, quum oculis maleficium ipſum videretis. in Cat. 50.a, Nam qua inuidia C. Iunius conflagrarat, ea, niſi prouidiſſes, tibi ipſi tum pereundum fuiſſet.3. Verrin. 112.a, Quod opus erit prouideas atque adminiſtres. epiſtol. 239.b, Quod & præterita teneat, & futura prouideat.1.Tuſcul.103.a, Diu. 1.58.& 2.97. Demus ſcutellam dulciculæ potionis, aliquid prouideamus & cibi.3. Tuſcul.79.a, Geometræ prouideant. Academ.quæſt.edit.1.lib.2. 107. Quæ propterea prouiderim prætereo. epiſt.83.b. Vigilare, prouidere. epiſt.88.b, Prouidere alicui contra aliquem. pro Cæl.16.a, Prouidere ante, & præcauere. pro Planc.270.b, Conſilio prouidere. Plancus ad Cic. 10.4.6.a, Prouidere exitus. ad Torquatum, lib.6.10. Eſt boni Conſulis non ſolum videre quid agatur, verunetiam prouidere quid futurum ſit. pro Mur.4.a, Prouidere & futura proſpicere. ep.22.b, In poſterum quã longiſſime prouidere.7. Phil.229. 3.de Leg.63.a, Prouidiſſe tantum in poſterũ maiores.3.de Leg. 38. Multo ante prouidere aliquod malum. ep.45.b, Ante occupatur animus ab iracundia, quam prouidere ratio potuit, ne occuparetur. Q.fr.1.1.58.a, Ex aliorum euentibus, rationibus ſuis prouidere ad Her.4.154.a. Conſulere omnibus, mederi incommodis hominum, prouidere ſaluti. Quin.fr.1.1.46.a, Quæ ſunt in fortuna, temporibus regentur, & conſiliis noſtris prouidebuntur.6.fam.37. A deis hominum vitæ conſuli ac prouideri & proſpici. de Natur.d.1.b. Ne prouincia nobis prorogetur per fortunas, dum ades, quicquid prouideri poteſt, prouide. Att.5. 98.1.a, Cætera, quæ conſilio prouideri poterunt, cauebuntur. Att.10.207.3.a. Ego enim, quæ prouideri poterunt, non fallar in iis.11.fam.35. Nunc venio ad atrociſſimam ſuſpicionem tuã, quę non tibi ipſi magis, quam nobis omnibus prouidenda eſt. pro Marcel.134.b. Eſt etiam de Brunduſio prouidendũ. in Ant. 236.b. Qua de re vobis magnopere prouidendum eſt. in Verr. 114.b. Proſpice id quod prouidendum eſt. pro Clu.50. Si deus iſta viſa nobis prouidendi cauſa dat. de Diuin. 134.b. Celeritas in conficiendo, conſilium in prouidendo. pro Lege Manil. 20. a.

Prouiſum eſt.

A me ita præcautum & prouiſum eſt. Att.22.b. Nihil vel vrbi ſatis eſſe præſidii, conſultum & prouiſum eſt. in Cat. 110.b. Et vt eſſet a me (tute ſcis) multo ante prouiſum. Attic.119.b Prouiſum eſt rationibus multis, ne nocere poſſit Verri.2.Ver. 17.a. Si rationibus meis a te prouiſum eſſe intellexero. epiſtol. 31.b. Sane multum in eo Reipubl. prouiſum eſt. Attic.1.16.2.a. Si qua conabuntur agere, ſatis prouiſum eſt. epiſt.4.b. Quum videtur præcaueri potuiſſe, ſi prouiſum eſſet.3. Tuſcul. q.89.a. Faciliuſque intelligitur a diis immortalibus hominibus eſſe prouiſum; ſi, &c.2.de Nat.d.201.a.

Prouiſus.

Mea quidem ratio cum in præteritis eſt rebus cognita, tum in reliquis explorata atque prouiſa eſt.3.Verr.10.a, Cui vitiendi via conſyderata atque prouiſa eſt. in Parad.42.a, Quæ timebatis ea ne acciderent, conſilio meo ac ratione prouiſa ſunt. con.Rul.87.b. Siue illa ante prouiſa expectata ſint, ſiue inueterauerint. Tuſc.197.b. Cur fierent prouiſa leuiora?3. Tuſc.57.a, Præſidia ſunt in multos annos prouiſa. Att.241.b. Quocirca vereor committere, vt non bene prouiſa & diligenter explorata principia ponantur. de Leg.163.b.

Prouiſio.

Prouiſio animi & præparatio multum poteſt ad minuendũ dolorem. Tuſc.3.27. Poſteri temporis prouiſio. in Part. 37. a, Omnino horum vitiorum atque incommodorum ſumma cautio eſt, atque vna prouiſio, ne nimis cito diligere incipiamus. de Amicor.67. Nunquid ergo in his rebus eſt quod prouiſione aut promotione mentis, magis quam natura ipſa ſentiamus? 2.de Diuin. 6. Vitium longa animi prouiſione fugiendum. in Orat.110.a.

Prouidens.

Gręcia longe prouidens. in Ant.177.b. Quod quidem ego a principio ita me malle dixerã, hoc ipſum prouidẽs dialecticas captiones, &c. de Fin.66.b. Homo valde eſt acutus & multũ prouidens. Cæc.lib.6.6.21.a. Iſte in tabellas refert: obſignat ſignis amicorũ prouidens homo.7.Ver.80.a. Prouidentes rerum maximarũ dii.2.de Nat.d.56. Nobis vigilantibus & multum in poſterũ prouidentibus. in Ant.190.b. con.Rul.84.b. Id.n. mihi & ad breuitatẽ eſt aptius, & ad reliquas res prouidentius.3.fam. 1

Prouidenter.

Ratio de prouidentia deorum ab illis ſanctiſſime & prouidentiſſime conſtituta eſt.3.de Nat.d.137.a.

Prouidentia.

Prouidentia eſt, per quã futurũ aliquid videtur, ante quã factũ ſit.2.de Inu.240. Talis igitur mens mundi quũ ſit, ob eãque cauſam vel prudentia, vel prouidentia appellari recte poſſit, Græce enim πρόνοια dicitur: hæc potiſſimum prouidet, & in his maxime eſt occupata. de Nat.d.lib.2.83. Id enim ſapientis eſt, prouidere: ex quo ſapientia appellata eſt prouidentia.2. Matrix rerũ ex qua & in qua omnia ſint, fictrix & moderatrix diuina prouidẽtia.3.de Na.d.133.a. Anus fatidica Stoicorũ πρόνοια, quã Latine licet ꝓuidentiã dicere. de Nat.d.1.27.a. Diuinã prouidentiã quocunq; ſe moueat, efficere poſſe quicquid velit. de Nat.d.78.b. Eſſe deos, & eorũ prouidẽtia mundũ adminiſtrari, eoſdẽq; conſulere rebus humanis, nec ſolũ vniuerſis, ſed etiam ſingulis.1.de Diu.191.a. P. diuina cõſtitutus mundus, animal intelligẽs. de Vniu.11. Tu me cura tua & ꝓuidẽtia iuua. At.151.b

Prouidus.

Is parũ cautus prouiduſq; eſt. ꝓ Sex.Roſ.38. Orator prudẽs & prouidus. in Part.9.a. Mẽs prouida rerũ futurarũ.2.de Diuin. 176.a. Prouida ſolerſq; natura.2.de Nat.d.193.a. Natura conſultrix & prouida vtilitatum, opportunitatumque omnium. 2. de Nat.d.82.a. Homo animal prouidum, ſagax, multiplex, acutum, &c.1.de Leg.32. a. Afflatus ex terra mentem ita mouens, vt eam prouidam rerum futurarum efficiat. de Diu.133.b. Homines cauti prouidique. pro Roſc.Am.69.a.

Prouincia.

Sicilia princeps ſe ad amicitiam fidemque Populi Romani applicuit: prima omnium, id quod ornamentum imperii eſt, prouincia eſt appellata.4. Verrinum. 2. a. Prouinciæ

Galliæ M. Fonteius præfuit. pro Font. 267. b. In prouinciæ oculis. 1. ad Quint. frat. 6. Ea eſt natura & regio prouinciæ tuæ. epiſt. 7. b, Prouinciæ tempus. 2. famil. 16 Præeſſe alicui prouinciæ. pro Fonteio, 2. a. Academic. quæſt. editio. 1. lib. 2. 1. Prouinciam adminiſtrare. 10. famil 4. Illam ſibi ab iſto prouinciam datam. 6. Verr. 45. a, Defendo prouinciam deponere. 2. Att. 3. & 5 famil. 4. Ego prouinciam Galliam Senatus autho ritate. &c. in concione depoſui. in Piſ. 3. a. P. Lentulus prouinciam, quam & authoritate Senatus & ſorte habebat, interpoſita religione depoſuit. in Piſ. 39. 3. famil. 4. 5. Verr. 1 8n. Is illam ſibi officioſam prouinciam depopoſcit, vt prima loce Conſulem ſalutatum veniret. pro Sylla, 39. a, Vides ex s. c. prouinciam eſſe habendam. epiſt. 3 1. b, Bellum in prouinciam Syriam illatum. epiſt. 2 4 1. b, Cum prouinciam Aſiam conſulari imperio obtineres. pro Flacco, 162. b, Prouinciam prætermittere. 5. fam. 3. Deinde qui eam prouinciam ſuſceperint, vt in balneas contruderentur. pro Cęl. 5 0. a, Prouinciã tueri. 7. in Verr. 3 1. pro, munus obire. Quum aliquantum ex prouincia atque ex imperio laudis acceſſerit. Lent. lib. 1. 7. 30. a, Ex conſulari prouincia facere prætoriam. de Prouinc. 72. b, Quas res geſſiſti in imperio, exercitu, prouincia conſulari. in Piſ. 87. b, In eiuſ modi regione atque prouincia, quæ mari cincta eſſet. pro Flac. 151. b, Prouinciæ ſunt ſine imperio. 7. Att. 28. Prouinciæ conquaſſatæ. 4. famil. 18. in epiſt. Seru. Sulpit. Prouinciæ prætoriç octo. 8. famil. 23. C. Cæſar legem tulit, ne pretoriç prouinciç pluſquam annum, conſulares pluſquam biennium obtinerentur. in Anto. 156. b. 1. Philip. 14. Prouinciarum mercatores. 1. famil. 39. Hoc erit quaſi prouincias atomis dare, quæ rectæ, quę obliquę ferantur. 1. de Finib. 15. a, Vt Prętores prouincias annuas habeant. de Prouinc. Conſul. 14. a, Lucius Sylla omnes Aſiæ ciuitates proportione in prouincias deſcripſit. pro Flac. 25. In prouincias ſortito mitti. 8. famil 23, 24. in epiſtol. Cęl. Prouincias alicui prorogare. 5. Att. 4. Tu prouincias conſulares, quas C. Gracchus conſtitui per Senatum decreta lege ſanxit: eas lege Sempronia per Senatum decretas reſcidiſti? pro Domo ſua, 19. a, Referebatur de prouinciis Quęſtorum ac de ornandis prętoribus. Quint. frat. 307. b. 4. Att. 53.

Prouincialis.

Prouincialis abſtinentia. pro Seſt. 5. Prouincialis vel vrbana adminiſtratio. 1. ad Quint. frat. 32. Prouincialis integritas. pro Seſt. 10. Moleſtia prouincialis. Curioni, lib. 2. 6. 9. a. In qua ſcientia pręſertim prouincialis ratio expedita eſt. ad Quint. fr. lib. 1. 1. 30. a, Prouinciale officium. 5. famil. 55. Id eſt, quod in prouincia pręſtitiſti. Rogo atque oro te, ne patiaris mihi quicquam ad hanc prouincialem moleſtiam temporis prorogari. 2. famil. 13. Prouinciales aditus. 6. Attic. 25. Viri prouinciales. ad Quint. frat. 1. 1. 2 1. a, Hoſpitia prouincialia. 4. in Catil. 94. a, Negotia prouincialia. Attic 2. 16. 1 9. a, Ornamenta prouincialia. Poſt redit. in Senatu, 31. a, Ad prouinciales amicos olim ſolebant, qui Romę erant, de Repub. ſcribere. 15. fam. 50. 1. ad Quint. frat. 11.

Prouoco.

Quam recte decretum ſit, tu iudicabis, ne ad Catonem quidem prouocabo. Att. 6. 1 1 1. 16. a. Quę cum dixiſſem, magis vt illum prouocarem, quam vt ipſe loquerer. lib. 1. de Finib. 20. Si quando illa dicet, Phędriam intromittamus comeſſatum tu Pamphilam cantatum prouocemus. Lent. lib. 1. 9. 73. a, Lex, vt de maieſtate damnati ad populũ prouocent, ſi velint. 1. Phil. 15. a, Quum alter ad Senatum prouocaſſet, alter vero appellaſſet Tribunos. a, Prouocare ad pugnam. Tuſcul. 4. 38. Hęc tu quum per me acta meminiſſes, niſi illis, quos videmus, gladiis confideres, maledictis me prouocare auſus eſſes? 2. Philip. 63. a, Ego enim reſpondere facilius poſſum, quam prouocare. 1a. fa. 46. Prouocabimur aliqua gloria iuſta & merita. 12. fam. 30. in epiſt. Lent. Reſpondere in amore iis a quibus prouocere. Brut. 1. 2. a. Iudicia, vt eſſet populi poteſtas, ad quam prouocaretur. 3. de Leg. 40. a. Neque iam prouocari in integrum poteſt. Brut. Cic. 16. 15. a, Prouocari iniuriis alicuius. pro Pom. 6. b.

Prouocatus.

Nam quum te ſemper amaui, primum tuo ſtudio, poſt etiam beneficio prouocatus. Att. 14. 3 1 1. 1. a. Quidnam beneficio prouocati facere debemus? 1. Offic. 72. a, Quanquam a te ipſo id quidem facio, prouocatus gratiſſimo mihi libro, &c. 1. de Fin. 7. Prouocatus cum Gallo depugnauit. 2. de Fin. 1 16. a, Tuis literis amantiſſimis ſum prouocatus. a, Qui mecum ſępe non ſolum a me prouocatus, ſed etiam ſua ſponte de te communicare ſolet. Lent. lib. 1. 7. 8. a, Quanto vos ſtudio conuenit iniuriis prouocatos, ſociorum ſalutem vna cum imperii veſtri dignitate defendere? pro L. Man. 9. a.

Prouocatio.

Quibus eſt prouocatio datur, nonne acta Cęſaris reſcindentur? 1. Philip. 17. a. Prouocatio a magiſtratibus eſto, a magiſtratibus ad poteſtates maiores, vel populum. 3. de Leg. 4, & 5. Prouocatio ne eſto militię ab eo qui imperabit, quodq; is qui bellum gerat, imperaſſit, ius ratumque eſto. 3. de Leg. 5. Prouocatio patrona illa ciuitatis ac vindex libertatis Pop. Rom. dari ſine nobilium diſſenſione non potuit. 2. de Orat. 108. Orbis terrarum cognitionem ſine conſilio, pœnam ſine prouocatione, animaduerſionem ſine auxilio dari cuipiam. 2. de L. Agr. 44 a. Quid turpius, quam ſine prouocatione ſenator? quam legatus ſine mandatis? 3. de Leg. 26. a, Commemorant reliquos qui leges populares de prouocationibus tulerunt. 4. Acade. 26. a. Tuſcul. 4. 1. a,

Prouocator.

Quum vero ne de venalibus quidem homines electos, ſed ex ergaſtulis emptos, nominibus gladiatoriis ornarit, & ſortito alios Samnites, alios prouocatores fecerit, &c. pro Seſtio, 117. a.

Prout.

Prout Thermitani hominis facultates ferebant. 4. Verr. 58. a, Prout haberi liceret, ſi anno ſuperiore Quæſtor fuiſſet. 1. Phil. 197. a, Tuas literas, prout res poſtulat, expecto. 11. Att. 1 2.

Proxime, Proximo, Proximus,

Vide poſt Prope.

Prudens.

Gnarus & prudens impendentium malorum. pro Seſt. 2. a, Prudens ad cogitandum. 12. Attic. 47. Ad conſilia prudens. pro Font. 28. a, Prudens & ſciens ad interitum ruebam. pro Macel. 8. a, Vt in fabulis Amphiaraus, ſic ego & prudens, & ſciens ad peſtem ante oculos poſitam ſum profectus. 6. famil. 21. L. Torquatus elegans in dicendo, in exiſtimando admodum prudens. de Cl. Orat. 129. a. L. Acilius, quia prudens eſſe in iure ciuili putabatur. de Amic. 5. a, Homo prudens & grauis. de Orat. 88. b, Orator prudens & prouidus. Part. 2 31. b, Deinde rerump. adminiſtratio, aut adminiſtrandi, ſciendique prudens, tẽperata, fortis, & iuſta ratio. 5. de Fin. 104. a. Vir natura peracutus, & prudens. Or. 1 98. b, Nec te ſciens prudenſque eo demittas, vnde exitum vides nullum eſſe. Attic. 10. 201. 6. a, Quis prudentem, &, vt ita dicam, cautum non ex ipſius habitu, ſed ex aliqua re externa iudicet? de Leg. 165. b. Prudentium conſilia. de Or. 88. b, Quos prudentes poſſumus dicere. Diu. 1. 94. Id eſt, prouidentes. Beluarum nulla prudentior elephanto. de Natur. d. 1. 69, Quis P. Octauio ingenio prudẽtior? iure peritior? pro Clu. 86. a, Vt enim quiſque maxime perſpicit, quid in quaque veriſſimũ ſit, quique & acutiſſime & celerrime poteſt videre, & explicare rationem, is prudentiſſimus & ſapientiſſimus rite haberi ſolet. Offic. 1. 25. Omnes fere Stoici prudentiſſimi in diſſerendo. de Cl. Or. 61. a, Prudentiſſimos etiam & callidiſſimos viros multa fefellerunt. 10. Att. 24.

Prudentia.

Vt medicina valetudinis, ſic viuẽdi ars eſt prudentia. de Fin. 5. 1 4. Temeritas eſt florentis ętatis, prudẽtia ſenectutis. Cat. 19. Prudentia eſt calliditas, quę ratione quadã poteſt delectũ habere bonorum & malorum. 3. ad Her. 94. Prudentia eſt rerũ bonarũ & malarũ & vtrarumq; ſciẽtia. 2. de Inu. 240. Prudentia, quã Gręci φρόνησιν dicunt, eſt rerum expetendarũ fugiendarumque ſcientia. Off. 1. 2 13. Prudentia, multarũ rerum memoria, & vſus complurium negotiorum. ad Her. 16. b. Prudentia, eſt ſcientia opportunitatis idoneorũ ad agendũ temporũ. Off. 29. b. Prudentiane eſt, ſine qua ne intelligi quidem vlla virtus poteſt? Tuſ. a. 2 8 Prudentia in ſuis rebus, domeſtica: in publicis, ciuilis appellatur. Par. 40. Cum homo exacuerit illã ingenii aciẽ ad bona deligenda, & reiicienda contraria, quę virtus ea prouidẽdo eſt appellata prudentia. 1. de Leg. 46. Prudentia conſtat ex ſciẽtia rerũ bonarũ & malarũ, & nec bonarũ, nec malarũ. de Nat. d. 67. b, Prudẽtia indiſerta loquaci ſtultitię pręſtat. 3 de Or. 79. P. ſine iuſtitia nihil valet ad faciendã fidẽ. Off. 2. 48. Omnibus artibus volumus attributam eſſe eã, quę communis appellatur prudentia, quã omnes, qui cuiq; artificio pręſunt, debẽt habere. de Fin. 4. 73. & 5. 124. a. P. in delectu bonorũ & malorum collocata eſt. Off. 3. 93. de Finib. 5. 62. P. in iudicando. 10. Phil. 277. a. P. ſenilis. Diu. 39. Vulgaris prudentia. 2. de Or. 72. a, Sẽper oratorũ eloquẽtię moderatrix fuit auditorũ prudentia. Or. 13. P. iur. ciuil. 2. de Or. 81. a, Memoria prateritorũ, futurorũ prudentia, ioca res, &c. de Sen. 71. Phy. eſt iſta prudẽtia. de Di. 1 10. b. Ratio atq;

pruden-

prudentia Reipub.gerendæ.de Diuin.85.b.Prudentiæ quaſi materia,quam tractet,& in qua verſetur, ſubiecta eſt veritas.Offic.1.25.Prudentiæ munus proprium eſt,indagatio atque inuentio veri. Offic.1.25.Prudentiæ poſſeſſio oratoris eſt. 3.de Orat.67.Prudentiæ ratio in quibus rebus quæritur. 1. de Inuent. 57. Hoc ſentire, prudentiæ eſt:facere,fortitudinis.pro Seſt.75.2, Ne ſcenici plus,quam nos, videantur habere prudentiæ. Offic.33.b.Exercitatio intelligendi prudentiam acuit.1.de Orat.45 Si exiſtimabimur adepti coniunctam cum iuſtitia prudentiam. Offic.39.b,Quam is prudentiam appellarit, ineptam & garrulam & odioſam ſcientiam eſſe dicemus. ad Heren. 17.b, Prudentiam mihi in conſilio defuiſſe.10.famil.35.in epiſtol. Plan. Prudentiam communem omnes, qui cuique artificio præſunt, debent habere.de Finibus 4.73. Prudentiam imitatur malitia. Partit.43.Si neque prudentiam eius impedias confuſione partium. Partit.232.b, In prudentiam pertinere. 2.de Orator.4, Adeon' ego non proſpexeram prudentiam literarum tuarum? Attic.6.120.4.2, Cognitionem prudentiamque ſequitur conſyderata actio.Offic.31.b.Prudentiamne Deo tribuemus, quæ conſtat ea ſcientia rerum bonarum & malarum, &c. 3. de Natura deorum 49.2. Cum contineri prudentia vtilitatem ciuium cernat. Tuſcul.5.53. Prudentia nihil hominì dulcius: quam,vt cætera auferat, affert certe ſenectus. Tuſcul.77.& 78 Perſpicua ſunt hæc quidē, & in vulgari prudentia ſita.de Ora.120.b, Pro tua prudentia debes illud ſolum animaduertere, quot in præſentia cohortes contra te habeat Cæſar, &c. Attic.8.163.2.2, Prudentia illios temperari ea poſſe. 2. famil. 26. Si nulla virtus prudentia vacat, prudentia ipſa hoc videt, &c. Tuſcul.5.11.

Prudenter.

Facit igitur Lucius noſter prudenter, qui audire de ſummo bono potiſſimum velit. 5.de Finibus 25.2, Vt hæc prudenter in cauſa poſſit intexere. 2.de Orat.37. Multa prudenter prouiſa.de Amic.6.2.

Pruina.

Aquam conglaciare frigoribus,& niue pruinaque concreſcere.de Natur.deor.2.19.Quod pars earum appulſu ſolis exarſerit,pars obriguerit niue, pruinave longinquo ſolis abſceſſu. 1.de Natur. deor. 37.2. Quorum duos obriguiſſe pruina vides. in Somno Scipionis, 22.2, Pruinas ac niues perferre. 2.in Catil. 43.2.

Pruſias.

Pruſias rex, cum Annibali pugnare placeret, negabat ſe audere, quod exta prohiberent. An tu, inquit, carunculæ vitulinæ mauis, quam Imperatori veteri credere? Diuinitate lib.2.40.

Prytaneum.

In qua forum maximum, pulcherrimæ porticus, ornatiſſimum Prytaneum, ampliſſima eſt curia,templumq; egregium Iouis Olympii.6.Verrin.105.2, Erat Athenis reo damnato, ſi fraus capitalis non eſſet, quaſi pœnæ æſtimatio: ea ſententia, cum iudicibus daretur, interrogabatur reus, quam quaſi æſtimationem commeruiſſe ſe maxime confiteretur:quod cum interrogatus Socrates eſſet, reſpondit ſeſe meruiſſe, vt ampliſſimis honoribus & premiis decoraretur,& vt ei victus quotidianus in Prytaneo publice præberetur, qui honos apud Græcos maximus haberetur.1.de Or.119.

Pſallo.

Pueri lepidi ac delicati, qui cantare & pſallere didicerunt. in Cat.109.b.

Pſaltrium,

P.Clodius a crocota, a mitra, a muliebribus ſoleis, purpureiſque faſciolis,a ſtrophio, a pſaltrio, a flagitio, a ſtupro eſt factus repente popularis.de Aruſp.reſp.40.

Pſaltria.

Eripiamus huic ægritudinem: quo modo? collocemus in culcitra plumea, pſaltriam adducamus, cedrum incendamus, demus ſcutellam dulciculæ potionis,aliquid prouideamus & cibi.3.Tuſc.q.40. Qui in cœtum mulierum pro pſaltria adducitur.pro Seſtio,101.2.

Pſephiſma.

Porrexerunt manus, pſephiſma natum eſt.pro Flac. 149. b, Sic ſunt expreſſa iſta præclara quæ recitantur pſephiſmata, nō ſententiis, non authoritatibus declarata.pro Flac.11. Poſſem recitare pſephiſmata Smyrneorum quæ fecerunt in Caſtricium mortuum. pro Flac,58.2, τὸ δ᾽ἔγγραφον ſenatuſconſultum.

15.Attic.43.

Pſeudomenon.

Quomodo autem mentientem, quem ψευδόμενον vocant, diſſoluas? Diuin.2.8,De ſorite,aut pſeudomeno,&c.Acad.q.ed.1.lib.2.136.

Pſeudothyrum.

Ea quemadmodum ad iſtum poſtea pſeudothyrum renertatur,tabulis vobis,& teſtibus Iudices planum faciam. in Verr.118.b. Non ianua receptis, ſed pſeudothyro intromiſſis voluptatibus. Poſt red.in Senatu, 12.

Pubes.

Neminem eſſe dico, ex iis omnibus, qui illo die Romæ fuerint,&c. pubeſque tum fuerit, quin arma ceperit.pro Rab.perduel.reo,23.2.Cui Senatus totam Rempub.omnem Italiæ pubem,cuncta Pop.Romani arma commiſerat. pro Mil.45. Pater filium puberem habens. 2.de Orat.134.2.Noſtro quidem more cum parentibus puberes filii,cum ſoceris generi non lauantur. 1.Offic.180.2.

Pubeſco.

Nam & fruges, & reliqua quæ terra parit, &c. maturata pubeſcant.1.de Natu.de.8.2. Vites lætificæ pampinis pubeſcunt. 1.Tuſc.q.108.2.Multaque ab ea manant & fluunt,quibus & animantes alantur,augeſcantque & pubeſcant,&c.de Nat.deo.36,b.De Luna. Quum is efficiat vt omnia floreant,& in ſuo quæque genere pubeſcant.2. de Natur, deor. 58.2. De ſole. Namque Herculem Prodicium dicunt, vt eſt apud Xenophontem, quum primum pubeſceret,&c. exiſſe in ſolitudinem, &c. Offic.164.2.

Pubertas.

Vt ſi quis deos & pubertatem natura dicat exiſtere. 3. de Natur.deor.122.2.

Publicus.

Publica opera.Acad.quæſt.editio.1.lib.2.6.Neque illam ſtatuam eſſe ex pecunia publica, neque publice datam.6. Verrin.122.2.Publica res.1.Att.51. Genus publicum, commune, ſingulare. 1.de Inu.57.Publicum iudicium. in Verr.1.Teſtimoniū. Publicū.10 Ver.164.b.Eloquentiſſimus Athenis Pericles,idemque in ea ciuitate plurimos annos princeps cōſilii publici fuit. 1.de Orat.109.2.Publici iuris ſpecies tres.Part.71.Publici muneris ſocietate nulla grauior coniunctio.1.in Verr.33. Agros, qui in publicum Campanum incurrebant,pecunia publica coemit.contra Rull.81.b, Antea cauſam publicam nullam dixi, pro Roſc.Am.35.2. Nos publicam prope opinionem ſecuti ſumus.Att.88.b. Ipſe e publico iudicio ad priuatum Staleni iudicium profectus eſt.pro Clu.33.b. In loco publico ius non eſſe fieri ſepulchrum.2.de Leg.54.Publico præſidio nobis Romæ eſſe liceret.11.fam.3.in epiſt.D.Bruti.Publicæ literæ.5. Attic.43.pro,publice miſſæ.Litora omnia publica eſſe.in Top.16.2, Sunt loca publica vrbis, ſunt ſacella,&c.2.de L.Agr.40.2.Dialecticorum vero verba nulla ſunt publica, ſuis vtuntur. Acad. quæſt.edit.2.lib.1.19.Recita publicas literas.in Verr.163.b.Publicis commentariis conſignare.2.de Orat.123.Publicis parochiis eum occupauit Seſtius.13. Attic.3.Hic te ita verſari, vt & publicanis ſatisfacias, præſertim publicis male redemptis,&c. diuinæ cuiuſdam virtutis eſſe videtur, id eſt tuę. ad Q. frat. 1.1.49.2.Memoria publica recenſionis tabulis publicis continetur. pro Mil.115.b.

Publicum.

Publicum eſt, quod ciuitas vniuerſa aliqua de cauſa frequentat.de Inu.51.b.Lex in publicum proponitur.con.Rul.68.b.Nō foro ſolum omni, deinde via, ſed prope luce ac publico carere.de Aruſp.reſp.46. In publico ambulare. Tuſc.l.4.34. Cleomenes, &c. in publico eſſe non audet. &c. 7. Verr. 73. 2.2. ad Quint.fr.19.In publico pernoctare.6.Verr.22.In publico proponere literas.8.Att.4.

Publico.

Volaterranos & Arretinos, quorum agrum Sylla publicarat, neque diuiſerat, in ſua poſſeſſione retinebam. Att. 1.14.5.2. Qui Ptolemæum regem Cypri cauſa incognita publicaſſes.pro Dom.ſua,16.Agros, quos ipſis libeat, publicare.2.de L. Agr.6.2. Singulorum ciuium bona publicare.2.de Finib.34.2, Offi.2.38.Priuata publicare,publica liberare.2. de L.Agr.60.2.Lex,ſi qua roſtrata nauis in portu deprehenſa ſit,publicetur. de Inu.74.b.Vt rex cum bonis omnibus publicaretur. pro Seſt.16.b. Bona præterea publicari iubet. 4. in Cat. 80.2. Quæſtor nauim populi vocat; Nauis dominus negat publicari oportere.2.de Inu.194.2.

Publicatus.

Lepidus crudelis in liberos, &c. ſi armis poſitis de vi damnatus eſſet, quo in iudicio certe defenſionem non haberet, eandem calamitatem ſubirent liberi bonis publicatis. ad Brut. 27.

Publicatio.

Cum publicatio bonorum proponeretur. pro Planc. 79. Adiungit etiam publicationem bonorum. in Cat. 81. a. Patronuſne cauſæ in epilogo pro reo dicens, negaret eſſe malum exilium, publicationem bonorum? hæc reiicienda eſſe, non fugienda? de Fin. 4. 19.

Publicanus.

Mulierculæ publicanæ noluit ex decumis nimium lucri dare. 5. Verr. 67. a. Publicani nomen horrere non debent, neque aſpernari. 1. ad Q. fr. 25, 26. Improbum negotiatorem, paulo cupidiorem publicanum comprimere non poſſis. ad Q. fr. 1. 1. 12. a. Qui pendere ipſi vectigal ſine publicano non potuerunt. Q. frat. 1. 25. Publicani noſtri negabant immortales eſſe vllos, qui aliquando homines fuiſſent. 3. de Nat. d. 34. Publicani in omnibus vectigalibur petitores, non poſſeſſores eſſe ſoliti. 5. Verr. 21. Publicanorum familiæ, quas in Sabinis habent. pro Pompeio, 6. b. Publicanorum ordo, publicanorum ſocietas. 13. fam. 18, 19. Flos enim Equitum Romanorum, ornamentum ciuitatis, firmamentum Reip. publicanorum ordine continetur. pro Plan. 19. a. Publicanorum tabulæ, lege exceptæ, quominus Romam deportarentur. 4. Verr. 136. Tu autem ſæpe dare tabellariis publicanorum poteris per magiſtros ſcripturæ. Att. 76. b, Publicanis hoc ipſo luſtro nihil ſoluerant. 6. Att. 25. Non eſſe autem leniores in exigendis vectigalibus Græcos, quam noſtros publicanos, hinc intelligi poteſt, quod, &c. ad Quint. fra. 1. 1. 50. a. Cato publicanos tertium iam menſem vexat. Ad Attic. 1. 13. 9 a.

Publice.

P. cadere. 16. Att. 41. P. conſtituti accuſatores. 3. de Leg. 40. P. ad laudem mortui dicendam conſtitutus. 2. de Leg. 60. Dare cauſam p. 5. Verr. 146. a. Quum Philinus Herbitenſis, &c. & de fuga, & de reliquorum paucitate p. diceret. 5. Verr. 58. a. Neque mens aduentos labori aut ſumptui, neque p. neq; priuatim fuit. 3. Verr. 11. a. Res tanta quæ p. geſta atque commiſſa ſit. pro Sex. Roſc. 27. b. Locantur p. cibaria anſeribus. pro Roſ. Amer 33. P. mittere literas. 12. fam. 26. in ep. Lentuli. Qui naui iſtius ædificandæ p. præfuit. 6. Verr. 16. a. Quem ab illis prædonibus Locrenſes poſtea p. redemerunt. 7. Verr. 71. a. Propter duas cauſas nihil p. ſcripſi, &c. 15. fam. 11. Att. 16. 336. 9. a. Qui p. ſocij atque amici ſunt. 5. de Fin. 16. a. Primique p. priuatimque venerunt. 4. Verr. 7. a. Cuncti ad me publice ſæpe venerunt, vt, &c. 3. Verr. 2. a.

Pudet.

Non te huiuſcemodi criminia maxime eius pudet? 7. Verr. 106. a. Pudet optimi exercitus, qui, &c. in Anton. 241. b. Patris mei meum factum pudet. Orat. 87. pro, meorum factorum. Et hæc ætas noſtra quod interdum pudet, iuris ignara eſt. de Or. 88. b. O gulam inſulſam? pudet me patris. Attic. 3. 286. 4. a. Ac me nimirum iſtorum philoſophorum pudet. de Legib. 166. b. Plura me ad te de hac ſcribere pudet, ne videar prudentiæ tuę diffidere. epiſtol. 51. b. Me non ſolum piget ſtultitiæ meæ, ſed etiam pudet. pro Domo ſua, 13. a. Craſſe pudet me tui in Piſ. 45. a. Pudet me non tui, ſed Chryſippi. de Diuinit. 15. b. Non pudet igitur Phyſicum? &c. de Natur. d. 1. 58. Quem non pudet, hunc pœna dignum puto. 1. de Orat. 60. a. Non me hoc iam dicere pudebit. Quint. frat. 1. 1. 42. a. Puderet me dicere non intelligere, ſi vos ipſi intelligeretis. de Natur. deo. 23. b. Quos libidinis infamiæque ſuæ neque pudeat, neque tædeat. 2. Verr. 21. a. Quaſi me pudeat, inquit, iſtorum. 2. de Finib. 11. a. Me autem quid pudeat? qui, &c. pro Archid. 9. a. Verſus ille qui vetat artem pudere proloqui, quam factites. Orat. 210. b. Cuius eos non pudere miror, 10. Philip. 185. a. Nonne eſſet puditum, ſi hanc cauſam ageret ſenere, non modo legatum, ſed Trallianum omnino dici Meandrium? pro Flac. 41. a. Inducendi ad miſericordiam, ad pudendum, ad pigendum. de Cl. Orat. 97. a. Magis eſſet pudendum, ſi, &c. Tuſcul. 177. b. Vt iam pudendum ſit, honeſtiora eſſe legionum decreta, quam Senatus. 5. Philip. 186. a. Non enim pudendo, ſed non faciendo id quod non decet, impudentiæ nomen effugere debemus. 1. de Orat. 60. a.

Pudens.

Metelli eſt filius in prouincia: non puer, ſed adoleſcens bonus ac pudens. 5. Verr. 136. a. Nauus & pudens & probus filius. in Verr. 184. b. Riſus pudens & liberalis. ad Her. 3. 116. a. Nihil apparet in eo ingenuum, nihil moderatum, nihil pudens, nihil pudicum. 3. Philip. 144. a. Tamen impudentiæ ſuæ pudentem exitum quæſiſſe videatur. 2. Verr. 2. Hominem pudentem & officioſum cognoſces, & dignum qui a te diligatur. 13. famil. 39. Atque haud ſcio, an malim te; videri nullo pudore fuiſſe in literis mittendis, an amicos tuos plus habuiſſe & pudoris & conſilii, quam aut te videri pudentiorem fuiſſe, quam ſoles, aut tuum factum non eſſe condemnatum iudicio amicorum. in Piſ. 30. Pudentiſſimus atque optimus vir. pro Flac. 38. a. Pudentiſſima lectiſſimaque fœmina. 3. Verr. 67. a.

Pudenter.

Appellare aliquem pudenter. pro Planc. 21. a. Quem nunc interficere nefarie cupis, eum tum pudenter appellare nolebas? pro Quint. 21. a. Pudenter facere aliquid. de Orat. 142. b. Rogare aliquem parum pudenter. Gallo, lib. 7. 18. 2. a. Omniaque ea me pudenter viuendo conſequutum eſſe, quæ tu impudenter vaticinando ſperare te ſæpe dixiſti. in Vat. 4. Pudentius. de Or. 141. b. Pudentiſſime hoc Cicero petierat, vtei de ſuo: liberaliſſime, vt tibi quoque placuerat, promiſeram, Erotique dixeram vt ſe poſitum haberet. 16. Att. 40.

Pudicus.

Audiet C. Marius impudico domino ſeruire nos, qui ne militem quidem habere voluit, niſi pudicum. Octau. 48.

Pudicitia.

Eam non pudor, non pudicitia a cupiditate reuocauit. pro Clu. 20. b. Parcat iuuentus pudicitiæ ſuæ ne ſpoliet alienam. pro Cæl. 33. a. Hunc nec ſuæ, nec alienæ pudicitię pepercisſe. pro Rabirio perduel. reo, 5. An ex ſororis cubiculo egreſſus, pudorem pudicitiamque defendat? de Aruſp. 245. b. Eripere pudicitiam alicui. pro Mil. 6. a. Expurgare pudicitiam. pro Cæl. 47. b. Erubeſcunt pudici etiam loqui de pudicitia. de. Leg. 166. b.

Pudor.

Pudor, qui ornat ætatem. pro Roſc. Amenit. 88. a. Deinde ita flagrare cœpit amentia, &c. vt eam non pudor, non pudicitia, non pietas reuocaret. pro Cluent. 9. a. Pudor meus me coegit. 11. famil. 43. Pudor meus plus valuit apud me, quam timor. 6. famil. 20. Fuit enim mirificus quidam in Craſſo pudor. de Orator. 95. b. Pudor quidam pene ſubruſticus. 5. fam. 27. Quantum illius ætatis patiebatur pudor. 1. de Orat. 3. a. Adoleſcentis modeſtiſſimi pudor. pro Planc. 264. b. Pudor moderator cupiditatis. de Finib. 2. 91. Homo in quo aliquis ſi non famæ pudor, at ſupplicii timor eſt. de prouinc. Conſ. 11. a. Pudor in bello maxime eſt periculoſus. 10. fam. 47. 10 epiſt. Planc. Pudor in oratione. 1. de Or. 60. Pudor iudicij. p Syl. 56. Siquid pudoris in homine eſt 14. Att. 32. Pudoris repagula perfringere 7. in Ver. 32. Nulla pudoris ſignificatio 2. de Or. 97. a. Fac quæſo qui ego ſum, eſſe te eſtne aut tui pudoris, aut noſtri, primum rogare de die ad Gallum, lib. 7. 24. 2. a, Pudori famæq; cedere 7. fam. 8. Pudori tuo maluiſti obſequi, quam valetudini, 16. fam. 11. Ex quo fit, vt pudorem rubor conſequatur 4. Tuſ. 30 a, Defendere pudorem pudicitamque, de Aruſp. reſp. 7. a, Non dimittam pudorem in rogando meum 5. fam. 53. Cum pudore facio 10. fam. 50. in ep. Planci. Id eſt, pudet me facere. Sępe enim videmus fractos pudore, qui ratione nulla vincerentur, Tuſc. 2. 43. Pudore a dicendo & timiditate ingenua quadã refugiſti 2. de Or. 6. a. Pudore victus 6. fam. 24.

Puer.

Puer emptus libidinis cauſa, in Ant. 169. b, Sed iã ſubito fratris puer proficiſcebatur. Att. 57. b. Puer in optima ſpe repoſitus 14. Att. 23. in epiſt. Antonii. Eunti mihi Antium, venit obuiam puer tuus, is mihi literas a te reddidit. Att. 11. b. Puer vãgiens, de Fin. 2. 28. Ac maxime partes iſtius officii ſunt pueri Ciceronis ſiue iam adoleſcentis 6. Att. 22. Cæſaris pueri mirifica indoles, Bru. 3. 1. 2. Neſcire autem quid, antequam natus ſit, acciderit, eſt ſemper eſſe puerum, Ora. 207. b, Alexim puerum humaniſſimũ (niſi forte dum ego abſum, adoleſcens factus eſt, &c.) ſalutare iubeas velim 7. Att. 30. Diodoro quid faciam Stoico, quem a puero audiui, qui mecum viuit tot annos, qui habitat apud me, &c. Acad. ed. 2. l. 2. 102. C. Gracchus doctus a puero, de Cl. Or. 157. b Tuſc. q. 240. b. Idque a puero, in Ant. 210. b. Pueri noſtri 10. Att. 30. Pueri omnes illam tanquam dictata perdiſcant 3. ad Q. fr. 8. Pueri quibus nihil poteſt eſſe feſtiuius 6. fam. 12. Pueri quos domi audiant loquentes, magni referre. Brut. 110 Pueri Spartę ad aram ſic verberibus accipiuntur, vt multus e uiſceribus ſanguis exeat, nonnunquam etiam ad necem, Tuſc. 2. 30. Pueri Spartiatę non ingemiſcunt verberum dolore laniati, Tuſ. 5. 57. Eo dic pue

ri tuu

ri tui mihi a te litteras reddiderunt, & alii pueri poſt diem tertium eius diei literas alias attulerunt. Att. 3.47.1.a, Infantium puerorum incunabula, pro Roſc. Am. 91. a, Puerorũ teſtimoniũ aliquãtò pondus habet. Top. 40. Mihi quidem neque pueris nobis, &c. Off. 1. 107. Pueris tuis eas literas dederam 13. fam. 65. Pueros vero matres & magiſtri caſtigare etiam ſoleot, nec verbis ſolum, ſed etiam verberibus, ſi quid in domeſtico luctu hilarius ab iis factum eſt aut dictum. Tuſc. 3. 54. Tune id veritus es, ne ego iracundia aliqua adductus, pueros ad te ſine literis miſerim? ad Q. fr. 1. 3. 1. Ad eas artes, quibus a pueris dediti fuimus, de Or. 85. b. Vt primum ex pueris exceſſit Archias, pro Arch. 2. a. Hilarula eſt: quod in pueris optimum eſt 16. Att. 31. Poeris ac lachrymis viſus eſt Q. Galba reus 1. de Or. 1 16.

Puerulus.

Adiongitur enim ut ſecundum ſeruorum, ſecundum exulũ, ſecundum puerulorum tabulas poſſeſſio videatur ex edicto dari, in Top. 9. a,

Puerilis.

Quibus artibus ætas puerilis ad humanitatem ioformari ſolet, pro Arch. 2. a, Delectatio puerilis 1. de Fin. 108. a, Exercitatio pene puerilis, de Or. 118. b. Puerilis fucus 2. de Or. 118. b. Iſtiuſmodi autem res dicere ornate velle, puerile eſt, &c. 3. de Fin. 30. a. Puerile hoc quidem, ſi; &c. 16. Att. 24. Puerile quiddã conſectatur in hiſtoria Siſenna 1. de Leg. 6. An quicquam tã puerile dici poteſt, de Nat. d. 1. 68. Puerili conſilio, animo uirili res acta 14. Att. 48. Is autem Tages puerili ſpecie dicitur viſus 2. de Dio. 75. a. Puerilibus fabulis refercit libros, de Na. d. 2. 26.

Pueriliter.

Pueriliter conſectari aliquid, Acad. q. edit. 1. lib. 2. 51. Nam cũ dicunt hoc ſe vuum tollere, faciunt pueriliter, Acad. q. edit. 1. l. 2. 33. Quæ quum res tota ficta ſit pueriliter, tum ne efficit qood vult. 1. de Fin. 29. a,

Pueritia.

Pompeius e ludo atque pueritiæ diſciplina io militiæ diſciplinam profectus eſt, pro Pomp. 9. b. Ornamentum pueritię. 3. Verr. 108. a. Qui enim citius adoleſceutiæ ſenectus, quam pueritiæ adoleſceutia obrepit? de Sen. 78. & 83. b. Quę mihi a pueritia tua cognita eſt, Off. 52. & 8. b. A pueritia legimus & diſcimus 2. Tuſc. 49. a, Qui me a pueritia ſua ſemper obſeruauit, Licinio, li. 5. 8. 13. a. Qui extrema pueritia miles fuit ſummi imperatoris, pro L. Man. 19. a. Si in pueritia non his artibus & diſciplinis inſtitutus eras, vt, &c. 3. Verr. 32. a.

Puella.

De tutela legitima, io qua dicitur eſſe puella, nihil vſucapi poteſt. Att. 1. 3. 6. a,

Pugil.

Acinas pugil Olympionices, p Fla. 152. b. Caneades προβολὴν pugilis, & retentionem aurigæ ſimilem facit ἐποχῆ. 13. Att. 24. Inde pugiles cæſtibus contuſi, ne ingemiſcunt quidem, Tuſ. 2. 35 Pugiles inexercitati etiam ſi pugnos & plagas Olympiorum cupidi ferre poſſunt, ſolem tamen ſæpe ferre non poſſunt, de Cla. Or. 131. a, Pugiles vero, etiam quum feriunt aduerſarium, in iactaudis cęſtibus ingemiſcunt: non quod doleant, aoimoue ſuccũbant, ſed quia in profuodeuda voce, omne corpus intenditur, venitque plaga vehementior, Tuſc. 2. 49.

Pugilatio.

Iam ludi publici quoniam ſunt cauea circoque diuiſi, ſint corporum certationes curſu & pugilatione, luctatione, curriculiſq; equorum 2. de Leg. 37.

Pugio.

O plumbeum pugionem, de Fin. 4. 40. Poſtea C. Septimiũ ſcribam Bibuli pugionem ſibi a Bibulo attuliſſe. Att. 2. 39. 3. a. Qui ſtillaotem præ ſe pugionem tulit 2. Phi. 50. a. A P. Magio pugione percuſſum eſſe, ep. 56. b

Pugiunculus.

Nam in iis, quibus vt pugiunculis vti oportet, breuitas facit ipſa liberiores pedes, io Or. 131. a.

Pugna.

Pugna aliud, aliud ludus deſiderat 2. de Or. 47. Tum interuẽtu Pontini atque Flacci pugna quæ erat commiſſa, ſedatur 3. in Cat. 32. a. Pugna equeſtris Agatoclis regis, io Ver. a 28. b. Pugna Leuctrica. Tuſ. q. l. 1. 99. Pugna mala Lacedæmoniorũ in Leuctris 2. de Diu. 80. a, Pugna naualis, Ac. q. ed. 1. l. 2. 3. Pedeſtris. Cat. ta Nonnunquã ẽt res ad manus atq; ad pugnã ueniebat 7. Ver. 23. a Quanta pugna eſt doctiſſimorum hominum. 2. de Diu. 157. a. In certi exitus pugnarum, Marſque cõmunis. pro Mil. a, Quas ego

pugnas & quantas ſtrages edidi. 1. Att. 35. Ex omnibus pugnis, quæ ſunt innumerabiles, vel acerrima videtur illa, quæ cum rege commiſſa eſt, & ſumma contentiooe pugnata. pro Mur. 32. a De prælijs Pompeii.

Pugno.

Sed ego ne cum iſta quidem arte pugno. de Ora. 105. b, Nihil enim pugno. Tuſc. 1. 41. Itaque non pugno, de Nat. d. 1. 43. Quid pugnas igitur? Acad. q. edit. 1. lib. 2. 51. Tota in oratione tecum pugnas, & non modo noo cohærentia inter ſe dicis, ſed maxime diſiuncta atq; contraria. in Ant. 164. b. Quid enim tam pugnat Tuſc. 250. b, Cum eorum uita mirabiliter pugnat oratio. Tuſcu. 2. 17. a. Sed hæc inter ſe pognant. de Fin. 88. b. Pugnant Stoici cũ Peripateticis. a. de Fin. 109. a. Pugnaui vt liceret. 6. fam. 20. Qui cum hoſte noſtro cominus in acie ſæpe pugnauit. pro Coro. Balbo, 17. a, Illud pugna & enitere, ad Appium, lib. 3. 10. 11. a. Hic pugnes licet, non repugnabo. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 52. Pugnes ne intercaletur. 5. Att. 15. Id eſt, omnibus viribus impedias, etiam ſi ad manus res veniat. Nõ pugnet, ſed locis ſuis repugnet. 8. Att. 47. in epiſt. Cn. Pompeij. Cum hoc igitur dialectict pugnent, id eſt Antiochus & Stoici, &c. 4. Acad. 173. a. Omnes pro P. Quintio pugnent. pro Quint. 60. a. Niſi forte hæc illi tum arma dedimus, ut nunc cum bene parato pugnaremur. Att. 105. b. Pugnare aliquid. 10. Phil. 285. & pro Roſcio Am. 71. Id eſt, conari contra. 1. Att. 32. cum aduerſario facili. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 76. cum aliquo, cauſa obtrectandi. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 69. Negat enim ius eſſe, qui miles noo ſit, cum hoſte pugnare. Off. 1. 55. Pugnare cum bene parato. Attic. 7. 126. 2. a. Quamuis tuta conditione pacem accipere malui, quàm viribus cum valeutiore pugnare. ad Meſcinum, l. 5. 21. 7. a. Pugnare cum uita dicitur oratio. quãdo quis aliter docet, & aliter agit. Tuſ. 2. 9. In noſtra acie Caſtor & Pollux ex equis pugnare viſi ſunt. de Nat. d. 2. 4. Cum a Conſulibus male pugnatum apud Caudium eſſet. 3. Off. 147 a. Hoc ſolum pugno, &c. pro S. Roſc. 19. b. Videtur Epicurus de diis immortalibus noo magnopere pugnare. de Natu. d. a, Pro cõmodis patriæ pugnare. 1. de Inu. 2. a, Pugnare non pro ſalute communi, ſed pro ſuis commodis, Off. 1. 89. Illud uideo pugnare te, ſpecies vt quædam ſit deorum, quæ nihil concreti habeat, nihil ſolidi, nihil expreſſi, nihil eminentis, ſitque pura, lenis, perlucida. de Nat. deo. 1. 52. In hominum pugnandi cupidorum inſanias incideram. 4. famil. 1.

Pugnans.

Pugnãte ipſo Conſule populus iuſſerat. 6. familiar. 20. Id eſt repugnante. Pugnantia ſtudia. 1. de Fin. 89. a. Conferre pugnantia & comparare contraria. Ora. 200. b, Pugnantia te loqui non vides? Tuſc. 1. 12. Atqui pugnantibus & contrariis ſtudiis conſiliiſque ſemper vtens, nihil quieti videre, nihil tranquilli poteſt. lib. 1. de Fin. 89. a,

Pugnatus.

Pugna Pompeij, quæ cum rege commiſſa eſt, & ſumma contentione pugnata. pro Mur. 32. a,

Pugnax.

Centurio pugnax & lacertoſus. 8. Phil. 251. a, Neqoe eſt dubium quin exordium dicendi vehemens & pugnax non ſæpe eſſe debeat. 2. de Ora. 173. a, Græcus facili, & valde venuſtus, nimis pugnax contra Senatorem pop. Romani eſſe noluit, in Piſ. 55. a, In uitijs pugnax. Cælius Cic. 8. 13. 2. a, Oratio pugnax, de Cl. Ora. 175. b, Sed & huius oratio in philoſophiam tranſlata pugnacior (ut ita dicã) videtur, & illorũ io iudicia pacatior. de cl. Or. 62. a

Pugnaciter.

Ergo de omni ſtatu conſilioq; totius vitæ, aut certare cũ aliis pugnaciter, aut fruſtrari cum alios, tum etiam meipſum velim Acad. q. ed. 1. lib. 2. 60. Pugnaciſſime defendere ſententiam, quã quis adamauit. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 9,

Pugnus.

Nam quum compreſſerat digitos, pugnumque fecerat, dialecticam aiebat eiuſmodi eſſe. in Or. 61. a, Facere pugnum, & pugnum arcte vehementerque comprimere. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 133. & 134. Zeno rhetoricam palmæ, Dialecticam pugno ſimilem dicebat, de Fin. 67. b, Pugiles inexercitati etiamſi pugnos & plagas Olympiorum cupidi ferre poſſunt, de Cla. Orat. 131. a, Certantes pugnis, calcibus, vnguibus, morſu denique, &c. 5. Tuſ. 11. a, Conſcindere aliquem pugnis & calcibus. 5. Ver. 46. a, Quoniam verbis contẽdimus inter nos, nõ pugnis, in Parad. 27. a

Pulcher.

Pulcher dies. 4. fam. 12. Id eſt, in quo aliquid pulchrum & inſigne geritur. Suum cuique pulchrum eſt, te tua, me delectant mea. Tuſc. 240. b, O puerum pulchrum Pericle. 1. Off. 201. a, Ne

pul-

pulchrum ſe ac beatum putaret,pro Mur.a,Pulchrum eſſe nihil poteſt imperfecto nec abſoluto ſimile,de Vniu.13. Tot prædia tam pulchra tam fructuoſa,pro R.Amer.24.a,Vua quid pôt eſſe tum fructu lætius,tum aſpectu pulchrius?de Sen.49.a

Pulchre.

Is pulchre aſſeuerat ſe,&c.pro Clu.32.b,Sed tamen quæ tum acta ſunt,non poſſum non probare,& tamen non curare p.poſſum,ſicuti facio.Att.13.277.4.a,P.& oratorie dicere. Or.219.b At quàm p.dicere videbare,quum ex altera parte ponebas, &c. 2.de Fin.101.a, Propone ante oculos deum nihil aliud in omni æternitate,niſi mihi p.eſt,& ego beatus ſum,cogitantem,de Na. d.lib.1.80.P.intelligis 11.fam.6.in ep.M.Bruti & Caſſi.P.noram Lepidum 10.fam.47.in ep.Planc. Pulcherrime vitam eius regeret,ac gubernaret,de Vniu.39.Hunc ipſum inquam Tenem pulcherrime factum,quem,&c.3.Verr.34.a,Pulcherrime ferre fortunam aduerſam,ep.51.b.Proxima hoſtia litatur ſæpe pulcherrime,de Diu.15.b.

Pulchellus.

Pulchellus de P.Clodio 2.Att.44.Redeo ad altercationẽ,ſurgit pulchellus puer,Att.1.11.17.a,Audiamus pulchellum puerum,de Or.133.b,At pulchellę ſunt,noui optime,& ſæpe vidi 7. fam. 41.

Pulchritudo.

Pulchritudo vocatur,in animo opinionum iudiciorũq; æquabilitas & conſtantia,cum firmitate quadam & ſtabilitate uirtutem ſubſequens,aut virtutis vim ipſam continens.Tuſc.4. 24.Vt corporis eſt quædam apta figura membrorum cum coloris quadam ſuauitate,eaque dicitur pulchritudo:ſic,&c.Tuſc.4.24.Habet hoc virtus,vt viros fortes ſpecies & pulchritudo etiam in hoſte poſita delectet.in Piſ.83.a. Excellẽs muliebris formę pulchritudo.2.de Inu.122.a.Hæc enim pulchritudo etiam in terris, &c.Tuſc.1.37.Pulchritudo corporis apta compoſitione mẽbrorum mouet oculos,& delectat hoc ipſo,quod inter ſe omnes partes quodam lepore conſentiunt.1.Offic.139. a. Venuſtas & pulchritudo corporis ſecerni non poteſt a valetudine.1.Offi.135.a. Pulchritudo factorum.de Fin.2.94.Oris pulchritudo.3.Offi.13 Veneris Cnidiæ Coęque pulchritudo.de Diu.85.b. Pulchritudinis duo genera ſunt:quorum in altero venuſtas eſt, in altero dignitas;venuſtatem muliebrem dicere debemus, dignitatem virilem.1.Offi.179. Si illam pręclaram & eximiam ſpeciem oratoris perfecti & pulchritudinem adamaſtis.3.de Or. 41.a. Quis nõ admiretur ſplendorem pulchritudinemque virtutis?2.Off.53.a. Tantam habet pulchritudinẽ,vt nulla ſpecies ne excogitari quidem poſſit ornatior 3 de Or.98. a. De or. Dii qui hanç omnem pulchritudinem tuentur & regunt,de Sen.94.b.Nullũ aliud animal pulchritudinẽ venuſtatem,cõuenientiam partiũ ſentit. Off. 3.b.Eximia pulchritudine fœmina.1.de Diu.92.a, Atque his tribus generibus honeſtorum notatis,quartum ſequitur, & in eadem pulchritudine, & aptum ex illis tribus, &c.2.de Finib. 78. a.Honeſtũ ſua pulchritudine,ſpecieq; laudabile.l.2.de Fin.81.a

Puleium,vel Pulegium.

Nam & muſculorum iecuſcula bruma dicuntur augeri, & puleium aridũ floreſcere ipſo brumali die,&c.de Diui.2. 25.Cras expecto Leptam : etenim ad cuius rutam pulegio mihi tui ſermonis vtendum eſt. 16.fam.23.id eſt,ſuauitate ſermonis.

Pullus.

Columbinus pullus.Pæto,lib.9.18.6.a. Licinius plagiarius cũ ſuo pullo miluino.1.ad Q.fr.40. Cum cauea liberati pulli non paſcerentur 2.de Na.d.11.b. Ex ouus pulli orti relinquunt eas, a quibus excluſi fotique ſunt 2.de Na.d.93.Pulli,quum pinnulis vti poſſunt,tum volatus eorum matres proſequũtur 2.de Na. d.98.Pullos aues excludunt ex ouis 2.de Nat.d.98.

Pullarius.

Attulit in cauea pullos is qui ex eo nominatur pullarius 2. de Diu.110.a.Idem quum tripudio auſpicaretur pullarius, diẽ prælii comittendi differebat,de Diu.1.68.Recitatis literis oblata religio Cornuto eſt,pullariorum admonitu,non ſatis diligẽter eum auſpiciis operam dediſſe 10. fam.26.Iubet auſpicii cauſa Decemuiros habere pullarios,con.Rull.72.b.

Pullus.

In epulo alicuius cum toga pulla accumbere,in Vatin.23. Quis in funere familiari cœnauit cum toga pulla?in Vati. 24.a. In hac officina maiorem partem diei cum tunica pulla ſedere ſolebat & pallio 6.Verr.49.a.

Pulmo.

Tauri opimi iecur,aut cor, aut pulmo, quid habet naturale quod poſſit,&c.de Diu.114.b.Cur pulmo inciſus etiam in bonis extis dirimat tempus,de Diu.74.Cerebrum, cor, pulmones, iecur,de Nat. d.21.b.Pulmones & cor extrinſecus ſpiritum adducunt 2.de Nat. d.103.Lateri inhærens morſu lacerat viſcera,Vrgenſque grauiter pulmonum hauſit ſpiritus 2.Tuſc.31.a. Quod fieri ſine laterum & pulmonum vi & figura non poteſt 1. Tuſc. 58.a. Aſpera arteria ad pulmones vſque pertinens excipit animam eam,quæ ducta eſt ſpiritu,eandemque a pulmonibus reſpirat 2.de Na.d.112.In pulmonibus autem ineſt raritas quædam, & aſſimilis ſpongiis mollitudo, ad hauriendum ſpiritum aptiſſima:qui tum ſe contrahunt aſpirantes, tum reſpiratu ſe dilatant vt frequenter ducatur cibus animalis,quo maxime aluntur animantes 2.de Na.d.103.Atrox calamitas pectora mœrore pulſabat:itaque anhelans ex imis pulmonibus prę cura ſpiritus ducebatur 4.ad Her.200.

Pulmentum.

Mihi amictui eſt Scythicum tegmen, calceamentum ſolorum callum,cubile terra,pulpamentum fames,&c.5. Tuſc.130 a.

Puls.

Nunc vero incluſa in cauea & fame enecta , ſi in offam pultis inuadit,&c.2.de Diu.111.a.

Pulſo,Pulſus, Vide Pello.

Puluinar.

Aram & ædiculam & puluinar ſub ſaxo ſacro dedicauit , pro D.ſua,105.a.Diuus Iulius habuit puluinar, ſimulachrum faſtigium , flaminem? 2. Phil.106.a.Quoniam ad omnia puluinaria ſupplicatio decreta eſt , celebratote illos dies cum coniugibus ac liberis veſtris,in Cat.67.a,Qui ſacerdotem ab ipſis aris puluinaribuſque detraxiſti,de Aruſp.reſp.281.b.Qui puluinaribus Bonæ deæ ſtuprum intulit,de Aruſp.reſp.248.b.Nec vero illud non eruditorum tẽporũ argumẽtum eſt, quod & deorum puluinaribus & epulis magiſtratum fides præcinunt,Tuſ.4. 4.

Puluinus.

Nam lectica octophoro ferebatur,in qua puluinus erat perlucidus,melitenſi roſa farctus 7.Verr.22.a.Sella tibi erit in ludo tanquam hypodidaſcalo proxima: eam puluinus ſequetur 9. fam.45.Afferri iuſſit puluinos,& omnes in ſuis ſedibus ſederunt a.Tum Craſſum,Imo vero commodius etiam puluinoſq; popoſciſſe,& omnes in ſuis ſedibus quæ erant ſub platano , conſediſſe dicebat 1.de Or.15.a.

Puluis.

Multus erat in calceis puluis,de Inu.52.b,Puluis eo loco nõ glarea iniecta eſt 3.ad Qu. fr. 4. Quia nunquam eruditum illũ puluerem attigiſtis,de Nat. d.2.35. Educenda inde dictio eſt ex hac domeſtica exercitatione & vmbratili medium in agmen, in puluerem,in clamorem,in caſtra atque aciem forenſem:ſubeundus vſus omnium,&c.1.de Or.76.Doctrinam ex vmbraculis eruditorum,otioque non modo in ſolem atque puluerem, ſed in ipſum diſcrimen aciemque perduxit 3.de Leg.a.

Puluerulentus.

Nunc iter conficiebamus æſtuoſa & puluerulenta uia. Att. 5.101. 1.a.

Punctus,vel Punctum.

Punctum eſt,quod magnitudinem nullam habet,Acad.q.ed. 1.lib.2.107.Punctum,Gręci σημεῖον vocant.Tuſc.1.32.Hoc.n.fit ad punctum temporis.Tuſc.165.b.Attende enim paulliſper, cogitationemque ſobrii hominis ad punctum temporis ſuſcipe 2. Phil.51.a. Neque poſtea Larini punctum eſt temporis commoratus,pro Clu. 30.a.Hunc diem,hoc punctum temporis quo loquor,defende ſi potes 2.Phil.108.a.Itaque ne punctum quidem temporis in ipſa fortuna fuiſſe.6.fam.16.Punctum temporis nullum uacuum peccato prætерire patitur 3.Verr.72.Ne punctum quidem temporis oppugnatio reſpirauit,in Ant.218.b, Cõſules ſummum imperium ſtatim deponere maluerunt, quam id tenere punctum temporis contra religionem,de Na.d.2.9.Vniuerſorum ciuium Romanorũ per tot vrbes vno puncto temporis miſera crudeliſque cædes,pro Flac. 47. a. Eodem puncto temporis quo,&c.pro D.ſua,88.a.Illo inquam ipſo die:die dico?imo hora atque etiam puncto temporis eodem,mihi,Reipub.pernicies,Gabinio & Piſoni prouincia rogata eſt,pro Seſt.45.a. Puncto temporis excludi,in Vatin.21.Quid poteſt eſſe minus quietum,quã nullo pacto temporis intermiſſio verſari circum axem cæli admirabili celeritate?de N. d.1.37. Quod vno eodemque temporis puncto nati,&c.de Diu.2.75.Leges Seiæ vno verſiculo Senatus puncto temporis ſublatæ,2.de Leg.12. Eos puncto temporis viuere non oportere puto,in Cat.119.b,Omnibus minimis temporum punctis 1.de Nat.d.91.a , Sed minutis interrogatiunculis,& quaſi punctis quod propoſuit,efficit.Parad.3.

Pun-

Punctum,ſuffragium,& fauor.

Tamen admonitus re ipſa,recordor quantum hæ quæſtiones in Senatu habitæ punctorum nobis detraxerint. pro Mur. 65. Nam quòd queſtus es,plures te veſtes habere de Volitinia, q̃ ꝙ in ea tribu puncta tuleris. pro Planc.44. Argumentorũ puncta occulere.2.de Or.95. Quæ flãma eſt per quam nõ concurrerint hi qui hęc olim punctis ſingulis colligebant? Tuſc.2.54.

Pungo.

Hunc ſibi ex animo ſcrupulum,qui ſe dies noctesq; ſtimulat ac pungit,vt euellatis,poſtulat.pro Roſc.Am.4.a, Quos tñ pungit aliquid,cũ illa vnde habeant,recordantur.Tuſc.248.b, Pungit me rurſus,ꝙ ſcribis eſſe te iſtic libẽter.7.fam.28. Tu quid dicis? vnum.n.pungit,ne neglectiores eſſe videamur.13.Attic.58. Pungunt quaſi aculeis,interrogatiunculis anguſtis. de Fin.4.6. Primo ita me pupugit,vt ſomnũ mihi ademerit,&c.Arc.2.31.1.a Si ignominia pupugit,ſiquid tenebrarũ offudit exiliũ.Tuſ.3.70. Extrema pagella pupugit me,epiſt.25.b, Aut perleuiter pungat animi dolor.Tuſc.3.52.Gladius qui per ſe pungere non poteſt. pro Seſt.18.a, Vulnus in latere, quod acu punctum videretur, pro ictu gladiatoris putari. pro Mil.49.a

Punio, Punior.

Punire maleficiũ,peccatũ,pro Cæc.5.a, Punire ſontes.1.Off. 215.Tu me iratũ Sexte putas tibi,cuius tu inimiciſſimũ multo crudelius etiam punitus es,quàm erat humanitatis meæ poſtulare? pro Mil.25. Tum leges quoque & iudicia demonſtranda ſunt,per quæ potuerit id peccatum, quòd ſponte ſua reus punitus ſit,moribus & iudicio vindicari.2.de Inuen. 181.a, Facinus puniendum.pro Mil.13.a.Iracundia,eſt cupiditas puniendi doloris.1.de Or.111.a, Eſt enim vlciſcendi & puniẽdi modus. Off. 7.b,Tu ſupplicio puniendum putaſti.pro Do.ſua,60.a, Vos aliquando ad eum puniendum oculos aperuiſtis. pro Mil.118.b, Senatus meam domum a magiſtratibus defendendam,a iudicibus puniendam putauit,de Aruſp.reſp.13.In puniendo cauendũ ne iiſdem de cauſis alii plectantur,alii ne appellentur quidem, Off.1.125.Prohibenda autem eſt maxime ira in puniendo. Off. 1.125.Poſtea leuius demonſtrando reum punitum,quàm ſit ille promeritus,de Inu. 72.b

Puniens.

Quid ille Terentianus,ipſe puniens.Tuſc.204.b

Punitor.

At valuit odium, fecit iratus,fecit inimicus, fuit vltor iniuriæ,punitor doloris ſui,pro Mil.26.Pupia lex.1.famil.9.& 2.ad Q.fr.29.Pupinia,ager.in Rull.94.

Pupilla.

Acieſque ipſa qua cernimus,quæ pupilla vocatur, ita parua eſt,ut quæ nocere poſſint,facile vitet: palpebræque ſunt tegumenta oculorum molliſſimæ tactu,ne læderent aciem, aptiſſime factæ,& ad claudendas pupillas, nequid incideret,& ad aperiendas.2.de Nat.deo.108.

Pupillus.

Teſtamento ſi recitatus hæres eſſet pupillus Cornelius. pro Cæc.40.a,Etſi pupillus relictus eſt,de Cl. Or.a,Iſtæ infanti pupillæ fortunas patrias ademit.3.Verr.109.Non quemadmodum quod mulieri debeas, recte ipſi mulieri ſine tutore ſoluas, ita quod aut pupillæ aut pupillo debeas, recte poſſis eodem modo ſoluere,in Top.23.a,Pupillum exhibeo,neque defendo.5.Atti. 36.Pupillum fraudare qui in tutelam peruenit,pro R.Com.9.a Is mortuus eſt,reliquit pupillum paruum filiũ.3.Verr.92.a

Puppis.

In nauigio latera,carinæ,prora,puppis,de Ora.159.b,Et ex Taygeto mõte extrema montis quaſi puppis auulſa eſt,de Diu. 103.b,Quamobrem mi Quinte conſcende nobiſcum,& quidem ad puppim,&c.12.fam.55. Conuertere nauem ad puppim.Att. 210.b,Gubernator ſedens in puppi,clauum tenet, de Sen.16.Sedebamus enim in puppi,& clauum tenebamus,ad Papirium Pætum,lib.9.33.Id eſt Rẽpublicã,ciuitatis principes tenebamus.

Purgo.

Seruos ipſos,quod ad me attinet,neque arguo,neque purgo, pro Roſ.Am.71.a,Nam quòd purgas eos,&c.Att.46.b, Quòd te mihi de Sempronio purgas,accipio excuſationem. Cornificio, lib.12.25.7.a,Brutus per literas purgat Cæſarẽ de interitu Marcelli, Att.207.b,Quintus frater purgat ſe multum per literas, & affirmat nil a ſe cuiquam de te ſecus eſſe dictum.At.1.14.14.a De altero ei me purgaui.Att.10.208.6.a,De luxuria purgauit Erutius,pro S.Roſc.24.b,Immiſſi cum falcibus multi,purgarũt, & aperuerunt locum,Tuſc.5.48.Libenter tibi me purgaſſem,ep. 108.b,Tu cædem maximam facias? forum purgas? pro Seſt.67. A'ò aliquo cui te purges,veniam petere,in Orat.135.a, Vomitione canis purgare aluos ibes Aegyptiæ curant.2.de N.d.189.a Crimen purgare.pro Clu.1.a.Siquis tibi ſe purgare volet,ꝙ ſuſpectum eſſe arbitretur.de Petit.Conſul.24.a.12.fam.54, Quid ſcamoneæ radix ad purgandum poſſit.de Diu.83.b

Purgatus.

Si parum vobis eſſem ſine defenſione purgatus.14.Phi.395.a, Purgatum ſe tibi ſcribit de eo.13.fam.42. Purgatos mihi mores tuos eſſe voluiſti.1.Att.51.

Purgatio

Purgatio eſt quum factum conceditur,culpa remouetur.1.de Inu.22.& 2.191.Nam cuius ſcientiam de omnibus conſtat fuiſſe,eius ignoratio de aliquo purgatio debet videri,pro Syll. 174 b,Sed ego Metello non iraſcor,neque ei ſuam purgationẽ eripio.4.Ver.119.a.Id eſt excuſationem. Aeſculapius primus alui purgationem inuenit.3.de Nat. d.78.a, In purgatione criminis, neceſſitudo quõ excuſanda aut refellenda 2.ad Herr. 56,& 58. Inedia & purgationib.& ui ipſius morbi cõſumptus es.16.fa.18.

Purpura.

Vſque ad talos demiſſa purpura.pro Clu.85.a.Veſtitus aſper noſtra hac purpura plebeia ac pene fuſca, pro Seſtio.14. Tyria purpura.pro Flac.55.a,Ipſe dabat purpurã,amici opera, in Ver. 265.& 213.b, Numeros cũ numeris tanquã purpurã miſceri, in Or.114.a,Qui nitẽt vnguẽtis,ꝙ fulgẽt purpura.2.in Cat.28.a

Purpureus.

Mare purpureum.Acad.q.26.b,Cæſar cum veſtitu purpureo, &c.2.de Diu.55.a,Cum purpurea veſte proceſſit.1.de Diu.194. Iſte cum pallio purpureo tunicaque talari verſabatur in conuiuijs.7.Verr.76.a

Purpuraſco.

Quid mare,nonne cæruleum, aut eius vnda,quum eſt pulſa remis,purpuraſcit? in Acad.a

Purpuratus.

Purpuratus Gabinius.4.in Cat.83.a, Iſtis quæſo, inquit, iſta horribilia minitare purporatis tuis.1.Tuſc.164.a

Purus.

Purus & religioſus.de Aruſp.reſp.49.a,Aer purus ac tenuis. 2.de Na.d.60.a,Caſtus animus & purus.1.de Diu.198.a,Animus omni admiſtione corporis liberatus,purus & integer eſſe cœpit de Sene.73.a,Vir purus pudens. pro Roſc. Com.10.a, Nulla in hac vrbe domus ab hac religionis ſuſpicione tam vacua atque pura eſt,de Aruſp.reſp.8.Pura familia eius qui in naui necatus, & in mare proiectus eſſet.2. de Leg.53.Nihil eſt in hiſtoria pura & illuſtri breuitate dulcius.de Cl.Or.142.a,Humus ſubacta atque pura,de Sen.55.a,Pura atque integra mens,pro Mil.45.a Argentum illi cęterum purum appoſuit,ne purus ipſe relinqueretur.6.Verr.43.Lenitas orationis & purum quaſi quoddam & candidum genus dicendi.Or.201.b, Quicquid inde haurias,purum,liquidumq; te haurire ſentias,pro Cæc.57.a,Iudicium purum poſtulare.2.de Inu.164.a

Pure.

Quiete,pure,& eleganter acta ætas, de Sen.12.a,Loqui pure & emendate.de Opt.gen.Ora.143.a, Loqui Latine & pure.1.de Ora.70.a, Pure & caſte deos venerari. 1.de Nat. d.5. a, Hæc .n.omnia pure ac caſte tribuenda deorum numini 1.de Na.d.5.a

Puſillus.

Teſtis puſillus proceſſit 2.de Or.135.a,Pene puſillus Thucydides 2.ad Q.fr.30.Puſilla epiſtola,ad Brut.31.& 6.Att.18.Villula valde puſilla,12.fam.46.Illud eſt puſilli animi 2.fam.38. Nactus puſillum laxamẽti,&c.11.fam. 40.in ep.C.Trebonii.Habuimus in Tuſculano quaſi puſillam Romã:&c.Att.4.Ecce autẽ puſillæ epiſtolæ, Att.98. b. Puſilii homines,& Homines potentiſſimi,contraria 5.fam.22.in ep.Vatinii. Libelli puſilli & contempti 4.Verr,134.a.

Puſio.

Qui ſemper puſio cum maiore ſorore cubitauit,pro Cæl.28.a Socrates puſionem quandam interrogat,&c.Tuſc.1.46.

Puteal.

Puteali & gregibus fœneratorum inflatus,pro Seſt.13, Cotẽ autem illam & nouaculam defoſſam in comitio,ſupraque impoſitum puteal accepimus, de Diu. 1.32. Putealia ſigillata 1.ad Att. 18.

Puteo.

Quid etiam alabaſter plenus vnguenti putere videtur? Acad. q. lib.2.6.

Putidus.

Quoniam igitur modo audiretur Myſus aut Phryx Athenis, quum etiam Demoſthenes exagitetur vt putidus, in Or.15.a. Sonus erat dulcis, literæ expreſſæ, neque oppreſſæ, ne aut obſcurum eſſet, aut nimis putidum, Off.1.168. Vereor ne putidum ſit, ſcribere ad te, quam ſim occupatus, Att.1.28. Ego iſtius pecudis ac putidæ carnis conſilio ſcilicet, aut præſidio niti volebam? in Piſ.83.b. Spero hæc vobis moleſta & putida videri, de Or.147.b

Putidè.

Inepte, odioſe & putide dicere, de Cl.Or.156.a. Nolo exprimi literas putidius, nolo obſcurari, negligentius, &c.3.de Or.23.

Putidiuſculus.

Sumus enim putidiuſculi, quam per te uix licet: verum, ut ſpero, licebit 7.fam.15.

Puteus.

An hoc eiuſdem modi eſt, quale Pherecydeum illud, quod eſt a te dictum? Qui cum aquam ex puteo vidiſſet hauſtam, terræmotum dixit futurum 2. de Diu. 46. a. Virgines ſe in puteos abiecerunt, de Prouinc Conſ.5. a. Ex puteis iugibus aquam calidam trahi, & id maxime hybernis temporibus, de Nat. d.2.19. Diu.1.96.

Puto.

Ego te vnum pluris, quam omnes illos puto. Att.193.b. Puto vt ſuum gaudium gauderemus, Cælius Cic.8.2.4.a. Beſtia dānationē pro Pętura putat 11.Phil.297.a. Tantū ille honorem Siciliæ habendum putauit, vt, &c.4 Verr.4.a. Neque eos ſolū pręſentes, &c. ſpreuit, & pro nihilo putauit 13.Phil. 359.a. Hęc pro certo putauimus, Att.9 188.9.a. Non perinde atque ego putarā 16.Att.14. Putate Apronio datū: &c.5.Verr. 60.a. Ibi ſcelus quoque latere inter illa tot flagitia putatote, pro Roſc. Am.70.a. Niſi vobis id hominum honeſtiſſimorum tabulis planum fecero, fingi a me hoc totum temporis cauſa putatote 3.Verr.11 1.a. Itaque ſi ad nos nihil referretur de Dolabella perſequendo, tamen ego pro decreto putarem, in Ant. 236.b. In Scanri oratione ſumma inerat authoritas, non ut cauſam, ſed vt teſtimonium dicere putares, cum pro reis diceret, de Cl.Or.174.b. Tantumq; abfuit, vt periculoſum Reip. M.Bruti putaret exercitum, ut in eo firmiſſimum Reip. præſidium poneret, in Ant. 228.b. Vt quicquid ille uellet, ſibi faciendum putaret, de Amic. 35. a. Si denarιιs ccc c. Cupidinē illū putaſſet, in Ver.202.b. An non uidemus hoc uſu uenire, ut quos nunquam putaſſemus a nobis internoſci poſſe, &c.4.Acad.103.a. Cætera quæ quibuſdam admirabilia uidentur, permulti ſunt qui pro nihilo putent, Læl.72.Verr.58.b Putare aliquid minimi, Lentulo, lib.5.9.15.a. Putare aliquid loco criminis, de Fin.160 b.& ep.97.b. Quis coegit eos falſum putare? Cat.5. Hominem præ ſe neminem putare, pro Roſc. Am.80 a. Magni putares honores, pro Planc. 9.a. In quo primum illud debes putare, comitiis ſtudium eſſe populi, non iudicium, pro Planc.8.a. Imperatorem aliquo in numero putare, pro L.Man. 26.a. Noli putare me, &c. Att.84.b. Omnia quæ cadere in hominem poſſit, deſpicere, & pro nihilo putare 3.de Fin. 45.a. Putare pluris, περὶ πλέονος ποιεῖν. Off.3.22. Putare rationes cū publicanis 4.Att.30. Noli putare me quicquam maluiſſe, quā, &c. Att.6. 111.6.a. Id in dicendo numeroſum putatur, Or.216.b. Sed vterque alio quodam modo? Acilius, quia prudens eſſe in iure ciuili putabatur, de Amic.5.a. Sapientia & magnitudo animi tenues, & pro nihilo putantur, ſi, &c. de Or.140.b. At ita ſtudioſus eſt huius præclaræ exiſtimationis, vt putetur in hiſce rebus intelligēs eſſe 6.Verr.29.a. Aliquem indoctum putari ꝓ docto, ꝓ Mil.114 b. Ego me cupio non mendacem putari 1.de Leg.3.

Putatio.

Nemo neſcit quid ſit ſemētis ac meſſis, quid arborum putatio ac vitium. 1.de Or.129.a.

Putamen.

Inſtituitque vt candentibus iuglandium putaminibus barbā ſibi & capillum adurerent.5.Tuſc.83.a.

Putridus.

Non enim nos iſte color ſeruilis, non piloſæ genæ, nō dentes putridi deceperunt, in Piſ.1.a.

Putreſco.

Nihil mea intereſt, humine an ſublime putreſcam, Tuſc.1. 92 Sui ne putreſceret, anima pro ſale data eſt, 2 de Nat. deo. 58.b. 5. de Fin. 68. a.

Putiſſimus.

Vt ſciat hic Hieroſolymarius traductor ad plebem, quam bonā meis putiſſimis orationibus gratiā retulerit 2.Att. 26. Id eſt ſplendidiſſime & ornatiſſime ſcriptæ, vnde aurum putum.

Pyla.

Itaque confeſtim iter in Ciliciam feci per Tauri pylas. Att. 5.108.4.a.

Pyramis.

Conum, cylindrum & pyramidem tibicinis pulchriorem, quā ſphæram videri, de Nat.d.2.34.

Q

Qua, ablatiuum.

QVa de cauſa definitiones rerum probabant. 1.Aca.q.46.a. Firma ſimilitudine eius rei qua de re agitur, ad eam rem qua de re iudicatum eſt 1.ad Her.a. Qua de re Iudices vobis magnopere prouidendum eſt. 2.Ne forte qua de re impediar 8.Att.59. pro aliqua re. Quod ſi facit, qua impudentia eſt? eumne teſtem improbabit, quem iudicem probarit? pro Roſc.Com.26.a. Prædico delectus, qua poſſit habitutum 6.Phil.207.a.

Qua, aduerbium.

Omnes introitus, qua adiri poterat in eum fundum, pro Cęc. 15.a. Ipſe in templum neſcio qua per cuniculū aſcendit 3. Phil. 137.a. Topiarium laudaui, ita omnia conueſtiuit hedera, qua baſim villæ, qua intercolumnia ambulationis, Q.fr.3.17.9.a. Intelligo te diſtentiſſimum eſſe, qua de Buthrotiis, qua de Brut.15. Att.35. Nam gladiatorii qua aduocati, ſibilis conſciſſi 2.Att.46. Sin diſcedit, quo, aut qua, aut quid agendum nobis ſit, neſcio. Att. 7.131.a.a. Quam expedita tua conſilia: quam euigilata tuis cogitationibus? qua itineris, qua nauigationis, qua congreſſus ſermonibuſque cum Cæſare 9.Att. 51. Nimia potentia quid agat, quomodo agrediatur iudicem, qua denique digitum proferat, non habet, pro Cæc.52.a. Qua autem, aut quo, nihil ſcimus. Att. 8.147.9.a. Licet illi vagari qua velit 1.de Or.36.a

Quacunque.

Quacunque nos commouimus. Att.14.314.9.a. Quacunque iter fecit, eiuſmodi fuit, non vt legatus populi Romani, ſed vt quædam calamitas peruadere videretur, 3.Verr.30.a. Quacunque ingredimur, in aliquam hiſtoriam veſtigiū ponimus, de Fin. 125.b. Quacunque velis vagari, con.Rul.75.b.

Quadrageni.

Columnas ſingulas ad impluuium HS quadragenis millibus non minus magnas locatas 3.Verr.105.a.

Quadragies.

Seſtertium ter & quadragies, pro Flac.a.

Quadrantarius.

Niſi forte mulier potens, quadrantaria illa permutatione familiaris facta erat balneatori, pro Cæl.49.

Quadratum, Quadratus, vide Quadro.

Quadriennium.

Quadriennio ante mortem, de Opt.244.b. Quadriennio poſt factus ſum Pretor. Off.79. b.

Quadrigæ.

Pomeridianæ quadrigę, in Or.89.a. Mineruam quadrigarum inuentricem ferunt 3. de Na. d. 81. a, Curru quadrigarum vehi 2.de Diu.213.a. Quaſi deſultorius in quadrigarum curriculum accurrere, pro Mur.52.a. Nec enim in quadrigis eum ſecundum numerauerim aut tertium, qui uix e carceribus exierit, de Cla. Or.89.a. Quadrigis poeticis modo mihi date Britanniam 2. ad Quin.fra.34. Sed in te intuens Brute doleo, cuius in adoleſcentiam, per medias laudes quaſi quadrigis vehentem, &c. de Clar. Ora.185.a.

Quadrigula.

Aut Philippus haſce in capulo quadrigulas vitare monebatur, de Fato, 9.a.

Quadriiugus.

Quadriiugo curru captari. Tuſc.171.b.

Quadrimus.

Vna omnino interpoſitio difficilior eſt, quam ne ipſe quidem facile legere ſoleo de quadrimo Catone 16.fam.31.

Qua-

Quadringenti.

Tali qoadringenti iacti 2.de Diu.71.a .Centum prope annos legem Heliam & Fuſiam tenneramus:quadringentos iudicium, rationemque Cenſoriam,in Piſ.7.a.

Quadrigenties.

Hs quadringenties accepiſſe te arguo contra leges 4.Ver.17. a.Seſtertium bis millies & quadringenties ne magnopere côténeret,pro Rab.Poſth.13.a.

Quadripartitus.

Qoare hæc eadem erit quadripartita diſtributio totius accuſationis meæ. 3. Verrina. 13. a. Quadripartita diuiſio 3. de Natu.deo.4.

Quadriremis.

Egreditur Centuripina quadriremi Cleomenes e portu. 7. Verr.68. a.

Quadrum.

Quin redigeret omnes fere in qoadrum numerumqoe ſenté tias.Ora.120.Si alicuius inconditi arripias diſſipatam aliquam ſententiam, eamqoe ordioe verborum paulum commutato in quadrum redigas,in Or.137.a.

Quadro.

Non ſane quadrat 13.Att.40.Quoniam tibi quadrat, omnia in illis fuiſſe paria,de Cl.21.a.Quomodo ex o...ics ſeſterti ſex ceota ſint facta:quomodo D C.eodem modo quadrarint, &c. 3. Verr.65.a.Et tamen eam coniunctionem,ſicuti verſum numero ſe cadere & quadrare & perfici volumus 3.de Orat.96.a. Viſi eſt hoc mihi ad multa quadrare 4.Att.54. Niſi omoia turpi . a iſtam quadrare apte viderentur,pro Cæl.56.a. Sic minime animaduertetur delectationis aucupium, & quadrandæ orationis induſtria:quæ latebit eo magis, ſi & verborum & ſententiarum pooderibus vtemur,io Or.114.a.

Quadratus.

Quadrato agmine milites ſequuntur 5.Phil.177.

Quadratum.

Quadratum & rotondum 2.de Fin.63.a.Puſinoem quendam So erates interrogat quædam geometrica de dimeoſione quadrati 5.Tuſc.89.a.Forma quadrati 1.de Nat.d.35.a.Cum autem ſtellæ in eam ipſam partem orbis venerint, in qua ſit ortus eius qui naſcitur,aut in eam, quæ coniunctum aliquid habeat, aut conſentiens, ea triangula illi & quadrata oominant. 2. de Diuin. 134. a.

Quadrupes.

Qoadrupes tardigrada.Diuin. 2. 102. Hine dextram porrigens qoadrupes qua uaſta tenetur 2. de Natu.d. 170.a.Nihil in eer te atque inter quadrupedem intereſt, io Parad. 16. a. Efficimus etiam domitu noſtro quadrupedum vectiones 2. de Natu. deo.26. a. Idem in multis aliis quadrupedibos fecerit,de Or.114.b.

Quadruplator.

Qoadruplator,vt breuiter deſcribam,capitalis eſt 4.ad Her. a 34.Illiuſmodi quadruplatores 1.Verr. 37. a.Homo omniû ex illo conuentu quadruplatorum deterrimus.4.Verr. a. Niſi forte exiſtimatis ei quadruplatores ad fretum præſto fuiſſe. 4. Verrin. 13. a. Si a quadruplatoribus, &c. tranſlata ſit in Verrin. 58.b.

Quadruplex.

Præter quadruplices ſtellas in froote locatas, in Arato, 11. a.

Quadruplum.

Nam qui io Decumanos octupli iudicium ſe daturum edixit, idem habuit io edicto,ſe in aratorem io quadruplum daturum. 5. Verr. 27.a.

Quæ,pronomen fœmininum,

vide Quis.

Quæro.

Quæro nonc a te Horteoſi,cum vtris,&c.in Verr.191. b. Non quæro abs te quare patrem Sex.Roſcius occiderit,pro Sex.Roſ. 44.a. Quæro autem quid tandem Sextius in hac re facere poſſit, Att.244.b. De te quæro Vatini, &c.in Vat.30.b.Non quæro ex his in illa initia Mathematicorum 4.Acad.207.a. Quæro illud etiam ex te quod priuatus admiſiſti, in Vatinium, 25. .Quæro quid ſit cur,&c.1.de Ora.4.a. Sed quid ego ex te quæro qui defendendus ſis potius,quam,&c.5.Ver.72.a.Quid quæris ? videtur Reſpubl. ius ſuum recuperatura. 15. Attic. 26. Quid quæris amplius ? pro Roſcio Am. 86. a. Et ea res ſi quæris, magno ei honori fuit.3. Offic.106.a Hoc cogere volebat,falſas literas eſſe,&,ſi quæris, probabat, ad Brut. 91. b. Spemque omnem in Decio Bruto & Planco habemus : ſi verum quæris,in te,& in meo Bruto non ſolum ad præſens perfugium, ſed,&c.Caſſio, lib. 12.8 2.a. Omnino ſi quæris,ludi apparatiſſimi, ſed non tui ſtomachi,Ep.94.b.Primum igitur,quoniam omniû maiores Criſpus Saloſtius ad vnum exemplum & regulam quærit,velim,&c.in ſaluſt. 2.a.Qui honeſte rem quærunt mercaturis faciendis,Parad.58.a.Quærebam ipſe mecum. 9.Att.48.ſcrutatus ſum quæ potui,& quæſiui omnia, in Verrin. 145.b.Ipſe ex eo multa ſæpe quæſiui,de Orat. 109. b. Zeuſis illico quæſiuit ab his, quaſnam virgines formoſas haberent, de Inu.62. b. Quamobrem quod quæſiuit me P.Aboleius, ita reſpondebo,vt,&c.in Ant. 205. b. Poſtea Meſſala Cos. in ſenatu de Pompeio quæſiuit,quid,&c.Att.1.9. 3.a. Quæſiuit de Zenone fortaſſe quid futurum eſſet 4. Acad. 136.a. Nec mirum ſi is qui vocem venaleoi haboerat,ea quæ voce quæſioerat, magno ſibi quæſitui fore putabat, pro Quint.7.a. Quæret fortaſſe quiſpiam,&c.pro Cl.114.a,7.Verr.141.a. Sua culpa ſibi quæreret aliquid miſeriæ,de Vniu.59. Qui quum venenum priuigno ſuo quæreret,manifeſto ſit deprehenſus,pro Cla. 98. a.Siquis quærat unde,&c.de Na.d.2.14.Forſitan quæratis qui iſte terror ſit, &c.pro Roſc.Am. 3.a. Quinetiam ipſi voluptarii diuerticula quærant 5.de Fin.67.Me adhuc nemo rogauit,nonquid in Sardiniam vellem, te puto ſæpe habere, qui nunquid Romæ velis, quæraot. Qu. fr. 307.b. Quærere aliquid malitioſis blanditiis officiorum,oon veritate,ſed ſimulatione.Off.3.97.Quęrere auxilium.Tuſ.3.38.Bella propter glorię cupiditatem.Off. 1. 105. Cauſas rerum.Diu.2.43.Curioſe de aliquo 9. Att. 7. De mortibus ac legibus.Varroni,lib.9 2.13.a.De pecuniis repetundis 2. Verr.14.a.Ex aliquo.Acad.q.ed.1.lib.2.69.Fugam 5. Phil.195. Immortalitatem ipſa morte 2.Tuſc. 30. a. In aliquem.pro Cla. 118.a.Interitum,pro Milo.12.pro de interitu.Inuidiam in aliquem,pro Rab.Poſth.29.& pro Flac.54.Latebram quærere per iurio.3.Off.144.a. Lucrum.Tuſc. 5. 7. Momenta auctoritatis & rationis in diſputando,de Nat.d.1.8.Moram ſupplicio 7. Verr. 129. a, Multumque & diu cogitare,Diu.2.1.Multo labore 2.de Fin.176.a.Nec ſibi fingere vllam moleſtiam, nec alteri quærere,de Na.d.1.40.Quęrere perniciem alicui,in Piſ.58.Plauſum. Tuſc. 5.7. Res meliores oullis rebus ſuis aduerſis, Off.2.89. Ab aliquo remedia doloris.Tuſc.2.40. Sermonem in aliquem, pro Flac.10.Verum.Tuſc.1.68.Labore & dolore magnam quærere voluptatem 1.de Fin. 25. Tamen impudentiæ ſuæ pudentem exitum quæſiſſe videatur 3.Verr.a.a.Qoantum in ſolo quęritur.Att.144.b.Quum vero de imperio decertatur, belloque gloria quæritur.1.Off.57.a. Cuius de morte tanquam de ceremoniis violatis quæritur,pro Mil.11a.b. Id quod quærebatur, pene explicatum eſt.Acad.quæſ.ed. 1.lib.2.10.Vexabatur vxor mea,liberi ad necem quærebantor, pro Seſtio, 46.a. Sed non de me,ſed de ſapiente quęritur. Acade.q.ed.1.lib.2.61. Quicquid quęritur,id habet aut generis ipſius ſine perſonis temporibuſque, aut iis adiunctis,facti aut iuris, aut nominis controuerſiam,de Fin.4.5. Tormeotis omnibus vehementiſſimis quęritur,pro Cl.140.a.Senatus cenſuit, vt de iis,qui ob iudicandû pecuniam accepiſſent, quęreretur. Att. 15.b. Qui vel ipſe ſeſe in cruciatum dare cuperet, dum de patris morte quęreretur, pro Roſc.Am.71.a.Decernebat enim vt veteribus legibus tantummodo extra ordinem quęreretor,a. De qua quęratur. Academ. quęſt.edit.1. lib.2.19. Id eſt, diſſeratur vel diſputetur.
Nihil enim eſt, quod inter homines ambigatur, in quo non quæratur, &c. de Orat. 118. b. Cum omnes nouarum perturbationum cauſę quęri viderentor, de Fat. 140. b. Nam quum more maiorum de ſeruis io dominum, ne tormentis quidem quæri, &c. pro Deiotaro, 2. a. pro Sextio Roſc. 38. b.
Maiores noſtri in dominum de ſeruis quæri noluerunt, pro Milo. 44. a. De poeris in Gręciam tranſportandis tum cogitabam, quum fuga ex Italia quæri videbatur. Attic. 7. 135. 3. s. Quæ ſi manebunt, quærenda erit excuſatio ad Brutum, &c. Attic. 12. 247. 1. a. Quærendi initium ratio attulit. Academ.quæſt.edit. 1. lib. 2. 26. In altera philoſophiæ parte, quæ eſt quærendi ac diſſerendi, quæ λογικὴ dicitur, lib. 1. de Fin. 16. Domo ſibi quærendum remedium exiſtimauit ad eam morâ,q̃ nuptiis afferabat,pro Cl. 19. a.Cû ille ſi quis quicq̃d q̃-aet,dixiſſet,cœnâ te quærere a mane dixeris, ille vero te puta-

bat quæſiturum, vnum cælum eſſet, an innumerabilia, Pæto, lib. 9. 26.7.2.

Quærens.

Sitim quærens 5.Phil.177.a,Mihi percunctanti, aut aliquid quęrenti unquam defuiſti,1.de Or.49.a.

Quæſitum.

Operis dandis,publicis ſumendis quæſito opus eſt in Para. 58.a,Cui quæſito autem opus ſit, quis vnquam hunc voce dixerit diuitem?Ibidem.Quæſita & diſputata.Acad.q.ed.1.lib.2.9. Quæ de natura rerum ſint quęſita,Acad.q.ed.1.lib.2.106.id eſt diſputata.

Quæſtio.

Quæſtio autem eſt appetitio cognitionis quæſtioniſque finis,inuentio.Aca.q.ed.1,lib 2.26.Quęſtio quid ſecundum Hermagoram 1.de Inu.12. Quæſtio animaduerſioque declarans ſe ueritatem maiorum 2.de Leg.59.a.Conſtituitur quęſtio de furto,pro Cl.143.a.P.Scæuola trib.pleb.tulit ad plebem,vellentne de ea re quæri, quo plebiſcito decreta a Senatu eſt conſuli quæſtio Cn. Scipioni, de Fin. 75.b. Hoc falſum eſt.habita enim quæſtio eſt 2.de Or.93.a,De ſapiente loquamur,de quo(vt ſæpe iam dixi)omnis hæc quæſtio eſt 4.Acad.206.a.In his primis naturalibus voluptas inſit, necne, magna quæſtio eſt 2.de Fin. 58.a.de Nat.d.2.38.Quæſtio de natura deorum perdifficilis & perobſcura,de Nat.d.1.1.Quid enim attinebat noua lege quæri de eo qui hominem occidiſſet,cum eſſet legibus quæſtio conſtituta?in Ant 164.b.Quæſtio ex ratione defenſionis, & firmamento accuſationis naſcitur,ea iudiciatio dicitur 1.ad Her.29. Exiſtit hoc loco quæſtio ſubdifficilis,nunquando,&c.de Amic. 59.a.Quęſtio infinita,alio nomine cauſa,vel controuerſia.Par. 33.Quæſtio nulla de ſeruis in dominũ,niſi de inceſtu, pro Mil. 44.Quæſtio omnis in tribus.Part. 33. Auri Tholoſani quæſtio, 3.de N.d.106.a.Facti in eculeo quæſtio eſt,iuris in iudicio, pro Mil.42.a.Quęſtio peculatus,ex altera parte lachryme,pro Mu. 134.b.Quæſtio veneficii,pro Clu.18.b. Sed id nec dubium eſt: & ſiquid habet quęſtionis,hoc tamen,&c.in Or.37.a.C.Viſelius iudex quæſtionis,de Cl.189.b. Cum huic quæſtioni iudex præeſſet,pro S.Roſc.20.b. C.Iunius huic quæſtioni præfuerat, pro Clu.36.b.Ad quæſtionem totius naturæ ea nos impulerunt,de Vniu.65.Poetæ quæſtionem attulerũt,quid nam eſſet illud,quo &c.Or.203.b.Quæſtionem de re aliqua conſtituere 2. Phil. 45. & pro Clu.143. Diuidunt iſtam de diis immortalibus quæſtionem in partes quatuor: primum dicunt eſſe deos, deinde quales ſint, tum mundum ab his adminiſtrari,poſtremo conſulere eos rebus humanis 2.de Nat.d. 4.2. Quæſtionem inter ſicarios exercere,2.de Fin.85.a.Omnem quæſtionem de Finibus bonorum & malorum fere a nobis explicatam eſſe Latinis literis arbitramur,lib.1.de Fin.10.Et Pompeius de iure,nõ de facto quęſtionem tulit,pro Mil.15.1.de Or.115.Quęſtionem ſceleris flagitare,in Vat.21.Tum verberibus ac tormentis quęſtionem habuit pecuniæ publicæ 11. Phil.292. Saſſia quæſtionem habere de viri morte cõſtituit,pro Cl.139.a.5.de Fin.29.a.Habere quæſtionem in caput alterius de furto, pro Cl.145.a.Mortis paternæ de ſeruis paternis quæſtionem habere filio non licet, pro Roſc.Am.47.a.Dare ſeruos in quæſtionem,pro Sex. R.38.b. Seruos in quæſtionem polliceri,pro Roſc.Am.46.a.Aliquoties duos ſeruos paternos in quæſtionem ab aduerſariis Sext. Roſcius poſtulauit,pro Roſc. Am. 46.a.Poſtulare ſeruos in quæſtionem de morte paterna,pro Clu. 55 b. De omni re quæcunque in diſcrepationem quęſtionemque vocaretur,ſe copioſiſſime dicturum eſſe profitetur 3.de Or.71.a.Quo tempore a quæſtione ad nullum aliud munus reipub. adduci licebat, eo tempore ad quæſtionem abreptus eſt,pro Clu.36.b.Cauſæ a communi quæſtione ſeiunctæ,de Or.96.b. Omnem orationem eſſe aut de infinitæ rei quæſtione, aut de re certis in perſonis locata, de Or. 96.b.Is quæſtione adhibita confeſſus eſt, pateramque reſtitit. Diu.1.50.Non te in ea quæſtione exerceo 7. Attic. 36. Quæritur primum in ea quæſtione, quæ eſt de natura deorum, ſintne dii,necne ſint 1.de Nat.d.83.a. Quæ res in quæſtione verſetur,pro Syl.2.Quæſtiones in Senatu habitæ,pro Mur.141.b. Quæſtiones quibus in rebus maiores interponi voluerint,2.ad Her.42.Quæſtiones perpetuæ hoc adoleſcente conſtitutę.Bru. 54. Pleræque quæſtiones, quæ ad vitam moreſque pertinent, a virtutis fonte ducuntur. Tuſc. 4.26. Quæſtiones cognitionis tripartitæ.Top.43. Erant quæſtiones vel de cęde,vel de vi, nec erat neceſſe vt noua quæſtio conſtitueretur,pro Mil. 103.& 104.b. Sed quæſtiones vrgent Milonem, quæ ſunt habitæ in atrio libertatis, pro Mil. 112. b. Quæſtionum duo genera. Top.42.&,2.de Ora.24.& 3.60. Quæſtionum ſpecies duæ. Partit.3.& 1.de Orat.66. Contra quæſtiones locus communis, pro Syll. 58. Quæſtiones nobis ſeruorum & tormenta accuſator minitatur, pro Syl.48.a.Non perſequor quæſtiones infinitas.Acad.q.ed.1.lib.2.108.A quæſtionibus loci communes, 2.ad Her.41.

Quæſtiuncula.

Quid mihi nunc vos,inquit Craſſus, &c. quæſtiunculam, de qua meo arbitratu loquar,ponitis?1.de Or.51.a. Quæſtiũculæ multæ his propoſitis naſcuntur 2.de Leg.48. Quæſtiunculis te faciebam attentiorem 9.fam. 19.

Quæſtor.

Profectus eſt quæſtor in prouinciam, &c.in Prætura vrbana. a. C. Norbanus ſodalis & quæſtor meus, de Orat. 126. b. Quæſtor vrbanus cum eſſet Cæpio, in lege frumentaria reſtitit Saturnino 1. ad Her. 21. Quæſtoris poteſtas 13. fam. 20. Sic enim a maioribus noſtris,Prætorem quæſtori ſuo, parentis loco eſſe oportere: &c. 1. Verr. 33. a. A quęſtore numerare, pro Flacc.35. Quęſtores pręoribus & conſulibus liberum loco,more maiorum erant.2.de Or.110. Quęſtores ſortiebantur prouincias,pro Mur.6. A quęſtoribus quęri quãtum deberetur Romæ ſolitum,pro Quint.9.

Quæſitor.

Quęſitor,&c.& Pręor,in Vat.36.b.Duo conſules,& quęſitor erunt ex illius voluntate.in Verr.71.b.Tormenta gubernat dolor,moderatur natura cuiuſque,regit quęſitor,&c.pro Syl. 58. Iudex ſapiens, ęquus quæſitor,pro Font.278.b. Et ſi quęſitor edendus fuiſſet,&c.pro Planc.34.a Conſilium varium, quęſitor grauis & firmus,ad Qu.fr. 3.19. 4.2. Quęſitoris officium 4. ad Her.204.In tribunal ſui quęſitoris aſcendere, in Vatinium, 26.a.Iam hoc nemini dubium eſt, qui reo cuſtodiam,quęſitori gratulationem,indici pręmium decreuit, &c.4.in Cat.82.a. Quęſitorem edere.pro Planc.34.Hunc quęſitorem & iudicem fugiebant,pro S.Roſc.32.b Mittentem ad horas quęſitorem, vt admittat rogantẽ,in Vat.35.b.& de Cl.182.b. Quid mihi opus eſt ſapiente iudice?quid ęquo quęſitore?quid oratore non ſtulto?pro Fnutcio.10.a.

Quæſtorium.

Theſſalonicam me, in quæſtoriumque perduxit, pro Plancio 80.a.

Quæſtorius.

Legatus quęſtorius 3.Ver.38.a.Sicinius quęſtorius mortuus eſt,de Cl.Or.142.a. Quæſtorius vir,1 Ant.253.b Abiicere quęſtoriam perſonam,comitiſque ſumere,pro Plan. 81. Quod ego officio quęſtorio te adductum,&c.ad Caninium,l.2. 16. 11.a. Qui ędilitii?qui tribunitii?qui quęſtorii?13.Phi.368.a. Quęſtoriis comitiis inſtitutis 7.fam.52.

Quæſtura.

Quęſtura,primus gradus honoris 2.Ver.7.Sed quęſtura vtriuſque propemodum pari momento ſortis fuit,pro Mur. 16.a. Cum iiſdem literis illius pretura & tua quęſtura cõſignata ſit in Verr.59.b. Quęſturę coniunctionem liberorum neceſſitudini proximam eſſe voluit 13.fam.20.& 22. Quęſturã una petiit, & ſum ego factus prior, pro Mur. 15.a.Cuius cum patre magna mihi fuit amicitia, iam inde a Quęſtura mea Sicilienſi. Acilio, lib 13.39.2.a.

Quęſtus.

Quęſtus turpis atque odioſus.Off.1.131.Quęſtus vber & fęcũdus de Aruſp.reſp.39. Quęſtus cauſa ficte aut ſimulate in aures inſuſurretur 1.ad Qu.fr. 9.Rem aliquam gerere ſui quęſtus aut commodi cauſa,pro Roſc.Am.165.a.Habere Rempub. quęſtui,turpe 2.Off.114.Ad quęſtum abuteretur ea poteſtate 1.ad Qu.fr.8.Ad quęſtum alterius aliquem relinquere 13. fam.86. Facere quęſtum in aliqua re.Caſſio,lib.15.14.1.a. Furtis quęſtũ facere 7.Verr.110.a.Quęſtum pręcarium facere,ad Octau.47. An is,qui ſemper ita vixerit,vt quęſtum noſſet nullum,fructum autem eum ſolum,quem labore peperiſſet,pro Roſc. Am.53. Quęſtum ex ſcribendo peti ſolitum 1.ad Her.1. Mercibus ſuppeditandis cum quęſtu compendioque,in Verr.110. b. Tantum de quęſtu ac lucro dicam vnius agri & vnius anni 5. Verr.87.a. Duci quęſtu & lucro emendi 5.Tuſ.13.a.In quęſtu eſſe. 5.Att. 49. Nonne ſeſtertium centies & octogies,&c.ex ęrario tibi attributum Romę in quęſtu reliquiſti? in Piſonem 68. a. Quęſtus mercenariorum,omniumque quorum operę, non quorum artes emuntur,illiberales & ſordidi ſunt Off.1.208. Magnos & uberes quęſtus ſibi conſtituere 4.Verr.20.a. Roſcius HS CCCI III I.quęſtus facere,noluit,pro Quint. Rab.48.b.

Maxi-

Maximus quæſtus & prædas facere 5. Verr. 99.a. Quæſtus recipere, pro Roſc.Com.14. Cum hos ſibi quæſtus propoſuiſſet magnos atque huberes, in Verr. 114. b.Iam de artificiis & quæſtibus, qui liberales habendi, qui ſordidi ſint, hæc fere accepimus 1.Off.208.a.

Quæſtuoſus.

Mercatura quæſtuoſa 5.de Fin.156.a. Vt quæſtuoſa mercatura, fructuoſa dicitur aratio. Tuſc.245.b, Quam illa res calamitoſa Heraclio, quæſtuoſa Verri, turpis Syracuſanis, miſeranda omnis videbatur 4.Verr.32.a. Hot damnum quæſtuoſum eſse videtur t4. Att.11. Edictum quæſtuoſiſſimum & huberrimũ 5.Verr. 28.a. Venio iam ad ſumptuoſus, relinquo iſtum quæſtuoſum, Parad.125.b. Scientiam quæſtuoſam habere 2. Phil. 35.a. Annus huberrimus queſtuoſiſſimuſque, in Ant. 167.b.& in Ver.73. b.Cuius domus quæſtuoſiſſima eſt falſorum cõmentariorum 2. Phil. 55.a. Id eſt abundans, vnde maximum quæſtum faciat Antonius.

Quæſticulus.

Aut fiſſum iecoris cum lucello meo, aut meus quæſticulus cum cælo, terra, rerumque natura? Diu. 2.26.

Quæſo.

Quæſo, verbum irriſum a Cæſare t2. Att 10. Si vobis parum cumulate gratias egero, queſo obteſtorque, ne, &c. Poſtquam. 204.b. Magnopere a te quæſo, vt ad eam voluntatem, &c. quammaximus poſtea commendatione comulus accedat, ad Sulpitiũ lib.13.t8.4.a. A te maximopere peto & quæſo, Appio, lib.3. 2. 3.a. Quamobrem queſo a vobis Aſiatici teſtes, vt, &c. pro Flac. 55 .b. Quæſo a vobis Iudices, vt, &c. pro S.Roſc.40.b. Quæſo a vobis vt in hac cauſa mihi detis hanc veniam. &c. pro Arrhia 2. 2. De te quæſo etiam atque etiam vide. Att.15.325.6.a. Quæſo attende, &c. Att.t83.b. Attende quæſo rectumne ſit, &c. de Fin. 81.b. Quæſo codicem circunfer, oſtende, in Verr.129.b. Fac quæſo, qui ego ſum, eſſe te, Gallu, lib.7. 24.2.a. Perge quæſo ſcribere, nec meas litteras expectaris. Att.170.b. Vide quæſo an rectũ ſit, &c. Epiſt. 127.b. Quæſo ecquid tantum malum eſt, quod in mea calamitate non ſit? Att.43. b. Quæſo etiamne tu has ineptias, &c. epiſt.36.b. Vide quæſo etiam atque etiam, ne illarum quoque rerum pulcherrimarum a te ipſo minuatur authoritas 4.Acad.113.a. Quid eſt quæſo Metelle iudicium corrumpere, ſi hoc non eſt? in Verr.71.b. Quæſo quid hoc eſt? Att. 7.a. Quæſo quid ſit mihi faciendum, Att.179. b. Sed quæſo epiſtola mea ad Varronem valdene tibi placuit, Att.212.b. Tu quæſo ad me crebro ſcribe. Att.108.b. Id vos poteſtis quæſo concedere, con. Rul.80.b. Reſcite vos quæſo Iudices per deos imortales 6.Verr. 94.a. Quæſo vt eum diem memoriæ mandetis, pro S.Roſc.4 b Quamobrem aggredere quæſumus, & ſume ad hanc rem tẽpus 1.de Leg.8.a. Deos quæſumus conſilia tua Reip. ſalutaria ſint, ac tibi, Brutus Cic.l.11.3.9.a. Quòd quæſiuiſti me, reſpondebo, in Ant.205.b.

Quæſticulus, Quæſtio, Quæſtor, Quæſtuoſus, Quæſtura, Quæſtus, vide Quæro.

Qualis.

Qualis eſt iſtorũ oratio, qui omnia non tam eſſe, videri quã volunt? 4.Acad.83.a. Qualis erat Scipionis in noſtro (vt ita dicam) grege. Læl.61. Cum qualis quiſque orator fuiſſet, exponeret, de Cl.192.b. Aeternitas ſpatio qualis ſit, intelligi non põt, de Na.6.b. Oratio talis ſit, qualis ſit illa, q̃ neq; redargui, neque cõuinci poſſit, de Vniu. 169. b. Nã de ipſius rei natura qualis & quanta ſit, quæritur 3.Tuſc.94.a. Nullus pilus olbus rebus talis, qualia ſit pilus alius 4.Acad.150.a. Sit igitur hoc perſuaſum omnibus, dominos eſſe omnium rerum ac moderatores deos, eaque quæ gerantur, eorum geri ditione ac numine, eoſdemq; optime de genere hominum mereri, & qualis quiſque ſit, quid agat, quid in ſe admittat, qua mente, qua pietate religiones colat, piorum & impiorum habere rationem, de Nat.d. t72.b. Licet uim rei qualis & quanta ſit cognoſcamus, de Inu. 83.b. Siquis id ageret, ut qualis haberi uellet, talis eſſet 1.Off.60.a. Qualis oratoris & quanti hominis in dicendo putas eſſe, ſcribere hiſtoriam? 2.de Or.28.a, Genus dicendi voluere atque incitatum, quale nunc eſt Aſia tota, de Cl.195.b, Huc per ipſos deos quale tandem eſt? de Na.22.b, Ad aperta & clara veniamus, quale eſt de illo interfecto a caupone Megaris, &c.2.de Diu. 200.a, Quale eſt iſtud quod poetæ ferunt. 1.de Leg.1. Quale qd ſit, duobus modis quæritur. Top.45. Cum & quid factum ſit cõuenit, & quod id factum nomine appellari oporteat, conſtat, & tamen quantum, & cuiuſmodi, & omnino quale ſit, quæritur. de Inu.44.b, Si quid ſit hoc non vides, at quale ſit uides, ſi ne id quidem, at quantum ſit, profecto vides. 2.Tuſc.94.a, Nulla gens eſt, quæ non, etiam ſi ignoret qualem habere deum deceat, tamen habendum cenſeat. 1.de Leg.36.a, Sapientium ciuium, qualem me & eſſe & numerari volo. epiſt. 14.b. Talis qualem eum eſſe ſcripſeris. At.t9.b. Te magnopere quæſo, vt qualem te iam antea populo Rom. præbuiſti, talem te nobis hoc tempore impertias. pro Roſ.Am.8.a, Nec ſicut vulgus, ſed ut eruditi ſolent appellare ſapientem, qualem in reliqua Græcia neminem. de Amic.6.a, Quali fide, quali pietate exiſtimatis eſſe eos, qui, &c. pro Font.280.b, Nihil intereſt ad beate viuendum, quali vt aria victu. 2.de Fin.144.a, Vidi quoſdam in te tales, quales tu, &c. Lentulo, lib.1.9.93.a, Concedo eſſe deos, doce me igitur vnde ſint, ubi ſint, quales ſint corpore, animo, vita. 1.de Natu. d. 88.a, Quales tibi ſæpe ſcripſi conſules, tales extiterunt. Att.274.b, Vt non tales, quales ante habitæ ſint, habeãtur. 2.de Inu.151.a Ex eodẽ cognoſces de toto ſtatu rerũ noſtrum, quæ quales ſint, nõ facile eſt ſcribere. ep.8.b, Formæ literarũ vel aureæ vel quaſtibet. de Nat.44.b. Ac primum quanta innocentia debent eſſe Imperatores? quanta temperantia? quanta fide? quanta facilitate? quanto ingenio? quanta humanitate? quæ breuiter qualia ſint in Cn.Pompeio conſideremus, ſumma enim ſunt omnia. pro L. Man.25. Contraria quoque, & quæ, & qualia ſint intelligemus. de In.84.b. Quali ſunt hæc quæ ſenſibus percipiuntur, talia ſequuntur ea quæ non ſenſibus ipſis percipi dicuntur, ſed quodãmodo ſenſibus. Acad.q.edit.1.li.2.22. At ſiquis eſt talis, quales omnes eſſe oportebat, qui, &c. in Cat.104.b. Ii fuerũt certe oratores, quanti autem & quales, tu videris. de Cl.192.b. Quales res noſtras reliqueris. 5.ad Att 14. Id eſt, quo in loco, vel quo in ſtatu. An non intelligis quos homines, quales viros mortuos ſummi ſceleris arguas? pro Rab.96.b. Idẽque mittit ſigna nobis eius generis, qualia permulta hiſtoria tradidit. de Diu.105.b

Qualiſcunque.

Quum tamen ille, qualiſcunque eſt, qui eſt ab vno te improbitate victus Gabinius, colligit ipſe ſe vix. in Piſ.21.a. Turpe eſt enim nobis illum, qualiſcunque eſt, hoc primo anno egere. At. 13.29.51.a. Totumque hoc leue eſt, qualecunque eſt. 1.Tuſc. 129.a. Hoc qualecunque eſſet, te ſcire uolui. Att.251.b. Quale id cunque eſt. de Nat.41.b. Sin qualemcunq; locum ſequimur, qui eſt domeſtica ſede iucundior? epi.53 b. Sed homines beneuolos, qualeſcunq; ſunt, graue eſt inſequi contumelia. Atti.14. 312.6.2. Qualeſcunque ſummi ciuitatis viri ſunt, talis eſt ciuitas. 3.de Leg.46.a. Quæ qualiacunque in me ſunt (me enim ipſum non pœnitet quanta ſint) ſed apparent in orationibus. in Orat.171. a.

Qualitas.

Et quum ita moueatur illa vis, quam qualitatem eſſe dicimus, &c. 1.Acad.41.a. Sed quod ex vtroque (id eſt ex materia & ui) id iam corpus, & quaſi qualitatem quandam nominabant. 1. Acad.36.a, Illi autem quemadmodum aſſueuerant, ex corpuſculis, non colore, non qualitate aliqua, quam ποιότητα Græci appellant, non ſenſu præditis. 2.de Nat.d.69. Qualitates igitur appellaui, quas ποιότητας Græci uocant, quod ipſum apud Græcos non eſt vulgi verbum, ſed philoſophorum. Acad.q.ed.2.l.1. 18. Earum igitur qualitatum ſunt aliæ principes, aliæ ex iis ortæ. Itaque aer, ignis, & aqua & terra prima ſunt. Ex iis autem ortæ animantium formæ, earum rerum, quæ gignuntur e terra. Acad. q.ed.2.lib.1.t9.

Quaſilus, vel Quaſillum.

An non inter quaſilla pendet aurum? in Phil.2.

Quam, cum ante.

Numa magnus vir habendus eſt, cum eam ſapientiam conſtituendæ ciuitatis duobus prope ſeculis ante cognouit, quam eam Græci natam eſſe ſenſerunt. 2.de Ora.84.a, Ego autem nõ commemini, ante quàm natus ſum, me miſerum. 1.Tuſc. t1.a, Seculis multis ante gymnaſia inuenta ſunt, quàm in iis philoſophi garrire cœperunt. 2.de Ora.11.a. Poſtero die, quàm illa erant acta, Catulus venit. de Or.109.b

Quam, cum poſitiuo.

Suam in Senatu operam, authoritatemque quam magni æſtimat? Att. 7.134.3.2. Quod me magno animi motu perturbatum putas, ſum equidem, ſed non tam magno, quam tibi fortaſſe videor. Attic. 124. b. Soles ipſi quam multi a Theologis proferuntur, 3. de Natura deorum. 74. a. Atqui ſtirpes ſunt ægritudinis quàm multæ, quàm amaræ? 3. Tuſcul. 140.a. Te igitur imitabor. quàm multa, quàm pauci? Bruto, lib. 11. 24.1.a, Incredibile eſt autẽ, quàm multa, & quàm præclara fue-

runt.iu Ver.a,Quàm multa.n. quæ noſtra cauſa nunquam face remus,facimus cauſa amicorum,de Am.51.a, Habeo aũt quàm multa.Cælius Cic.8.15.4.a,Scribit ad me quàm honorifice de reſtitutione Sexti Clodij.a,Itaq; quàm ſeuere M. Curtius nos accuſat? Att.a,Quàm tibi commodum eſt,vnam tribum delige. pro Planc.268.b

Quam, cum comparatiuo.

Hoc tibi affirmo,nullam in his eſſe laudẽ ampliorem, q̃ eã, quam hodie conſecutus es.pro Marc.t31.b.Sed antiquiores literæ,quàm ruere cœpit Dolabella.Att.115.h. Nobis, vt quidã putant, nihil eſt timendũ magis quàm ille.Att.107.b, Pro tuis rebus geſtis ampliſſimis amplioribuſve,quàm meis,quàm Africani.Attic.t23.b,Aliquid ſit neceſſe eſt melius,quàm deos. de Nat.41.b,Melius eſſe aliquid, quàm virtutẽ neceſſe eſt.de Leg. 166.b,Maiora erga ſalutem,dignitatẽque meam ſtudia, quàm erant a muliere poſtulanda.ad Marc.lib.15.8.3.a, Doleo te me liorem ciuem eſſe,quàm Philoctetam. Q.F.313.b,Hunc nõnullis rebus inferiorẽ q̃ te,ſuperiorẽ aliis eſſe mireris. pro Planc. 265.b,Et hoc te ſuperiorem putas,quàm Lælius, quod,&c.pro Flac.161.b,Pompeius oſtendit ſe ſuperiorem, quàm hunc fore. Att.143.b,Si me nihilominus noſtri curioſum in Repub.quàm te. Attic.75.h

Quam, cum ſuperlatiuo.

Geram tibi morẽ,& agam quàm breuiſſime potero.2.de Nat. d.43.a,Sed peto à te vt quàm celerrime mihi librarius mittatur.Tironi,l.t6.21.t7.a,Ea quàm ſubtiliſſime perſequamur.in Top.12.a,Quàm integerrimis viribus.4.Verr.1.a, Commodiſſimũ eſſe,q̃ laxiſſimas habere habenas amicitiæ, de Amic.42.a, Quàm parciſſime facere aliquid 6.fam.27.in ep.A Cæc.Quàm recentiſſimum,pro Roſc.Am.11.a.

Quam, cum indicatiuo.

Eam mihi Philotimus poſtridie quam acceperat, reddidit, Att.127.b.Quam cupiunt laudari,vt pudet vinci,de Fin. 130.b, Aruſpicibus igitur,quam Phyſicis,potius credẽdum exiſtimas? de Diu.116.b.Tabellarii venerunt poſt diem XL.& ſextum,quã a nobis diſceſſerunt,Tironi,lib.16.2t.1.a.Vixitque tandiu,quã licuit in ciuitate bene beateque viuere,de Claris Or.3.a. O rẽ difficilem,planeque perditam,quàm nihil prætermittis in conſilio dando,Att.9.17t.2.a.Poſtridie veni,quã apud Catulũ fui, Acad.q.3.b.

Quam, cum infinitiuo.

Timeo ne Cæſar tuus altius ſe aſcendiſſe putet decretis tuis, quam inde,ſi conſul factus ſit,deſcenſurum.Att.273.b,Nihil mihi nunc ſcito tam deeſſe,quam hominem eum, quicũ omnia cõmunicem.Att.1.13.1.a.

Quam, cum mox.

Expecto quàm mox Chærea hac oratione vtatur, pro Roſc. Com.1.Quid expectas,quã mox ego Luſcium & Manilium dicã ordine eſſe Senatores,ætate grandes natu? pro Roſ.Com.26.a.

Quam, cum poſſum.

Dico igitur,& quam poſſum voce maxima dico, &c.pro Do. ſua,232.b,Conuiuium ad multam noctem, quam maxime poſſumus,vario ſermone producimus,de Sen.43.b. Aues nidos cõſtruunt,eoſque quam poſſunt molliſſime ſubſternunt 2.de Nat. d.195.a.Expoſui quam breuiſſime potui oracula,de Diu. 95.b. Et dicam breuius,quam tanta res dici poſsit.Parad.116.b

Quam, cum quoad.

Id ſperaſti Rempub.diutius, quam quoad mecum expulſa careret his mœnibus,eſſe laturam? pro D.ſua,t06.a,

Quam, cum quomodo & quemadmodum.

Nec magis quam quemadmodum ego vellem, Att.204.b. Quod ſi adimi ciuitas illi poſſet,magis tamen omnes quæreremus,quemadmodum poſſemus,&c. quam vti nunc quiſquã exiſtat,qui,&c.pro Cęc.304.b.Quod ſi quis erit qui ductus opinione vulgi aut Antonium ieiuniorem,aut Craſſum pleniorẽ fuiſſe putet, quam quomodo a nobis uterque inductus eſt 3. de Or.103.a. Multa præclara in eo viro cognoui, ſed nihil eſt admirabilius, quam quomodo ille mortem Marci filii tulit, de Sen.11.a.

Quam, cum quantum,quanti, quantus,& cum quòd.

Vt maius quidam de L.Craſſo, quàm quantum a nobis exprimetur,ſuſpicentur 3.de Or.9.a.Iis plus frumenti imperabatur, quàm quantum exarauerant,in Verr. 269. b. Plus multo etiam vidiſſe videntur, quam quantum ingeniorum noſtrorum acies intueri poteſt 3.de Or.12.a.Alter plus petebat,quàm quantum lex permittebat,de Orat.98.b. Suſcipere plus, quàm quantum præſtare poſſis, epiſt. 94 b, Sexies tantum quam quantum ſatum ſit ablatum eſſe 5.Verr.83.a.Pluris ſenatus æſtimaſſet,quã quanti eſſet annona,in Verr.192,& 204.b.Huic maiorem pecuniam Prætori pollicetur,quàm quantam tu dediſti 4. Verr.49.a Quod ſi quàm audax eſt ad conandum, tam eſſet obſcurus in agendo,&c.a.Verr.3.a,Piraticam ipſe feciſſet, ac minore quidẽ Reipub. detrimento, quàm quod intra mœnia nefarius prædo verſatus eſt. Poſtquam. 206. b. Ante tenentur aſtricti, quam quod eſſet optimum,iudicare potuerunt, Acad.quę.3.b. Alter iniquum putabat plus ſecum agi, quam quòd eſſet in actione, de Ora. 98.b.Sed ex omnibus, nihil magis tamen deſyderatur, quam quod in Africam non ierim. Att. t1. 215.5.a. Quàm nihil prætermittis in conſilio dando,quàm tamen nihil,quòd tibi placeat,explicas.Att.135.b.

Quam, cum volo.

Hic quàm velit Epicurus,iocetur,de Nat.d.2.33. Quàm velis ſit potens,pro Cæl.50.a,Quàm uoletis multi dicent.4. Ver. 71.a,Quàm volent in conuiuiis faceti,pro Cæl.54.a.2.Philip. 109. pro quantum.

Quam, cum vt.

Sed hoc maius eſt quoddam, quàm ut ab iis poſtulãdum ſit. Or.203.b,Hoc maius eſt,quàm vt profiteri ſcribere audeamus. de Vniu.201.b,Maiore mihi ingenio videtur Iſocrates, quàm ut cum orationibus Liſiæ comparetur.Or.200.b,Plerunq; dolor vehementior,quàm ut cauſa ſit cur feratur. 5. Tuſc.165.a, Hoc inferius eſt,quàm ut patre tuo dignũ uideatur,in Piſ.93.b, Nihil eſt in dicẽdo maius,quàm vt faueat oratori auditor.Or. 124.b.Hæc ſunt dicta ſubtilius,quàm ut quiuis ea poſſit agnoſcere,de Nat.d.11.b,Hoc eſt altius,quàm vt nos humi ſtrati ſuſpicere poſſimus.3.de Orat.13.a,Tum ille nihil ſibi fuiſſe longius,quàm vt me videret.ep.181.b

Quam libentius.

Non mehercule quicquam libentius facio, quàm ſcribo ad te.Caſſius Cic.15.19.1.a, Nihil feciſſet libentius, quam omnẽ illam acerbitatem proſcriptionis ſuæ, &c.in hanc vnam quæſtionem contuliſſet.pro Clu.122.a

Quam maxime.

Quàm maxime ſe a corpore abſtrahere.de Somn.131.b.Conuiuium ad multam noctem,quàm maxime poſſumus,vario ſermone producimus.de Sen.43.a

Quam minime.

Quo quàm minime multi ex illis de iſtius nefario ſcelere audire poſſent.3.Verr.52.a, Quo quàm minime multi hoc ſciant.ad Quint.fr.312.b

Quam, optantis,

Quàm vellẽ,inquit,vt te ad Stoicos inclinaſſes.3.de Fi.15.a

Quam, pro quantum,

Videte quàm valde malitiæ ſuæ confidat.a, Quare quum viderem a Cappadocia Parthorum copias aucrſas, &c.quàm potui maximis itineribus ad Amanum exercitum duxi.ad Catonem,lib.15.4.t9. Quàm ſint moroſi qui amant,vel ex hoc intelligi poteſt. Trebatio,lib.7.15.1.a

Quam, pro valde.

Quàm abſurdum.de Inu.78.b,Sane quàm ſum gauiſus.epiſt. 174.b,Liberis dare operã quàm honeſte dicitur. ep.l.9.22.9.a, Is authoritatem ſuam quàm magni æſtimat. Att.112.& 115.b, Quàm multi.n.eſſent de victoribus, qui,&c.cum etiam de victis quàm multi ſint,qui,&c.de Leg.139.b,Fecerunt alii alia q̃ multa.in Verr.194.b,Quàm multas ante hunc Piſiſtratus pœnas ſuſtulit,multis quidẽ ante cruciatis & necatis.de N.d.76.b In artificio & opera quàm tenui ac leui.de Orat.95.b,Suos valde quàm paucos habet.Brut.Ciceroni,lib.t1.13.7.a, Dare operam,ut quàm paratiſſimi ab exercitu, &c. Brutus Cicer.11.13. 10.a,Quàm valde gaudeam dici non poteſt.7.fam.29.

Quam proxime.

Quàm proxime ad verum accedere. Acad. quæſt.edit.1.lib. 2.36.Officium meum putaui, exercitum habere quàm proxime hoſtem.Att.6.116.5.a, Operamque det,ut cum ſuis copiis quàm proxime Italiam ſit.10.Phil.287.a

Contra quam.

Edicere auſus es,vt Senatus contra quam ipſe cenſuiſſet, ad veſtitum rediret.in Piſ.83.b,Clamare contra quam deceat, & quam poſſit,hominis eſt impudentiſſimi.de Ora.116.b,Contra facis,quam pollicitus es.2.de Leg. 20.a.ad Her.24.b,Factum.n. eſt mea culpa contra quam tu mecum egeras.Q.fr.1.t.4.a,So-

crus,

cvns generi contra quam fas erat, amore capta.pro Clu.9. a,
Quanquam quid ego de veſtro iure contra quam propoſuerã,
diſputabo?pro Domo,238.b,Miror te hoc in hac re alieno rem
pore, & contra quam hæc cauſa poſtulabat,defendiſſe. pro Cę-
cil. 178. b.

Quamobrem.

Si vlla,vel minima res reperietur,quamobrem,&c. pro Sex.
Roſc.190.b, Deinde nihil rationis affers quamobrem,ſi liber-
tas adimi nullo modo poſſit,ciuitas poſſit. pro Cæc.69.a, Verũ
illud eſt quamobrem hęc commemorarim,quod,&c.6.Verrin.
119.a, Quamobrem quanquam in vno prælio omnis fortuna
Reipub.diſceptat,&c.Planc.lib.10.10.1.a,Quamobrem tandẽ,
inquit,non ſatisfacit?1.de Fin.24.a, Cognoſcet ex me populus
Rom.quid ſit quamobrem quum Equeſter ordo iudicaret, &c.
a.Verr.24.a, Multaque mihi veniebant in mentem, quamobrẽ
iſtum laborem tibi etiam bonori putarem fore. ad Appiũ Pul
chrum,lib.3.10.1.a,Quamobrem obſecro te mi Tite,eripe mi-
hi hunc dolorem. Att. 138.b , Quid tandem habuit argumenti
aut rationis res,quamobrem in eo potiſſimum Sthenianũ præ-
mium poneretur?4.Verr.79 a,Multa ſigna dederat,quamobrẽ
reſponſurus non videretur,mentio de lege nulla fiebat.4.Ver.
140.a,Quamobrem ſatis eſſe boc tempore arbitratus ſum,&c.
epiſt.65.b.Quamobrem tu?&c.ep.64.b , Quamobrem vt maxi-
ma de re æquo animo deliberanti, ita mihi des conſilium?ve-
lim.ad Attic.8.147.11.a, Quamobrem quoniam mihi nullum
ſcribendi argumentum relictum eſt, vtar ea clauſula, &c. Cu-
rioni,lib.2.3.4.a,

Quamplures.

Abacoſque quamplures ornauit argento,auroque.5. Tuſc.a,
Quamplurimo vendere. 5.Verr.35.a.

Quampridem.

Illud vero quod ad rem vehementer pertinet, quæro quam-
pridem boc nomen Fanuí, in aduerſaria retuliſti ? pro Quint.
Roſc. 4. a.

Quamprimum.

Vt ex hac commendatione mihi Cuſpius quã maximas,quã-
primũ,quam ſæpiſſime gratias agat. Ep.205.b, Quid eſt enim
cur eum non quamprimum ampliſſimos bonores capere cupia
mus?in An.203.b,Hoc ei muneris pro ſua miſſione dediſſe ſcri
bitur,&c.proximum autem quamprimum mori.1.Tuſcul.185.
Quum has quamprimum ad te perferri literas magnopere vel
lemus.Curioni,li.2.5.2.a,Sæpe te litteris,hortatus ſum,vt quã-
primum reipub.ſubuenires.ad Brut. 288.b. Gratiſſimum mihi
feceris , ſi ad me in Ciliciam quamprimũ veneris. Cæl.3.18.a,

Quamuis, vide Quanuis.

Quandiu.

Hæc tu Eruci tot & tanta ſi nactus eſſes in reo,quandiu dice-
res?quo te modo iactares?pro Roſc.Am.54. Quandiu nos etiã
furor iſte tuus eludet? 1.in Cat.1.a, Qui ſe oppido tandiu te-
nuit,quandiu in prouincia Parthi fuerunt. ep.196.b, Ego tan-
diu requieſco,quandiu ad te ſcribo.9.ad Attic.172.3.a, Homo
quandiu vixit, domi ſuæ, non ſolum poſt mortem tota Sicilia
clarus & nobilis.7.Verr.88.a, Neque quandiu vixerit, ſed quã
non diu regnarit.12.fam.7.in epiſtol.M.Bruti & Caſſij. Dices
quandiu voles , tandiu autem velle debebis , quoad te , & c.
Offic.1.b.

Quando.

Sed quod quæris,quando,qua,quo.9.fam.13.Omnes deniq;,
quando,&c.de Fin.141.b. Quando me iſta curaſſe aut cogitaſſe
arbitramini?Orat.92.b, Quam quando complexus es & tenes.
Planc.lib.10.12.15.a,Aſt quando conſulis eſt,&c. de Leg.185.
b,Quando enim trium numerorum,&c.de Vniu.197.b,Quan
do igitur eſt turpe ? quando eſt pœna peccati ? pro Domo ſua,
227.b, Tum quando Alexandro mortuo legatos Tyrum mi-
ſimus.con.Rul.74.b, Semper enim in his ſtudiis viuenti non in
telligitur quando obrepat ſenectus.de Sen.85.b, Vtinã, inquit
C.Pontius Samnis,ad illa tempora fortuna me reſeruaſſet , &
tunc eſſem natus,quando Romani dona accipere cœpiſſent , nõ
eſſem paſſus diutius eos imperare.2.Offic.111.a , Quid ergo ?
Aius iſte,quando eũ nemo norat,aiebat,& loquebatur.de Diu.
123.b, Vident ex conſtantiſſimo motu lunæ, quando ille e re-
gione ſolis facta occurrit in vmbram terræ , vt eam obſcurari
neceſſe ſit,quandoque eadem luna,&c. de Diuin.112.b,At recu
perabit Rempub.quando?aut quid ad eam ſpem eſt parati? At.
120.b,Quando hoc bellum,aut hic ordo,aut populus ſuſcepe-
rat?in Pi.39.a,Quando te id video deſyderare?Som.Scip.120.
b.Off.45.& ep.76.b,Vt quãdo ea loca videamus,in quibus,&c.
de Fin.124.b, Quando autem te viſuri eſſemus,nihil ſane ex eiſ
dem litteris potui ſuſpicari.ad Varronem,lib.9.1.1.a,

Quandoque.

Ego me Aſturæ diutius arbitror commoraturum, quoad il-
le quandoque veniat.6.fam.5 a.

Quandocunque.

Quandocunque eadem parte ſol , eodemque tempore ite-
rum defecerit,tum,&c.de Somn.130.b.

Quandoquidem.

Itaque prætermiſſa nulla pars erit,quandoquidem,&c.Orat.
202.& de Leg.184.b.Quandoquidem honeſtum ipſa virtus eſt.
5.de Finib.118.a, Quandoquidem hæ quondam arationes Cã-
pani & Leontini in populi Rom.patrimonio glandiferę & fru-
ctuoſæ ferebantur.2.Phil.100.a, Quandoquidem tu iſtos ora-
tores, inquit,tantopere laudas, vellem aliquid Antonio præ-
ter illum de ratione dicendi, &c.de Cl.84.a , Tu te poſſe dici-
to,quandoquidem potes. Parad.124.b. Vrbes ac ſedes ſuas re-
linquerent,quandoquidem iam ante iſtius iniuriis exagitati re-
liquiſſent.4.Verr.6.a,Quæ ſunt in hominum vita,quandoqui-
dem in ea verſatur orator.de Fin.133.b.& de Or.147.b,

Quanquam.

Innocens eſt quiſpiam:veruntamen quanquam abeſt a culpa
ſuſpicione tamen non caret.pro Roſc.Am.33.a,Quanquam nõ
mihi,ſed tibi hic venit adiutor.de Nat.d.1.14. Quanquam ita
ſe rem habere arbitrarentur.2.de Or.1.a, Homerus apud infe-
ros conueniri facit ab Vlyſſe,&c. quanquam quem potiſſimum
Herculem colamus,ſcire ſane velim.3.de Or.35.a, Quamobrẽ
hoc vos doceo, Sulpiti,&c. quanquam te quidem quid hoc do-
ceam?qui,&c.2.de Or. 107.a , Quanquam ea verba,&c.quan-
quam inquam,&c.tamen,&c.de Fin.91.b , Quanquã non ſumus
ignari,multos ſtudioſe contra eſſe dicturos.Tuſc.2.2.Omniaq;
iucunda,quanquam ſenſu corporis iudicentur, ad animum re-
ferri tamen.5.Tuſc.136.a, In integro res nobis erit, quanquam
quicum loquor?cum vno,&c.Caſſio,lib.15.16.7.a,Quanquam
vis oratoris,profeſſioq; ipſa benedicendi hoc ſuſcipere ac pol-
liceri videtur.1.de Or.11.a,Quanquam vterque vtetur,&c.ta-
men,&c.in Partit.70.a, Ea quanquam pertinet ad finem bono-
rum,tamen id minus apparet.1.Offi.13.a,

Quantus.

Populus Romanus ſenſit quantus & quanta dignitate eſſes .
pro Domo ſua,228. b, Quantus, & quam incredibilis furor ,
&c.pro Syl.181.b,Xenophon Socraticus,qui vir,& quantus ſcri
bit,&c.de Diu.91.b, Authoritas,quanta maxima in libera ciui-
tate vnius eſſe poteſt.ad Brut.275.b,Scio quanta & quam ſolli-
cita cupiditas ſit Cõſulatus.pro Mil.109.b,Videre mihi videor
tantam dimicationem,&c.quanta nunquam fuit.Att.7.121.4.a
Niſi quod tanta eſt inter eos,quanta maxima poteſt eſſe, morũ
ſtudiorumque diſtantia.de Amic.64.a,Quum ipſa pecunia,quę
Staleno data eſt,numero ac ſumma ſua,non modo quanta fue-
rit,ſed etiam ad quam rem data fuerit,oſtendat.pro Clu.70.a,
Perſpicite quanta poteſtas permutatur.con.Rul.72.b,Quanta
illa Reip.turpitudo,quantum dedecus?in Ant.211. b, Nec co-
gnoſcunt,hæc vis amicitiæ qualis & quanta eſt.de Amic.111.b,
Dixi de te quæ potui, tanta contentione, quantum forum eſt.
Caſſio,lib.12.7.2.a, Omnes boni quantum in ipſis fuit, Cęſarẽ
occiderunt.in Ant.166. b, Cernitis Iudices quod & quantũ in-
cendium per Siciliam peruaſerit.Verr.161.b, Qualis oratoris
& quanti hominis in dicendo putas eſſe hiſtoriam ſcribere? 3.
de Or.28.a,Nec hoc tanti laboris eis, quanti videtur.de Orat.
160.b, Quum intelligant quam multa firmentur iureiurando,
quantæ ſalutis ſint fœderum religiones.2.de Leg.27.a,Quantã
diligentiam in valetudinem tuam contuleris , tanti me fieri a
te iudicabo.ep.258.b, Nam tantæ multitudinis, quantam capit
vrbs noſtra,concurſus eſt ad me factus.ad Brut.5.3.a, Exercitũ
& pecuniam quantam vellent,ab eo acciperent. pro Seſtio,18.
a,Quem ſi interficere voluiſſet, quantæ quotiens occaſiones ,
quam præclaræ fuerunt?pro Mil.109. b, Quæ & quantæ ſint ,
&c.in Verr.61.b,Quot & quanta ſint,&c.in Verr.236.b, Tantũ
ex eius bonis,quanta ſumma litium fuiſſet;populus recepiſſet .
pro Rab. Poſth. 22.a , Dicendum eſt quantos circuitus facere
deceat.Or.217.b,Quantas audacias,quam incredibiles furores
pro Syll.57. a,In propagatione vitæ,quot,quantas,quam incre
dibiles hauſit calamitates?1.Tuſc.136.a,Dii immortales,quas
ego pugnas & quantas ſtrages edidi.Att.10.b, Potuimus bene-
ficiis vt participes frui,quantis vellemus.Att.285.b, Omitto
quantis ornamentis populum Roman. C. Cæſar affecerit . pro
Corn.63. b,

Quanti.

Quanti addictus 2. de Or. 141. In qua docet, quot a ciuitate ſua naturas acceperit, quot & quanti quemq; diuiſerit. 7. Ver. 88.a, Sed quanti quanti: bene emitur quod neceſſe eſt. 12. Att. 30. Quãti libertas iſta æſtimanda eſt, nõ mihi neceſſe eſſe quod tibi eſt? 4. Acad. q. 215. a, Quanti æſtimanda eſt hęc philoſophia, cui, &c. de Nat. d. 1. 39. Pluris Senatus æſtimaſſet, quã quanti eſſet annona. 5. Verr. 165. a, Vide quanti apud me ſis. 7. fam. 35 Quanti quiſque ſit, non quantum proſit, ponderandũ. Brut. 139 Noli ſpectare quanti homo ſit. parui enim pretii eſt qui iam nihil ſit. 1. ad Q. fr. 47. Hoc quanti putas eſſe ad famam hominum ac voluntatem? pro Mur. 36. a, De Druſi hortis quanti licuiſſe tu ſcribis, id ego quoque audieram, &, vt opinor, heri ad te ſcripſeram, ſed tanti quanti bene emitur. Att. 193. b, Quanti locarint, tantam pecuniam redemptori ſoluendam curent. in Ant. 224. b, An dubitas, quum ſcias quanti quum illum, tum vero Tulliam meam faciam? Cælio, lib. 2. 15. 15. a, Quanti hoc ipſum? 11. fam. 42. Tantum damni feci, quanti quæque res amiſſæ valebant. de Fin. 127. b,

Quantum.

Quantum autem ſit apte dicere, experiri licet, &c. Or. 220. b Quantum ego opinione auguror. pro Mur. 59. a, Ego quantum auguror coniectora, quantaque ingenia in noſtris hominibus eſſe video, non deſpero fore aliquem, &c. de Or. 92. b. & Att. 2. 24. 2. 8, Quantum me diligis, tantum adhibe in me diligentiæ. epiſt. 158. b, Quantum me diligis, tantum fac, &c. epiſt. 257. b, Quantum diuino. epiſt. 119. b, Quantum in cuiuſque animo roboris eſt atque neruorum. 6. fam. 2. Huic profecto ipſi, quantum eſt ſitum in nobis, opem ferre debemus. pro Arch. 185. b, Non igitur adhuc, quantum in te eſt, intellexi deos eſſe. de Nat. d. 62. b, Is Rempub. quantum in ipſo fuit, euertit. Att. 261. b, Nõ nomen ciuium Romanorum, quantum in ipſis fuit, ſuſtulerunt. pro Flac. 159. b, Quantum eſſet in ipſo. Att. 5. 89. 1. a, Quantũ æquius & melius ſit dari repromittive, formula olim in arbitriis vſitata. pro Roſc. Com. 6. Viri boni cõſyderant, quid & quãtum ſit alterius bona proſcribere. pro Quint. 9. b, Vt omnia in omnibus, quantum in ipſis nulla vi impediente perfecta ſint. Tuſc. 235. b. Quantum in me erit, quantum efficere & conſequi poſſumus. ad Q. fr. 1. 1. 54. a, Hæc lex Attico noſtro non placet, quantum ex vultu eius intelligo. 3. de Leg. 54. a, Quantum ego perſpicio. ep. 9 b, Quantum ex Pompeii ſermone perſpexi. Att. 107. b, Dolore quantum animo maximum capere poſſum. ad Brut. 42. in ep. Bruti. Tres ſunt res, quantũ exiſtimare poſſum, quæ, &c. pro Roſcio Am. 21. Sed tamen eſt eorũ doctrina (quãtum iudicare poſſum) perridicula. de Or. 115 b, Quantum memoria repetere præterita poſſum. 11. fam. 41. Perge vt facis, & ſcribe quantum potes. Att. 140. b, Quantum ego aſſequi potui. pro Cluent. 39. a, Academ. quæſt. edit. 2. lib. 1. 6. Pompeius quẽ quantum potui, multis ſæpe orationibus decoraui. in Piſ. 93. b, Quantum ex literis tuis intelligere potui. ad App. l. 3. 8. 1. a, Vociferarer, & quantum maxime poſſem, contenderem, ſi, &c. pro Fla. 154. b, Vt afflictæ Reip. quantum poſſet, mederetur. pro Seſt. 9. b, Quantũ potero, me ab omnibus angoribus abducam. ep. 70. b, Quantũ enim potero, minuam cõtentiones. 2. de Fin. 65. a, Quamobrem Quir. conſilio quantum potero, labore plus pene, quam potero, vigilabo pro vobis. in Ant. 208. b, Quantũ ego ſentio. 4. Acad. q. 253. a, Nec tantum proficiebam, quantum volebã. Att. 14. b, Quantum apparitores velint, tantũ ſapere quoſdam in magiſtratibus, iuris ſui ignoratione. 3. de Leg. 41.

Quanto.

Quanto magis philoſophi delectabunt, ſi vt illi Aeſchylum &c. 1. Acad. 16. a,

Quantopere.

Neque enim tantopere deſyderabam, &c. quantopere delector, &c. 1. de Or. 79. a, Perſpicere vos certo ſcio, Siculis quantopere hoc expediat. 5. Verr. 174. a, Quanquam de vniuerſa philoſophia quantopere expetenda eſſet & colenda, &c. 3. Tuſc. 10. a, Dici non poteſt quantopere gaudeant. Att. 14. 304. 3. a, Quantoque opere eius municipii cauſa laborarem, tibi oſtendi. 13. fam. 230 Recordamini Iudices, quantopere laborare ſoleatis, &c. pro Fonteio, 15. a.

Quantuſcunque.

Atque ego is qui ſum, quantuſcunque ſum ad iudicandum, ſic ſtatuo, &c. 2. de Or 67. a, Quæ neque inuidioſa, & quantacũque eſt, eiuſmodi eſt, &c. pro Corn. Balbo, 45. a, Totum hoc, quantumcunque eſt, tum eſt. pro Marc. 132. b, Nec rurſus in malis, quantumcunque eo addideris, in ſuo genere manebit. 3. de Fin. 54. a, Noſtrum illud quantumcunque eſt augere. de Cl. 195. b, Quantęcunque ſunt copiæ, noſtras eſſe duco. 15. famil. 4. Debeo profecto, quantumcunque poſſim, in eo laborare ve, &c. 1. de Finib. 17. a, Quorum ipſorum bona, quantacunque erant, ſtatim ſuis comitibus compotoribuſque deſcripſit. 5. Phil. 179.

Quantulus.

Quantulus nobis videtur? Acad. q. ed. 1. lib. 2. 74. Id autem quantulum eſt? 2. de Leg. 76. a, Miſit coniectori quantulum viſum eſt de argento. 2 de Diu. 199. a, Nam ex illa pecunia magnam partem ad ſe vertit, mulieri reddidit quantulum viſum eſt. 1. Verr. 31. a.

Quantulum.

Etenim quantulum intereſt vtrum in Maſſici radices, an in Italiam, aliove deducamini? 2. de L. Agr. 68 Vt ne plus nos aſſequamur, quam quantulum tu in dicendo aſſecutus es. 1. de Or. 66. a, Nos qui iam & quid facere, & quantulũ iudicare poſſemus oſtendimus. 5. Verr. 3. a.

Quantuluſcunque.

Eaſque nos primi quicunque eramus, & quantulumcunque dicebamus, conuertimus. Or. 206. b, Procura, quantulacunque eſt, Precianam hæreditatem. Att. 6. 120. 3. a, Aures nos primi, quicunque eramus, & quantulumcunque dicebamus, ad huius generis dicendi, audiendi, incredibilia ſtudia conuertimus. in Or. 57. a, Sed tamen quicquid erit in his libellis, quantulumcunque videbitur eſſe, hoc quidem certe manifeſtũ erit 4. Ver. 132. a, Et in illo ex eo quod dico, quantulum id cunq; eſt, quid faciam, iudicari poteſt. 2. de Or. 54. a, Sed de hac mea quantulacunque eſt facultate, quæritis. 1 de Or. 65. a.

Quanuis, ſiue Quamuis.

Quidnis facere in eiuſmodi rebus, quanuis callide, quanuis audacter, quanuis impudenter. 4. Ver. 93. a. Nec timeo ſine iſta philoſophia rhetorem quanuis eloquentem. de Nat. d. 26. b. At duo Gracchi fuerunt: & præter eos, quanuis enumeres multos licet, &c. 3. de Leg. 35. a, Quanuis ille fœlix, ſicut eſt, tamẽ. &c. pro Roſc. Ame. 13. a, Quanuis intentus animus tuus ſit ad fortiſſimum virum liberandum, tamen, &c in Ant. 255. b, Itaque eum qui audiunt, quanuis ipſi infantes ſint, tamen illi modo confidunt ſe poſſe dicere. Or. 204. b, Quanuis menti delubra & virtuti conſecremus. de Nat. d. 77. b. Quaſi vero mihi difficile ſit quanuis multos nominatim proferre. pro Roſc Am. 26. pro, quantumuis. Etſi quanuis non fueris ſuaſor & impulſor profectionis meæ, approbator certe fuiſti. Att. 16. 334. 3. a, Quanuis paruis Italiæ latebris cõtentus eſſem. ad Cæl. lib. 2. 30. pro, quãtumuis paruis. Quanuis prudens ad cogitandum ſis, ſicut es, tamen, &c. Att. 12. 252. 4. a.

Quantumuis.

Quantumuis licet excellas. de Amic. 110. b.

Quapropter.

Quapropter nihil eſt quod metuas nequid mecum fingam. 4. Verr. 129. a, Quapropter non minus, &c. pro Cæcil. 299. & de Amic. 101. b, Quapropter quoniam, &c. aliquando, &c. in Ant. 189. b, Quapropter, quoniam me Leontina ciuitas atque legatio propter eam, quam dixi cauſam, defecit, &c. 5. Verrin. 90. a, Quapropter quoniam illud eſt, &c. hoc ſit neceſſe eſt. de Orat. 32. b, Quapropter vos oro Iudices, &c. pro Sext. Roſc. 20. b, Quapropter eo animo ſimus inter nos, quo ſemper fuimus. epiſtol. 54. b.

Quaqueuerſus.

Circumque eam ſtatuam locum gladiatoribus, ludiſque, liberos, poſteroſque eius, quaqueuerſus pedes quinque habere: &c. 9. Philip. 267. a, Emendatiores codices habent quoquo verſus.

Quare.

Quare ſic tibi eum commendo, vt, &c. Seruil. lib. 13. 72. 3. a, Quæramus quæ tanta vitia fuerint in vnico filio, quare is patri diſpliceret. pro Roſc. Am. 23. a, Vtendũ eſt excuſatione, &c. quare id quod feceris, neceſſe fuerit: nec aliter facere potueris. 2. Off. 100. a, Permulta ſunt quæ dici poſſunt, quare intelligatur, &c. pro S. Roſc. 34. b, Miror quid cauſæ fuerit quare conſilium mutaris. Att. 8. 162. 2. a, Nanque illud quare Scæuola negaſti? 1. de Or. 36. a, Is fuit aperte mihi neſcio quare non amicus. Att. 93. b, Commiſſum nihil eſſe, quare ad iſtam rationem perueniretur. pro Quint. 12. b, Vnum mihi eſt ſolatium, quare poſſim, &c. epiſt. 100. b, Nihil affert quare putemus. 3. de Nat. d. 16. Id eſt, nullam rationẽ, ob quam. Quare quando, &c. ep. 83. b Quare quoniam, &c. ad Quint. frat. a, Quare quod ſocium tibi

quum

quum velles adiungere, nihil erat. pro Qui.6.a, Quare quũ, &c. Cæc.6.6.15.a, Quare quum & bellum neceſſarium ſit, vt ne gligi non poſſit. pro I.Man.34.a, Omnia feci quare Lepido cõiuncto ad Remp. defendendam minore ſolicitudine veſtra perditis reſiſterem.10.fam.41.in ep.Plan.

Quartana.

Modo enim audiui quartanam a te diſceſſiſſe: &c. 8.Att.18. Etſi alteram quartanam Pamphilus tuus mihi dixit deceſſiſſe, & alteram leuiorem reddere.7.Att.8.Sed quum in quartanam conuerſa vis eſt morbi,&c.ad Tironem,lib.16.10.1.a,Tertianæ febres & quartanæ.3.de Nat.d.33.a.

Quaſi.

Quaſi tua res aut honos agatur, ita laboras. pro Quint.2.b, Quaſi aut aer ſine vlla forma deus eſſe poſſit.de Nat.d.1.19.Vocem ab acuto ſono ad grauem recipere, & quaſi quodammodo colligere.de Or.107.b, Deinde illa exponunt duo quæ quaſi contineant omnem hanc quæſtionem.4.Acad.q.75.a, Quaſi de verbo, non de re laboretur. Tuſc.181.b, Ex his quaſi decẽ fiſcos ad ſenatorem illum relictos eſſe.in Verr.70.b, Illos qui omnia incerta dicunt, quaſi deſperatos aliquos relinquamus. Acad.q.9.b, Quaſi ego excitare filium eius ab inferis poſſem. 7. Verr. 101.a, Quaſi corporis quædam eloquentia.Or.202.b, Literas Græcas ſic auide arripui, quaſi diuturnam ſitim explere cupiẽs. de Sen.81.b, Sed prius poteſtis totius eorũ rationis quaſi fundamenta cognoſcere.4.Acad.q.75.a, Sine quodam afflatu quaſi furoris.de Or.126.b, Quaſi cruentæ guttæ imbrium. de Nat. d.2.10. Earum rerum quæ quaſi in arte traduntur inſcitia.de Or.93.b, Ii ſunt eiuſmodi conſtituti, quaſi mala valetudine animi.Tuſc.227.b, Philoſophia laudandarum artium omniũ procreatrix quædam & quaſi parens.de Or.85.b, Quaſi particula quædam.de Vniu.13. Quantulus nobis videtur? mihi quidem quaſi pedalis.4.Acad.q.145.a, Epicurus, quaſi pueri delicati nihil ceſſatione melius exiſtimat.de Natur.d.1 72. Quaſi me pudeat, inquit, iſtorum, aut non poſſim quemadmodum ea dicantur oſtendere.2.de Fin.11.a, Puro quaſi quodam genere dicendi.Or.201.b, Quaſi quodam igneo motu.de Nat.d.2.18. Quaſi ſepimento aliquo vallabit hæc omnia diſſerendi ratione.1. de Leg.47. Nec vero velim quaſi decurſo ſpatio, a calce ad carceres reuocari.de Sen.94.b, Et quaſi ſui eſt lena natura. de Nat. d.1.53. Aquarum quaſi vapor quidam habendus eſt aer.de Nat. d.2.20. Volunt probabile aliquid eſſe, & quaſi veriſimile. Aca. q.9.b, Non potero credo ante hyemem (ſic enim ſcribis) quaſi vero ad cognoſcendum ego ad illos, non illi ad me venire debuerint.ep.lib.3.7.5.a, Quaſi vero id cupiditate defendendæ nobilitatis, aut ſtudio partium fecerit.3.Verr.24.a, Quaſi verò quiſquam noſtrum,&c.de Nat.d.61.b, Repente aſpicimus lituras eiuſmodi, quaſi quædam vulnera tabularum recentia. 4. Verr.135.a.

Quatenus.

In omni re ſtatuere quatenus.Acad.q.23.b, τὰ περὶ τοῦ καθήκοντος quatenus Panætius abſoluit duobus, illius tres ſunt. Att.258.b, Quamobrem id primum videamus, ſi placet, quatenus amor in amicitia progredi debeat.de Amic.34.a, Quũ autem proceſſit paulum, & quatenus quicquid ſe attingat, ad ſeq; pertineat, perſpicere cœpit,&c.5.de Fin.41.a, Sed accipio ex ea parte quatenus aut negligentia,&c. fieri ſcribis, ne ad nos perferantur.4.fam.10. Neque mihi vt abſim concedere, aut quatenus eos mihi concedere,&c.12.Att.27.Diogeni videtur, venditorem, quatenus iure ciuili conſtitutum ſit, dicere vitia oportere.Offic.62.b, Eſt enim quatenus amicitiæ dari venia poſſit. de Amic 207.b, Poſtulatum eſt vt Bibuli ſẽtẽtia diuideretur. quatenus de religione dicebat, cuique rei iam obſiſti non poterat, Bibulo aſſenſum eſt.ad Lent.lib.1.2.4.a, Itaque ſoli qui memoria vigent, ſciunt quid, & quatenus, & quomodo dicturi ſunt 2.de Or.143.a, Magna culpa Pelopis, qui non erudierit filium, nec docuerit quatenus eſſet quodque curandum.1.Tuſc.173.a, Quibus auſpiciis iſtos faſces augur acciperem? quatenus haberem? cui traderem? 14. Phil.394.a, Animaduertẽdum eſt etiam quatenus ſermo delectationem habeat,&c.1.Offi.189.a. Vulgus quid abſit a perfecto, non fere intelligit: quatenus autem intelligit, nihil putat prætermiſſum.3.Offi.18.a, In omni re videndum eſt, quatenus. etſi enim ſuus cuique modus eſt, tamen magis offendit nimium quam parum.Orat.103.b.Iudex meminiſſe debet non ſolum quantum ſibi permiſſum, ſed etiam quatenus permiſſum ſit. pro Rab.114.b, Deinde diis permiſit, vt huic animanti duces ſe præberent, & eum pulcherrime gubernarent, niſi quatenus ipſe ſibi ſua culpa aliquid miſere quæreret.de Vniuer.59. Leges tollunt aſtutias, quatenus manu res tenere poſſunt, philoſophi quatenus ratione & intelligentia. Offic.65.b, Quatenus autem ſunt ridicula tractanda oratori, perquam diligenter videndum eſt.2.de Orat.131.a, In omnibuſque rebus videndum eſt quatenus,&c. in Or.40.a.

Quaterdecies.

Hine H. S. quaterdecies P. Tadio numerata Athenis, teſtibus planum faciam.3.Verr.70. Quaternus.Att.83.b.

Quatio.

Tum fixum tremulo quatietur frigore corpus.de Nat.d.47. b, Sed eſt naturale in animis tenerum quiddam atque molle, quod ægritudine quaſi tempeſtate quatiatur.3.Tuſc.20.a.

Quatiens.

Magnus leo tremulam quatiens a corpore flammam. de Natur.deo.47.b.

Quaſſus.

Nam attrectatu & quaſſu ſæuum amplificatis dolorem. 2. Tuſc.87.a.

Quatefacio.

Perrexi tamen, Romamque perueni, nulloque præſidio quatefeci Antonium:&c.ad Brut.23.

Quaſſatus.

Quaſſata Reſpub.pro Marcel.16. Flamma illa fuit quaſſatæ Reipub.pro Sest.19.b.

Quatriduum.

Non ablata ex vrbibus ſociorum quatridui cauſa per ſimulationem ædilitatis.6. Verr.6.a. Regem mecum habui quatriduum turbulentis in rebus.Att.91.b.

Quatriduo.

Triduo vero aut quatriduo ante hanc rem pulcherrimam, &c.ad Brut.3.2.a, Quatriduo quo hæc geſta ſunt. pro Roſ.Am. 11.a, Mors Sex.Roſcii quatriduo, quo is occiſus eſt, Chryſogono nuntiatur. pro Roſc.Am.63.a.

Quatuor.

Quatuor capita, quæ concludunt nihil eſſe, quod noſci, percipi, comprehendi poſſit. Acad.q.edit.1.lib.2.75. Ab iis rebus quatuor mundi eſt corpus effectum.de Vni.19.

Quatuordecim.

Herennium Gallum hiſtrionem ſummo ludorum die, annulo aureo donatum, in quatuordecim ſeſſum deduxit.10.fam. 79.Quatuoruiri.de Cl.22.b.

Quatuoruiratus.

Quatuoruiratum ſibi prorogauit. Aſinius Pollio ad Cicer. lib.2.32.4.a.

Que, enclitica coniunctio in compoſitione.

Alterumque & tertium poſcitur.de Or.128.b, Ego arma cõtra deos araſque & focos tuli? in Ant.174.b, Multa quibus animantes alantur, augeſcantque, & pubeſcant.de Nat.d.36.b, Arguti, certique, & circunſcripti ambitus.Or.200.b, Eaque ratione ſtabili firmaque contemnere.Offi.14.b, Non nobis ſolũ nati ſumus, ortuſque noſtri partem patria vendicat, partem amici.1. Off.34.a, In primiſque, vt,&c.ep.4.b, Niſi tu, quod eſſet tuũ ius & officium, poteſtaſque, docuiſſes. pro Q. 5.b, Quique optime dicunt, quique id faciunt.1.de Or.94.b, Ex quo videlicet quid, ex quibuſque rebus efficiatur, &c. 2.de Nat. d.221.a, Mathematici recondita in arte & multiplici, ſubtilique verſantur.de Orat.85.b.

Quemadmodum.

Vt poſſis videre quemadmodum,&c. de Cl.193.b, Pepercit homini amico, & (quemadmodum ipſum dicere audiui) neceſſario.5.Verr.129.a, Ita fore vt per te reſtituatur, quemadmodũ Senatus initio cenſuit.ep.7.b, Inflatus cum ſpe militum, tũ collegæ mei, quemadmodum dicebat ipſe, promiſſis. pro Mur.136. b, Si non reliquit, quemadmodum ab eo exegiſti. pro Quint. Roſc. 54. b, Velim exquiras quemadmodum illi nunc ſe gerant.Att.127.b, Magnificentius eſt dicere quemadmodum geſſerimus conſulatum, quam quemadmodum ceperimus. in Piſ. 80.b, Excogitat inquam, quemadmodum menſe illo legitimo comitia haberentur.4.Acad.q.49.a, Vt quemadmodum in ſe quiſque, ſic in amicum ſit animatus.de Amic.51.a, Sed illi qui Clodii leges timuerint, quemadmodũ cæteras obſeruauerunt? pro Dom.227.b, Quemadmodum os reiectum terræ obtegatur.2.de Leg.51. Semper vigilaui & prouidi, quemadmodum ſalui eſſe poſſemus.in Cat.111.b, Mihi maiori curæ erit, quemadmodum quidem vobis gratiam referam, quam quemadmodum inimicorum iniurias perſequar. Poſtquam.201.b, Prætor te quemadmodum reſtituat nõ habebit? pro Cæc.291.b, Quẽadmodum

admodum ſoles de cæteris rebus. de Amic.15.1, Nihil aliud niſi quemadmodum.in Verr.214.b,Si te ipſe perſpicies,totumque tentabis, intelliges quemadmodum a natura ſubornatus in vitam veneris. de Leg.168.b, Sic vlciſcar facinora ſingula quemadmodum a quibuſque ſum prouocatus.Poſtquam. 202. b,Quemadmodum eſt,ſic etiam appelletur tyrannus.10.Att.8. Quemadmodum eſt obſeruatus.7.Verr.54.a, Quemadmodum ſunt,&c.eodem modo ſint,&c.de Fin.82.b,Nam ad me P.Valerius homo officioſiſſimus ſcripſit, &c. quemadmodum a Veſta ad tabulam Valeriam ducta eſſes.ad Terentiam, lib. 14.2. 4.a, Res nobis,quemadmodum ſpero,non moleſta.pro Arch.186.b, Nos in Senatu(quemadmodum ſpero) &c. ad Len.lib.1.2.10.a, Nec ſeuerius,nec temperatius ſcribi poterat, nec magis quam quemadmodum ego maxime vellem.Att.204.b,Solus ille cognouit quemadmodum iſtum vinci oportet.de Aruſp.245.b.

Queo.

Atque hoc illud non queo præterire.Att.17.b, Quem ſatis mirari quibus oculis aſpicere audeas,non queo.pro Dom.235. b,Non queo reliqua ſcribere,tanta vis lachrymarum eſt.ad Terentiam,lib.14.1.10.a,Ad te non queo ſine lachrymis ſcribere ep.233.b,Non queo tantum,quantum vereor,ſcribere. Att.94. b, Qui tantas calamitates deplorare queat. in Ant.231.b.

Quercus.

Quercus Dodonea.Attic.25.b, Quercus glandifera,ex qua euolauit nuntia fulua Iouis.1.de Leg.2. Quercus Arpinatium ingenio ſata manet,& ſemper manebit.1.de Leg.1.E quercu neſcio quid exculpſeram, quod videretur ſimile ſimulachri. 13. Attic.36.

Queror.

Cæſar queritur de Milone per vim expulſo.Att.150.b, Dionyſius noſter grauiter queritur,& tamen iure a diſcipulis abeſſe tandiu. Att.104.b.Is mihi etiã queritur,quod a nobis 12.ſolis d eou. prima actio ſui iudicij tranſacta ſit.3.Verr.111.a, Quid multa?queſtus eſt grauiter.ad Lent.lib.1.9.25.a, Mirifice conturbatum vidi puerum,lachrymans mecum eſt queſtus. Attic. 6.114.13.2,Multa nos quidem queſti ſumus.ep.31.b, Quorum plerique aut queruntur ſemper aliquid, aut etiam exprobrãt. de Amicor.62.a, Virtutes autem noli vereri ne expoſtulent & querantur ſe relictas eſſe,&c.Tuſc.231.b, Hic tu fortaſſe querere,deum atq; hominum fidem implorabis.in Ver.580.b, Quererer tecum atque expoſtularem,niſi,&c.3.fam.39. Neque tam quereretur cum deo, quod parum longe,quam quod falſum videret.Acad.q.ed.1.lib.2.73.Quid eſt quod tu aut illa cum fortuna hoc nomine queri poſſitis?4.fam.18. in epiſt. Ser.Sulpitii. Queri de iniuriis alicuius. Q. Frat.296.b. & ep.4.b, Queri de aliqua re.pro Cæl.41.b,Accedebat vt hæc tu pro Repub. queri exiſtimarere.de Or.126.b, Queri iniquitatem legis.pro Plan. 33.& 5.Verr.186. Non enim omnia quæ dolemus, eadem iure queri poſſumus.pro Flacc.158.b,Romæ acceperam literas, Milonem meum queri per literas iniuriam meam.Att.5.13.Quæ ſi queri velim præterita,nihil agam. Q.fr.304.b.

Querens.

Aiax querens de ferocitate Troianorum. de Diu.125.b.

Queſtus.

Ibi Druſus multa de Philippo queſtus eſt. de Orat. 143. b, Multa de mea ſententia queſtus eſt Cæſar. ad Lent. lib.1.9. 22. a,Facile patior quod ſcribit, ſecum Tullium & Seruium queſtos eſſe,quia non idem ſibi, quod mihi remiſiſſet. Attic. 10. 194. 3. 2.

Queſtus.

Quod eiulatu,queſtu,gemitu,&c.2.de Finib.151.a,Qui denique queſtus? qui mœror dignus inueniri in calamitate tanta poteſt?pro Quint.63.

Querela.

Querela cum aliquo.pro Deiota. 5. Querela de damnatis. Att.107.b, Sed tamen prouidendum ſit, ne qua iuſta querela eſſe poſſit.ad Brut.11.22.6.a, His de tot tantiſque iniuriis in ſocios,&c.conſultum querela eſſe debuit.pro Seſt.54.a,Eorum.n. eſt hæc querela,qui ſibi chari ſunt.5.de Fin.50.a,Querela frõtis.in Piſ.1.pro,de fronte.Querela mira eſt hominum.7. Attic. 39.Querelæ partes ſuſcipere.pro Seſt.2.Querelæ iniquiſſimæ plenum volumen.3.fam.17.Nunc veniam ad grauiſſimam querelam & atrociſſimam ſuſpicionem tuam. pro Marc.12. Querelam ad aliquem deferre.pro Ligar.15. Vt veſtrum illud diuinum in Rempub. beneficium nonnullam habeat querelam. ad Trebon.lib.10.60.Quid enim in illis fuit præter querelam tẽporum?ad Cælium,lib.2.15.2.a,Etſi quod ſæpe diximus,& quidem cum aliqua querela,&c.de Fin. 3.4. Quanquam enim ſine in auditæ cum Deiotaro querelæ tuæ pro Deiot.a, Querelæ quas illi deplorare ſolebant.de Sen. a, Epiſtola plena ſtomachi & querelarum.Q.fr.3.24.1.a, Querelas habere. 1. ad Q.fr. 36.Et aſſiduas iacit ore querelas.de Diu.83.b,Sæpe enim inter ſui querelis meorum æqualium. de Sen. 6. Statius interuenit nonnullorum querelis,quæ apud me de illo ipſo habebantur. Q.frat.199.b, Querelis omnium patere aures tuas. 1. ad Q.fr. 19.Querelis quotidianis nihil proficere.ep.70.b.

Querimonia.

Quotidiana querimonia populi.1.Ver.5.In ea querimonia, quam ſum habiturus de iſtius crudelitate,&c.7.Verr.58.a, Eo metu iniecto repente magna querimonia omnium diſceſſimus. ad Q.fr.2.5.6.a,Querimonias agere.5.Verr.113.

Queribundus.

De ſupplicio P.Lentuli, de carcere, magna & queribunda voce dicebat.pro Syl.22.a.

Qui,pronomen,vide Quis.

Qui, aduerbium.

Qui igitur conuenit,quæ cauſa fuerit,&c. pro Cæc.5.a, Sed qui iſta intellecta ſunt,debeo diſcere. b, Deinde qui ſit vt ego neſciam, ſciant omnes quicunque Epicurei eſſe voluerunt? 2. de Fin.19.a, Qui poteſt eſſe in eiuſmodi trunco ſapientia? de Nat.d.1.59.Qui poſſumus deum,niſi ſempiternum,intelligere? de Nat.d.1.19.Qui minus enim Licinius comprehendi potuit, quum,&c.pro Cæl.51.a,Qui fieri poterat?a,Qui minus autem ego iſtic recte eſſe poſſim,quam eſt Marcellus? Att. 16.339.10. a,Qui poterit eſſe ſapientia?4. Acad.q.49.a,Qui enim beatior Epicurus,quod in patria viuebat,quã Metrodorus quod Athenis?5.Tuſc.153.a.

Quia.

Omnes boni ſemper nobilitati fauemus, & quia,&c. pro Seſtio,7.b.Vrbs quæ quia poſtrema ædificata eſt, Neapolis nominatur.in Verr.228.b,Quod ex eo ſciri poteſt,quia corpora noſtra terreno principiorum genere confecta, ardore animi concaleſcunt.1.Tuſc.68.a,Quia non eſt obſcura tua in me beneuolentia,ſic fit vt,&c.Seruio,lib.13.71.1.a,Quę me res igitur pręter cæteros impulit,vt,&c.quia ſi quis iſtorum, &c.pro S.Roſc. 18.b,Neque porro quiſquam eſt,qui dolorem ipſum, quia dolor ſit,amet.1.de Fin.50.a,Nemo ipſam voluptatem, quia voluptas ſit,aſpernetur, ſed quia conſequuntur magni dolores eos, qui,&c.de Fin.55.b,Voluptatem ipſam,per ſe quia voluptas ſit ſemper optandam eſſe.Tuſc.246.b,Sed tamen recordatione noſtræ amicitiæ ſic fruor,vt beate vixiſſe videar,quia cum Scipione vixerim,de Amic.14.a.

Quicquam.

Sine qua nihil quicquam egregium aſſequeris.de Orat.95.b, Delibare quicquam de laude ieiuni hominis.10.fam. 42.in ep. Planc.Cur autem quicquam ignoraret animus hominis,ſi eſſet deus?de Nat.d.1.21. Epicurus negat quicquam deos nec alieni curare, nec ſui.de Diu.130.b, Nec quicquam aliud videndum eſt nobis quos pop. Romanus hoc in gradu collocauit,&c.4. Acad.q.12.a.

Quicque.

Perſpicere quatenus quicque ſe attingat,ad ſeque pertineat. de Fin.130.b,Sed vt quicque primum geſtum erit, ita primum exponemus. ad Her.1.15. Veſtri autem non modo hæc non refellunt,verumetiam confirmant, interpretando quorſum quicque pertineat.3.de Nat.d.82.a, Primum quicque videamus.3. de Nat.d.9.a.

Quicquid.

Id mihi ſatis eſt, quod eſt de me opinionis, quicquid eſt. 1. Verr.20.Quicquid erit quacunque ex arte, quocunque de genere.Ora.89.b,Quicquid maleficii,ſceleris,cædis erit,propriũ id Roſciorum eſſe debebit.pro Roſc. Am. 73.a, Quamobrem quicquid in cauſa mihi ſuſceptum eſt,id omne me Reipub.cauſa ſuſcepiſſe confirmo.pro Pomp.17.b, In vtraque re,quicquid in controuerſiam veniat,in eo queri,&c.de Or.96.b,Quicquid voles, dummodo quid.13.Att.8.

Quicum.

Quid ad hanc manſuetudinem addi poteſt,cum,quicum bellum geras,tam molli nomine appellari? lib.1. Offi.57.a, Qui neminem prætermiſerit, quicum loqui potuerit, cui non eadẽ iſta dixerit.ad Brut.11.21.2.a,Nemo eſt ominum, quicum potius mihi,quã tecũ,communicandum putem.Ser.Sulp.4.1.5.a, Non vt quiſque maxime eſt,quicum tibi aliquid ſit, ita tui huiuſcemodi criminis maxime eum pudet?.7.Verr.106.a.

Qui cunbn

Quicunque.

Quicunque is eſt, ei me profiteor inimicum. Aſiniut Cic. 14. 31.9.2, Quicunque in dicendo ſumus. de Or. 2, Eaſque res nos primi, quicunque eramus, & quantulumcunque dicebamus, ad huius generis dicendi, audiendi, incredibilia ſtudia conuertimus. in Orat. 57.2, Orator ſi modo ſim, aut etiam quicunque ſim. Orat. 197.b, Quæcunque in equite Romano dignitas eſſe poteſt, eam ſemper in M. Cęlio habitam eſſe ſummam. pro Cęl. 38.b, Is eſt Epicureus non penitus illi diſciplinæ, quæcunque eſt, deditus. Poſt. 20.b, Libenter accipere facultatem lædendi, quæcunque detur. pro Flac. 150.b, Ego vero vos in omni fortuna, quęcunque erit oblata, complectar. pro Seſt. 129.2, Quęcunque mens illa fuit, Gabinii fuit. pro Rabir. Poſthumo, 13.2, Nec vero M. Cælium prætereundum arbitror, quęcunque eius in exitu vel fortuna, vel mens fuit. de cl. Orat. 190.b, Quodcunque militum contrahere poteritis, contrahatis. Att. 8. 162. 5. a, Quemcunque caſum fortuna dederit, & quęcunque fortuna erit oblata, &c. pro Mil. 73.2, In iudicio ea cauſa, quancunque tu dicis, melior videtur. de Or. 88.b, Illa ipſa facultate, quancunque habes, magnam gratiam aſſequeris. de Orat. 94.b, Illam ipſam quancunque aſſequi potuerit in dicendo mediocritatem. 1. de Orat. 58.2, Quamcunque rem, a quo cognouerit, de ea re multo dicet ornatius, quam, &c. de Orat. 99. b, Omnia quæcunque ille feciſſet, eſſent rata. 3. de leg. Agr. 3.2, In omnibus quęcunque fiunt, neceſſe eſt cauſam antecedere. de Fat. 64, Non omnia quęcunque loquimur, mihi videntur ad artem & ad præcepta eſſe reuocanda. 2. de Orat. 25. 2, Omnia quæcunque in hominum diſceptationem cadere poſſunt, bene ſunt ei dicenda. 2. de Orat. 4.2, Ea notant ſidera natalicia Chaldæi, quęcunque lunę iuncta videantur. de Diuinit. 127. b, Quicquid erit, quacunque de re, quorunque de genere, &c. de Orator. 89.b, Quoſcunque de te queri audiui, quacunque potui ratione placaui. 1. ad Quint. fratr. 38. Cauſarum illuſtrium quaſcunque defendi, nunc quam maxime conficio orationes. de Senectut. 84. b, Vt quibuſcunque rebus poſſem, illius abſentis dignitatem vobiſcum vna tuerer. 2. de 3. Agr. 55.2.

Quid.

Quid? eundem in ſeptemuiratu nonne deſtituiſti? in Anton. 179.b, Quid? ille ſigna ænea in inſidiis poſuerat? pro Deiot. 147.b, Quid? Theodorum, &c. nonne miramur? Tuſc. 170. b, Quid? teſtes quid aiunt? pro Cęc. 18. 2, Quid tu me hoc tibi mandaſſe exiſtimas, vt, &c. Cęl. 2.7.1.2, Quid aer? quo Diogenes Apolloniates vtitur deo. de Nat. d. 1. 23. Quid enim? iſthuc, ſi Conſul eſſes, minus facere potuiſſes? in Ant. 175. b, Quid enim? ſummus dolor plores dies manere non poteſt? 2. de Fin. 347.2, Quid enim? ad amicoſne confugiam? Lucceio, li. 5. 15. 3. a, Quid enim Africanus indigens mei? minime hercle. de Amic. 30.2, Quid enim cenſes? ſi L. Mummius videret, &c. in Parad. 48.2, Valeat ille deus, quid enim dicam, propitius ſit? de Nat. 1. 87. Quid enim ille erat indigens mei? de Amic. 102. b, Quid ergo? ad hæc mediocri opus eſt prudentia, an & ingēnio prętanti & eruditione perfecta? in Ant. 253. & de Diu. 135. b, Quid ergo? Aius iſte, &c. de Diu. 123. & in Ant. 164.b, Quid ergo? iſtam voluptatem Epicurus ignorat. de Fin. 65. b, Quid iſtud ad nos? Acad. q. ed. 1. lib. 2. 31. Accuſatis Sex. Roſcium. Quid ita? quia, &c. pro Roſc. Am. 20.2, Quam moleſtum eſt vno digito plus habere. quid ita? quia, &c. 1. de Nat. d. 137. a, Granate ille primo. quid multa? impetrat. 3. Offi. 77.2, Quid multa? vereor ne hęc iniecta a bonis, defenſa ab improbis, magnorum Reip. malarum cauſa ſit. Att. 1. 8. 7. 2. & 13. 67, Quid multitudinem, ſuauitatemque piſcium dicam? 2. de Natur. d. 239. a, Quid præterea? quid? 3. ad Qu. fra. 15. Quid quęſtio, quaſnam habet partes? in Part. 3. 2, Quid, qui pecunię cupiditate, qui voluptatum libidine feruntur, &c. 3. Tuſc. 7. 2, Quid, quod dixiſti, inquit, Craſſe, ſi, &c. 2. de Or. 200.2, Quid, quod eadem illa ars quaſi Penelope telam texens, tollit ad extremum ſuperiora: &c. 4. Acad. q. 168.2, Quid, quod eiuſdem hominis in meum alię, alię in tuum? 1. de Nat. d. 149.2, Quid, quod ſalus ſociorum ſumũ in periculum ac diſcrimen vocatur? pro l. Man. 7.2. Quid, quod ſapientiſſimus quiſque animo ęquiſſimo moritur? de Sen. 75.2, Quid, quod ſi iſta vera ſunt, ratio omnis tollitur? 4 Acad. q. 51. 2, Noſti enim reliquos ludos. quid? ne id quidem leporis habuerunt quod ſolent mediocres ludi. ad Marium, lib. 7. 1. 7. 2, Quid, quod Theſeus exegit promiſſum a Neptuno. 3. Offic. 127. 2, Quid, quum ipſe Antiochus diſſentit quibuſdam in rebus, &c. 4. Academ. quęſt. 240.2, Quid ſi, quod, &c. in Verr. 75.b, Quid ſi muto? &, quid ſi non vult? 6. famil. 28. At vti poteſt pro ſuo. quid tum? in Ant. 148. b, At mulctantur bonis exules. Quid tum? parumne multa de toleranda paupertate dicuntur? 5. Tuſc. 15.2, Quid tum inde? pro Mur. 129.b, Nam quid aliud agimus, quum, &c. quid, inquam, tum agimus, niſi animum ad ſeipſum aduocamus? 1. Tuſc. 127. 2, Sed quid ego argumentor? quid plura diſputo? te Q. Petili appello, &c. pro Mil. 110. b, Quid attinet plura eſſe nomina deorum? de Nat. d. 1. 59. Quid ego vitium ſatus, ortus, incrementa commemorem? de Sen. 88.b, Quid Opis? quid Salutis? (templa commemorem.) 2. de Nat. 44. Quid igitur cenſes? de Natur. deo. 1. 57. Quid cenſes, ſi ratio eſſet in belluis, non ſuo quaſque generi plurimum tributuras fuiſſe? de Nat. deo. 1. 54. Quid cenſes eos eſſe facturus, qui omnem virtutem a bonorũ fine ſegregauerunt, Epicurum, Hieronymum, &c. 4. de Fin. 81. a, Vos autem quid mali datis? de Natur. d. 1. 85. Quid dicam quantus amor ſit beſtiarum in educandis cuſtodiendiſque iis quę procreauerunt. 2. de Nat. d. 193.2, Quid dicam Albutium? de Nat. d. 1. 65. Quid dicam imperite, vir omnium prudentiſſimos, an ambitioſe feciſſe, &c. ad Brut. 52. in ep. Brut. Quid dicas? 1. Att. 1 1. Niſi quid exiſtimas in ea re violari exiſtimationem tuam. Phil. 14. 74. 4. 2, Quid eſt? 8. fam. 43. in ep. Cęl. Quid eſt aliud, capere & conciliare pecunias, in quo te lex tenet, ſi, &c. 5. Verr. 59. 2, Quid eſt Catilina? quid attendis? quid animaduertis horum ſilentium? in Cat. 161. b, Quid autem eſt inſcitius, quam, &c. de Nat. d. 2. 26. Hanc ego quum teneam ſententiam, quid eſt cur verear, ne ad eam non poſſim accommodare Torquatos noſtros? 1. de Fin. 53. 2. Quid ergo eſt? pro Roſc. Am. 31. 2. 10. fa. 47. in ep. Planc. Quid eſt hoc? quid eſt autẽ, cur, &c, 15. At. 3. Quid igitur eſt? non eodem modo de omnibus. pro Roſc. Am. 21.2. Quid pedibus opus eſt ſine ingreſſu? de Nat. d. 1. 64. Quid eſt quęſo Metelle iudicium corrumpere, ſi hoc nõ eſt? 2. Verr. 17.2, Quid eſt quamobrem quiſquam noſtrum Cēſorias ſubſcriptiones omnes fixas, & in perpetuum ratas putet eſſe oportere? pro Clu. 165. 2, Quid eſt quod ſignis & luminibus mundum ornare concupiſceret deus? de Nat. d. 1. 17. Quid eſt quod tu alius accuſes? 4. Verr. 34. 2, Quid ſumus ipſi? 12. Attic. 12. Cum Illyrico vero, & cum Vatinii legionibus quid erat Antonio? 10. Phil. 276.2, Mirabar quid eſſet, quod tu mihi literas mittere intermiſiſſes. 7. fa. 23. id eſt, quamobrem. Quid eius ſit. 16. ad Att. 11. pro, quid de ea re ſit. Quid ſit quod P. Sceptimio Senatore, &c. 2. Verr. 24.2, Quęro quid ſit. Acad. quęſt. edit. 2. lib. 1. 3. pro, quę ſit cauſa. Quid erit, qualecunque erit, ſcribas. 11. Att. 41. Quid huic tu homini facias? pro Cęc. 22.2 Valerius quotidie cantabat, erat enim ſcurra: quid faceret aliud? de Or. 2, Stomachari Canniutiſed quid faceret? nondum, &c. 3. Offic. 78.2, Quid fiet artibus? quibus? hiſne, &c. 4. Academic. quęſt. 191. 2, Quęro, ſi, qui velint vendere, non fuerint, quid pecunia fiet? 2. de Leg. Agr. 73. 2, Quid fiet populo Vlubrano? epiſt. 10. b, Etſi nos premet eadem fortuna, quid puero miſero fiet? ad Terentiam, lib. 14 1. 10. 2, Quid intereſt, vtrum de Hippocentauro, an de deo cogitemus? de Natur. d. 1. 75. Quid intereſt, vtrum Prętor imperet, cique cogat aliquem de ſuis bonis omnibus decedere? 4. Verrin. 29.2, Quid intereſt inter popularem, id eſt aſſentatorem & leuem ciuem, &c. Lęlio. 78. Quid loquar quanta ratio in beſtiis appareat? 2. de Natura deorum. 96. Nam quid Accium memorem? de Legib. 157.b, Quid enim merras? de Natura deorum. 1. 46. Quid contra vim ſine vi fieri poſſit? 12. famil. 6. Quid homo quiſquam poſſit? vix iam deus. 9. Attic. 15. Quid quęris? 7. famil. 9. & 13. Attic. 67. & lib. 10. 195. 16. 2, Quid quęris? etſi mihi crebro ξυνὸς ἐνυάλιος occurrebat, tamen leuabar cura, virum fortem & peritum, & plurimum authoritate valentem audiens, &c. Attic. 7. 128. 4. 2, Quid quęris? nunc vt ad priuata redeam? Attic. 1. 9. 10. 2, Quid ſcribam? pudet conditionis ac fortunę. ſed tamen ſcribendum eſt. ad Brut. 42. in epiſtol. Bruti. Trebatio mandaui, vt, ſi quid tu eum velles ad me mittere, ne recuſaret. idque vt facias velim. ad Seruium Sulpitium lib. 4. 1. 10. 2, Quid vultis amplius? pro Roſc. Amer. 19.2, Quid eſt cauſę, quin, &c. 5. Tuſcul. 47. 2 Exponam vobis breuiter quid hominis ſit. 4. Verrin. 93. 7. ad Attic. 18. 19. Id eſt, quid moliatur, quomodo ſe gerat. Quid orationis, quot ſunt partes? in Part. 2.2, Quid huic cum Habito? nihil. pro Clu. 137.2. Quid mihi, inquit, cum iſta ſanctimonia & ſumma diligentia? pro Quint. 32.2.

Quidam.

Quidam de collegis. Bin. 11. 12. 9. a, Quidam e philoſophis. Acad. q. 5. b, Quidam ex aduocatis, homo & honoribus populi ornatus, & ſumma virtute præditus dixit. pro Clu. 142. a, Quidam ex amicis Saſſiæ, &c. pro Clu. 55. b, Quidam ex numero tuorum. pro Mur. 234. b, Ea exercitatio quędam ſuſcipienda nobis eſt, quanquam, &c. de Or. 97. b, Verbum mihi deeſt, quum ego hanc poteſtatem regiam appello, ſed profecto maior eſt quędam, &c. con. Rul. 73. b, Philoſophia procreatrix quędam & quaſi parens omnium artium. de Or. 85. b, Quare quum ſit quędam certa vox Romani generis, vrbiſque propria. 3. de Or. 25. a, Sed nimirum maius eſt hoc quoddã, quam opinantur. de Or. 86. b, Craſſi quidem reſponſum excellentis cuiuſdam eſt ingenij, ac ſingularis. 2. de Or. 164. a, Quod magni cuiuſdam hominis & perſapientis videtur. de Prouinc. Conſul. 36. a, Sumus igitur homines: ex animo conſtamus & corpore. quæ ſunt cuiuſdam modi. 4. de Finib. 42. a, Id eſt, non cuiuslibet. Iam verò animus non eſſe ſolum, ſed etiam cuiuſdam modi debet eſſe, vt, &c. 5. de Finib. 63. a, Nam heſterno ſermone vnius cuiuſdam operis, vt ait Cęcilius, remigem aliquem aut baiulum nobis oratorem deſcripſeras, & inopem quendam humanitatis atque inurbanum. de Orat. 112. b, Sed audio maiorem quendam in vrbe timorem eſſe. Attic. 113. b, Et impulſionem paruulam quandam fuiſſe dicet. de Inu. 65. b, Sine quodam afflatu furoris. de Or. 326 b, Reſp. ratione quadam & diſciplina deſignata. de Natur. 77. b, Tu pudore a dicendo & timiditate ingenua quadam refugiſti. de Or. 109. b, Incredibili quadam magnitudine conſilii Athenienſis Themiſtocles. de Or. 109. b, Quòd ſi ille aſtrictus certa quadam numerorum moderatione & pedũ, &c. 1. de Or. 132. a, Cum machinatione quadam moueri aliquid videmus. de Nat. d. 45. b, De pręſtanti quadam & eximia prudentia. de Or. 109. b, Raros eſſe quoſdam videmus, qui, &c. Tuſc. 229. b, Quod ſi nullum haberet ſenſum niſi oculorum, prorſus tibi ignoſcerem, ſi quoſdam nolles videre. epiſt. 55. b, Quoniam quędam pueris nobis ex commentariolis noſtris inchoata atque rudia exciderunt. de Orat. 85. b, Omnem legem eſſe laudabilem quibuſdam talibus argumentis docent. de Leg. 171. b, Minucius, quem tu quibuſdam literis ad cęlum extuliſti. epiſt. 199. b, Quę ſi iudicaretur certis quibuſdam verbis, nõ nouis nuptiis fieri cũ ſuperiore diuortiũ. 1. de Or. 90. a.

Quiddam.

Vt in his quiddam diuinum eſſe diceret. 1. Acad. 48. a, Vt philoſophi tanquam in ſuperum mare Ionium defluerent, Gręcum quiddam & portuoſum. 3. de Or. 40. a, Ego enim fateor in iſta ipſa poteſtate ineſſe quiddam mali. 3. de Leg. 33. a, Sed nimirum maius eſt hoc quiddam, quam homines opinantur. 1. de Or. 9. a, Quiddã portenti ſimile eſſe viſum eſt. de Or. 136. b.

Quidem, pro etiam, vero, videlicet.

Cruciatus eſt a Dolabella Trebonius, & quidem a Carthaginenſibus Regulus. 11. Philip. 295. a, Poſt Solſtitium canicula exoritur, & quidem aliquot diebus. 2. de Diu. 139. a, Quapropter in priuatis rebus nullum neque officium neque ſtudium meum deſiderabis, nec in publicis quidem, ſi quid erit, in quo me intereſſe neceſſe ſit, nunquam deero, ne cum periculo quidem meo, dignitati tuæ. Plan. lib. 10. 2. 3. a, Nimis iracundie id quidem, & valde intemperanter. in Ant. 155. b, Non opinor id quidem, neque ius eſſe, neque cuiquam expedire. pro Quint. 8. b, Ego illud ne quidem contemnam quod extremum ad Att. 32. b, Eſſent illi quidem deſperandi, ſed tamen eſſent ferendi. 2. in Catil. 32. a, Atqui hoc loco philoſophi quidam, minime mali illi quidem, ſed non ſatis acuti, &c. 3. Offic. 50. a, Noſtra grauior eſt cauſa quam illorum, quod illi quidem alterum meruerunt, nos vtrunque. Att. 125. b, Quanquam de morte P. Clodii fuit quæſtio, non ſatis prudenter illa quidem conſtituta: quid enim, &c. in Ant. 164. b, Multa & lauta ſupellex, & magnifica multis locis, non illa quidem luxurioſi hominis, ſed tamen abundantis. 2. Phil. 76. a, Vt ſuperiora omittã, quę ſunt maxima illa quidem, ſed, &c. 5. Phil. 189. a, Minus quidem illa ſeuere, quam decuit, non tamen omnino diſſolute. 6. Phil. 204. a, Suſpicor illud tibi minus probari, quod ab his tuis familiaribus, optimis illis quidem viris, ſed in Rep. rudibus nõ probatur. Bruto, 15 12. a, Tantum doleo, ac mirifice quidem. ad Att. lib. 2. 34. 2. a, Hanc ſubtilitatem in Catone non ouerunt quidem. de claris Or. 170. b, Gaudeo tibi iucundas eſſe meas literas, nec tamen habuiſſem ſcribendi nunc quidem vllum argumentum, niſi tuas accepiſſem. Quint. fr. 313. b, Hanc habent arcem ſocii minus aliquanto munitam, nunc quidem quam antea, &c. 1. Verr. 10. a, Aut enim nemo (quod quidem magis credo) aut ſi quiſquam ille ſapiens fuit. de Amic. 3. a, In eius corona extitit, &c. & quidẽ ſubita. de Diu. 122. b, Effeciſtiq; non tu quidem etiam nunc, vt, &c. 2. Phi. 105. a, Hos ad magiſtros ſi qua te fortuna Cato cum iſta natura detuliſſet, non tu quidem vir melior eſſes, &c. pro Mur. 59. b, Fortiter tu quidem quam ceteri nulli defuncti honoribus, ſed apertius quàm, &c. pro Plan. 43. a, Rogo te, & quidẽ valde rogo. ad Brut. 15. in ep. Bruti. Nobis vero, inquit Atticus, & vehementer quidem. de Claris Or. 65. a Sub. placet. Atque ille diſceſſus, dolor meus duntaxat, veſtrum quidem ſcelus ac dedecus haberetur. in Piſ. 86. b, Num igitur peccauimus? minime vos quidem, ſed, &c. Att. 8. 153. 4. a.

Quidem, nominibus propriis iunctum.

Agrigentinum quidem doctum quendam virum, carminibus Græcia vaticinatum ferunt. de Amic. 100. b, Cyrus quidẽ apud Xenophontem, in eo ſermone quem moriens habuit. de Sen. b, Dicæarchus quidem & Ariſtoxenus, &c. dixerunt. Tuſ. q. b. Q. Mucius enucleate ille quidem, & polite, vt ſolebat, dixit, &c. de Cl. 59. a, Theophraſtus quidem, Tauriſcum quendam dixit, &c. de Or. 163. b.

Quidem certe.

Aliud hoc tempore de Repub. nihil loquebantur: agebatur quidem certe nihil. ad Q. fr. 2. a, Noli mecum, qui hoc quidem certe tibi aſſentior: quanquam nihil mihi tam mirum videtur, quam iſta dici ab Antiocho quidem, maxime cui erant, quę paulo ante dixi, notiſſima. Acad. q. 25. b, Si minus, &c. illa quidem certe capiebantur. in Verr. 210 b. Quam bene, non quæritur, conſtanter quidem certe. Tuſc. 233. b, Quam ſapienter non diſputo, conſtanter quidem & fortiter certe. de Prouin. 77. b, Cupio quidem certe. de Inu. 2. b, Spero me tibi cauſam probaſſe, cupio quidem certe. Att. 2. b, Volui id quidem efficere certe. de Cl. 166. b, Quod quidem certe euitar. Att. 255. b, Habet quidẽ certe Reſp. adoleſcentes paratos defenſores. in Ant. 182. b, Qui vt ſumma haberem cætera, temporis quidem certe vix ſatis habui. pro Quint. 2. a, Quintus filius ſuapte, pte ſane, me quidem certe multum hortante. Att. 96. b, Illud quidem certe noſtrum conſilium iure laudandum eſt, quod, &c. ad Lentulum, lib. 1. 9. 45. a, Habetis ſermonem hominis, vtinam nõ impudentis, illud quidem certe non nimis verecundi. de Or. 141. b, Tuæ coniugis bonæ fœminæ, locupletis quidem certe, Bombalio pater fuit. in Ant. 186. b, Hoc quidem certe manifeſtũ. in Verr. 145. b, Certe quidẽ negas te nolle, &c. Att. 195. b, Sine tuo quidẽ conſilio certe nihil. Att. 92. b, Statuebã ſic, boni nihil ab illis magis eſſe expectandũ, mali quidẽ certe nihil pertimeſcendũ. p Sext. 7. b, Is facile ſoluteq; verbis voluebat ſatis interdũ acutas crebras quidẽ certe ſententias. de Cl. 190. b, Opera tamen & conſilio, ſtudio quidẽ certe, rei, famæ, ſaluti tuæ præſto futurum. ad Plan. lib. 4. 14. 18. a, Sed ſi certorũ hominũ mẽtes nulla ratione placare poſſumus, veſtros qdẽ animos certe cõfidimus eſſe placatos. p Cor. 68. b, Vobis qdẽ certe maiorib. de Or. 147. b, Et tu me conſiliario fortaſſe non imperitiſſimo, fideli quidem & beneuolo certe vſus eſſes. epiſt. 10. b, Ne carere quidem certe igitur in motu eſt. Tuſ. 167. b.

Quidem profecto.

Nunc qdẽ profecto. ad Q. fr. 1. 1. 44. a, Nũc qdẽ pfecto Romę es. Att. 6. 116. 1. a, Hoc quidẽ eſt verum pfecto. Att. 10. 195. 14. a.

Quidem ſane.

Nihil ſane ex me quidem audire potuiſſes. de Natur. d. 13. b, Non ſane hoc quidem mirabile. de Diu. 122. b.

Quidnam.

Quærit vt ſuſcipiam cogitationem, quidnam iſtis agendum putẽ. Att. 14. 318. 6. a, Mirifice ſum ſolicitus, quidnã de prouinciis decernatur. ep. 23. b, Quidnã dici poteſt quamobrem, &c. 3. Tuſc. 95. a, Quod ſi pręterea honore dignus nemo, quidnam hoc optimis & ornatiſſimis ciuibus eſt futurum? pro Plã. 5. a, Quidnam hoſtes putarent. in Ant. 164. b.

Quidni.

Erat, inquit, illarum partium. quidni? qui, &c. pro Quint. 82. b, Laudat Africanum Panætius, quod fuerit abſtinens. quidni laudet? ſed in illo alia maiora. 2. Offi. 112. a, Quidni, inquit, meminerim? nunquam ego recepiſſem, niſi tu perdidiſſes. de Orat. 134. b, Quidni iſte neget? in Verrin. 125. b, Quidni poſſim? Tuſc. 230. b, Illud idem Pauſania dicebat te dixiſſe, quidni Appius Lentulo, Lentulus Appio proceſſit obuiam, Cicero Appio noluit? epiſt. 35. b.

Quidque.

Ede mihi ſcriptum quid argenti in prouincia Sicilia pararis, vnde quidque aut quanti emeris. 6. Verr. 31. a.

Quid-

Quidquid, vide Quicquid,

Quiduis.

Quiduis potius eſſe in Conſulatu, quam Conſulem. 8. Att. 58. in epiſt. Balbi. Quiduis potius, quam vt non hac æſtate abſoluarur. 13 Att. 33. Quiduis potius quam leges tulerunt, qui pernicinſa & iniuſta populis iuſſa deſcripſerunt, quum coo traſecerint, quam polliciti profeſſique ſint. 2. de Leg. 10.

Quies.

Si quies dabitur. 2. Att. 50. Quem non quies, non remiſſio, non æqualium ſtudia, non Indi, non conuiuia delectarent. pro Cæl. 31. a, Mors laborum aut miſeriarum quies. 4. in Cat. 79. a Quies placatiſſima. Tuſc. 1. 80. Qui locus quietis & tranquillitatis pleniſſimus fore videbatur 1. de Or. 3. a, Et ego excubo animo, nec partem vllam capio quietis. Att. 147. b, At qui ſalubri & moderato cultu atque victu quieti ſe tradiderit, ea parte, &c. 1. de Diu. 108. a, Omnem tranquillitatem & quietem ſenectutis acceptam refert clementiæ tuæ. pro Deiota. 27. a, Quæ quidem multo plura euenirent, ſi ad quietem integri iremus, &c. 1. de Diu. 107. a, Nec enim labor ad quietem reuocauit. pro l. Man. 28. a, Quæ ei ſecundum quietem viſa ſunt. 1. de Diu. 78 a, Ei viſum in quiete egregia facie iuuenem, &c. 1. de Diu. 94. a, Quæ ſe in quiete per viſum ex Africano audiſſe dicebat. de Amic. 13. Ioco vti illo quidem licet, ſed ſicut ſomno & quietibus cæteris. 1. Offi. 145. a.

Quieſco.

Potentia in hoc ſolo genere quieſcit: quid agat, quomodo aggrediatur iudicem: qua denique digitum proferat, non habet. pro Cæc. 52. Eò quum venio, Prætor quieſcebat. 6. Ver. 27. a, Quieſce tu, cuius pater cubito ſe emungere ſolebat. ad Her. 41. b, Aut ſi per Tribunos pleb. non patiatur, tamen quieſcat, rem adduci ad interregnum: &c. 7. Att. 33. Ipſe dux reuolat, vt ipſe quoque quieſcat, in cuius locum ſuccedat ex iis quæ acquieuerunt. de Nat. d. 5. b, Sed opinor quieſcamus, ne culpam noſtram coarguamus 9. ad Att. 13. pro, ſermones hos miſſos faciamus. An ſi vnquam in me vitæ cupiditas fuiſſet, ego menſe Decembri mei Conſulatus omnium parricidarum tela commoſſem, quæ ſi viginti quieſſem dies, in aliorum iugulum Conſulum recidiſſent? pro Planc. 74. a, Præterea quod qui tantum facinus commiſerunt, non modo ſine cura quieſcere, ſed ne ſpirare quidem ſine metu poſſunt. pro Roſc. Am. 39. a, Iſte Raborium quieſcere iubet, & ſimul ei nonnullam ſpem ſocietatis oſtendit. 3. Verr 95. a, Videmur enim quieturi fuiſſe, niſi eſſemus laceſſiti. 2. de Or. 127. a, Quum de nobis certum ſit, nos quieturos. 11. famil. 5. in epiſt. Bruti. Id eſt, impedimento non futuros.

Quietus.

Qui quietus eſt, eum neceſſe eſt perturbatione vacui eſſe vacuum. Tuſc. 3. 15. Quietus nunquam fui per M. Antonium. 10. fam. 1. Sermo quietus & remiſſus de Sen. 81. b, Sic animi quietus & placatus ſtatus cernitur. Tuſc. 231. b, Quieta ciuitas. 9. fam. 17. in epiſt. Dolabellæ. Quieta Reſp. & turbata. 2. in Cat. 39. a, Quieta ſenectus & ſollicita, opponuntur. 14. Att. 23. Quũ ſemper natura, tũ etiam ætate iam quietũ. de Pet. Conſ. 6 Quid viro bono & quieto, & bono ciui magis conuenit, quam abeſſe a ciuilibus controuerſiis? 10. Att. 29. in ep. Cæſ. Quietum eſſe animo. Tuſc. 4. 29. Vitam otioſam & quietam ſine vllo labore & contentione traducere, de Sen. 74. a, Tranquillo & quieto animo frui aliqua re. pro Syll. 172. b. Hoc ego loco, ſoluto & quieto ſum animo, &c. pro Roſ. Com. 25. a, Is viuere animo quieto nullo modo poteſt. 2. Tuſq. 3. a, Vt nunquam liceat quieta mente conſiſtere. 2. de Diu. 231. a, Cæleſtium dies quieti. 2. de Leg. 86. a, Vobis integris, quietis, & otioſis hominib. coot. Rul. 81. b, Quietior debuit eſſe, dũ reſponſa referrentur. dicitur aũt nunc eſſe acerrimus. 7. Att. 53. Homo quietiſſimus. 6. Verrin. 36. & 4. 215. a.

Quiete.

Quietè, & purè, & eleganter actæ ætatis placida ac lenis ſenectus. de Sen. 12. a, Liberalitate qui vtantur, beneuolentiam ſibi conciliant, & (quod aptiſſimum eſt ad quiete viuendum) charitatem. 1. de Fin. 81. a.

Quilibet.

Apud maiores noſtros adhibebatur peritus, nunc quilibet. a de Diu. 109. a, Si aut cauſa criminis, aut facti ſuſpicio, aut quælibet deniq; vel minima res reperietur. p Roſc. Am. 5. a, Sic vita agenda eſt certo genere quodam, non quolibet. de Fin. 95. b.

Quin.

Nullum intermiſi diem, quin, &c. Att. 7. 134. 1. a, Adeſt enim fere nemo, quin acutius, &c. de Or. 94. b, Quin tu huc aduolas, & inuiſis illius noſtræ Reip germanę? Att. 4 86. 2. a, Arbitrabatur non dubitaturum fortem virum, quin cum ſuo periculo ſalutem Reip. afferret. pro Mil. 113. b, Quin tu aſpicias ad te venientem Paulum patrem? in Som. Scip 9. a, Quin ſic attendite Iudices, nempe hæc eſt quæſtio de interitu Clo lij, fingite animis, &c. pro Mil 116. b, Ego nihil prætermiſi, quantum facere potui, quin Pompeium a Cæſaris coniunctione auocarē. in An. 162. b. Quis eſt quin cernat? Acad. q. ed. 1. lib. 2. 11. pro, qui non cernat. Quis muſicis penitus ſe dedidit, quin comprehenderit, &c. de Or. 85. b, Nullus cibus tam grauis (ait Cleanthes) quin is nocte & die concoquatur. de Nat. d. 2. 18. Nõ dubitabat quin ei crederemus. Att. 6. 113 5. a, Quin hinc ipſe euolare cupio. ep. 109. b, Teneri non potui, quin tibi apertius declararem, &c. Att, 245. b, Quin mihi nunc conſilium deeſt, &c. Att. 14. b, Hortenſius non dubitauit, quin P. Syllam defenderet. pro Syl. 3. Vt ne quis a me dies intermittatur, quin dem ad te literas. Att. 8, 160. 2. a, Nemo eſſet quin hoc ſe audiſſe liquido diceret. 5. Verr. 116. a, De muſicis rebus non poterit, quin dicat, hoc onere ſuſcepto, recuſare. 1. de Or. 36. a, Nõ quin diſſentiã, ſed quod, &c. ep. 52. b, Vt dubitare debeat nemo, quin multos, ſi fieri poſſet, C. Cæſar ab inferis excitaret. pro Mar. 133. b. Non poſſum quin exclamem. 2 de Or. 22. a, Nemo eſt quin exiſtimet, &c. ep. 4. b, Non idcirco cauſas Iſocrates non defendit, quin id vtile eſſe & honeſtum exiſtimaret. a, Dubium eſt quin faciamus, &c. de Fin. 82. b, Nemo noſtrũ eſt quin vota victuciæ ſuæ fecerit. Cæc. Ciceroni, lib. 6 7. 3. a, Non neceſſe eſt expectare, quin mox fiat. de Inu. 73. b, Quin ego quum fauerem ei, &c. mihi viſus ſum captus eſſe. ep. 112. b, Tamen in tanto conuentu nemo erat, quin rationem numerumque haberet. 7. Verr. 57. a, Quin hoc tempore ipſo, &c. pro Mil. 120. b, Hic mihi etiam audeoit mentionẽ facere Mamertinæ laudationis: in qua quam multa ſint vulnera, quis eſt veſtrum Iudices, quin intelligat? 7. Ver. 46. a, Cauſæ nihil eſſet quin ſecus iudicaret. pro Quint. 17. a, Quin labebar longius, niſi me retinuiſſem. de Leg. 166. b, Nemo eſt quin malit, &c. ep. 78. b, Quin ea ipſa non memini, &c. Att. 142. b, Tamẽ facere non poſſum, quin quotidie ad te mittam. Att. 12. 245. 2. a, Non quod dubitaret, quin ab iſto nihil legibus, nihil religionibus, nihil iure eſſet actum. pro Dom. 54. a, Quin niſi ego ſucceſſor eſſem, te antea quam tibi ſucceſſum eſſet, deceſſurũ fuiſſe. epiſt. 34. b. Non quod dubitaretis, quin ab iſto nihil iure eſſet actum pro Domo, 227. b, Non quin rectũ eſſet, ſed quia, &c. Att. 117. b, Prorſus nihil abeſt, quin ſim miſerrimus. Att. 11. 223 5. a, Non dubito quin eo ſis animo, quo ego eſſem, ſiquid tu me rogares. a, Cauſæ nihil dico, quia ita ſit, pro Quint. 10. b, Abeſſe non poteſt, quin eiuſmodi hominis ſit, probos improbare, qui improbos probet. in Or. 138. a, Quis ignorat, quin tria Græcorũ genera ſint? pro Flac. 159. b, De qua aqua & via nihil prætermiſi, quadã epiſtola, quin enucleate ad te perſcriberem. Q. fr. 313. b, Nullus locus eſt, quo in loco Reip. nomẽ ſit, quin eodẽ perſcriptum hoc iudicium peruenerit. pro Syl 175. b, Nõ enim dubitabat Zeno quin ab Areopagitis inuito Mẽmio impetrari nõ poſſet. Att. 5. 98. 5. a, Nõ prætermittam quin profim, &c. Oct. 329. b, Quin prodis? de Orat. 131. b. Quid morer in terris? quin huc ad vos venire propero? in Somn. Scip. 10. a, Nego vllã gemmam aut margaritam fuiſſe, quin quæſierit, inſpexerit, abſtulerit. 6. Ver. 2. Quin ipſa iudicia nõ ſolemus tractare eodẽ modo. ep. 139. b, Dubitabis quin hunc vindices. pro Fla. 154. b, Sin omnia in vnũ locũ contrahenda ſunt, nõ dubito quin ad te ſtatim veniã. Att. 8: 157. 4. a, Dies fere nullus eſt, quin hic Satyrus domũ meã ventitet. Att. 1. 3. 7. a, Quin tu me vides, qui, &c. in Piſ. 92. b, Nemo Lilybæi fuit, quin viderit: nemo in Sicilia quin audierit. 7. Ver. 109. a, Prætores autem quum, &c. abierit non longe, quin hoc a me decerni velit. Att. 9. 180. 10. a, Quin tu vrgeas occaſionem iſtam? Trebat. lib. 7. 8. 4. a.

Quincunx.

Quum admiraretur Lyſander & proceritates arborum, & directos in quincuncem ordines, &c. de Sen. 55. a.

Quindecies.

At illa H. S. D. millia hæreditaria, acceſſit ipſius antiqua H. S. quindecies pecunia. 4. Verrin. 43. a, Quindecimuir. epiſt. 113. b.

Quinetiam.

Neque vero hac in cauſa modo, ſed conſtanter ſæpe in Senatu. quinetiam Marcello & Philippo coſſ. Nonis Aprilibus mihi Senatus eſt aſſenſus, &c. epiſtol. 11. & 96. b, Delectatio nulla extitit, quinetiam miſericordia conſecuta eſt. ep. 95. b

Epiſtolam meam quod peruulgatam ſcribit eſſe, non fero moleſte, quinetiam ipſe multis dedi deſcribendã. Att.t 23.b, Quinetiam in maximis occupationibus, &c. de Clar. 188.b, & Acad. q.t.b, Quinetiam ne ceſſe erit cupere & optare vt quamſæpiſſimè peccet amicus. de Amic. 53.a, Quinetiam hoc ipſo tempore multa ὑπερσολοικῶς. ad Att. 236. b, Horum ego ſermone nõ mouebar, quinetiam leuari me putabam, &c. ep. 34. b, Quinetiam memini, &c. de Cl. 190.b, Quinetiã memoria noſtra, &c. de Diu. 80.b, Equidem credibile non eſt, quantum ſcribam die, quinetiam noctibus: nihil eſt enim ſomni. Att. 213 b, Quinetiã obeſt plerunque. de Nat. d. 4.b, Quinetiam ſi, &c. tamen, &c. Att. 22. & 186.b, Quinetiam ſiquis aſperitate ea eſt & immanitate naturæ, congreſſus vt hominum fugiat atque oderit. de Amic. 73.a.

Quingenti.

Nec mirum, quingentos denarios dat. Att. 16.335.1.a, Quingenteſimus. pro Flac. t46.b. & in Ant. t55.b.

Quingenties.

Ob eam rem H.S. quingenties Veneri Erycinæ de Sthenij bonis exacturum. 4. Verr. 65.a.

Quingeni.

Apud eum H.S. quingena depoſuerunt, vt qui à Catone damnatus eſſet, id perderet. Att. 4.84.7.a.

Quinimo, vel Quinimmo.

Eius autem collega, & in me perbonorificus, & partium ſtudioſus ac defenſor bonarum: quinimo leuiter inter ſe diſſident. Sed vereor ne hoc quod infectum eſt, ſerpat longius. Attic. 1. 25.

Quinquaginta.

Tuſculanam villam quingentis millibus, Formianum H.S. ducentis quinquaginta millibus. Att. 4.71.8.a.

Quinquagenus.

In ſingulos H.S. quinquagenis millibus damnari maluiſtis? 5. Verr. 57.a.

Quinquageſimus.

Ab omnibus enim ternæ, præterea quinquageſimæ exigebantur. 5. Verr. 95.a.

Quinquatria.

Quinquatribus frequenti Senatu cauſam tuam egi non inuita Minerua. 12. fam. 53. Venit etiam ad me Mattius Quinquatribus. Att. 9. t81.18.a.

Quinquatrus.

Ita tumultuoſæ conciones, ita moleſtæ Quinquatrus afferebantur. 2. fam. 21. Fuit enim pridie Quinquatrus egregia tempeſtas, qua ego illum vlum puto. Att. 9. 181.1.a.

Quinque.

Quinque formæ, ex quibus reliquæ formantur, aptè cadentes ad animum efficiendum, pariendoſq; ſenſus. de Nat. d. 1. 15. Quinque ſiderum errantium motus. de Nat. d. t. 61.

Quinquennalis.

Ex quibus Helæus Hippias, quum Olympiam veniſſet, maxima illa quinquẽnali celebritate ludorum gloriatus eſt, &c. 3. de Or. 69.a.

Quinquennium.

Cenſores bini ſunto, magiſtratum quinquennium habento. 3 de Leg. 10.a, P. Seruilius quinquennium exercitui quum præeſſet, &c. 5. Verr. 182.a.

Quinquepartitus.

Quinquepartitam igitur hoc pacto putant eſſe argumentationem. 1. de Inu. 75.a.

Quinqueremis.

Certos homines in quinqueremi miſiſſe, qui eos dentes reportarent. 6. Verr. 92. a, Eumque dixiſſe remigem quendam ex quinqueremis Rhodiorum vaticinatum, &c. Diu. t. 62. Illa verò deridenda arrogantia eſt, in minoribus nauigiis rudem eſſe ſe confiteri, quinqueremes autem aut etiam maiores gubernare didiciſſe. 1. de Or. 85.a.

Quinqueuir.

Neſcio anne Quinqueuirum quidem quenquam niſi ſapientem. 4. Acad. q. 247.a, Toties legibus Agrariis curatores conſtituti ſunt, Triumuiri, Quinqueuiri, Decemuiri. 2. de L. Agr. 31.a.

Quinqueuiratus.

In quinqueuiratu. de Prouin. 77.b. & Att. 135.b.

Quinquies.

At hic me defendente quinquies abſolutus eſt. 11. Phil. 297 a, Quum ad H.S. XXV. quinquies redegiſſe conſtaret, vt Romam rediit, nullam literam pupillo, nullam matri eius, nullam tutoribus reddidit. 3. Verr. 64.a, Reperietis quinquies tanto Iudices, amplius iſtum, quam quantum ei in cellam ſumere licitum ſit, ciuitatibus imperaſſe. 5. Verr. 193.a.

Quinus.

Nam quum a multis quaterna, etiam quina exigerentur, &c. 5. Verr. 94.a, In medimna ſingula video ex literis publicis tibi Haleſinos H.S. quinos denos dediſſe. 5. Verr. t48.a.

Quintus.

Aut quinta illa non nominata magis, quam non intellecta natura. Tuſc. t. 33. Qui mihi cum illo collati, quintæ claſſis videntur. Acad. q. ed. t. lib. 2.66.

Quippe.

Quippe, inquit, tu mihi ſummum imperium, &c. pro Mur. 67 a, Quippe, inquit Velleius, qui, &c. de Nat. 79.b, Potes autem tu, &c. quippe cum, &c. de Leg. 157. b, Viſum te aiunt in regia, nec reprehendo, quippe cum ipſe iſtam reprehenſionem nõ fugerim. Att. 156.b, Quippe cum Peripatetici, &c. de Finib. 99. b, Quippe cum viderem, &c. in Ant. t83.b, Non puto exiſtimare te, ambitione me labi, quippe de mortuis. de Cl. 187.b, Dixiſti quippe, iam fixum & ſtatutum eſt. pro Mur. 57.a, Sol Democrito magnus videtur, quippe homini erudito, in geometriaque perfecto. t. de Fin. 31.a, Hærebat nebulo, quo ſe verteret nõ habebat, quippe in his ipſis temporibus dicebatur, &c. 2. Phil. 8t. a, Quippe habes enim à rhetoribus. de Fin. 107.b, Leue nomen habet vtraque res, quippe leue enim eſt totum hoc riſum mouere. de Or. t29.b. Mouet me quippe lumen curiæ. pro Mil. 25 a, Quippe quæ, &c. ad Brut. 91.b, Quippe quæ in lege ſcripta non ſit. de Inu. 78. b, Quippe qui candor immenſo mundo longe lateque colluceat. de Nat. d. 2. 29. Conuiuia cum patre non inibat, quippe qui ne in oppidum quidem niſi perraro veniret. pro Roſc. Am. 31.a, Quippe qui iuſſit, &c. in Ant. t84.b, Quippe qui bellum ad deum reuocat. de Nat. d. t. 22. Non ſemper, inquam: nam interdum nimis etiam nouit: quippe qui teſtificetur, ne intelligere quidem ſe poſſe vbi ſit. 2. de Fin. 10.a, Vbi de mea ſententia queſtus ad Cæſar: quippe quod etiam Rauennæ Craſſum ante vidiſſet. Lentulo, lib. 1. 9. 22. a, Legitur & quippe qui. Harum igitur duarum ad fidem faciẽdam iuſtitia plus pollet: quippe quum ea ſine prudentia ſatis habeat authoritatis. 2. Offi. 47.a, Non me aliquid iuuare poſſis, quippe res eſt in manibus, tu autem haber longe gentium. Attic. 92.b. Quippe ſi illi obuius futurus non erat. pro Mil. 110.b, Iam fateor, inquit, in Gabinium me nefarium fuiſſe, quippe vides, &c. pro Dom. 38 b, Recte igitur diceres te reſtituiſſe? quippe. pro Cæc. 40.a.

Quirinus.

Se deum eſſe, & Quirinum vocari, dixit Romulus poſt exceſſum ſuum Proculo Iulio. 1. de Leg. 2.

Quirinalia.

Comitialibus diebus, qui Quirinalia ſequuntur, Appius, &c. ad Quint. frat. 2. t5.3.a.

Quirites.

Qui enim poteſt iure Quiritum liber eſſe is, qui in numero Quiritum non eſt. pro Cæc. 70.a.

Quirito.

Quum quidem pranſus nudis pedibus, tunica ſoluta, manibus ad tergum reiectis inambularet, & illi miſero quiritanti. C.R. natus ſum: &c. 10. fam. 71. in ep. Aſ. Pollionis.

Quis vel qui, Quæ vel qua, Quod vel Quid.

Neque enim tu is es, qui qui ſcis, neſcias. Ep. 68. b, Niſi qui (vt ſcis) Parthicus caſus acceſſerit. Att. 7.144. 4. a, Si te in iudicium quis adducat. in Ant. 167. b, In Aequimelium miſi, qui afferat agnum, &c. de Diuin. 116.b, Qui clepſerit ſacrum ſacroue commendatum, parricida eſto. 2. de Leg. 24. Vt ſi qui me exire domo mea coegiſſet armis. pro Cæcil. 29t.b, Sed illum eum futurum eſſe puto, qui eſſe debet. Attic. 93. b, Illud miror te adduci potuiſſe, qui me penitus noſſe deberes, &c. ad Cęliũ, li. 2. t5.3. a, Nec ſum tam inſolens, qui Iouem eſſe me dicam. pro Dom. 231. b, Conſydera quis quem fraudaſſe dicitur. pro Q. Roſc. 48. b, Talem igitur te eſſe oportet, qui primum te disiungas, &c. Planco, lib. 10. 6. 6. a, Quis autem dubitet, quin, &c. de Or. 85.b, Fac quæſo qui ego ſum, eſſe te. Gal. lib. 7. 24. 2. a, Quis ego ſum, aut quæ in me eſt facultas? de Amic. 16.a, Quis enim eſt, qui, &c. de Or. 85.b, Quis enim eſt tam inimicus, &c. qui ſpernat, &c. qui dicat, &c. de Finib. 49.b,

Is te

Is ſe illum, qui non eſt, ſimula .in Ver.205. b. Qui tantus fuit labor? quæ ſimultas? pro D. ſua, 21. 2. Iam hoc quis tum fuit Syracuſis,qui non audierit?7.Ver.93.a.Quis eras tu?pro Dom. 238. b. Qui vir & quantus fuiſſes?in Anto.2. Quis eorum ſit, aut qui.in Or.104.a.Vereor ne qui ſit,qui,&c.in Piſ.81.b.Nego ius eſſe qui miles non ſit, pugnare cum hoſte.Offic.8.b.Ac vellem quidem (eſſem enim qui eſſe debebam)Att.213.b.Qui machinatus eſt mundum.de Vniu.9. Qui moliatur munus aliquod efficere.de Vniu.5.Quis obſtet?5. Verr.191. a. Si quis ad eum, qui tale retulerat,&c. Tuſcul.224. b. Me quidem: & ſi nemini concedo qui maiorum ex pernicie & peſte reipublicæ moleſtiã traxerit, &c.ad Sulp.lib.4.3.2.a.Regis cauſa,ſi qui ſunt qui velint, qui pauci ſunt,omnes rem ad Pompeium deferri volunt. Lentulo, lib.1.t.3.a.Qui tibi viſus ſit.8.fam.2.in epiſt. Cæl. id eſt qualis, & quo animo. Domum ſuam,iſtum non ferè quiſquam vocabat: nec mirum,qui neque in vrbe viueret, neque rure vocaturus eſſet.pro Roſc.Am.31.a.Qui tuus eſt amor,&c. Ep.20. b. Qui deus appellandus eſt?a. Quis omnium doctior Ariſtotele?Orat.213.b. & pro Mar.134.6.Quis locus?a.Quis porrò vnquam Græcorum rhetorum, &c.Or. 199.b. Num qui ſtrepitus exauditus ſit. ad Her. 7.b. Xenophon Socraticus qui vir & quantus?1.de Diu.93.a.Si diligenter, qui vir ille fuerit, conſideraris.pro Marc.131.b.Num igitur aut Aruſpex,aut Augur, aut vates quis,aut ſomnians,&c.de Diu. 111. b. Num quæ abrogatio? ad Her.9. b. Quæ hæc eſt arrogantia,quod.&c.11. fam.50. In ep. Matij. Quæ (malum) eſt iſta tua audacia atque amentia? in Verr.2.Tua quæ fuerit cupiditas tanta,neſcio. Q. fr.300.b.Quæ prima innocentis mihi defenſio eſt oblata,ſuſcepi.pro Syl.185.b.Quę tua gloria eſt.7.fam.15.Etſi eſſet factum (quæ tua eſt humanitas) aſcripſiſſes.Att.7.127. t. 2. Quæ tua eſt humanitas, æquo animo te moueri patieris. Brutus ad Cic. 4.4.a.Quę mea mens in ſuſcipienda cauſa fuit,fides in agenda, eadem veſtra in iudicanda ſit.7.Ver.148.a.Quæ tua natura eſt. Ep.231.b.Quæ mea negligentia eſt.8.fam.6.in epiſt.Cæl. Qua tua poteſtas eſt.Att.14.31.4.a.Spero enim (quæ tua prudentia & temperantia eſt) hercule,vt.&c.Att.6.120.2.a.Oporteat me de ea re iudicium fieri, quæ res in iudicium non venerit.ad Her. 10.b.Oratio pro lege Varia quæ inſcribitur.de Cl. 183.b. Quæ (malum) iſta voluntaria ſeruitus eſt? in Philip.2. Quid, quã re inter eos centumuiri iudicarunt? de Or.99. b. Quid? ſacra Clodiæ gentis cur intereunt, quod in te eſt?pro Dom.220. b.Sed quid ego te hæc hortor?Q.fr.299.b.Quid eſt,inquit,Catule Cæſar, vbi ſunt qui Antonium Græce negant ſcire?de Or. 113. b. Sed quid eſt quod in hac cauſa maxime homines admirentur,& reprehendant meum conſilium?de prouinc.Conſul.20.a Quod autem motum affert alicui,quod ipſum agitur aliunde, quando finem habet motus, finem habeat neceſſe eſt.de Somn. 130.b.Qui omnes (quod ad me attinet) vellem viuerent. pro Roſc.Am. 54.2. Tamen vobis alio loco, vt ſe tota res habeat, quod ad eam ciuitatem attinet,demonſtrabitur.4. Verr.10.2. Quid in Numa Pompilio?num quod eloquentiæ veſtigium apparet?de Or.88. b. Quicquid erat quod caderet in ſenſum cernendi.de Vniu.11. Nunc autem videmur habituri ducem:quod vnum municipia, bonique deſyderant.Att.14.318.6.a. Quare ſi qui hominem non diligunt, nihil eſt quod cum de prouincia deuocent.de prouinc.Conſul.23. a. Quod vitę dicitur tempus, ſyderum ſunt errores, multitudine innumita, varietate admirabili præditi.de Vniu.41. Quod qui dubitat, haud ſane intelligo,&c. de Nat.d.2.3. Hoc ipſum etiam poſui pro argumento, quod ille ſolute egiſſet. de Cl. 190. b. Quod cum leue per ſe, tum etiam falſum eſt.de Nat.d.2.44. Quod idem in iudicio capitis durum atque iniquum eſt.de Aruſp.reſp.11.a. Quod quũ ita eſt,ex edicto bona poſſeſſa non ſunt.pro Quint.44.2.Quod eſt hoc iudicium.pro Q.7.b.Quod tuum eſt iudicium de hominibus.Ep.200.b.Quod maximum eſt.Ep. 122. b.Quod traditũ eſt, loquimur,ſiue fuit,ſiue non fuit.2. de Leg. 13. Quod idem faciunt ſtellæ ſuperiores.2.de Nat.d.77. a. Quod idem fecit L. Philippus, vir auo,patre,maioribuſq; ſuis digniſſimos.3.Phil. 141. a. Nunc vero ſentio, quod commodo tuo facere poteris, venias ad tempus,quod ſcribis.Att.1.2.t. 2. Et velim cures epiſtolam, quam ad eum miſi reddendam, & ipſe, quod commodo tuo fiat, cum eo colloquere.Att.14.314.4.a.Decreuit vt regem reducas, quod commodo tuo fiat, vt te obtinente Achaiam, conficiant.Lent.lib.1.1.7.a.Tu velim,quod commodo valetudinis tuæ fiat, quam longiſſime poteris,obuiam nobis properes.Teren.lib.14.5.5.a.Quod abſque moleſtia tua fiat.Sulp. lib. 13.24. 3. a. Quæ tibi mandaui,&c.velim, vt ſcribis,cures, quod ſine moleſtia tua facere poteris.Att.1.3.6.a.Quod idẽ feciſſe Gorgiam,&c.de Cl.Or.23.a. Quod gignitur,& interit.de Vniu.3.Ego ad P.Lupum & C.Coponium Prætores miſi, vt ſe vobis coniungerent,& militum quod haberent,ad vos deducerent.Att.2.Quod illum ſoleo hortari.Att.90.b.Serapionis librum ad me miſiſti, ex quo quidem ego (quod inter nos liceat dicere) milleſimam partem vix intelligo.Att.2.19. 1. 2. Sed, quod inter nos liceat, ne tu quidem intelliges.de Nat.d. 1.52. Quod ni tu voluiſſes,&c. haud ſcio,&c.de Aruſp.248.b. Quod nolim 12.fam. 19. Nullis Græcis comitibus, vt ſolebat:ſine vxore, quod nunquam fere.pro Mil.20. 2. Peccaſſe enim ſe non anguntur, obiurgari moleſte ferunt: quod contra oportebat, delicto dolere, obiurgatione gaudere.de Amic.76.a.Audebo petere abs te, quod te oro, ne exiſtimes,&c.Att.177. b. Quod ni ita putarem, ipſe perſcriberem.Ep.197.b.Si quid erit.quod ad quos ſcribendum meo nomine putes, velim,vt ſoles,facias. Att.11.22 t.5.2.Quod ſolet fieri.Ep.114.b.Quod ſupereſt, ſcribe quæſo quam accuratiſſime. Att.9.191.6. 2. Ornamentorũ quod ſuperfuit in ſanis & communibus locis, &c. pro D. ſua, 86.2. Quod idem verbum in ſententiarum etiam ornamenta transfertur.in Or.2.Patria cuius rei tãta vis eſt,vt,&c.Or. 102. b.Cui quidem ego amori.&c.Ep.256.b. Ne cui falſo aſſentiamur.de Fin.105.b. Alienum eſt a ſapiente non modo iniuriam cui facere.verumetiam nocere. de Fin. 105. b. Cui ſcribam video.ad Curionem, lib.2.a.Hoc eſt, video qualis ſit is ad quem ſcribo. Magis doleo non me habere cui tradam, quam habere qui vtar.Att.212.b. Quem ad finem ſeſe effrænata iactabit audacia? 1.in Catil.1.2.Id eſt quouſque. O Spartace:quem enim te potius appellem, cuius propter, &c.13.Phil.360.a. Quem Scato cum ſalutaſſet,quem te appellem,inquit?12.Phil.338.a Quem ego ipſum cum audio,&c.Ep. 3. b. Officio tamen eſſem functus amiciſſimi, quem me tibi eſſe exiſtimes velim.Ep.72. b Quem virum,dij immortales? de Nat.d.1.50.Ad Cæſarem quã miſi epiſtolam, eius exemplum fugit me tum tibi mittere.Att. 221.b.Dico legem iſtam,quam vocas non eſſe legem. pro Domo,223.b.Non eandem authoritatem habent aduerſaria, quã tabulæ.pro S.Roſc.45.b. Reſpondit ſe, quod in nummis haberet, neſcire quo locaſſet.Att.124.b.A quo mea voluntas longiſſimè abhorret.in Ver. 110.b. Nihil mihi nunc ſcito tam deeſſe, quam hominem eum, qui cum omnia communicem.Att. 16.b.Tamen nemo erat quicum eſſem libentius.ep.77.b. Quicum in tenebris mices.de Fin.2.44.& Offic.3.102.De quo inaudiſti.6.Att.16.id eſt,de aliquo.Ex quo vereor ne, &c. Ep. 23.b In quo.epiſt.18.b.id eſt,in qua parte.& epiſt.84.b. id eſt in qua re.Quo tamen ipſo,&c.Ep.256.b.Quo vultu,quo ſpiritu.9 At. 10.Homines iſta authoritate præditi, qua vos eſtis.pro S.Roſ. 44.b. Qua de re iure decertare oportet armis, non contendere.pro Cæc.285.b. Qua de re iudex fuiſſet, teſtis eſſet.pro Q. Roſc.53.b.Velim mihi dicas, L.Tarſutius qua facie fuerit, qua ſtatura, quo municipio,qua tribu?in Ant.168.b.Qua enim prudentia es,nihil te fugit.ep.173.b. In eadem opinione fui, qua reliqui omnes te ,&c. Att.127. b. Ne qui forte, &c. pro Syl. 173. b. Pueri autem Siſennæ credo qui audiſſent quæ in iſtum teſtimonia eſſent dicta, &c. 5. Verr. 2. Nam vt hæc ad me cauſa delata eſt, qui leges has, &c. noſſe deberent, &c. pro Cl. a Qui deſcripſerunt populis pernicioſa & iniuſta iuſſa.2.de Leg. 10. Qui exiſtimant libidinum peccatorumque omnium patere in amicitia licentiam. Læl.70. Qui ſunt, qui fuerunt, qui futuri ſunt.11.fam. 34. Regis cauſa ſi qui ſunt qui velint, qui pauci ſunt, omnes rem ad Pompeium deferri volunt. Ep.2. b Qui decem legati Mummio fuerunt, Polybius non nominat. Att. 215.b. Si nos ij ſumus, qui eſſe debemus. Ep. 74.b. Atio maluimus iter facere pedibus, qui incommodiſſime nauigaſſemus, &c. Att. 5. 96. 1.2. Qui legatione hæreditates aut ſyngraphas ſuas perſequuntur. 3.de Leg.18. Qui ſcita legum ſanxerunt. 2.de Leg. 10. Vt agerentur gratiæ, qui è municipijs veniſſent. Poſtquam. 216.b. Qui concurſus ex oppidis finitimis vndique? a Qui exitus ſint conſecuti, animo circunſpicite.2. de Leg.41. Sunt multa quæ paludibus exiſtunt, quæ negemus eſſe. de Nat. 20. b. Quæ gerantur,accipies ex Pollione. ad Lentulum, libr.1.6.1.2. Quæ iacerent in tenebris omnia, niſi literarum lumen accederet. pro Archia, 188.b. Diuidebat agros, quibus & quos volebat. in Ant. 198.b. Neque ſolum id dixit, ſed quos ei commodum fuit, compellauit. Poſtquam. 216.b. Niſi inter quos diſſeritur conuenit, quid ſit, &c. de Finib. 64.b. Quos iſtos? ad Her. 29. b. Quos autem numeros cum quibus miſceri oporteat, nunc dicendum eſt. Or. 216. b. Quos pueros cum Mario miſeram, epiſtolam mihi attulerunt, hoc exemplo, &c.Att.151.b.Licinius tolerabilis patronus, cuius orationes pueri legebamus,quas iam reperire vix poſſumus.de Cl.176.b.A qs male pugnatũ. Off.74.b

Vos

Vos quibuſcum res eſt. Acad.q.ed.1.lib.2. 75 Plerique eorum quibuſcum viuo neceſſario. Ep.77. b Quibus de rebus ad me ſcripſiſti, quoniam ipſe venio, coram videbimus. Att.197.b Quibus digladiarentur inter ſe ciues.3.de Leg.20. Quib' enim nihil opis eſt in ipſis ad bene beateque viuendum, eis omnis grauis eſt ætas. de Sen.4.a Quibus hoſtiis immolandum cuique deo, cui maioribus, cui lactentibus, cui maribus, cui fœminis, ex inſtitutis pontificum, aruſpicum, illud mutandum non eſt.2.de Leg.30 Digni autem ſunt amicitia, quibus in ipſis ineſt cauſa cur diligantur. de Amic.67.a Quibus oculis intueri potuit veſter Plato fabricam illã tanti operis? de Nat.d.1.15. Quæro nõ quibus rebus intendam animum, ſed quibus remittam. in Horten.b. Quibus ſacris initiati ſumus. 2.de Leg.35

Quiſnam.

Quiſnam igitur per deos immortales, tuebitur P. Scipionis memoriam mortui: quis monumenta atque indicia uirtutis, ſi tu ea relinquis ac deſeris? 6.Verr.71 Quæ fuit ab eis, quaſnam virgines formoſas haberent. de Inu. 62.b

Quiſpiam.

Pecuniam ſi cuipiam fortuna ademit. pro Q 27.a Vt ſi conſtitueris te cuipiam aduocatum in rem præſentem eſſe venturum. 1.Off.47. a Nec ſi vredo aut grando quidpiã nocuit, id Ioui animaduertendum fuit. 3.de Nat.d.124. a Aliquod quodpiam mẽbrum. 3.Tuſc.32.a Quodpiam oppidum. in Verr.a Vel aliæ quæpiam rationes. Ep.130.b

Quiſquam.

Quid enim quiſquam ad meam pecuniam me inuito aſpirat? 5.Verr.100.a Hanc deam quiſquam violare audeat? pro D.ſua, 86.a An hoc dubitabit quiſquam omnium, quin is venalem in Sicilia iuriſdictionem habuerit? 4.Verr.82.a Et quiſquam dubitabit quid virtute profecturus ſit, qui tantum authoritate profecerit? pro L.Man.31.a Et quiſquam, qui quum hæc cognouerit, ſuſpicari poſſit Oppianicum iudicio oppreſſum, & circumuentum eſſe innocentem? pro Cl.81.a Si quiſquam eſt facilis, hic eſt. 14.Att.2. Et nec quiſquam omniũ mortalium, de quo melius exiſtimes. pro Quint.47.b Tetrior hic tyrannus Syracuſis fuit, quam quiſquam ſuperiorum. in Verr. 229.b Socijs multò fidelioribus vtimur, quàm quiſquam vſus eſſet. a Quòd ſi non modò tu, ſed quiſquam alius fuiſſet. Att.a Quiſquam omnium mortalium hoc faciat? in Verr.251.b Nec verò quiſquam aliter arbitrari poteſt, niſi qui nullam vim cæleſtem exiſtimat, numenque diuinum, quem neque ſol ille, nec cæli & ſignorum motus, nec uiciſſitudines rerum atque ordines mouent, neque id, quod maximum eſt, maiorum ſapientia, qui ſacra, qui cæremonias & ipſi ſanctiſſimè coluerunt, & nobis ſuis poſteris prodiderunt. p Mil 63 Nam quum in ſermone quotidiano, tum in Senatu palã ſic egit cauſam tuam, vt neque eloquentia maiore quiſquã, &c. potuerit. ad Leat.lib.1.1.4.a Ab hoc igitur quiſquam bellũ timet? in Phil.a In huiuſmodi re quiſquam tam impudens reperietur, qui, &c.3.Verr.21.a Magnitudinem animi tui ne inflectas cuiuſquam iniuria. Epiſt. 8.b Niſi vos fortiores cognoſſem, quã quenquam virum. ad Terentiam, lib.14.7.4.a Neuter quenquã omnium pluris facit, quam me. Att.98.b

Quiſque.

Quotus enim quiſque eſt, qui optimi & ampliſſimi cuiuſque hominis authoritatem magni putet? Att.5.b.& pro Flac.166.b In quo quiſq; artificio excellit, is in ſuo iure Roſcius dicitur. de Or.95.b Elogium Appii Claudii & L.Piſonis integerrimorum virorũ, quo vſus eſt quiſq; eorũ, &c. in Saluſt.10.a Ego quid ad te tuorum quiſque neceſſariorum ſcribat, neſcio. Lentulo, li.1. 9.106 a Huic pró ſe quiſque noſtrum mederi, atque hoc omnes ſanare velle debemus. 1. de L.Ag. 16.a Quotus enim quiſque philoſophorum inuenitur, qui ita ſit moratus. 2. Tuſc.17.a Edixit ut quod quiſque à ſacris haberet, in ſuum quodque ſanum referret. de Nat.77.b Multos nobiles quod quiſque potuiſſet in illam orationem contuliſſe. de Cl. 173. b Veri etiam poetæ ſuum quiſque opus à vulgo conſiderari uult. 1. Off.205 Earum ſi placet, cauſarum quantum quæque valeat, quantumque iniuſta ſit, vnaquæque videamus, de Sen. 14 a Quota enim quæque res euenit prædicta ab iſtis? 2. de Diu.77.a Primum quidque videamus. de Nat.60.b Scientiam ſuam cuiuſque artis eſſe. de Fin. 130.b Vt ciuitas ſit libera, & non ſollicita ſuæ rei cuiuſque cuſtodia. Off.49.b Sed meos cuiuſque, is eſt quiſque, non ea figura, quæ digito demonſtrari poteſt. de Som.130.b. Sua cuiuſque animantis natura eſt. 5.de Fin.43.a Hæc qui defendunt, optimates ſunt, cuiuſque ſint ordinis, pro Seſt.26.b Cuiuſque partis naturæ & in corpore & in animo ſua quæ que vis eſt. de Fin. 135.b Quod comprehenditur ſuis cuiuſque ſenſibus. de Fin. 130. b In cæteris ſuus eſt cuiuſque certus ſonus. de Op. genere Or. 141. a Ex quo quia ſuum cuiuſque fit eorum quæ natura fuerant communia, quod cuique obtigit, id quiſque teneat. 1.Off 33. Nihil dulcius hominum generi a natura datum eſt, quàm ſui cuique liberi. Poſtquam. 198.b Diuina uero opportunitas, vt quæ cuique apta eſſet, ea cuique obueniret. 3. Phil.141. a Et ſua cuique propria, & ad id apta, quod cuiuſque natura deſiderat. 5.de Fin.44.a Quæ cuique ducatur ſors. de Diu. 166. b. Satis ſuperque eſt ſibi ſuarum cuique rerum cura. de Amic.104.b In ſortitione prouinciarũ quæ cuique apta erat, ea cuique obuenit. in Ant.188.b Quæ cuique obtigerit hoſtia, id habet aliquid diuini. de Di.166.b. Amicitiarum ſua cuique permanet ſtabilis & certa poſſeſſio. de Amic.50.a Quum ſuo cuique iudicio ſit vtendum. de Nat.60.b Quid quenque cuique præſtare oporteret. 3.Off.93.a Vt ſuæ quenque fortunæ maximè pœniteat. Ep.78.b Vti quemque eorum minimum putant, ita cum primum volunt dicere. de Or. 137. b Triceſimo quoque die. in Piſ.81. Att.94.b Principatus, quo nihil ĩ quoque genere poteſt eſſe præſtãtius. de Nat.31.b Permultos excellentes in quoque genere videbis. de Or.b. Quinto quoque anno Sicilia cenſetur. 4.Verr.97 Signifer orbis vnaquæque pars alia alio modo mouet cælum, perinde vt quæ ſtellæ in his partibus ſunt quoque tempore. de Diu. 126. b Tertio quoque verbo orationis ſuæ me appellabat. Ep.61.b Modò nobis inſpectantibus in iudicio Gabinius, tertio quoque verbo excitabantur. pro Rab. Poſth.21 Cæteræ naturæ ſuis ſeminibus quæq; gignuntur. de Nat. 37.b

Quiſque, cum comparatiuo, uel ſuperlatiuo.

Vt quiſque optimè dicit, ita maximè dicendi difficultatem timet. de Or.94.b Sed neſcio quomodo doctiſſimus quiſque contemnit 1.Tuſc.120.a Quo quiſque eſt ingenioſior, hoc docet laborioſius. pro Quint.Roſc.5. b Infimus quiſque propenſus in alteram partem. ad Att.120.b Quotus enim quiſque eſt, &c. qui optimi & ampliſſimi cuiuſque hominis atque ordinis authoritatem magni putet? pro Flac.80.a Pro ſe quiſque, vt in quoque erat authoritatis plurimum, ad populum loquebatur. 3.Verr.47.a Grauiſſima quæque cauſa vehementiſſimè neceſſaria eſt. de Inu.84.b Optimum quidque rariſſimum eſt. de Fin.81.b Recentiſſima quæque ſunt correcta & emendata maximè. 1.Acad.19.a

Quiſquiliæ.

Caluus & Spongia & cæteræ huiuſmodi quiſquiliæ. Att. 1.40. id eſt, homines leuiſſimi ac nequiſſimi. Omitto iam Numerium Serranum, Aclium, quiſquilias ſeditionis Clodianæ, pro Seſt.81.

Quiſquis.

Quiſquis eſt ille, ſi modò eſt aliquis. de Cl.Or.138. a Colendum autem eſſe ita quemque maximè, vt quiſquis maximè virtutibus his lenioribus erit ornatus. 1. Off.70.a Vetus codex legit, quiſque.

Quiuis.

Aut colonus, aut cliens, aut quiuis, qui, &c. pro Cæc. 297. b Quiuis licet, dummodo aliquis. 10. Att. 49 Vtrunque quiuis intelligere potuiſſet. pro Quint. 16.a Hæc quum maximè ſumma hominum frequentia teſtificarentur, vt quiuis intelligere poſſet, eum, &c.7. Verr. 14.a Quiuis vt perſpicere poſſit. pro Quint. 15.b Tantum detraxit, quantum non quiuis vnus è populo, ſed exiſtimator, doctus & intelligens poſſet cognoſcere. de Cl.178.a Si tu ſolus aut quiuis vnus impetum in me feciſſet. pro Cæc. 296.b Poematum ſuum quoduis eſt diuerſum à cæteris. de Opt. gen. Or.a Vis illa fuit, &c. & quiduis potius quam iudicium, aut diſceptatio, aut quæſtio. pro Cl.76.a Tanta vis erat iniuriarũ, vt homines quiduis perpeti, quàm non de iſtius prauitate & iniuriis deplorare & conqueri mallent. 5. Verr.37.a Vt lutulentus ſus, cum quouis volutari. in Saluſt. 2 Nam ex iis rebus, quæ perſonis atque negotijs attributæ ſunt, quæuis amplificationes & indignationes naſci poſſunt. de Inuent.60.b

Quo.

Tu uelim ſcribas ad me quid agas, & vbi futurus ſis, vt aut quò ſcribam, aut quò veniam, ſcire poſſim. ad Torquatum, lib. 6.2.8.a Tum reliqua videbimus, id eſt & quo, & qua, & quando 9.Att.13 Qua autem & quo, nihil ſcimus. Att.8.147.9.a Quo quiſque te maximè cognatione, affinitate, neceſſitudine aliqua attingebat, ita maximè manus tua putabitur. 4. Verr. 17.a

Non

Non quo libenter malè audiam.&c.ſed quia,&c.2.de Or.168.a Quod ſcribis non quo aliunde audieris, ſed teipſum putare, me,&c.Att.155.b. Martis vero ſignum quo mihi pacis authori?7.fam.41.Primum quo tantam pecuniam? deinde quamobrem cenſores ad ſtatuam tibi conferebant?in Verr.136.b. Tu non definias, quo colonias, quæ loca deduci velis?con.Rul.80.b. Non quo vnquam dubitaſſet,&c.Ep.150.b. Sed quo eſt illa magis diuina, eo maiore a te dolore diuellor.pro Quint.Roſc.120.b.Quo ſoci eſſet.8.Att.25.Quo etiam feci libentius,vt eū ſermonem, quem illi quōdam inter ſe de his rebus habuiſſent, mandarem literis.2.de Or.5.a. Quo tibi tantum opus fuerit, id quæro.4.Verr.133.a. Quo authoritatis plus habeant antiquiora legum verba.2.de Leg.15.Ipſe ne quo inciderem,reuerti Formias.Att.121.b.Nam Rex id celatum voluerat, non quo quicquam metueret aut ſuſpicaretur, ſed vt ne multi, &c. 6. Verr.56.a.Iam vero quo pertinent ænigmata ſomniorum? de Dio.135.b.Quo facilius poſſit, &c. hoc eſt adhuc tardior. Ep. 57.b.Nec quo progredi velles, exploratum ſatis habebat. Ep. 151.b,Sed quo plus in negotijs gerendis res quàm verba proſunt,hoc erat memoria illa præſtantior.4.Acad.4.a.Quid hoc homine facias? aut quo ciuem importunum reſerues?pro Seſt. 9.b.Eſt certus locus, certa lex,certum tribunal,quo hoc reſeruetur. in Verr.252.b. Quò igitur hæc ſpectat oratio?Att.119.b.Non quo ego certo ſciam,ſed quòd,&c.Ep 81.b.Quo non ad te plura ſcribam.8.At.21.pro,quo minus ſcribam. Quo ſecius. 1. ad Her. 22. Quæ quo plura ſunt C. Aquili, eo te & hos qui tibi in conſilio adſunt, meliori mente noſtra verba audire oportebit. pro Quint.2.a.Non eo dico C.Aquili, quo mihi veniant in dubium tua fides & cōſtantia,&c.pro Quint.3.a. Quo ipſi volunt, eatenus nobis declarantur quidam dij.de Vniu.49 Si tā familiaris erat,quàm tu eſſe vis,dixit profectò, quo vellet aurum.pro Cæl. 48. b

Quoad.

Eatenus,&c.quoad,&c. Q.fr.291.b.Hactenus exiſtimo, &c. quoad, &c.Ep.47.b. Vſque eo quoad,&c.cont.Rull 89.b.& in Verr.164.b.Ego me ducē in ciuili bello, quoad de pace ageretur, nolui eſſe.At.7.144.2.a.Quanquā quoad fuit in vrbe,eius conſilijs obſtiti.in Cat.114. b. Quoad is numerus effectus eſſet.Ep.118.b.Id ſperaſti, Rempub. diutius, quàm quoad mecū ſimul expulſa eſſet, eſſe laturam? pro Dom.241.b. Quouſque, inquies? quoad erit integrum: erit autem vſque dum nouem. Att.248.b. Videte nunc quoad fecerit iter apertius, quàm antea.1.de L.Agr.2.a.Denique domi tuæ piratæ, à quo tempore capti ſunt,quoad per me licitum eſt,fuerunt.7.Verr 61.a.Quare id, quoad licebit,&c.10. Att. 7. Itaque quoad opinatus tum me in prouinciam exiturum, quæ ad te vltro obtulerim, meminiſſe ea credo.Trebatio.lib.7.17 5.a.Quoad natura pateretur.de Vniu.11.Primum ei te commodes, quoad fides tua dignitaſque patietur.Ep.123.b.Audite vos qui ampliſſimo populo, Senatuſque iudicio exercitus habuiſtis, & bella geſſiſtis, quoad quenque perueniſ,&c 1.de L.Agr.6.a. Tandiu autē velle debebis,quoad te,quantum proficias,non pœnitebit? 1.Off. 3.a.Elaboro,quoad eius facere poſſum, vt conſilia hoſtium intelligam.a.Quoad fieri poteſt, optimi ſpeciem deus efficit. de Vniu.63. Quoad longiſſimè poteſt mens mea reſpicere ſpatiū præteriti temporis.pro Archia, 1. a. Omnia cogitando, quoad facere potui, ſum proſecutus. de Or. 135. b. Quoad ego noſſe potui.10.fam.35.in ep.Planci.Ille nam,quoad potuit, eſt opitulatus.de Inuent.82.b.Quoad potuit,reſtitit.de Sen.10.a. Tulit hæc ciuitas quoad potuit,quoad neceſſe fuit, regiam iſtam veſtram dominationem in iudicijs,& in omni Rep.tulit.7.Ver. 138.a. Ego autē à patre ita eram deductus ad Scæuolam, ſumpta virili toga,vt,quoad poſſem,& liceret,à ſenis latere nunquā diſcederem.de Amic.1.a. Si eam, quoad eius facere potueris, quam expeditiſſimam mihi tradea.Epiſt.31.b, Mihi Antonius perueniſſe videtur, quoad progredi potuerit feri hominis amētia.in Ant.131.b.Quod me mones,vt me integrum,quoad poſſim,ſeruem,gratum eſt.Att.117. b. Quoad munus officij exequi & tueri poſſis.de Sen.65.a.Quoad fieri poſſit.de Inu. 64.b Vt quoad eius fieri poſſit, præſentiæ tuæ deſiderium meo labore minuatur.Ep.65.b,Cognoſcere aliqua, quoad poſſint ab homine cognoſci.Tuſc.227.b,Quoad potero,tractabo ius ciuile noſtrum.2.de Leg.45. Tu tamē velim ne intermittas, quoad eius facere poteris,ſcribere ad me. Att.11.220.6.a, Ita faciam quoad fieri poterit. 8.ad Att. 4. Quoad eius fieri poterit.ad Her.1.2.a.Quoad eius præſtabat iudicio diſſimilitudini ſimilitudo.de Vn. 23. Iuriſconſulti ius ciuile eatenus exercuerunt, quoad populo præſtare voluerunt.de Leg.158. b. Quoad peruentum ſit eo, quo ſumpta nauis eſt, non domini eſt nauis, ſed nauigantium. Off.3.120. Quoad tibi æquum & rectum videbitur. Bruto, lib.13.15.3.a

Quocirca.

Quocirca bene apud maiores noſtros Senatus decreuit,&c. 1.de Diu.151.a. Quocirca nihil eſſe tam deteſtabile, tamque peſtiferum, quàm voluptatem.de Sen.37.a.Quocirca ſi ſapientiam meam admirari ſoletis, quæ, &c.de Sen.5. a

Quocum, ablatiuus.

Reperire ex magna turba neminem poſſumus, quocum iocari libere poſſimus.Att.16.b. Ergo aſſentiris Antiocho familiari meo: magiſtro enim non audeo dicere, quocum vixi.1.de Leg.81.a

Quocunque.

Vt enim heri feci, ſic nunc rationem, quo ea me cunque ducet, ſequar.2.Tuſc.22.a. Sed quocunque tempore mihi poteſtas tui præſentis fuerit, &c.Lent.lib.1.9 93.a. Quocunque inuaſit ignis, cuncta diſturbat ac diſſipat.de Nat.d.2. 29

Quoi.

Quoi auro dentes vincti, &c.de Leg.182. b

Quoius.

Ad finem bonorum quo referuntur, & quoius adipiſcendi cauſa ſunt facienda omnia.de Leg. 166. b

Quo magis.

Quo magis cauendum eſt, ne quid in eo genere peccetur. 1. Off. 40.a. Quo magis cogito, eo minus intelligo. de Inuenc. 78.b.& de Nat. 73. b. Quo magis hoc nobis faciendum eſt. de Fin.90.b. Tenuitas huius eo magis elucet, quò magis occultatur. pro S.Roſc.32.b

Quod, coniunctio.

Illud quoque nobis accedit incommodum,quòd M. Iunius, &c. hoc tempore abeſt.pro Quint.2. a. Iam illa prætereo, ꝙ iſte abſtulit menſas,&c in Verr.230.b.Benefacis,inquit, quòd me adiuuas. de Fin.83.b.Omitto illa vetera,quòd iſtum in repub.ille aluit,auxit, armauit. Att.120.b. Ea enim ſcripta eſt, quòd iſte virgis neminem cecidiſſet. in Verr.233. b. Vtinam illum diem videam, cum tibi agam gratias, quòd me viuere cogiſti. a. Illud minus curo, quòd congeſſiſti operarios omnes.de Cl.192.b.Facile apparet, quòd me colat.Ep.48. b. Mihi quòd defendiſſem, leniter ſuccenſuit.a.Nō temere, nec caſu, ſed quòd præſentiam ſæpe diui ſuam declarant.de Nat.d.2.4 Prætereo quòd eam domum ſibi delegit, in qua,&c.pro Clu.57. b. Iouiam quòd te des hoc tempore, nihil eſt.ad Terentiam, lib. 14. 12.2.a. Atque hoc in omni diſputatione ſic intelligi volo, quòd dicam naturam eſſe,&c.de Leg.162.b. Illud mihi occurrit, quòd diſceſſit,&c. Ep. 115. b. De animo meo erga te beneficis, quòd non dubitas. Att.102.b.Atque hoc loco illud non queo præterire, quod cum de conſularibus mea prima ſors exiſſet, Senatus retinendum me in vrbe cenſuit.Att.17.b. Illud extremum eſt,quòd recte viuendi ratio meliores efficit.de Leg.162.b.Sed ſe videre, quòd paucis annis magna acceſſio facta eſt. Tuſc.205.b.Memini quòd nulla in re illis vnquam moleſtus fui.de Pet.208.b.Vrbs, quæ, quòd in ea Fortunæ fanum fuit, Tyche nominata eſt.in Verr.228.b. Equidem illud animaduerto, quòd qui proprio nomine perduellis eſſet, is hoſtis vocaretur. Off.b. Epiſtola, in qua primum erat,quòd antiquior dies in tuis fuiſſet aſcripta literis, quàm in Cæſaris. Qu. frat. 319.b. Tu Quint. Roſcium pro opera, labore, quòd cognitor fuiſſet, quòd vadimonia obiſſet, rogaſti, vt, &c. pro Quint. Roſc. 51. b. Mea quòd ſemper fuerit ſententia primum de pace, deinde, &c. meminiſſe te arbitror. Att.127.b. Accedit aliud incommodum, ꝙ illa opinio,&c.Att.51.b. Et accerſam, ſed prohibebo, ꝙ intelligam multo magis intereſſe mea, &c. Att.a.Quòd non iam interfuit mea,&c.quàm Reipub. ꝙ erant quidam improbi,qui,&c.a.Sane gaudeo, ꝙ te interpellaui. de Leg. 184.b. Feciſti mihi pergratum, ꝙ Serapionis librum ad me miſiſti.Att.24.b. Quòd quum huius verbis adoleſcentiam propoſueritis, &c.pro Cæl. 62. a. Senatuſconſulta duo facta ſunt odioſa, ꝙ in Conſulem facta putantur Catone & Domitio poſtulante.a.Gratiſſimum mihi eſt quod quæris,&c.Att.125.b Quod quia nullo modo ſine amicitia firmam & perpetuam iucunditatem vitæ tenere poſſemus:&c.1.de Finib. 103. a. Cato mirari ſe dicebat, ꝙ non rideret aruſpex,aruſpicem cum vidiſſet.de Diu.119.b.Quod ad me ſcribis,de Hermathena,&c. At. 1.2.2.a. Nos tibi obijcio, ꝙ hominem omni argento ſpoliaſti. in Verr. 208.b. Apparet ꝙ aliud a terra ſumpſimus, aliud ab humore.de Nat.29.b.Acceſſit huc, ꝙ poſtridie ille venit.Epiſt. 112.b

212.b.Memini,quod diripere mihi videbare.Ep. 108.b.Credo quod non omnes tui ſimiles, incolumes in hac vrbe vixiſſent. in Saluſt.a.Quum autem ſcribo ad vos, &c. quod vtinã minus vitæ cupidi fuiſſemur, certe nihil,aut non multum in vita mali vidiſſemus.Terentiæ, lib.14.4 1.a

Quod ſi.

Quod ſi cupiam,huic tamen non.Att.85. b. Quod ſi e portu ſoluentibus,ij qui iam in portum ex alto inuehuntur, præcipere ſummo ſtudio ſolent.pro Mur.3.a. Hoc modo in loco communi per amplificationem injiciemus: quod ſi hoc feciſſet,tamen ei ignoſci conueniret, &c.ad Her. 5.b. Quod ſi haberent aliquid, quod liqueret.de Nat.d.2.a. Quod ſi in philoſophia tantum intereſt, quemadmodum dicas, quid tandem in cauſis exiſtimandum eſt?Or.201. b. Quod ſi in his rebus repetendis, q̃ mãcipi ſunt,&c.pro Mur.3.a. Quod ſi ipſi neq; attingere,&c. iñ &c.pro Arch.189.b.Quod ſi mihi permiſiſſes,cõfeſtim, &c. Ep.96.b.Quod ſi non,&c.iñ, &c.pro Arch.188.b.Quod ſi nullũ haberes ſenſum niſi oculorũ, prorſus tibi ignoſcerem, ſi quoſdam nolles videre.Ep.55.b.Quod ſi omnia, &c.cõmodius, &c. de Cl. 175.b

Quodammodo.

Voce, motu,forma etiam magnifica quodammodo. de Clar. 189.b.Vocem ab acutiſſimo ſono vſque ad grauiſſimum recipere, & quaſi quodammodo colligere.1.de Orat.131. a. Quippe quum propter virtutem & probitatem eos,etiam quos nunquã vidimus,quodammodo diligamus.de Amic.27.a.Quamobrem vt hi,qui ſuperiores ſunt,ſubmittere ſe debent in amicitia, ſic quodammodo inferiores extollere.de Am.63.a. Nec iam recuſat,ſed quodammodo poſtulat.10.Att.8.Literas ad te a M.Lepido Conſule, non quæ te aliquid iuberent, ſed quodammodo quaſi commendaticias ſumpſimus.ad Sulp.13.27.7.a

Quodcunque.

Officij, quod te mecum quodcunque cepiſſem conſilij, pollliceris fore:&c.Ruſo,lib.5.19 4.a.Quodcunque Senatus decreuerit,agunto.3.de Leg 9.a.Vos hortor, vt,quodcunque militũ contrahere poteritis, contrahatis.8.ad Att.44.in ep.Cn. Pompeij. Quodcunque in ſulum venit, vt dicitur, effingis, atque efficis.de Nat.d.1.45

Quodpiam, Vide Quiſpiam.

Quo minus.

Mors non deterret, quo minus, &c.Tuſc.168. b. Non ea res me deterruit,quo minus,&c.Ep.93.b.Nemini ciui vlla, quo minus adeſſe,ſatis iuſta excuſatio eſt viſa.in Piſ.87.b.Nihil te deterreo,quo minus id diſputes.Att.173.b. Quo minus animus ſe ipſe diſſidens,&c. 1.de Fin. 89.a. Vacationem augures,quo minus iudicijs operam dent,non habere.de Cl.175.b.Nemo ſe anteponat,quo minus reus fiat.in Vat.b.Nemo eſt qui neſciat, quo minus diſceſſio fieret,per aduerſarios tuos eſſe factũ.Lentulo,lib.1.4.4.a.Neq; repugnabo quo minus omnia legant,&c. de Or.107.b.Nullis vt terminis circunſcribat ius ſuum,quo minus liceat vagari quo velit.1.de Or. 36.a. Quæ religio C. Mario non fuerit,quo minus C.Glauciam Prætorem occideret.in Cat.114.b.Quæ eo faciliora ſunt philoſophis, quo minus pateant multa in eorum vita quę fortuna feriat,& quo minus multis rebus egent.Off.15.b.Nam quo minus ingenio poſſum,ſubſidio mihi diligentiam comparaui.pro Quint.2.a. Quo minus familiaris ſum,hoc ſum ad inueſtigandum curioſior. Figulo, lib.4.13.15.a.Nihil de me tuliſtis,quo minus eſſem in ciuium numero.pro Dom.229.b. Tanquam nihil denegatũ ſit ei, quo minus q̃ paratiſſimus eſſet.Ep.114.b. Interpellent me quo minus honoratus ſim, dum ne interpellent quo minus Reip.a me commode adminiſtrari poſſit.Bruto,lib.11.10.3.a. Illud non perficies quo minus tua cauſa velim. Lentulo, libro.1.7.18.a Nihil deſideramus quo minus Epeirum ipſam poſſidere videamur. Att.2.19.4.a

Quomodo.

Etiamne ſi plus edidiſſet, quàm quantum natum eſſet? Etiã. Quomodo? 5 Verr.58.a.Vt enim quæras omnia, quo Græci ineptum appellent, non reperies.2.de Or.11.a.Quomodo ea res huic quidem cecidit.8 Att.11.Illa quomodo crimen commentitium confirmaret,non inueniebat:ego res tam leues,qua ratione infirmem ac diluam,reperire non poſſum.pro Sex. Roſc. 25.b.Quomodo equidem credo,quod,&c. quomodo autẽ multi ſuſpicantur,ne te,&c.quo ego non credo.ad Brut.91.b. Quo hominea dicunt.Ep. 98. a. Nam quomodo nunc eſt, pedem vbi ponat in ſuo non habet.Att.13.261.5.a. Cæſar quomodo exultat victoria.Att.101.b.Cuius quidem mirifica virtus: quomodo illa fert publicam cladem quomodo domeſticas triſcas. Att.10.197.13.a Et ſua concio tibi hominem, quomodo ipſe gloriari ſolet ducentis confixum Senatuſconſultis. de Aruſp. 245.b.Locutus ſum cum Cincio quomodo res ſe habet, nõ eſt facillima,ſed &c.Quint.Fr.2.6.1.a.Illud ad vos Cotta & Sulpici, quomodo nunc ſe illorum artes habent, pertimiſcenda eſt multitudo cauſarum.2.de Or.76.Hæc negotia quomodo ſe habent,ne epiſtola quidem narrare audeo tibi.Ep.20.b.Si Reſp. tibi narrare poſſet quomodo ſeſe haberet,non facilius, &c. ad Appium,li.3.3.1.a.Et quomodo hoc,&c.ſic illud,&c.Tuſ.232. b.Quem quomodo nunc intendit,ne viuum quidem tum putabat.pro Quint.16.b. In hac arte nullum eſt præceptum, quomodo verum inueniatur, ſed tantum eſt, quomodo iudicetur. de Or.123.b.Poſtulatio breuis, & (quomodo mihi perſuadeo) aliquanto æquior.pro S.Roſc. 19.b. Quomodo potuiſſem, te conueniſſem ſi,&c.Ruſo,libro 5.20.1.a. Quomodo probas continenter imagines ferri?de Nat.d.1.77. id eſt perpetuo. Cum id petitur,quo honeſte promittere non poſſumus, quomodo ſi quis roget,&c.de Pet.212. b. Ita me feciſtis Conſulem, quomodo pauci in hac ciuitate facti ſunt.3.de L Agr. 19.a. Quomodo (vt alia omittam) mortem filij tulit?de Amic.8.a

Quomodocunque.

Hoc quum in amicitijs,quum in officijs,quum in virtutibus dicitur, quomodocunque dicitur,intelligi tamen quicquid dicatur poteſt.5.de Fin.52.a.Quomodocunque res ſe habet, poteris, &c.epiſt. 218.b

Quomodonam.

Quonam mi frater de noſtris verſibus Cęſar?2.ad Q.fr.40.

Quonam.

Quonã, inquit,modo?Quia,&c.2.de Fin.10.a. Eum ſi nunc ſequor, quonam?Att.8.147.7.a

Quondam.

Ea quæ quondam accepi in noſtrorum hominum diſputatione eſſe verſata.de Or.87.b.Quæ quondam credebantur portenta.de Nat.d.2.4.Quondam de biennio aut de breui tempore.pro Flac.166.b. Populus Romanus qui quondam in hoſtes leniſſimus exiſtimabatur,hoc tempore,&c.pro S.Roſc 44.b.Crotoniatæ quondam cum florerent omnibus copijs,&c.de Inu.6 b.Fuit iſta quondam in hac Repub. virtus.1.in Catil. 2.a. Omnia ferè quæ ſunt concluſa nunc artibus, diſperſa & diſſipata quondam fuerunt. Att.26.& 27.b. & de Fin.51.b. Noſti enim non modo ſtomachi mei, cuius tu ſimilem quondam habebas,ſed,&c.ad Cęlium,lib.2.15.5.a. Et aliàs ſæpe, & quondam in Hortenſij villa.Acad.93. b. Brutus homo quondã illius generis atque nominis natus ad Rempub.liberandam.in Ant.211.b Medea illa ex Ponto quondam profugiſſe dicitur. pro Pomp.8.b.Curionem quondam concio reliquit de Cl. Or. 181. b. Is qui nos ſibi quõdam ad pedes ſtratos nõ ſubleuabat. At.156.b.Cõſuetudo mea qua quõdã ſolitꝰ ſũ vti.1.de Or.67.a

Quoniam.

Tolerabilius eſt ſic dicere,vt quoniam dicendi facultas, &c. ſit boni oratoris,multa a artibus accepiſſe,&c.de Or 113. b. Tamen ei moriẽdum fuit,quoniam homo nata erat. Seruius Cic. 4.5.15.a.Qui fortis eſt,idem eſt fidens,quoniam Cõfidens mala conſuetudine in vitio ponitur.3.Tuſ.13. a. Quoniam in populari ratione omnis noſtra verſatur oratio, populariter interdum loqui neceſſe erit.1.de Leg.14.Quoniam tu ita vis,nimium me gratum eſſe concedam. pro Planc. 66. Quamobrem,quoniam mihi nullum ſcribendi argumentum relictũ eſt, vtar ea clauſula,&c.Curioni,lib.2.3.5.a. Quamobrem,quoniã quod crimen eſſe voluiſti, id totum vides in laudem eſſe conuerſum,&c.pro Flac.54.a.Qui nunquam quoniam,&c. idem Roſcius,&c.1.de Or.132.a. Quapropter quoniam res in diſcrimẽ adducta eſt,&c.3. Phil. 144. Quoniam quidem furtum nuſquã reprehendis,&c.pro Flac.53.Quoniam quidem ea quæ nos ſcribimus, &c. te etiam delectant. Att.2.16.4.a. Quoniam quidẽ ſuſcepi, non deeſt. pro Sexto Roſc. 18

Quoquam.

O Verres præclara,quoquam ſi acceſſiſti quo non attuleris tecum iſtum diem? 4.Verr. 37

Quoque.

Si per eum reductus inſidioſe rediſſem,me ſcilicet maxime, ſed proxime illum quoque fefelliſſem.pro Rab. Poſth.21

Quoquo, aduerbium.

Ita quoquo ſeſe verterint Stoici,iaceat neceſſe eſt omnis eorum ſolertia.2. de Diu. 36

Quoquo, ablatiuus.

Dicam ipſo audiente quoquo animo me auditurus eſt, pro D.ſua,228.b.Quæcũque mens illa fuit, Gabinii fuit: is quoquo cõſilio fecit, fecit,certe ſuo.pro Rab.perd.reo,13.Hic ager quo quo pretio coemptus ſit, tamen ingenti pecunia vobis inducetur 2.de L.Agr.71.a. Confido igitur aduentum noſtrum illi, quoquo tempore fuerit,vt ſeriois, ἀσμένιστον fore,Att.9.171.5.a.Aut quoquo animi vitio dictum ſit,de Or.139.b.

Quoquomodo.

Quoquomodo ea res huic quidem cecidit.Att.8.147.10.a. Quoquomodo nunc eſt, non eſt, &c. Attic. 221. b. Fuit aliquis caſus quem colimus, quoquomodo ferendus fuit 6. Phil. 217.Stet hæc vrbs præclara, quoquomodo de me merita erit, pro Mil.71.Quoquomodo autem ſe res habet,peto a te, vt honoris mei cauſa cum expedias,ad Acilium,lib.13 38.a.a.Quoquomodo ſeſe res habebat, pugnare tamen ſe velle clamabant, 7.Verr.70.Ego legibus tuis quoquomodo latę ſunt,&c.in Vat. 36.b.Vt quoquomodo te liberarem,epiſt.135.b.Sin,vt ego meſuo,tranſactum eſt:quoquomodo potes,ad me fac venias:ad Terentiam,lib.14.4.6.a.Etiam temperantiam inducunt,non facillime illi quidem,ſed tamen quoquomodo poſſunt.Off.76.b.Pridie quoq;mõ poteram,ſcripſeram, &c. Att.128.& 24.b.Quoquomodo potero,me expediam,pro Rab.Poſth.156.b.Quoquomodo ſe in ea quæſtione præbebat,tamen, &c. 4. Verr. 50. Tu quum eſſes Prætor renuntiatus quoquomodo 7.Verr.30.Id eſt, quomodocunque, ſiue vtcũque. Tu quoq;mõ,quoniam Epheſi eſt,hominem inueſtiges velim,&c.ad Qu.fr.1.2.23.a.

Quorſum.

Quorſum id caſurum,eſſet,verebar.3.Att 42.Videamus hoc q.euadat.Att.153.b.Hæc intelligentur,q.euaſura ſint. Att.113.b.Videamus illius rationes q.fluant.Att. 145.b. Q.hæc?quia ſine ſociis nemo quidquam tale conatur, de Amic. 39. Q. igitur hæc diſputatio? quorſum? vt intelligere poſſitis,neminem,&c. Poſt reditum ad Quirites,3.Q.igitur hæc oratio longior?quia, &c.ep.181.b.Q.igitur hæc ſpectat tam longa,& tam alte repetita oratio?de Or.151.b.Tuſc.93.a.Q.iſtuc?M. Quia nunc itidẽ ab eodem,& a cæteris diis immortalibus ſunt nobis agenda primordia 2.de Leg 13.a.Veſtri hæc confirmant,interpretando q. quidque pertineat,de Nat. d.71.b. Q. recidat reſponſum tuum non magnopere laboro,pro Roſc.Com.29.a. Q.hæc omnis ſpectat oratio?in Ant.223.b.Q.tandem, aut cur iſta quæris? 1. de Leg. 5. a.

Quorſus.

Nunc repente tanto in odio eſt omnibus, vt,quorſus eruptura ſit,horreamus.Attic.2.36.1.a. Quorſus inquam iſtuc? non enim intelligo,de Cla.Orat.162.a. Quorſus hæc pertinent? 1. de Leg. 48.

Quot.

Qui tot annos quot habet,deſignatus Conſul fuit, nec fieri Conſul potuit. Att.59.b.Quot,quantas,quam incredibiles calamitates hauſit 1.Tuſc.136.a. Cras autem & quot dies erimus in Tuſculano,agamus hæc.Tuſc.174 b. Quot orationum genera,&c.totidem oratorum ſunt,in Ora. 30.a. Si in perſonis ponitur,quot homines,tot cauſæ 2.de Or. 76.a. Quot homines, tot ſententiæ 1.de Fin.24.a.

Quotanis.

Quod omnes Siculi ex cenſu quotannis tributa conferunt 4. Verr.91.a.

Quotenus.

Is,opinor,ita partes fecit in ripa neſcio quotenorum iugerũ vt certa pretia conſtitueret 12.Att.43.

Quotidie.

Me quotidie Cæſar magis amplectitur,ep.85.b.Q.inter nos ea quæ audiebamus,conferebamus,lib.1.de Fin.13. Quod ſcribis te a Cæſare q.plus diligi,immortaliter gaudeo,Qu.fr.319. b. Q.remiſſius & placatius aliquid ferre 6.fam.44. Quo maximarum rerum frequentiſſimæ q.aduocationes fiunt 3. Verr.92. a.Et id q.magis.Att.188.b. Q.magis magiſque perditi homines minabantur,in Ant.153.b. Q. vel potius in ſingulos dies, breuiores ad te literas mitto 5.Att.12.Obdureſcunt q. magis boni viri,ad Brut. 289. b. Cũ mihi ſumma & q. maiora præmia in Repub.fore putabas, pro Domo.236.b.Lex quæ de ſenat. cõſ.ci nibus q. quæri iubeat. pro Cælio,37.b,Comitiorum q. ſinguli dies tolluntur obnunciationibus.Q.fr.323.b,Alter valet plus q.alter videt,&c.4. de Fin.107.a

Quotidianus.

Vulgaris,quotidianus,peruagatus.de Or.160.b. Sermo quotidianus & familiaris. pro Cæc. 38.a, Quotidiana ſtellarum conuerſio.de Nat. d.a 40. Querimonia quotidiana.5.Verr.5, Vita quotidiana,aſſidua & urbana. in Piſ.50. Priuata, quotidianaque vita 1.ad Q.fr.28. Hoc enim eſt eius quotidianum 2. ad Qu.frat.34. Audire aliquid de te,non ſolum vſitatum, ſed etiam quotidianum eſt.ad Brut.42.in ep. Brut. Vitæ quotidianæ expreſſa imago,pro Roſc.Am.27.Præbere alicui victũ quotidianum in Prytaneo,de Ora.105.b.pro Roſc. Am. 45. Quotidianam conſuetudinem ſummam mihi cum eo intercedere, 13.fam.68. Quotidiano cultu atque victu. Tuſc. 141. b. Nam quum in ſermone quotidiano,tum in Senatu palam ſic egit cauſam,vt,&c.ad Lentul.1.1.4.a. Nam quid ego de quotidiano ſermone querimoniaque populi Romani loquar? 3. Verr.92. In vſu quotidiano,& in vſu quodam communi,de Or. 101. b. Non dubito quin tibi odioſæ ſunt epiſtolæ quotidianæ.Att. 8. 51. Quia ſunt hæc quotidiana, angues non item 2. de Diu. 91. a. Opera quotidiana & peruagata 3.de Or.104.a.Primo illa quæ erant quotidiana & quaſi legitima nobis,de pace dicta ſunt,Fat. a.Tu non intelliges,re querelis quotidianis nihil proficere,ep. 70.b. Epiſtolas vero quotidianis verbis texere ſolemus. 9. famil.48.

Quoties.

Verum quoties,& quot nominibus a Syracuſanis ſtatuas auferes?4.Verr.102.a.Q.iam, quoties iam tibi extorta eſt ſica iſta de manibus?1.in Cat.11.a.Q.mihi certorum hominum poteſtas erit,quibus,&c.ad Lentul.1.7.3.a. Toties q. præſcribitur, de Ora.107.b.

Quotieſcunque.

Senatus quotieſcunq; & toties,&c.pro D.ſua.257.& de Ora. 121.b,Quotieſcunque dico,toties mihi videor in iudicium venire. pro Clu. 39.a.Is q.me viderit, ingemiſcet.pro Seſt.28.b, Q.me petiiſti,per me tibi obſtiti.in Cat 99.b. Cætera,q. voletis,& hoc loco,& aliis parata uobis erunt.3.Tuſc.141.a

Quotquot.

Peream,ſi te omnes,quotquot ſunt,ferre poterunt.ep.178.b Si duæ leges,ſi plures,aut q.erunt.2.de Inu.229.a

Quotus.

Quotus erit iſte denarius, qui non ſit deferendus? 5. Verr. 189.a.Quotus igitur eſt quiſq;, &c.de Diu.2.97.Quis eſt enim, aut quotus quiſque,cui mors quum appropinquet, Non refugiat timido ſanguis,atq; exalbeſcat metu? 5.de Fin.53 a,Quotus enim quiſque diſertus? quotus quiſque iuris peritus? pro Planc.272.b, Quotus enim iſtud quiſque feciſſet? vt,&c. pro Ligar.141.b,Quotus enim quiſq; formoſus eſt?de Nat. d. 27.b Quotus enim quiſque philoſophorũ inuenitur, qui ſit ita moratus,ut ratio poſtulat? Tuſc.177.b.Quotus enim quiſque,qui epiſtolam paulo grauiorẽ ferre poſſit? Att.7.b, Quotus enim quiſque eſt qui hanc in Repub.ſectam ſequatur?pro Flac.80.a, Quotus enim quiſque eſt,qui teneat artem numerorum ac modorum? de Ora.161.b.At fuit ſama, quotus quiſque iſtam potest effugere in tam maledica ciuitate?pro Cæl. 29.a, Quota enim quęque res euenit prædicta ab iſtis?2.de Diu.77.a, Sciebam enim de quoto anno,& quantum in ſolo ſoleres quærere. Att. 144.b,Ne quãdo perturbatione ordinis impediamur, quo ſecius quoto quoq; loco libebit,poſſimus,&c.ad Her.22.b.

Quouſque.

Quouſque tandem abutere Catilina patientia noſtra?1.in Cat.1.a.Quæſo,inquit ille,quouſque humi defixa tua mens erit?de Somn.Scip.128.b,Atq; etiam clamitas Laterenſis, Quouſque iſta dicis? Nihil in Cyprio profeciſti. pro Plan. 61. a, Quouſque verbum quam vim habeat.pro Plan.61. Quouſque, inquit, hunc regem feremus? Attic. 12. b, Quouſque,inquies? quoad erit integrum: erit autem vſque ad nauem.Att.15.319. 19.a,Quouſque ludis? nam etiam Philo,&c.de Nat.deo.1.78. Quouſque ludemur? Att.248. b

R

R Quę Græcis ῥῶ dicitur, de Diu.2.75 Demoſtheoem ſcribit Phalereus, cum ῥῶ dicere nequiret, exercitatione feciſſe, vt planiſſime diceret.

Rabies.

Hecubam autem putant propter animi acerbitatem quandam & rabiem ſingi in canem eſſe conuerſam 3.Tuſc.107.a. Quod iſta inuſitata rabie petulanter in vxorem meam inuaſiſti, in Syll.5.a. Neque eos exiſtimet ſine rabie quicquam fortiter facere poſſe 4.Tuſc.63.a.

Rabioſus.

Vide ne fortitudo minime ſit rabioſa, ſitque iracundia tota leuitatis 4.Tuſc.77.a.

Rabioſulus.

Prim as illas rabioſulas ſat fatuas dediſti 7,fam.29.

Rabioſe.

Atque hi collocuti inter ſe, prius quam manum conſererẽt, leniter & quiete, nihil ne in ipſa quidem pugna iracunde, rabioſe fecerunt. Tuſc.4.38.

Rabidus.

Iſte aſpectu rabido circunſpectans huc & illuc, ad Her. 39.b. Ver toto ſpirans rabido de corpore flammam, in Arato, 13.a.

Rabide.

Qu id vero illum quem libidinibus inflammatum & furentem videmus, omnia rabide appetentem cum inexplebili cupiditate: quoque affluentius voluptates vndique hauriat, &c. 5. Tuſc.24.a.

Rabula.

Non enim cauſidicum neſcio quem, neque proclamatorem aut rabulam, hoc ſermone noſtro cõquirimus, &c.1.de Or. 100 Non enim declamatorem aliquem de ludo, aut rabulam de foro, ſed doctiſſimum & perfectiſſimum quærimus, in Or. 27.a. Rabulæ, qui & indocti plane, aut inurbani ruſtici fuerũt, de Cl. Orat. 180.b.

Radius.

Ex eadem vrbe humilem homunculum a puluere & radio excitabo, qui multis annis poſt fuit, Archimedem. 5.Tuſc.47. Radius, virga eſt qua Geometræ lineas formant, indicantque. Ita eni n paruæ & exiguę ſunt iſtę acceſſiones bonorum, vt quemadmodum ſtellæ in radio ſolis, ſic iſtæ in virtutum ſplendore ne cernuntur quidem.5.de Fin.125.a. Cyrus aiebat; radiorum δ᾽ ἀφάσει latis luminibus, non tam eſſe ſuaues. Att. 24. b. Et quantum radios iacimus de lumine noſtro, in Arat. b, Globoſum, ruius omnis extremitas paribus a medio radis attingitur, de Vniu.21.

Radians.

Stellas ſub pedibus ſtratas radiantis Aquari, in Arato, 20.a Hoc motu radiantis Eteſiæ in vada Ponti.Or.211.b.

Radiatus.

Orbis flammeus radiatus 1.de Diu.81.a. Solis autem magnitudo (ipſe enim hic radiatus me intueri videtur) admonet, vt crebro faciam mentionem ſui. Acad.q.edit.1.lib.2.117. Lumen radiatum, de Or.157.b.

Radix.

Non ſolum ramos amputare miſeriarum, ſed etiam radicum fibras euellere 3.Tuſc.22.a. Vera gloria radices agit, atque etiã propagatur 2. Off.61. a. Nam ſuas radices habent, quas tamen euellerem profecto, ſi liceret. Att.10.38. Fundamentum & radices altiores habebit malum, ad Brut. 53. in ep. Brut. Virtus eſt vna altiſſimis defixa radicibus, quæ nunquam vlla vi labefactari poteſt 4.Phil.61.a, Radicibus ſuis hærere. Acad. q.ed.1.lib.2 113. In radicibus arborum & rerum quæ gignuntur e terra, ineſſe principatus putantur, de Nat. d.2.21. In Maſſici radicibus, con. Rull. 29. b. In radicibus montis, caſtra habuimus 15.fam. 18. Niſi tot vitiorum tanta immanitas quibuſdam facilitatis & patientiæ radicibus niteretur, pro Cæl. 10.a. Videamus ea quæ terra gignit, corticibus & radicibus valide ſeruari 5. de Fin.57.a

Radicula.

Tum ſecundum quietem viſus ei dicitur draco, is quem mater Olympias alebat, radiculam ore ferre 2.de Diu.201.a

Radicitus.

Videſne me non radicitus euellere omnes actiones tuas? pro D.ſua, 27.a. Hanc excutere opinionem mihimet radicitus volui Tuſc.1.101. Epicurus ex animis hominum radicitus extraxit religionem, de Nat.d.1.84. Radicitus extrahere vitia. Tuſ.2.10. An poteſt cupiditas finiri? tollenda atque extrahenda radicitus, de Fin.2.24.

Rado.

Mulieres genas ne radunto 2.de Leg.93.a

Raſus.

Qui capite & ſupercilijs ſemper eſt raſis, pro Q.roſ.48.b

Ramus.

Qui prætereuntes ramum refringerẽt arboris, pro Cæc.45.a, Quid in arboribus, in quibus non truncus, non rami, non folia ſunt denique, niſi ad ſuam retinendam conſeruandamq; naturam? nuſquam tamen eſt ulla pars, niſi venuſta. 3.de Or.98.a Denudat folijs ramos & cortice truncos, in Arato, 14.a

Ramulus.

Quum autem ille reſpondiſſet, in agro ambulanti ramulum adductum vt remiſſus eſſet in oculum ſuum recidiſſe: tum Socrates, Non enim paruiſti mihi reuocanti, quum vterer, &c. 1. de de Diu.200.a.

Rana.

Ranæ enim ῥητορεύουσ' 7.15. Att.33. Ranæ marinæ obruũt ſe arena, & mouentur prope aquam, 2.de Na.d.94.

Ranunculus.

Nam Vlubris honoris mei cauſæ vim maximam ranunculorum ſe commoſſe conſtabat 7.fam.35. Ranũculus mire inest quædam natura ſignificans aliquid, de Diu. 1.14. Quis eſt qui ranũculos hoc videre ſuſpicari poſſit? de Diu. 1.13.

Rapio.

Quum autem in locis ſemen inſedit, rapit omnem fere cibũ ad ſeſe, eoque ſeptum ſingit animal 2. de Natu. deo. 192. a. ὁρμὴ Græce, quæ hominem huc atque illuc rapit. 1 Offic. 142. a. Cum fertur quaſi torrens oratio, multa cuiuſque modi rapit, &c. de Fin.64.b. Quid ergo ait Marianus Trib. pleb. qui nos Syllanos in inuidiam rapit? 3.de L.Agr.5.a. Acad. q. edit. 1. lib. 2.117. Id eſt, in nos odium concitat. Cum aliqua his ampla & honeſta res obiecta eſt, totos ad ſe conuertit & rapit. Off.40.b. Rapiunt eum ad ſupplicium dij patrii, quod, &c. 3. Verr. 4. a. Cum de rebus grandioribus dicas, ipſæ res verba rapiunt, de Fin. 94. b. Ille quiſquis erat, quem tu in crucem rapiebas, qui tibi eſſet ignotus 7.Verr.131.a. Inde ſe quo furore, quo ardore, ad vrbem, id eſt ad cædem optimi cuiuſque rapiebat? 13. Phil. 356.a. Quo te iſta tua cupiditas effrænata rapiebat, in Cat. 102. b. Sed etiam nauium præfectos ſine vlla cauſa de complexu parentum ſuorum, hoſpitumque tuorum, ad mortem, cruciatumque rapuiſti. 7. Verr. 108. a. Neque vero tu ſolus, ſed me ad ſuam diſciplinam quiſque rapiet. Acade. quæſt. edit. 1. lib. 2. 105. Eſſedum aliquod rapias, ad noſque recurras, ep. 99. b. Ad ſe conuertere & rapere. 2. Offic. 53. a. Detrahere aliquid alteri, & rapere ad ſe commoda alterius, Offi. 3. 27. Quum enim vtilitas ad ſe rapere, honeſtas contra reuocare ad ſe uidetur, fit ut diſtrahatur in deliberando animus. 1.Off.16.a Rapere aliquem in odium, ad Her.2.b. Rapere conſilium alienius in contrariam partem. epiſt.165.b. Eam cauſam putare quæ homines audaces in fraudem rapere ſoleat. 2.de Inuen. 146.a. Rapere lumen. 3.de Ora.89. Latrones tantum habent, quantũ rapere poſſunt. in Ant.172.b. Sed quum rapior in inuidiam, licetne per vos neſcire quod neſcio? 4.Acad.227.a. Quare miſerior es quum in omnem fraudem rape ris oculis, quam ſi omnino oculos non haberes, de Aruſp.reſp.36. Rapitur ad pœnam qui indicia communis exitii cepit. pro Flac.4.a, Nos opinionibus vulgi rapimur in errorem, nec vera cernimus. 1.de Leg.70. a. Et ad diuinarum rerum cognitionem cura omni ſtudioque rapiuntur, de Diu.103.b, Et ob eandem cauſam, fidem & admirationem habet, quod eas res ſpernit & negligit, ad quas plerique inflammati auiditate rapiuntur. 2. Off.54.a, Io Gracianus deſperata libertate rapiebar. epiſt.198.b. Quin ad eas res hominum natura nullo emolumento inuitata rapiatur. de Fin. lib.5.45. Et ad diuinarum rerum cognitionem cura omni ſtudioque rapiantur. de Diu.1.94. Cum cæteræ virtutes ad tortorem rapiantur. Tuſcul. 5. 10. Cum Cæſar amentia quadam raperetur. 16. famil.15. Iſte qui una cupiditate raperetur, totum illius poſtulatum, cauſamque neglexit. 3. Verr. 44. a.

Ab eodem Imperatore claſſem magnam & ornatam, quæ ducibus Sertorianis ad Italiam ſtudio inflammato raperetur, ſuperatam eſſe atque depreſſam. pro L. Man. 13.a, Ad quem metum ſi deorum monitis non duceremur, tamen ipſi noſtro ſenſu coniecturaque raperemur, de Aruſp. reſpon. 50. Rapi ad id quod bonum videtur. 4. Tuſc. 20.a, Nonne hunc in vincula duci, non ad mortem rapi, non ſummo ſupplicio mactari imperabis? 1. in Cat. 20.2, Rapi ad aliquam rem inflãmatum cupiditate. Off. 2.54. Cupiditate cæca prædę ac rapinarum rapi. in Piſ. 45.a, Vita eorum, qui ob facinus ad ſupplicium rapiendi videntur. de Or. 130.b, Spes rapiendi & prædandi occæcat animos. 4. Philip. 158.2, Illum hoſtem accerſitum ad bona populi Rom. rapienda. ad Octauium. 330.b.

Rapſerit, antiquum verbum.

Sacrum, ſacrove commendatum qui clepſerit rapſeritque, parricida eſto. 2. de Leg. 36.a

Raptus.

Raptus a diis Ganymedes. 1. Tuſcul. 100.a, Nuptiæ raptæ. 3. Tuſcul. 44.a

Raptus.

Locus vt ipſe raptum illum virginis, quem iam a pueris accepimus, declarare videatur. 6. Verr. 95.a, Quis aut de Ganymedis raptu dubitat, quid poetæ velint? 4. Tuſ. 116.a

Rapto.

Vxor mea quam vexauiſtis, raptauiſtis, omni crudelitate laceraviſtis. pro Domo. 225. b, Quadriiugo curru raptasti. 1. Tuſc. 168.a.

Raptatus.

Euerſa domus eſt, fortunæ vexatæ, diſſipati liberi, raptata coniux. pro Seſt. 128.a

Rapax.

Iſte crudelis olim furunculus, nunc verò et rapax. in Piſ. 52.a Europam Libyamque rapax vbi diuidit vnda. de Nat. deo. 64.b, Furem aliquem aut rapacem accuſaris. in Verr. 148.b, Rapaces in ipſo bello. 7. fam. 9. Manus rapaces. Salluſt. in Cic. 271.b, Nihil eſt enim appetentius ſimilium ſui, nihil rapacius, quam natura. de Amic. 46.a

Rapacitas.

Quis in rapacitate auarior? pro Cæl. 9.a, de Cat.

Rapidus.

Orationem rapidam coercere. 2. de Fin 5.2, Has inter veluti rapido quum gurgite flumen, &c. 2. de Nat. d. 153.a

Rapide.

Rapideque dilapſum, cito in vnũ confluit, &c. 2. de Leg. 11,a, Quod quum rapide fertur, ſuſtineri nullo pacto poteſt. in Ora. 71.a

Raptim.

Cum ille ageret raptim & turbulente illam rem. pro D. ſua. 107, Et raptim in eam ſententiam pedarij cucurrerunt. 1. Atti. 70. Iſte ſe raptim domum ſuam conijcit. ad Her. 4. 232. Hæc ſcripſi raptim. 2. Att. 25.

Rapina.

Si qua vis, aut ſi quæ rapinæ fieri cœperint. epiſt. 138.b, Atq; etiam largitionem ſequuntur rapinę. Off. 44.b, Spes prędę ac rapinarum. Caſſius Cic. 12.12.8.a, Cæteroſque decumanos, procuratores iſtius quæſtus, & miniſtros rapinarum dico fuiſſe. 5. Verr. 41.2, Nihil cogitant niſi cędes, incendia, rapinas. in Cat. 106.b, Rapinas fieri. 14. Att. 27. Rapinis, incendiis, cædibus peruertuntur. 15. Att. 15. in epiſt. Hirtii. Quas res luxuries in flagitiis, crudelitas in ſuppliciis, auaritia in rapinis, ſuperbia in contumeliis efficere potuiſſet. 1. Verr. 2.a

Rarus.

Rarum, ſingulare. Top. 226.b. Rarum & vulgare, in Top. 36.2. Oportet autem animaduertere, ne quum aliter multa ſint iudicata, ſolitarium aliquod, aut rarum iudicatũ afferatur 1. de Inu. 96.a, Qui igitur in vtraque re conſtantem ſe præſtiterit, hunc ex maxime raro hominum genere iudicare debemus, de Amic. 67.a. Raras tuas quidem, ſed ſuaues accipio litteras, Cælio, li. 2. 12. 1. a. Omnia præclara, rara, de Amic. 111. b. Vides habitari in terra raris & anguſtis in locis, in Somn. Scip. 21.a. Quod ſi rarius fiet, quam tu expectabis, id erit cauſæ, quòd, &c. ad Lentul. 1.7.a.a. In omni re optimum quidque rariſſimum eſt, de Fin. 81. b.

Raro.

Deinde natura eius euenire vulgo ſoleat, an inſolenter ac raro 1. de Inu. 59.a. In hoc tanto, tam atroci, tam ſingulari maleficio, quod ita raro extitit, vt, &c. pro Roſc. Am. 22.a.

Raritas.

In pulmonibus autem ineſt raritas quædam, & aſſimilis ſpõgiis mollitudo ad hauriendum ſpiritum aptiſſima 2. de Natu. deo. 103.

Ratio, conſilium, mens.

Ratio, eſt animi motus & cogitatio 3. de Nat. d. 51. Ratio eſt quæ præſtat omnibus 2. de Nat. d 101. Ratio qua vna præſtamus belluis, per quam coniectura valemus, argumentamur, refellimus, diſſerimus, conficimus aliquid, concludimus, communis eſt hominum, lib. 1. de Leg. 22. Mens, ratio & conſilium in ſenſibus eſt, de Sen. 91.b. Quibus in rebus non ratio & conſiliũ, ſed temeritas & caſus valet, de Diu. 126.b. Ratio & oratio, vinculum eſt ſocietatis humanæ. Off. 1.35. Ratio domina & regina omnium. Tuſc. 2. 42. Ratio quum in eodem & in altero mouetur, ipſa per ſe ſine voce & ſine ſono, quum eandem partem attingit, qua ſenſus cieri poteſt, orbis illius generis alterius immutatus & rectus, omnia animo mentique denuntiat, tum opiniones, aſſenſioneſque firmæ & veræ gignuntur, de Vniu. 35. Quam ſimilitudinem natura, ratioque ab oculis ad animum transferens, &c. 1. Off. 2. Fecerunt etiam, &c. vt ego iſtum accuſarem, a quo mea longiſſime ratio, voluntaſque abhorrebat 4. Verr. 7.a. Ratio gubernabit iter meum a. fam. 34. Ratio diuerſis modis imperat illi parti animi, quæ obedire debet, & quibus. Tuſc. 2.43. Ratio perfecit virtutem, quum eſſet ipſa ratio confirmata quærendo, Ac. q. edit. 1. lib. 2. 26. Duplex eſt enim vis animorum atque naturæ: vna pars in appetitu poſita eſt, quæ eſt Græce ὁρμὴ, quæ hominem huc & illuc rapit: altera in ratione, quæ docet atque explanat, quid faciendum fugiendum ve ſit, ita fit vt ratio præſit, appetitus vero obtemperet. Off. 20.b. Ratio abſoluta, idem eſt quod virtus. Tuſc. 5.29. Ratio bene adhibita cernit quid optimum ſit, neglecta multis implicatur erroribus. Tuſc. 4.48. Bona ratio confligit cum perdita 2. in Cat. 44.a. Iracundi longius digredi, quam ſapientis hominis cogitata ratio poſtulat, de Aruſp. reſp. 244.b. Ratio connixa per ſe, & progreſſa longius, fit perfecta virtus, Tuſc. 2.42. Ratio noſtra dubitans, circunſpectans, hæſitans, multa aduerſa reuertens, tanquã ratis in mari immenſo vehitur, Tuſc. 1.60. Poſtquam mea mutata ratio eſt, ad Treb. 7.17.6.a. Mea quidem ratio cum in reb. præteritis eſt cognita, tum in reliquis explorata atque prouiſa eſt 2. Verr. a. Ratio omnis tollitur, quaſi quædam lux lumenque vitæ. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 26. Quanta ratio appareat in beſtijs ad perpetuam conſeruationem earum generis 2. de Nat. d. 96. Ratio recta conſtanſque ſupra hominem putanda eſt, deoque tribuenda, de Nat. d. 2. 25. Lex eſt ratio ſumma inſita in natura, de Leg. 159. b. Ratio eſt mens ratioque prudentis, de Leg. 159. a. Ratio quaſi quædam lux lumenque vitæ. Acad. quæſt. 7.b. Tua ratio eſt, vt ſecundum binos ludos mihi reſpondere incipias 2. Verr. 21.a. Ratio vera verſatur in iis, quæ ſunt ſemper eadem, & in iis quæ mutantur, de Vniu. 35. Rationis, contentionisque, [illegible] Græcè, compos & particeps animus, de Vniu. 33. Rationis & conſilii compos natura, de Nat. d. 2. 26. Rationis aut animi expers, de Na. d. 2. 16. Anima, rationis conſiliique particeps, de Nat. d. 1. 61. & Acad. q. edit. 1. lib. 2. 22. Homo qui rationis eſt particeps, per quam conſequentia cernit, principia & cauſas rerum videt, earumque progreſſus quaſi anteceſſiones non ignorat, ſimilitudineſque comparat, rebuſque pręſentibus adiungit atque annectit futuras 1. Off. 19.a. Rationi ac conſilio locum dare, pro Quint. 9.b. Exercendum eſt corpus, & ita afficiendum, vt obedire conſilio rationiq; poſſis in exequẽdis negotiis, & in labore tolerando. Off. 16.b. Malitioſę neceſſe eſt iſtiuſmodi rationi aliquo conſilio obſiſtere 2. Verr. 21.a, Rationem homini amplius addidit, qua regerentur animi appetitus, de Nat. d. 2. 24. Rationem dico, & ſi placet pluribus verbis, mentẽ, conſilium, cogitationem, prudentiam vbi inuenimus? de Nat. d. 2. 14 Homo habet ſenſum & rationem & orationem, de Nat. d. 64.b. Quumque omnia quæ rationem habent, præſtent iis quæ ſint rationis expertia, &c. 2. de Leg. 27. a. Homines optimi non intelligunt totam rationem euerti 1. de Fin. 20. In mundo & mentem & rationem ineſſe, de Clar. Orat. 172. b. Quam rationem ſic intelliges expoſitam, vt ab ipſis non ſoleat accuratius explicari, lib. 1. de Fin. 11. Rationem, animæ principatum, in capite, ſicut in arce poſuit Plato. Tuſcu. 1. 17. Vnam rationem non reiiciebam, vt, &c. Attic. 1. 14.5.a Pluſque rectam naturam, quam rationem prauam valere, de Fin. 2.49.

Senſum & rationem videmus ineſſe in mundi partibus, de Na.d. 2. 22. Sic haud ſcio an melius fuerit, humano generi motum iſtum celerem cogitationis, acumen, ſolertiam, quam rationẽ vocamus, &c. 3. de Nat. d. 97. a.

Ratio, inſtitutum, via, modus, conſuetudo, cauſa.

In vtendo ratio, in carendo patientia expetenda eſt, pro D. ſua, 243. b. Tua ratio poſtea eſt commutata, ep. 33. b. Minari denique diuiſoribus ratio non erat, propterea quòd, &c. a. Verr. 16. a. In quo quidem ratio me fefellit 5. fam. 59. Quantos æſtus habet ratio comitiorum, pro Mur. 133. b. Ratio impetret, quod dies impetratura eſt 12. Att. 12. Cynicorum ratio eſt inimica verecundiæ. Off. 30. b. Duplex eſt orationis ratio, quarum, &c. Off. 42. b. Nunc alia ratio eſt omnium rerum, ep. 144. b. Docui quemadmodum eſſet ei ratio totius belli deſcripta, in Cat. 107. b. Summus labor ac difficillima ratio gerendi cõſulatus, con. Rul. 67. b. In officio perſoluendo diſſimilis ratio pecuniæ debitę eſt. Poſtquam. 203. b, Quę degendæ ætatis ratio deligenda. Tuſc. 5. 52. a. Ratio delicata, molliſque, de Fin. 5. 21. Continet enim totã hanc quæſtionem ea ratio, quæ eſt de natura deorum, de Diu. 105. b. Eadem ratio, quum eſt in hominis mente confirmata & confecta, lex eſt 1. de Leg. 14. Ratio illa, quæ etiam poſteris poſſet eſſe ſalutaris. Att. 283. b. Laborioſiſſima vitæ ratio, pro Leg. Man. 50. a. Ratio ipſa depuliſſet omnes moleſtias 2. fam. 28. Omnibus eſt difficilis & magna ratio, con. Rull. 67. b. Mea ratio in dicendo hęc ſolet eſſe, vt ornem, &c. de Ora. 135. b. Ratio mea mutata eſt 7. fam. 38. Ea noſtra ratio eſt, vt omnes boni faueant, omnes improbi oderint. Quint. fratr. 198. b. Nulla eſt ratio, amittere eiuſmodi occaſionem, pro Cæc. 11. a. Ironiã alterius perpetuam præſertim nulla ratio fuit perſequi. Acad. q. 19. b. Ac ſic omnis ratio vitæ gubernabitur. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 91. Si hæc ratio rei gerendæ periculoſa ſibi videtur ep. 7. b. Quę ratio tibi cum eo interceſſerat, pro Qu. Roſc. 51. b. Ratio quam in decernendo ſecuti ſumus, pro Planc. 266. b. Ratio tota ſenatus, iudiciorum eſt commutata 1. fam. 27. Id eſt, ſtatus. Tua ratio eſt vt ſic facias, mea autem vt ſic, &c. in Verr. 72. b. Varia & commutabilis vitæ ratio, pro Mil. 51. a. Hæc eadem nunc ab illis defenſionis ratio, viaque tentatur, in Verr. 236. b. Ratio diſſerendi, de Fin. 4. 7. λογικη. Non modo ignoſcendi ratio, ſed etiã cognoſcendi conſuetudo de ciuitate ſublata eſt, pro S. Roſc. 19. Vt incipiendi ratio fuerit, ita deſinendi modus. Off. 27. b. Sin eſt in me ratio Reipubl. religio priuati officij, nihil minus accuſator debet dicere, pro Syll. 168. b Ratio ſapientiæ & doctrinæ 2. Phil. 123. Ratio vitę. Tuſc. 2. 9. Ratio ac moderatio vitæ 6. fam. 5 Ratio atque inſtitutio vitæ. Off. 2. 54. Bonæ rationi, & conſtanti & graui nullum fructum à nobis eſſe propoſitum, pro Fla. 166, b. Quæro, cur nemo ex tot creditoribus aliis ad iſtam rationem acceſſerit, pro Quint. 14. b. Ad rationem æquitatis dirigere, pro Mur. 70. Ad eam rationem exiſtimabam ſatis aptam eſſe perſonam meam. Att. 149. b. Noli iſto modo agere cum Verre, noli eius facta ad antiquæ religionis rationem exquirere 6. Verr. 9. a. Ad hanc rationem maximam natura vim habet. Off. 24. b. Idque ad omnem rationem mutatur & vertitur 2. de Or. 159. b. Et Græciæ quidem oratorum partus, atque fontes vides ad noſtrorum annalium rationem veteres, ad ipſorum ſanè recentes, de Cl. Or. 24. a. Ad rationem Reipub. glorioſum, de Aruſp. reſ. 46. Nonnulli illam rem ad illam rationem coniecturamque reuocabant, pro Dom. 116. b. Cæſar rationem adhibens, conſuetudinem vitioſam emendat, de Cl. Or. 168. b. Afferre rationem quamobrem, &c. pro Cæc. 69. a. Quamnam rationem allaturus ſim profectionis meæ. 11. Att. 25. Rationem cognoſcere 4. Att. 9. Rationem bene viuendi ab hominibus dare, de Or. 122. b. Coramque contra iſtam rationem meam dicam, Curioni, lib. 2. 2. 4. 2. Niſi totam mihi rationem omni & perſonarum genere & literarum explicaris, pro Flac. 155. b. Sylla pacis conſtituendæ rationem & belli gerendi poteſtatem ſolus habet, pro S. Roſc. 22. b. Rationem habere, pro Cæl. 39. Id eſt, conſuetudinem. Nec totã rationem Gallici belli prope iam explicatam perturbare atque impedire debemus, pro Mur. 76. b. Incumbere toto animo & ſtudio omni in aliquam rationem, ad Qu. fr. 1. 1. 40. a. Puerum in hanc noſtram rationem conſuetudinemque inducemus, Qu. fr. 24. b. Duæ epiſtolæ in eandem rationem ſcriptæ. Att. 1. 7. 1 . a. Quum autem ad Cybiſtra propter rationẽ belli quinque dies eſſem moratus, ad Catonem, lib. 15. 4. 13. a. Te oro vt mihi rationem oſtendas iudicii corrumpendi, de Cl. Or. 31. b. Subiicere & ſupponere rationem. 2. de Inu. 173. a. Rationem, authoritatemque Platonis ſuſceperant. Acad. quæſt. edit. 2. lib. 1. 25. Hoc eſt, Platonis doctrinam ſeu inſtituta. Hoc ego nihil vtilius inuenio eum ad veritatem cœpi reuocare rationẽ. Off. 69. b. Cæſar ſplendidam quandam & minime veteratoriam dicendi rationem tenet, de Cl. 189. b. Vertit hic rationem, & id quod probare nõ poteſt, fingere conatur, pro Qu. Roſc. 50. b. Ratione & via philoſophari. Tuſc. 2. 5. Rationẽ a te accipere debeo religionis: maioribus autem noſtris, etiã nulla ratione reddita, credere 3. de Na. d. 4. Populari ratione alicui ſe anteponere, pro D. ſua, 69. a. At Quint. Catulus & Hortenſius ab hac ratione diſſentiunt, pro Pomp. 13. b. Itaque eam partem quæ ab exquiſita quadam ratione & doctrina proficiſcitur, non attingam, ep. 57. b. Illa de ratione numaria non ſunt eiuſmodi. Att. 165. b. De qua ratione tota iam videtur mihi exponendi tempus dari, vt tibi reſcribam ad ea quæ quæris, ep. 10. b. Licet iſta ratione dicamus, pila ludere, proprium eſt iuris ciuilis, de Or. 103. b. Ratione cum aliquo eſſe coniunctum 4. Verr. 124. Omnia quæ ratione docentur & via. Or. 207. b. Modo & ratione facere omnia, pro Quint. 4. b. Negat ſe alia ratione facturum, pro Quint. 11. a. Hæc res non ſolum ex domeſtica eſt ratione, attingit enim & bellicam. Off. 16. b. Nihil fallacius ratione tota comitiorum, pro Mur. 133. b. In hac ratione quid tempus ferat, tu perſpicies. ep. 7. b. Is conſtans in optima ratione ſemper fuit, pro Dom. 230. b. Vaga & mutabili ratione labuntur ſydera, de Vniu. 46. a. Deque eo nulla ratione neq; pelli neq; moueri potes, Ac. q. ed. 1. l. 2. 131. Vt rõne & via procedat oratio, lib. 2. 131. Vt ratione & via procedat oratio. 1. 1. de Fin. 23. Ratione pugnas, authoritates omnes contemnis 3. de Nat. d. 6. Vt eos omni ratione tueare. Qu. fr. 295. b. Rationes conquiſitæ, de Fin. 1. 55. Oratoriæ facultatis tres ſunt rationes; vna, &c. altera, &c. tertia, &c. de Or. 120. b. Non mea me voluntas, ſed meæ vitæ rationes ab ineunte ætate ſuſceptæ prohibuerunt, pro Pomp. 4. b. Inſtitutorum & rationum mearum genus, 2. fam. 24. Ego me ad eius rationes adiungo, quem tu in meis rationibus tibi eſſe adiungendum putaſti, ep. 9. Non quæro rationes eas, quæ ex coniectura pendent. Acad, q. edit. 1. lib. 2. 106. Augere rem bonis & honeſtis rationibus, pro R. Poſth. 23. a. Quorum nihil oporteret exquiſitis rationibus confirmare, de Fin. 1. 23. Veri ne noceri poſſit, multis rationibus eſſe prouiſum 2. Verr. 17. a. Si rationibus meis a te prouiſum eſſe intellexero. 3. fam. 4.

Ratio; calculus, ſupputatio, ſiue expenſa.

Ratio quidem hercle apparet, argentum οἴχεται. in Piſ. 93. b. Pergami non multum auri ratio cõſtat, pro Flac. 54. a. *Pecunia* publica, cuius ratio in æde Opis confecta eſt. in Ant. 196. b. Ad rationem accedere, pro Quint. 51. Rationem adferre. Tuſc. 1. 32 Rationem ad ærarium continuo retuli Cæſar, ſicut lex tua iubebat, in Piſ. 48. a. Cedo rationem carceris, quæ diligentiſſimè cõficitur, quo quiſque die datus in cuſtodia, quo mortuus, quo necatus, ſit. 1 Ver. 266. b. Rõnẽ cõferre ad miſericordiã, p Ligar. 1. Conficere rationẽ 7. Verr. 116. a. Rationem pecuniæ conficere 5. Phil. 175. Rationem contrahere cum aliquo, pro Syl. 42. Ego eam rationem Philogeni, & permutationis eius quam tecũ fecit, edidi. Att. 75. b. Inducere aliquam pecuniæ ſummam & rationem, in Verr. 97. b. Facti ſui rationẽ alicui probare, pro Mur. 2. a. Hoc eo per te agebatur, quod propter ærariam rationem nõ ſatis erat, &c. pro Quint. 3. b. Et ciuibus ſuis rationem referre debebat, in Verr. 244. b. Inita ſubductaq; ratione, nefaria ſcelera meditari, de Na. d. 74. b. Rationes illius quorſum fluant 9. Att. 38. Sumptuariæ rationes. Att. 13. 295 1. a. Rationum in quibus ſumptus ſcribebant. 3. fam. 39. Fortunarum ac rationum ſuarũ patronus 3. fam. 37. Accipere rationes a colono, pro Cæc. 68. a. Ad rationes alicuius ſe adiungere 1. fam. 25. Publicanis ſuas rationes & copias in prouinciam contulerunt, pro Pomp. 7. b. Quid opus eſt, inquam? rationes conferatis, aſſidunt, ſubducũt ad nummum conuenit 5. Att. 53: Rationes deferre 5. fam. 56. Vt apud duas ciuitates, Laodicenſem & Apamenſem, rationes confectas & cõſolidatas deponeremus 5. fam. 56. Rationes mei quæſtoris nec verum fuit me tibi mittere, nec tũ erãt confectæ, eas nos Apameæ deponere cogitabamus, ep. 28. Quam Archimedes eo inſpectante rationes omnes deſcripſerit, quibus, &c. Aca. quæſt. edit. 1. lib. 2. 107. Edere rationes alicui. Att. 102. b. Rationes Erotis propemodum cognitas habeo, Att. 247. b, Inferre rationes falſas: pro Flac. 15. a, Rationes cum aliquo iungere. pro Deiot. 18. Rationes cum publicanis putarent. 4. Att. 30. Referre rationes ad ærariũ. in Verr. 96. b. in Piſ. 92. b, Rationes in prouincia relinquere, eaſdemque totidem verbis referre ad ærarium. 5. fam. 55. Rationes tractare. 7. Att. 7.

Ratio, pro argumento.

Ratio in argumentatione quid. 2. ad Herr. 61. Argumentum ratio ipſa confirmat, quę ſimulatque emiſſa eſt, adhæreſcit. 2. de Or. 118. Cõcluditur ergo ratio, ſi enim, &c. de Diu. 13. b, Quomodo

modo efficiatur concludaturque ratio.lib.1.de Finib.17.Ratio quæ vitia culpamque excluderet.3.de Nat.d.57. Nec me ſolũ ratio & diſputatio impulit, vt ita crederem, ſed nobilitas etiã & authoritas ſummorũ philoſophorum.de Seneſt.93.b, Atque hæc ratio late patet.lib.1.de Fin.28. Ratio mollis & eneruata. Tuſc.4.30.Ratio firma.de Nat.d.1.44. Ita malè inſtituta ratio, exitum reperire non poteſt.de Nat d.1 74.Ratio orba in Græcia.de Nat.d.1.9.Ratio poſt conſtitutionem quærenda, & quid ea ſit.1. ad Herr.28.Ratio concludendi. Acad.q.ed.1.lib.2.83. Ratio defenſionis quæſtionem efficit.1.ad Her.24.Ratio præceptionis.1.ad Her.2.Ratio in coniectura nulla.Part.57.Ratio in controuerſiis quid.1.de Inu.26.Ratio perſuadendi, & ſper vincendi tota eſt poſita in cõfirmatione & confutatione.1.ad Her.18. Argumentum concluſioque rationis.lib.1.de Fin.24.Rationis confirmatio in argumentatione quid.2.ad Her.61.Tantummodo diſſimilitudo meæ rationis offenderet hominem.At.6.311.4.a, Rationis momenta in diſputando quærere.de Natu.d.1.8. Rationis perfectione excellit ea natura, quæ res omnes complexa teneat.de Nat.d.2.22. Quid tandem habuit argumenti, aut rationis res,&c.4.Verr.79.a, Veráne ſit ſumma cuiuſque rationis.de Or.123.b.Rationis in argumentatione vitia.2.ad Herr.70.Efficere & concludere rationem, de Fin.53.b, Quòd ſi adimi ciuitas illi poſſet, magis tamen rationem illam omnes quæreremus, quemadmodum poſſemus,&c.quàm vti nunc quiſquam exiſtat, qui,&c.pro Cæc.304.b, Suggerere rationem alieni ſententiæ.de Natu.d.74.b Cauſæ ratione, non vocibus ponderari debent, pro Cæc.296.b, Studeo mi pater Latine ex te audire ea quæ mihi tu de ratione dicendi Græce tradidiſti. in Part.1.a, Negat opus eſſe ratione, neque diſputatione, lib.1.de Fin.23. Ille hoc magna ratione fecit, pro Planc.259.b, Ne ratione quidem & coniectura vlla res percipi poteſt, ſecundum Academicos. Acad.q. ed.1.lib.2.40. Neque ſenſum fidelem ſine ratione, neque rationes ſine ſenſibus requiramus, de Fin.108.b, Tum rationes in ea diſputatione a te collectæ vetabant, me Reipub. penitus diffidere.epiſt.70.b. Rationes ad tenue elimatæ.Acad.q.ed.1.lib.2.61. Rationes Geometricæ vim adferunt in docendo.Acad.ed.1.lib.2,107.Rationum contrariarum paria momẽta.Acad.quæſt.edit.1.lib.2.125. Argumentorum ac rationum loci.Ora.101.b, Rationes confirmare.pro Mur.30. Rumoribus mecum pugnas, ego autem rationes requiro.de Nat.d.92.b, Argumentis ac rationibus noſtra confirmare, deinde contraria refutare, de Ora 116.b, Rationibus phyſicis confirmari volo, de Natu. deo. 2.17.

Ratio, pro quantitate.

Pro ratione pecuniæ liberius eſt Brutus teſtatus, quàm Pompeius. Attic.6.11.47.a.

Rationem cum aliquo eſſe, inire, habere & ducere.

Cum huiuſce periculi, tum cæterorum quoque officiorum & amicitiarum ratio conſeruata eſſe videatur. pro Clu.41.b, Officij ratio in omni vita, non cõmodi, ducẽda.pro Seſtio.17.a Siue ratio conſtantiæ virtutiſq; ducitur.Offic.2.7. Omnes quibuſcum ratio mihi aut eſt, aut fuit, pro Quin.50.a, Quæ (malũ) eſt iſta ratio, ſemper optimis cauſis, veteranorum nomen opponere? 10.Phil.282.a, Ratio eſſet eius habenda qui neque exercitum, neque prouincia tradere vellet.8.famil.39.in epiſt.Cæl. Nulla cum eo pacis ratio eſſe poteſt, in quo eſt incredibilis crudelitas, fides nulla, in Ant.194.b, Qui petit, cuiuſve ratio habebitur, verba legis Iuliæ, ad Brut.13. Ratio poteſt haberi pecuniæ quam deſideras.11.fam.24. Horum pro veſtra ſapientia eſt habenda ratio diligenter.pro Pomp.7.b, Quibus in rebus habẽda eſt ratio diligenter, quos imitemur, quorũ ſimiles velimus eſſe, de Orat.97.b, Si habenda cum Antonij latrocinio pacis ratio fuit, in Ant.242.b, Non tam dicẽdi mihi ratio habenda fuit, quàm audiendi, de Nat.d.13 b, Ratio habenda è lege.7.Att.29. Vtriuſque ratio habenda eſt in deligendo genere vitæ, ſed naturæ magis.Offi.24.b, Habenda autem eſt ratio rei familiaris, quam quidem delabi ſinere, flagitioſum eſt.2.Off.93.a, Ex omnibus præmijs virtutis, ſi eſſet habenda ratio præmiorum, ampliſſimum præmium eſſe gloriam, pro Mil.120.b, Ea ratio ædificandi initur,&c.Att.225.b, Ratio a me inita eſt, vt,&c.5. fam.57.Hoc rationis habebebant, non poſſe,&c.in Ver.123.b, Nihil cum eo rationis habui, in Verr.146.b, Niſi forte hoc habui rationis quoniam.&c.pro Cæc.286.b, Neque illud rationis habui, ſi forte expergefacere te poſſes.7.Verr.31 a, Cum hoc aliquid adoleſcentem hominem habuiſſe rationis, num tibi turpe videatur? pro Cæl.48.b, Rationem hanc nemo ducit.8.fam.12.in ep.Cæl.Rationem meam duxi, quam tibi facile me probaturum arbitrabar.8.Att.37.& 38. Ego ſi mei commodi rationem ducerem, te mecum eſſe maxime vellem, ad Trebatium,1.7.31.pro Roſc.Am.76.Qui non tam cæli, quàm non cælati argenti rationem duceret, in Verr.134.b.Ducere rationem alterius.pro Seſt.7.b.& in Verr.102.b, Ducere rationẽ ſalutis ſuæ, epiſt.96.& 130.& 114.b, Vniuſcuiuſque facultatis ad agendum ducta ratio eſt.in Ver.57.b, Habeo rationem, quid a pop.Rom. acceperim, in Ver.243.b, Verum cum habeo rationem dierum, ante puto tranſmiſſuram, quàm potuerit conueniri.Att.125.b, Qua in re maiorem habeo rationem tuæ voluntatis, &c.quàm conſtantiæ meæ.Attic.284.b, Rationem hanc habet, non ut,&c. 15.fam.27.Habent enim rationem cum terra, quæ nunquam recuſat imperium.de Sen.46. Id eſt negotium. Et huius pecuniæ, quæ permagna eſt, non habui rationem, neque habere potui, quantum ab oratoribus,&c. eſſet coactum, in Verr.139.b, Habui rationem, vt tibi conſulerem. epiſt.33.b, Habui rationem annorum, per quos,&c.in Verr.145.b, Hoſtis, qui haberet rationem aliquam, ſi res ita tuliſſet, pacis & fœderis. in Ant.194.b.Vt habeam rationem non modo negotij, ſed etiam otij tui. Att.80.b, Vt ſummam Reipub.rationem habeamus. Att.131.b, Ventorum ſigna quam rationem habeant, non ſatis perſpicio, vim & euentum agnoſco.de Diu.83.b, Rationem numerumque habere, in Verr.250.b, Hanc rationẽ habere cœpit, in Ver.256.b, Cum omnibus Muſis rationem habere cogito. Att.2.20.4.a, 4.Verr.136. Peto a te, vt mei rationem habere velis, & ſalutis & dignitatis meæ. Planc.lib.10.2.4.a.7.Att.36.2.Verr.2.Rationem dierum habere.8.Attic.29.pro dies ſupputare. Videndum eſt, cuiuſmodi rationem in diſponendo habere conueniat, ad Her.30.b, Deos piorum & impiorum habere rationem.de Leg.172.b, Exiſtimo omnino rationem abſentium ſacerdotũ comitijs poſſe haberi. Attic.276.b, Præſtabo, ſi Cæſarem bene noui, eum prius dignitatis tuæ, quàm ſuæ vtilitatis rationem habiturum. Att.141.b, Rationem in eo.10.fam.75. in ep.Pollionis. Inita ſubductaq; ratione, nefaria ſcelera meditantes.3.de Nat.d.52.Et ex diebus, & ex ratione itineris conſtituti,&c.ep.35.b, Ratione habita pecuniæ.11.fam.33.in epiſt.D.Bruti.Eſt autem quod differat in omni ratione habenda inter iuſtitiam & verecundiam.Off.20.b, Magna ratione cum rege contracta, pro Syl.177.b, Pro ratione pecuniæ liberius eſt Brutus tractatus, quàm Pompeius.Att.93.b, Nunquam meas rationes ſaluti veſtræ anteposui. Poſtq.198. Rationes ſuas ad ſcopulos appellere.pro C.Rab.19. Rationes viuendi extrinſecus ſuſpenſas habere.5.fam.36.Rationibus progredi. Acad.q.ed.1.lib.2.27.

Rationem repoſcere, repetere, reddere.

Sine fato, ratio omnium rerum ad naturam fortunamque refertur, de Fato,141.b.Ad propoſitum ſubiecta ratio, de Or.162.b. Tertiam rationem affertis, quod,&c.de Nat.d.16.b. Afferre rationem, quamobrem,&c.pro Cæc.303.b. Quamnam rationem Cæſari allaturus es profectionis tuæ? Att.177.b.Nequaquam ſatis verbis cauſam & rationem iuris amplecteretur, pro Cæc.292.b.Vt paucis rationem noſtri conſilii demus, ad Her.23.b.3.Verr.65.5.ad Her.136. Exponere facti ſui rationem alicui, de Aruſp.reſp.2.a. Rationem officii ſui perſoluere 7. Ver.139.Vt vobis mei rationem facti probem, pro Mur.124 b. Sic ego contendo, me tibi, cuiuſcunque tribus rationem popoſceris, redditurum, pro Planc.269.b. Rationem facti ſui omnibus probare, epiſt.86.b. & pro Sylla,165.b. Rationem cauſamque alicuius rei quærere, de Diu.118.b.Chryſippus naturalem rationem omnium non reddit, de Diu.121.b.Antiqui rationem ſententiæ ſuæ non fere reddebant.Tuſc.156.b. Rationem tantæ familiaritatis reddas atque exponas neceſſe eſt, pro Cæl.44.b. Aca.q.ed.1.lib.2.96.Reddere rationem cur aliquid fit.Or.214.b.Reddere rationem de factis aliorum 4.Verr.20.a.Reddere rationem omnium rerum, ep.147.b. Nunc ergo antepones Platoni? qui vt rationem non redderet, authoritate tamen hos minutos philoſophos vinceret, de Diu.93.b.Semper ita viuamus, vt rationem nobis reddendam arbitremur 4.Ver.19.a, Ab aliquo prouinciæ adminiſtratæ rationem repetere, Poſtquam,202.b, Qua lege in eo genere a ſenatore ratio repeti ſolet de pecuniis repetundis. pro Clu.39.b. Rationem vitæ & magiſtratus geſti repoſcere.1.Ver.15.a Ad veritatem rationem reuocare 3.Offi.112.a.Et quidem cur ſic opinetur, rationẽ ſubijcit.de Diu.139.b.Subiicere & ſupponere rationem, de Inu.71. Quod domi te incluſiſti, ratione feciſti.6.b, Hoc ſummi officii ratione impulſus facio, in Verr.132.b.Afferre rationes in aliquam rem, pro Cæc.298.b, afferre rationes, quibus aliquid probemus, uel cur ita ſit.ep.57.b, Rationes negotiaq; alicuius procurare.12.fam.52.

Ratiunculę.

Leues autem eorum ratiunculas, qui,&c.Tuſc.q.218.b At-

que

que huic ſententiæ ratiunculas ſuggerit.3.de Nat.d.107.a Concludunt ratiunculis Stoici,cur non ſit malum,&c. Tuſ.2.26

Rationalis.

Io cauſa rationali primùm quæretur, requid,&c. ad Her.2.51.

Ratiocinor.

Ex eo quod ipſe facturus eſt, non ex eo quod fieri conuenit ratiocinatur.ad Her.12 b Cuius illi conatus, vt ille ratiocinabatur,nec ſi cuperent, reprimere poſſent. pro Mil,24. a Etenim ſic ratiocinabantur,ſic inter ſe loquebantur.in Verr.70. b Omnia noſtra mala,ſi rectè ratiocinabimur, vni accepta referemus Antonio.in Ant.171. b Socii noſtri profectò ratiocinati eſſent etiam atque etiam quid poſſent facere,ſiquidem, &c.ad Her.57. b De pecunia ratiocinari ſordidum eſt,quum de gratia referenda deliberetur.2.de Ino.208.a Ratiocinari,quid in ſimilibus fieri ſoleat.de Inu.69.b At nos metiendi ratiocinandique vtilitate,huius artis terminauimus modum.1.Tuſc.4.Ratiocinari,pro calculare,ſupputare,ſeu computare, quod apud Græcos eſt λογίζειν. Ratiocinando quod cuiuſque officij ſit,quæri oportebit. de Inuent.74.b

Ratiocinator.

Libertum ego habeo ſanè nequam hominem, hilarem dico ratiocinatorem & clientem tuum.1.Att.22. Vt boni ratiocinatores officiorum eſſe poſſimus,& addendo deducendoque videre, quæ reliqui ſumma fiat.Off.1,85

Ratiocinatiuus.

Ratiocinatiuum genus orationis.1.de Inu.25.a

Ratiocinatio.

Ratiocinatio eſt oratio ex ipſa re probabile aliquid eliciēs, quod expoſitum & per ſe cognitum ſua ſe vi & ratione confirmet. 1.de Inu.72 Ratiocinatio autē, eſt diligens & conſiderata faciendi aliquid,aut non faciendi excogitatio. 2. de Inu. 133.a Ratiocinatio alijs tripartita,alijs quinquepartita videtur. 1.de Inu.73 Multæ leges afferuntur, è quibus ratiocinatio naſcitur. ad Her.5.b Ratiocinatione Peripatetici permultum vſi ſunt.1.de Inu.77 Ex ratiocinatione naſcitur cōtrouerſia.2.de Inu.231

Ratis.

Tanquam ratis in mari immenſo noſtra vehitur oratio. 1.Tuſc.116.a Quum aut nauibus aut ratibus conarentur accedere.7 Ver.4.a Circumuallatum eſſe Pompeium, ratibus etiam exitus portus teneri.Att.9.184.1.a Ratibus coniunctis freto ad Meſſanam tranſiri.in Ver.236.b

Ratus, Vide Reor.

Raucus.

Te verò nolo,niſi ipſe rumor iam raucus erit factus, ad Baias venire,ad Varronem,lib.9.4 Itaque nos raucos ſæpe attentiſſimè audiri video.de Or.108.b

Rauduſculum.

Rauduſculum me non mouet.14.Att.28.quaſi dicas,pecuniola.Rauduſculo Numeriano.7.Att.11 Rauduſculo Puteolano.6.Att.47 De rauduſculo quod ſcribis,4.Att.25.Rauenna, vrbs. ad Att.98.& pro Corn.65.b

Re, ablatiuus, Vide Res.

Cùm diceret Senatum non quod ſentiret, ſed quod ego vellem,re decernere.pro Mil.9.a Quidam codices non habēt, re.

Reædifico.

Cæſarem in merito reædificando diligentiorem fore. Att.6.112.4.a

Reapſe.

Quod idem reapſe primū eſt. de Fin.5.24 Formæ quæ reapſe nullæ ſunt,ſpeciem autem offerunt Diu.1.72

Reatinus.

Reatinus.de Nat.d.27.& de Cl.Or. 184.b Reatinus ager. in Rul.68.Reatina præfectura.in Cat.51

Recaleſco.

Quod noſtris quoque corporibus contingit, quum motu atque exercitatione recaleſcunt.de Nat d.2.20

Recedo.

A verbis recedis,& æquitate vteris. pro Cæc.192.b Non modò ille,è Gallia non diſceſſit, ſed ne à Mutina quidem receſſit in Ant.218.b Pyrrho penitus à natura receſſit.de Fin.4.35.Quā quam id nomen durius iam effecit vetuſtas (à peregrino enim receſſit) & propriè in eo,qui contra ferret arma,remanſit.1.Off.57.a Poſteaquam victoria cōſtituta eſt,ab armiſque receſſimus pro Roſc.Am.9. a Qua ſtrage nonnulli permoti magiſtratus, paululum à mea cauſa receſſerunt. Poſt red. in Sen. 5 Poſteaquam ab armis receſſerunt,in ſummo otio rediens à cœna Romæ occiſus eſt.pro Roſc.Am.75. a Quam ſi ſequemur in comparatione rerum,ab officio nunquam recedemus. 3.Off.24.a Si à ſententijs eius dictis,ſi ab omni voluntate conſilijſque, quæ de Republica habuit,recedam,&c.Att.12.234.2. a Recede de medio,per alium tranſigam,pro R. Am.66. a Antonius recedat à Mutina,in Ant.199,b Vt longius à verbo recedamus, ab æquitate ne tantulum quidem.pro Cæc.196.b Elaborandum eſt, ne animi motus à natura recedant. Off. 26.b Vſque dum inueniretur,qua ratione res ab vſitata cōſuetudine recederet.pro Quin.45.a Quippe qui ob eam cauſam à vita receſſerit. 4.Tuſc. 61. a Recedere à Repub,imbecillitate valetudinis, aut aliqua grauiore cauſa impeditum.Off.1.101 Recedere ab edicto ſuo. Att. 85.b Tu ſi litteras Sicyonios habes,aduola in Formianum, vnde nos pridie Non. Maij recedere cogitamus. Att. 2.28.3.a Sin illud dices,te Heraclij voluntate ab lege receſſiſſe,ipſe te impedies,ipſe tu tua defenſione implicabere. 4.Verr.29 a Nam neque de ſtatu nobis noſtræ dignitatis eſt recedendum, neque, &c.Att.1,68.

Receſſus.

Mihi ſolitudo & receſſus prouincia eſt.Att. 12. 244. 6.a Receſſus quidam animi & fuga. Tuſc.4.13 Beſtiis autem ſenſum & motum dedit,& cum quodam appetitu acceſſum ad res ſalutares,à peſtiferis receſſum.2.de Nat.d.48.a Sed habeat tamen illa in dicendo admiratio ac ſumma laus,vmbram aliquam aut receſſum,quo magis id,&c.3.de Or.56.a Receſſum & ſolitudinem quærere.10.Att.13.Luna acceſſu & receſſu ſuo Solis lumen accipiat.3.de Or.98 a Cùm in animis hominum tātæ latebræ ſint, tanti receſſus. pro Marc.134.b Quid de fretis aut de marinis æſtibus plura dicam: quorum acceſſus,& receſſus,Lunæ motu gubernantur.2.de Diu.50. Receſſus facere,9. fam.30

Recens.

Et quos Homerus qui recens ab illorum ætate fuit,ſepultos dicit Lacedæmone.3.de Nat.d.15. a Omnis conglutinatio recens,ægrè,inueterata,facilè diuellitur.de Sen.66.a Recens epiſtola. 12.Att.44. Proximè recenti aduentu meo. 5.fam.48.In recenti memoria.1.de Leg.3.Quod quum è prouincia recens eſſet inuidiaque & infamia non recenti,ſed vetere ac diuturna flagraret,tum ad iudicium corrumpendum,&c.2.Verr.4.a Datam quidem eſſe tū inter omnes recenti negotio facilè conſtabat.3.Ver.71.a An recēti re Syracuſis apud notos, inſpectante Sicilia penè tota,ſecuri ferire?7.Verr.60.a Itaque non ex ſermone hominum recēti,ſed ex annalium vetuſtate eruenda eſt memoria nobilitatis tuæ. p Mur.14.a Tēpore recēti illo tu oīa, &c. ad Brut. a Quocirca Segulium negligamus q res nouas q̄rit,non quò vetere comederit,&c.ſed hāc ipſam recentē nouā deuorauit. Bruto, lib.11.21.4.a Expecto recēs aliquod.At.208.b.Recētes iracūdias harū rerum habebāt,10.ſam.49.in ep.Planc.Rhegyni quidā illuſtres homines eò venerunt Roma ſanè recentes.Att.16.18. Non modo Curij antiqui illi,ſed hi recentes Marij,&c.pro Mur.127 b Recentia poemata.2.ad Q.fr.23 Veſtigia recentia.5.Verr.67. a Commemorarem non ſolùm veterum,ſed horum etiam recentium vel ducum,vel comitum tuorum grauiſſimos caſus. Cæc. 6.6.29.a Horum recentiorū nunquam dictum ab ipſo vllo quod ſciam.2.de Fin.131,a Aliter ferat inueterata, aliter recentia.4. Tuſc.60.a Recentior alius alio in dolore, & ad comminiſcendū ingenioſior.2.ad Her.42 Recentior author huius rei.9. Att.52. In altera epiſtola,quæ mihi recentior videbatur.epiſt.43.b Et recentiore memoria ijdem Tyndaridæ Perſem victum nunciauerunt.2.de Nat.d.8.a Recentiores literæ.14.Att.42. Quanquam recentiora audiebam ex ijs qui ad me veniebant.Att.b. Recentiſſima quæque ſunt correcta & emendata maximè. Academ.q. ed.2.lib.1.10.De noua Academia intelligitur. Recentiſſimas à Cybiſtris meas literas habere ais ad X. Cal.Octobr.datas. Att. 6. 118. 1.a

Recenſeo.

Ob ius enim recenſes multa quæ vellem,&c.minui. Att.16.2. Quidam legunt obruis enim.alij Ouius enim recenſet,&c.

Recenſio.

Eum qui ædem nympharum incendit,vt memoriam publicè recenſionis,tabulis publicis impreſſam extingueret.pro.Mil.55

Recentoricus.

Recentoricus ager Sicilienſis.in Rull.6

Receptaculum, Receptator, Receptrix, Receptum, Receptus, vide Recipio.

Recido.

Ramulus adductus vt remiſſus eſſet, in oculum ſuum recidit.1.de Diu.200.a Is ſe maledictis non abſtinet ijs, quæ in ipſum

ſum dupliciter recidunt.ad Brut.287.b Huccine tandem omnia
reciderunt?10 Verr.269.b Contentio nimia uocis reciderat, &
quaſi referbuerat oratio.de Cl.Or.194.b Quàm cito illa omnia
ex lætitia & voluptate ad luctum & lachrymas reciderunt? pro
Syl.69.a Ab his me remedijs noli in iſtam turbam vocare, nec
recidam.in Ant.193.b Vt huius amentiæ in pœna in ipſum, fami
liamque eius recidat in Ant. 193.b Recidat res in vnius impe-
rium.de Aruſp.reſp.50 Et quorſum recidat reſponſum tuum, nõ
magnopere laboro.pro Roſc. Com.25. a Quia & recidant om-
nia in terras, & oriantor è terris.2.de Nat.d.96.a Quæ ſi vigin
ti quieſſem dies, in aliorum iugulum Conſulum recidiſſent, pro
Planc.74.a Qui ſi so noſtrum annum reciderit, firmior candida
tus fore videatur, &c.1.Att.2. Hunc tuum tantum apparatum,
tamque præclarum ne ad nihilum recidere patiare.7. Phil.134.
Or.120.b Multò mihi præſtat in eandem illam recidere fortu-
nam pro Seſt.28.b Ignorans quæcunque falsò diceret in ſanctiſ
ſimum adoleſcentem, ea verè recidere in memoriam pueritiæ
ſuæ.13.Phil.357.a Recidere in ſocietatem .pro Roſc. Com. 31.
Non modò ad hoc crimen reſilire videas, verùm omnem ſuſpi-
cionem in voſmetipſos recidere intelligas.pro Sext. Roſc. 31.b
Non hoc eſt in eaſdem tenebras recipiſſe.ad Brut.16.11.a Id e-
go puto, vt multa eiuſdem, ad nihil recaſurum. Att. 4. 85. 18. a
Nationes, quæ multitudine hominum poterant in prouincias
noſtras redundare, ab eodem partim reciſæ, partim repreſſæ ſint
de prouinc.Conſ.25

Recino.

In vocibus noſtrorum recinit quiddam & reſonat vrbanius.
de Cl.Or.179.b

Recipio.

Quæ tibi promitto ac recipio, ſanctiſſimè eſſe obſeruaturum.
diligentiſſimeque eſſe facturum. Craſſo, lib.5.8.13. a Sed tamen
ſeparatim promitto, in meque recipio, fore eum tibi & volupta
ti & vſui.ad Brut.13.11.8.a Tibi ſpondeo, in meque recipio. Sul.
13.18.6.a Recipio tempore me domo. Att.11.214.4.a Recipio
vobis celeriter me negotium ex ſententia confecturum.ep.153
b De æſtate polliceris vel potius recipis. Att.204. b Quid reci-
pis mandatum, ſi aut neglecturus, aut ad tuum commodum con
uerſurus es? pro Roſc.Am.66.a Qui mandat, & qui mandatum
recipit.pro Sex.Roſc.37.b.1.Att.33.Græci ſedentes vocem ab a-
cutiſſimo ſono vſque ad grauiſſimum ſonum recipiunt, & quaſi
quodammodo colligunt. de Or.107.b Ipſe me Laodiceam reci
piebam. Att.79 b Aſia illum ſuis vrbibus recipiebat. pro Flac.
159.b Si eundem nequam hominem, audacemque cognouerat,
hunc in familiaritatem libentiſſime recipiebat.2.Phil.85.a Ob
ſtiti eius ſermoni, & hominem in familiaritatem recepi. Q.fr.1.
2.7.a Antonius ita ſe recipiebat ardens odio veſtri, cruentus ſã
guine ciuium, &c.4.Phil.154 Vt me recepi.de Som.Scip.128. b.
Id eſt, collegi. Recepi enim cauſam Siciliæ, 4.Verr.1.a.de Petit.
Conſul.33.pro Roſc.Am.1.a A te heri duas epiſtolas recepi, al
teram pridie datam Hilaro, alteram eodem die à tabellario.
Att.12,152.3.a Numeſtiom ex litteris tuis ſtudiosè ſcriptis li-
benter in amicitiam recepi. Att.2.35. 1.2.& 12. fam. 41 Recepi
ei omnia petenti. & vltrò pollicitus ſum.10.fam.41.in ep.Planc.
Quo magis iudicares omnia me Reipub.cauſa præſtitiſſe, quæ &
tua exhortatione excepi, & mea affirmatione tibi recepi. 10.fa-
mil.13.in ep.Plan. Quæ quum intuerer ſtupẽs, vt me recepi, &c.
in Somnio Scip. 16.a Velim ita tractes, vt mihi coram recepiſti
ad Mem.lib.13:3.2.a Id tu mihi recepiſti.ep.205.b Non puto re
pudiabis in honore, quem in periculo recepiſti. Vatinius Cic.
5.9.2.a Nã quũ ædes L.Fuſio venderet, in mancipio lumina vti
tum eſſent ita recepit.1.de Or.87.a Id eſt, præſtaturum promi-
ſit. Thermus omnia ſe facturum recepit. Att.5.100.3.a Tarentũ
verò qua vigilantia, quo conſilio recepit? de Sen.10. Lucalli
cum domum ſuam receperunt. pro Arc.186.b.3.in Verr. 45. Vt
ego ei coram dixeram, mihique ille receperat. Att. 5.95.3.a Sed
mihi Lænas totum receperat. Att.12. 241.2 Omnes tui pro me
recipient ita fore. ep.223.b Recipe te ad nos, ad quod tempus
confirmaſti.4.Att.35.& 7.fam.22. Quem in fidem atque amici-
titiam reciperem.13.fam.30.6.Phil.212. Sed tamen ei ſcripſerã,
librum legeret, & ea condictione daret, ſi reciperes te correctu
rum. Cæc.6.7.13.a Et quum ex hiſce ſe locis reciperent, eodem
deferrentur.6. Cyrſillum quendam ſuadentem vt in vrbe mane
rent, Xerxemque reciperent, lapidibus obruerunt, 3. Off.63. a
Niſi cùm ad hiemem me è Cilicia recepiſſem, ep.95.b Cùm è Põ
peiano me Romam recepiſſem, &c. Att.1. 15, 1.a Non recepiſ-
ſem, niſi tu perdidiſſes.2.de Or.152 Qui quum ad diẽ ſe recepiſ
ſet, &c.3. Off.59. Nam quum ſe in regnum recepiſſet ſuum, non
fuit eo contentus, quod ei præter ſpem acciderat. pro L. Man.
17.a Quid ſibi is de me recepiſſet, in memoriam redegit. ep.11.b
Aiunt hominem (vt erat furioſus) reſpondiſſe, quòd non totum
telum corpore recepiſſet. pro Roſc. Am.20.a Vt ii qui ciuitates
aut nationes deuictas bello in fidem recepiſſent, earum patro-
ni eſſent more maiorum.1.Off 53.2 & 13.fam. 90. Non iniuria
ſibi illud accidere, qui illum in eandem nauem recepiſſent, 3.de
Nat.d.129.a Vbi eſt igitur exceptum fœdere Gaditano, nequẽ
Pop.Romanus Gaditanum recipiat ciuitate? pro Corn.Balb.25.
a Ita oriantor animantes, quos & viuos alatis, & conſumptos ſi-
nu recipiatis. de Vniu.53 Ex quo tantus error conſequitur, vt,
quem in portum ſe recipiant, ſcire nõ poſſint.5.de Fin.13.& Off.
3.3. Quid tibi eorum ſodales receperint & confirmarint, ſcio.
de Petit.Conſ.14 Recipere ad epulas. Top.11. aliquem ſplendi
dè.ad Heren.39.b Tectis ac ſedibus ſuis aliquem, 2.de L.Ag.89.a
& confirmare aliquid alicui.de Petit.208.b arcem amiſſam, de
Or.134.b aſſentationem. Læl.80 cauſam capitis. Poſt redit. ad
Quirit.9. Id eſt, defendendam ſuſcipere. cauſam contra amicum.
de Petit.Conſ.29 ferrum. pro Seſt.69. Tuſc.2 36. Fidem de ali-
quo. Att.2.37.2.a fidem alicui:2 .Att.56. Ita me ſibi fuiſſe inimi
cũ, vt oẽ honorẽ quidẽ à ſe recipe vellem. Att.135.b hoſpitem in
domum.1.Off.194 in neceſſitudinem ſuam.13. fam.36. in rutia
& cæſis.2.de Or.125 Pro Caſſio & iei, ſiquid velitis me recipe-
re, recipiam.11.famil.2.in epiſt. Do.Brut. merita. Læl.26 mili-
tes in hyberna.5. Att.49. Abſentis nomen.4 Verr.71. a officium.
7.Verr.143. quæſtus magnos. pro Roſc, Com.14. quò ea pecunia
perueniſſet. 8.fam.19.in ep.Cæl. Id eſt, prædes dare. Si latro rur
ſus in Italiam ſe recipere cœperit. ep.158.b Recipere ſe in ſoli-
tudinem. Off.3 3. Et aures quum ſonum recipere debeant, &c.2.
de Nat.d.211. Quem propter animi importunitatem nemo re-
cipere tecto, nemo adire, nemo alloqui, nemo reſpicere vellet?
pro Clu.136.a Et ſe ad bonam frugem, vt dicitur, recepiſſe. pro
Cæl.20. Nihil te cæteris de me fruſtrà recepiſſe lætor. ep. 248.
b Si qua pecunia ex nouis vectigalibus recipitur. contra Rul.
53. Recipi in prouinciam. pro Lig.14. Recipi in Senatum vel in
aliquem ordinem. in Ant.212. b Prætor pronuntiauit ſe nomen
eius recepturum.4.Verr.65. Non ſolùm dignitatis facienda ia-
ctura eſt, ſed etiã largitionis recipienda ſuſpicio. pro Planc. 4.a
Quanquam tibi his tres libri inter Cratippi commentarios tan
quam hoſpites erunt recipiendi. Off.76.b Tum ii qui armis poſi
tis ad imperatorum fidem confugiunt, quamuis murum aries per
cuſſerit, recipiendi ſunt.1. Off.54.a Quum ſuæ partes eſſent ho
ſpitum recipiendorum. 3. Verr.44.a

Recipiens.

Plato ex materia in ſe omnia recipiente, mundum eſſe factũ
cenſet à deo ſempiternum.4.Acad.212.a

Receptus.

Receptus in exilium. pro Cæcin.73. Iniuſti oneris impoſiti
tua culpa ſit, mea recepti. in Or.19 a Ego in hoc iudicio mihi Si
culorum cauſam receptam, pop. Romani ſuſceptam eſſe arbi-
tror.a Poſt libertatem receptam, de Fin. 78.b Receptum officiũ
perſoluere.7.Ver.143.a Quem enim ex tantis inimicitiis rece
ptum in gratiam ſummo ſtudio defenderim, hunc afflictum uio
lare non debeo. pro Rab.Poſth.11. Hoc onere ſuſcepto, & rece
pta cauſa, in Verr.109 b Serò igitur à noſtris poetæ vel cogni-
ti uel recepti, 1. Tuſc.5. a Io quo eſt illa quidem magna offen-
ſio, uel negligentiæ ſuſceptis rebus, vel perfidiæ receptis, 2. de
Or.57.a

Receptus.

Receptui ſignum aut reuocationem a bello audire, 13.Phil.
354.a Quibus quum cecinit receptui, impellit rurſum & inci-
tat ad conſpiciendas, totaque mente contrectandas varias volu-
ptates. Tuſc.3.30 Quis enim reuocante, & receptui canente Se
natu properat dimicare? 12. Phil. 324. a Animaduerti nullum
alium receptum Antonium, reliquiaſque, quæ cum eo eſſent
habere, niſi in his partibus. Plancus Cic.10.11.5.a

Receptum.

Ille induxit ut peteret, promiſſum & receptum interuer
tit, ad ſeque tranſtulit.2.Phil.86 Satis eſt factum Siculis, ſatis
officio ac neceſſitudini Iudicea, ſatis promiſſo noſtro ac rece-
pto.7.Verr. 108.a Neque ex omnibus oppidis contrahere co-
pias expedit, ne receptum amittam. Att.8.163.4. a

Receptator.

Suſtuliſſet hoc crimen primum ipſe ille latronum occulta-
tor & receptator locus, &c pro Mil.37

Receptrix.

Tua iniquam, tua Meſſana, tuorum adiutrix ſcelerum libi-
dinum

dinũ teſtis,prædarum ac furtorum receptrix. 6.Ver.14.& 132.a

Receptaculum.

Mors æternum nihil ſentienti receptaculum. 5. Tuſc.165.a Nam corpus quidem quaſi vas eſt,aut aliquod animi receptaculum.Tuſc.1.43.Aluus cibi potiſsimumque eſt receptaculum.de Natur.53.b Capua receptaculum aratorum.cnn. Rull.84.b. Illud tibi opidum receptaculum prædæ fuit.7.Ver.48.a Cui templũ illud fuit arx ciuium perditorum,receptaculum veterum Catilinæ militum,&c. in Piſ. 81.b Græcia eſſet receptaculum pulſo Antonio.In Ant.226.b Niſi illud & rei frumentariæ ſubſidiũ, & receptaculum claſſibus noſtris pateret.4.Verr.43.a

Reciproco.

Siquidem iſta ſic reciprocantur,vt ſi diuinatio ſit, dii ſint,& ſi dij ſint,ſit diuinatio. Diu.1.9.Quid Chalcidico Euripo in motu identidem reciprocando putas fieri poſſe conſtantius? 3.de Nat.d.31.a

Recito.

Quod elogium recitaſti de teſtamento Cn. Egnatij patris. pro Cl.106.a Panſa tuas literas recitauit.Ep.198,& 153.b Recita denuo in Verr.83.b Quam tu mihi ex ordine recita de legis ſcripto populi Romani auctionem. contra Rull.75.b Recita ex litteris publicis.5.Verr.75.a Quid ego nunc hic Sex. Pompeij Chlori teſtimonium recitem?4 Verr.14.a Da queſo ſcribæ, recitet ex codice.5.Verr.20.a Si illud elogium pro lege palàm vniuerſis recitarem.in Saluſtium,27 De tabulis publicis recitare.pro Flac.31.a Edictum recitare.pro Quint.16.a Ne ego iſtas literas in concione recitari velim.pro Quin.15.b & 123.b Patrem tuum,&c.L.Philippus Cenſor auunculum ſuum præterijt in recitando Senatu.pro D.ſua,66 Cotta homo Cenſorius in Senatu iuratus dixit,ſe,ſi Cenſor tum eſſet,quum ego aberã, meo loco Senatorem recitaturum fuiſſe.pro D.ſua,a

Recitatus.

Teſtamento ſi recitatus hæres eſſet pupillus pro Cæc.295.b Caue enim putes vllas litteras vnquam grauiores,quàm tuas in Senatu eſſe recitatas.ad Planc.10.12.2.a

Recitatio.

Literarum recitatio.pro D.ſua,18.a Craſſus tum ita Brutum vltus eſt,vt illum recitationis ſuæ pœniteret.pro Cl.115.a

Recitator.

Neque enim vos ſcripti ſui recitatores,ſed voluntatis interpretes fore putauit.2.de Inu.222.a Tres & ipſe excitauit recitatores cum ſingulis libellis.pro Cl.a Quum Brutus duobus recitatoribus conſtitutis.&c.pro Cl.121.a

Reclamo.

Reclamat Sicilia tota, propter cælati argenti cupiditatem, reos fieri rerum capitalium.6.Verr.36.a Si in his modò offenſum eſt,theatra tota reclamant.3.de Or.108.a Vna voce omnes iudices,ne iuraret,reclamarunt.pro Cor.67.b Legiones Antonij promiſſis reclamarunt.in Ant.198.b Res agitur in Senatu, vehementer ab omnibus reclamatur.6.Verr.67.a Ab vniuerſo Senatu reclamatum eſt,pro D.ſua, 8.a Eius orationi vehementer ab omnibus reclamatum eſt.Lentul.1.2.6.a

Reclamans.

Propterea quòd iſtis reclamantibus vos vnum illum ex omnibus delegiſtis,&c.pro L.Man.44.a

Reclamatio.

Præclara & luculenta reclamatione veſtra factum pulcherrimum Martialium comprobauiſtis.4.Phil.155.a

Reclamito.

Magna eſt enim vis humanitatis,multum valet communio ſanguinis,reclamitat iſtiuſmodi ſuſpicionibus ipſa natura.pro Roſc.Am.38.a

Reclino.

At Cepheus caput atque humeros,palmaſque reclinat.in Arato,45.a Recludo.de Nat.73.b

Recogito.

Sic tu mihi videris in Sardinia de forma Minutiana & nominibus Pompeianis in otio recogitaſſe,2.ad Q.fr.4

Recognoſco.

Et manet etiam, ac tacitus facta mecum ſua recognoſcit. 6. Verr.94.a Quamobrem quoniam non recognoſcimus nunc leges.Pop.Rom.ſed aut repetimus ereptas,aut nouas ſcribimus.3 de Leg.33 Recognoui tuum erga me amorem.12.fam.18.in ep. Caſſ.Perturbat me C.Cæſar etiam illud interdum,quod tamen, quum te penitus recognoui, timere deſino,pro Deiot.2.Tuas literas libenter legi, recognoui enim tuam priſtinam virtutem etiam in ſalute communi.8.Att.32.in epiſt. Pompeij.Nos Cn. Pompeii decretum,iudicium de conſilii ſententia pronunciatum recognoſcemus?pro Corn.Balbo.8 Recognoſce mecum tandem illam ſuperiorem noctem,&c.in Ca.5.a Verba tua recognoſce.& aude negare,ſeruientis aduerſus regem iſtas eſſe preces.ad Brutum,43.in ep.Bru. Conſilia tua omnia,quæ licet mecum recognoſcas,meminiſtine,&c.in Cat.98.b Conferre crimẽ cum vita illios &c.Crimen ipſum recognoſcite. pro Syl. 181.b Quum iſtius in Quæſtura fugam & furtum recognoſceret.4. Verr.12.a Nihil audietis noui,ſed omnia vetera recognoſcetis. in Saluſt.272.b Amorem alicuius erga ſe in literis recognoſcere.Caſſius Cic.12.12.1.a Recognoſcere exempla tabularum.4. Verr.137 Non uidetur hæc multitudo cognoſcere ex me cauſam voluiſſe, ſed ea,quæ ſcit, mecum recognoſcere in Ver.69.b Quæ qualis fuerit,aut meminiſtis, aut ex eo quem ſuſmillimum produxit,recognoſcere poteſtis.3.Ver.22.a Declarat ſe non tum illa didiciſſe, ſed reminiſcendo recognoſcere. 1.Tuſc. 9n.a Omnia vetera recognoſcere.in Saluſt.1.a Alii quum à multis ciuibus Romanis recognoſcerentur, ab omnibus defenderentur,ſecuri feriebantur.7.Ver.58.a Quanquam non fuit alienũ, perſonas quaſdam à vobis recognoſci, vt,quibuſcum bellum geratis,taciti poſſitis cogitare.6.Phil.214 Cornelio eiuſmodi nihil obiectum eſt, codicem legiſſe dicebatur,defendebatur teſtibus Collegis ſuis non recitandi cauſa legiſſe, ſed recognoſcendi.in Vatin.3.a

Recognitus.

Hæc omnia ſumma cura & diligentia recognita & collata,& ab hominibus honeſtiſſimis obſignata ſunt.4. Verr.137.a

Recognitio.

Qui tandem iſtius animus eſt nunc in recognitione ſcelerum ſuorum.&c.6.Verr.98

Recolligo.

Quòd ſcribis,etiam ſi cuius animus in te eſſet offenſior, à me recolligi oportere,&c.1.Att.11.

Recolo.

Quæ ſi tecum ipſe recolis,æquiore animo, & maiore conſolatione moriere.13.Phil.381 Recolere merita.poſt red.in Sen. 27,Quantum alij tribuunt tempeſtiuis conuiuiis,&c.tantum egomet mihi ad hæc ſtudia recolenda ſumpſero.pro Archia.9 Neque verò nobis cupientibus atque optantibus fructus otii datus eſt ad eas artes,quibus à pueris dediti fuimus,celebrandas, interque nos recolendas.1.de Or.2.a

Reconcilio.

Hic me meus animus in Rempub. priſtinus cum C. Cæſare, reducit,reconciliat, reſtituit in gratiam.de Prouin. Conſ.18.a Tuus pater,Philippe,nõne vno tempore cum ſuis inimiciſſimis in gratiam rediit,quibus cum omnibus eadem Reſp. reconciliauit quæ alienarat? de Prouinc. Conſ.17.a. Cicero Q. Filius piè ſane, me quidem certe multum hortante,ſed currentem animũ patris ſui,ſorori tuæ recõciliauit.Att.6.118.a. Tibi ſum author, vt,quibus rebus poſſis,eum tibi ordinem aut reconcilies,aut mitiges. Ep.17.b. Id autem eſt, te vt plane Deiotaro reconciliet oratio mea. pro Deiot.150.b Et Pompeium,darem operam, vt reconciliarem 9.ad Atticum,23.in ep.Cæſaris.In quo reconciliare exiſtimationem iudiciorum amiſſam poſſetis.2.Verr.a Reconciliare ſe alicui.Ep.155.b Inimici in gratiam reconciliabuntur.pro Domo ſua.99.a Eo accedebat hortator aſſiduꝰ Saluſtius, vt agerem quàm diligentiſſimè cum Lucceio de veſtra vetere gratia reconcilianda.Attic.1.19

Reconciliatus.

Videbatur enim reconciliata nobis voluntas Senatus eſſe. Lent.2.3.a Timuit, ne videretur infirmior fides reconciliatæ gratiæ.pro Mil.205.b Vt cauerem, ne cui ſuſpicionem fictæ reconciliatæ gratiæ darem. Ep.45.b Quod ſcribis de reconciliata noſtra gratia,non intelligo cur reconciliatam eſſe dicas, quæ nunquam immutata eſt.5.fam.4

Reconciliatio.

Reconciliatio gratiæ C.Memmij fuit mihi cauſa defendendi Gabinij.pro Rab.Poſth.127.b Irridebatur hæc illius reconciliatio,& perſona viri boni ſuſcepta.pro Cl.81.a Et ſignificat, ſe illi amiciſſimum eſſe,& reconciliationem eſſe gratiæ factam.de Ar.256.& 56.b Quæ diſſenſiones,non reconciliatione concordiæ,ſed internecione ciuium diiudicatæ ſunt.in Cat.69.a Vt ſimul Romani venerit,agat de reconciliatione gratiæ ſuę & Pompeij 9.Att.27.in ep.Balbi,& Oppii,id eſt, gratiæ ſuæ cum Pompeio.Reconciliationes gratiarum. poſt red.ad Quir.10.

Reconcinno.

Tribus locis ędifico.reliqua:reconcinno.ad Q.fr.li.2.10.4.a

Recondo.

Mens aliqua ſic recõdit,e q̃bus memoria oriſ.4.Acad.q.59.a Hoc caput hic paulum ſeſe ſubitoq́; recondit.2.de Nat.d.t55.a Gladium cruentum in vaginam recondere.2.de Inu.t31.a

Reconditus.

Nimiũ recõditus & penitus abſtruſus animi dolor.p D.2t8.b.Angulus recõditus ac derelictus.5.Ver.t68.a. Aegyptus recõdita.de L.Agr.49.a.Quod celari oportebat,habebãt ſepoſitũ ac reconditũ.6.Ver.t9.a.Si quid erit occultius, &, vt ſcribes,reconditũ Ep.178.b.Habemos Senatuſconſultũ incluſum in tabulis,tanquã in vagina reconditũ.in Cat.98.b. Ad has literas ſtatim mihi reſcribe,tuorũq́; aliquẽ mitte, ſiquid recõditũ magis erit.Bru.ad Cic.tt.34.id eſt, ſecretũ & arcanũ.Occolte latere, reconditũ eſſe.con.Rul.74.b.Statuerunt ſe nihil tã clauſum,neque tã reconditũ poſſe hře,quod non iſtius cupiditati apertiſſimũ promptiſſimumq́; eſſet.6.Ver.37.a. Vt nõ recondita quadã rõne cernatur,ſed ſit in prõptu.Of.t.833.Vixit.n.ſemp inculte atq. horride:natura triſti ac recondita fuit,&c.pro Q.40.Noli aculeos orationis meę,qui reconditi ſunt,exacuſſos arbitrari.p Syl.176.b. Venio ad augures,quorũ libros,ſi qui ſunt recõditi, nõ ſcrutor.pro D.22t.b.Multæ erant & reconditæ literæ.15.fa.53.id eſt,doctrina nõ vulgaris. Erant in eo plurimę literę, nec eę vulgares, ſed interiores q̃dam & reconditę. de Cl.Or.44.a Multæ ac magnificæ res cõſtructæ ac reconditæ.de Or.98.b Venæ auri reconditæ,& penitus abditæ.de Nat.1t.b.Tũ ſpecimen ita formauit oris,vt in ea penitus recõditos mores effingeret.t.de Leg.39.a. Exercitationem mentis a reconditis abſtruſiſque rebus ad forenſes & populares cauſas traducere. de Cl.168.b Studia quæ reconditis in artibus verſantur.t.de Or.5.a. A me enim ea,quæ in promptu erant,dicta ſunt:a Lucullo autem reconditiora deſidero.Acad.q.edit.t.lib.2.10

Recoquo.

Quo quidem me proficiſcentem haud ſane quis facile retraxerit,neue tanquam Peliam recoxerit.de Sen.75.a

Recordor.

Et(vt recordor)vna cũ illius obiurgatoria tibi meã quoque, quã ad eũ reſcripſerã,miſi.At.t3.264.2.a.Tñ admonitus reipſa, recordor quantũ,&c.pro Mur.65. a. At ego qui oĩa officia metior,recordor tua conſilia.Att.t28.b.Recordor deſperationes eorũ,qui,&c.Ep.27,& t9.b Sed ego recordor longe oĩbus vnũ anteferre Demoſthenẽ. Or.t98.b.Cũ oẽs gradus ætatis recordor tuæ.de Or.150.b. Qm̃ iſtis veſtris lacrymis de illis recordor,quas,&c.pro Planc.64.a.Huius meriti in me recordor.pro Plan.274.b.Nõ recordor vnde ceciderim,ſed vnde ſurrexerim. 4.ad At.46.Prudentia ipſa hoc videt,non oẽs bonos eſſe etiam beatos:multaq́; de M.Atilio, Quint.Cępione,M.Aquilio recordař,&c.5.Tuſ.1t.Id ſępe recordatus ſum ingemiſcens.8.Att.41.Ille certè cũ aliquo dolore flagitiorũ ſuorũ recordabiř. In Piſ.82.b.Huius meriti in me recorder.pro Plan.56.a.Tu ſi meliore memoria es,velim ſcire ecquid de te recorderc.1.Tuſ.a t a.Is non tibi plus ẽt,q̃ inimicus eſſe debeat,quum tua verbera, quũ ſecures, quũ cruces ad ciuium Rom.ſupplicia fixas recordef.5.Ver 6.a Vt pedeſtres nanaleſq́; pugnas,vt bella a ſe geſta triumphoſq; recordentur,de Sen.12.a.Cũ animi tui magnitudinẽ diligentius eſſem mecũ recordatus.Ep.73.b Recordari & reminiſci.de Sen.93.b.Ex quo effici vult Socrates,vt diſcere nihil aliud ſit,q̃ recordari.t.Tuſ.90.a. Qm̃ hoc eſt animi tui, te aliquid de huius quæſtoris officio cogitantẽ, etiã de alijs quibuſdam q̃ſtoribus reminiſcentẽ recordari. pro Lig.143.b.pro Plan.84.Recordari audita.Ac.q.ed.2.lib.1.t0. ἀναμιμνήσκειν. Et opę pretiũ diligentiã maiorũ recordari.2.de L.Agr.73.a Nã profecto,ſi recordari volueritis de nouis hominibus, reperietis,&c.con.Rul.66.b.& pro Syl.168.b. Hoc mihi iam in te placuiſſe,potes ex ſuperioribus literis recordari. Att.278.b Etſi, vt ſępe ſoleo mecũ recordari,&c.t5.fam.40.Poeritię memoriã recordari vltimã.pro Arch.t. Recordari cũ aĩo ſuo vitã alicuius.pro Cl.55.a Hinc colligere poteſtis,ſi recordari volueritis quanta religione fuerit,eadem,&c.6.Ver.1t4.a Mihi ne ad ea quidem quæ pro ſalute omnium geſſi, recordanda & cogitanda quidquam relinquitur temporis.pro Sylla,a

Recordans.

O nauigationem amandã,quam mehercule ego valde timebam recordans ſuperioris tuæ tranſmiſſionis.Att.4.49

Recordatio.

Acerba ſane recordatio veterem animi curam moleſtiamq́; renouauit.3.de Or.t.a Habat.n.præteriti doloris ſecura recordatio delectationem. Luceio.lib.5.22.6.a Recordatio ueteris amoris. Q.fr.315.b Conſcientia bene actæ vitæ, multorumq́; benefactorum recordatio iucundiſſima eſt.Cat.8. Recordatio præteritæ memoriæ.2.ad Quint.fr.4. Mihi repetenda eſt ueteris cuiuſdam memoriæ nõ ſatis explicatæ recordatio.1.de Or.3. Præteritorum recordatio eſt acerba, & acerbior expectatio reliquorum. de Cl.t89.b Facile ſecundo loco me conſolatur recordatio meorum temporum. ad Lentul.1.6.2.a Recordatio ſuperioris vitæ.Tuſc.t.46. Suauem habuit recordationem clariſſimi iuriſiurandi. Att.88.b Primum in Cæſarem maledicta congeſſit, deprompta ex recordatione ſtuprorum ſuorum. in Ant.186.b Qui patris clariſſimi recordatione & memoria ſic tum populo moueret.de Or.104.b.& de Cl.165.b Vltimi temporis recordatione & proximi memoria. de Prouincijs Conſ.36.a Das enim mihi iucundas recordationes conſcientiæ noſtræ.5.famil.38. Dum recordationes fugio, quæ quaſi morſu quodam dolorem efficiunt, refugio a te admouendo.t2.At.19

Recreo.

Sed me recreat atque reficit Cn. Pompeij ſapientiſſimi conſilium. pro Mil.t0t.b Conſpectus noſter reficit & recreat mentem meam. pro Planc. t.a Tuas nunc epiſtolas a primo lego, hæ me paulum recreant. Att.t38.b Ego recreaui afflictos animos bonorum, vnumquenque confirmans & excitans. Att.t.41. Sed quum ſe collegit atque recreauit,tum agnoſcit illa reminiſcendo.t.Tuſc.92.a Quos quum T. Gracchus cos. iterum recrearet, primus rogatorum, ut reos retulit, ibidem eſt repente mortuus.2.de Nat.d.15.a Tum ille,uix cum ſe ex magno timore recreaſſet.in Catil.t12.b Aliquem fugientem excipere,diffidentem confirmare, afflictum erigere,perditum recreare. pro L. Manil.15.a Afflictam & perditam prouinciam erigere & recreare. 5. Verr. t82.a Recreare ſe. in Piſo.67.a morbo ſcilicet. Ex magno timore ſe recreare.3.in Catil.53.a Macedonia ita uexata eſt,ut uix poſſit ſe diuturna pace recreare. de Prou.70.b Cuius ego nomine ipſe recreor.in Som.Scip.10. Reuiuiſcat atque recreetur.6.fam.37.Vt multis incommodis ueritas debilitata, tandem æquitate talium uirorum recreetur.pro Quint.2.a Poſteaquam iſte recreari & confirmari uiſus eſt, lex ſtatim promulgata eſt.7. Verr.t40.a Amicorum literis recreari.ad Tironem,lib.16.6.t.a Recreari & ſuſtentari literis. Att.4.79.4.a Quod me ab hoc mœrore recreari uis, facis ut omnia.12.Att.15.Neceſſe eſt Remp. aliquando recreari.Ep.79.b Speraui me iacentem poſſe a uiuis uiris fortibus excitari;ſi una cũ bonis interiſſem, nullo modo poſſe recreari. p D.ſua,232.b Et quum recreandæ uoculæ cauſa neceſſe eſſet mihi ambulare,hæc dictaui ambulans.Att.2.38.t.a

Recreatus.

Tũ uero in iſto bello nõ recreatus, neq́; reſtitutus, ſed ſubactus,oppreſſuſq. Pop.Ro.eſt.pro Roſ.Amer.82.a Ille abs leuiter ſaucios,facile ex uulnere recreat⁹.2.de Inu.236.a Recreatus ex longinquitate morbi.10.Phi.280. Recreatus qui fuerat timore perculſus.ad Brut.6.Senſus bonorũ, q recreatur abs te totus eſt.Ep.t3.& 14.b Vbi illa antiqua libertas? quę malis oppreſſa ciuilibus;extollere iam caput & aliqũ recreata ſe erigere debebat? p Plan.266.b Ex metu quaſi luce libertatis recreatũ reuixiſſe.in Ver.t68.b Bonorũ aĩos recreatos Romę,improbos quaſi perculſos.7.Att.63. E graui morbo recreati. poſt red.ad Quir.3. Dirutæ ac penè deſertę urbes per aliquem recreatæ.Q.fr.t.t.36.a Recreatos ſe meis inſtitutis putãt. t5.fa.a3. Recreatus enim bonis uiris conſulatu tuo,&c.Ep.88.b

Recrudeſco.

Nunc autem hoc tam graui uulnere etiam illa, quæ conſenuiſſe uidebantur, recrudeſcunt.4.fam.22

Recta, Recte, Rectio, Rector, Rectus, uide Rego.

Recubo, Vide Recumbo.

Recubans.

Sed in hortolis quieſcet ſuis, ubi uult, ubi ẽt recubans molliter & delicate,nos auocat a Roſtris a iudicijs, a curia, &c. 3. de Orat.36.a

Recumbo.

Is primo perterritus ſõnio ſurrexit,deinde cũ ſe collegiſſet,& recubuit.de Di.t.53.Craſſus i lectulo recubuit.de Or.144.b Cũ in cubiculo recubuiſſet.pro Deiot.25 t.b Vt M.Lepidus quum cæteris in campo exercentibus in herba ipſa recubuiſſet, uellẽ hoc eſſe, inquit, laborare.2.de Or.t58.a

Recupero.

Reſp.ſed adhuc tantummodo ulta eſt,nondum recuperauit. 2.Phil.t09.a Põpeius Albanũ a Dolabella recuperauit.in An.248.b Nobilitas experrecta Rẽp.recuperauit.pro S. Roſ.42.b

Si quando Pompeius Rempub.recuperabit.in Ant.248. b. Miſimus qui ab illo pecuniam depoſitam noſtris recuperarent. con.Rul.74.b.Ego ſi hominẽ per te recuperaro,ſummo me beneficio affectum arbitrabor.ad Sulp.13.a.Quem ego diem ſi videro, & ſi in veſtrum complexum venero, ac ſi & vos & me ipſum recuperaro.ad Terentiam,lib.14.t.7.a. Sed tanto dolore Aeſopus eſt affectus propter ſerui ſcelus & audaciam, vt nihil ei gratius facere poſſis,q̃ ſi illum per te recuperaris.ad Q.fr.1. 2.23.a.Recuperare amiſſa.Poſtquam.212.b.Qui conſumpta replere,erepta recuperare vellent.pro Mur.47.Recuperare fortunam & dignitatem ſuam.6.fam. 34. Si alia ratione ius noſtrũ recuperare poſſemus. p.Cæc.286.b.Recuperare ius populi.10 Phil.273.Aliquam honeſtatis ſuæ partem recuperare. pro Cl. 94.a.Ille aũt vnde ablatum eſt, iudicio, ſuum recuperare pôt. 10 Verr.154,& 155.b.Scipio qui hoc dignum Pop.Rom.arbitraretur,bello confecto,ſocios ſua per noſtram victoriam recuperare,&c.4.Verr.60.a.Eius voluntatem,quæ fuerat erga te, recuperare non poteram.At.6.b.Placeatne a Carthaginienſibus captiuos noſtros redditis ſuis recuperari. de Or. 153. b. Videt Reſpub.ius ſuum recoperatura.ad Att.lib.15.327.5.a.Illi qui erant ad propinquum inueſtigandum recuperandumq́ue profecti. pro Clu.22.b

Recuperatus.

Recuperata pecunia eſt multis poſt annis.pro Flacc. 158. b Recuperata Repub.10.fam. 24

Recuperatio.

Ita præclara eſt recuperatio libertatis, vt ne mors quidem ſit in repetenda libertate fugienda.10.Phil. 284. a

Recuperator.

Si quis iudex recuperatorue dicat,potuiſti,&c.pro Cæc.286 b.De conuentu nullum vnquam iudicem,neque recuperatorẽ dedit.5.Verr.12.a.Non.n.reperies quenquam iudicem aut recuperatorem,qui tanquam ſi arma militis inſpicienda ſint, ita probet armatum. pro Cæcin. 45. a. Iudicant recuperatores id quod neceſſe erat.1.Verr. 30. a. Sublatus e numero recuperatorum.pro Flac.18.a

Recuperatorius.

Non enim oportet in recuperatorio iudicio eius maleficij, de quo inter ſicarios quæritur,præiudicium fieri.2.de Inuent. 165.& 5.Verr. 22

Recurro.

Equidem Cal.in Tuſculanum recurram.Att.13.295.3.a.Noli me tam ſtrenuum putare,vt ad Non.recurrã.Att.241.b.Eaq; Vnde generata.quo recurrant,viderit,&c.1.de Leg.46. Deſippo quoque ita imperaui,ſtatim vt recurreret.ad Terentiam, li. 14.3 8.a. Illi qui erant cum Clodio gladijs eductis, recurrere ad rhedam,vt,&c.pro Mil.107.b. Quare quum quam iam te ipſum expecto, tamen iſti puero,quem ad me ſtatim iuſſi recurrere,da ponderoſam aliquam epiſtolam.Att.2.26.2.a.Cum primum poterit iſtuc recurrere, non dubitabit, ne quo loco Reipub.deſit.Ep.156. b. Recurri ad meas copiolas.Brutus ad Cic. 11.13.3.a.Lunę ſpecies mutatur tum creſcendo,tum defectionibus ad initia recurrendo.2.de Nat.d.72. a

Recuſo.

Non recuſo,non abnuo.pro Mil.121.b.Pop. Rom. diſceptatorem non modo non recuſo,ſed etiam depoſco. pro Flacc. 75. Neque recuſas quin non modo, ſi opus ſit, ſed etiam ſi velim, accurras.Att.2.16.7.a.Nec iam recuſat,ſed quodammodo poſtulat vt appelletur tyrannus.10.Att.8.Quę nunquam recuſat imperium.Cat.46.Neq; iam quominus ſeruiamus, recuſamus. a.Quando id quod imperaretur, recuſauit? 4.Ver.4.a.Habitus ne hoc quidem vnquam recuſauit, quominus vel ea lege rõnẽ vitæ ſuæ redderet.pro Cl.125.a.Sententiam ne diceret recuſauit.Off.72.b.Nec vero,vt noſter Lucilius, recuſabo quominus omnes mea legant.1.de Fin.12.a.Nihil de pœna recuſabo.pro Planc.259.b.Nihil tibi a me poſtulanti recuſabo.de Or.120.b Nullum que recuſent nec ſupplicium nec dolorem.Tuſc.5. 10. Quum recuſaret,vehementer minatur.6.Ver.76.a.Quid facerent miſeri?aut quid recuſarent?5.Ver.67.a. Seruilius & recuſare & deprecari.7.Ver.110.a. Non poſſumus quin alij à nobis diſſentiant,recuſare.4 Acad.14.a. Recuſare crudelitatem ſupplicij.4.Phil.160.de re aliqua.3.fam.18.negotium.4.fami.11. Ea condicione nati ſumus, vt nihil quod homini accidere poſſit recuſare debeam⁹.Att.237.b.Sin abſoluitur, deſinemus nos de iudicijs transferendis recuſare.3.Verr.4.a.Niſi forte non de ſeruitute,ſed de cõditione ſeruiendi recuſatum eſt a nobis. ad Brut.45.in ep.Bruti. Non fuit recuſandum in tanto ciuili bello,&c.quin quaſſata Reſp.&c.multa perderet & ornamenta di-

gnitatis & præſidia ſtabilitatis ſuæ. pro Marcel. 14. a

Recuſans.

Rogatus & recuſans hoc feci.in Or.19.Tum igitur Galba recuſans pro ſeſe.de Clu. Orat. 45. Ne recuſanti quidem euenerit,non modo non repugnanti.Parad.19.Itaque ſit omnibus recuſantibus & implorantibus.4.Verr.90. a

Recuſatio.

Aliud accuſatio aut recuſatio conficere dẽt.2.de Inu, 130.a Nã hęc ipſa recuſatio diſputationis, diſputatio q̃dam fuit mihi quidẽ periucunda.2.de Or.15.a.Neq; hęc tua recuſatio cõfeſſio ſit captæ pecunię,ſed laboris, ſed periculi non legitimi declinatio.pro Cl.117.a.Adimere,inq̃t,omnẽ recuſationẽ Craſſo volui.2.de Or.198.a.Pęna vero violatę religionis, iuſtã recuſationẽ nõ hẽt.2.de Leg.40. Sine recuſatione ciues iuſtis imperijs parẽto.3.de Leg.4 Illi ſine recuſatione,ac ſine vlla mora negotiũ ſuſceperũt.in Cat.111. b. Omnes ſine vlla recuſatione,ſummo etiam cum ſtudio nomina dant.in Ant.211.b

Redamo.

Quid enim tam abſurdum, q̃ delectari multis inanibus rebus,vt honore,vt gloria,vt ædificio,vt veſtitu, cultuq; corporis: aio aũt virtute prædito,eo qui vel amare,vel (vt ita dicam) redamare poſſit, non admodum delectari? de Amic.45

Redarguo.

Atq; in hoc incõſtãtiã redarguo tuã,q,&c. p D. 217. b Quis non dixit Εὔπολιν ab Alcibiade deiectũ in mare? redarguit Eratoſthenes.Att.88.b.Quos niſi redarguimus,oĩs virtus,omne decus,oĩs vera laus deſerenda eſt.2.de Fin.73.a.Improborũ igitur proſperitates,ſecundęq; res redarguunt, vt Diogenes dicebat, vim oẽm deorũ ac ptãtem.3.de Nat.d. 128. a. In quo fallebat multos,q cũ nemo redarguebat.de Aruſp.255 b.Idq; Scaurus tenuitate Magij redarguebat.de Orat 133.b. Redargue me, ſi mentior.pro Cl.49.a.Poterat aũt impune:q̃s.n.redargueret? 2. de Fin.89.a In reprehẽdendo redarguere cõtraria.Part.232.b Inconſtantiã alicuius redarguere.pro D.ſua,17.a.Redargui, refelliq; ſe aĩo iniquo ferunt, qui certis quibuſdam deſtinatiſq; ſententijs quaſi addicti & conſecrati ſunt,eaq; neceſſitate conſtricti,vt ẽi quæ nõ probare ſoleant,ea cogãtur cõſtantię cauſa defendere.Tuſ.2.4.Si eũ qui poſterius dixit,opus eſt redargui accuſatoris cã,vt bis ageretur conſtitutum eſt.3.Verr.17.a.Redargui aut conuinci oratio nõ põt.de Vn.9.ad Her.32. b. Noſque ipſos redargui refelliq; patiamur. Tuſc.lib. 2. 4. Si noſtra facilius probari, quàm illa redargui poſſunt.de Or.136.b

Reddo.

Sed etiã ſi quid ab omnibus mihi conceditur,id reddo ac remitto.pro Syl.183.b.Quid ſi etiã Cęſarẽ reddo meliorẽ? At.2. 13.16.a.Quod quidẽ ego tibi reddo tuum, nam,&c.in Vat. 30.b Oẽm locũ,quo adis,exilij ſimillimum reddis.pro D.ſua, 56. a Cupiditas reddit homines cæcos.pro Sex.Roſc. 35.b. Domum exornatã & inſtructã iſte reddit nudã & inanẽ.in Ver. 125.b Is mihi HS XII 11.nõ reddit,quæ dedi eius filio mutuo.At. 265.b Chryſippus naturalẽ rõnem oĩum reddit.de Diu.121. b. Hortenſius,quæ ſecũ cõmentatus eſſet, ea ſine ſcripto verbis eiſdẽ reddebat.de Cl.193.b.Nec ſegniorem ad ridendum reddidiſti. lib. 1.de Fin.27. Clodius oẽs Catilinas Acidinos poſtea reddidit.Att.4.72.4.a. Cincius noſter eam mihi abs te epiſtolã reddidit,quam tu Idib.Febr.dederas.Att.1.15.1.a.Eique nihil opinanti viri mandatum expoſuit, hæreditatemque reddidit. de Fin. 77. b. Pompeius hoſtes reddidit pacatos.pro Cæcin. 296.b Puer tuus mihi literas abs te reddidit.Att.11.b.Ep. 28. b. Hic orationem mollem reddidit. de Cl. 168. b. Qui denique noſmetipſos nobis reddidiſtis. poſt red. Senatu.1.a. Nam me hebetem moleſtiæ reddiderunt. Att.151.b.Idem iſte Prætor monumenta, &c. quæ uictores ciuitatibus Siculis aut dederunt, aut reddiderunt, ſpoliauit, nudauitque omnia. 2. Verr. 9. a Nam qui pro Repub. uitam reddiderunt, licet me deſipere dicatis, nunquam,&c.pro Plan.73.a & 14.Phil. 405.Perge Pomponi de Cęſare,& redde quæ reſtant.de Cl.Or.139.a.Sed quæſo conſice,& te vacuum redde nobis.ad Attic.libr.12. 257. 4.a. Sub.ab omni ſolicitudine. Cauti uota redduntο. Pœna uiolati iuris eſto.2.de Leg.24. Vt quum ea quæ legerem Græcè, Latine redderem, non ſolum optimis uerbis uterer,&c. 1. de Or. 73.a. Vt caritas liberorum, amiciores Reip. parentes redderet.Brut.12.3.a.Hominem conueni, & ab eo petiui,ut quamprimũ redderet te nobis.2.ad Q.fr.15.id eſt, te ad nos remitteret. Vt Pop.Ro.metu uacuũ nra uigilia redderemus.in Ant.213.b.Illi quibus imperium ita datum eſt ut redderent.Quint.fra. 294.b Tu Muſis noſtris para vt operas reddas.ad Tironem,lib.16.12. 4.a.Id eſt,abſoluas penſum.Excipiatque animam eam quæ ducta ſit

cta ſit ſpiritu, eandemque a pulmonibus reſpiret at reddat. a. de Nat.d.203.a. Non me Hercule tam perſcribere poſſum, quã mibi gratum feceris, ſi otioſum Fabium reddideris. Peto, libr. 9.15.7.a. Et ſi vna ſefellerit ſimilitudo, dubia oĩa reddiderit. 4.Acad.149.a. Reddere aliquem. 4.Att.14. pro imitari, & ſimilitudinem effugere. Ferociorem & impotentiorem aliquem reddere. Marcel.lib.4.9.9.a. Reddere aliquem iratum alicui. pro Clu.32.b. aliquem otioſum. Ep.141.b. aliquem placidum ac mollem. pro Cæc.290.b. Mutuari aliquid ab aliquo, & ei viciſſim reddere aliquid aliud. de Fato, 5.a. Reddere aliquid dubium. Acad. q edit. 1.lib.1.76. Aliquid ſine ſcripto verbis. de Cl.Or.167.a. Non reddere beneficium bono viro non licet, modo id facere poſſit ſine iniuria, Off.1.73. Erit autem etiam inchoatum, vt ſi iuſte depoſitum reddere in recte factis ſit, in officijs ponatur depoſitum reddere. 3.de Fin. 90. Vt reddere depoſitum, etiamne furioſo? 1. Offic. 45.a. Nihil eſt enim quod minus ferendum ſit, quàm rationem ab altero vitæ repoſcere eum qui non poſſit ſuæ reddere. 1.Verr.15.a. Heſiodus eadem menſura reddere iubet, qua acceperis, aut etiam cumulatiore ſi poſſit. de Cl. 166.b. Off. 10.b. & Att.207.b. Suum cuique honorem & gradum reddere. pro Roſc. Amer. 81.a. Itaque non metuit, ne confundere omnia videatur, & incerta reddere. 4. Acad.197.a. Reddere inuenta in ordine. ad Her.19 b. iudicium vſitatum. pro Quint. 47. lacrymas alicui. pro Rab.Poſthu.29. ciuibus libertatem & iura. Tuſc.5.46. memoriam alicuius immortalem. de Or. 109. b. mortem. 14. Phil. 405. officium debitum. 5.fam.18. Paria in vtranque partem 3.de Fin.20.a. Pecuniam. Off.47.b. Vt etiam ſi poſſis rationem reddere cur id eueniat, tamen, &c. Acad. q. edit. 1.lib.2.96. Reddere rationem ſuæ ſententiæ. Tuſc.1.32. ſalutem. pro Planc. 81. ſpiritum patriæ. 10.Phil. 184. verbum pro verbo. de Opt.gen. Or.148.a Et quod reliquum vitæ vitiumque fames fecerat, id ferro potiſſimum reddere volebant. 7.Verr. 71.a. Cogebantur Syllani homines, quæ per vim & metum abſtulerant, reddere. Quint. fr. 293. b. Reddere vſuram lucis. pro Syl.68. Illo tempore Segeſtanis hæc ipſa Diana redditur, reportatur Segeſtam. in Ver. 217. b. Redditur ſpecies vel eadem, vel immutata. de Vniu 16. Siue paribus paria redduntur, ſiue opponuntur contraria. Or.212.b. Mihi placet ea, quæ male empta ſunt, reddi. Att.24. b. Eſt enim aliquid in his rebus probabile, & quidem ita, vt eius ratio reddi poſſit, &c. 3. de Fin. 88.a. Omnium rerum ratio reddenda eſt. de Nat. 64.b. Nam quum duo genera liberalitatis ſint, vnum dandi beneficij, alterum reddendi: demus necne, in noſtra poteſtate eſt. 1.Off. 73.a

Redditus.

Cum has ad te ſcriberem literas, ab Satrio legato Caij Trebonij, reddita eſt mihi epiſtola. Att.277.b. O fortunata mors, quæ naturæ debita, pro patria eſt potiſſimum reddita. 14.Phil. 405.a. Reddita eſt ei tum a maioribus ſtatua pro vita. 9. Phili. 259.a. Pecuniam Domitio non eſſe redditam. Att.138 b. Quo ſonitu reddito arridens, Propino, inquit, hoc pulchro Critiæ, qui in eum fuerat teterrimus. 1.Tuſc.153.a. Literæ mihi in Senatu redditæ ſunt a Lentulo noſtro. ad Brut. 90. b. Scripta, & obſignata iam epiſtola, literæ mihi redditæ ſunt a te. ad Brut. 2.1.a. Eo ſerius ad epiſtolam tuam redditæ ſunt literæ meę. Attic. 143.b

Redemptio, Redemptor. vide Redimo.

Redeo.

Redeo ad illud quod initio ſcripſi. Ep.7.b. His enim ipſis legendis redeo in memoriã mortuorum. de Sen. 19. Ad ineptias redis: &c. 2. Tuſc. 51.a. Præſto aderat ſapiens ille, qui inire viam doceret. redite viam. eodem duce redibant. pro Mur.23.a Et ei quod animum induxerat, paulisper non tenuit, ſed cito ad ſe redijt. Att.7.123.12.a. Dicens in memoriã redijt Quintius, quo die Roma in Galliam profectus ſit. pro Quint. 33.a. Statim ve Romam redijt, &c. pro Q.10.b. Hæc bona in tabulas publicas nullas redierunt. pro Sex. Roſc. 39. b. Ita ſimul & in memoriam redibit auditor, &c. 1.de Inu. 107.a. Nam quæſo redite Iudices, quæ libido iſtius in iure dicendo fuerit. 3.Ver.84. a. Vt cum Craſſo redirem in gratiam. ad Lent. lib. 1.9. 81. a. de Prou.Conſ.73.b. Subito edicunt duo coſs. vt ad ſuum veſtitum Senatores redirent. pro Seſt.25.a. Id eſt, depoſita luctus veſte, Senatoriam ſuam acciperent. Vt ad illam diem res eũ rediſſet, rogarentur, &c. Poſtquam. 220.b Atq; (vt ad me redeam) meminiſtis, &c. de Am.79.a. Nunc (vt ad rem redeam) &c. At.1.15.8.a Sed vt ad rem redeam, legionem, &c. ad Brut. 11.14.3.a. Vt ad priuatas res redeã. p Cęc.293.b. Quid aũt eſt amare, e quo nomeo amicitię ductũ eſt, niſi velle bonis aliquẽ affici qua maximis, etiã ſi ad ſe ex his nihil redeat? 2.de Fin.125.a. Id eſt, nullũ ex his pcipiat cõmodũ. Sed ad rẽ redeamus, de oĩbus dici neceſſe eſt. 1.de Fin.100.a. Atq; hęc de rebus forẽſibus: redeamus domũ. Att 99.b. Quãobrem ad illã primã redeamus, eamq; ipſam cõcludamus aliqñ. de Am.85.a. Quod ſi eſt erratũ, p.c. ſpe ſalſa atq; fallaci, redeamus in viã: optimus eſt portus pœnitenti, mutatio conſilij. 12.Phil.325.a. Sed redeamus illuc vnde diuertimus. ad Cornificiũ, lib. 12.25.10.a. Et qm hæc quidem deſiderant, in gratiã iam cũ voluptate redeamus. de Sen.55.a. Et dubitari, ſi potes, quin ille, ſeu victus, ſeu victor redierit, cędem facturus ſit. Att. 10.202.5.a. Redire ad authoritatẽ. 1. Phil.6. ad ſanitatẽ. 12.fam.15. Id eſt, reſipiſcere, ad bonã mentẽ redire. ad ſe atque ad mores ſuos. 1.Ver.31.a. ad togas. 14.Phil.387. ad veſtitũ. pro Seſtio, 25. in Piſ.12. & 14 Phi.385. Vtrum igit inter has ſententias diiudicare malumus, an ad propoſitũ redire? 1. Tuſc. 37.a. In gratiã redire cũ libris. ad Varr. lib.9.1.3.a. Redire pedibus. 3.Ver.a. Redire peregre. Tuſ.3.27. Redire iã, & inire viã, apud iuriſconſultos. pro Mur.130.b. Sed iam ſi placet, de prouinciis diſcedaſ, in vrbẽq; redeaſ. 3. de Leg.27.a. Ad quos dies rediturus ſim, ad te ſcribã. At.13.267.3.a. Nunquã te in horum conſpectũ redituruũ, &c. 7.Ver.113.a. In redeundo. de Nat.d.2.9

Reditus.

Quis porro noſter itus, reditus, vultus, inceſſus inter iſtos? Att.15.324.3.a. Reditus ad bonos ſalutem Carboni a bonis afferre nõ potuit. 3.de Leg.32. Redditus illuſtris in gratiã. ad Appiũ Pulchrũ, lib.3.50.31.a. Sic hominibus ignominia notatis, neq; ad honorẽ aditus, neq: in curiã reditus eſſet. pro Cl.94.a. Cum Cęſare reditus in gratiã. Att.24.b. Redditus in gratiã cum inimicis. 1.Att. 13. Quid exiſtimatis eũ, ſi reditus ei gratiæ patuerit, eſſe facturũ? de Ar.reſp 49.a. Solis anfractus, reditusq;. de Som.Scip.7.a. Reditũ aperire. 6.fam.38. Inter profectionẽ & reditũ L.Syllæ. de Cl.Or.220.a. Reditũ alicuius iſ quinare. 2. Phil.98. His ad illos, a quibus eſſent profecti, reditũ facile patere. Tuſc.1.59. Idẽ dicebat ſemper anos hominum eſſe diuinos, iiſq;, quũ e corporibus exceſſiſſent, reditum ad cœlũ patere. de Amic. 12.a. Pompeius a me valde contendit de reditu in gratiam: ſed adhuc nihil profici. ad Quint.frat.3.17.20.a. Reditu vel potius reuerſione mea. 16.Att. 21

Reditio.

Quo in negotio induſtriã meã celeritas reditionis, diligentiam multitudo literarum & teſtium declarauit. 3.Verr.20.a

Redhibeo.

In mancipio vendendo dicendane vitia, non ea quæ niſi dixeris, redhibeatur mancipium? Off.3.183

Redigeo.

Deinde bona vẽdit, pecuniã redigit. 1.Verr.31.a. Cęſar equitea in ſuã poteſtatẽ redegit. in An.203.b. & pro Clu. b. Vt quod his quos Gaditanis adiutoribus armis ſubegimus, atq; in ditionẽ noſtrã redegimus, &c. p C.B.18.a. Quid egiſſet ſępiſſime de actis Cęſaris cũ ipſo meo fratre, quidq; ſibi is de me recepiſſet, in memoriã redegit. ad Lent.li.1.9.55.a. Quęſturãq: illã maximẽ fęcundã atq: vberẽ in totũ ad ſe redegit. de Aruſ.253.b. Potentiſſimos reges, bellicoſiſſimas gentes in deditionẽ huius imperij redegerũt. 4.Phi.161.a. Quo edicto oĩa iudicia redegerat in ſuã poteſtatẽ. 4.Ver.a. Redigere aliquẽ in ſuã ditionẽ & poteſtatẽ. con.Rul.81.b. Quęſtũ totũ ad ſe redigere. de Ain.39. Quid aũt tibi venit in mẽtẽ, redigere in memoriã noſtrã, te domi Publij Lent. eſſe educatũ? 2.Phil.41.a. Redigere nũmos ad aliquẽ 7.ad.At.7. Pecuniã ex bonis patriis in pdę diſſipatione. 13 Phi. 350.a. pecuniã ex bonis venditis. in Ver.63.b. pecuniã ex vectigalibus. con.Rul.86 b. ſnias in quadrũ numerũq;. Or. 217.b. vectigalia in ſuã poteſtatẽ. Ep.192. b. Quibus rebus tãta pecunia vna in domo coaceruata eſt, vt ſi hoc genus in vnũ redigaſ, nõ ſit pecunia Pop.Rom. defutura. 5. Phil. 172.a. Ius ciuile ad artẽ redigi poſſe. de Or.121.b. Nihil eſt qđ ad artẽ redigi poſſit, niſi, &c. de Or. 100.b. Quidquid eſt de quo rõne & via diſputeſ, id ẽ ad vltimã ſui generis formã ſpeciemq; redigendũ. Or.197.b. De pecunia ex bonis redigenda. p R.P.158.b. Bona verbo redigenda, re diſpertienda. in Ver.118.b. Syracuſani, qui præfuerũt his Heraclii bonis verbo redigendis, &c. reddebant eorum negotiorum rationem in Senatu. 4.Ver.35.a. Scripſi etiam ad eum, me, quidquid poſſet nummorum ad apparatum ſeparati trium pbi ad te redacturum, &c. Att.99. b. Si ſe Conſulem feciſſent, breui tempore aut viuum aut mortuum Iugurtham ſe in poteſtatem Pop.Romani redacturum. 3.Off., 104.a

Redactus.

Quum oĩs frumenti copia decumarum nomine penes iſtum eſſet redacta. 5.Vert.146.a. Quid ſi iſta oĩs pecunia huic ado-

leſcentulo L.Flac. reddita eſſet petita, ſi et dacta pro Flac.69. a.Prædones redactos eſſe omnes in poteſtatem. pro Flac.15 a. b.Nobiliſſimamque familiam iam ad paucos redactam, pene ab interitu vendicaſti.pro Marcel.6.a

Redimio.

Increpdes odores, & ſertis redimiri iubebis, & roſa. 3. Tuſcul.73.a

Redimitus.

Cernis autem terram nandem, quaſi quibuſdam redimitam & circundatam cingulis.in Somn.Scip.21

Redimiculum.

Hæc ciuitas mulieri redimiculum præbeat, hæc in colum, hæc in crines.5.Verr.64

Redimo.

Liberales autem,qui ſuis facultatibus aut captos a prædonibus redimunt, aut æs alienum ſuſcipiunt amicorum. 2. Off. 80.Re viliſſima & parua maximam redemit.ad Her.38. b. Metum virgarum nauarchus nobiliſſimæ ciuitatis pretio redemit.7.Verr.91.a.Etenim qua ſtultitia fuiſſem, ſi quam diem, q iſtum eripiendū redemerunt, in cautione viderunt,&c.3. Verr. 21.a.Qui pecunia ſe palam iudicibus redemerat.pro Mil.118. b. Pompeio ſua domus patebit, eamque non minoris q emit Antonius, redimet, redimet inquam Cn. Pompeij domum filius.13.Phil. 350. Eundemque te memini Cenſorias quoque leges in ſartis tectis exigendis tollere & commutare, ne is redimeret cuia res eſſet.5.Verr.13.a.Ego calamitatem a Repub. meis priuatis incommodis libentiſſime redemiſſem.Ep.57. b Qui pecuaria de P.Cornelio L. Mummio cenſoribus redemiſſet.de Cl.175 b. Acquo animo parte aliqua ſuorum fructuum pacem ſibi ſempiternam redimat,atque otium.1.ad Q.frat.26. Acerbitatem a Repub. ſuis priuatis & domeſticis incōmodis redimere. Cæl.s. 15.13.a. Redimere amicos medicamento.5. Verr.128.a.captiuos ab hoſtibus.ad Her.16.b.fundum.At.178. b. hoſtias. 2.de Inu.193.a.periculum.5.Ver.40.pretio ſepelien di poteſtatem.7. Verr.93.a.Non enim præteritam culpam vide ri volo redemiſſe.10.fam.14.in ep Planc.Rn ſcinm ſuas non ſo cietatis lites redemiſſe.pro Q Roſc.51.b.Si pupillo opus redimitur, mihi præda de manibus eripitur.3.Verr.100.a. Atque hæc benignitas etiā Reip eſt vtilis, redimi à ſeruitute captos, locupletari tenuiores.2.Off.92. Damnatorum vitam à Prætore redimi.in V rr.a.38.b.Ego vitam omnium ciuium,&c. quinque hominum perditorum pœna redemi.pro Syl.163.b. Hæc vero,quæ vel vita redimi recte poſſent, pecunia æſtimare non queo in Att.548. b. Qui rex illo anno non aut emendum ſibi, quod non habebat, aut redimendum quod habebat, arbitraba tur.pro Seſt.18.b.Ne forte ab nocturno ſuo quæſtu animum ad vectigalia redimenda transferret.5.Verr.67. a

Redemptus.

Rem illam redemptam eſſe a iudicibus confitentur.Att. 12. b. Publica male redempta Qu nt.fr.296.b

Redemptio.

Vt primum e prouincia rediit, eſt redemptio huius iudicij facta grandi pecunia.2.Verr.11. a. Publicanos temeritate redemptionis pene eſſe euerſos.de Prouinc.Conſul.9.a

Redemptor.

Redemptor qui columnam illam de Cotta, & de Torquato conduxerat faciendam, non inertia aut inopia tardior fuit, ſed a dijs immortalibus ad iſtam rem reſeruatus eſt.2.de Diu. 36. Niſi ad ſacrificium quoddam redemptor hoſtias præbuiſſet.de In.74.b.Redemptori tuo dimidium pecuniæ curaui.2.ad Q.fr.13.Illam porticum redemptores ſtatim ſunt demoliti libentiſſimis omnibus.4. Att. 10.

Redintegro.

Interpretatio eſt, quæ non iterans idem redintegrat verbum, ſed commutat.ad Heren. 33.b Ne bellum nobis redintegrare poſſit Antonius ſibi coniunctio.11.famil. 15. in epiſt. D. Bruti. Ita per breuem comparationem, auditoris memoria, & de confirmatione, & de reprehenſione redintegrabitur.de Inueni.60.b. Vt rebouctur, non redintegretur oratio. ad Her.15.b

Redintegratio.

Vehementer auditorem commouet eiuſdem redintegratio verbi. ad Her.33.b

Reditio,Reditus. vide Redeo.

Rediuiuus.

Rediuiuus lapis.3.in Verr.104. Rediuiua ſibi habeto, quaſi quidquam rediuiui ex illo opere tolleretur, ac nō totum opus ex rediuiuis conſtitueretur.3. Verr. 105

Redoleo.

Definitio genere ipſo doctrinam redolet.de Or.118.b. Nihil igitur illa vicinitas redolet. pro Cæl.37.a. Et quod ita domus ipſa fumabat, vt multa eius ſermonis indicia redolerent, &c. pro Seſt.18.a.Mihi ex illius orationibus redolere ipſæ Athenæ videntur. de Cl. 191. b

Redolens.

Orationes redolentes antiquitatem.de Cl. Or.41.a. Is vomens fruſtis eſculentis vinum redolentibus, gremium ſuum, & totum tribunal impleuit.2.Phil.74.a

Reduco.

Craſſum Conſulem e Senatu domum reduxi.Quint. frat.2. 102.a. Qui exules reduxit. in Sal. 274. b. Satis cum longo interuallo ad ſuam villam reduximus.1. Acad.3.a. Curritur ad Prætorium, qui illum e conuiuio illo præclaro reduxerat paulo ante mulieres cum cantu atque ſymphonia.7.Verr.73.a Tu Gabinium vt regem reduceret, impuliſti. pro Rab. Poſth. 125.b. Cæſarem & Pompeium perfidia hominum diſtractos, rurſus in priſtinam concordiam reducas. Attic. 8. 168. 1.a Cui igitur expectem hominem aliquem, qui me cum illo in gratiam reducat? de Prouinc. Conſul. 10.a. pro Rab. Poſt b. 12. a. Ad ſalutem reducere aliquem medicina. poſt red. ad Quirites, 12. a. Reducere aliquem de vel ab exilio. in Anto. 157,& 162.b. Poſtquam. 210. b. Aliquem in ciuitatem admittere & reducere.in An. 219. b. Aliquos diſtractos rurſus in priſtinam concordiam reducere. Attic. 123. b. Et reducere in memoriam quibus rationibus vnamquanque partem confirmaris,1.de Inuent. 110. a. Et vox reducitur in quendam ſonum æqualem. ad Heren. 20. b. Pecuniæ magnæ diſtribuntur, exules reducuntur, Senatuſconſulta falſa referuntur. ad Caſſium, lib.11.1.5. a. Vt auditor, ſi memoriæ mandauerit ad id quod ipſe meminerit, reducatur. ad Heren. 15.b. Cura, vt ſeruus domum reducatur ad Quintium. Poſtquam. 200.bt & pro Quint. 11. b. Vincti ſoluuntur, exules reducuntur. 7. Verr. 10. a. Reduci domum. Att.11.b. Philoxenus reduci in carcerem maluit. Attic. 58.b. Reduci in patriam. Poſt.210. b Cum multitudine regem reduci periculoſum Reipub. videtur. Quint. frat. 307.b. Hunc Fabritius reducendum curauit ad Pyrrhum.3. Offic. 115.a

Reductus.

Senatus authoritas meeum ſimul reducta videtur.epi ſt.2, & 3.pro Dom. 216.b. Hæc igitur quum ego tot nominibus a Stoicis appellata, partim nouis & commentitijs, vt iſta, producta, & reducta: &c.5.de Fin. 155.a. Ab illo patriæ proditores de exilio reductos,&c. ad Atticum, lib. 9. 187. 3.a. Poſſum excitare multos reductos teſtes liberalitatis tuæ. pro Rab. Poſth. 19. a. Reges ab aliquo in gratiam reductos eſſe. pro Cluent. 81.a

Reductio.

Quoniam Senatuſconſultum nullum extat, quo reductio regis Alexandrini tibi adempta ſit.ad Lent.1.7.12. a

Redux.

Quid me reducem eſſe voluiſtis? an vt ſpectante me expellerentur hi, per quos eſſem reſtitutus? pro Mil,78.a

Redundo.

Ex meo tenui vectigali aliquid etiā redundat.in Part.125.b Aqua conglobatur vndique æqualiter, neque redundat vſquā, neque effunditur.2.de Nat.d. 88. Hoc bonum mihi nunc denique redit.Q.fr.328. b. Capua ſplendidiſſimorum hominum multitudine redundat.in Pi.14.Tuus dens non digito vno redundat, ſed capite & cæteris membris.1.de Nat.d.137.a.Erum punt ſæpe vitia noſtra in alios,quorum tamen ad vos redundat infamia.de Amica 20.b.Et redundat oratio.de Fin. 5. 12. Cum pituita redundat,aut bilis in corpore.Tuſc.4. 34. a. Non igitur reus ex ea cauſa,quæ indicata eſt, redundat Poſthumius. pro Rab.Poſth.7.Vrbes redundant militibus.ad Her. 40. b. Tellis eſt Africa, quæ magnis oppreſſa hoſtium copijs, eorum ipſorū ſanguine redundauit.pro L.Man.a t.a. Crux ciuis Rom.ſanguine redundauit.in Verr. 205.b. Tota illa defenſio redundauit hilaritate quadam & ioco.de Or.129.b. An quod forum Syracuſanum nauarchorum ſanguine redundauit? 5. Verr. 161. a. Omnis hic locus acernis corporum & ciuium ſanguine redundauit.in Cat.116.b.Neque in Antonio deſuit hic ornatus orationis, neque in Craſſo redundauit.3.de Or. 10.a. Fluctus quā a cōmuni peſte depulſi in nos metipſos redundarunt.de Or. 85. b.Hinc

b.Hinc illę extraordinariæ pecuniç,&c.redũdarunt.3.Ver.70.a Si ex hoc tanto in omnea beneficio, nullum in me periculum redundabit pro Syll.172. b, Cum tu omnibus ornamentis redundares.ep.41.b,Plerique autem hoc perficiunt,vt tantũ maioribus eorum debitum eſſe videatur, vnde etiam quod poſteris ſolueretur,redundaret.2.de L.Agr.18.a, Vt tota domus ſanguine redundaret.de Diu.1.44.Certe verendum mihi non erat nequid,hoc parricida ciuium interfecto,inuidiæ mihi in poſteritatem redundaret.in Cat.21.a,Sed proſpexiſtis ne qua in nos popularis aliquando inuidia redundaret.pro Dom.ſuæ,227. b, Acerbiſſimo luctu redundaret iſta victoria .pro Lig. 139. b, Quod redundaret de noſtro frumentario quæſtu.5. Verr.13 t. a, Vt aliqui ſermones inuidorum etiam ad aures noſtras permanarent,& in iudicio ipſo redundarent. pro Corn.Bal. 66.,b, Numeros aures ipſæ metiuntur,ne aut compleas verbis, quod propoſueris,aut redundes.in Part.11.a,Serui,ad quos aliquã tum etiam ex quotidianis ſumptibus ac luxuria redundet.,pro Cæl.40.b,Erumpunt ſępe vitia amicorum tum in,ipſos amicos, tum in alienos,quorum tamen ad amicos redundet infamia.de Amic.65.Nulla res neque prætermittatur, neq; redundet, &c. in Or.63.a,Ex rerum cognitione efflorescat & redundet oportet oratio.de Orat.86.b, Si lacus Albanus redundaſſet, iſq; in mare fluxiſſet,Romam perituram.2.de Diu.104.a, Quibus quod tum aut remiſſum, aut relictum ſit,id fuiſſe tantum, quantũ ex eo,quo iſtius auaritia contenta fuit,redundarit.5.Verrin.85.a, Sed quid tandem fiet,ſi hæc elapſa de manibus noſtris,,in eũ annum,qui conſequitur,redundarint?pro Mur.77.a, In verborum dimitionibus neque abeſſe quidquam debet, neque redundare.de Or.t16.b, Quod laudem adoleſcentis propinqui etiã exiſtimo ad meum aliquem fructum redũdare.pro Lig.5.a. Id eſt, referri & pertinere. Nationes,quæ numero hominum & multitudine poterant in prouincias noſtras redundare, ab eodem partim receſſæ ſunt,partim repreſſæ.de Prouin.Conſul.24. Omnibus vel ornamentis vel, præſidiis redundare.ad Appium,lib. 3. 10.15. a.

Redundans.

Quorum hodie copia redundans volitat ędibus.pro Seſt.13 b,Reprimere lacum redundantem.de Diu.122.b, Aſiatici parum preſſi & nimis redundantes.de Cl.Or.169.b, Is redundantes nos & ſuperfluentes iuuenili quadam dicendi impunitate & licentia repreſſit. de Cl. Or.175.a, Inter locorum naturas quantum interſit videmus, alios eſſe ſalubres, &c. & quaſi redundantes: &c.de Fato, 11.a.

Redundantia.

Ipſa enim illa pro Roſ.iuuenilis redundantia, multa habet attenuata,quædam etiam paulo hilariora.in Orat.58.a,Verba eſſet ucſcentia & paulo redundantiæ.de Or.116.b.

Reduuia.

Intelligo me ante tempus Iudices hæc ſerutari,& propemodum errare,qui,quum capiti Sexti Roſcii mederi debeam, reduuiam curem.pro Roſc.Am.76.

Refello.

Dictitat ſe a me apud Cęſarem oppugnari:quod refellit Cęſar ipſe.Att.11.216.2.a, Sed tu me γεωμετρικῶς refelleras. 12. Att.7. Studioſiſſime refellere aliquem. Tuſc.5.61. Vt id quod intenderemus,confirmare,& id quod contra diceretur,refellere poſſemus.de Or.92.b,Mendacium alicuius refellere & coarguere.pro Lig.9.a, Socrates autem de ſe ipſe detrahens, in diſputatione plus tribuebat eis quos volebat refellere. 4. Academic.31.a, Ea Menedemus exemplis magis, quam argumentis conabatur refellere.de Orator.92.b, Et refellere ſine pertinacia,& refelli ſine iracundia parati ſumus. Tuſcul.2.5.Oratio refellitur moribus.de Finib.61.b, Chaldæorum prædicta quotidie re & euentis refelluntur.de Diu.2.77, Ita enim viuũt quidam,vt eorum vita refellatur oratio.2.de Fin.130.a,Noſq; ipſos redargui refellique patiamur.Tuſc.176.b, Nam aut oratio teſtium refelli ſolet,aut vita lædi. pro Fl.17.a, Num ergo opus eſt ad hæc refellenda Carneade?de Diu.119.b.

Refellens.

Vt audias me quæ a te dicta ſunt refellentem.4.de Fin.128.a Nullius memoria iam refellente.Or.109.b,Etiamſi poſſis nullo refellente obtinere. Offi.3. 103.

Refercio.

Plures aures referſit iſtis ſermonibus. pro Rab.Poſth.25. a, Sed tu hoc nobis da Scæuola & pfice,vt Craſſus hæc,quæ coarctauit,& peranguſte referſit in oratione ſua, dilatet nobis atq; explicet. 1.de Or.79.a,Heraclides puerilibus fabulis referſit libros.de Nat.d. 1.26. Quod eis rebus vrbem Italiamque referſerunt,pro Cornelio Balbo,a, Eadem enim dicuntur a multis ex quo libris omnia referſerunt.5.Tuſc.9.a, Poetæ hominum vitam ſuperſtitione omni referſerunt.2.de Nat.d.46. Meminiſtis tum Iudices,corporibus ciuium Tiberim compleri, cloacas refercirt,&c.pro Seſt.65.a,

Refertus.

Primus annus erat prouinciæ: non vt in Sthenio, iam refertus pecunia.6.Verr.36.a, Xerxes refertus omnibus præmiis donisque fortunæ. Tuſ.5.16.Aſia iſta referta,& eadem delicata.p Mur.128.Semper enim boni,aſſiduique domini referta cella vinaria,olearia,& penaria eſt, villaque tota locuples eſt: &c. de Sen.52.a, Locuples & referta domus. 1.de Orat.78.a, Domus erat meretricio conuentu, ſed Prætoria turba referta. 3. Verr. 97.a,Doctiſſimis hominibus domus referta eſt.Or.210.b, Referta Gallia negotiatorum eſt,plena ciuium Romanorum.pro Font.1.a, Referta Græcia ſceleratiſſimorum hominum ac nefariorum.pro Planc.79.a, Inſula referta diuitiis.pro Pomp.14.b, Referta quondam Italia Pythagoreorum fuit. de Orat.12a. b, Referta piratarum præda nauis.7.Verr.51.a, Prouincia locuples ac referta.5.Verr.39.a,Vita vndique bonis referta. Tuſcu. 246.b,Palatium erat ciuitate omni, Italia cuncta refertum.in Piſ.81.b,Cui rei refertæ tot tantiſque gaudiis,fortuna ipſa cedat neceſſe eſt.Tuſc.5.53.Etſi propediem video bonorum,id eſt lautorum & locupletum vrbem refertam fore. Atti.8.145 4 a, Diſciplinæ formulam quandam componere,& eam quidẽ plenam ac refertam.1.Acad.25.a,Parthi Euphratem tranſierũt, duce Pacoro, Orodis Parthorum regis filio, cunctis referto copiis.Att.5.33. Quis nauigauit, qui non ſe, aut mortis periculo committeret,cum aut hyeme, aut referto prædonum mari nauigaretur?pro Lege Manil.21.a.pro Rab.Poſth.12.a, Cęſaris litteræ refertæ omni officio,diligentia, ſuauitate.2. ad Q.fra.32. Ornamentis fanorum domus plena,villæ refertæ. in Ver.229. b,Domicilia regis omnibus rebus ornata atque referta.p Pompeio,8.b,Confer ſudantes,ructantes,refertos epulis,tanquam opimos boues.Tuſc.5.71.Tum refertius erit ærarium pop. Romani,quam vnquam fuit.5.Verr.176.a, Quare quoniam eiuſmodi theatrum totius Aſiæ virtutibus eſt datum, celebritate refertiſſimum, magnitudine ampliſſimum, iudicio eruditiſſimum, natura autem ita reſonans,vt,&c.ad Q.fr.1.1.62.a.

Refero.

Quid vos?quantum inquam deberis?reſpondent, cc. refero ad Scaptium. Att. 83.b,Nec id ad voluptatẽ refero, ſed ad cõmunitatem vitæ atque victus.ad Papirium,lib.9.24.9 a, Ad vos nunc refero,quem ſequar. Acad.q.edit.1. lib.2. 122. Quorum precibus munus hoc meritum huic, &, vt a principio dixi, inſtam & debitam gratiam refero pro Corn.Balbo, 67.b, de Or. 144.b,Refero illuc.14.Att.17,Id eſt,illuc pertinent quæ dico. Sic ego nunc tibi refero.Acad.q.edit.1.lib.2.134. Ego enim tibi refero, ſi non ſum ex eo loco deiectus; quo prohibitus ſum accedere:at ex eo ſum deiectus,quo acceſſi,vnde fugi.pro Cęc. 61.a,Pręclaram vero pop. Romano refers gratiam, qui, &c. in Cat.20,a.de Cl.Or.184.b, In deos cęlum & terram refert Heraclides.1.de Nat.d.50.a, Ille in tabellas refert, obſignat ſignis amicorum prouidens homo.7.Verr.80.a,Cęſar adhuc mihi iniuriam facit: de meis ſupplicationibus & rebus geſtis Dalmaticis adhuc non refert. Vatinius ad Cic.5.1.7.a, Qui ſi ex illa iactatione,curſuque populari, bene geſta Repub. referunt aſpectum in curiam,&c.de Prouin.Conſ.31.a, Itaque me referunt pedes in Tuſc.Att.15. 33. Ab iis qui pecudum ritu ad voluptatem omnia referunt,longe diſſentimus.de Ami.30.a; Cum operi publico referunt, & in ędem ſacram faciendam perſcribunt. pro Flac.155.b,Hęc ego admirans, referebam tamen oculos ad terram identidem.in Somn.Scip. 20.a, Ad oculos omnia referebant.Tuſc.1.31. Quum autem ad te C.Aquili oculos animumque retuli,quo,&c.pro Quint.27.a,Ego meum ſtudium in Rempub.iam illo tempore oſtendi : cum longo interuallo veterem conſuetudinem retuli,&c.3.Verr.10.a, Illa quę in commentarium meum retuli.de Or.102.b,Retuli me Brute, te hortante maxime,ad ea ſtudia, quę retenta animo, remiſſa temporibus, longo interuallo intermiſſa renocaui.1.Tuſc.1.a.ep.9,& 16.b, Rem omnem ad Patres Conſcriptos retuli.1. In Cat. 34.a, Sed ne ipſe quidem te conſuluiſti, ſed ne ipſe quidem ad te retuliſti,pro Quint.30.a,Pluſibus de rebus vno ſortitu retuliſti.pro Dom. 223. b,Qui,cum ei pręſcriptum eſſet, ne quid ſine Seſtii noſtri ſententia ageret, neque ad vllum, neque ad quemquam noſtrum retulit.Att.253.b,C.Caſſius de ſigno concordię dedicando ad Senatum retulit.pro Dom.240.b. de Nat.d.2.8.Ideo

Claudius

Claudius retulit, vt erres poſſet auferre. in Verr. 201.b, P. Lentulus de ſolenni religione retulit. Poſtquam. 200.b, Vt eos retulit Tib. Gracchus. de Nat. d. 2. 8. Hoc eſt, cum conſules recenſuit. At illa retulit, quæ ñuiſque, quidnam mihi videretur. Brut. a, Hic ſummi & clariſſimi viri filius in domum multiplicatam non repulſam ſolum retulit, ſed ignominiam etiam & calamitatem. 1. Offi. 193.a, Retulit me ventus ad vel in Italiam. Cornificio, lib. 12. 25. 9.a, Auſter aduerſus maximo flatu me ad tribules tuos retulit. ep. 198.b, Quam orationẽ M. Cato in Originibus ſuis retulit. de Claris Or. 172.b, Quem Cæſar meo beneficio in Nouocomenſes retulit. ad Acilium, lib. 13. 36. 1.a, Is pateram retulit. 1. de Diu. 96.a, Niſi forte ſiquid memoriæ cauſa retulit in libellum, id numerabitur in actis. 1. Phil. 14.a, Virtutem nemo vnquam deo acceptam retulit. de Nat. d. 77.b, Itaque ſine vlla ignominia ſuis humeris pecunias populis retulerunt. Att. 6. 113. 8.a, Cum retulerunt ſe ad idem caput octo ambitus de Vniu. 41. Pro re certa ſpem falſam domum retulerunt. pro S. Roſcio Am. 65.a, Iam enim referam me ad ordinem. 4. Acad. 121.a, Reliquis autem de rebus conſtituendis, maturandis, agendis, iam ad Senatum referemus, quem vocari videtis. 2 in Cat. 45.a, Referes illi plurimam ſalutem. 16. Attic. 10. Age nunc, refer animum ſis ad veritatem, & conſidera. pro Roſ. Am. 27.a, Ciues referte opem & reſtinguite. 1. de Diu. 118.a, Referunto priuati acta ad Cenſores. 3. de Leg. 11. Forſitan cum locu pleriore referam. ep. 113.b, Ex eo euenit, vt & Tarquinius augure Attio Nauio vteretur, & populus de ſuis rebus ad eum referret. lib. 1. de Diu 61.a, Ne referrent ad me, agerent quod ꝓbaſſent. 3. fam. 50. Miſit qui rumores Africanos exciperent, & celeriter ad ſe referrent. pro Deiot. 148.b, Vt referrent ad te. 7. Att. 55. Id eſt, tuum conſilium ſequerentur. Ac velim te in tuũ veterem gregem retuliſſes. Att. 6. 111. 19.a, Quæſiuit qua de re ad Craſſum retuliſſet. ad Brut. 288.b, Statim vt ſi qui a te mihi epiſtolam referat. Att. 4. 80. 3.a, Si referat ad capiti quæſtiones. 2. de Leg. 48. Referat ſe in Etruriam rurſus, aut Apennino ſe teneat. 11. famil. 17. in ep. D. Brut. Vt ſimul ac poſita ſit cauſa, habeant quo ſe referant. de Or. 119.b, Camillam pecuniam nominatim Flacco datam referrem. pro Fla. 155.b, An vero nuper clariſſimi ciues nomen editi iudicis non tulerunt, quũ ex cxxv. iudicibus principibus Equeſtris ordinis, quinque & lxx. reus reiiceret, 2. referret? pro Planc. 33.a, Quum in eo veſtra mihi dignitas fructum diligentiæ referret, id ſum aſſecutus, vt vna hora, qua cœpi dicere, reo audaci, pecunioſo, profuſo, perdito, ſpẽ iudicii corrumpendi præciderem. 1. Verr. 13.a, Id eſt, reciperẽ a veſtra dignitate fructum ob diligentiam meam. Quum vicini omnes ad eum de rebus ſuis referrent, erat in magno nomine, & gloria. 1. de Diu. 31. Cum L. Flaccus veterem Valeriæ gentis in liberanda patria laudem prope quingenteſimo anno Reip. retuliſſet. ꝓ Fla. 1. a, Ne quis corona donaretur in Magiſtratu, priuſquã rationes retuliſſet. de Op. gen. Or. 244 b, Vt ſciat hic noſter Ieruſolymitarius traductor ad plebẽ, quam bonã meis putiſſimis orationibus gratiam retulerit, quarum expecto diuinam παλινῳδίαν Att. 2. 29. 2.a, Eandem etiam totius cæli deſcriptionem longis interuallis retulerint. in Som. Scip. 55. Tibi meo familiari, & contubernali prius etiam editum fuerunt iudicium ſcribæ mei, ſi voluiſſes, quam in codicem retulerint? pro Syll. 31.a, Referre ad aliquem de aliqua re. de Or. 105.b, & deferre aliquid ad interpretem. de Diu. 138. b, & deferre ad Senatum. pro Dom. 239.b. An tum eratis Conſules, quum quacunque de re verbum facere cœperatis, aut referre ad Senatum, cunctus ordo reclamabat? in Piſ. 22.a, Et quare octo Trib. plebis ad Senatum de me referre non dubitarint. Att. 3. 65. 6.a, Quæ quoniam anguſtiora parietes faciunt, &c. tuum eſt Cæſar, qui pro multis ſæpe dixiſti, quid nunc mihi animi ſit, ad te ipſum referre. pro Deiot. 3.a, Abſentem aliquem referre in reos. 7. Verr. 85.a, ali quem in deorum nomero. de Nat. d. 1. 55. Tamen rerum natura cogit te neceſſario referre animum aliquando ad Dolabellam perſequendũ, &c. 11. Phil. 306. Referre nunc animum ad hominũ figuram. de Or. 159.b, animum & oculos ad aliquem. ꝓ Sex. Roſ. Am. 27.a, omnem ſuum conatum ad honeſtatem ſeu voluptatẽ. de Fin. 2. 48. cum aliquo. Att. 38.b, epiſtolas in volumina. ep. 263.b, Nimirum enim inops ille ſi bonus eſt vir, etiam ſi referre gratiam non poteſt, habere certe poteſt. 2. Offi. 101.a, Referre in ciues. 13. fam. 60. in codicillos. 8. Phil. 553. Quod ipſe in Tuſculano me referre in commentarium mea manu voluit. Att. 7. 123. 10.a, Optimum quenque in ſelectos iudices referre. pro Clu. 96. in libellum. 1. Phil. 14. Etiam P. Africanum referre in eundem numerum ſolent. 4. Acad. 17.a, Referre in orationem numerum. de Cl. Or. 71.a, in tabulas quodcunque commodum eſt, & inferre rationes falſas. pro Flac. 15.a. pro Corn. Balb. 8. Is excipitur vnus, ne manubias referre debeat. 2. de L. Agr. 64.a, nomina in codicem accepti & expenſi. pro Quint. Rabir. 45.b, Omnia ad ſuum arbitrium referre, ſuis ſtare iudiciis. Tuſc. 5. 60. Referre omnia ad ſuum commodum. de Finib. 5. 49. omnia ad corpus. Tuſc. 3. 44. R. omnia ad voluptatem corporis doloremque. de Or. 104.b, omnia ad vtilitatem ſuam. Tuſc. 3. 44. omnia ad vtilitatem ſuam & omnia facere cauſa ſua. de Or. 557.b, Vt ſibi eos quos in auſpicio eſſe iuſſerit, eçlique partes ſibi definitas eſſe traditas, & quibus ſæpe referre opem poſſe. 3. de Leg. 63.a. Poſteaquam reus factus eſt, primo negabat opus in acceptum referre poſſe. 3. Verrin. 106. Id eſt, ſcribere opus eſſe præbitum & prolatum, quod Prętoris munus erat in ſartis tectis. Referre opus aliquod in apertum. Parad. 6. paria paribus, aduerſa contrariis. Or. 101. pecuniam. 5. Verr. 98. Cornu ſiniſterius, quod erat infirmius, vbi Martię legionis duę cohortes erant, & cohors Prętoria pedem referre cœperunt, quod ab equitatu circuibantur, quo vel plurimum valet Antonius. Galba ad Ciceronem, lib. 10. 30. 10.a, Referre prętogatiuã. de Diu. 2. 59. Vt hoc pacto rationem referre liceret, eo Syllanus repente factus eſt. 3. Verr. 26.a, Referre rationes in vel ad ęrarium. in Verrem, 96.b. Piſ. 48. Referre rem iudicatam. pro D. ſua, 65. Acceptam referre ſalutem ſuam beneuolentię alicuius. Attic. 11. 209. 3.a, Se ad philoſophiam referre. 1. Offic. 5. a, ſe aliquo & aliqua. 8. Att 60. ſe cito. 7. fam. 22. Romani iterum ſe. pro Flac. 39.a, Senatuſconſulta. 5. Phil. 171. ſententiã. Poſt red. ad Quir. 19. Sonum eundem in cadendo. in Or. 21.a, voces flebiles. Tuſc. q. 2. 29. Te id, quod tum exploſum eſt, nunc retuliſſe miror. pro Clu. 35.b, Deiotarus etiam mihi narrauit ſe ad eum legatos miſiſſe de re Biutileos ſibi reſponſum retuliſſe, illum non habere. Att 6. 115. 9.a, Introductus Vectius, primo negabat ſe vnquam cum Curione retuliſſe ep. 113.b, Quid autem a nobis refertur? pro Quint. 24.a, In hiſtoria pleraque ad veritatem in poemate ad delectationem referuntur. de Leg. 156.b, Omnes curę matris ad te referuntur, & in te conſumuntur ad Brut. 18. 1.a, Certorum hominum, quos iam debes ſuſpicari, ſermones referebantur ad me. ep. 11.b, Quę cura non cum illis communicabitur, ſed ad te ipſum proprie referetur. ep. 72.b, Vt hic potius viuus in reos, quam occiſus in proſcriptos referretur. pro Roſc. Am. 16.a, Nempe fines conſtituendi ſunt, ad quos & bonorũ & malorum ſumma referatur. 4. Acad. 233.a, Cum ſine fato ratio omnium rerum ad fortunam naturamque referatur. de Fat. 148 b, Omniaque ad eorum voluntatem dicta factaque noſtra referantur. in Ant. 228.b, Introduci enim virtus nullo modo poteſt niſi omnia quę leget, quęque reiiciet, vnam referantur ad ſummam. de Fin. 4. 33. Id eſt, conferantur in vnum. Theatrum Aſię ita reſonans, vt vſque Romam ſignificationes, voceſque referãtur. Q. fr. 1. 1. 63.a, Si tuis placuiſſet de his literis referri. ad Brut. 91.b, Atq; hęc omnia ad memoriã vetuſtatis, non ad cõtumeliã ciuitatis referre volo. 7. Verr. 67.a, Referri enim decet ad ea, q̃ propoſui in principio, fundamenta iuſtitię. Offi. 7.b, Ad ſapientes hęc, nõ ad diuinos referri ſolent. de Diu. 110.b, Leges ad facilitatem ęquitatemq; referri. in Ant. 223.b, Epiſtolã ad me referri volo. Att. 155.b. Referri ad vtilitatẽ Reip. Offi. 1. 155. Nã turpitudinẽ ſummã eſſe arbitrantur referre in literas publicas, pretio adductã ciuitatẽ. 6. Ver. 118.a, Referri in reos vel ꝓſcriptos. pro Roſ. Am. 16. Hoc inſtitutũ referri ac renouari moleſte ferunt. in Ver. 65.b, Referri rationes, eſt melius, cauſamque exponi Cenſ. 3. de Leg. 40. Non vt rediret ex Macedonia nobilis Imperator, ſed vt mortuus infamis referri videretur. in Piſ. 91.b, Vocẽ ex Aſia vſq; Romã referri. Q. fr. 198.b, Mihi in ſententia ſimpliciter referẽda fides nõ deerit. Poſtquã. 203.b, Vulgaris liberalitas referẽda eſt ad illũ finem, nihilominus vt ipſi luceat. Off. 11.b, Quo quidq; referendũ & quo intuendũ. de Ora. 96.b, Senatus referendũ cenſuit, quos ad colerer. de Nat. d. 2. 8. De rebus obſcuris & incertis ad Apollinẽ cẽſeo referendũ. 1. de Diu. 199.a, Eã mihi curares referẽdã. Att. 22.b, Quid vltimũ, quo ſint omnia bene viuẽdi, recteq; faciẽdi cõſilia referẽda? 1. de Fin. 19 a, Si ad vnum omnia referenda ſunt, digniſſimũ eſſe Pompeiũ. a.

Referens.

Sed omnia callide referentẽ ad vtilitatẽ. de Fin. 2. 45. Hoc tẽ ſine nullo referente, omnia aduerſariorũ dicta meminerat, de Cl. Or. 193.b, Qui Cn. Põ. viro fortiſſimo & clariſſimo de Trib. poteſtate referente, quũ eſſet ſententiã rogatus, &c. 2. Ver. 28.a.

Refert, impersonale.

Et ipſi animi, magni refert quali in corpore locati ſint. Tuſc. 1. 125.a, Magni refert quid hic vult. Att. 14. 299.a, Mihi quidem ętas acta ferme eſt: tua iſtuc refert maxime. ad Brut. 2. 5. a, At quibus ſeruis? refert. n. magnopere id ipſum. ꝓ Cęl. 45.a, Neq; enim

enim refert videre quid dicendũ ſit, niſi, &c. de Cl.Orat.174.b, Nihil mea refert verum tu, &c in Piſ.30.a, Parui refert abs te ipſo ini dici æqualiter & diligenter, niſi, &c. ad Q.fr.1.1.29.a, Parui refert ita fieri, niſi, &c. Q.fr.293.b, Quæ ſi ſignificant voluntatem eſſe abditã, parui refert patere oſtium. de Petit. Cõſ. a11.b, Illud primum parui refert, vos publicanis amiſſa vectigalia poſtea victoria recuperare. pro L.Man.11.a, Sed quanti id refert? ſi tamen accidit. ep.65.b, Aues paſcantur necne, quid refert? de Diu. Quid autem noſtra refert, victum eſſe Antoniũ? ſi, &c. Att.288.b, Quid refert, verum voluerim fieri, an gaudeã factum? in Ant.166.b, Sed refert quomodo adhibeatur. 3. Tuſc. 134.a, Tantum refert quam magna dicam. 5. de Fin.155.a, Tua illuc refert maxime. Att.278.b, Sperare tamen videor Cæſari Collegæ noſtro fore curæ, & eſſe, vt habeamus aliquam Remp. cuius conſiliis magni referebat te intereſſe. P. Seruil. lib.13.69. 4.a, Nõ adſcripſi id qđ tua nihil referebat. Ruf. li.5.20.18.a Caute præſcribas, ne aut velificatus alicui dicaris; aut aliquid, quod referret ſcire, reticuiſſe. Cæl. Cic.8.10.8.a, Quaſi vero referat, quod fieri poteſt, quã id ſæpe fiat. de Diu.121.b, Facit puero referre ex qua affectiõe cæli primũ ſpiritũ duxerit. 2. de Di.148.a

Relatus.

Sed duros, & quaſi corneolos habent introitus, multiſq; cũ flexibus, quod his naturis relatus amplificatur ſonus. 2. de Nat. d.217.a, De auribus. Maiorum conſuetudo longo interuallo repetita atque relata. 1. Verr.37.a, Cum ſcirem ita iudicium in tabulas publicas relatum. pro Syll.175.b, Quid relatum, quid ceſſidum miſit. in Piſ.62.& cõ. Rul.78.b, Abſentem credo in reos relatum, rem indicta cauſa iudicatam. 2. Phil.70.a. Non enim me ſperaſti mutuam tibi gratiam relaturum, vt viciſſim tuos compellarem. in Salluſt.a.

Relatio.

Et relatio, & digreſſio, & circunſcriptio. 3. de Or.115. Relatio criminis eſt, quum ideo iure factum dicitur, quod alius ante iniuria laceſſierit. 1. de Inu.23. Et quis audiuit non modo actionem aliquam aut relationem, ſed vocem omnino aut querelam tuam? in Piſ.85.b.

Relator.

Incipiam ſperare, etiam conſilio Senatus authore te, illo relatore, Pompeiũ & Cæſarem coniungi poſſe. Att. 8.168.3.a.

Referueo.

Nam & contentio ulinia vocis reciderat, & quaſi referuerat oratio. de Cl.Or.175.a. Hoc eſt refriaerat.

Referuens.

Non ne vt ignis in aquam coniectus continuo reſtinguitur & refrigeratur: ſic referuens falſum crimen in puriſſimam & caſtiſſimam vitam collatum ſtatim concidit & extinguitur? pro Roſc.Com.9.

Referueſco.

Ex his Mercuriũ ex patera quã dextera manu teneret, ſanguinẽ viſum eſſe fundere: q quũ terrã attigiſſet, referueſcere videretur, ſic vt tota domus ſanguine redundaret. 1. de Diuin. 84.a.

Reficio.

Sed me recreat & reficit C. Pompeii ſapientiſſimi viri conſilium. pro Mil.1.a, Cõſpectus cõſeſſuſq; veſter reficit & recreat mentẽ meã. pro Plan.259.b, Ego ex magnis caloribus, &c. in Arpinati ſumma cũ amœnitate fluminis me refeci ludorũ diebus 3. ad Q.fr.1. Quinetiã memoria noſtra templũ Iunonis Soſpitæ, L. Iulius, qui cũ P. Rutilio Conſul fuit, de Senatus ſententia refecit, &c. 1. de Diu.8.a, Demoſthenes muros refecit ſua pecunia. de Opt.gen.Or.244.b, Ergo hic cogito commorari, quoad me reficiam: nã & vires & corpus amiſi. 7. fam. 47. Ad ea autem quæ dicturus ſum, reficite vos quæſo Iudices per deos immortales. 6. Verrin. 94.a, Nihil eſt iam vnde nos reficiamus, aut vbi lapſi perſiſtamus. pro Mur.144.b, Reficere ædem ſacram. pro Flac.155.b, Aedes quæ vitium fecerunt. in Top.8.a, mercedem. 5. Verrin. 99. Colligere & reficere naufragium. pro Seſt.6.b, ſalutem communem. pro Seſt. 11. ſeipſum. Orat. 206.b, Neque hoc liberis noſtris interdicendum eſt, ne reficere neceſſariis ſuis ſuam tribum poſſint. pro Planc. 34. Reficere vulnus. Attic.189.b, Vultum Att. 12. 241.3.a, Hic homo ſuppeditat nobis, vbi & animus ex hoc forenſi ſtrepitu reficiatur, & aures conuicio defeſſæ conquieſcant. pro Arch.157 b, Locatur opus quod ex mea pecunia reficiatur, ego me refecturum eſſe dico. 3. Verrin.100.a, Hoc propoſito nunquam eris diues, ante quam tibi ex tuis poſſeſſionibus tantum reficiatur, vt eo tueri ſex legiones, & magna equitum ac peditum auxilia poſſis. in Parad.57.a, Tantum cibi & potionis adhibendum eſt, vt reficiantur vires, non opprimantur. de Senect. 84. b, Tironis reficiendi ſpeacll in Man. Curio. Att. 303.b, Ad omniaque uitor, non ad animum, ſed ad vultum ipſum, ſi queam, reficiendum. 15. Att. 16. Lex C. Papirii de Trib.pleb.reficiendis. de Amic.113.b.

Refectus.

Sed tamen idem σύνταγμα miſi ad te retractiua, & quidẽ ἀρχέτυπον ipſum crebris locis inculcatum & refectum. Att. 16. 333.2.a, Primo dominus ignarus incommodi ſui gaudeat, villicoque delectetur, quod tanto ſibi plus mercedis ex fundo refectum ſit. 5. Verr.99.a.

Refigo.

Acta Antonii reſcidiſtis, leges refixiſtis per vim. 13. Philip. 345.a, Num figantur rurſus hæ tabulæ, quas vos decretis veſtris refixiſtis. 12. Phil.327. Cuius æra refigere debebamus, eius etiam chirographa defendimus. Caſſio, lib.12.1.7.a.

Reflecto.

Nonnunquam animum incitatum ad vlciſcendam orationem tuam reuoco ipſe & reflecto. pro Syll.34. Cauſas, quibus mentes aut incitantur, aut reflectuntur, penitus perſpicere. 1. de Or.28.a.

Reflexus.

Obſtipum caput, & tereti ceruice reflexum. de Nat.d.47.b.

Reflo.

Nam & quum proſpero flatu eius vtimur, ad exitus peruehimur optatos; & quum reflauit, affligimur. 2. Off.26. de fortuna. Rhodum volo, puerorum cauſa, inde quamprimum Athenas: etſi Eteſiæ valde reflant. 6. Att.45.

Reflans.

Si enim reflantibus ventis reiiciemur, tamen eodem paulo tardius referamur neceſſe eſt 1. Tuſc.194.a.

Reflatus.

Hic rumor eſt, T. Marcum periiſſe naufragio, Aſinium delatum viuum in manus militum, 1. naues delatas Vticam reflatu hoc, Pompeium non comparere, nec in Balearibus omnino fuiſſe, vt Paciecus affirmat. 12. Att.2.

Reformido.

Sed pacis nomine bellum inuolutum reformido. in Ant.311 b, Huius amicitiæ crimen non reformido. pro Cæl.10.a, Iſtum locum fugis & reformidas. pro Cæc.61.a, Refugit animus, eaque reformidat dicere, quæ. &c. in Ant.259.b, Tamen homines maritimos non plane reformidat. in Verr.249.b, Qui imbecillius horreot dolorem, & reformidant. Tuſcul.245.b, Caſſiani Iudices, quorum etiam nunc ii, quibus cauſa dicenda eſt, nomen reformidant. pro Sext. Roſc. 32. b, Sed ita tracta ſunt quædam, vt ea fugiat & reformidet oratio. pro Lig.138. & Tuſc.172.b, Reformidare caſus aduerſos. ad Her.29. b, Reformidare iudicium aliquorum. lib. 1. de Finib. 6. Tum illos exiſtimabo non deſperatione, reformidauiſſe genus hoc, ſed iudicio refugiſſe. in Orat.139.a, Vetus exemplar habet, Formidauiſſe.

Reformidans.

Quippe qui ne reprehenſionem quidem vulgi inanem reformidans, in ipſa curia ſoleret legere ſæpe. 3. de Finibus, 18.a. De Catone.

Reformidatio.

In ſuaſione autem aut ſpem, aut reformidationem deliberantis. in Part.7.a.

Refractariolus, vide Refringo.

Refræno.

Brutus Antonium inuadentem in Aſiam a progreſſu arcuit, a reditu refrænauit. 11. Phil.290. Refrenet prius libidinem, iracundiam teneat, coerceat auaritiam? Parad.41. Iuuentus hic moribus ita prolapſa eſt, vt omnium opibus refrænanda atque coercenda ſit. de Diu. 2.3. O libidinem refrenandam! de Lege Agr.59.a, Etenim ſemper magno ingenio adoleſcentes refrænandi potius a gloria, quam incitandi fuerunt. pro Cæl.60.a.

Refragor.

Etſi quis poteſt refragari non modo non petenti, verumetiam recuſanti? 11 Phil.204.a, Sed de hoc quidem hactenus, ne refragari homini amiciſſimo videar. in Ant.235.b, Sed tota illa lex accuſationem tuam, ſi haberes nocentem reum, fortaſſe armaſſet: petitioni vero refragata eſt. pro Mur.44.a.

Refrico.

Appij vulnera non refrico, ſed apparent, nec occuli poſſunt. Att.5.103.3.a, Crebro refricat lippitudo, non illa quidem perodioſa,

odioſa,ſed tamen quæ impediat ſcriptionẽ meã.lib.10. Att.53. Cum illam pulcherrimi facti memoriam refricat.in Ant.187. b, Nec hæc quæ refricant,hic me magis angunt.Att.12.60. Eorum dolorem qui lugebant ſuos, oratione refricabam.de Ora. 127.b, Si tuis ſceleribus Reipub. præterita facta refricabis. in Piſ.97.b, Sin autem omnia,quæ ſentio,perſcripſerim,ne refricẽ meis literis deſiderium ac dolorem tuum.5.fam.49. Cum illud vulnus dicendo refricuiſſet.pro Flac.157.b.12.Att.19. Neque apud vos ante feci mentionem,ne aut refricare obductã iã Reipub.cicatricem viderer, aut aliquid alieniſſimo tẽpore nouæ diſſenſionis commouere.3.de L.Agr.103.a, Cum ciuium cædes verſari ante oculos atque animum memoria refricare cœperat.pro Syll.13. Vt illa vetus fabula refricaretur,idcirco Caſerni eſt cauſa reuocata.pro Cæl.52.b.

Refrigeſco.

Tota res & timetur & refrigeſcit.3. ad Q.fr.35. Illud vero crimen de nummis,quos in circo Flaminio deprehenſos eſſe dixiſti,caluit re recenti,nunc in cauſa refrixit.pro Plan.45. Nam quod de Pompeio Caninius agit,ſane quam refrixit.2.ad Q.fr. 19. Cæteris vero in locis ſortes plane refrixerunt.de Diu.2.69. Refrixerat tota res hæc interpellata bello.1.At.63. Memmius autem dirempta coitione,inuito Caluino,plane refrixerat.Att. lib.4.53. Id eſt,amiſerat amicorum ſtudia. Scaurus refrixerat. ad Q.fr.323.b, Teretur interea tempus,belli apparatus refrigeſcent.5.Phil.186. Cum Romæ a iudiciis forum refrixerit, &c.1. Att.3. Ego cætera qui animo æquo fero, vnum vereor ne haſta Cæſaris refrixerit.9.fam.20. Cæſarem putabant moleſte laturum,verentem ne haſta refrixiſſet.ad Caſſium, lib.15.17.4.a, Quod de Agraria lege quæris,ſane iã videtur refrixiſſe.At.22.b

Refrigero.

Et eo minus, quod me frigus Dalmaticum, quod illinc eiecit,etiam hic refrigerauit. Vatinius ad Cic.5.23. Quarum tantus eſt concentus ex diſſimillimis motibus, vt quum ſumma Saturni refrigeret,media Martis incendat.2.de Natur.d.177. a.de Stellis. Ignis in aquam coniectus continuo reſtinguitur & refrigeratur.pro Quint.Roſc.47.b, Vbi enim poteſt illa ætas, aut æque caleſcere,vel apricatione melius,vel igni,aut viciſſim vmbris aquiſve refrigerari ſalubrius.de Senect.53.

Refrigeratus.

Defeſſa ac refrigerata accuſatio.2.Verr.20.a, Refrigerato & extincto calore, occidimus ipſi & extinguimur. de Nat.d.2.17. Refrigerato iam leuiſſimo ſermone hominum prouincialium, &c.3.fam.21. Quæ,ſi mundus eſt deus, quoniam mundi partes ſunt, dei membra partim ardentia, partim refrigerata dicenda ſunt.1.de Nat.d.19.

Refrigeratio.

Et refrigeratio æſtate,& viciſſim aut ſol,aut ignis hybernus. de Senect.43.a.

Refringo.

Quum vero ego tanto interuallo clauſtra iſta nobilitatis refregiſſem,vt aditus ad Conſulatum poſthac,ſicut apud maiores noſtros fuit,&c.pro Mur.15.a, Gloria per viros tales refringenda.pro Mil.4.a.

Refractariolus.

Fuit enim mihi commodum, quod in eis orationibus, quæ Philippicæ nominantur, enituerit ciuis ille tuus Demoſthenes, & quod ſe ab hoc refractariolo iudiciali dicendi genere abiunxerat,vt,&c.2.Att.2.

Refugio.

Refugio a te admonendo.12.Att.19. Nonne quum eſſet productus teſtis,& quum tecũ fuiſſet, refugit ad legatos? pro Deio. 22.a, Animus refugit, &c. eaque reformidat dicere, quæ L.Antonius in Parmenſiũ liberis & cõiugibus effecerit.14.Phil.390. a, Refugit ſanguis metu.de Fin.131.b, Sẽper ego a genere hoc toto ſermonis refugi.de Or.93 b, Sed me hercule incipiendo refugi.Att.58.b, Nõ modo id refugiſti, ſed eo ipſo tẽpore,cum eſſes in litore, Tertia illa tua,quã tecũ deportabas, erat in omnium conſpectu.7.Verr.32.a, Cur illecebris cognitis nõ refugiſti? pro Cæl.45.b, Pudore a dicendo & timiditate ingenua quadã refugiſti.2.de Or.6.a, Impetũ armati Antiochi, cæterorũq; tela atq; incurſus refugit.pro Cæc.16.a, Et poſtea prorſus ab inſtituta noſtra paucorũ dierũ conſuetudine longe refugit. Att.19.a, Qui ex illo numero reliqui Syracuſas claſſe amiſſa refugerant.7.Ver.79.a, Ne recordatione mei caſus a conſiliis fortibus refugiatis.p Seſt.14.b, Quẽ ego ſi ferrẽ iudicẽ,refugere nõ deberet &c. p Roſ.Com.26.a, Periculũ refugere ac deprecari. Aſinius Cic.lib.10.31.9.a, Vites a braſſicis & caulibus,ſi propoſiti ſint, vt a peſtiferis & nocentibus refugere dicũtur.2 de Nat. d.179.a, Aliquorum tela atque incurſus refugere.pro Cæc.289 b, Refugere & Appetere, contraria.de Fin.1.33. Neque tamen refugiendo commiſſuri ſumus, vt,&c.ep.159.b.

Refugiens.

Non renotans meipſe,ſed pene refugiens. ep.85.b.

Refugium.

Regum, populorum,nationum portus erat, & refugium Senatus.1.Off.37.a.

Refulgeo.

Feruidus ille canis ſtellarum luce refulget. de Nat.d.48.b, Sed prior illa magis ſtellis diſtincta refulget. de Nat.d.47.b.

Refundo.

Quibus altæ,renouatæque ſtellæ, atque omnis æther refundunt eadem,& rurſum trahunt indidem.1.de Nat.d.176.a, Hoc eſt,remittunt,reiiciunt,rurſus fundunt,regerunt.

Refuto.

Et aut concedente,aut etiam adiuuante Milone,eius conatũ refutabo.de Aruſ.reſp.6. Sin alia dices quæ a me dicta ſunt, nõ refutabis.7.Ver.106.a, Libidinẽ tuã libertas mea refutabit. de Or.143.b, Quare ne me peregrinum poſthac dixeris,ne grauius refutere.pro Syll.171.b, Noſtra confirmare argumentis ac rationibus,deinde contraria refutare.de Or.116.b. Præſertim cũ ſine ſuſpicione cupiditatis non poſſis illius cupiditatem refutare.1.ſam.56. Quibus igitur teſtibus ego hoſce poſſum refutare, niſi vobis? pro Flac.6.a, Quam quidem vos Iudices, &c.non modo non aſpernari ac refutare,ſed complecti etiam & augere debetis.pro Rabir.Poſth.27.a.de virtute. Sceleratorum periuria laudationibus & teſtimoniis ſuis refutare.pro Fõ.283.b, Quos tum vt pueri,refutare domeſticis teſtibus,patre,&c.2.de Or.2 a, Quod ſcrinis pretia te mea cauſa non ſuſtinere, non tam id laboro,vt,ſi qui mihi obtrectent,a te refutentur, quam intelligi cupio,&c.9.ſam.21. In primuſque refutetur ac reiiciatur Philoctetus ille clamor.2.Tuſ.95.a, Nemo enim horum re ita refutandum,vt grauem aduerſarium arbitrabatur.in Var.2, Semper illas nationes noſtri imperatores refutandas potius bello, quam laceſſendas putauerunt.de Prouinc.Conſ.15.a, In refutandis maledictis improborum hominum. de Aruſ.reſp.247.b, Plus ego in hac cauſa laboris, & operæ conſumo in poſcendis teſtibus, quam cæteri defenſores in refutandis. pro Font. 1.2, Obſoleuit iam illa oratio, re multo magis quam verbis refutata.pro L.Man.36.a.

Refutatio.

Refutatio autem accuſationis, in qua eſt depulſio criminis, quæ Græce ςάσις dicitur, Latine appelletur ſtatus,in quo primum inſiſtit quaſi ad repugnandũ cõgreſſa defenſio.in Top.49.a

Regalis, Regia, Regina, Regio,

vide poſt Rego.

Regero.

Pro quo tibi proxima epiſtola ror ruſticos Stoicos vegevſ, vt Catium Athenis natum eſſe dicas. Caſſius ad Cic.15.19.2.a.

Rego.

Animus qui regit & moderatur corpus.de Som.130.b, Maximæ res & maximi animi geruntur ab iis qui Remp. regũt, quod eorum adminiſtratio latiſſime pateat.Offi.18.b. Regemus fines arbitri tres.1.de L.43. Ita gerito,regito, gubernato noſtra omnia.16.ad Att.4. Regunto mores populi cenſores.3.de L.7. Regeret vitam eius ac gubernaret pulcherrimè. de Vniu.59. Qui rexerit motus animi ratione,iuſte vixerit: qui autem his ſe dederit,iniuſte.de Vniu.55. Regere,gubernare,moderari,&c. Par. 236.b, aliquem diſciplina.Att.10.196.5.a, atque tueri aliquid. de Nat.d.8.b, fines.pro Mur.19. ingenium pueri.6. Att.21. motus animi appetentis.Tuſc.3.15. Verſare ſuam naturã & regere ad tẽpus.p Cæl.9.a, Reſpublicas regere.1.Offi.130.a, Semetipſum.Plan.4.14.3.a, Seruos cũ omnibus in locis,tũ præcipue in prouinciis regere debemus.Q.fr.293.b, Qui claros viros a ſe inſtinctos dicant Rẽp.ſæpe rexiſſe. Acad.q.ed.1.lib.2.105. Off. 1.119. Demus, quę ſine ratione regitur.de Inu.b, Quæ ſunt in fortuna,tẽporibus regentur.ep.88.b, Mundũ regi numine deorum.de Fin.103.b, Vellem ſuſcepiſſes iuuenem regendum. Att. 10.196.2.2. Ille exercitatus eſt in propagandis finibus, tu in regendis.pro Mur.19.a.

Rectus.

Ita iacere,talum, ut rectus aſſiſtat.de Fin.3.43. Rectus & immutatus orbis.de Vniu.35 Recta intelligentia.a. ad Her.1. Negat rectum fuiſſe Catu,me,&c.pro Mur.124.b In omni vita ſua

quem

quenque a recta conſcientia tranſuerſum vnguem non oportet diſcedere. Attic. 13. 277. 2. a. Recta via perge in exilium, in Cat. 102. b. Recta facta, in Cat. 71. Recta ac praua tacito quodam ſenſu diiudicamus, de Leg. 162. b. & de Or. 161. b. Sic hæ ſurſum rectis lineis in cæleſtem locum ſubuolent, Tuſc. 156. b Rectis oculis vrbem intueri, pro Rab. Poſthum. 30. Rectiſſimus in dicendo 2. de Ora. 163. a Rectiſſima quæ ſunt, ea maxime conducunt. 5. fam. 53.

Rectum, ſubſtantiuum.

Rectum honeſtumque. Ac. q. ed. 2. lib. 1. 17. καλόν κ' ἀγαθόν. Rectum eſt, quod cũ virtute & officio fit, ad 3. Her. 94. Illud. n. rectum, quod κατόρθωμα dicebas, contingit ſapienti ſoli, de Fin. 4. 12. Rectum quod eſt, verum quoque eſt 1. de Leg. 9. Rectum non cum literis, quibus ſcita ſcribuntur, aut oritur, aut occidit 2. de Leg. 9 Quid rectum in oratione 1. Acad. 28. 2. Sanſeium ſine meis literis ad te venire vix rectum erat. Att. 6. 120. 5. a. Rectum non ſolius laudis cauſa ſequendum 3. ad Her. 98. Recti prauique partes. Ora. 201. b. Recti præceptio, prauique depulſio 1. de Nat. d. 57. Recto nil rectius. Par. 26. In omni fortuna recta atque honeſta retinere, Off. 1. 115.

Recta.

Recta a porta domum meam venit, Ep. 138. b. Cum inſtituiſſẽ ad te ſcribere, Batonius e naui recta ad me venit. Att. 6. 129. 1. a. Sed tempus eſt, ſi videtur, & recta quidem ad me 5. de Fin. 165. a. Tu de via recta in hortos. Att. 4. 74. 4. a. Et cæteri quidem alius alio, Marius a ſubſellijs in Roſtra recta. Off. 68. b. Sibi recta iter eſſe Romam, Verri ſe præſto aduenienti futurum 7. Ver. 125. a Erat mihi in animo, recta proficiſci ad exercitum. Att. 75. b. Statueram enim recta Appia Romam, ad Her. 39. b. & Att. 258. b.

Recte.

. Cinna recte, immo iure fortaſſe; ſed quid eorum victoria crudelius? Att. 9. 37. R. an ſecus, nihil ad nos, in Piſ. 54. 2. Sed earum artificem quemnam? r. admones. Polycletum eſſe dicebant 6. Ver. 5. a. R. furti agere 7. fam. 39. id eſt iure. R. ambulauit 9. Att. 9. id eſt, celeritatem adhibuit in itinere. R. auguraris de me: bene enim tibi cognitus ſum. Att. 9. 189. 2. a. Tabernaculum r. captum 2. de Diu. 114. 2. Si r. vos cognoui, in Verr. 258. b. R. & merito commouebamur, in Verr. 271. b. R. concluſit, ſtreuco. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 89. R. atque honeſte curriculum a natura datum confecerit, de Vniu. 55. Homines, cum r. atque in loco conſtitiſſent, iuberi abire, pro Mur. 130. b Quoties mihi certorum hominum poteſtas erit, quibus r. idem, non prætermittam, Lentulo, lib. 1. 7. 3. 2. 4. Att. 1. & 16. fam. 1. Vt ipſe ei Puteolis fundum r. mancipio dare poſſet. Att. 13. 297. 2. a. Apud matrem r. eſt. Att. 1. 4. 3. 2. Quæ ſi r. eſſet, ſaluti Reip. &c. de Cl. Or. 185. a. Augures interrogabat, quæ ita lata eſſent, rectene lata eſſent: illi vitio lata eſſe dicebant, de Aruſp. reſp. 45. a. Si r. ille hic erit, Ep. 155. b. Si ille Romam modeſte venturus, r. in præſentia domi eſſe potuiſſet, ad Terentiam, lib. 14. 14. 1. a. De Attica pergratum mihi feciſti, quod curaſti ante ſcirem ei r. eſſe, quam non belle fuiſſe. At. a. R. atque ordine aliquid factum eſſe, pro Quin. 4. b. Qui minus autem ego iſtic r. eſſe poſſim, quam eſt Marcellus? Att. 16. 339. 10. a. Ante ſcirem r. eſſe, quam non belle fuiſſe. 14. Att. 32. R. tacere omnium intereſt, de Fin. 2. 60. Quemadmodum ſolent homines nobiles, ſeu r. ſeu perperam facere cœperunt, pro Quint. 5. b. Aliquem r. atque ordine ex repub. feciſſe & facere cœperunt, pro Quint. 5. b., 1 Ant. 191. b. R. factũ. Ac. q. ed. 2 l. 126. R. facturũ nunquam Lepidum 11. fam. 15. in ep. D. Brut. R. factum perfectum eſt officium, de Fin. 3. 46. R. facta, quando a virtutibus proficiſcuntur, paria eſſe debent, Parad. 26. Hoc erat quaſi prouincias atomis dare, quæ r. quæ oblique ferantur 1. de Fin. 30. a Si uæ aliæ declinabunt, aliæ ſuo nutu r. ferentur 1. de Fin. 30. a. Nam hoc ipſum ita iuſtum eſt, quod r. fit, ſi eſt voluntarium. Off. 1. 43. Si videbitur r. fieri poſſe 5. fam. 65. & 11. 49. 51. in ep. Matii. Pro malis r. habebam. Att. 189. b. R. inquam. Att. 94. b. R. intelligis de re frumentaria. 9. Att. 33. R. legi vel in concione poſſet 7. fam. 35. Id eſt, ſine vlla infamia, vel ſine vllo periculo. Si r. homines noui, in Verr. 144. b. R. vereque ſenſiſſe 6. fam. 55. Attica noſtra quid agat, ſcire cupio, etſi tuæ literæ (ſed iam nimis veteres ſunt) r. ſperare iubent, &c. Att. 13. 274. 2. a. Literas Bruti r. & ordine ſcriptas videri, 1 Ant. 225 b. R. Themiſtocles qui mori maluit: nefarius Hippias, &c. 9. Att. 37. Epicurus circuitione quadam deos tollens r. non dubitat diuinationem tollere 2. de Diu. 59. a.

Rectio.

Quum autem tertia pars bene viuendi præcepta quæreret, ea quoque eſt ab iiſdem, non ſolum ad priuatæ vitæ rationem, ſed etiam ad rerum publicarum rectionem relata 5. de Fin. 18 a. Omniumque rerum publicarũ rectiones præſcripſimus, de Fin. 4. 51.

Rector.

Summus rector, & dominus, de Fin. 108. b. Rector nauis. Diu. 125. Rector & moderator, & tanquam architectus tanti operis, tantique muneris 2. de Nat. d. 131. a. Rector Reipub. & publici conſilii author, de Or. 102. b. Iuſtitiam etiam, cum cognitum habeas quod ſit ſummi rectoris ac domini numen 4. de Fin. 9. Rectores & conſeruatores ciuitatum e cęlo profecti, illuc reuertentur, Somn. Scip. 9.

Regula.

Regula, ad quam omnia iudicia rerum dirigentur 1. de Fin. 97. a. Quorum orationes, ſi (vt ſpero) expreſſero, erit regula, ad quam eorum dirigantur orationes qui Attice volunt dicere, de Opt. 153. a. Seruata illa, quæ quaſi delapſa de cœlo eſt ad cognitionem omnium regula, ad quam omnia iudicia rerum diriguntur, de Fin. 62. b. Adhibenda eſt ratio, quæ mutari non poteſt, nec vtendum prauiſſima conſuetudinis regula, de Cl. 188. b Cognitionis regula, de Fin. 62. b. Lex eſt iuris atque iniuriæ regula, de L. 159. b. In his autem ipſis mediocritatis regula optima eſt 2. Off. 86. a. Tamen nos ſtudia noſtra, naturæ regula metiamur. Off. 1. 155. Omnium vna regula eſt, quam cupio tibi eſſe notiſſimam, aut illud quod, &c. aut ſi, &c. 3. Off. 107. Regula philoſophiæ, eſt conſtitutio veri, falſi, cogniti, incogniti. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 29. Regula Philoſophorum, pro Seſt. 95. Regula ueri & falſi nulla, ſi notionem veri & falſi nullam habemus. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 32. Eadem vtilitatis quæ honeſtatis eſt regula. Off. 66. b. Fontem omnium bonorum in corpore eſſe hanc normam, hanc regulam, hanc præſcriptionem eſſe naturę, a qua qui aberraſſet, eum nunquam quid in uita ſequeretur, habiturum 4. Acad. 253. a. Habere regulam quę uera & falſa iudicentur de Cl. Or. 78. a. Acad. 15. b. Primum igitur quoniam omniũ maiores Criſp. Saluſtius ad vnum exemplum & regulam quęrit, in Saluſt. 2. a. De regula & iudicio volumen Epicuri, de Natu. d. 1. 2.

Rex.

Rectius n. appellabitur rex, quam Tarquinius, qui nec ſe, nec ſuos regere potuit 3. de Fin. 113. a Rex appellatus Alexander, mores omnino mutauit 13. ad Att. 37. Rex ſedens cum purpura & ſceptro, & illis inſignibus regiis, præconi publico ſubiicitur, pro Seſt. 16. b. Ecce tibi qui rex populi Romani dominuſque omnium gentium eſſe concupierit. Offic. 68. b. Rex regum Agamemnon. 9. Famil. 17. L. Claudius rex ſacrorum. de Aruſp. reſpon. 10. a. pro D. ſua. 30. Tentarem etiam ſummi regis, qui maximas copias duxit ad Troiam, prudentiam. Tuſc. 181. intelligit Agamemnonem. Regis Ptolomæi lecticam machærophori centum ſequebãtur. 2. ad Q. fr. 24. Regis nomine repudiato res manebit, ſi vnus omnibus reliquis magiſtratibus imperabit. 3. de leg. 17. Regem quem vos honorificentiſſimè appellaſſetis. 15. Fam. 10. Regem eſſe quid proprie ſit. pro Syl. 18. Regem publicare. pro D. ſua. 16. Egeutius nihil illo rege. 6. Att. 4. Rege interfecto, liberi non ſumus. 14. Att. 15. Non regno, ſed rege liberati videmur, interfecto enim rege, regios oẽs nutus intuemur. 12. Fam. 1. Reges ærarij. 2. de L. Agr. 29. a, Reges Armenij patricios ſalutare non ſolent? 2. Att. 21. Reges bene morati iuſtitiæ fruendę cauſa olim apud Medos conſtituti, ut ait Herodotus. Offic. 2. 58. Reges reliqui a Romulo auguribus vſi ſunt. Diu. 1. 3. Regum ſociorum auxilia voluntaria comparauiſſem. 15. Fam. 13. Regum afflictæ fortunę facile multorum opes alliciunt ad miſericordiam, ut regale eis nomen magnũ & ſanctum eſſe uideatur. pro L. Man. 17. Regũ hęc ſunt imperia, Animaduerte & dicto pare, & Pręter rogitatum, ſi quętare, & illę minæ, Si te ſecundo lumine hic offendero, moriere. pro Rab. Poſth. 18. Regibus oppoſiti Lacedæmone Ephori a Theopompo. 3. de Leg. 17. Regibus quondã omnes antiquę gentes paruerunt, quod genus imperij primum ad homines iuſtiſſimos & ſapientiſſimos deferebatur, idque in Repub. Rom. maxime valuit, quoad ei regalis poteſtas præfuit. 3. de Leg. 2. Regibus exactis nihil publice ſine auſpiciis nec domi nec militiæ gerebatur. Diuin. 1. 3.

Regulus.

Quod mihi mandas de quodam Regulo ἀρκαδίαν: tamen nihil prętermittam, &c. 10. Att. 15. Vetus codex legit, Quod mihi mandas de quodam regendo ἀρχαῖον: tamen nil, &c.

Regina.

Regina rerum eſt oratio. 2. de Or. 103. Iuſtitia omnium eſt domina & regina virtutum. Off. 57. b. Reginæ fuga mihi nõ moleſta 14. Att. 10. De regina rumor extinguetur 15. Att. 3

Regius.

Ornatus regius 1.Tuſcu.189. a Erat autem regius paſtor 3. Off. 49. a. Principatus regius 3. de Fin.80.a.Regius ſpiritus, in Rull.91.Balbi regia conditio eſt delegandi. Att.12. 238. 3. a. Conſuetudo regia 5.Verr.64. a. Regia poteſtas quibus populi non placuit,non ii nemini,ſed non ſemper vni parere voluerũt 3.de Leg.3.Bellum regium committere,pro L.Man.35.a. Dictatura,quæ vim regiæ poteſtatis obſederat 1.Phil. 2. a Acceptus apparatu regio,in Somn. Scip. 3. a. Regio dominatu in perpetuum Remp.liberes,11.Fam.9. Regiæ laudes & virtutes, quæ, pro Deio. 13.

Regia.

Nuper quidem,vt ſcitis,me ad regiam pene confecit,pro Mil. 108.b. Viſum te aiunt in regia,nec reprehendo, quippe cum ipſe iſtam reprehenſionem non fugerim 10.Att.6.Vt,enim,inquit, nemo dicit in regia regem ipſum quaſi productum eſſe ad dignitatem 3.de Fin.80.a.

Regie.

Quæ regie, ſeu potius tyrannice ſtatuit in aratorea Apronius 5.Verr.95.a

Regifice.

Vide ego te,aſtante ope Barbarica Tectit cælatis,laqueatis, Auro,ebore,inſtructam regifice 3.Tuſc.77.a.

Regalis.

Ornatus regalis 2.de Fin 110.a Regalis ſane, & digna Aeacidarum genere ſententia 1.Offic. 61.a Regale ciuitatis genus probatum quondam Romanis,poſtea non tam regis vitiis repudiatum eſt 3.de Leg.17.Nihil ei tam regale videri,quam ſtudiũ agri colendi,de Sen.54.a.Regale nomen magnum & ſanctum videtur iis,qui aut reges ſunt,aut viuunt in regno,pro L.Man.17 Regale otium,pro Seſt. 48. Sylla regalem habuit poteſtatem, de Aruſp.reſp.50.& 3.de Leg.2.Vt enim ſapere,ſic diuinare regale ducebant,Diu.L.1.77. A Senatu regali nomine dignus exiſtimatus Deiotarus,de Aruſp.reſp.26.a.

Regio.

Lucus & regio,quaſi ridiculi deformitate quadam continetur,de Or.130 b.Sed etiam regio,quæ tum eſt Aquilonaris, tũ Auſtralis,a.de Nat.d.72.a.Definio,inquit, Italiam, ſatis certa regio.eõ.Rul.79.b.Ea eſt natura & regio prouinciæ tuæ,Ep.7.b Hec eadem eſt noſtræ rationis regio & uia, &c. 7. Verr. 142. a.Syda, quæ extrema regio eſt prouinciæ meæ. Epiſt. 193. b. Regio lunæ.quæ tum eſt Aquilonaris,tum Auſtralis, de Nat.d. 36.b.Quę regio,orave terrarum erat latior,in qua non;&c.pro Seſt.55.a.Tota denique noſtra illa aſpera & mõtuoſa & fidelis & ſimplex & fautrix ſuorum regio,ſe huius honore ornari, &c. pro Planc.18.a.Neque enim regio fuit vlla,neque municipiũ, neque præfectura aut colonia,ex qua non,&c.in Piſ. 90.b. Aliqua pars regionis atque oræ maritimæ,pro L.Man.37.a. Is nõ ſolum municipii Larinatis,ea quo erat, ſed etiam regionis illius ac vicinitatis princeps,&c.pro Cl.20.b. Per Cappadociæ regionem,quę Ciliciam attingit,Ep.244.b.Benedicere autem nõ habet definitam aliquam regionem,cuius terminis ſepta teneatur.de Or.109.b.Eam eſſe naturam & regionem prouinciæ tuę vt,&c Lentul.t. 7.20.a. Cum vſque eo uicinos præſcriberet, quoad oculos confirmando ex multis præſidiis vnam eamdemque regionem formamque perfecerit, con. Rul. 89. b. De omnibus nobis ſiquis tantulum de recta regione deflexerit: &c. 7.Verr.138.a. In huiuſmodi regione atque prouincia, quæ mari cincta eſt,pro Flac.151.b. Ara locata ſub media cæli regione, in Arato, 22.a. Si animus extremitatem cæli a ſuprema regione rotundo ambitu circũiecit,de Vni.199.b.Regiones Italię deſcriptæ ſunt.quam quiſque partem tueretur 16.fam. 14. Regiones habitabiles.Tuſc.1.38. Atqui terræ maximas regiones inhabitabiles atque incultas videmus 1.de Nat.d.36.a. Regiones quarum nulla eſſet ora,nulla extremitas,de Fin.86.b.Regiones omni cultu propter vim frigoris aut caloris uacantes. Tuſcul.1.38. Regiones uineæ lituo terminauit Actius Nauius, de Natu.deo. 2.7. Regionum mundi magnitudo immenſa & interminata in omnes partes, de Nat. deo. 1. 38. Regionibus ratis cæli fulgura augures temperanto 2. de Leg.18. Ex Aſia rediẽs cœpi regiones circumcirca proſpicere. Epiſt. 50. b. Ea vero, inquit, repugnante eloquentia, uix ſuas regiones fineſque defenderet, in Ora.79. a Lituo Romulus regiones direxit tum, quum urbem condidit 1.de Diu.58.a Noſſe regiones intra quas uenias,ut peruestiges quod quæras 2.de Or.80.a. Sed ita vt ſit circumſcripta modicis regionibus 2.de Or 37.a.Omne regnum regionibus certis continetur,con.Rul.73.b Res geſtæ Pompeii iiſdem quibus ſolis curſus,regionibus ac terminis continentur in Cat.123.b.Cæſar in iis eſt nunc locis,quæ regionibus orbem terrarum, rebus illius geſtis imperium populo Romano definiunt,pro Corn.68.b. Qui regionibus excluſi intra arma aliena venerunt. Attic. 127.b. Vitæ ſpatium exiguis regionibus circumſcriptum eſt,pro Archia, 11.a Vix facile ſeſe regionibus officii, magnis in fortunis & copiis continet 2. de Leg. Agr. 94. a. Quorum alter finem veſtri imperii,non terræ,ſed cæli regionibus terminaret,in Cat.117.b.

E regione.

Diphilus columnas neque rectas neque e regione collocarat,Qu.fratr.318.b. Luna cum eſt e regione ſolis, deficit, de Natu.deo. 46.b Nonne etiam dicitis eſſe e regione nobis e contraria parte terræ, qui aduerſis veſtigiis ſtent contra noſtra veſtigia,quos Antipodas vocatis?4.Acad.219.a. Vt & ipſe ſecum, & inter ſe ex commiſſura,quæ e regione eſſet, iungeretur, de Vniu.199.b.Si omnia deorſum e regione ferrentur,lib.1. de Fi. 24.E regione ferri deorſum ad lineam,de Fat.144.b. Luna e regione ſolis facta incurrit in vmbram terræ,de Diu. 112.b.Occurrunt tanquam e regione quadam contraria,Top.224.b

Regium.

Ex caſtris Regii,Ep.172.b.& 185.b.

Regius.Vide Rego.

Regnum.

Niſi aut uniuerſus interitus,aut victoris dominatus, aut regnum,de Aruſp.reſp.50.a Regnum forenſe 9.fam.43. Nullum enim regnum fuit vnquam, quod non ſi minus iure aliquo, at regionibus tamen certis contineretur 1.de L.Agr. 45.a. Quod tandem Torquate regnum?Conſulatus credo mei,pro Syl.14.a Hæc dominatio,regnumque iudiciorum 2.Verr.22 a. Quidam propter ſuſpicionem regni appetendi ſunt necati, in Ant. 181. b. pro Mil. 53. a. Nulla ſancta ſocietas,nec fides regni eſt. ex Ennio, Off.1.39. Quis enim hoc non vidit,regni hæredem relictum? 14. Att. 48. Regni inſtrumentum delatum ad eos, ad Brut. 35. Regni inſtrumentum ab alio relictum, occaſionem regnandi habuit,ad Brut.11.in ep.Brut. Multi iniqui atque infideles regno,pauci boni ſunt,inquit Attius, Offic.69.b. Non fuit contentus beneficii ſui gloria, regnum appetiſſe eſt iudicatus, pro Domo,78. a.C.Ser.Ahala Sp.Melium regnum appetẽtem & occupare volentem interemit,de Sen,51.a.Ad Lupercalia C.Cæſari dictatori perpetuo M.Antonium Conſulem populi iuſſu regnum detuliſſe, Cæſarem vti noluiſſe 2. Phil. 90. a. Tib. Gracchus regnum occupare conatus eſt,de Amic. 104.b. Si quæris qui ſint Romæ regnum occupare conati, pro Syl.20. Neque ii, qui regibus exactis regnum occupare uoluerunt 5. Phil. 175.a Aquilium non arbitrabamur, qui denegat & iurauit morbum, & illud ſuum regnum iudiciale oppoſuit 1. Att.2. Abuteris ad omnia atomorum regno atque licentia, de Nat.d. 14. b. Nec in voluptatis regno virtutem poſſe conſiſtere. Ca. 37. Nationeſque quæ in eorum regno ac ditione ſunt 6. Ver. 53. a Niſi hic in tuo regno eſſemus,non tuliſſem 1.de Ora.22 a. Nam ut adhuc quidem actum eſt, non regno, ſed rege liberati uidemur 12.fam.1. Deiotarus a Cæſare tetrarchiæ regno ſpoliatus eſt,de Diu.86.b. Niſi eos timere putas, ne ſub regno ſint, qui id nunquam, dummodo otioſi eſſent, recuſarunt. 7. Att.28.In regno tuo 1.de Ora. 28. a. pro apud te. Dare & adimere regna,pro Mil.115.b.Poſt in Cumana & Puteolana regna renauigare.Att.14.314.1.a.Regna ut tulerint Athenas uel Syracuſis uiri ſapientiſſimi,9.fam.38.

Regno.

Quum equitum centurias tenes,in quis regnas,Brut. 11.16. 7.a. Mithridates ab eo tempore annum iam tertium & uigeſimum regnat,& ita regnat,ut,&c.pro L.Man. 4.a. In hoc uno regnat oratio, in Ora.70.a Regnare cum authoritate 15.fam.15. Illum cohortatus ſum, ut in uita ſua conſeruanda primum regnare diſceret,&c.11.fam.9 Olim quum regnare exiſtimabamur,non tam ab ullis,&c.7.fam. 44. Sed neutri σκοπὸς eſt ille,ut nos beati ſimus,uterque regnare uult,Att. 135.b. Timarchidem in Sicilia omnibus oppidis per triẽnium ſcitote regnaſſe,in Verr.2.Si uiolandum ius eſt, regnandi gratia uiolandum eſt.Off.68.b.Quum idem in Clodio non dubitandum,quin ſe,interfecto Milone, regnaturum putaret,pro Mil.33.a.

Regnans.

Frater regis Alexandrini eo iure regnans,pro Dom.217.b.

Regredior.

An in eum annum progredi nemo poterit edicto, quo Prætor

tor

tot aliis futurus eſt in illum, quo alius Prætor fuit, regredie tur? 3. Verr. 76. a. Quamobrem nolito commoueri, ſi audieris me regredi, ſi forte Cæſar ad me veniet. Att. 8. 263. 4. a. Cum vtriſque ſeparatim locutum ne cupide quid agerent, nec appeterent, atque vt regredi quàm progredi mallent, 1. Off. 50. a. Si militerque ſuperiora repetentem, regredi in infinitum licet, de Fat. 147. b.

Regreſſus.

Nihil enim errat quod in omni æternitate cõſeruat progreſſus & regreſſus, reliquoſque motus conſtantes & ratos 2. de Natu. d. 73. a. Progreſſus & regreſſus quinque errantium ſyderum, de Nat. d. 36. b.

Regula, Vide Rego.

Regulus.

Regulus primo Punico bello captus a Pœnis, quum de captiuis commutandis Romam miſſus eſſet, iuraſſetque ſe rediturum: primum vt venit, captiuos reddendos in Senatu non cenſuit, deinde, cum retineretur a propinquis & amicis, ad ſupplicium redire maluit, quàm fidem hoſti datam fallere. Off. 1. 61. M. Regulus quem Carthaginiẽſes reſectis palpebris, illigatum in machina, vigilando necauerunt, ſupplicio videtur affectus, in Piſo. 33. Reguli cauſa, cui redire honeſtum, manere viſe 16. Attic. 29. Reguli corpus præbitum eſt Pœnorum crudelitati 3. de Nat. d. 59.

Reguſto.

Sed crebro reguſto tuas literas: in his acquieſco: tamen expecto nouas 13. Att. 15. Reguſtare ex interuallo Atticiſmum 4. Att. 49. Et velim M. Varronis & Lollii mittas laudationem, Lollii vtaque: nam illam legi: volo tamen reguſtare: quædam enim vix mihi credo legiſſe 13. Att. 62. Nam Veſtorio dãdi ſunt dies, & ille Latinus ἀττικισμὸς ex interuallo reguſtandus. Attic. 4. 86. 2. a.

Reiicio.

Vbi plus mali quam boni reperio, id totum abiudico atque reiicio, de Ora. 118. b. Mitto inquam hæc omnia: atque in aliud dicendi tempus reiicio 5. Verr. 48. a. Sed ne bis eadem legas, ad ipſam te epiſtolam reiicio. Att. 9. 185. 9. a. Si te reiicis huc 8. Att. 57. in ep. Balbi, id eſt, ſi animum ad hanc curam & cogitationẽ refers. Qui Ennii Medeam ſpernit aut reiicit, de Fin. 49. b. Reiiciebam a me Capuam 8. Att. 36. Q. Scæuola, quum de iure prædiatorio conſuleretur, conſultores ſuos nonnunquam ad Furiũ & Caſcellium prædiatores reiiciebat, pro Cor. 64. b. Quorũ ego ferrum & audaciam reieci in campo, debilitaui in foro, &c. pro Mur. 143. b. Reiecit Plato iuſta funerum ad interpretes religionum 2. de Leg. 61. Panætius qui Aſtrologorum prædicta reiecit, de Diu. 81. a. & 126. b. Ea c a x v. iudicibus, l x a. reus reiecit, pro Pl. 267. b. Sed a libris Ariſtotelis te obſcuritas reiecit, Top. 221. b. Lictores togulis acceptis ſagula reiecerunt, in Piſ. 43. a. Eum ex ſenatu Cenſor reiecerat, pro Planc. 237. b. Fœliciter ab Antiochia hoſtem reiecerat 2. fam. 19. In hũc igitur gregem vos P. Syllam reiicietis? pro Syl. 181. b. Recuperatores reiice, quod aduerſus edictum feceris 5. Verr. 58. a. Cum aliquid a te ipſo reiicias, de Or. 162. b. Tu quanquam conſilio non eges, vel abundas potius, tamen hoc animo eſſe debes, vt nihil huc reiicias, &c. ad Plancum, lib. 10. 33. id eſt, de re nulla ad nos referas. Aliquid a ſe reiicere & aſpernari, pro Roſc. Am. 91. a. Diligere bona & reiicere, contraria, 2. de Leg. 90. a. Quid Prætor? iubet recuperatores reiicere Decurias? 5. Verr. 22. Reiicere ſcutum, Ep. 162. b. Reiicere voluptates, de Fin. 127. Ait ſe de conſilii ſententia rem ad Senatum reieciſſe. Att. 2. 38. 7. a. Refutetur ac reiiciatur clamor 2. Tuſ. 95. a. Habes acta vnius diei: reliqua, vt arbitror, in menſem Ianuarium reiicientur, ad Q. fr. 2. 56. 2. Reiici a cauſa, pro Ligar. 17. Præterea conuentus honeſtus Syracuſis, &c. ex qua copia recuperatores reiici oporteret 9. Verr. 116. a. Reiici reflantibus ventis, Tuſc. 1. 107. Druſus reus eſt factus a Lucretio, iudicibus reiiciendis, pro Planc. 167. b. & Attic. 64. b. 2. Verr. 6.

Reiectus.

Quum a Leucopetra, &c. reiectus ſum Auſtro vehementi ad eandem Leucopetram, Att. 16. 18. Vt reiectus ab illo in Macedoniam, a. Vt ſi qui ex alto, quum ad patriam acceſſiſſet, tempeſtate ſubito reiectus, optaret, &c. pro Cæc. 302. b. Reiecta legatio. 9. Phil. 266. Reiecta mater amicum impuri filii tanquam nurum ſequebatur, in Ant. 371. b. Reiecta ea res in Galliam eſt 13. fam. 27. Omnino res tota in menſem Ianuarium reiecta erat, ſed facile obtinebatur, ad Seſtium, lib. 5. 6. 4. a. Os reiectum terræ quemadmodum obtegatur 2. de Leg. 51. Milii de theda penula reiecta reſiluit, pro Mil. 21. a. Abiecto vel reiecto ſcuto fugere, de Or. 136. b. In menſem Quintilem reiecti ſumus. Att. 1. 2. 1. a. Manere in conditione atque pacto vſque ad eum finem, dum iudices reiecti ſunt 2. Verr. 11. a. Quãquam aliquoties ei ſcripſeram, ſacerdotum comitia mea ſumma contentione in alterum annum eſſe reiecta, ad Brut. 14. 2. a. Proegmena & apoproegmena, &c. quanquam hæc quidem præpoſita recte, illa reiecta dicere licebit, de Fin. 93. b. & 101. b. Manibus ad tergum reiectis inambulare, Pollio ad Cic. 10. 32. 7. a.

Reiectio.

Poſteaquam reiectio iudicum facta eſt, quod, &c. 2. Verr. 11. Nam vt reiectio facta eſt clamoribus maximis, &c. 1. Att. 35. 37. Reiectio in alium, de Or. 162. b. Reiectionis contentio, in Vat. 21. Senatus de ipſo ambitu, de reiectione iudicum fieri voluit iudicium alternorum, pro Planc. 166. b. Vos reiectione interpoſita repentini in nos iudices conſediſtis, pro Syl. 185. b. Si eſt Rom. licet eſſe Gaditanum, ſiue exilio, ſiue poſtliminio, ſiue reiectione huius ciuitatis, pro Corn. 21. Deinceps vt ea teneat, &c. quæ inuenta ſelectione & item reiectione ſequuntur. 3. de Fin. 32. a.

Reiectaneus.

Illa autem, morbum, egeſtatem, dolorem, non appello mala, ſed, ſi libet, reiectanea 4. de Fin. 116. a.

Relangueo.

Quod autem ille relanguiſſe ſe dicit, ego ei tuis literis lectis σχολιαῖς ἀτάκταις ſignificaui me non fore 13. Att. 54.

Relatio, Relator, Relatus, Vide Refero.

Relaxo.

Tu tamen anxiferas curas requiete relaxas, de Diu. 85. b. Pater enim nimis indulgens, quicquid ego aſtrinxi, relaxat. Attic. 10. 196. 2. a. Riſus triſtitiam mitigat & relaxat, de Or. 130. b. Relaxa modo paulum animum: aut ſane, ſi potes, libera, de Cl. Ora. 10. a. Sic tu a contentionibus, quibus ſummis vti ſolebas, quotidie relaxes aliquid, de Leg. 158. b. Niſi animos doctrina, relaxemus, pro Arch. 188. b. Cum ſorore ages attentius, ſi te occupatione iſta relaxaris. Att. 16. 42. Ex quo intelligitur quales futuri ſint, quũ ſe plane corporis vinculis relaxauerint, de Sen. 73. Atque etiam quum relaxare animos, & dare ſe iucunditati volent, &c. 1. Off. 171. Relaxare ſe a nimia neceſſitate faciendi aliquid. Or. 214. b. Relaxare ſe occupationibus, minus eſt, quam plane ſe exoluere 7. fam. 5. Sed relaxor tamen. Att. 189. b. Aluus tum aſtringitur, tum relaxatur, 2. de Nat. d. 204. a. Veruntamen homines quamuis in turbidis rebus ſint, tamen ſi modo homines ſunt, interdum animis relaxantur 2. Phil. 58. Conſtructio verborum tum cõiunctionibus copuletur, tum diſſolutionibus, relaxetur. Part. 234. b. Vt ex priſtino ſermone relaxentur animi omnium 1. de Or. 15. Quod idem contingit inſanis, vt, &c. & quum relaxentur, ſentiant, atque illa dicant Alcmaeonis, Sed mihi neutiquam cor conſentit cum oculorum aſpectu. Acade. q. edit. 1. lib. 2. 49.

Relaxans.

Cibi reliquiæ depelluntur tum aſtringentibus ſe inteſtinis, tum relaxantibus, de Nat. d. 54. b.

Relaxatus.

Animus ſomno relaxatus, ſolute mouetur & libere. Diu. 2. 78. Relaxati animi 11. fam. 24.

Relaxatio.

Verum otii fructus eſt, non contentio animi, ſed relaxatio 2. de Or. 13. Sed viſa eſt mihi vel loci mutatio, vel animi etiã relaxatio, vel ipſa fortaſſe iam ſeneſcentis morbi remiſſio profuiſſe ad Gallum, lib. 7. 27. 4. a. Quæ eſt illa relaxatio? de Fin. 84. b. Id eſt, remiſſio doloris.

Relego, penult. producta.

Eum in concione lege relegauit, edixitque vt ab vrbe abeſſet mille paſſus, pro Seſt. 22. a. Hunc in prædia ruſtica relegarat pro Roſc. Am. 24. a. Criminabatur etiam, quod Titum filiũ, qui poſtea eſt Torquatus appellatus, ab hominibus relegaſſet, & ruri habitare iuſſiſſet 3. Off. 152. Cato Cyprum relegabatur, pro Dom. 226. b. Nominatim alii compellabantur, alii citabantur, alij relegabantur, Poſtq. 211. b.

Relegatus.

Lamia a Gabinio conſule relegatus eſt, Ep. 175. b. Narro tibi, plane relegatus mihi videor, poſtquam in Formiano ſum. Attic. 2. 26. 1. a. Num ſæua terris gens relegata vltimis 2. Tuſcul. 33. a.

Relegatio.

Tamenne hæc atteota vita & ruſticana, relegatio atque amădatio appellabitur? pro Roſc.Am.25.a.Hæc ieiuna ac bella relegatio datur ei, cuius Tribunatos ad iſtorum tempora reſeruatur 2.Att .22. Tot prædia tam pulchra pater filio relegationis ac ſupplicij cauſa colenda tradiderat, pro Roſc.Am.24. a

Relego, penult. correpta.

Qui autem omnia quę ad coltum deorum pertinerent, diligenter pertractarent, & tanquam relegerent ſunt dicti, &c.2.de Nat.d.53.

Reuelo.

Huius mors te ex aliqua parte releuauit, pro Flac.154.b.Hęc eo ſcripſi, vt potius releuares me, quod facis, quàm aut caſtigatione aut obiurgatione dignū putares 3.Att. 14 Quotus enim quiſque eſt, qui epiſtolam paulo grauiorem ferre poſſit, niſi eā per lectionem releuarit? Att.7.b. Releuare communem caſum miſericordia hominum 1.Q.fr.58.& 1. Att.24. Cibi ſatietas atque faſtidium aut ſubamara aliqua re releuatur, aut dulci mitigatur 1.de Inu.37.a.Vt animus moleſtiis potiſſimum releuaretur, de Diu.109.b.

Reuelatus.

Vno mehercule Catilina exhauſto, releuata mihi & recreata Reſp.videtur, 1 Cat.105.b.Videbimur fortaſſe ad breue quoddam tempus cura & metu eſſe releuati, in Cat.23.a.

Religio.

Religio eſt iuſtitia erga deos, in Part.41.Religio eſt, quæ ſuperioris cuiuſdam naturæ (quam diuinam vocant) curam cærimoniamque affert 2.de Inu 241.a. Pietas, ſanctitas, religio, quæ omnia pure & caſte deorum numini tribuenda ſunt 1.de Na. d. 5.a.Religio, quæ deorum cultu pio continetur 1. de Nat.d 82. Si aſſeueramus, religio tam nobis adhibenda eſt, quam ſi teſtimonium diceremus, de Cl.192.b. Oblata religio Cornuto eſt, pullariorum admonitu. &c.Ep.161.b. Vt quæ religio C. Mario clariſſimo viro non fuerat quum, &c.3.in Cat.60.a.Sua cuique ciuitati religio eſt, noſtrā nobis, ſtantibus Hieroſolymis, pacatiſque Iudæis, tameo iſtorum religio ſacrorum a ſplendore huius imperij & maiorum inſtitutis abhorrebat, pro Flac.54.a. Quæ tanta religio eſt, qua. &c.de Aruſp. reſp. 9. a. Religio dei alicuius, de Aruſp.reſp.28 Fides & religio iudicis, pro Q.R 52. b.Religio iuſiurandi, ac metus deorum immortalium in teſtimonio dicendo, pro Font 280.b.Sin eſt in me ratio rei, religio priuati officij, nihil minus, &c.pro Syl. 168.b. Religio patrum, quæ a maioribus prodita eſt cum dominis, tum famulis, poſita in fundi villæque conſpectu, repudianda non eſt 2.de Leg. 28. Religio ſacrorum Par.237.b.Religio ſepulchrorum 2.de Leg. 50.Sancta religio ſocietatis, in Verr.178.b.Fani ſiue templi religio, de Vniu.62.b.Religio vitę, pro Deio.10.Religionis antiquitas, de Aruſ.rèſp.27. Author & magiſter publicę religionis, pro Dom.254.b.Exemplar antiquæ religionis, pro Cæc. 20. a. Religionis nihil habet locus vbi crematum eſt corpus, priuſquam in humatos iniecta gleba eſt: iniecta gleba tumulis, & humatus ē & gleba uocatur, ac tū denīq; multa religioſa iura cōplectitur 2.de Leg.53. Illi quorū animus eſt religionis pietate defunctus I.A.194.b. Religionis uiolatæ pœna iuſtam recuſationem non habet, 2.de Leg.40 Sed uide nequid Catulus attulerit religionis, &c.de Or.142.b.Nōdum diuinæ religionis, non humani officii ratio colebatur 1.de Inu.3.a. Ad errorem multitudinis, religionis ſimulachra fingere, de Diu.192. b. Religionis uerbum narie acceptum 1.fam.1.Eorum religioni cum ſeruiret orator, nullum uerbum inſolens ponere audebat. Or.199.b.Nec tamē ut hoc fugiendum eſt, ita habendum eſt religioni contrarium, nocentem aliquando defendere.Off.2.72. Religioni ſuæ, proximum eſſe 6. Verr. 15. Nec eam rem habuit religioni obiecto ſigno, ut peritis uidebatur, ne commiteſet prælium. Diu. 1. 68. Mentes, quæ ex hominum uita ad deorum religionem ſanctimoniamque demigrarunt, pro Rab. 96 b. Ad moderandam religionem neceſſaria quęſtio, de Nat.d.1.1. Siue ad oblatam aliquā religionem, con.Rul.62.b.Sum admiratus fidē tuā, & in cōſilio dando religionem, Ep.182.b. Religionem ciuitatibus utilem affert ea opinio, qua Romani eaſdem urbes, quas nos incolere deos uoluerunt 2.de Leg.27. Religionem eā; quæ in metu & cærimonia deorum ſit, appellant 2.de Inu. 170. a, Tibi illa Diana religionem nullam attulit, in Verr.218. b.Teſtimoniorum religionem & fidem nunquam iſta natio coluit, pro Flac. 148.b. Totaque huius iuris compoſitio pontificalis magnam religionem cęrimoniamque declarat.de Leg.181.b, Publiuſne Clodius, qui ex Pontificis maximi domo religionem eripuit, is in meam intulit? pro Do. iua. 80.a. Maluit confiteri, quàm religionem hærere in Repub. de Nat. deo.2.9. Si illa ſolennia comitiorum precatio tantam habet in ſe vim & religionem, quanta, &c pro Mur.124.b, Dedicatio magnam habet religionem. pro Dom.238.b. 12.Att.45. Religionem imitatur ſuperſtitio. Par.43. Gracchus quum comitia nihilominus peregiſſet, remque illam in religionem populo veniſſe ſentiret, rem ad Senatum retulit. de Nat. d.2.8. Cum Cotta decemuiris religionem iniecisſet, non poſſe ſacramentum noſtrum iuſtum iudicari, quod, &c. pro Cæcin. 303.b. Religionem ſuam obtinere. 1. Attic. 52. Religionem alicui offerre. 10. Famil.26. Magnam vim, magnam neceſſitatem, magnam poſſidet religionem paternus maternuſque ſanguis, pro Sex. Roſc.29.b, Quis peruerſam atque impiam religionē recordatur? pro Syl.180.b Suſcipere cultum deorum, & puram religionem. 1.de Leg.90.a Horum enim ſententiæ (inquit) non modo ſuperſtitionem tollunt, in qua ineſt timor inanis deorū, ſed etiam religionē, &c.1. de Nat.d.161.a, Vnum maxime religionem & pietatem verſari in animis, cum rebus diuinis operam damus, de Leg. 175.b Deiotarum fide & religione vitæ defendendum puto, pro Deiot.146.b, Declinare a religione officij in aliqua re.in Verr. 148.b, Non enim (inquit) Philoſophi tantum, verumetiam maiores noſtri ſuperſtitionē a religione ſeparauerunt, nam, &c.2. de Nat.d.103.a, Nam qui ſibi hoc ſumpſit, vt, &c. quis huic ignoſcat, ſi qua in re ipſe ab religione officij declinarit? 5. Verr.a.a Oratio nimia religione attenuata.de Cl.Or.155.a, Quæ per ſe ſemper ſumma religione coluerunt.de Ar.250. b, Mercurius apud Tyndaritanos ſumma religione colebatur. in Verr.519.b Summa religione, cærimoniaque conficere ſacra Cereria, pro Cor.Balbo,44.a, Qui aram in litore deſerto ſomnijs ſtimulatus aut religione aliqua conſecraret. pro Dom.241.b. Vetera iam iſta & religione omnium conſecrata. Tulc.1.27. Religione conſtituta magiſtratus Rēpub. continent maxime. 2.de Leg.62. Alio modo conſtituere de religione Pontificum, quàm ius cęrimoniarum cogat, pro Dom.219.b, Lentulus de ſolenni religione retulit. Poſtquam.200.b, Lentulus prouinciam, quam habebat, interpoſita religione, depoſuit, in Piſ.90.b, Religione ſe impediri diceret.4.Fam.37.Ea nos religione in P.Lentulo puniendo liberati ſumus in Cat.114.b, Cecidit apud Traſimenū religione neglecta.de Nat.d.2.6.Obſtrinxiſtj populum Romanum religione, augur auguri, Conſul Conſuli obnuntiaſti.2. Phil.88.a, Religione ciuitatem obſtringere.2.de Or.149.Omnium officiorum religione obſtringi.7.Ver.29 a, Tanta religione obſtricta eſt tota prouincia, tanta ſuperſtitio mentes illorū occupauit, ut, &c.p Dom.241.b, Religione priuata ſepulchri, non poteſt locus publicus obligari.2.de Leg.54. Hac ego religione non ſum ab hoc conatu repulſus. Or.200.b, Plus quàm ſine religione capere liceat alicui legatum.2.de Leg.48.L. Sylla omnia ſine vlla religione, quibus voluit, dilargitus eſt.cont. Rul.82.b, Ciuitatem religione ſoluere.pro Cæc.71.a, Quo tēpore religione teneatur ſepulchrum.2.de Leg.51. Ego me maiore religione, quàm quiſquā ſuit vllius uoti, obſtrictum puto.Att.201.b, Mecum deorum omnium ſanctitates omnes & religiones aſſuerunt. Poſt.212.b, Religiones & cærimoniæ in deos non metu, ſed ea coniunctione, quæ eſt homini cum deo, conſeruandæ.1.de Leg.33. Vt inexpiabiles religiones in Remp. inducerentur? 1.Phil.9.a, Religione quorum ſcelere proſtratę afflictęque ſunt, partim ex illis diſtracti ac diſſipati iacent. Qui vero ex his & omnium ſcelerum principes fuerunt, & præter cæteros in omni religione impij, non ſolum vita cruciati atque dedecore, verumetiam ſepultura ac iuſtis exequiis caruerunt, de Leg.41.& 42. Pontifices religiones ſapienter interpretando, &c.pro Do.213.b. Religionum conſtitutio iſta nō multum a legibus Numæ, noſtriſque moribus diſcrepans.2.de Leg. 15. Qui ſancti? qui religionum colentes? niſi qui meritam diis immortalibus gratiam iuſtis honoribus & memori mente perſoluunt, pro Planc.65. Expertes ſunt religionum omnium, de Nat.d.1.83. Religionum iura omnia perditorum ciuium ſcelere diſceſſu meo polluta ſunt, vexati lares eius familiares, ī eorū ſedib. exędificatū tēplū Licētiæ: pulſus a delubris is, qui illa ſeruarat.2.de Leg.41. Religiones qua mēte, qua pietate colant ciues, deos intueri pſuaſum illis ſit.2.de L.13. Cōfiteri religiōes, de L.175.b, Expiare ſolēnes religiōes, ſupplicio alicuius, p Mil. 54.2. Ad opiniones imperitorū eſſe fictas religiones.de Diu.102. b. Religiōes retinere.5.Ver.5. Ego ipſe Pōtifex qui cærimonias, & religiones publicas ſanctiſſimè tuendas arbitror.de Nat.d.1. 43 Com religionibus coniunctus.de Aruſp.24. In religionibus fœdis admittendis audaciam damnet ſacerdos publicus, atque impiam iudicet.2.de Leg.37 Equidem ſic accepi Pontifices, in religioni

ligionibus ſuſcipiendis caput eſſe interpretari, quæ voluntas deorum immortalium eſſe uideatur. pro Domo,28 Cæteræ gentes pro religionibus ſuis bella ſuſcipiunt, iſtæ contra omnium religiones. pro Font.17.a Pontinius ſuſceptis religionibus impeditur. in Piſ.46.a Nunquid igitur is bona Lentuli religionibus religauit: pro D.ſua.94.a

Religioſus.

Iuſtus, integer, religioſus, timidus, perferens iniuriarum. 2. de Or.98.a Itaque alter religioſus etiam nunc dies, alter in uulgus ignotus. 9. Att.11. In teſtimonio dicendo religioſus. pro Cæci.290.b Religioſus teſtis. in Vat.29.b Vir natura ſanctus & religioſus. Q.fr.320.b Dedicatio eſt religioſa. pro Domo.95. Natio maximè in teſtimoniis dicendis religioſa. pro Flac.151.b Religioſum eſt quod iurati legibus iudicauerunt. 1. de Inu.64.a Quod fanum putatis noſtris magiſtratibus religioſum, quam ciuitatē ſanctam? pro Pomp.16.b Religioſum iudicati genus. 1 de Inu.64 Quod tres pontifices ſtatuiſſent, id ſemper omnibus ſanctum, auguſtum & religioſum eſſe viſum eſt. de Aruſp.reſp. 246.b. Huic ego teſti gratias agam, quòd & in re miſericordem ſe præbuit, & teſtimonio religioſum. pro Cæc.29.a Tu meam domum religioſam facere potuiſti? de Aruſp.reſp.29.a Homines integri, innocentes, religioſi. in Verr.201.b Qui autem omnia quę ad cultum deorum pertinerent, diligenter retractarent, & tanquam relegerent, ſunt dicti religioſi, ex relegendo. 2. de Nat.d. 53. Dies erant duo, qui poſt Latinas habentur religioſi. ad Q. fr.2.8.3.a Atticorum aures teretes & religioſæ. in Or. 15.a Religioſa multa iura locus complectitur. 2. de Leg. 53. Qui nullo impellēte fallebat, eos vrgente Lælio timidos ac religioſos fuiſſe putamus? pro Flac.150.b Atqui reperiemus aſotos ita non religioſos vt edant de patella. 2. de Fin.38.a De locis religioſis & delubris. pro Rab.61.b. Ab iiſdem gentibus ſanctis, & in teſtimonio religioſis obſeſſum Capitolium eſt. pro Fonteio.17.a Religioſiſſimus teſtis. 4. de Fin.99.a Altaria religioſiſſima. p Plāc. 277.b Res religioſiſſimæ. 2. de Inu.222.a

Religioſe.

Faciamque id quod debent facere hi qui religioſè & ſine ambitione commendant. 13 fam.33. Religioſe teſtimonium dicere pro Cæl.44.a Templum Iunonis, quod religioſiſſimè colebāt, egregijs picturis locupletare voluerunt. 2. de Inu.121.a

Religatus.

Funiculus à puppi religatus. 2. de Inu.236.a Si prudentia extrinſecus religata pendeat. Tuſc.q.li.3.33. Trahit Hectorem ad currum religatum Achilles. 1. Tuſc.168.a

Religatio.

Et ipſa natura delectat, adminiculorum ordines, capitum coniugatio, religatio, & propagatio vitium ſarmentorumque. de Senect.49.

Relinquo.

Audiſtis hæc omnia, quæ nunc ego prætereo & relinquo. 5. Verr.87.a Omitto iuriſdictionem contra leges, cædes relinquo, libidines prætereo. de Prou.70.b. Hoc nō modò in oratione mea non pono, ſed ne in opinione cuiuſquam relinquo. 1. Verr.9. Sed planè nec precibus noſtris, nec admonitionibus relinquit locū. ad Lentul. 1.1.4.a Id eſt, nec ſe orari, nec ſe admoueri ſinit, adeò præſtat omnem diligentiam in tuo negotio. Vita turpis ne morti quidem honeſtæ locum relinquit. pro Quint.9.b Neutra autem in mediis relinquebat. Acad.q.45.b Nullam enim apud me reliquiſti dubitationem, quantum me amaris. ad Trebon. lib.15 21.3.a Curionem quondam concio reliquit. de Cl.160.a Reliquit eum frequens Senatus, & in alia omnia diſceſſit. 10. fam.26 Nam fundos tres & decem reliquit. pro Sex.Roſc.21.b Hærēdē teſtamento reliquit hunc P. Quintium. pro Quint. 8.a Quum ſumma copia optimorum adoleſcentium pari uirtute reliquit neminem. in Vat.34.b In originibus ſcriptum reliquit Cato, de Cl.37. Non contemno ea quæ Græci dicendi artifices reliquerunt. de Or.87.b Propterea quòd C. frater aliquantum æris alieni reliquerat. pro Quint.49.a Et prudentiæ ſuæ triſte nobis deſiderium reliquerat. de Or.165.b. Relinques omnia, quum opera tua ille vti uolet. 2. fam.26. Id eſt, omnibus relictis, dabis ei operam. Neque nos ſtudium exquirendi defatigati relinquemus. 4. Acad.q.15.a Ecce autem puſilla epiſtola, quam non relinquam ἀναντιφώνητον Att.89.b Tantùm in medio relinquam. pro Cæl.37.a Filio meo ſatis amplum patrimoniū relinquā, memoria in nominis mei. ad Cæl.lib.2.15.4.a Duo illa relinquamus. de Or.80.b Hanc totam ſpem immortalitatis relinquamus 1. Tuſc.61. Vt memoriam concinnitatis ſuæ relinqueret. de Cl. 168.b Seduxit me Scaptius, rogat vt rem ſit relinquam Att.83.b

Illud tamen non deſinam, &c. vt confectum relinquamus. Att. 5.93.3.a Vt vnam cōſolationem mihi relinquas. ad Trebonium, lib.15.21.2.a Si Q. fratrem reliquiſſem, dicerent iniqui, non me planè poſt annum ex prouincia deceſſiſſe, quoniam alterum me reliquiſſem. ep.26.b Tantum à te petimus, vt agas eam rem, ne relinquas hominem innocentem ad alicuius tui diſſimilis quæſtum. ad Silium, lib.13.65.5.a Relinquere agros & patrimonia ſua. Tuſc q.lib.5.82. In egeſtate relinquere aliquem. 3. Verr.53. a Aliquem non ſolùm relinquere, ſed etiam prodere. pro Cæc. 294.b Relinquere aliquid inchoatum. Off.3. 12 Amicitiam relinquere 2. de Fin.126.a Conſuetudinem diſſerendi relinquere 1. Acad.q.26.a Relinquere domum. Tuſc.1.70. Videatúrne aut pietatis eſſe meæ, fratrem relinquere, aut diligentiæ, nugarum aliquid relinquere. Att.92.b Quod dubium eſt, id relinquere incertum. pro Mur.140.b. In quo quid eniti, aut quid efficere poſſim, malo in aliorum ſpe, quàm in oratione meā relinquere. 1. Verr.15.a Relinquere iniurias. 3. Verr.59 Relinquere iudicium audientium liberum ac integrum. Diu.2.116. Locum vituperandi relinquere. ad Q.fr.2.8.1.a Aliquarū rerum memoriam aut breuem, aut nullam omnino relinquere, 2. Off.80.a De tanto patrimonio nihil relinquere. pro Roſc.Am.14.a Audaciæ ſuæ monumentum æternum. 3. Verr.92.a & abiicere obedientiam. Off. 1.143. officium. Tuſc.2.28. vllam partem ſupplicij adhibendi. 11 Phil.293 præſidium propter metum. Tuſc.3. 14. quempiam ad alterius quæſtum. 13. fam.86. in aliquo loco ſuſpicionē dedecoris ex ſua nequitia. de Pet.Conſ.7. Antonium turpiter Mutinæ obſeſſionem reliquiſſe. Pollio ad Cic.10 33.12.a Ita relinquitur, vt ea fortuita diuinari poſſint. 2. de Diu. 22.a Relinquitur, vt ſi vincimur in Hiſpania, quieſcamus. Att. a Non adimitur iis ciuitas, ſed ab his relinquitur atque deponitur. pro Cæc.304 b Mihi ne vt dubitem quidem relinquitur. 4. Acad.q.215 a Ne libertatis quidem retinendæ ſpes relinquitur, con. Rull. 64.b Perſpicis profectò & quænam nobis ſpes ſalutis relinquatur. ad Q fr.1.4.2.a Ita cęterorum ſententiis ſemotis relinquitur non mihi cum Torquato, ſed cum uirtutè certatio. 2. de Fin. 73. a Quum ei teſtamento ſeſtertium millies relinquatur. 3. Of.125. a Nunc uerò quis eſt qui uim armatis hominibus factam relinqui putet oportere. pro Cæc.286.b Hanc eram ipſam excuſationem relicturus ad Cęſarem. Att.9. 173.7.a Omittendę ſunt omnes uoluptates, relinquenda ſtudia delectationis, ſermo familiarium deſerendus. pro Cęl.47.b

Relictus.

Ab omni non modò honeſtate, ſed etiam ſimulatione honeſtatis relictus. pro Rab.Perd.reo. 17.a Vrbs relicta direptioni atque incendiis. ad Sulp.li.4.1.8.a Fundum à patre relictum habere. pro Cæc.299. b Tironem ab altera quartana relictum audio. Att.8. 150. 3.a Quum æris alieni aliquantulū eſſet relictū. pro Quint. 8.a Siquid ab Antonio aut prætermiſſum ſit, aut relictum. de Or.120.b Ne querantur ſe à beata vita eſſe relictas Tuſc.231.b

Relictio.

Se autem lætari, quòd effugiſſem duas maximas uituperationes. Vnam, quam itinere faciendo me intelligebam ſuſcipere deſperationis ac relictionis Reip. 16.22 Nonnulli codices habent Religionis. Quibus illam relictionem productionemque Conſulis ſui gratam ſperat fore. in Verr.83. b Alias, Reiectionē proditionemque.

Reliquus.

Ex qua familia reliquus eſt M. Titurnus. epiſt.220.b Alexandria reliquaque Aegyptus. Att.15.b Si qua ſpes reliqua eſt: in Verr.57.b In Tribun.pleb. deſig. reliqua ſpes eſt. Att.3.53.2.a Si mihi nullum eſſet officium in omni uita reliquum, niſi &c. Poſtquam.209.b Reliquum omne tempus huius anni. 3. Verr 20 a Quod quando vterque noſtrum conſecutus eſt, reliquum eſt, vt officiis certemus inter nos, &c. Curio, lib.7.32.2.a Reliquum eſt, vt de me id ſcribam, quod, &c.a Qui locus in Græcia tam ſanctus, eſt in quo ullum ſimulacrum reliquum ſit. de Prou. 70. b Quod fortuna in malis reliqui fecit. pro Syl.184. b Et quibus nihil non modò de fructu, ſed ne de bonis quidem ſuis reliqui fecit. 5 Ver.95.a Id eſt, omnia abſumpſit. Quibus iſte nihil reliqui fecerat, & quibus aliquid reliqui fuerit. in Verr. 147.b Etenim quoniam detractis de homine ſenſibus, reliqui nihil eſt. 1. de Fin.47.a Addendo deducendóque uidere, quæ reliqui ſumma fiat. de Pro.70.b Off. 12.b Quid enim eſt huic reliqui? quod, &c. pro Syl.194.b Quum reliqui nihil ſit. de Fin.86.b Nam quid eſſe reliqui poterat ei, qui, &c. 5. Verr. 171. a Spe reliquæ tranquillitatis luctus fugere. pro Seſt.62.a Tamē exiguum reliquæ vitæ tempus ad commemorandam gratiam mihi relictum putaretur.

terur. Poſtquam.209.b Poteamulo iſto, quem tibi reliquum dieis eſſe, quando canteriū comediſti, Romam peruehi.epiſt.138.b Q.frater Arguitelani reliquum dodrantem emit.Att.10.b Hūc tantùm vnum ex multis fortuna reliquum eſſe voluit.pro Clu.22.b Præter te neminem habeo reliquum, in quo, &c. Pæto, lib.9.15.6.a Vix reliquam facit mihi vitam hæc cura addita. 3. Att.8.Vt nullā reliquam faciat eius opinionem.de Nat.d.1.23 Vt pecuniam reliquam Buthrotij ad diem ſoluerent. Att. 262,b Spem reliquam nullam video ſalutis.ad Brut.11.5.6.a Nullum onus officii cuiquam reliquum feciſti.ep.45.b Et quod reliquū vitæ,viriumque fames fecerat,id ferro potiſſimum reddere volebat 7.Verr.71.a Deinde reliquum tempus ſancit. con. Rul, 7 Non de reliqua & ſperata gloria laboramus. Q. fr. 398.b Id eſt,de futura.De reliqua poſt mortem tranquillitate bonorum. 2.de Leg.6a Nec ſicut uulgus,ſed vt eruditi ſolent appellaru ſapientem,qualem in reliqua Græcia neminem. de Amic.6.a De reliquo iam noſtra culpa fuerit,ſi te dimiſerimus.1. de Or.50.a De reliquo,vt te ſæpe,&c.ad Toranium,lib.6.20.4.a De reliquo quid ego tibi dicam?Att.260.b De. reliquo velim tibi perſuadeas,&c.ad Corn.lib.12.29.14.a Dies enim x x x i i i.erant reliqui.At.65.b Reliqua ſatis apta ſint ad ſoluendum. 16. Att.4. Id eſt,ea quæ ſuperſunt nobis ſubductis rationibus. Reliqua vaticinationis breui confecta ſunt.1.de Diu.120.a Reliqua mea explicata.16 Att.9 Erant mihi oppida etiam reliqua, quæ adire vellem.4.Ver.46.a Deinceps gradatim reliqua reliquis debentur.Off.32.b.Quum enim tanta reliqua ſint,ne Terentiæ adhuc. quod ſolum expeditum eſt.Att.16.339.b. a Maximè autem me angit ratio reliquorum meorum.Att,16.333.5.a Poſtulare legationem liberam mihi reliquiſque noſtris.11.fam.1. in ep.D. Brut.Duarum mihi ciuitatum reliquos feci agros.5. Verr.85.a Quos belli calamitas reliquos fecerat. in Verr.a Paucos dies habebam reliquos annui muneris.Att.94.b O reliquas omnes dies noctesque eas,quibus,&c.pro Seſt. a Reliqua facere.15.At.31.Quum ex reliquis, quæ Non.April.fecit,abundare debeam, cogor mutuari.Att.245.b Si unus omnibus reliquis magiſtratibus imperabit.de Leg.187.b

Reliquiæ.

Reliquiæ immortuæ coniurationis.1.Att.30.Reliquiæ priſtinæ frontis appareant.9.fam.19 Reliquiæ quæ cum Antonio eſſent.10.fam.23.in ep.Planc.Reliquiæ ſepulturæ maiorum noſtrorum.ad Octau.87.Cibi reliquiæ depelluntur tum aſtringentibus ſe inteſtinis, tum relaxantibus.2. de Nat.d. 104.Magnæ reliquiæ cœnarum.ep.126.& 150.b Reliquiæ earum rerum mouentur in animis,de quibus vigilantes cogitauimus.de Diu. 137.b Vellem Idib.Mart. me ad cœnam inuitaſſes, reliquiarum nihil fuiſſet 12,fam.7 Voluptatum flagitiorumque reliquias colligere.4 Ver.94.a Ad reliquias noſtras colligendas & conſtituendas.4.At.2.Bonorum emptores quaſi carnifices conueniunt ad vitæ reliquias lacerandas. pro Quint. 9. Ad reliquias Aſiaticæ negotiationis proficiſci.6.fam.32.Reliquias permixtionis ſuperis fundens æquabat.de Vniu.53 Reliquias mei laboris colligerem.12.fam.25.in ep.Lent.Reliquias in ea tanquam è naufragio contuliſſes. 13. fam. 9. Reliquias meæ diligentiæ conſequar 12.famil.29.in ep.Lentuli.Reliquias C.Marij ſitas apud Anienem diſſipari iuſſit Syl.victor,acerbiore odio incitatus.2.de L. 52 Quam palmam vtinam dii immortales Scipio tibi reſeruēt, & aui reliquias perſequare.de Sen.17.a Reliquias hoſtium Brutus perſequitur & Cæſar.ad Brut.7.Etiam ne reliquias tuas miſera proijcies?Obſecro te mea vita quod ad ſumptū,&c.14.fam. 5.in ep.Terētiæ.Vidi,ſi viciſſem,tenues Reip.reliquias; ſi victus eſſem,nullas futuras.pro Dom.232,b Reliquiis Amani delendis,agriſque vaſtandis.15.fam.18.In his priſtinæ fortunæ reliquiis miſeris & afflictis.pro Syl.167.b Calor ineſt in ijs ciborū reliquis,quas natura reſpuerit.de Nat.de.2.18.Reliquiis priſtinæ dignitatis. 6.fam.35

Reluceo.

Huic non una modò caput ornaus ſtella relucet. 2. de Nat. d.154.a

Remaneo.

Quandiu calor remanet in nobis. de Nat.d. 2. 17. Quid ſi ne iniuriæ quidem,quæ tibi ab illo facta ſit,cauſa remanet?1. Verr. 32.a Veſtigia antiqui officij in illo remanēt. pro Roſc.Am.16.a A peregrino enim receſſit,& propriè in eo qui contra ferret æma,remāſit.1.Off.57.a Catulus remanſit,nos diſceſſimus. Acad. q.37.b Rhodiorum vſque ad noſtram memoriam diſciplina naualis remanſit.pro Font.14.b Catonis filius amore pugnandi in exercitu remanſit.Off.8.b Quum tu diſceſſu cæterorum,noſtra qui remanſimus cæde,contentum eſſe dicebat.in Cat.98.b Mulieres noſtræ præter cæteras Romæ remanſerunt. Att.111.b Aut eorum qui diſceſſerint,aut eorum qui remanſerint. ep. 80. b Si in uita remaneas.Of.3.37 Expone igitur,niſi moleſtum eſt, primùm ſi potes,animos remanere poſt mortē.Tuſc.1.22 Quòd Lentulum voluiſti hic remanere,Cæſari gratū.Att.133. b Proximè te gaudere oſtendunt, me remanſiſſe. Att. 138. b Literæ,quibus maximè ad remanendum commoueri poſſes. Att. 163. b.

Remanſio.

Profectò certè animum tuum non debet offendere. non igitur remanſio?multò minus. pro Ligar.3.a Primum tuam remanſionem etiam atque etiam probo.ad Q.fr.3.17.23.a

Remedium.

Hoc remedium eſt ægrotæ ac propè deſperatæ Reipub. in Verr.66.b Quod eſt igitur remedium?3.Ver.101.a Primum tēporibus hybernis,ad magnitudinem frigorum,& ad tempeſtatum vim ac fluminum,præclarum ſibi hoc remedium comparat. 7.Verr.21.a Quum hoc unum his tot incommodis remedium eſſe arbitrarer,vt,&c.1.Verr.5. Auditum eſt pantheras, quæ in Barbaria venenata carne caperentur, remedium quoddam habere,quo quum eſſent vſæ,non morerentur,2. de Nat. d.289.a Quærere remedium ad aliquam rem.pro Clu.19.a Non inquā perpeterere,ut homines iniuriæ tuę remedium morte ac ſuſpendio quærerēt.5.Verr.110.a In aduerſis fortunis ſine vllo remedio atque alleuamento permanere.pro Syl.50.a Remedia ad tolerandum dolorem ſunt,firmitas animi,turpitudinis uerecundia, exercitatio conſuetudoque patiendi, præcepta fortitudinis,duritia virilia.Tuſc.3.55 Remedia incommodorum. 5 fam. 30 Nulla remedia,quæ vulneribus adhibentur,tam faciunt dolorem,quàm quæ ſunt ſalutaria,ad Octau.40. Nec verò illa ſibi remedia comparauit ad tolerandum dolorem.Tuſc.5.55 Remedia multa ex ferarum belluarum corporibus, morbis & vulneribus eligimus. 2.de Nat.d.121 Veneficum audes appellare eum virum qui tuis veneficiis remedia inuenit? 13. Phil. 363. a Sed quod illius tanti vulneris, quæ remedia eſſe debent, ea nulla ſunt,ep.71.b Is acrioribus remediis ſaluti ſuæ ſubueniēdum putauit.pro Clu.53.a

Remeo.

Neque remearet aer,cuius ortus aqua,omni exhauſta eſſe nō poſſet,2.de Nat.d.89

Remex,Remigatio, Remigium,Remigo, vide Remus.

Remigro.

In noſtram domum remigremus.1.Tuſc.192.a Remigrare in domum veterem è noua. Acad. q. ed. 1.9.Hoc eſt, relicta noua Academia ad veterem reuerti. Atque ei ne integrum quidem erat,vt ad iuſtitiam remigraret. Tuſc.5.46 Remigrare ei ſubitum eſt.13.famil.5. Romam tibi remigrandum eſt. Pæto, libr.9.44.

Reminiſcor.

Reminiſcebantur enim Calendarum Ian.Att.4.71.7. a Ea potius reminiſcere,quæ digna tua perſona ſunt.Seruius Cic. 4.5. 15.a Reminiſcere quæ tradantur myſterijs.Tuſc.154.b Ita celeriter res innumerabiles arripiunt, vt non tum primum accipere videantur, ſed reminiſci & recordari.de Senect. 72.a Declarat ſe non tam illa diſcere, ſed reminiſcendo recognoſcere. 1. Tuſc. 90.a

Reminiſcens.

Aliquem de re aliqua reminiſcentem recordari. pro Lig.22

Remitto.

Sed etiam ſiquid mihi conceditur, id reddo,ac remitto. pro Syl.183.b Prouinciam remitto,exercitum depono. in Ant.218 b Tibi remitto atque concedo,vt eum defendas. pro Planc.225 b Meam animaduerſionem & ſupplicium,quo vſurus eram in eū quem cepiſſem,remitto tibi & condono. Vatinius ad Cic.5.10.5 a Remitto tibi,neceſſe ne habeas reſcribere. 12.Att. 52. Id eſt, hoc labore te libero. Ego verò tibi iſtum mi Antoni remitto, Att.14.24.Verùm hoc quoq; vobis remitto,negligite prætereà ſi uultis.5.Verr.188.a Ille ardet furore, nec remittit aliquid, ſed indies ingraueſcit.10.Att.8 Nanque & incitat languentes, & lāguere facit excitatos:& tū remittit animos, tū cōtrahit,2.de Leg.38.Antonius remittit nobis Galliā citeriorem.in Ant. 209. b.Ita ne hoc modo paria quidem peccata ſunt. Vrgent tamen, & nihil remittunt.4.de Fin.124.a In qua tibi remittunt omnes aſtāvo-

voluptatem. de Or.206.b Id eſt relinquunt. Mulieres, ut ſcripſeram ad te, Romam remittebam. Att. 116.b Quotidie aliquid iracundię remittebat. 8.Phil.246 Demetrii librum de concordia tibi remiſi, Att.143 b Nauem imperare ex fęlere debuiſti, remiſiſti in triennium. in Ver.204.b Remiſiſti quod non oportebat. in Verr.247.b Remiſit D.Bruto c x.millia. in Verr. 106.b Italiæ ſua vobis ſtudia profitenti remiſiſtis. ad Brut.35 Quemadmodum Roſcius familiaris tuus in ſenectute numeros in cantu remiſerat. 1.de Leg.16.a Qui quum remiſerant dolores pedum, non deerat in cauſis. de Cl.176.b Quibus iſtam laudationem remittam, pro Flac.154.b Ex eo quid ipſe potuit in dicendo, aliquã tum remittet. in Verr.62.b Hic tu fortaſſe eris diligens, nequam ego horam de meis legitimis horis remittam, niſi omni tempore quod mihi lege conceſſum eſt, abuſus ero, quærere. 3.Verr.16 a Dionyſio ego quidem non modò placabilem me præbuiſſem, ſed totum remiſiſſem. 10.Att.50. Facile patior quòd ſcribis, ſecũ Tullum & Seruium queſtos eſſe, quia non idem ſibi quod mihi remiſiſſet. Att.10.194.3.a Nam illi multò mihi hoc facilius remiſiſſent, ſi illum non noſſent, aut ſi iſte apud eos Quæſtor fuiſſet. de Diu.a Quæro enim non quibus intendam animum rebus, ſed quibus relaxem ac remittam. in Hortenſio, a Te rogo vt procuratoribus Flauii remittas de diminuendo & de Apollonienſibus nu quid perſcribas. Q.fr.301.b Sed tibi aut concedendum eſt ita eſſe, quod minimè vis, aut memoriam mihi remittas oportet, &c 4.Aca.190.a Remittant ſpiritus, cõprimãt animos ſuos, ſedent arrogantiam. pro Flac.42.a Aliquid de ſummo ſupplicio remitteres. 7.Verr.132.a In illo reprehenditur, quòd ex ea pecunia remiſerit, quam ipſe quæſierat. 5.Verr.70.a Remittere aliquid de ſeueritate in Piſ.155.b Ad infirmitatem laterum perſcienter contentionem remittere. de Cl.182.b Remittere de capite vectigalium. 5.Verr.70 Curam animi remittere. 6.Ver.120 a Remittere alicui de ſumma. in Verr.165.b Habenas adducere & remittere. de Amic.42 Remittere iracundiam. in Ant.217.b Volebam ad te Marionem remittere, quem, quum malus ſcule libi eſſet, ad me mitteres. Tironi, lib.16.1.a.a Remittere nihil de diligentia. 11.fam.23. in ep. D.Brut. Si nihil tibi remittere poſſum. 10.Att.35. in ep. Ant. Remittere nuntium. Top.9 Opinionẽ animis ſuis aut libentibus aut æquis remittere. pro Clu.3.a Id eſt, diſcedere ab ea. Vt eorum reprehenſionem vos veſtræ prudentiæ aſſumere meæ modeſtię remittere debeatis. pro Planc. 271.b Remittere rores gelidos dicitur aurora. Diu.1.13 Sonum vocis intendere & remittere. in Or.72 Remittere & condonare alicui ſupplicium. 5.fam.14. in ep. Vatinij. Neque enim fuit Gabinij, remittere tantum de iure, nec regis, imponere tantum patris ſuis. pro Rab. Poſth.19.a Vt ſine his nihil de meo ſtudio perſeueranti æque ſim remiſſurus. ep.149.b Reliquum omne tempus huius anni me vobis remiſſurum putaſtis. in Verr.82.b Ne exiſtimes nos, qui non debita conſectari ſoleant, quo debeatur, remiſſuros. Att.13.30.

Remiſſus.

Remiſſus animus. 2.de Diu.206.a Sermo quietus & remiſſus. de Sen.82.b Remiſſus in diſputando. de Fin.90.b Remiſſius in vlciſcendo. Poſt red. ad Quirites, 18 Reſpondit, in agro ambulanti ramulum adductum, ut remiſſus eſſet, in oculum recidiſſe. 1.de Diu.200.a Noli putare id omnino à me omiſſum, ſi quid eſt tibi remiſſum atque conceſſum. pro Syll.176.b Sed perſuade tibi de voluntate mea nihil eſſe remiſſum, de iudicio largiter. ad Brut.56. in ep. D. Brut. Si huic fuerit remiſſum. ad Her.15.b Leni animo & remiſſo eſſe, 2.de Or.105.a Multa enim, quum remiſſi & liberi ſunt animi, futura proſpiciunt. Cat. 73 Itaque quanquã in eo ſermone, qui cum Torquato eſt habitus, nõ remiſſi fuimus &c. de Fin.3.1 Remiſſa temporibus ſtudia. 1.Tuſc. 1.a Maſſilienſes Gallicorum bellorum pericula populi Rom. copiis remiſſiſque compenſarunt. pro Font.276.b Cum tribus ſeuerè, cum remiſſis iucundè viuere, pro Cęl.9. Vt onera contentis corporibus facilius feruntur, remiſſis opprimunt, &c.2.Tuſc.q. 94.a Remiſſior in petendo. pro Mur.49 Hodie verò, neſcio qua re obiecta, Senatus remiſſior fuit. in Ant.206.b Ego, &c. dubitaſſem fortaſſe, utrum remiſſior eſſem, an ſummo iure contenderem. 16. Att. 37. Remiſſiore vti genere dicendi. pro Seſtio, 99.a Sin remiſſiores eſſe voluerimus. in Cat. 121.b Tardiores tibicinis modos & cantus remiſſiores facere. de Or.107.b Quędam dicendi meliora & remiſſiora genera ſignarunt. de Or.117.b

Remiſſe.

Remiſſe, leniter, vrbanè cum aliquo agere. pro Cæl.14. a Agere ſerſum leniter, remiſſe, non actuoſe. 3.de Or. 57. a Quis unquam tei præter hunc tragicas penè comicè, triſtes remiſſe, ſeueras hilare, forenſes ſcenica propè venuſtate tractarit? de Or.17 a Quidam autem non id tam reprehendunt, ſi remiſſius agatur, &c. 1.de Fin.2.a. Tu qui multò dicis remiſſius & lenius, quam ſolebas. de Or.107.b Remiſſus & placatius aliquid ferre 6.fam.44 Quum iſte nihilo remiſſius, atque etiam multò vehementius inſtaret quotidie. 6.Verr.67.a Omnes hanc quæſtionem te Prætore de manifeſtis maleficijs quotidianoque ſanguine, haud remiſſius ſperant futuram. pro Sex. Roſc.20.b

Remiſſio.

Quem non quies, non remiſſio, non æqualium ſtudia, non ludi, non conuiuia delectarent. pro Cæl.31.a Si humanitas appellanda eſt in acerbiſſima iniuria remiſſio animi ac diſſolutio. Metello, lib.5.2.26.a & 9.57 Remiſſio lenitatis in oratione. de Or. 128.b Remiſſio luctus. Tuſc.3.54. Remiſſio morbi ſeneſcentis, ad Gallum, lib.7.47. Remiſſio pęnæ. in Cat.86. pro lenitat. Oculorum obtutus, ſuperciliorum remiſſio aut cõtractio. Off.1.203 Remiſſio & moderatio vocis. de Cl.174.a Ad omnem animi remiſſionem ludumque deſcendere. de Or. 110.b & 113.b Tales igitur amicitiæ ſunt remiſſione vſus eleuandæ, &c. de Amic.65. Demoſthenes una continuatione verborum, binas contentiones vocis & remiſſiones continebat. 2.de Or.136.a

Remoror.

Sed hę res quæ cæteros remorari ſolent, non retardarunt. pro Pomp.11.b Ne parua quidem dubitatio poteſt remorari damnationem. ad He.5.b Et ſcito tu me iis epiſtolis potius, & meas ſpes ſolitum eſſe remorari. Att.3.54.1.a Num unum diem poſtea L. Saturninũ Trib. pleb. & C. Seruilium mors à Reip. pœna remorata eſt? 1.in Cat.a

Remoueo.

Quæ enim natura occultauit, eadem omnes, qui ſana mente, ſunt, remouent ab oculis. 1.Off.177 Multa palàm domum ſuam auferebat, plura clam de medio remouebat. pro Roſc. Am.14.a Remouit interceſſionem. de Aruſp. reſp.54. Sed ne opifices quidem ſe artibus ſuis remouerunt, &c. in Or.3 a Hunc igitur Catonẽ Lẽtulus à legibus remouit. ad Q.fr.2.10.6.a Quid ſit q ne à me remouit, ſi modò remouit, ignoro. at.4.77.5.a E negotiis publicis ſe remouerũt, ad otiũque pfugerũt. 1.Off.99. a pro Clu.26.b Remouere à ſuſpicione alicuius commodi. con. Rul. 70.b Accepimus condiciones, ſed ita vt remoueat præſidia ex his locis quæ occupauit. ad Tironem, lib.16.11.6.a Quod idem in poſterum M.Catonem tribunatu tuo remouiſſes. pro Domo, 17.a Remouere morbum. 10.Att.52. pro morbo liberari. Remouere oculos, & ſe totum auertere. pro Corn. Balb.7.a Ab amicitia alicuius ſe remouere. de Amic.66.a Remouere, ſe à certamine. ep.154.b Operam à populari cœtu remouere, 4.Acad.q.12.a Suſpicionem leuare, atque ab ſe remouere 5.Verr. 116.a A ſuſpicione alicuius cõmodi ſe remouere. 2.de l.Agr.35.a Remouere de medio. pro Roſc. Am.14 Ea fecerunt arbitror oportere, & ex oratione remoueri. de Or.137.b. & de Cl.168.b

Remotus.

Locus remotus, ſalubris, amœnus. 7.fam.37. Locus arbitris remotus. 7.Verr.64. Ille à culpa remotus eſt pro Mur. 67.a Qui tam remotus fuit à cupiditate? 3.Verr.75.a Quum tu à Gracchi æquitate ac pudore longiſſimè remotus ſis. con. Rull.42. a Si quiſquam fuit unquam remotus & natura & ratione, atque doctrina ab inani laude & ſermonibus vulgi, ego profectò is ſum, ep.15.438.a Remotus à nauigando. in Verr.249.b Procul remotus ab oratoris officio. 1.de Inu.12 Teſtis cupidus, iratus, à religione remotus. pro Font.10.a Procul remotus à vero. de Inu.43.b Hęc conſcripſi X. Calend. accubans apud Veſtorium, hominem remotum à dialecticis, in arithmeticis ſatis exercitatum. Att.14.1084.a Ioco remoto tibi hæc amiciſſimo animo præcipio. ad Trebatium. lib.7.11.6.a Ego hæc à Chryſogono mea ſponte, remoto Sex. Roſc. quæro. pro S. Roſc. 40.b Remoto atque ablegato viro, non liberius, quàm ante, &c. 7. Verr. 66.a In quibus remoti ab oculis populi, &c. Læl.85. Remoti, ſiue omnino miſſis lictoribus. 9.Att.2. Etiamne hæc tam parua ciuitas, tam procul à manibus tuis atque à conſpectu remota? 5.Verr.72.a Defenſio remota ab vtilitate Reipub. & ſeiuncta à voluntate legis. in Verr.192 b Altera pars, quæ procul à iudicio remota eſt. pro Clu.18.b Sine dubio res à Lẽtulo remota videtur eſſe. ad Q.fr.1.6 5.a Scientia quæ eſt remota à iuſtitia, calliditas appellanda eſt. Off.13.b Remotæ narrationis à cauſa ciuili rurſus duo genera. 1.ad Her. 13. Remotam à fama & à fortunis, ab otio locupletum illam ag

cer-

cerbiſſimam miniſtram Prætorum auaritiæ calumuiam, &c. 1. ad Q.Fr.18 Remota ſubtilitate diſputandi.de Nat.45.b Quum autem res ab noſtra memoria propter vetuſtatẽ remotas ex literarum monumentis repetere inſtituo,&c. 1. de Inu. 1. a Clamabo literas remotas eſſe de medio.4.Verr.128.a Remotum argumentationit genus.1.de Inu.103. Hoc à breuitate præcipiendi remotiũ eſt.de Inu.82.Officia aũt tollebãtur delectu omni & diſcrimine remoto.4.de Fin.112.a Remota uel aſſumpta argumenta quæ ſint.Part.3.Hęc à uulgari intelligentia remotiora ſunt. de Inu.70.b Stellæ aliæ propius à terris, aliæ remotiut,&c.ſpatia conficiunt.de Nat.d.18.b A cupiditate remotiſſimus.ep.207 b Sermo à ſtrepitu furenſi remotiſſimut.in Or.17.a A ſuſpicione minimi errati remotiſſimus.6.Verr.36.a Ab iniuriis remotiſſimi homines.4.Verr.115.a Remotiſſiumm à cauſa. Acad.q.ed. 1.lib.2.41.Hoc a religione & ſapientia ueſtra remotiſſimum eſt. de Inu.53.b

Remotio.

Remotio criminis eſt, quum eius intentio facti, quod ab aduerſario infertur,in alium,aut in aliud dimouetur.2.de Inueut. 186.a.& 2.ad Her.59

Remunero,ſiue Remuneror.

Et quoniam nullum aliud tempus futurum ſit, vbi tibi referant gratiam,hoc te officio remunerẽt,de Pet.25.a Tu ſi tibi ea dẽ cauſa eſt,me remunerare ſanè uelim. Att.8.145.6. a Quibus autem officijs.T.Annij beneficia remunerabor?Poſt red.in Senatu,26.a Conſiderandum eſt. quonam te remunerer genere. ep. 39. .& 20.b Vt poſſem te remunerari quàm ſimillimo munere. eſt Varronem,lib.9.8.3.a Vlciſcendæ iniuriæ facilior ratio eſt, quàm beneficii remunerandi.Poſtq. iam. 203. b Officiorum remunerandi voluntat, de Inu.82. b Ad remunerandum nihil ſuppetit mibi præter voluntatem Paulo.lib.15.13.4. a Vt à te ipſo ſumerem aliquid ad me reficiendum, teque remunerandum, ſi non pari,at grato tamen munere.de claris.Or.166.b In beneficijs remunerandis.Poſt quam.203.b

Remuneratio.

A quo enim expeditior & celerior remuneratio fore uidetur, In eum ferè eſt uoluntas noſtra propenſior.2.Of. 101.a Beneuolentiæ remuneratio.pro D.ſua,23.a.Nihil enim eſt enim remuneratione beneuolentię,nihil uiciſſitudine ſtudiorum officiorũ que iucundius.de Amic.46.a & de Inu 70.b

Remuria.

His quoque diuiſit remuriam in Ant.208.b aliàs,Semurium. Remus.de Diu.102.b frater Romuli.

Remus.

Remus infractus.Acad.q.ed.1.lib.2.71 Nullum remum vacuũ trahi. in Verr.263.b Neque uerò hoc loco expectandum eſt,dũ remo inſleao reſpondeam.4.Acad. q. 39.a Intermiſſo impetu pulſuque remorum.de Or.97. b Quàm multos eſſe oporteret, ex ipſo nauigio quod erat factum ſex remorum numero, coniiciebant 7.Verr.57.a Arbitrabar remos ſuſtineri.&c 13.Att.23. Orationem remis propellere.4.Tuſc.16.Res tetra,deteſtabilis omni contentione.velis(vt ita dicam)remiſque fugienda. Tuſc. 195.b Atque deinde ventis armiſque in patriam omni feſtinatione properaui.ad Cornific.lib.12.25.8.a

Remigo.

Non enim ſuſtinent, remos, ſed alio modo remigant. Att. 13.278.2.a Vtrum igitur mauit, ſtatimne nos vela facere, an quaſi e portu egredientes, paululum remigare? 4. Tuſc.15.a

Remigatio.

Inhibitio aut remigum motum habet, & uehementiorẽ quidem remigationis nauem conuertentis ad puppium. Att. 13. 278.3.a

Remex.

Quid.inquies,remex ille dè claſſe Coponii, nonne ea prædixit quæ facta ſunt?2.de Diu.169. a Remigem aliquem aut ballum nobis oratorem deſcripſeras Or.122.b Eumque dixiſſe remigem quendam è quinqueremi Rhodiorum vaticiuatum. 1.de Diu.119.a Remigum delectum habere.12.fam.23.in ep.Caſſii. Claſſis infirma propter dimiſſionem propugnatorum & remigum.in Verr.253.b Arbitrabar ſuſtineri remos, quum inhiberi eſſent remiges iuſſi. 12.Att. 23. Imperare remiges. 2. de Or. 23. a In nautis remigibuſque exigendis. in Verr.217. b. de Or. 97. b.

Remigiuin.

Quę pugna,quę acies,quod remigium,qui motus hominum, &c.5.Tuſc.161.a

Ren.

Humores qui ea renibus ueſicaque profunduntur.2.de Nat. d.206 a Laborare è renibus.2,Tuſc.101 a

Renaſcor.

Nam principiũ extinctum,nec ipſum ab alio renaſcetur,nec à ſe aliud creabit.1.Tuſc.85. a Neu ſemper primi cuiuſque mali excidendi cauſa ſit, ut aliud renaſcatur illo peius.ad Brut. 4. 4. a Qui mihi pœnas inciderant, noluut eaſdem renaſci. Att. 55. b.

Renatus.

Renatum enim bellum eſt, idque non paruo ſcelere Lepidi. ad Brut. 14.3. a Sed bellum iſtic renatum homines mirantur. ep.174. b

Renauigo.

Perpaucis diebus in Pompeianum,poſt in Puteolana & Cumana regna renauigare.Att.14.314.1.a

Renauo.

Renauabo operam.Att.10.b aliàs, renouabo.

Renouo.

Quòd ſocietatem Reipub. conſeruandæ tibi mecum à patre acceptam renouas,gratum eſt.Com fic.lib.12.27.2. a Etenim nos Equitum Roman. ad Q. Cæpionis odium, à quo erant ipſi propter iudicia abalienati, renouabam atque reuocabam.2.de Or.109.a Hæc incluſa habebam,& ne obſoleſcerent,renouabã, quum licebat,legendo.1.Acad.17.a Athenienſiumque renouaui uetus exemplum.in Ant.153.b Acerba ſanè recordatio ueterem animi curam,moleſtiamque renouauit.de Or.142.b Mithridates ſe rege Armeniorum adiuncto,nouis opibus copiiſque renouauit.pro Mur.32.a Multa mihi crede aſſequere, ego etiam renouabo commendationem, ſed tempore.Trebat.lib.7.18.1 Renouabo illud quod initio dixi.2.de L.Agr.37.a Frater erat unus qui ſuo ſqualore veſtros oculos inflecteret. qui ſuo fletu. deſiderium mei,memoriamque renouaret. Poſt red.ad Quint. 6.a Qui renouaret extinctam diſciplinam.de Vniu.1. Renouare & inſtaurare aliquid.in Verr.68. b Renouare ueterem Academiam.1.Acad.q.20.a Renouare amicitiam.ep.200.b *Bellum* renouare Marcell.4.7.7.a Renouare priſtina bella. Som.Scip. 5. Renouare ueteres colonias.& deducere nouas, con.Rul.73. b Appius uult, inquam, renouare honores eoſdem,quo minus togam prætextam quotannis interpolles.Q.fr.li.2.14.2.a Tu uetus hoſpitium renouare voluiſti.pro Deiot.5.a Et ut Scaurus, memoriam propè intermortuam generis ſui, uirtute renouare. pro Mur.16.a Operam renouare.Att.1.9. 11. a Orationem renouare. 1.de Inu.112.a Nolo hanc rem commemorando renouare,cuius memoriam deleri oportere arbitror. pro Quint. 46 a Scelus priſtinum in aliquem renouare.3. Verr.7.a Tum priſtinis orbati muneribus,hæc ſtudia renouare cœpimus.2. de Diui.10.a Animus defeſſus audiendo aut admiratione integratur. aut riſu renouatur. de Inu. 47. b Animus aut renouatur ad ea quæ reſtãt,aut omnibus iam dictis exuſcitatur.2.de Inuen. 155 a Renouabitur prima illa militia, quum iſte è foro abduci,non vt ipſe prædicat,perduci ſolebat.7.Verr.27.a Vt renouetur,non redintegretur oratio.ad Her.15.b Hoc initio,atque adeò inſtitutum referri atque renouari moleſtè fuerunt.1.Ver.37. a

Renouatus.

Itaque Cæſaris munere Deciorum quidem multo interuallo per hunc præclarum virum memoria renouata eſt.in Verr.a Vt memoria,non oratio, renouata videatur.1.de Inuen.112.a Vaporibus altæ renouatæque ſtellæ refundunt eadem.2.de Natu.d.176. a Ne inſtauratas maximi belli reliquias ac renouatas audiamus.de Prou.73.b Renouatis quotannis centeſimus. 6.Att.26.Id eſt,cum fœnoris renouatione. Fędus quod renouatum erat.ep.192.b Templum Honoris à M. Marcello renouatum.2.de Nat.87.a Quorum de ſententia illa eadem renouata atque inſtaurata celebrantur.de Aruſp.248.b Stulti aũe malorum memoria torquentur,ſapientes bona præterita grata recordatione renouata delectant.1.de Fin.87.a

Renouatio.

Renouatio ſingulorum annorum.6 Att.5.A quo rurſum animante, ac deo renouatio mundi fieret,atque idem ornatus orietur. 2. de Nat. d.177. a Renouatio timoris magnam moleſtiam afferebat.ep. 11.18.4.a Vſurpatione & renouatione doctrinæ.de Cl.135.a

Re-

Renuntio.

Renuntio, inquit, tibi re hodiernis comitiis eſſe abſolutum. 2.Ver.12.a Nunc imperant pullario, ille renuntiat. de Diu.123 b Cæſio renuntiat ſe dediſſe, cognoſcite renuntiationem ex literis. 5.Verr.75 a Itaque renuntiat Rabonius illam deciſionē tutoribus. 3.Verr.99.a Itaque iſte vehementer Sthenio infenſus, hoſpitium ei renuntiat, domo eius emigrat, 4. Verr.62. a Illi ad Senatum renuntiant. 4.Verr.117.a Fremebat tota prouincia, nemo id tibi renuntiabat? 5.Ver.113.a Quiſnam tibi hoc renuntiauit? pro Clu.114.a Comitia biennij biduo habuit, hoc eſt renuntiauit: quos ei viſum eſt, exules reduxit, &c. Aſ. Pollio Cic.10.32.4.a Qui Mileſijs rem geſtam renuntiarat. in Verr. 94.b Quum legati renuntiarint quod certè renuntiabunt, Antonium non eſſe in veſtra poteſtate. in Ant.108.b Acta & imperia ad Senatum renuntiare. 5.Verr.62.a Renuntiare conditionem. in Verr.69.b conductionem. Att. 23.b Conſulem aliquem. 2. de Or.144.a legationem. 9.Phil.256 negotium. 13.fam.25. Ipſo decimo die, quo ipſum oportebat, hoſtiarum numerum & militū renuntiare, in re hæſit, ad Q.fr a Eoſque Paphos eſſe Senatui renuntiauiſſe. Ep.120.b, Vt nobis renuntiatur. pro Clun.131.a Quod HS. LXXX. millia diuiſoribus vt Prætor renuntiarere, dedi. 6.Verr.40.a Perfecerat iſte imperio, ut pro ſuffragio Theomnaſtus familiaris ſuus in tribus illis renuntiaretur. 4.Verr. 88.a Pedem nemo in illo iudicio ſupploſit, credo ne Stoicis renuntiaretur. 1.de Or.118.a Nam hoc perſæpe dixiſti, tibi ſic renuntiari, me, &c. pro Clu.114.a Renuntiari tibi Licinium plagiarium tributa exigere. Q.fr. 300.b Nam quum propter dilationem comitiorum ter Prætor primus Centuriis cunctis renuntiatus ſum, facilè intelleai, &c. pro l.Man. 5.a En modo ſacerdos Climachias renuntiatus eſt. ep.134.b Tu quum eſſes Prætor renuntiatus. in Vert.243.b Poſteaquàm mihi renuntiatum eſt de obitu Tulliæ filiæ tuæ. ep.4.5.1 a Qua in re & amorē eius in ſuſcipiendo negotio perſpexi, & fidem in conficiendo & renūtiando. ep.208.b

Renuntiatus.

Renuntiatæ tribus. pro Planc.39

Renuntiatio.

Suffragiorum renuntiatiō. pro Planc.11.a Non idem eſt ordo dignitatis & renuntiationis. pro Mur.128.b Renuntiationemque eius, quæ erat in publicas literas relata, illorum legibus tolli iuſſerat. in Verr.84.b

Renuo.

Quī nullum cōuiuium renuerit, qui vnguenta ſumpſerit, quī Baias viderit. pro Cæl.20.a

Renuens.

Quibus ſupercilijs renuentes huic decem millium criminis. pro Rab.Poſth.22.a

Reor.

Illos in quibus eas virtutes eſſe remur, à natura ipſa diligere cogimur. 2. Off.45.a Rentur eos eſſe, quales ſe ipſi velint. Top.227.b Vultu ſtabilem ſe gloriam conſequi poſſe rentur. 2 Off.61.a Quem quidem antea natura rebar ita dicere, vt, &c. 3. de Or.46.a Quos quidem plures, quàm rebar, eſſe cognoui, de Diu.109.b Eorumque quatuor, quæ ſuprà dixi, diſſimile Ariſtoteles quoddam eſſe rebatur. 1.Acad.40.a Et tamen Dionyſius noſter, qui eſt nobiſcum, Nicias Cous non rebatur oppidum eſſe Piręea. Att.7.123.13.a Rebantur enim fore, &c. ſunt vectes quibus ianuæ clauduntur, & firmantur. de Nat.3.20.a Tum verò eſt ratus ſe poſſe. de Aruſp. 255.b

Ratus.

Cuius tribunatus ſi ratus eſt, nihil eſt quod irritum ex actis Cæſaris poſſit eſſe. de Prouinc.38.a Aſtrorum in omni æternitate rati & immutabiles curſus. 2.de Nat.138.a Motus conſtantes & rati. 2.de Natur.deo.73.a Qui quum tam certos cęli motus, tam ratos aſtrorum ordines, tamque inter ſe omnia connexa & apta uiderit. 2. de Natur. deo. 140.a Omnia iſta perinde ve cuique data ſunt pro rata parte à vita, longa aut breuia dicū tur. 1.Tuſc.150.a Ratis regionibus cæli fulgura augures temperanto. 2.de Leg.18. Verum illud certum, comprehenſum, perceptum, ratum, firmum, fixum fuiſſe vis. 4.Acad.q.235.a Si populus iuſſerit me tuum. &c. id iuſſum, ratum, atque firmum futurum? pro Cæc.69.a Teſtamentum ruptum aut ratum. 1.de Or.84.a Quid augur, cur à dextra coruus, à ſiniſtra cornix faciat ratum? 1.de Diu. 143.a Sub.augurium. Id habent ratum quod ab eo, quem probant, iudicatum vident. 1. de Nat.de.16 a Quis hoc frater fratri, quis parens filio tribuit, vt quodcunque retuliſſet, id ratum haberet? pro Roſc. Com. 2. a Iudicium habere ratum. in Part.69.a Niſi quod ab omni æternitate certum fuerit eſſe futurum rato tempore. Diu.2.14.28.a Attamen iſta ipſa quæ te emiſſe ſcribis, non ſolùm rata mihi erunt, ſed etiam grata. ad Gallum.lib.7,24.3.a Rata ſunto Senatus decreta, 3.de Leg.10. Quorum vagi motus, rata tamen & certa ſui curſus ſpatia definiant. 5.Tuſ.98.a

Repagulum.

Perfringere omnia repagula iuris, pudoris, officii. 7.Verr. 32. Repagulis iram omnem recludere. de Nat.d.a In templo Herculis valuæ clauſæ repagolis, ſubitò ſeipſæ aperuerunt. de Diu. 96.b Conuulſis repagulis, effractiſque valuis, demoliri ſignum conantur. 6.Verr.84. a

Repandus.

Soſpita cum pelle caprina & calceo'is repandis. 1. de Nat. deo.111.a

Reparo.

Quibus Iniuriis grauiſſimis tamen illud erat miſerum ſolatiū, quod id perdere uidebatur, quod alio Prætore, eodem ex agro reparare poſſet. 5.Verr.172.a

Repaſtinatio.

Quid agri foſſiones repaſtinationeſque proferam? Cat. 49.a

Repedo.

Domum cum laude repedandum. de Leg.187.b

Repello.

Nec quī contradicunt, cauſam difficilem repellunt. de Fin.3. a.Ego Clodij furorem à ceruicibus noſtris repuli. pro Mil.116 b Quum te à Conſulatu repuli. 1.in Cat.19. a Meam filiam ſuperbiſſimis & crudeliſſimis verbis à genibus tuis repuliſti. Poſt red.in Senatu.15.a Homines audaces ab eius templi aditu atque aſcenſu repuliſti? pro D.ſua 43.a Ipſe enim leges te à cognitione ſua iudicio publico repulerunt. pro Corn.61. b Armis repellere, fugare, & auertere aliquem. pro Cæc. 24.a Timor lgē tur, ab eis ægritudinem potuit repellere, &c. Tuſc.3.56. Repellere alicuius Conſulatum à Repub.7.Att. 55 Repellere criminationes ab aliquo allatas. Læl.59. Dolorem aſpernari vt ſummum malum, & quantum poſſit à ſe repellere. 1. de Fin.45.a Impetum ægrè repellere. de Prouinc.5 a Repellere iniuriam. Off. 3.97 Repellere inſidias. 2. Verr.3. Grauitatem retinere, iracundiam repellere. Off.28.b Repellere voce Oratorem à gubernaculis ciuitatum. 1.de Or.24.a Repellere pericula. pro Mur.131 b Repellere omnem rationem. Tuſc.5.12. Seruitutem a ciuibus repellere. ad Brut.14.5.a. Repellere vim, & Inferre vim, contraria. pro Mil.38.a Vim vi repellere. pro Seſt.31.a Ab impediendo & lædendo repelluntur. de Pet.36.a Qui primò quum obſiſtere ac defendere conarentur, malè mulctati clauis ac fuſtibus repelluntur. 6. Verr. 84.a. Non repelletur inde quò aggredi cupiet. de Or.148.b. Vt ſeueritas adhibeatur, contumelia repellatur. 1.Off. 91.a.

Repulſus.

Hac ego religione non ſum ab hoc conatu repulſus. pro D ſua, 224. b. Repulſus in Hetruſcorum libris qui dicatur. de Aruſp. reſp.49. 52. Bellum Gallicum P. C. C. Cæſare imperatore geſtum eſt: antea tantummodo repulſum. de Prouin.25.a. Byzantij Mithridatis impetum ægrè repulſum, & ceruicibus interecluſum ſuis ſuſtinuerunt. de Prou.70 b Deteriores & repulſi qui fuerint. de Aruſp.256.& 257. b. Vide Deterint. Aduerſarius qui ſit & feriendus & repellendus. de Or.115.b

Repellens.

Immanitas omnem humanitatem repellens. Off.13.b

Repulſus.

Repulſus ſcopulorum. 1.de Diu.22. a

Repulſa.

AEdilitia repulſa. pro Planc.268.b Cum bonus vir ſuffragijs præteritur, non ille à vano populo repulſam fert potius, quā, &c. Tuſ.238.b.& 2.de Or.155.a Accipere offenſionē in ædilitate. Repulsā ferre, & pterire, contraria. pro Plāc.268.b.& 11. Phi.303.a Quòd ſcribis, libēter repulsā tuliſſe eū qui cū furoris tuæ filij patruo certaret, hoc magni amoris ſignum At.5.107.3 a Aegre tuliſſe P.Rutilium fratris repulſam Conſulatus, ſcriptū

apud Fannium eſt.4.Tuſ.60 a Domitij vultus in repulſa.8.fam.40.in ep.Cęl.Sine repulſa: aſſequi magiſtratum. in Piſ.1.a Qui omnes honores ſine repulſa obtinuit.in Piſ.79.b Offenſiones & repulſas quaſi quãdam ignominiam & infamiam timere.1.Off.102.a C. Marius duabus Aedilitatis acceptis repulſis, ſepties Conſul eſt factus.pro Planc.41.a

Rependo.

Cui pro Gracchi capite erat aurũ repenſum.2.de Or.150.a

Repens.

Hoſtium repens aduentus.3.Tuſc.58.a Ne me imparatum cura laceraret repens.3.Tuſc.52.a

Repente.

Repente & ſubito.de.Or.107.b Quũ iſte repente,&c.in Verr.63.b Ecce autem repente. in Ver.63.b Repente aſpicimus literas eiuſmodi, quaſi quædam vulnera tabularũ recentia.4.Verr.135.a Repẽte cœpit dicere,ſe oĩa Verris cauſa velle.4.Ver.45.a Is recitatis literis cõſcientia conuictus, repẽte conticuit.in Cat.113.b Repente præter ſpem dixit.Sulp.4.4.9.a Modo egens, repente diues.2.Phil.76.a Repente nocte intempeſta ſeruorum armatorum fit concurſus.6.Verr.84.a Quibus rationibus repente tanquam ſomnio factus eſt tam affluens,& tam beatus.In Saluſt.a Sed repente è veſtigio ex homine, tanquam aliquo Circæo poculo factus eſt Verres.1.Verr.31,a Gratulor Baiis noſtris,ſiquidem,vt ſcribis,ſalubres repẽte factæ ſunt.ad Dolabellam,lib.9.12.1.a Iſta vis repente erupit.pro Syll.181.b Iſta importunitas repentè exarſit.pro Sylla,181.b Repente exorta eſt mulieris importunæ nefaria libido.pro Clu.20.b Ibidem eſſe repente mortuus.de Nat.d.2,8.Amicitias, quæ minus delectẽt & minus probentur,magis decere cenſent ſapientes ſenſim diſſuere,quàm repente præcidere.1.Off.169.a

Repentinus.

Expectatus & repentinus.2.de.Or.124.a Vnde iſte amor tã improuiſus ac tam repentinus pro D.ſua,215.b Repentinus calamitatis nuntius,7.Verr.85.a Et repentinus Sylla nobis exoritur. contra Rull.89.b Mors repentina,2.de Diu.113.a Quæ fuit illa quanta vis,quam inexpectata,quàm repentina.de Or.129.b Exoritur peculiare edictum repentinum.5.Verr.28.a Leuiora ſunt ea quæ repentino aliquo motu accidunt, quàm ea quæ meditata & præparata inferuntur.1.Off.40.a Repentina morte perijt.pro Seſt.27.a.& pro Clu.54.b Non repentina aliqua uolũtate aut fortuito ad tuam amplitudinem meis officiis amplectendam incidi.epiſt.lib.5.19 Oppreſſus eſt enim bello repentino.ad Dolabel.lib.9.13.a.a Idcirco aliquem Caſſidium vocari,quòd temerario & repentino conſilio ſit.de Inu.65.b Ignoti homines & repentini Quæſtores celeriter facti ſunt.de Cl.130.a Mala repentina.3.Tuſc.q 93.a Omnia repẽtina & inopinata grauiora.Tuſc.3.25

Repentino.

Moritur in Gallia Quintius quum adeſſet Næuius, & repentino.pro Quint.8.a

Reperio.

Quem Tarentum veniſſe L.Aemilio,Appio Claudio coss. reperio.de Sen.38.a Etenim quum complector animo, quatuor cauſas reperio cur ſenectus miſera videatur.de Sen.14.a Nec uos exitum reperitis,reſque tota vacillat & claudicat.1.de Natu.deo.148.a Quibus armis quemadmodum vterentur,non reperiebant.de clar.Or.5.a Reperiam multos, vel potius innumerabiles,non tam,&c.2.de Fin.50.a Reperies ventitaſſe.11.fam.50.in ep.Matii. Id eſt, comperies. Sed ſi quærimur,cur,&c.cauſas reperiemus veriſſimas duas,primum,quòd.&c.de Cl.195.b Reperiemus hic finem audaciæ perditorum.10.famil.32 in ep. Planc. Noſtræ ſolicitudinis hic finem reperiemus. epiſt.153.b Quòd ſi in eam me partem incitarem, profectò iam aliquam reperirem reſiſtendi uiam. At.2.31.5.a Quid ad hæc repereris? ſoluamus inquis.ad Att.li.7.123.15.a Reperire dignitatem.1.de Or.98. Exitum reperire non poteſt malè inſtituta ratio.de Natur.deo.1.74 Reperire leuationem ægritudinis.de Nat.deo.1.7.Facilius in timore benigni,quàm in victoria grati eſſe reperimur.ad Brut.15.10.a Cluentij nummus iudici datus vllo veſtigio reperitur, pro Clu.81.a. In orationibus Catonis omnes oratoriæ virtutes reperiuntur.de Claris,170.b Tamen in iſta populatione & proſcriptione bonorum, improbiſſimus reperiebare. pro Quin.33.a Hanc ſolam tu illo conuentu reperiere ſortitus.4.Verr.30,a Si conferre uolumus noſtra cum externis,cæteris pares aut etiam inferiores reperiemur,religione autem multo ſuperiores.de Nat.27.b Profectò nulla vnquam medicina his tot incommodis reperietur.1.Verr.39.a Iidem traducti à diſputando ad dicendum, inopes reperiantur.de Cl.61.a Tum hoc uel maximè moliuntur, vt veſtræ mentes,&c.optimo cuique infeſtiſſimæ atque inimiciſſimæ reperiantur.pro Flac.73.a Reperiri multa poſſunt.9.ad Att.24.in ep.Cæſaris.Id eſt,excogitari.Mihimet ineunda ratio,& vita reperienda eſt,qua,&c.5.Ver.90.a

Reperiens.

Poſteaquam Arceſilas Zenoni,vt putatur, obtrectans, nihil noui reperienti,ſed emendãti,&c.Acad.4.32.a

Repertus.

Poſt diem tertium,qui ut illuxit, mortui ſunt reperti. Tuſc.173.b Reperta verba quæ ſint.Part.10.

Repeto,Peto,Repoſco,Reuoco.

Quæ erepta ſunt,non repeto.pro Syl.84.b Quo nomine abs te ſeſtertium millies repeto. in Verr.57.b Quid me aſpectas? quid mea promiſſa repetis? quid meam fidem imploras? pro Plan.82.a Ac repetit eam quam ego patri ſuo quondam pro ſalute patriæ ſpopondi dignitatem.pro Flac.166.a Quid eſt igitur quod querare,ſi repetit quum vult? 1.Tuſ.148.a Vos qui maxime me repetiſtis atque reuocaſtis.pro Do.242.b Repetemus à te nitidum ſolem pro iſto aſſo ſole.12.Att.9. Repetere ab aliquo,quod ei dederis.pro Clu.31.b Quod argentario obtuleris expenſum,à ſocio eius rectè repetere poſſis.ad Her.9.b Earum rerum omnium vel in primis hic A. Licinius fructum a me repetere propè ſuo iure debet.pro Arch.1.a Repẽtere ab aliquo rationem.pro Clu.39.b Remp.ab aliquo pro Seſt.69. Bona ſua,ac perſequi lite atque iudicio.5 Ver 26.a res ſuas.7.Verr.98.a res ablatas bello.Off.8.b Etenim uerebatur ne populus romanus ab iſto eas pœnas vi repetiiſſe uideretur.7.Verr.128.a Quum res priuatæ iudiciis repeterentur.de Cl.168.b. Ecquid authoritatis apud vos in ſuo iure repetundo ſocii populi Rom. ſupplices veſtri habere debeant? 1.Ver r.9.a Ne mors quidem in repetenda libertate fugienda.in Ant,228.b Quum ei qui expectare velit,antè iniuſta pœna luenda ſit,quàm iuſta repetenda. in Vat.33.b

Repetere,Replicare,à capite arceſſere,recordari.

Longo interuallo hæc ſtudia repeto.de Fat.4. Altè vero, & vt oportet, à capite frater repetis quod quærimus.1.de Leg.26.a. Dij immortales, quam tu longe iuris principia repetis? 1.de Legat.41,a. Prætermiſſa repetimus, inchoata perſequimur. de Fin.13.b. Repetunt ab Erichthæo Codrum qui ſe,&c.Tuſ.173.b.Repetunt iam P.Valerium, qui exactis regibus primo anno Conſul fuit: &c.4. Academ.26.a. Taruntius vrbis noſtræ natalem diem repetebat ab iis parilibus,quibus eã à Romulo conditam accepimus.de Diu.128.b Repetam paulò altius Iudices,& omnia,quæ,&c pro Cl.52.a Atque ut intelligas,&c.paulò longius exordium rei demonſtrandæ repetam. pro Clu.29.b Repetamque non ab incunabulis noſtræ veteris puerilisque doctrinæ quendam ordinem præceptorum. de Or.86.b Repetam ſtirpem iuris à natura.de Leg.160.b Repetam ab vltimo ſuperiorum.de Nat.d.1.19.Quamobrem Vellei,niſi moleſtum eſt,repete,quæ cœperat, repetam verò.&c.de Nat.5.b Obſecro Cæſar, repete temporis illius memoriam. pro Deiot.147.b Si omnium mearum literarum præcepta repetes, intelliges,&c.Q.fr.300.b Principio Aſſyrii,vt ab ultimis authoritatẽ repetam,motus ſtellarum repetiuerũt.1.de Diu.3.a Neminem fuiſſe diſertum dicebat,quum repeteret vſque a Corace neſcio quo & Tyſia.uide Or.45.a Repetere aliquid nimium lõgè, & petere.ad Her.12.b Ab ultimo initio aliquid repetere. ad Her.1.14.a Repetere aliquid ab ultima antiquitate.de Fin.62.b Repetere conſilium.2.Verr.11.Repetere initium amicitiæ ex parentibus.epiſt.91.b Iuris ortum à fronte repetere. de L.160.b De quo ſi paulò altius ordiar,ac repetere memoriam religionis videbor,ignoſcite.6.Ver.94.a Memoriam alicuius temporis repetere. pro Deiot.13.a Quantum memoria repetere præterita poſſum.ep.181.b Quum res ab noſtra memoria propter vetuſtatem remotas ex literarum monumentis repetere inſtituo.1.de Inu.1.a Repetere ultimo.de Inu.48.b.& ad Her.3.b & 12.b & de Nat.d.7 Petere aliquid vltra q̃ ſatis eſt, & repetere lõgius q̃ neceſſe ſit. ep.91.b Comitiis factis eodem illa vetera conſilia pecunia maiore repetuntur.in Vere.a Id eſt renouantur.

Hu-

Huius ſententię grauitas à Platonis authoritate repetatur. Tuſc.235.b. Ego negabam oportere præterita repeti. Att. 242.b Natura iuris ab hominis natura repetenda eſt.de Leg.159.b Ac mihi repetenda veteris cuiuſdam memoriæ non ſatis explicata recordatio.de Or.85.b Quum ſcias à quo ſit capite repetendū. de Leg.179.b Tamen eum poſtea fuiſſe maximis in rebus arbitror, vt non ita mihi multum ſit ex quæſturæ laude repetendū. pro Planc.272.b Euentis aliorum memoria repetendis nihil accidiſſe noui nobis cogitemus.ad Titium,lib.5.16.4.a

Repetens.

Nam quoad longiſſime poteſt mens mea reſpicere ſpatium præteriti temporis,& pueritiæ memoriam recordari vltimam, inde vſque repetens, video hanc,&c.pro Arch.1.a Cogitanti mihi ſæpenumero,& memoria vetera repetenti, perbeati fuiſſe, Quinte frater, illi uideri ſolent, qui,&c.1.de Or.1.a Sed ita me audies &c.vt longo interuallo hæc ſtudia repetentem.de Fato,7.a Licenit uel altius,&c.ſimiliterque ſuperiora repetentem regredi in infinitum licet.de Fat.147.b

Repetitus.

Hæc maiorum conſuetudo longo interuallo repetita atque relata.in Verr.1.57.a Somnia, quorum defenſio repetita quam longe eſt.de Diu.133.b Quum eſſet iuris & æquitatis repetita memoria.Parad.34.a Vereor ne quis forte miretur, quid hæc mea oratio tam longè ac tam altè repetita velit. pro Seſt. 9.b, Quorſum igitur hæc ſpectat, inquit, tam longa,& tam altè repetita oratio?3.de Or.51.a Repetita poſſeſſio per interdictū.pro Cæc.7.a Ac uideo hanc primam ingreſſionem meam non ex oratoris diſputationibus ductam ,ſed ex media philoſophia repetitam, Or.197.b Deinde quum ſonno repetito ſimul cum ſole experrectus eſſem, datur mihi epiſtola à ſororis tuæ filio. Att.13.290.1.a Eſt enim ab omni æternitate repetita diuinatio.Diu.1.26 Tamen quoniam ex alto repetita ſunt, nonne,&c. ep.32.b Expectare te arbitror hæc tam longe repetita principia quo ſpectent.ep.216.b Ac veteres quidem ſcriptores artis vſque ab principe illo at que inuentore Tyſia repetitos vnum in locum conduxit Ariſtoteles.de Inu.62.b Tranſilire ante pedes poſita,& alia longè repetita ſumere.de Or 157.b In quibus fabulis tam multis, tamque uarijs ab ultima antiquitate repetitis, tria vix amicorum paria reperiuntur.1. de Fin.100.a

Repetundarum.

Repetundarum iudicium ſociale.4.Verr.10.Iudicium de pecunijs repetundis.de Cl.174.b Repetundarum pecuniarum lex, ſociorum populi Romani cauſa conſtituta.in Verr.9.Piſo frugi legem de repetundis pecuniis primus tulit.6.Verr.50.a Nondū centum & decem anni ſunt, quum de pecuniis repetundis à L.Piſone lata eſt lex.2.Off.1 11.a Clamés te lege pecuniarum repetundarum non teneri, neque hæc tua recuſatio confeſſio ſit captæ pecunię pro Cl. 48.b Repetundarum lege equites non tenebantur.pro Clu.117.& pro Rab.Poſt.8.a Ab aliquo rationē repeti de pecuniis repetundis.in Ver.56.b

Repetitio.

Repetitio eſt, quum continentes ab uno atque eodem uerbo, in rebus ſimilibus & diuerſis principia ſumuntur, &c.4.ad Her.162 Et eiuſdem verbi crebra tum à primo repetitio, tum in extremum conuerſio.3.de Orr.114.a Repetitione ab vltimo in expoſitionibus ſuperſedendum.2.ad Her.70

Repleo.

Vt vix exhauſtas domos replere poſſent.de Prou.3. a Meminiſtis tum Iudices corporibus ciuium Tiberim repleri, cloacas refarciri. pro Seſtio,20.b Qui ſumpta repleri, erepta recuperare vellent. pro Mur. 136.b Vel paſſim licet carpentem & colligentem undique repleri iſta iuris ciuilis ſcientia.de Or.200.b

Repletus.

Referto foro, repletiſque omnibus templis. pro leg. Man. 30.a.

Replico.

Si quæris qui ſint Romæ regnum uccupare conati, vt ne replices annalium memoriam, ex domeſticis imaginibus inuenies pro Sylla, 20. a Replicare memoriam temporum. 3. de Leg. 46.a

Replicans.

Non enim quæ futura ſunt, ſubitò exiſtunt, ſed eſt quaſi rudētis explicatio, ſic traductio temporis nihil noui efficientis,& primum quique replicantis.1.de Diu. 206.a

Replicatio.

Replicatione mundi quadam motum regat atque tueatur de Nat.d.25.Id eſt conuerſione.

Repono.

In veſtra manſuetudine atque humanitate cauſam totam repono.pro Sylla,69.a Tamen hunc in numero non repono. de Opt.ge.Or.149.a Quos equidē in deorum immortalium cœtu ac numero repono. pro Seſt.125.a Et pro eo, id quod magis idoneum eſt, reponit. ad Her. 32.b Grues in tergo præuolantium capita reponunt. 2.de Nat. d. 188.a At verò præclarum diem repoſuiſti, Verrea vt agerent.4.Ver.36.a Hanc Pompeius erexit, atque inſigne regium, quod de ſuo capite abiecerat, repoſuit.pro Seſt.49.a Vos in eo me loco, in quo veſtris beneficijs fueram, ijſdem centurijs, quibus collocaueratis, repoſuiſtis. Poſtquam.201.b In ſeipſo ſpem omnem reponet ſui. Tuſc.235.b Catulo & Lucullo alibi reponemus,&c.Att.13.269 3.a Si placuerit, nos hanc defenſionem in aliquo artis loco reponetis, de Or.126.b Cur autem laudarim, peto à te, ut id à me, neve in hoc reo, neve in aliis requiras, ne tibi idem reponam quum veneris,&c.ad Lent.libr.1.9.70.a Non enim puto te meas epiſtolas delere, vt reponas tuas.ep. 104. b Quid erat quod reſcinderet, quum ſuo quemque loco lapidem repoueret? 3. Verr.194.a Si in libris tuis Ariſtophanem repoſueris pro Eupoli.Att.188.b Reponere aram.11.fam.4.in ep.M.Bruti.& Caſſij.In libris alíquem reponere pro alio.Att.12.236.3.a Reponere in animi notione tanquam in ueſtigio.de Natur.deo.1.28 Reponere in numero eloquentium.1.de Or.30.a In numero fabularum reponere aliquid.1.de Inu.56.a Sic enim volo te tibi perſuadere, &c.Cæſarem maximè in ſuis M.Ciceronē reponere.Att.10.198.3.a Homines iam morte deletos reponere in deos, quid abſurdius?1.de Natur.deo.56.a Spem ſui in ſeipſo reponere.5. Tuſc.52.a Magnam ſpem in eius virtute, authoritate, fœlicitate reponere,&c.5.Phil.194.a Reponere ſtellas in numero deorum. de Natur.deo.36.b Nam ſi alij propterea laudantur, quod pro libertate arma ceperunt, cur non M. Brutus in eadem cauſa reponatur? in Ant.227.b Qui tanta authoritate fuit, tantis rebus geſtis, ut in illo antiquorum & clariſſimorum hominum, de quibus antea dixi, numero reponatur,&c.5. Verr. 181.a Reponi in eadem cauſa. 10.Phil. 280. Scilicet vt illo prohibito, rogaremus alterum qui ſe in eius locum reponi pateretur. Bru. ad Cic.16.7. Neque enim ſerendi, neque colendi, neque tempeſtiuè demetendi percipiendique fructus, neque condendi ac reponendi vlla pecudum ſcientia eſt.2.de Nat.d.234.a

Repoſitus.

In optima ſpe repoſitus puer. Att. 14. 310. 2.a Omnes in mea vita partem aliquam tuæ vitæ repoſitam eſſe dicebant. ad Q.fr.1.3.3.a Intelligere debes in te repoſitam eſſe Rempub. ad Dolabellam, libr.9.14.17.a Id eſt, in te fixam, & ex te pendere, in te ſpem habere. Qui in ſalute Reipubl. ſalutem ſuam repoſitam eſſe arbitrabantur. pro Rab. perd. reo.14.a Omnes illę columnæ,&c.nulla impenſa deiectę, eiſdemq; lapidibus repoſitę ſunt.3.Verr.103.a Sacra in capitibus repoſita ſuſtinebant.6.Verr.5

Reporto.

Reſpubl. ſimulatque reuocata eſt, me ſecum pariter reportauit. Poſtquam, 212.b Statuerunt id ſecum in Syriam reportare.in Verr. 214. b Exercitum reportare Britannia. Att.4. 85, 18.a.vel à Britannia. Manubias non in ornamenta vrbis conferre, ſed ad decemuiros tanquam ad dominos reportare. contra Rul. 64. a Ex tua calamitate cineri atque oſſibus filij ſui ſolatium vult reportare. in Verr.262. b Ab rege inſignia victorię, non victoriam reportare. pro leg. Man. 4.a Vt illis benignis vſus eſt ad commodandum, ſic ipſe diligens fuit ad reportandū.6.Ver.5.a Nihil enim præter laudem bonis atque innocentibus, neque ex hoſtibus, neque à ſocijs eſt reportandum.3.de Leg.25.a Quæ tabula à te reuulſa, nunc à me reportata eſt, in Ver.131.b P.Lentuli beneficio non ſolùm reducti ſumus in patriam, ſed equis inſignibus, & curru aurato reportati.Poſt red.in Sen.210.b

Repoſco.

Quorum alter à me Catilinam amatorem ſuum multis an-

dientibus, alter Cethegum conſobrinum repoſcebat. Poſt redit in Senatu, 8.a Seſe à ſuis ciuibus hæc habere mandata, vt ad Verrem adirent, & eum ſimulacrum Cereris & Victoriæ repoſcerent. 6. Verr. 100 a Bona ſua repoſcere ac proſequi lite atque iudicio, in Verrem, 184.b Nihil eſt enim quod minus ferendũ ſit, quàm rationem ab altero vitæ repoſcere eum, qui non poſſit ſuæ reddere. 1. in Verrem, 15.a Propenſiores ad bene merendum, quàm ad repoſcendum eſſe debemus. de Amic. 31.a.

Repræſento.

Conſerua te mihi: dies promiſſorum adeſt, quem etiam repræſentabo, ſi adueneris. ad Tironem. lib. 16. 14.4. a Reliquæ pecuniæ vel uſuram Silio pendemus, dum à Fabario, uel ab aliquo qui Faberio debet, repræſentabimus, Att. 12. 244.5.a Neque expectare temporis medicinam, quam repræſentare ratione poſſumus. ep. 72.b Erat eo tempore Senatus in æde Cõcordiæ, quod ipſum templum repræſentabat memoriam conſulatus mei. pro Seſt. a Ego corpus libenter obtulerim, ſi repræſentari morte mea libertas ciuitatis poſſet. 2. Phil. 122.a Id eſt, reſtitui & recuperari. Si qua etiam iactura facienda ſit in repræſentando. Att. 196. b Mihi uidentur iſtorum animi incendi etiam ad repræſentandam improbitatem ſuam. Att. 16. 332.4.c

Repræſentatio.

Si enim Faberianum venderem, explicare vel repræſentatione non dubitarem. Att. 12. 40. Id eſt, numerando nunc pretium, nulla temporis dilatione. Dolabellæ nomen iam expeditum uidetur, vt etiam repræſentatione concludam. Att. 13. 284. De attributione conficies: de repræſentatione uidebis. ad Tironem, lib. 16. 24. 3.a

Reprehendo.

Viſum te aiunt in regia, nec reprehendo, quippe, quum, &c. Att. 156.b Nunc modò te hoc crimine nõ arguo, ſed ne illa quidem communi vituperatione reprehendo: in Verr. 244. & 245.b Laboro vt aſſentiar Epicuro: reuocat uirtus, uel potius reprehendit manu, pecudum illos motus eſſe dicit, hominem iungit deo. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 129. Quum reprehendes ea, quæ uituperanda duces. ep. 68.b Nihil vt in Cæſare, reprehenderes, omnia in Hirtio. ad Brut. 10. 10.a Licet enim hæc quiuis arbitratu ſuo reprehendat, quòd negemus rem, &c. 4. Acad. q. 183.a Reprehẽdere & exagitare aliquem. in Or. 14.a Grauiſſimis verbis aliquem. pro Lig. 140.b aliquid non totum. lib. 1. de Fin. 1. In eodem genere, in quo quis offenderit, alios reprehendere. pro Cl. 38.b Nunc diſceſſum meum quaſi reprehendere & ſubaccuſare voluiſti. pro Planc. 69 Reprehendere iniuriam. pro D. 68. pro corrigere legem. pro Sylla, 49 Nam ſi minimis rebus pertinacia reprehenditur, calumnia etiam coercetur, 4. Acad. q. 117.a Xenophanes de ipſa mente ita reprehenditur, vt cæteri, de infinitate autem uehementius. de Nat. d. 7.b Reprehendimur in illo homine. ad Brut. 39. Id eſt, propter noſtrum factum in illum. In aliquo uitio reprehendi. in Pat. 71.a Aliquid ad reprehendẽdum arripere. 2. de Nat. d. 121. Etſi accuſandi ſunt, qui, &c. magis etiam reprehendendi, qui, &c. Or. 199.b

Reprehenſus.

Democriti errata ab Epicuro reprehenſa & correcta permuta. lib. 1. de Fin. 22

Reprehenſio.

Contrarium, diſſolutum, declinatio, reprehenſio, exclamatio, imminutio, &c. 3. de Or. 115. Reprehenſio eſt, per quam argumentando aduerſariorum confirmatio diluitur, aut infirmatur, aut eleuatur, lib. 1. de Inu. 91 Reprehenſio acerba in dialecticos. 2. ad Her. 49 Reprehenſio in primis nobilis. Acad. q. ed. 1. libr. 2. 101 Culpæ reprehenſio & ſtultitiæ vituperatio. in Ant. 244 b Reprehenſio vitæ. pro Mur. 126.b Reprehenſionis uel refutationis ratio. Part. 24 Nec reprehendo, quippe quum ipſe iſtam reprehenſionem non fugerim. Att. 10. 194.2.a Reprehenſionem illius officij prætermiſſi minuit. 11. At. 14. Vereri reprehenſionẽ doctorum atque prudentium. in Or. 1.a Dum à reprehenſione temeritatis abſim. ep. 157.b At hoc idem Sophocles, ſi in athletarum approbatione dixiſſet, iuſta reprehenſione caruiſſet. Off. 1. 201. Reprehenſione non egens, uitioſum ſponte ſua. 2. ad Her. 70. Oratio concinna, diſtincta, ornata, feſtiua, ſine intermiſſione, ſine reprehenſione, ſine varietate, &c. non poteſt in delectatione eſſe diuturna. de Or. 162.b Præſertim quum ſine cuiuſquã reprehenſione Quæſtoris legatis, Quæſtorem poſſis anteferre. 3. Verr. 189.a Quamobrem differentiam inter le reprehenſiones non ſunt uituperandæ. 1. de Fin. a 1. In uarias reprehenſiones incurrit. labor alterius 1. de Fin. 1

Reprehenſor.

Nam vt profluens amnis, &c. ſic orationis flumine reprehenſoris uitia diluuntur. 2. de Nat. de. 30.a Vt patres reprehenſores eſſent comitiorum. pro Planc. 6 Huic labori noſtro duo genera reprehenſorum opponuntur. de Opt. gen. Or. 150.a Reſtat etiam vnum genus reprehenſorum, quibus Academiæ ratio non probatur. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 7

Reprimo.

Fit in eo gemitus omniũ & clamor, quum tamen à præſenti ſupplicio tuo ſe continuit pop. Romanus & repreſſit, &c. 7. Verr. 59.a Hos ergo ſermones, &c. laceſſiui nunquam, ſed non valde repreſſi. ad Appium, lib. 3. 8. 28.a Qui furorem, exultantem repreſſit pro Seſtio, 23. Via homines odium ſuum à corpore eius impuro repreſſerunt. pro Seſtio, 25.b Repreſſerunt ſæpe dii immortales auſpicijs iniuſtum populi impetũ. 3. de Leg. 26 Reprimam iam me, nec inſequar longius, eoque minus, quo plus pœnarum habeo, quàm petiui. 2. de Leg. 43 Nunc reprimam ſuſceptam obiurgationem. 4. Att. 51 Hanc quæſo pro tua ſingulari ſapientia reprime famam, atque, &c. 11. Phil. 307 Dubitauit noſtrum nemo, quin Cæſar itinera repreſſiſſet. 10. Att. 29. Quæ ſi aduentus meus repreſſerit, agam gratias fortunæ epiſt. 154.b Conatus hominum reprimere. 4. Verr. 45.a Conſuetudinem peccandi. 4. Verr. 37.a ferocitatem alicuius. Off. 2. 57 fletum. de Somn. 137.b Fluuium redundantem. 2. de Diu. 104.a Impetum populi. 3. de Leg. 40.a Repreſſi impetum, ardoremque reſtinxi. Brut. 91.b Reprimere impudentiam alicuius. de Aruſp. 243.b odium ab aliquo. pro Seſt. 102. ſermones. 8. fam. 2. in ep. Cæl. Quæ, reprimor fletu, ne ſcribam. 11. Att. 33 Hæc Reip. peſtis paulisper reprimi, non in perpetuum comprimi poteſt. 1. in Cat. 12.a Difficilem quandam temperantiam poſtulant in eo, quod ſemel iam miſſum coerceri, reprimique non poteſt. 1. de Fin. 4.a

Repreſſus.

Ita furor eius paululũ repreſſus eſt. in Verr. 208.b Repreſſa eſt fuga quæ parabatur. 7. Att. 67 Memoria nõ extincta, illa quidem, ſed repreſſa uetuſtate. pro Cæl. b Quem L. Murena repreſſum magna ex parte, non oppreſſum reliquit. pro Mur. 131.b Tamen imperus hoſtium repreſſor eſſe intelligunt ac retardatos. pro L. Man. 8.a

Repreſſor.

Video Milonem vindicem veſtræ libertatis, cuſtodem ſalutis meæ, ſubſidium afflictæ Reip. extinctorem domeſtici latrocinii, repreſſorem cædis quotidianæ, defenſorem templorum atque tectorum, præſidium curiæ, ſordidatum & reum, &c. pro Seſt. 127.

Reprobo.

Qui quum Zenonis fuiſſet auditor, reprobauit ea, quæ illi verbis, Nihil eſſe bonum, niſi virtutem. 4. Acad. q. 235. a Confirmat autem illud uel maximè, quòd ipſa natura, vt ait ille, aſciſcat, & reprobet, id eſt, voluptatem & dolorem. 1. de Fin. 33.a

Repromitto.

In referenda autem gratia hoc uobis repromitto, ſemperque præſtabo, &c. Poſt red. ad Quirit. 19.a Repromittis tu abhinc triennium Roſcio? quid? recita iſtam reſtipulationem clarius. pro Q. Roſc. 22. a Non mehercule, inquit, tibi repromittere iſtuc quidem auſus ſim, &c. de Cl. 9

Repromiſſio.

Sine cautione & repromiſſione, nihilominus id Fannius ſocietati, hoc eſt Roſcio, debebat. pro Roſc. Com. 32

Reptitius.

Quaſi vnus reliquus ex familia viri clariſſimi Scipionis Africani, ac non reptitius, accitu, & paulo ante inſitus huic vrbi ciuis, Sall. in Cic. 270.b. Alii legunt, Repertitius.

Repudio.

Honeſtior hæc declinatio periculi, ſed ego hoc non repudio. Att. 2. 34. 8.a. Sed ab iis quos repudias, ex igis tantum pecuniæ, quantum, &c. 3. Verr. 68.a. Non puto repudiabis in honore, quem in periculo recepiſti, Vatinius ad Cic. 5. 9. 1.a. Si res omnino repudiarent, de Nat. d. 2. 6. Repudiare aliquem 7. Phi. 232 Fundius aliquid, in Or. 125.a. Audaciam 5. Phi. 170. Beneficiũ 2. de Fin. 13.a. Cauſam, pro Mure. 7. pro, defenſionem abnuere. Condicionem æquiſſimam, pro Quint. 16.a. Conſilium Senatus a Repub. de Or. 143.b. Lacrymas, pro Seſt. 30. morem patrium Diu. 1. 56. Obſecrationem alicuius, pro Font. 31.a. Sententiam. 6. Phil. 206. Malos ſuaſores 1. Phi. 6. Voluptates, de Fin. 5. 27. Cu

aut

ſus nota & preces a veſtris mẽtibus repudiare debetis. pro Cl. 60.b. Quum te obſtitiſſe & repudiaſſe dicis, certe hunc uoluiſſe concedis, pro Cæc. 294.b. Iracundia omnibus in rebus repudianda eſt 1. Off. 136.a. Genus autem hoc orationis neque totũ aſſumendum eſt ad cauſas forenſes, neque omnino repudiandũ. in Ora. 121.a.

Repudiatus.

Repudiata alicuius authoritas. 3. Verr. 109.a. Eloquentia forenſis ſpreta a philoſophis & repudiata, Or. 198.b. Repudiata legatio 9. Phil. 266. Nunquam enim nobilitas, præſertim integra atque innocens populo Rom. ſupplex repudiata fuit, pro Plan. 40.a. Repudiatum a Romanis regale ciuitatis genus non tã regni, quam regis vitiis 3. de Leg. 17. Cæteri tot viri & tanti repudiati ab eo & condemnati diſcedent. Acad. q. ed. 1. l. 2. 109.

Repudiatio.

Sin autem inertiam fuga laboris & deſidiam, repudiatio ſupplicum ſuperbiam, amicorũ neglectu improbitatem coarguit, &c. pro Mur. 7.a.

Repuераſco.

Et ſiquis deus largiatur, vt ex hac ætate repueraſcã, & in cunis vagiam, valde recuſem, de Sen. 76. Quũ is diceret ſocerũ ſuũ Lælium ſemper fere cum Scipione ſolitum ruſticari, eoſque incredibiliter repueraſcere eſſe ſolitos, &c. 2. de Or. 13.

Repugno.

Cui repugno quoad poſſum: ſed adhuc pares non ſumus 12. Repugnat enim recte accipere, & inuitum reddere. Top. 222.b, Non enim quiſquam repugnat, Aca. q. 11.b. Quum autem omnium rerũ ſimulatio eſt vitioſa, &c. tum amicitiæ repugnat maxime, de Amic. 77.a, Illud vehementer repugnat eſſe beatum, & multis oppreſſum doloribus, de Fin. 143.b. Repugnant hæc inter ſe 3. Tuſc. 125.a. Conſules neque concedebant, neque valde repugnabant, ad Lentul. 1.2.6.a. Quare non ego oppugnaui fratrem tuum, ſed fratri tuo repugnaui 5. fam. 8. Vt pars ad te accedat, vt non pugnet, ſed repugnet ſuis locis, 8. Att. 47.48. in ep. Cn. Põpeii. Quid poteſt reperiri, quod ipſum ſibi repugnet magis? Ac. q. edit. 1. l. 2. 42. Regiones eiuſmodi obtinere, e quibus repugnemus. Att. 131.b. Sed hæc quam inter ſe repugnent, plerique non vident, Tuſc. 3.61. Hoc ſi ita ſtatuetis, non modo non erit cur de pugnare quiſq̃ poſthac poſſeſſionis cũ uelit, ſed ne illud quidẽ cur repugnare. pro Cæc. 35.a. Reſiſtere & repugnare cõtra veritatẽ non audet, pro Roſcio Com. 30.a. Dictis & factis repugnare, & reſiſtere crudelitati, pro Rab. perduel. reo, 10.a. Repugnare in aliquo, pro Sylla, 64. Repugnare naturæ nihil aliud eſt, quã gigantum modo bellare cum diis, Cat. 6. Repugnare vtilitati ſuę. Off. 3.135. Repugnare viſis, Aca. q. ed. 1. lib. 2. 99. Qua facile poſſet repugnari obſiſtique fortunæ, de Fin. 4.15. His autem perturbationibus, &c. omnibus viribus atque opibus repugnandũ eſt, 3. Tuſc. 43.a.

Repugnans.

Aduerſans & repugnans natura. 3. Off. 103.a, Qui aliquid repugnante natura faciunt, de Or. 155.b. Contrariæ diuerſæque, atque inter ſe repugnantes naturæ, Acad. q. 12.b. pro Cæl. 39.b. Aduerſantem & repugnantẽ capere, de Or. 125.b. Repugnantia inter ſeſe, de Nat. d. 1.24. Vehemẽter repugnantia pro congruentibus ſumere. Acad. q. ed. 1. l. 2. 42. Ex repugnantibus locus. Top. 222. & 225.b. de Or. 124.b,

Repugnantia.

Repugnantia opinionum inter ſe. Tuſc. 4.17. Panætius induxit eam, quæ videretur, non quæ eſſet, repugnantiam. 3. Off. 43.a Sed qui tantarum rerum repugnantiam nõ videas, nihil profecto ſapis 2. Phil. 43. Quocirca nec id, quod vere honeſtum eſt, fas eſt cum vtilis repugnantia comparari 3. Off. 20.a

Repugnax.

Quibus dicere Carneades ſolebat, ingenium tuum Craſſe vehementer admirans, me ſibi perfacilem in audiẽdo, te repugnacem in diſputando eſſe viſum 1. de Ora. 47.a. Vetus codex legit Perpugnacem.

Repugnanter.

Vt igitur & monere & moneri, proprium eſt veræ amicitiæ: & alterum libere facere, non aſpere: alterum patienter accipere, non repugnanter, &c. Læl. 76.

Repungo.

Quoniamque illi haberent ſuum Publium, darent mihi ipſi alium Publium, in quo poſſem illorum animos mediocriter laceſſitus leuiter repungere. 1. fam. 47.

Reputo.

Hęc ego reputo, & dies & noctes cogito, pro Deiot. 151.b. Tũ etiam in ſenecta hoc reputo miſerrimum, ſentire, &c. de Sen. 82 b. Satis opinor hoc eſſe laudis, atque ita reputo, vt vos intelligatis, Lucullũ a nullo, &c. pro Põp. 8.b. Quibus ego rebus obiectis, multa mecum ipſe reputaui, Poſtquam, 28. Quũ tibi nil merito accidiſſe reputabis, ep. 73.b. Hæc reputent iſti qui, &c. Tuſc. 1.42. Non facile eſt reputare, vtrum, &c. in Salluſt. 6.a. Hunc hominẽ nihil vnquam reputauiſſe certo ſcio, de N. d. 49.b.

Reputans.

Tamen nõ reputans quid ille uellet, permanebam, &c. ep. 11 b. Humanæ vitæ varia reputantes mala, Tuſc. 173.b.

Requies.

In amicitia Scipionis, requies plena oblectationis mihi fuit, Læl. 85. Oblectatio animi, requieſque curarum, Off. 2.7. Ita ſum ab hominibus deſtitutus, ut tantum requietis habeam, quã tum cum uxore & filiola & mellito Cicerone cõſumitur 1. Att. 55. Multa requietis interualla habere. 1. de Fin. 76.a. Philoſophorum autem libros reſeruet ſibi ad huiuſcemodi Tuſculani requiem atque otium, de Or. 104.b, Tantum temporis, quantũ ad animi & corporis requiem conceditur. pro Archia, 9.a. Requietem habet litium iurgiorumque in liberis dierum feſtorũ ratio. 2. de Leg. 30. Vt meæ ſenectutis requietem, oblectamentumque noſcatis, Cato 48. Requiem quærere ex magnis occupationibus. 5. fam. 40. in ep. Lucceij. Si requietem natura non quæreret. 5. de Fin. 98.a, Tu tamen anxiferas curas requiete relaxas. de Diuin. 85.b

Requieſco.

Crede mihi, requieſco paululum in his miſeriis, cum quaſi tecum loquor. 8. Att. 52. Ego tãdiu requieſco, quãdiu ad te ſcribo, aut tuas literas lego. 9. Att. 8. Qui hoc vnico filio nititur, in huius ſpe requieſcit. pro Cæl. 63. Nullius amantis conſilio aut ſermone requieſcunt, Att. 1.13.4.a, Solicitudines & angores amicorum, conſilio & ſermone requieſcunt. Att. 16.b, Requieſcam in Cæſaris ſermone tanquam in aliquo peropportuno diuerſorio. 2. de Or. 29.a, Cũ diutius in eo negotio curaq; fuerã, ut requeſcerẽ, curãq; ai remitterẽ, ad Carpinatiũ reuertebar. 6. Ver. 120.a, Puella defatigata petiit a matertera ut ſibi cõcederet pauliſper vt in eius ſella requieſceret. 1. de Diu. 168.a, Vbi remiſſa humana uita corpus requieſcat a malis. 1. Tuſ. 173.a, Requieſcere a Reip. muneribus. Off. 3.3. in ſepulchro. Tuſc. 1.96. Nullam partem noctis, pro Sex. Roſc. 60.a, Initium requieſcendi fore, de Or. 85.b. Hortari aliquẽ ad requieſcendum, in Ant. 222.b

Requiro.

Primũ illud a te requiro, quæ tãta, &c. pro Do. 213.b, Abs te officiũ tuum debitũ generi & nomini requiro & flagito 6. Verr. 70.a, Sed ex re ipſa requiro, quoniã & crimẽ, &c. pro Cæl. 38.a, Cur tanti fuerit ſociũ fraudare, cauſam requiro. pro Roſ. Am. a Illud etiã requiro, cur ſi Deus, iſta viſa nobis prouidẽdi cã dat, &c. 2. de Diu. 88.a, In quo equidẽ continẽtiſſimorũ hoim maiorum noſtrorũ ſæpe requiro prudentiã, in Parad. 8. Breues literæ tuæ, breues dico? imo nullæ, &c. & requiris meas. Brut. 281.b E quibus vnum *ἱστορικὸν* requiris. Atti. 86.b, Tu aũt quum ipſi tantũ librorũ habeas, quos hic tandẽ requiris? 3. de Fin. 14.a, Si quis requiret a te cur Romæ non ſim, quia diſceſſus eſt. Att. 12 255.a.a, Non requirebas ille Cupido, lenonis domũ. 5. Ver. 7.a Illud quoq; requiſiui, qua ratione, &c. pro Quint 59.a, Te requiſiui ſæpius vt viderẽ. Ep. 70.b, A me eorũ librorũ ſentẽtiam requiſiſti. Top. 221.b, Cum ea perrecta tandẽ virtus clariſſimi viri, & verũ amicum, & optime meritum ciuẽ, & ſuum priſtinum morẽ requiſiuit. in Piſ. 85.b, Cum gregales eum in campũ nõ veniſſe requirerẽt. de Or. 232.b, Deniq; isto bono vtare dum adſit: quum abſit, ne requiras, niſi, &c. de Sen. 29.a, Vereor ne literarũ a me officium requiras. ad Cæc. 6.6.1.a, Qui beatus eſt, nõ intelligo quid requirat vt ſit beatior. Tuſ. 252.b, Vel ab ea deus aliquis requirat. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 20. id eſt poſtulet, interroget. Ex quibus requiram quonã modo latuerint. pro Cæl. 53. Signũ requirẽt aut manũ, dices iis, &c. Att. 171.b. Quibus amicis, & pacis ornamẽta, & ſubſidia belli req̃rctis. pro L. Mã. 3.a, De vectigalib. Req̃rere auxiliũ. 7. Ver. 135.a, Illud aũt mihi ante hoc tẽpus nunq̃ in mentẽ venit à te req̃rere. 1. Acad. 5. Req̃rere miſericordiã, pro Mil. 71.a. Virtutẽ aũt uixã hoc honeſto, nullã req̃rere uoluptatẽ, atq; &c. de Fin. 5.53. Etenim ille req̃ſiſſe dr̃ ẽa Archimedẽ. 6. Ver. 115.a, Conſtãtia animi non requiritur. Att. 200.b, & pro Quin. 10.b, Virtutes animi multæ & magnę requiruntur. pro L. Man. 45.a. Succeſſorẽ habes perblandum, cætera valde illius aduentu tua requirentur. Quint. fr. 301.b, Non tam

mihi

mihi moleſtum fuit accuſari abs te officium meũ, quàm iucundum requiri. Ep. 8.b. Poſt requiſitum etiam, niſi eiuſmodi eſſet uiſum uerum, quale falſum. 4. Acad. 137. a

Requirens.

Deſiderium, quo conficior, congreſſus ueſtros, conſuetudinẽ uictus, doctiſſimos ſermones requirens tuos. Or. 199. b

Res.

Res commentitia. Diu. t. 62. contraria eſt, Res facta, Res copulata & confatalis. Fat. 23. Res difficilis & obſcura. De Fin. 2. 62. Senex ad rem diuinã dicit ſe nelle diſcedere. Att. 64. b, Res domeſtica & familiaris. Tuſcu. t28. b, Res familiaris uix equeſtris. 9. Fam. 25. Res familiaris ualde exigua. Ep. 132. b, Familiaris rer mea 2. de Or. 54. a. & 11. fam. 18. in ep. D. Bruti. Res familiaris augeatur ratione, diligentia, parſimonia. Off. 1. t 31. Quamobrem nec ita claudenda eſt res familiaris, vt eam benignitas uperire non poſſit, nec ita reſeranda, vt pateat omnibus, Off. 2. 78. & 79. Res familiaris miniſtra eſt & famulu corporis. Tuſc. l. t. 61. Res familiaris non libidini potius luxuriæque, quam liberalitati beneficentiæque pareat. Off. t. t31. Res familiaris primũ bene parta ſit, nullo neque turpi quæſtu, neq; odioſo. Off. t. 131 Rei familiaris, quamplurimis, modo dignis, ſe vtilem præbeat, Off. 1. 131. Res familiaria quæri debet in rebus, a quibus abeſt turpitudo: conſeruati autem diligentia & parſimonia: eiſdẽ etiã rebus augeri. Off. 2. 127. Frumẽtaria res. Att. 8. 145. 3. a. Res idonea de qua quæratur, Acad. q. edit. lib. 2. 19. Illuſtris & facilis, de Fin. lib. 2. 13. Inquiſitata, de Fin. 3. 12. Iudiciaria 4. Ver. 21. Luctuoſa, Diu. 2. 63. Magnifica & ſalutaris, Diu. 1. 2. Res eo melior, quo maior ſit, lib. 1. de Fin. 2. Res militaris, Acad. quæſt. edi. 1. l. 2. 2. & Tuſ. 1. 2. Res naualis ſiue nautica 7. Verr. 34. a. Vt res numaria de communi ſententia conſtitueretur, Off. 67. b. Res alia ex alia nexa, de Nat. d. 1. 8. Res notiſſima, Tuſc. 1. 16. Noua atq; admirabilis, Diui. lib. 2. 46. Pecuaria & ruſtica, pro Quint. 7. In vulgus perualgata, de Fin. 2. 13. Vilis atque contempta. Læl. 31. Res omnis quæ ornate & grauiter dici debeat, oratoris propria, 2. de Or. 20. Res aut honos agatur; pro Quint. 5. Quod ſi ita res non ageretur, a te potius poſtulaſſent, ne amplius quam ſingulas, quam ab Apronio, vt ne plus quam ternas decumas darent. 5. Verr. 95. a. Vt res cœpit ire, Læl. 41. Res eos iampridem, fides deficere nuper cœpit 2. in Cat. n. Ita res ſomnium comprobauit de Diu. 91. b. Vide ne plus ei tribuas, quam res & veritas ipſa cõcedat, de Or. 91. b. Seruus, vt ipſa res demonſtrauit, frugi, pro Cl. 27. b. Res quibus contemptus ſiue inuidia excitetur t. ad Her. 8. Si ita res feret, Tuſc. t. 99. Vt nunc res ſe habet, admirabili ille gloria eſt 2. Att. 54. Res ipſa loquebatur 15. fam. 32. Res ipſa apud te pro me loqueretur 3. Att. 1. Si res pullularet, Tuſc. q. li. t. 40. & Læl. 41. Res recidat in vnius imperium, de Aruſ. reſp. 50 Res autem hæc eſt t 3. fam. 17. Vulgo, factum eſt tale. Res eodem eſt loci quo reliquiſti t. Att. 27. Tãti ſceleris rer nemini fuit credenda, pro Cæl. 41. a. Cum ciuitate mihi res eſt acerrima, p Fla. t55. b. Cum homine edaci tibi res eſt, Ep. t38. b. Cum Senatore res eſt, Sulpit. lib. 13. 29. 7. 2. Tecum mihi res eſt T. Roſci, pro S. Roſc. 32. b. Erat huic res cum exercitu C. Marii. Item, Erat mihi contentio cum operis conductis, pro Seſt. 11. b. Si enim mihi cum Peripatetico res eſſet, qui, &c. 4. Acad. 220. a. Cum Hortenſio mihi magis arbitrabar rem eſſe, de Cl. Or. 194. b. Reuocare ſe ad curam rei domeſticę, rei forenſis, Reipublicę, pro Cęl. 33. Rei familiaris iactura tolerabilis eſt, ad Brut. 289. b. Rei frumẽtariæ cauſa 6. fam. 50. Rei frumentariæ inopia, pro D. ſua, 10. Rei magnitudo longam orationem deſiderat 2. Att. 60. Rei militaris occupatio, Acad. q. edit. 1. lib. 2. 4. Rei totius ſeeua hæc 8. fam. 35. in ep. Cæl. Vir fortis, in primis belli ac rei militaris peritus Q. Martius, in Piſ. 91. b. Rei militaris ſcientia, pro L. Man. t9. a Rei turpitudo 2. ad Her. 35. Rei alterius deeſſe t 3. Fam. 10. Cum rem penitus cauſamque cognoui, de Or. t 16. b. Quam bonum nihil ad rem. Tuſc. 240. b, Nihil ad rem, extrema illa longa ſit, an breuis. Or. 218. b. Nihil neque ante rem, neque præter rem loquuti ſumus, ad Her. 23. b, Contra rem alicuius venire 2. Phi. 30 Qua oratione minime neceſſaria prætermiſſa, ea, quæ rẽ cõtinent, pertractemus, Tuſc. 4. t 8. Rem populum docento 3. de Leg. 11. Rem potiorem oratione ducas t 1. fam. 49. in ep. Matii Rem enim opinor ſpectari oportere, non verba. Tuſc. 5. 25. Rem a me ſæpe deliberatam, & multum agitatam requiris, Acad. q. edi. 1. lib. 1. 3. Rem obiectam, perſpicuam approbare. Acade. q. edit. t. lib. 2. 37. Si ex eo non paulum neſcio quid in rem ſuam conuertit, pro S. Roſc. 68. a. Rem & ſummam negotii vides 11. Att. 7. In rem præſentem venire, Off. 1. 47. & 1. de Or. t30. Non ædepol quantam egeris rem. Ep. 22. b. Augere rem bonis & honeſtis rationibus. Item, Qua in re, & quo in genere, pro Rab. Poſth. t28. b. Rem cum eo conficiatis, vt quam poſſeſſionẽ habet in agro Fregellano a vobis emptam, eam liberam & immunẽ habere poſſitis, &c. 13. Fam. 100. Si rẽ iſtã ex ſentẽtia geſſeris, Ep. 7. b. Rem te valde bene geſſiſſe rumor erat, Ep. 9. b, Ad rẽ gerendam qui accedit, caueat ne id modo cõſideret, quam illa res honeſta ſit, ſed etiam vt habeat efficiendi facultatem 1. Off. 105. Tum enim cum rem habebas, &c. Ep. 146. b, Nõ eſſe in ciuitate duo millia hominum, qui rem haberẽt, Off. 2. t08 Rem habere, bona perdere. Ep. t36. b. Homo fatuus poſtquam rem habere cœpit, eſt mortuus, de Or. 134. b, Rem pagunt 2. ad Her. 53. Qui honeſte rem quærunt mercaturis faciendis, Parad. 58. a. Rem tranſigere, pro Quin. 11. Rem bellicam adminiſtrare 2. de Diu. 216. a. Facere rem diuinam alicui deo 3. de Nat. d. 63. a, Conſtituere rem familiarem ſuam, in Ant. 23 t. b. Rem familiarem dilabi ſinere flagitioſum eſt, Of 2. 93. Hic cum rem Gallicanam cuperet reuiſere, pro Quin. 4. b. Rem militarem diſcere, de Or. 95. b. Rẽ miſeram? malas cauſas ſemper obtinuit, in optima concidit. At. 7. t43. 1. a Quum neque priuatam rem maritimam, neque publicam iam obire poſſemus, pro Pomp. 14. b. Conficere rem ſuam non minus ſtrenue, quam publicam, Poſt red. in Senatu, 8. a. Rẽ veterem comederit 11. fam. 35. id eſt, ſubſtantiam. Honoribus aucti, aut re familiari, de Na. d. 77. b, Re familiari comminuti ſumus. Att. 57. b. Re bonus, pro D. ſua, 110. Re doctus t 3. fam. 28. Superius illud ea re eſſe conceſſum, Acad. quæſt. ed. 1. lib. 2. 101, id eſt, hanc ob cauſam. Reque ex vtraque parte audita, de Fin. I. 2. 18. In cælum tranſlatos non re, ſed opinione eſſe dicunt 3. de Na. d. 37. Rẽ conſentire, verbis diſcrepare, de Nat. d. t. 13. Vt in omnibus factis re, non teſte inquamur, de Fin. 2. 44. Oratio me iſtius philoſophi nõ offendit, re mihi nõ ſatisfacit. l. 1. de Fin. 12 Qui re omiſſa nomẽ tantum tenent, Diu. 1. 28. Re præſtare aliquid, Ep. 55. b. Sed re ſuccumbere nõ oportebat, verbis gloriantem, Tuſc. 2. 27. Vtraque re valuiſti, de Nat. d. 2. t. Quum te ac factis longe aliter iudicauiſſent, Parad. 8. Adoleſcens, non tam re & maturitate, quam ſpe & expectatione laudatus, Or. 206. b. Re ac ratione cum aliquo eſſe coniunctum 4. Verr. t24 Omnes qui aut re, aut ſpe ſunt boni, pro Domo, 242. b, Tã re eſſe triſte, quã verbo 10. Att. 3. Hæc quę dico, cogitatione inter ſe differunt, re vero copulata ſunt, pro Q. Roſc. 50. b. Quod ſi minus verbis, re cogitur confiteri, de Fat. t44. b. Nec hoc eſt tam re, quam dictu inopinatum atque mirabile, Parad. t22. b. Et reuera confirmata amicitia & perſpecta fide commemoratio officiorum ſuperuacanea eſt, Ep. 32. b. Etenim reuera, &c. in Verr. 114 b. Aduerſariũ habet Quintius verbo S. Neuium; reuera huiuſce ætatis homines diſertiſſimos, fortiſſimos, ornatiſſimos noſtræ ciuitatis, qui communi ſtudio, ſummis opibus Sextum Neuiũ defendunt: &c. pro Quint. 4. a. Cuius igitur crimen eſt? reuera nullius, actione accuſatoris, eius vnius qui donauit, pro Cot. 56. b. Hæc enim eo mõ exponi, quo mõ reuera geſta ſunt, ad Her. 8. b, Qui nõe populi Rom. nomine, re autem vera ſceleratiſſimo latrocinio, ſi qua conabuntur agere, &c. Epi. 4. b Cuius mortis cauſam fugitiui ſuſtinent, re quidem vera nemo dubitat, in Verr. t61. b. Verbo ille reus erat, re quidem vera, & periculo, & tota accuſatione Oppianicus. pro Cl. 41. a. Hæc ille ſi verbis non audet, re quidem vera palam loquitur. pro Quint. 10. b Quam quum poſcebat, verbo illã poſcere videbatur, re vera iudicia poſcebat. 4. Ver. 27. a Cum reuera ita ſit, &c. At. 50. b At ſi dares hãc uim M. Craſſo, &c. eſſe, qui re vera non eſſet hæres, in foro (mihi crede) ſaltaret. 3. Off 99. a Sint illa magna, quæ reuera magna ſunt. pro Rab. Poſthumo, 129. b Quòd ille Marcelli, & P. Africani monumenta, quæ nomine illorum, reuera populi Rom. & erant, & habebantur. 3. Verr. 7. a Quando igitur eſt turpe? reuera quando eſt pœna peccati, opinione autem hominum, ſi eſt pœna damnati. pro Do. ſua. 227. b, Nomine mea, reuera tuum, in Verr. 98. b, Verbo & ſimulatiõe poſcere & reuera, cõtraria, in Ver. 5. t14. a Temporis cauſa, & reuera, contraria, pro Planc. 274. b, Re ipſa eſt. 9. Fam. 31. Qui recuſet, eum profecto, tametſi uerbo nõ audeat, tamẽ re ipſa de maleficio ſuo confiteri, pro Roſc. Am. 73. a Hanc rem oratione & opinione augere licet: re & ueritate mediocrem inuenietis, pro Q. Roſc. 50. b, Qui hæc commutabilia pecuniæ membra ſolo uerbo bona putauerunt appellanda, cũ re & factis longe aliter iudicauiſſent. Parad. t17. b, A re ciuili abhorrere. 3. de Or. 34. Vides Eruci quantum diſtet argumẽtatio tua a re ipſa atque a ueritate. pro Roſc. Am. 25 a, Verſus quibus aſtatur Flaminium ille uir, haud magna cũ re, ſed fide plenus. de Sen. 1. Quãdiu de nugis, de te enim nihil habeo quod loquar. t3. Att. 26. De tota illa re atque rõne Gallicana inter ſe cõmunicant. pro Quint. 3. b, Xenophontis liber de tuenda re familiari, qui Oeconomicus inſcribitur, de Sen. 89. b, Iudicium de re pecuniaria eſt, pro Quint. 5. b, Ex te & ex tempore conſilium

capere. 9 Att.6. Neque tantum eſt in re, quantus eſt ſermo.1.
Att.45.In re optimũ quæritur, in homine quod eſt, dicitur. Or.
242.Id ſi difficile nobis eſt, ſit tamen in re poſitum atque natu-
ra, de Or. 92.b, Turpe ualdeq; uitioſum eſt in re ſeuera conui-
uio dignũ aut delicatum aliquẽ inferre. ſermonem. Off.1.199.
Haud magna in re. Cat.1.id eſt, in fortuna tenui, & anguſtia rei
familiaris. Ita vt in augenda re, non auaritiç prædam, ſed inſtru
mentum bonitati quærere videretur. pro Rab. Poſth. 2.a. Auto
mi colloquium cum heroibus noſtris pro re nata non incom-
modum. Att.14 304.1.a, Animaduerteram poſſe pro re nata, te
non incommode ad me in Albanum venire. Att. 7. 128.2. a. &
14.7.id eſt, quod ad præſens tempus attinet, Sine re, nulla vis
verbi eſt. Or.203.b. Res geſtæ dignæ triumpho 6.Att.32. Res ge
ſtæ hodierni diei 2.ad Q.fr.30. Res indicatæ 2.ad Her. 47. Res
omnes obnoxiæ ſuperſtitionibus 2.ad Her.43. Res quæ mouẽt
riſum 1.ad Her.10. Res quæ non prodeunt in aciem 6. fam. 4.
Res memoria propagatæ, ad Octau. 45. Si n. ita res ſe habeant.
Acad.q.edit.1.lib.2.50. Res abditæ & obſcuræ. Acad.q.edit.1.l.
2.30. Res aſperæ reiiciendæque, de Fin.5.70. Res commentitiæ,
Acad.q.edit.1.lib.1.116. Res domeſticæ ac familiares, Tuſc.1.
2. Res euidentes. Acad.q.edit.1.lib.2.19. Res expetendæ fugien
dæque. Acad.q.ed.2.lib.1.13. Res exquiſitiſſimæ ad epulandum
de Fin.2.74. Res formidoloſæ. Tuſc. 4. 42, Res quæ gignuntur e
terra, Acad.q.ed.2.lib.1.20. Res illuſtres, quibus opponuntur
Obſcuræ. Acad.q.edit.1.lib.2.85. Res inuſitatæ. Aca. q.ed.2.lib.
1.18. Res magnę non viribus, aut velocitatibus, aut celeritate
corporum geruntur, ſed cõſilio, authoritate, ſententia, Cat.16.
Res mobiles & concitæ. Acad.q.ed.2.lib.1.22. Res multæ atque
magnæ. Acad.q.ed.1.lib.2.83. Res ad viuendum neceſſariæ. Off.
3.38. Res obſcuræ & incertæ, Diu.1.103 Res occultæ, & ab ipſa
natura inuolutę. Acad.q.ed.2.lib.1.11. Res a natura occultatæ
& latentes, de Fin.5.54 Res ante oculos poſitæ. Aca.q.ed.2.lib.
2.4. Res priuatæ, publicæ, forenſes, domeſticæ. Off.1.7 & 9.ad
Att.175.8.2.id eſt, bona priuatorum. Res proſperæ, & ad volun
tatem noſtrã fluentes, Off.1.125. Res in negotiis gerendis, plus
quam verba proſunt, Acad.q.edi.1.lib.2. . Res rectæ atque lau-
dabiles eo referuntur omnes, vt cum voluptate viuatur, de Fin.
1.33. Res vetuſtate robuſtæ, Diu.1 34. Res ſalutares, cui oppo-
nuntur Peſtiferæ. de Nat.d.2.14. Res ſignatæ in mente. Tuſc.1.
49. Res turbidæ, Diu.1. 85. Rerum appetitus oriuntur a mente
in homine, in bellua quiddã ſimile mentis, de N.d.2.21. Rerũ au
ctores, non fabulatorũ 3.de N.d.57. Rerum copia, verborum copiã
gignit 3.de Or.68. Rerum diſcrimen 2.fam. 12. Rerum formæ &
figuræ efficiuntur ex atomis, de Nat.d.1.39. Rerum expetenda-
rum & vitandarum genera tria 2.de Inu. 238. Rerum bonarum
& malarum genera tria. Part.22. Rerum cæterarum paterfami-
lias prudens & attentus, pro Quint.6.pro, in rebus cæteris. Re
rum exercitatio, pro Deiota.4. Rerum gerendarum ſolitia omni
no aut a voluptate, aut a dolore proficiſcuntur, de Fin.1.33. Re
rum memoria oratoris propria 2.de Ora.195. Rerum motus,
de Nat.d.1.17. Rerum innumerabilium multitudo, Acad.q.ed.
2.lib.2.31. Rerum communis natura, vniuerſa atque omnia cõ-
tinens, de Nat.d.1.29. Rerum natura nullã nobis cognitionem
dedit finium, vt vlla in re ſtatuere poſſimus quatenus. Acad. q.
edit.1.lib.2.83. Etenim ex rerum cognitione efflorescat & re-
dundet oportet oratio, de Or.86.b, Negas tantam ſimilitudinẽ
in rerum natura eſſe 4.Acad.148.2. Eſſet aliquid in rerum natu
ra quod ab homine effici non poſſet 3.de Nat.d. 12. Rerum no-
tiones. Acad. q.ed.2.lib.1. 30. Rerum & publicarum & ſuarum
acerbitas 6.fam.1. Rerum prolatio 7.Att.40. Rerum ratio in hi-
ſtoria quem ordinem deſideret 2.de Ora.34. Rerum ſimilitudi-
nes quomodo ad memoriam imaginibus exprimendę 3.ad Her.
128. Rerum tractatio admirabiliorem orationem efficit. Or.66
Rebus perſpicuis & euidentibus duas cauſas aduerſari. Acad.q.
ed.1.lib.2.44. Rebus præſentibus adiungere atque annectere fu
turas, Off.1.19. Id enim rebus noſtris minime conducebat.2, Re
bus nouis noua ſunt ponenda nomina, de Na.d.1. 33. Res quas
orator habere debeat 1.ad Her.2.2. Res ſuas ſibi habere, libelli
remittendi formula 2.Phil.78. Res iudicare 5.Phil.173. Res cũ
aliquo iungere, pro Deiota.18. Res bonas verbis electis graui-
ter ornateque dictas quis non legat? lib.1.de Fi.7. Res laude di
gnas gerere, Acad.q.ed.2.lib.1.9. Quum res non bonas tractẽt,
ſimiles bonorum videri volunt. Acad.q ed.1.lib.2.66. Res huma
nas perceptas penitus & pertractatas habere, Tuſc. 3.27. In res
meas eum incitarent 2.Att.6. Res nouas quærere, & rem vete-
tem deuorare 11.fam.35. Res nouas coniectura perſequi. Diu.1.
33. Res occultiſſimas aperire. Acad. q. ed.1.l. 2.57. Qui res pe
cuniarias in agro Larinati habet, pro Cl.39. b, Inuiſere res ru-
ſticas vel fructus cauſa, vel delectationis 1.de Or.129.a Res vti
les & ſalutares deorum eſſe vocabulis nuncupatas dicit Perſeus, de Nat.d.1.28. Res iam vniuerſas profundam. Acad.q.ed.1.
lib.2.78. Res vrbanas maiores eſſe bellicis, Off.1.105. Rebus bo
nis aut perditis 12.fam.5 Rebus vrbanis carere, Ac.q.ed.1. l.2.
2.id eſt, in cauſis agẽdis foroq; verſari. Reb.cõgruere, Ac.q.ed.2
l.1.12. Rebus cõgruere, nominib. differre, Aca.q.ed.1.l.1.16. Re
bus omnibus excellit natura diuina, de Nat.d.1.52. pro, res om
nes. A rebus ipſis beneuolentia quomodo captanda 1.ad Her.8
Dediſcere de omnibus rebus, rationibuſque ſocietatis, pro Qu.
b. De rebus ante oculos poſitis nulla arte adhibita, vulgari ſer
mone diſputare, Acad.q edit.2.lib.1.4. hoc eſt, ſine omni oratio
nis elegantia, nulla uel dicendi uel diſſerendi arte adhibita: quod
faciebant Epicurei. Omnibus de rebus quas agi, quas curari a
me uoles, mandata des uelim. Ep.31.b, De rebus ad rem milita
rem pertinentibus, de Or.102.b, Liber quem de rebus ruſticis
ſcripſi, de Seneċt.88. b. Sunt qui in rebus contrariis parum ſibi
conſtent, uoluptatem ſeueriſſime contemnant, in dolore ſint
molliores, gloriam negligant, frãgantur infamia. Off.1.101. Ea
eſt in ipſis rebus obſcuritas, & in iudiciis noſtris infirmitas, ut
non ſine cauſa & doctiſſimi & antiquiſſimi inuenire ſe poſſe. quod
cuperent, diffiſi ſint, Aca.q.edit.1.lib.2. 7. In rebus quędam ſim
plicia ſunt, quædam copulata, ut Chryſippo placet. Fat.23

Reſpublica.

Reſpublica ratione quadam & diſciplina deſignata 3 de Na.
d.64. Reſpub. non eſt in parietibus, at in aris & focis 7.Att. 38.
Res tamen publica 12.fam.5.pro, Reſpublica, cõiunctẽ. Eo cen-
ſu nullius ciuitatis Reſp. potuit adminiſtrari 4.Verr.96.a. Sum
ma Reſpublica & municipalis 3.de Leg.33.a, Reip. calamitatem
appellas iniuriam quam accepi 15.fam.21. Atque hanc quidem
ille cauſam ſibi ait non attingendę Reipub. fuiſſe, quod, &c. Lẽt.
lib.1.9.64 a, Reipub. fundamenta iacere 12.fam. 53.& 5. Phil.
286. Reipub. tenebræ 4.fam.7. Reip. adminiſtrandæ conditio mi
ſera, in Cat.35. Reipub. adminiſtrandæ poteſtatem aliis laudem
que concedere, Off.1.101. Rei totius publicæ otium exoptan-
dum eſt, Ep.9.b, Reipub. cura, Acad.q.ed.2.lib.1.8 Qui cum Rei
pub. nullam unquam partem attigiſſent. Tuſc.4.5. Reipub. pro-
curatio, Acad.q.ed.2. lib. 1.8. De optimo Reipub. ſtatu ſatis a
me ſcriptum 1.de Leg.11. Reipub. optimæ leges conſentaneę dã
de 2.de Leg.25. Reipub. bonisque omnibus polliceremur 10.fa.
15.in epiſtola Planc. Reipub. dare pignora 8.Att.23. Reipub. o-
ptimo moderatori quid propoſitum ſit 8. Att. 26. Omnino qui
Reipub. præfuturi ſunt, duo Platonis præcepta teneant, unum,
ut utilitatem ciuium ſic tueantur, vt quicquid agant, ad eam re
ferant, obliti commodorum ſuorum: Alterum, ut totum corpus
Reip. curent, ne, dum partem aliquam tuentur, reliquas deſe-
rant, Off.1.119. Quod fortaſſe aliquando uniuerſæ Reipub. no-
ſtræ, nũc quidẽ profecto iſti prouinciæ contingit. Qu.fr.295.b
Nõdũ ad Rẽp. accedere, Off.31.b.& pro Sex. Roſc.19.b, Qui inter
ſe contendunt, vter potius Remp. adminiſtret, ſimiliter faciunt,
vt ſi nautæ certarent quis eorum potiſſimum gubernaret, vt eſt
apud Platonem, Off.1.123. Capeſſere Remp. Vide Capeſſo. Rẽ-
pub. continent maxime magiſtratus religione conſtituta 2. de
Leg.62. Qui iudicia impediuiſſet, cum cõtra Remp. eſſe facturũ,
Qu.fr.2.5.4.a. Quocirca non ſine cauſa maiores motus animorum
concitantur, maioraque efficiendi, Remp. gerentibus, quã quie-
tis, quo magis his & magnitudo animi eſt adhibẽda, & vacuitas
ab angoribus, Off.1.103. Rempub. gubernari neceſſe eſſet cura
atque conſilio vnius, de Nat.d.1.6. In quo ſi mihi obtemperatũ
eſſet, ſi non optimam, at aliquam Remp. quæ nunc nulla eſt, ha-
beremus 1.Off.53.a. δημοκρατίαν intelligit, quæ eo tẽpore nul
la erat, Repub. Cęſaris tyrannide oppreſſa. Hoc bello victores
quam Rẽp. ſimus habituri, neſcio, victis certe nulla unquã erit,
Brut.15.15.2, Habere quæſtui Remp. non mõ turpe eſt, ſed etiã
ſceleratum & nefarium, Off.2.114. Reſpicere Remp. 10. fam.24.
in ep. Planc. id eſt, habere Reip. rõnem, Remp. quam ſpem præ-
dę & rapinarum ſequi maluiſſe 12.fam.20.in ep. Caſſi. Rẽpubli
cam tenere 1.de Or.20. Remp. duabus rebus cõtineri, prçmiũ &
pœna, ad Brut. 34. Erigere Remp quod &, Afflictam excitare, alibi
dicitur 8.ad Att.48.in ep. Cn. Põpeii. Remp. cruẽtari, Poſt red. in
Sen. 4. In Remp. pecunias polliceri 8.Phil.237. Rẽp. nolle Sena
tori neceſſariũ, quod late patet, quid habeat militum; quid ualeat
ærario, quos ſocios Reſp. habeat, quos amicos, quos ſtipẽdarios,
qua quiſq; ſit lege, cõditione, fœdere: tenere cõſuetudinẽ decer
nẽdi, noſſe exẽpla maiorũ 3.de Leg.36. Remp. eã optimã eſſe du
xit Atticus, quã ego Cõſul cõſtituerã, quę ſit in pñã.e optimorũ.
3.de Leg. Rẽp. bene cõſtitutã perturbare. Ac.q.ed.1.l 2.14. Quid
dicam in publica re? Att.15.& 16.b, Nihil ex omnibus rebus hu
manis eſt præclarius aut præſtantius, quã de Rep. bene mereri
10.fam.

10.ſa.5.6.a,Qnocũ mihi cõiuncta cura de republica & de priuã
ta fuit,de Am 98.b,De Repu.veteres verbo tenus acute illi qdẽ
ſed nõ ad hũc vſum popularẽ atq; ciuilẽ,diſſerebãt 3.de Leg.15.
Pro repub denouerũt ſeipſos quidã ĩperatores diis ĩmortalib⁹
verbis certis,capite velato,de Na.d.2.7.De Repu.libros ſex rũe
ſcripſi,cũ gubernacula reip.tenerẽ,de Diu.2.a Ab iis q in Repu.
verſantur,ius populi Rom.ignorari turpiſſimũ 3. de Leg.41.In
Rep.ſumma verſari,q̃ in municipali malle 3.de Leg.23.Rep. cõ
poſita & cõſtituta nihil ẽ caitioſius ciuitatibus, nihil minus ci-
uile & humanũ,quã qequã agi ꝑ uim.3.de Leg.37.Repu.amiſſa,
piſcinas ſuas fore ſaluas ſperare videãtur 1.At.59. Repu. bene
geſta 15.ſam.20.Rep.cũ ualuiſſe ſe exiſtimãs.10.ſam.34 I ep.Plã
ci.De Repu.libri ſex 13.At.20.Pro Repu.videri geſſiſſe ſimulta
tẽ cũ patre eius 14.Att.23.i ep.Antonii,paulo poſt vocat inimi
citias Reip.noĩe ſuſceptas.In Rep.vel amicitia adiũctus 5.ſa.17.
In Rep.tñ cõtẽdere iubet Plato,quãtũ ꝓbare tuis ciuibus poſ-
ſis 1.ſa.44.In Rep.verſari,nõ ẽ ſapiẽtis 3.de Or.37.Reſpu. ciuita
tes ſq; hãc ob cãm maxime cõſtitutæ ſunt,vt ſua tenerẽtur,Off.2.
108.A Platone philoſophiaq; didicerã naturales eſſe conuerſio
nes rerũ publicarũ,de Diu.109.b, & Aca.8.b, Politici Philoſo-
phi appellati vniuerſarũ rerũ publicarũ noĩe vocahãtur.Or.152
b.Rerũ plublicarũ omniũ veterem Romanam fuiſſe optimam in
libris meis de Rep. perſuadere conatur Africanus 2.de Leg.55.
Plato fore beatas Reſpublicas putauit, ſi aut docti aut ſapien-
tes homines eas regere cœpiſſent,Q.fr.25.Rei communem vti-
litatẽ continentes,quas publicas appellamus,pro Seſt.22.b,Nã
& erudierũt multos , quo meliores ciues in rebus ſuis publicis
eſſent,Off.31.b,Verſari in publicis rebus,de Inu.41.b

Reſaluto.

Sed tũ nimis ĩter oẽs cõſtabat,neminẽ eẽ reſalutatũ 2.Ph.104.a

Reſarcio.

Diſcidit veſtẽ,reſarcieſ,ꝑ Cœl.45.b,In meis dãnis ea authoritate
Senat⁹ reſarciẽdis,eã volũtatẽ,q̃ expectarã,ꝓſtiterũt,Lẽ.l.1.9.15.a

Reſcindo.

Metellus reſcindit de Epicrate & Heraclio,in Ver.121.b,Pa
ctiones ſine vlla iniuria factas reſcidit,de Prou.Cõſ.8. Acta An
tonij reſcidiſtis,leges refixiſtis per vim 13.Phi.345.a,Solus.o.
tu inuentus es, cui non ſatis fuerit corrigere voluntates viuo-
rum,niſi etiam reſcinderes mortuorum 5.Verr 78.a,Si vnos ac
cuſator corruptus ſit,reſcindere nititur æquitate,in Part. 47.a,
Sub.iudicium,Cõcilia vel inſtituta dimittere, vel habita reſcin
dere 2.de Leg.51.a,Reſcindere conſtituta ab alio.Att.84. b, &
in Verr.137.b,Damnationem reſcindere 4.Verr. 75.a, Fundum
audio te hunc Bombilianum velle reſcindere,Q.fr.318.b, Quę
furore improborũ in Rep.geſta ſunt reſcindere,pro D.ſua,213.
b.Iniurias reſcindere,& irritas facere 4.Verr. 44.a, Reſcindere
iudicium,& Ratum habere iudicium,contraria,Part. 241.b, &
pro Planc.261.b,Iudicia reſcindere,ſiue rem iudicatã,pro Clu.
47.a, Reſcindere res iudicatas, pro Sylla, 179. b, Locum ali-
quem reſcindere 2.de L.Agr.19.a,Quibus cum prouocatio da-
tur,nonne acta Cęſaris reſcinduntur?in Ant.157.b,Quę contra
auſpicia eſſent acta,per Senatum reſcindi poſſe, pro D.ſua,221.
b,Quæ armis geſta ſunt,iure reſcindi poſſe,pro Cæc.298.b

Reciſco.

Id poſtquam reſcijt,excãduit,Cæl.Cic.8.12.5.a,Quærit etiã,
ſi ſapiẽs adulterinos nũmos acceperit ĩprudens ꝓ bonis,quũ id
reſcierit,ſoluturuſne ſit eos,ſicut debeat,ꝓ bonis?3.Off. 122.a

Reſcribo.

Reſcribo hoc atque reſpondeo 5.ſam.8.Vni tuæ diſertiſſimæ
epiſtolæ non reſcripſi.Att.l.7.122.11.a, Antemeridianis tuis lĩ
teris heri ſtatim reſcripſi,nunc reſpõdebo veſpertinis, Att.211.
b.Reſcripſi iis,a quibus literas acceperã 12.Att.8,Pompeio ſta
tim reſcripſi,non me,&c.Att.117.b,Epiſtola quã ad eũ reſcripſe
rã,Att.205.b.Reſcripſi ad oĩa:nũc noſtra accipe 15.Att.48. Re-
ſcripſi ad 1 reb. Att.113.b,Ad primã hoc tibi ſcribo, &c.reſcri-
bo,&c.Itẽ,Eo ſerius ad tuã epiſtolã, cui ego ſtatim reſcripſerã ,
redditæ ſunt meæ literæ.Att.45. b, Reſcribã tibi ad oĩa q̇ q̇rit,
Ep.1.9.4.a,Ad has lĩas ſtatim mihi reſcribe,Bru.ad Cic.l.11.20
10.a, Iu tñ de Curtio ad me reſcribe certius.Att.2.20. 4.a,Re-
ſcribas nobis ad oĩa,rogamus.Ant.l.11.2.7.a,Ad eã epiſtolã re-
ſcribãt igitur,Att.63.b,H S. c c c c.ſi ĩ pñtia ſoluerimus,reliqua
reſcribamus,Att.251.b,Eo factũ ẽ,vt epiſtolę tuę reſcriberẽ ali
qd,breuitate tpis tã pauca cogerer ſcribere,Att.5.b,Nũc ex no
bis quid de iis rebus Fõteius ad legatos ſuos ſcripſerit,qd ad eũ
illi reſcripſerint,cognoſcite,ꝑ Fõt.7.a,Nr̃a aũt negotia (qm̃ Ro
mæ commoraris) mãdabo te explica,cui rei ſugerat me reſcribe
re,Att.5.99.3.a,Ad oĩa q̇ q̇runtur,reſcribere,Lent.1.9.4.a, Nõ
mihi graue duxi reſcribere ad te de illius querimoniis,Att.3.b

Quã vereor neq; fuerit σπουδαιότερον in iis, quas non accepã,
quibus reſcribi uis.Att.a,Ex quo perſpicuum eſt,& cantus tum
fuiſſe reſcriptos vocum ſonis & carmina.Tuſc.209.b

Reſeco.

Neque id ad uiuũ reſeco,vt illi q hæc ſubtiliter diſputant, I
Læl.16.Reſecare audacias ad libidines 5 Verr.179.a,Nimia re
ſecari oportere,Tuſ.221.b.Locus reſecãdæ libidinis & coercen
dæ iuuẽtutis.At.1.13.5.a,Quæ reſecãda erũt,nõ patiar ad perni
ciem ciuitatis manare 2.in Cat.33.a,Hæ tamẽ ita diſputãt,ut re
ſecanda eſſe fateantur 4.Tuſc.70.a

Reſectus.

Aut quorũ linguæ ſic inhærerẽt,vt loqui nõ poſſent, hæ ſcal-
pello reſectæ liberarẽtur?2.de Diu.144.a,Quẽ Carthaginiẽſes
reſectis palpebris,illigatũ in machina, vigilando necauerunt, I
Piſ.33.a.De Regulo.

Reſero.

Quamobrẽ nec ita claudẽda ẽ aedes familiaris, vt ea benignitas
aperire nõ poſſit;nec ita reſerãda, vt pateat oib.2.Of.79.a,Vt cõ
diciones ferret,leges ĩponeret,reſerare nos cæteris gẽtibus Ita
liã iuberet?7.Phil.218.a,Nõ auſi reſerare.Ex Ennio.Or.223.b.

Reſeruo.

Reſeruo eo meas vindemiolas 1.Att.18. Oĩno tpa integrã tĩ
bi cãm reſeruãt 13.ſam.7.Aut ſuã operã accuſationi reſeruãt, ꝑ
Mur.134.b.Dij pñtis fraudis pœnas in diẽ reſeruãt,ꝑ Cæl.46.a
Minucio me & Labeoni reſeruabã. Q.fr.321.b Rẽ totã vobis in
tegrã reſeruaui.Bru.11.21.9. a. Vſũ loquẽdi populo cõceſſi,ſciẽ
tiã mihi reſeruaui.ĩ Or.91.a,Si te tpib. aliis reſeruaſti,ꝑ Plã.
261.b,Quos (vt mihi videt̃)ab illorũ innocẽtiũ pœna, fortuna
ad hãc cãm reſeruauit 7.Verr.94.a,Atq; ille vitã ſuã ad Reip.ſta
tũ reſeruauit,ꝑ Seſt.14.b,Erras Clodi,non te iudices vrbi, ſed
carceri reſeruarũt.Att.11.b.Ego quoq;, ĩquã,ad ea te tpa reuo
caui,ad q̇ te ipſe reſeruaras,ꝑ Plã.361.b, Mihi vero ut inuſdeãe
piſcinarii noſtri,ant ſcribã ad te alias,aut ĩ cõgreſſum noſtrũ re
ſeruabo.Att.1.15 6.a,Quare & mũdos vniuerſus,& ſol,&c.ĩ idẽ
tp̃s reſeruabo 3.de N.d.24.a,Quid hoc hoĩe facias?aut quo eiuſ
ĩportunũ reſeruet,ꝑ Seſt.9.b. Si quid ẽ ꝙ ad teſtes reſeruet, ibi
nos,&c.ꝑ S.Roſ.32.b,Philoſophorũ aũt libros reſeruet ſibi ad
huiuſcemodi Tuſculani otiũ,de Or.104.b,Fructũ illũ lao dis,q
ex ꝑpetua orõne ꝑcipi potuit,ĩ alia tpa reſeruemus 2.Ver.21.a
Ad q̃ ſpẽ,tã ꝑfidioſum,tã ĩportunũ animal reſeruetis?3.Ver.29
a,Vt ĩtegrũ mihi de cã Cãpana, ad ſuũ reditũ reſeruarẽ,Ep.11.b
Ad aliã rẽ reſeruare aliquẽ.ꝑ Roſ.Am.89.a,Inimicitias ĩaliud
tp̃s reſeruare,de Prou.79 b.Nomẽ clariſſimũ Reip.reſeruare, ꝑ
Flac.166.b.Salutis ſuæ rõnẽ iudicũ ſeueritati reſeruare 7. Ver.
59.a,Quod ad tp̃s exiſtimationis partæ fructus reſeruabitur? ꝑ
Syl.182.b Eſt certa lex.quo hoc reſeruetur,i Ver.152.b,Sed cę
tera,vt ſcribis,pñti ſermoni,reſeruẽtur, hoc tñ nõ queo differ-
re,Q.fr.2.9.1.a.Hõ reſeruãdus ad dubia Reip.tpa, ꝑ Fõt. 27.a,
Is teſtis expectatus,& ad extremũ reſeruatus dixit, &c.ꝑ Cæc.
290,b.Idcirco a iudicib. ꝓtermiſſum putãt,ꝙ ſit ipſis reſeruata,
cõ.Rul.63.b.Ad cãne ſẽ vos reſeruati eſtis?pro S.Roſc.43.b

Reſideo.

Si qd reſidet ĩ te amoris erga me 5.ſa.13.Cui⁹ culpa nõ magis ĩ
te reſidet,q̃ ĩ oib. aliis.Bru.Cic.16.5.a In corpore mortui nul-
lus reſidet ſẽſus 1.Tuſc.167.a.Si ĩ morte ſẽſus vllus reſidet,Ep.
72.b,Etiã nũc reſidet ſpes in virtute tua, ad Caſſium,l.12.3.6.a.
Quorũ nõ ĩ ſñia ſolũ,ſed ẽt in nutu reſidebat authoritas, de Sẽ.
57.a.Marcelli ĩpet⁹ reſederunt,Ep.l.8.5. Oĩa q̇ cõmouerat,pace
& otio reſederũt,ĩ Salluſt.6.a.Nã ſi te ĩterfici iuſſero,reſidebit ĩ
Rep.reliqua cõiuratorũ manus,ĩ Cat.99.b,Periculũ aũt reſide-
bit,& erit ĩcluſũ penitus ĩ venis atq; viſcerib.Reip.ĩ Cat.13.a.Ac
q; hui⁹ ĩcõmodi culpa vbi reſideat,facilius poſſũ exiſtimare,quã
ſcribere.Att.1.12.4.a.Reſideat ſẽſus ĩ morte,& amiſſus ſit,con-
traria 5.ſa.45.Cũ tãtũ reſideat intra muros mali,ad Brut.289.b.
Sed reſideam⁹,inqt,ſi placet:itaq; fecim⁹ 3.de Fi.14.a. Cur non
añ occurrit?cũ ĩ villa reſideret,ꝑ Mil.111.b.Si mõtes reſediſſẽt
amnes exaruiſſẽt,ĩ Piſ.64.a.Nõ inerãt ĩ his q̇ tibi caſus ĩuexerat
& qdẽ inueterato malo,quũ tumor al reſediſſet 3.Tuſ.46.a.Si ea
lex,q̃ nos haberem⁹,eadẽ ĩ populo aliquo tanq̃ ĩ fundo reſediſ
ſet,ꝑ Cor.55.b.Reſidere,deĩde ſpatiari,ꝑ Roſ.Am.36.a.Facile
pl⁹ officii reſidere apud me patior.Ep.5.16. Cũ horũ ẽt tectis ac
ſedib. reſidere aliqđ bellũ ſemꝑ videret̃,ꝑ Do.49.a.Vt ne quas
inimicitias reſidere ĩ famulus arbitret̃.At.229.b, Res geſtæ ĩ q-
bus nulla põt reſidere inertię ſuſpicio.Q.fr.1.1.42.a.In oppido
aliquo mallẽ reſediſſe.At.173.b, Nemo vnq̃ te placauit inimi-
cus,qui ullas reſediſſe in te ſimultatis reliquias ſenſerit,pro De
iot.145.b.Nec vero tam Deniciales,quę a nece appellatæ ſunt,
quia reſidentur mortui,quam,&c.2.de Leg.86.a.

Reſiduus.

Cupio me hercules, nullam reſiduam ſolicitudinem eſſe. Piſ cus Cic. 10.11.10.a, Locus ab iudicibus Fauſto Syllæ de pecuniis reſiduis non eſt conſtitutus. pro Clu. 37.b, Quid relatum, quid reſiduum ſit. 2. de L. Agr. 63.a, Sed quum incluſum illud odium multarum eius in me iniuriarum, &c. reſiduum tamen inſciente me fuiſſet. ad Lent. lib. 1.9.78.a

Reſigno.

Nã quũ Appij tabulæ negligentius aſſeruatæ dicerẽtur, Gabinij, quandiu incolumis fuit, leuitas, poſt dãnationé, calamitas, omnem tabularum fidem reſignaſſet. &c. pro Archia, 6.a

Reſignatus.

Nam quod reſignatæ ſunt, habet, opinor, eius ſignum Pomponia. Att. 11.217.4.a

Reſilio.

Scopulum offendis eiuſmodi, vt non modo ab hoc crimen reſilire videas, verum omnem ſuſpicionem in voſmetipſos recidere intelligas. pro S. Roſ. 48.a

Reſipiſco.

Vix aliquando te authore reſipui. Att. 4.74.2.a, An quod, quum eſſet ablatus, primumque reſipuiſſet, non ſe referri iuſſit? pro Seſt. 69.a

Reſiſto.

Sed opprimor interdum, & vix reſiſto dolori. Seſt. li. 5.17.7.a, Sed ego in hoc reſiſto, quod alias inſiſtere dicit. de Fin. 4.41. Fratri tuo Reip. cauſa reſtiti. Ep. 60.b, Reſtitit & peruicit Cato. At. 2.16.15.a, Reſtitit auus meus M. Gratidio, legem tabellariã ferenti. 3. de Leg. 32. Vis Tribunitia nonnunquam libidini reſtitit conſulari. con. Rul. 69.b, Sero reſiſtimus ei, quem per annos decem aluimus contra nos. Att. 7.125.4.a, Beata vita reſiſtet extra fores carceris. Tuſ. 5.59. Ceteris iniuriis, quæ propoſitæ ſunt a Catone, facile, vt ſpero, reſiſtemus. ep. b, Nihil eſt iam vnde nos reficiamus, aut vbi lapſi reſiſtamus. pro Mur. 76.a, Conſilia, quibus illi Tribuno pl. pro Rep. reſtitiſſem. de Or. 113.b, Cui niſi ego vi populi, & hominum clamore atque conuicio reſtitiſſem, &c. 3. Verr. 112.a, Age, reſtitero Peripateticis. 4 Acad. 204.a, Reſiſtere & repugnare contra veritatem pro R. Poſth. 20.a, armis. 2. Tuſcul. 58.a, angoribus. Offi. a. 3.a, criminibus pro aliquo. 1. de fam. 47. in ep. Matij. Non poſſum tanto dolori. Att. 180.b, hoſtibus. ep. 155.b, Niſi videret his reſiſti non facile poſſe. Aca. q. ed. 3. li. 2 69. His ille rebus ita conualuit, vt nunc in vno ciue Reſ. ad reſiſtendũ imbecilla ſit: quæ mallẽ tãtas ei vires nõ dediſſet, quã nunc tã valenti reſiſteret. Att. 102.b, Quibus intelligis reſiſtendũ eſſe. 3. de Nat. d. 42. pro, quæ intelligis eſſe refellenda.

Reſiſtens.

Q. Septitio, honeſtiſſimo homine, equiteque Rom. reſiſtente Apronio, &c. 5. Verr. 28.a

Reſoluo.

Senatum, quæ ſit antea pollicitus legionibus, exercitibuſque noſtris, ea ſummo ſtudio Republ. recuperata reſoluturum. 14. Phil. 410.a

Reſono.

Gloria virenti reſonat tanquam imago gloriæ. 3. Tuſ. 6.a. Illud eſt maius, quod in vocibus noſtrorũ oratorum recinit quiddam & reſonat vrbanius. de Cl. Or. 88.a, Cornua, quę ad neruos reſonant in cantibus. 2. de Nat. d. 224.a, Cum venenum obduxiſſet, reliquum ſic e poculo eiecit, vt id reſonaret. 1. Tuſ. 153.a, Iam neruos in fidibus aliis pulſis reſonare alios, &c. de Diuin. 115.b, Sonus in fidibus teſtudine reſonatur, aut cornu. 2. de Nat. d. 217.a

Reſonans.

Theatrum ita reſonans, vt vſque Romam ſignificationes voceſque referantur. Q. fr. lib. 1.1.63.a

Reſpecto, Reſpectus, vide Reſpicio.

Reſpergo.

Quum Prætoris nequiſſimi inertiſſimique oculos prædonũ remi reſpergerent. 7. Ver. 79.a

Reſperſus.

Simulachrum ſanguine reſperſum. de Orat. 143.b, Quorum ſanguine os vxoris reſperſum eſſe conſtabat. in Ant. 184.a, Pene dicam reſperſas manus ſanguine paterno videant oportet. pro S. Roſ. 41.

Reſperſio.

Habes & reſperſionem pigmentorum, & roſtrum ſuis, & alia permulta. 2. de Diu. 71.a

Reſpicio.

Quod ipſum, ſi Remp. cui ſuſceptus es, reſpicis, tibi iam iãq faciendum eſt. ad Brut. 14.7.a, Maiores partes animi te Caſſium reſpicienti. ad Br. 90.b, Sed vecors repente conſtitit, deinde reſpexit. de Ar. 243.b, Reſpexitque, & equum alacrem lætus aſpexit. de Diu. 95.b, Ne tum quidem te reſpicies, & cogitabis ſibi quemque natum eſſe & ſuis voluptatibus. 2. de Fin. 127.a, Reſpice quæſo aliquando Remp. Antoni. ep. 150.b, & in Ant. 182.b, Saltem pop. Romani commoda reſpicite, ſi ſociis proſpicere nõ laboratis. in Ver. 176.b, Vt reſpiciam generum meum adoleſcẽtẽ optimum, mihique cariſſimum. ad Cæl. lib. 2.15.15.a, Tum ei ducẽ illum præcepiſſe ne reſpiceret. 1. de Diu. 88.a, Niſi quis nos deus reſpexerit. Att. 2.18.11.a, Quod ſi aut Cæſar ſe reſpexerit, aut Africanæ legiones celeriter venerint, ſecuros vos ab hac parte reddemus. Plan. ad Cic. lib. 10.24.18.a, Niſi idẽ deus, qui nos melius quam optare auderemus, Parthico bello liberauit, reſpexerit Rempublicam. Att. 7.121.4.a, Quum vaſtitatẽ Italiæ reſpexerint. ep. 165.b, Reſpicere ad aliquem. 2. ad At. 39. pro, ad eum ſe conuertere. Cæſarem in tanta fortuna ſua, aliena reſpicere magnum eſt. pro Rab. Poſt. 129 b, Cauere alicui, & reſpicere eum. 5. Verr. 20.a, Ex ſuperioris anni caligine & tenebris lucem in Rep. reſpicere cœpiſtis. Poſtq. 205.b, Omniaq; ei obſequia polliceor, ſi modo Remp. reſpicere volet. Planc. ad Cic. lib. 10.11.11.a, Tam longe retro reſpicere non poſſunt. 5. Tuſ. 9. Reſpicere ſalutem ſuam. pro Planc. 74. Nam quoad longiſſime poteſt mens mea reſpicere ſpatium præteriti temporis, & pueritiæ memoriam recordari vltimam, &c. pro Arch. 1.a

Reſpiciens.

Reſpiciens ad opem ferendam. de Leg. 175.b, Epicurus non aptiſſimus ad iocandum, minimeque reſpiciens patriam. de Nat. d. lib. 2.65.a, Et noctu ad oppidum reſpicientes, flagrantes onerarias naues, quas incenderant milites, quia ſequi noluerant, videbatis. 1. de Diu. 128.a

Reſpectus.

Fugientes miſerabilem reſpectum incendiorum. 1. de Diui. 120.a, Itaque quum reſpectum ad Senatum, & ad bonos nõ haberet: &c. 5. Phil. 199.a, Reſpectum habere aliquo. 11. Phil. 309 Meus quidem animus in acie eſt, neque reſpectum vllum quærit, niſi me vtilitas ciuitatis forte conuerterit. ad Brut. 90.b

Reſpecto.

Ne par ab his munus in tua petitione reſpectent. pro Pl. 35.a

Reſpectans.

Animus vero non me deſerens, ſed reſpectans, in cælum profectus eſt. de Sen. 94.b, Verum hæc ita prætereamus, vt tamen intuentes & reſpectantes relinquamus. pro Seſt. 5.b

Reſpiro.

Cum autem Dolabellæ venit in mentem, paulum reſpiro. 9. Att. 44. Id eſt, minuitur timor meus. Hoc modo innocentiæ defenſio intercluſa reſpirat. pro Cl. 56.b, Aſpera arteria excipit animam eam, quæ ducta eſt ſpiritu, eandemque a pulmonibus reſpirat ac reddit. de Nat. d. 53.b, Accepi literas, & paulum reſpiraui. Attic. 154.b, Reſpiraui, liberatus ſum. pro Mil. 36.a, Ne punctum quidem temporis oppugnatio reſpirauit. 8. Phil. 248. Si me hercule hæc tecum duo verba feciſſes, Quid agos reſpiraſſet cupiditas atque auaritia paululum. pro Quint. 30.a, Reſpiraro, ſi te videro. Att. 2.39.9.a, Si armis aut conditione poſitis, &c. ciuitas reſpirauerit, & dignitate tua frui tibi, & fortuna vti licebit. Torq. lib. 6.2.4 a, Reſpirare & reddere animam. 2. de Nat. d. 203.a, Qui demerſi ſunt, in aqua reſpirare non poſſunt. de Finib. 100.b, Tuæ tibi occurrunt iniuriæ, quæ te reſpirare non ſinunt. in Part. 119.b, Improbitas nunquam ſinit eum reſpirare, nunquam acquieſcere. de Finib. 1.42. Quum tot tantiſque negotiis diſtentus ſit, vt reſpirare libere non poſſit. pro Roſc. Am. 13.a, Quæ erigere animum, & paulum reſpirare a metu cœpit. pro Clu. 158.a, Reſpirare a metu cædis, emergere a fluctibus ſeruitutis, de Aruſp. reſponſ. 255.b, Reſpiraſſe homines videbantur, nondum re, ſed ſpe Reipub. recuperandę. pro Seſt. 19.b, Romæ reſpirandi locus non eſt. Quin. fr. 319.b, Alicui vix reſpirandi poteſtatem dare. pro Quint. 16.b, Quis enim ignorat, ſi plures ex alto emergere velint, propius fore eos quidem ad reſpirandum, qui ad ſummam aquam iam appropinquent? 4. de Finib. 105.a, Animę pars redditur reſpirando, pars concipitur cordis ventriculo. de Natura deorum, 54.b

Reſpiratio.

Neq; erãt aĩa circũfuſa extrema mũdi, vt reſpirationẽ requireret. de Vni. 23.a, Aer n. oritur ex reſpiratione aquarũ & earũ

quaſi vapor habēdus eſt.2. de Na.d.40.a, Diſtincta alios, & interpūcta interualla,moræ,reſpirationeſq; delectāt.in Or.29.a

Reſpiratus.

Pulmones tum ſe contrahunt aſpirantes,tum in reſpiratu dilatant,vt,&c.2.de Nat.d 205.a

Reſplendeo.

Adſint etiam formoſi pueri qui miniſtrent, reſplendeat iis veſtis,argentum,&c.2.de Fin.41.a

Reſpondeo.

Sæpe ii qui debent,non reſpondent ad tempus.16. ad Att.4. Reſpondebant operæ,Pōpeius:quis Alexandriā ire cuperet:reſpondebant,Pompeius:&c.2.ad Q.fr.8.Scæuola conſulentibus reſpondebat de Cl.193.b,De quo toto reſpondit Hortenſius.ꝑ Flac.157.b,Cuius orationi Cæpionis ore reſpondit Aelius. de Cl.179.b,Ego tibi reſpondebo ad ſingula.de Fi.93.b,Primū M. Catoni de officio meo reſpōdebo.ꝑMur.124.b, Quæris ex me quid acciderit,&c.ego reſpōdebo tibi ὕστερον πρότερον ὁμηρικῶς. Att.10.b,Reſpondebiſne ad hęc?in Ant.181.b,Neque hoc loco expectandū eſt, dum de remo inflexo & de collo columbæ reſpondeā.Acad.6.b, Vt etiam pro Bruto reſpondeam.de Cl.Or. 63.a,Videat quid de illis reſpondeat,quos,&c.3.Ver.7.a, Non enim quærimus, quid de quaq; conſultatione reſpōdeamus. de Leg.159.b,Chryſippo primū de ipſa rerū contagione reſpōdeamus:de Fato,141.b,Reſpōderē igitur audacter iſti veſtro deo. Ac.q.ed.1.li.2.73.Cū vobis non grauate reſpōdero.de Or.102. b,Reſpōdere aut Etiā,aut Non.Ac.q.ed.1.lib.2.95. facilius poſſum,quam prouocare.12.famil.46.parum prolixe.7. Attic. 47. Nihil & male reſpondere.1.famil.57. Quo facilius quibus eſt iratus, reſpondere triſtius poſſit.Ep.57.b, Acute arguteq; reſpondere alicui.pro Cæl.41.b,alicui liberaliter.13.fam.34. criminibus.Matius ad Cic.lib.11.28.3.a,percunctantibus.7.fa.30 Itē ea quæ interrogati in vtranq; partē reſpondere poſſumus. 4.Acad.187.a,Ad ea quæ quæſita ſunt, reſpondere.1. Phil.1.a, Quid ad hæc cogitas reſpondere?7.Ver.115.a,Si enim mihi hodie reſpōdere ad hæc quę dico,potueris.1.Ver.25.a,Reſpōdere ad interrogata.in Vat.b, ad rogatū.pro Flac.7. ad ſingulas res. Or.217.b,Grauiter contra inimici contumeliā.de Ar.15.a,Alicui de iure cōſulenti.pro Mur.126.b,in vtramq; partē. Aca.q. ed.1.lib.2.95.nempe affirmando vel negando. Aiunt hominem (vt erat furioſus)reſpondiſſe,quod non totū telū corpore recepiſſet.ꝑ Roſ.Am.20.a,Quæris nū iuriſconſultus? quaſi quiſquā ſit,qui ſibi hunc falſum de iure reſpondiſſe dicat.pro Plan.272 b,Quæ conſuluntur,minimo periculo reſpondentur. pro Mur. 26.Aliud iudicari de iure,aliud reſponderi nō oportet.ꝑ Cęc. 298.b,Ea quæ pro perſpicuitate reſponderi poſſunt. Ac.q.ed.1. lib.2.44.Non contra tenuiter & nugatorie reſponſum?ad Her. 35.b, Quanquam philoſophiæ quidē vituperatoribus ſatis reſponſum eſt eo libro quo a nobis philoſophia defenſa & collaudata eſt.1.de Fin.3.a,Reſpondendi iuris facultatē afferūt ſacerdotes.2.de Leg 30.Reſpondendi locū dare.3. de Nat.d.13. Rutilius magnū munus de iure reſpōdēdi ſuſtinebat.de Cl.Or. 58.a,Ego ad reſpondendū ſurrexi.pro Clu.27.b,Multi in reſpōdendo iure,authoritate plusquā ingenio valent.de Or.101.b, Alteros enim reſpondentes audite ſat erat.Or.210.b

Reſpondere,conuenire,quadrare,conſentire,æquare.

Q.Fratris liberalitati pro facultatibus noſtris reſpōdemus. Att.57.b, Reſpondent dextra dextris, læua læuis conuerſione luminū.de Vniuer.61.Reſpondent extrema primis.de Fin.144. b,Reſpondebant quotidie tēpori tabellarii.12.Att.51.In omnibus tuis rebus,meis optatis fortuna reſpondit.Curioni,lib.2.1 5.a, Nec tamen ſiqui magnis ingeniis in eo genere extiterunt, nō ſatis Græcorū gloriæ reſponderunt.1.Tuſc.6.a, Cui quidem ego amori(vtinā cæteris rebus poſſem)amore certe reſpōdebo, ad Treboniū,lib.15.21.9.a,Habes ad omnia nō poſtulaſti χρύσεα ἀντὶ χαλκείων,ſed paria paribus reſpōdebimus. Att.89.b, Iā verò viues municipiorū reſpōdebunt Catilinæ tumulis ſilueſtribus.in Cat.109.b,Vt noſtra in amicos beneuolentia illorum erga nos beneuolentiæ pariter æqualiterq; reſpondeat.de Ami.106.b, Neq; quicquā iā obſcœnū dicere,cui non ab initio pueritiæ omni genere facinoris ætas tua reſpōdeat.in Sall.1.a, Qui veſtris paucorū reſpondeat laudibus.Brut.ad Cic.7.3.a.Id eſt,qui veſtras æquet laudes. Nō quo verear, ne tua virtus opinioni hominū non reſpondeat.2.ep.4.3.a,Eſt enim magnę curę, &c.vt ita erudiatur,vt & patri,& Scipioni noſtro,& tibi iā propinquo reſpondeat.3.de Fin.13.a,Quid poſterius priori nō conuenit?quid ſequitur,quod nō reſpondeat ſuperiori?3.de Fi.112 a,Nam ea quæ ſperas,&c.ſcio cui epiſtolæ tuę reſpondeant.ep. 26.b,Vt omnia omnibus,paria paribus reſpondeant.de N.d.12.

b,Fac vt omnia tua facta atque dicta noſtris rebus iſtinc reſpondeant.Q.fr.298.b,Vt verba verbis,quaſi demenſa & paria reſpōdeant.Orat.200.b, Dixit ſe velle ædificare alteram porticum in Carinis,quæ Palatio reſponderet.de Ar.46.a, Si bonitas tua reſpōderit iudicio meo.Att.14.310.1.a, Id eſt,ſi tam bonus fueris,quam ego iudico.Nihil enim mihi minus hominis videtur, quam non reſpōdere in amore iis,a quibus prouocere.ad Bru. 1.1.a, Quæ memoria,quæ magnitudo obſeruantiæ tot,tantiſq; beneficiis reſpondere poterit?Poſtq.209.b, Rhetoricam quaſi ex altera parte reſpondere Dialecticæ. Or.207. b, Reſpondere gloriæ maiorum. de Cl.175.b.& Tuſc.148.b,maioribus ſuis.de Fin.91.b,poſſe tantis tuis officiis.10.fam.22.in ep.Plan.Vt poſſim tibi aliquid in hoc genere reſpondere.Att.60.b.Siquando meis officiis non mutuo reſpondetur.5.fam.16.Si cui quid debetur,vt ſit vnde par pari reſpondeatur.ad Att.lib.16.22.

Reſponſito.

Egone ?ſummos fuiſſe in ciuitate noſtra viros, qui id interpretari populo, & reſponſitare ſoliti ſunt. 1.de Leg.20.a

Reſponſum.

Reſponſum minus liberale.3.Att.24. Cum Senatus impediretur,quo minus equitibus Ro. anis reſpōſum redderetur. pro Plan.226.b,Auferre reſponſum ab aliquo.1.de Or.123.a,Senatus Sopatro reſponſum nullū dat,ſed commotus, perturbatuſque diſcedit.6.Ver.77.a, Ipſis autem,&c. tantis de rebus reſponſum nullum dediſti.7.Verr.33 a,A me quoque id reſponſum tuliſti,me nullo modo poſſe,&c.in Cat.14.a, Reſponſa Conſulū ad Pompeium.7.Att.51. Reſponſa atque decreta Iuriſconſultorum.pro Mur.27.a,Reſponſa & ſcripta multa de ſacris perpetuis,& manium iure.2. de Leg.44. Hominum peritorum reſpōſa nobis cognoſcenda ſunt.de Or.107.b,Ex illius ad noſtra reſponſa reſponſis intelligentur.Att.7.135.9.a,Multa ex aruſpicum reſponſis commemorare poſſum.2.de Nat.d.14.a

Reſponſio.

Reſponſio,humanitatis eſt.2.de Or.126.aruſpicum.Diu.lib. 1.26.Fuit iſta reſponſio quondam.in Ver.244.b,Et quod continuatum,& interruptū,& imago,& ſibi ipſi reſponſio & immutatio & diſiunctio,&c.3.de Or.115.a,Reſponſionem aliquo deriuare.3.in Verr.98. Accuſatoris interpretatio indigna reſponſione.pro Cor.29.a,Is me reſponſione inimica homo promptiſſimus laceſſiuit.in Piſ.43.a

Reſponſus.

Videtis hæc quam ſunt leuia genere ipſo, quam breuia reſponſu.pro Clu.132.a

Reſpuo.

Nunc omnia reſpuo.Att.190.b,Calcitrat,reſpuit.pro Cęl.45 b.pro Mur.142.b,Guſtatus quod valde dulce eſt,aſpernatur ac reſpuit.3.de Or.55.a , Reliquię cibi quas natura reſpuit.de N. d.30.b.& Tuſ.178.b, Quod aures reſpuunt, immutandum eſt. Part.231.b, Qui vos non oculis fugiat,auribus reſpuat, animo aſpernetur?in Piſ.36.a, Dicere aliquid quod omnium mentes aſpernentur ac reſpuant.de Fat.149.b, Prodeſt hæc quidem cōſolatio,ſed nec ſemper,nec omnibus:ſunt enim qui reſpuant.3. Tuſc.134.a,Sequeſtrēne Planciū?reſpuerent aures,nemo agnoſceret.pro Plan.168.b,Reſpuere aliquid, & ꝑ nihilo putare. ꝑ Cęc.41.a, Quare iſta cōdicio Iudices reſpuatur, nec Catilinæ familiaritatis crimē hæreat. pro Cæl.10.a , Cæſaris interdicta, Si te ſecundo lumine hic offendero,reſpuuntur.Att.7.144.1. a

Reſtinguo.

Eloquētia cupiditates iracūdiaſq; reſtinguimus.de Na.d.l.a 222.a,Repreſſi impetū,ardorē reſtinxi. ad Brut.91.b, Nec ipſe Ariſtot.cęterorū ſtudia reſtinxit.Or.3.a,Quid ille incēdat?reſtinguet citius,ſi ardentē acceperit.4.de Fin.12.a,Sermunculū enim oēm aut reſtinxerit,aut ſedarit,&c.Att.13.11. Reſtingue re bellū,5.Phil.193.Ignes reſtinguere.3.in Cat.49. a, Eorū quā audiūt mētes aut inflāmare dicēdo, aut inflāmatas reſtinguere. de Or.103.b. Reſtinguere ſitim.de Fin.66.b,Exortā videtur flāmā paucorū dolore ac morte reſtinxiſſe.7.Ver.12.a,Ignis in aquā cōiectus,cōtinuo reſtinguitur & refrigeratur.ꝑ Roſ.Am.9 a,Aios hoium morte nō reſtingui.ꝑ Seſt.39. Cōi pręſidio taliæ improbitas,tanquā aliqđ incendiū reſtinguēda eſt.3.Ver.108.a

Reſtinctus.

Reſtinctus ignis.Top.225.b,Reſtincta eſt ſeditio,inuentū eſt tēperamētū.3.de Leg.35.a, Eadēne,inquā,q̄ reſtincta ſiti?Inmo alio gñe:reſtincta.n.ſitis ſtabilitatem voluptatis hēt, inqt.2.de Fi.14.a,Ex tuis literis,& ex Gręci oratione,nō modo nō reſtinctum bellum,ſed etiam inflammatum videtur. ad Brut.lib.11 12.2.a, Omnium cupiditatum ardore reſtincto.1. de Fin.69. a,

Illa etiã tertia parte animi, in qua irarũ exiſtit ardor, ſedata atque, reſtincta. de Di. 93.b, Reſtinctis aoimorũ incẽdiis. Or. 199.b

Reſtinctio.

Illa autẽ voluptas ipſius reſtinctionis in motu eſt. 2. de Fi. 15.a

Reſtipulor.

Quid hic Flauius porro nunc reſtipulatur, quod iam pridem ipſe exegit? pro Roſ. Com. 22.a, Cur igitur decidit? & non reſtipulatur neminem amplius petiturũ? pro Q. Roſc. 51.b, Ex iuriſperitorũ cõſilio & authoritate reſtipulari ab aliquo. ꝓ Q. Roſ. 52.b. Id eſt, viciſſim ſponſionem ab aliquo rogare & petere.

Reſtipulatio.

Quid enim reſtipulatio clamat? pro Roſc. Com. 21.a, Quis eſt huius reſtipulationis ſcriptor, teſtis, arbiter? pro R. Com. 23 a, Recita iſtam reſtipulationem clarius. pro Q. R. 52.b.

Reſtituo.

Hic me meus in Remp. animus priſtinus ac perennis cum C. Cæſare reducit, reconciliat, reſtituit in gratiam. de Prou. Conſ. 18.a, Antonius Lenticulũ de alea condemnatũ reſtituit. in Ant. 171.b, Reſtituit Marcellum cum ſumma illius dignitate. 6. fa. 23. Cum Aiaã Danais inclinantibus prælium reſtituit. Tuſ. 220 b, Reſtitue nobis aliquando veterem tuam illam calliditatem atque prudentiam. pro Roſ. Am. 37.a, Nec committam, vt, ſi ego eum condemnaro, tu reſtituas. ad Dolab. lib. 9. 10. 5.a, Rabirij dignitas, ea qua illi nihil detrahi poteſt, quod non facile reſtituat. pro R. P. 129.b, Reſtituat vxorem, reddat filiam. pro Flac. 361.b, Vt me ſibi reſtituerem. 15. Att. 8. Prætor edixit, vt vnde deiecisſet, reſtitueret. pro Cæc. 289.b, Nonne ſi ex eo negotio tãtulum in rem ſuam conuertiſſet, damnatus per arbitrium, & rẽ reſtitueret, & honeſtatem omnem amitteret? pro R. Am. 67.a, Si ædes exeſæ corruerunt, vitiumve fecerunt, quarum vſusfructus legatus eſt, hæres reſtituere nõ debet. Top. 8.a, Reſtituere amicũ. 1. Att. 87. exules. Off. 2. 129 gratiam alicui. de Petit. 208. b. i. referre gratiam. ac corrigere deprauata. de Diu. 128.b, Saluſtiũ præſentem reſtituere in eius veterem gratiam non potui. Att. 1. 14.a, Reſtituere aliquem in eum locum ex quo decidit. Att. lib. 2. 38. 1.a, in poſſeſſionem. 10. fam. 59. In poſſeſſionem in præſentia non reſtituetur. pro Cæc. 55.a, Effregit fores, reſtituẽtur. pro Cæl. 45.b. Hos ſolos exitus exitiales habere, vt damnati in integrum reſtituantur, vincti ſoluantur, exules reducantur. 7. Ver. 10.a, Vt ſtatua, quam turbo deiecerat, reſtitueretur. epiſt. 198.b, Omnes qui lege Pompeia condemnati eſſent, reſtituerentur. Att. 10. 11, & 47. Pollicetur ſibi magnæ curæ fore, vt omnia ciuitatibus, quæ cuiuſque feciſſent, reſtituerentur. in Ver. 217. b, Prætor aut vim fieri vetat, aut reſtitui factã iubet. pro Cæci. 191.b, Reſtitui in hæreſim. 15. fam. 44. in eum locum cupere ex quo decidit. 2. ad Att. 59. In antiquum ſtatum. 2. Verr. 8.a, Quæ fuiſſet igitur cauſa reſtituendi mei, niſi fuiſſet iniuſta eiiciendi? pro Mil. 27.a, De Memmio reſtituendo, vt Curio cogitet, te audiſſe puto. Att. 89.b, De noſtro amico placando aut plane reſtituendo. Att. 5.b

Reſtitutus.

Et niſi per te ſit reſtitutus, deſertũ ſe atq; abiectũ fore. ep. 6. 28. Meq; tum denique ſibi viſum Reip. qualis fuiſſem, reſtitutũ. Lent. lib. 1. 9. 79.a, Reſtitutũ memetipſum mihi ꝑ illũ puto. 3. fa. 41. Templũ eſt a Senatu Iunoni Soſpitæ reſtitutũ. de Diu. 100.b Vt ſalutẽ redditam ſibi ac reſtitutã accipere debuit. ꝓ Do. ſua, 228.b, Rurſus illi ſunt in ſuam priſtinam dignitatẽ reſtituti. ꝓ Do. 67.a, Prędia a noſtris magiſtratibus in integrũ reſtituta. ꝓ Fl.b, Condẽnatos ambitus in integrũ eſſe reſtitutos. ꝓ Cl. 38.b

Reſtitutio.

Reſtitutio damnatorum. 2. de L. Agr. 25.a, Nemini eſt triumphus honorificentius, quam mihi ſalus reſtitutioque perſcripta in Piſ. 27.a, Profecto hac reſtitutione fortunæ, me ipſe non ſatis dignum iudicabo. Att. 4. 70. 3. a

Reſtitutor.

P. Lentulus, &c. patronus illius publici conſenſus, reſtitutor ſalutis meæ. pro Mil. 30.a

Reſto.

Reſtat integra ætas. 12. Att. 56. Hęc igitur tibi reliqua pars eſt, hic reſtat actus, in hoc elaborandum eſt, vt Remp. cõſtituas. ꝓ Marc. 16.a, Reſtat etiã de Chaldæis: ſed primũ auſpicia videamus. 2. de Diu. 106.a, Vnũ etiã reſtat amico noſtro ad omne dedecus, vt Domitio nõ ſubueniat. Att. 8. 151. 1.a, Quo enim poteſt maius eſſe? Reſtat igitur vt motus aſtrorũ ſit voluntarius. 2 de Nat. d. 63.a, Cauſam dicit is, qui vnus relictus ex illorũ nefaria cęde reſtat. ꝓ R. Am. 8.a, Reſtat vt aut ſumma negligentia tibi obſtiterit, aut vnica liberalitas. ꝓ Qui. 22.a, Reſtat vt bis reſpondeã, qui, &c. 4. Acad. 11.a, Longa ſunt quæ reſtant, prætereũda tamen. ad Brut. 15. 8.a, Stoici reſtant. 5. de Fin. 129.a, Sed tamen nihil ei reſtabat præter balnearia, & ambulationẽ, & auiarium. ad Q. fr. lib. 3. 17. 2.a, Id hercle reſtabat. 13. Att. 14. Ironice prolatũ. Reſtitit & peruicit. 2. At. 7. Tertiũ eſt tẽpus quo poſt aduentũ Vari in Africa Ligarius reſtitit: &c. ꝓ Lig. 3.a. Qui quũ multa haberet inuitamenta vrbis & fori propter ſumma ſtudia amicorũ, quę tamẽ ei ſola in malis reſtiterunt, abfuit ab oculis veſtris. pro Syll. 55.a, Sed ab illo (ſcilicet Catilina) in ſpeculis atque inſidiis relicti, in capite atque in ceruicibus noſtris reſtiterunt. pro Mur. 72.a, Sed tenentur ij qui ad vrbis incendium, ad veſtrũ omniũ cædẽ, ad Catilinã accipiendum Romæ reſtiterunt. 4. in Cat. 76.a, Illud etiã reſtiterat quod heſterno die fecerunt, vt te in ius adducerent. pro Quint. 17. Quid etiã nobis ex eo genere reſtet, & quare reſtet, admonendũ videtur. 2. de Inu. 103.a, Sed velim ſcire quid tibi reſtet, aut iamne cõfeceris. At. 12. 62. Ita incolumis in patria Regulus reſtitiſſet. 3. Off. 149.a, At ſi reſtitero, & fuerit nobis in hac parte locus, idem fecero quod in Cinnæ dominatione, Phil. Att. 8. 147. 9.a. Id eſt, ſi non diſcedam. Qui e diuiſione tripartita duas partes abſoluerit, huic neceſſe eſt reſtare tertiam. 3. Off. 12.a

Reſtrictus.

An exiſtimas illum in iſto genere lentulũ aut reſtrictũ? nemo eſt minus. Att. 10. 38. In iis tamen qui ſe adiuuari volent, &c. reſtricti nullo modo eſſe debemus. 2. Of. 90. Eoſdẽ, quũ iã eſſent ex perti qd valerẽt, reſtrictos & tenaces fuiſſe? ꝓ Plan 44. Quũ & natura ſemp ad largiẽdũ ex alieno fuerim reſtrictior. 3. fam. 29.

Reſtricte.

Nec tamẽ cur id tã parce, tãq; reſtricte faciãt, intelligo. 2. de Fin. 70.a, Ditior mihi & affluẽtior videt eſſe vera amicitia, nec obſeruare reſtricte, ne plus reddat quã acceperit. Læl. 5. Hęc illi placent, ſed ego cętera nõ tã reſtricte præfinio. 2. de Leg. 73.a

Reſupinus.

Eain proſtratum terra grauiter ſauciam Reſupinum in re... lu contueri maximum Ac mirificum facinus, &c. 1. de Diu. 80.a

Retardo.

Agro bene colto nil poteſt eſſe nec vſu liberius, nec ſpecie ornatius: ad quẽ fruendũ non modo non retardat, verumetiam inuitat atq; allectat ſenectus. de Sen. 53.a, Sed animi vires, corporis imbecillitas nõ retardauit. in Ant. 21 1.b, Illũ to proſequẽdi ſtudio mœror, hos lætitia retardauit. pro Pomp. 8.b, A nullius me vnquã tẽpore aut commodũ, aut otiũ abſtraxit, aut voluptas auocauit, aut denique ſomnus retardauit. pro Arch. 188. b, Quẽ ad ſalutem mea voluntas impulit, vis retardauit, authoritas veſtra reuocauit. Poſtq. 209.b, Poſteriora autem tempora me a ſcribẽdo retardarunt. 5. fam. 47. Alii ſimulatq; hoc noſtrũ legerunt, neſcio quo pacto retardarunt. Att. 1. 15. 8.a, Sed hę res, quę cæteros remorari ſolent, non retardarunt. pro Clu. 59. b, Siue retardabis, ſiue properabis. Tuſ. 164.b, Vt ferocitatẽ iſtã tuã comprimerem, audaciã frangerẽ, loquacitatem retardarẽ. in Vat. 29.b, Vt eorũ collectio diſperſa, mœrorq; patrius celeritatẽ pſequendi retardaret. 3. Verr. 11.a, Vt animos iſtius & impetus retardaret. in Ver. 60.b, Cum certi homines non ſtudium eius a me alienaſſent, ſed auxilium retardaſſent. In Piſ. 60. Quẽ niſi in via caducæ hæreditates retardaſſent, volaſſe eũ, non iter feciſſe, diceres. 10. Phil. 276.a, Retardare a literis. pro Arch. 9. Ne qua poſſit animũ tuũ defatigatio retardare. ad Her. 6.b, Animos teſtiũ retardare. 3. Ver. 11.a. Reprimere ac retardare impetus hoſtiũ. ꝓ Pũp. 6.b. Loquacitatẽ retardare. I Vat. 1.a, Sed, mihi crede, ſimulatq; hoc noſtrũ legerũt, neſcio quo pacto retardãtur. 1. Att. 71. Id eſt, deterrentur ab incœpto. Stellarũ motus tũ incitantur, tũ retardantur, ſępe etiam inſiſtunt. 2. de Na. d. 148.a. In quo curſu multa mirabiliter efficiens, tum antecedendo, tum retardando, &c. nihil immutat, &c. 2. de Nat. d. 75.a

Retardatus.

Excitauit illã ſuã nõ ſolutã, ſed ſuſpicione aliqua retardatã cõſuetudinẽ bene gerẽdæ Reip. ꝓ Seſt. 18.b, Siliũ & Ocellã, & cęteros credo retardatos. Att. 10. 205. 4.a, Tamen impetus hoſtiũ repreſſos eſſe intelligunt, ac retardatos. pro L. Man. 8.a

Retardatio.

Vnde eſt adhuc bellũ, niſi retardatione & mora? 5. Phi. 186.a

Rete.

Vt in araneolis aliæ quaſi rete texunt, aliæ ex inopinato obſeruant. 2. de Nat. d. 184.a

Reticulum.

Reticulumque ad nares ſibi apponebat tenuiſſimo lino, minutis maculis, plenum roſæ. 7. Ver. 22.a.

Retego.

Quare in hoc thecam nummariam non retexeris: in aliis eris cautior. 4. Att. 24.

Retexo.

Itaque iam retexo orationem illam. 2. Phi. 52. a, Id eſt, quod negabam, confiteor. Noui timores retexunt ſuperiora. 11. fam. 25. An quod adoleſcens præſtiti, quum etiam errare cum excuſatione poſſem, id nunc ætate præcipitata commuté, ac me ipſe retexam? 11. fam. 49. in epiſt. Matii. Supra dictat, vt omnes iſtius iniurias, quas poſſet, retexeret. 4. Verr. 85. a, Audeo dicere, inquit, non poteſt, niſi retexueris illa: Paupertas ſi malum eſt, &c. 5. de Fin. 144. a, Omnino erant Metelli huiuſmodi, vt totam ſuam præturam retexere videretur. in Ver. 121. b, Et ad extremum, ipſi ſe compungunt ſuis acuminibus, & multa quærẽdo, reperiunt non modo ea quæ iam non poſſunt ipſi diſſoluere, ſed etiam quibus ante exorſa, vel potius detexta prope retexantur. 2. de Or. 86. a.

Retexens.

Dialectica quaſi Penelope telã retexens. Aca. q. ed. t. li. 2. 86

Reticulum, vide Rete.

Reticeo.

Quæ ſtatueras tibi in Senatu de mea laude eſſe dicenda, reticuiſti. ep. 59. b, Tamen de Chelidone reticuit, quoad potuit; in alio reſponſionem ſuam deriuauit. 3. Ver. 98. a, Non reticuerũt quid ſentirent. 13. Att. 34. Quoniam mihi ſermo eſt apud deos, nihil reticebo. 2. de Leg. 67. a, Hic cum Sulpitius reticuiſſet. de Or. 130. b, Quod ij qui ea patefacere poſſent, propter metum reticuiſſent. ad Sen. lib. 15. 2. 15. a, Nihil nec temere dicere, nec aſtute reticere debeo. ad Q. fr. lib. 1. 2. 4. a, Nõ poſſum de vtriuſque noſtrum errore reticere. in An. 158. b, Hoc tantum facinus non modo negare interrogati, ſed ne producti quidem reticere poterunt. 3. Ver. 63. a, Neque enim id eſt celare quicquid reticeas: ſed, &c. 3. Off. 73. a, Ne forte dum publicis mandatis ſeruiat, de priuatis iniuriis reticeat. 6. Ver. 13. a, Arteriæ reticendo acquieſcunt. ad Her. 3. 113. a, Subterfugere reticendo, & obſcurare dicendo. pro Cl. 18. b.

Reticentia.

Digeſtio, interpellatio, contentio, reticentia, commendatio, vox quædam libera atque etiam effrænatior augendi cauſa. 3. de Or. 114. Nec reticentia poſterorum inſepulta eſſe poterit. 14. Phil. 406. A Iureconſultis etiam reticentiæ pœna conſtituta eſt. 3. Off. 84. Ex mœſtitia, ex hilaritate, ex riſu, ex locutione, ex reticentia, &c. 1. Off. 203.

Retineo.

Ita enim ſenectus honeſta eſt, ſi ſe ipſa defendit, ſi ius ſuum retinet, ſi nemini mãcipata eſt. de Sen. 33. a, Gratiſſimã memoriã retinet Cõſulatus tui. 3. de Leg. 42. a, Etenim ordo ipſe annaliũ mediocriter nos retinet, quaſi enumeratione faſtorũ. ep. 68. b. Id eſt delectat. Qui ſuũ iudiciũ retinẽt, ne, &c. 1. de Fin. 37. Retinẽt tamẽ charitatẽ in paſtores. de Am. 61. a, Volaterranos & Arretinos, quorũ agrũ Sylla publicarat, neq; diuiſerat, in ſua poſſeſſione retinebã. Att. 1. 14. 5. a, Sagittæ pẽdebant ab humero, ſiniſtra manu retinebat arcũ. 6. Ver. 66. a, Illũ ſuſpicãtẽ te ab ſe alienatum, illa epiſtola retinuiſti. ep. 6. b, Quos de publico nũmos acceperat, retinuit omnes. 5. Verr. 145. a, Quã quidẽ ante hanc confuſionẽ tẽporũ in poſſeſſione ſua, principes retinuerunt. 2. Off. 96. a, Ego vitã, quoad putabo tua intereſſe, aut ad ſpẽ cõſeruandã eſſe, retinebo. ad Q. fr. lib. 1. 4. 5. a. 7. Phil. 224. Quare niſi pfecti ſunt, retinebis homines. 13. Att. 16. Nos in Senatu, quẽad modũ ſpero, dignitatẽ noſtrã, vt poteſt in tanta hominũ perfidia & iniquitate, retinebimus. ad Len. lib. 1. 2. 11. a, Retine illos. 15 Att. 15. i ep. Hirtii. Id eſt, ne patiatis abire. Id egit vt amicos obſeruãtia, rẽ parſimonia retineret. p Quin. 40. a, Qui ſummos viros cũ infimis pari iure retineret. Of. 41. b, Ego apud improbos meã retinuiſſẽ inuidiã, alienã ſumpſiſſẽ. Att. 2. 34. 7. a, Quin labebar lõgius, niſi me retinuiſſẽ. 1. de L. 77. a, Credo Platonẽ vix putaſſe ſatis cõſonũ fore, ſi hominẽ id ætatis in tã lõgo ſermone diutius retinuiſſet. Att. 4. 85. 5. a, Retinere aliquẽ. 1. fa. 17. abſolute, p, in amicitia retinere aliquẽ, & Abalienare, contraria. 1. fa. 20. Aliquẽ vi ac metu. 4. Ver. 9. a, animã. p Seſt. 71. aio. Tuſc. 1. 1. vehemẽter animos hominũ in legẽdo. 5. fa. 31. aſſenſũ. Aca. q. ed. 1. li. 2. 53. Grauitatẽ. 1. Off. 191. a, Humanitatẽ ſuã. 3. Ver. 44. a, Vt quos natura ipſa retinere in officio nõ potuiſſet, ij magnitudine pœnæ maleficio ſummouerẽtur? p Roſ. Am. 42. a, Iudicẽ aliquẽ retinere. 2. Ver. 20. a, ius ſuũ cõtra aliquẽ. in Ver. 155 b. Id eſt obtinere. Vrbibus cõſtitutis, vt fidẽ colere, & iuſtitiã retinere diſcerẽt. 1. de Inu. 4. a, Quod certe calamitate docti memoria retinere debemus. p L. Man. 12. a. & p Roſc. Am. 19. a. Pecuniã acceptã nomine iudicii retinere atq; ſupprimere. p Clu. 38. b, Pilã retinere. in Piſ. 54. a, Religiones deorũ immortaliũ. 5 Verrin. 5. ſalutem Reipub. 5. famil. 2. hominum ſtudia. lib. 1. de Finib. 2. Cogitent ita ſe graues eſſe, vt, ſi veritatem volent retinere, grauitatem poſſint obtinere. pro Quint. 50. Virtutem retinere. Caſſius ad Cic. lib. 15. 19. 5. 2. 4. Philip. 161. a, Hic tantũ potuit, vt nemo illo inuito, nec bona, nec patriã, nec vitam retinere poſſet. 5. Ver. 68. a, Retinetur bonorum auctoritas. 3. de Leg. 35. Ea tametſi verbis interdicti non concluditur, tamen ſententia iuris & authoritate retinetur. pro Cæc. 297. b Neque his qui virtute retinentur in vita, nec his qui ſine virtute ſunt, mors eſt oppetenda. 3. de Fin. 93. a, Vna illa ſublata oda offenſio eſt, vt & vtilitas in amicitia & fides retineatur. de Am. 74. a, Retineri & impelli, cõtraria. 11. fa. 4. in ep. M. Bruti & Caſſij. Ludendi etiam eſt modus retinendus. 1. Offi. 146. a, Affirmabat enim lachrymans non ſe cupidiorem eſſe ciuitatis retinendæ, quam exiſtimationis. pro Cl. 115. a, Sui quenque iuris & dimittendi & retinendi eſſe dominum. pro Corn. Balb, 61. b, Qui officii retinendi cauſa, cruciatum ſubieris voluntarium. 3. Offic. 143. a, Ius omne retinendæ maieſtatis, Rabirii cauſa continebatur: &c. in Or. 55. a, Clamare non deſinitis, retinendum hoc eſſe, deus vt beatus immortaliſque ſit. de Nat. d. 1. 67. Mea quæ ſemper fuerit ſententia, primum de pace, vel iniqua conditione retinenda, deinde de vrbe. Att. 8. 159. 8. a, In fide retinenda conſuetudinem conſeruare. 4. Vert. 55. a, Quæ tibi eo ſcribo, quod me de retinenda Sextii gratia literis ſępe monuiſti. ad Q. fr. lib. 2. 7. 10. a, Obſeruant quemadmodum ſe vnuſquiſque veſtrũ gerat in retinenda religione, conſeruandiſque legibus. 2. Ver. 28. a, Sum enim & ab obſeruando homine peruerſo liber, & ad dignitatem in Repub. retinendam contra illius voluntatem ſolutus. Att. 1. 8. 4. a, Vides enim in quo curſu ſumus, & quã omnes gratias non modo retinendas, verumetiam acquirendas putemus. Att. 1. 1. 10. a, Neque enim hoc homine ſanctior, neq; probior, neque in omnibus officiis retinendis diligentior eſſe quiſquam poteſt. pro Clu. 105. a.

Retinens.

Retinens dignitatis, ad Q. fr. lib. 1. 2. 19. a, ſui iuris & dignitatis. 1. ad Q. fr. 44. Multis etiam pater optimus, vir nimium R. Equeſtris iuris & libertatis videtur, &c. pro Plan. 45.

Retentus.

Qui mos quum a poſterioribus non eſſet retentus, Arceſilas eum reuocauit. 2. de Fin. 3. a, Ad eas Cephalioni dedi, qui multos menſes tempeſtatibus retentus eſt. Attic. 11. 224. 5. a. & 16. fam. 10. Equitem Romanum ſcitote biduum cibo, tectoque prohibitum, biduum Leontinis in foro cuſtoditũ Apronii retẽtũ atque ſeruatum. 5. Verr. 49. a, Potamonem ſcribam & familiarem tuum retentum eſſe a Verre in prouincia, quum tu decederes. 1. Ver. 16. a, Retentam atque conſeruatam prouinciam. 15. fam. 16. in ep. M. Catonis. Hoc retento reliqua voluntas auctoritati aut gratiæ traditur. 3. de Leg. 34. Sunt autem hæ de finibus, vt opinor, retentæ defenſæque ſententię. Tuſc. 244. b, Retuli me Brute, te hortante maxime, ad ea ſtudia, quæ retenta animo, remiſſa temporibus, longo interuallo intermiſſa reuocaui. 1. Tuſ. 1. a, Nec retentis his, neque amiſſis. 10. Att. 45.

Retentio.

His illa neceſſario nata eſt ἐποχὴ, id eſt aſſenſionis retẽtio. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 55. Illud certe opinatione & perceptione ſublata, ſequitur omniũ aſſenſionũ retentio. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 71. Semper Carneades προβολὴν pugilis, & retentionẽ aurigæ ſimilẽ facit. 13. Att. 24. De retentione reſcripſi ad tuas literas. 13. ad Att. 31. Retentione vti. 13. Att. 29.

Retento.

Nãq; oẽs memori portentũ mente retentant. de Diu. lib. 2. 49 Quæ penitus ſenſus hominum vitaſque retentat. 1. de Di. 30. a

Retorqueo.

Retorquet oculos profecto ſæpe ad hanc vrbem, quã ex ſuis faucibus ereptam eſſe luget. in Cat. 26. a.

Retraho.

Scipio Annibalẽ i Africã retraxit. 2. de Fin. 48. Qui minus. n. Licinius cõprehendi potuit, cũ ſe retraxit, ne pyxidẽ traderet, q̃ ſi nõ retraxiſſet? p Cæl. 51. a. Nõ habeo certũ q̃ te res hinc maxime retrahat. 5. fa. 39. in ep. Lucceii. Quo quidẽ me pficiſcentẽ, haud ſane quis facile retraxerit, neve tanquã Peliã recoxerit. de Sen. 75. Nõnulli codices legũt, Pilã retorſerit. Retrahere aliquem a Repub. pro Seſt. 28. Licinium autem cum iam manũ ad tradendam pyxidem porrexiſſet, retraxiſſe. pro Cæl. 50. a.

Genus hoc calliditatis & calumniæ retrahatur in odium iudicis.Part.242.b. A ſe retractum eſſe,&c.10 Verr.268.b

Retractus.

Neſcio quomodo ſe coniecit in vrbem, atque ita mœſtus rediit, vt retractus,non reuerſus videretur.6.Phil.21t.a

Retracto.

Diligenter retractare.2.de Na.d.104.a.Qui locus perporgatur ab iis qui ante me dixerunt,a me,quoniam ita Murena voluit, retractandus eſt.pro Mur.50. Sed hæc omittamus : augemus enim dolorem retractando.8.Att.24

Retrecto.

Siue retrectabis, ſiue properabis. Tuſcul.1.62. ſub moriendum eſt.

Retractatus.

Sed tñ idem σύνταγμα miſi ad te retractatios, &c.16.At.7

Retractatio.

Cumque ſine vlla retractatione pro patria vitã profuderint.14.Phil.410.Vt ſine retractatione libere dicere auderent,&c. Tuſc.5.60.Hoc eſt, ſine aliquo timore ac difficultate. Conficies igitur, & quidem ſine vlla dubitatione aut retractatione.13.Att.31. Veterémque Academiam hortari videbare, vt ſine retractatione libere dicere auderet ſapientes eſſe ſemper beatiſſimos.5.Tuſc.129. a

Retribuo.

Non mihi detraham, cum illis exactæ ætatis ſeueriſſime fructum quem meruerunt, retribuam.pro Q.Roſc.26.a

Retro.

Cumque eadem viciſſim R. commeant. 3. de Nat. d. 4. a. Et idem quaſi ſurſum verſus R.que dicatur. Part. 232. b. Tum ei deus præcepit,vt pergeret protinus, quid R. atque a tergo fieret, ne laboraret.de Diu.1.89. a. R. ad Alpes verſus iter mihi incidit.Cel.Cic.lib.8.15.5.a. Vt omnia quę ſine honeſtate ſint, longe ac R.ponenda cenſeat.5.Tuſc.126.a.Sed conuerſa R. cæli ſemper loca portat.in Arat.b. Quod tam longe R. reſpicere non poſſunt.5.Tuſc.9.a. Orbes qui verſantur R. contrario motu atque cælum. de Somn.Scip.128.b.Vide rurſus R.dato hoc, dandum erit & illud. de Fin.144.b

Retrorſum.

Nam ex terra, aqua: ex aqua oritur aer: ex aere æther:deinde R. viciſſim, ex æthere, aer, inde aqua:ex aqua, terra infima.2. de Nat.d.120.a

Retruſus.

Hæc autem eſſe penitus in media philoſophia retruſa atque abdita, quæ iſti rhetores ne primoribus quidem labris attigiſſent.1.de Or.44. a. Simulacra deorũ iacent in tenebris ab iſto retruſa atque abdita.in Verr.77.b.& de Pet.Conſ.21t.b

Retundo.

In præſentia belle iſte puer retundit Antonium.At.16.339 4.a. Cuius nuper ferrum retudi.pro Syll.183.b.Quo facto retudit ſermones, paratiorq; viſus eſt ,quàm ſperauerat accuſator.8.fam.14.io ep.Cælij. Iidéq; gladios in Rempub.diſtrictos retudimus, mucroneſque eorum a iugulis veſtris reiecimus.3. in Cat.49.a. Cenſorij ſtyli mucronem multis remediis retuderunt.pro Clu.97.a. In me omnia quæ ego quondam retuderã, coniurationis nefaria tela adhæſerunt.pro Dom.50. a. Retundere improbitatem alicuius. 12.fam.27.in ep.Lent.Et ſunt partes agrorum aliæ peſtilentes,aliæ ſalubres,aliæ quæ acuta ingenia gignant, aliæ quæ retuſa. 1.de Diu.135.a

Reueho.

Diana Segeſtam Carthagine reuecta.in Verr.217.b. Sed ad paulo ſuperiorem ætatem reuecti ſumus: nunc ad eam,de qua aliquantulum locuti ſumus, reuertamur.de Cl.Or.119. a

Reuello.

Gorgonis os pulcherrimum, cinctum anguibus reuellit atque abſtulit.6.Verr.111. a. Nam qui ius ciuile contemnendum putat,is vincula reuellit non modo iudiciorum,ſed etiam vtilitatis, vitæque communis.pro Cæc.51.a.Honorificiſque verbis omnes iniurias reuellimus ſuperiores.5.Att.38. Nec prius illam crucem, &c. reuelliſtis, &c.6.Verr.22.a.Effringere multorum fores, & clauſtra reuellere.6.Verr.46.a. Reuellere tabulam in qua nomina ciuitate donatorum inciſa ſunt.ad Acil. lib.13.37.a.a.tela de corpore Reip.in Piſ.20. a

Reuulſus.

In quibus tu es videlicet Conſularis, cuius totus Conſulatus eſt ex omni monumentorum memoria reuulſus.13.Phili. 364.Ianua, qua effracta & reuulſa,tota pateret prouincia.pro

Mur.31.Reuulſa tabula alicuius imperio.4. Verr.77.a. Reuulſæ iacenteſque ſtatuæ.4.Verr.113.a. Id autem templum ſublato aditu, reuulſis gradibus, armis tenebatur. in Piſ.17. a. Niſi ſeptis reuulſis introiri non poteſt.in Ant.196.b

Reuenio.

Quum miles domum reueniſſet,egiſſetq; lege in hæreditatem paternam, teſtamento exhæres filius. 1. de Or. 85. a. Vt is Publicius, ſi domum reueniſſet, & inde Romam rediſſet,ne mĩnus ciuis eſſet. pro Corn.Balbo,21

Reuereor.

Obſeruantiam per quam ætate, aut ſapientia, aut honore, aut aliqua dignitate antecedentes reueremur & colimus. 2.de Inuent.170.a.Sed mihi nil eſt moleſtius,quàm Statium manumiſſum, nec meum imperium, omitto imperium, non ſimultatem meam revereri ſaltem. Att.33.b. Difficile eſt primum virtutem reuereri, qui ſemper ſecunda fortuna ſit vſus. ad Heren. 4. 169. a

Reuerens.

Multa aduerſa reuerens oratio. Tuſc.164.b.Nanque ego Catule (dicam enim non reuerens aſſentandi ſuſpicionem) neminem eſſe oratorẽ paulo illuſtriorẽ arbitror,&c.2.de Or. 66. a

Reuerentia.

Adhibenda eſt igitur quædam reuerentia aduerſus homines 1. Offic. 139. a

Reuerto.

Ad illum animum meum reuerti priſtinum. Trebonio, lib 10. 28. 3. a. Ipſe ne quo inciderem, reuerti Formias. Att.8.147 13.a Reuertit ad temperationem ſuperiorem deus.de Vniu.53. Conſcendens iam nauem. Epheſo Laodiceam reuertit.ad App. lib.3.10.9.a. Itaque perſæpe reuertit ex itinere, cum iam,&c. de D.86. b. Legati Ameriam, re inorata,reuerterũt.pro Roſ. Amer.15.a. Sic Haluntini excuſſis diuitiis, cum argento puro domum reuertunt. 6.Verr.46.a. Multi ſemel egreſſi, nunquã domum reuertere. Tuſc.249.b.Niſi ad ſuperiorem conſuetudinem reuertiſſes.Ep.141.b. Ille enim nunquam reuertiſſet, niſi timor confirmare eius acta non coegiſſet.Att.15.323. 9. a. Vt is factus eſt alter ſiſtendi eius : vt ſi ille non reuertiſſet, moriendũ eſſet ipſi. 3. Off.59.a.Iter autem eius erat ad Lentulum c o s. cum literis Cæſaris, præmiorumq; promiſſis, ſi Romam reuertiſſet. Att.8.155. 6. a. Quum ſua voluntate, nulla vi coactus, præter fidem, quam dederat hoſti ex patria, Carthaginem reuertiſſet.2.de Fin. 105.a. Qui cum ex itinere quodam propoſito,& iam conſtituto reuertiſſet aquilæ admonitus volatu, &c. 1.de Diu.17. Dicuntur omnes reuertiſſe.Ep. 39. b. Multa aduerſa reuertens. 1. Toſc. 116. a

Reuertor.

Vtilitas aut in corpore poſita eſt, aut in extraneis rebus,quarum tamen rerum multo maxima pars ad corporis commodũ reuertitur.de Inuent.83.b.Deinde vt in eam ciuitatem viri boni, & nulla ignominia notati non reuertantur, in quam tot nefariorum ſcelerum condemnati reuerterunt. Ep. 84.b. Ad illã quam inſtitui cauſam frumenti ac decumarũ reuertar. 5. Verr. 71.a. Ad propoſitum reuertar,feſtinationi meæ & breuitati literarum ignoſces. Att.139.b.& Tuſc.3.10. Diſcedo parumper a ſomniis, ad quæ mox reuertar.de Diu. 90. b. Vt ad me reuertar. pro S.R. 38. b. Sed vt reuertar ad ius publicum.pro Dom. 240.b.Sed vt ad propoſitum reuertamur,&c.nunc totum illud concludi ſic licet.2.de Fin.165.a. Sed Poſidonium, ſicut æquũ eſt,cum bona gratia dimittamus : ad Chryſippi laqueos reuertamur. de Fato, 2. Vnde cum honore diſceſſeris, eodem cum ignominia reuerti. pro Mur.145.b. Reuerti ad vim .1.Phil.16. In ciuitatem. Cæc. lib.6. 6. 25. a

Reuerſio.

Reuerſio & motus febrium.3.de Nat.d. 33. a. Cum omnium ſiderum eodem vnde profecta ſunt,fiat ad vnum tempus reuerſio.de Fin.2.163.a. Exponam vobis breuiter conſilium & profectionis & reuerſionis meæ.1.Phil.1.a. Reuerſionẽ facio . pro Syl.177.b. Dii immortales quàm valde ille reditu, vel potius reuerſione mea lætatus, effudit illa omnia, quæ tacuerat, vt recordarer illud tuum,&c. Att. 16.334.7.a. Sol binas in ſingulis annis reuerſiones ab extremo cõtrarias facit.de Na.46.b

Reuincor.

Quære argumenta, ſi qua potes : nunquam enim hic neque ſuo, neque amicorum iudicio reuincetur.pro Arch.8.a

Reuireſco.

Reip.rationes, quæ malitia nocentum exaruerant, virtute optimatum reuireſcunt.ad Heren. 34. b. Quæ quanquam ſunt

abſciſſæ,

abſciſſæ. tamen efferent ſe aliquando, & ad renouandum bellũ reuireſcent. de Prou.28.a

Reuiſo.

Quare cum poteris, reuiſes nos. Att.19.& & 201.b. Ep.27. b Reuiſe nos aliquando. Att.17. b. Hic com rem Gallicanam cuperet reuiſere, &c. pro Q.4.b

Reuiuiſco.

Aduentu noſtro reuiuiſcunt iuſtitia, abſtinentia, clementia tui Ciceronis. Att.5.10.4.3.a. Ciuitates ſuis legibus ſuetæ, αὐτονομίας adeptæ reuixerunt. ad Att.90.b. Vt iam ſimul cũ Rep. neceſſario reuiuiſcat atque recreetur. Ep.6.37. Vt facilius reuiuiſcat Pompeianorum cauſa toties iugulata. in Ant.255. b Reuiuiſcat M.Curius, &c. Parad.123.b. Sed ne patri quidẽ meo ſi reuiuiſcat, &c. Brutus Ciceroni, lib.16.9.a. Quid ſi reuiuiſcãt Platonici illi, & deinceps illi qui auditores eorum fuerunt, & tecum ita loquãtur? 4. de Fin.98.a. Cum ex illorum metu mortis, quaſi luce libertatis recreatus reuixiſſet. in Verr.268. b. Si reuixiſſent hi qui hæc pene deleuerunt. Poſtq.204.b De eius nece lata quæſtio, qui ſi eadem lege reuiuiſcere poſſet, lata lex nunquam eſſet. pro Mil.60. a. Reuiuiſcere, reſpirare a metu cędis, emergere a fluctibus ſeruitutis. de Aruſp.reſ.44.a. Senatũ dolent ad authoritatis priſtinæ ſpem reuiuiſcere. 7.Phil.218.a Cum autem ſol illuxiſſet, tum vt reuixiſſe ſibi viderentur. de Nat.45.b. Is vbi galli cantum audiuit, auum ſuum reuixiſſe putat. in Piſ.53.a

Reuiuiſcens.

Vt ſpeciem aliquam viderer videre quaſi reuiuiſcẽtis Reip. Sulp. lib. 4. 4. 10. a. Templa, in quibus reuiuiſcente iam libertate, deinde rurſus oppreſſa, Senatus nihil conſulitur. ad Octau. 2. a

Reuoco.

Animum incitatum ad vlciſcendam orationem tuam reuoco ipſe. pro Syl. 175. b. Quod enim nondum Senatus cenſuit, nec Pop. Romanus iuſſit. id arroganter non præiudico, neque reuoco ad arbitrium meũ. ad Brut.4. 2.a. Vnde tu mea, inquit, ex iure conſertum vocaſti, inde ibi ego te reuoco. pro Mur.23.a Reuoco me ipſe. 13. Att.1. Quo me igitur, aut ad quæ exempla reuocas? 5. Verr.180.a. Et me ex hoc (vt ita dicam) campo æquitatis, ad iſtas verborum anguſtias, & ad omnes literarum angulos reuocas. pro Cæc. 61. a. Reuocat ad ſuam cupiditatem. de Natu. deor. 1. 22. Reuocant in conſuetudinem priſtinam. 9. fam.7 Reuocant ſe rurſus ad mœſtitiam. 3. Tuſc.108.a. Dubitant, hæſitant, reuocant ſe interdum, hiſque, quæ videntur, imbecillius aſſentiuntur. 4.Acad.96. a. Iudicum animos ad Quinti Cæpionis odium, a quo erant ipſi propter iudicia abalienati, renouabam atque reuocabam. de Or.117.b. Nonnulli autẽ illam rem ad illam rationem, coniecturamq; reuocabant. pro D.ſua,12.a. Equitatum reuocaui. Ep. 150. b. Nam veſtris primum literis recreatus, me ad priſtina ſtudia reuocaui. de Cl. Or.6. a. Studium philoſophiæ nunquam intermiſſum, a primaq; adoleſcentia cultum & ſemper auctum. hoc rurſus ſummo authore & doctore reuocaui. de Cl.194.b. Retuli me ad ea ſtudia, quæ retenta animo, remiſſa temporibus, longo interuallo intermiſſa reuocaui. Tuſ.1.1.a. Vos qui maxime me repetiſtis atq; reuocaſtis pro.D.242. b. Deiotarũ neceſſariũ noſtrũ ex itinere Aquila reuocauit. 2.de Diu.29. a. Eam non filij dolor, nõ filiæ mœror a cupiditate reuocauit. pro Cl. 9. a. Simulatque ſe ipſe commouit, ad ſeque reuocauit. Acad.q. 13. b. Non auaritia ab inſtituto ad prædam aliquam reuocauit. pro L.Man.28.a. Qui me a morte ad vitam, a deſperatione ad ſpẽ reuocauit. Poſtq. 209. b. Qui mos quum a poſterioribus non eſſet retentus, Archeſilas eum reuocauit. 2. de Fin.3.a. Quam multos diuini ſupplicij metus a ſcelere reuocauit. 2. de Leg.27.a. Sed tamen M. Lepidum, L. Torquatum, C. Caſſium Trib. plebis Philotimi literæ ad viſam reuocarunt. Att.7.141.a.a. Sed ſi morbum depoſuero, facile (vt ſpero) illa reuocabo. Ep.107. b. Meque ad meũ munus, penſumque reuocabo. de Or.153.b. Ad quam eos quaſi formulam dicendi reuocent. de Opt. gen. Or.244.b. Reuocarem animos veſtros ad Mithridatici belli memoriam, &c. pro Flac.47. a. Reuocares eum quem in Galliam miſeras? pro Q. 55.a. Quum Trib. plebis populo concitato rem pene ad manus reuocauiſſet. pro Cl.107.a. Iracundius ſcripſeram, & reuocare cupiebam. 1. ad Q.fr.45. Repetere & reuocare aliquem. pro D. ſua, 118.a. Reuocare fidem. pro Marc.13. libertatem. ad Brut. 36. ſe Acad.q.edit.1.lib.2.49. videlicet a re aliqua agenda. Hortenſius reuocare ſe ad induſtriam cœpit. de Cl.195.b. Reuocare ad mediocritatem. Off.1.195. ad ſe. Acad.q.edit.1.lib. 2. 48. facta hominum ad leges. 3. de Leg. 40. Hoc ego nihil inutilius puto, cum ad veritatem cœpi reuocare rationem. Off. li. 3. 11 a. Reuocare Remp. ad conſilium & authoritatem Senatus. 1. Phil. 1. Perterritum a turpiſſimo conſilio reuocare, &c. Att.3.55.7.a Reuocare aliquem a furore vel a ſcelere. Cat.113.a. Etiam ſi propter amicitiam vellet illum ab inferis reuocare, propter Remp. non feciſſet. pro Mil.60.a. Reuocare mentem a ſenſibus. 1. Tuſc.59.a. Deducere & reuocare aliquem de prouincia. de Prou.71.b. Reuocare aliquem è medio curſu. Off.3. 165. vires & corpus. 7.fam.47. pro, recuperare. Primos tres verſus reuocaſſe dicitur Socrates. Tuſc.4. 72. id eſt, repetiiſſe vel iteraſſe. In minimis rebus etiam negligentia in crimen mandati, iudiciumq; infamiæ reuocatur. pro S.R.67.a. Philoſophia iſta quę nunc prope dimiſſa reuocatur. 4. Acad. 22. a. Commouentur amici Sthenij, ſperant fore vt patris literis nuntiiſque filius ab incœpto furore reuocetur. 4. Ver.67.a. Danda igitur opera eſt, vt etiam ſi aberrare ad alia cœperit, ad hæc reuocetur oratio. Off. 27. b. Poſſeſſiones in dubium incertumq; reuocabuntur. pro Cæc.55. alij habent Ad. Reuocari a mœrore ad cogitationem bonorum. Tuſc.3.40. Hæc ratione explicari, & ad naturam reuocari facile poſſunt. de D.138.b. Reuocari in dignitatẽ. pro Seſt.44. Quarum quidem certe eſt adhibendus modus, ad mediocritatemque reuocandus. 1.Off.196.a. Quemadmodum iſte præpoſteris verbis, omnibus obſcœnis Identidem ſe ipſe reuocando dubitans, &c. pro D.ſua, 108. a. Non omnia quæcunque loquimur, ad artẽ & ad præcepta ſunt reuocanda. de Or.112.b An me ad M.Antonij æſtimationem frumenti, exactionemque pecunię reuocaturus es? 5. Verr. 183. a

Reuocans.

Scripſi de te parce & timide, non reuocans me ipſe, ſed pene refugiens. 6. fam.26. in ep. A Cæc. Aliquis omnia ad ſuam potentiam reuocans. Att.107.b. Herillus autem ad ſcientiam omnia reuocans, vnum quoddam bonum vidit. 2. de Fin.71. a. Sed impuri cuiuſdam & ambitioſi, aut omnia ad ſuam potentiam reuocantis eſſe ſententiam. de Amic.53. a. Quis reuocante & receptui canente Senatu properet dimicare? in Ant.241. b

Reuocatus.

Voce reuocatus de curſu Reip. Planco, lib.10.1.1. a. Teſtor omnes deos, me hac vna voce a morte eſſe reuocatũ, quod, &c. Q.fr. 300. b. Qui prouocati a me venire noluerunt, reuocati ſaltem reuertantur. con. Rul. 87.b

Reuocatio.

Receptui ſignum, aut reuocationem a bello audire nõ poſſumus. 13. Phil.354.a. Leuationem autem ægritudinis in duabus rebus ponit, auocatione a cogitanda moleſtia, & reuocatione ad contemplandas voluptates. 3. Tuſc.58.a. Reuocatione ſolſtitiali & brumali ſe conuertunt aſtra. de Vniu. 43

Reuolo.

Quod quia ipſe dux facere non poteſt, quia non habet vbi nitatur, reuolat, vt ipſe quoq; quieſcat: &c. 2. de Nat.d.188. a

Reuoluor.

Egone, inquit, ad patru reuoluor ſententiam? 4. Acad.264. a Itaque reuoluor identidem in Tuſculanum. Att. 13. 33. id eſt, identidem mihi in mentem redit ille locus. Ita imprudens eo, quo minime vult, reuoluitur. 4. Acad.38. a. Contraq; quæ pro reo dicuntur, omnia neceſſario a tempore atque homine ad cõmunes rerum & generum ſummas reuoluentur. 2. de Or. 74. a Neque eodem identidem reuoluamur. ad Her. 11. b. Tuſc.q. lib. 1. 10. Nec quoties cauſa dicenda eſt, toties ad eius cauſę ſepoſita argumenta reuolui nos oportet. de Or.120.b

Reuoluens.

Toruus draco ſerpit ſubter, ſupera que reuoluens Seſe, conficitque ſinus e corpore flexos. 2. de Nat.d. 153. a

Reus.

Petitor, & reus. pro Roſ.Com.24 a. contraria. Nocens reus 1. Verr.28.a. auaritiæ. pro Flac.5. pecunioſus. Parad.58. Domitius a Memmio reus. Att. 64. b. Milo reus ad populum accuſante P. Clodio. pro Mil.109.b. Cũ equeſter ordo reus a Conſulibus citaretur. pro Seſt.10. b. Reus non edebat iudices, ſed accuſator. pro Plan.34. Et ſi reus locuples eſt. 12. Att. 18. Milo reus eſt præclari facti. pro Mil.110. b. Reus eſt maximis pluri miſque criminibus in iudicium vocatus. 4. Ver.99.a. Cur is ab te reus non eſt factus? pro Planc. 270.b. Nunc reus erat apud Craſſum diuitem Vectius de vi: &c. Att.2.39.7. a. Reus Milonis lege Plotia fuit Clodius, quoad vixit. pro Mil.108.b. Reus redũdat. pro Rab.Poſt.7. Tota denique rea citaretur Etruria. pro Mil.111.b. Vt ſocrus adoleſcentis rea ne fiat. Epiſt. 223.q. Nunquam reo cuiquam tam humili, tam ſordido, tam nocenti,

tam alieno, tam præciſe negaui. 8. Att. 15. Parens tum Catilinæ reo de pecunijs repetundis fuit aduocatus. pro Syl. 182. b. Eũ tanquam reum oratione perpetua accuſauit. 2. ad Qu. fr. 9. & 3. Alienæ igitur culpæ me reum facis. Att. 275. b. Facere aliquem reum de ambitu. Q. fr. 323. b. Si quis abſentẽ Sthenij rei capitalis reum facere vellet, &c. 4. Verr. 65. a. Laudare reum, de Ar. 254. b. Hieras totam cauſam ſuſcipit, & criminibus illis pro rege ſe ſupponit reũ. pro Deiot. 151. b. Ab reo. a. ad Her. 80. pro, ex parte rei. Pro reo dicere. 3. ad Q. fr. 20. Rei qui dicantur. 2. de Or. 98. & 175. Candidati Conſulares omnes rei ambitus. Att. 4. 85. 15. a. Leges, quæ de ciuium reorum ſupplicio rogatæ ſunt. in Cat. 103. b. Reos autem appello non eos modo qui arguuntur, ſed omnes quorum de re diſceptatur. 2. de Or. 98. a Clodius cum propinquis ſuis decedit, ne reos faceret. de Ar. 253. b. Reos iudicare. 4. in Verr. 125. Abſens in reos relatus. in Ant. 171. b

Rex, vide Rego.

Rhadamanthus. Tuſc. 150. b

Rhamnuſius.

Rhamnuſius Antiphon orator, de Cl. 168. b

Rheda.

Sequebatur rheda cum lenonibus. in Ant. 271. b. Obuiam fit ei Clodius expeditus in equo, nulla rheda, nullis impedimentis. pro Mil. 20. a. Hic Vedius venit mihi obuiam cum duobus eſſedis, & rheda equis iuncta, & lectica, & familia magna. Att. 6. 112. 5. a. Cum Milo veheretur in rheda penulatus. pro Mil. 40. vehiculi genus impeditiſſimum. Hanc epiſtolam dictaui ſedens in rheda, quum in caſtra proficiſcerer, a quibus aberam bidui. Att. 5. 105. 1. a

Rhedarius.

Statim complures cum telis in hunc faciũt de loco ſuperiore impetum. aduerſi rhedarium occidunt. pro Mil. 21. a. Rhegium, vrbs Calabriæ. Ep. 198. b. Rhegini, Populi. in Ver. 205. b

Rhenus.

Rheni foſſa gurgitibus illis redundans. in P. 97. b. Nomen fluuij.

Rhetor.

Græce ab eloquendo ῥήτωρ & Latine eloquens dictus eſt. in Or. 33. Rhetor magiſter declamandi. in Ant. 168. b. Quaſi rhetor ille te diſertum facere poſſet. in Ant. 179. b. Magnus & nobilis rhetor Iſocrates. de Inu. 63. b. Pæonius rhetor, homo, opinor, valde exercitatus & bonus. Q. fr. 323. b. Vis & artificium rhetoris. de Inu. 43. b. Cupio audire, vt videam vbi rhetoris tanta merces, vbi campus Leontinus appareat. Quint. fr. 323. b. Nam neque indiſertum Academicum pertimuiſſem, neque ſine philoſophia rhetorem, quamuis eloquentem. de Nat. 26. b. Cicero noſter, dum ego adſum, non ceſſauit apud rhetorem. Quint. fr. 3. 17. 20. a. Qui rhetores nominabantur, & qui dicendi præcepta tradunt. 1. de Or. 42. a. Hanc hypallagen rhetores, metonymiam grammatici vocant. Or. 205. b. Corax, & Pamphilus rhetores. de Or. 150. b. Item ipſæ rhetorum artes, quæ ſunt totæ forenſes atque populares. 3. de Fin. 5. a. Quaſi vero, inquit, perpetua oratio, rhetorum ſolum, non etiam philoſophorum ſit. 2. de Fin. 28. a. Contentionis præcepta rhetorũ ſunt, nulla ſermonis. Off. 26. b. Rhetorum præcepta irriſa. 1. de Or. 42. Plato exagitator omnium rhetorum. Or. 200. b. Rhetoribus conceſſum eſt in hiſtorijs ementiri. Brut. 20

Rhetorica, & Rhetorice.

Rhetorica, doctrinæ ciuilis pars præcipua. 1. de Inu. 9. Rhetorica mihi noſtra ſat nota. de Fato, 2. Zeno omnem vim loquendi in duas partes tributam eſſe dicebat, rhetoricam palmæ, dialecticam pugno ſimilem eſſe, quòd latius loquerentur rhetores, dialectici autem compreſſius. 2. de Fin. 28. a. Artificioſa eloquentia quam rhetoricam vocant. ad Her. 1. b. Dicam ſi potero rhetorice, ſed hac rhetorica philoſophorum, non noſtra illa forenſi, quam neceſſe eſt, quum populariter loquamur, eſſe interdum hebetiorem. de Fin. 68. b

Rhetoricus.

Rhetoricæ artis partes quinque. 1. de Inu. 13. Scripſit artem rhetoricam Cleanthes. Chryſippus etiam, ſed ſic, vt ſi quis obmuteſcere cõcupierit, nihil aliud legere debeat. de Fin. 4. 11. a Et noſtro more aliquando, non rhetorico, loquamur. 1. de Or. 66. a. Quæ arte ſua rhetorici illi doctores complecterentur. de Or. 92. b. Rhetorici quidam libri, quos tu agreſtes vocas. 2. de Orat. 6. a. & Orat. 198. b. Exercitationes rhetoricæ. de Nat. 59. b

Rhetorice.

Poteſt id quidem fuſe & copioſe, & omnibus electiſſimis verbis grauiſſimiſque ſentẽtijs R. & augeri & ornari. de Fin. 95. b At quàm R. quàm copioſe, quas ſententias colligit, quæ verſu contorquet? Tuſc. 204. b. R. igitur, inquam, nos manis, quàm dialectice, diſputare? 2. de Fin. 28. a. Hanc enim mortem R. & tragice ornare potuerunt. de Cl. Or. 21. a

Rhetoricoteros.

Craſſum habeo generũ, ne rhetoricoteros tu ſis. de Or. 158. b. ex Lucil. Veteres enim σ elidebant plerunque. ῥητορδουσι ranæ. 15. Att. 33

Rhinton.

Rhinton, poeta quidam Græcus. 1. Att. 70. Rhodanus, Flu. Ep. 149. 150. b

Rhodus.

Rhodus, inſula. Att. 21. b. Off. 62. b. Rhodus aut Mitylenæ, commodus exilio locus. 7. fam. 11. Rhodi in otio agam quod reliquum eſt vitæ. 11. fam. 50. in ep. Matij. Rhodum migrandũ, aut aliquo terrarum arbitror. 11. fam. 2. in ep. D. Bruti.

Rhodij.

Rhodij, populi. Off. 62. b. & pro Pomp. 14. b. cum Mithridate bellum gerentes, ſtatuam eius apud ipſos poſitam non attigerunt. 4. in Verr. 114. inter Græcos in iocando excellentes. 2. de Or. 120. oratores quales. Brut. 25. vrbe, portu, aqua denique milites Lentuli prohibuerunt. 12. fam. 33. in ep. Lent. Rhodiorum aphracta, & dicrota Mitylenæorum. 5. Att. 19. malus animus in Reip. ſalutem. 12. fam. 26, & 32. olim ſumma nauali disciplina & gloria. pro L. Man. 37. Apud Rhodios doctiſſimos homines etiam liberi ciueſq; torquebantur. Part. 95

Rhythmici.

Neque tamen hoc tanti laboris eſt, quanti videtur: nec ſunt hæc rhythmicorum ac Muſicorum accerrima norma dirigenda. 3. de Or. 105. a

Ricinium.

Extenuato igitur ſumptu tribus ricinijs & vinculis purpuræ, & decem tibicinibus, tollit etiã lamentationẽ. 2. de Leg. 93. a

Rictus.

Vſque eo Iodices, vt rictus eius ac mentum paulo ſit attritius. 6. Verr. 84. a

Rideo.

Tu videlicet tecum ipſe rides. de Fin. 2. 64. Rides, inquies. quid faciam? plorando feſſus ſum. 15. Att. 18. Riſi niuem atrãteq. hilari animo eſſe & prompto ad iocãdum valde me iuuat. Q. fr. 2. 15. 1. a. M. Craſſus ſemel in vita riſit, ex quo vocatus ἀγέλαςος. 5. de Fin. 157. a. Quicum rideam hoc familiariter & docte. 12. fam. 44. Videris enim mihi vereri, ne ſi iſtum habuerimus, rideamus γέλωτα σαρδόνιον. ad Gall. lib. 7. 20. Quum riſeritis impudentiam hominis, tum a me de tota concione audietis. de Ar. reſp. 6. a. Ridere conuiuæ, cachinnari ipſe Apronius. in Ver. 5. 51. a. Dederis nobis quemadmodum ſcripſeras ad me quem ſemper ridere poſſemus. Cæl. lib. 2. 8. 2. a. Hoc aſperſi, vt ſcires me tamen in ſtomacho ſolere ridere. ad Cæl. lib. 2. 15. 19. a. Ridere riſum Sardonium. 7. famil. 45. De hæreſi Veſtoriana, & de Pherionum more Puteolano, riſiſſe me ſatis, nihil eſt neceſſe me ſcribere. Att. 14. 312. 2. a

Ridiculum.

Ridiculum ſubobſcœnum. Or. 105. b. turpitudine quadam continetur. 2. de Or. 130. Quod ſtudioſe de abſentibus detrahendi cauſa, aut per ridiculum, aut ſeuere, maledice, contumelioſeque dicitur. 1. Off. 188. a. Altero vtetur in iacendo mittendoque ridiculo. Or. 105. b. Sæpe etiam ſententioſe ridicula dicuntur. 2. de Or. 158. a. Vitabit etiam ridicula quæſita, nec ex tempore ficta, ſed domo allata, quæ pleriſque ſunt frigida. Or. 105. b. Quanuis ridicula eſſent, mihi tamen riſum non mouerunt. 7. fam. 56. Ridiculorum genera duo. Or. 48. De ridiculis inſcripti Græci libri. 2. de Or. 120

Ridiculus.

Næ tu Eruci accuſator eſſes ridiculus, ſi, &c. pro Roſc. Am. 29. a. Facie magis, quàm facetiis ridiculus. ad Att. 1. 8. 4. a. O rem ridiculam. 6. Ver. 128. a. Ridiculum eſt nunc de Verre me dicere, quum de Piſone frugi dixerim. 6. Verr. 50. a. Eſt ridiculum ad ea, quæ habemus, nihil dicere, quærere quæ habere non poſſumus. pro Arch. 6. a. Ridiculum eſt putare, &c. in Ver. 64. b. Alijs illud indignum, alijs ridiculum videbatur. 2. Ver. 12. a. Hoc poſtulatum de ſtatutis ridiculum eſſe videatur ei, qui rem, ſententiamque non perſpiciat. 4. Verr. 104. a. Inueni

ut ridicula & falſa multa Græcorum.2.de Or.120.a

Ridicule.

Theomnaſtus quidam homo R.inſanus.in Verr.234.b.Colligere multa non modo acute, ſed etiam R.ac facete.de Orat.106.b.Nos autem R. ſi dicimus,ille patrem ſtrãgulauit,&c.ad Pæt.lib.9.22.12.a. R. facere.ad Her.25.b

Riſus.

Riſus, comes leuitatis.de Fin.lib.2.55.tenuiſſimus ingenij fructus.2.de Or.137.quibus rebus moueatur.1.ad Her.10.R.& dolor in eadem re.pro D.ſua,80.Lætitiæ.ſatis maximæ præclariſſimæq; pugnæ. in Ant.258.b.populi atque murmuratio omnium facta eſt.6.Verr.23.a.in aliquem.5.fam.3.Qui riſus magnam cladem attulit.de Nat.d.2.6. Atque illud primum,quid ſit ipſe riſus, quo pacto concitetur,vbi ſit,&c.2.de Or.130.a Riſus tota vita nobis deeſſe non poterit.8.fam.7. in ep.Cæl.Viſa eſt oratio non iniucunda, & mediocris quidam eſt riſus conſequutus. Metello, lib.5.2.6.a. Qui riſus hominum de te erat? tantam eſſe tabellam, &c.2.Phil.81.a. In quo tamen ille mihi riſum magis, quàm ſtomachum mouere ſolet.Att.6.114.12.a Riſum meum metus aliqui perturbent.8.fam.18. in epiſt. Cæl. Equidem in quibuſdam riſum vix tenebam.de Cl.Or.162.a. in Verr. 161.b. Magno hominum riſu aliquid cauillari.2.ad Qu.fr.27. Riſu pęne corrui.2.ad Quint.fr.24 De riſu quinque quęri ſolent.2.de Or. 130. Riſus magni in eam tabulam conſequebantur.2.ad Q.fr. 19. Epicurus vero ea dicit, vt mihi riſus captare videatur.2.Tuſc.25.a. Miros riſus edere.Q.fra.2. 13.3.a Poſt repulſam vero riſus facit, ciuem bonum ludit, &c. Cælius Cic. lib. 8.9. 2.a. In riſus maximos gemitum transfero. 9. fam. 62.

Rigeo.

Cæteras partes incultas, quòd aut frigore rigeant, aut vrantur calore. 1. Tuſc.107.a

Rigidus.

Rigida caligo.1. Tuſcul.57.a. Ibes ſunt aues excelſæ, rigidis cruribus, procero roſtro. 1.de Nat.141. a. Canachi ſigna rigidiora eſſe, quàm vt imitentur veritatem. de Cl.Or.34.a

Rigo.

Quæ paruos Mauortis ſanguine natos Vberibus grauidis vitali rore rigabat. 1.de D.38.a. Iſti cum ſe fontes eſſe dicant, & omnium rigare debeant ingenia, non putat,&c.ad Her.25.b

Rima.

Tabernæ mihi duæ corruerunt, reliquæ rimas agunt. 14. ad Att. 11.Neque inferciens verba,quaſi rimas expleat.Or.136.a

Rimor.

Sed tamē id quoque rimatur quantum poteſt.1.de D.210.a

Ripa.

Ripa lacus. pro Mil.115.b. Si ille ad eam ripam,quam conſtitueret, non ad contrariam naui ſe applicuiſſet. in A. 165. b Ad quandam magni fluminis ripam.de D. 102.b. Eodem equo aduerſam aſcendit ripam.1.de Diu.103.a. Cum plebs prope ripam Anienis conſediſſet. de Cl. 169. b. In viridi & opaca ripa inambulare.de L.159. b. Liquores perlucidi amnium, riparũ veſtitus viridiſſimi.de Nat.lib. 2. 142. a. Fluuium extra ripas diffluentem coercere.de Cl.Or.175. a

Ripula.

Itaque me referunt pedes in Tuſculanum, & tamen hæc ῥωπογραφία ripulæ videtur habitura celerem ſatietatem.At.15. 329.2.a

Ritus.

Ritus familiæ patrumq; ſeruari.2.de Leg.28.id eſt, quoniã antiquitas proxime accedit ad deos, a dijs quaſi traditam religionem tueri. Erat ei viuendum latronum ritu.2. Phil.74. Ab his qui pecudum ritu ad voluptatem omnia referunt, &c. de Am.30.a. Quibuſnam verbis, aut quo ritu eius domum conſecrares? pro Do.240.b. Quoque modo & ritu fiant, diſcunto.de L.173.b.Ex patriis ritibus optuma colunto.2.de Leg.36.a.Certæ tempeſtates Populi Romani ritibus conſecratæ ſunt. de Nat.66.b

Rite.

Is nihil R. nihil caſte, nihil more inſtitutoque perfecit. pro Do.240. b. Teſtamentum ipſo præſente conſcribunt, teſtes R. affuerunt. ad Her.5. b. Quam igitur pronunciabit ſententiam ratio, adhibita primum diuinarum humanarumque ſcientia, quæ poteſt appellari R. ſapientia.2.de Fin.62.a. de Leg.160. b Veteres R. deos coluerunt.de D.1.43. a. Hunc deum R. beatũ diximus,veſtrum vero laborioſiſſimum.de N.12.b.Si ædilis verbo aberrauit,ludi non ſunt R.facti.de Ar.249.b. Quorũ animi cum æternitate fruerentur,dij R.ſunt habiti.de N.38.b

Ritualis.

Quod Etruſcorum declarant & aruſpicini,& fulgurales, & rituales libri, noſtri etiam augurales.1.de Diu.125.a

Riualis.

Huius nebulonis operatione ſi Brutus moueri poteſt, licebit cum ſolus ames, me æmulum non habebis. ad Att. lib. 6. 114.11.a. O dii quàm ineptus,quàm ſe ipſe amans ſine riuali? ad Quint.fr.3. 35. de Pompeio.

Riualitas.

Obtrectare vero alteri,aut illa vitioſa æmulatione,quæ riualitati ſimilis eſt, æmulari, &c. Tuſc. 4.45

Riuus.

Quum inter digitos eius riui ſanguinis fluerent. de Pet. 7. Tanquam riuorum a fonte deductio.Top.17.a

Riuulus.

Nam ſi ipſe orietur & naſcetur ex ſeſe, &c. ſiue autem vt riuulus accerſitus & ductus ab ipſo capite accuſationis veſtræ, lætabor. pro Cæl. 14.a. Sed meos amicos, in quibus eſt ſtudiũ, in Græciam mitto, id eſt ad Græcos ire iubeo,vt ea a fontibus potius hauriant, quàm riuulos conſectentur. Acad.q. edit. 2. lib. 1.6

Rixa.

Etſi Academiæ noſtræ cum eo magna rixa eſt.9.fam.50. Ecce autem noua turba atque rixa.Verr.a. Defenſor nimium litigioſus, concitus ad rixam. pro Cæc. 287. b

Rixor.

Quum eſſet cum eo Tarracinæ de amicula rixatus. 1.de Or. 133.a

Robur,quercus.

Quis robur illud cecidit,dolauit,inſcripſit? de D. 127.b Itaque perfracto ſaxo ſortes erupiſſe in robore inſculptis priſcarum literarum notis. 2. de Diu. 126. a. Lacedæmonij qui quotidianis epulis in robore accumbunt.pro Mur.142. b

Robur, per tranſlationem.

Venio nunc ad Catonem, quod eſt firmamentum ac robur totius accuſationis.pro Mur.53.a. Animi excelſi atque inuicti magnitudo ac robur. de Off.4.b.Tuſc.1.7. Robur & ſoboles militum interijt.Pollio Cic.lib,11.33.3.a.Exercitus Cęſaris multum roboris habebat propter vetuſtatem.de Diu.132. b. Cum autem paulum iam roboris acceſſiſſet ætati,in Africam profectus eſt. pro Cæl.58.a.Si paulum aſſumpſerint vetuſtatis ac roboris, non continebuntur.con. Rull. 85. b. Altera pars, quæ multo plus firmamenti & roboris habebat.pro L.Man. 5.a.Dũmodo plus in virtute teneamus, quàm ille tenuit firmitatis & roboris. 5. de Fin. 22. a. Quantum in cuiuſque animo roboris eſt atque neruorum. Torq.lib.6.1.9.a.Equites Rom.quos nos videmus, &c. habuerunt tantum animi, tantum roboris,vt,&c. pro Font.14.a. Meſſalla, qui ſi iam ſatis ætatis ac roboris haberet, ipſe pro S. Roſcio diceret.pro Roſc.Am.88. a. Cum iam a firmiſſimo robore copiarũ ſuarum relictus eſſet.pro D.226.b Vir eo robore, his radicibus. 6. Att. 44. Alter virtutis robore firmior, quàm ætatis, &c. 10. Phil. 280. a. In animi robore & magnitudine.Tuſc.169. b. Aliæ virtutes quæ in ingenij aliqua facultate aut animi magnitudine & robore poſitæ ſunt. 2. de Or. 187. a. Verſaris in optimorum ciuium vel flore vel robore. Or. 200. b. Milo eſt incredibili quodam robore animi ſeptus. pro Mil. 77. a. Nec robore Gallos, nec calliditate Pœnos ſuperauimus.de Ar. 248. b. Cn. Titinius, C. Mæcenas, illa robora Populi Romani.pro Cl.50. b. Auxilia ſane bona Galatarum (hæc enim ſunt noſtra robora) Att.95. b

Robuſtus.

Deinde iam robuſtus prouinciæ ſe ac rei militari dedit, atque ibi piratarum contumelias perpeſſus.de Aruſ.38. Animus robuſtus. 1.Offic.97.a.Homo ætate confectus,exercitatione robuſtus. in C.108.b.Satelles robuſtus, & valens,& audax.de L. Agr.83.a. Robuſta illa & ſtabilis fortitudo. Tuſc. 220. b. frequentia. pro Planc. 17. Tertium genus eſt ætate iam confectũ, exercitatione robuſtum.2. in Cat. 40. a. In clamando quidem video eum eſſe bene robuſtum atque exercitatum.1.Verr.26. a Non enim tribum Tarentinam, ſed ſolidam & robuſtam, & aſſiduam frequentiam præbuerunt.pro Planc.263.b. Quæ eſt igitur iſta calliditas, res vetuſtare robuſtas calumniando velle peruertere? 1. de Diu.65.a. Cn. Pompeius ætate robuſtior, 5. Phil. 195. Nondũ ſtatuo te ſatis virium habere,vt,&c. Quod ſi eſſes

ti eſſes vſu atq; ætate robuſtior, eſſem, &c. pro Syl. 176.b. Quanto & honor hic illo eſt amplior, eſt ipſe robuſtior. Att. 135. b Sed hæc quæ robuſtioris improbitatis ſunt, omittamus. 1. Phi. 74. a. Omne malum naſcens facile opprimitur: inueteratum, fit plerunque robuſtius. 5. Phil. 186. Vellem aliquis ex vobis robuſtioribus hunc maledicenti locum ſuſcepiſſet. pro Cæl. 38. b. Robuſtiſſimæ legiones. 7. fam. 9

Roboro.

Sed quod educata huius nutrimentis eloquentia eſt, ipſa ſe poſtea colorat & roborat, non alienum fuit de oratoris quaſi incunabulis dicere. in Or. 24. a. Catoni autem cum incredibilem tribuiſſet natura grauitatem, eamque ipſe perpetua conſtantia roborauiſſet, ſemperque in propoſito, ſuſceptoque conſilio permanſiſſet, moriendum potius, quàm tyranni vultus aſpiciendus erat. 1. Offic. 158. Vt hæc authoritate tua roborarentur. Ep. 187. b

Rodo.

More hominum inuident, in conuiuiis rodunt, in circulis ideireo vellicant. pro Cor. Balbo, 47. a. Quod clypeos Lanuuij mures roſiſſent. de D. 120. b

Rodens.

Quaſi vero quicquam interſit mures diem & noctem aliquid rodentes, ſcuta an cribra corroſerint. 2. de Diu. 87. a

Rogo.

Ridesne rogo, inquis? 8. fam. 4. in ep. Cælij. Te oro atque rogo, vt eū & in reliquiis veteris negotiationis colligendis iuues. ad Seruil. lib. 13. 67. 3. a. Mi Plance, rogo te atque etiam oro, ſic mediusfidius, vt, &c. Att. 163. b. Rogo te, & quidem valde rogo. ad Brut. 15. in ep. Bruti. Meo iure te hoc beneficium rogo. 14. Att. 23. Hoc te ita rogo, vt maiore ſtudio rogare non poſſim. ad Quint. fr. 1. 2. 19. a. Duo quę rogo te nominatim. 13. fam. 49. Rogo te vehementer etiam atque etiam. 12. Att. 45. Rogas me de hoc faciendo. 3. ad Quint. frat. 29. Quod me de faciendis verſibus rogas, incredibile eſt, &c. Q. fr. 325. b. Quid me iſtud rogas, inquam? Stoicos roga. Tuſc. 140. b. de Fin. 144. b. Quod quoniam me ſępius rogas, &c. Or. 197. b. Rogat & orat, &c. Ver. 91. b. Iſte petit a rege, & cum pluribus verbis rogat vti, &c. Verr. 214. b. Rogaui peruenissentne Agrigentum. dixit perueniſſe, quemadmodum reuertiſſent. 6. Verr. 13. a. Ego ad illū belli ciuilis cauſam attuli: ego leges pernicioſas rogaui. 2. Phil. 80. Racilius de priuatis me primum ſententiam rogauit. Q. fr. 306. Poſt. 208. b. 5. Phil. 166. Nos hic in mare ſuperum, & interum ſeſtertium ter & quadragies rogauimus? pro Fl. 152. b Nihil addidi, niſi quod Publicani me rogarunt. Ep. 37. b. Sed huius exemplum aliunde rogabo, tibique oſtendam. ad Heren. 25. b. Taurum de aqua per fundum eius ducenda rogabo. ad Q. fr. 3. 17. 8. a. Ac te illud primum rogabo, nequid, &c. Memm. li. 13. 1. 3. a. Rogabis leges quæ nunquam abrogentur. 2. de Leg. 12 Ne te rogē pluribus verbis, verecūdia impedior. 13. fa. 5. Roges me quid aut qualis ſit deus. de Na. d. 1. 42. Cæſar volet, vt Coſſ. roget Prętor, vel dictatorē dicat. At. 158. b. Neq; rogemus res turpes, neq; faciamus rogati. de Am. 38. Tū reſpōdeto ad eā, q̄ de teipſo rogaro. in Vat. 8. a. Si te rogauero, nōne rñdebis? Tuſ. 151. b. Profecto hinc natū eſt, Malo emere, q̄ rogare. 6. Ver. 11. a Rogare Cōſules. Diu. 1. 32. Conſulatū, & petere. 2. Phil. 84. Hic illæ flentes rogare atq; orare cęperūt, vt, &c. 5. Ver. 57. a. Rogare magiſtratus. 9. At. 61. Eſtne aut ſui pudoris, aut noſtri, primū rogare de die, deinde, &c. ad Gal. li. 7. 24. 2. a. Rogare prouinciā alicui. pro Seſt. 45. & orare, ne illos ſupplices aſpernarer, &c. 1. Ver. 2. a. Quū lex abrogatur, illud ipſum rogatur, qūo eā abrogari oporteat. Att. 50. b. Et ſi quæ forte a me hodie rogabūtur, quę nō ſint in noſtra Rep. nec fuerint, tñ erant, fere in more maiorū, qui tū vt lex valebat. 2. de Leg. 39. a. Demoſthenes cū rogaretur, quid in dicendo eſſet primū, rñdit, &c. de Or. 172. b. Rogari contra officium. de Pet. 30. Quod maius imperiū a minore rogari nō ſit ius. 9. At. 33. Si quid ius nō eſſet rogari, eius ea lege nihilū rogatū. p Cęc. 303. b. Nā q͏ te vereri ſcribis, ne illi obſint, eiq; rei mederi, ne rogarē qdē ſe paſſus eſt de illo, &c. Att. 11. 228. 2. a. Nos hi ſumus, de quorū ſalute vnus homo rogādus videatur. At. 286. b. Itaq; pręclarū a maiorib⁹ morē accepimus rogandi iudicis, ſi eū teneremus, &c. 3. Off. 58. a. Quę poſteaquā iſte oīa abſtulit, alia rogādo, alia poſcēdo, alia ſumendo, &c. 4. Ver. 59. a. Rogādo deprecatoris ſuſceptura officia atq; partes. 3. fa. 35. Aut rogādi ſunt ornandiq; vt, &c. Tuſ. 226. b. Quo tpe et ſi pretorio eſſent rogandi, tñ ab iis impetraretur. 7. Verr. 48. a Rogandarū legū formula. 1. Phi. 19. Comitia cōſulibus rogādis habuit. 1. de Diu. 62. a. Cū ſero porasa, ſnias ſe rogaturū negauit neq̄ onus ſimulatis nobis iponeret. ad Q. fr. li. 2. 5. 1. a. Mittit

R O G

rogatū vaſa ea q̄ pulcherrima apud illū viderat, &c. 6. Ver. 55. a

Rogaſsint.

Quod tribuni plebem R. ratum eſto. de L. 185. b

Rogans.

Cæſar dixit ſe Senatui roganti de Marcello, ne hominis quidem cauſa negaturum. Ep. 49. b

Rogatus.

Rogatus eſt a me, nō modo inuitatus. 12. fam. 39. in ep. C. Trebonij. Quod ipſe in ꝓuincia facere ſum ſolitus nō rogatus, &c. 12. fa. 47. Ille ab Sardis rogatus ad cām acceſſerat. in Verr. 64. b Idibus Maiis in Senatū cōuenimus, rogatus ego ſniam, multa dixi de ſumma Reip. At. 1. 11. 15. a Rogatus, liberaliter reſpondiſſes. 13. fa. 34. Tametſi rogatus ad Cymbea, teneris memoria qd rñderit. Ver. 203. b. Hęc lex iure rogata eſt. p Do. 123. b. Illo die mihi pernicies, Gabinio & Piſoni prouincia rogata eſt. pro Seſt. 15. b. Et valde ac diligēter rogatum. de Pet. 18. Primū igitur ſcito, primū me non eſſe rogatum ſniam, propoſitumq; eſſe nobis pacificatorem Allobrogum. Att. 1. 8. 3. 2. Leges quæ de ciuium reorum ſupplicio rogatæ ſunt. in C 103. b

Rogatus.

Et ego eius rogatu rogo. Att. 5. b. Rogatu eorū qui bene meriti ſunt. 7. fam. 4. Rogatu illius. 14. At. 1. Ad eū ipſius rogatu acceſſituq; venerā. de Nat. 2. 12. Nā quū ferijs Latinis ad eū ipſius rogatu benignitate, aut ambitione inductus periſſet. 4. Verr. 68. a. Rogatu meo feciſti. 3. de Leg. 15. impetrauit Aeil. lib. 13. 37. 1. a. Vt prodeſſem multis tuo rogatu. de Am. 3

Rogatum.

Is nunquam mihi ad rogatum reſpondet, & accuſatori plus quam ad rogatum reſpondet. pro Flac. 7. a

Rogatio.

Rogatio eſt huic finitima percontatio. 3. de Or. 113. a. Si retulit falſum S. C. tū eſt rogatio: ſi non retulit, nulla eſt. pro D. 223. b Promulgatur ab eodē rogatio de mea pernicie. pro Seſt. 19. 2. 3 Ar. 3. Rogatio quę de Pompeio a Gellio lata eſt. pro C. B. 61. b Rogatio Trib. pleb. tria capita habuit. 3. Att. 38. Diſſuaſio rogationis eius quę cōtra coloniā Narbonenſem ferebatur. pro Cl. 47. b. Quaſi rogationi meæ diffidens. 15. fam. 24 Tribuni extemplo pulſi, cū rogationi intercedere vellent. de Or. 126. b. Rogationi alicuius reſpōdere. 6. fam. 30. Vt Conſules populū conuocarentur ad rogationē accipiendā. 1. At. 32. T. Libo Tribunus pl. rogationem in Galbam priuilegij ſimilē tulit. Brut. 45. Sylla illā rogationē de ſe ferri non vult. pro Syl. 49. Sed in ſuſpicor per vim rogationē Caninium perlaturū. ad Qu. fr. lib. 2. 5. Et ea dē imbecillitate & inconſtantia L. Tubulum fuiſſe, qua illum cuius in condemnatus eſt rogatione P. Scæuolam. 4. de Fin. 125. a Alicuius rogationē aliquem diligere. 3. ad Q. fr. 8. Rogationes ambitioſæ vel neceſſariæ. 6. fam. 40. Tribunitius illi rogationibus ſunt reſtituti. Poſtq. 200. b

Rogatiuncula.

Chryſippus quadam rogatiuncula delectatus, &c. de Fin. lib. 1. 30. Te meam domum conſecraſſe, &c. eaque te ex vna rogatiuncula feciſſe. pro Do. ſua, 41. a

Rogator.

Qui rogator centuriæ fuiſſet. Diu. 2. 59. Quanquam hæc epiſtola non ſuaſoris eſt, ſed rogatoris. 16. Att. 46. Aruſpices reſponderunt non iuſtum fuiſſe comitiorem rogatorem. de Na. d. 2. 8. Qui recentibus comitiis in Senatum introducti negauerūt iuſtum comitiorem rogatorem fuiſſe. 1. de Diu. 62. a. poſt red. in Sen. 25. Quando tot rogatores, &c. Poſtq. 210. b. Vos rogatores, vos diribitores, vos cuſtodes fuiſtis tabularum. in Piſ. 87. b Primus rogatorum ibidem eſt mortuus. de Nat. d. 1. 8. hoc eſt, eorum, qui petebant conſulatum.

Rogus.

Eū exiſtimatio bona vſq; ad rogū proſequatur. pro Quin. 66. a. Rogū buſtumve nouū ꝓpius lx. pedes, ędes alienas adici inuito dño lex vetat, q̄ incendiū acerbū vereatur. 2. de Leg. 57. Nā ſi beatus vnquā fuiſſet, beatā vitā vſq; ad illū a Cyro extructū rogū ꝓtuliſſet. 3. de Fin. 115. a. Hoc plus, inquit, Ne facito rogum. aſcia ne polito. 2. de L. 54. Verba att. tab. Calanus Indus, cū aſcenderet in rogū ardentē, inquit, &c. 1. de Diu. 86. a. Metellū multi filii, filiæ, nepotes, neptes in rogum impoſuerunt. Tuſ. 1. 69. & 58. Dionyſius in tympanidis rogum illatus eſt. 3. de Nat. d. 63.

Ros.

-quæ pruos Mauortis ſemine natos
Uberibus grauidis vitali rore rigabat. 1. de Diu. 38. a. Cum primum gelidos rores aurora remittit, &c. Diu. 1. 13.

Rorans.

Pocula vt I Sympoſio Xenophōtis minuta atq; rorātia.de S.43.a

Roſa.

Puluinus perlucidus,melitenſi roſa farctur.7.Ver.22.a. An tu me in viola putas,aut in roſa dicere? Tuſ.241.b.Clamat virtus beatiorem fuiſſe, quàm potantē in Roſa Thorium. de Fin. 2. 54.Faſciculum ad nares admouebis, incendes odores,& ſertis redimiri iubebis & roſa.3.Tuſc.37

Roſtrum.

Roſtrū canis.in An.388.b.in camelis.de Na.d.50.b.Vt.n.hoc quaſi roſtro finditur Fibrenus, & diuiſus ęqualiter i duas ptes latera hæc alluit.2.de Le.5.Sus roſtro ſi humi A literā impreſſerit,num propterea,&c.de Diu.47.a.Ibes aues excelſæ,rigidis cruribus, corneo proceroq; roſtro.de Nat. d. 1.72.Roſtrorum aduncitate cibū aperiunt quædā animalia.2.de Nat.d.91. Cibū terreſtrem roſtris facile contingere.2.de Nat.d.181. a

Roſtra.

Roſtra aduolare.1.At.31.Cōſcripſerunt cōiter edictū cū pœna atq; indicio,cōſtituuntq;,vt oēs ſimul in Roſtra poſt meridiē deſcenderēt.3.Off.105.Quū Vectius peroraſſet, deſcendiſſetq; de Roſtris.in Vat.20.a.Sēper in Roſtris Curiā, in Senatu populū defendi.in Piſ.80.b.In Roſtris poſita ſtatua Cęſaris.12 fam.6.Lepido ſtatuam in Roſtris ſtatuimus.Bruto,15.;13.a

Roſtratus.

Lex eſt apud Rhodios, vt ſi qua roſtrata in portu nauis deprehenſa ſit, publicetur.2. de Inu. 194.a

Rota.

In eo ēt putatur dicere,in rotā(id eſt,genus quoddā tormēti apud Gręcos)beatā vitā nō aſcēdere.5.Tuſ.37.a.id eſt, ī crucē. In quo ne tum quidē fortunæ rotam pertimeſcebat.in Piſ.16.a

Rotundus.

Thucydides aūt præfactior,nec ſatis, vt ita dicā, rotundus. in Or.23.a.Rotundus ambitus.de Vn.34.a.Volubilis & rotundus deus 2.de Nat.d.65.a.Verborū apta & quaſi rotunda cōſtructio.de Cl.Or.148.a.Rotunda & ſphærica figura,ſola oēs alias complectitur.de Nat.d.2.34. Forma rotūda vllā negat eſſe pulchriorē Plato.de Nat.d.61.b. Quadratum & rotundum. 2. de Fin.63.a.Rotundum cęlū.3.de Or.98.a.Globoſæ & rotūdæ ſtellę.de Som.Scip.11.a.Rotūdo iſti deo q̄ vita tribuitur?de Na.d. 1.18.Rotundo ambitu extremitatē cęli a ſuprema regione circumiecit.de Vn.33.Medius mundi locus, qui eſt idē infimus in rotundo.Tuſ.a42.b.Sunt.n.rotunda,quibus formis minime noceri pōt.2.de Nat.d.88.Deus mundum ea forma figurauit, qua vna omnes reliquæ formæ concluduntur: & globoſus eſt fabricatus,quod σφαιροειδὲς Græci vocant,cuius omnis extremitas paribus a medio radiis attingitur, idque ita tornauit, vt nihil effici poſſit rotundius. de Vniu. 23

Rotundo.

Quamque ſimilem vniuerſi naturæ efficere vellet,ad volubilitatem rotundauit.de Vniu.44. a

Rotunde.

Iſta ipſa quæ tu breuiter Regem,dictatorem,diuitem, ſolū eſſe ſapientem,a te quidem apte ac rotunde,&c.4.de Fin. 22. a

Rubeo.

Rubeo,mihi crede:ſed iam ſcripſeram,delere nolui.15.Att. 21. Hære homo,auerſari,ruber.4. Verr. 136. a

Rubeum.

Hunc dico rubrum, breuem,incuruum,canum,ſubſcriſpum, cęſium.ad Her.39.b. Accepit hic Rubrum pro ruſſu,vel ruffo, Si ea genera beluarum,quæ in rubro mari, Indiave gignantur, nulla eſſe dicamus?1.Nat.d. 68

Rubor.

Ille fuſus & cādore mixtus rubor.de Nat.d.16.b. & ad Her. 27.b.Ex quo fit vt pudorem rubor conſequatur.4. Tuſc. 40. a Fucati medicamenta candoris & ruboris omnia repellentur. Or.204.b.Præſtet ingenuitatem & ruborem ſuum,verborū turpitudine,& rerū obſcęnitate vitanda.2.de Or.134.Rubore exhauſto.4.ad Heren.156.Rubores eijcere.4. ad Heren. 155

Rubrica.

Rubrica delibutus.ad Heren.23. b

Ructus.

Stoici crepitus aiunt æque liberos ac ructus eſſe oportere. Pæto,9.22.16.a

Ructo.

Cui ructare turpe eſſet,is vomuit. 2.Phil. 74.a. Quem ego ructantem & nauſeantem conieci in Cęſaris Octauiani plagas. ad Corn.12.25.9.a. Confer ſudantes, ructantes, refertos epulis tanquam opimos boues.5.Tuſc. 140. a

Rudens, vide Rudo.

Rudis, virga impolita,

Tam bonus gladiator rudem tam cito accepiſti? 2. Phil.8 a. Qui veteres gladiatores reliquias ludi Cęſaris ad rudem compuliſſet.ad Oct.48

Rudis, adiectiuum.

Has orationes ego ſcripſi rudis & ferus.pro Plan.273.b. Hebes ac rudis Epic.2.de Diu.154.a.Forma ingenij admodum impolita & plane rudis.de Cl.Or.167.a. Rudis & indocta oratio. de Or.160. b.Orator nulla in re tyro ac rudis, nec peregrinus atq; hoſpes eſſe dēt.1.de Or.110.a.Villa aperta ac ne rudis quidem etiā nunc.Q.fr.313.b.Rudis eſſe videbar in cā.4.fam. 1.C. Carbo ignarus legū,hęſitans,rudis in iure ciuili. 1.de Or. 21.a Quid eſſe pōt in otio aut iucundius aut magis propriū humanitatis q̄ ſermo facetus ac nulla in re rudis? 1.de Or.17.a. Ignauus & rudis in Reip.in Ant.208.b.& pro Marc.134.b.C.Marius nō rudis exēplorū.pro C.B.37.Rudis Gręcarū literarū.Off. 1.3 Tametſi Verres non prouinciæ rudis erat & tyro.4.Ver.12. Rudis rei militaris.Acad.q.ed.1.lib.2.2.rerum omniū.Tuſc. 1.47. Tam eram rudis? tam ignarus rerum? tam expers conſilij aut ingenij?&c.pro Seſt.13. b. Rudem me diſcipulum & integrum accipe.3.de Nat.d. 5. Rudem eſſe omnino in noſtris poetis aut inertiſſimæ ſegnitiæ eſt,aut faſtidij delicatiſſimi.lib.1. de Fin. 4. Aliud eſt enim eſſe artificem cuiuſdam generis atque artis, aliud in cōi vita & vulgari hominū conſuetudine, nec hebetē, nec rudem. 1.de Or.129.a.In minoribus nauigiis rudem eſſe ſe confiteri.de Or.99.b.Genus hominū rude,hebes & impolitū.2 de Or.73.a.Rudes & indocti.Acad.q.ed.1.lib.2.9.Rudes exercitus.ad Brut. 21. Quum in theatro homines imperiti, rerum omnium rudes, ignarique conſederant. pro Flac. 12.a. Nos qui rudes harum rerum ſumus. in Verr.126. b. Quæ pueris nobis inchoata & rudia exciderunt.de Or.85. b

Rudimentum.

Qui ne incipiens quidem peccare,minimis rebus poſuit rudimentum.in Sal. 1. a. An vlla alia putas eſſe rudimenta & incunabula virtutis? in Sal. a

Rudo.

Rudere eſt aſinorum.ad Her.33. b

Rudens, ſubſtantiuum.

Non enim illa quæ futura ſunt, ſubito exiſtunt,ſed eſt quaſi rudētis explicatio. 1.de Diu.206.a.Hic tibi ſtrepitus,fremitus, clamor, tonitruum & rudentum ſibilus.8.fam.4.Vt mihi illud Laconis dictum in hos cadere videatur, qui glorianti cuidam mercatori,quòd multas naues in omnem oram maritimam dimiſiſſet. Non ſane optabilis eſt quidem, inquit, rudentibus apta fortuna. Tuſc.57.a

Rudius.

Rudiū hoſtem maiores noſtri in ciuitatē receperūt. p Arc.17

Ruga.

Non cani, nō rugæ repente authoritatem arripere poſſunt, ſed honeſte acta ſuperior ætas, &c. de Sen. 58.a. Hic vos rugis ſuperciliſque decepit. poſt redi.in Sena. 13

Ruina, vide Ruo.

Ruminatio.

Quanto magis vidi ex tuis literis,quàm ex illius ſermone, quid ageretur de ruminatione quotidiana, de cogitatione Pub.&c.2. ad Att. 30

Rumor.

Sinite hoc loco Quirites,&c.præterite me noſtram calamitatem.quæ tāta fuit,vt eam ad aures L. Luculli non ex prælio nuntius,ſed ex ſermone rumor afferret.pro Manil.17.a.Rem te valde bene geſſiſſe rumor erat.ad Lent.1.8.14.a.Rumor extinguetur.15.Att.3.Perferret multa etiā ipſe rumor.Cæl.2.7.3. a Rumor eſt non firmus,ortus ea illius literis.11.At.52.Rumor de te prolatus.10.ad At.26.in ep.Ant.raucus factus. 9. fam. 4. Triſtis.ad Caſſium,lib.15.17.4.a.dictatoris iniucundus bonis. Q.fr.327.b.Multitudinis.2.de Fin.80.a.Sed tamen rumoris neſcio quid afflauerat. 16.Att. 12. Nihil rumoris affluxit ex iſtis locis.3.ad Quin.fr.20. Totam opinionem parua nonnunquam commutat aura rumoris. pro Mur. 2. Inanem rumorem aucupari. in P. 91. b. Vt rumorem bonum colligant, & bene audiant, innocentes ſunt, & verecundi. 1. Leg. 38. Audimus hæc ſine capite, ſine authore,rumore nuntio.12.famil. 15. 16.

Rumores non belli, ſed ſuſurrationes duntaxat. fam. 2. in epiſt. Cæli. Rumores conſtantes, ſed adhuc ſine autore. 12. fam. 14. illi caluerunt. 8. fam. 2. in ep. Cæl. Graues rumores ſparſi ſunt. p Deiot. 148. b. Multa ſunt impoſita huic ordini munera, multi labores, multa pericula, non ſolũ legum ac iudiciorũ, ſed ẽt rumorum ac temporũ. 5. Ver. 81. a. Contra rumores loci cões. 2 ad Her. 43. Nihil perfertur ad nos præter rumores de oppreſſo Dolabella, ſatis illos quidem conſtantes, ſed adhuc ſine autho ſe. ad Caſ. 12. 9. 2. a At miſit qui rumores Africanos exciperẽt, & celeriter ad ſe referrent. pro Deiot. 17. a. Rumoribus nõ credendum. 2. ad Her. 35. Rumoribus, inquit, mecũ pugnas Balbe, ego aũt a te rõnes requiro. 3. de Nat. d. 9. Diſſipatis rumoribus improbiſſimis. 14. Phil. 391. a. Rumoribus falſis ad te delata. 10. fam. 80. in epiſt. Lepid.

Rumuſculus.

Quas quidem ego multo magis vereor, quàm eorum hominum qui hodie viuunt, rumuſculos. 2. Att. 16. Ea a nobili homine lata L. Caſſio, ſed (pace familiæ dixerim) diſſidente a bonis, atque omni rumuſculos populares ratione aucupante. 3. de Leg. 51. a. Tum etiam illi quinque qui imperitorum hominum rumuſculos aucupati, &c. pro Clu. 84. a

Rumpo.

Quid ſi aufugiſſet, ſi vincula rupiſſet? 7. Ver. 63. a. Nec tamẽ illa vincula carceris ruperit. Tuſc. 161. Cęſar adiungit grauẽ pęnã municipibus, ſi quis eorũ vincula ruperit. in C. 119. b. Fœdera negligere, violare, rumpere. pro C. Bal. 9. a. Teſtamentum rumpere. 1. de Or. 124. a. Vt his malis Reip. licentiaq; audaciũ, qua quibus antea rumpebar, nunc ne moueor quidem. 3. ad Q. fr. 36. Vt aliquando iſta quæ ſunt inflata, rumpantur. in Vatinium, 7. a. Conſtat agnaſcendo rumpi teſtamentum. 1. de Or. 131. a. Inflatas rumpi veſiculas. de D. 115. b

Ruptus.

Teſtamentũ ruptũ & ratũ. 1. de Or. 84. a. contraria. Cui filius agnatus ſit, eius teſtamentũ nõ eſſe ruptũ, iudica. pro Cęc. 53. a

Rumuſculus, vide Rumor, Ruo.

Quidam in mala ſcientes ruunt. de Fin. 5. 25. Alterum ſi ſequare, multa ruunt. Ac. q. ed. 1. 2. 130. Ego bonos viros ſequar, etiam ſi ruent. Att. 106. b. Tantumq; apud me grati animi fide lia memoria valuit, vt nulla non modo cupiditate, ſed ne ſpe quidem prudens & ſciens tanquã ad interitum ruerẽ voluntarium. pro Mar. 8. a. Ne ruamus in reliquis. 10. Att. 41. id eſt, ne agamus quicquã præcipiti conſilio. Id ne feræ quidem faciunt, vt ita ruant atque turbentur. 1. de Fin. 27. Ipſe me Cæſar ad pacem hortatur: ſed antiquiores literæ, q̃ ruere cępit. 7. Att. 61. Si hoc non eſt emptorem pati ruere. & per errorem alterũ inducere. 3. Off. 71. a. Ruere illum nuntiant, & iam iamq; adeſſe. 7. Att. 59. Ruere illam non poſſunt, vt hæc non eodem labefacta motu concidant. pro Leg. Man. 22. a. In agendo ruere, & ſæpe peccare. pro Domo ſua, 109. a. in dicendo de Finib. 2. 15. Cum has actiones ἀνατεϑῆναι videbit, ruere incipiat. 2. Att. 33. id eſt, iracunde furere.

Ruina.

Non fuit illud iudicium, &c. ſed vis, vt ſæpe dixi, ruina atque tempeſtas. pro Clu. 37. b. Magna ruina impendet. Att. 11. 230. 3. a. Ruinæ periculum ſtruas. 6. fam. 27. in ep. A. Cæc. Sed hoc cõe vitium illæ Epicuri propriæ ruinæ. 1. de Fin. 14. Extra ruinam eſſe. 11. Att. 69. Hoc interim ſpatio conclaue illud concidit, ea ruina oppreſſus Scopas cum ſuis interiit. de Or. 141. b. & de Diu. 112. b. Dij habitantes tanquam inter duos locos, ſic inter duos mundos propter metum ruinarum. de Diu. 116. b Ruinas mitas edet, ſi inuaſerit in hæc quæ ſatis ſcite nobis inſtructa & cõpoſita videntur. 1. de Leg. 29. Accepi literas & paulũ reſpiraui, quod poſt has ruinas mihi non acciderat. 10. At. 1 Prætermitto ruinas fortunarũ tuarũ. 1. in Cat. 10. 2. Vtinã quidẽ id dicerent, iam ruinas videres. de Fin. 144. b. Ruinis & emiſſitiis, quas ſe proieciſſe in forũ dixit C. Gracchus, oẽm Reip. ſtatum permutauit. 3. de Le. 20

Ruinoſus.

Aedes male materiatæ ruinoſæ. 3. Off. 70

Rurſus & Rurſum.

Rem laudando augere: Vituperando rurſus affligere Cl. 168. b. Rurſus autem, &c. denique, &c. Att. 117. b. Quo loco ſi tibi ſumus, &c. facis vt rurſus plebs in Auentinum reuocanda videatur. pro Mur. 13. a. Neque rurſum eam totam, ſicut plerique faciunt, repudiaui. Tuſc. 158. b

Rus.

Habet animi relaxandi cã rus amœnum & ſuburbanum. pro Roſ. Am. 70. a. Rus ex vrbe, tãquã ex vinculis euolare. 2. de Or. 13. a. Forte euenit vt ruri in Puuernati eſſemus. pro Clu. 47. b Atticam ruere eſſe arbitror. At. 220. b. Pater filiũ ab hoĩnibus relegauit, & ruri habitare iuſſit. 3. Of. 152. a. Rure iã redieram, q̃ris an ego, cũ oẽs caleãt, ignauiter aliq̃d faciã. At. 241. b. Quũ Tull. rure redierit, mittã eũ ad te. Ep. 5. 20. 29. a. Et ob eã cãm vrbe relicta, rura peragrãtes, ſępe ſoli ſumus. Of. 52. b. Nec tam multa & raro vident, eum in ſua rura venerint. Tuſc. 248. b

Ruſticus.

Vacienus homo ruſticus. de Fin. 80. Nat. 62. b. Homo imperitus morum, agricola & ruſticus. pro S. R. 42. b. Ruſticus Romanus factus es. 16. fam. 30. ex ep. Cic. filij. Erat ei pecuaria res ampla & ruſtica, ſane bene culta & fructuoſa. pro Q. 7. a. Ruſtica vita a cupiditate longe diſiuncta, & cũ officio coniuncta. pro Roſ. Am. 23. Vita ruſtica honeſtiſſima atq; ſuauiſſima. pro S. R. 26. b Vita autem hæc ruſtica, quam tu agreſtem vocas parſimoniæ, diligentiæ, iuſtitiæ magiſtra eſt. pro Roſ. Am. 45. a. Ruſtica vox & agreſtis, & Ruſtica aſperitas. de Ora. 146. b. Cuidam ruſtico Romano dormienti viſus eſt venire qui diceret, præſulutorem ſibi nõ placuiſſe ludis, idq; ab eodem iuſſum eſſe eum Senatuĩ nuntiare: illum non auſum. Iterum eſſe idem iuſſum & monitum, ne vim ſuã experiri vellet: ne tum quidẽ eſſe auſum. Exin filium eius eſſe mortuum: Eandem in ſomnijs admonitionem fuiſſe tertiam. Tum illum etiam debilem factum, rem ad amicos detuliſſe, quorum de ſententia lecticula in curiam eſſe delatum: cumq; Senatui ſomnium enarrauiſſet, pedibus ſuis ſaluum reuertiſſe. de Diu. 1. 51. Homines ruſtici & agreſtes. in A. 129. b. Mores ruſtici. pro Roſc. Am. 45. a. Sunt municipales ruſticiq; Romani. pro Seſt. 23. b. Ruſtici homines, ſed fortiſſimi viri. 11. fam. 12. Ruſticos Stoicos regetam. 15. ſam 48. in ep. Caſ. Cui noſtrum non licet fundos noſtros obire, aut res ruſticas vel fructus cauſa, vel delectationis inuiſere? Or. 1. 129. Sermo non modo vrbanorum, ſed ẽt ruſticorũ. Or. 45. a. Nicander Colophonius poeta, de rebus ruſticis ſcripſit. de Or. 90. b. In ruſticis moribus, in victu arido, in hac horrida incultaq; vita eiuſmodi maleficia non gignuntur. Or. 204. b

Ruſtice.

Vt ille quẽ dixi, non vaſte, nõ ruſtice, nõ hiulcule, ſed preſſe, & æqualiter, & leniter. 3. Or. 26 a. Cogitanti enim mihi nihil tã videntur potuiſſe facere ruſtice. 12. At. 46. Vrgent ſane ruſtice, negant enim poſſe, & in eo perſtant. 3. Off. 51. a

Ruſticulus.

Senſit ruſticulus non incautus, &c. ſuum ſanguinem quæri ad reſtinguendam inuidiam facinoris Clodiani. pro Seſ. 70. a

Ruſticanus.

Ruſticanus hõ. 7. Ver. 28. a. q dã, &c. Or. 105. b. C Mariꝰ ruſticanus vir, ſed plane vir. Tuſ. 186. b. Ruſticana pſimonia. p Q. 62. a Tũne hęc attẽta & ruſticana vita, relegatio appellabitꝰ p Roſ. Am. 25. a. Et illud qđ loquitur, priſcũ viſum iri putat, ſi plane fuerit ruſticanum. 3. de Or. 24. a. Homines ruſticani ex municipijs. 3. Verr. 90. a. Ruſticana municipia. pro Roſc. Ame. 24

Ruſtico.

Vt dum conſiſto in Tuſ. ſciã quid garriat: ſin ruſticatur, quid ſcribat ad te. Att. lib. 12. 232. 1. a. Pernoctãt nobiſcũ, pegrinanẽ, ruſticanẽ. p Arc. 82. a. Lęlius ſemp fere cũ Scipione ſolitꝰ erat ruſticari. 2. de Or. 13. a. Liceat mõ ruſticari. ad Tir. 16. 23. 2. a

Ruſticatio.

Neque ſolum militia, ſed etiam peregrinationes, ruſticationeſque communes. de Amic. 85

Ruſſus.

Galli gallinacei, vt ait Ennius, fauent faucibus ruſſis, cantu plauſuque premunt alas. de Diu. 120. b

Ruta, rutorum.

Aut quum ex lege prædii quæritur, quæ ſunt ruta cęſa, non ſcripti genus, ſed verbi interpretatio controuerſiam parit. in Part. 59. a. Fecique quod ſæpe liberales venditores ſolent, ut quum ædes fundumue vendiderint, rutis cæſis receptis, concedant tamen aliquod emptori, quod ornandi cauſa apte & ſuo loco poſitum eſſe uideatur. in Top. 53. Sed diceres te, quum ædes uenderes, ne in rutis quidem & cæſis, ſolum tibi paternum recepiſſe. 2. de Or. 125

Ruta.

Ad cuius priuilegio mihi tui ſermonis utendũ eſt. 16. fa. 23

Rutilus.

Rutilus horibiliſque Mars. de Som. 15. de Sydere. Rutilum lumen. in Ar. b

S Litera cum C, ſignificat Senatus cõſultum, vel Senatus conſulta. Hanc veteres in fine dictionis elidebant ſubſequente conſonante: vt Qui eſt omnibus princeps: non, omnibus princeps.& Vita illa dignus locoq; : non, dignus loco, in Orat. 91. Item Toru' draco ſerpit, &c. de Nat. 47.b. Magnu' leo tremulam quati ens e corpore flammam, Multi modis, vas' argenteis, palm' & crinibus tecti fractis. Orat. a t 1.b

Saccus.

Quum iſte ciuitatibus frumentum, coria, cilicia, ſaccós imperaret, neque ea ſumeret: pro his rebus pecuniam exigeret. 3. Verr. 67. a

Sacer.

Locus ſacer & profanus. 1. de Inu. 55. a. contraria. Aedes ſacra. Brut. t3. 12. a. a. Sacra idæa magnæ matris. Cat. 4 t. Qua ex opinione hominum illa inſula eorum deorum ſacra putatur. 3. Verr. 33. a. Sacrum ſaxum. pro Domo ſua, 105. Signa ſacra & religioſa. 3. de Leg. 45. a. Sartatecta ædium ſacrarum locorumqoe communium tueri Epiſt. 208. b. Arrogans eſt de religione, de rebus diuinis, ceremoniiſque ſacris pontifices docere conari. in Verr. 200. b. pro Dom. ſua; 219. b. Qui cum omnium ſacris delubriſque bella geſſerunt. pro Font. 284.

Sacrum, ſubſtantiuum.

Sacrum, ſacrove commendatum qui clepſerit, rapſeritque, parricida eſto. 2. de Leg. 24. Sacrum commiſſum, quod neque expiari poterit, impie commiſſum eſt, quod expiari poterit, publici ſacerdotes expianto. 2. de Leg. 24. Sed cũ illam quæ Græcum illud ſacrum monſtraret & faceret, ex Græcia deligerent, tamen, &c. pro Cor. 66. b. Sacro Græco mulieres Cereri initianto. a. de Leg. 18. Anniuerſaria ſacra. Att. t. 58. Sacra Cereris per Græcas ſemper curata ſacerdotes. pro Cor. b. Sacra cum pecunia pontificum auctoritate nullæ lege cõiuncta ſunt. 2. de Leg. 49. Sacra priuata, ſacra gentilitia. de Leg. t 74. b. Qui & ſacra priuata coluerunt, & publicis ſacrificijs profuerunt. pro Dom. 233. b. Sacra priuata perpetua manento. 2. de Leg. 24. Nec vlla viriorum ſacra ſolennia obeunto. 2. de Leg. 26 Quid ſacra Clodiæ gentis intereunt? pro Domo ſua, 220. b. Sacrorum hæreditas. pro D. ſua, 28. Ne ſacrorum memoria morte patrisfamilias occideret, iura pontificum autoritate conſecuta ſunt, vt ijs eſſent ea adiuncta, ad quos eiuſdem morte pecunia venerit. de Leg. 46. Quod per populum creari fas non erat propter religionem ſacrorum, & cont. Rull. 69. b. Nequid de ſacrorum religione mutetur. pro Domo ſua, 29. a. Itaque Populus Rom. breui tempore neque regem ſacrorum, neque flamines, neque ſalios habebit. pro Domo ſua, 30. Sacra committere. 1. Att. 57. Dionyſius qoartus, cui ſacra Orphica putantur confici. de Nat. d. 71. b. Sacra Cereris ſumma maiores noſtri religione confici ceremoniaque voluerunt. pro Corn. Balb. 66. b. & 13. familiarium, 23. Itaque nequis meorum imprudens introſpicere tuam domũ poſſit, ac te ſacra illa tua facientem videre, tollam altius tectum. de Aru. reſp. 30. a. In ſacra & in auſpicia diuiſa omnis religio pop. Romani. 3. de Nat. d. 3. Nec amiſſis ſacris paternis in hæc adoptina veniſti. pro D. ſua, 220. b. De ſacris autem (qui locus patet latius) hæc ſit vna ſententia, vt conſeruentur, & deinceps familiariis prodantur: & (vt in lege poſui) perpetua ſint ſacra. a. de Leg. 46. Sacris patrisfamil. mortui aſtringitur qui morte, teſtamentove eius tantundem capiat, quãtum omnes hæredes. Deinde, ſi nemo ſit heres, qui de bonis, quæ eius fuerint, cum moreretur, acceperit plurimum poſſidendo. Si nemo ſit qui vllam rem ceperit, de creditoribus eius qoi plurimum ſeruet. Extrema illa perſona eſt, vt is, qui ei, qui mortuus ſit, pecuniam debuerit, neminique eam ſoluerit, perinde habeatur, quaſi eam pecuniam ceperit. 2. de Leg. 46, & 47. Memmius Luculli vxorem ſuis ſacris initiauit. 1. ad Att. 58

Sacellum.

Sacellum quod in domo eſt. 8. fam. 38. in epiſt. Cælij. Quum vellet ſororis ſuæ filiam in matrimonium collocare, caiſſe in quoddam ſacellum omnis capiendi cauſa, quod fieri more veterum ſolebat. t. de Diu. 167. a. Sunt enim loca publica vrbis, ſuni ſacella, quæ poſt reſtitutam Trebunitiam poteſtatem nemo attigit: &c. 2. de Leg. Agr. 46. b

Sacro.

Quod patriæ vocis ſtudiis, nobiſque ſacraſti. 1. de Diu. 45. a

S

Sacrandi auri, argenti, eboris modus eſto. 2. de Leg. 24. Deinde ſanctiones ſacrandæ ſunt aut genere ipſo, aut obteſtatione, & conſecratione legis aut pœnæ. pro Cor. Bal. 15

Secratus.

Verant leges ſacratæ, &c. leges priuatis hominibus irrogari. pro Dom. 34. a. Hanc tetram immanemq; belluam, vinctam auſpicijs, alligatam more maiorum, conſtrictam legum ſacratarum tenis ſoluit ſubito legum Conſ. pro Seſt. 12.

Sacrarium.

Ante ipſum ſacrarium Bonæ deæ. pro Mil. 118. b. Sacrarium Cereris eſt apud Catinẽſes, eadẽ religione qua Romę, qua in cęteris locis. 6. Ver. 88. a. Erat apud Heium ſacrariũ cũ magna dignitate in ædibus a maioribus traditum perantiquũ. 6. Ver. 3. a Aquila illa argentea, cui etiam Catilina ſacrarium ſcelerum domi ſuæ fecerat. 2. in Cat. 34. a. Sacrarij religio. in Verr. 200. b Caio Auiano Euandro, qui habitat in tuo ſacrario, & ipſo multum vtor, & patrono eius M. Aemylio familiariſſime. 13. fam. 5

Sacramentum.

Quinetiam ſi decemuiri ſacramentum in libertatem iniuſtũ iudicaſſent, tamen quotieſcunque vellet quis, hoc in genere ſe rem iudicatam referre poſſe voluerunt. pro D. 61. Quum Aretinæ mulieris libertatem defenderem, & Cotta Decemuiris religionem inieciſſet, non poſſe ſacramentum noſtrum iuſtum iudicari, q; Aretinis adempta ciuitas eſſet, &c. pro Cæc. 70. a. Pugna ſi me amas, niſi arguta apparebunt, vt ſacramento contendas mea non eſſe Volumnio. Ep. lib. 7. 33. 5. a. Agerent enim tecum lege Pythagorei, quibus cum tibi iuſto ſacramento contendere non liceret. t. de Orat. 22. Obligare aliquem ſecundo militiæ ſacramento, quia priore amiſſo, iure pugnare cum hoſtibus non poſſet. Offic. 1. 55. Iniuſtis iudicijs & ſacramentis fundos alienos petere. pro Mil. 55

Sacroſanctus.

Quid fuit in rogatione ea quæ de Põpeio a Gellio, & a Lentulo c o s. lata eſt, in qua aliquid ſacroſanctum videretur? pro Cor. Bal. 25. a. Sacroſanctum fœdus. pro Cor. 25. Sacroſanctum nihil eſſe poteſt, niſi qnod per populum, plebemve ſancitũ eſt. pro Co. Bal. 28. a. Ergo in vaſtatione omnium tuas poſſeſſiones ſacroſanctas futuras putas? in 2. Cat. 38. a

Sacrificatio.

Itaque in ea dea, quòd eſt rerum cuſtos intimarum, omnis & precatio & ſacrificio extrema eſt. 2. de Nat. d. 98. a

Sacrificium.

Sacrificium, qnod fit incredibili ceremonia a Pop. Roma. de Aruſp. 252. b. Sacrificium ſolenne & ſtatutum. Tuſ. 1. 102. & de Nat. d. 4. b. Certus dies non vt ſacrificij, ſic conſilij expectari ſolet. in An. t 83. b. Sacrificij genus, quod Lare veruecibus fiat. 2. de Leg. 51. Præbere hoſtias ad ſacrifirium. de Inu. 64. b. Quum M. Pompilius ſacrificium publicum cum læna faceret, q; erat flamen Carmentalis, &c. de Cl. Or. 27. a. Vt illud ludorum epulare ſacrificium facerent. de Aruſp. reſp. 149. b. In eoq; ſum maiorum exemplum ſecutus, qui hunc honorem mulieri Laurentiæ tribuerunt, cuius vos pontifices ad aram in velabro ſacrificium facere ſoletis. ad Brut. 15. 1t. a. Cum ſacrificium pro populo fieret. Att. 7. b. De illo ipſo ſacrificio qđ fit pro ſalute Po. Rom. de Aruſp. reſp. 10. a. Anniuerſaria ſacrificia. 6. Ver. 114. a Sacrificia nocturna mulierum ne ſunto, præter olla, quæ pro populo rite fierent. 2. de Le. 18. Statuta ſacrificia. p Mil. 110. b Is neque ſacrificiis ſolennibus factis, neque votis nuncupatis eſt profectus. in Ant. 199. b

Sacrilegus.

Impurus & ſacrilegus. de Aruſp. 251. b. Manus ſacrilega. 12. Phil. 338. a. Vxor ſacrilega. Sal. in Cic. 270. b. Bellum ſacrilegũ 7. Ver. 148. a. Sacrilego pęna eſt, neque ei ſoli qui ſacrum abſtulerit, ſed etiam ei qui ſacro commendatum, quod & nunc multis fit in fanis. 2. de Leg. 40. Non ſacrilegum, ſed hoſtem ſacrorum, religionumq; 3. Ver. 5. a. Imago meretricis a fure ſublata, a ſacrilego collocata. p D. 235. b. Sacrilegi Gręci. 5. Verr. 56. a

Sacrilegium.

Nũ ita eſt, ſed abiit in ſodalitiũ ſacrilegii Nigidiani. in Sal. 9. a

Sacerdos.

C. Sacerdos, homo innocens & ſumma prudentia præditus in 5. Ver. 184. In ea prouincia legatus fuit C. Sacerdos, qua virtute, qua conſtantia vir, L. Flaccus aſſiduitate teſtimonioq; declarat. pro Planc. 22. C. Sacerdos, M. Cæſius, Prætt. 3. in Ver. 92.

Sacerdos aduecta in fanum.Tuſ.173.b.caſtiſſimus.pro D.234.b illa.quæ Græcum illud ſacrum mōſtraret & faceret. pro Cor. 65.b.Popularis ſacerdos.in P.98.b. Sacerdos publicus imprudentiā conſilio expiatam metu liberet audaciā in admittendis ſcelis religionibus damnet, atq; impiam iudicet.2.de Leg.37. Religioſus libertatis ſacerdos.pro Dom.ſua,86.a,Sacerdos ſtuprorum.pro Seſt.31. Sacerdotes tyranni.in Ant.181.b,Virgo ſacerdos Veſtæ.pro Font.284.b, Ne ſacerdotem quidem illi collegio cooptari licebat, qui cuiquam ex collegio eſſet inimicus.3.ſam.42.Cephaledi menſis eſt certus,quo menſe ſacerdotem maximum creari oporteat.4.Ver.89.a, Sacerdotem ab ipſis aris puluinaribuſque detraxiſti. de Ar.250.b, Sacerdotes Cereris,atq; illius fani antiſtites, pbatę mulieres.in Ver.223.b Sacerdotes vineta,virgetáque augures anguranto.2.de Leg.17 Sed quum ſacerdotes deorum vacationem habeant,&c. Aca.2. 212.Sacerdotes publici ſacrum commiſſum quod expiari poterit,expianto.2.de Leg.24. Sacerdotes ad eam rem & rationem curſus annuos finiunto.2.de Leg.17. Sacerdotes publice certas fruges,certaſque baccas libanto, certis ſacrificiis ac diebus. 2. de Leg.17. Sacerdotes,quæ cuique diuo decoræ grateque ſint hoſtiæ,prouidento.2.de Leg.17. Sacerdotes alii aliis diuis,omnibus pōtifices,ſingulis flamines ſunto.2.de Leg.17. Præſto mihi ſacerdotes cum infulis & verbenis fuerunt.in Verrin.226.b, Sacerdotes deorum immortalium.pro Do.242.b, Sed quū ſacerdotes deorum vacationem non habeant, quanto eſt æquius habere ipſos deos?4.Academicarum quaſtio.217.2, Sacerdotes plures deorum omnium , ſinguli ſingulis & reſpōdendi iuris & confitendarum religionum facultatem afferunt.2.de Legib.30. Sacerdotum alii ſunt ad placandos deos conſtituti, qui ſacris præſint ſolennibus,ad interpretanda alii prædicta vatum, neq; multorum,ne eſſet infinitum,neque vt ea ipſa quæ ſuſcepta publice eſſent,quiſquam extra collegium noſſet.2.de Rep.31.Hic qui in collegio ſacerdotum eſſet,condemnatus eſt.de Cl.176.b Sacerdotum deſcriptio nullum iuſtæ religionis genus prætermittit.2.de Leg.31.Sacerdotum genera duo ſunto, vnum quod præſit ceremoniis & ſacris: alterum quod interpretetur fatidicorum & vatum effata incognita,cum Senatus populuſq; aſciuerit.2.de Leg.17,& 18.Sacerdotum comitia. ad Bru.31. In iudicio ſacerdotum populi Romani.pro Domo ſua,213.b, Itaque populus Rom.breui tempore neque regem ſacrorum,neq; Flamines, neque Salios habebit, neque ex parte dimidia reliquos ſacerdotes.p D.220.b,Sacra Cereris per Græcas ſemper curata ſunt ſacerdotes.p Cor.Bal.44.a,A ſacerdotibus publicis ignari diſcūto quo & priuatim,& publice,modo,rituq; fiat.2.de L.17.

Sacerdotium.

* Itaque Iouis illud ſacerdotium ampliſſimum Theomnaſto datur.in Verr.134.b.Amplitudo ſacerdotii. contra Rul.69. b, Ampliſſimi ſacerdotii collegium.ep.42. b, Sacerdotii δικαίῳ veſtire.2.Att.27.Te appello Lentule,cui ſacerdotii ſunt tenſæ, curricula,præcentio,ludi.de Aruſp.reſp.248.b, Metellus Pon. Maximus viginti & duos annos ei ſacerdotio prȩfuit.de Sen.83 b,Cinis,qui in vrbe ſua ſacerdotio ſit ampliſſimo præditus.At. 219.b,de Diui.99.b.in Ant.175.b.de Sen.90. b, In qua & reges augures,& poſtea priuati eodem ſacerdotio præditi Remp. religionum authoritate rexerunt.1.de Diu.148.a, Licinia virgo Veſtalis,ſanctiſſimo ſacerdotio prædita.pro Domo ſua,104.a, Sacerdotium denique cum conſequi poſſem,hoc appetiui.ep.246. b,Cuius nomen exiſſet,is haberet ſacerdotium.10 Verr.134.b, In ſacerdotium venire.pro Domo ſua,30.a, Inire ſacerdotium. pro Domo ſua,104.a,De ſacerdotio tuo quantam curam adhibuerim,cognoſces.ep.21.b, Sacerdotia ad Senatorii ordinis homines deferri ſolita.pro Rab.Poſth.11. L.Flaccus,homo in ſacerdotio,ceremoniiſque, quibus præerat, diligentiſſimus. pro Rab.96.b, Qui & ſacra priuata coluerunt, & publicis ſacerdotiis præfuerunt.pro Dom.234.b,Populus per religionem ſacerdotia mandare nō poterat.2.de Lege Agr.32.a,Eligere ampliſſimos viros ad ſacerdotia.pro Dom.213.b,Lex Domitia, & lex Iulia de ſacerdotiis. Att.276.b, Hoc idem in cæteris ſacerdotiis. contra Rul.69.b

Sacratus, Sacrilegus, Sacro, Sacrum, vide Sacer.

Sadala.

Cum iſte a Cn.Dolabella efflagitaſſet, vt ſe ad regem Nicomedem,regemque Sadalam mitteret.3.Ver.42.

Seculum, vide Seculum.

Sæpe.

Sępe & diu ad pedes iacuit ſtratus.pro Q.64.a,Interdum,vel potius nimium S.2.de Fin.68.a,Minus S.ad Her.19.b, S.& multum hoc mecum cogitaui,bonine an mali plus,&c.1.de Inu.1.a Quod etſi S.dictum eſt,dicendum tamen eſt ſępius.3.Offi.90.a, Scis temporibus illis non S.in Senatu fuiſſe. Lent.1.7.8.a. Sub. Pompeium. Etſi hoc& feci S. & ſæpius mihi facturus videor. Att.lib.9.174.1.a, Quod antea tibi S.ſignificaui.ep.6.b,M.Iunius,&c.in hac multum & S.verſatus. pro Q.2.a, Teſtis eſt iterum ac ſæpius Italia.pro Pomp.9.b,Semel ac ſępius.de Inu.64 b,Semel,atque iterum, ac ſæpius. pro Fon.14.a, Iterum & ſæpius te rogo.Culleolo,13.43.4.a, Etſi hoc effeci,ſępe & ſæpius mihi facturus videor.ad Att.139.b

Sæpenumero.

Sum totos dies cum eo, noctiſque S.partem. ad Tir.16.11.7. a,S.mirari ſoleo,&c.de Sen.4.a

Sæuus.

Ventus ſæuus.Att.lib.5.99.1.a, Gens ſæua.2.Tuſ.33.a, Vnde de ſuperſtitioſa primum ſæua euaſit vox fera. de Diuin.172.b, Amore ſæuo ſaucia Medea.pro Cęl.13.a, Vndique venti erumpunt,ſęui exiſtunt turbines.3.de Ora.86.a

Sæuitia.

Quas res ſibi proponet in iſtis tribus generibus orator? c.P. Delectationem in exornatione: in iudicio, aut ſæuitiam, aut clementiam.in Par.7.a,Sed heris ſane adhibenda ſæuitia in famulos,ſi aliter teneri non poſſunt.Offic.37.b, Saſinius Atella. pro Clu.53.

Saga.

Ex quo ſagæ anus,quia multa ſcire volunt.de Diu.114.a,Sagarum ſuperſtitio.de Diu.135.b

Sagax.

Quęſtorem nemo dignum putat: etenim eſt lenis, libidinoſus,ſagax.At.lib.6.114.1.a,Sagax ratio.2.de Finib.75.a,Sed certe nimia eius indulgentia in Lepidum , ad hæc pericula perſpicienda fecit eum minus ſagacem.Plan.ad Cic.10.23.9.a, Nihil eſt in homine ſagaci & bona mente melius.Tuſ.241.b,Mentem acrem,&c.&,vt ita dicam,ſagacem.de Fin.74.b,Cura ſagaci aliquid videre.1.de Diuin.44.a, Homo animal prouidum, ſagax, multiplex.de Leg.160.b, Sagire enim,ſentire acute eſt,ex quo ſagaces dicti canes.de Diuin.84.b,Quem tu videlicet & ad cuſtodiendum te diligentiſſimum,& ſuſpicandum ſagaciſſimum, &c.in Catil.14.a

Sagacitas.

Canum incredibilis ad inueſtigandum ſagacitas narium . 2. de Nat.d.237.a.& 56.b.& Tuſc.162.b,Tuam tantam fuiſſe ſagacitatem, vt eas per illum ipſum inſpiceres , vbi erant depoſitæ, &c.6.Ver.25.a, Verum admonitus, an tentatus, an(qua eſt iſte ſagacitate in his rebus)ſine duce vllo,&c.3.Verrin.73.a, Sagacitate canum ad vtilitatem noſtram abutimur. lib. 2. de Natura deorum.114.

Sagaciter.

Sagaciter perueſtigare quid ſui ciues cogitent.1.de Or.113 a;Illud pręterea μυστικώτερον,tu ſagacius odorabere.6.Att.115 3.a, Omni mente in ea cogitatione curaque verſor, vt odorer quā ſagaciſſime poſſim,quid ſentiant,&c.1.de Or.100.a

Sagina.

Qui multitudinem illam non authoritate, ſed ſagina tenebat.pro Flac.13.a.De Mith.

Saginor.

Qui ab illo peſtifero ac perdito ciue iampridem Reip. ſanguine ſaginantur.pro Seſt.67.a

Sagio.

Sagire enim, ſentire acute eſt: ex quo ſagæ anus, quia multa ſcire volunt, & ſagaces dicti canes.1.de Diu.114. a, Is qui ante ſagit,quam oblata res eſt,dicitur præſagire.lib.1 de Diuin.59.

Sagitta.

Sagittæ pendebant ab humero.6. Verr.66. a, Configere aliquem ſagittis.Aca.2.80.a

Sagittarius.

Neque putaui, quum,&c. de vno ſagittario me queri conuenire.pro Seſt.116. a, Certum agminis locum tenebant barbari ſagittarij.in Ant.197.b.& epiſt.245.b.& Att.79. b, Magna tormentorum copia,multis ſagittariis,&c. incolumi exercitu negotium confecimus.Att.5.108.7.a, Vſuſque multis tormentis, multis ſagittariis, &c. ſeptimo & quinquageſimo die rem confeci.ad M.Catonem,15.4.29.a

Sagittipotens.

Menſe Sagittipotens ſolis quum ſuſtinet orbem.in Arat.8.a.

Sagum.

Tum iſte excitatus exit, audit rem omnem ex Timarchide, ſagum ſumit.7.Verr.74.a, Propter cuius periculum ad ſaga iſſemus.6.Phil.210.Ad ſaga ire, & redire ad togas.14.Phil.387.a, Tumultum decerni, iuſtitium indici, ſaga ſumi dico oportere.5.Philip.187. Idem Mutio & Manilio placebat, præſertim qui ſagis non abundares:&c. Trebatio, lib.7.10.4.a, Equidem Patres Conſcripti, quanquam hoc honore vſi, togati eſſe ſolent, quum eſt in ſagis ciuitas, ſtatui tamen a vobis,&c. 8.Phil.254.a

Sagulum.

Togulæ lictoribus ad portam præſto fuerunt:quibus illi acceptis, ſagula reiecerunt, & cateruam imperatori ſuo nouam præbuerunt. in Piſ.73.a. Sagula, contemptus gratia dictum.

Sagatus.

Deinde cras ſagati prodeamus.14.Phil.386.a, Galli ſagati, bracchatique. pro Fon.19.a, Saguntum.in Ant.199.b. vrbs Hiſpaniæ.Saguntinus procurator.pro Cor.Balb.59.b

Sal & Sales, vrbanitas, facetiæ, ioci.

Quibus quidem in rebus ſi apud te plus authoritas mea, quã tua,&c.ſiue dicendi ſal, facetiæque valuiſſent,&c.ad Q.fr.l.1.211.a, In quo eſt tua culpa nonnulla: aliquid enim ſalis ab vxore nimia trahere potuiſti.2.Phil.43.a, Nullam artem eſſe ſalis. de Orat.128.b. Id eſt facetiarum. Salis enim ſatis eſt, Sannionũ parum.ep.9.16.26.a.& de Orat.128.b.& in Ant.164.b, C.Cæſaris, in quo mihi videtur fuiſſe ſpecimẽ humanitatis, ſalis, ſuauitatis, leporis.Tuſc.78.a, Salem iſtum quo caret veſtra natio, in irridendis nobis nolite conſumere.de Nat.d.40.b, Alter inuſitatum noſtris oratoribus leporem quendam & ſalem eſt conſecutus.de Ora.117.b, Quem quidem locum cum multa venuſtate & omni ſale, idem Lucilius,&c.1.de Finib.14.Vrbanitatis quidam lepos, quo tanquã ſale perſpergatur omnis oratio. de Orat.98.b, Literæ ſparſæ ſale humanitatis.Att.lib.1.8.1.a, Publius Scipio, &c. & omnes ſale facetiiſque ſuperabat. de Clar. Orat.66.a, Sale vero & facetiis Cęſar Catuli patris frater vicit omnes.1.Offic.186.a, Sales qui in dicendo mirum quantum valent.Orat.204.b

Salſus.

Salſus homo.in Ant.168.b, Multa ſunt ridicula & ſalſa Græcorum.de Orator.128.b, Eſſe facetum atque ſalſum. de Orat. 129,& 132.b, Accedunt non Attici, ſed ſalſiores quam illi Atticorum, Romani veteres atque vrbani ſales.Pæto,15.4.a

Salſe.

Valde hæc ridentur,&c.ſubabſurde, ſalſeque dicuntur. 2. de Orat.152.a, Salſiſſime dicere aliquid. Orat.129.b

Salſamentum.

De vino aut ſalſamento putes loqui, quæ euaneſcunt vetuſtate.2.de Diuin.175.a

Salſamentarius.

Vt ſi ſalſamentarij filio dicas, quieſce tu, cuius pater cubito ſe emungere ſolebat.ad Heren.41.b

Salax.

Salax.Att.92.b.leuis, libidinoſus. Aliter, ſagax.

Salebra.

Hic ſi diffinire & diuidere didiciſſet, &c. nunquam in tantas ſalebras incidiſſet.1.de Fin.52.a, Id eſt, in tantas aſperitates & incultas orationis formulas. Quod veſtri non item, tria genera bonorum, procliuius currit oratio, venit ad extremum, hæret in ſalebra.lib.5.de Fin.144.a, Alter enim ſine vllis ſalebris quaſi ſedatus amnis fluit.Ora.200.b

Salictum.

Accedit eo mons Gaurus, accedent ſalicta ad Minturnas. de Lege Agr. 46.a, Nam me viſus homo pulcher per amœna ſalicta, Et ripas raptare, locoſque nouos ita ſola Poſt illa germana ſoror errare videbar: &c.1. de Diu.73.a

Salij, orum.

Salii ex patriciis creari ſoliti.pro D.ſua,30.Curia Saliorum deflagrauit.1.de Diu.58.a, Saliorum verſus.3.de Or.109.a, Saliarem in modũ epulari. Att.5.14. Id eſt, opipare & apparate.

Salio, vnde Salientes.

Equidem hoc quod melius intelligo, affirmo, mirifica ſuauitate te villam habiturum, piſcina & ſalientibus additis,&c. ad Q.fr.3.17.5.a.Salientes, ſunt fontes ſic dicti, quod aqua aſcendens primum, deinde etiam deſcendens ſaliat.

Salto.

Inter quas variis clauſulis interponit ſe raro numeroſa comprehenſio, quam peruerſe fugiens Hegeſias,&c. ſaltat, incidens particulas. in Orat.132. a, Nemo fere ſaltat ſobrius. pro Mur.11.a, Luce palam in foro ſaltet. Offi.3.125. Cum Collegæ tui domus cantu & cymbalis perſonaret, cumque ipſe nudus in conuiuio ſaltaret, in quo ne tum quidem, cum, &c. in Piſon.16.a.& pro Deiot.148.b, At ſi dares hanc vim M. Craſſo, vt digitorum percuſſione hæres poſſet ſcriptus eſſe, qui reuera non eſſet hæres, in foro, mihi crede, ſaltaret.3. Offic.99. a Qui in conuiuiis nudi ſaltare conſueuerunt.in Catil.109.b, Negarem poſſe eum ſatisfacere in geſtu, niſi palæſtram, niſi ſaltare dixiſſet.de Or. 150.b

Saltatio.

Intempeſtiui conuiuij, amœni loci, multarum deliciarum comes ex extrema ſaltatio.pro Mur.11.a, Actio hiſtrionis eſt ſaltatio ſaltatoris.de Fin.95.b, Septus Tytius tam mollis & ſolutus in geſtu, vt ſaltatio quædam naſceretur, cui ſaltationi Tytius nomen eſſet.de Clar.Or.119.a

Saltator.

Saltator Catilinæ. pro Planc.70. Hiſtrioni actio, ſaltatori motus eſt certus datus. lib.3.de Fin.37.a, Si ſaltatorem autem habuiſſes. pro Deiot. 149.b, Saltatorem appellat L. Murenam Cato. maledictum eſt. ſi vere obiicitur, vehementis accuſatoris: ſin falſo, medici conuiciatoris. pro Mur. 11.b, Neque temere Conſulem popul. Romani ſaltatorem vocare, ſed conſpicere quibus præterea vitiis affectum eſſe neceſſe ſit eum cui vere iſtud obiici poſſit. pro Mur. 11.a, Adde huc, ſi placet, vnguentarios, ſaltatores, totumque ludum talarium. 1. Offic. 210.a

Saltatorius.

Cum illum ſuum ſaltatorium verſaret orbem. in Piſ.16.a

Saltatrix.

Tu ex tenebricoſa popina Conſul extractus, cum illa ſaltatrice tonſa, Senatum Reipub.occaſum atque interitum lugere vetuiſti.in Piſ.13.a

Salmacis.

Salmacida ſpolia ſine ſanguine & ſudore. Offi.12.b

Salſamentum, Salſe, Salſus, vide Sal.

Saltator, Saltatrix, vide Salio.

Saltem.

At fuit inceſſus ſaltem Capua dignus. in Piſ. 84.b, Neque hoc tantopere quærendum videretur, hæc ſumma in illis eſſe, ſi in nobis eſſent ſaltem mediocria. pro Quint.1.a, Fratres ſaltem exhibe. pro Flac.153.b, & de Finib. 119.b, Atque aliquo ſi non bono, at ſaltem certo ſtatu ciuitatis hæc inter nos ſtudia exercere poſſemus. Varr.9.8.6.a, Vere nihil potes dicere, finge aliquid ſaltem commode. pro Roſc.Ame.32.a, Eripe mihi hunc dolorem, aut minue ſaltem. Att.138.b, Quare nunc ſaltem ad illos calculos reuertamur. Att.160.5.a, Qui prouocatia me venire voluerunt, reuocati ſaltem reuertantur. contra Rul.87.b

Salto, vide Salio.

Saltus.

Caſtulonenſis ſaltus. 10. 66. Terentiæ ſaltum perſpeximus. 2. Att.15. Quam longe eſt hinc in ſaltum veſtrum Gallicanum. pro Quint.14.b, Tuus porro exercitus vix vnum ſaltum tueri poteſt.Epiſt.114.b, Quintius de ſaltu agroque communi vi detruditur. pro Quint. 14.a, Nec enim excurſione, nec ſaltu vteretur, ſed conſilio & ratione.de Sen.81.b

Salubris, Salueo, vide Salus.

Salum.

Vt a quo loco depulſus eſſet, in eum ſe fortuna reſtitueret, non in ſalum, ſed in ipſam vrbem quam petebat. pro Cęc.4.a Nec tam ærumnoſo nauigaſſem ſalo.3.Tuſ.114.a

Salus.

Salus alicuius, Exitium alicuius, contraria. pro Sext.Roſc. Ame.43.b, Salus Reipub.5.Verr.179.a, Et ſi minore in re violatur tua dignitas, quam mea ſalus afflicta eſt,&c. Ep.6. b, Salus agitur. pro Planc.64. Ita mihi ſalus aliqua detur.ad Quin.fr.2.3.14.a, Multum enim intereſt, vtrum laus minuatur, an ſalus deſeratur.Len.1.7.27.a, Salus noſtra deſperata erit. 3.Att. 37. Municipium vnde iterum iam ſalus huic vrbi miſſa eſt. pro Syl. 171.b, Salus ipſa, virorum fortium innocentiam tueri non poteſt.pro Font.278.b, Salus præciſa.3. Att. 31. Ita mihi dulcis ſalus viſa eſt per te miſſa ab illa. referes igitur ei plurimam.16 Att.10.Salutis tuæ fundamenta ieci.10.fam.62.Salutis ſuæ rationem explicatam aut exploratam habere.6.famil.2. Et fugæ

portus

portus erat in tuis caſtris, & ſubſidium ſalutis in tuo exercitu. Att.276.b, Salutis templum. de Nat.d.2.44. Saluti, ſi me amas, conſule. Att.2.34.2.2, Ne dum ij, quibus ſaluti fuiſti. de Petit. Conſul.15. Hic liber mihi ſaluti fuit. de Cla.Orat.165.b, Cum ei ſaluti, qui mihi fuerat, fuiſſes, tamen lectis eius literis, quas, &c. Att.9.183.4.2, Ego qui multis ciuibus ſaluti exiſtimor fuiſſe. de Or.127.b, Saluti proſpexit ciuium, qua intelligebat contineri ſuam. de Fin.1.28. Dionyſio plurimam ſalutem. Att.4.87.5.2, Anacharſis Hannoni ſalutem. 5.Tuſ.130.2. Sub.dicit. Pyliç ſalutem. Att.12.19. Illud accuſo, non te, ſed illam ne ſalutem quidem. Att.211.b, Commẽdas noſtram ſalutem illi, quæ morte qua non pernicioſior? Brut.42. Ad ſalutem ex tuo portu proficiſcar.3.Att.31. Non dubitaui, quin is me confectum conſularibus vulneribus conſulari medicina ad ſalutẽ reduceret. Poſt red. in Senatu,12.2, Eadem facultate fraus hominum ad perniciem, & integritas ad ſalutem vocatur.2. de Or.10.2, Qui medicis ſuis non ad ſalutem, ſed ad necem vtitur. de Aruſp.reſ.32.2, De meo ſtudio erga ſalutem & incolumitatem tuam, çredo te cognoſcere ex literis tuorum. Ep.161.b, Vt lucem ſalutemq; redditam ſibi ac reſtitutam accipere debuit. pro Do.128.b, Salutem alicuius in diſcrimen adducere.6.fa.45. Filiola tua gratum mihi fecit, quod tibi diligenter mandauit, vt mihi ſalutẽ adſcriberes. Att.6.112.1.2, Cui ne reditus quidem ad bonos, ſalutem a bonis potuit afferre.3.de Leg.52.2, Salutem populi augures auguranto.2.de Leg.18. Salutem patriæ confirmare.10.famil.18.in ep.Plan. Is eſt nimirum Soter, qui ſalutem dedit. in Verr.139.b, Salutem tibi iidem dare poſſunt, qui mihi reddiderunt. pro Plan.2, Nec ego multorum ægrorum ſalutem non ab Hippocrate potius, quam ab Aeſculapio datam 3.de Na.d.132.2, Dare ſalutem, liberare periculis.1.de Orat.17.2, Salutẽ eius duobus capitis iudiciis defendi.3.fam.37. Quas ſi, vt volumus, exceperimus, ego vero multam ſalutem & foro dicam & curiæ: &c.7.fam.58. Tulliolæ ſalutem dic. Ep.233.b, Pyliæ & puellæ Cæciliæ belliſſimæ ſalutem dices. Att.lib.6.115.4.2, Salutem expedire. pro Mil.7. Huic profecto ipſi, quantum ſitum eſt in nobis, & opem & ſalutem ferre debemus.2.de Fin.187.2, Salutem alicuius flagitare. Poſt red.in Sen.2. impertire.2.Att.31. Salutem enim mihi verbis tuis nuntiauit. Ep.l.7.26. Is miſit ad me ſtatim, qui mihi ſalutem nuntiaret. ad At.60.b, Atticam noſtrã cupio ſuauiari: &c. Referes igitur ei primam ſalutem. Attic.16.333.7.2, Retinere ſalutem. Ep.93.b, Salutem ei ſcribes aut nuntiabis, 12.At.1. Id eſt, aut iu ipſe meis verbis dices, ſi tecum eſt. Salutẽ & incolumitate tua.8.fam.45.in epiſt. Cælii.

Salubris.

Salubriſne an peſtilens annus futurus ſit.1.de Diuin.211.2, Contraria. Conſilium ſalubre. Att.8.160.5.2, Quicquid ſalſum aut ſalubre in oratione, id proprium Att.eſt. in Orat.45.2, Salubre aliquod & honeſtum negotium.12.fam.41. Nec amœnũ, nec ſalubrem locum cenſeo. de Ora.135.b, Qui ſalubri & moderato cultu atque victu quieti ſe tradiderit. de Diuin.93.b, Loci ſalubres, Loci peſtilentes, contraria. Part.233.b, Sunt partes agrorum aliæ peſtilentes, aliæ ſalubres. de Diuin.97.b, Gratulor Baiis noſtris: ſiquidẽ, vt ſcribis, ſalubres repente factæ ſunt. ad Dola.9.12.1.2, Dixi ſententiam Reip. ſaluberrimam & neceſſariam. pro Dom.ſua,13.2

Salubritas.

Vrbis vel alicuius loci ſalubritas.2.de Lege Agr.93.2, A Iuriſconſultis ſalubritas quædam, ab oratoribus ſalus ipſa petitur. pro Mur.27. Quorum ex habitu & colore, tum ſalubritatis, tum peſtilentiæ ſigna percipi. de Diu.114, & 107.b, Ego verò cum licet plures dies abeſſe, & amœnitatem & ſalubritatẽ hanc ſequor.2. de Leg.2. Eloquentia omnem illam ſalubritatem Atticæ dictionis, quaſi ſanitatem perderet, ac loqui pene dediſceret. de Clar.Orat.25.2

Salubriter.

Vmbris aquiſque refrigerari ſalubrius. de Sen.53.2

Salutaris.

Ciuis beneficus & ſalutaris. p Mil.15.2, Salutaris ciuis eſto rei malæ interceſſor.3.de Leg.11. Salutaris Iupiter.3.de Finib.101.2, Cultura agrorum hominum generi vniuerſo eſt ſalutaris. de Sen.52.2, Salutaris litera in iudicãdo. pro Mil.11. Ratio peſtifera multis, admodum paucis ſalutaris. de Nat.d.73.b, Salutaris ſeueritas vincit inanem ſpeciem clementiæ. Brut.3.4.2, Quid aſtrologus, cur ſtella Iouis aut Veneris coniuncta cũ Luna, ad ortus puerorum ſalutaris ſit, Saturni Martiſue contraria? 1.de Diu.143.2, Tractatio literarum mihi ſalutaris fuit. de Cla.Or.166.b, Salutare conſilium. ep.83.b, remedium. Tuſ.a 22 b, Mundo nihil pulchrius, nihil nobis ſalutarius. de Nat.d.64.b Salutarem & vitalem calorem omnibus impertit quarta pars mundi tota feruida. de Nat.d.2.20. Acceſſus ad res ſalutares, a peſtiferis receſſus. de Nat.d.2.48.2, Sic ergo habeto, ſalutares te mihi literas miſiſſe: &c. Attic.9.175.2.2, Quo in capite ſunt quædam noua ſalutaria ciuitatibus.3.fa.24. Res vtiles & ſalutares, deorum eſſe vocabulis nuncupatas. de Natur.d.9.b, Nulla enim remedia quæ vulneribus adhibentur, tam faciunt dolorem, quam quæ ſunt ſalutaria. ad Oct.1.2

Salutariter.

Nihil enim me non ſalutariter cogitare ſcio. Planc. ad Cic.10.24.4.2, Salutariter recipere me poſſem.10. fam.47. in epiſt. Plan. Quibus armis quemadmodum ſalutariter vterentur, non reperiebant. de Cla.Or.5.2

Saluto.

Dionyſius te, omneſque vos ſalutat. Att.l.4.80.2.1, Domus te tota noſtra ſalutat. Att.2, Octauius quem quidem ſui Cęſarẽ ſalutabant. ad Att.14.17. Quam homines ex oppidis obuiã prodeuntes, non vero illo & inimico nomine, ſed Voluminam ſalutabant. in Ant.171.b, Illum ſalutaui, poſtea iam iuſſi valere. Att.5.89.3.2, Quem poſtquam ſalutaui, quid vos inquam, &c. de Cla.Ora.165.b, Salutauit me plane.9.fa.28. Quis te ex hac frequentia ſalutauit? in Catil.100.b, Quem nunquam videtat, ac ne vnquam ſalutauerat. in Ant.168.b, Anagnini obuiam ei deſcenderunt, vt iſtũ tanquam ſi eſſet conſul, ſalutarent. in Ant.180.b, Quum ille eum ſalutaſſet, vt fit, dixiſſetque, Quid agis Grani? reſpondit, Imo, &c. pro Plan.27.2, Salutare benigne, comiter appellare vnumquenque.13.Phil.345.2, Salutare non ſolent patricios reges Armenii.2.Att.21. Salutari, appeti, decedi, aſſurgi, deduci, reduci, conſuli. de Sen.58.2, Paulo poſt Cuſpius hic ſalutandi cauſa, ſed manſit inuitatus. Att.89.b.& 206.b, Salutandi cauſa Antonii ſæpe domum veni.11.fam.50. in ep.Matii. Veniſſetque eodem Mitylenis mei ſalutandi & viſendi cauſa Cratippus Peripateticorum omnium, &c. de Vni.3.2, Quum Philogenes libertus tuus Laodiceam ad me ſalutandi cauſa veniſſet. Att.6.13.1.2, Cum ad me in Cumanum ſalutandi cauſa vterque veniſſet.1.de Fin.11. Quod ſi luce quoq; canes latrẽt, quum deos ſalutatum aliqui venerint, opinor iis crura ſuffringantur. pro Sex.Roſ.Ame.33.2, Eram continuo Pyliam ſalutaturus. Att.236.b

Salutatio.

Grata ſalutatio. de Cla.Ora.166.b, Salutatio defluxit.9. fa.47. Id eſt, tempus quod impendo in ſalutationes. Itaq; hæc ſcripſi ipſa in turba matutinæ ſalutationis. ad Bru.91.b, Quũ enim ſalutationi nos dedimus amicorum, &c. Curio.7.29.3.2, Quis enim te aditu, quis vllo honore, quis denique communi ſalutatione dignũ puteis? in Piſ.76.2, Ac primũ quidẽ tempus ſalutationibus, reliquum perennctatione conſumpſimus. de Vniu.3.

Salutator.

Deductorũ officium, quod maius eſt, quã ſalutatorũ, de Pet. Con.210.b, Huius autẽ rei tres partes ſunt, vna ſalutatorum, quũ domũ veniũt. de Pet.Con.23.2, In ſalutatoribus qui magis vulgares ſunt & ad hanc conſuetudinem, &c. de Petit.Con.23.2

Salue.

Valebis igitur, & valere Pyliã & Cæciliã noſtrã iubebis literis, & ſaluebis a meo Cicerone. Att.6.113.18.2, Vale, ſalue. Ep.260.b, Alexim humaniſſimũ puerum velim ſaluere iubeas. Ep.106.b, Dionyſium velim ſaluere iubeas. Att.4.84.10.2

Saluus.

Saluus & incolumis.2.de Inu.246.2, Clypeus ſaluus.2.de Fin.155.2, Is pedibus ſuis ſaluus reuertit. de Diu.92.b, Si ſaluus veneris, nunquã ſero te veniſſe putabo.16.fam.17. Ne ſim ſaluus, ſi, &c.16.Att.33. Quod epiſtolam conſciſſam doles, noli laborare: ſalua eſt domi. ad Gall.7.26.1.2, Nullam partem ſanæ ac ſaluæ Reip. guſtare potuiſti. Ep.12,23.6.2, Oro, obteſtorque te, vt nobis ſaluum conſerues. Ep.94.b, Cæſar te ſaluum ampliſſimũque cupiet. Att.192.b, Saluum ſe eſſe non poſſe, ſi ab exercitu receſſerit.8.ſam.41.in ep.Cælii. Vt id quod conceperat, ſeruaret, vt ſaluum parere poſſet. pro Clu.24.b, Saluum venire aliquo. Aca.q.ed.1.2.91. Saluum te ex prouincia recepiſti.13 fa.96. Te ſaluum veniſſe in Epirum, vehementer gaudeo. Att.5.309.1.2, Vt poſſimus ſaluum te veniſſe gaudere. Epiſt.17.b, Qui me ſaluum videre noluerunt. pro Plan.259.b, Pompeius veniet iratus, & iis maxime, qui eum maxime ſaluũ volebant. Att.143.b, Remp. ſaluam velle. Poſtquam.209.b, Salua fide aliquid facere.3.Offi.58.2, Et vt habere rationem poſſis, quo loco me ſalua lege Corn. conuenias. ad Ap.Pulchrũ.3.6.18.2, Cæcinnæ placuit, & amicis, quoad videretur, ſaluo capite fieri poſſe, experiri. pro

ri.pro Cęc.1 5.2. Saluo iure noſtræ veteris amicitiæ.13.fa.161. Id eſt,non violando ius amicitiæ. Vtrum vis,ſaluo officio faceſe potes.pro S.Roſ.2.a,Vt ſalui atque integri eſſe poſſimus. de Fin.l.5.38.Vt omnes ſalui cõſeruaremini.in Cat.116.b, Saluos nos & honeſtos velit.11.fami.4.in ep.M.Brut.& Caſ. Saluos ſocios præſtare poſſumus.pro Pom.14.b,Vt hæc quæ dixi,retinere incolumia ac ſalua poſſimus.in Ver.66.b, Proſcriptionẽ illam ſaluis auſpiciis rogatam eſſe dicebant.de Prou. Con.37.a, Nequid agi cum populo aut ſaluis auſpiciis, aut ſaluis legibus, aut denique ſine vi poſſit.ad Len.1.a.11.a,Hæc denariũ xxxix. millia palam ſaluis legibus contulerunt in ſtatuam.4. Ver.55. a,Atque hæc omnia ſaluis populi Rom.ſociis, atq; integris vectigalibus geſta ſunt.pro Pom.80.b

Saluo.

Me poſſe iterum Rempub.ſaluare, ſi ceſſiſſem: infinitam cædem fore,ſi reſtitiſſem.in Piſ.96.b

Samium, pro teſta.

Oratio extat Læli,&c. quam ſint imperia Pontificum diis immortalibus grata ſine ſamio,&c.6.de Rep.1.a

Sampſiceramus.

Quanquam nihil eſt iam quod magis timendum nobis putẽ, quam ne ille noſter Sampſiceramus,&c.1.Att.33.38,& 41.

Sanabilis, Sanatio, vide Sano in Sanus.

Sancio.

Cæſar digna ſcelere hominum perditorum ſancit.4. in Cat. 80.a Sancit lex eam tribunorum poteſtatẽ, quæ in noſtra Rep. 3.de Leg.19. At hoc Corneliæ leges non ſanciunt. contra Rul. b,Leges quas Senatus de ambitu ſanciuit.pro Pl.35.a, Nec quo minus id poſtea liceret,vlla lex ſanxit. Tuſ.q.109.b, In quibus multa ſanxit de ætate hominum.4.Ver.85.a,Qui de ciuitate & libertate ea iura ſanxerunt.pro Domo ſua,63.a,Cretũ quidem leges,quas ſiue Iupiter,ſiue Minos ſanxit de Iouis quidem ſententia,vt poetę ferunt.2.Tuſ.q.59.a,Sacroſanctum nihil eſſe poteſt,niſi quod populus plebſve ſanxit.pro Cor.Bal.61.b,Prętor ſanxit edicto,ne ex Aſia exportari liceret.pro Fla.51.a, De frumento.Solon de eo nihil ſanxit, quod antea cõmiſſum nõ erat. pro Sex.Roſ.29.b,Ego vero Solonis popularis tui,vt puto, etiã mei,legem negligam,qui capite ſanxit,ſiquis,&c.Att.10.191.3 a,Sanxerunt nequis emeret mancipium, niſi in demortui locũ. 6.Verr.8.a, Vtrum igitur auguro populus libentius ſanciet,Põpeiũ,an Antoniũ? 3.Phil.a, Populariter interdum loqui neceſſe erit:& eam legem,quæ ſcripto ſancit quod vult aut iubẽdo, aut vetando,vt vulgus,appellare.1.de Leg.28.a,Cum tam accurate tamque diligenter caueat & ſanciat,vt Antonimachus,&c. de Fin.86.b,Sanciunto pontifices inceſtum ſupremo ſupplicio. 2.de Leg.24. Vt veſtram in poſterum dignitatem authoritatemque ſanciret.Poſtquam.205.b,Vt dolore ſuo ſanciret militaris imperii diſciplinam.lib.1.de Fin.18.Antonius circuibat veteranus,vt acta Cæſaris ſancirent.ad Attic.236.b, Nec ceremonias violatas tam inexpiabili religione ſanxiſſent,niſi,&c.1.Tuſ.44. a, Si quis de ſeruis ſupplicium quam acerbiſſimum ſanxerit. in Cat.120.b,Diligenter cauere & ſancire.2. de Fin.161.a, Sãcire aliquid ſcriptis.de Leg.160.b, Tamen in eo qui volaſſet,ſancire vos velle oporteret.in Ver.117.b,Quæ dubia ſunt,per vos ſancire vult.3.de Lege Agr.9.a, Noli obſeruantiam ſancire pœna, pro Pla. 35.a, Genus id agrorum certo capite legis cõfirmatur atque ſancitur.contra Rul.88.b,Hoc quanquam nulla lege ſancitur,neque iure ciuili,naturæ tamen lege ſancitum eſt.Offic. 65.b,Hæc igitur prima lex in amicitia ſanciatur,vt neque rogemus res turpes,nec faciamus rogati.de Am. 38.a,Vt in ſuo vitio quiſque plectatur,vis capite,auaritia multa, honoris cupiditas ignominia ſanciatur.3. de Leg.40. Nam quid erat aliud quod inter eos fœdere ab fide ſanciretur? in Ant.156.b, Cũ pactiones prouinciarũ,cũ omnia cum omnibus fœdera ſanguine meo ſancirentur.Poſtquam.200.b, Neque aut lege ſanciri,aut iure ciuili.Offi.3.90.Erranti viam non monſtrare, quod Athenis execrationibus publicis ſancitum eſt.3.Offi.71.a, Ac de iure prædiorũ ſancitũ eſt apud nos iure ciuili, vt in his vendendis vitia etiã dicerentur.3.Offi.84.a,Hoc ſi minus iure ciuili perſcriptum eſt, lege tamen naturæ & communi iure gentiũ ſancitum eſt,vt nihil,&c.de Aruſp.reſponſ.18.a,Id quoque ne fieret,lege ſancitũ eſt.2.de Leg.96.a,Quod poſteriori lege ſancitum ſit.ad Her.9. b,De Iouis ſententia ſancitæ leges.2. Tuſc.59.a,Agrigentini de Senatu cooptando Scipionis leges antiquas habent: in quibus & eadem illa ſancta ſunt,& hoc amplius.4. Ver.85.a,Sancienda ea iudiciis magis,quam verbis.3. de Leg.39. De quibus confirmandis & ſanciendis legem comitiis centuriatis ex authoritate noſtra laturus eſt.in Ant.228.b

Sanctus.

Tanta enim eſt charitas patriæ, vt veſtris etiam legionibus ſanctus eſſem,quod eam a me ſeruatam eſſe meminiſſent.2.Phi. 71.a,Amor ſanctus.de Fin.104.b, Aetate grandis natu, natura ſanctus & religioſus homo.pro Roſc.Comœdo,56.a,Neq; apud te ſancta religio ſocietatis fuiſſet.in Ant.115.b,Nulla ſancta ſocietas nec fides regni eſt.Off.6.b,Sancta Mercurii ſtella.de Vniuer.37.Ius ſanctum atque integrũ. pro Roſ.Am.64.a, Profecto nihil eſt iam ſanctum atque ſyncerũ in ciuitate.pro Q.3. a, Sit igitur ſanctum apud vos hoc poetæ nomẽ.pro Arch.poeta,189. b,Numenque veſtrum æque mihi graue & ſanctum, ac deorum immortalium futurum eſt.Poſtquam.202.b, Nullum eſt officiũ tam ſanctum atque ſolenne,quod non auaritia comminuere atque violare ſoleat.pro Q.23.a,Id ſemper omnibus ſanctũ, auguſtum & religioſum eſſe viſum eſt.de Aruſ.reſpon.10.a,Nihil eſſe tam ſanctum, quod non aliquando violet audacia. pro S.Roſ.30.b,Qui caſtam concionẽ, ſanctum campum, inuiolatũ corpus omnium ciuium Rom. Integrum ius libertatis defendo eſſe oportere.pro Rab.92.b, Sanctam illam & auguſtam Eleuſinen.de Nat.d.1 83.Difficillimum eſt ſanctam ſeruare ſocietatem.Off.6.b,Ex hoc Platonis ſancto auguſtoque fonte.Tuſ.q.5. 51.a,Tribuni ſancti ſunto.de Leg.185.b, Ne amores quidẽ ſanctos a ſapiente alienos eſſe arbitrantur.3 de Fin.104.a, Sancta ſunto deorum manium iura. 2.de Leg.24. Præmia virtutis ſancta & caſta eſſe oportet.2.de L.207. a, Cum eſſet ille vir exemplum,vt ſcitis,innocentiæ,cum illo nemo neque integrior, neque ſanctior in ciuitate.de Or.104.b,Me id multo magis mouet quod mihi eſt ſanctius & antiquius.Att.l.12.241.18.a.Pecuniã de ſanctiore ærario auferre.Att.115.b,Primum mihi literas publicas,quas in ærario ſanctiore conditas habebant, proferunt. 6.Verrin.123.a,At Laterenſis vir ſanctiſſimus ſuo chirographo mittit mihi literas,meiſque. Plan.ad Cic.10.21.6.a, Sanctiſſimum grauiſſimumque conſilium.in Cat.6.a,Achillem Aſtypalea inſula ſanctiſſium colit. de N.d.68.b, Nigidio viri omnium doctiſſimo & ſanctiſſimo.ep.57.b, Qua ſanctiſſimi homines pietate erga deos eſſe ſolent.Poſt redit.in Se.105.b, Homines ſunt tota Aſia ſanctiſſimi frugaliſſimique.pro Fla.161.b,Sanctiſſimæ patriæ.4.ad Her. 152. Firmiſſimis enim & ſanctiſſimis teſtimoniis virorum optimorum cauſa Roſcii communita eſt. pro Roſcio Comœdo,26.a

Sancte.

Auguſte ſancteque conſecrare aliquem.2.de Nat.d.89.a,Pię ſancteque deum colere.1.de Nat.d.77.a,Ab his quicquam ſancte aut moderate dictum putabitis? pro Font.18.a,Cum Lyſone Patrenſi eſt mihi quidem hoſpitium vetus,quam ego neceſſitudinem ſancte colendam puto.ad Sulpit.l.13.20.1.a,Sancte vota redduntο.2.de Leg.24,Officiis amicitiæ diligenter a me ſancteque ſeruatis.5.fa.48.Sanctiſſime colenda amicitia.10. fam.2.Et hæc noſtra, quæ ſunt ſanctiſſime conſeruata, ſuam religionem obtinebunt.Att.l.1.11.11.a,Cum te ſanctiſſime gereres.Q.fr. lib.1.21.a, Meque ea,quæ tibi promitto ac recipio, ſanctiſſime eſſe obſeruaturum,&c. ad Licin.5.8.13.

Sanctio.

Sanctio permiſſione potior eſt.2.ad Her.48.Fœderis ſanctio. pro Cor.Balb.29.a,Sed vides nunquam eſſe obſeruatas ſanctiones earum legum,quę abrogarentur.Att.3.65.4.a,Sanctiones ſacratæ ſunt aut genere ipſo aut obteſtatione & conſecratione legis aut pœna,tum caput eius,qui contra facit,conſecratur.pro Cor.Bal.61.b, Sanctiones ſacrandæ.pro Cor.Bal.15.a

Sanctitas.

Sanctitas, eſt ſcientia colendorum deorum.1.de Natur.d.82. Pietas,ſanctitas,religio,quę omnia pure & caſte deorum numini tribuenda ſunt.de Nat.d.1.b,Matronarum ſanctitas.pro Cęl. a,Sanctitas Tribunatus.pro Seſt.68. Deos placatos pietas efficiet & ſanctitas.Off.35.b,Quæ poteſt eſſe ſanctitas? de Nat.d.1. 3. Quod in iuuentute habemus illuſtrius exemplum veteris ſanctitatis? 3.Phil.134.a,Sanctitatem patriam mihi in te coleo do ſtatuerim.10.ſam.7.in ep.Planc.Exiſtimant quaſi lumen aliquod elucere ſanctitatem tuam.Ep.46.b,Iam ſi pudor,ſi modeſtia,ſi pudicitia, ſi vno verbo temperantia, pœnæ aut infamiæ coercebuntur, non ſanctitate ſua tuebuntur. 2. de Fin 117. a. Mecum deorum & hominum ſanctitates omnes & religiones affuerunt. Poſt red. in Sen.31.a, Religionum ſanctitates. de Natur.deor.2,4.

Sanctimonia.

Omnis ſanctimonia nuptiarum.ad Her.4.199.a, Habere domum clauſam pudori & ſanctimoniæ.pro Quin.63.a,Quæ mihi

videntur

videntur ex hominum vita ad deorum religionem & ſanctimoniam demigraſſe, pro Rab. perduellionis reo, 21.a. Qoid mihi, inquit, cum iſta ſumma ſanctimonia ac diligentia? pro Quint. 32.a.

Sanctitudo.

Eoſdem terminos hominom curæ atque vitæ, ae pontificio iu re ſanctitudo ſepulturæ 4.de Reip.18.a

Sando.

Sando, Athenodori pater 3.fam.20

Sane.

Stilpho Megaricus philoſophus, acutus ſane homo & probatus temporibus illis, de Fato, 142.b, S.autem vellem obſequi voluntati tuæ. Appio, 3.5.13.a, Erat ei pecuaria res ampla, & ruſtica, ſ.bene culta & fructuoſa, pro Qo.7.a, De Parthici belli ſuſpicione, q ſcribis, ſ.me commouit, Ep.195.b, Age, inquit, duc tecū Soſiam, ſ.deinde, &c.ad Her.39.b, Hæc ſint falſa ſ.inuidioſa certe non ſunt, Acad.26.b, Sed habeat ſ.a, Rē haud ſ.Scipio & Læli, difficilem, de Sen.4.a, & de Or.133.b, S.homini prętet opinionē improuiſo incidi, Verr.a, Oratio ſ.longa, con.Rul.68.b, Huic ſ. magna eſt in inēto cicatrix, ad Her.39.b, S.moleſte Pōpeium id ferre conſtabat, ad Leot.1.9.23.a, Dii mihi quidē ſ.multi videoſ, de N a.d.67.b, Herēnius tribulis tous ſ.homo oeqoā. Att. 1.14.7.a, Non ſ.in Par.9.a, Noo ſ.hoc quidē mirabile, de Diu.122.b Poſt enim Chryſippom non ſ.eſt diſputatum 2.de Fin.72.a, Mediocritatem vel perturbationū vel morborum iothi ſ. oon probant 3.Tuſc.38.a, Quædam ſ.peſſima, Att.224.b, S.quidem herculeeſt ita, &c. de Leg.170.b, S.reſtat, vt qualis corū natura ſit, conſideremus 2.de N.d.64.a, S.ſi placet, in Part.2.a, S. ſum perturbatus, Att.1.b, Sopater cū hoc illi improuiſum accidiſſet, eō motos eſt ſ.a, Themiſtocles, vt apod Athenienſes, non ita ſ.vetus, de Clar. 20.a, Nō ſit ſ.videri recte poteſt 4.Aca.148.a

Sanequam, vel Sane quam.

Saoequam literis C.Caſſii & Deiotari ſumus commoti 8.fam. 29.S.breuis lex 2.de Leg.25.S.eos ſermones expreſſit, qui, &c. Cælius ad Cic.8.1.7.a, S.multis incutit metum 8.fam. 8. in Ep. Cælii, S.pro eo, ae deboi, grauiter moleſteq; tuli 4. fam. 14. in ep.Ser.Sulp. Nam quod de Pomponio Caninius, ſ.refrixit, Q.fr. 2.10.6.a, S.ſum gauiſus, ad Cic.11.13.8.a

Sane quidem.

S.hercle 2.de Leg.14.a.1.Tuſc.122.a

Sanguis, & Sanguen.

Noo refugiat timido ſanguem, de Fi.131.b, Nec enim ſanguis. nec ſudor niſi ex corpore eſt, de Diu.220.b, Eoque modo ex his partibus & ſaogois per venas in omoa corpus diffunditur, & ſpiritus per arterias, de Na.d.54.b, Sanguis communis, Poſt red.in Sen.22. Quemadmodum cum ſanguis corruptus eſt, aut pituita reduodat, aut bilia, io corpore morbi ægrotationeſque naſcuntur: ſic praoatum opinionum eooturbatio, & ipſarum inter ſe repugnantia ſanitate animum ſpoliat, morbiſque perturbat, Toſ. 4.17. Sanguis decolor, Tuſc.2.16. domeſticus, de Ar.reſp.40. Reliquæ duæ ſicoti ſanguis in corporibus, ſic illæ in perpetuis orationibus foſæ eſſe debent, de Or.137.b, Succus ille & ſanguis incorruptus, de Cl.167 b, Sangoia miſſus eſt inoidiæ 1.Att.43. Magnam vim, magnam neceſſitatem, magnam poſſidet religiooem maternos paterouſque ſanguis, pro Roſc.Am. 40. a, Ne indicio iniquo exorbeatur ſanguis tuus 1.de Or.114. a, Sanguis ærarii 5.Verr.70. Orationis, Or.145. Reip. pro Seſt.67.& pro Do. ſua, 95. Qui cum ipſe propter metum dimicationis & ſanguinis domo ſe teneret, etiam a ſoperioribus Tribunis petierit, &c. Poſt. red.in Sen.26.a, Cognatio materna Tranſalpini ſanguinis, Poſt. in Seo.13.a, Sanguinia communio moltum valet, pro Roſ. Am. 38. Coniunctio & beneuolentia deoincit charitate homines, Off.1.19. Crudelitate perlitus, pro Roſc.Am.89. Et ſi non plurimi ſanguiois eſt, habeat tamen ſuccum aliquem, Or.204.b. Ad ſanguinem uſque odium incitare, pro Lig.7.b. Amiſimus mi Pōpooi, non omnem modo ſuccum & ſanguinem, ſed etiam colorem & ſpeciem priſtinam ciuitatis. &c. Att.4.45. id eſt, vigorem & vim. Metuenſqoe ne vitioſum colligeret, etiam verum ſaoguinem deperdebat, de Cl.Or.155.a, Nec habet ſanguinem, ſed quaſi ſanguinem, de Nat.d.11.b. In ſanguinem quomodo ſe vertat cibus 2.de Na.d.104. Sangoinem mittere quicquid poteſt detrahere. Att. 84.b. Nam ſanguinem, bilem, &c. omnem deoique membrorum & totius corporis figuram videor poſſe dicere vnde concreta & quomodo facta ſiot, Tuſc.1.88.a. Sanguine aram aſpergere Pythagoras noluit 3.de Nat.d.66. Membra quædam amputantur, ſi & ſanguine & tanquam ſpiritu carere cœperoot. Off. 59. b, Pietatem quæ erga patriam, aot parentes, aut alios ſangoine coniunctos officium conſeruare moneat 2.de Inuent. 170.a, De ſanguine decertare 11.Phil.307. Quæ quum de populi Rom. victu, de nectigaliū neruis, de ſanguine detraxiſſet ærarii, Tertiæ mimæ condooauit 5. Verr.70.a, Sine ſanguine res cō fieret 8.Att.58.in ep.Balbi. Quæ nemo eſt tam firmo ingenio, & taota confidentia, Quio refugiat timido ſanguine, atque exalbeſcat metu 3.de Or.121.a

Sanguineus.

Nec lapideus aut ſaoguineus imber 2.de Diu.89.a

Sauguinolentus.

Sanguinolenta palma, ad Her 36.b

Sanguinarius.

Hæc ſanguinaria iouentus ioimiciſſima eſt. Att. 2.22. Itaque grauem illam ac ſaoguinariam oocem audiuimus, a

Sanies.

Saxa ſpargens tabo, ſanie, ſanguine atro, in Piſ.34.a

Sannio.

Quid enim poteſt eſſe tam ridiculum, qnam ſannio eſt? 2.de Or.139.a, Salis enim ſatis eſt, ſanniooum parum, Ep 137.b

Sanus.

Siquis medicamentum cupiam dederit ad aqoam intercutem, & eo medicamento ſanus factus foerit, Off.3. 124.a. Male ſanus, Att.9.188.7.a.id eſt, ioſaniens. Summe ſanus qui hæc noa doceo? Aca.ed.2.l.1.13. hoc eſt, mente ac ratione præditus. Sanus noo es 2.Att.10.pro, Nō recte ſentis Sanus homo 2.de Diu. 141.2.4. Acad.154.a. Cui opponitur Furioſus. Sana oratio. Bru. 106. Nihil erat in eius oratione oiſi ſyncerom, nihil niſi ſiccum atque ſanum, de Cl.Or.182.b, Nullam partem & ætatem ſanæ ac ſaluæ Reip. guſtare potuiſti, Cornif.12.23.6. a, Aliquis ſanæ mentis, Inſaniens, cootraria, Off.71.b.& Acad.12.b. Eſſe igitur deos ita perſpicuum eſt, ot id qui neget, uia eum ſanæ mentis exiſtimem 2.de Na.d.63.a. Noo ea eſt medicina, qoum ſanæ parti corporis ſcalpellum adhibetur, pro Seſt.119. a. Rempublicā capeſſere, bene ſanom non oportere, pro Seſt. 7. b, Quaſi medicus ille te ſanum feciſſet 2.Phi.101.a. Si enim res ita ſe habeāt, vt nihil interſit, utrum ita cui videatur, ut inſano an ſaoo: cui poſſit eaploratum eſſe de ſua ſanitate? Acad.edit. 1. 2.51. Literæ ſana mente ſcriptæ, qoomodo io tanta ioſania? 9.Att.175.4.a Quod enim eſt tam deſperatum collegium, in quo nemo e decem ſana mente ſit? de Leg.188.b. Sani, & boni, & beati, pro Seſt. b. Qui integri ſunt, & ſani, pro Seſt. 84 a, Sani & integri ſenſus. Acad.edit.1.lib.2.72. Attici oratores ſani & ſicci, de Opt.243.b Bacchari inter ſanos oinolentus videtur. Or.205.b. Eos enim ſanos iotelligi neceſſe eſt, qoorum mens motu, quaſi morbo perturbata nullo ſit. Tuſc.3.8. Aſiatici oratores nimis redūdantes, Rhodii ſaniores & Atticorum ſimiliores, de Cl.25.a.9.fam.8. id eſt, prudentiores.

Sanitas.

Corporis tēperatio, cum ea congruunt inter ſe, e quibus conſtamus, ſanitas ē. Tuſ.215.b. Ego aūt ueteranos tueri debeo, ſed hos quibus ſanitas eſt, certe timere nō debeo, in Ant.238.b. Sanitas ai, quā alii ipſam tēperantiā dicunt eſſe, alii obtēperantem temperantiæ præceptis, & eam ſubſequentē, nec habentē vllam ſpeciē ſuam, io ſolo eſt ſapiente, iuxta Stoicos, Tuſ.4 24. Eſt aūt quædam animi ſanitas, quæ io inſipientem etiā cadat, cū curatione medicorum perturbatio mentis aufertur, Tuſ.4.24. Sanitas orationis. Or.145. Sanitatem animorum poſitam in tranquillitate quadam conſtaotiaque ceoſebant philoſophi, Tuſ.3..7. Quibus tameo ad ſanitatē redeundi ante Cal.Septēb. ptās facta eſt. Caſſ.12.10.a.a. Sanitatem habere, pro Mar.19. Eloquentia oēm illā ſalubritatē Atticę dictionis quaſi ſanitatē perdidit, de Cl. Or.25.a, Inſulſitatem & inſolentiā tanquam inſaniam quādam orationis odit, ſanitatem autē & integritatē quaſi religionē & verecundiam oratoris probat, de Cla.Or.156.a, Adeone uobis alienus a ſaoitate videor? pro Syl. 62.a, Suum quemque ſcelus de ſanitate ac mente deturbat, in Piſ.136.a. Sic oratoris uel ſanitate vel vitio p argumēto ad diluēdū crimē vſi ſumus, de Cl. 190.b. Qui incorrupta ſanitate ſunt, de Opt.gen.Or.145.a

Sano.

Quæ hic Reip. uulnera imponebat, eadē il'e ſanabat 4.de Fi. 108.a. Multa meo quodā dolore in ueſtro timore ſanaui, 1 Cat. 318. b. Valde me momorderunt epiſtolæ tuæ, eædem tamen

ſanauerunt. Att.13.11. Eius autem radiculæ vim eſſe tantam, vt Ptolomæum facile ſanaret, de Diu.136.b, Quos quidem, ego, ſi vllo modo fieri poſſet, non tam vlciſci ſtudeo, quam ſanare, & ipſos placare Reip. a. in Cat.37.a, Natiuum malum ſanare, pro Do.ſua, 9.a. Adhibere aliquam conſolationem, quæ leuare dolorem tuum poſſet, ſi minus ſanare potuiſſet 5.Ep.16.32, Sanare vitioſas partes, vel excecare 2. Att.7. Quæ ſanare nõ poſſunt, exulcerant, de Or.136.b, Aegram & labentem Remp. ſanare & confirmare, pro Mil.a, Horum volũtates nefarias nec ſanare potui, nec tollere, pro Syl.172.b, Nec enim Herculi nocere Deianira voluit, &c. nec prodeſſe Phereo Iaſoni is, qui gladio vomicam eius aperuit, quam ſanare medici nõ potuerũt 3. de N.d.99 a, Sanare vulnera quæ ſunt impoſita prouinciæ. Att.77.b, de Fin. 121.b, Auaritiæ vulnera crudelitatis remediis poſſe ſanare 7. Verr.99. Cuiuſque repentinus oculorum tumor ſanatur, quam diuturna lippitudo depellitur 4. Tuſc.132. a, Et aduerſis caſib. triplici conſolatione ſanetur, Tuſc.3.31. Thuſcenium, cuius cauſa ſanari non poteſt, non mitigaui 1. ad Q.fr.39. Vt conualeſcere aliquando & ſanari ciuitas poſſet, pro Syl.182.b, Quæ ſanari poterunt, quacunque ratione ſanabo, in Cat.106.b, Rempub. deſperatam ſanari poſſe, ad Bru.287.b, Sed potius leniendi & ſanandi animi cauſa facio 12. At.24. Non odio adductus alicuius, ſed animo corrigendæ & ſanandæ ciuitatis 1. Att.57. Quæ quidem tibi nunc omnia belli vulnera ſananda ſunt, quibus præter te nemo mederi poteſt, pro Mar.134.b

Sanatio.

Hæc eſt propria & certa ſanatio, ſi doceas, &c. Tuſc.222.b. Eorum igitur malorum in vna virtute poſita ſanatio eſt. 4. Tuſc. 53.a, Ad ſanationem corporum multum ipſa corpora & natura valet, Tuſc.3.5.

Sanabilis.

Qui autem natura dicuntur iracundi, aut miſericordes, aut inuidi, aut tale quid, ii ſunt eiuſmodi conſtituti quaſi mala valetudine animi, ſanabiles tamen 4. Tuſc.131.a

Sapio.

Aut ſi etiã ſapis, &c. 4. Att.48. Nil generoſum ſapit atque magnificum, lib.1. de Fin.17. Hic plane nihil ſapit. Verr.65.b, Qui ſibi ſemitam non ſapiunt, alteri monſtrant viam 1. de Diu. 216. a, Sero ſapiunt Phryges, Ep.102.b, Siquid ſapiunt ſepultæ reliquiæ maiorum noſtrorum, ad Oct. 47. pro, ſi quis ineſt ſenſus reliquis. Quanquam quis, qui aliquid ſapiet, nunc beatus eſſe poteſt, Ep.108.b, Romæ ſibi eſſe nummorum facultatem, quam, ſi ſaperet, communem exiſtimaret, pro Quint.3.b, Nam iſta quidẽ Cæſaris libertorum coniuratio facile opprimeretur, ſi recta ſaperet Antonius 14. Att.6. Quanquam quis, qui aliquid ſapiat, nunc eſſe beatus poteſt? Curio, 7.29.3.a, Nec enim ſequitur, ut cui cor ſapiat, ei non ſapiat palatus, 2. de Fin.42.a, Quem qui audiunt, intelligere etiam & ſapere plus quam cæteros arbitrantur 2. Off.69.a, Sapere aliquid lib, 1. de Fin.19. Non poſſum tantum virum nihil ſapere dicere, Tuſc.184.b. Quaſi vero quicquã ſit tã ualde, ꝗ nihil ſapere, vulgare 2. de Diu.64. Nam quid ego de Cicerone dicam: qui quum primum ſapere cœpit, acerbiſſimos dolores miſeriaſque percepit, ad Teren.14.1. id eſt, e pueritia exiit. Ea quo Ennius, nequicquam ſapere ſapientem, qui ſibi ipſi prodeſſe nequiret. Off.64.b, Et ibi malis eſſe, vbi aliquo numero ſis, quam iſtic, vbi ſolus ſapere videare 2. fam.57. De Tyreſia etiam apud inferos Homerus ait, ſolum ſapere, cæteros vmbrarum vagari modo, de Diu.98.b

Sapiens.

Nemo ſapiens, niſi fortis. Tuſc.3.13. Ille vero ſapiens noſtras ambitiones leuitateſque contemnet, honoreſque populi etiam vltro delatos repudiabit, Tuſ.5.75. Ergo is quiſquis eſt, qui moderatione & conſtantia quietus animo eſt, ſibi que ipſe placatus, ut neque tabeſcat moleſtiis, neque frangatur timore, nec ſitienter quid appetens ardeat deſiderio, nec alacritate futili geſtiens deliqueſcat, is eſt ſapiens quem quærimus, &c. Tuſc.4.29 Sapiens nullo non tempore beatus, iuxta Epicurum. Tuſc.3.43. Conſolatione non eget, Tuſc.3.66. Dolorem vero ſapiens extimeſcet? is enim huic ſententiæ maxime repugnat, Tuſ.5.56. Si ſapiens in ægritudinem incidere poſſet, poſſet etiam in miſericordiam, poſſet in inuidentiam, Tuſc.3.17. Ex quo efficitur, vt ſapiens diuina imitetur, humana omnia inferiora ducat virtute. Tuſc.4.46. Qui a nobis ſapiens inducitur. Acad. quæſt. ed. 1. lib. 2.91. Sapiens ita acrem in omnes partes aciem intendit, ut ſemper videat ſedem ſibi ac locum ſine moleſtia atque angore uiuendi: ut quemcunque caſum fortuna inuexerit, hunc apte & quiete ferat, Tuſc.4.30. Sapiens nunquam iraſcitur. Tuſc.3.16. Vacat iracundia, Tuſc.3.17. Nihil opinatur. Aca.q.ed.1.lib.2.61 Diſtinguere poteſt falſa a ueris, & quæ non poſſint percipi ab is quę poſſint. Aca.ed.1.l.2.62. Quum ei res ſimiles occurrunt, quas non habet denotatas, retinet aſſenſum, nec unquam ulli uiſo aſſentitur, niſi quod tale fuerit, quale falſum eſſe non poſſit, Acad.ed.1.l.2.53. Semper temperatus eſt, ſemper conſtans, ſine metu, ſine ægritudine, ſiue alacritate ulla, ſiue libidine: ſemper igitur beatus. Tuſc.5.36.& 33.& de Fin.2.85. Solus rex, ſolus diues, ſolus formoſus, &c. Aca.ed.1.lib.2.127. Parad.53. Ab omni concitatione animi ſemper uacat, Tuſc.5.36. Vtrum omni perturbatione animi poſſit uacare, necne, Tuſc.4.7. M. Bucculeius homo meo iudicio ſtultus, & ſuo ualde ſapiens, de Or. 99.b, Cælius, ii qui ſapiens uſurpatur, Off.41.b, L. Acilius apud patres noſtros ſapiens appellatus, Læl.96.b, Sapiens excuſatio, Att.128.b, Homo non perfectus, nec ſapiens. Off.b, Sapiens igitur eſt mundus, & propterea deus, de N.d.2.28.& 2. Sapiens temperatio iuri Conſulum ſuperbiori & violentiori acceſſit creatione tribunorum 3. de Leg.18. Sapientis eſt enim proprium, nihil, quod pœnitere poſſit, facere, nihil inuitum; ſplendide, conſtanter, grauiter, honeſte omnia: nihil ita expectare, quaſi certo futurum: nihil, quum acciderit, admirari, vt inopinatum ac nouum accidiſſe uideatur, omnia ad ſuum arbitrium referre, ſuis ſtare iudiciis, Tuſc.5.59. Sapientis eſſe diait Epicurus, opinionẽ a perſpicuitate ſeiungere, Acad.ed.1.l.2.2.43. Sapientis nihil eſſe præſtare, niſi culpam 9. fam.37. Sapientis vel maxime eſſe videtur ſtatuere quid ſit ſapiens. Acad.ed.1.l.2.9. Sapientis negabant Stoici fugere. Brut.36. Præſentis mali ſapiẽtis affectio nulla eſt, Tuſc. 4.11. Sapientis animus nunquam eſt perturbatus. Tuſ.3.13. Ita ſemper eſt affectus, ut ratione optime utatur. Tuſ. 3.13. Semper vacat uitio, nunquam turgeſcit, nunquam tumet, Tuſc.3.16. Nunquam neque cupiditate moueri, neque lætitia efferri placet Stoicis, Aca.ed.1.l.2.2.125. In eo ſemper placidiſſima pax, Tuſc.5.36. Cato quaſi cognomen iam habebat in ſenectute ſapientis, de Am.96.b, Sapientis grauitate atque conſtantia indignum eſt, aut falſum ſentire, aut, quod non ſatis explorate perceptum ſit, ſine vlla dubitatione defendere, de Nat.d.1.1. Sapientis nullum decretum, niſi comprehenſum, perceptũ, cognitũ. Ac.ed.1.l.2.100. Sapiẽtis naturę cãs primas cõquirere, de Vniu.63. Sapiẽti ſatis nõ eſt, decretũ nõ eſſe falſum, ſed ẽt ſtabile, fixũ, ratũ eſſe dẽt, ꝗ mouere nulla rõne queat, Ac.ed.1.l.2.28 Miſera mors viro ſapiẽti nõ põt accidere 4. i Cat.75.a Sapiẽti accidere poſſe dicũt Academici, vt cũ oia fecerit, diligẽtiſſimeq; circũſpexerit, exiſtat aliquid, ꝗ & veriſimile videaẽ, & abſit longiſſime a vero, Ac.q.ed.1.l.2.2,35. Soli ſapiẽti cõtingit, vt nihil faciat inuitus, nihil dolẽs, nihil coactus, Para.43. Quid aut ĩ ſtudiis humanis, aut in tã exigua uitæ breuitate magnũ ſapienti uideri põt, ꝗ ſemp animo ſic excubat, vt ei nihil Iprouiſum accidere poſſit, nihil inopinatũ, nihil oĩno nouũ? Tuſ.4.29. Sapiẽti aut malũ videri nullũ põt, ꝗ uacet turpitudine, aut ita paruũ malũ ut id obruatur ſapiẽtia, ui aq; appareat, Tuſ.3.68. Sapientem in furore ſuſtinere ſe ab oi aſſenſu, qa nulla in uiſis diſtinctio appareat, aiũt Academici. Ac.ed.1.l.2.2.46. Sapientẽ, ſi aſſenſurus ſit, ẽt opinaturũ, falſum eſſe Stoici dicũt. Ac.ed.1.l.2.62 Qui amantem, ſapiẽtẽq; mundũ eſſe dixerũt, de N.d.1.18. Sapiẽtẽ uel in uĩbus tam corporis quã fortunæ bonis beatum eſſe, ſnĩa Stoicorũ, Aca.ed.1.l.2.125. Sapientẽ nõ eſſe ſemper beatũ, ſi corporis & fortunæ incõmoda ſint in malis numerãda: cũ nel in his omnibus uno tpe eſſe poſſit, Tuſ.5.23. Niſi ſapientẽ liberũ eſſe neminẽ, Parad.42. In malis autem ſapientem eſſe poſſe, ſi eſſent ulla corporis aut fortunæ mala, Tuſc.5.17. Sapientẽ eſſe non poſſe, qui aut cognoſcendi eſſe initium ignoret, aut extremũ expetendi, ut aut unde proficiſcatur, aut quo pueniẽdum ſit, neſciat. Aca.ed.1.l.2.29. Sæpius mulã peperiſſe arbitror, quã ſapientem fuiſſe, de Diu.121.b. In ſapiẽtẽ non cadit gaudere alieno malo, Tuſ.3.17. Nec inuidere: ergo ne miſereri qdẽ, Tuſc.3.18. Sapiẽtem nihil opinari, id ẽ, nunquã aſſentiri rei uel falſę uel incognitæ. Acad.ed.1.l.2.55.& 103. Sapientẽ Stoicorum more neminẽ reperiri. Off.55.b, Epicurus ſe ſapientem profiteri eſt auſus, &c. de Fin.65.b, Nequicquam ſapere ſapientem, qui ipſe ſibi prodeſſe non quiret. ex Ennio, Off.3.82.& 7. fam.16. Sapientem nunquam timere, nunquam dolere cenſuerunt Stoici, Acad.ed.1.l. 2.2.125. Itaque hac uſurum compenſatione ſapientem putat Epicurus ut uoluptatem fugiat, ſi ea maiorem dolorem effectura ſit, & dolorem ſuſcipiat, maiorem efficientem uoluptatem, Tuſc.5.69. A ſapiente nihil tam alienum, quam rei falſæ aſſentiri, Aca.q.ed.1.l.2.122. Septe fuiſſe dicuntur uno tempore, qui ſapientes & haberentur & nocarentur, de Or.155.b, Sapiẽtes, incommoda quæ ſunt in uita, commodorum compenſatione leniunt, de Natu. deo. 1.77. Septem ſapientes non ſuo, ſed populorum omnium ſuffragio nominati ſunt, de Fin. 2. 6.

Quod

Quod ſi gaudere talibus bonis animi, id eſt virtutibus, beatum eſt, omneſque ſapientes iis gaudiis perfruuntur: omnes eos conſiteri beatos eſſe neceſſe eſt, Tuſ. 5.54. Sapientes omnes Græciæ, præter Thalem Mileſium, ciuitatibus ſuis præfuerunt 5. de Or. 75. Sapientes ſapientibus etiam ignotis eſſe amicos cenſent Stoici 1. de Nat. d. 85. Sapientium nemo non beatus, de Fin. 1.47. Sapientum nomen vſque ad Pythagoræ manauit ætatem, Tuſc. 5.6. Sapientes turpitudine & delicto ſuo, non caſu & aliorum iniuria commoueri 5. fam. 50. Omnibus enim virtutibus inſtructos & ornatos, tum ſapientes, tum viros bonos dicimus, Tuſ. 5.22. Quoniam viuitur non cum perfectis hominibus, pleneque ſapientibus, ſed, &c. Off. 10.b, Quis aut ſapientior ad coniecturã rerum futurarum, aut &c. 30. Phil. 281. Themiſta ſapientior, in Piſ. 93.b, Vt enim quiſque maxime perſpicit quid in quaque veriſſimum ſit, &c. is prudentiſſimus & ſapientiſſimus rite haberi ſolet 2. Off. 6.2, Sapientiſſimus quiſque æquiſſimo animo moritur, ſtultiſſimus iniquiſſimo, Cat. 95. Vlyſſes vir ſapientiſſimus, de Or. 101.b, Athenis vnum accepimus, & eum quidẽ Apollinis oraculo ſapientiſſimum iudicatum, de Am. 6.2, Sapientiſſimum eſſe dicunt eum, cui quod opus ſit, ipſi veniat in mentem, &c. pro Cl. 68.2, Duos vero ſapientiſſimos & clariſſimos fratres, &c. Acad. q. ed. l. 2.14.

Sapientia.

Sitne in humano genere ſapientia, de Or. 153.b, Sapiẽtia eſt mater omnium bonarum artium, a cuius amore, Græco verbo PHILOSOPHIA nomẽ inuenit, qua nihil a diis immortalib. vberius, nihil florẽtius, nihil præſtabilius hominum vitæ datũ ẽ 1. de Leg. 87.2, Sapientia eſt, vt a veteribus Philoſophis definitũ eſt, rerum diuinarum & humanarum, cauſarumque, quibus hæ res continentur, ſcientia 2. Off. 6.2, Eſt rerum diuinarum & humanarum ſcientia, cognitioque, quæ cuiuſque rei cauſa ſit 4. Tuſc. 46. Eſt vna, quæ mœſtitiam pellat ex animis, quæ nos exhorreſcere metu nõ ſinat, qua præceptrice in tranquillitate viui poteſt, omnium cupiditatum ardore reſtincto, de Fin. 1.35. Prudentia, calliditas, quæque grauiſſimo nomine ſapiẽtia appellatur. Pat. 236.b, Sapientia diuinarum humanarumque rerum, tum initiorum, cauſarumque, tum quiſque rei cognitione hoc pulcherrimum nomen apud antiquos aſſecuta eſt. Tuſc. 5.5. Neque de ſe dubitare debet, neque de ſuis decretis, Aca. q. ed. 1. l. 2. 27. Non ipſa genuit hominem, ſed accepit a natura inchoatum, de Fin. 4.29. Ratio cum adoleuit atque perfecta eſt, nominatur rite ſapiẽtia, de Leg. 160.b, Sæpe eſt etiam ſub palliolo ſordido ſapientia Tuſc. 201.b, Anceps dicendi faciendique ſapientia, de Or. 148.b Sapientia, ars viuendi, quæ ipſa ex ſeſe conſtantiam habet, Aca. ed. 1. 2. 24. Ars viuendi putanda eſt, de Fin. 2.34. Vt ſtultitia, etſi adepta eſt quod concupiuit, nunquam ſe tamen ſatis conſecutam putat: ſic ſapientia ſemper eo contenta eſt, quod adeſt, neque eam vnquam ſui pœnitet. Tuſc. 5.39. Sola ſapientia in ſe tota conuerſa eſt, de Fin. 3.20. Sapientia, hominis cuſtos & procuratrix, de Fin. 4.14. Cuſtodiendæ ciuitatis 2. de Ora. 84.2, In tres partes diſtributa, Acad. q. ed. 1. l. 2. 206. Et nimirum hæc eſt illa præſtans & diuina ſapientia, perceptas penitus & pertractatas humanas res habere, nihil admirari, quum acciderit: nihil antequam euenerit, non euenire poſſe arbitrari, Tuſ. 3.27. Sapiẽtia, rerum domina, pro Mur. 28. Beatæ vitæ effectrix, de Fin. 2.72. Sed eſt eloquentiæ, ſicut cæterarum fundamentum ſapientia, Or. 203.b, Non ſolum paranda nobis, ſed fruenda etiam eſt ſapientia, 1. de Fin. 3. Sapientia, moderatrix omnium rerum 1. de Inu. 8.2, Omnis ſapientia eſt, non arbitrari ſeſe ſcire quod neſciat, Aca. q. ed. 2. l. 1. 11. Peruerſa ſapientia Tuberonis vel Stoicorum, pro Mur. 69. Princepſque omnium virtutum eſt illa ſapientia, quam σοφίαν Græci vocant 1. Off. 213. Sapientia, ſanitas animi, Tuſc. 3.8. Sola docet omnes vias quæ ad quietem & tranquillitatem ferunt, de Fin. 1.36. Sola eſt, quæ ipſius fortunæ modice ferre doceat iniurias, de Fin. 1.36. Sola eſt, quæ nos a libidinum impetu, & formidinum terrore vindicet, de Fin. 1.36. Vna nos cum cæteras res omnes, tũ, quod eſt difficillimum, docuit vt nosipſos noſceremus 1. de Leg. 45. Sapientiæ Epicuri collega Metrodorus, de Nat. d. 1.79. Sapientiæ diſciplinam exponere, Acad. q. ed. 1. l. 2. Sapientiæ gradus 11. fam. 47. in ep. Matii, Laus maxima, non aliunde pendere 5. fam. 36. Sapientiæ laudem nemo ſine ſummo ſtudio, labore, & doctrina conſequitur 2. de Or. 197. Sapientiæ munus proprium eſt, indagatio atque inuentio veri, Off. 1.25. Nerui atque artus ſunt, non temere credere, de Pet. Conſ. 26. dictum Epicharmi. Omne officium, munuſque in hominis cultu occupatum eſt, de Fin. 4.29. Scipionis genus eſt ex ipſius ſapientiæ ſtirpe generatum, de Cl. 183.b, Næ ego iſtam eruditam ſapientiam non audiam 13. Phil. 346.2, Sapientiã qui expetunt, philoſophi nominantur. Off. 2.6. Habere ſapientiam iunctam eloquentiæ, de Or. 156.b, Hi verſutos homines & callidos, admirantes eorum malitiam, ſapientiam iudicant. Off. 34.b Nam ſapientiam quidem ipſam quis negare poteſt, non modo re antiquam eſſe, verumetiam nomine? Tuſ. 5.5. Hanc cogitandi pronuntiandique rationem, vimque, veteres Græci ſapientiam nominabant, de Or. 147.b, Sapientiam præſtare 5. fam. 46. Sapiẽtia comite mundum deus quam optimæ mẽtis effecit, de Vniu. 43. Quid enim per deos optabilius ſapientia? quid præſtantius? quid homini melius? quid homine dignius? Off. 33.b

Sapientipotens.

Poſtremo quanquam ſemper fuit, vt apud Ennium eſt, ſtolidum genus Aeacidarum, bellipotentes ſunt magis quam ſapiẽtipotentes, tamen, &c. Diu. 2.90.

Sapienter.

S. Fallaciter, contraria, pro Do. 128.b. Facete ſ. pro Roſ. Amer. 42.2.7. Verr. 128.2. S. & conſiderate facere aliquid, in Ant. 192.b. S. & fortiter aliquid facere. Lent. 1.7.16.2. Si cecidiſſet vt volumus, omnes te & ſ. & fortiter, ſin aliquid eſſet offenſum, eoſdem illos & cupide & temere feciſſe dicturos. Ep. 7.b. Quia ius a maioribus noſtris, qui non ficte & fallaciter populares ſed vere & ſ. fuerunt, ita &c. pro Do. ſua, 61.2. Pontifices religiones ſ. interpretando. Poſt. 231.b. Monere ſ. 3. de Fin. 114.2. Nemo eſt qui tibi ſuadere ſapientius poſſit teipſo, Curioni, l. 1.6.2.2

Sapor.

Vt enim mel, etſi dulciſſimum eſt, ſuo tamen proprio genere ſaporis, non comparatione cũ aliis dulce eſſe ſentitur 3. de Fin. 53.2. Qui non odore vllo, non tactu, non ſapore capiatur, pro Cæl. 32.2, Voluptates, quæ ſapore percipiuntur. Tuſ. 200.b

Sapor, pro Salibus.

Tincam multa ridicule dicentem, Granius obruerat neſcio quo ſapore vernaculo, de Cl. Or. 89.2. Stipes Aethiops ſine ſenſu, ſine ſapore, elinguis, tardus, Poſtq. 207.b

Sarcio.

Deinde impudentia proſequor, ſed idem ſarciam, Silio, l. 16. 62.2.2. Longi temporis vſuram, quia, &c. magnitudine officiorũ meorum ſarciam, ad Ap. Pulc. 3.1

Sartum tectum.

Si me a tuis omnibus amari vides, hoc mihi da atq; largire, vt M. Curium ſartum & tectum, vt aiunt, ab omni incommodo, detrimento, moleſtia ſyncerũ integrumq; conſerues, ad Ariſt. 13.72. Monumentum illa amplitudine, illo opere quamuis ſartum tectum, integrumque eſſet. Verr. 102. & 103. b. Quæſiuit quis ædem Caſtoris ſartam tectam deberet tradere 3. Ver. 94.2. Quorum quidẽ oĩa cõmoda, omneſque facultates, quibus & ſacra cõficere, & ſarta tecta ædium ſacrarum, locorumque communium tueri poſſint, conſiſtunt in his vectigalibus quæ habent in prouincia Gallia, &c. ad Brut. 13.112.1.2. Sarta tecta exigere 3. Verr. 93.2.

Sarculus.

Cui nihil dum ſit, ius & ſarculos abſtulerit 2. de Fin. 40.2

Sarmentum.

Malleoli, plantæ, ſarmenta, de Sen. 88.b. In viribus noua ſarmenta cultura excitantur 2. de Or. 49.2. Sarmentorum aliorum amputatio, & aliorum immiſſio, de Sen. 49.2. Ligna & ſarmenta circundare, ignem ſubiicere cœperunt, 3. Verr. 48.2. Vitem ſerpentem multiplici lapſu & erratico, ferro amputans coercet ars agricolarum, ne ſyluescat ſarmentis, & in omnes partes nimia fundatur, de Sen. 48.2

Sartecta, vide Sarcio.

Sat.

Modo & libenter ſuerit, & ſ. diu. Att. 15.323.4.2. Tantum quãtum ſ. eſt, de Sen. 44.2. Qui non ſ. habuit coniugem illexiſſe in ſtuprum, de Nat. d. 73.b. Te pugna Cannenſis accuſatorem ſ. bonum facit, pro Sext. Roſc. 54.2. Teſtium eſt 2. de Fin. 108.2

Satelles.

C. Manlius audaciæ ſatelles atq; adminiſter tuæ 1. Cat. 4.2. Diligẽtiſſimus ſatelles ſcelerũ, miniſter cupiditatũ, de Prou. 70.b. Tũ auis illa videri poſſet ĩterpretes & ſatelles Iouis. Diu. l. 2.58 & Tuſc. 2.22. id eſt aquila. Hic Iouis altiſoni ſubito pẽnata ſatellos, de Diu. 102.b. Adminiſtri & ſatellites Sex. Næuii, p Q. 54.2

Pernicioſiſſimæ ſatellites, de In.42.b, Qui primus certos inſtituerit, nomine decumanos, re vera miniſtros ac ſatellites cupiditatum ſuarum 5.Verr.16. a, Ianitores ducentos in annos ſingulos ſtipatores corporis conſtituit, eoſdem miniſtros & ſatellites poteſtatis, con.Rull.72.b, Vides tamen tyrāni ſatellites in imperiis.At.14.303.2.a, Virtutes, quas tu ſatellites & miniſtras voluptatis eſſe voluiſti, de Fin.63.a

Satin', vide Satis.

Satio.

Numerus ſatiat, in Or.24.a, Veniebat enim ad cœnam, vt ſatiaret animo quieto deſyderia naturæ 2.de Fin.44.a, At in eius corpore lacerando eum animum ſatiare non poſſet, oculos pauit ſuos 11.Phil.294.a, Satiare libidines alicuius, de Aruſ.253.b. Qui ne abſens quidem luctu meo mentem eorum ſatiare potui, pro Do.225.b. Explere cupiditates, ſatiare odium, in Par.52.a, Nunquam expletur nec ſatiatur cupiditatis ſitis, in Parad. 7.a, Vt neq; hi ſatientur, qui audient, faſtidio ſimilitudinis, de Or. 161.b, Equidem ſatiari non queo, &c. de Leg. 169.b, Satiari delectatione non poſſum, ut meæ ſenectutis, requietem, oblectamentumque noſcatis, de Sen.48.a, Erat, vt ſcis, in eo inexhauſta cupiditas legendi, nec ſatiari poterat, de Fin.3.11.a

Satiatus.

Satiatus & expletus cupiditatibus, de Sen.87.b, Satiatus quiete. Diu.2.44. Inimicorum crudelitas nondum eſt noſtra calamitate ſatiata 1.ad Qu.fr.52. Non patiar te hinc non ſatiatum diſcedere, Top.222.b, Ait ſe velle illud etiam atque etiam conſiderare, nequaquam eſſe ſatiatum. Verr.214.b

Satietas.

Cibi ſatietas & faſtidium, aut ſubamara aliqua re releuatur; aut dulci mitigatur 1.de Inu.37.a, Satietas noſtri, Deſiderium; contraria. Att.2.20.1.a, Mirum me deſiderium tenet vrbis, ſatietas autem prouinciæ, Ep.24.b, Satietas atque abundantia rerū. Parad.60. Omnium rerum ſatietas, vitæ facit ſatietatem, de Sē. 68.1, Quænam unquam ob mortem Myrtelli pœnis luendis dabitur ſatietas ſupplicii? de Na.d.78.b, Nec tuendi ſatietas capere poterat, de Diu.85.b, Satietas vitatur varietate 4.ad Her.159 Sed eſt earum etiam non ſatietas, ſed quidam modus. Ep.l.6.9. 61.de literis. Omnibus in rebus ſimilitudo eſt ſatietatis mater 2.de Inu.89.a. Hæc res multum affert hominibus ſatietatis ac faſtidii, pro Mur.18.a. Varietas occurrit ſatietati. Or. 214.b, Hæc ῥωπογραφία ripulæ videtur habitura celerem ſatietatem, At.15 33. In quo tamen ipſo vna cum ſatietate memoria quoque moriatur voluptatis. Off.45.b, Ab aliquo faſtidio quodam & ſatietate abalienari, de Or.151.b, Satietate affici. Or.206.b, ad Her. 31.b, Nec auditor defatigetur ſimilitudinis ſatietate, de Or.124 b. Nec quiſquam eſt, quin ſatietate iam defeſſus ſit, Ep.19.b, Ab hominum ſatietate noſtri diſcedere 2.Att.16. Cum naturam ipſam expleueris ſatietate viuendi, pro Mar.16.a, Non enim amicitiarum ſicut aliarum rerum debent eſſe ſatietates, Læl.60. Poſteaquam e portu piratæ non metu aliquo affecti, ſed ſatietate exierant 7.Verr.79.a

Satio, onis, vide Sero.

Satis.

Brutus cū literis Latinis, tum ēt Græcis ſ. eruditus, de Cl.174 b. S. fortis homo, & ſatis plane frugi 5.Verr.55.a, Homo nec infacetus & ſ. literatus. Off.63.b, Libri ſ. multi, Top.221.b. S. multa, vel plura potius, quam neceſſe fuit 6.fam.14. S. male accipitur 8.fam.35. in ep. Cælii. S. mature perlatæ literæ 3.fa. 14. Sed quum agellus eum non ſ. aleret, vt opinor, ludi magiſter fuit 1. de Na.d.98.a, Et quoniam ſ. multa dixi, eſt mihi perorandum 4. Acad.263.a, Nec id ſ. efficitur in vſuram menſtruam, Att.85.b, Peccant qui non vident quod eſt ſ. de Or. 203. b, Animo iſtuc ſ. eſt, auribus non ſatis. Or.208.b, Nam nobis ſ. eſt, Aca.q.1,2.54. Mihi autem ad vincendum ſ. eſt, &c. pro Quint.46.a, Non eſt ſ. niſi præſens confirmaſſem, ne id quidem ſatis eſt 5. Verr. 107.a, de Cl.174.b. Mihi fere ſ. eſt quod uixi vel ad ætatem, vel ad gloriam, in Ant.160.b, Sic a me ſ. teſtium eſt dictum, de Fin. 77.b, Quæ verbis ſubtilius, quam ſ. eſt, diſputari videntur, Para. 117. b, id eſt, quam decet vel par eſt. S. erat reſpondere magnas, ingētes inquit, de Amic.81.a, S. erit ſigni, quod, &c. ad Her.23. b. Sed ab his, quos repudias, exigis tantum pecuniæ, quantum ad eum numerum frumēti ſ. ſit, quem ciuitati imperas 5.Verr.148.a, Videas ut ſ. honeſtum ſit 7.Att.48. Hi dicebant de Republica, quod eſſet illis viris & Conſulari dignitati ſ. de Cl. 176. b, Id autem non ſatis eſſe, cur alia percipi poſſe dicas, alia non poſſe 4.Acad. q.184.a, Vt nuper M. Craſſus negabat vllam ſ. magnam pecuniā eſſe ei qui in Reſpub. princeps vellet eſſe 1.Off.37.a. Non videtur hoc ſ. eſſe vobis, Acad.q.edi.1.2.63. S. eſſe deberet, ſi, &c. de Or.114.b, Ea uix in fœnus Pompeii quod ſ. ſit, efficiunt, Att.85.b, S. futurum eo tibi confido 15.fam. 52. pro, tibi ſatiſfactum iri, vel, te eo cōtentum fore. Ego a te ſ. habeo. Ep.183.b, & pro Plā 279.b, Si non ſ. habes explere, &c. niſi etiam, &c. pro Sex.Roſ.43. b, Non ſ. habent præcipere de artificio, ſed, &c. ad Her.24.b, Atq; hoc in te ſ. habebit, At.255.b, Si me defendi contra fratrem tuū, ſ. habeas, nihil, &c. Ep. 60.b, Ad dicendum temporis ſ. habere 4. Verr.1.a, Me quoque iocanſne, an ita ſentiens (non enim ſ. intelligebam) cœpit hortari, ut ſententia deſiſterem 4.Acad.114.a, S. intelligere non poſſum 5.fam.2. Hunc laudare pro dignitate nemo ſ. commode poſſet, pro Sex.Roſ.24.b. S. mirari non queo hominis negligentiam 10.Att.16. Nō ſ. occurrit quid ſcribam 12. fam.14. Herodotus Romæ erat iſ. putabat ſe ad comitia tempore venturum, ſi pridie veniſſet 4.Verr.89. S. riſiſſe. 14.Att.26. S. ſcis 16.fam.23. S. me multa ſcripſiſſe, quæ literis commendari poſſint, arbitror, Brut. ad Cic.11.10.4.a, Quam hominem nomino, ſ. mihi videor dicere, pro Quin.22.a. Quare de hoc ſ. Att.6.120. 2.a, S. putabat ſe ad comitia tempore venturum, ſi pridie veniſſet 4.Verr.89. S. de his, metuoque ne tu nimium purea 16. Att. 17. S. de rebus noſtris, vel etiam nimium multa 4.fam.45. Sed id ſ. ſuperque: &c. Att.16.333.20.a, Tuſc.q.172.b, & 1.de Or. 101. Mihi iam ſ. ſuperque dixiſſe videor de Aſiatico genere reſtium, Off.12.b, Nam contra Epicurum ſ. ſuperque dictum eſt 2. de N. de.3.a. S. ſuperque eſſe ſibi ſuarum cuique rerū curam, de Amic. 42.a, S. ſuperque habeo quod mihi dederis, pro Qu.Roſc.46.b Sed puſillum loci ad hanc rem plus etiam ſ. Att.194 b, Auidior quam ſ. eſt gloriæ 9.fam.27. Plus quam ſ. opus eſt, doleo, 7.Ver. 95.a, Satin eſt id ad illam abundantem bonis vitam beatiſſimā de Nat.de.l.1.30

Satiſaccipio.

Si veretur ut res iudicio facto parata ſit, iudicatum ſolui ſatiſaccipiat, pro Quin.4.a, Qua de cauſa Flauius, quum de tota lite faceret pactionem, neque ſatiſacciperet a Roſcio, neque iudicio abſolueretur a Fannio, pro Roſ.Com.33.a, Siquis teſtamento ſe hęredem eſſe arbitraretur: quod tum non extaret, lege ageret in hæreditatem: aut pro præde litis vindiciarum cum ſatiſaccepiſſet, ſponſionem faceret 3.Verr.81.a

Satiſdo.

Quid ita ſatis non dedit, amplius a ſe neminem petiturum, pro Qu.Roſc.50.b, De ſatiſdando te rogo vt ſatiſdes, Att.68.b, Si veretur ut res iudicio facto parata ſit, iudicatum ſolui ſatiſ accipiat: quibus a me verbis ſatis accipiet, iiſdem ipſe quod peto ſatiſdet, pro Quint.7.b, Qui redemerit, ſatiſdet damni infecti 3.Ver.104.a, Scilicet nomine. Iſte poſtulat vt procuratorem iudicatum ſolui ſatiſdaret: &c. pro Quint.15.a, Deridet, quum ſibi ipſum iubet ſatiſdare Rabonium 3.Ver. 104.a, Iudicatum ſolui ſatiſdaturos eſſe dicebant, 4.Verr.42. a, Satiſdari amplius a ſe nō peto. Att.2.5.1.a. Primū ut ſiquid ſatiſdandū erit amplius eo nomine non peti, cures vt ſatiſdetur fide mea. Sulp.14 29. 5. a,

Satiſdatio.

Et ſunt aliquot ſatiſdationes ſecundum mancipium, &c. Att 5.88.1.a,

Satiſdatum.

Sed & illi turpe arbitror, eo nomine, quod ſatiſdato debeat, procuratores eius non diſſoluere. Att.16.339.3.a, Hoc quod ſatiſdato debeo, peto a te ve ante prouideas, planeque expedias, & ſolutum relinquas. Att. 16.17. Satiſdato debet, qui creditori cauit fideiuſſoribus datis.

Satisfacio.

Satis mihi fecit 2.Att.55. pro, ſatiſfacit mihi. Satisfacit mihi per literas multo aſperioribus verbis, quam, &c. 11. Att. 28. & 13. fam.18. Hiſtriones in diſſimillimis perſonis ſatiſfaciunt, in Or. 59.a, Is me in omni genere delectauit, in eoque maxime, in quo minime putabam, ſatiſfaciebat, Att.254.b, Satisfeci vitæ vel ætate vel factis 10.fam.1. Hermippus Fuliis ſatisfacit, & fidem ſuā liberat, pro Flac.156.b, Nam in defendendo moroſo homine cumulatiſſime ſatisfecimus, ad Qu.fr.2.8.4.a, Cui quidem tu deo, quemadmodum ſoles, pie & caſte ſatiſfacias: id eſt Apollini & Aeſculapio, ad Terē.14.7.2.a, Faciam tamen ſatis tibi, &c. & Satiſfaciam utrique. Att.78.b, De noſtra continentia & diligentia faciemus ſatis. Att.69.b, Pueri tui modo me pulſauerunt, ſatiſfacias oportet, ad Her.27.a, Satiſfaciant fructibus ſuis, aut pecuniam ſoluant 13.fam.78. Quum grauibus ſeriiſque rebus ſatiſfecerimus, Off.12.b, Vt ſi mihi in pecunia minus ſatiſfeciſſet, per hanc ſpeciem ſimultatis eum conſectarer, Cælius ad Cic. 8. fa. 6.a.

Satiſfacere publicè. Ver. 91.b Poteſt autem tum ſatiſfacere in hiſtoria, quæ ſit opus vnum hoc oratorium maximè, 1. de Leg. 3. Cumulatè ſatiſfacere alicui, Top. 229.b Satiſfacere alicui quippiam petenti. Att. 25.b Id eſt, morem gerere. Satiſfacere. amicitiæ. ep. 144.b Amicis ſalutis meæ ſi minus ad referendam gratiam ſatiſfacere potui, ad prædicandam & habendam certè ſatis ſum facturus. pro Corn. 55. Cui nos valde ſatiſfacere multi ad me ſcripſerunt. 7. 141.4. Exiſtimationi omnium ſatiſfacere. 5. Verr. 144.a Satiſfacere fidei. diligentiæ, cauſæ, controuerſiæ, ſponſioni, formulæ, &c. pro Roſc. Com. 7. Neque illum in hoc iure ciuili ſatis illi arti facere poſſe, niſi dicendi copiam aſſumpſiſſet. de Or 99.b Satiſfacere immortalitati laudum tuarū mirabiliter cupit, ad Cæſ. 13.17.8 a Satiſfacere naturæ & legibus pro Clu. 21.a Id eſt mori, & exilio mulctari. Satis officio meo factum eſſe arbitror. Verr. 282.b Satiſfacere cauſæ & officio ſuo. Ibid. m. quibus debemus. Att. 11.224.6 a Vitæ Planco, 10.1.3.a Sentio quid ſceleris admiſerim, quum de uiſceribus tuis & filii tui ſatiſfacturus ſit quibus debes, &c. ad Q. fr. 1.3.11.a Nunquā te mihi pro tuis in me iniuriis ſatis eſſe facturum putabas. in Anto. 170.b Satis eſſe facturum tecum & Reip. 10. fam. 30. Panſa aut morte, aut victoria ſe ſatiſfacturum Reipub. ſpopondit, in Ant. 393.b Exiſtimant enim dijs immortalibus ſe facilius ſatiſfacturos, ſi eorum plaga perculſi, afflictos ſe & ſtratos eſſe fateantur. Tuſc. 3.61

Satiſfio.

Quanquam à te quidem cumulatè ſatiſfit, & mihi, & omnibus Att. 10, 13.33.2. a Sed tamen ſatiſfiet à uobis, neque parcetur labori. 2.29.3.1 Vide quomodo ſatiſfiat ei, cui ſcis me ſatiſfieri velle. 4.6.1.a Sed vt omnium vel ſuſpicioni, vel maleuolentiæ, vel crudelitati, ſatiſfiat, occultat pecuniam Poſtumus, latét regiæ diuitiæ. pro Rab. Poſt. 28.a Nam ad bellum quidem qui conuenit? præſertim contra eum cui ſpero me ſatiſfeciſſe, ab eo cui tamen ſatiſfieri nullo modo poteſt. ep. 17.b Nec enim ſatiſfieri cenſent huic loco qui nunc eſt in manibus, niſi ſeparatim hoc ipſum naturæ eſſe ius diſputarint. 1. de Leg. 53. a Acceperā enim iam antè Cæſaris literas, vt mihi ſatiſfieri paterer à te. 2. Philip. 64.a Id eſt, vt acciperem tuam excuſationem & purgationem. Satiſfactum eſt iam à te vel officio vel familiaritati. 9. famil. 17. in ep. Dolab. promiſſo noſtro ac recepto. 7. Ver. 108. a Sed aliqua ex parte violatus ſit, niſi publicè ſatiſfactum ſit, ei ciuitati bellum indici atque inferre ſolere. 3. Verr. 55.a Mihi verò, inquit Mutius, ſatis ſuperque abs te videtur iſtorum ſtudiis eſſe ſatiſfactum. de Or. 102.b

Satiſfactio.

Aliquid ſatiſfactio leuitatis habere videtur. 4.75.5.a Hic tu me etiam inſimulas, nec ſatiſfactionem meam accipis. ad Treb. At. 7.25. Id eſt excuſationem.

Satius.

Non igitur S. eſt, &c. ad Her. 32.b Eſt quum non eſt S. ſi. &c. ad Her. 32.b Repertus eſt nemo, quin mori diceret eſſe. 4. Verr. 61. a Video cum altero vinci S. eſſe, quàm cum altero vincere. Att. 7.151.6.a Videbatur uel mori S. fuiſſe, quàm eſſe cū iis. de Iun. 74.b Multò S. hoc mihi tacendum putaui. 4. Att. 41

Sator vide Sero.

Satur.

Bis in die ſaturum fieri. Tuſc. 5.71 Præclara uerò auſpicia, ſi eſurientibus pullis res geri poterit, ſaturis nihil geritur. 1. de Diu. 131.a Satura ieiunè, grandia minutè dicere. pro Deiot. 208.b

Saturitas.

Neque ſolùm officio, &c. ſed & delectatione, quam dixi, & ſaturitate copiaque omnium rerum, quæ ad victum hominum, & cultum etiam deorum pertinent. Cat 52.

Saturo.

Saturnus appellatus, quòd ſe ſaturat annis. 2. de Nat. 92. a Expleui animos inuidorum, placaui odia imperitorum, ſaturaui etiam perfidiam & ſcelus perditorum. pro Do. ſua, 35. a Verſatus in bello eſt, ſaturauit ſe ſanguine diſſimillimorum ſui ciuiū 2. Phil. 72.a Mactare victimam gratiorem, quàm ſi L. Flacci ſā guine illius nefarium in vos omnes odium ſaturaueris pro Fla. 74. Odiumque diuturnum quod in bonos tam inueteratum habebatis, ſaturare cuperetis. in Vat. 4 a Nuper nati mammas appetunt, earumque ubertate ſaturantur. 2. de Nat. d. 193.a Granes enim dominæ cogitationum libidines infinita quædam cogunt atque imperant, quæ quia expleri nec ſaturari vllo modo poſſunt, &c. 6. de Rep. 8.a

Saturatus.

Mens ſaturata bonarum cogitationum epulis. 1. de Diu. 108. a Homines ſaturati honoribus. pro Planc. 16.a Vt aliquando ex eorum agris atque vrbibus expleti atque ſaturati, cum hoc cumulo quæſtus decederent. 5. Ver. 83 a

Saucio.

Meus vero diſcipulus, qui hodie apud me cœnat, valde amat illum, quem Brutus noſter ſauciauit. Att. 14. 310.1. a Serui nonnulli vulnerantur, ipſe Rubrius in turba ſauciatur. 3. Verr. 47.a Sauciabitur Philoctetа, omnibus ante ſeculis verum fuit, non ſauciabatur, falſum. de Fato. 55.a Omnia que mea tela ſic in te conijcientur, vt nemo per tuum latus (quod ſoles dicere) ſaucietur. in Vat. 10.a

Saucius.

Nemo inquit, occiſus eſt, neque ſaucius. pro Cæc. 30.a Saucius animus. 1. ad Att 47. & 8. fam. 10. in ep. Cæl. Gladiator confectus & ſaucius. 1. in Cat. 43. a Medea amore ſæuo ſaucia, pro Cæl. 19.a Quinetiam videmus ex acie efferri ſæpe ſaucios, & quidem rudem illum & inexercitatum, quamuis leui ictu ploratus turpiſſimos edere. 1. Tuſc. 5.a Perterritos, inermes, ſaucios non ſunt noſtri duces perſequuti. Att. 278.b

Sauciatio.

Et ſauciatio quæretur, quum fugam factam eſſe conſtabit? pro Cæc. 32

Saxum.

Saxum Lemnium. de Fin. 1.78 Quæ quaſi ſaxum Tantalo ſemper impendet. de Fin. 1.46. Ad eam tanquam ad ſaxum adhæreſcunt. Arad. d. ed. 1. l. 2.9 Quid mirum igitur, ex ſpelunca ſaxū in crura eius incidiſſet? de Fato. 9.a De ſaxo in crucem. Att. 130 b E ſaxo ſculptus, aut ebore dolatus. Ac. q. 15.b Saxa aſpera, pēdentia. Tuſc. 1.30 Qui ſaxa iacerent. pro Cæc. 296.b Saxaque cana ſalis niueo ſpumata liquore Triſtificas certant Neptuno reddere voces. 1. de Diu. 11.a Saxorum aſperitates. 1. d. Nat. 72. Ad ſaxa teſtis natiuis inhærentes beluæ. 2. de Nat. d. 73. Mea bona ſe donare dixit Petiſſio Vrbanitati, qui ex naufragio luculenti patrimonii, ad hęc Antoniana ſaxa proiectus eſt 12. Phil. 132. Glebis aut ſaxis aliquem de fundo præcipitem agere. pro Cæc. 296.b Saxis facta lapidatio eſt. pro Do. 215. b Vt tu uſpiam ſaxis fixus aſperis, &c. in Piſ. 88.b

Saxulum.

Vt Italicam illam in aſperrimis ſaxulis tanquam nidulum affixam, &c. 1. de Or. 96.a

Saxeus.

Saxea moles. de Nat. d. 44.b

Saxetum.

Quod eſt tam aſperum ſaxetum, in quo agricolarum cultus non elaboret? de L. Agr. 69

Saxifragæ.

Mare ſaxifragis undis, 3. de Or. 91

Scabellum, vide Scamnum.

Scaber,

Atque intonſa infuſcat pectus illuuie ſcabrum. 3. Tuſ. 46.a

Scabies.

Malorum autem mater omnium, cuius blanditiis corrupta quæ natura bona ſunt, quia dulcedine hæc & ſcabie carent, nō cernuntur ſatis. 1. de Leg. 36

Scalæ.

Quemadmodum igitur ſcalarum gradus, ſi alios tollas, alios incidas, nonnullos malè hærentes relinquas, ruinæ periculum ſtruas, non aſcenſum pares, 6. fam. 27 Quum ſe ille fugiens in ſcalarum tenebris abdidiſſet. pro Mil. 31.a Negotiumque trāſegiſſes, niſi ſe ſub ſcalas tabernæ librariæ coniecisset. 2. Philipp. 44.a

Scalmus.

Vt verò contra Craſſus ab adoleſcente delicato, qui in litore ambulans, ſcalmum reperiſſet, &c. ſimiliter Scęuolam ex uno ſcalmo captionis centumuirale iudicium hęreditatis effeciſſe. de Cl. 102.a Venit ipſe maturè, ſcalmum nullum videt. 3. Off. 78. Qui duorum ſcalmorum nauicolam in portum euerterit, 1. de Or. 85. Hęc ego conſcendens è Pompeiano tribus actuariolis decem ſcalmorum. Att. 253.b. alter, ſcalmi, uel ſcalmus.

Scalpo.

Itaque ad pingendum, fingendum, ad ſcalpendum, ad neruorum eliciendos ſonos, ac tibiarum apta manus eſt admotione digitorum. 2. de Nat. d. 224.a

Scalptus, vide Sculptus.

Scalpellum.

Qoum ſanæ parti ſcalpellum adhibetur. pro Seſt. 26. b Aut quorum linguæ ſic inhærent, vt loqui non poſſent, hæ ſcalpello reſectæ liberarentur. 2. de Diu. 144. a

Scamnum.

Auſpicio regni ſtabilita ſcamna, ſolumque. 1. de Diu. 178. a

Scabellum.

Mimi ergo eſt etiam exitus, non ſabulæ, in quo quum clauſula non inuenitur, fugit aliquis è manibus, deinde ſcabella concrepant, aulæum tollitur. pro Cæl. 52. a

Scando.

Vt ſi qui gubernatorem in nauigando nihil agere dicant, quũ alii malos ſcandant, alii per foros curſent. de Sen. 16

Scapha.

Vſque adeo vt dominus nauis in ſcapham cõfugerit. 1. de Inu. 233. a Omnes in ſcapham conſcenderunt præter vnum ægrotum, ad Her. lib. 1. 20. a

Scaphium.

A pupillo Heio, cui Marcellus tutor eſt, à quo pecuniam grãdem eripueras, ſcaphia cum emblematis Lilybei verum empta eſſe dicis, an confiteris erepta? 6. Verr. 33

Scateo.

Fontes ſcatere, herbis prata conueſtirier. 1. Tuſc. 108. a

Scaturio.

Sed, vt ſpero & volo, & vt ſe fert ipſe, bonos & Senatum malet: totus vt nunc eſt, hic ſcaturit. 8. fam. 8. in ep. Cæl.

Scelus.

Deteſtabile ſcelus. de Am. 27. a Infeſtum ſcelus & immane. pro Clu. 149 a Scelus nefarium. & truculentum. ad Her. 26. b Scelus hominis clamoſiores. 11. Att. 20. Hic tantum ſceleris, ille tantum flagitii admitteret. 9. Att. 37 Sceleris aliquem damnare. 7. Att. 42 Facere aliquid ſceleris. pro Mil. 107. b Sceleris cõmiſſi ſæpe cauſa, incommodorum euitatio. 2. ad Her. 33. Sceleris condemnare, 14, fam. 21. Sceleris furor. pro Seſt. 11. Sceleris pœna triſtis, & præter eos euentus qui ſequuntur, per ſe ipſa maxima eſt. 2. de Leg. 42 Neque ad ſcelus perficiendum cæſis hoſtiis poſſe placari. pro Clu. 153. a Scelus anhelare. in Cat. 25 Edere in aliquẽ. pro Seſt. 49. a Nonne caueam, ne ſcelus faciam? Acad. ed. 1. li. 2. 124. Qui partim omnino motus negant in animis ullos eſſe debere, &c. ſcelus eos nefarium facere. 1. de Or. 112. a pro Roſc. Am. 15. & 3. in Verr. 86. & pro Do. 229. Quodnã ob ſcelus incidit mihi iter, &c. 8. fam. 44. in ep. Cæl Suſcipere ſcelus. 6. Verr. 70. Scelere ardere. 10. Att. 7. Aſtringi pro Seſt. 94. a In ſcelere eſſe. pro Syl. 28. Scelere liberatus. 12. Att. 56. Quę prętermitti ſine nefario ſcelere non poſſunt ep. 1. 9. 3. a Conſcientia ſcelerum & fraudum ſuarum. in Piſ. 89. b Infinita ſunt ſcelera quæ ab illo in patriam ſunt edita. de Arreſp. 357. b Intelligitur, Iudices, id quod iam antè dixi, imprudente L. Sylla ſcelera hæc & flagitia fieri. pro Roſc. Am. 15. a Sceleribus coopertus 3. in Verr. 6

Sceleſtus.

Res ſceleſta, atrox, nefaria. pro Roſc. Am. 38. a Facinus ſceleſtum ac nefarium. pro Roſc. Am. 21. a

Sceleſte.

Illud de geſtu hiſtrionis tu S. ſuſpicaris, ego ἀφελῶς ſcripſi. Att. 6. 111. 18. a

Sceleratus.

Sceleratus & nefarius fueris ſi &c. pro Mur. 139 b Brogitarus impurus homo & ſceleratus. de Ar. 250. b Vox inhumana & ſcelerata. 3. de Fin. 99. a Ego autem illum male ſanum ſemper putaui nunc etiam impurum & ſceleratum puto. Att. 9. 188. 7. a Quem mente ſcelerata & nefaria cupierunt, 10 Cat. 108. b Idem ſexto & triceſimo anno poſt à ſceleratiore haſta non receſſit. 2. Offic. 40. a

Scelerate.

Quare peccaui, S. qui feci Q. fr. 1. 3. 3. a In quo beatior ille qui huic nefariæ voci paruit, quàm is qui tam S. imperauit. 5. Tuſc. 79. a Sed quid ego plura de illorum aut in me maledictis, aut in eos S. loquar factis? pro Syl. 178. b Bellum S. ſuſceptum. 2. in Cat. 19. a Sed poſtea mihi nullo meo merito, niſi quod bonis placere cupiebam, omnes eſt inſidias ſceleratiſſime machinatus. pro Seſt. 116. a

Scena.

Maxima quaſi oratori ſcena videatur concio. de Or. 139. b Nec verò ſcena ſolùm referta eſt iis ſceleribus, ſed multò vita communis penè maioribus. 3. de Nat. d. 49. Scene rei totius, hæc Pompeius tanquam Cæſarem, &c. 8. fam. 35. in ep. Cælii. Ludorum elegantia & ſcenę magnificentia. pro Mur. 133. b Nunc populo & ſcenæ (vt dicitur) ſeruiendum eſt. ad Brutum. 89. Pro uerb. Omne ſeruitium permiſſu magiſtratus liberatum, in alteram ſcenam immiſſum. de Ar. 246. b In ſcena, in concione, in qua rebus fictis & adũbratis loci plurimũ eſt. de Am. 79. a Miror eorum impudentiam, qui agunt in ſcena geſtum inſpectante Roſcio. 2. de Or. 129. a Idque tum in vita, tum in ſcena intelligi poteſt ex his fratribus qui in Adelphis ſunt. de Sen. 60. a Etenim quum artifex eiuſmodi ſit, vt ſolus dignus uideatur eſſe qui in ſcena ſpectetur, tum, &c. pro Q. 52. a Omitto illa, quæ ſi minus in ſcena ſunt, at quum ſint prolata, laudantur. pro Planc. 265. b Roſcium eſſe in ſcena. de Cl. 162. b

Scenicus.

Geſtus ſcenicus verba exprimens. de Or. 163. b Venuſtas ſcenica. 3. de Or. 170. a Artifices ſcenici. pro Arch. 7. a Scenici non optimas, ſed ſibi accommodatiſſimas fabulas eligunt. Off. 1. 159 Suum igitur quiſque noſcat ingenium, &c. ne ſcenici plus, quàm nos videantur habere prudentiæ. 1. Off. 159. a Scenicæ perſonę, vt mimi hiſtriones. pro Planc. 265. b De ſcenicorum corollariis nummulos corrogare. 5. Ver. 158 Vt enim Romam rediit extremo ſcenicorum ludorum die, vehementer commotus ea oratione, quæ ferebatur habita eſſe in concione à Philippo. 3. de Or. 1 Scenicorum mos tãtam habuit uetere diſciplina verecundiam, vt in ſcenam ſine ſubligaculo prodierit nemo. Off. 1. 179 Quod dicitur Atinæ factum à iuuene, vetere quodam in ſcenicos iure, maximeque oppidano. pro Planc. 25. a His ego tamen diebus, ludis ſcenicis, ne fortè uideas tibi non modò beatus, ſed liber omnino fuiſſe. 7. fam. 4

Sceptrum.

Rex ſedens cum purpura & ſceptro & inſignibus illis regiis. pro Seſt. 48. a de Ptol.

Scheda.

Nunc ſi amas me, ſi te à me amari ſcis, enitere per amicos, clientes, hoſpites, liberos denique ac ſeruos tuos, vt ſceda ne qua depereat, &c. Att. 1. 72

Schedula.

Hæc tertia iam epiſtola ante oppreſſit, quàm tu ſchedulam aut literam. ad Caſſ. 15. 43

Schema.

Lumina quę Græci quaſi aliquos geſtus orationis χήματα appellant. Or. 204. b Sententiarum orationiſque formis quę appellantur χήματα, de Cl. 34. a Ornamenta uerborum, ſententiarumque, quæ appellantur. χήματα. Top. 17 Verborum & ſententiarum illa lumina, quę Græci vocant, χήματα; quibus tanquam inſignibus in ornatu diſtinguitur omnis oratio. de Cl. 35 χήματα, enim quæ uocant Græci, ea maximè ornant oratorem, eaque non tam in verbis pingendis habent pondus, quàm in illuminandis ſententiis. de Cl. 72

Schænobaticus.

Ego, qui ſcirem Q. Pompeium Baulis ſchænobaticam facere, & vſque eò, vt ego miſererer eius eſurieri. ad Cic. Cœlius. 8. 1. 11. a

Schola.

Verteres te ad alteram ſcholam: diſſeres de triumpho. in Piſ. 47. Primum, inquam, deprecor, ne me tanquam philoſophum putetis ſcholam vobis aliquam explicaturum, &c. 2. de Fin. 1. Id eſt, uniuerſam alicuius ſectæ & ſcholę doctrinam. Hab es ſcholam. Stoicam. ep. 14 t. b Audire hominem de ſchola. 2. de Or. 16 a Ex eadem Platonis ſchola Ponticus Heraclides. de Nat. deo. 1. 26. Homo ad perſuadendum concinnus, perfectus, politus e ſchola. in Piſ. 47. a Quum in ſchola aſſediſſent, iuberent, &c. de Or. 93. b Nec ego ſolus, ſed tu etiam Chryſippus in foro, domi, in ſchola deſinis, à Sed toto hoc de genere. de quęrenda, de collocanda pecunia, &c. quam ab ullis philoſophis ulla in ſchola, diſputatur. 2. Off. 131 Nunquam audiui in Epicuri ſcola Lycurgum, Solonem Miltiadem, Themiſtoclem, Epaminondam nominari, qui in ore ſunt cęterorum omnium philoſophorum. 2. de Fin. 56. Separatim autem certæ ſcholę ſunt de exilio, de interitu patrię, &c. Tuſc. 3. 69. Clamabunt credo omnia gymnaſia, atque omnes philoſophorum ſcholæ, ſua hęc eſſe omnia propria. de Or. 89. b Inquam exercitationem ita nos ſtudioſè operam dedimus, ut iam etiam ſcholas Græcorum more habere auderemus

remuu

remus.Tuſ.1.6.Itaque dierum quinque ſcholas(vt Græci appellant) in totidem libros contuli.1.Tuſc.7.hoc eſt diſputationes. Hæc Græci in ſingulas ſcholas & ſingulos libros diſpertiunt. Tuſc.3.69. E philoſophorum ſcholis tales ferè euadunt. in Or. 512 Qui non Græci alicuius loquacitatem ſine vſu, neque ex ſcholis cantilenam requirunt.de Orat.93.& Aca.q.20.b. Multa iſtiuſmodi dicuntur in ſcholis,2. de Diu.46.a

Scholium.

Quid iam opus eſt χυγίω.Att.256.b.Velim χόλιον aliquod elimes ad me.Att.256.b Hic autem iam langueſcit,& ait tibi illum iure iratum,ſed vtar tuo conſilio χολιά enim tibi video placare.13.Att.52

Sciens,Scienter,Scientia,vide Scio.

Sciliet.

Ab adiunctis poſui exemplum, multa S.adiungi, quæ,&c.Topi.224.b tibi grauiorem dolorem patrui tui mors attulit,quàm C.Graccho fratris?pro Rab.perd.reo.9.a Hunc poſteaquam ſalutauit,rogare cœpit,blandè & concinne S. Mentire mea cauſa, &c.pro Roſc.Com.28.a Cognoſcet etiam rerum geſtarum ordinem maximè S.noſtræ ciuitatis.Or. 207.b. Me in ſummo dolore,quem ex tuis rebus capio,maximè conſolatur ſpes,quod,&c. ep.5.b Quid enim faceret huic concluſioni,ſi lucet,lucet,lucet autem,lucet igitur?crederet S.4.Aca.q. 171.a Corrideres hæc tu S.poſtea.pro Quint.15.b Quid alios putas?clamoribus s. maximis iudices corripuerunt.ep.112.b Id populns curat.ſ.Att.13 288.5.a S.que latronũ ac ſicarium abiecti homines & perditi deſcribebant.pro Mil.36.a Tu quemadmodũ ſcribis,quod etiã ſi non ſcriberes,&c.facies.ſ.vt mea mandata digeras, perſequare,conficias.ad Q.fr.2.15.7.a Democritus luminibus amiſſis, alba ſ.& atra diſcernere non poterat,&c.Tuſ.250.b At uerò nos docti ſ.è Græcia legimus,&c:Tuſc. 180.b Lecta epiſtola tua de Atticę febricula ſcilicèt valde dolui. Att.186.b Et quanquam teipſum ſ.maximè,tamen etiam literas tuas ante expecto.Q.fr. 312.b Suſpenſo animo expecto primum te.ſ.deinde Marionem. Tironi,lib.16.3.2.a A te literas expectabam nondum.ſ. nã, &c. Att.204.b S.expectemus legitimum illud quinquennium.4. Verr.99.a Non facies fidem ſ.quum hęc diſputabis.in Piſ.92.b Te rogo ne quid perſcribas contra Flauium & Flauii cauſa,& ſ. Pompeii facies omnia.ad Quint.fr.1.2.18.a De Lentulo ſ. ſic fero ut debeo.Att.4.75.1.a.Tu interea Rom.ſ.amicis præſto fuiſti.pro Mur.134.b S.id agitur, vtrum hac petitione, an proxima Prætor fias,&c.ad C.Furnium.10.26.6.a Sunt clariora iudicia naturę,maximè.ſ.in nomine.de Fin.138.b S.in reſpondendo 11.Att.14.Me quidem,&c.quęnam eſſent ipſa hęc loca requirentis,ſpecies quædam commouit,inanis.ſ.ſed commouit tamen.5. de Fin.5.a Negant enim id eſſe maieſtatis deorum, ſ.cauſas omnium introſpicere,vt uideant quid cuique conducat. de Diu. 130.b S.iſta quidem ſumma,ne ego,&c.ep.106.b Quis tu ipſe ſ. laudator & factorum & ſcriptorum meorum.Att.7.121.8.a Ad necem ſ.legati.pro Cæl.48.b Ille ſ.literæ forenſes & oratoriæ. Off.33.b Si hoc perficies,ſ.mirabile quiddam aſſequeris. Q. fr. 305.b Tu cogitas vt domi tuæ ſis,ſ.ne cum periculo ſtultus ſis. ep.160.b Quid tu i eo potes?nihil ſ.Att.11.215.4.a Heri veſperi apud me Hirtius fuit: qua mente eſſet Antonius,demonſtrauit, peſſima ſ.& infideliſſima.11.fam.1 Peto igitur à te,tanto ſ.ſtudio quanto intelligis debere me petere pro homine tam mihi neceſſario & tam fam.Sulp.13.27.3.a Sed annulum quem haberet, ſe ſua manu confeciſſe,ſ.nimis hic quidem progreſſus eſt. ſed, &c. de Or.154.b Quid ad hæc Næuius? ridet ſ. noſtram amentiam. pro Quint.32.a S.ſi iſta Iupiter ſignificaret, tam multa fruſtrà fulmina emitteret.2.de Diu.65.a S.is ſum,qui,&c.pro Syl. 179 b Si taceo oppreſſus & captus,quo dolore eſſe debeo? quo ſum ſ.Att.4.75.2.a Eſt ſ.vtriuſque rei modus, ſicut reliquarum.Att. 282.b Stomacho eſt ſ.Pompeius ita languenti.ep.122.b Hæc. ſ. fundaméta nota ſunt omnibus.de Or.114.b Peto à te tãto ſ.ſtudio,quanto intelligis debere me petere.ep.214.b Similiter núc de oratore loquor,ſummo.ſ.de Or.150.b Senes ſemper agunt aliquid & moliuntur tale ſ.quale cuiuſque ſtudium in ſuperiore vita fuit.de Sen.82.b Quis?tu ipſe ſ.Att.99.b Tuli ſ.moleſtè, vt debui.9.fam.55.Iſtis alio tempore reſpondebò,tunc.ſ. quum tibi.de Fin.120.b S.hæc Panſa non vidit.in Ant.228.b Vnus ſ.ille fructus, qui in te videndo eſt, percepi literis non poteſt.ep. 251.b Quibus hoc præcipiendum videtur unum ſ.& idem quod cæteris omnibus,vt,&c.2.in Cat.39.a

Scindo.

Nolo commemorare quibus rebus ſim ſpoliatus,non ſolum quia non ignoras, ſed etiam ne ſcindam ipſe dolorem meum. Att.3.21 Venit enim ad me,& quidem id temporis, vt retinendus eſſet:ſed ego ita egi,vt non ſcinderem penulam.Att.13. 288 2.a Non licet ſcindere ſententiam ſuam, ſed &c.At.13.277.3. a Hanc epiſtolam cur non ſcindi velim,cauſa nulla eſt. ad Ruf. 5.61.

Scindens.

Scindens dolore identidem intonſam comam.3. Tuſ.52

Scintilla.

In illam igitur curam incumbe mi Plance, vt ne qua ſcintilla teterrimi belli relinquatur.10.fam.30. Iſti autem quos tu probas,tantis offuſis tenebris,ne ſcintillam quidem vllam nobis ad aſpiciendum reliquerunt.4. Acad.q.112.a

Scintillula.

Non ſine cauſa eas, quas dixi, in pueris virtutum quaſi ſcintillulas videmus, è quibus accendi philoſophi ratio debet. 5. de Fin.78.a

Scio.

Quem haud ſcio an rectè dixerim.5 de Fin.12.a De quo ipſo ſi quid ſcis,velim ſcire.de Or.89.b Scis illi minimè credere. 11.Att 1.Id eſt,didiciſti non credere illi,cautior factus.Scis Appium Cenſorem hic oſtenta facere de inſignis & tabulis.8. fam. 42.in ep.Cælii.Id eſt ſcito,Ille tenet & ſcit ut hoſtium copiæ,tu vt aquæ pluuię arceãtur.pro Mur.19.a Omnes qui Latinè ſciũt, 2.de Fin.30.a Sciebant omnes non modò homines, verumetiam pecudes.1.Att.40.Nam de cæteris certè ſciebat, pro Syl.29.a Scito quidem illa ſermone,& Attico.de Nat. d.1.65. & 12. fam. 18 in ep.Caſſilii.Apud Segeſtanos repertum eſſe Iudices ſcitote neminem,neque liberum,&c.qui illud ſignum nuderet attingere.6.Verr.68.a Sed Timarchidem fugitiuum omnibus oppidis per triennium ſcitote regnaſſe.4.Verr.94.a Quum ſcies, facies vt ſciamus.8.Att.55.Quum Græce, vt uideor, luculenter ſciam.2.de Fin.24.a Sed non uenerat quod ſciam.Att.252.b Magnum eſt quoddam opus, atque haud ſciam an de humanis operibus longè maximum.2. de Or.40.a Diſertè idipſum poſſe, de quo ſciat dicere.de Or.90.b Socrates dicere ſolebat omnes in eo quod ſcirẽt, ſatis eſſe eloquentes.de Or.90.b Quum is qui de omnibus ſcierit,de Sylla ſe ſcire negarit.pro Syl.29.a Volo enim te ſcire,mi Pæte,Pæto.24.3.a Primum igitur illud te ſcire volo,Sampſiceramum,&c.Att.2.38.1.a Sed ſcire certum uelim.Att.12 241.8.a De quo aliquid ſcire ipſe atque exiſtimare potuiſſet.pro Syl.9.a Non ſolùm ſcire aliquid,artis eſt,ſed quędam eſt ars etiam docendi.2.de Leg.45.Non enim tam præclarũ eſt ſcire Latinè,quàm turpe neſcire,de Cl.72.a Scire pleraque homines antequam nati ſint.Cat.72.literas.de Fin.2. 10 Magis opinari,quàm ſcire poſſimus.9.Att.28.in ep.Balbi,& Oppii.Scire quid deceat, prudentię eſt; poſſe quod deceat facere, artis naturæ &.3.de Or.117 Scire enim uis,quo uno animus alitur.12:Att.9 Velim ſcire vtrum iſta ſolicito animo an ſoluto legas.Caſſius Cic.li.15.19.8.a Ars enim earum rerum eſt, quæ ſciuntur,oratoris autem omnis actio opinionibus,non ſcientia continetur.2.de Or.17.a An uerò vt quibuſdam uiſum,nihil certum ſciri,nihil planè cognoſci & percepi poſſit.1. de Or. 113.a Scire poteſt de aliquo.Att.2.242.7.a Id adeò ſciri facillimè poteſt ex literis publicis.5.Ver.100.a Nondum lucebat, quũ hoc Ameriæ ſcitum eſt.pro Sex.Roſc.34.b

Sciens.

Etiam atque etiam Cicero cogita,&c.ne te ſciens prudenſque eo demittas,vnde exitum vides nullum eſſe. Cęlius.Cic.8. 16. 10.a Deinde ita teneri,ſi ſciens falleret, quòd inſcientia multa verſaretur in vita.4.Acad.262.a Sciens prudens feci.ep. 125.b Qui nihil alteri ſciens incommodat, pro Quint. 9. b Plancius offendit ſciens neminem.pro Planc.267.b Certè nihil ſciens prætermiſſi.7.Verr.20.a Quum enim aliquid habeat quod poſſit criminosè & ſuſpiciosè dicere, apertè ludificari & calumniari ſciens non videtur pro Roſ.Am.33.a Vtrum inſcientem vultis contra fœdera feciſſe,an ſcientem pro Corn. 9. Habebit igitur te ſciente & vidente curia malum Senatorem.pro Clu.44 Nullum a me ſciente facinus occultatur.pro Syl.65.a Et quum in mala ſcienter ruunt,de Fin.5.25. An ſe ſcientes ſcelere contami-

minent. Off.3.47 Tu maximam & pulcherrimam menſam citreã à Q.Lutadio Diodoro,&c.omnibus ſcientibus Lilybæi abſtuliſti.6.Verr.32.a Quis igitur hoc homine ſcientior vnquam aut fuit,aut eſſe debuit?pro l.Man.19.a Te ſcientior eris præceptorum artificio, nos alacriores ad reliquum perſequendum: ad Her.16.b M.verò Scaurus,quem non longè ruri apud ſe eſſe audio,vt regẽdæ Reip. ſcientiſſimus.1.de Or.108.a Nam nauis optimè curſum conficit,ea quæ ſcientiſſimo gubernatore vtitur.2.de Inu.74.a

Scientia.

Si præterea ex altera parte,vires, pecunia,conſilium, ſcientia,apparitio, & c.2.ad Her.38 Scientia eſt in animi notionibus atque rationibus. Acad. ed.2. l.1.23 Scientia remota ab iuſtitia,calliditas potius,quàm ſapientia eſt appellanda. Off.1.9t.comprehenſio rerum,ſtabilis atque immutabilis. Acad.ed.1.l.2.24.principium philoſophię.de Nat.d.1.1 Quum hæc omnia audirentur ab iis quibus non ſcientia eſſet tradenda,ſed exigui tẽporis aut falſa, aut certè obſcura opinio.de Or.92.b Tua ſcientia excellens,& ſingularis.ep. 48.b Scientia auguratus. de Diu.87.b Sanctitas autem eſt ſciẽtia colendorum deorum.1.de Natur.deo.160. a Dialecticorum ſcientia.Or.207.b Scientia diſciplinarũ,philoſophia eſt,tractatio,oratoris,t.de Or.28.Quæ ſcientia iuris augurandi? Cat.1 t.Iuris ciuilis ſcientia.1.de Leg.26.a Contrarium, Ignoratio iuris Certa ſcientia maleficii,non ſuſpicio. ad Her.39.b Futurorum malorum ignoratio vtilior, eſt,quàm ſcientia.2. de Diu.35.a Scientia philoſophandi. Off.1.3.Regionum terreſtrium aut maritimarum ſcientia.t. de Or.31.a Aut ipſa cognitio rei ſcientiaque perquiritur.3.de Or.62.a Rei militaris ſcientia.pro l.Man.19.a Sic fit ut modeſtia hæc, quam ita interpretamur,ut dixi,ſcientia ſit opportunitatis idoneorum ad agendum temporum.1.Off.199. a Scientia diuinarũ humanarumque rerum.de Fin.2.33.Prudẽtia eſt rerum expetendarum,fugiendarumque ſcientia.1.Off 214.a Rerum maiorum ſcientia.de Or.89.b Serui Sulpitii in legibus interpretãdis ſcientia in Ant.223.b Scientia tibicinis.de Nat.d.2.t7.veritatis futuræ.Diu.1.89 Tantus eſt igitur innatus in nobis cognitionis amor & ſcientiæ,ut nemo dubitare poſſit,&c.5.de Fin.87.a Scientiæ nemo compos, iuxta Zenonem, niſi ſapiens.Acad.ed.1.l.2.134 Omnes enim trahimus & ducimur ad cognitionis & ſcientiæ cupiditatem.1.Off.28.a Omnis cogitatio,&c. aut in ſtudiis ſcientiæ cognitioniſque verſabitur.Off.5.b Hominibus nihil eſt iucundius ſuauitate ſcientiæ.3.de Or.32.a Si dii futura ſignificant,aliquas uias dant nobis ad ſignificationis ſcientiam.de Diu.98.b Res quæ mendacio nixa ſit,quæ ad ſcientiam non ſæpe perueniat.de Or.1t1.b Ad rerum igitur ſcientiam vitæque cõſtantiam aptiſſima quum ſit mens hominis, amplectitur maximè cognitionem.4.Ac.31 Conſequi omnium magnarum rerum atque artium ſcientiam.1.de Or.t1.a Pertractandorum animorum ſcientiam,ſi quis volet magnam quandam artem dicere, non repugnabo.de Or.111.b Scientiam rerum futurarum eſſe inutilem.Diu.2.16.Chaldæi diuturna obſeruatione ſyderum ſcientiam putantur effeciſſe,vt,&c.1.de Diu.4.a Vt magno argumento eſſe debeat cauſam, id eſt principium philoſophiæ, eſſe ſcientiam.de Nat.2.b In prouidendis rebus eſſe augurandi ſciẽtiam.de Diu.t23.b Miror in homine Romano eſſe tantam ſciẽtiam.de Nat.d.19.b Cuius ſcientiam de omnibus conſtat fuiſſe, eius ignoratio de aliquo,purgatio debet uideri.pro Syl.29.a Quo me teſte conuinces?an chirographo, in quo habes ſcientiam quæſtuoſam.2 Phil.35.a Si dii ea nobis obiiciunt,quorum neque ſcientiam, neque explanatorem habeamus, tanquam ſi Pœni,&c.2.de Diu.196.a Habere ſcientiam magnarum artium. Mario.7,3.13.a Scientiam nominauit Zeno id,quod ſenſu ita eſt comprehenſum,vt conuelli ratione non poſſit.Acad. ed.2.l.1.29 Nec quiſquam rex Perſarum poteſt eſſe,qui non antè Magorum diſciplinam, ſcientiamque perceperit.1. de Diu.150.a Ars quæ faciendorum verborum ſcientiam profiteatur. de Orati.2.20.a Scientiam intelligentiamque noſtram in deorum numero refert Democritus. de Natur. deor. 1. 22 Scientiam loquendi mihi reſeruaui,vſum populo conceſſi. Or. 9t.b Herillus ſenſit nihil eſſe bonum præter ſcientiam.de Fin. 129.b Muſæ ſcribendi,legendi, cæterarum artium ſcientiam ſomniantibus non dabunt.2.de Diu.184.a Certam ſumere ſcientiam ad Her. 4.215.a Qui in alienis morbis profitentur tenere ſe medicinæ ſcientiam,ipſi ſe curare non poſſunt. Seruius Ciceroni, lib.4.5.17. Auguratus tentare ſcientiam.1,de Diu.60.a Comprehendere aliquid.ſcientia·Domino.lib.6.22.6. a Res ab opinionis arbitrio ſeiunctæ, ſcientiaque comprehenſæ, de Or.94.b Oratoris omnis actio opinionibus, non ſcientia continetur.de Or.11.b Promere aliquid ex aliqua obſcuriore ſcientia,de Or.90.b Omnes artes in aliqua ſcientia verſantur.de Fin.t38.b Artem ſine ſcientia eſſe non poſſe.Acad.36.b

Scienter.

Iis,quibuſcum congregamur,uti moderatè,&.ſ.Off. 2.25.a Iis,quę habeas,modice & ſ. vti.de Orat.96.b S.ac peritè dicere. de Or.109.b Quæ quidem omnia quum peritè & ſ. tum ita breuiter & preſſe & ſatis ornate,& pereleganter diceret. de clar. Or.101.a S.interpretari aliquid,de Diu.99.b Non ſatis ſ. uir rũ bonum notauit.Diu. 1.29.Vt enim ex neruorum ſono in fidibus quàm ſ.ij pulſi ſint intelligi ſolet,& c.de Cl. 1.S.verſari in aliqua re de Or.214.b Nam neminẽ in eo genere ſcientius uerſatum Iſocrate confitendum eſt.in Orat. 101.a Hetruria autem cęlo tacta ſcientisſimè animaduertit, &c.1.de Diuin. 151.a Perge porrò, ſequentur enim quæ tu ſcientiſſimè complexus es. 4.de Finib.36.a

Scitus.

Scito ſermone & Attico loqui.de Nat. d.19. b Scitum eſt.n. cauſam conferre in tempus, quum, &c.3.de Or. t26. a Scitum eſt enim quod Carneades noſter dicere ſolebat,Clitomachum, &c.in Or.a Vetus autem illud Catonis admodum ſcitum eſt, qui mirari ſe aiebat,&c.2.de Diuin.72.a Ego autem ſiquid eſt quod mihi ſcitum eſſe uideatur,& homine ingenuo dignum atque docto,non aſpernor.pro Planco.29.a

Scite.

Scite & literate perſcriptæ literę.in Piſ. 48.a Rationes perſcriptæ ſ.& literate.in Piſ.92.de Leg.163.b Satis ſ.hoc quidem, Att.250.b Satis. ſ.& commodè tempus ad te cœpit adeundi.ad Brut.libr.t1.16.3,a S.dicere aliquid.Att.235.b Etiam quod pene prętcrii, capella quædam:ea quidem mire,vt etiam nos, qui rudes harum rerum ſumus,intelligere.poſſumus,ſ. facta & venuſte.4.Verr.60.a

Sciſco.

Populus quæ iure ſciuit.t.Philip.19.a Plancus *primus* legem ſciuit de publicanis.pro Planc.29.a Durius etiam Athenienſes qui ſciuerunt vt Eginetis qui claſſe valebant, pollices pręciderentur.Off.3.60.a Quum ſciſcerentur ſuffragia populi, libera ſunto.3.de Leg.10 Quæ ſciſceret plebs,aut quæ populus iuberet ſummota concione diſtributis partibus. &c.pro Flac.12 a Vt ſi Gaditani ſciuerint nominatim de aliquo ciue Romano, vt ſit ciuis Gaditanus.pro Corn. 60. b Simul oſtendit etiam ſe ſciſcere legem,quam eſſe legem neget.de prouinc. Conſ.29.a.& pro Planc.29.Hanc cognationem ſe Sedulius negat ſciuiſſe.pro Do.ſua.229.b Quid,quòd multa perniciosè,multa peſtifere ſciſcuntur in populis,quæ,&c.2.de Leg.21.a

Scitor.

Sentiebam non te id ſcitari,qualem, &c.ſed quęrere,&c.Or. 201.b.

Sciſcitor.

Ab utraque autem ſciſcitor,cur,&c.de Nat.deo.b Cuius ſciſcitantur ſententiam.de Or.93.b Epicuri ex Velleio ſciſcitabar ſententiã.1.de Nat. 26.a De Domitio ut facis, ſciſcitare vbi ſit.Att.t51.b Quod quidem ego o Brute ex tuis literis ſentiebam,non te id ſciſcitari,qualem ego in inueniendo & in collocando ſummum eſſe oratorem uellem,&c.in Or.29. a Sciſcitari de uictoria.Diu.1.67

Scitum.

De hoc igitur Cteſiphon ſcitum fecit, nullis ab ipſo rationibus relatis,ut corona aurea donaretur.de Opt.gen.Or.151.a Quum lex eſſet Athenis,ne quis populi ſcitum faceret, vt quiſquam corona donaretur,&c.de Opt.gen. Orat.51.a Potuit magis fundus populus Gaditanus fieri,&c.ſi tum ſit fundus, quum ſcita ac iuſſa noſtra ſua ſententia comprobat, quàm quum hoſpitium fecit? pro Cornel. Balb. 33.a Si tuus ſcriptor vaeno animo tibi iſta non ſcita, ſed portenta conſcriberet. pro Dom.239.b

Siciſcitor, Sciſco, Scitor,Scitum,vide Scio.

Scopa, ſiue Scopæ,arum.

Vt eam factam à ſcopa diceres. Diu.1.25 Et ſi humilius dictum eſt,tamen ſimile eſt,ſcopas(vt ita dicam) mihi videtur diſſoluere.Or.139.L.Cæſarem vidi Minturnis ad v i i i. Calend. Feb.mane cum abſurdiſſimis mandatis,non hominem, ſed ſcopas ſolutas,vt idipſum mihi ille uideatur irridendi cauſa feciſſe,&c.Att.7.46

Scopus.

σκοπὸς hoc eſt enim, huic noſtro nihil præbere. Att.15.49. Hodie poteſt, ſed neutri σκοπὸς eſt ille, vt nos beati ſimus, vterque regnare vult. Att.8.17

Scopulus.

Scopulus libidinis.2.de Or.84 Syrtim patrimonii, ſcopulum libentius dixerim.3.de Or.89. Vbi ſcopulum offendis eiuſmodi, ut non modo ab hoc crimen reſilire videas, verum omnem ſuſpicionem in voſmetipſos recidere intelligas. pro Roſc.Am.48.a Nec tuas unquam rationes ad eos ſcopulos appuliſſes, ad quos Sex.Titi afflictam nauem, & in quibus. C. Deciani naufragium fortunarum videres. pro Rab. perd.reo.19.a Quum neque Muſarum ſcopulos quiſquam ſuperaret? de Cl.170.b

Scopuloſus.

Oratores autem in inferum hoc Tuſcum & Barbarum, Scopuloſum atque infeſtum laberentur, in quo etiam ipſe Vlyſſes erraſſet.3.de Or.40.a Intelligo quàm ſcopuloſo, difficilique loco verſer.1.Verr.20.a

Scortum.

Primũ vulgare ſcortum, certa flagitii merces, in Ant.169.b Mihi erat res cum ſcurrarum locupletum ſcorto. pro Seſt.11.b Clodius ſemper ſecum ſcorta, ſemper exoletos, ſemper lupas ducebat. pro Mil.112.b Quòd ſi in uino & alea comeſſationes ſolum & ſcorta quærerent, eſſent illi quidem deſperandi, ſed tamen eſſent ferendi.2.in Cat.32.a Quis unquam nepos tam liberè eſt cum ſcortis, quam hic cum ſororibus volutatus? de Ar.258.b

Scortator.

O bellum magnopere pertimeſcendum, quum hanc ſit habiturus Catilina ſcortatorum cohortem Prætoriam.2.in Cat.34.a.

Scribo.

Scribo hæc ex opinione hominũ & famà 13.fam.8. Scribis mihi ad Brut.52.in ep.Bruti, p ad me. Scripſi hæc ſeu dictaui.14.Att.48 Scripſi hæc ad te, appoſita ſecunda menſa.14.Att.8. Liber quẽ de rebus ruſticis ſcripſi, inquit Cato. de Sen.88.b Scripſi etiam verſibus tres libros de temporibus meis, ep.lib.1.9.97.a Scripſi tres libros in diſputatione & dialogo. ep.16.b Hæc eo pluribus ſcripſi, quòd nonnihil ſignificabant tuæ literæ ſubdubitare qua eſſem erga illum voluntate. ad Cæ.lib.2.12.6.a Sed proximè ſcripſi de optimo genere dicendi, in quo, &c. Cor.12.17.3.a Ad ea quæ ſcripſiſti, commodius poſſem de ſingulis ad te rebus ſcribere, ſi M.Tullius ſcriba meus adeſſet. ep.74.b Furius defenſionem ſuæ cauſæ ſcripſit. Verr.259.b Nam ad me P. Valerius homo officioſus ſcripſit, &c. quemadmodum a Veſta ad tabulam Valeriam ducta eſſes. ad Ter.14.2.4.a Scripſit peritè & diligenter.3.de Leg.4. Scripſerunt de ſe multi & clari viri.5.fam.35. Scripſerã διὰ σημείων.13.Att.43 Pridie ſcripſerã eas literas, quas, &c. At.5.28.b Scripſerã iã, delere nolui.15.At.11. Scripſere alii rẽ uerſibus, & luculente quidẽ ſcripſerũt. de Cl.171.b. Scribã ad 15.Att.46 Scribes ei ſalutem, aut nũtiabis.12. Att.1. In eius ſermone ego vtrumque ſoleo admirari, & te de ſuburbano emendo quum ad illum ſcribas, non modo ad me non ſcribere, ſed etiã aliam in ſententiam de ſuburbano ſcribere, &c. ad Q.fr.3.17.28.a Scribas me velim, uel potius ſcriptites.7.Att.42. Sin nihil erit ſcribas id ipſum.11.Att.51. Scribito quod in buccam uenerit, ſi rem nullam habebis.1.Att.23. Nulla res erat de qua ſcriberem. Att.95.b Scripſiſſem hæc infima, quæ ſunt mea manu.3.ad Q.fr.13. Quum ſcripſiſſet eiſdem de rebus ad L.Cenſorinum eum, qui Conſul cum M.Manilio fuit.4.Aca.184.a Quum literam ſcripſiſſet nullam. pro Arch.289.b Quòd rogas ut mea tibi ſcripta mittam, quæ poſt diſceſſum tuum ſcripſerim, ſunt orationes quædam, &c. epiſt.16.b. Eius porrò ciuitatis ſapientiſſimum Solonẽ dicunt fuiſſe eum, qui leges, quibus hodie quoque utuntur, ſcripſerit. pro Roſ.Am.42.a Ad te ſcribere inſtituiſſem, calamũque ſumpſiſſem.6.Att.46. Plura faciem, quam ſcribere audeo.4.fam.42. Caput autem quamplurimum ſcribere, ſtylus optimus dicẽdi magiſter. de Or.97.b Scribere coloniam aut delectum ciuiũ. pro Mil.10. Scribere, de ſe, quale ſit.5.fam.34. Dicam alicui ſcribere.4.Ver.25. Scribere ἐπὶ χαλκῆς. Att.18. Scribere hæredes Off.3.96. Inſtituere ciuitates, ſcribere leges de Or.92.b Scribere lineam. Tuſ.250.b Orationes ſcribere, de cl.Or.23.a. & Tuſc.4.44. Scribere ſupplementum legionibus.3.fam.5. Aſperius de aliquo ſcribere vel loqui. Att.151.b Scribere libet vt quicque ſuccurrit.14.Attic.1. diſtinctè, diſtributè, eleganter, ornatè. Tuſc.2.5. πραγματικῶς.2.ad Q.fr.36. Quę facilius pſpicere potui, quam ſcribere.6.fam.47. Q.filium ad me acerbiſſime ſcripſiſſe, iam antè ad te ſcripſi.11.Att.36. His de cauſis credo Scaptium iniquus de me aliquid ad Brutum ſcripſiſſe. Att.85.b Gratiſſimę mihi tuæ literæ fuerunt, quas ex Furnii ſermone te ſcripſiſſe animaduerti. Planc.ad Cic.10.4.1.a Eadem hæc auis ſcribitur cõchis ſe ſolere complere, de Nat.d.51.b Neque cum literis, quibus ſcita ſcribuntur, aut oritur, aut occidit, id eſt, lex naturæ. de Leg.17.b De qua muliere uerſus plurimi ſupra Tribunal & ſupra Prætoris caput ſcribebantur.5.Verr.65.a Cenſebant enim omnes fere vt in Italia ſupplementum meis & Bibuli legionibus ſcriberetur. ad App.3.3.2.a Qui autem alia malunt ſcribi a nobis. lib.1.de Fin.9. Tantum abeſt, ut contra nos ſcribi nolimus, vt id etiam maximè optemus. Tuſ.2.3. Scribendi cõſuetudo quãta commodo adferat.1.de Or.73 Scribendi intercapedinem facere.16.fam,26.ex ep.Cic.filii. Homo ad ſcribendi licentiam liber magis, quam facetus. de Nat.d.1.86. Scribendi ordo. libr.1. de Fin.5. Ad ſcribendum poni.9.fam.33. A ſcribendo retardare 5.fam.47. Quum omnes iidem ſcribẽdo adeſſent. de Ar. reſp.246 b Caput, &c. ne quis pedibus iret, ne ſcribendo adeſſet. Poſt red. in Sen.6.3. de Or.4 Quòd ſcribendo affuiſti. epiſt.248.b In ſcribendo peccare mihi apud te licet.13.fam.34

Scriptum eſt.

Reſponſum Aruſpicum in quo cum alijs multis ſ. etiam illud eſt, loci ſacra, &c. de Ar.245.b. S.eſt item, cum Critonis ſui familiaris oculum aligatum uidiſſet, &c.1.de Diu.199.a S. eſt in eiſdem literis ἐδυκαδίκαι in Verr.266.b S.eſt item Socratẽ, &c. de Diu.105.b. Legimus, erat ſ. ipſius manu.3.in Cat.55. Tabellæ, quibus id ſ. ſit, quo deciperẽre. de Or.99.b De eiſdem, de quibus & ab alio ſ. ſit, & ab antiquis, ad arbitrium ſuum ſcribere.1.de Fin.5. S.non eſſe ambigue, quum intelligatur, vtra ſententia vera ſit.2.ad Her.49. Legi ſ.eſſe, auem quandam, &c. de Natur.50.b Hoc in Originibus ſ. reliquit Cato. de Clu.171.b Nonne vt C. Gracchus filius eius ſ. reliquit, duobus anguibus domi comprehenſis aruſpices conuocauit? 1.de Diu.66.a Multi Græci de valuarum harum pulchritudine reliquerunt. Verr.229.b, Cuius, vt ſ. video, princeps Xenophanes, &c.4.Acad.233.a

Scriptus.

Cyrus ille a Xenophonte non ad hiſtoriæ fidem ſcriptus, ſed ad effigiem iuſti imperii. ad Q.fr.1.1.33.a Scriptus hæres digitorum percuſſione. Off.3.99 Nec ſi regnante Sexto Tarquinio nulla erat Romæ ſcripta lex de ſtupris, idcirco, &c.2.de Leg.17.a Num etiam hanc legem populus Romanus accepit? quid promulgata fuit? quid? nonne ante lata, quam ſcripta? 5.Phil.168.a Scripti iuris ſpecies. Pat.71 Obſignaram iam epiſtolam meam, quam puto te modò perlegiſſe ſcriptam mea manu. Att.5.107.b a Incidere in inculta quædam & horrida de malis Græcis Latinè ſcripta deterius.1.de Fin.13.a De hac re in vtranque partem & dicta ſunt, & ſcripta multa.4.Aca.193.a

Scriptum.

Ex ſcripti interpretatione controuerſiæ.1.de Or.68. Craſſus multa, contra ſcriptum, pro bono & æquo dixit. de Cl.177.b A ſcripto dicere.2.de Inu.127 A ſcripto dicentibus quid agendum.2.ad Her.45 Oratio quæ propter eius magnitudinem dicta de ſcripto eſt. pro Planc.61.ſ.c. ita perſcriptum, vt a me de ſcripto dicta ſententia eſt.10.fam.28. De ſcripto legis recitare aliquid. con.Rul.75.b Ex ſcripto & ſententia, controuerſia quomodo tractanda.2.de Inu.112. In ſcripto crebrior.1.Att.60 In ſcripto quæ controuerſiam faciant. Top.51 In legendo ſcripto. ep.68.b Scripto meo laudauit.3.ad Q.fr.35 Pro ſcripto, vel contra, loci communes. Part.73. Quæ commentatus ſis, ea, ſine ſcripto: verbis iiſdem reddere. Or.116.b Scripta multa ſunt a nobis, ſic vt plura nemini è noſtris, & ſcribentur fortaſſe plura, ſi uita ſuppeteret. libr.1.de Fin.9 Scripta polita. de Fin.5.12. Scriptorum ſubtilitas atque elegantia. ep.48.b. Deinde ipſis ſcriptis, non ea, quæ nunc, ſed actiones noſtras mandaremus. Offic.3.2.4. Scripta dari foras.13.Attic.27. Inſcripta alicuius peruenire.5.famil.33. Quòd rogas vt mea tibi ſcripta mittam, quę poſt diſceſſum tuum ſcripſerim. epiſt.16.b

Artis alicuius ſcripta ac monumenta volutare. de Din. 84.b
Maximè nerò omnium flagraſſe amore Rhegynum Ibicum ap-
paret ex ſcriptis.ep.225.b Ardeo cupiditatu incredibili,nomen
vt noſtrum ſcriptis illuſtretur & celebretur tuis ep.67. b Id qđ
à Platone inſcriptis relictum eſſe dicunt.de Or.a26.b

Scriptito.

Et hęc, & ſiquid aliud,ad me ſcribas,nel potius ſcriptites.Att
7.13 t.6.2 Neque ea quiſquam,niſi diu,multumque ſcriptitarit,
etiam ſi,&c.de Or.73.a Sed ne te quidem Antoni multum ſcrip
titaſſe arbitror.de Or.117.b.Att. t 10.de Cl.189.b

Scriptio.

Scriptio & literæ me non leniunt,ſed obturbant. t 2. Att. 18.
Nulla res tam ad dicendum proficit,quàm ſcriptio. Brutne,47
Genus hoc ſcriptionis, uondum eſt ſatis Latinis literis illuſtra
tum.de Cl. t 88.b Controuerſia ex ſcriptionis genere nata. de
Inu.43.b Illud autem eſt huius inſtitutæ ſcriptionis ac tempo
ris.de.Or. t 09.b Crebrò refricat lippitudo, non illa quidē p
odioſa, ſed tamen quæ impediat ſcriptionem meam. 10.At.
53. Oratiunculam pro Deiotaro tibi miſi, quam velim ſic le-
gas,ut cauſam tenuem & inopem,nec ſcriptione magnopere di
gnam.9.fam.21.Es ſcriptione quę in literis eſt.de Inuēt.55.b A
Bruto impulſi ſumus ad philoſophicas ſcriptiones.Tuſc.251.b
Quàm multas nobis imagines, verumetiam ad mitandum for-
tiſſimorum uirorum expreſſas ſcriptiones & Græci & Latini re-
liquerunt,quas,&c.pro Arch.2.

Scriba.

Ad ea quæ ſcripſiſti, commodius equidem poſſem de ſingu-
lis ad te rebus ſcribere,ſi M.Tullius ſcriba meus adeſſet, a quo
mihi exploratum eſt.5.fam.54.Scriba qui rationes ad ærariū re
tulit,&c.in Piſ.92. b Gratioſi ſcribæ ſint in dando & cedendo
loco.de el.Or.192.b Tibi familiari meo prius etiam edituri ſue
runt iudicium ſcribæ mei,ſi voluiſſes, quàm in codicem refer-
rent.pro Syl.175.b Secum duos frugaliſſimos homines ſcribas
habere 5.Ven.157.a Deinde ornatu apparitoribus, ſcribis,libra
riis,præconibus,&c.con.Rull.72.b De ſcribis & ordine eorum
multa.Verr.189.b

Scriptor.

Si tuus ille ſcriptor, nacuo animo,tibi iſta non ſcilā,ſed por
tenta conſcriberet.pro Dom.239.b Scriptor luculentur.7. Att.
53.Vt qui tulit legum ſcriptor peritus, velitis,iubeatis,vt,&c.
pro Dom.222.b Solon legum ſcriptor ſolus ex ſeptem. ad Brut.
15.4.2 Scriptor ſubtilis atque elegans. de Cl. t 7 Vetuſtiſſimus
ille ſcriptor & politiſſimus Lyſias.Or.15 Licinius Attilium,ſer
reum ſcriptorem appellabat. t. de Fin. 4. Neminem ſcriptorem
artis,ne mediocriter quidem doctum fuiſſe. de Or.92.b Hoc tu
ſcriptore,hoc cōſiliario,&c.pro Do.222.b Neque precibus vn
quam,nec inſidiando, nec ſpeculando aſſequi potui, vt, &c. ex
eius ſcriptore & lectore Diphilo ſuſpicari liceret. 1.de Or. 67.a
Scriptores & nuntii domeſticarum rerum tuarum.2.fam.5.Om
nium bonarum artium ſcriptores ac doctores & legendi & per
uolutandi. 1.de Or.76.Quàm multos ſcriptores rerum ſuarum
Magnus ille Alexander ſecum habuiſſe dicitur,pro Arch. t 8.a
Profectò illam conſecrabo omni genere monimenturum ab om
nium ingeniis ſcriptorum & Græcorum & Latinorum. t2. Att.
t 9.Scriptorum Græcorum arrogantia. 1.ad Her.1. A ſcriptori-
bus legum ſapientiſſimis non ſunt hæc neglecta.2.de Leg.58

Scriptura.

Scripturæ contraria.Top.229.b Si ſubitam orationem com-
mentatio uincit,hanc ipſam profectò aſſidua & diligens ſcriptu
ra ſuperabit. de Or.97.b Genus autem hoc ſcripturæ non modo
liberum, ſed ſricitatum atque latum eſſe debere quis ignorat. 6
fam.27.in ep. A. Cæc. Quum mendum ſcripturæ litura tollitur.
6.fam.26.in ep. A Cæc. ſequi ſententiam legis, ſequi ſcripturam.
de Inu.8.b Si principio vti nolemus, à lege ſcriptura, aut ab ali
quo firmiſſimo noſtræ cauſæ adiumento principium capere o-
portebit. 1.ad Her. 6.a Ex ſcriptura aliquid ad ſuam cauſam
conuertere.de Inu.8.b C.Furnio legato, viro forti atque ſtre-
nuo, plura etiam verbo, quàm ſcriptura mandata dedimus. 10
fam.17. Quum verò ea quæ ſcriptura perſecutus es, ſine ſummo
amore cogitare non potueris. 15.fam.52

Scriptura, ratio, mancipium.

Mirandum uerò eſt, homines eos, quibus odio ſunt noſtræ ſe-
curet, nomen acerbitati, ſcriptura, decumæ portorium, mortē
libenter arripere facultatem lædendi. pro Flac. t 4.2 Magiſter
ſcripturæ & portus quidam Lucius Carpinatius. Att. a Miſit in
Siciliam literas ad Carpinatium, quum eſſet magiſter ſcriptu-
ræ & ſex Publicanorum. 5.in Verr.142 Tu autem ſæpe dare lite
ras tabellariis Publicanorum per magiſtros ſcripturę, & portuu
& noſtrarum diœceſum. Att.76.b Præterea cum ſociis ſcriptu-
ræ mihi ſumma neceſſitudo eſt. 13.fam.88 Nam quum hoſtium
copiæ non longè abſint, etiam ſi irruptio nulla facta ſit, tamen
pecora relinquuntur, agricultura deſeritur, mercatorum naui
gatio conquieſcit. Itaque neque ex portu, neque ex decumis,
neque ex ſcripturę vectigal conſeruari poteſt. Ver.act. 3. & pro
Pomp.b Videtur hic ſcriptura ſumi pro eo uectigali, quod è pu
blicis paſcuis aut pecoribus percipitur. P. Terentius meus ne-
ceſſarius, magnas operas in portu & ſcriptura Aſiæ pro magi-
ſtro dedit. 11. Att.22. Cum P. Terentio Hiſpone, qui operas in
ſcriptura ꝓ magiſtro dat, mihi ſūma familiaritas cōſuetudoq; ē.
13.fam.87 in ſcripturas Siciliæ pro magiſtro eſt quidam L.Car
pinatius.4.Verr.122. Portum autem & ſcripturas eadem ſocie-
tas habebat.a

Scrupi.

Pila bene, & duodecim ſcrupis ludere. 1.de Orat. t 09.a Scru-
pi, teſſeræ lapideę.

Scrupulus.

Scrupulus odioſus. 10.Att.46. Hic tum iniectus eſt hominibus
ſcrupulus & quædam dubitatio, quidnam eſſet actum. pro Cl.
60,2 Nummi potius reddantur, quam ullus ſit ſcrupulus. x.At.
t 4. Id eſt moleſtia. Sin ſcrupulus tenuiſſimus reſidere aliquis
videbitur, non modò, &c. de Ar.145. b Etiam illud iam cognitū
eſt, neque argenti ſcrupulum eſſe ullum in illa inſula. neque ul
lam ſpem prædæ, niſi ex mancipiis. Att.4. 86.4.a Scrupulum in-
quam abeunti. de Fin. 114.b Hunc ſibi ex animo ſcrupulum qui
ſe dies noctesque ſtimulat ac pungit, vt euellatis poſtulat. pro
Roſc.Am.4.a Deinde exhauri mea mandata, exime quæſo quo
ad potes, de illo domeſtico ſcrupulum, quem non ignoras. Att.
5.106.4.a At domeſticarum quidem ſolicitudinem aculeos om
nes & ſcrupulos occultabo. Att. 1.13.3.a

Scrupuloſus.

E quibus tanquam è ſcrupuloſis cotibus enauigauit oratio.
Tuſc.216.b

Scrutor.

Venio ad augures, quorum libros, ſi qui ſunt reconditi, non
ſcrutor. pro Do.221.b Non excutio te ſiquid fortè ferri habui-
ſti, non ſcrutor, nihil ad me arbitror pertinere. pro Roſ.Am.59.
a Qui inferiores ſcrutantur & reconditas literas. de Nat.67. b
Qui locis omnibus diſpoſiti ſcrutantur tabellarios. ep.163.b
Imò uerò ſcrutabimur & quæremus. Pat.230.b Quum omnium
domos furaciſſimè ſcrutarere. Verr.3 t. b neſinamus eas ſcruta
ri quę ſunt inania, quæramus ubi maleficium eſt. pro Sex. Roſc.
32.b Scrutari locos ex quibus argumenta eruuntur. de Or. t 2 a.
b plagas cæli. de Diu. 114.b Neque enim mihi ſane placet, prę-
ſertim quum ij mores tantum iam ad nimiam lenitatem & am-
bitionem incubuerint, ſcrutari omnes ſordes, excutere vnūquē
que eorum. ad Q.fr. t.16.2 Scrutari vetera. Tuſ. t. 24. Scrutatus
ſum quæ potui, & quæſiui omnia. Ver. t 45.b L. Craſſus ſpeculis
prope ſcrutatus eſt Alpes. in Piſ.93.b

Sculptus.

Non enim eſt è ſaxo ſculptus aut è robore dolatus. Ac. q. ed.
t.l.2.92. pro homine qui nullis affectibus aut rebus viſis moue-
tur. Quidam codices habent, ſculptus.

Scurra.

Facetus ſcurra. pro Quint.2.b Scurra, exhauſto pudore, quę
ſe putauit nihil habere, quod de exiſtimatione perderet. ad Her.
27.b Quoniam frequentiſſimè vſus eſt iocis, & nocentiſſimos
ſępe hoc dicendi genere tutatus eſt, ſcurra ab inimicis ſuis eſt
dictus. pro Quint.32.a Cognouimus Cn. Carbonem & eius fra-
trem ſcurram. 9.epiſt.50. Dupliciter delectatus ſum tuis literis,
&c. me autem a te, vt ſcurram uelitem malis oneratum eſſe, nō
moleſtè tuli, ad Papir. li.9.20.t.a Albam habeo iudicem, eum
hominem, qui ſe ipſe ſcurram improbiſſimam exiſtimari uult,
quià ſcurris potius ſemper gladiator, quàm ſcurra appella-
tus ſit. 5. Verr. 124.2 Scurram Atticum fuiſſe dicebat Ze-
no, Socratem philoſophię parentem: de Natur. deor. 1.66.

Raritas dictorum diſtinguet oratorem à ſcurra. de Or. 131. b Memini uerus eſt de ſcurra, multò facilius, diuitem, quàm patrem familiàs fieri poſſe. pro Quin. 32

Scurrilis.

In quo non modò illud præcipitur, nequid inſulſè, ſed etiã ſiquid perridiculè poſſis, uitandum eſt oratori utrunque, ne aut ſcurrilis iocus ſit, aut mimicus. 2. de Or. 132. a

Scutum.

Marianum ſcutum Cymbricum. de Or. 133 b Scutum de aliquo abiicere. 15. Att. 48. Nam ſcutum, gladium, galeam in onere noſtri milites non plus numerant, quàm humeros, lacertos, manus. Tuſc. 2. 32 Abiecto uel reiecto ſcutu fugere. de Or. 139. b. & 10. ep. 64 Ignauus miles ac timidus ſimulac viderit hoſtem, abiecto ſcuto fugiat quantum poſſit. 2. Tuſc. 32. a Et ſi nõ ſolum impulſu ſcutorum, neque conflictu corporum. pro Cæc. 32. a Quaſi verò quicquam interſit, mures ſcuta an criba corroſerint. de Diu. 110 b Ne familiares ſi ſcuta ipſi ferrent, laborarent. in Anton. 197. b Cum ſcutis homines eductis gladijs. 4. Att. 24. Qui ſcutis cęliſque parati ornatique ſunt. pro Cæc. 296. b

Scutatus.

Agmine quadrato cum gladiis ſequuntur ſcutati milites, ſiĉas portari videmus. 2. Phil. 105. a Id eſt, qui ſcuta gerunt vt haſtati, quin haſtis vtuntur..

Scutulum.

Cum pelle caprina, cum haſta, cum ſcutulo, cum calceolis repandis. 1. de Nat. d. 111. a

Scutella.

Quomodo, &c. demus ſcutellam dulciculæ potionis, aliquid prouideamus & cibi. 3. Tuſ. q. 79. a

Scyphus.

Hinc illa Verrea nata ſunt, hinc in conuiuium Sextum Cominium protrahi iuſſit, in quem ſcyphum de manu iacere conatus eſt. 9. Verr. 20. a Iubet me ſcyphos ſigillatos ad Prætorem afferre. in Ver. 106. b Inter ſcyphos illuſeras heri. 7. fa. 39

Se, vide radicem Sui.

Secedo.

Quare P. C. ſecedant improbi, ſecernant ſe à bonis, vnum in locum congregentur. 1. in Cat. 27. a

Seceſsio.

Seceſſionem ſubſcriptorum animaduertere. pro Mur. 46. a Seceſſionem tu illam exiſtimauiſti Cæſar initio, non bellum. pro Lig. 4.

Secerno.

Hos ego excipio, & ſecerno libenter. in Cat. 221. b Belluæ ſẽſu ſecernunt peſtifera à ſalutaribus. de Nat. 50. b Illud tertium genus à præceptis noſtris ſecreueram. de Or. 140. b Nec enim ſecerni à fratre poterit. in Ant. 297. b Abs te quæro, cur me à cæteris principibus ciuitatis in hoc officio atque in defenſionis iure ſecernas. pro Syll. 167. b Quod mihi acciderit optatius, ſi in hac ſententia fueris, vt à continentibus tuis ſcriptis, &c. ſecernas, hanc quaſi fabulam rerum euentorumque noſtrorum. ad Lucceium, lib. 5. 12. 20. a Secernant ſe à bonis. 1. in Cat. 23. a Ita Itaque illa non dico me expetere, ſed legere, nec optare, ſed ſumere, contraria autẽ non fugere, ſed quaſi ſecernere. 4. de Fin. 116. a Secernere animum à corpore. Tuſc. 1. 61 unum ab alio. Or. 101. Voluptatem à bono. 2. de Fin. 44. a Hoc ſecerni ab illo non poteſt. Off. 19. b Secerni autem blandus amicus à vero, & internoſci tam poteſt adhibita diligentia, quàm omnia fucata & ſimulata à ſynceris atque veris. de Am. 78. a Secernenda diſtinguere. Top. 223. b

Secretus.

Succus ſecretus à reliquo cibo. de Nat. 53. b Secretus à voluptate. 2. de Fin. 175. a Ab eo cibo quum eſt ſecreta bilis. de Natur. d. 53. b Habent igitur ſuam ſphæram ſtellæ inerrantes ab ætherea coniunctione ſecretam & liberam. 2. de Na. 79. a Loco publico, priuatone, celebri an ſecreto, aliena ciuitate an tua, in caſtris an foro, dicas, intereſt plurimum. 2. de Leg. a

Secretio.

Eſt enim Interitus quaſi diſceſſus & ſecretio, ac direptus earum partium quæ ante interitum iunctione aliqua tenebantur. 1. Tuſc. 112. a

Secreto.

Ex his quæritur, ſ. in curia quid eſſet actum. 6. Ver. 89. a Vna Formias venimus, & ab hora octaua ad veſperum ſ. collocuti ſumus. Att. 7. 128. 3. a S. hoc audi, tecum habeto, ne Apellæ quidem liberto tuo dixeris. Gallo. 7. 26. 3. a Neque hęc incerta tamen vulgo iactantur, ſed inter paucos, quos tu noſti, planè ſ. narrantur. 8. ep. 1. 10. a

Secius.

Impedimento eſt, quo ſ. lex feratur. ad Her. 4. b

Secluſus.

Illuc eum rapiam vbi non ſecluſa aliqua aquula teneatur, ſed vnde vniuerſum flumen erumpat. de Or. 121. b Deuium quoddã iter ſecluſum à concilio deorum. 1. Tuſ. 114. a

Seclum, vide Seculum.

Seco.

Quæ uolat, & ſerpens geminis ſecat æra pennis, In Ar. b Atque ita permixtum illud ex quo hæc ſecuit, iam omne conſumpſerat. de Vniu. 31. Id totum ſecuit in duas partes. a Atque iſti quidem cauſas in plura genera ſecuerunt. de Or. 119. b Viuo ſtãti collum gladio ſua dextera ſecuerit. de Pet. 7. Secare varices alicui. 2. Tuſ. 61. a Si uratur, torqueatur, ſecetur. Tuſ. q. 242. b In corpore ſiquid eiuſmodi eſt, quod reliquo corpori noceat, virĩ & ſecari patimur. in Ant. 217. b Omne corpus ſecari ac diuidi poteſt. de Nat. d. 65. b Vt ad urendum & ſecandum medici veniãt Off. 27. b

Sectus.

C. Marius ruſticanus vir, quum ſecaretur, vetuit ſe alligari neque quiſquam ante Marium ſolutus dicitur eſſe ſectus. 2. Tuſc. 91. a

Sector.

Sector, hoc eſt qui bonorum Sex. Roſcii emptor atque poſſeſſor eſt. pro Sex. Roſc. 35. b Sector Pompeii, Antonius. 2. Phil. 75 Contra ſectorem pugnare. 3. Verr. 35. Ex eius uiri nomine me in ſectari audes, cuius me amicum te ſectorem eſſe fatearé? 2. Phil. 58. Nec ipſe ſectorem deſiderabit, quum filium uiderit. 15. ſa. 49 Hæc inquam duo quę in ędibus tuis ſola iam ſunt, quę ſectorẽ expectant, relicta ac deſtituta à cæteris ſignis. 3. Verr. 41, a Neſcimus per iſta tempora eoſdem ferè ſectores fuiſſe collorum & bonorum? pro Roſc. Am. 40. Nonne cogitas te à ſectoribus huc adductum eſſe? pro Roſc. Am. 49. a. Cn. cuiuſdam Samnitis vxorem poſt bellum ab hoc eſſe repertam, mulierem quum emiſſet de ſectoribus, quo tempore eam primùm liberã eſſe audiuit ſine iudicio reddidit. Cn. Cęlio. pro Clu. 131. a

Sectio.

Si dici poſſit ex hoſtibus equus eſſe captus, cuius prædæ ſectio non venierit. de Inu. 58. b Expectantibus omnibus quiſnam eſſet iam impius, tam demens, tam diis hominibuſque hoſtis, qui ad illud ſcelus ſectionis auderet accedere, inuentus eſt nemo præter Antonium, &c. 2. Phil. 75. Filius appellatus es de pecunia quam pro domo, pro hortis, pro ſectione debebas. 2. Phil. 89 Id eſt bonorum proſcriptorum emptione.

Secretus, vide Secerno.

Secta, Sectator, vide Sequor,

Sectio, Sector, Sectus, vide Seco.

Seculum.

Etiam ipſe fortaſſe in huius ſeculi errore verſor. in Par. 64. a Huius ſeculi inſolentia. 9. Phil. 265, a Serere arbores quę alteri ſeculo proſint. de Sen. 22. a Futura ſecula. Tuſ. 1. 27 Secula dierum noctiumque numero, annuis curſibus conficiuntur. de Nat. d. 1. 16 Nõ enim ſecula non erant, ſi mundus nullus erat. de Nat. 1. 16 Sempiternis ſeculorũ ętatibus non immutari. 2. de Nat. 55. a Nec ſeculorum aliquorum iudicium pertimiſcere. de Diu. 88 b. Nihil ex omniũ ſeculorũ memoria tale cognoui. 4. Phil. 154. Huius rei ne poſteritas quidem omnium ſeculorum immemor erit. 2. Phil 68. Secula ſine mundi conuerſione effici non potuiſſe fateor. de Natur. deo. 1. 16 Parietes quorum ornatus tot ſecula manſerat. 6. Verr. 109. a Propagare multa ſecula Reip. 2. in Cat. 32. a Qui in iis rebus tot iam ſecula verſantur. Acad. 1. 19 In multa ſecula videbamus Remp. liberatam. Brut. l. 13. 14. 5. a Quum aliquot ſecula in Italia uiguiſſet, de Vni. 2. a al. vixiſſet. Atque utinam extarent illa carmina, quæ multis ſeculis ante ſuam ætatem in epulis eſſe cantitata à ſingulis conuiuis, &c. de Cl. 37. a Duobus propè ſeculis ante cognouit, quã &c. 2. de Or. 84. a An hoc falſum potuiſſet eſſe, ſi eſſet ſexcentis ſeculis ante dictum? de Fat. 145. b Seculis multis antè gymnaſia inuenta ſunt, quam in his philoſophi garrire cœperunt. 2. de Or. 12. a Aliquot ſeculis poſt P. Scipio bello Punico tertio Carthaginem cepit. 6. Verr. 64. a Nihilne tot ſeculis, ſummis inge-

niis, maximis ſtudiis explicatum putamus? 4. Acad. 30. a Verres tot annis atque adeò ſeculis inuentus eſt, qui hæc non commutarit, ſed euerterit. 5. Verr. 16. a

Seclum.

Vt Athenienſium ſecla numerantur. de Cl. 268. b Seclis innumerabilibus. 1. de Leg. 1. Multis ſeclis ante ſuam ætatem. de Cl. 171. b

Secum.

S. agere quid, contrarium, Contrahere cum altero. Off. 1. 7 Tum ipſum ſ. admirantem quidnam contradici poſſit. 2. de Inu. 215. a S. eſſe. in Piſ. 53. Quis autem eſt, tanta quidem de re, quin uarie ſ. ipſe diſputet. Att. 8. 166. Qui etiam à me petierat, vt ſ. & apud ſe eſſem quotidie. Att. 71. b S. ipſe pugnare. Tuſc. 3. 41 In hac diſcordia video Cn. Pompeium, Senatum, quique res iudicant, ſ. habiturum, 8. fam. 42. in ep. Cælii. Id eſt, à ſuis partibus.

Secundus.

Quorum ordo proximè accedit, vt ſecundus ſit ad regium principatum. 3. de Fin. 80. a Et ille ſecundus in dicendo habeat authoritatem pene principis, & uoluntatem non minus deuinctam beneficio C o s. Att. 2. 8. 4. a Secunda concio. in Rul. 99. Ad ſecundum ſuper terram ambitum. de Vniu. 200. b Quando tu ſecundum Enomaum Accii inimicum introduxiſti. ep. 136. b Quoniam id ſecundum erat de tribus. in Or. 28. a Secundo loco, vt ne cum tam improbo homine, tertio, vt cum tam ſtulto haberet. pro Cæc. 17. a Hæc ad te ſcripſi appoſita ſecunda menſa. 14. Att. 304. 3. a Videor videre ementem te ruſticas res, cum vilico loquentem, in lacinia ſeruantem ex menſa ſecunda ſemina. Tironi 16. 21. 16. a Secundo enim obligare militiæ ſacramento, quoniam priore amiſſo, iure pugnare cum hoſtibus non poterat. Off. 8. b Secundi hæredes. 2. de Inu. 167 Vt in actoribus Græcis fieri videmus, ſæpe illum qui eſt ſecundarum aut tertiarum partium, quum, &c. 1. Verr. 26. a Infra ſecundos. Orat. 3 pro iis, qui ſunt ſecundis inferiores. Ego nullas δευτέρας φροντίδας in Cæſaris rebus habere poſſum. Q. fr. 321. b

Secundus, proſper.

Coniunctio ſecundæ dubiæque fortunæ. 3. Verr. 16. a Eſt. n. philoſophia paucis contenta iudicibus, &c. vt uel ſiquis vniuerſam uelit uituperare, ſecundo id populo facere poſſit. 1. Tuſ. 6. a Nemo unquam tam ſecunda concione legem Agrariam ſuaſit. con. Rull. 86. b Secunda concionis uoluntate. 1. Att. 62 Panſam noſtrū ſecūda uoluntate hominē paludatū ex vrbe exiſſe cū ipſius cauſa gaudeo, tū mehercule etiam omnium noſtrum. Caſſius ad Ciceronem, 15. 19. 2. a Quid ſi etiam Cæſarem, cuius nunc uenti valde ſunt ſecundi, reddo meliorem. Att. 2. 16. 13. a Res ſecundæ alicuius, & Res afflictæ, contraria. pro R. P. 129. b Hominum proſperitates, ſecundæque res. de Nat. d. 78. b Per quos res eius ſecundæ quondam erant ornatæ, nunc aduerſæ ſubleuantur. pro. Syl. 181. b Auſpicia quæ alicui ſecunda euenerunt. de Diu. 86. b Habere ventus ſecundos. epiſt. 243. Et ſecundas fortunas amittere, & in aduerſis, ſine vllo remedio permanere. pro Syl. 179. b Nam & ſecundas res ſplendidiores facit amicitia, & aduerſas partiens, communicanſque leuiores. ne Am. 22. a Vt aduerſas res, ſic ſecundas immoderate ferre, leuitatis eſt. Off. 1. 127 Inuidentiam eſſe dicunt ægritudinem ſuſceptam propter alterius res ſecundas, quæ nihil noceant inuidenti. 4. Tuſ. 87. a Illa ſecunda moderate tulimus. 5. Fam. 64. id eſt, illam ſecundam fortunam. Nauis ſecundis ventis curſum tenens ſuum. de Nat. deor. 76. b. & pro Plan. 279. b Multa feci uerba de toto furore latrocinioque P. Clodii: tanquam reum accuſaui multis & ſecundis admurmurationibus cuncti Senatus. Q. Fr. 2. 55. a Homines ſecundis rebus effrænatos, ſibique præfidentes tanquam in gyrum rationis & doctrinæ duci oportet. Off. 18. b Vnam enim partem & conſuetudinem earum epiſtolarum quibus ſecundis rebus vti ſolebamus, tempus eripuerat. ad Fig. 4. 13. 2. a Noſter exercitus prælius uſus erat ſecundis. pro Pomp. 8. b Iſque quum ſecundiſſimo vētu curſum teneret, ridens, videtiſne, &c. 3. de Nat. deo. 119. a Secundiſſima omnia nobis, aduerſiſſima illis accidiſſe videntur, 10. Att. 28. in ep. Cæſaris. Secundiſſimis omnibus rebus te dignū iudico. 15. Fam. 30

Secundum, Præpoſitio.

An iret ad tres legiones Macedonicas, quę iter ſ. mare ſuperum faciunt, quas ſperat ſuas eſſe. Att. 16. 335. 3. a Et ſi ſecundū mare ad me ire cœpiſſet, confeſtim in Samnium ad me venturū Att. 8. 163. 1. a

Secundum, poſt, ex, pro, &c.

Duo vulnera accepiſſe, vnum in ſtomacho, alterum in capite ſ. aurem Ser. Sulp. ad Ciceronem. li. 4. 11. 5. a Spem oſtendis ſ. comitia. Att. 3. 16. id eſt poſt comitia, habitis comitiis. Proxime autē & ſ. deos homines hominibus maximè utiles eſſe poſſunt. 2. Off. 15. a Sed opinor ſ. hunc diem non ſatis multa dicta ſunt. de Or. 138. a ſ. ea quæro, ſeruariſue in eo fidem. in Varin. 11. a Appellant hæredem L. Annium qui erat inſtitutus ſ. filiam. 3. Verr. 73. a Quibus ille ſ. fratrem plurimum tribuebat. Acad. ed. 1. l. 1. 13 Lepidibus ſ. fratrem affines habet, quos odit. proximos ad Bru. 90. b Tua ratio eſt vt ſ. binos ludos mihi reſpondere incipias mea, vt ante primus ludos comperendinem. 2. in Verr. 21. a Si ſ. ſecundum principium confirmatione vtamur. ad Her. 18. b Quumque ſolidam inueniſſent, ſtatuiſſetque tollere, ei ſ. quietem viſam eſſe Iunonem, prędicere ne id faceret. 1. de Diu. 87. a S. te nihil eſt mihi amicius ſolitudine, 12. Att. 17. Ille mihi ſ. te & liberos noſtros ita eſt, vt ſit penè par. Q. Fr. 3. 17. 14. a In actione, ſ. vocem vultus valet. Or. 164. b. & 202. b

Secundum.

S. aliquem facere decretum? 16. Att. 50. Iudicare ſ. aliquem. pro Roſc. Com. 2. a Sed ſ. arbitrium tuum teſtes dabo, qui iſtū ipſum Syracuſis abs te in Latumias coniectū eſſe dicant. 7. Ver. 129. a A teſtibus dicemus, ſ. authoritatem & vitam teſtium. ad Her. 8. b C o s s, de conſilii ſententia decreuerunt ſ. Buthrotios. Att. 16. 343. a Multa ſ. cauſam noſtram diſputauit, ad Att. lib. 4. 71. 5. a Vt ea quę Coſſ. decreuerunt, ſ. Cæſaris decreta comprobes. Att. 264. b Teſtimonium ſ. fidem & religionem grauiſſime dicere Q. fr. 3. 25. Qui domum, ſ. fratrem, ſuam iudicatam eſſe dicebat. de Ar. 251 b Quod iudicium ſ. Heraclium de compromiſſis factum erat. Verr. 122. b Sunt aliquot ſatiſdationes ſ. mancipium. Att. 68. b Prætor me decreuit. Att. 54. b S. nos iudicari volumus. pro Q. Roſc. 47. b Qui ſententiam. Plotium ſeditioſum oſtendit. pro Flac. 157. b Vtatur inſtituto ſuo, nec cogat ante horam decimam de abſente ſ. præſentem iudicare 4. Verr. 28 a Nuntiat iam populo Pontifices ſ. ſe decreuiſſe. ad Att. 4. 71. 4. a Ita ſecundum eum poſſeſſio daretur, Verr. lib. 3. 80. Dare poſſeſſionem ſ. tabulas. Top. 14. b S. tabulas alicuius litem dare, & ſecundum aliquem iudicare. pro Q. Roſc. 45. b

Secundum conuenienter.

Quid autem tam ſ. modum naturam eſt, quàm ſenibus emori? Item Omnia quæ ſecundum naturam fiunt, ſunt habenda in bonis. de Sen. 91. b Hęc habemus in x11. Tabulis ſane ſ. naturā, quæ norma legis eſt. de. Leg. 182. Neceſſe eſt quod aut ſ. naturā, aut contra ſit, à natura ipſa iudicari. de Fin. 225. b S. naturam viuere, &. ex natura, uel ex uirtute uiuere. de Fin. 130. b. Contra naturam viuere, & S. naturam uiuere, contraria. Off. 3. 19

Secundo.

Semel hominem allocutus fueram, an ſ. mihi reddendum eſſet, ignorabam. a

Secundarius.

Quod idem faciebat Q. Arrius, qui fuit M. Craſſi quaſi ſecundarius, de Cl. Or. 131. a. In hoc autem loco, caput illud erit accuſatori, ſi demonſtrare potuerit, illi nemini cauſam fuiſſe faciendi, Secundarium, ſed tantā, aut tam idoneam nemini 2. d Inu. 137. a

Securis,

Grauiorem potuerunt Reip. infligere ſecurim, pro Planc 37. a, Sed tamen Serui, quam te ſecurim putas iniecisse petitioni tuæ, quum, &c. pro Mur. 46. a Adeſt, inſtat, vrget Dolabella, ut quam primum ſecuri feriantur 3. Verr. 52. a Torquatus ſecuri filium percuſſit 1. de Fin. 18 Agunt eum præcipitem pœnæ ciuium Romanorum, quos partim ſecuri percuſſit, partim in vinculis necauit 3. Verrin. 4. a Tenediorum igitur libertas, ſecuri Tenedia præciſa eſt, ad Qu. fr. 2. 13. 1. a Quamobrem faſces Prætoribus præferantur, cui ſecures datæ. Ver. 240. b Cum miſer ille ſecuribus hoſpitis ſui ceruices ſubiicere geſtiret, Et, Tu Rabocentum ſecuri percuſſiſti, in Piſon. 66 a. Prætores cum faſcibus & ſecuribus lictores habuiſſe, Qu. fratr. 291. b

Se-

Securus.

Securus Hermippus Temnum proficiſcitur, pro Flac. 156. b Secura recordatio præteriti doloris 5.fam. 31. De Lingua Latina ſecuri es animi, dices, qui talia conſcribis, Att.12.260.6. a Si Africanæ legiones celeriter venerint, ſecuros vos ab hac parte reddemus, Plancus Cic. 10,34.18,a

Securitas,

Vt tranquillitas animi adſit, & ſecuritas 1,Off.99.a, Democriti autem ſecuritas, quæ eſt animi tanquam tranquillitas, quã appellant, *ἀθυμίαν*, no ſeparanda fuit ab hac diſputatione, &c. 5.de Fin. 38.a Qui autem illam maxime optatam, & expeditam ſecuritatem (ſecuritatem autem nunc appello vacuitatem ægritudinis, in qua uita beata poſita eſt) habere quiſquam poteſt, &c.5.Tuſ.59.a Caput eſſe ad beate uiuendum ſecuritatem, qua frui non poſſit animus, ſi tanquam parturiat vnus pro pluribus, de Ami. 104.b Vale, & nos dilige: & inſtituto itinere ſecuritatem, diligentiamque ſociis & Reipub. præſta, Cato ad Cic.15.5.6.a Miram ſecuritatem videbis, cuius plurimæ mehercule partes ſunt in tuo reditu, Att.65.b In animi ſecuritate vitam beatam ponimus, de Natu. deo. 1.38.

Secus.

Recte an ſ. nihil ad nos, in Piſo. 54. a Nobis aliter videtur, recte, ſecuſne. Poſtq.99.b Longe ſ. Part.231.b Ille non multo ſ. facere, quum de oratore diſputem, ac facerem, ſi eſſet mihi de hiſtrione dicendum, de Or.2. Cuius ego ſalutem non ſ. ac meam tueri debeo, pro Planc.2.a Non ſ. ac ſi meus frater eſſes, pro Mur.9.a Non dixi ſ. ac ſentiebam 2 de Orat. 14.a Quem tractat non ſ. ac ſi eſſet Imperator, de Natu.deo.67. b Velim domum ad tuos ſcribas, ut mihi tui libri pateant non ſ. ac ſi ipſe adeſſes, Attic. 4.33. Non ſ. ac ſi te vidiſſem, Ep. 33.b Sed paulo ſ. a me, atque ab illo partita ac diſtributa 3.de Or. 65.a, Sed quoniam cœpi ſ. agere, atque initio dixeram, de Nat.deo.2.17. S. quid commiſſum aut prætermiſſum 3.Att.34. Nemo dicet ſ. de Clar.Orat.162.a S. dicere de aliquo 1.Atti.67. De tuo in me animo iniquis ſ. exiſtimandi, videris non nihil loci dediſſe, Epiſt.35.b Quod non multo ſ. fuerit, Epiſt. 54. b Mihi autem erit maxime curæ, ne quid fiat ſ. quam volumus, quamque oporret, Attic. 6. 1 13. 3. a Et ſi idipſum nonnullis videatur ſ. Torq. 6. 4. 2. 2. Quum in altera re cauſæ, nihil eſſet quin ſecus indicaret ipſe de ſe, quod indicium eſt grauiſſimum, pro Qu.17.

Sed.

Sed ego non de præſtanti quadam & eximia, ſed prope de vulgari & communi prudentia diſputo 2.de Or.156.a S. tamen facile tacentibus cæteris reticuiſſem. ſed hæc oratio omnis fuit, non authoritatis meæ, ſed publicæ religionis, de Ar. 258. b. S. non de me, ut dixi, ſed de ſapiente quæritur 4.Academ.120.a S. velle non ſolum, &c. ſed etiam, &c. Lent. 1.9.52.a Non odio adductus alicuius, ſ. animo corrigendæ & ſanandæ ciuitatis. Attic. 1. 13.5,a Non ſolum bene ſperare de nobis homine, ſ. explorate iudicare volumus 10.Ep.17. id eſt, ſed etiam. Quod non modo libenter, ſ. etiam æquo animo 12. Att. 4. pro, ſed ne æquo quidem animo. Obliti eſtis iudices, recenti illo nuntio necis Clodianæ, non modo inimicorum Milonis ſermones & opiniones, ſ. nonnullorum imperitorum, pro Mil. 46.a Non modo huius libertatis, manſuetudiniſque non ſunt, ſ. ne Romuli quidem aut Numæ Pompilii, ſed Tarquinii, pro Rab. perd.reo, 8.a Age, Senatus odit te, quod eum tu facere iure concedis, afflictorem, & proditorem non modo dignitatis atque authoritatis, ſ. omnino ordinis ac nominis ſui, in Piſ.51.a. Tuus autem deus non digito vno redundat, ſ. capite, collo, ceruicibus, poplitibus, manibus 1. de Natu. deo.137.a Sunt homines Siculi non contemnendi, ſi per noſtros magiſtratus liceat, ſ. homines & ſatis fortes, & ſatis plane frugi ac ſobrii 5. Ver.55. a Idem mihi quidem non videtur, ſ. diſſoluerit ſane, certe tam multa non collegiſſet quæ non fallerent probabilitatu magna 4.Acad.134.a S quid? ego fauiſſe me tibi fateor, in Ant. 164. b pro, quid tum? S. ierit ad bellum, diſſenſerit, non a te ſolum, verum etiam a fratribus, pro Lig.22 a S. effingi inſidias, perrupi Apenninum, &c.12.Phil. 337. a S. ſiue eſt ars, ſiue artis quædam ſimilitudo, non eſt quidem ea negligenda, verum intelligendum, &c.1,de Ora.54 a In quo etiam erat aliquis quæſtus, ſ. is honeſtus atque conceſſus 5.Verr.169.a Fefellit ea res, quæ fortaſſe non debuit: ſ. fefellit 10.Att.22. S. reuertar ad ciuem: &c. pro Cæl.48.a S. ſunt quidam, &c. ſunt autem quidam, &c. de Orat.64.b Zeno igitur nullo modo is erat, qui ut Teophraſtus, neruos virtutis inciderit, ſ. contra qui, &c. 1.Acad. 51.a. S. de perceptione hactenus 4.Acad. 70.a O præclarum imperatorem, nec iam cum Man. Aquillino fortiſſimo viro, ſ. vero cũ Paulis, Scipionibus, Mariis conferendum 7. Verr. 12.a S. ita ut 16. fam. 15. pro, ea lege ut. ſed dummodo. S. ut in malis 11. Att. 46.

Sed enim, etenim.

S. hoc non ſolum ingenii, ſed etiam naturæ atque virtutis, pro Arch.186.b S. *ἀκαιρία* ſi perturbatior eſt, tibi aſſignato. Att.111.20.a

Sedeo.

Sedate, Sedatio, Sedatus, vide Sedo.

Viri boni uſuras perſcribunt? ego ipſe ſedeo? 9.Att.51. id eſt, remiſſio ſum animo, & turpi otio langueo, Qui moribus inter ſui diſſimiles ſedebant, Att 11.b Sediſti in quatuordecim ordinibus, in Ant.169.b Sediſtine iudex C.Fabritium? pro Cl.39.b Modo vos iidem in A.Gabinium iudices ſediſtis, pro Rab. Poſte 7.a Quũ alter veheretur in rheda penulatus, una ſederet vxor, pro Mil.40.a Cum uirgo ſtaret, & Cæcilia in ſella ſederet, de Diu.101.b His ventis iſtinc nauigatur, qui ſi eſſent, nos Corcyræ non ſederemus, Tir.16.2.2, id eſt, non moram faceremus. Cũ poſt paucos dies ex ſubſortitione ſediſſet, pro Cl.39.b, Sedere ad focũ. Cat.51. Ad gubernacula Reip. ſedere, pro Roſc. Am.30 a, Atque eũ vidẽt ſedere ad latus Prætoris, & ad aurẽ familiariter, vt ſolitus erat, inſuſurrare 7.Verr.84.a Sedere apud aliquẽ 2.de Or.7. Maloque in illa tua ſedecula, quã habes ſub imagine Ariſtotelis, ſedere, quam in iſtorum ſella curuli. Att. 4.79.4.2. Sedere in ſolio ornatu regali, de Fin.79.b, Totos dies ſedere in villa, Att.12.257.4. 2, Herennium Gallum hiſtrionem ſummo ludorum die annulo aureo donatum in quatuordecim ſeſſum deduxit. Aſinius Pollinare Cic.10.32.4.2, Seſſum ite precor 3. de Na.d.54. Conſurrexere omnes, & ſenem illum ſeſſum recepere, de Sen.90.b Ita patent omnia quæ accidere poſſunt, ut ea ſi uitem, ſedendum ſit cum dedecore & dolore 10.Att.42. id eſt, manendum in otio.

Sedens.

Sedens expectarem quoad uocarer 14.Att.2. Et id aut ſedens quidem, ad imitationem Socratis: ambulans vero, ad imitationem Ariſtotelis, cæterorumque Peripateticorum. In ſolio ſedens domi, de Orat. 155. b Vt enim nemo unquam in equo ſedentem uideret 7.Verr.22 a Et ad Italiam accedet, in qua nos ſedentes quid erimus? 10.Attic.22. id eſt, otioſi, & neutram partem adiuuantes.

Sedes.

Sedes domeſtica 4.fam.29. id eſt, domus, S. hoſpitalis, c6. Rul. 57.b, Omnibus rebus quæ ſub aſpectum veniunt, ſedes opus eſt, 3.de Ora.194 Sedes nulla, quo concurrant qui Rempub. defenſam velint, 8.Att.10. Sedes ciuitatis ac libertatis, de Aruſ. reſp. 53. Hæc ſedes honoris, ſella curulis, in Cat. 118.b, Vrbs hæc, ſedes omnium noſtrum, domicilium imperii, pro Syl. 173.b, Sedes regionum & locorum. Acad.40.b, Sceleratorum, ſ. atque regio, pro Cl.54.b Hæc enim membra ſunt, ſedes ac domicilium uitæ, de Na.d.21.b, Hæc ſedes vrbis atque imperii, con. Rul.64. b, At domicilium Romæ non habuit is qui tot annis ante ciuitatem datam, ſedem omnium rerum & fortunarum ſuarum Romæ collocauit, pro Arch.6.a, Aliquam ſibi domum ſedemque diligere, pro Clu.57.b, Alii in cerebro dixerunt animi eſſe ſedem & locum 1.Tuſc.30.a. Sedem quidem ſtabilem & domicilium certum non habebit, pro Marc.17.a. Neque verba ſedem habere poſſunt, ſi rem ſubtraxeris, de Or.144. b. Nam ſi ille aditus Gallorum immanitati multitudinique patuiſſet, nunquã hæc urbs ſummo imperio domicilium ac ſedem præbuiſſet, de Prou.Conſ.25.a, Phædri obteſtationem, ſedem, domicilium, ueſtigia ſummorum hominum ſibi tuenda eſſe dicit, ad Memmiũ, l.13.1.10.2, Voluptas mentem e ſua ſede & ſtatu dimouet, Par. 118.b. Omni in ſede ac loco, ferrum flammamque metuamus, pro Mur.244.b, Qui in ſede maneant, Tuſc.1.29. Vt ſola ponatur in ſummi boni ſede quam quærimus, de Fin.72. b. Ancipites beſtiæ, in utraque ſede uiuentes, de Nat.d.1.74. Sedibus ſuis inhæreant

hærent infixa cælo ſydera, de Vniu. 47. Sedes ac domicilium col locare. Ver. 110. b, Mihi ipſa Roma prope conuulſa ſedibus ſuis, pbuiam procedere viſa eſt, in Piſ. 90. b, Huius in ſedibus pro cu-biculis ſtabula, pro tricliniis popinę ſunt 2. Phil. 78. id eſt, in do mo boius. Imo vero commodius etiam, puluinóſque popoſciſ-ſe, & omnes in his ſedibus, quæ erant ſub platano, conſediſſe di-cebat 2. de Or. 15. Coloni Capuæ in domicilio ſuperbiæ atque in ſedibus luxuriæ collocati 2. de L. Agr. 94. 2.

Sedecula.

Sic literis ſuſtentor & recreor, maloque in illa tua ſedecula, quam habes ſub imagine Ariſtotelis, ſedere, quam in iſtorum ſella curuli, Att. 4. 79. 4. a

Seſsio.

Siſtus, inceſſus, ſeſſio, accubatio 1. Off. 170. a, Ingreſſus, curſus, accubatio, inclinatio, ſeſſio 1. de Nat. d. 131. a, Cuius ipſa illa ſeſſio fuit, quam videmus, de Fin. 5. 2. Seſſionem illam Capitolinam mihi non placuiſſe 14. Att. 27. Num tandem aut locus hic non idoneus videtur, in quo porticus hæc ipſa, vbi inambulamus, & paleſtra, & tot locis ſeſſiones, gymnaſiorum & Græcarum diſputationum memoriam quodammodo commouent? 2. de Or. 12. 2, Quamobrem etiam ſeſſiones quædam contra naturam ſunt, de Fin. 232. b

Seſsito.

Eius autem Cethegum medullam fuiſſe vult, vt quam deam in Periclis labris ſcripſit Eupolis ſeſſitauiſſe, huius hic medullam noſtrum oratorem fuiſſe dixerit? de Cl. Or. 29. a

Seditio.

Commota ſeditio. Att. 2. 16. 15. a, Seditio quæ facta eſt in legione quarta de Antoniis. Att. 173. b, Magna ſeditio in caſtris eius inter Pœnos & Siculos milites eſt facta, de Diu. 91. b. Seditio militum ſedata ab Appio, Att. 5. 101. 2. a, Concitare ſeditionem & diſcordiam, pro Mur. 75. a, Singulæ quædam cohortes ſeditionem fecerunt, Pollio Cic. 10. 32. 11. a, Seditionem non poſſe fieri, eo inuito, qui cum populo ageret, decreuit Senatus C. Claudio conſule, de C. Carbonis ſeditione referente: quippe cui liceat conſilium, ſimul atque interceſſum, turbarique cœptum ſit, dimittere 3. de Leg. 37. Seditionem atque diſcordiam in ciuitatem inducere, Off. 121. Quod ſcribis de ſeditione quæ facta eſt in legione quarta de Cotoniis, &c. ad Brut. 2. 3. 2. & Ep. 166. b Solon capite ſanxit, ſi quis in ſeditione non alterutrius partis eſſet, Att. 154. b, Cumque ante aduentum meum ſeditione quadam exercitus eſſet diſſipatus, &c. 15. fam. 13. Plebis concitatione & ſeditione nuntiata, de Clar. Orat. 169. b, Seditiones multæ a Reipubl. factæ 2. de Ora. 68. Seditiones nonnullæ iuſtæ, & prope neceſſariæ 2. de Or. 108. Omnia ſeditionū genera collegi, de Or. 126. b, Seditionū ſerui ac miniſtri 1. fam. 39. Multas ſeditiones eſſe factas & conflatas, Att. 120. b, Nō dubitauit ſeditiones ipſas ornare & demōſtrare grauiſſimis verbis 2. de Or. 68

Seditioſus.

Titius ſeditioſus ciuis & turbulentus, de Or. 2. 26. Malus ciuis, improbus Conſul, ſeditioſus homo 3. Verr. 26. a, Seditioſa vita & tumultuoſa 1. de Iou. 6. a, Adhortari adoleſcentes, ut turbulenti, vt ſeditioſe vt pernicioſi ciues eſſe velint, In Ant. 157. b. & Academ. lib. 2. 13. Altera de capite ciuis rogari, niſi maximo comitiatu, vetat, nondum, initiis ſeditioſis Tribuniſpl. 3. de Leg. 63. a

Seditioſe.

Altera autem quæ procul a iudicio remota eſt, quæ concionibus & concitatis accommodatior eſt, quam tranquillis, moderatiſque iudiciis, pro Clu. 1. a S. interrogari, pro Mil. 102. b, Multa quum ſeditioſiſſime diceret, vocem exprimere non potuit, Att. 2. 36. 7. a

Sedo.

Cum tanta mala florentiſſimæ familię ſedaui, vel potius ſuſtuli, in Ant. 169. b Vos quoque tribunitiam ſedare temeritatem, Att. 194. b, Remittant ſpiritus, comprimant animos ſuos, ſedent arrogantiam, pro Flac. 42. a, Sermunculum omnem aut reſtrinxeris, aut ſedaris, Att. 206. b, Sedare ęgritudinem, Tuſc. 3. 64. Diſcordias, in Ant. 153. b, Lites 5. Verr. 113. a, Moleſtias calorum, Off. 2. 17. a, Quæcunque in animis hominum motum res & cauſa poſtulet, dicendo vel excitare vel ſedare, de Or. 102. b, Sedare motus animi appetentis, Tuſc. 3. 15. Tempeſtatem ſedare 3. Verr. 32. a, At aliquando incenditur, & quidem ſæpe ſedatur 3. de Leg. 34. a, Tum interuentu Pontini, pugna quæ erat commiſſa, ſedatur, in Cat. 111. b, Bellum inteſtinum ac domeſticum poſt hominum memoriam crudeliſſimum & maximum, me vno togato duce & imperatore ſedetur 3. in Cat. 46. a, Hoc dico, controuerſiam totam iſtam poſſe ſedari 1. de Leg. 81. a, Quod vnum ad inuidiam veſtri ordinis, infamiamque iudiciorum ſedandam maxime pertinebat, id, &c. 2. Verrin. 1. a Appetitus omnes contrahendi, ſedandique ſunt 1. Off. 141. In eorum, qui audiunt, mentibus aut ſedandis aut excitandis, de Orato. 86. b.

Sedatus.

Alter ſine vllis ſalebris quaſi ſedatus amnis fluit, Or. 100. b Seditio militum ab Appio ſedata, Att. 75. b, Sedata & depreſſa vox, ad Her. 20. b, Illa etiam parte animi, in qua irarum exiſtit ardor, ſedata atque reſtincta, de Diu. 1. 57. Sedata atque modeſta ſint, quæ cum patribus agentur 3. de Leg. 35. Sedatis fluctibus, & tempeſtate commutata, de Inu. 81. b, Eſt enim ut transferendis, faciendiſque verbis tranquillior, ſic in ipſis numeris ſedatior, in Orat. 101. a, de Iſocrate, Hæc ſcripſi ſedatiore animo, quam proxime ſcripſeram, Att. 8. 247. 14. a, Paulo ſedatiore tempore eſt accuſatus, quam Iunius, ſed eadem fere lege & crimine, pro Clu. 83. a

Sedate.

Non conſtanter & ſ. ferres? 2. Tuſc. 80. a, Cuius oratio cum ſedate placideque loquitur, tum illuſtrant eam, quaſi ſtellæ quædam, tranſlata verba atque immutata, in Or. 50. a, Placide & ſedate ferre dolorem, Tuſc. 2. 50

Sedatio.

Sedatio ægritudinis, Tuſc. 227. b, Animi, omnium rerum occultarum ignoratione ſublata 1. de Fin. 99. a, Temperātia & modeſtia, omniſque ſedatio perturbationum animi 1. Off. 132. a, Vt apud Homerum quotidianæ neces, interituſque multorum, ſedationem mœrendi afferunt 3. Tuſc. 110. a, Atqui cum perturbationes miſeram, ſedationes autem vitam efficiant beatam, &c. Tuſc. 5. 32. Perturbationes animi, & Sedationes animi, cōtraria, Tuſc. 236. b

Seduco.

Cum hæc diſſeruiſſem, ſeducit me Scaptius: ait ſe nihil contradicere, Att. 5. 110. 14. a, Quū a negotio omni ſeuocamus animum, quid, inquam, tum agimus, niſi animum ad ſeipſum aduocamus, ſecum eſſe cogimus, maximeque corpore ſeducimus? 1. Tuſc. 117. a Seduxi enim eum, & ad pacem ſum cohortatus 15. Att. 2. Niſi quod te Idib. Martiis a debita tibi peſte ſeduxit 13. Phil. 361. Cum inimicum meum modo ſeuere ſeducerent, modo familiariter amplexarentur, Ep. 15. b, Sępe audiui acceſſiſſe ad Craſſum, conſulendi cauſa, quendam ruſticanum: qui cum Craſſum ſeduxiſſet, atque ad eum retuliſſet, reſponſumque ab eo verum magis, quam ad ſuam rem accommodatum, abſtuliſſet, &c. de Or. 1. 123.

Seductus.

Quod vero a te viro optimo ſeductus eſt, tuoque beneficio adhuc viuit hæc peſtis: interdum quod mihi uix fas eſt, tibi ſubiraſcor 10. fam. 60.

Seductio.

Etenim ſeductiones teſtium, ſeceſſionem ſubſcriptorum animaduertebant, pro Mur. 46. a

Sedulus.

Eloquentes videbare, non ſedulos, velle conquirere, de Cl. 91. hoc eſt, officioſos & diligentes.

Sedulitas.

Sedulitas nimium arguta 8. fam. 1. in ep. Cæl. Finem feci offerendi mei, ne forte mea ſedulitas aut inſidioſa aut impudens videretur, con. Rull. 68. b, Qui ſedulitatem mali poetæ duxit, aliquo tamen præmio dignam, pro Arch. 190. b, Quis igitur: Ille quem ſupra deformaui, voluntarius amicus mulieris, non neceſſitudine aliqua, ſed ficto officio, ſimulataque ſedulitate coniunctus, &c, pro Cæc. 10. a, Quæ ſi non eſſent ſedulitate effectæ, & beneuolentia tua, liceret mihi abire in ſolitudines aliquas. 11. Att. 19. Cornelii operam & ſedulitatē laudare poſſum, Ep. 121. b, Idque cum ſentiam, ſedulitate mihimet ipſe ſatisfacere poſſum, re quidem ipſa, &c. Ep. 9. b

Sedulo.

Tu quidem ſ. argumentaris, quid ſit ſperandum, &c. Att. 44. b. Hoc quoquam ſ. faciebat, tamen interdum, &c. pro Clu. 45. a, S. inquam faciam, ſed fortuna fortis. 3. de Fin. 34. a, S. tamē 1. bo, & in primis a Pathuſco, de Fin, 24. b

Seges.

Seges ſpicis uberibus & crebris, de Fin. 146. b, Quid .n. odiſſet Clodium Milo, ſegetem ac materiam ſuæ gloriæ? pro Mil. 27

Etſi

Etſi in ſegetem ſunt deteriorem datæ fruges, illæ tamen ſuapte natura enitent, Tuſc.177.b, Segetes fœcundę herbas effundunt inimiciſſimas frugibus, Or.201.b, Largiuntur fruges, Tuſ.162.b, Lætas eſſe ſegetes, luxurioſa frumenta, Or.204.b Segetibus & prauis, & vineis, & arbuſtis res ruſticæ lætæ ſunt, de Sen.8.b, Neque in ſegetibus, neque in arcis, neque in horreis, Verr.51.b

Segnis.

Ego ſicui adhuc videor ſegnior fuiſſe, dum ne tibi videar, nõ laboro, Att.8.157.4.a, Nec me ſegniorem ad reſpondendum reddidiſti, de Fin.1.27. Terræ cultum ſegniorem ſuſpicor fore, ſi, &c.2.de Leg.73.a, Ne ſegniores poſthac ad imperandum cæteri ſint, pro Font.6.a

Segnitia.

Rudem enim eſſe omnino in noſtris poetis, aut inertiſſimæ ſegnitiæ eſt, aut faſtidii delicatiſſimi 1.de Fin.4. Præterea ſine arrogantia grauis eſſe videbatur, & ſine ſegnitia verecundus, de Cl.Or.155.a

Segnities.

Et quoniam de impudentia dixi, caſtigemus etiam ſegnitiem hominum atque inertiam 1.de Or.91.a

Segrego.

Iambum & trochæum frequentem ſegregat ab oratione Ariſtoteles, de Or.159.b, Qui antea voce Prætoris a liberis ſemouebantur, tuis ludis non voce, ſed manu liberos a ſe ſegregabãt de A. 23. Eloquentia nos a vita immani & fera ſegregauit, de Nat.d.56.b, Excluſit illam a Rep. diſtraxit, ſegregauit ſcelus illius 5.Phi.185. Qui uirturem a ſummo bono ſegregauerunt, de Fin.L.3.47. Segregari iram & gratiam intelligitur, a beata immortalique natura, de Na.d.1.34. In ſigura hominis feritas & immanitas belluæ, a communi tanquam humanitate corporis ſegreganda, Off.58.b, Aliquem a numero ciuium ſegregandũ eſſe, vel non eſſe, pro Arch.2.a

Segregatus.

Beata vita ſola relicta, & comitatu pulcherrimo ſegregata, Tuſc.244.b

Seiugo.

Humani autem animi eam partem, quæ ſenſum, quæ motum, quæ appetitum habeat, non eſſe ab actione corporis ſeiugatam. 2.de Diu.63.

Seiungo.

Seiungam te ab illo, &c.in Vat.32.b, Fortunam nemo ab inconſtantia & temeritate ſeiunget, de Nat.d.71.b, Seiunge ſe ab iis, cum quibus te temporum vincula coniunxeruut 10.fam.18. Seiungere ſe & coniungere, cõtraria 6.fam.19. Tibi autem multo notior atque illuſtrior meus in tu animus eſſet, ſi hoc tempore omni, quo ſeiuncti fuimus, & una & Romæ fuiſſemus, Lent.1.9.3.a, Dummodo tua calamitas a Reip. periculo ſeiungatur, in Cat.102.b, Ab honeſtate ſeiungi 1.Acad.10.a, Et a ſpe pariendarum voluptatum ſeiungi non poteſt, de Fin.1.52. Seiungendus ab Antonio, Att.15.316.10.a, Quod me ex fortiſſimorum ciuiũ numero ſeiungendum non putaris. Verr.4.& 34.b

Seiunctio.

Orator ſeiunctus a Philoſophorum eloquentia, Ora.203.b Defenſio remota ab vtilitate Reipub. ſeiuncta a voluntate legis, Verr.192.b Seiunctum mihi a te nihil eſſe poteſt 12.ſam.39.in ep.C.Trebonii, id eſt, quod mihi tecum non ſit commune. Seiuncti animi ab authoritate Senatus, de Ar.reſp.44.

Seiunctio.

Propoſitioque quis ſis dicturus, & ab eo quod eſt dictum ſeiunctio, & reditus ad propoſitum, & iteratio, & rationis apta cõcluſio 3.de Or.112.a

Seligo.

Nec vero utetur imprudenter hac copia, ſed omnia expendet & ſeliget, Or.27.a, Qua exempla ſelegiſſem, niſi vel nota eſſe arbitrarer, vel poſſu eligere qui quærerent. Or.55.a, Sed hoc quaſi vltimum, quale nos ſummum in vita bonum dicimus: illud autem vt feriat, quaſi ſeligendum, non expetendum 3. de Fin.36.a

Selectus.

Cæterarum rerum ſelecti iudices ex ciuium Romanorũ conuentu proponi ſolent 4.Verr.22.a. Selectæ breueſque ſententię Epicuri, de Nat.d.1.60. Selectarum epiſtolarum volumnia 2.ad Qu.fr.42. Deinde Prætores tantum vrbani, qui iurati debent, optimum quenque in ſelectos iudices referre, nunquam, &c. pro Clu.96.a

Selectio.

Vt eam rerum ſelectione expoliarent, de Fin.lib.2.37. Selectio vitiorum, bonis prætermiſſis, in omni re accuſanda eſt 3. de Leg.22.

Sella.

Sella Cæſaris 15.Att.8. Non denique hæc ſedes honoris, ſella curulis vnquam vacua mortis periculo fuit, in Cat.118.b, Sella Q.Maximi, quem illi Conſulem eſſe dicebant, poſita eſſet 7.ſam.52. Nemo opifex inuentus eſt, qui non ipſum illũ ſellæ atque operis & quæſtus quotidiani locum ſaluum eſſe velit, in Cat.122.b, Quod vos oblitos eſſe non arbitror, quæ multitudo, qui ordio ad Piſonis ſellam iſto Prætore ſolitus ſit conueni re 3.Verr.84.a, Prætor properans de ſella exiluit, in Verr.100. & 101, & 177.b, Prætor palam de ſella ac tribunali pronũtiat, ſi quis, &c.Verr.127, & 128.b, Sedebat in Roſtris Cæſar in ſella aurea coronatus, in Ant.176.b, Illo die quo primum in ſella aurea ſedit, de Diuin.105.b, & 4.Att.29. Iam antea in ſella ſederet Prætor, quũ prouinciam Siciliam obtineret 5.Verr.111.a. Puella defatigata petiit a matertera, ut ſibi concederet pauliſper, vt in ſella requieſceret 1.de Diu.168.a

Semel.

Galli pecuniam ſ. atque iterum ac ſæpius inuitiſſimi dare coacti ſunt, pro Font.279.b, & de Inu.64.b, Patria his a me ſeruata, ſ. cũ, &c. iterũ cũ, &c. p̃ D.ſua, 228.b, Cũ facile exorari Cęſar, tũ ſ. exorari ſoles, pro Deiot.5.a, Cum aũt ſ. gladiũ ſcelere imbuiſſet, nulla res ei finem cædendi afferret, in Ant.198.b, S. hoc induxit animum 14.Att.22.& 15.31. Verum hoc erat, ſi ille ſ. verus archipirata ſecuri percuſſus eſſet, pecuniam illam nõ haberes 7.Verr.63.a, S. ait ſe in vita pertimuiſſe, tum, quum primum a me reus factus ſit 2.Verr.4.a, Cognoſcite nunc ita reum citatum eſſe illum, ut re ſ. atque iterum præiudicata, condemnatus in iudicium venerit, pro Clu.37.a, Nullas adhuc literas acceperam, præter quæ mihi binæ ſ. in tribunali redditæ ſunt. Atti.69.b, Alias, ſimul. Vbi enim ſ. ab annonæ ratione, & ab aratorum voluntate res ad Prætoris libidinem translata eſt, &c. 5. Verr.189.a

Semen.

Semen incluſum eſt in intima parte baccarum quæ ex quaq; ſtirpe funduntur 2.de Nat.d.96. Semen cum in locis inſedit, rapit omnem fere cibum ad ſeſe, eoque cœptum fingit animal 2. de Nat.d.97. Semen belli 2.Phil.69. Stirps ac ſemen malorum omniũ, in Cat.103.b Semen vrbanitatis, ad Curuum 7.32.4.a, Aliquid ingenerari hominibus a ſtirpe generis ac ſeminis, con. Rul.82.b, Seminis quanta uis 2.de Nat.d.59. Nec vero vnquam bellorum ciuilium ſemen & cauſa deerit, dum, &c.Off.1.40. Itune cenſes ante coronam extitiſſe, quam herbarum cõceptum eſſe ſemen? de Diu.122.b, Triptolemus cum omnibus ſemen largiretur, &c.ad Her.25.b, Semens incidens in concipientem cõprehendentemque naturam, de Nat.d.42.b, Attilius ille ſua manu ſpargens ſemens, pro S.Roſ.26.b, Terra cum gremio mollito & ſubacto ſemẽ ſparſum excepit, primum id occatum cohibet, &c, de Sen.7.b Semina ſtirpibus infixa. de Nat.deor.2.19. temperationis caloris oriũtur & augeſcũt. Sunt.n. ingeniis noſtris ſemina innata uirtutum. Tuſ.3.2. Semina iniuſtitiæ, intemperantiæ. 3.de Nat.d.52 Semina malorum, quæ in his mediis incluſa sũt, in contrarias partes ſe vertere. de Diu.115.b Quorum ſimilia ſunt prima in animis, quaſi uirtutum igniculi & ſemina. de Fin.5.15. Seminum is uis ad gignendum procreandumque plurimum valet. Din.2.75. Semina terræ mando. in Ar.b Semina ex menſa ſecunda in lacinia ſeruantem 16.Fam.30. ex epiſt. Cic.ſilii. Quod Zeno in ſuis commentariis quaſi ſemina quædam ſparſiſſet. de Diu.81.b Vt igitur in ſeminibus cauſa eſt arborum & ſtirpium, ſic huius luctuoſiſſimi belli ſemen tu fuiſti.2.Phil.69 u Seminibus grauidata terra, omnia parit & fundit ex ſeſe.2. de Natur.deor.59 In ſeminibus ineſt vis earum rerum, quæ ex his progignuntur. de Diu.107.b Terra quæ ex fici tantulo grano, aut ex acino uinaceo, aut ex cæterarum frugum aut ſtirpiũ minutiſſimis ſeminibus tantos truncos ramoſque procreat. de Senect.88.b

Seminarium.

Qui niſi exeunt, niſi pereunt, etiam ſi Catilina perierit, ſcito te hoc in Rep. ſeminarium Catilinarium futurum.2 in Cat.42. Seminarium iudicium 13.Phil.334. Id autem eſt priacipium urbis,

bis,& quaſi ſeminarium Reip. 1. Offi. 80. Ex illo fonte & ſemina cio triumphorum tu arida folia laurea retuliſti, in Piſ. 77.

Sementis.

Nemo ignorat quid ſit ſementis & meſſis, de Ora. 106. b, Vt ſementem feceris, ita metes, de Ora. 133. b In agro Sabino ſementem fieri proſcriptionis, Senatores multos eſſe Romæ, nos quoque audieramus 9. Att. 22. Hanc igitur tãtam a diis immortalibus arbitramur malorum ſementim eſſe factam 3. de Nat. d. 107. a, Semente prohibita ac meſſe amiſſa. Verr. 175. b

Semino.

Seminari nullius agricolæ cultu ſtirps tam diuterna, quam poetæ verſu poteſt 1. de Leg. 1.

Seminator.

Omnium autem rerum quæ natura adminiſtrantur, ſeminator & ſator, & parens, vt ita dicam, atque educator, & altor eſt mundus, &c. 2. de Natu. d. 62. Qui eſt verſus omnium ſeminator malorum 3. de Nat. d. 90. a

Semeſtris.

Iam intelliges id regnum vix ſemeſtre eſſe poſſe, Att. 10. 197

Semianimus.

Arboris e trunco ſerpentis ſaucia morſu, Subigit ipſa feris tranſfigens vnguibus anguem. Semianimũ, & varia grauiter ceruice micantem 1. de Diu. 90.

Semigro.

Reprehẽdiſtis, a patre quod ſemigrarit: quod quidem iam in hac ætate minime reprehendendum eſt, pro Cæl. 18.

Seminarium, Semino, vide Semen.

Semiaſſus.

Heu reliquias ſemiaſſi regis denudatis oſſibus, Per terram ſanie delibutas fœde diu vexarier 1. Tuſc. 170. a

Semicirculus.

Circulos aliquos aut ſemicirculos conſectari, quum non habeant ingenuas ea doctrina oblectationes 5. de Fin. 100.

Semidoctus.

Hæc vt & properans, & apud doctos, & ſemidoctus ipſe percurro, vt aliquando ad illa maiora veniamus 2. de Ora. 95. a

Semifer.

Tum gelidum valido de pectore frigus anhelans. Corpore ſemifero magno Capricornus in orbe 2. de Nat. d. 165. a

Semihora.

Neque ex comparato & conſtituto ſpatio defenſionis, in ſemihoræ curriculum coegiſti, pro Rab. perd. reo, 3. a

Semiliber.

Obſecro, abiiciamus iſta, & ſemiliberi ſaltem ſimus, quod aſſequemur & tacendo & latendo 13. Att. 41.

Semiplenus.

Decem ſemiplenæ naues, in Verr. 248. b

Semiſomnus.

Quum illi interea, qui te iſtic reliquerunt, ſpectarent cõmunes minos ſemiſomni, ad Manium, lib. 7. 1.

Semiſomnis.

Confirmant ipſi ſe, quum is etiam tum ſemiſomnis ſtuperet, arma capiunt: totum forum atque inſulam, quę eſt urbis magna pars, complent 7. Verr. 75.

Semiuiuus.

Qui non admurmuratione, ſed voce & clamore abiecti hominis & ſemiuiui, &c. in Piſ. 14. a, Parthi ſepeote Bibulum ſemiuiuum reliquerunt 7. fam. 12, Ibi hominem ingenuum, domi nobilem, populi Ro. ſocium atque amicum, fumo excruciatum, ſemiuiuum reliquit. 3. Verr. 30, a, Et quum erat reclamatum ſemiuiuis mercenariorum vocibus, pop. Romanum negare dicebat, pro Seſt. 109. a

Semiuncia, ſiue Semuncia.

Semiuncia auri: Verr. a 13. b, Facit hæredem ex deunce & ſemuncia Cæcinam, pro Cæc. 13. a

Semiuſtulatus.

Tu P. Clodii cruentum cadauer eieciſti domo: tu in publicũ eieciſti: tu ſpoliatum imaginibus, exequiis, pompa, laudatione, infœliciſſimis lignis ſemiuſtulatum, nocturnis canibus dilaniãdum reliquiſti, pro Mil. 25.

Semiſſis.

Similus, non ſemiſſis homo contra me arma tulit, & eum bello cœpi. Vatinius Cic. lib. 5. 10. 4. a, Sed ſicubi inciderit de Tolliano ſemiſſe, Maximã adhibebis, vt ſcribis; Att. 15. 330. 5. a, Lex frumentaria de ſemiſſibus & trientibus, ad Her. 4. b, Sed ab vno gladiatore innumerabilia alia noua conſcriberentur: vt remiſſis ſemiſſibus & trientibus, quinta prope pars vectigalium tolleretur, pro Seſt. 46. Semiſſibus magna copia eſt 5. fam. 15.

Semita.

Attendite, iam intelligetis, hanc pecuniam, qua uia modo uiſa eſt, exire ab iſto, eadem ſemita reuertiſſe 4. Verr. 40. a, Semitam tantum Galliæ tenebamus antea, de Prou. 75. b, Roma in montibus poſita & conuallibus, non optimis uiis, anguſtiſſimis ſemitis, con. Rull. 85. b, Vt Oreſti nuper prandia in ſemitis decimæ nomine magno honori fuerunt, Off 45. b

Semoueo.

Neque res lumen habere poſſunt, ſi verba ſemoueris, de Or. 144. b, Itaque qui antea voce præconis a liberis ſemouebantur, suis ludis, non voce, ſed manu liberos a ſe ſegregabant, de Aru. reſp. 23. a, Nam Strato eius auditor, quanquam fuit acri ingenio, tamen ab ea diſciplina omnino ſemouendus eſt 1. Aca. 49. a, Semouenda eſt igitur voluptas, nõ ſolum ut recta ſequamini, ſed etiam vt loqui deceat frugaliter 2. de Fin. 45. a

Semotus.

Semotus a dominatione Reip ad Oct. 42. Cæterorum ſententiis ſemotis, de Fin. 159. b

Semper.

Quod ſ. mouetur, id æternum eſt 1. Tuſc. 62. a, Ea quũ tempore commutantur, commutatur officium, & non ſ. eſt idem 1. Off. 45. a, alias, vt non ſemper ſit idem. S. ego a genere hoc toto ſermonis refugi, de Or. 93. b

Sempiternus.

Ignis Veſtæ perpetuus & ſempiternus, in Cat. 122. b, Ordo ſempiternus rerum cæleſtium, de Nat. d. 2. 12. Sempiterna dei natura, de Nat. d. 74. Ratio perfecta & ſempiterna 2. Acad. 42. Sempiterna rerum futurarum veritas, legis uis, de Nat. d. 1. 30. Neque autem ego ſum ita demens, vt me ſempiternæ gloriæ per eum commendari uelim, Lucceio, 5. 12. ſ. 2, Sempiternũ dominum impoſuiſtis in ceruicibus noſtris, de Nat. d. 1. 39. Plato dixit, mundum fore ſempiternum, de Nat. d. 6. b, Sempiternam pœnam ſuſtinere, Poſtq. 198. b, Illi non heroes, ſed dii futuri quidem in gloria ſempiterna ſunt. Att. 226. b, Ep. 88. b, Sempiternũ malũ, Tuſ. 1. 9. Noſtra cõſilia in ſempiternũ tẽpus ſpectare debent 2. de Or. 91. Stellarũ curſus ſempiterni, de Som. 156. b, Sẽpiterni hoſtes 5. Att. 39. Veræ amicitiæ ſempiternę ſunt, de Ami. 101. b, Nihil imutat sẽpiternus ſeculorũ ætatib. de N. d. 36. b

Senator.

Senariolus, Senarius, vide Sex.

Senatur paratos nullo pacto eſſe poteſt ſine diligẽtię memoria 3. de Leg. 36. Rogatus dicat Senator 3. de Leg. 35. Senator cauſas populi teneto 3. de Leg. 11. Senator bonus, author publici conſilii, Or. 103. b, Senatoris animus non ad auctorem refertur, ſed ipſe per ſe ſpectari uult, cum agit 3. de Leg. 35. Senatori non licebat Romanorum legibus nauem comparare 7. Ver. 36. Senatori iuſſa tria ſunt, ut adſit. Nam grauitatem res habet, quum frequens ordo eſt. Vt loco dicat, id eſt rogatus: vt modo, ne ſit infinitus, nam breuitas non modo Senatoris, ſed etiam oratoris magna laus eſt in ſententia 3. de Leg. 35. Senatori eſt neceſſarium noſſe Rempubl. quid habeat militum, quid valeat ęrario, quos ſocios Reſpub. habeat, quos amicos, quos ſtipendiarios, qua quiſque ſit lege, conditione, fœdere: tenere conſuetudinem decernendi, noſſe exempla maiorum 3. de Leg. 36. Senatori, qui nec aderit, aut cauſa, aut culpa eſto. 3. de Leg. 11. Senatore ſine procuratione in legatio exiſtente nihil turpius. 3. de Leg. 18. Senatores Romani ex vniuerſo populo deligi ſoliti. pro Seſt. 120. Senatores, qua pœna in Senatum cogi ſoliti. 1. Philipp. 9. In agris erant tunc Senatores. de Sen. 88. b. Cum cccc x. Senatores eſſetis. Poſt quã. 210. b. Senatores qui conſilio & prudentia regere Rempubl. poſſint. de Or. 83. b. Senatorum Romæ frequens numerus ad ducentos. Quint. fr. 2. 1. Toga prætexta & ſella curulis Senatorum. pro Clu. 50. b

Senatorius.

Senatorius ordo multa pericula habet. 5. in Verr. 81. & pro Clu. 83. a. Senatorij ordinis præmia. pro Cl. 154. & pro Rab. Poſth. 11. Senatoria cauſa. in Piſ. 14. Potentia Senatoria. Att. a. 14. 3. a. Senatoria ſententia. in Piſ. 51. Senatoria vigilia. 1. Phil. 1. Lyſanias adeptus eſt ordinem Senatorium. pro Plac. 155. b. Rempub. Senatorio conſilio defendere. 3. Verr. 3. a. Literæ forenſes & Senatoriæ. Off. 2. 5. a. Senatoriis muneribus liberatus. Tuſc. 1. 1. a

Senatus.

Senatus a ſenſibus appellatus eſt, quod in eis ſit conſilium, ratio, ſententia. Cat 18. Senatus, publicum orbis terræ conſiliũ 3.fam.25. Senatus, Reip. cuſtos, præſes, propugnator. pro Seſt. 26.b, Senatus princeps ſalutis, mentiſque publicæ. de Aruſ.54. a, Eodem igitur die Tyriis eſt Senatus datus frequens. ad Q.fr. 2.15.2.a, Senatus eſt ſummum pop. Rom. conſilium. de Sen.81. pro D.ſua, 227.b, Senatus frequens diuinus fuit in ſupplicatione Gabinio denegaoda. Q.ſr.2.9.2.a, Senatus frequens vocatu Druſi in curiã venit. contra Rul.64. de Ora.143.b, Quippe qui ne reprehenſionem quidem vulgi reformidans, in ipſa curia ſoleret legere, dum Senatus cogeretur. 3. de Finib. 11. de Catone. Senatus ſæpius pro dignitate tua appellaretur, ſi abſentibus Conſulibus vnquam, niſi ad rem nouam cogeretur. Cornificio, lib.12.27.3.a, Si quos s.p.q.r. tuæ fidei commiſit. Q.ſr.195.b, Senatus eſt continuo conuocatus, frequensq; cõuenit propter famam atque expectationem tuarum literarum. Plan. 10.12.7. a, Quodcunque Senatus creuerit, agunto magiſtratus. lib.3. de Leg.6. Quum creuerit Senatus, populuſve iuſſerit, imperia, poteſtates, legationes ex vrbe exeunto. 3. de Leg.9. Senatus quot Prætores creuerit, populuſq; iuſſerit, tot ſunto. 3. de Leg.7. Eo die non fuit Senatus, neque poſtero. Cornificio, li.12.25.1.a, Senatus fuit frequentior, quã putabamus eſſe poſſe menſe Decembri ſub dies feſtos. ad Q.ſr.2.5.1.a, Senatus e magiſtratibus eſto. 3. de Leg.10. Senatus ſi dominus ſit publici conſilii, quodq; is creuerit, defendent omnes, & ſi ordines reliqui ordinis principis conſilio Remp. gubernari velint, poterit ex temperatione iuris, quum poteſtas in populo, auctoritas in Senatu ſit, teneri ille moderatus, & concors ciuitatis ſtatus. 3. de Leg.26. & 27. Eo die Senatus erat futuros. ad Lentul.1.2.10.a, Nã ita ſe res habet, Senatus dominus publici conſilii, &c. 3. de Leg.41.a, Senatus haberi ante Calend. Feb. per legẽ Puppiã, id quod ſcis, non poteſt. Lent.1.4.3.a, Conſequuti ſunt dies comitiales, per quos Senatus haberi non poterat. ad Q.fr.2.6.4.a, Sed quũ Senatus habitus eſſet ad Apollinis ad xi. Calen. Sext. & referretur de ſtipendio Cn. Pompeii, &c. Cælius ad Cic.8.4.10.a, Si Senatus iuſſerit, ad Etruſcos & Aruſpices, bella, portenta, prodigia deferunto. 2. de Leg.18. Senatus vocatus in curiam. 2. ad Q. fr.8. Senatus dignitatis patrimonium. 3. de Or.2. Senatus vetus auctoritas de Bacchanalibus, & conſulum exercitu adhibito quæſtio, animaduerſioque, declarat ſeueritatem maiorum in eo genere. 2. de Leg.36. Intraſſet habendi Senatus cauſa. de Na. d.2.9. Senatus clãmore prope concionali. 2. ad Q.ſ.22. Senatus decreta rata ſunto. Aſt ni par poteſtas, maiorve prohibeſſit. 3. de Le.10. Tuũ in ipſum diſceſſum Senatus incidiſſe credo meas literas. 2, Senatus vno verſiculo, puncto temporis ſublatæ leges Seiæ, Apuleiæ, Liuiæ. 2. de Leg.12. Senatus munus & poteſtas, quæ. in Vatin.28. Senatus ordo quum frequens eſt, auctoritatẽ res habet. 3. de Leg.35. Senatus ordo, vitio vacato, cæteris ſpecimen eſto. 3. de Leg.10. Senatus voluntas pro authoritate haberi debet, quum authoritas impeditur metu. 11.fam.13. Senatui omnes oportere dicto audientes eſſe. 8.fam.11. in ep. Cælii. Ad Senatũ minaces & acerbas literas miſerat Cæſar. 16. fa.13. Cum Diogenes & Carneades ad Senatum in Capitolio ſtarẽt. Acad.q.36.b, Monete, ne ante in Senatum accederem, quã rem confeciſſem. Att.7.124.2.a, Hoc autem tempore eum Cæſar in Senatum legit: &c. Valerio, lib.13.5.4.a, Pari fœlicitate vna legatus venit Nicomedes, qui neque in Senatum vlla conditione peruenire potuit, & furti, & pro ſocio damnatus eſt. pro Fla.33. a, Hic tamen viuit: viuit? imo in Senatum venit publici conſilii particeps. 1. in Cat.1.a, Tenni vſque ad illam ætatem in Senatũ venire non potuit. pro Flac.33.a, Atque ipſe ad te antea ſcripſiſſe, te fruſtra in Senatum, ſiue potius in conuentum Senatorum eſſe venturum. Sulpitio, lib.4.1.4.a, Senatum in caſtris habere. ad Octa.45. Scaptius incluſum in curia Senatum Salmine obſederat. Attic.85.b, Senatumque iam languentem & defeſſum ad priſtinam virtutem conſuetudinemque reuocaui. Trebonio. li. 10.28.4.a, Senatum vetare. pro D.ſua.49. Senatum in ędem Iouis Statoris vocaui. in Cat.107.b, Nam quũ Senatũ ad xiii.Calend. Ian. Tribuni pl. vocauiſſent, deque alia re referrent, totam Remp. ſum cõplexus, &c. Trebon.10.28.3.a, Nec enim excurſione, nec ſaltu, nec eminus haſtis, aut cõminus gladiis vteretur, ſed cõſilio, ratione, ſententia: quę niſi eſſent in ſenibus, nõ ſummum conſiliũ maiores noſtri appellaſſent Senatũ. de Sen.18.a, Recordare cætera, quã cito Senatũ illo die facta ſortitione coegerim. Metel.5.2 10.a, Senatũ infrequentẽ coegiſſet. 2. ad Q.ſr. 26. Cũ in Capitoliũ nos Senatũ cõuocaſſemus. pro Syll.179.b, Antonius Senatũ, id eſt orbis terræ cõſiliũ, delere geſtit. in An. 194.b, Dimittere Senatũ. Ep.3.b, Marcel. idẽ illud de prouinciis vrget: neq; adhuc frequentẽ Senatũ efficere potuit. Cælius ad Cic.8.5.7.a, Quũ Senatu dimiſſus domũ reductus ad veſperũ eſt a Patribus Cõſcrip. de Amic.11.a, Senatu frequenti cauſam tuã egi. 12.fa.53. Extincto.n. Senatu, deletiſq; iudiciis, quid eſt quod dignũ nobis aut in curia aut in foro agere poſſimus? 3. Of. 3.a, Sed fecit humaniter Licin. q. ad me, miſſo Sen. veſperi venit, vt, &c. ad Q.ſr.2.5.1.a, Quũ haberẽt inter ſe cõtrouerſias de Senatu cooptãdo, leges a de Sen. noſtro petiuerũt. 4. Ver.84.a, Eiicere aliquẽ e Sen. de Se.85.b, Atqui C. Ati. patrũ memoria, bona Q. Met. qui eũ ex Senatu Cẽſor reiecerat, aui tui. Q. Metel. &c. p D.ſua, 94.a, Poteſtas in populo, authoritas in Senatu eſt. de Le.190.b, In Senatu pbiũ Cẽſores. ne relinquũto. 3. de L.7.

Senatuſconſultum.

Senatuſconſultum frequentiſſimo theatro, incredibili clamore & plauſu cõprobatũ. Diu.1.55. Senatuſc. ψευδέπιγραφον. 15. Att.43. Senatuſ. ſurreptũ. 10. Att.13. s.c. vt neve Salaminus, neve qui eis dediſſet, fraudi eſſet. Att.83.b, Senatuſconſultum nullũ extat, quo reductio regis tibi adempta ſit. Ep.6.b, Formula Senatuſconſulti de D. Bruto. in Ant.201, & 203.b, Effugere feſtinans, Senatuſconſultum de ſupplicatione per diſceſſione feceit, quũ id factũ eſſet antea nunquam. 3. Phil.140.a, Cæſar volet s.c. facere. Att.151.b, Senatuſconſultum quã honorificentiſſimũ literis meis recitatis faciẽdũ cures. 15.fa.30. Ad Apollinis s.c. factum eſt, ea quæ facta eſſent ad vs1. Iduum Febr. contra Remp. eſſe facta. Q.ſr.308.b, s.c. factũ eſt de ambitu in Afranii ſententiam. ad Q.ſr.312.b, Nã illud mihi ipſi celeriter nuntiatũ eſt, vt audiuiſſes in monumẽto Marii de tuo reditu magnificentiſſimũ illud s.c. eſſe factũ. 1. de Diu.106.a, Ita enim s.c. eſt perſcriptũ, vt a me de ſcripto dicta ſentẽtia eſt. ep.151.b, Cõſul edixit, vt s.c. ne obtẽperet. in Piſ.83.b, Senatuſconſulta falſa deferebãtur. 12.fa.61. Senatuſconſulta facta in illius ſententiã. 9. Att. 70. Senatuſ. pſcripta ſeruãto. 3. de Leg.10. Senatuſc. hæc ab amiciſſimis eius, cuius de honore agiť, ſcribi ſolere. 15.ſa.18. Quæ vero s.c. video? Att.154.b, Ducentis confixum Senatuſconſultis quæ ſunt omnia contra illũ pro religionib. facta de Aru.reſ.7.a

Senecta, Senectus, Seneſco, Vide Senex.

Senenſe prælium a Liuio Saluatore confectum Brut.36. Alias, Senonenſe.

Senex.

Senex; credulus, diſſolutus, obliuioſus. Cato.31. Imbecillus ſenex. pro Seſt.7.a Nemo eſt tã ſenex, qui ſe annum non putet poſſe viuere. Cat.22. Huic triſti ac decrepito ſeni reſponderet. Cęlius. pro Cæl.29.a Nec enim unquam ſuam aſſenſus illi uetери, laudatoque prouerbio, quod monet mature fieri ſenem, ſi diu uelis eſſe ſenex. de Sen.29.a Senes, ſic enim Lacedæmonii cõſilium publicũ appel ant. de Sen.82.b Senes moderati, & nec difficiles, nec inhumani, tolerabilem agunt ſenectutem. Cat.7 Senes ſic moriuntur, vt ſua ſpõte, nulla adhibita vi, conſumptus ignis extinguitur. Cat.65. Senũ leuitas, libido iuuentutis. 1. At. 35. Vt de me aliquid more ſenũ glorier. de Sen.94.b Quę vis nõ modò ſenior eſt, quam ętas populorũ, ſed ęqualis dei. de Le.2.8.

Senecta.

Tum etiam in ſenecta hoc reputo miſerrimum, ſentire ea ætate eſſe odioſum ſe alteri. de Sen.82.b. ex Cæcilio.

Senectus.

Senectus, eſt occaſus uitæ. in Top.16.a Senectus, peractio ætatis eſt, tanquam fabulæ. Cat.78. Senectus honorata. Cat.57. Senectus iners, ignaua, ſomniculoſa. Cat.32. Senectus ẽ natura loquacior. Cat.50. Nonne mõ pueros, modo adoleſcentes in curſu a tergo inſequens, nec opinantes aſſecuta eſt ſenectus? Tuſ.1.78 à Senectus ita honeſta eſt, ſi ſeipſa defendit, ſi ius ſuũ retinet, ſi nemini mancipata eſt, ſi vſque ad vltimum ſpiritum dominatur in ſuos. Cat.33. Senectus in ſumma inopia ne ſapienti quidẽ leuis eſſe poteſt, nec inſipienti etiam in ſumma copia, nõ grauis. Cat. 8. Senectus quatuor ob cauſas miſera videtur. Cat.14. Senectus ſtipata ſtudijs iuuentutis. Cat.26. Senectus, vt cætera auferat, affert certè prudentiam, qua nihil homini dulcius. Tuſc.1.78. Quo in genere in primis eſt ſenectus, quam vt adipiſcantur, omnes optant, eandem accuſant adepti. de Sen.4.a Et ita eſſe eum vndique aptũ, vt nulla vis tantos queat motus mutationemque moliri, nulla ſenectus diuturnitate temporum exiſtere, vt hic ornatus vnquam dilapſus occidat. 4. Acad.215.a Senectus me facit amariorem ſtomachor omnia. Att.14.48. Habet autem vt in ætatibus authoritatem ſenectus, ſic in exemplis antiquitas. in Or.96.a. Senectus a ſolitudine pecunię, magnitudine vindicatur. de Orat.1.132. Senectutis apex, eſt authoritas. Cat.57. Plena literatæ ſenectutis oratio. de Cl. Or.44.a. Hoc enim onere (quod mihi tecum commune eſt) aut iam

vigentis, aut certe aduentantis ſenectutis, & te & meipſum leuari volo. de Sen. 2. a, Senectutis fructus eſt ante partorum bonorum memoria & copia. Cat. 64. Senectutis non inertis, grato atque honeſto muneie fungerer, & more patrio ſedens in ſolio conſulentibus reſponderem. 1. de Leg. 9. Senectutis ornamentū, iuriſprudentia. 1. de Or. 98. Parumne fœda eſt, ipſius, ſenectutis perſona? 15. Att. 3. Temeritas eſt videlicet florentis ætatis, prudentia ſenectutis. de Sen. 81. b, Senectuti nihil magis cauendum eſt, quam ne languori ſe deſidiæque dedat. Offi. 1. 173. Senectuti otium, belliſſimum ſubſidium eſt. 1. de Or. 134. Senectutem quietam agere. 14. Att. 23. in epiſt. Ant. Quumque oratio tam noſtra caneſceret, haberetq; ſuam quandā maturitatē & quaſi ſenectutē. de Cl. Or. 4. a, M. Fabius vixit ad ſummā ſenectutē. de Cl. Or. 93. a, Cōtra ſenectutē ſic pugnandum eſt, tanquam cōtra morbum. Cat. 32. Homo confectus ſenectute. 5. de Fini. 55. a, Populus Athenienſis prope iam deſipiens ſenectute. Ep. 1. 9. 65. a, Quū eſſet ſumma ſenectute & perdita valetudine. 8. Phil. 254. a

Senium.

Vt vnum opus totum atque perfectum abſolueretur, quod omni morbo, ſeniove careret. de Vniu. 197. b, Luget Senatus, mœret Equeſter ordo, tota ciuitas confecta ſenio eſt, ſqualent municipia, afflictantur coloniæ. pro Mil. 15. a

Seneſco.

Senſim & ſine ſenſu ſeneſcit ætas. de Or. 85 b, Atque oratorum quidem laus ita ducta ab humili venit ad ſummum, vt iam quod natura fert, in omnibus fere rebus ſeneſcat. Tuſ. 176. b, Seneſcere dicitur arbor vetula. de Fin. 5. 36.

Seneſcens.

Creſcens & ſeneſcens luna. 2. de Nat. d. 70. Seneſcens ciuitas. 2. ad Q. fr. 35. Seneſcentis morbi remiſſio. 7. fam. 47. Et ea duo tempora, quorum alterum hyemi ſeneſcenti adiunctum eſt, alterum æſtati. 2 de Nat. d. 72. a, Vel mehercule etiam vt laudem eorum iam prope ſeneſcentem, quantum poſſem ab obliuione hominum, atque a ſilentio vindicarem. 2. de Or. 5. a, Arbores ſimul cum luna ſeneſcentes tempeſtiue cædi. Diu. 1. 25

Senilis.

Declamatio ſenilis. 1. Tuſc. 12. a, Senilis ſtatua. 4. Verr. 50. a, Senilis ſtultitia quæ deliratio appellari ſolet. de Senect. 84. b, Senile corpus. pro Seſt. 14 b, Is autem Tages, vt in libris Hetruſcorum, pueruli ſpecie dicitur viſus, ſed ſenili fuiſſe prudentia. 2. de Diu. 75. a, Te ſororis filius Poſthumius, adoleſcens grauis, ſenili iudicio notauit, quum in magno, &c. pro Seſt. 97. a, Nullæne igitur res ſeniles ſunt, quæ, &c. Cat. 14.

Seni, vide Sex.

Senium, vide Senex.

Senſim, Senſus, vide Sentio.

Sentina.

Niſi forte in ea te caſtra reiecisti, quo omnis ſentina Reipub. confluxerat. in Salluſt. 274. b, Si in cæteris, exhaurietur ex vrbe comitum tuorum magna & pernicioſa ſentina Reipub. in Cat. 99. b, O fortunatam Rempub. ſi quidem hanc ſentinam huius vrbis eiecerit 2. in Cat. 29. a, Cum alii per furos curſent, alii ſentinam exhauriant. de Sen. 8. b, Qua conſtituta diligenter, & ſentinam vrbis exhauriri, & Italiæ ſolitudinem frequentari poſſe arbitrabar. Att. 1. 14. 6. a, Hoc enim verbo eſt vſus, quaſi de aliqua ſentina, ac non de optimorum ciuium genere loqueretur, de L. Agr. 72. a, Sedebamus enim in puppi, & clauum tenebamus: nunc autem vix eſt in ſentina locus. ad Papirium Pætum, lib. 9. 15. 10. a

Sentio.

Sentio facile. de Nat. d. 1. 7. Sed hoc primum ſentio, niſi in bonis, amicitiam eſſe non poſſe. de Amic. 16. a, Nec enim iis ſentio qui, &c. b, Sentis pro tua prudentia. 1. Attic. 9. Hæc ipſa qui non ſentit vim deorum habere, nihil omnino ſenſurus videtur. de Nat. d. 37. b, Hoc cum ſentit Saturius eſſe apertum, repugnare contra veritatem non audet. pro Q. Roſc. 25. b, De diis immortalibus ſine vllo metu vera ſentit. 1. de Fin. 94. a, Quod te ad omnia ſummum atque excellens armauit ingenium, nos ſentimus. 6. Ep. 28. Id eſt, experimur. Nam neque cum iis ſentimus qui ciuilem ſcientiam eloquentia nō putant indigere. 1. de Inu. 9. a, Non enim ſentitis, quam multa vobis ſuſcipienda ſint, ſi, &c. de Nat. d. 1. 67. Meæ aures & curta ſentiunt, nec amant redundantia. Or. 213. b, Qui omnia de Repub. præclare atq; egregia ſentiunt. in Cat. 121. b, De amicitia omnes ad vnum idem ſentiunt. de Amic. 72. a, Quidam morbo aliquo & ſenſus ſtupore ſuauitatem cibi non ſentiunt. in Ant. 182. b, Hic quod cū cæteris animo ſentiebat, id magis quam cæteri vultu promptum habuit & lingua. pro Plan. 266. b, Multis ſenſi mirabile videri. de Nat. d. 1. 5. Quis non fortiſſime, quis non conſtantiſſime ſenſit de communi ſalute? pro Syll. 62. Id eſt, ſuam ſententiā oſtendit. Sentiet quos laceſſierit. 12. fam. 47. De quibus habeo ipſe quid ſentiam. pro Dom. 214. b, Fieri enim poteſt vt recte quis ſentiat, & id quod ſentit, polite eloqui non poſſit. Tuſc. 149. b, Neſcio cur non animo quoque ſentiant. Att. 223. b, Hactenus mihi videor de amicitia quod ſentirem, potuiſſe dicere. de Am. 248, Ego illum ne minima quidem re offendi, quod quidē ſenſerim. de Amic. 115. b, Nā de cæteris rebus quid ſenſerim, quidque cenſuerim, audiſſe te arbitror. Att. 284. b, Fateor inſaniſſe, qui cum illis ſenſerim, tametſi inermis ſenſi. pro S. Roſc. 42. b, Senſeris aliquid de illo. 1. ad Q. fra. 11. Animos hominum poſt mortem ſentire & vigere. pro Seſt. 13. b, Ariſtoteles ait Pæane vti omnes, ſed ipſos non ſentire. Orat. 216. b, Niſi vero ſiquis eſt qui Catilinæ ſimiles cum Catilina ſentire non putet. 2. in Cat. 29. a, Sentire commode de aliquo. 11. famil. 38. In ep. D. Bruti. Bene ſentire de Repub. Offi. 1. 207. Sentire cum optimatibus de Rep. contrarium, Popularem eſſe. de Petit. Conſ. 3. Sentire pro aliquo. pro Mil. 3. & pro Rab. Poſth. 10. Sentire acute. Dio. 1. 59 Sentire humiliter, demiſſeque. Tuſ. 5. 19. In Senatu ſentire libere. pro Syll. 18. b. Id eſt, ſententiam dicere. Sentire deſiderando 16. ſam. 9. Alia ſentire, alia loqui. de Fin. 2. 19. Aliud ſentire & loqui. 8. fam. 2. in ep. Cæl. Te videre & ſentire eandem fidem eſſe hominum in tua dignitate, quam ego in mea ſalute ſum expertus, ex tuis literis intellexi. ad Lentul. 1. 5. 2. a, Falſum ſentire, ſapientis grauitate indignum. lib. 1. de Nat. d. 1. Guſtatus, qui ſentire eorum, quibus veſcimur, genera debet, in ore eſt. de Nat. d. 54. b, Nam corpore nihil niſi præſens, & quod adeſt, ſentire poſſumus: animo autem & præterita & futura. 1. de Fin. 84. a, Nihil ſentire melius eſt, quam praua ſentire. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 116. & Tuſc. 1. 25. Et ſentire potuit ſermones iniquorum in ſuum potiſſimum nomen erumpere. 1. ad Q. fr. 36. Id eſt, animaduertere. Sentire vera de diis immortalibus. de Finib. 61. b, Quæ aſpectu ſentiuntur. Offic. 3. b, Nulla videri miſeria debet quæ non ſentiatur. Ep. 72. b, Non vt dictum eſt intelligitur, ſed vt ſenſum eſt. de Or. 258. b, Dices quid to igitur ſenſurus es? Ac. 102. b, Vt hæc qui non ſentiat, is nihil omnino ſenſurus eſſe videatur. de Nat. d. 2. 41.

Sentiens.

Nihil neque ſentiens, neque coniunctum in infinitate eſſe poteſt. de Nat. d. 1. 21. Non ſentientis nihil eſt vllam in partē quod interſit. Tuſ. 1. 21. Ad hoſtiam deligendam ducem eſſe vim quandam ſentientem atque diuinam. de Diu. 115. b, Bene de Repub. ſentientes ac bene meritos, aut merentes, aliquo honore aut imperio affectos obſeruare & colere debemus. 1. Offi. 157. a

Senſus.

Senſus, feneſtræ animi. Tuſ. 1. 39. Senſus meus me quanta vis fraterni ſit amoris admonet. 5. famil. 9. Pariter enim cum vita ſenſus amittitur. Toſc. 1. 21, Huic ſenſus extinguitur. Tuſc. 1. 80. Sed eum dolorem hic tulit paulo apertius, cum nimius ille ſenſus in aliis fortaſſe latuit. pro Plan. 266. b, Si non vna cum corpore ſenſus omnis vno atque eodem conſumptus eſt igni. Ofli. 47. Senſus & vita tam diu remanet, quandiu motus in nobis remanet. de Nat, d. 2. 17. Senſus in corpore nullus. Tuſc. 1. 34. Idē eſt ei ſenſus, & eadem acerbitas ea interitu, &c. 6. fami. 1. Tanta eius humanitas, is ſenſus, ea in me eſt beneuolentia. Att. 9. 65. in ep. Cæſaris. Vbi ſenſus pro prudentia accipitur. De qua oſtēdam paulo poſt qui ſit ſenſus meus. Ep. 10. b, Quis eſt iſte tuus ſenſus? quæ cogitatio? in Ant. 225. b, Si quis eſt ſenſus in morte. in Ant. 223. b, Nos enim ne nunc quidem oculis cernimus ea quæ videmus, neque enim eſt vllus ſenſus in corpore, ſed viæ quaſi quædam ſunt ad oculos, ad aures, ad nares a ſede animi perforatæ. Tuſ. 158. b, Sēſus ille diuinus in celeritate tāta cōſeruari quomodo poteſt? de Na. d. 1. 25. Nō eſt vllus hebetior ſenſus in hominibus, quā auditus. in So. Sci. 19. Deinde cum ſimilis ſenſus extitit amoris, ſi, &c. de Am. 101. b, Quis ſēſus erat amorū tuorū? pro Lig. 138. b, Senſus audiendi hebes. de Somn. 129. b Vnus fere ſenſus fuit bonorū omniū. ad Lēt. 1. 9. 41. a, Nihil tam flexibile, quā volūtas erga nos, ſenſusq, ciuiū. p Mil. 109. b, Valde mihi placebat ſenſus eius de Rep. At. 241. b, Omnitq; ſenſus hominū multo antecellit ſenſibus beſtiarū. 2. de Na. d. 218. a, Sēſus humanitatis. 3. Ver. 32. a, Qui ſit hoc tpe aut mētis meæ ſenſus, aut omni vitę ſtatus. At. 55. b, Populi ſēſus maxime i theatro & ſpectaculis pſpectus eſt. 2. At. 46. Sēſus pſentis miſeriæ. At. 45. b, Iā ſenſus moriēdi, ſi aliqs eſſe pōt, is ad exiguū tps durat. de Se. 92. b, Senſus cōmunis naturæ. p D. ſua, 75. Oculorū ſenſus acerrimus.

rimus. de Finib.75 Senſus oculorum fallaciſſimus. Diu.2.72. Ad alieni ſenſus coniecturam, non ad ſuum iudicium ſcribantur.6.fam.18.in ep.A. Cæc. In dicendo vitium a vulgari genere orationis atque a conſuetudine communis ſenſus abhorrere. de Or.86.b, Senſus moderatiſſimi atque humaniſſimi fuit. 10.fam.53.in ep.Planc.Nec tam ſum demens,tamque veſtri ſenſus ignarus.atque expers,&c.pro Mil.53.i.veſtræ ſententiæ aut voluntatis. Senſus interpretes ac nuntii rerum, in capite, tanquã in arce mirifice ad vſus neceſſarios & facti & collocati ſunt. de Na.deo 54.b.& Tuſ.1.39. Stupor ſenſus.in An.182.b, Caius mei ſenſus teſtis eſt hic idem,qui,&c.Poſtquam.212. Neque ſenſui coniunctum & continentem motum in infinito vllum eſſe poſſe.de Nat.d.1.20.Ad ſenſum meum & ad illud ſyncerum ac ſubtile iudicium.15.fam.27.Sed quem accepi ipſe oculis animoque ſenſum,hunc vere apud vos,&,vt potero, planiſſime exponam.5. Verr.37.2, Oratio ad vulgarem popularemque ſenſum accõmodata.de Or.94.b,Quum vero in hunc ſenſum & alliciat beneficiis hominum,& compellat iniuriis,&c.1.Ep.50.Hoc autem tempore ſenſum malorum amiſit.Tuſc.69.Aſſiduitate malorum ſenſum omnem humanitatis ex animo amiſimus. pro S.Roſc.44.b,Præcipuum illum & proprium ſenſum doloris mei a dicenda ſententia amouebo.de Prouin.Con.69.b, Senſum appellabat Zeno id,quod erat ſenſu comprehenſum. Aca.q.ed.2.lib.1.29 Moriẽdi ſenſum celeritas abſtulit.de Am.97.b, Quod in cernendi ſenſum caderet.de Vniu.169.b. Acad.q.ed.2.lib.1.32.Sub ſenſum cadentia continenter labuntur & fluunt omnia Acad.q.ed.2.lib.1.23.Si voluptatis ſenſum capit,doloris etiam capit.de N.d.66.b,Senſum gloriæ capere.5.Phil.199 Cuius & frons.& vultus,& ſermo,ad eorum,quos conuenerit,ſenſum & voluntatẽ commutandus eſt.de Pet.221.b,In quibus natura ſenſum dedit.con.Rul.67.b, Senſum & appetitum beluis natura dedecit.2.de N.d.90.Difficile eſt ſenſum,in Rep.præſertim, rectum & confirmatum deponere.Ep.1.25.Senſum omnẽ oculorum effugit animus.de Vniu.63.In morte ſenſum eſſe cenſuerunt priſci.Tuſc.1.23. Senſum neceſſe erat exiſtere vnum,communemque omnium vehementiore motu excitatum coniunctoque naturę.de Vniu. 55. Senſum expone quem oculis, animoq; accepit.in Verr.157.b,Pars animi quæ ſenſum, quæ motũ, quæ appetitum habet.de Diu.195.b, Is habet ſenſum oculorũ vera cernentium.de Diuin.130.b, Si vnumquodque membrum ſenſum hunc haberet. Offic.3.27. Id eſt, hanc ſententiam. Fieri autem non poſſet, vt appeterent aliquid, niſi ſenſum haberent ſui.de Finib.92b, Habere ſenſum alicuius rei. Tuſcul. 168. b, Sciebat iſtum in his rebus aliquem ſenſum habere. in Verrin. 207.b, Vultus ſenſum animi plærunque indicat. de Amicor. 108.b, Tum definitio & in ſenſum & in mentem iudicis intrare non poteſt.de Or.118.b,Oratio popularis ad ſenſum vulgi moueri debet.de Claris Or.181.b, Penetrare ad ſenſum opinionemque iudicis. Part.241.b, Qui quoniam id ætatis eſt, ſenſum iam percipere poteſt ex mœrore patrio.pro Fla.166 b,Senſum eius omnem perſpexi.15.Att.2. Qui ſenſum veræ gloriæ reperit.in Ant.204.b, An ego poteram inficiari me eſſe hominem,& communem naturæ ſenſum repudiare?pro Dom.232.b,Cũ iam cæteris ex partibus oppreſſa mens eſſet, extremum ſenſum ad memoriam Reip.reſeruauit.pro Cæl.50.b, Senſu æterno & mẽte diuina completa & referta omnia.de Diu.1.94. Quo ſenſu beati eſſe poſſint,intelligi non poteſt.de N.d.1.25. Senſu præſentis miſeriæ & recordatione præteritæ vitæ. Att.3.21. Senſu moderante,diuinaque prouidentia.2.de Nat.d.62. Senſu quodam & ratione dicendi.de Or.125.b,Siue hæc a meo ſenſu poſt mortem abfutura ſunt,ſiue,&c.pro Arch.22. Vt eum vis quædã abſtraxiſſe a ſenſu mentis videretur.de Diu.97.b,A ſenſu certo & vero iudicas de nobis.11.fam.16.in ep.D.Brut. Ea animis effingũtur noſtris,quæ ſunt a ſenſu tradita atque impreſſa.de Or.141.b, Quod longiſſime ſit ab imperitorum intelligentia, ſenſuque diſiunctum.de Or.86.b, Gaditani ab omni ſtudio ſenſuq; Pœnorum mentes ſuas ad noſtrum imperium nomenque flexerunt.pro Corn.Bal.31. A natura mihi videtur orta amicitia, applicatione animi cum quodam ſenſu amandi. de Amic.27. Ne eũ ſenſu doloris aliquis ſpiritus auferatur.in Verr. 239.b, Hoc maximam habet vim,ſi eſt ſuauiter,& cum ſenſu tractatum. de Or.125.b,Ego enim de meo ſenſu iudico.in Cat.120.b, Potuiſſem tibi aliquid de meo ſenſu perſcribere. Brut.56.in ep. Bruti. Ex ſenſu partium ſtudia apparuerunt.8.fam.40.in ep.Cæl. Vereor ne cui veſtrũ ex Stoic.hominũ diſputationibus,nõ ex meo ſenſu deprompta hæc videatur oratio.Par.ad.116.b, Quare ineſt neſcio quid,& latet in animo ac ſenſu meo,quod,&c.de Le.169.b,Quæ verſantur in conſuetudine vitæ,in communi hominũ ſenſu.de Orat.114.b,Hæc ego pro meipſo & animi mei ſenſu ac dolore pronuntio.pro S.Roſ.40.b, Senſim & ſine ſenſu ætas ſeneſcit.de Sen.85.b,Ignis vitalis omnia conſeruat,ſenſuque afficit.de Na.d.2.29.An vos quoq; hic acerbiſſimus innocẽtiũ cruciatus & mœror pari ſenſu doloris afficit?7.Ver.95.2, Sẽſu omnino carẽt qui mortui ſunt.6.fa.10.13.pro Rab.96.b,Etſi nõ ego, ſenſu omni carebo.pro Rab.80.b, Etiamne,ſi ſenſu carebit oculorũ?ſi auriũ?Tuſ.249.b,Ne id ipſum carere omni ſenſu doloris,ſit miſerius,quã dolere.Att.278.b,Sẽſu audiendi carens. de Som.129.b,Quod autẽ erat ſenſu cõprehenſum,id ipſum ſenſum appellabat.1.Aca.53.2,Senſu auditus etiã dormientes egemus, a quo cũ ſonus eſt acceptus,etiã e ſomno excitamur.de Na.55.b, Sidera animalia ſenſu acerrimo eſſe.de Na.34.b,Si ipſi hæc neque attingere,neq; ſenſu noſtro guſtare poſſemus.pro Arch.189.b,Tacito quodã ſenſu iudicare aliquid.de Or.161.b, Sunt qui negent ſatis eſſe,quid bonũ ſit,aut quid malũ ſenſu iudicari,ſed animo etiã ac ratione intelligi poſſe.lib.1.de Fin.24.Speciẽ dei cogitatione percipi,nõ ſenſu.de Nat.d.1.74.Quod neq; oculis, neq; auribus,neq; vllo ſenſu percipi poteſt. Or.197.b, Vultus quo ſignificãt ingenue,quo ſenſu quodq; pronuntient.Or.104.b,Ad quẽ metũ ſi deorũ nominis non duceremur, tamẽ ipſi noſtro ſenſu coniecturaq; caperemur.de Aru.256.b,Nec denique hoc ipſo huius gentis ac terrę domeſtico,natiuoq; ſenſu, Italos ipſos ac Latinos ſuperauimus.de Aru.248.b,Sẽſus acerrimi integerrimiq;.Tuſ.5.33.Sẽſus anguſti.Acad.q.ed.2.lib.1.32.Sẽſus integri incorruptiq;.Acad.q.ed.1.lib.2.20.& ed.2.lib.1.14.Senſus e quadam quaſi impulſione oblata extrinſecus iuncti iuxta Stoicos.Aca.q ed.2.lib.1.28.Sẽſus obſcuri ac tenebricoſi,ſecundũ Chiũ Metrod.Aca.q.ed.1.lib.2.67. Senſus reconditi. pro Seſt.17.Senſus ſani & integri. Aca.q.ed.1.lib.2.20,& 72.Senſus ſuperiores.Aca.q.ed.2.lib.1.28.Senſus valentes.Acad.q.ed.1.l.2.ad Senſus veraces,ſecundum Epic.Acad.q.ed.1.lib.2.72. Noſtri.n. ſenſus vt in pace,ſemper,ſic in bello cõgruebant. pro Mar.133.b, Neque ſenſuum fidem ſine ratione, neq; rationes ſine ſenſibus exquiramus.de Fin.108.b,Senſuum fons eſt mens. Acad.q.ed.1.lib.2.30.Senſuum iudicia clara & certa.Aca.q. ed.1.lib.2.20.Sẽſuum extremorũ quiuis ſuſpicionem conflare poteſt.2.ad Her.39.Sẽſibus etiã fidẽ tribuebat Zeno.Acad.q.ed.2.lib.1.30.Oratio ad animorũ ſenſus exprimendos reperta.Or.215.b,Ad ſenſus capiendos & perfruendos multæ artes repertæ ſunt.de Nat.d.55.b, Qui humanos ſenſus amiſerit, diuinos aſſecutus ſit. de Diu 131.b, Senſus omnes hebetes & tardos eſſe arbitrabantur Academici,nec percipere vllo modo res eas quæ ſubiectæ ſenſibus viderentur,&c.Aca.q.ed.2.lib.1.22. Natura homini ſenſus tanquã ſatellites attribuit ac nuntios.de Leg.161.b, Senſus cõſequitur appetitio,& hãc ſequitur actio,ſecundũ Stoic. Aca.q.ed.1.lib.2.99.Sẽſus noſtros deprauat, inficit,&,vt vult,flectit ea, quæ penitus in ipſis implicata inſidet imitatrix boni voluptas, malorũ mater omniũ:cuius blanditiis corrupti,quæ natura bona ſunt,quia dulcedine hac & ſcabie carent, non cernunt ſatis.1.de Leg.35,& 36, Epicurus omnes ſenſus veri nuntios dixit eſſe.1.de Nat.d.49.Fouete hominũ ſenſus,delinite animos,adhibere voluptates.pro Mur.67.Omnes illius ſenſus cognitos habeo.in Ant.204.b,Omne animal ſenſus habet,ſentit enim calida & frigida, & dulcia & amara,nec poteſt vllo ſenſu iucunda accipere & non accipere contraria.de Nat.d.65.b, Senſus exiguam habere vim ad percipiendum rati ſunt Academici,duplici culpa rerum illis ſubiectarum: aut enim ita minutæ & exiles ſunt,vt ſenſus effugiant: aut ita mobiles & concitatæ,vt nihil ſit conſtans,quod certo comprehendi poſſit. Acad.quæſt.ed.2.lib.1.22.Implorarem ſenſus veſtros,& vniuſcuiuſque indulgentiam teſtarer in ſuos.pro Syll.179.b, Senſus ſuos incitare. in Piſ.54. Tum vt ſenſus ad res percipiendas intenderemus. Acad.quæſt.edit.1.lib.2.30.Senſus mouentia quæ ſunt, eadem in opinatione conſidunt. de Vniuer. 5. Senſus aperte præferre.10.famil.6.in epiſt.Planc. Sententiæ ſæpe acutæ non acutorum hominum ſenſus prætervolant. de Orat. 164.b, Dicendo ſenſus hominum pertractare.de Orat. 104.b, Animos hominum,ſenſusque morte non extingui. pro Seſt.13.b, Denique etiam ſermonis anſas dabat, quibus reconditos eius ſenſus tenere poſſemus pro Seſt.7.b, Integra mente, cæteriſque ſenſibus. de Senect.92.b, Quaſi detractis de homine ſenſibus. lib.1.de Finib.21. Nemo mihi tam ſenſibus conſentientibus in terris eſt. Attic.4.46. Sed hæc erat ſpinoſa & exilis oratio, longeque a noſtris ſenſibus abhorrebat. de Orat.91.b, E ſenſibus non principia ſolum, ſed latiores quædam ad rationem inueniendam viæ reperiuntur. Academ.quæſt.edit.2.lib.1.30. In ſenſibus non eſſe iudicium veritatis. Acad.q ed.2.lib.1.22. In ſenſibus non ineſſe quicquam tale, quale non etiam falſum nihil ab eo differens eſſe poſſit. Academic.quæſt.edit.1.li.2.91.

Epicurus iudicia rerum in ſenſibus ponit, quibus ſi ſemel aliquid falſi pro vero probatum ſit, ſublatum eſſe omne iudicium veri & falſi putat. lib. 1. de Fin. 17. In ſenſibus maxima veritas, ſi & ſani ſint, & bene valentes, & omnia remouentur, quæ obſtãc & impediunt. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 20, & 21. In ſenſibus magna vis eſt, ſi ad eos ſanos ac valentes exercitatio & ars adhibeantur, vt ad ſenſum oculorum, pictura, ad aurium muſica, &c. Ac. q. edit. 1. lib. 2. 21. Ea ſunt in communibus infixa ſenſibus. de Or. 161. b, Quod in communibus hominum ſenſibus, & in ipſa natura poſitum atque infixum eſt. pro Clu. 21. b, Intimis ſenſibus angi. 5. Att. 17. Senſibus aliquid comprehendere, ſeu comprehenſum tenere. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 22. Si me rectis ſenſibus euntem dii adiuuerint. in Ant. 256. b, Omne odium incluſum nefariis ſenſibus impiorum in me profudiſtis. in Piſ. 11. Sẽſibus moueri. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 92. Orbare ſenſibus. 4. Acad. 132. a, Quę ſenſibus percipiuntur, quæ ſenſu accipiuntur, quæ ſentiuntur. de Diuin. 120. b. Acad. q. ed. 2. lib. 1. 29. Quin ipſe in commouendis iudicibus iis ipſis ſenſibus, ad quos illos adducere vellem, permonerer. 2. de Or. 1 02.

Senſum.

Hoc enim vno præſtamus vel maxime feris, quod colloquimur inter nos, & quod exprimere dicendo ſenſa poſſumus. 1. de Orat. 17. a, Sicut hæc vis quæ ſcientiam complexa rerum, ſenſa mentis & conſilia ſic verbis explicat, &c. 3. de Or. 31. u

Senſim.

Oratio ſenſim ac leniter accendit animos. pro Cęl. 42. b, Qui bus rebus non ſenſim, atque moderate ad iſtius amicitiam arrepſerat, ſed breui tempore totum hominem, totamque eius Præturam poſſederat. 5. Verr. 135. a, Conſuetudo ſenſim eo deducta eſt, vt, &c. Offi. 34. b, Ille ſenſim dicebat quod cauſæ prodeſſet, tu curſim dicis aliena. 2. Phil. 60. Magis decere cenſent ſapientes ſenſim diſſuere quam repente præcidere. 1. Off. 179. a, Græci qui vocem cubantes ſenſim excitent. de Orat. 107. b, Sin minus. ſenſim erit pedetentimque mutatio facienda. Offic. 24. b, Poſt ſenſim incedens vidit, &c. Orat. 199. Senſim ſenſim hæc conſuetudo & diſciplina minui cœpit. Offic. 38. b, Senſim obſcurari & euaneſcere. de Orat. 117. b, Senſim & pedetentim progredi. 3. Tuſc. 47, & 5. de Fin. 41. a, Progredientibus ætatibus ſenſim, tardeve potius, quaſi noſmetipſos cognoſcimus. de Fin. 134. b, Ita ſenſim ſine ſenſu ætas ſeneſcit. Cat. 35.

Sententia.

Sentẽtia eſt oratio ſumpta de vita quæ aut quid ſit, aut quid eſſe oporteat, in vita breuiter oſtendit. ad Her. 4. 169. Cum his velis equiſque (vt dicitur) ſi honeſtatem tueri ac retinere ſententia eſt, decertandum eſt. 3. Off. 159. Pluribus verbis ad eam te hortari non eſt ſententia. ad Her. 23. b, In ipſo nomine legis interpretando ineſt vis ac ſententia iuſti & iuris colẽdi. de Le. 171. b, Sententia manet, vel mutata eſt. 8. Att. 53. Argumentum & ſententia epiſtolæ. Att. 17. b, Sententia certa & ſtabilis. de Fin. lib. 1. 43. Sententia omnium populorum & gentium conſenſu comprobata. de Diu. 1. 20. Sententia commutata. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 65. Scripto legis amiſſo, ſcriptoris ſententia conſideranda eſt. de Inu. 55. b, Sententia curta. de Fin. 4. 30. Cum vero iurato dicenda ſententia ſit. Off. 60. b, Sentẽtia dicta eſt a me de ſcripto. 10. fam. 28. Sententia eneruata, muliebriſque. Tuſc. 2. 12. Sẽtentia errans & vaga (cui opponuntur) ſtabilis & certa. de Nat. d. 2. 1. Huius eſt in dãdo cõſilio de maximis rebus cũ dignitate explicata ſententia. de Or. 11 1. b, Snia nulla illuſtris ſine luce verb. 3. de Or. 14. Sententia ſcribẽdi nona. 8. Att. 51. Snia pfecta plena. de Fin. 4. 30. Pyrrhi quidẽ de captiuis reddẽdis præclara atq; ſentẽtia eſt. Of. 9. b, Regalis ſane & digna Aeacidarũ genere ſentẽtia. Off. 9. b, Verborũ inanitus inanis nulla ſubiecta nec ſententia, nec ſciẽtia. de Or. 83. b, Lata ſentẽtia. ad He. 9. b, Cuius pręcepti tãta vis, tãta ſentẽtia eſt, vt nõ homini cuipiã, ſed Delphico deo tribuatur. de Le. 168. b, Si vlla ſentẽtia cuiuſquã eſſe poteſt nihil approbantis. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 30. Sententia vera, honeſta, & digna ſapiẽte. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 70. Quoniã ſententiæ & opinionis meæ voluiſtis eſſe participes, nihil occultabo. de Or. 99. b, Sententiæ ſuæ rationẽ reddere. Tuſ. 1. 32. Multa diſputas huic ſentẽtiæ conuenientia. Att. 146. b, Octauius veteranos pduxit ad ſuam ſententiã. Att. 16. 24. Cõmemoratio tua paternæ neceſſitudinis, cæterarũq; rerũ, quæ ad eã ſententiã ptinebãt magnã mihi lætitiã attulerunt. Ep. 146. b, Nihil aliud affirmare poſſum, niſi ſententiã atq; opinionẽ meã. de Or. 121. b, Nõ quo aperiret ſententiã ſuã: hic. n. eſt mos Academiæ, ſed, &c. de Or. 91. b, Sententiã ſuã celare. Acad. q. ed. 1. l. 2. 56. Colligere ſententiã verbis. Or. 213. b, Sẽtentiã argumẽti cõcluſiſti. de Na. d. 1. 62. Sentẽtiã fluctuantẽ cõfirmaſſem. 1. Att. 69. Quæ lex hãc ſentẽtiã cõtinet, vt omnes leges tollat, quæ poſtea latæ ſunt. 3. de Le. 34 In hac rogatione nõ iudicũ ſententiã, ſed legis vitiũ corrigebat p Syll. 176. b, Sententiã aliquã defendere. Aca. q. ed. 1. lib. 2. 57. Eãq; ſententiã, quã adamauerit, pugnaciſſime defendere. Aca. q. ed. 1. lib. 2. 9. In libris ſententiã dicebamus. de Diu. 106. b, Catõ ſententiã dixit. Off. 65. b, Me cũ illo ſententiã dicere, & qdẽ illũ rogari prius. 10. Att. 21. Dicere ſententiã de aliqua re. Ep. 156. & Poſtquã. 205. b, Sententiã de Rep. ibi dicere, vbi me propius audiãt armati, quã ſenatores. 10. fam. 3. Prætorio loco ſententiã dicere. 12. Att. 25. Dicere ſententiã ſecundũ aliquẽ. pro Fl. 157. b, Sententiam diuidere. 1. fam. 5. Qui totam de diuinatione duobus libris explicauit ſententiam. de Diuin. 81. b, Iudices cum de te ſententiã ferrent. in Verr. 224. b, Tum tu ipſe de te ſententiã tuliſti. in Piſ. 100. b, Sententiam de aliquo p tabellam ferre. in Verr. 224. b, Palam ferre ſententiam. pro Clu. 32. b, Fiñgere ſententiã alicuius de aliqua re. 1. fam. 8. pro, refellere, labefacere. Incipit loqui Diodorus, cuius oratio hanc habet ſententiã, ſenatũ, &c. in Verr. 232. b. Quod a Stoicis dicitur conuenienter naturæ viuere, id habet hanc, vt opinor, ſententiã, cum virtute cõgruere. Off. 54. b, Curionis ſermo eandẽ fere ſententiã habuit. Att. 158. b, Vt veſtitũ, ſic ſententiam habeas aliã domeſticam, aliam forenſem. de Fin. 2. 64. Habere ſtabilẽ & firmã ſententiam de aliqua re. de N. d. 26. b, In eam ſententiam multa dixit. Att. 37. b, Multa dici poſſunt in hanc ſententiam, ſed nõ eſt neceſſe. Ep. 98. b, Conferre cauſas, & quid in quanque ſententiã dici poſſit, expromere. de Diu. 139. b, Plura in eam ſententiam ab eiſdem contra verecundiam diſputantur. Offi. 26. b, In ſentẽtiam diſceſſionẽ facere. 14. Phil. 398. In ſententiam alicuius factum s. c. 9 fam. 33. In ſententiam meam facto S. Conſ. 1. fam. 34. In ſententiam ire. 1. fa. 5. In ſententiã eam iturum. 2. ad Q. fr. 3. Sed etiam aliam in ſententiam de ſuburbio ſcribis. Q. fr. 321. b, Scribere plura in eandẽ ſententiã. Ep. 19. b, Omnia ſcripta quæ ſunt in eam ſententiam. Att. 193. b, Hoc idem ſignificat Græcus ille in hanc ſententiã verſus. de Diu. 113. b, Sententiã mutare. Aca. q. ed. 1. lib. 2. 58. Mutare ſententiam, & decedere de ſentẽtia. pro Mur. 139. b, Aperte vel odiſſe magis ingenuum eſt, quam ſ. o.nte occultare ſententiã. de Amic. 108. b, Sententiam alicuius perſequi. 2. ad Q. fr. 22. Quamcunque vero ſententiam probauerit. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 109. Iudices ſententiam pronuntiant. Ep. 3. b Non reperio ſcribendi vllam ſententiam. Att. 131. b, Poſtea Racilius de priuatis me primum ſententiam rogauit. Q. fr. 306. b. 5. Phil. 1 6. Hanc ego quum teneam ſententiam, quid eſt cur verear, ne ad eam non poſſim accommodare Tuſculanos noſtros? lib. 1. de Fin. 27. Licet enim immutare, vt fati nomen nõ adiungat, & eandem tamen ſententiam teneas. de Fato, 146. b, Sed aliquando ſententiam terminemus. Att. 154. b, A ſententia ſic dicemus: primum laudabimus ſcriptoris commoditatem atque breuitatem, quod tantum ſcripſerit quod neceſſe fuerit: illud quod ſine ſcripto intelligi potuerit, non neceſſario ſcribendũ putarit. 2. ad Her. 46. Sed factum tuũ a ſententia legis diſcrepat. pro Plan. 267. b, Capere conſilium de ſententia alicuius. Att. 40 b, ç o t s. de conſilij ſententia decreuerunt ſecundum Buthrotios. Att. 16. 343. 3. a, Quęnã ratio eum de ſententia deduxiſſet Tuſ. 2. 52. & de Cl. Or. 175. b, Et me pudet tam cito de ſententia eſſe deiectum. Tuſc. 2. 1 1. Deterreri de ſententia. de Diu 125. b, De ſententia mea me detruſerunt. 14. fa. 23. Facere aliquid de ſentẽtia atque authoritate alicuius. pro Cæl. 52. b, C. Memmius, cuius de ſententia tota res geſta eſt. pro Syl. 177. b, Cõſules, re audita, amplius de concilii ſententia pronuntiant. de Cl. Ora. 172. b, De ſententia alicuius ſcribere aliquid. Ep. 6. b, Sententia deſiſtere. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 58. Ex animi ſui ſententia vxorem habere. de Or. 133. b, Quod ex animi tui ſentẽtia iuraueris, &c. Off. 73. b, Itinere ex ſententia confecto. Att. 62. b, Quod vero actoris eſſe iubeo fraudem, id totum dixi ex Craſſi ſapientiſſimi hominis ſententia. 3. de Leg. 61. a, Ex ſententia omnia eſſent, ſi, &c. 3. Att. 33. Quoniã ſane fœliciter & ex mea ſententia Rempub. geſſimus. Ep. 21. b. & 7. b, Te ex ſententia nauigaſſe gaudeo. Att. 80. b, Quid enim conſcendens nauem ſapiens, num cõprehenſum animo habet atque perceptum, ſe ex ſententia nauigaturum? 4. Acad. 179. a, Nonnunquam ſummis oratoribus non ſatis ex ſententia euentum dicendi procedere. 1. de Or. 61. Omnia ex ſententia ſuccedunt. Att. 78. b, Omnia ſunt ex ſententia. Att. 49. b, In ſententia, breuitas magna, laus eſt, non modo Senatoris, ſed etiam oratoris. 3. de Legib. 35. Conſtare in ſententia. Ep. 13. b, Vti verbo vno, pluribuſve in ea ſententia, in qua is, qui dicet, accipiendum eſſe demonſtrabit. de Inuen. 77. b, Manere in ſententia. Att. 135. b, In ſententia permanere, & Conſilium mutare, contraria. 2. fam. 31. & Tuſc. quæſt. lib. 2. 11. & Aca. quæſt. ed. 2. lib. 1. 11. Permanere in priſtina ſententia. Att. 135. b

In ſen-

In ſententia perpetua permanſio nunquam in præſtantibus viris laudata. 1. ſam. 50. Perſtare in ſententia. pro Qu. Roſc. 54. b Continenter vnum verbum non in eadem ſententia ponere. de Or. 209. b. Recitatæ ſunt tabellæ in eadem fere ſententia. in Cat. 113. b. Quæ ſequuntur, in eadem ſententia ſunt. Tuſ. 199. b In hac ſum ſententia, vt, &c. Ep. 46. b. Nam ego in iſta ſum ſententia, qua te fuiſſe ſemper ſcio. 3. de Leg. 49. a. Eſt vitioſum in ſententia, ſi quid abſurdum aut alienum, aut non acutum, aut ſubinſulſum ſit. de Opt. 243. b. Sed totũ hoc Iudices, in ea ſunt poſitum ſemper ratione atque ſententia, vt, &c. pro Corn. 58. b Vt facile intelligi poſſit, eos qui aliquid ſibi videri dicant, nõ ipſos in ea ſententia eſſe, ſed audire velle contraria. 2. de Fin. 4. a. Deiotarus in Domitio dixit verſum Græcum eadem ſententia, qua etiam nos habemus latium, &c. pro Deiot. 148. b Poſtremo Iudices, id quod ad rem mea ſentẽtia maxime pertinet, vtrum inimicus potius, an filius? pro Roſc. Am. 53. a. Demetrius omnium iſtorum mea ſententia politiſſimus. de Ora. 117. b. Cum ei perſcriptum eſſet, ne quid ſine Seſtij ſententia ageret. Att. 253. b. Acutæ crebræq; ſententiæ. de Or. 111. b. Sententiæ non eædem ab iiſdem ſemper defendendæ. pro Plan. 76 Sententiæ diſcrepantes & variæ. de Nat. d. 1. 1. in ſenos duplices Athenis. 1. de Or. 118. breuiter enunciatæ. de Fin. 2. 18. futiles & commenticiæ. de Nat. d. 1. 14. grauiſſimæ. de Fin. 3. 22. libidinoſæ. Tuſ. 3. 40. Sententiæ meæ peruenerint ad eum exitum. 12. Phil. 134. Omnes mihi Epicuri ſententiæ ſatis notæ ſunt. lib. 1. de Fin. 13. Sententiæ Epicuri ſelectæ ac breues. de Nat. d. 1. 60. Ei eres ſententiæ teterrimæ in conſilio defuerunt. 2. ad Q. fra. 20. Quot homines, tot ſententiæ. 1. de Finib. 12. Sententiæ vberes. Tuſc. 1. 51. Vt noſtræ mentes & ſententiæ cum Pop. Rom. voluntate ſuffragiiſque conſentiant. pro Mur. 124. b. Sententię lucem authoris fortaſſe deſiderant. de Na. d. 1. 9. Hominum interitu ſententiæ quoque non occidunt. de Nat. d. 1. 9. In oratore autem acumen dialecticorum, ſententiæ philoſophorum, verba prope poetarum, memoria iuriſconſultorum, vox tragœdorum, geſtus pene ſummorum actorum eſt requirẽdus. 1. de Or. Sententiarum totidem genera ſunt, quot diximus eſſe laudum. de Opt. gen. 43. Sententiarum ornamenta quæ ſint. Or. 75. 76. & 96. Sententiarum ferendarum ratio. 1. in Verr. 13. Sententiarũ ſubtilitas. de Nat. d. 2. 1. Cum verbum poteſt in duas pluresve ſententias accipi. ad Her. 41. b. Stoici acutiſſime ſentẽtias ſuas, prudentiſſimeque defendunt. de Diu. 139. b. Sentẽtias breuiter dicere. 1. ſam. 4. De quibus tres video ferri ſententias, quarum nullam probo. de Amic. 106. b. Et quæ ſimiles ſententias habebunt. ad Her. 18. b. Cuius diſputationis ſentẽtiæ memoriæ mandaui. de Ami. 96. b. Qui certis quibuſdam deſtinatiſque ſententiis quaſi addicti & conſecrati ſunt. Tuſc. 4. Eas literas dum reciro, dumque de ſingulis ſententiis breuiter diſputo, quæſo attendite. in Ant. 250. b, Vt neſcias vtrum res oratione, an verba ſententiis illuſtrentur. Or. 113. 135. b. Seſtius omnibus ſententiis abſolutus eſt. ad Q. fr. 2. 8. 1. a. Lepidus tuus affinis, meus familiaris, prid. Cal. Quintil. ſententiis omnibus hoſtis a Senatu iudicatus eſt. 12. ſam. 15. Socrates damnatus eſt non modo primis ſententiis, ſed etiam illis, quas, &c. de Or. 105. b. Sapientiſſimis ſententiis, grauibuſque verbis ornata oratio & perpolita. Or. 87. b

Sententiola.

At in rebus triſtiſſimis quantos excitat riſus? ſententiolas edicti cuiuſdam memoriæ mandaui, quas videtur ille peracutas putare. 3. Phil. 138

Sententioſus.

Genera autem Aſiaticæ dictionis duo ſunt: vnum ſententioſum & argutum, ſententijs non tam grauibus & ſeueris, quàm concinnis & venuſtis. de Cl. Or. 158. a

Sententioſe.

Res autem ſe ſic habet (vt breuiſſime dicam quod ſentio) compoſite & apte, ſine ſententijs dicere, inſania eſt: ſententioſe autem, ſine verborum & ordine & modo, infantia. in Ora. 139. Sæpe etiam ſententioſe ridicula dicuntur. Orat. 135. b. Oratio grauiter & ſententioſe habita. de Inuent. 61. b. Sententioſe loqui. 4. ad Her. 235

Sentius.

C. Sentius, homo vetere innocentia magnam ex Macedonia pecuniam deportauit. 5. Verr. 186

Seorſum.

Hoc vehementius laboro nunc, quòd ſeorſum a collega puto mihi omnia paranda. Cælius ad Cic. 8. 9. 7. a. Seorſum hoc ab illo tractandum eſt. ad Her. 17. b

Separo.

Qui omnes a perpetuis ſuis hiſtoriis ea quæ dixi bella ſeparauerunt. Ep. 67. b. Separare prouinciam cum Collega. 1. ſa. 55. Quoniam vera a falſis nullo diſcrimine ſeparãtur. 4. Ac. 255. a Cum illa dua maria pertenui diſcrimine ſeparentur. contra. Rull. 83. b. Quod cogitatione magis a virtute poteſt, quàm re ſeparari. Off. 19. b

Separatus.

Quando igitur virtus eſt affectio animi, &c. & ipſa per ſe ſua ſponte, ſeparata etiam vtilitate laudabilis, &c. 4. Tuſc. 51. a. Nã vtraque altera ſeparata minus erit firma. ad Heren. 12. b. Vitia hæc ſunt certiſſima exordiorum, quæ ſummopere vitare oportebit, vulgare, commune, commutabile, longum, ſeparatum, tranſlatum, contra præcepta. Separatum eſt, quod non ex ipſa cauſa ductum eſt, nec ſicut aliquod membrum annexum orationi. 1. de Inu. 38. Separatum quiddam eſt extra aſſumptionẽ approbatio. 1. de Inuent. 79. a. Exordium vitioſum eſt, quod nimium apparatis uerbis compoſitum eſt aut, nimium longum eſt, & quod non ex ipſa cauſa natum videtur, quod ſeparatum vocatur. 1. ad Her. 12. Iſta vero quæ tu connexi vis, aliud quoddam ſeparatum volumen expectant. At. 14. 314. 8. a

Separate.

Quædam ſeparatius ad finem, quo referri omnem orationem oportet, adiungentur. 2. de Inu. 234. a

Separabilis.

Nec animam a corpore ſeparabilem eſſe. Tuſc. 152. b

Separatim.

Nihil ei ſeparatim a reliquis ciuibus accidet. 2. ſam. 32. Id eſt, nihil quod non cum reliquis ciuibus ſit ei commune. Tamen de illo ſeparatim cognoſcere. pro Clu. 31. b. Alia epiſtola communiter tibi commendaui legatos Arpinatium, vt potui diligentiſſime, ac ſeparatim Q. Fufidium, &c. ad Brutum, lib. 13. 12. 1. 2. Separatim de his dicamus. de Vniu. 63. Videor mihi quum ſeparatim de probitate eius & moribus dicturus fuiſſem ſi, &c. ad Brut. 13. 11. 7. 2. Qui non aliqua in re vna ſeparatim elaborauerunt, ſed, &c. de Or. 185. b. Etſi hoc nunquam ſeparatim facere didiciſſet. de Cl. 182. b. Ipſum Pompeium ſeparatim ad concordiam hortabor. Att. 102. b. Hoc ſeiungi poteſt, ſeparatimque perſcribi. in Ant. 158. b. Neque tamen ſi vtrunque ſit æſtimatione dignum, pluris ſit coniunctum, quàm ſapere ipſum ſeparatim. 3. de Fin. 68. a. Separatim ſemel, iterum cum vniuerſis. pro Domo, 240. b

Sepelio.

Surge & ſepeli natum. Tuſc. 171. b. Hominem mortuum, inquit lex in XII. in vrbe ne ſepelito, neve vrito, &c. 2. de Leg. 90. a. Ve in quo vellemus gymnaſio eum ſepelliremus, nobis permiſerunt. Seruius Cic. 4. 12. 9. a. Qui vos in complexu coniugum veſtrarum trucidatos incendio patriæ ſepelire conatus eſt. pro Flac. 164. b. Non qui vritur, ſepelitur, ſed qui humatur 2. de Leg. 53. Amittenda igitur fortitudo eſt, aut ſepeliendus dolor. 2. Tuſc. 56. a

Sepultus.

Quod bellum expectatione Pompeij attenuatum atque imminutum eſt, aduentu ſublatum ac ſepultum. pro Manil. 21. a Cerno animo ſepultam patriam, miſeros atque inſepultos aceruos ciuium. de Leg. 181. b. & in C. 120. b. Sepulti qui ſunt in vrbe poſt duodecim tabulas, clari viri fuerunt, aut quibus hoc ante eam legem virtutis cauſa tributum eſt, vt Publicolæ aut Tuberto, quod eorum poſteri iure tenuerunt, aut qui hoc virtutis cauſa ſoluti legibus conſecuti ſunt. 2. de Leg. 53, & 54. Hęc ſunt o carnifex in gremio ſepulta Cõſulatus tui. in Piſ. 7. a In ſepultos priuſquam iniectã gleba eſt, locus ille vbi crematũ eſt corpus, nihil habet religionis. 2. de Leg. 52

Sepultura.

Sepultura inſepulta. 1. Phil. 3. Dico mercedem funeris ac ſepulturæ conſtitui nefas fuiſſe. in Verr. 263. b. At mihi quidem ſepulturæ genus antiquiſſimum fuiſſe videtur, quo apud Xenophontem Cyrus vtitur: redditur enim terræ corpus, & ita locatum ac ſitũ, quaſi operimento matris obducitur. 2. de Leg. 51. Cuius interitum ne crudeliſſimus quidem hoſtis honore ſepulturæ carere paſſus eſt. de Sen. 92. b. Ab Athenienſibus, locum ſepulturæ intra urbem, ut darent, impetrare non potui, quòd religione impediri ſe dicerent, neque tamen id antea cuiquam conceſſerant. 4. Fam. 37. Ad ſepulturam corpus vitrici ſui negat a me datum. in An. 163. b. Ab eo quem ſepultura affecerat. de Diu. 92. b. Sepultura & iuſtis exequiis caruerunt. 2. de Leg. 42. Idque nec inhumati ſunt, nec diſperſis buſtis humili ſepultura

tura cremati. in Ant. 264. b. Cuius hoc dicto admoneor, vt aliquid de humatione & ſepoltura dicendum eaiſtimem. 1. Tuſc. 364. a. De ſepultura quid ſenſerit Socrates, apparet in eo libro, in quo moritor (in Phædone.) Tuſc. 1. 92. Niſi in ſepulturis publicis de laude mortui, nec ab alio, niſi qui publice ad eam rem coostitutus eſſet, dici licebat. 2. de Leg. 60

Sepulchrum.

Sepolchrum, portus corporis: ex Ennio. Tuſc. 1. 96. Sepulchrum quo tempore incipiat, & religione teneatur. 2. de Leg. 51. Sepulchrum Archimedis, ab Syracuſanis igooratom, a me Quæſtore iodagatum. Tuſc. 5. 47. Sepulchrum eorum qui coo diti ſuot, ante non eſt, quam iuſta facta, & corpus incenſum eſt. 2. de Leg. 52. Sepulchrum ſeptum vodique, & veſtitum vepribus & dumetis. Tuſc. 5. 47. Sepulchri veſtibulũ, buſtumve, quod lex vſucapi vetat, tuetur ius ſepulchrorum. 2. de Leg. 57. Cui de tanto patrimooio ne iter quidem ad ſepulchrum patrium relictum eſt. pro Sext. Roſc. 22. b. Sepulchrum altius vetat extrui Plato, quam quod quioque diebus abſoluerint, nec e lapide excitari plus, nec imponi, quam quod capiat laudem mortui incisam quatuor heroicis verſibus, quos longos appellat Ennius. 2. de Leg. 61. Inferre aliquem in ſepulchrum. de Leg. 183. b. Longe a ſepulchro hanc ætatem abeſſe negant oportere. 16. Att. 23. In ſepulchro C. Figuli, quos ad ſumptus progreſſa res iſta ſit, vides. 2. de Leg. 58. In ſepulchro, quod procul ad fontis aras, eodem ritu regem noſtrum Numam conditum accepimus. 2. de Leg. 52. Ennius io ſepulchro Scipionum putatur eſſe conſtitutus ex marmore. pro Arch. 190. b. Vtique locum ſepulchro in campo Eſquilino C. Panſa Conſul, ſeu qui alio in loco videtur, pedes triginta quaq; verſus deſignet, quo Seruius Sulpitius inferatur, quod ſepulchrum ipſius, liberorum, Poſterorumque eius ſit. 9. Phil. 68. Sepulchro vetat Plato vllã partem ſumi ex agro culto, eove qui coli poſſit, ſed quæ natura agri tantummodo efficere poſſit, vt mortuorũ corpora ſine detrimento viuorum accipiat, ea potiſſimum vt compleatur. Quæ autem terra fruges ferre, & vt mater cibos ſuppeditare poſſit, eam ne quis nobis minuat, neve viuus, neve mortuus. 2. de Leg. 61. Sed cum multa in eo loco ſepulchra fuiſſent, vbi dedicata eſt ædes Honoris extra portam Collinam, exarata ſunt. ſtatuit enim collegium, locum publicum non potuiſſe priuata religione obligari. 2. de Leg. 54. Ob ſepulchrorum, quas in Ceramico videmus, amplitudines, lege ſancitum eſt, ne quis ſepulchrum faceret operoſius, quam quod decem homines effecerint triduo, neque id opere tectorio exornari, nec, Hermas quos vocant, licebat imponi. 2. de Leg. 59. & 60. Ceremoniæ ſepulchrorum. pro Sext. Roſc. 153. b. Sepulchrorum magnificentiam eſſe minuendam. 2. de Leg. 58. Quid ſepulchrorum monumenta, quid elogia ſignificant? Tuſc. 154. b. Sepulchrorum tanta eſt religio, vt extra ſacra & gentem inferri fas negent eſſe, idque apud maiores noſtros Torquatus in gente Popilia iudicauit. 2. de Leg. 50. Maiores noſtri ſtatuas multis decreuerunt, ſepulchra paucis: ſed ſtatuæ intereunt vetuſtate, ſepulchrorum autem ſanctitas in ipſo ſolo eſt. in Ant. 223. b. Sepulchra habere communia. Off. 1. 79. Nec ſepulchra legens vereor (quod aiunt) ne perdo memoriam. his enim ipſius legendis redeo in memoriam mortuorum. de Sen. 19. Id eſt, inſcriptiones ſepulchrorum, quas hodie paſſim epitaphia vocant. De ſepulchris duæ leges: quarum altera priuatis ædificijs, altera ipſis ſepulchris cauet. 2. de Leg. 56, & 57. De ſepulchris habemus authoritatem Platonis, a quo funerum ſumptus præfinitur ex cenſibus, a minis quinque vſque ad minam. 2. de Leg. 62. De ſepulchris nihil eſt apud Solonem amplius, quam ne quis ea deleat, neve alienum inferat: pœnaque eſt, ſi quis buſtum, aut monumentum, aut columnam violarit, deiecerit, fregerit 2. Leg. 59. Sepulchris nouis modum finiuit Demetrius: Nam ſuper terræ tumultum noluit quid ſtatuti, niſi columellam tribus cubitis non altiorem, aut menſam, aut labellum, & huic procurationi certum magiſtratum præfecerat. 2. de Leg. 60

Sepes, vel Sepis.

Ante ipſum ſepim. in Verr. 141. b. Præterea Samothraciam, eaque quæ Lemni nocturno aditu occulta coluntur ſylueſtribus ſepibus denſa. 1. de Nat. d. 163. a

Sepio.

Vallo & foſſa circundedi: ſex caſtellis, caſtriſque maximis ſepſi. ad Catonem, lib. 15. 4. 28. a. Antonios Mutinam operibus, munitionibuſque ſepſit. 10 Ant. 250. b. Quæ primum oculos membranis tenuiſſimis veſtiuit & ſepſit, quas primum perlucidas fecit, vt per eas cerni poſſet. 2. de Nat. d. 213. a. Tum domicilia coniuncta, quas vrbes dicimus, mœnibus ſepſerunt. pro Seſt. 22. b. Neque enim vlla eſt lex quæ non ipſa ſe ſepiat difficultate abrogationis. Att. 3. 65. 4. a. Vbi eum locum omnem cogitatione ſepſeris. de Orat. 122. b. Sepire dictis. 3. de Or. 87. Inuenta veſtire atque ornare oratione, poſt memoria ſepire. de Or. 96. b. Genus hominum prudentium conſiliis impulſum ſe oppido, mœnibuſque ſepſiſſe. de Or. 88. b. Latent præterea vtiliter, excelſis vndique partibus ſepiuntur. 2. de Nat. d. 215. a. De oculis. Forum ſepietur, omnes claudentur aditus. in Ant. 157. b Præſidiis philoſophiæ ſeptus ſum. ad Tironem, lib. 16. 23. 3. a Cum ſeptus ſis legibus & iudiciorum metu, non ſunt omnia timenda. in Ant. 244. b. Quanquam præſidiis ſalutaribus & neceſſariis ſepti ſumus. pro Mil. 101. b. Omnes aditus ſepti ſunt. 10 Ant. 196. b. Quod ſi quis ſatis opibus hominum ſibi cõtra conſcientiam ſepti eſſe, & muniti videntur, deorum tamen numen horrent, &c. 1. de Finib. 79. a

Septus.

Tutus, clauſus, ſeptus, munitus contra aliquẽ. in Ver. 243. b & Tuſc. 5. 30. Locus ſeptus vndique. in Verr. 249. b. Nullis amicis ſeptus. de Pet. Conſ. 19. Septus armatis. pro Seſt. 23. b. Gladiatores quibus ille ſeptus omnia miſceret. Octau. 331. b. Septus virtutibus omnibus, vt mœnibus. Parad. 33. Domus tot Senatusconſultis munita atque ſepta. de Aruſp. reſp. 247. b. Regio quæ nullis terminis ſepta teneatur. de Or. 109. b. Septum vndique vepribus ſepulchrum. de Fin. 54. b. Populi Rom. exercitus Cn. Pompeiũ circumdediſſet, foſſa, & uallo ſeptum tenet. Att. 148. b. Firmiſſimo me muro ſeptum arbitrabor. in Catil. 123. b Ara quam ſeptam uidemus. b. Septi cuſtodiis urbis terræ. 14. Att. 6. Non denique animus ipſe, qui tot uirtutum præſidio, tantoque comitatu uirtutis ſeptus. in Para. 18. a. Nullis præſidiis ſepti, multi afficientur iniuriis. Off. 2. 55

Septum.

Septa comitiorum. pro Mil. 31. Hunc adoriuntur alij gladiis, alij fragmentis ſeptorum & fuſtibus. pro Seſt. 50. b. In cãpo Martio ſepta marmorea ſumus facturi. Att. 4. 51. Cum ille ui in ſepta irruiſſet. pro Mil. 107. b. Niſi ſeptis reuulſis introiri in forum non poteſt. 10 Ant. 196. b. Quibus enim ſeptis tam immanes belluas continebimus? in Ant. 246. b

Sepimentum.

Atque hæc omnia quaſi ſepimento aliquo uallabit, diſſerendi ratione ueri & falſi, iudicandi ſcientia. 1. de Leg. 92. a

Sepia.

Alia fuga ſe, aliæ occultatione tutantur, attramenti effuſione ſepiæ, torpore torpedines. 2. de Nat. d. 190. a

Sepimentum, Sepio, Vide Sepes.

Seplaſia.

Sepl aſia, forum Capuæ. pro Seſt. 14. At fuit pompa, fuit ſpecies, fuit inceſſus, ſaltem Seplaſia dignus & Capua. in Piſ. 19. Iam uero qui metus erat tunicatorum illorum? & in Albana & Seplaſia quæ concurſatio, &c. de Leg. Agr. 92

Sepono.

Græci ſepoſuerunt a cæteris dictionibus eam partem dicendi, quæ, &c. 2. de Or. 12. a. Vt alius aliam ſibi partem in qua elaboret, ſepoſueret. de Or. 155. b. Vt ij qui docerent, nullum ſibi ad eam rem tempus ipſi ſeponerent. 10 Or. 79. a. Scio equidem uenire nunc nil poſſe, ſed ſeponi & occultari poſſunt, ut extra ruinam ſint eam quæ impendet. Att. 11. 230. 3. a

Sepoſitus.

Quamobrem Sibyllam quidem ſepoſitam & cõditionem habeamus, ut id quod proditum eſt a maioribus, iniuſſu Senatus ne legantur quidem libri. 2. de Diu. 167. a. Quod celari oportuerat, habebant ſepoſitum ac reconditum. 6. Verr. 19. a. & 16. Att. 41. Quodque ex iſtis fructuoſis rebus receptum eſt, id ego ad illud fanum ſepoſitum putabam. Att. 15. 328. 7. a. Si ea, ut dicis, ſepoſita eſſent. de Or. 98. b. Eius facultatis adiumẽta quæ ſcio eſſe ſepoſita, ut parata & prompta ſint, cura. de Pet. a

Septa, torum, Vide Sepio in Sepes.

Septem.

Nam qui ſeptem appellantur, eos qui iſta ſubtilius quærũt, in numero ſapientum non habent. de Amic. 96, & 107. b. Septem aquæ. 4. Att. 36. Thales qui ſapientiſſimus inter ſeptem fuit. de Leg. 175. b. Bias qui ſapiens habitus eſt unus ex ſeptẽ. de Finib. 65. b

Septemuir.

Caius Antonius noluitne fieri Septemuir? Att. 15. 326. 10. a Septemuirum acta ſuſtulimus. 10 Ant. 208. b. Iudicandumque nullos Septemuiros fuiſſe, nihil placere ratum eſſe, quod egiſſent,

ſent, aut quod ab iji actum diceretur. 5. Phil. 178.a

Septemuiralis.

Leontonius Ceſennij ſeptemuiralis authoritas. Att. 243. & 232.b

Septemuiratus.

Eũdem in Septemuiratu nonne deſtituiſti? interuenit enim. 2.Phil.98.a

Septenarius.

Non intelligo quid metuat, quum tam bonos ſeptenarios fundat ad tibiam. 1.Tuſc.171.a

Septemdecim.

Per tribus ſeptemdecim.2.de L.Agr.31.a. En quod Tyndaritani libenter prædicent, nos in ſeptemdecim populis Siciliæ non eramus. 7 Verr. 96.a

Septentrio.

Minorem Septentrionem Cepheus ſubſequitur. de Nat. d. 48.b. De Septentrione planè ita eſt. Att.143.b. Ex ea die fuerunt Septentriones venti.&c. Att.9.173.9.a. Inflectens autẽ Sol curſum tum ad Septentriones, tum ad Meridiem, æſtates & hyemes efficit.2.de Nat.deo.71.a. Sed ad Helicen & ad clariſſimos Septentriones. Acad.q.lib.2.61. Stellæ, quas noſtri ſeptem ſoliti vocitare triones. de Nat.d.47.b

Septenus.

Et pueri annorum ſenſum, ſeptenumque denum Senatoriũ nomen nundinati ſunt.4.Verr.85.a. Septenum numerum legionum alo.11.famil.18. in epiſt.D.Brut. Nam quum ætas tua ſeptenos octies ſolis anfractus, reditusque conuerterit. Somn. Scip. 7.

Septies.

Vbi eſt ſepties millies ſeſtertium, quod in tabulis quæ ſunt ad Opis, patebat? 2. Phil.94.a

Septimus.

Aeſchines in Demoſthenem inuehitur, quòd is ſeptimo die poſt filiæ mortem hoſtias immolaſſet. Tuſc. 207. b. Septimus decimus. pro Clu.33.b

Septimum.

Cur enim Marius tam fœliciter ſeptimum Conſul domi ſuæ ſenex eſt mortuus? 3. Nat. d.116.a

Septingenti.

Septingentorum annorum memoria. Or.207.b. Septingenta millia paſſuum. pro Quint.14. b

Septuaginta.

Vnus ager Agyrinenſis centum ſeptuaginta aratoribus inanios quum ſit, vos coniecturam totius prouinciæ non facietis? 5.Verr.101. Septuageſimus. de Diu.90.b

Sequeſter.

Qui tabulas tenet? qui ſcribit? qui monet? qui proximus eſt? is eſt Caius Clodius, qui in Sicilia ſequeſter illius, interpres, confector negotiorum, &c. 4.Verr.75.a. Res parum certa videbatur, ſequeſter & confirmatos pecuniæ deſideratur. pro Clu. 32. b. Sequeſter tribus alicuius. pro Planc. 31. Doce id quod debes, per quem ſequeſtrem, quo diuiſore corrupta ſit. pro Planc.268. b. Cuius tu tribus venditorem, & corruptorem, & ſequeſtrem Plancium fuiſſe clamitas. pro Planc. 38. Sed quid opus eſt ad eadem rem iudice ſequeſtre? pro Clu.32.b. Quo ſequeſtre in illo iudice corrũpendo dicebatur eſſe vſus. pro Clu. 28 a. Alias, iudice. Moneo, prædico, ante denuntio, qui aut deponere, aut recipere, aut accipere, aut polliceri, aut ſequeſtres, aut interpretes corrũpendi iudici ſolent eſſe: &c.2. Verr. 23.a. Quod haud ſcio an de ambitu, & de criminibus iſtis ſodalium ac ſequeſtrium, quoniam huc incidi, ſimiliter reſpondendum putem. pro M.Cæl. 11. a

Sequor.

Ego vero cum liceret plures dies abeſſe, & amœnitatem & ſalubritatem hanc ſequor. de Leg. 169.b. Idem ille Plato, quem ego authorem vehementer ſequor. ep.14.b. Optimus enim quiſque uir, & ciuis, maxime ſequitur tuum iudicium, &c. ad Brut. 8.1.a. Sequitur Senatus magno conſenſu meam ſententiam. 10 fam.29. Id eſt, ei aſſentitur. Et eadem quidem ſententiam ſequitur, quam tu 1.Acad.q.18.a. Sequimur igitur in hac quæſtione potiſſimum Stoicos. Off. 22.b. Ita fit vt adſint propterea, quod officium ſequuntur: taceant aut idcirco, qui periculũ metuunt. pro Roſc. Am.1.a. Qui hæreditatem venturam dicunt, quid ſequuntur? de Diu. 112.b. Qua tempeſtate Paris Helenam, & quæ ſequuntur. Or.212.b. Quo conſtituto ſequitur, &c. de Nat. d. 41.b. Significant ergo, ne id quidem ſequitur. de Diu. 130. b Illud certe opinatione & perceptione ſublata ſequitur, omniũ aſſenſionum retentio. 4. Acad. 139.a. Nec ſi enuntiatum verum aut falſum eſt, ſequitur illico eſſe cauſas immutabiles & æternas. de Fato, 2. Qui ſi non ſint, &c. non ſequitur, vt ne appetitus quidem, &c. ad hoc ſequeretur, ſi, &c. de Fat. 148. b. Nec enim ſequitur, vt cui cor ſapiat, ei nõ ſapiat palatus. 2. de Fin. 42. a. Venient in Tuſculanum Hortenſios, verum non eſt, ſequitur aut falſum ſit. de Fato, 2. Sequitur enim, vt ſi alia ab alia nunquam depellatur, ne contingat quidem alia aliam. de Fat. 144.b. Sequitur igitur, vt etiam vitia ſint paria. Parad. 186. b Vt enim & ingenioſi & tardi ita naſcuntur antecedentibus cauſis, &c. non ſequitur tamen, vt etiam ſedere eos, & ambulare principalibus cauſis definitum ſit. de Fat.14.a. Panætius, quem in libris ſecutus ſum, non interpretatus. Off.45.b. Seruius hic nobiſcum hanc vrbanam militiam reſpondendi, ſcribendi, cauendi, plenã ſolicitudinis ac ſtomachi ſequutus eſt. pro Mur. 16.a. Cæſar hanc Reipub. viam, quæ popularis habetur, ſecutus. eſt in Cat.120.b. Nos ſemper in omnibus Punicis, Siciliẽſibuſque bellis amicitiam, fidemque Pop. Romani ſequuti ſumus. 7. Verr.96.a. Qui authoritatem & conſilium tuum non ſunt ſecuti, ſua ſtultitia occiderunt. ep.47.b. Quæ quum expoſuero, ſi falſa vobis videbuntur eſſe, ſequar authoritatem veſtram, & mutabo meam ſententiam. 2. de L.Agr.30.a & Diu.2. 65. Nam eum eadem omnia incommoda ſequentur. de Inuẽt. 44. b. Sequare quocunque te ducet ratio Reipub. 10. fam. 33. Quid ſequatur quamque rem, quid repugnet. Acad. q. edit. 1. lib.2.83. Oratio ita flexibilis, vt ſequatur quocunq; torqueas. Or.201.b. Aſſentior, alterum alteri conſequens eſſe, vt quemadmodum ſi quod honeſtum ſit, id ſolum ſit bonum, ſequatur vitam beatam virtute effici, ſic ſi, &c.232.b. Sequantur nos tuæ literæ. 5. Att. 10. Qui hæc prædicunt, quam rationem ſequantur, vides. de Diu. 112. b. Pœna, quæ ſequeretur illud ſcelus. de Aruſp. reſp.252.b. Amare autem nihil aliud eſt, niſi eum ipſum diligere quem ames, nulla indigẽtia, nulla vtilitate quæſita: quæ tamen ipſa effloreſcit ex amicitia, etiam ſi tu iam minus ſecutus ſis. de Amic. 83.a. Neque ſi ego quid tu ſis ſecutus, non perſpicio, idcirco minus exiſtimo, te nihil niſi ſumma ratione feciſſe. Att.127. b. Vnde ſi ſequutus eſſet eorum ſententiam, qui, &c. 2. de Fin. 90 a. Sequi & Improbare, contraria. Acad. q. ed.1. lib. 2. 86. Sequi aliquid. pro Planc.51. Hoc eſt, eius gratia quippiam facere. Vt nequis conceſſum putet, amicum bellum patriæ inferentẽ ſequi. de Amic. 40. a. Sequi eius authoritatem, cuius ſectam atque imperium ſecutus es. 13. fa. 7. Sequi cauſam. pro Ligar.17. Diſciplinam philoſophorum. 4. Acad. 147. a. Sequi facultatem rei alicuius potius, quàm conſequi. de Nat. d. 1. 9. Sequi fidem alicuius. 14. Phil. 404. alicuius inſtitutum. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 14. Perge porro hoc idem interdictum ſequi, homines, &c. pro Cæc.296.b. Sequi alicuius iuſtitiam. 13. fam. 89. laudem. ad Brut. 33. Sequi atque colere leges. Parad. 42. In hoc naturam ducem debemus ſequi, & communes vtilitates in medium afferre. 1. Off. 34. a. Sed certe ita res ſe habent, ut ex natura uiuere, ſummum bonum, ſit id eſt uita modica & apta uirtute perfrui, aut naturã ſequi, aut eius quaſi lege uiuere. 1. de Leg. 85. a. Sequi officium & fidem. Diu. 1.27. Tamen ea faciatis, e quibus appareat non uoluptatẽ nos, ſed officium ſequi. 2. de Fin. 95. a. Sequi orationem alicuius. 1. Phil. 11. probabilia Aca. q. ed. 1. lib. 2. 54, & 91. probabilia coniectura. Tuſc. 1. 16. Trademus etiam quæ nos ſequi in dicendo, quæque maxime ſpectare ſolemus. de Or. 127. b. Quæſtum, & ſumptum Gallonij ſequi maluerunt. pro Quint. 63. a. Neque enim attinet repugnare naturæ, nec quicquam ſequi quod aſſequi non queas. 1. Off. 155. a. Diſparia ſtudia ſequi. de Amic. 64. a. Nonne, ſi uerbum ſequi uolumus, hoc intelligamus neceſſe eſt, eum detrudi, cuius manus afferantur? pro Cæc. 36. a. Huius ego nunc authoritatem ſequens, idem faciam. 2. de Fin. 65. a Sed quia conſequantur magni dolores eos qui ratione uoluptatem ſequi neſciunt. 1. de Finib. 50. a. Quibus rationibus inſtantia feruntur, eiſdem continentur ſequentia. Tuſc. 4. 53. Quòd fidem ſequutus, amicitiamque Pop. Romani, functus ſit officio. 2. de Diu. 118. a. Sed credo illos ſequutos opportunitatem loci, 1. &c. Offic. 53. a. Secutores pro gladiatoribus. Att. 311.b

Sector, ctaris.

Quid? ij ſerui ubi ſunt? Chryſogonum iudices ſectantur. pro S. Roſc. 31. b. At ſectabantur multi, doce mercede: concedam eſſe crimen. pro Mur. 64. a. Qui illic eiuſmodi eſt, ut eum pueri ſectentur, ut omnes, quum loqui cœperit, irrideant. 6. Verr. 130.a

130.a. Is Prętorem circum omnia fora ſectaretur. 4. Ver. 122.a Qui ſi ſectari non poterunt, neceſſarios in ſuos hoc munere conſtituant. de Pet. 210. b. Sectari aliquem totos dies. pro Mur. 64.a

Sectator.

Num Gabinij comes vel ſectator? pro R. Poſth. 126. b. Lex Fabia, quæ eſt de numero ſectatorum. pro Mur. 141. b. Quid opus, inquit, ſectatoribus? quæris, &c. pro Mur. 140. b. Sectatoribus ſemper vſi Romani. pro Mur. 64

Secta.

Hæreſis, ſecta, diſciplina. ep. 253. b. Secta Ariſtonis fracta atque conuicta. 1. de Leg. 28. Horum nos hominum ſectam atque inſtituta perſequimur. 7. Verr. 142. a. Qui eorum ſectam ſequuntur. pro Seſt. 84. a. Qui Cæſaris ſectam atque imperiũ ſecutus es. ep. 13. 7. Quo magis tuum Brute iudicium probo, qui eorum, id eſt ex vetere Academia philoſophorum ſectam, ſecutus es. de Cl. Or. 62. a. Qui hanc ſectam, rationemq; vitæ re magis, quàm verbis ſequuti ſumus. pro Cæl. 31. a. Reliquias hoſtium Brutus perſequitur, & Cæſar. Hoſtes autem omnes iudicati, qui M. Antonij ſectã ſequuti ſunt. ad Brut. 3. 5 a. Quotus enim quiſque eſt, qui hanc in Rep. ſectam ſequatur, qui vobis, qui veſtri ſimilibus placere cupiat? pro Flac. 80. a. Omnis natura artificioſa eſt, quòd habet quaſi viam quandam & ſectã quà ſequatur. 2. de Nat. d. 82. a. Quam tandem authoritatem, quam virtutem, cuius ſectam ſequi velles. pro Rabirio, 93. b. Philoſophorum ſectæ, familiæ, diſciplinæ. 1. de Or. 21. a

Serenitas, Vide Serenus.

Serenus.

Auſtro leniſſimo, cælo ſereno. ep. 259. b. Nec vero eadem frons erat quæ M. Craſſi illius veteris, quem ſemel ait in omni vita riſiſſe Lucilius, ſed tranquilla & ſerena. 3. Tuſc. 56. a. Cũ tonuit læuum bene tempeſtate ſerena. de Diu. 125. b. Falſi amici ſereno vitæ tempore præſto ſunt. ad Her. 39. b

Serenitas.

Hæc igitur quum ſit tum ſerenitas, tum perturbatio cæli, eſtne, &c. 2. de Diu. 141. a

Serenans.

Luce ſerenanti. de Diu. 84. b

Series.

Tanta ſeries artis eſt, & ſic inter ſe ſunt pleraque connexa & apta, vt, &c. in Part. 76. a. Eſt enim admirabilis quædam continuatio ſerieſque rerum, vt alia ex alia, & omnes inter ſe aptę colligatæque videantur. de Nat. d. lib. 1. 15. a. Sed videtiſne quanta ſeries rerum, ſententiarumque ſit, atque vt ex alio nectantur? 1. de Leg. 77. a. Cætera ſeries deinde ſequitur maiora nectens, vt hæc, ſi homo eſt, animal eſt, &c. 4. Acad. 43. a. Fatũ autem id appello, quod Græci εἱμαρμένη. id eſt ordinem ſeriemque cauſarum. 1. de Diu. 204. a. Seriem cauſarum ſempiternam qui introducunt, ij mentem hominis voluntate libera ſpoliatam neceſſitate fati deuinciunt. Fat. 16. Sine vlla ſerie diſputationum, de Or. 114. b

Serius.

Sermo ſerius, & iocus liberalis. ad Her. 20. b. At quicum ioca & ſeria, vt dicitur, quicum arcana, quicum occulta omnia? 2. de Fin. 135. a. Ludo autem & ioco vti illo quidem licet, ſed ſicut ſomno, & quietibus cæteris, tum quum grauibus ſeriiſq; rebus ſatisfecerimus. 1. Off. 145. a. At videat in primis quibus de rebus loquatur: ſi ſeriis, ſeueritatem adhibeat: ſi iocoſis, leporem. 1. Off. 187. a

Sermo.

Sermo eſt oratio remiſſa, & finitima quotidianæ locutioni. 3. ad Her. 115. Mollis eſt enim oratio philoſophorum & vmbratilis, nec ſententiis, nec verbis inſtructa popularibus, nec iuncta numeris, ſed ſoluta liberius: nihil iratum habet, nihil inuiduum, nihil atrox, nihil mirabile, nihil aſtutum: caſta, verecunda, virgo incorrupta quodãmodo: itaque ſermo potius, quàm oratio dicitur. Or. 35. Sermo amatorius. Tuſc. 3. 61. Sed tamẽ decorus eſt ſermo ſenis, quietus & remiſſus. de Sen. 25. a Sermo delicatus. Off. 1. 199. conuiuio dignus. Off. 1. 199. Sermo eſt tota Aſia diſſipatus, Pompeium, &c. pro Flac. 10. a. Sermo hominum exhauſtus eſt. 1. ad Q. frat. 35. Sermo familiaris. Tuſc. 5. 64. fictus ad alicuius voluptatem. Læl. 80. & Off. 2. 61. Græcus ſermo, Latinæ literæ. lib. 1. de Fin. 1. contraria. De quo omnis hic ſermo eſt. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 53. Quum mihi ſermo cum hoc ipſo Craſſo multis audientibus eſſet de te inſtitutus. 2. de Or. 163. a. Sermo intimus. Tuſc. 2. 45. Et is ſermo, qui more maiorum a ſummo adhibetur magiſtro in poculo. Cat. 43. Sermo lenis, minimeque pertinax. Off. 1. 187. Multus eſt ſermo, me iudicium iam de cauſa publica feciſſe. Att. 7. 141. 3. a Nullus mihi omnino cum illo ſermo nulla vnquam de re fuit. in Vat. 29. b. Peruagatus ſermo. pro Mil. 24. a. Sermo quietus & remiſſus. Cat. 15. Sermo quem habuit de triũpho. Att. 100. b Sermo refrigeratus. 3. fam. 21. Sermo in circulis & in conuiuiis liberior quam fuit. 2. ad Att. 43. Sermo verbis tectus, re impudentior. 9. fam. 51. Sermo vulgaris. Acad. q. edit. 2. lib. 1. 5. Sermo diuiditur in partes quatuor, dignitatem, demonſtrationem, narrationem, iocationem. 3. Her. 116. Sermo eſt de aliquo. de Aruſp. reſp. 30. Tamen quoniam mihi ſermo eſt apud deos, nihil reticebo. 2. de Leg. 67. a. Secundum te nihil eſt mihi amicius ſolitudine, in ea mihi omnis ſermo eſt cum literis. 13. Att. 57. Sermo eius eandem habuit fere ſummam. 10. Att. 15. Sermo in circulis, diſputationibus, congreſſionibus familiarium verſatur. Off. 26. b. Vt tanquam a præſentibus coram haberi ſermo videretur. de Amic. 96. b, Sermonis communicatio cum aliquo. 1. ad Att. 50. Elegantia ſermonis Terentiani. At. 103. b Sed ſermonis errore labimur. Tuſ. 5. 41. Sermonis facilitas. 12. Att. 53. Sermonis materiem probabilem nacti. 3. fam. 14. Sed hæc coram: nam illa multi ſermonis ſunt. Att. lib. 7. 124. 16. a Primus annus habuit de hac reprehenſione plurimum ſermonis. ad Q. fr. 1. 30. Craſſus princeps eius ſermonis ordiendi fuit. de Or. 93. b. Sermonis tui periculo viendum. 16. fam. 33. In ſermonis aliquo ſtatu eſſe. 1. ad Q. fr. 31. Sermonis triſtitia. 1. de Or. 14. Sermoni præſenti cætera reſeruentur. 2. ad Q. frat. 16. Id eſt, dicenda coram. Sermoni reliquo ſedentes demos operã 2. de Leg. 1. Ad ſermonem tranſire. 3. ad Her. 113 Maximeque curandum eſt, vt eos, quibuſcum ſermonem conferimus, & vereri & diligere videamur. 1. Off. 189. & 2. de Inu. 131. a. Dabimus ſermonem iis, qui neſciunt, nobis quocunq; in loco ſimus, eundem cultum, eundem victum eſſe. ad Varronem, lib. 9. 6. De Alexandrinis video eſſe ſermonem, quem ego non refuto. de Aruſp. reſp. 30. a. Cum Albinouano ſermonem non modo de Seſtio accuſando, ſe nulla vnquam de re fuiſſe, paulo ante imprudens iudicaſti. in Vatin. 1. a. Quid autem intereſt ab iis qui poſtea naſcentur, ſermonem fore de te, quum ab iis nullus fuerit qui ante nati ſunt? in Somn. Scip. a. Itaque tum Scæuola quum in eam ipſam mentionem incidiſſet, expoſuit nobis ſermonem Lælij de amicitia habitum ab illo ſecum, & cum altero genero Scæuola. de Amic. 3. a. Feci ſermonem in Cumano habitum inter nos. ep. 150. b. Habetis ſermonem bene longum. 2. de Or. 141. b. Habere ſermonem inter ſe de aliquibus. de Ora. 109. b. In ſermonem adducere. 5. Verr. 119. Inſperanti mihi cecidit vt in iſtum ſermonem delaberer. 1. de Or. 48. a. In ſermonem alium differendum eſt. de Vniu. 37. Incidere in ſermonem alicuius. Læl. 2. Incidere in ſermonem aliquem fortuito. 1. de Or. 55. a. In ſermonem ſe dare. 13. Att. 30. In ſermonem hominum atque in tantam vituperationem venire. 6. Ver. 11. a. In ſermonem alicuius vel alicui venire. 14. Att. 1. Cum loquerer cum eo, in eum ſermonem veni, vt dicerem. 3. fam. 10 Sermonem inferre. 1. de Or. 15. Sermonem meum iute ipſe llas ſletus. 12. At. 17. Perferre ſermonẽ alicuius ad aliquẽ. Lent. li. 7. 9. 80. a. Sermonẽ quęrere in aliquẽ. p Flac. 10. Sermonẽ ſubire. 12 ad At. 20. Oẽm ãt ſermonẽ tribuimus Catoni. ſeni. de Sen. 77. b Sermone & colloquio homines maxime a feris diſtinguuntur, 1. de Or. 17. Ab ſermone noſtro ſe totum auertiſſet 8. Att. 58. 10 ep. Balbi. Sermone aliquo arrepto pro mandatis abuſus eſt 7. Att. 46. Sermone blando appellare aliquem, Off. 2. 68 Bene cocto, condito, ſermone bono 13. At. 67. Ita ſermone confecto Catulus remanſit, &c. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 137. De illo inani ſermone cito deiectus eſt 15. Att. 21. Cyrus quidem apud Xenophontem eo ſermone quem habuit moriens, de Sen. 27. a, Sermone eo debemus uti, qui notus eſt nobis, ne vt quidam Græca verba inculcantes, iure optimo rideamur, Off. 22. b, Cincius ex ſuſpicione ſceleris, & ex hominum ſermone, non armis, ſed patrimonio ſuo ſe vindicauit, pro Syl 44. Ex ſermone Furnii ſcriptæ literæ 10. fam. 6. in ep. Planc. Sermone familiari maxime efficitur animorum remiſſio 9. fam. 57. Tractare aliquid Gręco ſermone vel Attico 1. de Fin. 1. a, In ſermone rem eſſe 4. Verr. 24. Sed in huiuſmodi ſermone & conreſſu facillimum, de Na. d. 1. 43. Incidũt in ſermone vario multa, ep. 136. b, Quum mihi in ſermone iniecisset, ſe velle Aſiã viſere 12. fam. 39. in ep. C. Treboni. Res in ore atque ſermone omnium cœpit eſſe, de Inu. 120 b. Erat enim in deſyderio ciuitatis, in ore atque in ſermone omnium 10. Phil. 279. a, Nam cum in ſermone quotidiano, tũ, &c. epiſt. 2. & de Inu. 80. b, Verſari in peruagato ciuitatis ſermone, pro Mil. 24. a, Sermone omnium perfertur ad me 14. fam. 1. Sed

ro neidem illa ſermone,& Attico,de Nat.d.1.65. Sermone ſuo vel familiaritate aliquem deuincire. t.ad Q.fra.38. Sermone vnius ambulationis ea exhaurire poſſe.1.Att.56. Nihil quod nō ſermone vno perducere poſſis quo velis.10.Att.37.Sermones mei & ex ſuperiore & ex æquo loco habiti.3.fam.22. Sermones Iudicri.Acad.q.ed.1.lib.2.6. Ita multi ſermones perſcripti ſunt.Ac.q.ed.1.lib.2.68.Sermones varie & copioſe perſcripti.Acad.q.ed.2.lib.1.11.Certorum hominum,quos iam debes ſuſpicari,ſermones referebantur ad me.ad Lent.l.1.9.19.a Sermonē domicilium in auribus alicuius collocare.in Piſ.60.Maleuolis ſermonibus de aliquo credere.ep.42.b. Sermones maleuolorum de ea re minus commodos fuiſſe.2.fa.35. Ad tuos ſermones me adiunges.12.fam.40.in ep.Trebonij.Id eſt, induces loquentem in tuis dialogis. Vt habeat quibuſcum familiares poſſit conferre ſermones.2.Off.55. Sermones in nomen ſuū erumpere ſenſit.1.ad Q.fr.36. Nuntii varios ſermones excitarunt.Cęlius.Cic.8.10.4.a.Sermones iſtorum ferre non potero.9.Att.6.Sermones & cœtus habere.Acad.q.ed.2.lib.1.12. Habere malos ſermones de aliquo.in Verr.256.b.In ſermones varios incidebam. 16.At.5.Sermones hos laceſſiui nunquam, ſed non valde repreſſi.3.ſam.28. Sermones eos repreſſi,qui,&c. 8.fam.2.in ep.Cæl.Sermones retudit.8.fam.14.in ep.Cæl.Sermones hominum facilius ſuſtinebis abſens.15.fam.39.& 11.At.25. Vſque eo vt noſtri iſti comeſſatores coniurationis barbatuli iuuenes illum in ſermonibus Cn.Ciceronem appellent. Att.1.11.20.a. Sermonibus vapulare. 2. Att.33.Hac me mente fuiſſe & Senatus ex me te c o s. audiuit, & tu in noſtris ſermonibus, colloqutionibuſque ipſe vidiſti. Lent.1.9.13.a

Sermunculus.

Sermunculum enim omnem aut reſtrinxerit, aut ſedarit.13 Att.11.Nonne intelligis Cæſar,ex vrbanis maleuolorum ſermunculis,hæc ab iſtis eſſe collecta? pro Deiot.23.

Sermocinor.

Ex quibus in rebus homines in conſuetudine ſcribendi aut ſermocinandi eo verbo vti ſoleant, conſyderabitur. 2. de Inu. 160.a. Reſpondit illa, vt meretrix, non inhumane:libenter ait ſe facturam , & ſe cum iſto diligenter ſermocinaturam: reuerti iubet.3. Verr. 97

Sermocinatio.

Sermocinatio eſt, cum alicui perſonæ ſermo attribuitur, & is exponitur cum ratione dignitatis.4.ad Her.217,& 234.

Sero.

Serit arbores quæ alteri ſeculo proſint.Tuſc.1.26.Philoſophia præparat animos ad ſatus accipiendos, eaque mandat his, & vt ita dicam,ſerit quę adulta fructus vberrimos ferant.Tuſ. 177.b. Alios in reliquas mundi partes ſpargens quaſi ſerebat. de Vniu.303.b. Da mihi eſt iſta arbore quos ſeram ſurculos. de Or.134.b.Seremus igitur aliquid tanquam in occulto & derelicto ſolo de Cl.Or.166.b. Vt tantum decumæ ſit,quantū ſeueris.io Verr.137.b.Serere,percipere,& condere fructus.de Sen. 22. In iugere agri Leontini medimnum fere tritici ſeritur. in Verr.173.b.Materia ſerēdi generis humani.de Leg.160.b.Ager mollitus & oblimatus ad ſerendum.de Nat.d.52. b. Tertullæ nollem arborum:tā enim ſunt Caſſii,quàm Bruti ſerendi.;14. Att. 44

Serens.

Niſi ex æternita te cauſa cauſam ſerens hoc erit effectura.de Fato ; 20

Satus.

Sata querens ingenio.1de Leg.1.Terra obſecro te,aut ſata aut concreta videtur,tanta vis memoriæ?Tuſ.161.b. Genus humanum, ſparſum in terras atque ſatum . de Leg.160. b. Non.n. temere nec fortuito ſati & creati ſumus.1. Tuſc.193. a. Multæ etiam iſtarum arborum mea manu ſunt ſatæ.de Sen.89.b. Animi ſati & quaſi ſparſi.de Vniu. 55

Satus, us,

A primo ſatu.5.de Fin.116. a. Herbam autem aſperam credo auium congeſtu, non humano ſatu.2.de Diu.103. a. Sic igitur, vt ab his eſt traditum, horum deorum ortus habeatur atq; dicatur,vt Oceanum,Salaciamq; cęli ſatu,terræq; conceptu generatos,editoſq, memoremus.de Vu.49.Quædam etiam oriebantur ex hominum , pecudumve conceptu & ſatu . 1. de Diu. 155.a.Hoc Herculi Iouis ſatu ædito potuit fortaſſis contingere.1.Off.165.a. Et ipſa charitas generis humani,quæ nata a primo ſatu,quo a procreatoribus nati diliguntur.5.de Fin.116.a Quid ego vitium ortus,ſatus,incrementa cōmemorem?de Sen. 47.a.Cultura aūt animi philoſophia eſt, quæ extrahit vitia ra-

dicitus,& præparat animos ad ſatus accipiendos.2.Tuſc.20. a

Satio.

Aequabilis ſatio. b. Ne ſi tempus ſationis prætериiſſet , granum in prouincia Sicilia nullum haberemus.5.Ver.36.a.Poſt autem eam ſationem, diis , vt ita dicam , iunioribus permiſit, vt corpora mortalia effingerent. de Vniu. 52. a. Iugera ſationum ſuarum profiteri.5.Verr. 30. a

Sator.

Videte cuncti dii, tuque cæleſtum ſator, Iace obſecro in me vim coruſcam fulminis.2.Tuſc. 36. a. Omnium rerum ſator & ſeminator mundus eſt.2.de Nat.d.122. a

Sero, Vide Serus adiectiuum.

Serpo.

Serpit enim neſcio quo modo per omnem vitam amicitia. de Amic.72.a. Nunc nunc dolorum anxiferi torquent vertices, Nunc ſerpit ardor.2.Tuſc.37.a.Iſte tanquam iubatus draco ſerpit. ad Her. 39. b. Serpit draco ſubter ſuperaque reuoluens ſeſe.2.de Nat.d. 153. a. Ita ſerpit illud inſitum in natura malū conſuetudine peccandi libera , finem vt audaciæ ſtatuere ſibi non poſſit.5.Verr. 153.a. Serpit enim deinde res,quæ procliuius ad perniciem, cum ſemel cœpit, labitur.de Amic. 39.a Serpit hic rumor.pro Mur.42.a. Sustuliſſe mihi videtur ſimulationem deſyderii,adhuc quæ ſerpebat in dies,&c.Att.14.313 2.a.Ergo hoc aut in immenſum ſerpet, aut nihil horum recipiemus,&c.3.de Nat.d.71.a. Serpet hoc malum,mihi credite,longius, quam putatis. pro Rab. Poſth.125.b. Cum ſerperet in vrbe infinitū malum,idque manaret in dies latius.in Ant.153. b Etenim , ſi ſemel Vellei ſuſcipimus genus hoc argumenti , attende quo ſerpat.de Nat.d.1.69. Sed vereor ne hoc, quod infectum eſt,ſerpat longius.Att.1.8.5.a. Quam facile ſerpat iniuria , & peccandi conſuetudo quam non facile reprimatur , videte Iudices.4. Verr.37.a. Illa quam longe ſerpant,non vides. 3.de Nat.d.36. Serpere anguiculos.5.de Fin.75. a. Ecce autem ſerpere occulte cœpiſti,nihil dū ſuſpicantibus aliis.de Or.127. b. Putant fore, vti ſi paulatim hæc conſuetudo ſerpere ac prodire cœperit , &c. 1. Verr. 37. a. Alia animalia ſerpendo , alia gradiendo , alia volando , alia nando , ad paſtum accedunt. 2. de Nat.d. 91

Serpens, participium.

Latius opinione diſſeminatum eſt hoc malum: manauit non ſolum per Italiam, verumetiam tranſcendit Alpes , & obſcure ſerpens multas iam prouincias occupauit.4.in Cat. 78. Vitem ſerpentem multiplici lapſu & erratico, ferro amputans coercet ars agricolarum, ne ſylueſcat ſarmentis.de Sen.48. a

Serpens.

Iam iſta ſerpens quæ tum hic deliteſcit, tum ſe emergit, illiſa morietur.de Aruſp.reſp.256. b. Repēte te tanquam ſerpens e latibulis, oculis eminentibus, inflato collo , tumidis ceruicibus intuliſti.in Vat.29. b. Serpentes quædam ortæ extra aquā, ſimul ac primum niti poſſunt, aquam perſequuntur.2. de Nat. d. 93.Serpentium maximam vim conficiunt ibes. de Natu.d.1.72 Quæ volat, & geminis ſerpens ſecat aera pennis.in Arat.b. Serpentes quaſdam, quaſdam eſſe gradientes. Tuſc.235.b. Bellua vaſta circumplicata ſerpentibus.de Diu. 90. b

Serperaſter.

De ſerperaſtris cohortis meæ nihil eſt quod doleas: ipſi enim ſe collegerunt admiratione vitæ integritatis meæ.7. Att. 18

Serra.

Ne ſtridorem quidem ſerrę audiunt tunc, cum acuitur. Tuſcul. 50. b

Serrula.

Quidam ex amicis Saſſiæ recordatus eſt ſe nuper in auctione quadā vidiſſe in rebus minutis aduncam ex omni parte dentium, & tortuoſam venire ſerrulam, qua illud potuiſſe ita circumſecari videretur. pro Clu.143.a

Sertum.

Incendes odores,& ſertis redimiri iubebis , & roſa. Tuſc. 3. 37 Sertis redimiti, vnguentis obliti. in Cat. 106. b

Seruilis, Seruiliter, Seruio, Seruitium,

Seruitus, Vide Seruus in Seruo.

Seruo.

Volumen epiſtolarum tuarum ſub ſigno habeo, ſeruoq; diligentiſſime.9.Att.38.Ego ſeruo & ſeruabo Platonis verecūdiā. epiſt. 141. Si tuam conſuetudinem in patrociniis tuendis ſeruas , P. Vatinius cliens aduenit. Vatinius ad Cic.lib.5.9.1 a

Parcebat enim aduerſarij dignitati, in quo ipſo ſeruabat ſuã. de Or 129.b. Paucis diebus habebam certos homines, quibus darem literas, itaque eò me ſeruaui. Att.5. 15. 1. a. Te nunc mea Terentia ſic vexari, ſic iacere in lachrymis & ſordibus: id que fieri mea culpa, qui cæteros ſeruaui, vt nos periremus ad Terentiam, lib. 14. 2. 5. a. Quia nemo de cælo ſeruarat. de Prouinc. Conſul. 37.a. Seruanto ſontium vincula. 3. de Leg. 5. At id quod conceperat, ſeruaret, vt ſaluam parere poſſet, pro Clu.24.b. Sed ego putaui, eſſe viri boni, quum populus ſuũ ſeruaret, conſulere fortunis tot vel amicorum vel ciuium. ad Ruſum, lib.5 20. 15 a. Ad ea tempora reuocaui, ad quæ tute ipſe ſeruaris. pro Planc. 261. b. Secundum ea, quæro ſeruariſne in eo fidem in Vatin.11. a. Si omnia mihi integra & ipſe & fortuna ſeruauerit. ep. 153.b. Bibulus de cælo tum ſeruaſſet, necne ſibi quærendum non fuiſſe. Att.2. 31. 4. a. & de Aruſ. reſp. 45. Seruare de cælo comitiis non licebat. 2. Phil.87. Tenere, ſeruare, & obſeruare, idem Off.11.b. Sed tum ſeruare illud poetas quod deceat dicimus, quum, &c. 1. Off. 136.a. Seruare aliquid. 6. Att.34. pro, conſtanter obſeruare. æquitatem. Off. 1. 91. aliquid ſumma religione. Diu.1.87. Seruare amicitiam ſumma fide, conſtantia, iuſtitiaque. de Amic.15.a. Vt, ſoquit, in fidibus pluribus, ſi nulla earum ita contenta numeris ſit vt concentum ſeruare poſſit, omnes æque incontentæ ſint. 4. de Fin. 121.a Seruare conſuetudinem. pro Clu.36.b. decorũ. Off.19.b Sed ſeruare neceſſe eſt gradum. pro Planc.262.b. Seruare alicuius inſtituta. Acad.q.ed.1.lib.2.3. leges. ep.28.b. memoriã alicuius pie, inuiolateq;. Cato, 37. officium. Acad.q.ed.2. lib.1.26 pacem cum aliquo. 7. Phil. 230. pacta & promiſſa. Off. 3. 124 pretium fundi. 3. ad Qu.fr. 17.6.a. Id eſt, tanti vendere. Seruare ſe integrum caſtumq;. Tuſc.1.59. Exigere & ſeruare exacta vectigalia. 12. fam.37. in ep. Lent. Seruare vitam ad ſpem. 1. ad Qu.fr.58. Decreta coſs. quæ de Cæſaris actis interpoſita ſunt, non ſeruantur. Att.263. b. Ciues integros, incolumeſq; ſeruari. in Cat.116.b. Ius libertatis defendẽdo ſeruari oportere. pro Rab.92.b. Seruari legem integram accuſatori & iudicio. lib. 3. de Leg. 40. Sed a diis immortalibus ad iſtam horam ſeruatus eſt. Diu.2. 36. Te interrogante Augures reſponderunt, cum de cælo ſeruatum ſit, cum populo agi non poſſe. pro D. ſua, 31. a Num quem poſt vrbem conditam ſcias Trib.pleb. egiſſe cũ plebe, quum conſtaret ſeruatum eſſe de cælo, &c. in Vat.13.a. Non expulſi, ſed euocati e patria, quam non ſeruandam ad reditum noſtrum, ſed diripiendam & inflammandam reliquimus. Att.8. 14.4. a. Etiam recentibus beneficiis ad ſtudium ſeruandum excitabuntur. de Petit. Conſ.14. Permulti obſeruandi, & multa ſeruanda ſunt. pro S.R.33.b. Sunt autem quædam officia etiam aduerſus eos ſeruanda, a quibus iniuriam acceperis. 1. Off.51. a. Nec promiſſa igitur ſeruanda ſunt ea, quę ſint iis, quibus promiſeris, inutilia 1. Offic. 47. a. In eodem, &c. tanta æquitas, vt hodie ſtet Aſia Luculli inſtitutis ſeruandis, & quaſi veſtigiis perſequendis. 4. Acad.6.a. Proſcripſit ſe per omnes dies comitiales de cælo ſeruaturum. Att.4.72.7. a

Seruans.

Eoſdem curſus conſtantiſſime ſeruantes diſparibus inter ſe motibus. 1. Tuſc. 106. a. Qui ex Caucaſo cæli ſigna ſeruantes, &c. Diu. 1.35

Seruatus.

Iudicium in quo non modus habitus, non conſuetudo ſeruata. pro Clu.37. b. P. Clodium Appij filium credo te audiſſe cum veſte muliebri deprehenſum domi C.Cæſaris, quum pro populo fieret, eumq; per manus ſeruulæ ſeruatum & eductũ. Att.1.7.8.a. Vrbem ex omni impetu hoſtium ac totius belli ore ac faucibus ereptam eſſe atque ſeruatam. pro Arch. 189. b Iudæi victi, elocati & ſeruati. pro Flac. 160. b

Seruator.

Cicero ſeruator vrbis. pro D. ſua, 233. b. Seruator mei capitis. pro Planc. 281. b

Seruatrix.

Non dubitemque dicere, omnem naturam ſeruatricem ſui: idque, &c. 5. de Fin.45. a

Seruus.

Tuus ſeruus Anagnoſtes. 5. fam.23. in ep. Vatinij. Seruus egregie fidelis. Q.fr.193.b. Seruus is aufugit, & ibi pro libero fuit. ad Qu.fr.46. Seruus cupiditatum. Att.87.b. Seditionũ ſeruus & miniſter. ep.12, & 13.b. Serui fortuna, dignitate domini eſt minus turpis. ad Oct.46. Pollucem ſeruum a pedibus meum Romam miſi. Att.8.16. Seruum neminem eſſe, qui mortem cõtemnat 9 Att.5. Tamen in tanta fœlicitate nemo poteſt eſſe in magna familia, qui neminem neque ſeruum, neq; libertum improbum habeat. pro R.Am.13 a. Serui mancipia, pueri. Att. 195. b Serui etiam iis iudicibus, qui, &c. pro Marc.135.b. Neq; tam ſerui illi dhorum, q̃ tu libidinum. in Anto.226.b. Tuſc.2.9. Serui, quorum vis & fortunæ conditio infima eſt. pro Cor 59.b. Serui atrienſes. Parad.45. Serui ac miniſtri ſeditionum. 1. famil. 39. Hunc ſerui, ancillæque amant. in Verr. 149. b. Regum idcirco omnes ſerui ſumus, vt liberi eſſe poſſimus. pro Clu.48.b. Seruẽ ludis de cauea exire iubebantur. de Aruſp. reſp. 23. Eſt autem infima conditio & fortuna ſeruorũ, quibus non male pręcipiũt, qui ita iubent vti vt mercenariis, operam exigendam, iuſta prębenda. Off. 1.61. Vlyſſes contumelias ſeruorum, ancillarumq; pertulit. Off. 23. b. Nullne motus in Sicilia ſeruorum Verre Prætore? 7. Verr. 7.a. Seruis ſemper libera fuerũt, timerent, gauderent, dolerent. 11. fam.48. in ep. Matij. Seruis aperte ſpem libertatis oſtẽdere. 4. Att.23. Seruos de Rep. bene meritos perſæpe libertate, id eſt ciuitate, publice donari vidimus. ꝓ Cor. 59. b. Non enim ita dicunt eos eſſe ſeruos ſicut mancipia quæ ſunt dominorum facta nexu, aut, &c. Parad.122.b. Quum vero hoc nemini perſuadere poſſis, te tam amentem fuiſſe, vt Apronium & Turpionem ſeruos homines, tuo, liberorumq; tuorũ periculo diuites fieri velles. 5. Verr.77 a. Porro autem Populi Romani conditione ſociis, fortuna ſeruis, voluntate ſupplicibus, &c. 3. Verr 57. a

Seruus, ua, uum.

Optimo enim iure ea ſunt profecto prædia, quę optima conditione ſunt: libera meliore iure ſunt quàm ſerua. 3. de Lege Agr. 106.a

Seruulus.

Seruolos. pro Quintio.4.b. pro Cæc.296.b. Quærit, ſi in mari iactura facienda ſit, equine pretioſi potius iacturam faciat, an ſeruuli vilis. 3. Of.129.a. At quid inter parentem & ſeruulũ interſit, intelligi & pót & dębet. 4. de Fin.123.a, Seruulos autẽ dicere, eum, & agripetas eiectos a Buthrotiis. 15. Att. 49

Seruula.

P. Clodium Appij filium credo te audiſſe cum veſte muliebri deprehẽſum domi C.Cęſaris, quũ pro populo fieret, eumq; per manus ſeruulæ ſeruatum & eductum. Att.1.7.8. a

Seruilis.

Color ſeruilis. in Piſ. 1. a. Seruilis percũctatio. de Or. 138. b Veſtis ſeruilis. in Piſ.99.b. Quæ ſeruilis vnctura tollitur, omniſq; circumpotatio. 2. de Leg.95.a. Seruile, nauale, bellum, varia, & diuerſa genera & bellorum & hoſtium. pro L.Man.20. a. Seruile munus. pro Syl. 41

Seruiliter.

Sed hoc quidem in dolore maxime eſt prouidẽdum, nequid abiecte, nequid timide, nequid ignaue, nequid ſeruiliter muliebriterve faciamus. 2. Tuſc.94. a

Seruitus.

Seruitus, eſt obedientia animi fracti & abiecti, & arbitrio carentis ſuo. Parad. 44. Pax, eſt tranquilla libertas: ſeruitus, poſtremum malorum omnium, non modo bello, ſed morte etiã repellendum. 2. Phil. 109. a. Omnis eſt miſera ſeruitus: &c. 10. Phil. 283. a. In dominatu ſeruitus ſit, in ſeruitute dominatus. pro Deio. 149. b. Mors ſeruituti turpitudiniq; anteponẽda eſt. Off. 16.b. Iudæi & Syri nationes natæ ſeruituti. de Prouin. 71.b Qui ſocios noſtros in ſeruitutẽ adduxerunt. in Piſ.97.b. Seruitutẽ officij teſtimonio aſtringere. pro Planc. 61. Seruitutẽ alicuius concupiſcere. 4. Phil. 160. Pop.Ro. pro turpi ſtupro datus in ſeruitutẽ. 3. ad Q.fr. 48. Diutius ſeruitutẽ perpeſſi ſumus, q̃ captiui frugi & diligentes ſolent. in Ant. 220.b. Aliæ nationes ſeruitutẽ pati poſſunt, Po.Ro. eſt propria libertas. in An.209. b Repellere ſeruitutẽ a ſuis ciuibus. At.281.b. Seruire ſeruitutẽ. pro Marc.138.b. Tradere aliquẽ in ſeruitutẽ alicui. de Prouin. 71.b. Niſi forte nõ de ſeruitute, ſed de conditione ſeruiendi recuſandum eſt a nobis. ad Brut.45. in ep. Bru. Eſſe apud aliquẽ in ſeruitute. pro Clu.21, & 221.b. Caluus dicebat, aqua dẽpta, & eius aquæ iure conſtituto, & ſeruitute fundo illi impoſita, &c. Quint. frat. 3.3. Ciuitas ſeruitute oppreſſa. pro Domo ſua, 239.b. De ſeruitutibus prædiorum Centumuiri cognoſcebant. 1. de Or. 84.b

Seruitium.

Omne ſeruitium in alteram ſcenam immiſſum. in Cat. 118.b Et tamen cœptum eſſe. in Sicilia moueri aliquot locis ſeruitium ſuſpicor. 7. Verr. 8.a. Id eſt, ſeruorum multitudinem. Neque deſiſtam abſtrahere a ſeruitio ciuitatem noſtram. ad Brut.50. in ep. Brut. Id eſt, a ſeruitute. Non enim plebs incitata

noſtris

noſtris rebus inuidia, ſed vincula ſoluta ſunt, & ſeruitia incitata, adiecto etiam terrore militari. 3. de Leg. 37. a. Incitare ad cædem ſeruitia. pro Cæl. 54. b. Solicitantur Allobroges, ſeruitia excitantur, Catilina accerſitur. 4. in Cat. 76. a. Seruitia ſileant. pro Flac. 184. b. Hic ad euertenda fundamenta Reip. Gallos accerſiuit, ſeruitia concitauit, Catilinam euocauit. 4. in Cat. 86. a. & 10. fam. 76. in ep. Pollionis.

Seruio.

Seruio ita cupiditati & dolori meo, vt a te regi velim. 12. At. 41. Compoſitio quæ tota ſeruit grauitati vocum. Or. 214. b Optimus quiſque maxime poſteritati ſeruit. Tuſc. 1. 29. Seruimus nos illi, ipſe temporibus. 9. fam. 42. Ac magis mihi iſti ſeruiunt, ſi obſeruare, ſeruire eſt. Att. 263. b. Cupiditatibus, quibus cæteri ſeruiunt, imperaſſe. de Am. 69. a. Sed vigilantes animi vitæ neceſſitatibus ſeruiunt, &c. 1. de Diu. 180. a. Qui alios amabat turpiſſime, aliorum amori flagitioſiſſime ſeruiebat. 2. in Cat. 30. a. Prædia omnia quæ ſeruiebant, non ſeruient. cont. Rull. 89. b. Aedes Sergio ſeruiebant, ſed hoc in mancipio Marius non dixerat. Off. 3. 87. Seruiui cum aliqua dignitate. 15. Att. 14. Reipublicæ ſeruiui ſemper, nunquam mihi. pro Plan. 75. Quorum nemo ſeruitutem ſeruiuit. Top. 223. b. Sed indulge valetudini tuæ, cui quidem adhuc tu, dum mihi deſeruis, ſeruiſti non ſatis. ep. 16. 14. Sed ego in hac ſententia dicenda nõ parebo dolori meo, nec iracundiæ ſeruiam. de Prouinc. 69. b Sed agam moderate, & huic tempori potius ſeruiam, quam dolori meo. pro Seſt. 5. b. & 16. fam. 5. Alienus tibi ſeruiet, tibi lenocinabitur. in Ant. 62. b. Reliquum eſt, vt te orem: valetudini tuæ, ſi me & tuos amas, valetudini, diligentiſſime ſeruias. ad Q. fr. 1. 1. 68. a. Quum optimus quiſque maxime poſteritati ſeruiat, eſſe aliquid, cuius is poſt mortem ſenſum ſit habiturus. 1. Tuſc. 53. a. An libertinis atque etiam ſeruis ſeruiamus? Att. lib. 6. 76. 16. a. An eſt vllum tempus, cui non ponendæ curæ ægritudinis cauſa ſeruiamus? 3. Tuſc. 110. a. Seruiamus veſtigalibus. de Or. 124. b. Vt in alterius dolore vel pietati, vel indulgentiæ veſtræ ſeruiatis. pro Cæl. 54. b. Si quis apud nos ſeruiiſſet ex populo fœderato, ſi is ſe quis liberaſſet. Or. 100. b. Niſi tecum colleiſſet, & tuæ potius exiſtimationi ſeruiiſſet, quam ſuæ. 4. Verr. 41. a. Att. 5. 98. 4. a. Emori potius, quam ſeruire, præſtat. in Piſ. 82. b. Cato ipſe iam ſeruiſſe, quam pugnare, maluit. Att. 152. b. Seruire diutius non poteſt ciuitas. 10. Phil. 283. a Populum Romanum ſeruire fas non eſt. in Anto. 209. b. Hæc igitur nobis explicanda ſunt: &c. huius enim ætati, & huic nõ hoc primum fortaſſe audiemi, ſeruire debemus. 1. de Fin. 46. a Alexti parere & ſeruire. pro Rab. Poſth. 136. Non Reip. commodis ſeruire. 1. Verr. 35. a. & Quint. fr. 294. b. Seruire corporis. 16. fam. 7. dignitati. pro Seſt. 3. b. Alios gloriæ ſeruire, alios pecuniæ: &c. 5. Tuſc. 14. a. Multorum obedire tempori, multorumque honori vel periculo ſeruire. de Cl. Or. 187. b. Spero oẽs meos ſeruire laudi meæ. ad Att. lib. 5. 101. a. a. & in Catil. 302. b. Laudi atque exiſtimationi alicuius ſeruire. 3. Verr. 3. a Seruire naturæ & conſuetudini. pro Mur. 5. Seruire naturæ, officio, populo, ſcenæ. ad Brut. 19. Magnum eſt, perſonam in Repub. tueri principis, quæ non animis ſolum debet, ſed oculis ſeruire ciuium. 8. Phil. 253. Non omnibus ſeruire. 13. At. 64. Seruire pſonæ. Of. 3. 144. qđ faciũt poetæ, tribuẽtes cuiq; pſonæ qđ ei maxime cõueniat, ac decorũ eſt. Petitioni toto aio ſeruire pp iudiciũ nõ licebat. 2. Ver. 15. a. Seruire ſenatũ populo dicebat Craſſus. 1. de Or. 114. & pro Plan. 261. b. Patresfamilias qui liberos habẽt, &c. nõne optatiſſimũ ſibi putãt eẽ, filios ſuos rei familiari maxime ſeruire? pro R. Am. 25. a. Seruire rebus ſuis & cõmodis. de Inu. 79. b. humanæ ſocietati. Of. 3. 68. Ei quũ ſit neceſſe ſeruire ipi, & non amittere ipſ, quũ ſit durũ. At. 8. 147. 10 a. & 3. Tuſ. 56. Seruire virtuti & gloriæ poſt redit. ad Quirit. 18 voci. 1. de Or. 130. Conſulere populorũ cõmodis, & eorũ vtilitati, ſalutiq; ſeruire. Q. fr. 295 b. Primũ vt necui noceat, deinde vt cõi vtilitati ſeruiatur. 1. Off. 46. a. & 3. 55. Seruiendũ eſt breuitati vel venuſtati. de Or. 138. b. Conſtãtiæ ſeruiendũ. ep. 72. b Perſuaſum eſt omnibus meis ſeruiendum eſſe famæ meæ, belle adhuc. Att. 5. 97. a. a. Ac mihi tum Brute officio ſolum erat, & naturæ: tibi nunc populo & ſcenæ, vt dicitur, ſeruiendum eſt. ad Brut. 9. a. a. Illius miſcellæ & matrimonio & famæ ſeruiendum eſt. ad Terentianam; lib. 14. 4. 8. a

Seruiens.

M. Glabrio nimiũ ſeruiens exiſtimationi populi. 2. Ver. 28. a Preces ſeruientis aduerſus regem. Att. 284. b. Seruienti vita mulla. 10. Phil. 283. Attici maxime numero ſeruientes. Orat. 219, & 214. b. A ſeruientibus auerſo. Att. 286. b

Serus.

Sera gratulatio reprehendi non ſolet, præſertim ſi nulla negligentia prætermiſſa eſt. Curioni, lib. 2. 6. 1. a. Vt magis exoptatæ Cal. quam ſeræ eſſe videantur. in Anto. 194. b. Tarda & ſera nimis, de Diu. 122. b

Sero.

Reddita etiam mihi eſt peruetus epiſtola, ſed ſero allata. ad Quint. fr. 3. 17. 18. a. Longe enim abſum, audio ſ. Curioni, lib. 2. 6. 1. a. De rationibus & controuerſiis ſocietatis vult diiudicari. ſ. verum aliquando tamen: concedamus. pro Quint. 13. a. Produca Coſſanos, qui te nunc ſero doceant, iudices non ſ. in Ver. 269. b. Hoc de genere nihil te nunc quidem moneo: ſ. eſt enim. ad Quint. fr. 1. 2. 14. a. Factus eſt c o s. 11. primum ante tempus, iterum ſibi ſuo tempore, Reip. pene ſ. de Amic. 97. b. Tam ſ. literis mandare. de Nat. d. 1. 6. Eloquentia ſ. produit in lucem de Cl. Or. 168. b. Aliquando, idque ſ. id eſt reſipui. Or. 212. b S. reſiſtemus ei, quem aluimus contra nos. Att. 104. b. S. ſapiunt Phryges. ep. 7. 29. S. atque acto negotio veniſti. ad Heren. 13 b Eo die venit ſ. alter Conſul. Att. 7. 139. 1. 2. S. enim veneram. ep. 45, & 105. b. S. te nunquam veniſſe putabo, ſi ſaluus veneris 16. fam. 17. Ad myſteria biduo ſerius veneram. 3. de Or. 43. a Hoc potius omnes boni ſerius a me, quam quiſquam crudelius factum eſſe dicant. 1. in Cat. 3. a

Seſelis.

Ceruæque paulo ante partum perpurgant ſe quadam herbula, quæ ſeſelis dicitur. 2. de Nat. d. 190. a

Seruus, Vide Seruio.

Seſqui.

Pes enim qui adhibetur ad numeros, patitur in tria, vt neceſſe ſit partem pedis, aut æqualem eſſe alteri parti, aut altero tanto, aut ſeſqui eſſe maiorem: &c. in Or. 109

Seſquialter.

Vnam principio partem detraxit ex toto: ſecundam autem primæ partis duplam: deinde tertiam quæ eſſet ſecundæ ſeſquialtera, primæ tripla. de Vniuerſ. 29. a. Seſquialteris autem interuallis & ſeſquitertiis, & ſeſquioctauis ſumptis, ex his, &c. de Vniu. 31. a

Seſquimodius.

Quod niſi omnis frumentaria ratio ea temporibus eſſet, & annona non ex numero, neque ex ſumma conſideranda, nunquã tam grati hi ſeſquimodij Q. Hortenſi fuiſſent. 5. Verr. 185. a

Seſquioctauus, Vide Seſquialter.

Seſquiplex.

Modus aut ſeſquiplex, aut duplex, aut par. Or. 216. b

Seſquitertius.

Ex his colligationibus in primis interuallis ſeſquioctauo interuallo ſeſquitertia omnia explebat. de Vniu. 31. a

Seſsio, Vide Sedeo.

Seſtertius, & Seſtertium.

Bona alicuius nummo ſeſtertio cupiã addici. pro Ra. Poſth. 130. b. Numerantur illa HS. ducenta quinquaginta Syracuſis. in Verr. 118. b. Pro frumento in modios ſingulos duodenos ſeſtertios exegit. in Ver. 59. b. Ipſe ornamẽ execuit, & ſeſtertiorũ, & auri quinq; pondo abſtulit. pro Cl. 243. Seſtertium nummũ, pro nummorũ. Or. 211. b. Nicenſes ei grandem pecuniã debent ad ſeſtertiũ octogies. Ep. 226. a. pro, Seſtertiorum. Antonius ſeſtertium ſepties millies pecuniæ publicæ auertit. in Ant. 241. b Seſtertiũ centies & octogies ex ærario tibi attribuit, Romæ in quæſtu reliquiſti. in Piſ. 98. b. Nos hic in mare ſuperũ & inferũ ſeſtertium ter & quadrageſies rogabamus. pro Flac. 152. b. Seſtertium millies. in Verr. 75. b. HS. centum milia. Ep. 76. b. Capit ille ex ſuis prædiis ſexcenta ſeſtertia, ego centena ex meis. Paradox. 125. b. Minutius XII. ſola curauit, id eſt HS. Att. 179 b. Ea pars eſt ad a x x. ſeſtertia. Ep. 217. b. Omnem pecuniam apud publicanos depoſui, id fuit H S. a x i i. epiſt. 76. b. mihi expenſa iſta HS. centum tuliſſes. Ep. 76. b

Seta.

In hoc medio apparatu fulgentem gladium e lacunari, ſeta equina aptum demitti iuſſit, vt impenderet illius beati ceruicibus. 5. Tuſc. 87. Alias, ſeta equina appenſum. Oculos autẽ natura nobis, vt equo & leoni ſetas, caudã, aures ad motus animorũ declarãdos dedit. 3. de Or. 123. a. Setinus ager. in Rul. 68

Seu.

Quemadmodum ſolent homines nobiles, ſeu recte, ſeu perperam facere cœperunt, ita in vtroque excellunt, vt nemo

noſtro loco natus aſſequi poſſet. pro Quint. 16. a. O fortunatū hominem qui huiuſcemodi nuntios ſeu potius Pegaſos habet. pro Quint. 14.b

Seuerus.

Tubero vita ſeuerus & congruens cum Stoica diſciplina. de Cl. 175.b. Seuerus & triſtis vultus. de Ora. 153. b. Homo ſeuerus. 2. de Fin. 39.a. Iudex ſeuerus in facinoroſos. pro Clu. 29.b Magnus vir in primis, & qui perindulgens in patrē, idem acerbe ſeuerus in filium. 3. Off. 154.a. Non poteſt eſſe ſeuerus in iudicando, qui alios in ſe ſeueros eſſe iudices nō vult. pro Pomp. 17.b. Seuera vel iocoſa congreſſio. 7. fam. 11. Voluptaria, delicata, mollis diſciplina, quam grauis, quam continens, quam ſeuera. lib. 1. de Fin. 19. Seuerum & graue epiſtolarum genus. 2. fam. 5. Triſte & ſeuerum genus dicendi. de Cl. 174.b. Num putatis ipſum retentum eſſe aliqua re triſti & ſeuera? in Ant. 187 b. Cuius legis non modo a populo Romano, ſed etiam ab vltimis nationibus iampridē ſeueri cuſtodes requiruntur. 1. Verr. 10. a. Seueri iudices. 5. Verr. 101. a. Sententiæ non tam graues & ſeueræ, quam concinnæ & venuſtæ. de Cl. 195.b. Poſtea iudicia ſeuera Romæ fieri deſierent. in Verr. 131. b. Imperia ſeueriora nulla eſſe putant ſine aliqua acerbitate iracūdiæ. Tuſ. 218.b. Omnium grauiſſimum & ſeueriſſimum eſſe. de Or. 129.b Conſilio ſeueriſſimo iuuare. Quint. fr. 3. 17. 25.a. L. Caſſius ex familia tum ad cæteras res, tum ad iudicandum ſeueriſſima. 2. Verr. 19.a

Seueritas.

Duritas & ſeueritas & quaſi mœſtitia orationis. Or. 201. Seueritas cenſoria, magiſtra pudoris & modeſtiæ, in Piſ. 81. exhilarate. 9. fam. 61. Priſca illa ſeueritas ſacrificij. de haruſp. reſp. 250. Seueritas ſumma cum ſumma humanitate iungatur. 11. fam. 58. Summa in iure dicendo ſeueritas. Quint. fr. 293. Summa ſeueritas animaduerſionis. fam. 9. 14. 15. & in Catil. 181. Et tamen ita probanda eſt manſuetudo atque clementia, vt adhibeatur Reipub. cauſa ſeueritas. Off. 18. Seueritas Conſulatus mei. Att. 12. Ne blanditiis eius, illecebriſque impediatur diſputandi ſeueritas. 3. de Fin. 2. Seueritas morum in ciuitatibus cū ob vitia cecidiſſet. 2. de Leg. 38. Seueritas ſacrificij. de haruſp. reſp. 24. Nonne ipſa ſeueritas, & grauis, & recta ratio obſeruatur? Acad. edit. 1. lib. 2. 130. Seueritas hæc acerba videretur, niſi multis condimentis humanitatis mitigaretur. 1. Q. fra. 16. Seueritas ſalutaris vincit inanem ſpeciem clementiæ. ad Brut. 4. Craſſus in ſumma comitate habebat etiam ſeueritatis ſatis. de Cl. Or. 177. Si illius comitatem & facilitatem tuæ grauitati, ſeueritatique aſperſeris. pro Mur. 140. Nam ſi haberemus Rempub. conſilium mihi non deeſſet nec ad ſeueritatem, nec ad indulgentiam. 10. Att. 11. Iudex tum ad ſeueritatem, tum ad remiſſionem animi eſt contorquendus. de Or. 115. Summæ diligentiæ ſummam imperij ſeueritatem addidit. 7. Verr 15. Seueritatem in filio adhibuit. 1. de Fin. 18. Riſus triſtitiam ac ſeueritatem mitigat ac relaxat. de Ora. 130. Sic vos ſeueritatem iudiciorum, quæ per hos menſes in homines audaciſſimos facta eſt, miſericordia mitigate. pro Sylla, 185. Seueritatem acerbam multis humanitatis condimentis mitigare. Quint. fr. 294. Seueritatem in ſenectute probo, & eam, ſicut alia, modicam. de Senect. 91.b. Senatum ad priſtinam ſeueritatem reuocaui. Att. 11. b. Xenocrates & Metellus Numidicus, ſeueritate clari. Att. 11. b. Quum iſte veſtra ſeueritate permotus, multa ſignis dederat quamobrem is reſponſurus non videretur, &c. 7. Verr. 140.a. Homo ipſa triſtitia & ſeueritate popularis. de Cl. 145.b. Laxare iudicum animos, atque a ſeueritate pauliſper ad hilaritatem traducere. de Cl. 10. Oratores cum ſeueritate audiri, poetas autem cum voluptate. Or. 214.b. Cum ſeueritate ſum meum omne obſequium in illum. 10. Att. 9. Sine ſeueritate adminiſtrari ciuitas non poteſt. Off. 1. 125

Seuere.

Lites ſeuere æſtimare. in Verr. 66. b. Primum enim obſiſtitur, quum agitur ſeuere: deinde, &c. 3. de Leg. 49.a. Seuere dicere. Off. 27. & pro Mur. 134. b. Video enim ab eo dici multa ſeuere, multa præclare. 3. Tuſc. 84.a. Ita grauiter & ſeuere voluptatem ſecreuit a bono. lib. 2. de Fin. 44.a. Nihil mihi detraham, quum illius exactæ ætatis ſeueriſſime fructum, quem meruerunt, retribuam. pro R. Com. 26.a

Seuerus.

Seuerus Antiſtius Senator, non indiſertus. 2. ad Quint. fra. 3

Seuoco.

Itaque hercule haud mediocriter de cōmuni quicquid poterat, ad ſe in priuatam domum ſeuocabat. pro Quint. 7. a. Id eſt auferebat. Quibuſque fuiſſet minima cum corporibus contagio, ſeſeque ab his ſemper ſeuocaſſent: &c. 1. Tuſc. 114.a Seuocare animum a voluptate, id eſt a corpore, a re familiari, quæ eſt miniſtra & famula corporis, a Repub. a negotio omni. Tuſcul. 1. 61. Difficile eſt mentem ab oculis ſeuocare. de Nat. deo. 63. b. Et ob eius conſilij ſocietatem quum interficeretur Cæſar, tum te a Trebonio vidimus ſeuocari. 2. Phil. 54.a. Quū ergo eſt ſomno ſeuocatus animus a ſocietate & cōtagione corporis, tum meminit præteritorum, &c. lib. 1. de Diu. 111.a. Ab his hæc eloquētia ſeuocanda eſt. Or. 203. Facis vt rurſus plebs in Auentinum ſeuocanda eſſe videatur. pro Mur. 13.a

Sex.

Sex & quinquaginta. pro S.R. 21

Sexagenus.

Sexagena millia modiorum. 3. Verr. 43

Sexageſimus.

Sexageſimo & quinto poſt pugnam Bouillam. Att. 74

Sexagies.

Orabat vt te contra ſuum patrem, ſi ſeſtertium ſexagies peteret, defenderem. 2. Phil. 61

Sexaginta.

Poſſum ſexaginta decreta proferre, in quibus, &c. 3. Verr. 89 a. & de Leg. 182.

Sexcenus.

Certo pretio ſexcenos nummos nautarum miſſione conſtituere. 7. Verr. 50

Sexcenti.

Sexcenti ſunt qui inter ſicarios & de veneficiis accuſabant pro R. Am. 54. Belli periculum, militum improbitas, ſexcenta præterea alia. ad Att. 94.b. Sexcenta milia. 14. Att. 17. Cn. Sextium mille modium ſexcentos præterea alios, &c. in Verr. 132 b. Ad annos ſexcentos. Att. 32. b. Venio ego ad epiſtolas tuas, quas ego ſexcentas vno tempore accepi. Att. 7. 8. Id eſt, pluſimas. Sexcenta licet eiuſmodi proferre, ut diſtantium rerum cognatio naturalis appareat. 2. de Diu. 50. Sexcentis in locis. 10. fam. 68. Id eſt, quamplurimis. Sexcentenis. in Verr. 248

Sexcenties.

Vt forum laxaremus, & vſque ad atrium Libertatis explicaremus, contempſimus ſexcenties HS. Att. 4. 86. 5.a. Sexdecim. pro Clu. 36.b

Sexennium.

Sexennij acta. 5. Phil. 168. a. Confeceram vt ſoluerent centeſimis ſexennij ductis cum renouatione ſingulorum annorū. Att. 6. 111. 11.a. Quod quidem ſexennio poſt Veios captos factum eſſe vidimus. 1. de Diu. 163.a

Sexprimi.

Id quoque L. Alenius fecit, cum cirographum ſexprimorū imitatus eſt. de Nat. d. 74.b

Sextans.

In ſextante hæredes. 13. fam. 54

Sextarius.

At ii qui ab hoſte obſidentur, ſi emere aquę ſextarium mina cogerentur, hoc primo incredibile nobis videri. 2. Off. 81. a

Sextilis.

Si in ſextilem comitia. Ep. 160. b

Sextula.

Facit hæredem ex deuncia & ſemuncia Cæcinam, ex duabus ſextulis M. Fululum libertum ſuperioris viri, Ebutio ſextulam aſpergit. pro Cæc. 13. a

Sextum.

Qui C. IIII Mario fortiſſimo viro & Conſuli, & ſextum Conſuli, & eius inuictis legionibus, nec armis confligeret, cedendum eſſe duxit. in Piſ. 15.a

Seni.

Pueri annorum ſenum ſeptenumque denum, Senatorium nomen nundinati ſunt. 4. Verr. 85. a

Senarius.

Comicorum ſenarii propter ſimilitudinem ſermonis ſic ſæpe ſunt abiecti, vt nonnunquam, &c. Or. 215.b. Senarios & hypponacteos effugere vix poſſumus. Or. 215. b

Senariolus.

Tenebam enim quoſdam ſenariolos, quos in eius monumento eſſe inſcriptos acceperam, &c. 5. Tuſc. 91. a

Sexus.

Sexus.

Hominum genus in ſexu conſyderatur, virile an muliebre ſit.de Inu.50.b

Si.

Si aliquid,&c.de Amic.t 12.b, Hac conditione ſi quis, &c.in Verr.106.b,Nihil reprehendo niſi iracundiam tuam:&, ſi forte raro,literarum miſſarum indiligentiam.Q.fr.300.b,Conceditis vt nobis libertatem retinere liceat, ſi minus dignitatem. pro Syll.t82.b, Quod ſi minus verbis, re cogitur conſiteri.de Fat.144.b, Non timuiſſe ſi minus vim deorum, at noctem illã, &c.pro Clu.2 t.b,Si minus vt,&c.at certe,&c.de Or.114.b, Alicui ſi nequaquam parem illius ingenio,at pro noſtro tamen ſtudio meritam gratiam referre.de Or.144.b,Hic venit in iudiciũ ſi nihil aliud,ſaltẽ vt,&c.in Verr.207.b,Is magnus eſt orator,ſi non maximus.Or.295.b, Alicuius rei,ſi non perfectio,at conatus tamen.Or.206.b,Et mihi quæſo ignoſcite,ſi appello talem virum ſæpius.con.Rul.75.b,Si volo is eſſe,quem tu me eſſe voluiſti.Ep.6.b,Si vllam in amicitia ſpem habes,ſi,&c. Ep.222.b, Vide,inquit,Scaure,mortuus rapitur, ſi potes eſſe poſſeſſor. de Or.135.b,Nitor orationis noſter, ſi modo eſt aliquis in nobis. Att.209.b,Si quis eſt,&c.is ego ſum.Ep.90.b, Si vnquam tibi viſus ſum fortis,certe me tunc admiratus eſſes.Att.10.b,Atqui ſi pulcher eſt hic mũdus,ſi probus eius artifex: profecto ſpeciem æternitatis imitari voluit.de Vniu. 7. Si tempus eſt vllum iure hominis occidendi,quę multa ſunt,certe illud eſt,&c.pro Mil. 203.b,Is malu intellexit,ſi quiſquam male intelligit.Att.261. b,Graue ſi appetimus aliquid, ſi cum cæteri de uobis ſilent,nos ipſi non taceamus.pro Syll.t82.b,Si abeſtis,&c.Ep.184.b,Si illuſtrantur,ſi erumpunt omnia.1.in Cat.4.2,Dicito ſi paſcuntur aues.de Diuin.123.b,Si quis antea mirabatur,quid eſſet quod, &c.pro Seſt.3.b, Scis meam fortunam neſcio quo modo facile obtrectatores inuenire, non meo quidem mehercule merito: ſed quanti id refert, ſi tamen fato neſcio quo accidit?5. fam.22 Si recte concluſit,teneo: ſin vitioſe, minam Diogenes reddat. Acad.q.ed.t.lib.2.89. dictum Carneadis, quo ludere ſolebat, quando inexplicabile aliquod argumentum incidebat.Si quiſquam fuit vnquam,&c.ego profecto is ſum.Ep.146.b,Si fuit tẽpus vllum, cum,&c. de Cl.Or.265.b, In te ſumma eſt, ſi vnquã in vllo fuit.4.fam.40.Vt ſi peperit,virgo non eſt.de Orat.123.& 124.b.Top.221,222,225.b, Si vnquam fuimus,&c. Attic.54.b, Deinde ſi quam opinionem mentibus veſtris comprehendiſtis, ſi eam ratio conuellet,ne repugnetis. pro Cler.18.b,Si me audies,vitabis inimicitias, & poſteritatis otio conſules. ad Thermum, lib.2.17.7.2,Nunquam labere, ſi te audies. Curioni,lib. 2.6.2.2,Sermo hercule familiaris non cohærebit, ſi verba inter nos aucupabimur.pro Cæc.294.b, Dicito ſi ſilentium eſſe videbitur.de Diu.123.b,Si maxime velim.pro Quin.6.b,Qui ſi hoc maxime placeat, tamen volunt,&c.de Fin.49.b, Si quis quærat vnde habemus.de Nat.d.2.14. Si quando ſileat ambitus. 3. de Leg.35.Si eorum deorum immortalium plaga perculſi, afflictos ſe & ſtratos eſſe fateantur. Tuſ.3.61. Moriar ſi magis gauderem,ſi id mihi accidiſſet.Att.122.b,Et me hercule,ſi nihil diceret,tacito ipſo officio me moueret.pro Quin.14.b,Id te ſcire volui,ſi quid forte ea res ad te pertineret.Att.4.b, Tum ei quadragiuta millia, ſi eſſet abſolutus Oppianicus, pollicetur. pro Clu.2,Sed is,ſi quis eſſet,aut ſi etiam vnquam fuiſſet, aut vero ſi eſſe poſſit,tu eſſes vnus profecto qui,&c. de Or.91.b, Atque ea ſi obliuione non poſſet,tamen taciturnitate ſua tecta eſſe pateretur.pro Clu.21. b, Noſtri imperatores ex vna hac re maximam laudem capere ſtudebant,ſi prouincias,ſi ſocios æquitate & fide defendiſſent.Off.38.b, Si eſſent omnia mihi ſolutiſſima. 1.fam.50.Si te ſecundo lumine hic offendero.7.Att.67. Si occaſio tulerit, ſi neceſſe fuerit, ſi caſus inciderit. 10. fam.44. in ep. Plan.Quod ſi fingenda nomina vice poetæ, & potius vincendi, &c.2.de Leg.29.

Sibi, vide Sui.

Sibilus.

Hic tibi clamor, tonitruum & rudentum ſibilus. Ep.lib.8.4. in epiſt.Cæl.Da te populo, committe ludis,ſibilum metuis? in Piſ.93.b,A ſibilo intactus.8.famil.4. in epiſt. Cæl. Ei vero qui pendet rebus leniſſimis, qui rumore, & (vt ipſi loquuntur) fauore populi tenetur & ducitur, plauſum, immortalitatem, ſibilum, mortem videri neceſſe eſt.pro Seſt.100.2, Sibilis conſcindi.2.Att.46.Fuſium clamoribus & conuitiis & ſibilis conſectabantur.2.Attic.33.2.2, Sibilis vulgi vereor ne exarſerint.2. Att.52.Qui poſteaquam e ſcena non modo ſibilis,ſed etiam cõuitio explodebatur.pro R.Com.18.a.de Erote.

Sibilo, as.

Populares iſti iã etiã modeſtos homines ſibilare docuerunt. 2.Att.34.3.2,Vagire,mugire,murmurare,ſibilare.ad Her.33.b,

Sibylla.

Sibyllæ verſus obſeruamus,quos illa furens fudiſſe dicitur, quorum interpres nuper falſa quadam hominum fama dicturus in Senatu putabatur,eum, quem re vera Regẽ habebamus, appellãdum quoque eſſe Regem, ſi ſalui eſſe vellemus 2.de Di. 86. Carent autem arte ij, qui non ratione aut coniectura obſeruatis ac notatis ſignis, ſed concitatione quadam animi, aut ſoluto liberoque motu futura præſentiunt. Quod & ſomniantibus ſæpe contigit,& nonnunquam vaticinantibus per furorẽ, vt Bacchis Bæotius, & Epimenides Cres, vt Sibylla Erythræa. 1.de Diu.33. Si quid ex portentis Sibyllæ, interpretes aruſpiceſve monuerunt. 3. de Nat.d.4.Sibyllam incitabat naturæ vis. Diuin.1.70.

Sic.

Ego tamen ſic nihil expecto, quomodo Paulum Conſulẽ deſignatum primum ſententiam dicentem.8.fam.11. Viſne igitur te inſpiciam a puero?ſic opinor.in Ant.169. b, Siue ſic eſt, ſiue illo modo.de Diu.133.b,Sic vita eſt.pro Roſc.Am.51. Sic eſt vulgus,ex veritate pauca,ex opinione multa æſtimat. pro Roſ. Com.17.2,Quia non eſt obſcura tua in me beneuolentia,ſic ſit vt,&c.13.famil.93. Id eſt,ea re ſit,vel,ideo ſit. Sic ſe res habet, Iudices:magnam vim,magnam neceſſitatem, magnam poſſidet religionem paternus maternuſque ſanguis.pro Roſc.Am.40.2, Sic placet vt nihil magis.12.Att.56 Ipſa inter ſe corporis comparantur ſic,&c.Offi.51.b, Illa quæ aliis ſic,aliis ſecus, nec iiſdem ſemper vno modo videntur,&c.de Leg.165.b,Sic cogitabam quum contra,&c.pro Quint.51.2, Literas Græcas ſic auide arripui,quaſi,&c.de Sen.82.b, Sic ei te commendaui & tradidi,vt grauiſſime,diligentiſſimeque potui. Trebatio,lib.7.17. 6.2,Sic tot ſimul virtutes continentiæ,grauitatis,iuſtitiæ, fidei defecerunt.2, Apud eum ſic fui,tanquam domi meæ. Epiſt.229. b,Fac ſic.Or.218.b,Huius præfectura plena eſt virorum fortiſſimorum ſic, vt nulla tota Italia frequentior dici poſſit. pro Planc.293.b,Sic fœlices ſimus,vt meremur de Rep.12. fa 21.in ep.Caſſi.Atque hoc ſic moderetur,&c.de Aruſp.reſp.245.b,Sic ſe adhibere in poteſtate. 1.ad Q.fr.17. Sic vti beneficio eius, ſi tu conceſſiſſes.Att.14.22.in ep.Attici. Multas gentes ſic immanitate efferatas,vt,&c.de Nat.d.2.44. Sic vt nemo ſumptuoſiores.3.ad Q.fra.36. Omnis pars orationis debet eſſe laudabilis, ſic vt nullum,&c.Or.208.b

Siccine.

Siccine cor cenſes,aut in armatum hoſtem impetum feciſſe, aut,&c. 1.de Fin.53.2

Sica.

Iam tibi extorta eſt ſica iſta de manibus. in Cat. 100.b, Non enim iam inter latera noſtra ſica illa verſabitur: non, &c. 2.in Cat.15.2,Tum hæc quotidiana,ſicæ,venena,peculatus,&c.3.de N.106.2,E quibus ille maximum ſicarum numerum & gladiorum extulit.3.in Cat.53.2, Pueri qui ſicas vibrare & venena ſpargere didicerunt.in Cat.109.b

Sicarius.

Ab his hoc poſtulare homines ſicarios atque gladiatores, nõ modo ut ſupplicia uetent,&c.pro Roſc.Am.5.2, Non ſicarium, ſed crudeliſſimum carnificem in iudicium adduximus. in Ver. 77.b,Vetus videlicet ſicarius,homo audax, & ſæpe in cæde uerſatus.pro Roſc.Am.22.2, Quæſtio M.Plætorii & C.Flaminij inter ſicarios.pro Cl.48. b, Qui inter ſicarios & de veneficiis accuſabant.pro S.Roſc.33.b, Si oſtenderis,quomodo ſis eos inter ſicarios defenſurus.2.Phil.34. Cum Prætor quæſtionem inter ſicarios exercuiſſet.de Fin.75.b

Sicca.

Veni igitur ad Siccam octano die e Pompeiano, quum vnũ diẽ Veliæ conſtitiſſem.16.Att.16. p Oppido accipit Nizolius.

Sicce, vide Siccus,

Siccine, vide Sic.

Siccus.

Sicca oratio.Brut.106.Dormientium & vinolentorum & furioſorum viſa imbecilliora eſſe dicebas,quam vigilantium, ſiccorum,ſanorũ,4.Ac.154.2.& de Op.243.b. Alius adultis,alius ſenibus,alius ægris,alius ſiccis, alius vinolentis.2.Acad.quæ.a

Sicce.

Id vero deſinant dicere,qui ſubtiliter dicunt,eos ſolos Attice dicere,id eſt quaſi ſicce & integre:&c.in Or.147.a

Siccitas.

Siccitas.

Siccitas conſequitur continentiam in victu. Tuſq.147.b, Neque enim flumine conturbor inani verborum, nec ſubtilitate ſententiarũ, ſi orationis eſt ſiccitas.2.de N.d.2.a, Nullo imbre, nullo frigore adduci vt capite operto ſit:ſummã eſſe in eo corporis ſiccitatẽ.de Sen.30.a, Aquãq; , quã ſi ducebant non lõge a villa, belle ſane fluentem vidi, præſertim maxima ſiccitate, &c.ad Q.fr.3.17.2.a, Siccitate areſcere.ad Her.25.b

Sicco.

Ille paludes ſiccare voluit.in Ant.195.b

Sicilia.

Omnium nationũ exterarũ princeps Sicilia ſe ad amicitiam fidemq; pop.Romani applicuit: prima omniũ, id quod ornamẽtũ imperii eſt, prouincia eſt appellata: prima docuit maiores noſtros, quã præclarũ eſſet exteris gentibus imperare; ſola fuit ea fide beneuolentiaque erga populum Rom. vt ciuitates eius inſulæ, quę ſemel in amicitiam noſtrã veniſſent, nunquã poſtea deficerent: pleræque autẽ, & maxime illuſtres in amicitia perpetuo manerent.4.Verr.2.Sicilia vndiq; exitus maritimos habet.4.Ver.134. Siciliæ omnis ager etiam ante Rom.imperium decumanus fuit.5.Ver.12.Siciliæ popul: ſoptẽdecim.7.Ver.96 Neminem veſtrũ præterit iudices, omnem vtilitatẽ, opportunitatẽque prouinciæ Siciliæ, quæ ad commoda populi Rom.adiuncta ſit, cõſiſtere in re frumentaria maxime, in cæteris rebus adiuuamur ex illa prouincia; hac vero alimur ac ſuſtinemur.5 Ver.10.Ille M.Cato ſapiẽs cellã penariam Reip. noſtræ, nutricẽ plebis Romanæ, Siciliã nominauit. Nos vero experti ſumus Italico maximo difficillimoque bello, Siciliã nobis non ꝓ penaria cella, ſed pro ærario illo maiorũ veterum ac referto fuiſſe.4.Ver.4.Vetus hæc eſt opinio iudices, quæ conſtat ex antiquiſſimis Græcorũ literis atque monumentis, inſulã Siciliã totam eſſe Cereri & Liberæ conſecratam.6.Verr.94. Ex Sicilia cõplures Prætores condemnati.4.Verr.11. Ex Sicilia in Africã gradus imperii factus eſt Romanis.4.Verr 2.

Sicubi.

Atque hæc ſicubi facta ſunt, vt, &c.in Ver.138.Tuſc.170.b

Siculus, vide Sicilia.

Sicunde.

Sicunde potes eruere qui, &c.Att.13.285.2.a

Sicut, Sicuti.

Sicut tu optas.ep.44.b, Si me, ſicut ſoles, amas.Ep.65.b, Si ab improbis ciuibus teneri Remp.viderem, ſicut & meis temporibus ſcimus, & nonnullis aliis accidiſſe accipimus.ep.12.b, Sinite hoc loco Quirites (ſicut poetæ ſolent qui res Romanas ſcribunt) præterire me noſtrã calamitatẽ.ꝓ L.Man.17.a, Sin, ſicut hic dum eras, etiã doles, &c.ep.79.b, Quamobrem eius cauſam defendi in Senatu, ſicut mea fides poſtulabat.ep.16.b, Eã quoque (ſi videtur) correctionẽ explicabo, ſicut ſolebat Antiochus 1.Acad.50.a, Sicut adhuc feci.ep.19.b, Sicut ſapiens poeta dixit.Para.122.b, Qui omnes ſcelerati fuiſſent, ſicut fuerunt.de Or.104.b, Sicut mihi videtur.de Or.113.b, Amaui hominẽ, ſicut ille mr.Acad.28.b, Species alia magis alia formoſa & illuſtris eſt, ſicut hæc vis, &c.de Or.3.31.a, Hic locus eſt ſicut aliquod fundamentum huius cõſtitutionis.de Inu.64.b, Sunt enim omnia ſicut adoleſcentis, non tam re, quã ſpe laudati.Ora.206.b, Defendere aliquẽ ſicut caput & famam ſuam.Acad.30.b, Quibus quidem in cauſis omnibus, ſicut in illa M.Curii, quæ, &c.de Or.105.b, Nihil eſt quod non cogat homines, ſicut in foro non bonos oratores, itẽ in theatro malos actores perpeti.de Orat.94.b, Hac in re ſcripſi ad eum, vt tuo iudicio vteretur, ſicut in rebus omnibus. Tuſ.176. Att.276.b, Qui poſteaquam e ſcena non modo ſibilis, ſed etiã conuitio explodebatur, ſicut in aram confugit in huius domum, diſciplinã, patrociniũ, nomen.pro R. Com.18.a, Reliquæ duæ ſicuti ſanguis in corporibus, ſic illę in perpetuis orationibus fuſæ eſſe debebunt.2.de Or.170.a, Tum ipſius hominis cauſa (ſicuti facitis) velle & optare debetis.pro L.Man.34.a, Quanquam perſpexiſſes, ſicuti perſpicies.ep.40.b, Frumẽtumne ab his ſumpſerit Verres, quod pop.Romano mitteret, ſicuti ſuperiores negabunt.6. Verr.132.a, Ille me amplectitur, ſicuti neminem.ep.84.b, Sicyon, vrbs. Att.7.Off.50.b

Sicyonius.

Sicyonius magiſtratus ſummo a Verre cruciatur.3.in Ver.30 Sed, inquit, vt ſi mihi calceos Sicyonios attuliſſes, non vterer, quamuis eſſent habiles & apti ad pedem, quia non eſſent viriles, &c.2.de Or.128.a, Sida, locus Ciliciæ maritimus.3.fam.10. Sidicinus.Att.99.in Ant.160.b, Sidon, vrbs.Att.44.b, Sidonius Antipater.de Or.161.b

Sidus, vide Sydus.

Sigæum.

Achillis tumulus in Sigæo.pro Arch.190.b

Sigillatim, vide Singulus.

Signum.

Signum eſt, per quod oſtenditur idonea perficiendi facultas eſſe quæſita.1.ad Her.36.Signum eſt, quod ſub ſenſum aliquem cadit, & quiddam ſignificat, quod ex ipſo profectum videtur. 1.de Inu.63.Signum, indicium, trophæum.in Ver.151.b, Signum, nota, veſtigium.in Ver.132.b, Signum æneum, marmoreũ, eburneũ.in Verr.200.b, Nec ſignũ tuũ in epiſtola, nec dies appoſitus eſt.ad Br.91.b, Signum dubie datum.Diuin.1.105. Hoc magni amoris ſignũ.ep.177.b, Martis vero ſignũ quo mihi paris authoris 7.fam.41.Eſt hoc quidẽ rei illius ſignũ aut argumentũ. Aca.2.36.Signũ, quod erat notũ vicinitati, buccina datur. Verr.22 a.b, Occupationum mearum ſignum tibi ſit librarii manus.Q.fr.313.b, Lippitudinis meę ſignũ tibi ſit librarii manus, & eadẽ cauſa breuitatis.Att.131.b, Et id erit ſigni me inuitũ facere, quod non proſequar longius, quã ſalus huius & mea fides poſtulabit pro R.A.51.a, Neque vtar meo chirographo neque ſigno. Att.25.b, Mei capitis ſeruandi cauſa Romã vno tẽpore quaſi ſigno dato Italia tota conuenit.in Piſ.87.b.& 2.ad Q.fr.8. Vis innumerabilis ſeruorũ in ſcenã ſigno dato irrupit.de Aruſp.reſ.248.b, Equus eius repente concidit:nec eã rem habuit religioni, obiecto ſigno, vt peritis videbatur, ne cõmitteret prælium. de Diu.1.68.Tum oſtendi tabulas Lentulo, & quæſiui cognoſceretne ſignum: eſt vero inquam notũ ſignum, imago aui tui.in Cat.113.b, Hoc igitur per gallinas Iuppiter tantæ ciuitati ſignũ dabat. de Diu.120.b, Signum datu populo Rom. vos non deeſſe Reip. in Ant.190.b, Calliſthenes dicit deos gallis ſignum dediſſe cãtandi.de Diu.120.b, Hoc ſummi in patriam amoris mei ſignum eſſe debet certiſſimum. pro Seſt.14.b, Legationis vltro miſſæ nomen ſignum eſſe timoris videbatur.in Ant.99.b, Signum requirent mei familiares, aut manum.11.ad Attic.4 Ergo his ad bene de omni Repub.ſperandum quaſi ſignum aliquod ſuſtuliſti.pro Marc.131.b, In auctione ſignum æneum non magnũ H.S. CXX.millibus venire non vidimus? 6.Verr.a, Tempeſtates ſæpe aliquo cæli ſigno commouentur, ſæpe improuiſo, nulla ex certa ratione, obſcura aliqua ex cauſa concitantur.pro Mur.133 b, Si luna defeciſſet in ſigno leonis.de Diu.105.b, Proprium in communi ſigno notari non poteſt. Acad.10.b, Literæ obſignatæ publico ſigno.in Verr.23-.b, Horreũ belli ſub ſigno clauſtriſq; poſitum.contra Rull.64.b, Librum tuum habeo ſub ſigno, ſeruoque diligentiſſime.9.Att.38.Et ii qui ſigna fabricantur. Off.1.105.ἀγαλματοποιοὶ dicuntur, ſtatuarii.Bona ſigna conſentiẽtis multitudinis.14.Att.2.Illa ſigna non bona, ſi cũ ſignis legiones veniunt e Gallia.14.Att.5. Signa ſunt ad Caietã expoſita. Att.2.b, Habuit ille permulta maximarum non expreſſa ſigna, ſed adumbrata virtutum.pro Cæl.39.b, Signa annulis impreſſa. Acad.q.ed.1.lib.2.51. Nominatim tibi ſigna mihi nota mandaſſem, ſi probaſſem.7.fam.41.Signa confidentiæ, non innocentię.2.ad Her.40.Signa conſcientiæ.2. ad Her.39. Signorum ortus & obitus definitum quendam ordinem ſeruant. de Inu.54.b, Signa conferre.7.Att.24, Signa ac tabulas propalam collocare. de Or.98.b, Magna ſigna dedit animi erga te mitigati.6. fam.2. Quum ille veſtra ſeueritate permotus, multa ſigna dederat, quamobrem is reſponſurus non videretur, mentio de lege nulla fiebat.7.Verr.140.a, Habeo alia ſigna quæ obſeruem.ep.35.b, Medici ſigna quædam habent ex venis, & ex ſpiritu ægroti, multiſque ex aliis futura præſentiunt.de Diuin.138.b, Habere quaſi ſigna quædã & notas, quibus eos qui eſſent ad amicitiam idonei, iudicarent.Læl.55.Ille furens infeſta iam patriæ ſigna inferebat.in Ant.198.& pro Flac.3.Signa aliqua obſeruare, &c. Signa notare ad diuinandum.6.famil.21. Signa doloris vultu oſtendere.de Diu.125.b, Signa rerum futurarũ poſſunt dii oſtẽdere.2.de Leg.33.Hæc nobis & ſcelerum indicia oſtendit, & periculorum ſigna patefecit.de Aruſp.249.b, Delum venit: ibi ex fano Apollinis religioſiſſimo noctu clã ſuſtulit ſigna pulcherrima atque antiquiſſima, &c.3.Verr.51.a, Quid eſt quod ſignis & luminibus mundum ornare concupiſceret deus? de Nat.d.1.17.Collatis ſignis decernere cum aliquo.Att 96.b, Ac infeſtis prope ſignis inferuntur Galli in Fonteium, & inſtant atque vrgent ſummo cũ ſtudio.pro Font.28.a, Homo in vtraque fortuna cognitus multis ſignis & virtutis & humanitatis.pro Cæcil.305.b, Tabulæ teſtamenti obſignatæ, non minus multis ſignis, quam e lege oportcat.in Verr.100.b, Signis omnibus ad idem principium ſtelliſque reuocatis.de Som.Scip.130.b, Signis refertæ villæ partim publicis, partim etiã ſacris & religioſis.3.de

Leg.28. Tabulæ maximę ſignis hominum nobilium conſignantur. pro Quin.13.a Sub ſignis ducere legionē. 16.Att.24. Sub ſignis habeo legiones quinque.10.fam.17.in ep.Planc.

Sigillum.

Appoſuit patellam, in qua ſigilla erant egregia.6.Ver.43.a, Tabulæ in quibus ſigilla perſcripta erant. in Verr.234.b, Si in huiuſmodi cera centum ſigilla hoc annulo impreſſ.ro.Acad.q. edit.1.lib.2.77. Omnia ſigilla numerantes Epicureos noui. de Na.d.1.59. Sigillis auulſis, reliquum argenti ſine vlla auaritia reddidit. 6.Verr.44.a

Sigillatus.

Præterea typos tibi mando, quos in tectorio atrioli poſſim includere, & putealia ſigillata duo.1.Att.18. Sigillata ſimulachra.in Verr.210.b, Iubet me ſcyphos ſigillatos ad Prætorem afferre.in Verr.206.b

Signifer.

Et quidem ipſam illam iram Centurio habeat aut ſignifer, vel cæteri, &c.4.Tuſc.88.a, Dux & ſignifer calamitoſorū. pro Mil. 119.b, Quo tempore quum ſignifer primi haſtati ſignum non poſſet mouere loco, &c.1.de Diu.131.a, Sit in eius exercitu ſignifer, &c.4.Verr.54.a, Cum Torquatus ſignifer eſſet iuuentutis. pro Syll.173.b, Infra autem hanc ſtella Mercurii eſt, quę anno ſere vertente, ſigniferum luſtrat orbem.2.de Na.d.39. Signifero te ac principe.2. Att.7. Vim quandam eſſe aiunt ſignifero in orbe, qui Græce ζωδιακὸς dicitur.2.de Diu.133.a, Statuiſſem eos ſolum nominare qui cauſæ noſtræ duces & quaſi ſigniferi fuiſſent. pro Planc.61.

Signo.

Viſum obiectum imprimit, & quaſi ſignat in animo ſuam ſpeciem. de Fat.32. Signaq; ſignauit cæleſtia nomine vero. in Ara. 19.a, Aes, argentum, aurumve publice ſignato. 3.de Leg.5. Quum ſignaretur argentum Apollonię, non poſſum dicere cū præfuiſſe, neque poſſum negare affuiſſe. ad Planc. lib.13.30.3.a. Nihil ita ſignari in animis noſtris a vero poſſe, quod non eodē modo poſſit a falſo: &c. Acad.q.ed.1.lib.2.65.

Signatus.

Signata iam epiſtola Formiani venerunt. Att.250.b, Quanquam omnis locutio oratio eſt, tamen vnius oratoris loquutio hoc proprie ſignata nomine eſt. Orat.202.b, Argentum factum atque ſignatum. in Verr.248.b, Signatum libellum a te accept. 11. Att.1. Memoriam eſſe ſignatarum rerum in mente veſtigia. Tuſc.1.49.

Significo.

Carere igitur hoc ſignificat, egere eo quod habere velis: ineſt enim velle in carendo. Tuſc.167.b, Præceptū Apollinis hoc ſignificat. Item, Pręceptū Apollinis hanc habet vim. Tuſ.159.b Quod autē lex pietatē adhiberi iubet, ſignificat, ꝓbitatē gratā eſſe deo. de Le.174.b, Cū ſcriptū duas pluresve res ſignificat. de Inu.77.b, Is hunc vnū eſſe in hac ciuitate dignū huius imperii dicit, & ſignificat ſe illi amiciſſimum. de Aruſp.256.b, Ex tua Pręturा primum nata eſt hæc poſtulatio: qua quum vtuntur, hoc ſignificant, atque adeo aperte oſtendunt, ſeſe ad ſtatuas pecuniā metu ac malo coactos inuitiſſimos contuliſſe. 4.Verr.105.a, Accepi literas tuas, &c quæ quo tempore te expectarem, mihi nō ſignificabant. ep.30.b, Significaſti mihi non dicendo. 8. fam.46. in ep.Cæl. Ac ne illud mirere, cur quū ego antea tibi ſignificarē per literas, me ſperare, &c. Att.1.7.3.a, Primū id quod facis, vt homines noris, ſignifica vt appareat. de Petit.211.b, Ratio, poteſtas, mens, numen, ſiue quod eſt aliud verbum, quo planius ſignificem quod volo. de Leg.160.b, His ego pluribus nominibus vnam rē declarari volo, ſed vtor, vt quā maxime ſignificē pluribus. Tuſc.185.b, Anſeribus cibaria publice locantur, & canes aluntur in Capitolio, vt ſignificēt ſi fures venerint. pro R.Am. 33.a, Vnæ tabulę proferantur, in quibus veſtigium ſit aliquod, quod ſignificet pecuniā Fonteio datā. pro Font.2.a, Is igitur vir quē ne inimicus quidē ſatis in appellādo ſignificare poterat, niſi ante laudaſſet. pro Font.24.a, Significare futura. Diu.1.73. Tātus dolor oculis, vultu, geſtu, digito denique illo tuo ſignificare ſolet. de Or.125.b, Significare gratulationē alicui plauſu maximo. Att.53.b, Significare parē voluntatē erga aliquē. de Petit. 208.b, Hic omnes aſſenſi ſignificare inter ſeſe & colloqui cœperūt. de Or.95.b, Hoc enim mihi ſignificaſſe & annuiſſe viſus eſt. 5.Ver.183.a, Verbis duobus, beato & æterno, ſignificatur deus. de N.1.47. Cum ſurgit is qui dicturus eſt, ſignificatur a corona ſilētiū. de Cl.Or.192.b, Res verbis ſignificantur. de Fin.75.b, Si dignitas ſignificaretur in nomine, &c.2.Phil.79. Chaldæi ſtellis notatis quid cuiq; ſignificaretur, memoriæ prodiderunt. de Diu.80.b, Videtis igitur hoc vno verbo ſignificari res duas. pro Cæl.301.b, Verba vſitata & proprie demonſtrātis ea quæ declarari ac ſignificari volemus. de Or.147.b Atque etiam illud ipſum quod acerbitatis habet obiurgatio, ſignificandū eſt, ipſius cauſa, qui obiurgatur, eſſe ſuſceptū. Offi.27.b, Itaq. hoc ſæpius dicendū, tibi non ſignificandū ſolū, ſed etiā declarandum arbitror. epiſt.69.b, Nihil eſt de te detractum. ſed nonnihil etiam ſignificatum de virtute tua. pro Planc.270.b, Periculum ex aliquo monſtro ſignificatum cauere. de Ar.249.b

Significans.

Literæ breues, ſed beneuolentiā ſignificantes. Att.118.b,

Significantius.

Tametſi nihil videbatur ad meū erga te priſtinū ſtudiū addi poſſe: tñ hac mihi affinitate nūtiata, nō maiore eqdē ſtudio, ſed acrius, apertius, ſignificātius dignitatē tuā defendiſſem. ep.44.b

Significatio.

Significatio eſt quæ plus in ſuſpicione relinquit, quā poſitū eſt in oratione.4.ad Her.238. Significatio ſæpe erit, maior quā oratio. Or.209.b, Arguta etiā ſignificatio eſt. Or.133.b, Ex quibus magna ſignificatio fit nō adeſſe cōſtantiā.1.Off.183. Sed quū ſignificatio veſtra declarat quid ſentiatis, ad literas veniam.14. Phi.388. Significatio vlla ſi interceſſerit, &c.8.fa.15.in ep.Cæl. Significatio & quaſi denuntiatio calamitatū.2.de Diu.41. Aliquis in quo aliqua ſignificatio virtutis appareat. Off.10.b, Quū autē contrahat virtus amicitiā, vt ſupra dixi, ſiqua ſignificatio virtutis eluceat, &c. de Am.45.a, Exclamatio cōficit ſignificationē doloris. ad He.28.b, Significationē dare.2.de Or.83. Top. 11. Vterque enim hāc ſignificationē, qua vtetur, ipſe dignā ſcriptoris prudētia eſſe defendet. Par.242.b, Ad me autem literas, quas miſiſti, quanquā exiguā ſignificationē tuæ erga me voluntatis habebāt, tamē mihi ſcito iucundas fuiſſe.5.fa.16. Per quandā ſignificationē rebus inanimatis tributa nomina. de Na.d.1. 27. Nutu & ſignificatione eos appello.1.fa.48. Facta ſignificatione probitatis. de Am.31.a, Cū teſtamentū mutare cuperet, in ipſa, ſignificatione huius voluntatis eſt mortuus. ꝓ Clu.24.b, Geſtus ſententiā, nō demōſtratione, ſed ſignificatione declarāt. de Cl.163.b, Obſeruata ſunt hæc tpe immēſo, & ſignificatione euētus animaduerſa ac notata. de Diuin.82.b, Significatione parua oſtēdere aliquid.1.At.54. Qui vna die tota Aſia, vno nūtio, atq; vna literarū ſignificatione ciues Roman. necādos, trucidādoſq; denotauit. ꝓ L.Man.4.a, Tēpus eſt pars æternitatis, cū alicuius annui, mēſtrui, diurni, nocturnive ſignificatione. de Inu.51.b Significationes nōnullæ valetudinis, vt hoc ipſum, plenine, an exinaniti ve ſimus, ex quodā genere ſomniorū intelligūtur. Diuin.2.109. Theatrū Aſię ita reſonans, vt vſq; Romā ſignificationes voceſq; referantur.1.ad Q.fra.32.& 2.36. Diuina vis conſulens nobis, ſomniorum ſignificationes facit. de Diu.119.b

Sileo.

Ambitus nūc ſilet, nūc fremūt arma. de Leg.192.b, Silēt.n. leges inter arma, nec ſe expectari iubēt. ꝓ Mil.7.a, Si cū cæteri de nobis ſilēt, nō etiā nos ipſi taceamus, graue. pro Syll.182.b, Silēt.n. diutius muſæ Varronis, quā ſolebant. Acad.q.ed.2.lib.1. 2. Nunquā de me ſiluiſtis. Poſtq.204.b, Tu hæc ſilebis. Att.33.b, Silere, ſilētio pręterire, ſilētio prætermittere. in An.248.b, Me non ſolū ſilere de veſtris monumētis oportebit, ſed etiā lætari, &c.6.Ver.72.a, Ea res ſiletur, vox de quęſtura nulla miſſa eſt. ꝓ Fl.147.b, Quæ cruentata antea cæde honeſti atque innocentis viri ſilebatur, eadem nunc crebro vſurpatur. pro Mil.13. Nefas eſſe duxi, aut ita haberi Senatū, vt de tuis diuinis in Remp. meritis ſileretur: aut, &c.11.fam.11.

Silentium.

De Partho ſilentiū eſt, ſed tñ conciſos equites noſtros a barbaris nūtiabāt ij qui veniebāt.5.Att.19. Silētiū mirū erat.9.At. 1. Hæc cū Craſſus dixiſſet, ſilētiū eſt cōſequutū. de Or.98.b, Silentiū ꝑpetuū iudiciorū.1 Piſ.86.b, Silētiū literarū.16. fa.27.ex ep.Cic.filij. Silentiū in auſpiciis dr̄, qđ omni vitio caret. Diu.2. 56. In foro ſilētiū eſſe ſummū cauſarū atq; iuris, nō ferebāt homines moleſte.7.Ver.26.a, Te tñ ſilētiū fieri iuſſiſſe. Diu.1.54. Laudē aliquo iā ꝓpe ſeneſcentē ab obliuione hominū atq; a ſilētio vēdicare. de Or.109.b, Silētio agere. de Prou.22. Id eſt, nemine interpellante. Silentio audiri. pro Mil.70. Lupus egit eā cauſam, & auditus eſt magno ſilentio. Q.fr.2.1. Tunc quū pueros Lacedæmone, adoleſcentes Olympiadæ, barbaros in arena videris excipientes grauiſſimas plagas, & ferentes ſilentio, ſi te forte dolor aliquis peruellerit, exclamabis vt mulier. Tuſ.2.41. In eodem ſilentio multa alia oratorū officia iacuerunt. de Or. 114.b, Ac ne hoc quidem mihi uidetur ſilentio prætereundū. pro Syll.178.b, Silentio prętermittere aliquid. in Ant.24.b, Silentio locum periculoſum prætervectus.7. Phil.222. Silentio

tuetur

lentio locum periculoſum prætervectus.7.Phili.1.22.Silentio tuetur ſuam togulam.1.Att.59.

Silex.

Cùm juberetur certo in loco ſilicem cædere, præterritus viſis id agere cœpit.de Diu.2.86.b Tanquam in quodam ſilice iam omnia adhæreſcunt.&fam.13.Ergo illud in ſilice tanquam veſtigium vngulæ Caſtoris credit is eſſe?de Nat.d.62.b Non enim ſilice nati ſumus.Tuſc.3.10.

Silus.

Ab hoc verò Craſſo nihil facetius, cùm læſiſſet teſtis Silus Piſonē, quòd ſe in eū audiſſe diaiſſet, Poteſt fieri,inquit,Sile,vt is vnde te audiſſe dicis,iratus dixerit. Annuit Silus. Poteſt etiā vt tu non rectè intellexeris. Id quoque toto capite annuit, vt ſe Craſſo daret,2.de Or.t.57.Ecquos ſilos,flaccos,frontones,capitones,quę ſunt in nobis? de Nat.d.56

Simia.

Simia, quam rex Moloſſorum in delicijs habebat,& ſortes ipſas, & cætera quæ erant ad ſortem parata, diſturbauit,& aliud alio diſſipauit. 1.de Diu.129. a Simia quàm ſimilis turpiſſima beſtia nobis.de Nat.d.20. b Simiæ vero Dodoneæ improbitatem hiſtorijs Græcis mandatam eſſe deniret.Diu.2.54. Simiæ illius vultum ſubite.8.fam,37.ioep.Cæl.

Simiolus.

Hic ſimiolus animi cauſa,me,in quem inueheretur, delegerat,ad Marium,lib.7.7

Simius.

Simius non ſemiſſis homo,contra me arma tulit,& cū bello cepi.5.famil.14 in ep. Vatinij.

Similis.

Tu par ac ſimilis ſceleſtorum ciuium.in Salluſt.273.b Deco Iratio quodam ſimilis ſanguini.de Diu.1.20. b Democritus huic in hoc ſimilis,vberior i cæteris, Ac.29.b Filius ſimilis patri.in Verr.242.b Superioris Africani filius nō tam potuit patri ſimilis eſſe,quàm ille fuerat ſui.Off.24.b Par eſt auaritia, ſimilis improbitas, eadem imprudentia, gemina audacia.pro S.Roſc.38.b Semper ſui ſimilis orbis.de Vniu.41.Nemo exiſtat niſi tui Sextæ ſimilis & ſtultitia,& impudentia,qui dicat,&c.p Cæc.305.b Et ſimilis viri tu vlciſceris patris mortem,atque ille perſequeretur fratris ſui,ſi iſta ratione agere voluiſſet. pro Rab.perduel.reo.9.a Vita beata par ac ſimilis deorū. de Nat. d.57.b Itaque & ſimilis erit finis boni,atque antea fuerat.5.de Fin.72.a Quærerem ex eo,cuius ſuorum ſimilis fuiſſet Africani fratris nepos;facie,patris;vita, omniū perditorū ita ſimilis, vt eſſet facilè teterrimus.1.Tuſc.127.a Sed nō video,cur nō potuerit patri ſimilis eſſe filius.5.de Fin.21.a Gratiſſimum mihi eſt,& ſimile tuorū omniū.14. Att. 39. Doceas oportet aliquid ab illo ſimile æſtimatione atque à cæteris eſſe factum. in Verr. 191.b Ecce aliud ſimile diſſimile.de Fin.123.b Nihil eſt enim vnum vni tam ſimile, tam par,quàm omnes inter noſmetipſos ſuimus.1.de Leg.43.a Aut ſimile eſt illi vnde transferas. Ora. 204.b Simile portenti.14.Att.47.Id amiſiſti eni ſimile in terris nihil fuit.Att.278 b Quicquā illi ſimile eſſe probitate. ad Brut.33. Simile vitioſum.2.ad Henr.83. Itaque plectri ſimilē linguam dixere,chordarum dentes,&c.de Nat.d. 56.b. Valde ſit mirum, neminem fuiſſe, qui illius ſe ſimilem dici vellet.3. Verr.82.a Me ſimilem eſſe mei,& illos ſui.9.Att.65.in Ep. Cæſaris.id eſt, me conſuetudine mea vti, & illos ſua. Nactus ſum etiam qui Xenophontis ſimilem ſe eſſe cuperet.Or.t99.b Spes tamen vna eſt,aliquādo pop. Romanum maiorum ſimile fore. ad Cornificium,lib.12.22.3. a Carneades προβολὴν pugilis,& retentionem aurigæ ſimilem facit.Att.13.10.b Nec ſi ille ſapiēs ad tortoris eculeū à tyranno ire cogatur, ſimilem habeat vultum,etſi ampullā perdidiſſet.4.de Fin. 51. a Phidias ſui ſimulē formā incluſit in clypeo.Tuſc.155.b Ab his hoc ſimile ponitur:vt eoim inquiūt,&c.de Fin.101.b Quid enim ſimile habet epiſtola aut iudicio,aut concioni? Ep.139.b Poſtremo quid ſimile habet paſſer annus.de Diu.122. b Hoc ſimile atque ire in Salonium.Att.24.b Idque eò facilius eredebatur, quia ſimile vero videbatur.Ep.187.b Similique genere, inferiore ordine. de Or.100.b Atq; vt in eodē ſimili verſer.Tuſc.2.10. Vtrūq; ſimili.de Fin.100. b Nō ſolùm ſimiles, ſed vndique perfectè & abſolutè pares.Acad.q.edit.1.lib.2.52.Similes ſunt,vt ſi qui gubernatorem in nauigādo agere nihil dicāt,quū,&c.de Sen.16.a Similes ſunt dij,ſi ea nobis obijciūt,quorū neque ſcientiā, neq; explanationē habeamus,tāquā ſi Pœni in Senatu noſtro ſine interprete loquerētur.de Diu.1.35.b.Similes deorū & hominum. deNat.d.1.54,&63.Quō aliquos ex antiquis claros viros profeſſit,quos dicāt fuiſſe populares,vt eorū ipſi ſimiles eſſe videātur.4.Acad.26.a Veſtri ſimiles fœminæ ſintne Romæ.Ep.238.b C.& L.Fabritij fratres gemini fuerunt ea municipio Aletrinate,homines inter ſe cùm forma,tum moribus ſimiles municipū autē ſuorū diſſimillimi.pro Clu.34.a Multi naturis differunt, voluntate autē ſimiles ſunt inter ſeſe & magiſtri.de Or.t 17,& 162.b Particulæ ſimiles inter ſe.Acad.29.b Stoici autē, quòd finem bonorū in vna virtute ponont, ſimiles ſunt illorum. 4.de Fin.71.a Ibāt in prælium corpore tauri validiſſimi, impetu leonis acerrimi ſimiles.ad Her.39. b Viri boni moribus ſimiles. Off.11.b Hæc ſunt prodigijs ſimilia.pro Ligar.138.b Vt paupertatē,ignominiā, ſimilia horū.de Fin.101.b Etenim is quoque,quia vobis ſapiēs inducitur, multa ſequitur probabilia,nō cōprehēſa,&c.ſed ſimilia veri,quæ,&c.Acad.q.ed.1.li.2.91. Nihil eſt appetētius ſimiliū ſui,nihil rapacius,q̄ natura, &c.de Amic.101.b.Anaxagoras materiā infinitā,ſed ex ea particulas ſimiles inter ſe minutas,eas primùm cōfuſas, poſtea in ordinē adductas mēte diuina.4.Acad.21 1.a Et me aliquādo cū ſimilib[9] noſtri Rēpub.defenſorū.Ep.237.b.Rhodij Atticorum ſimiliores.de Cl.169.b Feſtino enim,ſimillimus decurro,atque curſu Sterus meas cōmentari non deſino. Att.142.b Sinilla & maximè gemina ſocietas hæreditatis eſt.pro Qu.Roſc.34:b. Simillimum ad æternitatis imitationum.de Vni.43.Hæc qui faciat, non ego eum cum ſummis viris comparo, ſed ſimillimum deo iudico.pro Marcel.5.a Eſtne hoc illi nō ſimillimū? p S.Roſc. 24.b Simillimamque in re diſſimili,tui temporis nūc,& noſtri quōdā fuiſſe rationē.ad Lēt.lib.1.7.5.a Simillimæ omnes mundi partes omnium.de Vniu.23.

Simile.

Similē vos quum perturbare,vt illi Rempub.ſic vos philoſophiā bene iā cōſtitutā velitis,&c.4.Acad.q.28.a Simillimè animus intētione ſua depellit preſſum omnē pōderū &c.2. Tuſc. 94.a Hic tamē excipit Pōpeiū:ſimillimè vt mihi uidetur, atq, in illa lege,qua peregrini Roma eijciūtur, Glaucippus excipitur.de L.Ag.7. a

Similitudo.

Similitudo eſt oratio traducēs ad rē quāpiam aliqd ex re diſpari ſimile.4.ad Her.223. Nihil eſt quod ad ſe rē vllā tam alliciat,ā attrahat,quàm ad amicitiā ſimilitudo.Læl.46. Nos ſtudiorū honeſtiſſimorū ſocietas,ſimilitudoq; coniūxit.1 Ant.s to b Nōnūquā ēt errorē creat ſimilitudo. de Diu.1 50.b, Eſt igitur homini cū deo ſimilitudo.de Leg.1.61.b.Eſt quodāmodo eſt nōnulla in ijs ēt inter ipſos ſimilitudo.de Cl.170.b. Eſt quędā vobis cum illis ſimilitudo.de Cl.Or.177.b, Sed eſt; quædā in his generis difficilis ad diſtinguendam ſimilitudo.Or.126.b, Similitudo quæ aut collationē habeat aut imaginē.Or.133.b,Similitudo animorū magis apparet in beſtijs,quarum animi ſunt rationis expertes.Tuſc.1.65. Artis imago quædam & ſimilitudo. de Or.141.b, Similitudo hominum in corporum figura magis extat, quàm inanimis.Tuſc.1.65. Nihil autem amabilius, nec copulatius, quàm morum ſimilitudo bonorum, &c. Off. 1.81, & 85.Excipitur ab omnibus eiuſmodi clamore,vt ei Lampſaceni periculi ſimilitudo verſaretur ante oculos.7.Verr.7 42.Omnibus in rebus ſimilitudo eſt ſatietatis mater.1.de Inu. 89.Sophiſtarum diſtinguenda eſt ſimilitudo.Or. 202 . b Similitudo ſtudiorum ac naturę multam vim habet ad coniungendas amicitias.p Clu. 34. Similitudinis locus nō multùm iuriſcōſultis cōuenit.Top.20.Similitudinis trāſlatio.3.de Or.86 . Vt ad hāc ſimilitudinē hiſtrionis,oratoriā laudē dirigamus.de Or.95 .b Quoniā;multa ad oratoris ſimilitudinē ab vno artifice ſumimus.Or. 107.b.Vt exerceamur invenādo ad ſimilitudinē bellicæ diſciplinæ.de Nat.58.& Ep.106.b, Quorū ſimilitudinē aliquā q arripuerit,&c. Tuſc.1. 99. Similitudinē veri cōſequi. de Vniu.9.Nec verò ille artifex cum faceret Iouis formā,cōtēplabatur aliquē,à quo ſimilitudinē duceret.Or.197.b,Sed ex medio ri officiorū frequētia ſimilitudinē quādā gerebāt, ſpeciēmq; ſapiētū.Off.3.10.Ea ſunt aūt quæcūque ſunt,q̄ ſimilitudinē faciūt. Tuſ.165.b,Gloria hēt formā honeſtatis & ſimilitudinē.de Fin. 141.b,Oēs habēt maximā ſimilitudinē inter ſe.in Ant.253. b, Nō.n.res tota toti rei neceſſe eſt ſimilis ſit,ſed ad ipſum,ad qd cōfereē,ſimilitudinē habeat oportet.ad Her.39.b,Per ſimilitudinē ſignificatio.4.ad Her.239. Verbū p ſimilitudinē trāſlatum. Or.205.b,Nullius animātium deus i hāgēdo mūdo ſecutus eſt. de Vniuer. 126.b. Hanc ſimilitudinem ſcribēdi multi ſecuti ſunt. de Ora. 113 . b, Ex ſimilitudine argumentum. 2. de Or.91.Top.8. Parmenides commentitiū quādā coronæ ſimilitudine efficit,Stephanē appellat.de Nat.d.1.21.Quāquā ta q

dēm

dẽ nõ hoſtiarũ caſum cõfirmat fortiũ ſimilitudine, ſed infirmas fortet collatione hoſtiarũ. de Diu.ı 16.b. Sũt enim quædam animi ſimilitudines eũ corpore. ı. Tuſ. 94.a. Similitudinũ genera & vſus. Top.21. Bene igitur Chryſippus, qui ſimilitudines adiũgens, docet omnia in perfectis eſſe meliora. de Nat. d.ı 3.b, Similitudines plurimis in rebus apparent. Acad.q.edit.t. lib.a.5 t ı Conferre ſimilitudines, Tuſ.2 14. de Inu.64.b, Cumparare ſimilitudines, Or.109.b

Similiter.

Similiter ad motus animorum, &c. de Fato, 145.b, S. arbitror in hac arte, de Or. 115.b, S. a nobis de antiquis philoſophis commemorari, atque ſeditioſi ſolerent claros viros, ſed tamen populares aliquos, nominare, Acad.q.ed.t lib.2.65. Neque vero illum ſ. atque ipſe eram, commotum eſſe vidi t. Phil.6. S. cadens exurnat o dicitur, quum, &c. ad Her.4.a, S. cæteri morbi, Tuſc. 244.b, Idque ſi ita dicit, &c. dicit abſurde, ſi etſi dicat, &c. de Fin. 69.b Omnia fere vt ſ. & vno modo dicerentur, de Cl.Or.186.b, S. effici poteſt, de Nat.d.2.16. pro, eadem ratione, vel eodem pacto. Ego etiam ſi, omnia quæ dicenda ſunt, libere dixero, nequaquam tamen ſ. oratio mea exire, atque in vulgus emanare poterit, pro Roſc.Am.2.a, Tu autem quid quæris? ſ. facis, ac ſi me roges, cur te duobus contuer oculis 3. de Nat.d.1 1.a, Qui ſ. faciũt, vt ſi, &c. Off.a 17.b, S. facere eos, qui, &c. vt ſi nautæ inter ſe certarent, quis eorum potiſſimum gubernaret, de Off.a, Ita reputo a nemine iſtorum L. Lucullum ſ. ex hoc loco eſſe laudatum, pro Pomp.8. b, S. nunc petes a Craſſo, vt, &c. de Orat. 98.b, S. vos, Acad.4.b,

Si minus, vide Si.

Simiolus, Simius, vide Simia.

Simplex.

Fidelis & ſimplex, pro Planc.263.b, Simplex homo 2.Ph.207 hoc eſt, nudus, Homo ſimplex & apertus, Off.1.153. An ſimplex, vnumque ſit, Aca.q.edit. ı.lib.2.115. Cretio hæreditatis ſimplex, Att.178.b, Simplex & abſoluta neceſſitudo, de Inu.83.b, Simplex & materia & indiuidua, de Vniu. 35. Aperta ſimplexque mens, de Na.d.1.20. Et quum ſimplex animi natura eſſet, neque haberet quicquam admixtum diſpar ſui atque diſſimile, de Sẽ. 71.a, Ornatius dicere, quã ſimplex ratio veritatis ferat, de Ora. 104.b, Nihil ſimplex, nihil ſyncerum, Att.10.87. Verum & ſimplex bonum 1. Acad.10.a, Vnum eſt & ſimplex aurium iudiciũ, pro Font.278.b, Simplex eſt officium, atque vna honorum omnium cauſa, pro Syl.168.b, Simplex eſt manere, illud anceps ıa. Att.11. ſimplex, id eſt tutum. Flexuoſum iter habet, ne quid inter ire poſſit, ſi ſimplex & directum pateret, 2. de Nat.d.215.a, Diſertiſſimum cognoui auum tuum, ad te etiam apertiorem in dicendo ille nunquam concionatus eſt nudus, totum hominis ſimplicem pectus vidimus, in Verr.181.b, Vir bonus & ſimplicis veritatis amicus, Officiorum, 13. Or.219.b, Trebatio noſtro magnas ago gratias, quod tuum erga me animum ſimplicem atque amicum aperuit, Matius, Cic.11.28. 20.a Simplicem præterea & communem, & conſentientem amicum eligi par eſt, de Amic. 108.b, O virum ſimplicem qui nos nihil celat, Acad.q.28.b, In cauſa aperta ac ſimplici, pro Cæc. 286.b, Principes qualitatis ſunt vniuſmodi & ſimplices, ex iis ante orte, variæ ſunt & quaſi multiformes, Acad.q.lib.1.19. Quędam ſunt in rebus ſimplicia, quædam copulata, de Natu. deo.31.b, Quæ ſunt recta & ſimplicia, laudantur, Offic. 28.b, Simplicium tria genera, Top. 45. Simplicium verborum genera, Part.10. His initiis inducti, omnia vera diligimus, id eſt fidelia, ſimplicia, conſtantia, &c. 2. de Fin.77.a

Simpliciter.

Cauendum tibi erit, ne parum ſimpliciter & candide poſuiſſe inimicitias videaris 8.fam.14. in ep. Cæl. Aut ſ. aut comparate, To. 228.b, Cum ſimplici homine ſ. agerem, nec magnopere contenderem, Acad.28.b, Ille enim ſ. pecudis & hominis idem bonum eſſe cenſet, ad Her.4. Acad.40.b, S. & ex ſua vi conſiderari, de Inu.75.b. Qua de cauſa pro mea conſuetudine breuiter ſimpliciterque dixi, pro Archia, 191.b, Si eſt ſ. breuiterque dicendũ Off.2.44. Si ſ. dictum ſit. de Or.123. & 156.b, Exponere aliquid ſ. ſine vlla exornatione, de Inuentione, 63.b, Ne parum ſ. & candide inimicitias poſuiſſe videare, Ep.115.b. Hæc præſcripta ſeruantem licet grauiter, magnifice, animoſeque viuere, atque etiã ſ. fideliter & vitæ hominum amice, 1. Off. 131.a, Quum autem quæritur quale id ſit, aut ſ. quæritur, aut comparate, in Top. 45.a, Mihi in ſententia ſ. referenda fides non deerit, Poſt reditum in Senatu, 19.

Simplum.

Vt duplum, ſimplum, Top.224.b

Simpulum.

Excitabat enim fluctus in ſimpulo, vt dicitur, Gratilius, quos poſt filius eius Marius in Aegeo excitauit mari 3. de Leg.53.a

Simul.

Hodieque Volaterani non modo ciues, ſed etiam optimi ciues fruuntur nobiſcum ſimul ac ciuitate, pro Do. ſua, 62.a, S. illud neſciebat, &c. pro Corn.66.b, Propter propinquitatem totos dies ſ. eramus iuncti, Att.73.b, Arbores cum luna ſ. ſeneſcẽtes tempeſtiue cędi, de Diu.2 15.b, Quod ſi cui, vt ait idem, ſ. animus cum re concidit, a grauibus illis antiquis, &c. 3. Tuſc.69.a, Q. Hortenſii ingenium vt Phidiæ ſignum ſ. aſpectum & probatum eſt, de Cl.185.b, Quod ſcribis te interdum morderi, quando ſ. ſis, Att.91.b, De voluntate tua vt ſ. ſimus, non dubito, Att. 194.b, Dummodo ſ. ſimus, Ep.126.b, Alexandrum Phæreũ vxor ſua. cum ſ. cubaret, occidit, de Inu. 80.b, Quod ego profecto non crederẽ, niſi aliquoties ex ipſis accuſatoribus vobiſcũ ſ. iudices audiuiſſem, pro Fonteio, 19.a, Neque.n. aſſentior iis qui hæc nuper diſſerere cœperunt, cum corporibus ſ. animos interire, atque omnia morte deleri, de Amic.81.a, S. autem cepit intelligentiã, &c. de Fin.3.17. id eſt, poſtquam, vel quamprimum. S. inflauit tibicen, a perito carmen agnoſcitur, Acad. q.edit. 1.lib.2.77. pro, quamprimum, ſimul ac, &c. Ciues Romanos occidit, & eo ſ. vero ſemiſſis homo contra me arma tulit, Vatinius ad Cic.5.10.4.a, Quædãque ſerpentes ortæ extra aquam, ſ. ac primũ niti poſſunt, aquam perſequuntur 2. de Na.d.184.a, S. ac poteſtas primũ data eſt, adeſt hi quos dixi 3. Ver.97.a, S. ac primũ ei occaſio viſa eſt, aduerſa pecunia, &c. 3. Ver.23.a, Quod ſ. ac mihi collibitũ ẽ, ꝓ ſto eſt imago, de Na.d.21. Ep.253.b, S. ac accepi a Seleuco tuo literas, ſtatim quæſiui a Balbo p codicillos qd eſſet i lege, ad Leptã, l.6.18.1.a, Quis.n. quũ, &c. nõ ſ. ac ſ. cõmouit, atq; ad ſe reuocauit, ſentit qd interſit inter pſpicua & inania? 4. Aca.94.a, Verres ſ. ac tetigit prouinciã, ſtatim Meſſanã literas dedit 3. Verr. 18.a, Nam Tyndaritani ſtatuam iſtius, quam, &c. deturbarũt, ſ. ac ſucceſſum iſti audierunt 6. Verr. 81.a. Vt ſimul ac poſita ſit cauſa, habeant quo ſe referant, de Or.119.b, S. quid erit certi, ſcribam ad te 2. Att.50. id eſt, Simul atque erit. Qui ſ. atque ei forte prouincia Sicilia obuenit, ſtatim Romæ, &c. 4. Verr. 11.a, Quod is ſ. atque ſenſit, de amicorum cognatorumque ſententia Romam cõfugit, pro Roſ. Am.16.a, Qui ſ. atque venit, ſtatim, &c. in Ver. 212.b, Alii ſimul atque hũc noſtrum legerũt, neſcio quo pacto retardantur, Att.20.b, S. atque adeptus erit, Ep.39 b, Omne animal ſ. atque natum ſit, voluptatem appetere, eaque gaudere ve ſummo bono 1. de Fin.45.a, Is quotidie ſ. atque luceret, &c. In Ant.219.b, Vt temporibus illis ſ. atque hoſtis ſuperatus eſſet, ager araretur omnis? 5. Verr.106.a, S. atque aliquid audiero, ſcribam ad te, de Or.128.b, Et cum Repub. pariter vixiſſe, & cũ ea ſ. extinctum eſſe, de Or.143.b, Q. Frater mecum ſ. Ep.145.b, Senatus authoritas mecum ſ. reducta eſt, pro D. ſua, 216.b, S. nobiſcũ, pro Quint.259.b, Res quas tecum ſ. didici, Acad.19 b, S. cum rebus ipſis, de Inu. 48.b, Abiicere voluntatem diſcendi ſ. cum ſpe perdiſcendi, de Or.121.b, Tui nominis æterna memoria ſ. cum templo illo conſecratur, in Verr.115.b, S. & elicere cupio ſententiam tuam: ſi manet, vt firmior ſim: ſi mutata eſt, vt tibi aſſentiar. 8. Att.53. Quemadmodum ſine periculo ſuo dare poſſent, non videbant, ſ. & iſtum fore tam improbum non arbitrabantur. 3. Verr.74.a, Demonſtraui hæc illi, ſ. & illud oſtendi, &c. Att.2.b, S. & illud cogito, &c. Qu.fr.296.b, Et ſ. ſi, &c. Ep 67.b, Quæris ex me, &c. & ſ. ſcire vis, &c. Att.10.b, Et ſ. ſcito labare meum conſilium, &c. 8. Att.53. Et ſ. tibi in mentem veniat facito, quemadmodum vitam huiuſce depinxeris, pro Roſc. Am. 45.a. S. in iure, &c. in Verr. 68. b, Simul eramus 5. Att. 18. Omne autem animal ſ. vt ortum eſt, & ſeipſum, & omnes partes ſuas diligit 2. de Fin.57.a, Itaque ſ. vt experrecti ſumus, viſa illa contemnimus. 4. Acad.q 95.a, S. vt accepi, &c. in Verr.89.b, S. vt velle cœpiſſent, Tuſc.210.b

Simulachrum.

Simulachrum aliquod ac veſtigium ciuitatis, ad Planc. 10. t.4.a Libertatis ſimulachrum in ea domo collocabas, pro Do. ſua, 85. a, Effigies, ſimulachraque Mithridatis 4. Verr. 114. a, Mulieris ſimulachrum e marmore, pro Do. ſua, 86. a, Ego,

quid poſſum? tamen neſcio quid e quercu exculpſeram, quod videretur ſimile ſimulachri. Att. 13. 283. 6. a, Ex quo efficitur et ſi neceſſe hunc, quem cernimus mundum, ſimulachrum æternum eſſe alicuius æterni, de Vniu. 7. Zeuxis Helenæ ſimulachrũ pinxit, de Fin. 62. b, Simulachro nullo earum rerum ob oculos poſito, de Vniu. 47. Hæc auſpicia quibus vtimur, ſimulachra ſunt auſpiciorum, auſpicia nullo modo, de Diu. 123. b, Statuæ & imagines non animorum ſimulachra ſunt, ſed corporum, pro Arch. 22. a Simulachra ſanctiſſima deorum, in Verr. 55. b, Humanarũ quædam ſimulachra virtutum 2. de Fin. 176. & Off. 1. 69. Quarũ rerum vtilitate ſimulachra conſecrata 3. de Nat. d. 43. Victoriolæ aureæ & pateræ quæ ſimulachrorum porrectis manibus ſuſtinentur 3. de Nat. d. 63. Atq; illi artifices corporis ſimulachra ignotis nota faciebant, Ep. 68. b

Simulo.

Aut facis, aut perbelle ſimulas: quod tamen in modum procedit 16. fam. 24. Simulat his ſe rebus confidere, ſed video quid agat 2. Verr. 10. a, Multa & ſimulauit inuitus, & diſſimulauit cum dolore, Ep. 148. b, Solon quo Reipub. prodeſſet, furere ſe ſimulauit, Off. 22. b, Mithridates Boſphoranis finitiſſimis ſuis bellũ inferre ſimulauit, pro Pomp. 5. b, Ille ſe tamen tum proficiſci ſimulauit, pro Clu. 23. b, Simulabat ſe Romam rediturum, quum in Africam nauigaturus eſſet. a. Bene ſimulare 10. Att. 41. Simulaſſe multa inuitum, & diſſimulaſſe cum dolore 10. fam. 16. in ep. Planc.

Simulatus.

Simulatus alicui 9. Att. 23. pro, ſimilis redditus, Homeri illa Minerua ſimulata Mentoris, Att. 140. b, Ficta omnia celeriter tanquam floſculi decidunt, nec ſimulatum quicquam poteſt eſſe diuturnum, Off. 41. b, Inque eo nihil eſſet niſi falſum & imitatione ſimulatum, de Or. 125. b, Fictum officium & ſimulata ſedulitas, pro Cæc. 287. b Cum eum præter ſimulatam triſtitiamque triſtitiam nihil commendaret, Poſtquam, 207. b, Complexus ſummæ beneuolentiæ Iudices extiterunt in amorẽ ſimulato, in Ant. 231. b, Vt tertius dies ſic hominem proſterneret, vt morbo ſimulato non quid reſponderet, ſed quemadmodum non reſponderet, deliberaret 3. Verr. 13. a Carmeis commodis officio ſimulato officis? pro Sexto Roſc. 37. b Multis partibus ſunt illa perfecta, quam hæc ſimulata ſolertius, de Na. deo. 43. b,

Simulate.

Ficte aut ſimulate loqui, Q. fr. 192. b, Mala enim & impia conſuetudo eſt, contra deos diſputandi, ſiue ex animo id fit, ſiue ſimulate 2. de Nat. d. 249. a

Simulatio.

Quum non eſt facilis virtus, quam vero difficilis eius diuturna ſimulatio 7. Att. 4. Nec vlla pernicies vitæ maior inueniri poteſt, quam in malitia ſimulatio intelligentiæ, Off. 3. 94. Fallax imitatio, ſimulatioque virtutis 4. Acad. 253. a, Simulatio veritatem delet, ſine qua nomen amicitiæ valere non poteſt, Læl. 77. Talis ſimulatio vanitati eſt coniunctior, quam liberalitati, Off. 20. b, Quod ſi Aquiliana definitio vera eſt, ex omni vita ſimulatio diſſimulatioque tollenda eſt 3. Off. 79. a, Simulatio omniũ rerum vitioſa eſt: tollit enim iudicium veri, idq; adulterat, Læl. 77. In paucorum menſium negotia, ſimulatio poteſt naturam vincere, de Pet. 205. b, Totus eſt nunc ab iis, a quibus tuendus fuerat, derelictus: idque non ſolum fronte atque vultu, quibus ſimulatio faciliime ſuſtinetur, &c. ad Lent. lib. 1. 9. 62. a, Simulatio mihi pro repudiatione fuerit 12. Att. 64. Aliud occulte moliri, aliud ſpe & ſpecie ſimulationis oſtentare, con. Rull. 68. b, In ſpecie fictæ ſimulationis pietas eſſe non poteſt, de Natu. d. 1. b, Simulationi certe facio ſatis 12. Att. 24. Simulationem alicuius rei amittere 10. Att. 23. Qui per ſimulationem amicitiæ me prodiderunt, Poſt. red. in Senat. 202. b, Nihil opus eſt ſimulatione & fallaciis, de Ora. 126. b Qui ſimulatione & inani oſtentatione, ficto non modo ſermone, ſed etiam vultu ſtabilem ſe gloriam conſequi poſſe rentur, &c. Off. 41. b, Signa quibus a ſimulatione diſtingui poſſet voluntas, conturbantur, 8. Att. 23. Ne æquitatis ſimulatione fallamur, in Ant. 213. b, Qui ſimulatione amicitiæ toluntur, Læl. 26. Is me ſumma ſimulatione amoris inſidioſiſſime tractauit, Qu. fratr. 1. 54. Gladiatores emptos eſſe Fauſti ſimulatione, pro Syl. 177. b Hoſtium ſimulatione contra ſocios exercitum mittitis, pro Pomp. 26. b Vlyſſes ſimulatione inſaniæ militiam ſubterfugere voluit, Off. 71. b Legis agrariæ ſimulatione atque nomine, con. Rull. 69. 72. b, Nullæ ſunt occultiores inſidiæ, quam hæ quæ latent in ſimulatione officii, aut in aliquo neceſſitudinis nomine, 3. Verr. 27. a Simulatione Reipubl. comparant copias 12. fam. 24. in ep. D. Brut. Qui ſummam prudentiam ſimulatione ſtultitiæ texerit, de Cl. 169. b, Simulationum multis inuolucris tegitur vniuſcuiuſque natura 1. ad Qu. fr. 21.

Simulator.

Quibus rebus beneuolus & ſimulator diiudicari poſſint, de Petitione, 21. b, De Græcis autem dulcem & facetum, feſtiuique ſermonis, atque in omni oratione ſimulatorem, quẽ εἴρωνα Greci nominauerunt, Socratem accepimus, Off. 1. 51. a, Meſſalam tui ſtudioſum eſſe arbitror, Pompeium etiam ſimulatorem puto, ad Qu. fr. 1. 3. 13. a

Simultas.

Simultas noſtra uetus 3. fam 51. Ac niſi noſtri mores ac diſciplina plus ualerent, quam dolor ac ſimultas, pro Flac. 8. id eſt, odium uel iracundia. Simultatis onus cupiam imponere 2. ad Qu. frat. 1. Simultatem humaniſſime deponere 3. Att. 44. Simultatem geſſiſſe cum patre eius pro Repub. 14. Att. 13. in ep. Ant. Cum quo ſimultates tibi non fuiſſent, Ep. 115. b. An ſimultates neſcio quas cum libertis ſuis Flaccus exercet? pro Flacc. 163. b, Hæc inſtitutio atque diſciplina poteſt ſuſtinere in rebus ſtatuendis, &c. ex quibus nonnullas ſimultates cum magna mea lætitia ſuſceptas habemus, ad Qu. fr. 1. 1. 28. a, Cluentius cum matre habebat ſimultates, pro Clu. 69. Is ſimultates, quas mecum habebat, depoſuit, pro Planc. 178. Vt multas etiam ſimultates, partim obſcuras, partim apertas intelligam mihi non neceſſarias, vobis non inutiles ſuſcepiſſe, pro Leg. Man. 50. a, Magnis noſtris ſimultatibus, Aſiam tributo liberaſti. 1. ad Qu. frat. 19.

Sin.

Tu ſi modo es Romæ (uix enim puto) ſin es, hoc uehementer animaduertas uelim 5. Attic. 13. id eſt, Veruntamen ſi es, Sin id actum eſt, ut, &c. pro Sex. Roſc. 41. b, Nunc contra, plerique, &c. ſin aliquis excellit unus e multis, effert ſe, &c. 3. de Orat. 74. a, Quamobrem primum danda opera eſt, ne qua amicorum diſſidia fiant: ſin tale aliquid euenerit, ut extinctæ potius amicitiæ, quam oppreſſæ uideantur, de Amic. 67. a Si ita eſt, omnia faciliora: ſin aliter, magnum negotium, ad Brut. 11. 14. 6. a, Si uir eſſe uolet, præclara ſynodia: ſin autem, erimus nos qui ſolemus. Att. 10. 196. 5. a, Si perficietis quod agitis, me ad uos uenire oportet: ſin autem, ſed nihil opus eſt reliqua ſcribere, ad Terentiam, lib. 14. 3. 10. a, Sin autem id non ſit eiuſmodi, &c. Off 58. b, Ego, ut conſtitui, adero, atque vtinam in quoque eodẽ die: ſin (quid enim multa?) utique poſtridie. Att. 21. b, Si perficiũt, optime. ſin minus, ad noſtrum Iouem reuertamur, ad Qu. fr. 2. 10. 3. a, Si mihi ueniam, quam peto, dederit, utar illius conditione: ſin minus, impetrabo aliquid a me ipſo, Att. 9. 188. 1. a, Educ tecum omnes tuos, ſin minus, quam plurimos, in Cat. 99. b, Si erit ciuitas, &c. ſin non erit, &c. Ep. 27. b, Si potes, &c. ſin plane nõ potes, Ep. 251. b

Sincere, Sincerus, uide Syncerus.

Sine,

Hæc enim ars ſine controuerſia magna eſt, de Or. 105. b, Dicam ſ. cunctatione quod ſentio, in Verr. 32. b. S. curriculo & certatione corporum fiat 2. de Leg. 24 Chryſippus homo ſ. dubio verſutus, de Nat. d. 64. b, S. dubio omnes ſtulti ſunt miſerrimi, de Nat. d. 1. 27. S. dubitatione reſpondere, Acad q. ed. 1. lib. 2. 85. S. ullo errore, Off. 55. b, S. mãdatis legatus Senator 3. de Leg. 18. Homo iners, ſ. officio, ſine ingenio. de Pet 209 b, S. procuratione Senator in legatione. 3. de Leg. 18. Legatum plus alicui, quam ſ. religione, capere liceat, 2. de Leg. 48. Homo ſ. re, ſine ſpe, ſine fide, ſine ſede, ſine fortunis, &c. pro Cæl. 54. b, Præterquam quod ſ. te. cæterum ſatis commode oblectabar 2. ad Q. fr. 31. S. te quid unquam tibi iucundum fuit? 1. ad Q. fr. 51. Cum te togatis omnibus ſ. dubio anteferret, de Nat. d. 1. 41. S. ne tuo quidem conſilio certe nihil 6. ad Att. 32. S. teſte, de Fin. 2. 50. quod alibi, Sine cõſcio, dicit. Omnes certatim de mea ſalute ſ. ulla uarietate dixerunt, pro Seſtio, 19. b

Singultus.

Non modo lachrymulam, ſed multas lachrymas, & fletum cũ ſingultu uidere potuiſti, pro Planc. 62. a

Singuli.

Quæ ſi pop. Rom. acciderũt, qd dẽt putare ſinguli? Of. 38. 39. b

Egiu-

Egregibus Ephebornm vix ſinguli reperiuntur pulchri, de Na. d. t.55. Plures deorum omnium, ſinguli ſingulorum ſacerdotes ſunt, de Leg. t57.b, Comitiorum quotidie ſinguli dies tollũtur obnunſiationibus, Qu.fr.383.h Vt non modo plures, ſed ne ſinguli quidem poſſint accedere 7.Verr. t04.2, Refert etiam qui audiant, Senatus, an populus, an iudices, freqũtes an pauci, an ſinguli 3.de Ora.117.a, Hoc ferre ciuitas poteſt? vt ſinguli ciues ſingulis verſiculis e ciuitate tollantur, pro Dom.222.b, Cæteræ fere artes ſeipſæ per ſe tuentur ſingulæ, de Or, t09.b, Vt cauſæ ſingulæ defendantur a pluribus, de Cl.Or.t38.b, Neque ſingulæ voces præconũ, ſed vna voce vniuerſus pop.Romanus Cõſulem declarauit 2.de L. Agr.21.2, Singula potius, quam omnia, de Fin.73.b, Quæ ſi ſingula uos forte non monent, vniuerſa certe inter ſe connexa mouere debebunt 3.de Nat.d. t23. Dii nec agellos ſingulorum. nec viticulas perſequuntur, de Nat.d.77.b Dixi de ſingulorum laude verborum, de Or. t6t.b, Pont. Max. res omnes ſingulorum annorum mandabat literis, Ora. tt3.b, Sane commode Pompeius diſtribuit binos ſingulis patrib. familiarum. Att. st1.b, Vobis ſingulis & egi, & agam gratias vniuerſis, Poſt red. in Senat.2t0.b, In dies ſingulos breuiores literas ad te mitto, Att.71.b, Ego ſingulos Euripidis verſus, ſingula eius teſtimonia puto, Ep.259.b. Singulos animos adiunxit deus ad ſingula ſidera, de Vniu.53. Candidati u s. cccc. in ſingulos apud M.Catonem depoſuerunt, Q.fr.316.b, Et in eo agro dena deſcripſit in ſingulos iugera, con.Rull.82.b, Quantam pecuniã militibus in ſingulos Cæſar pollicitus ſit, tantam dari placere, in Ant.205.b Stipatores ducentos in annos ſingulos conſtituit con.Rull.72.b Scaptius centeſimis renouato in ſingulos annos fœnore contentus non fuit, Att.6.114.7.2 Lex eſt de religione quæ in annos ſingulos Iouis ſacerdotem ſortito capi iubeat 4. Verr.87.2 Quotidie uel potius in dies ſingulos, breuiores literas ad te mitto. Att.5.94.t. 2, Creſcit in dies ſingulos hoſtium numerus 1.in Cat.3.2, In dies ſingulos ſtudia hominum in nos augentur, Att.37.b, Qui ſingulas vniuſcuiuſque domos, & hoc vniuerſum Retpub. domicilium delere conati ſunt, in Cat.t2t. b, Cæſar legiones ſingulas poſuit Brunduſii, Tarenti, Att. t5t.b Deſcribebat Cenſores binos in ſingulas ciuitates, in Verr. 133. Veteres cum circuitum verboſum facere non poſſent, terna aut bina, aut nonnuli ſingula etiam verba dicebant, de Ora. t6t. b, Sic vlciſcar facinora ſingula, quemadmodum a quibuſque ſum prouocatus, Poſtquam, 202.b, Singula ſingulis addere, de Fi.96 b, Singula perſequi non eſt neceſſe: uniuerſum ſtudium meum ad te deſero 6.fam.35. Difficile eſt dictu de ſingulis, ep.6.b Duo extremi chorei ſunt, id eſt, e ſingulis longis & breuibus, in Or. 223.2, Cum ex ſingulis, tum ex coniunctis argumenta naſcuntur, de Inu.67.b, Sol binas in ſingulis annis reuerſiones ab extremo contrarias facit 2.de Nat.d.t47.2, Etenim in ſingulis rebus eiuſmodi materies eſt, vt ſingulos dies poſſis conſumere, pro S. Roſc.33.b, Quod efficitur in cælo ſingulis diebus & noctibus 2. de Nat.d.126.2, Illi ſingulis finibus vtuntur, de Fin. 68.b, Qui ſingulis diebus ediſcendos factos populo propoſuit, pro Mur. 22. 2, Vix ſingulis ætatibus bini oratores laudabiles conſtiterunt, de Cl.t96.& de Or.85.b, Singulis diebus uſque ad Cal. facere aliquid, Att.64.b, Sæpe ſingulis utendum eſt, plerunque binis & vtriſque addi pedis pars poteſt, non fere ternis amplius, in Or.13t.a

Singularis.

Incredibilis & ſingularis amor in aliquem, de Or.t44.b, Animus ſingularis & opera præcipua, Ep.t40.b, Singularis homo priuatus, niſi magna ſapientia preditus, vix facile ſe continet, con.Rull.94. Summus & ſingularis vir, de Cl.t92.b, Singularis calamitas & iniuria tt.Att.3. Singularis & prope incredibilis fides, Ep.223.b, Singularis filia tt.Att. 38. Singularis pena, ad Her.26.b, Singularis & incredibilis virtus, Att.231.b, Singularis & præſtãtiſſima virtus P.Lentuli, Poſtq.205.b Pro Põp.4. b, Antonii incredibilis quædam & prope ſingularis & diuina uis Igenii, de Or.99.b, Beneficiũ ſingulare, de Inu.76.b, Nõ vulgare ſed ſingulare maleficiũ, ad Her.15.b, Singulare ſcelus, p Clu.9. a, Omitto per ipſum Ariſtotelem, meo iudicio in philoſophia prope ſingularem 4. Acad.139.a, Singularem Deus hunc mundum, atque vnigenam procreauit, de Vniu. t5. O ſingularem ſtultitiam, niſi mea maior eſſet? t2. Att. 6. Singulari illo tuo amore me ames 15.fam.50. Rutilium & fide & animo ſingulari, Ep.6.b Me ſingulari immanitate & crudelitate præditum, pro Sylla, 6. 2, Quo facilius de ſingulari eius impudentia exiſtimare poſitis.4.Verr.t2.a, Singulari nequitia præditi 5.de Fin. t00. a, Communi officio, nõ aliquo ſingulari beneficio, Ep.t0.b, Singulari ſum fato 6.fam.26.in ep.A.Cæc.id eſt, non communi cum cæteris. Singulari officio eſſe in aliquem 5.fam.13. Sed ita tulit caſus, vt tum communi ambitionis inuidia, tum ſingulari Antonii odio euerteretur, pro Syll.t67.b, Qui ingenio atque animo ſingulares, &c.Diu.2.76. Singulares dun Conſules t0. fam. 43.in ep. Planc. Quintum genus eſſe dicunt, e quo aſtra ſunt, menteſque ſingulares, Aca.44.b, Sunt quædam in te ſingularia, quæ in nullum alium conuenire poſſunt 5.Verr.t77.2, Singularum rerum ſingulas proprietates eſſe, Acad.q.edit.1.lib.2.52. Singulares huic calamitates accidiſſe t3.fam.t4.id eſt, non cõmunes cum aliis, diuerſas ab aliis, Ago tibi gratias ſingulares, Ep.220.b, Primum quod mihi gratias egiſtis ſingularibus verbis, &c.4.in Cat.77.a

Singulariter.

Quem ego in Prætura mea ſingulariter dilexiſſem 4. Verrin. 81.2

Singulatim.

Si tantulum offenſum titubatumque ſit, vt ea quæ ſingulatim ac diu collecta ſunt, vno tẽpore vniuerſa perdamus t. Ver. 40.2. Singularim unicuique reſpondere. 1. Verrin. 27.2, Singulatim de unoquoque genere in ſecundo libro dicemus, t.de Inu. 65. 2.

Simgillatin, vel Sigillatim.

Hæque voluptates ſingillatim extenuantur 5.Tuſc.t34.2, Ciuitas non ſingillatim, ſed prouinciis totis dabatur, in Ant. t78. b, Singillatim vnamquamque rem attingere, de Inu.52.b, Quære ex his ſigillatim, quot quiſque nautas habuerit 7.Verr.80.2, Sigillatim vnicuique calamitati fore ſe denũtiabat, vniuerſam ſe funditus euerſurum eſſe ciuitatem minabatur 6.Verr.67.2, Nam quid ego de cæteris ciuium Rom. ſuppliciis ſigillatim potius, quam generatim atque vniuerſe loquar? 7.Verr.ttt.2, Etenim quoniam ſummam & numerum iniuriarum Iudices uobis non poſſum exponere, ſigillatim autem de uniuſcuiuſque incõmodo dicere infinitum eſt 5.Verr.43.2, At pedes omnium ſigillatim accidente Clodio, Att.9.b

Siniſtra.

Quid augur, cur a dextra coruus, a ſiniſtra cornix faciat ratum? 1.de Diu.t43.2, Aſpicite a ſiniſtra t6.Phil.2t2.2

Siniſtra.

Et quum in uno mundo ornatus hic tam ſit mirabilis, innumerabilis, ſupra infra, dextra ſiniſtra, ante poſt, &c. 4. Academ.q.225.a

Siniſter.

Non igitur ex alitis inuolatu, nec e cantu ſiniſtro oſcinis, ad Cæc. 6. 6. 16. 2, Is ſiniſtra aue dictus populi magiſter eſto 3.de Leg. 8. Siniſtrum fulmen 2. Phil. 98. Quanquam haud ignoro quæ bona ſint, ſiniſtra nos dicere, etiam ſi dextra ſint, ſed certo noſtri ſiniſtrum nominauerunt, externi dextrum, de Diu.2.t24. Cornu ſiniſterius quid erat infirmius, a

Sino.

Nullos honores niſi uerborum, decerni ſino. Att. 82.b, Nec auertere a miſeriis cogitationem ſinunt, Ep. 78. b, Improbitas nunquam ſinit eum reſpirare, de Fin.60.b, Non deieci, ſed non ſiui accedere, pro Cæc.297.b, Tu ſororem tuam uirginem eſſe nõ ſiuiſti, pro Dom.23t.b, Non ſiuerunt, in Ant.237.b, Qui ſenatũ ſenatui parere non ſiuerunt, pro Planc.277.b, Accuſare eũ moderate, a quo ipſe nefarie accuſatur, per Senatus authoritatem non eſt ſitus, pro Seſtio, 83.2, Cato concionatus eſt, comitia haberi non ſiturum, ad Q.fr.2.t0.6.a

Sinope.

Sinope, vrbs Ponti a L. Lucullo capta, pro L.Man. t4. & in Vers.94.b, Sinueſſa, urbs. Attic. t52. b, Sinueſſanus, Epiſt. t96. Att.258.b

Sinus.

Vt ſinus & gremium quaſi matris mortuo tribueretur, de Le. 183.b, Sinus pacis, in Piſ.72. Conſurgere in ſinum alicuius, Tuſ. 228.b, In ſinum alicuius venire 2.Phil.73. In ſinum delatũ negotium 3.Verr. 93. Satiſne uobis magnam pecuniam Veneſius homo, qui e Chelidonis ſinu in prouinciam profectus eſſet, Veneris nie quæſiſſe uidetur? 4.Ver. t6.2. Poſtremũ aũt genus ẽ nõ ſolũ numero, uerũ etiã genere ipſo atq; uita, &c. imo uero de cõplexu eius ac ſinu 2.in Cat.42. 2, De ſinu ciuitatis eripere 4.ad Her. 279. Cedo mihi ex ipſius ſinu literas, in Verr. 266. b.

E ſino gremioque patriæ abſtrahi,pro Cæl.50.b,Sinu recipiatis conſumptos animantes,de Vniu.53.Noli cũ ex ſinu tuo dimitte re,ad Brutũ,17.I Ep.ad Brut.Verres ſimul ac tetigit prouinciã, ſtatim Meſſanã literas dedit,Doionẽ euocauit,calũniatores ex ſinu ſuo appoſuit qui illã hæreditatẽ Veneri Erycinæ commiſſam eſſe dicerent 3.Verr.18.a,id eſt,ex ſuis familiaribus. In ſinu ac familiaritate adoleſcẽtis,Att.38.b,Mihi crede in ſinu eſt, neque ego diſcingor ad Qu. fr.2.15.1.a, Iſte vero ſemper ſit in ſinu & complexu meo,Ep.l.14.11. Tantum admoueo,quoniam hæc plauſibilia non ſunt,vt in ſinu gaudeant,Tuſc. 3.44. In ſinu habere,de Aruſp.reſp.47.

Sinus maris.

Vbi primum ex alto ſinus ad vrbem inflectitur,in Ver.241.b. Maris omnes ſinus atque portus,pro Pomp.10.b,Sinus duo fue runt,quos tranſmitti oportet 16.Att. 15. Illi qui ſinus quoſdã obſediſſe maritimos dicuntur,in Verr.263.b

Sinus draconis.

Et draco conficiens ſinus e corpore flexos,de Nat.d.47.b

Siparium.

Itaque ille alter,aut ipſe eſt homo doctus,& a Græcis ſubtilius eruditus,quibuſcum iam in orcheſtra helluatur,antea poſt ſiparium ſolebat,de Prou.Conſul.12.a

Siphax.

Nam in Senatu & in conſilio de Siphace diu deliberatũ eſt, 2.de Inu.199.

Sipontinus.

Niſi manultis in Sipontina ſiccitate collocari,c6.Rul.72.b

Siquando.

Itaque ſiquando extitit,de Amic.100.b,Qui etiam ſiquando aliquo metu adducti,deos placandos eſſe arbitrantur,&c. pro Fon.17.a,Siquando hæc incidunt,de Inu.69. b, Non ergo erũt homines diutius diffluentes,audiendi,ſiquãdo de amicitia,quã nec vſu,nec ratione habent cognitam,diſputabunt,de Ami.48.a Et tamen puto concedi nobis oportere,vt Græco verbo vtamur ſiquando minus occurret Latinum 3.de Fin.24.a,Siquando taceant omnes,tunc coguntur ſortito dicere 6.Ver.115.a, Ex qua ſiquando opus fuerit,ea citet,&c.de Cl.19.b, Siquando in dicendo ſcriptum attulerit aliquid,de Or.97.b

Siquidem.

O pactores,&c.ſiquidem,&c.pro Flac. 154.b, Quare non ſi-χεται tua induſtria,quod veteris,ſed præclare ponitur, ſiquidẽ id egiſti,vt ego delectarer,Att.84.b, Siquid eorum eſt gemmare viſes,Or.104.b, Videſne quam ſero eloquentia prodierit in lucem?ſiquidem ante Solonis ætatem de nullo vt diſerto memoriæ proditum eſt,de Cl.19.a,Etiamne in minimis rebus? ſiquidẽ rerũ modũ fingere nõ poſſumus.Para.120.b,Gratulor Baiis noſtris:ſiquidẽ,vt ſcribis,ſalubres repente factæ ſunt,Dolab.l.9 22.1.a.Antiquiſſimũ e doctis genus ſit poetarum; ſiquidẽ Homerus fuit & Heſiodus ante Romam conditam 5.Tuſc. 5.a, O morem præclarum,quem a maioribus accepimus,ſiquidem tenere mos,pro Flac.149.b,O fortunatam Rempub. ſiquidem hãc ſentinam eiecerit,in Cat.105.b

Siquis.

Siquid cum periculo experiri velis, in Caria id potiſſimum eſſe faciendum,pro Flac. 51. a, Siquid acciderit,vt mutandum conſilium ſit 5.fam.65.Id eſt, quamobrem mutandum ſit.Itaq; non mihi videor erraſſe,quod ad Balbum ſcripſi apertius:ut ſiquid tale accidiſſet, ut non concurrerent nomina, ſubueniret, Att.16.333.6.a, Solui ſiquid eſſet 11.Att.20.pro,vt viderem ſiquid eſſet. Siquid in te,peccaui, ac potius,quoniam peccaui 3. Att.23.Et nebulonem illum,ſiquo pacto potes, ex iſtis locis amoue,Attic.1.7.7.a Eas ſiquo ille miſit, in publico proponat velim, Attic. 118.b Quaſi de ſuorum ſententia factum, adhibeantur Trebonius, Panſa, ſiqui alii. 11. Attic. 11. Siqui de ea cauſa venerũt 2. Att.40.Siquæ ſunt onera. 15.fam. 39

Sirenes.

Quæ de Sirenum cantibus Homerus finxerit: neque.n.vocũ ſuauitate uidentur,aut nouitate quadam & varietate cantandi reuocare eos ſolitæ, qui prætervehebantur: ſed quia multa ſe ſcire profitebantur,vt homines ad earum ſaxa diſcendi cupiditate adhæreſcerent 5.de Fin.89.a

Sis,pro ſi uis.

Age nunc, refer animum ſis ad veritatem, pro Sext. Roſc.27.a

Siſapo.

Quid erat in terris,vbi in tuo pedem poneres,præter vnũ Miſenum, quod cum ſociis tanquam Siſaphonem tenebas? 2. Phil. 64.Oppidum in Hiſpania.

Siſenna.

Siſenna,Acii amicus,neque orator in numero veſtro unquã eſt habitus,& in hiſtoria puerile quiddam conſectatur 1.de Le. 5. Siſenna autem quaſi emendator ſermonis uſitati quum eſſe uellet,ne C.Ruſcio quidem accuſatore deterreri potuit, quo minus inuſitatis uerbis uteretur,Brut.140.L.Siſenna, C.Verris defenſor 6.Verr.38.

Siſto.

Venit Romã Quintius,uadimonium ſiſtit,pro Quin.15.Tu, quoniam quartana cares,&c.teque uegetum nobis in Græcia ſiſte,& literarum aliquid interea,Att.lib.10.207.6.a,Siſte te nobis illic 10.Att. 52. Des operam, id quod mihi affirmaſti,ut te ante Cal.Ianuar.vbicunque erimus,ſiſtas,Att.3.67.2.a, Qui Rẽpu.ſiſtere negat poſſe,ni ad Equeſtrem ordinem iudicia referantur?5.Verr.191.a,Ita tamen diſcedunt,ut Idib.Septẽb.P.Quintium ſiſti Sex.Alphenus promitteret,pro Quint.15.& 12.b. Vas factus eſt alter ſiſtendi eius:vt ſi ille non reuertiſſet, moriendũ eſſet ipſi 3.Off.59.a

Stator.

Præſto mihi fuit ſtator eius cum literis, quibus ne uenirem, denuntiabat,Plancus Cic. l.10. 21.4.a,Literas a te mihi ſtator tuus reddidit Tharſi. Caniolo,lib. 2.16. 1.a Vt ad te ſtatores meos & lictores cum literis mitterem. Tullius M.F. Cælio, lib.2.18.5.a

Stator Iupiter.

Iupiter ſtator antiquiſſimus,cuſtos huius urbis,in Cat.7.Statoris Iouis ædes 1.Phil.75.Statorem i o ædem Iouis ſtatoris uocaui 2.in Cat.34.a, Iouem quum Optimum & Maximum dicimus,quumque eundem ſalutarem, hoſpitalem, ſtatorem dicimus,hoc intelligi uolumus,ſalutem hominum in eius eſſe tutela 3.de Fin.101.a,Tum tu Iupiter qui iiſdem, quibus hæc urbs, auſpiciis a Romulo es conſtitutus, quem ſtatorem huius urbis atque imperii uere nominamus,&c.in Cat.24.

Sitella.

Neque maius eſt legere codicem,quum intercedatur, quam ſitellam ipſam cum ipſo interceſſore deferre,pro Cor.Bal.a,Vt igitur T. Gracchum quum uideor concionantem in Capitolio uidere de M.Octauio deferentem ſitellam,tum eum modũ animi dico eſſe inanem 1.de Na.d.147.a

Sitis.

Quum cibo potioneſque fames ſitiſque depulſa eſt 1. de Fin. 58.a,Neque enim unquam expletur nec ſatiatur cupiditatis ſitis,in Paradox.7.a,Sitis reſtincta,de Fin.2.7, Græcas literas ſenex didici,quas quidem ſic auide arripui,quaſi diuturnam ſitim explere cupiens,de Sen.24.a,Quærere ſitim 5.Phil.177.a,Enectus ſiti Tantalus 1.Tuſc.16.a

Sitio.

Nec ſitio honores,nec deſydero gloriam,ad Qu.fr.3.21.4.a, Gemmant uites,ſitiunt agri,in Or.45.a,Ipſi fontes iam ſitiunt, ad Q.fr.3.17.17.a,Etenim aderat L.Frater gladiator Aſiaticus, qui Myrmillo Trallibus depugnarat; ſanguinem noſtrum ſitiebat:&c.5.Phil.178.a

Sitiens.

Ipſe cum hominibus quindecim male ueſtitis ad portam Cælimontanam ſitiens peruenerim,in Piſ.48.a,Ego eo grauius ardentiuſque ſitiens uoluptates,Tuſc.5.13.Id eſt,expetens & deſyderans.Deinde ſitientem me uirtutis tuæ deſeruiſti ac dereliquiſti,pro Plan.10.a, Quoque affluentius uoluptates undique hauriat,eo grauius ardentiuſque ſitientem, nonne recte miſerrimum dixeris?5.Tuſc.q.25.a, Proinde ita fac uenias ad ſitientes aures.Att.2.29.1.a.

Sitienter.

Nec ſitienter quid appetens 4.Tuſc.56.a

Sittybæ.

Bibliothecam mihi tui pinxerunt conſtructione & ſittybis, Att.4.21.

Situs.

Qui lituus ſitus eſt in curia Saliorum,de Diu.86.b, Qui locus, quod in media eſt inſula ſitus, umbilicus Siciliæ nominatur 6.Verr.95.a Aut ei ſenſus adimendus eſt, aut ea quæ eſt in noſtra poteſtate ſita, reddenda aſſenſio 4. Academ. 72.a. Eo loco, ubi nunc fortunæ ſita ædes eſt, de Diu. 126. b,

Si

Si cauſa appetitus non eſt ſita in nobis, ne ipſe quidem appetitus eſt in noſtra poteſtate.de Fat. t48.b In officio colendo ſita vitę eſt honeſtas omnis.Off.s.b Vel quòd excelſo & illuſtri loco ſita laus tua.ſi.ep.t9.b Quanquam huiuſce rei poteſtas omnis in nobis ſita eſt Iudices, totam Remp.vos in hac cauſa tenetis,vos gubernatis.pro Mur.75.a Spes otii & concordię in meo reditu ſita videbatur.pro D.ſua.216.b Quid? tu in eo ſitam vitam beatam putas? Tuſc.235.b Vim diuinam in natura ſitam eſſe de Nat.d.9.b Summam eruditionem Græci ſitam cenſebãt in neruorum vocumque cantibus.Tuſ.148.b Eſt autem ſitum in nobis,vt & aduerſa quaſi perpetua obliuione obruamus, & ſecunda iucundè ac ſuauiter meminerimus.t.de Fin. 86.a Huic profectò ipſi quantum eſt ſitum in nobis,opem feremus. pro Arch. 285.vbi Virtu,ſi nihil ſitum eſt in ipſis nobis? Acad.q.tt.b Si pugnandum eſt,quo tempore in caſu, quo conſilio in tempore ſitum eſt. Att.t08.b Hæc enim ſita ſunt ante oculos.de Or. 1t4.b Obſcœnas voluptates faciles,communes in medio ſitas eſſe. Tuſc.246.b Situm ac locatum corpus terræ redditur in ſepultura. 2.de.Leg.51.Siti dicuntur ij qui conditi ſunt,nec tamen,eorum ante ſepulchrum eſt,quàm facta iuſta,& corpus incenſum eſt.2. de Leg.87.a C.Marii ſitas apud Anienem reliquias diſſipari iuſſit Sylla.de Leg.t81.b

Situs us.

Eius loci,quem incolebant, ſitus.Acad.2.57.Figura ſituſque membrorum.Tuſ.165.a Situs mundi.Tuſ.t.38 Oppidorum ſitus.de Diu.t37.b Situs partium corporis.Aca.q.lib.2.t13 Et ſitus earum rerum,quas intuemur & interualla aut contrahimus aut diducimus.Acad.6.b Syracuſarum hic ſitus, atque hæc natura eſſe loci cœlique dicitur.in Verr.540.b Terræ ſitus,forma, circunſcriptio.Tuſ.t58.b Plus terrarum ſitus, quàm lunæ tractus ad naſcendum valere.de Diu.t28.b Nam ipſa Meſſana,quæ ſitu,mœnibus,portuque ornata ſit,ab his rebus,quibus iſte delectatur,ſanè vacua atque nuda eſt.6.Ver.3.Vrbs natura,& ſitu.& deſcriptione ædificiorum,& pulchritudine in primis nobilis.cõtra.Rul.74.b De Syracuſis,nam & ſitu eſt communito,rum præclaro ad aſpectum. in Verr. 227.b. Quos tu ſitus, quas naturas rerum & locorum, quem verò ipſum imperatorem habes? Q.fr.2.40.

Situs,illuuies,ſordes,ſqualor.

Situ nidoris,barba pædore horrida.Tuſc.196.b

Siue.

Siue tua natura paulò acrior, ſiue quædam dulcedo iracundiæ, ſiue dicendi ſal,&c.Q.fr.300.b Nihil perturbatius hoc ab vrbe diſceſſu,ſ.turpiſſima fuga.Att.t20.b S.ſic eſt, ſiue illo modo.de Diu.t33.b Nam illo loco uti libenter ſoleo, ſ.quid mecũ ipſe cogito,ſiue aliquid ſcribo aut lego.de Leg.169.b Venio ad comitia ſ.magiſtratuum,ſiue legum placet.de Sen.24.b Quapropter hoc te primum rogo,&c.contraque erigas ac reſiſtas,ſ. etiam vltera occurras negotiis,ad Q.lib.1.e.6.a Quamobrem ſiue tu probabilem viſionem,ſiue improbabilem,& quæ non impediatur,vt Carneades,volebat ſiue aliud quid proferes.&c.4. Acad.65.a

Soboles.

Sequuntur cõnubia & affinitates,ex quibus etiam plures propinqui.Quæ propagatio & ſoboles,origo eſt Rerumpubl.1.Off. 80.a Robur & ſoboles militum interiit.Pollio Cic.li.10.33.3.a Propaganda ſoboles.pro Marc.134.b Neque enim illud fugerim dicere,&c.nec prolem,aut ſobolem,aut effari,aut nũcupari 3.de Or.84.Cenſores populi æuitates, ſoboles,familias, pecuniaſque cenſento.3.de Leg.9.a

Sobrinus.

Sequuntur fratrum coniunctiones,poſt conſobrinorum ſobrinorumque,qui cùm vna domo iam capi non poſſint, in alias domos tanquam in colonias exeunt.Off.1.80.a

Sobrius.

Sobrius orator.de Or.121.b Sobrius vir.pro Cæl.52.b Ne vinolenti quidem quæ faciunt,eadem approbatione faciunt, qua ſobrii.4.Acad.q.96.a Habuiſti enim tua poteſtate,ex quo vel ex ebrio certè ſcire poſſes.9.fam. 41. Homines ſatis planè frugi ac ſobrii. in Verr. t62.b. Furere apud ſanos, & quaſi inter ſobrios bacchari vinolentus videtur.in Or.54.a

Sobrie.

Intelligemus quàm ſit turpe diffluere luxuria, & delicate ac molliter viuere,quàmque honeſtum,parce,continenter,ſeuere ſobrie.1.Off.149.a

Soccus.

Sed annum quem haberet, pallium quo amictus,ſoccos quibus indutus eſſet, ſe ſua manu confeciſſe.3. de Orat.70.a Conſularis, homo ſoccos habuit & pallium. pro Rab.Poſthumo. t8. a.

Socer.

Ego dum Appium orno,ſubito factus ſum accuſatoris eius ſocer.de Or.t54.b Ademit Albino ſoceri nomen mors filiæ.pro Seſt.4.b Noſtro quidem more cum parentibus puberes filii, cũ ſoceris generi non lauantur.1.Offi.t80.a

Socius.

Socius,quod à communi debitore petit ſibi, non ſocio petit. pro Roſc.Com.32.T.Auguſius & comes fuit illo miſerrimo tempore,& omnium itinerum,nauigationum,laborum, periculorũ meorum ſocius.ad Seruil.lib.13.72.2.a Socius ad epulas.5.Ph. 574 Socius ſanguinis.pro Do.21.Socium qui metuit, ius officii lædit.pro Roſc.Am.68.Quum dolor meus ſocium ſibi adiungit dolorem tuum.11.Att.9. Socium me adſcribat laudibus tuis. 9.26.Socium te meorum commodorum ſemper eſſe volui. 16. famil.27.ex epiſt.Cic.filij.Socium edere.pro Quint.51.Ita præter Lælium, neminem habeo culpæ ſocium.Att.11.222.2.a Et eò minus,quòd huius conſilii iam ne ſocium quidem habeo quẽquam.Att.11.224.3 a Socium comitemque me rerum omnium habebis.1.fam.52.Quid ſi cętera,ſcribam,ſunt enim innumerabilia generis eiuſdem, quæ quidem ego non ferrem,niſi me in philoſophię portum contuliſſem,& niſi haberem ſocium ſtudiorum meorum Atticum noſtrum.7.ſam.53 Socium gloriæ vitare 10.fam.42.in ep.Planc.Nicomedes qui & furti, & pro ſocio dãnatus eſt.pro Flac.t55. b Arbitrium pro ſocio condemnari. p Quint.2.b Socij prędæ ac rapinarum.4.Verr.33.a,Nam ſocii putandi ſunt,quos inter res communicata eſt.5.Verr.40.Socii ſcripturę.13.fam. 88. Non enim vt eriperent nobis ſocii ciuitatem, ſed vt in eam reciperentur,petebant.12.Phil.338.Sociorum reuocatam ad ſtudium imperii noſtri voluntatem.15.famil.25. in epiſt. M. Catonis. Porro autem populi Romani conditione ſocius,fortuna ſeruis,voluntate ſupplicibus.3.Verr.57.

Socius, adiectiuum.

Titanum ſoboles ſocia noſtri ſanguinis.2.Tuſc.q.40.a,Te omnium Siculorum patronum vna Mamertina ciuitas ſocia furtorum ac flagitiorum tuorum publicè laudat.4.Verr.79.a,Quum tamen tu nocte ſocia, hortante libidine, cogente mercede per tegulas demitterere.2.Phi.62.Semper mea conſilia pacis & otii ſocia,non belli & armorum fuerunt.pro Marcel.8.Sociorum regum auxilia voluntaria comparauiſſem.15.fam.13.

Socialia.

Hæc lex ſocialis eſt.in Verr.57.b, Cuius ſanguine non ſolum Aſculanorum manus,a qua interfectus eſt,ſed totum illud ſociale bellum macula ſceleris imbutum eſt.pro Fonteio, 26.a, Primum ſi ita eſſet: tamen vos in quæſtione de pecuniis repetundis quæ ſociorum querimonias audiri oporteret.4.Verr.10.

Societas.

Societas eſt,latiſſime quidem quæ pateat, omnium inter omnes,interior eorum qui eiuſdem gentis ſunt,propior eorum qui eiuſdem ciuitatis.Off.3.90.Ne diutius vos teneam Iudices,ſocietas coitur.pro Roſc.Am.12. Etenim ſi veritate amicitia, fide ſocietas,pietate propinquitas colitur,&c.pro Quint.13. Nec ſocietas tibi quicquam debet,nec priuatim Quintius debuit. pro Q.3.b,Video enim permulta eſſe crimina,quorũ tibi ſocietas cũ Verre eiuſmodi eſt, vt ea in accuſando attingere non audeas. 1. Ver.17.a,Quæ ſi quos inter ſocietas eſt,aut fuit, aut futura eſt, eorũ eſt habẽdus optimus beatiſſimuſq; comitatus.de Am.111.b Quum annos iam plures ſocietas eſſet, & quum ſępe ſuſpectus Quintio Nęuius eſſet,&c.pro Quint.7.a Societas inter homines a diis immortalibus conſtituta. Off. 3. 35. Nulla ſocietas optimis ciuibus cum importuniſſimo hoſte fœdere nullo confirmari poteſt.in Ant. 177.b Prima ſocietas in ipſo coniugio eſt, proxima in liberis,deinde una domus, communia omnia.Off.1 79 Societas quę cum Repub.eſt unicuique noſtrum. Offic.12.b Societas pene ægritudinis.4.fam.21.Societas bonarum artium Craſſi tempore ſublata. 3.de Or.75.Societas coniunctionis human.de.Fin.5.60 Quorum ſocietas & ſceleratæ conſenſionis fides.10.Att.7.Societas communitaſque generis humani. Tuſ.1 52. Societas grauitatis cum humanitate in oratione difficillima.3.de Leg.1. Societas, hęreditatis ſimillima eſt.. pro Roſc. Com.32.Ratio, qua ſocietas hominum coniunctioque optime ſeruabitur,ſi ut quiſque erit coniunctiſſimus, ita in eum benignitatis plurimum conferetur.Off.1.25.& 75. Hæc noſtra con-

iun-

ſectio, hæc conſpiratio in Repub. bene gerenda, hæc iucundiſſima vitæ atque officiorom omnium ſocieras. pro Do. 218.b Societas orationis & vitæ. Off. 1.19. Prima homini cũ deo rationis ſocietas. de Leg. 160.b Societas ſtudiorum atque artium noſtrarum. 15. fam. 24 Societas vectigalium, pro Seſtio. 9. b Societas vitæ. Tuſ. 1.50. & lib. 5.4. Societas & communicatio vtilitatum. de Fin. 5.60 Societatis hominum propiur gradus eſt eiuſdem gentis, nationis, linguæ, qua maximè homines coniunguntur. Off. 1.77. Societatis iudicium ſummæ exiſtimationis eſt, & penè capitis. pro Roſc. Com. 9. Sancta religio ſocietatis. in Verr. 178. b Societatis generis humani uinculum eſt ratio, & oratio. 1. Off. 75. Societatis inter homines arctiſſimum vinculum eſt, magis arbitrari eſſe contra naturam, hominem homini, ſui commodi cauſa, detrahere, quàm omnia incommoda ſubire vel externa, uel corporis, vel etiam ipſius animi. Off. 3.35. Ad coeundam ſocietatem uel periculi, uel laboris. 5. fam. 53 Ad ſocietatem ciuilē natus homo. 1. de Leg. 47. Nati ſumus ad ſocietatem communitatemque generis humani. de Fin. 4. 3. Cum eo tu uoluntariam ſocietatē coibas, qoi te in hæreditaria ſocietate fraudarat, &c. pro Quint. 51. Nullam ſocietatem neqoe ſceleris. neque præmii cum ullo coioi epiſt. 74. b. & pro Sex Roſc. 34. b Vtinam Cn. Pōpeii cum C. Cęſare ſocietatem aut nunquam coiſſes, aut nūquā diremiſſes. 2. Phil. 46. a Societatem charitatis cum ſuis coire. 1. de Leg. 46. An cum Mario, Scauro, Catulo, Metello, Scæuola, cum bonis denique omnibus coire noc modo ſalutis, verumēt periculi ſocietatem? pro Rab. perduel. reo, 16. a Societatem generis humani natura ipſe conciliauit. de Amic. 18. Defendere hominum inter homines ſocietatem. Off. 5. & 31. b Deſerunt. n. vitæ ſocietatem, qoi nihil conferunt in eam ſtodii, nihil operæ, nihil facultatum. Off. 1.43 Tum artibus, tum opera, tum facultatibus deuincere hominum inter homines ſocietatem. 1. Offic. 34. a Hanc iucundiſſimam vitæ atque officiorum omnium ſocietatem, certi homines fictis ſermonibus & falſis criminibus diremerunt. pro Domo, 13. a Quintus fecit ſocietatem earum rerum quæ in Gallia comparabantur. pro Quint. 7. a Qui ſocietatem cum Sex. Næuio fecerit. pro Quint. 6. a Qua in re diligens erat quaſi ij qui magna fide ſocietatem gererent, &c. pro Quint. 7. a Cum hoc genere philoſophiæ, quod nos ſequimur, magnam habet orator ſocietatem. de Fat. 140. b Quum præſertim ex tua oratione, quodcunque tibi peteres, huic peteres, quodcunque tibi ageres, id in ſocietatem recideret. pro Roſ. Com. 31. a In ſocietatem belli venire. pro Ligar. 15. Pinna cum ſquilla quaſi ſocietatem init comparandi cibi. de Nat. d. 51. b Societatem defendendæ libertatis inieremus. 20. fam. 16. in ep. Planc. Inire ſocietatem omnium rerum cum aliquo. in Ant. 255. b Societatem ſcelerum cum aliquo inire. 12. ſam. 37. In ep. Lentuli. Parumque videtur omnium facinorum ſibi cum Dolabella ſocietatem initam confiteri? 13. Phil. 374 In ſocietatem laudum alicuius uenire. 9. famil. 28. Societatem ſanctam ſeruare. Off. 1.39 Homo coniunctus hominibus humana quadam ſocietate. 1. Acad. q. 32. a In ſocietate ea eſt magiſter. 13. ſam. 19 Miſſos facio mathematicos, muſicos, &c. quorum artibus iſta veſtra dicendi uis, ne minima quidem ſocietate coniungitur. de Or. 88. b Latrones ſcelerum fœdere inter ſe ac nefaria ſocietate coniuncti. in Cat. 104. b Societate publici muneris nulla grauior coniunctio. 1. in Verr. 33. Vir egregius coniunctiſſimus mecum conſiliorum omnium ſocietate. de Cl. 165. Societate victoriæ tecum copulatos fore, 11. fam. 14. Quàm difficiles pleriſque uidentur calamitatum ſocietates. Lælius. 57. Omnes ſocietates, omnes ordines. pro Domo, 242. b Quid ſi omnes ſocietates venerunt, quarum ex numero multi his ſedent iudices? pro Mur. 65. P. Craſſus maximarum ſocietatū autor, plurimarum magiſter. pro Planc. 265. b Omnium ſocietatum nulla præſtantior eſt, nulla firmior, quàm quum uiri boni moribus ſimiles familiaritate coniuncti ſunt. Off. 1. 81. Primum eam quum poſita eſſet apud eas ſocietates vnde erat attributa, binis cẽteſimis fœneratus eſt. 5. Ver. 141. a Clodius nefarias cum multis ſcelerum pactiones ſocietateſq; conflauit. de Aruſp. 253. b

Socio.

Quum uel periculum vitæ tuæ mecum ſociare voluiſſes. pro Planc. 60. Sapientiam cum eloquentia ſociare. de Orat. 154. b.

Sociatus.

Omne genus humanum inter ſe ſociatum eſt. de Leg. 162. b Quid ſi teſtium ſtudium cum accuſatore ſociatum eſt? pro Flac. 16. Cœtus hominum iure ſociati. de Somn. 127. b

Soccors.

Nam eius æqualem M. Glabrionem bene inſtitutum aui Scæuolæ diligẽtia, ſoccors ipſius natura, negligenſq; tardauerat de clar. Or. 129. a Homines non ſoccordes. de Nat. d. 2. b Cõtra quos Carneades ita multa diſſeruit, vt excitaret homines non ſoccordes ad veri inueſtigandi cupiditatem. de Nat. d. 1.4

Socordia.

Philoſophia vitanda eſt, affert enim ſocordiam atque deſidiā ad Her. 13. b

Socrus.

Dinæa, quæ tum mulieri ſocrus erat. pro Clu. 24. b. Nubit genero ſocrus, nullis auſpiciis, nullis authoribus, funeſtis ominibus omnium. pro Cl. 10. a Literæ capuam allatæ ab Clodia ſocru. At. 138. b Nihil de ſocru tua audiſti? in Ver. 113. b

Sodalis.

Ego qui & ſodalis, & familiariſſimus Dolabellæ eram. epiſt. 191. b Nam ille quoque ſodalis iſtius erat in hoc morbo & cupiditate. 3. Verr. 64. a Id eſt, eodem animi uitio tenebatur. Cur ſodalis meus interfectus domi ſuę Druſus? 3. de Nat. d. 185. a At hoc Anaximandro populari & ſodali ſuo non perſuaſit. 4. Acad. q. 210. a Ego pro meo ſodali, qui mihi in liberum loco more maiorum eſſe debet, decerno. de Or. 127. b Primum habui ſemper ſodales, &c. de Sen. 86. b Plancus in petitione habuit multos cupidos ſui, & gratioſos, quos tu ſodales vocas, officioſam amicitiam nomine inquinas criminoſo. pro Planc. 268. b. de Nat. de. 76. b & in Verr. 95. b Epulabar igitur cum ſodalibus omnino modice. de Sen. 86. b

Sodalitas.

Hoc igitur ſenſimus cuiuſcunque tribus largitor eſſet, & per conſenſionem magiſtratuum, quę honeſtè ſodalitas nominaretur, &c. pro Planc. 30. a Fera quædam ſodalitas, & planè paſtoritia atque agreſtis Germanorum Lupercorum, quorum coitio ſylueſtris ante eſt inſtituta, quàm humanitas atque leges. pro Cęl. 42. b Honeſta ſodalitas. pro Planc. 266. b Officia ſodalitatis ab aliquo flagitare. in Verr. 98. b Sodalitates autem me Quæſtore conſtitutę ſunt, ſacris Idęis magnę matris acceptis. de Sen. 41. a Sodalitates ciuium de Pet. Conſ. 14. 1. c. factum eſt, ut ſodalitates decuriatique diſcederent. ad Her. 2. b

Sodalitium.

Venit in ædes quaſdam, in quibus ſodalitium erat eodem die futurum. ad Her. 40. b Non ita eſt, ſed abiit in ſodalitium ſacrilegii Nigidiani. in Saluſtium, 9. a Lex Licinia, quę eſt de ſodalitiis. pro Planc. 266. b

Sodes.

Libenter etiam copulando uerba iungebant, ut ſodes, pro ſi audes, ſis, pro ſi uis. in Or. 86. a Tarteſium iſtum tuum mihi exerciti iube ſodes nummos curare. Att. 7. 123. 16. a

Sol.

Sol dictus eſt, uel quia ſolus ex omnibus ſyderibus eſt tantus uel quia quum exortus, eſt obſcuratis cęteris ſyderibus ſolus apparet. de Diu. 90. b. & de Nat. d. li. 2. 50. & lib. 3. 38 Sol multis partibus maior atque amplior, quàm terra vniuerſa. 2. de Nat. d. 68 & Acad. q. ed. 1. lib. 2. 107. Sol moderator & dux omnium. Tuſc. 1. 55. Sol aſſus uel vnctus. 12. Att. 9. Sol oriens, cõtrarium, obiēs Somn. Scip. 23. Sol, duabus unius orbis ultimis partib⁹ definiēs motum, curſu annuos conficit. de Nat. d. 1. 61. Sol eſt Apollo, luna autem Diana. 3. de Nat. de. 36 Sol v. diebus, & l x. & ccc. quarta ferè diei parte addita conuerſionem facit annuum. de Nat. d. 35. b Sol qui aſtrorum obtinet principatū. de Nat. d. 35 b. Deinde ſubter mediam ferè regionem ſol obtinet dux, & princeps & moderator luminum reliquorum, mens mundi, & temperatio, tanta magnitudine, ut cuncta ſua luce, luſtret atque compleat, de Somn. 15. Sol igneus, Oceani alitur humoribus. de Nat. d. 2. 29. Sol qui tanta incitatione fertur, ut celeritas eius quanta ſit, ne cogitari quidem poſſit, nobis tamen ſtare videtur. Academ. q. ed. 1. lib. 2. 74. Sol Democrito magnus videtur, quippe homini erudito. in Geometriaque perfecto. libr. 1. de Fin. 16 His de rebus ſol me ille admonuit, ut breuior eſſem, qui ipſe iam pręcipitans, me quoque hęc pręcipitem penè euoluere coegit. de Or. 162. b Vos ſol ſuum totum confecit & peragrauit orbem, ſit annus. de Vniu. 41 Sol geminatus, P. Africani mortem pręnuntiauit. de Nat. d. 2. 11 Sol quum Phaetontem filium in currum tranſtulit. 3. de Nat. 57 Videmus ſol ut circunferatur, vt accedat ad brumale ſignum, & inde ſenſim aſcendit in diuerſam partem. de Or. 159. b Sol curſu ſe referat: nec longius progrediatur ſolſtitiali orbe, itemque brumali, 3 de Nat. d. 25. Sol maiorne quàm terra ſit, an uerò tantus quantus videatur. de Diu. 1. 110. b Multa commemorarem nefaria in ſocios, ſi hoc uno ſol quicquam vidiſſet indignius. Off. 2. 39. Sol excidiſſe mihi è

mundo

mundo videtur.9.Att.37.Genus dicendi, quo exprimitur ſumma admiratio hominis quaſi obſtupefacti. Sol geminatus, quo anno P. Africanus ſol alter extinctus eſt.de Nat. d.2.11.Sol nocte viſus Romæ.Diu.5.82 Solis acceſſus diſceſſuſque,ſolſtitiis, brumiſque cognoſcitur,de Nat d.2. 55. Solis candor illuſtrior eſt,quã vllus ignis.de Nat.d 2.29 Solis lunæ circuitus,reliquorumque ſiderum.2.de Na.d.s 17.Solis circumuectio proxima lunæ. de Vniu.37.Solis magnitudo,pulchritudoque,& efficientia 2.de Nat.70.Solis motus,curſu ac circuitus vniuerſa conſideratio.de Nat.d.36.Rota feruida ſolis.in Arat.b Solis tactus non tepefacit ſolùm,ſed etiam ſæpe comburit.de Nat.d.2.29.Solis luce clarius.Diu 1.6.Soli, & Perſeidos filiæ, Circe & Paſiphe. 3. de Nat.d. 34 Quum ætas tua ſeptenos octies ſolis anfractus reditusque conuerterit. de Somn. 127. b Solis radiis incenſa luna,&c.de Nat.d.1.61 Soli,& lunæ, reliquiſque ſideribus,animoque præterea diuinitatem dedit Crotoniates Alcmæo.de Nat. d.1.20.Apud ſolem in delubro depoſuiſſe pecuniam in Sicilia Alexãder dicitur.2.de Leg.40.Solem quaſi lumẽ accendit deus ad ſecundum ſupra terram ambitum, ut quàm maximè cælum omnibus collucceret, animanteſque,quibus ius eſſet doceri, ab eiuſdem motu,& ab eo,quod ſimile eſſet,numerorum naturam, vimque cognoſcerent.de Vniu.39.Solem Mathematici amplius duodeuiginti partibus confirmant maiorem eſſe quam terram. Acad.lib.2.74.Solem ut comites conſequuntur Veneris & Mercurii curſus.Somn.Scip.26.Non modò in ſolem & puluerem ex vmbraculis,eruditorum,& otio,ſed in ipſum diſcrimen & aciem doctrinam perduxit.3.de Leg.16.Qui ſolem, ut aiunt,nec occidentem unquam viderint,nec orientem. de Fin.2.20.& 25 Nullus unquam dies tam magna, turbulentaque tempeſtate fuit, quin aliquo tempore ſolem eius diei homines viderint. in Ver. 240.b Solem,lunam,reliqua aſtra ali aquis,alia dulcibus, alia marinis.3.de Nat.d.25 Solẽ dominari, & rerum potiri putauit Cleanthes.Acad.quæſt.ep.1. libr.2.117.Solem eſſe calidum & igneum.de Nat.deo.33.44.& 46. b Solem Epicurus tantum eſſe cenſet,quantus videtur.lib.1. de Fin. 16.& 2.de Diu. 74. Id eſt, bipedalem fortaſſe,uel paulò aut maiorem,aut minorem.Sicut ſolem intueri nequitiis aduerſum, eiuſq; radiis acies veſtra ſe ſtra ſenſuſque vincitur. de Somn. 129. b In ſolem procedere. Brut. 18.Solem e mundo tollere videntur,qui amicitiam è uita tollunt.Læl.43. Ago tibi grates ſumme Sol, uobiſque reliquis cælites.de Somn.Scip.126.b Occidente ſole. Tuſc. 168. b De ſole & luna eorumque motu.de Nat.d.18.b Si ea quæ dixi, ſole ipſo illuſtriora & clariora ſunt. de Fin. 63. b In illo ſole tuo Lucretino apricationem tecum vnam maluim, quàm, &c.7. Att.38. Simul cum ſole experrectus eſſem. 13.ad Att.50. A ſole ex agris tapefactis & ex aquis excitantur vapores.2. de Nat.de 88.A ſole collucere.Acad.q.ed.1.lib.2.96. Quum duo viſi ſoles eſſent.& quum tres lunę,& quum faces, & quum ſol nocte viſus eſſet,&c.de Diu.lib.1.82 Soles multi à theologis proferuntur. de Nat.d.lib.3 38

Solarium.

Aut quum ſolarium vel deſcriptum,aut ex aqua contemplare, intelligere declarari horas arte,non caſu 2.de Nat. d.63.Vt ne ad ſolarium quidem idoneus ſis.ad Her.lib.4.155. Non ad ſolarium,non in campo,non in conuiuiis uerſatus eſt.pro Quint. a Id eſt,in foro Rom.vbi erat ſolarium.

Solſtitium.

In his locis poſt ſolſtitium canicula exoritur, apud Troglodytas ante ſolſtitium. de Diu. 127. b. In lunæ curſu eſt bruma quædam,& ſolſtitii ſimilitudo.de Natur.d.36.b Poſſetne uno tẽpore florere,de in viciſſim horrere terra, aut tot rebus ipſis ſe immutantibus, ſolis acceſſus, diſceſſuſque ſolſtitiis brumiſque cognoſci?a.de Nat.d.29.a

Solſtitialis.

Solſtitialis dies.1.Tuſ.q.151.a Cus ſol ſe referat,nec longius progrediatur ſolſtitiali orbe, itemque brumali. de Natur. deorum.libr.3.48.a Aſtra per cœlum penetrantia ſolſtitiali ſe & brumali reuocatione conuertunt.de Vniu.43

Solamen, vide Solor.

Solarium, vide Sol.

Solarium,vide Solor.

Solea.

Quidam iudicatus eſt patrem occidiſſe, ei ſtatim, quòd effugiendi poteſtas non fuit, igneæ ſoleæ in pedes inductæ ſunt. 2, de Inu.2 32.a P.Clodius à crocota, a mitra, à mulieribus,ſoleis, purpureoliſque faſciolis, à ſtrophio. de Aruſp.40.a

Soleatus.

Stetit ſoleatus Prætor populi Rom. cum pallio purpureo, tunicaque talari, muliercula nixus, in litore.7.Ver.69.a Quum ad te quinta ferè hora cum Piſone veniſſem.neſcio quo è gurguſtio te prodire inuoluto capite ſoleatum? in Piſ.9.a

Solennis.

Illa ſolennis comitiorum precatio. pro Mur.114.b Interim quum ſciret Clodius(neque enim erat difficile ſcire) iter ſolenne,legitimum,neceſſarium,ante diem Calend.Februarii, Miloni eſſe Lanuuium.ad Flaminem prodendum,&c.pro Mil 19. a Nullum eſt officium tam ſanctum atque ſolenne,quod non,&c. pro Quint.13. Solenne ſacrificium & publicum. de Leg.177.b Solenne & ſtatutum ſacrificium. 1.Tuſ.183.a alias,ſtatum. Nec inſtitutas ceremonias perſequi, nec ullum uerbum ſolenne potuit effari.pro Domo,242.b Tantum igitur noſtrum illud ſolenne ſeruemus,ut ne quem iſtuc euntem ſine literis dimittamus. Att.7.126.1.a Lentulus de ſolenni religione retulit.Poſtquam 200.b Qui dies quaſi deorum immortalium feſti atque ſolennes ſunt aduentu meo celebrati.in Piſ.90.b Epulæ ſolennes. de Or. 161,b Sacrificia ſolennia. de Nat.40. b Omnia ſolennia ac iuſta ludorum ſumma cum ceremonia ſunt ſeruata.de Aruſp.248 b Solennium ludorum curatores ędiles.3.de Leg.6. Omneſque dii,qui ſolennes cœtus ludorum initis, vehiculis thenſarum, in Verr.274.b Expiare ſolennes religiones ſupplicio alicuius.pro Mil.115. b Statas ſolenneſq; ac ceremonias pontificatu contineri.de Aruſp.reſp.247.b Nec ulla uiriorum ſacra ſolennia obeunto.de Leg.173.b Si Trib. pleb. verbis priſcis & ſolennibus bona ciuis cuiuſpiam conſecrarit.pro Dom.238.b

Solentini.

Solentini,Siciliæ populi.5.Ver.84

Soleo.

Quum quædam in collibus(ut ſolet) controuerſia paſtorum eſſet orta.pro Clu.130.a Qui mentiri ſolet, peierare conſueuit. Q.fr.52.b Vt in ſon ditionibus ſcribi ſolet.1.de Or.56.a Quærere à nobis Balbe ſoletis.de Nat.d.1.37.Solebam enim anteà delectari oleis.ep.136. b Irriſit ille quidem, ut ſolebat, philoſophiam.de Or.91.b Quando tu ſecundum Aenomaum Accii,nõ ut olim ſolebat Attellanum, ſed ut nunc fit, Mimum introduxiſti.ep.36.b Quum quædam, ut ſolet,controuerſia eſſet orta pro Cluen.52.a Ratio conſuetudinis meę,qua quondam ſolitus ſum uti.de Or.96.& 161 b Antipater ille Sidonius,&c.ſolitus ę uerſus hexametros,aliosque uariis modis atque numeris fundere ex tempore.in Or.107.a In Pompeium authorem (vt prędicare eſt ſolitus) conſiliorum ſuorum inuehi cœpit. de Aruſp. 255.b Sed etiam hilarioribus oculis,quàm ſolitus eras, intuente.in Piſ.61.b Si prius quid Scipio reprehendere ſolitus ſit,edixero.de Inu.42.b.& de Amic.107.b Et maxime ſi aliquando alio domino ſolita eſt frequentari.Off.28.b Quod optimo cuiq; Athenis accidere ſolitum eſt.2.de Or.31.a Illud è Tarẽtino Archita, ut opinor, dici ſolitum. de Amic. 152. Ita bona veneant,ut ſolitum ſuum cuique ſoluatur. pro Rabirio Poſthum. 230.b.

Solers.

Solers,ſubtiliſque deſcriptio partium, quamque admirabilis fabrica membrorum. 2 de Nat.d. 180. a Prouida ſolerſque natura.1.de Nat.de.93.a M. Piſonis acumen in reprehendendis verbis uerſutum & ſolers. de Cl.186. b Iam quo quiſque eſt ſolertior & ingenioſior, hoc docet iracundius & laborioſius. pro Roſc. Com. 18. a Quid hoc homine ſolertius? de Natur.deor. 74.b Nec conſitiones modò delectant, ſed etiam inſitiones, quibus nihil inuenit agricultura ſolertius. de Senect. 50. a.

Solerter.

Artes verò innumerabiles repertæ ſunt docente natura, quã imitata ratio,res ad uitam neceſſarias ſolerter conſequuta eſt, 1.de Leg.38.a Pręſertim cum multis partibus ſint illa perfecta, quàm hęc ſimulata ſolertius.2.de Nat.d. 127.a Tu illius æris temperationem,tu operum liniamenta ſolertiſſimè perſpicis. 6 Verr 88.a

Solertia.

Solertia diuina.de Nat.d.1.38.Acad.q.ed.1.lib 2.142. Quocirca in omni re fugienda eſt talis ſolertia.1 Off.50. a Data eſt eſt quibuſdam etiam machinatio quędam atque ſolertia, ut in araneolis.2.de Nat.d.163.a De beſtiis. Solertiam naturæ, nulla ars imitari poteſt.de Nat.d.1.65. Sic homines, ac multo etiam magis,natura congregati adhibent agendi congregandique ſolertiam.1.Off.a 19.a Tum eum dixiſſe, mirari ſe non modò diligen-

ligentiam,ſed etiam ſolertiam eius,a quo eſſent illa dimenſa & deſcripta,de Sen.55 a Quis tantam ſolertiam perſequi potuiſſet in ſenſibus? de Nat.d.54.b Ex hominum ſolertia mens aliqua eſt,& ea quidem acrior & diuina.de Nat.d.2.13. Chaldæi in Syria,cognitione aſtrorum,& ſolertia ingeniorum antecellunt.de Diu.99.b Aliquem inſcium faciendi,cum aliqua ſolertia iudicandi,adhiberi ad probandum quippiam.de Opt.gen.244.b Nec gatis hoc tam polite,tam que ſubtiliter effici potuiſſe ſine aliqua ſolertia.4.Acad.q.2 16.a.& de Nat.d. 12.b

Solicitudo.

Solicitudo,eſt ęgritudo cum cogitatione.Tuſ.4.15.Solicitudo & ſtudium, diuerſa ſunt.pro Planc.18. Solicitudo animi & timor.pro Clu.27.b Solicitudo in qua illis temporibus fuiſtis. con.Rul.68. b Ex te duplex nos afficit ſolicitudo, quòd & ipſe R.p.cares,& illa te.de Cl.186.a Nulla cura,nulla ſolicitudo reliqua eſt.Tuſ. 169.b Solicitudo conſcientię vexat impios.de Le. 164.b Nulla reliqua cura. nulla ſolicitudo futura.4. Tuſc.92.a Solicitudinis aliquid mihi ſuo nuntio attulliſſet. 9. famil.34. Quicquid hoc tempore habeat ſolicitudinis ac negotij,id omne à matre eſſe conflatum. pro Clu.135.a Sed dices meipſum mihi ſolicitudinem ſtruere.ad Atticum,lib.5.109.4 a In ſolicitudinem adducei ab aliquo.12.fam. 14. Non minore nunc ſunt ſolicitudine,quàm tum erant ſtudio. a Solicitudine prouinciæ tamen vel maximè urgebamur.6.116.4.a A ſolicitudine animũ abducere.4 fam.9.Stoici omnia cum ſuperſtitioſa ſolicitudine & miſeria credunt.de Diu.2.68. Tibi autem de me cum ſolicitudine cogitanti ſubito ſum viſus emerſus ex flumine.de Diu.137. b Nunc ſcitote me eſſe in ſumma ſolicitudine.Att.129.b Præ ſolicitudine ac ſtomacho multa ſcribere non poſſum. Att.281.b Sine ſolicitudine eſſe. ad Brut.91. b Angores, ſolicitudines diurni & nocturni metus.3 Off.112.a Solicitudines inanes. Tuſc.3.8.Solicitudinum aculei & ſcrupuli.1. Att. 56. Perfugium videtur omnium laborum & ſolicitudinum eſſe ſomnus.2.de Diu.22.a Omnes moleſtias & ſolicitudines,quibus miſerrimam [illegible] ep.136.b Solicitudines perferre. 6. fam.55.Eaſque ipſas ſolicitudines quibus eorum animi noctes dieſque exeduntur,à diis immortalibus ſupplicij cauſa importari putant.1 de Fin.79.a

Solicitus.

Amor ſolicitus atque anxius.Att.2.39 1.a Animus ſolicitus. ep.54.b Mirifice ſum ſolicitus quidnam de prouinciis decernatur.ad Cæl lib.2.10.1.a Quàm ſum ſolicitus quidnam futurum ſit.Att.8.150.2.a Magis ſum ſolicitus expectatione ea, quã metu.Q.fr.317.b Sum ſolicitus de te,&c.Att.173. b Solicitus equidem eram de rebus vrbanis.Cælio,lib.2.11.1.a Antea ſolicitus eram,& angebar ſicut res ſcilicet ipſa cogebat, quum conſilio explicare nihil poſſem.Att.9.173.10.a Solicita ſuæ rei cuiuſque cuſtodia.2.Off.116.a Solicitum autem te habebat cogitatio,quum officij,tum etiam periculi mei.Mario,lib.7.3.2.a Epiſtola tua ſolicitum me de Q.fratre valde leuauit.Att.59.b Quæ non meum animum magis ſolicitum haberent,quam tuum. Cælio,lib.2.15.2.a Te tamen hoc ſcire volo,vehementer populum ſolicitum fuiſſe de P.Scyllę morte, ante quam certum ſciſcit. ad Dolab.lib.9.10 6.a Solicitam mihi ciuitatẽ ſuſpicione,ſuſpenſam metu,perturbatam veſtris legibus & concionibus & ſeditionibus tradiſtis.1.de L.Agr.14.a Quarta reſtat cauſa quæ poſſit me angere,atque ſolicitam habere noſtram ætatem vi detur.de Sen 61.a Suſpenſo animo & ſolicito ſcire aueres quid eſſet nouum.Att.2.33. 1.a Num igitur cum poſtea cenſes anxio animo aut ſolicito fuiſſe?2.de Fin.90 a Suſpenſa ac ſolicita tota ciuitate,&c.pro Domo.73.Quantum pater & filius Butroti ſolicitati erant de tua valetudine mirum in modum. ad Tironem, lib.16.2.1.a Omnia ſunt perſuſpecta atque ſolicita ſunt,nullus locus eſt amicitiæ. de Amic.48.a Suſpenſa atque ſolicita ſemper [illegible] Ant.c.a Solicitorem certè hominem non ſuis commodis,neminem puto fuiſſe. Plancus Cic. lib. 10.15.9.a

Solicito.

Ea cura me vehementiſſime ſolicitat.ep.27.b Sed tamen nihil me magis ſolicitat, quàm in illis tuis non me ridere te cum,&c.ep.4.b Solicitat me patria.10. fam.1.Id eſt,maxima cura mihi eſt de patria. Solicitat me tuæ terra & mare.3.ad Q.fr.20 Solicitat me tua valetudo.16.fam.25.Quemadmodum temeritas & libido & ignauia ſemper animum excruciant,& ſemper ſolicitant,turbulenta ſunt. æque ſunt.1.de Fin.77.a T.Plancus,cæteri pa [illegible] ſolicitant hominis imperitos.in Ant.229.b Multi ſunt, qui me ſolicitant, [illegible] Att.16. b Non rurſus decuriabit municipios,non agrarios ſolicitabit. in Ant.212. b Nec prætera eſt res vlla quæ ſua natura aut ſolicitare poſſit, aut angere. 1.de Fin.65.a Hoc me ſolicitare ſumme ſolet.de Or. 136.b Solicitare animum.de Fin.1.40 Cuius ſeruum Diogenem Fabritius ad venenum Habito dandum ſpe & pretio ſolicitare cœpit.pro Clu. 35.a Solicitare exercitum.ep.169.b Seruum ſolicitare verbis, ſpe,præmijs corrumpere.pro Deiotaro.149.b Solicitare ſeruos alicuius ad aliquem necandum.pro Cæl.48.b Solicitabar rebus maximis uno atque eo perexiguo tempore.2.Verr.15. Id eſt angebar & ſolicitus eram Solicitari noctes dieſque.Cat.1. Quanquam certò ſcio, non vt Flaminium ſolicitari te Attice. de Senect.77.b Quare ſi quem veſtrum forte commouet hoc, & pretio ſperantem ſolicitare poſſe animos egentium atque imperitorum, eſt id quidem cœptum atque tentatum.4. Ca.89.a

Solicitatus.

Solicitatus exercitus magnis præmiis. 10.fam. 15.in epiſtola Planci. Solicitatum ſe eſſe vt regnare uellet. 15. fam.8.Legio eſt ab eo ſolicitata.pro Clu.37.b Solicitatis exercitibus. 11 fam.6.in ep.M.Bruti & Caſſi.

Solicitatio.

Allobrogum ſolicitatio.in Cat.66.a Et de ſolicitatione Diogenis recẽti re ſecum Cleophantum locutum eſſe dicebat. pro Clue.41.a Ab omni omnium ſolicitatione auerſos.10.fam. 51. in ep. Planc.

Solidus.

Paries directus,ſolidus,vel fornicatus.Top.212.b Solida laus & vera dignitas.in Vat.30.b Vera,grauis,& ſolida gloria.in Anto.204.b.& ad Brut.6. Res ſolida & expreſſa, non adumbrata. Tuſc.190.b Terra & ſolida & globoſa.de Nat.d.45.b An ille tẽpus aut in poetis euoluendis conſumeret, in quibus nulla ſolida utilitas,omniſque puerilis ẽ delectatio?1.de Fin.108. a Quũ columnam auream, quæ eſſet in fano Iunonis Laciniæ, auferre uellet, dubitaretque vtrum ea ſolida eſſet, an extrinſecus inaurata.1.de Diu.87.a Solidum genus orationis. de Cl.162.b Ac enim ſolidum id eſt,ut me Siculi maxime uelint,alterum illud credo obſcurum eſt,&c.in Verr.58.b Species deorum, quæ nihil concreti habeat,nihil ſolidi,nihil expreſſi,nihil eminentis. de Nat.d.16.b Sed nos ueri iuris,germanæque iuſtitiæ ſolidam & expreſſam effigiem nullam tenemus, umbra & imaginibus vtimur.3.Off.91.a Non enim tribum Tarentinum, ſed ſolidam & robuſtam & aſſiduam frequentiam præbuerunt. pro Planc. 17. Solidam ueramque laudem quærere.pro Seſtio,22.b Vt orator ſuauitatem habeat auſteram & ſolidam, non dulcem atque decoctam.de Or.152.b Quibus ex rebus nihil eſt quod ſolidum tenere poſſis.in Pil.92.b Illi enim negant bonum quicquam eſſe, niſi neſcio quam illam umbram,quod appellant honeſtum, nõ tam ſolido,quàm ſplendido nomine.1.de Fin.92.a Nihil tangi poteſt,quod careat ſolido,ſolidum autem nihil eſt, quod terræ ſit expers.de Vniu.15. Pompeius forte cauet uſuræ, nec ea ſolida contentus eſt.Att.85.b Illa indiuidua & ſolida corpora. de Fin.52.b Solida omnia unò medio nunquam,duobus ſemper copulantur.de Vniu.19 Hæc ſunt indicia ſolida, & expreſſa,hæc ſigna probitatis.pro Plan.263.b A corporibus ſolidis fluere imagines.pro Planc. 236.b Duę formæ præſtantes ſunt, ex ſolidis globus,ex planis circulus aut orbis.de Nat.d.lib.2.34 Ita bona veneant,vt ſolidum ſuum cuique ſoluatur, nihil iam aliud niſi fidem curat.pro Rab.Poſth.28.a

Soliditas.

Soliditas corporis indiuidui. de Fin. 52. b Sed quum ſoliditas mundo quæreretur,ſolida autem omnia uno medio,nunq. à duobus ſemper copulentur,&c.de Vniu 19.a Nec eſſe in ea ſpecie ullam ſoliditatem.de Nat.d.1.74.paulo poſt, Nec ullam habet ſoliditatem nec eminentiam. Ille atomos, quas appellat, id eſt corpora indiuidua, propter ſoliditatem cẽſet in infinito inani.1.de Fin.26 a Vt innu doceat eam eſſe vim & naturã deorum,ut primum non ſenſu, ſed mente cernatur, nec ſoliditate quadam, nec ad numerum.1.de Nat.d.56.a

Soliſtimum.

Quòd autem ſcriptum habetis, aut tripudium fieri, ſi ex ea quid in ſolidum ceciderit, hoc quoque quod dixi coactum tripudium ſoliſtimum dicitis. 1.de Diu.53.a

Solitarius,Soliuagus,vide Solus.

Solium.

Dicet te cum ędes venderes,ne in rutis quidem & cæſis ſolium paternum recepiſſe.de Or.229.b Græci ſtipati in lectulis ipſe ſoles bibituros, quę eidem de ſolio miniſtrentur: in Piſ. 84.b Sedere in ſolio, tanquam regali. de Fin. 79. b Vt more patrio

trio ſedens in ſolio conſulentibus reſponderem. de Leg. 1.8. In ſolio ſedens domi. de Leg. 155.b

Solœcum.

Lucullus de ſuis hiſtoriis dixerat, ſe quo facilius illas probaret, Romani hominis eſſe, ideirco barbara quædam, & diſperſiſſe. At. 19.b. & 14.7

Solœciſmus.

Solœciſmus eſt, quum pluribus uerbis conſequens verbum ſuperiori non accommodatur. 4. ad Her. 159

Solor.

C. Antonius hac una re miſeriam ſuam ſolatur. in Vat. 34.b

Solatium.

Vectigal, &c. ſolatium annonæ. con. Rull. 82. b Vacare culpa, magnum eſt ſolatium. Mario. lib. 7. 3. 13. a Illud unum ſolatium manebat, quod ereptum eſt. 4. fam. 21. Quæ quidem tamē aliquid habebant ſolatii ante, quā eo uenisti à Pompeio. Att. 3. 4 9. 3. a Hæc ſtudia adoleſcentiam alunt, ſenectutem oblectant, ſecundas res ornant, aduerſis perfugium ac ſolatium præbent. pro Archia. 12. a Solatium dare. 4. Att. 46. Solatium vnum qua re facilius pati poſſim. 7. fam. 21. Non ex litibus æſtimatis tuis, pecuniam, domum, ſed ex tua calamitate cineri atque oſſibus filii ſui ſolatium vult reportare. 7. Verr. 100. a Sed non egeo medicina, me ipſe conſolor, & maximè illo ſolatio, quod, &c. de Amic. 9. a In maximo dolore hoc ſolatio utor, quòd, &c. Brutus Cic. 11. 26. 1. a Noſque malo ſolatio, ſed non multo tameo conſolamur, quòd ipſius vicem minime dolemus, &c. Att. 4. 75. 1. a Sed fruatur ſane hoc ſolatio. de Prouin. 72. b Luctum alicuius nullo ſolatio leuare poſſe. 9. Phil. 265. a Hæc ſunt ſolatia, hæc fomenta ſummorum dolorum. Tuſc. 2. 51 Vos uerò, inquam, Attice, & præſentem me cura leuatis, & abſenti magna ſolatia dediſtis. de Cl. 6. a Multa mihi dant ſolatia. At. 4. 85. 14. a Vt illi, &c. haberent hæc oblectamenta & ſolatia ſeruitutis. 6. Verr. 118. a Qui & domeſticis & forenſibus ſolatiis ornamentiſque priuati, &c. Tuſ. 1. 68

Solamen.

Etſi illis planè orbatus eſſem, magnum tamen afferret mihi ætas ipſa ſolamen. de Amic. 86. a Vetus exemplar habet ſolatium.

Solſtitium, vide Sol.

Solum.

Solum ambitus ædium. Top. 22. b Solum & quaſi fundamentum orationis eſt locutio emēdata & Latina. de Cl. 188. b Quod ſolum tam exile & macrum eſt, quod aratro perſtringi non poſſit. con. Rul. 79. b Patriæ ſolum omnibus charum eſt. in Cat. 122 b Quin ipſe quoque ſum ipſi uillæ amicior factus, atque huic omni ſolo, in quo tu ortus & procreatus es. de Leg. 169. b Solum habere velle, ſumma dementia eſt. Tuſ. 4. 46. Ibi loquor quod in ſolum, vt dicitur. ep. 9. 62 Abuteris ad omnia atomorum regno & licentia. hinc quodcunque in ſolum venit (vt dicitur) effingis atque efficis. de Nat. d. li. 1. 45 Nam qui volunt pœnam aliquam ſubterfugere, aut calamitatem, eo ſolum vertunt, hoc eſt ſedē ac locum mutant. pro Cæc. 92. a. & pro D. ſua, 61. Parad. 121. b Solū vertere, exilii eſt. 5. Phil. 174. Hæc ante amittere nō potuiſſent, quàm huius ſolum ciuitatis mutatione vertiſſent. pro Corn. Balbo, a Quo vertendi, hoc eſt, mutandi ſoli cauſa uenerant. pro Quint. 11. b Seremus igitur aliquid tanquam in inculto & derelicto ſolo. de Cl. 166. b Cleomenes nauem in ſolo fluctuantē reliquerat. I Ver. 254. b Aurata tecta, & ſola marmorea in uillia facere. Parad. 62 Vos mutæ regiones imploro, & ſola terrarum vltimarum. pro Corn. 57. b Mihi amictui eſt Scyticū tegmē calceamentorū ſolorū callū, cubile terra. 5. Tuſ. 130. a Solum, hoc eſt planum pedis imi, quæ pars & planta dicitur.

Solum aduerbium.

De re vna ſolùm diſſident, de cæteris mirificè congruunt. 2. de Leg. 80. a Recto caſu ſolùm Græce loqui. Or. 212. b Nos nuntiationem ſolùm habemus, Conſules & reliqui magiſtratus & inſpectionē. in Phil. a Neq; ſolùm dicatione, &c. ſed etiam poſtliminio poteſt ciuitatis fieri mutatio. pro Corn. Balb. 20. a Non ſolum, ſed, &c. ep. 60. b. & pro Mil. 113. b Nō ſolùm, &c. ſed ēt, &c. Att. 128, b Non ſolum oratione, ſed multò etiam magis vi & dolore. 2. de Or. 107. a Non ſolum gratiæ, uerumetiam ſuſpicioni reſiſtat. 1. ad Q. fr. 15. Quaſi verò atra bili ſolum mēs, ac non ſæpe uel iracundia grauiore, vel timore, vel dolore moueatur. Tuſ. 3. 18. a Quaſi verò, inquit, perpetua oratio rhetorum ſolùm, non etiam philoſophorum ſit. 2. de Fin. 28. a

Soluo.

Nos eo die cœnati ſoluimus, inde auſtro leniſſimo in Italiā peruenimus. ep. 7. 3. a Agamem non ſoluere imperat auerſa naui. de Diu. 86. b Si idem ſciat complures mercatores Alexādria ſoluiſſe, naueſque in curſu frumento onuſtas petentes Rhodum viderit, dicturuſne ſit Rhodiis id, &c. 3. Off. 66. a Quòd ſi e portu ſoluentibus, ij qui iam in portū ex alto inuehuntur, præcipere ſummmo ſtudio ſolent, &c. pro Mur. 3. a

Soluo, aperio, libero.

Delatus eſt ad me faſciculus, ſolus ſolui. Att. 176. & 240. b Soluere epiſtolam. 15. Att. 11. Reuertor nunc ad Antonium, &c. ergaſtula ſoluendo. Brutus ad Cic. 11. 10. 5. a Quid ad hæc reperis? ſoluamus inquis. Att. 103. b Soluere anchoras, Att. 7. b aliquem legibus. ad Her. 16. b Vt religione ciuitas ſoluatur. pro Cæci. 304. b Ego ſtatim ſomno ſolutus ſum. de Som. 33. Solui poteſt colligatum omne, de Vniu. 49. Soluere captioſa argumenta de Fin. 1. 17. Soluere pœnas. 5. Ver. 153 Cui plus legatū ſit, quàm ſine religione capere liceat, is per æs & libram, hæredem teſtamenti ſoluat, propterea quòd eo loco res eſt ita ſoluta hæreditate, quaſi ea pecunia ſoluta non eſſet. de Leg. 2. 48. & 50 Soluere uota. in Ant. 185. b

Soluo, debitum numero.

Cuius bona, quòd is populo non ſoluebat, publicè vænierūt. pro Flac. 155. b Emi, pecuniam ſolui, &c. in Verr. 209. b Verres ciuitatibus pro frumento nihil ſoluit omnino. in Ver. 5. 145. a Is pecuniam præſentem, non debitam mulieri ſoluit. pro Cluē. 24. b. & pro Flac. 157. b Ego tibi Brute non ſoluam, niſi prius a te cauero. de Cl. 166. b Ne Terentiæ quidē adhuc quod ſoluā, expeditum eſt. Att. 261. b Miſimus qui pro uectura ſolueret. At. 1. 1. 13. a Vt pecuniam reliquā Buthrotii ad diem ſoluerent. At. 262. b Si habuerit unde tibi ſoluat, quod ei per ſyngrapham credidiſti. de Aruſp. 250. b Quum patriæ quod debes, ſolueris, pro Marc. 135. b Ego verò expectabo ea, quæ polliceris, neque ea exigam, ſed tamen erunt mihi grata, ſi ſolueris. de Cl. 166. b Extrema illa perſona eſt, vt is, qui ei, qui mortuus ſit, pecuniam debuerit, nemini que eam ſoluerit, perinde habeatur quaſi eam pecuniam ceperit. 2. de Leg. 79. a Hunc miſerum luctu perditū, qui nondum etiam paterno funeri iuſta ſoluiſſet, nudū eiicit domo. pro Roſc. Am. 13. a Soluere beneficia alicui. ep. 8. 36. nummos adulterinos pro bonis alicui. Off. 7. b naturę quod debetur pro Marcel. 16. Soluantur promiſſa optime meritis militibus. 12. fam. 63 Decidis, ſtatuiſque tu propter neceſſitudinem quæ tibi cum Scapulis eſt, quid iis ad denarium ſolueretur. pro Q. 9. a Priuſquam Fundanio debitum ſolutum eſſet. Q. fr. 301. b Pecunia enim ſolui poteſt. ad Brut. 289. b Vt procurator iudicatū ſolui ſatiſdaret. pro Quint. 5. b Quòd a Flauio abſtuleram partem dimidiam. inde me ſoluturum ſpondeo. pro Qu. Roſc. 51. b Quum altera penſio ſoluenda eſſet. pro Qu. Roſ. 53. b Nec tu ſoluendo eras, &c. 2. Phil. 31. a Pro quo quidem etiam ſponſor factus, & nimirum id fuit, ſoluendo enim non erat. Att. 13. 263. 4. a Quum ſoluendo ciuitates non eſſent. ep. 37. b Nam cui res erepta eſt, &c. & maxime in pecuniis creditis occultat ſuū gaudium, ne uideatur non fuiſſe ſoluendo. 2. Off. 116. a Soluendi ſunt nummi Cæſari. Att. 107. b

Solutus.

Lurco autem Trib. pleb. is qui magiſtratum ſimul cum lege Aelia iu ſolutus eſt, & Aelia & Fuſia, vt legē de ambitu ferret, &c. Att. 1. 1 1. 2 1. a Culpa liberatus, & crimine nefario ſolutus. pro Roſ. Amer. 85. a Solutus iureiurando, contrariū, Adſtrictus iureiurando. Off. 1. 61 Quid eā ſingulare, quam ut ex Senatuſcō ſulto legibus ſolutus Cōſul antè fieret, quā ullū aliū magiſtratū per leges capere licuiſſet? pro l. Man. 43. a Solutus ſcelere. pro Mil. 7. A natura ad dicendum ſatis ſolutus atque expeditus. de claris. Or. 187. b Qua lege totus ordo ſolutus ac liber eſt. pro Rab. Poſt. 124. b Solutus & mollis in geſtū. de Cl. 185. b Motus ſolutus ac uagus. de Fin. 138. b Solutus ad dignitatem retinendam. 1. At. 25. Solutus in explicandis ſententiis. de Cl. 180. b Soluta fides. 10. fam. 43. in ep. Planc. Nam libero tēpore, quum ſoluta nobis eſt optio eligēdi &c. omnis uoluptas aſſumenda eſt, omnis dolor depellendus. 1. de L. 51. a Soluta oratio. de Or. 160 b Ex qua pēſione ipſa maior pars eſt ei ſoluta aliquādo ante diē Att. 251. b Illo tū ratio ſoluta ac libera eſt. Fat. 26 Solutū & liberū, pro eodē q̄bus opponitur. Impeditū. 6. fam. 27. in ep. A. Cæci. Solutū ſit quiddā ac uagū tamē, vt ingredi libere, nō licenter errare videatur. Or. 204, b Hominis ſoluti, & curā liberati. pro Do. 234. b Solutū eſſe, & Lege teneri, cōtraria. 3. Att. 40. Solutū iudiciū Senatus. 5. Phil. 194. Solutum exiſtimatur eſſe, alteri maledicere. 6. fam. 27. in epiſtola. A Cæc. Deinde egreſſus è

caſtrir, iureiurando ſe ſolutum putabat, &c. 1. Offic. 63. Quum uideas uoluntatem ciuitatis ſolutam, uirtutem alligatam. Att. 33.b Sic igitur indicta & conſtituta probabilia, & eo quidem expedito, ſoluto, libero, nulla re implicato, uides profecto, &c. 4. Acad. q. 188.a Animo ſoluto ac libero. 7. Ver. 65 a Hoc ego loco, ſoluto & quieto ſum animo, pro Roſ. Co. 25.a So luto ac uacuo animo cogitare. 2. Verr. 16 Soluto animo quid facere. 15. fam. 50. Quæ ſoluto animo ſcribi ſolent, ea temporibus his excluduntur. Att. 9. 8. Animi ſine ratione & ſcientia, motu ipſi ſuo ſoluto & libero incitantur. de Diu. 80.b Soluta hæreditate eo loco res eſt, quaſi ea pecunia legata non eſſet. 2. de Leg. 48. Soluti homines. pro D. ſua, 80 Soluti legibus uirtutis cauſa hoc conſecuti, ut in urbe ſepelirentur. 2. de Leg. 54. Soluti terroribus ab Epicuro. de Nat. d. 1. 40 Omnes qui ſe incolumes uolēt, ſequentur authoritatem Conſulis ſoluti à cupiditatibus liberi à delictis. de l. Agr. 17.a Sic animi hominum quum aut ſomno ſoluti uacant corpore, &c. cernunt ea quæ permixti cum corpore animi uidere non poſſunt. 1. de Diu. 210.a Verba non ſoluta, nec diffluentia, ſed aſtricta numeris. de claris. Or. 190, b Nec uerba alligata ſint, quaſi certa aliqua lege uerſus, nec ita ſoluta, ut uagentur. de Or. 159. 8, Aues paſſim ac liberè ſolutas opere uolitare. de Or. 110.b Quò mea ratio facilior & ſolutior eſſe poſſet. ad Appium, lib 3. 5. 5 a Hoc autem liberiores & ſolutiores ſumus, quòd integra nobis eſt iudicandi poteſtas. 4. Acad. q. 16.a Solutiſſimus & acutiſſimus in dicendo. b Si eſſent omnia mihi ſolutiſſima, tamen in Rep. non alius eſſem, atque nunc ſū. Lent. lib. 1. 9. 87.a

Solute.

Tam ſolute egit, tam leniter, tam oſcitanter. de Cl. 190. b Si aut furore diuino incitatus animus, aut ſomno relaxatus ſolutè moueatur, ac libere. 2. de Diu. 150.a Solute & ſuauiter dicere. de Cl. 174.b Facile ſoluteque uerbis uoluere ſententias. de Cl. 190.b

Solutio.

Si hæc ſolutio legatorum, & non merces abortionis appellāda eſt. pro Cl. 24.b Suſtinenda eſt ſolutio nominis Valeriani, dum & de Metone & de Faberio ſciamus. Att. l. 12. 65. Nec enim ulla res uehementius Remp. continet, quàm fides, quæ eſſe nulla poteſt, niſi erit neceſſaria ſolutio rerum creditarum. 2. Offic. 124.a Temporibus illis difficillimis ſolutionis. pro Cæc. 287, b Romæ ſolutione impedita fidē concidiſſe. pro Pomp. 7.b Quod de Philotimo & ſolutione H S. X X D c. ſcribis, &c. Att. 6. 111. 3a a linguæ ſolutio, uocis ſonus. de Or. 94.b

Solus.

Solus, cui domi nihil ſit nec obſignatum, nec occluſum. 2. de Or. 137, Solus eam ames licebit, me æmulum non habebis, 6 Att. 35 Gracchus, &c. ſolus ex toto illo collegio, &c. de Prou. 15.a. Magis ero ſolus, quamuis multi ſint, quàm ſi unus eſſet. 12. At. 64 Solus ex omnibus. ep. 28.b Gorgias ſolus ex omnibus 3. de Or. 71.a Qui locus ſolus ex priuatis locis omnibus hoc præcipuum ius habet, ut, &c. de Aruſp. 246.b Actio ſola per ſe magna eſt. de Or. 86, b Sapientia ſola per ſe. Top. 225. b Solius meum peccatum. 11. Att. 33. Solum eum ſine cohæredibus ſacris alligari. 2. de Leg. 48. Cui quum uiſum eſſet utilius ſolum ſe, quàm cū altero regnare, fratrem interemit. 3 Of. 154.a Stoicos autem, quos minimè improbo, &c. ſoli ex omnibus eloquentiam uirtutem ac ſapientiam eſſe dixerunt. 3. de Or. 37.a Quod Scæuolæ contigit, qui ſolos nouem menſes Aſiæ præfuit, Att. 5. 105. 4. a Minutius XII. ſola curauit. Att. 179.b Is mihi etiam queritur, quòd à nobis nouem ſolis diebus prima actio ſui iudicii tranſacta ſit. 3. Verr. 10.a Quum in locis ſolis mœſtus errares. 1. de Diui. 215.a

Solitarius.

Solitarius homo, & in agro uitam agens. Off. 2. 55. Omnem naturam quæ non ſolitaria ſit, neque ſimplex. de Nat. d. 2. 21. Ve quoniam ſolitaria non poteſt uirtus ad ea quæ ſumma ſunt, peruenire, coniuncta & ſociata cum altera perueniret. de Amic. 70. a Oportet autem animaduertere, ne quum aliter multa ſunt iudicata, ſolitarium aliquod, aut rarum iudicatum afferatur. 1. de Inu. 96.a Non ſolitarium neque ſimplex, ſed cum alio coniūctum atque connexum. de Amic. 111.b & de Nat. d. 31.b Natura ſolitarium nihil amat, ſemperque ad aliquid tanquam adminiculum annititur, de Amic. 74 Solitario homini, atque in agro uitam agenti. 2. Off. 55.a

Solivagus.

Solivaga cognitio & ieiuna. 1. Of. 220.a Cælū ſolivagū & uolubile, & in orbē incitatū. de Vniu. 25 Alias uolucres cælo frui libero, ſerpētis quaſdā, quaſdā eſſe gradientes, earū ipſarū partim ſolivagas, partim congregatas, &c. 5. Tuſ. 54.a

Solitudo.

Inopia. ſolitudo, calamitas. ad Her. 2.b A me tibi luctus meæ calamitatis, metus tuæ, deſyderium, mœror, ſolitudo. 1. ad Q. fr. 49. Sed mihi ſolitudo & receſſus prouincia eſt. 12. Att. 33 Solitudo & uita ſine amicis, inſidiarum & metus plena eſt. de Fin. 1. 52, Solitudo ab oratoribus. de Cl. 120.a Ampla domus dedecori domino ſæpe fit, ſi eſt in ea ſolitudo. Off. 28.b Solitudo aufert fructum uoluptatum. de Amic. 112. b Tum erat ab oratoribus quædam in foro ſolitudo. de clacis. Or. 185, b Quum autem ueniſſemus in Academiæ non ſine cauſa nobilitata ſpacia, ſolitudo erat ea quam uolueramus. 5. de Fin. 2.a Tibi ſolitudo erat pro frequentia. in Piſ. 91.b Audiſtis quæ ſolitudo eſſet in agris, quæ uaſtitas, quæ fuga aratorum, quàm deſerta, inculta, & relicta omnia. in Verr. 227.b Si ſolitudo tanta ſit, ut hominem uidere non poſſis, excedas è uita. Off. 31. b Solitudo communiſque calamitas. 1. ad Q. fr. 59. Deſertiſſima ſolitudo. 1 Ver. 271.b Solitudo uideatur facta Romæ, te profecto. 8. fa. 6. 1 ep. Cæl. Solitudo mera. 1. Att. 55. Inopia & ſolitudo alicuius. 1. ad Q. fr. 19 Habemus enim liberos paruos, &c. conſulere uiui ac proſpicere debemus, ut illorum ſolitudo à pueritia quàm firmiſſimo præſidio munita ſit. 3. Verr. 108.a Solitudo loci. de Inu. 51.b Quid ſi tu Iudex nullo præſidio fuiſſe uidebere contra uim & gratiā, ſolitudini atque inopiæ, ſi apud hoc conſilium ea opibus, non ex ueritate cauſa penderur. pro Quint. 3. Solitudinem frequentari. 1, Att. 63 Quum Craſſus ſe de turba, & à ſubſellis in otium ſolitudinemque contulerit. de Or. 121. b Et a cœtu hominum frequētiaque interdū tanquā in portū ſe in ſolitudinē recipiebat. Off. 3. 3 Quum flumina & ſolitudinē ſequeremur. 13. Att. 17. Vt iſta ab ſolitudine domum meā uindicarē. de Orat. 1. 99 Ebutius iſte qui iandiu Ceſenniæ uiduitate & ſolitudine alitur. pro Cæcin. 287.b Si quis nos deus ex hac hominum frequentia tolleret, & in ſolitudine uſpiam collocaret. de Amic. 112. b Si ſciſſet ſe in ſolitudine AEgypriorum trucidatum iri, &c. de Diui. 113.b Solitudines uaſtæ. Som. Scip. 21 Vt diſcederem fortaſſe in aliquas ſolitudines, ep. 26.b σῶμα hoc totum curabo, ut habeas pro uolumine. 2. Att. 3

Somnus.

Somnus, perfugium uidetur omnium laborum & ſolicitudinum. Diu. 2. 115 Nihil morti tam ſimile, quam ſomnus. Cat. 73. Mortis imago & ſimulachrum eſt ſomnus. 1. Tuſ. 76 Deinde ut cubitum diſceſſimus, &c. arctior, quàm ſolebat, ſomnus complexus eſt. in Som Scip. 4 a Somnus urgebat. 12. Att. 12 Somni nihil eſt. 13. Att. 34. Id eſt, non dormio. Somni plenus. 1. Att. 31. Quum me ægritudo non ſolùm ſomno priuaret, uerum ne uigilare quidē ſine ſummo dolore pateretur. Att. 9. 181. 1.a Somnū adimere. 2. Att. 36. Somnum mihi attulerunt tuæ literæ. 9. Att. 22. Ego ſi ſomnum capere poſſem, tam longis te epiſtolis nō obtunderem. 8. Att. 3. Nemo enim putabat quenquam eſſe, qui quū omnia diuina atque humana iura ſcelere nefario polluiſſet, ſomnū ſtatim capere potuiſſet. pro Roſc. Am. 39.a Animus per ſomnum curis uacuus. de Diu. 114.b Somnum in iſto loco uix tenebamus. de Cl. 190.b Fuit enim mirifica uigilantia, qui ſomnum non uiderit ſuo toto Conſulatu. 7. fam. 52 Somno ſempiterno conſopiri. Tuſ. 1. 109 E ſomno ſuſcitari. Tuſ. 4. 34 Quæſo, inquit, ne me è ſomno excitetis. in Som. Scip. 8.2. & pro Syl. 171. b Ex ſomno plurimæ curæ metuſque naſcuntur. Diu. 2. 115. Somno oppreſſus. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 50. Deinde quum ſomno repetitu ſimul cum ſole experrectus eſſem, &c. Att. 13. 50 Poſt epulatos cum matre adoleſcentes ſomno ſe dediſſe. 1. Tuſ. 184.a Ludo autem & ioco uti liceat, ſed ſicut ſomno & quietibus cæteris. Of. 21.b In ſomnis, in ſomniis, per ſomniū inquiete, ſecundū quietē de Diu. 89, & 90.b Is uera & certa cernit in ſomnis. de Diu. 105. b In ſomnis uidere aliquid. de Nat. d. 17.b Quia mater grauida parere ſe ardentem facem Viſa eſt in ſomnis Hecuba. 1. de Diu. 76.a Curſor viſus eſt in ſomnis curru quadriparum uehi. de Natu. d. 5.b Annibalem, quum cepiſſet Saguntum, uiſum eſſe in ſōniis è Ioue in deorum conciliū uocari. 1. de Diu. 88.a Niſi iucūdiſſimis nos ſomniis uſuros putemus, Endymionis ſomnum nobis nolumus dari. de Fin. 138.b

Somnium.

Somnium de Simonide, &c. de Diu. 136.b Somnium illuſtre ac certum. de Diui. 2. 108 Cumque Senatui ſomnium narrauiſſet, pedibus ſuis ſaluus reuertit. 1. de Diui. 98. Illud autem naturale aut concitatione mentis edi, & quaſi fundi uidebatur, aut animo per ſomnium ſenſibus & curis

riſ uacuè prouideri.Diu.2.40.a Quo facto ſomnio, pater .&c. de Diu.198.b Et dic unde tu repente tanquam ſomnio beatus, hortos pretioſiſſimos paraueris.in Saluſt.275.b Somnia Antiphontis interpretatione explicata.de Diu.88.b Somnia grauiora,ſi quæ ad Remp.pertinere viſa ſunt,Romæ à ſummo conſilio non fuerunt neglecta.Di.t.Aliquot ſomnia uera,inquit Ennius, de Diu.2.98.Somnia minantia.Diu.2.67.Somnia obſcura minime conſentanea ſunt maieſtate deorum.Diu.2.104.Vera eſſe aruſpicum auſpicia,oracula,ſomnia,uaticinationes.4.Acad. q.192.a Non philoſophorum iudicia,ſed delirantium ſomnia. de Nat.d.1.31.Conièctor ſomniorum.2.de Diu.184.a Somniorum Stoicorum Chryſippus vaferrimus interpres habetur. de Nat.d.1.29 Eadem ratio eſt ſomniorum. 4.Acad. q. 94.a Animus cum languore corporis,nec membris,nec ſenſibus uti poteſt,incidit in varia viſa,& incerta,ex reliquiis, vt ait Ariſtoteles,inhærentibus earum rerum,quas vigilans geſſerit aut cogitarit,quarum perturbatione mirabiles interdum exiſtunt ſpecies ſomniorum.de Diu.136.b Somnia cenſet hæc eſſe Democriti non docentis,ſed optantis.Acad.q.ed.1.lib.2.112.Somnia nõ eſſe diuina.Diu.2.98.Hæc per deos immortales, utrum eſſe uobis conſilia ſiccorum,an uinolentorum ſomnia, &c.t.de l.Agr. 1.a Explicare interpretatione ſomnia.1.de Diu.71.a E ſomnus augurari.6.fam.21 Eandem in ſomniis admonitionem fuiſſe tertiam.1.de Diu.98.a Eadem eſt in ſomniis ſpecies.Acad.q. 14.b Qui aram in littore deſerto ſomniis ſtimulatus, aut religione aliqua conſecraret.pro Dom.241.b Vti ſomniis iucundiſſimis. 5.de Fin.100.

Somnio.

At quum ſomniauit,ita narrauit &c. Acad. 13. b Mater ſomniauit ſe peperiſſe ſatyriſcum.de Di.88.b Troianum ſomniauerãt.Att.149.b Si ita natura paratum eſſet, vt ea dormientes agerent quæ ſomniarent,alligandi omnes eſſent qui cubitũ irent 2.de Diu. 182 a Nec mihi magis uſquam videor,quàm quum in curia Senatum uideo ſomniare.de Diu.1 37. b Mortuũ eſſe ſomniare.4.Acad.q.95.a Nihil tam præpoſtere,tam incondite, tam monſtroſè cogitari poteſt,quod non poſſimus ſomniare.Diu.2. 21 a.Sine Senatu, ſine magiſtratu, ne ſomniare quidem poterit quicquam πολιτικῶς Att.7.132.2.a Defert ad coniectorem quidam,ſomniaſſe,ſe , ouum pendere ex faſcia lecti ſui cubicularis de Diu.136.b Hanc credo cauſam ſomniandi de illo fuiſſe . de Diu.137.b

Somnians.

Hæc ſomniantis eſt diuinatio.de Diu.188. a Somnianti nihil magnum eſt.Diu.2. 108.Miracula non differentium philoſophorum,ſed ſomniantium.de Nat.d.5.b Somniantium viſa, inſanorum viſis multò perturbatiora.Diu.2.95

Somniculoſus.

Quæ uitia ſunt non ſenectutis,ſed inertis,ignauæ,ſomniculoſæ ſenectutis. de Sen.32.a

Sons.

Quum ſontes fero depugnabant,auribus fortaſſe multæ,oculis quidem nulla poterat eſſe fortior contra dolorem & mortẽ diſciplina.Tuſ.2.37.Comprehenſio ſontium mea , animaduerſio Senatus fuit.in Ant.164.b Vincula ſontium ſeruanto,capitalia uindicanto.3.de Leg.5.Idque eſt viri magnanimi , rebus agitantis punire ſontes,multitudinem conſeruare.1. Off. 185. Aut etiam ſontibus opitulari poteram.4.fam.40

Sonus.

Verbum,vox,ſonus.Or.212.b Sonus acutus & excitatus. Somn.Scip.17.Quis qui complet aures meas, tantus & tam dulcis ſonus?in Som.Scip.17.a.& 1.Off.185.Hic eſt,inquit ille,ſonus, qui interuallis coniunctus imparibus, ſed tamen pro rata portione diſtinctis,impulſu & motu ipſorum orbium efficitur, qui acuta cum grauibus temperans,uarios æquabiliter concentus efficit.de Som.17.Sonus pronuntiandi. 1.de Or.92.a Vox ad miſerabilem ſonum inflexa.de Or.126.b Paululũ ſe erexit,& addidit hiſtoriæ maiorem ſonum uocis vir optimus Craſſi familiaris Antipater.2.de Or.29.a Ac mihi uidetur digniſſimum rebus his,de quibus loquitur,ſonum fundere.Acad. q.ed.1. lib 2. 67. Aures quum ſonum recipere debeant , qui natura in ſublime fertur,rectè in alta corporum parte collocatæ ſunt. de Natur. d.2.106.Vt extrema referant eundem in cadendo ſonum . Or. 200.b Græci uocem ſedentes ab acutiſſimo ſono vſque ad grauiſſimum ſonum recipiunt.de Or.107.b De numeris mox nunc de ſono quærimus.Or.93.Qui ſono quodã uocũ,& Phrygiis cãtibus incitantur.1.de Diu.185.a Sonorum varia cõpoſitio harmonias efficit plures.Tuſ.1.34 Sic uiuendum eſt in uita,ne forte quid diſcrepet,uel multò etiam magis,quo maior & melior actionum , quàm ſonorum concentus eſt. Off. 29 .b Nihil tam facile in animos teneros atque molles influere,quàm uarios canendi ſonos.de Leg.177.b Sonorum temperata uarietas.Tuſ.1. 50.Varietas ſonorum,interualla,diſtinctio, & vocis genera permulta,de Nat.d.55.b Itaque ad pingendum, fingendum,ad ſcalpendum,ad neruorum eliciendos ſonos,ad tibiarum,apta manus eſt.2.de Nat.d.224. a In ore ſita lingua eſt finita dentibus , &c. quæ ſonos uocis diſtinctos & preſſos efficit,quum,&c.2.de Nat. 223.a Dicat que nos in uocibus occupatos, inanes ſonos fundere.5.Tuſ.104,& 167.a Curſus vocis per omnes ſonos.de Orat. 164.b Aut qui ſonos uocis,qui infiniti videbantur, paucis literarũ notis terminauit.Tuſ.1 50.Omnium longitudinum & breuiatum in ſonis,ſicut acutarum grauiumque uocum iudicium natura in auribus noſtris collocauit .Or.213.b

Sono.

Ipſe aer nobiſcum uidet,nobiſcum audit , nobiſcum ſonat . de Nat.d.42.b Cotta ſonabat contrarium Catulo , ſubagreſte quiddam,planeque ſubruſticum.de Cl.187.b At Lacedæmoniis in Herculis fano arma ſonuerunt.de Diu.12.& 96.b Epicurum, qui crebrò dicat , diligenter oportere exprimi quæ vis ſubiecta ſit uocibus,nõ intelligere interdum quid ſonet hæc uox uoluptatis,&c.2.de Fin.9. a id eſt, quæ res huic voci ſubiiciatur. Natura fert,ut extrema ex altera parte grauiter, ex altera acute ſonent.de Som.129.b In qua nihil ſonare aut olere peregrinum poſſit,quo magis antiquitatem,ſi ita ſonet , ſermo eorum retinere uideatur.Or.246.b Eos at inani uoce ſonare.de Fin.2. 41.Honeſtate igitur dirigẽda utilitas eſt,& quidẽ ſic,vt hæc duo uerba inter ſe diſcrepare,re vnũ ſonare uideantur,3.Off.112.a.

Sonans.

Verba in quibus plenum quiddam,& ſonans eſſe uideatur.de Or.156.b Tibiæ modulate canentes, fidiculæ numeroſè ſonantes.de Nat.d.2.17.Verba bene ſonantia.Or.212.b Iidem ſunt numeri non modò loquentium , ſed etiam ſonantium, quæ metiri auribus poſſumus.Or.219.b Qui præſertim vſque eo de ſuis rebus ſcribi cuperet,ut etiam Cordubæ natis poetis pingue quiddam ſonantibus atque peregrinum,tamen auras ſuas dederet.pro Archia.19.a

Sonitus.

Cogitate genus ſonitus eius quem Latinienſes nunciarunt.de Aruſp.258.b Verborum ſonitus inanis.de Or.89.b Sonitus totius mundi in citatiſſima conuerſione tantus eſt,ut eum aures hominum capere nõ poſſint. Som.Scip.19 Sonitus tubæ. ad Her. 28.b Sonitum Aeſchines in oratione habuit.3.de Or.16.Hoc ſonitu cõpletæ aures obſurduerunt.de Or.129.b Eloquẽtia quæ curſu magno ſonituque feratur.Or.205.b Sonitu minore quàm putaram. 2.Att.26.Quo ſonitu reddito,ridens inquit,&c.Tuſ.169.b Noſti iam in hac materia ſonitus noſtros. 1.Attic. 30. id eſt , plauſus & clamores.

Sonipes.

Aut a breuibus deinceps tribus extrema producta atque longa,ſicut illa ſunt,domuerunt,ſonipedes.3.de Or. 101.a

Sonituius.

Nec ex tripudiis ſoliſtimis,aut ſoniuiis tibi auguror,ſed habeo alia ſigna quæ obſeruem.ad Cæc.6.6.16.a

Sopater.

Sopater quidam fuit Halicienſis homo domi ſuæ cum primis locuples atq; honeſtus,is ab inimicis ſuis apud C.Sacerdotẽ Prætorem rei capitalis cum accuſatus eſſet,facile eo iudicio eſt liberatus.4.Ver.47.& 48

Sophia.

Oblituſne es igit fungorũ illorũ quos apud Niciã? & ingentiũ culinarũ cũ Sophia Septimiæ 9.Fam.19.Princepsq; oium uirtutũ eſt illa ſapientia,quam σοφίαν Græci uocant. 1.Off.2 14.a

Sophos.

Lælius ſophos ille,&c. de Fin.69. b Itaq; & illos ſeptẽ, qui à Græcis σοφοὶ,ſapiẽtes a noſtris & habebantur & nominabantur. 5.Tuſ.10.a Sophi motũ inanem vocant,nos autem aduentum in animos,& introitum imaginum dicitis.de Nat.d.1.75

Sophiſtes.

At quis eſt nunc hic ſophiſtes? Sic enim appellantur hi qui oſtentationis aut quæſtus cauſa philoſophantur.Acad.q.edit. 1. lib.2.66 Abderites quidem Protagoras,cuius a te modò mẽtio facta eſt,ſophiſtes temporibus illis uel maximis. 1.de Nat.d.86 a.Eorum erat iſte mos qui tunc ſophiſtæ nominabantur . de

Fin. 2. 1. & Or. 200. b Sophiſtarum, de quibus ſuprà dixi, magis diſtinguenda ſimilitudo videtur, qui omnes eoſdem volunt flores, quos adhibet orator in cauſis, perſequi. Orat. 35. Sed & Gorgiam & cæteros ſophiſtas luſos videmus à Socrate. de Finib. 64. b

Sophiſma.

Atqui habebam moleſtos nobis, ſed minutos, Stilbonem, Diodorum, Alexinum quorum ſunt contorta & aculeata quædam ſophiſmata. Sic enim appellantur fallaces concluſiunculæ. Ac. q edi. 1. lib. 2. 68

Sopor.

Quum iam quieti corpus nocturno impetu Dedi, ſopore placans artus languidos. 1. de Diu. 79. a

Sopitus.

Cum dormientibus ea pars animi, &c. ſopita langueat. Diu. 1 56 Sopito corpore animus vigilat. de Diui. 93. & 104. b Noli nobis languorem & ſoporē exprobrare. in Sal. 274b Blandimenta quibus ſopita virtus conniueret. pro Cæl. 46. b Soranus. pro Planc. 263. b

Sorbeo.

Sed me ab eo ita obſeruari ſcio, vt eius iſta odia non ſorbeam ſolum, ſed etiam concoquam. ad Qu. fr. 3. 24. 12. a Quem gurgitem, quam voraginem, quid non ſorbere animo, quid non haurire cogitatione, cuius ſanguinem non bibere cenſetis? 11. Phil. 296. a.

Sordes.

Apud bonos iidem ſumus quos reliquiſti, apud ſordem vrbis & fæcem, multò melius nunc quàm reliquiſti. ad At. l. 1. 43. Nullam in re familiari ſordem poſſe proferri. pro Flac. 6. Filiæ meæ fletus aſſiduus, ſordeſque lugubres. pro Do. 225. b Sordes homini, 7. Fam. 6. Iudicum ſordes. Att. 65. b Alienius quotidianæ lachrymæ, ſordeſque lugubres. Poſt red. in Senatu, 199. b Spectaculum ſordium atque luctus, & tanti ſqualoris alicuius. pro Cl. 58. b Putas, n. vt ſcribis, propter hominis ſordes, minus me magnam illam lætitiam putare. ad Marium. li. 7. 2. 3. a O lutum, o ſordes. in Piſ. 93, b. & de Cl. 185. b Has à noſtro Quint. Ticinio ſordes accepimus. Att. 81. b Populus Rom. non amat profuſas epulas, ſordes, & inhumanitatem multò minus. pro Mur. 142. b Aſpicite Iudices ſqualorem, ſordeſque ſociorum. in Verr. 261. b Nam ſordes eluere vult. Ep. 8. 42 Non enim procacitate linguæ, vitæ ſordes eluuntur. in Saluſt. 272. b Neque enim mihi ſane placet, &c. ſcrutari te omnes ſordes, exacuere vnumquenque eorum ad. Q. fr. 1. 1. 16. a. id eſt, omnia in quibus ſordide & auarè ſe geſſerint. Mater ſqualore filii, & ſordibus lætatur. pro Cl. 21. b Virtus ſplendet ipſa per ſe ſemper, nec alienis vnquam ſordibus obſoleſcit. pro Seſt. 16. b Is ex ſummis & fortunæ & vitæ ſordibus Conſul factus eſt. de Cl. 185. b. Prouiſum eſt etiam, vt ſi qua minima beſtiola conaretur irrumpere, in ſordibus aurium tanquā in viſco adhæreſceret. de Nat. d. 2. 216 a Iacere ſ lachrymis & ſordibus. Ep. 233. b Satius erat illum in infamiæ relinqui ſordibus, quàm infirmo iudicio committi. 1. At. 36

Sordidus.

Homo egens ac ſordidus. pro Flac. 157. de Leg. 191. b Tuſcenius homo furioſus & ſordidus. Qu. fr. 293. b Squalore ſordidus, pro Mur. 144. b Villula ſordida & valde puſilla. Att. 495. b Id quū periculoſum ipſi eſt, tum etiam ſordidum ad famam, committere vt accuſator nominere. 2. Offic. 71. a De pecunia ratiocinari ſordidum eſt. de Inuent. 76. b Illiberales autem & ſordidi quæſtus mercenariorum, omniumque, quorum operæ, nō quorum artes emuntur. 1. Off. 208. a Sordidum quicquam pati. 10. Fam. 15. in ep. Planc. id eſt, alienum à dignitate. Sæpe eſt etiam ſub pallio ſordido ſapientia 3. Tuſc. 94. a Sordidi etiam putantur qui mercantur à mercatoribus quod ſtatim uendant, 1. Off. 109. a. Quis nō odit ſordidos, varios, leues, futiles, 3. de Fini. 59. a Quumque propter quoſdam ſordidos homines qui Cæſari beneficia vendebant, tabulam, in qua nomina ciuitate donatorum inciſa eſſent, iuſſiſſet reuelli, &c. ad Acilium, libro 13. 37. 2. a Res ſordidas atque deformes deorum honore afficere quid abſurdius? de Nat. de. 1. 29 Quos & quantos viros homo omniū infimus & ſordidiſſimus. Trib. plebis, P. Curiatius in vincula coniecit. 3. de Leg. 30. a. Gabinius abſolutus eſt: omnino nihil accuſatore Lentulo, ſubſcriptoribuſque eius infantius, nihil illo conſilio ſordidius. ad Qu fr. 3. 20. 1. a. Sordidiſſimus & infimus homo. 3. de Leg. 20. Iſte omnium turpiſſimus & ſordidiſſimus idem eſt, qui in Repub. fuit. Att. 143. b Vt enim quiſque ſordidiſſimus videbitur, ita libentiſſime ſeueritate iudicandi ſordes ſuas eluet. in Ant. 156. b Quæ ſordidiſſima quidem eſt ratio, & inquinatiſſima. Off. 37. b

Sordide.

Lucium Antonium concionatum eſſe cognoui tuis literis & aliis ſordide, ſed id quale fuerit, neſcio. Att. 15. 322. 2. a Si aſpere, ſi arroganter, ſi turpiter, ſi ſordide, ſi quoquo animi uitio dictum eſſe aliquid videatur. 2. de Or. 184. a

Sordeo.

Cui ſordebat Macedonia prouincia, quam uictor ſibi ſumpſerat. Cæſar. ad Octauium. 6. a

Sordeſco.

Nam ſordeſcit uere vultu, & uenas ſibi omnes & viſcera aperit. Cæl. ad Cic. libr. 8. 14. 11. a Vetus codex legit, Nam ſordes eluere uult.

Sordidatus.

Mœſtus ac ſordidatus ſenex. de Or. 126. b Diodorus Romæ ſordidatus circum patronos atque hoſpites curſare, rem omnibus narrare. 6. Verr. 36. a Quum innumerabilis multitudo bonorū de Capitolio ſupplex ad eum ſordidata veniſſet. Poſt red. in Senat. 9. a Nec minus lætabor, quum te ſempre ſordidum, quā ſi pauliſper ſordidatum viderem. in Piſ. 80. a Serui ſordidati miniſtrant. in Piſ. 80 Et Heraclius ille Syracuſanus, hic Bidinus Epicrates expulſi bonis omnibus Romam venerunt ſordidati, maxima barba & capillo, Romæ biennium prope fuerūt. 4. Ver. 43. a Argentea uaſa colliſa: ſordidata mācipia. 2. Phil. 8. a id eſt, ob inopiā uel auaritiam obſoleta veſte, uel detrita induta.

Sorites.

Quemadmodum Soriti reſiſtas, quem, ſi neceſſe ſit, Latino verbo liceat acerualem appellare, ſed nihil opus eſt, vt. n. ipſa philoſophia & multa verba Græcorum, ſic Sorites ſatis Latino ſermone tritus eſt. de Diu. 2. 9. Captioſiſſimum genus interrogationis, quod genus minime in Philoſophia probari ſolet, cum aliquid minutatim & gradatim additur aut demitur. Soritas hos vocant, qui aceruum efficiunt vno addito grano. Acad. lib. 2. 46. Soritæ uitioſi. Acad. q. edi. 1. li. 2. 84

Soror.

Soror germana. de Diu. 89. b Sororis tuæ filius. 13. Att. 50. Ita C. Cato duorum hominum clariſſimorum nepos, L. Pauli & M. Catonis, & P. Africani ſororis filius. 6. Verr. 19. a Sororis mei liberi. ad Brut. 29. in ep. Bruti. Qui enim in eiuſmodi uita nerui eſſe potuerunt, hominis fraternis flagitiis, ſororis ſtupris, omni inaudita libidine infamis? pro Seſt. 12. a Frequentiſſimo Senatu Calend. Ian. ſedente patruo, hanc tibi eſſe cum Dolabella odii cauſam auſus es dicere, quod ab eo ſorori & uxori tuæ ſtuprū oblatum eſſe comperiſſes, 2. Philip. 99. Vbi ſoror pro patrui filia accipi uidetur. Filiam eius ſororem tuam eieciſti. Anton. 179. b Tu ſororem tuam virginem eſſe non ſiniſti. pro Domo. 29. b. Non ſum tam ineruditus, qui Mineruam Iouis ſororem meam eſſe ſororem dicam. pro Dom. 71. a Eum quē cū ſorore germana nefariū ſtuprum feciſſe L. Lucius iuratus ſe quæſtionibus habitis dicit comperiſſe. pro Mil. 84. a de Clodio.

Sororius.

Sororius adulter. in Piſ. 23

Sororicida.

Quid de me, quod tu iiſſe te dicis, patricida, fratricida, ſororicida, nonne extra ordinem tuliſti? pro D. ſua, 21. a

Sors.

Sors diuina. in Ant. 188. b Sors ducitur, quamobrem nemo erat voluntarius laudator Præturę tuæ. in Verr. 233. b Quid. n. ē ſors? idem propemodum quod micare, quod talos, iacere, quod teſſeras, &c. de Diu. 130. b Telum quod cuique ſors afferebat, arripuit. 6. Ver. 85. a Sors illa edita eſt à Creſo. de Diu. 132. b Tuberonis ſors coniecta eſt s. c. cum ipſe non adeſſet. pro Ligar. 140. b Quæſtorem habes non tuo iudicio delectū, ſed eum, quē ſors dedit. Qu. fr. 1. 8. Accuſaui eum quicum Quæſtor fueram, quicum me ſors, conſuetudoque maiorum, quicum me deorum, hominumque iudicumque coniunxerat. 1. Ver. 36. a Africa quo Senatus eum, ſorſque miſerat. pro Ligar. 140. b Qui ſunt igitur reliqui, quos ſors diuina delectet? 3. Phil. 148. a Quæ cui ſors ducatur. de Diu. 136. b Voſne uelit, an me regnare hera, quidue ferat ſors. Off. 9. b Quod ſors obtulerit, id acturus uidetur, Att. 2. 56. Cum de Conſularibus mea prima ſors exiſtet. Att. 1. 61 Quòd ſi te ſors Afris aut Hiſpanis, aut Gallis præfeciſſet, tamē, &c. Q. fr. 295. b Si ſortis, nullū crimē eſt ī caſu. p Pl. 266 b Sortis neceſſitudo magna apud Romanos. 3. Verr. 26. Sortis religio. in Ver. 61. b Paucas trib⁹ nō certa cōditione iuris, ſed ſortis bñficio ad

ad vſurpandā libertatē vocare, con. Rull. 69.b, Quęſtura vtriuſque propemodum pari momento ſortia fuit, pro Mur. 128.b, Si mia vrnam euertit, ſortem diſſipauit, 2. de Diu. 104.a, Quumq; ſuffragiis tres ea tribus generibus creati ſunt, res reuocatur ad ſortem 4. Verr. 88.a, Sortiri & renuntiari extra ſortem 4. Verr. 88.a, Conіicere aliquem in ſortem, Cæl. Cic. 8.8.27.a, Sorte caſet: vſu ta, nec ea ſolida, contentus eſt 6. Att. 3. Verri ſorte Prouincia Sicilia obuenit, in Verr. 112.b, Sorte in prouincias proficiſcerentur 8. fam. 24. in ep. Cæl. Cum tibi aquaria Prouincia ſorte obtigiſſet, in Vat. 31.b, Aſſignare aliquid alicui æqualiter aut ſorte. Plancus Cic. 11. 20. 8.a, Sorte agros legionibus aſſignari puto oportere 11. fam. 33. in ep. D. Bi ut. Prouincias extra ordinem ſine ſorte nominatim dediſti Reip. peſtibus, pro Dom. 2 19.b, Sortes, quibus ego credo 3. de Nat. d. 10. Sortes eductæ, in rem aptæ, capere poſſunt diuinitus, de Diu. 87.b, Auſpicia reſtant, & ſortes quæ dicuntur, non illæ quæ vaticinatione funduntur, quæ &c. de Diu. 123.b, Sortes quæ fortunę monitu, puerī manu miſcentur ac ducuntur, de Diu. 126.b, Vt hæ ſunt ſortes, quas ex terra æditas accepimus, de Diu. 87.b, Quo ſe vertāt tantæ ſortes ſomniorum? de Diu. 89.b, Numerus ſuffutius, ſortium inuentor, Diu. 2. 67. Quis cornicis cantum notauit? quis ſortes? de Nat. d. 62.b. Cum Spartiatæ oraculum ab Ioue Dodonæo peterent, legatique illud, in quo inerant ſortes, collocauiſſent, ſimia & ſortes ipſas & cætera quæ erant ad ſortem parata, diſſipauit, de Diu. 95.b, Oracula quæ æquatis ſortibus ducūtur, de Diu. 1.33. Dicendum igitur putas de ſortibus? Quid. n. ſors eſt? Idem propemodū quod micare, quod talos iacere, quod teſſeras: &c. 2. de Diu. 127.a.

Sortior.

Ao Atomi ſortiuntur inter ſe, quæ declinent, quæ non? de Fato, 35. Tu illam, cui, cum quæſtores ſortiontur, etiam acclamari ſolet, hoſtienſem prouinciam habuiſti, pro Mur. 128.b, Eſt. n. patronus triginta quinque tribuum, quarum ſua lege, qua cum C. Cæſare magiſtratum ſortitus eſt, ſuffragium ſuſtulit 7. Phil. 227.a, Prætores nondum ſortiti ſunt, prouincias, Att. 8.b, Sortietur tribus idem Rullus, educet quas volet tribus, con. Rull. 70.b, Paucos ea multis ad ignominiam ſortiere, pro Clu. 44.b, Cum Prętores deſignati ſortientur, M. Metello obtigit, vt is de pecuniis repetundis quæreret, in Verr. 70.b, Is, &c. ſententiam dixit, vt ipſe iudices per Prætorem vrbanum ſortiretur, ad Qu. fr. 2.2. Senatus decreuit vt Conſules Galliam ſortirentur, Att. 27.b, Sortietur an non? Nam & non ſortiri abſurdum eſt, & qđ ſortitus ſis, non habere, de Prou. Conſ. 30. Vbi ſortiri ſorte, conſequi ſignificat. Sortiri ad pœnam, atque hominum delictū fortunæ iudicio committere, minime Cenſorium eſt, pro Clu. 102.a, Ei venit in mentem ex lege Rupilia ſortiri dicas oportere, educit ea vrna tres. 4. Verr. 25. Hoc eſt non conſyderare, ſed quaſi ſortiri quid loquare, de Nat. d. 1.7. Si licitum eſſet legem Curiatam ferre, ſortiturum eſſe cum Collega prouinciam, ad Len. lib. 1.9.104.a, Sortiendorum iudicum cōſuetudo Romæ 2. Ver. 21. Senatores, qui C. Verre ſortiente exirent in eum reum, quē incognita cauſa condemnarent, in Verr. 73.b, Qui tribus quas voluit vocauit, nullo cuſtode ſortitus, con. Rull. 70.b, Senatus decreuit, vt tacitum iudicium ante comitia fieret, ab iis conſiliis quæ erant omnibus ſortita in ſingulos candidatos, magnus timor candidatorum. Att. 4.85.8.

Sortitio.

Ecce tibi eiuſmodi ſortitio, vt in primis Bulbo & Staleno, & Guttæ eſſet iudicandum, pro Clu. 60.a, Religioſa ſortitio 3. Ph. 141.a, Prærogatiuæ ſortitio 2. Phi. 87.a, Sortitio prouinciarum 3. Phil. 141.a, Att. 1. 12.2.a, Nunquam maiores noſtri ſortitionem ædilitiam, niſi viderent accidere poſſe, vt competitores pares ſuffragiis eſſent, pro Planc. 270.b, Iudicare ſortitionem 3. Phil. 141.a, Statuerunt enim ita maiores noſtri, ut ſi a multis eſſet flagitium rei militaris admiſſum, ſortitione in quoſdam animaduerteretur. &c. pro Clu. 101.a, Sortitione facta ſenatum coegerim 5. fam. 4. Iudicum ſortitione facta comitia haberi, Q. fratr. 2.5.4.a, Diuina vero opportunitas, vt in ſortitione prouinciarum, quæ cuique apta eſſet, ea cuique obueniri, in Ant. 188.b

Sortito.

Quid ſi etiam pluribus de rebus vno ſortitu retuliſti? pro D. ſua, 40.a.

Sortitus.

Siquando taceant omnes, tunc ſortito coguntur dicere 6. Verin. 125.a, Quos vero ne de vænalibus quidem homines electos, ſed ea ergaſtulis emptos nominibus gladiatoriis ornarit, & ſortito alios Sanites, alios prouocatores fecerit, pro Seſt. 117.a, Syracuſis lex eſt de religione quæ in annos ſingulos Iouis ſacerdotem ſortito capi iubeat 4. Verr. 87.a, Cum imperio in prouincias pro Prætore mitti oporteret, eos ſortito in prouincias mitti placere, ſi, &c. Cælius ad Cic. 8.8.25.a

Sortilegus.

Hæc habui de diuinatione quæ dicerem, nunc illa teſtabor non me ſortilegus, nec eos qui quæſtus cauſa ariolentur, agnoſcere 1. de Diu. 214.a

Soſpita.

Nolite a ſacris patriis Iunonis ſoſpitæ, cui omnes Conſules facere neceſſe eſt, pro Mur. 81.a, Tam hercle, quam tibi illam veſtram ſoſpitam, quam tu nunquam nec in ſomnis quidem vides niſi cum pelle caprina, 1. de Na. d. 111.a

Spargo.

Qui tractant iſta, qui tergunt, qui vngunt, qui verrunt, qui ſpargunt, Part. 123.b, Quod Zeno in ſuis commentariis, quaſi ſemina quædam ſparſiſſet, de Diu. 81.b, Qui nummos populo de roſtris ſpargere ſolebat, in Ant. 186.b, Ego vero omnia quæ gerebam, iam tum in gerendo ſpargere me ac diſſeminare arbitrabar in orbis terræ memoriam ſempiternam, pro Archia, 22. Hi pueri tam lepidi ac delicati, non ſolum amare & amari, neque cantare & pſallere, ſed etiam ſicas vibrare, & ſpargere venena didicerunt 2. in Cat. 42.a, Sed credo deos immortales ſparſiſſe animos in corpora, &c. Cat. 70.

Spargens.

Spargens alios in terra, alios in luna, alios in reliquas mundi partes quaſi ſerebat, de Vniu. 57. Euiſceratus latere pendens, ſaxa ſpargens tabo, Sanie & ſanguine atro, Tuſc. 1.96. ex Ennio. Etenim qui præeſſe agro colendo flagitium putes, profecto illū Attilium, quem ſua manu ſpargentem ſemen, &c. hominem turpiſſimum atque inhoneſtiſſimum iudicares, pro Roſc. Am. 29.a, id eſt, ſeminantem.

Sparſus.

Graues de te rumores ſparſi ſunt, pro Deio. 148.b, Stellæ ſparſæ, ſuſæque, videntur, in Arat. 6, Pure loquuntur cum humanitatis ſparſæ ſale, tum inſignes amoris notis. Att. 1.8.1.a, Res ſparſas & vage diſſectas eligere, ad Her. 24.b

Sparus.

Sparorum pilorumque multitudo, pro Mil. 113.b

Spatium.

Spatium, & quid in eo conſiderandum 2. ad Her. 37. Diurnū & nocturnum ſpatium 1. de Inu. 55.a, Spatium immēſum, de Natu. d. 1.16. Spatium menſtruum lunæ, de Nat. d. 1.61. Conſiderādi ſpatium non datur, Tuſc. 3.45. Si quibus regionibus vitæ ſpatium circunſcriptum eſt, &c. pro Archia, 21.a, De quo mihi, quoniam liberum eſt ſpatium, etiam atque etiam conſiderandū puto, in Ant. 245.b Et erat ſpatium dierum fere triginta ante Cal. Decemb. 4. Verr. 67.a, Quom erit ſpatium, vtrunque dabo, ad Att. a, & de Or. 97.b Deinde habere cœpit ſubito, pręter opinionem omnium, vt, ne ſi cogitaſſet quidem quiſpiam largiri, daretur ſpatium comparandi, pro Planc. 39.a, Quæ quanta ſit, niſi tempus & ſpatium datum ſit, intelligi non poteſt, pro Quin. 2.a. Mihi ſi ſpatium fuerit, in Tuſculanum ante Nonas veniēdi, iſtic te videbo, Varroni, lib. 9.5.4.a, Quantum in hac acie quotidiani muneris ſpatii nobis datur, 1. de Or. 131.a, Spatii aliquid ſurripiendum putaui 5. Att. 29. & de Or. 76.b, Huic ſpatio ductum ſimili latus extat vtrumque, in Arat. 1.a, Spatium etiam deliberandi habuerunt, quem, &c. Off. 166.a, Aut ſpatiū ſumamus ad cogitandum 4. de Fin. 1.a, Ponteſque quos feceram, interrupi: vt ſpatium ad colligendum ſe homines haberent, Planc. ad Cicer. 10.23.8.a, Etiam ſi ſpatium ad dicendum noſtro commodo, vacuoſque dies habuiſſemus, tamē oratione longa nihil opus fuiſſe, 2. Ver. 34.a, Spatium alicui ad ſe colligendum, dare, Ep. 253.b. Quoad longiſſime poteſt mea mens reſpicere ſpatium præteriti temporis, pro Archia, a. Deflexit enim iam aliquantulum de ſpatio curriculoque conſuetudo maiorum, de Ami. 38.a, O fallacem hominum ſpem, fragilemque fortunam, & inanes noſtras contentiones, quę in medio ſpatio ſæpe franguntur 3. de Or. 4.a In æterno præteriti temporis ſpatio, de Nat. d. 2.26. Spatio bidui abeſt ab eo 10. fam. 34. in ep. Planc. Trochæum autem, qui eſt eodem ſpatio quo choreus, cordacem appellat, in Ora. a, Et Cretici æqualis Pæan, qui ſpatio par eſt ſyllaba longior, Orat. 216.b, Propterea quod tam longo ſpatio multa hæreditatibus tenebantur 1. Off. 199.a. alias, detinebantur. Neque ex comparato & conſtituto ſpatio defenſionis, in ſemihoræ curriculum coegiſti, pro Rab. perduel. reo, 3.a: Hoc interim ſpatio conclaue illud concidit 2. de Ora. 192.a, Eodem in ſpatio conſedimus,

Acad.

Acad.q.edit.1.lib.2.10.Vt poſſis videre, quemadmodum ſimus in ſpatio Qu.Hortenſium ipſius veſtigio perſequuti. de Clar. 193.b Qui tibi biennii ſpatio nunquam in ſuſpicionem auaritiæ venerint.ad Qu.Fr.1.1.20 Spatio metiri.de Nat.deo.1.16 Non ſine cauſa nobilitata ſpatia de Fin.5.1.Syluestria ſpatia.1. de Leg.22.a Quin igitur ad illa ſpatia noſtra, ſedeſque pergimus.de Leg.158.b Eadem ſpatia conficiunt errantes ſtellæ diſparibus temporibus.de Nat.d.1.61.In ambulatione duo ſpatia vel tria facere.1.de Orat.15.& 87.pro Mur.141.b Stylus ſpatiis immutabilibus ab Ortu ad Occaſum commeans. 2. de Nat.de. 70 a Spatiis omnium aſtrorum confectis,conuerſio facta eſt.de Nat.d.2.38 In ambulationem ventum eſſe dicebat, tum Scæuo lam duobus ſpatiis tribuſque factis dixiſſe,&c.1.de Orat.15.a Fateor me oratorem, ſi modò ſim, aut etiam quicunque ſim, non ex rhetorū officinis, ſed ex Academiæ ſpatiis extitiſſe, &c. in Or.6.a

Spatior.

Reſidere,deinde ſpatiari.pro S.Roſ.88.b Sed ita ut palæſtricè ſpatiari in xyſto liceat.de Op.gen.145.a

Species.

Me ſpecies quædam commouit, inanis ſcilicet,commouit tamen.de Fin.114.b Atfuit Pompa, fuit ſpecies, inceſſus ſaltem Sépaſia dignus.in Piſ.84.b Species hæc cogitatioque me perturbat.14.Att.50.Cum igitur aliqua ſpecies utilitatis obiecta eſt,nos commoueri neceſſe eſt.Off.58.b Forma,ſpecies,& ſtatura appoſita ad dignitatem.ad Her.29.b Eximia pulchritudinis ſpecies.in Or.5.a Formoſa & illuſtris ſpecies.3.de O.31.a Natura formam noſtram,reliquamque figuram, in qua eſſet ſpecies honeſta,eam poſuit in promptu.Off.25.b Horum hominum ſpecies eſt honeſtiſſima,ſunt enim locupletes:&c.in Cat.108.b Probabilis,idonea ſpecies honeſtatis.3.Off.54.a Nunquam tibi ſpecies iſta huiuſcemodi multitudinis in oculis animoque uerſata eſt?10 Verr.265.b Liberalis ſpecies.1.Off. 136.a Miſera & flebilis ſpecies.11.Phil.293.a Nulla ſpecies cogitari poteſt, niſi pulſu imaginum.Diu.l.2.106.Optima ſpecies, & figura dicendi.in Or.2.a Veritas auſpiciorum ſpreta eſt,ſpecies tamen retēta.de Na.d.27.b Arcus ſpecies,quia ſpeciem habent admirabilē Thaumāte dicitur eſſe nata.de Nat.d.69.b Forma,& quaſi naturalis nota cuiuſque,ut auari ſpecies & glorioſi.Or.153.b Eſt enim quadam opinione ſpecies deorum in oculis, non ſolum in mentibus.de Leg.175.b Species perfectæ eloquentiæ animo cernitur.Or.5.Inſidebat in eius mente ſpecies eloquētię.in Or. 9.a Eadem eſt in ſomniis ſpecies eorum quæ vigilantes videmus.4.Ac.95.a Species formæ.Tuſ.2.50.b Species imperatoris pulchra.14.Phil.402.Species ex ære,& Sancta Iouis ſpecies. de Diu.84.b Species Iunonis alia Argiuis,alia Latinis.de Na.d.1.57.pro ornatu.Species tam gratioſi liberti dignitatem nō habet.ad Quint.Fr.299.b Sed ipſius in animo inſidebat ſpecies pulchritudinis eximia quædam.Or.157.b Forma,notio & ſpecies uiri boni.3.Off.107.a Cum claram ſpeciem nocturno lumine luna abdidit,&c.de Diu.84.b Deinde inſtituendi ſunt cuiuſque generis amici ad ſpeciem hominis illuſtris honore ac nomine.de Pet.207.b Vidi forum ornatum ad ſpeciem magnifico ornatu,ad ſenſum cogitationemque acerbo & lugubri. in Verr.87.b Ea quæ pertinent ad liberalem ſpeciem & dignitatem.Off.18.b Mundi partes nec ad uſum meliores, nec ad ſpeciem pulchriores poterunt eſſe.de Nat.d.43.b.Quorum error eripiendus eſt,omniſque opinio ad eam ſpeciem traducenda, ut.&c.Off.34.b Adhibere quādam in dicendo ſpeciem atque pompam.de Or.136.b Excellentis eloquentiæ adumbrare ſpeciem.10 Or.25 a Vera comitia adumbrata ad ſpeciē & vetuſtatis vſurpationem.2.de L.Agr.42.a Si res ſpeciem utilitatis attulerit,tunc utilitas non requirenda eſt.Off.58.b Amiſimus mi Pomponi, omnem non modò ſuccum ac ſanguinem, ſed etiam colorem ac ſpeciem ciuitatis.Att.65.b.Atque hāc ſpeciem Praxiteles cælauit argento.de Diu.97.b Si ullam ſpeciem Reip. cogitaſſet,in Ant.197.b Confingere quandam formam & ſpeciē deorum,1.de Na.d.55.a Mens ſola cernit id quod ſemper eſt ſimplex & vniuſmodi,& tale quale eſt, hanc Plato idæam appellauit,nos rectè ſpeciem poſſumus dicere.1.Acad.45. Tuſ.1. 47 Speciem nullam aliam eſſe, niſi humanam deorum.de Na.d.12.b Ex quibus utriſque ciuitatibus,Græcorum militum numero,ſpeciem exercitus effecit Caſſius ad Cic.lib.12.13.11.2. Quod eſt difficile,niſi ſpeciem præ te boni uiri feras. 3.Of.55. a Cleanthes finxit formam quandam & ſpeciem deorum. de Nat.d.9.b Tum natura ſpeciem ita formauit oris,vt,&c.de Leg. 161.b Qui ſimilitudinem quandam gerunt,ſpeciemque ſapientū.Off.55.Non dubito quin ſcias,in his neceſſariis, qui tibi a patre relicti ſunt,me tibi eſſe uel coniunctiſſimum,non his modò cauſis quę ſpeciem habent magnæ coniunctionis, ſed iis etiam quæ familiaritate & conſuetudine tenentur.Att.13.30.1.a Hęc omnia quæ habent ſpeciem gloriæ,collecta ex inaniſſimis ſplēdoris inſignibus,contemne. ad Planc.li. 10.27 Is occiſus eſt ab eo qui tum ciuis,ſpeciem habebat.in Ant.238.b Qui potes intueri quæ geſſeris,ſimul & iſta uel probare, vel ita demiſſe ac facile pati, vt probantis ſpeciem habeas? ad Brut. 44. in epiſt. Brut.Quod propriam ſpeciem habeat, cur appetendum ſit. de Fin.119.b Poſtremo tota petitio cura ut habeat ſummam ſpeciem & dignitatem.de Petit.Conſ. 34 Tertiò, ſi id quod ſpeciē haberet honeſti,pugnaret cum eo quod utile uideretur.Off.53 b Speciem ciuis habere.11.Phil.291. Quædā humanitatis quoque habent primam ſpeciem.2.Tuſ.49.a Voluptas vtilitatis ſpeciem habere dicitur.3.Off.165.a Speciem æternitatis imitari maluit.de Vniu.7.Præclara claſſis in ſpeciem, ſed inops & infirma propter dimiſſionem propugnatorum atque remigum.7. Ver.69.Speciem eam,quæ ſemper eſt eadem,ſi intuebitur:quæ munus aliquod efficere molitur,atque eam ſibi proponet exēplar,præclarum opus efficiat neceſſe eſt.Sin autem eam quæ gignitur, nunquam illam, quam expetet,pulchritudinem conſequetur.de Vniu.5.Qui ſpeciem huius vitæ intuentur.Lent.lib. 1.9.60.a O ſpeciem,dignitatemque pop.Rom.pro Dom. 231.b Obiiciuntur ſæpe formæ. quæ re ipſa nullæ ſunt, ſpeciem autē offerunt.1.de Diu.138.a Muri cauſam oppoſuit ſpeciē honeſtatis nec probabilem nec ſatis idoneam.Off 60.b Speciem dei percipi cogitatione,non ſenſu.de Na.d.1.74.Viſum obiectum imprimit,& quaſi ſignat in animo ſuam ſpeciem.de Fat.149.b Probitatis commendatione boni viri ſpeciem tueri.de Or.128. b Qui cùm magnam ſpeciem doctrinæ ſapientiæque præ ſe tulerunt.Tuſc.3.2 Multa ante congreſſum ſunt,quæ non ad vulnus, ſed ad ſpeciem valere uideantur.de Or.138.b Vt ſpeciem aliquam uiderer videre quaſi reuiuiſcentis Reipub.Epiſt. 49. b Quæ eſt enim iſta ſecuritas? ſpecie quidem blanda, ſed reipſa multis locis repudianda eſt,de Amic.43.a Magis tamen ſpecie atque ipſo amictu capiebat homines,quàm dicēdi copia.de Cl. 185.b Honeſtum per ſe nobis placet,animoſque omnium natura & ſpecie ſua commouet.1.Off.45.a Vt in eo moderatio & tēperantia appareat,cum ſpecie quadam liberali.Off.14.b Quid de uinearum ſpecie dicam,de Sen.89.b Cęſar aduerſarios clementiæ ſpecie deuinxerat.2.Phil, 121. a Cum genere idem ſit, ſit aliud,quod quadam parte & ſpecie differat.de Inu.51.b Partes generis communione quadam ſimiles,ſpecie autem differētes.1. de Or.93.a Virtutes ſpecie diſpares,prudentia coniungūtur.Ora.199 b Portentum atque monſtrum certiſſimum eſt, eſſe aliquem humana ſpecie & figura,qui tantum immanitate beſtias vicerit.pro Roſc.Am.38.a Duo ſigna eadē ſpecie ac forma.10 Ver.230.b Cuius ſimilitudine perſpecta in formarum ſpecie.de Fin.74.b Hæc quæ ſunt in ſpecie poſita, in te Sulpiti diuina ſunt.1.de Or.65.Pietas ineſſe non poteſt in fictæ ſimulationis ſpecie.1.de Na.d.6.a Ad rationes has latiore ſpecie, non ad tenue limatas.Acad.q.27.b Moueri falſa uiſione & ſpecie doloris.2.Tuſ.73.a Agro benè culto,nihil eſt nec vſu vberius, nec ſpecie ornatius.de Sen 89.b Aliud obſcure moliri,aliud ſpe & ſpecie ſimulationis oſtendere.con.Rull.68.b Nomina hæc quæ prima ſpecie admirationem mouerent.de Fin.120.b Specie probabile.Acad.q.edit.1.lib.2.91 Is autem Tages puerili ſpecie dicitur viſus.Diuini.li.2.39 Specie non modò aliqua, ſed etiam pulcherrima deum eſſe decet.de Nat.d.1. 20 Catilina multos bonos uiros ſpecie quadā aſſimulatæ virtutis tenebat.pro Cęl. 40,b.Quæ uirtuti repugnent ſpecie quadam utilitatis. Off. 54. b Materia ſine vlla ſpecie,& carens omni qualitate. Aca.45.b Hi tales viri qui non ſolum conſiliis ſuis, ſed etiam ſpecie ipſa dignitatem Reip.ſuſtinent.pro D.ſua,2.a Species deorum,corpus non eſſe, ſed quaſi corpus, nec habere ſanguinem, ſed quaſi ſanguinem,dixit Epicurus.de Na.d.1.35 Obſeruentur ſpecies honeſtæ animo. Tuſc.2.46.Species ſeu idæas primus labefactauit Ariſtoteles.Acad.ed.1.lib.1.34.Species Latinè,quas Plato ἰδέας Græcè uocat,mirificè amplexatus eſt.Acad.q.edit.1.lib.1 34.In diuiſione formæ ſunt,quas Græci ἰδέας vocāt,noſtri,ſi qui hęc fortè tractant,ſpecies appellant,&c.in Top.15.a Speciebus & ſpecierum non dicendum. Top.15.In ſpeciebus quiddam diuiſum ſecundum Platonem.Acad.q.ed.2.lib.1.24.

Speciatim.

Multa de me C.Meſſinius & amicitiæ & Reip. cauſa dixit, le-

gem

gem ſpeciatim initio de ſalute mea promulgaui t. Poſt redit.in Senar.19.a,

Specioſus.

Habere, iuſtas, magnas, & ſpecioſas cauſas.16. ad Att.2.a. Dignitate motus, ſit ſpecioſum & illuſtre quod dicitur . de Clar. Or.186.b,

Specimen.

Specimen cæteris eſto ordo Senatos.3. de Leg. 10.Is ordo virio vocato, Cæſaris ſpecimen eſto.de Leg. 186. b, Ingemj ſpecimen eſt quoddam tranſire ante pedes poſita, & alia longè repetita ſumere.de Orat.157.b, Denique hoc ſpecimen eſt popularia iudicij.de Cla.98.a, Cur temperantię, prudentiæque ſpecimen, ante ſimulachrum Veſtæ Pontifex Maximus eſt Q. Scęuola trucidatus?3.de Nat.deor.60.P. Lentulus hoc ſpecimen uirtutis, hoc iudicium animi ſoi fore putauit, ſi, &c. Poſtquam, 205. b, Quid illud? oum dubitas, quin ſpecimen natoræ capi deceat ex optim a quaque natora? Tuſc.1.26. Tu verò Cæcili qoid potes? quo tempore, aut qua in re non modò ſpecimen cæteris aliquod dediſti, ſed tuæ tui perıculum feciſti?1. Verr. 15.a, Eſſe aliquibus ſpecimen.3.de Leg.42.a, C. Cæſar in quo mihi videtur fuiſſe ſpecimen humanitatis, ſalis, leporis. Tuſc.239.b, Damnatio iſta quæ in te flagitatur, obſtitit P.Rutilio, quod ſpecimē habuit hæc ciuitas innocentiæ.io Piſ. 75.a, Si id quod ſpecimē haberet honeſti.Off.3.10.

Specto.

Satis mihi hoc eſt ad eam, quam ſpecto, eloquentiam de Or. 156.b, Sed nimium ex meo otium tuum ſpecto. 12.At.51.id eſt, iudico, vel metior. Quem ſi tu ex cenſu ſpectas. eques Rom.eſt: ſi ex uita, homo clariſſimus eſt: &c.pro Roſc. Comœ.20.a, Qui non honoris gradum ſpectat, ut cæteri, ſed, &c.pro Mil. 106. b, Quò enim ſpectat illud, quum artificia tolli quereris à nobis, niſi vt opifices concitentur 4. Acad.258.a, Domitius nihil ſpectat niſi fugam. Att.122.b, Vos qui dignitatem, qui Remp. qui gloriam ſpectatis.pro Seſt. 14.b. Nihil niſi ſempiternū ſpectat. pro Rab 22.a, Spectat res ad caſtra. 14. Att.48. Totum Antonij conſilium ad bellum ſpectat. 15.ad At.323.5.2, Res ſpectat ad interitum. Q. fr. 323. b, Sed ea non tam ad religionem ſpectat, quàm ad ius ſepulchrorum.de Leg.181.b, Ad te vnom omnis mea ſpectat oratio.pro Deiot.144.b, Spectant hęc ad meum vſum. 3.ad Q.fr.26. In quibus maior eſt animus, in his pecuniæ cupiditas ſpectat ad opes.Off.5. b, Tota domus quæ ſpectat in nos ſolos.Off.12.b, Res enim eò ſpectat, vt ea pœna, &c. p Lig. 139.b, Denique ſumma iodicij mei ſpectat huc, vt, &c in Ant. 157.b, Quò igitur hæc ſpectat oratio? Att.119.b.de Or. 151.b, Illuc quò ſpectat animus, qua veniam. Att.134.b, Quorſum igitur hæc ſpectat oratio? Tuſc.1.48. Hoc enim ſpectant leges. Of. 56.b. Ad hanc emptionem duo genera agrorum ſpectant.cont. Rull.80.b, Beneficiaque ad ſingulos ſpectant, & ad vniuerſos p tinent.2.Off.106.a, Quæ ſcripta ſunt, eò ſpectant, vt te horter & ſuadeam. Valero, lib.13 4.7.a. Sed eorom definitiones paulum oppidò inter ſe differunt, ſed tamen eodem ſpectant.3. de Fin. 52.a, Nemo enim illum ex trunco corporis ſpectabat, ſed ex artificio comico æſtimabat.pro Roſ.Com.16.a. Ad ſuam magis ille gloriam, quàm ad ſalutem Reipub. ſpectabat.pro Seſt.11.b, Hoc autem eò ſpectabat, vt, &c.de Din. 133.b, Vt primum attigi forum, ſpectaui ſemper, ut, &c. Epiſt.64. b, Omnia vtriuſque conſilia ad concordiam ſpectauerunt.ad Sulpit.lib.4.2.5.a, Qd ipſe ad oratorias laudes à puero uidelicet ſpectarat. in Vatin. 34. Si ad perniciem patriæ res ſpectabit. Off.3.122. Seque in eo capitis periculum aditurum: volontatem ſpectet eius, quem ſtatim de capite ſuo putet iudicaturum.4.Verr.23.a, Aliquid inquirere quod ad bene beateque uiuendum ualeat & ſpectet. 2. Offic.7.a, Præſertim cum ad meum quoque vſom ſpectent. Qu. fr.324.b, Quid iſta edicta ualeant, aut quò ſpectent, planè non video. Att.16.334.9.a, Expectare te arbitror, hæc tā longè repetita principia quò ſpectent.ad Planc.30.4.a, Hic cum ſimilē exitum ſpectaret, in Macedonia trophęa poſuit. in Piſ.72. id eſt. quom expectaret eum metu. Quid enim attinuit, &c. te iubere in ea parte figere quæ ad fretum ſpectaret? 7. Verr.133.a, Illa ſemper potiora duxi ad ſapientiam ſpectarent. de Ora. 150. b, Quęret quiſpiam quid in tanta iniuria ſpectaueris. contra Rullum, 70.b, Acquieſcere, intueri, & ſpectare.pro Deiot.3.a, Non ſemper dicere, ſed ſpectare debemus. Len.lib.1.9.87.a, Noli ſpectare quanti ſit homo. Quin.Frat.302. b, Spectare aliqoem ex moribus. Tuſc.234.b, Aliquem ex vocibus ſpectare.5. Tuſc.46. a. Cum laxati curis ſumus, ſpectare aliquid uolumus & uiſere. Tuſc.lib.1.79.a. θεωρεῖν Græci dicunt. Altè ſpectare, & ad cœlū contueri.de Som.130.b, Spectare alta. Tuſ.166. Hoc à me aiūt, Cæſarem ſic ſpectare, vt, &c. Att.24.b, Virtus vetat, dum præſtatur fides, fortunam ſpectare.2.de Diuin.118.a, Spectare domū. pro Ligar.2. A quibus ſpectare gloriam certè nullam poteſtis. de Somnio Scip.128.b, Claudere mihi uidetor maritimos exitus, & tamen ipſe Græciam ſpectare potius, quàm Hiſpanias. Att.9.188.2.a.id eſt, cogitare proficiſci in Græciam. Spectare ſemper idem: &, Idem propoſitum habere, pro eodem.1. Famil. 50. In pactionibus faciendis legem ſpectare Cenſoriam. Q.Fr. 1.1.52.a, Iuuenes magna ſpectare. & ad ea rectis ſtudijs contēdere debent.2.Off.65.a, Quod ni tū Megaleſia illo die ſpectare voluiſſes, haud ſcio, &c.de Aruſp.248.b, Qoid in iudicādo ſpectare oportet.pro Mil.11.a, Trademus quæ nos ſequi in dicendo, quęque maxime ſpectare ſolemus.2.de Or.113.a, Vitā alicuius non ex oratione, ſed ex moribus ſpectare debemus. in Saluſt.2.a, Spectare mihi oiderur res ad cædem, & eam quidē propinquam.15.Att.35. Res ſpectare videtur ad interregnum.3.ad Q.Fr.19. Spectare rem ad arma cognou.14. Famil. 14. Ad ſuam gloriam magis, quàm ad cuiuſpiam ſalutem ſpectare. p Seſtio, 29 a, Ad perorandum ſpectare videtur ſermo tuus. de Cl. 192. b, Prima & media uerba ab ultimum ſpectare debent. in Orat. 216.a, Noſtra conſilia in ſempiternum tempus ſpectare debēt. de Or.12.b, Sed vt primum forum attigeram, ſpectaſſe ſemper vt tibi poſſem quam maximè eſſe coniunctus. Licinio, libr.5.8. 8.a, Bonorum poſſeſſio ſpectatur non in aliqua parte, ſed in vniuerſis.pro Quint.17.b, In philoſophia res ſpectatur, non uerba penduntur. Orat.201.b, In iudice debet & fortuna & dignitas ſpectari.5.Phil.15.a, Non tam faſtidioſè in nobis, quàm in hiſtrionibus ſpectari puto. 1. de Or.135.a, Ex maiore parte vnam quamque rem appellari ſpectarique dicunt. Tuſc.quæſt.232.b, Rē, non hominem ſpectari oportere.ad Heren.lib.1.9.a, Spectatom eſſe magno theatro.epiſt.200.b, At vero ille tenuis, quum quicquid factum ſit, ſeſe ſpectatom, non fortonam, putat. 2. Off.102.a.

Spectans.

Ligarius domum ſpectans, & ad ſoos redire cupiens.pro Ligar.137.b, Quid ſpectans? Tuſc.154.b, Quid enim ſpectās Deus ipſe diceret Marcellum in mari periturum? de Fat. 147.b, Qui ad meridiem ſpectans, in uinea media conſtitit.de Diu. 88. b, Res unum exitum ſpectantes.de Or.92.b, Quærere argumenta ſpectantia ad id, qood in iudicium venit.de Orat.120.b, Spectantibos omnibus.3.Verr. 36. a, Artem uero negabat eſſe vllam, niſi quæ cognitis, penitusque perſpectis, & in unum exitū ſpectantibus, & nunquam fallentibus rebus contineretur. 1.de Ora.45.a, Quibus ſpectantibus domos mea diſturbaretur. pro D.ſua, 236.b,

Spectatus, a, um.

Spectatus ciuis.2.Phil. 78. Homo in iudicandis rebus ſpectatus & cognitus.in Ver.2.18, a. Cleophantus, medicus ignobilis, ſed ſpectatus homo. p Clu.35. Spectatus & honeſtus uir.5.Ver. 49.a, Vir maximos & ſpectatus.de Amic.8.a, Spectata ętas. Poſt red.ad Quir 4 In multis & magnis rebus ſingularis integritas ſpectata.3.Phil.142.a, Lacedæmoniorum ſpectata & nobilitata uirtus.pro Fl.49.a, Ad meam fidem, quam habent ſpectatam iā & diu cognitā, confugiunt. 1. Verr.7. Q. Metelli ſpectata iā adoleſcentia filius. Poſtquam.33.a, Cęterarum artium homines ſpectati & probati.de Orat.lib.1.61.a.& pro Clu.35. Foſtes & ſpectati viri.1.Verr.13.a, Spectatiſſimus ſui ordinis Potitius. 3. Verr.96.a, Fœmina ſpectatiſſima.pro Roſc.Am.87.a,

Spectatus us.

Maximeque admirantur eum, qoi pecunia non mouetur quod in quo viro perſpectum ſit, hunc dignum ſpectatu arbitrantur.2.Off.54 a,

Spectio.

Conſules habent etiam ſpectionem.13.Phil.56.

Spectatio.

Apparatus ſpectatio tollebat omnē hilaritatē.ep.95.b, Spectatione animū leuari.13.Att.56. Ex omni pecunia, quam aratoribus ſoluere debuiſti, certis nominibus deductiones fieri ſolebant. Primum pro ſpectatione & collybo: deinde pro neſcio quo cerario.5.Ver.155.a,

Spectator.

Auditor gloriæ, & ſpectator laudis. p D.ſua, 51.a, Ille ne auditor quidē glorię, ego ēt ſpectator meæ laudis eſſe potuiſſem. pro Dom.226.b, Laudū alicuius ſpectator. Curioni, li.2 6.6.a,

Homo

omo rerum ſuperarum atque cæleſtium ſpectator. lib. 2. de Nat.d.210.a.Ludi quorum ipſi dij te ſpectatorem eſſe voluerũt. de Aruſp.reſp.248.b. Scæuola, quem nunc mearum ineptiarũ teſtem & ſpectatorem fortuna conſtituit.de Or.1. 56. a. Aut ſi omnes in culpa fuiſſent, non oportuiſſe Cleomentem conſtitui ſpectatorem illorum mortis atque cruciatus.7.Verr.105.a. Vt ſpectatorem te ſuorum officiorum eſſe intelligant diligẽtem. de Petit. Conſul. 16. Socij ſpectatores otioſos ſe præbuerunt Leuctricæ calamitatis.Off.2.36. a

Spectabilis.

Et corpus quidem cæli ſpectabile effectum eſt.de Vniu. 33

Spectaculum.

Apparatiſſimum ſpectaculum.1.Phil.27.a. Spectaculum crudele & inhumanum.Tuſ.2.36.Spectaculum teterum.ad Bru.35. Conſtituitur in foro Laodiceæ ſpectaculum acerbum & miſerum, & graue toti Aſiæ prouinciæ.3. Verr.53 a.3. Tuſc. 56. O ſpectaculum miſerum atque acerbum, ludibrio eſſe vrbis gloriam, &c.7.Verr. 78. a. Rerum cæleſtium ſpectaculum ad hominem ſolum pertinet.2.de Nat.d.210.a. Quod tandem ſpectaculum fore putamus, &c. Tuſc.1. 38. Circuitus Solis & Lunæ præbent hominibus ſpectaculum.2.de Nat.d.233.a.Spectaculo earum rerum carere.8.fam.40.in ep.Cæl. Spectaculo illi eſſe mea incommoda nollem.10. Att.5. Id eſt, illum cum gaudio ex ſpectare, vt inimici ſolent. At ſpectacula ſunt tributim data.pro Mur.141.b.Magnus ex omnibus ſpectaculis plauſus excitatus eſt. pro Seſtio, 108.a.Populi ſenſus maximè theatro & ſpectaculis perſpectus eſt. Att.2.34.4.a. Vt pompa,ludis,atque eiuſmodi ſpectaculis teneantur, &c.5.de Fin.87. a

Spectrum.

Quæ illæ Gargettius, etiam ante Democritus εἴδωλα, hic ſpectra nominat.15.fam.44.Qui putant etiam διανοητικὰς φαντασίας ſpectris Catianis excitari. ep.15. 16.2.a. His autem ſpectris etiam ſi oculi feriri poſſent, animus qui poſſit ego non video. ep. 15.44

Specula.

Qui aliquid ex eius ſermone ſpeculæ deguſtarat.pro Cl.32. b. In communibus miſeriis hanc tantum oblectabar ſpecula. ep.27. b Multo enim ante,tanquam ex aliqua ſpecula,proſpexi tempeſtatem futuram.ad Sulpit. 4.3.3. a. Non enim ſicut antea conſuetudo erat ,prædonum aduentum ſignificabat ignis e ſpecula ſublatus,aut tumulo. 7. Verr.73. a. Idcirco in hac cuſtodia tãquam in ſpecula collocati ſumus.7.Phil.229. Rex ſemper in ſpeculis fuit, cum a te animo eſſet alieno.pro Deiotaro, 247. Nunc autem homines in ſpeculis ſunt, obſeruant quemadmodum vnuſquiſque veſtrum gerat.in Verr.a. Satius eſſe exiſtimo vos diſpertitos,& in ſpeculis eſſe.Att.9.181.11.a.Qui ab illo in ſpeculis atque inſidiis relicti.pro Mur.143.b

Speculor.

Cum curia, &c. ſpeculatur atque obſidet Roſtra.pro Flacc. 45.a. Multo te etiam oculi & aures non ſentientem, ſicut adhuc fecerunt, ſpeculabuntur atque cuſtodient.in Cat. 4. a. Sic noctu ad eas ventitabat,vt omnia ſpecularetur & perſcrutaretur ante. Tuſc. 5.83. a. Tum iſte ſe comperiſſe ait, eum ſpeculandi cauſa in Siciliam ab ducibus fugitiuorum eſſe miſſum. 7. Verr.126.a.Quod neque precibus vnquam,nec inſidiando,nec ſpeculando aſſequi potui.de Or.1.67. a

Speculator.

Communium miſeriarum ſpeculator. pro D. ſua, 15. a. Ii, quibus ſemper erat moleſtum, ad eum potiſſimum eſſe miſſum ſpeculatorem, quam legatum iudicari maluerunt.pro L.Man. 32. a. Fides mea cuſtodem repudiat, diligentia ſpeculatorem reformidat.in Verr.2.28. a. Non pudet igitur phyſicum, id eſt ſpeculatorem, venatoremque naturæ, ab animis conſuetudine imbutis petere teſtimonium veritatis? 1.de Nat. d. 112. a. Gauium iſtum, quem repentinũ ſpeculatorem fuiſſe dicis, oſtendam in Latumias Syracuſis a te eſſe coniectum.7. Verr.128. a Nam oculi tanquam ſpeculatores altiſſimum locum obtinẽt, ex quo plurima conſpicientes, fungantur ſuo munere.2.de Na. d.211. a

Speculatrix.

Furiæ deæ ſunt, ſpeculatrices,credo, & vindices & facinorũ & ſceleris.3.de Nat.d.62. a

Speculum.

Verſus, in quibus ſi quis velit,poſſit iſtius tanquam in ſpeculo vitam intueri.in Piſ. 56. a. Id fit quum ſpeculorum læuitas hinc illincque altitudinem aſſumpſit, & ita dextera detruſit in læuam partem oculorum,læuaq; in dextram.de Vn.34. a Nec tamen argumentum hoc Epicurus a paruis petiuit, aut etiam a beſtiis, quæ putat eſſe ſpecula naturæ.2.de Fin.55.a. Pueri in quibus vt in ſpeculis natura cernitur.de Fin.139. b

Specillum.

Aeſculapiorum primus Appollinis, quæ Arcades colunt, qui ſpecillum inueniſſe,primuſque vulnus obligauiſſe dicitur. 3. de Nat.d. 40

Specus.

Specus in extremo fundo ſubterraneus.15.Att. 44

Spelunca.

Etenim propter eſt ſpelunca quædam, cõuerſa ad Aquilonem, infinita altitudine,qua Ditem patrem ferunt repente cũ curru extitiſſe, 6. Verr.95. a. Ex ſpelunca ſaxum in crura eius incidit.de Fin. 141. b. At iam decimum annum in ſpelunca iacet.2.de Fin.152. a. De Philoctteta. Speluncarum concauitæ altitudines.2. de Nat. d. 72. Qui producti tabulas ſe publicas ad ſpeluncas perdidiſſe dixerunt.pro Flac.30.a.Adſum atque aduenio Acheronte vix via alta atque ardua, Per ſpeluncas ſaxis ſtructas aſperis.1.Tuſc.57. a

Sperno.

Cur huic, qui te ſpernit, moleſta es? pro Cæl. a. Sed multo magis nos ſpreuit & pro nihilo putauit.13. Phil. 359. a. Quis enim iam inimicus nomini Romano eſt,qui Enni Medeam aut Antiopam Pecunij ſpernat aut reiiciat? 1.de Fin.7. a.cuius contrarium eſt Delectari Græcis. Spernere & reiicere aliquid. de Fin.49.b. Repudiare & ſpernere aliquem.in Or.7.a. Spernere voluptates. Parad. 41. Sperni ab iis, a quibus coli ſis ſolitus. de Sen. 78.b. Repelli & ſperni a quibuſdam.in Or.52.a

Spretus.

Eloquentia forenſis ſpreta a philoſophis & repudiata. Ora. 198. b. Veritas auſpicorum ſpreta eſt, ſpecies tantum retenta. 2. de Nat d. 13. a. Spretum a ſubtilibus, repulſum a grauibus. Orat. 205. b

Spero, vide Spes.

Spes.

Si ſpes eſt expectatio boni, mali expectationem neceſſe eſt eſſe metum. Tuſc.4.66.Te enim ſpes conſolatur. Luccio,lib.5. 13.9.a. Deficit enim non voluntas,ſed ſpes.Att.lib.7.139. 1. a Si tum, quum ſpes deſeruiſſet, opitulatus ſit.de Inu.a.Spes deſpondetur anno Conſulatus tui. 12.famil.15. Spes eſt & hunc miſerum atque infœlicem aliquando tamen poſſe conſiſtere. pro Quin.63.a.Spes eſt melius fore.ad Ger.10.b.Si eſt ſpes noſtri reditus,eam confirmes,& rem adiuues. Terentiæ,lib.14. 4. 6.a.Mulier,amiſſis liberis,quum vnius filii recuperandi ſpes eſſet oſtentata,omnes ſuos propinquos,filiiq; neceſſarios conuocauit:&c.pro Clu.15.a.Vide quid narrent, & quæ ſpes ſit denarij.Att.2.21.4.a.Spes erit ea quæ rumoribus afferebatur.3. At. 15. Aegroto dum anima eſt,ſpes eſſe dr.At.145.b. Quæ põt.n. ſpes eſſe in ea Rep.in qua,&c.a.Tuli grauiter & acerbe Iudices in eum me locũ adductũ,vt aut eos hoĩes ſpes falleret, qui opẽ a me atq; auxiliũ petiſſent.1.Ver.3.a.Quare nõ ẽ cur eorũ, &c. ſpes infrigatur, aut langueſcat induſtria.in Or.4.a.Vt fortitudinis militibus ſpe oſtendatur præmiorũ in An.186.b. Et iã nūc reſidet ſpes in virtute tua.Caſſio, l.12.3.4.a.Sed ſi eſt ſpes aliqua rebus cõibus,ea tu,quicunq; ſtatus eſt futurus,carere nõ debes.ad Torquatũ,l.6.1.12.a.Oium rerum deſperatione cõfligit bona ſpes.2.in Cat.44.a Vt ſpes Ro.Pop. bona de te ſit & honeſta opinio.de Pet. Conſ. 34. Qm̃ expectatione rerũ bonarũ erigitur animus, recte a Colatino ſpes conſecrata eſt.2. de Leg.29 Deſperatiſſima ſpes. Att.9.178.3.a.Spes minime dubia & plane explorata triumphi tui.3.fam. 32. Quod illa ipſa ſpes exigua quæ erat,videtur eſſe ſublata.Att.3.66.1.a.Eximia ſpes.ep.8.b Spes alicuius rei prolata.Off. 3. 159. Spes explorata ſalutis.6. fam.41.Spes homini eſt iniecta non eadem,quæ mihi,poſſe nos vna decedere.3.Att.35. Vrbani, quibus iſta agri ſpes & iucunditas oſtenditur.con.Rull. 81.b.Magna Clodio ſpes erat in Milonis morte propoſita.pro Mil.107.b.Magna me ſpes tenet Iudices,bene mihi euenire,ꝙ mittar ad mortem.Tuſc.1.80.& pro Clu.4.a.Obſcura & cæca ſpes.2.de L.Agr 68.a. Grãdis natu pares, cuius ſpes ſenectutis oĩs in huius adoleſcentia poſita eſt. a Si nautẽ impiorũ cõſilia plus valuerint, ꝗ nr̃a,aut imbecillitas ætatis nõ potuerit grauitatẽ rerũ ſuſtinere,ſpes oĩs, eſt in te. ad Brut.10.7.a. In te & Collega oĩs ſpes eſt. Planc.lib.10.22.1.a. Spes omnis mihi in te eſt.6.fam.29.in epiſt.A.Cæc.Reipub.ſpes omnis in vobis eſt. Caſſio, libr. 12. 2. 10. a. Spes autem ſalutis pertenuis oſtenditur. Terentianæ, libr. 14. 7. Quæ ne ſpes eum fallat, te vehementer rogo.Lent. 1.3.3.a. Et quædam ſpes

mihi

mihi quidem non magna,ſed in his locis firma . Attil. 121 . b,
Spes quædam non obtentabat,fore vt aliquid conueniret. 9.
Att.37 Nunc ſpes reliqua eſt in nouis Trib.plebis,& in primis
quidem diebus.nam ſi inueterarit ,uſtum eſt.Terentiæ,lib.14.
3.70. Spes ſola hominem in miſerijs conſoletur.in Cat.80. Te
nuis ſpes.Att.3.60.2.a,Ne ſpes quidem vlla oſtẽditur fore me-
lius.11.Att.23.Spes tamen eſt vna,aliquando populũ Rom.mu
iorũ ſimilẽ fore.Cornificio,libr. 12. 21.3.a, Spes ex landi.1 .ad
Her.38.Spes cõmodi nrũ ad maleficiũ facilè inducit. 2 . ad Her.
33 . Spes hominum egentium & perditorum imminet templis
deo.ad Brut.91.b,Spes immortalitatis.Tuſc.1.27.Spes liberta
tis nuſquam.Att.279.b,Libertatis ſpes propoſita.pro Rab. pd.
reo,10.a,Spes malorũ. Att.20. b , Totus ſtatus ciuitatis & ſpes
omnium in veſtra poteſtate , & in hoc vno iudicio poſita eſt &
de fixa.pro Flac. 146.b,C.Marius,ſpes ſubſidiũmque patriæ.pro
Se ſt.11.b,Spes perficiendi.2.ad Her.37.Si Syriæ ſpes eũ fruſtru
ta eſſet.ep.190.b,Spei vincendi,& ratio perſuadendi tota poſita
eſt in cõfirmatione & confutatione.1.ad Her.18.Literę Q.fra-
tris & T.Pomponii neceſſarii mei tãtum ſpei dederant, vt in te
non minus auxilii,qoàm in tũo collega mihi conſtitutum fue-
rit.Metel.5.4.1.a,Sin,vt ego perſpicio,cùm tuu cõiectura, tum
etiam mea ſpei nihil eſt,oro,obteſtorque te,vt Q.fr.ames.Att.
3.65.9.a,Spei plus habent reliqua,quàm timoris.2.ad Quin.fr.
39. Tantum ſpei habent ad viuendum,quantum acceperũt ab
Antonio.Att.247.b,Miſerum eſt non habere ne ſpei quidẽ ex-
tremum & commune ſalutiũ.3.de Nat.d. 9 . Spei plena omnia
mittit,metuens defectionem animi mei.3.Att.30. Qui negare
no luit eſſe in eo numero Syllam,quo plus ſpei Gallis daret.p
Sy ll.174.b, Spei præſtolari.3.Att.33 . Ne de Planco quidẽ ſpẽ
ad hunc abiecit,ut ex libellis eius animaduerti,qui in me incide
runt.Brutus Cic.12.19.Abijcere ſpem faciendi aliquid . 2 . de
Or.77.a, Socii vero, nationeſque exteræ,ſpem omniũ tũ primũ
abiecere rerũ.3.Verr.39.a,Spem tam abiectã cõpoſitionis non
deſperatiſſimã eſſe puto.9.Att.26.in ep.Balbi.Populi agros nõ
ad ſpẽ cõſtituẽdæ rei familiaris, ſed ad præſentem paſtum mẽ-
dicitatis ſuæ.in Ant.231.b,Cui quum pridie frequentes eſſetis
aſſenſi,poſtridie ad ſpẽ inanẽ pacis deuoluti.7.Phil.225.a, Põ-
peius ciuitatem ad ſpẽ libertatis & priſtinæ dignitatis erexit.
pro Dom.218.b,Ad ſpẽ libertatis exurdere. 4.Philip. 163.Alia
te ratio,alia cogitatio ad ſpem huius opprimendi excitauit. p
Planc.45.a,Fieri quædam ad meliorẽ ſpem inclinatio uiſa eſt.
pro Seſt.18.b,Quicquam ad ſpẽ explorati haberẽt. 11.Att.42.
Quid ad eam ſpem eſt parati?8.Att.10,Neque ab iis ipſis quic-
quam ad ſpem oſtenditur.Att.179.b,Ad ſpem quãdam immor-
talitatis rapi.Luceio,lib.5.12.4.a, Ad ſpem aliquam nos fortu
na reſeruauit.14.famil.10.Siquid ad ſpem ſcribere poteris. 10.
Att.43.Id eſt,quod ſpem afferat.Ad ſpem ſeruare uitam . 1 . ad
Quin.fr.58.Senatus ad authoritatis priſtinæ ſpem reuiniſcit.in
An.209.b, Lentulus ſuo in nos officio , quod & re & promiſſis
& literis declarat , ſpem nobis nonnullam affert Pompeij volũ
tatis Att.3.63.2.a,Frequentia veſtrum Quirites , & alacritem
mihi ſummam affert Reip.defendendæ,& ſpem recuperandæ li-
bertatis,in Ant.191.b,Reliquorum ſententiæ ſpem adferũt,&c.
Tuſc.1.21.Mihi nõ dubiem ſpem mei cõueniendi afferebas. Ap
pio,lib.3.5. 20.a, Spem mihi magnã afferebat ſummæ probita-
tis,ſummæque eloquentiæ.Furfano,lib.6,9.1.a, Spẽ deditionis
adimere.pro L.Man.25.a,Qui ſpem Catilinæ mollibus ſenten-
tiis aluerunt, coniurationemque naſcentem non credendo cor
roborauerunt.1.in Cat.21,a, Reliqui corporis imitandi ſpẽ au
ferebat.Off. 3 . 13.Auxerat autem quidem meam ſpem , credo
item ueſtrum , quod domum Antonii afflictam mæſtitia audie-
bam , &c.12.Phil.320.a, In quibus adoleſcẽtibus magnam tum
ſpem maiores natu dignitatis ſuę collocarant.1. de Ora. 14.a ,
Collocare ſpem in aliquo honeſto præſidio. in Verr.68. b,Ita-
que non modò beneficij collocãdi ſpẽ,ſed etiã illud, quod ali-
quando fuit,licet conſulere: iam perdidiſtis.pro Mur.25 . a ,
Hanc rem mi Plance , ſi effeceris , meam de tua erga me bene-
uolentia ſpem confirmaueris.Planc.13.30.18.a, O dii immor-
tales , quem iam oſtenditis exitum nobis ? quam ſpem Reipub.
datis?pro Seſt.32.b,Tu idem fer opem,qui ſpẽ dediſti . pro Lig.
142 . b . & epiſt. 62 . b,Tua profectio ſpem meam debilitat . 5 .
Att. 7 . Bonorum ſpem uirtutemque debilitare.7.Philip. 230.
a, Quum pacis ſpem à publico conſilio eſſe excluſam uidere-
mus.in Brut.184.a,Quis ignorat maximam illecebram eſſe pec
candi impunitatis ſpem?pro Mil. 33.a, Abiicere metum & eri-
pere ſpem . pro Domo ſua , 20, a , Eripere ſpem , quæ ſola ho-
minem in miſeriis conſolari ſolet . 4.in Cat.80.a , Ego iam aut
rem, aut ne ſpem quidem expecto . Att. 3 , 37 , Poſteaquam ex
tenuari ſpem noſtram , & euaneſcere vidi , mutaui conſilium

Att. 3 . 53. 1 .a, Tuæ literæ quo ſæpius à me leguntur, hoc ſpẽ
faciunt mihi minorem , quàm quum latæ ſunt : &c. Att. 2.u
Literæ tuæ ſpem mihi magnam faciunt . 3 . Att. 28 . In quo
ego ſpem fefelli non modò inuidorum , ſed etiam inimico-
rum meorum . Lentulo , libr. 1 . 9 . 54 . a , Si uis improborum
ſpem meum fefellerit aut ſuperauerit . in Cat. 123 . b , Falle-
re & ſuperare ſpem alicuius.4.in Cat.95.a,Spem ab aliquo ha-
beo . in Piſ. 8. Omnem ſpem habeo exiſtimationis priuatarum
que rerum , in tua erga me mihi perſpectiſſima beneuolentia .
Att. 170 . b , Spem maximam habeo in Balbo , ad quem de te
diligentiſſimè & ſæpiſſimè ſcribo. Trebatio,libr.7.7 . 1.a,Om-
nem ſpem tui diligenter curandi in Curio habeo . epiſt. 256.b,
Quo maiorem ſpem habeo nihil ſore aliter ac deceat.Att. 93.
b.Siue habes aliquam ſpem de Republica,ſiue deſperas.Curio
ni , libr. 2 . 4 . 4 . a , Spem , quam extra ordinem de te ipſo ha-
bemus . 6 . famil. 16 . Omnem ſpem delectationis noſtræ in
tua humanitate poſitam habemus. Att. 4 . b , Qui libertatis
ſpem propoſitam habent . pro Rab. 93 . b, In te ipſo maximam
ſpem , & in tuis magnam habebam . ad Appium , lib. 3 . 10.2.
a , Qui ſummam ſpem ciuium ,quam de eo iam puero habue-
rant , continuo adoleſcens incredibili virtute ſuperauit.de A-
mic. 10 . a , Quis enim vllam vllius boni ſpem haberet in eo,
qui,&c.Poſtquam.206.b, Quare magnum fac animum habeas ,
& ſpem bonam . ad Quint. frat. 303 . b , Quam ſpem nunc ha-
beat in manibus, & quid moliatur , breuiter iam Iudices expo
nam.2.Verr.10.a,Spem habere ad viuendum.15.Att. 37. Spem
bonam habere. 1. ad Quint. fratr. 48 . & 12 . famil. 1 . Habere
bonam ſpem de aliquo . Att. 237 . b , Spem habere de re ali-
qua . 13 . famil. 89 . Magnum animum , optimamque ſpem de
ſumma Rep.habere.11.famil. 23 . in epiſt. D.Brut. Habere bo-
nam ſpem de ſe . in Verr. 74 . b , Spem facultatum habere . 5 .
famil. 60 . Spem boni habere in aliquo . Poſt redit. in Se-
nat. 8 . & . 3 . famil. 34 . & 7 . 16 . & 14 . 4 . Habere ſpem in fi-
de alicuius . 1 . de Inuen. 86 . a, Spem in manibus habere . 2 .
in Verr. 10 . Spem habere rei alicuius agendæ . 14 . famil.
12 . Me tuæ literæ nunquam in tantam ſpem adduxerunt,quam
tam aliorum.Att.3.31.In eam ſpem adducimur,vt nobis ea cõ-
tentio quæ impendet , interdum non fugienda uideatur.Att.2.
57.In ſpem maximam,&(quemadmodum confido)veriſſimam
adducti ſumus,hũc ipſum annum,&c.pro Mil.58.a,Impellere in
ſpem certiſſimam Conſulatus.ad Brut.10.4.a,Quid te(malũ)ra
tionis in iſtam ſpem induxit,&c.Of.1.76. Amici iacentem ani-
mum exciter,inducatque in ſpem cogitationemque meliorem.
de Amic.107.b,Ego magno in metu meo ſubitò inducor in ſpẽ,
vos,&c.pro Planc.84.a,Ego mi Cornifici, in ſpem libertatis in
greſſus ſum.12.fam.53.Ingreſſi in ſpem Reip. recuperandæ ſu-
mus.5.Phil.171.In ſpem tamen uenio appropinquare tuum ad
uentum.9.fa.1. In ſpem venero me conficere.9.Att.58.in epiſt.
Balbi.pro,confecturum,vel,conficere poſſe . Quam in ſpem me
uocas?ſi autem ſpei nihil eſt,quæ eſt mihi vita ? 3.Att.26.Spem
infringi & langueſcere iniuriam.Ora.197.b, Iniicere ſpem ali-
cui de aliqua re.Att.49.b.& 254.b,Tamen maiorem ſpem impe
trandi nactus ſum poſtea , quàm mihi dictum eſt, hoc idem à te
Rhegienſes impetraſſe.Cluuio,13.8.8.a,Spem ſummam nuntia
bant,fore,vt,&c.16.Att. 19.Iſte Rabonium quieſcere iubet,& ſi
mul ei nonnullam ſpem ſocietatis oſtendit.3.Verr.95.a,Tantã
enim ſpem otij oſtendiſti,quantam , &c. C.filius Cn.Pompeio,
lib.5.7.1.a,Afferre metum,& Oſtendere ſpẽ, contraria.in Verr.
135.b,Oſtendere improbis ſpem,& Iniicere bonis timorem. 1.
de L.Agr.14.a, Itaque beneficii collocandi ſpem perdidiſtis. p
Mur.130.b,Quod de Plãci & Bruti concordia ſcribis,in eo uel
maximã ſpẽ pono victoriæ.Furnio , li. 10.26.1.a,Facis iniuriam
Chryſogone,ſi maiorẽ ſpẽ emptionis tuę in huius exitio ponis,
q̃ in his rebus,quas L.Sylla geſſit. p S. Roſc.86.a, Nec in ſomnijs
humanis ſpẽ poſueris rerũ tuarũ.de Somn.Scip.27.a,Ponere de
lectationis ſpẽ in cuiuſpiam humanitate. Att. 1.4. 3.a,Ponere &
defigere ſpem in cuiuſpiã poteſtate.pro Fl.2.a, & in Verr.244 .
b.& 10, ſam.57. In Põpeio te omnem ſpẽ otij ponere nõ miror.
Att.6.2,Qui ſpẽ ſæpe trãſitionis præbendo, neque , &c. Caſſius
ad . 12 . 13 . 9 . a , Præcidere ſpem alicui faciundi aliquid . in
Verr, 80 . b , Spem iudicij corrumpendi præcidere . 3 . Verr.
13 , a , Amiſſum eſt enim præter ſpem , quod erat ſpe deuo-
ratum lucrum , pro Flac. 44 . a Præter ſpem euenire . Tuſc.3.
28 . Propter bonam ſpem quæ de illo erat . in Verr. 54 .
b , Pro re certa ſpem falſam domum retulit . pro R. Am.
65 . Magnam ſpem in eius virtute Reſpondet reponit otij ,
pacis , ac concordiæ . in Ant, 202 . b . & 5 . Tuſcul. 52 . a , Spem
prædæ & rapinarum ſequi. 12 . famil. 20. in epiſt. Caſſij . Se-
quuti enim ſumus non ſpem , ſed officium : &c. Varroni, libr.9.
6.2.a,

6.1.2, Spem alicuius ſuſpenſam tenere. 10.fam. 14.in ep.Planc. Nam ſi erit cauſa, ſiquid agetur, ſi ſpem uidero, aut ibidem opperiar, aut me ud te conferam. Att.3.50.1.2, Cùm à ſpe conſulatus longè abeſſet. Off.3.103. Populi opinionem à ſpe adipiſcendi auertunt, & amicorum ſtudia debilitant.pro Mur.41.2, A ſpe malorum ad mearum rerum laudem couertiſſem. Att.1.15.4.2, Spe bonus.pro Domo ſua,110. Cedam vita, quæ quan quam ſolicita eſt, tamen ſi profutura eſt Reipubl. bona ſpe poſteritatis me conſolatur, ad Octau. 329. b, Amicitia bona ſpe prælucet in poſterum.de Amic.100.b, Ego ſum ſpe bona. Cornificio, lib.12.27.4.2, Spe carere.6.fam.3. Nã quis in ea fortuna, quæ mea eſt, &c. & cum ea ſpe, quam in manibus habeo, &c. Plancus Senatui.lib.10.8.4.2, Cum ſpe mala viuere. 8. famil. 42.in ep.Cæl. Depelli de ſpe & conatu.2.in Cat.32. Eſtis iudicaturi de ſpe bonorum omnium, ſi qua reliqua eſt etiam nunc, quæ fortium ciuium mentes cogitationeſq; ſuſtentet. pro Flac. 146.b, Spe decipi, metu terreri.10.fam.18.in ep.Planc. Spe deducebar ad eam cogitationem.9.Att.48. Neque ſolùm ſpe, ſed certa re iam, & poſſeſſione deturbatus eſt.12.fam.58. Ille autẽ regis hæreditatem ſpe deuorarat. Att.1.11. 18.2, Ille qui iam ſpe & opinione prædam illam deuoraſſet, neque, &c.3.Verr.95 Quòd ſiquis ueſtrum ſpe ducitur, ſe poſſe turbulenta ratione honori uelificari ſuo, &c.1.de L. Agricol.17,a. Erigi ſpe futurorum.de Fin.63.b, Sed hoc ſcito, tuos ueteres hoſtes, nouos amicos, vehementer literis perculſos, atque ex magna ſpe deturbatos iacere. Pompeio, li.5.7.2.2, Spe pacis excluſa.6. fam.54. Spe exigua extremaque pendet ſalus.pro Flac.3.2, Lentulum eximia ſpe, ſummæ virtutis adoleſcẽtem, cùm cæteris artibus, quibus ſtuduiſti ſemper ipſe, tum in primis imitatione tui fac erudias. Lentul.1.7.36.2, Quo in oppido quum tibi ſpe falſa, &c, animos tumor inflaſſet, &c.in Piſ.71.2. Nulla in ſpe hoc habeo. 11.ad Attic.41.pro, nullam de hoc ſpem habeo. Alteris iam literis nihil ad me de Attica: ſed id quidem in optima ſpe pono. 13.Att.28. Plura ponuntur in ſpe, quàm in pecunijs, reliqua ad iacturam ſtruentur ad Q.fr.3.33. Et quidem c c c c.m.ſcita, reliqua in ſpe. Att.148.b, In optima ſpe puerum repoſitum, 14.Att.23.in ep.Ant. Magna autem in ſpe ſum, mihi nihil temporis prorogatum iri. At.6.113.6.u, An in ſpe eſt aliquid? 3. Att.30.pro, an aliquid eſt ſpei? In bona ſpe eſt hoc iudicium. 8. familiarum, 40.in ep.Cæl. Teucri lentum negotium, ſed tamẽ eſt in ſpe. Att.8.b, Quoniam authoritate & conſilio tuo in ſpe firmiore ſumus. Att.8.157.2.2, Brutus eſt in ſpe magna. Att, 172.b, Etſi eramus in magna ſpe, te meis literis, &c. Seruio, lib. 13.20.3.2, Dum in ſpe pax fuit. Att.8.38. ibidem 30.& 14.famil. 8. Sed tamen quandiu vos eritis in ſpe, non deficiam, &c. Terentiæ, lib.14.3.5.2, In optima ſpe eſſe debebis. de Pet. Conſ.21, Spe non dubia incitare.10. Att.23. Incubare ſpe atque animo alieni pecuniæ. pro Clu. 57.2, Cùm tibi vana quædam atque inania falſa ſpe inductus pollicebar. pro Planc.280.b, Adoleſcens non tam re & voluntate, quàm ſpe & expectatione laudatus. I Or.57.2, Magna ſpe & propè explorata, libertatis cauſam ſuſcepimus. in Ant.228.b, De Egnatij nomine, nec nulla, nec magna ſpe ſumus Att.6.12.3.2, Nunc ſi ita ſunt quæ ſperas, ſuſtinebimus nos, & ſpe qua iubes, nitemur. Att.3.49 4.2, Suſpenſus & incertus obſcura ſpe & cæca expectatione pendeo. con Rull.79.b, Quibus te conſoler vt afflictum, & iam omni ſpe ſalutis orbatum. Cæc, 6.6. 4.2, Spe atque animis inflata peteret. pro Mur.31.2, Adoleſcentem ſumma ſpe & animi & ingenij præditum rei familiaris facultatibus. 2.Phil.62. Vnum illud intelligo, &c. ea ſpe iſtum fuiſſe præditum, vt, &c. 2. Verr.2, Spe beatioris vitæ priuati. Tuſc.1.67. Spe teneri.5.fam. 37. Patrimonia ſpe bene tradendi relinquimus, qua poſſumus falli. de Nat.deo.75.b, Quò confugient ſocij? quem implorabunt? qua ſpe denique, vt viuere velit, tenebuntur? 2, Spes tuæ in hoc omnes ſunt. 1. Verr.26.2, Nunc quoniam, &c. exiſtimare debetis, omnes Catilinę copias, omnes ſpes atque opes, his depulſis vrbis periculis, concidiſſe. 3.in Cat.60. Spes in aliquo poſitas habere. 8. Att.5. In vnius hominis quotannis periculoſæ ægrotantis animo, poſitas omnes noſtras ſpes habemus. de Nat.d.119.b, Duaſque ei ſpes eſſe propoſitas: vnam Lepidi, ipſius alterã exercitus. 10. fam. 23, in epiſt. Planc. Et ſcio te me ijs epiſtolis potius, & meas ſpes ſolitum eſſe remorari. ad Att.3.19. O fruſtra, inquit, ſuſcepti mei labores, ò ſpes fallaces, ò cogitationes inanes meæ. pro Mil.72.

Specula,

Nec tamen argumentum hoc Epicurus à paruis petiuit, aut etiam à beſtijs, quæ putat eſſe ſpecula naturæ. 2.de Fin.28. Deguſtare aliquid ex ſermone ſpeculę. pro Clu. 56. An dubitas, quum ſcias quanti cùm illum, tum verò Tulliam meam faciã, quin ea me cura uehementiſſimè ſolicites? & eò magis, quòd in communibus miſerijs hac tamen oblectabar ſpecula. ad Cælium, lib.2.15.16.2,

Spero.

Spero animum tuum minimè imbecillum eſſe. 6.fam.18. Id eſt, exiſtimo. Spero fore vt contingat id nobis. 1. Tuſc. 128.2, Spero fuiſſe. 10. Att.19. Quoniam hæc ſatis ſpero uobis quidẽ, certè maioribus moleſta & putida uideri. de Or.147.b, Neque de otio noſtro ſpero iam, nec vllam acerbitatem recuſo. Att.9. 175.2.2, Spero iam probatam eſſe amicitiam noſtram. 2, Spero me tibi cauſam probaſſe. Att.1.1.10.2, Spero meliora. Att.231. b, Amicitiæ noſtræ memoriam ſpero ſempiternam fore. Læl. 14.2, Spero eiuſmodi negotia eſſe vt ſperem, &c.14.fam.17. Sin à vobis (id quod non ſpero) deſerar. pro S.Roſc.20.b, Spero, quæ tua temperantia eſt, & herculè, vt, vt me iubet Acaſtus, confido te tam, vt volumus, valere. Att.97.b, Res vobis, quemadmodum ſpero, non moleſta. pro Arch.186.b, Spero te poſſe impetrare. 12. fam.28.in ep. Lentuli. i. exiſtimo. Spero te id meminiſſe. 13. fam.95. Vt ſpero, propediẽ te videbo. Att.6.114.10.2, Itaque omnia experiar, &, vt ſpero, aſſequar. Att.101.b, Quòd ſi tu valeres, iam mihi quædam explorata eſſent: ſed, vt ſpero, valebis. Att.101.b, Vt ſpero, ſaluus veniſti. 6. Att.38. Vt ſpero, & vt promittis. Att.253.b. Non ſperabam te tam mobili in me meóſque eſſe animo. 5. famil. 1. in epiſt. Q. Metelli. Quam ſperaram atque optaram habere te de me opinionem. 11.fam.45. in epiſt. Matij. Id ego & ſperaram prudentia tua fretus: & vt conſiderẽ, fecerunt tuæ gratiſſimæ mihi literę. Cornificio, lib.12.18.3.2, A quo nihil ſperes boni Reipub. quia, &c. Att.1.8.4.2, Et quidẽ vt eum ſpe ſumma, maxima, tum maiore etiam animo ſperent, ſuperiore fore nos, confidant animo, &c. Q.fr.302.b, Deſperare & Sperare. in Piſ.8.2. contraria. Sperare aliquid firmius. 14. fam.6. Iubeo te bene ſperare & bono animo eſſe. pro Deiot.27. 2, Non bene ſperare ſolum de nobis, ſed explicatè iudicare. 10. famil.17.in epiſt. Planc. Bene de velex aliquo ſperare. Att.9. 157.7,2.& 13.fam. 29. Quid de hoc ſperare aut expectare non oportebat? ad Octauium, 6. 2, Etſi tuæ literæ rectè ſperare iubent, tamen expecto recens aliquid. Att.208.b, Sperare meso gis, quod optandum vix eſt. 11. Att.41. Vt ægroto dum anima eſt, ſpes eſſe dicitur: ſic ego quoad in Italia Pompeius fuit, ſperare non deſtiti Att.145.b, Ergo his ad bene ſperãdum de omni Republ. quaſi ſignum aliquod ſuſtuliſti. pro Marcel.131.b, Id erat huiuſmodi, vt magis optandum, quàm ſperandum putarem. Quint.fr.314.b,

Sperans.

Semperque magis aduerſos rerum exitus metuens, quàm ſperans ſecundos. 6.famil.46.

Speratus.

Laborare de reliqua & ſperata gloria. Q.fr.1.1.63.2, Cùm ſenti, tum etiam ſperatu tua dignitate lætor. 2.fa.16.

Sphæra.

Sphæra, quam effecit Poſidonius. 2 de Nat.d.63. Sphæræ conuerſiones imitatus Archimedes. 2.de Nat.d.64. Quanuis ſphæram in ſcenam (vt dicitur) attulerit Ennius, tamen in ſphæra fornicis ſimilitudo non poteſt ineſſe. 3. de Or.89. Habent ſuam ſphæram ſtellæ inerrantes, ab ętherea coniunctione ſecretam. 2.de Nat.d.79.2, Nam quum Archimedes, lunæ, ſolis, quinque errantium motus in ſphęram illigauit, effecit idem quod ille in Timęo mundum ędificauit Platonis deus, &c.1. Tuſc. 98.2, Quùmque duę formę prę ſtãtes ſint, ex ſolidis globus (ſic enim ſphęram interpretari placet) ex planis autem circulus aut orbis, &c. de Nat.d.2.34. Pyramidẽ tibi ais pulchriorẽ, quàm ſphęrũ uideri. 2.de N. 34. Id autem medium, infimum in ſphęra eſt. 2.de Nat.d.174.2. Si in ſphęra maximi orbes ſunt, medij inter ſe diuidũtur. de Fat.143.b, Σφαιροειδὲς Gręci uocãt globoſum, cuiuſmodi eſt mundi forma. de Vniu.21.

Sphærus.

Nã ſuperiores definitiones erãt Sphęri, hoſ in primis beoe definitis. Tuſ.4.42. Philoſophi nomẽ cui' Quĩtilian' meminit.

Spica.

Viriditas herbeſcẽs, &c. cùm è vaginis emerſerit, fundit frugẽ ſpicę ordine ſtructã, & cõtra auiũ minorũ morſum munit vallo ariſtarum. de Senect. 47. Ne ſeges quidem igitur ſpicis uberibus & crebris, ſi auenam uſpiam uideris. 5.de Fin.156.2

Spiculum.

Spiculum illuſtre tenens ſplendenti corpore uirgo. 2. de Nat. d.159.2. Epaminundas ſibi auelli iubet ſpiculũ. Luceio, li.5.31.

L.

L. Craſſus homo ſapientiſſimus noſtrę ciuitatis, ſpiculis propè ſcintatus eſt Albes, vt, &c. in Piſ. 49. a,

Spina.

Illa vſque ad ſpinam mergens ſe cęrula condit. in Arat. b, Peripatetici autem ad placandos animos multa afferunt, ſpinas partiendi & definiendi prætermittunt. 4. Tuſc. 8. Quam illorum triſtitiam atque aſperitatem fugiens Panætius, nec acerbitatem ſententiarum, nec diſſerendi ſpinas probauit, &c. de Fin. 4. 74. De fortitudine hominum, de ſpinis vellentium, &c. 4. de Fin. 9. a, Animantes aliæ villis veſtitæ, aliæ ſpinis hirſutæ. 2. de Nat. 90.

Spinifer.

Quod ſupereſt gelido delapſum flumine fontis Spiniferum ſubter caudam Piſtricis adhæſit. in Arat. a t. a,

Spinoſus.

Sed hęc erat ſpinoſa quædam & exilis oratio, longeque à noſtris ſenſibus abhorrebat. 1. de Or. 41. a, Subtile ac ſpinoſum diſputandi genus. de Fin. 90. b, Hæc enim ſpinoſiora prius ut cõfitear, me cogunt, quàm vt aſſentiar. Tuſc. 1. 15. Nam & ipſe Ariſtoteles tradidit præcepta plurima diſſerendi, & poſtea qui dialectici dicuntur, ſpinoſiora multa pepererunt. in Or. 62. a,

Spinon.

Tiberinum, Spinonem, Anemonem, alia propinquorum fluminum nomina uidemus. 3. de Nat. d. 37.

Spinter.

Sed quid eſt quod audio Spinterem feciſſe diuortium? Att. 12. 66.

Spiro.

Quæ deſeri à me, dum quidem ſpirare potero, nefas iudico. 3. de Nat. d. 137 a, Sine cura quieſcere, & ſine metu ſpirare. pro R. Am. 40. a, Hanc ob cauſam videtur Lælij mens ſpirare etiam in ſcriptis de Cla. Ora. 173. b,

Spirans.

Imponere buſtum in caput viui & iam ſpirantis. pro D. ſua 103. a, Spirantis mortui quædam effigies. 1. ad Q. fr. 49. Et ſpirante etiam Repub. ad eius ſpolia detrahenda aduolauerunt. pro Seſt. 15. b, Sunt qui de via Appia querantur, taceant de Curia ecquando ab eo ſpirante forum potuiſſet defendi, cuius nõ reſtiterit cadaueri Curia? pro Mil. 69. a, Spiratio. de Nat. 42. b,

Spiritus.

Sanguis per uenas in omne corpus diffunditur, & ſpiritus per arterias. 2. de Nat. d. 208. a, Anhelans ex imis pulmonibus præ cura ſpiritus ducebatur. ad Her. 4. 200. a, Inde Nepæ cernes propter fulgentis acumen Aram quam flatu permulcet ſpiritus Auſtri. in Arat. a 1. a, Quid enim tam commune, quàm ſpiritus uiuis, terra mortuis? &c. in Or. 57. a, Demoſthenes, cùm ſpiritus eius eſſet anguſtior, tantum continenda anima in dicendo eſt aſſecutus, vt, &c. 1. de Ora. 136. Contaminatus ſpiritus. in Piſ. 15. a, Spiritus extremus. Tuſc. 1. 8c. Spiritus Regius. in Rull. 91. Poteſtne huius uitæ hæc lux Catilina, aut huius cæli ſpiritus eſſe iucundus? 1. in Cat. 10. a, Animæ interclusio, & anguſtiæ ſpiritus. 3. de Orat. 110. a Quorum vſque ad extremum prouecta eſt prudentia. de Sen. 25. In pulmonibus ineſt raritas ad hauriendum ſpiritum aptiſſima. 2. de Nat. d. 205. a, Auferre ſpiritum ſine ſenſu doloris. 7. Verr. 92. a, Si ſpiritũ ducit, viuit. 1. de Inu. 98. a, Spiritum, quem ducimus, à deo nobis dari. pro S. Roſc. 40. b, Atque eos portus, quibus vitam & ſpiritum duceris. pro L. Man. 23. a, Cùmque uſque ad extremum ſpatium, nullum tranquillum & otioſum ſpiritum duxerimus. pro Arch. 22. In puero referre ex qua affectione cæli primum ſpiritum duxerit. 2. de Diu. 148. a, Vt poſſimus ad id tempus Reſp. ſpiritũ ducere. 10. fam. 1. Id eſt, vitam producere ad id vſque tempus: Anhelans ex imis pulmonibus, præ cura ſpiritus ducebatur. ad Her. 34. b, Liberè ſpiritum ducendi nullam habeo poteſtatem. Anteq. 197. b, Spiritum vitæ extremum edere. 12. Philip. 334. Filiorum extremum ſpiritum excipere. 7. Verr. 92. a. Nec cum quidem poſt ſpiritum extremum. Tuſc. 1. 74. ſub. inferi fuerunt. Aer cæli tenuitate & calore temperat, vitalem & ſalutarem ſpiritum præbet animantibus. 2. de Nat. deo. 175. a, Eum ſpiritum, quem naturę quis debeat, patrię reddere. 11. Philip. 284. a, Supplicium à libero ſpiritu & communi luce ſeclusum. 7. Verr. 19. a, Anima quæ ſpiritu in pulmones ducitur, caleſcit primùm ab ipſo ſpiritu: deinde, &c. de Nat. deo. 54. b Os adiunctum naribus, ſpiritu augetur. de Nat. deo. 53. b, Eodem tempore ſuſcipimur in lucem, & hoc cæleſti ſpiritu augemur. de Aruſp. 53. Membra quædam amputantur, ſi & ipſa ſanguine & tãquam ſpiritu carere cœperunt. Off. 58. b, Spiritu actionis libri carent. Ora. 71. Quem non modò ſoro, ſed etiam cælo hoc ac ſpiritu cenſoriæ leges carere voluerunt. pro Rab. 93. b, Puncto temporis frui vita, & hoc communi ſpiritu non putat oportere. 4. in Cat. 79. a, Vita continetur corpore & ſpiritu. pro Marc. 16. a, Hęc ita fieri omnibus inter ſe conuenientibus mundi partibus profectò non poſſent, niſi ea uno diuino ac continuato ſpiritu continerentur. 2. de Nat. d. 30. a, Cum magno ſpiritu. ad Her. 40. b, De ſpiritu decertare. 11. Phil. 307. Aer ſpiritu ductus alit animantes. 2. de Nat. deo. 14. Id eſt, ſpirando attrahimus. Aſpera arteria, &c. excipit animam eam quæ ducta eſt ſpiritu, eandemque à pulmonibus reſpiret & reddat. 2. de Nat. deor. 203. a, Aliquis extremo ſpiritu exanguis & confectus. pro Seſt. 68. a, In extremo ſpiritu. de Fin. 2. 82. Ludore extremo ſpiritu. 1. Tuſc. 154. a, Non in ſpiritu vita eſt, ſed ea nulla eſt omnino ſeruienti. in Ant. 228. b, Oratio, quæ ſpiritu pronuntiantis debet inſiſtere, Ora. 219. b, Vt nihil ſit ne ſpiritu quidem minimo breuius aut longius. de Ora. 160. b, Quid L. Cæcilium? nonne omni ratione placaui? quem hominem? qua ira? quo ſpiritu? 1. ad Q. fr. 39. Tribus rebus animantium uita tenetur, cibo, potione, ſpiritu. de Nat. deo. 201. a, Lingua vel auulſa, ſpiritu ipſo libidinem tuam refutabo. de Orat. 143. b, Omnia uno diuino & continuato ſpiritu contineri. de Nat. deor. 30, & 65. b, Demoſthenes ſumma voce verſus multos uno ſpiritu pronuntiare conſueſcebat. 1. de Orat. 157. a, Longiſſima eſt igitur complexio uerborum, quę volui vno ſpiritu poteſt. 3. de Orat. 100. a, Res enim geſtę credo meæ, me nimis extulerunt, ac mihi neſcio quos ſpiritus attulerunt. pro Syll. 10. a,

Spirabilis.

Aer animabilis, ſpirabiliſque natura. 2. de Nat. deo. 67. Animum illum ſpirabilem ſumpſimus ab aere eo, quem ſpiritu ducimus. 3. de Nat. deo. 27. a, Sed fac igneam, fac ſpirabilem, &c. 1. Tuſc. 111. a, Illam verò funditus eijcimus indiuiduorum corporum leuium & rotundorum concurſionem fortuitam, quam tamen Democritus concalefactam & ſpirabilem, id eſt animalem eſſe uoluit. 1. Tuſc. 66. a,

Spiſſus.

Scribebam illa quæ dixeram πολιτικά, ſpiſſum ſanè opus & operoſum. Q. fr. 2. 15. 5. a, Et principia tarda ſunt, & exitus tamen ſpiſſi & producti eſſe debent. 2. de Orat. 118. a, Sed hoc quoq; timidè ſcribo, ita omnia adhuc tarda & ſpiſſa. Att. 10. 208. 5. a. Id eſt, tardè procedũt, & cum magna difficultate. Quare nisi Ruffe uigila primum ut mihi ſuccedatur: ſin id erit, (vt ſcribis, & vt ego arbitror) ſpiſſius, illud quod facile eſt, nequid mihi temporis prorogetur. epiſt. lib. 2. 20. 1. difficilius, Me quidem in Academiam totum compuliſti: &c. ſed etiam ſi eſt aliquando ſpiſſius, aut ſi ego ſum tardior, profectò nũquam conquieſcam. 3 de Or. 81. a. Id eſt, obſcurius.

Spiſſè.

Quandiu in eorum enumeratione verſamur, quum tamen ſpiſſe atque uix, vt dudum ad Demoſthenem & Hyperidem, ſic nunc ad Antonium Craſſumque peruenimus. de Cl. Or. 71. a. Id eſt, ægrè, vel, magno labore.

Splendeo.

Quid denique virtus ualeret, quæ, &c. ſplendètque per ſe ſemper, neque alienis vnquã ſordibus obſoleſcit? p Seſtio, 51. a

Splendeſco.

Omnino canorũ illud in uoce ſplendeſcit etiam neſcio quo pacto in ſenectute. Cat. 25. Nihil tã horridũ, tã incultũ, quod non ſplendeſcat oratione, & tanquam excolatur. in Parad. 3. a,

Splendor.

Harũ rerũ duarũ ſplendor oĩs & amplitudo, addo etiã vtilitatẽ in poſteriore. 1. Off. 95. a, Si quẽ etiã minimorũ horũ aliquid offendit, ſi purpuræ genus, ſi amicorũ catervæ, ſi ſplẽdor, ſi nitor, &c. pro Cęl. 61. a, Cuius ſplẽdor omnis his moribus obſoleuit. p Quint. 40. a, Gemmæ nitor & ſplẽdor auri. ad Her. 39. b, Nunc imperij noſtri ſplendor illis gentibus lucet. pro Lege Man. 28. 1, Splendor muneris. pro Domo ſua 86. Id eſt, ludorum. Falcula Senator Populi. Rom. ſplendor ordinis. pro Cęc. 20. a, Sic humanæ ſcientię ſplendor deletus eſt. Off. 2. 96.

plendor verborum. de Cl. Or.187.b.& Ora.212.b, Splendor veſtrum.7. Att.45. Equeſtris ſplendor. pro Roſc. Am.83.a.pro Planc.9.Actio eius habebat & in voce magnum ſplendorem,& in motu ſummam dignitatem.de Cl.Or.129.a, Curioni ſplendor non defuit.de Cl.Or.175.b,Tum quis non admiretur ſplẽdorem pulchritudinemque virtutis? Off. 2.53. Vt uiri boni & ſplendorem & nomen amittas.Off.3.108. Qui idem ſplendorẽ hominum voluntateſque haberet.de Petr. Conſ.33. Obtinere ſuæ dignitatis ſplendorem.pro Syl.1.a,In imperio,atque in publica dignitate,omnia ad gloriam,ſplendoremque reuocarẽt. pro Flac.2. Q. Mutij ianua maxima quotidie frequentia ciuiũ ac ſummorum hominum ſplendore celebratur.de Or. 101. b, Alter verò quo ſplendore eſt?de Pet.Conſ.6.Homo eo ſplẽdore,ea virtute,qua omnes exiſtimatis,&c.5. Verr.78.a, Conſtat inter omnes,poſt hæc conſtituta iudicia, quibus nunc vtimur, nullum hoc ſplendore atque hac dignitate conſilium fuiſſe.2. Verr.30.a,Splendore nominis capti.de Fin.1.33. Honeſti homines,& ſummo ſplendore præditi.pro Clu.156.a.

Splendidus.

Propter virtutem ſplendidus & gratioſus homo.6. Verr.33. a.Splendidus domi,gratioſus extra domum.Q.fr.2.15.8.a.C. Plotius eques Romanus ſplendidus. de Fin.2.94.a,Reuiuiſcat M.Curius aut eorum aliquia, quorum in uilla ac domo nihil ſplendidum,nihil ornatum fuit præter ipſos.in Parad.48.a, Et certamen honeſtum,& diſputatio ſplendida.2.de Fin.109.a Cęſar ſplendidam quandam dicendi rationẽ tenet.de Cl.Or.142. a,Non tam ſolido,quàm ſplendido nomine virtutis. 1. de Fin. 92,& 93.a.Splendidis nominibus illuminatus eſt verſus.Ora. 93.a.Aliàs,ſplendidiſſimis. Magnificentius & ſplendidius oratorum genus.de Cl.Or.105.a, Ornatiſſimus & ſplendidiſſimus vir.pro Flac.38.a,Candor ſplendidiſſimus.in Som.Scip.12.a, Splendidiſſimum uideri quod animo magno, elatòque factum ſit.1.Off.88.a,Splendidiſſima ingenia.1.Off.39.a

Splendidè.

Acta ætas honeſtè ac ſplendidè. 3. Tuſc.103.a, Magnificè & ſplẽdidè ornare conuiuium.pro Quint.63.a.& de Sen.90.b,Dicere ornatè & ſplẽdidè. 1.Off.6.a,Quid habente cur Græca anteponant his, quæ & ſplendidè dicta ſint, neque ſint conuerſa de Græcis?1.de Fin.9.a,Recipere aliquem ſplendidè. ad Her.4. 231.a, Quæ ſunt igitur voluptates corporum cum authoritatis præmijs comparandæ ?Quibus qui ſplendidè vſi ſunt, ij mihi videntur fabulam ætatis peregiſſe, &c.de Sen.59.a, Tamẽ ſplẽdidius hæc ab eis diſſeruntur.Off.3.25. Spoletinus. pro Corn. 64.b.&c.de Cl.Or.189.b,

Spolium.

Salmacida ſpolia ſine ſudore & ſanguine.1.Off.88.a, Si ſpoliorum cauſa vis hominem occidere. pro S.Roſc.86.a, Aduolare ad alicuius ſpolia detrahenda aliquo ſpirante. pro Seſtio, 45.a,Nec quiſquam è noſtris ſpolia cepit laudibus.2. Tuſc.39. a,Detrahere cuipiam cruenta ſpolia.pro Roſc.Am.87.a, Anne de nobis detrahere ſpolia fęderatis licebit,de hoſtibus nõ licebit?pro Corn.66.b, Vt aliorum ſpolijs noſtras facultates, copias,opes augeamus. Off.7.28. Cùm hunc locum nobis maiores noſtri exuuijs nauticis & claſſium ſpolijs ornatum reliquiſſent.pro Pomp.38.a,

Spolio.

Hæc oratio ſpoliat deos motu & actione diuina. de Nat. 1. 73.Eam philoſophiam ſequere, quę confundit vera cum falſis, ſpoliat nos iudicio,priuat approbatione,omnibus orbat ſenſibus.4. Acad.q.111. a, Apollonium omni argento ſpoliaſti, & depeculatus es.6.Verr.32.a,Idem monumẽta antiquiſſima ſpoliauit,nudauitque omnia.in Verr.68.b,Parcat iuuentus pudicitiæ ſuę,ne ſpoliet alienam.pro Cælio,33.a,Itaq; ei dixiſſe Fimbriam,ſe illam rem nunquam iudicaturum, ne aut ſpoliaret ſama probatum hominem,ſi contrà iudicaſſet. 3. Off. 101. Cùm proſcriptionis metu me frequentia nudarent, uirorum bonorũ pręſidio ſpoliarent pro D.ſua,224.b,Spoliare & Ornare, contraria.pro Flac.158.b,Ornatu alieno aliquam artem denudare atque ſpoliare.1.de Or.121.a, Nunc alia ea parte perſequi, ex alia prouincia ſpoliare conatur.Att.10.195.3.a, Spoliare alterum pp ſuũ emolumẽtum.Off.3.27,Neceſſe eſt iſte quis amicũ, ſocium,affinem,fama ac fortunis ſpoliare conatus eſt, vanũ ſe & perfidioſum & impium eſſe fateatur.pro Quint.13.a,Spoliare animum ſanitate.Tuſc. 4.17. Neque eſt contra naturã ſpoliare eum,ſi poſſis,quem honeſtum eſt necare.Off.3. 39. Fana ſociorum ſpoliare.pro Syl.53.a,Spoliare opibus.Att.2.24.3. a Spoliare ſocios.Parad.55.Spoliare veſtitu.3.Off.36.a,Spoliare virtutem ſuo decore.1.Acad.q.48.a,Eſt enim grauius ſpoliari fortunis,quàm non augeri dignitate.pro Planc.18.a. Detrahendæ ſpoliandæque dignitatis gratia.pro Cæl.2.a.

Spoliatus.

Spoliatus auxilijs,pecunia.3. Verr.54.a,Spoliatus omni dignitate. pro Mur.80.a, Spoliatum planè eſſe,& aliquid tenere, contraria.14.fami.11. Putare ſe ſpoliatum ornamento. 2. de Or.78.a, Nunc meam ſpoliatam fortunam cum tua florente conferam.in Piſ.29.a.Fanum Iunonis ſpoliatum, & oppidũ Samum.3.Verr.35.a, Cùm forum voce erudita ſpoliatum atque orbatum videret. de Clar.Ora.4.a,Et mehercule ego ita iudico, nihil illo regno ſpoliatius, nihil rege egentius. Att. 6. 111.9.a,

Spoliatio.

Miſericordiam ſpoliatio Conſulatus magnam habere debet.pro Mur.79.a,Spoliatio dignitatis.2.Phil. 48. Nobiliſſimi atque antiquiſſimi templi ſpoliatio.6.Ver.91.a,In tanta ſpoliatione omnium rerum.pro Seſt.38.a,Quum in legatione, oppidorum,fanorùmque ſpoliationes cogitaret.4.Verr.12.a, Nullas Græci homines grauius tulerunt,nec ferunt, quàm huiuſcemodi ſpoliationes fanorum atque oppidorum.6.Verr. 117.a,

Spoliator.

Neque ſolùm ſpoliata illa patiere, ſed etiam eorum ſpoliatorem, vexatorémque defendes?6.Verr.71.a,

Spoliatrix.

Tune aurum ex armario tuo promere auſa es? tùne Venerem illam tuam ſpoliatricem ſpoliare ornamentis? pro Cælio, 40.a,

Spondalia.

Tamen in hoc genere ſæpe vidi,quum ex perſona mihi ardere oculi hominis hiſtrionis viderentur, ſpondalia illa dicentis,Segregare abs te auſus,aut ſine illo Salamina ingredi.2.de Ora.104.a,

Spondeo.

Promitto & ſpondeo vobis.pro Mur.145.b.& epiſt. 107. b, Hoc tibi ſpondeo mi Cicero.ep.250.b,De quo tibi homine hęc ſpondeo.ad Cæſarem,lib.7.5.7.a.Ea ſpondent,cõfirmant,quæ, &c.Att.173.b.Pro Cornificio abhinc amplius annis x x v. ſpopondi epiſtolatũ.190. b. Magis enim,illũ pro quo ſpoſpondi, quàm me obligans. ad Brut. 18.5.1.a, Filius repetit, eam quam ego patri ſuo quondam pro ſalute patriæ ſpopondi dignitatem.pro Flac.166.b,Dependendum tibi eſt quod mihi p illo ſpopondiſti. Lentul.1.9.25.a, Quibus honores & præmia ſpopondiſti.in Ant.200.b,Qui quod ſpopondit, qua in re verbo ſe uno obligauit,non facit.pro Cæc.286.b, Panſa aut morte,aut uictoria ſe ſatisfacturum Reip.ſpopondit.14.Phil.401.a Quibus,&c.honores ac præmia ſpopondiſtis.5. Philip. 184.a, Nulli Populo Rom.pro me maiores mei ſpoponderunt. 2. de L.Agr.77.a,Spondebo enim tibi,vel potius ſpondeo, in meque recipio,eos,&c.ep.13.33.Inimiciſſimum huic coniurationi,quę nunc Remp.labefactat,futurum eſſe promittam & ſpondeam. p Mur.82.a, Egit autem pater & filius,vt tibi ſponderem, ſed ita, vt tu crederes,cùm ipſe cognoſces. Att.16.531.5.a, Reip. quod ſpoponderis,quemadmodum ſoluas,niſi is dependi facilè patitur. Att.286.b, Quod ego non modò de me tibi ſpondere poſſum,ſed de te etiam mihi.ad Trebonium,lib.15.21.3.a, Vt aliquando ſpondere ſe diceret.in Ver.264.b. Id eſt,ſponſionem faceret. Sed tamen ſcire velim quomodo dicar ſpupondiſſe, pro patre,an pro filio Att.lib.12.141.1.a,

Sponſum.

Ex ſponſo agere.pro Quint.17.

Sponſus.

Horatia ſponſi nomen appellans identidem.de Inu.72.b,

Sponſa.

Suam cuique ſponſam, mihi meam: ſuum cuique amorem, mihi meum.Att.14.318.4.a,

Sponſor.

Sponſor humanitatis tuæ.7.fam.13.Spõſor promiſſorũ eius. 15. Att. 30. De tuo negotio quòd ſponſor es pro Pompeio, ſi Galba conſponſor tuus redierit.Leptæ,lib.6.19.5.a,Cn.Pompeius idẽ mihi teſtis de voluntate Cæſaris, & ſponſor eſt illi de mea.de Prouin.78. b. Marcellus pro Magio ſponſor factus eſt. Att.207.b,Tulliola deliciæ noſtræ. tuum munuſculum flagitat, & me vt ſponſorem appellat. Att. 1.5.8. a, Sic ei

probatum

probatum eſt, quod ad te ſcribo, vt ipſe crediderit, me ſponſorem accipere noluerit, eumque laudans amiciſſime, &c. Att.16.13. Sponſores appellare, videtur habere quandam δυσωπίαν. Att.16.38. Poſſumus, vt ſponſores appellentur, procuratorem introduc. &c. Att.261.b. Quotidie ſponſores & creditores L. Trebelli conueniunt. in Ant.207.b. Cur cæteri ſponſores & creditores nõ cõuenerint, nõne fuit cui deberet Quintius? fuerunt. pro Quint.49.a. Sponſores liberari. 16. Att. 38.

Sponſio.

Diligentia votorum ſatis in lege dicta eſt, ac voti ſpõſio, qua obligamur deo: &c. 2. de Leg. 66.a. Sponſio eſt, ni te Apronius in decumis ſocium eſſe dicat, prouincia tua eſſ. ades, abs re iudicium poſtulatur. 5. Verr. 115.a. Sponſio fit de capite & fortunis tuis. in Ver. 177.b. Facta eſt ſponſio ſeſter. quinque milibus. 5. Verr. 115.a. In ea pecunia legitimæ partis ſponſio facta eſt. pro Quint. Roſc. 45.b. Sponſio quæ in verba facta eſt: Si ex edicto Pr. bona P. Quintij poſſeſſa non ſunt. pro Quint. 56.a. Negamus te bona poſſediſſe, &c. ni eo ſponſio facta eſt: id eſt, ni poſſeſſa non ſint. pro Quint. 6.b. Quum autem Ebutius, &c. facta eſt ſponſio in Cæcinna reſtitutus eſt edicto Prætoris eſſet. pro Cæca. Pecunia petita eſt certa, cum tertia parte ſponſio facta eſt. pro Quint. Roſc. 7. Prætor interdixit, vt vnde deiecisſet, reſtitueret: reſtituere ſe dicit, ſponſio facta eſt: hac de ſponſione vobis iudicandum eſt. pro Cæc. 289.b. Aliquem in anguſtiſſimam formulam ſponſionis includere. pro Quint. Roſc. 46.b Fimbriam Conſularem audiebam, &c. quum is ſponſionem feciſſet, niſi vir bonus eſſet. 3. Off. 102.a. Vt ſtatim teſtificati diſcederent, optime ſponſionem facere poſſent, ni aduerſus edictũ Prætoris vis facta eſſet. pro Cæc. 293.b. Cogere eũ cœpit, ſponſionem facere cum lictore, ni furtis quæſtum faceret. in Verr. 264.b. Satis formulæ & ſponſioni feciſſe videor. pro Quint. 16. Sponſionem facere. Off. 3.101. Sponſionem acceptam facere. 5. Verr. 118. Vincere ſponſionem. pro Cæc. 302.b. Quid, quum palam Syracuſis te audiente maximo conuentu P. Rubrius. Q. Apronium ſponſione laceſſiuit, ni, &c. 5. Verr. 113.a. Sed etiam inſuper ipſe grandi ſponſione victus eſt. ad Her. 31.b

Sponſalia.

Ad VIII. Iduum April. ſponſalia Craſſipedi dedi, cui conuiuio Quintus tuus defuit. Qn. fr. 309.b. Præbere alieni ſponſalia. Quint. fr. 2.8.4.a. Certos homines ad mulieres miſeram, factis ſponſalibus. Att. 6.42

Spondeus.

Neſpondens quidem funditus eſt repudiandus, & ſiquod eſt e longis duabus, hebetior videtur & tardior. Or. 125

Spongia.

In pulmonibus ineſt raritas quædam, & aſſimilis ſpongiis mollitudo. de Nat. d. 53.b. E foro ſpongiis effundi ſanguinem. pro Seſt. 20.b

Sponſa, Sponſio, Sponſum, Sponſus.
Vide Spondeo.

Sponte.

Sponte bene firmi, & authoritate tua inflammati. 5. Att. 47. S. mea. pro Syl. 30. & 2. Phil. 96. Id eſt, ſine alterius auxilio. Etſi mea ſ. antea faciebam. Att. 5.b. Gaudeo id te mihi ſuadere, quæ ego mea ſ. pridie feceram. Att. 15.46. Quæ ad te pertinere arbitrabor, ea mea ſ. faciã. 6. fam. 32. Ego hæc a Chryſogno mea ſ. remoto Sext. Roſc. quæro, &c. pro Roſc. Am. 77.a. Sua ſ. per ſe, a ſe. de Cl. Or. 177.b. de Fin. 133, & 82.b. Qui ſua ſ. & voluntate aliquid faciunt. de Inu. 42.b. & Prat. 241.b. Senes autem, ſicut ſua ſ. nulla adhibita vi, conſumptus ignis extinguitur. de Sen. 65.a. Iſta ſua ſ. & per ſe, eſſe iocunda. lib. 1. de Fin. 20. Ignis per ſe ipſe & ſua ſ. mouetur. de Nat. d. 32.b. Etenim Pompeium, qui mecum ſæpiſſime non ſolum a me prouocatus, ſed etiam ſua ſ. de te communicare ſolet, ſcis temporibus illis non ſæpe in Senatu fuiſſe. ad Lent. lib. 1.7.8.a. Vera & falſa ſua ſ. non aliena iudicantur. de Leg. 165.b. Solet ſua ſ. dicere. 6. Verr. 64, & 125.a Gallia ipſa ſua ſ. ſuo iudicio excitata. in Ant. 192.b. S. ſua ius & honeſtum omne eſt expetendum. 1. de Leg. 36. Si ſua ſ. quo impellimus, inclinant. de Or. 152.b. Sua ſ. Mallius nuntiat? quæſo eius intererat? pro Roſc. Am. 58.a. Et quis Volcatio, ſi ſua ſ. veniſſet, libellam vnam dediſſet? in Verr. 113.b

Sportella.

Dediſcendæ tibi ſunt ſportellæ & artolagani tui ad Papirium Pætum, lib. 9.20.5.a. σπουδάζειν εὐδεῖν in ſermone, φιλελογα multa. 13. ad Att. 67. σπουδαιότερον quin in literis. 5. At. 6 σπουδὴ mea nimia. 16. fam. 29. ex ep. Cic. filij. σπουδὴ noſtra non eſt probata. 13. Att. 35

Spuma.

Vnus ſpuma procreata, &c. de Nat. d. 71.b. Cum ſpumas ageret in ore, arderent oculi, clamare cœpi, &c. in Verr. 130

Spumans.

Iſte ſpumans ex ore ſcelus, & anhelans crudelitatem. ad Heren. 41.b

Spumatus.

Saxaque cana ſolis niueo ſpumata liquore Triſtificas certãt Neptuno reddere voces. 1. de Diu. 21.a

Spurcus.

Samnis ſpurcus homo, vita illa dignus locoque. 2. Tuſ. 71.a Aeſernius non ſpurcus homo, ſed doctus & acer. de Or. 244.b Spurciſſimus helluo, prægustator libidinum. pro D. ſua, 20. a Iactati tempeſtate ſpurciſſima. 2. Spurciſſima capita. 11. Philipp. 288

Spurce.

In odium ducentur, ſiquid eorum ſpurce, ſuperbe, crudeliter, malitioſe factum proferetur. 1. de Inu. 31.a. An bene conueniat, inquit, Carneades, ſ. ſed tamen prudentius, quam Lucius & Patron. Att. 7.122.5.a. An crudelior qui io illam miſeram tã ſ. iam impie dixeris? 2. Phil. 99.a. Deinde perſcribit ſpurciſſime quas ob cauſas fecerit. Att. 11.221.3.a

Sputatilicus.

Et ille fuit accuſator, inquit, vetus, quo accuſante Chirtiliſo Siſenna defendens dixit quædam eius ſputatilica eſſe crimina. de Cl. Or. 141.a

Sputum.

Sputa quid ſit ſcio, tilica neſcio. de Cl. Or. 188.b

Squaleo.

Tota ciuitas confecta ſenio eſt, ſqualent municipia, affli ctantur coloniæ. pro Mil. 15.a. Erat igitur in luctu Senatus, ſqualebat ciuitas publico conſilio veſte mutata. pro Seſt. 25.a

Squalidius.

Primum enim ipſa illa quæ ſubtiliter diſſerenda erant, polite, apteq; dixerunt, quum definientes, tum partientes, vt veſtri etiam, ſed vos ſqualidius. 4. de Fin. 9.a. Subauditur, dicitis.

Squalidior.

Sed quia ſua ſponte ſqualidiora ſunt, adhibendus erit in his explicandis quidam orationis nitor. in Or. 62.a

Squalor.

Squalor & lacbrymæ Siciliæ. 5. Verr. 61.a. Nam mihi ante oculos dies noctesque verſatur ſqualor veſter & mœror, &c. ad Terentiam, lib. 14.3.4.a. Decumanus ſqualoris plenus ac pulueris. 5. Verr. 25.a. Spectaculum ſordidum atque luctos, & santi ſqualoris alicuius. pro Clu. 58.b. Aſpicite Iudices ſqualorẽ ſordeſque ſociorum. in Verr. 7.200.a. Ne illius luctum, ſqualoremque aſpicerem. Att. 43.b. Mater ſqualore filij & ſordibus lætatur. pro Clo. 21.b. Squalore ſordibus. pro Mur. 144.b. Itaque in luctu & ſqualore ſum, &c. Metellus ad Cic. 5.1.3.a

Squama.

Animantium pluma alias, alias ſquama videmus obductas. de Nat. d. 2.9

Squamoſus.

Hanc Aries tegit, & ſquamoſo corpore Piſces. 2. de Nat. d. 168.a

Squamifer.

Squamiferi piſces. de Arat. b

Squilla.

Pinna vero (ſic enim Græce dicitur) duabus grandibus patula conchis, cum parua ſquilla quaſi ſocietatem coit comparandi cibi. 2. de Nat. d. 92

St.

St, tacete, quid hoc clamoris eſt? quibus nec pater nec mater ſit, Tanta confidentia eſtis? auferte iſtam enim ſuperbiã. 2. de Or. 143

Stabianum.

Stabianum tibi ex cubiculo perforaſti, & patefeciſti Seianum. 7.[3] fam. 1

Stabilimen, Stabilio, Stabilis, Stabilitas,
Vide Sto.

Stabulum.

Huius in ſedibus pro cubiculis ſtabula, pro tricliniis popinæ ſunt. 2. Phil. 78.a. Cum Catilinæ Italiæ caulas, & paſtorum ſtabula præclara cupiſſent. pro Seſt. 5. b

Stadium.

Qui ſtadium currit, eniti & contendere debet, quam maxime poſſit, vt vincat. Off. 60. b. Sic vt in ſtadium artis rhetoricæ prodire non audeant. ad Her. 24. b. Olympiæ per ſtadium ingreſſus eſſe dicitur Milo, cum humeris bouem ſuſtineret viuũ. de Sen. 83. b. Vt in ſtadio curſores exclamant quã maxime poſſunt. Tuſc. 2. 49. Is locus eſt citra Leucadem ſtadia c x x. epiſt. 257. b. Inde vario ſermone ſex illa a Dypilo ſtadia cõfecimus. de Finib. 124. b. Quum a Leucopetra profectus, &c. ſtadia circiter trecenta proceſſiſſem, &c. Att. 16. 334. 1. a

Stagirites.

Stagirites Ariſtoteles, a Stagira patria. Acad. q. 42. b

Stagnum.

Lacus ſtagna, &c. cont. Rull. 88. b. Abſurdoſque ſuos fontes & ſtagna cietis. 1. de Diu. 25. a

Stalenus.

Quem mihi tu Bulbum, quem Stalenum: quod vnquam huiuſmodi monſtrum, aut prodigiũ audiuimus, aut vidimus? qui cum reo tranſigat, poſt cum accuſatore decidat. 4. Verr. 56

Stans, Statarius, Vide Sto.

Staſeas.

Staſeas Neapolitanus, nobilis Peripateticus, Piſonis doctor. de Fin. 5. 68. Peripateticus Staſeas, homo nobis ſane familiaris, & , vt inter homines peritos conſtare video, in illo ſuo genere omnium princeps. 1. de Or. 52. Quem tu, inquit mihi Mutius, Staſeam, quem Peripateticum narras? 1. de Or. 52

Stataſſo.

Quod ſi fingenda nomina vice poetæ, & potius vincendi atque potiundi, ſtataſſandique cognomina, ſtatoris & inuicti Iouis. 2. de Leg. 29

Statera.

Hæc enim noſtra oratio multitudinis eſt auribus accommodanda, ad oblectandos animos, ad impellendos, ad ea probanda quæ non aurificis ſtatera, ſed quadam populari trutina exa minantur. 2. de Or. 87. a

Statim.

Itaque hoc ſuum aggreſſus ſtatim Catone abſoluto. in Or. a Meque ab eo diligi S. cœptum eſſe, vt ſimultatem depoſuimus. ep. 24. b. Haud poteſt grauioribus a me verbis vulnerari, quam eſt S. in facto ipſo a grauiſſimo viro P. Seruilio confectus ac trucidatus. de Aruſp. reſp. 1. a. S. ad Meſſanam literas dedit. in Verr. a. Cur tria prædia, tantæ pecuniæ S. Capitoni dantur? pro Roſc. Am. 64. a. Ante enim circumſcribitur mente ſententia, confeſtimque verba concurrunt, quæ mens eadem, qua nihil eſt celerius, S. dimittit, vt, &c. in Orat. 116. a. S. tuis literis lectis. fam. 26. Sed tibi omnem illius ſermonem S. mittam. in Anto. 291. & 192. b. & Att. 151. b. S. ſuſpicione offenſi, ad ea ipſa nomina oculos, animumque tranſtulimus. 4. Verr. 135. a. Philippus vt me ſalutauit, S. Romam profectus eſt. Att. 12. 241. 11. a Literas ſcripſi hora decima Cerealibus, S. vt tuas legeram, &c. Att. 2. 31. S. vel paulo poſt, videre. 15. fam. 1. Male enim ſe res habet, quæ non S. vt dici cœpta eſt, non melior fieri videtur. 2. de Or. 172. a. De Vatinio autem primum reditus interceſſerat in gratiam per Pompeium, S. vt ille Prætor eſt factus. Lentulo, lib. 1. 9. 69. a. Quæſiuit a te S. vt Romam rediit Quintius. pro Quint. 39. a

Statio, Statiua, Statiuus, Vide Sto.

Stator, Vide Siſto.

Statua, Vide Statuo.

Statuo.

Cum ille eſſet, vt ego mihi ſtatuo, talis, qualem te eſſe video. pro Mur. 131. b. Quem ego deum ac parentem ſtatuo fortunæ ac nominis mei. pro Seſt. 28. b. Quam quidem laudem ſapientiæ ſtatuo eſſe maximam. ep. 69. b Ego in iſto reo legẽ hãc Iudices, mihi ſtatuo: &c. 5. Verr. 4. a. Tamen in ea licentiam ſtatuo maiorem eſſe, &c. de Or. 203. b. Craſſo nihil ſtatuo fieri potuiſſe perfectius. de Cl. Or. 177. b. Sine vlla dubitatione ſic ſtatuo & iudico, neminem, &c. 2. de Or. 67. a. Sed ego ſic ſtatuo, nihil eſſe, &c. Or. 192. b. Nimium magnam mercedem ſtatuis. ad Brut. 16. 13. a. Ad ſummam arbitrium me ſtatuebam nõ modo huius rei, ſed totius conſulatus ſui. Att. 237. b. Qui in te ſatis conſilij ſtatuebam eſſe. Att. 3. b. Statuebat enim ignem eſſe ipſam naturam, quæ quæque gigneret, & mentem atque ſenſus. 1. Acad. q. 56. a. Si cauſa cum cauſa contenderet, nos noſtrã perfacile cuiuis probaturos ſtatuebamus. pro Quint. 17. b. Statui noſtræ neceſſitudinis eſſe, &c. ep. 71. b. Statuit Senatus hoc ne illi quidem eſſe licitum, cui conceſſerat omnia. &c. 5. Verr. 69. a. Statuit ius nõ dicere, & in eo perſeuerauit. de Prouin. 71. b Plato e Titanum genere ſtatuit eos, qui, &c. de Leg. 185. b. M. quidem Lepidus (nam fuimus vna) eum finem ſtatuit. Att. 7. 134. 4. a. Qui ſummum bonum ſtatuit, non dolere. 2. de Finib. 33. a. Clodius ſtatuit vexare Rempublicam. pro Mil. 106. b Syracuſani ſtatuam poſtea ſtatuerunt. in Verr. 118. b. Thebani in finibus æneum trophæum ſtatuerunt. de Inu. 71. b. Statuerã enim recta Appia Romam. Att. 258. b. Iſte certe ſtatuerat ac deliberauerat non adeſſe. 5. Verr. 2. a. Cauſam ſibi dicendam eſſe ſtatuerat iam ante, quam hoc uſu uenerit. 7. Verr. 80. a. Mulier de amicorum ſententia ſtatuerat, ſatis eſſe quæſitum. pro Clu. 56. b. Ex illius ſermone ſtatuam, quid mihi agendum ſit. Att. 152. b. Quod ego eruditiſſimorum hominum artibus eloquentiam contineri ſtatuam. de Or. 85. b. Quamobrem tu quantum tuo iudicio tribuendum eſſe nobis putes, ſtatues ipſe, &, ut ſpero, ſtatues ex noſtra dignitate. ad Licinium, lib. 5. 8. 11. a. Quod ius ſtatues communi diuidendo, quum, &c. ad Trebatium, lib. 7. 12. 3. a. Ius igitur ſtatuetis eſſe uniuſcuiuſque ueſtrum, deos penates ſubiectos eſſe poteſtati tribunitiæ? pro Domo, 234. b Præcide, inquit, ſtatue aliquando quid libet. 4. Acad. 241. a. Statue contra aliquem confectum tantis animi corporiſque doloribus, &c. 1. de Fi. 64. a. Statuite quanti hoc putetis, & quã multo ſedemiſſe. 7. Verr. 19. a. Sin laboramus, quis eſt qui alienæ modum ſtatuat induſtriæ? 1. de Fin. 6. a. Diem ex die expectabam, ut ſtatuerem quid eſſet faciendum. Att. 117. b. In poſterum documentum ſtatuerem, nequis talem amentiam uellet imitari. ad Brut. 15. 16. a. Cum ſtatuerem nihil huc niſi elaboratum induſtria aſſerri oportere. pro Pomp. 4. b. Conſulibus permiſſum erat, ut de Cæſaris actis cognoſcerent, ſtatuerent, iudicarent. Att. 263. b. Sed quum conſilij tui bene fortiterque ſuſcepti, cũ tibi finem ſtatueris. ad Domitium, lib. 6. 22. 4. a. Præſertim quũ ſtatuiſſes, ut ais, cauſam tibi eſſe dicendam. 7. Ver. 62. a. & 5. fam. a. Niſi hoc ita ſtatuiſſes, in re tam manifeſta quicquid dixiſſes, te deterius eſſe facturũ. in Verr. 178. b. Lex earũ rerũ, res quas Cæſar ſtatuiſſet, decreuiſſet, egiſſet, &c. Att. 16. 343. 3. a. At in Lepido reprehẽdimur, cuius quũ ſtatuam in Roſtris ſtatuiſſemus, uẽ illam euertimus. ad Brut. 15. 15. a. Tot homines tam ingenioſos per tot annos etiam nunc ſtatuere non potuiſſe, rem an litem dici oporteret. pro Mur. 130. b. Statuere aliquem hoſtem uel inimicum. 11. Phil. 290, ante oculos. 1. de Or. 127. a. Ex alicuius ſermone. At. 9. 190. 2. a. exemplum in aliquem. 5. Ver. 180 Exemplum in homine. 4. Verr. 77. a. Aequabile ius in omnibus. ad Her. 3. 95. a. Vel leuiſſimarum rerum iura. pro Cæc. 291. b modum diuturnitati imperij. pro Pomp. 9. b. pœnam improbis. Læl. 40. Vt ulla in re ſtatuere poſſimus quatenus. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 84. Statuere quid ſit ſapiens, uel maxime uidetur eſſe ſapientis. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 9. Neque tamen poſſum ſtatuere, utrum magis mirer, te, &c. 3. de Or. 47. a. Statuere & collocare aliquam ſtatuam. in Cat. 115. b. Te enim exiſtimo tibi ſtatuiſſe, quid faciendum putares, & ſatis idoneum officij iudicem potuiſſe. pro Syl. 176. b. Ne aut ſpoliares fama probatum hominẽ, ſi contra iudicaſſet, aut ſtatuiſſe uideretur bonum uirum aliquem eſſe. Off. 67. b. Quid de capite tuo ſtatuendum ac ſanciendum ſit. de Or. 153. b. Mentes eorum, qui eum aliqua ſtatuendi poteſtate audiat, mouere poſſe. de Or. 115. b. In rebus ſtatuendis & decernendis. Quint. fr. 1. 1. 58 a. Statuitur Lollius in illo conuiuio. in Saluſt. 160. b. Statuitur quo ne poſt M. Brutum Proconſulem ſit Creta prouincia. 2. Phil. 97. a. Quæ regio terrarũ erat, in qua non regnum aliquod ſtatueretur? pro Seſt. 18. b. Illud uero nonne ita præſens eſt, ut, &c. & eorum iudices in ædẽ Concordiæ ducerentur, eo ipſo tempore ſignum ſtatueretur, quo collocato, atq; , &c. 3. in Cat. 65. a. Non dubito quin ſi, &c. aliquando ſtatua huic ob Remp. interfecto in foro ſtatueretur. pro Seſt. 71. a. In quos aliquid exempli Popu. Romanus ſtatui putat oportere, ab iis tu defenſionis exempla quæris? 5. Verr. 181. a. Super terræ tumulum noluit quid ſtatui, niſi columellam, &c. de Leg. 183. b. Equidem neque de genere dubito, placet enim mihi Clauius neque de re, ſtatutum eſt enim ; de loco nonnunquam. Att. 12. 241. 9. a

Statuens.

Fortis uero, dolorem ſummum malum iudicans, aut temperans, uoluptatem ſummum bonum ſtatuens, eſſe certe nullo modo poteſt. 1. Off. 9. a

Statutus.

Solenne & ſtatutum ſacrificium. 2. Tuſc. 183. a. Qui ſacrificia gentilitia illo ipſo in ſacello ſtatuto loco anniuerſaria factitarint.

rint.de Aruſp. reſp. 29.a. Dictatoris Lanuuir ſtatuta ſacrificia noſſe negotij nihil erat.pro Mil.110.b.Iam habeo ſtatutū quid mihi agendum ſit.ad Sulp.lib.4.2.9.a.Sic habuiſti ſtatutum cū animo, ac deliberatum, omnes qui habitarent in Sicilia, aut qui Siciliā te Prætore attigiſſent, iudices reiicere?5.Ver.79.a Ita ſtatutum habeas.6.fam.6.Id eſt, hoc tibi perſuadeas.

Statutum.

Neque enim ſtatuti quid in tanta perturbatione habere potuiſti. Cornificio,lib.12.25.11.a

Statua.

Statua ænea pedeſtris.in Ant.223.b. Statua Cæſaris in Roſtris poſita.12.fam.6.Statua eſt in Ceramico Chryſippi. de Fin. 57.b.Statua Scipionis,quæ ad Opis per te poſita in excelſo eſt. de Nat.d.88.b. Statua ornatu militari. Off.1. 89. Statuæ amictus, ſtatus, annulus 6.Att.15.Ad ſtatuam intendit dextram. 16. Att.39.Illi ſtatuam iſtius perſimilem, quam ſtare celeberrimo in loco voluerat, ne ſuauiſſimi hominis memoria moreretur, deturbant. in Piſ.99.b. Vtique c o s s. eam baſim, ſtatuamque faciendam,& in Roſtris ſtatuendam locent.in Anto. 224.b.Ad Telluris quidem etiam tuam ſtatuam locaui.Qu.fr. 3.10.Qui tibi ſtatuam in meis ædibus poſuit.pro Dom.229. b & pro Seſt.21.b. Lepido ſtatuā in Roſtris ſtatuimus.Att.282.b Statuam ſtatuerunt.in Ant.212.b. Statuam alicui ſtatuere, & euertere.ad Brut.39. Statuere ſtatuam alicui in foro.pro Seſt. 21. b. Eique ſtatuam equeſtrē inauratam in Roſtris,aut in quo alio loco in foro vellet, ex huius ordinis ſententia ſtatui placere.in Phil.2. Statuæ inauratæ equeſtres.6.Att.15.Omnib⁹ vicis ſtatuæ factæ ſunt,ad eas thus & cerei.3.Off.106.a.Statuarū coronæ.15.Att.47.Maiores quidem noſtri ſtatus multis decreuerunt, ſepulchra paucis: ſed ſtatuæ intereunt tempeſtate, vi, vetuſtate: &c. 9. Phil. 266. a. Qui ſtatuis faciundis præeſſet. in Verr.137. b. Charas a Lyſippo ſtatuas facere non iſto modo didicit, vt Lyſippus caput oſtenderet Mironis, brachia Praxitelis, pectus Polycleti,ſed,&c.ad Her.25.b. An quum ſtatuas & imagines non animorum ſimulachra, ſed corporum,ſtudioſe multi ſummi reliquerunt,&c. pro Archis, 22.a

Statura.

Parua ſtatura. ad Her. 34. b. Corporis igitur noſtri partes, totaque figura & forma & ſtatura quam apta ad naturam ſit, apparet.5.de Fin.61.a. Forma & ſpecies, & ſtatura appoſita ad dignitatem. ad Her. 4. 226. a. Non enim præcipit, vt membra noſtra, aut ſtaturam figuramve noſcamus.Tuſc.2.82. a. Velim mihi dicas,niſi moleſtum eſt,L.Turſecius qua facie fuerit,qua ſtatura,quo municipio,qua tribu.2.Phil.59.a

Stella.

Stella illuſtris & perlucida.Diu.1.109.Iouis ſtella.de Ora. 36.b. Stella Iouis aut Veneris coniuncta cum Luna, ad ortus puerorum ſalutaris.Diu.1.75.Lunæ ſtella.de Som.Scip.128.b Stella Martis, πυρόεις. de Nat.d. 2. 38. eiuſque curſus: Stella ſancta Mercurij. de Vniuerſ.37.Stella Saturni,φαίνων Græcis. de Nat.d.2.38. Stella Saturni, Martiſve coniuncta cum Luna, ad ortus puerorum noxia.Diu.1.75.Stella Veneris φωσφόρος & Lucifer.de Nat.d.2.39. Ita te nec terræ fremitus, &c.nec traiectio ſtellæ, nec faces viſæ terrebunt. 2. de Diu. 89. a. Stellæ quædam beluarum nomine appellantur, vt capra, vt lupa. 3. de Nat.d. 28. Vt ſtellæ in radio ſolis, ſic bona corporis in virtutum ſplendore ne cernuntur quidem.&c.de Fin. 141.b.Stellę immutabilibus ſpatiis ab ortu ad occaſum cōmeant. 2. de Nat. d.70.a. Stellæ Saturni, Iouis, Martis,Veneris & Mercurij, eoſdem curſus cōſtantiſſime ſeruant, diſparibus inter ſe motibus. Tuſc.1. 55. Stellæ, quas Græci Cometas, noſtri Crinitas vocant.de Nat.d.2.11.Stellæ aureæ, inſignia deorum,Caſtoris & Pollucis, quæ Delphis erant a Lacedæmonis poſitæ, paulo ante Leuctricam pugnam deciderunt.Diu.1.67. Quinque ſtellæ errantes, aliæ propius a terris, aliæ remotius diſparibus temporibus eadem ſpatia conficiunt.de Nat.d. 1.61. & Tuſc. 1. 50 Stellæ flammeæ ſunt: quocirca terræ maris, aquarum vaporibus aluntur.2.de Nat.d.88.Stellæ inerrantes ſuam ſphæram habent.de Nat. d.2. 40. Stellæ inerrantes ex notarum figurarum ſimilitudine nominē inuenerunt.2.de Nat.d.75.Vapores, quibus altæ renouatæq; ſtellæ, & oīs æther, rēfundūteoſdē.de Na. d.49.b.Stellarum rotundi ambitus.de Nat.d.2.36. Stellarum earum,quæ errare dicuntur,quatenus concentus.2. de Natu.d. 89.Orbis extimus, in quo infixi ſunt illi qui voluuntur,ſtellarum curſus ſempiterni.de Som.Scip.14.Qui errantium ſtellarum curſus, progreſſiones, inſtitutioneſque notauit.Tuſ.161.b Facile vincunt magnitudinem terræ ſtellarum globi. in Som. Scip.13.Stellarum earum motus,quę falſo dicuntur errantes. de Nat.d.2.37.Stellarum motus curſuſque vagantes. de Diu. 83.b.Stellarum inerrantium maxima multitudo.2. de Nat. d. 75.Stellarum vagarum motus tum incitantur, tum retardantur, ſæpe etiam inſiſtunt.2.de Nat.d.75.Heraclides errantibus ſtellis diuinitatem tribuit. 1.de Nat.d.26.Stellas quaſdam rerum inanimatarum nomine appellamus: vt Argon,vt aram,vt coronam.3.de Nat.d.28. Dinumerare ſtellas.1.Off.216.a.Hiſque animus datus eſt ex illis ſempiternis ignibus, quæ nos ſidera ſtellaſque vocamus, quæ globoſæ & rotundæ diuinis animatæ mentibus circulos ſuos orbeſque conficiunt celeritate mirabili.de Som.Scip. 11

Stellans.

Luna ſtellanti nocte perempta eſt,de Diu.1.33. Nam pater altitonans ſtellanti nixus Olympo. 1.de Diu.37.a. Ager ſtellantis. cont.Rull.83,& 64.b

Stellatus.

Nec vero Atlas ſuſtinere cælum, nec Prometheus affixus Caucaſo, nec ſtellatus Cepheus cum vxore, genero, filia traderetur, niſi cæleſtium diuina cognitio nomen eorum ad errorem fabulæ traduxiſſet.5.Tuſc.q.5

Stellifer.

Summus ille cæli ſtelliferi curſus,&c.acuto & excitato mouetur ſono.in Somn. Scip. 17

Stelliger.

Stelliger orbis.in Arat.189

Stephane.

Stephanem appellat Parmenides continentem ardore lucis orbem, qui cingit cęlū,quem appellat deum.de Nat.d.1. 21

Stercus.

Nolo ſtercus curiæ dici Glauciam.3.de Or. 89.Se interfectū in plauſtrum a caupone eſſe coniectum,& ſupra ſtercus iniectū. de Diu.1. 102.a

Stercoro.

Quid de vtilitate loquar ſtercorandi?Cato, 49. At Homerus,&c. Laertem lenientem deſyderium quod capiebat e filio, colentem agrum,& eum ſtercorantem facit.de Sen.50.a στερέμνια propter firmitatem appellat Epicurus.de Nat.d. 1. 36

Sterilis.

Videt enim hoc genere dicendi, ſi vtar in cæteris, Februariū ſterilem futurum.2.ad Q.fr.26

Sterilitas.

Sterilitas agrorū, inopia frugum.de Aruſp.reſp.251.b.Quæ ſit vel ſterilitas agrorum, vel fertilitas futura.Diuinit.1.110. Ager propter ſterilitatem incultus, propter peſtilentiam vaſtus atque deſertus.2.de L.Agr.71. Multa peperit, fœtus extitit in ſterilitate naturæ. de Diu.1. 34

Sterno.

Tubero rogatus eſt a Maximo, vt triclinium ſterneret, atq; ille homo eruditiſſimus ac Stoicus ſtrauit pelliculis hœdinis lectulos Punicanos,& expoſuit vaſa Samia.pro Mur.68.a.Tum vero illa egregia ac præclara mater palam exultare lætitia,ac triumphare gaudio cœpit, victrix filiæ, non libidinis. Itaque diutius ſuſpicionibus obſcuris lædi famam ſuam noluit, lectū illum genialem, quem biennio ante filiæ ſuæ nubenti ſtrauerat, in eadem domo ſibi ornari & ſterni, expulſa atque exturbata filia, iubet. Nubit genero ſocrus, nullis auſpicibus, nullis authoribus, funeſtis ominibus omnium. O mulieris ſcelus incredibile,& præter hanc vnam, in omni vita inauditum. O libidinem effrænatam & indomitam.O audaciam ſingularē: non timuiſſe,ſi minus vim deorum, hominumque famam,at illam ipſam noctem, faceſque illas nuptiales, &c.pro Cluent.10 Apronius triclinium in foro ſtrauerat.in Verr.169. b. Vt domi lectuli ſternantur.ad Her.39.b.Credoque, quod erat factitatū, vt vni plura fierent, lectique plures ſternerentur. 2. de Leg. 96.a.Imperauit vt in foro ſibi medio lecti ſternerentur,in Ver. 170.b.Publice ſibi conuiuia parari, ſterni triclinia etiam in foro iubebat.2.Verr.53.a.Dolabella columnam ſuſtulit, locum illum ſternendum locauit.Att. 230.b

Stratus.

Afflictus & ſtratus. Tuſc. 206.b. Non Prætorem modo, &c. ſed ne amicos quidem Sex.Neuij,quorum ſępe & diu ad pedes iacuit ſtratus obſecrans, &c.pro Quint.64. a. Statutum triclinium.ad Her. 40. b. Stratum textile.Tuſc.5.45. Quem ſinguli ſtratum atque abiectum ſubleuaſtis?in Ant.196.b.Hoc eſt altius,quā vt id nos humi ſtrati ſuſpicere poſſimus.de Or. 144. b Alter is qui nos ſibi quōdam ad pedes ſtratos ne ſubleuat quidem.

dem.Att.10.195.3. a. Conchylitatis periſtromatis ſermonum in cellis lectos ſtratos videres.in Ant. 173. b

Sternutamentum.

Quæ ſi ſuſcipiamus, pedis offenſio nobis, & abruptio corrigiæ, & ſternutamenta erunt obſeruanda.1.de Diu.116.a

Sterto.

Marcellus candidatus ita ſtertebat, vt ego vicinus audirem. 4.Att.16.Per me vel ſtertas licet, inquit Carneades, non modo quieſcas. Acad.q.edit.1.lib.2. 84

Stertens.

Et quum ſtertêtem aliquem viderint, obijcere his viſa quędam tortuoſa & obſcura, quæ illi exterriti ſomnio ad côiectorem mane deferant.3.de Diu.193.a

Stigmaticus.

O miſerum qui fideliorum & barbarum & ſtigmaticum putaret, quàm coniugem: nec eum fefellit opinio: ab ea eſt enim ipſe propter pellicatus ſuſpicionem interfectus.2.Off. 34.

Stilla.

Et vt interit magnitudine maris Aegæi ſtilla muriæ.de Fin. 3. 36

Stillicidium.

Parietum, luminum, ſtillicidiorum, teſtamentorum ruptorum, aut ratorum, cæterarumque rerum innumerabilium iura verſentur. 1.de Or.84.a. Quamobrem quo me voeas, aut qd hortaris? vt libellos conficiam de ſtillicidiorum ac de parietum iure? 1.de Leg.21. a. Quam enim indecorum eſt, de ſtillicidiis quum apud vnum iudicem diras, ampliſſimis verbis & locis vti communibus, &c.in Or.39.a

Stillans.

Ille qui ſtillantem præ ſe pugionem tulit, is a te honoris cauſa nominatur? 2.Phil.50. a

Stilpo.

Stilpo & ebrioſus & mulieroſus fuit.Fat.8.Stilponem Megaricum philoſophum, acutum ſane hominem, & probatum temporibus illis accepimus.de Fat. 8

Stimulus.

Defendendi Vatinij fuit etiam ille ſtimulus, de quo, &c. ep. 34.b. Erant apud illum illecebræ libidinum multæ, erant etiã induſtriæ quidam ſtimuli & laboris.pro Cæl. 39. b. Stimulos admouent, ignes adhibent. Tuſc. 198.b.& pro Seſt. 9. Nam ſi omnia fugiendæ turpitudinis, adipiſcendæque honeſtatis cauſa faciamus, non modo ſtimulus doloris, ſed etiam fulmina fortunæ contemnamus licebit. 2. Tuſc. 57. Nunc inſidet quędã in optimo quoque virtus, quæ noctes & dies animum gloriæ ſtimulis concitat. pro Arch.191.b.Num expectas, dum te ſtimulis fodiam? hæc te lacerat, hæc cruentat oratio.in Ant. 276. b

Stimulo.

Me congreſſus Cæſaris ſtimulat, & primas eius actiones horreo 9. Att.60.Hunc ſibi ex animo ſcrupulũ, qui ſe dies noctesq; ſtimulat ac pungit, vt euellatis poſtulat.pro Roſc.Am.4.a.Te conſcientiæ ſtimulant maleficiorum tuorum.Parad. 21. Nam vt vetus noſtra ſimultas antea ſtimulabat me, &c. ſic curam mihi affert, &c.ep.45.b.Fames ſtimulauit homines.pro D.ſua, 215. b. Nec vides iſtorum ipſorum charitate ad huius ſalutem defendendam maxime ſtimulari me, atque excitari.pro Plan. 273. b

Stimulatus.

Qui aram in litore deſerto ſomnijs ſtimulatus, aut religione aliqua conſecraſſet.pro D.ſua,241.b

Stimulator.

Sin in cauſa fuit annona, ſeditionis quidẽ ſtimulator & concitator tu fuiſti.pro D.ſua, 9.a

Stinguo.

Vtquum Luna means Hyperionis officit orbi, Stinguuntur radij cæca caligine tecti. in Prognoſt.a

Stinguens.

Quem neque tempeſtas perimet, nec longa vetuſtas. Interimet, ſtinguens præclara inſignia cęli.in Arat.b

Stipatio, Stipator, Stipatus, Vide Stipo.

Stipendium.

Stipendium Cæſaris decretum eſt.ep.8.b.Stipendium militibus vſque ad Idus Quint.perſolutum.Att.75.b.Quid ſtipendium militibus per omnes annos a ciuitatibus menſis palam propoſitis eſſe numeratum? in Piſ.69. a. Decernere triumphũ ac ſtipendiũ alicui, & eum omnibus decretis ornare.Att.287.b

Idem in anguſtijs ærarij victorem exercitum ſtipendio affecit. pro Corn. Balb.49.a. Relatum eſt ad nos de ſtipendio exercitus.de Prouinc.74.b. Quum Aſellus omnes prouincias ſtipendia merentem ſe peragraſſe gloriaretur, Agas Aſellum, &c. 2. de Or.143.a.Merere ſtipendia in bello. pro Mur.126. b. & pro Cæl.7. a. Partem militum, qui iam ſtipendijs confectis erant, dimiſit. pro L.Man.17.a.Animum tanquam emeritis ſtipendiis libidinis, ambitionis, contentionis, inimicitiarum, cupiditatũ omnium ſecum eſſe, &c.de Sen.45. a

Stipendiarius.

Vectigal, quod ſtipendiarium dicitur.5.Verr.10. Socij, ſtipendiariique Pop. Romani afflicti, miſeri.1.Verr.5.a.Quos ſtipendiarios habeat Reſpubl. noſſe debet Senator. 3. de Leg. 36 Vectigales multos ac ſtipendiarios liberauit.de Prouinc. Côſ. 71.b. Ijs præmijs excluſos eſſe ſocios, quæ pateant ſtipendiariis, pateant hoſtibus. pro Corn.Balb. 17.a

Stipes.

Sed qui tanquam truncus atque ſtipes, ſi ſtetiſſet modo, poſſet ſuſtinere tamen titulum Conſulatus.in Piſ.14.a. Stipes ille, qui quorũ hominum eſſet, neſciremus, niſi ſe Ligurem ipſe eſſe diceret.de Aruſp.reſp.244.b.Cum hoc homine, aut cum ſtipite Aethiope, ſi foro conſtitiſſes, nihil crederes intereſſe. poſt redit. in Senat. 12. Hæc medium oſtendit radiatu ſtipite malum. de Arat.b

Stipo.

Antonius Senatum ſtipauit armis.3.Phil.145

Stipatus.

Qui ſtipatus ſemper ſicarijs, ſeptus armis, munitus iudicibus fuit.pro Seſt.23.b.Catilinam interea alacrem atque lætũ, ſtipatũ choro iuuẽtutis, vallatũ indicibus atq; ſicariis. p Mur. 46.a.Illum ſpoliatum ſtipatumque lictoribus videres. in Verr. 220.b. Aliquem multis telis ſtipatum eſſe.5. Phil. 136. Quid enim eſt iucundius ſenectute, ſtipata ſtudiis iuuentutis? Cat. 26. Græci ſtipati, quini in lectulis ſæpe plures.in Piſ.94.b. Non enim corona conſeſſus veſter cinctus eſt, ut ſolebat: non vſitata frequentia ſtipati ſumus. pro Mil. 1. a. Quum ad forum ſtipati gregibus amicorum deſcendimus: &c.Att.1.13.3.a

Stipatio.

Eius aſpectus, concurſatio, ſtipatio, greges hominum perditorum, metum nobis ſeditioneſque afferebant. pro Syl. 49

Stipator.

Seruius armiger Catilinæ, ſtipator tui corporis.pro D. ſua, 11.Ianitores ea equeſtri loco ducentos in annos ſingulos, ſtipatores corporis conſtituit, eoſdem miniſtros & ſatellites poteſtatis.de L.Agr.43.a.Apronius ſtipatores Venerios ſecum habebat, ducebat eos circum ciuitates.5.Verr. 53. a. Præmittebatque de ſtipatoribus ſuis, qui ſcrutarentur arculas muliebres, &c.2.Off.34. a

Stips.

Præter Ideæ matris famulos eoſque, iuſtis diebus, nequis ſtipem cogito.2.de Leg.24.Stipem ſuſtulimus, niſi eam, quã ad paucos dies propriam Ideæ matris excepimus: implet enim ſuperſtitione animos, & exhaurit domos.2. de Leg. 39

Stipulor.

Stipulatus es? vbi? quo die? quo tempore? quo præſente? quis ſpopondiſſe me dicit? nemo.pro Roſc.Com.7.a.Si is, cui legatũ eſt, ſtipulatus eſt id ipſum quod legatum eſt, vt ea pecunia ex ſtipulatione debeatur 2. de Leg. 50. Hæc pecunia neceſſe aut data, aut expenſa lata, aut ſtipulata.pro Quint. Roſc.47.b.Reliquum eſt vt ſtipulatum ſe eſſe dicat.pro Q.Roſc.47.b

Stipulator.

Literæ P. Quintij, teſtes tot, quibus omnibus cauſa iuſtiſſima eſt, cur ſcire potueſint: nulla cur mentiantur, quum? ſtipulatore tuo comparabuntur.pro Quint. 40. a

Stipulatio.

Stipulatione aliquem alligare.pro Quint.Roſc. 51. b. Vt ea pecunia ex ſtipulatione debeatur.de Leg.181.b. Pacta, conuenta, ſtipulatione.de Or.118.b.Aut ſtipulationes, aut pacti, aut conuenti formula.pro Cęc.294.b.Quamobrem quo me voças, aut quid hortaris? &c.aut ſtipulationum & iudiciorum formulas componam, &c.1.de Leg.21.a.Etſi nondum ſtipulationes legeram (nec enim Eros venerat) tamen rem pridie Iduum velim confirias. Att.16. 336,9.a

Stipulatiuncula.

Tu mihi, quũ i çirculo decipiare aduerſarij ſtipulatiũcula, &c. ego tibi vllã cauſam maiorẽ cõmittendam putẽ? 1.de Or. 85. a

Stips.

Stips, origo, progreſſio, radix. Tuſc. 192. 208. & 235. b. Nullius agricolæ cultu, ſtirps tam diuturna, quàm poetæ verſu ſeminari poteſt. de Leg. t. t. Differo eam partem quæ quaſi ſtirps eſt huius quæſtionis, 4. de Fin. 7. a. Natale quoddam ſtirpis bonum degenerauit vitio deprauata voluntas. de Cl. Or. 176. b, Non enim iam ſtirpis bonum quæreret, ſed animalis. de Fin. 134. b. Qui aliquandiu propter ignorantiam ſtirpis & generis in famulatu fuerunt. de Amic. 109. b, Qua in familia laus aliqua fortè floruerit, hanc ferè qui ſunt eius ſtirpis, cupidiſſime perſequuntur. pro Rabirio Poſthumo, 122. b. Regiam contaminari ſtirpem. de Nat. d. 37. b, O generoſam ſtirpem? de Diu. 84. b. Repetam ſtirpem iuris à natura. de Leg. 1. 15. Non ingenerantur hominibus mores, tam à ſtirpe generis ac ſeminis, quàm, &c. con. Rul. 87. b. Hic enim orti ſtirpe antiquiſſima ſumus. de Leg. 2. 2. Marcelli ab liberti filio ſtirpe, Claudij patricij eiuſdem hominis hæreditatem gente ad ſe rediſſe dicerent. 1. de Or. 86. Qua ex ſtirpe funduntur omnia. de Fin. 110. b, Baccæ, quæ ex quaque ſtirpe orientur de Natu. deor. 51. b. Scipionis genus eſt ex ipſius ſapientiæ ſtirpe generatum. de Cl. Or. 183. b. Hic nunc primum floreſcens firmata iam ſtirpe virtutis. pro Cæt. 54. b. Omnium magnarum artium ſicut arborum altitudo nos delectat, radices ſtirpeſque non item, ſed eſſe illa ſine his non poteſt. Or. 210. b. Altæ ſtirpes ſtultitiæ. 3. Tuſc. 22. a, Sic ſuperſtitionis ſtirpes omnes eiiciendæ ſunt, de Diu. 2, 114. Multæ & Pecudes, & ſtirpes ſunt, quæ, &c. de Nat. deor. 52. b, Stirpes ac ſemen malorũ omnium. in Cat. 103. b. Stirpes terræ inhærent, animantes à reſpiratione aeris ſuſtinentur, de Nat. deo. 42. b. Quorum ſtirpes tellus amplexa prehendit. de Arat. b. Stirpes ex terra ſuccum trahunt, quo alantur ea quæ radicibus continentur. 2. de Nat. d. 90. Stirpes arte naturæ viuunt & vigent. de Nat. d. 42. b. In ſeminibus cauſa eſt arborum & ſtirpium. in Ant. 171. b, Stirpium aſperitate vaſtari terram non patiuntur homines. 2. de Nat. d. 73. Perſecutus eſt Ariſtoteles animantium omnium ortus, victus, figuras: Theophraſtus autem ſtirpium naturas, omniumque fere rerum quæ è terra gignerentur, cauſas atque rationes, de Fin. 126. b. Quarundam ſtirpium & herbarum vtilitates longo vſu percepimus de Nat. d. 58. b. Stirpibus infixa ſemina terra continet. de Nat. d. 2. 19. Ego naues inanes fuiſſe dico: remiges, nautaſque dimiſſos: reliquos ſtirpibus vixiſſe palmarum. 7. Ver. 107. a.

Stirpitus.

Hunc errorem, quaſi radicem omnium malorum, ſtirpitus philoſophia ſe extracturam pollicetur. Tuſ. 4. 69.

Stiua.

Ab ipſa ſtiua mecum homines loquebantur. pro M. Scauro, authore Seruio in Georgicis. b

Sto.

Tuo potius ſto iudicio, quàm meo. ad Att. lib. 8. 148. 1. a, Si ſtas, ingredere. 2. Att. 60. Qui ſtat. Tuſc. 186. b. Ara vetus ſtat in palatio Febris. de Leg. 175. b. Stat Aſia Luculli inſtitutis ſeruãdis. 4. Acad. 6. a. Stat res ſine conſilio. 7. Att. 43. Huius fornix in foro eſt, in quo filius tuus ſtat. in Ver. 140. b. S i in eo quod oſtẽderat, non ſtat, mihi maxime placet ea quæ malè empta ſunt reddi, ſi voluntate Pomponiæ fieri poterit: &c. Att. 2. 19. 1. a. Tu mi Cicero, quod adhuc feciſti, idem præſta, ut vigilanter nerwoſeque nos quĩ ſtamus in acie, ſubornes. Plancus ad Cice. 10. 23. t 3. a. Stamus animus: & quia conſiliis. vt videmur, bonis, vtimur, ſperamus. 5. Atti. 106. 3. a. Qui hoc ipſo tempore ſtant cũ gladiis in conſpectu Senatus. in Ant. 162. b. Stant aduerſis veſtigiis cõtra noſtra veſtigia Antipodes. 4. Acad. q. 220. a. Itaque parietes vrbis modo ſtant & manẽt, iique ipſi iam extrema ſcelera metuentes. Off. 38. b. Hinc ſi aliquid à comitiis audierimus, nos in Aſiam conuertemus: neque adhuc ſtabat quo potiſſimum, ſed ſcies. Att. 3. 54. 3. a. Id eſt, neque adhuc erat conſtitutum & deliberatum quo irem. In curia ſtatua tua ſtabat, & nuda in ea filij. in Verr. 233. b. Lyſandri ſtatuæ, quæ Delphis ſtabat, in capite corona ſubitò extitit. de Diu. 96. b. Eos q circũ iudiciũ ſtabãt, audire nolebat. pro Syl. 127. b. Nemo contra perditos à Senatu, & à bonorũ cã ſtetit conſtãtius. pro. Clu. 190. b. Saluſtius bis ad iudicis ſubſellia attractus, extrema fortuna ſtetit. in Saluſt. 274. b, Is in comintio ſtetit cum telo. in Cat. 100. b, Ac, b fides Saturnino data eſt quod abs te ſæpiſſime dicitur, non eam C. Rabirius, ſed C. Marius dedit: idemque violauit, ſi in fide non ſtetit. pro Rab. perd. reo, 21. a, Nec L. Iulii iudicio ſtetit Lentulus, neque Lentuli exiſtimatione contentus fuit Gellius, & vterque cenſor cenſoris opinione ſtatum non putauit, p Clu. 45. b, Non enim Regulus ſuo iudicio ſtetit, ſed ſuſcepit cauſã, vt eſſet iudicium Senatus. 3. Off. 145. & 12. ad Att. 27. Paulisper ſtetimus in ganearum tuarum nidore atque fumo. in Piſ. 82. b, Ne hæc quidem duo ſigna pulcherrima, quæ nunc ad impluuiũ tuum ſtant, quæ multos annos ad valuas Iunonis Samiæ ſteterunt, habes quomodo emeris. 3. Verr. 41. a, Equites Romani q frequentiſſimi in gradibus Concordiæ ſteterunt. in Ant. 213. b Quorum ſtatuæ in Roſtris ſteterunt vſque ad noſtram memoriam. in Att. 22 1. b, Tamet ſi ſi qui acutiores in cõcione ſteterant, ſuſpicabantur, &c. con. Rul 68. b, Sed hæc tu melius: modo ſtet nobis illud, vna viuere in ſtudiis. a quibus antea delectationem modo petebamus, nunc vero etiam ſalutem. Varroni, lib. 9. 2. 12. a. Id eſt, fixum in animo habeamus. Animaduertis quam ſine conſilio res ſtet. Att. t 10. b, Cum in hac cella Concordiæ cum gladiis homines collocati ſtent. in Ant. 164. b, Quiddam quo ſtarem, mihi inſtillarunt literæ tuæ. 9. At. 17. Contra hoc nulla ſtaret eorum ratione. ad Her. 25. b, Quẽadmodum ei dicebamus, qui a ſcripto eiceret, hoc fore vtiliſſimun, ſiquid de æquitate ea, quæ cum aduerſario ſtaret, derogaſſet. &c. 2. de Inu. 227. a, At quãto meliore loco Reſp. ſtaret, ſi tu per ac ſimilis ſceleſtorũ ciuium, vnà cũ illis adnumeratus eſſes? in Sal. 4. a, Cum virgo ſtaret, Cæcilia ſederet: de Diu. 10t. b, Ad XVI. Calend. Februarias, quum in Senatu pulcherrimè ſtaremus, quod, &c. ad Lent. lib. 1. a, Atque vtinam Reſp. ſtetiſſet, quo cœperat ſtatu. Off. 2. 4. Quam partẽ in Rep. cauſamque defenderim, per quos homines ordineſque ſteterim, quibuſque munitus fuerim, non ignoras. ad Planc. 13. 30. 16. a, Id eſt, incolumis fuerim. Abiecto ſcuto fugiat quantum poſſit, ob eamque cauſam pereant nonnunquam, etiam integro corpore, quum ei, qui ſteterit, nihil tale euenerit. 2. Tuſ. 93. a, Qui ſi ſteterit idem, mihique paruerit, &c. ad Brut. 10. 7. a, Talis Tribu. pleb. fuit, vt nemo contra ciuiũ perditorum popularem turbulentamque dementiam à Senatu, & a bonorum cauſa ſteterit conſtantius. de Clar. Orat. 148. a Probare rationem aliquam, quòd ab ea ſteterint viri probatiſſimi. ad Her. 24. b, Quum is contra populi ſtudium ſtetiſſet. Cl. Or. 66. a, Homines, qui tum conſultò prope in occulto ſtetiſſent. pro Clu. 33. b Omnes cupiebant Cæſarem abductis præſidijs ſtare conditionibus his quas tuliſſet. ad Att. 7. 184. 2. a. & 6. fam. t 6. Qui domi ſtare non poterant. pro Flac. 149: b, Multãque alia alijs locis diutius cõmemoratione manẽt, q̃ natura ſtare potuerũt. 1. de Le. 3. a, Vt ea breuiter, q̃ poſt tuũ diſceſſũ acta ſunt, colligã, iã exclames neceſſe eſt, res Romanas diutius ſtare non poſſe. Att. a, Egere, fortis eſſe Gabiniũ: ſine prouincia ſtare non poſſe: &c. in Piſ. 8. a. Id eſt, incollumem eſſe. Is videbat illius cauſam ſtare nullo modo poſſe. iu Verr. t 36. b, Vides eorum partim obliquos, partim auerſos ſtare nobis. de Som. Scip. 126. b, Facere promiſſa, ſtare conuentis, reddere depoſita, commutata vtilitate fiunt inhoneſta. 3. Off. 129. a, Meo iudicio ſtare malo, quàm omnium reliquorũ. Att. t 93. b. Stare iudicio multitudinis. 2. Tuſc. 107. a, Stare ſuo vel alieno iudicio. pro Syl. t 5. pro Flac. 52. & i Pi. 60 Stare ſuis iudicijs, & ſtare in iudicio ſapientũ. Tuſc. 5. 60. Quibus in controuerſiis quum ſæpe à mendacio cõtra verum homines ſtare conſueſcerent, dicendi aſſiduitas aluit audacia. 1. de Inuẽ. 6. a Ergo horum vnũquodque in reprehenſione, aut non eſſe ſignum, aut parum magnum eſſe, aut, à ſe potius, quàm ab aduerſarijs ſtare, &c. 1, de Inu. 94. a, Hos, quos video volitare in foro, quos ſtare ad curiam, quos, &c. 2. in Cat. 28. a, Iuuenes ſtare ad ianuam duos quoſdam, qui aliquem euocent. de Ora. 141. b, Stare ad Senatum in Capitolo. 4. Acad. 248. a, Stare cum aliquo dicitur æquitas. 2. de Inu. 227. Cum aduerſario ſtare. de Finib. 116. b. & de Inu. 80. b, Stare in cõcione. Ac. q. ed. 1. l. 2. 133. & Tuſ. 3. 42. Nec. n. ſatis eſt iudicare quid faciẽdũ nõ faciẽdumve ſit ſed ſtare etiam oportet in eo quod ſit iudicatum. 1. de Fin. 72. a, Stare pulcherrimè in Senatu. 1. famil. 8. pro, cauſam ſuam obtinere. Stare intra carcerem. ad Her. 24. b. Stare occultè poſt aliquem. de Or. 164. b, Stetiſſe enim te fruſtà ſcribis. Att. 246. b, Teſtificantur illi P. Quintium non ſteiſſe, & ſe ſtetiſſe. pro Quint. 6. b, Extra quam ſi ita negotium geſtũ eſt, vt eo ſtari non oporteat. Att. 87. b, M. Gratidius legatus, &c. re iudicata ſtari oſtendit placere pro Flac. 39. Si ſtatuimus veſtro nobis iudicio ſtandum eſſe de nobis. pro Flac. 160. b, Etſi vterque Cenſor, Cenſoris opinione ſtandum putauit, quid eſt, &c. pro Clu. 105. a, Iam illis promiſſis ſtandum non eſſe quis non videt, quæ coactus quis metu quæ deceptus dolo pmiſerit? 1. Of. 48. a, Quis his rebus iudicatis ſtandum putat: pro Clu, 37. b,

Stans.

Stans & immobilis orbis. de Vniu. 47 Stãns ac veſtitus Vulcanus. de Na. d. 1. 58 Aliud ſtans, aliud ſedẽs, de Repub. ſentis.

Saluſt.in Cic.27t.b. Mihi autem æquius videbatur, Zenonem ſecom Polemon iſceptantem,&c.non ſtantem cum his.qui ne dicerent quidē ſuæ ſumma bona à natura profecta.4.de Fin.74. a. Ad ſtantem iudicem dicere.Brut. 160. quòd incolumes ciues, quòd ſtantem vrbem reliquit, quāto tandem illum mœrore afflictum eſſe & profligatum putasts?in Cas.26. a Pro me ſtante. epiſt. t3 . b Quocum ſtante ſi me Cn.Pompeii authoritas in gratiam non reduxiſſet,nunc iam ipſiua fortuna reducearet.pro Rab. Poſth.t2.Id eſt,quocum incolume. Quum me ex Repub.expuliſſem ii,qui illam cadere poſſe ſtante me non putauerunt,memini me, &c. Cęc.6.6.4.a. Stante me ſtate non poterant.7 .fam.7. Stante Pompeio, vel etiam ſedente:valcat modo.6.ad Attic. 32.Vt ſtante Repub. facere ſolebamus .Off. 2.4. Iiſdem verbis ſtante ſententia . Or. 220.b Summum bonū puer vtra veluptate diiudicabit?Sante an mouente?de Fin. 71. b.Qui auſi aliquando ſunt ſtantes loqui.de Cla. Ora. t89. b. Stantibus Hieroſolymis.pro Flac.160.b,

Status, a,um.

Indicant x tt.tab.aut ſtatus dies cum hoſte,1.Off. 57.a, Status locus.de Aruſp.reſp.29. ſolenne & ſtatum ſacrificium. 1. Tuſc,t83.a,Statas ſolenneſque ceremonias pontificatu contineri.de Aruſp.reſp.16.

Status,us.

Refutatio accuſationis,in qua eſt depulſio criminis, Græcè ϛάσις dicitur,Latinè ſtatus appellatur.&c.in Top. 50. a, Status,inceſſus,ſeſſio. Off.lib. 1. a,Motu ſic vtetur,vt nihil ſuperſit in geſtu.Status erectus,& celſus,ratus ſeſſu,nec ita longus. in Bruto,a Per ſe vt quidam habitus oris & vultus,vt ſtatus & motus, in quibus ſunt præponenda quædam & reijcienda. 3. de Fin.85.a, Status,& quaſi conflictio cum aduerſario. de Ora. 259. b, Tibi declaraui, aduentus noſter qualis fuiſſet, & quis eſſet ſtatus,atque omnes res noſtræ quemadmodum eſſent. At. 54. b, Status meus in Rep. pro mea parte capeſſenda.1 fam. 49. Status animi quietus & placatus. Tuſc. 5. 13. Status cauſarum tres. Part. 55.Status moderatus & concors ciuitatis, 2. de Leg. 27. Optimus ciuitatis ſtatus.in Anto. 210.b Status,& initium eorum vobis à me traditur.de Vniue 53. Iſte non dolendi ſtatus.de Fin. 70. b, Hic ſtatus eſt huius totius mundi atque naturæ,rotundum vt cælum, terráque media ſit.de Ora. 159.b,Fixus & fundatus Reipub.ſtatus. Att.1.1t.1t.a, Status Reip.maximè iudicatis rebus continetur.pro Sylla,t79.b.Status conſiliumque totius vitæ.Acad.q.ed.1.lib 2. 60. Status vitæ quietæ.de Finibus. t.38.Nihil mihi oberat præter conuerſionem ſtatus & inclinationem communium temporum. pro Do. ſua, 222.b Quam ſtatuam eſſe eiuſdem ſtatus,amictus,an nullus,imago ipſa declarat. Att.6. ttt, 30. a, Totum ſtatū ciuitatis in hoc vno iudicio poſitum eſſe & defixum. pro Flac. t46.b.Tua nobis authoritate opus eſt ad collocando aliquem Reip.ſtatum ad Brut.15.& 18.a,Non enim tanquā dignitatem, quos honores,quem vitæ ſtatū amiſerim,cogito:&c.Att. t56.b Statum aliquem ciuitatis collocare. ad Brut.40. Reipub.ſtatum conuellere.in Piſ.2.a, Statum orbis terræ liberaui. pro Syl. 173.b, Statum vitæ vſque ad ſenectutē obtinere. pro Cor ne.Bal.13.a,Quorum artificijs effectum eſt, vt Reſp.in hūc ſtatum perueniret. Att. 9. 177. 3.a,Prouincia iſte per triennium ita vexauit ac perdidit, vt ea reſtitui in antiquum ſtatum nullo modo poſſit.2.Verr. 8.a,Hunc ſtatum qui nunc eſt; qualiſcunque eſt, nulla alia re niſi concordia retinere poſſumus. de Aruſp.reſp.56. a,Retinere priſtinum ſtatum. ep.46. b,Etſi cum magna moleſtia tuos tuaque deſideras:tamen illa quidē quæ requiris,ſuum ſtatum tenēt.ad Torquatum,lib.6.t.4.a, Tenere ſtatum & famam dignitatis ſuæ. Marcel.lib.4.9.12.a,Ego me nō putem tueri meum ſtatum ſic poſſe,vt,&c.Pæto,li.9. 16.18. a,Eo erant vultu,oratione,omni reliquo motu & ſtatu,vt eos Argiuos diceres. Tuſc. 202. b, Quia nihil ſemper ſuo ſtatu maneat de Nat.d.t.2t. Iis qui eodem ſtatu cæli & ſtellarum nati ſunt,eadem accidere.de Diu.t27.b. Deteriore ſtatu vt ſimus, vnus eſt inferior gradus. de Aruſ. reſp. 258. b, Atque vtinam Reſp ſtetiſſet, quo ſteterat ſtatu.Off. 33.b,Vt in cauſis non ſemper,vtimur eodem ſtatu, ſic enim appellamus cōtrouerſiarum genera,&c.Tuſc.5. 68. Res acerbas ita ferre, vt nihil à naturæ ſtatu diſcedas.Off.t4.b,A ſtatu cùm eſt motum.Tuſc. 3. 13.Liber de optimo ſtatu ciuitatis.Q.fr.325.b, Per fortunas conferte ad eam curam,vt de omni ſtatu meo cogitet Att. 95. b, Ex eodem de toto ſtatu rerum omniū cognoſces Epiſt.8. b, De totius municipij ſtatu, dignitate, commodis omnibus ſententia fertur.pro Clu. 59.b. Secutæ ſunt epiſtolæ duæ quæ me conuellerunt de priſtino ſtatu Att.8. 55. Neque enim dubito,quin ij tales viri ſuſpicione aliqua perculſi repentina, de ſtatu ſuo declinarent.pro Clu.85.a,Quanquam excipere fortunam, ſubire vim atque iniuriam malui,quàm aut à veſtris ſanctiſſimis mentibus diſſidere, aut de meo ſtatu declinare. de Prouinc. Conſ.34.a,Fecerunt etiam,vt me,cuius fidem, continentiamq. cognouerāt.propè de vitæ meæ ſtatu, dolore ac lachrimis ſuis deducerēt:&c.4. Verr,70.a.Sæpe aduerſarios de ſtatu omni deiecimus.in Or.71. a De ſtatu demigrare. 4. Att. 46. Homines me de ſtatu meo nullis contumelijs deterrere poſſunt. Brutus ad Cic.1t.1t.4.a.Non ea ſola vis eſt,&c. ſed etiam multo maior ea quæ,&c.& certo de ſtatu dimouet.pro Cæc.3t.a.Atqui ſi voluptas,&c.in rebus bonis habenda non eſt,eaque quò eſt maior,eò magis mentē ex ſua ſede & ſtatu dimouet.in Parad. t7.a Nam neque de ſtatu noſtræ dignitatis nobis eſt recedendum. Att.t9.b.Ecquis vnquam ex tam amplo ſtatu,in tam bona cauſa,&c. tantis præſidijs bonorum omnium concidit? 3.At.50.a. a, Fortuna collocauit eū in ampliſſimo ſtatu. ad He.li.4 t67.a Si in medio ſtatu ſermonis ac prædicationis res eſſent tuæ, nihil abs te eximium poſtularetur.Q.fr. 1.31. Atque is quidem cōſtanter in ſuo ſtatu manebat. de Vn.59.Ola quę ſunt in imperio & in ſtatu ciuitatis,ab ijs defendi putātur.Pro Mur.129. b Quo in ſtatu ſim,vides.Att.t78.b.Quo in ſtatu ſimus, cognoſcite.11.fam.1.in ep. D.Brut. Regum ſtatus Decemuiris donabantur.con.Rul.61.b. Agnationibus familiarium ſtatus diſtinguuntur.de Leg.160.b.

Statio.

Athenis ſtatio mea nunc placet.Att. 6.50.Vrbs,portus, ſtatio quæ extra vrbem eſt. t2.famil.33.in epiſtola Lent.

Statiuus.

Hæc vigilia.hæc cuſtodia,hoc præſidium ſtatiuum.12.Phil. 335.a,Iſte nouo quodam ex genere imperator, pulcherrimo Syracuſarum loco ſtatiua ſibi caſtra faciebat.7.Verr.24.a

Statiua.

Nunquid cauſæ eſt quin omnes agros,vrbes,ſtatiua, *portus*, totam denique Bithyniam Decemuiri vēdituri ſunt? de L. Agr.49.a,

Statarius.

C. Piſo ſtatarius, & ſermonis plenus orator. de Cl. t86.b. Volo enim vt in ſcena,ſic etiam in foro,non eos modò laudari qui celeri motu & difficili vtantur, ſed eos etiam, quos ſtatarios appellant, quorum ſit illa ſimplex in agendo veritas non moleſta.de Cl.Or.60.

Stabilis.

Stabilis,& firmus & magnus animus.3. de Fin.44. a. Stabilis quidam & non expers dignitatis gradus. Or. 2t8. b. Fortis vido robuſta & ſtabilis.4.Tuſc.78.a.Nulla domus tam ſtabilis, nulla ciuitas tam firma eſt,quæ non odiis atq. diſſidiis poſſit euerti,de Amic.t00.b.Stabilis opinio permanet,confirmatur diuturnitate temporis.& vna cum ſeculis ætatibuſque hominum inueteraſcit, ficta atque vana diuturnitate extabeſcit. de Nat. d.2.4.Vultus ſemper idem,vox,oratio ſtabilis, ac non mutata. pro Mil.t19.b. Stabilis atque immutabilis rerum comprehenſio.Acad.q.edit.1.li.2.24. Res ſtabilis & immutabilis.de Vniu. 9. Amicitiarum ſua cuique permanet ſtabilis & certa poſſeſſio. de Amic. 160.b. Stabilis, certaque ſententia. 2. de Nat. d. 3. a. Vita præceps & lubrica, plana & ſtabilis.pro Flac.8t.a.Incertū & ſtabile.in Top. 36. a, Bonum permanens, firmum & ſtabile.5. Tuſc.57.a,Decretum non modò non falſum, ſed etiam ſtabile, fixum,ratumque eſſe debet.Acad.q. 8. b. Matrimonium ſtabile & certum.2.Phil.6t.a,Nihil ſtabile,quod infidum eſt. Læl.58. Nihil eſt enim tam inſigne, nec tam ad diuturnitatem memoriæ ſtabile,quàm id in quo aliquid offenderis.1.de Or.64.a. En cur cæteri reges ſtabilem eſſe ſuam fortunam arbitrentur. pro Seſt.16.b, Quam nos non comprehenſionem modo rerum, ſed etiam ſtabilem quoque & immutabilem eſſe cēſemus.4. Acad. 47.a,Qui ſedem ſtabilem,& domicilium certū non habet. pro Mur.t35.b. Habere domicilium certum & ſtabile. pro Marc. 17.a, Stabili,firmaque ratione contemnere.1.Off.96.a.Nec in te,vt ſcribis,animo fui mobili, ſed ita ſtabili,ut in mea erga te voluntate etiam deſertus ab officiis tuis permanerem.5. ept. 8. Curio te in matrimonio ſtabili ac certo locauit. in An. 169.b. Aliter enim amicitiæ ſtabiles pmanere poſſunt.de Amic. 110. b.Nulla officij præcepta firma, ſtabilia, naturæ coniuncta tradi poſſunt,niſi aut ab iis,qui,&c.Off.2. b

Stabilitas.

Motus & ſtabilitas.2.de Fin.26.a.contraria. Quo loco videtur quibuſdam ſtabilitas amicitiæ vacillare.1.de Fin. 101. a. &

tue

de Amic.96.a, Hæ ſunt ſententiæ, quæ ſtabilitatis aliquid habent. Tuſc.56. a Quod idem in artibus non fit. & quod virtus ſtabilitatem, firmitatem, conſtantiam totius vitæ cõplectatur. nec hæc eadem in artibus eſſe videamus. 3. de Fin. tot Stirpes ſtabilitatem dãt ijs quæ ſuſtinẽt. de N.d.lib.2.t79.a, Nam reſtincta ſitis ſtabilitatẽ voluptatis habet. de Fin.66.b, Qui enim poterit aut corporis firmitate, aut fortunæ ſtabilitate confidere? 5. Tuſc.57.a, Beneuolentiam non adoleſcentulorum more, ardore quodam amoris, ſed ſtabilitate potius & cõſtantia iudicemus de Amic.108.b,

Stabilio.

Semita nulla pedem ſtabilibat. De Diu.89.b, Qui hanc Rẽp. ſtabiliuerunt. pro Seſt.27.b, Brutus, qui libertatem ciuibus ſtabiliuerat. pro Seſt.25.b, Stabilire leges. de Leg. 168.b, Niſi fortè, quum alter ſtabilire Remp. ſtuduerit, alter euertere. 4. de Fin.107.a. contraria.

Stabilitus.

Maximis fundatum laboribus imperiũ, plurima virtute ſtabilita libertas. in Cat.122.b, Sed niſi hæc vrbs ſtabilita tuis conſilijs & inſtitutis erit, vagabitur modò nomen tuum, &c. pro Marc.235.b, Hoc igitur probè ſtabilito & fixo, exequendum eſt vt ſciatur quid ſit carere, ne relinquatur aliquid erroris in verbo. 1. Tuſc.139.a,

Stabilimen.

Addo (inquit) hue quod mihi portento cæleſtiũ pater Prodigium miſit, regni ſtabilimen mei. 3. de Nat.d.95.a,

Stola

Sumpſiſti virilem togam, quam ſtatim muliebrem ſtolam reddidiſti. 2. Phil.61. Dianæ erat admodum amplum ſignum cum ſtola. in Ver.217.b,

Stolidus.

Quanquam ſemper fuit, vt apud Enniũ eſt, ſtolidum Eacidarum. de Diu.132.b, Quietum, nihil agens, & quodammodo ſtolidum. Top.225.b,

Stomachus. gula, ſeu guttur.

Linguam ad radices eius hæres excipit ſtomachus, quo primum illabuntur ea, quæ accepta ſunt ore: is vtraque ex parte tonſillas attingens, palato extremo atque intimo terminatur. 2. de Nat.d 102 Ius enim dandũ nõ fuit, quũ κακοστόμαχος eſſes. Tironi, lib.16.6.3.a, Platalcam cũchis ſe ſolere complere, eaſque cùm ſtomachi calore concoxerit, euomere, atque ita eligere ex ijs quæ ſunt eſculenta. de Nat.d.lib.2.93 Stomacho callum obducere. 9. fam.4 Accipere vulnus in ſtomacho. Seruius Cic.4.12.4.a.

Stomachus, pro animo.

Locus ille animi noſtri, ſtomachus vbi habitabat olim, concalluit. 4 At. 46 Noſti enim nõ modò ſtomachi mei, cuius tu ſimilẽ quondam habebas, ſed etiam oculorum in hominum inſolentium indignitate faſtidum. ad Cæliũ, lib.2.15.5.a,

Stomachus, æquitas animi.

Nec tam animũ me, quàm ſtomachum non habere arbitrantur. 15. Att.32

Stomachus, pro re quæ oblectat.

Omnino, ſi quæris, ludi apparatiſſimi, ſed non tui ſtomachi: coniecturam enim facio de meo. ad Marium, lib.7.1.5.a,

Stomachus, pro ira, odio, faſtidio, & moleſtia.

Eò plus ſtomachi & moleſtiæ eſt, quò lætiora ſunt. 16. Att. 5 Stomachi & querelarum plena epi. 3. ad Q. fr.32 Seruius hic nobiſcum hanc vrbanam militiam reſpondendi, ſcribendi, cauendi, plenam ſolicitudinis ac ſtomachi ſecutus eſt. pro Mur. 36 Ita mihi videtur non minus ſtomachi noſtri Cæſari feciſſe. Att.73.b, Tracta definitionem fortitudinis, intelliges eam ſtomacho non egere. 4. Tuſc. 42. Id eſt, ira, cuius quaſi ſedem in ſtomacho collocarunt. Et multa prætereo, quæ tum mihi maiori ſtomacho fuerũt, quàm ipſi Quinto. At. 5.2 Ne in me ſtomachum erumpant, cum ſint ibi irati. 16. Art. 7. Non illi quidem vt mihi ſtomachum facerent, quem ego funditus perdidi: ſed certè vt facere ſe arbitrarentur. ad Lent.1.9.30.a, Itaque ſi mihi homini vehementer occupato ſtomachum moueritis, triduo me iuriſconſultum eſſe profitebor. pro Mur.25 In quo tamen ille mihi riſum magis, quàm ſtomachum mouere ſolet. Att.6.36 Cum ſtomacho nullo odiſſe improbos, 2. Att.20 Homo exarſit iracundia & ſtomacho. in Verr.118.b, Hoc aſperſi, vt ſcires me tamen in ſtomacho ſolere ridere ad Cælium, lib. 2, 15.19.a. Id eſt, in indignatione. Scribere multa ad te neque poſſum præ ſolicitudine ac ſtomacho, neque debeo. ad Brut, 13.3.a. Puto enim te exiſtimaturum à me illos libros non ſine aliquo meo ſtomacho eſſe relictos. 3. ad. Qu. fr.28. Ludi nõ tui ſtomachi. 7. fam. 2.

Stomachor.

Amariorem enim me ſenectus facit, ſtomachor omnia, ſed mihi quidem, &c. Att.14.48. Dolet mihi, quod tu nunc ſtomacharis amãtiſſimus tum tuorum omnium, tum Ciceroni. ad Brut. 17.10.a, Stomachabatur ſenex, ſiquid aſperius dixeram. lib. 1. de N.d. 128.a, Iucũdiſſimus tuis literis ſtomachatus ſum in extremo Furnio, l.10.57. Nõ dubito quin mirere, atq. ẽt ſtomachere, quòd tecum de eadem re agam ſæpius. Att. 16.345. 1.a, Scipio cùm ſtomacharetur cum C. Metello, dixiſſe dicitur, &c. de Or. 133.b, Si enim ſtomachabere, & moleſtè feres, plura dicemus. ad Caſſium, lib.15.16.5.a, Et homo natura leniſſimus, &c. ſtomachari tamen cœpit. 4. Acad.q.ed.1.lib.2.12. An verò vir fortis, niſi ſtomachari cœpit, non poteſt fortis eſſe? Tuſc. 4.37. Ille verò: ſed ſtomachari deſimus. Att.2,

Stomachans.

Dum in campum properaret & ridens & ſtomachans Scæuola. de Or.98.b, Huic ego ſtomachans faſtidioſe, inquam, &c. pro Planc.273.b, Sæpe videbam eum ridentem, tum etiam iraſcentem & ſtomachantem Philippum. de Cl.183. Quid aliud noui? & tamen abſoluto Gabino ſtomachantes alij iudices. Att.4.85. 16.a,

Stomachoſus.

Habuit à natura quoddam genus acuminis, quod etiam arte limauerat, quod erat in reprehẽdẽdis verbis verſutum & ſolers, ſed ſæpe ſtomachoſum, nonnunquam frigidum, interdum etiã facetũ. de Cl.Or.127.a, Me quidem hercule valde illa mouẽt ſtomachoſa, & quaſi ſubmoroſa ridicula, nõ cùm à moroſo dicũtur: tum enim non eſt ſal, ſed natura ridetur. In quo vt mihi videtur, perſalſum illud eſt apud Næuium, Quid ploras pater? mirum ni cantem, condemnatus ſum. 2. de Or.154. Stomachoſiores meas literas quas dicas eſſe non intelligo, bis ad te ſcripſi, me purgans diligenter, te leuiter accuſans in eo, quod de me citò credidiſſes. 3. fam. 48.

Stomachoſius.

Stomachoſius ei reſcripſi, cũ ioco tamen familiari. Att. 10.16

Strabo.

Redeo ad deos: ecquos ſi non tam ſtrabones, at paetulos eſſe arbitramur? 1. de Nat.d.56.

Strages.

Stragem horribilem, cædemque vereri. 1. de Diu. 40.a, Qua ſtrage nonnulli permoti magiſtratus partim metu mortis, partim deſperatione Reipu. paululum à mea cauſa receſſerunt. Poſt redit. in Senat.5.a, Quas ego pugnas & quantas ſtrages edidi? ad Att. lib.1.11.2.a. & 3. de Leg.32.a Ille autem ex Myrmillone dux, ex gladiatore Imperator, quas fecit ſtrages, vbicunque poſuit veſtigia? 3. Phil. 146.a

Stragula.

Argenti, veſtiſque ſtragulæ, quod fuerit, curaſſe auferendum. 3. Verr.19.a, Per triennium quæ iſti plena domo telarum ſtragulum veſtem confecit, nihil niſi conchylio tinctũ in Ver.213. b, Dico tẽ maximum pondus auri, & argenti, eboris purpuræ, plurimam veſtem Meliteſem, plurimam ſtragulam, &c. vim mellis maximam Syracuſis exportaſſe. 4. Verr.127.a, Dicebant ſcyphorum paria complura, hydrias argenteas, pretioſam veſtem, ſtragulã, multa mancipia, pretioſa Verri data eſſe. 4. Verr.33.a,

Stragulum.

Collocari iuſſis hominẽ in aureo lecto ſtrato, pulcherrimè, textili ſtragulo, magnificis operibus picto. 5. Tuſc. 45. Plautus, belluata tapetia vocant.

Strangulo

Bellienus verna Demetrij, &c. Domitium quendam nobilem illic Cæſaris hoſpitem à contraria factione nummis acceptis comprehendit & ſtrangulauit. Cælius ad Cic. lib.8.15 6.a, Nos autem ridicule ſi dicimus, Ille patrem ſtrangulauit: honorem non præfamur ad Pætum lib.9.22.12.a,

Stranguria.

Quanuis idem forticulũ ſe in torminibus & in ſtranguria ſua præbeant. 2. Tuſc.40. Id eſt, difficultate vrinæ.

Stratagema.

Conſilium illud imperatoriũ fuit, quod Græci ſτρατήγημα appelant, &c. 3. de Nat. d.10. Quum interim Ruſio noſter, quòd ſe à Veſtorio obſeruari videbat, ſtratagemate hominẽ percuſſit. Att.5.4.

Strato

Strato, Theophraſti auditor, vir acri ingenio, totum ſe ad inueſtigationem naturæ contulit: in ea ipſa plurimùm diſcedit à ſuis. Acad.q.edit.2.lib 1.24. Strato phyſicus, omnem vim diuinam in naturam ſitam eſſe cenſet. de N. d.1.26. Strato cēſuit nullam rem in mūdo moueri præter terrā. Aca.q. edit.1.lib.2. 114. Strato quicquid aut ſit, aut fiat, naturalibus fieri, aut factum eſſe docet ponderibus, & motibus. Acad.q.ed.1.lib.2.112. Strato Lampſacenus quæcūque ſint, docent omnia effecta eſſe natura. Acad.q.ed.1.lib.2.112. Negat, opera deorum ſe vti ad fabricandum mundum. Acad.q.ed.1.lib.2.112.

Stratus, vide Sterno.

Strenuus.

Vt cognoſceret te, ſi minus fortem, attamen ſtrenuū.a. Phil. 85.a, Putare aliquem ſtrenuum. Att.15.325.1.a, Noli me tā ſtrenuum putare, vt ante Nonas recurram. in Ant.241.b,

Strenuè.

Sane ſtrenuè accepi tuas literas. Terentiæ, lib.14.5.2.a, Domus vtriuſque noſtrū ædificatur S. 2.ad Q. fr. 13. Is tamen egit ſane S. & agir. ad Her.20.b. Pro illis S. arma caperam. pro Rab. 96.b, Puer ſatis S. & concinna omnia comparat. 4.ad Her. 233. Ego adhuc (perueni enim Vibonem ad Siccam) magis commode, quàm S. nauigaui. Att.16.15.

Strepo.

Cùm Achiui cœpiſſent inter ſe ſtrepere, aperteq; artem obterere, &c. 1.de Diu.55.a,

Strepitus.

Strepitus, fremitus, clamor, tonitrum. 8.fam.4. in ep. Cælij. In agro Latinienſi auditus eſt ſtrepitus cum fremitu. de Aruſp. reſp.248.b, Concurſus hominum forique ſtrepitus. de Cl. Or. 176.a, Fulminum ſtrepitus. 1.de Leg.31.a, Pedum crepitus, & ſtrepitus hominum. Top.25. Audire ſtrepitum cum fremitu in aliquo loco. de Aruſp. reſp.18.a, Heri neſcio quid in ſtrepitu videor exaudiſſe, quum diceres te in Tuſculanum venturum. Att. 13.61 Ingenti ſtrepitu. de Nat.d.43.b, Tum verò non ſtrepitu, ſed maximo clamore ſuam populus Romanus ſignificauit voluntatem. 2.Verr.28.a,

Stridor.

Aut denſus ſtridor quū celſo è vertice montis Ortus adaugeſcit ſcopulorum ſæpe repulſus. lib.1.de Di.21.a, Horrifer Aquilonis ſtridor. 1.Tuſc.107.a, At vocem citharœdi non audiunt, ne ſtridore quidem ſerratum, quum acuitur, aut, &c. 5.Tuſc.83 Verùm fortis Tribuni pleb. ſtridorem vnum pferre non poſſit. con.Rull.80.b

Strigilis.

Si ad illā vitā, quæ cum virtute degatur, ampulla aut ſtrigilis accedat, &c. 4.de Fin.50.a,

Strigoſus.

Habet .n. certos ſui ſtudioſos, qui, &c. verùm eſt certè genere toto ſtrigoſior, ſed habet tamen ſuos laudatores, &c. de Cla.Ora.32.a

Stringo.

Nullum vinculum ad ſtringendam fidem iureiurando maiores arctius eſſe voluerunt. 3.Off.151.a

Strictus.

Quidam homines putarent, ſi tum occiſus eſſet, quum tu illum in foro ſpectante pop. Romano gladio ſtricto inſecutus es? 2.Phil.44.a,

Strictè.

Strictè obſeruare ne plus reddas, quàm acceperis. de Amic. 52.a. Vetus exemplar legit reſtricte.

Strictim.

Quem tu Corcyræ, vt mihi aliis literis ſignificas, ſtrictim attigiſti. Att.2.16.3.a, Id eſt, curſim. de libro loquens. Quibus de quæſtionibus tu quidem ſtrictim, noſtri autem multa ſolent dicere. 3.de Nat.d.25.a, Audis quum ea quæ copioſiſſime dici poſſunt, breuiter a me, ſtrictimque dicuntur. pro Clu. 21.a, Poſuiſtis enim, atque id tamen titubanter & ſtrictim, coniurationis hunc propter amicitiam Catilinæ participē fuiſſe. pro Cæl, 10.a, Videamus nunc ſtrictim, ſicut cætera, quæ poſt mortē Sexti Roſcii abs te T. Roſci facta ſunt. pro Roſc.Am.57.a,

Strophium.

P. Clodius à crocota, à mitra, à muliebribus ſoleis, purpureiſque faſciolis, à ſtrophio, à pſaltrio, à flagitio, à ſtupro eſt factus repētè popularis. de Aruſp.reſp.40.a,

Structor, Structura, Structus, Strues. Vide Struo.

Struma.

Proinde iſti licet faciant quos volent Conſules, Trib. pleb. denique etiam Vatinij ſtrumam ſacerdotij διβάφῳ veſtiant. Att. 2.24 4.a, Ii medentur Reipub. qui exſecant peſtem aliquam tā quam ſtrumam ciuitatis. pro Seſt.119.a,

Struo.

A quib⁹ exercitū abducis, & aduerſus quos aciem ſtruis? ad Octauium, 9.a, Quemadmodum igitur ſcalarum gradus ſi a locis tollas, &c. ruinæ periculum ſtruas, non aſcenſum pares. Cæcinna ad Cic.6.7.8.a, Vt velle atque optare aliquid calamitatis filio potuis, quàm id ſtruere & moliri videretur. pro Clu. 142.a, Struere cōtrouerſiam de nomine. ad Her.14.b, Atq; iiſdē his ex locis & odium in alios ſtruere diſcemus, & à nobis ac noſtris dimouere. 2.de Or.114.a, Sed dic, meipſum mihi ſolicitudinem ſtruere: &c. At.5.109.4.a, Collocationis eſt componere & ſtruere verba ſic, vt neve aſper eorum concurſus, neve hiulcus ſit. 3.de Or.94 a, Reliqua ad iactnram ſtruentur. ad Q. fr.3. 24.2.a, Aliæ, reſeruentur. Ego, ſi Pompeius manet in Italia, nec res ad pactionem venit, longius bellum puto fore: ſin Italiam relinquit, ad poſterū bellū ἄσπονδον, ſtrui exiſtimo. At.9. 181.10.a,

Structus.

Eloquentia collocata & quaſi ſtructa & nexa verbis, in Or, 77.a, Compoſiti oratoris bene ſtructam collocationem diſſolueris permutatione verborum. in Or.136.a, Fundit frugem ſpicæ ordine ſtructam. de Sen.47.a, Per ſpeluncas ſaxis ſtructas aſperis. 1.Tuſc.57.a,

Structor.

Ecce autem ſtructores noſtri ad frumentum profecti, quum inanes rediiſſent, rumorem afferunt magnum, Romæ domum ad Antonium frumentum omne portari. Att.14.301.1.a, A puero vt diſceſſi, in aream tuam veni: res agebatur multis ſtructoribus. ad Q.fr.2.8.5.a,

Structura.

Videamus quale ſit quod vel maxime deſyderat diligentiā (eſt enim quaſi ſtructura quædā) nec id tamen fiet operoſe. in Or.83.a, Sed verborum eſt ſtructura quædā duas res efficiens, numerum & lenitatem, &c. de Opt.gen.Or.143.a,

Strues.

Strues ſalinarum. Att.5.99.3.a,

Studium.

Studium autem eſt animi aſſidua & vehemens ad aliquam rem applicata magna cum voluptate occupatio, vt philoſophiæ, poetriæ, geometriæ, literarum. 1.de.Inu.53.a, Voluntas, ſtudiū, cupiditas. Att.194.b & 1.fam.18. Studium & ſolicitudo. p Plāc. 18. Flagrans ſtudium. 3.de Or.127.a, Studium tuum curaque de ſalute mea. Att.284.b, Magnum ſtudium optimarum artiū. Acad.q.edit.1.lib.2.1. Studium concertationis. Diu.1.57. Studium doctrinæ atq; humanitatis. pro Cæl.42.b. Declaratur autem ſtudium bellicæ gloriæ, quod. &c.1.Off.33. Studium partium. pro Quid.12.b, Patris ſtudium in filiis erudiēdis. de Or, 108.b. Studium ſapientiæ, philoſophia. Tuſc. 1.1. ſuffragationis. da Petit.Conſul.15. virtutis. Acad.q.edit.2.lib.1.12, certandi. Aca.q.ed.1.lib.2.59. φιλονεικία Grece dicitur. colendi agri à patribusfamilias maxime laudatur. pro Sext. Roſc.26.b, Cupiditas & ſtudium defendendæ veritatis. in Verr.83.b, Nobis ſtudium illud dicendi acerrimum defuit. de Or.91.b, Studium exquirendi. Acad.q edit.1. lib. 2. 8. Quorum ſtudio legendi meū ſcribendi ſtudium vehementer in dies incitatur. de.Diu.109.b, Studium vincendi. Academ. quæſtio. edit. 2. libro primo, 31. Studium erga ſalutem aut dignitatē alicuius. 15.fam.30. in cauſa languidius. pro Lig.17. in aliquem. 5. in Verr.120. illius in ſalutem noſtram. 3.ad Q fr.8. tuum agitur. pro Planc.64. quod ad agrum colendum attinet. pro S.Roſc.26.b, Comitiis ædilitiis ſtudium eſt pop. non iudicium. pro Planc. 261. b, Sed meos amicos, in quibus eſt ſtudium, in Greciam mitto, &c.1.Acad. 12.a, Id eſt, qui philoſophiæ ſtudio tenentur. Studium erectum retinetur. 5.fam.31. Studium librorum me tenet. 1.Att.21. Studium ſemper adſit, cunctatio abſit. de Amic:104.b, Quantum meum ſtudium extiterit dignitatis tuæ vel tuendæ, vel etiam

au-

augendæ,nõ dubito quin ad te omnes tui ſcripſerit.ad Liciniũ,
ib.5.8.1 a,Summum ſtudium literarum in aliquo eſſe.1.de. Fi-
nib.11.Non ſtudii & delectationis cauſa,ſed Reipub. leges ciui
tatibus ſuis ſcripſerunt Zaleucus & Charondas.2.de Leg.12 To
rius huius vel ſtudii vel artificii vel facultatis diſputatio de
Or.95.b . Poſt etiam ſtudii ſui quærebant aliquem ducem . pro
Ligar.2.Id eſt, cupiditatis alicuius partis iuuandæ gratia In eo
ſtudii operam, curamque conſumpſimus.1.de.Nat.deorum. 5.
Adhibere multum ſtudij ad dicendum , & ad omnes bonarum
rerum diſciplinas.de Cl.Or.77.a,Si verò habet aliquid tanquã
pabulum ſtudij atque doctrinæ , nihil eſt otioſa ſenectute iu
cundius.de Senec.87.b,Cui in doctrina,cui in virtute atque hu
manitate percipiẽda plurimum à pueritia ſtudij fuiſſet & tem-
poris.Q.fr.1.22.Ego autem iuris ciuilis ſtudio multum operæ
dabam Qu.Scæuolæ.de Cl.Or.193.b , Alicuius ſtudio & cupi-
ditati morem gerere.pro Quint . 5.a , Quod ego non ſuperbia
feci , neque quo tuo ſtudio rectiſſimo atque optimo non obſe-
qui rellem. de Or . 93.b,Me ambitio quædam ad horum ſtudi-
um duxit.Att.140.b,Vterque noſtrum ad ſuum ſtudium libror
euoluebat.To.221.b,Tibi polliceor eximium & ſingulare me-
um ſtudium.ep.5.8.11.a . Pompeius ſignificat ſtudium erga me
non mediocre.Att.b,Literis tuis ſtudiũ illius in ſalutem noſtrã
facilè perſpexi ad Q.fr.3.17.14 .2 , Ad hanc ſcribendi operam
omne ſtudium curamque conuertimus .Off.3.6.Qui in his arti-
bus cognoſcendis atque tractandis ſtudium ſuum omne proſue
runt.de Or.90.b , Studium tuum erga ſe erit conſequutus.13 .
fam.26 Quare pergite adoleſcentes , & in ſtudium,in quo eſtis
incumbite. de Or.87.b.& 1.de Inuent.18.Qui omne ſuum ſtu
dium in doctrina & ſapientia,col locaſſent.ad Q.fr. 295 . b, Ad
ſtudium & ad genus dicendi adhæreſcere. 3 de Or.21. Studium
alicuius ab aliquo alienare.in Piſ.60 . Cohortari aliquem ad
ſtudium philoſophiæ.de Diu.108.b, Cõcitari cohortatione ali
cuius,ad ſtudium cognoſcẽdæ virtutis.1.de Or.102.a,Studium
ſuum in honorem alicuius conſumere.pro Pl.60. conſumere in
re aliqua.6.fam.42.artibus dare.4.fam.9.& 2.10. Qui oratores
euadere non poſſent,ad iuris ſtudiũ deuenire.pro Mur. 136. b,
Illud debes putare,comitijs,præſertim Edilitijs , ſtudium eſſe
populi, non iudicium , e blãdita illa,non enucleata eſſe ſuffra-
gia.pro Planc.8.a,Studium exequi.3.Att.23.Vellem Bruto tu-
um ſtudium nauare potuiſſes.de Or.240.b.& 15.Att.11 . & 15.
fam.34.Tibi omnes nauare operam & ſtudium volunt. ad Br.8.
2.a,Meum tibi debitum ſtudiũ perſpicere poſſes. 15 ſam.35.Stu
dium ſuum apud aliquem ponere.13.fami.77. Magnum ſtudiũ,
multamque operam in aliqua re ponere.lib.1.de Fin.1. Studi-
um alicui præſtare.2.fam.38.aliquod ſibi ſummere.Acad. ed.q.
2.lib.1.5.tribuere.1.Phil.27.Hiſce ego cohortationibus Craſſe
ad ſtudium & ad laborem incitandos iuuenes vehementer aſſen
tior: cætera quæ collegiſti ex varijs & diuerſis ſtudijs & arti-
bus , ab oratoris proprio officio atque munere ſeiuncta eſſe ar
bitror.de Or.108.b,Remoto illo ſtudio cõtẽtionis,quẽ ἀγῶνα
vos appellatis.1.Att.41.Plurimo doctrinæ ſtudio.ep.83.b, Stu
dio ſapientiæ,quæ philoſophia dicitur.1. Tuſc.2.a , Studio & li-
beris noſtris digni.5.ſam.53.Pro meo ſtudio quod in vos habui
ſemper.de Inu.75.b, Te hortor pro tuo ſingulari perpetuóque
ſtudio in Remp.vt,&c.Att.126. b,Gaditani ab omni ſtudio ſen-
ſuque Pœnorum mentes ſua ad noſtrum imperium nomenque
flexerunt.pro Cornel.Balbo,63.b , Neque enim de meo erga te
ſtudio debilitare debes,neque,&c.ad Appium, lib.3 ro. 16 .a,
Lacænæ virgines,quibus magnis palæſtra,Eurotas,ſol , puluis,
labor,militia in ſtudio eſt,quàm fertilitas barbara Tuſc. 2. 32.
Qui in aliquo maiori ſtudio & arte verſantur.Tuſ.1. 48. Me in
eo ſtudio eſſe cõfiteor.pro S.Roſ.41.b,Euigilare in ſtudio. At.
282.b In omni recto ſtudio atque humanitate verſari. de Or.
207.b Verſari in ſtudio literarum.de Aruſp.reſp.247.b,Equi-
dem efferor ſtudio,patres veſtros(quos colui & dilexi videndi.
de Sen.75.a,Is vitia quæ ab natura habet,etiã ſtudio atque ar-
tificio quodam malitiæ conducit.pro Clu.32.b, Suo enim qui-
ſque ſtudio maximè ducitur.5.de Fin.4. Cicero noſter ſummo
ſtudio eſt Pæonij ſui rhetoris ,&c.ad Q.fr.3.22.Ego qui ab ine-
unte ætate incenſus ſum ſtudio vtriuſque veſtrum , &c.de Or .
93.b,Quoniam in eo ſtudio ætatem cõſumpſi.Offic.1 .b , Arche
ſilas ſibi omne certamẽ inſtituit , non pertinacia aut ſtudio vin
cendi,&c.ſed earum rerum obſcuritate,&c.1 . A cad.63.a, Tan-
to ſtudio requiſiuit.2. Ver.27.a Cùm tanto ſtudio C.Rabirius
rotius Apuliæ ſingulari voluntate Campaniæ vicinitatis orne-
tur ꝓ Rab.92.a Cum claſſis ſtudio inflammato ad Italiã tape-
retur .pro Pomp.13.a.Quaſi vero id cupiditate defendendæ
nobilitatis,aut ſtudio partium fecerit, &c.3.Ver.24. Nàvt quas
tribus tu tuliſti , ſi iam ex te requiram, poſſet,quorum ſtudio
tuleris,explicare . pro Planc.38. Id eſt, quorum gratia & fauó
re . Sed in animo eſt leuiter tranſire, &c.vt omnes intelligant,
me non ſtudio accuſare , ſed officio defendere. pro R.A. 55.a ,
Studio hiſtoriæ ardeo. 16.Att.34. Cum cernerem te ardere ſtu
dio.Att.260.b.& Top.221.b. Studio veri reperiendi ardere.Ac.
q.edit.1.lib.2. 60. Ardenti ſtudio facere aliquid. de Fin. 77. b,
Eam autem tui vnius ſtudio me aſſequi poſſe confido. ad Curio
nem, lib.2.5.16.a, Magno ſtudio audire aliquem. Acad.q. edit.
1.lib,2.81.Efferri ſtudio in aliqua re. Att.5. b. Eſſe ſtudio inci-
tato ad inueſtigandam veritatẽ.Tuſc.5. 50. Studio alicuius rei
teneri.Acad.q.ed,2.lib.2.3.Studio vti.7.fam.40. Homo à iuris
ſtudio non abhorrens.de Or.99.b. Græci otio ſtudioque abun
dantes.de Or.86.b.Studio adductum accuſare.5. Verr. 52. Ad-
mirabili quodam ad philoſophandum ſtudio concitatus,de Cl.
Or.163.b. Studio elatus , vereor ne longior fuerim.de Nat. d.
2.40. Incenſus ſtudio diſcendi. 2. de Or. 1. 2. Studio & viribus
productus. 4. Her. 225. Te ſemper amaui , primum tuo ſtudio,
poſt etiam beneficio prouocatus.14.Att.24. Studia & exercita-
tiones.1.fam.54. Diuerſa Catilinæ ſtudia in diſſimili rõne . in
Cat.106.b.Studia humana.Tuſc.4.29.ingenua.de Fin.5.45.pri-
uata.Acad.q.edit.1.lib.2.6.pugnantia & contraria.de Fin.1.46.
ambitionis.pro Mur.51.amicitiæ.6.fam.33.amicorum,de Petit.
Conſul.11.delectationis,vt ludus,iocus,conuiuium , pro Cæl.
45.b.diſſenſionis,pro D.ſua,100.doctrinæ.Tuſ.4.1.Id eſt,philo
ſophiæ,Studia doctrinæ pariter cum ætate creſcunt.de Sen.87.
b. Atque hæc quidem ſtudia ſunt doctrinæ,quæ,&c.de Sen. 46.
a. Studia generis & familiæ.pro Lig. 7.Studia optimarum rerũ,
ſedata tamen & tranquilla eſſe debent . Tuſ.4.44. Studia ſcien-
tiæ,cognitioniſque.Off.1.31. Studia perueniendi aliquo. 1. de
Or.67.Tua erga me ſtudia plena tui ſuauiſſimi ſtudii.Att. 113.
b.Studia ſumma in aliquem.1.fam.15. Sunt pueritiæ certa ſtu
dia de Sen.92.b. Sunt extrema quædã ſtudia ſenectutis,de Sen.
93.b.In quibus eadem ſtudia ſunt,eædem voluntates , in his fit
vt æquè quiſque altero delectetur ac ſeipſo , efficiturque id qđ
Pythagoras vult in amicitia, ut vnus fiat ex pluribus.Off.1.8.
Hominum ſtudia ad amplificationem noſtrarum rerum prom-
pta & parata, virorum præſtantium ſapientia & virtute excitã-
tur.Off. 2. 24 Mihi videntur cuncta ſtudia recta atque honeſta
per otium concelebrata,ab optimis enituiſſe.1.de Inu. 7. a.Cæ
terarum artium ſtudia ferè reconditis è fontibus hauriuntur.
de Or. 86.b. Studia quæ reconditis in artibus & in quadam va-
rietate literarum verſantur.de Or.65.b Studia ex partium ſen-
ſu apparuerunt.8.fam.40.in epi.Cæl.Extra Græciam magna di-
cendi ſtudia fuerunt.de Cl.169. b. Vt ſtudia cupiditateſque ho
rum,ambitioneſque ex omnibus ciuitatibus tollerentur. de N.
d.3.b. Vt aliquid ſuorum ſtudiorum philoſophiæ quoque im-
pertiat.de Fin.125.b.Id in quo eſt omnis vis amicitiæ,volunta-
tum,ſtudiorum,ſententiarum ſumma conſenſio.de Amic. 14.a
Studiorum diſſimilitudo diſſociat amicitias. Læl. 64. Studio-
rum fructum capere . 6. fam.36. Cum ſtudiorum ſuorum ob-
trectationem ſuſtuliſſent . pro Font. 279. b, Studiorum ſimi-
litudo,vinculum quo libentiſſime aſtringor.3. famil.41. Stu-
diorum atque artium noſtrarum ſocietas. 15. fam. 24. Hircius
hic ſtudiis,in quibus nos à pueritia viximus , deditus , de Fat.
140.b. Studiis optimis deditus.12.famil. 38. in epiſ. C. Trebo-
nij. Viri literati, ac ſtudiis doctrinisque dediti . pro Corn. 55.
Studiis ac literis noſtris ſim dedecori. 8.Att.26. Tuiſque opti-
mis ſtudiis obſequemur . Tuſc. 2. 57. Neque enim ad ludum &
iocum facti eſſe videmur, ſed ad ſeueritatem potius & ad quæ-
dam ſtudia grauiora atque maiora . Of. 21.b, Omnia in teip-
ſum ſumma & ſingularia ſtudia debeo, epiſ.10.b.In maximis oc
cupationibus nunquam intermittis ſtudia doctrinæ. Or. 200.b
Hæc amicorum ſtudia debilitant . pro Mur. 41 . a, Amici ſtu-
dia deponunt , pro Mur. 134. b. Qui in rerum contemplatio-
ne ſtudia ponebant. Tuſc. 229. b, Rutuli me ad literas, & ſtu-
dia noſtra. Att. 65.b. Hic habuit ſtudia ſuorum ardentia. pro
Planc. 263. b. Studia multorum commouere. de Natu. d. 1. 7.
Studia conferre in aliquem.13.famil.72.& 2.ad. Quin.frat.33.
Studia debere. 1. famil.31. Et videas eſſe ſtudia, quæ tibi adiuue
ſentur.de petit.Conſ.11.Exercere ſtudia literarum. epiſ. 9. 15.
Studia innumerabilia habere.3.fam.36. Studia hominum mo-
uere & retinere, lib.1.de Fin.2. Studia omnia ab aliquo petere.
13 fam.36.Studia ſua cuipiam profiteri.ad Brut. 35. Referre ſe
ad ſtudia literarum.epi.9.b. Tum priſtinis orbati muneribus ,
hæc ſtudia renouare cœpimus.de Diu. 109. b. Studia ſpero me
ſumma habiturum omnium ordinum.2.ad Att.55.In ſtudia in-
citari.12.fa.39.in epiſ.C.Trebonij.pro,ad ſtudia. A ſtudijs nũc
nõ delectationem ſolum,ſed etiam ſalutem petimus. 6. fam.5..
Vellem ne deterruiſſet alios a ſtudiis, lib. primo de Finib. 20.

Ratio aliqua ab optimarum artium ſtudiis & diſcipiina profecta.pro Arch.185.b Nam quid ego de ſtudiis dicam cognoſcendi ſemper aliquid, aut diſcendi? de Amic.85. a Aliqui ex ciuib⁹ ſtudiis atque obtrectatione domeſtica inimici.pro Funt. 179.b Ex omnibus,mi Dolabella,ſtudiis in me & officiis, quæ ſumma ſunt,hoc ſcito mihi,&c.de Or.245.b In ſtudiis ac literis noſtris conſumo omne tempus.Att.124.b Et tum in ſtudiis veſtris tanta declarata eſt voluntas,vt,&c.Poſtquam,198.b In ſtudiis noſtris conquieſcimus 9 fam. 11. Qui in artium ſtudiis liberaliſſimis ſunt doctriniſque verſati.Or.85.b In ſtudiis cognoſcēdi ſemper aliquid atque dicendi,remoti ab oculis populi, omne otium tēpuſque contriuimus.de Amic. 115.b In ſtudiis humanitatis ac literarum verſari.pro Arch.186.b Pro meis in vos ſingularibus ſtudiis.in Cat.123.b Profecto nihil à me dicetur, quod non dignum veſtris ſtudiis atque auribus eſſe videatur.pro Clu.51.55 56.57.Id eſt,veſtra attentione,expectatione,vel deſiderio . Demetrius & doctrinæ ſtudiis & regenda ciuitate princeps eſt . de Leg.187.b Studiis quibus vterque noſtrum deuinctus eſt.3.fam. 52.Iuuenes magna ſpectare,& ea rectis ſtudiis debent contendere.Off.42.b Nos ea quæ conſecuti ſumus,his ſtudiis & artibus eſſe adeptos,quæ ſunt nobis à Græcia tradita.ad Qu.fr.395,b Ciuitates totas malis ſtudiis,maliſque doctrinis repente euerti. de Leg.177.b Vacare ſtudiis.de Or.146.b Studiis vt iiſdem.pro Lig.13 Vir eruditiſſimis hominibus & liberaliſſimis ſtudiis affluens .pro Arch.186.b Caio recentibus præceptorum ſtudiis flagrans.pro Mur.139 b Et ſtudijs ijſdem, & vetuſtate amicitiæ cū aliquo coniunctus.Acad.q ed.2.lib.1.1.Vir optimarum artiū ſtudiis eruditus .Qu. fr. 194.b Adoleſcens rectiſſimis ſtudiis atque optimis artibus præditus ,pro Cæl.45.b An ille uir illa humanitate præditus,illis ſtudiis artibus atque doctrina potuiſſet? &c.pro Cæl. 49.b

Studioſus.

Homo & acutus vt Pœnus , & valde ſtudioſus ac diligens.4. Acad.q.176.a Studioſus ac fautor.Att.12.b Studioſus in aliquo colendo.5.fam.55.Studioſus alicuius ,vel cupidus, pro eodē.16 Att.45 Studioſus ingenuarum artium . de Fin. 5.67 Vir dicendi ſtudioſus.de Or.107.b Doctrinarum ſtudioſus.Sulp.4.3.15.a Studioſus laudis.Tuſ.5 58.Semper enim , vt ſcitis,ſtudioſus nobilitatis fuit.Acad.q.4.214.a Studioſus otii atque rerum tranquillarum.de Pet.Conſ.34 Studioſus ſtudiorum meorum. 2.famul.13.Studioſus venandi Læl.63.Studioſum aliquem habere . 14.fam.2.Alii ſtudioſi optimi cuiuſque,&c.Off.1.121. Hoc eſt, ἀριστοκρατικοὶ optimatium ſtatum fouentes.Viri ſunt optimi, & tui ſimilium ſtudioſi,& mei neceſſarii.Cæc.a Vt ex animo,atque ex illa ſumma voluntate tui ſtudioſi ſint. de Petit. Conſul . 13. Nec erat vnde ſtudioſi ſcire poſſent.Acad.q.edit.1.lib.1.6.pro, diſcere ſeu petere.Nec ſi qui ineunte ætate venandi aut pilæ ſtudioſi fuerint,eos habere neceſſarios oportet,&c.de Amic.63.a Suſcepi laborem vtilem ſtudioſis.de Opt.gen.Orat.148.a Ego meis ſtudioſos habeo Dyrrhachinos.Att.50 b Habet enim certos ſui ſtudioſos,qui,&c.de Cl.Or. 32.a Itaque induſtrios homines illi ſtudioſos uel potius amantes doloris appellant, nos cōmodius laborioſos.2. Tuſc.60.a Vel teneas ſtudioſos,quos habes.de Petit Conſul.4.Studioſis ac fautoribus illius victoriæ.1 Att.41.Ille reſtituendi mihi, quàm retinendi ſtudioſior.Att.8. 147.4,a Ipſi puto aliquid dandum eſſe,quo ſit ſtudioſior. 16.famil 6.Id eſt,diligentior.Studioſiſſimus mutandi.7.ſam,20.Studioſiſſimus philoſophie.4.de Fin.99 a Hominis ſtudioſiſſimi nobilitatis manceps fit Chryſogonus pro Roſc.Am.12.a Quem in prouincia exiſtimationis meæ ſtudioſiſſimum, cupidiſſimūque cognoui.4.Verr.81.a Videte quid potuerit, qui quatuor in prouincia quæſitores,ſtudioſiſſimos defenſores,propugnatoreſque habuerit.4.Verr.8.a

Studioſe.

Quare ſtudioſè attendo te . de Fin.98. b S.audire aliquem. Acad.q. ed.1.li.2.12.& de Clar.Or.173.b Libenter & ſtudioſeque audire.in Ver.60.b Colere ſt.prædia pro Roſc.Am.29.a S. omnia conquirere.Acad.q.ed.1.lib. 2.78 S.eorum ſepulchra cōtemplor.2.de Leg.3 .S.diligenterque curare aliquid.Att.16.341 7.a Cuius quidē Iſtam Carneades ita ſt defenſitabat,ut eam probare etiam videretur.4.Acad.152.a Id ſignifices te ſt. ac libenter eſſe facturum.de Petr.29. Facturos eſſe , ſi quid imperaſſet.ſ. pollicerentur.4.Ver.124.a Multas ad res perutiles Xenophōtis libri ſunt,quos legite quæſo ſ.de Sen.54.a Ludere ſ.pila. 2. de Orat.140.a S.Reipub.ſubuenire.3.de L.37.Et eo ſtudioſius huc negotiū ſuſcepimus , quòd te non ſine cā velle cognoſcere Rhetoricā intelligebamus.1.ad Her.1.Id eſt, libentius . Multò ſtudioſius philoſophiæ fontes aperiemus.1.Tuſ.5

Studeo.

Studeo mi pater,Latine ex te audire ea quæ mihi tu de ratione dicendi Græcè tradidiſti.in Part.1.a Gradus tuus , & quaſi proceſſus dicendi ſtudeo cognoſcere.de Cl Or.186. b Studeo facere aliquid.pro Sext.Roſ.45. b Ego vero,inquit,iſtis obſequi ſtudeo.de Or 93.b Scire igitur ſtudeo quid egeris.Att.210.b Quòs ego non iam vlciſci ſtudeo,quàm ſanare.in Cat.108.b In hoc orationum genere, cui nunc ſtudes.Or.200.b Cui rei, cui gloriæ, cui virtuti ſtudes,patrimonione augendo?2.de Or.124.a At hic noſter ad hoc vnum eſt natus,huic generi ſtudet vni. Or. 205.b Pompeius Scauro ſtudet.vtrum fronte,an mente dubitatur, At. 62.b Studet enim meus audire Cicero, quænam ſit iſtius veteris quam commemoras,Academiæ,de finibus bonorum, Peripateticorumque ſententia.5.de Fin.13 2Vt idipſum,quod ſtudet, facere poſſit ornatius.de Fin.125,b Vnum ſentitis omnes , unū ſtudetis,M.Antonii furorem extinguere 6.Phil.216.a Tum que vel maxime laudi ſtudent.de Diu.94.b Si partes, quibus illi ſtudent, lædantur.ad Her.14.b Demoſthenes eius ipſius artis , cui ſtudebat,primam literam non poterat dicere.de Or.108. b Sed quia ſtudebat laudi & dignitati,multum in uirtute proceſſerat. 4.de Fin.107.2.& 1.de Diu.58.Noſtri imperatores ex hac vna rè maxima laudem capere ſtudebant.Off.b Diſſenſionem naſcentē extingui ſummè ſtudui.ep.179.b Studui iudicia intercedere.15 fam.55 .Facile cognoui ex tuis literis, quod ſemper ſtudui,&c. ep.109.b Sed idem Aelius Stoicus eſſe voluit,orator autem nec ſtuduit vnquam,nec fuit.de Cl.183.b Studuit Catilinæ , quum iam aliquot annos eſſet in foro Cælius.pro Cæl.8. a Ego ſemper otio ſtudui.8.Phil.241.a Cælius ſtuduit præturę: pro Cæl. 45.b Nun tantùm literę,quibus ſemper ſtudui,&c. ad Torquat. 6.4.12.a Lentulū eximia ſpe,ſummæ virtutis adoleſcentem, cū cęteris artibus quibus ſtuduiſti ſemper ipſe,tum in primis imitatione tui fac erudias:ad Lentulum.li.1.7.37.a Quantum quiſque Reip.ſtuduit,tantum mihi fuit aut amicus aut inimicus.in Salluſt.273.b Nos Lepidū honore ſtuduimus a furore reuocare.At.283.b Multi boni adoleſcentes illi homini nequam atque improbo ſtuduerunt . pro Cęl. 39.b Stude verum inuenire.ad Her.4.1 4 a Hoc caue te porro ſtudeas committere menſe.de Arat.b Ars demonſtrat,vbi ſit illud,quod ſtudeas inuenire . de Or.122.b Qui ſi nihil aliud ſtudeat,niſi id quod agit. 6.ſam. 6a Parentem habere auarum illepidum in liberos difficilē, qui te nec amet,nec ſtudeat tui.3.de Nat.d. 102.a Cur quēquam vt ſtudeat tibi vt te adiuuet,rogas,pro Mur.142.b In quo ſi te multū natura adiuuaret,ſi optimis à pueritia diſciplinis atque artibus ſtuduiſſet,&c.1.Ver.21. a Si ab adoleſcentia iuri ciuili minus ſtuduerimus.de Or.107.& de L.158.b Studere alicui.pro Mur. 70.Id eſt,fauere.Studere artibus.1.ſam.24.& 1.Ver.51.& 4 fam. 9 Studere literis,quibus fons eloquentiæ continetur.de Clar. Or.179.a. & 6.fam.13.poſt red.in Senat. 52.a Studere pecuniæ, imperiis opibus,gloriæ.1.de Fin.47 Rebus nouis ſtudere.1.in Cati.2.a Nemo fere ſtuduiſſe ei ſcientiæ vehementius videtur,quin quod uoluerit,conſecutus ſit.de Or.85.b Nunc quibus ſtudendum rebus eſſet,accepimus.Or.102.b

Studens.

Hiſce ego auxiliis ſtudentibus atque incitatis vti me Laterenſis potuiſſe confiteor.pro Planc.71.a.

Stultus.

Stultus auditor & credulus.pro Font.11.a Senex ſtultus, credulus,obliuioſus,diſſolutus.de Sen.32.a Stultus & puerilis ſermo.3.fam.38.Stultus es periculo Cornel.7.fam. 18. Ego nunc tā ſim ſtultus,vt hunc ipſum facilem hominē putē mihi eſſe amicū, cum tandiu ledens meum commodum expectet?14.Att.3. Stulto ſapientis nrationē affingere.Or.503.b Vt hominē ſtultū magis ēt infatuet mercede publica.3.Phil.139.a Conſiliū ſtultum capere.7.Ver.80.a Omnes ſtulti ſine dubio miſerrimi, maximè q ſtulti ſunt li.1.de Nat.d.17.Omnes ſtulti ſerui.Pàra.40 Stulti,nec uitare uenientia poſſunt incommoda, nec ferre præſentia.de Nat.d.1.17.Stultorum nemo beatus:de Fi.1.47. Stultorum plena ſunt omnia,9.fam.54.O ſtultos Camillos,in Piſ.92. b Omnes ſtultos inſanire, ut male olere omne cœnum . at non ſemper commoue,ſenties.Parad.32.Tuſ.4.43 Quāquam me nō ratio ſolùm conſolatur ,quę plurimum debet valere , ſed etiam dies quæ ſtultis quoque mederi ſolet.ad Curionem,li.7.50.Hęc eſt in fabulis ſtultiſſima perſona credulorum atque improuidorum ſenum.de Amic.214.b

Stulte.

Stultè.

Stultè & icantè omnia agi video. At.7.129.2.a Quid eſt enim verius, quàm neminem eſſe oportere tam arrogantem, vt in ſe rationem & mentem putet ineſſe, in cœlo mundoque non putet? 2. de Leg.26.a Habet nonnunquam aliquid etiam apud nos loci, vt vel non ſtultus quaſi ſtulte cum ſale dicat aliquid, &c. 2. de Or.152.a Itemque illa quæ in corpore excellerent, ſtultè antiquos dixiſſe, &c.4.de Fin.34.a Hæc & dicantur & creduntur ſtultiſſimè, &c.2.de Nat.d.102.a

Stultitia.

Si ſtultitia conſenſu omnium philoſophorum maius eſt malum, quàm ſi omnia mala & fortunæ & corporis ex altera parte ponantur, ſapientiam autem nemo aſſequitur, in ſummis malis omnes ſumus, quibus vos optime conſulsum a dijs immortalibus dicitis.3.de Nat.d.58.Stultitia eſt, a quibus bona precamur, ab ijs porrigentibus & dantibus nolle ſumere.3. de Natu.d.121.a Etenim vt ſtultitia etſi adepta eſt quod concupiuit, nunquam ſe tamen ſatis conſecutam putat, ſic ſapientia ſemper eo contenta eſt, quod adeſt, neque eam vnquam ſui pœnitet. Tuſc.5.39.Non enim omnis error ſtultitia dicenda.de Diuin. 1 27.b Stultitia ſenilis, quæ deliratio appellari ſolet, ſenum leuium eſt, non omnium.Cat.33.Stultitia ſingularis. 12.Att.6. Summa ſtultitia, fruſtra confici mœrore: cum intelligas nihil poſſe proſici.Tuſ.3 66.Ita ſunt altæ ſtirpes ſtultitiæ.3. Tuſc.22. a Oratoris peccatum, ſtultitiæ peccatum videtur. ſtultitia autem excuſationem non habet.1.de Or.62.Eſt enim proprium ſtultitiæ, aliorum vitia cernere, obliuiſci ſuorum.3.Tuſ.63.Stultitiæ ſuæ quamplurimos teſtes domeſtico præconio colligere. 2. de Or. 48.Stultitiam enim cenſuerunt inconſtantiam, id eſt ſanitate vacantem. Tu.292.b Sed huius iſtius facti ſtultitiam maior iam ſuperior ſtultitia defendit.pro Rab.Poſth.15. a Malo indiſertam prudentiam, quam ſtultitiam loquacem 3.de Or.79. a Non modò ſtultitiam meam, ſed etiam mores & naturam condemnandā puto.Acad.q.ed.1.lib.2.59: & 60 Sua ſtultitia occidiſſe, cum ſalui eſſe potuiſſent ſua prudentia.4.fam.7. Neque tamen cum ſe in media ſtultitia, qua nihil eſt peius, hærere intelligant, ægritudine premuntur. Tuſ. 3.59, Miſerius ſtultitia, nihil poteſt dici. de Nat.d. 6.b Non ſtultitia occæcatus, ſed verecundia deterritus 15.fam.3.Stultitiæ hominum oratori deuorandæ.Br.127

Stupeo.

Hæc quum loqueris, nos Barones ſtupemus, tu videlicet tecum ipſe rides.2.de Fin.122.a Cn.noſter quid conſilij ceperit, capiatve, neſcio, adhuc in oppidis coarctatus, ſed ſtupent omnes ad Att.lib.7.129.2.a Confirmant ipſi ſe, quum is etiam tum ſemiſomnis ſtuperet.7.Ver.75.a

Stupens.

Quæ cum intuerer ſtupens.de Som.Scip.128.b

Stupefacio.

In quo igitur homines exhorreſcunt, quem ſtupefacti dicentem intuentur.3.de Or.30.a

Stupeſco.

Incidat, aſpiciat, admiretur: ſtupeſcat.3.de Or.57.a

Stupidus.

Zopyros phyſiognomon ſtupidum eſſe Socratem dixit & bardum, quod iugula concaua non haberet. de Fat.8. Actæonis ſabula te ſtupidum detinet. Part.43.Omnes ſtupidi timore obmutuerunt.ad Her.4.23.4.a

Stupiditas.

In quo primùm incredibilem ſtupiditatem hominis cognoſcite.2.Phil.86.a

Stupor.

Eſto, ſit in verbis tuis hic ſtupor, quanto in rebus ſententiiſque maior? 2.Phil.51.a Immanitas in animo, ſtupor in corpore. 3.Tuſc.21.a Quis te tantus ſtupor oppreſſit, vt non ſcias, &c.2. Phil.75.a Sin autem id non videt, periculum eſt, ne ſe ſtuporis excuſatione defendat.de Aruſp.reſp.4.a Pauci iſta tua luculenta vitia noueramus, pauci tarditatē ingenij, ſtuporem, debilitatemque linguæ, in Piſ. 1.a Tam verò neque illud meum factum laudabile, &c.eamque animi duritiam, ſicut corporis, quod quū vritur, non ſentit, ſtuporem potius, quam virtutem putarē. pro Dom.75.a Qui propter hæſitantiam linguæ, ſtuporemque cordis, cognomen ex contumelia traxerit.3.Phil.135.a De Bambalione loquitur. Sed ſtuporē hominis, vel dicam pecudis, attendite.2.Phil.90.a Qui morbo aliquo & ſenſus ſtupore, ſuauitatem cibi non ſentiunt.2.Phil.120.a

Stuprum.

Quod nefarium ſtuprum non per illū in Cat.106.b Conſul. proceſſit, ſomni, vini, ſtupri plenus. Poſt redit.in Senatu.11.Clodius cum ſorore germana nefarium ſtuprum fecit. pro Mil.54. Qui non ſat habuit coniugem illexiſſe in ſtuprum.3. de Nat.d. 93.a Quamcumque in domum ſtuprū intulerint.Parad.28. Gyges paſtor, opportunitate annuli vſus, reginæ ſtuprum intulit. 3.Off.49.Cum ſtuprum Bonæ deæ puluinaribus intuliſſet. in Piſo.76.a Lucretia per uim oblatum ſtuprum uoluntaria morte luit. de Le.140, b.de Fin.5.59 Audiet Brutus eum populum, &c. pro turpi ſtupro datum in ſeruitutem.ad Octauium, 16.a Qui non ſolum aſpectu, ſed etiam inceſto flagitio & ſtupro polluit ceremonias.pro D.ſua, 81.a Stupra dico, & corruptelas, & adulteria, inceſta denique.4.Tuſ.122.a

Stupro.

Hominem vnum omnium crudeliſſimum, qui tot ingenuas matresfamiliâs ſtuprauit. Vatinius ad Cic.5. 10.3. a Puluinar quod ſtupras.de Aruſp.29.Id eſt, ſtupro contaminaueras. Virginior interfecit filiam ne ſtupraretur.5.de Fin.114.Qui religiones omnes pollueris aut ementiendo aut ſtuprando.pro Do.96. Stuprata per uim Lucretia a Regis filio, teſtata ciues ſeipſa interemit.2.de Fin.106.a

Stylo, Vide Stilpo.

Stylus.

Etiam artifex, vt ita dicam, ſtylus.de Cl.273.b.Cenſorius ſtylus.pro Cl.97.a Stylus optimus & præſtantiſſimus dicendi effector ac magiſter.1.de Or.72.a Sed tamen ſtylus exercitatus efficiet facilè hanc viam componendi.in Or.83.a Vnus enim ſonus eſt totius orationis, & idē ſtylus.de Cl.Or.51.a Si meus ſtylus ille fuiſſet, vt dicitur, mihi crede non ſolùm vnū actū, ſed totā fabulam confeciſſem.2.Phil.54.Stylus dicendi opifex. 7.fam. 46. Stylus pfector dicēdi ac magiſter.1.de Or.134. a Cùm præſertim adhuc ſtyli penas dem. 6.fam. 25.in ep.A.Cæc.Sub acumen ſtyli ſubeant & ſuccedant neceſſe eſt.1.de Or.73.a Stylum alicuius perſequi.6:fam.18.in epiſt.A.Cæc.Deinquum otioſus ſtylum prehenderat, &c. flacceſcebat oratio.de Cl.Or.47.a Vertit ſtylum in tabulis ſuis, quo facto cauſam omnem euertit ſuā. 4. Verr.70.Orationes Attico ſtylo ſcriptæ.de Cl.Or.86. a Hāc ad legem cum exercitatione, tum ſtylo, qui & alia & hunc maxime ornat & limat, formanda nobis oratio eſt.3. de Or.105 In ſumma ubertate ineſt luxuries quædam, quæ ſtylo depaſcēda eſt. 2.de Or.54.Cum cætera ſcelera ſtylo illo impuro Sex.Clodius conſcripſiſſet.de Aruſp.9

Suadeo.

Quod ſuades, vt petam, &c. Att.139.b De obuiam itione ita faciam, vt ſuades. At.180.b Nam poſtea me, vt ſibi eſſem legatus, non ſolum ſuaſit, verum ēt rogauit.de Pro. Conſ.34.a Hæc q̄ ſupra ſcripta ſunt, eo ſpectant, vt te horter & ſuadeā, reliqua ſūt quæ pertinēt ad rogandū. Valeriu.l.13.4.7.a Niſi mihi ab adoleſcentia ſuaſiſſem, nihil eſſe in vita, &c.pro Arch.188 b Legē Voconiā magna voce & bonis lateribus ſuaſiſſem.de Sen.14.a Duo tēpora tamē inciderūt, qbus aliqd cōtra Cæſarem Pōpeio ſuaſerim.2.Phil.46.a.Memini qd mihi tum ſuaſeris per Theophanē, per Culeonem.Att.8.160.5.a Tu aūt quòd ipſe tibi ſuaſeris, idē mihi perſuaſum putato.Att.13.290,4.a Suadere aliquid aut diſſuadere, grauiſſimæ perſonæ eſt.2.de Or. 181. An C. Trebonio pſuaſi, cui ne ſuadere quidē auſus eſſem.2. Phil.48.a Primū cœpi ſuadere pacem Mario lib.7.3.6.a Suadere rogationē.Off. 3.148 Nemo eſt qui ſapientiam tibi ſuadere poſſit ſeipſo. ep.21 b Gaudeo te mihi ſuadere, quod ego mea ſponte pridie fecerā. Att.249.b In ſuadendo nihil eſt optabilius, quam dignitas. de Orat.139.b Quo in ſuadendo plus authoritatis haberem. Att. 123.b

Suadens.

M.Cato legē ſuadēs, in Galbā multa dixit.de Cl. Or. 45.a.

Suaſor.

Atq; huius deditionis ipſe Poſthumius qui dedebatur, ſuaſor & author fuit.3.Off.148. Etſi quamuis non fueris ſuaſor & impulſor profectionis meæ, approbator certè fuiſti.Att.16.15. Quāquā hæc epiſtola non ſuaſoris eſt, ſed rogatoris.Att. 16.46. Suaſori ſimplex ratio proponitur.Par.45 Quid.n.intereſt inter ſuaſorem facti & probatorem.2.Phil.50.a

Suaſio.

Suaſio legis Seruiliæ. de Cl.Or.164. a In ſuaſione quid ſibi proponas orator: Part.7.Sed quoniam plura ſunt orationum genera, eaque diuerſa, neque in unam formam cadunt omnia, laudationum, ſcriptionum, & hiſtoriarum, & talium ſuaſionum,

qua-

qualē Iſocrates fecit Panegyricū,multiq; alii qui ſunt nominati Sophiſtæ,&c.in Or.20.a Præcepta quæ de ſuaſionibus tradē da ſunt.2.de Or.181.a

Suapte & Suopte.

Cicero Q.filius ſuapte,pie ſane,me quidē certe multum hortante,ſed currentē animū patris ſui, ſorori tuæ reconciliauit. Att.6.118.1.a Vetus codex non habet ſuapte.Craſſus ſuapte interfectus manu.de Or.143 b Vt terrena & humida ſuopte nutu & ſuo pōdere ad pares angulos in terram & in mare feruntur. 1. Tuſ.63.a Suopte pondere ferrentur atomi.1.de Na.d.48

Suauis.

Nam & honorificus in me Conſul fuit,& ſuauis amicus.ad Cæli.2.12.3.a Tum pro familiari conſuetudine ſæpe ex me audierat,quàm ſuauis eſſet inter nos,& quanta coniunctio. ad Sulp. 13.27.3.a Suauis narratio quomodo fiat.Part.19.Suauis poeta Simonides.de Nat.d.1.42 Theophraſtus autem, uir & oratione ſuauis,& ita moratus,vt præ ſe probitatem quandam & ingenuitatem ferat.Acad.q.edit.2.li.1.24. Hic ſuauis uideri maluit, q̄ grauis.de Cl.168.b Suaue dicendi genus quō fiat,Part.18.Comes,benigni,faciles,ſuaues homines eſſe dicuntur.pro Cor.Balbo,29.a Suauiſſimus Lepta.6.Fam.51

Suauitas.

Suauitas decocta.3.de Or.57 Mira quædam in cognoſcendo ſuauitas.de Or.101.b Vide quanta in te ſit ſuauitas.ad Tironē, lib.16.1.t.a Quæ tua eſt ſuauitas,quiq; in me amor. 5.Fam.60. Suauitas cibi.in Ant.182.b Suauitas coloris.Tuſ.4.24.Suauitas humanitatis.pro Cæl.41.b Suauitas in verbis efferēdis, vt apud Græcos Atticorum,ſic apud Latinos Romanorum propria. 3.de Or.24.Suauitas Iſocratis.3.de Or.16.Suauitas pronuntiationis & vocis conſeruatio,ex eadem re oriuntur.3.ad Her.114.Suauitas ſermonum atque morum.de Amic.59. Suauitatis multa præcepta,orationem obſcurā,aut minus probabilem reddunt. Par. 13.Miram in eo pietatem,ſuauitatem, humanitatemq; perſpexi.Att.6.114.13.a Voluptas quæ ſuauitate aliqua naturam ipſam mouet.de Fin.56.b Mirifica ſuauitate villam habeo.Qu.fr. 318.b Ipſa ſuauitate nocuerunt,quæ fuſa(de diis)uocibus poetarum.de Na.d.1.31. Quem omnes amare pro eius eximia ſuauitate debemus.de Or.105.b Reſpōſum eſt ſingulari illum ſuauitate oris fore.de Diu.97.b Suauitates odorum qui afflantur è floribus.de Sen.89.b Conquirere ſuauitates vndique. Off.75.b Sic enim tibi perſuade,chariſſimum te mihi eſſe, quum propter multas ſuauitates ingenii,officii,humanitatis tuæ,tum quòd ex literis tuis,& ex multorū ſermonibus intelligo,&c.ad Appium Pulchrum.lib.3.t

Suauiter.

Veruntamen video quàm ſuauiter voluptas ſenſibus noſtris blādiatur.4.Acad.251.a Solute & ſ.dicere.de Cl.274.b S.loqui de Or.146.b Et ſecunda iucundè ac ſ.meminerimus.1.de Fi.87. a Nunc ad epiſtolā venio,cui copioſè & ſ.ſcriptæ nihil eſt quod multa reſpondeam.ad Treboniū,lib.15.21.1u.a

Suauiloquens.

Additur Orator Cornelius ſauiloquenti Ore Cethegus,&c. de Cl.Or.28.a

Suauiloquentia.

Et oratorē appellat,& ſuauiloquentiam tribuit.de Cl. Or.29.a

Suauium.

Atticæ quoniam(quod optimū in pueris eſt)hilarula eſt meis verbis ſuauium des.Att.16.3t

Suauior.

Atticam noſtram cupio ſuauiari,ita mihi dulcis ſalus viſa eſt per te emiſſa ab illa. Att.16.10 L.Brutus qui de matre ſuauianda ex oraculo Apollinis tam acute coniecit.de Cl.169.b

Suauitudo.

Suauitudo pronuntiationis ad Her.20.b

Sub.

Sub poſteaquam literas communes cum Oppio ad te dedi, ab Cæſare epiſtolam accepi,cuius exemplum tibi miſi,&c. Att. 9.178.1.a id eſt,ſtatim vt dedi. Subiicere aliquā rem ſub aſpectū omnium.ad Her.39.b Cœlum ſub aſpectū & tactū cadit. de Vniu.19.Sub intelligentiam cadens.de Vniu.199.b Prima illa, &c.ſub iudicium ſapientis & delectum cadunt.de Fi.102.b Sub ſenſus cadere.Acad.q.edit.1.lib.2.96 Res ſubiectæ ſub ſenſus. Acad.19.b Et natos geminus inuiſes ſub caput Arcti.de Nat.d. 47.b Sub grande cubiculum. Qu.fr.318. b Sub dies feſtos. Qu. fr.306.b Sub eas literas ſtatim recitatæ ſunt tuæ, non ſine magna quidē clamoribus.Planc.10.16.2.a Pompeius ſe legionem ... ctorum,ſed non ſtatim ſub mentionem & conuitium obtrectatorum,Cælius ad Cic.8.4.11.a Niſi ſe ſub ſcalas tabernæ librariæ coniecisſet.in Ant.64.b Quod ſub ea cauſa ſubiectū eſt. Top.225.b Statim ex his rebus, quas tunc vendebat,iubere ei præmiū tribui ſub ea cōditione,nequid poſtea ſcriberet. pro Archia,19.a Vocontii ſub manu ut eſſent,per quorū loca fideliter mihi pateret iter.Planc.Cic.li.10.23.5.a Captiuus ſub nodis diſtortus.de Or.133.b Sub nomine pacis bellum latet.1 Ant.241. b Sub oculis eſſe.Acad.q.edit.1.li.2.73 Nullo poſito ſub oculis ſimulachro.de Vniu.201.b Sed ille ſub Gnatonis perſona. de Amic.132.b Vt Cyprius rex ſub præcone ſubiiceretur.pro Deio.283.b Quod non ſub dubia vtilitatis ratione effici ſolet. de Fin.81.b Remp.ſub alieno ſcelere deleuit.Poſtq.204. b Homines ſub terra habitantes.de Nat.d.45.b Nō paruum ſub hoc verbo furtum latet.con Rull.89.b

Subabſurdus.

Subabſurdum tempus diſceſſus.16.Att.8. Sunt etiam illa ſubabſurda, ſed eo ipſo nomine ſe per ridicula, non ſolùm minimis perappoſita, ſed etiam quodammodo nobis. 2. de Orat. 152.a

Subabſurde.

Valde hæc ridentur,& hercule omnia,&c.ſubabſurde que ſalſeque dicuntur. 2.de Or.152.a

Subaccuſo.

Sed ſunt hæc leuiora,illa verò grauiora atque magna, quòd meum diſceſſum,quem ſæpe defleras,non quaſi reprehendere & ſubaccuſare uoluiſti.pro Planc.69.a Subaccuſa quæſo Veſtoriū. Att.13.294.3.a Addebant etiam me deſyderari, ſubaccuſari. Att.16.334.2.a

Subactus,Subactio, vide Subigo.

Subagreſtis.

Subagreſte quiddā,planeque ruſticum.de Cl.Or.140.a

Subamarus.

Nam ut cibi ſatietas & faſtidium aut ſubamara aliqua re releuatur,aut dulci mitigatur,ſic animus,&c.1.de Inu.37.a Atenim quoniam in naturis hominū diſſimilitudines ſunt,ut alios dulcia,alios ſubamara delectent.de Fato,13.a

Subarroganter.

Vereor ne ſubroganter facias,ſi dixeris tuam 4.Acad. quæ. 204.a

Subauſculto.

Omnes enim κωρυκαῖον videntur ſubauſcultare quæ loquor. Att.10.208.4.a Subauſcultando tamen excipere uoces eorū: & procul quid narrarent,attendere.2.de Or.84.a Qui ea locutus eſt bonis viris ſubauſcultantibus, pariete interpoſito, quibus, &c.in Top.40.a

Subciſiuus,vide Succido.

Subcontumelioſe.

Hercule,verum vt loquamur,ſubcontumelioſe tractatur noſter Publius,&c.Att.2.22.3.a

Subſcripſus.

Videtis illū ſubcriſpo capillo,nigrum,qui ex oculto nos intuetur.4.Ver.74.a

Subdebilitatus.

Quod etiam mea ſpōte uidebam, tu ſubdebilitatum, nouas rationes tuendi mei quærere.11.Att.7

Subdifficilis.

Exiſtit aūt hoc loco quæſtio quædā ſubdifficilis.de Amic.59.a

Subdiffido.

Ego quo die audiui illum tyrannum in concione clariſſimū virum appellari,ſubdiffidere cœpi.15.Att.37.

Subdo.

Quis in meum locum iudicem ſubdidit?pro Dom.66.a Te rogo in Hircii locum ſubdas.Ep.156.b

Subditus.

Subditus in locum alterius.in Verr.78.b Videat quid de illis reſpondeat,quos in eorum locum ſubditos domi ſuæ reſeruauit.3.Ver.7.a In iis aquis quæ efferueſcunt ſubditis ignibus. de Nat.d.2.10

Subdititius.

Quòd eodem cæteros piratas contrudi imperarat, intellexit, ſi hunc ſubdititium archipiratam in eandem cuſtodiam dediſſet fore,&c.7.Ver.55.a

Subdoceo.

Ciceroneſque noſtros meo potius labore ſubdoceri, quam me alium nis magiſtrum quærere.At.8.148.2.a

Subdole.

Nihil acute inueniri potuit in eis cauſis, quas ſcripſit, nihil (vt ita dicam) ſubdole, nihil verſute, quod ille non viderit. de Cl.Or. 17.a

Subdubito.

Iã enim dico meum, antea (crede mihi) ſubdubitabam. Att.14.313.1.a. Hæc eo pluribus ſcripſi, quod nonnihil ſignificabat tuæ literæ ſubdubitare, qua eſſem erga illum voluntate. Cæl.lib.2.12.5.a

Subduco.

Quid opus eſt, inquam? rationes conferatis: Aſſidunt: ſubducunt ad nummum: conuenit. Att. 5.110 15.a. De circulo ſe ſubduxit. ad Q.fr.3.20.2 a. Subduc cibum vnum diem athletæ, Ionem Olympium, eum ipſum cui ſe exercebit, implorabit, ferre non poſſe clamabit. 2.Tuſ.69.a Collaudant homines. Recte, inquit Scaptius, ſed ſubducamus ſummam Att.5.110.12.a. Quẽ tu in eo non pro illius dignitate produxeras, ſed pro tuo ſcelere ſubduxeras. pro D.ſua, 17.a. Neque intelligunt ſe rerum illarum pulchrarum atque admirabilium fundamenta ſubducere. de Fin.4.35. Subducere id quo nititur aduerſariorum cauſa. de Inuent. 80.b

Subductus.

Claſſem Lacedæmoniorum quæ ſubducta eſſet ad Gytheũ, &c. Off.61.b. Medea modo & Atreus commemorabantur a nobis heroicæ perſonæ inita ſubductaque ratione, nefaria ſcelera meditantes. 3. de Nat. d. 101. a. Quod non ſubducta vtilitatis ratione effici ſolet. de Fin. lib. 2. 65. Subductum habes, ſi tuos digitos noui. 5. Att. 54. Quid fortes viri? voluptatumne calculis ſubductis prælium ineunt, ſanguinem pro patria profundunt? 2. de Fin.97.a. Rationibuſque ſubductis, ſummum feci cogitationum mearum. Lent. lib. 1 9.32.a

Subductio.

Quo perſpecto, ſtatim occurrit naturali quadam prudentia, non his ſubductionibus, quas iſti docent, quid faciat cauſam, id eſt, quo ſublato controuerſia ſtare non poſſit. 2. de Or.72.a

Subdurus.

Verum probabile eſt, illud alterum ſubdurum tibi homini Platonico ſuadere, &c. de Petit.Conſ. 30

Subeo.

Denique ipſius inimici vultum ſuperbiſſimum ſubiit, &c. pro Quint.64.a. Ciuitates etiam nefarias, libidinum contumelias, turpitudineſque ſubierunt. in Piſ.68.3. in Verr.97. & 14. Phili. 390. Si pupilli calamitas, propinquorum lachrymæ, D. Bruti, cuius ꝑdia ſubierunt periculũ, &c. 3 Verr.103. a. Quoniã quidẽ ſemel ſuſcepti, licet hercules vndiq; oẽs terrores, minæ, pericula q; impendeant oĩa, ſuccurrã atq; ſubibo. pro Roſ. Am. 18. Eundem, vt quemcunq; fors tulerit caſum, ſubeam potius cũ iis qui dicuntur eſſe boni, ꝙ videar a nobis diſſentire. Att.8. 145. 4. a Quanquã quid mea interſit, vt eorum odium ſubeam non intelligo. Att. 11.225.4.a. Oĩa ſub acumen ſtyli ſubeant. de Or.97. b Eãdẽ calamitatẽ ſubirent liberi bonis publicatis quauquã qđ tua mater & ſoror deprecantur pro pueris, &c. Brut. 12. 4. a. Ne aũt nimium multi pœnam capitis ſubirent, idcirco illa ſortitio cõparata eſt. ꝑ Clu.101.a. Minus ſermonis ſubiiſſem, minus accepiſſem doloris, ipſũ hoc me nõ angeret. Att.11.214.3.a. Illos labores, quos nunc in ſuffragiis ſuſcipis, non ſubiiſſes. Att.3. 55. 14.a. Subieris inuidiã, pericula, oẽs meas tẽpeſtates. 15.14.20 Qui retinendi officii cauſa cruciatũ ſubierit voluntariũ. 3. Of. 143.a. Subire quamuis carnificinã prius, ꝙ, &c. Tuſ.5.58. id eſt, quæuis tormenta, ſeu quẽuis cruciatũ. Subire dimicationẽ. 1. ad Q.fr.52. dolorẽ. Tuſc.2.14. facinus alterius. 11. Phil. 295. Famã temeritatis. ad Brut.18.5.a. fortunã. 14. Fam. 14. Oĩa iniquo animo ſubire vel externa, vel corporis, vel etiam ipſius animi, quæ vacet iuſtitia. 3. Off.35.a. Infamiã ſempiternã ſubire. Q.fr.3.20. 5.a. periculoſas inimicitias, Q.fr.324.b. Inuidiã orationis. 1. Ver. 25.a. iras deorũ. de Aruſp. reſp.35. iudiciũ. Prat.54. malũ. 2. Att. 34. Exulis nomen. pro D.ſua, 57.a. Nonne inutile eſt, vitiorum ſubire nomina? Off. 3.74. Subire ſempiternas fœdiſſimæ turpitudinis notas. in Piſ.32.a. Curio oĩa potius ſubire conſtituit, ꝙ id pati. Cæl.Cic.8.11.9.a. Poteriſne orationẽ eius ſubire? de Diu. a. Subire periculum pro amico. Part. 235. b. Dupli pœnam. 3. Off. 84. a. potentiam aut victoriam. 6. Famil. 5. ſermonem. 11. Att. 10. Supplicia. Brut. 12.3.a. Pro ciuitate tela ac pericula ſubire. pro Corn. Balbo, 41. a. Tempeſtatem inuidiæ ſubire. 2. in Cat. 36. a. Subire tempeſtates pro Republica. pro Seſtio, 122. & pro Mur. 124. b. Subire triſtitiam temporum. 8. Att. 41 Vim ſubire, atque iniuriam malui, quam aut a veſtris ſanctiſſimis mentibus diſſidere, aut de meo ſtatu declinare. de Prouinc. Conſ.34. Qui ſi in ciuitate legis vim ſubire vellent, non prius ciuitatẽ, quã uitã amitterent. pro Cæcin. 72. a. Subire vim & iracundiam populi incitati. pro Dom.67. Poſtremo ſe libenter vituperationem ſubire, quod amaret etiam mortuum Cæſarem. Attic. 14. 317. 3. a. Vnum pro vniuerſis ſubire atque excipere tela. de Prouinc. Conſul. 73. b. Subire vultum ſuperbiſſimum inimicitia. ad Brut. 289. b. Ne quid inuidiæ ſubeatur aut criminis. de Natura deor. 60.b. Inimicitiæ ſunt? ſubeantur: labores? ſuſcipiantur. 7. Verrinorum, 142. a. Quæ vt effugias, quis eſt non modo non recuſandus, ſed vltro appetendus, ſubeundus, excipiendus dolor? 2. Tuſc. 21. a. Subeundus vſus omnium. de Ora. 76. Sin remiſſiores eſſe voluerimus, ſummæ nobis crudelitatis in patriæ ciuiumque pernicie fama ſubeunda eſt. in Catil. 85. a. Quando ſubeunda fortuna eſt? ad Terent. lib. 14. 5.4. a. Exiſtimabam L. Flacco multitudinis potius imperitæ, nullo tamen cum periculo, quam ſapientiſſimorum, & lectiſſimorum virorum iudicium eſſe ſubeundũ pro Flac. 1.a. Sũma ſupplicia ſubeunda nobis ſunt. Att.180.b

Subitus.

Subitus diſceſſus. Att. 145. b. Subita atque improuiſa formido. de Prouinc. 78. b. Subita lætitia. ad Heren. 3. b. Nam propter opera inſtituta multa multorum, ſubitum eſt ei remigrare. Memmio, lib. 13. 2. 2. a. Subitam & fortuitam orationem commendatio & cogitatio facile vincit. de Orat. 97. b Subitæ dictiones. de Orat. 97. b. Subitæ res, & anguſtæ. 10. Famil. 33. Omnia ſubita videntur maiora, & quidem ob duas cauſas: primum, quod, quanta ſint quæ accidunt, conſiderandi ſpatium non datur: deinde, cum videtur præcauari potuiſſe, ſi prouiſum eſſet: quaſi culpa contractum malum ægritudinem acriorem facit. quod ita eſſe dies declarat: quæ procedens ita mitigat, vt iiſdem malis manentibus non modo leniatur ægritudo, ſed in pleriſque tollatur. Tuſc. 3. 45. Neve in rebus tam ſubtilis, tamque anguſtis, a Senatu conſilium petendum putes. Planc. 19. 26. 4. a

Subito.

Cum ſubito ecce idem, &c. pro Cæl. 200.b. Alia autem ſubito ex tempore coniectura explicantur. de Diuin. 95. b. Subito præter opinionem omnium. pro Planc. 269. b. Ego dum in prouincia omnibus rebus Appium orno, ſubito factus ſum accuſatoris eius ſocer. Att. 95. b. Subito cœpi conſilium vt exirem. Att. 108. b. Properanti tabellario literas ſubito dedi, Epiſtol. 136. b. Tu auſpiciorum patronus ſubito extitiſti. pro Dom. 221. b. Subito iam proſtratam Rempubl. extuliſti. Octau. 330 b. Quum tot bella aut a nobis neceſſario ſuſcipiuntur, aut ſubito atque improuiſo naſcantur. pro Font.27.a. Subito quum mihi dixiſſet Cæcilius Quæſtor puerum ſe Romam mittere, hæc ſcripſi raptim. Att.2.24. 1.a. Vnde philoſophandi mihi ſubito ſtudium extitiſſe. de Nat. d. 3.b. Vtile eſt ſubito ſæpe dicere. de Orat.97. b. Subito diſputare. Læl. 16. Nam mihi & ſcriptum & nuntiatum eſt Tullio in febrim ſubito incidiſſe. Terent.lib.14.8.1.a. Vita ſubito fingi non poteſt. pro Syll.162. b. Vox & geſtus ſubito ſumi, & aliunde arripi non poteſt. de Or. 107. b

Subeſſe. vide ſubſum.

Subgrandis.

Subgrande cubiculum autem, & hybernũ altum valde probaui, quod, &c. Q.fr.3.17.4.a

Subhorridus.

Quia triſtem ſemper, quia taciturnum, quia ſubhorridum atque incultum videbant. pro Seſt. 16. a

Subigo.

Quos uici ac ſubegi, in Cat.117.b. Hoſtes ſubegit. pro Funt. 276.b. Hanc tu, &c. ut quod his, quos Gaditanis adiutoribus armis ſubegimus, atq; in ditionẽ noſtram redegimus, liceat, &c. pro Corn. Balbo, 18. a. P. Africanus qui ſuo cognomine declarat tertiam partem orbis terrarum ſe ſubegiſſe. pro Sext. Roſc. 35.b. Quibus quum terræ ſubigerentur fiſſione glebarum ab illo aureo genere, &c. 2. de Nat.d. 237. a. Atque illi miſeri nati in illis agris & educati, glebis ſubigendis exercitati, quo ſe ſubito conferant, non habebunt. de L. Agr.83.a

Subactus.

Subactus oppreſſuſque, pro Sext. Roſc. 41.a. Humus ſubacta atque pura. de Senect. 89. b. Quæ cum gremio mollito ac ſubacto ſparſum ſemen excepit, &c. de Senectu 47. a. Subacto mihi ingenio opus eſt, ut agro non ſemel arato, ſed nouato & iterato, quo meliores fœtus poſſit & grandio-

res edere.a.de Or.71.a. Galli a noſtris imperatoribus ſubacti. pro Font.276, & 281.b

Subactio.

Subactio autem eſt vſus de Or.120. b

Subijcio.

Iam vero quod ſubiicit illos,&c.pro Syl.178.b. Et quidē cur ſic opineſ, rōnem ſubijcit:&c.2.de Diu.156.a. Huic verbo, nēs qui vbiq; ſunt, qui Latine ſciunt, duas res ſubiiciunt, lætitiā in animo, commotionē ſuauē iucunditat is in corpore.2.de Fin.20 a.De voluptate. Atq, etiā ſubiiciunt ſe hoīes imperio alterius & poteſtati pluribus de cauſis.2.Off.30.a. Internecti nota teſtamenta credo ſubiiciunt. aut eiiciunt vicinos, aut adoleſcentulos circunſcribunt.14 Phil.389.a. Tum iſte,&c. ceruiceſq; ſuas ei ſubiecit ſecuri, qua multi in minoribus peccatis occiderunt. 2.Phil.66.a. Has mihi ſpes ſubiecit fortuna Po.Ro.8.Phi.343.a Sępe rem dicendo ſubiiciet oculis.Or.200.b. Ea tute tibi ſubiice, quę aliis tute præcipere ſoles. 4.Fam.18.in ep.Ser. Sulp. Ne ipſi quæ contraria ſunt, taciti cogitationi veſtræ ſubiiciatis, ſed,&c.pro Clu.3.a. Subiicere bona ciuiū voci præconis. Off.2. 121.& 2.Phil.75. Quem ne maiorū quidē more ſupplicio affeciſti, quum miſer ille ſecuribus hoſpitis ſui ceruices ſubiicere geſtiret.in Piſ.66. a. Subiicere ex ēpla ſub ſingulos artis locos. ad Her.24.b. Fortunas innocentium ficto ſermoni.pro Plan.46 Tum qui ſcelus, fraudemq; nocentis poſſit dicendo ſubiicere odio ciuium, ſupplicioq; conſtringere.1.de Or.100. Omnes ad eam domū, in qua iſte diuerſabatur, profecti ſunt,&c. ignē ſubiicere cœperunt.3.Verr.48.a. Subiicere libellū.pro Archia, 19. aliquam materiā arti.de Inu.43.b. & ſupponere rōnem.de Inu. 71.b. rōnes oībus partibus.ad Her.36.b. aliquā rem ſub aſpectu omnium.ad Her.19.b. ſe imperio & poteſtati alterius.Off.2.30 ſe ſub poteſtatem alicuius.ad Her.15.b. Mutata, in quibus pro verbo proprio ſubiicitur aliud, quod idē ſignificet.Or.105.b Formæ cuique generi ſubiiciuntur.Top.223.b. Quæ ſubiiciuntur vocabulo recti.ad Her.17.b. Quin hoc tpe ipſo qaum nēs a ſuis inimicis faces inuidiæ meæ ſubiiciantur, tn̄,&c.pro Mil. 74.a. De hortis Scapulanis hoc videtur effici poſſe, aliud tua gratia, aliud noſtra, vt præconi ſubiiciantur. Att. 12.255.3.a At quæ cauſa tum ſubiiciebatur ab ipſo Iudices, huius tam nefariæ crudelitatis?7. Verr.114.a. Subiicerer eiſdem prælus, vt mea perſona ſemper ad improborum ciuium impetus, aliquid videretur habere populare.8.Att.38. Cupio mihi ab illo ſubiici, ſi quid præterco.in Verr.240.b Tamen huic ordini ignē nouum ſubiici non ſiuiſti. pro Rab.Poſtb.220.b. Subiici ſub pręcone.pro D.ſua,42. Subiici tutelæ alicuius.4.de Fin.64.a. Neque vident ſub hac voce honeſtatis, quæ ſit ſubiicienda ſentētia. de Fin.76.b. Terrę cultū ſegniorē ſuſpicor fore, ſi ad eā tuendā, ferroq; ſubiiciendā, ſuperſtitionis aliquid acceſſerit.2. de Leg.44

Subiiciens.

Hic mihi quaſi miniſtrator aderat, ſubiiciens quid in ſuos ciues dicerem. pro Flacc.157.b

Subiectus.

Subiectus ignis. in Catil. 49. a. Hic autem alter ſubiectus Aquiloni. de Somn. 129. b. Subiectus omnibus cuſtodiis. 5. Verr.15.a. Subiectus miſeriis. 3. Tuſcul.113.a. Nulli naturæ eſt obediens aut ſubiectus Deus. 2. de Nat. d. 111.a. Subiectus ſub præcone. pro Quint. 9. b. Eſtque illa ſubiecta quaſi materia Sapientiæ. de Finib. 103.b. Quæ autem pars ſubiecta generi eſt, eam ſic definiunt, vt, &c. Off. 14. b. Et ad propoſitum ſubiecta ratio. de Or. 162.b. Res ſubiecta ſub ſenſus. Acad. 19. b. Verborum ſonitus inanis, nulla ſubiecta ſententia. 1. de Orat. 27.a. Virtus ſubiecta ſub varios incertoſque caſus famula fortunæ eſt, &c. 5. Tuſc. 3. a. Eumque qui crebro dicat, diligenter oportere exprimi quæ vis ſubiecta ſit vocibus, &c. 2. de Finib. 9. a. Sed inuidioſum nomen eſt, & infamiæ ſubiectum. 2. de Finib. 18.a. Mare eſt ventis ſubiectum. 4. Tuſc.91.a Quod ſub ea cauſa ſubiectum eſt. de Opt. 225. b. Orbit extimus cui ſubiecti ſunt ſeptem, qui, &c. de Somn. Scip. 128. b Omnes legibus ſubiecti eſſe debemus. Part. 122.b. Omnes res ſubiectæ ſunt naturæ ſentienti. 2. de Nat. d. 108.a. In his rebus quæ ſubiectæ ſunt ſenſibus. de Finib. 133. b. & 1. Academ. quæſt. 45. Hæc tanquam aliqua materies oratoribus ſubiecta eſſe debent. de Orat. 201. b. Omniumque rerum quæ ſunt ei ſubiectæ. 1. Academ. quæſt. 43.a. His omnibus partibus ſubiecta ſunt quædam argumenta propria. de Or. 95.b. Sub metum ſubiecta ſunt pigritia, pudor, terror, timor, &c. 4. Tuſc. 26. a Omnia ſubiecta eſſe libidini alicuius. pro D. ſua, 82. a. Oſſa quæ ſubiecta corpori ſunt. de Nat. d. 54. b. Qui illam Syllani temporis meſſem recordetur, qui teſtamenta ſubiecta, qui ſublatos tot homines. in Parad. 59.a. Et ingenuis ſub hoſtilem libidinem ſubiectis. ad Heren. 27. b. Tot ſibi populis repente ſubiectis. a

Subiectio.

Rerumque, quaſi gerentur, ſub aſpectum pene ſubiectio, quæ, &c. 3. de Or.112.a. Subiectio quæ eſt exornatio quædam verborum. ad Her. 4. 181. Genus confirmatur ſubiectione rationis. ad Her. 4. 170.a

Subiector.

Quis teſtamentorum ſubiector, quis circunſcriptor? 2. in Cat. 30.a

Subimpudens.

Interdum timidus in labore militari, ſæpe autem etiam (quod a te alieniſſimum eſt) ſubimpudens videbare. Trebat. 7. 17. a. a

Subinanis.

Quinetiā, quod eſt ſubinane in nobis, & non αφιλόδοξον, &c. afficitur quadam delectatione. Att. 2.32. a.a

Subinſulſus.

Eſt enim vitioſum in ſententia, ſiquid abſurdum, aut alienum, aut non acutum, aut ſubinſulſum eſt. de Opt. gen. Ora. 144.a

Subinuideo.

Sobinuideo tibi vltro te etiam accerſitum ab eo, &c. Trebatio, lib.7. 10. a. a

Subinuiſus.

Subinuiſum nomen apud maleuolos. pro Rab. Poſth.24.a

Subinuito.

Hæc ad te pluribus verbis ſcripſi, quam ſoleo, non otij abundantia, ſed amoris ſummi erga te, quod me quadam epiſtola ſubinuitaras. ad Marium, lib.7.1.19. a

Subiraſcor.

In Epirum quod me non inuitas comitem, non moleſtum ſubiraſcor, ſed vale. Att. 9. 175.9.a. Subiraſcebar breuitati literarum.11.Fam.38. Etſi ſatis clemens ſum in diſputando, tamen interdum ſoleo ſubiraſci. 2. de Fin.18.a. Sed ut ſolebat C. Lucilius ſæpe dicere homo tibi ſubiratus, &c.1. de Or.126.a

Subitus, Subito, vide Subeo.

Subiungo.

Ariſtoteles tranſlationi hæc ipſa ſubiungit. de Orat. 205. b Quid de L.Mummio, qui urbem, &c. Bœotiæque multas ſub imperium pop. Romani ditionemque ſubiunxit? 3.Verr.37. a. Vt ſub ueſtrum ius, iuriſdictionem, poteſtatem, &c. terrarum denique orbem ſubiungeretis. 2. de L. Agr. 95. a. id eſt, imperio ueſtro ſubiiceretis. Oratori omnes artes ſubiungere. 1. de Or. 110.a. Video in Aruſpicium reſponſis hæc eſſe ſubiecta. de Aruſp. reſp. 32.a

Sublate, Sublatio, Sublatus, vide Tollo

Subleuo.

Pater inquam illius adoleſcentis, quem, &c. is hunc ſuo teſtimonio ſubleuat. pro Clu. 134.a. Etenim non minus nos ſtultitia illius ſubleuat, quam lędit improbitas. pro Cæc.17.a. Alter is qui nos ſibi quondam ad pedes ſtratos ne ſubleuat quidem. Att.10.195.3.a. alias, ſubleuabat. Cum negat ſe ſcire Caſſius, utrum ſubleuat Syllam. pro Sylla, 174.b. Qui uicinos ſuos facultatibus ſuis ſubleuauit. in Ant.213.b. Sed eadem iſta æſtimatione alter ſubleuarat aratores, alter euerterat. 5. Verr.185. a Nominis nouitatem dicendi gloria ſubleuabis. de Petit.305. b Hoc omne aſſignatum iri aut pertinaciæ meæ, aut timori, uidebam, ſi aut hominem offenſum mihi, aut coniunctum cum Repub. non ſubleuaſſem. Plancus Cic. lib.10. 18.6.a. Subleuare aliquem ſuis ſceleratis cōcionib. pro D. ſua, 44. a. calamitates hominum indignorum. Tuſc.4.35. Cauſam inimici ſui.1. Verr. 7.a. Defendere & ſubleuare homines. 1. Verr.4.a. Stultitiam mentum ſubleuare. ad Her.4.230.a. miſeros. in Verr.196.b. odia aliquorum. 8. Fam.7. in ep. Cæl. Quem familiæ noſtræ dignitas debebat. Epiſt.59. b. Res aduerſas alicuius. pro Syl.56.a. Vicinos ſuos facultatibus ſuis. 7. Phil. 132.a. Hic ſtatus una omnium uoce gemitur, neque uerbo cuiuſquam ſubleuatur. Att.33.b. Hoc tamen in miſeriis adiumento & ſolatio ſubleuatur. pro Quintio, 28. a. Quum multa, &c. ab ipſo autem Socrate ſubleuatus eſt, quum, &c. 4. Tuſcul. 131. a. Non illa ſubleuanda offenſio eſt. Læl. 74. Suum laborem hominum periculis ſubleuandis impartire. pro Mur.125. b

Subligaculum.

Scenicorum quidem mos tantam habet vetere diſciplina verecundiam, vt in ſcenam ſine ſubligaculo prodeat nemo. 1. Of. 180.a

Sublimis.

Sonus natura in ſublime fertur. Tuſc. 156. b. Ex ſublimi vertice ſaxi. a. Tuſc. 29. a

Sublime.

Exteonatus aer ſublime fertur. 2. de Na.d. 145.a.alias, in ſublime. Perſpicuum debet eſſe animos, quum e corpore exceſſerint, ſiue ille ſint animales, id eſt ſpirabiles, ſiue ignei, ſublime ferri. 1. Tuſ. 64.a. Eaque ſcuta quæ fuerunt ſublime fixa, ſunt humi inuenta. 2. de Diu. 102.a. Quid? Cyrenęum Theodorum Philoſophum non ignobilem, nonne miramur? cui cum Lyſimachus Rex crucem minaretur, Iſtis quæſo, inquit, iſta horribilia minitare purpuratis tuis, Theodori quidem nihil intereſt, humine an ſublime putreſcat. 1. Tuſc. 95

Subluceo.

Hunc retinens aries ſublucet corpore totus. in Arato, 33.a

Submergo.

Propter quæ Centaurus. Cedit equi partis properans ſubmergere Chelis. 2. de Nat.d. 170.a

Submerſus.

Submerſus equus voraginibus nō extitit. 1. de Diu. 65. Quot genera, quamque diſparia partim ſubmerſarum, partim fluitantium, & innantium belluarum, partim ad ſaxa natiuis teſtis inhærentium? 2. de Nat.d. 145.a

Subminiſtro.

Et quoniam tabellarios ſubminiſtras, hodierni diei res geſtas Lupercalibus habebis ad Qu.fr. 2. 15. 5.a. Ariſtoteles autē, qui huic arti plurima adiumenta atque ornamenta ſubminiſtrauit, &c. 1. de Inuet. 11. a. Quo tum erga te Rex animo fuit, qui auctionatus ſit, ſeſeque & filium ſuum expoliare maluerit, quam tibi pecuniam non ſubminiſtrare? pro Deiot. 16. a. Palā in eum tela iaciuntur, clam ſubminiſtrantur. pro Cæl. 15.a

Submitto, vel Summitto.

Iſte tametſi ſingulari eſt audacia, tamen ad pupillæ matrem ſubmittebat. 3. in Verr. 73. Submittebat iſte Timarchidem, qui moueret eos, ſi ſaperent, vt tranſigerent. 5. Verr. 57.a. Appellaui populum, tribubus ſubmiſi me, & ſupplicaui. pro Planc. 19 Huic vos non ſubmittetis? huic vos diutius manere patiemini? de Prouinc. Conſ. 7. Quum enim in maximis cauſis verſatus eſſes, & quum tibi ætas noſtra iam cederet, faceſque ſubmitteret: &c. de Cl. Or. 12. Omniaq; vt integra ſeruem, dabo operam, quoad exercitus huc ſubmittatis, parique fœlicitate Remp. hic vindicetis. Plancus ad Cic. 3 44. Submittere animum noſtrū periculo villi. 11. Fam. 6. in ep. M. Bruti & Caſſii. Aliquantum remittere ex eo quod facere poſſis, & multū ſummittere. in Ver. 62. b. de Or. 152. b. Vt in actoribus Gręcis fieri videmus, &c. quū poſſit aliquanto clarius dicere, quam ipſe primarum, multum ſubmittere, vt ille princeps quam maxime excellat. 1. Ver. 26.a Quamobrem vt ij qui ſuperiores ſunt, ſubmittere ſe debent in amicitia, ſic quodam modo inferiores extollere. de Am. 63.a Neque id actores prius viderunt, quam, &c. a quibus vtriuſque ſubmittitur aliquid, &c. 3. de Or. 57.a

Submiſſus, vel Submmiſſus.

Oratio placida, ſummiſſa, leuis. de Or. 128. b. Nihil nō ſubmiſſum atque populare. Att. 15. 3.a. Primum autem oportet æquo & pari cum ciuibus iure viuere, neque ſubmiſſum & abiectum, neque ſe efferentem, &c. 1. Of. 1. 174. a. Videndum eſt in vtriſque nequid humile, ſubmiſſum, molle, effœminatum, fractum, abiectumque faciamus. 4. Tuſc. 104. a

Submiſſio.

Submiſſio orationis alicox. in Ora. 46. a. Contentio & ſubmiſſio vocis. 1. Off. 203. Pariom autem comparatione nec elationem habet, nec ſubmiſſionem: eſt enim æqualis. in Topic. 37.a

Submiſſe, vel Summiſſe.

Quare qui aut breuiter, aut ſubmiſſe dicunt, docere iudicem poſſunt: &c. 2. de Or. 118. a. Meum beneficium potius ad eum detuli, qui a me contenderat, quam ad eum qui mihi non nimis ſubmiſſe ſupplicarat. pro Planc. 9. Summiſſius a primo dicere. Or. 199. b. Alias contentius, alias ſubmiſſius dicere. de Or. 182. b. Vt quanto ſuperiores ſimus, tanto nos geramus ſubmiſſius. 1. Off. 128.a

Submoleſtus.

Illud eſt mihi ſubmoleſtum, quod parum Brutus properare videtur. Att. 16. 333. 1t. a

Submoleſte.

Te in Epirum ſaluum veniſſe, &c. non eſſe Romæ meo tempore pernecessario, ſubmoleſte fero. Att. 5. 109. 1. a

Submoroſus.

Me quidem hercule valde illa mouent ſtomachoſa, & quaſi ſubmoroſa ridicula: &c. 2. de Or. 154.a

Submoueo, vel Summoueo.

Vt quos natura ipſa retinere in officio non potuiſſet, ij magnitudine pœnæ maleficio ſubmouerentur. pro Roſc. Am. 42. a Et interea noſtros aduocatos iubet acerrime ſummoueri. pro Quint. 5. b. Academiam placere cupio, ſummoueri non audeo. de Leg. 163. b. Magnitudine pœnæ maleficio improbos ſummoueri. pro Seſtio. 30. b

Submotus.

Qui ſciſceret plebs, aut quæ populus iuberet ſubmota concione, diſtributis partibus, &c. pro Flacc. 12. a

Subnego.

Veruntamen quod præſenti tibi prope ſubnegarem, &c. Trebat. 7. 20. 1. a

Subnixus.

Hæc quam ſit facilis, illi viderint qui eius artis arrogantia, quaſi difficillima ſit, ita ſubnixi ambulant. 1. de Orat. 134. a. E quibus duos maxime inter ſe diuerſos, & cæli verticibus ipſis ex vtraque parte ſubnixos, obriguiſſe pruina uides. in Som. Scip. 12. a

Suboſcœnus.

Illud admonemus tamen, ridiculo ſic uſurum oratorem, ne nec nimis frequenti, ne ſcurrile ſit: nec ſubobſcœno, ne mimicum. in Or. 48.a

Subobſcurus.

Grandes erant uerbis, crebri ſententiis, compreſſione rerū breues, & ob eam ipſam cauſam interdum ſubobſcuri. de Cl. Or. 14. a

Subodioſus.

Non mihi graue duxi ſcribere ad te de illius querimoniis, quum eas audire (quod erat ſubodioſum) leue putaſſem. Att. 1. 3. 4. a

Suboffendo.

Nam apud perditiſſimam illam infimam fæcem populi, propter Milonem ſuboffendit: &c. ad Q. fr. 2. 10. 6.a

Suborno.

Atque etiam, ut nobis renunciatur, hominem multorum hoſpitum, &c. ſubornatis, qui, &c. pro Clu. 131. a. Falſum ſubornauit teſtem Roſcius Cluuium, cur tam ſero? pro Roſc. Com. 29. a, Apuleiana pecunia Brutum ſubornaſtis. 13. Philip, 370.a, Hac ſuſpicione ſum perculſus, medicum iudicem ſubornabit, finget videlicet aliquod crimen veneni. pro Deio. 12. a, Tu Cicero, quod adhuc feciſti, idem præſta, vt vigilanter, neruoſque nos, qui ſtamus in acie, ſubornes. Plancus ad Cic. 10. 13. 13.a, Cimbrum ſubornare oportet ad Her. 22. b, Fictus teſtis ſubornari ſolet, & impoui falſæ tabulæ. pro Cæc. 52.a,

Subornatus.

Confeſſus es a te accuſatores eſſe inſtructos & ſubornatos. in Vatin. 2.a, Et cùm ſe ipſe perſpexerit, totumque tentarit, intelliget quemadmodum a natura ſubornatus in vitam venerit. 1. de Leg. 89.a

Subpudet, vide Suppudet.

Subrancidus.

Extructa menſa non conchyliis aut piſcibus, ſed multa carne ſubrancida. in Piſ. 53.a

Subraucus.

Omniſque motus cum verbis ſententijſque conſentiens, vox permanens, verum ſubrauca natura. de Clar. Orator. 73.a

Subrepo.

Quum veniret, immergebat ſubitò, quum ſub tabulas ſubrepſerat. pro Seſtio. 109.a,

Subrideo.

Qua de cauſa? ſubridet Saturius veterator, vt ſibi videtur. pro Roſc. Com. 13.a

Subridicule.

Quid hoc Neuio ignauius? ſeuere Scipio. At in malè olen-

tem, Video me a te circunueniri. Subridicule Philippus. 2. de Or. 138. a

Subringor.

Subringentur ij qui villam me moleſte ferunt habere. 4. Att. 20

Subripio, Subreptus, vide Surripio.

Subrogo.

Subrogare collegam Conſul dicebatur, qui alterum in demortui Conſulis locum ſufficiebat. ad Brut. 14

Subroſtrarius.

Te ad ix. Calend. Iunij. ſubroſtrarii (quòd illorum capiti ſit) diſſiparant periiſſe. Cælius ad Cic. 8. 3. Quidam codices habent Subroſtrani.

Subruſticus.

Subagreſte quiddam, planeque ſubruſticum. de Cl. 140. a Quod iam ſubruſticum videtur, olim autem politius. in Orat. 91. a. Tum etiam ipſo ſono quaſi ſubruſtico proſequebatur atque imitabatur antiquitatem. de Cl. Or. 70. a

Subſcribo.

Cæſar mihi literas miſit, quarum exemplum ſubſcripſi. Att. 9. 186. 1. a. Subſcripſi tibi infra. 11. Fam. 40. in ep. Trebonii. Gellius in P. Popilium ſubſcripſit, quòd, &c. pro Clu. 45. b. Statuæ, quibus ſubſcripſit, &c. pro Clu. 38. b. Literas tibi a L. Domitio ad XIII. Calend. Martii allatas eſſe, earumque exemplum ſubſcripſeras. Att. 8. 159. 3. a. Lucullum, a quo ſolitum eſſe ad ſe mitti C. Fannium illum qui in P. Clodium ſubſcripſerat, &c. Att. 2. 39. 6. a. Video igitur Iudices, animaduertiſſe Cenſores in iudices quoſdam illius conſilii Iuniani, quũ iſtã ipſam cauſam ſubſcriberent. pro Clu. 94. a. Nam hæc quidem, quæ de iudicio corrupto ſubſcripſerint, quis eſt, qui, &c. pro Clu. 100. a. Numerus aratorum quotannis apud magiſtratus ſubſcribitur. 5. Verr. 100. a. Quia parricidii cauſa ſubſcripta eſſet. de Inu. 2. 163. a. Ei qui illius Quæſtor fuiſſet, &c. non modo deferendi nominis, ſed ne ſubſcribendi quidem, cum id poſtularet, facerent poteſtatem. 3. Verr. 10. a. Subſcribente priuigno Memmio. Q. fr. 323. b

Subſcriptio.

In Scipionis ſubſcriptione Africani imago. 6. Att. 15. Ne ſubſcriptio cenſoria non minus calamitatis ciuibus, quam proſcriptio acerbiſſima poſſit afferre. pro Clu. 97. a. Iugerum ſubſcriptio ac profeſſio non eſt plus. XXX. 5. Verr. 93. a. Quartum, quem ſis habiturus, non video: niſi quem forte ex illo grege oratorum qui ſubſcriptionem ſibi poſtularunt, cuicunque vos delationem dediſſetis. 1. Verr. 17. a. Subſcriptiones Cenſorum. pro Clu. 41. b. Quare quicquid de ſubſcriptionibus eorum mihi dicendum erit, eo dicam animo, vt, &c. pro Clu. 93. a

Subſcriptor.

Venalis aſcriptor & ſubſcriptor alicuius. pro Domo, 39. a Reſpondebo non eſſe hos tales viros commiſſuros, vt ad cauſam tantam a me ſuſceptam, mihi creditam, quiſquam ſubſcriptor me inuito aſpirare poſſit. 1. Verr. 18. a. Subſcriptorem addere. 1. 27. Veruntamen L. Apuleiũ eſſe video proximum ſubſcriptorem, hominem non ætate, ſed, &c. 1. Verr. 16. a. M. Fabium ſubſcriptorem eius rogabimus, vt Allobrogum animos mitiget. pro Fonteio, 22. a. Itaque ſine vllo ſubſcriptore deſcendit. Cælius ad Cic. 8. 8. 3. 1. T. Nero cum bonis ſubſcriptoribus. ad Quint. fr. 3. 17. 20. a. At venit paratus cum ſubſcriptoribus exercitatis & paratis. 1. Verr. 15. a Omnino nihil accuſatore Lent. ſubſcriptoribuſq; eius infantius. ad Quint. fr. 3. 20. 1. a

Subſellium, vide Subſideo.

Subſequor.

Ipſe cum legionibus ſubſequor. Plancus Cic. lib. 10. 15. 8. a Hanc ſententiam ſubſequitur modus & forma verborum. de Orat. 159. b. Minorem Septentrionem Cepheus ſubſequitur. de Natur. deor. 48. b. Talibus nuntiis patebat ab Oriente via, nec vlli veri ſubſequebantur. pro Deiot. 145. b. Mirifice ipſe ſuo ſermone ſubſecutus eſt humanitatem tuarum literarum. ad Appium, lib. 3. 1. 6. a. Aliud illico ſubſequatur, aut atomos vllas, e quibus quicquid efficiatur, illarum ſit diſſimillimum. 4. Acad. 224. a. Subſequatur uitium arrogantiæ. 6. famil. 27. in epiſt. A. Cæc. Vt Senatum funditus deleat, reliqui boni & locupletes omnes ſuum ordinem ſubſequantur. in Anto. 251. b. Omnes hos motus ſubſequi debet geſtus. 3. de Or. 222. a. Totidem ſubſequunt libri Tuſc. q. de Diu. 108. b

Subſequens.

Speuſippus Platonem auunculum ſubſequens. de Nat. d. 8. b Stella tum anteuertens Solem, tum ſubſequens. de Nat. d. 36. b Manus minus arguta digitis, ſubſequens verba, non exprimens. de Or. 163. b

Subſideo.

Itaque ſubſedi in ipſa uia, dum, &c. Att. 5. 104. 1. a. Cur neque ante occurrit, ne in uilla reſideret? nec eo in loco ſubſedit, quo noctu uenturus eſſet? pro Mil. 36. a. Quicquid impudicorũ Cilonũ, &c. fuit i urbe, ſicut i freto ſubſederãt. in Sal. 11. a

Subſellium.

Longi ſubſellii indicatio & mora. ep. lib. 3. 31. Grandiorem & pleniorem uocem deſiderant ſubſellia. de Claris Or. 160. a Quid, quòd aduentu tuo iſta ſubſellia uacua facta ſunt. in Car. 12. a. Accuſabat Trib. pleb. idem in concionibus, idem ad ſubſellia. pro Clu. 74. a. Salluſtius bis ad iudicis ſubſellia attractus, extrema fortuna ſtetit. in Salluſt. 274. b. Ad ſubſellia rei inuocatus accurro. 8. fam. 18. in ep. Cæl. Dicere ad ſubſellia. pro Rab. Poſthu. 128. b. Quum inter ſubſellia noſtra uerſarentur armati. in Ant. 164. b. Subſellia diſſipare in Vatin. 26. a Altenus a ſubſellis. In Verr. 61. b. Nam hercule, inquit Qu. Minutius, me quoque Petilius, ut ſibi in conſilio adeſſem, rogauit, & ſimul a ſubſelliis abire cœpit. 4. Verr. 51. a. Quum ſe a ſubſelliis in otium contulerit. de Or. 121. b. A ſubſelliis Seſtii ſurrexit. 2. ad Quint. fr. 13. Is, &c. rem ab ſubſelliis in Roſtra detulit. pro Clu. 89. a. Teſtes ex accuſatorum ſubſelliis ſurgunt. pro Flacc. 150. b. Is qui habitaret in ſubſelliis. de Or. 1. 138. Occupare locum in ſubſelliis. de Cl. 160. a. Sedere in accuſatorum ſubſellis. pro Roſc. Am. 10. a. Verſatus in utriſque ſubſellis optima & fide & fama. ep. 13. 11. 6. b

Subſidium.

Miſerum & innocens ſubſidium. pro Font. 19. a. Subſidium ſalutis. ad Brut. 13. Subſidium ſenectutis noſtræ. Att. 15. 387. 4. a Nam quo minus ingenio poſſum, ſubſidio mihi diligentiam comparaui. pro Quint. 2. Hoc mihi ſubſidium iam inde ab adoleſcentia comparaui. de Or. 101. b. Ego omnes meas uindemiolas eo reſeruo, ut illud ſubſidium ſenectuti parem. Attic. 1. 6. 5. a. Subſidium belliſſimum eſſe exiſtimo ſenectuti otium. de Or. 1. 134. Subſidio beſtiæ ſeruatus eſt. Quint. fr. 2. 7. 10. a Domitium liberare cupio, neque ſubſidio ire poſſum. Att. 8. 41 Cæſar Galliæ prouinciæ cum exercitu ſubſidio profectus eſt. in Ant. 203. b. Venit huic ſubſidio miſero atque innocenti Maſſilienſium cuncta ciuitas. pro Fonteio, 19. a. & b. Att. 19. Bibulus ad me ſcripſit ut ſubſidio uenirem. Att. 95. b, & 154. b. Frumentaria ſubſidia Reip. pro Pomp. 10. b. Induſtriæ, ſubſidia, atque inſtrumenta uirtutis in libidine, audaciaque conſumerentur. 2. in Cat. 31. a. Subſidia ualetudinum. Tuſc. 5. 81. Magna ſubſidia Reſpub. habet expedita. 10. fam. 52. in epiſt. Planc. Aguntur certiſſima populi Rom. uectigalia & maxima, quibus amiſſis, & pacis ornamenta & ſubſidia belli requiretis. pro lege Man. 3 a. His ego ſubſidiis ea ſum conſecutus, quæ nullis legionibus conſequi potuiſſem. ad Catonem, lib. 15. 4. 44. 1. Subſidiis temporum uictus. 2. de Leg. 44

Subſido.

Quid ſim tibi author, in Siciliane ſubſidas, an ut ad reliquias Aſiaticæ negotiationis proficiſcare? ad Cæc. 6. 8. 4. a

Subſigno.

Illud quæro, ſuntne iſta prædia cenſui cenſendo? habeant ius ciuile: ſint necne, ſint mancipi? ſubſignari apud ærarium, apud Cenſorem poſſint? pro Flac. 61. a

Subſiſto.

Sic Miloni quum inſidiator eſſet, &c. ſubſiſtendum atque expectandum fuit. pro Mil. 37. a

Subſortior.

Cur ea quandiu alium Prætorem, cum iis iudicibus, quos in horum locum ſubſortitus es, de te in conſilium iturum putaſti, tandiu domi fuerunt? 3. Verr. 34. a. Si ex lege ſubſortitus non erat Iunius, &c. pro Clu. 73. a. Subſortiebatur in M. Metelli locum. in Verr. 71. b. Ab illo enim ſiue quod in legem non inraſiſſet, ſiue quod ex lege ſubſortitus iudicem non eſſet, mulcta petita eſſe dicitur. pro Clu. 78. a

Subſortitio.

Et quod C. Verres Prætor urbanus, homo ſanctus & diligẽs ſubſortitionem eius in eo codice non haberet, qui tum interlitus proferebatur. pro Clu. 73. a. Nam de ſubſortitione illa Iuniana iudicum nihil dico. 3. Verr. 111. a

Subſterno.

Iam gallinæ, &c. cubilia ſibi nidoſque cõſtruunt, eoſq; quàm poſſunt

poſſunt, molliſſimè ſubſternunt, vt quàm facillimè oua ſeruentur. 2. de Nat. deo. 194.a, Animum igitur quum ille procreator mundi deus ex ſua mente & uoluntate genuiſſet, tum denique omne quod erat concretum atque corporeum, ſuſternebat animo, interiuſque faciebat. de Vniu. 34.a,

Subſtituo.

Nunc pro te Verrem ſubſtituiſti alterum ciuitati. 5. Verr. 137. Neceſſarios ſuos in hoc munere ſubſtituant. de Petit. 210. b, Tum iſte homo nefarius in eorum locum, quos domum ſuam de piratis abduxerat, ſubſtituere & ſupponere cœpit ciues Romanos quos in carcerem antea coniecerat. 7. Verr. 57.a, Itaque nunc Siculorum Marcelli non ſunt patroni: Verres in eorum locum ſubſtitutus eſt. 6. Verr. 80.a, In libris enim ſentẽtiam dicebamus, concionabamur, philoſophiã nobis pro Reip. procuratione ſubſtitutam putabamus. 2. de Diu. 10.a,

Subſtrahere, vide Subtraho.

Subſtructio.

Ante fundum Clodii, quo in fundo propter inſanas illas ſubſtructiones facile hominum mille uerſabatur ualentium aduerſari. pro Mil. 39 a, Subſtructionum inſanis molibus oppreſſerat. pro Mil. 65.a,

Subſum.

Sed non poſſum non exhorreſcere, ſi quid intra cutem ſubeſt uulneris. Plancus ad Cic. lib. 10. 18. 8. a. Etiam ſi nihil ſubeſt. 12. Att. a. pro, etiamſi eſt de rebus nihili Nec firmamentum exquiritur, quoniam non ſubeſt ratio. ad Her. 6.b, Oratio, quæ niſi ſubeſt res ab oratore percepta & cognita, inanis eſt. de Or. 86. b, Nulla ſpes ſalutis noſtræ ſubeſt. Att. 52. b, In qua re nulla ſubeſt ſuſpicio. Pro Clu. 26. b, Sin autem, iam ſuberat ſimultas, &c. pro Cel. 48. a. Non temerè fama naſci ſolet, quin aliquid ſubſit. ad Her. 8.b, Præſertim cùm dies comitiorũ ſubeſſet. de N. 74.b, Neque enim, &c. ſi vlla ſpes ſalutis noſtræ ſubeſſet, tu pro tuo amore in me, hoc tempore diſceſſiſſes. Att. 3. 67. 1.a, At ea fuit legatio Octauii, in qua periculi ſuſpicio non ſubeſſet. 9. Phil. 159.a, Quoniam ſubeſſe aliquid putas, quod cauendum ſit. Pro Marc. 136.b, Intelligatur aliquã ſubeſſe eiuſmodi cauſam 5. de Fin. 51. a, Nullam video grauem ſubeſſe cauſam, de Fin. 13 b, Quum verò de imperio decertatur, belloque gloria quæritur, cauſas omnino ſubeſſe tamen oportet eaſdem, quas dixi paulò antè, &c. 1. Off. 58. a, Subeſſe neſcio quid opinionis incommodæ. 1. ad Att. 47. Nequa ſubeſſe poſſet aliena aut ipſius officio, aut huius exiſtimatione ſuſpicio. pro Quint. 45.a, Subeſſe propinquis locis. 10. fam. 42. in ep. Planc.

Subter.

Qui omnia hęc quæ ſupra & ſubter, vnum eſſe, & vna vi atque vna conſenſione naturæ conſtricta eſſe dixerunt. 3. de Ora. 32.a, Toruus Draco ſerpit ſubter ſupraque reuoluens ſeſe. de Nat. 47. b, Spiniferam ſubter caudam piſtricis adhæſit. In Arat. b, Plato iram in pectore, cupiditatem ſubter præcordia locauit. Tuſc. 151.b, Deinde ſubter mediam ferè regionem ſol obtinet dux & princeps & moderator luminum reliquorum, &c. in Som. Scipionis 15.a, Virtus omnia quæ cadere in hominẽ poſſunt, ſubter ſe habet. Tuſc. 228.b,

Subterfugio.

Syllani temporis acerbitatem deorum immortalium beneficio ſubterfugi. epiſt. 103.b, Tãtum quiſque habet in Sicilia, quãtum hominis auariſſimi & libidinoſiſſimi aut imprudentiã ſubterfugit, aut ſatietati ſuperfuit. 5. Verr. 8.a, Extraordinaria pecunia crimen ſubterfugere. 3. Verr. 71.a, Nam ſi uiuus iſta ſubterfugere non potero, unà cum iſtis vitam ſimul fugere decreui. ad Octau. 48. Vlyſſes ſimulatione inſaniæ militiam ſubterfugere uoluit. Off. 3. 131.a, Hęc ita multa quaſi fato impendere amicitiis: ut omnia ſubterfugere, non modò ſapientiæ, ſed etiam fęlicitatis diceret ſibi uideri. de Amic. 34.a, Subterfugere periculum. ad Senatum, lib. 15. 1. 12.a, Subterfugere pęnam & calamitatem. Pro Cæc. 72. a, Vt quoniam criminum vim ſubterfugere nullo modo poterat, procellam temporis deuitaret. 2. Verr. 5.a,

Subterraneus.

Subterranei ſpecus. 15. Att. 44. Subterſeco. in Arato, b.

Subtilis.

Lyſias ſubtilis ſcriptor. de Cl. 176.b, In docendo, ediſſerendoque ſubtilis. de Cl. 190. b, Vir oratione maximè limatus & ſubtilis. de Or. 9.b, Definitio ſubtilis. 1. de Or. 54.a, Solers, ſubtiliſque deſcriptio partium. de Nat. 50.b, Subtilis oratio. de Cl. 204.b, Subtile dicendi genus quo modo tractandum. Or. 42, & 43. Subtile genus dicendi numeris ſolutum eſt. Or. 42. Stoicorum autem non ignoras quàm ſit ſubtile, vel ſpinoſum potius diſſerendi genus. 3. de Fin 4.a, Syncerum ac ſubtile iudiciũ. ad Catonem, lib. 15. 6. 4.a, Si minus illa ſubtili definitione, at hac uulgari opinione eſſe ars uidetur. de Or. 94 b, Subtilius explicare. de Nat. d. 2. 18. C. Serenus ſubtiliſſimus homo: fuit enim & animi ſatis magni & conſilii. pro Planc. 10.a, Acutiſſimum & ſubtiliſſimum dicendi genus. de Or. 117. b,

Subtilitas.

Apud noſtros enim non ignoras quæ ſit & quanta ſubtilitas. 1. Acad. 10. a, Subtilitas diſputandi. Tuſc. 3. 48. diſſerendi Tuſc. 5. 50. Lyſiæ. 3. de Or. 16. Scriptorum tuorum. ep. 48.b, Orationis. Or. 204.b, Ea ſubtilitas quam Atticam appellant. de Cl. 170.b, Alia eſt, illa quum ueritas ipſa limatur in diſputatione, ſubtilitas. 2. Off. 49.a, Facile cedo tuorum ſcriptorum ſubtilitati & elegantiæ. ad Sulp. 4. 4 3.a, Eſt etiam in tanta arte huic minutæ ſubtilitati locus. de Cl. 192.b, Hanc ego ſubtilitatem philoſophia quidem digniſſimam iudico. 4. Acad. 41. Subtilitate orationis nihil, experienti, minus imitabile. Orat. 42. Subtilitate ſententiarum non conturbor, ſi orationis eſt ſiccitas. de Nat. deo. 2. 1.

Subtiliter.

Sed poterat ſubtiliter concludere. Tuſ. 1. 45. Verſute & ſubtiliter dicere. in Orat. 12.a, Subtiliter contra aliquem dicere. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 58. Si uerò aut numerus quidam ſit animus, quod ſubtiliter magis, quàm dilucidè dicitur, &c. 1. Tuſc. 64. a, Sed id poterat ſubtiliter diſputari. Acad. q. ed. 1. libr. 2. 30. Sed Zeno quum Archeſilam anteiret ætate, valdeque ſubtiliter diſſereret, & peracutè moueretur, corrigere conatus eſt diſciplinam. 1. Acad. 50.a, Diſſerere de aliqua rè ſubtiliter & copioſe. p Fl. 33.a. Quod iſte eruditus homo & Græculus, q hæc ſubtiliter iudicat, qui ſolus intelligit, ſi unam literam Græcam ſciſſet, certè non ſuſtuliſſet. 6. Verr. 113.a, Subtiliter proſequi. 1. de Ora. 49. Subtiliter ſcribere. 2. Att. 52, hoc eſt, ſingula enumerare. A quo hæc quæ ego nunc percurro, ſubtiliſſimè ſunt omnia perpolita. pro Corn Balbo, 40.a,

Subtimeo.

Nunquid ſubtimes, ne ad te hoc crimen pertinere uideatur? 2. Phil. 55.a.

Subtraho.

Quo ego me libentius à curia & ab omni parte Reipub. ſubtraho. ad Q. fr. 1. 10. 7.a, Nonne id agendum nobis fuit, vt materiem ſubtraheremus furori tuo? pro Dom. 9.a, Neque herba ſedem habere poſſunt, ſi rem ſubtraxeris. 3. de Or. 12.a, Subtrahere de commodis alterius. Off. 58.b, Nolite mihi ſubtrahere vicarium meæ diligentiæ: &c. pro Mur. 73.a, Cum autem hæc ſubtracta ſunt, tum, &c. de Diu. 137 b,

Subturpis.

Exprimenda enim ſunt, &c. & quæ ſint, quod ridiculi proprium eſt, ſubturpia. 2. de Or. 147.a.

Subturpicula.

Quid? etiam, &c. ſubturpicula mihi videbatur eſſe παλινῳδία. Att. 4. 74. 1.a,

Subuenio.

Circumuenior inquit, Iudices, niſi ſubuenitis. de Clar. 128.b, Subueni igitur per deos. Att. 281.b, Grauedini quæſo omni ratione ſubueni. Att. 16. 334. 4.a, A te peto vt ſubuenias huic meæ ſolicitudini. ep. 2. 5. 12.a, Vt Domitio non ſubueniat. Att. 122.b, Cumque eo animo veniſſem, vt vtrique prouinciæ, ſi ita tempus ferret, ſubuenirem. ad Catonem, lib. 15. 4. 22.a, Alter viſus eſt illum alterum orare ut ſubueniret. de Diu. 92.b, His temporibus difficillimis Reipub. quicquid ſubueneris, id erit totum & proprium tuum. ad Planc. libr. 10. 5. 7.a, Tecta verò vnde aut initia generi humano dari potuiſſent, aut poſtea ſubuenire, ſi cecidiſſent? Off. 35.b, Subuenire alicui in aliqua re. pro Clu. 18. b, Nam qui voluit ſubuenire erroribus Epicurus, is, &c. 4. Acad. 84.a, Homini iam perdito, & collum in laqueum inſerenti ſubuenire. 6. Verr. 32.a, Subuenire & opitulari patriæ. Off. 31. b. & epiſt. 149.b, Subuenire tempeſtati. Off. 1. 117. Idemque earum templum inflammauit dearum, quarum ope etiam aliis incendiis ſubuenitur. de Aruſp. reſp. 54.a, Huic quoque rei ſubuentũ eſt maximè à nobis. Att. lib. 1. 11. 13.a, D. Bruti opera, reip. difficillimo tempore ſubuentum eſt. In Ant. 101. b, Non dubitaut quin Pompeius Domitio ſubuenturus eſſet. Att. 128.b, Acrioribus ſalutis ſuæ remediis ſubueniendum putauit. pro Clu. 52.a,

Subuereri.

Venit enim mihi in mentem ſubuereri, interdum, ne te dele-ctet tarda deceſſio. ad Marcellum, lib. 4. 10. 1. a,

Subuolo.

Hæ partes ſurſum rectis lineis in cæleſtem locum ſubuolēt. 1. Tuſc. 63. a,

Suburbia.

Hiſce ego me viis committam, qui Terminalibus nuper in ſuburbium, vt eodem die reuerterer, ire non auſus ſim? 12. Phil. 335. a,

Suburbanum.

Suburbanum ſi quod inueniſſet, non dubitaturum eſſe eme-re. Quin. fr. 321. b, De ſuburbano cura vt ſciam. Quint. fr. 322. b, Malo enim eſſe in Tuſculano, aut uſpiam in ſuburbano. Attic. 160. b, Cras igitur in Siciliç ſuburbano. Att. 197, & 198. b. In ſu burbana amicorum deportaſſes. in Verr. lib. 3. 37. a,

Suburbanus.

Suburbana præfectura. pro Planc. 16. id eſt, vrbi propinqua. Suburbanum artificium ſimulationis. pro Plan. 17. Gymnaſiū ſuburbanum. 1. de Orat. 49. a, Suburbani fundi inſtar munus ex pectare. 3. ad Q. fr. 7. Ita aqua Albana deducta ad utilitatē agri ſuburbani, non ad arcem vrbemque retinendam. 1. de Diu. 105. a, Habet animi cauſa rus amęnum & ſuburbanum. pro Sext. Roſc. 79. a, Deliciarum cauſa & uoluptatis quoſdam in hortis à ut ſuburbanis ſuis cum mitrella videmus. pro Rab. Poſt. 16. a,

Suburbanitas.

Pop. Romano iucunda ſuburbanitas eſt huiuſce prouinciæ. 4. Verr. 5. a,

Succedo.

Etenim ei ſuccedo orationi, quæ, &c. pro Cor. 55. b, Nihil ſemper floret, ætas ſuccedit ætati. 11. Phil. 318. a, Omnia ex ſen tentia ſuccedunt. Att. 278. b, Horum ætati ſucceſſit Iſocrates. Orat. 200. b, Frater meus qui Lucio Flacco ſucceſſit. pro Flac. 153. b, Antonius in Cn. Pompeii locum hæres ſucceſſit. in Ant. 372. b, Succedam ego uicarius tuo muneri, ſuſcipiam partes, quas alienas eſſe arbitrabar. 6. Verr. 73. a, Si quando minus ſuc-cedet, magnum tamen periculum non adibit. in Or. 53. a, Quid ergo? hic non noceat, qui quodam quaſi veneno perficiat, vt ve-ros heredes moueat, in eorum locum ipſe ſuccedat? 3. Off. 100. a, Omnia ſub acumen ſtyli ſubeant & ſuccedant neceſſe eſt. 1. de Or. 73. a, Nos te, tuumque exercitum expectamus, ſine quo, vt reliqua ex ſententia ſuccedant, vix ſatis liberi videmur fore. ad Brut. 9. 4. a, Dolabella valde vituperabatur ab hominib. nō inſulſis, quòd tibi tam citò ſuccederet. ad Caſſium, libr. 12. 4. 5. a, Poſu it ſcilicet Statonem illum hominem ſua virtute egeniē: vt is, qui in Marſis vbi natus eſt, tectum, quod imbris vitādi cau ſa ſuccederet, nullum haberet, &c. pro D. ſua, 89. a, Si proinde, vt ipſe mereor, mihi ſucceſſerit. Plancus Cic. 10. 4. 9. a. Alias, pe rinde. Niſi in voluptatis locum dolor forte ſucceſſerit. de Fin. 1. 44. Si ex ſententia ſucceſſerit, bene erit opera poſita. Quint. fr. 2. 15. 6. a. Quinquaginta aratores ita video deiectos, vt his ne vicarij quidem ſucceſſerint. in Verr. 174. b, Alicui ſuccede-re. de Cl. Or. 43. a, Succedere alicui in patris locum. Att. 280. b, Magnis ſuccedere, & æquales habere. in Or. 56. a, Orationi ſuc-cedere. pro Corn. Balbo, 2. a, Sororis meæ liberos obliuiſcaris eſſe Lepidi filios, meq; his in patris locum ſucceſſiſſe exiſtimes. ad Brut. 13. a, Quum tu non ſolum, quòd tibi ſuccederetur, ſed quòd Sabinio non ſuccederetur, exanguis & mortuus concidi-ſti. in Piſ. 70. a, Qui quum fortè Quæſtor Macedoniam obtine-ret, neque ei ſucceſſum eſſet, &c. ad Planc. 13. 30. 6. a, Antea q̄ tibi ſucceſſum eſſet, te deceſſerum fuiſſe. 3. fam. 13.

Succeſſus, a, um.

Nam quum omnia mea cauſa velles mihi ſucceſſa, tum etiā tua, &c. ad Tironem, lib. 16. 21. 6. a,

Succeſſor.

Quum ſucceſſor aliquid immutat de inſtitutis priorum. pro Flac. 26. a, Niſi ego ſucceſſor eſſem. &c. epiſt. 34. b, Et Sulpitii ſuc ceſſori nos de meliore nota commenda. 7. Fam. 5. 1. in ep. Curii. Præfinit enim ſucceſſori diem. de Prouinc. Conſul. 30. a, Succeſ ſorem habes perblandum. ad Quint. fr. 1. 2. 13. a, Marium quidē ſucceſſorem tardè video eſſe venturum. ad Caninium, libr. 2. 16. 9. a,

Succeſsio.

Succeſſio prouinciarum. Cælius ad Cic. libr. 8. 1. 7. a, Quid hoc mihi prodeſt, ſi merces Antonij oppreſſi poſcitur, in Anto nii locum ſucceſſio? ad Brut. 17. 3. a, In omni re doloris amotio ſucceſſionem efficit voluptatis. 1. de Finib. 58. a, Placitum eſt, vt quum primum ad urbem reuerteretur Cn. Pompeius, ut co-ram eo de ſucceſſione prouinciarum ageretur. Cælus. ad Cic. 8. 4. 12. a,

Succenſus.

Sapientem in Phalaridis tauro ſuccenſis ignibus torreri. in Piſ. 33. a,

Succenſeo.

Cur mihi magis ſuccenſetis, qui iſta non aſpernor, quàm eis qui quum audiunt, deſipere nos arbitramur? 4. Academic. 221. a, Marcellum, cui maximè ſuccenſebat, reſtituit. epiſt. 84. b, Cui (quid enim negem) ſuccenſui. pro Arch. 139. b, Mihi quòd de-fendiſſem, leuiter ſuccenſuit. Att. 2. 16. 16. a, Vbi ego diutius eſ ſem moratus, niſi Athenienſibus ſuccenſuiſſem. de Orat. 149. b, Nec uerò iis, a quibus accuſatus ſum, habeo quod ſuccenſeam. Tuſc. 170. b, Non enim iam metuo, ne tu illi ſuccenſeas. p̄ De-iot. 150. b, Quis mihi iure ſuccenſeat? pro Arch. 188. b, Dii ho-minibus iraſci & ſuccenſere ſolent. Pro Q. Roſ. 252. b, Et te ue hementer ſuccenſuiſſe audiui. ep. 230. b,

Succidia.

Iā ortum ipſi agricolæ ſuccidiā alterā appellāt. de Sen. 52. a,

Succiſiuus, uel Subciſiuus.

Subciſiua quædam tempora incurrunt, quæ ego perire non patior. 1. de Legib. 7. An ſe neſcire, quæ ego ſerò, quæ curſim ar ripui, quæ ſucciſiuis operis, vt aiunt, &c. 2. de Or. 198. Omni ge nere monimentorum meorum perfeciſſe operis ſucciſiuis, vt meæ vigiliæ, meæque literæ & iuuentuti vtilitatis, & nomini Romano laudis aliquid afferrent. 2. Phil. 44, a.

Succingo.

Hoc etiam iſte infeſtior, quòd multo ſe pluribus & maiori-bus canibus ſuccinxerat. 7. Verr. 114. a,

Succinctus.

Gladio ſuccinctus. ad Her. 40. b, Deleta Carthago eſt, quod cum hominum copijs, tum ipſa natura ac loco ſuccincta portu bus, armata muris, &c. de L. Agr. 85. a, Ser. Galbam eodem pu-gione ſuccinctum in caſtris videtis. 13. Phil. 371. a,

Succlamo.

Succlamatū eſt & frequenter à militibus. Brutus Cic. 11. 11.

Succreſco.

Non enim ille mediocris orator veſtræ quaſi ſuccreſcit æta-ti, ſed & ingenio peracri & ſtudio flagranti. 3. de Or. 227.

Succumbo.

Cur ſuccumbis, cediſque fortunæ? 3. Tuſc. 63. a. epiſt. 131. b, Intentum enim animum tanquam arcum habebat, nec langue-ſcens ſuccumbebat ſenectuti. de Sen. 33. Gorgia patrono philo ſopho ſuccubuit orator. de Ora. 154. b, Succubuiſſem enim po-tius ipſe. pro Domo ſua, 13. a, Ita ſuccumbam Laterenſis oratio ni tuę in eo ipſo, &c. pro Planc. 176. b, Deiotarus nunquā ſuccū bat inimicis, ne fortunæ quidem. pro Deiot. 150. b, Pugiles ve rò etiam quum feriunt aduerſarium, in iactandis cæſtibus inge miſcunt, non quòd doleant, animove ſuccumbant; ſed, &c. 2. Tuſc. 96. a, Potius ergo illa dicantur, turpe eſſe viro debilitari, dolere, frangi, ſuccumbere. 2. de Fin. 153. a, Succumbere animo. Tuſc. 2. 49. Succumbere doloribus. de Fin. 1. 38. Succumbere for tunæ. Tuſ. 3. 32. Nulli neque homini, neque perturbationi, ne-que fortunæ ſuccumbere. Off. 13. b,

Succumbens.

Huic ſuccumbenti & iam oppreſſo Syllanis oneribus ſubue nire vult. 2. de L. Agr. 7. a, Succumbentibus non ſuccumbam. ad Brut. 50. in ep. Bruti.

Succuro.

Vt quidque ſuccurrit, libet ſcribere. Att. 14. 1. Cogitanti au-tem hæc ferè ſuccurrebant. Att. 2. 37. Deinde illud etiam mihi ſuccurrebat, graue eſſe, me de iudicio patris iudicare. Cic. fi-lius ad Tironem, lib. 16. 21. 13. a, Neque enim mihi ſuccurrebā verba, quæ ante diſceſſum à Dolabella audieramus. a, Quoni, quidem ſemel ſuſcepi; licet hercules vndique omnes terrores minę, periculaque impendeant omnia, ſuccurram atque ſubi-bo. pro Roſ. Am. 18. Huic qui ſuccurrat, non ſatis eſt paratus. p̄ Pomp. 4. b, Hęc vbi filio nunciata ſunt, ſtatim exanimatus ad ædes contendit, vt & vitæ patris, & pudicitiæ ſororis ſuccurre-ret. 3. Verr. 46. a, Succurrere alicui. pro L. Man. 2. id dſt ſuccede re. Serui domino ſuccurrere prohibebantur. pro Mil. 107. b, Ex pectationi aliquorum quàm celerrime ſuccurrere. 2. de Orat. 272. a, Infamiæ communi ſuccurrere. 2. Verr. 2. a, Succurrere la borantibus. 1. de Or. 82. a, Ferre opem patriæ, ſuccurrere ſaluti, fortu-

fortuniſque communibus.pro Rab perduel.reo, 2.a.

Succus.

Succus ille & ſanguis incorrupus.de Clr.Orat. 18.a, Amiſimus mi Pomponi,non omnem modò ſuccum ac ſanguinem, ſed etiam colorem & ſpeciem priſtinam ciuitatis. Att. 4. 45. Naribus humiferum duxere ex aere ſuccum.1.de Diu.26.a Etſi enim non plurimi ſanguinis eſt,habeat tamen ſuccum aliquem oportet,vt,&c.in Or.42.a Omnes tum retinebant illum Periclis ſuccum,ſed,&c.de Ora.117.b Principio eorum,quæ gignuntur e terra, ſtirpes & ſtabilitatem dant iis quæ ſuſtinent, & ex terra ſuccum trahunt, quo alantur ea quæ radicibus cōtinentur,&c. 2.de Nat.d.90.Vua & ſucco terræ,& calore ſolis augeſcit.de Seneſt.49.a,Ornatur oratio genere primùm,& quaſi colore quodam & ſucco ſuo.3.de Or.53.a

Succuſſus.

Pedetentim,inquit,ite,& ſedato niſu,ne ſucceſſu arripiat maior dolor.2.Tuſc. 85.a

Sucula.

Eius caput ſtellis conſperſum eſt frequentibus,&c.ὕειν enim eſt pluere:noſtri imperitè Suculas,quaſi à ſuibus eſſent,non ab imbribus nominatæ.2.de Nat.d.161.a,

Sudo.

Quid cùm Cumis Apollo ſudauit?de Diu.100.b, Cum ille diceret ſe ſine cauſa ſudare.2. de Orat.122.Sanguinem pluiſſe nuntiatum eſt, atratum fluuium fluxiſſe ſanguine, deorum ſudaſſe ſimulachra:num cenſes ijs nuntijs Thalem, aut Anaxagoram,aut quenquam phyſicum crediturum fuiſſe? 2. de Diu.44. Sudandum eſt his pro communibus commodis.pro Seſt.121.a,

Sudor.

Nec enim ſanguis,nec ſudor niſi è corpore eſt.2. de Diu. 44. Stylus ille tuus,multi ſudoris eſt.1. de Ora.135.a Multum ſudorem conſequutum eſſe audiebam.3.de Ora.4.a Qui cum ipſo M. Fonteio ferrum ac manus contulerunt:multoque eius ſudore ac labore ſub pop. Rom. imperium ditionemque ceciderunt.pro Fonteio, 2. de Gallis.Herculis ſimulachrum multo ſudore manauit.1.de Diu.127.2,

Sudum.

Horologium mittam & libros ſi erit ſudum. ad Tironem, libr.16. 24.

Sueo.

Has Græci ſtellas Hyadas vocitare ſueuerunt.2.de Nat.162. a.ex Lucretio.

Sueſco.

A te id quod ſueſti,peto in maiorem modum,vt me abſentē diligas atque defendas.Marcel.15 9.3.a,Qui mihi,cùm ſueſcēt libenter polliceri,reſponderunt.ep.86.b,

Suetus.

Ciuitates ſuis legibus & iudiciis ſuetæ.Att.6.113.7.a Sueſſa, oppidum.in Ant.185,& 192.b Sueſſanus.ad Brut.277.b

Suffero.

Plus oneris ſuſtuli,quàm ferre poſſum. pro Roſc. Am.6.a, Quod ego ſic adminiſtrabo Quirites,vt ſi vllo modo fieri poterit,ne improbus quidem quiſquam in hac vrbe pœnam ſui ſceleris ſufferat.2.in Cat.47.a Nimiæ pietatis & ſummi amoris in patriam viciſſim nos pœnas,ſi ita dijs placet,ſufferamus.pro Flac. 74.Niſi hoc peius ſit hæc ſufferre & perpeti.ep.50. b Quā mul ētam ſi ſufferre voluiſſent, tamen manere in ciuitate potuiſſent.pro Cæc.71.

Sufficio.

Poſteaquam immenſæ gulæ impudiciſſimi corporis quæſtus ſufficere non potuit.in Saluſt.8. a Paucorum cupiditati tū quū obſiſtere non poterant,tamen ſufficere aliquo modo poterant. 7.Verr.99.a, Quāquam nec ſcribæ ſufficere. nec tabulæ nomina illorum capere potuerunt.2.Phil.41.a Vnus erit Conſul,& is non in adminiſtrando bello,ſed in ſufficiendo collega occupatus.pro Mur.77.a,Nam ne ſufficiatur Conſul,non timent. p Mur.74.a.Si Appij os haberem,in cuius locū ſuffectus ſum. epiſtola 66. b.

Suffigo.

An ego,ſi te & Gabinium cruci ſuffixos viderem, maiore afficere lætitia ex corporis ueſtri laceratione, quàm afficior ex ſo famia?in Piſ.32.a

Suffimentum.

Nam & in ijs ſine illius ſuffimentis expiati ſumus. 2. de Leg.57.a,

Sufflatus.

Nam graui figuræ, quæ laudanda eſt,propinqua eſt ea, quæ fugienda eſt,quæ rectè videbitur appellari, ſi ſufflata nominabitur.ad Her.4.156.

Suffoco.

Qui gallum gallinaceum ſuffocauerit.pro Mur.57.a Conſilium primum eſt,ſuffocare vrbē & Italiam fame, deinde agros vaſtare,vrere,pecuniis locupletiſ non abſtinere.Att.9.175.5.a,

Suffoſſus.

A Sex.Serrano ſanctiſſima ſacella ſuffoſſa, incenſa, inædificata,oppreſſa.de Aruſp.reſp.29.a

Suffragator.

Cui legi quum veſtra dignitas vehementer aduerſaretur, iſtius ſpes falſa & inſignis impudentia maximè ſuffragatur. 7. Verr.140.a Hortenſius tibi ſuffragatur.In Verr. 58.b, Si nihil erit prçter ſuffragium teque eſtiſi vt ſuffragantur, nihil valent gratia.pro Mur.65.a Vide ne hæc ipſa quæ deſpicis,huic ſuffragata ſint.pro Planc.14.a, Qui eius cupiditati ſuffragari videbātur.Att.279.b Suffragari dignitati.pro D.ſua, 22. Ei meorum temporum memoriam ſuffragari uidebam.pro Plāc.259.b Laudibus cuiuſpiam ſuffragari. Lentulus Cic.12.14. 10.a, Mihi enim videris fratrem laudando ſuffragari tibi.1.de Leg.2.a,Suffragandi nimia libido in non bonis cauſis eripienda fuit potentibus, non latebra danda populo, in qua bonis ignorantibus quid quiſque ſentiret, tabella vitioſum occultaret ſuffragium. 3. de Leg.31.Suffragante fortuna videris res maximas cōſequutus.ad Planc.10.5.6.a Nemo ab ignotis hominibus, nullis ſuffragantibus meritis,honore afficitur.de Pet.Conſul.19.a Quæ quum vulgò viſeretur, ſuffragata domino nouo homini ad Cōſulatum putabatur.1.Offic.193.a

Suffragatio.

Suffragatio militaris.pro Mur.36.a Vrbana ſuffragatio.pro Mur.37.a Facilis ſuffragatio pro ſalute.pro D.ſua,36.a Noſtrā ſuffragationem ſi minus potentem,at probatam tamen, & iuſtā & debitam,& propterea fortaſſe etiam gratioſam. 2. Fam.10. Perdere alicuius officii ſuffragationem.pro Milone,26.a, Accedere ad dignitatem alterius ſuffragatione ſua.Plancus.Ciceroni, 10.9.4.a

Suffragator.

Ex communibus proprii, ex fucoſis firmi ſuffragatores euadunt.de Pet.Conſ.23.Tua verò nobilitas Serui Sulpiti,tametſi ſumma eſt,tamen hominibus literatis & hiſtoricis eſt notior, populo verò & ſuffragatoribus obſcurior.pro Mur.13.a

Suffragatorius.

Modò intelligat te magni æſtimare ex animo agere, bene ſe ponere, fore ex eo non breuem & ſuffragatoriam, ſed firmam. & perpetuam amicitiam.de Pet.Conſul.18.a

Suffragium.

Corruptum ſuffragium.3.de Leg.57.a Vitioſum ſuffragium. 3.de Leg.50.a Suffragii tabellam ſeu quaſi vindicem libertatis habeat populus, dummodo hæc optimo cuique & grauiſſimo ciui oſtendatur, vltroque offeratur,vti ſit ipſa libertas,in qua populo poteſtas honeſtè bonis gratificandi datur.3.de Leg.34. Tu verò adhibes magiſtrum ſuffragio tuo, & compotorum tuorum Rhetorem.In Ant.168.b Vnuſquiſque ſtudio & ſuffragio ſuo viam ſibi ad beneficium impetrandum munire poſſit. 2. de Leg.Agr.31.a Ferre ſuffragium de capite alicuius. pro D. ſua, 37.a Iiſdem operis ſuffragium ferentibus.Poſtquam.208.& 11. Fam.44.Quis eſt,qui,cùm contra me ferebatur, iniuſſe ſe ſuffragium confiteatur? Off.37.b, Tegere ſuffragium 3.de Leg.55.a, Suffragia largitione corrupta.3.de Leg.35.Suffragia eblandita vel enucleata.pro Planc.8,Occulta de honore ſuffragia.2. Off. 33.a,Suffragia per tabellam fieri ſolita.pro Planc.262.b Suffragia populi cum ſciſentur,optimatibus nota,plebi libera ſunto. 3.de Leg.10.Confuſionē ſuffragiorum flagitaſti.pro Mur.45.a, Suffragiorum renunciatio.pro Plan.11. Sed tamen magnificentius atque ornatius eſſe illo nihil poteſt,quòd meis comitijs,nō tabellam indicem tacitæ libertatis, ſed vocem unam prę vobis indicem veſtrarum erga me voluntatum ac ſtudiorum tuliſtis.itaq; me non extrema tribus ſuffragiorum,ſed primi illi veſtri concurſus: neque ſingulę voces præconum,ſed vna voce vniuerſus pop.Romanus Conſulem declarauit.con. Rull.10.Suffragia in magiſtratu mandando,aut de reo iudicando,lege aut rogatione, clam an palam ferre melius eſſet, multum & ſępe quæſitum.3.de Leg.30.Cum ſuffragijs tres ex tribus generibus creati ſunt,res reuocatur ad ſortem.in Verr. 134.b, In ſuffra-

gijs

gij fecit lex Maria, ne eſſent ambitus.3.de Leg.34. In ſuffragiis ſi quando ambitus ſileat, quæritur quid optimi viri ſentiant. 3. de Leg.35. Nihil eſt in ſuffragiis voce melius.3. de Leg.49.a Videtur in ſuffragiis multum poſſe Galba. Att.1.3. Aliàs, Gallia. Quos cunctis ſuffragiis adepti ſumus. Off.2.87. Fieri conſulem cunctis ſuffragiis. Paulo, lib.15.12.1.a Priuare populum ſuffragiis.2.de Leg.Agr.31.a, Si hæc ſuffragiis, aut ſcitis multitudinis probarentur.1.de Leg.64.a,

Suffringo.

Quòd ſi luce quoque canes latrent, quum deos ſalutatũ aliqui venerint, opinor iis crura ſuffringantur, quòd acres ſint ẽt, tum quum ſuſpicio nulla ſit.pro Roſc.Am.34.a,

Suffultus.

Nam graui figuræ, quæ laudanda, eſt propinqua eſt ea, quæ fugienda eſt, quæ rectè videtur appellari, ſi ſuffulta nominabitur.4.ad Her 156.Quidam codices legunt ſufflata.

Suffuſſus.

Nam tenuis ac perlucens & æquali calore ſuffuſus ęther, nõ ſatis aptus ad ſtellas continendas videtur.2.de Nat.d.79.a Empedocles autem animum eſſe cenſet cordi ſuffuſum ſanguinem. 1.Tuſc.30.a, Noui animum cum mihi amiciſſimum, tum nulla in cæteros maleuolentia ſuffuſum.Lent.1.9.61.a,

Suggero.

Cur tu his rebus ſumptus ſuggeris? de Inu.48.b, Atque huic incredibili ſententiæ ratiunculas ſuggerit.3.de Nat.deo.102.a Atque iſti quidem qui docent, quum cauſas in plura genera ſecuerunt, ſingulis generibus argumentorum copiam ſuggerũt. 2.de Or.64.a, Vbi ſi memoria fortè defecerit, tuum eſt vt ſuggeras.2.de Fin.74.a, Suggerebantur etiam ſæpe damna aleatoria. 2.Phil.77.a, Ambiguum explicatur, quũ ea verba, quæ deſunt, ſuggeſta ſunt.2.de Or.61.a, Si nihil fiet, aut Druſo ludus eſt ſuggerendus, aut vtendum Tuſculano. Att.12.257.4.a,

Suggeſtum.

Neque illud ſuggeſtum, in quo cauſam dixerat, aſcendenti ſignum ſibi vllum, quod conſueſſet, à deo quaſi mali alicuius impendentis datum.1. de Diu.105. Idemque quum in communibus ſuggeſtis conſiſtere non auderet, cõcionari ex turri alta ſolebat.5. Tuſc.84.a,

Sugo.

Animalia alia ſugunt, alia vorant, alia mandunt.de Nat.50.b, Nunc autem ſimul atque edit in lucem, & ſuſcepti ſumus, in omni continuò prauitate, & in ſumma opinionum peruerſitate verſamur, vt penè cum lacte nutricis errorem ſuxiſſe videamur.3.Tuſc.4.a,

Sui.

Offenſio aduerſarii, commendatio ſui.in Or.68.a, Hoſne viros tum cupidos ſui perire voluit? pro Syl.56.a, Vterque pro ſui dignitate & pro rerum magnitudine, &c.in Cat.119.b, Imitantes genitorem & effectorem ſui. de Vni.54.a, Natura quaſi ſui lena.de Nat.libr.1.104.a, Vt & ſui & Metrodori memoria colatur.2.de Fin.161.a, Nicias te (vt debet) amat, vehementerq; tua ſui memoria delectatur.15.Att.2. Ita ſe ipſe conſumptione & ſenio alebat ſui.de Vniu.198.b, Nihil malo, quàm & me mei ſimilem eſſe, & illos ſui.Att.9.189.2.a, Quia viam demonſtrauiſſet interimendi ſui.Tuſc.240.b, Dionyſius inſtituit, vt filiæ barbam ſibi & capillum adurerent.Tuſc.239.b, Non ſolum ſibi ipſos, ſed etiam reip.condonaueris.pro Lig.22.a, Bellum nobis redintegrare poſſit Antonio ſibi coniuncto. Brutus ad Cic.11.9.3.a, Cum ſibi negotium daret Antonius, ut eum dictatorem efficeret.15.Att.329.15.a.id eſt ſe. Ipſe ſibi diſplicet.de N.d.1.59. Id monſtrum ſibi ipſum eſt.de Aruſ.246.b, Sibi captum fuiſſe tabernaculum in hortos Scipionis.2.de Nat.d.8. Meámque cõmendationem vſui magno ſibi fuiſſe.13. fa.38. Præſertim cum ille Q.Scæuolam ſibi prætuliſſet.de Cl.173.b, Suo ſibi victitãt ſucco.a, Bonus pater intelligit omnes æque filios ſe attingere. de Fin.130.b, Mors tum æquiſſimo animo oppetitur, quum ſuis ſe laudibus vita occidens conſolari poteſt.1. Tuſc.98. Sin erit ille gemitus flebilis ei qui ſe dederit, vix eum virum dixerint. Tuſc.187.b, Ne ipſe quidem mihi perſuaſiſſet vt ſe dimitterẽ. Or.206.b, Tamen quotieſcũq; vellet quis hoc in genere ſe rem iudicatam referre, poſſe voluerunt.pro Mil.115.b, L. Cæſar vt veniam ad ſe rogat, an nemus. Att.240.b, Quòd inter ſe omnes partes quodam lepore conſentiunt.3.Off.139.a, Damonẽ & Pythiam Pythagoræos ferunt hoc animo inter ſe fuiſſe.3.Off.58.a, Cum ad illum ſcribas nihil te recordari de ſe.Att.321.b, Atque hæc propterea de me dixi, vt mihi Tubero, cùm de ſe eadem dicerem, ignoſceret.pro Lig.138.b,

Sulcus.

Tages quidam dicitur in agro Tarquinienſi, quum terra araretur, & ſulcus altius eſſet impreſſus, extitiſſe repente, & eum affatus eſſe qui arabat.2.de Diu.74.a,

Sum. conſto, exiſto, valeo, viuo, & ad pretium tranſlatum. ad huc ad Brut.39. Id eſt, viuo. Et quicquid es, ex hoc es.de Pet. Conſ.2. Quod ſi vt es, ceſſabis, laceſſam.Coruif.lib.12.20.2.a, Omne quod eſt, vnum eſt, Diu.2,24. Ager nunc multò pluris eſt, quàm tũc fuit. pro Q.Roſ.50.b, Vt quiſq, quod plurimi eſt, poſſidet, ita ditiſſimus habendus eſt. Parad.125.b, Omnia ſunt, ſed tẽpore abſunt.Diu,1.108. Bona patris huiuſce Sex.Roſcij quæ sũt ſexagies, quæ duobus millibus nummum ſeſe dicit emiſſe.pro Roſ.Am.3.a, In nullo loco frumentum tãti fuit, quã tiſiſta æſtimauit.in Verr.162.b, Quanti erat in Sicilia triticum.in Verr.187, & 191.b, Quod quum in Sicilia ſeſtert. duobus tritici modius eſſet.5.Verr.163.a, Vt cõmodius putarent numerari ſibi quod tanti eſſet, quàm ſuum recuperare.2. Off. 121.a, Verùm enimuero quum eſſet ſeſtert. binis aut etiam trinis, quibuſuis in locis prouinciæ.in Verr, 1.a, Emere denario, quod ſit mille denarium.3.Off.123.a, Scio quãti Reip. ſit Att. 121.b, Dum ero.6.fam.10. id eſt, dum viuam. Lõgumque illud tempus, quum non ero, magis me mouet, quàm hoc exiguum, quod mihi tamen nimium longum videtur.Att.12.141.10.a Audio Treuiros capitales eſſe: mallem auro, argento, ære eſſent.ep.102.b, Eſſe nũquam verè poteſt id quod gignitur, & interit, quod affert opinionem per ſenſus, rationis expers, quod totum eſt opinabile.de Vniu.3 Qui omnia non tam eſſe, quàm videri volunt. Acad.q.2.42.

Eſſe, pro verſari manere, vel habitare.

Multum mecum ſunt.ep.57.b, Eram cum Stoico Diodoro. de Cl.19.b, Neque domi imperaram, & hic, apud quem eram futurus, ſine mea sẽtẽtia tam facilè promiſit.2.de Ora.17.a Tamen erat nemo, quicum libẽtius eſſem, q̃ tecum.ep.77.b, Cùm Athenis decem ipſos fuiſſem dies.epiſt,22.b, Si in iſto eſſem.2. ad Q.fr.22. Vt eſſes in Sicilia, quoad velles.ep.86.b, Si eſſetis, verſareminique nobiſcum.de Aruſp.reſp.22.a, Tu quidem & prudenter & amicè ſuades, vt in his locis potiſſimum ſim, quoad, &c.Att.16.339.7.a, Vos oro vt hic ſitis hodie.1.de Ora.16.a, Qui Athenis ſolet eſſe multum.Quin.fr.302.b, Eſſe cum aliquo.Att.124.b, Eſſe domi alienæ.Tuſc.1.42. Nonne mauis ſine periculo tuæ domi eſſe, quàm cum periculo alienæ? Marcel.4.7.12.a. Eſſe multum domi.13.fam.31. In publico eſſe nõ audet. in Verr.244.b, Qui minus autem ego iſtic rectè eſſe poſſim, q̃ eſt Marcellus? Att.16.339.10.a, Non licet mihi eſſe Romæ, 4. Ver.70.a, Qui in ea voluptate velit eſſe.libr.1.de Fin.26. Eſſe meam gratiam voluit.2.Phil.36.

Eſſe, pro accidere, vel negotium habere.

Eſt mihi amicitia cum eo.13.fam.32. Ille eſt mihi ita ſecũdũ te, vt ſit penè par.3.ad Q.fr.13. Eſt mihi hoſpitium cum eo.13. fam.35. Mihi ante ædilitatem nihil erat cum Cornificio. Att. 190.b, Cum Varinii legationibus quid erat Antonio? in Ant. 228.b, Quæſiuit à Gallis quid ſibi eſſet cum his, in. Verr.113. b, Si mihi minus eſſet tecum.15. fam.31. Quum ita ſolutus eſt animus, vt ei planè nihil ſit cum corpore.de Diu.103.b, Mihi cum illa poſthac nihil erit.in Ant.175.b, Eſſe aliquid perſonæ & dignitatis.lib.1. de Fin.2. Alicui cum aliquo familiaritatem vel ſocietatem eſſe.pro Q.4.b,

Eſſe, pro conuenire, congruum eſſe.

Signa quam commodiſſime poteris, velim imponas, &c. & maxime quæ tibi palæſtræ & gymnaſii uidebuntur eſſe. Att. a, Velim ut ſigna, & cætera quæ eius loci & noſtri ſtudii, & tuæ elegantiæ eſſe videbuntur, quamplurima, quamprimumque mittas.a,

Eſſe, cum genitiuo.

Hic iam Iudices, ueſtri conſilii res eſt, noſtræ ſapientię, quod deceat, &c.pro Rab. Poſth.123.b, Magnæ eſt deliberationis, quæ ratio ſit ineunda nobis, quieſcendi, epiſt.52.b, Meus diſceſſus deſperationis eſt, non legationis.Att.247.b, Eſt eius qui aliijs præſit, eorum quibus, &c.Q.fr.194.b, Fortis ægroti eſt accipere medicinam.Att.193.b, Non eſt iam grauitatis ac ſapientię tuæ.ep.72.b, Eſt & tuæ & noſtri imperii, dignitatis, &c.ep.7.b, Hominis ingenui eſt, bene uelle, &c.3.de Fin,87.a, Clamare cõtra quam deceat, hominis eſt impudentis. de Or.116.b, Non eſt. uoſtri igenij, neſtri auxilij eſt Iudices, huic ſubuenire.pro Clu. 2.a, Boni iudicis eſt facere coniecturam. 6.Verr.29.a, Libidinẽ laudare cuius eſt libidinis. Tuſc.q.221.b, Aegritudinem laudare, &c.

e,&c.quorum eſt tandem Philoſophorum? Tuſc. 221.b, Nam tibi (mihi plurimi eſt) facilè me ſatiſfacturum arbitrabar. ad Brut.12.2.2, Tota poteſtas eius rei tua eſt. Att.15.345.2.2, Quis Carthaginienſium pluris fuit Hannibale, cõſilio, virtute, rebus geſtis? pro Sextio, 125.2, Cuius penes quos laus adhuc fuit, non fuit rationis aut ſcientiæ, ſed quaſi bonæ conſuetudinis. de Cla. 188.b, M.Antonius vir ſapientis conſilij fuit. Off. 329.b, Erat enim, ſi cuiuſquam, certè tou ni. de Fin.93.b, Hæc non erãt eius, qui,&c.2.de Fin.163.2, Siquidem vt quiſque quod plurimi ſit, poſſideat, ita diuitiſſimus habendus ſit. in Parad.62.2, Erit igitur humanitatis veſtræ, magnum eorum ciuium numerum calamitate prohibere. pro l.Man. 11.2, Magni erunt mihi tuæ literæ. ad Caſſ. libr. 15.15.11.2, Eſſe alicuius ciuitatis. pro Seſt. 39. Quorum alterum diuinitatis mihi eſſe cuiuſdam videtur, alterum humanitatis. de Or. 116.b, Suſcipere tantam rem vix arbitrabar eſſe mius, qui, &c. Or. 197.b, Nihil mihi minus hominis videtur eſſe, quàm, &c. Att. 275.b, Magni iudicij & ſummæ facultatis eſſe. Or.203.b, Eſſe magni apud aliquem. 13.fam.96. Mirá eſſe expectationem mei. 7. Att. 17. Quidquam eſſe minoris his Conſulibus. 7.ad Att.59. Statui noſtræ neceſſitudinis eſſe. epiſt. 71.b, Muſicam philoſophi non eſſe. Orat.103.b, Iam me Pompeij totum eſſe ſcis. Cæl.lib.8.12.4.2,

Eſſe, cum datino.

Amicum eum Reip. cognoſſe videor, libenterque ei ſum teſtimonio, & omnibus ero qui bene merentur. Plancus ad Cic. 10.17.7.2, Eſt mihi odium in illum. 11.Phil.331. Eſt tibi ſemper in ore. 1. de Leg. 5. Quæ ſigno ſunt omnia non mediocri quodam conſilio naturam mundi adminiſtrari. 1.de Inu.75.2, Accuſantij, quibus occidi patrem Sex.Roſcii bono fuit. pro Roſc.Am.8.2 Hoc alijs quoque bono fuit. ad Heren.8.b. pro Mil.23.2, Poſtrema tua pagina mihi magnæ moleſtiæ fuit. Att.6.113.1.2, Sicilia tibi prędæ & quæſtui fuit. in Verr.166.b, Hæc res P.Africano vituperationi fuit. de Cla.273.b, Iam tum erat honos eloquẽtiæ. de Cl.268.b, Ni mihi tecom minos eſſet, quàm eſt cum tuis omnibus, allegarẽ ad te illos, à quibus intelligis me præcipuè diligi. Marcel.lib. 15. 10.3.2, Aliter ampla domus dedecori domino ſæpe fit. Off.28.b, Sed tibi & gratulor, & vt ſempiternę laudi tibi ſit iſte Tribunatus, exopto. Curioni, lib.2.6.1.2, Hæc res erit tibi crimini vel inuidię. in Verr.239.b, Spero enim homines intellecturos quanto ſit omnibus odio crudelitas, & quanto amori probitas & clementia. Caſſius ad Cic.15 19.3 2, Hę pecuniæ tibi fraudi & damnationi eſſe debent 5.Ver.77. Eſſe acerbitati. 6.Verr.60. adiumento. pro Quint. 2; carum & iucundũ alicui. de Pet.Conſ.12. delectationi. 4.fam.8. detrimento, maculę, inuidiæ,&c.5.Verr.122. emolumẽto. 1.de Or.18. fraudi. pro Roſc.Am.29. alicui honori & dignitati. Læl.61. leuationi. 6. fam. 14. malo Parad.8. moleſtiæ.6. Att. 21. pro, moleſtiam afferre. morti.9.Phil.258. hoc eſt, mortis cauſam adferre. municipio. 3. Phil.134. præſidio. pro Quint.5. probro vel crimini. pro Roſc. Am.28. alicui ſaluti. de Pet.Conſ 15. teſtimonio innocentiæ alicuius. pro Font.5. Spero ex tuis literis tibi melius eſſe, cupio certè. Tironi, lib.16.22.1.2. Eſſe voluptati. de Fin.1.19. Clementiam Cæſari malo fuiſſe. Att.136 b, Et illam ſicariorũ multitudinẽ, in qua ipſi duces ac principes erant, huic crimini putabant fore. pro Roſ.Am.44.2, Tuamque à me alienationẽ ad ciues impios tibi gloriæ fore putauiſti. 2.Phil. 59.2,

Eſſe, cũm ablatino, abſque præpoſitione.

Mira ſum alacritate ad litigãdum. Att.2.22.2.2, Sum magno dolore. epiſt. 81.b, Qua in re ſingulari ſum fato. epi.85.b. Incredibili ſum ſolicitudine de tua valetudine. ad Tironem, lib. 16. 12.2.2, Quum ſpe ſum maxima, tũ etiam maiore animo Quint. fr.302.b, Oraculum illud nunc minore gloria eſt. de Diu. 88. de Orat.115.b, Hic capite & ſupercilijs ſemper eſt raſis. pro Q. Roſc.48.b, Eſt Senatori neceſſariũ noſſe Remp. &c. quos ſocios Reſp. habeat, quos amicos, quos ſtipendiarios, qua quiſque ſit lege, condicione, fœdere. 3.de Leg.60.2, Trochæus eodem ſpatio eſt quo choræus. Or.216.b, Tu qui coniunctiſſima fuiſti mecum & ſententia & voluntate. ep.93.b, Sed eſt, & fuit tota in Græcia ſummo honore propter ingenium, & nomine. 4.Verr. 60.2. De ſtatua Steſichori. Eſſe eodẽ amore. 3.Att. 4. animo altiore. de Finib.lib.5.52. animo altiſſimo & glorię cupido. Off. 1.93. beneuolo animo in aliquem. de Pet.Cõſ.27. bono animo. Diu. 1.55. bono animo inter ſe. ep.34.b, elato animo. Tuſc.1.79. animo excelſo & alto, & virtutib' exaggerato. Para.53. animo magno atque forti. de Fin.lib.3.23. animo quieto & libero. Diu.2.66. tranquillo animo. Cat.67. auaritia ardenti. de Fin.3.30. magno alicujus beneficio.7.fam.53. operto capite. Cat.30. effrenatis cupiditatibus. de Fin.3.30. ampliſſima dignitate.10.fam.58. incolomi dignitate. pro Ligar.11. Quo dolore debeo. 4. Att. 22. admirabili gloria. 2. Att. 54. multa gloria. pro Seſtio, 125. aliquo gradu.6.Phil. 216. Qua nos indulgentia in liberos noſtros eſſe debemus? de Or.114.b, Eſſe ingenio diuino. Acad.q.edit.1.lib.1.108. magna inuidia. 3.ad Q.fr.20. multis luminibus ingenii.2.ad Q.fr.26. optima natura. Tuſc.1.29. aliquo numero. 2.Phil.80. bonis parentibus. Tuſc.5.42. magna perturbatione. 6.Att.11. binis ſeſtertijs.5.Verr.170. confectis ſtipendiis. pro l. Man.18. Piſonem noſtrum mirifico ſtudio in nos & officio, & ego perſpicio, & omnes prædicant. Terent. lib. 14.8. magno timore.5.Att.26. veſte mutata. pro Seſtio, 21,& 45.& Poſt red. in Sen.28. maximis viribus corporis. Off.2.129. vultu hilari atque læto. Tuſc.1.90.

Eſſe, cum ablatino, & prępoſitione IN,

Magna in moleſtia ſum. in Ant.167.b, In eadem ſum voluntate. Att.178.b, Nullã omnino arbitror de ea hereditate controuerſiam eum habiturum, & eſt hodie in bonis. Att.13.31.2. 2, Quod eſt in vno te quæ ſunt in fortuna. ep.88.b, Itaq; publicanis in oculis ſumus gratis, inquis, viris. ſenſimus. Att.6 113.1.2, Propterea quòd omnes,&c. ſæpius illud cogitant quid poſſit is cuius in ditione ac poteſtate ſunt, quàm quid debeat facere. pro Quint.4.2, In eadẽ opinione fui, qua cæteri omnes, te, &c. Att. 127.b. pro D.ſua,9. Mihi autẽ erat in animo iam, vt antea ad te ſcripſi, ire in Epirum, & ibi omnem caſum potiſſimum expectare. Att.3.62.1.2, Erat in magno nomine & gloria. de Diu. 87.b, Quum diutius in eo negotio, curaque fueram. In Verr.231.b, & 1. de Or 1. Si hic eſſet in eodem ſcelere. pro Sylla, 174.b, Vt opprimerentur ij qui ex Cilicum gẽte in armis eſſent. ad Senatum, lib.15.1.9.2.& pro Lig.6. Abſens non in obliuione iacuiſſet, ſed in aſſidua cõmemoratione omnibus omniũ flagitiorum fuiſſet.3.Verr.71.2, Sed tamẽ quãdiu vos eritis in ſpe, non deficiam. ad Terentiam, lib.14.3.5.2, Eſſe in actis.1. Phil 12. in ægritudine. Tuſc.3.15. in ęre alicuius.15.fam.37. Non modò ipſum in ære alieno nullo, ſed in ſuis nũmis multos eſſe, ſemperq; fuiſſe. 6.Verr.10. Eſſe te in ære meo.13.fam.83. In amore atq; delicijs alieni.6.Verr.2.2, alicui in amoribus.7.fam.56. in caſu.6.fam.37 in aliqua cauſa & fortuna. pro Marcel.1.& pro Seſt.48. in bona cauſa. Off.3 136. in compedibus corporis. Tuſc.1.61. in complexu.14. fam.11. in conuiuio comiter & iucundè. pro Deiotaro, 12. in crimine.6. in Verr.89. in culpa. de Fin.1.26. in decurionibus.6.fam.49. in deſiderio, in ore, in ſermone alicuius.10. Phil. 179. & 1.fam.22. Diutius in hoc deſiderio eſſe non poſſum. de Amic.86.2, Eſſe in diſcrimine. Acad.q.ed.1.lib. 2.123. in dolore vel mœrore. 11.Phil.288.& de Fin.1.30.& 2.14.& 6. Att.35.10 expectatione.9 fam.9.& 2.4.& 8. Att.34. in familiaribus.7.fam. 17. in famulatu. Lælius, 61. in fide alicuius.13.fam.88. in veſtitus fęditate.12.Phil.327. in alia fortuna.14.fam.19. in fuga.7. Att.65.& 9,52. in gratia cum aliquo.4. Att. 42. & 1. fam.31. in magna gloria. Diu.1.36. in maxima gratia & gloria. Off.3.114. in ſummo honore. Tuſc.4.4.& de Nat.dec.1.12, in ſummo imperio. de Fin.lib.2.55. Non talem uideri fuiſſe in imperio, quales eius maiores fuiſſent. lib.1.de Fin.18. Eſſe in incommodis. 6. fam.44. in ſumma infamia perfidiæ & ſceleris. Att.1.56. in integro.3.de Orat.8. Peto igitur abs te, vt eum ſiue aderit, ſiue non venerit in Siciliam, in meis intimis, maximeque neceſſariis ſcias eſſe.13.fam.56. Eſſe in inuidia vel odio.7. Verr.142. Non enim poterimus vlla eſſe in inuidia ſpoliati opibus, & illa Senatoria potentia. Att.2.24.3.2, Eſſe in laude, vitio. Tuſc.4 14. in lecto, 9 fam.55. Id eſt, decumbere ægrotum. in libidine. de Fin. 2.26. in lubrico. Tuſc.4.33. in luctu.9. famil. 9. & pro Seſtio, 25. & Tuſc.3.54. in maximis luctibus. Off.3.127. in malo. Tuſ.2.15. in memoria. pro Syll.28. in metu. de Finib 2.44. in mœſtitia.2. Philip.56. in morbo. Tuſc.3.7. in motu. de Fin.2.8. in magno nomine & gloria. Diu.1.31. alicui in oculis.6. Att.25. in oculis ciuium.4. Att 11, in odio alieni.10. Att.42.& 11, 20.& 2, 32.& lib.1.Philip. 25. in officio.14.famil.8.& 5. Att.43. in optatis. 2.fam.13. in ornamentis templi.1.ad Quint. frat.20. pro, impendi & inſumi in ornamenta templi. in parte aliqua. pro Ligar.1,& pro Deiot. 15. in periculo. 3. Att. 18. in pœna. pro Ligar.8. in poteſtate alicuius. pro leg.Manil.23.& 12. Phil. 321. in principibus. de Finib. 3.7. In publico eſſe non audet. 7. Verrin. 73.2, Eſſe in quæſtio.5. Att. 49. in ſagis. 8. Phil. 254. in ſcelere. pro Sylla, 28.& 2. Philip. 42. in ſuis ſordibus. 2. Philip. 74. pro, inatum ſordium. Eſt in ſpe aliquid. 3. Attic. 30. & 8. 39, 38. & 4. famil. 8. hoc eſt, ſperatur. Eſſe in optima ſpe. de Pet.Conſ. 21. in ſtudijs di-

citur res aliqua, cui quis ſtudent. Tuſc. 2. 32. & 1. de Orat. 18 in timore. pro S. ſtio, 122. in triente cũ duobus cohęredibus 7. At. 31. in tũmore dr manus, vel quoduis aliud membrũ, quũ inflatur & intumeſcit. Tuſc. 3. 16. in viriditate. Læl. 11. Qui quũ ea e o quæreret, cur tandiu vellet eſſe in vita, Nihil habeo, inquit, quod accuſem ſenectuté. de Sen. 13. de Gorgia Leontino. Eſſe in vitio. Tuſc. 3. 16. in voluntate. pro Ligar. 4. in aliqua voluptate. de Fin. l. 1. 26. in ſumma voluptate. de Fin. l. 2. 8. Si quidem in voluptate ſiot omnia.' de Fin. lib. 2. 91

Eſſe, cum aliis quibuſdam præpoſitionibus.

Eſt oĩum curſus ad vos. 12. fam. 11. Apud matré recte eſt. Att. 1. 4. 3. 2. Apud herum recte erat. ad Q. fr. 3. 17. 2. a. Quanquã hęc quidé res non ſolum ea domeſtica eſt rõne, attingit. n. & bellicum, &c. Off. 16. b. Cenſet. n. etiam ex iis qui cum imperio ſunt. ad Lent. 1. 1. 8. a. Iudicia partim nihil contra Habitũ valent, partim etiam pro eo ſunt. pro Clu. 71. a. Sed vide ne hoc Scæuola totũ ſit a me. 1. de Or. 19. a. Etenim quantum coniectura auguramur, ſi erit nebulo iſte cum his Dynaſtis in gratia. Att. 2. 24. 2. a. Eſſe liberos vel fore liberos ab eo. ad Brut. 46. pro, aſſecutu sos libertatem ab eo. Trebatius quidem ſcripſit, ſe ab illo 12. Cal. Febr. rogatum eſſe, vt ſcriberet ad me, vt eſſem ad vrbem. Att. 7. 135. 6. a. Eſſe ad perfectum. 3. ad Q. fr. 20. ad perpendiculum. 3. Verr. 94. ad portas & cum imperio. pro Seſt. 34. ad vrbem 9. Att. 7. cum gladio. pro Seſt. 22. Cum imperio. Cat. 59. cum telo. Parad. 38. ex uſu. Tuſ. 4. 12 pro nihilo. 2. Phil. 70. Sine eo eſſe non poſſum. 5. Verr. 18. a. Eſſe ſub regno. 7. Att. 27

Eſſe, varijs modis vſurpatum.

Cuius a morte hic tertius & tricesimus eſt annus. de Amic. a Eſt. n. iam annus vt repulſam tulit. 8. Phi. 252. a. Difficile eſt nõ eos, qui inhumati ſunt, miſeros iudicare. 1. Tuſc. 95. Non. n. eſt meum, contra ius alicuius dicere. pro Cor. Balb. 26. a. Quid tibi eſt iſta mulier? vxor. Att. 38. de Or. 134. b. Illane, non eſt noſtrũ onus, ſed feremus, &c. At. 5. 103. 3. a. Eſt quod gaudeas, te in iſta loca veniſſe, ubi aliquid ſapere uiderere. Trebatio, li. 7. to. 1. a Tuũ eſt Cato uidere, &c. pro Mur. 143. b. Sed tu id quanti æſtimes, tuum iudicium eſt. Att. 151. b. Sępe etiã uerſus interponitur, uel ut eſt, ut paululum immutatus. de Or. 132. b Eſt ubi id iſto modo ualet. Tuſc. 233. b. Decem dies ſunt ante ludos uotiuos, quos Cn. Põpeius facturus eſt. 2. Verr. 19. a. Anni ſunt octo, quũ iſta cã in iſta meditatione uerſatur. pro Clu. 66. a. Nondum centũ & decé anni ſunt, quũ, &c. 2. Off. 111. a. Sunt duo méſes iã, dices. p Rol. Cõ 4. a. Fuit meũ quõdã Rép. regere. At. 195. b. Fuit iſta reſpõſio quõdã. in Ver. 344. u. Hoſç duę fuerũt, Quint. ad uadimon ũ nõ uenit qd ago? p Q. 30. a. Quæſiui qd eſſet in lege. 6. fa. 49. Quũ annos iã cõplures ſocietas eſſet, &c. pro Quint. 7. a Quod uniuerſę ſocietatis eſſet. p Q Roſ. 51. b. Si eſſent uẽti. 16 fa. 2. Plus unus fuerit Cato, q̃ oẽs leges. Q. fr. 2. 16. 10. a. Si non fuerint. Ac. q. ed. 1. l. 2. 10. ſubaudi uera, & rõni conſentanea. Si erit ut uolumus. Att. 2. b. Magni mihi erunt literę tuę. ep. a 52. b Quid? tu quũ pacé eé cupiebas, idne agebas, ut tibi cũ ſceleratis an ut cũ bonis ciuibus cõueniret? pro Lig. 18. Sum totus ueſter, & eſſe debeo. Marcel. li. 15. 8. 2. a. Ea eſſe dico quę cerni tangiq; poſſunt, &c. 222. b. Omne quod eloquimur, ſic ut id aut eſſe dicamus, aut non eſſe. 2. de Or. 86. a. Perfice ut ſciant quantum in his putes eſſe. de Petit. Conſ. 4. Eſſe quocunque ueneris, & publice, & priuate maximam lætitiam. Quint. fr. 291. b

Eſt, cum aduerbio.

Sed nuntiant melius eſſe ei. Att. 96. b. Non eſt igitur, ut mirandum ſit. Diu. 1. 108. Eſt enim periucunde. 13. Att. 66. paulo poſt, Delectatus eſt, & libenter fuit. 67

Fuis, quum aliquid olim factum, narraturi ſumus, præponere conſueuimus.

Nam fuit quoddam tempus, quum in agris homines paſſim beſtiarum more uagabantur. 1. de Inu. 3. a. Cn. Pompeius, uir omnium qui ſunt, fuerunt, erunt, uirtute, ſapientia, gloria princeps. Poſt red. ad Quir. 13. a

Eſt uel Eſto, concedentis.

Eſt ut dicis, inquam. 3. de Fin. 30. a. & Acad. q. edit. 2. lib. 1. 10 Eſto, cætera negare non potes. 5. Verr. 112. a. Quare putabas emptori lucrum addi oportere? eſto, putabas. 5. Verr. 59. a Verum eſto, alio loco de aratorum animo & iniuriis uidero: &c. Verr. 106. a. Verum eſto, eripe hæreditatem propinquis, da palæſtritis. 4. Verr. 32. a. Sit ſane ita quanquã a Polemonis & Peripateticorũ & Antiochi finibus nõ facile diuellor, &c. 4. Ac. q. 251. a. Sic et, plenum eſt: ſit, imminutum. in Or. 88. a

Fore.

Habet exploratum fore, ſe ſemper, &c. de Nat. d. 1. 37. Quod fore paratum eſt, id ſummum exuperat Iouem. Diu. 2. 19

Futurus.

Aut etiam optanda, ſi aliquo eum deducit, ubi futurus ſit æternus? de Sen. 61. a. Non dubito quin reditus eius & nobis gratus fuerit, & Reip. ſalutaris futurus. in Ant. 221. b. Futurũ, conſequens, & poſterum tps. de Fin. 63. b. Futurum atque impendens malum. de Fin. 84, & 63. b. Quicquid futurum eſt, id fieri neceſſe eſt, ſecundum Diodorum. Fat. 10. Quicquid non eſt futurum, id negat fieri poſſe Diodorus. de Fato, 10. Nihil eſt pro certo futurum, quod poteſt aliqua procuratione accidere ne fiat. Diu. 2. 16. Sæpe ne utile quidem eſt ſcire quod futurum ſit, miſerum enim eſt nihil proficientem angi. de Nat. d. 62. b. Sed illum eum futurum eſſe puto, qui eſſe debet. At. 93. b. Sed quocunque uenerint, hanc ſibi rem præſidio ſperant eſſe futuram. 7. Verr. 131. a. Eum magis cenſemus communem in uictoria futurum fuiſſe. ep. 54. b. An tu cenſes ullam anum tam deliram futuram fuiſſe, ut ſomniis crederet, niſi, &c. de Diu. 137. b. Quam ſibi perniciosam eſſe confido & funeſtam futuram. in Cat. 108. b. Quæ futura ſunt, non magis commutari ea ueris in falſa poſſe, quam ea quæ facta ſunt. Fat. 13. Futura uera dicuntur, quorum conſequenti tempore uera erunt inſtantia. Fat. 21. Memoria præteritorum, futurorum præſentia. de Sen. 93. b. Prouidere quod futurorum ſit. pro Mil. 125. b. Futurarum rerum ſignificationes tum uigilantibus, tum dormientibus protenduntur. 2. de Nat. d. 124. Futurarum rerum ſempiterna ueritas in lege. de Nat. d. 1. 30. Homines futuros beneficos & benignos fuiſſe. de Nat. d. 25. b. Futura uera non poſſunt eſſe ea, quæ cauſas, cur futura ſint, non habent. Fat. 20. Alia porro propria Dolabella, quæ, niſi collega abfuiſſet, credo eis fuiſſe futura communia. in Ant. 153. b. Proſpicere futura. Off. 39. b. Futura ſignificari natura ſine deo poſſunt. Diu. 1. 9. De futuris rebus. ep. 80. b

Summa.

Et tamen in omnibus ſumma communis. de Finib. 5. 23. In homine autem ſumma omnis animi eſt. de Finib. 5. 35. Summa bonorum & malorum. Academ. quæſt. edit. 1. lib. 2. 120. Sed tamen hæc eſt ſumma concluſionis meæ. 2. Phil. 52. a. Summa criminis eſt. 6. famil. 26. in ep. Cæc. Summa eius exiſtimatio apud. 13. fam. 87. Eorum omnium eſt aliqua ſumma facienda. de Finib. 4. 26. Summa huius epiſtolæ hæc eſt, ut, &c. 13. famil. 16. Summa itineris. 16. Att. 52. In hoc ſumma iudicij cauſæque tota conſiſtit. pro Quint. 17. a. Verane ſumma ſit uniuſcuiuſque rationis. 2. de Or. 66. a. Illud certe caui, & cauebo, ne mea crudelitate Reipub. ſumma fallatur. epiſt. lib. 10. 42. in ep. Planc. Summa ſententiæ. 10. famil. 56. Summa autem, Afranium cum magnis copiis aduentare. Attic. 121. b. Præſertim quum in eo ſumma conſiſteret. Acad quæſt. edi 1. 1. lib. 2. 29 Summa eſt in quo mihi gratiſſimum facere poſſis, ſi, &c. ad Titium, lib. 13. 76, 4. a. Summa eſt in teſtibus, &c. pro Flac. 18. a. Quibus ſumma eſt in uoluptate. de Fin. lib. 4. 38. Summa eadem eſt & idem exitus. 6. fam. 9. Summa fuit, ut ille quaſi exitum quærens ne deliberarem, non fuit negandum: ita diſceſſimus. Att. 9. 190. 4. a Summa illa ſit: quicquid officij, beneficij, honoris in domicilium contuleris, id te exiſtimabo in meipſum atque in rem meam contuliſſe. ad Thermum, lib. 13. 54. 4. a. Summa illuc pertinet, ut ſciatis, quoniam, &c. 7. Verr. 20. a. Qui ſummam rerum adminiſtrat. pro Sext. Roſc. 33. b. Verum ut hac ipſa ratione ſummam mei promiſſi compleam, &c. 5. Verr. 96. a Equites, qui uobis ſummam ordinis conſiliique concedunt. in Cat. 125. b. Duoque ij numeri, &c. circuitu naturali ſummam tibi fatalem confecerint. Somn. Scip. 7. Summam alicuius rei dicere, non partes eius perſequi. de Inu. 48. b. Quid auaritiæ, quæ criminibus infinitis implicata eſt, ſummam nunc explicem? in Piſ. 68. a. Circunſpectis rebus meis omnibus, rationibuſque ſubductis, ſummam feci cogitationem mearum omnium. Lentul. 1. 9. 31. a. Summam eandem habuit ſermo eius. 10. Att. 15. At ille perpauca locutus, hanc ſummam habuit orationis, ut ſibi ignoſcerem. Att. 2. 16. 13. a. Si ſummam cauſæ breuiter opponemus. ad Her. 2. b. Summam negotii uides. 11. Att. 7. Quicquid dixi, ad unam ſummam referri uolo uel humanitatis, uel clemẽtiæ, uel miſericordiæ tuæ. pro Lig. a Ad ſummam, ea quæ Zeno æſtimanda & ſumenda, & apta naturę eſſe dixit, eadem illi bona appellant. 4. de Fin. 96. a. Ad ſummam, ne agam de ſingulis, &c. 1. Off. 107. Deinde ad ſummũ arbitrium me ſtatuebat, non modo huius rei, ſed totius Conſulatus. Att. 237. b. Ad ſummam non poſſunt iſthæc ſic abire. Att. 14. 299. 2. a. Ad ſummam dic Marc. Tulli, &c. Att. 2. Sed etiam ad ſummam profectum aliquid puto. Att. 7. 43. & lib. 10. 14 Ad ſummam quæris quid putem futurum. 8. Famil. 42. in Cæl.

Ad

Ad ſummam ſorti animo ſitis. de Fin.1 t9.b, Iurabat ad ſummã, amiciſſimum mihi Cæſarem eſſe debere. Att.t 58.b, Hæc enim oratio de ipſa ſumma mali nihil detrahit. Tuſ.3.47. Voluntas mea ſumma Reip.ſempes eadem fuit quæ tua. ad Brut. 9t.b, Quo die hæc ſcripſi, Druſus erat de prænaricatione Tribb. æra rij abſolutus, in ſumma quatuor ſententijs quum Senatores & equites dãnaſſent. ad Q.fr. 2.16.t 3.a, Nec in ſumma tamen ipſa aut varietas eſt vlla, &c. de Fin.5.to. In omni ſumma me ad otiũ conuerto. ad Q.fr.3.30. Idcirco in his rebus ſumma noſtra ſpõte moueamur. de Fin.43. Communes rerum & generũ ſummæ. a de Orat.74.a, Leges autem à me edentur non perfectè (nam hoc eſſet infinitũ) ſed ipſæ ſummæ rerũ ac ſententiæ. de Leg. a,

Summa pecuniæ.

Addendo, deducendoque videre quæ reliqui ſumma fiat. 1. Off.86.a, In cenſu habendo poteſtas omnis æſtimationis habendæ, ſummæque faciundæ cenſori permittitur. 4.Verr.9t.a, Quũ ſummam tantæ pecuniæ nullo teſte ſibi ipſe ea ſua voluntate confeciſſet. de L.Agr.67.a, Summam faciam vobis ex publicis literis & teſtimonijs ciuitatum frumenti in cellam imperati. &c. 5.Verr.t93.a, Subducamus ſummam. Att.5.t 10.12.a, Scilicet iſta quidem ſumma ne egò multò libentius emerim diuerſorium. ad Fab.lib.7.29.9.a, Quum ipſa pecunia, quę Staleno data eſt, numero ac ſumma ſua, non modò quãta fuerit, ſed etiam ad quam rem data fuerit, oſtendat. pro Clu. 70. Reliqua patebant, & cum Terentiæ ſumma congruębant. Att.7.t 32.7.a, Neſcio utrum acceſſionem decumę centeſima, an deceſſionem de ſumma fecerit. pro Rab. Poſth. t9. a, Remittere alicui de ſumma vel de capite. 5. Verr. 69.a, Rogaui, vt ſiquid poſſet, ex ea ſumma detraheret. Att.libr. 10.t95.19.a, Non refert parua nomina in codices, imò omnes ſummas. pro Q.Roſc.a.a,

Summatim.

Summatim adhuc ad te: nihildũ enim à Balbo, Att.t5.323.1 r.a, A me pauca cognoſces, & ea ſummatim. ep. 10.28.6.a, Breuiter & ſummatim deſcribere. in Or.28.a, Summatim hæc erãt de corpore animoque dicenda. de Fin. t 33.b, Nunc iam ſumma eim caponam quibus criminibus Oppianicus damnatus ſit. pro Clu.13.a, Nunc exponamus genera ipſe ſummatim. 2. de Orat. 237.a, & pro Clu.t3.a, Si ſummatim, non particulatim narrabimus. ad Her.1.14.a, Quod & ſummatim percipi ſine doctrina poteſt. t. de Or.t31.a. De iure ciuili. Itaque ſubſedi in ipſa via, dum hæc quæ longiorem deſiderant orationem, ſummatim tibi perſcriberem. Att.5.104.1.a, Summatim ſcribere. 15.Att.t2. & to.fam.61.

Summanus.

Quid Summanus in faſtigio Iouis Opt. Max. qui tum erat fictilis, è cęlo ictus: eſſet. &c. 1. de Diu.29.a.

Summerſus, vide Submerſus.

Summitto, vide Submitto.

Summoueo, vide Submoueo.

Summus.

Summus atque perfectus Imperator. pro Pomp.1 t.b, Mœror ſummus. pro Quint.8.a, Summus atque perfectus orator. p leg.Man.25.a, Summus & ſingularis vir. de Cl. t92.b, Quum verò æſtas ſumma eſſe iam cœperat, quod tempus, &c.7. Verr. 24.a, Amentia ſumma. 1. de Inu. t40.a, Summa aqua. de Fin. 4. 53. pro ſummitate ſeu ſumma parte aquæ Contumelia ſumma. 5.Verr.84.a, Sũma religio. pro D.ſua, 2. Vt etiã ſumma Reſpub. mihi donata fuerit gerenda. pro Planc.273.b, Summũ bonum. Acad.q.ed.t.li.2.83. Sũmũ bonũ, extremũ rerum expetẽdarum. Acad.q.ed.2.li.t.14, & t6. Sũmũ bonũ eſt ea natura viuere, id è vita modica, & apta virtute perfrui, aut naturam ſequi, & eius quaſi lege viuere, id eſt nihil, quantum in ipſo ſit, prætermittere, quo minus ea q natura poſtulet, cõſequatur, quòd inter hæc velit virtute tanquã lege viuere. 1. de Leg.43. Summum bonum eſt, quò omnia referunt. Acad.q.edit.2.lib.t.t4. Sũmũ illud bonũ i animone ſit, an in corpore: uirtute an voluptate definiat. t. de Or.1 t3.a, Sũmũ exordiũ. 2. ad Her.80. Sũmũ ius, ſumma iniuria. 1.Off.49.a, Sũmũ Græcorũ otiũ. 3.Verr.42.a, Studiũ ſummũ literarũ erat in vtraque. 1. de Fin.22.a, Sũmũ Reip. tempus. 2. in Verr.t. & 5.Phil.t97. Sũmi homines, & ſummis ingenijs præditi de Or.85.b, Cognoſcetis Iudices. Entelinorum ſummi laboris, ſummæ induſtriæ doloſè & iniuriar. 5.Verr.84.a, Inſcitiæ ſũmæ mihi videtur. 2. de Fin.58. a, Stultitiæ ſummæ eſt. Att.10. 20t.4.a, Puer enim egregius præſidium ſibi primum & nobis, deinde ſummæ Reip. comparauit. ad Cornific.lib.12.25.10.a, Summi iuris t ſt.5.Verr.166. Summæ Reip. præeſſe. pro Domo ſua.t, Meato ſummam aquam attingens ſiti enectus Tantalus. Tuſc.t6.a, Si homines non eruditi ſummam eſſent prudentiam atque incredibilem eloquẽtiam conſecuti, inanis omnis noſter eſſet labor. 2. de Orat.t.a, Vixit ad ſummam ſenectutem valetudine optima. in Hortenſio, a. Summam Remp. gerere. pro Planc. 54. Dicere dolorem ſummum malum. 3. Off. 160.a, Voluptatẽ quum ſummum bonum diceret. lib.t. de Fin.21. Quod honeſtũ ſit, id eſſe aut ſolum, aut ſummum bonum. 3.Off.45.a, Summum ius militiæ Conſules habento. 3. de Leg.8. Herillus in cognitione & ſcientia ſummum bonum ponit. 4.Acad.q.233.a, Epicurus ponit ſummum bonum in voluptate. 3.Off.161.a, Summum imperium tenere & deponere. de Nat.d.2.9. Sed tamẽ tres fratres ſummo loco natos, promptos, non indiſertos, te nolo habere iratos. ad Thermum, libr.2.t7.4.a, Et eam in ſumma columna collocauiſſe. Diu.t.46. Id eſt, in faſtigio columnæ. Hyeme ſumma nauigare. ad Munatium, lib.13.61.3.a, Summa memoria pronuntiabat Philo noſter Epicuri ſententias. de Nat.d. t.79. Nihil niſi ſumma ratione facere. Att.8.t59.8.a, Quod quidẽ erat magnum, de ſumma re diſſentientes, in eadem conſuetudine amicitię permanere. 2.Phil.57.a, Quid mihi cum iſta ſumma ſanctimonia? pro Quint.32.a, Eſſe ſumma ſenectute & prædita valetudine. 8.Phil.254.a, Summa voce verſus multos vno ſpiritu pronuntiare. t. de Or.t37.a, Qui & ſumma voluntate teſſerit, &c. ep.t3.b, Is qui eſt in ſumma ſacra via. pro Planc. 262.b, In his pocula duo quędam, quę Heraclea nominantur, Mentoris manu ſummo artificio facta. 6. Verr.34.a, De ſummo bono maloq. diſſenſio. t. de Leg.44. Iure ſummo agere tum aliquo. 7.Verr.3. a, Summo iure, aut intra parietes experiri. pro Quint.20. Summi viri. Acad.q.ed t.lib.2.120. Summa ingenia. 4.Acad. 30. a, Vident & ſentiunt hoc idem quod & vos, vnum virum eſſe in quo ſumma ſint omnia, & eum prope eſſe, quo etiam carent ægrius. pro L. Man.7.a, Facere paria omnia infima ſummis. 3. de Leg.29.a, Cùm à ſummis, mediis, infimis, tum denique ab vniuerſis hoc idem fit. t.Phil.27.a, Summis ingeniis, maximis ſtudiis explicatum. Acad.q.ed.1.lib.2. t5.

Summum, mi.

Summum & primum. Part. 1. Summum, quo nihil ſit ſuperius. 2. Tuſc.77.a, Summum ex rebus expetendis, Extremũ malorum, contraria. lib.t. de Fin.9. Summum aquæ. de Fin.100.b, Atque oratorum quidem laus ita ducta ab humili venit ad ſummum. 2. Tuſc.4. Vt enim qui demerſi ſunt in aqua, nihilo magis reſpirare poſſunt, ſi non longè abſunt à ſummo, vt iam iamque poſſunt emergere, quàm ſi etiam tum eſſent in profundo, &c. 3. de Fin.74.a, Bacillum incuruum & leniter à ſummo inflexũ. de Di.87.b, Alexander eam butulam in ſummo columnę collocauit. de Diu.90.b, Summa ordinis & cõſilii cõcedere. in Cat. 87.

Summum, ſiue Ad ſummum.

Excepto vno, aut ſummum altero. ep.77.b, Vt nonnunquam ſiquid diſcrepet, eximant vnum aliquem diem, aut ſummum biduum ex menſe. 4.Verr.90.a, Expectabam hodie, aut ſummum cras ab eo tabellarios. Att.13.278.t.a. Aliàs, aut ad ſummum. Scies igitur fortaſſe cras, ſummum perendie. Att. t2. 257.5.a, Duo milia nummum, aut ſummum tria dediſſet. 5. Ver.t74.a, HS. 1t. ſummum HS. ternis. in Verr. t91.b, Fac planè vt ualeas, nos ad ſummum. ad Tiro. lib.t6.t2.4.a, Bis, terve ad ſummum epiſt.18.b, Triduo, ad ſummum quatriduo. pro Mil. 103.b, Biduo, ad ſummum triduo. pro Quint.52.a. Aliàs, biduo aut ad biduum. Quatuor, ad ſummum quinque. pro Mil.105.b,

Summe.

Summe miſer. 4. de Fin.36.a, S. ſtudioſus. 4. fam.8. Tale enim tuum iudicium de homine eo, quem ego unicè diligo, non poteſt mihi nõ ſ. eſſe iucundum. ad Sulp.t3.t9.4.a, Homines autem ipſi Lampſaceni, cum ſumme in omnes ciues Romanos officioſi, &c. 3. Verr. 42.a, Sicut tu ſemper ſumme concupiſti. pro Quint. 46. a, Hic quoque ſumme conſtat procuratoris diligẽtis officium. pro Quint.42.a, Summe defendere Remp. 10. Fam. 17. in ep. Planc. Summe expectabant omnes quid in tabulis cõtineretur. 4.Verr.136 a, Ab aliquo petere ſumme, & contendere ut faciat aliquid. pro Quint.5t.a, Hoc me ſolicitare ſumme ſolet. 2. de Or.162.a, Neque bellum unquam ciuile, aut etiam cauſam diſſenſionis probaui, quam etiam naſcentem extingui ſumme ſtudui. Matius ad Cic.t1.28.6.a,

Summopere.

Vitia uerò hæc ſunt certiſſima exordiorum, quę ſummopere uitare oportebit. 1. de Inu.37.a, Cum puerorum formas ſummo hic opere miraretur. de Iuu.62.b,

Summarius.

Niſi forte iſte ſummarius ei poreſt perſuadere, vt dum orato res eant & redeant, quæ ſcat. ad Attic. lib. 10. 192. 5. a. pro quo nonnulli Nummarius legere malunt. Peroaldus legit Senatus quem per fas & nefas collegit Cæſar, reliquias reliquiarũ. Alij Cæſarem ſummarium interpretantur, qui prior eſſe volebat, malebat eſſe primus, & reliquis præmittere.

Summutto.

Vt ſubſegit, ſummutauit, ſuſtulit. Orat. 90. Hanc hypallagem rhetores, quia quaſi ſummutantur verba pro verbis, Metonymiam Grammatici vocant, quòd nomina transferuntur, in Or. 50. a

Sumo.

Vnum hoc ſumo, quod mihi, &c. pro S. Roſc. 34. b His autem de rebus, quas coniectura conſequi poſſumus, non mihi ſumo, vt plus ipſe proſpiciam, quàm, &c. Cæc. lib. 6. 5, 4. a Id eſt, non mihi arrogo. Duo denique illa, quæ facilima videntur, &c. mihi pro meo iure ſumo. a. de Or. 162. a Mihi non ſumo tantum iu dices, neque arrogo, vt, &c. pro Planc. 2. Mihi non ſumo, vt meũ conſilium valere debuerit. At. 8. 159. 9. a Quomodo autem ſumis, vt, &c. 4. Acad. 92. a Epicurum autem & Metrodorum non ferè præter ſuos quiſquam in manus ſumit. 2. Tuſ. 1 1. a Ea uun, ſu mitis ad concludendum quæ ab, &c. de Diu. 130. b Quæ autem ſumunt, vt concludant id quod volunt. Acad. quæſt. ed. 1. libr. 2. 39. Otiũ ſibi ſumebat aliquando. 3. Off. 3. a Sumpſi hoc mihi pro tua in me obſeruantia. 13. fam. 71. Id eſt mihi arrogaui. Tamen hoc pro coniunctione & beneuolentia noſtra mihi ſumpſi, vt, &c. Att. 16. 341. 5. a Itaque hoc animo legem ſumpſi in manus, vt &c. de L. Agr. 2. 29. a Beatos eſſe deos ſumpſiſti, concedimus. de Nat. li. 1. 62. Tu qui à Næuio vel ſumpſiſti multa, &c. de Cl. 171. b Quod uero in extrema oratione quaſi ſuo iure ſumpſiſti oratorem, &c. de Or. 88. b. Sumpſiſti tanti. 7. Fam 40. pro tanti emiſti. Sumpſimus à tuo villico, & aliunde mutuati ſumus. 11. Att. 29 Sumpſimus ab igne calorem qui eſt fuſus in corpore. de Nat. d. 2. 14. Quamobrem ſupplicium non ſumpſiſti? 7. Verr. 54. a Flauius noſter de controuerſia, quam habet cum Dyrrhachinis hæreditariam, ſumpſit te iudicem. Brutus. ad Cic. 6. 4. a Sed quũ bis ſumpſit quod uoluit, id tamen quod aſſumit, &c. concedi nullo modo poteſt. 2. de Di. 161, a Nam in eas ipſas res, quas improbiſſime fecit, teſtimonia ſumpſit, & eis in cauſa teſtimoniis utitur. pro Cecin. 17. a Literas ad te à M. Lepido Conſule, non quę te aliquid iuberent, &c. ſed quodammodo quaſi commendatitia ſumpſimus. ad Sulp. 13. 46. Quas enim partes ipſe mihi ſumpſeram, eas præoccupauit oratio mea. 10. Phil. 269 a Vnde initium ſummam? in Saluſt. 1. a De interpellatione tantum ſummam a vobis temporis ed ſcribendum, quantum dabitis. ad Qu. fr. 2. 12. 5, a Sume ad hanc rem tempus. 1. de Leg. 4. Tantum tibi ſumito pro Capitone apud Cæſarem, quantum ipſum meminiſſe ſentie ad Plancum, lib. 13. 30 15. a Spatium ſumamus ad cogitandum. 4. de Fin. 1. Cur enim ſibi hoc ſcribæ ſoli ſumant? 5. Ver. 130. a Vide quid mihi ſumpſerim. Cæſ. lib. 7. 5. 3. a Cum mihi tantum ſumpſerim, vt gubernacula Reip. prehenderem. ad Brut. 90. b Cum res ſumpſeris nõ conceſſas, ex his is efficere quod uelis placet? de Fin. 4. 41 Non enim cum ſocero bellum geſſiſſet, non imparatus arma ſumpſiſſet. 1. Tuſ. 136. a. & 2. 50. & 4. 38 Sumere ſibi aliquid. pro Sylla. 63. & 6. Phil. 212. Arbitrium de fide tabularum, pro Roſ. Com. 7. a arma contra aliquem. pro Ligar. 4. a aurum ab aliquo. pro Cæl. 23. diem. 7. fam. 54. & 2. Phi. 106. doctrinam. pro Seſ. 103. domum. 7. Fam. 43. & Sumere domum pro caſtris. 4. ad Att. 14 Tantum ſat eſt intelligi id ſumere iſtos, pro certo, quòd dubium controuerſumque ſit. 2. de Diu. 156. a Sumere inimicitias. in Vati. 21. Aliquem iudicem ſumere. Brutus Cic. 6. 4. a. & ad Brut. 16. & pro Quint. 17. Sumere legationes. pro Flac. 67. offenſionem. 5 Att. 2. operam. 6. Ver. 61. publicas operas Parad. 58. orationem 1. ad Her. 2. penuriam. 6. Att. 27. pecunias mutuas. 3. Ver. 19. Vidrre oportet Balbe, quid tibi concedatur, uoo teipſum ſumere quod uelis. de Nat. d. 65. b Sumere recuperatores. 5. Verr. 25. regionem aliquam tuendam. 16. Fam. 14, vehementer repugnantia pro congruentibus. Academ. q. edit. 1. lib. 2. 42. Res non conceſſas ſumere, & ex illis efficere quod uelis. 4 de Fin. 81. a Sumere ſibi ſententias. 10. Phi. 269. ſibi aliquod ſtudium. Acad. q. ed. 2. lib. 1. 5. Ducere, ſumere, trahere ſuſpicione ex aliqua re. de Inu. 55. b Meminero me non ſumpſiſſe quem accuſarem, ſed recepiſſe quos defenderem. 4. Verr. 129. a Videtiſne quos nobis poetæ tradiderunt, patris vlciſcendi cauſa, ſupplicium de matre ſumpſiſſe? pro Roſc. Am. 40. a Dixit ſe, &c. pecuniam accepiſſe, neque de vero archipirata ſumpſiſſe ſupplicium ideo ſecuri non percuſſiſſe. 7. Ver. 59. a Colloquuntur, dies ex vtriusque commodo ſumitur. pro Cæc. 14. a Qua ex omni copia, plurima & certiſſima argumenta ſumuntur ad cuiuſque rei naturam explicandam. 4. de Fin. 21. a Quantum huius authoritas ualeat in bello, ab eodem Cn. Pompeio omnium rerum egregiarum exempla ſumantur, pro Leg. Man. 31. a Quoniam & ſatis iã ambulatum eſt, & tibi aliud dicendi initium ſumendum. eſt. a. de Leg. 1. a Nam omnia quæ ſumenda, quęque legenda aut optanda ſunt, &c. de Fin. 4. 38

Sumptus, a um.

Quoad enim peruentum ſit, eo, quò ſumpta nauis eſt, non domini eſt nauis, ſed nauigantium. 3. Off. 180. a Vi me inquam Plancius, & complexu ſuo retinuit, multoſque menſes a capite meo non diſceſſit, abiecta Quæſtoria perſona, comitiſque ſumpta. pro Planc. 81. a Sumpta uirili toga. de Amic. 1. Quæ ſumpta ad cõcludendum erant. Acad. q. ed. 1. li. 2. 42. Hæc autem quæ iam dicam, ſunt ſumpta de primo. 4. Academ. 176. a Quod enim efficiebatur ex his duobus quę erant ſumpta in eo, &c. de Fin. 95. b Vide hos quaſi ſumptos dies ad labefactandum illius dignitatem. pro Rab. Poſt. 27. a

Sumptus, us.

Legitimus & infinitus ſumptus. Appio. 3. 8. 20. a Noſtro quidẽ anno ſane exiguus ſumptus ædilitatis fuit. Off. 45. b Magnificentia & ſumptus epularum. 5. Tuſ. 137. a Sumptus funerum a Platone ex cenſibus præfinitur a minis quinque vſque ad minam. a de Leg. 62 Sumptus vnius generis obiectus eſt. &c. pro Cæl. 12. a Non modo ad fructum ille eſt ſumptus, ſed etiam ad fœnus exiguus. in Parad. 63. a Nullus ſit ſumptus in nos. Att. 5. 104. 2. a Nullum teruncium me obtinenre prouinciam ſumptus factum eſſe. Att. 5. 110. 3. a. alii legunt, ſumptum factum eſſe. Hic faciet vt mihi excipiendus ſit, quum teruncium nego ſumptus factum. Att. 5. 110. 4. a Atque etiam ſpero toto anno imperii noſtri teruncium ſumptus in prouincia nullum fore 5. Att. 42. id eſt. teruncium nullum inſumptum iri. Aduentus noſter nemini ne minimo quidem fuit ſumptui. Att. 5. 101. 2. a alias, Aduentus noſter ne minimo quidem, Sumptum vnum tibi afferam. 9. Fam. 40 Legatis Quæſtores ſumptum, quem oportebat dari, non dederunt. 2. de Inu. 286. a Mamertini magnum ſumptum in Timarchidis prandium fecerunt. 6. Ver. 19. a Sumptum in aliquem facere. 5. Att. 30. Facere ſumptum in rem militarem. Cornifico, li. 12. 29 8. a At habes ſumptum vnde facias, in Ver. 192. b Impẽdere laborem & ſumptum ad incertum caſum. 5. Ver. 195. a Inſumere ſumptum magnum, aut laborem in aliquam rem. 2. de Inu. 205. a Pro quo quum a P. Varino Prætore pecuniam accepiſſet, eclauit ſuos ciues, vltroque ijs ſumptum intulit. pro Flac. 36. a Sumptum in ollos luctumque minuunto. 2. de Leg. 57. a. de diuis loquens. Minuere & remittere ſumptum. Ep. 37. b Sumptũ vſpiam ponere. 3. ad Q. fr. 3. Sumptum ſuſtinere. 14. fam. 6. Sed eum video in ſumptum ab aliis mutuatum, Att. 5. 18. Sumptum ad ſarra adhibito, non eſt arcenda deorum aditu paupertas. 2. de Leg. 26. Sumptu funerum exterminato tribus ricinius, & tunicula purpurea, & decem tibicinibus, tollit etiam lamentationẽ 2. de Leg. 55. Prouinciam ſumptu exhauriri. Q. fr. 1. 13., a Cauendum eſt, præſertim ſi ipſe ædifices, ne extra modum ſumptu & magnificentia prodeas. 2. Off. 195. a Atque hoc tamen te ſcire volo, me de iſto ſumptu legationum aut minuendo, aut remittẽdo, decreuiſſe nil, niſi quod, &c. ad Appium. lib. 3. 8. 18. a Sumptus effuſi cum probro atque dedecore. pro Roſ. Am. 41. a Impendent infiniti ſumptus in hos exercitus, quibus nunc defendimur Brut. 16. 6. a & 2. Off. 82 Velim quoad poteris, confideres, vt ſit vnde nobis ſuppeditentur ſumptus neceſſarii. Att. 11. 221. 4. a Nulla luxuries reperietur, nulli ſumptus, nullum æs alienum. pro Cæl. 35. a Sumptus quotidiani. Tuſ. 5. 66. In quos ſumptus abeunt fructus prædiorum. 11. Att. 2. Sumptus nimis magnos legatis decerni. 3. Fa. 39. Ita viuam, ut maximos ſumptus facio. At. 5. 103. 2. a Cum mecum ſumptus habebas. Ep. 138. b Sumptus funerum non ſolùm pœna, ſed etiam tempore minuit Demetrius, ante lucem enim iuſſit efferri. 2. de L. 60. Vt ſumptus egentiſſimarum ciuitatum minuerem. ep. 3. 8. 5. a Sed præſtabo ſumptus nuſquam melius poſſe poni. Qu. fr. 3. 17. 7. a Perpetuos ſumptus ſuppeditare. 2. Off. 60. a Vt ſumptus cæterorum, ſic ſepulchrorum modũ rectè requirit. 2. de Leg. 57 In his immanibus iacturis, infinitiſque ſumptibus nihil nos magnopere mirari. 2. Off. 82. a Vigeant apud mulierem venuſtate, dominentur ſumptibus. pro Cæl. 54. a

Sumptuarius.

Ne ſe abſente leges negligerentur, ſicut eſſet neglecta ſumptuaria. At. 13. 265. 1. a. Lex ſumptuaria, q̃ videtur λιτότατα at-

tu-

tuliſſe ea mihi fraudi fuit, ad Gallium, lib. 7. 27. 4. a Ad fungos me tuos conferam. domum ſi habebo, in denos dies, ſingulos ſũptuariæ legis dies conferam. Pæto. libr. 9. 15, 13. a Tu reliquum è Pollice cognoſcas rationes noſtras ſumptuarias. Att. 13. 295. 1. a.

Sumptuoſus.

Quum eſſet egens, ſumptuoſus, audax, callidus, perfidioſus. pro Clu 55 a Quod ſumptuoſus, de luxuria, quod alieni appetens, de auaritia. 2. de Or. 74. a Sumptuoſa reſperſio in funeribus ſublata. 2. de Leg. 5 6. Munus ſumptuoſum & magnificum. Q. fr. 387. b Nihil apud hunc lautum, nihil elegans, nihil exquiſitum, ne magnopere quidem quicquam præter libidines ſumptuoſum. in Piſ. 53. a Venio enim iam ad ſumptuoſos, relinquo iſtum quæſtuoſum. in Parad. 61. a Expecta igitur hoſpitem cũ minime edacẽ, tum inimicum cœnis ſumptuoſis. Pæto, lib. 9. 23. 3. a Ludi ſumptuoſiores. Qu. fr. 3 24. 7. a

Sumptuoſe.

Iactare ſe ſumptuoſius & inſolentius. 2. in Cat. 40. a

Sumptio.

Sed demus tibi iſtas duas ſumptiones, ea quæ λήμματα appellant dialectici. Diu. 2. 84

Sunium.

Sunium tam eſt oppidum, quàm Piræeus. 7. Att. 19

Supellex.

Suppellex ex ære elegantior, & Deliaca & Corinthia. 4 Ver. 58. a Multa & lauta ſuppellex & magnifica multis locis, non illa quidem luxurioſi hominis, ſed tamen abundantis. 2. Phil. 76. a Oratoria quaſi ſupellex, ſupellex eſt enim quodammodo noſtra, quæ eſt in ornamentis. Or 44. Cogitatio ſupellectilis ad delicias. in Parad. 11. a Verecundus eſt ulus orator & quaſi ſuppellectilis, &c. in Or. 44. a Tu. P. Cacurii promptiſſimi hominis & experientis, & in primis gratioſi ſupellectilem omnem auferre non dubitaſti. 6. Ver. 37. a Amicos non parare, optimam & pulcherrimam vitæ (vt ita dicam) ſupellectilem. Læl. 50. Deinde ornat mulis, tabernaculis, centuriis, ſupellectili. con. Rull. 72. b In Oratoris uerò inſtrumento tam lautam ſupellectilem nunquã videram, 1. de Or. 80. a In inſtrumento ac ſupellectili C. Verris 6. Vert. 87. a

Super.

Tectum quod ſuper conclauia non plaſuerat, tibi eſſe multorum faſtigiorum. Qu. Fr. 3 10. b Et velle imprudentem ſuper eã aſſidere. 2. de Fi. 95. a Demetrius ſuper terræ tumulum noluit quid ſtatui, niſi columnellam. 2. de Leg. 104. a Paterfamilias vti ſuper familia ſua legauerit, ita ius eſto. ad Heren. 4. b Simulque cogites quid agendum nobis ſit ſuper legatione votiua. Att. 14 320. 4. a Sed ſuper hac re nimis. Att. 10. 197. 14. a Hac ſuper re ſcribam ad te Rhegio. Att. 16. 333. 20. a Contra Epicurum ſatis ſuperque dictum eſt. de Na. d. 16. b Satis ſuperque habebo, quod mihi dederis pro Qu. Roſ. 6. a Satis ſuperq; prudentes ſunt, qui, &c. de. Or. 102. b Mihi uerò, inquit Mutius, ſatis ſuperq; abs te videtur iſtorum ſtudiis, ſi modo ſunt ſtudioſi, eſſe factum. de Or. 202. b Supera terras. in Arat. b

Supera, orum, vide Superus.

Superbio.

Si habes quod liqueat, neque reſpondes, ſuperbis: ſi non habes, ne tu quidem perſpicis. Acad. 13. b.

Superbia.

Illa tua ſingularis ſignificatur inſolentia, ſuperbia, contumacia. 6. Verr. 80. a, Superbia inaudita. 11. Fam. 47, in epiſt. Matij Magnitudinem animi ſuperbia imitatur in animis extollendis. in Par. 43. a. Superbia nata Capuę ex Campanorum faſtidio videtur. con. Rull. 64. b. Coloni capuæ in domicilio ſuperbiæ & in ſedibus luxuriæ collocari. 2. de L. Agr. 94. a. In ſuperbiam & arrogantiam odium concitatur, de Inu. 61. b. Superbiam, faſtidium, arrogantiamq. magnopere fugiamus. 1. Off. 157. a. Quod ego non ſuperbia neque inhumanitate faciebam, ſed, &c. de Or. 93. b Facere aliquid in ſuperbia & in humanitate. 1. de Or. 50 a.

Superbus.

Superbum eſt enim Iudices, & non ferendũ, dicere, &c. 6. Ver. 39. a, Is ſuperbum ſe præbuit in fortuna quam putabat noſtram fore. Att. 8. 148. 1. a. Tibi autem valde ſolet in ore eſſe, Granius autem, non contemnere ſe, & reges odiſſe ſuperbos. Att. 6. 114. 12. a. Vtrum ſuperbiorem te pecunia facit, an quòd te imperator conſulit? Trebat. 7. 13. 3. a. Nec mẽ quicquam ſuperbius poteſt fieri. 3. Fam. 18, Non enim ius illud ſolum ſuperbius populo, ſed violentius videri neceſſe erat. 3. de Leg. 15. a, Aurium iudicium ſuperbiſſimum. in Or. 84. a

Superbè.

Legati quòd erant appellati ſuperbius, &c. pro L. Man. 6. a.

Superbiloquentia.

Poetę impendere apud inferos ſaxum Tantalo faciunt ob ſcelera animique impotentiam & ſuperbiloquentiam. 4. Tuſ. 18.

Supercilium.

Altero an frontem ſublato, altero ad mẽtum depreſſo ſupercilio. in Piſ. 9. a. Libidines quas fronte & ſupercilio contegis. de Prouinc. Conſul. 7. a, Decipere aliquem rugis & ſupercilio. Poſt red. in Sen. 14. a, Tanta erat grauitas in oculo, tanta frontis cõtractio, vt illo ſupercilio tanquam Rhadamanthus ille niti videretur. pro Seſtio. 24. a, Hunc Capuæ Campano ſupercilio, ac regio ſtrepitu quum videremus, Magios, Bloſſios mihi videbar illos videre, ac Iubellios. de L. Agr. 91. a. Nonnè ſupercilia illa penitus abraſa, olere malitiam, & clamitare calliditatem vidẽtur? pro Roſc. Com. 11. a. Ex ſuperciliorum aut remiſſione, aut contractione. Of. 1, 203.

Superdico.

Superdicebant quicquid cępiſſet aſtringi rurſus ſacris liberantur. 2. de Leg. 84. a. Quidam codices habent diuiſum.

Superlatus.

Illuſtris autem oratio eſt, ſi & verba grauitate delecta ponũtur, ac translata & ſuperlata, & ad nomen adiuncta & duplicata. in Part. 12. a.

Superlatio.

Superlatio, eſt oratio ſuperans veritatem alicuius, augendi minuendive cauſa, ad Her. 4. 199. Tum augendi minuendive cauſa, veritatis ſuperlatio atque traiectio & rogatio, &c. 3. de Or. 113. a

Superficies.

Aedium ſuperficies, Att 4. 7. 18. a, Qui ſi ſuſtulerunt religionem, aream præclaram habemus, ſuperficiem Conſules ex Senatuconſulto ęſtimabuntur. Att. 4 70. 10. a

Superfluo.

Id dedit operam, &c. ut nimis redundantes nos, & ſuperfluentes iuuenili quadam dicendi impunitate & licentia reprimeret, & quaſi extra ripas diffluentes coerceret. de Cl. Or. 175. a

Superior, Superius, vide Supera.

Supero.

Vter igitur eſt ditior cui deeſt, an cui ſuperat? Par. 125 b, Epiſtolas ipſa fama ſua celeritate ſuperat, Q. Fr. 280. b, Fabellarum que auditione ducuntur. deq; eo, quod ipſis ſuperat. alijs gratificari volunt. de Fin. 5. 3. 9. Varietates autem, iniuriaſque fortunæ facilè veterum philoſophorum præceptis inſtituta vita ſuperabat. 4. de Fin. 19. a Itaque opiniones omnium ſuperauit. Ac. 5. 104. 3. a, In quo etiam ſi multi mecum cõtendant, tamen omnes facilè ſuperabo. Ep. 64, & 113. b, Teque in ijs ipſis rebus, quas abs te didicerit, dicendi arte ſuperabit. de Or. 90. b. Si cum aliorum improbitate certet, longè omnes multumque ſuperabit 7. Ver. 90. a, Quinto delegabo, ſi qd æri meo alieno ſupabit & emptionibus ex quibus mihi etiã æs alienum faciendum puto. 13. Att. 60. Si ſubitam orationem commentatio & cogitatio facilè vincit, hanc ipſam profectò aſſidua ac diligens ſcriptura ſuperabit. 1. de Or. 73. a, Quæ arma ſuperabunt, ea ſi Brunduſiũ iumentis deportaueritis, vehementer Reſp. profueritis. Att. 329, b, Cùm emiſſes, quanti eſſet quod ſuperaret, pecuniæ retuliſſes. in Verr. 192. b Quòd ſi meam ſpẽm vis improborum fefellerit atque ſuperauerit. commendo vobis paruum meum filiũ 4. in Cat. 95. a, & Læl. 20. Quam regionem cùm ſuperarit animus, &c. Tuſc. 157. b, Quærit enim qua ſe laude, qua virtute Plancus ſuperarit. pro Planc. 260. b, Superare aliquem doctrina & omni genere literarum. Tuſc. 1. 2. Bibliothecas omnium philoſophorum vnus mihi videtur XII. tabularum libellus, & authoritatis põdere & vtilitatis vbertate ſuperare. de Or. 108 b, In diuiſione generum & deeſſe aliquam partem & ſuperare, mendoſum eſt. de Or. 116. b, Conſtantia & grauitate quempiam ſuperare. ad Len. 1. 9. 56. a,

Superatus.

Superata extremis medietas, & præſtans eiſdem. de Vni. 19 Altera pari numero præſtans extremis, parique numero ſuperata. de Vni. 199. b,

Superſedeo.

Tu, ſi videbitur, ita cenſeo facias, vt ſuperſedeas hoc labore itineris. 4. Fam. 5. Cõmodè poſſumus principio ſuperſedere. ad Her. 3 109. a, Sunt autem qui putãt nonnunquam poſſe com

ple-

plexione ſuperſederi.1.de Inu.86.a, Nã ſi mihi non dediſſet.eas, &c.potuit ſuperſederi.ad Her.19.b Hæc cauſa, quod, &c. ideo nõ viſa eſt ſuperſedẽda.ad He.11.b, Complexione ſuperſedendum eſt, ſi res breuis eſt.ad He.11.b, Verborum multitudine ſuperſedẽdum eſt.1.de Inu.41.a, Quum acciderit, omnino narratione ſuperſedendum eſt.1.de Inu.44.a,

Superſtes.

Quum ſuperſtitem te eſſe Reip. ne ſi liceat quidẽ, velis Torquato, lib.6.2.7.a, Vtinam te nõ ſolùm vitæ, ſed etiam dignitatis meę ſuperſtitem reliquiſſem.ad Q.Fr.1.3.3.a, De lucro propè iam quadriennium viuimus: ſi aut hoc lucrum eſt, aut hæc vita, ſuperſtitem Reip. viuere.ad Pætũ, li.9.Fam.41. Vtiuſque ſuperſtitibus præſentibus, iſtã viam dico, inite viã pro Mur.23.a,

Superſtitio.

Superſtitio, religioni finitima & propinqua.2.de Inu.244. Accedit etiam mors: quæ quaſi ſaxum Tantalo ſemper impendet: tum ſuperſtitio, qua qui eſt imbutus, quietus eſſe nunquam poteſt.1.de Fin.46. Omnis ſuperſtitio imbecilli animi atque anilis eſt. Diu.li.2.97. Contaminata ſuperſtitio.pro Clu.153. Superſtitio fuſa per gentes opreſſit omnium ferè animos, atque hominum imbecillitatem occupauit.2.de Diu.229. Superſtitio muliebris.Tuſc.3.61. Tanta ſuperſtitio ex iſtius facto mentes omnium occupauit, vt, &c.in Verr.227.b, Superſtitio religionem imitatur.Part.43. Sagarum ſuperſtitio.de Diu.135.b, Anime & plenum ſuperſtitionis fati nomẽ ipſum.de Diu.112.b Superſtitionem ſimulachrorum auxerunt poetæ, pictores opifices.de Nat.d.1.53. Superſtitionem à religione maiores noſtri ſeparauerunt.2.de.Nat.d.53. Horum enim ſententiæ omnium non modò ſuperſtitionem tollunt, in qua ineſt timor inanis deorum, ſed etiam religionem, quæ deorum cultu pro continẽtur.1.de Nat.d.161.a. Huic autem barbaræ ſuperſtitioni reſiſtere ſummæ ſeueritatis fuit.pro Flac.160.b, Qui canem & felem vt deos colunt, eadem ſuperſtitione qua cæteræ gentes conflictantur.de.Leg.162.b. Superſtitione imbui.de Nat.d.1.39. Superſtitione animos implet, & domos exhaurit ſtipis exactio.2.de Leg.39. Superſtitione tollenda, nõ tollitur religio. Diu. lib.2.114. Superſtitiones penę aniles.2.de Nat.d.52.

Superſtitioſus.

Deterret aliquem ſacerdotis ſuperſtitioſa dedicatio.pro D.ſua, 80.a, Nimirum eſſe ſuperſtitioſum non oportet.pro D.ſua, 234.b, Stoici omnia cum ſuperſtitioſa ſolicitudine & miſeria credunt.2.de.Diu.130.a, Ita factum eſt in ſuperſtitioſo & religioſo, alterum vitii nomen, alterum laudis.de Nat.d.40.b, Non enim philoſophi ſolum, &c. Nam qui tótos dies precabantur & immolabant, vt ſibi ſui liberi ſuperſtites eſſent, ſuperſtitioſi ſunt appellati.2.de Nat.d.53. Imbecilli animi facile ſuperſtitioſa iſta concipiunt.2.de.Di.123.a,

Superſtitioſe.

Fatum dicitur non id quod ſuperſtitioſe, ſed quod Phyſice.1.de Diu.204.a, Neque id dicitis ſuperſtitioſe atque aniliter, ſed Phyſica, conſtantique ratione.3.de Nat.d.69.

Superſum.

Quod ſupereſt, ſcribe quæſo quam accuratiſſime. Att.9.191.6.a, Nulli de inimicis ſuperſunt.pro Marb.134.b, Omnes qui ſuperſunt de Hircii exercitu.Ep.166.b, Tantum quiſque habet in Sicilia, quantum hominis auariſſimi & libidinoſiſſimi aut imprudentiam ſubterfugit, aut ſatietati ſuperfuit.2. Verr.8.a, Nec vero ſcientia iuris maioribus ſuis Q. Helius Tubero defuit, doctrina etiam ſuperfuit. Cic.in lib.de Iure ciuili, in artem redigendo, teſte Aul. Gellio. Tantum erat Philoſophiæ loci, quantum ſuperfuerant amicorum & Reip.temporis.Off.33.b, Orator motu ſic vtetur, vt nihil ſuperſit in geſtu.Or.202.b, In definitiones neque abſit quicquam, neque ſuperſit.de.Orat.118.b, Sciunt cui reſponderint quod ſupeſſit.de Ora.145.b, Duæ partes mihi ſuperſint illuſtrãdæ orationis.3.de Or.51.a, De exercitu alicuius ſupereſſe.Pollio Ci.11.33.15.a, Nam neque deeſſe, neque ſupereſſe Reip.volo Aſinius Pollio ad Ci.11.77. Sed vereor ne iam ſupereſſe mihi verba putes, quæ dixeram defutura.ad Silium, lib.13.64.3.a, Tantum ciuium ſuperfuturum putabãt, quantum infinitæ cædi reſtitiſſet.in Cat.116.b Nõ grauarer Læli, niſi, &c. præſertim cùm heri dixeris te nobis etiã ſuperfuturum: verùm, ſi quidem fieri poteſt, ne deſis, omnes te rogamus.de Repub.Aul.Gellio, teſte.

Superuacuus.

Deſcriptio omnium corporis partium, in qua nihil inane nihil ſine cauſa, nihil ſuperuacuum eſt, de Nat.d.19.b,

Superuacaneus.

Et reuera cõfirmata amicitia commemoratio officiorum ſuperuacanea eſt. Ep.32.b, Nihil ſuperuacaneum eſt in corporis partium deſcriptione.de Nat.d.1.64. Quicquid vſum nõ habet, ſupuacaneũ eſt.1.de N.d.137.a Vt nihil eorum ſuperuacaneum ſit.de Nat.d.50.b, Quod ſuperuacaneum ſit, aut vſum non habeat.de N.21.b, Tum conditiora facit hæc ſuperuacanei operis aucupium & uenatio.de Sen.89.b, Cùm enim tua cauſa fecerint omnia, vereor ne meas literas ſuperuacaneas arbitrentur Att.252.b,

Superus.

Superum mare.9.Att.2. Supero conuertier orbe. in Arat.b. Cùm ſupera ſeſe ſatiauit luce, recedit. in Arat.b, Superi dei. Top.228.b, Omnia ſupera meliora.de Nat.d.2.13. Homo ſpectator ſuperarũ rerum atque cæleſtium.2.de N.d.210.a, Cogitare ſupera atque cæleſtia.4.Acad.229.a, Nicetas, cælum, ſolem, lunam, ſtellas, ſupera denique omnia ſtare cenſet. Acad.q.edit.2.l.2.118. Videre ſupera, infera, prima, vltima, media.1.Tuſc.100 a, Nihil enim habent hæc duo genera proni, & ſupera ſemper petunt.1.Tuſ.67.a.

Supinus.

Motus corporis pronus; obliquus, ſupinus.1.de Diu.196.a, Supina ora cernuntur depulſione luminum.de.Vniu.61.

Supar.

Huic ætati ſuppares Alcibiades, Critias, Theramenes.de Claris Or.14.

Suppedito,

Quod Ciceroni ſuppeditas, gratum.Att.235.b, In hoc campo oratori facile ſuppeditat omnis aparatus ornatuſque dicendi.de Or.154.b, Archias ſuppeditat nobis vbi animus ex hoc forenſi ſtrepitu reficiatur.pro Arch.187.b, Domus ſuppeditat hortorum amœnitatem, terra fruges fert, & vt mater cibos ſuppeditat.Q.Fr.320.b, Hic locus ſuppeditat oratoribus mirabilem copiam dicendi.Top.226.b, Sed quoniam ſuppeditat ingenium & amor, &c.9.At.21. Sumptum haurit ex ærario, ſuppeditat à ſociis.con.Rul.43. Quocunq; loco bona ſuppeditãt ibi beate poſſumus viuere.Tuſc.240.b, Creditores regis aperte pecunias ſuppeditant contra Lentulum.Q.Fr.307.b, Cui de Republica ſatis ſuppeditabat oratio de Cl.Or.180.b, Carbo, quod vita ſuppeditauit, in multis indiciis eſt cognitus.de Cl.174.b, Si vnquam mihi ἐπιχειρήματα ſuppeditarunt illo tẽpore At.9.b, Omnium rerum in contrarias partes facultatem ex iiſdẽ ſuppeditare locis.de.Or.128.b Cuius etiam naturalis pater, ſi uita ſuppeditaſſet, Conſul factus eſſet.3.Phil.134. & de Cl.187.b Hoc modo naturæ ſuppeditabit doctrina.ad Her.2.a.b Suppeditabit nobis Atticus noſter è theſauris ſuis quos & quantos uiros habere teſtium ſat eſt.2.de Fi.108.a Multam etiam caſus noſtri uarietatem tibi in ſcribendo ſuppeditabunt.Ep.5.12.15.a Ex quum ei propoſueris, ipſe uelim reliqua moderere, quemadmodum ex his mercedibus ſuppeditemus ei quod opus ſit. At.12.149.3.a Parare ea quę ſuppeditent ad cultum & ad uictum & ſibi & liberis.Off.1.20 Miror illum cum & uita ſuppeditauiſſet, & ſplendor ei non defuiſſet, Conſulem non fuiſſe.de Clar.175.b Suppeditare alicui, abſolute dictum.14.Att.44.& 1.0.43. Quę aũt terra fruges ferre, & vt mater cibos ſuppeditare poſſit, eam nequis nobis minuat, &c.2.de Leg.105.a Peculiarem habes aliquam Siciliam quæ tibi ex alio genere frumentum ſuppeditare poſſit?5: Verr.147.a Vix ſatis otium ſtudio ſuppeditare poſſumus.ad Her.1.1. Præcidere fiſtulas quibus aqua ſuppeditatur alicui loco pro Rabirio, 97.b Sed ſi omiſſis his rebus omnibus, quibus nos ſuppeditamur eget ille Senatu, Equitibus Romanis, populo, &c.2.in Cat.43. De Patulciano nomine, quod mihi ſuppeditatus es, gratiſſimũ eſt, & ſimile tuorum omnium.At.14.316.3.a Tibi eſt curæ, vt ei ſuppeditetur ad uſum & cultum copioſe.14.At.15.b Et uelim quoad poteris, conſideres, vt ſit unde nobis ſuppeditẽtur ſumptus neceſſarii, At.18.221.4,a In hoc ſignificas nihil fieri, frigere te, ne chartam quidem tibi ſuppeditari?ad Trebatium, li.7.34. Omnium rerum in contrarias partes facultatem ex iiſdem ſuppeditari locis.2.de Or.119.a. Si rem frumentariam tibi ex prouinciis ſuppeditari uis. At.118.b. Nũc verò iam adempta eſt ſuppeditandi facultas, in Ver.261.b Frumẽto ſuppeditato, & mercibus ſuppeditandis.4.in Ver.4.2

Suppeditans.

Atque ibi ſuppeditans omnium rerum, quas natura deſiderat, abundantiam & copiam. Læl.73.

Sup-

Suppeditatus.

Ingenium tuum mihi ſuppeditatum. 5. Fam. 33. Dicito rem frumentariam eſſe ſuppeditatam. in Verr. 263. b

Suppeditatio.

Quæ ergo vita? Suppeditatio, inquis, bonorum, nullo malorum interuentu. 1. de Nat. d. 152. a

Suppetit.

Suppetit copia argumentorum, in Top. 33. a. Non poteſt hæc fari tantum dictis, quantum factis ſuppetit laboris. Tuſc. 183. b. Beneficia voluntate beneuolentia mouetur, etiam ſi res fortè non ſuppetit. Off. 39. b. Neque inſcitiã illius, cui res non ſuppetit, verba non deſint, eſſe laudandam. 3. de Or. 79. a Mihi ad remunerandum nihil ſuppetit præter voluntatem. Ep. 150. b. Illis ad largiendum ſuppetunt copiæ. de Fin. 51. b. Sed tamen ſi cui hæc ſuppetunt. adiuuant aliquantulum ad cætera. Off. 36. b. Cibi ſuppetunt nobis multo labore quærentibus. de Fin. 88. b. Etſi tibi omnia ſuppetunt, quæ conſequi ingenio aut vſu homines, aut diligentia poſſunt. de Petit. 205. b. Ex quibus, ſimilibuſque, ſi attendas, ad augendum pecuniã ita ſuppetunt, in Part. 30. a, Namque regnum ſuppetebat mihi, vt ſcias, &c. Tuſc. 200. b. Et ſcribentur fortaſſe plura, ſi vita ſuppetet. 1. de Finib. 18. a, Credo ſi meis horis in accuſando vti voluiſſem, vererer ne mihi crimina non ſuppeterẽt, ne oratio deeſſet, &c. 3. Ver. 21. a Mihi ad remunerandum nihil ſuppetat, præter voluntatem. Paulo, lib. 15. 13. 4. a, Vt ambitioni & quotidianis ſumptibus copię ſuppetant. Tuſc. 5. 65. Illis ad largiendum ſuppetant copię. 1. Off. 68. a. An tu exiſtimas ſuppetere nobis poſſe, quod quotidie dicamus in tanta varietate rerum? pro Arch. 187. b.

Supplanto.

Qui ſtadium, inquit, currit, &c. ſupplantare eum quicũ certet aut manu depellere, nullo modo debet. 3. Off. 55.

Suppleo.

Nõ ſinũt. ſupplet enim ille neſcio quis, & priuatim dicit ſe deditſe. pro Flac. 31. a, Cum ſex legionibus inquit, hiſque ſuppletis ex D. Brut. ea exercitu, non modò ex delectu ſuo. 8. Phi. 252. a Ponite ante oculos. M. Antonium Conſularem, ſperantẽ cõſulatum, Lucium adiungite. In Ant. 242. b, Subaudi cæteros imperia meditantes Supplere aliquem. 12 Phil. Non re inſtruere domum tuam voluerunt in prouincia, ſed vſum illum prouinciæ ſupplere 6. Verr. 8. Vt referendis præteritis verbis id ſcriptũ, quodcunque defendimus, ſuppleatur. 2. de Or. 61. a. De bibliotheca tua Græca ſupplenda, libris commutandis, Latinis comparãdis, valde velim iſta cõfici, præſertim quũ ad meum quoque vſum ſpectent. ad Q. Fr. 3. 25.

Supplementum.

Cenſebant enim omnes ferè vt in Italia ſupplemẽtum meis & Bibuli legionibus ſcriberetur. ad Appium Pulchrum, libro 3 5. De ſupplemento autem non video quid fieri poſſit. ad Bru. 91. b.

Supplico.

Nemo Remp. implorauit nemo ſupplicauit. de Or. 104. b. Multi pro Q. Metelli reditu vobis ſupplicauerunt. Poſt red. in Senat. 199. b. Amicis eius omnibus pro te libentiſſime ſupplicabo. Ep. 91. b. Supplicato vindici illi quidem alienę dominationi, non vicario, Att. 285. b. Vt ego illis ſupplicarem. de Nat. d. 71. b. Pręſertim cũ tot res ſint, q̃ veſtris animis pro huius innocentis ſalute ſupplicent. pro Font. 25. a. Cum amici & propinqui ſupplicent vobis. pro Font. 21. a. Implorare & ſupplicare. 1. de Or. 118. a. Noctu venire domum ad eum, precari, denique ſupplicare. in Parad. 50. a. Quàm multa enim quæ noſtra cauſa nunquam faceremus, facimus cauſa amicorum: precari amicis ab indigno, ſupplicare, tum acerbius in aliquem inuehi? de Amic. 51. a Summiſſe me ſupplicare alicui. pro Planc. 261. b. Pro ſternere, & fracto animo atque humili ſupplicare alicui. pro Planc. 40. & poſt red. ad Quiri, 5. Libentiſſime pro aliquo ſupplicare. Ligario, lib. 6. 14. 7. a. Quibus ergo ſupplicare non deſtiti. Ep. 90. b. Ne hoc quidem vedit, &c. in eo tamen propter amplitudinem ſacerdotij voluerint populo ſupplicari. 2. de Leg. Agr. 32. a.

Supplicatio

Supplicatio, gratulationis genus eſt. In Cat. 81. Supplicatio quindecim dierum Cæſari decreta. de Pron. 74. b. Supplicatio magiſtratuum. pro Planc. 11. Supplicatio nulli vnquam togato Romę decreta ante me eſt. in Cat. 77. Supplicationem mihi togato decreuiſti. 15. Fam. 10. Ad omnia puluinaria ſupplicatio decreta eſt. 3. in Cat. 67. a, Supplicatio diis immortalibus pro ſingulari eorum merito, meo nomine decreta eſt, his verbis. quod urbem incendiis, cæde ciues, Italiã bello liberaſſem in Verr. 262. b. in Cat. 59. a. Supplicatio nulla ciuili bello decerni ſolita. 14. Phil. 399. Supplicationẽ conſtituere. in Cat. 60. Supplicationem decernitis de improbis & audacibus. 14. Phil. 409. Mihi Senatus ſingulari genere ſupplicationem decreuit. in Piſ. 80. b, Cui vni togato Senatus ſupplicationem decreuit. pro Syl. 183. b. & 7. Att. 5. Supplicationem putas prærogatiuam triumphi. 15. Fam. 25. in epiſt. M. Catonis. Cęſar gratulans mihi de ſupplicatione, triumphat de Catone. in Ant. 99. b, Quorum voluntatem in ſupplicatione ſum expertus. in Anton. 96. b. Idibus Maiis Senatus frequens diuinus fuit in ſupplicatione Gabinio deneganda, ad Quin. Fr. 2. 9. 1. a. Supplicationes decretę. 5. Fam. 25. in Ep. Vatinii. Cæterę ſupplicationes bene geſtæ, hæc vna conſeruata Republica conſtituta eſt. in Cat. 114. b. Supplicationum otioſis diebus. 3. ad Q. Fr. 34. Supplicationes mortuo cum decernere. 1. Phil. 9. An cenſetis me decretum fuiſſe, vt parentalia cum ſupplicationibus miſcerentur? Att. 161. b.

Supplex.

Supplex veſter. p. Mur. 78. & p. Flac. 81. Multitudo ſupplex iudicibus. pro Planc. 263. b, Supplex miſericordiæ alicuius. pro Cæl. 54. b, Supplex te ad pedes abijciebas. in Ant. 176. b, Nec iudicibus ſupplex fuit. 1. Tuſc. 112. a, Quum ſe Alcibiades affligeret, lacrymanſque Socrati ſupplex eſſet, vt ſibi, &c. 3. Tuſc. 133. a, Is veſter eſt ſupplex, veſtram fidem obteſtatur, &c. pro Mu. 144. b, Viuat Hercule Cicero, qui poteſt ſupplex & obnoxius. ad Brut. 56. b. Vobis Vobis ſupplex manus tendit patria cõmunis. 4. in C. 90. a. Nunquam putaui fore, vt ſupplex ad te venirem. ad Att. lib. 16. 343. 1. a. Captare miſericordiam, & abijcere ſupplicem. 2. Phil. 90 a. Supplicem eſſe victori. 4. Fam. 32. Leuate hunc ſupplicem veſtrum. pro Clu. 60. b. Cum ſe Pompeius ſupplicem pro me profiteretur. in Piſ. 62. a. Qui animo demiſſo atque humili ad opem iudicium ſupplices inferioreſque cõfugiunt. pro Font. 280. b. Tu nos iacentes ad pedes ſupplicum voce prohibetis. pro Ligar. 8. a. Tẽdere manus ſupplices alicui. pro Font. 284. b. Qui pro me Patres Conſcriptos deprecari, & populo ſupplices eſſe vetuit. pro Dom. 236. b. Verbis ſupplicibus orare. Att. 12. 249. 1. a. id eſt humilibus.

Suppliciter.

Tam ſuppliciter ac demiſſe illi agis gratias. ad Brut. 42. In ep. Brut. Quas literas quum ad omnes ciuitates prope ſ. miſiſſet Metellus, tamen, &c. 5. Verr. 37. a. Homo ita natus, vt & blandire & ſ. inſinuare poſſit. de Or. 145. a. S. & demiſſe reſpondere. pro Flac. 16. a

Supplicium.

Supplicium autem eſt pœna peccati. in Piſ. 33. a. Nullum eſt ſupplicium putandum, quo affici caſu aliquo etiam boni viri, forteſque poſſunt. in Piſ. 32. a. Supplicium eſt in altero, in altero ſcelus. 9. Att. 4. Supplicium quoduis leuius eſt hac permanſione. 11. Att. 40. Includuntur in carcerem condemnati conſtituitur in illos. 7. Verr. 91. a. Solon nullum ſupplicium conſtituit in eum, qui parentem necaſſet. pro Sex. Roſc. 43. a. Rapi ad ſupplicium ob facinus. 2. de Or. 131. a. Nullum ſupplicium recuſare æquitatis & fidei conſeruandæ cauſa. Acad. q. ed. 1. li. 2 25. Meam animaduerſionem, & ſupplicium quo vſurus eram in eum quem cepiſſem, remitto tibi & condono. Vatinius Cic. 5. 10. 4. a. Soluere ſupplicium alicui. 13. Phil. 390. a. Sumere ſupplicium de aliquo. de Inuen. 72. b. Supplicio affici aliquem. In Verr. 249. b. Scelus ac fraudem nocentis ſupplicio conſtringere. 2. de Or. 101. a. Aliquem vinculis & verberibus atque omni ſupplicio excruciatum necare. pro l. Man. 6. a. Summo cruciatu, ſupplicioque Q. Varius homo importuniſſimus. perijt 3. de Nat. d. 117. a. Supplicia peccatis, præmia recte factis extent. lib. 3. de Nat. d. 64. Supplicia in aliquo conſumere. 4. ad Heren. 151. Supplicia miſerrima & crudeliſſima perferre. Att. 128. b Et ad exquiſita ſupplicia proficiſci. Off. 3. 136

Supplodo.

Pedem nemo in illo iudicio ſupploſit, credo ne Stoicis renũciaretur. 1. de Or. 118. a

Supploſio.

Supploſio pedis in contentionibus aut incipiendis aut finiendis. 3. de Na. 122. a Cum ſententiis congruens, manus, humeri, latera, ſupploſio pedis, ſtatus, inceſſus, &c. de Cl. Or. 73. a Ex quo vereor, ne nihil ſim tui niſi ſupploſionem pedis imitatus, & pauca quædam uerba, & aliquem ſi forte motum. 3. de Or. 27. a Pedis dextri rara ſupploſione. ad Her. 21. b

Suppœnitet.

Spero etiam in præſentia pacem nos habere, nam & illum ſu-

furoris, & hunc noſtratum copiatum ſuppœnitet. Att.7.133.2.a

Suppono.

Hieras quidem cauſam omnem ſuſcipit, & criminibus illis pro rege ſe ſupponit reum. pro Deiot.29.a Si ſocios ſpolias, ærariũ expilas, ſi teſtamenta amicorum expectas quidem, & ipſe ſupponis. in Parad.55.a Quinetiam anatum oua gallinis ſæpe ſupponimus, e quibus pulli orti, &c. de Nat.d. 185.a Nam ei tres partes ſupponimus. de Inu.43.b Huic generi Hermagoras partes quatuor ſuppoſuit, deliberatiuam, &c. de Inu. 44. b Deinde ſuppoſuit exemplum epiſtolæ Domitii, quod ego ad te pridie miſeram. Att.8.150.2.a. Nam ei tres partes, quas ante diximus, ſupponemus, iudicialem, deliberatiuam, demonſtratiuam. 1. de Inuent.12.a Gladiatores tu ſupponas. pro Seſt.20.b Tum iſte in eorum locum alios ſubſtituere & ſupponere cœpit.7. Ver. 57.a Alium in ſuppoſiti locum ſupponere.7. Ver.67.a Atque vniuſcuiusque conſtitutionis exemplum ſupponere non grauaremur. 2.de Inu.23.a Ius eſſet latrocinari, ius adulterare, ius teſtamenta falſa ſupponere, ſi hæc ſuffragijs, aut ſcitis multitudinis probarentur, 1.de Leg.64.a In mandatis operæ noſtræ vicaria fides amicorum ſupponitur. pro S.Roſc.65.a Supponatur ab hæredibus hæc ratio.2.de Inu.174.a

Suppoſitus.

Et vt quiuis facile perſpiceret, id ab iſto actum eſſe, vt ille ſuppoſitus facile & libenter ſe illum, qui non erat, eſſe ſimularet.7.Ver.56.a Suppoſitus in eius locum.7.Ver. 63. a Qui ſuppoſita perſona falſum teſtamentum & obſignare curarit. pro Cluent.98,a

Supporto.

Niſi quid nauibus Laodicenorum ſupportarit, citò fame pereat neceſſe eſt. Caſſius ad Cic.12.13.14.a

Supprimo.

Pecuniam acceptam nomine iudicii Safiniani retinuit atque ſuppreſſit. pro Clu.38.b Sexcentis millibus nummum ſe iudicium corrupturũ eſſe dixerat, quæ quum accepiſſet a pupillo, ſuppreſſit, iudicioque facto, &c. pro Cl. 53. a C. pii hoc conſilium, vt pecuniam quibuſdam iudicibus leuiſſimis polliceatur, deinde poſtea eam ſupprimat. pro Cl.56. a Hæc igitur ſunt officia conſolantium, tollere ægritudinem funditus, aut ſedare, aut detrahere quamplurimum, aut ſupprimere, nec pati manare longius. Tuſ.3.128.a Audita res erat & peruulgata, quare ſupprimenda non fuit. ad Brut.91.b

Suppreſſus.

Qui quum ſuppreſſa voce de ſcelere P. Lentuli, de audacia coniuratorum omnium dixiſſet, tantummodo vt vos, &c. pro Sylla,22.a Candidati quorum nummos ſuppreſſos eſſe putant. pro Cl.33. b Erit enim vt voce, ſic etiam oratione ſuppreſſior. in Or.47.a

Suppreſſio.

Statuit ad eaſdem ſibi prædas ac ſuppreſſiones iudiciales reuertendum. pro Cl.53.a

Suppudet.

Etſi non idcirco eorum vſum dimiſeram, quòd ijs ſuccenſerem, ſed quòd eorum me ſuppudebat. Varroni libro.9. 1.3.a Peto te iam ſuppudere, quum hæc tertia iam epiſtola ante te oppreſſit, quam tu ſchedam aut literam, ſed non urgeo. ad Caſſiũ, li.15.16.1.a

Supra, ſine caſu.

Eos confeci & abſolui, neſcio quàm bene, ſed ita accurate, ut nihil poſſet ſupra. At.13. 276.2.a Piſonis humanitas, virtus, amor in nos tantus eſt, vt nihil ſupra poſſit. ad Terentiam, lib.14. 1.18.a Ille quem ſuprà deformaui, uoluntarius amicus mulieris, &c. pro Cæc.10. Illa quę ſupra dixi. de Or.162.b Cotem illam defoſſam in comitio, ſupraque impoſitum puteal accepimus. de Diu.87.b Illa polliceor quæ ſupra ſcripſi. Trebatio, li. 6.10.5.a & 11.18. in ep.Brut. Et quum in vno mundo ornatus hic tam ſit mirabilis, innumerabilis, ſupra infra, dextra ſiniſtra, ante poſt.4. Acad.225.a Omnia hæc quæ ſupra & ſubter ſunt, vnum eſſe. libro 3.de Or.12. Draco ſubter, ſupraque reuoluẽs ſeſe 2.de N.d.153.a Hoc eſt ſupra quàm illud. in Top.20.a Paullò ſupra quam ad linguam ſtomachus annectatur. de Nat. 35.b Sæpe ſupra feret, quàm fieri poſſit. Or.209. b Reliquus eſt comparationis locus, cuius genus & exemplum ſupra poſitum eſt. in Top.35.a Qui eorum? quorum? videlicet qui ſupra ſcripti ſunt. pro Cl.117.a

Supra, cum caſu.

Supra ætatem, ſupra conſuetudinem, ſupra etiam mortalitatem tuam tibi ſunt omnia tributa. Oct.8.a Ecce ſupra caput homo leuis ac ſordidus, ſed tamen equeſtri cenſu Catienus. ad Q. fr.lib.1.2.9 a Hæc commemoratio vereor ne ſupra hominis fortunam eſſe uideatur. de Leg.178.b Ratio, quæ ſupra hominem putanda eſt, deoque tribuenda.2.de Nat.d 49.a Potentia, quæ ſupra leges eſſe velit. ad Brut.56. in ep.Brut. Supra Lunam ſunt omnia æterna. in Somn.Scip.16.a Supra me Atticus, infra Verrius.9.fam.60. ſub. accubuerat. A Sole Oriente ſupra Mæotis paludes. Tuſc.238.b Inucere quempiam ſupra ſtercus. 1. de Diu.102.a Secundus ſupra terram ambitus. de Vniu.20. b Mare quod ſupra terram eſt.2.de Nat.d.174.a Homines ſub terra habitantes, qui numquam exiſſent ſupra terram. de Natur. deo. 45. b. De qua muliere verſus plurimi ſupra tribunal ſcribebantur. in Verr.164.b

Supera.

Sed tamen ſupera terras ſemper tenet ille in Arat.35.a

Superior.

Superior Africanus. de Fini.141. b Cyrus ſuperior. de Diuin. 136. b Cum hic Iuriſconſultus fuerit ſuperior diſceſſurus, ſi, &c. de Orat.105.b Sed honeſte acta ſuperior ætas. de Seneſt. 58. a. & de Clu. 185. b Superior cauſa. pro Quint.41. Tota domus ſuperior vacat, vt ſcis. Att. 12.438.1.a Superior vis in poſſeſſione retinenda pro Cæc. 1.a Loco, fortuna, fama ſuperior. de Amic.78.a Quum ſuperior factus ſit ordine, inferiorem eſſe fortuna.13.fam.10. Proximus ſuperior pes. Orat.218.b Ego, ſi ſuperior cæteris rebus eſſem, te hanc vnam ob cauſam accuſatorem repudiari putarem oportere.1.Ver. 33.a Id agit ut ſemper ſuperius ſuum facinus nouo ſcelere vincat.7. Ver.90.a vtriuſque temporis fructum tuli maximum, ſuperioris, quod, &c. poſterioris, quod, &c. pro Dom.233.b Cum morte ſuperioris vxoris nouis nuptiis domum vacuam feciſſes. in Cat. 100. b Superiorem vſu, quã me, prudentia non inferiorem. Qu.fr.1.13. Superiorem eſſe contra improbos, Poſtquam.203.b Philippum regem rebus geſtis & gloria ſuperatum eſſe a filio, facilitate verò & humanitate video ſuperiorem fuiſſe, Off. 18. b Prædicat enim palam, & militibus oſtendit, ſe largitione ipſa ſuperiorem, quam hunc fore. Att.9. 180. 6. a Habes neminem honoris gradu ſuperiorem. Thermo, li.2.17.3.a Itaque quæ contra ſenſus, contraque perſpicuitatem dicantur, ea pertinere ad ſuperiorem diuiſionem, contraque poſteriorem, nihil dici oportere. 4. Acad.177.a Negotium magiſtratibus eſt datum anno ſuperiore, vt curarent. de Aruſp.reſp.247.b Multi etiam ſuperiori memoria. &c pro Corn.21. Quid proxima, quid ſuperiori nocte egeris. in Cat.97.b Preterea ea vera dicimus, quorum ſuperiore tempore vera fuerunt inſtantia. de Fat. 142 . b Dicere aliquid de loco ſuperiore.4.Ver.70.a Superiore ex loco. de Diu. 119.& in Ver.129.b Atque ita velit è ſuperiore loco concionandum. Tuſ.174.b Ex ſuperiore & ex æquo loco habiti ſermones.3.famil.22. Ex ſuperiore & inferiore ſcriptura. de Inu.77. b. Senes ſemper agunt aliquid, tale ſcilicet, quale cuiuſque ſtudium in ſuperiore vita fuit. de Sen.23.a Ille populus in ſuperiori conditione cauſáque ponitur, qui, &c. pro Corn. Balbo.62.b Superiores ſenſus. Acad.q.ed.2.lib.1.28. Quanto ſuperiores ſumus, tanto nos geramus ſummiſſius. Off.1.127. Exiſtuntque in Republ. plerunque largitores & factioſi, vt opes quam maximas conſequantur, & ſint potius vi ſuperiores, quam iuſtitia pares. 1.Off. 93.a Nos non modo non vinci a Græcis uerborum copia, ſed eſſe in ea etiam ſuperiores, elaborandum eſt. 3.de Fin.8.a Quæ erant in nobis ſuperiora.4.fam.24. Id eſt, quibus plus ualebamus aduerſariis, & fortiores eramus. Superiora de pecunia. de Nat. d.74.b Non modo opinionem vicit omnium, quæ de uirtute eius erat, ſed etiam gloriam ſuperiorum.5.Acad.3. a Vt ab inſtitutis ſuperiorum, ab auctoritate Senatus, ab iure omnium Siculorum ne recedatur.4.Ver.26.a Inuident homines maxime paribus aut inferioribus, aut ſuperioribus.2.de Or. 115. a Omnis odor ad ſuperiora fertur. de Nat.d.54.b Superiora omnia ſtare ſenſit Nicetas Syracuſius. Acad.q.ed.1.li.2.114 Comitiis ſuperioribus eſt Plancus deſignatus Aedilis. pro Planc.269. b Sententia quę erat ſuperioribus diebus agitata in Senatu. Tuſ.23 1. b Quæ ſuperioribus literis à te petii. Att.264.154.152. b Superioribus temporibus ad te nullas literas miſi. 5. fam.47. Quæ à ſuperioribus acceperant. Ac.q.ed.2.li.1.25. Senatus nihil à ſuperioribus continuorum annorum decretis deceſſit. pro Flac.151. b Hoc mihi iam in te placuiſſe, potea ex ſuperioribus literis recordari. Att.289.b

Su-

Supremus.

Diſſerere de aliqua re ſupremo vitæ die.pro Mur.69.a. & 1. Tuſc.112.a Qu.Maximus P.Africanum ſupremo eius die laudauit.pro Murena,t 42.b.& in Ant.t 59.b Supremo ſupplicio afficere aliquem.de Sen.93.b Inceſtum Pontifices ſupremo ſupplicio ſanciunto.2.de Le.37.a

Sura.

Iam dextrũ genus & decoratam lumine ſuram.in Arat.b Suræ ac pulmonibus ſiſto.4.Tuſ.74.a

Sura.

Cum Sura noſtro ſtatim tuis literis lectis locutus ſum.5.fam.26.

Surculus.

Amabo te, inquit,da mihi ex iſta arbore quos ſerã ſurculos.2.de Orat.t 54.a Vſurpare poſſeſſionem amiſſam ſurculo defringendo.li.3.de Or.61.a

Surdus.

Vocum varietates aut modos noſcere non poteſt ſurdus.2.de Diu.13.a Profectò ſatis erat id,quod dixi antea,non ſurdum iudicẽ huic muneri atque officio præeſſe.pro Font.13.a Omneſq; id nos in iis linguis,quas non intelligimus, quæ ſunt innumerabiles,ſurdi profectò ſumus.Tuſ.5.83

Surditas.

In ſurditate vero quid eſt mali.5.Tuſ.t 62.a

Surdaſter.

Erat ſurdaſter M.Craſſus,ſed aliud moleſtius, ꝙ male audiebat,etiam ſi,vt mihi videbatur,iniuria.5.Tuſ.t 62.a

Surgo.

Surgo,neque verbum de re facio.8.famil.18.in ep.Cæl. Ego potiſſimum ſurrexi,qui non ſum cum iis qui ſedeant,comparandus.pro Roſ.Am.1.a Hic quum ego ad reſpondendum ſurrexi, &c.pro Cl.39.a Quum ad Prætorem in ius adiſſemus,&c.antequam verbum facerem.de ſella ſurrexit & abiit 6.Ver.t 29.a Ille multo ante lucem ſurrexit.2.de Inu.132.a Pomponius ſurrexit e lectulo.Off.74.b v.Iduum. cum ante lucem de Sueſſano ſurrexiſſem,veni,&c.Att.259.b Ille poſtero die mane, quũ multò maturius,quàm vnquam antea,ſurrexiſſet, iudices citari iubet.2.Ver.18.a Qui auſpicato à Chelidone ſurrexiſſet.2.Ver. 73.a Vnde ſurrexerim recordior,non vnde ceciderim.4.At.46. Surrexerint ſerius,quàm noluerint.2.ad Q.fr.34. Semel cecidi ſciens,vt honeſtiſſimè ſurgere poſſem.12.Phil.339.a Surgere ex accuſatorum ſubſelliis.pro Flac.t 6.a Ad dicendum ſurgere.2.de Or.t 73.a

Surrepo, Vide Subrepo.

Surripio.

Tu qui a Næuio vel ſumpſiſti multa, ſi fateris, vel ſi negas, ſurripuiſti.de Cl.Or.t 7 t.b Dioniſius a bibliotheca multos libros,ſurripuit.ep.231.b Qui ex eius cuſtodia per inſidias filiũ regis captiuum ſurripuerat.pro Dom.52.a.In vita ſibi quenquã petere quod pertineat ad vſum,non iniquum eſt, alteri ſurripere,ius non eſt.Off.3.56.Surripere uaſa ſacra è priuato.de Inu.160.a Verum pop.Romanus eum,cui velit,deſerat, an is imprudenter populo Romano per legis fraudem ſurripiatur? de Leg.Agr.53.a Quanti eſt æſtimenda virtus,quæ nec eripi nec ſurripi poteſt?in Parad.65.a.Surripiendum aliquid putaui ſpatii,ne me immemorem mandati tui putares.At.5.104.1.a

Surreptus.

Parma ſurrepta.14.Phil.39 t.a Surreptum Senatuſconſultũ.Att.10.195.t 3.a

Surrogo.

Statim enim Panſa collegam ſibi ſurrogaſſet.Att.176.b

Surſum.

Aures eo quod omnis odor ad ſuperiora fertur,recte ſurſum ſunt.de Nat.d.54.b Naturis his,ex quibus omnia conſtant, ſurſum deorſum,vltro citroque commeantibus,mundi partium cõiunctio continetur,2.de Nat.d.120.a Surſum & deorſum veheretur animal.de Vniu.6 t Et idem quaſi ſurſum verſus retroque dicatur.in Part.14.a Quum gradatim ſurſum verſus reditur, in Or.75.a.

Sus, ſuis.

Sus & virilis & muliebris ſexus eſt.de Diu.87.b Non ſus Mineruam.Acad.q ed.2.lib.1.t 3.& ep.t 38.b παροιμία Dorebo ſus (vt aiunt) oratorem illum.2.de Or.t 29.a Sus verò quid habet præter eſcam?cur quidem ne putreſceret,animam ipſam pro ſale datam dicit eſſe Chryſippus.2.de Nat.d.238.a Vt non inſcite illud dictum videatur in ſue, animum illi pecudi datum pro ſale,ne putreſceret.de Fin.5.35. Sus roſtro humi A literam impreſſit.de Diu.85.b.Itaque nihil aliud ſtudet, niſi vt lutulentus ſus quouis volutari.in Salluſt.272.b Ad inueſtigandum ſuẽ regiones vineæ terminauit.de Na.d.2.7.Sue nihil fœcundius natura genuit.2.de Nat.d.t 20.In quibus non corporum ſolum,vt in ſuibus,ſed etiam animorum,&c.5.de Fin.68.a

Suſcipio.

Redeo nunc ad te Cælt viciſſim,ac mihi authoritatẽ patriam, ſeueritatemque ſuſcipio.pro Cæl.28.a.& pro Syll.66.a Suſcipio ut me putem præſtare debere.3.ad Qu.fr.t0 Suſcipis onus officii,qđ te putas ſuſtinere poſſe,&c.p Roſc.Am.66.a Neq; n. facinorũ tãtorũ,tã attrociũ crimẽ Iudices.p.Syllę.pſonã ſuſcipit p̄ Syll.51.a.pro Rab.perduel.reo.12.a Quis noſtrum exercitationem vllam corporis ſuſcipit laborioſam, niſi vt aliquid ex ea commodi conſequatur?t.de Fin.50.a Sed vt omittam pericula,labores,dolorem etiam,quem optimus quiſque pro patria & pro ſuis ſuſcipit,&c.lib.1.de Fin.36.a Hæreditatis ſpes, quid iniquitatis in ſeruiendo non ſuſcipit?in Parad.49.a Miſerior igitur qui ſuſcipit in ſe ſcelus,quàm is qui alterius facinus ſubire cogitur.1 t.Phil.295.a.& pro Syll.65.& 6.Ver. 70. Quæ ſi ſuſcipimus,& ſternutamenta,nobis erunt obſeruanda. de Diu. 25 b Qui periculoſas rerum actiones ſuſcipiunt.Offi.1.2 t 7.Si cuius virtutem ſuſcipiunt.Off.1.29.Diis immortalibus ducibus hanc mentem voluntatemque ſuſcepi.3.in Cat.66.Neque mihi quicquam oneris ſuſcepi,quum iſta dixi, &c. pro Clu.t 13.a Suſcepiſti onus præterea graues & Athenarum & Cratippa. 3. Off. 8.a Suſcepiſti partes Conſulum. 15. famil. 51. Suſcepit autem vita hominum conſuetudoque communis, vt beneficiis excellentes viros in cœlum tollerent. de Natur. deor. 2.45. Suſcepit iudiciorum cauſam, antiquiſſimamque ſe habiturum dixit.2.ad Qu.fr.3.1.Verr. 14 Ipſe ex libertini filia ſuſcepit liberos.3 Phil.t 35.a Non modo adhuc pœnam nullam ſuo dignam ſcelere ſuſcepit,ſed,&c.pro L.Man.4 a.& Poſtquam. t. Res ſibi ſuſcepit gloriæ cauſa.pro Flac.10.a Verres ille vetus proditor Conſulis, tranſlator Quæſturæ, auerſor pecuniæ publicæ,tantum ſibi authoritatis in Repub.ſuſcepit,7. Verr. 1 t8.a Quibus rebus tantum odii atque inuidiæ ſuſcepit eloquentia tua,vt,&c.1.de Inu.6.a Nec verò deſertarum relictarumque rerum patrocinium ſuſcepimus.t.de Nat.d.17.a.& Diu.2. t15.In quo,vt audio manuum odium Pompeii ſuſcepiſti.Att.9.112.4.a Et hæc perturbatio tẽporum perditorum, quum beatiſſimi ſint qui liberos non ſuſceperunt.ad Titium,lib.5.t6.6.a & Top.228 b Illi ſine mora negotium ſuſceperunt.3.in Cat.51.a Quod turpiſſimè ſuſceperas,perſeuerare & tranſigere non potuiſti. pro Quint.14.b Suſceperas enim liberos non ſolum tibi, ſed etiam patriæ.5.Ver.137.a Inuito deſpondit ei filiam ſuam illam quã ex genero ſuſceperat.pro Cl.142. a Suſcipiam omnem illam actionem.At.14.t5.Omnia alter pro altero ſuſcipiet. de Amic. 11 t.b Suſcipe cauſam Senatus,vt,&c.3.Ver.30.a.& At.3. 66.2.a Attende enim paulíſper,& cogitationem ſobrii ad punctum tẽporis ſuſcipe.2.Phil.51.a Obſecro te Cicero, ſuſcipe curam & cogitationem digniſſimam tuæ virtutis,vt,&c.Att.8.168.1. a.& 9.24 Suſcipe me.5.fam.23.in ep.Vatinii.Id eſt,mei defenſionem vel me defendendum.Suſcipe meam deliberationem.t4.At 20 Quòd ad Tironem de Terentia ſcribis,obſecro te mi Attice, ſuſcipe totum negotium.At.t2.24 t.t8.a Vt igitur mortali generentur conditione,vos ſuſcipite vt illa gignatis, &c. de Vniu.51. Quæris ut ſuſcipiam cogitationem,quidnam iſtis agendum putem.At.14.318.6.a Iſtuc me rogari oportet abs te,an te potius à me,vt pro mea ſalute laborem, periculumque ſuſcipias, pro Mur.70.a Tu etiam atq; etiã vide quid ſuſcipias,quid ſuſtinere poſſis.t 1.fam.7.in ep.M.Bruti & Caſſii. Vt ſi meas rationes vnquam ueſtræ ſaluti antepoſuiſſem ſempiternam pœnam ſuſciperem mea voluntate ſuſceptam Poſt redit.ad Quir.1.a Ego A.Varroni diligentiſſime te cõmendaui,vt ſuſciperet te totum ac tueretur.16.fam.t7. Ego autem cum hoc ſuſcepiſſem, &c.ep.89.b Admirabantur boni viri,accuſabant amici, quod ſpe pacis legationem ſuſcepiſſem, 12.Phil.322. a Atque ego hanc orationem tã triſtẽ non ſuſcepiſſem,niſi,&c.de Aruſ.reſp.56.& 2. Acad.20. Sin & ea quæ ante geſſeram, &c.& illam miſeram profectionem veſtræ ſalutis gratia ſuſcepiſſem,&c. ad Quirit. poſt redit. 1.a

Suſcipere æs alienum amicorum. Off.2.80. Aliquid culpæ. pro Clu.123.a, bellum ciuile.2.de Diu.35.a, beneuolentiam.3. fa.21. calamitatem. Poſt red. in Sen 32. Caſum propter fidem conſtantiamque.2.de Fin.105.2.& 3. Att.43. Cauſam alicuius. Att. 3.66.2.a, nimias celeritates. Off.1.181. conſilium.6.fam. 57. culpam, vel crimen culpæ. pro Mur.7.& pro Planc.42. & 7. Verr. 82.a, curam.7. Att.7. ad Brut.26. Tenere curſum, quem à prima ætate ſuſceperis. pro Pl.42.a, Suſcipere dolorem. Tuſc.1.100. & lib.3.56.& pro Seſt.1.& pro D.ſua,75. Errorem & ſuperſtitionem ſuſcipere.2.de Diu.125.a, Quo tandem Habitus metu adductus, tantum in ſe facinus ſuſcipere conatus eſt? pro Clu.135.a. Id eſt admittere. Suſcipere fraudem. in Piſ.33. gemitum. in Vat.14. impuritates.2.Phil.33. Qui valentiſſimum Antonium, pro Rep. non dubitauit inimicum? Brutus Att.17.2.a, inimicos. pro Planc.183.& in Cat.92. inimicitias alicuius.3.fam.38. Inimicitias propter alicuius ſalutem. de Aruſp.5.a, Nam aut inimicitias, aut laborem, aut ſumptus ſuſcipere nolunt.1.Off.41.a, Suſcipere inſignia belli.6.Phil.205. inuidiam vel offenſionem.4. Verr.95. labores diurnos nocturnoſque. Cat.74. maximos labores, moleſtiaſque. Off.3.30. multos labores magnoſque inflammatum ſpe potiundi voluptatum. de Fin.1.47. luctum, ſqualorem, ſordes. pro Seſt.128. Animo aut ſpe maiora. de Amic.115.b. moleſtiam pro aliquo. pro Cæc.228.b.& 16.fa.12. Multum negotij.5.Verr.1.a Negotia atque controuerſias alicuius. p Cæc.10.a, Onus atque munus & profiteri.1.de Or.57.a, Officia & partes pro aliquo ad Appium, lib.3.10.5.a, Cæteri non videntur in ſingulis hominibus multa parricidia ſuſcipere poſſe: &c. p Clu.24.a, Suſcipere partem alicuius. pro Mil.31. partes defenſionis, querelæ, &c. pro Seſt.2. partem vitiorum. Tuſc.4.32. De triumpho hortari. partes ſuas, &c. Att.7.124.1.a. Intelligoque multas partes meæ ſalutis & ſuſcipere, & poſſe ſuſtinere. Att.3.61.4.a, Patrocinium voluptatis ſuſcipere.3.de Or.36.a. aliquam perſonam.10.Att.48. πολίτευμα de pace.9 Att.19. πρόβλημα.7. Att.2. propugnationem pro re aliqua 5.fam.18. Gorgias qui magnū quiddam ſuſcipere ac profiteri videbatur. de Orat.93.b, Suſcipere religiones. pro Domo ſua,82.& in Piſ.46. Rempub. p Mil.49 & 3.Philip.116. ſacra. in Vatin.10. ſalutem Reipubl. contra aliquem. pro Seſt.40. ſimultatem & contentionem. pro Domo ſua,22. Quod reliquum eſt, non eſt tertium, ſed poſtremū omnium, maximam turpitudinem ſuſcipere vitæ cupiditate.3.Philipp.384.2.& pro Syll.38. Qui etiam nunc agendi aliquid diſcēdique cauſa prope naturam vigilias ſuſcipere ſoleamus.5.de Finib.98.a, Suſcipere vim. pro Mil.10. vituperationem.16.Att.22. Si nulla inertiæ, nulla inhumanitatis culpa ſuſcipitur, ego verò libenter deſino. pro Mur.126 b, Eodem enim tempore & ſuſcipimur in lucē, & hoc cæleſti ſpiritu augimur. de Aruſp. reſp.53.a. Nec maior cura & opera ſuſcipiatur, quàm cauſa poſtulat. Off.28.b, Quæ docti, vt dixi, à Græcis petere mallent, indocti ne à nobis quidem accipiunt, vt fruſtra omnis ſuſcipiatur labor.1.Acad.q 9.a Magna mehercule cauſa Iudices, abſolutionis cum cæteris cauſis hæc eſt, ne qua inſignis huic imperio macula atque ignominia ſuſcipiatur. pro Font.21.a, Dolores ſuſcipiantur maiorum dolorum effugiendorum gratia. lib.1.de Fin.29. Atque vtinam ſuſceptus non eſſem. Att.11.21. Id eſt, editus nōn eſſem in lucem Bellum crudele ab aliquo ſuſcipi. Att.139.b, Si verò ne futurum quidem ſit, fruſtra ſuſcipi miſeriam volūtariam.3.Tuſ.58.a, Tātumne igitur laborem, tantas inimicitias tot hominum ſuſcepturus es?7.Verr.141.a, Illud tibi perſuadeas velim, me omnia, quæ ad tuam dignitatem augendam pertinebunt, &c. ſummo ſemper ſtudio ſuſcepturum. ad Brut. libr.11.6.6.a, Iter Aſiaticū puto tibi ſuſcipiendum fuiſſe. Att.4.84.1 a, In omni actione ſuſcipienda, tria ſunt tenenda, &c. Off.28.b. Sequitur enim de iure belli, in quo, & ſuſcipiendo, & gerendo, & deponēdo, ius vt plurimū valet.2.de Leg.56.a, In cæteriſque ſuſcipiendarū inimicitiarum, ridiculū eſt putare, &c.1.Verr.32.a, Libri Sibyllæ valeant ad deponendas potius, quàm ad ſuſcipiendas religiones. de Diu.231.b,

Suſceptus.

Quod ipſum, ſi Rempub. cui ſuſceptus es, reſpicis, tibi iā iāq; faciendum eſt ad Brut.14.3.a, Ille Cato quum eſſet Tuſculi natus, in populi Romani ciuitatem ſuſceptus eſt.2.de Leg.8.a, Vt quum in hoc illa cōſtātia, quæ erat mea cauſa ſuſcepta, imminuta ſit, nihil iā poſſit nō decerni. Att.3.66.4.a, Quæ à me ſuſcepta defenſio eſt, te abſente dignitatis tuæ, &c. ad Licinium, libr.5.8.14.a, Suſcepta dignitas.1.Att.63. Delēda eſt vobis illa macula Mithridatico bello ſuperiore ſuſcepta. pro L.Man.4.a, Irridebatur hæc illius reconciliatio, & perſona viri boni ſuſcepta pro Clu.81.a, Bellum cum aliquo ſuſceptum. pro Syll.172.b, Conficere munus ſuſceptum. de Or.109.b, Tranſigere ſuſceptum negotium. pro Quint.50.a, Sempiternam pœnam ſuſtinerem mea voluntate ſuſceptam. Poſtquam.198.b, Nunc ſuſceptā obiurgationem reprimam. Att.4.52. Suſceptam habere rerum procurationem.15.fam.36. Vim inter ciues ſuſceptam. pro Mil.104.b, Sed tu, vt dignum eſt, tua erga me & erga philoſophiā voluntate ab adoleſcētulo ſuſcepta, fac vt Metrodori tueare liberos.2. de Fin 154.a, Quo quidem ſcelere ſuſcepto inanis erit baſis. in Verr.2 18.b, Qui a parentibus ſpe noſtri imperij, noſtræq; æquitatis ſuſcepti, educatique ſunt.7.Verr.96.a, Meæ vitæ rationes ab ineunte ætate ſuſceptæ. pro Pomp.4.b, Suſceptæ res & iā inſtitutę.5.fam.28. Hæc hominum errore ſuſcepta ſunt. de Diu.125.b, Ex quibus nonnullas ſimultates cum magna mea lętitia ſuſceptas habemus. ad Q.fr.1.1.28.a, Offenſio vel negligentiæ ſuſceptis rebus, vel perfidiæ receptis. de Or.118.b, Pontinius religionibus ſuſceptis impeditur. in Piſ.92.b,

Suſceptio.

Et quoniam in hoc officio ſtudium meæ defenſionis ab accuſatoribus, atque etiam ipſa ſuſceptio cauſæ reprehenſa eſt, &c. pro Mur.1.a, Suſceptio laborum, dolorumque. Acad.q.ed.2.li.1.17. Sic ea quæ proficiſcuntur à virtute, ſuſceptione prima, nō perfectione recta ſunt iudicanda.3.de Fin.51.a,

Suſcito.

Qui ſui quæſtus cauſa fictas ſuſcitant ſentētias.1.de Di.146.a, Te ab tuis ſubſellijs contra te teſtem ſuſcitabo. pro R.Com.21.a, Suſcitare bellum ciuile. ep.169.b, Iubebis igitur inquit te ſuſcitari. de Or.133.b, Noctu ambulabat in publico Temiſtocles, quòd ſomnum capere nō poſſet: quærentibuſque reſpondebat, Milciadis tropheis ſe è ſomno ſuſcitari.4.Tuſ.34.

Suſpendo.

Itane nuntiat Brutus illum ad bonos viros ἀγγέλλει? ſed vbi eos? niſi forte ſe ſuſpendit. Att.13.290.6.a, Caput obnubito, arbori infelici ſuſpendito. pro Rab. perduel. reo,8.a, Centuripinum Dioclem, hominem locupletem, ſuſpendiſſe ſe conſtat.5. Verr.109.a, Quum familiaris quidam quereretur, quòd diceret vxorem ſuam ſuſpendiſſe ſe de ficu: Amabo te, inquit, da mihi ex illa arbore quos ſeram ſurculos.1.de Or.134.a, Nō enim eius vitio qui demolitus eſt, damnum factum eſt, ſed eius operis vitio quod ita ædificatum eſt, vt ſuſpendi non poſſit. in Top.10.a, Hominem Centuripinum ſuſpendi iuſſit in oleaſtro quadam.5.Verr.47.a,

Suſpenſus.

Suſpenſus expectatione rerum. ep.40.b, Suſpenſus & incertus obſcura ſpe & cęca expectatione pendeo. con. Rull.79.b, Animus aberrat a ſententia, ſuſpenſus curis maioribus.7.Phil.217. Vultus incertus & ſuſpenſus. pro Clu.42.a, Tota ciuitas ſuſpenſa atque ſolicita eſt. pro Dom.232.b, Ne diutius ſuſpenſa oratione mea expectatio veſtra teneatur, aggrediar ad crimē, &c. pro Clu.5.a, Roma cœnaculis ſublata atque ſuſpenſa. cont. Rull.85.b, Detinere aliquem ſuſpenſum. Att.10.192.3.a, Tenere aliquem ſuſpenſum de aliqua re. ep.147.b, Solicitam mihi ciuitatem ſuſpicione, ſuſpenſam metu, &c.1.de L.Agr.14.a, Suſpenſam tenere expectationem hominum & ſpem.10.famil.14. in ep. Planc. Suſpenſo animo expecto quid agat.4.Att.39. Ego valde ſuſpenſo animo expecto primum te, deinde Maronem cū tuis literis. ad Tironem, lib.16.5.2.a, Suſpenſo & occupato animo Craſſum tibi reſpondiſſe video. de Ora.1.123.a, Accepi aliquot epiſtolas tuas, ex quibus intellexi, quam ſuſpenſo animo & ſolicito ſcire aueres quid eſſet noui. At.2.33.1.a, Mater te appello, tu quæ curam ſomno ſuſpenſo leuas.1.Tuſc.169.a, Omnia enim erant ſuſpenſa propter expectationem legatorum. ad Brut.li.11.8.1.a, Cum ſeruitiorum animos in Sicilia ſuſpēſos propter bellum fugitiuorum videret. in Verr.2 38.b, Vel equi Pelopis illi Neptuni, qui per vndas currus ſuſpenſos rapuiſſe dicūtur, excipiēt te, &c.2.Tuſc.112.a, His rebus allatis, etſi intelligebā ſocios infirme animatos eſſe, & nouarū rerū expectatione ſuſpenſos, ſperabam tamen eos, &c. ad Conſules, lib.15.1.7.a, Iudices oratione ſuſpenſos tenere. de Cl.Or.182.b, Suſpēſas extrinſecus habere bene aut male viuendi rationes.5.fam.36.

Suſpendium.

Non inquam perpeterere, ut homines iniuriæ tuæ remedium morte ac ſuſpendio quærerent, niſi, &c.5.Verr.110.a,

Suſpicio, is, ere.

Sic honores muneraq. ceſtra ſuſpicio, vt, &c. ep.149.b Ille aūt nec ſuſpicit, nec circūſpicit. de Diu.2.109.a Si cuius virtutē ſuſpiciūt, quęq. dignū fortuna q̄ ampliſſima putāt.2.Off.18.a,

Et

Et aſtra ſuſpeximus, tum ea quæ ſunt infixa certis locis, tum il-
la non re, ſed vocabulo errantia. 1. Tuſc. 97. a, Quum cœlum ſu
ſpeximus, cæleſtiaque contemplati ſumus. de Nat. deo. 2. 3. Elo-
quentia, quam ſuſpicerent omnes, quam admirarentur, quam
ſe aſſequi poſſe diffiderent. in Ora. 52. a, Nihil enim altum, nihil
magnificum ac diuinum ſuſpicere poſſunt, &c. Læl. 31. Honores
& præmia ſuſpicere. Plancus Cic. 10. 9. 3. a, Dicet me acrius vi-
dere, quàm vllos piſces fortaſſe, qui neque videntur à nobis, &
nunc quidem ſub oculis ſunt, neque ipſi nos ſuſpicere poſſunt.
4. Acad. 143. a, Suſpicere virtutem alicuius. Off. 34. b, Suſpicere
in cœlũ. in Somn. Scip. 2. a, Eius cùm totius eſt præclara ſpecies,
imprimis ſuſpicienda eſt capitis figura. de Nat. d. 47. b, Aeternã
naturam eſſe ſuſpiciendam admirandamque hominum generi.
de Diu. 139. b,

Suſpiciens.

Hæc ille intuens atque ſuſpiciens, vel potius omnes partes
horaſque circunſpiciens, conſiderat, &c. Tuſc. 242. b,

Suſpicor.

Authoritate tua permotus, vt ſuſpicor, quid enim aliud pu-
tem? Att. 121. b, Valde ſuſpicor, fore vt infringatur hominũ im-
probitas. ad Lent. 1. 6. 1. a, Suſpicor hunc, vt ſolet, hallucinari.
55. Att. 49. Suſpicor illud tibi non probari, quod, &c. Att. 283.
b, Suſpicabar, vel potius intelligebam nihil eſſe. Att. 201. b, Ne
ſuſpicabar quidem quid ageres. 5. Att. 17. Suſpicabamur quid ti
mendum ſuſpicandumque putares. 11. fam. 28. Defendit eũ, de
quo nihil eſt ſuſpicatus. pro Syll. 176. b, Quod velim, temerè
de illo ſuſpicati ſint homines. Att. 180. b, Nihil eram ſuſpicatus
de tabulis. Att. 548. b, Scribe non modò ſiquid ſcies, aut andie-
ris, ſed etiam ſiquid ſuſpicabere. Att. 7. 131. 1. a, Vt maius quid-
dam de L. Craſſo, quàm quantum à nobis exprimetur, ſuſpice-
tur. de Or. 144. b, Verùm hæc vis, quam quærimus, quanta ſit ſu
ſpicemur, quoniam exempla non habemus. Or. 209. b, Hoſpes
ianitor qui nihil ſuſpicaretur, veritus nequid in ipſo ſe offende
rit, hominem ſumma vi retinere cœpit. 3. Verr. 44. a, Suſpicati
eſſent aliquam excellentem eſſe naturã. de Nat. d. 1. 71. Aliquẽ
abs ſe abalienatum ſuſpicari. Lent. 1. 7. 10. a, Suſpicari aliquid
mali. pro Clu. 19. a, Deus in quo neque figuram diuinam, neque
ſenſum quiſquam ſuſpicari poteſt. 1. de Na. d. 22. Certi homines
quos iam ſuſpicari debes. ep. 11. de Fin. 90. b, Ciues de Rep. opti
mè meriti, in quibus homines nõ modò res præclariſſimas ob-
liuiſcuntur, ſed etiam nefarias ſuſpicãtur. pro Mil. 47. a, Ex mo-
numentis ſuſpicari de aliquo. de Cl. 169. b, De ingenio alicuius
ſuſpicari. de Cl. Or. 27. a, Nec Protagoras quicquam videtur de
natura deorum ſuſpicari. de Nat. d. 1. 22. Nos in amicorum nego
tijs res ipſa antè confecit, quàm poſſemus aliquid de tantis re-
bus ſuſpicari. de Or. 91. b, Qui de eius ſcelere ſuſpicari nihil po
tuerunt. pro S. R. 37. b, Tantummodo coniectura ducor ad ſuſpi
candum. de Cl. 28. a, Iis tu comparas hominem Tuſculanũ, nõdũ
ſuſpicantem quale eſſet copioſe & ornate dicere. de Cl. 192. b,

Suſpicio. onis.

Abſcondita ſuſpicio. 2. de Or. 154. a, Repentina ſuſpicio. pro
Clu. 85. a, Tenuiſſima ſuſpicio. 2. de L. Agr. 80. a, Motus ſeruorũ,
bellique ſubita ſuſpicio. 7. Verr. 12. a, Eſſe gẽtes immanitate ſic
efferatas, vt apud eas nulla ſuſpicio deorũ ſit. 2. de Nat. deo. 44.
Gratiam autem noſtram extinguit hominum ſuſpicio. 1. ſam. 3.
Vt nulla in his fraudis ſit iniuriæque ſuſpicio. Off. 2. 47. In qui-
bus non poteſt reſidere inertiæ vlla ſuſpicio. Q. fr. 295. b, Vitan
da eſt ingenii, oſtentationiſque ſuſpicio. de Or. 139. b, Sed etiam
largitionis recipienda ſuſpicio. pro Planc. 260. b, Suſpicio leni-
tatis reſidet. 1. ad Q. fr. 21. Multi ſunt in quos huius maleficij ſu
ſpicio cadat. de Aruſp. reſp. 253. b, Suſpicio meditationis & arti
ficii, fidem orationi abrogat. 1. ad Her. 17. Suſpicio periculi ſui.
pro Seſt. 37. Cum tam atrocis rei ſuſpicio eſſet iniecta. p Clu.
85. a, Dubitare non poſſumus quin tãtus interitus in morte ſit,
vt ne minima quidẽ ſuſpicio ſenſus relinquatur. 1. Tuſ. 139. a,
In quem, ne ſi inſidiis quidem ille interfectus eſſet, caderet vlla
ſuſpicio. Att. 13. 11. Omnis ſuſpicio in eos ſeruos commoneba
tur. pro Cl. 55. b, Suſpicio eſt, illum veneno ſibi cõſciuiſſe mor
tem. de Cl. 168. b, Erat enim magna ſuſpicio, Parthos, &c. Sena-
tui, lib. 15. 2. 3. a, Plerunque improborum facta primò ſuſpicio
inſequitur, deinde ſermo, atq; ſama. 1. de Fin. 79. a, In qua re nul
la ſubeſt ſuſpicio. pro S. Roſc. 23. b, Suſpicionis & cautionis ini-
tiũ mihi fuiſſe tuas literas. 9. fam. 56. Suſcipionis introitus. 2.
Verr. 11. Cannutius qui quodam odore ſuſpicionis Stalenũ cor-
ruptum eſſe ſenſiſſet. pro Clu. 32. b, Suſpicionis offenſio. 13. fam.
42. Quoad M. Cælii ętas dare potuit ſuſpicioni locum. pro Cæ
lio, 6. a, At ſuſpicioni crimen, aut inuidiæ materiam dediſſe vi-
debimur. in Ant. 235. b, Suſpicionem mihi tua taciturnitas attu

lerat. Att. 106. b, Quæ res auget ſuſpicionem Pompeij volunta-
tis. 1. fam. 3. & lib. 12. 35. Id eſt, de voluntate Pompeii Suſpicio-
nem conflare poteſt quinis cæterorum ſenſuum. 2. ad Her. 39.
Ne cui ſuſpicionem fictæ reconciliatæ gratiæ darem. 3. ſam. 51.
Deponere ſuſpicionem, quam de aliquo habeas. ep. 214. b, Quæ
ſuſpicionem & crimen efficiunt. de Or. 134. b, Opinionem iſto-
rum ſtudiorum & ſuſpicionem artificii apud iudices oratori ad
uerſarium eſſe arbitror. de Or. 2. 85. Occultè facere ſuſpicionẽ.
ad Her. 32. b, Fugere perfidiæ ſuſpicionem. Att. 8. 160. 2. a, Cum
ad te literas miſiſſem, ſuſpicionem nullam habebam te Reip.
cauſa mare tranſiturum. ad Her. 37 b. & Att. 8. 33. Quanquam
ne id quidem ſuſpicionem factionis habuerit. pro Planc. 43. a,
Suſpicionẽ de aliquo habere. 13. fam. 42. Ne mea nimia σπουδὴ
ſuſpicionem ei aliquam importaret. ad Tironem, lib. 16. 21. 13.
a, Suſpicionem minuerem profectionis meę. 10. Att. 51. Conſe
quentia quædam ſigna præteriti, & quaſi impreſſa facti veſti-
gia: quæ quidem vel maxime ſuſpicionem mouent, & quaſi taci
ta ſunt criminum teſtimonia. Part. 63. & ep. 27. b, Suſpicionem
illam pertulit ad me. 15. Att. 33. Dicam enim non reuerens
aſſentandi ſuſpicionem. de Or. 119. b, Atque vtinam vt culpam,
ſic ſuſpicionem vitare potuiſſes. in Ant. 159. b, In eandem ſuſpi-
cionem cadere collega tuus non poteſt. in Ant. 161. b, Incidere
in ſuſpicionem regni appetendi. in Ant. 182. b, Qui tibi nunquã
in ſuſpicionem auaritiæ veneris Q. fr. 292. b, Etiam ſi falſò ve-
niſſet in ſuſpicionem. in Vatin. 26. b, Quo doleo in ſuſpicionem
pop. Romano venire. in Verr. 206. & in Ant. 155. b, Audiuimus
eum veniſſe in ſuſpicionem Torquato de morte Panſę. Att. 277.
b, Leonidæ cuiuſdam familia in ſuſpicionem eſt vocata coniura
tionis. in Verr. 237. b, Noui quidam homines in ſuſpicionẽ voca
ti ſunt. pro Cl. 56. b, Necare aliquem propter alicuius rei ſuſpi
cionem. 2. Phil. 109. a, Suſpicione aſſequi non potui. 8. Att. 36.
Quos ne ſuſpicione quidem tenuiſſima attigerat. Att. 2. 63. &
3. de Nat. d. 45. Tenuiſſima ſuſpicione hoſtiũ iniecta. con. Rull.
82. b, Incenſi ſuſpicione, rem in medium vocare cœperunt. pro
Clu. 61. a, Iudex eſſe bonus nemo poteſt, qui ſuſpicione certa
non mouetur. 7. Verr. 52. a, Ciuitas ſolicita ſuſpicione, ſuſpenſa
metu. de L. Agr. 14. a, Qui non modò a facto, ſed etiam a cõſciẽ-
tiæ ſuſpicione abfuit. pro Cæl. 17. & 4. Verr. 42. a, A mea ſuſpi-
cione non abhorret eius oratio. 11. Att. 38. Non omnes in cul-
pa ſunt ac ſuſpicione ponendi. pro Cl. 44. b, Poſſum omnes late
bras ſuſpicionum peragrare dicendo. pro Cæl. 41. a, Suſpicioni
bus omnes res obnoxię. 2. ad Heren. 43. Suſpiciones magnas ha
bet, non eſſe ab illo. 11. Att. 34. Hæc nauigatio habet quaſdam
ſuſpiciones periculi. Att. 16. 133. 10. a, Suſpiciones quaſdã odio
ſas inſediſſe. 1. Att. 47. Hęc a me ſuſpicionibus & coniectura co-
arguuntur. 1. de L. Agr. 10. a, Neque ille tot ſuſpicionibus certo
rum hominum & ſcelere exulceratus. pro Dom. 23.

Suſpicioſus.

Ciuitas maledica & ſuſpicioſa. pro Flac. 53. a, Crimen ſuſpi
cioſum. in Part. 63. a, Suſpicioſum verbum, 6. ſam. 28. in epiſt. A.
Cæc. Verum id quod adhuc eſt ſuſpicioſum, niſi perſpicuũ res
ipſa fecerit, hunc affinem culpæ iudicatote. pro R. A. 11. a, Ea
res ſatis firmam veneni ſuſpicionem non habet, etſi eſſet ſuſpi-
cioſum: tamen ad alios potius, quàm ad Habitum pertineret. p
Clu. 54. b, Nunc denique materculæ ſuæ ſeſtiuus filius aniculæ
minime ſuſpicioſę purgas ſe per epiſtolam. pro Flac. 70. Eſſe ſu
ſpicioſum. de Amic. 108. b, Eſſe nimis durum & ſuſpicioſum in
ſuos. Quint. fratr. libr. 1. 10. Te conſcientia timidum, ſuſpicio-
ſumque faciebat. in Verr. 250. b, Rem perſpicuam, non ſuſpicio
ſam videri oportere. 2. ad He. 42. a, Suſpicioſiſſima ciuitas. pro
Flac. 147. b, Suſpicioſiſſimum negotium. pro Flac. 5. a, Qui mi-
hi quum ſemper tuæ laudi fauere uiſus eſt, etiam ipſo ſuſpicio
ſiſſimo tempore Caniniano. ad Lent. 1. 7. 10. a,

Suſpicioſè.

Suſpicioſè argui. pro Roſc. Am. 46. Quum enim aliquid ha-
beat quod poſſit criminoſe ac ſuſpicioſè dicere, &c. pro Roſc.
Am. 33. a, Qui ſuſpicioſius aut criminoſius diceret, audiui ne-
minem. de Cl. Or. 176. b,

Suſpectus.

Cum filius patri ſuſpectus eſſet de nouerca. Off. 71. b, Cum
ſępe ſuſpectus Quintio Næuius fuiſſet. pro Qu. 2. b, Animi au-
tem medicina nec tam deſyderata ſit, antequam inuenta,
&c. pluribus etiam ſuſpecta atque inuiſa? 3. Tuſcul. 1. 2, Po-
ſteaquam ex literis illius cognoui tibi eum falsò ſuſpe-
ctum fuiſſe, vehementiſſimè, &c. ad Ser. Sulp. libr. 13. 25. 2. 2.
Quanquam me nomine negligentiæ ſuſpectum tibi eſſe doleo.
a. ſam. 1. Si me meis ciuibus iniuria ſuſpectum tam grauiter, at

que inſenſum viderem, &c.1.in Cat. 12.a In vita Tyrannnrum omnia ſemper ſuſpecta atque ſolicita. pro Planc. 270. b. & de Amic.48.a Et ſi quæris, omnia mihi ſunt ſuſpecta. Att. 4.82, 2.a Quo enim quis verſutior & callidior eſt, hoc inuiſior & ſuſpectior, detracta opinione probitatis.2.Off.48.a

Suſpiro.

Sed quum diu occulte ſuſpiraſſent, poſtea iam gemere, ad extremum verò loqui omnes & clamare cœperunt.At.2, 52. Reperire ex magna turba neminem poſſumus, qui cum aut iocari libere, aut ſuſpirare familiariter poſſimus. Att. 1.13.3.a Quæ te ſuſpirare non ſinunt.Parad.22.

quo facto pater.

Rex ipſe Priamus, ſomnio mentis metu Perculſus, curis ſumptis ſuſpirantibus Ex ſacrificabat hoſtiis balantibus. 1. de Diui.76.a

Suſpirium.

Conſul eſt impoſitus nobis is, quem nemo præter nos philoſophos aſpicere ſine ſuſpirio poſſet. Att.1.13.5.a Sine cura, ſine ſuſpirio, 4. Tuſ.118.a

Suſque deque.

Nam de Octauio ſuſque deque. expecto quid de Mario, Att. 14.304:1.a.

Suſtento, Vic, Suſtineo.

Suſtineo.

Onus AEtna grauius ſuſtineo. de Sen. 4. Iam enim corpore vix ſuſtineo grauitatem huius cœli, qui mihi laborem affert in dolore. Att.11.228.3.a Via molem iſtius inuidiæ ſuſtineo. in Ca 11.102.b Totum hoc negotium ipſe guberno, & meis humeris ſuſtineo. ep.174.b Suſtineo facillime obtrectatores quos habes. 11.fam.25. Tres perſonas vnus ſolus ſuſtineo ſumma animi æquitate, meam, aduerſarij, iudicis. 2.de Or. 57.a Interim maximam, hic ſolicitudinem curamque ſuſtineo. Planc.Ci. 10. 4.8.a Suſtines enim non paruam expectationem imitandæ induſtriæ noſtræ, &c.3.Off.8.a Nonne furor eius omnẽ cauſam ſuſtinet? ad Att. lib.13.268.4.a.i. nonne in eum vt furioſum omne crimẽ verti debet? Suſtinet culpam legis Caſſiæ Scipio, quo authore lata eſſe dicitur. 3. de Leg.33. At enim ipſe ſapiens ſuſtinet ſe in furore, ne approbet falſa pro ueris, & aliàs quidem ſæpe. 4. Ac. 97.a Cuius mortis cauſam fugitiui ſuſtinent. 5.Ver.5 a Hi tales viri qui non ſolum conſiliis ſuis, ſed ſpecie ipſa dignitatem Reipub ſuſtinent. pro Dom.a Suſtinent me tuæ facultates. 1.ad Q. fr.54. Expectabam omnino iandiu, meque ſuſtinebam, ne, &c.ad Varronem, lib.9. 4. Id eſt, me continebam à ſcribendo, Brutus enim Mutinæ vix iam ſuſtinebat. ep.185.b. Rutilius magnũ munus de iure reſpondendi ſuſtinebat. de Cl. Or.58. a Qui, quod Conſules aberant Conſulare munus ſuſtinebat more maiorũ. ad Plancum, li.10. 16. Suſtinebant eos ſatis arroganter. 11.famil.13. in epiſt. D. Brut Proximus ſuſtinui me in Arcano fratris. Att. 155.b Laborem excepit, corruere non ſiuit fulſit & ſuſtinuit: re, fortuna, fide, hodieque ſuſtinet. pro Rab. Poſth 27.a Ille enim furoris multam ſuſtinuerat, hic erroris. pro Deiotaro, 25.a Vix molem huius inuidiæ ſuſtinebo. 1. in Cat.17. a Eandẽ pœnam ego ſubibo & ſuſtinebo. pro Dom.78.a & poſt redit. ad Quir.1 Quæ, &c. omnibus meis viribus ſuſtinebo. 5.ep.13. Melius abſens ſuſtinebis ſermones hominum. 15. fam. 39. & 11. ad Attic.25. Suſtinebimus nos, & ſpe, qua iubes, nitemur. 3. Att.12. Suſtinebimus quæ ſtatuiſti. 1.ad Qu.fr.25. Quòd ſi genus ipſum & nomen publicani non iniquo animo ſuſtinebunt, &c. ad Qu. fr.1. 1.52.a Iudices ſuſtinebunt tantæ populi Rom. voluntati reſtitiſſe ſuſtineant? in Ver.78.b Suſtine aliquem dolorem præter cæteros. de Cl.Or.156.b.& pro Dom.112.& 1. ad Q.fr.53. Suſtineas totũ negotium. 6.fam.29. in ep. A. Cæc. Id eſt, curam totius negotii. Cum humeris bouem ſuſtineret viuum. de Sen.23 b Pedes aut alia membra deus mundo non adiecit, quibus ingreſſus corpore ſuſtineret. de Vniu.23. Nihil eſt mali quod non & ſuſtineam & expectem. At.11.219.3.a Quum ſe à reſpondendo, vt aut approbet quid, aut improbet, ſuſtineat, vt neque neget aliquid, neque ait. 4.Ac.186.a Eſt enim credo is vir iſte, vt ciuitatis nomen ſua authoritate ſuſtineat. pro Flac.26. Suſtinere accuſationem vel petitionem. pro Mur. 43 aliquem. 8. Phil. 234. Hoc eſt, ei reſiſtere. aliquid iniquo animo. 1. ad Q.fr.26. Aliquid muneris in Remp. fungi ac ſuſtinere. 5. Ver.173.a Apuleium verò tu tua authoritate ſuſtinere debes. ad Br. 7.2.a Suſtinere aſſenſus lubricos. Acad.q.ed. 1.lib.2 99. firme ſuos aſſenſus de Fin.3.25. re aſſenſionem. Ac.q.ed.1.li.2.50. re beneficia in ſe collata. 2.fam.9. re bellum. 16.fam.16. Tam eu eſſet in agnũ tantam cauſam, tam expectatam & diligentia conſequi, & memoria cõplecti, & oratione exponere, & voce & viribus ſuſtinere. 1.Ver.21.2.& 5.52. Cauſam publicam ſuſtinere. 1. Ver.15.a re cauſam Reipub.9.fam.15 & 13. Att.11. Quia non putat ſe ſuſtinere poſſe cauſas multorum. 6.fam.12. Tota comitia ſuis humeris ſuſtinere. pro Mil.18. Suſtinere concurſum omnium philoſophorum. 4.Acad.126.a Scurræ diuitis quotidianum conuictum ſuſtinere. pro Qu. 42.a Videbat illis nauarchis teſtibus tantum hoc crimen ſuſtinere ſe nullo modo poſſe. 7. Verr. 80.& pro Mil.37. Rei alicuius culpam ſuſtinere. Att.7.13.& 15. fam. 42.& 10.23. in ep. Planc. Maximam curam belli ſuſtinere. At.6. 40. Currum re. Att.13.24. Eſt igitur prudentis, ſuſtinere vt curſum, ſic impetum beneuolentiæ. de Amic.56. Ciuitatis dignitatem & decus ſuſtinere. 1. Off.173. Philo autem dum noua quædam commouet, quòd ea ſuſtinere vix poterat, quæ contra Academicorum pertinaciam dicebantur, & aperte mentitur, &c. Acad.q.ed.1.li.2.19. Suſtinere eos non poſſet. 11. fam.22. in ep. D Brut. Id eſt, eorum uoces reprimere. Suſtinere equos. Ac.q. ed.1.li.2.85. exercitum alicuius. 12.fam.28. in ep. Lentul. magnã expectationem honorum, nominis. Of.3.8. Sic ad nos confirmatus reuertare, vt quam expectationem tui concitaſti, hanc ſuſtinere ac tueri poſſis Curioni. li.2.2. De te & tua fide & pietate idem me hercule mi Cicero ſentio quod tu, non poſſe tuam famã & officium ſuſtinere, vt contra eũ arma feras, &c. At.9.25. Id eſt, nõ conuenire tuæ famæ, nõ ẽe tuæ famæ, Athenienſes quũ Perſarum impetum nullo modo poſſent ſuſtinere. 3.Off.62. Suſtinere iudicium. 1.in Ver.26.& pro Cæl.56. Laborem propter ambitionem ſuſtinere. Att.1.51. Quorum mentes anguſtæ & humiles magnitudinem tanti imperij ſuſtinere non poſſunt. Poſtquam. 8. Solus cum iſta copia, tantam multitudinem ſuſtinere non poſſum. At.8.163.3.a Suſtinere munus in Remp. 5.in Ver. 173 Munera. de Sen.31.a nomen cauſamque alicuius. pro Seſt. 10. nomen honoris. 7.Phil.220. Officium. Curioni, li.2. 11 Suſcipere aliquod onus quod ſuſtinere non poſſis. pro Roſ.Am.66. a Fieri non poteſt vt quiſquam tantum onus non modo agendum, verumetiam cogitando poſſit ſuſtinere. pro Cæl.47. b Totum negotium non eſt dignum viribus noſtris, qui maiora onera in Repub. ſuſtinere & poſſim & ſoleam. Cælio lib.2.10.3.a Intelligo que multas partes meæ ſalutis & ſuſcipere & poſſe ſuſtinere, neque vt ita facias, rogandum eſſe: At.3.34. Suſtinere perſonam populi, authoritatem imperii. pro Do.ſua, 102.& in Piſ. 56.& de Aruſp.reſp.56. Suſtinere petitionem. 11.fam.28. Sempiternam pœnam ſuſtinere. poſt red. ad Quir. 1.a Suſtinere pœnas. pro D.ſua, 104. Suſtinere porcã. 2.de Inu.199. Odij, quis huius potentiã poterit ſuſtinere? in. Ant.a 12 b Quod ſcribis, prælia te mea cauſa non ſuſtinere, non tam id laboro, vt, &c.9.fam.20. Suſtinere preces. pro Syll.14. Id eſt, reſiſtere precibus. Tantum cuique tribuẽdum eſt, quantum quiſque poteſt ſuſtinere. de Amic. 110. b Ceruicibus ſuis ſuſtinere Rempub. pro Flac.72.a. Suſtinere ſe a reſpondendo. Acad.q.ed.1.li.2.95. Suſtinere ſe ab omni aſſenſu. Ac.q.ed. 1.lib.2.46, & 98 Suſtinere ſe aliquo in loco. 10. Att.4 Seruitutem ferre & ſuſtinere. 5. Tuſ.24.a Suſtinere ſeueritatem. 1.ad Q.fr.14 Non, ſi Varronis theſauros haberem, ſuſtinere ſumptum poſſem. Brutus Ciceroni, lib.11.10.11.a & 14.fam.6. Suſtinere titulum Conſulatus. in Piſ.14. Omnis opera equeſtris artificium frequentia ſuſtinetur, alitur otio. in Cat.122.a Fronte atque uultu ſimulatio facillimè ſuſtinetur. ad Lent.1.9.62. a Suſtinetur terra axe traiecto. de Vniu.45. Hac prouincia alimur & ſuſtinemur. 10 Verr.150.b Pateræ coronæque quæ ſimulachrorum porrectis manibus ſuſtinebantur. de Nat.d.77.b Ex quo cõcluditur, quum omnes mundi partes ſuſtineantur calore, mundum etiam ipſum ſimili, parique natura in tãta diuturnitate ſeruari, &c.2.de Nat.d.41.a Suſtineri omnia ſua per te unum. 3. At.29. Sed arbitrabar ſuſtineri remos cum inhibere eſſent remiges iuſſi. 13.At.23. Quod cum rapide fertur, ſuſtineri nullo modo poteſt: Or.208.b Suſtinenda eſt potius omnis aſſenſio ne præcipitet, ſi temere proceſſerit. 4.Acad.123.a Suſtinenda eſt ſolutio nominis Cereleani, dum de Faberio ſciamus. At.203. b Hoc quicquid eſt oneris ac muneris, pro mea dignitate tibi tuendũ ac ſuſtinendum puta. Vatinius ad Cic.5.9.3.a Animus in maximis rebus gerendis & ſuſtinendis exercitatus. Quint. frat. 209. b.

Suſtento.

Me vix miſereque ſuſtento Att.3.46.1. a, Vt poſſum, ex meis anguſtiis illius ſuſtento tenuitatem. Tironi, lib. 16.21.10.a, Hominum mentes cogitationeſque ſpes ſuſtentat. pro Flac. 2. a, Noſter autem teſtis vt ſe ipſe ſuſtentat, et omnia verba moderatur. pro Flac.148. b, Qui ſe etiam nunc ſubſidiis patrimonii, aut amicorum liberalitate ſuſtentant. de Prouinc.Conſ.71. b Ipſe enim part fortuna abiectus, aliorum, opibus caſus meos ſuſtea-

ſtentabam.ad Figulum,lib.4.13.3.2, Meadhuc tuæ literæ ſuſtẽ
tarunt.Att.3.12. Tu modo iſtam imbecillitatem valetudinis
tuæ ſuſtenta & tuere.Matio,lib.7.5. Quod reliquum eſt,ſuſten
ta te mea Terentia, vt potes.Terentiæ,lib.14.12. Suſtentarem
te illa conſolatione.6.fam.24.Suſtentes rem.13.fam.85. Id eſt,
cures & conſerues integram. Terentiam vnam omnium ærum-
noſiſſimam ſuſtentes tuis officiis,Att.3.65.9.2, & poſt red.in
Senatu, 18.Tu velim te,vt debes, & ſoles,tua virtute ſuſtentes.
Torquato,lib.6.4.18.2.Suſtentat me ea expectatio.15.Att.46.
Fide amicus ſuſtentare.pro Rab.Poſth.3.2. Egeſtatem & luxu-
riam domeſtico latrocinio ſuſtentare.poſt redit.in Senatu,9.2.
Egeſtatem alicuius ſuis ſumptibus ſuſtentare.pro Cæl.45.b.Su
ſtentare ac tueri imbecillitatem valetudinis.ep.95.b.Quum ſu
ſtentare vix poſſes mœrorem tuum,doloremque deceſſionis.in
Piſ.70. Parſimoniam alicuius ſuis ſumptibus ſuſtentare. pro
Cæl.30.Suſtentare ſe.pro Flac.9.Id eſt, caute ac timide dicere
aliquid.Suſtentare ſe optimorum conſiliorum conſcientia.6.
fam.3.Id eſt,animum ſuum confirmare. Suſtentare ſe ſua virtu
te.6.fam.14.Id eſt,conſolationem è virtute ſua petere. Suſtenta
re vitam.3.Att.31.Præclara igitur cõſcientia ſuſtentor, quum,
&c.Att.10.195.5.2.Ea cõſolatione ſuſtentor, quam tu mihi Bru
te adhibuiſti tuis literis ſuauiſſimis.de Cl.Or.185.2. Hoc loco
ſuſtentor facillime.13.Att.22. Sic literis ſuſtentor & recreor:
&c.Att.4.79.4.2,Caio à Craſſo ſuſtentatur Q.fr.308.b, Valetu
do ſui corporis notitia & obſeruatione ſuſtentatur, 2. Off.127.
a Animi vigilantium ſuſtentantur membris & corpore & ſenſi-
bꝰ.de Di.237.b In quo alus nulla re egẽt,aleſ & ſuſtẽtabit iiſdẽ
rebus,quibus aſtra ſuſtentantur & aluntur.Tuſ.157.b. Aedifica
tionem Arcani ad totum aduentu ſuſtentat placebat.2. ad. Q.
fr.15.Pompeius hæc intelligit,&c.Catonem à Craſſo ſuſtenta-
ri.Q.fr.2.7.7.2, Suſtentari conſcientia. 10. Att.9. Non iuris
ſcientia,ſed eloquentię ſuſtentari.1.de Or.123.2.P.Valeriũ ne-
gat habere quicquam Deiotarus rex,cumque ait à ſe ſuſtentari
Att.83.b. Quæ quidem neque ali, neque ſuſtentari, neque vllũ
fructum edere ex ſe ſine cultu hominũ & curatione potuiſſent.
2.de Nat.d.236.2, Subſidiis & liberalitate aliquorum ſuſten-
tari.de Prouinc.Conſ.9.2. Angor mi frater, noſtrum hoc tem-
pus ætatis aut forenſi labore iactari, aut domeſticis literis ſu-
ſtentari.Q.fr.326.b. Per animũ ipſum tã natura hominis vitam ſu
ſtentari,quàm vitis.quàm arboris.Tuſ.160.b.Id malum oppri-
mi ſuſtentando & prolatando nullo pacto poteſt,in Cat.119.b
Cum is Iuriſconſultus fuerit ſuperior diſceſſurus,qui eſſet non
iuris ciuilis ſcientia, ſed eloquentia ſuſtentatus.de Or.105.
b.Is cui Reſp.à me vna traditur ſuſtinenda, magnis meis labo-
ribus ſuſtentata.pro Mur.124.b.Maximas Reſpu.ab adoleſcen
tibus labefactatas, a ſenibus ſuſtentatas & reſtitutas reperietis.
Cat.18.

Suſtentatio.

Deinde ex lege,vtrum ſtatim fieri neceſſe, vtrum habeat ali
quam moram & ſuſtentatationem.2.de Inu.127.a

Suſtuli, vide Tollo.

Suſurruus.

Leuiculus ſanè noſter Demoſthenes qui illo ſuſurro delecta
ri ſe dicebat aquam ferẽtis mulierculæ,vt mos in Græcia eſt,in
ſuſurrantiſque alteri, Hic eſt ille Demoſthenes.Tuſ.5.145.a.

Suſurratio.

Ad Cæſarem crebri & nõ belli de eo rumores,ſed ſuſurratio
nes duntaxat veniunt. Cælius ad Cic.lib.8.1.9.2.

Sutus à Suo.

Cultus dico agrorum,extructionesque tectorum, tegumen-
ta corporum vel texta,vel ſuta,omnemque fabricam æris & fer
ri.2.de Nat.d.225.2.

Sutor.

Se velle dixit,id ſutores & zonarij conclamarunt.pro Flac.

Sutorius.

Noſtri enim credo graueis habent Turpionem ſutorium,&
Vectium mancipem.Att.lib.6.111.27.2,Iam pater eius accuſa-
tus à M.Antonio, ſutorio atramento abſolutus putatur ad Pa
pirium.lib.9.21.10.2,

Suus.

Memmius cãdidatus pactionem in Senatu recitauit, quam
ipſe ſuus competitor Domitios cum coss.feciſſet.Att.4.87.2.a
Hunc pater ſuus deduxit.de Inu.68.b, De fratre ſatis lenis in
filio.indulſit illi quidem ſuus pater ſemper.Att.10.203.3.2,
Semper eſſe in diſputando ſuus.4.de Fin.17.2.Id eſt, non ute-
tur alienis inuentis argumentorum. Sua cõcio riſit hominem.
de Aruſp.reſp.7.2,Sua quẽque fraus, & ſuus terror maximè re-
xat,ſuũ quemque ſcelus agitat,ſuæ malæ cogitationes conſcien
tiæque animi terrent.pro Roſc.Am.40.2, Sua cuique virtuti
laus propria debetur.de Or.140.b,Expendere oportebit quid
quiſque habeat ſui,&c. id enim maximè decet, quod eſt cuiuſ
que ſuum maximè.1.Off.159.2,In hoc enim genere neſcio quo
pacto magis,quàm in alijs, ſuum cuique pulchrum eſt.Tuſc.5.
47.Poematis tragici,comici, & reliquorum, ſuum quoduis eſt
diuerſum à reliquis.de Opt.gen.243.b, Lege enim collegij
ſui non tenebantur.Att.3.655.2, Suum codicem teſtis loco ci-
tare arrogãtię eſt.pro Roſ.Com.3. Antiquiorem Deiotaro ſuiſ
ſe laudem,quàm poſſeſſionem ſuam.de Diu.124.b. Habuit quã
dam ille infamiam ſuam.pro Flac.73. Suam cuique ſponſam,
mihi meam:ſuum cuique amorem,mihi meum.Att.14.318.4.2,
Minerua patrem dicitur interemiſſe, virginitatem ſuam viola-
re conantem.3.de Nat.d.81.2. Qui profitetur eſſe ſuum facere
aliquid.2.de Or.36.2.Inueniri ratio,C.Aquili non poteſt,vt ad
ſuum quiſque quamprimum ſine cuiuſquam dedecore,infamia,
perniicieque perueniat.pro Quint.25.2, Suum diligenter tene-
re.6.Att.3 Petere Conſulatum anno ſuo.con.Rul.76.b.Defen-
ſus à neceſſario ſuo.pro Quint.16.b. Alphenus vtebatur popu-
lo ſanè ſuo,pro Quint.15.2, Sed & tum præſens, & poſtea cre-
berrimis non deſtiti rogare & petere mea cauſa, ſuadere & hor
tari ſua.Att.6.113.11.2,Quid igitur?nõ ſic oporteret?Equidem
cenſeo ſic addẽdum,etiam ſuo:ſed ſi placet,inuidia vitetur.16.
fam.23. Aliquid atque adeò multa addunt atque afferunt de
ſuo,ep.47.b,In ſuo conſiſtere, 3. de Or.68, Ariarates pedem
vbi ponat i ſuo nõ habet.Att.204. Factus eſt coss.iterũ primũ ante
tpſ,iterũ ſibi ſuo tpe,Reip. pene ſerò.de Am.97.b.& 3.Ver.85.
Plura uobiſcũ hic perhonorificè & amicè Octauius, quem ſui
Cæſarem ſalutabant,Philippus non Att.14.308.2.2, Hunc ſui
ciues è ciuitate eiecerunt.pro Seſt.125.2,Tamen illum vlciſcẽ
tur mures ſui.pro Syl.180.b,Quaſi Appius ille cæcus viã mu-
nierit,vbi impunè ſui poſteri latrocinarentur.pro Mil.104.b,
Hortenſius è vita ceſſit ſuo magis, quàm ciuium ſuorum tem-
pore.de Cl.Or.165.b, Suos deos aut nouos coli, confuſionem
habet religionum.de Leg.174.b, Vt ſpectem ludos, ſuos Att.
249.b,Suos quiſque debẽt tueri.Att.236.b, Suis eum certis,
proprijſque criminibus accuſabo.3.Verr.29.2,Animus Horten
ſii dignus & ipſo & maioribus ſuis.in An.227.b, Quaſi nihil
poſſit dici ſine præceptis ſuis.de Or.112.b, Placeãrne à Car
thaginenſibus captiuos noſtros redditis ſuis recuperari?de Or.
60.2, De ſuis rebus notis videntur loqui.de Vniu 49.Maximè
in ſuis aliquem reponere.10.Att.27. in epiſtola Antonij.

Suapte,Suopte, vide ſuo ordine.

Sybota,orũ,inſula.Att.72.b,

Sydus.

Signa,ſyderàque cæleſtia.de Nat.d.9.b, Ex quo genere ea
ſunt ſydera,quæ infixa cælo non mouentur loco:quæ ſunt ani
mantia,eàque diuina, ob eàmque cauſam ſuis ſedibus inhæ-
rent & perpetuò manẽt.quæ autem vaga, & mutabili ratione
labuntur,ita generata ſunt, vt ſuprà diximus.de Vniu.45.Sy-
dera quæ vocantur errantia.de Diu.2.70.Circuitus ſolis & lu-
næ, reliquorũmque ſyderum. de N.d.57.b, Syderum errores
multitudine infinita, varietate admirabili ꝓditi ſunt, id quod
rectè dicitur tempus.de Vniu.41. Nam quum duo ſint genera
ſyderum,quorum alterũ ſpatiis immutabilibus ab Ortu ad Oc
caſum commeans, nullum vnquam curſus ſui veſtigium infle
ctat alterum autem continuas cõuerſiones duas iiſdem ſpatijs
curſibuſque conficiat:ex vtraque re & mundi volubilitas.quæ
niſi in globoſa forma eſſe non poſſet, & ſtellarum rotundi am
bitus cognoſcuntur.2.de Nat.d.35.Ordo autem ſyderum, & in
omni æternitate conſtantia,neque naturam ſignificat, eſt enim
plena rationis: neque fortuna quæ amica varietati, conſtantiã
reſpuit.2.de Nat.d.31. Syderum ortus occaſuſque non fieri eo-
dem tempore apud omnes.Diu.2.73. Cum omniũm ſyderum
eodem vnde profecta ſunt, fiat ad unum tempus reuerſio. de
Fin.82.b.Syderum vnumquodque curſum decorum eſt adeptũ.
de Vniu.37. Syderibus deus parem numerum diſtribuit animo
rum,& ſingulos adiũxit ad ſingula.de Vniu. 53. Syderibus ani
mus deus quaſi in currum vniuerſitatis impoſuit.de vniu.53.At
que hac mundi diuinitate perſpecta, tribuenda eſt ſyderibus ea
dem diuinitas,quæ ex nobiliſsima puriſsimaque ætheris parte
gignuntur. Neque vlla præterea ſunt admixta natura, totaque
ſunt calida atque perlucidã,vt ea quoque rectiſſimè & animan
tia eſſe & ſentire atque intelligere dicantur.2.de Nat.d.28. Sy-
dera eſſe calida & ignea. de Nat.d.33.b. Quum notent ſydera
natalitia Chaldæi.2.de Diu.72. Sydera ætherum locum obti-
neut

nent. qui tenuiſſimus eſt,& ſemper agitatur & viget. de Nat. d.2.30. Ea ſydera celeritate vinci à tardioribus. de Vniu. 39. Quo tandem igitur gaudio affici neceſſe eſt ſapientis animum cum his habitantem pernoctantemque curis? vt quum totius mundi motus cõuerſioneſque perſpexerit, ſyderáque viderit innumerabilia cælo inhærentia cum eius ipſius motu congruere, certis infixa ſedibus, ſeptem alia ſuos quæque tenere curſus, multum inter ſe altitudine aut humilitate diſtantia, quorũ vagi motus rata tamen & certa ſuis curſus ſpatia definiant. 5. Tuſc.q.51. Illi ſempiterni ignes, quæ vos ſydera ſtellaſque vocatis. de Som.Scip.128.b, Probabile eſt igitur præſtantem intelligentiam in ſyderibus eſſe, quæ & æthercam partem mundi incolant,& marinis terreniſque humoribus longo interuallo extenuatis alantur. 2. de Nat.d. 31. Tum in eodem orbe in duodecim partes diſtributo, quinque ſtellas ferri, eoſdem curſus cõſtantiſſimè ſeruantes diſparibus inter ſe motibus, nocturnàmque cæli forman vndique ſyderibus ornata. 1. Tuſc.q. 106. συγκατάθεσις Latinè aſſenſio & approbatio. Ac.q.ed.1.l.2. 36.

Syllaturio.

Hoc turpe Cn. noſter biennio ante cognitauit ita ſyllaturit animus eius,& proſcripturit diu.9 Att.41.

Syllaba.

Syllaba poſtrema in verſu, breuis an lõge ſit, nihil referi. Or. 126. Hiſtrio ſi paulum ſe mouit extra numerum, aut ſi verſus pronunciatus eſt ſyllaba vna breuior aut longior, &c. in ſyllaba te peccaſſe dices? in Parad.31.a Clauſulam longa terminare Syllaba. 3. de Or.101.a. Leguleius quidam cautus & acutus, præco actionum, cantor formularum, auceps ſyllabarum. 1. de Or. 121. συλλάβοις Greci appellant iudices. 4. Att.18.

Syllabatim.

Dictare alieui ſyllabatim. Att.13.33. Quũ enim tuus iſte Stoicus ſapiens ſyllabatim tibi iſta dixerit. Acad. q.edit.1.lib.2.110. Alludit ad anguſtum ſpinoſumque Stoicorum diſſerẽdi genus.

Silua.

Primum ſylua rerum ac ſententiarum comparanda' eſt, qua de parte dixit Antonius. 3. de Or.58. Hoc eſt, maxima cõgeries & hubertas. Oĩs vbertas & quaſi ſylua dicendi ducta ab Academicis eſt. Or.198 b, Sylua Scantia. con. Rul. 61 b, Cui loco eſt omnis virtutum & vitiorum ſylua ſubiecta. de Or.153.b. Palæſtra & ſylua viridicata. ad Q.fr.3.3. Mane me in ſyluam abſtruſi denſam & aſperam, non exeo inde ante veſperum. Att.12.241.5.a, Hoc in genere (nam quaſi ſyluã vides) omnis eluceat oportet eloquẽtiæ magnitudo. de Vniu.50.b. Or.109.b, Locus in media ſylua maxime opacus. de Or.144.b, Multos nemora & ſyluæ commouent. de Diu.104.b, Genus humanum in montibus ac ſyluis diſſipatum. de Or.88.b, Mane me in ſyluam abſtruſi dẽſam & aſperam, nõ exeo inde ante veſperum. Att.12.241.5.a, Hoc in genere (nam quaſi ſyluam vides) omnis eluceat oportet eloquentiæ magnitudo. de Vniu.50.b. Or.109.b, Locus in media ſylua maximè opacus. de Or.144.b, Multos nemora & ſyluæ commouent. de Diu.104.b, Genus humanum in mõtibus ac ſyluis diſſipatum. de Ora.88.b,

Syluestris.

Luperci, quorum coitio illa ſyluestris. pro Cæl. 19. Arborum autem cõfectione, omnique materia & culta & ſyluestris, &c. ad mitigandũ cibum vtimur, &. 2. de Nat.227.a, Cotta alia quadam inculta & ſyluestri via ad eandem laudem peruenerat. de Cl.Or.140. Montes veſtiti atque ſylueſtres. 2. de Nat.d. 198.a, Quæ verò & quam varia genera beſtiarum vel cicurum vel ferarum? qui volucrum lapſus atque cãtus? qui pecudum paſtus? quæ vita ſylueſtrium? 2. de Nat.d.73. Quum locis etiam ipſis delectemur montuoſis & ſylueſtribus, in quibus diutius cõmorati ſumus. de Amic.60.a, Non montiuagos & ſylueſtres curſus patiuntur. Tuſ.442.b, Loca ſylueſtribus ſepibus denſa. 1. de Nat.d.163.a, Qui diſperſos homines in agris, & in tectis ſylueſtribus abditos, ratione quadam compulit in vnum locum, & congregauit. 1. de Inu.4.a

Syluesco.

Vitis, quæ natura caduca eſt, & niſi fulta ſit, ad terram fertur: eadem vt ſe erigat, clauiculis ſuis quaſi manibus quicquid eſt nacta, complectitur, quam ſerpentem multiplici lapſu & erratico neſylueſcat ſarmentis, & in omnes parte nimia fundatur, ferro amputans, coercet ars agricolarum. de Sen.48.

Siluanus.

Syluanus deus, de Nat.d.44.b. συμβιώτης ſuauiſſimus. 9. fa.19 σύμβολον Ariſtoteli quid vocetur. Top.18. συμβουλευτικὸν ſæpe conor. 12. Att. 52. συμφιλοδοξοῦσιν gloriæ meæ. 5. Att.31. συμφιλολογεῖν, vnà poſſimus. 16. fam.30. ex ep.Cic. filij.

Sympathia.

συμπάθεια amoris. 5. ad Att.35. συμπάθεια nulla magnopere eſt commota. 4. Att.49. συμπάθειαν, Greci appellant, cognationem naturæ,& quaſi concentum atque conſenſum. Diu.2.26. συμπάθειαν meam ipſe euocem. 10. Att.26. συμπάθειαν, ſuam illam in meo dolore, neque tum mihi obſcuram, neque poſt ingratam fuiſſe. 4. Att.34. Video ſympathiã. de N.d.65. & de Diu. 137.& 131.b. Eſt in natura iſte quaſi conſenſus, quam συμπάθειαν Greci vocant. 3. de N.d.19. συμπάθειαν Græci vocant cõuenientiam & coniunctionem naturæ. Diu.2.96. συμπαθῶς deſcripta epiſtola. 5. Att.21. συμπαθῶς, ſcripſiſſe de me. 12. Att.58

Symphonia.

Lucum illum litoris percrepare totum mulierum vocibus, cantuque ſymphoniæ, &c. 7. Verr. 26. Symphoniam Lyſonis velim vitaſſes. Tironi, lib.16.11 Curritur ad præconium, &c. cum cantu atque ſymphonia. 7. Verr.73.a. Reduci è cõuiuio cum cãtu & ſymphonia. in Verr.256.b. Quum in eis conuiuiis Symphonia caneret, maximiſque poculis miniſtraretur. 5. Ver.86. Accuſatores quidem libidines, amores, adulteria, &c. ſymphonias, nauigia iactant. pro Cæl.27.a

Symphoniacus.

Myoparone piratico capto, dux liberatus, ſymphoniaci Romam miſſi. 7. Verr. 58. a. Symphoniacos homines ſex cuidam amico ſuo Romam moueri miſit. 7. Verr. 52. a, Milo tum caſu pueros ſymphoniacos vxoris ducebat. pro Mil.41.a, Ab hac muliere Præfectus Antonij quidam ſymphoniacos ſeruos abducebat per iniuriam, quibus ſe in claſſe vti velle dicebat. 1. Verr. 30.a. Symphreatides, curules, tribules. de Log.170.b. συμπόσια id eſt concœnationes. Latini ſapientius conuiuia. 9. famil. 57. συναγωγὴ nulla eſt mearum epiſtolarum. 16. Att.15. συναγωγὴ tuorum conſiliorum collecta. 9. Att. 53.

Syncerus.

Pronuntiator ſyncerus & grandis Thucydides. de Claris Or. 158.a. Syncerus, uerus: Simulatus, fucatus. de Amic.78. a. cõtraria. Sanum, ſiccum ac ſyncerum. de Cl.Or.106.a. Prudens, ſyncerumque iudicium. in Or.13.a, Iudicium ſubtile & ſyncerum. Catoni, lib.15.27. Mirabilia multa, nihil ſimplex, nihil ſyncerum. Att.10.196.2.a. Nihil eſt iam ſanctum atque ſyncerum in ciuitate. pro Quint.3.a. Nihil erat in eius oratione niſi ſyncerum. de Cl.Or.182.b. Quod licet exiſtimare in aliis quoque oraculis Delphicis aliquid non ſynceri fuiſſe. 2. de Diu.177.a. Si me a tuis omnibus amari vides, hoc mihi da atque largire, ut M. Curium ſartum & tectum, vt aiunt, ab omnique incommodo, detrimento, moleſtia, ſyncerum integrumque conſerues. 13. fam.72. Perſpirere quid in quaque re verũ ſyncerũq; ſit. Of.36.b.

Syncere.

Temperatè, prudenter, & ſyncere agere. Att.9.181.16.a. Craſſi libertum nihil puto ſyncere locutum. Att.3.55.4.a.

Syngrapha.

Syngrapha ſeſtertij centies per legatos facta eſt in gynæceo. in Ant.178.b. Si prefectus vellet eſſe ſyngraphæ cauſa, me curaturum, vt exigeret. Att.5.110.10.a Tamquam enim ſyngraphã ad imperatorem attuliſſes, non epiſtolam, ſic pecunia ablata domum redire properabas. 7. fam.31. Alterum putabo regẽ, ſi habuerit vnde tibi ſoluat qđ ei per ſyngraphã crediḋiſti. de Aruſ. reſp.26. Lex Gabinia de ſyngrapha & de verſura. Att.5.53.& 6. 27. Pergitiſne vos, tãquã ex ſyngrapha, agere cũ populo? pro Mur. 34. Præterea pecunias occuparat apud populos, & ſyngraphas fecerat, &c. 3. Verr.64.a, Facere ſyngraphas cũ aliquibus. pro D.ſua, 98. Qui legatione hæreditates aut ſyngraphas ſuas perſequuntur. 3. de Leg.18. Cybiram cum inanibus ſyngraphis venerat. 6. Verr.26.a

Synodia.

Iniecta autem mihi ſpes quædam eſt, velle mecum Ser. Sulpitium colloqui. ad eum miſi Philotimum libertum cum literis. ſi vir eſſe volet, præclara ſynodia: ſin autem, primus nos qui ſolemus. 10. Att.18. σύνταγμα retractatius. 16. Att.7. σύνταγμα aliquod ad nos conſcribas. 8. fam.7. in ep. Cæl. Duo magna συντάγματα abſolui. 12. Att. 60

Syro.

Prædicatio tua mihi valde gratã eſt, eaque te vti facile patior, cum apud alios, tum me hercule apud Syronem noſtrum amicum. 6. fam.38

Syr-

Syrtis.

Syrtim patrimonij, ſcopulum libentius dixerim: Charybdim bonorum, voraginem potius: facilius enim adea, quæ viſa, quàm ad illa, quæ audita ſunt, mentis oculi feruntur. 3. de Or. 26

T

T Litera vſi ſunt veteres pro D. vt Periamter, Caſſautra: pro Periander, Caſſandra, teſte Quintiliano lib. 1. 4. 12. Eadem inſuauiſſima. Or. 93

Taberna.

Taberna libraria. in Ant. 164. b. Claudere tabernam. pro D. ſua, 43. a. Tabernam alij inſtructam & ornatam Larini medicinæ exercendæ cauſa dedit. pro Clu. 141. a. Cum ambo in quandam tabernam diuertiſſent, ſimul cœnare voluerunt. 2. de Inu. 121. a. Tabernæ in ſpectaculis vnde ſpectaretur. pro Mur. 66. Tabernæ mihi duæ corruerunt. 14. Att. 11. Craſſipedis ambulatio ablata, horti, tabernæ plurimæ magna vis aquæ vſque ad piſcinam publicã. ad Quint. fr. 3. 32. Leno quidam Lentuli concurſat circum tabernas, pretio ſperãs ſolicitare poſſe animos egentium. in Cat. 122. b. Cum edictis tuis tabernas claudi iubebas. pro Do. 224. b. Occludi tabernas iubes. Acad. 36. b. Occluſis tabernis queſtus minui ſolet. in Cat. 122. b

Tres tabernæ, locus in Appia via.

Ab Appij foro, hora quarta, dederam aliam paulo ante a Tribus tabernis. Att. 2. 28

Tabernarius.

Clodius concitator tabernariorum. pro D. ſua, 11. Opifices & tabernarios, atque illam omnem fæcem ciuitatum quid eſt negotij concitare? pro Flac. 14. a. Dici non poteſt quomodo hic omnia iacent: niſi ego cum tabernariis & aquariis pugnarem, veternus ciuitatem occupaſſet. 8. fam. 15. in ep. Cæl.

Tabernuculum.

Se, quum legeret libros, recordatum eſſe vitio ſibi tabernaculum captum in hortos Scipionis. 2. de Nat. d. 16. a. Ad tabernaculum eius perrexi. 4. fam. 37. in ep. Ser. Sulp. Cum tabernaculum vitio cepiſſet imprudens. de Diu. 87. b. Qui vna philoſophia quaſi tabernaculum vitæ ſuæ collocarunt. 3. de Or. 44. Si Domus vacua non fuiſſet, in campo Martio mihi tabernaculũ collocaſſem. in Piſ. 48. a. Ponere tabernaculum in litore. in Verr. 253. b. Proceſſit enim non vt a militari tabernaculo, ſed vt e Theophraſti vmbraculis. de Cl. Or. 18. a. Multis locis ne tectum quidem accipio & in tabernaculo maneo plerunque. Att. 76. b. & ep. 36. b. Perpotare totum diem in aliquo loco poſito tabernaculo. 7. Verr. 69. a. In ipſo ore portus, tabernacula carbaſeis intenta velis collocabat. in Verr. 241. b. Deinde ornat mulis, tabernaculis, centuriis, ſuppellectili. con. Rull. 72. b

Tabes.

Habet ardorem libido, leuitatem lætitia geſtiens, humilitatem metus: ſed ægritudo quædam maiora, tabem, cruciatũ, &c. 3. Tuſc. 48. a

Tabo, ablatiuus.

Ipſe ſummis ſaxis fixus aſperis. Euiſceratus latere pendens, ſaxa ſpargens tabo, Sanie & ſanguine atro. 1. Tuſc. 172. a

Tabeſco.

Itaque & Aquilonibus, reliquiſque frigoribus adiectis dureſcit humor, & idem viciſſim mollitur tepefactus, & tabeſcit calore. 2. de Nat. d. 20. Ego autem vſque ad ſum enervatus, vt hoc otio, quo nunc tabeſcimus, malim ἐντυραννεῖσθαι quàm optima ſpe dimicare. Att. 2. 33. Ipſi ira acerba, vt tabeſcat dolore. Att. 2. 36. 6. a. Moleſtiis & morbo tabeſcere. 4. Tuſc. 29. Qui neque tabeſcat moleſtiis, neque frangatur timore. Tuſc. 217. b Ne patiantur deſiderio ſui Catilinam miſerum tabeſcere. in Antonium, 29. a. Nobis in hac calamitate tabeſcendum eſt. Att. 3. 44

Tabificus.

Atque vt hæ tabificæ mentis perturbationes ſunt (ægritudinem dico & metum) ſic hilariores illæ, cupiditas auide ſemper aliquid expetens, & inanis alacritas, non multum differt ab amentia. 4. Tuſc. 28

Tabula.

Actæonis tabula te ſtupidum tenet. Parad. 123. b. Tabula hæc vna ex hoc naufragio me delectat. 4. Att. 54. Amico Sabidio & Panthera, quod ad tabulam quos poneret non habebat. de Pet. 5. a. Si tabulam de naufragio ſtultus arripuerit. Off. 3. 120. Tabulam in qua nomina eorum inciſa erant, reuelli iuſſit. 13. fam. 61. Quid præterea cælati argenti? quid ſtragulæ veſtis? quid pictarum tabularum? quid ſignorum? quid marmoris apud illum putatis eſſe? pro Roſc. Am. 79. a. Tabulas bene pictas collocare in bono lumine. de Cl. 188. b. Tabulas ac ſigna propalam collocare. de Or. 98. b. Imago Epicuri in tabulis & poculis, & annulis. de Fin. 125. b

Tabula, pro auctione.

Adeſt ad tabulam: licetur Ebutius, &c. pro Cæc. 11. a. Tum Næuius amicos corrogat, vt ad tabulam Seſtiam ſibi adſint hora ſecunda poſtridie. pro Quint. 4. Ad tabulam cum deſideraturus eram. 13. Att. 31. Id eſt, vt auctioni intereſſet. Ad tabulã venimus. 11. Att. 54. Sed heus tu, manum de tabula. 7. fam. 45

Tabula & Tabulæ, publicæ ſcripturæ cuiuſcunque materiæ.

Tabula & ſententia docuerunt. 1. fam. 44. Quod ſi comitia placet in Senatu habere, petamus, ambiamus, tabula modo noua detur nobis, ſicut populo data eſt. in Ant. 234. b. Cui primũ comitiis tuis dederas tabulam prærogatiuæ, quem in Senatu ſententiam rogabas tertium. in Piſ. 8. a. Tabulam proſcripſit, ſe familiam Catonianam venditurum. 2. ad Q. fr. 19. Ne qua tabula vllius decreti Cæſaris figeretur. Att. 153. b. Tabulæ Dicæarchi: id eſt, de geographia. Att. 60. b. Tabulæ teſtamenti. 7. fa. 38. Tabulæ figuntur, immunitates dantur. 12. fam. 2. Inſpectantibus nobis toto Capitolio tabulæ figebantur. in Ant. 177. b. Bibliothecas omnium philoſophorum vnus mihi videtur. XII. tabularum libellus, & authoritatis pondere, & vtilitatis vbertate ſuperare. 1. de Or. 96. a. Tabulas à Curio accepi, quas mecũ porto. 7. Att. 18. Decemuiri, qui XII. tabulas perſcripſerunt. 1. de Or. 90. b. Ille affirmabat ſeſe nomen Sext. Roſcij de tabulis exempturum. pro Sext. Roſc. 22. b. Tabulis refertæ villæ partim publicis, partim ſacris & religioſis. 3. de Leg. 28. An tuis ſolis tabulis cauſam te dicturum exiſtimaſti? in Verr. a

Tabulæ nouæ.

Tabulæ nouæ. 10. Att. 20. Tabulæ nouæ quid habent argumenti, niſi vt emas mea pecunia fundum, & eum tu habeas, ego non habeam pecuniam? Off. 2. 123. Vindices enim tabularũ nouarum nouam tabulam vidimus. 11. Phil. 299. a. Periculum eſt, ne res ad tabulas nouas perueniat. Att. 83. b. Maxime expecto, ecquid Dolabella tinniat, an in meo nomine tabulas nouas fecerit. Att. 236. b. Trebellius ſine tabulis nouis ſaluus eſſe non poteſt. in Ant. 207. b

Tabulæ, Syngraphæ.

Nam pro tabulis, & contra tabulas, &c. vel ſeparatim dicere ſolemus de genere vniuerſo. 2. de Or. 64. a

Tabulæ accepti & expenſi.

Tabulæ & codex. in Verr. 106. b. Tabulæ publicæ. in Verr. 87. b. Vnæ tabulæ proferantur. pro Font. 287. b. Facere ſiue conficere tabulas. in Verr. 88. b. Habeo & iſtius & patris eius accepti tabulas omnes, quas diligentiſſime legi atque digeſſi. 3. Verr. 40. a. In tabulas abſolutum non retulit. 8. fam. 20. in ep. Cæl. In tabulas quodcunque commodum eſt, referre. pro Flac. 15. a. Ait me aliter ac dictum, in tabulas retuliſſe. pro Syl. 175. b. Si tabulas C. Fannius accepti & expenſi profert ſuas in ſuam rem, ſuo arbitratu ſcriptas, quominus ſecundum illum iudicetis, non recuſo. pro Roſc. Com. 2. a. Eximere alicuius nomen de tabulis. pro Roſc. Am. 15. a. In nominibus eſſe, & in tabulis deberi. Top. 22. b

Tabella.

Cum tabella vobis dabitur Iudices, non de Flacco dabitur ſolũ: &c. dabitur de bonis ciuibus omnibus, &c. pro Flac. 76. a Tabella data, quam legem L. Caſſius tulit. de Cl. Or. 174. b. Etenim ſi populo grata eſt tabella, quæ frontes aperit hominum, mentes tegit, datque eam libertatem, vt quod velint, faciant. pro Plac. 62. a. Tabella iudicialis. 4. in Verr. 56. Tabella iudi-

Syrus.

Syrus neſcio quis de grege nouitiorum Romæ cos. factus. in Piſ. t. συζήτησις quotidiana. 16. fam. 28. ex epiſt. Cic. filij. συζυγία, id eſt, verborum coniugatio. Top. 7. Locus ex coniugatione, quam Græci συζυγίαν vocant. Part. 224. b

cij.pro Rab.Poſth.8.Vt tabella minus multos condemnat, quã ſolebat vox.3. de Leg. 34. Tabella quæ in comitiis occultabat ſuffragia.pro Planc.12.Tabella latebra.3.fam.49. Lex recitata eſt. diſcerem. & tabellam iubebo dari.3.de Le.11 Ceratam vnicuique tabellam dari cera legitima, non illa infami ac nefaria.1.Verr.13.De quo vos ſententiam per tabellam feretis? 6. Verr. 93. Quod meis comitiis non tabellam indicem tacitæ libertatis,ſed vocem viuam præ vobis, indicem veſtrarum erga me voluntatum ac ſtudiorum tuliſtis.2.de L.Agr.20. Me vniuerſa ciuitas non prius tabella, quam voce priorem Conſulem declarauit.in Piſ.80.b,Idque non ſolum fronte atque vultu, &c. ſed etiam ſenſu ſæpe iam tabellaque docuerunt. ad Lēt. lib.1.9.62.a,Videtis in tabella iam ante quanta ſit facta labes, primo Gabinia lege,biennio autem poſt Caſſia.Læl.39.Nō fuit latebra danda populo,in qua bonis ignorantibus quid quiſque ſentiret,tabella vitioſum occultaret ſuffragium.de Leg.191.b, Sine tabella legem antiquaſtis.3. de Leg. 33. An expectē,dum de te quinque & ſeptuaginta tabellæ diripiantur?in Piſ. 100.b Tabellæ iudiciariæ.2.Verr.20. Introductus Sta ilius cognouit magnum & ſignum ſuum,recitatæ ſunt tabellæ. in Cat. 113. b, Tabellæ miniſtrabantur.1.Att. 31. Tabellas diridere de reo. in Piſ. 76. Tu quidem obſignatis tabellis agis mecum, & teſtificaris quod dixerim aliquando,aut ſcripſerim.5.Tuſc.25.

Tabellę,pro picturis.

Tu qui deos putas humana negligere, nonne animaduertis ex tot tabellis pictis, q̃ multi votis uim tēpeſtatis effugerint, in portumque ſalui peruenerint?3.de Nat.d. 66. Exedria quædam mihi noua ſunt inſtituta in porticula Tuſculani:ea volebã tabellis ornare.ad Gallum,lib.7.24.10.a.

Tabellarius.

Ianitor,quis tu?a Marco tabellarius. in Ant. 175. b. Duabus tuis epiſtolis reſpondebo:vni. quam triduo ante acceperam a Leto. alteri, quam attuleras Phileros tabellarius.ad Pætum, lib.9.15.1.a,Tabellarius flagitat 15.fam.47.Sub.literas.Tabellarius diligenter mihi faſciculum reddidit.11.At.44.Tabellarius locuples.3.ad Quint.fr.39.Tabellarium fidelem non inuenio 1.Att.24.Tabellarium tardius ad te remiſi. 11. Att. 3. Tabellarij præpoſteri.15.fam 45.Alterum,ſi tabellari non ceſſarint,neceſſe eſt,&c.de Prouinc.Conſul.72.b.Tabellarij quotidie reſpondebant tempori.12.Att.51. Non dubito quin Dolabella,&c.tabellarios meos deprehenderit, literaſque interceperit.12.fam.19 in ep.Caſſij. Nos quotidie tabellarios noſtros expectamus.ad Terentiam,lib.14.22.1.a. Statim extruſi tabellarios, literaſque ad Ciceronem,&c.ad Brut.14.2.a. Tabellarios inſtituere.14.fam.24 Scripſi ad te, tabellarioſque complures Romam miſi.Caſſius ad Cic.12.3.a. Sed ſi dedita opera, cũ cauſa nulla eſſet, tabellarios ad te cum inanibus epiſtolis mitterem, facerem inepte.8.Att.51. Tabellarios ſcrutari,& excutere,pro eodem.10.fam.66.68.in ep.Aſinij Pollionis.

Tabellarius, adiectiuum.

Tabellaria lex ab L.Caſſio ferebatur: populus libertatem agi putabat ſuam: &c.pro Seſt.89. a. Lex tabellaria a Gabinio primum, deinde a L.Caſſio lata. de Cl.Orat.174.b.& de Amic. 104.b.Homo non libertate ut alij,ſed ipſa triſtitia & ſeueritate popularis: cuius quidem legi tabellariæ M. Antius Briſo Trib. pleb. diu reſtitit.de Cl. Or. 49.a. Qui autem non ſentit omnem authoritatem optimatium tabellarium legem abſtuliſſe.3.de Leg.50.a

Tabularium.

Vt iudicetur qui tabularium incenderint.3.de Nat.d.54.An de peculatu facto, ac de tabellario incenſo, longa oratio eſt exprimenda. pro Rab.perd. reo, 4.a. Hic tu tabulas deſideras Heraclienſium publicas, quas Italico bello incenſo tabulario interiſſe ſcimus omnes.pro Archia, 6.a

Taceo.

Enuntiabo apud homines familiariſſimos, quos ſemper tacui,& tacendum putaui.1.de Or.59.a.Qui de rebus noſtris diu tacuerat.Att.18.b. Illa omnia quæ tacuerat,effudit.16.Att.21. Vt taceam, concluſio ipſa loquitur.Acad.q.edit.1.lib.2.93.Nimium diu de rebus alicuius tacere.Att.1.14.9.a. Vt doceã Rullum poſthac in his ſaltem tacere rebus, in quibus de ſe taceri velit.3.de L.Agr.3.a. Illi hominibus omnia timentibus tacendo loqui, non inficiando confiteri videbantur.pro Seſt. 11.b An me taciturum tantis de rebus exiſtimauiſtis?2. Verr. 17.a

Tacens.

Tacente me probat.11.fam.49.in ep. Martij. Etiam me tacente, ſcire potes.12.fam.38.in epiſt.C. Trebonij.

Tacitus.

Accepit hanc plagam tacitus.5.Verr.114.a.Tacitus admirarer virtutes tuas.15.fam.20.Nunc tantum id dicam, quod tacitus tu mihi aſſentiare, nullam rem in me eſſe, quam ille contemnat: nullam in te, quam pertimeſcat.1.Verr.12.a. Hoc tacitus nullo modo præterire poſſum.pro Marc.131.b. Occulta & tacita aſſenſio.pro Mil.8.a. Tacita eſſe poterit in id dignitas noſtra? pati poterunt oculi me cum Gabinio ſententiam dicere?Att.10.20.Tamen vocat me alio iandum tacita veſtra expectatio. pro Clu. 49. Tacita corporis figura coniecturam affert hominibus.pro Roſc.Com.11. a. Tacitum iudicium. 4.Att. 43 Nihil me mutum delectat,nihil tacitum.3.in Cat.70.a. Qui teſtes interrogari priore actione nolueris,& iis tacitum os tuum, præbere malueris, quamuis & te & patronos tuos ingenioſos eſſe dicito.5.Verr.33.a. Cætera ſi reprehenderis, non feres tacitum: niſi ſiquid erit eiuſmodi,quod ſine ſumptu corrigi poſſit Att.2.18.2.a. Quo minus ſæpe aut interpelles a nonnullis, aut tacita exiſtimatione reprehendar.de Prouinc. 33. Omnis improborum vis diu collecta & inueterata, compreſſo odio atque tacito erumpebat in actum. pro Dom. 215.b. Sed aures tacito eum ſenſu ſine arte definiunt. Or. 217. b. Omnes tacito quodam ſenſu ſine vlla arte aut ratione,quæ ſunt recta aut praua diiudicant. de Or. 161. b. Tacito ipſo ſtudio quod habebat erga propinquum ſuum,quemuis commouere.pro Quint.14.b Id enim conſilii mihi profecto taciti dabitis, quod egomet mihi neceſſario capiendum intelligo.2.Ver.20.a. Taciti congreſſus.Acad.q.edit.1. lib. 2. 6. Tacitæ magis & occultæ inimicitiæ timendæ ſunt, quàm indictæ & apertæ. 7. Verr. 143. a. Maximæ res tacitæ prætererunt.3. de Nat. d. 13. Id eſt, ſilentio prætermiſſæ ſunt. Sed prima duo capita epiſtolæ tuæ tacita mihi quodammodo relinquenda ſunt.ad Appium,lib.3.22. Quid expectas authoritatem loquentium, quorum voluntatem tacitorum perſpicis?1.in Cat. 15. a. Quaſi uero clarorum virorũ aut tacitos congreſſus eſſe oporteat, aut ludricos ſermones, aut rerum colloquia leuiorum.4. Acad.11.a. Quædam tacitis exceptionibus cauentur.de Inu.79. b. Tacitis & occultis occaſionibus. pro Mil.103.b. Si volũtas tacitis verbis intelligi poſſet, verbis omnino non vteremur.pro Cæc.39.a

Tacite.

Huic ne perire quidem tacite obſcureque conceditur. pro Quint.28.Etſi perſapienter & quodammodo tacite dat ipſa lex poteſtatem defendendi, quæ non modo hominem occidi, ſed eſſe cum telo hominis occidendi cauſa vetat. pro Mil.7.a. Hi vos, quoniam libere loqui non licet, tacite rogant ut ſe quoque,&c. dignos exiſtimetis quorum ſalutem tali viro commendetis. pro L.Man. 8. a

Tacito.

Quum id quoque conſtabit, vos iam me tacito intelligetis. 4. Verr.130.a

Taciturnus.

Quia triſtem ſemper, quia taciturnum, quia ſubhorridum, atque incultum videbant, gaudebant, & ad integritatem maiorum ſpe ſua hominem vocabant, materni generis obliti. pro Seſt.16

Taciturnitas.

Suſpicionem mihi maiorem tua taciturnitas attuli. Attic. 7.128.1.a. Taciturnitas confeſſionem imitatur.1.de Inu.70.Curiæ taciturnitas annua.in Piſ.24.a. Me non mouit illius oratio, ſed eorum taciturnitas. pro Seſtio, 32. Pecuniam ſtipulatam non eſſe taciturnitas teſtium concedit.pro Roſc.Com.8.a Vocis contumeliam expectas,cum ſis grauiſſimo iudicio taciturnitatis oppreſſus?in Cat. 100. b. Te arbitror male idipſum tacere,quàm taciturnitatem noſtram experiri.de Cl.Or.124.a Sed noſtri hominis tarditatem & taciturnitatem.ad Lent. 1. 5. 13.a. Ex taciturnitate noſtra noli quid aut probemus aut improbemus iudicare. ad Q. fr. 2. Quæ hoc tempore ſileret omnia: atque ea, ſi obliuione non poſſet tamen taciturnitate ſua tecta eſſe pateretur. pro Clu.12.a. Taciturnitate me ſignificaſſe tibi non eſſe amicum.3.fam. 22

Tæda.

Ceres dicitur inflammaſſe tædas ex ignibus Ætnæ. in Verr. 225.b. Qui tædas candentes accipit.ad Her.38.b Furiarum tædis ardentibus. in Piſ.89.b. Circunſtant cum ardentibus tędis. Acad.q.edit.1.lib.2.81

Tędet.

Tædet ipſum,vehementerque pœnitet.2.Att.58.Quod ſi talium ciuium vos Iudices tædet,oſtendite.pro Flac.156.b.Prorſus

ſus vitæ tædet, ita ſunt omnia omnium miſerarium pleniſſima. Att.2.39.8.2. Quid quæris? tędet omnium nos vitæ. Att.5.104.2.2. Nam me cum antea tædebat, tum vero, &c. ep.95.b. Sunt homines, quos infamiæ ſuæ neq; pudeat, neque tędeat. in Ver.72.b

Talaris, Vide Talus.

Talentum.

Qunm legati ab Alexandro quinquaginta ei talenta attuliſſent, quæ, &c.5. Tuſc. 131. a. Cyprij talenta Attica c c. dabant. Att.82. b. c c. talenta tibi Appolloniatæ dederunt, ne pecunias creditas ſoluerent. in Piſ. 98.b. Quinquaginta talenta Flacro dicit ſe dediſſe. pro Flac. 163. Tuſcul.246.b. Decem milia talenta Gabinio eſſe promiſſa. pro Rab.Poſtumo, 125.b

Talis.

Honos talis Populi Rom. voluntate paucis eſt delatus ac mihi. in Vatin. 7.a. Talis non eſt Argiua Iuno. de Nat.d.1.57. De ornatu ſimulachri loquitur. Quamobrem vita quidem talis fuit vel fortuna, vel gloria, vt nihil poſſet accedere. de Amic. 11. a Cum eſſet talis, qualem te eſſe video. pro Mur. 131. b. Et talis qualem eſſe eum ſcripſeras. Att.19.b. Vt & ipſis, apud quos ageret talis, qualem ſe ipſe optaret, videretur. 1. de Or. 4. a. Tale ac tantum iuſiurandum. ep. 15. 4. 41. a. Sed videtis vt ſenectus nõ modo languida atque iners non ſit, verumetiam ſit operoſa, & ſemper agens aliquid & moliens, tale ſcilicet, quale cuiuſque ſtudium in ſuperiore vita fuit. de Sen. 23.a. Talem te eſſe oportet, qui primum te ſeiungas, &c. ep. 146.b. Clodium tibi amiciſſimum exiſtima, ciuemque talem, qualis & prudentiſſimus & fortuna optima eſſe debet. ad Brut. 1. 4. a. Non talem videri fuiſſe in imperio, quales eius maiores fuiſſent. lib. 1. de Finib. 18. Non equidem hoc diuinaui, ſed aliquid tale putaui fore. Att. 16. 335. 4. a. Vir tali dignitate præditus. pro Cluen. 116. a. Tali ingenio præditus Lucullus. Acad. 1. b. Idque molitus eſt tali quodam modo. de Vniu. 198. b. Vt & non tales, quales antea habitæ ſint, aut plerunque haberi ſoleant. 1. de Inuent. 251. a. Tot, taleſque viri. pro Quint. a. Quum hæc talia ſint, quo minus quod ad me pertinebit, &c. Brutus ad Cic. lib. 11. 10. 9. a. Vereor, ne talium perſonarum minuam gloriam. 4. Acad. 10. a. Tales enim nos tunc putamus eſſe, vt iure laudemur. 1. Off. 119. a. Quales ſumus, tales eſſe videamur. 2. Off. 62. a. Omnem eam legem, &c. eſſe laudabilem talibus quibuſdam argumentis docent. 2. de Leg. 19. a De talibus rebus primus quæſiuit Thales Mileſius. de Nat. d. 1 19. Non audeo dicere de talibus viris. de Or. 137. b

Taliter.

Etenim audiueram nemini taliter licere. Att. 10. 53. Vetus codex legit aliter.

Talpa.

Quid talpam, num deſyderare lumen putas? 4. Acad. 144. a

Talus, pars pedis.

Purpura vſque ad talos demiſſa. pro Clu. 89. a

Talus.

Vt enim, inquiunt, ſi hoc fingamus, eſſe quaſi finem & vltimũ, ita iacere talum vt rectus aſſiſtat, qui, &c. 3. de Fin. 83. a. Quatuor tali iacti caſu venereum efficiunt. de Diu. 85. b. Nobis ſenibus ex luſionibus multis talos relinquãt & teſſeras. Cat. 54. Brulla talis præclare ludens. de Or. 151. b. Libet autem ſemper diſcere, vt ſi velim ego talis optime ludere, aut pilæ ſtudio tenear, etiã fortaſſe ſi aſſequi non poſſim: &c. 3. de Or. 5n. a

Talaris.

Stetit ſoleatus Prętor Populus Rom. cum pallio purpureo, tunicaq; talari, muliercula nixus in litore. 7. Verr. 69. Ac per eos dies quum iſte cum pallio purpureo, talarique tunica verſaretur in conuiuijs muliebribus, &c. 7. Verr. 26

Talarius.

Adde huc, ſi placet, vnguentarios, ſaltatores, totumque ludum talarium. 1. Off. 210. a. Non enim vnquam turpior in ludo talario conſeſſus fuit. Att. 1. 37

Talaria.

Minerua, cui pinnarum talaria affigunt. 3. de Nat. d. 42. Nemo eſt iſtorum qui otium non timeat: quare talaria videamus. Att. 14. 48. Id eſt, paremus talaria vt hinc habeamus. Nonnulli codices habent induamus. Diuerſoſque pedes vinctos talaribus aptis in. Arato, 3. a

Tam & Quam.

Quod tibi tam facile credam, quàm alteri nemini. de Nat. d. 15. b, Nunquam reo cuiquam t. humili, tam ſordido, t. nocenti, tam alieno, tam præciſe negaui, quàm hic mihi. Att. 121. b. Iſtam inquam dexteram, non t. in bellis & in prælijs, quàm in promiſſis & fide firmiorem. pro Deiot. 4. a. Ne exquirendo audire t. multa poſſiunt, quàm multa ſunt, &c. de Nat. d. 1. 68. Nemo t. multa ne in Græco quidem otio ſcripſit, quàm multa ſunt. Or. 206. b. Tametſi non t. multum in iſtis rebus intelligo, quàm multa vidi. 6. Verr. 84. a. Vtinam Gracchus non t. fratri pietatem, quam patrię præſtitiſſet. de Cl. Or. 175. b. T. enim ſum amicus Reipu. quàm qui maxime. Metello, lib. 5. 2. 14. a. Nonne deum videri cenſes Aegyptiis? t. hercle. quam tibi illam noſtram Soſpitam, &c. de Nat. d. 1. 57. Quorum neutrum t. facile, quàm tu arbitraris, conceditur. de Diu. 82. b. Hic tam imbecillus, quàm videtis. pro Cæl. 53. b. Non eſt tam explorata ratio, quàm videtur. de Nat. deor. 1. 45

Tam, cum verbo.

Non me hercule tam perſcribere poſſum, quàm mihi gratum feceris, ſi otioſum Fabium reddideris. ad Pætum, lib. 9. 25. 7. a

Tam, cum aduerbijs.

Vituperanda eſt rei tam maxime neceſſariæ tanta iniuria. de Amic. 112. b. Melius erat non dari omnino, quàm t. munifice ac tam large dari. de Nat. d. 37. b. Quid opus eſt de Dionyſio tam valde affirmare? Att. 106. b. T. valde perhorreſcere. 5. de Finib. 53. a, Nihil eſt t. valde vulgare, quàm, &c. de Diu. 125. b. T. vehementer. de Or. 105. b. Ecquis vnquam t. palã de honore, tam vehementer de ſalute ſua contendit, quàm ille, atque illius amici, vt ne hæc mihi dilatio detur? 1. Verr. 12. a

Tamdiu, vide Tandiu.

Tamen.

Ea tibi non debeo commendare, ſed commendo tamen. 12. fa. 52. T. a malitia non diſcedis, tenniculo apparatu ſignificas Balbum fuiſſe contentum. ad Pætum, lib. 9. 45. Lucretij poemata lita ſunt multis luminibus ingenij, multæ t. artis. Quint. fr. 313. b Cui cum Cato interceſſiſſet, t. eſt perſcripta. ep. 3. b. Tamen etſi, &c. ep. 58. b. Itaque eum qui audiunt, quanuis ipſi infantes ſint, t. illo modo confidunt ſe poſſe dicere. Or. 204. b. Vt modo vendat illis, nec t. ita vt, &c. de Aruſp. 254. b. Quid? ſi, &c. tamenne hanc rem ſic agemus, vt crimini aut inuidiæ reo putemus eſſe oportere, ſi quo de homine ſeuerius iudicauit? 7. Verr. 15. Quid ſi pluribus de rebus vno ſortitu retuliſti? tamenne arbitrarijs id id te poſſe obtinere? pro D. ſua, 223. b. Tamenne iſta tam abſurda defendens? de Nat. d. 1. 55. Veruntamen, quid ſi, inquit, habes eiuſmodi cauſam, vt, &c. tamenne vereris vt poſſis hæc contra Hortenſium contendere? pro Quint. 52. a. Et t. nihilominus αἰὲν ἀριστεύειν. ep. 210. b. T. nihilominus putabunt, &c. pro Clu. 33. b. Innocens eſt quiſpiam, veruntamen quanquam abeſt a culpa, ſuſpicione tamen non caret: tametſi miſerum eſt: t. ei, qui hũc accuſet, poſſum aliquo modo ignoſcere. pro Sex. Roſ. 27. b. Neq; minus hæc t. tua leuitas, &c. de Or. 107. b. Quod equidẽ nõ amiſi adhuc, & t. videtis annos meos. de Sen. 32. b. Ego pro patria ſolus exarſi, ſic t. vt, &c. de Aruſp. 253. b. Quare perui refert, me probare cogitationem tuam, ſi nihil t. tibi remittere poſſum. 10 Att. 35

Tametſi.

Non me hercule quæ loquor, crederem Iudices, tametſi vulgo audirem. 5. Verr. 50. a. Id tametſi priore actione ex Heraclij Syracuſani teſtimonio cuiuſmodi eſſet, cognouiſtis, tamen vobis alio loco, &c. demonſtrabitur. 4, Verr. 10. a. T. viciſſe debeo, tñ de meo iure dicendam. pro S. R. 36. b. T. ciuis Rom. virtutis cauſa iandiu eſt, tñ, &c. 4. Verr. 15. a. T. iactat ille quidem illud ſuũ arbitriũ. Att. 1. 7. 2. a. Verum fac te impetrauiſſe, &c. t. quæ eſt iſta laudatio, quum laudator interrogatus lædat neceſſe eſt? 6. Ver. 16. a Verũ his de rebus non neceſſe habeo dicere ea quæ me P. Quintius cupit commemorare: t. cauſa poſtulat: &c. pro Quint. 7. a T. ſpero, &c. tamen faciam, &c. ep. 32. 58. 229. b

Tandem.

Quouſq; t. abutere Catilina patientia noſtra? 1. in Cat. 1. a. T. aliqñ poſſe conſiſtere. in Cat. 1. pro Qu. 17. b. Seruus Cn. Planci Brundiſij t. aliqñ mihi a te expectatiſſimas literas reddidit. 16. fam. 10. Ibis t. aliqñ quo te iampridem tua iſta cupiditas effrænata ac furioſa rapiebat. in Cat. 18. a. T. aliqñ Romæ eſſe cępimus. epiſt. 181. b. Vtrum hic tandem diſceptationem & cogitationem veritatis, an innocentiæ labem aliquam aut ruinam fore putatis? pro Flacc. 18. a. Perficere, vt iam tandem aliqui fateantur. 2. de Leg. Agr. 100. a. Qui tandem fieri potuit, niſi homines ea quæ ratione inueniſſent, eloquentia perſuadere potuiſſent? 1. de Inuentione, 4. a. Hoc per ipſos deos, quale tandem eſt? de Nat. d. 22. b. Quod genus t. eſt iſtud oſtentationis & gloriæ? pro Rab. Poſth. 23. a. Hoc per ipſos deos, de quibus loquimur, quale tandem eſt? 1. de Natur. deor. 146. a. Vtrum hic tandem cogni-

gnitionem veritatis fore putas, an, &c. pro Flacc.151.b. Quanto tandem illum mœrore afflictum eſſe, & profligatum putatis? 2.in Catilin.26.a. Quarum tandem, inquit Catulus.de Orator. 106.b. Quomodo eum tandem laturum eſſe exiſtimas? de Finib. 77.b. Cecinna vtrum noluit tandem, an non potuit accedere? pro Cæc.35. Aliquando tandem poſſe conſiſtere. pro Quinto, 63.a. Quonam tandem modo? 3.Tuſcul.quæſtion.13.a. Quorſum tandem, aut cur iſta quæris? 1.de Leg.5.a. Literæ iam tandem mihi redditæ ſunt a Cæſare.epiſt.239.b.

Tandiu.

Deum atque hominum fidem implorabis circumueniri C. Verrem, quòd accuſator nolit tandiu, quandiu liceat dicere.3.Verr. 16.a. Abs te tandiu nihil literæ.Att.2.b. Ego te abfuiſſe tandiu a nobis doleo,&c. Curioni, lib.2.1.4.a. Tibi aſſentantur tandiu, dum ades.epiſt.132.b. Eas dum lego, minus mihi turpis videor, ſed tandiu dum lego. Attic.lib.9. 173. 11.a. Qui valuit tandiu, dum huc prodiret. pro Flacc.154. b. Feram tandiu, quàm ferre potero.de Cl.Or.186.b. Nam tandiu fuit in carcere Apollonius. 7.Verr.17.a. Ignominia autem illa grauis tandiu in illo homine fuit, quandiu iſte in prouincia manſit. 4.Verr.47.a. Corpus tandiu gaudet, dum ſentit voluptatem. 5.Tuſcul.136.a. Tyberius enim Graccus Publij filius tandiu laudabitur, dum memoria rerum Romanarum manebit.2.Offic.61.a. Ego tandiu requieſco, quandiu ad te ſcribo.Attic.136.b. Verbi enim controuerſia tandiu torquet Græculos homines.de Orat.89.b. Vixitque tandiu, quàm licuit bene viuere.de Clar.Orat.3.a.

Tango.

Villa quæ viam tangit.pro Mil.111.b. Cætera in magnis rebus, minæ Clodij contentioneſque, quæ mihi proponuntur, modice me tangunt.ad Attic.lib.2.34.2.a. Fundos decem & tres reliquit, qui Tyberim fere omnes tangunt.pro Roſc.Am.12.a. Itaque ego, quo die tetigi prouinciam,&c. 6.Attic.6. Sed vt ſcriberem, tetigit.13.Attic.60. Sed vbi Xenocrates, vbi Ariſtoteles iſta tetigit? hos enim quaſi eoſdem eſſe vultis. Acad.q.ed.1.lib.2.126. Lex cuius quam quiſque partem tetigit voce, ſuffragio,&c. repudiatus eſt.pro Domo ſua,123.b. Verres ſimul ac tetigit prouinciam ſtatim Meſſanam literas dedit, &c. 3 Verr.18.a. Idcirco, inquit, agros nominare non poſſum, quia tangam nullum ab inuito.2.de L.Agr.69.a. Non omnia dicam, & leuiter vnumquodque tangam.pro Roſc.Am.51. Genu mehercule M.Antonium vidi, quum contente ipſe pro ſe lege Varia diceret, terram tangere. 2.Tuſcul.q.49. Et ne tangantur rationes ad Opis. 8.Philip.251. Nihil tangi poteſt quod careat ſolido. de Vniuerſ.15. Tangi quẽ quam oportuiſſe.15. Attic.21.pro occidi. Verum ita eſt vt dicis, te deiectum debeo intelligere, etiam ſi tactus non ſis. pro Cæcin. 292.b. De præda mea p̃ter Quæſtores vrbanos, id eſt Pop.Rom. terunciũ nec attigit, nec tacturus eſt quiſquã. Canin.lib.2.16.7.a

Tactus.

Tactus a te aliquoties iſte locus.2.de Leg.8. Plus terrarum ſitus, quàm Lunæ tactus ad naſcendum valere.de Diuinit.128.b. Etruriam autem de cœlo tacta ſcientiſſime animaduertit, &c. 1. de Diuinitat.151.a. Tribuni ſanctiſſimum corpus non ſolum tactum ac violatum manu, ſed etiam vulneratum ferro, confectumque vidiſtis. Poſtquam.5.a. Genus illud tertium quod a Craſſo tactum eſt.de Orat.112.b. Quem locum miror a Poſidonio breuiter eſſe tactum,&c. Offic.3.11. Nattæ vero ſtatua, aut æra legũ de cælo tacta, quid habent obſeruatũ ac vetuſtum? 2. de Diu.114.

Tactus, ſubſtantiuum.

Tactus toto corpore æquabiliter fuſus eſt, vt,&c.de Natu.deorum 54.b. Et is ſolis tactus eſt, vt non tepefaciat ſolum, ſed etiã comburat.de Natur.deor.2.29. Voces vt chordæ ſunt intentæ, quæ ad quemque tactum reſpondeant. de Orat. 163.b. Qua ex coniunctione cælum ita actum eſt, vt ſub aſpectum & tactum cadat de Vniuerſ.197.b. Qui non odore vllo, non tactu, non ſapore capiatur. pro Cæl.46.b. Quid de tactu? & eo quidem, quem philoſophi interiorem vocant, aut doloris aut voluptatis? Acad. 6.b. Tactu intimo percipere aliquid. Academic.quæſt.edit.1., libro 2.69. In ſolo tactu interiori Cyrenaici putabant eſſe veri iudicium, quia ſentiatur. Acad.q.ed. 1.lib.2.22. Tactus interior a philoſophis dictus, quia tactus organum non eſt ipſa caro, ſed aliquid ſubtus carnem, in quo eſt ſenſus omnium rerum tactilium. In tactu modus & mollitudinis & lenitatis.de Or.152.b.

Tactio.

Et qualis eſt hæc aurium, tales ſunt oculorum & tactionum & odorationum & ſaporum.4.Tuſch.q.31.a.

Tanquam.

Tanquam ad aliquem libidinis ſcopulum appellere. 2. de Or. 84.a. Quid mihi nunc vos, inquit Craſſus, tanquam alicui Græculo quæſtiunculam ponitis? de Orat.93.b. Neminem reperies, qui tanquam arma militis inſpicienda ſint, ita probet armatum. pro Cæc.296.b. Pugnandum tanquam contra morbum eſt, ſic contra ſenectutem. de Senect. 32.a. Apud eum ſic fui tanquam domi meæ. Seruil.lib.13.70.2.a. Tanquam enim ſi clauſa ſit Aſia, ſic,&c. ad Caſſium, lib.12.9.2.a. Quapropter hoc te primum rogo, ne contrahas, aut demittas animum, neve te obrui tanquã fluctu, ſic magnitudine negotij ſinas. ad Quintum frat.lib.1. 1.6.a Oratoria & iudicia & conciunculas, tanquam in aliquod priſtinũ detrudi & compingi videbam.1.de Orat.24.a. Aetatis illius iſta fuit laus, tanquam innocentiæ, ſic Latinè loquendi.de Cla.Orat. 188.b. Ego tecum tanquam mecum loquor. Att.132.b. Video tibi etiam nouum accidiſſe tanquam mihi.Attic.6.111.10.a. Omnia deſyderantur ab eo (tanquam nihil denegatum ſit ei quominus paratiſſimus eſſet) qui publico negotio præpoſitus eſt. Cælius ad Ciceronem, lib.8.5.3.a. Nam Odyſſea Latina eſt, ſic tanquam opus aliquod Dædali.de Cla.Orat.170.b. Illud te ad extremum & oro & hortor, vt tanquam poetæ boni & actores induſtrij ſolent: ſic,&c. ad Quintum frat.1.1.67.a. Repente enim te tanquam ſerpens e latibulis intuliſti.in Vatin.2.a. De Dolabella quod ſcripſi, ſuadeo videas tanquam ſi tua res agatur. ad Cælium, lib.2.15.19.a. Omnes, tanquam ſi tu eſſes, ita fuerunt. ad Quintum fratrem, lib.3.18.3.a. Vt iuſtum tanquam ſi eſſet Conſul, ſalutarent.in Ant.180.b. Qui tanquam ſi offuſa Reipublicæ ſempiterna nox eſſet, ita ruebant,&c.pro Sext.Roſc.33.b. Gloria virtutem tanquam vmbra ſequitur. 1. Tuſcul.quæſt.177.a. Nam illo ſi veneris, tanquàm Vlyſſes, cognoſces tuorum neminem.epiſtol.lib.1.10.1.a.

Tantus.

Equitatus tantus, quantum volet.Attic.106.b. Si enim hæc habere dicentur, non fuit tantus homo Sextus Roſcius in ciuitate, vt de eo potiſſimum conquerantur. pro Sext.Roſc.39.b. Tantus ergo imperator non omni genere belli fuit, prælijs oppugnationibus, naualibus pugnis,&c.4.Academic.quæſt.6.a. Tantus in iocando lepos.de Orat.87.b. Sol maiorne quàm terra ſit, an tantus quantus videatur? 2.de Diuinitat.15.a. Si me amas tantum, quantum profecto amas.Attic.35.b. Tanta multitudo.Att.130.b Vrbs tanta atque talis. 3. de Natur.deor.133.a. Tantum ingenium in tam leues ſententias incidiſſe.de Natur.deo.1.42. Quid enim eſt tantum in vno aut altero die? Attic.7.31. Sed tantum ſtudium, tamque multam operam ponendam in eo non arbitratur.de Finib.49.b. Tantum & talem hominem.13.fam.89. Nomen tantũ virtutis vſurpas, quid ipſa valeat ignoras.Parad.118.b Verrem tantum ſemper auaritia hiante atque imminenti fuiſſe ingenio.in Verr.135.b. Nequaquam enim tantum erat, quantũ homines loquebantur. pro Cęl.53.b. Multas habui conciones, nullam vnquam vidi tantam, quanta nunc veſtra eſt.in Ant.208.b Neque tanto ante exitium ac fati diem, Reipublicæ renunciaſſet.in Cat.114.b. Cum tanto plures abducti eſſent, quàm relicti. in Verr.350.b. Eſt alienum tanto viro vt es tu, quod alteri perceperit, id ipſum facere non poſſe.ad Brut.9.1.a. Tanta contentione quantum forum eſt.12.fam.12. In tanta re, tamque immenſa.de Natur. deor.29.b. Tanta ſimilitudine adiuncta ſunt falſa quędam veris, vt in ijs nulla inſit certa iudicãdi,& aſſentiendi nota.de Natura deorum,1.10. Hi tanti ignes, tamque multi.de Natur.deor.44.b. Cum in animis hominum tantæ latebræ ſint, tanti receſſus.pro Marc.154.b. Tam multæ res atque tantæ. de Natur.deor.29.b. Tot tanteque res.de Orat.145.b. Iſta tanta tãque multa.de Orat.88.b. Tot tantaque vitia.in Verr.74.b. Quis vnquam tam breui tempore tam multa adire, tantos curſus conficere potuit? pro Pomp.10.b. Cum fines prouincię tantos haberet, quantos optauerat.in Piſ.90.b. Qui tantos progreſſus habebat in Stoicis.de Natur.deor.1.12. Qui tantas & tam infinitas pecunias repudiauit pro Quinto Roſc.49.b. Si tanta bella legiſſes, quanta & geſſit & cõfecit.pro Cor.Bal.64.b. Ex ijs, quę ſcripſimus, tanta etiam a me non ſcripta perſpicis. Att.17.b. In his tot & tantis malis.5.Tuſc.43.a.

Tanti.

Tanti me fugacem, mercenarium patronum hi ęſtimauerunt. in Saluſt.6.a. Eſt ergo vlla res tanti, aut cõmodum vllum tam expectendum, vt viri boni & ſplendoré & nomen amittas. Off.68.b. Id quidem non tanti eſt, q̃ quod, &c.pro Mil.112.b. Nihil mihi tanti eſt, faciam quod volunt.13. Att.55. Eſt mihi tanti Quirites, huius inuidiæ falſæ atque iniquæ tempeſtatem ſubire: dummodo,&c.2. in Cat. 36.a. Sed non eſt mihi tanti.in Catil.102.b Tanti nõ fuit Arſacem capere, Seleuciam expugnare, vt earum rerũ, quæ hic geſtæ ſunt, ſpectaculo careres. Cælius ad Cic. 8.40

Hic tibi in mentem non venit iubere hęc quoque vt referret,&c. fuit tanti, mihi crede: haberes quod defenderes.6.Verr.14.a.Nihil tanti fuit, quod venderemus fidem noſtram. Brutus. ad Cic. 45. Id eſt, nihil tanti æſtimauimus, vt ſeruire vellemus. Tanti nihil fuit, vt a te abeſſe vellem.12. Att. 8. Nihil tanti fuerat nobis.5.Att.13.Tibi certe tāti non fuiſſet, vt ſocium fraudares.pro Quin.Roſc.48.b. Is non putat tua dona eſſe tanti.pro Cęl. 45. b

Tantidem.

Coegit Segeſtenſes a Docimo tantidem publice accipere. 5. Verr.70. a. Tantidem frumentum emere, quanti, &c. 5. Verr. 167. a. Ipſe tria prædia ſibi depactus eſt, voluntatem Decurionum ac municipium omnium tantidem, quanti fidem ſuam fecit. pro Roſc. Am.68.a. Tu C.Salluſti tantidem putas eſſe bis Senatorem fieri, quanti bis Conſularem.in Sall. 275.b

Tantiſper.

Cogitare tantiſper de aliquo reo. pro Cæc. 21.a. Deinde eſt in carcerem deductus, vt ibi eſſet tantiſper, dum culeus, &c. 2. de Iou.232. a. Sed video quid efficiat, tantiſper hoc ipſum magni æſtimabo.de Inu.81. a. Totos dies ſcribo:non quo proficiam quid, ſed t. impedior.Att. 12. 241. 3.a. Habes rationem mei conſilij: tibi igitur hoc cenſeo, latandum t. ibidem, dum efferueſcit hæc gratulatio, &c. ad Varronem, lib.9.2.9.a

Tanto.

Quòd ſi Cleomnes non tanto ante fugiſſet, aliqua tamen ad reſiſtendum ratio fuiſſet. 7. Verr. 71. a. Reperietis quinquies t. Iudices, amplius iſtum, quàm, &c. 5. Verr. 193. a. Tantone minoris decumæ vænierunt, quàm fuerunt? 5. Verr. 87. a. T. mihi videtur res obſcurior. de Nat.d. 2. 42

Tantopere.

Neque enim tantopere, &c. quantopere, &c.de Or.98.b.Neque enim t. hanc a Craſſo diſputationem deſyderabam quantopere eius in cauſis oratione delector.1.de Or.79.a. Iſtud neſcio quid quod t. didiciſti. pro Mur.20.Non poteſt igitur vterque ſapiens eſſe, quoniam t. diſſentiunt, ſed alter. 4. Academ. 240. a Nec tum iſtis t. pugnare,qui Græca legere malint, modo legant illa ipſa, nec ſimulent: &c. 1. de Finib.17.a. Neque hoc t.quærendum videtur, hæc ſumma in illis eſſe, ſi in nobis eſſent ſaltem mediocria. pro Quint.1.a. T. & tam multis verbis a te petamus. 5. famil. 35

Tantum.

Id ſi præſtaret, quantum mihi æris alieni eſſe ibi edidit, tantum & plus etiam ipſe mihi deberet. Attic. 7. 123. 11. a. Tantum abeſt ab officio,vt nihil officio magis poſſit eſſe contrarium. de Offic. a. Tantumque abeſt vt amicitiæ propter indigentiam colantur, vt ij, &c. de Amic. 47. a. Tantum abeſt vt ego,ex quo aſtricti ſumus, laxari aliquid velim. Att. 89. b. Tantum abeſt vt eneruetur oratio compoſitione verborum, vt aliter in ea nec impetus vllus, nec vis eſſe poſſit. Orator, 129. b. Is enim qui occultus & tectus dicitur, tantum abeſt vt ſe iudicet, perficiet etiam, &c. 2. de Finib. 88. a. Tantum abeſſe dicebat, vt id conſentaneum eſſet, vt maxime repugnaret. 4. Academ. 55.a. De fano illo, de quo tantum, quantum me amas, velim cogites. Attic. 190. b. Tantum ego & mihi confido, & ſic perculſus, &c. Plancus ad Ciceron. 10. 18. 8. a. Dixit tantum, nihil oſtendit. pro Flacc. 153. b. Nihil dicam arrogantius, tantum dicam totos dies, &c.pro Mur. 71. Non dicam quid acciderit (multorum enim, &c.) tantum dicam, &c. epiſt. 13. b. Tantum intereſt, quòd tu cum es commotus, acquieſcis, aſſentiris, approbas, &c. 4. Academ. 255. a. Non tantum parum commode, ſed etiam turpiter. 1. de Orat. 115. a. Homines ruſticani nomine tantum noti. de Petit. 209. b. Tantum opinor, Hortenſi, ad hanc cauſam non accederent, ne in alterius imprudentia ſui pudoris æſtimationem amitterent. 4. Verr. 140. a. Sed quoniam tantum in ea arte ponitis, videte ne, &c. 4. Acadm. 163. a. Tantum opinio præiudicata poterat. de Nat. d. 1. 8. Nec quicquam poſthac non modo tantum, ſed ne tantulum quidem præteritis. Att. 15. 47. Nec tantum proficiebam, quantum volebam. Att. 14. b Si enim iudicia nulla ſint, tantum vnumquenque ablaturum putant,quantum ſibi ac liberis ſuis ſatis eſſe arbitrarentur. 2. Verr. 26. a. Tantum quantum ſat eſt. de Sen. 87. b.Si intellexero has literas tantum, quantum ſcribens confidebam,apud te pōdus habuiſſe ep.11.b. Tecumque ero tantum,quantum patietur vtriuſque ætas. ep. 70. b. Tantum quod aratoribus obſides non dedit. 3.in Verr. 81.& 5.105. Tantum quod hominem non nominat.in Verr. 99. b. Poſtea autem quàm alicuius culpa tantum valere vnus,vt obſiſti non poſſet,&c.ad Marium,lib.7.3.15. a. Tantū ex Arpinati veneram,quum, &c.7.fam.40. Id eſt, ſimulac veni.

Tantummodo.

Arbores tantummodo per ſtirpes aluntur ſuas. de Natu.d. 2. 116. Quid ego iſtius in eiuſmodi rebus mediocres iniurias colligo, quæ t. in furtis iſtius & damnis eorum, a quibus auferebat, verſata eſſe videantur? 6. Verr. 33. a. Neque eum oratorem t. ſed hominem non putant. 3. de Or. 29. a. Quæ omnia ſuppreſſa voce dixit, t. vt vos, qui ea probabatis, poſſetis exaudire. pro Syll. 172. b. Velles enim, ais, t. vt haberem negotij, quod eſſet ad laureolam ſatis. ad Cæſium, lib.2.9.5. a. Si id t. vt taceas: nihil aſſequeris. 4. Acad.167. a

Tantundem.

Quæ morte teſtamentove eius tantundem capiat, quantum omnes hæredes.2.de Leg.78. a. Magiſtratibus t.detur in cellam, quantum ſemper datum eſt. 5. Verr. 175. a. T. populo dandum eſt. Att. 197. b. & Quint. frat. 304. b. Ego tantundem, quantum ille popoſcerit. 5. Verr.19.a. Nihil neceſſe eſt,inquit: vndique enim ad inferos tantundem viæ eſt.1.Tuſc.q.167. a. Scipioni t.ſolutum eſt. Quint.frat.1.3.11. a

Tantulus.

Tantulum conſilium. pro D.ſua, 57. Malum tantulum.2. Tuſc. 111.a. Si ex eo negotio tantulum in rem ſuam conuertiſſet, &c. pro Roſc.Am. 67.a. Et vendidiſſet, ſi tantulum moræ fuiſſet, quominus ei pecunia illa numeraretur. 4. Verr. 65. a. Dices, Tantulane in cauſa? Att. 4.77.5.a. Vt vix huic tantulæ epiſtolæ tempus habuerim. Att. 1.9. 1.a. Putas ſolem eſſe tantulum? me.q.ed.1.li.2.114.Deinde cur tātulo vænierint.pro R.Am.77.a

Tantulum.

Quorum oratione ne tātulum quidem commotus eſt. 4. Ver. 77.a. Is diſcipulus magiſtro tantulum de arte concedit. pro Roſc. Am. 70. a. Si ex eo tantulum in rem ſuam conuertiſſet. pro S. Roſc. 37. b. De omnibus nobis ſiquis tantulum de recta regione deflexerit, non illa, &c. 7. Verr. 138. a. Si tantulum oculos deiecerimus, præſto eſſe inſidias, &c.7. Verr.142.a. Quòd ſi intereſſe quippiam tantulum modo potuerit, etiam amicitiæ nomen occiderit. 1. de Leg.50. a. Nec quiſquam poſthac non modo tantum, ſed ne tantulum quidem præterieris.Att.15.230.3. a

Tantillus.

Omitto enim vim ipſam omnium quę generantur e terra,quę ex fiſci tantillo grano, aut, &c. aut ſtirpium minutiſſimis ſeminibus tantos truncos ramoſque procreat.de Sen.42. a

Tardus.

Formoſus an deformis, velox an tardus ſit, &c.1.de Inu. 52. a Tardus & parum efficax.6.famil.31. in epiſt. Cæl. Tardus & hebes. Acad. quæſt. edit.2.lib.1.21. Tardus in cogitando. de Clar. Or. 113. a. C. Lentulus non tardus ſententijs, non inops verbis fuit.de Clar.Orat. 187.b. Ingenium eximium & tarda mens. 5. Tuſcul. 96.a. Tardum ingenium. de Orat. 119. b. Pontidius, Qualem exiſtimas, qui in adulterio deprehenditur? Tardum.2. de Orat. 153. Epicurus quem iſti tardum putant. Acad. quæſt. 24. b. Contraque vt tardam aliquam & languidam pecudem ad paſtum, &c. 2. de Finib. 66. a. Ad quem veſtrum tam tardo ingenio fore putauit, cui, &c. 3. de Lege Agr. 4. a. Quidam nimis indociles tardique ſunt.1. de Nat. d. 19. a. Senſus hebetes, tardi & pingues.1. Acad.45. a. Tarda & ſera nimis,&c. de Diu. 122. b. Omnia adhuc tarda & ſpiſſa. Att. 10. 55. Principia orationis tarda, & exitus tamen ſpiſſi & producti eſſe debent. 2. de Orat. 118. a. Quo delictum maius eſt, eo pœna eſt tardior.pro Cæcin. 286. b. Qui in vlciſcendo remiſſior fuit,& qui in beneficijs remunerandis eſt tardior.Poſtquam.203. b. Sed eo tardior ad diſcendum fui, & qui in beneficiis remunerandis eſt tardior. Poſtquam.203.b.Tardior in te fuit.6.fam.12.Et redemptor non inopia aut inertia tardior fuit.de Diu. 118.b.Vt quanquam ante egebam conſilio, tamen animi dolore ſim tardior.15.Att.18.Id eſt, mēte quaſi obtuſiore.Aut etiam ſi ſis natura tardior. Cat.19 Tradere aliquid vel etiam inculcare, ſi quis forte ſit tardior. de Or.95.b. ſpondæus, quod eſt e longis duabus, hebetior videtur & tardior. Or. 218.b. Iuris dubitatio tardiorem me facit indicandum.pro Cec.286.b. In Manliano offendi Diphilum,Diphilo tardiorem.ad Qu.fr.318.b. Atque haud ſcio an ſatis ſit eum qui laceſſierit, iniuriæ ſuę pœnitere, vt & ipſe nequid tale poſthac committat, & cæteri ſint ad iniuriam tardiores.1. Off.51.a.93.b Solet idem Roſcius dicere, ſe,quo, plus ſibi ætatis accederet, eo tardiores tibicinis modos & cantus remiſſiores eſſe facturum .1. de Or. 132.a.Nanque aut ſenes ad eas acceſſerunt, aut vſque ad ſenectutem in ſtudiis detinentur,aut ſunt tardiſſimi.3. de Or.51.a

Tarde.

Conſules qui Rēp.nimis tarde cōcidere mererēt. pro Seſt.8 b

Videte nũc illum,primum egritudinem e villa ſubito:cur veſpe-
ri?quid neceſſe eſt t.pro Mil.40.a.T.iter facere. Att.11.47. Aut
accedemus in Epirum, aut t.per Candauiam ibimus. 3. Att.7.
Quinetiam quum ſane aduerſis ventis vſi eſſemus,tardeq; & in-
commode nauigaſſemus.ad Terentiam,l.14.5.1. a. T.nauigare,
arbitror eſſe cõmodius,q̃ omnino non nauigare. 16.Att.12. Ce
leriter accipere,& t.percipere. pro Roſc.Cõ.18.a.T.tibi redditu
ro dabam,ſed amico.Tuſ.2 15.Att.77.b.Tardius facares.9.fa.14.
Illi in morbum & incidunt tardius,& recreantur ocyus.4. Tuſc.
49.a.Qui in compedibus corporis ſemper fuerunt, etiam quum
ſoluti ſunt,tardius ingrediũtur.1.Tuſ.61.Moueri celerius & tar
dius.2.de Nat.d.74.a. Et malit tñ tardius ad ſuorum laborũ fru-
ctus peruenire.de Prouinc.Conſ.76.b.Te Roma profectum eſſe
tardius,q̃ dixeras.Att.61.b.At ea res,de qua, &c.tardiſſime iudi
catur.pro Cęc.28.b.Sed ne tardius q̃ velle,Reip. gratularer.At.
154.b. Quo pp longinquitatem tardiſſime omnia perferuntur.
epiſt.22.b

Tarditas.

In ſenſibus eſt aliqua forte grauitas aut tarditas.Acad.q. edi.
1.l.2.50. Conſiderata tarditas de Cl.Or.178.b.Celeritati tardi
tas cõtraria eſt.in Top.23.a. Pleriſq; in rebus gerendis tarditas
& procraſtinatio odioſa eſt.6. Phil.209. a. Sed tanta fuit operis
tarditas,vt,&c.in Cat.115.b.Tarditas ingenij,ſtupor,debilitaſq;
linguæ.in Piſ.1.a.Tarditas literarum.15.Att.45. Certatim poſt-
hac,mihi crede,ad hoc tempus curretur, nec occaſionis tarditas
expectabitur.2. Phil.122.a.Tarditas ſententiarum,moraq; rerſi.
10.fam.46. Aut æterna in te,aut certe diuturna valebit opinio
tarditatis.de Or.1.62. Affert tarditatem iſta ſententia ad Dola
bellam perſequendum.11.Phil.308.a.Certe iſta legatio moram
& tarditatem afferet bello.5.Phil.182.Curſu corrigere tardita-
tem.ad Qu.fr.2.34. Sed noſti hominis tarditatem & taciturnita
tem.Lent.1.5.13.a. Propter tarditatem ſententiarum moramq;
rerum ep.156.b. Qui cum ingredi vix poſſet non ad inſequendũ
ſibi tarditatem pedum, ſed ad fugiendum impedimento fore pu
tabat.pro Rab.perd.reo,14.a. Ita vt nõnunquam cunctatione &
tarditate, dum otium volunt etiam ſine dignitate retinere, ipſi
vtrunq; amittant.pro Seſt.87.a.Quid abiectius tarditate & ſtul-
titia dici poteſt? 1.de Leg.38. Quod non Academiæ vitio, ſed
tarditate hominũ arbitror contigiſſe.de Nat.d.4.b. Atq; vt eſſet
menſura quædam, quæ in octo curſibus celeritates tarditateſq;
declararet, &c. de Vniuerſ. 40.a.Cauendum eſt ne tarditatibus
vtamur in greſſu mollioribus. Off. 1.181

Tardigradus.

Quadrupes tardigrada,agreſtis,humilis,aſpera.lib.2 de Diu.
198.a

Tardo.

Nos Eteſiæ vehemẽtiſſime tardarunt. Att.96.b.Nam M.Gla
brionem ſocors ipſius natura,negligenſq; tardauerat.de Cl.Or.
186.b. Nec Senatus eum tardabit. Att. 109. b. Quum eius alum
ad perſequendum non negligentia tardaret,ſed conſcientia ſce
leris,auaritiæq; ſuæ frænaret.5.Verr.151.a. Et me ſimilis rõ pu-
doris a præſentis laude tardaret.pro Cęc.299.b. In quo vereor,
ne ſi id quod vis,effecero,eumq; oratorem,quem quæris,expreſ-
ſero, tardem ſtudia multorum. in Or.2.a. At illa retulit, quæſi-
uitque quidam mihi videretur, accerſeremuſne te, &c. an
tarde & commorari te melius eſſet tibi. ad Brut.18.2.a. & 9.Att.
38.& 6.47. Omnium inimicorum animos, accuſatorumque
tardare. 4.Verr. 121. a. Mea quædam tibi non ignota dubita-
tio aut impedire profectionem meam videbatur, aut certe tar-
dare.ad Cæſarem,li.7.5.3.a.Tardare te an melius eſſet.ad Brut.
57.Minus tardabitur curſus animorum.Tuſc.164. b. Vereor ne
exercitus quoq, noſtri,qui,&c.tardetur animis,ſi quicquid aliud
nobis,niſi de inſtanti bello cogitatũ putabunt.11.Phil.307.Scri
be quæſo nunquid putes Reip.cauſa tardandũ eſſe nobis.At.6.45

Tardatus.

Nec tarda diu ſpecies, multumq; morata,Conſule te tandem
celſa eſt in ſede locata. de Diu. 84. b. Si ea quæ ex tempore ſu-
ſcepta ſunt, vt agerentur, non tardata & procraſtinata ſunt. ad
Brut. 2

Taurus.

Ille nobilis taurus quem Phalaris habuiſſe dicitur.6. Verr.65.
At me hercle ego (dicam enim vt ſentio) quamuis amem me
ipſe, tamen non audeo dicere pulchriorem eſſe me, quam illu
fuit taurus qui vexit Europam.1. de Nat. d.54 An etiam The-
ſeus Marathonij tauri cornua comprehendit iratus? 4. Tuſc.40.
Tauri opimi iecur,aut cor,aut pulmo,quid habet naturale, quo
declarari poſſit quid futurum ſit? de Diu.2.22.Epicurus in Pha-
laridis tauro ſi erit,dicet,q̃ ſuaue eſt hoc,q̃ hoc non curo. Tuſc.
2.13.Ille dixerit ſane idẽ in Phalaridis tauro,quod ſi eſſet in le-
ctulo.2.Tuſc.14. Cornibus ſe tauri defendunt,apri dẽtibus,mor
ſu leones:aliæ fuga ſe,aliæ occultatione tutantur.2.de Nat.d.96
Atq; vt tauris natura datũ eſt,vt pro vitulis contra leones,ſum-
ma vi impetuq; contendant.3.de Fin.101.a. Nos circum latices
gelidos,fumantibus aris,Aurigeris diuum placantes numina tau
ris,Sub platano vmbrifera fons vnde emanat aqua, Vidimus im
mani ſpecie,tortuq; draconẽ Terribilẽ,&c.2.de Diu.49.Anagni
ni ſunt Muſtella ταξιάρχης,& Laco,q plurimũ bibit.At.16.29

Taxillus.

Quam literam etiam e maxillis,e taxillis,& vexillo,& paxillo
conſuetudo elegans Latini ſermonis euellit.in Or.86.a

Te, Vide Ego, Tu.

Tectum, Vide Tego.

Tecum.

Secreto hoc audi,tecũ habeto.7.fa.45. Si mihi tecũ minus eſ-
ſet.15.fam.31.pro,ſi minor vſus conſuetudinis mihi tecum eſſet.

Teda, Vide Tæda.

Tego.

Leges quæ tegunt omni ratione ſuffragium.de Leg.192. b
Amica corpus eius texit ſuo pallio.de Diu.138.b.Texit me con-
ſilio,authoritate,armis denique ſuis.3.fam.43.Is meam ſalutem
atque vitam ſua beneuolentia præſidioq; texit.pro Planc.1. Ma
iores vim armatam nulla iuris defenſione texerunt. pro Cæc.
303.b.Patris quam(vt leuiſſime dicam)certe texeram.pro Seſt.
28.b.Vt noſtram ipſi ſententiam tegeremus.5.Tuſc.17.Etiã atq;
etiam te rogo atq; oro,vt eum & in reliquijs veteris negotiatio-
nis colligendis iuues,& cæteris rebus tegas atque tueare. 13.fa.
69.Is ipſis diebus hoſtem perſequi,tum quum etiam feræ latibu-
lis ſe tegant,atque omnia bella iure gentium conquieſcant: &c.
pro Rab.Poſth.26.a.Qui ſummam prudentiam ſtultitiæ ſimula-
tione texerit.de Cl.Or.168.b. Triumphi nomine tegere ac vela
re cupiditatem ſuam.in Piſ.44.a. Vultu dolorem animi tegere.2.
Ver.14.a.Id te amiſiſſe concedis,quod ne mendacio quidem te-
gere poſſis.pro Quint. 55.a. Ignauiam ſuam tenebrarum ac pa-
rietum cuſtodijs tegere.pro Rab.red.reo,16.a.Summam pruden
tiam ſimulatione ſtultitiæ tegere.de Cl. 26.a. Tegere ſuam ſen-
tentiam. Tuſ.l.5.8. Tegere ſuffragium.3. de Leg.34.Multis enim
ſimulationum inuolucris tegitur, & quaſi velis quibuſdam obten
ditur vniuſcuiuſq; natura. Qu.fr.1.1.22.a. Etenim animus eius
vultu flagitia parietibus tegebantur. p Seſt.7.b.Tegi humo. Tuſ.
1.29.Non modo excuſatione amicitiæ tegenda non eſt.Læl.40.
Arma eſſe ſuis nominibus,alia ad tegendũ,alia ad nocendũ:quæ
qui non habuerint,eos inermes fuiſſe vinces.pro Cæc.45.a

Tectus.

Tectus Vulcanijs armis.Tuſc.2.30. Qui occultus & tectus dr,
tñ abeſt vt ſe iudicet perficiet etiam,&c.de Fin.76.b.Tectus vir.
14.At.47.Tecta ciuitas auctoritate,& auxilio tuo.15.At.29.Tecti
ad alienos eſſe poſſumus.pro Roſc.Am.68.a.Propterea q pericu
la facile,vt hominẽ pręſtare oportet,innocentia tecti pellemus.
pro L.Man.46.a.Beſtiæ abditæ,terraq; tectæ.Tuſ.q.235.b.Itaq;
tectis verbis ea ad te ſcripſi,quæ apertiſſimis agunt Stoici.ad Pę
tum, lib.9.54. Huc accedit, quod paulo tamen occultior, atque
tectior veſtra iſta cupiditas eſſet.pro Roſc.Am.63.a. Aliquem in
dicendo eſſe tectiſſimum.2.de Or.161.a

Tecte.

Tecte quicquid eſt datum,libenter accepi.Att.1.9.5.a. Tecte
declinare impetum aduerſarij.Att.9.b.Or.219.b.Quo tu in epi
ſtola appellas ſuo nomine,ille tectius periem.Pęto, lib.9.22.7.a
Vt & tectius ad vos perferrentur.10.fam.17.in ep. Planc.

Tectum.

Eius falernum mihi ſemper idoneum viſum eſt diuerſorio, ſi
modo tectis ſatis eſt ad comitatum noſtrũ recipiendum.6. fa. 51
Abſolutum offendi in ædibus tuis tectum. Quint.fr.320.b. Mul-
tis locis ne tectum quidem accipio,& in tabernaculo maneo ple
runque.Att.76.b.Diſturbata porticus Catuli, quæ reficiebatur,
& ad tectũ iam pene peruenerat.4.Att.13. Non modo extra te-
ctum, ſed ne extra lectum quidem.in Verr.341.b.Tectum proij-
cere.Top.11. Vaporarium quod eſt ſub tectum cubiculi. Qu. fr.
318.b.Tecto & ſedibus ſuis aliquem recipere.contra Rull.84.b
Tum erat ager incultus ſine tecto,nunc eſt cultiſſimus cum opti
ma villa.pro Quin.Roſc.50.b.Tecta cęlata,laqueata.Tuſc.1.69.
Tecta magnifica.Parad.7. Marmorea tecta auro & ebore fulgen
tia.

tia.in Parad.14. Firma tecta in domicilijs habere.de Cl.Or.139 a.Aurata tecta in villis & ſola marmorea facere. Parad. 62. Vos in veſtra tecta diſcedite.in Cat. 117.b. Vix in ipſis tectis & oppidis frigus infirma valetudine vitatur,&c.16.fam.9.Recipere aliquem tectis ac ſedibus ſuis.2.de L.Agr.89. 2. Illi magnam partē tectis ac tenebris continebantur.Poſtquam.199.b

Tectorius.

Exornare ſepulchrum opere tectorio. de Leg.183.b

Tectorium.

Totum in eo eſt, quod mihi erit curæ, tectorium vt concinnū ſit,pauimenta recte fieri videbantur.3.ad Qu.fra. 1. Atqui in illis, &c. dico eſſe ex qua tū tectorium vetus deletum ſit, & nouū inductum.3.Verr.104.Præterea typos tibi mando,quos in tectorio atrioli poſſim includere.1.Att.18.Neq; id opere tectorio exornari,nec,Hermas quos vocāt,licebat imponi.2.de Leg.60. Columna qua tectorium vetus deletum ſit, & nouum inductum. in Verr.105.b. Et humor allapſus extrinſecus, vt in tectorijs videmus, Auſtro ſudorem videtur imitari.2.de Diu.86.a

Tectoriolum.

Bella tectoriola, dic ergo etiam pauimenta iſto modo:non potes. ad Pætum, lib.9.53

Tegmen.

Mihi amictus eſt Scythicum tegmen, calceamentum ſolorum callum, cubile terra,&c.5.Tuſc. 66. Qui platani in ramo foliorū tegmine ſeptos Corripuit pullos. 2. de Diu. 96. a. Inde eſt ales auis lato ſub tegmine cæli. 2.de Nat.d. 165. a

Tegumentum.

Tegumentum corporis.de Fin.132.b.Tegumenta corporū vel texta vel ſuta.2.de Nat.d.113.Tegumenta,vel integumēta frontis.in Piſ.8.Palpebræq; quæ ſunt tegumenta oculorum, molliſſimæ tactu,ne læderent aciem,aptiſſime factæ.2. de Nat. d. 214. a Pennarumq; contextu corpori tegumēta faciebat.5.de Fin. 57. a Quærere flagitiorum tegumenta.pro Cæl. 37. a

Tegula.

De iſto licet bene ſperes:promitto tibi,ſi valebit, tegulam illū in Italia nullam relicturum.Att.9.20. Quum tamen tu nocte ſocia,hortante libidine,cogente mercede,per tegulas dimittere.2. Phil.62.a. Nec illi cæmētis ac tegulis meorum tectorum ſe famē ſuam expleturos putabant.pro Dom.225.b. Vt ſi quis villicus ex fundo, cui HS. dena merces eſſet, exciſis arboribus ac venditis, demptis tegulis,&c.5.Verr.99.a.Tegeatæ,populi.de Diu. 88.b

Tela.

Quanquam ea tela texitur, vt, &c.de Or. 3.125. Dialectica quaſi Penelope telam retexens. Acad.q.edit.1.lib. 2. 86. Domus plena telarum.6.Verr.52.a

Tellus.

Tellus,quæ media eſt & nona,neque mouetur,& infima eſt, & in eam feruntur omnia ſuo nutu pondera.Somn.Scip. 16. Quorū ſtirpes Tellus amplexa prehendit. in Arat. b. Iam ſi eſt Ceres a gerendo, ita enim dicebas:terra ipſa dea eſt, & ita habetur: quæ eſt enim alia Tellus,niſi terra? 3.de Nat.d.70.a. Ad Telluris quidem tuam ſtatuam locaui.Qu.fr.320.b. Telluris ædes ibi poſita, vbi Sp.Caſſij domus fuerat.pro D.ſua, 78. Telluris armamentarium. de Aruſp. reſp. 28

Telum.

Vſquequaque ſapere oportet:id erit telum acerrimum. Trebatio,lib.7. 29. Nec mediocre telum ad res gerendas exiſtimare oportet beneuolentiam ciuiū.Læl.55.Telum manu fugit.de Or. 157.b.Nemo Agrigenti,&c.qui non; &c.telumq;,quod cuiq; fors offerebat,arripuerit.6.Verr.85.a.E corpore cruentum telū eduxit. ad Her. 4. b. Cum etiam telum aduerſarius nullum iecerit. pro Qu. 2. b. Imitere telum. pro D. ſua, 32: a. Venenatum aliquod telum iniicere. pro Quint.5.a.Eſſe cum telo.pro Mil.203.b Edictum vt nequis cum telo ſeruus eſſet. in Verr.236.b. Vectius confeſſus eſt ſe cum telo fuiſſe.in Vatin. 53.b. Omnes ſciunt te ſtetiſſe in comitio cum telo. in Catil. 100.b. Tela quæ ex illius actionibus in meum corpus immiſſa ſunt. pro Dom.221.b. Quū omnia tela vndique eſſe intenta in patriam viderem, ſubire coegit, atque excipere vnum pro vniuerſis. de Prouinc.Conſul.18.a Non enim ab iiſdem accuſatur M. Cælius, a quibus oppugnatur: palam in eum tela iaciuntur, clam ſubminiſtrantur.pro Cæl.15.a In me vno Conſulares faces iactæ manibus Tribunitijs: in me omnia, quæ ego quondam retuderam, coniurationis nefaria tela adhæſerunt. pro Domo ſua, 50. a. De corpore Reipub. tuorum ſcelerum tela reuellente.in Piſ. 20. a. Qui ex ædibus Cethegi, ſi quid telorum eſſet, efferret. in Cat. 112. b. Non dubito, quin ea tela quæ coniecerit inimicus, quàm ea quæ collega patris emiſit, leuiora atque hebetiora ſint.de Or.244. b. Conijcere omnia tela in aliquem.pro Quint.9.b.Tela depellere.pro Quint.4.Aut hoc contendat nunquam eſſe factum, aut omnia tela excipiat neceſſe eſt. 4. Verr.128. a.Tela in aliquo corpore exercere.7. fam. 57. Oratorum inter hoſtium tela incolumem verſari. 1. de Or. 100.a. Cupere debemus, quo minus manuū noſtrarum tela peruenerint,eodem gloriam famamq; penetrare.pro Arch.190.b

Temerarius.

Cupiditas cæca & temeraria.1.de Inu. 3. a. Indicabo temerarium meum conſilium tibi. Plancus Cic.10. 21. 5. a. Omnia turbulenta & temeraria periculoſa. pro Cæc.24.a

Temere.

Superior ætas numero cauit, niſi ſiquando temere ac fortuito. Or. 215. pro Syll. 269.b. T. & nullo conſilio adminiſtrare. 1. de Inu.74.a. Appetitus omnes contrahendi ſedandique, ne quid t. ac fortuitu, inconſiderate negligenterque agamus. Off. 1. 143 Audacter hoc dico, non t.hoc confirmo. pro Font.1.a. Corpora huc & illuc caſu & t.concurſantia. de Nat. 48. b. Non enim t.nec fortuito ſati & creati ſumus.1.Tuſc. 193.a. Qui hoc non in beneficij loco, ſed in laboris ac muneris non t. niſi libertis ſuis deferebant.ad Quint.frat.libr.1.1.19.a. Inconſulte ac t.dicere aliquid. 1. de Nat.deor. 61. a. Plerique t. & nulla ratione cauſas in foro dictitant. de Or. 111.b. T. dicto concedi non oportet.pro Sext. Roſc. 19. b. Ego contra oſtendo, &c. quod neque Romæ multis annis fuerit, neque de prædijs vnquam t. diſceſſerit. pro Roſc. Am. 48.a. Aliquid effutitum t.de Diu.132. b. Idque euenit non t. nec caſu. 2.de Nat. d. 4. Forſitan in ſuſcipienda cauſa t. impulſus adoleſcentia fecerim. pro Sext. Roſc. 23. b. T. & imprudenter facere aliquid. Att. 10.199.1.a. Nihil t.nihil imprudenter facturum.10. Att.28. in ep.Ant. Aſperſa t.pigmenta in tabula,oris liniamenta effingere poſſunt.de Diu.85.b. T. & effrænate ad potiendum incitari. Cat. 36. Omnino iraſci amicis non t. ſoleo. in Ant.217.b. Non t.fama naſci ſolet. ad Heren.4.43.a. T. opinari. Acad. q.edit.1.lib.2.118. T. procedere.Acad.q. edit.1.lib 2. 63 T. & nullo conſilio regi.de Inu.54. b. Non ſcribo hoc t. ad Figulum,lib.4.13. 14. a

Temeritas.

Nunquam enim temeritas cum ſapientia commiſcetur,nec ad conſilium caſus admittitur. pro Marcel. 4. Temeritas, quæ a ſapientia diſſidet plurimum. 2. Off. 10. a. Quæ fuit illa temeritas? quid feci non conſideratiſſime? 9.Att.36.Quibus in rebus temeritas & caſus,non ratio & conſilium valet.de Diu.126.b. C. Cethegi furioſa temeritas. in Cat. 114. b. Temeritas inſignis, cum aut falſa,aut incognita res approbatur.Acad.q.ed.2.lib.1.32. Temeritas in cęlo nulla.2.de Nat.d.41. In quibus nulla temeritas, ſed ordo apparet.2.de Nat.d. 59. Omnibus in rebus temeritas in aſſentiendo, errorque turpis eſt.1.de Diu.13. a. Temeritas eſt florentis ætatis,prudentia ſenectutis. Cat.19.Temeritas P.Claudij bello Punico primo.2.de Nat.d. 6.Temeritas fortunæ.Parad.20 Temeritas falſarum opinionum.de Fin.1,35.Vir plenus inconſyderatiſſimæ ac dementiſſimæ temeritatis.de Aruſp.reſp.51.a.51.a Pleniſſimum temeritatis. Acad.q.ed.1.lib. 2. 104. Temeritatem cohibere,& ab omni lapſu continere. Acad.q.edit.2.lib.1.32.Fortuna ab inconſtantia & temeritate ſeiungi non poteſt. 3. de Nat. d.83.a. Exercitus qui ſtultitia alicuius & temeritate adminiſtratus.de Inu.54. b. Populus non delectu aliquo aut ſapientia ducitur ad iudicandum,ſed impetu plerunque & quadam temeritate. pro Planc.260.b.Quid eſt temeritate fortius? 1.de Nat.d.1. Poſita non tam in noſtris conſilijs, quàm in fortunæ temeritate. Læl. 19. Temeritate noſtri amentiſſimi conſilij. 7. Attic. 36. Multi enim faciunt multa temeritate quadam ſine iudicio vel modo. 1. Offic.74. a. Temeritate enim remota, gratiſſima eſt liberalitas.2.Off.91. a

Temulentus.

Conſul temulentus. pro Seſt. 7. b. Vox temulenta. poſt red. in Sen.11. a

Temo.

Arctophylax, vulgo qui dicitur eſſe Bootes, Quod quaſi temone adiunctum præ ſe quatit Arctum.2.de Nat.d.158. a

Tempero.

Solis tum acceſſus modici, tum receſſus, & frigoris & caloris modum temperant.2.de Nat.deor. 71. a. Vſque mihi temperaui, dum perducerem eo rem, vt dignum aliquid & Conſulatu meo & veſtra expectatione efficerem.10.fam.13. in epiſt. Planc.

Si ſuam copiam cum illis duobus generibus non temperanit. Or. 205.b. Hoc genus Iſocrates moderatius temperanit. Orat. 214.b Temperauit hæc tria in vnam ſpeciem. de Vniu. 27. Non ſolum ſociis in eo bello conſuluit, verumetiam ſuperatis hoſtibus temperauit. 4. Verr. 3.a. Temperauit partes ſingulas ex eodem, & ex altero, & ea materia. de Vniu. 29. Lycurgus qui Lacedæmoniorum Remp. temperauit. de Diuinat. 100. b. Ea cum tria ſumpſiſſet, vnam io ſpeciem temperauit. de Vnio. 198. b. Rem vero publicam noſtri maiores certe melioribus temperauerunt & inſtitutis & legibus. 1. Tuſ. 3.a. Oculorum & hilaritatis, & viciſſim triſtitiæ modum res ipſæ, de quibus agetur, temperabunt. Or. 202.b Temperanto cæli ratis regionibus fulgura augures. lib. 2. de Leg. 18. Temperauiſſem mihi in eo. 10. famil. 15. in ep. Planc. Noſtras inimicitias ipſi ioter nos geramus, amicis noſtrorum inimicorum temperemus. pro Corn. 48. Vt qui ante dictum teſtimonium ſibi temperarit, quum tamé aliquid aſſequi poſſit, &c. pro Planc. 32.a Si cuiquam denique vlla in re vnquam temperauerit, vt vos quoque temperetis. 4. Verr. 11.a. Temperare acuta cum grauibus. Somn. Scip. 17. Aequaliter temperare. in Somn. Scip. 17.a. Moderatius aliquid. in Or. 102.a. T. ciuitates. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 3. Rempub. Lacedæmoniorum. Diu. 1. 82. Rempu. bonis & inſtitutis & legibus. Tuſc. 2. ſibi in aliqua re. ep. 147.b. victoriam. pro Marc. 4. Verrem nemini vlla in re temperaſſe. in Verr. 112. b. Te putee quiſquam, quum ab Italia freto diſiunctus eſſes, ſocius téperaſſe, qui ædem Caſtoris teſtem furtorum tuorum eſſe volueris, &c. 3. Verr. 110. a. Cui mirum videbitur iſtum a maleficio non temperaſſe? ad Her. 11. b. Ortus & occaſus ſiderum, quorum vi cælum modo hoc, modo illo modo temperatur. de Diu. 127. b. Eteſiarũ flatu nimij temperantur calores. de Nat. d. 52. b. Temperari poſſe ea prudentia illius. 1. famil. 56. Cuius immanitas naturæ, ne vino quidem permixta, temperari ſolet. in Ant. 244. b. Nam ea quæ ſperas, Tulliæ meæ prudentia temperari poſſe ſcio, &c. epiſt. 26. b Quod ſimplex eſſe debet, ex diſſimilibus rebus miſceri & temperari non poteſt. Off. 76. b. In perpetua oratione hi ſunt inter ſe miſcendi & temperandi pedes. Or. 216. b. At hæc interdum temperanda & varianda ſunt. Or. 206. b. In eodem tanta prudentia fuit in conſtituendis, temperandiſque ciuitatibus, &c. 4. Academ. 6. a. Eum ſibi in concionibus credis a mendacio temperaturum. ad Her. 29.b

Temperans.

Temperans, voluptatem ſummum bonum ſtatuens, eſſe nullo modo poteſt. Offic. 1. 9. Sonus qui acuta cum grauibus temperans, æquabiliter concentus efficit. de Somn. Scip. 129. b Vir frugi, & in omnibus vitæ partibus moderatus ac temperans. pro Font. 282. b. Temperans in ea animum vniuerſæ naturæ permiſcebat. de Vniuerſ. 53. Temperantem, Græci σώφρονα appellant. Tuſcul. 3. 14. Frugi igitur hominem Indices, frugi inquam, & in omnibus vitæ partibus moderatum ac temperantem, &c. pro Font. 25. a. An temperantem eum dices qui ſe in aliqua libidine continuerit, in aliqua effuderit? in Parad. 25. a. Quũ hominem temperantem, ſummum medicum, tantus improuiſo morbus oppreſſerit. Att. 15. 1

Temperantius.

Nam quod ais, ſi hic temperantius egerit, conſyderantius conſilium te daturum, qui hic poteſt ſe gerere non perdite? Att. 9. 6 Ad Ciceronem ita ſcripſiſti, vt neque ſeuerius, neque temperantius ſcribi potuerit: &c. 13. Att. 1

Temperantia.

Temperantia, eſt rationis in libidinem, atque in alios non rectos impetus animi firma & moderata dominatio. 2. de Inuent. 243. Temperantia eſt enim quæ in rebus aut expetendis aut fugiendis, vt rationem ſequamur, monet. 1. de Finib. 37. Temperantia, σωφροσύνη, moderatio, modeſtia, frugalitas. Tuſc. quæſt. 3. 14. Modeſtia vel temperantia, quæ moderatio eſt cupiditatum, rationi obediens. 2. de Finib. 50. Aderit temperantia, quæ eſt eadem moderatio: a me quidem paulo ante appellata frugalitas. Tuſc. 3. 32. Temperantia pacem animis affert, & eos quaſi concordia quadam placat ac lenit. 1. de Finib. 72. a. Dicacitatis moderatio & temperantia. de Orat. 131. b. Vt in eo moderatio & temperantia appareat cum ſpecie quadam liberali. Offic. 19. b Temperantia in prætermittendis voluptatibus cernitur. 5. de Finib. 119. a. & de Nat. d. 3. 26. Temperantia difficilis in eo, quod ſemel admiſſum, coerceri reprimique nõ poteſt. 1. de Fin. 2. Quę tua prudentia & temperantia eſt. Att. 97. b. Omnium quæ fiunt, quæque dicuntur, ordo & modus in quo ineſt modeſtia & temperantia. Off. 4. b. Quid ad hanc fortitudinem, de qua loquimur, temperantia adiuncta, quæ ſit moderatrix omnium commotionum? Tuſcul. 5. 32. Temperantia, libidinum eſt inimica. Offic. 3. 162. Quemadmodum temperantia ſedet appetitiones, & efficit, vt hæ rectæ rationi pareant, conſeruatque conſiderata iudicia mentis: ſic huic inimica intemperantia omnem animi ſtatum inflammat, conturbat, incitat. Tuſc. 4. 17. An temperantia ſinet te immoderate facere quicquam? Tuſc. 2. 28. Summa fuit eius in victu temperantia. 5. Tuſc. 80. Sed haud ſcio an recte ea virtus (nempe temperantia) frugalitas vocetur. Tuſc. 3. 14. Temperantia & moderatio naturæ tuæ. 1. famil. 51. Altera in conformatione & moderatione continentiæ & temperantiæ cernitur. Off. 71. b. Temperantiæ diuiſio, & quibus in rebus cernatur. Partit. 40. Temperantiæ exiſtimatione. 8. famil. 30. in ep. Cæl. Quæ vero moderandis cupiditatibus, regendiſque animi motibus laudatur, eius eſt munus in agendo, cui temperantiæ nomen eſt. Part. 236. b. Temperantiam imitatur immanitas in voluptatibus aſpernandis. Part. 43. Reſtat quarta pars quæ decore, moderatione, modeſtia, continentia, temperantia continetur. Offic. 75. b. Noui enim temperantiam & moderationem naturæ tuæ. 1. famil. 51. Qui autem, ſi hoc maxime placeat, moderatius tamen id volunt fieri, difficilem quandam temperantiam poſtulant, in eo quod, &c. de Fin. 49.b

Temperatus.

Perinde vt temperatus ſit aer, ita pueros orientes formari. de Diu. 127. b. Temperatus homo. 9. Att. 46. Orator medius, modicus, temperatus, mediocris. in Or. 53.a. Vir iuſtus, temperatus, ſapiens. 3. de Nat. d. 126. a. Temperatus humanitate. 4. Att. 21. Moderatione paulominus temperatus. Att. 11. 227. 3. a. Oratio permiſta & temperata numeris. in Or. 113. a. Sed ita temperata tota ratio eſt, vt Reipub. conſtantiam præſtem. Att. 18. b Aequabile & temperatum orationis genus. 1. Off. 2. Hominem in ſumma magnitudine animi, multa humanitate temperatum perdidimus. Att. 4. 75. 1. a. Temperato calamo & atramento. 2. ad Quint. frat. 35. Auribus magna oblectatio parata eſt, inuenta & temperata varietate & natura ſonorum. 1. Tuſcul. 97. a Temperati moderatique mores. ad Cornificium, lib. 12. 58. Vtamur quaſi equis temperatis, ſic amicitijs, &c. Læl. 108. b. Si modo temperatis eſcis modiciſque potationibus eſt affectus. 1. de Diu. 188. a. Temperatior nullus Cæſare in victoria. 8. famil. 43 in ep. Cæl. Neque eſt vlla temperatior oratio, quàm illa, &c. 2. de Or. 117. a. Homo ſanctiſſimus ac temperatiſſimus. pro Font. 13. a Verres temperatiſſimi, ſanctiſſimique viri monimentum Dianæ ſimulachrum virginis in ea domo collocabit, in qua ſemper meretricum lenonumque flagitia verſantur? 6. Verr. 75. a

Temperate.

Ages, vt ſcribis, temperate. Att. 12. 249. 2. a

Temperatio.

Sol, mens mundi & temperatio. in Somn. Scip. 15. a. Temperatio hæc eſt Reipub. quæ effici non potuit, niſi tali deſcriptione magiſtratuum. 3. de Leg. 14. Temperatio modica & ſapiens iurĩ conſulum ſuperbiori & violentiori acceſſit creatione tribunorũ. 3. de Leg. 18. Cæli temperatio, fœcunditas terrarum. 2. de Nat. d. 10. Temperatio ciuitatis. Tuſc. 4. 1. Temperatio corporis dicitur, quum ea congruunt inter ſe, e quibus conſtamus. Tuſculan. 4. 23. & libr. 1. 55. Temperatio iuris, quum poteſtas in populo ſit: auctoritas: in Senatu. 3. de Legib. 26. Hoc temperatio lunæ, cælique moderatio efficit. de Diuinat. 128. b. Temperatio menſium. 2. de Leg. 13. Temperatio huius vitij præſto eſt. 3. de Leg. 26. Commutationes temporum quadripartitæ, ad temperationem corporis aptæ. Tuſculan. 162. b. Deinde ad temperationem ſuperiorem reuertit, in qua omnem animum vniuerſæ naturæ temperans, permiſcebat. de Vniuerſ. 202. b. Tu illius æris temperationem, tu operum lineamenta ſolus perſpiciſti. 6. Verr. 87. Probare temperationem Reipub. 3. de Leg. 18. a Temperatione trium partium proportione compacta. de Vniu. 35. Dic mihi, Lyſippus eodem ære, eadem temperatione, &c. 4. Ac. 150. a. Temperatio dicitur in opificijs mechanicis, qua fabrĩ æs, ferrũ, vel aliam quancunque materiam temperant, & ad operandum, idoneam reddunt. Semina temperatione caloris oriri, & augeſcere. lib. 2. de Nat. d. 19. Nec ſit quicquam, niſi corpus vnum & ſimplex, ita figuratum, vt temperatione naturæ vigeat & ſentiat. Tuſculan. 1. 19

Temperator.

Magni igitur iudicij, ſummæ etiam facultatis eſſe debebit moderator ille, & quaſi temperator huius tripertitæ varietatis. in Orat. 38. a

Temperamentum.

Inuentum eſt temperamentum, quo tenuiores cum principibus æquari putarint. 3. de Leg. 23

Tem-

Temperius.

Memini te mihi Phamæ cœnam narrare: temperius fiat: cæte
ra eodem modo. 9. fam. 9

Tempeſtas, Tempeſtiuus, Vide Tempus.

Templum.

In Roſtris, in illo inquam augurato templo ac loco. in Vatin.
18. a. Deus is, cuius hoc templum eſt omne quod conſpicis. de
Somn. Scip. 1 a. Curia, eſt ſedes ac templum publici conſilij. pro
Dom. 100. a. Curia, eſt templum ſanctitatis. pro Mil. 69. a. Tem
plum deorum eſſe mundum hunc omnem Perſarum Magi cen-
ſuerunt. 2. de Leg. 27. Herculis templum eſt apud Agrigenti-
nos non longe a foro, ſane ſanctum apud illos & religioſum. 6.
Verr. 84. a. Templum Virtutis & Honoris a Qu. Maximo dedi-
catum bello Liguſtico, ac multo poſt a M. Marcello renouatum.
de Nat. d. 2. 43. De templo deducere. 2. de Inuent. 157. Ache-
rontia templa alta. Tuſcul. 1. 40. Ad cæli cærula templa. de Diu.
89. b. Templa efflata & liberata augures habento. 2. de Leg. 18
Templa publice vota & dedicata. 3. de Nat. d. 30. Templa Cu-
pidinis & Voluptatis. 2. de Nat. d. 45. Templa Mentis & Fidei
ab Attilio Calatino, in Capitolio conſecrata, & a M. Aemilio
Scauro dedicata. 2. de Nat. deo. 44. & 2. de Leg. 29. Templa
Opis, Salutis, Concordiæ, Libertatis. 2. de Nat. d. 45. Nonne
aſpicis, quæ in templa veneris? Somn. Scip. 14. Ad templa om
nia deorum tuo nomine gratulationem fecimus. 1 t. fam. 30

Tempus, capitis pars.

At iſte Graccho percutit tempus. ad Her. 41. b

Tempus.

Tempus autem eſt id quo nunc vtimur (nam ipſum quidem
generaliter definire difficile eſt) pars quædam æternitatis cum
alicuius annui menſtrui, diurni nocturniue ſpatij certa ſignifica
tione. de Inuent. 1. 55. a. Syderum errores, idipſum eſt quod
rite dicitur tempus. de Vniu. 42. a. Breue tempus ætatis ſatis
eſt longum ad bene honeſteque viuendum. Catil. 64. Tempus
breue imparatis longum. 3. Philipp. 124. Tempus diuturnum in
aliqua re conſumere. Academ. quæſt. edit. 1. lib. 2. 2. Tempus
emeritum. 6. Att. 40. ereptum e ſummis occupationibus. 1. Att.
28. graue. Diu. 2. 63. hyemale. Diu. 2. 25. idoneum ad agen-
dum. Off. 1. 199. anni idoneum. ep. 34. b Infinitum ætatis. de
Fin. 2. 72, præteritum, inſtans, conſequens, 2. ad Her. 38. a. Tem-
pus, interuallum, ſpatium in pede. Or. 216. b. Tempus liberum,
quum ſoluta nobis eſt eligendi optio, quumq; nihil impedit, quo
minus id, quod maxime placeat, facere poſſimus. lib. 1. de Fin. 26
Opportunum tempus. Cælio, lib. 2. 18. 5. Tempus poſtmeridia-
num. Tuſc. 3. 6. Tempus ratum. Diu. 2. 33. Repentinum tem-
pus. pro Do. 23. Suſpicioſſimum tempus. pro Clu. 75. a. Tempus
vernum. Cat. 64. Vltimum tempus ætatis. de Fin. 2. 72. Anni autẽ
tempus libertatem maiorem mihi dat. Pollio ad Cic. 10. 33. 16. a
Tempus ciuitatis. 5. Phil. 192. Tempuſque diſceſſus abſurdum.
Att. 16. 333. 4. a. Ferendum id Scipio potius, quàm inimicitiarum
tempus cogitandum putabit. Læl. 54. Abijt illud tempus, mutata
ratio eſt. pro Mur. 6. a. Tempus Reipub. 123. & 5. in Verr. 34. Tẽ-
pus omne corpori datur. 9 fam. 47. Datum Lepido tempus eſt, in
quo eius leuitatem experiremur. Att. 278. b. Diligentia quanta
ſit, niſi tempus & ſpatium datum ſit, intelligi non poteſt. pro Qu.
2. a. Tempus nihil noui efficit, & primũ quidq; replicat. de Diu.
lib. 1. 107. Tempus ſine mundi conuerſione effici non poteſt. de
Nat. deo. 6. b. Tempus eſt actionis opportunum, iuxta Stoicos.
Off. 1. 199. De qua alienum tempus eſt mihi tecum expoſtulan-
di: purgandi autem mei neceſſarium. ad Appium, lib. 3. 1 a. 17. a
Nullum tempus eſt, quod iuſtitia vacare debeat. Off. 1. 93. Quod
enim tempus fuit aut noſtra, aut patrum noſtrorum memoria,
quo hæc ambitio non fuerit? pro Mur. 66. a. Quandiu tempus
turbulentum fuit. pro Dom. 214. b. Fuit tempus illud, cum puta-
rem, &c. de Or. 1. 2. a. Erit, erit illud profecto tempus, & illuce-
ſcet aliquando ille dies, &c. pro Mil. 52. a. Si commodius anni
tempus eſſet. Att. 9. 7. Nam ſi ego omnem vim oratoris in argu-
mentis & in re ipſa per ſe comprobanda poſuiſſem, tempus eſſet
iam de ordine argumentorum, & de collocatione aliquid dicere
2. de Or. 97. a. Sed extitit tempus optatum mihi magis, quàm
ſperatum, vt, &c. Licinio, lib. 5. 8. 4. a. Si tempus feret. pro Cæc.
299. b. Hoc noſtrum tempus ætatis forenſi labore iactatur. 3. ad
Quint. fr. 29. pro, ætas hæc noſtra. Tempus quomodo inſpicia-
tur. 2. ad Her. 37. Tempus vt ſacrificiorum libamenta ſeruentur,
fœtuſque pecorum, diligenter habenda ratio intercalandi eſt.
libr. 2. de Leg. 30. Tempus illud longum, cum non ero, magis
me mouet, quàm hoc exiguum. 12. Att. 19. Quod mihi tempus
Romæ præſertim vt iſte me rogat, manenti uacuum oſtenditur?

ad Qu. fr. 2. Quum tempus neceſſitaſque poſtulat. Offic. 1. 113
Cuius rei nõ modo non præteriit tempus, ſed ne maturum qui-
dem etiam nunc fuit. eo. 149. b. Præteriit tempus legitimum nõ
legis, ſed libidinis tuæ. 7. Att. 35. A me nullum tempus præ-
termittitur de tuis rebus & agendi & cogitandi. ep. 5. b. Tibi quũ
omnia mea commendatiſſima eſſe cupio, tum nihil magis, quàm
ne tempus nobis prouinciæ prorogetur. Cæl. 2. 7. 7. a. Ante cõ-
mentemur inter nos, qua ratione nobis traducendum ſit hoc
tempus. Sulp. 4. 6. 13. a. Veniet tempus, quum, &c. ep. 181. b. Quũ
tempus mortis veniſſet. Tuſc. 1. 41. Temporis aliquid imperitas
huic quoque cogitationi. 9. Att. 49. Si quem forte tui cognouiſti
amantiorem, quàm temporis. Qu. fr. 1. 12. Id eſt, fortunæ. Edi-
di quæ potui, non vt volui, ſed vt me temporis anguſtiæ coege-
runt. 3. de Or. 2. & 16. fam. 29. Temporis atrocitas. pro Seſt. a.
Temporis beneficium aliquando potius, quàm iam ſuum. 6. fam.
22. Temporis breuitate ab aliquid faciendo excludi. Academ. q.
edit. 1. lib. 2. 50. Eo factum eſt, vt epiſtolæ tuæ reſcriberem ali-
quid, breuitate temporis tam pauca cogerer ſcribere. Att. 1. 6. 3.
a. Qui ſimulatione amicitiæ coluntur temporis cauſa. de Amic.
101. b. Nec dico tpis cauſa, ſed ita plane probo. Ac. q. 28. b. pro
Flac. 28. b. Tpis cauſa fingere. pro Planc. 274. b. inſeruire. 6.
fam. 40. iraſci licet. pro Mur. 139. b. Sed ſi mihi ante hæc duriſ-
ſima tempora Reip. nihil aliud vnquam obiectum eſt, niſi crude-
litas illius temporis, quum a patria perniciem depuli: &c. pro
D. ſua, 2. Temporis decurſus. 3. fam. 4. Veſter honos ad mei tem
poris diem petitus. con. Rull. 66. b. Temporis flamma. pro Do.
54. Vtriuſque temporis fructuum tuli maximum. pro D. ſua, 76.
Id eſt, vtriuſque facti. Deinde profectus eſt id temporis, quem
iam Clodius, &c. redire potuiſſet. pro Mil. 20. a. Quos ego iam
multis ac ſummis viris ad me id temporis venturos eſſe prædixe
ram. 1. in Cat. 7. a. A temporis iniuria abeſſe. 16. fam. 9. Tempo-
ris longinquitas me mitigauit. 6. fam. 13. Temporis medicina.
5. fam. 47. Ne patiare quicquam mihi ad hanc prouincialem mo
leſtiam temporis prorogari. Curioni, lib. 2. 6. 9. a. Temporis mo
tus conſignandus e curſu ſiderum. de Vniu. 27. Multum tempo-
ris in iſta vna diſputatione conſumpſimus. Acad. q. edit. 1. libr. 2.
13. Cupiam in percipienda doctrina multum ſtudij fuiſſe & tem
poris. Qu. fr. 395. b. Quum philoſophiæ multum adoleſcens tem
poris tribuiſſem. Off. 2. 5. Nam quum vacui temporis nihil ha-
berem, &c. hæc dictaui ambulans. Att. 2. 38. 1. a. Cui temporis
plurimum fuit in virtute percipienda. 1. ad Quint. fr. 22. Tempo-
ris procella. 2. in Verr. 5. Propagatio miſerrimi temporis. Luce-
io, lib. 9. 14. 7. a. Iſte nullum temporis punctum vacuum peccato
præterire paſſus eſt. in Verr. 97. b. ep. 82. b. Nullo puncto tempo-
ris intermiſſo. de Nat. d. 1. 37. Eos puncto temporis viuere non
oportere puto. in Cat. 119. b. Illud pugna & enitere, nequid no
bis temporis prorogetur. ad Appium, lib. 3. 10. 11. a. Quod cui-
que temporis ad viuendum datur, eo debet contentus eſſe. Cat.
63. Affert enim & temporis reliqui recuperandi rationẽ & præ-
ſentis tuendi. 8. Att. 23. Ad temporis ſpatiorum ſignificationem
mundi partes notæ conſtitutæ. de Vniu. 57. Temporis tempeſtas.
7. Phil. 221. Longinqui temporis vſu & periclitatione aliquid
percipere. 2. de Nat. d. 121. Nunc nihil prætermittere videbere
vſitati & quaſi legitimi temporis ad petendum. 10. fam. 56. Tem-
poris vſurarum ſarcire. 3. fam. 1. Difficilia factu longi temporis
indigent. 1. de Inuent. 99. a. Sunt huius temporis. 12. Att. 53. Id
eſt, apta huic tempori. Primum tempori cedere, id eſt neceſſita-
ti parere, ſemper ſapientis eſt habitum. Marcel. lib. 4. 9. 5. a. Tem
pori obedire. Brut. 131. Sed ſtomachari deſinamus, tempori pa
reamus. Att. 7. 136. 3. a. Tempori ſeruire, & non amittere tem-
pus, quum ſit datum. 8. Att. 12. Officiis quæ illi tempori tribui
potuerunt. 4. fam. 20. Ad tempus accommodare ſe alicui. pro
Cæl. 40. b. Accurrunt tamen ad tempus tutores. in Verr. 104. b
Capere conſilium ad tempus. ep. 149. b. Dicere aliquid ad tem-
pus apte. Partit. 232. b. Nõ quo me ad tempus occurſurum pu-
tarem, ſed ne tardius, quàm cuperem, Reip. gratularer. 1. Phil.
6. Ad tempus redire. Att. 219. b. Sæpe ij qui debent, non re-
ſpondent ad tempus, Att. 251. b. Vſque ad vltimum tempus ſe-
nectutis. Cat. 56. In aliud tempus. 1. Att. 54. ſub. differenda.
Conſideranda ne in alieniſſimum tempus cadat aduentus tuus
Caſſio, lib. 15. 14. 9. a. Conſilia differs in tempus, quum ſcie-
mus, &c. Att. 151. b. Vereor ne in breue tempus dilata ſit abs
te pernicies. Brutus Cic. 16. 6. a. Quòd in id Reip. tempus non
incideris, ſed veneris. Curioni, lib. 2. 6. 3. a. Niſi id verbum in
omne tempus perdidiſſem. Tuſc. 168. b. & 1. fam. 41. Eiuſmodi
ſunt ij verſus, vt ab inimico Pompeij in tẽpus ſcripti eſſe videan-
tur. Att. 2. 47. Noſtra conſilia in ſempiternum tempus ſpectare
debent. 1. de Or. 91. a. Si ſibi illa res, atque ea faciendi cauſa per
idem tempus accidiſſet. 2. de Inu. 180. a. Qui per id tẽpus Quę-
ſtor

ſtor vrbanus erat. ad Heren.4.b. Duo fuerunt per idem tempus diſſimiles inter ſe. de claris Oratorib. 157. a. Caſtra per anni tempus facere non poſſum. Att. 130.b. Quum per anni tempus nauigare poteris, ad nos veni. 16.famil.2. Poſt tempus in aliena re facere, quod ille in ſua re, quum tempus erat, non fecit. pro Quint.9.b. Accommodare ſe alicui ad tempus. pro Cæl. 12. a Tempus minimum non amiſi tuendæ ſalutis. 12.famil.52. Neque ætatis magis idoneum tempus, hoc ſi amiſeris, vllum vnquam es reperturus. epiſt. lib. 10. 10. Id eſt occaſionem. Sed ad preparationem meam quiddam intereſt, non te expectare, dum ad locum venias, ac ſtatim cauſam illam totam & tempus arripere. Luccio, lib.5.12.8.a. Tempus ſatis ſcite & commode cepit ad te adeundi.11.famil. 27. Id eſt, temporis opportunitatem. Niſi forte eam pecuniam in Reip. magnum aliquod tps contulerit. Off. 3. 126. Tempus omne conſumo, conſiderans. 8. Att. 26. pro, in conſiderando. Conſumere omne tempus in literis. Luccio, lib. 5. 15. 8.a. Omne tempus quod mihi ab amicorum negotijs datur, in his ſtudijs conſumo. in Verr.61.b. Liberum mihi tempus ad eos deferendos exiſtimabam dari: &c. Ruſo, libr. 5. 20. 22. a Tempus diff. re. 8. Philipp. 249. Tempus cupiam lege finire. 15. fam. 29. Id eſt præſcribere. Omne tempus vna fuiſſemus. ep. 71. b. Tempus habes tale, quale nemo habuit vnquam. 7. Phil. 234. Id eſt, occaſionem habes talem. Vix tempus habuerim huic tantulæ epiſtolæ. 1. Att.28. Id eſt otium. Noſtrumq; hoc tempus ætatis, quod in illa authoritate Senatoria florere debet, aut forenſi labore iactari, aut domeſticis literis ſuſtentari. ad Quint. frat. 3.21. 6.a. Nactuſque tempus hoc magis idoneum, quam antea, &c. epiſt. 3. b. Obſeruare tempus faciendi aliquid. epiſt. lib. 11. 17. Tempus perdere. de Or. 156. b. Tempus naſcendi nihil ad agendam vitam pertinere, ſed vim & naturam gignentium. Diu. 2. 75. Ponere tempus in aliquo magno officio. epiſt. 242. b. vel in loco. Att. 7. b. Neque ille tot ſuſpicionibus certorum hominum & ſcelere exulceratus, quæ meum tempus poſtularet, ſatis prolixe mihi pollicebatur. pro Domo, 23. & 6. fam. 45. Tempus ad hanc rem ſume. 1. de Leg. 14. Omne meum tempus amicorum temporibus tranſmittendum putaui. pro leg. Man.a, Ipſe conficior veniſſe tempus, quum iam nec fortiter, nec prudenter quicquam facere poſſim. 10. Att. 55. Tempore & die memoriam beneficii definire. poſt reditum ad Quirites, 18. Hic qui Romam veniſſet, ſatiſque fœliciter anni iam aduerſo tempore nauigaſſet, &c. rem ad amicos detulit. 4. Ver.66.a, Alieniſſimo tempore locare incipit. in Verrin. 109.b, Hortenſius alieniſſimo Reipub. tempore extinctus eſt, & ceſſit e vita ſuo magis, quam ciuium ſuorum tempore. de Clar. 165.b, Ea dicam vobis audientibus amiſſo iam tempore, quæ ipſi ſoli re integra ſæpe dixi. pro Mar. 134.b, Breui tempore ſum viſurus. epiſt. 131.b. & Top. 221. b, Id eſt, breui ſpatio temporis. Tempore deteriore aliquid facere, pro Quint. 11. Extremo tempore. Cat. 27. Quid tam nouum, quam adoleſcentulum priuatum, exercitum difficili Reip. tempore conficere? pro l. Man. 41.a, Itaque apud patres noſtros atroci ac difficili Reipub. tempore, quum Tib. Graccho occiſo magnorum, &c. 6. Verrin. 97.a. & pro Pomp. 15.b, Hoc tempore, & vno tempore. ep. 50.b, Obſeruata ſunt hæc tempore immenſo. Diu. lib. 1. 10. Tempore ipſo. t. ad Qu.fr. 42. Ego tam miſero tempore nihil noui conſilii cepiſſem. Plan. lib. 4. t. . 7. a, Flores omni tempore anni. in Verr. 225.b, Tempore meo perneceſſario. 5. Att. 45. Quodam tempore Metapontum veni tecum. de Fin. 125.b, Tempore reliquo. 10. fam. 31. in epiſt. Lepidi. Id eſt, in poſterum. Id non humano conſilio, ſed prope diuinitus datum atque oblatum vobis ſummo Reip. tempore videtur. 2. Verr. 1.a, Scandilius rem ſe totam relicturum dicit, & ſuo tempore eſſe redditurum. in Verrin.a, Tuorumque triſtiſſimo meo tempore meritorum erga me memoriam conſeruabo. Figulo, lib. 4. 13. 19. a, Quererer tecum atque expoſtularem, ni, vt ſupra ſcripſi, purgare me tibi hoc tuto tempore, quam accuſare te mallem. 3. fam. 39. Multas vno tempore accepi epiſtolas tuas: Att: a, Concurrunt iuſſu meo plures vno tempore librarii, deſcriptam legem ad me afferunt. 2. de l. Agr. 28.a, Si tantulum offenſum, titubatumque ſit, vt ea quæ ſingulatim ac diu collecta ſunt, vno tempore diuerſa perdamus. 1. Verrin. 40.a, Quod me de verſibus faciendis rogas, incredibile eſt mi frater, quam egeam tempore. ad Qu.fr. 3. 21. 5.a, A nullius me vnquam tempore aut commodum, aut otium meũ abſtraxit. pro Arch. 188.b, Vnum alterum menſem, prope annum denique domi tuæ piratæ, a quo tempore capti ſunt, quoad per me licitum eſt, fuerunt. 7. Verrin. 61. a, Ab, vel ex æterno tempore. 5. Tuſc. 100.a. & de Finib. 52.b, Ab initio feciſſe vel ex tempore aliquo. in Verr. 88: b, Neque nobis cum illa tum peſte certamen fuit, ſed cum grauiſſimo Reip. tempore, &c. 3. de Leg. 37.a, De tempore alicui commodare. 13. famil. 99. Ex tempore

admoneri. in Verr. 155.b, Id eſt, vt res fert. Ex tempore conſiliũ capere. Offi. 2. 47. Ex tempore dicere. pro Arch. 13. Ex tempore futura, &, Quæ iam parantur & cogitantur, contraria. 10. Atti. 2. Ex eo tempore quo primum ex Africa nuntius venit. a, Sequitur omnes agros extra Italiam infinito ex tempore. de l. Agr. 6c. a. & 2. de Fin. 96. a, Nam cum teipſum, ex quo tempore tu me diligere cœpiſti, quotidie pluris feci. &c. ad Appium, lib. 3. 4. 4. a, Quo quidem ex tempore memoria teneo, neque meam tibi obſeruantiam, neque mihi tuam ſummam beneuolentiam ac liberalitatẽ defuiſſe. Licinio, lib. 5. 8. 8. a, Iſtius ille fundus eſt, quem ſine vlla controuerſia quadriennium, hoc eſt, ex quo tempore fundus venit, quoad vixit, poſſedit Cæſennia. pro Cæc. 14. a, In tempore quid conſiderandum. 2. de Inu. 148. Nihil moliris quod mihi latere valeat in tempore. in Cat. 100.b, In illo tempore. in Ant. 200. b, Tempora communia. 1. de Or. 2. Dubia formidoloſaque tempora. 7. Verr. 1. a, Dubia Reipub. tempora. pro Font. 27. a, Tempora erudita. 12. Att. 19. Tempora Heroica. Diu. lib. 1. 1. Priora tempora & poſteriora. Seſtio, lib. 5. 17. 1. a, Tempora priora in ruinis reipub. iacuerunt. 5. fam. 47. Tempora tria quibus principio vti non poſſumus. 1. ad Her. 8. Eiuſmodi tempora poſt tuam profectionem conſequuta ſunt, vt, &c. epiſt. 4. b, Tempora autem Reipub. qualia futura ſint, quis ſcit? mihi quidem turbulenta videntur fore. Thermo, lib. 2. 17. 5. a, Tempora vim maximam habent. Part. 47. Nonnunquam eiuſmodi incidunt tempora. lib. 1. de Fin. 25. & Off. 7. b. Tempora quædam ſubciſiua incurrunt, quæ ego perire non patior. 1. de Leg. 7. Tempora valent in Repub. plurimum. 12. fam. 2. Temporum caſus. 1. de Or. 2. Nulla temporum circunſcriptio metitur ſpatio æternitatem. de Nat. d. 1. 16. Fuit hoc ſiue metum, ſiue Reipublicæ fatum, vt in me omnis illa inclinatio cõium temporum incumberet. pro Cor. Bal. 47. & pro Mil. 76. Id eſt, vt omnis illa Reip. fortuna. Motus temporum venientis anni. ; ad Qu.fr. 37. Hæc perturbatio temporum perditorum. Titio, lib. 5. 16. 6. a. Temporum ratio atque inclinatio permagni momenti in Rep. 7. Verr. 139. Temporum triſtitiam ſubire. 8. Att. 41. Temporum noſtrorum magna varietate. 6. fa. 19. Tpibus aſſentiendũ, ad Lent. 1. 9. 85. a. Paruit & tpibus & fortunæ meæ. 13. fa. 52. Neceſſe eſt. n. in tãta concurſatione perturbationũ, rerum tpibus potius parere, q̃ moribus. 11. Phil. 310. a. Tpibus parere ſcipiunt oẽs polliciti. 12. Att. 64. Tpibos nimis ſeruire. 10. fam. 5 Omne meum tempus amicorum temporibus tranſmittendum putaui. pro L. Man. 1. Id eſt, negotijs amicorum vel periculis. Tempora adipiſci. 1. fam. 21. Cõſeruare & notare tpa. in Or. 65. a Matutina tempora lectiunculis conſumere. Mario, libr. 7. 1. 3. a Heratini me ad ſua tempora duxerunt, vt agerem cauſam. Att. 62. b. Sed caſu neſcio quo in ea tempora noſtra ætas incidit, vt, &c. Luccio, libr. 5. 15. 5. a. Per hæc tempora. epiſt. 76. b Temporibus amiſsis quæ plurimum valent, præſertim in bellis ciuilibus. 15. fam. 41. Temporibus Clodianis 11. famil. 27. His temporibus difficillimis Reipubl. quicquid ſubueneris, id erit totum & proprium tuum. Planc. lib. 10. 5. 7. a. & pro Cæc. 287. b. & pro Seſtio. 3. b. Diuerſis temporibus. epiſt. 103. b. Duris quondam temporibus, &c. pro Corn. 61. b. Etſi Reipubl. cauſa maxime gaudere debeo, tantum ei te præſidii, tantum opis attuliſſe extremis pene temporibus. Planco, lib. 10. 12. 1. a. Et quoniam in grauiſsimis temporibus ciuitatis, atque, &c. pro Seſtio; 3. a. Hiſce temporibus. epiſt. 50. b. Temporibus illis. de Amic. 4. a. Sophiſtes temporibus illis vel maximus. de Nat. deor. 1. 44. Quis Thebanum oratorem ſcit fuiſſe temporibus illis; de Cl. 169. b. Fuit (vt temporibus illis) iuris valde peritus. de Cl. a. Erat cum literis Latinis, tum etiam Græcis (vt temporibus illis) ſatis eruditus. de Cl. 55. a. Eſt autem boni auguris, maximis Reipubl. temporibus præſto eſſe debere. 3. de Leg. a Temporibus his miſeris & extremis. 11. Att. 1. Optimis hercle temporibus, tum quum homines ſe non iactatione populari, ſed dignitate atque innocentia tuebantur. pro Cluent. 77. a. & pro Seſt. 4. b. Quibus temporibus? Acad. quæſt. edit. 1. libr. 2. 1. pro, quando? Vel defenſus triſtibus temporibus, vel ornatus ſecundis. Marcello, lib. 15. 8. 2. a. Veſpertinis temporibus deliteſcere. 2. de Nat. deor. 75. a. Meis temporibus accidit. ep. 12. b Temporibus regentur quæ ſunt in fortuna. 6. famil. 37. Remiſſa temporibus, longo interuallo intermiſſa reuocaui. Tuſc. quæſt. lib. 1. 1. ſcilicet Reipub. intelligit enim tempora turbulenta bellorum ciuilium. A primis temporibus. epiſt. 48. b. In temporibus quæ cernenda. Part. 21. Summa vtilitate, ac maximo ſæpe præſidio in periculis atque aſperis temporibus carendum erit. pro Cornelio Balb. 17. a

Tempus, commodum temporarium.

Et illa oratio potius temporis mei, quam iudicii, & authori-

tatis

tatis fuit. pro Clu. 100. a, Omnes illæ orationes cauſarum & temporum ſunt, non hominum ipſorum ac patronorum. pro Cluen. a,

Tempus, authoritas & potentia.

Is omnibus exemplo debet eſſe, quantum in hac vrbe polleat multorum obedire tempori, &c. de claris Or. 131. a, Qui tot annos ita viuo Iudices, vt ab illis nullo vnquam me tempore aut commodum, aut otium meum abſtraxerit, aut voluptas auocarit. pro Arch. 9. a, Sed ego hoc meis ponderibus examinabo, non ſolum quid cuique debeam, ſed etiam quid interſit, & quid a me cuiuſque tempus poſcat. pro Planc. 64. a,

Tempore, pro tempori.

Ego enim renouabo commendationem, ſed tempore 17. epiſtol. 33. Id eſt, quum ſe tempus dabit & occaſio. Satis putabat ſe ad conuiuia tempore venturum, ſi pridie veniſſet. 4. Verr. 89. & 11. Att. 10. Id eſt, mature. Ad cœnam tempore uenit Cannius. Off. 3. 76. Satis tẽpore ad eos accedemus, ac valebunt. ep. 168. b,

Tempeſtas.

Tempeſtas temporis. 7. Phil. 221. Eaque ipſa tempeſtate euerſa eſt Reſp. quam ego x 1 1 1 1. annis ante proſpexi. 10. ad Att. 9. Eadem tempeſtate. de Diu. 96. b, Tempeſtates ac temporum varietates. de Nat. d. 1. 4. Qua tempeſtate Pœnus in Italiam venit. de Or. 3. 4. Id eſt, quo tempore. Qua tempeſtate Paris Helenam, &c. Or. 212. b, Virtus nec tempeſtatum, nec temporum permutatione mutatur. Part. 126. b,

Tempeſtas, bona, vel mala.

Tempeſtas cæli, id eſt ſerena, vel nebuloſa. de Diu. 127. b, Perfrigida tempeſtas. 6. Verr. 77. a, Si ſegetibus aut vinetis cuiuſpiam tempeſtas nocerit. de Nat. d. 59. b, Procella, tempeſtas, naufragium, ruina incendium. 2. Of. 26. a, Tempeſtas egregia, qua ego illum vſum puto. 9. Att. 53. Primam nauigationem (dũmodo idonea tempeſtas ſit) ne omiſeris. Att. 2. 8. 6. a, Ventus vehemens, immoderata tempeſtas. pro Sexto Roſ. 40. b, Quũ magna in alto tempeſtas eſſet. de Inu. 74. b, Tempeſtas maris ſubita, quam ante prouiſa, terret nauigantes vehementius. Tuſc. 3. 45. Turbida tempeſtas. de Inu. 42. b, Alia Romę, alia Tuſculani euenit ſæpe tempeſtas. de Diu. 128. b, Quum homines tempeſtatis cauſa opere prohiberentur. de Or. 148. b, Tempeſtati nos traderemus, è portu ſine gubernaculis egreſſi. 7. Att. 44. Tempeſtati obſequi. 1. fam. 50. Ibi propter tempeſtatem ad v 1. Id morati ſumus. ep. 259. b, In tranquillo tempeſtatem optare, dementis eſt, ſubuenire autem tempeſtati quauis ratione, ſapientis. Off. 1. 115. Quas ego expectaſſem Brunduſij, ſi eſſet licitum per nautas, qui tempeſtatem prætermittere noluerunt. ad Terent. lib. 14. 4. 11. a, Tempeſtatem futuram proſpexi multò ante tanquam ex aliqua ſpecula. 4. fam. 6. Tu ſi ita expedit, velim quamprimum bona & certa tẽpeſtate conſcendas, ad meque venias. ad Q. fr. 2. 6. 5. a, Sedatis fluctibus & tempeſtate iam commutata. de Inu. 81. b, Quum tonuit læuum bene tempeſtate ſerena. de Diu. 125. b, Nullus dies tam magna ac turbulenta tempeſtate fuit, quin, &c. in Verr. lib. 7. 21. a, Tempeſtate abreptus eſt vnus. pro Lig. 142. b, Quaſi tempeſtate delati. Acad. q. ed. 1. libr. 2. 9. Nautas aduerſa tempeſtate in alto iactari. de Inu. 74. b, Iactatus magna tempeſtate. Tuſc. 228. b, Vt ſi quis ex alto tempeſtate ſubito reiectus optaret, &c. pro Cæc. 302. b, Tempeſtates, ac temporũ varietates, cælique mutationes. de Nat. d. 1. b, Imbres, nimbi, procellæ, turbines, reliquæque tempeſtates. 3. de Nat. d. 70. a, Ad lacertas captandas tempeſtates nõ ſunt idoneæ At. 26. b, Turbulẽtiſſimę tẽpeſtates extiterũt. de Or. 85. b, Tẽpeſtates ſępe certo aliquo cæli ſigno cõmouẽtur, ſæpe obſcura aliqua ex cauſa concitantur. pro Mur. 35. a, Tẽpeſtatũ vis & concurſus calamitatũ. 5. fam. 36. Sũmi gubernatores in magnis tẽpeſtatib. nõnunquã à vectoribus admoneri ſolent. in Ant. 214. b, His tẽpeſtatibus es propè ſolus in portu. ep. 129. b, Tum ſubito magnis tempeſtatibus commotus fluuius Eurotas. 2. de Inu. 193. a, Tempeſtatibus multos menſes retentus eſt. 11. ad Attic. 36. & 16. famil. 10.

Tempeſtas, per tranſlationem.

Commutata tẽpeſtas. 2. de Inu. 236. a, Quos repentina aliqua vis & tẽpeſtas perculit popularis. pro Seſtio, 123. a, Tempeſtas comeſſationis. 3. de Or. 89. Quãta tempeſtas inuidiæ nobis impendeat. in Cat. 16. a, Tu procella patrię, turbo & tẽpeſtas pacis. ꝓ D. ſua, 105. a, Tẽpeſtas periculi. pro Seſtio, 24. b, Huius magnitudini animi, grauitati, ſapientiæ, tempeſtas eſt oblata formidoloſiſſimi temporis. 7. Phil. 221. a, Non fuit illud iudicium, &c. ſed vis (vt ſæpe dixi) ruina atque tempeſtas. pro Clu. 37. b, Nemo fuit qui non me pro ſuis opibus in illa tempeſtate defenderet. pro D. 83. a, Qui hac populi tempeſtate iactamur & fluctibus. pro Planc. 8. Maximæ & turbulentiſſimæ moleſtiarum tempeſtates. 1. de Or. 2. a, Tempeſtates populi Rom. ritibus cõſecratæ ſunt. 3. de Nat. d. 36. Tempeſtates meas omnes ſubieris. 15. fam. 20. Et quidem cęteras tempeſtates & procellas in illis duntaxat fluctibus concionum ſemper putaui Miloni eſſe ſubeundas. pro Milo. 3. Id eſt illa pericula. Nauis Reip. fluitans in alto tẽpeſtatibus ſeditionum & diſcordiarũ. pro Seſt. 37. a,

Tempeſtiuus.

Tempeſtiui conuiuij, amœni loci, multarum deliciarum comes & extrema ſaltatio. pro Mur. 127. b. & pro Arch. 9. a, Sardẽniam cum claſſe venit, nondum tempeſtiuo ad nauigandum mari. pro leg. Man 24. a, Sed tamen neceſſe fuit aliquod eſſe extremum, & tanquam in arbórum baccis terræque frugibus maturitate tempeſtiua, quaſi vietum & caducum, quod ferẽdũ eſt molliter ſapienti. de Sen. 5. a, Multa mihi ipſi ad mortem tempeſtiua fuerunt, quæ vtinam potuiſſem obire. 1. Tuſc. 176. a, Quantũ tẽporis alij tribuunt tempeſtiuis conuiuijs. pro Arch. 188. b. Att. 188. b. in Verr. 160. b, Aut tẽpeſtiuos fructus ex his capere poſſemus. Of. 2. 19. Natura quàm tempeſtiuos dedit, quam ſalutares omnibus animantibus ac ſtirpibus ventos Eteſias? de Nat. d. 52. b, Quas eos enim cœnas & facere & obire ſcripſit ad me Sextus? quam lautas? quam tempeſtiuas? 9. Att. 56. Ego vero ꝓpter ſermonis delectationem tempeſtiuis quoque conuiuiis delector. de Sen. 42. a,

Tempeſtiue.

Neque enim ſerendi, neque colendi, nec tempeſtiue demetẽdi, percipiendique fructus, neque condendi ac reponendi vlla pecudum ſcientia eſt. de Nat. d. 2. 233. a,

Tempeſtiuitas.

Sua cuique parti ætatis tempeſtiuitas eſt data. de Sen. 30. a,

Tendo.

Tendere inſidias alicui. pro Q. Roſc. 51. de Leg. 165. b, Suntne igitur inſidiæ, tendere plagas, etiam ſi excitaturus non ſis, nec agitaturus? 3. Off. 89. a, Tendere fugam. 8. Att. 55. Non intelligunt ſe populo Rom. non metum belli, ſed ſpem triumphi tẽdere. pro Font. 281. b, Ex perfidia & malitia, per quam inſidię tẽduntur alicui, dij immortales hominibus iraſci & ſuccenſere conſuerunt. pro Roſc. Com. 27. a, Animis omnes tenduntur inſidiæ vel ab iis, quos modo enumeraui, qui teneros & rudes quũ acceperunt, inficiunt. 1. de Leg. 69. a,

Tendere, conari & pergere.

Quid tendit, quum efficere non poſſit, vt cuiquam, &c. de Fi. 2. 13. Animum autem vt in eius medio collocauit, ita per totũ tetendit. de Vniu. 26. a, Ad reliqua acri tendamus animo, ſic parati, vt, &c. 2. de Diu. 6. a, Atqui eo tendit, id agit, ad eum exitũ properat vir optimus, vt ſit illi Octauius propitius. ad Brut. 17. 7. a, Itaque dubito an Venuſiam tendam, & ibi expectem. Att. 16. 333. 16. a,

Tendere, offerre.

Græcia tendit dextram Italiæ, ſuumque ei pręſidium pollicetur. 10. Phil. 275. Obſeſſa facibus & telis impiæ coniurationis, uobis ſupplex manus tendit patria communis. in Cat. 90. a, Tendebamque manus ad cæli cęrula templa. de Inu. 81. b, Tendet ad vos virgo Veſtalis manus ſupplices eaſdem, quas pro vobis dijs immortalibus tendere conſueuit. pro Fonteio, 31. a, Imperator dextram tendens, &c. de Prouin. 71. b, Cunctis ciuibus lucem ingenij & conſilij ſui porrigẽs atque tẽdẽs. 1. de Or. 91. a,

Tendiculæ.

Tum aucupia verborum & literarum tendiculas in inuidiã vocant. pro Cæc. 48. a,

Tene.

Tene autem & Alipheram, & Tritia νύκτιςα et uidebãtur; idque τῷ τῶν νεῶν καταλόγῳ confirmabas, vbi mentio non fit iſtorum. 6. Att. 23.

Tenebræ.

Craſſæ tenebrę. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 112. Quantæ tenebrę eruptione igniũ Aetneorũ, finitimas regiones obſcurauerint. 2. de N. d. 70. Quæſo quid hoc eſt? aut quid agitur? mihi enim tenebræ ſunt Att. 7. 130. 1. a, Siquid tenebrarũ offudit exiliũ. Tuſc. 3. 70. In tenebras eaſdẽ recidiſſe. ad Brut. 47, in ep. Brut. Homines ſolitudinẽ & tenebras nacti. de Fin. 98. b, Obducere tenebras rebus clariſſimis. 4. Acad. q. 132. a, Offundere tenebras vel caliginẽ alicui rei. 4. Ac. q. 211. a, Tenebris obſita loca. Tuſ. 1. 41. Latẽt iſta omnia craſſis occultata & circũfuſa tenebris. Acad. q. lib. 2. 22. Nunc tetris tenebris & caligine Alexandriam ſe peruentu-

roi putant. cont.Rull.74.b, Primum luce,non tenebris intelli gitur ſediſſe.in Ant. 175. b, Familiam abiectam & obſcuram e tenebris in lucem vocare. pro Deiot.20. a. Alias,reuocare. Ex ſuperioris anni caligine & tenebris lucem in Rep. Calend. ianuar.deſpicere cœpiſtis.Poſt quam.4.a, Quæ tu in illis Reip.tenebris cæciſque nubibus & procellis cōſtituiſti.pro Domo, 19. a.& 13.fam.3.a, In tenebris tanquam in gurguſtio habitauerat. de Nat.d.1.17. Quæ iacerent in tenebris omnia, niſi literarum lumen accederet.pro Arch.10.a. In tenebris non latere,neque eſſe abditam. 1.ad Q.fr.6. cui opponitur, In luce poſitum eſſe. Qui tanquā ſi offuſa Reip.ſempiterna nox eſſet, ita ruebant in tenebris,omniaque miſcebant.pro Roſcio Amerino,55.a,

Tenebroſus.

Tempus tenebroſiſſimum.in Vat.8.a,

Tenebricus.

Hæc à Tartarea tenebrica abſtractum plaga,Tricipitem eduxit hydra generatum canem.2.Tuſc.38.a,

Tenebricoſus.

Illud tenebricoſum tempus ætatis tuæ patiar latere.in Vatinium.31.b,Tu ex tenebricoſa popina Conſul extractus. in Piſ. 13.a,Lateant libidines eius illæ tenebricoſæ.de Prou.7.a, Ille verum eſſe plane negat, eſſe ſenſus quidem non obſcurus dicit, nec tenebricoſos.4.Acad.131.a,

Tenedus.

Tenedo (prætereo pecuniam quam eripuit) Tenem ipſum qui apud Tenedios ſanctiſſimus deus habetur:vrbem illam dicitur condidiſſe,cuius ex nomine Tenedus nominatur: hunc ipſum inquam Tenem pulcherrimè factum, quem quōdam in comitio vidiſtis,abſtulit magno cū gemitu ciuitatis.3. Verr.34.a,

Tenedi.

Iam verò in Græcia multos habent ex hominibus deos, Alabandum Alabandi,Tenedi Tenem,&c.3.de Nat.d.52.a,

Tenedius.

Tenediorum igitur libertas,ſecuri Tenedia præciſa eſt, &c. Quint.frat.2.13.1.a,

Teneo.

Si rectè concluſerit,teneo,ſin vitioſe,minam Diogenes reddet.4.Acad.q.174.a,Hic te,inquit,teneo, non eſt illud pati,neque iudicio defendere,quum,&c.pro Quint.43.a,Teneo quam optabam occaſionem,neque omittam.de Legib.7.a.& 3. Phil. 148.Quorum epiſtolas,ſpem victoriæ declarantes, in manu teneo.12.Phil.324.a, Teneo in medijs vectigalibus populi Romani,in ipſis fructibus prouinciæ Siciliæ furem, manifeſtò auertẽtem rem frumentariam omnem,pecuniā maximam,&c.5.Verr. 116.a,Ego tamen teneo ab accuſando vix me hercule,&c. Qu. fr.3.18.4.a, Teneo facilè meum,nihil eſt enim eo tractabilius. 10.Att.38.Tulliam adhuc mecum teneo.Terentiæ,lib.14.15.2. a,Hic te,inquit,teneo.pro Quint.11.b,Probe teneo.de Inu.56. b,Quibus rebus capiatur Cæſar,non tenes.epiſt.86.b, Cauſam Reip.non tenes.pro Syl.173.b.Id eſt,nō intelligis. Tenes equitum centurias,11.fam.28.Tenes te domeſticis finibus. 7. Att. 42.Tenet aliquem furor.in Vatin.10.Italiam vniuerſam memoria mei,miſericordia,deſideriumque tenet.ad Quirit.poſt red. in Sen.1.a,Quia uirtus, vt omnes fatemur, altiſſimum locum in homine,& maxime excellentem tenet.4.de Fin.30.Tenet me auiditas. 1.ad Q.fr.34.Me mirum deſiderium tenet vrbis,incredibile meorum, atque in primis ſatietas actæ prouinciæ. ep.24. b,Me etiam nunc iſtorum beneficiorum & literarum expectatio,vt tibi placet, Theſſalonicæ tenet.Att.3.49.5.a, Me tantum odium vrbis tenet,vt foras euolare cupiam.in Verr.80. b, Magna me,inquit,ſpes tenet Iudices,bene mihi euenire,quòd mittar ad mortem.1.Tuſc.q.155.a, Quamobrem magna me ſpes tenet,ſi ea quæ ſunt in cauſa,explicare,atque omnia dicendo conſequi potuero,&c.pro Clu.4.a,Summum me eorum ſtudium tenet,ſicut odium iam cæterarum rerum.Att. 1. 7.4.a, Sed mihi crede,etiam is qui omnia tenet,fauet ingenijs.Marcello, lib.4. 8.5.a,Nunc verò ea pars tibi Reip.commiſſa eſt,in qua aut nullam,aut perexiguam partem fortuna tenet.Q.fr.1.4.Cæſar ſplẽdidam quandam dicendi rationem tenet.de Cl.Or. 189.b,Pompeius ſe oppido tenet, nos ad portas caſtra habemus. ad Att. lib.7.187.1.a.& 12.fam. 45. Et ſi ob eam rem moraris, accipio cauſam,ſi te id non tenet aduola.Tironi,libr.16.19.2.a,Animo autem hæc tenemus comprehenſa,non ſenſibus.4.Academ.q.43. a.& Orat.203.b, Quod Cæſaris, quòd Pompeii gratiam tenemus,hæc me,vt confidam, facit.Quint.fr.2.36.Itaque tum graues ſumus,tum ſubtiles,tum medium quiddam tenemus.3. de Or.97.a,Alter Cæſar Vopiſcus,&c.ſoluatur legibus,quāquā leges eum non teneant.11. Phil.297.a, Quod idem Peripatetici non tenent.de Fin.99.b,Illud arctè tenent,accurateque defendunt,voluptatem eſſe ſummū bonum, &c.in Parad.15.a, Quid multa? tenent omnia,idque ita omnes intelligere volunt.Q. fr. 2.11.2.a.& 2.Att.58. Amicis regis duo treſve perdiuites ſunt, ſed ij ſuum tam diligenter tenent,quàm ego aut tu.Att.6.111. 8.a, Reliquæ partes ſuam vim & dignitatem tenent.de cl.Ora. 183.b,πελλαῖον in manibus tenebam,& hercule magnum aceruum Dicæarchi mihi ante pedes extruxeram.2.Attic. 171.a, Tenebam memoria nobis Conſulibus ea fundamenta iacta cōfirmandi Senatus,vt,&c.ep.12.b, Tenebam enim quoſdam ſenariolos,&c. Tuſc. 241.b,Archias totam domum Hortenſiorū deuinctam conſuetudine tenebat.pro Arch.186. b, Tenebat non modò authoritatem,ſed etiam imperium in ſuos.de Senect.33. Multæ etiam vt in homine Romano literæ, omnia memoria tenebat, non domeſtica ſolū,ſed etiam externa bella.de Sen.11. a,Me & incommoda valetudo,qua iam emerſeram,&c.tenebat iam duodecimum iam diem Brundiſij.Att.5.95.1.a, Pompilius imperator tenebat prouinciam, in cuius exercitu Catonis filius tyro militabat. 1.Off.55.a,Præter Bononiam,Regium Lepidi,Parmam,totam Galliam tenebamus ſtudioſiſſimā Reipublicæ.ad Caſſium,lib.12.5.6.a,Itaque tantum abfuit vt inflammares noſtros animos,ſomnum iſto loco vix tenebamus.de Cl. 152.a,Illi autem,quibus erat in delicijs,vix riſum tenebāt. in Vatin.15.a.& 1.de Nat.d.49.Ego tuis conſilij vſus ſum,maximeque quòd grauitatem in congreſſu noſtro tenui quam debui. Att.8.191.5.a.& 9.71.His propoſitis tenuit prorſus conſequentia.de Fin.lib.4.44.Non tenuit omnino colloquium illud fidē, a vi tamen,periculoque abfuit. 12.Phil.339.a, Num tanta difficultas eum rei nummariæ tenuit? tanta egeſtas,tanta vis oppreſſit? in Verr.102.b, Tenuit permagnam Sextilius hæreditatem. 2.de Finib.90. a, Tenuit hoc inſtitutum in thuribulis omnibus quæcunque in Sicilia fuerunt.6,Verr.40.a.& 16.fam.8.Nam males qui lucum non tenuit,qui,&c. pro Clu. 101.a, Et tenuit cū hoc locum quendam etiam Ser. Fuluius, & vna Ser. Fabius pictor,&c.de Cl.40.a, Itaque M.Scaurus,qui Cn.Dolabellam accuſauit, iſtum in ſua poteſtate ac ditione tenuit. 3. Verr. 68.a, De triumpho nulla me cupiditas vnquam tenuit,&c.Att.7.10. Dii immortales, quam me conturbatum tenuit epiſtolæ ſuæ prior pagina. Att. 15. 325. 8.a,Tenuit me Romæ Tulliæ meæ partus.6.fam.51.Qui nos ibidem Nonis tenuit.Attic.5.99. 1.a. Id eſt uentus. Tenuit, ſe neque attulit in iudicium quicquā ad lædendum.pro Flac.9.a.& pro Deiot.7.& 5.Phil.199.Nec ſe tenuit, quin contra ſuum doctorem librum etiam ederet,qui Soſus inſcribitur.4.Acad.q.24.a, Quę te tanta tenuit amentia, vt putares,&c.in Verr.35.b,Tenuit te dolor, quò minus ad ludos venires.7.fam.1.Nunc quidem niſi quid te tenuit, ſuſpicor te eſſe in ſuburbano.Att.12.252.8.a, Qui in mea ſalute principem ſemper locum tenuiſtis.pro Domo ſua,243.b,Ab ea haſta ęgre me tenui.Att.258.b, Id eſt,abſtinui,continui.Etſi me facile omni tuo ſermone tenuiſti.tamen,&c.declaris.Or.124.a, Tenuerunt hoc eorum poſteri iure.2.de Leg.54.Nunquam hunc occupatum impeditumque tenuerunt.pro Cæl.35.a, Verre Prætore Siculi neque ſuas leges, neque communia iura tenuerunt.2. Verr.8.Hunc igitur finem illi tenuerūt,&c.4.de Fin.43.a,Quin etiam ipſum diem memoria tenebo.ep.96.b, Interea hoc tenebo.1.de Fin.28.Id eſt diſputabo.Nec ſi vllam partem libertatis tenebo,proficiet.ad Q.fr.3.17.21.a,Non tenebo te pluribus. Bruto,lib.11.16.7.a,Oppreſſos uos,inquit,tenebo exercitu Cęſaris.Att.2.31.5.a, Tenebimus hanc conſuetudinem à Socrate traditam,&c.2.de Diu. 223.a, Nos non tenebimus iudicia diutius. 2. Verr. 13. a. & 13. Att. 22. Vt uarietate criminum vos attentos tenerem.7. Verr.124. a, Iſque quum ſecundiſſimo vento curſum teneret, ridens, Videtiſne, inquit, &c.3. de Nat. deor. 119. a. & Tuſc. 4. 26 Nemo qui memoriam rerum Romanarum teneret, ex qua, &c.de Clar. 179.a,Et quum penè in manu iam mortiferum illud teneret poculum, loquutus ita eſt, &c. 1. Tuſcul. q. 113. a, Draco quum radiculam ore teneret, locutus eſt.de Diu. 137. b, Aut etiam vt ius ſuum & libertatem tenerent, vulnera exceperunt fortiter. 2. Tuſc.109.a.& 3.87.& pro Cæc.23. Tenerent religiones quæ eſſent in more maiorum.2. de Leg. 39. Quod multos annos tenuiſſet.Acad.q.ed.1. lib. 2. 65. Attamen ſi conſilium exquiris meum, neque ego ceſſiſſem, & me ipſa ſuo complexu patria tenuiſſet, &c. in Piſ.14. a, Quem mortem quum Carneades acutiſ-

uac tiſſimæ copioſiſſimeque tenuiſſet,fecimus,&c.5, Tuſc. 17.a
Ne diutius teneam,pecunia attributa numerata eſt. 3.Ver.23.a
Hanc puto me habere actionem,vt per interdictum meum tus
teneam,&c.pro Cæc.23.a Ita me delectant,quia Latina ſunt,
vt multa ex iis memoria teneam.2. de Nat.de.149.a Hanc ego
quum teneam ſententiam,quid eſt cur,&c.lib.1.de Fin.27. Ne
diutius vos teneam Iudices,ſocietas coitur.pro Roſc. Am.12.
2.& 10.Att.45 Neſcio vtrum teneas aliquid,an plane ſis ſpolia
ta.14.fam.11 Qui Ciliciam Cyprumque teneas.ep.7.b Teneat
oportet cœlum complexu ſuo omnia animalia. de Vniu. 51.
Quòd ſi quem aut natura ſua,&c.deficiet,&c.teneat tamen eum
curſum quem poterit.in Or.3.a Exiſtimat enim qui mare te-
neat.eum neceſſe rerum potiri. Att.10.197.5.a Homines ſcito-
te eſſe quoſdam, quos tantum odium veſtri ordinis teneat, vt
hoc palã dictitent,&c.3. Ver.15.a Teneat ſe Apennino.11.fam.
17.in ep.D.Brut.Id eſt,contineat.Vos quæſo memoria teneatis,
non mihi hoc eſſe propoſitum,&c.pro Cl.22.a Agri colendi ſtu
dia teneamus uſque ad vltimum tempus ſenectutis. de Sen.56.
a Quare omnes iſtos me authore deridete atque contemnite,
qui ſe horum,qui,&c.neque adhuc quam perſonam teneãt, aut
quid profiteantur,intelligere potuerunt.3.de Or. 30.a Si con-
ſuetudinem meam,quam ſemper in Rep.habui,tennero.1. Phil.
20.Tenere ædes.de Aruſ.27.Aliena tenere,ſua amittere. 2.Off.
121.a Tenere aliquem.6.Phil.207.Id eſt,habere obſtrictum aut
deditum ſibi.aliquem ad præſidium.11.fam.24.aliquem deuin
ctum.de Pet.Conſ.15.Interrogationum laqueis aliquem irretitũ
1.de Or.23.a aliquem omnibus horis in oculis,in auribus, com
plexu,&c.3.Phil.136 aliquem incluſum in curia.Att.91.b ali-
quem ſecum.ep.238.b Aliquid firmum.in Or.140.a aliquid mo-
dicus.de Fin.4.74.Acad.q.ed.1.li.2.48 animum attentum ad de-
cori conſeruationem.Off.1.183.Animis ac memoria.pro Corn.
Balb.12.a annum.5.Att.15.auguria Diu.1.77.campum.4.At.16
caſtra,regna,res bellicas.12.Phil.335.cauſam pro Cæc.49.pro,
obtinere.cauſas & rationes rerum.Tuſ.1.24 Ciuitatem oppreſ-
ſam ſeruitute.pro Domo ſua,101.& Tuſc.q.lib.5.42.clauum.Ca
ti.16.conciones.de Pet.Conſ.33.conſtantiam.Off.1.167.conſue
tudinem decernendi debet ſenator.3.de Leg.36.Nauigare & cur
ſum.de Nat.d.76.b eum curſum,quem à prima ætate ſuſceperis
pro Planc.24,&76.Tunc inopes relicti a duce præfectoque claſ
ſis,eundem neceſſario curſum tenere cœperunt.7.Ver.71.a Mo
dus autem eſt optimus,decus ipſum tenere.1.Off.197.a Deco-
rum tenere.1.Off.179.a dignitatem 8.Phil.252.& 12. fam. 54.
Diſciplinam 2.de Leg.74.a dolorem.12.ad At.49.exercitum.5.
Phil.196.facultatem rei alicuius agendæ.10.fam.28. faſces. pro
Ligar.5.pro retinere.fiduciam.pro Flac.40. Redeoque ad illam
Platonis,de qua dixeram,rei formam & ſpeciem, quam etſi nõ
cernimus,tamen animo tenere poſſumus.in Or.34.a Tenere cõ
preſſum frumentum.pro Dom.12.Conſularis dignitatis gradũ.
Off.3.134.ſummũ gradum.pro Plãc.26. γραμμὴν in re aliqua.
4.At.27.Gubernacula Reip.Diu.2.2. Veretur autem ne non li-
ceat tenere hereditatem.13.Att.62.Plerique autem,quod tene
re atque ſeruare id,quod ſtatuerunt,non poſſunt.de Fin. 1.37.
Tenere & deponere ſummum imperium.de Nat. d.2.9. iracun-
diam:Parad.41.Iucunditatem perpetuam vitæ.1.de Fin.53.ius
auſpiciorum.de Na.d.2.8.iura ciuium.in Cat.20:Lachrymas in
terdum vix.6.Ver 35.a legem.in Piſ.6. Sed aliter leges, aliter
philoſophi tollunt aſtutias,Leges, quatenus manu tenere poſ-
ſunt philoſophi,quatenus ratione & intelligentia.3.Off.89.a
Tenere locum.pro Seſt.99 Id eſt,dignitatem aſſequi.locum ag
minis.5.Phil.176.locum oratoris in ciuitate.de Cl 177. b Hone
ſtiſſimum locum ſeruitutis. in Para.46.a Hoc ipſum etiam po-
ſuiſſe pro argumento,&c.quum indicia mortis ſe comperiſſe ma
nifeſtò,& manu tenere diceret,&c.de Cl.152.a Tenere manib'.
2.Att.10 matrimonium alicuius.pro Cæl.25. mediocritatem,
quæ eſt inter nimium & parum.Of.1.125.memoriam alicuius.
6.fam.6.& Cat.72.Or.109.b de Fin.3.7.Diutius memoriam ali-
quorum.de Sen.72.a modum voluptatis fruendæ.Off.21.b.& te
nere in ſua poteſtate motum animi & dolorem.ad Qu.fr.1.1.59
a ſummum munus.Tuſc.5.29. Legum nomen.2.de Leg.18.a omnia
quæ futura ſint,nemo,niſi deus,poteſt.Diu.1.107. opes & digni
tatem.4.fam.31.ordinem,5.Phil.189.illas partes.2. Att.2.pro,
illac iter facere.Populum concionibus.Of.1.169.portum.1.fa-
mil.50.Præcepta & comprehenſa 1.Acad.q.ed.1.lib.2.23. præ-
terita.Tuſc.1.53.Alii pars quædam cerebri uiſa eſt animi prin-
cipatum.1.Tuſc.30.2.& 12.Phil.325.Sententiæ principatum.de
Sen.50.Iuris æquabilem rationem.1.ad Qu.fr.24.Rationem nu
merorum in oratione tenere.3.de Or. 112.a rem familiarem.
11,Phil.291.Rempublicam.pro Mure.75.pro Seſt.36.& 2.Phil.
56.& 1.de Or.20. ſtabilem ſcientiam rerum.de Fin.1,49. ſe Al
pibus.Brutus ad Cic.11.10.7.a ſe domi.pro Domo.ſua,4.ſe do-
mo poſt redi.in Sen.26.Se domeſticis finibus.At.lib.7.131.6.a
Se ſuis finibus.de Fin.libr.3 1.Hoc loco tenere ſe Triarius non
potuit.Obſecro,inquit,&c. 2.de Fin.18. Se uno loco. Plancus
Ciceroni. lib. 10. 18.9. a ſe cœpit clauſu portu. 12.famil. 23.in
Ep.Caſſii.ſenatum.ſ.ad Qu.fr.2.pro retinere. ſtatum & famam.
dignitatis ſuæ.4.fam.22.& 1.6.ſuffragia diſtricta.de aruſp. reſp.
56.templum armatis hominibus.in Vati.3.terram.de aruſp. re-
ſp.20.viam,quam quis inſtiterit.de Petit.Conſ.36. diutius ui
ctoriam.9. Att.24.in Ep.Cæſaris viam præſidio vel comitatu.8
Att.70.vim & numen deorum.poſt redi.ad Quiri. 20.volunta-
tem alicuius.2.Att.54 Meo iuſtiſſimo honeſtiſſimoque conui-
tio te tuam dignitatem ſumma tua virtute tenuiſſe, &c. Cornifi
cio,lib.12.25.6.a Et hoc loco Scæuolam dixiſti cauſam apud
Centumuiros non tenuiſſe.pro Cæc.49.a Qui ſinus quoſdã ob-
ſediſſe,aut aliqua,promontoria tenuiſſe dicuntur.in Ver.265.b
Teneor vix quin accurram.16.fam.34.Cum is qui audit ab ora
tore,iam obſeſſus eſt ac tenetur.Or.217.b Si Deus nulla grãtia
nulla hominum charitate tenetur,valeat.de Nat.lib.1.87. Ex-
trabitur domo latitans Oppianicus à Man io,index Aiolius ex
altera parte coram tenetur.pro Cl.29.a In Nauſiphane Demo-
criteo tenetur.de Nat.deo.1.51.Tenetur igitur iam Iudices,&
manifeſtò tenetur auaritia,cupiditas hominis,ſcelus,improbi-
tas,audacia.5.Ver.128.a Hoc interdicto Ebutius non tenetur. p
Cæc.30.a Ciuitas.quæ legibus tenetur.pro Clue.64.b Tenetur
res manibus.pro Seſt.58.Res non coniectura,ſed oculis ac mani
bus tenetur.pro Clu.14. a Terra tenetur natura & viget. 2.de
Na.d.60.Italia tota armis præſidiiſque tenetur.At.136.b Quod
non licet,id hoc vno tenetur,ſi arguitur non licere.Parad. 119.
b Tenemur vndiq; 2.At.42.Tenentur aſtricti.Ac.q.ed.1. libr.2.
8.Non his modò cauſis, quæ ſpeciem habent magnæ coniunctio
nis,ſed iis etiam quæ familiaritate & cõſuetudine tenẽtur. Plã
co.13.30.2.a Hoc etiam tenentur Romæ homines & alliciuntur.
de Pet.Conſ.36.a Neque integra re mihi ad conſulendum ca-
peſſeremne Remp.tenebar implicatus.1.fam.45.Nemo ita in ma
nifeſto peccato tenebatur,vt quum,&c.4.Ver.139.a Neque ſo-
lum argumentis,ſed etiam certis teſtibus iſtius audacia teneba
tur.7.Ver.79. a Sed nunc fatemur, poſteaquam vnum,quo tene
bamur,amiſimus.At.12.243.1.a Septimum iam diem Corcyræ
tenebamur.Tyroni,libro.16.2.1.a Quum vos,quanquam fœde-
re obſtricti tenebamini,tamen cupere non diceretis,ſed lege im
pediri.in Piſ.22.a Lege enim collegii ſui non tenebantur, quo
maior eſt ſuſpicio malitię alicuius.At.3.65.5.a Propterea quòd
tam lõgo ſpatio multa hæreditatibus,multa emptionibus, mul
ta dotibus tenebantur.2.Off.120.a Nummum ob ſepulturã da-
tum nemini,quæ ſi dices,tenebere.7.Ver. 105.a Dum hæc de
Oppiniaco conſtabunt, nec vllo argumento Cluentianæ pecu-
niæ crimen tenebitur.&c.pro Cl.99.a Moderatio modo virium
adſit,&c.ne ille quidem magno deſyderio tenebitur virium. de
Sen.29.a O tecta miſera quam diſpari domino, &c. ſed tamen q̃
à diſpari domino tenebuntur.in Ant.180.b.Cum circunſidere-
tur a ſe,& iam teneretur.14.At.11.Quæ niſi tanta eſſet,& iis an
guſtiis,quibus plerique putant,teneretur,nunquam eſſet L. Pi-
ſonis nomen tantopere laudatum.3.Tuſ.29.Simul & illud Aſia
cogitet,nullam,&c.calamitatem abfuturam fuiſſe, ſi hoc impe-
rio non teneretur.Q.fr.1.1.51.a Vt qui non diſceſſiſſent, ea pœ
na quæ eſt de vi,tenerentur.ad Qu.fr.2.7.9.a Quum aũt domi-
natu unius omnia tenerentur,&c.2.Offi.3.a Nã ſi negaſſent vim
hominibus armatis eſſe factam, facile honeſtiſſimis teſtibus in
re perſpicua tenerentur.pro Cæc.3.a Itaque,&c.teneatur modò
illud,non ineſſe in his quicquam tale: quale non etiam falſum
nihil ab eo differens,eſſe poſſit. Acad.q.ed.1.li.2.91. Vno quòd
præuideat animus ipſe per ſeſe,quippe qui deorum cognatione
teneatur.1.de Diu.113.a Tamen ne diutius oratione mea ſu-
ſpenſa expectatio veſtra teneatur,aggrediar ad crimen. pro Cl.
5.a Ne hoc quidem ſibi reliqui fecit,vt in rebus turpiſſimis,quũ
manifeſtò teneatur,ſi reticeat & abſit,&c.3.Ver.1.a Quo tem-
pore incipiat ſepulchrum eſſe, & religione teneatur, 2.de Leg.
87.a Nam quum tribus rebus animantium vita teneatur, cibo,
potione,ſpiritu,&c.2.de Nat.d.201,a Homines deorum agna-
tione & gente teneantur.1.de Le.35.a Quum homines & beſtiæ
hoc calore teneantur,& propterea moueantur & ſentiant. de
N.d.2.14.Adhibita verò exercitatione & arte, vt oculi pictura
teneantur,&c.4.Ac.41.a Vt multi ſpe tui præſidii teneantur. de
Petit.Conſ.32.Vt Pompa,ludis,atque eiuſmodi ſpectaculis te-
neantur,&c.5.de Fi.45 Teneri & allici aliqua re.de pet.Conſ.36
A quo ſolent aduenæ.7.fam.37.anguſtiis.Tuſc.3.14. cognatio-
ne deorum dicitur animus.Diu.1.59. Dolum malum Aquilius
tum teneri putat, cùm aliud ſimulatum ſit,aliud actum.de Nat.

75.b, Teneri hoc faciliimè poteſt. 1. ad Quin. fr. 13. id eſt, obſeruari. in foro. pro Ligar. 18. in manifeſto furto. in Ver. 79. b, Manifeſtis in rebus hominem iam videbitis. 4. Ver. 131. a. Neque ira neque gratia. 1. de Nat. d. 65. a, Iunctione aliqua 1. Tuſc. 58. Iureiurando hoſtium. 3. Off. 135. lege de vi. de Aruſp. 247. b, legibus. in Verr. 139. b, loco vel vrbe aliqua. 5. Att. 40. non potui, quin tibi apertius illud idem iis literis declararem. 15. ad Att. 29. Transferri nomẽ ab aliquo non potuiſſe, ſed teneri prædes. 5. fam. 56. Summa religione, 6. Verr. 66. a, Teneri res aliter non poteſt. 1. fam. 2. pro, obtineri. Ego ſi ab improbis & perditis ciuibus Rempub. teneri viderẽ, ſicut & meis temporibus ſcimus, &c. Lentulo, libro. 1. 9. 31. a, Teneri ſpe. de Pet. Conſ. 15. & 5. fa. 37. Studio rei alicuius. 1. de leg. 74. a. & Acad. qu. ed. 2. libro 1. 3. Studijs ijſdem teneri. Volumnio, lib. 7. 34 5. a, Deinde ita teneri, ſi ſciens fallat. Acad. 36. b, Sed iam quaſi voto quodam & promiſſo me teneri puto Att. 12. 241. 10. a, O hominem cauendum, quanquam mihi quidem, ſed tenendus dolor eſt. Att. 12. 252. 8. a, An numerus in tota oratione tenendus ſit. Orat. 217. b, Quod autem affirmate quaſi deo teſte promiſeris, id tenendum eſt. 3. Off. 141. a, In omni actione ſuſcipienda tria ſunt tenenda. Off. 28. b, Nihil aptius eſt ad opes tuendas ac tenendas, quàm diligi. 2. Off. 30. a, Sine te autem non eſſe nobis illas partes tenendas propter Antronium. Att. 3. 42. 1. a,

Tenax.

Illum filiumfamilias patre parco ac tenaci habere tuis copiis deuinctum non potes. pro Cælio, 28. a, Eoſdem, quum iam eſſẽt experti q̃d valerẽt. reſtrictos, & tenaces fuiſſe? p̃ Plãc. 44. a,

Tenacitas.

Cibumque partim oris hiatu & dentibus ipſis capeſſunt, partim vnguium tenacitate arripiunt, partim aduncitate roſtrorũ. 2. de Nat. deo. 91.

Tenor.

Iſque vno tenore, vt aiunt, in dicendo fluit, nihil afferẽs præter facilitatem & æquabilitatem. in Or. 11. a,

Tener.

Tener puer. 3. de Fin. 14. a, Oratio mollis & tenera, & ita flexibilis, vt ſequatur quocunque torqueas. Or. 201. b, Procera & tenera palma. 1. de Leg. 3. a, Virtus quidem eſt tum multis in rebus, tum in amicitia tenera atque tractabilis. de Amic. 34. a, Tenerum, flexibile quod facile ſequatur quocũque ducas. de Or. 159. b, Nihil tam tenerum, nihil tam flexibile, nihil quod magis ipſius arbitrio fingeretur. de Cl. 190. b, Nihil enim eſt tam molle, tam tenerum, tam aut fragile, aut flexibile, quàm voluntas erga nos ſenſuſque ciuium. pro Mil. 32. Id eſt, nihil tam incertum & mutabile. Sed naturale in animis tenerum quiddam atque molle. Tuſc. 192. b, Tenerum eius animum his opinionibus imbuas. 14. ad Att. 25. Hic primus inflexit orationem, & eã mollem teneramq; reddidit. de Cl. 168 b, Tenero animo eius perſuadere, non eſſe tradendas poſteris inimicitias. Att. 14. 23. Quid tandem illi mali in iam tenera inſula non feciſſent? 6. At. 27. Qui teneros & rudes quum acceperunt, inficiunt, & flectunt vt volunt. 1. de Leg. 70. a, Equis vetulis teneros anteponere ſſolemus. de Amic. 59. a, Cũ tuis teneris ſaltatoribus. in P. ſ. 70 a, Verum enim dicam, teneriore animo mihi videbare. Ep. 5. 64.

Teneritas.

In primo enim ortu ineſt & teneritas & mollities quædam, vt nec res videre optimas, nec agere poſſint. 5. de Fin. 105. a,

Tenes, ſiue Tenis.

Tenedo (p̃terco pecuniã quã eripuit) Tenẽ ipſum, qui apud Tenedios ſanctiſſimus Deus habetur, qui vrbẽ illã dicitur cõdidiſſe, cuius ex nomine Tenedus nominatur, hunc ipſum inquã Tenẽ, pulcherrimè factum, quem quondam in comitio vidiſtis, abſtulit magno cum gemitu ciuitatis. 3. Verr. 33. a, Iam verò in Græcia multos habent ex hominibus deos, Alabandum Alabãdi, Tenedi Tenem, &c. 3. de Nat. 27.

Tennum.

Tenni vſque ad illam ætatem in Senatum venire non potuit, &c. pro Flac. 34. a,

Tennites.

Heraclides ille Tennites, homo ingratus & loquax, &c. pro Flac. 33.

Tenor, Vide Teneo.

Tento.

Tento enim te quo animo accipias. 15. fam. 44. Tentaui quid in eo genere poſſem. 1. Tuſc. 12. a, Rullus, qui tentauit (vt opinor) patiẽtiã veſtrã. con. Rul. 69. b, Experiarque & tentabo omnis, neque deſiſtã abſtrahere a ſeruitio ciuitatẽ noſtrã. ad Brut. 16. 16. a, Cuius quũ tẽtaret ſcientiã augurarus, dixit ei, &c. 1. de Diu. 60. a, Homo quum ſe ipſe perſpexerit, totũque tẽtarit, intelliget, &c. 2. de Leg. 88. a, Cum & per me ipſum egiſſem, & p Druſum ſæpe tentaſſem. de Or. 93. b, Tentare volui, an ita dici poſſet. in Parad. a, Aliquem leuiter tentare quo animo ferat aliquid. 2. de L. Agr. 30. a, Inſidijs tentare aliquem. ad Cornificiũ, lib. 12. 259. a, Verbo nefario aures alicuius tentare. de Aruſp. reſp. 52. a, Tentare exercitus. de Aruſp. reſp. 55. Homines in prælijs belli fortunam tentare ac periclitari ſolent. in Verr. lib. 7. 103. a, Hoc flumen ita frigidum eſt, vt via pede tentare id poſſim. de Leg. 2 6. Laceſſere bello & tentare nationes aliquas. pro L. Man. 16. a, Patientiã alicuius tentare. 2. de L. Agr. 32. a, Prudentiã cuiuſpiam tentare. 1. Tuſc. 157. a. Vt exul potius tentare, quàm Conſul vexare Rempub. poſſes. in Cat. 102. b, Comperiẽ tentaſſe collegium. 8. famil. 36. in ep. Cæl. Nihil aliud hoc iudicio tentatur, niſi vt. &c. pro Sexto Roſc. 20. b, Vtrum aſſeueratur in hoc, an tentatur? mihi enim res noua eſt. in Verr. 113. b, Male enim ſe res habet, cum quod virtute effici debet, id tentatur pecunia. Off. 37. b, Summa Reip. in huius periculo tentatur. pro Seſtio, 43. b, Hæc eadem nunc ab illis defenſionis via ratioque tentatur. in Verr. 236. b, Video quanta quæſtio tenetur ab accuſatoribus. pro Clu. 51. b, Armis & caſtris tentata res eſt ab omni genere hominũ & ordine. 2. Or. 124. a, Idcirco in his rebus euertendis, vnius hominis ſenectus, infirmitas, ſolitudoque tentata eſt. pro Rab. perd. reo, 1 a, Iudicium pecunia eſt tentatũ non a Cluentio, ſed contra Cluentium. pro Clu. 34. & 19. b, Nullus modus eſt, &c. qui à me non tentatus ſit. Or. 209. b, Quũ eſſent animi ſeruorum & ſpe & metu tentati, vt, &c. pro Cluen. 140. a, Etſi putabam te certiorem factum nõ eſſe, modò valeres, ſcripſeras enim te quodam ualetudinis genere tentari. Att. 11. a 29. 1. a, Vt res propè manu tentari poſſit. ad Her. 39. b, Illud animorum, corporumque diſſimile eſt, quòd animi ualentes morbo tentari non poſſunt, corpora poſſunt. 4. Tuſc. 48. a, Naciones, quas nunquam pop. Rom. neque laceſſendas bello, neque tentandas putauit. pro Pomp. 8. b,

Tentans.

Tu, quem ego omni ratione tentans, ad diſputandum elicere nunquam potui. de Or. 109. b,

Tentatus.

Verum admonitus an tentatus fecerit, neſcio. in Verr. libro. 3. 73. a, Domus illa, quæ tentata ſcelere iſtu neſario dicitur, plena eſt integritatis. pro Cæl. 49. b, Mementote P. C. verbo illo nefario tentatas aures veſtras, & pernicioſam vitam audiendi cõſuetudine eſſe munitam. de Aruſp. 257. b, Habeo enim nihil (tẽtatis rebus omnibus) in quo acquieſcam. Att. 12. 241. 11. a,

Tentatio.

Valetudinem tuam iam confirmatam eſſe à vetere morbo, & à nouis tentationibus, gaudeo. ad Att. lib. 10. 206. 2. a,

Tenuis.

Aer purus & tenuis, Craſſus & concretus, contraria. 2. de N. d. 60. a, Tenuis L. Virginius, vnuſque de multis. de Fin. 78. b, Teſtis obſcurus & tenuis. in Part. 64. a, Multi diuitias deſpiciunt, quos paruo contentos tenuis victus cultuſque delectat. de Amic. 72. a, Authoritas tenuia, perſona lenis. 2. de L. Agr. 52. a, Tenuis cauſa & inops. 9. fam. 21. Diſtinctio tenuis & acuta. 4. Acad. 80. a, Ratio ad tenue elimata. Acad. 17. b, Suſpicio tenuis. pro Cæc. 31. a, Athenis tenue cælum, ex quo etiam acutiores putantur Attici. &c. de Fato, 11. a, Bidis, oppidum eſt, tenue ſanè, non longe a Syracuſis. 4. Verr. 37. a, Tenuem uictum anteferre copioſo. 3. Tuſc. 84. a, Reſpondeo mihi dicendi aut nullam artem, aut pertenuem uideri. de Or. 93. b, Diſputare ſermone tenui & exiguo. 1. de Or. 30. a, In artificio & operam quàm tenui & leui adhibere multam diligẽtiã. de Or. 95. b, Eũdẽ nõ modo mediocri pecunia, ſed etiã tenui percipere poſſumus. in Hortẽſio. a, Recitabimus. erras. inani & tenui ſpe te cõſolaris. pro Roſ. Com. 25. a, Tenues cauſæ priuatę. 9. fam. 48. P. Quintius cui tenues opes, nullæ facultates, exiguæ amicorum copię ſunt. pro Quint. 2. a, Cõmoti animi tenuium, exlium in ordinem noſtrũ. pro Mor. 135. b, Vidi, ſi uiciſſem tenues Reipu. reliquias, ſi uictus eſſem, nullas futuras. p̃ Dom. 232. b, Spes mea ſemp fuit tenuior, q̃ literæ tuæ. Att. 46. b, Qui tenuioris ordinis eſſent. 3. de Le. 28. Tenuiorũ amicorũ eſt iſta aſſiduitas. p̃ Mur. 141. b, Inuẽtũ eſt tẽperamẽtũ quo tenuiores cũ principibus æquari ſe putarint. 3. de Le. 35. a, Qui p̃hiberẽt iniuria tenuiores ęquitate cõſtituẽda. Of. 45. b, Tenuiſſimus, Locupletiſſim⁹, cõtraria. 1 Verr. 136 b, Aethereus locus tenuiſſimus eſt, & ſemp agitatũ & uiget. de N. d. 2. 30.

Tenui

Tenuiſſima dubitatio.4.Verr.13.a, Tenuiſſima mēbrana. 2. de Nat.d.2 t3.a, Tenuiſſimum & pleniſſimum lumē lunæ. de Nat.d.2.37.Verres tenuiſſimum quemque contempſit.in Verr.101.b Relinquere alicui tenuiſſimum patrimonium.ad Herr.4 209.a Tenuiſſimo cultu viuere.pro Flac.2 t.a Negat enim tenuiſſimo victu. id eſt contemptiſſimis eſcis & potionibus mino rem voluptatem percipi,quam rebus exquiſitiſſimis ad epulandum.2.de Fin.t43.a, Corpus noſtrū tenuiſſima ſæpe de cauſa conficitur. de Aruſp.253.b, Nam locupletiſſimi cuiuſque cenſus extenuarant, tenuiſſimi auxerant. 4. Verr. 95. a, Perſequi tenuiſſima quæque.pro.Cec.29t.b, In minimis tenuiſſimiſque rebus labi. 2.de Or.82.a.

Tenuiculus.

Tenuiculo apparatu ſignificas Balbum fuiſſe cōtentū. Pæto, lib.9.19.t.2.

Tenuitas.

Tenuitas pro paupertate.de Or.133.b, AErarii tenuitas. 2. Off.109.a, An tanta ſit eius tenuitas,vt fugiat aciem?Tuſc.t.42. de anima loquens.Hubertas & tenuitas frugum.2.de D.u.45.a, Tenuitas earum rerum,quas terra procreat.D u.2.23. Quoſdam valetudo,modo bona ſit,tenuitas ipſa delectat.de Cl.Or. 32.a.Vt poſſum,ex meis anguſtiis,illius ſuſtento tenuitatem.ad Tironem,lib.t6.2 t.t o.a, Et iſta maxime propter limatam quādā & rerū & verborū tenuitatē.de Fin.3.32.Ne ars tāta propter tenuitatem hominum a religionis authoritate abduceretur ad mercedem atque quæſtum.1.de Diu.t51.a.

Tenuiter.

Iamdudum enim mihi nimium tenuiter Siculorum erga te voluntatis argumenta colligere videor,utrum,&c.4.Ver.t t3.a,Philoſophorum mos tenuiter differendi.in Or.26 a.Sæpe ita tenuiter incidunt, vt, &c.ad Her.19.b. Reſpondere tenuiter & nugatorie.ad Her.4.205.a. Argumētationes tenuius & acutius & ſubtilius tractantur.ad Her.4.205.a, Tenuiſſime æſtimare. 6. Verr.30.a,

Tenus.

Illi rumores de comitiis Cumarum tenus caluerunt.epiſt.li. 8.2.in epi.Cęl.Et Cepheus conditur ante, Lumborū tenus, &c. in Arat.b.Et loca conuiſit cauda tenus infera piſcis, in Arato, 39.a Crateraque tenus lucet mortalibus Hydra. in Arato.42.a Antiochus à Scipione deuictus, Tauro tenus regnare iuſſus eſt. pro Deiot.25.a Hoc eſt,vſque ad montem Taurum. Nam veteres verbo tenus acutè illi quidem ſed non ad hunc vſum popularem atque ciuilem de Repub.differebant.3.de Leg.t5.a

Tepefacio.

Is eius tactus eſt,non vt tepefaciat ſolùm, ſed etiam ſæpe cōburat.2.de Nat.d.56.a.De ſole. Frigoribus adiectis dureſcit humor,& idem viciſſim mollitur tepefactus, & tabeſcit calore.2. de Nat.d.39.a,alias,tepeſcitque calore.Terra ſemen tepefactū, vapore & complexu ſuo diffundit.de Sen.47.a.Alia ſemper viſent,alia hyeme nudata verno tempore tepefacta frondeſcunt. 5.Tuſc.53.a.

Tepeſco, Tepor.

Atque etiam maria agitata ventis ita tepeſcunt, vt intelligi facile poſſit in tantis illis humoribus incluſum eſſe aerem.Nec enim ille externus & aduentitius habendus eſt tepor, ſed ex intimis maris partibus agitatione excitatus:quod noſtris quoque corporibus contingit, cum motu atq; exercitatione recaleſcūt. 2.de Nat.39.a Vua maturata dulceſcit,veſtitaque pāpinis, nec modico tepore caret,& nimios ſolis defendit ardores.Cato 49.

Ter.

Aptam & ratione diſpoſitam ſe habere exiſtimant, &c. vnde vix ter in anno audire nuntium poſſunt.pro Roſc.Am.79.a.Cæcidūt de cœlo ter quattuor corpora ſancta. 1.de Diu. 177.a. Ter millia Laodiceæ.6.Att.t.Tercenti viri.in Ant. t 85.b.

Tergeminus.

Ecce tergeminum in ſcelere par, inuſitatum, inauditum, ferum,barbarum.t t.Philip.289.a

Ternus.

Quum loquimur terni,nihil flagitij dicimus: at quum bini, obſcœnum eſt.ad Pætum,lib.9.22.t o. 2, Ternæ autē ſunt vtriuſque partes verborum,de Or.2 t6.b.Terna aut bina,aut ſingula etiam uerba diceret,de Or.t 61.b, Ternas epiſtolas in hora dare.15.fam. 43. Hoc quoque propter tuos ternos denarios nunc primum poſtulatur.4.Verr.t04. a

Tertius.

Sed ſi res coget,eſt quiddam tertium.Lent.1.5.6.a.Nihil eſſe tertium.Pæto,lib.9.22.2.a.Id eſt, alterum è duobus. Tertium aliquod requirunt ad cohęrendum omnia duo.de Vniu.15.Tertio quoque die.2.Tuſ.42.a.Cum tertia parte ſummæ ſpōſio facta.pro Roſc.Com.7. Modo vobis inſpectantibus in iudicio Gabinij tertio quoq; verbo excitabatur.pro Rab. Poſth.21.a

Tertianus.

Vide quæſo, &c. ne tertianas quidem febres & quartanas diuinas eſſe dicendum ſit.3.de Nat.d.32.a

Tertio.

Ille iterum,ille tertio, auctionibus factis pecuniam dedit. p Deiot.t45.b.

Tertium.

Quid eſt iam incertum, quàm talorum iactus? tamen nemo eſt quin ſæpe iactans, Venereum iaciat aliquando, nonnunquā etiam iterum ac tertium.2.de Diu.t 82.a.Sed hoc τέρας horribili vigilantia,celeritate,diligentia eſt.8.Att. 25.

Teres.

Plena & teres oratio.de Or.161.b.Oratio teres & tenuis & non ſine neruis ac viribus.3.de Or.t t0.a, Obſtipum caput, & tereti ceruice reflexū.2.de Nat.d. t54. a Aures teretes & religioſæ Atticorum.in Or.15,a.Si teretes aures habent,intelligēſque iudicium,&c.de Opt.gen.Or.t47. a

Tergeminus, Vide Ter.

Tergiuerſor, Tergiuerſacio, Vide Tergum.

Tergo, is,

Vt in familia qui tractant iſta, qui tergunt, qui vngunt, qui verrunt,qui ſpargunt, non honeſtiſſimum locum ſeruitutis tenent.in Parad.46.a

Tergum.

Inambulare manibus ad tergum reiectis. Afiu. Ciceroni, 10.32.8.a, Namque ipſum ad tergum cynoſuræ vertitur Arcti. de Nat. 48. b. Tuus autem deus non digito vno redundat, ſed capite, collo, ceruicibus, lateribus, aluo, tergo, poplitibus, t.de Natu.deor.t 37.a.Aliquem à tergo adoriri. pro Mil..2t.a Tum deus illi præcipit,vt pergeret protinus:quid retro atque a tergo fieret,ne laboraret.de Diu. 90. b, Senectus in curſu a tergo inſequens,nec opinantes aſſequitur.Tuſ.1.78.Clodius a tergo hoſtem intercluſum reliquit.epiſt.261.b,A latere,a tergo magnā partē vrbis relinquere.in Ver.255.b.Antonius a tergo,a frōte,a lateribus tenetur.3.Phil.t 47.a,Grues in tergo prę uolantium colla & capita reponunt.2.de Nat.d.t 87. a, Boum terga non ſunt ad onus accipiēdum figurata:de Nat.d.58.b,

Tergiuerſor.

Quid taces?quid diſſimulas?quid tergiuerſaris?&c.p Planc. 38.a,Quid tergiuerſamur Epicure:nec fatemur,&c. 3. Tuſc. 70.a,Atque in his tamen tribus generibus quoquo modo poſſunt,non incallide tergiuerſantur:&c.3.Off.t62.a,An cuncter & tergiuerſer, & ijs me dem qui tenēt,qui potiuntur?Att.t09. h, Tergiuerſari nolui,ne mea anima σπουδὴ ſuſpicionē ei aliquam importarem.t6.Fam.29.in epiſtola Cicer.filij.Id eſt noluit rationem aliquam iuſſis eius opponere. Itaque eum tergiuerſari non ſinent,ſecùmque rapient.5 Tuſc.t 17.a, Non eſt locus ad tergiuerſandum contra Cæſarem.Att.8.12 t.7.a,

Tergiuerſans

Brutus non valde moratur,non tergiuerſans, ſed expectās. Att.254.b, Hunc æſtuātem & tergiuerſantem iudicio ille perſequitur.pro Flac.38. a, Fannium inuitum, & huc atque illuc tergiuerſantem,teſtimonium contra ſe dicere cogo.pro Roſc. Com.22.a,

Tergiuerſatio.

Quid ergo erat moræ & tergiuerſationis?pro Mil. 40. Ego vero Apuliam & Sipontum, & tergiuerſationem iſtam probo, &c.Att.10.t96.2.a,

Terminus.

Omnium ætatum certus eſt terminus: ſenectutis autem nullus certus eſt terminus.de Sen.65.a, Finis & terminus noſtrarum contentionum.ad Domitiū.lib.6.22.4.a,Terminus orationis.t.ad Her. 4. Neque terminum malorum prius aſpiciet. de Vniu. 57. Quæ de deorum natura præfati ſumus, hunc habent terminum.de Vniu.47.Quum nullum tot calamitatibus atque ærūnis terminum inueniremus.a, Cui nulli poſſeſſionum termini erāt.pro Mil. t 15.b,Termini regni modici.pro Deiot.25. Termini,ques pepigit Socrates,requirendi,iiſque parendum. t. de Leg.43.Longius quam vitæ termini poſtulant,cogitare. pro Rap.

Rab.perduel.reo,21.a,Regiones aliquãto latius excitare, quã ipſius vicinitatis numen ac termini poſtulabant.pro Rab.92.b Cõſtituere ſibi certos fines & terminos.pro Quint.19.a, & Ac. 33.b,Euellere terminos.in Ant. 277.b, Eſt enim inter eos non de terminis,ſed de tota poſſeſſione contentio. 4.Ac.239.a.Nullis terminis circunſcribere aut definire ius ſuum. 1. de Or.36. a,Alias,finire ius.Pompeii res geſtæ iiſdem quibus ſolis curſus regionibus ac terminis continentur.in Cat.173.b.Qui imperiũ pop.Rom. orbis terrarum terminis definiunt. pro Seſt, 18. b, Craſſus mihi viſus eſt oratoris facultatẽ non illius artis terminis,ſed ingenii ſui finibus immenſis deſcribere.de Or.103.b,

Terminalia.

Hiſce ego me viis commitrã, qui terminalibus nuper in ſuburbium,vt eodem die reuerterer,&c.12.Phil.335.a,

Termino.

Nunquã terminat nec magnitudinis, nec diuturnitatis modum,&c.Tuſc.2.40.Ingrediẽs intra finem eius loci, quem oleæ terminabant.pro Cec.289.b,Illorum fines, ſicut ipſi dixerãt, terminauit:&c.1.Off.50.a, An Actij Nauij lituus ille, quo ad inueſtigandum ſuem regiones vineæ terminauit.contemnẽdus eſt? de N.d.2.7. At nos metiendi,ratiocinãdique vtilitate,huius artis terminauimus modũ. 1.Tuſ.8. a,Terminem' aliquãdo ſententiam.9.Att.70. Si quibus regionibus vitæ ſpatium circũ ſcriptum eſt, eiſdem omnes cogitationes terminaret ſuas. pro Archia.21.a, Quorum alter fines veſtri imperij,non terræ,ſed cæli regionibus terminaret. 3.in Cat.70.a, Tamen non id ſpectandum eſt quid dicat, ſed quid cõſentaneum ſit ei dicere qui bona:voluptate terminauerit mala,dolore.3.Off.161.a, Clauſulam longa ſyllaba terminare.3.de Or.101.a,Rem infinitam terminare.1.Tuſc.96.a,Spem poſſeſſionum terminare.pro Mil. 55.a,Non æſtimatione cenſus, ſed cultu atque victu terminatur diuitiarum modus.Part.125.b,Stomachus vtraque ex parte tonſillas attingens,palato extremo atque intimo terminatur.2.de Nat.d.302.a,Pompeij gloriæ domicilium communis imperij finibus terminatur.pro Corn.57.b, Sed vnde eſt orta, in eodem terminetur oratio. pro Mar. 19. a. Id eſt, finem accipiat.Vt pariter extrema terminentur, eundẽque referant in cadendo ſonum.de Or.200. b, Cadere numeroſe, terminarique ſententiam.de Or.216.b, Omni autem priuatione doloris putat Epicurus terminari ſummam voluptatẽ.1.de Fin.59,a, An cenſes,&c. ſi ijſdem finibus gloriam meam, quibus vitam eſſem terminaturus?de Sen.74.a,

Terminatus.

In oratione vniuerſa comprehenſio clauſa & terminata eſt. Or.216.b,Oratio non concluſa, & Oratio terminata,contraria.Or.198.b,Terminato imperio annuo.3.fam.50.Ipſa natura diuitias,quibus contenta eſt,parabiles & terminatas habet. de Fin.1.71.a,

Terminatio.

Quorum deſcriptus ordo alias alia terminatione concluditur.Or.216.b,Expoſita igitur,inquit,rerum expetendarum terminatione,cur,&c.5.de Fin.47.a,Verſus inuentus eſt terminatione aurium.in Or.103.a,

Ternus, Vide Ter.

Tero.

Rerum nomina nouarum, quæ nunc conſuetudo diuturna triuit.3.de Fin.22.a, Iam enim hoc verbum ſatis heſterno ſermone triuimus.4.Acad. 38.a, Terere omnem ætatem in nugis diſcẽdis.de Or.3.68. Teretur interea tempus, belli apparatus refrigeſcent.5. Phi.186.a

Tritus.

Sic ſorites ſatis Latino ſermone tritus eſt.de Diu.110.b,Res trita communis & peruagata.pro Fl.160.b,Quid porrò in Græco ſermone tam tritum atque celebratũ eſt,quam.&c.pro Flac. 51.a,Quom Brũduſium,iterque illud,quod tritum in Græciam eſt,ſine cauſa vitauiſſem. 1.Phil.4.a, Tritum ſermone vel vetuſtate prouerbium.Off.1.49.a, Verbum vſitatum ac tritum. Acad.44.b,Quum eum vehemẽter hortaret,vt eam laudis viam rectiſſiman eſſe ducere quam maiores eius ei tritam reliquiſſent.de Cl.Or.154.a,Tritæ noſtrorum hominum aures & erudita ciuitas.de Claris Or.175. b, Habere aures tritas notandi a generibus poetarũ.ep.135,b, Tritas vias relinquere.de Cl.191. b,Faciamus enim tractando vſitatius hoc verbum & tritius. 1. Acad.40.a,

Tritus, us.

Tritu ac conflictu lapidum,ignis elicitur.de Nat.d.2,29.

Terra.

Terra (inquit Plato) vt focus, domicilium ſacrum omnium deorum eſt. Quocirca ne quis idem conſecrato. 2. de Leg. 43. Terra quæ mater eſt omnium.pro Clu.153.a,Terra enim profecto,quoniam pars mundi eſt, etiam dei.de Nat.d.1.18.Ille globus quem in hoc templo medio vides, quæ dicitur terra. in Somn.Scip.11.a, Terra fruges fert, & vt mater cibos ſuppeditat.2.de Leg.61. Terra ad vniuerſi cæli complexum quaſi puncti inſtar obtinet.Tuſc.1.32.Terra in aquam ſe vertit.3.de Nat. d.21. Terra & a qua in medium mundi locum grauitate feruntur & pondere.Tuſ.1.33.Quæ natura fluerent atque manarent, vt aqua & terra.de Nat.10.b, Terra quibuſdam quaſi cingulis redimita & circundata.Som. Scip. 21. Videamus terrane penitus defixa ſit,& quaſi radicibus ſuis hæreat,an media pẽdeat.4.Ac. 220.a,Terra hyeme denſior.de Nat.d.117. Terra grauidata ſeminibus,omnia parit & fundit ex ſeſe.2. de Nat.d. 59. Terra cũ cælo hilarata videatur.2.de Nat.d.75.Terra eſt infima. de Nat. d.2.13.Terra ipſa dea eſt,& ita habetur:quæ eſt enim alia Tellus?3.de Nat.d.70.a,Vnde terra,& quibus librata ponderibus, quibus cauernis maria ſuſtineat.5. Tuſc. 99. a, Terra locata in media mundi ſede ſolida & globoſa, & vndique in ſeſe nutibus ſuis conglobata,veſtita floribus,&c.2,de Nat.142.a,Tuſc.1.32. Terraque vt media ſit, eaque ſua vi nutuque teneatur.3. de Or. 98.a,Terra nata.7.fam.47.Terra nona immobilis manens,ima ſede ſemper hæret,complexa medium mundi locum.Som.Scip. 18.Nam ea quæ eſt media & nona tellus,neque mouetur. & infima eſt, & in eam feruntur omnia ſuo nutu pondera.de Som. 128.b, Omnis terra, parua quædam inſula eſt, circunfuſa illo mari,quod Atlanticum,quod Magnum, quod Oceanum appellatur.Som.Scip.22.&.23.Terra humatis in ea mortuis, obducta frugibus obſerebatur, vt ſinus & gremiũ quaſi matris mortuo tribueretur,ſolum autem frugibus expiatum,viuis redderetur.2.de Leg.58. Terra ſita in media parte mundi, circumfuſa eſt aere.2.de Nat.d.67.Terra veſtita floribus,herbis, arborib⁹, frugibus.2.de.Na.d.72. Terræ cauernis magna vis caloris continetur.de Nat.d. 2. 19.eaque hyeme denſior inſitum calorem continet arctius. Terræ cultum ſegniorem ſuſpicor fore, ſi ad eam tuendam,ferroque ſubiiciendam,ſuperſtitionis aliquid acceſſerit.2.de Leg.44.Terræ expers ſolidum nihil eſſe poteſt. de Vniu.15.Terræ ſpirationibus aer alitur & æther, omnia ſidera.2.de Nat.d.60.Terræ faucibus patefactis.2.de. Nat.de.70. Cn.Octauius eſt,an Cn.Cornelius quidem tuus familiaris ſummo genere natus,Terræ filius,&c.ad.Trebatium,libro.7.9.3.a Et huic terræ filio,neſcio cui, committere epiſtolam tantis de rebus non audebam Att.1.8.8.a, Tum globum terræ eminentem à mari fixum in medio mundi vniuerſi loco.Tuſc.162.b, Huius genitis ac terræ domeſticus natiuuſque ſenſus.de Aruſp. reſp.17.a, Vmbra terræ ſoli officiens, noctem efficit.de Nat.d. 2.36.Terræ in ſepolſura corpus redditur, & ita locatum ac ſitum quaſi operimento matris obducitur.1.de Leg.51.Reddenda eſt terræ terra.Tuſc.3.50. Terram altricem noſtram, quæ traiecto axe ſuſtinetur, voluit deus eſſe dici, noctiſque effectricem, eandemque cuſtodem antiquiſſimã deorum omnium, qui intra cælum generantur.de Vniu.45. Terram lunæ curſus proxime ambit, eique ſupra terrã proxima ſolis circunuectio eſt, lucifer deinde & ſancta Mercurij ſtella curſum habent ſolis celeritati parem.de Vni. 37. Mithridates non fuit eo contentus,quod ei præter ſpem acciderat, vt illam, poſteaquã pulſus erat,terram nũquam attingeret.pro Pomp.8.b Terram craſſiſſimus circunfundit aer.de Na.deo.2. 13. Terram eam ſepeliendis corporibus compleri Plato voluit, quæ mortuorum corpora ſine viuorum detrimento reciperet: quæ autem fruges ferre,& vt mater, cibos ſuppeditare poſſet,eam (inquit) ne quis minuat neve viuus, neve mortuus.2.de Leg.61. Terram deum eſſe dicit Plato in Timæo & in Leg.de N. d.1. 23, Terram eam eſſe quæ Ceres diceretur, diſputat Chryſippus.de Nat. d.1.30 Terram ab igni formari ſenſit Parmenides.Academ.qu.editio. 1.lib.2.109.In terram cadere dicuntur corpora.Tuſc.1.29.Ne quid excidat aut defluat in terram.de Amic.207.b, Terram primum,ignemque iungebat deos,terram efficere moliens.de Vniuſ.15.Præter terrã, rem vllam in mundo moueri negauit Strato.Acad.q.edit.1.lib.2.114.Terram & cælum refert in deos Heraclides Ponticus.de Nat.d.1.26.Terram calentem fumare videmus ex recenti foſſione.de Natu.d.2.19. Quod ſi e portu ſoluentibus,&c.quo tandem animo me eſſe oportet,prope iam ex magna iactatione terram videntem, in hunc, cui video maximas Reipub,tempeſtates eſſe ſubeundas?pro Mur,3. a, A terrã longiſſime ſe efferre.Tuſ.1.33. Vna pars eſt natura diſſerendi,

altera

alteta viuendi, tertia natura ſic ab his inueſtigata eſt, vt nulla pars cęlo, mari, terra, vt poetice loquar, pretermiſſa ſit. 5. de Fin. 16. a, Terra & mari bellum comparat. 10. Att. 8. Conquirere aliquem terra marique. Vatinius Cic. 5. 23. Cur mortifera tam multa perniciosa terra marique diſperſerit? Acad. q. edit. 1. lib. 2. ttt. Quam multæ mihi a Vere inſidiæ terra marique factæ ſint. 2. Verr. 3. a, Quantas ille res domi militiæque, terra, marique, quantaque fœlicitate geſſerit. pro L. Man. 34. a, Vt quum duobus in locis diſiunctiſſimis, maximeque diuerſis, vno conſilio, ab unis hoſtium copiis bellũ terra marique gereretur, &c. pro L. Man. 5. a, Cuius tantæ res geſtæ terra marique extiterũt. pro Clu. a, Vt aliqñ vere viderentur oĩbus gẽtibus ac nationibus terra marique imperare. pro L. Man. 39. a, Cedamus igitur: & vt boni ciues ſimus, bellum Italiæ terra marique inferamus. Att. . . t 70. 4. a, Qua aut terra aut mari perſequar eum, qui ubi ſit neſcio? Att. 7. 240. 2 a, Qui ſaxa iacerent quæ de terra ipſi tollerunt. pro Cec. 296. b, Ex terra ſuccum trahunt ſtipes. 2. de. Nat. d. 90. Ex terra aqua oritur, & contra. 2. de Natur. deor. 60. Eorum qui in hac terra ferunt, magnamque Græciam, &c. inſtitutis & præceptis ſuis erudierunt. de Amic. 12. a Hoſtilis in terra turpiter iacuit inſepultus. t. de Inu. t 19. a In terra deos ſpargens. de Vniu. 57. Iter à Vibone Brunduſium terra petere contẽdi. pro Pl. 280. b Cęlum, ignes, terræ, maria, naturæ omnes parent diuino numini, de Nat d. 1. t 7. Vt hæ terræ ſolent, in quibus bellum acerbum eſt. in Vatin. t 57. b Terræ quidem mortiferæ, vt Ampſancti in Hirpinis, & in Aſia Plutonia. Diu. t. 71. Mitylene, &c. quæ terræ noſtræ ſunt. con. Rull. 74. b Terrarum varia genera. Diu. 1. 71. Terrarum ſitus, plus quàm lunæ tractus, ad naſcendum valere. Diu. 2. 75. Vbicunque terrarum & gentium. in Ver. 265. b Neſciebam vbi terrarum eſſes. Att. 73. b Si hic morari non potes, ubi in aliquas terras. Saluſt. in Cicer. 10 t. b Qui terras incolunt, in quibus aer craſſus eſt. de Nat. 3. b Omnes terras, omnia maria mouere. 8. Att. 27 Subito non longe a Syracuſis penetrauit ſub terras in Ver. 225. b Accerſere aliquem ex ultimis terris. de Aruſp. reſp. 22. a Quid enim in terris commune tantum tantolumne conſilium? pro Dom. 227. b Non ignoro quid ſociis accidat in vltimis terris. Qu. Fr. 296. b In terris nemo eſt. 4. ad Att. 46. Id enim amiſiſti, cui nihil in terris ſimile fuit. Bruto, 19. 3. a Pecunia tanta, quanta ſit in terris. contra. Rull. 78. b

Territorium.

Vt florentis coloniæ territorium minueretur. 3. Philipp. 10 t. 2.

Terrenus.

Humor marinus & terrenus longo interuallo extenuatus. 2. de Nat. d. 61. a Terrena natura. de Nat. d. 2. t 8. Soliditas terrena 2. de Nat. d. 27. a Corpus terrenum & concretum. t. Tuſ. 76. a De coloratio quædam ex aliqua contagione terrena poteſt ſangui ni ſimilis eſſe. de Diu. t 20. b. & 2. de Nat. d. 86. a Corpora noſtra terreno principiorum genere confecta, ardore animi concaleſcũt. 1. Tuſ. 68. a Beſtiarum autem terrenæ ſunt aliæ, partim aquatiles, aliæ, &c. 1. de Nat. d, 143. a Terrena & humida ſuopte nutu in terram feruntur. Tuſc. 156. b Tamen terrenis concretiſque corporibus ſunt interſepta quodammodo. primo. Tuſcul. 76. a.

Terreſtris.

Apronius terreſtris archipirata. 7. Ver. 56. a Terreſtre animal de Vniu. 43. Domicilium terreſtre. 6. Ver. t 14. a Præſidium terreſtre. 7. Ver. 70. a Res cæleſtes atque terreſtres. de Na. 41. b

Terrigemus.

Vel ſi quis medicus ægroto, imperet vt ſumat Terrigenam, herbigradam, domiportam ſanguine caſſam, Potius, quàm hominũ more coclheam dicere. 2. de Diu. 10 t

Terræmotus.

Terræmotus horribilis eodem tempore in agro Piceno factus. de Aruſp. reſp. 58. a Si tecta aut vi tempeſtatis, aut teræmotu, aut vetuſtate cecidiſſent. 2. Off. t 8. a Cum ipſe mundus, cum agri terræ motu quodam nouo contremiſcunt. de Aruſp. reſp. 258. b Magnos terræ motus in Liguribus, totaque Italia factos eſſe vt multa oppida corruerint, multis locis labes facta ſit, terræque deſcenderint, fluminaque in contrarias partes fluxerint, atque omnes mare influxerint. de Diuin. 96. b. Quum terræ ſæpe fremitus, ſæpe mugitus, ſępe motus prædixerint. de Diui. 87. b Apulia maximis terræmotibus conquaſſata eſt. de Diu. 158. a

Terripauium, Terripudium, Vide Tripudium.

Terreo.

Qui omnia cæde, incendiiſque terret. de Aruſ. 5. a Nec me iſta terrent, quæ mihi ad timorem proponuntur. Cæl. lib. 2. t 5. t 2. a Suæ quemque conſcientiæ animi terrent. pro Sex. Roſc. 29. b Hunc tu hominem terreto, ſi quem eris nactus iſtiuſmodi minus Part. t 18. b Aduerſarios minaciter terrere poſſumus. de Or. 92 b Aliquem denuntiatione periculi terrere. pro Planc. 70. a Terrere animos vaſtitate, peſtilentia, & terræmotibus. 2. de Nat. d. 20. a Non pœna, neque metus, ſed turpitudo terrere debet ab iniurioſa vita. de Leg. 164. b Homines impulſu deorum, terreri ſurarum tædis ardentibus. in Piſ. 89. b Terreri ímpetu fortunæ. Tuſ. 5. 23. Territare ad Her. 30. b

Terribilis.

Terribilis alicui. a. Phil. 76 Alter o dii boni, quam teter incedebat, quàm truculentus, quàm terribilis aſpectu. pro Seſtio. 14. a Mors terribilis eſt iis, quorum cum vita omnia extinguuntur. in Parad. 20. a Terribilis res. Acad. q. ed. t. libr. 2. 45. Africa terribili tremit horrida terra tumultu. in Or. 50. a Pompeius, cuius virtute terribilior erat populus Rom. exteris gentibus. in Aut. t 72. b

Terror.

Terror, metus eſt concutiens, ex quo fit, vt pudorẽ robur, terrorem pallor & tremor, & dentium crepitus conſequatur. Tuſ. 4. 15. Satiſnè videtur declaraſſe Dionyſius, nihil eſſe ei beatũ, cui ſemper aliquis terror impẽdeat? Tuſc. 5. 46. Terror iniectus Cæſari de eius actis. de Prouin. 35. Terror ſempiternus. Tuſc. t. 40. Cauſam huius tanti terroris occultas. 5. Verr. 56. Terrorem inferre alicui regioni. t 5. fam. 42. Athenæ vim & terrorem Perſielis timuerunt. de Cl. 168. b. Iurauit hoc terrore coactus Põponius. 3. Off. 153. Alicuius minis ac terrore commoueri. pro Font. 281. b. Aliquem vagari erectum paſſim toto foro cũ quibuſdam minis & immani terrore verborum. pro Font. 280. b, Qui ſibi iniecto terrore mortis horreſcunt. 5. de Fin. 53. a. Terrore militari adiuncto incitata ſeruitia. 4. de Leg. 24. Armis, viris, terrore, periculoque moreis repulit, fugauit, auertit, &c. pro Cæc. 24. Botunius autem miros terrores ad me attulit Cæſarianus, Att. 6. 1 t 9. 1. a, Terrores iacere & denuntiare. 2. Att. 69. Nullius periculi terroribus ab officio deſciſcam. t 1. famil. 48. 10 epiſt. Matii: Id eſt, nullis periculis deterrebor ab officio. His terroribus ab Epicuro ſoluti. de Nat. d. t. 40.

Teruncius.

Nos tamen, etſi hoc te ex aliis audire malo, ſic in prouincia nos gerimus, &c. vt nullus teruncius inſinuatur in quenquam. Att. 5. 31. Interiit magnitudine maris Agei ſtilla muriç, & vt in diuitiis Crœſi terruncii acceſſio. 3. de Fin. 36. De preda mea terruncium non attigit quiſquam. 2. fam. 35. Caue putes quicquam homines magis unquam eſſe miratos, quàm nullum terũtium, me obtinente prouinciam, ſumptus factum eſſe, nec in Rẽpub. nec in quenquam meorum. Att. 5. 110. 3. a, Atque etiam ſpero toto anno imperii noſtri terũciũ ſumptus in prouincia nullum fore. 5. Att. 42. Fecit palàm te ex libella, me ex teruncia. 7. Att. 6. Id eſt, te omnium bonorum hæredẽ, me ex quarta parte.

Teſſera.

Pila, teſſeræ, tali. de Or. 148. b, Quid enim ſors eſt? propemodum quod micare, quod talos iacere, quod teſſeras quibus ĩ rebus temeritas & caſus, non ratio, nec conſilium valet. 2. de Diui. 227. Nobis ſenibus ex luſionibus multis talos relinquunt & teſſeras. de Sen. 54. a

Teſſerula.

Quam lepide lexeis compoſtæ, vt teſſerulę omnes. de Orat. 228. b.

Teſta.

Ipſæ à vicinis cum teſta carbunculos corrogaret. ad Her. 25. b. & 41. b.

Teſtæ.

Teſtis natiuis ad ſaxa inhærentes beluæ. 2. de Nat. d. 73 Etſi quum proceſſerimus, explurati ora videbũtur, & teſtis vtemur. 16. Att. 12. Eſt nauigii tecti, aut conſtrati genus, vnde alias tectis legitur.

Teſtamentum, Vide Teſtor.

Teſtis.

Teſtes, verbum honeſtiſſimum in iudicio, alio loco non nimis. 9. fam. 54

Te-

Teſticulus.

Medicus teſticulos arietinos tenens.ad Her.aa.b

Teſtis.

Cupidus teſtis,iratus,coniuratus,ab religione alienus, &c. pro Font.10.a Grauis & leuis teſtis. pro Quint. 50. a Incorruptus atque integer teſtis.1.de Fin.107.a Vt quòd locuples teſtis ſanguinis ſui non fuerit,idem ſit grauis author iniuriæ publicæ.pro Flac.154.b.&.1.de Din.36.& Off.3.12. Locupletiſſimus & certiſſimus teſtis.5.Ver.116.a Pro iis rebus nullam mihi abs te relatam eſſe gratiam,tu es optimus teſtis.5. Verr.116.a Pro iis rebus nullam mihi abs te relatam eſſe gratiam,tu es optimus teſtis.Ant.5.5.4.a Religioſus teſtis.in Vatin.1.a Teſtis religioſiſſimus.de Fin.4.50.Teſtis nerus Acad. q.ed.1.lib.2.74. Viuus & præſens teſtis.2.de Or.6.a Teſtis & conſcius alicuius rei.pro Font.5.a Præterea quidem de Cõſularibus nemini poſſum aut ſtudij erga te aut officii,aut amici animi eſſe teſtis.ep.lib.1.7.7,Cn.Pompeius idem mihi teſtis de voluntate Cęſaris, & ſponſor eſt illi de mea.de Prouinc. 36. a Tu mihi teſtis eſſe potes,nullam.eſſe artem ſalis.de Or.128.b Cuius rei cuncta teſtis eſt Aſia.pro Flac.152. b Recitare ſum codicem loco teſtis. pro Ruſ.Com.3.a Teſtis eſt dicere quæ ſcierit, aut audierit.lib.4.ad Her.204.Citeturque Salamis clariſſimę teſtis victoriæ. 1. Off.106.a Graui teſte priuatus ſum amoris ſummi erga te mei ep.18.b Te mearum ineptiarum teſtem & ſpectatorem fortuna conſtituit.de Or.1.56.a De qua credo ſatis idoneum,ſatis grauem teſtem.Qu.Minutium dicere audiſtis.1.Ver 214. b Quũ uerò iurato ſententia dicenda ſit, meminerit deum ſe habere teſtem,id eſt(vt arbitror)mentem ſuam,qua nihil homini dedit deus ipſe diuinus.3.Off.57.a Primum igitur in hanc rem teſtem totam Siciliam citabo,&c.4.Ver.103.a Teſte ciuitate. 15. fam.51.Qui ſi negem,&c.quo me teſte conuinces,an chirographo?in Ant.163.b Vt a teſte veritatem exigunt, non ut à poeta.1.de Leg.3.Teſtes falſi fictique.Diu.2.21. Teſtes integri atque incorrupti.de Fin.1. 55.Obſcuri teſtes aut tenues.Part.64 Quorum commoda,vt vos optimi teſtes eſtis, ſemper oratione firmaui.in Ant.245.b Sed etiam rerum mearum geſtarum authores,teſtes,laudatores fuerunt.Poſt.red.ad Quint.13.a Caſtor & Pollux arbitri & teſtes omnium rerum forenſiũ. in Ver.274.b De quibus uos teſtes aliis eſſe debetis,de iis ipſi alios teſtes audietis,pro Flac.147. b Duo præterea teſtes nihil de vi, ſed de re ipſa atque emptione fundi dixerunt, P. Ceſennius anthor fundi,non tam authoritate graui, quàm corpore, &c.pro Cęc.20 Deinde ſunt teſtes viri clariſſimi, &c. in Ver. 57.b Teſtium cupiditas arguenda.2.ad Her.41.Teſtium uita inſpicienda in teſtimonio.2.ad Her.41.Veſtra enim qui cum ſumma elegantia & integritate vixiſtis,hoc maxime intereſt, non ex libidine aut ſimulate,aut leuitate teſtium,cauſas honeſtorum hominum ponderari,ſed in magnis diſquiſitionibus, repentiniſq; periculis vitam vniuſcuiuſque eſſe teſtem. pro Sylla, 59. Sic a me ſatis teſtium eſt dictum.de Fin.77.b, Teſtibus ſuis cõfidere. Acad.q.edit.1.lib.2.72.Teſtibus denuntiare.4.Verr.8. Id teſtibus me pollicitus ſum planum facturum,qui,&c.pro Quint.59. a, Colligere teſtes ſtultitiæ ſuæ quamplurimos domeſtico præconio.2.de Or.48.a,Teſtes enim aliquo comparare. pro Quint. 40.Teſtes corrumpi poſſe vel pretio, vel gratia, vel metu,vel ſimultate.2.ad.Her.42.Quum teſtes ex Sicilia dabo,quem volet eligat.6.Verr.42.a,Dare teſtes in ſingulas res.6.Verr.33.a.pro Quint.50.& 2.Verrin.33.Teſtes deducere.6.Verr.82, Teſtes edere.3.Verr.17.Nõ ſuſpicabatur id quod nunc ſentiet, ſatis multos ex illa calamitate Ariminenſium,teſtes nobis in hanc rem reliquos eſſe.3.Verr.25. a Poſſum excitare multos reductos teſtes liberalitatis tuæ.pro Rabir.Poſth.130.b, Ab inferis locupletiſſimos teſtes excitare.de Cl.195.b, Excitare teſtes ex monumentis annalium.2.de Fin.107.a, Teſtes habemus omnes q; &c.11.fa.52.Producere teſtes ad iudices.in Verr.78.b, Etenim vos mihi optimi teſtes eſtis,quam,&c.Decurionibus,li.13.77.a a,Teſtibus mercenariis a ſuis ciuitatibus notandis.3. fam. 46. Teſtibus præſentibus ſexaginta duobus.13.Att. 59. A teſtibus dicemus, ſecundum authoritatem & vitam teſtium & coſtantiã teſtimoniorum Contra teſtes,vitæ turpitudinem, teſtimoniorum inconſtantiam,&c.2.ad Her.41.Hoc ego philoſophari non arbitror teſtibus vti,qui aut caſu veri,aut malitia falſi fictique eſſe poſſunt.2.de Din.41.a, Faciam hoc non nouum, ſed ab his qui nunc principes noſtræ ciuitatis ſunt, ante factũ, vt teſtibus vtar ſtatim. Illud a me nouum Iudices, cognoſcetis, quod ita teſtes conſtituam, vt crimen totum explicem.2.Verr.33.

Teſtimonium.

Teſtimonium autem nunc dicimus omne quod ab aliqua re externa ſumitur ad faciendam fidem.in Top.38. Teſtimonium & grauior quædam confirmatio,de Inu.52.b,Teſtimonium mutuum.pro Flac.7.Teſtimonium meum de eo iudicii,quod & ipſe magni æſtimabat,& ego apud te ualere eram expertus,ei libenter dedi.ad Cæſarem,lib.13.17.6.a, Teſtimonium multitudinis non eſt grauiſſimum.de.Fin. lib.2.67. Teſtimoniũ opinionis meæ.13.fam.31. Is demum eſt mea quidem ſententia iuſtus triumphus ac verus, quũ optime de Repub. meritis teſtimoniũ a conſenſu ciuitatis datur.in Ant.260.b, Teſtimunium cum re debet conuenire.4.ad.Her.142. Tuum teſtimoniũ quod in aliena re leue eſſet.id in tua. quoniam contra te eſt, grauiſſimum debet eſſe.in Ver.141.b,Teſtimonio ſum ei.10.fam.35. in epiſt. Planci.Eius rei ipſa verba formulæ teſtimonio ſunt.p Q.Roſc.45.b,Cui rei teſtimonio ſunt literæ,quas Buſſenius ad me miſit Att.8.163.2.a,Teſtimonio eſſe virtuti alicuius,pro Font.5.Nõ occurrit vnicuique veſtrum aliud alii in omni genere exemplũ quod teſtimonio ſit,&c.pro Cec.38. a Hoc igitur intereſt inter exemplum & teſtimonium:exemplo demoſtratur id quod dicimus,cuiuſmodi ſit:teſtimonio eſſe illud ita,vt nos dicimus,confirmatur.ad He.24.b, De tuo autem filio vereor, ne, ſi nihil ad te ſcripſerim, debitum eius virtuti videar teſtimonium non cepiſſe.Seſtio,lib.5.12.9.2, Teſtimonium compoſui, quod quum voles,obſignabo. 15.Att. 30. Dabit enim nobis iam tacite vincta in alterutram partem firmum & graue teſtimonium. pro Q.Roſc.9.a,& ad Heren.11.b, Vnde illud eſt?Da mihi teſtimonium mutuum.totum illud Græcorum eſt.pro Flac.148.b, & in Verr.268.b,Pompeius mihi conſeruatæ Reip. dat teſtimonium Att.2.16.12.a.& pro Domo,240.b, Quandoquidem tam præclarum mihi dediſti iudicii tui teſtimonium.3.de Leg.x.a,Teſtimonium dare dignitati alicuius. pro Planc. 41. Teſtimonium alicui apud alium dare.8.Att.14. Teſtimonium denuntiare. 3. Verr.35.Si aſſeueremus, vide ne religio nobis tã adhibenda ſit, quã ſi teſtimoniũ dicem⁹.de claris Or.192.b.& Acad.q.ed.1. li. 2.135.& in Verr.95.b.Religioſe dicere teſtimoniũ.p Cęl.49.b, Non tu verum teſtem habere, ſed enim non ſine cauſam falſum teſtimonium dicere oſtenderis.4.Acad.q.145.a, Teſtimonium dicentem Xenocratem iurare prohibuerunt Athenięſes.1. Att. 38. Teſtimonium ſecundum fidem & religionem grauiſſimè dicere. Q.fr.324.b. Teſtimonium contra deos dicere, 3.de Nat. d.61.Qui ita ſemper teſtimonium de ambitu dicunt. pro Plan. 45.a.& pro Sylla. 6. a Qui teſtimonium de coniuratione dixi in alios. pro Syl.32. a, More maiorum comparatum eſt, ut in minimis rebus homines ampliſſimi teſtimonium de ſua re non dicerent. pro Sex.Roſ.35.b. Dicere teſtimonium in aliquem. 3.Ver.67.a.& 3.de Nat.d.119.a, Certè hoc maius teſtimonium habes amoris mei.10.fa.19.a.Habere teſtimonium vocis alicuius.epiſt.59.b. Vt mihi non ſolùm præconium tributum, ſed & graue teſtimonium impartitum eſſe videatur. epiſt. lib. 5. 34. Petere teſtimonium veritatis ab aliquo.de Nat.d.17.b.A C. Fãnio ipſo teſtimonium ſumo, hanc pecuniam ei non deberi. p Q Roſ.46.b.Teſtimonium ſumere in rem aliquam.pro Cęc. 17 Tribuere teſtimonium virtutis alicuius.5. Phil. 201.a. Dicere aliquid pro teſtimonio. in Verr.78.b. Lentulus Popiliũ in ambitus iudicio, pro teſtimonio diligentiſſime laudauit. pro Cl. 45. b. Neque dixi quicquam pro teſtimonio, niſi quod erat ita notum atque teſtatum.Att.1.11.3.a Teſtimonio debito aliquẽ priuare.Acad.q.ed.1. lib.2. 72. Ridiculus ſit, ſi quis in iudicio domeſtico pugnet, & ſui ipſius teſtimonio abutatur: vt enim teſtimonium, ſic exemplum rei confirmandæ cauſa ſumitur. ad Her.24.b,Teſtimonia ſententiæ dictæ.15.fam. 26. Teſtimonia voluntatiſ propria.Part.27.Sũt in eã rẽ teſtimonia. p Cæc. 68.a Teſtimoniorum conſtantia vel incõſtãtia.2.ad Her. 41.Teſtimoniorum ab exemplis differentia. 4.ad Her.142. Teſtimoniorum genera.Part.4. Teſtimoniorum religionem & fidem nũquam iſta natio coluit.pro Flac.148.b.Ille Iupiter,cuius nomine maiores noſtri ſanctam teſtimoniorum fidem eſſe voluerũt. pro Font.17.a, Alia certiora & clariora teſtimonia in cauſa haberem.pro Roſc.Com. 21.a, Teſtimonia ſingula, puto ſingu los eius verſus. 16.fam.9.Legite teſtimonia teſtium veſtrorum, dixit C.Caſſinius,&c.pro Mil. 35.a,In eas ipſas res, quàm improbiſſime fecit,teſtimonia ſumpſit. pro Cæc.289.b.

Teſtor, aris,

Quapropter equidem teſtor,me putare, &c. pro Rab. 96. b Ego quod facio, &c. me omnium veſtrum cauſa facere clamo atque teſtor.pro Mur.71.a, Sed teſtor omnes deos,me hac vna voce à morte eſſe reuocatum. ad Q.fr.1.3. 3.a. Ego omnes homines,deoſque teſtor,pro Cęc.301.b,Vos dii patriæ & penates, &c.teſtor integro me animo ac libero.P.Syllę cauſam defendere.pro Sylla,65.a,Atque hoc vos Iudices teſtor, mihi, &c. pro

Syll.

Syll.26.Preces & nefaria vota cognouimos,quibus illa deos immortales de ſuo ſcelere teſtatur.pro Cl.t53.a Alphenns,vt omnes intelligere poſſent,&c.teſtatur iſto audiente.pro Quint.45 a Teſtantur & mortoos noſtrus imperatores,ſe boc ius eſſe velle,vt ſibi,&c.pro Corn.63.b Vtræque autè crebræ, multæque toto corpore intextæ vim qoandam incredibilem artificioſi operis diuiniqoe teſtantur.2.de Na.d.209.a De venis & arteriis. Ipſom meum fratrem teſtatus eſt,ſe egiſſe,&c.Lent.li.1.9.26.a Me potiſſimom teſtatus eſt ſe æmulum mearum laudum extitiſſe. 2. Phil.50.a Laos Bruti nondom authoritate publica teſtata eſt.io Ant.225.a Id eſt,nōdum de eius laude S C.factum eſt. Monebo, prædicabo,denuntiabo,& teſtabor ſemper deos hominesque qđ ſentiam.7.Phil.229.a Nonc illud reſtabor,non me ſortilegos, &c.agnoſcere.t.de Di. at4.a Vociferarer & quantum maximè poſſem contenderem,teſtarer publicanos, excitarem negotiatores,&c.pro Flac.29.a Implorarem ſeuſus veſtros,voiuſem uſque indulgentiam in ſuos teſtarer.pro Sylla.48.a Niſi recenti memuria Senatus,authoritatem huius iudicii monumentis publicis teſtatos eſſem.pro Syl.30.Poſſit ne quiſquam de filii pupillæ re teſtari.de Iuu.20.b Id eſt,teſtamentum facere. Teſtatum eſſe volo de pace quid ſenſerim.At.t23.b Sepe enim hoe teſtandū eſt.Or.219.b Eſt quædam calomnia,quam vnoſquiſque veſtrū teſtante aoimo ſuo fert de eo, qui falſom crimen bonis obiectat. in Salluſt.272.b

Teſtatus.

Stoprata per vim Locretia à regis filio,teſtata cioes,ſeipſa io teremit.2.de Fi.105.a Clariſſimis monomentis teſtata conſignataque antiquitas quem non mouet?de Diu.98.b Vs quaſi teſtata eſſet populo Rom.noſtra gratia.ep.15.b Teſtata laus. to. Phil. 273.Vt res quàm maxime clara atque teſtata eſſe poſſet, i ius ad Metellum Carpinatium voco,&c.4.Ver.t36.a Nihil dixi pro teſtimonio,niſi quod erat ootum atque teſtatum.At.1.36 Nihil religiune teſtatum,nihil veritate fundatum reperietor. pro Flac. 20.a Abiicere rem teſtatam.pro Mur.42, a Verum illuc refero tam claram,tamque teſtatam rem,tamque iſtam.At.14.308.2.a Iſtam rationem meam dicam,vt aut te in meam ſententiam adducam,aut certè teſtatam apud animum tuum relinquam quid ſeoſerim ad Curionem,li.2.2.4.a Quod quia vidiſti plures ſcire,&c.rem othilominus teſtatam futuram.6.Ver.25.a Quæ quū ita eſſent,tantane amentia præditus asque audacia fuiſti, vt in re tam clara,tam teſtata,&c.tabolas publicas corrompere auderes,4.Ver.72.a Si teſtata dici videbūtur.Par.19.a.Id eſt,teſtimonis firmata Teſtata ſnot & illoſtria.t.fam.44.Id eſt, omoiū teſtimonio coofirmata.Poſtremo ego cauſam ſic agam Iudices, eiuſmodi res,ita ootas,ita teſtatas,ita,&c.2.Ver.29.a Nā neceſſe eſt fuiſſe uon paocos,vt & comprehendi Licinius facile puſſet & res multorū oculis eſſet teſtatior.pro Cæl.5t.a

Teſtamentum.

Teſtamentum falſum. Offi.3.95.Eiut teſtamentum de Tortorio Ciceronum ſignis obſignatum. At.100.b In publicis actis oihil eſt lege grauius,in priuatis firmiſſimum eſt teſtamentum.2. Phil.t06. Teſtamenti faciendi poteſtas capite damnatis nulla certa lege adimebator.2.de Inu.232 Tabulæ quas inſtituit, cui teſtameoti factio nolla eſſet.Top.25.Qui factiooem teſtamenti non habuerit.ep.lib.7.22.23.a Teſtamenti filius.2.Phil.80. Cui plus legatum eſt, quàm ſine religione capere liceat, is per æs & libram hæredem teſtamenti ſoluat.de L.t80.b. Quod ſcribis Tereotiam de obſignatoribus mei teſtamenti loqui,&c. 11. At.2t. Ego teſtamentum compoſui,quod quum voles, obſignabis.Att.245.b Sic eiuſdem teſtamentum uou ſolum philoſophi grauitate,ſed etiam ab ipſius ſententia iudico diſcrepare.2. de Fi.160.a Facere teſtamentum in prociuctu ſine libra atque tabulis.de Or.104.b. & 99.b Irritum teſtameotum facere. 2. Phil. 206.a Teſtameotum palam fecerat,& illum & me hæredem ſcripſerat.pro Mil.t10.b Mutare teſtamētum.pro Cl.23.a Vna fui, teſtamentū ſimol obſignaui cū Clodio.pro Mil.36.a Ad teſtamētum obſignandum aduocare.t2.At.2t.Conſlat agnaſcendo rūpi teſtamentū.de Or.1,t44.Cui filius agnatus ſit,eius teſtameotū eſſe ruptū.p Cæc.198.b Teſtamento datum ab tuutro auferri oou pôt.Top.9.Dolabellā video Liuiæ teſtameoto cū duobos cohæredibus eſſe in teieote.Att.7.128,3.a Teſtamēto mulieris nomē mutare.7.At.3t Qoū ei teſtamēto ſeſtertiū millies relinquatur.3,Off.125.a Si in teſtamento deducta ſcripta oō ſint. 2. de L.80.a Hinc falſa teſtamenta naſcuntur.Off.3.46. Teſtameotorū ius,t3.fam.3.Teſtamētorū ruptorū aut ratorū ira: t.de Or. 84.Subiector teſtamentorū.2.10 Cat.30.a.& Part.t25.b In qua prouincia mortuorū teſtamenta conſcripſit.de Aruſ.reſ.39.a Si teſtamenta amicorum expectas.aut oe capeſſas,quidem, at ipſe ſupponis.in Par.55.a Multi teſtamenta eodem modo feceruot. 3.Ver.78.a Teſtamenta in procinctu perierunt. de Nat.de.2.a. Subiicere teſtamenta.4.Phil. 389.a Supponere falſa teſtamenta.t.de Leg.64.a De teſtamentis centumuiri cognoſcebaot.t. de Or.84.

Teſtamentarius.

Cū venefico,com teſtamētario,cū ſicario,cum latrone.p S.31 Neque.n.de ſicariis,veneficiis,teſtamētariis,furibus,peculatoribus hoc loco diſſerendom eſt 3.Of.95.a Id eſt,falſorū teſtamentorū ſubiectoribus Lex teſtamētaria.io Ver.98.b

Teſtificor.

Teſtificor,denuntio,ante prædico;nihil eū facturū,&c.6.Ph. 207.Nos autem,vt teſtificor ſæpe,de ſapiente q̄rimus.4.Tuſ.88. a Atque hæc quidem ab iis philoſophis,quos tu maxime diligis Catule,dicta ſuot,quod eo ſæpius teſtificor, vt,&c. 3.de Or. t04.a Teſtificor me recoſantem boc feciſſe.Or.200.b Teſtificor me expertè belli fuiſſe.Att.8.153.2.a Nā deos hominesq; amicitiā noſtrā teſtificor,me tibi p̄dixiſſe, oeq; temere mouiſſe. Att. 10.201.t.a Teſtificor me à te rogatū.in Or.t9.a Quaſi teſtificare laudari honeſtatē,&c.de Fin.75.b Brute,teſtificatur pater ſe tibi Priuernatem fundū reliquiſſe.de Or.t24.b Teſtificantur iſtā P.Quintiū noo ſtetiſſe,& ſe ſtetiſſe.pro Q.b Sed vti in urbe retinenda tunc,ſi nunc in Italia nō retinēda teſtificabar ſuiam meā. At.t7.b In faciendo quod nefas oon fuit,teſtificatus eſt ſe ſupplicationes illas nou probare.in Vat.35.b Abs te aliq̄n teſtificata tua voluntas fuit.At.15.b Qoippe qui teſtificetur,ne intelligere quidē ſe poſſe vbi ſit.2,de Fio.10.a Hæc cum maxime ſumma homioum frequentia teſtificaretur.iu viocula coniectus.eſt 7.Verr.t4.2,Teſtificari ſeotentiā ſuam.7.Att.8.Non coofirmandi,neque teſtificaodi cauſa,ſed demoſtrandi.ad Herr.24.b, Et hoc quicqoid attigi,oon feci inflamandi tui cauſa,ſed teſtificandi amoris mei.ep.t9.b ad teſtificamdam victoriam ooſtram.cō. Rul.72.b.

Teſtificatus.

Illud ineſt tamen commodi, quod & mihi & cæteris amicis tuis nota fuit, & abs te aliquando teſtificata tua voluntas omittendæ prouinciæ.Att.1.t2.t0.a, Vt ſtatim teſtificati diſcederent.pro Cæc.33.a.

Teſtificatio.

His.n.hooribus habitis Ser.Solpitio repudiatæ, reiectæque legationis ab Antooio,maoebis teſtificatio ſempiterna. 9. Phil.266.a Se eius rei teſtificatio tolleretur,cautumque eſſet, eos teſtimonium noo eſſe dicturos.io Verr.2at.b,Sic egit cauſā tuam,&c.cum ſumma teſtificatione tuotom io ſe officiorum.ad Lentulum,lib.t.t.5.2,Alias,meritorum. Vt ſiquando opos eſſet,hæc videlicet teſtificatione vteretur.in Verr.256.b,Teſtificationes,ſeductiooes teſtium,ſeceſſionē ſubſcriptotum aoimaduertebant.pro Mur.46.a,Quinetiam memini, quom,&c.teſtificationes,indicia,quæſtiooes, maoifeſtam rem deferre diceret. de Cl.15t.a.

Teſtudo.

Nunc hor vel honeſtate teſtudinis, vel valde boni æſtioum locū obtinebit.ad Q.fr.3.t7.3.a Nam Pacuuianus Amphion de teſtudine,&c.Qoadrupes tardigrada,agreſtis,humilis,aſpera,capite breui,ceruice anguina,aſpectu truci,euiſcerata,inanima,cū animali ſono.de Di.t36.b Qno circa & in fidibus teſtudine reſonatur,aot cornu,&c.2.de Nat.d.217.a Vſque illum in quadā teſtudine cū ſeruis literatis commentatū fuiſſe.de Cl.172.b Eſt etiam admiratio nonoulla in beſtiis aquatilibus,his quæ gignū tur in terra, veluti crocodili,fluuiatileſque teſtudines,&c. 2. de N.d.t84.a Teſtudines quum in terra partum ediderunt,obruūt oua,deiude diſcedunt.2.de Nat.d.98

Teter.

Cruciatus teter.2.de Fi.t5t.a Homo teter & fœdus. Q.fr. at4.b Teter,truculeotus,terribilis aſpectu.pro Seſt.6.b Tetrū. n.ſpectaculom,oppreſſa ab impiis ciuitas opitulandi poteſtate præciſa.ad Brut.35.Quæ tetri aliquid eſſent habitura. de Nat. 54.b.& At.254.b Ipſam ægritudinē,quā oos vt tetrā & immanē belluam fugiendā eſſe diximus,non ſine,&c.4.Tuſ.64.a Hanc tā tetrā,tā horribilē,tā ioſeſtā peſtē effugimus.in Cat.99.b Tenebræ tetræ.2.de l.Agr.51.a Quis tetrior hoſtis huic ciuitati pro Cæl.40.b Tetrior & fœdior natus eſt.3.de.L.20 At videte quāto hic tetrior tyrānus.Of.52.b.& in Ver.229.b Tēpeſtatibus nihil tetrius 16.Att.30. Nullū uitiū eſt tetrius,q̄ auaritia. Off. 49.b Ille omnium perditorum ita ſimilis, vt eſſet facile teterrimus, t.Tuſ.127.a D. Panætio. Propino,inquit,hoc pulchro Critiæ. qui in cum fuerat teterrimus.1.Tuſ.q.79 Quanquam ſit omni di

titate

ritate atque Immanitate teterrimus. in Vat. 30.b Teterrimam mortem obire.pro Mil.65.Vir clariſſimus ab homine teterrimo occiſus eſt ep.56.b Qui duriſſimis & fridiſſimis locis teterrima hyeme bellum ambulando confecerunt 8.fam.43. in ep.Cæl.Ei tres ſententiæ teterrimæ in conſilio defuerunt.Qu.fr.lib.2.20. Teterrima capita.11.Phil.288.

Tetre.

Multaque facere impure ac tetre cum temeritate & impodeotia.1.de Diu.108.a Quibus nihil nec tetrius,nec fœdius excogitari poteſt.Of.3.46.Teterrime cadunt omnia.10.At. 40. Nã iſtũ quidẽcuius φαλαρισμὸν times, omnia teterrime factũ puto.At. 7.40 Teterrime gerere ſe in prouincia.Att.262.b Quòd ſeuere deireligione decerueret,impuriſſime,teterrimeque violaſti. ꝑ Domo.81.a

Tetradrachma.

Nam iam ternis tetradrachmis triticum apud Dolabellam eſt niſi quid,&c.Caſſius ad Cic.12.14

Tetrarcha.

Idem ſi cæteri reges,tetrarchæ, dynaſtæque feciſſent.S.P. Q. Rom.eorum officii nõ immemorem futurum.1.Phil. 313.a Qui regna,qui prædia tetrarchis, qui immanes pecunias paucis dederunt.Att. 2.24.4. a.& pro Domo, 225. b in Vat. 35.b. & pro Cornel.57.b

Tetrarchia.

Cuius quidem hoc præclariſſimum eſt, quòd poſteaquam à Cæſare tetrarchiæ regno pecuniaque multatus, negat ſe tamen eorum auſpiciorum,&c.pęnitere.1.de Di. 27 In eius tetrarchiã ex Græcis comitibus ſuis collocarer.2.Phil.95. Negat vnquam ſe à te in Deiotari tetrarchia pedẽ diſceſſiſſe. pro Deiot. 29.a

Texo.

Vt in araneolis aliæ quaſi retętexunt,aliæ ex opinato obſeruant.de N.50.b Sed tamen togam prætextam texi Oppio.ad Cælium.li.2.15.19.a Paulus in medio foro baſilicam iam penè texuit iiſdem antiquis columnis.4.At. 50 Vi quum plus vno verũ eſſe non poſſit,&c.quas plagas ipſi contra ſe Stoici texerunt.Ac. q.ed.1.li-s.136.Epiſtolas verò quotidianis verbis texere ſolemus,ad Pætum,lib.9.48.Ego verò,inquit Caſſius,&c.quanquam ea tela texitur,& ea incitatur in ciuitate ratio uiuendi, &c. de Or.125.a Sane texebatur opus luculentẽr,hominũq; dignitas aliqnantum orationi ponderis afferebat.ad Q.fr.3.27

Textus.

Tegumenta corporum vel texta,vel ſuta.de N.d.lib.2.113

Textilis.

Textile in delubris communibus nec operoſius,quàm molierit opus menſtruum dedicato. 2.de Leg.43 Nego vllam picturã neque in tabulis,neque textilem fuiſſe,quin quæſierit.i.inſpexerit,&c.6.Ver.2.a Color albus pręcipue decorus Deo, tum in cæteris,tum maxime in textili.de Leg.179.b Ipſe illigatus peſte.interimor textili.2 Tuſ.32.a Collocari iuſſit hominem in aureo lecto ſtrato pulcherrimo:textili ſtragulo, magnificis operibus picto.5.Tuſ.86.a

Textor.

Si mancipiũ pro fabro aut pro textore emimus. pro Pl.51.a

Textrina.

Nulla domus in Sicilia locuples fuit, vbi iſte non textrinam inſtituerit.6.Ver.52.a

Textrinum.

Quod tamen oppidum iſti textrinum per triennium ad muliebrem veſtem conficiendam fuit.6.Ver.92.a

Theatrum.

Theatrũ celebritate refertiſſimum.1.ad Qo.fr.31. Quum forum populi Romani,quod fuiſſet quaſi theatrum illius ingenii. de Claris.4.a Nullum theatrum virtuti conſcientia maius eſt.2 Tuſ.108.a Magnum theathrum habet iſta prouincia,non ut hæc noſtra,&c.ad Silium,li.13. 86 Theatum ſanæ bellum babuiſti. 13.Att.82.Tanquam è theatro exeamus.1.de Fi.77.a Exeamus è theatro,veniamus in forum,3.de Na.d. 54 In theatro ac ſpectaculis.At.2.34.4.a Vt me,Quæſturamque meã quaſi in aliquo orbis terræ theatro verſari exiſtimarem.7.Ver.19.a Idque frequẽtiſſimo theatro,incredibili clamore, & plauſu cõprobatũ eſt.de Diu.93.b Familiaritas, quæ mihi cũ Lamia eſt, magno theatro ſpectata eſt.12.ſam.60 Gradus illi Aurelii tum noui, quaſi pro theatro illi iudicio ædificati videbãtur, quos accuſator concitatis hominibus cõplerat.pro Cl.37.b Theatra,porticus,noua tẽpla,&c.2.Off.88.At in his ſi paulũ mõ offenſum eſt, &c. theatra tota reclamãt.3.de Or.108.a Multas equidẽ C. Cæſaris virtutes,magnas incredibileſq; cognoui, ſed ſunt cęterę maioribus quaſi theatris propoſitæ.pro Rab.Poſt.26.a

Theatralis.

Theatrales.gladiatoriique conſeſſus dicuntur omnino ſolere leuitate nonnullorum emptos plauſus & exiles & raros excitare.pro Seſt.100.a

Theca.

Quare in hoc thecã nummariã ne retexeris,in alliis eris cautior.At.4.24.Qui videret equum Troianũ introductũ,vrbẽ captã eſſe diceret,efferri ſiue thecis vaſa, extorqueri alia de manibus mulierum.6.Ver.46.a Thecula.lz.At.140.b

Thenſa.

Si puer ille terrã nõ tenuit,ſi thẽſam aut locũ omiſit.de Aruſ. 249.Te appello Lentule,cuius ſacerdotii ſunt thẽſæ,curricula.

Theologus:

Principio Ioues tres numerant ii,qui theologi nominantur. 3 de Nat.d.72.a Soles ipſi quam multi à theologis proferuntur, 3 de Nat.74.a

Theſaurus.

Theſaurus rerum omnium memoria.1.de Or.10. a Seruus domini patrimoniũ circũplexus, quaſi theſaurum draco, 13. Phil. 351.Reſpondit coniector theſaurum defoſſum eſſe ſub lecto. de Diu.199.a Qui theſaurum inuenturum, aut hęreditatem uẽturã dicunt, quid ſequuntur?de Diu.112.b Obruere theſaurum alicubi.de Sen.192.Qui illos locos tanquam theſauros aliquos argumentorum notatos habet. Part.60 Non ſi Varronis theſauros haberẽ,ſuſtinere ſumptum poſſem.Brut.Cic.11.10.11,a Suppeditare alicui aliqd de theſauris ſuis.de Fi.78.b Tibi de gloria excudã aliqd,qđ lateat in theſauris tuis.At.15.330.3.a

Thus.

Omnibus vicis ſtatuæ factæ ſunt,ad eas thus & cęrei. Of.68.b Thura & odores incendere.in Ver.218.b

Thuribulum.

Nom ẽt de L. Papirio viro primario, locuplete, honeſtoque equite Romano thuribulum emiſti.6.Ver.40.a

Tibi, datiuus, vide Tu.

Tibia.

Cum tam bonos ſeptenarios fundat ad tibiam.Tuſ.q. 171.b Si tibiæ inflatæ non referant ſonum, abiiciendas eas ſibi tibicẽ putet.de Cl.Or.100.a Si ex oliua modulate canentes tibiæ naſcerẽtur,num dubitares quin ineſſet in oliua tibicinis quædam ſcientia.2.de N.d.32.a Tibiæ nuptiales.5.ad Her.199.Vt epularũ ſolenniũ fides & tibiæ indicant.de Or.161.b Cãtus vocũ, neruorũ,& tibiarium.pro Sex.Roſ.41.b & 2.de Nat.d.110

Tibicen.

Tibicen ſine tibiis canere non põt.2.de Or.184.a Tibicen Antigenidas dixit diſcipulo ſanè frigenti ad populum, Mihi cane & muſis.de Cl.181.b Rhodius tibicen.in Ver.165.b Tibicen adhibebatur in conſecratione.pro Do.238.b. Tibicen repente conticuit.de Aruſ.249.b,& de N.30.b Simul inflauit tibicen. Ac.q. 21.Qui primo inflatu tibicinis Antiopam eſſe aiunt.Ac. q.6.b Trãſit idẽ iuriſconſultus tibicinis Latini modo. pro Mur.a 3. Tibicinis ſcientia.de N.d.2.17. Non ſunt in oratione tanquam tibicini percuſſionum modi,ſed vniuerſa comprehenſio.1 Or. 815 a Ille aũt qui ſciret ſe nepotẽ bellũ tibicinẽ habere, & ſat bonũ vectorẽ,diſceſſit a me.ad Gallũ,li.7.27.5.a Ad cantus & tibicinẽ proſequi laudes clarorũ virorum.de L.li.2. 57 Tibicinibus decem extenuato funerũ ſumptu.2.de Leg.55

Tibur, Vide Tybur.

Tignarius.

Atheniensium quoque plus interfuit firma tecta in domiciliis habere,quàm Mineruæ ſignũ ex ebore pulcherrimum, tamẽ ego me Phidiã eſſe mallem,quam uel optimum fabrũ tignariũ de cl.Or.139,a

Tignium.

Quid agat Domitius in Marſis, Tignii Thermus, P. Accius Cinguli,&c.7.At.46.alii legunt Ignii.

Tilica.

Siſenna quid dicas neſcio, metuo inſidias. ſputat ilica quid eſt hoc ſputa quid ſit ſcio,tilica neſcio.de Cl.Or.141.a

Timeo.

Equidẽ illud molior,qđ tu mones,&c.ſed timeo ne nõ impetrẽ.At.9.173.12.a Timeo quemadmodum hęc explicari poſſint. Brutus Cic.11.10.9.a.Nũc iſtic quid agatur,magnopere timeo. Att.3.48.2.a, Quæ cum cogito, iam nunc timeo, quidnam pro offenſione hominũ,qui illi inimici infenſique ſunt,&c. 1. Verr. 23.a,Omnes labores te excipere video, timeo vt ſuſtineas. ad

To-

Terentiam, lib. 14.2.8.a. Non timeo hac opinione, ſed interfui ſcemonibus. 9. Att. 30. Meliore Repub. quàm timeo. 15. ſam. 28. Itaque timeo de Conſulatu, ne, &c. ad Brut. 4.6.a. Omnia timeo aeſſſis. 7. Att. 44. De Repub. valde timeo. At. 7. 126. t. a, Iſte qui timet vmbras. 15. Att. 39. Sed tamẽ in einſmodi perturbatione rerum, quanquam omnia ſunt timenda, nihil magis quàm perfidiam timemus. Lent. t. 5.4.a, Quid poſſem, timebã. Att. 12. 244. a.a, Quotidie aliquid fit leuius & liberius, quàm timebamur. ep. 88.b. A quo quidem genere Iudices, ego nunquam timui. ꝑ Syl. 44.a. Timuit Epicurur, ne, ſi vnum viſum eſſet falſum, nullum eſſet verum: omnes ſenſus veri nuntios dixit eſſe. 1. de Nat. 49. Valde & meam & veſtram vicem timeã neceſſe eſt. 11. ſam. 31. in ep. D. Bruti. Caſum autem prælii nemo noſtrũ erat quin timeret. 2. de Diu. 170. a. Timeremus dies & noctes ſempiternũ dominum. de Nat. 1.39. De vita, ſi paratior ab exercitu eſſes, timuiſſem. Cælius ad Cic. 8. 10.2.a. Timere, mœrere, in libidine eſſe, non in poſteris & conſequentibus, ſed in primis continuò peccata ſunt, de Fin. li. 3.26. & 27. Timere arbitrio ſuo. ꝑ Dom. ſua, 6. Siqui ſe timere ſimularunt. ad Lentulum, lib. 1.9. 45. a, Timere labores & moleſtias. 1. Off. 101. Maiuſque malum tam diu timere, quam eſt illud ipſum quod timetur. 10. Att. 45. Non timere ſine timore non poſſe. pro Mil. 1. Ne timendo, magis timere cogare. 11. ſam. 33. in epiſt. D. Brut.

Timidus.

Homo timidus atque imperitus. ꝑ Cæc. 13. a, Timidus ac tremens. in Piſ. 58.a. Nemo me minus timidus, nemo cautior, 12. Phil. 536.a, Ita non timidus ad mortem, vt in acie ſit ob Rempub. interfectus. de Fin. 103.a, Si in alterutro peccandum ſit, malim videri nimis timidus, quam parum prudens. pro Marcel. 12. a, In labore militari timidus, Trebat. li. 7.17. a.a, Nimium me timidũ, nullius animi nullius cõſilii fuiſſe cõfiteor. pro Seſt. 29. a, Fac me timidum eſſe natura, quid, &c. pro Dom. 224. b. Timidum atque ignauum iudicari. Bruto, lib. 11.18.2. a, Non refugiat timido ſanguem, atque exalbeſcat metu? 5. de Fin. 53.a, Quæ timido animo, homini, demiſſo, fractoque fiãt. 3. Off. 358.a, Vt imbelles timidique videamur. 1. Offi. 116. a, Liberi a delictis, cauti in periculis, non timidi in contentionib. 1. de L. Agr. 17.a, Timidiores paulò. 1. de Fin. 105.a, Timidiſſimæ in oppidis conciones. Att. 7. 139.2.a

Timide.

Sed hoc quidem in dolore maximè eſt prouidendum, nequid abiectè, nequid timidè, nequid ignauẽ, nequid ſeruiliter, muliebriterve faciamus 2. Tuſc. 94. a, Non reperietis hominem T. nec leuiter hæc improbiſſima lucra ligurientem. 5. Verr. 153.a Quamquam à me de ea T. modicèque diceur. pro Syl. 59.a. T. ac pedetentim ad aliquid agendum deſcendere. pro Quint. 29. a, Tum ille T. vel potius verecundè, facio, inquit, equidem. 5. de Fin. 11.a, T. dico, ſed tamen dicendum eſt pro Planc. 264.b. T. hoc dicam. 12. Phil. 336.a. T. fortaſſe ſignifer euellebat quod ſidenter infixerat. 2. de Diu. 102. Nã ipſo præſente de eius uirtute timidius dicerem. pro Cæc. 299.b.

Timiditas.

Omnis animi debilitata, & humilis, & fracta timiditas, ſeruitus eſt. Parad. 52. Cautio mea & timiditas in cauſis. 2. de Or. 166. a, Timiditas & ignauia non cadunt in virum fortem. Tuſ. 3. 13. Verecundiam timiditas imitatur. Part. 43. a. Ex rebus enim timiditas, non ex vocabulis naſcitur 4. de Fin. 86. Alias, oritur. Supplicium in bello timiditati militis propoſitum eſſe. pro Clu. 44.b. Cur ei bello propter timiditatem defuiſti? 2. Phil. 79 a. Qui propter neſcio quam credo timiditatẽ & nocturnos quoſdam inanes metus tecum ſemper cubitauit. pro Cæl. 45.b. Quæ qui recipit, recipiat neceſſe eſt timiditatem & ignauiam. 3. Tuſ. 25.a, Quibus rebus intelligitur nec timiditatem ignauiamque vituperari, nec fortitudinem patientiamque laudari ſuo nomine. 1. de Fin. 76.a, Timiditate nihil contemptius. 1. de Leg. 38. Tu pudore à dicendo, & timiditate ingenua quadam refugiſti. de Or. 2. 6. 2.

Timor.

Timor, eſt metus mali appropinquantis. Tuſc. 4. 15. Noſtris animus acceſſit, hoſtibus timor iniectus. Att. 5. 108.5.a. Hæc me Iudices, pluribus verbis vobiſcum agere coegit, nõ timor meus de veſtra fide, ſed ſpes illorum noua. 3. Verr. 15.a. Quanquam te bonum timor faciebat, non diuturni magiſter officii. 2. Phil. 93. Dionyſius quo cruciatu timoris angi ſolitus, qui, &c. Off. 37.b. Timoris renouatio magnam moleſtiam afferebat. 11. ſam. 30. Timoris magna ſtultitia. ad Brut. 54. in ep. Brut. Timori noſtro ignoſce. 6. ſam. 26. in epi. A. Cæc. Ad timorem eorum, qui in culpa eſſent, præſidio meo vterentur. 15. ſam. 9. Ad timorem proponitur. 6. ſam. 9. Et animos à minore cura ad ſummum timorẽ traduceret. epi. 5.b. Non vllam rem aliam extimeſcens, quam eandem, quæ mihi quoque facit timorem. Planc. Cic. 10. 18. 3.a Spem improbis oſtendiſtis, timorem bonis iniciſtis. 1. de L. Agr. 14.a, Quod vtinam inſpectare poſſis timorem de illo meũ. Brutus ad Cic. 4.7.a. Ades, inquit, animo, & omitte timorem. in Somnio Scip. 5.a. Timorem incipit vincere dolor. 2. Att. 44. A timore exploratus. 3. Att. 29. Cum deſiderio vel cum timore expectare. 2. ad Q. fr. 16. Cum timore aut mala ſpe viuere. 8. ſa. 42. in epi. Cæl. Aetas quæ ſequitur, magno eſt in timore. epi. li. 2.20. Id eſt, magnum affert timorem. In timore alicuius rei eſſe. 12. ſa. 25. in epiſt. Lent. Sine timore & ſine nauſea nauigare. 5. Att. 23. Sine timore ſum. Q. fr. 324.b. Hæc ſiue timore, ut dictitant, de agris, quos in continenti habent, ſiue furore, ſiue potentia paucorum. 12. ſam. 35. Id eſt ſiue quòd timerẽt de agris. Amici noſtri magno timore de nobis afficiuntur. epiſt. 168.b. & pro Quint. 3. Penè ille timore, ego riſu corrui. 2. ad Qu. fr. 24. Magno timore aliquem liberare. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 112. Timore alicuius rei percitus. 12. ſam. 33. in epi. Lent. Ciuitas perculſa magno timore: cui opponitur Recreata. ad Brut. 3.2. a. Tum ego contremui timore perterritus. de Diu. lib. 1. 103. a, Spero meo omnes ſeruire laudi meæ, tamen magno timore ſum, ſed bene paramus. At. 5. 101.2.a, Timores non retexerunt ſuperiora. 11. ſam. 25. Timoribus plena noa. 16. ſam. 10.

Tinctus a Tingo.

Sit enim mihi tinctus literis. 2. de Or. 47. Alterũ quod totum arte tinctur videtur. de Or. 2. 65. Per triennium iſti plena domo telarum, ſtragula veſtem confecit, nihil non in conchylio tinctum. 6. Verr. 5: .a, Auditus eſt nobis Læliæ Caii filiæ ſæpe ſermo: ergo illam patris elegantia tinctam videmus. de Cl. 111.a, Nec enim Herculi nocere Deianira voluit, quum ei tunicam ſanguine Centauri tinctam dedit. 3. de Nat. de. 98. a, Color autem albus præcipuæ decorus deo eſt, cum in cæteris, tum maxime in textili. Tincta vero abſint, niſi à bellicis inſignibus. 2. de Leg. 44.

Tinnio.

Expecto Octauij concionem, & ſiquid aliud. maxime autem ecquid Dolabella tinniat. Att. 14. 319.5.a

Titillo.

Nam ſi ea ſola voluptas eſſet, quæ quaſi titillaret ſenſus, vt ita dicam, & ad eos cum ſuauitate afflueret, &c. de Fin. 1.31. Niſi ſenſus quaſi titillarentur voluptates Tuſc. 3.41.

Titillans.

Aut pluris eſſe contendat dulcedinem corporis, & titillantẽ ex ea re natam lætitiam, quam, &c. de Fin. lib. 3.1. Hæc, eſt granium hominum atque magnorum: illa, quaſi aſſentatorum populi multitudinis leuitatẽ voluptate quaſi titillantiũ. 2. Of. 93

Titillatio.

Voluptates quibus quaſi titillatio adhibetur ſenſibus, 1. de Nat. deor. 79. At non eſt voluptatum tanta quaſi titillatio in ſenibus. Cato, 43.

Titubo.

Videbis breui Tempore magnos, nõ modo eos qui nihil titubarunt, ſed ẽt illum ipſum, qui peccauit, Catonem. Att. 2. 24. 5.a. De ſubſellis queror? vna ex domo prodeũt: ſi verbo titubarint, quo reuertantur non habebunt. pro Flac. 17.a. Erubuiſſe, expalluiſſe, titubaſſe. ad Her. 7.b, Si quid forto titubatum eſt, vt ſit in bello. ep. 187. b, Si tantulum offenſum, titubatumque ſit vt ea quæ ſingulatim ac diu collecta ſunt, vno tempore vniuerſa perdamus. 1. Verr. 40.a.

Titubans.

Verſus debilitatur, in quacunque ſit parte titubatum. 3. de Or. 106.a. Furtim mẽte ac lingua titubante facere aliquid. pro Do. 107.a.

Titubanter.

Poſuiſtis enim, atque id tamen titubanter & ſtrictim, cõiurationis hunc propter amicitiam Catilinæ participem fuiſſe. pro Cæl. 10.a, Titubanter & inconſtanter loqui. ad Her. 4. 215.a.

Titubatio.

Quo in genere euentus quoque videndus erit, hoc eſt, quid ex vnaquaque re ſoleat euenire, magnopere conſyderandum eſt, vt metus, lætitia, titubatio. 2. de Inu. 149. a, Vt ne paruula quidem titubatione aut offenſione impediremur. ad Her. 2.4.

Titulus.

Iidem dicant ſemper beatum eſſe ſapientem, quos ſi titulus hic delectat inſignis & pulcher, Pythagora, Socrate, & Platone digniſſimus, inducant animum, &c. quinto Tuſcul. 44. a.

Qui tanquam truncus atque ſtipes, ſi ſtetiſſet modo, poſſet tamen ſuſtinere titulum Conſulatus. in Piſ. 4. a

Toga.

Toga, pacis eſt inſigne & otii. in Piſ. 58. Toga prætexta & ſella curulis. pro Clu. 50. b. & 1 vl. 33 Toga tua omnium armis fœlicior. 12. fam. 21. in epiſt Caſſii. Ego meo Ciceroni, quoniam Roma caremus, Arpini potiſſimum togam puram dedi, &c. At. 9. 13 Cui ſuperior annus idem & virilem patris, & prætextam populi iudicio togam dedit. pro Seſt. 28. b Quinto togam puram Liberalibus cogitabam dare. mandauit enim pater ea ſic obſeruabo, quaſi intercalatum non ſit. 6. Att. 11. Eripies igitur pupillæ togam prætextam. in Verr 99. b Togam prætextam quotannis interpolet. 2. ad Qu. fr. 27 Cāpū pro comitiis, togam pro pace, arma ac tela pro bello. 3. de Or. 92. Sumpſi virilem togam, quam ſtatim muliebrem ſtolam reddidiſti. 2. Phil. 61. a Pueri togam ſumentes, prætextam deponebant. de Am. 102 b Habebamus autē in manibus Antonii concionem habitam x. Calend. Ian. in qua erat accuſatio Pompeii uſque à toga pura. Att. 7. 32. Id eſt, a prima adoleſcentia. Toga abiecta, ſe ad generi pedes abiecit. 4. At. 10. Toga brachium cohibere. pro Cæl. 7. In epulo eum toga pulla accumbere. in Vatin. 23. a Clarus in toga & princeps. 6. fam. 20. & 1. Phil. 13. id eſt, in pace. Ego autem a patre ita eram deductus ad Scæuolam, ſumpta virili toga, vt quoad poſſem & liceret a ſenis latere nunquam diſcederem. de Amic. 1 Socii Catilinæ velis amicti, non togis. 2. in Cat. 42. a

Togula.

Togulam pictam tueri. 1. Att. 59. Togulæ lictoribus ad portā præſto fuerunt, quibus illi acceptis, ſagula reiecerunt, & catervam imperatori ſuo nouam præbuerunt. in Piſ. 43

Togatus.

Græculus iudex modò palliatur, modò togatus. 5. Phil. 173. a Sibique ſatis eſſe dixit, ſi togatus officia vrbana ſibi præſtitiſſem. 9. Att. 25. in ep. Balbi Cui uni togato Senatus ſupplicationē decreuit. pro Syll. 64. Togati domi, armati foris. 15. famil. 25. in epiſt. M. Catonis. Erant nonulli togati creditores Græcorum, quibus ad exigendas pecunias improbiſſimi cuiuſque legati plurimum prodeſt gratia. 3. Ver. 51. a Togati potius potentia, quā armati victoriam ſubiſſemus. 6. fam. 5. Quaſi vnus e togatorum numero. 1. de Or. 53. Magna caterua togatorum. pro Roſc. Am. 79. a Togatam agere. in Vat. 30. b id eſt comœdiam.

Tolero.

Forti animo iſtam tolera militiam. ep. 103 b Ferte viri, & duros animo tolerate labores. de Diu. 2. 48 Tolerare bellum. pro Font. 3. Atqui non ſolùm bono domino potuimus Antonio tolerare noſtram fortunam, ſed, &c. ad Brut. 16. 8. a in epiſt. Brut. Sumptus & tributa ciuitatum ab omnibus qui earum ciuitatū fines incolunt, tolerari æqualiter. Qu. fr. li. 1. 1. 37. a Niſi idcirco ſe facilius hyemem toleraturos putant. 2. in Cat. 43. a Res ad patiendum tolerandumque difficilis. 2. Tuſ. 27. a Omnia militari labore tolerando. Off. 42. b Nobis inter nos noſtra ſunt vitia toleranda. Att. 14. b Et id quod caput eſt, nobis inter nos noſtra, ſiue incommoda, ſiue vitia, ſiue iniurias eſſe tolerandas. Att. 1. 52. 6. a.

Toleratus, us.

Dicunt illi aſperum eſſe dolorem, moleſtum, odioſum, contra naturam, difficilem toleratu. 4. de Fin. 85. a

Toleranter.

Ferre aliquid toleranter. Sulp. 4. 6. 9. a Toleranter atque humane ferre morbos. Tuſc. 2. 56. Toleranter dolorem pati. Tuſcul. 2. 38.

Tolerantia.

Sapientis animus magnitudine conſilii, tolerantia rerum humanarum, contemptione fortunæ, &c. in Parad. 33. a

Toleratio.

Quædam alia toleratio eſt verior, qua uti vos non poteſtis, qui honeſtatem ipſam per ſe non amatis. 2. de Fin. 150. a

Tolerabilis.

Orator ſane tolerabilis. de Cl. Or. 92. a Patronus tolerabilis. de Cl. Or. 67. a Tolerabilis ſtatus. 12. fam. 17. Iactura rei familiaris tolerabilis ad Brut. 18. 4. a Regnum nomini tolerabile. Att. 10. 197. 4. a Ignoſcere etſi in cæteris rebus tolerabile eſt, in hoc, bello pernicioſum puto. ad Brut. 15. 14. a Quem quidem vos, cum improbis pœnam proponitis, impatibilem facitis, cum ſapientem ſemper boni plus habere vultis, tolerabilem. de Fin. 76. b Moderati enim & nec difficiles, nec inhumani ſenes, tolerabilem agunt ſenectutem. de Sen. 7. a Conditione tolerabili tranſigere. pro Quint. 65. a Seruus eſt, qui modò tolerabili conditione ſit ſeruitutis, qui non, &c. 4. in Cat. 89. a Itaque & Græci ſoluunt tolerabili fœnore. Att. lib. 6. 111. 28. a Vix ſingulis ætatibus ſinguli tolerabiles oratores inuenti ſunt. de Or. 85. b Tolerabiles inſaniæ. 9. ad At. 20. Quæ tamen ſi tolerabiles erunt, ferendæ ſunt. de Amic. 67. a, Mediocrum nos eſſe dominos, vt ſi tolerabiles ſint, feramus. 1. de Fin. 76. Tolerabilia hæc, illud non ferendum. 12. fam. 5. Ac ſi iam placet, &c. tolerabilibus eſt ſic dicere, vt boni oratoris ſit, &c. de Or. 1. 100. a Philoſophi tolerabiliores motus volunt eſſe. 1. de Or. 112. a

Tollerabiliter.

Quo tolerabilius igniculum deſyderii tui feramus. ep. 25. b Etiā ſi dolores tolerabilius patiantur. de Fin. 3. 66. a

Tollo.

Cuius feſtinationem mihi tollis, quoniam de ætate polliceris, vel potius recipis. Att. 204. b Quid democritus, nonne in maximo errore verſatur, quum deum ita tollit omnino, vt nullam eius opinionem reliquam faciat? 1. de Nat. d. 23 Exercitum religio tollit. Lent. 1. 1. 8. a Hoc infirmat tollitque Philo. Acad. q. 6. b Non dubito quid præſentes ſentiant, nos quidem longinqui, & à te ipſo miſſi in vltimas gentes, ad cœlum me hercule tollimus veriſſimis ac iuſtiſſimis laudibus ad Marcel. 15. 7. 2. a Plus oneris ſuſtuli, quàm ferre poſſem. pro S. Roſ. 20. b Omnem igitur ſuſpicionem ſuſtuli. Att. 10. 207. 5. a Tu quidem, inquit, totum Epicurum pene e philoſophorum choro ſuſtuliſti. 1. de Fini. 40. a Cuius igitur potius opibus vtamur, quàm tuis quæ & vitæ tranquillitatem largita es nobis, & terrorem mortis ſuſtuliſti? Tuſ. 5. 4. de philoſophia. Si tibi Magiſtratum abrogaſſet, minore ignominia te affeciſſet, quam quum ea quę in Magiſtratu geſſiſti, ſuſtulit, atque irrita iuſſit eſſe. 4. Ver. 98. a Primum Cepionem de oratione ſua ſuſtulit, quem in Senatu acerrime nominarat, &c. At. 2. 39. 6. a Ver ciues Romanos in crucem ſuſtulit. in Ver. 77. b Experrecta matrix animaduertit puerum dormientē circumplicatum ſerpentis amplexu, quo aſpectu exterrita clamorem ſuſtulit. 1. de Diu. 70. Dictaturam funditus de Republ. ſuſtulit. in Ant. 153. b Si qua res illum diem ſuſtulit, tota cauſa ſublata eſt. pro Dom. ſua, 222. b Xenophanes diuinationem funditus ſuſtulit. de Diu. 81. b Ipſius opinionis errorem nullo modo ſuſtulit. 4. Acad. 85. a Herculem in cęlum iſta ipſa, quam uos iracundiam eſſe vultis ſuſtulit fortitudo. 4 Tuſ. 39. At hercule alter tuus familiaris Hortenſius, quàm plena manu, quàm ingenue, quam ornate noſtras laudes in aſtra ſuſtulit. Att. 2. 6. Orithiam Aquilo ſuſtulit. de Leg. 156. b Sol in currum Phaetontē filium ſuſtulit. 3. de Nat. d. 110. a Simulachra ſanctiſſima C. Verres ea delubris religioſiſſimis ſuſtulit. 1. Ver. 2. a Suſtulimus omnes & ego & Balbus. ad Cæſarem, lib. 7. 14. Vnde ſuſtulimus rationem? de Nat. d. 2. 14. Cum uerba iacentia ſuſtulimus è medio. de Or. 159. b Timorem bonis inieciſtis, fidem de foro, dignitatē de Repub. ſuſtuliſtis. 1. de L. Agr. 14. a Nulla igitur re inducti, nulla ſpe freti, arma ſuſtulerunt. 4 ad Her. 154. Clamorem ſatis magnum ſuſtulerunt. Qu. fr. 306. b Exemplum præclariſſimum vindicandæ ſeditionis de Rep. ſuſtulerunt: ep. 13. b Sublata aſſenſione omnem totum animorum ſuſtulerunt. Acad. q 16, b Salaminii nos in cælum decretis ſuis ſuſtulerunt. At. 91, b Maiores noſtri Carthaginem & Numantiam funditus ſuſtulerunt. Off. 8. b Oculos paululum ſuſtulerunt. 16. fam. 19. Sed quia Drutum ferro, Metellum veneno ſuſtulerat, &c. 3. de Nat. d. 61. Itaque, &c. tollam altius tectum, non vt ego te deſpiciam, ſed tu ne aſpicias vrbem eam, quam delere uoluiſti. de Aruſp. reſp. 30. a Hunc uel in cęlum, ſi fieri poterit, noſtris humeris tollemus. 11. Phil. 307. a Tollis omnes, ſi potes, iniquas, tolle inuſitatas, tolle contrarias. ad Qu fr. 301. b Noli, inquam, de uno pede ſororis queri, licet etiam alterum tollas. 2. ad Att. 5. Deleatis ex animo ſuo ſuſpicionem omnem, metumque tollatis. pro Roſc. Am. 4. a Mea factum eſt infuſa verecundia, vt te proficiſcens non tollerem. ad Qu. fr. 2. 12. 2. a Vt mihi omnem dubitationem tolleret. Att. 12. 236. 4. a Idcirco nemo ſuperiorum attigit, vt iſte tolleset. in Verrin. 201. b Hortenſius autem vehementer admirans, quod quidem perpetuo Lucullo loquente fecerat, vt etiam manus ſæpe tolleret. 4. Acad. 113. a Vinces profectò non fuiſſe armatos eos, qui ſaxa iacerent, quæ de terra ipſi tollerent. pro Cęc. 46. a Tunc vt dico, certe ſuſtuliſſem, vt aliquando ſubtilitatem veteris vrbanitatis & humaniſſimi ſermonis attingere m. ad Qu. fr. 2. 12. 4. a. Cum eum plures in equum ſuſtuliſſent, vix hærere in eo ſenex poterat. pro Deiot. 19. Quid cum eo diſſeras, qui omnino hominem ex homine tollat? Off. 3. 32. Tollamus hoc. 7. Att. 35. Id eſt, omit-

ómittamus, Tollamus ergo omnia, &c.ita fit, vt mediterranei mare eſſe non credant. 1.de Nat.d. 61 Qui ex eadem ſuſtulerit liberos.in Ant.251.b Nunc ait ſe daturum, cui ex P. ſuſtulerit moram tabellarius.Att.10:206.2.a Delere, tol ere,auferre,de trabe se.in Or.121.pro Qu.47.a Tollere & extrahere.1.de Fin. 97.a Tollere & interficere.pro Clu. 16.a Tollere acta alicuius 6.Phil.215. Alterius inique conſtituta & acta.Att.84.b.ægritudinem peni us.Tuſ.3.64.Aliquem è ciuitate.pro D.ſua.35.a Augere aliquid,& tollere altius dicendo.de Or.152.b Aliquid oneris.5.Ver.1.a Id eſt,ſuſcipere.Auaritiam ſi tollere vultis, mater eius tollenda eſt luxuries.2.de Or.92.a Tollere calamitaté pro Syll.47.Augures poſſunt à ſummis imperiis comitia tollere.de Leg.175.b digitum.3.Ver.99.diſcordias ex amicitia.epiſt. 38.b Imperitorum omnem errorem.1.de Fin.57.a Noluerunt ij qui iudicabant,hanc patere inimicitiis uiam,quem quiſque odiſſet,vt eum teſtimonio poſſet tollere.pro Font.13.a Tollere frumentum de area.in Ver.155.b Genus orationis tol lere.Appio, lib.3.8.22.a Hominem ex rerum natura tollere & eripere. pro R.A.42.a laudationem.6.Ver.123 Quid leges non iure rogatas?2.de Leg.51.a manus ob admirationem.Acad.q.edit.1.lib.2. 58.Monimentum laudibus.At.4.86.5.a falſam opinionem.Tuſ. 4.50 Apollo,puerum, primus Priamo qui foret Poſt illa natus,temperaret tollere,Eum eſſe exitium Troiæ, peſtem Pergamo.1.de Diu.77.a Solem enim de mundo tollere videntur, qui amicitiam è vita tollunt.de Amic.43.a Itaque & arbores & uites,& ea q̃ ſunt humiliora,neq; ſe tollere a terra altius poſſunt, &c.verno tempore, tepefacta frondeſcunt.5.Tuſc.28 Beneficiis excellentes viros in cœlum fama ac voluntate tollere.2.de Nat. d.89.a Vrbem copioſiſſimam funditus tollere.2.Off.113. a Addit etiam mulieroſum, in quo Alcibiades Cachinnum dicitur ſuſtuliſſe.de Fat.8.Nonne videntur hunc hominem ex rerum natura ſuſtuliſſe,pro Sext.Roſc.20.b Tollitur ab atriis Liciniis, ac que à præconum conſeſſu in Galliam Neuius, & trans Alpes vſque transfertur.pro Qu.7.In cœlum huius proauus Cato tollitur magnus honos pop.Romani rebus adiungitur.pro Arc.17.a Clamor a uigilibus, faniique cuſtodibus tollitur. 6. Verr. 84.a Menda librariorum colluntur,Att.212.b Vtrum igitur tandem perſpicuiſne dubia aperiuntur, an dubiis perſpicua tolluntur. de Fin.4.57.Gradus eius templi tollebantur. pro Seſt. 10.b Etenim Seruilia pollicebatur ſe curaturã,vt illa frumenti curatio de S. C.tolleretur.Att.15.326.4. a Vt cenſoria notatio de Repub.tolleretur.pro Seſt.15.b Phaeton optauit,ut in currum patris tolleretur, ſublatus eſt inſanus,atque qua conſtituit, ictu fulminis deflagrauit. 3.Off.126. Non tollerentur ea, niſi fuiſſent.2.de Legat.58.Vt tollatur error omnium imperitorum.de Fini.lib.1.29. Cum mendum ſcripturæ litura tollatur.epiſt.85. b Curus omnino rei memoriam omnem tolli funditus, ac delei arbitror oportere pro Quint.47.a De negotium alicui, vt id nomen ex omnibus libris tollatur. Att.13.292.3.a Tolli aut abrogari ea lex non poteſt.2.de Leg.12.Demonſtrant.&c. perfacile hunc hominem incautum & ruſticum, & Romæ ignotum de medio tolli poſſe pro Roſ.Am.12.a Cum tolli diem utile eſt. 3.de Leg.36 Sed ego hoc ipſum velle,miſerius eſſe duco,quàm in crucem tolli.Att.7.130.3.a Vitia naturalia extirpari ac funditus tolli non poſſunt. de Fat.142.b Cupiditas tollenda eſt, atque extrahenda radicitus.2.de Fi.24. Deinde ipſum Auriũ tollendum interficiendumque curauit.pro Cluent. 22. Quod diceret ſe dixiſſe laudandum adoleſcentem, ornandum, tollendum, ſe non eſſe commiſſurum, vt tolli poſſit.epiſt.176. In portoriis Italiæ tollendis. Qu. fr. 296. b Eam rem Seruilia ſublaturam ex S.C.ſe eſſe dicebat.ad Att.lib.15.326.8.a

Tollens.

Iuuenentem te,admirantem,clamores tollentem quum uideo ſeruum eſſe ineptiarum omnium iudico.in Par.47.a

Sublatus.

Sic ille affectus illinc tum pro mortuo ſublatus, breui poſtea eſt mortuus.7.Verr.111.a Ignis e ſpecula ſublatus. in Verr. 254.b Sublatus e numero recuperatorum, &c. pro Flac. 8. a Actio de pace ſublata eſt. Attic. 143. b Tametſi non modo ignoſcendi ratio, verumetiam cognoſcendi conſuetudo iam de ciuitate ſublata eſt. pro Roſc. Amerino. 2. a Sublata erat de foro fides, non ictu aliquo nouæ calamitatis, ſed,&c. 1.de Leg.Agr.23.a Dignitas in ſententiis dicendis,libertas in Rep.capeſſendas ea ſublata tota, ſed nec mihi magis, quã omnibus.ad Lent.li.1.8.8.a Roma cœnaculis ſublata atque ſuſpenſa.con.Rull 85. b Bellum aduentu Pompeii ſublatum atque ſepultum eſt.pro Pomp.9.b Aditus templorum erant non ſolum præſidiis & manu,verumetiam demolitione ſublati.Poſt reditu in Sen.29.a Hamilcarem ab his viuum eſſe ſublatum.de Diu 90.b Et illum hominem ædilitium,&c.clamore hominum de foro,atque adeo de ciuitate eſſe ſublatum. pro Clu. 63.a Deorum iudicio diſcrimen eſſe ſublatum.de Nat. d.76. b Statim deinde iuſſu Prætoris in crucem eſſe ſublatum.7.Verr.6.a Iampridem hoc ex noſtra conſuetudine ſublatum eſſe debet.Att.276.b Reſpondes,altero ad frontem ſublato,altero ad mentum depreſſo ſupercilio,crudelitatem tibi non placere.in Piſ.9.a Id autem tẽplum ſublato aditu,reuulſis gradibus a cõiuratorum reliquiis, &c.in Piſ.17.a Quin ad diem decedam nulla cauſa eſt, præſertim ſublato metu Parthico.ad Caninium,lib.2.16.2.a Eundemque ferunt,hæc quæ dixi ſublata de fanis in forum protuliſſe. & per præconem vendidiſſe,&c.de N.d.122.a Sublata Miſiæ latrocinia. Qu.fr.294.b Sublata vectigalia.1.Phil.14. Veteres leges nouis legibus eſſe ſublatas.de Or.196.b Nunc authoritate & prudentia tua proſpicias oportet,ne inimici noſtri, Conſulibus ſublatis,ſperent ſe conualeſcere poſſe.Brutus ad Cic.11.9.1. a Sublatis manibus.in Ver.201.b

Sublatio.

Sublationem animi ſine ratione, opinantis ſe magno bono frui,&c.2.de Fi.201.b

Sublate.

Quoniam ergo oratorum bonorum duo genera ſunt,vnum at tenuate preſſeque,alterum ſublate,ampleque dicentium.de Cl. Or.105.Nihil enim vnquam de me dixi ſublatius aſciſcendæ laudis cauſa potius,quàm criminis depellendi.pro Do. ſua,73.Hoc eſt,arrogantius.

Tondeo.

Regiæ virgines vt tonſtriculæ tondebant barbam & capillũ patris.5.Tuſ.82.a Dionyſius ne tonſori collũ committeret, tondere filias ſuas docuit.5.Tuſ.82.a

Tonſus.

Tu ex tenebricoſa pompa Conſul extractus,cum illa ſaltatrice tonſa,&c.in Piſ.13.a

Tonſor,Vide Tondeo.

Tonſorius.

Qui cultros metuens tonſorios,candente carbone ſibi adurebat capillum.2.Off.33.a

Tonſtricula.

Ita ſordido ancillarique artificio regiæ virgines vt tonſtriculæ tondebant barba.& capillum patris.5.Tuſ.82.a

Tonſillæ.

Linguam autem ad radices eius hærens excipit ſtomachus, quò primum illabuntur ea quæ accepta ſunt, oris utraque ex parte tonſillas attingens,palato extremo atque intimo terminatur.2.de Nat.202.a

Tongillus.

Tongillum mihi eduxit, quem amare in prætexta calumnia cœperat.in Cat.27.b

Tonitru, Vide Tono.

Tono.

Quum tonuit læuum bene tẽpeſtate ſerena.2.de Diu.123.a Si fulſerit,ſi tonuerit,ſi tactũ aliquid erit de cælo. li.2.de Diui. 221.a Pericles ab Ariſtophane poeta fulgurare,tonare, permiſcere Græciam dictus eſt.Or. 199.b

Tonans.

Hunc etiam augures noſtri quum dicunt Ioue fulgente, tonãte,dicunt enim in cælo fulgente,tonante. libr.2.de Natur.deo. 94.a Itaque in noſtris commentariis ſcriptum habemus, Ioue tonante, fulgurante, comitia populi habere nefas. 2. de Diuin.62.2.

Tonitru.

Flamma inter nubes coruſcat,cœlum tonitru contremit.3.de Or.86.a Quæ porrò illa tonitrua?quę tempeſtas? 5. Phil. 169.a Hic ibi ſtrepitus,fremitus,clamor, tonitruum & rudentum ſibilus.Cælius Cic. 8.2.4.a Placet Stoicis eos anhelitus terræ, qui frigidi ſint,cum fluere cœperint,ventos eſſe: cum autem in nubem induerint, eiuſque tenuiſſimam quanque partem cœperint diuidere atque diſrumpere,idque crebrius facere & vehementius,tum & fulgores & tonitrua exiſtere.de Diu.117.b.Nõne perſpicuum eſt ex prima admiratione hominum, quòd tonitrua,iactuſque fulminum extimuiſſent, credidiſſe ea efficere rerum omnium præpotentem Iouem?lib.2.de Diu.62.a

Ton-

Tonſillæ, Tonſor, Tonſorius, Tonſtricula, Tonſus, Vide Tondeo.

Topiarium, & Topiaria, riæ.

Topiarium laudaui, ita omnia cōueſtiuit hedera, qua baſim villæ, qua intercolumnia ambulationis, vt denique illi palliati topiariam facere videantur, & hederam vendere. ad Qui. frat.3.17.9.a,

Topice, es.

Inueniendi verò artem quæ Topice dicitur, quæ ad vſum potior erat, & ordine naturæ certè prius, totam reliquerunt. in Topicis, 4.a,

Topica, urum.

Inſtitui Topica Ariſtotelica conſcribere. Trebatio, li.au.a.a,

Topographia.

Τοπογραφία hæc ripulæ videtur habitura celerem ſatietatē. 15.Att.33.

Toreuma.

Toreuma nullum, maximi calices. in Piſ.94.b, Toreumata ſare nota ac pretioſa auferuntur. 4. Verr. 89.a, De hoc Verri dicitur, habere eum per bona toreumata, in his poculo duo quædam, quæ Heraclia nominantur, Menturis manu ſummo artificio facta. 6. Verr. 33.a,

Tormentum.

Acerrimum tormentum. pro Clu. 141.a, Nec grauiora ſunt carnificum tormenta, quam interdum cruciamenta morborū. 11.Phil.294.a, Nulla vis tormentorum acerrimorum prætermittitur. pro Clu. 55.b, Serui authoritate aduocatorum, & vi tormentorum adducti, in veritate manſerunt. 3. de Nat.d. 118.a, Alii metu mortis vim tormentorum pertulerunt. Part. 27. a, Antonius omnibus bonis cruces ac tormenta minatur. in Ant. 250.b, Quæſtiones nobis ſeruorum, ac tormenta accuſator minitatur. pro Syll. 58.a, Aliquem cogi tormentis quippiam confiteri. pro Mil.42.a, Tum verberibus ac tormentis quæſtionem habuit publicæ pecuniæ in Ant. 131.b, Quod tormentis inuenire vis, id fatemur. pro Mil.42.a, Vt in omnibus tormentis conſeruetur vita beata. 3. de Fin.66.a, Accepimus Zenonem in tormentis necatum. de Nat.d.3.118.a, Nam etiam in tormentis recte, honeſte, laudabiliter, & ob eam rem bene viui poteſt. Tuſ.5. 10. Huc eſt, conſtanter, ſapienter, grauiter, fortiter.

Tormentum, dolor.

Calumnia timoris, & cæcæ ſuſpicionis tormentum Cæcinna Cic.6.7.12.a, Mortē naturæ iracundiæ tormentum atque cruciatum. 11.Phil.290.a, Tormēta gubernat dolor, & moderatur natura cuiuſque. pro Syll. 58. Propter tam varia & tam multa tormenta fortunæ. 5. Tuſ. 51.

Tormentum, machina:

Vt enim baliſtę lapidum & reliqua tormēta telorum eo grauiores emiſſiones habent, quo ſunt contenta & adducta vehementius. 2. Tuſc.97.a, Magna tormentorum copia illud oppidū cinximus. Att.5.41. Antonius ante oculos legatorum, tormentis Mutinam verberauit. in Ant. 218.b, Aggere, vineis, turribus oppugnaui: vſuſque multis tormentis, multis ſagittarijs, &c. ad Catonem, lib.15.4.29.a,

Tormina.

Quanuis idem ſorticulum ſe in torminibus & in ſtranguria ſua præbeat. 2. Tuſ.79.a,

Torminoſus.

Itaque dicimus grauedinoſos quoſdam, quoſdam torminoſus, non quia ſemper ſint, ſed quia ſæpe ſint. 4. Tuſc.40.a,

Torno, as.

Idque ita tornauit, vt nihil effici poſſit rotundius. de Vniuer. 22.a. de mundo loquens.

Torpeo.

Deum ſic feriatum volumus ceſſatione torpere, vt ſi ſe commouerit, vereamur ne beatus eſſe non poſſit? 1. de Nat. 141.a,

Torpens.

Quidnam torpentes ſubito obſtupuiſtis Achiui? 2. de Diu. 97.a,

Torpor, Torpedo.

Atramenti effuſione, ſepiæ: torpore, torpedines ſe tutantur. de Nat.d.2.190.a,

Torqueo.

Verbi controuerſia tam diu torquet Græculus homines, &c. de Or.99.b. Quum & præteriti doloris memoria recens eſt, & futuri atque impendentis torquet timor? 2. de Fin. 152.a, Opinionum vanitas torquet ac flectit ac imbecillitatem animorū quocunque cœpit. de Leg.161.b, Tuæ libidines te torquent. in Parad. 21.a, Deinde in orbem torſit, vt & ipſe ſecum, & inter ſe ex commiſſura, quę ex regione eſſet, iungerentur. de Vniuerſ. 32. Mitto aurum coronarium quod te diutiſſime torſit, cū modo velles, modo nolles. in Piſ.99. b, Acriter nos tuæ ſupplicationes torſerunt. Cælius Cic.8.11.1.a, Oratio ita flexibilis, vt ſequatur quocunque torqueas. in Or.29.a, Terra quum circum axem ſe ſumma celeritate conuertat & torqueat. 4. Acad. 221. a, Ceruices oculoſque pariter cum modorum flexionibus torqueant. 2. de Leg.63. a, Itaque Timagoras Epicureus negat ſibi vnquam, quum oculum torſiſſet, duas ex lucerna flammulas eſſe viſas. 4. Acad. 141.a, Torquere haſtas amentatas. 1. de Or. 125. Verſare ſuam naturam, & regere ad tempus, atque huc & illuc torquere & flectere. pro Cæl. 9. a, Torquere uocem à ſermone ſerio ad liberalem iocum. ad Her.20.b, Equidem noctes dieſq; torqueor. Att.7.128.13.a, Torqueor mirifice, ſine dolore tamē. 15. Att.41. Qui in dolore eſt, torquetur. 2. de Fin.27.a, Mundus vna conuerſione, atque eadem ipſe circum ſe torquetur & vertitur. de Vniu.25. Apud Rhodios liberi ciueſque torquentur. Ac. 10.b, Quę quum fiunt, anhelitus mouentur, vultus mutantur, ore torquentur: &c. 1. Off. 182.a, Stulti autem malorum memoria torquentur, &c. 1. de Fin.44. Vita P. Syllæ torqueatur, ex ea quæratur, &c. pro Syll. 182.b, Torqueri grauiſſimis animi doloribus. de Fin. lib.1.34. Eculeo torqueri. 3. de Fin.66.a, Expectatione torqueri Att.8.166.3.a, Iuris retinere ſentētiā, & ęquitatem plurimum valere oportere, verbo ac litera ius omne torqueri: &c. pro Cæc.56.a,

Tortus.

Nam & verberibus torti, & igni fatigati, quæ dicunt, ea veritas uidetur ipſa dicere. in Top.39.a,

Tortus, us.

Vidimus immani ſpecie, tortuque draconem Terribilem, Iouis vt pulſu penetrabat ab ara, Qui platani in ramo foliorum tegmine ſeptos Corripuit pullos: &c. de Diu.2.49. Hæc interemit tortu multiplicabili draconem. Tuſc. 179.b,

Tortuoſus.

Aluus multiplex & tortuoſa. 2. de Nat.d.204.a, Serrula adſ ea ex omni parte dentium, vt tortuoſa. pro Clu.143. Sed vt omnes iſtos aculeos & torum tortuoſum genus diſputandi relinquamus, oſtendamuſque qui ſimus. Acad.q.edit.1.lib.2.89. Ingenium multiplex & tortuoſum. de Amic.58.a, Et cum ſtertentes viderint obiicere bis quædam viſa tortuoſa & obſcura. 2. de Diu.193. Soni ex tortuoſis locis & incluſis referūtur ampliores. 2. de Nat.d.217.a,

Tortor.

Quum iam tortor, atque eſſent tormenta ipſa defeſſa, neque tamen illa finem facere vellet: quidam ex aduocatis, &c. pro Clu. 141.a, Si ſapiens ad tortoris equuleum ire cogatur. 4. de Fin.51.a, Quid igitur, &c. quum conſtantia, grauitas, fortitudo, ſapientia, reliquæque virtutes rapiantur ad tortorem, nullumque nec recuſent ſupplicium, nec dolorem? 5. Tuſc.20.a, Ponite ante oculos os illud infame, vincula, verbera, eculeum, carnificem, tortoremque Samarium. 11. Phil.293. Quid opus eſt torture? pro Mil.112.b,

Torques.

Sed ita prorſus exiſtimo, neque eum Torquatum qui hoc primus cognomen inuenerit, aut torquem illum hoſti detraxiſſe, vt, &c. 1. de Fin.28. T. Manlius is eſt qui ad Anienem Gallo, quem ab eo prouocatus occiderat, torque detracto, cognomen inuenit. 3. Off. 154.a, Q. Rubrium, excellenti virtute, authoritate, &c. phaleris & torque donaſti. 5. Verr. 160.a,

Torreo.

Medium autem illum & maximum ſolis, ardore torreri. de Somn. Scip.22.a, Sapientem in Phalaridis tauro incluſum ſuccenſis ignibus torreri. in Piſ.88.b,

Torrens.

Quum enim fertur quaſi torrens oratio, quamuis multa cuiuſque modi rapiat, &c. 2. de Fin. 5.a,

Toſtus.

Fana flamma deflagrata, toſti alii ſtant parietes Deformati, atque abiete criſpa. 3. Tuſ.76.a

Tor-

Torridus.

Quem hominem vt grandi macie torridum Romę, contemptum, abiectum videbamus, &c. de L. Agr. 91. a,

Tortor, Tortuoſus, Tortus, Vide Torqueo.

Torus.

O pectora, o terga, o lacertorum tori. Tuſc. 2. 37. a, Aut addit aliquos vt in corona toros. Or. 1 r.

Toruus.

Toruus draco ſerpit ſubter ſuperaque reuoluens ſeſe. 2. de Nat. deo. 153. a,

Tot.

Tot viri ac tales. pro Cęl. 54. a, Quot homines, tot cauſæ. 2. de Or. 76. a, Tot & tãtæ & tam graues ciuitates. 4. Verr. 9. a, Tot tantæque difficultates. pro Quint. 2. b, Antimebant, ne tot vnũ ſuperare poſſent? pro Cæl. 51. b, Animus Reguli tot virtutũ præſidio munitus, tantoque comitatu virtutis ſeptus. Parad. 118. b, Acceſſit his tot doctrina paulo aſperior. pro Mur. 138. b, Qui tot annos, quot habet, deſig. c o s. fuit. Att. 59. b, Tot & tantas res, &c. quot & quantas, &c. pro L. Man. 24. a, Nego vllo de corpore publico, de monimento, de templo tot Senatus extare cõſulta, quot de mea domo. de Aruſ. reſp. 13. a, In his tot & tantis, quæ accidere poſſunt. Tuſc. 234. b, Tot reſtigijs impreſſa, vt in his errari non poſſet. 5. fam. 58.

Totidem.

Quot, &c. totidem, &c. Ora. 201. b, Patroclus & Euriſthenes, Lacedæmoniorum reges, gemini fratres fuerunt: at hi nec totidem annos vixerunt: anno enim Patrocli vita breuior fuit, &c. de Diu. 2. 135. a. Alias, Proclus. Totidẽ punctis nonnullas tribus tulerunt. pro Planc. 43. Totidem verbis, quot Stoici. 4. Aca. 75. a, Sed vt epiſtolam laudandam arbitror, quam modo totidẽ fere verbis interpretatus ſum. 2. de Fin. 159. a, Totidem quot dixit, vt aiunt, ſcripta verbis oratio. de Cl. Or. 196. b, Iſtum ego lo cum totidem verbis à Dicæarcho tranſtuli. Att. 6. 113. 6. a, Hoc totidem verbis tranſlatum caput eſt. pro R. Poſt. 124. b,

Toties.

Hoc not ſi facere velimus, antè condemnentur ij, quorum cauſas receperimus, q̃ toties, quoties perſcribitur, Pæanen aut Munionem citarimus. 1. de Or. 131. a, Quotieſcunque dico, T. mihi videor in iudicium venire. pro Clu. 39. a, Tot Prætores in Sicilia fuerunt, toties apud maiores noſtros Siculi Senatũ adierunt, T. hac memoria, tamen huiuſce noui poſtulati genus, atq. principium tua Prætu. 2 attulit. 4. Verr. 103. a, Non ipſa præconis voce excitatus es, qui te T. ſeniorum, iuniorumque cẽturijs illo honore affici pronuntiauit? 7. Verr. 31. a, Interim velim mihi ignoſcas, quòd ad te ſcribo tam multa T. At. 7. 131. 3. a,

Totus.

Totus eſt alienus à phyſicis. 1. de Fin. 26. a, Quintus præceptis meis commutatus eſt totus. Att. 254. b, Plancius totus noſter eſt. ad Qu. fr. 2. 5. 6. a, Vt & ſim totus veſter, & eſſe debeam. ep. 15. 30. Homo qui eſſet totus ex fraude & mendacio factus. p Cluen. 32. b, Octauius venit mihi totus deditus. Att. 226. b, Vt tota oratio ſibi conſtet, & ex omni parte ſecum ipſa conſentiat. de Vniu. 296. b, Tota Reſpub. omnis Italiæ pubes, cuncta pop. Rom. arma. pro Mil. 113. b, Totum & omne. ep. 86. b, Totum & vniuerſum. 4. de Fin. 3. a, Totum aqua madidum. 2. ad Q. fr. 27. Leue enim eſt totum hoc, riſum mouere. 2. de Ora. 120. a, Hoc totum quicquid eſt, ſiue artificium, ſiue, &c. 2. de Or. 17. a, Quũ hæc paucorum menſium ratio, in his libellis ſit, facite vt vobis triennii totius veniat in mentem. 4. Verr. 133. a, Erit abunde ſatisfactum toti huic quæſtioni. de Diu. 109. b, Totum enim Cęſarem non noui. 6. fam. 28. in ep. A. Cæc. Totum Epicurum pene e philoſophorum choro ſuſtuliſti. lib. 1. de Fin. 20. Antonius perſpiciet totum me futurum ſuum. 15. ad Attic. 2. Totum ei me tradidi. de Cl. Or. 170. a, Totum ſcribam meum tibi tradidi. 5. fam. 55. Quum totum ſe ad inueſtigationem naturæ contuliſſet, in ea ipſa plurimum diſſentit a ſuis. 2. Aca. 49. a Totum te ei trade. 16. fam. 1. Omne cælum, totamque cum vniuerſo mari terram mente complecti. 2. de Finib. 178. a, Vbi plus mali, quàm boni reperio, id totum abiudico atque reijcio. de Or. 118. b, Vt vnum opus totum atque perfectum ex omnibus totis atque perfectis abſolueret. de Vniu. 22. a, Alterum vt totum corpus Reipub. curent, nedum partem aliquam tuentur, reliquas deſerãt. Off. 17. b, Nõ totum reprehendere. lib. 1. de Fin. 7. Gaudeo mihi de toto hoc oſtento, quod, &c. datam eſſe cauſam dicendi. de Aruſp. reſp. 245. b, Vulgus quid abſit a perfecto, non ſere ex toto intelligit, quatenus autem intelligit, nihil putat prætermiſſum. Off. 55. b, Corporis bona alia ponebat eſſe in toto, alia in partibus, valetudinem, vires, pulchritudinem, in toto, in partibus autem, ſenſus integros, & præſtantiam aliquam partium ſingularum. de Fin. 42. b. & in. Acad. 29. a, Toto corpore, atque omnibus vngulis, vt dicitur, contentioni vocis aſſeruiunt. 2. Tuſc. 96. a, Hi contra vagantur læti atque erecti paſſim toto foro. pro Font. 19. a, Ad ferendum igitur dolorem placide & ſedate plurimum proficit toto pectore, vt dicitur, cogitare quàm id honeſtum ſit. 2. Tuſc. 99. a, Vbi illa ſancta amicitia, ſi non ipſe amicus per ſe amatur toto pectore, vt dicitur? 1. de Leg. 73. a, Clamor interea fit tota domo inter ſeruos. 3. Verr. 46. a, Nunc mi Attice tota mente incumbe in hanc curam, magna enim res eſt. Att. 16. 335. 7. a, Totæ & perpetuæ actiones. Top. 229. b, Cum 10tæ quæſtiones ſcribendo explicantur. de Nat. d. 1. 7. Tota ſunt calida & perlucida ſydera. de Nat. d. 2. 28. Iſta quæ vos dicitis, ſunt tota commentitia. de N. d. 1. 66. Totos dies atque noctes de Rep. cogito. pro Mur. 71. a, Qui ſe totos & animis & corporibus in ſalutem Reip. contulerunt. in Ant. 240. b, Totos dies ſcribo. Att. 189, & 201. b, Totos dies ſim ſine te. 12. Att. 3. Quo in ſtudio hominum quoque ingenioſiſſimorum otioſiſſimorumque totas ætates videmus eſſe contritas. 1. de Or. 111. a, Ex totis omnibus atque perfectis abſolutus mundus. de Vniuerſ. 21.

Totis voluminibus conſcidit Timocratem Epicurus. de Natura deor. 1. 66.

Trabea.

Quare nihil tibi opus eſt illud a Trabea, ſed potius ὑπόθεσμα. meum. 9. fam. 48.

Trabes.

Vtinã igitur, vt illa anus optat, Ne in nemore Pelio ſecuribus. Cæſa cecidiſſet abiegna ad terrã trabes. 3. de Nat. d. 108. a,

Trabalis.

Et hoc beneficium, quemadmodum dicitur, trabali clauo figeret. 7. Verr. 43. a,

Tractatio, Tractatus, Tracto, Vide Traho.

Trado.

Totum denique hominem tibi trado, de manu (ut aiunt) in manum, &c. ep. 7. 5. 10. a, Tibi nos, ut antea magna ex parte, ſic nunc penitus totoſque tradimus. Tuſcul. 5. 4. Victi & debilitati obiecta ſpecie uoluptatis tradũt ſe libidinibus conſtringẽdos, nec quid peruenturum ſit, prouident. 1. de Fin. 72. a, Sic te Cæſari commendaui & tradidi, ut grauiſſime diligentiſſimeque potui. ep. 103. b, Totum ei me tradidi, admirabili quodam ad philoſophiam ſtudio concitatus. de Cl. Or. 170 a, Lælius facile bellum reliquis tradidit. Off. 41. b, Hominem comprehendit, & in cuſtodiam Epheſi tradidit. ad Q. f. 1. 1. 23. a, Iam uerò publicanos miſeros, me etiam miſerum, illorum ita de me meritorum miſerijs ac dolore, tradidit in ſeruitutem Iudęis & Syris natio bus natis ſeruituti. de Prouin. Conſul. 8. a, Qui tradidit noſtra, &c. 8. Att. 20. Domum (ut debuimus) ad eum ſtatim uenimus, ei que nos totos tradidimus. ad Q. fr. 2. 7. 8. a, Earum nomina multi poetæ memoriæ tradiderunt. de Inuentione, 62. b. & pro Qu. Roſc. 45. b, Qui ſe in Africa Cæſari tradiderunt. Off. 22. b, Qui ſe totos tradiderunt uoluptatibus. Læl. 72. At enim te in diſciplinam meam tradideras. 2. Phi. 31. a. & 1. de Diu. 79. Quem ego iniuſtum ueriſſimis maledictorum notis tradam hominum memoriæ ſempiternæ. 13. Philipp. 367. & pro Mur. 54. Ades, inquit, animo, & omitte timorem Scipio, & quæ dicam, trade memoriæ. in Somn. Scip. 5. a, Ei te totum trade, &c ad Tironem, lt. 16. 1. 5. a, Nam ut C. Iulius omnibus a Senatu eximiis ac nouis rebus ornatus, per manus hanc prouinciam tradat ei, cui maxime uos uelitis. de Prouinc. Conſul. 32. a. & epiſt. lib. 3. 2. 2. a, Quaſi ex aliqua turbida tempeſtate in portum, ſic ex ſeditioſa & tumultuoſa uita ſe in ſtudium aliquod traderent quietum. 1. de Inu. 6. a, Qui ſalubri & moderato cultu atque uictu quieti ſe tradiderit. 1. de Diu. 108. a, Alteri Syriam, Babylonem, Perſas, integerrimas, pacatiſſimaſque gentes, ad diripiendum tradidiſſes. pro D. ſua, 48. a, Cui populus ipſe regendi ſui poteſtatẽ tradidiſſet. de Or. 104. b, Quæſiuit quis ædem Caſtoris ſartam tectam deberet tradere. 3. Verr. 93. a, Tradere aliquid ad diripiendum. pro D. ſua, 48. equum domitori. Off. 1. 127. poculum alicui. Tuſc. 1. 79. Prædia uacua alicui T. pro Roſc. Am. 15. a, Authorem inimicis alicuius ſe t. poſt red. ad Qui. 10. a, ſe lachrymis & triſtitiæ. 5. fam. 40. in ep. Luceii. ſe quieti præparato animo. Diu. 1. 103. ſe quieti, rebus ad tranquillitatem accommodatis. Diu. 1. 103. ſe Senatui. pro Mil. 45. ſe in aliquod ſtudium quietum. de Inu. 42. b, Traditur gratiæ aut authoritati reliqua populi

puli uoluntas. 3.de Leg.34. Tum quum florebat imperium, decreuit, vt de principum filiis ſex ſingulis Hetruriæ populis in diſciplinam traderentur. 1.de Diu.51.a, Quum vero parëtibus redditi, id eſt magiſtris traditi ſumus, tum ita variis imbuimur erroribus. 3.Tuſc.4.a, Id metuit, cui honori integros fructus nõ ſit traditurus, ne æternã memoriam dedecoris relinquat. pro Syl 184.b, Quos tradituros ſperabas, vides iudicare. pro S. Roſ. 28.b, Non eſſe tradendas poſteris inimicitias. Att.14. 310. 3. a,

Trado, doceo, demonſtro, dico.

Nam Galbam, Aphricanum, Lælium, doctos fuiſſe tradunt. 1.Tuſc.9.a, Ingenium, varioſque ſermones immortalitati ſcriptis ſuis Plato tradidit. 3. de Or.34 a, Non facile eſt inuenire, qui quod ſciat, non tradat alteri. de Fin.3. 52. Si optimarum artium vias traderem ciuibus meis. de Diu. 1. Qui dicendi præcepta traderët. de Or.62 a, Tradere & ponere præcepta. Top.221. b, Tradere aliquid artificio & via. de Fin.4. 8. Tradere elementa loquendi. Acad.q.edit. 1. lib. 2. 83. Hoc eſt, Grammaticam. Qui hæc ſubtilius velint tradere. lib.1. de Fin. 14. Tradere rationes prudentia. de Fin.1.52. Tradere topice alicui. Top.221. b, Tradere vias non tam iuſtitiæ quam litigandi. 1. de Leg. 13. Ariſtides qui omniũ iuſtiſſimus fuiſſe traditur. pro Seſtio, 124. a. Homerus Lycurgi tëporibus fuiſſe traditur. Tuſc.229. b, Tua prædia vel nobiliſſima Capitoni propria traduntur. pro Sext. Roſc.22.b Earum rerum, quæ quaſi in arte traduntur, inſciëtia. de Or.93.b, Cuius adoleſcentia ad ſcientiam rei militaris non alienis præceptis, ſed ſuis imperijs eſt tradita. pro Pomp. 9. b, Virtutem hominibus (ſi modo tradi ratione poſſit) inſtituendo & perſuadendo, non minis & vi ac metu tradi. de Or. lib. 1. 128 a, Qui quidem etiam pollicenti cuidam ſe artem ei memoriæ. quæ tum primum proferebatur, tradíturum, reſpõdiſſe dicitur, obliuiſci ſe malle, diſcere. 4. Acad.5. a, Et qui ſe artem dicendi, traditurum etiam cæteris profitebatur, ipſe omnibus turpiſſimis iudiciis conuictus eſt. pro Flac.33.a, Idemque etiam diſputandi & intelligendi iudicium dicas te & artificium traditurũ. 4. Acad.q.204.a, Cum hæc omnia audirentur ab ijs, quibus non ſcientia eſſet tradenda, ſed exigui temporis aut falſa aut obſcura opinio. de Or. 1.46.a, Impellimur autem natura, vt prodeſſe velimus quamplurimis, in primiſque docendo, rationibuſque prudentiæ tradendis. 3.de Fin. 100.a, Sic enim eſt traditum. de Leg.156.b, Hoc eſt nobis a maioribus traditum. pro D.ſua, 219. b, Vt traditum eſt ab iis, qui diis ortos ſe dixerunt. de Vniu.49. Iſocratem dixiſſe traditum eſt, &c. de Cl.Or.183.b, Nam iſtum doctum & ſapientem virum fuiſſe memoriæ traditum eſt. in Parad.27.a.& 1.Tuſc.4.

Traditus.

Traditus mihi commendatuſque eſt. 13.famil.2. Atque illi Romuli auguratus paſtoralis nõ vrbanus fuit, nec fictus ad opiniones imperitorum, ſed a certis acceptus, & poſteris traditus. 1.de Diu.174.a. Quæ didiciſti, quæque ab adoleſcëtia pulcherrime a ſapientiſſimis viris tradita memoria & ſcientia comprehendiſti, iis hoc tempore vtare. ad Domitium, lib.6.22 6.a, Tenebimus conſuetudinem à Socrate traditam. de Diu. lib.2.223. a, Traditam quaſi a dijs religionem tueri. 2.de Leg.28.

Traditio.

Abalienatio, eſt eius rei quæ mancipi eſt, aut traditio alteri nexu, aut in iure ceſſio, inter quos ea iure ciuili fieri poſſunt. in Top.13.a,

Traduco.

Aut a diſputandi ſubtilitate orationem ad exempla traducimus. 3.Tuſc.94.a, Traduxit exercitum, ponte vno die facto. 10. fam.32. in ep. Planc. Tum omnem orationem traduxi, & cõuerti in increpandam Cæpionis fugam. 2. de Or. 109.a, Inimicitias in viris fortibus non ſolum extinxit Reip. dignitas, ſed etiam ad amicitiam conſuetudinemque traduxit. de Prouinc.Cõſ.17. a, Is ad plebem P.Clodium traduxit, idemque fert, vt, &c. ad Att.1.13.7.a, Quum ego, quæ mihi viderentur dicerem, traduxit me ad ſuam ſententiam. pro Clu.115. a, Academicen illam σύνταξιν totam ad Varronem traduximus. Att.208.b, Atqui, in quam Cato, ſi iſtud obtinueris, traducas me ad te totũ licebit. 4.de Fin.2. Faciam denique ut ſumma modeſtia & ſumma abſtinentia munus hoc extraordinarium traducamus. ad Att.5.96. 2. a. Id eſt adminiſtremus. Subito exorta eſt nefaria Catonis promulgatio, quæ ſtudia noſtra impedire, & animos a minore cura ad ſummum timorem traduceret. Lent.li.1.3.a Si proximi membri ualetudinë ad ſe traduxiſſet, delibitari & interire totũ corpus neceſſe eſſet. 3.Off.27. Quum autem maximum ab iſta pictura imaginibuſque virtutum ad rem veritatemq; traduxeris. Tuſc.5.11. Traducere ætatem otioſam & quietam, ſine vllo aut labore aut contentione. Cato, 74. Traducere aliquem ad ſe. de Finib. 106. b, Aliquid ab lætitia ad metum traducere. de Aruſp. reſp.20 a, Traducere ad mala conſilia corruptum largitionibus animum. ad Brut.4. 3. a, Ita ſum cum illo locutus, vt mihi viderer animum hominis ab omni alia cogitatione ad tuã dignitatem tuendam traducere. ad Lent. 1.2.8.a, Abducere animos à contraria defenſione, & ad noſtram conor traducere. 2. de Or. 162.a, Cogitationes ad voluptates traducere. 3.Tuſ.66. a, Eos qui audiũt ad magnam admirationem traducere. in Ora. 112.a, Deinde iuſſit equum traducere. pro Clu. 105. Iudices a ſeueritate ad hilaritatem traducere. de Aruſp. 20. Si volumus hoc quod datum eſt vitæ, tranquille placideque traducere. 3. Tuſcul. 43.a, Sic homines traducere ad optimates paro. Att. 236.b, Homines a conſuetudine ſubito conuertere, & ad diuerſas rationes vitæ traducere. 1.de Inu.4.a, Mentes à cogitationũ intentione ad tranquillitatem traducere. 4.Tuſc.6.a, Traducere orationem a ſubtilitate diſputandi ad exempla. Tuſc.3. 48. Traducere partum Iouis ad Phyſiologiam. de Nat.d. 10.b, Traducere vitam egregijs factis. ad Brut.285. b, Et ego animi pendere ſoleo, quum ſemel quid orſus, ſi traducor alio: &c. 1.de Leg.14.a, Aut ego qui me ad defendendos homines ab ineunte adoleſcentia dediſſem, tempore atque officio coactus, ad accuſandum traducerer. 1. Verr.3.a, Traduci animum ad mala conſilia. ad Brut.9. in epiſt. Bruti. Traduci ad accuſandum. 1.in Verr. 3. Fluuius ita magnus factus eſt, vt eo traduci victimæ nullo modo poſſent. de Iuu.74.b, Qua ratione nobis traducendum ſit hoc tempus. Sulpit. libro.4.6.13.a. Adoleſcentes a minutis cõcertationibus, ad omnem vim dicendi traducendos puto. de Ora.154.b,

Traductus.

Cuius adoleſcentia ad ſcientiam rei militaris non alienis perceptis, ſed ſuis imperijs: non offenſionibus belli, ſed victorijs, non ſtipendijs, ſed triumphis eſt traducta. pro L. Man. 19. a, Quæſtio a proprijs perſonis ad vniuerſi generis rationem traducta. Or.101.b, Sed eſt quaſi rudentis explicatio, traducti temporis nihil noui efficientis, ſed primum quidque replicantis. de Diu. 106.b, O adoleſcentiam traductam eleganter. pro Planc. 25. Iidem traducti à diſputando ad dicendum, inopes reperiuntur. de Cl.Or.175.b,

Traductio.

Traductio eſt, quæ facit vt cum idem verbum crebrius ponatur, non modo non offendat animum, ſed etiam concinniorem orationem reddat. ad Her.4.164. Traductio ad plebem furibũdi hominis. pro Seſt.11.a. Traductio & immutatio in verbo. 3. de Orat.91.a, Traductio temporis nihil noui efficientis. 1. de Diuin.107.

Traductor.

Vt ſciat hic noſter Ieroſolymitarius traductor ad plebem, quam bonam meis puriſſimis orationibus gratiam retulerit. Att.2.24.2.a,

Tradux.

Malleoli, plantæ, ſarmenta, vites, traduces, propagines, nonne ita efficiunt, vt quamuis cum admiratione delectent? de Sen. 48. Ex recentioribus quidam viuiradices legere malunt.

Tragœdia.

Tragœdiæ plenæ ſceleratorum pœnis. 2.de Leg.40. Quatuor tragœdias XVI. diebus abſoluiſſe cum ſcribas, tu quicquam ab alio mutuaris, & κλέος quæris, cum Electram & Troadam ſcripſeris? 3.ad Q.fr.22.a, Quorum alter commentatus eſt mimos, alter egit tragœdiam. 11.Phil.298.a, Ne aut irriſione, aut odio digni putemur, ſi aut tragœdias agamus in nugis, &c. 2.de Or. 113.a, Efficere tragœdias. 4.Tuſc.119. a, Nunc eiuſdem Appiæ nomen, quantas tragœdias excitat? pro Mil.13.a, Sophocles ad ſummam ſenectutem tragœdias fecit. de Sen.20.a, Neque verò iſtis tragœdijs tuis, quibus uti philoſophi maxime ſolent, Craſſe, perturbor. 1.de Or.120.a,

Tragicus.

Grandis, &, vt ita dicam, tragicus orator. de Cla.Orat. 106.a, Poeta tragicus. 1.de Nat.d.74.a, Tragicum in comœdia turpe. Or.141. Tragico illo Oreſte, aut Athamante demëtior. in Ver. 89.b, Vt tragici poetæ, quum explicare argumenti exitum non poteſtis, confugitis ad deum. de Nat.d.1.38. Sed hæc tragica atque diuina, faceta autem & vrbana, &c.2. de Or.125.a,

Tragicè.

Hanc enim mortem rhetorice & tragice ornare potuerunt.

de Cla.Ora.21.a,Res comicas tragice tractare.de Ora.145.b,

Tragœdus.

Comœdum in tragœdiis, & tragœdum in comœdiis admodum placere vidimus.in Or.59.a,Vox tragœdorum, geſtus pene ſummorum actorum eſt requirendus.1.de Or.63.a,

Traho.

Magnes lapis,eſt qui ferrum ad ſe allicit & trahit.1.de Diu. 144.a,Qui ea contumelia cognomen traxit.3.Phil.135.a,Regio Martia,quæ a Marte traxit nomen.1a Att.192.b,Suis te illecebris oportet ipſa virtus trahat ad verum decus.Somn.Scip. 27.Non enim poſſunt vna in ciuitate multi rem atque fortunas amittere, ut non plures ſecum in eandem calamitatem trahāt. pro L.Man.12.a.Nemini concedo,qui maiorem ex pernicie Rei pub.moleſtiā traxerit.ep.47.b.Id eſt,accepit. Trahere aliquē in inuidiam. ad Her.2.b,Aliquid enim ſalis ab uxore mima trahere poteras.2.Phil.43.Ducere,ſumere, trahere coniecturam ex aliqua re.de Inu.63.b, Nunc uerò quid eſt quod me in aliā partem trahere poſſit?Plancus Cic.lib.10.4.5.a,Trahere moleſtiam ex re aliqua.4.fam.6.Omnem rationem ad dicendum trahere.in Or.61.a, Anne de nobis trahere ſpolia fœderatis licebit,de hoſtibus non licebit?pro Corn.Balb.43.a, Suſpiciones ex aliqua ſe trahere.1.de Iou.141.a, Trahimus omnes ſtudio laudis, & optimus quiſque maxime gloria ducitur. pro Arch. 19.a, Omnes enim trahimur & ducimur ad cognitionis & ſcientiæ cupiditatē.1.Off 28.a, Rationes diſputationibus huc & illuc trahuntur.4.Acad.q.207.a, Per me iſta pedibus trahantur. Att.65.b,Omnis ratio,quæ ad dicendū trahi poſſit.Or.207.b, Atq; etiā ex puteis iugibus,aquā calidū trahi.2.de Nat.d.37.a,

Traho, protraho.

Quinetiam idcirco trahebam, ut quam diutiſſime integrū eſſet.Att.16.5.Si trahitur bellum,quid expectem? Att.10.20. Ab iſto initio tractus eſt ſermo.de Cl.Or.11.a,Neceſſe eſt enim aut id quod maximè velim,pelli iſtum ab Hiſpania,aut trahi id bellū,&c.Att.10.197.2.a,Comitia tracta eſſe.pro Mil.17.

Tractus,a,um.

Interponuntur etiam conciones & hortationes: ſed in his tracta quædam,& fluens expetitur, non hæc contorta & acris oratio.in Or.36.a, Corpus tractum & laceratum abiecit in mare. Att.231.b,Etſi genus orationis fuſum atque tractum,& cum lenitate quadam æquabili profluens,&c.2.de Or.35.a, Vacuum tractum eſſe remum.in Verr.263.b, Venæ a corde tractæ & profectæ,in omne corpus ducuntur.2.de Nat.d.209.a,

Tractus, us.

Totus ille tractus celeberrimus Venafranus, Aliſanus,&c. pro Planc.18.a,Ex quo intelligitur,plus terrarum ſitus, quā lunæ tractus ad naſcendum valere.2.de Diu.145.a,Quota hæc ſatio tractuſque verborum.2.de Or.111.a, Tractu orationis leni & æquabili perpoliuit illud opus.2.de Or.59.a,

Tracto.

Quæ omnia pertinent ad eam,quam iandudum tracto, conſtantiam.de Amic.108.b,Nec ea quæ nunc tracto, minuunt,ſed augent potius illam facultatē. de Fato,140.b,Ius pōtificū & ciuile tracto. de Sen.34.Me tractat liberaliter Curio, tu ſi te ita tractatū docuiſſes,&c.ep.158.b,Cæſar Quintum meum, du boni,quemadmodum tractat honore,dignitate,gratia, non ſecus ac ſi ego eſſem imperator 4.Att.54.Sic tractat,vt manu doceat, &c.de Nat.d.1.36.Grammatici hunc locum tractant in poetis, eloquentes in omni genere & parte cauſarum.Or.203.b,Errās enim tu Quæſtor,pecuniā publicā tu tractabas.1.Verr.18.Cato cū ſentētiā in Senatu diceret, locos graues ex philoſophia tractabat.Parad.1.Sic tu,inquit,Hirrū tractaſti.ep.119.b,Dionyſius ſeruus meus,qui meam bibliothecam multorum nūmorum tractauit, quū multos libros ſurripuiſſet, nec ſe impune laturū putaret,aufugit.Sulp.lib.13.161.Euclides geometriā tractauit.de Or.155.b,Me ſumma ſimulatione amoris,ſummaque aſſiduitate quotidiana ſceleratiſſime,inſidioſiſſimeque tractauit.ad Q.fr.1.54.In munere ita ſe tractauit, vt accepiſſe ab eo beneficium uideretur,nō dediſſe.Bruto,lib.13.13.2.a,Non tractabo illum vt Cōſulē,ne ille quidem me vt Conſularem. in Ant. 162.b,Deinde ita me in Rep. tractabo,vt,&c.in Cat.12.pro,ita megerā.Hoc tu tractabis,vt tibi videbitur.At.191.b,Tracta edictū.pro Quinc.11.b, Verres poſt imperium cōſtitutum primus imperauit,&c. vt is eā pecuniam tractaret, quam ipſe præfeciſſet.7. Verr.49.a,Qui re ac lege,&c.temperare non potuerit uix imo cōuētu,quin L.Siſennæ argentum tractaret & conſyderaret.7.Ver.30.a,Omnibuſq; rebus eum ita tractes, ut intelligat meam commendationem non uulgarem fuiſſe.ad Lentul.1.13. Quocirca huic quaſi materia,quam tractet, & in qua verſetur,

ſubiecta eſt ueritas.Off.4.b, Vt ea quæ guſtemus, olfaciamus, tractemus,audiamus.5.Tuſc.155.a, Commemorat quam liberaliter eos tractaſſet etiam antea.2.Verr.15.a, Agitare, tractare,inquirere.pro Clu.66.a,Aliquem nimis aſpere tractare.Q.fr.2.10.7.a,Aliquem omnia quæ facere velit faciliime tractare. pro Cornel.Balbo 55.b, Tractare honorifice & liberaliter. 13.fam.63.Tractare aliquem improbiſſime.16.Att.37. Parum pie aliquem tractare. pro Cæl. 2.a, Tractare aliquid animo. Tuſc.5.52.Græco ſermone tractare aliquid.lib.1.de Fin.1.Eloquētię eſt,tractare animos,& omni modo permouere.Or.205. b,Tractare argumenta.de Or.119.b, Arma quæ tractare cœperam,& quibus me illuc feceram.de Cl.Or.165.b, Tractare artem.Acad.q.ed.1. lib.2.24. Quanquam quemadmodum tractare audiebam.ep.28.b, Cauſas amicorum tractare & agere.1.de Or 83.a,Definitionem fortitudinis tractare.4. Tuſc.81.a,Tractare genus dicendi forenſe.Off.1.5.Nequaquam ſatis eſt inuenire quid dicas,niſi id inuentum tractare poſſis.de Or.124.b. Clauum imperii tenere,& gubernacula Reip.tractare. pro Seſtio,15.Hiſtoriam tractare.1 de Leg.7.a,Tractare perſonam alicuius in ſcena. pro Q.Roſc.48.b, Tractare perſonam aliquā in iudiciis & periculis.pro Archia poeta, 2.Tractare rationes.7. Att.7.Tractare res non bonas.Acad.q.ed.1.lib.2,66. res comicas tragice.de Or.145.b,Res cognitione digniſſimas tractare & contemplari.1.Officiorū,215.Res tragicas comice 3.3; de Or. 17.a,Rem pub.6.fam.19.Vites tractare & tueri. 5.de Fin.70.a, Ita enim ſunt ipſa vulnera, quæ non poſſum tractare ſine maximo gemitu.Att.12.28. Nunquam enim mihi videor tractaſſe cauſam difficiliorem.ad Appium,lib.3.11.8.a, Tractatur domus non indiligenter.3.ad Q.fr.19. Nicanor in officio eſt, & a me liberaliter tractatur. Att.80.b. Omnis enim pecunia ita tractatur,vt præda à præfectis:&c.Caninio, lib.r.16.8.a, Dabitis enim profecto, vt in rebus inuſitatis, quod Græci ipſi faciunt,à quibus hæc iandiu tractantur, vtamur verbis interdum inauditis.1.Acad.36.a,Tractantur iſta ingenioſe.Acad.q.ed.1.lib.2. 78. Cuius arbitrio ſic nunc omnes, atque omnia ueneria tractantur. de Aruſp.251.b, Qui à te tractatus eſt præſtanti fide. ep.40.b. Cum tractaretur Atreus, perſonæ ſeruiendum fuit.Off. 3.144. Omnia quæ tractarentur ab oratoribus, dubia certe & incerta.de Or.92.b, Id etiam dignitatem meam pertinere, cum non modo per liberaliter a nobis, ſed etiam ornate comulateque tractari.Att.245.b,Honorificentiſſime & liberaliſſime tractari ab aliquo.At.14.312.2.a,Tractari ornate & cumulate.15. Att. 32. Contentionem veſtrum,quæ tractari ſine contumelia non poteſt,&c.pro Planc.13.a, Nec omnis auditor eodem aut verborū genere tractādus eſt,aut ſententiarum. Or.203.b, Mihi uideor eorum conſuetudinem uſu, tractandoque cognouiſſe.in Verr.145.b,Explicanda eſt natura iuris,conſyderandæ leges,quibus,&c.tractanda iuſſa & iura populorū. de Leg.159. b,Quos quidem tibi ſtudioſe & diligenter tractandos magnopere cenſeo.de Fin.4.75. Qui in his artibus cognoſcendis atq. tractandis ſtudium ſuum omne poſuerunt.de Or.90.b,

Tractans.

Aliquis Matellionem Corinthium cupidiſsime tractās. Parad.123.b,Hæc tractanti animo,& noctes & dies cogitanti,extitit illa a deo Delphis præcepta cognitio, &c.5.Tuſc.99.a,

Tractatus.

Aliquoties iā iſte locus à te tractatus eſt.2.de Leg.15.a,Qui locus a Poſidonio breuiter tractatus eſt in quibuſdā cōmentariis.Off.53.b,Ab nullo ille liberalius,quā a Cluentio tractatus eſt.pro Clu.130.a, Tractatus liberaliſsime atque honorificētiſsime.14.Att.24.Quod pater parū pie tractatus a filio diceretur.pro Cælio,38.b,Perſona propter otium ac ſtudium minime in iudiciis periculiſque tractata eſt.pro Archia,2.a.Ita male aſſt audio ipſum eſſe tractatū, ut mihi ille emptor nō eſſe uideat.Att.13.284.3.a, An ad ſua reuertet antiquā viā, alicubi honeſte tractatā?ad Her.31.b.Mercatores iniurioſius tractati. p Pōp.5.b.Hi porro q ſucceſſerūt,vehemēter iſtius cupidi, liberaliter ex iſtius cibariis tractati,nō minus acres cōtra me fuerūt. 4.Verr.8.a,Quæ omnia oratori tractata atq. agitata eſſe debēr. de Or.147.b,Orator habeat oēs philoſophię notos & tractatos locos.Or.207.b,Ab illis has res eſſe tractatas.1i.s.de Fi.5.

Tractatus,us.

Qui ipſarum artium tractatu delectati, nihil in uita aliud agunt.3.de Or.49.a,

Tractatio.

Eſt enim in utroq. & materia & tractatio,materia in verbis, tractatio i collatione verborū.in Or.117.a,Tractatio varia eſſe dēt.2.de Or.94.a,Etenim ſiquādo in libro uere è a nobis philoſophia laudata, pfecto eī tractatio optimo atq. ampliſsimo

quoque digniſſima eſt.4. Acad.12.a Ipſa mihi tractatio litera-rum ſalutaris fuit.de Cl Or.8.a Tractatio rerum oratoris eſt, ſcientia philoſophi.1.de Or.a 8. Tractatio & vſus vocis in nobis ſeſt.in Or.32.a Nec vero qui tibiis aut fidibus vti volunt,ab artificibus accipiunt earum tractationem,ſed à muſicis, 2. de Di. 14.a Orator tractationem orationis ſibi aſſumet.1. de Or. 29.a Itaque quæ in rebus inanimis, quæque in tractatione belluarũ ſiunt vtiliter ad hominum vitam,artibus ea tribuuntur opero ſis.2.Off.23.a Quæ obſeruata ſunt in vſu & tractatione dicendi.de Or.94. b Vt q in armorũ tractatione verſan.de Or.3.111.

Tractabilis.

Virtus in amicitia tenera eſt atque tractabilis. de Amic.45. a Corporeum autem & aſpectabile, itemque tractabile omne neceſſe eſt eſſe quod natum eſt.de Vni.15. Ego meum facilè te neo,nihil eſt eo tractabilius At.10.38

Traiicio.

Exercitum ad ſextum Calend. Mai. Rhodanum traieci magnis itineribus.Plancus ad Ci.li.10.9.5.a Balbus Quæſtor,magna numerata pecunia, magno pondere auri, maiore argenti coacto de publicis exactionibus, ne ſtipendio quidem militibus reddito,duxit ſe à Gadibus,& triduum tempeſtate retentus ad Calpen.Cal.Iun.traiecit ſeſe in regnum Bogudis, plane bene peculiatus.10.fam.70.in ep.Pollionis Etſi terra quidem, qui poſſum?mari,quo traiciam.At.7 140.2.a Dum Brutus copias traieceret.ep 154.b Si ſe Alpes Antonius traiecerit,conſtitui præſidium in Alpibus collocare.Brutus adCic.11.9.5.a Id eſt, ſi ſuperauerit Alpes. Si quo caſu Hiſaram ſe traiecerint, ep.174.b Rhodanum copias traieciſſem. ep. 150.b Si Annibal ad portas veniſſet, murumque iaculo traieciſſet 4. de Fini.38.a Marius cum parua nauicula traiectus eſt in Africam.Poſtquã. 16.a Neque ex Italia tam celeriter exercitum traiici poſſe crede bant.Brut.ad Cic.11 13.8.a Ex Africa tantum hic exhauſit, quãtum potui aut fide nominum traiici, aut in naues cõtrudi.in Sal.275.b Traiectu axe terra ſuſtinetur. de Vniu.45

Traiicio, per translationem.

Quid quum vnumquodque tranſigere,expedire, abſoluere? ipſe profectò metuere incipies,ne innocenti periculum faceſſeris.Quid cum commiſerari,conqueri,& ex illius inuidia deonerare aliquid,& in te traiicere cœperit,&c. poteriſne eius orationis ſubire inuidiam.1.Ver.24.a Verbũ traiicere.in Or.136.a

Traiectio.

Officii mei deliberatio cruciat,cruciauitq; adhuc,cautior certe eſt manſio,honeſtior exiſtimatur traiectio.Att.8.167.3.a Dic quæſo,num te illa terrent,triceps apud inferus Cerberus, Cocyti fremitus,traiectio Acherontis.1.Tuſc.16.a Tum augendi minuendive cauſa ueritatis ſuperlatio atque traiectio & rogatio.3.de Or.113.a Et utitur traiectione ea verborum, & nihilo tamen aptius explet,concluditque ſententias.in Or.135.a Aſſyrii traiectiones motuſq; ſtellarum obſeruauerũt.de Diu.1.3.a

Tralatio, Tralatitius, Tralatus, Vide Transfero.

Trames.

Egreſſus eſt non uiia, ſed trumitibus paludatut.13.Phil.358 a Num idẽ in Appenini tramitibus potero facere.12.Ph.337.a

Tramitto, Vide Tranſmitto.

Trano.

Atque id facilius cernemus toto genere hoc igneo,quod omnia tranat,ſubtilius explicato.2.de Nat.d.36.a Num cuiuſquã noſtrum nomen aut Caucaſum tranſcendere,vt Gangen tranare potuit,de Som.Scip.129 b

Tranquillus.

Tranquillus animo.ep.51.b Iſocrates in faciendis verbis trã quillus.Or.214.b Frons tranquilla & ſerena.3.Tuſ.56.a Placata,tranquilla,quieta,beata vita.1.de Fin.108.a Tranquillum & quietum,non immoderate agitatum, nec fluctuans. de Vniu. Mare,quod ſua natura tranquillum eſt.pro Cl 46. b Sine mortis meditatione tranquillo eſſe animo non poteſt. de Sen. 67.a Appetitus ſint tranquilli,atque omni animi perturbatione careant.1.Off.141.a Pacatæ & tranquillæ ciuitatea. de Orat.87.b Tranquillæ literæ.14.At.3.Id eſt,tranquilla nuntiantes.Tranquilla & Turbida.contraria.6.fam.47. Tranquilla tempora & optata.5.fam.39.in ep.Luccei.Tranquilla de te erant ea quæ reliqui.15.fam.39.Tranquilliore animo eſſe.4.fam.20.in ep.Ser. Sulp.Cætera uidentur tranquilla, tranquilliſſimus autem animus meus.At.7 127.3.a

Tranquille.

Velim tranquille à Parthis.At.82. b Qui enim nihil poteſt tranquille,nihil leniter,nihil partite,definite,diſtincte, facete dicere,&c.Or.53.a Tranquille placideque traducere hoc quod datum eſt uitæ.Tuſ.3.21

Tranquillo, as.

Semper alit aliquid,quod tum vi ſua atque natura tranquillet animos.1.de Fi.78.a.Vt aut perturbentur animi,aut trãquillentur.in Top.53.a

Tranquillitas.

Tranquilitas animi atque iucunditas.Læl. 70 Democriti autem ſecuritas,quæ eſt animi tanquam tranquillitas, quam appellant ἀθαμβίαν.de Fi.5.19.Vt tranquillitas animi & ſecuritas adſit,quæ adfert cum conſtantiam,tum etiam dignitatem.1.Offic.99.a Tranquillitas maris intelligitur, nulla ne minima quidem aura fluctus cõmouente.Tuſ.5.13.& 4.Ac.179.a Tranquillitas vitæ.Tuſc.5.4.Locus quietis & tranquillitatis pleniſſimus. 1.de Or.2.a Lex Aelia & Fuſia propugnacula,murique trãquillitatis atque otii. in Piſ. 81.b In participe rationis ponunt tranquillitatem, id eſt placidam quietamque conſtantiam, 4.Tuſcul. 17.a Qui remoti à ſtudiis ambitionis, otium ac tranquillitatem vitæ ſecuti ſunt. pro Mur. 51. a. Nos longis nauibus tranquillitatem aucupaturi eramus. Att. 119. 3. a Sed ſi iam ex hoc loco proficiſcatur Puteolos ſtadia triginta probo nauigio,bono, gubernatore ac tranquillitate, probabile videatur ſe illuc venturum eſſe ſaluum.4.Ac.q. 179. a Tranquillitates mirificæ me adhuc tenuerunt.10.At.54.Trãquillitates aucupari.6.At.47

Trans.

Tollitur ab atriis Liciniis, atque a prædonum conſeſſu in Galliam Næuius,& trans Alpes vſque tranſfertur.pro Quint. 7.Si ſciſſet ſibi trans Euphratem eſſe pereundum. de Diu. 21 t. b Vt qui trans flumen eſſent,videre poſſent.de Inu.74.b Ego ipſo tempore trans mare fui.de Inu.51.b Nuntiis trans mare miſſis.Brutus Antonio.lib.11.3.3.a Domino trans ripam inſpectante.pro Mil.55. Trans montem Taurum etiam de matrimonio eſt auditum.ep 26.b Cogito interdum trans Tyberim hortos aliquos parare.At.241.16.a

Tranſactor, Tranſactus, Vide Tranſigo.

Tranſcendo.

Hoc malum manauit non ſolũm per Italiam, ſed etiam tranſcendit Alpes.in Cat.78.Ex his ipſis cultis notiſque terris, nũ aut tuũ,aut cuiuſquã noſtrum nomẽ uel Caucaſum hũc,quem cernis,tranſcendere potuit.&c.in Somn.Scip. 23

Tranſcribo.

Si veſtra manu fabulas aut orationes totas tranſcripſiſſetis. ad Her. 25.b Q. Soſius ſplendidos Eques Rom. ex agro Piceno, feciſſe confeſſus eſt, qui tranſcripſerit tabulas publicas de Nat.deo.a

Tranſcriptus.

Oppianicus teſtamentum in alias tabulas tranſcriptum ſignis adulterinis obſignauit.pro Clu. 30

Tranſcurro.

Ita grauiſſimo ſuo caſu dum Cyri & Alexandri ſimilia eſſe voluit,qui ſuum curſum tranſcurrerant.&c.de Cl.Or. 155.a Ne ſine delectu temere uidear in diſſimilẽ trãſcurriſſe.ad Her. 34.b

Tranſduco.

Quam in te tantam virtutem eſſe aut dignitatem arbitratus es,vt conarere clientelam tam illuſtrem, tam ſplendidæ prouinciæ tranſducere ad te,&c.6.Ver.80.a

Tranſenna.

Similiter nunc petes à Craſſo, vt eam copiam ornamentorum ſuorum,quam conſtructam vno in loco quaſi per tranſennam prætereuntes ſtrictim aſpeximus,in lucẽ proferat.1.de Or.78.

Tranſeo.

Nam qui appetitus longius euagantur,&c. hi ſine dubio finẽ & modum tranſeunt.1.Off.143.a Quum mare veſtiſſimum hyeme tranſibat.in Piſ.45.Horum ſtudiorum cauſa mare tranſiit. At.128.b Pompeius mare tranſiit.At.128.b Quid enim ad plebem tranſiſſ,vt Tigranem ires ſalutatum.At.2.12.2.a Tranſiit Formias.9.At.7. Tranſiit hic nimbus.15,Att.18.Tranſierant illuc.8.fam.39.in epiſt.Cælii.Id eſt,in illam ſententiam. Tranſi multa.8.fam.35.in ep.Cælii.Id eſt prætermitte.Cum Gracchus pomœrium tranſiret,auſpicari eſt oblitus.de Nat.d.2.9.Quòd ſi me Cæſar audiſſet,atque Apennium tranſiſſet,in tantas anguſtias Antonium compuliſſem,vt inopia potius,quàm ferro conficeretur.Brutus ad Ci.lib.11.10.8.a Sicut mors maiorum ferebat,repente reliquas,deſeras ad aduerſarios tranſeat. 3. Ver. 28. Erit enim perſuaſum,etiam Solem, Lunam, ſtellas omnes,

ter-

terram, mare, deos eſſe, quòd quædam animalis intelligentia per omnia ea permeet & tranſeat.4.Aca.214.a, Video iam quò inuidia tranſeat,& vbi ſit habitatura :&c. Att. 2.24.4.a, Deinceps ad partitionem tráſeamus.1.de Inu.45.a, Quid? ergo exercitium retinentis, quum legis diem tranſierit, rationem haberi placet. Att.7.28.Si vos ſemel in iudicando finem æquitatis & legis tranſieritis.5 Verr. 189.a.& Off.1.143 .Tranſire ad plebem. 2.Att.11.Tranſire ad ſermonem.3.ad Her.113. Tranſire amnes auſpicato.Diu.2.50. Tranſire ea quæ premunt & ea quæ impendent.9.fam.2.Rectius diues quàm Craſſus,qui niſi eguiſſet,nunquam Fuphratem nulla belli cauſa tranſire voluiſſet. 3. de Fin. 113.a, Variſidium equitem Romanum familiarem meum ad te ipſum tranſire iuſſi.Plancus Cic.lib.10.18. Tranſire legem . 5 . At.48. Dolor ad pauciores pertinet,quam,&c.peccauit vero nihilominus. ſiquidem eſt peccare,tanquam tranſire lineas . Parad.24.Tranſire locum.2.Att.54 . Inde vtrum conſiſtere vſpiã velit,an mare tranſire,neſcitur.Att.7.138.2.a,Tranſire maria. Ora.81. Sed in animo eſt leuiter tranſire,ac tantummodo perſtringere vnamquamque rem.pro Roſc.Am.55. a , Aegrè tuliſſe P.Roſlium,&c.ſed tamen tranſiſſe uidetur modum,quippe qui ob eam cauſam à vita receſſerit.4.Tuſc.31. Videor ſperare debere ſi te viderim,& ea quæ premant,& ea quę impendeant,me facile tranſiturum. Varroni, libro.9.1.5.a , Equidem maluerã, quod erat ſuſceptum ab illis,ſilentio tranſire. Att.2.34.6. a,

Tranſitum eſt.

Cuius ſimilitudine perſpecta in formarum ſpecie à dignitate tranſitum eſt ad honeſtatem dictorum atque factorum. 2 .de Finib.78.a,

Tranſitus.

Qui abſtinens(ſed Iulia lege tranſita ſemel tantum in diem, non vt aiij ſolebant omnibus vicis,præter eum ſemel nemo accepit)facit vt mihi excipiendus ſit.Att.5.110.4. a,

Tranſitus, us .

Si homines tranſitum tempeſtatis expectare potuiſſent . 2 . Att.52.Et quum foſſam latam cubiculari lecto circundediſſet, eiuſque foſſæ tranſitum ponticulo ligneo coniunxiſſet: eum ipſum, quum fores cubiculi clauſerat, detorquebat.5.Tuſc.83. a,

Tranſitio.

Tranſitio uocatur, quæ cum oſtendit breuiter, quod dictum ſit, proponit item breui quod conſequatur 4.ad Her.186.Tranſitio ſit viſionum fluentium.de Na.d.1.77.vt è multis vna videatur. Qui ſpem ſæpe tranſitionis præbendo, neque vnquam non decedendo, nouiſſime Corycum ſe contulit. Caſſius ad Cic.2. 13.9.a, Vt ſimilitudine & tranſitione viſio ſpeciei dei cernatur. de Nat.d. 1.74. Imagines ſimilitudine & tranſitione perceptæ . de Nat.d.lib.1.36.Multa enim ſcripta ſunt in eis, quę facta non ſunt, falſi triumphi, plures Conſulatus, genera etiam falſa,& ad plebem tranſitiones,&c.de Cl.Or.31.a, Rem breuiter narrare poterimus,&c.etſi tranſitionibus nullis vtemur.ad Heren.3.b,

Transfero.

Hoc idem transfero in Magiſtratus.4.Verr.87.a,Et ſuam culpam in ſenectutem transferunt.Cat.13.Quin tabulas conficiũt menſtruas, pene ratione in tabulas transferunt.pro Roſc.46.b, Totam Academiam ab hominibus nobiliſſimis abſtuli, tranſtuli ad noſtrum ſodalem.ad Att.lib. 13.271.1.a , Iſtum ego locũ totidem uerbis à Dicæarcho tranſtuli.Att.90.b,Cur non ſe trãſtulit ad alios,& maxime ad Stoicos?4.Acad.q.125.a , Totumque ſe ad artes componendas tranſtulit.pro Clu.2 , Ad ſe omnia ex hortis ornamenta tranſtulit.in Ant.189.b,Clodius reliquit annum ſuum,ſeſeque in proximum tráſtulit.pro Mil.106. b,Statim ſuſpicione offenſi,ad ea ipſa nomina oculos, animum que tranſtulimus.4.Verr.135.a,Alij a regendis ciuitatibus totos ſe ad cogitationem rerum tranſtulerunt.de Or. 148.b, Locos quidem quoſdã, ſi videbitur transferam , & maxime ab ijs, quos modo nominaui.lib.1.de Fin.6.Illam Accijs ſimilitudinẽ non modo iam ad inuidiam, ſed ad fortunam transferam.Pęto, lib.9.16.16.a,Transferet eum in muliebrem figuram . de Vniu. 57.In hunc igitur gregem uos P.Syllam reiicietis?in parricidarum numerum transferetis?pro Syl.182.b,Hanc iucunditatem transfer in animum.de Fin.67. b, Vt omnem culpam in te transferas.Att.250.b,Si placet, ſermonem alio transferamus . 1.de Or.66.a , Vt de tuo edicto totidem verbis transferrem in meũ . ep.37.b,Transferre te ad ſe. 16. fam.6. Tu quum te de curriculo petitionis deflexiſſes,animumque ad accuſandum tranſtuliſſes, exiſtimaſti te vtrique negotio ſatisfacere poſſe? pro Mur.43.a, Transferre aliquid ex philoſophia.de Inu.49.b,ad alioua.epiſ. 70.b,Nulla animans in alterius animantis vitam transferre poteſt. Tuſc.235.b, Capita in aliqua in edictum prouinciale transferre.3.Verrinarum,83.a,Regiam cauſam alio transferre. Léc. 2.4.2 a.crimẽ in aliquem.pro Seſt.21.b,humana ad deos.Tuſc. 1.52.diuina aliorum ingenia ad cognitionem ſuorum ciuium . 1.de Fin.6.Iucunditatem in animum.2.de Fin.22. a, nomina ex aliis.Acad.q.ed.2.lib.1.19. Ex quorundam præceptis quædam transferre, quæ noſtro inſtituto conuenire videantur. 1.de Inuent.49.a,Transferre ſimilitudines.de Fin.2.39.Verba apertius in Or.35.a, Quid ſi doceo,&c.te huius circunſcriptionis tuæ cauſam & culpam in alios tranſtuliſſe?3.Ver 58.a.& pro Font.277. b,Nec eſt probandum,illos ad notationes cenſorias exemplum a conſuetudine militari tranſtuliſſe. pro Clu.44.b , Vt uideo, cauſa hæc integra in proximum annum tráſfertur. Cælius Cic. 8.9.4.a, Tollitur ab atriis Liciniis,atque à præconum conſeſſu in Galliam Næuius,& trans Alpes vſq; transfertur.pro Quint. 7.a,Cum verbum aliquod altius transfertur.Or.204.b,Literę, lituræque omnes aſſimulatæ, expreſſæ, de tabulis in libros trãsferuntur. 4.Verr.137.a, Non valde productis iis,quæ ſimilitudinis cauſa ex aliis rebus transferuntur.de Or.147.b , Cum domus in palatio,villa in Tuſculano, altera ad alterum Conſulẽ transferebatur.pro D. ſua,325.b,Transferetur in morbus ſuis ſimillimas figuras pecudum & ferarum.de Vniu. 57 . Num illa definitio poſſet in aliam rem transferri quamlibet?4.Acad.80. a,Nihil eſt enim quod de ſuo genere in aliud genus transferri poſſit.4.Acad.93.a,Argumenta , quæ transferri in multas cauſas poſſunt.de Inu 67.b , Nec in alias cauſas poſſe transferri.de Or.128.b, Quid eſt , quod non poſſit ex connexo transferri ad coniunctionum negationem?de Fato,143.b,Quod ab ennio poſitum in vna re, transferri per multas poteſt.Off.11.b, Gracchũ illum ſuum transferendi in nos criminis cauſa,occidere cogitarint pro Seſtio, 70.a,Sin abſoluitur,deſinemus nos de iudiciis transferendis recuſare.3.Verr.4.a

Transferens

Quam ſimilitudinem natura ratioque ab oculis ad animũ transferens,&c.1.Off.23.a, Atticæ meæ uelim me ita excuſes,vt omnem culpam in te transferens, & ei tamen confirmes , &c. Att.25.330.4.a,

Translatus .

Cum omnis poteſtas deorum immortalium aut translata ſit ad uos , aut certe communicata uobiſcum . pro Mur. 124.b, Accuſandi voluntas ad viros fortes,ſpectatoſque homines translata ſit. 1.Verr.13.a, Hoc totidem uerbis tráslatum caput eſt, quod fuit ante in lege Seruilia.pro Rab.124.b , Hunc tu tráslatum in Macrocollum lege in Arcanò cõuiuis tuis.Att.16.333. 2.a,Hoc translatum Carthaginem, locum tantum mutarant.in Verr.216.b,Iam cætera translata fere ſunt de Solonis legibus. de Leg. 182.b,Sed Phalereus Demetrius meo iudicio præſtitit cęteris,cuius oratio cum ſedate placideque loquitur , tum illuſtrant eã,quaſi ſtellæ quædã, tráslata verba, atque immutata. Tráslata ea dico , vt ſæpe iã , quæ per ſimilitudinem ab alia re aut ſuauitatis aut inopiæ cauſa transferuntur. in Or.50. Tráslatis uerbis cur magis omnes delectantur, quam propriis.3 .de Or.87.In translatis uerbis quid ſequendum.Or.143.

Translatum .

Translatum eſt, quod aliud conficit, quam cauſæ genus poſtulat.2.de Inu.38.

Translatio, ſiue Tralatio.

Nam & doctrina, & domus, & ars,& ager etiã fidelis dici poteſt.vt ſit,quomodo Theophraſto placet, verecũda tralatio.Tironi,lib.16.17.3.a.& 3.de Or.90.Criminis translatio. 6 . Verr. 82.a.& 1.ad Her.26.& 2.55.Vnius verbi translatio aut inuerſio verborum.2.de Oratore,145.a.& 3.85.Quare L.Syllę & C.Cęſaris pecuniarum translatio à iuſtis dominis ad alienos,nõ debet liberalis videri.1.Offi.67.a,Translationis leges.Brut.150. Tráslationẽ pudẽtẽ eſſe oportere.4.ad Her.201.Nomẽ ſuũ alicui ad tráslationẽ criminis cõmodare.in Verr.121.b,Per tráslationẽ definitio.Top.16.Ex tráslatione iocus.2.de Orat.145.In translatione fugiẽda vitia.3 . de Or.88. Tráslatione verborũ in ſummiſſo genere dicẽdi quomodo vtẽdũ.Or.45. Translationes quaſi mutationes ſunt, quum quod non habeas, aliunde ſumas. 3.de Or.86.a, Translationes in cauſis Romæ cur rarius inciderẽt.2.de Inu.162.Tráslationũ utilitas.Or.73.Iã cũ fluxerũt plures cõtinuę tráslationes, alia plane fit oratio . Itaq. genus hoc Gręci appellãt ἀλληγορίαν nomine recte genere, melius ille , q illa omnia translationes uocat. Orat.51. a , In translationibus quid quęratur.2.ad Her.51.

Translator.

Translator quæſturæ.in Verr.266.b,

Tranſlatitius, ſiue Tralatitius.

Conſtitutio tranſlatitia.t.de Inu.15.a, Tralatitium caput edicti.3.fam.24.Sed tu re tam vſitata, ſatis eſt oſtendere, omnes antea ius ita dia iſſe: & hoc vetus edictum tranſlatitiumque eſſe.3.Ver.80.a, Hoc vero, ex quo ſuſpicio nata eſt, me ea quiſiſſe aliquid in quo te offenderem, tralatitium eſt.ad Appium, lib. 3.8.13.a, Alterum caput eſſe tralatitium de impunitate.Att.3.65.3.a, Noſti enim hæc tralatitia.Cælius Cic.lib.8.5.5.a.

Tranſlatiuus.

Rurſus nec definitiua cauſa poteſt ſimul ca eadem parte eodem in genere & definitiua eſſe & tranſlatiua.1.de In.20.a, Cũ autem actio tranſlationis aut commutationis indigere videtur, conſtitutio tranſlatiua appellatur.de Inu.69.& 45.b.

Transfigo.

Euelli iuſſit eam qua erat transfixus haſtam.2.de Fin.155.a Arboris e trunco ſerpentis ſaucia morſu Subigit ipſe feris transfigens vnguibus anguem.1.de Diu.171.a De aquila.

Transfugio.

Transfugit ad populum.8.fam.16.in ep. Cæl. Fatetur ſe non belle dicere, non ad voluntatem loqui poſſe, non ab afflicta amicitia transfugere, atque ad florentem aliam deuolare. pro Quint.62.a.

Transfuga.

Leuiſſime transfuga, neque in hac, neque in illa parte fidem habens.Saluſt.in Cic.271.b, Non omnia illum transfugam auſũ eſſe Senatus dicere.t.de Diu.162.a.

Transfundo.

Libentius omnes meas, ſi modo ſint aliquæ meæ laudes, ad te transfuderim.Dolabellæ, lib.9.14.10.a, Omnem ſe amorem abieciſſe illinc, atque in hanc transfudiſſe.2.Phil.84.a.

Tranſgredior.

Alpeis tranſgredi.Brutus Cic.11.20.4.a, Taurum trãſgreſſus ſum.ad Appium, lib.3.8.17.a Qui quum tabernaculum vitio cepiſſet imprudens, quod inauſpicato pomœriũ trãſgreſſus eſſet, comitia Conſulibus rogandis habuit.t.de Diu.62.a.

Tranſgreſsio.

Trãgreſſio eſt, quæ verborum perturbat ordinẽ peruerſione aut tranſiectione, &c.ad Her.34.b, Cuius ego imperio non Alpium vallum contra aſceſum tranſgreſſionemque Gallorũ, &c. in Piſ.64.a, eſt etiam gradatio quædam & conuerſio, & verborũ conciona traſgreſſio.3.de Or.115.a.

Tranſigo.

Itaque Manilius rem cum Oppianico tranſigit, pecuniam ab eo accipit.pro Cl.25.b, Quod erat via HS. quadringentorũ millium, tranſigunt HS. ducenis milibus.in Verr.104.b, Prius enim rem tranſegit, quam, &c.Att.194.b, Nos hic de C.Macro tranſegimus. Att.3.b Recede de medio, per alium tranſigam.pro Sex. Roſ.Am.37.b.Negotium conficendum curas, ipſe ſuſcipias, trãſigas ep.209.b, Amabo te, cura vt cum Ticinio tranſigas.Att 24 b, Qui cum reo trãſigat, poſt cũ accuſatore decidat. in Ver.125 b.Si hanc ei rem priuatim.Sex. Roſcius mandauiſſet.vt cũ Chryſogono tranſigeret atque decideret, &c.pro Roſc.Am.67.a, Vt ſecum aliquid integra ſua fama, qualibet, dummodo tolerabili, conditione trãſigeret.pro Quint.65.a, Summittebat iſte Timarchidem qui moneret eos, ſi ſaperent, vt tranſigerent.5.Ver.57.a, Nos longo interuallo viſeris, Acutiliana controuerſiam tranſegeris.Att.t.2.1.a, Benefecit Aulus Silius, qui tranſegerint, &c.Att.194.b, Ego hæc duo quæro, primum qua ratione Neuius ſuſceptum negotium non tranſegerit, hoc eſt, cur bona quæ ex edicto poſſidebat, nõ vendiderit.pro Quint.50.a, Quid nam homines putarent, ſi tum occiſus eſſet, cum tu illo gladio ſtricto inſecutus es? negotiumque tranſegiſſes, niſi ille ſe ſub ſcalas tabernæ librariæ conieciſſet? 2.Phi.44.a, Vt cum tranſegerit iam aliquid, definiat.Or.209.b.Vnumquodque tranſigere expedire, abſoluere.1.Ver.24.a.Tranſigere, quæ poſita ſunt in partitione.de Iou. 49.b. Per nuntium hoc quod erat tam leue, tranſigere potuiſti. pro Roſ. Com. 29. a. Multitudinem rerum vno tpe trãſigere.1.de Inu.56.a.Trãſigere rẽ. p Q.11.Trãſigere multas res vno tempore.de Inu.51.b. Tranſigere de aliquo. in Verr.160.b.Quod verbo trãſigere poſſum.6.Ver.30.b. Abhinc annis quindecim defenſio mea quæ eſt? Roſcium pro ſua parte cum Flauio tranſegiſſe.pro Roſ.Com.22.a, Is ſe ternis nummis in pedem tecum tranſegiſſe dicebat.pro Quint.Roſ.48. a. Quæ domi gerenda ſunt, ea per Cæciliam tranſiguntur.pro Sex.Roſ. 43.Prima actio.vIII.diebus è nobis tranſacta eſt.in Ver.107.b Sed res multis querelis de Repu. interponendis, nulla tranſacta eſt. Quint. frat.307, & 308. b. Profectò vt tranſigetur aliquid, aut turpiter intercedetur.epi.114.b. Verum hoc in exercendo tranſigetur.ad Her.3.b. Vt quoniam ſuſpicaretur de aliqua re fore controuerſiam, videret vt quamprimum tota res tranſigeretur, ſed res conuenire nullo modo potuit. pro Quin 3.b.Non deerant quidem qui neque tranſigi volebant, &c. Cælius Cic.8.11.7.a, Aliquid facile tranſigi.de Inu.77.b, Me abſente omnia cum illis tranſigi malo.Att.13.295.3.a, Cum priuatis non poterat tranſigi minore pecunia.Att.4.86.5.a, Ad cã rem tranſigendam.ad Her.7.b, Sin, vt ego metuo, tranſactum eſt, fac venias.ep.235.b, De Cæſare verò quod fieri potuit, ac debuit, tranſactum eſt: neque iam prouocari in integrum poteſt.Brutus ad Cic. 16.15.a, Atque illud quod faciendum *primum* fuit, factum atque tranſactum eſt.in Cat.114.b.

Tranſactus.

Tranſactum putabant Herbitenſes, quum iſte, Quid de hordeo, inquit, & Docimo amiculo meo, quid cogitatis? 5. Ver.67.a, Tranſacto aut dilatato iudicio. in Verr.124.b, Tranſacto negotio, & re tranſacta.ad Her.7.b, Sed hoc tamen cecidit peropportune, quod tranſactis iam meis partibus ad Antonium audiendum veniſtis.2.de Or.9.a, Quid quum iam in rebus tranſactis & præteritis orationes ſcribimus, num irati ſcribimus? 4. Tuſc.85.a,

Tranſactor.

Qui eſt, id quod ex plurimis teſtibus priore actione didiciſtis, rerum hmõi omniũ trãſactor & adminiſter.4. Verr. 48.a

Tranſiectus.

Iam verò terram altricem noſtrã, quæ tranſiecto axi ſuſtinetur. diei noctiſque effectricẽ, eãdemque cuſtodem, &c.de Vniu. 46.a,

Tranſiectio.

Huiuſmodi tranſiectio, quæ rem non dedit obſcuram, multum proderit ad continuationes, de quibus ante dictum eſt.ad Her.4.178.a, Tranſiectio verborum niſi concinna ſit, fugienda. 4.ad Her. 161. Tranſiectione in iudicijs Græci plurimum vtũtur. t.ad Her.22.

Tranſilio.

Quum autem ad ſummum bonum volunt peruenire, tranſiliunt omnia, & duo nobis opera pro vno relinquunt.4. de *Fin.* 65.a, Sed ne forte mulus rebus geſtis, M.Antonij tem vnã pulcherrimam tranſiliat oratio.2.Phil.89.a, Id accidere credo, vel quod ingenij ſpecimen eſt quoddam, tranſilire ante pedes poſita, & alia longe repetita ſumere.3.de Or.88.a,

Translatio. Translatitius, Translatiuus Translator, Translatum, Vide Transfero.

Tranſmarinus.

Tranſmarina vectigalia.2.de Agr.80 a, Politiſſima doctrina tranſmarina atque aduentitia.3.de Or.74.a, *Accerſere res* tranſmarinas .in Verr.244.b,

Tranſmitto, ſiue Tramitto.

Quum a Leucopetra profectus (inde enim tramittebam) ſtadia circiter ccc. proceſſiſſem. Att.16.334.1.a, Cæſar in Africam tranſmiſit. de Diu.119.b, Cur tantas regiones barbarorum pedibus obiit, tot maria tranſmiſit? 5.de Fin.149. a, Cum exercitus noſtri Brundiſio tranſmiſerunt.pro Pompeio, 10.b, Quum autem me ex Sicilia ad Leucopetram, quod eſt promõtorium agri Rhegini, venti detuliſſent, ab eo loco conſcendi, vt tranſmitterem.t.Phil.5.a, Ne in Africam ante brumã tranſmitteret.Diu.2.40.Grues quum loca calidiora petentes, maria tranſmittant, trianguli efficere formam, &c.2.de Nat.d.187.a, Tranſmitti mari ſupero.Att.9.172.2.a, Duo ſinus fuerunt, quos tramitti oportet, Pæſtanus & Vibonenſis: vtrunque *pedi*bus, equis tranſmiſimus.Att.16.333.18.a, Et quiſquam dubitabit quin huic tãtum bellum hoc tranſmittendum ſit, qui, &c. diuino quodã conſilio natus eſſe videatur? pro L.Man.29.Omne meum tempus amicorum temporibus tranſmittendum putaui.pro L.Man.1.Lentulũ ante puto tranſmiſſurum, quam potuerit conueniri.Att.51.b, Eoſdem aiebant nuntiare te prima nauigatione tranſmiſſurum.ad Q.fr.2.21.

Tranſmiſsio.

Calendis Sextilibus veni Syracuſas, quod ab vrbe ea tranſmiſſio in Græciam laudabatur.1.Phil.5.O nauigationem amãdam, quam mehercule ego valde timebam, recordans ſuperioris tuæ tranſmiſſionis.Att.4.86.t.a,

Tranſno.

Ex his ipſis cultis, notiſque terris num aut tuum, &c. tranſcendere potuit, vel illum Gangem tranſnare.in Som.Scip.23.

Tran-

Tranſnumero.

Puer qui iam bene hominis naturam nouit, Tu illo plures mittas oportet, inquit, ſi hodie vis tranſnumerí.4. ad Her. 231.

Tranſporto.

Quid eas, quas Annius tranſportauit? Att.14.5. Te prouinciã Macedoniam, io quam tantum exercitum tranſportaſſe, ſine vllo milite reliquiſſe? in Piſ. 37.a, Reliquię copiæ omnes Brunduſium cogerentur, & inde Dyrshachiũ tranſportarentur. Att. 8.43. iu ep. Pnmp. De pueris in Græciam tranſportandis tum cogitabam, quum fuga ex Italia quæri videbatur. Att.7.52. Tranſtyberini, populi. Att.194. b, Tranſtra. in Verr.263. b. Sedes in naui, in quibus ſedent remiges.

Tranſueho.

Nam nemo hæc vnquam eſt tranſuectus cærula curſu,
Qniu prius aſtiterit vocum dulcedine captus. de Fin.136.b.

Tranſuectio.

Dic quæſo, num te illa terrent, triceps apud inferos Cerberus, Cocyti fremitus, tranſuectio Acherontis, mento ſummam aquam attingens ſiti enectus Tantalus? 1. Tuſc.8.

Tranſuerbero.

Sed quæ poteſt eſſe homini politico delectatio, quum aut homo imbecillus à valentiſſima beſtia laniatur, aut præclara beſtia venabulo tranſuerberatur? Mario, lib. 7.3.

Tranſuerſus.

Tunc ex alterius naturæ motione tranſuerſa, in eiuſdem naturę motum incurrentia, in eoque hęrentia, &c. de Vniu.39.a. Iu te intuens Brute doleo, cuius in adoleſceotiam, per medias laudes quaſi quadrigis vehentem, tranſnerſa Incurrit miſera fortuna Reip. de Cl. Or. 86.a, Orbium motio tranſuerſa. de Vni.39. Ab hac regula mihi non licet tranſuerſnm, vt aiunt, digitum diſcedere. 4. Acad.106.a, Nunc venin ad tranſuerſum illum epiſtolæ tnæ verſiculũ. 5. Att. 1. Ideſt, de tranſnerſo ſcriptum, nnn recto ordine. Vrge igitur, nec tranſnerſnm vnguem, quod ainnt à ſtylo. ad Fab. Gallum, lib.7.26. 4.a. Curandum enim noo eſt, atque hoc in omoi vita ſua quemque à recta conſcientia tranſuerſum vnguem non oportet diſcedere. Att.13.277. a. a, Ecce tibi è tranſuerſo, &c. ad Her.27.b. Vbi viſum eſt, vt in alneũ deſcenderet, ecce ibi iſte de tranſuerſo, Hens, inquit adoleſcens, pueri tni modò me pulſauerunt, ſatisfacias oportet. 4. ad Her. 155. Ecce autem de tranſnerſo. L. Cæſar, vt veniam ad ſę, rogat. Att.15.12. Ecce tibi è tranſuerſo Lampſacenus Strato. Acad q. edit.1. lib.2. t 12. M. Manlins tranſuerſo ambnlans foro. de Or. 155.b. Vna via lata perpetua, multæque tranſuerſæ Syracuſis. in Verr.228.b.

Tranſuolo.

Alexandro ſi vita data longior eſſet, Oceanum Macedonum gloria tranſuolaſſet. ad Her. 4.179.a, Si cætera tranſiſſem, num etiam Alpes poteram tranſuolare? 10. fa.68. in ep. Aſ. Pollionis.

Trapezophoron.

Quod tibi deſtinaras trapezophoron, ſi te delectat, habebis. 7. fam.41.

Trecenti.

Trecẽtoſq; eos, quos eduxerat Sparta, quũ eſſet propoſita aũt fuga turpis, aut glorioſa mors, oppoſuit hoſtib. 2. de Fin. 156. a.

Tredecies.

Tu ex pecunia publica HS. tredecies Scribam tuum permiſſu tuo quum abſtuliſſe fateare, reliquam tibi vllam defenſionẽ putas eſſe? 5. Verr.159. a.

Tremo.

Africa terribili tremit horrida terra tumultu. Or. 205. b. Qui tremunt & exalbeſcunt obiecta re terribili. Acad. q. edit.1. lib.2.45. Huius generis eſt plenus Nauius, & iocus eſt familiaris, Sapiens ſi algebis, tremes. 2. de Or.158.a. Quòd ſi tibi bellũ aliquod magnum & periculoſum adminiſtrãti prorogatum imperinm viderem, tremerem animo, quod eodem tempore eſſe intelligerem etiã fortunæ poteſtatẽ in nos prorogatam. ad Q. fr.1.17.3.a, Tremere toto pectore. Tuſc.4.38.

Tremens.

Horrens & tremẽs. in Piſ.80.a, Timidus & tremes. in Piſ.58.a Homo vndique actns, & qnum a me maxime vulneraretur, non tulit, & me trementi voce exulem appellauit. Qn. fr.3.t 8.3. a

Tremebundus.

Tremebunda vox. ad Her.20.b. Aut ſi dixit aliquid verbis hęſitantibus, poſtemque tremebunda manu retigit, certe nihil rite, nihil caſte, nihil more, inſtitutnq; perfecit? pro D. ſua, 103.a.

Tremefacio.

Aut quum ſe grauido tremefecit corpore tellus. 1. de Diu. 34. a. Quanuis enim demerſæ ſint leges alicuius opibns, quàuis tremefacta libertas, emergunt tamen hæc aliquaodo aut iudicijs tacitis, aut occultis de honore ſuffragiis. 2. Off. 32.

Tremor.

Ex quo ſit, vt pudorem rubor, ſic terrorem pallor & tremor, & deotium crepitus conſequatur. 4. Tnſc.30.a. Tamen id quod dixit, quaoto cum pudore, quo tremore & pallore dixit? pro Flac.148.b.

Tremulus.

-pedibus que tenetur
Magnu' leo tremulam quatiens è corpore flammam. 2. de N. d.159.a. Tum fixum tremulo quatietur frigore corpus. in Arato 8. a, Haud modicos tremulo fundens è gutture caotus. 1. de Diu.23.a, Vidiſti, & claro tremulos ardore cometas. 1. de Diu. 32.a.

Trepido.

At Romaous homo, tamen, etſi res beoe geſta eſt, Corde ſuo trepidat. 3. de Or.92.a.

Trepidatio.

Num quæ trepidatio? num qui tumultus? pro Deiot.13.a,

Tres.

Tres tabernę. 1. Att.29. Tres conſtautiæ, quoniam ægritudini nulla conſtantia opponitur, ſed omnes perturbationes indicio conſent fieri & opinione. 4. Tuſc.12. Primum dormiit ad tres horas. 10. At.44. pro, ad horam tertiã, vt placet nonnullis.

Treſsis.

Mancipia væoiebant Saturnalibns treſſis. Att.5.108.8.a,

Treſuiri.

Treſuiri ex lege Sempronia. in Rul.42.

Treuiri, populi.

Scio te non eſſe procacem in laceſſendo. Sed vt ego qnoque te aliquid de noſtris cautiouibus admoneam, Treuiros vites cenſeo: audio capitales eſſe: mallem auro, argento, ære eſſent. Sed alias iocabimur. 7. fam.27.

Triangulus.

Baſis trianguli quam grues efficiunt. de Nat. d.51. b, Grues qnum loca calidiora petẽtes, maria trãſmittant, trianguli efficere formam. 2. de Na. d.94. Quum autem in eam ipſa partem orbis venerint, &c. quæ coniunctum aliquid habeat, aut conſentiens, ea triangula illi & quadrata nominent. 2. de Diu.133.a, De triangulis & quadratis aſtrnlogorum. de Diu.127.b,

Tribunal.

Aurelium tribunal. poſt. reditum ad Qnirites, 10. a. in Piſ. 81.b, Volo hoc oratori enntingat, vt quum auditum, ſit, eum eſſe dictnrum, locns io ſubſelliis occupetur, complcatur tribunal, &c. de Cl. Or. 160. a, Nullius inopiam ac ſolitudinem non modò illo populari acceſſu ac tribunali, ſed ne domo qui dem & cubiculo eſſe excluſam. ad Q. fr.1.1. 37.a, Prætor de ſella ac tribunali pronuntiat. 4. Verr.65.a, Nobis in tribunali Qu. Pompeii Prætoris vrbani ſedentibus. de Or.98. b, Idque pro tribunali quum aliquid ageretur, & nonullis in conuiuiis intelligi potuiſſe. ad Appiuni, lib.3.8. 3. a, Feciſti ante Roſtra pontem cnot iuuatis tribunalibus in Vatin.33.b,

Tribunus.

Nou tenetur conſnlari iure Tribunus. 3. de Leg.17. Ant quadriennio poſt. quũ Tribunus militaris depugnaui apud Thermopylas. de Sen.28.a, Hoc autem eſt eius quotidianum, ſe ne Tribunum militum quidẽ facere. Q. fr.316.b. Quinque cohortes ſine legato, ſine Tribuno militum, denique etiam ſine ceoturione vllo. epiſt.243.b, Qui M. Emilio clariſſimo viro legati & præfecti & Tribuni militares fnerunt. pro Clu.38.b, Tribuni eorum, qui militiæ imperant, ſunto. 3. de Leg. 5. Si patricius Tribunus plebis fuerit, cõtra leges ſacratas ſuiſſe. de Proninc. Conſ.79.b, Tantum enim te modo monuit, vt caueres, ne quis improbus Tribunus plebis, quorum vides quanta copia ſemper futura ſit, arriperet te, & inqnireret, qui tibi cõſtares, cum idem negares, quicquam certi poſſe reperiri, idem compeſiſſe te dixiſſes. 4. Acad. q.114.a, Nemo Tribunus plebis, nemo alio magiſtratu author extitit. Att.279 b, Tribunus plebis potuit pontificibus, vt adeſſent, denuntiare, vel etiam eos cogere. pro D. ſua, 90. Tribunus plebis, quem maiores præſidem libertatis, cuſtodem eſſe voluerunt. 2. de L. Agr.30. a, Superare furioſam vim vt ſant Tribuni plebis pro D. ſua, 44. a, Tribuni plebis ſunto, quos plebes cõtra vim, auxilii ergo, decem creaſſit, quòdque hi prohibeſſint, quòdque plebem rogaſſint, ratũ eſto, ſanctique ſunto, neve plebem orbem Tribunus relinquunto. 3.

de Leg.9. Cum Tribuni pleb. edixiſſent, Senatus adeſſet ad XIIII. Calend. Ian. haberentque in animo de preſidio coſs. deſignatorum referre.epi.170.b. Tribuni plebis, quum deni crearentur, nullos in omni memoria reperies pernicioſos, leues, & non bonos fortaſſe plures.3.de Leg.23.Tribunorum plebis veterum rogatio.3.Att.38.Tribuni ærarij condemnarunt 2.ad Q.fr.20.& pro C.Rab.20.in Cat.88.& pro Plãc.17. Tribuni ærarij, qui militibus pecuniam numerabant.Att.11.b, Tribuni ærarij inter iudices Romæ numerati.1.ad Att.37 Tribuni ex templo pulſi, cum intercedere rogationi vellent.de Or.2.107.a, Et quidem, vt ſeditioſi Tribuni ſolent, occludi tabernas iubes.Acad.q.ed.1.lib.2.133 Appellantur Tribuni, a quibus quum eſſet certum auxilium, ita tamen diſceditur.pro Quint.15.a, Tribuni apud Romanos Conſulibus oppoſiti. Nam illud ipſum, quod in iure poſitum eſt, habet Conſul, vt ei reliqui magiſtratus omnes pareãt, excepto Tribuno, qui poſt extitit, ne id, quod fuerat, eſſet. Hoc enim primum minuit cõſulare ius, quod extitit ipſe, qui eo non teneretur. deinde quod attulit auxilium reliquis non modo magiſtratibus, ſed etiã priuatis, Cõſuli non parentibus.3.de Leg.17 Quid ſi M.Brutus interceſſit; videturne interceſſiſſe appellatio Tribunorum, non more, ſed auxilij cauſa? pro Q.12.b, Tribunorum poteſtas nimia.3.de Leg.22 Tribunis iniuriæ faciendæ poteſtatẽ Sylla ſua lege ademit, auxilium ferendi reliquit.3.de Leg.22. Tribunis, quod ſibi plebs rogaſſit, ius eſto cum patribus agendi. Iidem ad plebem, quod cenſus erit, ferunto.3.de Leg.10 Petere auxilium a Tribunis.pro Quint.43.a, Lex C.Papyrij de Trib.pleb. reficiendis.de Amic.113.b,

Tribunitius.

Candidatus Tribunitius.Q.fr.2.16.10.a, Tribunitius furor.co.Rull.194.b, Tribunitius ictus.poſt red.in Senat.15 Vii Tribunitius.13.Phil.368.a, Actio Tribunitia.2.de L.Agr.68.a, Tribunitia libido pro D. ſua.82.Quum Tribunitia poteſtas eſſet conſtituta.2.de Or.68.a, Tribunitia poteſtas in ſeditione, & ad ſeditionem nata, cuius primus ortus inter arma ciuium & obſeſſis & occupatis vrbis locis procreatus.3.de Leg.19.Tribunitia poteſtate plebi a patribus cõceſſa, arma ceciderunt, reſtincta ſeditio eſt, inuentum eſt temperamentum, quo tenuiores cum principibus æquari ſe putarint, in quo vno fuit ciuitatis ſalus.3.de Leg.23.De Tribunitia poteſtate taceo.3.de Leg.32.a, In Tribunitia poteſtate ineſt quiddam mali, ſed bonũ quod eſt quæſitum in ea, ſine iſto malo non haberemus 3.de Leg.22 Tribunitium mucronem exacuit in nos.3.de Leg.21.Tribunitiæ leges.in Rull.34 Tribunitij terrores.2.fam.39.Tribunitijs aut priuatis conſilijs res eſt munienda.16.familiarum, 36. ex ep.Q.Cic.

Tribunatus.

Fretus ſanctitate Tribunatus.pro Seſt.68.a, Tribunatus & præfectura, gloriolæ inſignia ſunt.7.fa.15.Tribunatus C.Gracchi quid iuris bonis viris reliquit?3.de Leg.20.Tribunatus cõmoda, dempto labore militiæ.7.fam.18 Vitia quidem Tribunatus præclare Quinte perſpicis.3.de Leg.33.a, Auferre Tribunatum.Q.fr.2.16.5.a, Neque Tribunatum, neque præfecturã, neque vllius beneficij certum nomen.7.fam.15 Cotta qui Tribunatum plebis petebat.pro Quint.11.b, Antequam iret in exil.197.b.& de Or.87.b, M. Curio Tribunatum ab Cæſare petiui.Q.fr.2.16.4.a, De C. Gracchi autem Tribunatu quid expectem, non libet augurari.de Amic.39.a, Perniciosè enim Philippus in Tribunatu, cũ legẽ Agrariã ferret, &c.2. Off.107.

Tribuo.

Tibi iſtius generis in ſcribendo priores partes tribuo, quàm mihi.ad Q.fr.3.20.6.a, Tantum tibi tribuo, quantum mihi arrogo.ad Sulp.lib.4.1.10.a, Ego autem tribuo non nunquam in vulgus, ſed plerunque neceſſariis in hoc tempore.ad ſeruil.lib.13.71.1.a Tu autẽ quod tantum mihi tribuis, quantũ ego nec agnoſco, nec poſtulo, facis amicè. de Amic.97.b Pompeius Miloni nihil tribuit, omnia Guttæ.Qu.fr. 327.b. Quod item quũ veſtri faciant, non ſatis magnam tribuũt inuentoribus gratiã.4.de Fin.22.a, Qui aliquid tribuunt voluptati.Off.21.b.Ille mihi beneuolentia credo ductus, tribuebat omnia.de Cl.Or.181.b.Sed plus operę foro tribuebat, amicis, rei familiari.de Or.50.b.Quibus ille ſecundum fratrem plurimum tribuebat.4. Aca.q.25.a, Hæc ego conſcendens è Pompeiano tribui actuariolis decem ſcalmis.Att.253.b.Tribui tibi tantum, quantum me tribuiſſe nunquam pœnitebit.5.fam.55.Pater eius, cui ſemper tribui plurimum.Att.254.b.& de Fin.79.b.Pompeius hoc mihi tribuit, vt diceret ſe fruſtra, &c.Off.16.b.In reliquis officiis cui tu tribuiſti, excepto Cæſare, præter me, vt domum ventitares, horaſque multas ſæpe ſuauiſſimo ſermone conſumeres.ad Matrium, lib 11.27.11.a, Qui mortuis tam religioſa iura tribuerũt.1.æl.12.Vt ergo eiuſmodi re tribues nobis paulũ operę.Att.246.b.Tamẽ huic ipſi multa tribuas & cõcedas neceſſe eſt.1.de Or.25.a, Primũ illud eſt in officio, vt ei plurimũ tribuamus, a quo plurimũ diligimur.Off.10.b, Sed nũc quidẽ valetudini tribuamus aliquid.1.Tuſc.107.Quid reſtat, niſi vt orem, obteſterque vos Iudices, vt eam miſericordiã tribuatis fortiſſimo viro, quam ipſe non implorat? pro Mil.70.a.& pro Planc.2. Quibus rebus eandem vim tribueret, alia nomina imponentẽ? de Fin.4.19.Cum ordini publicanorum ſemper libẽtiſſime tribuerim.ep.207.b, Si ei tantum tribueris, quantum cui tribuivi plurimum.ep.213.b. Vt non ſine cauſa Demoſthenes tribuerit primas & ſecundas & tertias actioni.Or.202.b. Cui cum multum adoleſcens diſcendi cauſa tẽporis tribuiſſem, poſteaquam honoribus inſeruire cœpi, &c.2.Of.5. Tribuere alicui authoritatem.Tuſc.4 60.& in Vat.33.beneficium, præmium ac ciuitatem. pro Cornelio Balbo, 62.b, oculorum coniectum, frequentiam aſſiduam.pro Planc.17.dignitatem alicui.pro Rab. Poſth.25. & pro Plancio, 17.& Tuſc.5.34. fidem alicui. Diu.1.5. Fidem ſenſibus Acad.queſt.edit.2.lib.1. 30.; Teſtimonio fidẽ T.vel autoritate. pro Syl.7.a, humanitatem alicui.1.ad Q.fr.21. laudem alicui, 5.fam.8.& 15.19.& 5.Phi.189.multum virtuti alicuius.6.fam.16.officium alicui.ep.4.35.&.Off.1.85.operam Reip.Diu.2.5. ornamentum.13.Phil.378.partem aliquam mutuæ voluntatis. 5.fam.2.Pietatem, ſanctitatem, religionem numini deorum tribuere.1.de.Nat.d.5.2, Tribuere plauſus.1.Phil.27.præconium alicui.epiſt.69.b, Præmium T.pro Corn.Balbo, 30.a, prouinciã alicui.12.fam.45.Silentium orationi alicuius.pro Cælio, 21.a ſapientiam eis, qui eam ſibi arrogant.de.Cl.Or.192.b. Hominũ ſocietatem tueri, & ſuum cuique.1.Off.24.a, ſtudium alicui.1.Phil.27.Suauiloquentiam alicui T.de Cl.Or.29.a, ſuum cuiq; quod iuſtitiæ eſt.Off.1.23.& Brut.41.vituperationem.3.de Or.71.Tu vero vt intelligas homini amiciſſimo te tribuiſſe officiũ, re tibi præſtabo.Marcellus Cic.lib.4.11.5.a, Quæ vita tribuit rotundo illi deo? de Nat.d.1.18. Lacedæmoniæ plurimũ tribuitur ætati.de Sen.90.b, Hinc noſtra laus erit illuſtrior, quod illi tribuebantur ignauiæ.ad Cæliũ, lib.2.15.12.a, Phyſicæ quoque non ſine cauſa tributus idem eſt honos.3.de Fin.110.a, Altera quæ propriè ſingularis eſt tributa.Off.21.b, Vt in eas tribuatur omnis oratio.in Or.63.a, Quod mihi tantum tribui dicis, quantum ego nec agnoſco, nec poſtulo, &c.Læl.8.Nec teſtimonio fidem tribui conuenit, nec defenſioni authoritatem.pro Syl.168.b.& de Diu.81.b.Quis animis hanc naturam eſſe tributam neget? de Somn.Scip.131.b, Zenonis eſt inquã hoc Stoici, omnem vim loquendi, vt iam ante Ariſtoteles, in duas tributã eſſe partes dicere.2.de Finib. 28.a, Nunc quoniam de Reipub. conſuli cœpti ſumus, tribuenda eſt opera Reipub. vt omnis potius in ea cogitatio & cura ponenda. ſecundo de Diui.a.11.a, Tantum cuique tribuendum, quantum ille, quem diligas atque adiuues, ſuſtinere poſſit.de Amic.63.a Sed hoc beneuolentiæ eius tribuendum eſt.a, Nihil prorſus ſomniis tribuendum eſt.de Diu.138.b.Initia illa præclara non fœlicitati eius, ſed virtuti. extrema autem hæc non culpæ, ſed fortunæ tribuenda videntur.pro Pomp.5.b.

Tributum eſt.

Vult enim id eſt quod optimo cuique natura tributũ eſt, &c.ad Brut.13.13.4.a.Generi animantium omnium à natura tributum eſt, vt ſe, vitam, corpuſque tueatur.1.Off.18.a.Primique ex omnibus philoſophis à natura tributum eſſe docuerunt, vt hi qui procreati eſſent, a procreatoribus amarentur.4.de Fin.28.a Cui non ſine cauſa plurimum ſemper & meo & tuo & Senatus iudicio tributum eſt.ad Catonem, lib.15.4.12.a, Plus enim aliquanto attuliſti, quàm tibi eſſet tributum à nobis ac denuntiatum.de Or.156.b.

Tributus.

Tributa comitia.in Rull.39.& 7.fam.52. Tributa capitis comitia.3.de Leg.39.

Tributio.

In qua intelligi neceſſe eſt eam eſſe naturam, vt omnia omnibus, paribus paria reſpondeant. Hanc *ἰσονομίαν* appellat Epicurus, id eſt æquabilem tributionem.de Nat.d.1.36.

Tribus.

Anienſis tribus.Att.30.b, Certa tribus, certus numerus. pro Cor.Bal.22.a. Cruſtumina tribus.pro Planc.31.& epiſt.117.b. Lemonia, epiſt.67.267.b. & pro Planc. 31. Mecia. epiſt. 267.b. Narnienſis.Att.63.b. Ocriculana.or.81.b. Palatina. in Verr. 130.

130.b.Orat.81. Popillia.Orat.124 b. Pontina.epiſtola.187.b. Pupina. Att.63.b. Quirina.epiſt.187.b.& Atticum 308.b. Romilia tribus ruſticorum videtur fuiſſe. Tib. Gracchus liber tinos in vrbanas tribus tranſtulit.de Or.88.b.& ep.117.b, Tribus Terentina, Volitinia.pro Planc.31.& Att.63.b.Veientina. Or.267.b.Velina.Or.267.b, Tribum edi ab accuſatore. pro Planc.266.b, Aut tum eum es factus augur, vnam tribum ſine decurione ferre potuiſſes? in Ant.161.b, Num quiſquam eſt veſtrum, qui tribum non habeat? certe nemo. atqui illum quinque & triginta tribus patronum adoptarunt.in Ant.207.b, Fu nonius meam tribum tulit honeſtius, quã ſuam Lucceius perdidit.Att.23.b, A Romilia tribu incipere, atque ordinem tribuũ negligere.con.Rull.81.b, Qui nummos in tribu pronuntiauerit, ſi non dederit, impune fit.Att.13.b, Vidi ego nonnullos ciues noſtros Athenis in numero iudicum atque Areopagitarum certa tribu, certo numero. pro Corn.Balb.60.b, Cenſor cẽturionẽ quendã notatum tribu mouit. de Or.134.b, In ærarios referri, ac tribu moueri.pro Clu.96.a, Multæ tribus.quæ ex municipijs Vmbriæ cõficiũtur.pro Mur.134.b, V.& XXX. tribus.in Verr.78.b, Cum reo tribus ederẽtur.pro Planc.267.b, Africanus duas tantum tribus tulit. in Ant.234.b, Diuiſores omniũ tribuũ noctu ad iſtũ vocati.in Ver.70.b, Tribuũ nomina.4.At.38 Deſcriptus enim populus cenſu, ordinibus, ætatib', plus adhibet ad ſuffragium conſilii, quam fuſe in tribus conuocatus.3.de Leg.39. In tribus populi partes diſtribuunto Cenſores.3.de Leg.6. Triumuiri nunquam niſi per triginta quinq; tribus creati ſunt.con. Rull.60.b.De ferendis tribubus, quid ſit ferre tribum, & quid ſortitio ædilitia.pro Planc.270.b.

Tribulis.

L.tribulis & municeps, & familiaris meus.epi.225.& 198.b, Iudex tribulis.p Planc.36.a, Tribulis enim tuus eſt, & Sextus pater eius nummos vobis diuidere ſolebat.Att.1.13.7.a, Lucio Coſſinio amico & tribuli tuo valde familiariter vtor. Seruio, lib.13.14. Marſi & Peligni tribules tui.b, Tribules decuriare.pro Planc.260.b, Obſeruare tribules.pro Planc.35.a, Quid ad iſtas ineptias ab is, inquies? quaſi vero mihi difficile ſit quamuis multos nominatim proferre (ne longius abeam:) vel tribuleis, vel uicinos meos, qui, &c. pro R.A.26. Qui apud tribules ſuos plurimum gratia poſſunt. de Petit. Conſul.21.a. Per hos annos homines ambitioſi, vehementer omni ſtudio atque opera laborarunt vt poſſent a tribulibus ſuis ea quæ peterent, impetrare. de Petit.Conſ.13. Ego ex magnis caloribus in Arpinati ſumma cum amœnitate fluminis me refeci ludorũ diebus, Philotimo tribulibus commendatis.ad Q.fr.3.17.1.2.

Tribuarius.

Quod genus iudiciorum, ſi eſt æquum nulla iu re, niſi hac tribuaria, non intelligo, &c. pro Planc.29. Itaque hæſitantem te in hoc ſodalitiorum tribuariorum crimine, ad communem ambitus cauſam conſul.ſti.pro Pl.37.a.

Tributim.

Si gladiatoribus vulgo locus tributim eſſet datus.pro Milone, 140.b, Spectacula ſunt tributim data.pro Mur.65. Tributim & centuriatim deſcriptis ordinibus. pro Flac.12.a, Tributim facta populi diſtributio. p Flac.82. Scaurus populo tributim domi ſuæ ſatisfecerat.Att 4.44.

Tributum.

Danda etiam opera eſt, ne quod apud maiores noſtros ſæpe fiebat, propter ærarii tenuitatem, aſſiduitatemque bellorũ tributũ ſit conferendũ. Of.109 a, Cõfectio tributi.pro Flac.15.a, Tributũ facere.5.Ver.82, Imacharenſes tributũ ferre coegiſti.in Verr.169.b, Duæ rationes pecuniæ conficiendæ aut verſura aut tributo.pro Flac.150.b, Si Prætor dedit, vt eſt ſcriptũ. a Quæſtore numerauit, Quæſtor a menſa publica, mẽſa aut ex vectigali, aut ex tributo. pro Flac.35.a, Vt optime meritis militibus promiſſa ſoluantur. quod quidem fieri ſine tributo poſſe non arbitror.12.fam.64 Vnius imperatoris præda finem attulit tributorum Of.49. Siculi ex cenſu quotannis tributa conferunt.in Verr.135.b, Cum ad me additum eſſet ab jis, qui dicerent a ſe intolerabilia tributa exigi. 3.fam.17. Sumptus & tributa ciuitatum tolerari æqualiter. ad Q.fr.294.b, Pecunia quæ nos a tributis poſſet vindicare. in Ant.178.b, Et tamen fit: nunc ſoluitur triceſimo quoque die talenta triginta, & hoc ex tributis.Att.84.& 85.b,

Tributarius.

Tributariæ C.Verris ad Q. Metellum literæ.6.in Verr.129 Tabulæ non commendatitiæ, ſed tributariæ.6.Verr.130.a,

Tricæ.

Cuius quidem virtus mirifica, quomodo illa fert publicam cladem, quomodo domeſticas tricas, Att 10.197.14.a, Sic multum ac diu ludetur, atque ita diu, vt plus biennium in his tricis moretur.Cælius ad Cic.8.5.6 a,

Tricor.

Quas literas, quum e balineo exiiſſem, accepi, ſeſe de attributione omnia ſumma feciſſe. Vectenum accuſat. Tricatur ſcilicet, vt homo talis:&c.Att.15.327.5.a, Publius tecum tricatus eſt.Att.234.

Tricalinum.

In Tritalino, quẽ locum fugitiui iam ante tenuerunt, Leonidæ cuiuſdam Siculi familia in ſuſpicionem vocata eſt coniurationis.7.Verr.8

Tricenus.

Paulò plus aut minus pedum tricenum.ad Her.22.b,

Triceps.

Dic quæſo, num te illa terrẽt, triceps apud inferos Cerberus.&c.1.Tuſ.16.a, Quid in verbis iunctis? quam ſcite inſipientem, non inſapientem? iniquum, non inæquum tricipitem, non tricapitem? in Or.90.a,

Triceſimus.

Triceſimo anno poſt, &c.2.Off.40.a, Triceſimo poſt die. in ep.a, Triceſimo quoque die.Att.6.111.7.a,

Tricies.

His nominibus ſolis Cn. Dolabellæ HS. ad tricies litem eſſe æſtimatam.3.Verr.67.a.

Triclinium.

Villa ita completa militibus eſt, vt vix triclinium, vbi cœnaturus ipſe Cæſar eſſet, vacaret. Att.13.298.1.a, Atque ille rogatus, vt triclinium ſterneret ſtrauit pelliculis hœdinis lectulos punicanos.pro Mur.68.a, Apronius triclinium in foro ſternerat.in Verr.160.b, Quãdo tandem Galba de triclino tuo exibis? Quum tu, inquit, de cubiculo alieno.2.de Or.146.a, Quum eſſent triclina ſtrata, argentumque expoſitum in ædibus.6.Verr.29.a, Iam non quæro vnde cccc. amphoras mellis habueris, vnde tantam Melitenſem veſtem vnde quinquaginta tricliniorum lectos.4.Verr.138 a, Publice ſibi conuiuia parari, ſterni triclinia etiam in foro iubebat.5.Verrin.53.a. Triclinijs tribus accepti περὶ αὐτὸν valde copioſe.Att.13.67

Triduum.

Cotta cenſet habẽdas triduum ferias, & porco fœmina piaculum pati.2.de Leg.90.a, Clodius reſpondit, triduo illum, ad ſummum quatriduo periturum.pro Mil.19.a, Itaque ſi mihi hõmini vehemeter occupato ſtomachum moueritis, triduo me Iuriſconſultum eſſe profitebor.pro Murena, 25. Id eſt, intra triduum.

Triennium.

Quare ſi iam biennium aut triennium eſt, quum virtuti nuntium remiſiſti, delinitus, &c.ad Caſſium, lib.15.16.6.a.& de Cl. Or.179.b, Præclarum eſt enim ſummo cum imperio fuiſſe in Aſia triennium ad Qu.fr.1.1.12.a, Triennium prouinciam obtinuiſti.4.Verr.34.a, Inimicorum calumnia triennio tardius, quàm debuerat, triumphauit.4.Acad.7.a.

Triens.

Fœnus ex triente Id. Quintil.factum erat beſſibus.Att.4.84.6.a, Dolabellam video Liuiæ teſtamento cum duobus cohæredibus eſſe in triente.Att.7.31. Cum ſciemus quantum ſit in trientis triente.Att.106.b, Lex frumentaria de ſemiſſibus & trientibus.ad Her.lib.1.21.a.

Trierarchus.

Qua de re Caridemum Chium teſtimonium priore actione dicere audiſtis, ſe ſe quum eſſet trierarchus, &c.3.Verr.35.a.

Trieteris.

Quintum Niſo natum ex Thione. à quo trieterides conſtitutæ putantur, 3.de Nat.d.80,a,

Trigeſimus.

Cuius à morte iã tertius & trigeſimus eſt annus.de Sen.17.a

Triginta.

In conſilium erant ituri iudices triginta & duo: ſentẽtiis decem & ſex abſolutio confici poterat.pro Clu.33.b.

Trinus.

Nulla trinus æſtiuis gratulatio.in Piſ.77.a, Caſu enim trinas acceperam. Att.58.b. Tullia mea literas reddidit trinas. Att.11.225.1.a.

Trinundinum.

Si quod in cæteris legibus trinundinum eſſe oporteat, id in

ado-

adoptione ſatis eſt,trium eſſe horarum.pro Dom. 33. a, Neque ſe iam velle abſente ſe, rationem haberi ſui: ſe præſentem trinundinum petiturum.ep.16.15.Trinundinum accuſatio.pro D. ſua,36. Promulgatio trinundinum.5.Phil.169. a.

Triones.

Altera dicitur eſſe Helice, Cuius quidem clariſſimas ſtellas,totis noctibus cernimus,Quas noſtri ſeptem ſoliti vocitare triones.lib.2.de Nat.d.151.a.

Tripartitus.

Oratoris ars,& facultas in hac materia tripartita verſari exiſtimāda eſt.1.de Inu.11.a.Tripartita cauſa.5.Verr.10.a. Cuius oratio fuit, quemadmodum accepi,tripartita.Primum vos docuit,&c.ad Quir.poſt red.13. a, Tripartita bonorum ratio. 1. Acad.32.a.

Tripartito.

At diffidat neceſſe eſt.q bona diuidit tripartito.5.Tuſc.57.a.

Triplex.

Fuit ergo iam accepta a Platone philoſophādi ratio triplex. 1 Acad.28.a,Plato triplicem finxit animam,cuius principatū, id eſt rationem,in capite ſicut in arce poſuit, &c. 1. Tuſc. 33.a Remittere triplices literas.Att.13.8.Id eſt,reſpōdentes tribus.

Triplus.

Deinde inſtituit dupla & tripla interualla explere.de Vniu. 30.a Vnam principio partem detraxit ex toto, ſecundam antē primæ partis duplam, deinde tertiam quæ eſſet ſecundæ ſeſquialtera, primæ tripla,&c. de Vniu. 29.a Τριπολιτικὸν non inuenio, 13.Att.42. Nomen eſt libri à Dicæarcho ſcripti.

Tripliciter.

Tripliciter aliquid commutare.ad Her.37.b

Tripudium.

Sed quia,quum paſcuntur,neceſſe eſt aliquid ex ore cadere & terram pauire,terripauium primo,poſt terripudium dictum eſt,hoc quidem iam tripudium dicitur.2.de Diu.57. Quod autem ſcriptum habetis,aut tripudium fieri, ex ea quid in ſolidū ceciderit,hoc quoque quo dixi coactum tripudium ſoliſtimum dicitis.1.de Diu.28.Etiam ſi tripudium ſoliſtimum pupilli feciſſent.de Diu.112.b.Quum igitur offa cecidit ex ore pulli, tū auſpicanti tripudium ſoliſtimum nuntiatur.2. de Diu. 111.a Cum C.Flaminius tripudio auſpicaretur, pullarius diē prælii committendi differebat,quòd pulli non paſcerentur. de Nat, d.27.b Tripudia ſoliſtima.6. fam.21

Tripudians.

Sed illum tot iam in funeribus Reipublic. exultantem ac tripudiantem, legum, ſi poſſet, laqueis conſtringeret. pro Seſt.77.a

Tripus.

Ex eo igitur & Liſyiio eſt is Hercules, quem cōcertauiſſe cū Apolline de tripode accepimus.3.de Nat.d.55.a

Triremis.

Nauem verò Cybeam maximam,triremis inſtar,pulcherrimam atque ornatiſſimam,&c.7.Ver.35.a

Tris,pro Tres.

Teſtatur ſæpe Chryſippus tris ſolas eſſe ſententias, quæ defendi poſſint de finibus.4.Ac.249.a

Triſtis.

Iudex triſtis ac integer.2.Ver.19.à Seuerus ac triſtis uultus. de Or.235.b Quid tua ſors,triſtis,atrox.pro Mur.39.a Triſte ac ſeuerum genus dicendi.de Cl.Or.58. a Qui numero optimatū & principum obtulit his vocibus, & grauitatis ſuæ liquit illū triſtem & plenum dignitatis ſonum.6.de Repub.4.a Quum iſte ab ſeſe,&c.ſe ſane triſtē & conturbatum domum reuertiſſe. 6. Ver.27.a Videsne illum triſtem, demiſſum? iacet, diffidit, &c. pro Mur.134.b Qui cum te triſtem uidiſſet, bono animo eſſe iuſſit.de Diui.93.b Quintus natura triſti & recondita. pro Q. 10.b Triſtes de Bruto nuntii afferebant.ad Br.90. b Triſtia tēpora,& Secunda tempora,contraria,ep.l.15.30. Dare ad aliquem literas triſtes.Att.7.143.1.a quibus opponuntur hilariores Tor que meum pectus turgeſcit triſtibus iris.3.Tuſ.32.a Cū triſtibus ſeuere,cum remiſſis iucunde viuere.pro Cæl 9.a Nihil non modo acerbius,ſed ne paulo quidem triſtius aut ſeuerius.14.Att.24.25.Facilius in morbos incidunt adoleſcentes, grauius ægrotant,triſtius curantur.de Sen.61.a Quo facilius, quibus eſt iratior,reſpondere triſtius poſſit,hoc eſt adhuc tardior ad te moleſtia liberandum.Figulo,lib.4.13 15.a Quod aruſpicibus triſtiſſimum viſum eſſet.Diu.lib.1.84.Medium illud triſtiſſimum tempus,&c.de Prouinc.78.b Tuorumque triſtiſſimo meo tempore meritorum erga memoriam conſeruabo. Figulo,lib.4.13.21.a Sic enim maiores noſtri labores non fugiēdos,triſtiſſimo tamen verbo ærumnas etiam, in deo nominauerunt.lib.2.de Fin.187.a Quum triſtiſſima exta ſine capite fuerint,quibus nihil durius videtur eſſe.de Diui.115.b Omnibus triſtiſſimis aliquem exeuntem perſequi.in Piſ.86.b

Triſticulus.

Filiolam ſuam Tertiam,quæ tum erat admodū parua, oſculans,animaduertit triſticulam.1. de Diu.87

Triſtitia.

Hilaritas & Triſtitia,contraria.ad Her.21.b Simulata & verſuta triſtitia.poſt red.in Senatu.11.a Vt cum lauti accubuiſſent tolleretur omnis illa ſuperioris triſtitia ſermonis,1.de Or.14 Temporum triſtitia.ad Appium,libr.3.8.31.a Triſtitia autem, & in omni re ſeueritas abſit.de Amic.59.Triſtitia à mœrore differt.Or.41.Lachrymis & triſtitiæ te tradidiſti.ep.70.a Hilaritatem illam,qua hanc triſtitiam temporum condiebamus,in perpetuum amiſi.Att.12.53.Iudex tum ad triſtitiam, tum ad lætitiam eſt contorquendus.2.de Or.40. a Quam illorum triſtitiā atque aſperitatem fugiens Panætius,nec acerbitatem ſententiarum,&c.4.de Fin. 127.a Triſtitiam & ſeueritatem mitigat & relaxat.2.de Or. 131.a Lenitate verbi triſtitiam rei mitigante.1. Off.57.a Triſtitiam illorum temporum qui non ſubiſſem.8.Attic.41.Receſſus ſolis quaſi triſtitia quadam contrahit terram.2 de N.d.147.a Homo non liberalitate vt alii,ſed ipſa triſtitia & ſeueritate popularis.de Cl.Or.49.a Nihil.n.tam facile,q̄ multitudo a triſtitia & ſæpe acerbitate,cōmode,ac breuiter, & acute & hilare dicto deducitur.2.de Or.184.a

Triſtificus.

Saxaque cana ſalis niueo ſpumata liquore,*Triſtificas* certāt Neptuno reddere voces.1.de Diu.21. a Voces *triſtificas* chartis promebat Etruſcis.1.de Diu.39.a Titia vel Tritia, *oppidum* At.90.b

Triticum.

Triticum eſt ternis tetradrachmis.12.ſa.25.Id eſt,*venditur,* Midæ dormienti formicæ tritici grana in os congeſſerunt. de Diu.96.b.& Off.62.b Sexaginta millia modium tritici. in Ver. 186.b

Triton.

Quòd ſi fingere nobis & iūgere formas velimus, qualis ille maritimus Triton pingitur,natantibus inuehens beluis,adiunctis humano corpori.1.de N.d.54.Tritones paſcinaſū.2.At.26.

Tritus,vide Tero.

Triuium.

Vt uentum eſt in triuium,eadem,,qua cæteri,fugere noluit. 1.de Diu.200.a Arripere maledictū ex triuio.pro Mur.11.a Vt in atriis auctionarijs potius, quam in triuiis aut in compitus auctionentur.1.de L.Agr.4.a

Triumphus.

Is demum eſt mea ſententia, iuſtus triumphus ac uerus, cum bene de Repub. meritis teſtimonium a conſenſu ciuitatis datur.14.Phil.393.a Triūphus M.Curii de rege Pyrrho.pro Mur. 131.b Thriūphi prærogatiuam putas ſupplicationem. 15. fam. 25.in ep.M.Catonis. Quaſi verò non iuſtiſſimi triumphi in Dalmatia res geſſerim.ep.66.b Ages victor ex inimicorum dolore triumphum iuſtiſſimum.ad Appium,lib.3.10.4.a Quum triumphum egeris.de Somn.Scip.127.b Agere triumphum de aliqua re.7.Ver.79.a Pompeius dixit fruſtra ſe tertium triumphum dè portaturum fuiſſe niſi.&c.1.Off.111.a Omnes ita te oderunt, vt repulſam tuam triumphum ſuum duxerint.in Vat. 36.b Triumphum petentes extra vrbem morari ſoliti.7.At.4.Triumphum petētes decimo die,quo in urbem introiſſent,hoſtium & militū numerū renuntiare tenebantur,3.ad Q.fr. 17. Viuum tu Archipiratam ſeruabas,quem per triumphum,credo, quem ante currum tuum duceres.7.Ver. 54.a Vertes te ad alteram ſcholam, diſſeres de triumpho.Quid tandem habet iſte currus? quid vincti ante currum duces?quid ſimulachra oppidorum?quid aurū? qd argentū?quid legati in equis & Tribuni? quid clamor militum quid tota illa pompa?in Piſ.47.a Triumpho dignæ res geſtę.6.Att.32. Itaque vexatis ac perditis exteris nationibus, ad exemplum amiſſi imperii portari in triumpho Maſſiliam uidimus,&c.2.Off.39.a Triumphi caſtellani.Brut.138.Qui toe habuit

ſitt triumphos, quot oræ ſnut parteque terrarum. pro Corn. Balbo,6.a.Vrbs trophæis ornata,triũphis ditata. ad Her. 40. b

Triumpho,as.

Atq; ego quũ ex ipſa re magnũ capio voluptatem,tum eum ſa ctũ prubari abs te triumpho & gaudeo.Att.9.189.1. a, Lætaris tu in omniũ gemitu & triũphas.7.Ver.94. a. Cæſar triũphat de ſentẽtia Catonis.Att.7.12 t.12.a, At ſiquis eſt talis, qualea eſſe omnes oportebat,qui ĩ hoc ipſo,in quo eaultat & triũphat oratio mea,me vehemẽter accuſet. 2.in Cat.26.a,At etiam q triumphaut,eoq; diotius,&c.7.Ver.61.a.Nihil impetrarat reus, plus accuſatori dabatur, quam poſtulabat:triumphabat Hortẽſius, &c.At.1.1 t.6.a,Africanus de Numãtiois triũphauit.in Ant.234 b,Triũphuit L.Murena de Mithidate.pro L.Man.4.a, Pater amplisſime atque boneſtiſſime ea prætura triũphauit. ꝑ Mur.13.a Ea tranſalpinis gẽtibus triũpharũt.in Aot. 2 17.b, Bella magna geſſerat is,bis Conſul fuerat,triũpharat. 2. de Fin. 105.a, Spes triũphi,in qua ſatis glorioſe triũpharẽ.2.ep.11.6.a,Vt rebus cõmuniter geſtis pene ſimul cum patre triũpharet.pro Mur. 126. b, Iis commiſſi ſunt magiſtratus,in quib' re bene geſta triũpharent.ꝑ Planc.172.b, Curius quom de Samnitibus triũphaſſet. de Seneƈ.50.a,Qui tam inauditũ, quã equitem Romanom triumphare?at Pompeius triũphauit.pro Pomp.15.b, Tũ vero illa egregia ac præclara mater palã exultare lætitia, ac triũphare gaudio cœpit.pro Cl.10. a,Acinas pugil Olympionices,hoc eſt apud Grecos prope maius & glorioſius,quã Romæ triũphaſſe.pro Fla.152.b,Vidimus ex ea vrbe triũphari,ſine qua nũquã imperatores noſtri ea trãſalpinis bellis triũpharunt.Off.38.b.

Triumphans.

Qoum heſterno die propter eorum res geſtas me ooantẽ & prope triumphantẽ pop. Romanus in Capitoliũ domo tulerit. 14.Phil.393.a, Sedere in equis triũphãtiũ prætextati potiſſimũ filii ſolent.pro.Mur.126.b.

Triumphalis.

Porta triũphalis Romæ dicta, quod ꝑ eã triũphãtes victorea in vrbem deducerẽtur.in Piſ.43.a,Vt ex ꝓuincia, quæ fuerit ea omnibus vna maaime triũphalis,nullas ſit ad Senatum literas mittere auſus.in Piſ.34.a,Bis triũphalẽ fieri.in Saluſt.13.a, Nũmus interea mihi Cæſar,neglectis vehiculis triũphalibus,domi manet & manebit.in Piſ.48.a.

Triumuir.

Triomuiri ecquauda niſi p x a a v.tribus creati.ſunt? a. de L. Agr.31.a,Planeque Duorumuirorũ iudicium,aut Triumuirorum capitalium. aut Decemuirorum litibus iudicãdis dico nũquam.in Or.87.a.

Triumuiratus.

Qui quidem in Triumuiratu iudicauerit contra P. Africani auunculi ſui teſtimonium.de Cl.Or.60.a,

Trochæus.

Spõdeus & trochæus,quod alter ea lõgius conſtat, alter breuibus fit.Or.215.b,Trochæus qui eſt eodẽ ſpatio quo choreus, cordax ab Ariſtotele appellatur.in Or.212.a,Trochæus qui tẽporibus & interuallis eſt par iambo.in Or.a,Quum ſint numeri plures, iambũ & trochæũ frequentẽ ſegregat ab oratore Ariſtoteles.3.de Or.100.a,Trœzen,oppidum.Off.61.b.

Trophæum.

Clarum & eaornatũ trophæũ.1.de Iou. 84.a,Trophæũ Salaminium. Tuſc.1.99.Signum cupiditatis,trophæũ neceſſitudinis, iudicium amoris.in Ver.131.b, Thebani æneũ in finibus ſtatuerunt trophæũ.de Inu.2.173.a,Noſtra ſunt trophæa, noſtra monumenta.pro Arch. 180.b, Trophæorum recordatione leuare dolorem ſuũ.2.de.Fi.168. a, Hic in Macedonia trophæa poſuit, quæ bellicæ laudis victoriæque inſignia & monumenta ſunt. in Piſ.99.b,Non eſt habitandum in ea vrbe, in qua trophæa de me videã conſtituta.pro Dom.233.b,Vrbs trophæis ornata, triumphis ditata. ad Heren. 40.b,Macedonia,quæ erat antea munita plurimorũ imperatorum nõ turribus, ſed trophæis,quæ multis victoriis erat,triũphiſque pacata.de Prou.Conſ.79.b

Tropus.

Ornari orationẽ Græci putaot, ſi verborũ immutationibus vtantur,quos appellant τρόπους &c.de.Cl.Or.34.a

Trucidatio, Trucido, Truculenter, Truculentus, Vide Trux.

Trudo.

Quo ne trudamur, dii in.mortales nos admonent. de Aruſp. reſp.56.a,Ad mortem trudi.1.Tuſc.113.a,Quũ ſe nõ ad iudiciũ, ſed ad ſupplicium præſens trudi videre.4.Att.72.4.a.

Trulla.

Erat etiam vas vinarium ea vna gemma pregandi trulla excauata cũ manubrio aureo.in Verr.214.b, Mittit etiã trullã gẽmeam rogatũ,velle eã ſe diligẽtius conſiderare.6.Verr.55.a.

Truncus.

Quid in arboribus,in quibus non truncus, non rami,non folia denique,niſi ad ſuam retinendam cõſeruandamque naturã? 3.de Or.98.a.& de Diu.102. b, Non ad numerum articulus cadens,trunco magis toto ſe ipſe moderans,&c.Or.202.b,Trunci obducũtur libro aut cortice.de Nat.deor.50.b, Denudat ſoliis ramos,& cortice trũcos.in Arat.14.a, Terra ea minutiſſimis ſeminibus tantos truncos ramoſque procreat.de Seneƈ.48.a,

Truncus,per metaphoram.

Sed qui tanquam truncus atque ſtipes, ſi ſtetiſſet modo,poſſet ſuſtinere tamen titulum Conſulatus.in Piſ.14. a, Qui poteſt eſſe in eiuſmodi trunco ſapientia? 1.de N.d.115. a, Nemo enim illum ea trunco corporis ſpectabat, ſed ex artificio comico æſtimabat.pro Roſc.Com.16.a, Atq ſtirpes ſunt ægritudinis quã multæ,quã amaræ,quæ ipſo trunco euerſo omnes elidẽdæ ſunt, & ſi neceſſe erit,ſingulis diſputationibus.3.Tuſc.141.a,

Trutina.

Ad ea probãda quæ nõ artificis ſtatera, ſed quãdã populari trutina examinantur.2.de Or.87.a.

Trux.

Horridus & trux Tribunus pleb.2.de.L.Agr.67.a,Capite breui,ceruice anguina,aſpectu truci.2.de Diu.198.a, E trucibuſq; oculis duo feruida lumina flagrant. 2.de Na.d.154.a.

Truculentus.

Altero dii boni, quã teter incedebat, quam trũculẽtus,quã terribilis aſpectu.pro Seſt.14.a,Scelus nefarium.4.ad.Her.151 Aduerſũ caput huic Helice truculẽta tueẽ.lib.2. de Na.d.160.a

Truculenter.

Rullus truculentius ſe gerebat,ꝗ̃ ceteri.con.Rull.2.27.a.

Trucido.

Qui nos,qui coniuges,qui liberos noſtros trucidare voluerũt.4.in Cat.84.a, Trucidare corpora.ad Quir.poſt red.11.Qui Senatũ trucidare voluerunt.ep.60.b, Cauſam dicit is,q etiã ad hoc ipſum iudiciũ cum præſidio venit, ne hic ibidem ante oculos veſtros trucidentur.pro Roſc.Am.8.a, Parcat iuuentus pudicitiæ ſuæ,ne ſpoliet alienã,ne effundat patrimoniũ,ne fœnore trucideẽ.ꝑ Cæl.33.a,Ei quos ferro trucidari oportebat, eos nondũ voce vulnero. 1.in Cat.6.a,Vno nuntio,atque vna literarũ ſignificatione ciues Rom.necandos,trucidandoſque denotauit. pro Leg.Manil.4.a,Alias,notauit.

Trucidatio.

Nullus ei lucus videtur eſſe iucundior,quam cruor,quam cædes, quam ante oculos trucidatio ciuium. 4. Phil. 160. a. Is quum grauiter de Clodianis incendiis,trucidationibus, lapidationibus queſtus eſſet,ſententiam dixit, vt,&c.ad Q.fr.2.5.4.a,

Tu.

Tu mihi etiam legis Portiæ,tu C.Gracchi,tu horum libertatis,tu cuiuſquã denique hominis popularis mẽtionẽ facis? pro Rab.per duel.reo,8.a,Tute cogita.11.famil.6.in epi. M.Bruti & Caſſii. Etenim quemadmodũ tute dicebas,negat Epicurus diuturnitatem quidem temporis ad beate viuendum aliquid afferre,&c.2.de Fin.139.a,Nam me tibi negaſſe,tute paulo ante dixiſti.Or.93.b,Hoc autem tute fatebere.4.Verr.95.a, Quod ſi tibi perſuaſum eſt,&c.reliquum eſt vt tute tibi imperes. 2. Tuſc 82.a,Tute intelligis.3. Att. 16.Quãquam vbi tute popularem potes dicere? pro Dom.60.a,Vt tute mihi præcepiſti.Leot. 1. 8. 3.a,Et vt eſſet,a me eſt(tute ſcis)multo ante prouiſum.At. 119. b,Tute ſcis(ſi modo meminiſti)me tibi tũ dixiſſe,vt de tuis aliquos adduceres Att.12.241.14.a, Quemadmodum tute ſcribebas.Att 231.b,Ea tute tibi ſubiice. 4.famil.18.in epſt.Ser.Sulpitii. Me autem impulit tui charitas.ad Plancum,lib.10.6.3. a, Tui charitatem tantam eſſe apud omnes bonos.10.fam.46. Ego A.Varroni,quem quum amantiſſimum mei cognoui,tũ etiã valde tui ſtudioſum,diligentiſſime commendaui.ad Tironem, lib. 16.11.13.a,Alter tibi deſcẽdit de palatio & ædibus ſuis,&c.pro Sexto Roſc.40.b,At tibi repente.Varroni,lib.9.2.2.a,Ecce tibi e trãſuerſo.4.Acad.216.a,Ecce tibi III.Non.Feb.mane accepi, &c.Att.114.b,Ecce tibi Octius, pueros veniſſe Roma.Att. 27. b,Ecce tibi qui rex pop.Rom.eſſe concupierit.Off.68.b, Eos tibi & rẽ,de qua miſi,velim curæ habeas.ep.119.& 118.b,Hic tibi Roſtra Cato aduolat.Att.1.31.Hic tibi ſtrepitus.Silius Cic. 8. 15.2.a, Nunc tibi milites,&c.ep.114.b, Mihi eodem modo poſitum,quo tibi.in Ver.93.& 107.129.b,Per me quondam, te ſocio,defenſa Reſpublica.4.fam.13.6.a,

Tuba.

In bello ſonitum tubæ ferre non potes.ad Her. 28. b , Tu-
bam belli ciuilis appellabat Ampium Balbum.6 fa.40.Tuba-
rum ſonus.pro Mur.132.b,Ille arma miſit,cornua, tubas , fal
ces, &c.pro Syll.a, Quum tubas,quum ſigna militaria, quum
aquilam illam argenteā ſcirē eſſe præmiſſam.2 . in Cat.34. a ,

Tubero.

Tubero,hiſtoriæ ſcriptor,Q. Cic.legatus ī Aſia.1.ad Q.fr.7

Tuberto.

Tuberto ante legē xij. tabularū, virtutis cauſa tributum, vt
in vrbe ſepeliri poſſet, quod eius poſteri tenuerunt.2.de L.54.

Tubus.

Ductus vero aquarū quos iſti tubos & euripos vocant,quis
non,quum videat,irriſerit?2.de Leg.2.a,

Tueor.

Cæciliū quibus rebus poſſumus,tueor diligenter. Att.35. b.
Sic tueor vt poſſum illam a me conglutinatam concordiam .
Att.1.12.14.a,Luctum vt poſſum,tueor apud hos.Att.172 . b,
quæ quidem non minore labore tueor,quam comparo.in Cat.
123.b,Hunc Cæſar ſolus tuetur & ſuſtinet.pro Rab.Poſth.129
b,Quod reliquum eſt,tuum munus tuere.epiſt.lib.5.9.1.a,At
que etiam L.Paulus Africani pater , perſonam principis ciuis
facile dicēdo tuebatur.de Cl.Or.39.& 8.Phil.253. Nō legum
præſidio,ſed parietum vitam ſuam tuebantur.Poſtquam. 205 .
b,Quæ geſſi in conſulatu , priuatus tuebor & ornabo . in Ca .
117.b. Huius pecuniæ permutatione fidem noſtram facile tue
bere.11.At.1. Ab hoc igitur genere largitionis,vt aliis detur,
aliis auferatur,aberunt hi qui Rempub. tuebuntur.2.Off.125
a.& de Diuin.lib.2.4.& Tuſc.5.53.Tuento Cenſores vrbis tem
pla,vias,aquas,ærarium,vectigalia.3.de Leg.6 Si de tua in me
volūtate dubitarē,multis a te verbis peterē, vt dignitatē meā
tuerere . Brutus ad Cic. lib. 11. 4.1.a, Illud perficiam profe-
cto Quirites, vt ea quæ geſſi in Cōſulatu , priuatus tuear atq;
ornem.3.in Cat.72. a , Quo modo ea tuear quæ mihi tuenda
ſunt.ep. 44.b,Te tamen oramus,quibuſcūque erimus in terris,
vt nos,liberoſque noſtros ita tueare , vt amicitia noſtra & tua
fides poſtulabit.ad Cælium,lib.2.15.20.a, Quo magis ample-
xetur ac tueatur iudicium ſuum.Att.380.b.& 2.in Verr.27.Na
tio dea, quod partus matronarum tueatur.de Nat.d.67. b , Vt
eſſent qui terras tuerētur.Cat.70.Vobis turpiſſimum ſit,illud
quod accepiſtis,tueri & cōſeruare nō poſſe.pro L.Man.7.a. Tu
eri amicū.de Fin.2.65 Tueri beneficiū.2 . Phil.72.& pro Cæl .
5.Armis prudentiæ cauſas tueri atque defendere.1.de Or.84.a,
Tueri cōmoda hominū.Of.1.215.vitæ cōem cultū atq; vſitatū.
3. Tuſ.10.Hos admonitu ſimili oportibit vt boni milites digni
tatē tueri.2. Tuſc.43.Ea cōditione geſſeram vt meū factū ſemꝑ
oēs præſtare, tueriq; deberēt.pro Seſ.30.a,Fines ſuos ab excur
ſionib.hoſtiū tueri ꝓ Deiot.15. Tueri inſtituta maiorū ſacris ,
cæremoniiſq; retinēdis.Diu.2.114.mores & īſtituta vitæ. Tuſ.
1.2.munus Geometriæ. Tuſc.5.81.munus officii.Cat. 65. nego-
tia.8.Att.31.oīa officia.3.fa.31.ordinē Senatorium.13.fa.10 pa
trocinīū.5.fam.21 in Ep.Vatinii.pollicitū.13.Att.63 ..Non eſt
enim inhumana virtus,neq; immunis,neq; ſuperba,quæ ēt po.
pulos vniuerſos tueri,eiſq; optime conſulere ſoleat.de Amic.
46.a Tueri prouinciā 7.in Verr.31.pro,munus obire. rē dome
ſticam ac familiarē.Tuſc.1 2.rem,gratiā & authoritatem ſuā .
13.fam.70.& munire ſe beneuolentia multorū.2.de Fin.70. ſe
ſua ſanctitatem.2.de Fin.61.Tueretur ſe vigilanter.15.famil.7
Tueri ſe,vitā,corpuſq;.Of.1.17.ſocietatē hominum. Off.1.23
munifice & æque ſocietatem cōiunctionis humanæ.de Fin . 5 .
60.Totus eſt nunc ab iis,a quibus tuendus fuerat, derelictus .
Lent.1.9.62.a,Vt mihi velim, nolim ſit certa quædam tuen-
da ſententia.de Nat. d. 1. 14. Cogitatio tuendi conſulatus.cō.
Rull.67.b,Aedē Caſtoris Iudices,P.Iunius habuit tuēda ,&c.
3.Ver.92.a,Mihi viderer animum hominis ab omni alia cogi-
tatione ad tuam dignitatem tuendam traducere.Lent.1.2.8.a,
Xenophontis liber de tuenda re familiari.de Senect.89.b,At-
que etiam ad iuſtitiam colendam, ad tuendas amicitias & re-
liquas charitates quid natura valeat,hæc vna cognitio poteſt
tradere.3.de Fin.111.a,Vt quiſq; eis reb.tuendis conſeruandiſ
que præfuerat.in Verr.232.b.

Tuens.

Quæ vis non modo ſenior eſt quam ætas populorum & ciui
tatum, ſed æqualis illius cælum atque terras tuentis & regen
tis.dei.2.de Leg.16.a,

Tutor.aris.

Anguſtia autē cōcluſæ orationis non facile ſeipſa tutatur.
de Nat.d.31.a, Genæ tutātur oculos ab inferiore parte ſubie
cta,leuiterq; eminētes.2.de N.d.215.a,Hic ē ſe tutatus . ꝓ Seſt.
33.b,Qui Rēp.patrimonio ſuo & tutatus eſt,& tutatur.in Ant.
191.b,Hunc patronum,defenſorem , cuſtodem illius coloniæ ,
&c.per vos tutari cōſeruareque cupiunt.pro Syll.46.a.Sed quo
ſis Africane alacrior ad tutādam Rempub.ſic habeto.in Somn.
Scip.8 Nam cæterarum prouinciarum vectigalia,Quirites,tan
ta ſunt,vt his ad ipſas prouincias tutādas vix contenti eſſe poſ
ſimus.pro L.Man.9.a,

Tutor.

Patronus & tutor.in Ant.207.b, Amo illū mortuum , tutor
ſum liberis,totam domum diligo.12.Att.137. Tutor his *rebus*
Græcorū legibus aſcribēdus fuit.pro Fl.161.b , Caſtus tutor re
ligionis.de Aruſp.reſponſ.246.b,Parens bonus & tutor fidelis .
3.de Or.2.Legitimus tutor.Poſt.redit.ad Quir.9.a , Tutor mi-
mus vetus,admodum ridiculus.1.de Or.144 Reſpublica orba ,
conſulis fidem tanquā legitimi tutoris implorauit.Poſtquam.
200.b,Tutorem aſcribere.pro Flac.57.Inſtituere aliquem tuto
rem & ſecūdum hæredē filio ſuo.ep.13.62.1.a,Q.Seruius Gal-
ba populum Rom.tutorem inſtituere ſe dixit filiorum ſuorum
orbitati.de Or 104.b,Cui filius agnatus ſit,eius teſtamentum
non eſſe ruptum, iudica.quod mulier ſine tutore authore pro
miſerit,deberi.Cec.53.a,Orbæ eloquētiæ quaſi tutores relicti
ſumus.de Cl.185.a Mulieres propter infirmitatem conſilii,ma
iores in tutorum poteſtate eſſe voluerunt.pro Mur.130.b, Tu-
tores tales ciuitas iam orba complecti debeat.3.famil.46 Nos
tutores miſſimus regibus,noſtri imperatores pro ſalute patriæ
ſua capita vouerūt.5.de Fin.14.a, Quū Reſpub. nō ſolū parētib.
ꝑpetuis,verūetiā tutorib.annuis eēt orbata.Poſt.red.ī Senat.3.a

Tutela .

Vt.n tutela,ſic ꝓcuratio Reip.ad eorū vtilitatē q cōmiſſi ſunt
nō ad eorū quibus cōmiſſa eſt,gerēda eſt.Off.1.121.Tutela xij.
tabulis olim erat vindicata.Off.3.79.Tutelę *iudiciū ſummæ exi*
ſtimationis eſt & penè capitis.ꝓ *Roſ.Com.9.* Ac ne is, ꝓ quo ip-
ſe diceret,turpi tutelæ iudicio atq; oī moleſtia,ſtultiti a aduer
ſarii liberaretur.1.de Or.81.Sulpitius Gallus duos filios *ſuos*
paruos tutelæ populi cōmēdauit.de Or.1.116. Pupillū frauda-
re q in tutela pueuit. ꝓ.R.Com.9.a,Niſi Poſthumus,antequā in
ſuam tutēlam veniſſet , mortuus eſſet.de Or. 99. b. Neq; gnati
eius parui,q tibī in tutelā eſt traditus.2.de Or.104.a. In tutelā
ſuā venire.Brut.101.&.1. de Or.88.Tutela cogito me abdicare.
6.Att 4.De tutela legitima nihil pōt ſine oīum tutorū authori
tatē diminui.ꝓ Flac.65. De tutela legitima,in qua dr̄ eſſe puel
la,nihil vſucapi poſſe.Att. 1. 12. Oīa hæc noſtra latēt in tutela
ac p̄ſidio bellicæ virtutis.ꝓ Mur.129.b. Atq. ēt Iouē cū optimū
& maximū dicimus,&c.hoc intelligi volumus,ſalutē hominū in
eius eſſe tutela.3.de Fi.52.Quare ſit in eius tutela Gallia,cuius
virtuti,fidei,fœlicitati cōmēdata eſt.de Prou.Cōſul.76.b.*Nihil*
illorū explicari pōt,niſi oſtēderis,illā in tutela Flacci nō *fuiſſe*.
ſi fuit,q̄cūq, ſine hoc authore eſt dicta dos,nulla eſt. ꝓ Flac. 67.
Apollo is, cuius ī tutela Athenas antiq hiſtorici eſſe voluerūt.
de Nat.d.70.b.Latere in tutela ac p̄ſidio alicuius. ꝓ Mur. 19.a.
In eius magiſtratus tutela reges atq; exteræ nationes ſempꝑ fue
rūt.ꝓ Seſt.17.b. Nullā partē neq; animi.neq; corporis vacuā tu
tela reliquerūt.de Fin.144.b.Iura tutelarū.1.de Or.84.a.De tu
telis cētūuiri cognoſcebāt.1.de Or. 84 . Vt oīa illa prima huius
tutelis ſubiiciātur,itaq; nō diſcedit ab eorū curatione,quib. pꝛę
poſita,vitam omnem debet gubernare.de Fin.114.b.

Tuitio .

Natura duas partes habet,tuitionē ſui,& vlciſcēdi ius.Top.48

Tutus.

Tutus,clauſus,ſeptus,munitus,cōtra aliquē.in Ver.243.b.Tu
tus a calore & à frigore.de N.d.50.b.Tutus ab inimicis.ep.163.
Ab inſidiis alicuius tutus.Aſinius Cic.10.31.5 . a Quis locus iā
firmū habuit præſidiū,ut tutus eſſet? ꝓ L.Man.21. Multi clariſſi
mi viri,q cū ꝑdonē nullū cepiſſent,mare tn̄ tutū p̄ſtiterunt. pro
Flac.152.b Cū ꝑꝑ eorū ſcelus nihil mihi intra meos parietes tu
tū,nihil inſidiis vacuū viderē.4.fa. 45. Fugæ tuā viam quærere.
ꝓ Cæc.42.a,Quare quū dii immortales monet de optimatium
diſcordiis,in tuto collocāt Clodiū.de Aruſp.reſp.256.b. Quæ
maiores noſtri religionibus tuta nobis & ſancta eſſe voluerūt,
pro Dom.235.b.Eſſe in tuto.ep. 184. b. Nam diligi & charū eſſe
iucundum eſt , propterea quia tutiorem vitam & voluptatem
efficit pleniorem. lib.1.de Fin.83. a. Obducunturque libro aut
cortice trunci,quo ſint à frigoribus & caloribus tutiores.2. de
N.d.179.a.& 16.fam.17.in ep.Planc.

Tuto & Tute.

Vt tuto ſim,quod laboras , id mihi nunc facillimum eſt.ad
Terentiam,li.14.3.5.a,Vtquam celerrime quid agatur audiam,
& ſim tuto.14.fam. 8. Vt a ſuis munitus tuto in foro eſſet . pro

Seſt.

Seſt.68.a,Ob eamque rem colendã eſſe, quod ſine ea tuto & ſi ne metu viui non poſſet.2.de Fin.13 t.a,Igitur iſtic me ſae poſſe tuto,ao etiam honeſte?Att.t 16.b, Qua via turo tranſire poſſe videatur.4. Verr.99.a, Nec mihi tuto in Senatum venire licet. Caſſio,lib.12.2.4.a,Tute cauteque agere aliquid.ad Her.18.b, Qua in cauſa tute eſſe potuiſſes.pro Rab.95.b,Eum tute viuere qui honeſte viuat.ad Her.lib.3.t 00.a, Non quæro vbi tutiſſime ſit.ad Herен. 37.b,Att.t 7. b, Cenſeo ad nos Luceriam venias;nam te hic tutiſſime fore puto. Att.8.t 56.a

Tum.

Nou eos ſolum,qui tum erant,figebat maledictis.de Nat.1. 66.pro,tunc temporis.T. interim.pro Cl.t 42.a, Primum, &c. deinde,&c.poſt,&c.t.ad extremũ,&c.ep.233.b.de Or.t 37.b, & 116.b,Quid t.inde?pro Mur.t 29.b.& pro Cl.55.b, Deinde eorum generum quaſi quædam membra diſpertiat, T. propriam cuiuſque vim definitione declaret.t.de Or.94.a,

Cum,tum.

Cũ alia multa certi hoies, tũ hoc vel maxime moliũtur. vt, &c. ꝑ Flac.t 64.b,Animos iudicũ cõciliari ad beneuolentiã,cũ erga oratorẽ,tũ erga reũ.de Or. t25.b. Cum in oi re,tũ in hoc maxime negotio.ep.55.b, Noſq; cum multũ literæ, tũ nõ minimũ Idus quoq; Martię cõſolẽtur.Ar.14.308.8.a, Cũ multæ res in philoſophia ne quaquã ſatis adhuc explicatæ ſunt,tũ ꝑdifficilis Brute,&c.& perobſcura qõ eſt de natura deorũ.t.de N. d.t. a, Cum multis in locis noſtrorum hominum ingenia virtuteſque Brute ſoleo mirari,tũ maxime in his ſtudiis,quæ &c.4.Tuſc.1.a, Cum ipſe ſumma maxima, tum maiore etiam animo.ad Q.fr.t.2.25.a,Qui cum ſuis laudibus, tum vero te filio ſuperaſſet omniũ fortunam,ſi ei contigiſſet,vt te ante videret, quam a vita diſcederet.Curioni,lib.2.2.t.a, Factum eſt, vti cum ſummum in veteribus patronis multis,tũ nonnullũ,et in me præſidium ſuis fortunis cõſtitutum eſſe arbitrarentur.1. Verr.1.a, Qui cum ꝑꝑ honorẽ, &c. tum ꝑꝑ ſummã familiaritatem,&c. tũ præcipuis patris tui periculis cõmouebatur.pro Sylla,8.a,

Deinde tum.

Deinde tum,&c.in Ver.76.b, Deinde qui poſſit non tam caduceo,quam, &c.tum qui ſcelus fraudemque nocentis poſſit dicendo ſubiicere odio ciuium,&c.1.de Or.100.a.

Tum denique.

Qui tum denique ſibi auelli iubet ſpiculũ,&c.5.ſam. 31. Suſcepi enim cauſam totius ordinis,ſuſcepi cauſam populi Rom. quod putabam tum denique recte iudicari poſſe,ſi,&c.4. Ver.t. a.Ita prope quadraginta diebus interpoſitis,tum denique ſe ad ea quæ a nobis,quæ dicta erunt,reſponſuros eſſe arbitrantur. 2. Verr.t 9.a,Atque ille quidem princeps ingenii & doctrinæ Plato,tum denique fore beatas Reſpublicas putauit, ſi aut docti, aut ſapientes homines eas regere cœpiſſent.ad Q.fr.li.t.1.43.a

Tum,præterea.

Modo vnum,tum aut plures deos.de Nat.d. 1.24. Sunt enim maxime res in hac ætate noſtra: tum autem homines amiciſſimi. t.de Leg.6.& 5.ad Att. 44. Primum ipſe liquor, tum aquæ declarat effuſio.de Nat.2.t9.Tum etiam.id eſt,præterea. Tum denique,&c.de Inuent.68.b.& Poſtq.203.b, Tum præterea maxime ſedati & quieti.3.Verr.42.a.

Tum cum.

Tum cum;id eſt,tunc cum.de Inuent. 49. b,Quoque ſolebat vti argumento tum,cũ ei placebat nihil poſſe percipi. 4. Acad. 127.a, Erat enim ratio perfecta a rerum natura, &c.quæ non tũ deniq; incipit lex eſſe,cũ ſcripta eſt,ſed tũ cũ orta ẽ.2.de L.17.a

Tum,tunc.

Tum mihi Roſcius & alia multa confirmandi mei cauſa dixit.pro Quint.52.a,Niſi forte hæc illi tũ arma dedimus, vt nũc cum bene parato pugnaremus. Att.7.t 26.a.a,

Tum,geminatum,& ſæpius repetitum.

Ex his illud perſpicuum eſt approbationem tum adiungi, tũ non adiungi.de Inu.55.b. Nunquam ab ſole longius diſcendit, &c.tum antecedens,tum ſubſequens.de Nat.d.2.39.pro,ſiue antecedat.Scripſiſti epiſtolam ad me plenam conſilii,ſummæque tum beneuolentiæ,tum etiam prudentiæ.Att.137.b, Iſque tum fuſus & extenuatus ſublime fertur; tum autem concretus in nubes cogitur.2.de Nat.d.145.a,Qui tũ hoc,tum illud dicit.Top. 133.b,Differo in vtrauque partem,tum Græce, tum Latine.At. 137.b.Tũ ſemper,tũ in his ipſis reb.4.Verr.74.a,Quia tũ occultantur,tũ rurſus aperiuntur,tũ abeunt, tũ recedunt,&c.2.de N. d.74.a,Tum,&c.tum,&c.tum,&c.tum,&c.tũ,&c.de Inu.45.b.

Tumeo.

Sapiẽtis aũt animus ſemper vacat vitio,nunquẽ turgeſcit, nũquã tumet.3.Tuſc.33.a, Nunc qd' putas me Lanuuii? at ego te iſtic quotidie aliqd noui ſuſpicor.Tumẽt negotia.Att.t 4.302.a

Tumens.

Sic igitur inflatus ac tumens animus in vitio eſt.3.Tuſc.33.a

Tumeſco.

Atque etiam ventos premonſtrat ſæpe futuros Inflatum mare,quum ſubito,penitusque tumeſcit.t.de Diu.2 t.a.

Tumor.

Tomor,liuor,&c.ad Her.7. b, Citiuſque repentinus oculorũ tumor ſanatur,quam diuturna lippitudo depellitur.Tuſc.4.67. Corporis bonã valetudinem tumor imitantur.4. ad Herr. 157. a,Non inerant in his quæ tibi caſus innexerant,& quidem inueteratio malo quum tumor animi reſſedisſet.3.Tuſc.46.a,Meam ſtultam verecundiam qui legari noluerim ante res prolatas, ne deſerere viderer hunc rerum tumorem:cui,&c.Att.14.303. a.a,Num manus affecta recte eſt, quum in tumore eſt? 3. Tuſc. 32.a,Mortuus,deformatus,tumore preditus.ad Her.14.b, Erat enim in tumore animus.Tuſc.3.65. Quodque vetat Chriſippus ad recentes quaſi tumores animi remedium adhibere, id nos fecimus,&c.4.Tuſc.54.

Tumidus.

Num aliquod quippiam membrum tumidum, ac turgidum non vitioſe ſe habet?3.Tuſc.33.a,Repente enim te, tanquam ſerpens e latibulis,oculis eminentibus,inflato collo, tumidis ceruicibus intuliſti?in Vatinium,2.a.

Tumultus.

Quid eſt enim tumultus,niſi perturbatio tanta, vt maior timor oriatur, vnde etiam nomen ductum eſt tumultu? in Ant. a t4.b. Belli nomen ponendum in ſententia quidam non putabant,tumultum appellare malebant.ignari non modo rerum, ſed etiam verborum. Poſt enim eſſe bellum ſine tumultu: tumultus eſſe ſine bello non poteſt.8.Phil.a 36.a, Num quæ trepidatio?nũ q tumultus? ꝑ Deiot.t 3.a,Tumult' Gallicus & Italicus in vacatione militib.dãda excipi ſulitus.5.Phil.203.Tumultũ decerni,iuſtitiũ indici,ſaga ſumi dico oportere.5. Phil.187. Quo aũt die literæ Caſſii victrices in Senatu recitatæ ſunt,eodẽ meæ tumultũ nuntiantes.Att.81.b. Mihi vt vrbi ſine veſtro metu,ac ſine vllo tumultu, ſatis eſſet præſidii,&c.in Cat.45.a

Tumultuoſus.

Sic ex ſeditioſa & tumultuoſa vita ſe in ſtudiũ aliquod traderent quietum. t.de Inu.6. a, Ita tumultuoſæ conciones, ita moleſtæ Quinquatriis afferebantur.Cælio,lib.2.11. t. a, Tumultuoſiora quædam nuntiata ſunt.12.ſam 41

Tumultuoſe.

Tumultuoſius ad me etiam illa ſuſpicionem pertulit. 15. Att.33.Tumultuoſiſſime aliquem adoriri.in Verr.t 16.b

Tumultuor.

Quid tumultuaris ſoror?quid inſanis?pro Cælio,28. a, In otio tumultuaris,in tumultu ſolus es otioſus.ad Her.4 165. a, Qui tribunos plebis perhorreſcam, qui ſæpe & ſine cauſa tumultuerĩ?a.de L.Agr.98.a, Fortis vero animi & conſtantis eſt, non perturbari in rebus aſperis, nec tumultuantem de gradu deiici(vt dicitur)ſed præſenti animo vti & conſilio,nec a ratione diſcedere.1. Off. 113.a.

Tumulus.

Super tumulum terræ in ſepulchris noluit quid ſtatui, niſi collumellam,tribus cubitis nõ altiorem,aut menſam, aut labellum.2.de Leg.60. de Demetrio. Cum Alexander in Sigeo ad Acchillis tumulum aſtitiſſet,inquit,&c.pro Arch. 190. b, Dii deæque immortales, qui excellenti tumulo ciuitatis ſedem Capitolii in ſaxo incolitis conſtitutam.Anteq.195. b, Idem ſignis e ſpeculo aut tumulo ſublatus, prædonum aduẽtum ſignificabat.in Ver.7.73.a, Albani tumuli atque luci. pro Mil. 64.a,Silueſtres tumuli.2.in Cat.43. a, Iniecta gleba tumulis & humatus eſt,& gleba dicitur.de L.181.b, Quo magis eſt æquum tumulis mandare peremptos.Tuſc.204.a,Quum tumulos Albano in monte niuales.de Diu.84.b, Quæris vtrum magis tumulis proſpectuque an ambulatione delecter?At.227.b

Tunc.

Etiam tunc.de Amic.97.b,Sed erat excuſatio oppreſſis,miſera illa quidem,ſed tamen iuſta:nunc nulla eſt.7.Phil.226.a, Senectus enim quamuis non ſit grauis, tamen aufert eam viriditatem,in qua etiam T.erat Scipio.de Amic.11.a,

Tundo.

Quũ ille nihilominus iacenti latera tunderet,vt aliquãdo ſpõdere ſe diceret.7.Ver.11t.a, Deniq; primus lictor Sextius,

conuerſo bacilln oculot miſero tundere vehemētiſſime cœpit. 9.Verr.1 1 1.a, Ego autem ſiquem nunc plane rudem inſtitui ad dicendum velim, his potuis tradam aſſiduis vno opere eadem incundem diem noctemque tundentibus.2.de Or.88.a.

Tunica.

Tunicâque eius a pectore abſcidit, vt,&c.7.Verr.3.2, Diſcindere tunicam,& cicatrices oſtendere.2.de.Or.106.2, Quum pi la ludere vellet, tunicamque poneret, adoleſcentulo quem amabat, gladium tradidiſſe, dicitur.5.Tuſc.84.2, Ipſe tamen Prætor, &c. in hac officina maiorem partem diei cum tunica pulla ſedere ſolebat & pallio.6.Verr.49.2, Iſte cum pallio purpureo tunicaque talari.in Att. 242. b. Quos pexo capillo nitidos aut imberbes aut barbatus videtis, manicatis & talaribus tunicis, vellis amictis, nun togis.2.in Cat.42.2.

Tunicula.

Tunicula purpurea extenuato ſumptu funeris.2. de Leg.55.

Tunicatus.

Vt exercitatione ludoq; cāpeſtri tunicati vteremur. ꝑ Cæl. 7.2, Iā vero qui metus erat tunicatorū illorū?2. de L.Agr.92.2.

Turba.

Magna turba eſt.Att.87.b, Ecce autem nōna rixa atque turba.6.Verr.130.2, Turba malorum. Tuſc.5.22. Turba patronorum,& vulgas patronorum de Cl.176.b, Stultorū turba.5.Tuſc. 67.2, Nouorum voluminum turba.de.Cl.Or.63.2, Multa ſæpe imprudētibus imperatorib. vis belli ac turba molitur. pro S.R. 33. b, Chryſippus magnā turbā congregat ignotorum deorum. de Nat.lib.1 56.2, Mediocria in mediam turbam, atque in gregem conticiantur.de Or.137.b, Domus erat non meritricio cōuentu, ſed prætoria turba referta.in Ver. 104. b, Quumque ex hac turba & colluuie diſcedam.de Scue.76.2, Videt ad fornicem Fabianum in turba Verrem. in V. 69. b, Exponerem etiam quemadmodum hic,& quanta in turba, quantaque in confuſione rerum omnium viueremus.Cęc.6.6.30.2, Qui tantas turbas, qui tam nugax eſſet, commorit.8. famil.43. in ep. Cæl. Facere maximas turbas in caſtris.in Verr. 242.b, Nobis inter has turbas Senatus tamen frequens flagitauit triumphum.16.fam.13.

Turbidus.

Turbida tempeſtas.de Inu.42.b, Darius in fuga quum aquam turbidā,& cadaueribus inquinatam bibiſſet, negauit vnquam ſe bibiſſe iucundius 5.Tuſc.137.2, Mens quæ omni turbido motu ſemper vacet.1.Tuſc.124.2, In quo ego tam ſubito & exiguo, & turbido tempore multa diuinitus dixi.pro Syl.175.b, Quaſi ex turbida tempeſtate in portum, ſic,&c.1.de Inu.6.a, Turbidi animorum concitatique motus.Tuſc.216.b, Homines quum in turbidis rebus ſunt, tamen interdum animis relaxantur.2. Philip. 58.& de Diu.101.b, Fac animo magno fortique ſis: & ſi turbidiſſima ſapienter ferebas, tranquilliora læte feras.ad Ligarium, lib.6.146.a

Turbide.

Intelligatur igitur perturbationē iactātibus ſe opinionibus inconſtanter & turbide in motu eſſe ſemper.4.Tuſc.36.2,

Turbulentus.

Animus turbulentus.4.Tuſc.15.2, Turbulentus & maius ciuis.de Or.121.b, Seditioſus ciuis & turbulentus.2.de Or.26.2, Ciuis vt vita, ſic oratione turbulentus.de Cl.174.b, Concurſio turbulenta atomorum.1.de Fin.30.2, Libido, temeritas, ignauia, mens turbulenta.1.de Fin.78.2, Turbulenta Reſp.cui Pax opponitur.12.fam.17.Magna & turbulenta tempeſtas.7.Ver.21.Graue, inſedatum, turbulentum.Part.236. b, Negotium turbulentum Att.7.130.5.a.Conciones turbulentæ Metelli, temerariæ Appii, furioſiſſimæ Publii.Att.4.72.7.2, Res placatæ & minime turbulentæ.in Orat.34.2, Errores turbulenti.2.de Nat.d. 101. a, Turbulenta conſilia.15.Att.9.Ea ſunt & turbulenta, & temeraria,& periculoſa.pro Ce.24. Quæ turbulenta ex igne, aere, aqua, atque terra,& rationis expertia homini inſederint, eum ipſe ratione depulerit,& ad primam atque optimā affectionem animi peruenerint. de Vniu. 57.Tempora mihi quidem turbulenta videntur fore, Ep.2.17.5.2, Regem mecum habui turbulentis in rebus.Att.b, Tribunatus turbulētiſſimus. de Cl. Or.53. a, In illa turbulentiſſima tempeſtate Reip. mea ſponte deſpexerim.pro Sylla.30. a, Meum turbulentiſſimum tempus, tuo tranquilliſſimo præſtat.in Piſ.35.2, Turbulētiſſimæ res. 9. fa.1.

Turbulente.

Agere aliquid raptim & turbulēte.pro D. ſua,107.2, Omnia contra leges, moreſque maiorum temere, T.per vim, per furorem eſſe geſta.pro D.ſua,53.2, Quumque eorum grauitatem conſtantiāq; laudamus, qui nō T. humana patiantur.4. Tuſ.96.2

Turbulenter.

Extremū illud erit, nos nihil turbulenter, nihil temere faciemus.ad Cæl.2.15.19.2,

Turbo, as

Ariſtoteles multa turbat, a, magiſtro Platone diſſentiens, 1.de Nat.d.47.2, Omnia infima ſummis paria fecit, turbauit, miſcuit?3.de L.29.a.& de Aruſp.254.b, Nō modo illa permiſcuit, ſed etiam in his turbauit.in Ver.133.b, M.Seruillius, poſtquam vt cœperat, omnibus in rebus turbarat,&c.8. fa. 19.in ep. Cæl.Nequid ille turbet, vide.3.ad Q.fr.15.Aſt.quid turbaſſit in agendo, fraus actoris eſto.3.de Lex.16.2, Delectum ciuium turbare.4.Verr.86.2, Mare quod ſua natura tranquillum eſt, ventorum vi agitatur atque turbatur.pro Clu.56.b.Prorſus, vt ſcribis, ita ſentio: turbatur Sampſiceramus.Att.2.32.1.2, Ad te ne hæc quidem ſcribo, quæ palàm in Rep.turbantur.Q.fr.3.38.At id ne feræ quidem faciunt, vt ita ruant atque turbentur, vt earum motus atque impetus quò pertineant, non intelligantur. de Fin.1.27.Turbari ſimul atque cœptum ſit, dimitti conſiliū debet.3.de Leg.37.Turbari opinione bonorum.Tuſc.3.21.Si in Hiſpania turbatum eſſet.pro Syl.178.b.

Turbatus.

Turbata Reſpub.& Quieta, contraria.in Cat. 108. b. Noſtri eſt autem.qui,&c.ferre iudice populi volūtates, allicere alienas, retinere partas, placare turbatas?&c.pro Planc.8.a

Turbo, inis.

Vt Minerua, quam turbo deiecerat, reſtitueretur, 12.fam.53 Sed reuertitur ad cylindrum,& ad turbinem ſuum, quæ moueri incipere niſi pulſa, nō poſſunt.de Fato.63. a, Aliquem tanquā turbine aliquo aut ſubita tempeſtate peruerti.pro cel. 54.b, Imbres: nimbi, procellæ, turbines, cæteræque tempeſtates. de Nat.69.b.Vndique omnes venti erumpunt, ſæui exiliunt turbines.3.de Or.86.2, Tu procella patriæ, turbo ac tempeſtas pacis atque otij.pro D.ſua,105.2.Quum illi eſſent duo reſp. turbines.pro Seſt.19.Qui maximis turbidibus ac fluctibus reip.nauem gubernaſſem.in Piſ.15.a

Turgeo.

Oratio quæ turget & inflata eſt.ad Her.27.b

Turgeſco.

Animus ſapientis nunquam turgeſcit, nunquā tumet. Tuſc. 194.b.Corque meum penitus turgeſcit triſtibus iris.3.Tuſ.32 a

Turgidus.

Membrum tumidum ac turgidum vitioſe ſe habet, Tuſ.194.b Num aliquod quippiam membrum tumidum ac turgidum non vitioſe ſe habet?3.Tuſc.33.2.

Turma.

Turma inauratarum equeſtrium. Att.6.15. de ſtatuis. *Nihil* ſibi ex iſta laude Centurio, nihil præfectus, nihil cohors, *nihil* turma decepit.pro Marcello.4.2.Appius noſter turmas aliquot equitum dederat Scaptio, per quas Salaminios coerceret. Att. 5.120.11.2, Turmas hebeat is cur potius q̃ cohortes?6.Att.28.

Turmalis.

Ex trāſlatione autem, vt quum Scipio ille maior Corinthiis ſtatuam pollicentibus eo loco, vbi aliorum eſſent imperatorum, turmales dixit diſplicere.2.de Or.145.2.

Turpis.

Multis vexatus contumeliis, plurimis iactatus iniuriis, non turpis ad te, ſed miſer confugit.pro Quint.65.Turpis homo.9. Att.69.Pugna, ne turpis inueniar.5.Att.20. Turpis cauſa dicitur, cum ipſa res animum à ſe auditoris alienat.1.ad Her.8.Trecentoſque eos quos eduxerat Sparta, quum eſſet propoſita aut fuga turpis, aut glorioſa mors, oppoſuit hoſtib.2.de Fin.156.2. Luxuria verò cum omni ætati turpis, tum ſenectuti fœdiſſima eſt.1.Off.173.2, Vita turpis & infamis.pro Font.20.2.Habere.n. quæſtui Rēp.nō modò turpe eſt, ſed ſceleratū etiā & nefariū: itaque qđ Apollo Pythius oraculū edidit, Spartā nulla re alia niſi auaritia eſſe perituram.2.Off.114.Quod turpe ſit, id ſolū miſerū eſſe. 8.Att.20.Quod facere nō turpe eſt, modo occulte, id dicere obſcœnū eſt.Off.25.b.Turpe genus argumētationis.1.de Inu.105. Turpe genꝰ cautæ.1.Her.4. Nūc video Metelli ἀντισόφισιν turpē. Att.88.b.O rem turpē & miſerā?Att.8.152.1.2. Partes corporis quæ aſpectū eſſent deformē habituræ atque turpē.Off. 25.b Hoc turpe & indignū putarent.Att.138.b.Turpes decuriæ iudicū.1.Phil.15.Neque rogemus res turpes, neque faciamus rogati.de Amic.103.b.Quid hoc turpius, quid fœdius?2.Phil. 90.2, Quid eſt autē nequius aut turpius effœminato viro?Tuſ.198.b Turpi mihi turpius, de Fin.4.71. Homo turpiſſimus & inhoneſtiſſimus. ꝑ Roſ.Amer.30.2. Ille omnium turpiſſimus & ſordidiſſimus

diſſimus,idẽ eſt in Rep.qui ſemper fuit.Att.9.180.7.a.Turpiſſimum eſt,quando cum vita pugnat oratio.Tuſ.2.9.

Turpiculus.

Tantum intereſt,quòd grauitas honeſtis in rebus ſeuere,iocus in turpiculis & quaſi deformibus ponitur.2.de Or.137.a,

Turpe.

Turpe pace nobis vtendum eſt.Att.113.b,

Turpiter.

Hortenſius filius fuit Laodiceæ cum gladiatoribus flagitioſe ac turpiter.Att.6.114.13.2,Quia quod bene,id recte,frugaliter,honeſte:ille porro male,praue,nequiter,T.cœnabat.2.de Fin.45.a,Quæ te T.& nequiter facere nihil patiatur.3.Tuſ.64.a,Extimeſco nequid T.faciam.Att.9.175.2.a,& 7.Fam.52.Caco in me T.fuit maleuolus.Att.7.182.8.a.T.illud ignorat.12.Att.25.Perpeti T.pro Mil.7.a,

Turpitudo.

Turpitudo,vituperationis finis.Part.38.Turpitudo in ſtatu & motu corporis.de Fin.5.44.Turpitudo animi vitiis ipſis faciliimè percipitur.1.de Leg.38.Turpitudo perſonę eius in quã inuehimur.12.fam.40.in ep.Trebon.Turpitudo rei.2.ad Her.35.Ex omnibus autem iis,quæ diai,incõmodis,nihil tolerabilius exilio,præſertim innocenti,vbi nulla adiuncta eſt turpitudo.7.Famil.10.Id eſt,vbi nulla adiuncta ignominia ſiue infamia.Quanta illa erit Reip.turpitudo,quantum dedecus,quanta labes?dicere in hoc ordine ſententiam,&c.in Ant.21.b,Turpitudo quæ a libidine,aut a petulentia,aut ab audacia nata eſt.pro Font.13.a,Niſi eos per ſe fęditate ſua turpitudo deterreat.de Fin.98.b,Nihil tam eſt contra naturam,quam turpitudo.Off.3.45.Turpitudo in translatione vitanda.3.de Or.89.Nam ſi omnia fugiendæ turpitudinis,adipiſcendæque honeſtatis cauſa facimus,non modo ſtimulos doloris,ſed etiam fulmina fortunæ contemnamus licebit Tuſc.2.57.Vt mihi illa omnia immortalem gloriam dederint,tibi ſempiternam turpitudinem inflixerint.in Piſ.50.Id eſt,infamiam.In illo pęna legitima turpitudinem non habuit propter vim temporum.pro Dom.23.b,Si cauſa turpitudinem habebit.ad Her.2.b,Turpitudinem ſubire vel inferre.14.Phil.390.Verborum turpitudinem & rerum obſcęnitatem vitare.2.de Or.134.a,Nullum eſt maius malum turpitudine,quæ ſi in deformitate corporis habeat aliquid offenſionis,quanta illa deprauatio & fęditas turpificati animi debet videri?Off.73.b,Locus autem & regio quaſi ridiculi turpitudine & deformitate quadam continetur.2.de Or.130.a,Sea.Seranus ſanctiſſima ſacella omni turpitudine fędauit.de Aruſp.215.b,Sunt etiam turpitudines plurimæ,quæ,niſi honeſtas natura plurimum valeat,cur non cadant in ſapientem,non eſt facile defendere.2.de Fin.166.a,

Turpificatus.

Quę ſi in deformitate corporis habeat aliquid offenſionis,quanta illa deprauatio & fęditas turpificati animi debet videri?3.de Off.143.a,

Turpo, as.

Hæc omnia vidi inflammari,Priamo vi uitam euitari,Iouis aram ſanguine turpari.1.Tuſc.134.a,

Turris.

Dionyſius concionari ex turri alta ſolebat.5.Tuſc.84.a,Quatuor turres & quatuor muros cepi.5.famil.25.in epiſt.Vatinij.Macedonia,quæ erat antea multorum imperatorum,non curribus,ſed trophæis munita.de Prou.3.a,Aggere,vineis,turribus oppugnaui,vſuſque multis tormentis.ad Catoné,lib.15.4.29.a

Turtur.

Turtures & curſu & peregrinatione lætantur.2.de Fin.175.a

Tute, Vide Tu.

Tutela, Tutor, Tutus, Vide Tueor.

Tuus.

Caninius idem tuus,& idem noſter.9.fa.2.Seruius tuus,vel potius noſter.4.fam.14.Tua Polla.11.famil.13.id eſt,vxor tua.Vigebat auditor Panætii illius tui Mneſemarchus,& Peripateticus Critolaus & Diodorus,&c.1.de Or.24.a,Tuum proprie me eſſe tibi perſuadeas.10.familiar.54.in epiſt.Plane.Quòd & Reſpublica me & noſtra amicitis hortatur,libenter facio,vt tuã virtuté,&c.pari induſtria adminiſtrari gaudeam.Cato ad Cic.15.5.2.a,Nunc hæc primo cupio cognoſcere,iter tuũ cuiuſmodi ſit.ad Trebonium,lib.15.20.5.a,Iter Aſiaticum tuum puto tibi ſuſcipiendum fuiſſe:&c.ad Att.4.84.2.a,Sed moleſte fero,me Conſulem ſtudiũ tuũ adoleſcétis perſpexiſſe,&c.ad L.Paulũ,lib.15.13.2.a,An ueſo hoc pro nihilo putas)in quo equidé ꝓ amicitia tua vicẽ dolere ſoleo)efferri hæc foras,&c.10.Phil.272.a,Nicias te(vt debet)amat,vehementerque tua ſui memoria delectatur.Att.13.261.3.a,Tuo adoleſcente,atque adeo noſtro.15.familiar.39.in ep.C.Trebonii.Tuo iudicio & tua ſpõte.9.fam.27.Tuo tibi iudicio eſt vtendum.2.Tuſc.107.a,Qui & in bello tecum fuiſſet,& propter memoriã Craſſi de tuis vnus eſſet.ad Cæſarem,lib.13.17.6.a,Tu tuis,ego meis de rebus.15.fa.38.Tã lõge a tot tuis,&c.At.62.b,De tuis vnus eſſet.13.fa.30.

Tymbus.

Siquis buſtũ(nam id puto appellari tymbõ)aut monumẽtũ,inquit,aut columnã violarit,deiecerit,fregerit.2.de Leg.101.a

Tyrannus.

Tyrannus Cęſar.12.fam.2.ad Octa.46.Dyoniſius Syracuſanorum tyrannus fuit;is cum v.& 2 2.natus annos dominatũ occupaſſet,diu ſeruitute oppreſſam tenuit ciuitatem.Tuſc.239.b,Phalaris,tyrannus crudelis & immanis.Off.3.36.Intolerãdus ex cęno neſcio quo atq;ex tenebris tyrãnus.in Vatinium.17.a,At videte quanto hic teterior tyrannus.in Verr.229.b,Tyrãnus appellari nõ recuſabat Cæſar.10.Att.8.Metus erat ſummus,ipſe enim tyrannus non diſcedebat longius.6.Verr.46.a,An in tyranni conſilium ueniendum ſit,ſi is aliqua de re bona deliberaturus ſit.10.Att.3.Nec verò huius tyranni ſolum,quem armis oppreſſa pertulit ciuitas,&c.ſed reliquorum ſimiles exitus tyrannorum.2.Off.31.a,Negatque Platonem,ſi ſapiens non ſit,eadem eſſe in cauſa qua tyrannum Dionyſium.4.de Fin.30.a,Eſſe tyrannum in aliquem.pro Deiot.146.b,Cuius tam inhumani & ingrati animi,a quo rex appellatus eſſet,in eum tyrannum inueniri:vt,&c.pro Deiot.9.a,Quum in oppidis & ciuitatibus amicorum non legatum Pop.Romani,ſed tyrannum libidinoſum,crudelemq;præbueris.3.Verr.58.a.Quo tandé animo hoc tyrannum tuliſſe creditis?pro Mil.27.a,Vrbs ab Alexãdro tyrãno crudeli dominatu premebatur.de Diu.lib.1.94.a,Ad fugã hortatur amicitia Cn.cauſa bonorum,turpitudo coniungendi cum tyranno,&c.ad Att.lib.7.138.2.a,Tyranno ſublato tyrannida manere video.14.ad Att.27.Dionyſius & Appollodorus tyranni.de Nat.76.b,Cum tyranni triginta eſſent,Socrates pedem porta non extulit.8.Att.7.Qui erant in eum tyranni.in Ant.249.b,Αἱ τῶν τυράννων δισσεις μεμεγμέναι ἀνάγκαις.9.ad Att.55.Imagines Siciliæ regum ac tyrranorum.in Verr.229.b,Tyrannorum liberi in Græcis ciuitatibus,oppreſſis illis,eodé ſupplicio afficiuntur.ad Brut.47.in ep.Brut.Hæc enim eſt tyrãnorum vita,nimirum in qua nulla eſt fides,nulla charitas,& cui nullus locus eſt amicitiæ.de Amic.48.a,Nulla eſt nobis ſocietas cum tyrannis.Off.58.b,

Tyrannis.

Τυραννὶς ἐστιν μεγίστη.7.Att.37.Ea uictoria cum multa mala,tum certe tyrannis exiſtet.Att.7.24.Odii boni,tyrannis viuit,tyrrannus occidit?14.Att.11.Potius quàm conſcios delendæ tyrannidis iudicaret.Tuſc.186.b,Hunc igitur nec Olympius Iupiter fulmine percuſſit,nec Aeſculapius miſero diuturnoque morbo intabeſcentem interemit,atque in ſuo lectulo mortu',in tyrãnidus rogũ illatus eſt.3.de Nat.63.de Dionyſio.Aliàs,Tympanidis.Quid ſi tyrãnidé occupare,ſi patriã prodere conabitur pater?3.Off.121.a,Idem facere quod in Cinnæ dominatione,& Marii tyrannide Philippus.Att.120.b,

Tyrannicus.

Quòd tetrum,crudele,nefarium,tyrannicum factum eſſe dicamus,per vim,per manum opulentam,quæ res ab legibus & ab ęquabili iure remotiſſima eſt.1.de Inu.114.a,Aut ſi omnes Athenienſes delectarentur tyrannicis legibus,num idcirco hæ leges iuſtæ haberẽtur?1.de Leg.61.a,Priuilegiis tyrannicis irrogatis.pro D.ſua,256.b.& ad Her.15.b,

Tyrannice.

Nunc vt hoc tempore eã quæ regie,ſeu potius tyrannice ſtatuit in aratores Apronius,prętermittam.5.Ver.95.a,Vide quã ad hęc τυραννικῶς.10.Att.34.

Tyrannoctonus.

Τυραννοκτόνοι noſtri longe gentium abſunt.12.fam.47.Suſtuliſſe mihi videtur ſimulationem deſyderij,adhuc quæ ſerpebat in dies,& inueterata,verebar ne periculoſa noſtris tyrannoctonis eſſet.Att.14.313.2.a,Τυραννοκτόνους in cælo eſſe,tyranni facta defendi.14.Att.7.

Tyro.

Tametſi non prouinciæ rudis erat & tyro.in Verr.112.b,Quum eſſem tyro in Pompeii exercitu.in Ant.244.b,Qui nuper ſe ad eum laniſtam contulit,qui quum ante hanc pugnã tyro eſſet,facile ipſum magiſtrum ſcelere atque audacia ſuperauit.ꝓ Sex.

Sca.Roſ.a 1.b.In Pompilii exercitu,Catonis filius tyro militabat.Off.8.b, Quantum autem in acie tyrooi ſit committendū, nimium ſæpe expertum habemus.10.fam.52.in ep.Plan.Fateor enim callidum quendam huoc,& nulla in re tyronem ac rudē, nec peregrinum atque hoſpitem in agēdo eſſe debere.1.de Or. 110.2,Apuleium eſſe uideo proximum ſubſcriptorem,hominē non ætate, ſed vſu forenſi atque exercitatione tyronem.t.Ver. 26.a.Id eſt, non tam ætate nouitium, quàm inertia. Signa tyrone & collectitio exercitu cum legionibus robuſtiſſimis contulit.7. famil.9.Ego autem noo tam veteranos intuendos nobis arbitror,quam quid tyrones milites flos Italiæ,&c.t 1.Phil. 317. a , Aetas tyronum plerunque melior,ſed ferre laborem, contemnere uulnus conſuetudo docet.a.Tuſ.67.2,

Tyrocinum.

Tyrocinio ætatis lapſus,poſtea ſe correxit.in Salluſt.9. a.Id eſt,inſcitia & iguoratione.

V

V Litera maiuſcula ſignificat quinque; vt Ad v.Cal. Decemb.treis epiſtolas a te accepi: vnam datam ad v111.Calend.Nouembr. in qua me hortaris vt forti animo mēſem Ian. expectem.3.Att.37.Ego enim 1111.Calēd. Axio dederam;tibi, 111. Quinto,quo die veniſſem,id eſt,v.Calend.12.Att.2.Interdū vero pro y vſurpatur,vt Sullaturio,ꝑ Syllaturio,Sulla,pro Sylla,Sullanus,pro Syllanus.

Vacca.

Cur non geſtiret taurus equæ contrectatione, equus vaccæ? 1.de Nat.d.104.a.& ad Her.27.b,

Vaccus.

In Vacci pratis dom⁹ fuit M.Vacci,quæ publicata eſt & euerſa,vt illius facinus memoria & nomine loci notareſ.pro D.7.a.

Vacei.

Putabā in Vacuis dicturū.pro Plācio,277.b.error,ꝑ Nicæis.

Vacerra.

Quærar cum Vacerra & Manilio, nam Cornelio nihil audeo dicere, cnius tu periculo ſtultus es, quum te ab eo ſapere didiciſſe profiteris.7.fam.8.Quid huc properes,nihil eſt, præſertim Vacerra mortuo,ſed tibi conſilium non deeſt. Quid cōſtitueris,cupio ſcire.7.fam.19.

Vacienus, Vide Vatenus.

Vacillo.

Iuſtitiam vacillat,vel iacet potius.Off.3.163. Nec vero exitum reperitis,reſque tota vacillat ac claudicat.de Nat.d.1.76. Partim etiam ſumptibus in vetere alieno vacillāt.in Cat.109. b.Vacillarunt illa nomina.14.Att.40. Sed quòd ſcribis igniculum matutinū, γεροντικώτερον eſt memoriola vacillare. Att.12. 1.Quo loco videbiſ ſtabilitas amicitiæ vacillare. de Fi.1.101.a,

Vacillans.

Curio in vtranque partem toto corpore vacillans.de clarit. Or.114.2,In Galliam mutilatum duxit exercitum,cum vna legione,& ea vacillante.3.Phil.146.2,Accepti tuam epiſtolā vacillantibus literulis. Tironi,lib.16.20.

Vaco, do operam.

Ego vero,inquā,philoſophię Quinte ſemper vaco.1.de Diu. t7.2,Domicilium tantum in illa vrbe remanet ſtudiorum,quibus vacant ciues.3.de Or.24.

Vaco, otioſus ſum.

Quāuis enim occupatus ſis,otii tamē plus habes, aut ſi ne tu quidē vacas,noli impudēs eſſe, nec mihi moleſtiam exhibere. Cornif.lib,12.29.3.2,De quibus quid ipſe ſentiam,ſi placet,exponā,ita tamen,ſi vacas animo, neque habes aliquid quod huic ſermoni præuertendum putes.1.de Diu.17.2,Cuius nulla pars corporis a turpitudine vacat.Att.288.b, Deiotarus quicquid a bellis populi Rom.vacabat, cum hominibus noſtris conſuetudines,amicitiam,res,rationeſque iūgebat.pro Deiot.18.2, Nullū tēpos illi vnquā vacabat aut a forēſi dictione, aut a cōmētatione domeſtica,aut a ſcribendo,aut a cogitādo.de Cl.147.2, Tantū huic ſtudio relinquēdū, quātū vacabit à publico officio & munere.5.de Diu.11.2,Sed tamen non maxima me turba puto excludi,quo minus tibi vacet me excipere, & ad omnia quæ velis & probes, ꝑducere.12.fam.23. Id eſt,quo minus tibi otiū ſit.Audij ab omni curatione & adminiſtratione rerum vacent. de Nat.d.1. 4.2, Vacare ab omni cōcitatione animi. Tuſ.5.36.

Vaco, vacuus ſum,

Tota domus ſuperior vacat, vt ſcis, hoc puto valde ad rem pertinere Att.12.238.1.2, Vila ita completa militibus eſt, vt vix triclinium,vbi cœnaturus ipſe Cæſar eſſet,vacaret.Att.13. 398.3.2,Quid noſtra refert victum eſſe Antonium?ſi victus eſt, vt alii vacaret,quod ille obtinuit.ad Bru.55.in ep.Bruti. Id eſt, alius id occupare poſſet. M, Piſo ſi adeſſet, nullus philoſophiæ vacaret locus.de Nat.deo.lib.1.12.

Vaco, careo.

Adhuc C.Cæſar,Q.Ligarius omni culpa vacat.pro Lig. 2.a, Ea animi elatio quę cernitur in periculis & laboribus, ſi iuſtitia vacat,pugnatque non pro ſalute communi,ſed pro ſuis commodis,in vitio eſt.Off.13.b, Ergo & legibus & inſtitutis vacat ætas noſtra muneribus iis quæ non poſſunt ſine uiribus ſuſtineri.de Sen.31.a, Natura ætherea vacat ea parte corporis, quæ, &c.de Nat.d.38.b,Animus & terra vacat & humore.Tuſc.162. b,Is ordo vitio vacat.de Leg.186.b, Qui otriſque armis vacāt. 11.Phil.317.Sapiens perturbationibus ſemper uacabit.de Fin. 97.b,Nec enim dum ero, angar vlla re,quum omni uacem culpa.Torquato,lib.6.3.8.a,Nihil eſt quod vacet corpore,corporibus omnis obſidetur locus.de Nat.d.14.b, Vacare omnis tempeſtatis calamitate dicitur aratio fructuoſa.Tuſc.5.63. Vacare contumelia.Off.1.125.Vacare corpore.Tuſ.1.41. de animo dicitur,qui e corpore exceſſit. Vacare corpore dicuntur animā ſomno ſoluti.Diu.li.1.109.Vacare culpa, magnum eſt ſolatiū. Mario,lib.7.3.13.2, Præſertim quum in quo accuſabar, culpa vacarem.Curioni,lib.2.1.2.2,Cura & negotio vacare.1.de Leg. 13.2,Vacare omni dāno.Tuſc.5.63. Vacare omni dolore & moleſtia.de Fin. 1.45.Solonis quidem ſapientis elogium eſt, quo ſe negat uelle ſuam mortem dolore amicorum, lamentiſque vacare.de Sen.66.2,Qui locus hoc dominatu vacat? 4.fam.29. Hiſtrionum nonnulli geſtus ineptiis non vacant.Off 26.b,Nullum eſt tempus quod iuſtitia uacare debeat.a,Cęleſtem ordinē qui vacare mente putat, is ipſe mentis expers habendus eſt. de Nat.d.37.2,Vacare metu.Tuſc 5.31.Vacare mœrore.Tuſ.3.55. Qui vacare omni moleſtia ſummum bonum eſſe dicunt, eos inuidioſum nomen voluptatis fugere,ſed in vicinitate uerſari teſtatur Chryſippus.Acad.q.ed.1.lib.2.122,& 128.& Læl.76. Voluptatem autem & honeſtatem finem eſſe Callipho cenſuit, vacare omni moleſtia Hieronymus,hoc idem cum honeſtate Diodorus.4.Acad.q.236.2,Vacare moleſtijs.Tuſc.5.76. Vacare omni motu turbido.Tuſcul.quæſt.lib.1.65. de mente dicitur. *Sic* eiuſmodi motibus animus debet vacare.Off.27.b, Quare id racare numero non oportet? Or.116.b,Nulla vitæ pars vacare officio poteſt.Off. 3.b, Amplitudo animi vna eſt omnium rerum pulcherrima,eoque pulchrior,ſi vacet populo. Tuſc. 2.55.Vacare uitio.Tuſc.3.16. Vacandum eſt omni animi perturbatione.de Fin.97.b.

Vacans,

Sed ipſa mens conſtare poteſt uacans corpore.de N.d.7.b Vacans nomine.Tuſc.153.b,Hoc mihi certum ac iucūdiſſimum uacanti negotium erat, tecum id otii tempus conſumere. Cælius ad Cic.8.3.1.a Vacantes cauſę prudentia. de Vniu.63.

Vacatio.

Si me non modo non rerum geſtarum uacatio,ſed neque honoris,neque ætatis excuſatio uendicat a labore.pro Sylla, 19.a Pro hiſce rebus,uacatio data eſt ab illo ſumptus, laboris,militiæ,rerum denique omnium.6.Verr.20. Ego uero ætatis potius uacationi confidebam,quū,&c.1.de L.15.a Nullā tibi à cauſis vacationē dari uideo.de L.l.1.16.a Erat enim meum, deprecari uacationē adoleſcētiæ,ueniāq. petere,&c.pro Cæl. 22.a His liberiſq. eorū militiæ vacationē eſſe placet.in Ant.204.b Quæ ſtudia uacationem habent publici muneris.ep.9.12. Sed quū ſacerdotes deorū,uacationē habeāt, quāto eſt æquius habere ipſos deos? 4.Ac.q.217.a Vacationnē augures,quo minus iudiciis operam dent,non habere.de Cl.175.b Et agro à Senatu & uacatione donatus eſt.de N.d.2.5. Quod tam immune municipiū,qđ per hos annos tam commoda uacatione ſit omnium rerum,&c.7.Verr.47.a,In omniū uacatione munerum uitam beatam ponimus.de Nat.d.1.38. Sed tamen ut mandatum ſcias me curaſſe,quod ante aiſe Pompeius quinos præfectos delaturū nouos,uacationes,iudiciarium cauſam.5.Att.12.Senatus decreuit ut Conſules duas Gallias ſortirentur, delectus haberetur,

vacationes ne valerent.Att.1.14.2.a, Delectum haberi in vrbe ſublatis vacationibus.5.Phil.187.a,

Vacuus.

Animus vacuus & ſolutus.2.Verr. 16.a. Animus vacuus ab omni cura.Q.fr.324.b, Vacuus aduenienti Cæſari pateat.8.fam. 32.in ep.Cæl.Ab exercitationibus oratoris nullus mihi dies va cuus eſt.de Cl.194.b,Si animus à talibus factis vacuus atque in teger erit.de Inu.65.b,Sin eris ab iſto periculo vacuus, ages ſci licet, ſiquid agi poſſe de nobis putabis.Q.fr.1.3.8.a,Vacuus ab re aliqua.6.Verr.3.& pro L.Man.1.Quòd is locus ab omni tur ba id temporis vacuus eſſet.de Fin. 5. 1.Locus vacuus ab omni turpitudine. de Fin.114.b, Nullus locus vacuus extraordina-rijs faſcibus fuiſſet.pro D.ſua,218.b, Moleſtijs vacuus.Sulp.4. 4.6.a, Hic locus nũquam vacuus mortis periculo atque inſidijs fuit.in Cat.118.b, Animus per ſomnũ ſenſibus & curis vacuus. de Diu.114.b,Gladius vagina vacuus.pro Marcello,10.a, Mea domus ab iſta religionis ſuſpicione uacua atque pura.de Aruſ. reſp.8 .Hora nulla vacua a furto,a ſcelere,crudelitate,flagitio reperietur.3.Verr.22. a, Luxuriam non reprehendit, modò ſit uacua infinita cupiditate & timore.2.de Fin.53.a,Nã ipſa Meſ-ſana,quæ ſitu,mœnibus,portuque ornata ſit,ab his rebus, qui-bus iſte delectatur,ſane vacua ac nuda eſt.6.Verr.3.a, Poſſeſſio caduca uacua.3.de Or.67.a.Oppidum vacuum à bello. ep.125. b,Nullum mihi vacuum tempus oſtenditur.2.ad Q.fr. 34. Va-cuum igni videri nihil poteſt.de Vniu.15.Quum vacui tempo-ris nihil haberem.Att.2.38.1.a, Ab omni moleſtia vacuũ eſſe. Brut.lib.11.16.1.a,Animum vacuum ad res difficiles ſcribẽdas afferre.At.12.252.9.a,Itaque hunc elegimus diem, quõ te ſci-remus eſſe vacuum.de Cl.166.b,Remum vacuum trahi.in Ver. 163.b.Quum morte ſuperioris vxoris nouis nuptiis domum va cuam feciſſes.in Cat.9.a, His rebus mentem vacuam appella-runt inſaniam.3.Tuſc.15.a. Partem vacuam & integram relin-quere.pro Reſ.Com.30.a, De inanitate,hoc eſt,de eo quod vo-cant vacuum.de Nat.d.14.b Quum propter eorum ſcelus nihil mihi intra meos parietes tutum,nihil inſidiis vacuũ uiderẽ. ad Planc lib.4.14.8.a,Conſilium noſtrum ſpero vacuum periculo fore.Att.11.207.3.a,Nullũ propugnatorẽ abfuiſſe,nullũ vacuũ tranſtrum eſſe:&c.7.Verr.105.a, Nam & uacuo animo illũ au-diebam,& magno ſtudio eadẽ de re ſæpius 4.Acad.q.21.a,Nunc uerò, inquit,ſi es animo uacuo,expone nobis quod quærimus. de Cl.10.a.Id eſt,ſi es otioſus.Vacuo animo facere aliquid.pro Domo,239.b,Plura ad te uacuo animo ſcribam,quum, &c. Q. fr.327.b,Quondam uacuo ab interuentoribus die.de Fat. 140. b,Vacuo a bonis atque inani foro.Poſtquam.208.b,Ego uero li benter,quoniam uacui ſumus,dicã.de Leg.158.b,Verũ,ut opi-nio mea fert, his quidem temporibus in omni orbe terrarum, uacui,expertes,ſoluti ac liberi fuerunt ab omni ſumptu, mole-ſtia,munere.2.Verr.10.a, Quum uacui curis, etiam quid in cæ-lo fiat,ſcire auemus.2.de Fin.77.a,Vacui negotiis,honeſte ac li beraliter poſſimus uiuere.4.de Fin.19.a,Quum ſumus neceſſa-riis negotiis curiſque uacui,tum auemus, aliquid uidere,audi re,addiſcere.1.Off.21.a,Poſſeſſiones vacuę.Part.125.b,Ab euẽ tu tuo iſta ſubſellia uacua facta ſunt.in Cat.100.b, Itaque huic obiiciuntur uiſa a mente ac ratione uacua de Diu.1.56. Dies uacuos habere.2.Verr.34.a, Prædia uacua alicui tradere.pro Sex.Roſc.15.a,

Vacuitas.

Primum omnium quantam perturbationem rerum urbana rum afferat obitus Conſulum, quantam cupiditatem homini-bus iniiciat uacuitas,non te fugit.11.fam.16. in ep.Bruti.Quo magis his & magnitudo animi eſt adhibenda & uacuitas ab an-goribus.Off.1.103.a, Securitatẽ autẽ nũc appello uacuitatem ægritudinis,in qua uita beata poſita eſt.5.Tuſ.59. Cur maulult dicere uoluptatem,quàm uacuitatem doloris.2.de Fin. 13.Nã quoniam quum priuamur dolore, ipſa liberatione & uacuitate omnis moleſtiæ gaudemus.1.de Fin.58.a,

Vadimonium,Vador, aris, vide, Vas, vadis.

Vado,is.

Lentulus Spinter hodie apud me,cras mane uadit. Attic.14. 307.3.a,Ad eum poſtridie mane vadebam,quũ hęc ſcripſi.Att. 4.79.5.a,Poſt hunc ore fero Capricornus uadere pergit. in A-rat.37.a,Quũ feras uideamus alacres & erectas uadere, ut alte ri beſtiæ noceant.ad Her.2.63.a,Vadere in carcerem.Tuſ.1.80.

Vadum.

Quum ueniſſent ad uada Vollaterrana quæ nominantur, ui dent perfamiliarem Næuii.pro Quint.12.a, Hoc motu radian-tis Eteſiæ in vada Ponti.de Or.211.b, Sed emerſi iam è uadis, & ſcopulos præteruecta eſt oratio.pro Cæl.39.a,

Væneo,vide Veneo.

Væſanus, vide Veſanus.

Vafer.

Vafer ille Siculus Epicharmus.Att.19.b, Certe non aperti, non ſimplicis,non ingenui,&c.uerſuti potius,obſcuri,aſtuti,fal lacis,malitioſi,callidi ueteratoris,uafri.3.Off.74.a, Non ſunt in diſputando uafri,non ueteratores,nõ malitioſi.3.de Repub. 12.a,De homine minime uafro male exiſtimant.de N.d.1.160. Chryſippus qui Stoicorum ſomniorum uaferrimus habetur in terpres.1.de Nat.d.56.a,

Vafre.

Nihil ſane uafre,nec malitioſè facere conatus eſt.4.Ver.91.a

Vagina.

Vt clypei cauſa inuolucrum, uaginam autem gladii, ſic præ-ter mundum cætera omnia aliorum cauſa eſſe generata. 2. de Nat.d.53.a,Gladius uagina uacuus.pro Mur.133.b, Verũtamẽ incluſum in tabulis, tanquam gladium in uagina reconditum. 1.in Cat.2.a,Educere gladium è uagina.2.de Inuent.131.a, Vi-riditas herbeſcens culmo erecta geniculato, uaginis iam quaſi pubeſcens includitur.de Sen.47.a,

Vagio.

Et ſiquis deus mihi largiatur, ut ex hac ætate repueraſcam, & in cunis uagiam.de Sen.75.a,Vagiens puer.2.de Fin.54.a,

Vagus.

Vult enim me Pompeius eſſe,&c.Itaque uagus eſſe cogitabã. Att.7.130.5.a,Fortuna uaga & uolubilis.pro Mil.51.a,Pars quæ ſtionum uaga,libera, & late patens.2.de Or.36.a, Errans & ua ga ſententia.de Nat.d.2.1.cui opponuntur Stabilis & certa.So-lutum quiddam ſit,nec uagum tamen,ut ingredi libere,non ut licenter uideatur errare.in Or.42.a,Aliquem uagum & exulẽ errare.pro Clu.138.a, Proſequi uitam inopẽm & uagam. 12. Phil. 329. a, Sidera quę uaga & mutabili ratione labuntur. de Vniu.47.Dionyſio,dum exiſtimabam uagos nos fore,nolui mo leſtus eſſe.Att.117.b,Beſtię motus ſolutos ac uagos a natura ſi bi tributos requirunt.de Finib.138.Loci præter modum ampli uagas imagines reddunt.ad Her.22.b,

Vage.

Quas exornationes non uage diſparſimus, ſed reliquis ſepa-rauimus,quod,&c.ad Her.33.b,Res ſparſæ & uage diſiectæ. ad Heren.24.b,

Vagor, aris.

Vagamur egentes cum coniugibus & liberis.lib.8. Att.8. Is nunc tota Aſia uagatur,uolitat ut rex.in Ant.231.b,In urbe mi lites uagantur.Octau.329.b,Hi contra uagantur lęti atque ere cti paſſim toto foro,cum quibuſdam minis,& barbaro atque im mani terrore uerborum.pro Font.19.a,Et primo,ſi placet.Stoi corum more agamus,qui breuiter perſtringere ſolent argumẽ ta,deinde noſtro inſtituto uagabimur.3.Tuſc.23.a,Quo tempo re homines fuſi per agros, ac diſperſi uagabantur. pro Seſtio, 22.b,Prædones toto mari diſperſi uagabantur. pro Flacc.152. b,Nã fuit quoddam tempus,quum in agris homines paſſim be-ſtiarũ more uagabãtur.1.de Inu.3.a,Nomen tuum longe atque late uagabitur.pro Marc.17.a,Eo fit,ut errẽ & uager latius.4. Ac. q.119.a,Nõ enim ſumus ii,quorũ uagetur animus errore, nec ha-beat unquã qd ſequatur.2.Off.9.a,Ne fluat,ne uagetur oratio.de Or.160.b,Vtinã eũ diẽ videã,quũ iſta oratio libere uagetur,ut etiã in Siccę domũ introeat.Att.258.b, Vt uerba neq; alligata ſint,quaſi certa aliqua lege uerſus,neque ita ſoluta,ut uagẽtur. de Or.159.b,Quacũq; uelis uagari.2.de leg.Ag.45.a, Ne uaga ri & errare cogatur oratio.1.de Or. 104.a, Per orbem terrarũ uagari.2.de lege Agr.52.a,In hoc tã immenſo cãpo uagari libe re.de Or.154.b,Eadẽ illa facultate uagare,qua uelit.de Or.91. b,Volitare & uagari toto foro.ad Her.36.b,Vagari magna cum cauerua toto foro.de Or.100.b, Cæteros umbrarũ uagari mo-do.de Diu.98.b,Tota urbe uagari.Att.225.b,

Vagans.

Aues huc & illuc paſſim uagantes.2.de Diu.121.a,

Valde.

Inhibere illud tuũ,qđ mihi ualde arriſerat, nunc uehemen-ter diſplicet.Att.13.278.2.a,Scilicet ualde dolui.12. Att.1.Epi ſtola ualde bella eſt. Att. 58. b, Neq; enim ualde de aduentu eius opinio eſt.Att.11.224.1.a,Cui deſtinatã iã laudẽ pręripere ualde eſſet iniquũ.de Aruſ.4.a, Sed ſi paulò plus furor Pulchel li progredi poſſet,ualde te ego iſtinc excitarẽ.2.Att. 4. Literas tuas ualde expecto.Tironi,li.16.19.2.a, Valde honoratus ho-mo.9.fam.49.Homo & acutus ut Pęnus,& ualde ſtudioſus ac di ligens.

ligem.4.Acad.q.176.a, Valde iuben gaudere te.7.fam.7. Epiſtola tua valde me leuauit. Att.4.76.1.a, De Hiſpania,noui nihil: ſed expectatio valde magna. Caſſio,lib.15.17.5.a, Valde iureconſultum videri.7.fam.19. Valde enim eius cauſa volo. Troni,lib.16.17.4.a, Hic quicquid volet,valde nolet.14.Att.1. Valde hoc velim,antequam proficiſcare,conficias, &c. Att.2.19.2.a, Pompeium valde velle.8.fam.32.in ep.Cælii. Id eſt cupere.

Valde bene.

Valde bene exiſtimaui de ingenio eius. 15.famil.53. Rem te valde bene geſſiſſe rumor erat. Lent.lib.1.8.13.a,

Valde grauiter.

Valde grauiter pertexuit hunc locum. Att.9.b, Qui primum illud ualde grauiter tulerunt, promulgatum ex Senatuſcōſulto fuiſſe. Att.1.12.11.a,

Valde nimis.

Tu uero eum nec nimis ualde unquam, nec nimis ſæpe laudaueris. 3.de Leg 2,

Valde quam.

Nā ſuos ualde quàm paucos habet. Brutus ad Cic.11.13.6.2,

Tum valde.

Quid opus eſt de Dionyſio tam ualde affirmare? Att.7.128.1.a, Quaſi vero quidquam ſit tam valde,quam nihil ſapere uulgare.a.de Diu.122.a,

Valde uehementer.

Valde uehemēter eū uiſum,& libere dicere. Att.14.299.3.2,

Valens.

Mercurius alter Valentis & Phoronidis filius, is qui ſub terris habetur,idem Trophonius.3.de Nat.d.39.

Valeo.

Valeo aliquid apud te.8.fam.46.in ep. Cælii. abſolute poſitū,pro,aliquid authoritate valeo. Eo quo animo Conſules ferāt hūc ἐχθρ, reſeribas ad me quāū potes & vales. Att.61.b, O mi Cicero,inquit, gratulor tibi, quum tantum vales apud Dolabellam. ad Dolabel.lib.9.14.7.a, Hoc ualet ad agēdū, &c.de Or.152.b, En eo genere quod ad differendū ualet.de Fin.108.b Hæc res mihi valet ad gloriam.3.in Cat.72.a, Etenim iſta Quæſtura ad eam rem valet,vt, &c.1. Ver.34.a.& pro Corn. Balbo, 50. Hoc ad uincendum ualet, uel ad uincendum graue eſt, uel ad dicendum leue eſt. pro Deiot.144.b, Quod anguſtius apud Græcos ualet. Tuſc.3.14. Id eſt, magis arctam habet ſignificationem. Peduceii authoritas multum apud me valet. Att.9.181.16.a, Authoritas tua plurimū apud me valet. Marcellus Cic.4.11.1.a, Valet apud me plurimum dolor.8.famil.49.in ep.Cæl. Quod etiā ſi uerbo differre videat,re tñ eſt, vnū, & in omnibus cauſis idē ualet. pro Cæc.296 b, Valet primum in excitādo.15.fa.53.pro,ad excitādū. Quòdq; plurimū ualet. & nihil mihi eſt familiaritate iucūdius.ad Brut.11.16.4.a, Huic igitur exprimere,&c.mirū qddā ualet,uel maximā habet uim.de Or.125.b, Vna definitio in omnes homines ualet.de Leg.161.b, Domitius ualet amicis. Att.66.b, In hoc fœlicitatis fama ſermoq; valet. ꝓ Mur.37.a, Hoc cōtra te valet. Acad. q.22 b, In uno ſeruulo familiæ nomē non valet. pro Cæc.295 b, Diuturna ualet opinio tarditatis.1.Off.62.a, Nō tātū ualet,ut tollat e uita amicitiā.de Amic.45.a, Illud verbū v n d e in vtrūq. rē ualet. ꝓ Cæc.65 a, Qui plus opibus,armis,potētia ualēt.de Fin.60.b, Præmia q̄ apud me minimū ualēt.ep.12.b, Quæ ualēt cōtra falſam criminationē.de Or.138.b, Quod eò credo ualebat,ut,&c.3.de N.d.3. Id eſt,qđ eo ꝑtinebat. Tñ erāt fere in more maiorū, qui iū ui lex valebat.2.de Leg.25. Siue illa ueſtis mutatio ad luctum ipſorū, ſiue ad deꝑcādū valebat. ꝓ Seſtio,26.a, Claſſe ualebant Aeginetæ.3.Off.90. Tu ad leges nō ſolū negligēdas,ſed etiā perfrigēdas ualuiſti.in Cat.101.b, Vtraque re ualuiſti.de N.d.2.1. Aut ſi ualuit,id ualuit ut peccatum in eū hæreret.de Diu.86.b, Valuit apud me plus pudor meus,q̄ timor.6.fam.20. Cur ergo poſtea aliji ualuit authoritas.2.Tuſ.91.a, Diuturna in eo ualuit opinio tarditatis.de Or.95.b, Sp. Torius ſatis ualuit in populari genere dicēdi.de claris Or.176.b, De agris ratū eſt:fuit enim populi poteſtas,de ciuitate non ualuit, &c. pro Domo, 229. Is lōge plurimū ingenio ualuit.de Cl.169.b, Omnes Larinates qui ualuerunt,uenerunt Romam. pro Clu.58.b, Quę omnia ante iſtum Prætorem,& noſtrorum magiſtratuum authoritate,& Haleſinorum ſumma uoluntate ualuerunt.4. Verr.85. Quicquid ualebo uel authoritate uel gratia, valebo tibi. Cęc.6.6.32.a, Certe aut apud te,& eos qui tibi adſunt,veritas ualebit:aut,&c. pro Quint.13.a, Fiet enim quodcūq. uolēt qui ualebunt:ualebunt autem ſemper arma. Pæto,lib.9.17.3.a, Quaſi ego in iſto genere animo quicquam,aut curatione,aut poteſtate ualerem. pro Domo,216.b, Ignari quid uirtus ualeret. ꝓ Seſtio,16.b, Legem Tribunuſpleb. tulit, ut lex Aelia & Fuſia ne ualerent. Poſtquam,206.b Qui plus opibus,armis,potentia ualent, perfeciſſe tantum mihi uidentur ſtultitia & inconſtantia aduerſariorum,ut etiam authoritate iam plus ualerēt.ad Lēt.1.7.33.a, Vitæ autē adiuncta eſſe dicebat,quæ ad uirtutis uſum ualerent.1.Acad.31.a, Cuius quū ualuiſſet authoritas, &c. Off.3.136. Filius quidem eius,is qui hunc minorem Scipionem a Paulo adoptauit, ſi tantum corpore ualuiſſet, in primis habitus eſſet diſertus.de Cl.38.a, Qui ſemper aliquid inquirunt,qđ ſpectet & ualeat ad bene beateque uiuendum. Off.33.b, Vt ad quaſdam res natura loci pertinet, ad quaſdam autem nihil: ſic affectio aſtrorum ualeat ſi uis ad quaſdam res, ad omnes certe nō ualebit.de Diu.141.b, Vereor,ne ualeat Antonius. Att.257.b, Si maxime talis eſt deus, ut nulla gratia,nulla hominū charitate teneatur,ualeat.1.de Nat.d.171.a, Quærimus uerbū Latinum pro Græco,& quod idem ualeat.de Fi.66.b, Reliqui duo plebei ſic exęquantur,ut Domitius ualeat amicis,adiuuetur tamen,non gratiſſimo munere. Att.4.86.3.a, Sed tamen hoc euenit,ut in uulgus inſipientium opinio ualeat honeſtatis,quum ipſam uidere non poſſit.2.Tuſc.106.a, Vtinam ualeat ad celeritatem reditus tuus. Att.67.b, Aerario quid ualeat Reſpublica, noſſe debet Senator.3.de Leg.36. Hoc uerbum quid ualeat nō uideni.3.Off.52.a, Libertatem iſtam largior populo, ut & authoritate ualeant,& utantur bonis.3.de Leg.55.a. Ad conſolandum autem quum illa ualeant,&c.epiſt.52.b, Quid ualeant iſta edicta,aut quo ſpectent.16.ad Att.13. Sed certe opus eſt ea ualere & uigere,& naturales motus uſuſque habere.de Fi.131.b, Quid enim eſt,cur non potius ad ſummam ludem huic,quàm ad minimam fraudem Cæſaris familiaritas ualere debeat? pro Corn.Balbo,50.a, Plus terrarum ſitus,quam lunæ tactus ad naſcendum ualere.de Diu.128.b, Multa ante congreſſum fiunt, q̄ non ad uulnus,ſed ad ſpeciem ualere uidentur.de Or.138.b, Valere animo ut corpore poſſis.16.fam.21. Sed hæc eadem nū cenſes apud eos ipſos ualere,niſi admodum paucos,a quibus inuenta,diſputata,cōſcripta ſunt?2.Tuſc.16.a, Nam neque authoritate quiſquam apud me plus te ualere poteſt, neque uoluntate.1.de Or.3.a, Experiar,ut ne Sulpitius plus quàm ego, apud te ualere uideatur.1.de Or.110.b, Valere curatione aut poteſtate. pro Domo, 12. Quod in omnibus cauſis & debet & ſolet ualere plurimum.1.Tuſc.42.a, Valere in omnes partes. 4.fam.23. Quanquam hoc Chryſippo non uidetur valere in omnibus.de Fat.143.b, Valere in rem utranque. pro Cęc.65. Iudicium accuſatoris in reum pro aliquo pręiudicio ualere. pro Mur.138.b, Tamen intelligere potuiſſet,uincere te Romanos,nihilo magis in ſe,quàm in Romanos valere.de Diu.132.b, Multum ualere uirtute,diſciplina. Tuſc.1.2. Valere opibus & gratia apud externos per hoſpites.de Fin.lib.3.51.& Off.2.91. Nec quiſquā eſt,quin ita exiſtimet, meum apud te & authoritatē & gratiam ualere plurimum.ad Brut.8.1.a, Omnia ueniebant Antonio in mentem,eaque ſuo quæ loco, ubi plurimum proficere & ualere poſſent.de cl.Or.71.a. Valere temporibus.6.fa.48. Videmus alios uelocitate ad curſum, alios uiribus ad luctandum ualere. Off.1.149. Idem ualere,& Diſtare,ſiue Differre, contraria.223.b. Dicitur etiam C. Flaminius ad populum ualuiſſe dicendo.de Cl.164.b, Plurimum ualuiſſe apud me tuam ſemper authoritatem cum in omni re,tum in hoc maxime negotio potes exiſtimare. Marcellus ad Cic.4.11.1.a. Non uereor ne meæ uitæ modeſtia parum ualitura ſit in poſterum contra falſos rumores.11.fam.50.in ep.Matii.

Valeo, per tranſlationem.

Ego ualeo,ſicut ſoleo,paulo etiam deterius,quam ſoleo.5.fam.39 in ep.Lucceii. Si melius uales,uehementer gaudeo. Att.61.b, Attica plane ualet. Att.213.b. Tullia noſtra recte ualet. ep.130.b, Nos hic ualemus, & quo melius ualeamus, operam dabimus.11.ſam.38.in ep.D.Bruti. Amici imbecilles ualent.de Amic.100.b, Hic tui omnes ualent.ep.93.b, Valent pueri, ſtudioſe diſcunt,diligenter docentur.Q.fr.323.b. Si modo ualuiſti,& Romæ fuiſti. Att.77.b. Valebis igitur,ueque,&c. in epiſt.256.b. Valebis igitur, & ualere Pyliam noſtram & Cecilium iubebis,& ſaluebis a meo Cic Att.92.b. Etiam atque etiam uale. Att.5.107.2.a. Mi frater uale.Q.fr.2.10.9.a, Etiam atq. etiam uale patrone,&c. Att.78.b Vale mi Tiro,uale,& ſalue. Tironi lib.19.6.9.a. Sed uale.nam mihi dormiendum.9 Att.22. Valete mea deſyderia,ualete. Terentiæ,li.14.2.10.a, Cura ut ualeas,ēt atq. ēt Tiro noſter.ep.257.b. Da operam ut ualeas.Q.fr.262 Oro te ut ualeas.3.ad Q.fr.16. Si ualeāt recta cōſilia. Att.57.b, Quare iſta ualeāt. Att.261.b, Hominē aliqd agētē ſalutaui,poſtea

ſtea valere iuſſi.ad At.5.89.3.a Poſtea iã iuſſi valere,quũ me ſpectãs e ſua villa,nũnqd vellẽ rogaſſet.At.5.89.3.a Quæ quũ Ariſtoni & Pyrrhoni omnino viſa ſunt pro nihilo, vt inter optime valere,& grauiſſime ægrotare,nihil prorſus dicerent intereſſe.2.de Fin.71.a Confido te iam vt volumus valere.Att.97. b Quia iudicabat te non valere.At.100.b

Valens.

Imberbis adoleſcẽs bene valens & mitus.pro Dom. 29.a Fuit quondã ita firma hæc ciuitas & valens, vt iniurias ciuium ferre poſſet.de Aruſp.reſp.56.a Statius quidã colonus homo valẽs. ꝓ Cl.138.a Diodorus valens dialecticus.de Fat.142.b Robuſtus & valẽs & audax ſatelles.2.de L.Ag.83.a Eo ipſo die puer, quũ hora vndecima in publico valẽs viſus eſſet,añ noctẽ mortuus. ꝓ Cl. 20.a Quũ morbo alicui mederi vis,conſuetudo valẽtis & natura corporis cognoſcẽda eſt. ꝓ Cl.23 b His ille rebus ita cõualuit, vt nũc in vno ciui res ad reſiſtendũ ſit,q mallẽ tantas ei vires nõ dediſſet,q̃ nũc tã valẽti reſiſteret.At.7.123.7. a Tamẽ leabar cura, virũ fortẽ & peritũ,& plurimũ authoritate valentem audiens τακτικῶς de pacis ſimulatæ ꝑiculis diſſerentẽ.Att.7.128. 4. a Sed tñ Aſclapo medicus plane cõfirmat,propediẽ te valentẽ fore . ad Tironẽ,li.16.10.Valentẽ te malo paulo poſt,q̃ ſtatim imbecillũ videre. 16.fa.1.Ibi bene valentẽ vidi Piliã.Att.238.b Senſus ſani & valẽtes.4.Ac.q.40.a Quæ eſſet oblectatio valentiũ.2.Of.20.a Valẽtior fraus,q̃ cõſilium meũ.de Vnin.51.Nihil.n.valẽtius eſt,a quo intereat.Ac.q.44.b Quãquã in Lyſia ſunt ſæpe lacerti,ſic vt fieri nihil poſſit valẽtius.de Cl.170. b Quid põt eſſe mũdo valentius?de N.d.2.23 Eſt illa quidẽ impudẽs poſtulatio opinione valẽtior At.7.126.1.a Quãuis tuta conditione pacem cõcipere malui,q̃ viribus cũ ualentiore pugnare.ad Meſſinũ,li.5,21.7.a Valẽtiorũ hæc laterum ſunt,nec ab hoc quẽ informamus, aut expectãda,aut poſtulãda.ĩ Or.47.a Quum homo imbecillus a valẽtiſſima beſtia laniatur.ep.7.3.Lictores valẽtiſſimi,& ad pulsãdos verberãdoſq; hoĩes excitatiſſimis.7.Ver.111.a Semel circũſeſſus lectis valẽtiſſimorum hoĩum viribus cecidi ſciẽs.in Ant.244.b

Validus.

Omnia viceris,ſi,vt ſpero, te validum videro. Tironi,li. 16.7. Validę uires.ĩ Ar.b Videmus ea quæ terra gignit,corticibus & radicibus valida ſeruari.de Fin.132.b

Valide.

Quin ego quum ꝓ amicitia validiſſime fauerẽ ei, & me iã ad dolẽdũ ꝑparaſſem,poſtquã factum eſt,obſtupui.8.fa,4.in ep.Cæl.

Valetudo.

Valetudo & Morbus,cõtraria.de Fi.119.b Valetudo , quã intermiſſis exercitationib.amiſerã.ep.138.b Quoſdã valetudo,mõ bona ſit,tenuitas ipſa delectat. de Cl. 170 . b Valetudo poſtulat πέψιν ἀκοπίαν, περίπατον, σύμμετρον, τρῖψιν, εὐλυσίαν, κοιλίας. 16.fa.24 Valetudo ſuſtẽtaĩ notitia ſui corporis & obſeruatione q̃ res aut ꝓdeſſe ſoleãt aut obeſſe,& cõtinẽtia ĩ victu,oĩq; cultu corporis tuẽdi cã,& ꝑtermittẽdis voluptatibus.2.Off.127.a Infirma & ægra valetudo . de Cl.84.a Bona valetudo.Poſtquã.198.b Valetudo orõnis bona.Or.145.Valetudo cõfirmata a vetere morbo & a nouis tẽtationibus.10.At.53.Me & incõmoda valetudo,qua iã emerſerã,&c.tenebat iã duodecimum diẽ Brunduſii. At.5.12. Valetudo integra.de Fi.li.2.54.& Tuſ.4.22.Dabo operã, ne valetudo mea tuo labori deſit.14.fa.1.Valetudo opportuna eſt,vt dolore careas,& muneribus fungare corporis.de Amic.100.b Multi ualetudinis cauſã in hæc loca cõueniunt.ep.133.b Vt.n.medicorum ſciẽtiã nõ ipſius artis,ſed bonæ valetudinis cauſa probamus; &c.1.de Fi.67.a Quibus cõtra valetudinis cõmodum laborandũ eſt. ꝓ Mur.135.b Eſculapius põt ꝑſcribere ꝑ ſomnium curationẽ valetudinis.2.de Diu.184.a Ex literis tuis intel lexi animum meum tibi ꝑſpectum eſſe circa curã valetudinis tuæ, quã tibi eſſe gaudeo,Pæto,li.9.15.1.a Vti excuſatione valetudinis,in Piſ. 82. b Scripſeras.n.te quodam ualetudinis genere tẽtari,Att.11.229 1.a Grauitas valetudinis Torquato,li.6.6.Valetudinis imbecillitas.7.fa.5.Nihil valetudinis incõmodo feceris.7.At.31.Sed prorſus te cõmoueri incõmodo valetudinis tuæ volo.At.105. b Propter infirmitatem valetudinis non tam potuit patris ſimilis eſſe, 1.Off.170.a.& ad Marium,li.7. 1.1.a Diuturna perturbatio totius valetudinis.de Cl.165.b.Tanta perturbatio valetudinis tuæ ep.134.b Nonnullæ ſignificationes ualetudinis,vt hoc ipſum plenius enectiue ſimus, ex quodam genere ſomniorum intelligi poſſe dicuntur.de Diu.137,b At id quidẽ nõ proprium ſenectutis eſt vitium,ſed commune.valetudinis.de Sen.84. b Qui valetudinis vitio furerent, & melancholici dicerentur.1. de Diu. 139. a Nunſcæuola paulum requiſcet , dum ſe calor frangat,& nos ipſi,quoniã id tẽporis eſt,valetudini demus operam.1.de Or.138.Quum eum obiurgarem,quod parum valetudini parceret. ep.179.b Valetudini parceret,ep.179.b Valetudini adhuc non ſatis ſeruiſti; dum mihi deſeruis.16.fam.24.in ep.ad Tironẽ.Te oro, vt valetudini tuæ,ſi me & omnes tuos valere vis,diligentiſſime ſeruias.ad Qu.fr.1.35.Se id grauem valetudinem dolor acceſſit. in Anto. 221.b Valetudinẽ tuã iam confirmatam eſſe, & a ueteri morbo & a nouis tentationibus gaudeo.At.169.b C. Trebatius familiaris meus ad me ſcripſit,te ex ſe quæſiſſe,quibus in locis eſſem,moleſteque te ferre,quod me propter valetudinẽ tuã,quum ad vrbẽ acceſſiſſem,non vidiſſes.Ser.Sulp.4.1.1.a Si vnumquodque; membrum ſenſum hunc haberet,vt poſſe putaret ſe valere,ſi proximi membri valetudinem ad ſe traduxiſſet.3.Off. 27. a Quis quacunque,aut ætate,aut valetudine eſſet,putauit,&c.Poſtquam, 210.b Ipſe melior fio,primum valetudine,quam intermiſſis exercitationibus amiſeram.ad Papirium Pętum,lib.9.44.Quod illa valetudine magis conficere ſe , q̃ me tueri poterit. ep.153. b Marius & valetudine eſt & natura imbecillior.ad Qu.fr.2.12.5 .a Clodium Philetærum,quod valetudini oculorum impediebatur, hominem fidelem remiſi.ad Terentiam.lib. 14.4.14. a Valetudine impeditus non potui.1.de Or.61.a Is valetudine incommoda fuit.de Cl. 67.a Erat illo tempore infirma ualetudine Habitus.pro Clu.35. a Iſtinc ne te moueas tam infirma ualetudine. ep.77.b Cecidiſſe ex equo dicitur,& homo infirma ualetudine latus offendiſſe vehementer.pro Cl.139.a Vix in ipſis tectis & oppidis frigus infirma valetudine vitatur,nedum in mari.Tironi.lib.16. 8.3. a In eius infirmiſſima valetudine,affectaque eius ætate.1.de Or.99.a Aſclapone Patrenſi medico vtor familiariter,eiuſque conſuetudo mihi iocunda fuit,tum ars etiam, quam ſuum expertus in valetudine meorum.ep.13.21.a Mala valetudine animi, ſanabiles tamen. 4.Tuſ.131.a Quam fuit imbecillis P. Africani filius, quam tenui aut nulla potius valetudine.Cat.31. Eſſe ſumma ſenectute & perdita ualetudine.8.Phil.254.a,& Tuſ.5.22

Vallum.

Vallum Alpium contra aſſenſum transgreſſionemque Gallorum .in Piſ.97,b Ferre vallum.2.Tuſ.62. a Vallo & foſſa circundedi,ſex caſtellis,caſtriſque maximis ſeipſi.ad Caton.l. 15.4.29.a Oppidum cinximus vallo & foſſa, & aggere maximo. At. libr.5. 108.7.a Et contra auium minorum morſum munitur vallo ariſtarum.de Sen.88.b.Munitæque ſunt palpebræ tanquam uallo pilorum.2.de Nat.d.214.a Foſſa & vallo ſeptum tenere aliquem.At. 9.184.3.a

Vallo,as.

Atque hæc omnia quaſi ſepimento aliquo vallabit, diſſerendi ratione,&c.1.de Leg.92.a

Vallatus.

Ius legationis quum hominum præſidio munitum ſit, tum etiã diuino iure eſt vallatum.de Aruſp.50.a Pontus & regiis quondã opibus,& ipſa natura regionis vallatus. pro Arch.189. b Catilinam interea alacrem atque lætum, ſtipatum choro iuuentutis, vallatum iudicibus atq; ſicariis.pro Mur.46.a

Valuæ.

Ibi enim poſtis eſt, vbi templi aditus eſt, & valuæ ambulationis.pro Domo, 93. a Cur valuę Concordiæ non patent ? 2. Phil. 108,a In templo Herculis,valuæ clauſę repagulis, ſubito ſe ipſę aperuerunt.1.de Diu.127.a Hęc alia duo ſigna, quę ad valuas Iunonis Samię ſteterunt.3.Verr.41.a Confirmare hoc liquido Iudices poſſum, valuas magnificentiores ex auro atque ebore perfectiores nullas vnquam ullo tempore fuiſſe.6.Ver.110.a

Vanitas vide poſt Vanus.

Vanus.

Vana ratio,Id eſt falſa. ad Her.12 b Eius malitiam non viderunt,orationi vanę crediderunt. pro Roſc. Am.69. a Neceſſe eſt iſto qui amicum ſocium, affinem,fama ac fortunis ſpoliare conatus eſt,vanum ſe & perfidioſum & impium eſſe fateatur.pro Qu. 13.a Aruſpices uanos futileſque eſſe dicamus,de Diu.88. b Memini,neque vnquam obliuiſcar noctis illius,tibi vigilanti, aſſidenti,mẹrẹti,vana quędam miſer atque inania,falſa ſpe inductus pollicebar. pro Planc.81.a

Vaneſco.

Animi labes,nec diuturnitate uaneſcere,nec manibus vllis elui poteſt.2.de Leg.40.a

Vanita.

Blanda vanitas.de Amic.114. b Si deprauatio conſuetudinũ ſi opinionum vanitas imbecillitatem animorum torqueret. de L. 161.b Nulla igitur in cælo,nec fortuna.nec temeritas, nec erratio,

tio,nec vanitas ineſt.2.de N.d. 80. a Talis aűt ſimulatio vanitati coniunctior eſt,ꝗ liberalitati. Of.1.69.a Tű ita varijs imbuimur erroribus,vt vanitati veritas, & opinioni confirmatæ natura ipſa cedat.Tuſ.3.40.a Attende,vanitatem comitati eſſe oppoſitum. Part.231.b Qui in vendendo orationis vanitatem adhibent. Of. 63.b Idque comitate fit magis,quàm vanitate ad Her. 12.b Leuitate,vanitate,malitia, excluſam diuinationem probo:1.de Diui. 217.a Vanitate nihil turpius.Off.1.209

Vapor.

Ipſe enim oritur ex reſpiratione aquarum. Earum enim quaſi vapor quidam aer habendus eſt.2.de Nat.d.40.a Terra ſemen tepefactum vapore & complexu ſuo diffundit.de Sen.83.b Vapores qui à ſole ex agris tepefactis & aquis excitantur.de Natur. 49. b Sunt aűt ſtelæ natura flammeæ,quo circa terræ,maris,aquarum vaporibus aluntur.2.de Nat.d.40.a

Vaporarium.

Vaporarium,ex quo ignis erumpit, eſſe t ſub tectum cubiculi. ad Qu.fr.3.17.4.a

Vapulo.

Qui quű ſe omnium ſermonibus ſentiet vapulare, & quű has actiones ἀνατρέψεις uidebit,ruere incipiat,At.1.29.1. a Suſurrationes duntaxat veniunt,alius equitē pdidiſſe:qđ opinor certe factű eſt,alius ſeptimam legionem vapulaſſe .Cælius ad Cic.lib.8 1.9.a Vardæi,populi.ep.65.b

Vagula.

Qui igitur ſtiſtinguemus à Craſſo,à Catulo,à cæteris familiarē veſtrű Ganium.aut Vargulā amicum meum?Nō me hercule in mentē mihi quidē venit,ſunt.n.dicaces.2.de Or.135

Vargunteus.

Quis neſtrű adfuit Vargunteo?nemo,ne hic quidem Qu. Hortenſius,præſertim qui illum ſolus antea de ambitu defendiſſet,nō n.iā ſe vllo officio cū illo cōiunctű arbitrabat,quū ille tāto ſcelere cōmiſſo oium officiorum ſocietatem diremiſſet.pro Syll.4

Varinus.

Pro quo quű a P.Varino Prętore pecuniam accepiſſet,celauit ſuos ciues,vltroque iis ſumptű intulit,qđ poſtea ꝗ Teni literis à P.Varino miſſis cognitű atque patefactű eſt,&c. pro Flac.36

Varius.

Redeat ad imperatorē ſuű Varius,ſed ea lege,ne vnquā Romā reuertatur.8.Phil.255.& 256 Audiſtis ob ius dicendum. Qu. Variű dicere ꝓcuratores ſuos iſti centű & triginta millia nummum dediſſe.meminiſtis Qu.Varij teſtimonium, remque hanc totam C.Sacerdotis hominis ornatiſſimi teſtimonio cōprobari.4. Verr. 82 Ipſius Sulpitij nulla oratio eſt.Cottæ pro lege Varia quæ inſcribitē,eā L.Aelius ſcripſit Cottæ rogatű.in Bruto.107.& 168.

Varius,a,um.

Varius in cauſa,poſt red.in Senat.18.Aſſentatoris animus varius,commutabilis,& multiplex.de Amic.113.b Vatius homo importuniſſimus.de N.d.76.b Plato varius & multiplex & copioſus fuit.Ac.q.1.24.a Præturæ iuriſdō varia & multiplex ad ſuſpicionem & ſimultates. pro Flac.147. b Varia multiplexq; natura. ꝓ Cæl.40.b Oratio multa,& uaria,& copioſa.2.de Or.118.a Variű ius & diſpar cōditio.7.Ver. 40.a Varium & elegans poema. Ac. q.ed.2.lib.1.7.Latinum verbum eſt,idque proprie quidem in diſparibus coloribus dr,ſed trāsfertur in multa diſparia, variű poema,varia ora tio.uarii mores,varia fortuna,&c.1.de Fi. 16.a Vectigal bellis infeſtūm,fructibus varium.cō.Rul.82.b In vario iure id eſt,quű Iuriſcōſulti de aliqua re cōtraria reſpondent.ꝓ Cæc.b Multiplices uariiq; ſermones.Or.198.b Principes qualitates ſűt vniuſmodi & ſimplices,exhis autem ortæ dariæ ſiunt & quaſi multiformes.Ac.1.20. Diſputationes uariæ & diuerſæ, & in omnem partem diffuſæ.3.de Or.31.a Variæ ſint literæ tuæ,3.At. 30 Naturæ uariæ & uoluntates,multű inter ſe diſtantia effecerűt genera dicēdi.Or.201.b Snię uariæ & diſcrepātes.1.de Nat.d.2.a Varia & diuerſa gēa bellorű.ꝓ Pōp.9.b Varia gēa beſtiarű, uel cicurű,uel ferarű.de N.45. b Ferre ea ꝗ quidehē acerba, ꝗ multa & uaria in hoium uita uerſantur.1.Of.97.a Quarű rerű fateor magnā multiplicēq; eſſe diſciplinā,& multas copioſas uariaſq; rōnes. de Or.104.b In uariis meis tpibus & ſolicitudines & lętitias tuas. 1. At.50.

Varie.

Variæ abundās.de Fi.88.b Varie ſű affectus tuis literis. ad Tiron.l.16.6.1.a Numeri nō eodē modo, ſed uarie concluſi. de Cl. 198.b.Poſtea decernit,ac nō uarie,ſed ꝓpe cōiunctis ſentētiis,ut laudatio ꝗ C.Verri decretā eſſet,tolleret. 6. Ver.128. a Numerus,ut dixi,huius generis late & uarie & diffuſus.ad Tironem, li. 16.6.1.a Quis autē eſt tanta quidē de re,quin uarie ſecū ipſe diſputet.At.132.b Perinde ut qq; ſtellę ī iis finitimiſq; partib' ſint quoq; tpe,eāq; nun uarie moueri ab iis ſyderibus ꝗ uocātur errātia.2.de Diu.133.a Varie pſcripti ſermones.1.Acad. 22.a

Vario,as.

Ergo ille princeps uariabit & mutabit uocē.Or.202.b Oratoris eſt formare orōnem.eāq, uariare & diſtinguere, quaſi quibuſ dā uerborű ſententiarumq; inſignibus.de Or.2.20.a Variare autē orationē magnopere oportebit.1.de Inu. 89. Vocē uariare & mutare.ī Or.32.a Ne uarieē.ſed cōſeruet æquabilis.1. ad Qu.fr. 15.Omni aűt priuatione doloris putat Epicurus terminari ſummam uoluptatem, ut poſtea uariari uoluptas diſtinguiq; poſſit, augeri amplificariq; non poſſit,1.de Fin.60. a In eo uariari inter eos uidetur.de Fin.127.b

Variatus.

Hæc.ſ.in imbecillo remiſſoq; animo multa omnibus modis cōfuſa & uariata uerſantur.de Diu.137 b Aliquē rei uariatis iudicű ſentētiis diuina ſnīa eſſe liberatum.pro Mil.6.a

Varietas.

Varietas.n.Latinű uerbű eſt,idq; ꝓprie quidē in diſparibus coloribus.dr,ſed trāsfert in multa diſparia,&c.2.de Fi.15.a Varietas cātādi.de Fi. li.5.46. Varietas atq; infidelitas exercitus eius. 10.fa.36.in ep.Planc.Florum oium uarietas.de Sen.50. a Varietas fortunæ propria.Di.2.85 Perturbat nos,ne honeſta & turpia recte diiudicemus,opinionum uarietas, hominumq; diſſenſio, & qa nō idem cōtingit ī ſenſibus,1.de L. 35.Sniarum uarietas.2.de Or.32.a Tēperata uarietas & natura ſonorum.Tuſ.1. 50. Varietas magna tēporum.6.fa.19.Varietas maxime auditores delectat 3.ad Her.114.Varietas quātum ī legēdo delectet.5.fa.30. Voluptas ꝗ faciat uarietatē uoluptatű.de Fi.80.b Eaque eā,quā ꝓbo, habēt uarietatē.Or.206.b Diſſimilitudo ciuitatű,uarietatē iuris habet maximā.ꝓ Corn.61.b Illi orbes uarietatē maximā habēt, aliiq; ī aliis locis ſunt.de Diu.127.b Videat ne ignoret & gradus, & diſſimilitudines,& nim,& uarietatē Atticorű.de Cl. 191.b.& ꝓ Corn.55.b Neq; hoc prouiderim,ut uarietate criminű uos attentos tenerē.7.Ver.124.a Varietate gentiű conſtās prouincia . pro Fōt.3.a Diſtinguere hiſtoriā uarietate locorű.2.de Or. 29.a Varietate uitæ ſatietas.4.ad Her.159.Varietate ne deű delectari putamus?de N.d.1.17.Varietate inſatiabili multitudo eorű incredibilis diſtinguit.2.de N.d.72.Quæ oīa fiunt & ex cæli uarietate,& ex aſpiratione terrarű.de Diu.97.b Maiore in uarietate uerſata eſt eā tua.6.fa.7.Bellű mgnű & difficile,& ī multa uarietate terra mariq; uerſatum.pro Arch.129.b Qui deos eſſe dixerűt, tāta ſunt in uarietate & diſſenſione conſtituti,ut,&c.de N.d. l.1.2 Varietates iniuriæq; fortunæ.de Fi.4.15 Varietates meorű tēporű. 13.fa.52 Vt in corporibus magnæ diſſimilitudines ſunt,ſic in animis exiſtunt maiores ēt uarietates.1.Of.151.a Stella Iouis multas effecit uarietates.2.de N.d.76.a Surdus uarietates uocű aut modos noſcere non poteſt.de Diu.2.13.a

Varix.

Quum uarices ſecabātur C.Mario,dolebat.2.Tuſ.61.a

Vas,vadis.

Is ꝗ morti addictus eſſet,paucos ſibi dies cōmendādorű ſuorű cā poſtulauiſſet,uas factus ē alter ſiſtēdi eius,ut ſi ille nō recurriſ ſet,moriēdű eſſet ipſi.3.Of.59.a Me pro adoleſcetulo Reſp.accepit uadē.ad Brut.58,Quorű quű alterű uadē mortis accepiſſet,alter ut uadē ſuű liberaret,pſto fuit ad horā morti deſtinatā.Tuſ.5 46.Vadem te ad mortē tyrāno dabis pro amico,ut Pythagoreus ille fecit Siculo tyranno?2.de Fin.127.a An ſumptum poſcet uadem Scaptius.Att.91.b

Vadimonium.

Nō dubitaui,inqt, quű uadimoniű deſertű eſſet, bona pſcribere.ꝓ Q.33.a.Vadimoniű tibi cű eo nullű fuit:ꝓ Q.-10.b Negat. n.ī tāta multitudine eorű ꝗ una eſſent,quēquā fuiſſe,qui uadimoniű cōcipere poſſet.Q.fr.2.16.4.a Vadimoniű alicui deſerere. ꝓ Q.27,& 50.In hoiem ire cupiebā, non me hercule ut differrē cű eo uadimoniű,&c.ad Att.l.2.22.2.a.& ꝓ Qui.11.12,& 25.Ex eo tpe res ēe in uadimoniű cœpit.ꝓ. Q.4.b Qui poſtea quoq; uadimoniű miſſű fecerit.ꝓ Q.25.Quo die uadimoniű iſtuc factű eſſe dicis?ꝓ Qu.10.b Obire uadimoniű alicui.ꝓ Qu.9.b. & ꝓ Roſc. Com.22.Ego iā neq; uado amplius, neq; uadimoniű ꝓmitto. ꝓ Qu.4.b Quű oī ratione tñ ibi calűniarentur, pmittűt Herbitēſes uadimoniű Syracuſas.5.Ver.66.a Iura Siculorű ꝗ habēt a populo Rom.ne extra ſuű forű uadimoniű promittere cogātur.ī Verr. 5.30.a Quod iſti ſimulac renűtiatű eſt,hominē iubet Lilybeű vadimonium venerio ſeruo promittere.7. Verr. 110. a Venit Romam Quintius,vadimonium ſiſtit. pro Quint.15. Ad vadimoniű non venit.quid?is qui tibi præſto ſemper fuit.pro Quint.30. a Vadimo-

dimonia dilata.epiſt.22.b.& pro Qu.4.b Decoctores qui vadimonia deſerere,quàm illum exercitum maluerunt.in Ca.105.b Omnia quæ curant meminerunt,vadimonia conſtituta,qui ſibi,cui ipſi debeant.de Sen.19.a Quintius cum cæteris quæ habebat, vadimonia differt.pro Qu.4.b Qui pro tempore primum male agere cepit in vadimoniis differẽdis tẽpus omne cõſumpſerit.p Q.25.a

Vador,aris.

Hinc hominem in præſentia non vadatur , ita ſine vadimonio diſceditur.pro Quint.4.b Vt hic quoque Apronio,quum ex Leõtino vſque Lilybeum aliquem vadaretur , ex miſeris aratoribus calumniandi quæſtus accederet.5.Ver.30.a Se iam neque vadari amplius,neque vadimonium promittere,&c.pro Qu.12. a Debere tibi dicis Quintium, procurator negat,vaduri vis , promittit. in ius vocas.ſequitur . iudiciũ poſtulas,nõ recuſat.p Qu.42.a

Vas,vaſis.

Erat etiam vas vinarium ex vna gemma pergrandi.in Verr.6. 54.a Nam corpus quidem quaſi vas eſt,aut aliquod animi receptaculum.1.Tuſ.82.a Vaſa Corinthiaca & Deliaca,in quibus & autepſa illa,quam tanto pretio nuper mercatus eſt,&c.pro Sex.Roſc.79.a Vaſa magnifica & pretioſe cælata.2.de Inu.209. a Ille ex Sicilia caſtra iam mouerat,& vaſa collegerat.6.Verr.135.a.Hoc eſt,repeore Diodorus profugerat.Effere ſine thecis vaſa. 6. Ver. 46.a Atque ille expoſuit vaſa Samia,pro Mur. 69.a

Vaſarium.

Nonne ſeſtertium centies & octogies,quod,quaſi vaſarii nomine.in venditione mei capitis aſcripſeras,ex ærario tibi attributũ Romæ in quæſto reliquiſti?in Piſ.68.a

Vaſcularius.

In regiam maximam palam artifices omnes cælatores ac vaſcularios conuocari iubet,ipſe ſuos complures habebat.6.Ver.48

Vaſtus.

Vactus atque agreſtis.1.de Or.57. Ager propter ſterilitatem incultus,propter peſtilentiam vaſtus atque deſertus,2.de l. Agr. 71,a Homo vaſtus atque fędus.1.de Or.57.a Bellua vaſta & immanis.de Diu.90.b Quadrupes qua vaſta tenetur, de Nat.de.48 b Solitudo vaſta.in Somn.Scip.21.a Aut ita uultu motuq; corporis vaſti atque agreſtes,vt,&c.1.de Or.57.Crebræ vocalium concurſiones,quæ vaſtam & hiantem orationem reddunt. ad Heren. 27.b Elephanto belluarum nulla prudentior , at figura quæ vaſtior?1.de N.d.69.Quę Barbaria India vaſtior aut agreſtior?5.Tuſc.113.a Litera vaſtior.i Or.86.a Axilla ala factus ẽ, fuga literæ vaſtioris.Or.211.b.Quũ mare vaſtiſſimũ hyeme trãſibas.i Piſ.45

Vaſte.

Sic maiores,non aſpere,vt ille quem dixi, non vaſte , non ruſtice,non hiulce,ſed preſſe & ęquabiliter & leniter.3. de Or.26.a aſſequeminis,ſi verba externa cum conſequẽtibus primis ita iũgetis,vt neue aſpere cõcurrãt,neve vaſtius diducãtur.3.de Or.95.a

Vaſtitas.

Vaſtitas Italię.10.fam.74.in ep.Pollicinis.Audiſtis,&c.quæ ſolitudoo eſſet in agris,quæ vaſtitas,quæ fuga oratorum,quam,&c. 6.Ver.102.a Cauſæ eluuionis, peſtilentiæ, vaſtitatis , belluarum etiam repentinæ multitudines.Off.36.b Valde eſt venuſtum,quã quam mihi iſta omnia iam addicta vaſtitati videntur . Att.9.130 22.a Deflere indrciorum vaſtitatem.de Cl.11.a Qunum vaſtitatem.de Cl.11.a Quum vaſtitatem à teplis,delubris,vrbe , Italia depellebam . pro Fl.146.b Et eum admiratum quæſiſſe de deo, quodnam illud eſſet tale monſtrum & deum reſpondiſſe vaſtitatem eſſe Italię.1.1.in Cat.8.a Pacati atque ſocii,nefario bello laceſſiti,fana vexata, hanc tantam efficerent vaſtitatem.in Piſ.67. a Quum uaſtitatem Italiæ reſpexerint.ep.165.b Tecta vrbis, vitam omnium ciuium,Italiam denique totam,ad exitium & vaſtitatem,vocas.1. in Cat.8. a Animos terrei vaſtitare , peſtilentia, terræmotibus.de N.d.28.b Volucres,angues, ex vaſtitate Libyę vento Africo inuehi in Aegyptum . de N.d.1.72

Vaſtificus.

Herimanthiã hęc vaſtificã abiecit belluã.2.Tuſ.38.x

Vaſto.

Antonius decurſionibus per equites vaſtat ea loca,quę incurrit.11.fam.17.in ep.D.Brut.Multa caſtella cepi , multa vaſtaui . ep.169.b Qui vaſtares vrbem incendio,Italiam bello.Octa.330. b Agros vaſtare & exinanire.5.Ver.99.a.Primum conſilium eſt, ſuffocare vrbem & Italiam fame,deinde agros vaſtare , vrere,pecuniis locupletum non abſtinere.9. Att. 20 Hęc quę iampridem uaſtare ſtudes.in Cat.101.b Vaſtare & diripere totam Italiam . 4.i Ca.86.a Regiones vaſtare.Vatinius Ciceroni,l.5.10.4.a Qui Peſſinuntem ipſum de ſede Matris deorum vaſtaris. de Aruſ.reſp.250.b Quũ bello vaſtabitur Italia,uexabuntur urbes, tecta ardebũt.in Cat.103.b Hoĩes nõ patiunt terrã immanitate belluarũ efferari,nec ſtirpiũ aſperitate vaſtari.de N.d.46. b Homo magis ad uaſtandũ Italiã,quàm ad vincendum paratus.At.8.169. 4.a.

Vaſtatus.

Lex erat lata,vaſtato atq; relicto foro.pro S. 45.a Quę diripuiſſes ipſe,vt viderentur ab hoſte vaſtata.ep.120.b

Vaſtatio.

Ego tamen ſi id acciderit,fratrem cũ equitatu mittam,qui ſequatur , Italiã à vaſtatione defendat.Planc.Cic.10.15. 10.a Ergo in vaſtatione omnium tuas poſſeſſiones ſacroſanctas futuras putas.:.in Cat.38.a

Vates.

Aruſpices,augures,arioli,vates,coniectores.de N.d.12.b Hac vate ſuadente , id eſt Sibylla.de Aruſ.250. b Interpretari effata incognita fatidicorum & vatum.2.de Le.33.a Libri vatũ Apollinis.de Aruſ.248.b Verſus quos olim Fauni uateſq; canebãt.1.de D.187.a Vt vates ac cõiectores nobis eſſent colẽdi.de N.d.1.39

Vaticinor.

Sed ego fortaſſe vaticinor, & hęc omnia meliores habebũt exitus.2.fam.33.Qui hęc dicerent,uaticinari & inſanire dicebãt . pro Seſt.17.a Illud quod volumus, expreſſum eſt , ut uaticinari furor vera ſoleat.1.de Diu.117.a προθεσπίζω igit noſter Attice, non ariolans,vt illa,cui nemo credidit,ſed coniectura proſpiciẽs Iam iaque mari magno.nõ multo inquã ſecus poſſum uaticinari, tãta malorũ impẽdet ἰλιὰς At.6.155.5.a Per furorẽ uaticinari.1 de Diu.63.a Empedoclẽ quidẽ carminibus Gręcis uaticinatũ ferunt,quę in toto mundo,&c.de Amic.100.b Vaticinans per furorem,ut Sibylla.Diu.1.33

Vaticinatio.

Hoc eſt artis & ſcientię,nõ uaticinationis & motus.de Diu.131 b Nã pridie quidẽ quoquo mõ potuerã , ſcripſerã ipſe eas literas,quarũ uaticinationẽ falſam eſſe cupio.At.8. 39. Sortes quæ uaticinatione funduntur.2.de Diu.106.a Auſpicia oracula,ſomnia,uaticinationes.Ac.q.27.b Vaticinationes & reſponſa ſacerdotum,aruſpicum, coniectorũ. Part.230. b Multa ex Sibyllinis uaticinationibus, multa ex aruſpicum reſponſis commemorare poſſum,&c.2.de Nat.d.7

Vber,Vberius, Vbertas, Vide Huber.

Vbi.

Quũq; multa colligeres & ex legibus,& ex Senatuſconſultis, ubi,&c.de Or.106.b Vbi,pro poſtquã, & ſimul ut. de Or. 144.b Vbi Galli cãtũ audiuit.i Piſ.94.b. Vbi terrarũ ſumus? p Rab.Poſth.128.b Quid eſt,inqt,Catule,Cæſar,ubi ſunt q Antonium negãt Græce ſcire?de Or.113.b Etſi mihi nihil erat ꝓpoſitũ ad ſcribẽdũ,qa qd ageres,ubi terrarũ eſſe,ne ſuſpicabar qdẽ.At. 5. 97. 4.a Quod q eas diſpẽſauit,neq; adeſt iſtic,neq; ubi terrarũ ſit, ſcio.At.11.209.1.a Vbi quiſq; ſit , ibi eſſe minime uelit. 6.fa.13 Et ibi malis eſſe,ubi ꝙ iſthic,ubi ſolus ſapere uideare.2.epiſt.57 Vbi exurgere poterimus,aut qſi 7.At.43.Vbi hoc facis?6.fa.28. in ep.A Cæc.Id eſt,quũ tu hoc facias.Hæc ubi filio nuntiata sũt, ſtatim exanimatus ad ædes cõtendit,&c.3.Ver.46. a Vbi ſemel qs peierauerit,ei credi poſtea.ẽt ſi per plures deos iuret,nõ oportet.p Rab.Poſth.22.a Eſt ubi id iſto modo ualeat,5.Tuſc.35.a

Vbicunque.

Etſi ubicũq; es,in eadẽ eſt naui.ep.78.b.& 19.b V. factum eſt, improbe factũ eſt.5.Ver.187.a Omnes hoc loco ciues Romani , & q adſunt,& u.sũt,ueſtrã ſeueritatẽ deſyderãt.7.Ver.135.Qui u.terrarũ ſunt,ibi eſt omne Reip.ꝑſidiũ.2.Phil.108. a Nihil eſt .n.uirtute amabilius,quã q adeptus erit,u.erit gentiũ, à nobis diligeẽ.de N.d.1.85 Illud abs te peto,des operã, id quod mihi affirmaſti,ut te ante Cal.Ian.u.erimus,ſiſtas.At.3.67.2.a

V binam.

In qua nõ uideo ubinã mẽs cõſtãs, & uita beata poſſit inſiſtere.de N.d.1.18.Odii immortales,ubinã gentiũ ſumus?1.i Ca.6.a

Vbique.

Aut Epicurus quid ſit uoluptas,aut oẽs mortales qui ubique ſunt,beſciunt.de Fin.65.b At.253.b Tuſ.155.b Ac.q.34.b. & de Nat.d.59.b.de Diu.127.b.& 135.b

Vbivbi.

Nunc ubiubi ſit animus,certe quidem in te eſt. 1. Tuſ. 110.a

Vbiuis.

Nemo eſt qui ubiuis,ꝙ ibi, ubi eſt,eſſe malit.6.fa. 1. Qui mihi uidentur ubiuis tutius,ꝙ in Senatu fore.Att.14,320.4.a

Vbiuiſnam.

Volo aliquẽ Olympię,aut vbiuiſnam πολιτικὸν σύλλογον,more Dicæarchi familiaris tui.23. Att.40.

Ve.

Qui in Italia ſit abſitve Reip. cauſa . pro Cæc. 196. b Vtique
Caius Panſa, Aulus Hircius C o s s. alter amboue cognoſcerent
5. Phil. 202. a Pro tuis rebus geſtis ampliſsimis , amplioribuſve ,
quam meis, quam Africani. At. 123. b Hominibus coactis arma-
tiſve. pro Cæc. 296. b Qui albus aterve fueris ignorans, fratris fi
lium præterüt. in Ant. 168. b. Lex veſtibulum ſepulchri buſtum
ve vſucapi vetat. de Leg. 282. b. Ne tam vegeta mens aut in cor-
de cerebrove, aut in Empedocleo ſanguine demerſa ſit. Tuſ. 156
b Lex de actis Cæſaris, &c. de ve coloniis, &c. in Ant. 196. b Nul-
lum membrum Reip. reperies, quod non fractum debilitatumve
ſit ep. 70. b Omnia quæ fiunt futurave ſunt. 2. de Diu. 28. a Sua-
ues grauesve ſententiæ. in Or. 84. a Beſtiæ quæ in rubro mari Iu
diave gignuntur. de Nat. d. 20. b Ne breuitas, &c. neve longitu-
do, &c. Or. 218. b Nequid plus minuſve dicat. pro Flac. 9. a Rogo
ne contrahas aut demittas animum, neve te obrui ſinas . Qu. fr.
290. b Id aſſequemini, ſi verba extrema cum conſequentibus pri
mis ita iungetis, vt neve aſpere concurrant, neve vaſtius diducan
tur. 3. de Or. 95. a Neve hoc , neve illud, &c. de Or. 158. b Peto
a te, vt id a me, neve in hoc reo, neve in aliis requiras. Lent. 1. 9.
71. a Componere & ſtruere verba ſic, vt neve aſper eorum con-
curſus, neve hiulcus, ſit, ſed quodammodo coagmentatus & lęuis
3. de Or. 94. a Quid de pratorum iuriditate , aut arborum ordi-
nibus, aut vinearum oliuentorumve ſpecie dicam? de Sen. 89. b
ἀνἀλογία comparatio proportiove dici poteſt . de Vniu. 297. b
Perorationem inflammantem reſtinguentemve concludere. Or.
208. b Poeta peccat, quum probam orationem affingit improbo
ſtultove ſapientis. Or. 203. b Appius enim ad me ex itinere, bis ,
terve literas miſerat. Art 6. 11. 2. a Amici regis duo, treſve præ-
diuites ſunt. At. 6. 11. 8. a Poſt hanc habitam concionem , duabus
tribuſve horis literæ venerunt. in Ant. 261. b Quum eam tempe
ſtas vetuſtaſve conſumpſerit. 1. de L. 4. a

Vecors.

Quum tu o vecors & amens &c. in Piſ. 25. a Aliis cor ipſum a-
nimus videtur, ex quo excordes, vecordes, concordeſque dicun-
tur. 1. Tuſ. 29. a Itaque iſtius vecordisſimi mentem cura metuq;
terrebant. pro Do. 109. a

Vectigal.

Cæteris prouinciis impoſitum vectigal eſt certum, quod ſti-
pendiarium dicitur. in Verr. 150. b Sicque agro grande vectigal
imponitur. 2 de l. Agr. 60. Non intelligunt homines , quam ma-
gnum vectigal ſit parſimonia. in Parad. 62. a Itaque neque ex por
tu, neque ex ſcriptura vectigal conſeruari poteſt. pro l. Man. 10. a
Vectigal ac portorium Dyrrachinorum totum in huius vnius
quæſtum eſt conuerſum. de Prou. 70. b Vectigal enim eſſe impoſi
tum fructibus noſtris dicitur, &c. pro Fonteio. 9. a Ariobarzanes
nullum ærarium, nullum vectigal habet. At. 85. b Habebit non il
le vectigal, ſed ciuium bona. Ar, 149. b Ego pro aqua crebra vecti
gal pendam. con. Rull. 69. b Qui per ſe pendere ipſi vectigal ſine
publicano non potuerunt. Qu. fr. 1. 1. 51. a Ex meo tenui vectiga
li detractis ſumptibus cupiditatis. in Parad. 63. a Atque etiam mi
nus eſt in aliquanto in Scaptii nomine, quam in vectigali præto-
rio. At. 83. b Iniquo & graui vectigali ædilitiorum Aſiam libera-
ſti. Qu. fr. 294. b Sp. Torius agrum publicum vitioſa & inutili le-
ge vectigali leuauit. de Cl. 70. a Vt bona valetudo voluptati ante
ponatur, vires celeritati, externorum autem, vt gloria diuitiis, ve
ctigalia vrbana ruſticis. 2. Off. 129. a Vectigalia neruos eſſe Reip.
ſemper duximus. pro l. Man. 11. a Exigere vectigalia. Qu. fr. 1. 1.
50. a. Quo tandē animo eſſe exiſtimatis aut eos qui vectigalia vo
bis penſitant, aut eos qui exercent atque exigunt? pro l, Man. 10. a
Quod quum pertimuiſſet Dolabella, vaſtata prouincia , correp-
tis vectigalibus, præcipue ciuibus Romanis omnibus crudeliſſi-
me denudatis ac diuenditis, celerius Aſia exceſſit. ep. 262. b Vo-
luptarias poſſeſſiones nolet Silius. Vectigalibus autem vt his poſ
ſum eſſe contentus. quæ habeo, ſic vix minoribus. 12, At. 32. Equi
dem iam non egeo vectigalibus, & paruo contentus eſſe poſſum .
At. 141. 16, a Quorum magnæ res aguntur, in veſtris vectigalibus
exercendis occupatæ. pro l. Man. 2. a

Vectigalis.

Ager vectigalis populo Rom. ex parte decima. in Ver. 270. b Ita
ciuitas una ſociorum duabus mulieribus vectigalis fuit. in Verr.
265. b Is vectigalem prouinciam fecit ſingulis rebus, quæcunque.
venirent, portorio impoſito. in Piſ. 69. a Decem enim naues iuſſu
L. Murenæ. populus Mileſius ex pecunia vectigali populi Roma
ni fecerat. 3. Verr. 63. Agri vectigales. con. Rull. 79. b Græci vecti
gales. Qu. fr. 296. b Quas ciuitates L. Sylla pecunia accepta Sena
tuſconſulto liberauiſſet, vt eæ rurſus vectigales eſſent, 3. Off. 117
a Vectigales & ſtipendiarios multos liberauit. de Prou. 8. a Tra-
dere equos vectigales alicui. 2. Philip. 73. a Melius hi, quam nos,
qui piratas immunes, ſocios vectigales habemus. 3. Off. 65. a

Vectis.

Si anguis vectem circumplicatus fuiſſet. de Natur. 121. b Quæ
molitio, quæ ferramenta, qui vectes , quæ machinæ , qui miniſtri
tanti muneris fuerunt, 1. de Nat. d. 29. Demoliri ſignum , ac vecti
bus labefactare conantur, 3. Ver. 84. a

Vector, Vectura, vide Veho.

Vegetus.

Ne tam vegeta mens in ſanguine demerſa iaceat. Tuſc. 1. 64. a
Id eſt, viua, integra . Tu, quoniam quartana cares , & non modo
morbum remouiſti, ſed etiam grauedinem , te vegetum nobis in
Gręcia ſiſte , & literarum aliquid interea. At. 10. 52. Vt illa ter-
tia pars rationis & mentis eluceat, & ſe vegetam ad ſomniandum
acremque prębat, &c. 1. de Diu. 109. a

Vehemens.

Ego qui vehemens in alios, inexorabilis in cæteros eſſe viſus
ſum. pro Sylla, 184. b Galba in meditando vehemens homo. 5.
Phil. 177. Vehemens vir & acer in ferro. 2. Att. 54. Qui illum im-
petum oraturis non habeat, & vehemens minus ſit. de Or. 213. b
Oratio vehemens & atrox : cui Oratio lenitatis & manſuetudi-
nis opponitur. 2. de Or. 120. a Vehemens furere. 4. Att. 13. Nimi-
um & vehemens, feroxque natura. in Vatin. 2. a Exordium dicen
di vehemens & pugnax. 2. de Or. 273. a Inflammari acri & vehe-
menti quadam incitatione. 2. de Or. 98, a Literę mittuntur iſti a
patre vehementes, ab amicis item videret quid ageret , de Dio-
doro quo progrederetur. 6. Ver. 36. a Hoc genus & acrimoniam
habet, & vehementiſſimum eſt. ad Her. 33. b

Vehementer.

Vehementer aliquem accipere. 10. At. 18. Admirari v. 4. Ac.
q. 123. a Aduerſari v. 7. Verr. 240. a V. me agere fateor, iracunde
nego. 8. Phil. 245. a De ſumma autem agi prorſus v. & ſeuere vo-
lu, ad Att. 261. b Inhibere illud tuum , quod mihi arriſerat. v. di-
ſplicet. At. 210. b Me v. excuſatum volo, non negligentia mea fo-
re, &c. 3. Ver. 72. a Expectare v. literas alicuius. ad Brut. 12. 15. 3.
a Quæ res nos v. feſellit. Lentulus ad Senatum, li. 12. 15. 7. a Quę
v. acriter, animoſe fiunt 4. Tuſ. 78. a Sed quid ego tam v. inuehor?
6. Ver. 7. a V. loqui cum aliquo. 8. fam. 34. in ep. Cæl. Niſi reſtituiſ
ſent ſtatuas, v. is minatur. 4. Ver. 127. a Nam illud v. repugnat, eū
dem eſſe beatum, & multis malis oppreſſum. 5, de Fin. 234. a. & 4.
Ac. q. 83. a Fateor non modo in ſocios, ſed etiam in ciues militeſ
que noſtros perſępe eſſe ſeuere ac v. vindicatum. 7. Ver. 104. a Ve
hementius & acrius. At. 39. b Diſplicet vehementiſſime. 4. Ac. q.
241. a Vehementiſſime exercere ſe in aliqua re. de Or. 1. 73, a
Nos Eteſiæ vehementiſſime tardarunt. At. 96. b

Veho.

Taurus qui vexit Europam. de N. d. 1. 54. Itaque dubitans, cir
cunſpectans, hęſitans, multa aduerſa reuertens, tanquam ratis in
mari immenſo noſtra uehitur oratio. 1. Tuſ. 116. a Quo omnes ,
duce natura, vehimur. de N. d. 1. 2. Equus in quo uehebar, mecum
vna demerſus, rurſus apparuit. 2. de Diu. 208. a. Vehatur in eſſe-
do Trib. plebis in Ant. 171. b Ita totum animal mouebatur illud
quidem, ſed immoderate & fortuitu , vt ſex motibus veheretur.
de Vni, 55. a Vehi per vrbem. in Piſ. 92. b Curſor ad Olympia pro
ficiſci cogitans, viſus eſt in ſomniis curru quadrigarum vehi ma-
ne ad coniectionem. 2. de Diu. 213. Quum. n. illam ad ſolenne &
ſtatutum ſacrificium curru vehi ius eſſet, &c. 1. Tuſ. 183. a Vehi in
aliqua naui. de N. d. 78. b Quod in eius quadriremi Cleomenes
vectus eſſet. in Ver. 259. b

Vehens.

Sed in te intuens Brute dolco, cuius in adoleſcentiam per me
dias laudes quaſi quadrigis vehentem, tranſuerſa incurrit miſera
fortuna Reip. hic me dolor tangit, &c. de claris Or. 185. a

Vectio.

Efficimus etiam domitu noſtro quadrupedum vectiones. 2. de
Nat. d. 226. a

Vector.

Vectores aduerſa tēpeſtate timidi & perteririt. 3. de N. d. 129
Si id Vectores negant, ac mecum ſimul interire, quam me tra de-
re hoſtibus mallent. pro S. 37. Id eſt, ii qui ſimul vehuntur. Malo
vehi malo alio gubernante , quam tam ingratis vectoribus bene
gubernare. At. 2. 24. 6. a Et ſummi gubernatores in magnis tempe
ſtatibus a vectoribus admoneri ſolent. 7. Phil. 234. a

Vectura.

Vecturę difficultas. in Ver. 201. b Quo vecturę genere. 7. fa. 4. a

Petij ab eo de multis vecturæ,& vicis. Att. 15. 35. Vt & mihi & populo cautum eſſet ſine uecturæ periculo,ep.28.b. Longa diffi cilique uectura.3. Verr.105.a, Miſimus, qui pro vectura ſolueret. Att. 1.1.13.a

Vehiculum.

Quid. horum non impudentiſſimum ? veſtitus an vehiculum? pro Mil.111.b, Comparare furtorum vehiculum. 7. Verr. 48. a ego vero vehiculo, ſi nauis non erit,eripiam me ex iſtorum parricidio. Att.10.202.5.a,Omneſque dij,qui vehiculis thenſarum ſolennes cœtus ludorum initis, &c. 7.Verr.146.a, Nummus interea mihi Cæſar, neglectis vehiculis triumphalibus domi manet, & manebit. in Piſ.48. a

Veij, Veientes.

Quid, quod in annalibus habemus, Veienti bello quum lacus Albanus præter modum creuiſſet, Veientem quendam ad nos hominem nobilem perfugiſſe, cumque dixiſſe, ſe fatis quæ Veientes ſcripta haberent, Veios capi non poſſe, dum lacus is redundaret: & ſi lacus emiſſus, lapſu & curſu ſuo ad mare fluxiſſet, perniciosum populo Romano. Sin autem ita eſſet eductus, vt ad mare peruenire nõ poſſet, tum ſalutaris noſtris fore. Quũ autem Veientes bello feſſi, legatos ad Senatum miſiſſent, tum ex his quidam dixiſſe dicitur, non omnia illum transfugam auſum eſſe Senatui dicere. In ijſdem enim fatis ſcriptum Veientes habere, fore vt breui a Gallis Roma caperetur: quod quidẽ ſexennio poſt Veios captos factum eſſe vidimus. 1.de Diu.161.a Certe ad rem nihil interſit, vtrum hunc ego comicum adoleſcentem, an aliquem ex agro Veiente nominem.pro Roſ.Am.27.a.

Vel.

In his vel aſperitatibus rerum,vel anguſtijs temporis.de Nat. d.58. b, Cui noſtrum non licet fundos ſuos obire aut res ruſticas vel fructus cauſa vel delectationis inuiſere ? de Orat. 106. b Multorum vel honori vel periculo ſeruire.de Cl.Or.131. a. Sũt iſta quidem vel magna, vel potius maxima.Quint.frat.2.16.1.a Cuius ego induſtriæ gloriæque faueo, vel propter propinquam cognationem, vel quod, &c. vel quod, &c. pro Ligario, 138. b Nam iſto modo vel Conſulatus vituperabilis eſt. de Leg. 188. b Quàm moroſi ſunt qui amant, vel ex hoc potes cognoſcere. ep. 202.b, Occupationum mearum vel hoc ſignum erit, quòd epiſtola librarij manu eſt. Att.4.85.1. a. Vel illo ipſo acerrimo iudice quærente.pro Roſc.Amc.52.a,Vel Lentulum, &c.ad Quint. fr.305.b, Vt vel perire maluerit, quàm perdere omnia.a, Cum id certe ſit vel maxime Atticum. Or. 205. b, Hoc mihi videtur vel maxime confirmare, &c.de Nat.d. 58.b,Hoc vno præſtamus vel maxime feris.1. de Or. 17. a. Statuere enim qui ſit ſapiens, vel maxime videtur eſſe ſapientis.4.Acad.q.17.a. Sophiſtes temporibus illis vel maximus.de Nat.d.1.44.Hæc ſunt omnia ingenij vel mediocris, exercitationis autem maximæ.2.de Or. 65. a Hoc in genere neruorum vel minimum, ſuauitatis autẽ eſt plurimum. in Or.49.a. Vt cum Sophocles vel optime ſcripſerit Electram. lib.1.de Fin.4. Nam quòd in publicanorum cauſis vel plurimum ætatis meæ verſor,&c. 4.Verr. 131. a, Vel potius eblandire, &c. 46. Att.49.Vt ipſis ſententijs, quibus proluſerunt, vel pugnare poſſint. de Or.138.b, A curia autem nulla me res diuellet, vel quod,&c. Att.20.b.Vel quod ait Luceius, L.Flaccum ſibi dare cupiſſe, vt a fide ſe abduceret, ſeſtertium vicies. pro Flacc. 64.a, Vel quod eſt in eodem decreto ſcriptum, homines clariſſimos ciuitatis, ampliſſimis vſos honoribus hoc Prætore circumuentos.pro Flac.35.a,Vel quod multo etiam minus eſt ferendũ. pro Plancio, 6. a, Per me vel ſtertas licet, non modo quieſcas. Acad. q. 23.b. Vident adhuc poſt legem Tribunitiam vnum Senatorem vel tenuiſſimum eſſe damnatum.2. Verr. 28. a

Velabrum, Velatos, vide Velum.

Veles, ſiue Volites.

Me autem a te, vt ſcurram velitem, malis oneratum eſſe, non moleſte tuli.9. fam.46. Militari more veterum velociſſimi, cum ſcutis leuibus, pedites ad hoc ipſum exercitati, ijſdem miſcendi, quos expeditos quaſi volitantes, volites appellabant.de Repu. a Vt haſtæ velitibus amentatæ traduntur. ſic,&c. de Cl. 147

Velitor.

Hæc eſt iniqua certatio, non illa, qua tu contra Alphenum velitabaris.pro Quint.48. alia exemplaria ſic legunt, Qua tum contra te Alphenus velitabatur.

Velle, vide Volo.

Vello, is.

Tum illa ex patellis & thuribulis quæ vellerat, ita ſcite in aureis poculis illigabat,&c.6.Verr.48.a

Vellens.

De ſpinis vellentium, vt Stoici, nec oſſa nudantiũ.de Fin.4.5

Vellico.

Qui more hominum inuident, in conuiuijs rodunt, in circulis vellicant, vbique carpunt.pro Corn. Balb.47

Velocitas.

Quid ſi in ipſo corpore multa voluptati præponenda ſunt, vt vires, valetudo, velocitas, pulchritudo? 2. de Fin. 180. a, Pernicitas & velocitas. 5.Tuſc. 64. a. Velocitas corporis celeritas appellatur. Tuſc.4.24. Velocitas ingenij etiam laus habetur, propter animi multarum rerum breui tempore percurſionem. Tuſc. 4. 24. Videmus alios velocitate ad curſum, alios viribus ad luctandum valere. 1.Off.149. Non viribus, aut velocitatibus, aut celeritate corporum rẽs magnæ geruntur, ſed conſilio, authoritate, ſententia, &c. Cat. 16

Velocirer.

Sunt autem optimæ curæ de ſalute patriæ, quibus agitatus & exercitatus animus velocius in hanc ſedem & domum ſuam peruolabit. in Somn. Scip. 32.a. Quæ velociſſime mouebantur, ea celeritate vinci a tardioribus: & quum ſuperabant, ſuperari videbantur. de Vniu.39. a

Velum.

Nunc iam quocunq; feremur, danda nimirum vela ſunt. Or. 203.b, Et ad id, vnde aliquis flatus oſtenditur, vela do.de Ora. 125.b. Vela cõtrahere.1.Att.36.pro, remittere aliquid de actionum vehementia. Vtrum igitur mauis? ſtatimne nos vela facere? an quaſi e portu egredientes paululum remigrare? Tuſc.q.211.b Princeps Cleomenes in quadriremi Centuripina malum erigi, vela fieri, præcidi anchoras imperauit.7.Verr.70.a, Vtrum panderem vela orationis, in eam ante paululum dialecticorum remis propellerem? Tuſc. 4.8. Tetra enim res eſt, miſera, deteſtabilis, omni contentione, velis (vt ita dicam) remiſque fugienda. 3. Tuſc. q.43.a. Socij Catilinæ velis amicti, non togis. in Catil. 109. b. Cum his velis equiſque, vt dicitur, ſi honeſtatem tueri ac retinere ſentẽtia eſt, decertandum eſt. 3. Off.159. Nunc quando confecta ſunt omnia, dubitandum non eſt, quin equis velis. 9. fam.12. Tabernacula carbaſeis intenta velis. in Verr.241.b, Multis enim ſimulationum inuolucris tegitur, & quaſi velis quibuſdã obtenditur uniuſcuiuſque natura. 1. ad Qu.fr. 11. Velis paſſis ad portum peruehi. Tuſc. 1. 107. Cum ipſe archipirata cum grege prædonum pleniſſimis uelis nauigares. pro Dom.218. b

Velifico.

Quòd ſiquis noſtrum ſpe ducitur, ſe poſſe turbulenta ratione honori uelificari ſuo: primum me Conſule id ſperare deſiſtat. 1. de L.Agr. 17

Velificatus.

Quare tibi ſuadeo, quicunque eſt iſtic ſtatus rerum, diligenter & caute perſcribas: ne aut uelificatus alicui dicaris: aut aliquid, quod referret ſcire, reticuiſſe. Cælius ad Cic. 8. 30

Velificatio.

Quum uero id poſſis mutata uelificatione aſſequi, ſtultum eſt eum tenere cũ periculo curſum, quem ceperis. ad Lent.1.50

Veliuolans.

Aduenit, & fera ueliuolantibus. Nauib' complenit manus littora.1.de Diu. 118. a

Velo, as.

Triumphi nomine tegere & uelare cupiditatem ſuam. in Ver. 91.b. & in Piſ. 44

Velatus.

Tu, tu inquam capite uelato, concione aduocata, foculo poſito,&c. bona illius conſeruaſti. pro D. ſua, 95. a. At uero apud maiores tanta religionis uis fuit, ut quidem imperatores etiam ſeipſos dijs immortalibus, capite uelato, uerbis certis pro Rep. deuouerent. 2.de Nat.d.14. a

Velabrum.

In eoque ſum maiorum exemplum ſecutus, qui hunc honorẽ mulieri Laurentiæ tribuerunt, cuius uos Pontifices ad aram in uelabro facere ſoletis. ad Brut. 37

Veluti.

Velut apud Socraticum Aeſchinem.de Inu.52.b, Velut ex ea diſputatione. Tuſc.175.b, Si conabitur, &c. eius conatum refutabo, uelut heſterno die, cum,&c.de Aruſp.6. Ideo multa coniecta ſunt, aliud alio tempore: uelut hoc, T.Annius, &c.ad Quin. fr.2.17. 28. a. Non elogia monumentorum id ſignificant, uelut hoc ad portam.2.de Fin.184.a. Velut in cantu, &c. ſic in corpore,

re, &c. Tuſc.152.b, Velut in hac quæſtione. de Nat.d.2.b. Velut in hac re. in Verr. 222. b, Velut iſte chorus virtutum, &c. Tuſc. 230.b

Veluti.

Beſtiæ quæ gignuntur in terra veluti crocodili.2.de Natur. d. 284.2

Vena.

Vena quæ caua appellatur, hæc a iecore ad cor pertinet.2.de Nat.d. 104. In alterum ventriculum cordis, ſanguis a iecore per venam illam cauam influit.de Nat.d.54 b, Venæ & arteriæ micare non deſinunt quaſi quodam igneo motu.de Nat.d.2.18. Nerui ſicut venæ & arteriæ, a corde tracti & profecti, in corpus omne ducuntur. de Nat.d. 54. b. Venæ auri & argenti, æris, ferri, &c. Diu.1.98. Cui viperino morſu venæ viſcerum. Veneno imbutæ, tetros cruciatus cinet.2.de Fin.151.2. Sicut venæ ſic mouentur, is habet febrim, &c. & is febrem non habet.de Fato, 24.2. Nos æris, argenti, auri venas penitus abditas inuenimus, & ad vſum aptas, & ad ornatum decoras.2.de Nat.d.227.2. Adde etiam reconditas auri argentique venas, infinitamque vim marmoris. 2. de Nat. d. 143. 2. Venas ſibi omnes & viſcera aperit.8. familiarium, 42. in ep. Cæl. Quem ne, &c. ſed & medico, quem tecum eduxeras, imperaſti, vt venas hominis incideret.in Piſ.66. 2. Socio, amico, libero fœdiſſime & crudeliſſime venas incidere, de Aruſp. reſp.30.2. Sanguis per venas in omne corpus diffunditur, ſicut ſpiritus per arterias. de Nat.d.lib.2. 208.2. Acuto homine nobis opus eſt,&c. Teneat oportet venas cuiuſque generis, ætatis, ordinis, & eorum, apud quos aliquid aget, aut erit acturus, mentes, ſenſuſque deguſtet.1.de Or. 113. Medici ſigna quædam habent ex venis, & ex ſpiritu ægroti, multiſque ex alijs futura præſentiunt. de Diu. 138. b. Periculum autem reſidebit, & erit incluſum penitus in venis atque in viſceribus Reipub.in Catil.2.2

Venabulum.

Sed quæ poteſt homini eſſe politico delectatio, quum aut homo imbecillus a valentiſſima beſtia laniatur, aut præclara beſtia venabulo tranſuerberatur? Mario, lib. 7. 3. Venafrum, ri, oppidum. Att. 318. & 111.b

Venalis, Venalitius, vide Veneo.

Venaticus, Venatio, Venator, Venatus, Vide Venor.

Vendibilis, Vide Vendo.

Vendico.

Sed me neque honoris, neque ætatis excuſatio vendicat a labore. pro Sylla, 19. Non nobis ſolum nati ſumus, ortuſque noſtri partem patria vendicat, partem amici. 1. Off. 34. 2. Cæterarum rerum partem aliquam ſibi quiſque vendicat.in Orat.34. 2. Sed meorum periculorum rationes vtilitas Reipublicæ vendicat. in Cat. 81. Homerum Colophonij ciuem eſſe dicunt ſuum, Chij ſuum vendicant, Salaminij repetunt, Smyrnæi vero ſuum eſſe confirmant. pro Arch.poeta, 14.2. Itaque ſe ex ſuſpicione tanti ſceleris, & omni hominum ſermone vendicauit. pro Syl. 17. b Vt etiam ſi id Milo feciſſet, cuncta ciuitas eam laudem pro ſua vendicaret. pro Mil.109. b. Quoniam in eo ſtudio ætatem conſumpſi, ſi id mihi aſſumo, videor id meo iure quodammodo vendicare.1.Off.3. In libertatem vendicare vult? minime.quid, &c. Parad. 124.b, Alias, vendicari. Vendicare ſe alicui, & Vendicare aliquem iudicijs. Att.64.b. Exiſtimationi hominum ſe vendicare. 5. Verr.113. 2

Vendicatus.

Solutus, & in libertatem vendicatus.de Nat.d.1. 40

Vendo,

Vendo meum non pluris quam cæteri, fortaſſe etiam minoris, quum maior eſt copia. 3. Off. 67. 2. Cur igitur Metello non ita magno vendidiſti? 5. in Verrem, 104. 2. Vendidiſti? præclare.13 Att.13. Quæro ſi ipſe excogitare non poterat, quemadmodũ plurimo venderet. 5. Verr. 35. 2. Sed nihil tanti fuit, quo venderemus fidem noſtram & libertatem. ad Brut.45. in ep.Brut. Cætera ſine inſidijs agere, & quoniam vendat, velle quam optime vendere. 3. Off. 67.2. Eum non ita commode poſſe eo tempore, quæ proſcripſiſſet, vendere. pro Quint. 9. 2. Vendere æſtimationes. 9. fam.44. Vendere aliquid alicui grandi pecunia. pro Seſt. 15.b Aliquid quamplurimo vendere.3.Off.66.2. Vendere auctionem. pro Quint.11. Vendere beneficia.13.fam.61. Quam optime vendere. Off.62.b. Si hubertas in percipiendis fructibus fuit, conſequitur viſitas in vendendis: vt aut male vendendum intelligas, ſi proceſſit: aut male perceptos fructus, ſi recte licet vendere. 5. Verr.195.2. Cum in vendendo eam rem ſciſſet, &c. Off.65.b. Fanum grandi pecunia venditum. pro Seſtio, 47.2. Habetis vnius ciuitatis firmum auxilium, amiſſum, ac uenditum pretio. 7. Verr.48.2

Venditor.

Venditor tribus alicuius. pro Planc. 31. Vt nequid omnino, quod uenditor nolit, emptor ignoret. 3. Off. 67. 2. Mercatores prouinciarum ac uenditores noſtræ dignitatis.poſt red.in Senatu, 8.2. Feci quod ſæpe liberales venditores ſolet, vt quum ædes fundumque uendiderint, &c.in Top.54.2

Venditio.

Oſtendit, ſi ſublata ſit uenditio bonorũ, illum pecuniam grandem amiſſurum. pro Roſc.Am.64. 2. Nonne ſeſtertium centies & octogies, quod, quaſi uſurarij nomine in uenditione mei capitis aſcripſeras? in Piſ.68.2, Venditiones fraudulentæ. Off.3.150 Proſcriptiones, uenditioneſque fieri.pro Roſc.Am.75.2

Venditio.

Tuſculanum uenditat, ut ſi poſſit, emat Pacilianam domum. Att.1.33. Quibus optimatibus, dij boni, qui nunc quomodo occurrunt? quomodo autem ſe uenditant Cæſari? Att. 8. 169.2.2 Iſtius omnia decreta, imperia, literas peritiſſime & callidiſſime uenditabat. 4. Verr.94. 2, Non intelligebat ea, quæ clare diceret, ita illos audituros, quibus ſe uenditabat, ut uos quoque audiretis, qui id non probabatis. pro Sylla, 22. Fallaciſſime uenditare ſe alicui. Att.134. b. pro Syl.172.b, Venditare ſe hominum exiſtimationi. 5. Verr.103. Cuius is P. Tullioni nauaret operam, atque ei ſeſe, cui totus uenierat, etiam uobis inſpectantibus, uenditaret.de Aruſp.reſp. 1. Venditare ingenium, & oſtentare memoriam.ad Her.15.b

Venditatio.

Quanquam a multis ipſa uirtus contemnitur, & uenditatio, quædam atque oſtentatio eſſe dicitur. de Amic. 71. Quinetiam, mihi quidem laudabiliora uidentur omnia quæ ſine uenditatione & ſine populo teſte fiunt. 2. Tuſc. 55

Vendibilis.

Horum ætati prope coniunctus L. Gellius, non tam uendibilis orator, quàm ut neſcires quid ei deeſſet.de Cl.Or. 90.2, Docet hominem quid poſſit fieri: illi bona res, huic uendibilis uidebatur. 3. Verr. 77. Accedent ſalicta ad Minturnas, adiungetur etiã illa uia uendibilis Herculanea, multarum deliciarum & magnæ pecuniæ. 2. de L.Agr. 46. Tamen illius uendibilem orationem religio deorum immortalium nobis defendentibus facile uincebat. de Amic. 79. Nam ut ſint illa uendibiliora, hæc uberiora certe ſunt. lib. 1. de Finib.10. illa, ſcilicet iuriſconſultorum. hęc, ſcilicet philoſophorum.

Venenum.

Omnia præterea quæ ſolent eſſe indicia & ueſtigia ueneni, in illius mortuæ corpore fuerunt. pro Cl.22.2 Ex hac igitur domo progreſſa iſta mulier, de ueneni celeritate dicere audebit? pro Cælio, 47. 2 Vim ueneni aiunt Cælium eſſe expertum in ſeruo quodam ad rem ipſam parato, cuius perceleri interitu eſſe ab hoc comprobatum uenenum. pro Cæl. 50. b Venenum biberunt Theramenes & Socrates. Tuſ.169. b. Dare uenenum alicui. pro Cluent.27.b.& pro Cæl.49.b Cluentius manifeſto uenenum deprehendit. pro Cl. 14.2 Qui uenenum malum fecit, fecerit. pro Cl.119.2 At hic nuper ſororis filio infudit uenenum, non dedit. 11.Phil.298.2 Cum venenum obbibiſſent. Tuſc. 169.b Venenum quod eiuſdem Clodię necandę cauſa paraſſe Cælium criminantur.de Cl.Or.151.2 Vereque ei, qui uenenum præbuerat, mortẽ oſt eam auguratus, quę breui conſecuta eſt. 1. Tuſ. 154.2. Fuit ſuſpicio, Themiſtoclem ueneno ſibi conſciuiſſe mortem.de Cl.Or. 168.b Veneno necare aliquem. Offi. 3.t 15. Oppianicum ueneno necatum eſſe, quòd ei datum ſit in pane per M. Aſellium. pro Cl. 135.2 Eo denique ueneno C. Oppianicum fratrem necauit. pro Clu.22. Occidere aliquem ueneno. pro Roſ.Am.61.2. Qui quodam quaſi ueneno perficiat, ut ueros hæredes moueat. Off.3.100 arius Metellum ueneno ſuſtulit. de Nat.d.76.b Obiectum eſt C. Vibium Capacem ab hoc A. Cluentio ueneno eſſe ſublatum. pro Cl.132.2 Tum hæc quotidiana, ſicæ, uenena, peculatus. de Nat. 74.b Hi pueri tam lepidi ac delicati, &c. ſicas uibrare, & ſpargere uenena didicerũt. 2. in Cat.42.2 Quum ſibi uenenis ereptam memoriam diceret. in Or.71.2 Sed ita lenibus uti uidebantur uenenis, ut poſſe uiderentur ſine dolore interire, Att.2.36.2.2

Venenum, per tranſlationem.

Moleſta ueritas eſt, ſiquidem ex ea naſcitur odium, quod eſt uenenum amicitiæ. Læl.75.

Veneficum.

Quis tota Italia ueneficus? 2. in Cat.30.2 Nimirum recte ue-

neſi-

neficum appellas, a quo tibi præſentem peſtem vides comparatã. 13. Phil. 363. a. Veneficum audes appellare cum verum qui tuis veneficijs remedia. inuenit? 13. Phil. 363. a

Veneficium.

Quæſtio veneficij. pro Clu. 18. b, Altera tantummodo conſuetudinis cauſa timide & diffidenter attingere rationem veneficij criminum. pro Clu. 1. a, Idque veneficijs & cãtionibus Ticinæ factum eſſe dicebat. de Cl. Or. 115. a, Neque enim de ſicarijs, veneficijs, teſtamentarijs, &c. 3. Off. 95. a, De ſiccarijs, de veneficijs, de peculatu inficiari neceſſe eſt. de Or. 118. b

Venenatus.

Spiritus venenatus. ad Her. 4. 129. a, Vipera venenata ac peſtifera. de Aruſp. reſp. 47. a. Falſum crimen quaſi venenatum telum iacere. pro Quint. 5. a. Pantheræ, quæ venenata carne capiuntur, remedium habent: quo cum ſunt vſæ, non moriuntur. de Nat. d. lib. 2. 189. a. Cum ptolemęus telo venenato ictus eſſet. de Diu. 136. b. Capræ confixę venenatis ſagittis. de Nat. d. lib. 2. 189. a. Quoniam vos aſſentationibus & venenatis muneribus veniſtis. 13. Phil. 373. a

Veneo.

Veneuntque ſcripta eius, &c. de Fin. 85. b, Populis veniebant immanitates. in Ant. 178. b. Mancipia venibãt Saturnalibus treſſis. Att. 79. b. alias, veniebant. Hic venijt a te, antequam Romam venit. ad Her. 30. b, Primo anno venierut eius agri decumæ medimna XVIII. in Verr. 164. b, Primum hoc videamus, eius hominis bona qua ratione venierunt, aut quomodo venire potuerunt. pro Roſc. Am. 74. a, At Ameſtratinos homines tenues, &c. cogis eos plus lucri addere, quàm quanti venierant, quum magno veniſſent. 5. Verr. 75. a. Si horti venibunt, quid fieri poſſit, cogitabimus. Att. 12. 50. Et is, quem putabant magiſtrum fore, ſi bona venirent, L. Pontius. Att. 1. 1, 7. a, Prædæ ſectio non venierit. de Inuent. 58. b. Si ex edicto poſſediſti, quæro cur bona non venierint? pro Quint. 49. Atque ei ſeſe, cui totus venierat, etiã vobis inſpectantibus venditaret. de Aruſp. reſp. 1. a. Malo compilari, quàm venire. 2. de Or. 1 9. a. Negaret eſſe in malis, capi, uenire, interfici, patriam amittere? 4. de Fin. 38. a. Sed homo acutus ei mandaſti potiſſimum cui expediret illud uenire quamplurimo. ad Marium, lib. 7. 2. 1, 2. Ex proximis literis cognoui prædia non ueniſſe. Att. 172. b

Venalis.

Denique ille nouitius Ligur, uenalis aſcriptor & ſubſcriptor tuus, quum, &c. pro D. ſua, 39. a. Habere fidem uenalem. 5. Verr. 122. a. Proponere fidem uenalem. 4. Verr. 55. a. Venalem in Sicilia iuriſdictionem habuit. in Ant. 132. b. Næuius qui uocem uenalem habuerat. pro Quint. 7. Saluſtius nihil in eo honore non uenale habuit, cuius aliquis emptor fuerit. in Saluſt. 244. b. Venale proſcribere. 7. fam. 51. in ep. M. Curij. Syri uenales. de Or. 133. b, Cum domi tuæ turpiſſimo mercatu omnia eſſent uenalia. in Ant. 161. b. Non enim hæc uenalia ſunt, quæ quidem placeant. ad Quint. fr. 314. b. Cappadocem modo abreptum de grege uenalium diceres. Poſtquam. 107. b. Manlianæ leges uenalium uendorum. de Or. 106. b. Publicius qui ex Gallia pueros uenales iſti adducebat. pro Quint. 12. a. Venales quidem ſe hortos non habere dixit. 3. Off. 75. a. Poſſeſſiones uenales ac proſcriptas hac lege uideo. con. Rull. 89. b. Vt haberet omnia iura regni uenalia. in Ant. 185. b

Venalitius.

Neque me diuitiæ mouent, quibus omnes Aphricanos & Lælios multi uenalitij, mercatoreſq; ſuperarunt. in Or. 137. a

Venerius.

Iſte autem homo uenerius, & affluens omni lepore & uenuſtate, de bonis illius in æde Veneris argenteum Cupidinem poſuit. 7. Verr. 111. a. Ad quos tu Decumanum, Diognetum, Venerium miſiſti, nouum genus Publicani. 5. Verr. 73. Venerione ſeruo te Pretore talis, uir Senator populi Romani quæſtui fuit? 5. Verr. 78. Profecto iſte nunquam tam amens fuiſſet, ut ex agro populi Romani plus frumenti ſeruo Venerio, quàm Prætori tribui pateretur, niſi omnis ea præda ſerui nomine ad iſtum ipſum pertineret. 5. Verr. 75

Veneror.

Deos auguſte omnes, ſancteque ueneramur. 3. de Nat. d. 72. a Eiuſque inuentori & principi gratias exultantes agunt, eumque uenerantur ut deum. 1. Tuſc. 76. a. Simulachra ea ſuis ſublata in foro uenerabantur. in Verr. 87, & 282. b. & in Ant. 180. b. Cum ignorit omnibus, qui multa deos uenerati ſint contra eius ſalutem. 6. fam. 19. in ep. Cæc. Dij quos colere, precari, uenerarique ſolemus. de Nat. d. lib. 1. 162. a. Quod in precibus & gratulationibus non ſolum id uenerari, uerum etiã oſculari ſolent. 6. Ver 84. a. Lapidem e ſepulchro uenerari. pro Planc. 77. a

Venerandus.

Non eos, in deorum immortalium numero, uenerandos, a nobis & colendos putatis? 2. de L. Agr. 92. a

Veneratio.

Nam & præſtans deorum natura, hominum pietate coleretur, quum & æterna eſſet & beatiſſima: habet enim uenerationem iuſtam quicquid excellit. 1. de Nat. d. 65. a

Venia.

Datur etiam uenia cõcinnitati ſententiarum. in Or. 21. a. Vix ut mihi tenuis quædam uenia daretur excuſationis, quod, &c. 2. de Or. 108. a. Eſt n. quatenus amicitiæ dari uenia poſſit. de Am. 107. b. Hoc prouerbio, neque Gygi illi poteſt uenia dari, neque huic, &c. Off. 69. b. Veruntamen illis imperatoribus laus eſt tribuenda, quod egerunt: uenia danda, quod relinquerunt. pro L. Man. 4. a. Ad eius facti deprecationem ignoſcendi petenda uenia eſt. Part. 241. b. Mihi errato nulla uenia, recte facto exigua laus proponitur. con. Rul. 67. b. Cur tu fortunæ illorum innocentium ueniam ac locum non dediſti? in Verr. 262. b. Cæſar tibi amantiſſime petenti ueniam non dedit. ad Quint. fr. 320. b. Dabunt igitur mihi ueniã ciues mei, uel gratiã habebunt, quod, &c. de Diu. 109. b. Dare neceſſitati ueniam. 2. Off. 82. a. Cui nõ apud ullum ordinem maximorum ſcelerum uenia ulla ad ignoſcendum dari poteſt. in Piſ. 79. a. Qui tuliſſent acerbius ueniam illi dari, Ampio, lib. 6. 12. 7. a. Voluntaria maleficio ueniam dari nõ oportere. 1. de Inu. 124. a. Cn. Pompeius diutius furori ſuo ueniam daturum non arbitrabatur. pro Dom. 226. b. Cæteris autẽ, ſi errorem ſuum depoſuerint, &c. ueniam & impunitatem dandam puto. 8. Phil. 255. a. Cum a te non ſolum liberationem culpę, ſed etiã errati ueniam impetrauiſſent. pro Lig. 1. a. Ab Ioue pacem ac ueniam peto, precorque ab eo ut, &c. pro Rab. perd. reo, 3. a. Fatetur aliquis ſe peccaſſe, & eius delicti ueniam petit: nefarium eſt facinus ignoſcere. pro Mur. 57. a. Peterem ueniam errato L. Cæcilij ex intimis ue ſuis cogitationibus. pro Syl. 179. b Ab aliquo, cui te purges, ueniam petere. Or. 216. b. In bellis gerendis a dijs immortalibus pacem & ueniam petere. pro Font. 280. b. Hæc ſi tibi tuus parens diceret, poſſes ab eo ueniam petere? poſſes, ut tibi ignoſceret, poſtulare? 7. Verr. 108. a. Etiam ſi paulo minus utilis nobis ſententia uidetur, ueniam tamen aliquam dolori meo tribueritis. de Prouinc. 69. b

Veniam dare, permittere.

Veniam a duos, ſi mihi Senatus dat ueniam. ad Her. 4. 165. a Veniam non dedit, uti reſcriberet. 3. ad Quint. fr. 8. Impetraui a Salaminijs ut ſilerent, ueniam illi quidem mihi dederunt. Attic. 85. b. Sed eum, &c. dabis hanc ueniam mi frater, ut opinor, &c. 1. de Or. 13. a. Date nobis hanc ueniam, ut ea, quæ ſentitis de omni genere dicendi, ſubtiliter proſequamini. 1. de Or. 49. a. Quæſo a uobis, ut in hac cauſa mihi detis hanc ueniam. pro Arch. 2. a Quis tam durus hanc mihi non daret ueniam? Or. 116. b. Si mihi ueniam, quam peto, dederit, utar illius conditione: ſin minus, impetrabo aliquid a me ipſo. Att. 9. 188. 1. a. Dare ueniam homini impudenter petenti. Att. 5. 130. 15. a. Deprecationem uacationem adoleſcentiæ, ueniamque petere. pro Cæl. 43. b. Vt moleſte ferrem tantum ingenium (bona uenia me audies) in tam leues, ne dicam in tam ineptas ſententias incidiſſe. 1. de Nat. deo. 81. a Quapropter uos oro atque obſecro Iudices, ut attente, bonaq; cum uenia, uerba mea audiatis. pro Roſc. Am. 6. a. Bona hoc tua uenia dixerim. Diuin. lib. 1. 26. & 3. de Leg. 31. An uero (bona uenia huius optimi uiri dixerim Scæuolæ) tu, &c. de Or. 106. b. Bona tua uenia dixerim. pro Rab. 128. b. Quare frater bona tua uenia dixerim, iſta ſententia abeſt ſæpiſſime. de Leg. 191. b

Venio.

Venit dies. pro Planc. 55. Venit legi dies, Terentius interceſſit. Att. 4. 85. 9. a. Pugiles uero, &c. ſed quia perfundenda uoce omne corpus intenditur, uenitque plaga uehementior. 2. Tuſc. 96. a. Venit quæſtio. pro Corn. Balb. 37. Sæpe enim uenit ad aures meas, te idem iſtud nimis crebro dicere. pro Marc. 14. a. Venit res ad heredem. pro Quint. 22. Si uenit ad meliores uictoria. 4. fam. 31. Venit enim mihi fani, loci, religionis illius in mentẽ, uerſantur ante oculos omnia. 6. Verr. 99. a. Venit enim mihi in mentem oris tui. pro Roſc. Am. 58. a. Venit enim mihi Platonis in mẽtem, quem accepimus primum hic diſputare ſolitum. 5. de Fin. 3. a. Idque dum cogitat, non minus ſæpe ei uenit in mentem poteſtatis, quam æquitatis tuæ. pro Quint. 3. a. In mentem tibi non uenit, quid negotij ſit cauſam publicam ſuſtinere? 1. Verr. 15. a. & 1. Tuſc. 45. Venit in mentem a te requirere. Acad. q. edit. 2. lib. 1. a

a.lib.1.2. Venit mihi in mentem ſubuereri interdum.4. fam. 33. Veniunt hæreditates. pro Flacc. 65. Omnes qui iſtinc veniunt, ita de tua virtute commemorat. Qu. fr.1. 1.55. 2. Nam hinc ad Remp. plurima commoda veniunt.1.de Inu. 8. 2. Mulieres vero in India, quum eſt cuiuſque earum vir mortuus,in certamen iudiciumque veniunt.5.Tuſc.113.2.& 5. de Fin. 65. Poſtridie mane homines in concionem veniunt, quærunt quid optimum factu ſit.3.Verr.47.2.Quæ in controuerſiam veniunt,de his,ſi placet, diſſeramus.4.de Fin.41.2.& pro Quint. 20. Alij capti, alij intercluſi non veniunt in dubium de voluntate, eo minus ſcilicet, &c.Att.11.223. 3. 2. His autem formis atque corporibus, ſicut omnibus rebus, quæ ſub aſpectum veniunt, ſedes opus eſt. 2.de Or.194.2.Quia veniebant a Roſcio,plus etiam ſcire,quàm ſciebat,videbatur.pro Roſc.Com.18.2.Vt ad quem ſummus mœror morte ſua veniebat, ad eundem ſumus honos quoque perueniret.pro Quint.8.2. Nunquam etiam res ad manus atque ad pugnam veniebat. in Verr.241.b.Veniebat mihi in mentẽ queri.4.fam. 39. Quæ mihi veniebant in mentem, quæ ad te pertinere arbitrabar, quod,&c. ad Thermum, lib.2.17.7.2.Non veni adiutor, ſed auditor.de Nat.d.1.14. Veni in eum ſermonem, vt dicerem,&c.ad Appium Pulchrum,lib.3.5.8.2.Quòd vero in C. Marij ſuauiſſimi doctiſſimique hominis familiaritatem veniſti, non dici poteſt quàm valde gaudeam.ad Trebatium,lib.7.15. 2. a. & 4.in Verr.122. Neque amiſſis ſacris paternis,in hæc adoptiua ueniſti.pro D. ſua, 28. 2. Eunti mihi Antium, & gladiatores Marci Metelli cupide relinquenti, uenit obuius tuus pater. Att. 2.16.1. 2. Mihi credite, maior hæreditas venit vnicuique veſtrũ in iiſdem bonis a iure & a legibus, quàm ab iis, a quibus illa ipſa bona relicta ſunt. pro Cæc.54.2.Sed neque emiſti, neque hæreditate venit, neque domi natus eſt,neque donatus eſt.1.de Inu. 95.2.Is cum prima luce Pomponij domum venit.Off.74.b.Ego, ſi Pompeius manet in Italia,nec res ad pactionem venit, lõgius bellum puto fore.Att.9.181.9. a. Atque oratorum quidem laus ita ducta ab humili venit ad ſummum, vt iam ſeneſcat, breuiq; tempore ad nihilum ventura videatur.2.Tuſc.8.2.In hanc calamitatem venit propter prædiorum bonitatem & multitudinem. pro Roſc.Am. 29. 2. Quod quoniam iam in conſuetudinem venit, &c.reprehendendum fortaſſe minus.pro Cæcin.4.2. Iam in prouerbij conſuetudinem venit, Largitionem fundum non habere. 2. Off. 79. 2. Venit enim iam in contentionem,vtrum ſit probabilius,&c.2.de Diu.192.2.& Off.2.104.Neque fere vnquã venit in contentionem de accuſando, qui Quæſtor fuiſſet,quin repudiaretur.1.Verr.34.2. Nouo quodam genere in ſummã gloriam venit.Att.2.35.4.2. Venit in periculum, ne & ea quæ relicta, & hæc quæ ab ipſo parta ſunt,amittat.pro Mur.51.2.Etiamne ſi vi eiecit? etiamne ſi clam,ſi precario venit in poſſeſſionem? 3.de L.Agr.7.2.Scilicet defendam Decianum, qui tibi in ſuſpicionem nullo ſuo delicto venit. pro Flac. 63. 2. Venimus maturius.Acad.q.edit.1.lib. 2. 9. Tamen ad iſtum venerunt emptum locum illum Senatorium,non ſolum veteres, ſed etiam noui. 4. Verr.86.2.Is ad quem morte Roſcij diuitiæ venerunt. pro Sex. Roſc.33.b.A Cn. Pompeio ad Deiotarum legati literæque venerunt. pro Deiot. 145. b. Deinde quædam in conſuetudinẽ ex vtilitatis ratione venerunt.2.de Inu.140.2.Poſtremo in eum caſum veneram, vt omnis mearum fortunarum ſtatus vnius iudicij periculo contineretur.pro Cl.65. 2. Nonnullam in ſpem veneram, poſſe, me aliquid ex iſtis diſcere.2.de Or.120. 2. Ad vadimoniũ non venerat,ut ais,is quicum tibi affinitas,ſocietas,&c. intercedebant. pro Quint. 27. 2. Equidem iſti libri duo Pilonis, &c. tum erant allati Alexandriam,tumque primum in Antiochi manus venerant.4.Acad.23. 2. In ſpem venerant, quòd queque,&c Brutus ad Cic.11.13.8.2. Alacris obuiam mihi veniet, complexum exoptans meum. 4. Tuſc. 110. 2. Sed ſi res in contentionem veniet, nimirum Themiſtocles eſt author adhibendus:&c. 2.Off. 104. 2. Venient in medium: dicent quid ſtatuerint. 4.Verr.126.2.Nam quum omni vitio carere lex iubeat, ne veniet quidem in eum ordinem vnquam vitij particeps.3. de Leg.4 .2.& 6. Verr.21. In eaſdem ſolitudines tu ipſe (vt arbitror) venies,in quibus nos conſediſſe audies.Cælio,lib.2.15.18 2 Obuiæ mihi uelim ſint tuæ literæ,quæ me erudiant de omni Repub.ne hoſpes plane veniam.Cælio.lib.2.11.4.2. Ve enim ad minima veniam.de Fin.1.25. Vident omnes qua de cauſa huic inimicus venias: ſciunt huiuſce pecunia te adductum eſſe. pro Roſ. Am.32.2.Ad quem dolor veniat, ad eundem neceſſe eſt interitum venire.3.de Nat.d.48.2.Non e dico C.Aquili,quo mihi veniat in dubium tua fides & conſtantia.pro Quint.3. 2. Ve autem a facillimis ordiamur, prima ueniat in medium Epicuri ratio, quę,&c.1.de Finib.21.2. Et ſimul tibi in mentem veniat facito, quemadmodum vitam huiuſce depinxeris?pro Roſc.Amer.45.2

Ad Arceſilam,Carneademque veniamus.4.Acad.q.26.2.Vt ad fabulas veniamus.pro Roſc.Am.126.2.Quod ſcribis in Italia te moraturum, dum tibi literæ meæ veniant, ſi per hoſtem licet, non erraris.ad Brut.11.24.3.2.Id eſt, afferantur.Ad meq; legati eius, & Quæſtor,& amici literas miterent, vt ſubſidio venirẽ. Att.6.116.4.2.& 6.19.Nunquam putaui fore,vt ſupplex ad te venirem.Att.16.143.1.2. An ego non venirem contra alienum pro familiari meo?in Ant.161.b. Vt ad cœnam & eſuriens, & ſitiens veniret.de Fin.2.54.Vt ad id aliquando,quod cupiebat,veniret. Off.1.157.Quæ autem dea ad res omnes veniret, Venerem noſtri nominauerunt.Att.174. b. Quum omnium nobilium dignitas & ſalus in diſcrimen veniret.pro Roſc.Am.9.2.Neque adhuc cauſam vllam excogitare potuit, quamobrem commiſerit, aut quid euenerit,ut in tantum periculum ueniret.3.Ver.48.2.Nunquam enim,&c. commiſiſſet, vt propter eum in ſermonem hominum,atque in tantam vituperationem veniret.6.Verr.11.2.Si in veſtrum complexum uenero,&c. ſatis magnum mihi fructum uidebor percepiſſe.ad Terentiam,libro 14.1.7.2.Ea ſi venerit, nec iſti ante in meam prouinciam tranſierint,vnum vereor, &c. Attic. 5.106. 3. 2. Si id non poterit, ſiquam in ſimilem ante ſuſpicionem venerit.2.de Inu.143. 2. Veruntamen cum de Cumanis ueniſſem cum imperio,Græci quaſi Epheſio Præt.ſe alacres obtulerunt.Att.5.100.1.2.Non in eam turpitudinẽ veniſſes,ut hoc tibi eſſet apud tales uiros confitendum,qua tibi uadimonium nõ ſit obitum,&c.pro Quin. 31. Quampridem ſibi hæreditas veniſſet,docet.3.Verr.18.2.Quum eius filio,Prætore Sacerdote,hæreditas a propinquo permagna veniſſet.3.Verr.18.2.Quum ad illud prandiũ crudior ueniſſet. pro Clu.134.2. Ad inimicitias res veniſſet.ad Qu.fr.3.20.3.2.Quod niſi ex Publicio narratum Næuio eſſet,non tam cito res in contentionem ueniſſet. pro Quint. 12.2.Nam hoc animo prouidebat,quum tanta hæreditas in controuerſiam ueniſſet.4.Verr.25.2.Si cum tanto impetu in Græciã ueniſſet.2.de Fin.178. 2. Quum is, &c.ſi pupillus ante mortuus eſſet,quàm in ſuam tutelam ueniſſet,pupillo non nato hæredem eſſe non poſſe.de Cl.Or.101.2.& 2.de Inu.167. & 1. de Or. 88. Hoſce opiſhor Cybiræ,quum in ſuſpicionem ueniſſent, ſuis ciuibus fanum expilaſſe Appollinis,&c.6.Verr.26.2.Neq; enim, &c. ſed eos nihilominus qui regionibus excluſi,intra præſidia, atque intra arma aliena veniſſent.Att.8.159.7.2. Mirari ſatis non poſſum,unde ad iſtas opiniones uenerit.1.de Nat.d.67. Tu uelim ſæpe ad nos ſcribas:ſi rem nullam habebis, quod in buccam uenerit,ſcribito.Att.1.7.9.2.Si quis uenerit in domum aliquã,in gymnaſium, in forum.de Nat.d.2.11.Et quum ſe ipſe perſpexit, totumq; tentarit, intelliget quemadmodum a natura ſubornatus in uitam uenerit. 1. de Leg. 89. 2. Omnem ſpem delectationis noſtrę, quam, quum in otium uenerimus, habere uolumus, in tua humanitate poſitam habemus. Attic. 1. 4. 3. 2. Neque enim quicquam de hac parte poſt Panætium explicatum eſt, quod mihi quidem probaretur de iis, quæ in manus meas uenerint. 3.Off.44.2.Tu tuis uita,quam turpiter egiſti, magnas offudiſti tenebras:ut etiam ſi fuerint egregij ciues, certe uenerint in obliuionem.in Saluſt.3.2. Vtile eſt me illuc uenire.Att.128.b Cum inimici noſtri uenire dicentur,tum in Epirum ibo.Ep.234.b Hæreditatem uenire alicui, & fundum ad aliquem teſtamento deuenire.pro Cæc.399.b.& 2. Phil. 58. Venire Remp.ad ſeruos. pro Seſt.38. ad aliquem ſalutandi cauſa in aliquem locum. 1. de Fin.11.Propter æs alienum ad arma.6.Phil.211. ad conditionẽ, 5.Ver.123.ad Cornificium.8. Att.34.ad eũdem exitum. Fat.34. & 5.Tuſc.14.Iam a principio uidendum eſt, quemadmodum uelis uenire ad extremũ.Or.216.b.Venire ad nihilum.11. fam. 20 ad ſenectutem.Cat.62.Quanquam magni ad honorem noſtrum intereſt,me quamprimum ad urbem uenire.ad Tironem,lib.16. 3.1.2.Venire contra alicuius exiſtimationem.1.At.5. contra gratiam uel iniuriam.2.Phil.30.contra rem alicuius.2.Phil.30. Vellim ſcire,hodiene ſtatim de auctione,& quo die uenias. Att. 12. 133.2.Venire in anguſtum. pro Planc. 44. In alicuius arbitrium ac poteſtatem.3.Verr.105.2.in eam cauſam.11.Att.18. pro Lig. 17.in certamen & contentionem.3.Verr.2.In uirtutis certamen 5.de Fin.125.2.in certamen cum aliquo.de Cl.Or.177.2.in ciuitatem.pro Cor.Bal.14.& 22.id eſt,ciuis fieri.in cogitationem.4. familiarium 16.in ep.Serui Sulp.in collegium põtificum. pro D. ſua,91.in congreſſum & colloquium alicuius.12.Phil.337.in cõſilium alicuius.10.Att.3.Legatos fide Lepidi dimiſſos, ad me in conſpectum uenire uetueram.Plan.ad Cic.lib.10.23.11.2. & de Fin.lib.1.18.Venire in benignitatis conſuetudinem.in Piſ.35.In diſcrimen exiſtimationis uenire.1.Verr.39. 2. Lepta uero quum ita laboret,ut eius fortunæ uideantur in diſcrimẽ uenire,nõ, &c. ad Dolabellam,lib.9.13.4.2. In dubium uenire de ciuitate. pro Cæc.13.2.Venire in forum.13.fam.21,& 32.Quid uerius,quàm

in iudicium venire, qui ob rē iudicandam pecuniam acceperit. Att.1.16.14.a, Non neceſſe eſt famā alterius in iudiciū venire? pro Quinto,16.a.& 1.de Or.82.pro Mil.23. Senatuſcōſulto efficitur, popularē ſane neminē in ſummū locū, niſi p populū venire, ſublata cooptatione Cēſoria.3.de L.41.a, In oratorū numerū venire.1.de Or.57.a, Venire ī odiū,& uenire cupiā ī odiū. 10. At.23.a.de Fi.65.Illud doleo q̄ ipēſa faciēda eſt, ī eius partē miſerā & deſpoliatā venire.ad Terent.lib.14.2.6.a, Nuntiat iam populo Pōtifices ſecūdū ſe decreuiſſe, me antē vi conari in poſſeſſionem venire.Att.4.71.4.a.In poſſeſſionē Reipub.venire Att.7.258.5.a, In poſſeſſionē ſuā.Off.1.187.In rem preſentē. pro Cęc.14.& 1.de Or.130.& 1.Offi.47.In rem præſentē olim tum veniebant, quum locū oculo ac digito deſignare volebāt. Bud.in annot.in Pandect, in Remp.14.ſam.14.In ſacerdotiū.p.D.ſua,30. ēn ſacra.p D.ſua 58.Qui nunquā in ſenatū V.potuit. pro Flac.33.Id eſt, Senator fieri.in ſinum & cōplexū.alicuius.5.Phil.73. in ſocietatē.9.ſam.58.in ſocietatē belli. pro Ligar.15.A te antē peto, vt,&c. meq; aliqua ea parte in ſocietatē tuarū laudū venire patiare Att.14.315.5.a Eos tu canteriis albis nullis calonib⁹ obuiam Vatieno veniſſe exiſtimas.3.de N.d.15. a, Quis, qui neſcierit veniſſe eam tot dierum tibi viam gratulatum? 2.Phil.73.a.Nuntiatū eſt nobis a M.Varrone, ueniſſe eum Roma pridie veſperi:&c.1.Acad.1.a, Nā a beatis ad virtutē, a virtute ad rationem video te ueniſſe gradibus.1.de Nat.d.123.a, Multos viros bonos in Africā ueniſſe audio. Att.274.b, Gracchus, quū comitia nihilominus peregiſſet, remque illā in religione populo veniſſe ſentiret, ad Sanatū retuli.2.de Nat. d. 15. a, In ſermonē ſe poſt Idus Martii, præterquā Lepidi, veniſſe nemini. Att.14.299.1.a, Sub.affirmat. Audimus eum ueniſſe in ſuſpitionē Torquato de morte Panſæ, cuſtodiriq; ut parricidā.ad Bru.6.5.a,& 14 ad Att. 1. Tā eſt immutabile vēturū, cū uerū ē, quā ueniſſe.de Fat.145 Se illuc venturū eſſe ſaluū.Ae.q.ed.1. li.2.91. Siantē illud egerā, nullū ad Scamādrū morte Habiti venturū emolumentū fuiſſe cōcedebat. p Cl.40.a, Quid pōt eſſe callidius, quā, &c. quū pſertim mihi vſu vēturū nō arbitrarer, vt,&c.ad Appiū Pulchrū, lib.3.8.55. Præſertim quū hoc gñe cognitionū labefactato, acta Cæſaris in dubiū ventura videātur. Att.16.343.5.a, Veniēdū.eſt, igit vel in ipſam flammā,&c.Att.16.339.a, Veniendūne ſit in cōſiliū Tirāni, ſi is aliqua de re bona deliberaturus ſit. Att.10.192.5.a

Venitur, Ventus eſt.

Lilybeū venit.7.Ver.110.a, Itaq; hac vna ſpe ad iudiciū venit. 4.Verr.50.a, Nā ſi maximū in diſcrimē venieť, aut libertas pacta eſt victori, aut mors expoſita victo.8.Phil.253.a, Nemini eſt .n. exploratū, quū ad arma ventū eſt, quid futurū ſit. At.l.7.128.Ad me ventū eſt.pro Qu.2.a, Ventū in inſula eſt, hac vero nihil eſt amœnius.lib.2.de Leg.10.a, Et quū res agatur, in diſcrimēq; ventū ſit, expedire rē, & cōſilium ex tpe capere poſſe.2.Off.46.a.

Veniens.

Nō.n.ſumus oīno ſine cura venīētis anni, etſi ſumus ſine timore.ad Q.fr.3.20.6.a. Id eſt, qui ꝓxime futurus eſt. Quæ.n. veniētia metuuntur, eadem efficiunt ægritudinē inſtantia. Tuſc.4.10.

Ventito.

Cum ipſe etiam ad Scæuolā ventitarē.de Leg.158.b, Dies ferre nullus eſt, quin hic Satyrus domum meam ventitet.Att.1.1.7.a, In reliquis officiis cui tu tribuiſti, excepto Cæſare, præter me, vt domū ventitares,&c.ad Mariū, lib.11.27.11.a, Fuiſſe meo neceſſerio Beſtiæ Cæliū familiarē, cœnaſſe apud eum, ventitaſſe domum, ſtuduiſſe præturæ.pro Cælio,19.a.

Venor.

Illud autem alterum, alienū eſſe exſtimatione mea, Cibyratas imperio meo publice venari.Att.6.111.34.a, De pantheris, per eos q venari ſolent, agitur mādato meo diligenter. ad Cælium, l.2.10.4.Venari laudē modeſtiæ.in aliqua re.ad Her.24.b Canū tanta alacritas in venādo.2.de N.d.137.a, Immanes & feras belluas nāciſcimur venādo, vt & veſcamur iis,& exerceamur ī venādo, ad ſimilitudinē bellicæ diſciplinę, &c. 2 .de N.d.121.

Venatus.

Labor ī venatu, ſudor curſ⁹ ab Eurota, fames, ſitis.Tuſ.5.139.

Venatio.

Tum conditiora facit hæc ſuperuacanei operis aucupium atque venatio.de Sen.89.b, Itaq; ſe ſcripturū aiebat, vt venationē ēt, quæ poſtridie ludos Apollinares futura eſt, proſcriberent. Att.16.333.7.a, Piſcatu, aucupio, venatione, his omnibus exquiſitis vitantis eruditatem,&c.5.de Fin.40.a.Venationes binæ per dies quinque.7.ſam.3. Prodigi qui ludorum venationumq; apparatu pecunias profundunt.2.Off.80.a.

Venator.

Venator ſpeculatorq; naturæ phyſicus.1.de N. d.58. Pernoctāt venatores in niue, in mōtibus vri ſe patiuntur.2.Tuſc.70.

Venaticus.

Mirandum in modum canes venaticos diceres, ita odorabantur omnia & peruestigabant.6.Verr.26.a,

Venonius, ſiue Venonius.

Venonius Vindicius, ex cuius bonis Q.Metellus fundum Tuſculanum comparauit.pro Corn.Balbo,46 Moleſte fero, Venonii hiſtoriam me nō habere.12.At.533.2.a, Nam poſt Annales pontificum maximorū, quibus nihil poteſt eſſe iucundius, ſi aut ad Fabium,&c.aut ad Venonium venias:&c. 1. de Leg.5.Ab hac eadē ciuitate anno ſecūdo ſimili rōne extortā eſſe pecuniam, & Sext.Venonio datā ex eodē teſtimonio cognouiſtis.5. Ver.75.

Venter.

Faba quidē Pythagorei vtique abſtinere: quaſi vero eo cibo mens, non venter infletur.2.de Diu.179.a, Nulla luxuries reperietur, nullē ſumptus, nullū æs alienū,&c. quod quidem uitium uentris & gutturis nō modo non minuit ætas hominib⁹, ſed etiā auget.pro Cæl35.a. Errat, inquit, Scaure: ego enim Magiū nō cōſeruaſſe dico, ſed tanquā nudus nuces legeret, in uentrem abſtuliſſe.2. de Or.147 Etenim ſciebā Catilinā nō latus aut uentrē, ſed caput & collū ſolere petere.pro Mur.49.a, Vētre metiebatur omnia Metrodorus, quæ ad beatā uitā pertinent.1.de N.d.80.

Ventriculus.

Nam quæ ſpiritu in pulmones anima ducitur,&c. pars cōcipitur cordis parte quadam, quam uētriculum cordis appellant.2.de Nat.d.208.a, Cui ſimilis eſt alter uētriculus, in quē ſanguis a iecore per uenam illam cauam influit.de Nat.d.54. b.

Ventilo.

Cuius lingua quaſi flabello ſeditionis illa tum eſt egentium concio uentilata.pro Flac.43.a,

Ventilator.

Non pudet igitur Pyſicum, id eſt ſpeculatorem, uentilato rēque naturæ, ab animis conſuetudine imbutis petere teſtimoniū ueritatis? 1.de Nat.d.112.a, Vetus exēplar habet, uenatorēque.

Ventus.

Ventus me retuliſſet in Italiam.ad Brut.35.Id eſt, repuliſſet, & retrocedentem coegiſſet reuerti.Cū omnis motus animi tanquam uentus hominem defecerat.de Cl.Or.72.b, Vehemēs uentus & immoderata tempeſtas.pro Roſc.Amer.77.a, Si grauis inciderit vehementi flamine ventus.in Arat.b, Ventum excitare in aliquem.pro Syll.31.Id eſt, inuidiam ei conflare. Verum omnes intelligimus in iſtis ſubſcriptionibus vētum quendam popularem eſſe quæſitum.pro Clu.102.a, Vento Africo inuectæ angues (in Egyptum) ex vaſtitate Libyę.1.de Nat.d.71.Vento primo eum nauigaturum.9.Att.52.Id eſt, non expectaturum tempeſtatem.Quo vento proiicitur Appius.8.famil.19.in epiſt. Cælii.Vento reiectus aliquo.16.Att.18.Vento ſæuo, non aduerſo. 5.Att.52.Mare atque vēti, res violētiſſimæ.2.de Nat.d.115. Quicunque vēti erunt, ars noſtra certe non aberit.12.ſam.55.Quid ſi etiam Cæſare, cuius nunc venti valde ſunt ſecundi, reddo meliorem? 2.Att.6.Ex ea die fuere Septentriones venti:&c.Att.9.173.9.a, Mare quod ſua natura trāquillū ſit, ventorum vi agitari atque turbari.pro Clu.109.a, Et eorum ventorum, quos propoſui, moderator quidam & gubernator.2.famil.10.Omnes rumorum & concionum vētos colligere.pro Clu.61.Placet enim Stoicis.eos anhelitus terræ, qui frigidi ſunt, quum fluere cœperint, ventos eſſe.2.de Diuin.64.a, Aer effluens huc & illuc, ventos efficit.5.de Nat.d. 47 Et exiſtimabam M. Bibulum Proconſulē qui circiter Idus Sextiles ab Epheſo in Syriam nauib⁹ profectus erat, quod ſecundos ventos habuiſſet, iam in prouinciam ſuā perueniſſe.ad Catonē, lib.15.3.4.a, Neque tam fui timidus, vt,&c.alios ego vidi vētos alias proſpexi animo ꝓcellas.in Piſ.15.a, Ventis remiſque in patriam omni feſtinatione properaui. 12.ſam.54 Ventis reflantibus reiici.Tuſc.1.107

Ventoſus.

Nam extraordinarium ſemper imperium populare atque vētoſum eſt, minime veſtræ grauitatis, minime huius ordinis. 11. Phil.301.In primis rogo te ad hominem ventoſiſſimū Lepidum mittas.Brutus ad Cic.11.15

Venundo.

Cum in uenundādo rem eam ſciſſet, nec pronuntiauiſſet emptori.3.Off.86. Emendatiora exemplaria legunt, uendendo.

Venuſtus.

Geſtus & motus corpori ita uenuſtus, ut tamen ad forum, nō ad ſcenā inſtitutus uideretur.de Cl.Or.116.a, Grauis facilis & ualde uenuſtus, nimis pugnax eſſe noluit. in Piſ.94. b, Vt quicquid in his rebus fiat utiliter ad pugnam, idem ad aſpe-

ſtum etiam ſit venuſtum.in Or.134.a,Et homo facetus iudicia etiam ſermonem vrbanum & venuſtum.pro D.ſu2,71.a,Sed obſecro te,ita venuſta habeantur illa,non vt,&c.in Par.47.a, Sententiæ non tam graues, quam venuſtæ & concinnæ. de Cl. Or. 182.a.Sed quum omnium ſis venuſtiſſimus & vrbaniſſimus,&c. 2.de Or.126.a,Primum quod tibi facetũ videtur, quicquid ego dixi, quod alii fortaſſe non item: deinde quod illa ſiue faceta ſunt,ſiue ſic fiunt narrante te venuſtiſſima.ad.Treb.15.21.7 a,

Venuſtas.

Venuſtas potius a Venere dicitur,quam Venus ex venuſtate. 2.de Nat.d.51.Capitolii faſtigium non venuſtas, ſed neceſſitas ipſa fabricata eſt.de Or.159.b, Venuſtas & pulchritudo corporis ſecerni nõ poteſt a valetudine.1.Off.135. Quum artificium effingitis,fabricamque diuinam.quam ſint omnia in hominis figura non modo ad vſum, verum etiam ad venuſtatem apta deſcribere.1.de Nat.d.68.a,Vultus multam affert tum dignitatẽ, tum venuſtatem.in Or.33.a. Venuſtatem muliebrem dicere debemus,dignitatem virilem.1.Off.181.a.Et reliqua,q̃ hãc habẽt in ſpẽ venuſtatẽ,vt,&c.de Or.159.b.Ad extremũ agere cũ dignitate & venuſtate.li.1.de Or.69.a, Erant ænea prterea duo ſigna nõ maxima,verũ eximia venuſtate, virginali habitu atq; veſtitu.6.Ver.4.a,Dicẽdi vis egregia,ſumma feſtiuitate & venuſtate cõiuncta pfuit.1.de Or.126.a.Iſte autem homo venerius & affinẽs omni lepore & venuſtate.&c.7.Ver.111.a

Venuſtè.

Qua i re mihi vr illud perq̃ venuſtè cecidiſſe. Celius ad Cic. lib.8.4.5.a.Venuſia,Aſiæ,oppidum.Att.70.b.Tuſ.167.b

Vepres.

Cuius ego Quæſtor ignoratum ab Syracuſanis, quũ eſſe omnino negarẽt,ſeptum vndique & veſtitum vepribus & dumetis, indagaui ſepulchrum.5.Tuſc.91. a.

Veprecula.

Quoniam id etiam fatum ciuitatis fuit, ut illa ex veprecuiis extracta nitenda Remp.conaretur arrodere.pro Seſt.61. a

Ver.

Quum aũt ver eſſe cœperat, cuius initiũ iſte non à Fauonio neq; ab aliquo aſtro notabat,ſed quũ roſam viderat,tũ incipere ver arbitrabatur.7.Ver.22.a.Ver tãquã adoleſcentiã ſignificat, oſtenditque fructus futuros: reliqua tẽpora demetendis frugibus aut percipiendis accommodata ſunt.de Sen.64.a.Vere incũte.Cat.48.Primo uere exercitum moturus erat.in Ver. 193.b.

Vernus.

Vernum lumen.in Arat.b.Sin proceſſeris longius, nõ magis dolendũ eſt,quàm agricolæ dolent præterita uerni tẽporis ſuauitate æſtatem Autumnumque ueniſſe.de Sen.64.a.Alia uerno, tempore tepefacta frondeſcunt.5.Tuſc.53.a.

Verbena.

Dies ille quo ego Ennam quum veniſſem, preſto mihi ſacerdotes Cereris cum inſulis ac verbenis.6.Verr.99.a,

Verber.

Ne catenæ,ne verbera,ne ſecures,ne cruciatus ſociorũ,&c.7. Verr.101.a,Mitto vincula,mitto carcerẽ,mitto verbera.in.Ver. 168.b,Videmus igitur vt cõquiſcere ne infantes quidẽ poſſint: quũ vero paulũ proceſſierint, luſionibus vel laborioſis delectãtur,vt ne verberibus quidẽ deterreri poſſint.5.de Fin.99.a, Necare aliquẽ verberib⁹.in Piſ.66.a, Aliquem vinculis & uerberibus atq; oi ſupplico excruciatũ necari.p Pomp.5. b, Tũ verberibus ac tormẽtis qõnẽ habuit publicæ pecuniæ. in Ant.231.b.

Verbero.

Quid?ille vt faceret in inducias?ante Cõſules, oculoſq; legatorũ tormẽtis Mutinã verberauit:&c.8.Phil.247.a, Verberare matrem.in Vatin.31. b,Videris pẽdere alios ex arbore,pulſari autẽ alios & verberari,porro alios,&c.5.Verr.54.a, Ad pulſandos verberãdoſq; homines exercitatiſſimus.in Verr.264.b.

Verbero,per tranſlationem.

Qui ſeruũ iniuria verberat.de Fin.4.122.a,Verberauit te cogitationis tacito dũtaxat cõuitio.16.fam.35.ex ep.Q. Cic. Quæ quũ apud te diceret,virgis oculi verberabãtur.7.Ver.88.a, Os tuum ferreum ſenatus conuitio verberari noluiſti.in Piſ.50.

Verberatio.

Mirificã mihi uerberationẽ ceſſatiõis ep.dediſti.ad Tir.16.27.1

Verbum.

Cũ illud verbum vnde, in vtranque rem ualeat.pro Cæc.302. b,Charum ipſum uerbum eſt amoris, ex quo amicitiæ nomen eſt ductum,1.de Nat.d.167.a,Durum uerbum,inſolens, & humile.de Cl.Or.150.a,Verbum inquinatum,abiectum,non aptũ, durum,longe petitum.de Opt.gen.Or.144.a,Verbum priſcum & inuſitatum.pro Corn.Balbo, 62. b, Verbum ſuſpicioſum.6. fam.28.in ep.A Cæc.Verbum uſitatum ac tritum.Acad.q.44. b, Verbum familiæ.pro Cæc.296. b, Ex iſto ore religionis verbũ excidere poteſt?pro Dom.234.b,Verbum uoluptatis non habet dignitatem.2.de Fin.119.a,Verbum quod abs te aiunt falſo in me ſolere cõferri.5.fa.11 Id erit uerbum e uerbo. de Fin.3. 42. Neque enim quoties verbum aliquod eſt ſcribẽdum nobis,toties eius verbi literæ ſunt cogitatione conquirendæ.2.de Or.71. a,Verbi cauſa,docere aduerſarium maieſtatem minuiſſe.2. de Inu.159.a,Verbi cauſa,tria pauca ſunt,anne multa?4.Acad.165. a,Siquis,verbi cauſa, oriente Canicula natus eſt, is in mari non morietur.de Fat.18.a.& 1.Tuſc.10 Verbi gratia,propter voluptatem nos amemus.5.de Fin.53.a, Sin autem vſque ad nouem, verbi gratia.4.Acad.167.a, Verbi vis ſine re nulla.Or. 40.Cuĩ verbo domicilium eſt proprium in officio, migrationes in alienum.multæ.16.fam. 23.Quod ſomnium mirifice ad verbum cũ re conuenit.de Diu.100.b,Aut ea, quæ modo expreſſa ad verbum dixi,de libro tollenda.Tuſc.199. b. Ediſcere ad verbum quamplurima ſcripta.de Or.97.b, Ad verbum ediſcendus libellus.Acad.q.lib.2. 126.Latinæ fabulæ ad verbum de Græcis expreſſæ.de Fin.49.b,Neque verbum de re facio.ep.117.b,Propinquis qui aderant,verbum nullum facit.in Verr.69.b,Verbum uemo fecit.pro Planc.263.b.Qui nunquam verbum in publico fecerunt.de Cl.189.b,Antequam fecerem verbum.in Verr.234.b, Ad eos tamen ipſos qui aderant,ne verbum quidem auſus eſt facere de Cæſare.in Ant.187.b,Sicut Calidio verbum pro eo facere non licuerit.Qu.fratri,322.b.& pro Roſc. Am. 2 Verbum vllum interponere.pro Quint.8 Dicerem iucundius,niſi id verbum in omne tempus perdidiſſem.ep.71.b,Quem enim intelligimus diuitem?aut hoc verbũ in quo homine ponimus? Parad. 124. b, Nam comperiſſe me non audeo dicere: ne forte id verbum ponam quod abs te aiunt falſo in me ſolere conferri.Antonio,lib.5.5.4.a, Demoſthenes nullum verbum inſolens, neque odioſum ponere audebat.Or.199.b, Conuerti enim ex Atticis duorum eloquentiſſimorum nobiliſſimas orationes inter ſe cõtrarias,&c.in quibus non verbum pro verbo neceſſe habui reddere,ſed genus omnium verborum, vimq; ſeruaui.de Opt. gen. Or.148.κατάληψις,quã,ut dixi,uerbũ è uerbo exprimẽtes, cõprehẽſionẽ dicemus,&c.Aca.q.l.2,31.Nec definiri aiebãt neceſſe eſſe quid eſſet cognitio,aut perceptio,aut (ſi uerbũ e uerbo nõlumus)cõprehẽſio.4.Ac.35.a,Verbo,re uera. p Quint. 4. Vno uerbo tuo cũ mea laude cõiuncto.15. fam. 20. Quaſi de uerbo, nõ de re laboretur. Tuſ.2.26. Veteres uerbo tenus acutè illi quidẽ,ſed non ad hũc uſum popularẽ atq; ciuilem de Repub. diſſerebant.li.3.de Leg 20.a,Aberrare uerbo aut nutu.de Aruſp. reſp.20.a,Quo uerbo ſi aſſequi poſſem,ipſos iſtos eiicerẽ, quũ hæc loquitur.in Cat. 106.b. Nũquã accidit ut cũ eo, uerbo uno concertarẽ.Att,3.17.Hoc uerbo cũ dicimus, ſubiecta ea notio eſt,&c.Tuſ.234.b.Quo nomine ẽt C. Furnio legato, uiro fortĩ atque ſtrenuo,plura ẽt uerbo,q̃ ſcriptura mãdata dedimus.10. fam 17.in ep.Plãc.Cunctũ Senatũ,oẽm ſobolẽ iuuẽtutis,unoq; uerbo,expulſam eſſe,& exterminatã. in Ant. 171.b. Res uerbo fieri interdum deterior ſolet.in Ant.214.b.Nõ enim uerbo ſolũ poſuit uoluptatẽ,ſed explanauit quid diceret. Tuſ.3.41. Premere aliquẽ uerbo.1.Tuſ.22.a,uerbo pmittere.in Ver. 122.b. De ſubſelliis que rot?una ex domo pdeũt: ſi uerbo titubarint, quo reuertantur,nõ habebunt.pro Flac.17.a.Verba ſunt rerum notæ.in Top.18.a.Verba reb. cõtraria.ad Brut.55.in ep.Bruti. ampliſſima.Or.203.b.dura,odioſa & intolerãtia.Or.196.b.electiſſima.de Fi.3.22.grãdiora.de Fin.94.b.grauia,plena, ſonãtia, iuncta,facta,cognominata,nõ uulgata,ſuperlata.Par.29. a. & 1. Tuſc.51.inaudita.Ac.q.ed. 2.l.1.18.inuſitata.de Fi.3.4.Magnifica & pclara.de Fin.2.64.noua.Ac.q.ed.2.li.1.19. Nouantur aũt uerba,quæ ab eo qui dicit,ipſo gignuntur ac fiunt.3. de Or. 84. Verba popularia & uſitata.Off.2 49.publica.Ac.q.cd.2.li.1.19 trãslata,facta,iũcta.Or.215.b.trãslata,immutata, mutata. Or. 205.b.Propria,uſitata,noua,priſca,inuſitata.i Or.44.a. ciuilis iuris & legũ à te uſurpãtur. 1. de Leg. 43. poetarũ. 1. de Or.63. uulgi.Ac.q.ed.2.l.1.19.Hoc eſt,quib. uulgus, utiſ, q̃ ẽt publica uocat.Portẽtorũ ui,uerba ipſa prudẽter à maiorib. poſita declarãt.de Diu.99.b.verba ſingula ſingulas acutas uoces hñt.Or.32 Beatitas & beatitudo, vtrunque ſatis durum, ſed vſu molliẽda nobis verba ſunt. 1.de Nat.deor.67. Exiſtimatio, dedecus, infamia,turpitudo,verba ſunt atque ineptiæ.in Piſ.52.a,Verborum atrocitas inuidioſa.1.ad Q.fr.40.Verborum aucupatio vitioſa. pro Cæc.38.Rerum copia,uerborum copiam gignit.de Ora. 3. 68.Delectus uerborũ,origo eſt eloquẽtiæ.de Cl.Or.137.a,Verborum explicatio. Aca.q.ed 2.lib.1.23.faces.3.de Or.3.V.ina-

alum flumine cum conturbor. t .de Net.d.1.fulmina. 9 . fam. 48. Verborum honos pleno modio.6.Att.14.Verborum tactatione & denuntiatione periculi, tt.famil.3c.in epiſt.D.Bruti. Quidā ignari non modo rerum,ſed etiam uerborū.in Ant.254.b, Verborum immutatio.Acad.q.ed.t.lib.c. 16. Iudicium elocitioque uerborum,poeiaiū & orationum cōmunis ſunt.Or.t03.b, Verborum laus.ad Brut.36.Verborū memoria, quæ minus eſt nobis neceſſaria,maiore imaginum varietate diſtinguitur. 2 .de Or. 195.Verborum ornatus duplex.Or.44.Verborum tuorum tanta eſſe pondera.15. famil. 19. Quæ uerborum ſententiarumque præcepta ſunt,eadem ad ſermonem pertinent:Off.t.185 Verborum ſine ſententiis ornatus nullus.3. de Or . t4 . Verborū ratio (in hiſtoria).2.de Or.34 Verborum collocandorum ratio . Or. 81 . Ars quæ uerborum aut faciēdorum aut deligendorum ſciētiam profitetur.de Or.1t2. b, Quum uerborum ſimilitudines imaginibus exprimere uolemus , plus negotii ſuſcipiemus , & magis ingenium noſtrum exercebimus. 3.ad Her.t19.Re intellecta,in verborum uſu faciles eſſe debemus.de Fi. 3 . 42. Verba tantum affero,quibus abundo.te.Att.66.Quid uerba audiam , cum facta uideem?Tuſc.3.4c.Quæ uerba cōtorquet. Tuſc.3.53. Verba mihi dari facile patior in hoc , meque libenter præbeo credulum. t5.Att.33.Verba fabricari.Aca.q.ed.1.lib.2,t8. Verba facimus pro Buthrotiis.Or.262.b,Multa de re uerba feci.ep. 60.b,Multa uerba feciſti,te, &c.de Din.t17.b,Permulta contra legem Gabiniā uerba feciſti.pro Pom.t4.b, Quod plura in eam partem uerba fecerim, poteſt fieri quod fit in multis quæſtionibus,ut res uerboſior hæc fuerit,ille uerior Att.8.147.1t.2 , Facere uerba apud Senatum.in Verr. 1t8.b, Facere uerba in Senatu.in Verr.t34.b,Hebere uerba.de Inuent.80. b , Verba cuiuſque rei propria & ornatiſſima atque optima accupaſſe Ennium de Or.97.b,Res atque ſententiæ ui ſua e uerba pariene, quæ ſemper ſetis ornata mihi quidem uideri ſolent,ſi eiuſmodi ſunt, ut ea res ipſa peperiſſe uideetur.de Or.te2. b , Permittere uerba, re hortari.4.Verr.47. a , Recitare uerba ex codice.7.Verr . 20. Verba & literas ſequi, calūniatoris officium eſſe.t.ad Her. 46. Paucis uerbis,ſed ἐν δυνάμει. 9.At.t6.Verbis trib. primit.6.fa. 45.Omnis igitur oratio conficitur ex uerbis , quorum primum nobis ratio ſimpliciter uidenda eſt,deinde coniunctè.3.de Or. 82:In uerbis nihil obſcœnum eſſe.9.fam.51.& 5c.Quæ uis inſit in his peucit uerbis.6.famil . 7.Eſt enim uitioſum in uerbis ,ſiquid inquinatum,ſi abiectū , ſi non aptum ſi durum,ſi longe petitum eſt.de Opt.t44 Verbis aliquem male accipere.4. Verr. 39.Verbis cuis me admonuit.9. fa. 8. Verbis multis eum agere mecum,per cognationem quæ mihi ſecum eſſet.tt.Att.63.Verbis caſtigare aliquem.1.Off.t25 Verbis luculentioribus & pluribus rem eandem comprehenderat. 12. Att. 25. Certis verbis , capite velato, deuouerunt ſeipſos quidem imperatores diis immortalibus pro Repub.c.de Nat. d . 7 Res bonas uerbis electis grauiter ornateque dici.1.de Fin.7 Verbis magis , quam ſententiis,ab aliquo diſſentire.Acad.q.edit.t.lib.2.16 Verbis exequi aliquid.11.fam.44.Verbis contra arma bellum gerere.t2. fam . 47 Epiſtola quam modo totidem fere verbis interpretatus ſum. de Fin.85.b,Idem te hortor , quod tibi uerbis meis pueri nunciarunt.1.ad Q.fr. 51.Vbi rerū teſtimonia adſunt , non opus eſt uerbis.in Sal.273.b,Verbis multis & ſupplicibus orat.12 . Att. 41.Verbis & re tibi oſtēdit.7.fa.3c. Honorificis uerbis aliquem proſequi.Tuſc.2. 53. Recitare literas totidem uerbis . in Verr . 252.b,Primū memoria tāta,q̄ta in uiro cognouiſſe arbitror, ut q̄ ſecū cōmētatus eſſet , ea ſine ſcripto urbis eiſdē redderet , quibus excogitauiſſet.de Cl.Or.167 .2,Verbis ſatisfieri huic, cui re uix referre poſſum gr̄as.11.fa.e t.in ep.D.Bru.Verbis quotidianis texere ſolem' ep.9.fa.48.Iiſdē pene uerbis ſcripſit.t6.At.14 Totidem quot dixit (ut aiunt) ſcripta uerbis oratio.de Cl.Or. 196.b.Verbis ſunt facta difficiliora.1.ad Qu.fr.59.itaque iſtum ego locum totidem uerbis a Dicæarcho tranſtuli.Att.6.tt3.5.a Vt de tuo edicto totidem uerbis transferrem in meum diligentiſſime ſcriptum.ad Appium Pulchum,lib.3.8.1c.2, Tu Atticā quæſo cura,& ei ſalutem,& Pyliæ,Tulliæ quoque uerbis plurimum.Att.a Meis uerbis & meo nomine.pro.Mur. 130. b, Atticæ, quoniam hilarula eſt,meis uerbis ſuauium des. Att. 16. 31. Cum Suga locutus ſum,ut ei meis uerbis dicerent,&c.ep.66. b , Si ei meis uerbis eris gratulatus.ep.249.b.

Verboſus.

Non ſolum iſta veſtra verboſa ſimulatio prudentiæ, ſed etiā ipſa illa domina rerum ſapientia.pro Mur.e8 c, Religionis partem,quæ multo eſt verboſior, pretermittens , de iure Reipub . dicam.pro D.26.Id eſt,q̄ plurib. idiget verbis. Pōt fieri , vt res verboſior hæc fuerit,illa verior.pro D.ſua, et9. Habes epiſtolā verboſiorem fortaſſe,quam velles,Mario,lib.7.3.19.2.

Verboſe

Satis verboſe: ſed quid poſtea? pro Mur. ee.a ,Plura tibi de meis conſiliis ſcriberem,rationemque omnium rerum redderē verboſius.Plancus ad Cic, lib.10.7.1. 2, Hæc ad te ſcripſi verboſius.Mario,lib.7.3.14.2.

Vere; Vide Verus.

Verecundia.

Cuſtos vere virtutum omnium,dedecus fugiens,laudemque maxime cōſequens,verecundia eſt.in Part.4c.2, Verecundia, & quaſi quidam ornatus vitæ.Off.lib. 1. 13c. 2 , Nihil exiſtimatio ciuium valet,nihil poſteritatis verecundia,ad Brut.23.Verecūdia turpitudinis.Tuſc.5. 55. In externis locis minor eſt ad facinus verecundia.4.ep.3c.Qui ſemel verecundiæ fines trāſierit , eum bene & nauiter impudentem eſſe oportet.5.fam.c9.Iuſtitiæ partes ſunt,non violare homines:verecundiæ, non offendere.Off.t.139.Hoc ſolum animal natum eſt,pudoris & verecundiæ particeps.4.de Fin. 30.2, Cynicorum ratio eſt inimica verecūdiæ,ſine qua nihil rectum eſſe poteſt,nihil honeſtum.de Fin. t10.b,Pleraque in eam ſententiam ab eiſdem contra verecundiam diſputantur.Off. 26. b, Sin autem propter verecundiā ſuā minus ſe tibi obtulit.t3.fam.3c.Id eſt,propter pudorem ſuum. Verecundiam amo, vel potius libertatem loquendi.9.fa.50.Verecundiam tecum extuleris.7.fam.34.Scenicorum quidem mos tantam habuit a vetere diſciplina verecundiam,vt in ſcenam ſine ſubligaculo prodeat nemo.Off.c6.b, Timiditas imitatur verecundiam.in Pert. 43. 2,Malo Tyronis verecundiam in culpa eſſe,quam illiberalitate Curii,Att. 1c2. b , Et mihi ipſe Cæſar nominatim Curtio paratum eſſe perſcripſit , meamque in rogando verecundiam obiurgauit.ad Qu.fr.3.17.t4.2, Verecundiam Platonis ſeruo & ſeruabo.9.fam. 54. Maximum ornamentum tollit,qui ex ea tollit,qui ex ea tollit verecundiā.de Ami. 11t.b,Meam ſtultam verecundiam qui voluerim.&c. Att.c24. b.Homo timidus,virginali verecundia.pro Quint.et.2, Verecundia impedior,ne te pluribus verbis rogem. 13. fam. 5. Mea factum eſt inuiſa verecundia, vt te proficiſcēs non tollerem.;Q. fr.31c.b,Verecundia negandi , ſcribendi impudentiam ſuſcepimus.Or.2c0. b , Sine verecundia nihil poteſt eſſe rectum , nihil honeſtum.1.Off.c07.a.

Verecundus.

Verecundus eſt,qui vt bene audiat,erubeſcit,& pudet impudica loqui.de L.166.b,Nec in faciēdis uerbis erit audax,& in trāſferēdi verecundus & parcus, & in priſcis reliquiſque ornamentis demiſſior,Or.45.2,Verecūdus in loquēdo.ep.11t.b,Oratio caſte,uerecunda,uirgo incorrupta quodam modo.in Or.35.2 , Verecunda tralatio.ad Tyronē,lib. 16.t7.3.2,Verecunda debet eſſe tranſlatio.de Or.3.90. Habetis ſermonem bene longum hominis vtinam non impudentis, illud quidem certe . non nimis uerecundi.2.de Or.196.2,Tu autem eo liberior , quod ea in te admiſiſti, quæ a uerecundo inimico audire non poſſes. c. Phil. 63. Innocētes ergo & uerecūdi ſunt ut bene audiāt: & ut rumorē bonū colligāt, erubeſcunt: pudici ēt loqui de pudicitia. t.de L.64.2,Verecundiorēne corā putamus inpoſtulando fore , quā fuerit tum , quū miſit mandata ad Senatum? 1 c.Phil.316. a.

Verecundè .

Verecundè tu quidem,ut omnia.in Top.c11. b. & de Cl. Or. t72.b. Tum ille timidè,vel potius verecunde,Facio,inquit,equidem.5.de Fin.t1. a. Verecunde dubitanterque recipere aliquā cauſam.ep.96.b. Gratulari alicui nimis uerecunde,Mario, lib. 7.2.3.2,Sin agis uerecundius.Aced.q.ed. 1.lib.2.t15. Verecundius hac de re iamdudum loquor.1.de Or.83.2, Cyrenaici quidem non recuſant,ueſtri hæc uerecundius , illi fortaſſe conſtantius.c.de Fin.181.a.

Verecundans.

Nam quod Sp. Caruilio grauiter claudicanti ex uulnere ob Rempub.accepto,& ob eam cauſam uerecundanti in publicum prodire,mater dixit,Quin.&c.t.de Or. 138. 2, Cunctantem & quaſi uerecundantem incitare.de Or.146.b.

Vereor .

Ac uereor Gallica etiam bella , ipſe Seſtius quo euadet. Att. ac3.b. Perge uerò Craſſe, inquit Mutius: iſtam enim culpā quā ueteris,ego præſtabo. t. de Or. 55. 2, Is partem ueretur ui deū pro Planc.c3 . 2,Quid ? ueteranos non ueremur ? non timere ſe, ne ipſi quidem nolunt. in Ant. c45. b. Quem meus Cicero & amabat ut fratrē,& iam ut maiorem fratrem uerebatur. Qu.fr, 303.b. A quo ſupplicium uerebatur:ad Her.11. b.In ipſa rogatione,ne p̄ uim quid egeretur,quis tū ueſtrū Syllā uerebat? pro Syll.t79.b.Metuebāt eū ſerui,uerebātur liberi.de Sen.33.Tune id ueritus es?Q.fr.1.3.1.2.Qđ ueritus ſum,factū eſt,At. t29. b,

teque ſolum colent ſe inter ſe ac diligent, ſed etiam verchuur:nam maximum ornamentum amicitiæ tollit, qui ex ea tolli verecundiam.de Amic.tt1.b, Vt vereatur temere opinari. Acad.q.ed. 1.lib.2. 118.Is qui vereretur reprehenſionem doctorum atque prudentium.Or.197.b, Vereri minus eſt,quam metuere.pro Quint.t.Annonæ caritatem vereri,5.Verr.38.a,Maximeque curandũ eſt, vt eos,quibuſcum ſermonẽ conferimus, & vereri,& diligere videamur.Off. 37.b,Vereri maiores natu. Off.1. t7t. Licẽtia eſt quum apud eos,quos aut vereri, aut metuere debemus,tamen,&c.ad Her.4.204.a,Reprehenſionem doctorum vereri.in Or.1.a,Tyronem habeo citius,quam verebar. Att.203.b, Et quod modo Carthagini male iam diu cogitati bellum inferatur multo ante denuntio, de qua nõ ante vereri deſinam,quam illam exciſam cognouero.de Sen.t7.a,Vereor quid agas.Att.t52.b,Qui ſi dii non ſunt,vereor quid agat Ino. de Nat.d.69.b,Id eſt dubito, quæro, neſcio. Et quod ſcribis in vrbem introiſſe,vereor quid ſit.Att.7.127.2.a, Vereor ecquodnam curriculum aliquando ſit habitura,&c.de Cl.Or.166.b, Vereor quomodo hoc homines accipiant.epiſt.120.b,

Vereor ne.

Vereor ne ſubarroganter facias,ſi dixeris tuũ.Acad.4.204.a, Vereor ne nihil habuerit.14. Att. 32. Cuius tanti mali vereor ne conſolatio vlla poſſit vera reperiri.ep.6.2.Si manet, vereor ne exercitũ firmũ hẽre nõ poſſit.Att.7.t3t.2.Ac nõ vereor, ne aſſentatiuncula quadam aucupari gratiam tuam videar.ep.68.b, Non enim vereor,ne non ſcribendo te expleam.ep.18.b, Non vereor,ne hoc officium meum P. Seruilio iudici non probem. 6.Verr.74.a,Non vereor, ne quis iam in iſto genere me leuiorem putẽt.de Or.t35.b,Non vereor,ne quid ſtulte facias. ep. 2t.b,Non vereor,ne meæ vitæ modeſtia parum valitura ſit in poſterum contra falſos rumores.Matius Cic.lib.tt.28.t8.a, Non vereor ne cum miſerũ eſſe nefas ſit dicere.epiſt.78.b, Vos autẽ mihi veremini, ne labar ad opinionẽ,& aliquid adſciſcam & comprobem,&c.4.Acad. 249. a, Verebar ne id ita caderet, quod etiam nunc vereor,ne antequam tu,&c.ep.30.b, Veritus es,niſi iſtam artẽ oratione exaggeraſſes,ne operam perdidiſſes. 2.de Or.120.a, Quibus literis intellegi te vereri, ne ſuperiores mihi reditæ non eſſent:epiſt.236.b, Neque enim verendum eſt,ne quid excidat.de Amic.107.b, Verendũ crede nobis erit, ne,&c.con.Rull.65.b,

Vereor ut.

Quocirca vereor committere,vt non bene prouiſa principia ponantur.de Leg.t63.b,Sed illa duo Craſſe vereor, vt tibi poſſim concedere.lib.1.de Or.t8.a,Vereor vt hoc quod dicam,nõ perinde intelligi auditu poſſit, atque ego ipſe cogitans ſentio. pro Marc.t32.b, Addo illud, quod vereor tibi ipſi vt probem. Att.6.ttt.14.a, Vereor vt Dolabella ipſe ſatis vobis prodeſſe poſſit.ep.238.b,Et tamen vereor,vt his ipſius contentus ſit.At. 2t3.b,Vereor vt idem interitus ſit animorũ & corporum.de Amic.98.b, Hoc quia vos fœdus non iuſſeritis, veretur Hiempſal vt ſatis firmum ſit & ratum.2.de L.Agr.62.a,Et tamen veremur vt hoc natura non patiatur?Tuſc.85.b, Non enim dubitabam, quin eas libenter lecturus eſſes verebar vt redderentur. ad Cornificium,lib.t2.19.t.a,Accepi enim a te literas,quibus videris vereri,vt epiſtolas illas acceperim, quas quidem vellem mihi nunquam redditas.Att.1t.t28.2.a, Ne verendum quidem eſt vt tenere ſe poſſit,vt moderari,ne honoribus noſtris elatus, intemperantius ſuis opibus vtatur.5.Phil.199.a,

Veritum eſt.

Quod non eſt veritũ ponere,&c.de Fin.2.34

Verens

Quæ verens Epicurus.2.de Nat.d.43 Nihil tam verens, quã ne dubitare aliqua de re videretur.de Nat.d.1.14 Tum me collegi,verens,quid,&c.Att.248.b, Qui te ad ſcribendum incitauit, verẽtem ne Silius ſuo nuntio aliquid mihi ſolicitudinis attuliſſet.ad Papirium,lib.9.16.1.a, Cæſarem putabant moleſte laturum,verentẽ ne haſta refrixiſſet.ad Caſſium,lib.14.17.4.a, Vos tamen deos verẽtes,qui hanc omnem pulchritudinem tuẽtur & reg.memoriam noſtri pie inuiolateque ſeruabitis.de Senect.73.a,

Vergo.

Id nunc honeſte vergit in tectum inferioris porticus. ad Q. fr.3.17.19.a,Sed tamen proſpice quo iſta vergant.Att.16.17 Et eius auxilium ad Italiam vergere, quam ad Aſiam maluiſſemus.11.Phil.309.a, Vt omnibus eius partibus in medium vergẽtibus (id autem medium,infimum in ſpæra eſt) nihil interrũpat.lib.2.de Nat.d.174.a,

Veriſimilis. Veriſimilitudo. Veritas, *vide* Verus.

Vermiculatus.

Vermiculatum pauimentum.3.de Or.94 Quam lepide lexeis compoſtæ, vt teſſerulæ omnes Arte pauimẽto, atque emblemate vermiculato.lib.3.de Or.94.a,

Verna.

Bellienus verna Demetrii,qui ibi cũ præſidio erat, &c. Cælius Cic.9.t5.6.a,Vernarum cauſa.11.famil 3t.in ep.D. Brut.

Vernaculus.

Antiqua & vernacula feſtiuitas.Pæto,lib.9.t5.7.a,Non vt ſolemus interdum in defenſionibus dicere. crimen domeſticum ac vernaculum.de Cl.89.a. & 5. Verr. 120 Neſcio quo ſapore vernaculo.de Cl.Or.89.a, Res quotidianæ & vernaculæ.3.de Or.53.a.

Vernus, Vide Ver

Vero.

Fuiſti ſæpe credo, quũ Athenis eſſes ĩ ſcholis philoſophorũ. A.Vero ac libenter.2.Tuſc.47.a,Sed quæro vtrum aliquid actũ ſuperioribus diebus,an nihil arbitremur.A.Actũ V.& aliquantum quidem.5.Tuſc.23.a,At V.nos docti ſcilicet à Græcia,hæc & a pueritia legimus & diſcimus.2.Tuſc.49.a, At V.præclarum diem repoſuiſti,Verrea vt agerẽt,& vt ad eum diem, quæ ſacris epuliſque opus eſſent,in complures annos locarentur.4. Verr. 37.a,Quem tibi hominem inuitis diis immortalibus,aut V.deũ ſanctis religionibus eorum violatis, auxilium futurum putas? 5.Verr.a,Ego V. & tuum in diſceſſu vidi animũ,& meo ſum ipſe teſtis.Att.5.88.t.a,Ego vero iam te,&c.7.fam. 25.Tum Brutus, De iſto poſtea:&c.Ego V.inquam,Brute,ſed in Cumano,&c.de Cl.Or.166.a, Quod laudas quia obliuiſci me ſcripſi ante facta & dicta noſtri amici,ego V. ita facio.a, Quod me admones de nõ curentia, ſuadeſque vt meminerim Iouis orationem quæ eſt in extremo illo libro:ego V.memini.ad Q.fr.2.to.t.a.Quas ſi, vt volumus,exceperimus:ego V.multam ſalutem & foro dicam & curiæ.ad Volumnium,lib.7.34.4.a, De Tribunatu quod ſcribis,ego V.nominatim petiui Curtio,&c.Att.3.t7.14.a, Eſt V. probandũ qui & ſumma voluntate ceſſerit, & egregia animi alacritate abfuerit.ad Lent.1.9.55.a.Quũ.n.te deſidero,fratrẽ ſolũ deſidero. Ego V.ſuauitate prope fratrem,prope æqualẽ, obſequio filium,conſilio parentem.ad Q.fr.1.3.4.a, Eſt V. inquã notum ſignũ imago aui tui,&c.in Cat.1t3.b,Eſt V.ita. ſed tamen huic amœnitati,quam ex Quinto ſæpe audio.2.de Leg.t2.a, Exturbare eum,qui & per ſe & per ſuos,& V.etiam per alienos defendatur.pro Mur.t35.b.Dicitur iſtuc quidẽ a Cotta,& V.ſæpius, ſed,&c.de Di.82.b,Et V. maximus ille Scipio vehemens fuit.de Cl.1.74.b,Et V.fuit in hoc,&c.de Cl.Or.t79.b, Tibi & fuit hoc ſemper facillimũ, & V.eſſe debuit.ad Q.fr.1.t.to.a, Qua quidem voluntate eſſe ergo Atticum ſæpe præſens & illi oſtendiſti, & V.etiam mihi.Att.16.342.4.a, Facile V.huic denuntiationi patebit, vt in Patrum conſcriptorum atque in veſtra poteſtate ſit qui in ſua nunquam fuerit.6.Phil.207.a,Quod enim is qui diuinat prædicit,id V.futurum eſt.de Diu.1t2.b, Quid inquies, &c.Ille V.& ea quidem, quæ eo tempore ne acciderent,timebamus.2.de Diu.170.a,Nihil igitur illa vicinitas redolet?&c.Ille V.nõ loquuntur ſolum,verumetiam perſonat.pro Cæl.37.a,Ipſe vero aer,qui natura maxime frigidus,minime eſt expers caloris;ille V.& multo quidem calore admixtus.2.de Nat.d. 39.a. De Lepido V.& Tullio quod quæris, illi V.non dubitant, qui in Cæſari præſto futuri,in Senatuque venturi ſint·Att.a, Nã quod ſcribis te audire, me etiam mentis errore & dolore affici, mihi V.mens integra eſt.Att.a,Quid paulo ante,inquit,dixerim,nonne meminiſti?&c. Memini V.inquam.2.de Fin.15.a, Minime V. non enim,&c.Off.58.b,Mirandum V.eſt homines eos, &c. Pro Flacc.14.a,Poeta numeris aſtrictior paulo,verborum autem licentia liberior,multis V.ornãdi generibus ſocius,ac pene par in hoc quidem certe prope idem,nullis vt numeris, &c.de Or. 90,& 91.b,Quod quia,&c.nec V.ipſam amicitia tueri,niſi æque amicos & nos ipſos diligamus,idcirco hoc ipſum,&c. de Fin.a, Non enim omnis fortuna, non omnis honos, non omnis ætas, nec V. locus aut tempus,&c.de Or.a, Nihil porrò igni vacuum videri poteſt, nec V. tangi quod careat ſolido. de Vniu. 16.a, Niſi V. exiſtimaris, &c. actione vlt.in Verr.a, Non V. tam iſti mortui ſunt,quàm tu nugator.de Sen.82.b. Popularis V. Trib. pleb. cuſtos, defenſorque iuris, & libertatis. pro Rab. perd. reo, 7.a. Hoc reprehendendum fortaſſe minus, querendum vero magis etiam videtur, ideo quòd, &c. pro Cæc. 286.b. Sed ea verò ſic agit, vt prorſus reticere nullo modo poſſit. pro Cluent.12.a, Sed vero ſic intelligi oportet, &c.de Leg.17t. b. Nunc quoniam ad perorandum ſpectare videtur ſermo

tuus,

tuus,dicam opinor,quod ſeotio. Tu V. inquam, Attice. de Cl. Or. 161.a, Quid igr cõtra Brutũ mediturũ putas? A.Tu.V.vt vi: nam præfinire nõ eſt meum.5.Tuſc.52.a, Verum igitur, &c. Tuo V.id quidem inquam arbitratu.1.de Fin.43.a.Torpem V.actionem,qua defenditur ampliſſimi authoritas ordinis contra crudeliſſimi gladiatoris amentiam.13.Phil.363.a. O Verrea præclara,quoquam ſi acceſiſti,quo non attuleris.

Verrinus.

Hinc illi homines erãt, qni etiam ridiculi inueniebantur ex dolore:quorum alii,vt andiſtis,negabant mirandum eſſe,iua tã nequam eſſe Verrinum.3.Verr.85.

Verro.

Qui tergẽt,q vngũt,qni verrunt,qui ſpargũt,&c.io Par.46.a.

Verrucoſus.

Quintus etiam Maximus rerrucoſus orator habitus eſt tẽporibus illis.de Cl.Or.28 a.

Verrunco.

Per propinqua hæc bene verruncent populo.1.de Diu.82.a,

Verſicolor, Verſiculus, Verſo, as: Verſura, Verſus, participium,nomen,prepoſitio,aduerbium, Vide Verto.

Verſutus, Verſutilocuus, Vertex, Vide Verto.

Verto.

Verti igitur me a Minturnis Arpinum rerſus.Att.258.b, Verti enim multa de Græcis, nequo ornamento in hoc genere diſputationi careret Latina oratio.2.Tuſc.47.a, Verti rerum naturam.de Leg.164.b, Vt Callicratidas, qui quũ Lacedæmoniorum dux fuiſſet Peloponneſiaco bello, multaque feciſſet egregie,vertit ad extremum omnia.1.Off.118.a, Nam ex illa pecunia magnam partem ad ſe rertit, mulieri reddidit quantulum viſum eſt.1.Verr.31.a, Vertit hic rationem, & id quod probare non poteſt,fingere conatur.pro Roſc. Com.20.a, Antonius ſepties milies falſis perſcriptionibus,donationibuſque vertit. in Ant.196.b, Terra in aquam ſe vertit.3.de Nat.d.41.a, Vertit ſtylum in tabulis,quo facto,cauſam omnem euertit ſuam.4.Verr.70.a.Si plane ſic verterem Platonem aut Ariſtotelem,vt verterunt noſtri poetæ fabulas:male credo mererer de meis ciuib⁹, ſi ad eorum cognitionem diuina illa ingenia transferrem. lib.1.de Fin.6.Quo me vertam Patres Conſcripti?in Saluſt.272.b, De Latinis uero quo me vertam neſcio,ita mendoſe & ſcribũtur & reneunt.ad Q.fr.3.21.8.a, De libris.Quo vertã me nunc? 10.Att.40.Quo ſe miſer vertet?domumne? &c.pro Mur.145.b, Quo ſeſe vertant tantæ ſortes ſomniorum?de Diu.89.b, Quid eſſe reliqui poterat ei qui per hanc iniuriam non modo frumẽtum omne amittere,ſed etiam omne inſtrumentum rendere cogeretur;quo enim ſe verteret,non habebat.5.Verr.171.a, Hærebat nebulo,quo ſe verteret nõ habebat.in Ant.174.b, Ipſum quidem illud peccare,quoquo verteris,unum eſt. in Parad.23.a, Ne ſibi illæ uitio verterent,quod abeſſet a patria. epiſt.99.b, Superſtitio inſtat & vrget,& quo te cunque verteris, perſequitur,2.de Diu.221.a, Quoquo ſe uerterint Stoici, iaceat omnis eorum neceſſe eſt ſolertia.2.de Diu.36.a, Vertere ſe ad aliã ſcholam.in Piſ.47.Vertere impetus a loco in alium.5.Phil.184.Semina malorum in contrarias partes ſe vertere.de Diu.159.b, Ex edicto autem non potuiſſe bona poſſideri, demonſtraui, ꝙ nequa fraudandi cauſa latitaſſet,neque exilii cauſa ſolum uertiſſe diceretur.pro Quint.59.a.& pro Cæc.72.& pro D. ſua, 61.& 5.Phil.74:Brundutij autem omne certamẽ vertitur huius primi temporis.Att.8.166.a.a.Quod cogitatio in ſe ipſa vertitur. Off.1.219. Non in ſupplicio crimen meum vertitur. 7. Verr.203.a, Id ad omnem rationem, & aurium voluptatẽ, & animorum motum,mutatur & uertitur.de Or.159.b, Mundus maxima vna conuerſione, atque eadem ipſe circum ſe torquetur & uertitur.de Vniu.25.Tribus i rebus fere vertitur omnis virtus.2.Off.24.a, In vnius poteſtate ac moderatione vertunt omnia.2.Verrinarum,13.a, In iure in quo illa cauſa vertebatur.de Cl. Or.177.b, Multa tempus afferre,& præparata multa eſſe ſcio, ſed intra fines hos,quęcunque acciderint,vertentur.Cælius ad Cic.8.10.12.a, Impetum cæli cum admirabili celeritate moueri vertique videmus.2.de Nat.d.141.a, Quoniamque vides verſa eſſe omnia.pro Roſc.Am.36.a, Qui ſe fatentur virtutis cauſa, niſi ea uoluptatem afficeret, ne manum quidem verſuros eſſe.de Fin.146.b, Quo vertendi, hoc eſt mutandi ſoli cauſa uenerant. pro Domo ſua,61.a,

Vertens.

Quũ aũt, &c.tũ ille uere vertẽs annus appellari põt,in quo vix dicere audeo,quàm multa hominũ ſecula teneãtur.I Somn. Scip.25.a, Apparuiſſe numẽ deorũ intra finem anni vertẽtis.in Ant.250.b, Mercurii ſtella anno fere uertẽte ſigniferũ luſtrat orbẽ.de N.d.lib.1.39.Anno vertẽte ſine cõtrouerſia. ꝑ Quint 22.a, Annua conficiens rertentia tempora curſu.in Arato,38.

Verſus.

Videte nunc quam uerſa & mutata in peiorem partem ſint omnia.pro Roſc.Am.62.a,

Verſo.

Num illud quod Siſyphus uerſat. Saxum ſudans nitendo,neque proficit hilum? 1.Tuſc.16.a, Verſat ſe, quærit quid agat. 3. Verr.94.a, Cura, quæ nunc te coquit & uerſat ſub pectore fixa. de Sen.1.a, Itaque æſtuabat dubitatione,uerſabat ſe in utranq. partẽ nõ ſolũ mẽte,verũ etiã corpore.4.Verr.53.a, Id quæres, in quã,in quo verum reſpondebo,uerſes te huc atque illuc neceſſe eſt.5.de Fin.147.a, Huc & illuc Torquate uos verſetis licet, &c.2. de Fin.158.a, Sed ita vt rerum explicator prudens,ſeuerus,grauis, non vt in iudiciis uerſaret cauſas, ſed vt in hiſtoriis bella narraret.in Or.17.a, In quo ne tum quidem, quũ illũ ſuũ ſaltatoriũ uerſaret orbẽ,fort unæ rotã pertimeſcebat?in Piſ.16.a, Ad omnẽ malitiã & fraudẽ uerſare mẽtẽ ſuã hæc ſecũ cogitãs cœpit.ꝑ Clu.55.a, Verſare ſuã naturam & regere ad tẽpus.pro Cæl.9.a, Eãdẽ rẽ multis modis ſæpe verſare.in Or.75.a, Homo igitur acutus,cauſam nõ obtinẽs,repugnãte natura, verba verſare cœpit.4.de Fin.90.a, Orbes, qui uerſantur retro contrario motu atq. cælũ.de Sõ.Scip.128.b, Quænã in Sicilia tãta clades, aut qđ bellũ tã diuturnũ, tã calamitoſum te Pretore verſatum eſt? 5.Ver.105.a, Vt non modo illis Punicis bellis, ꝙ in his fere locis naualı prœlio geſta atq; uerſata ſunt.6.Verr.92.a, Verſari circũ axẽ cæli admirabili celeritate.de N.d.b, Cylindrũ voluã & turbinẽ uerſari putes.de Fat.149.b, Bellũ magnũ atq. difficile,& in magna uarietate terra mariq. uerſatũ.pro Arch.189.b,

Verſans.

Seſeq. ipſe animus uerſans,diuinus,ſempiternæ, ſapiẽtiſq. uitæ induxit exordiũ.de Vniu.34.a, De⁹ uerſans cęlũ.de N.d. 79.b,

Verſor.

Omnia mente & cogitatione curaq. uerſor,ut odorer,&c. de Or.123.b, Verſor in medio iure publico.pro D.ſua,220.b, Difficili in loco uerſor.de N.d.1.54.Verſorq. in eorũ naufragiis,& bonorũ direptionibus. ep.56.b, Nã mihi ante oculos dies noctẽſq. uerſaris.ad Terẽtiam,lib.14.2.8.a.& de Fin.79.b.& in Ver.254.b, In meis caſtris præſidijſq. uerſari. ꝑ Cæc. 301.b, Annos iam triginta in foro uerſaris.pro Flac.160.b, Cum in Italiæ luce cognoſceris,verſarisq. in optimorũ ciuiũ vel flore, vel robore.Or.200.b, Nódũ enim in negotio verſaris.Att.5.17. Verſatur enim magnus error. cont. Rull.67.b, Videor mihi uidere,&c.cerno oculis,&c.verſaẽ ante oculos,&c.in Cat.120.b.& 3.de Fin.7.Verſaẽ mihi ante oculos indignitas calamitatis.7.Verr.95.a, Nam mihi ante oculos dies noctẽſq. verſatur ſqualor veſter & mœror. ad Terentiam,lib.14.3.a, Verſatur mũdus circũ axem cæli,admirabili celeritate.de Nat.d.1.37. Agri in quibus ille bellũ gerit atq. uerſatur. con.Rul.62.b, In magnis interdũ verſatur anguſtiis.2.de Fin.49.a.& Att.239.b.Itaq. non ob ea ſolũ incommoda,quæ,&c.ſed multò etiam magis, ꝙ cuius in animo verſatur,nunquam ſinit eũ reſpirare,nũquam acquieſcere.1. de Fi.82.a, Verſatur acriter in cauſa.11.Att.7.Quod in controuerſia aut in contentione uerſatur,Or.301.b, Prima ætas propter humilitatem & obſcuritatem,in hominũ ignoratione uerſatur,&c.Of.2.63.Iuuentus languet,nec perinde ac debet,in laudis & glorię cupiditate uerſatur.in Piſ.65.Ea res enim nũc in diſcrimine uerſatur,verũne,&c.pro Quint.62.a, Maximo in diſcrimine Reſp. verſatur. Att.280.b.Cælius tandiu minus in foro nobiſcũ verſatur.pro Cælio.38.b. Qui in egeſtate & inſidiis uerſatur.pro Sex.Roſc.31.b, In ſumma inanitate uerſatur.&c. 3. Tuſc.q.5.a, Inuita in hoc loco uerſatur oratio.3.de Nat.d.123.a, Verſatur oratio in populari ratione.1.de Le. 14. Dicendi ratio in medio poſita,communi quodam in vſu, atq. in hominũ more & ſermone verſatur.de Or.86.b, Itidem ſi de officio,multiſq. aliis de rebus,in quibus uerſatus,exercitatuſq. ſit,neſcire ſe dicat.4.Ac.198.a.Vterq. in ſumma ſeueritate uerſatur.in Cat.79.a In commemoratione carũ rerũ geſſimus,deſyderioq. uerſamur. 2.Att.6. Non verſatur ante oculos uobis in cęde Glaucia? pro Sexto Roſc.35.b, Verſantur in animo multæ & graues cogitationes. con.Rull.66.b, Opifices omnes in ſordida arte verſantur. Off.1.209.a, Cui etiam nunc pædagogi lites ad auriculas verſantur. ad Her.4.156.Nam ipſæ quidem res in ꝑfacili cognitione uerſantur.ad Her.27.b, Verſantur in maxima inconſtantia uulgi opi-

opiniones, veritatis ignoratione. de Nat.d.t.31. Cauſæ, quæ in iudiciis verſantur, aut deliberationibus. de Or.96.b, Minturnēſes coloni, quod C. Marium tecto receperunt, æternam in laude verſantur. pro Planc.a8. Cui non locus ille, vbi quiſque altus eſt, cum grata recordatione in mente verſatur? pro Planc.a76.b, Mathematici magna in obſcuritate rerum, & recondita in arte, & multiplici ſubtilique verſantur. de Or.85.b, Ergo illis nūc in pace verſantur. in Ant.a15.b, Res quæ in philoſophia verſantur. de Diu.t10.b, An vero tu ſolus ignoras? tu hoſpes in hac vrbe verſaris? tuæ peregrinantur aures, nec in hoc peruulgato ciuitatis ſermone verſantur? pro Mil.54. Quæ omnes artes in veri veſtigatione verſantur. 1.Off.30.a Bona quæ in animo atque in ipſa virtute verſantur. Acad.q.45.b. Ferre ea quæ videātur acerba, quæ multa & varia in hominum vita fortunaque verſantur. Off.t4.b. Mihi mors ob oculos verſabatur. pro Seſt.13.b. Verſabatur mihi tempus illud ante oculos, quum ille, &c. Attic.3.49 s.a. Eo tempore erat Roſcius Romæ frequēs, atque in foro, & in ore omnium quotidie verſabatur. pro Sex.Roſc.2t.b. Quo in fundo propter inſanas illas ſubſtructiones, facile mille hominum verſabatur valentium aduerſari. pro Mil.39.a, Qui omni tempore in præda & ſanguine verſabantur. pro Sex.Roſc.32.b, Verſabor in re difficili ac multum & ſæpe quæſita. 3.de Leg.30. Ea ingenia conuerti ad perniciem, quæ antea verſabantur in ſalute atque auxilio ferendo. pro Quint.t7.a. Verſabatur in Sicilia longo interuallo alter, nō Dionyſius ille, nec Phalaris, ſed quoddam nouum monſtrum, ex vetere illa immanitate, quæ in eiiſdem locis verſata eſſe dicitur. 7.Verr.t4.a, Pueri ingenui cū meritorijs, ſcorta inter matresfamilias uerſabātur. in Ant.a80.b, Non ad ſolariū, nō in campo, non conuiuiis uerſatus eſt. pro Quint.to.b, Plato in maximis periculis inſidijſq; uerſatus eſt. pro Rabirio Poſth.14. Hoſtis intra mœnia verſatus eſt. pro Seſt.66. Nunquam tibi Pop. Romani abſentis dignitas, nunquā ſpecies ipſa huiuſmodi multitudinis, in oculis animoque verſata eſt? 7.Verr.t12.a, Largitionis voluntas tum in Repub. verſata eſt, & partium quædam contentio. in Cat.121.b. Quarum partium vna in reprehenſione vitæ, altera in contentione dignitatis, tertia in criminibus ambitus verſata eſt. pro Mur.t16.b. Quòd maiore in varietate verſata eſt adhuc tua cauſa, quàm homines aut volebāt, aut opinabantur. Torquato, lib.6.2.2.a, Cum in ea prouincia magnæ fugitiuorum copiæ verſatæ ſint. in Verr.t75.b. Dicam Attice, & verſabor in re difficili. de L.t90.b. Nō enim iam inter nos ſica illa verſabitur. in Cat.104.b. Si vno in argumento mens tua tota verſabitur. ep.67.b. Verſabitur in caſtris furor, in curia timor, in foro coniuratio. p Mur.144.b, Videtis in quo motu temporum, quanta in conuerſione rerum ac perturbatione verſemur. pro Flac.t64.b. Huic quaſi materia quam tractet, & in qua verſetur, ſubiecta eſt veritas. Off.4.b, Vt in communi odio pene æquabiliter verſetur odium meū. pro Mil.t16.b. Quæ res in quæſtione verſetur. pro Clu.51.b. Perpaucæ res ſunt, in quibus dolus malus non verſetur. Off.64.b. Vt deus aliquis cœtus hominum adeat, uerſetur in terris. de Aruſp.reſp.258.b. Cum inter ſubſellia noſtra uerſentur armati. in Ant.t64.b. Genere tamen quod ad nos pertineat, & διδασκαλίας quandam vt verſetur inter manus, habeat. Cœlius ad Cic.8.3.9.a, Excipitur ab omnibus eiuſmodi clamore, vt eis Lampſacenis periculi ſimilitudo ante oculos verſaretur. 7.Verr.74.a, Quum tui nominis terror in auribus, animiſque aratorū uerſaretur. 5.Verr.t2.a. Deinde ita teneri, ſi ſciens falleret, quæ inſcitia multa verſaretur in vita. 4.Acad.263.a. Si eſſetis, verſaremini q; nobiſcū. de Aruſp.reſp.149.b. Tu, cuius os ante oculos mihi ſolet uerſari. Att.91.b. Sic exiſtimatis eos hic ſagatos verſari animo demiſſo, &c. pro Font.280.b. Acerbiſſimum tota vrbe luctū verſari. in Verr.526.b. Verſari cum innumerabilibus animis. t.de Diu.188.a. Nobiſcū verſari iam diutius non potes. 1.in Cat.77.a. Verſari ultro citroque. Acad.q.ed.2.lib.1.at. Temere autem in acie verſari, & manu cum hoſte cōfligere, immane quiddam, & beluarum ſimile eſt. t.Off.t4.a. Tum maxime & religionē & pietatē verſari in animis, cū rebus diuinis operam damus. de Leg.t75.b, In artibus ingenuis verſari. Sulp.4.3.t5.a. Pudor, qui in magiſtratuū cōuiuijs uerſari ſolet. in Verr.241.b. Verſari in curriculo. pro Marcel.1. cauſam in diſceptatione moueor. pro Deiot.2. in errore. Tuſc.1.96. & Acad. quæſt. edit.t.lib.2.34. in ſummo errore, atque in maximarum rerum ignoratione. de N.d.t.2. In errore uerborum. pro Cæc.37.a. in maximis erroribus. Off.t.t29. in familiaritate alicuius. p Cor. Bal.47. in gemitu. ep.552.b. in gratulatione. pro D.ſua, 49. in honoribus, req; publica. Læl.57. in mediis hoſtibus. Diu.t.48. in infamia. pro Rab.Poſth.5. in inueſtigatione veri Off.t.4t. in iudicio crimen. pro Cæl.1. in iure ciuium. pro Arch.8. Num deſtitit vterq; noſtrū in teſtamentorum formulis, hoc eſt, in medio iure ciuili verſari? de Or.99.b. Verſari in loco aliquo. pro Mil.39. Id eſt, occultari. In mente & cogitatione aliqua uerſari. pro Clu.54.a. Verſari in miſeriis. epiſt.96.b. In munere ſuo uerſari. de Fato, 28.a. Verſari in ſuis nummis. pro Roſc.Com.13. In omni parte corporis aliquem delectationem gaudiumque uerſari. Poſtquam.207.b. Verſari in ſumma opinionum peruerſitate. Tuſc.3.2. Verſari in omni prauitate. Tuſc.3.a. In aliqua prouincia cum ſummo imperio & poteſtate uerſari. Q.fr.396.b, Stoici mihi uidentur in hac quæſtione uerſari acutiſſime. 4. Tuſc. q.t8.a. Verſari in quæſtu vel compendio. 5.Verr. 90. in Repub. Off.t.t07. in Repub. cum imperio & poteſtate. 1.Phil.t3. In rebus & vſu uerſari. Trebatio, lib.6.10.t2.a. In rebus exulceratis & exagitatis verſari. ad Lent.lib.t.t2.a. Verſari cum aliquo in ſermonibus. 2.famil.t5. Verſari in aliquo maiori ſtudio & arte. Tuſc.t.48. In omni recto ſtudio atque humanitate uerſari. de Or.t07.b. Verſari in ſtudio literarum. de Aruſp. reſp. 24.b. Verſari in ſtudiis & literis. epiſt.88.b. In ſuis ſummis uerſari. p Roſc.Com.t3.a. Id eſt, multas pecunias habere, & nihil debere. In omni tempore decet laporem humanitatemque uerſari. de Or.t34.b. In tenebris quàm in luce cauſam uerſari mauis. pro Plāc.34.a. Sed ita tamē, ut nihil minus velim, quàm Pōponium & puerum verſari in timori ruinæ. Att.2.t9.5.a. Verſari in tutelis. Off.3.95. Nam qui ſummum bonū dicant id eſſe, ſi uacemus omni moleſtia, eos inuidioſum nomen uoluptatis fugere, ſed in uicinitate uerſari. 4.Acad.250.a. Optabile eſſet in uoluptate maxima, nullo interuallo interiecto, dies noctesque verſari. de Fin.2.93. Inter aliquos ſine dedecore uerſari. Att. t0.t97.4.a. Orator incolumis inter hoſtiū tela uerſari poteſt. de Or.to2.b Quæ quondam accepi noſtrorum hominum in diſputatione eſſe uerſata. de Or.87.b, Exercitatio dicendi, in qua me non infitior mediocriter eſſe uerſatū. pro Arch.185.b. Vos illud uellē recordari, iſtius nequitiā & iniquitatē, tū in ore uulgi, atque in communibus prouerbiis eſſe uerſatam. Verr.85.a.

Verſatus.

Homo & in aliis cauſis exercitatus, & in hac multum & ſæpe uerſatus. pro Quint.t.b. Et meus labor in priuatorum periculis caſte integreque uerſatus, ex ueſtro iudicio fructum eſt ampliſſimum conſequutus. pro L.Man.1.a Homo in hac uitæ ratione uerſatus. pro Font.25.a. Deinde uerſatus in utriſque ſubſellis optima & fide & fama, &c. ad Brut.lib.t3.18.6.a.

Verſus.

Primus uerſus epiſtolæ. Att.32.b, Neque enim ipſe uerſus ratione eſt cognitus, ſed natura atque ſenſu, quem dimenſa ratio docuit quid acciderit. Or.t06. Verſus, orationis eſt uitium. in Or.36.a, Verſus hic Plauti non eſt, hic eſt. 9.fam.36. Verſus ille qui in te erat collatus. t.ad Q.fr.55. Sæpe etiam verſus interponitur. de Or.t32.b, Si uerſus pronuntiatus eſt ſyllaba una breuior aut longior, exſibilatur, exploditur. in Parad.31.a, In ipſa oratione quaſi quendam numerum uerſumque conficiunt. 3.de Or.30.a, Deiotarus de Domitio dixit uerſum Græcum eadem ſententia, qua nos etiam habemus Latinum, Pereant amici, dū una amici intercidant. pro Deiot, t48.b, Senarii Hyponactei, Anapæſtici, Ariſtophanei, anapæſti uerſus. Or.215.b, Verſus et obſcœniſſimi in Clodium & Clodiam dicerentur. 2.ad Q.fr.8. Verſus propemodum in ſoluta oratione adhibendi. 3. de Or.94 De qua muliere uerſus plurimi ſupra Tribunal & ſupra Prætoris caput ſcribebantur. 5.Verr.65.a, Verſus qui in iſtius cupiditatē facti ſunt. 7.Verr.65.a, Verſibus inimica oratio. Or.t12. Aut is qui fidibus utitur, explere numeros & conficere uerſus poſſet? 4.Acad.45.a, Verſus ſæpe in oratione per imprudentiam dicimus, quod uehementer eſt uitioſum. Or.109.& 3.de Or.96. Verſus facere. 3.ad Q.fr.29. Antipater ille Sidonius ſolitus eſt uerſus hexametros, aliosque uariis modis atque numeris fundere ex tempore. de Or.3.t07.t. Qui etiam coniectis in os calculis, ſumma uoce uerſus multos uno ſpiritu pronuntiare cōſueſcebat. 1.de Or.137.a, De Demoſthene. Verſus eius ſingulos, ſingula teſtimonia puto. 16.fa.9. Verſibus heroicis quatuor, quos lōgos appellat Ennius, inciſam mortui laudem capiat lapis ſepulchro impoſitus. 2. de Leg. 6t. Ornatiſſimis atque optimis uerſibus de re aliqua dicere. t.de Or.35.a, Is epigramma in eū fecit tātummodo alternis uerſibus longiuſculis. pro Arch.190.b, Scripſi etiam uerſibus tres libros de temporibus meis. Lent.1.9.97.a, Quòd me de faciendis uerſibus rogas, incredibile eſt. Quint.fr.355.b, Nam ſiquis minorem gloriæ fructum putat ex Græcis uerſibus percipi, quàm ex Latinis, uehementer errat. &c. pro Archia, t7.a,

Verſus, linea.

Glaucia ſolebat homo impurus, ſed tamen acutus, populũ monere, vt quum lex aliqua recitaretur, primum verſum attenderet. pro Rab. Poſth. 9. a,

Verſiculus.

Nunc venio ad tranſuerſum illum epiſtolæ tuæ verſiculum. Att. 68. b, Ne quid Reſp. detrimenti caperet, quo vno verſiculo ſatis armati ſemper Conſules fuerunt. pro Mil. 115. b, Scripto iam ſuperiore verſiculo, Eros mihi dixit, ſibi Murenam liberaliſſime reſpondiſſe. Att. 13. 297. 2. a, Quæ præſertim vno verſiculo Senatus, puncto temporis ſublatæ ſint. 2. de Leg. 23. a. De legibus Sciis, &c. Verſiculi comicorum. Or. 203. b, Breues tuæ literæ, breues dico, imo nullæ: tribuſne verſiculis bis temporibus Brutus ad me? ad Brut. 14. 1. a. Sub ſcribit. Epiſtolas mihi pronũtiabat verſiculis facetis, ad familiareis miſſas à Corintho. Att. 13. 264. 3. a, Audiſtis quæſtoriam rationem tribus verſiculis relatam. 3. Verr. 69. a, Hoc pati poteſtis, vt ſinguli ciues ſingulis verſiculis è ciuitate tollantur? pro D. ſua, 22. b, In quibuſdã verſiculis ſi tibi quibuſdam verbis δυσχερέστερος videbor. 12. fam. 40. in ep. Trebonii.

Verſus, præpoſitio.

Quum Aretium verſus caſtra moniſſet. 1. de Diu. 130. a, Veni igitur me à Minturnis Arpinum verſus, &c. Att. 158. b, Et initio belli ciuilis quum Brundiſium verſus ires ad Cæſarem, veniſti ad me in Formianum. ad Mat. lib. 11. 27. 6. a, Cum te iam ex Aſia Romam verſus profectum eſſe conſtaret. ep. 20. b,

Verſus, aduerbium.

Quum gradatim ſurſum verſus retroque dicatur. in Or. 75. a. & in Part. 14. a,

Verſura.

Salaminii, quum Romæ verſuram facere vellent, non poterant, quòd lex Gabinia uetabat. Att. 5. 110. 13. a, Non modo, ſed iniquiſſimo fœnore verſuram facere Aurelius coactus eſt. Att. 16. 339. 8. a, Negauit ſeſe omnino verſurã vllam feciſſe Romæ. pro Flac. 38. a, Inſpiciebamus Syracuſis à Carpinatio confectas tabulas ſocietatis, quæ ſignificabant multis nominibus eos homines verſuram à Carpinatio feciſſe, qui pecuniam Verri dediſſent. 4. Verr. 135. a, De Oppio factum eſt vt volui, & maxime quòd DCCC. aperuiſti, quæ quidem ego vtique vel verſura facta ſolui volo, ne extrema exactio noſtrorum nominum expectetur. Att. 5. 88. 2. a, Admirabilis abſtinentia ex præceptis tuis: vt verear ne illud quod permutaui, verſura mihi ſoluendũ ſit. Att. 5. 103. 2. a, Verſuram ſcribis eſſe faciendam menſium quinque. Att. 247. b, Non modò verſura, ſed etiam venditione, ſi modo res coget, vindicabis. Att. 16. 4. Ego uero illi maximam gratiam habeo, qui me ea pœna multauerit, quam ſine mutatione & ſine verſura poſſem diſſoluere. 1. Tuſc. 161. a, A quibus uerſuras tantarum pecuniarum factas eſſe dicunt? pro Font. 1. a,

Verſutus.

Acutus animus atque verſutus. de Or. 116. b, Homo callidus & verſutus. pro Q. Roſc. 52. b, Et Chryſippus tibi acute dicere videbatur, homo ſine dubio verſutus & callidus. 3. de N. d. 33. a Malitia, eſt uerſuta & fallax ratio nocendi. 3. de Nat. d. 107. a, Simulata verſutaque triſtitia. Poſt red. in Senat. 11. a, M. Piſonis acumen in reprehendendis verbis verſutum & ſolers. de Cl. Or. 186. b, Sed omnia callide referentem ad vtilitatem, acutum, uerſutum, ueteratorem, &c. 2. de Fin. 86. a, Is enim qui occultus, &c. Quid enim eſt aliud eſſe verſutum? 2. de Fi. 88. a, Neq; enim qui defendunt eam, verſuti in diſſerendo ſunt: nec qui contra dicunt, cauſam difficilem repellunt. 3. de Fin. 3. a, Verſutos eos appello, quorum mens celeriter verſatur. 3. de N. d. 17. Quo quis verſutior & callidior eſt, hoc inuiſior & ſuſpectior, detracta opinione probitatis. Off. 2. 48. Hoc ſi vobis verſutius, quàm mea cõſuetudo defendẽdi fert, videbitur, ſi exiſtimetis, &c. p Cæc. 61. a

Verſutè.

Nihil, vt ita dicam, ſubdole, nihil verſute, quod ille non uiderit, niſi ſubtiliter dici, &c. de Cl. Or. 17. a, Videmus enim fuiſſe quoſdam, qui iidem ornate ac grauiter, iidem verſute ac ſubtiliter dicerent. in Or. 12. a,

Verſutiloquus.

Num non vis huius me verſutiloquas malitias. 3. de Orat. 85. a. & Or. 93.

Verſicolor.

Plumæ verſicolores columbis 3. de Fin 29. a,

Vertex.

Extremuſque adeo duplici cardine vertex. Dicitur eſſe polus. de Nat. d. 46. b, Ab imis unguibus uſq; ad verticem ſummũ. pro Roſc. Com. 11. Celſo è uertice montis. de Diu. 81. b, Ignes qui ex Aetnæ uertice erumpunt. 6. Verr. 95. a, Nunc nunc dolorum anxiferi torquent vertices, Nunc ſerpit ardor. 2. Tuſ. 36. a, Terra a verticibus duobus, quos appellauerunt polos. 2. de Nat. d. 150. a, Terra anguſta, verticibus lateribus latior. de Sõn. Scip. 129. b, Duo quaſi cinguli terræ maxime inter ſe diuerſi, & cæli uerticib. ipſis ex vtraq; parte ſubnixi. de Som. Scip. 129. b,

Vertumnus.

Quis à ſigno Vertũni in Circũ maximũ venit, quin is in vnoquoque gradu de auaritia tua commoneretur? 3. Verr. 109. a,

Veruex.

Quod genus ſacrificii lare veruecibus fiat. 2. de Leg. 86. a,

Verum.

Verũ hoc (vt dixi) nihil ad me. 2. de Or. 76. a, Sed ſiue eſt ars, ſiue non, non eſt quidem ea negligenda, V. intelligendũ eſt, alia quędam eſſe maiora. de Or. 94. b, Sed expectabantur Cal. Ian. forsaſſe non recte, V. præterita omittamus. in Ant. 200. b, Eiectio nuſquam eſt, V. ſit. de Or. 136. & 141. b. & pro D. ſua, 223. b, V. enim oratori, quæ ſunt in hominum uita, quandoquidem in ea uerſatur orator, &c. 3. de Orat. 30. a, V. enimuero quum eſſet HS. binis, aut etiam ternis quibuſuis in locis prouinciæ, duodenos ſeſtertios exegiſti. 5. Verr. 168. a, Non modo agendo, V. etiã cogitando poſſit ſuſtinere. pro Cæl. 36. a, Illæ vero non loquuntur ſolùm, V. etiam perſonant. pro Cælio, 37. a, Melioris medius fidius ciuis & viri putabam quouis ſupplicio affici, quàm illi crudelitati non ſolum præeſſe, V. etiam intereſſe. 9. Att. 16. Id eſt, ne intereſſe quidem.

Veruntamen.

Philoxeno ignoſco, qui reduci in carcerem maluit. Verũtamen idipſum mecum in his locis commentor, vt iſta improbẽ: idque, tu quum vna erimus, cõfirmabis. Att. 4. 22. V. opinor ſcriptorẽ tamen. de Fin. 49. & 50. b, V. ſiqua reliqua ſpes eſt. 1. Verr. 10. a, Conſilium capit primo ſtultum, V. clemens. 7. Verr. 80. a, Difficile eſt, &c. V. ipſe me confirmo. ep. 9. b, Non dubitabã equidẽ: V. multo mihi notiorem amorem tuum effecit Cherippus. Cornif. lib. 12. 29. 7. a, Hanc Cleon amabat, V. non audebat, &c. epiſtolarum, 135. b. & in Verr. 252. b, Hoc leue eſt, V. non inutile. de Or. 329. b, Qui ſocietatem cum Sexto Næuio fecerit, uiro bono, ueruntamen non ita inſtituto, vt iura ſocietatis, & officia certi patrisfamilias noſſe poſſet. pro Quint. 6. a, Vide quanti apud me ſis, & ſi, &c. ueruntamen quod, &c. ep. 104. b, Quum eſſem in Tuſculano, &c. veruntamen quum ibi eſſem, &c. Att. 1. 6. 2. a, Etſi tum nemo erat admodum copioſus, veruntamen verſus ab his admiſceri orationi, &c. 2. Tuſ. 47. a,

Veruntamen, abſolute.

Multa illis Cæſar, neque me inuito. etſi Latinitas erat nõ ferenda. ueruntamen. ecce autem Antonius accepta grandi pecunia, fixit legem a Dictatore comitiis latam. 14. ad Att. 16 Tuas literas hodie expectabam, nihil equidem ut ex his noui. Quid enim? Verũtamen. Oppio & Balbo epiſtolas deferri iubebis, &c. 13. Att. 2. Quanquam quid ad me? Verũtamen. Panſæ profectionem ſcribes, quum ſcies. 12. Att. 19.

Verus.

Verus teſtis. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 74. Vera cõtentio. p Plãc. 38. Id eſt. æqua. Ars diſſerendi, & vera ac falſa iudicandi. de Or. 125. b, Vera, grauis & ſolida gloria. in Ant. 204. b, Dicam enim quod uerum eſt. Att. 43. b, Verum fuit. pro Quint. 27. pro, æquũ fuit. Verum fuit, me tibi rationes mei Quæſtoris mittere. 2. fa. 35. Eiectio nuſquam eſt. verum ſit. pro D. ſua, 41. a, Aſſentior fratri, vt quod eſt rectum, verum quod ſit, verum quoque ſit, nec vnquam aut oriatur, aut occidat. de Leg. 171. b, Ex quo intelligitur, quod verum, ſimplex, ſyncerumque ſit, id eſſe naturæ hominis aptiſſimum. Off. 1. 21. Perſpicere quid in quaque re verũ ſyncerumque ſit. 2. Of. 24. a, Cum aliquid uerum & rectum eſſe dicitur. de Leg. 191. b, Quum plus uno verum eſſe non poſſit. 2. de Or. 17. a. & Acad. q. edit. 1. lib. 2. 135. Latet in occulto verum. in Or. 140. a, Verum ſi eſſet tale, quale uel falſum, percipi non poſſet. Acad. q. edit. 1. libr. 2. 70. Iuſta gloria, qui eſt fructus veræ virtutis honeſtiſſimus. Attic. 274. b, Veri inueniendi cauſa contra omnia dici oportere, & pro omnibus. Acad. q. edit. 1. libr. 2. 55. Veri & falſi non modo cognitio, ſed & natura tolletur, ſi nihil erit quod interſit. Acad. q. ed. 1. li. 2. 54. Sed nos veri iuris germanæq; iuſtitiæ ſolidã & expreſſam effigiẽ nullã tenemus, vmbra & imaginibus vtimur. Of. 65. Veri inquiſitio atq; inueſtigatio in primis hominis eſt ꝓpria. Off. 1. 21. Illud ſit diſputatũ, nõ ineſſe in his ꝓpriã, quæ nuſquã alibi eſſet, ueri & certi notã. 2. Ac. 94. Sẽſus, ueri nũtios. de N. d. 2. 49. Veri reperiẽdi duplex rõ eſt, nõ in iis ſolũ q̃ mala, ſed in

iis

iis etiam quæ bona videntur:nam aut de ipſius rei natura,qualis & quāta ſit,quærimus:aut a diſputādi ſubtilitate orationem ad exēpla traducimus.Tuſc.3.48.Veri reperiēdi ſtudio ardere. Acad.q.ed.1.lib.2.60.Id aūt eo facilius credebatur,quia ſimile vero videbatur.ad Caſſiū,li.12.5.2.a, Inter hūc & illū Numici dicū verū & germanū Metellū intereſſe.6.Verr.129.a, Etſi minus verā cauſam,tñ vel probabilē.11.fam.37.Tātū dabit amicitię,vt verā amici cauſam eſſe malit.Off.60.b,Ad verū ipſum magna parte,aut q̄ proxime accedere.Acad. q.ed.1.lib.2.8,& 36. Intereſſe oportet vt inter rectum & prauum, ſic inter verum & falſum.4.Acad.64.a,Verū attingere.Acad.q.ed.1.lib. 2. 36.Verum quidem ſi audire volumus,orator,&c.de Cl.188.b Dic mihi verum,num aut res,aut χαρακτὴρ non delectat?Q.fr.317.b, Verum enim dicam, vtinam, &c.Octau.330. b,Licet enim verū dicere,ep.141.b, Saluſtius in eo honore, non æquum & verum duxit,nihil quod facere collibuiſſet.in Sal.274.b,Verum elicere.Acad.q.ed.1.lib.2.8.Id verum eſſe neceſſe eſt, de quo omniū natura conſentit.de Nat.d.1.32. At enim agit mecum auſtere, & Stoice Cato,negat verum eſſe allici beneuolētiam cibo, &c. pro Mur.67.a,Verum enim inuenire uolumus,non tanquam aduerſarium aliquem cōuincere.lib.1.de Fin.11.Hercule verum vt loquamur,ſubcontumelioſe,&c.At.26.b,Verū & ſimplex bonum negat Epicurus ſine voluptatibus ſenſum mouentibus nec ſuſpicari.Acad.q.ed.2.lib.1.5.Sed quid ad te,qui neges eſſe verum,quenquam vlli Reip.extra ordinem præfici?pro D.ſua,16. a, Verum & ſimplex bonum Stoici vocant,quod non poſſit ab honeſtate ſeiungi.Acad.q.ed.2.lib.1.5. De uera & perfecta amicitia loquor.de Ami.100.b,Aſpiciant hos laudatores Flacci ex vera atque integra Græcia.pro Flac.159.b,Literæ triſtes,& me tuo ne veræ.7.Att.66.Vera,firma & certa.Acad.q.ed.1.lib.2.41 Vera ulla ex parte.10.fa.74.in ep.Pollionis. Plura vera diſcrepantia eſſe nō poſſunt.Acad.q.ed.1.li.2.106. Vera a falſis nullo diſcrimine ſeparantur.Acad.q.ed.1.li.2.131.Omnia vera in prę teritis ſunt neceſſaria.Fat.11.Si vera fateri volumus.Att. 283. b,Ars diſſerendi,& uera ac falſa diiudicandi.2.de Orat. 86.a.& Acad.q.ed.1.lib.2.97,98. Omnibus veris falſa quædam adiuncta eſſe.de Na.d.1.10.Si ne ſenſus quidem vera nuntiant.Acad. q.ed.1.lib.2.71. Verius nihil eſt,quàm neminem eſſe oportere tam ſtulte arrogantem, vt in ſe mentem & rationem putet ineſſe,in cælo mundoque nō putet.2.de Leg.13.Quid verius,quàm in iudicium venire?Att.2.7.Id eſt,quid æquius. Veriſſima frōte dicere.pro Rab.Poſth.21.In omni munere vitæ optimum & veriſſimum ſit,exquirere?lib.1.de Fin.10.Sed mehercule vt quidē nunc ſe cauſa habet,etſi heſterno ſermone labefacta eſt,mihi tamen uidetur eſſe veriſſima.4 Acad.21.a,

Vere.

Et vere.pro Arch.190.b.i.recte,vel merito,vel, neq, iniuria. Et V.vt dicam,&c.in Ver.272.b,Quum graue eſt V. accuſari in amicitia,tum etiam ſi falſo accuſeris, non eſt negligendū. pro Mur.6.a,Itaque hoc tibi V.affirmabo.Att.52.b,V.tecum agam, vt neceſſitudo noſtra poſtulat.epiſt.196.b, Si V. cogitare volumus.ad Quint.frat.1.1.47.a,V.me hercules hoc dicam, ſic tum, &c.pro Planc.272.b,Sed tamen(V.dicam)mallem, &c.de Or. 110.b,Quod(vt,V.dicam)maxime facimus.de Or.97.b,V.nihil potes dicere:finge aliquid ſaltem commode.pro Roſc. Am.32. a,V.facis,& merito.1.de Leg.48.Maiores noſtri,qui non ficte & fallaciter populares,ſed V.& ſapienter fuerunt.pro D. ſua,61. a,Pompeius V.iudicat Att.7.121.6.a, Vt V. loquamur. Att.61. b,V.& libere loquutus ſit.pro Roſc.Am.83.a,Cum ſit incertum V.inaniterne moueatur.Acad.10.b,Ad me V.omnia perſcribe. Q.fr.305.b,Vt vere ſcribam. Att. 52. b, Non ὑπερβολικῶς, ſed veriſſime loquor.Att.5.110.6.a,Laudarem illam ciuitatem,id quod veriſſime poſſem.4.Ver.118.a,

Verax.

Multis ſeclis verax fuiſſe id oraculum.1. de Diu. 70.a,Veraces ſuos eſſe ſenſus dicit.4.Acad.140.a, Tum ei uiſa quietis occurrent tranquilla atque ueracia.1.de Diu.109.a. Herodotum cur ueraciorem ducam Ennio?2.de Diu.173.a,

Veridicus.

Et in rebus turbidis ueridicæ voces ex occulto miſſæ eſſe dicuntur.1.de Diu.163.a, Veridicas adiungis cauſas inimicitiarum.pro Flac.60.a,

Veriloquium.

Multa enim ex notatione ſumuntur:ea eſt autem, quum ex ui nominis argumentum elicitur,quam Græci ἐτυμολογίαν vocant,id eſt uerbum ex verbo veriloquium.in Top.18.a,

Veriſimilis.

Veriſimile & ꝓbabile.de Inu.48.b,Veriſimilis narratio erit, ſi ut mos,ut opinio,vt natura poſtulat,dicemus.1.ad Heren.16. Nō enim ita diſputabo:veriſimile eſt Roſcios hoc feciſſe.ꝓ Sex. Roſ.36,& 25.b,Nō veriſimile eſt, quàm ſit in utroq; genere & creber & diſtinctus Cato.de Cl.Or.34.a,Nō eſt ita profecto Iudices,nō eſt ueriſimile,ut Chryſogonus horum literas adamarit,aut humanitatem. ꝓ Roſ.Am.72.a,Etiā tū,quū ueriſimile erit aliquem commiſiſſe, in ſuſpicione latratote. ꝓ Roſ.Am.34. a,Nōne ueriſimile ſit?Acad.q.ed.1.lib.2. 45. Quid in vnaquaq; re ueriſimile ſit.aliter inueniri non poteſt,niſi de rebus in contrarias partes diſſeratur.Tuſ.2.64. Vtrunq; ex vtriuſq; perſona ueriſimile uidetur.pro Q.Roſ.48.b,Narrationē iubēt ueriſimilē eſſe & apertam & breuem.2. de Or.46.a,Sed appellemus docēdi gratia ueriſimile,quod plerūq; ita fiat: vt adoleſcētiā procliuiorē eſſe ad libidinē.Part.20.Voluit probabile aliquid eſſe, & quaſi ueriſimile.4.Acad.q.64.a,Veriſimilia multa coaceruata proficiunt.Part.22. Veriſimillimū mihi vr̄ quodā tp̄e neq; in publicis rebus infantes, neq. inſipiātes homines ſolitos eſſe uerſari.1.de Inu.5.a,Neque quicquā adhuc inueni firmius quod tenerem,quàm illud quod mihi ſimillimū ueri uideretur,cum illud ipſum verum in occulto lateret.Or.220. b,

Veriſimilitudo.

Præſertim cum poſſit ſine aſſenſione ipſam ueriſimilitudinē non impeditam ſequi.Acad.lib.2.98. Veritas ſine ueriſimilitudine fidem facere non poteſt.1.ad Her.16.a,

Veritas.

Veritas eſt,ꝑ quā immutata ea quæ ſunt,aut ante fuerūt,aut futura ſunt,dicūtur.2.de Inu.241.a, Veritas debilitata. pro Q. 2.Veritas in profundo demerſa.Acad.q.ed.2.lib.1.32.Democriti dictum,ἐν βυθῷ ἡ ἀλήθεια.Veritas in ſenſibus maxima.Aca.q. ed.1.lib.2.20.Veritas ſempiterna futurarum rerum,in lege. de Nat.d.1.30.Veritas alicuius.pro Quint.5. Id eſt,æquitas & iuſtitia.Veritas iudicandi.Tuſc.5.50. Veritas literarum tuarū nō me offendit.11.Att.30.Veritas prudentiæ,quaſi materię,quam tractet,& in qua uerſetur,ſubiecta eſt.Off.1.25.Vide ne plus ei tribuas,quàm res & ueritas ipſa concedat.de Or.91. b,Iſta ueritas etiamſi iucunda nō eſt,mihi tñ grata eſt.Att.3.66.4.a, Veritas moleſta eſt,ſiquidem ex ea naſcitur odiū.Læl.75. Veritas in occulto latet.Or.220.b, Subtilitas illa, quū veritas ipſa limat in diſputatione.2.Off.49.Veritas in omni re uincit imitatione. 3.de Or.119.Vir bonus,& ſimplicis veritatis amicus.1.Off.91. a, Veritatis conſilium petere ab animis conſuetudine imbutis. de Nat.d.1.58.Græci contentionis cupidiores,quàm ueritatis. de Or.89.b, Sunt his alii multum diſpares,ſimplices & aperti, &c.ueritatis cultores,fraudis inimici.1.Off.153.a,Expertes ueritatis homines.2.de Or.54.a,Qui à forma ueritatis,& ab Atticorū regula abſunt.Or.229.b, Veritatis ignoratione, uulgi opiniones in maxima inconſtantia verſantur.de N.d.1.31.Veritatis iudicium quāquam oritur a ſenſibus,tamen non eſſe in ſenſibus ſecundū Academicos.Acad.q.ed.2.li.1.22. Et illa cōmentatio incluſa,in ueritatis lucem proferenda eſt.1.de Or.76.a, Veritatis luce,menti hominis nihil dulcius.Acad.q.edi.1.li.2.31. Veritatis nota.Acad.q.ed.1.li.2. 33. Nec ornatus cauſam ſuam dici uoluit,quā ſimplex ratio ueritatis ferebat.de Or.104.b,O magna uis ueritatis,quæ contra hominum ingenia, calliditatē, ſolertiam, contraque fictas omnium inſidias,facile ſe per ſeipſam defendat.pro Cæl.50.a,Nihil ueritati relinqui.Acad.q.ed: 2.lib.1.32.Ad veritatem loqui.Læl.77. Non opinione ſolum, ſed etiam ad ueritatem plane uelim mihi perſuaderi.de Nat.d. 1.42. Nihil contra inutilius ei, qui id iniuſte conſecutus ſit,inuenio,quum ad ueritatem cœpi reuocare rationem.3.Of.112. a,Quum autem animum ab iſta pictura, imaginibuſque uirtutum,ad rem ueritatemque traduxeris. 5. Tuſc.21.a,Simonidē arbitror deſperaſſe omnem ueritatem.de N.d.1.42. Qui in iſto opuſculo non ut a poeta, ſed ut à teſte ueritatem exigunt. de Leg.156.b,Nunquam perfecte ueritatem caſus imitatur. de iDiuin.85.b,Veritatem obtinere.pro Deiot. 3.Veritatem retinere pro Quint.50.Ex ueritate pauca uulgus æſtimat.ꝓ Roſ.Com. 17.Ex æterna ueritate,cauſarumq; cōtinuatione cōfluxit,quicquid accidit.de N.d.1.39.Qui actor in imitanda, quàm orator in ſuſcipiēda ueritate iucūdior?de Or.111.b, Pro cauſæ veritate. ep. 225. b, Sine ueritate nomen amicitiæ ualere non poteſt. Læl.77.Neq. id ambitione adductus facio,ſed tum familiaritate & neceſſitudine,tum etiam ueritate.ad Acilium, li.13.32.3. a,Veritate colitur amicitia.pro Quint. 13. Non ueritate ſolū, ſed etiam fama niteretur.1.ad Qu.fr.36.

Veſanus.

Vtrum tādem per deos atque homines magis ueriſimile eſt ueſanum

ueſanum remigem, an aliquem noſtrum, &c. 2. de Diu. 171. a. Hæc furioſa uis ueſani Trib. pleb. pro D. ſua, 44. a. Ac primũ illud a re hoïe veſano & furioſo requiro, quę te tãta pęna, &c. pro D. ſua, 2. a

Veſcor.

Lacte, caſeo, carne veſcor. 5. Tuſc. q. t 30. a. Dij nec eſcis, nec potionibus veſcuntur. 2. de Nat. d. 84. a. Eſt. n. omne quo veſcũtur homines, penus. 2. de Nat. d. 98. a. Quum autem veſcamur his rebus quæ dulcem motum afferunt ſenſibus. 2. de Fin. 16. a. Quæ eſt autẽ in hominibus tãta peruerſitas, vt inuectis frugibus, glande veſcantur? in Or. 16. a. Naſturtio veſci Perſas, eſſe ſolitos ſcribit Xenophon. 2. de Fin. 146. a. Itaque vt quiſq; optime natus inſtitutuſque eſt, eſſe omnino nolit in vita, ſi gerẽdis negotijs ornatus poſſit, prętiſſimis veſci voluptatibus. 5. de Fin. 10 t. a. Qua pecude, q erat ad veſcendũ hominibus apta, nihil genuit natura fęcundius. 2. de Na. d. 239. a. De ſue. Veſer, ris, fluuius. Off. 75. b. de Finib. 53. b

Veſica.

Tanti autem morbi aderant veſicę & torminum, vt nihil ad eorum magnitudinem poſſit accedere. 2. de Fin. 154. a

Veſicula.

Nam & muſculorum iecuſcula bruma dicuntur augeri, & puleſum aridum floreſcere brumali ipſo die, & inflatas rumpi veſiculas. 2. de Diu. 25. a

Veſpa.

Cornibus vti videmus boues, veſpas aculeis, ſuam denique cuique naturam eſſe ad viuendum ducem. 5. de Fin. 75. a

Veſper.

Hunc tegit obſcurus ſubter præcordia veſper. in Arat. 13. a. Vſque ad veſperum cõtentius ambulare. 5. Tuſ. 138. a. Ab hora octaua ad veſperum ſecreto collocuti ſumus. Tuſc. 47. b. Cum Senatu dimiſſo domum reductus ad veſperum eſt, &c. de Amic. 97. b. Epiſtolam quum a te audite expectarem ad veſperum. Attic. 2. 23. 1. a Atq; iam ſe occultãs peroptauit ad veſperum. 2. Phil. 84. a. Alias, vſque ad veſperum. Vt ea ipſa die domum ad veſperum redijt. de Diu. 505. b. Quumq; mane me in ſyluam abſtruſi denſam & aſperam, non exeo inde ante veſperum. Att. 12. 241. 5. a. Vſq; ad extremũ tẽps die collocuti ſunt inter ſe. de Or. 67. b. Cephalio mihi a te literas reddidit ad octauum Idus Martij, veſpere. Att. 1 1. 220 1. a

Veſpera.

Si accelerare volent, ad veſperã cõſequentur. 2. in Ca. 29. a. Ludis commiſſis ex vrbe profectus veni ad veſperam. 3. de Fin. 12. a

Veſperi.

Septimo Idus Nouembris: Actio, veſperi. ad Tir. libr. 16. 7. 1. a Videte nunc illum, primum egredientem e villa ſubito. cur veſperi? quid neceſſe eſt tarde? pro Mil. 40. a. Heri veſperi. de Or. 109. b & Att. 220. b. Quinto Iduum Feb. veſperi e Philotimo literas accepi. Att. 116 b. Quum ad me in Tuſculanum, inquit, heri veſperi veniſſet Cæſar de Tuſculano ſuo, &c. 2. de Or. 8. a. & ad Marium, lib. 11. 27. 1. a. Nuntiatum eſt nobis a M. Varrone, veniſſe eum Roma pridie veſperi, &c. 1. Acad. 1. a

Veſpertinus.

Antemeridianis tuis literis heri ſtatim reſcripſi, nunc reſpõdeo veſpertinis. Att. 13. 281. 1. a. Tum veſpertinis temporibus delitеſcendo, tum matutinis rurſum ſe aperiendo. 2. de Nat. d. 75. a

Veſter.

Non enim corona conſeſſus veſter cinctus eſt, vt ſolebat: &c. pro Mil. 1. Heſterno die p. c. cum me & veſtra dignitas frequentia. Equitum Ro. quibus Senatus dabatur, magnopere commouiſſet, &c. de Aruſp. 1. Magis fuiſſe veſtrum agere Epicuri diem natalem. de Finib. lib. 2. 85

Veſtibulum.

Veſtibulum Siciliæ. 7. Verr. 134. a. Diſceſſimus in veſtibulum Tetij Damonis. Att. 4. 72. 4. a. Quod autem πρόθυρον, id eſt veſtibulum ſepulchri, buſtumue vſucapi vetat. 2. de Leg. 97. a. Nam ſi eſſent in veſtibulo balnearum, non laterent. pro Cæl. 49. a. Inſidiator erat in foro collocatus, atque in veſtibulo ipſo Senatus. pro Mil. 14. a. At quo loco? celeberrimo ac religioſiſſimo, ante ipſum Iouem, in primo aditu veſtibuloque templi. 4. Verr. 116. a. Nunc ſanctiſſimam partem, ac ſedem maxime religionis priuato dicunt veſtibulo contineri. de Aruſp. reſp. 28. a. Non modo limine tectoque ædium tuarum, ſed primo aditu veſtibuloq; prohibere quẽpiam. pro Cęc. 25. a. In ædibus & templis veſtibula & aditus. de Or. 138. b. Veſtibula nemirum honeſta, aditusque ad cauſam faciet illuſtres. in Or. 28. a

Veſtigium.

Poſt eius interitum veniebamus in curiam, vt ueſtigium illud ipſum, in quo ille poſtremum inſtitiſſe, contueremur. 3. de Or. 4. a.

Ne ueſtigium quidem vllum eſt reliquum nobis dignitatis. 4. fam. 44. Nec leges vllæ ſunt, nec iudicia, nec omnino ſimulachrum aliquod, ac veſtigium ciuitatis? Planco, lib. 10. 1. 4. a. Quid in Numa Pompilio? num quod eloquentiæ veſtigium apparet? de Or. 86. b A quibus miror, ne quod iudiciorum eſſet ueſtigium non ſubſellia quoque eſſe combuſta. pro Roſc. Am. 55. a. Veſtigium nullum ueteris leporis appareat. 9. famil. 32. Si veſtigium rei fuerit. ad Her. 7. b. Cuius rei neque index, neque ueſtigium aliquod, neq; ſuſpicio cuiquam eſſet vlla. 7. Verr. 126. a. Veſtigium vngulæ equi Caſtoris in ſilice. de Nat. d. 62. b. Veſtigium iſtius in foro non eſſe relictum. in Verr. 99. b. Hic uos aliud nihil orat, niſi vt rectis oculis hanc vrbem ſibi intueri, atque in hoc foro veſtigium facere liceat. pro Rabirio Poſthu. 30. a. Vtrum pedem quum intulero, atque in poſſeſſionem veſtigium fecero, tum expellar atque deijciar? pro Cæcin. 29. a. Te extra munitiones tuas, ueſtigium vbi imprimas non habere? 13. Phil. 368. a. Niſi ex eo loco ubi ueſtigium impreſſerit, deijci neminem poſſe. pro Cæcin. 55. a. Quacunque enim ingredimur, in aliquam hiſtoriam ueſtigium ponimus. de Finib. lib. 5. 4. Aliquod a Cluentio profectæ pecuniæ veſtigium oſtende. pro Cluent. 97. a. Aſiam iſtam refertam, & eandem delicatam ſic obijt, ut in ea neque auaritiæ, neque luxuriæ ueſtigium reliquerit. pro Mur. 17. a. Vnæ tabulæ proferantur, in quibus ueſtigium ſit aliquod, quod ſignificet pecuniam Fonteio datam. pro Font. 2. a. Non uidiſſes fratrem, quem reliqueras, ne ueſtigium quidem eius, nec ſimulachrum, ſed quandam effigiem ſpirantis mortui. Quint. fr. 1. 49. Illos ego accuſatores puto fuiſſe, qui huiuſmodi hominum furta odore, aut aliquo leuiter preſſo ueſtigio, perſequebantur. 6. Verr. 47. a. Atque eodem in templo, eodem & loci ueſtigio & temporis, arbitria non mei ſolum, ſed patriæ funeris abſtuliſti. in Piſ. 16. a. E ueſtigio eo ſum profectus. 4. famil. 36. in epiſt. Seru. Sulpitij. Deus ille quem mente noſcimus, atque in animi notione tanquã in ueſtigio ponimus. de Nat. d. 5. b. Saturius aliud fraudis in eodem ueſtigio diuerticulũ reperit. pro Quint. Roſc. 53. b. Atque in animi notione tanquam in ueſtigio uolumus reponere. de Natur. deor. 1. 28. Stare in ueſtigio. de Or. 145. & ad Heren. 21. b. Veſtigia alicuius non preſſa leuiter ad exigui prædicationem temporis, ſed fixa ad memoriam omnium ſempiternam. pro Seſt. 10. a. Amoris quidem tui quoque me uerti, ueſtigia: &c. Fabio Gallo, libr. 7. 25. 1. a. Veſtigia hic multa maiorum noſtrorum. 2. de Leg. 2. Veſtigia uiolatæ religionis. 6. Verr. 87. a. Indicia & ueſtigia ueneni. pro Cluen. 22. a. Veſtigia uerborum, rerum Tuſcul. 1. 49. Veſtigia eorum, quos diligimus, aut admiramur in locis, nos mouent. 2. de Leg. 3. Extant expreſſa ſceleris ueſtigia. pro Roſcio Amer. 38. a. & pro Cornelio Balbo, 75. b. Quorum nulla ſigna tanquam ueſtigia extarent. Fat. 25. Inerant enim in utriuſque noſtrum animis uigilantium ueſtigia. de Diu. 137. b. Exempli cauſa ueſtigia antiqui officij remanent. pro Roſc. Amer. 16. a. Curricula in quibus Platonis primum ſunt impreſſa ueſtigia. Orat. 198. b. In quo qui qui inſiſtunt, aduerſa uobis urgent ueſtigia. Somn Scip. 22. Memoriam eſſe ſignatarum rerum in mente ueſtigia. Tuſc. 161. b. Veſtigia alicuius perſequi. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 3. Ille autem ex mirmillone dux, ex gladiatore imperator, quas fecit ſtrages, ubicunque poſuit ueſtigia? 3. Phil. 145. a. Præſertim quum in lectulo decumanæ mulieris veſtigia uiderent recentia. 5. Verr. 67. a. Vt omnes mortales huius auaritiæ non ſolum ueſtigia, ſed etiam cubilia uidere poſſint. in Verr. 147. b. Conſequi aliquem ueſtigijs. pro Clu. 24. b. Aſinius cum Auillio Romam eſt profectus: hos ueſtigijs Oppianicus conſecutus eſt. pro Clu. 27. a. Tot ueſtigijs impreſſa, ut in his errari non poſſet. 5. fam. 58. De Publio quæ ad me ſcribis, ſane mihi iucunda ſunt: eaque etiam uelim omnibus ueſtigijs indagata, ad me afferas. Att. 2. 22. 1. a. Tum quibuſdam etiam ueſtigijs indicatur. Tuſc. 4. a. Nam nos quidem quid facimus in Verre, quem in luto uolutatum totius corporis ueſtigijs inuenimus? 6. Verr. 47. a. Quibus ueſtigijs primum inſtiti, in his fere ſoleo perorare. 3. de Or. 19. a. Ex iſtis etiam tu rebus effugere te poſſe confidis, quum te non opinione, ſed tuis ueſtigijs perſequamur, quæ & in tabulis publicis expreſſa & recentia reliquiſti? 3. Verr. 2. Vt uidere poſſis quemadmodum in ſpatio Qu. Hortenſium ipſius ueſtigijs perſecuti ſumus. de Cl. Or. 170. a. Aduerſis ueſtigijs contra noſtra ueſtigia ſtant antipodes. 4. Acad. 220. a

Veſtigo.

Hi uoluptates omnes ueſtigant atque odorantur. poſt redit. in Senatu, 1 . a. Nam & coniuncta quærimus, &c. & cauſas rerum ueſtigabimus, &c. 2. de Or. 90. a. Ipſa tractatio & qđ quotidie ex ſe gignit aliqđ, qđ cũ deſidioſa delectatione ueſtiges. 3. de Or. 50. a

Veſtinus.

Veſtinus ager. in Rull. 68

Veſtis.

Veſtis famularis. Tuſ. 1. 104. furialis. Tuſc. 2. 16. Lintea. 7. Ver. 114. a. Melitenſis. 4. Verr. 127. a. Pretioſa. 2. Phil. 76. a. ſerulis. in Piſ. 99. b. ſtragula. 1 Ver. 144. b. Hac mutatione veſtris facta, omitto, &c. Poſtq. 100. b. & pro Seſt. 8. a. Tu̅ iſti textrinum per trienniu̅ ad muliebrem veſtem conficiendam fuit. 6. Verr. 92. a. Fores effregit? reſtituerentur. reſcidit veſtem? reſarcietur. pro Cęl. 29. a. Veſtem tum filius mutauit. Qu. fr. 308. b. Cum vos veſtem mutanda̅ cenſuiſſetis, cunctiq; mutaſſetis. Poſtquam. 106. b. Tanquam in aliquam locupletem ac refertam domum venerim, non explicata veſte, neq; propoſito argento, &c. 1. de Or. 78. a. Veſte mihi nõ opus eſt. 12. ad Att. 31. Eſt Sthenius hic cum hoc capillo atq; veſte domo ſua expilata. in Verr. 161. b, Cęſar cum purpurea veſte proceſſit. 1. de Diu. 194. a. In pecore, auro, argento, ebore, veſte, ſupellectili. con. Rull. 73. b

Veſtio.

Reconditas exquiſitaſq; ſententias mollis & pellucens veſtiebat oratio. de Cl. Or. 149. a. Deus animum circundedit corpore, & veſtiuit extrinſecus. de Vn. 26. Natura primum oculos membranis tenuiſſimis veſtiuit & ſepſit, quas primum perlucidas fecit, &c. 2. de Nat. d. 213. Quem quum perpetuo ueſtiuit lumine Titan, Brumali flectens contorquet tempore currum. 2. de Nat. d. 165. a De Capricorno. Denique etiam Vatinij ſtrumam ſacerdotij διβάφῳ veſtiant. Att. 28. b. Inuenta veſtire atq; ornare oratione. de Or. 96. b. His au̅t tabulis iteriores te̅pli parietes veſtiebant. 6. Ver. 108. a. Quaſi vero neſcias hu̅c aſi & veſtiri a Cęl. &c. pro S. Roſc. 87. a. Multitudo pecorum ad corpora veſtienda. Tuſc. 163. b

Veſtitus.

Hoc enim mo̅ viator quoq; bene veſtitus cauſa graſſatori fuiſſe dicitur, cur ab eo ſpoliaretur. de Fat. 51. a. Cu̅ citharœdus prodierit optime veſtitus, palla inaurata indutus, &c. ad Her. 4. 226. a Terra veſtita floribus, arboribus, frugibus, &c. 2. de Nat. d. 142. a Veſtita (vna) pa̅pinis, nec modico te̅pore caret, & nimios ſolis defugit ardores, &c. Cat. 49. Sepulchrum ſeptum vndiq; & veſtitum vepribus & dumetis. Tuſ. 241. b. Niſi hoc indignu̅ putas, qđ veſtitu̅ ſedere in iudicio vides. pro S. R. 43. b. Hoĩes calceati & veſtiti. pro Cęl. 50. b. Mõtes veſtiti atq; ſylueſtres. 2. de Na. d. 198. a. Animantes aliæ corijs tectę, aliæ villis veſtitæ. de Nat. d. 50. b. Peruenire ad aliquem locum cum hominibus male veſtitis. in Piſ. 48. a

Veſtitus, us.

Veſtitus aſper noſtra hac purpura plebeia, ac pene fuſca, &c. pro Seſt. 14. a. Victus veſtituſq; neceſſarius. pro Quint. 28. a. Veſtitus obſoletior, corpus incultum & horridum. con. Rul. 68. b. Veſtitus purpureus. Di. 2. 28. Orationis veſtitus. de Cl. Or. 183. a. Veſtitus enim neminem commouebat it, quem illi mos & ius ingenuitatis dabat. 3. Verr. 108. a. Quando eius obliuiſcetur vlla poſteritas, cuius ſcelere in hac veſtitus fœditate fuerimus? 12. Phil. 327 a. Is crudelitatem regis in togatos veſtitus mutatione vitauit: na̅ & ſocços habuit, & pallium more Græcoru̅. pro Rab. Poſth. 127. b Subito educunt Conſules, vt Senatores ad ſuum veſtitum redirent. pro Seſt. 9. b. & in Piſ. 13. Veſtitum, quo tectus eram, tibi dedi. pro S. Roſc. 42. b. Veſtitum mutare. pro Seſt. 10. b. & Qu. fr. 2. 7 Veſtitu̅ recuperare. pro Syl. 66. Reliquos deos ea facie nouimus qua pictores, fictoreſq; voluerunt: neq; ſolum facie, ſed etiam ornatu, ætate, veſtitu. 1. de Nat. d. 110. a. In veſtitu mutando, in populo rogando cęci fuimus. 3. Att. 25. Veſtitu nimio indulges. de Inu. 48. b. Vir muliebri indutus veſtitu. Att. 1. 8. 5. a. Voluptas pulcherrimo veſtitu, & ornatu regali, in ſolio ſedes. de Fin. 57. Montium veſtitus denſiſſimi. 2. de Nat. d. 240. a. Riparum veſtitus viridiſſimi. 2. de Nat. d. 143. a

Veſtimentum.

Si telum, ſi veſtimentum, ſiquid eiuſmodi relictum ſit, aut ſi veſtigium rei fuerit, aut ſi cruor in veſtimentis, &c. ad Her. 2. 39. Veſtimenti aliquod genus funebris. 2. de Leg. 94. a. Affers purpuram Tyria̅, in qua tibi inuideo, q vnis veſtimentis ta̅diu lautus es. pro Fla. 55. a. Mil. au̅t qu̅u in Senatu fuiſſet eo die, quoad Senatus dimiſſus eſt, domu̅ venit, calceos & veſtime̅ta mutauit. pro Mil. 20. a

Veſtrum, Vide Vos.

Veter.

Ad quem a Vetere literæ datæ prid. Cal. Ian. cum a ſe Cæcilius circunſideretur. 14. Att. 11

Veter.

Veterrimus veriſſimuſq; amor. 12. fam. 38. in ep. Treb. Pro noſtro veterrimo, veriſſimoq; amore. Trebonius ad Cic. Vt etiam veterrimi poetæ, qui hæc ne ſuſpicati quidem ſint, Stoici fuiſſe videantur. 1. de Nat. d. 30. Veterrima quæq; (vt ea vina quæ vetuſtatem ferunt) eſſe debent ſuauiſſima. de Amic. 60

Veteranus, Veterator, Vide Vetus.

Veternus.

Erat in eadem epiſtola veternus ciuitatis, gaudebam ſane & noſtrum amicum congelaſſe lætabar otio. 2. fam. 24. Niſi ego cum tabernaculis & æquarijs pugnarem, veternus ciuitatem occupaſſet. 8. famil. 15. in ep. Cæl.

Veto.

Tu me incognito aſſentiri vetas. 4. Acade. 203. a. Vetat te Volcatius, tuæ tuorumque delitiæ, mentionem mancipis facere. 5. Verr. 151. a. Lex peregrinum vetat in murum aſcendere. 2. de Or. 56. a. Quod omnes leges pleniſſime vetant. in Piſ. 90. b. Rationes a te collectæ vetabant, me penitus Reipub. diffidere. ep. 70. b. Eum ſaluti deſperare vetuit. pro Clu. 54. a. Non enim magis aſſentiuntur, neque approbant lucere nunc, quàm quum cornix cecinerit, tum aliquid eam aut iubere, aut vetare. 4. Academ. 231. a. Vetare leges. 1. de Ora. 32. Vetare Senatum. pro Domo ſua, 49. Lex vera atque princeps, apta ad iubendum & ad vetandum, ratio eſt recta ſummi Iouis. 2. de Leg. 18. a, Præpoſteris enim vtimur conſilijs, & acta agimus, quod vetamur veteri prouerbio. de Amic. 71. a

Vetans.

Ita principem legem illam & vltimam, mentem eſſe dicebant, omnia ratione aut cogentis, aut vetantis dei. 2. de Leg. 54. a

Vetitum.

Sed vero intelligi ſic oportet & hæc & alia iuſſa ac vetita populorum, vim non habere ad recte facta vocandi, & a peccatu auocandi. 2. de Leg. 16. a

Vetus.

Vetus Academia aqua abſumpta. Academ. quæſt. edit. 2. lib. 1. 10. hoc eſt, velut diluuione quadam hauſta, & a noua obſcurata. μεταφορικῶς. Vetus Antiſtius. ad Brut. 14. Exceptio vetus & vſitata. 1. de Or. 82. a. At vero hoc quidem iam vetus eſt, & maioru̅ exemplo multis in rebus vſitatum. pro Cęc. 33. a. Vetus hoſpitiu̅ mihi cum eo eſt. 13. fam. 35. Miles exercitatus & vetus. 2. Tuſcul. 64. a. Paterna, magna, & vetus & iuſta neceſſitudo. Att. 16. 341. 1. a. Vetus philoſophia a Socrate orta. Acad. quæſt. edit. 2. lib. 1. 3 Vetus & Socratica ratio contra alterius opinionem differendi quæ fuerit. Tuſc. 1. 7. Themiſtocles vt apud nos perantiquus, vt apud Athenienſes non ita ſane vetus. de Cl. Or. 168. b. Veterem rem comederit. 11. fam. 35. Id eſt, paternam vel auitam. Nihil de ſocru tua, fœmina primaria, Seruilia vetere Dionis hoſpita audiſti? 4. Verr. 15. a. Veteres hoſtes noui amici. 5. fam. 16. Primu̅ quia veteres illi, &c. de Or. 100. b. Veteres nimis ſunt tuæ literę. expecto recens aliquid. 13. ad Att. 18. Maiores noſtri veteres illi admodum antiqui, leges annales non habebant. in Ant. 203. b. Veteribus & priſcis, vt aiunt, viris credendum eſt, qui ſe progeniem deorum eſſe dicebant. Itaq; eorum uocabula nobis prodierunt, noſſe autem generatores ſuos optime poterant. de Vn. 47. Apud ueteres, qui reru̅ potiebantur, iidem auguria tenebant. Diu. 1. 77. Veteres pene omnes nihil cognoſci, nihil percipi, nihil ſciri poſſe dixerunt. Aca. quæſt. edit. 2. lib. 1. 31. Alter unguentis affluens calamiſtrata coma, deſpiciens conſcios ſtuprorum ac ueteres uexatores ætatulæ ſuæ, &c. pro Seſtio, 13. a

Vetulus.

Itaque & uiuere uitem & mori dicimus: arboremque & nouellam & uetulam & uigere & ſeneſcere. 5. de Finib. 69. a. Se ſcire aiebat ab eo nuper petitam Cornificiam, Quinti filiam, uetulam ſane & multarum nuptiarum. Att. 13. 284. 1. a. Alphenus interea eſt iſto gladiatore uetulo quotidie pugnabat. pro Quint. 15. Sero ſapiunt. Tu tamen mi uetule non ſero, primas illas rabioſulas ſat fattuas dediſti. ad Trebatium, lib. 7. 16. 1. a. Equis uetulis teneros anteponere. de Amic. 59. a

Vetuſtus.

Opinio tam penitus inſita, tam uetuſta. pro Cluen. 18. b. Cum Demetrio Mega mihi uetuſtum hoſpitium eſt. Acilio, lib. 13. 17. 1. a. Ratio uetuſtæ diſciplinæ. epiſt. 83. b. Sed multo tamen uetuſtior & horridior ille, quàm Scipio. de Cl. Or. 41. a

Vetuſtas.

Vetuſtas omnia manu facta conficit & co̅ſumit. pro Marcello, 7 Facit peritiores uetuſtas. pro D. ſua, 90. a. Vetuſtas in authoribus ſuauitatem nullam habet. de Cl. Or. 158. In quibus nihil vnquam immenſa & infinita uetuſtas mentita ſit. de Nat. d. 2. 12. Vetuſtas omnibus in rebus longinqua obſeruatione incredibilem ſcientiam adfert. Diuin. 1. 93. Magna uetuſtas, magna conſuetudo intercedit. Bruto, lib. 11. 27. Id eſt, uetus amicitia. Hęc nulla unqua̅ uetuſtas obruet, nulla unquam delebit obliuio. pro Deiot. 150. b

Vetuſtas noſtri amoris.6.fam. t7. Verborum priſca vetuſtas. de Or.101.b. Vetuſtatis exempla oratori nota eſſe debent.1.de Or. 100. a. Magna eſt vis vetuſtatis & conſuetudinis. de Amic. 60. a Hiſtoria vero teſtis temporum, lux veritatis, vita memoriæ, magiſtra vitæ, nuntia vetuſtatis, qua voce alia niſi oratoris, immortalitati commendatur. 2. de Or. 20. a. Sed certe ſi paululum aſſumpſerint vetuſtatis ac roboris, non continebuntur. cont. Rull. 85.b Hæc non videntur habitura vetuſtatem. 14. Att. t1. Res ab noſtra memoria proptes vetuſtatem remotæ. lib. 1. de Inu. t. a. Municipium vetuſtate antiquiſſimum. 3. Phil. 134. a. Vetuſtare aliquem attingere. 7. Verr. 67. Coaceſcit ætas vetuſtate. de Sen. 60. a. Vetuſtate coniunctus. 13. fam. 58. Veteres leges aut ipſas ſua vetuſtare cōſenuiſſe, aut nouis legibus eſſe ſublatas. de Or. 106.b, Eua neſcit vetuſtate vinum. 2. de Diu. 175. a, Qui agrum Recentoricū poſſident, vetuſtate poſſeſſionis ſe, non iure: miſericordia Senatus, non agri conditione defendunt. 2. de L. Age. 61. a. Illud enim veremur, &c. qui & inuentores huius artificij fuerunt, & vetuſtate iam ſatis omnibus probati ſunt. ad Her. 4. 140. a

Veteranus.

Ergo hæc veteranus miles facere poterit, doctus vir, ſapiens facere non poterit, doctus vir, ſapiens facerę non poterit? a. Tuſc. 69. a. Veterana vna legio, altera bima octio tironum. 10. fam. 52. in ep. Planc. Veterana legiones tres, tironum vel luculentiſſima ex omnibus vna. 10. fam. 52. in ep. Planc. Veterani ad ſpem nouarum prædarum incitabantur. 1. Phil. 1. a. Vererani acta Cæſaris ſancirent. 14. Att. 47. C. Cæſar firmiſſimum exercitum inuinctiſſimo genere veteranorum militum comparauit. 3. Phil. 5. a. Veteranis quingenos denarios dat. 16. Att. 24. Vides tamen tyranni ſatellites in imperijs, vides eiuſdem exercitus, vides in larere veteranos. Att. 14. 303. 2. a. Veteranos eos qui reijciantur (nam partem eſſe dimiſſam) improbiſſime loqui. 15. Att. 13. Extitiſti tu vindex noſtræ liberratis, vt tunc quidem optimus, & veteranis in vnum conductis, & duabus legionibus, &c. ad Octau. 7. a

Veterator.

Tum ipſe L. Cotta verator habitus, ſed C. Lælius, & P. Africanus in primis eloquentes. de Cl. Or. 40. a. Homo callidus & vererator. in Verr. 155. b. Me magis de Dionyſio delectat: ipſe eſt enim veterator magnus & paterfamiliaris Philiſto. 2. ad Quint. fr. 30. & pro Roſc. Com. 13. Itaque in Senatu conſiliariam anthoritatem aſſeqnebatur: ſed in cauſis publicis nihils in priuatis ſatis veterator videbatur. de Cl. Or. 91. a, Acutum, verſutum, veteratorem, facile vt excogitet quomodo occultn ſine teſte, ſine vllo conſcio fallat. 2. de Fin. 86. a

Veteratorius.

Splendida quedam & minime veteratoria dicendi ratio. de Cl. Or. 189. b, Nihil ab iſto tectum, nihil veteratorium expectaueritis: omnia aperta, omnia perſpicua reperirentur. 3. in Verr. 100 Et eam acurrationem eitius veteratoriam, quàm oratoriam diceres. de Cl. Or. 187. b

Veteratorie.

Ille enim ſuauiſſimus, quòd acute & veteratorie dicis, ſapiens iam. in Or. 53. a

Vexillum.

Qui ſi Romam redierit, nunquando perditis ciuibus vexillum, quo concurrant, defuturum putatis? in Ant. 200. b. Tu autem inſolentia elatus, omni auſpiciorum iure turbato, Caſilinum coloniam deduxiſti, &c. vt vexillum videres, & ararrum circunduceres. 2. Phil. 101. a. X literam e vexillo & paxillo conſuetudo euellit. Or. 212. b. Vexillo opus eſt: conuolabunt. 10. Att. 48

Vexo.

Solicitudo vexat impios. 1. de Leg. 57. a. Qnem qnum a ſe non negat auditum, vexat tñ omnibus contumelijs. 1. de Nat. d. 98. a Splendidiſſimum atque ornatiſsimum ciuitatis ſuæ, probris omnibus, maledictiſq; vexat. pro Flac. 38. a. Quæ te tanta pœna tuorū ſcelerum vexat? vt arbitrere, &c. pro Do. 213. b. Interea cum meis copijs omnibus vexaui Amanienſes hoſtes, &c. ep. 23. b. Vexauit Ariſt. contumelioſiſsime. 1. de Nat. d. 66. Cato Piſ. verbis vexauit pro Seſt. t7. b. Quam iſte per triennium ita vexauit ac perdidit, vt ea reſtitui in antiquum ſtatum nullo modo poſsit. 2. in Ver. 8. a De Sicilia loquitur. Quid. n. vos vxor mea miſera violarat, quam vexauiſtis, raptauiſtis, omni crudelitate laceraviſtis? pro Do. 47. a Ac primum illud a te homine veſano ac furioſo requiro, quæ te tanta pęna tuorum ſcelerum flagitiorumq; vexet, vt hos tales viros, &c. pro D. ſua, 2. a. Qui oīa diuina & humana violarint, vexarint, perturbarint, euerterint. pro Seſt. 1. a. Fortunas alicuius vexare. pro Roſ. Am. 84. a. P. Clodius ſtatuit omni ſcelere vexare Rēp. pro Mil. 106. b. & de Amic. 35. Vexare res geſtas alicuius. p Seſt. 8. Vexatur idem Prheophraſtus & libris, & ſcholis oīum philoſophorum, quod, &c. Tuſc. 233. b. Quæ ab iſto ſic ſpoliata atq; direpta eſt, vt nō ab hoſte aliquo, &c. ſed & a barbaris prædonibus vexata eſſe videatur. in Ver. a. Quum bello vaſtabitur Italia, vexabuntur vrbes, tecta ardebunt. 1. in Cat. 21. a. Hę ſunt nationes quę quondam, &c. atque ad oraculum orbis terræ vexandū ac ſpoliandū profectæ ſunt. pro Font. 17. a. Quæ oppida tu diripienda & vexanda curaſti. 3. Aer. 38. a. Spoliāda ac vexāda oppida. in Ver. 95. b

Vexatus.

Multis vexatus contumelijs, plurimis iactatus iniurijs, non turpis ad te, ſed miſer confugit. pro Quint. 65. a. Tyberium Canutium, a quo erat honeſtiſsimis concitionibus & ſæpe & iure vexatus, &c. 3. Phil. 140. a. Prouīncia populata atque vexata. 5. Ver. 103. a. Vexati noſtri lares familiares. 2. de Leg. 4t

Vexatio.

Tibi vexatio, direptioque ſociorum impunita fuit, ac libera. 1. in Cat. 13. a. Is in te non expilatione Aſiæ, vexatione Panphiliæ, ſqualore & lachrymis Siciliæ concitetur. 5. Verr. 6. a. Vexationo virginum Veſtalium perhorrēſco. 4. in Cat. 84. a. Afflictatio, ægritudo cum vexatione corporis. 4. Tuſc. 29. a

Vexator.

Direptor & vexator vrbis. 3. Phil. t43. a. Milo vexator furoris Clodij. pro Mil. 108. b. Tam crudelis mei, tam ſceleratus Reip. vexator eſſe potuiſſet? de Aruſp. reſp. 44. a. Neq; ſolū ſpoliara illa patiere, ſed etiā eorū ſpoliatorē, vexatoremq; defendens? 6. Ver. 71. a. Veteres vexatores ætatulæ ſuæ deſpiciens. pro Seſt. 13. a

Via.

Via acclinis. 3. ad Qn. fr. 4. Via alta atq; ardua. Tuſ. t. 30. Aperta, ſimplex & directa via. 1. de Fin. 88. a. Longulum ſane iter, & via inepta. Att. & 260. b. Via noua Romę. de Diu. 101. b. Via ſacra Romę, ad quam itur a fornice Fabiano. pro Planc. 262. b. Via illa noſtra quæ per Macedoniam eſt vſq; ad Helleſpontum militaris. de Prou. Conſ. 3. a. & 12. Phil. 437. Via quæ eſt hinc in Indiā de Fin. 99. b. Video quot dierū uia ſit. 5. Verr. 166. a. Etſi te hæc legente, aliquantū tñ viæ proceſſero. Att. 6. 16. 1. a. Obſeſsio militaris vię. in Piſ. 31. a. Te neq; nauigationi, neq; viæ cōmittas. ad Tironē, lib. 16. 6. 1. a. Inter viam. 4. Att. t7. Fanum eius eſt in agro ꝓp ipſam viam, qua Aſſoro itur Ennam. 6. Ver. 86. a. Volumus ſane, tanquā aliquam viam longam cōfeceris, qua nobis quoq; ingrediendum ſit, iſtec quo perueniſti, uidere quale ſit. de Sen. 8. a. In viam ꝙ tu des hoc tpe, nihil eſt: & longum eſt iter, & non tutum. Terentiæ, lib. 14. 12. 2. a. Dare viam alicui per fundum ſuum. pro Cęc. a. Deducere in viam. 1. de Leg. 60. a. Viā cā flectas te rogo. t1. Att. 40. Inire viā. pro Mur. 23. a. Qui ſibi ſemitā non ſapiūnt, alteri monſtrant viā. l. 1. de Diu. 216. a. Quid. n. eſt aliud, ꝗ viā errāti nō monſtrare (quod exercitationibus publicis ſancitū eſt) &c. 3. Off. 71. a Munire viam & munitiones viarū. pro Font. 277. b. & Tuſc. 1. 27. Viā munitare. pro Roſ. Am. 83. Obſepire viā. pro Mur. 45. a. Qui ante ꝗ de meo aduentu audire potuiſſent, quū tum abeſſent, aliquorū dierū viā in Macedoniā, ad Planciumq; perrexi. pro Plan. 79. a. Itaq; vt ex ipſo audiebā, perſæpe reuertit ex itinere, quum iam progreſſus eſſe multorum dierum viā. t. de Diu. 52. a. Redire viā. pro Mur. 23. a. Quis, qui neſcierit veniſſe eā tot dierū tibi viā gratularetur? 2. Phil. 73. a. Nunc iter conficiebamus æſtuoſā & puluerulenta via. Att. 5. 30t. 1. a. Cętereq; vrbis ptes vna lata via perpetua, multiſq; tranſuerſis diuiſæ, priuatis ædificijs continentur. 6 Verr. t06. a. Aut curſem huc illuc via deterrima. Att. 9. 180. 7. a Viennā equites mille via breuiore pmiſi. Planc. ad Cic. 10. 9. 3. a Ex eo loco recta Vitularia via profecti ſumus in Fuſidianum fundum. Quint. fr. 3. t7. 5. a. De via recta ad me. 22. ad Att. 3. Id eſt, domum meam. Coponem de via Latina ſubornare. pro Cluent. 131. a, Huic triſti ac decrepito ſeni reſponderet Cælius, ſe nulla cupiditate inductum de via deceſsiſſe. pro Cæl. 29. a Declinare de via ad dextram. 5. de Fi. 9. a De uia feſſus. Ac. q. ed. a. li. 1. 1. Quum de uia languerem, & mihimet diſplicerē. 1. Phil 8. a Quis. n. audeat luci, quis in militari uia, quis bene comitatū, quis illuſtrem aggredi? 12. Phil. 337. a Si. n. es Romę, iam me aſſequi non potes, ſin es in uia, quum eris me aſſequutus, coram agemus quę erunt agenda. Att. 3. 45. 1 a Iam ad id biduum quod fueris in uia, dum in Cumanum uenis, accedent continno ad reditū dies quinq; Tironi. li. 16. 2. 2. a Vię ab inteſtinis ad iecor ductę ac directę. 2. de N. d. 206. a Tres viæ ſunt ad Mutinā, a ſupero mari, Flaminiā, ab infero, Aurelia, media, Caſſia. t2. Phil. 334. a

Via, ratio & modus, &c.

Via factorum anceps. Somn. Scip. 7. Via iuris eiuſmodi eſt, ut, &c. Quint. fr. 30t. b Via uitæ. pro Flacco, 8t. & pro Seſt. 122. Cui uiuendi uia conſiderata atque prouiſa eſt. Parad. 42. Via uiuendi ſimplex, & aperta, & directa. de Finib. 60, b.

Recta viuendi via. Tuſc. 1.7. Vt eam laudis viam rectiſſimam eſſe duceret, quã maiores eius ei tritam reliquiſſent. de Cl. Or. 154. a Præclare Socrates hanc viam ad gloriam proximam, & quaſi cõpendiariam dicebat eſſe, ſiquis, &c. 2. Off. 60. a. Habeo autem certam viam atque rationem, qua omnes illorum conatus inueſtigare & conſequi poſſim. 2. Verr. 29. a. Officium quod ab eo ducitur, hanc primum habeat viam, quæ deducit ad conſeruationem naturæ. Off. 20. b. Duplicem habere docendi viam. in Brut. a. Quod ſi ita putas, totam ignoras viam gloriæ. a. Hæc omnia tibi accuſandi viam muniebant, adipiſcendi obſepiebant. pro Mur. 45. a. Itaque, &c. eam ſibi viam ipſe patefecit ad opes ſuas amplificandas, quam virtus liberi populi ferre non poſſet. 5. Phil. 199. a. Prouidete, ne auaritiæ, quæ ante hac occultis itineribus atque anguſtijs vti ſolebat, authoritate veſtra viam patefaciatis illuſtrem atque latam. 5. Verr. 188. a. Ne quam viam patefaceret ſceleratorum hominum audaciæ. 10. Phil. 273. a. Quòd ſi eſt erratum P. C. ſpe falſa atque fallaci, redeamus in viam. 12. Phil. 322. a. Si eritis ſecuti ſententiam C. Cæſaris, quoniam hanc is in Repub. viam, quæ popularis habetur, ſecutus eſt. 4. in Cat. 80. a. Antea neminem ſolitum via nec arte, ſed accurrate tamen & de ſcripto pleroſque dicere. de Cl. Or. 22. a. Vt ratione & via procedat oratio. 1. de Fin. 23. Via progredi. de Nat. d. 42. b. Vtor via. populi ſenſus maxime in theatro & ſpectaculis perſpectus eſt. Att. 2. 34. 4. a. Viæ multæ conſolationum. 12. Att. 12. Viæ quædam latiores ad rationem inueniendam. Acad. q. edit. 2. lib. 1. 30. Hoc eſt, notitiæ quædam & præceptiones vniuerſæ, quas Stoici ἐννοίας καὶ προλήψεις vocant. Et non, ſi ſignificant futura, nullas dant vias nobis ad ſignificationum ſcientiam. 2. de Diu. 153. a. de dijs. Reprehendent, quòd inuſitatas vias indagemus, tritas relinquamus. in Orat. 6. a. Græci omnes vias pecuniæ norunt, omnia pecuniæ cauſa faciunt. Quin. fr. 1. 12. Et me in ipſius conſuetudinem inſinuabo, & certe omnes vias perſequar, quibus putabo ad id quod volumus, perueniri poſſe. ep. 4. 13. 17. a. Sequar igitur eas vias, &c. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 89. Quærenti mihi, &c. nulla maior res occurrebat, quàm ſi optimarum artium vias traderem meis ciuibus. de Diu. 2. 1. a. Hi nõ iuſtitiæ, ſed litigandi tradunt vias. de Leg. 1. 13

Viator.

Hoc enim modo viator quoque bene veſtitus cauſa graſſatori fuiſſe dicitur, cur ab eo ſpoliaretur. de Fato. 51. a. Non ſemper viator a latrone, nõnunquam etiam latro a viatore occiditur. pro Mil. 41. a. Miſeriſne viatorem, qui M. Bibulum domo vi extraheret. in Vatin. 16. a, Lentulum noſtrum ſcis Puteolis eſſe, quod quũ e viatore quodam eſſet auditum, qui, &c. ad Att. lib. 9. 181. 17. a Niſi ſiquid ex prætereunte viatore exceptum eſt, ſcire nihil poſſumus. At. 2. 26. 2. a. A villa in Senatũ arceſſebãtur Curius & cæteri ſenes: ex quo qui eos arceſſebãt, viatores nominati ſunt. de Sen. 52. a. Efficiã qđ ſæpe viatoribus, cũ properant, &c. ad Qu. fr. 2. 33

Viarius.

Leuiſſime enim quia de intercalando non obtinuerat, transfugit ad populum, & pro Cæſare loqui cœpit, legemq; Viariã non diſſimilem Agrariæ Rulli, &c. Cælius Ciceroni, lib. 8. 6. 11. a

Viaticum.

Poteſt enim quicquam eſſe abſurdius, quàm quo minus viæ reſtat, eo plus viatici quærere? de Sen. 60, & 61. Velim uideas & qd viatici, & quid inſtrumenti ſatis ſit. Att. 12. 249. 4. a. Cætera cuiuſmodi ſint, ex hoc iudica, quòd Legato tuo viaticum eripuerunt. ad caſſium, lib. 12. 3. 5. a. Equidem uideo mihi quoque opus eſſe viaticum. Att. 15. 329. 15. a. Qu. Titinius viaticum ſe neget habere. Att. 7. 136. 4. a. Viaticum Craſſipes præripit, tu de uia recta in hortos. Att. 7. 4. 4. a

Vibro.

Quodque nunc, quia a ſole collucet, albeſcit & vibrat, diſſimileq; eſt proximo ei continenti. 4. Acad. 189. a. Atque eiuſmodi illa proluſio debet eſſe, non vt Samnitum, qui vibrant haſtas ante pugnam, quibus in pugnando nihil vtuntur. 2. de Or. 177. a. Demoſthenes, cuius non tam vibrarent fulmina illa, niſi numeris contorta ferrentur. in Or. 138. a. Quam haſtam L. Sylla quum vibraſſet Dictatore propinquo ſuo, idem, &c. 2. Off. 40. Hi pueri tam lepidi ac delicati, non ſolũ amare & amari, neq; cantare & pſallere, ſed etiã ſicas uibrare, & uenena ſpargere didicerunt. 2. in Cat. 42. a

Vibrans.

Et erat oratio cum incitata & vibrans, tum etiam accurata & polita. de Cl. Or. 182. a

Vicarius, Vide Vicem.

Vicatim, Vide Vicus.

Vicanus.

Timolites ille vicanus, homo nõ modo nobis, ſed ne inter ſuos quidem notus, vos docebit, qualis ſit L. Flaccus? pro Flacc. 6

Vicies.

In Aſia habeo ad HS. bis & vicies Att. 11. 209. 2. a. Aeſtimarunt HS. vicies. Att. 4. 71. 8. a

Viceſimus.

Altero viceſimo die. Cornificio, lib. 12. 25. 1. a. Viceſimo die Lunæ. de Fin. 86. b. Qu. fr. 32 1. b

Viceſima, æ.

Et eo magis, quòd portorijs Italiæ ſublatis, agro Campano diuiſo, quòd uectigal ſupereſt domeſticum, præter viceſimã, &c. Att. 2. 31. 3. a

Vicinia, Vicinus, Vide Vicus.

Vicem, Vice.

Nulla eſt enim perſona quæ ad vicem eius, qui e uita emigrarit, propius accedat, quàm hæres. 2. de Leg. 46. Sed mehercule Curionis & Pauli meorum familiarium uicem doleo At. 92. b. Reſpublica, in qua tuam uicem ſæpe doleo, ꝙ nullam partem per ætatẽ ſanæ & ſaluæ Reip. guſtare potuiſti. 12. fam. 23. 4. An illius vicem (credo) doles? ep. 59. b. Noſque malo ſolatio, ſed non multo tamẽ conſolamur, ꝙ ipſius uicem minime dolemus. At. 4. 75. 2. a. Velim deinceps meliora ſint: ſin aliter fuerit (quod dij omen auertant) Reip. uicem dolebo. ad Brut. 10. 8. a. Vt meam uicem dolores, quũ me videres derideri. Att. 8. 167. 5. a. Nos ſi alienam uicem pro noſtra iniuria doleremus, ueſtigium iſtius in foro non eſſet relictũ. 3 Verr. 79. Mihi uni neceſſe erit & meam & aliorum uicem pertimeſcere? pro D. ſua, 6. Sed recito memoriam perfuncti periculi, prædicationem ampliſſimi beneficij, uicem præſentis officij, teſtimonium præteriti temporis. pro Seſt. 7. a. Valde & meam & ueſtram uicem timeam neceſſe eſt. Brut. Cic. 11. 31. Quanquam ille perennis inimicus amicorum ſuorum, qui, &c. noſtram uicem ultus eſt ipſe per ſeſe. ad Lent. 1. 30. Id eſt, in ſeſe pœna afficiendo occupauit officium noſtrum: uel, Eas de ſeipſo pœnas ſumpſit, quas nos ſumere uoluiſſemus. Vice illius. 10. Att. 24. Id eſt, exemplo illius. Quòd ſi fingenda nomina uice poetæ, & potius uincendi atque potiundi, &c. 2. de Le. 29. Quòd ſi me feſellerit, &c. niſi forte me Sardanapali uice in ſuo lectulo mori malle cenſueris, quàm exilio Themiſtocleo, qui, &c. Att. 10. 197. 10. a. Id eſt, in deliciis, & uoluptatibus uiuere, ac deinde ita mori, nullo alio fortunæ ictu, quàm deliciarum abundantia, ut Sardanapalus.

Vicarius.

Tamen hoc regnum appellabitur? cuius uicarius qui uelit eſſe, inueniri nemo poteſt, longe abeſt regni ſuſpicio. pro Sylla, 20. Vicarius alienæ dominationis. ad Brut. 44. in ep. Brut. Procurator pene dominus, & alieni iuris uicarius. pro Cæc. 42. a. Si hoc, quod abs te poſtulo, minus ad officium tuum pertinere arbitrabere, ſuccedam ego uicarius tuo muneri: ſuſcipiam partes, quas alienas eſſe arbitrabar. 6. Verr. 73. a. Vicarius ſeruus maiori ſeruo ſeruiens. in Verr. 167. b. Propterea ꝙ quibus in rebus ipſi intereſſe non poſſumus, in his operæ noſtræ uicaria fides amicorum ſupponitur. pro Roſ. Am. 65. a. Itaq; te do uicariũ, tu eũ obſeruabis. 16. fam. 31. & 12. Phil. 320. Hæc Diognetus, qui ex publicis uectigalibus tanta lucra facit, uicarium nullum habet, nihil omnino peculij. 5. Verr. 73. a. Nolite mihi ſubtrahere uicarium meæ diligentiæ. pro Mur. 73. a. Peculia omnium, uicarijq; retinentur. 3. Verr. 65. a. Quòd ſi in bello dari uicarij ſolerent, libenter me, ut Brutus emitteretur, pro eo includi paterer, 12. Phil. 320 a. Vnum & quinquaginta aratores ita uideo deiectos, ut his ne uicarij quidem ſucceſſerint. 5. Verr. 100. a

Viciſſim.

Expecto quid ille tecum, quid tu uiciſſim. Att. 16. 333. 3. a. Cũ eadem uiciſſim retro cõmeant. de Nat. d. 65. b. Non enim me ſperaſti mutuam tibi gratiam relaturum, ut uiciſſim tuos compellarem. in Sal. 273. b. Viciſſim conferatur. de Vn. 17. Hoc ego meo facto delector, eſt enim, &c. conſidera nunc viciſſim tuum. ep. 34. b Viciſſim contemnentes religiones. 2. de Leg. 42. Sed & uos ab illo irridemini, & ipſi illum viciſſim eluditis. 4. Acad. 222. a. Quicquid æquum iuſtumq; eſſet, id etiam honeſtum: viciſſimq; quicquid eſſet honeſtum, id iuſtum etiam atque æquum fore. 3. de Fin. 8. a. Si ſint ea genera diuinandi uera, de quibus accepimus, &c. viciſſimque ſi dij ſint, eſſe qui diuinent. 1. de Diu. 16. a. Sed ego admiratione quadam virtutis eius, ille viciſſim opinione fortaſſe nonnulla, quam de moribus meis habebat, me dilexit. de Amic. 30. a. Terra vno tẽpore florere, de in viciſſim horrere poteſt. lib. 2. de Nat. d. 15. Refrigeratio in æſtate, & viciſſim in hyeme igni s hybernus. de Sen. 86. b, Deinde retrorſum viciſſim ex æthere aer oritur. de Nat. d. 42. b. Præbebo me tibi viciſſim attentum contra Stoicos auditorem. de Nat. d. 60. b, Redeo nunc ad te Cæli viciſſim. pro Cæl. 45. b

45.b, Vt dandis recipiendiſque meritis, quod quiſque minus per
ſe ipſe poſſet, id acciperet ab alio, viciſſimque redderet. de Ami.
36.a Mutuari ab aliquo, & ei viciſſim reddere aliud quippiam.
de Fat.5 a Vbi enim potes æque caleſcere apricatione, vel vicis-
ſim vmbris refrigerari. de Sen. 89.b Oculorum & hilaritatis & vi
ciſſim triſtitiæ modum res ipſæ temperabunt. de Natur. deor.
30.b Quod ſi haberem aliquid quod liqueret, tamen te viciſſim
audire vellem, quum ipſe tam multa dixiſſem. 1. de N.d.3.a

Viciſſitudo.

Inde eſt indagatio nata initiorum, &c. quæ vita. quis interitus,
quæque ex alio in aliud viciſſitudo atque mutatio. 5. Tuſ. 51. Ea
viciſſitudo in omni curſu conſeruatur. de Nat.d.51.b Diei noctiſ
que viciſſitudo. 2. de Nat.d. 100. Laboris ac voluptatis viciſſitu-
do. pro Mur.69.a Altera ad viciſſitudinem referendæ gratiæ p-
tinet. Part.241.b Vix quiſquam arte vlla rerum ordinem ac viciſ
ſitudinem perſequi poteſt. de Aruſp.248.b Ad actionis ſuauitatẽ
quid eſt viciſſitudine & varietate & commutatione aptius? 3. de
Or.224.a Viciſſitudine elementorũ mundi cõtinuata, natura eſt
de Nat.deor.42.b Nihil eſt enim remuneratione beneuolentiæ,
nihil viciſſitudine ſtudiorum officiorumque iucundius. de Amic.
46. Viciſſitudine nonnunquam vtendum putet. Off.27.b Viciſſitu
dines dierũ, & noctiũ cõmutationeſq; temporũ quadripartitę. 2.
de Leg.13. & Tuſc.1.55. Diurnæ nocturnæque viciſſitudines. 1. de
Inu.75.a Nihil eſt aptius ad delectationem lectoris, quàm tem-
porum varietas, fortunæque viciſſitudines. Luceio, lib.5.31. Horũ
viciſſitudines efficient, ut neque ii ſatientur, qui audient, faſtidio
ſimilitudinis, &c. 3. de Or.7.a. Qui rerum viciſſitudines ordineſ-
que conſeruet. de N.d.12.b Viciſſitudines anniuerſarias cõſtantiſ
ſime conficit cęlum. 2. de Na.d.72.

Victima.

Quam poteſtis P. Lentulo mactare victimam gratiorum. pro
Flac.74.a Neque porro ex eo natus cum Pyrrho belllum gerens
Conſul cecidiſſel in prælio, ſeque e continedti genere tertiam vi
ctimam Reip. præbuiſſet. 2. de Fin.100.a Ego.n. te arbitror, cęſis
apud Amaltheam tuã victimis, ſtatim eſſe ad Sicyonem oppugnã
dum profectum. ad Att.lib.1.8.2.a

Victor, Victoria, Victoriatus, Victoriola, Victrix, Victus, Vide Vinco.

Victus, vs, Vide Viuo.

Vicus.

Cobiamacho, qui uicus inter Toloſam & Narbonem eſt. pro
Pompeio.4.b Fugerana, quæ fuit non vici inſtar, ſed vrbis. ep.245
b Nullum in vrbe vicum, nullũ angiportum eſſe dicebant, in quo
Miloni non eſſet conducta domus. pro Mil.47. a Quod a me mea
Terentia ſcribis, te vicum vendituram, quid obſecro, te (me miſe-
rum) quid futurum eſt? ad Terentiam, lib.14.1.10.a Quod ſi aſſe-
quor, Craſſum diuitiis ſupero, atque omnium vicos & prata con-
temno. Att.9. Bithynię uicos exuſtos eſſe complures. pro L.Man.
2.a Concurſus fiunt ex agris, ex uicis, ex domibus omnibus. Atic.
5.104.3.a Conſcribere, ſeruos ex omnibus uicis concitatos. pro
Domo, ſua.43.a Omnibus vicis ſtatuæ factæ ſunt. 3. Offic.106.a
Quintum fratrẽ negocio præpoſui, vt in vicis aut captis, aut ma
le pacatis exercitus collocaretur. ad Catonem, li.15.4.31.a Om-
nibus vicis tranſire legem. At.81.b

Vicatim.

Ille vehemens furere poſt hunc furorem, nil niſi cædem inimi
corum cogitare, vicatim ambire, ſeruis aperte ſpem libertatis o-
ſtendere. At.4.13. Seruorum omnium vicatim celebratur tota vr
be deſcriptio. pro Do.ſua,239.b Vicatim homines conſcribere.
pro Seſt.27.

Vicinus.

Interior vicinus. At.215.b. & in Cat.109.b. & Off.63.b. & Qu.
fr.300.b Eſt autem quidam interiectus intermedius vicinus am-
borum. Or.198.b M. Lepidus vicinus noſter. Att.3.150.1.a C. Ar
rius proximus eſt vicinus, immo ille quidem iam contubernalis.
Att.2.29.2.a Et mediocri me dolore putas affici, quum audiam
qua ſit exiſtimatione Virgilius, qua tuus vicinus Octauius? ad Qu.
fr.1.2.11.a Vicina & finitima rethoricæ dialectica. in Or. 61.a Fi-
des in Capitolio vicina Iouis Opt.Max. Offic.73.b Latonam ex
longo errore & fuga grauidam, & iam ad pariendum vicinam tẽ-
poribus exactis fugiſſe Delum, atque ibi Apollinem Dianamque
peperiſſe. 3. Ver.32.a Quum cæteri deficerent finitimi ac vici-
ni. pro Syll.43.a Quaſi vero mihi difficile ſit quãuis multos nomi
natim proferre vel tribules, vel vicinos meos, qui, &c. pro Ro-
ſcio. Am.26.a

Vicinitas.

Mihi cum eo vicinitas & magnus vſus eſt. pro Clu. 37.a Can-
tu vocum & neruorum & tibiarum, nocturniſque conuiuiis tota
vicinitas perſonet. pro Roſc.Am.79.a Cum forum commune ſit,
vicinitas non requiritur. ep.71.b Artium ſtudiorumque quaſi fi-
nitima vicinitas. de Claris. Or.80. Vicinitas totius regionis. de In
uent.50.b Cum ſingulari voluntate Campaniæ vicinitatis orne-
tur. pro Rabir.92.b Iam municipia coniunctione etiam vicinita-
tis vehementer mouentur. pro Planc.263.b Sex. Roſcius Ameri-
nus fuit cum genere & nobilitate & pecunia, non modo ſui muni-
cipii, verumetiam eius vicinitatis facile primus. pro Roſc. Am.9.
a Pater huiuſce Iudices, homo non ſolum municipii Larinatis,
ex quo erat, ſed etiam regionis illius, & vicinitatis virtute, æſti-
matione, nobilitate facile princeps. pro Clu.8. a Signum quod e-
rat notum vicinitati, buccina datur. 6. Ver.86.a Cur te in iſtam vi
cinitatem meretriciam contuliſti? pro Cælio,29. a Nares non ſi-
ne cauſa vicinitatem oris ſecutæ ſunt. lib.2. de Natur. deor. 106.
Propter uicinitatem totos dies ſimul eramus iuncti. Attic.73.b
Scire enim hoc propter vicinitatem facile poſſum. Pro.Pl.263.b
In Vmbria, atque in ea vicinitate. pro S.Roſc.26.b Hic præter cæ
teros in ea uicinitate eam partem cauſamque defendit. pro S.Ro
ſc.26.b Nam qui ſummum bonum dicant id eſſe, ſi vacemus omni
moleſtia, eos inuidioſum nomen voluptatis fugere, ſed in vicini-
tate verſari. 4. Acad.250.a. Id eſt, parum abeſſe a nomine uolup-
tatis. Amicitiæ, conſuetudines, vicinitates. Poſt red. ad Quir.2.a
In omnique re contrahenda, vendendo, emendo, conducendo, lo
cando, vicinitatibus & confiniis equum & facilem, &c. 2. Offic.
93.a Serpit ſenſim foras cognationibus primum, tum affinitati-
bus; deinde amicitiis, poſt uicinitatibus cum ciuibus. 5. de
Finib.116.a.

Vicinia.

Inde in vicinia noſtra Auerni lacus. 1. Tuſ.58.a

Videlicet.

Maiores noſtri ſtatuerunt, ut ſortitione in quoſdam animad-
uerteretur, ut metus videlicet ad omnes, pęna ad paucos perueni
ret, pro Cl.101.a Antea v. tempore infinito, &c. 1. de Natur. de.
17. Quid hanc &c. ſcripto v. legis omiſſo, ſcriptoris ſententiã con
ſyderare debebat. 1. de Inu.84.a Veniſſe tempus iis qui in timore
fuiſſent. coniuratos v. dicebat, vlciſcendis. pro Seſt.22.a Sed apud
alios loqui v. didicerat, non multum ipſe ſecum. Tuſ.248. b Ari-
ſtoteles dicit rhetoricam quaſi ex altera parte reſpondere dialę
ctice, vt hoc v. inter ſe differant, &c. in Or.61.a Quamobrem hoc
vos doceo Sulpiti, bonus ego v. magiſter, vt poſſitis, &c. de Orat.
126.b V. eiiciet quem volet? pro Seſt.9.b Hæc v. eſt correctio phi
loſophię veteris & emendatio quę. &c. 4. de Fin.37. a Nihil vi-
delicet eſt eorum. pro Planc. 78.a Aut ſi eſt victus, eloquentior
v. fuit Socrates. de Or.154.b Qui eorum? quorum? v. qui ſupraſcri
pti ſunt. pro Cl.118.a Caſte iubet lex adire ad deos, animo v. in
quo ſunt omnia, nec tollit caſtimoniam corporis. 2. de Leg. 40.a
V. cum illam epiſtolam ad me dabas, nondum erat tibi id notum.
At.281.b Te natura excelſum quendam v. & humana deſpicien-
tem genuit. Tuſ.177.b V. gloriatur Turpioni lucrum datum, ſed
Petrinis pecunię ereptæ. 5. Verr.76.a Cum ille alter, v. qui num-
mos habebat, &c. de Inu.63.b. Libros compone, v. cum Metrodo-
ro habebit, quando eius arbitratu viuendum eſt. ep.264, & 263.b
Quum ille alterum, v. qui nummos haberet, &c. 2. de Inu. 131.a
Hac v. ratione. de Fin.141.b V. illa, nam is poſtquam, &c. quam
longa eſt narratio? de Or.138.b At te v. inuentorem rerum opti-
marum ac principem imitabuntur omnes. 5. Verr. 33. a Id quum
impetrabatur, hoc v. impetrabatur, vt, &c. 5. Ver.94.a Palam (lice
bat.n. v. legibus) ſingulis Cẽſoribus denarũ treceẽti ad ſtatuã Præ
toris impeati ſunt. 4. Ver.95.a Quidam magnus v. vir & ſapiens
1. de Inu.3.a Maluit v. homines peccare, quam deos. 4. Verr.14.a
Huic tu moleſtus eſſe v. noluiſti, quem nunc reſpirare libere non
ſinis? pro Quint.21.a Quę quum ita compoſita ſanctaque eſſent,
eas leges v. nominarunt. 2. de Leg.19.a Nam quę parcius frater
perſcripſerat, verecundia v. & properatione, &c. ad Tironem, lib.
lib.16.27.1.a Quos imitatus Plato, v. hoc quoque legis putauit
eſſe, perſuadere aliquid, &c. de Leg.24.a Vix tandem legi literas
dignas Appio, plenas humanitatis, aſpectu v. vrbis tibi tuam pri-
ſtinam vrbanitatem reddidit. ep.39.b Hęc quum loqueris, nos ba
rones ſtupemus, tu v. tecum ipſe rides. 2. de Fin.122.a Sapiens v.
homo cum primis noſtrę ciuitatis. 2. de Orat.123.a. Tuus vide
licet ſalutaris Conſulatus, pernicioſus meus. 2. Philipp. 48.a
Verebatur enim v. nequid apud vos, populumque Romanum de
exiſtimatione ſua deperderet. p Font.16.a Stoici hęc v. viderũt,
de Fin.110.b Hęc natura v. vult ſaluam eſſe ſe. 2. de Fi.54.a Hoc
natura v. voluit. de Fin.71.b

Vi-

Video.

Ego Catuli Cumanam ex hoc loco regionem video, Pompeianũ non cerno. Acad.q.20.b Vides Virtutis templum, vides Honoris, &c.2.de Nat.d.44. Liberæ enim ſunt cogitationes noſtræ, & quæ volunt, ſic intuentur, vt ea cernimus quæ videmus. pro Mil. 59.a Sed loquor de iis, qui ante oculos ſunt, quos videmus. de Amic.103.b Idolorum incurſione non ſolum videmus, ſed etiã cogitamus. 1.de Fin.6. Vt videmus inſcriptis. 1.de Natur.deor. 50. At ille neſcio quis, qui in ſcholis nominatur, mille & octingenta ſtadia quod abeſſet, videbat. Ac.q.20.b Vidi qui Sami vidiſſet illum. 11. At.16. Eo vidiſti multum, quod præfiniſti, &c.7.fam.6. Quicquid mali per hos annos Cluentius vidit, id omne à matre eſt conflatum. pro Cl.53.b Iam hoc ipſo iſtum veſtitu Siculi, ciueſque Romani permulti ſæpe viderũt. 7. Ver.69.a Ego, niſi quid me Eteſiæ morabuntur, celeriter, vt ſpero, vos videbo Cælio.li.2 14.10.a Vt eum oculum, quo bene videret, amitteret. de Nat.d. 99.b Quippe qui etiam Rauennæ Craſſum ante vidiſſet, ab eoq; in me eſſet incenſus. Lentulo, lib.9.23.a Audire quàm videre, tolerabilius eſt. 7.fam.52. Videre aliquid longo interuallo interiecto. 1, Off.43. Quæ vero miſeranda ſunt, ea & mihi ante oculos verſantur & vos videre ac perſpicere poteſtis. pro Mur. 144.b Nõ videre quod ante pedes eſt. Tuſ.5.61. τὰ ἐμπεδὼν καὶ τὰ ἐν ποσὶν dicunt Græci. Quos videre æquo animo non poſſum. 12. Att.27. Videre licet quoſdam, &c. Tuſ.177.b Multis de cauſis te exopto quamprimum videre. Sulp.4.6.12. a Videre triſtia multo acerbius, quàm audire. 4.fam.39. Videre & perſpicere aliquid oculis. in Ver.114.b Idque quum coniectura conſequi poſſumus, &c. vt eos pene oculis videre poſſemus. 3.in Cat.63. a Videre in malis omnibus acerbius, quàm audire. 6.fam.13. Videndi ſenſus omniũ acerrimus. 2.de Or.194. Huic acerbiſſimum viuo uidentique funus ducitur. prouerb. pro Qu.9.b

Video, conuenio, adeo.

Ego (vt ſpero) propediem te videbo. ad Att.6.113.10. a Videbis illum. 12. At.15.& 48. Id eſt, ages cum illo, illum conuenies Procuratores Cornificii videbis. At.159.b Videbit nos. 10. ad Attic.44. Id eſt, ad nos veniet. Sed tamen conſtitui ad te venire, vt & viderem te, & viſerem, & cenarẽ etiam. Pęto, lib.10.23.2.a Nõ fuerit mihi dubium, quin te Tarenti, aut Brunduſii viſurus eſſem Att.3.46.t.a Sed plane, quando, aut vbi te viſurus ſim, niſi ad me ſcripſeris, ne ſuſpicari quidem poſſum. ad Appium. lib.3.6.16. a Videre aliquem. Acad.q.ed.2.lib.1.1.pro, viſere uel inuiſere. Cum Romæ eſſem, & te iam iamque viſurum me putarem quotidie. 12. At.8. Id eſt, te ad me venturum. Quem ego diem ſi videro, &c. ſatis magnum mihi fructum videbor percepiſſe & veſtræ pietatis & meæ. ad Terentiam, lib.14.1.7. a Fuit enim mirifica vigilantia, qui ſuo toto Conſulatu ſomnum non viderit. ad Curionem, l.7.31.5.a Videre inquiete. Diu.1.54

Video, attendo, curo, prouideo, intelligo, cognoſco, &c.

Summa tamen eadem eſt & idem exitus; quem ego tam animo video, quàm ea quæ oculis cernimus. Torquato, l.6.3.3. a In clamando quidem video eum eſſe bene robuſtum atque exercitatum. 1. Ver.26.a Video quid agas. 16. fam.22. Video vbi inuidia ſit habitatura. 5. At.26. Videnquam εὐλογίαν an tu nos fruſtra exiſtimas hæc in manibus habere? At.13.277.2. a An tu non videbas mecum ſimul, quàm illa crudelis eſſet futura victoria? a Vidi, cognoui, interfui. 6. fam.39. Tu enim ipſe qui & me & alios prudẽtia vincis, omnia, credo, vidiſti, nihil te fefellit. a In eo ipſo parum vidit. 1. de Finib. 21. Tu videbis. 4. famil. 41. quod frequentius dicitur, Tu videris Nauem idoneam vt habeas, diligenter videbis, &c. ad Tironem, lib.16.3.5. a Videbis quod Lyſoni, quid medico placeat. ep.156.b Tu pro tua prudentia, quid optimum factu ſit, videbis. Lepido, lib. 10.27.4.a Sed valebis, meaque negotia videbis. a Tu quando Romam ſaluus, vt ſpero, veniſti, videbis, vt ſoles, omnia, quæ intelligis noſtra intereſſe. Att.6.115.2. a Sed id quoque videbimus. Att.2.22.1.a Apud Anitium videbimus, vt paratũ ſit. Qu.fr.313.b De ſummo bono, mox, vt dicitur, videbimus. 4. de Fin. 13.a Vide modo, inquis, non me hercules. Cęlius Ci.lib.8.2.1.a Illud angit, &c. vide ne a malis dici verius poſſit. Tuſc.1.130.a Vide ipſo etiam atque etiam, ne illarum quoque rerum pulcherrimarũ, a te ipſo minuatur authoritas. 4. Aca. 13.a Atqui vide ne quum omnes rectæ animi affectiones, virtutes appellentur, non ſit hoc proprium nomen omnium, &c.2. Tuſc.75.a Vide ne non ita ſit. Tuſ.184.b Vide quàm tecum agam liberaliter. 1. de Natur.deor.43, Vide quantum fallad. 1. de Finib. 23. a Vide inquit, iſta Scaure. ſi potes eſſe poſſeſſor. de Or. 135.b Tu iſta omnia vide & guberna. At.2.a Sed Septimium vide. Att. 189.b Quamobrem te quoque Hortenſi, quia monendi locus eſt ex hoc loco moneo, videas etiam atque etiam, & conſyderes quid agas, &c.7. Verr.137.a Videas vt curẽtur. 11. Attic. 24. Id eſt, operam des. Videas vt ſatis honeſtum, 7. Att.48. pro, caue ne turpe ſit. Non modo viderat animo res abditas. 1. de Natur.deor. 36. Videat quid de illis reſpondeat. 3. Verr.7.a Videamus, ne, &c. Tuſc.193.b Adeſt fere nemo, quin acutius atque acrius vitia iudicet, quàm ea laudet, quæ recta videat. 1. de Or.57.a Videamus talaria. 14. Att.48. Id eſt, paremus talaria, vel, videamus vt parentur nobis talaria. An vero, ſiquid eſſet, quod a M. Bruto timẽdum videretur; Panſa id non videret, aut ſi videret, non laboraret. 10. Phil.281.a Videro valde. 9. Att.44.i. etiam atque etiam conſiderabo. Balbus mihi confirmauit te diuitem futurum, id vtrum, &c. an quomodo Stoici dicunt omnes eſſe diuites, qui cælo & terra frui poſſint, poſtea videro. Trebatio, lib.7, 16.4. a Videro hoc poſterius, pro Cæl.26. Alio loco de aratorum animo & iniuriis videro. 4. Ver.106.a Compone hoc quod poſtulo de argento, de reliquo videro. 6. Ver.31.a Quam ſimile iſtud ſit, tu, videris. de Nat. deor.61.b. Quid concupiſcas, tu videris, quod concupiueris, certe habebis. 5. Phil.188.a Sed de hoc tu videris. Att.274.b Epicurus hoc viderit, & multa alia. 4. Acad.40.a Sed hoc fortuna viderit, quoniam conſilio non multum vti licet. Attic.6.a Sed de illa ambulatione fors viderit, aut ſi quis eſt qui curet deus. Attic. 60. b De Capitone poſt viderimus, ſi quemadmodum paratum eſſe audio, teſtis prodierit. pro Roſc.Am.51.a Quæ ars quam ſit facilis, illi viderint, qui, &c. deinde etiam tu ipſe videris, qui, &c. de Ora. 106.b Quam id recte faciam, viderint ſapientes. de Amic. 97.b Viderint, inquit, iſta officia viri boni, de me iſta conſyderẽt. pro Qui.32.a. Sed hoc viderint ii, qui nulla ſibi ſubſidia ad omnes vitæ ſtatus parauerunt. ad Varronem, lib.9.6.9.a Non mihi ſumo, vt plus ipſe proſpiciam, quam te videre atque intelligere mihi perſuaſerim. Cæc.6.5.4.4.a Videre licet alios tanta leuitate & iactatione, his vt fuerit nõ didiciſſe melius. 2. Tuſ.17.a Etſi nunc, aut ſi etiam dormientes aliquid animo videre videamur, imagines extrinſecus in animos noſtros per corpus irrumpere? 4. Acad.226.a & Tuſ.t.31. Videre animum ipſo animo. Tuſc.1.43. Videre cauſas rerum & conſecutiones. de Fin.2.39. Videre conſequentia & repugnantia. Diu.2.115. Sapientis autem hanc cenſet Arceſilas vim eſſe maximam, cauere ne capiatur, ne fallatur, videre. 4. Ac. 120.a Videre etiam licet pleroſque non tam natura liberales, quam quadam gloria doctos. 1. Offic.68. a Videre prandium. 5. Att.2. pro, apparare. Videre quid cuique rei conſentaneum ſit, quid repugnet. Academ.quæſt.edit.1.lib.2.23 Videre multo ante quæ futura ſunt. Diu.1.96. Videre verum. Tuſ.1.37. Videre veriſimilia. Tuſc.1.16 Sed ſunt ea conſecuta, vt magis mirum ſit accidere illa potuiſſe, q̃ nos non vidiſſe ea futura, &c. Caſſio, lib.15. 15.4.a Nunc contra & vidiſſe mihi multum videris, &c.7.fam.49. Id eſt, prudenter egiſſe. Vidiſſe me plus, quam cæteros 6. famil. 13. Id eſt, proſpexiſſe.

Videor.

Cum cæteris (vt quidem uideor) tum ipſi mihi diſpliceo. epiſt. 57.b Neque id facio (vt fortaſſe quibuſdam videor) ſimulatione. ep.9.b Sępe de L. Craſſo videor audiſſe, cum te togatis omnibus anteferret. de Nat.d.13.b Amicum eum Reip. cognoſſe videor. Plancus ad Cic.10.17.7.a Cuius ſocius videor eſſe debere. Att. 132.b Nunc Catulo audiente, videor debere non tam pugnare tecum, quam quid ipſe ſentiam, dicere. de Or.112. b Sic enim mihi perſpicere videor, ita natos eſſe nos, &c. de Amic.99.b. Videor mihi perſpicere, primum ipſius animum, qui plurimum poteſt, propenſum ad ſalutem tuam. 4. fam.13, 14.a Eoque vos ſtudioſius feci certiores, quod in rege Arioborzane ea mihi ſigna videor virtutis, ingenij, fidei, beneuolentiæque erga vos perſpexiſſe. ad Senatum, lib.15.2.24.a Siquid eſt in me, quod iam ſperare videar, quoniã, &c.2. de Or.66.a Quo in genere ſperare videor amicitiam noſtram. Lęl.98, b Videre iam videor, &c. in Verr. 61. b Videor concinnantem in Capitolio videre. 2. de Nat.deor.75. Videre enim mihi videor tantam dimicationem, &c. quanta nunquam fuit. Att.7.121.4.a Videor enim videre ementem te ruſticas res, cum villico loquentem. ad Tironem, lib.16. 21.16. a Modo enim fuit Carneades, quem uidere uideor, eſt enim nota imago. 5. de Fin.7.a Videor enim mihi videre hanc urbem, lucem orbis terrarum atque arcem omnium gentium, ſubito vno incendio concidentem. 4. in Cat.83.a Atque etiam hoc mihi uideor videre, eſſe quoſdam, &c. Inu.83.b Videor iam te auſurus eſſe appellare. de Cl.Or.166.b Videor mihi ſępius facturus. 9. ad Attic.17. in ep. Cęſaris. pro, ſpero me facturum. Tu vero, inquam; Varro, bene etiam meriturus mihi uideris de tuis ciuibus. 1. Acad.38. a Si uideris tibi me poſſe conſequi. epiſt.257.b Nonne uobis videtur a-

ni-

nimus is qui plus cernat & longius uidere ſe ad meliora proficiſci, ille autem, cuius obtuſior ſit acies, non videre? de Senect. 75.a Et ſimul aſsidamus, inquam, ſi videtur, Acad.q.ed.2.libr.1.10.qđ vulgo, ſi placet. Facies me, ſi tibi videtur, certiorem. ad Fab. Gal. libr.7.24.15.a Sicut mihi uidetur, quantum iudicare poſſum. de Or.113,b Tu, vt videtur. Tuſ.1.16.ſubaudi Fecito, eſt enim. λλει πτικῶς dictum. Vt mihi uidetur. Acad.q.edit.2.lib.1.13. Stamus animis, & quia conſilijs, vt videmur, bonis vtimur ſperamus. Att. 5.106.3.a Eorum quæ uidentur, alia vera ſunt, alia falſa. Acade. lib.2.39. Obiurgam Senatum, vt mihi uiſus ſum, ſumma cum authoritate. Att.15.b Viſus ſum mihi cum Galba ambulare. 4. Ac. q.94.a Hoc quemadmodum vos ſcribere ſoletis in ueſtris libris, idem Qu.Cornelius videbatur. Trebat.libr.7.17.10. a Quod de domo ſcribis, hoc eſt de area, ego uero tum denique mihi videbor reſtitutus, ſi illa erit nobis reſtituta. ad Terentiam, li.14.2.6. a. Puero de mancipiis, quæ tibi videbitur, attribus. At.195.b Quibus, videbitur, conſcribas vt tibi videbitur. 11. ad Att. 8. Quibus tibi videbitur, velim des literas nomine meo. Tu, ſi uidebitur, dabit operam quamprimum ad nos venias. Att. a Si tibi videbitur, villis iis vtere, quæ longiſsime aberunt a militibus. ad Terentiã, lib.14.7.5.a Si qua tibi uidebuntur, commutes. 11.fam.30.in ep. D.Brut. Vt mihi videar, &c. Att.16.b Si tibi ita uideatur. Acad. q.ed.1.lib.2.58. Vt ſpeciem aliquam uiderer uidere, quaſi reuiuiſcentis Reipub. 4.fam.2. Fit Senatuſconſultum, ut C.Marrius, L. Valerius Coss. adhiberent Trib.plebis, & Prętores, quos eis uideretur. pro Rabirio perduel.reo.13.a Tertio ſi id quod ſpeciem haberet honeſti, pugnaret cum eo quod utile uideretur. Off.53.b Induxit eam, quę uideretur eſſe, non quæ eſſet, repugnantiam. Offic.58.b Videri nihil poteſt igni uacuum. de Vniu.15. Quid eſt quod hac tandem de re vobis poſsit uideri? pro Quint.10.b Nec quicquam aliud uidendum eſt nobis (curandum) Academ.q.ed.1. lib.2.6. Sed diligentius nobis eſt uidendum, ne diſtracti, pares aduerſariis eſſe non poſsimus. Attic.130.b Videndum eſt, ne non ſatis ſit iuſtos eſſe, &c.1.Off.41.a Videndum eſt enim primum ne obſit benignitas, &c.1.Off.41.a Inſatiabilis cupiditas ueri uidendi.1.Tuſ.71.a Deinde quum ſe collegiſſet, id uiſura pro nihilo habendum eſſe duxit. de Diu.92.b

Viſum eſt.

Cummodiſsimum mihi Plancoque uiſum eſt, uti eo quod ne noſtro arbitratu componeretur, &c. ad Planc.li.10.22.3.a Viſum eſt ut te facerem certiorem. 8.fam.12.in ep.Cæl.pro, uiſum eſt facere. Nũc autem mihi uiſum eſt, de ſenectute aliquid ad te ſeribere. de Sen.77.b Viſum eſt faciendum quoquomodo res ſe haberet, certiores uos ut facerem, Seruius ad Cic.li.4.12.1. a Hortos quoniam hodie eras inſpecturus, quid tibi uiſum ſit, cras ſcilicet. Att.213.b Videri aliquid ante quam agamus, omnino neceſſe eſt, eique quod uiſum ſit, aſſentiri. Acad.q.ed.1.libr.2.38. Sextius ad me ſcripſit quæ tecum eſſet de mea domeſtica & maxima cura loquutus, quid tibi eſſet uiſum. ad Atticum, lib.5.105.3. a. Facies tamen quod tibi uiſum fuerit. Brutus ad Cice. a Itaq; uideo uiſum eſſe nonnullis, Platonis locutionem, &c. Or.203.b Quę uiſa ſunt, reſpondi. 9. Att.58.in ep.Balbi.pro, quæ uiſa ſunt recta, aut aliquid ſimile. Hęc conſilia M.Bruto reprehendenda uiſa ſunt, reſpondi. 9. At.58, in ep.Balbi.pro quę uiſa ſunt recta, aut aliquid ſimile. Hæc conſilia. M. Bruto reprehendenda uiſa ſunt con.Rul.84.b Quę quum Ariſtoni & Pyrrhoni omnino uiſa ſunt pro nihilo, &c.2.de Fin.70.a

Viſum, ſi.

Viſum probabille, & nulla re impeditum. Academ.q.ed: 1.lib. 2.92. Quale igitur uiſum, Tum illum ita deffiniuiſſe, ea eo quod eſſet, ſicut eſſet impreſſum, & ſignatum & effectum. Acad.quęſt. libr.2.70, & 19. Eorum, quę uidentur alia uera ſunt, alia falſa, & quod falſum eſt, id percepi non poteſt, quod autem uerum uiſum eſt, id omne tale eſt, ut eiuſdem modi falſum etiam poſsit uideri. Et quę uiſa ſunt eiuſmodi, ut in iis nihil interſit, non poteſt accidere, ut eorum aliqua percipi poſsint, alia non poſsint. Nullum igitur eſt uiſum, quod percipi poſsit. 2. Academ. quęſt. 39. Nullũ tale uiſum a uero, ut non eiuſdem modi etiam a falſo poſsit eſſe. Academ.q.edit.1.li.2.71. ſententia Arceſilę contra zenonem. Viſum obiectum imprimet illud quidem, & quaſi ſignabit in animo ſpeciem ſuam. de Fato.63. a Viſum eſt enim tale obiectum dormienti, ut id quod enemt, naturę uis, non opinio erroris effecerit. 1.de Diu.211.a Quę ſe in quiete per uiſum ea Africano audiſſe dicebat. Lælio 8.13 Senſus inuctos eſſe cenſuit e quadam quaſi impulſione oblata extrinſecus, quam ille φαντασίαν, nos uiſum appellemus. 1. Acad.q.57.a Quis uſum aut aſſenſum, tollit, is omnem actionem tollit e uita. Academ q.ed.1.lib.2.38. Viſa falſa & inania & mendacia. Diui.2.99. Viſa tortuoſa & obſcura. Diuin.2. 100 Viſa quietis tranquilla atque ueracia. Diuin.1.57. Viſa uigilantium permulto clariora & certiora, quam ſomniantium. Diu. 2.98 Viſa fidem nullam habebunt, ſublata ueri, & falſi nota. Ac. q.ed.1 lib.2.54. Quum uiſa in animos imprimantur. Ac.libr.2. 54 Huic omnia uiſa obiiciuntur a mente ac ratione uacua, 1. de Di. 108.a Tum ei uiſa quietis occurrent uerracia, de Diu.93.b Quę uis eſſet in ſenſibus, quemadmodum prima uiſa nos pellerent. Academ.queſt.li.2.30. Si uiſa tollantur, tolli omnia (uolunt Stoici,) Academ.li.2.99 Omnium deinde inanium uiſorum una depulſio eſt, ſiue illa cogitatione informantur, quod fieri ſolere cõcedimus, ſiue in quiete, ſiue per uinum, ſiue per inſaniam. Nam ab omnibus eiuſdem modi uiſis perſpicuitatem, quam mordicus tenere debemus, abeſſe dicemus. 2. Ac.q.48 Duo placet eſſe Carneadi uiſorũ genera, alia q̃ percipi poſſunt Ac.q.ed.1.li.2.90 Viſis non omnibus adiungebat fidem, ſed his ſolum quę propriam quãdam haberent declarationem earum rerum, quę uiderentur. Id autem uiſum quum ipſum cerneretur, comprehenſibile, Acad. quęſt.li.1.29 Viſis cedere, Academ.quęſt.ed.1.lib.2.61 Ad uiſa, & quaſi accepta ſenſibus, aſſenſionem animorum adiungit (zeno) Academ.quęſt.ed,2.lib.1.29 Inter quę uiſa nihil interſit, ea his non poſſe alia talia eſſe, ut percipi, poſsint, alia ut non poſsint. Acad.li.2.39, & 40 (Inter uiſa) nihil intereſſe, non modo ſi ex omni parte eiuſdem modi ſint, ſed etiam ſi diſcerni non poſsint. Ac. queſt.edit.1, libr.2.39 Inter uiſa uera & falſa ad animi aſſenſum nihil intereſſe, Academ.quęſt.ed.1 lib.2.82. Viſa iſta, quum acriter mentem ſenſum ue pepulerunt, accipio, iſque interdum aſſentior, nec percipio tamen. 2. Academ.61. Si deus iſta uiſa nobis ꝓuidendi cauſa dat, non uigilantibus potius det, quam dormientibus. 2. de Diu.168.a Maxime autem conuincuntur (Academici,) quum hęc duo pro congruentibus ſumunt tam uehementer repugnantia. Primum eſſe quędam falſa uiſa, quod quum uolunt, declarant quędam eſſe uera, deinde ibidem inter falſa uiſa & uera nihil intereſſe, 2. Academ.42 Habeo enim regulam, ut talia uiſa uera iudicem, qualia falſa eſſe non poſsint. 2. Acad.54. Meminiſſe uiſa niſi comprehenſa non poſſumus. 2. Academ.96. Viſa quędam mitti a deo (ſeccundum Stoicos) Academ.quęſt.2.45. Nulla uiſa ſomniorum proficiſci a numine deorum. Diu.2.92. Caſus autem innumerabilibus pene ſeculis in omnibus plura mirabilia, quã in ſomniorum uiſis effecerit, 2. de Diui.219,a Quamobrem ſiue ſenſus extinguitur, morſque ei ſomno ſimilis eſt, qui nonnunquã etiam ſine uiſis ſomniorum placatiſsimam quietem affert. 1. Tuſ. 115.a. Viſis quibuſdam ſępe mouebantur, hiſque maxime nocturnis, ut uiderentur hi, qui uita exceſſerant, uiuere. 1. Tuſ.25 A dormientibus multa ſignificata uiſis, in Top.41.a

Viſus, us.

Ea quo exiſtit & illud multa eſſe probabilia, q̃ quanquã non ꝑciperentur, tamen q̃a uiſum quendam haberent inſignem & illuſtrem, his ſapientis uita regeretur. 1. de N.d.19.a

Viſo, onis.

Viſio probabilis & improbabilis. Academ.q.edit.1.l.2.33 Nec poteſt is, cui eſt, uiſio ueri falſique communis, ullum habere indicium, aut ullam omnino ueritatis notam. 4. Academ.64.a Eamq; eius eſſe uiſionem, ut ſimilitudine & tranſitione cernatur. de Natu.deo.1.74. Neque uiſionem, neque auditum, neque ſonum ſine aere fieri poſſe. de Nat.41.b Falſaque eius uiſione ac ſpecie moueri homines dico uehementius. 2. Tuſ.73. a Animos externa & aduentitia uiſione pulſari. de D.133. b Viſiones inanes. Ac.q.ed. 1.li.2.46. At q̃ licenter fluentium frequenter tranſitiu ſit uiſionũ 1. de Nat.d.150.a

Viſo, is.

Poſthac ad ludos uenies, nuſque uiſes. Mariu, libr.7.1.21.a Velim aliquando, cum erit tuum commodum, Lentulum puerum uiſas. Att.12.246.5.a Sed tamen conſtitui ad te uenire, ut & uiderem te, & uiſerem, & cęcarem etiam. epiſt.141.b Iampridem cupio Alexandriam reliquamque Aegyptum uiſere. Att.25.b Aliquem longo interuallo uiſere. Att.1.2.1,a Quum laxati curis ſumus, ſpectare aliquid uolumus & uiſere. 1. Tuſ.7a. a Meſſanam ut quiſque noſtrum uenerat, uiſere ſolebat. in Verr.201. b Sed cum audiſſet eum grauiter eſſe ęgrum, uoluit tamen nobiliſsimum philoſophum uiſere, quem eum audiſſet, & ſalutauiſſet, honorificiſque uerbis proſecutus eſſet, dixit, &c. Tuſcul.2.113.a Idem, opinor, artifex eiuſdem modi Cupidinem fecit illum qui eſt Theſpiis, propter quem Theſpię uiſuntur. Nam alia uiſendi cauſa nulla eſt, 6. Verr.4.a Inſatiabilis cupiditas ueri uiſendi. Tuſcul. 117.b Domus Cn.Octauii uulgo viſebatur. 1. Offic. 193.a Ea finitimis viſendi cauſa conuenirent. 7. Verr.53.a Cratippus Epheſum

ſum venit mei ſalutãdi & viſendi cauſa.de Vni.3.a Qui nec plauſum,nec lucrum quærerent,ſed viſendi cauſa venirent, ſtudioſe perſpicerent quid ageretur,& quomodo. 5.Tuſ.13.a Quæ cæteri tollenda arbitrabantur, ea ſibi ille ne viſenda quidem exiſtimabat.pro Pomp.11.b

Viſendus,a,um.

Quid enim aut tam viſendum, aut audiendum fuit, quam &c.de Opt.gen.Or.153.a Eam quoque rem Populus Romanus non modo vidit,ſed etiam ſtudio omni viſendam putauit. pro L. Man.43.a Epulum, omni apparatu,ornatuque viſendo. in Vatin.24.a

Viſito.

Is quum arderet podagrę doloribus, viſitaſſetq; hoĩem Carneades Epicuri perfamiliaris,& triſtis exiret,&c.5.de Fi.16:.a

Viduus.

Sic me ipſe viduus peſtes excipio anxias.2.Tuſ.44.aCognitor viduarum.pro Cæc.10.a

Viduitas.

Ebutius iſte qui iandiu Ceſenniæ viduitate ac ſolitudine alectur.pro Cæc.9.a

Vietus.

Sed tamen neceſſe fuit aliquod eſſe extremum, & tanquam in arborum baccis,terræque frugibus maturitate tempeſtiua quaſi vietum & caducum, quod ferendum eſt molliter ſapienti. de Senect.5.a Vel ſuſpicari contractum aliquo morbo bouis exile & exiguum & vietum cor & diſſimile cordis fuiſſe.2.de Diu.54.a

Vigeo.

Deus eſt qui viget,qui ſentit,qui meminit,qui prouidet.in Sõ Scip.29.a Iacet enim corpus dormientis, vt mortui,viget autem & viuit animus.de Diu.94.& 104.b Animus poſt mortem ſentit & viget.pro Seſ.39.a Viget illud.3.ad Qu.fr.32.pro,omnium ſermone celebratus,omnibus eſt in ore.Apud quos autem venandi & equitandi laus viget.2.Tuſc.106.Qui numerus viget in primo iacet in extremo.Or.218. b Ea pars animi tum maxime viget, cum plurimum abeſt à corpore.de D.95. b Nos animo duntaxat vigemus etiam magis,quam quum florebamus.At.4.72.10.a Armodius in ore & Ariſtogiton vigent.Tuſc.174.b Quod ſi ea quæ a terra ſtirpibus continentur,artæ naturæ viuunt & vigent. 2. de Nat.d.117.a Nihil ſemper floret,ætas ſuccedit ętati, diu legiones Cæſaris viguerunt,nunc vigent Panſæ.11.Phil.318.a Vigent omnibus tui politici libri.8.fa.3.in ep.Cæl.id eſt,magno in pretio ſunt apud omnes.Interdum etiam obiurgationes in amicis vigẽt maxime.Off.12.b Qui memoria uigent,ſciunt,&c.2.de Or.193. a Vigebat auditor Panætii illius tui Mneſarchus.de.Orat.88.b Nos enim plane,mi ſuauiſſime Volumni,aut nihil ſumus, aut nobis quidem ipſis diſplicemus,gregalibus illis, quibus te plaudente vigebamus,amiſſis.ad Volun.li.7.34.2.a Fuit hæc gens fortis, dum Lycurgi leges vigebant.1.Tuſc.163.a Flagrabant vitia libidinis apud illum,vigebant etiam ſtudia rei militaris.pro Cælio,8 a Multaque ſecula poſtea ſic viguit Pythagoreorum nomen, vt nulli alii docti viderentur.Tuſ.60.a Hæc in philoſophia ratio cõtra omnia diſſerendi,vſq; ad noſtram viguit ætatem.1.de Nat. d. 17.a Philoſophia doctiſſimorum contentionibus diſſenſionibuſque viguit.Tuſ.175.b Veſtræ tum aræ viguerunt,veſtra vis valuit pro Mil.188.b Athenis ſtudia eloquentiæ uiguerunt.de Or.86.b Vita quæ vigebit memoria ſeculorum omnium.pro Mar. 133.b Quandiu in illo opinato malo vis quædam inſit,& vigeat, & habeat quandam viriditatem.3.Tuſc.127.a Siue occiderit animus, ſiue vigeat.Tuſ.171.bVt eorum & i bellicis & in ciuilibus uigeat induſtria.1.Of.172.aIn uobis eſſe quiddam quod uigeat,quod sẽtiat.pro Mil.118.b Neque enim eſt vllum,quod non ita vigeat interioque quodam motu,& ſuis quoque ſeminibus incluſis, vt aut flores,&c.5.Tuſc.53.a Vigeant apud iſtam mulierem venuſtate. pro Cæl.54.Vt neceſſe ſit omnium rerum,quæ natura vigeant, ſimilem eſſe finem,non eundem 5.de Fin.46.a Niſi animus, antequã corpus intraſſet,in rerum cognitione viguiſſet.Tuſ.160.b Valere & vigere.de Fin.132.b Vigere dr̃ arbor nouella. de Fin.5.36 Vigere ſuo motu,nullo aduentitie pulſu,dicitur animus vigilans Diu.107.Nunc Philonem in Academia maxime vigere audio. de Or.153.Vigere in cognitione rerum.Tuſc.1.47. In omni rerum natura id viuere,id vigere, quod caleat.de Na.66.b Vigere in ore.Tuſ.1.105

Vigens.

Homines.n.etſi multis aliis, tamen hoc vno a beſtiis plurimũ differunt,quod rationem habeant a natura, mentemq; datam & acrem & vigentem.2.de Fin.75.a

Vigeſimus.

Ab illo tempore annum iam tertium & vigeſimum regnat. pro L.Man.4.a Vno & vigeſimo die.Terentiæ,li.14.5.1.a

Vigil.

Clamor à vigilibus, ſanique cuſtodibus tollitur.6. Verri. 84.a.

Vigilo.

Tardiſſime autem Lentulus, credo quod literis dãdis præter conſuetudinem proxima nocte vigilarat.2.in Cat.52.a Quamobrem Quirites conſilio quantum potere,labore plus pene,q̃ potero,excubabo,vigilaboque pro vobis 6.Phi.216.a.Me & feſſum de via, & qui ad multam noctem uigilaſſem,arctior, quàm ſolebat,ſomnus complexus eſt.in Som.Scip.4.a Properando etiam citius,quam ſi de multa nocte uigilaſſent, perueniunt quo volunt. Qu.fr.l.2.16.3.a Vigilare magnam partem noctis.Diu.1.54 Vigilandum eſt ſemper,multę inſidiæ ſunt bonis.pro Planc.48.a

Vigilans.

Vigilãs vel dormiens gubernator.1.ad Qu.fr.4. Tribunus plebis vigilans & acutus.cõ.Rull.61.b Vigilans,ſobrius,& induſtrius pro Cælio.59.a.& 8.Att.31. Vigilans homo.pro Seſt.30. Vigilãtem pro re alterius,eos ipſos qui aut conſuluntur, aut defendunt rogantem,&c.2.Off.99.a Vnum hoc dico, noſtri iſti nobiles, niſi vigilantes & boni,& fortes,& miſericordes erunt. pro Roſc.Am. 82.a Perficiam,vt nemo vnquam poſt hominum memoriam paratior,vigilantior, compoſitior ad iudicium veniſſe uideatur. 2. Verr.20.a

Vigilantia.

Vigilantia mirifica fuit,qui ſuo toto Conſulatu ſomnium non viderit.7.fa.52.Nihil in eo niſi frugalitatem,laborem, vigilantiã eſſe curamus,pro Pl.51 Sed hoc τέρας horribili vigilãtia, celęritãte,diligentia eſt,plane q̃d futurum ſit,neſcio.At. 8.153.8. a Ipſe tamen Prætor qui ſua vigilantia pacem in Sicilia dicit fuiſſe. 6.Verr.48.a Siciliam virtutę ejus & vigilantia ſingulari eſſe ſeruatam.in Ver.235.b

Vigilanter.

Quod uigilanter prouinciam adminiſtraſſet,cuius omnes uigilias in ſtupris conſtat adulteriiſque eſſe conſumptas.6.Verr.127. a Tu mi Cicero,quod adhuc feciſti,idẽ p̃ſta, ut vigilanter neruoſeq; nos,qui ſtamus in acie,ſubornes.Planc.Cic.li.10.23.13.a Vigilãter ſe tueri.Senatui.li.15.2.12.a Quẽ L.Murena,pater huiuſce, vehementiſſime vigilãtiſſimeq; vexatum, repreſſum magna ex parte,non oppreſſum reliquit.pro Mur.30.a

Vigilia.

Cupio iam uigiliam meam Brute tibi tradere, ſed ita ut ne deſim conſtantię meę.ad Brut.11.24.3.a Interim tertia fere vigilia exacta,quum iam pontem,&c.3. in Cat. 51.a Idcirco in hac cuſtodia tanquam in ſpecula collocati ſumus, vt vacuum metu Pop.Ro.noſtra uigilia & prouidentia redderemus.7,Phil. 229.a Quũ puer tuus ad me ſecũda fere vigilia ueniſſet, iſque te ante lucem Iconium mihi ventorũ nuntiaſſet.ad Appium Pulchrum, li.3.7.8.a Manendũ mihi ſtatuebã quaſi in vigilia quadam Conſulari ac Senatoria,&c.1.Phil.1.a Neque.n.me ſtãte & manente in urbis uigilia,neque reſiſtente Cn.Põpeio,&c.in Piſ.11.a Si Capitolinæ cohortes,ſi excubię,ſi vigilię,ſi delecta iuuentus, quę tuũ corpus domũq; cuſtodit, cõtra Milonis impetum armata eſt. pro Mil.52. a Cui nõ ſunt auditę Demoſthenis vigilię,qui dolere ſe aiebat,ſiquando opificum antelucana eſſet victus induſtria?4.Tuſc.67.a Diei & noctis vigilię & horę.de Inu.51.b Quoniam illud maiorũ uigilarũ munus ĩ tuo nomine apparuit in Parad.5.a Pręcipitur,& negotiũ datur.Queſtoribus & Aedilibus, vt noctu uigilias agerẽt ad ędes ſacras.6.Ve.83.a Mihi q̃dem ẽt lippitudo hęc ꝓpter quã nox ipſe ad te ſcribo,ſine ulla lachryma eſt, ſed ſępius odioſa eſt propter vigilias.At.10.205.6.a Qui etiam nunc agenda aliquid diſcẽdiq; cauſa prope contra naturam,vigilias ſuſcipere ſoleamus.5.de Fi.98.a Senſiſtine illam coloniam meo iuſſu, meis p̃ſidiis,cuſtodiis,vigiliiſq; eſſe munitam?1.in Cat.5.a

Viginti.

Annos prope uiginti in Ant.182. b Annoſque natus unum & viginti nobiliſſimum hominem & eloquentiſſimum in iudicium uocarim,3.de Or.42.a Quæ,ſi uiginti quieſſem dies, in aliorum iugulum Conſulum recidiſſent.pro Planc.74.a

Vigintiuiri.

Vbi nemo sit præter me, qui quenquam ex vigintiuiris vnum esse saluum velit. Att.2.t.3.2.

Vigintiuiratus.

Repudiari se totum, magis etiam quam olim in Vigintiuiratu putabit. Att.9.171.3.2.

Vilis.

Vobis tamen vilis esse spiritus meus ooo debet. 12. Phil.333. a, Quærit, si in mari iactura facienda sit, equine pretiosi potius iacturam faciat, an seruuli vilis. 3. Off.119.a, Nihil tam vile, nequetam vulgare est, cuius, &c. pro Rosc. Am.43. a, Semper eos putaui, si vulgares essent, viles: si temporis causa constitorentur, leues. Q. fr. t. 1.45.a, Quod beneficium a me haberetis, cum pro vobis ea, quæ mihi vilia essent, reliquissem? pro Sest. 14. b, Quotidie nos ipsa natura admonet, quam paucis quam paruis rebus egeat, quam vilibus. 5. Tusc.145.a, Etiam si honos noster vobis vilior fuisset, salutem certe charam futuram putaui. pro Flac.80.a, Quamquam enim Velia non est vilior, quam Lupercal: tamen istuc malo, quam hæc omnia, ad Trebatium, lib. 7. 21.1.a, Frumentum quoniam vilius erat, ne emisses. 5. Verr.169. a, Non minor, inquit, voluptas percipitur tam ex vilissimis rebus, quam ex pretiosissimis. 2. de Fin.145.a.

Vilitas.

Vilitas io vendendis fructibus, vbertas in percipiēdis. io Ver. 299. b, Tanta repente vilitas annonæ ex summa inopia & caritate rei frumentariæ consecuta est. &c. pro L. Man.3 1.2, Subito illo ipso die carissimam annonam necopinata vilitas consecuta est. pro D. sua, 12.2, Vilitas tritici. Off.3.69. Caritas enim aut nonæ faciebat, vt istuc quod re paruum videbatur, tempore magnum videretur. Idem istuc si in vilitate pop. Romani largiri voluisses, derisum tuom beneficium esset atque contemptum. 5. Verr.185.a.

Villa.

Vltra Silianam villam est (quam puto tibi notam esse) villula sordida & valde pusilla. 12. Att. 245. a, Villa bona beneque ædificata. Off.3.72. Hoc ipso in loco quum auus viueret, & anti quo more parua esset villa, vt illa Curiana in Sabinis. 2. de Leg. a. Villa Hortensi. Acad. q. ed. 1. lib. 2.9. Domus in palatio, villa in Tusculano. pro Dom.225.b, Esse in agro, & ali ad villam. pro Rosc. Amer. 25. a, Basilicam habeo, non villam frequentia Formianorum. Att 30.b, Qui ager villam non habuit. pro Q. Rosc. 50. b, Hominem infirmum in villam apertam, ac ne rudem quidem etiam none inuitare nolui. Q. fr. lib. 2. t 2. 4. a, Villam in Tyburte habes, cohortem in palatio. 2. de Or. 246. Quin tu igitur facis idem, inquit Scæuola, quod faceres, si in aliquam domum plenam ornamentorum, vel in villam venisses? 1. de Or. 78. a, Præteriit villam meam Curio, iussitque mihi nuntiari, mox se venturum. Att.157.b, Aqua non longe a villa belle sane fluens. Q. fr. lib. 3.17. t.a, Tum erat ager incultus sine tecto: nūc est cultissimus cum optima villa. pro Rosc. Com.20.a, Villa signis & tabulis refertæ partim publicis, partim etiam sacris & religiosis. 3. de Leg. 28. Otium domus est, quæ nulli mearum villarum cedat. Lepido, lib.6.1 8.9.a, Villarum insania. 3. ad Q. fr. 5. Lucilli villarum magnificentia. Off.2 8. b, Frumenta aut in agris, aut in villis sunt. 10. Fam. 33.16.a.

Villula.

Villula sordida & valde pusilla. 12. Att.34. Ego Aripini volo esse prid. Calend. deinde circum villulas nostras errare Att. 8. 153.4.a, Cur ocellos Italiæ, villolas meas nō video? 16. Att.16.

Villicus.

Si mandandum aliquid procuratori de agricultura, aut imperandū velico sit. 1. de Or. 129.a, Dominus villico delectetur. 5. Verr.99.a, Qui quom vilico factus esset iratior, Quo te modo, inquit, accepissem, nisi iratus essem? 4. Tusc. 128. a, Putat se bonum in arationibus, frū&tibusque suis habuisse custodem ac vilicum. 5. Ver.99.a, Nicophorum vil heum tuum sane probabi. Q. fr. 318. b, Habiti villici rem domini priuatamque possessionem defenderet. pro Clu.52.b, Quum Philiæ nostræ villam ad Lucrinum, villicosque procuratores tradidsem. Att.14.314.1.2. & Tusc.226.b, Ita enim instituisse, & vilicis imperauisse, vt omnia præberentur, quicunque Laciades in villam suam diuertisset. 2. Off.95.a.

Villus, li.

Quarum animalium aliæ coris tecta sunt, aliæ villis vestitæ, aliæ spinis hirsutæ. 2. de Nat. de.90. Quid enim oues. aliud afferunt, nisi vt earum villis confectis atque contextis, homines vestiantur? 2. de Nat.119.

Vincio.

Et verba eligebant, & sententias graues & suaues reperiebā, sed eas haud vinciebant, hand explebant. in Or.96.a, Cum igitur eos vincirer, te solutum Romam mittebat? pro Deiot.147. b, Cæsarem quidem L. Cæsare cum mandatis de pace misso, tamen aiunt acerrime de lectum habere, loca occupare, vincire præsidiis. 7. Att.55. Vt hi qni ferro vincti multos annos fuerunt. 1. Tusc. r 19.a, Si turpissime se illa pars animi geret, &c. vinciatur & constringatur amicorum propinquorumque custodiis. Tusc. 2. 43. Facinus est uincire ciuē Romanū. 7. Verr.t 33.a, Sæpe carpenda membris minutioribus oratio est, quæ tamen ipsa membra sunt numeris vincienda. 3. de. Or. 105.a, Omnia quæ de lapsa iam fluxerunt, seueris legibus vincienda sunt. pro Marcel. 14.2.

Vinctus.

Vinctus animus ex eadem alteraque natura. de Vnit 35. Vinctus beneficio. 10. Att. t8. Vinctus ferro Tusc. q. r. 62. Alterum nimis est vinctum, vt de in industria factum appareat: alterum nimis dissolutum, vt peruagatum ac vulgare uideatur. in Or. 223.a, Aspicite religatum asperis uinctumque saxis. 2. Tusc. 4 t. a, Dedit igitur tibi fortuna, Siculorum C. Marcellum iudicem: ut cuius ad statum Siculi te Prætore alligabantur, eius religioni te eundem vinctum attrictumque dedamus. 6. Verr. 8 1.a, Vinctum ratione dissoluere. de Vniu. 51. Seruorum multitudini s. p. q. R. uinctum ipso cōsensu, & constrictum spectaculis, atque impeditū turba & angustiis tradidisti. de Arusp.249. b, Tu liberos populos L. Pisoni uinctos constrictosque tradidisti. pro D. sua, 29.a. & 5. Verr.29.a, Equites uincti Apronio traditi sunt. in Verr.155.b, Orbes uincti inter se, & nobis cælestibus apti. in Arato28.a

Vinculum.

Nullum enim uinculum ad astringēdam fidem iureiurando maiores arctius esse uoluerunt. 3. Off.15 t.a, Quę uincula sunt ciuitatis. Parad. 34. Tollitur beneficium, tollitur gratia, quæ sunt uincula concordiæ. 2. de Fin. 95. Vincula summæ coniunctionis tecum. 6. ad Att. 1. Quoniā te nulla uincula impediūt ullius certe disciplinæ. Tuscul. qnæst. lib. 5.60. id est, nulli sectæ es addictus. Vincula sontium seruanto. 3. de Leg. 5 t. Non ut uincula uirorum sint, sed oblectamenta puerorum. Parad. 47. Vincula illa quibus libentissime astringor. 3. fam. 41. Quum maxime, ut dico, hoc de pecunia clamaret, io uincla coniectus est. 7. Verr. 14.2, Fit s.c. ut Vectius, quod confessus esset, se cum eo telo fuisse, in uincula coniiceretur: qui eum emisisset, contra Rēp. facturum. 2. Att.62. Corpora oincula constricta, de Or. 104. b, Animo tamen vincula iniici nulla possunt. de Fin. 3. 59. Mitto vincula, carcerem, verbera, &c. in Verr. t60. b, & Tusc. 183. b, Di xerim, me vel plurima vincla tecum summæ coniunctionis optare, etsi sunt amoris arctissima: tātum abest, vt ego ex eo, quo astricti sumus, laxari aliquid velim. Att.6. t 3.2. a, Et quomodo hominū inter homines iuris esse vincula putant, sic homini nihil iuris esse cum bestiis. de Fin. 3. 53. Qui ius ciuile contemnendum putat, is vincula reuellit non modo iudiciorum, sed etiam vtilitatis, vitæque communis. pro Cęc. 5 1.a, Quid si aufugisset? vincla rupisset? 7. Verr.63.a, Vincula carceris rumpere. Tusc. t.61. metaphorice, pro, seipsum interficere. Ergo hos quidem vt famulos vinclis prope a custodia arceamus. Tusc. 43. Quos si sequamur, his vinclis simus astricti, vt nos commouere nequeamus. 4. Aca. t 12.a, Non iisdem vinclis, quibus ipsi erant colligati. de Vni. 213. b, Est quidem cum illo maximis vinculis & propinquitatis & affinitatis coniunctus. pro Planc. 22.a, Si corpore capta sint armis, aut constricta vinculis, tamen sum ius, &c. 1. de Or. t 15.2, Italiam omnibus vinclis deuinctā & constrictam tenere, cō. Rull.63. b, Qui ex corporum vinculis, tanquam e carcere, euolauerunt, Som. Scip. 9. Et quum illuc ex his vinculis emissi feremur. Tusc. lib. 1. 61. id est, e corporeis affectibus. Aliquem vinculis & verberibus, atque omni supplicio excruciatum necare. pro L. Man.6.a, Vinculis benefici obstrictus. pro Plan.59.

Vinco.

Si doceo non ab Habito, vinco ab Oppianico. pro Cl. 50. a. Vincit dolor omnem consolationem. t 2. Att. 15.16. Si subitam & fortuitam orationem facile vincit, hanc, ipsam profecto assidua & diligens scriptura superabit. de Or. 97. b, Vincunt alios, vicissimque vincuntur. de Vnio. 37. Nunc vigent Pansæ, vigent Hircii, vigent Cæsaris fili, vigent Planci, vincunt numero, vincunt ætatibus, nimirum etiam authoritate vincunt. 11. Phil. 318. a, Neque vero Asclepiades is, quo nos medico amicoque vsi

 sumus,

ſumus,tum eum eloquentia vincebat cæteros medicos in eo ipſo,&c.1.de Or.33.a, Stellarum autem globi terræ magnitudinem facile vincebant.in Somm.Scip. 13.a, Mihi viuendum eſt cum illis,quos vici ac ſubegi.3.in Catil.70.a, Vnum oſtende in tabulis aut tuis,aut patris tui emptū eſſe,viciſti.3.Verr.41.a, Viciſti te,vt tuas inimicitias Reip.donares.5.ſam.11.Quod maximus Conſularis maximum Conſulem teipſum viciſti, & lætamur, & mirari ſatis non poſſumus.Caſſius Cic.12.13.1.a, Non modo opinione vicit omnium,quæ de virtute eius erat,ſed etiã gloriam ſuperiorum. 4. Acad. 3.a, Hic ille moderatione, nõ inuentione vicit.de Or.314.b,Licet Hercules,inquit,omnes omnia dicant,in illo niſi ita res manifeſta erit allata, vt reſpõderi nihil poſſit,vicimus.5.Verr.113.a, Cui ſi eſſe in vrbe tuto licebit,vicimus.Att.14.318.5.a,Vno te vicimus, quod de Marcelli Collegæ tui ſalute paulo ante,quam tu,cognouimus. Sulpitio, lib.4 4.7.a,Tanto ille ſuperiores vicerat gloria,quantu tu omnibus præſtitiſti.pro Deiot.7.a,Expectate facinus quam multis improbum,vincam tamen expectationem omnium.7.Verr.9.a, Vincam omnium ſtudia.6.ſam.32 Saluſtius officio vincet omnes.ad Terentiam,lib.14.4.14.a, Vince & vale. Brutu,lib.11.25.6.a,Vince deinde virum bonum fuiſſe Oppianicum.pro Clu.97.a,Vincas teipſum in augenda gloria.12.ſam.13 Quum igitur eos vinceret,quos ſecũ habebat, te ſalutum Romam mittebat.pro Deiot.14.a,Hæc a ſe peti illi vincerẽt oportere.de Or.a, Itane vero cognitor ſi fuiſſet tuus, quod viciſſet iudicio,ferres tuum.pro Roſc.Com.31.a,Quid mihi mandaſti,quum te Puteolis proſequerer, in quo non expectationem tuam mea diligentia vicerim?ad Appium Pulchrum,lib.3.tu.27.a,Num quid eſt cauſæ,C.Aquili,quin ſi longe aliter poſſedit, quam Prætor edixit,iſte ex edicto non poſſederit,ego ſponſione vicerim? pro Quint.57.a,Quod ſi vita illius memoriam vicerit, aliam p.c. non ex oratione eius, ſed ex moribus ſpectare debetis.in Salu.2.a,Aiunt enim patriam amicitiæ præponendam eſſe, perinde ac ſi iam vicerint,obitum eius Reip.fuiſſe vtilem.Matius ad Ciceronem,lib.11.28.5.a,Vicerint iam,id eſt,euicerint, & pro teſtato ac confeſſo habuerint. Vincere animum. Acad.q.ed.1.lib.2.115.Facile eſt uincere non repugnantes.Tuſc.1.a. Vincere cauſam.pro Deiot.148.b,cupiditates ſuas.15.ſam.23.dicendo nun puſtulo.11.ſam.49.in ep.Matii.dolorem.14.Phil.387.gloriam ſuperiorum.Acad.q.ed.1.lib.2.1.iudicium.3. Verr.98.ſponſionem.pro Cæc.66.& ſuperiorem diſcedere. Tuſc.186.b, magnifice.in Cat.25.Quo enim vno vincebatur a uicta Græcia. de Cl. 188.b,Si victus eris,proſcribare:ſi viceris,tamen ſeruias.7.Att. 29.Sapientis animus magnitudine conſilii,&c.uincetur & expugnabitur,qui ne ciuitate quidem pelli poteſt?in Parad.32.a,Sæpe enim uidemus fractos pudore, qui ratione nul la uincerentur.2.Tuſc.84.a, Nõ eſt cõſentaneũ, qui metu nõ frangaſ,eũ frãgi cupiditate: nec qui inuictum ſe a labore præſtiterit,vinci à voluptate. 1.Off.97.Prouide ita parent ſe in vita, vt vinci neſciant.Tuſc.238.b.Vinci bonitate naturæ. Off. 1. 9. Malo cum Pompeio uinci, quàm cum iſtis uincere. Att.8.151.2.a, Non uinci me malim,quàm uincere. Acad.q.ed.1. lib.2.11.Vincendi ratio noua 9.Att. 24. in ep.Cæſaris. Vincendi ſpes,& rõ pſuadẽdi tota eſt poſita in confirmatione & confutatione.1.ad Her. 18. Is dixit, niſi qui uiciſſet, uicturũ eſſe neminẽ.in Ant.189.b

Victus.

Ne actur quidem eſt,is, cui reus tam nocens, tam perditus, tam uictus,aut occultè ſurripi,aut impunè eripi poſſit.3.Verr. 6.a.Itaque idem natura uictos(cui obſiſti non poteſt)dicit alio loco,&c.1.de Fio.81.a,Victus pudore.6.ſam.21.Ita tua Sulpiti eſt à nobis tum accuſatio uicta.de Or.127.b.Victa eſt authoritas mea.6.ſam.20 Sed tamen quum ad Cælium mittebat, utrũ cauſam illam uictam eſſe neſciebat?pro Deiot.15.a, Victi & debilitati obiecta ſpecie uoluptatis.de Fin.1.37.Galli uicti ſilere ſolent,canere uictores. 1. de Diu.83.a,Victi ac ſubacti populi. pro Font.22.a,Et qui ſuum iudicium retinent,ne uoluptate uicti faciãt id qđ ſentiũt nõ eſſe faciẽdũ,&c.1.de Fi.74.Hic primũ opes ipſius ciuitatis uictæ, cõminutæ, depſſæq; ſunt.7.Ver.77

Victor.

Quàm ſit metuendus iratus uictor armatus.6.ſam.11. Vt uictor beatus & uictus,ut ſapiens eſſes.6.ſam. 42. Ille externorũ bellorum,hoſtiumque uictor.de Aruſp.reſp.45.Cn. Pompeius gentium uictor. in Piſ.82.b.Victor Olympiæ.Tuſ.1.99.Victor ages ex inimicorum dolore triumphum iuſtiſſimum.3.ſam.35. Victuri ſeſe crediderunt.4. ſam. 25. Victori multa eorum arbitrio, per quos uicit,etiam inuito,facienda ſunt. 4. ſam. 31. Iudicio hoc ſunt uſus, non eſſe barbaris auxiliis fallaciſſimæ gentis Rempub. defendendam, præſertim contra exercitum ſæpe uictorem.Att.11.215.5.a,Neque enim me ſtante & manẽte in urbis uigilia,neque reſiſtente Cn. Pompeio, omnium gentium uictore,&c.in Piſ.11.a, Galli uictores alacritate & quaſi lætitia ad canendum excitantur.de Diu. 120. Victorum nomina præcones magna uoce pronuntiantes.ſa. 35.

Victoria.

Victoria ſudauit Capuæ.Diu.1. 83. Victoriæ in bellis ciuilibus,etiamſi ad meliores uenit, tamen eos ipſos ferociores reddit.4.ſa.31.Victoria acerbiſſima.6.ſa.54.ciuilis. pro Deiot. 24. Victoria belli ciuilis,malorum extremum.9. ſam.10. Victoria crudelis.4.ſam.31. funeſta orbi terrarum.1 u. ſam. 16. io epiſt. Planc.horribilis.10.Att.45 inclinata.9.ſam.16.in ep.Dolabellæ.natura inſolens & ſuperba eſt. pro Marcello. 5. in ciuilibus bellis ſemper inſolens.4.ſa.11.naualis.Diu.1.67. Olympiorũ. Tuſ.2.35. Etenim adhuc ita noſtri cum illo rege contenderunt Imperatores, ut ab illo inſignia uictoriæ,non uictoriam reportarent.pro L.Man.4.a.Victoriæ ludi.2. in Verr. 19.In uictoriæ poſſeſſione permanebit.1u.ſam.44. in epi. Planc. Victoriæ ſuæ nota facere.6.ſam.26.in epi.A.Cæc.Qui quum ex Reipub.cauſa iam eſſet mihi quidem moleſtum, ſibi tamen glorioſam uictoriam conſequutus.pro Cælio,12. a, Victoriam conſtituere. pro Roſ.Am.9.Finem ſtipendiorum patris uictoriam ac triumphum fuiſſe.pro Mor.11.a.Vt ab illo inſignia uictoriæ, non uictoriam reportarent.pro Pomp.5.b. Victoriam ſubire,6. ſam.5. Victoriam diutius tenere.9.Att.24.in epi. Cæſaris. Victoriam uincere.pro Marcel.7.Ex uictoria cum multa malæ, tum certe tyrannis exiſtet.7.Att.24.Quodammodo uictoria excidit è manibus.Att.278.b.In uictoriæ alacris exultat improbitas. 2.Att. 40.Faciliusin timore benigni, quam in Victoria grati reperimur.ad Brut.15.10. a, Victoria nihil in ciuilibus bellis miſerius.4. ſa.31.Parta victoria conſeruandi ſunt ij, qui non crudeles in bello,nec immanes fuerunt.Off.1. 51.Victoria diuturna vti.9.Att.23. in ep. Cæſaris. Cuius adoleſcẽtia ad ſcientiam rei militaris,nõ alienis præceptis,ſed ſuis imperiis, non offenſionibus belli,ſed victoriis, non ſtipendiis, ſed triumphis eſt traducta.pro L.Man.19.a,

Victoriola.

Idem victoriolas aureas,& pateras,coronaſque, quæ ſimulachrorũ porrectis manibus ſuſtinebantur,ſine dubitatione tollebat:eaq; ſe accipere,nõ auferre dicebat.3.de N.63.de Dionyſio.

Victrix.

Tam vero illa egregia ac præclara mater palam exultare lætitia,ac triumphare gaudio cœpit, victrix filiæ, non libidinis. pro Clu.1u.a,Quum ſubito manus illa Clodiana, in cæde ciuium iam ſæpe victrix,exclamat,incitatur.pro Seſtio,68. a, Qua victrix,ea læta,proſequentibus ſuis,vna cum viro in rogum imponitur.5.Tuſc.113.a.Erat victrix Reſp. cæſis Antonii copiis, ipſo expulſo.ad Brutum,10.2.a,Quo autem die Caſſii literæ victrices in Senatu recitatæ ſunt,id eſt Non. Octob. eodem meæ tumultum nuntiantes.ad Att.lib.5.45.id eſt, victoriam nuntiãres.Oraculum erat datum,ſi rex interfectus eſſet,victrices Athenas fore.1.Tuſc.189.a,

victoriatus.

Crodimũ Purcium, & Numium ternos victoriatos Nulchs loue ſerene Vmbinos & victariatos mille.pro Fonteio,8

Vindemiola.

Ego omnes meas vindemiolas eo reſeruo,vt illud ſubſidiũ ſenectuti parẽ.Att.1.18.De fructo ſtudiorũ intelligit.

Vindex.

Vindex deus conſtituitur,vt præſentis pœnæ metu religio cõfirmetur.2.de Leg.27.Qui ſecus faxit, deus ipſe vindex erit. de Leg.173.b,Vindex æris alieni.2.ad Att.9.& 2.ad Q. fr. 19.Cuſtos & uindex cupiditatum.con.Rul.71.b, Vindex alienæ dominationis,non vicarius.ad Brut.44.in ep.Brut. Cato vindex gladiatorum & beſtiariorum.Q.fr.311.b, Extitiſti tu vindex noſtræ libertatis.ad Octa.43.& in Ant.166.b, Prouocatio patrona illa ciuitatis,& vindex libertatis.de Or.126.b, Quid hoc mihi prodeſt,&c.ſi vindex illius mali,author extitit alterius,fundamentum & radices habituri altiores,ſi patiamur?ad Brut.17.4.a,Carcer nefariorum vindex.2.in Cat.46.a, Ideo quod cõceſſo peccato, difficile eſt ab eo q peccatorũ vindex eẽ dẽt,vt ignoſcat,ipetrare.2.de Inu.198.a,Vindex nouarũ tabularũ.11. Phil. 299.Quũ ſpeculatur atq; obſidet Roſtra vindex temeritatis, & moderatrix officii Curia.pro Flac.45. Te, ſiquid eiuſmodi facis, nõ mõ talẽ adoleſcentẽ,ſed ipſa cauſa,in qua te vindicẽ coniurationis velis eſſe,vehemẽter admiror.pro Sylla,23.& 5. ſa.15.Habeat ſiue populus tabellã,quaſi vindicẽ libertatis.3.de Leg.34.

Tu-

Tuſculanum & Pompeianū valde me delectant, niſi quod me illum ipſum vindicem æris alieni, ære non Corinthio, ſed hoc circuoforaneo obruerunt. Att. 2. t6. 17. a, Furiæ deæ ſunt, ſpeculatrices, credo, & vindices, & facinorū & ſceleris. 3. de Nat. d. 63. a. & pro Flac. 158. b, Vindices atque oppreſſores dominationis. ad Brut. 47. in ep. Brut.

Vindiciæ.

Siquis teſtamēto ſe hæredem eſſe arbitraretur, quod tū non extaret, lege ageret in hæreditatem. aut prædæ litis viodiciarum quum ſatis accepiſſet, ſpōſionem faceret: ita de hæreditate certaret. 3. Verr. 80 a, Eum denique, &c. qui oon calumnia litiū, non iniuſtis vindiciis ac ſacramentis alienos fundos, ſed caſtris, exercitu, ſignis inferendis petebat, &c. pro Mil. 55.

Vindico.

Teque itē ab eo vindico & libero. ad Q. fr. 3. t7. t3. a, Sed neque honoris, neque ætatis excuſatio vindicar a labore. pro Sylla, 19. a, Te ſatis innocentia tua & miſericordia hominum vindicar hoc tempore a moleſtia. ad Q. fr. t. 4. 2. 8, Grauiter olim iſta vindicabat vetus illa Græcia. 2. de Leg. 39. Te valde vindicaui. 1. Att. 46. id eſt, vultus ſum. Illum fœlicitas ipſius ab omnibus miſerijs morte vindicauit. de Cl. t96. & t83. b, Illum qui T. Gracchi conatus perditos vindicauit. t. Off. 154. a, P. Scipio, qui ex dominatu T. Gracchi priuatus in libertatem remp. vindicauit. epi. 20. & t63. b, Vindicabis nos non modo verſura, verū etiam uenditione, ſi ita res coget. t6. Att. 4. Diſcordiæ, quas ius & ferrum uindicabit. epi. t23. b, Me tamen ita oſcitans ſapiētia, ſimul atque ad eam coofugero, in libertatem vindicabit. 2. de Or. 79. a, Magnitodo doloris, a qua me breuitas temporis vindicabit. 2. Tuſc. 77. a, Turpitudo perſonæ eius, in quem liberius inuehimur, vindicabit nos. t2. fam. 40. in ep. Trebonii. id eſt, excuſationem nobit dabit. Carbo morte voluntaria ſe a ſeueritate indicum vindicabit. de Cl. t73. b, An vero ſeruos noſtros, &c. not a verberibus, ab vnco, a crucis deniq; terrore, neq; res geſtæ, neque acta ætat, neque noſtri honores vindicabūt? pro Rab. perduel. reo, tt. a, Vind icanto capitalia. 3. de Leg. 5. Vel me hercule, &c. quantum ego ab obliuione hominū, atque a ſilentlo viodicarem. 2. de Or. 5. a, Vt iſta ab ſolitudine domum meam vindicarem. t. de Or. 99. Neque hoc aut vindicaret Lepidus, aut ſanaret. epiſt. t56. b, Hoc quidem ſemel ſuſcepto atque contracto, perpetienda illa fuerunt, vt ſe aliquando ad ſuos vindicaret. pro R. Poſth. t5. a, Siqua notio feciſſet aliquid in ciuem Romanum eiuſmodi, nonne publice vindicaremus? 7. Verr. t16. a, Vindicarent ornari homines in dicendo, &c. t. de Or. 22. Neque me arbitrabar ſine ſommo ſcelere poſſe, quod maleficium io aliis uindicaſſem idem io illorum ſocio, quū ſcirem, defendere. pro Sylla, 54. a, Pro dii immortales, hoc aut innocens homo perpeti potuiſſet, &c. non aliqua ſe ſimulatione exiſtimationis hominum uindicaſſet? 5. Verr. 113. a, Sapiētiamque eſſe ſolam quæ nos a libidinū impetu & formidinum terrore uindicet. 1. de Fin. 72. a, Dubitabitis, quin ab hoc ignotiſſimo Phryge nobiliſſimum ciuem oindiceris? pro Flac. t54. b. Omnia poſtremo quæ uindicaris in altero, tibi ipſi uehemēter fugienda ſunt. 5. Verr. 4. a, Sed anne tu dicis, qui cauſā uindicaueris? pro Mur. 130. b, Vindicare aliquem ab ægritudine & a metu. Tuſc. 5. 32. Et ſenectus natura eſt loquacior, ne ab omnibus eam uitiis uidear uindicare. de Sen. 50. a, Vehementer uindicare aliquod facinos. pro Quint. 5. b. Vindicare io ueterum libertatem. 2. fam. 7. Acerrime maleficia uindicare. pro Roſc. Am. 7. a. & ad Her. 25. b, Pecunia quæ nos a tributis poſſet vindicare. 2. Phil. 94. Deinde qui & me & Remp. uindicare in libertatem pararat ſum. Aſinius ad Cic. 31. 4. a, Vindicare ſe ad ſuos. pro Rab. Poſth. 25. Præſertim quum is unus eſſet, qui poſſet de abſcente ſe uindicare? pro Deiot. 14. a, Seditionem vindicare. Lent. 1. 9. 51. a, Hominum conſilia, oon exitos rerum legibus vindicantur. pro Milo. 105. b, Ego iſtos liberos nō addixi, præſertim quum adeſſet nemo, a quo recte vindicarentur. Att. to1. b, Senectutem a ſolitudine vindicari iuris ciuilis ſcientia. t. de Or. t32. a, Io libertatem vindicari vult. in Parad. 52. a, Tum leget quoque & iudicia demonſtranda ſunt, per quæ potuerit id peccarū, quod ſponte ſua reus punitus ſit, moribus & iudicio vindicari. 2. de Inu. t8t. a, Atque in eam fraudem, &c. ſed vt illa etiam ſcelera eius io Carbonem & io Dolabellam vindicarētur. 5. Verr. t53. a, Talis improborum conſenſio non modo excuſatione amicitiæ tegenda non eſt, ſed potius omni ſuplicio uindicanda eſt. de Amic. 40. a, Qui ſit Remp. afflictam in ueterum libertatem ac dignitatem uiodicaturus. ep. 20. b,

Vindicatum eſt.

Siquid uindicatum ſeuere eſt, ut ex eo crudelitatis inuidiā colligam. 7. Verr. t5 a, Fatenr nō modo in ſocios, ſed etiam in ciues militeſque noſtros perſæpe eſſe ſeuere ac uehemēter uiodicatum. 7. Verr. t04. a,

Vindicatus.

Atqui iſte dolus malus etiam legibus erat uindicatus. Of. 3. 79. Facinus in oullo etiam nindicatum. in Verr. t92. b, His terroribus ab Epicuro ſoluti, & in libertatem uindicati, nec metuimus eos, quos intelligimus, nec ſibi fingere ullam moleſtiam, nec alteri quærere. t. de Nat. d. 77. a,

Vendicatio.

Vindicatio eſt, per quā uis, & iniuria, & omnino quod obſcurum eſt, defendēdo aut ulciſcendo propulſatur. de In. 2. 241 Vindicationem, per quam uim & contumeliam defendendo, aut olciſcendo propulſamus a nobis, & a noſtris, qui oobis chari eſſe debent, & per quam peccata punimus. 2. de Inu. t70. Ac naturæ quidem ius eſt, &c. ut religio, pietas, gratia, uindicatio, obſeruantia, ueritas. de Inu. 70. b,

Vindicta.

An uero ſeruus noſtros horum ſuppliciorum omnium metu, dominorum benignitas una uindicta liberauit, &c. pro Rabir. perd. reo, tt. a, Si oeque cenſu, neque uindicta, nec teſtamento liber factus eſt, nooeſt liber: &c. in Top. 6. a,

Vineæ.

Iugera c c c. vbi inſtitui vineæ poſſunt. 2. de L. Agr. 69. a.

Vineæ, inſtrumeotum bellicum.

Conductæ vineæ ſunt, pugnatur acerrime. 8. Phil. 245. a, Vineis, cinximus, turre altiſſima. 5. Att. 41. Aggere, vineis, turribus oppugnaui, vſuſque multis tormeotis. ad Car. lib. t5. 4. 28. a.

Vinetum, Vinitor, Vinolentus,

Vide Vinum.

Vinum.

Quibus vinum diffuſum e pleno ſit œnophoro. t. de Fin. 40. a, Vt enim oon omne vinum, ſic non omnis ætas vetuſtate coaceſſit. de Seo. 60. a, Vinum nemioem excuſat. 2. ad Her. 57. Ad vinū diſertus. pro Cælio, 54. Vioum ægrotis quia prodeſt raro, nocet ſæpiſſime, melius eſt ooo adhibere omnioo. de Nat. d. lib. 3. 50. Vini, ſomni, ſtupri plenus, madenti coma. poſt reditum in Senatu, tt. a, Quum fruges Cererem appellamus. vinum autem Liberum. 2. de Nat. d. 86. a, Vt ſi medicos ſciat eum ægrorum, qui iuſſus ſit vinum ſumere, meracius ſumpturum, ſtatimque periturum, magna ſit in culpa. 3. de Nat. d. t t2. a, Qui vinum fugiens uendat ſciens, debeatne dicere? Offic. lib. 3. t22. a, Vt ſiquis Falerno vino delectetur, ſed eo nec ita oouo, vt proximis Conſulibus natum velit: nec rurſus ita uetere, vt Opimium aut Anitium Conſulem quærat. de Clar. t58. a, Vino oppreſſus. Acad. q. ed. t. lib. 2. 50. De uino aut ſalſamento putet loqui, quæ euaneſcunt vetuſtate. 2. de Diu. t75. a, De uino reſecare. 5. Verr. 98. De uino detrahere. pro Fla. 7t. Quæ autem in luſtris & in uino commentatio potuit eſſe? t2. fam. 4. In uino, id eſt, in compotationibus. Vina, cæteraque quæ in Aſia facile comparantur. 3. Verr. 64. a, Veterrima quæque (ut ea uina quæ uetuſtatem ferunt) eſſe debent ſuauiſſima. de Amic. 60. a, Tanquam leuia quædam uina nihil ualeot in aqua, ſic Stoicorum iſta magis guſtata, quam potata delectant. 5. Tuſc. 20. a,

Vinaceus.

Omitto enim oim ipſam omnium quæ generantur a terra, quæ ex fici tantulo grano, aut ex acino uinaceo, &c. tantos truncos racemoſque procreat. de Sen. 48. a.

Vinarius.

Cellaria uinaria. de Sen. 89. b, Erat etiam vas uinarium, ex una gemma pergrandi, &c. 6. Verr. 54. a, Cognoſcite nunc de crimine uinario, quod illi inuidioſiſſimum & maximum eſſe uoluerunt. pro Font. 8. a.

Vinalia.

Me pridie Vinalia (qui dies hodie eſt) cum faſcibus deſcenſurum imperatorem. in Ant. 260. b. Alii legunt Parilia.

Vinetum.

Vineta & olicueta. de Nat. 77. b, Nec uero ita refallendum eſt, ut ſi ſegetibus aut uinetis cuiuſpiam tempeſtas nocuerit. 2. de Nat. d. 247. a, Sacerdotes uineta, uirgetaque, & ſalutem populi auguranto. 2 de Leg. 34. a.

Vinitor.

An ea quæ per uinitorem antea cōſequebatur, & per ſeipſam curabit? 5. de Fin. 7t. a.

Vinolentus.

Furere apud ſrnos, & quaſi inter ſobrios bacchari vinolentus videtur. in Or 54.a. Si ſum in Antonium inuectus, ut ille nõ ferret, omnemque ſuum vinolentum furorem in me unum effunderet. ad Cornif. lib. 13.25. 9 a, Vitioſam enim naturam ab eo ſic edomitam & compreſſam eſſe doctrina, ut nemo unquam uinolentum illum, nemo in eo libidinis ueſtigium uiderit. de Fato, 16.a, Ne uinolenti quidem quæ faciunt, eadem approbatione faciunt qua ſobrii: &c. de Fato. 16.a, Medicamina uinolenta. in Piſ. 9.a, Hæc per deos immortales, utrum eſſe nobis conſilia ſiccorum, an, uinolentorum ſomnia? 1. de L. Agr. 1. a, Incidere in uinolẽtiam uinolentorum. 5. Tuſc. q. 166. a, Dormientium & uinolentorum & furioſorũ uiſa imbecilliora eſſe dicebas, quã uigilantium ſiccorum ſanorum. 4. Acad. q. 154.a.

Vinolentia.

Amor, iracundia, ægritudo, uinolentia. 2. de Inu. 133. a, AEgrotationi autem talia quædã ſubiecta ſunt, auaritia, ambitio, mulieroſitas, peruicatia, ligurio, uinolentia, cupedia, & ſiqua ſimilia. 4. Tuſc. 39. Cuius etiam generis illa ſunt, ex quibus uerum nonnunquam inuenitur, pueritia, ſomnus, imprudentia, uinolentia, inſania. in Top. 40. a, Nam iſto modo quidem licet dicere utilem uinolentiam ad fortitudinem. 4. Tuſc. q. 80. a, Quid furioſam uinolentiam tuam proferam? 2. Phil. 100.a.

Viola.

An tu me in uiola putabas, aut in roſa dicere? 5. Tuſc. q. 103. a, Id eſt, in uita delicata & molli.

Violo.

Quid eſt? Virginem me quondam inuitã p uim uiolat? 9. fam. 51. Sed tametſi nihil de me tuliſti, &c. tamenne eum tua uoce uiolabit, quem poſt nefarium ſcelus Conſulum ſuperiorũ tot uides iudiciis Senatus, populi Rom. totius Italiæ honeſtatum? pro Domo, 64.a, Preterea te ipſum quodammodo hic uiolauit, quum in me iam improbus fuit. Att. 151.b, Quum apud exteras nationes imperij nominisq; noſtri famam tuis probris flagitiiſque uiolaris. 3. Verr. 58.a. Niſi intellexeris, Iudices, nullum eſſe officium, nullum ius tam ſanctum atque integrum, quod nõ eiuſce uis, atque perfidia uiolarit & imminuerit: &c. pro Roſc. Am. 64. a, Eorum animi qui ſe uoluptatibus dediderunt, &c. deorum & hominum iura uiolauerunt. in Somn. Scip. 33.a. Violare alterum naturæ lege prohibemur. Off. 3. 34. alterum propter ſuum emolumentum. Off. 3.27. aliquem ſui commodi gratia. Off. 3. 36. alterum, ut ipſe aliquid commodi conſequatur. Of. 3.31. amicitiã. in Ant. 160.b, exiſtimationẽ alicuius. pro Quint. 13.b, fidem. Off. 3, 142. ius humanæ ſocietatis. Off 1.33. iuſiurandum. Off. 3. 142. Vt peccatum eſt patriam prodere, parentes uiolare, fana depeculari. quæ ſunt in effectu, &c. 3. de. Fin. 51.a, Virginitatem uiolare. 3. de Nat. d. 81.a, uitam patris. Parad. 30. Nã etſi minore in re uiolatur tua dignitas, quam mea ſalus afflicta eſt. &c. ad Lent. lib. 1.6.3.a, Quæ uiolata ſunt, expiari ſolere. p Clu. 58.b. Iudicaui te eo bello uiolari. Att. 9.183. a a, Niſi quid exiſtimas in ea re uiolari exiſtimationem tuam. ad Phil. 19. 74. 4.a, Ad Rempub. uiolandam. ep. 13. b. Vel in Repub. uiolanda fraudes inexplicabiles cõcepiſſent. 1. Tuſc. 14. a, In patris uita uiolanda multa peccantur. Par. 120.b, Is in nubis uiolandis putabit ſe aliquid habere populare. Att. 120.b,

Violatus.

Amicitia uiolata. pro Clu. 93.a, Fortiſſimi atque optimi viri Tribuni plebis ſanctiſſimum corpus non ſolum tactum ac uiolatum manu, ſed vulneratum ferro cõfectumque videtis. poſt red. in Sen. 5.a, Ius legationis verbo uiolatum illi perſecuti ſunt. p L. Man. 7. a, Sancte vota reddunto, pœna uiolati iuris eſto. 2. de Leg. 37.4, Violati oculi. de Aruſpic. 24. pro, impuri & conſcelerati. Sacra ab iſto polluta & uiolata. in Verr. 174.b, Violata expiabuntur. 1. Att. 52. Niſi forte de locis religioſis ac delubris, quos ab hoc uiolatus eſſe dixiſti, pluribus verbis tibi reſpondẽdum putas. pro Rabirio perduel. reo, 4.a, De pollutis & uiolatis ludis. de Aruſp. 149.b.

Violentus.

Neceſſe eſt, quamuis ſis, ut es, violentus & furens. 2. Phil. 78.a, Homo vehemens & violentus. 5. Phil. 177.a, Atque vt vere dicitur parua eſſe ad beate viuendum momenta iſta corporis commodorum: ſic nimis violentum eſt, nulla dicere. 5. de Fin. 125.a, Impetus alicuius furentes & violenti. de Aruſp. 43.a, Non opes violentas & populo Rom. minime ferendam potentiam: ſed charitatem ciuium & gloriam concupiſſe. 1. Phil. 21. a, Populus Roma. ſua ſponte pacatus, hominum ſeditioſorum vocibus vt violentiſſimis tempeſtatibus concitatur. pro Clu. 109. Quas res uiolentiſſimas natura genuit, earum moderationem nos ſoli habemus. 2. de Nat. d. 115.

Violenter.

Manus uiolenter afferre alicui. Off. 5.b

Violentia.

Noui hominis furorẽ, noui effrænatam uiolentiam. 12. Phil. 338.a. & 6. 209. Ne ſobrius in uiolentiam uinolentorum incidat, ante diſcedit. 5. Tuſc. 1.66.a.

Vipera.

Viperam uenenatam ac peſtiferam in ſinu habere in deliciis de Aruſ. 47.a

Viperinus.

Morſus uiperinus. 2. de Fin. 151. a

Vir.

Vir à uiro lectus. pro Milo. 41. Vir altus & excellens. de Fin. lib. 3.24. ſtabili & firmo & magno animo. de Fin. 3.23. bonus, orator. 2. de Or. 48. Vir planè, & ciuis bonus. 10, Att. 39. Memor, gratus, & bonus uir. Curioni, lib. 2. 5. 11. a, Vir bonus & ſapiens & fortis, miſer eſſe nemo poteſt. Parad. 22. & 2. Acad. 24. Vir bonus non modò facere, ſed ne cogitare quidem quicquam audebit, quod non audeat prędicare. Off. 3. 102. Iam uerò qui poteſt uir bonus nõ ad id, quod laudabile ſit, omnia referre quæ agit, quæq; ſentit? Tuſ. 5. 36. Vir bonus refert omnia ad beate uiuendum. Tuſc. 5. 36. Vir clarus & fortis. de Fin. 1.28. clarus & honoratus. Cato, 20. clarus, ſed tamen popularis. Ac. q. ed. 1. lib. 2. 65. conſtans ac ſapiens. Tuſ. 4. 45. cũ authoritate. 8. Att. 31. dignus memoria. de Fin. 114.b. diuinus ac ſingularis. de Fin. 3.5. doctus ſapienſque. Tuſc. 1. 35. effœminatus. Tuſc. 3. 32 fortis ægritudine nunquam afficitur. Tuſ. 3 13. fortis & animoſus. Tuſ. 2. 50. fortis ac ſapiens nunquam ne ingemiſcit quidem, niſi fortè ut ſe intendat ad firmitatem. Tuſ. 1. 48. grauis & ſapiens. Tuſ. 3. 42. magnus. Tuſc. 1. 26. & Acad. q ed. 2. lib. 1. 10. magnus imprimis. de Nat. d. 1. 84. magnanimus & fortis. Tuſ. 4. 51. natus ad gloriam ullam, partem animi tam mollem habebit, quam non meditatione & ratione corroboret? Tuſ. 2. 36. optimus atq; inuictiſſimus. Somn. Scip. 2. præſtans optimis artibus. Tuſ. 5 50. præſtans uirtutis & ſapiẽtiæ gloria. Tuſ. 1. 90. primarius. Cat. 57. primarius populi. de Fin. 2 95. ſapiens quum deus ipſe cauſam iuſtam dederit, lætus ex his tenebris in lucẽ illam exceſſerit, Tuſc. 1. 60. An tibicines, iique, qui fidibus utuntur, ſuo non multitudinis arbitrio, cantus numeroſque moderantur, uir ſapiens multo arte maiore præditus, non quid uerisſimum ſit, ſed quid uelit, uulgus exquireret? Tuſc. 5. 75. Sed quum ſapiens & bonus uir ſuffragiis præteritur, non populus a bono Conſule potius, quàm ille à uano populo repulſam fert? Tuſc. 5. 40. Vir ſapiens uincula carceris non ruperit. (id eſt, nõ ſponte mortem ſibi attulerit) ſed tanquam a magiſtratu, aut ab aliqua poteſtate legitima, ſic a deo euocatus atque emiſſus exierit. Tuſc. 1. 61 Vir igitur temperatus, conſtans, ſine metu, ſine ægritudine, ſine alacritate vlla, ſine libidine, nonne beatus? Tuſcul. 5. 36 Viri propria maxime eſt fortitudo. Tuſc. 2. 38 Boni uiri uita laudabilis. Tuſ. 5. 36 Magni uiri eſt, rebus agitatis, punire ſontes, multitudinem conſeruare, in omni fortuna, recta atque honeſta retinere. Off. 1. 125 Quæ ſunt magni cuiuſdam & alti uiri. Tuſc. 5. 14 Virum enim excellentem, & tibi tua præſtanti in eum liberalitate deuinctum, &c. illa epiſtola retinuiſti. Lent. 1. 7. 9. a, Viri habere. 3. Verr. 43 Virum uideri negant Peripatetici, qui iraſci neſciat. Tuſc. 4. 33 Ad agendum ſemper aliquid dignum uiro natus. 4. ſam. 40 Graui teſte priuatus ſum amoris ſũmi erga te mei, patre tuo clariſſimo uiro, qui cum ſuis laudibus, tum uero, &c. Curioni, lib. 2. 2. 1. a. & 2. Acad. q. 4 Appellata eſt enim ex uiro uirtus. Tuſc. 184.b, Cum uno fortiſſimo uiro loquor. 15. ſam. 44 Clari & fortes uiri commemorandi, eorumque facta non emolumento aliquo, ſed ipſius honeſtatis decore laudanda. lib. 1. de Fin. 28 Viri clari & præſtãtes. Diu. 1. 77 Viri delecti. Tuſc. 1. 38 Viri beneficis excellentes. de Nat. d, 2. 45 Non ſentiunt uiri fortes in acie uulnera, uel ſentiũt ſe d mori malunt, quam tantillũ modo de dignitatis gradu dimoueri. Tuſc. 2. 51 Viri humiles & obſcuri. Diu. 1. 76 Summi uiri. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 130 Virorum fortium, & magnanimorum, & patientium, & humana uincentium eſt, toleranter dolorem pati. Tuſc. 2. 38 Itaque uiros fortes & magnanimos, eoſdem bonos & ſimplices ueritatis amicos, minimeque fallaces eſſe uolumus. Off. 1. 91 Si ciuitas per uiros bonos grauesque homines, querelas ad uos detuliſſet. pro Flac. 41.a. Ab optimis illis quidẽ uiris, ſed nõ ſatis eruditis. Tuſc. 1. 5

Vir, fortis.

Ita & tulit dolorem ut uir, & ut homo, maiorem ferre ſine cauſa neceſſaria noluit. 2. Tuſc. 92. a, Quum ſe iam ſe corroboraviſſe

uiſſet,ac uir inter uiros eſſet.pro Cæl,8.a, Sed quum ueneris, uirum te putabo: ſi Saluſtii Empedoclea legeris, hominem nõ putabo.ad Q.fr.2.13.2.a,Si uirtutis compotes, uel potius ſi ui ri uolumus eſſe.2.Tuſc.75.a,

Virilis.

Virilis aſpectus.de Aruſp.7 Fortis ac uirilis laterum inflexio.3.de Or.122.a,Fortis,& ut ita dicam, uirilia oratio. Tuſc. 195.b,Qui præſertim plus etiam, quam pars uirilis poſtulat, pro uoluntate populi Rom.oneris ac muneris ſuſcipere debeam.5.Verr.6.a,Eſt aliqua mea pars uirilis, quod eius ciuitatis ſum,quam ille amplam,illuſtrem,claramque reddidit,6.Verr. 73.a,Virilis toga.2.Phil.61.a,Recita quæſo P.Seſti,quid decreuerint Capuæ Decuriones, ut iã uirilis tua uox poſſit aliquid ſignificare inimicis noſtris.pro Seſtio,7.a, Vereturque quicquã aut facere,aut loqui,quod,parum uirile uideatur.2.de Fin.78. a,Nec res periiſſet,& uideremur aliquid doloris uirilis habuiſſe.ad Att.12.229.3.a.& de Aruſp.40.Sic illam orationem diſertam ſibi & oratoriam videri,fortem & virilem non videri.1.de Or.318.a,Acta enim illa res eſt animo virili, conſilio puerili. Att.14.319.3.a, Sententijs tamen vtendum eſt eorum potiſſimum qui maxime forti,&,vt ita dicã, virili vtuntur ratione atque ſententia.3.Tuſc.37.a, Hæc qui pro parte virili defendunt. optimates ſunt.pro Seſt.140.a, Tum me eius beneficio plus, q̃ pro virili parte,obligatum puto.13.Phil. 348.Sed tamen nonnullos interdum iacit igniculos viriles.At.15.44.

Viriliter.

Itaque barbari quidã & immanes ferro decertare acerrime poſſunt,ægrotare viriliter non queunt.2.Tuſc.110.a,Quod viriliter animoque magno fit, id dignum viro & decorum videt. Off.1.133.Viriliter ſeſe expedire. Tuſc.89.b. & ad Her.27.b,

Viritim.

Nolim, inquit, mea bona Gracche tibi viritim diuidere liceat,ſed ſi facias,partem petam.3.Tuſc.83.a, Dicitur etiam C. Flaminius is,qui Trib. plebis legem de agro Gallico & Piceno viritim diuidendo tulerit.de cl.Or.28.

Virga.

Portia lex uirgas ab omnium ciuium Rom.corpore amouit: hic miſericors flagella retulit.pro Rab. perduellionis reo,7.a, Cæſus eſt virgis Cynicus ille Athenagoras.pro Flac.13.a, Sed præter furta & rapinas & virgis cæſos ſocios hæc quoque fecit, &c.10.fam.70.in ep.Aſ.Pollionis.Seruus per circum,quum virgis cæderetur,furcam ferens ductus eſt.de Diu.92.b,Quid erit extremum,ſi damnatus eris, virgis te ad necem cædi neceſſe erit.5.Verr.58.a,

Virgula.

Quum tempus ille differret,virgula ſtantem circumſcripſit: &c.8.Phil.249.a,Quòd ſi omnia nobis,quæ ad victum cultumque pertinent,quaſi virgula diuina,vt aiunt, ſuppeditarentur. 1.Off.221.

Virgetum.

Sacerdotes vineta, virgetaque,& ſalutem populi auguráto. 2.de Leg.18.

Virgultum.

Omnia arbuſta,uirgulta,tecta peruertere.1.de Diu. 89. a, Ergo hæc deſerta via & inculta, atque interclusa iam frõdibus & virgultis relinquatur.pro Cæl.33.a,

Virgo.

Virgo generoſa ac nobilis.Parad. 23.Mollis eſt enim oratio philoſophorũ & vmbratilis,&c.caſta,verecũda,virgo incorrupta quodãmodo.itaq; ſermo potius,quàm oratio dicitur.in Or. 35.a,Sbicum illuſtre gerens ſplendenti corpore virgo. de N.d. 47.b,Tu ſororem tuam uirginem eſſe non ſiuiſti.pro D.231.b, Domi teneamus eloquẽtiã ſeptã liberali cuſtodia,&c. tueamurque vt adultã uirginẽ caſte.de Cl.ã, Decimus annus poſt virginũ abſolutionẽ.3 in Cat.54.a,Virgines Veſtales in vrbe cuſtodiũto ignẽ foci publici ſempiternũ.2.de Leg.17. Virgines colẽdæ Veſtæ præſint,vt aduigiletur facilius ad cuſtodiã ignis,& ſẽtiãt mulieres in natura fœminarũ omniũ deſſ caſtitatẽ pati.2.de Leg.31.Virgines ad ſacrificium inſtaurarent.1.Att.26.

Virgo, pro ſydere.

Virginis oſtum diſiungit a labula Diogenes Babylonius. de Nat.d.1.31.

Virginalis.

Virginalis modeſtia.1.de Diu.115.a, Virginalis habitus atque veſtitus.6.Verr.4.a, Heu virginalem me ore ploratum edere.2.Tuſ.35.a,Homo timidus uirginali verecũdia.p Quin.21.a

Virginitas.

Minerua patrem dicitur interemiſſe,uirginitatem ſuam uiolare conantem.3.de Nat.d.42.

Viridis.

Iam verò ſemper uiridis, ſemperque grauata Lentiſcus triplici fo lita grãdeſcere fœtu.1.de Diu.26.a, Inãbulare in viridi & opaca ripa.1.de Leg.22.a,Ignem ex lignis uiridibus atq; humidis in loco anguſto fieri iuſſit.3.Verr.30. a, Campi colleſq; nitidiſſimi uiridiſſimique.in Verr.157.b,Adde huc fontium gelidas perennitates,liquores perlucidos amnium, riparum veſtitus uiridiſſimos.2.de Nat.d.143.a,

Vireo.

Itaque & arbores, &c.alia ſemper uirent, alia hyeme nudata,uerno tempore tepefacta frondeſcunt.5.Tuſc.53.a,

Viriditas.

Viriditas pratorum.Cat.53. Hac laurea illa magnis periculis parta,amittit longo interuallo uiriditatem?de Prouinc.23. a,Senectus aufert eam uiriditatem,in qua etiam tunc erat Scipio.de Amic.11.a,Terra ſemen tepefactum vapore & complexu ſuo,diffundit & elicit herbeſcentem ex eo viriditatẽ.de Sen. 47.Sed quandiu in illo opinato malo uis quædam inſit & vigeat,& habeat quandam viriditatem, tandiu appelletur recẽs. 3.Tuſc.127.a,

Viridicatus.

Palæſtra & ſylua uiridicata.3.ad Q.fr.3.

Virilis,Viritim,Vide Ver.

Virtus.

Virtutis & Honoris ædes Romæ.6.in Verr.107.Virtutis templum,C.Marii monumentum.pro Seſt.101. Virtutis & Honoris templa à Q.Maximo dedicata bello Liguſtico,& à M.Marcello renouata.de Nat.d.2.44.

Virtus.

Virtus,eſt rationis abſolutio,ſiue perfectio. de Fi.4.29 & 5, 35.Virtus,eſt affectio animi conſtans conueniensque, laudabile efficiens eos in quibus eſt.Tuſ.4.26.Virtus eſt animi habitus naturæ modo rationi conſentaneus.2.de Inu.140. a,Virtus nihil eſt aliud,quàm in ſe perfecta, & ad ſummum perducta natura.1.de Leg. 19.Virtus eſt conſtans & perfecta ratio vitæ, quod certe in natura eſt.1.de Leg.34.Virtus a uiro appellata eſt.Tuſ, 2.38.Ea patientia,uirtus,frugalitaſque eſt,vt, &c.in Verr. 110. b,Virtus & honeſtas,& pudor cum co a s.eſſe cogebat.pro Rabirio,95.b,Virtus præcipue in earum rerum moderatione cernitur,q̃ corporis aut fortunæ ſunt.2.de Orat.186.Alterũ eſt in quo oratoris uis illa diuina,uirtuſq; cernitur. 2. de Or.2.65.a, Virtus in ſpernẽda & repudiãda uoluptate vel maxime cernit. 1.de Leg.39.Tardis mẽtibus uirtus nõ facile cõmittitur.Tuſ.5. 50.Virtus & cõciliat amicitias & cõſeruat. Læl. 83. Virtus ſine rõne cõſtare nõ põt.de N.d.1.35. Virtus etiã in hoſte delectat. in Piſ.63.Virtus maxime expetitur.Tuſ.3.42.Virtus ſi pp alias res expetitur,melius eſſe aliquid,q̃ virtutẽ neceſſe eſt.1.de Le. 39.Virtus amicitiã & gignit & cõtinet.Læl.19.Virtus maxime illuſtratur magnis in Rẽpub.meritis.10. fam.27.Virtus hominẽ iũgit deo.Aca.q.ed.1. lib.2.129.Satis ad fortiter uiuẽdũ virtus põt,ergo ẽt ad beate.Tuſ.34.In quo uirtus ſit,ei nihil deeſſe ad beate viuẽdũ.Par.17.Vt enim curſu curſus, ſic in uiris fortibus virtus uirtute ſuperatur.14.Phil.397.a, Virtus altiſſimũ locũ in homine,& maximè excellẽtẽ tenet.de Fin.li.4.30.Nulla virtus prudẽtia vacat.Tuſ.5.11. Ignari quid uirtus valeat, quæ in tẽpeſtate quieta eſt,& lucet in tenebris,pulſa loco manet tñ,atque hæret in patria, ſplẽdetq; p ſeſe ſemp̃,nec alienis vnquam ſordibus obſoleſcit.pro Seſt.51. Virtus vetat ſpectare fortunã, dũ pſtetur fides.Div.2.62. Virtus actuoſa eſt,deus autem veſter nihil agẽs.de N.d.23.b,Quanti eſt æſtimãda virtus,quæ nec eripi nec ſurripi poteſt,neque naufragio neq; incendio amittitur, nec tempeſtatũ nec temporũ permutatione mutatur.Parad 65. Virtus afflicta maxime luctuoſa.2.de Ora.117. Virtus omnino ſui amans eſt.Lælius,80.Virtus amitti nõ poteſt.Tuſc.2.29.Virtus bellica. Tuſc.1.99. Virtus ad beate viuendum ſe ipſa contẽta eſt.Diu.2.1. Vna uirtus eſt conſentiens cum ratione & perpetua conſtantia.Parad.26.Virtus diuina.1.ad Q.fr.25. Virtus ea præſtantis uiri eſt,quę aliis fructuoſa, ſibi laborioſa aut periculoſa eſt.2.de Or.188. Omnia alia falſa, incerta ſunt,caduca,mobilia:uirtus eſt vna altiſſimis defixa radicibus,quæ nunquam vlla ui labefactari poteſt.4.Philip.161. Quæ tam excellens in omni genere uirtus in ullis fuit,vt ſit cum maioribus noſtris comparanda? Tuſc.1.2.Virtus eximia alicuius L.P.ſo, qui tanta uirtute atque integritate fuit,vt,&c.epiſt.73.b.Quàm nõ

eſt facilis uirtus, quàm uero difficilis eius diuturna ſimulatio. Att.99.b Eſt autem hęc huius generis uirtus,vt,&c.de Or.13 t, b,Virtus ipſa perditis rebus omnibus, tamen ſe ſuſtentare poteſt.6.fam.3.Ipſa uirtus breuiſſime recta ratio dici poteſt. Tuſ. lib.4.26.Quid eſt cur virtus ipſa ſe non efficiat beatos?Tuſ.5. 24.Non eſt enim inhumana virtus,neq; immunis,neq; ſuperba: quæ etiam populos vniuerſos tueri, eiſque optime cõſulere ſoleat.Læl.46.Virtus eſt per ipſa laudabilis,& ſine qua nihil laudari poteſt.2.de Ora.187.a,Virtus & ſemper & ſola libera eſt, quæ etiam ſi corpora capta ſint armis & conſtricta uinculis, tamen ius ſuum atque omnium rerum impunitam libertatem tenet.t.de Or.t14.a, Homo cui nulla virtus. ad Octau.47.Omnis virtus eſt mediocritas, vt veteris Academia dixit.de claris Or.177.b,Omnis virtus nos ad ſe allicit,facitque vt eos diligamus,in quibus ineſſe uideatur.Off.t.81. Virtus omnis tribus in rebus fert vertitur.Quarū vna eſt in perſpiciendo quid in quaque re verum ſyncerumque ſit,&c.2.Off.14.a, Virtus quaſi perfectio naturæ.Acad.q.ed.2.li.t.15.Quod natura ipſa, & quædā generoſa virtus ſtatim reſpuit.Tuſc.2.t2. Nunc inſidet quædam in optimo quoque virtus, quæ noctes & dies animũ gloriæ ſtimulis concitet.pro Arch.t9t.b, Virtus quę voluptate, quaſi mercede aliqua,ad officium impellitur, ea non eſt virtus, ſed fallax imitatio ſimulatioque virtutis.Acad.q.ed.t.lib.2.t30. Virtus ſi extrinſecus religata pendeat, & non oriatur ex ſe, & rurſus ad ſe reuertatur, & omnia ſua complexa, nihil quærat aliunde,non intelligo cur ant verbis vehementer ornanda,aut re tantopere expetenda uideatur.Tuſc.5.33. Vitæ ſocia uirtus, mortis comes gloria fuiſſe.pro Font.284.b, Virtus ipſa per ſe, ſua ſponte,ſeparata etiam vtilitate,laudabilis eſt.Tuſcul.4.26. Singularis & præſtantiſſima virtus P.Lentuli. Poſt red.in Senatu,4.Atqui in ſenſibus eſt ſua cuique virtus.5.de Fin.63.a,Sin autem uirtus ſubiecta ſub uariis incertoſque caſus,famula fortunæ eſt,nec tantarum virium eſt,vt ſe ipſa tueatur: vereor ne non tam uirtutis fiducia nitendum nobis ad ſpem beate viuendi,quàm vota facienda uideatur.Tuſ.5.2. Nec enim vllam mercedem tanta virtus deſiderat,præter hanc laudis & gloriæ,quę etiam ſi careat,tamen ſit ſe ipſa contenta.in Ant.201.b,Virtus quum multis in rebus,tum in amicitia tenera eſt atque tractabilis.Læl.44.Virtus inſtituendo & perſuadendo non vi ac metu tradenda hominibus. t.de Or.228. Virtus.ſi modo eſt vlla virtus,omnia quæ cadere in hominem poſſunt,ſubter ſe habet,eaque deſpiciens,caſus contemnit humanos:culpa; omni carēs, præter ſeipſam nihil cenſet ad ſe pertinere. Tuſ.5.3. Virtus verò ſatis poſſit ad beate viuendum,necne.Tuſc.5.9.Non ſolum bellandi virtus in ſummo imperatore quærenda eſt,ſed multæ ſunt artes eximiæ huius adminiſtræ comitesque virtutis,ac primum innocentia,&c.temperantia,&c.facilitas,&c.ingenium,humanitas,&c.pro L.Man.25.a,Virtus ciuitatis alligata,voluntas ſoluta.Att.43.Dicendi uirtus,niſi ei,qui dicit ea, de quibus dicit, percepta ſint,extare non poteſt. t:de Or.26.a , Nam nec arboris,nec equi virtus quæ dicitur (in quo abutimur nomine)in opinione ſita eſt,ſed in natura.t.de Leg.66.a , Excellentium hominum uirtus imitatione,non inuidia digna eſt.in Ant. 26t.b, Virtus ingenii.Acad.q.ed.2.lib.t.15. Virtus, voluptatis motus pecudi eſſe dicit.Acad.129. Virtutis adipiſcendæ cauſa philoſophia quæſita eſt. Tuſc. 3 . 42 . Omnes uirtutis compotes beati. Tuſc.29. Durior eſt conditio ſpectatæ virtutis,quàm incognitę. ad Bru.50.in ep.Bruti. Virtutis omnis conſtantia & firmitas ex his rebus conſtat,quibus aſſenſa eſt,& quas approbauit. Acad. q.ed.t.lib.2.38. Virtutis curſus celerior , quàm ætatis . 5 .Phil. 199.Virtutis defenſio charitatem conciliat 2.de Or.t 14.Virtutis diuiſio quadripartita.de Nat.d . 67 .b, Virtutis à Romanis, doctrinæ à Græcis exempla petenda.3.de Or.75 .Iuſta gloria , qui eſt fructus veræ virtutis honeſtiſſimus.in Piſ. 91.b,Virtutis habitus per ſe præclarus,iuxta Stoicos.Academ. q. edit.2.libr. lib.t.27. Virtutis inſignia multi etiā ſine virtute aſſecuti ſunt. 3.fam.52.Virtutis laus omnis in actione conſiſtit.Off.t.19.Virtutis beatæq; vitæ ſerius lumen apparet,multò etiam ſerius, vt plane qualia ſint,intelligantur.de Fin.lib.5.54. Virtutis perfectæ perfecto fungi munere.Tuſc.lib.t.98. Virtutis opinio,conciliatrix eſt amicitiæ.Læl.36. Virtutis in homine opinio ad faciendā fidem plurimum valet.Top.48. Hoc eſt præmium virtutis,iudicio ſtudioque ciuium delatus ad aliquem.de Cl.19t. b, Præmia virtutis & officii ſancta & caſta eſſe oportere. 2 . de Inu.207.Ex omnibus præmiis virtutis ampliſſimum præmium eſt gloria.pro Mil.74.a,Virtutis proprium eſt cõciliare animos hominum,& ad vſus ſuos adiungere.Off.2.23. Virtutis propriū eſt,earum rerum, quæ ſecundum naturam ſint,habere delectū. de Finib.3.20.Nemo omnino negligendus, in quo aliqua ſignificatio uirtutis appareat.Offic.1.69, Ad uirtutis ſtudium aliquē cohortari.Academ.quæſtio. edit. 2.libr. t.t 2.Socrates dicebat perfectum ſibi opus eſſe,ſi quē ſatis eſſet concitatus cohortatione ſua ad ſtudium cognoſcendæ uirtutis.de Or.102.b,Non ille honorem a pueritia , non ſtudia virtutis, non vllum exiſtimationis bonæ fructum vnquam cogitarat.pro Clo. 25. b, Virtutis vix duplex.Part.40. Virtutis contraria eſt uitioſitas. Tuſ.4. 27. Vera laus vni uirtuti debetur.2.de Or.186.a,Virtuti voluptas inimiciſſima. Part.48. Tempora inimica virtuti. Or. 200 b, Virtuti nuntium remiſit,delenitus illecebris voluptatis.15. fam.44. Virtutem autem ſi vnam amiſeris,eſſi amitti uirtus non poteſt:ſed ſi vnam confeſſus fueris te non habere, nullam teſe habiturum?2.Tuſc.q. 29.ſunt enim inter ſe iugatæ copulatæque,vt diſiungi non poſſint . Virtutum gloria neceſſario conſequitur.Tuſc. lib. t.75. Virtutem ſine ratione conſtare nō poſſe. de Nat.d.2.62. Virtutem in duas partes diuidi, prudētiam & temperantiam,iuſtitiam autem & fortitudinem eſſe ſub temperantia.Part.230.b , Virtutem non eſſe in noſtra poteſtate, perinde vt vitium,maxime abſurdum eſt dicere.Acad.q.ed. t . lib.2.38. Nihil eſt omnino,quæ in philoſophia tractantur , quod grauius magnificentiuſque dicatur,quàm virtutem ad beate viuendum, ſeipſa eſſe contentam.Tuſc.5.1.Virtutem ſolam ad beatam vitā non eſſe ſe ipſa contentam,iuxta Theophraſtum. Acad.q. ed.2. lib.t.24. Virtutem per ſe beatam vitam efficere poſſe, neque tamen beatiſſimam,ſcripſit Antiochus.Tuſc.5.t7. Virtutem eſſe vrbanitatem Stoici rectiſſime putant.3.fam.19 Virtutem his ſe ipſam cauſam non fuiſſe.lib.2.de Fin.23.Recuperata vero ſua dignitate,ſe non commiſſurum,vt, &c. virtutem animi non haberet,quam nunquam perdidiſſet.Poſt red.ad Quirit. 16. 2,Spinoſam & exilem orationem eorum eſſe,qui dicunt, qui vnā virtutem habeat,eum omnes habere.de Orat.9t.b, Si exiſtant qui apud maiores noſtros ob egregiam virtutem tali honore digna ti ſunt,nonne,&c.2.de Inu.207.a,Virtutem percipere.1. ad Q. fr.22. Virtutem perfecit ratio, quum eſſet ipſa ratio confirmata quærendo.Acad.q.ed.t.,lib.2.26. Virtutem alicui præſtare. t4 fam.7. Propter virtutem iure laudamur , & in virtute recte gloriamur.3.de Nat.d.65 .Propter virtutem & probitatem,eos etiam,quos nunquam vidimus, quodammodo diligimus . Læl. 27,& 28.Virtutem nemo vnquam acceptā deo retulit, & recte; propter virtutē enim iure laudamur , & in virtute gloriamur. de Nat.d.77.b, Virtutum hominibus(ſi modo tradi ratione poſſit)inſtituendo & perſuadendo, non minis & ui ac metu tradi. de Or.106.b, At nos virtutem ſemper liberam volumus , ſemper innitam:quæ niſi ſint,ſublata virtus eſt.Tuſc.5.39.Quæ a virtute proficiſcuntur, ſuſceptione prima , non perfectione recta ſunt iudicanda.de Fin.3.27.Non dicam miſer (natura quidem abhorret à virtute verbi)ſed,&c.pro Planc.64.a, Is virtute animi atque uita fuit bonus author in Senatu.de claris Ora. 67.a,Virtute cæteris anteire.Off.2.51.Animus & ortu, & virtute eſt antiquior corpore.de Vniu. 158.b, Virtute beatam vitam contineri neceſſe eſt. Tuſc.5.49. Quod rectum & honeſtum,& cum virtute eſt.Part.t17.b,Omnes de tua virtute, integritate, humanitate commemorant.Quint.fr.297.b,Omnia ſumma eſt ſequutus es uirtute duce,comite fortuna.10.fam.4.Virtute ſua egens.pro D.ſua,89.Ex virtute proficiſcuntur honeſtæ uoluntates,ſententię,actiones,omniſque recta ratio.Tuſc.4.26.Virtute nihil eſt formoſius,nihil pulchrius,nihil amabilius.9. fam.19. Virtute nihil amabilius, nihil quod magis alliciat ad diligendum.Læl.27.& de Natura deorum.1. 85 . Caue enim putes ullam in philoſophia nocem emiſſam clariorem , ullum ue eſſe philoſophiæ promiſſum uberius aut maius, quàm ſatis magnā in uirtute ad beate uiuendum eſſe uim.Tuſc.5.t5,& 16. Is uirtute animi atque uita fuit bonus author in Senatu.de claris Orat. t76 . b , In uirtute atque humanitate percipienda.Qui. frat. 295 . b , Vir ſingulari uirtute præditus . pro Domo ſua, 3t . a , In omni uirtute ineſt cura quædam quaſi foras ſpectans ,aliosque appetens atque complectens. de Fin.5.6t . In uirtute uerum decus poſitum. t o.fami.l.17. Virtute qui prædi ti ſunt , ſoli ſunt diuites. Parad.65 . Virtute non tam multi præ diti eſſe, quàm uideri uolunt. Lælius, 80. Is gloria maxime excellat, qui uirtute plurimum præſtet. pro Planc.49.a , Vir ſiue uirtute & ingenio.pro Plancio,26t . b , Sine uirtute amicitia eſſe nullo modo poteſt . Læl. 19 . Sine uirtute beatus eſſe nemo poteſt. de Natura deorum. t . 35 : L. Piſo qui tanta uirtute atque integritate fuit:ot,&c. pro Fonteio. 24.a, Virtutes ex quibus uita beata exiſtit.2.de Natura.deorum.t t6. Philoſophia,ius ciuile, eloquentia, cæteræque uirtutes.Officior. 13: b , Virtutes ita copulatæ conexæque ſunt, ut omnes omnium participes ſint,nec alia ab al a poſſit ſeparari.5 . de Fin. 6t. Vir

tutes in ſpecie fictæ ſimulationis ineſſe non poſſunt. 1. de Natura deorum. 6. a, Virtutes narrationis tres. 1. de Inuen. 41. & 1. ad Heren. 14. Omnes virtutes ſunt æquales & pares, ſed tamẽ eſt ſpecies alia magis alia formoſa & illuſtris. 3. de Orat. 31. Virtutes omnes inter ſe nexæ coniugatæque ſunt. Tuſcul. 3. 15. Virtutes omnes per ſe, expetendæ. de Fin. lib. 5. 60. In Catonis orationibus omnes oratoriæ virtutes reperiuntur. de Claris, 170. b, Licet ex his eligant ea quæ notatione & laude digna ſint, omnes oratoriæ virtutes in eis reperientur. de Clar. 32. a, Virtutes ſunt inter ſe pares. Parad. 25. Virtutes more perfectæ. Acad. q. ed. 2. lib. 1. 26. Virtutes naturæ perfectæ. Acad. q. ed. 2. lib. 1. 26. Virtutes animi quatuor. 3. ad Here. 106. Virtutes quatuor quanquam inter ſe colligatæ atque implicatæ ſunt, tamẽ ex ſingulis certa officiorum genera naſcuntur. Offic. 1. 25. Virtutes animi uoluntariæ, proprie virtutes appellantur, multumque excellunt non voluntariis. de Fin. 5. 35. Virtutũ animi duo genera ſunt: vnum earum, quæ ingenerantur ſuapte natura, & vocantur non voluntariæ: alterum earum, quæ in uoluntate poſitæ, voluntariæ dicuntur. de Finib. 5. 33. Virtutum omnium eadem cauſa atque ſententia eſt: Si emolumentis non ſua ſponte virtus expenditur, vna erit virtus, quæ malitia rectiſſime dicetur. 1. de Legib. 37. Admirabilis fama uirtutum incredibilium alicuius. Orat. 199. b, Virtutum præcipue homines mouent eæ, quę ad communionem hominum & liberalitatem valent. Part. 30. Virtutum nulla eſſe poteſt, niſi erit gratuita. Acad. q. edit. 1. lib. 2. 130. hoc eſt, quam quis propter ſemetipſam, non propter voluptatem, vel vllam aliam rem appetat. Legibus & præmia propoſita ſunt uirtutibus, & ſupplicia vitiis. de Orat. 106. b, Virtutes, omnium rerum dominas vult eſſe ratio. de Finibus, lib. 2. 33. Virtutes ipſas eſſe inter ſe æquales & pares, ita qui eſſet eloquens, eum virtutes omnes habere atque eſſe ſapientem. de Orat. 91. b, Virtutes omnes mediocritate quadam eſſe moderatas. pro Murena, 139. b, Virtutes tuas in iſtis vrbibus conſecratas, & in deorum numero collocatas vides. 1. ad Quint. frat. 23. Nec enim uirtutes ſine beata vita cohærere poſſunt, nec illa ſine virtutibus. Tuſcul. 5. 59. Virtutes contineri nomine frugalitatis. Tuſcul. 4. 29. Non omnes virtutes in ratione eſſe, ſed quaſdam natura aut more perfectas ſenſerunt philoſophi ueteres Academici & Peripatetici. Acad. q. ed. 2. lib. 1. 26. Nequaquam ſatis eſſe, ipſum has te habere virtutes, ſed eſſe circunſpiciendũ diligenter. Quint. frat. 291. b, A me ſeipſo ſæpe diſputatum eſt, qui vnam haberet, omnes habere virtutes. Off. 40. b, Virtutes ſeiungi non poſſunt, ſecundum Stoicos. Acad. q. ed. 2. lib. 1. 27. Virtutes poſſe ſeiungi, iuxta philoſophos veteres. Acad. q. ed. 2. lib. 1. 27. Qui virtutibus his leuioribus erit ornatus, modeſtia, temperantia, iuſtitia: hę enim bonum virum videntur potius attingere. 1. Off. 70. a, Aliis ego te virtutibus, continentiæ, grauitatis, iuſtitiæ, fidei, cæteris omnibus, Conſulatu, & omni honore ſemper digniſſimum iudicaui. pro Mur. 20. a, Pro tuis maximis clariſſimiſque virtutibus. Marcel. 4. 7. 13. a,

Virus.

Hic ualido cupide venantem perculit ictu, Mortiferum in venas figens per uulnera uirus. in Arat. 47. a, Tamen is pati non poſſit, ut non anquirat aliquem apud quem euomat uirus acerbitatis ſuę. de Amic. 73.

Vis.

Etenim Recuperatores non ea ſola uis eſt, quæ ad corpus noſtrum uitamque peruenit, ſed etiam multo maior ea quæ periculo mortis iniecto, formidine animum perterritum loco ſæpe & certo de ſtatu dimouet. pro Cæc. 31. Omnis enim uis eſt, quæ periculo aut decedere hos alicunde cogit, aut prohibet accedere. pro Cæc. 34. Cæleſtis vis. 2. de Diuin. 139. a, Vis & natura diuina. Tuſc. 1. 25, & 51. Eximia uis. pro L. Man. 28. a, Vis flammifera. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 81. Vis in dicendo Antonii a Cotta aberat. Brut. 106. Vis in foro uerſata eſt. pro Seſt. 66. Vis in manibus. Acad. q. ed. 2. lib. 1. 14. Vis in utilitate conſideranda. 3. ad Her. 93. Quæ uis igitur? 3. Att. 54. ut illud, Vis eſt hæc quidem. Vis iuri inimiciſſima. pro Cæc. 24. Vis accipiẽdi & patiẽdi. Aca. q. edit. 2. lib. 1. 20. qualis eſt in materia. Vis amicitiæ, & ſumma conſenſio. de Amic. 14. a, Hæc eſt vis huius annuli & huius exempli, ſi nemo, &c. Of. 59. b, Magna uis aquæ. Q. fr. 326. b, Pene infinita uis ac materia artium. de Or. 85. b, Infinita uis atomorum uolitat, &c de N. d. 1. 38. Multa ſæpe imprudentibus imperatoribus uis belli ac turba molitur. pro Sex. Roſ. 33 b, Magna uis eſt conſcientiæ Iudices, & magna in utranque partem. pro Mil. 46. a, Ego enim poſſum uel neſcire, quæ uis ſit cordis ad uiuendũ. de Diu. 116. b, Vis Demoſthenis. 3. de Or. 16. Vis omnis ac poteſtas deorum. de Nat. d. 78. b. & pro Clu. 20. b, Vis dicendi. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 56. Vis dicendi Athenis inuenta eſt. de Orat. 86. b, Vis dicendi in Ser. Galba, ſumma. Brut. 45. Vis duplex. pro Cæc. 67. Magna uis eboris. in Verr. 224. b, Vis eloquentiæ quanta ſit. 3. de Or. 43 Id enim celeritas ſignificat & uis equorũ. de Diu. 138. b, Si uis improborum ſpem meam feſellerit. in Cat. 123. b, Antonii incredibilis quædam & prope ſingularis, & diuina uis ingenii. 1. de Or. 83. a, Vis & notio intelligentiæ noſtrę. de Nat. d. 1. 21. Poſtremo hæc uis eſt iſtius & iuris & uerbi, ut fundi populi beneficio noſtro, non ſuo iure fiant. pro Cornel 59. b, Magiſtratus hæc eſt uis, ut præſit, præſcribatque recta. de Leg. 3. 3. a. Vis memorię. Tuſc. 1. 49. Vis mouendi & efficiendi. Acad. q. edit. 2. lib. 1. 20. qualis eſt in forma. Incurſio ſeditionis, vis, multitudinis, impetus Tribunitius. pro Clu. 38. b, Omni mundi vis, diuina natura continetur. de Nat. d. 2. 22. Vis incitatioque orationis. de Or. 98. b, Vis oratoris in rebus & verbis. Part. 2. Quumq; eſſet omnis oratoris uis ac facultas in quinque partes diſtributa, &c. 1. de Or. 69. a, Alterum eſt in quo oratoris uis illa diuina uirtuſq; cernitur. de Ora. 119. b, Tanta uis fuit pœnitendi. Tuſc. 226. b, Vis Prætoris. Poſt red. in Senat. 9. Vis & effectus radicũ. 2. de Diu. 68. a, Acſi nos id, quod maxime debet, noſtra patria delectat, cuius rei tanta eſt uis ac tanta natura, ut, &c. 1. de Or. 94. a, Vis & natura rerum. de Fin. 59. b, Vis innumerabilis collecta ſeruorum. de Aruſp. 148. b, Sine re nulla uis uerbi eſt. Ora. 40. Ea intellecta certe nihil ad rem pertinet, quæ uerborum uis ſit, ac nominum. pro Clu. 42. a, Tãta uis uirtutis atque ingenii. Ac. q. ed. 1. lib. 2. 3. Vis in populo abeſto. 3. de Leg. 11. Vis abeſſe debet in actionibus cum populo. Nihil eſt enim exitioſius ciuitatibus, nihil tam contrarium iuri & legibus, nihil minus ciuile & humanum, quàm compoſita & conſtituta Repub. quicquam agi per uim. 3. de Leg. 37. Ergo ad erat uis (ut ait poeta ille noſter) quę ſummas frangit infirmatque opes. pro Rab. Poſth. 125. b, Certe illud eſt non modo iuſtum, uerum etiam neceſſarium, quum ui uis illata defenditur. pro Mil. 6. a, Quæ eſt quaſi alia uis, quæ ſententia Cecilię legis, niſi hæc, ne populo, &c. pro Domo, 224. b, Magna uis eſt in fortuna in utranque partem, uel ad ſecundas res, uel aduerſas. Off. 36. b, Magna uis eſt in deorũ immortalium numine. pro D. ſua. 241. b, Magna uis eſt in uirtutibus: eas excita, ſi forte dormiunt. Tuſc. 3. 32. Magna in hoc certe uis, & incredibilis animus, & non unius uiri uires iudicantur, ſi quidem, &c. pro Milo. 114. b, Etſi in eo ipſo eſt maxima uis, ut ſimus ii, qui haberi uelimus. Off. 42. b, Nulla uis unquam eſt in libera ciuitate ſuſcepta inter ciues, non contra Rempub. pro Milo. 10. a, Nulla eſt tanta uis, tanta copia, quæ non ferro ac uiribus frangi poſſit. pro Marc. 132. b, Et eo magis uis uobis timenda eſt. Att. 36. b, Si quæ uis facta eſſet, Senatum exiſtimaturum eius opera factum eſſe, qui s. c. interceſſiſſet. Att. 4. 7 1. 6. a, Aliter in oratione, nec impetus ullus, nec uis eſſe poteſt. Or. 219. b, Quæ uis inſit in his paucis uerbis, ſi attendes, quod facis. Torquato, lib. 6. 2. 6. a, Sin autem uitam mihi ſors ademiſſet, aut uis aliqua maior reditum peremiſſet: hos, hos, &c. omnia tibi illorũ laborum pręmia pro me perſoluturos. pro Planc. 81. a, Quæ ſit illa uis. Tuſ. 1. 49. ſub. memoriæ. Quum magna uis uideretur eſſe in monſtris interpretandis ac procurandis in aruſpicum diſciplina. de Diu. 80. b, Vis eapite ſanciatur. 3. de Leg. 40. In pedibus celeritatem, uim in manibus, claritatem in uoce, &c. 1. Ac. q. 29. a, Hęc ſi tecum, ut dixi, patria loquatur, nonne impetrare debeat, etiam ſi uim adhibere non poſſit? in Catil. 14. a. & Offic. 74. b, Cohibitio tollendi, niſi pactus eſſet, uim adhibebat pactioni, non uoluntatem. 5. Verr. 29. a, Ad uim faciundam adhiberi. 7. fam. 26. Vim & manus afferre. 9. At. 51. Afferre uim alicui. At. 148. b. & in Verr. 134. b, Si reperiẽtur ita parati, ut uim corpori ac uitæ potuerint afferre. pro Cæc. 296. b, Sic igitur cenſeo, inquit Craſſus, naturam primum atque ingenium ad dicendum uim afferre maximam. 1. de Or. 56. a, Vim adferre in docendo dicuntur rationes Geometricæ, propter manifeſtam eorum ueritatem, cui nemo contradicere poteſt. Acad. q. ed. 1. lib. 2 107. Quàm multis iſtum ingenuis, quàm multis matribus familias in illa tetra atq; impura legatione uim attuliſſe exiſtimatis? 3. Verr. 42. a, In inuidiã trahemus, ſi uim, ſi potentiam, factionẽ aperiemus. 1. ad Heren. 8. Confugiet ad imprudentiam, ſtultitiam, adoleſcentiam, uim, perſuaſionem, &c. 2. ad Here. 35. Theodorus Lyſimacho mortem minitanti, Magnum uero effeciſti, ſi cantharidis uim conſecutus es. 5. Tuſcul. 165 a, Omnem uim ingenii, quæ ſumma fuit in illo, in populari leuitate conſumpſit. 5. Phil. 199. a, Quantam uim rerum optimarum mens humana contineat. de Leg. 159. b, Quanquam ille, &c. in te potiſſimum fractam illam & debilitatam uim ſuam contulit, noſtram uocem

ecin vluus eſt ipſe ſeſe.Leni.t.9.7.a, Tum profectò doloris magnitudo vim quandam nobis dicendi dedit.At.4.71.1.a,Vt vim illatam defendere.pro Milon.103.b, Eorumque & vim & genera definiunt.Academic.quæſtio.edi.t.lib.2.38. Vim vniuerſam ac propriam oratoris definire.de Ora.90.b , Sulpitium accuſatorem ſuum numerabat,non competitorem , ei vim denuntiabat,Reipublicæ minabatur.pro Murena,47.Nullam eſſe vim diuinam ſomniorum effectricem.Diu.2.97. Vim & naturam diuinam eſſe omnes arbitrantur. Tuſcul.1.25. Ad hoſtiam deligandam ducem eſſe vim quandam ſentientem atque diuinam , quæ toto confuſa mundo eſt. de Diu. 115. b , Vim legis perpetuæ & æternæ Iouem eſſe Chryſippus dicit.de Nat.d. 1. 30 . Vim,qua vel agamus,vel ſentiamus,in omnibus corporibus viuis æquabiliter eſſe fuſam, nec ſeparabilem a corpore cēſuit Dicæarchus. Tuſc.1.18,& 19.Vim quādam dicit eſſe Speuſippus, qua omnia regantur,eamque animalem.de Nat.d.1.24 . Magnam vim eſſe in fortuna in vtranque partem,vel ſecundas ad res , vel aduerſas,quis ignorat?2.Off.26.a,Vim diuinam in ratione eſſe poſitā, ait Chryſippus.de Na.d.1.29.Hanc vim frigorum,hyememque , quā nos vix huius vrbis tectis ſuſtinemus,excipere.pro C Rab. Poſth.26.a, Nec verò quiſquam aliter arbitrari poteſt , niſi qui nullam vim cæleſtem exiſtimat , numenve diuinum . pro Mil. 63.a , Vim veneni aiunt Cælium eſſe expertum in ſeruo quodā ad rem ipſam parato, cuius perceleri interitu eſſet ab hoc comprobatum venenum.pro Cel.46.a , Rei potius,id eſt eloquētiæ vim & naturam explicemus.in Orat.60.a, Qui non verba , ſed vim Græcorum expreſſerunt poetarum.1.Acad.8.Vim ne faciūtu.3.de Leg.11.Maximam vim populus cum illis facit. de Fin. 2.37.Facere vim alicui.Att.55.b, Ex conuentu vim fieri oportebat.pro Cæc.285,& 289.b,Quod oſtentum habuit hanc vim,vt Dionyſius paucis poſt diebus regnare cœperit.1.de Diu.127.a, Si vir bonus habeat hanc uim,vt ſi digitis concrepuerit , poſſit in locupletum teſtamenta nomen eius irrepere,hac vi non vtatur.3.Off.59 a Id hēt hāc vim,vt ſit ille in fœdere.iferior.pro Cornel.Balbo,28.a,Vim magnam habere.Acad.q.ed.1.lib. 2 . 43 . Quam vim hoc habeat.11.fam.21.Id eſt,quis ſit horum verborum ſenſus.Quòd ſi illa, &c.tātā habet in ſe vim & religionem, quantam Reſpub.dignitas poſtulat,&c.pro Mur.2.a,Ea res tantam habet vim,vt,&c.ep.7.b , Satis magnam vim habere ad artes.Acad.q.edit.1.lib.2.134.Illud vero fuit horribile,quod mehercule vereor,ne maiorem vim ad deterrendū habuerit,quàm ad cohortandum.1.de Or.135.a , Ad hanc rationem maximam vim natura habet,fortuna proximam.Off.24.b,Cui quidē,quæ maximam uim habere dicitur,fortuna ipſa edidit. Part. 122.b, Eandem vim habet æquitatis ratio ad eum reſtituendum , qui vi deiectus eſt.pro Cæc.296.b,Huic reſpondebat,non ſe negare Demoſthenem ſummam prudentiam, ſummamque uim habuiſſe dicendi. 1.de Orat.44.a, Has literas velim exiſtimes fœderis habituras eſſe vim.M.Licinio,lib.5.8.13.a, Quæ vim habēt frigoris & caloris . de Vniu. 63. Aut rogandi ſunt, vt ſi quam habent vlciſcendi vim,differant in tempus aliud.Tuſc.226.b, Dictaturam,quæ vim iam regiæ poteſtatis obſederat, funditus ex Repub.ſuſtulit . 1. Phil. 2.a, Is animi uim & infirmitatem corporis oſtendebat.pro Rabirio,94.b , Vim cæleſtem , ad eos qui in terris gignuntur,pertinere.de Diu.27.b , Quoniam virāque vim virtutem eſſe noſtri putant.1.Acad.4.Id eſt facultatē. Vim quæris,quā permouet concilium,cum agi nihil poteſt.3. de Le. 37 . Improborum igitur proſperitates , ſecundæque res redarguunt , vt Diogenes dicebat , vim omnem deorum ac poteſtatem. 3.de Natura deorum.128.a, Vim illatam ui licere repellere.pro Mil.6 . Non verebar, ne quis aut vim vi repulſam reprehenderet.pro Seſtio,31.a,Vim ſuſcipere.pro Mil.10. Vim & naturam deorum tollit Antiſthenes.de Natura deorum.1.24.Radices,quarum cauſam ignoramus, vim & effectum videmus. de Diu.118.b,O vim maximam erroris.Diu.2 . 27 . Tenuiſti prouinciam per decem annos, non tibi a Senatu ſed à teipſo per vim & per factionem datos.7.Att.128.12.a,Stuprata per vim Lucretia.de Fin.78.b, Prætor interdixit de vi hominibus armatis . pro Cæc.289 b,Lexque de iis ferretur,vt qui non deceſſiſſent,ea pœna,quæ eſt de vi,tenerent.Quin.frat.309.b,Lex de ui in eos qui Rempub.oppugnaſſent.de Aruſp.13.Lex Plotia de ui.ep. 116. b,De ui damnatis M.Antonii lege prouocatio ad populum cōceſſa.1. Philip.16. De vi damnatorum bona publicari ſolita.ad Brut.27 . Vita ipſa ex ui ſua naturaque facillime perſpicitur . pro Sylla, 181 . b , In ui verſari. 3 . in Verr. 47 . Timide tamen & pedetentim iſtuc deſcendunt , vi ac neceſſitate coacti , inuiti . pro Quint.39. a, Mentis infinitæ vi ac ratione deſignari & confici omnia.de Nat.deo.7.b,Vi manuque confeſſa res.Off.1.109 Si ad eum reſtituendum,qui vi deiectus eſt, eandem vim habet æquitatis ratio.pro Cec.42.a,Vi hominibus armatis deiectus ſis.15.fam.44 Vi expugnata.12.fam.20.in ep . Caſſii. Vi ac ratione deſignari & cōfici rerum omnium deſcriptiones.de Nat.d.1.20 Aut aliqua vi morbi impediti.Tuſc. 1 . 39 Sed iis qui vi oppreſſos imperio coercent,&c.Off.2 . 32 Sed oppida vi oppugnando cepi.5.fam.25.in epiſt. Vatinii. Vi pelli patria.Diu.1.55 Hoc a te præſens contēdiſſem , atque omni vi te retinuiſſem.Cælius Cic.8.16.10.a,Vadunt ſolida vi.ep.101 . b, Vi ſumma.3.in Verr.44.Id eſt,ſummis precibus. Terram mediam eſſe,ac ſua vi nutuque teneri.de Or.159.b,

Vis,multitudo.

Nulla eſt enim tanta vis,tanta copia , quæ non ferro ac viribus debilitari frangique poſſit.pro Marcel.4.a , Lachrymarum infinita uis.Q.fr.1.3.4. a , Non queo reliqua ſcribere . tanta uis lachrymarum eſt:ne te in eundem fletum adducam. ad Terentiam,lib.14.1.10.a,Vis mellis maxima. 4.Verr.127.a , Vis militum.Att.7.142.1.a,Maxima vis ranunculorum. Trebatio,lib.7. 18.8.a,Eximia vis remigum.pro Pompeio,11.b, Vis maxima vaſorum.in Verr.230.b,Ibes maximam vim ſerpentium conficiūt. de Nat.d.1.72 Quid ſit homini tributum natura , quantam vim rerum optimarum mens humana contineat. 1.de Leg.23.a,Vim argenteam dederas præclaro imperatori noſtro , ut ex hauſtas domos repellere poſſent.de Prouinc.69.b,Tantam vim natricū, uiperarumque fecerit.4.Acad.216. a , Sic Mithridates fugiens maximam vim auri atque argenti , pulcherrimarumque rerum omnium.pro lege Mani.15.a,& 5.Tuſc.131.a,Inermes,qui uim haberent armatorum ad nocendum.pro Cæc. 47 . a , Quem ot uidi,equidem uim lachrymarum profudi.Somn.Scip.10

Vires.

Vires corporis,pernicioſiſſimæ cupiditatis ſatellites. 1 . de Iuu.3 Ex his,alius alio plus habet virium.1.de Leg.4 . de hiſtoricis loquitur.Ex ea copia coniectura fieri poterit,quantum ſis in campo virium & facultatis habiturus. de Pet.Conſ. 210. b , Quantum quiſque habet uirium,tantum in Rep.poſſe poſtulat. ad Brut.22 Itemque uiribus corporis,& neruis, & efficacitati ſimiles,ſimilibus quoque uerbis, animi uires nominantur.Tuſc. 4.24 Vires amittere & reuocare.7.fam.47 Colligere uires. ep . 176.b,Qui mallem tantas ei uires non dediſſet,quam nunc tam ualenti reſiſteret.Att.7.123.6.a,Quum me uires deficere cœpiſſent. 1.de Or.99.a,Nec nunc quidem uires deſidero adoleſcentis,&c.quod eſt,eo uti decet : & quidquid agas , agere pro uiribus.de Sen.24.a,Plerique in hoc uocem modo, neque eam ſcienter,& uires exercent ſuas,& linguæ celeritatē incitant.1 . de Or.72.a,Experietur conſentientis Senatus neruos atque uires. in An.100.b,Nec nos quidem L.Pōtii cēturionis uires habetis. de Sen.29.a,Fannii autem,ætate cōiunctus Antipater paulo inflauit uehemētius,habuitque uires agreſtes ille quidē atq; horridas ſine nitore ac palæſtra. 1.de Leg.9.a,Neſcis quantas vires virtus habeat.in Parad. 18. a , Quidam vires , lacertas, ſanguinem quærunt.de Opt.243.b,Vir maximis viribus. pro Cæl.50. b , Non enim viribus , aut velocitatibus , aut celeritate corporum res magnæ geruntur,ſed conſilio, authoritate , ſententia. de Senect. 16 . a , Quumque ille vir , qui, &c.integerrima ætate,optimo habitu, maximis viribus,eriperetur indigniſſime bonis omnibus,atque vniuerſæ ciuitati.pro Cæl.46. a , Eſt profecto animi medicina philoſophia , &c. omnibuſque opibus viribuſque , vt noſmetipſi nobis mederi poſſimus , elaborandum eſt.3.Tuſcul.10.a, Quæ ego ſi non profundere ac perdere videbor,omnibus meis uiribus ſuſtinebo. ad Ant.5.5.7.a , His autē perturbationibus, quas in vita hominum ſtultitia quaſi quaſdā furias immittit atque incitat, omnibus viribus atque opibus repugnandum eſt . 3 . Tuſcul. 43 . a , Orationis ſubtilitas , &c. Etſi enim non plurimi ſanguinis eſt,habeat tamen ſuccum aliquem oportet , vt etiam ſi illis maximis uiribus careat , ſit (vt ita dicam) integra ualetudine.in Orat 43.a, Semel circumſeſſus lectis ualentiſſimorum hominum uiribus cecidi ſciens . in Anton.244.b,Viribus eniti,conſilio prouidere,authoritate mouere.10. famil . 7 . in epiſt. Planc.Excellere aliquem pulchritudine & uiribus . 3 . Offic. 31 . a , Maximis corporis uiribus eſſe . Offic. 2 . 129. Ita bonis viribus eſſe extremo tempore , &c. Catil. 26 . Non enim uiribus , aut uelocitatibus , aut celeritate corporum res magnæ geruntur, ſed conſilio , & authoritate , & ſententia . de Senect. 80 . b , Non enim iis rebus pugnabamus , quibus valere poteramus , &c. ſed lacertis & uiribus , quibus pares non eramus. ad Marcellum , 4. 7.5.a , A quo quam amentatas haſtas acceperit , ipſe eat oratoris la-

certis viribuſqoe torquebit. 1. de Or. 132. a Viribus ad luctandũ valere. Offi. 1. 149

Viſcus, ſci.

Prouiſum etiam, vt ſi qua minima beſtiola conaretur irrumpere, in ſordibus aurium, tanquam in viſco inhæreſceret. 2. de N. d. 216. a

Viſcera, viſcerum.

Tanti aderant morbi veſicæ & viſcerum. de Fin. 84. b, Quin & humorem & calorem qui eſt fuſus in corpore, & terrenam ipſam viſcerum ſoliditatem à terra ſumpſimus. 2. de Nat. de. 27. a Venę viſcerum imbutæ viperino morſu. 2, de Fin. 151. a Is extruxit villam io Tuſculano viſceribus ærarii. pro Dom. 95. Cæſar Antonii crudelitatem oon ſolum a iugulis noſtris, ſed etiam a membris viſceribuſque auertit. io Ant. 262. b De viſceribus tuis & filii tui ſatisfacturus ſis. 1. ad Qo. fr. 54. Id eſt, de patrimonio tuo & de anguſtiis rei tuæ familiaris, Hæc non extrinſecus alicunde quærenda, ſed ex ipſis viſceribus cauſæ ſuméda ſunt. de Or. 2. 174. a Tela io tuis pulmooibus & viſceribus adhærebunt. in Ver. 31. b Metrodorus qui omne bonum in viſceribus medulliſque condidit. Tuſc. 233. b Sed noli me putare ἐγκελεύσματα illa tua abieciſſe, q̃ mihi in viſceribus hęrent. Att. 6. 8. Qui medullis populi Rom. ac viſceribus hærebant. 1. Phil. 26 Periculum autem reſidebit, & erit inclusum penitus in venis atque viſceribus Reipub. in Catil. 1. 23. a Permanat in venas, & inhæret in viſceribus id malum. 4. Tuſcul. 37. a.

Viſceratio.

Prodigi, qui epulis & viſcerationibus & gladiatorum muneribus, ludorum venationumque apparatu pecunias profundunt in eas res. 2. Off. 80. a

Viſito, tas, Viſo, ſis: Viſum, Viſus, vide Video.

Vita.

Si uita mihi contigerit. 10. fam. 52. in epiſt. Planc. Vita corpore & ſpiritu continetur. pro Marc. 135. b Non in ſpiritu continetur. pro Marcll. 135. b Non in ſpiritu vita eſt, quæ nulla eſt omnino ſeruienti. in Ant. 228. b Illa qua tum viuebas, non erat uita. p Clu. 53. b Vita capetitur, quia nos, in quo nati ſumus, continet. de Leg. 162. b Vita tandiu remanet in nobis, quandiu calor, qui motus cauſa eſt, remanet. de Nat. d. 2. 27. Si uita ſupperet. libr. 1. de Fin. 9. Vita acti, & uita conſequens. de Fi. 96. b Non obeſt mihi turpis & nocens, ſed honeſtisſime & laudatisſime acta vita. 9. Phil. 267. a Vita innocentiſſime acta. in Saluſt. 2. Amariſſima uita. de Fin. 58. b Sequetur igitur horum ratione vel ad ſuppliciũ beata vita oirtutem, cumque ea deſcendet in taurum, &c. neć cã minimis blandimentis corrupta deſeret. Tuſ. 5. 64 Vita beata ſi amitti poteſt, beata eſſe non poteſt. Tuſ. 3. 2. & de Fin. 2. 71. Vita boo orum beata. Tuſ. 5. 36. Ao dubium eſt, quin nihil ſit habendũ in eo genere, quod uita beata complectitur, ſi id poſſit amitti? Tuſc. 5. 30 Vita beata uirtute conficitur. Tuſcul. queſtion. libr. 5. 36. Nihil enim inueteraſcere, nihil extingui, nihil cadere debet eorum in quibus uira beata conſiſtie. Tuſc. 5. 30 Dabit, dabit, inquam ſe in tormenta uita beata, nec iuſtitiam, temperantiam, in primiſque fortitudinem, magnitudinem animi, patientiam proſecuta; quom tortoris os uiderit, cóſiſtet, uirtutibuſque omnibus ſioe ullo animi terrore ad cruciatum profectis reſiſtet extra fores limenque carceris. Tuſ. 5. 59 Vita beata quum ſemel ſuſcepta eſt, tam permanet, quam illa ipſa effectrix beatæ vitæ ſapientia, neque expectat ultimum tempus ætatis. de Fin. libr. 2. 72 Videamus os ut aceruus ex ſui generis granis, ſic beata vita ex ſui ſimilibus partibus effici debeat. Tuſ. 5. 34. Vita beata in vacuitate ægritudinis poſita eſt. Tuſ. 5. 31 Vita beata in una uirtute poſita. Acad. q. ed. 2. li. 2. 1. 17. Beata uita laudabilis. Tuſ. 5. 36. Vita beata oon appellatur, niſi confecta atque abſoluta. de Fin. 2. 72. Vita beata non in aliqua parte, ſed in perpetuitate temporis dici ſolet. de Fin. 2. 72. Vita beata noo uidetur Stoicis optabilior, nec magis expetenda, ſi ſit longinqua, quàm ſi breuis. de Fin. 3. 37. Vita beata par & ſimilis deorum. 2. de Nat. d. 116 Et quidem niſi ea vita beata eſt, quæ eſt eadem honeſta, ſit alind neceſſe eſt melius vita beata, quo quid poteſt dici peruerſius? Tuſ. 5. 37 Vita beata ſine virtutibus cohære non poteſt. Tuſ. 5. 59. Nihil eſt aliud quod prædicandum & prę ſe ferendum ſit, niſi uita beata. Tuſ. 5. 37 Breuis eſt vita, curſus gloriæ ſempiternus. pro Seſt. 38. a Vita communis. Acad. q. edit. 2. lib. 1. 11. Vita victuſque communis in amicis vigent maxime. Off. 12. b Vita conferta omnium uoluptatum varietate. 2. de Fin. 54 Vita conſeotiens, virtutibuſq; reſpondens. de Fi. 61. Vita conſtans & probata. Top. 227. b Cum ferro uita eſt erepta. de Or. 143. b Vita caplera uirtutibus animi & corporis. de Fin. lib. 5. 34. Fędiſſima ac miſerrima vita. pro Sylla. 56. a Hæc vita mors eſt. Tuſ. 1. 62. Veſtra uero quæ dicitur uita, mors eſt. de Somn. Scip. 127. b. Quibus enim potius hęc uita factis traducatur. ad Brutum. 16. 17. a Vita boni uiri honeſta. quooiam laudabilis. Tuſc. 5. 36. Vita horrida atque arida mihi cordi eſt. pro Quint. 17. b Vita inculta & deſerta ab amicis, iucunda eſſe nõ poteſt Lęlius. 50. Vita ingenua. 5. fam. 64 Vita inhonorata & ingloria. Tuſ. 3. 68. Quomodo igitur iucunda vita poteſt eſſe, a qua abſit, prudentia, abſit moderatio? Tuſ. 5. 73. Docuit enim iam nos lõga vita, vſuſque rerum maximarum, &c. 2. de Or. 113. a Nam (reor) oullis, ſi vita longior daretur, poſſet eſſe iucũdior. 1. Tu. 149. a Obſecro te mea vita, quod ad ſumptum attinet, ſine alios qui poſſunt, ſi modo volunt, ſuſtinere. Terentiæ, l. 14. 2. 7. a Tum vita omnibus metenda ut fruges. Tuſ. 3. 50. Vita militaris. Tuſc. 2. 1. Vita noſtra omnibus telis fortunæ propoſita. 5. fam. 44. Vita oulla eſt. 7. fam. 4. Vita occupata. Tuſ. 2. 1. Vita otioſa. Off. 1. 129. Hoc eſt, ab adminiſtratione Reipu. remota. Qoorum uita perſpecta in rebus honeſtis atque magnis eſt, &c. 1. Off. 207. Vita placata, tranquilla, quieta, beata. de Fin. lib. 1. 55. Vita inſidiarum periculorũque pleniſſima. Offi. 3. 112. Si in hac adminiſtratione uita mihi ponenda ſit, pręclare actum mecum putem. ep. 142. b Vita priuata & quieta, Cato. 10. Vita quę ea ſummo bono degitur, quia cõiuncta ei uirtus eſt, in ſapientem ſolum cadit. de Fi. lib. 4. 13. Vita expetitur, quia nos, in qua nati ſumus, continet. 1. de Leg. 46. a Tamen nou ante quàm illum vita expulit, bellum confectum iudicarit. pro Mur. 33. a Vita quotidiana, aſſidua, vrbana. in Piſ. 50. & 1. ad Qu. fr. 28. Vita recta, & hoceſta, & conſtans, & naturę congruens. de Fin. 5. 61 Vita doloribus referta. de Fin. 1. 33. Vt quæſtuoſa mercatura, fructuoſa aratio dicitur, non ſi altera ſemper omni damno, altera omnis tempeſtatis calamitate ſemper uacet ſed ſi multo maiori ex parte extet in vtraque fęlicitas, ſic vita, nõ ſolum ſi undique referta bonis eſt, ſed ſi multo maiore & grauiore ex parte bona propendent, beata recte dici poteſt. Tuſc. 5. 63. Vita ruſtica honeſtiſſima atque ſuauiſſima. pro Rab. 26. b Vita hominis ſpectanda ex antefactis. ad Heren. 34. & 2. de Inu. 143. A parentibus vita nobis tradita eſt. Poſtquam, 104. b Vita tranquilla. Tuſ. 4. 27 Mors honeſta ſæpe vitam quoque turpem exornat, turpis ne morti quidem honeſtæ locum reliquit. pro Qu. 28. Principio cui poteſt eſſe uita uitalis, ut ait Ennius, qui non in amici mutua beneuolentia conquieſcat? de Amic. 20. a Vita uitioſa & flagitioſa. de Fin. 2. 77. Vita umbratilis & delicata. 2. Tuſ. 24 Vita uoluptuaria. de Fin. 26 Tribus rebus animantium uita tenetur, cibo, potione, ſpiritu. de Nat. 53. b Incertum eſt, quam longa noſtrum cuiuſque vita futura ſit, in Ver. 107. b Tam natura uita hominis ſuſtentatur, quàm uitis, quam arboris. Tuſ. 160. b Sic uita hominum eſt, ut ad maleficium nemo conetur ſine ſpe atque emolumeoto accedere. pro Sext. Roſc. 51. a Vita teſtium inſpiciẽda in teſtimonio. 2. ad Her. 41. Fuit ergo iam accepta a Platone philoſophandi ratio triplex, vna de uita & moribus. Academ. q. ed. 2. lib. 1. 14. Vita, pro bonis fortunę ad uitam degendam neceſſariis. Parare res, quibus actio uitę continetur. Off. 4. b Vitę cauſa, eſt incluſus calor in animantibus, a ut terra editis, de Na. 2. 18 Laus & charitas vitę ſioe metu degendę, pręſidia firmiſſima, libr. 1. de Fin. 28. Vitę commoda. Acad. q. ed. 2. li. 1. 17. Vitę communis ignarus. 2. Phil. 34. Vitę iniquiſſima conditio. 5. fam. 46. Vitę conſtantia. Acad. q. ed. 1. li. 2. 31. Vitę conſuetudo & conſtaotia. Aca. q. ed. 2. lib. 1. 6. Vitę victuſque noſtri conſuetudo. 7. fam. 43 Aliquid a communi uitę conſoetudine, atque a ciuitatum moribus abhorrere. de Or. 104. b Neqoe vero eram tam indoctus, ignaruſque rerum, ut frangerer animo propter uitę cupiditatem, quę me manens conficeret angoribus, dimiſſa moleſtiis omnibus liberaſſet. 2. Phil. 56. a Vitę meę curſus. 1. fam. 43. Eum uitę curſum tenere potuerunt, vt, &c. de Or. 85. b Etenim Quirites, exiguum nobis uitę curriculum natura circumſcripſit immenſum glorię. pro Rabir. perd. reor. 23. & pro. Seſt. 38. in hoc tam exiguo uitę curriculo, tam breui. de Aruſpicum reſp. 191. b Vitę domicilia, cor pulmones, iecur. de Nat. deo. 1. 70. Legis uis, qoaſi dux uitę & magiſtra officiorum. de Nat. d. 1. 30. Omnis uitę euerſio. Acad. q. ed. 1. lib. 2. 90. Ad uitę exitum uocari. 6. fam. 13. Ad uitę firmitatem nihil pertinet. de Nat. d. 1. 70. in deligendo geoere uitę, omnino & naturę & fortunæ habenda eſt ratio, ſed naturæ magis. Offic. 1. 167. Hiſtoria vitæ memoriæ. de Or. 111. b Vitæ alterius qũdam initium odimur. 4. Att. 6. Si uitæ mundum actionemque quærimus. Tuſcul. 5. 49. Vitæ miſeræ mors, finis eſt. Tuſcul. 1. 90.

Vitæ periculum & capitis inſidias vitare.pro Cl.21.b Vitæ ratio omnis definitione ſummi boni continetur, de qua qui diſſident, de omni ratione vitæ diſſident.Academ.q.edit.1.lib.2.91.& 123. Vitę degendę ratio quieta, in contemplatione & cognitione rerũ poſita.de Fin.lib.5.10.Vitæ religio.pro Deiota.10. Vitæ ſocietas tollitur.7.At.9.Vitę vſus.Academ.q.ed.1.lib.2.23 Quid in omni munere vitæ optimum & veriſſimum ſit exquirere.lib.1.de Fini.10.Non debemus cuidam videri nimium vitæ cupidi, &c.11. fam.5.A diis vitę hominum conſulitur & prouidetur.de Nat.d.1. 4.Hoc quod datum eſt vitæ tranquille placideque traducere.Tuſc.3.21.Vitæ ſatisfeci vel ætate vel factis.10.fam.1.Ad vitam ſuã cuſtodiendam munitiorem fore,quam,&c.2.ad Qu.fr.9.ad Vitã eos reuocarunt Philotimi literę,7.Att.64. Id eſt,eorum animos recrearunt,& quaſi à metu reſpirare fecerunt.Ad uitã vocare?Attic.6.Si autem vitam ſors mihi ademiſſet.pro Planc.81.a Quæ mihi,quanti uitam æſtimo,tanti æſtimanda ſunt.15.famil.52.Vitam agege.Academ.q.ed.1.lib.2.100 Agere vitam in ſolitudine de Fin.104.b Quo cruciatu animi putas eum vitam acturum fuiſſe?de Diui. 113.b Homo ſolitarius, atque in agro vitam agens. Offi.40.b Amiſit vitam,at non perdidit,amiſit ani mam,potius ẽ gloria.4.ad He.221.a Per ſummum dedecus uitam amittere. pro Roſc.Am.18.a Auferre vitam alicui.de Sen.92.b Beatam vitam etiamſi ex aliqua parte claudicaret,tamen ex multo maiore parte obtinere nomen ſuum cenſuit Antiochus. Tuſc.5.18. Vitam beatam vna honeſtate contineri.Tuſ.5.33.Vitam beatam virtute contineri neceſſe eſt.Tu.5.49 Beatam vitam in Phalaridis ta u rum deſcenſuram.Tuſ.5.56.Ex perpetuis autem pleniſque gaudiis quum perſpicuum ſit,vitam beatã exiſtere, ſequitur ut ea exiſtat ex honeſtate.Tuſ.5.50 Vitam beatam in animi ſecuritate, & in omnium vacatione munerum ponimus.de Nat.d.1.38. Vitã beatam Metrodorus ſtatuit in corporis firma cõſtitutione,eiusq; conſtitutionis ſpe explorata,Off.3.159.Colere uitam cum uirtute.ad Her.28.b Nunc plane nec victum, nec vitam vllam colere poſſum.At.195.b Quod eſt aliud beneficium latronum,niſi ut cõmemorare poſſint,his ſe vitam dediſſe,quibus non ademerint? 2. Phil.32.a Fędiſſimam vitam ac miſerrimam degere. pro Syl.181 b Deſerere vitam.de Sen.66.a Illum locum,vbi Pythagoras vitã ediderat,ſedemque vidi. de Fin.125.b Iutus etiam in animis incluſæ,inter ſe diſſident atque diſcordant.ex quo uitam amariſſimam neceſſe eſt effici.1.de Fin.35. Quum una cum ſanguine vitam effluere ſentiret.Tuſ.2.51.Vitam mihi eſſe acerbam putem. 1.ep.1.Totam uitam funditus euertunt, qui quicquam comprehendi poſſe negans.Acad.q.ed.1.lib.2.31 Vitam euitari.3.de Orat.120.Vitam tuam ſuperiorem ei expoſuiſſem.9. famil.57.Vix mihi uitam reliquam facit hæc cura addita.3.ad Att.8.Vitam fugere.ad Octau.48. Quam vitam ingrediar, definias.Academ.q. ed.1.lib.2.104 Qui uitam honeſtam ingredi cogitant.Offic.3. 7. Sed fac te dediſſe mihi quod non ademiſti,neque a te habere vitam,qui a te non ſit erepta,2.Phil.72,a Is vitam ad centeſimum annum perduxit de Sen.89 b Neque erat, quo uitam producere mus.ad Her.31.b Quid enim aut me oſtentem, qui ſi uitam pro dignitate tua profundam,nullam partem videar tuorum meritorum aſſecutus?Lent.1.4.7.a Vitam pro patria profundere.Off.1. 117. Quum homines in agris paſſim beſtiarum more vagabantur,& ſibi victu ferino uitam propagabãt.de Inu.42.b Vitam reddere.14.Phil.405 Vitam reliquerit,ne facta videret.12. Att.5. Ego vitam quoad ſpes erit,retinebo.Qu.fr.305.b Is æquum putauit,uitam,quam populus Rom. votis retinuiſſet, pro libertate populi Romani in diſcrimen adducere.in Ant.211.b Vitam hominis,quum coniecturis res agitur,quomodò ſpectare oporteat. 2.ad Her.34 Vitam ſuſtentare uel abiicere.3.At.31 Quos doctrina præditos uident,quorumque uitam conſtantem & probatam, vt Catonis,Lęlii,Scipionis.in Top.42.a Proponeremque ſpem meis hoſpitibus ac neceſſariis,quo tutiorem uitam ſeſe meo prędidio victuros eſſe arbitrarentur.4.Ver.81.a Quod ſi acciderit,tota uita riſus deeſſe nobis non poterit.8.fam.7.A vita ſua damnatus.pro Sylla,52.Quid iam iſta C.Mario,inquit,nocere poſſunt, quoniam ſenſu & uita caret?pro Rab.perduel.reo.21.a Vita potius,quam patria carebo.3.At.45 Continetur vita corpore & ſpiritu.pro Marcello.16,a Cum uita mortem commutare,4. famil. 16.in ep.Ser.Sulpitii Tempus eſt nos de illa perpetua iam, non de hac exigua uita cogitare,At.10.25.2.a Scauri libri de uita ipſius acta de Cl.174.b In tertia parte philoſophiæ, quæ eſt de uita & moribus.lib.1.de Fini.17.E uita cedere & excedere. Tuſc.1 28,47,& 81.& Off.1.213.Qui cum ſuis laudibus, tum uero te filio ſuperaſſet omnium fortunam, ſi ei contigiſſet, ut te ante uideret q̃ e uita diſcederet,Curioni,l.2.2.1.a E uita exire.Tuſ.1.106 Nec tamen in petendo,R.P.capeſſenda eſt, neque in Senatu,neque in concione,ſed hęc ſunt tibi retinenda, vt Senatus te exiſtimet,&c.& Equites Romani boni & locupletes,ex uita acta te ſtudioſum otii,&c.de Pet.Conſ.34.a Ex omni memoria uitaque noſtra ſint euulſa,5.fam.19 Eos frui vita,& hoc communi ſpiritu pu tat non oportere,2.in Cat.79.a Ego in uita mea, nulla unquam voluptate tanta ſum affectus, quanta afficior hac integritate.At. 5.108.9.a In tam turpi vita commorari,ad Qu.fr.304.b At miſer,ſi in uitioſa & flagitioſa uita afflueret uoluptatibus,4.de Fin. 149.a In hac uita diutius eſſe non poſſum. 1.ad Qu.fr.53 Nulla in uita iucunditas,quum dies & noctes cogitandum ſit,iam iamq; eſſe moriendum.Tuſ.1.13.Manere in uita.ep.71.b Vita mercan da hæc officia puto.9.At.12 Deus hominum commoda uitaſque tuetur.de Nat.d.12.b

Vitalis.

Ignis corporeus,uitalis,& ſalutaris,de Nat.de.2.19.vis vitalis per omnem mundum pertinẽs,de N.d.2.18. Principio cui poteſt eſſe vita vitalis,vt ait Ennius,qui non in amici mutua beneuolentia conquieſcat?de Amic.20 Fiſſum familiare & uitale tractant.2 de Diu.47.a Vitale flamen.in Arat.b Salutarem & uitalem calorem omnibus imperiit quarta pars mundi,tota natura feruida.de N.d.2.20.Vitalem & ſalutarem ſpiritum prębet animantibus aer 2.de Na.d.88 Caloris natura uim in ſe habet uitalem. de Nat.d. lib.2.36 Quæ paruos Nauortis ſemine natos Vberibus grauidis uitali rore rigabat,1.de Diu. 38.a Luce ſerenanti vitalia lumina liquit,Aot quum ſe grauido tremefecit corpore tellus. de Diui. 1.34.a.

Vitellus.

Tum ille,Nilne,inquit,de uitello?Id.n.ei ex ouo uidebatur aurum declaraſſe,reliquum argentum,2.de Diu.199.a

Vitellinus.

Integram famem ad ouum affero,itaque uſque ad aſſum uitellinum opera perducitur.Pæto,li.9.20.3.a

Viticula,vide Vitis.

Vitioſus.vide.Vitium.

Vitis.

Vitis ſerpens multiplici lapſu & erratico, de Sen.48.a Quam viridi conueſtit tegmine uitis.in Arat. b Itaque & uiuere vitem mori dicimus,de Fin.li.5.35 Vites lętificæ.Tuſ.1.56:Vites clauiculis adminicula tanquam manibus apprehendunt, 2.de N.d.90 Vites a caulibus braſſicisq; ſi prope ſati ſunt,vt a peſtiferis & nocentibus refugere dicuntur,2.de Na.d.90.Vt ſi cultura uitium,cuius hoc munus eſt ut efficiat,ut uitis cũ partibus ſuis q̃ optime ſe habeat,4.de Fin.63.a Propagatio uitium ſarmentorũq; de Sen. 49.a Arborum putatio ac uitium,1.de Or.129.a

Viticula.

At.n.minora dii negligunt,neque agellos ſingulorum,nec uiticulas perſequuntur.3.de N.d.124.a

Vitium.

Sed hoc commune uitium,illę Epicuri propriæ ruinę.lib.1.de Finib.14 Deformitas & corporis uitium,de Or.131,b & 5.de Fini.43 Non uitium noſtrum,ſed uirtus noſtra nos afflixit. Terentię,lib.14.4.12.a Caueamus quantum efficere & conſequi poſſumus,ut ne quod in nobis inſigne uitium fuiſſe dicatur.Qu. fr.1.1. 57 a Quomodo autem in corpore eſt morbus,ęgrotatio,& vitiũ, ſic in animo,&c.4.Tuſ.43 a Id eſt in oratione uitium uel maximũ Or.299 b Et ſi hoc uitium eſt,eo me non carere confiteor. Ligario.li.6.14.4 a In quo uitium eſt,ſi prętermittatur,&c.in quo mẽdoſum eſt,&c.in quibus non decet,&c.de Or.116. b Comitiorum ſolum uitium eſt fulmen,quod idem omnibus rebus optimum auſpicium habemus.de Diu.117 b Huc ſi perueneris, me tibi primũ qdque concedente,meum uitium fuerit,ſin ipſe tua ſponte ꝓceſſeris,tuum:4.Acad.q.91.a Non omne uitium partes habet diſſentientes,4.Tuſc.23 Id agitur, obuenit uitium,quod tu iam futurũ eſſe prędixeras.in Ant.176 b Omni uirtuti uitium contrario nomine opponitur.de Fin.98.b Quod uitium quum in hac priuata quotidianaq; uita leuis eſſe animi,at infirmi uidetur,tũ uero,&c. Qu.fr.1.1.55.a Quod fornix uitii fecerit:Top.222. b Si enim nihil eſt in parietibus,aut in tecto uitii,cætera mihi probabuntur. Pæto,lib.9.15.14.a Vitio mihi dant, quod mortem hominis neceſſarii grauiter fero.Matius ad Cic.11.28.4.a Dare ſummã laudem uitio.pro Roſ.Am.28,a Quibus aũt talis nulla ſit cã,ſi deſpicere ſe dicant ea q̃ pleriq; admirãtur,imperia & magiſtratus, his non modo non laudi,verumetiam uitio dãdum puto.1.Of.102.a

Vitium appellant Stoici in corpore, quum partes corporis inter ſe diſſident, ex quo prauitas membrorum, diſtorſio, deformitas. Tuſ.4.22 Concipere uitium. de Leg.190.b Sed hoc uitium huic uni in bonum conuertebat, de Claris. Ora.73.a Delabi in aliqđ vitium. de Or.131.b Nullam quidem ob turpitudinem, nullũ ob totius vitę non dicam vitium, ſed erratum. pro Cl.105.a Si ædes eæ corruerunt, vitiumue fecerunt. in Top.8.a Multi naturę vitiũ exercitatione ſuſtulerunt. de Diu.127.b Vitio ſibi tabernaculum captum fuiſſe, &c. de Nat.d.2.8. Carere debet omni vitio, qui in alterum paratus eſt dicere. in Saluſtium, 13.a Quod augures ità dicaſſent eos uitio creatos eſſe, Diui.l.2.58.& de Natur. deor.28. b Hoc vitio cumulata eſt eruditiſſima illa Græcorum natio.2. de Or.12.a Qui fortunæ uitio, non ſuo decoxiſſet. in Ant.169.b Sane ſane iſta bona quæ putantur, &c. eodem enim vitio eſt effuſio animi in lętitia, quo in dolore contractio.4. Tuſ.107.a Male conſecta falſa ſunt, non rerum vitio, ſed interpretum inſcitia. de Diu.104.b Vitio ferre leges. de Aruſp. reſp.45. Qui valetudinis vitio fuerunt. de Diu.97.b Vt P. Clodius, eiuſque collega L. Iunius, claſſes magnas perdiderunt, quod uitio nauigaſſent. de Diu. lib.1.28. Vitio meo pereo. nihil mihi mali cauſa attulit. omnia culpa contracta ſunt.11. Att.19. Sapientis autem animus ſemper vacat vitio, nunquam turgeſcit, nũquam tumet.3. Tuſ.33. a, Hoc tibi tam ignoſcemus nos amici, quàm, &c. quibus illa manibus gypſatiſſimis perſuaſit, ne ſibi illæ vitio uerterent, quod abeſſet a patria. Trebatio, lib.7.6.3.a Oratoris uel ſanitate vel uitio ad dilucidum uti. de Cl.190.b Qui autem nec defendit, nec obſiſtit ſi poteſt iniurię, tam eſt in uitio, quàm ſi parentes, aut amicos, aut patriam deſerat.1. Of.36.a Hoc quidem eſt in uitio, diſſolutionem naturę tam valde perhorreſcere.5. de Fin.53.a Etſi hoc quidem in vitio diſſolutionem naturæ tam valde perhorreſcere. de Fini. 231.b Qui fortis eſt, idem eſt fidens, quoniam confidens mala cõſuetudine loquendi, in vitio ponitur.3. Tuſ.23.a Si aduerſarij in aliquo inſigni ad irridendum vitio reperiũtur. de Or.131.b Vitia expoſitionis.2. ad Her.65. Vitia maiorum non imitanda. Offic.1. 169. Vitia Reip.5. fam.48. Vitia temporum.4. fam.13. Vitia multa virtutem imitantur. Part.43. Morbis manentibus uitia ſublata eſſe non poſſunt, quia non tam celeriter ſanantur, quam illa tolluntur. Tuſcu.4.26. Vitia naturam vehementius ſępe pulſant. de Na.d.2.45. Vitia ſunt affectiones manentes. Tuſ.4.23. Vitia in exordio vitanda.1. ad Her.11. Vitia alia in aliis maiorã. de Fin. 4.56. Vitia, aut incommoda, quę ſint in aliquo. de Or.137.b Vitia in noſtra poteſtate. Academ. q. ed.1. lib.2.38. Vitia in lubrico ſunt, incitataque ſemel, in procliue labuntur, ſuſtinerique nullo modo poſſunt. Tuſc.4.32. Vitia omnia ſunt in morbis. Tuſ.4.43. Vitia in dicente acerius, quam recta videntur.1. de Or.57. Vitiorũ princeps.7. in Ver.3. Vitiorum ſacra vlla ſolennia ne obeunto.2. de Leg.16. Vt ſi auaritia inductum arguas feciſſe, & auarum eum quem accuſes, demonſtrare non poſſis, aliis affiné eſſe uitiis doceas, &c.2. de Inu.144.a Qui vitiis modum apponit, is partem ſuſcipit uitiorum. Tuſ.4.32. Legibus & premia propoſita ſunt virtutibus, & ſupplicia vitiis. de Or.106.b Vitia rerum collegi, non hominũ.14. At.27. Queritur ſe ab Oppianico deſtitutum, &c. quiq; ea vitia a natura habebat, etiam ſtudio atque artificio quodam malitię condiuiſſet, pulchre aſſeuerat ſe ab Oppianico deſtitutũ. pro Cl.97.a. Exprobrare aliqua vitia in aliquo de Or.137.b Nec tam enitendum eſt, vt bona quę nobis data non ſint, ſequamur, quam vt uitia fugiamus. Offic.1. 62. Quas enim Gręci κακίας appellant, vitia malo, quàm malitias nominare.3. de Fin.65.a Vẽditorem eius rei quam uendat, uitia narrare. Off.63.b Bellum eſt ſua vitia noſſe. Att.31.b Virtutibus igitur rectiſſime mihi uideris & ad conſuetudinum noſtrę orationis vitia poſuiſſe contraria.3 de Fin.63.a Adeſt enim fere nemo, quin acutius atque acrius uitia in dicente, quam recta uideat.1. de Or.57.a Fingendus eſt nobis oratione noſtra, detractis omnibus uitiis, orator, atque omni laude cumulandus. li.1. de Or.58. Quibus vitiis declinatis, quod in rebus honeſtis & cognitione dignis operę curęque ponetur, id iure laudabitur.1. Off.19.a Vt ab iis ſe abſtineant maxime uitiis, in quibus alterum reprehenderunt. a Et ſenectus eſt natura loquacior, ne ab omnibus eam uitiis uidear uindicare. de Senec. 50.a Turpes actiones, quę oriuntur e uitiis. de Fi.98.b an uitiis pugnax.8. fam.39. in ep. Cęl.

Vitioſitas.

Vitioſitas eſt habitus aut affectio in tota uita inconſtans, & a ſe ipſa diſſentiens, Tuſc.4.22. & 23 Huius igitur uirtutis contraria eſt uitioſitas. Sic enim malo quam malitiam appellare eam, quam Gręci κακίαν appellant. nam malitia certi cuiuſdam vitii nomen eſt, vitioſitas omnium, 4. Tuſ.52. a Vitioſitatis partes ſunt, morbi & ęgrotationes. Tuſc.4.23. Ex vitioſitate gignuntur perturbationes. Tuſc.4.27

Vitioſus.

Vitioſus Conſul.2. Phil.88.a Ille alter valde minus uitio vitioſus, quod iners, quod ſomni plenus, quoq; imperitus, quod ἀπρακτότατος, ſed voluntate. At.1.9.10.a Et quoniã in hoc uel maxime uitioſa eſt ciuitas, quod largitione interpoſita uirtutis & dignitatis obliuiſci ſolet. de Petit. Conſul.36.a Natura uitioſa. Offic.14.b At miſer, ſi in uitioſa ac flagitioſa vita efflueret uoluptatibus.2. de Fin.149.a Vitioſum & corruptum. de Cl. 188.b Vitioſum exemplum.2. ad Her.84. Quid ita? ne uitioſum opus fieret? 3 Verr.102.a Vitioſum ſimile.2. ad Her.83. Vitioſum ſponte ſua, quod reprehenſione non eget.2. ad Her.70 Vitioſum eſt aſſentiri quicquam aut falſum, aut incognitum. Academ. queſt. edit.1. li.2.63. Vnum erat quod mihi uitioſum uidebatur. quod, &c. con. Rull.69.b Animi enim integri, non uitioſi corporis eſt diuinatio 1. de Diu.139.a Collega, quem ipſe fecit ſua nuntiatione vitioſum. in Ant.196.b Cęſar autem rationem adhibens, conſuetudinem uitioſam & corruptam, pura & incorrupta conſuetudine emendat. de cl. Or.141.a Vitioſam enim naturam ab eo ſic edomitam & compreſſam eſſe doctrina, vt nemo unquam vinolentum illum nemo in eo libidinis veſtigium uiderit, de Fato, 15.a Is metuens ne uitioſum colligeret, etiam uerum ſanguinem deprauabat. de Cl.191.b Quamobrem, &c. quid quiſque ſentiret, tabella vitioſum occultaret ſuffragiũ.3, de Legat.50.a Id enim uitioſum more effici ſolet. Tuſ.1.25. Qui autem non natura, ſed culpa uitioſi eſſe dicuntur, eorum uitia conſtant ex falſis opinionibus rerum bonarum ac malarum, vt ſit alius ad alios motus perturbationeſque procliuior. Tuſ.4.67 Si qui audirent, uitioſi eſſe diſceſſuri. de Nat. de.75.b Vitioſa quę defixeris augur, irrita infectaq; ſunto.2. de Leg.18 Vitioſarum argumentationum genera duo.2. ad Her.64 Vitioſarum rerum, neque naturalium uocabula. de N. d.2.45. Itaque ſi noſtra dum non exquiremus, in dira & in uitio ſane currimus.5. de Diu.86.b Vitioſiſſimi & raptores.1. de Or.58

Vitioſe.

Sed ille, vt dixi, vitioſe. de Fin 73.b Si recte concluſit, teneo, ſin vitioſe, minam Diogenes reddet, 4. Academ. q.174.a Aut num aliquod quippiam membrum tumidum ac turgidum non uitioſe ſe habet? 4. Tuſ.33.a Vitioſe loqui Ennio & cęteris poetis conceſſum eſt.3. ad Her. 68 Leges vitioſe per uimque tulit.5. Philipp.170.

Vitio, as.

Nam M. Luculli uxorem Memmius ſuis ſacris uitiauit. Att.1. 13.7.a Vitiandis diebus cenſum impendere.4. At.18. Comitiorũ & concionum ſignificationes interdum uerę ſunt, nonnunquam vitiatę & corruptę. pro Seſt.100.a

Vito, as.

Vitaui, ne uiderem eum.3. At.14. Hęc nos uitare cupimus, &c. ſi recipis cauſam noſtram, vitabimus, ep.69, b Quis non morte proprium periculum uitet? Octau.5.a Fugere, uitare, declinare aliquid, &c. Part.235, b & ad Att.128. b Nam eum qui palam eſt aduerſarius, facile cauendo uitare poſſis.3. Ver.27.a Illud autem quod fore uideo, ipſum uolo uitare, ne illę ad me ueniant, & vna eſt vitatio, & ego nollem, ſed neceſſe, Att 12.249.2. a Vitare offenſionem, fabulam, inſidias, de Pet. Conſ.35. Meum fuit officiũ, vel legatione uitare periculum, vel diligentia & copiis reſiſtere, uel cadere fortiter. Terentię, lib.14.3.1.a Vitare plagam. Tuſc.2.36 Quod uitare potueris, ultro acceſſas & attrahas, ad Bru. 54. in ep. Brut. Nec uitare uenientia poſſunt incommoda, nec ferre pręſentia. de Nat. de.1.17. Qui miſer in campis mœrens errabat Aleis, ipſe ſuum cor edens, hominum veſtigia uitans.3. Tuſc, 106 Vix in ipſis tectis & oppidis frigus infirma ualetudine uitatur. Tironi, lib.16.8.3.a Ego tuas petitiones ita coniectas, vt uitari poſſe non uideremur, parua quadam declinatione, & (vt aiunt) corpore effugi. in Cat.100.b Vitanda eſt ingenii oſtentatio niſque ſuſpicio.2. de Or.181.a Vtar hoc, quod non tam ad laudem adipiſcendam, quam ad uitandam uituperationem ualet. de Prouinc. Conſ.36. a Gladiatores multa uitanda faciunt caute & petendo uehementer. Or.219, b

Vitatio.

Quę uitatio oculorum, lucis, urbis, fori? quam miſera fuga quam fœda? 3. Phil.140. a Tua eſt, quę conficit inſtantes aut

conſequentis periculi vitationem qualibet ratione. ad Heren. 3.93.a Ne vitationem quidem doloris ipſam per ſe quiſquam in rebus expetendis putauit, ne ſi etiam euitare poſſet. 5. de Fi. 34.a Sin apud indoctos imperitoſque dicimus, fructus, emolumēta, voluptates, vitationeſque dolorum proferantur. in Part. 49.a

Vitricus.

D. Syllanus vitricus tuus. de Cl. 176.b. C. Muſtius vitricus pupilli. in Ver. 103.b Vitricus quidem nihil cenſebat, quem Aſturæ vidimus. Att. 15.326.10.a

Vitrum.

Deferre merces & fucoſas, chartis & linteis & vitro pro Rabir. poſth. 24.a

Vitularia via.

Ex eo loco recta vitularia via profecti ſumus in Fuſidianum fundum. Qu. fr, 3.2.

Vitulus.

An cenſes eundem uitulum, ſi alius delegerit, ſine capite iecur inuenturum; de Diui. 115.b Vituli immolatio. 2. de Inu. 212.a

Vitulinus.

An tu, inquit, carunculæ vitulinæ mauis, quàm Imperatori veteri credere? 2. de Diu. 78.a

Vitupero.

Ego tuum conſilium Cato, ſingulare animi mei de tua virtute iudicium, vituperare non audeo. pro Mur. 55.a Veluti qui rhetoricam vituperant propter alicuius oratoris vituperandam vitam ad Heren. 14.b Vitioſum eſt, artem, aut ſcientiam, aut ſtudium quodpiam vituperare propter eorum vitia, qui in eo ſtudio ſunt, &c. ad Her. 2.81.a Dolabella valde vituperatur ab hominibus nō inſulſis, quod tibi tam cito ſuccederet, ad Caſſium, libr. 12.4.4.a Pompeius in amicitia P. Lentuli vituperatur. q. fr. 2.19. Sit voluptas non minor in naſturtio illo, quo veſci Perſas eſſe ſolitos ſcribit Xenophon, quàm in Syracuſanis menſis, quæ a Platone grauiter vituperantur. 2. de Fin. 146.a Vituperari a uitio dictum. de Fini. 3.33 Improbum notari ac vituperari. 2. de Or. 190.a Quum & reprehendes ea, quæ vituperanda duces. ep. 68. b Accuſata & viperata philoſophia) (defenſa & collaudata. li. 1. de Fin. 2.

Vituperatio.

Vituporatio imperiorum timiditatis meæ, de Aruſ. 46 Hæc autem iſtius vituperatio atque infamia confirmabatur eorum ſermone, qui à ſuis ciuitatibus illis nauibus prepoſiti fuerāt. 7. Ver. 79.a Vituperationis finis, turpitudo. Part. 38. Eaque res P. Africano vituperationi fuit, quod eius authoritate de ſententia deductus Briſo putabatur. de Cl. 49.a Vituperationi rem hanc tibi fore. 13 fam. 97. In uituperationem adducere. 5. in Verr. 129. In uituperationem cadere. 14. Att. 20. Effugere uituperationem. Att. 255.b Culpæ reprehenſionem, & ſtultitiæ vituperationem relinquere. in Ant. 244, b Vituperationē ſubire. 14 At. 42 Vituperationem ſuſcipere. 16. Att. 22 Vituperationem tribuere. 3. de Or. 71. De Hiſpania duo attuli, primum idem quod tibi, me vereri vituperationem. ad Att. lib. 12.236.5.a Vix videmur ſummam vitepe rationem poſſe vitare. 1. ad Qu. fr. 31. Vtar hoc, quod non tam ad laudem adipiſcendam, quam ad vitandam vituperationem valet. de Prou. 36.a Neq; nonnulla vituperatione tarditatis meæ facto ſuo liberauit. de Aruſp. 555.b Se autem lætari, quod effugiſſem duas maximas vituperationes, vnam, &c. At. 16.334.7.a

Vituperator.

Nos aūt vniuerſæ philoſophiæ vituperatoribus reſpondimus in Hortenſio. 2. Tuſ. 9.6.a Quanquam philoſophiæ quidem uituperatoribus ſatis reſponſum eſt eo libro, quo a nobis philoſophia defenſa, & collaudata eſt, quum eſſet accuſata & uituperata ab Hortenſio. 1. de Fi. 3.a Vituperatores inuidos confutare. 1. de N. d. 1.5. Hæc tecum coram malueram, &c. vt haberes quid diceres, ſi quando in vituperatores meos incidiſſes. ad Marium, libr. 7. 3, 16. a.

Vituperabilis.

Iſto quidem modo vel Conſulatus vituperabilis eſt, ſi Conſulum, quos enumerare nolo, peccata collegeris. 3. de Leg. 33. a Quod enim vituperabile eſt per ſeipſum, id eo ipſo vitio nominatum puto, vel etiam a vitio dictum uituperari. 3. de Fin. 63.a

Viuo.

Vino paulo liberalius, quàm ſolebam. 2. ad Qu. fr. 18. Omne q viuit, ſiue animal, ſiue e terra editum. de Na. d. 2.18. id viuit propter incluſum in eo calorem. Viuit mihi eius authoritas, Att. 10. 1. Id eſt, apud me manet. Virū bonū, qui viuit Raueunæ. p Corn. Balb. 39. Summa virtute, pietate, gloria militari, periit in mari, qui tamen ob virtutem, gloriæ laude viuit. in Piſ. 34.a Eſt quidā Græcus, qui cum iſto uiuit. in Piſ. 94.b Ibi cum iſto Næuio familiariter viuit. pro Quint. 8.a. & in Læl. 66. Qui mecum uixit tot annos. Acad. q. ed. 1. li. 2.106 Eſt enim in eo quum virtus & probitas, & ſummum officium, ſummaque obſeruantia, tum ſtudia illa noſtra, quibus antea delectabamur, nunc etiam viuimus. ad Sulpit. 13.29.4.a Viuimus de lucro prope iam quadriennium. 9. fam. 41. Imo vero, inquit, hi viuunt, qui ex corporum uinculis, tanquā e carcere euolauerunt. Somn. Scip. 9. Aliter alii uiuunt cū ſuis. ad Brutum. 29. in epiſt. Bruti. Viuunt ſimul cum eo. 6. fam. 17. Qui in horem viuunt. in Ant. 199.b Illa, quam tum ille viuebat, non erat uita. pro Cl. 53.b. Titus Aufidius vixit ad ſummam ſenectutem. de Cl. 180.b Vixi cum Axio. 4. ad Attic. 36. Id eſt, iucundiſſime verſatus ſum, me oblectaui. Ita qui in maxima celebritate in oculis ciuium quondam viximus, nunc fugientes conſpectū ſceleratorum, &c. 3. Offi. 4.a Et maximis in laboribus vſque ad ſummam ſenectutem ſummacum gloria vixit. 7. Ve. 142.a Ea eſt enim profecto iucunda laus, quæ ab iis proficiſcitur, qui ipſi in laude uixerunt. ad Catonem, lib. 15.6.1.a Viximus honeſtiſſime, floruimus. 14. fam. 12. Nemo parum diu uixit, qui uirtutis perfectæ perfecto functus eſt munere. Tuſ. 1.98. Satis diu uel naturæ uixi, uel gloriæ. pro March. 14.a Vixitque tandiu, quam licuit bene beatæque uiuere. de claris Or. 175.b Tandiu genus illud dicendi ſtudiumque uixit. de Or. 117.b Sulpitius autem, qui in eadē inuidię flamma fuiſſet, quibuſcum priuatus coniunctiſſime vixerat, 3. de Or. 7.a Quod viuam, criminis loco putent eſſe. 7. fam. 12. Ita uiuā, vt maximos ſumptus facio. 5. Att. 27. Si non ſpiritu, ac virtutis laude viuemus. in Ant. 247.b Quod me cohortaris ad laborē, &c. faciam equidem, ſed quando viueremus? Qu. fr. 320. b Ne viuam, ſi tibi concedo, vt, &c. fa. 43. Solicitat, ita viuam, me tua mi Tiro ualetudo. ad Tironem, li. 16.20.1.a. Quid poteris, inquies, pro iis dicere? ne viuam, ſi ſcio. ad Att. li. 4.85:12.a. & 12. Attic. 3, Horum etiam mortuorū viuat authoritas immortalis. pro Corn. Balbo, 39 Conſentaneum eſt huic naturæ, vt ſapiens velit gerere & adminiſtrare Remp. atque vt e natura uiuat, vxorem adiungere, & velle ex ea liberos procreare. 3. de Fin. 104.a Viuant cū ſuis & moriantur domi. 9. fam. 26. Dedit ſe in conſuetudinem. ſic vt pr ſus una uiueret. in Piſ. 54.a Quibus ille ſepeus omnia miſceret, nulli parceret, ſibi viueret. ad Octauium. 48. pro libidini ſuæ indulgeret, & ſuarum cupiditatum duntaxat rationem haberet. Quod ſi noſtris conſiliis vſi eſſemus, neque apud nos tantum valuiſſet ſermo aut ſtultorum amicorum, aut improborum, beatiſſimi viueremus. ad Terentiam, lib. 14.1.4.a Eorum qui viuerent, neminem in dialogos includere. 13. Attic. 19. Xenomanes hoſpes tam te diligit, quām ſi uixerit tecum. Tironi, lib. 16.1.1.a Qui uixerit immoderate & intemperate. de Vniu. 57. Iuſte vixerit, qui motus animi ratione rexerit, qui autem his ſe dederit, iniuſte. de Vniu. 55. Viuere & pecunias habere uolumus. ad Brutum. 46. in ep. Brut. Non eſſe cur velis viuere, ubi non ſis qui fueris. 7. fam. 10. Vitem & arborem etiam dicimus viuere. Tuſ. 160.b Itaque & viuere vitem mori dicimus. de Fin. 133.b Nemo enim eſt tam ſenex, qui ſe annum non putet poſſe viuere. de Sen. 22. a Viuere uitam, Tuſc, 160.b magno animo, erectoque. de Fin. 5. 64. animo quieto. Tuſc. 2.2, Etenim ſi vult uirorum bonorum inſtituto uiuere, multa oportet diſcat atque dediſcat. pro Quint. 32. a Spiritu & laude viuere. 13. Phil. 347.a Ad centeſimum annum. de Sen. 81.b cum aliquo coniunctiſſime & amantiſſime. Læl. 2. & Acad. q. ed. 1 lib. 2.68 & habitare cum aliquo. Att. 235.b cum audacia perfidiaque pro Qu. 63 cum dolore. de Fin. 1. 33 cum grauitate conſtantiaque. Off. 1.103. Cum perditiſſimis latronibus non ſolū de die, ſed etiam in diem. 2. Phil. 91.a. & Tuſ, 5.25. Cum ſcientia. de Fini. 104.b Secum eſſe, ſecumque (vt dicitur). de Sen. 45.a cum virtute. Tuſ. 3.43. cum voluptate. de Fin. 1.33 e virtute. de Fin. 2.31. in abundantia rerum omnium. Lęl. 48. in agris. Off. 1.99. in laboribus & periculis. Tuſ. 1.27. In literis. Peto, libr. 9.26.2. a in luctu. Tus. 3.64 In omni rerum natura id, id vigere quod caleat. de N. de. 6.b in eodem piſtrino. 2. de Or. 79. in ſollitudine. Off. 3.31. in tranquillitate. de Fin. 1.35. in maximis voluptatibus. Offi. 3.31. ſecundum naturam, id eſt, virtute adhibita, frui primis à natura datis, finē bonorū cenſuerunt veteres Academici & Peripatetici. de Fi. 2.30 ſecundū naturā, eſt habere ea, quę ſecundum naturā ſunt, uel omnia, uel plurima & maxima. Off. 3.29. & de Fin. 4.25. ſine ægritudine & metu. de Fin. 1.35. ſine cura metuque. de Fin. 1. 38. ſine moleſtia. de Fin. lib. 2.13. atque angore. Tuſc. 30. Bene beateque. lib. 1. de Fin. 4. & 12. caſte & integre. de Fin. .53. congruenter, que naturæ conuenienter. de Finibus, lib. 3. 21, & 48. coniun-

ctę

& ſtudijs & officijs communibus.6.ſam.33.cōſtanter, honeſteq;. Off.3.7.delicate & molliter.Off.1. 149. Decreram enim cum eo valde familiariter.ad Att.lib.6.117.2.a.fœliciter,fortunate,abſolute.de Fin.3.21.honeſte ac liberaliter.de Fin. 4. 10. humaniter. 7.ſam.5.Ita vt non ſit viuendum,miſerrimum eſt.6.ſam. 9. impure ac flagitioſe.de Fin.3.31.iuſte & cum fide.Tuſc.1.81. luxurioſe.de Fin.lib.2.19.magnifice atque præclare.de Fin. 4. 58. parce, continenter,ſeuere,ſobrie.Off.1.149. Quiete & libere. Marcell. 4.7.11.a.Sanctiſſime.1.de Or.118.a.ſecus,quàm decet.Diu.1.58 Quum ita ſimus affecti, vt non poſſimus plane ſimul viuere. Att. 13.29.Turpiter viuere.Tuſc.2.10. Tute qui honeſte viuat.3. ad Her.100.Quod ſi factum erit,me vixiſſe ſatis putabo.8.Att.58.in ep.Balbi.Niſi qui vicerit,victurum eſſe neminem.in Anto.189. b Quis eſt tam ſtultus, quanuis ſit adoleſcens,cui ſit exploratum ſe vſque ad veſperum eſſe victurum?de Sen.91.b. Tutiorem vitam ſeſe meo præſidio victuros eſſe arbitrantur.in Verr.132.b.Viuendum cum illo iſtis diebus. 13. Att. 57. Viuendi arbitratu meo.7. ſam.4. Vos viuendi authores in hunc me caſum impuliſtis.Att. 3. 21.Viuendi dulcedo.ad Brut.49.in epiſt.Brut. Viuendi imitatio.1 ad Qu.fr.7.Viuendi cum lætitia,rationem ex myſterijs illis accepimus.2.de Leg.36.Ad viuendum ſpem habere.15. Att. 37

Viuitur.

Sic igitur viuitur.9.ſam. 27. Quoniam viuitur non cum perfectis hominibus,planeque ſapientibus, ſed cum ijs, in quibus præclare agitur,ſi ſint ſimulachra virtutis, nemo omnino negligēdus eſt,in quo aliqua ſignificatio virtutis appareat.Off.1.69.Qua præceptrice in tranquillitate viui poteſt, omnium cupiditatum ardore reſtincto.1.de Fin.69.2.Quod ſine ea tuto,& ſine metu viui nō poſſit.2.de Finib.68

Victus.

Vita victuſque communis in amicitijs vigent maxime.1.Offic. 84.2.Victus copioſus:cui opponitur Tenuis.Tuſc.3.43. Victus ſerinus.de Iou.42.b.Cuius non modo illæ ampliſſimæ fortunæ, ſed etiam victus veſtituſque neceſſarius ſub præcone cum dedecore ſubiectus eſt.pro Quint.28.2. Vt ei victus quotidianus in Prytaneo publice præberetur.de Or.105.b. Multi diuitias deſpiciunt, quos paruo contentos tenuis victus, cultuſque delectat.de Amic. 72.2.& 5.Tuſc.20. Victus cultuſque corporis ad valetudinem referendus & ad vires,non ad voluptatem.Off.1. 149. Victus noſtri conſuetudo.7.ſam.43. Ad victum & ad vitam neceſſariæ artes. 2. de Nat.d.100.& ad Terent.lib.14.20.1.2. Ob eaſque cauſas ſtudeat parare ea quæ ſuppeditent & ad cultum & ad victum.1.Off. 20.2.Nunc plane nec ego victum, nec vitam illam colere poſſum. Att.12.246.2.2.Qui ſalubri & moderato cultu atque victu,quieti ſe tradidit.1.Off.108. 2. Dionyſius omni cultu & victu humano carebat.5.Tuſc.90.Qui paruo contentus, tenui victu cultuq; delectatur.de Am. 112. b. Tuditanus omni vita atque victu excultus atque expolitus.de Cl.173.b.Negat enim tenuiſſimo victu,id eſt,compitiſſimis eſcis & potionibus minorem voluptatem percipi, quàm rebus exquiſitiſſimis ad epulandum.2.de Fin.144.2. Hominum vita multum diſtat a cultu & victu beſtiarum.2. Off. 20. 2 Ex victu quomodo trahenda ſuſpicio.2.de Inu.141. De parſimonia Lacedæmoniorum & Perſarum in victu.Tuſc.5.139.2. In victu hominis quæ conſideranda.1.de Inu. 52

Viuus.

Viuus & ſpirans.pro Mil.119.b.Viuus(vt aiunt)eſt & videns cū victu ac veſtitu ſuo publicatus.pro Seſtio,50.a.Viuus combuſtus. 10.ſam.71.in ep.Aſ.Pollionis.Vita viuus effugeret.1.ad Qu. fra. 47.Vt ea mortuus incēderet,quam viuus euerterat.pro Mil.69. a Huic acerbiſſimum viuo videntiq; funus ducitur.pro Quint.29. a Neque id ad viuum reſeco, vt illi qui hæc ſubtilius diſputant. de Amic.16.a. Cato tamen affirmat ſe viuo illum non triumphare. Att.4.85.17.a.Si dat tantam pecuniam Flacco: &c. dat de lucro: nihil detrahit de viuo: minus igitur lucri facit.pro Flac.71. a. De viuo igitur erat aliquid reſecandum,vt eſſet vnde Apronio ad illos fructus arationum hoc corollarium nummorum adderetur.5. Verr.98.a.Id eſt, non de lucro, ſed de eo quod aratores pro impedijs perceperant. Is non modo ex numero viuorum exturbatur,ſed ſi fieri poteſt,infra etiam mortuos mandatur. pro Quint. 28.a.Qui mihi videntur non ſolum viuis.ſed etiam mortuis inuidere.Acad.q.ed.1.lib.2.7.Vt & patrem & filium viuos comburat. 2.ad Quint.fr.40.Inter viuos numerari.pro Quint.24

Vix.

Aut vix, aut nullo modo corrumpi.2.de Nat.d.15. Vt vix, aut omnino nō poſſit abrogari. Att.50.b.Mihi vero cum his ipſis vix: his autem detractis,ne vix quidem.Varroni,lib.9.8.7.2. Gabinius collegit ipſe ſe vix,ſed tamen collegit,&c.in Piſ.85.b.Vix ſibi cōceſſum eſt.4. Att. 10. Sauſeium ſine meis literis ad te venire vix erat rectum.6.Att.50.Qui vt ſumma haberem cætera, temporis quidem certe vix ſatis habui,vt rem tantā,&c.pro Quint.1.b.Vix tandem legi literas dignas Appio Claudio.ad Appium Pulchrū, lib.3.9.1.2.Vix poſſum,vel plane nullo modo poſſum.11.Att.21. Nos probabilia multa habemus, quæ ſequi facile, affirmare vix poſſumus.4.Acad. q. 16. 2. Quæ vix in gymnaſijs Stoici probant. Parad.116.b. In dicendo excellentes vix paucos proferre poſſumus.1.de Or.4.Minitari abſenti Diodoro,vociferare palam, lachrymas interdum vix tenere.6.Verr. 35.2

Vixdum.

Hæc ego omnia vixdum iam cœtu noſtro demiſſo comperi. in Cat.7. Dolabella valde vituperatur ab hominibus non inſulſis,q tibi tam cito ſuccederet, quum te vixdum triginta dies in Syria fuiſſes. ad Caſſium, lib.12.4. 5. 2. Vixdum epiſtolam tuam legeram,quum,&c.9.ad Att.171.6. 2

Vlciſcor.

Quor quidem ego omnibus ſententijs vlciſcor & perſequor, omnibus bonis approbantibus. Brut.3.4. 2. Vltus eſt huius victorix crudelitatem poſtea Sylla.3. in Cat.68. 2. Vltus eſt ipſe ſeſe vicem noſtram.1.ſam.30.Id eſt,eas de ſe ipſo pœnas ſumpſit,quas nos ſumere voluiſſemus. Reſpub. adhuc vlta ſuas iniurias eſt per vos.ep.183.b. Si nefarium ſcelus vi manuque vlti eſſent.in Verr. 90.b. Vlciſcentur illum mores ſui. Att.9. 51. Sic vlciſcar genera ſingula, quemadmodum a quibuſque ſum prouocatus. Poſt. red. ad Quirit.17.2.Et ſimilis viri tu vlciſceris patrui mortem, atque ille perſequeretur fratris ſui, ſi iſta ratione agere voluiſſet? pro Rabirio perd.reo,9.2 Vt per alium teipſum vlciſcantur, laborat. in Verr.58.b. Ab defenſure, in cius quem vltus ſit, audaciam ſui conqueſtione, rem non ex nomine ipſius negotij, ſed ex conſilio eius qui fecerit,&c.2.de Inu.185.2.Vlciſci ciues nefarios.7.Phil. 216.Odi hominem & odero, vtinam vlciſci poſſem, ſed illum vlciſcentur mores ſui.Att.148.b. Vlciſci inimicū.de Inu.73.b. Acquumne ſit vlciſci iniurias etiam propinquorum de Or.153.b. & Poſt red.ad Quir.18.Iniurias ſuas per vos vlciſci ac perſequi ſtuduerunt.in Verr.210. b. Me vlciſci parentem negant oportuiſſe. ad Her.3.b.Vlciſci peccata peccatis,& iniurias iniurijs.2. de Inu. 182.2.Quos quidem ego, ſi vllo modo fieri poſſet,non tam vlciſci ſtudeo,quàm ſanare.2.in Cat.37.2.Arma, quibus vel tectus ipſe eſſe poſſis,uel prouocare improbos, vel te vlciſci laceſſitus. de Or.87.b.Si inimici vlciſcendi cauſa factum eſt.de Opt.gen.244.b Qui patris vlciſcendi cauſa ſupplicium de matre ſumpſerunt.pro Sext.Roſc.29.b.Eſt enim vlciſcendi & puniendi modus.Off.1.51. Vlciſcendæ iniuriæ facilior ratio eſt,quàm,&c.Poſtquam,203. b. & Parad. 241.b. Neque enim quæ tu propter magnitudinem, & animi & ingenij moderate fers, a te non vlciſcenda ſunt etiam, ſi non ſint dolenda. 12. ſam. 49. Quo omnes acrius grauiuſque incumberent, ad vlciſcendas Reipub. iniurias.in Ant.206. b. In eis vero vlciſcendis, quos,&c.ep. 10. b

Vltio.

Quod in beneficio gratia, in iniuria vltio nominatur. Parad. 241.b.Iam domi vltionem reges Atridæ parant.ad Her.22.b

Vltor.

Ego ille coniurationis inueſtigator atque vltor, certe non defenderem Syllam,ſi coniuraſſe arbitrarer.pro Sylla, 64.2. Vltor inimicorum.ep.23. Duo præterea Conſulares, quorum Publius ille noſtrarum iniuriarum vltor,author ſalutis.de Cl.145.2. Piſo præuaricator Catilinæ quondam,nunc vltor.in Piſ.84.b.Te uero mi Rufe diligo,quem mihi fortuna dedit amplificatorem dignitatis meæ, vltorem non modo inimicorum, ſed etiam inuidorum meorum,&c.Cælio,lib.2.8. 6. 2. Id autem templum ſublato aditu,reculſis gradibus, a coniuratorum reliquijs, atque a Catilinæ præuaricatore,tum vltore armis teneretur.in Piſ.17.2. Tribunitijq; ſanguinis vltores eſſe præſentes.Poſtquam,211.b

Vltrix.

Hæc vltrix afflictæ ciuitatis, Reipub.ſpolijs ornabitur? pro D. ſua, 86. 2

Vlcus.

Quicquid enim horum attigerit,vlcus eſt:ita male inſtituta ratio, exitum reperire non poteſt.de Nat.d. 1. 74. Quid ſi vtrunq; fuit, & vt fames ſtimularet homines,& tu in hoc vlcere tanquam vnguis exſiſteres? pro Domo, 9. 2

Vlceratus.

Nondum enim vlceratu ſerpentis morſu Philocteta, quæ cauſa in rerum natura continebatur, fore vt is in inſula Lemno linqueretur. de Fato,53.2

Vllus.

Nec erat vllus labor.de Nat.d.1.17. Non mihi videtur ars oratoria

toris mie vlla.de Or.94. b. Nullum inquam horum reliquit, neque aliud vllum tamen, præter vnum peruetus ligneum, Bonam fortunam, vt opinor. 6. Verr.6.a. Omnino illius rei nemo fuit emptor, cui defuerit hic venditor. 2. Phil.99. Ratum ſit, quod finitor vni vlli, a quo miſſus erit, renuntiauerit. con. Rul.73.b. Neminem tamen adeo infatuare potuit, vt ei nummum vllum crederet. pro Flac.156.b. Debebat Epicrates vllum nummum nemini. 4. Verr. 41. Quam ſi non vllam eſſe diceremus, &c. de Fin. 100. b. Negat prodeſſe vllam ſcientiam alicui. 1. de Or. 130.a. Nec vllo caſu poteſt, vt illa intermiſſio fiat officij. Læl.93.b. Quum cæteræ mulieres vlla dignitate diſceſſerint. 7. Att.48. Iuſtitiæ tanta vis eſt, vt nec illi quidem, qui maleficio & ſcelere paſcuntur, poſſint ſine vlla particula iuſtitiæ viuere. 2. Off. 56. Cluentij nummus nullus iudici datus, vllo veſtigio reperitur. pro Clu.38. b

Vltra, præpoſitio.

Sed adhibent modum quendam, quem vltra progredi nõ oporteat. 4. Tuſc.59.a. Quis vnquam Senatorem tanto damno coegit? aut quid eſt vltra pignus aut mulctam? in Ant.155.b. Vltra Silianam villam eſt, quam puto tibi notam eſſe, &c. Att.12.245.1.a

Vltra, aduerbium.

Eſt autem oratio ſcripta elegantiſſime ſententijs, verbis, vt nihil poſſit vltra cogitari. Att. 15.321.18.a. Nec quàm id quod veriſimile occurrerit, progredi poſſumus, 1. Tuſc.9.9.a. Si probabilia dicentur, ne quid requiratis. de Vniu.10.a. Procurrere quàm amicus ſentire poſſit. ad Her.38.b. V. enim quo progrediar, quàm vt veriſimilia videam, non habeo. 1. Tuſc.38.a. Diuinatio, coniectura nititur, V. quàm progredi non poteſt. de Diu.85. b. Remotũ eſt, quod v. quàm ſatis eſt, petitur. 1. de Inu.103.a. Longum exordium eſt, quod pluribus verbis aut ſententijs v. quàm ſatis eſt, producitur. de Inu.48.b

Vlterior.

Vlterior Hiſpania. pro Pompeio, 283.b, Illo Galliæ vlterioris adiunctor. Att.8.147.a. Quorum alter vlteriorem Galliam decernit cum Syria, alter citeriorem. de Prouinc.29.a

Vltimus.

Vltima antiquitas. 1. de Fin.99.a. Luna vltima cœlo, citima terris. de Inuent.62.b. & in Somn. Scip.13.a. Luna quæ omnium vltima eſt. 2. de Nat.d.80.a. Terra vltima. de Aruſp. reſp.22.a. Vltimum, extremum, ſummum, finis. lib. 1. de Fin. 9. Eorum dico qui ſummum bonum, quod vltimum appellant, in animo ponerent. 3. de Fin.2. Vltimum bonorum eſt, quo omnia, quæ recte fiunt, referuntur, neque id ipſum vſquam refertur. de Fin.2. 4. Quid ſit extremum, quid vltimum bonorum, quod omnium philoſophorum ſententia tale debet eſſe, vt ad id omnia referri oporteat, ipſum autem nuſquam. lib. 1. de Fin. 23. Cælum ipſum quod extremum atque vltimum mundi eſt. 2. de Diu. 137. a. Tempus proximum, medium, vltimum. de Prouinc.36.a. Ita late longeque peregrinatur animis, vt nullam oram vltimi videat. de Nat.d.1. 18. Pueritiæ memoriam recordari vltimam. pro Arch. 1. Ad vltimum peruenire. de Nat.d.2.25. Efficiturque id quod Pythagoras vltimum in amicitia putauit, vt vnus fiat ex pluribus. 1. Off.a. Hoc enim ſatetis, neque vltimum te paucorum, neque primum multorum reſpondere poſſe. Acad.q.ed.1.lib.2.85. Nobis omnium quicunque fuerunt ab vltimo principio huius præceptionis, &c. 2. de Inuent. 125.a. Rem breuiter narrare poterimus, ſi inde incipiemus narrare, vnde neceſſe erit, & ſi non ab vltimo initio repetere volemus. ad Her.1.14. a. Hæc mihi videntur Ciceroni vltima eſſe in malis: &c. ad Brut.17.6.a. Vltima expectatio. 7. fam.32. Vltimi reges. 9. fam.33. id eſt, qui in vltimis ſunt orbis partibus. A quibus temporibus capias ſcribendi exordium. Ego enim ab vltimus cenſeo. 1. de Leg.11.a. Aliquid ex vltimis terris accerſitum, de Aruſpic.249.b. & 1. ad Quint. fr. 25

Vltro.

Vltro ablatum. 5. in Verr. 130. Tunc appellat vltro Næuium, vt, &c. pro Quint.11.a. Poſtea homines curſare vltro & citro non deſtiterunt. pro Roſc. Am.36.a. Næuius, qui quum vltro ipſe deberet, &c. pro Quint.49. Nec mihi quicquã tali tempore in mentem venit optare, quòd non vltro mihi Cæſar detulerit. ad Figul. lib. 4. 13 4.a. Vltro offerre ſe alicui. in Piſ.19.a. Qui ſpem imperij vltro ſibi a patricijs hominibus oblatã neglexerunt. in Cat. 116.b. Omnia ei vltro pollicitus ſum. Tuſc.q.255.b. in Piſ.19.a. & 10. fam.41. in ep. Planc. id eſt, non petenti. Vltro te ad me detuliſſe putabo. 13. fam.54. Si ad eum vltro veneris. ep.205, & 100.b. Illum autem non modo recipiebant, ſed etiam ultro vocabant. pro Flacc.159.b. Quum ſciret nemo eum rogatum a C. Plotio Equite Romano ſplendido Nurſino, vltro ad mulierem venit. 2. de Finib. 94. a

Vltro citroque.

Poſtea homines curſare vltro & citro nõ deſtiterunt. pro Roſ. Am.36. Sic naturis his, ex quibus omnia cõſtant ſurſum deorſum, vltro citroque commeantibus, mundi partium coniunctio continetur. 1. Acad. q. 41.a. Beneficia vltro citroque data & accepta. Off.12.b. Multiſque uerbis vltro citroque habitis, ille nobis eſt conſumptus dies. in Somn. Scip. 3. Nam implicati vltro & citro vel vſu diuturno, vel etiam officijs repente, &c. de Amic. 112. b. Monimentum ſceleris audaciæque ſuæ voluit eſſe in conſpectu Italiæ, veſtibulo Siciliæ, prætereuectione omnium, qui vltro citroque nauigarent. 7. Verr.134.a. Et quum ſic vltro citroque verſetur, & materiam ipſam totam penitus commutari putant. 1. Academ. quæſt. 41. a

Vlubræ.

Vlubris honoris mei cauſa vim maximam ranunculorum ſe commoſſe conſtabat. 7. fam. 35

Vlubranus.

Quid porro fiet populo Vlubrano, ſi tu ſtatueris πολιτεύεσθαι non oportere? 7. fam. 24

Vlulo.

Quum vero inclinata, vlulantique voce more Aſiatico, canere cœpiſſet, quis eum ferret? in Or. 15.a. Id eſt, miſerabili & abſona, qualis ſolet eſſe canum & luporum miſere vlulantium.

Vmbilicus.

Et raptam eſſe Liberam, quam eandem Proſerpinam vocat, ex Ennenſium nemore, qui locus, quòd in media eſt inſula ſitus, vmbilicus Siciliæ nominatur. 6. Verr.95.a. O ſancte Apollo, qui vmbilicum certum terrarum obſides. 2. de Diu.171.a. Non audeo dicere de talibus uiris, ſed tamen ita ſolet narrare Scæuola, conchas eos & umbilicos ad Caietam & ad Laurentum legere conſueſſe. 2. de Or.13.a

Vmbra.

Ne contagio mea bonis, umbraue obſit. 3. de Or.90.a. Sed habeat tamen admiratio illa umbram aliquam & receſſum, quo, &c. 3. de Or.56. Vident ex conſtantiſſimo motu lunæ, quando illa e regione ſolis facta incurrat in umbrã terræ, quæ eſt meta noctis, ut eam obſcurari neceſſe eſt. 2. de Diu.15.a. Quamobrem qui Manius umbram ſuam metuit, hunc negliges quidem. de Pet. Conſ. 6.a. In quo ipſam luxuriam reperire non potes, in eo te umbram luxuriæ reperturum putas? pro Mur.12.a. Nam me hæc tua platanus admonuit, quæ non minus ad opacandum hunc locum patulis eſt diffuſa ramis, quàm illa cuius umbram ſecutus eſt Socrates. 1. de Or.15. a. Vmbram Equitis Rom. & imaginem uidetis Iudices, unius amici conſeruatam auxilio & fide. &c. pro Rab. Poſth. 25.a. O hominem amentem & miſerum, qui ne umbram quidem unquam τοῦ καλοῦ uiderit? Att.7.130.2.a. Sed nos ueri iuris germanæq; iuſtitiæ ſolidam & expreſſam effigiem nullam tenemus, umbra & imaginibus utimur. 3. Off.91.a. Cæteros umbrarum uagari modo. de Diu.98. b, Omnes umbras falſæ gloriæ conſectari. in Piſ.44.a. Etſi mihi uidetur iſte qui umbras timet, ad cædem ſpectare, tamen niſi explicata ſolutione, non ſum diſceſſurus. Att.15. 329.15.a. Quàm multa uident pictores in umbris, & in eminentia, quæ nos non uidemus? 4. Acad.41.a

Vmbratilis.

Oratio philoſophorum mollis & umbratilis. in Or.35.a. Sic ad malam domeſticam diſciplinam uitamque umbratilem & delicatam, quum acceſſerunt etiam poetæ, neruos omnis uirtutis elidunt. 2. Tuſc.48. a. Educenda deinde dictio eſt, ex hac domeſtica exercitatione & umbratili medium in agmen, in puluerem, in clamorem, in caſtra, atque aciem forenſem: &c. 1. de Or.76. a

Vmbraculum.

Phalereus ille Demetrius mirabiliter doctrinam ex umbraculis eruditorum, otioque non modo in ſolem atque puluerem, ſed in ipſum diſcrimen aciemq; perduxit. 3. de Leg.22.a. Proceſſerat enim in ſolem & puluerem, non ut e militari tabernaculo, ſed ut e Theophraſti doctiſſimi hominis umbraculis. de Cl.18.a

Vmbroſus.

Ego locum æſtate umbroſiorem uidi nunquam. ad Quint. frat. 3.17.5.a

Vmbrifer.

Inque Academia umbrifera, nitidoque Lycæo. Fuderunt claras fœcundi pectoris artes. 1. de Diuin.44.a. Sub platano umbrifera. de Diu. 121. b

Vmbrenus.

Idẽ hoc decretũ eſt in P. Vmbrenũ libertinũ hoĩem, a quo primum Gallos ad Gabinium perductos eſſe conſtabat. in Cat. 59.

Vmbro-

Vmbroſus, Vide Vmbra.

Vna.

Quum eſſem vna cum eo in turba.pro Milo.108.b.Qui eum illis vna ipſum illum Carneadem diligentius audierat. 1. de Orat. 24.a.Peccatum eſt nullum, niſi quòd non vna animam cum ornamentis amiſimus.ad Terent.lib.14.4.13.a. Quòd ſumi puerorum amores ſæpe vna cum prætexta toga deponerētur.de Amic.33.a Qui non aliqua in re vna ſeparatim elaborarunt, ſed omnia comprehēderunt.de Or.85.b.Qui vna ſecum philoſophati ſunt.2. de Fin.162.a.Si in Italia Pompeius conſiſtit,erimus vna.7.Att.129.a.a.Cum hoc quum eſſet vna, ita eſt multatus vt vitam amiſerit. pro Mil.28.a. Mulieres in Formiano eſſe volui,& vna Cicerones. Att.113.b.Etſi id non probares, quo minus ambo vna necaremini,nō precarere?a.de Fin.127.a. Is ſi mei cōſilij cauſam rationēq; cognouerit: vna & id, quod facio probabit: & in hac cauſa profecto neminē mihi eſſe præponēdum actorem putabit.in Ver.1.1.a

Vncia.

Cæſar, opinor, ex vncia,etſi nihil adhuc, ſed Lepta ex triente. Att.13.295.4.a. Duas enim tabulas ſe putauit obſignare, in quibus in vncijs firmiſſimum.Qu.fr.3. 24. 14.a

Vnctio, Vnctura, Vnctus, Vide Vngo.

Vncus.

Vncus impactus eſt fugitiuo illi, qui in C. Marij nomen inuaſerat.1.Phil.3.a.Nos a verberibus,ab vnco, a crucis denique terrore, neque res geſtæ, neque acta ætas, neque noſtri honores vindicabunt? pro C.Rab.perduel.reo, 11.a

Vncinatus.

Nec vt ille qui vt aſperis, & læuibus, & humatis vncinatiſque corporibus concreta hæc eſſe dicat, interiecto inani. 4. Academ. quæſt.217.a

Vnda.

Sin hoc perſæpe accidit, vt & factos aliquos, & non factos eſſe miremur: ſi campus atque illæ vndæ comitiorum,vt,&c.pro Plan. 12.a.O ſpectaculum illud non modo hominibus, ſed vndis ipſius & litoribus luctuoſum, cedere e patria ſeruatorem eius, manere in patria proditores.10.Phil. 274. a. Equi Pelopis illi Neptunij, qui per vndas currus ſuſpenſos rapuiſſe dicuntur.2.Tuſc.57.Prius vndas flammamque,vt ait poeta neſcio quis.in Arato, 257.b

Vndans.

Subter radices penitus vndanti in freto. Mollem ex profundo ſaxeam, aut cælum erui.2.de Nat.129.a

Vnde.

Vnde iſte amor tam improuiſus ac tam repentinus?2.de l.Agr. 63.a.Vnde etiam vniuerſus hic mundus,&c.de Leg.160.b. Eloquentia vnde longe abſum.de Cl. 177. a. Ille autem vnde ablatū eſt,iudicio ſuum recuperare nullo modo poteſt.5.Verr.28.a.Tenuit permagnam Sextilius hæreditatem, vnde ſi ſecutus eſſet illorum ſententiam, ne nummum quidem vnum attigiſſet. de Fin. 76.b.Moueri ſedibus, huic vrbi melius, atque in alias,ſi fieri poſſit,terras demigrare, vnde Antoniorum nec facta,nec nomen audiat,quàm,&c. in Ant.257.b.Poteſt fieri, vt is vnde te audiſſe dicis, iratus dixerit.de Or.lib.2.157.a.& pro Planc.47.Non recordor vnde ceciderim,ſed vnde ſurrexerim. Att.4.85.14.a. De ea multo dicat oratius, quàm ille ipſe vnde cognorit.1.de Or.35.a Ad hæc duo genera rerum, & V N D E T V. Hoc verbum V N D E, vtrunque declarat, & ex quo loco,& a quo loco.Vnde deiectus eſt Cæcinna?ex vrbe. Vnde deieciſti? ab vrbe. Vnde deiecti Galli?a Capitolio.Vnde qui cum Graccho fuerunt?ex Capitolio. Videtis igitur hoc vno verbo ſignificari res duas, & ex quo, & a quo loco.pro Cæc.63.a.Dum eſt, vnde ius ciuile diſcatur.in Ver. 99.b. Quaſi iam diuinantem id quod euenit,illo extincto,fore vnde diſcerem,neminē.de Sen.12.a. De ea re melius diceret,quàm ille ipſe, vnde didicerit.de Or.90.b. Rem breuiter narrare poterimus,ſi inde incipiemus narrare, vnde neceſſe erit.ad Heren. 1. 14.a. Ego inſtare, vt mihi reſponderet vbi eſſet, quis eſſet, vnde eſſet,&c.4.Verr.137. a. Qui cum necaſſet, vnde ipſe natus eſſet. pro Sex.Roſc.30.b.Vnde inuentus.pro D.ſua,85. Omnibus vnde petitur hoc conſilij dederim,vt,&c.ep. 100.b.& pro Mur.23. Verbum vnde quiſquam poſſit offendi.pro Syll.54.a. Nec erat vnde ſtudioſi ſcire poſſent. 1.Acad.12.a. Quærimus autem non quæ ſit beata vita, ſed vnde ſit.de Fin.130.b.Hem mea lux, meum deſyderium, vnde omnes opem petere ſolebant. Terentiæ, lib.14.2. 5.a. Athenienſes, vnde fruges ortæ putantur. Offic. 22.b. Alterum putabo regem, ſi habuerit vnde tibi ſoluat. de Aruſpic. reſponſ. 26.a, Vnde vi interdictum, quando locum habeat. pro Cæcin. 67

Vndelibet.

At illud quidem facile fuit vndelibet inuenire.4.ad Her. 232

Vndecies.

E2. vndecies numeratum eſſe, vt eam cauſam, in qua tenuiſſima quidem dubitatio poſſet eſſe, iſto cognoſcente obtineret. 4. Verr. 13.a

Vndequinquageſimus.

Ipſe autem, vt a Brunduſio profectus eſt, vndequinquageſimo die totam ad imperium pop. Romani Ciliciam adiunxit. pro L. Manil.24.a

Vndeuiceſimus.

Anno enim vndeuiceſimo poſt eius mortem, hi Conſules T. Flaminius & M. Attilius facti ſunt. de Sen. 13.a

Vndeuiginti.

Vodeuiginti annos natus erat eo tempore.de Cl.Or.122. a

Vndique.

Non ſum tam ignarus, Iudices, cauſarum, non tam inſolens in diceo do, ut omni ex genere orationem aucuper, & omnes undique floſculos carpem ac delibem. pro Seſt.103. a. Atqoe interea tamen dum hæc, quæ diſperſa ſunt, coguntur, uel paſſim, licet carpentem & colligentem v, repleri iuſta iuris ciuilis ſcientia. 1. de Or.94.a.Sicilia multis v.cincta periculis.pro L.Man 20. a. V. eſt eas complexus.de Vniu.31.V.omni ratione concluditur. 2. de Nat.d.100.Concurritur v.ad iſtum Syracuſas.4.Verr.92. a. Hic eſt Apronius, quem in prouincia tota Verres, quum v. homines nequiſſimos conquiſiſſet, &c.5.Verr.17.a. Teſtis eſt tota prouincia, propterea, quòd v. ad emendas decumas ſolent eo conuenire.5.Verr.126.a.Mundus eſt v.corporatus.de Vniu.195.b. Habes v.expletam & perfectam Torquate formam honeſtatis.2. de Fin. 78.a.Res v.exquiſitæ, collectæ, accerſitæ, comportatæ. de Orat. 351.b.O rem v. miſeram? 10. Att. 39. Mundus perfectus v. eſt. 2. de Nat.d.53.a.Honeſtas v.perfecta atq; abſoluta.5.de Fin. 123.a Quod ita interpretemur, viuere ex hominis natura v. perfecta, & nihil requirente.5.de Fin.46.a.Deinde iubet v.hominem proripi, vehementiſſimeque verberari.7.Verr.126.a. Sic vita non ſolum ſi v.referta bonis eſt, ſed ſi multo maiore & grauiore ex parte bona propendent, beata recte dici poteſt.5.Tuſc.125.a. Locus ſeptus v. 7. Verr.55.a. Aut v. religionem tolle, aut vſquequaque conſerua. 2. Phil. 107.a

Vngo.

Sed vt in familia,qui tractant iſta,qui tergent,qui vngunt,qui verrunt, qui ſpargunt, &c. in Parad. 46.a. Qui hoc tota Sicilia eſt clarius, q́ omnes Segeſtanas matronas & virgines conueniſſe, quum Diana exportaretur ex oppido? vnxiſſe vnguētis,compleſſe coronis & floribus? 6. Verr. 96. a. Vngendum tibi eſt. 9. Attic. 22.

Vnctus.

Antonius eo die nudus,vnctus, ebrius,concionatus eſt.in Ant. 185.b. De Mamurra non mutauit, vnctus eſt, accubuit, ἐμετικὴν agebat.Att.13.67. Pro iſto aſſo ſole, &c.a te nitidum ſolem vnctumque repetemus.Att.188.b. Iam enim erat vnctior quædam ſplendidiorq; conſuetudo loquendi.Brut. 38. Verum palæſtritas ita defendebat,ut ab illis ipſe vnctior diſcederet.4.Verr. 38

Vnctio.

Philoſophum omnes vnctionis cauſa relinquunt. libr. 2. de Orat. 13

Vnctor.

Ille autem, qui ſciret ſe nepotem bellum tibicinem habere, & ſat bonum vnctorem, diſceſſit a me.ad Gallum,lib. 7. 44

Vnctura.

Hæc præterea ſunt in legibus de vnctura, quæ ſeruilis vnctura tollitur, omniſque circumpotatio.2.de Leg. 56

Vnguentum.

Quibus etiam alabaſter plenus unguenti putere uidetur.Aca. q.a.b. Cum interea Apronius caput atque os ſuum unguēto perfricaret.5.Verr.50.a.Compoſitio unguentorum,conditio ciborū. a.de Nat.d.a 20.a.Non te illius unguentorum odor,non uini anhelitus,in eam cognitionem adducebat,ut,&c.in Ant.207.b.Aderant unguenta,coronæ,incendebantur odores.Tuſc.5. 86. a. Quis unguenta ſumpſerit,qui Baias.pro Cæl.43. b. Conſul unguentis affluens,calamiſtrata coma.pro Seſt.6. b. Vnguentis minus diu delectamur,ſumma & acerrima ſuauitate conditis,quàm his moderatis:& magis laudatur,quod terram,quàm quod crocum olet. de Orat.152. b. Qui nitent unguentis, qui fulgent purpura. in Catil. 105. b. Ille unguentis oblitus irriſit ſqualorem ueſtrum. Poſt redit.in Senat.206. b

Vn-

tiam teſtarer in ſuos.pro Syl.179.b. Eandem eſſe vtilitatẽ vniuſcuiuſq; & ſingulorum.Off. 57.b. Ergo vnum debet eſſe omnibus propoſitum,vt eadem ſit vtilitas vniuſcuiuſq, & vniuerſorũ,&c.3. Of.33.a.Sigillatim vnicuiq calamitati fore ſe denũtiabat.6.Ver. 67.a,Sigillatim vnumquenq; appellare.in Verr.a 17.b. Et vnumqueoq; noſtrum,eius mundi eſſe partem.de Fin.103.b.Ponite ante oculos vnumquenq; regum,&c.Parad.157.b. Itaq; Iudices, hi qui hoſpites ad ea,quæ viſcenda ſunt,ducere ſolent,& vnũquidq; oſtendere,quos illi myſtagogos vocant, cõuerſam iam habent demonſtrationem ſuam.6.Verr.116.a. Vtrunq; ad vnumquodq;. ad Her.32.b.Neque omnia dicam,& leuiter vnumquodq; tangã.pro Sext.Roſc.51.a. Mihi enim ſemper vnaquaque de rẽ, teſtis non ſolum ſemel, verumetiam breuiter interrogatus.pro Font. 10. a Quid in vnaquaque re veriſimile eſt inueuire. Tuſc. 176.b. Proprie de vnoquoque dixit. de Or.113, & 141.b

Vnicus.

Si Q.Metellus illo tp̃e Cõſul fuiſſet vnicus.pro Põpeio 206.b Reſtat vt aut ſumma negligentia tibi obſtiterit, aut vnica liberalitas,ꝑ Quint.33.a.Vnica malitia,& vnica nequitia.ad Her.18.b Elogium vnicum.de Sen.90.b. Meq; metuo, ne etiam in cæteris rebus honeſto otio priuarim, quod erat vnicũ ſolatium in malis. ad Sero.Sulp.4.4.13.a.Si egregiam pulchritudinem, aut vnicam turpitudinem eis attribuemus. ad Her.a 3. b. Et quæramus, quæ tanta uitia fuerint in vnico filio. pro Roſc.Am. 23. a

Vnice.

Amicus tuus qui amauit vnice patriam.3.in Cat. 55. a. Præciſiũ tibi commendo v.ad Cæſarem,lib.13.16.1.a.Quos ego ambos v. diligo.ep.64.& 5.de Fin.5.a.Negare ei quẽ v.diligerem,durũ mihi admodũ videbatur.in Or.1.a.Preſertim quũ perſuaſũ oĩbus eſſet,mihiq; maxime,a te nos v.diligi.ad Brut.l.11.21.8.a.Quoſdã veniſſe dicebant,qui te v.laudarent.ad Quint.fr.2.10. 9. a

Vnigena.

Vt hic mundus eſſet animanti abſoluto ſimillimus,hoc ipſo, q ſolus atque vnus eſſet: idcirco ſingularem deus hunc mundum atque vnigenam procreauit.de Vniu. 16. a

Vniuerſus.

Vniuerſus & communis.pro Flac.153.b.Vniuerſa defenſio.pro Seſt.3.Tam reſtitues, ſi vnus ſeruulus, ꝙ ſi familia deieceſſit vniuerſa.pro Cæc.43.a.Sin ſit is,qui,&c.ſed vniuerſum nomen ſrum pat,qui illi ſedes,& tanquam domicilia omnium argumentorum monſtret.2.de Or.89. a. In vniuerſæ naturæ animo atque mente poſitam eſſe vim diuinam ait Chryſippus. 1.de Nat.d. 29. Eſt tuæ contumaciæ,arrogantiæ,vitæq; vniuerſæ vox.pro Roſ.Com.26.a Fac huius odij tanti ac tam vniuerſi periculum,ſi audes.in Piſ.51 Vniuerſi ſpecies.2.de Nat.d.73. Vniuerſi generis humani ſocietas.Off. 10.b. Perpetui iuris & vniuerſi generis qũ. de Or. 121. b Complectẽda in hac diſputatione tota cauſa vniuerſi iuris eſt, ac legum,vt,&c.de Leg.159.b.Nec uero vniuerſo generi hominum ſolum,ſed etiã ſingulis a dijs immortalibus conſuli ſolet. de Nat. 59.b. Nõ facile exhauriri poſſe tibi dolorem vniuerſum puto.ep. 72.b.Imagines ingentes,tantæq;,vt vniuerſum mundum complectantur.de Nat. d. 25. b. & Tuſc.162.b.& de Leg.160.b. Quæ in multitudine cum contentione habetur oratio,ea ſæpe vniuerſam excitat gloriam. Off. 43. b. Vniuerſam naturam nulla res poteſt impedire.de Nat.d.2.25?Reuocari ad genus, & ad naturam vniuerſam,reuolui ad communes rerum & generum ſummas,referri ad vniuerſi generis diſputationem.de Vniu.121.b. Cõtra naturã vniuerſam nihil eſt contendendum.1.Of.155.a.Tibi permitto reſpondere,ne mihi malis de ſingulis rebus quærenti,&c.an vniuerſam audire orationem meam. de Nat.d.60.b. Id eſt, perpetuam. Niſi eam præterea didiciſſet artem, quæ doceret rem vniuerſam tribuere in partes.de Cl. Ora.78.a. Non incommodum uidetur, quandam ſyluam,atque materiam uniuerſam ante permiſtam, & confuſam exponere omnium argumentationum. 1. de Inu. 50.a Definire uniuerſam & propriã uim oratoris.1.de Or.33.a, Nihil eſt denique in natura rerum omnium, quod ſe uniuerſum profundat,& quod totum repente euolet.de Or.138. b. Idemq; etiã quum res poſtulabit,genus uniuerſum in ſpecies certas, ut nulla neque prætermittatur, neque redundet, partietur & diuidet. in Or.63.a. Singula perſequi nõ eſt neceſſe: uniuerſum ſtudiũ meũ & beneuolentiam ad te defero.ad Trebianum,lib.6. 10, 7. a. In hac confuſa atque uniuerſa defenſione.pro Seſt. 3.b. Laus eſt interdum in aliqua parte dicendi,in uniuerſa eloquentia laudẽ non habet.de Cl.Or.24.a.Ergo ab uniuerſa prouincia,generatimq; a ſingulis eius partibus diligitur,&c.in Verr. 143. b. Loci communes qui de uniuerſa re tractari ſolent.de Orat.152. b. Principia, menteſque, quæ ſunt in uniuerſo, deos eſſe dicit. Democritus. 3.de Nat.d.84. In eodem uniuerſo.de Nat.d.24.b. Siue in ſingulis,ſiue in uniuerſo genere cernatur.de Vniu.196.b. Ancipites diſputationes, in quibus de uniuerſo genere in utranque partem diſſeri coploſe ſolet.de Or.152. b. Vel ſeparatim dicere ſolemus de genere uniuerſo,uel definite de ſingulis temporibus, hominibus, cauſis.de Or.2.64.a.Omne cælum, totamque cum uniuerſo mari terram mente complexum.2.de Fin.178.2. Quæ ſi ſingula nos forte non mouent,uniuerſa certe tamen inter ſe connexa atque coniuncta mouere debebunt.2. de Nat.d.244.a. Ergo unum debet eſſe omnibus propoſitum,ut eam ſit utilitas uniuſcuiuſque & uniuerſorum,&c.3.Off. 33.a. Maria omnia tum uniuerſa, tum in ſingulis oris omnes ſinus atque portus.pro Pomp. 10. b. Si illud elogium pro lege palam uniuerſis recitarem.in Salluſt.274.b Quos ego uniuerſos adhiberi liberaliter, optimum quenque hoſpitio amicitiaque coniungi dico oportere.ad Qu.fr.1. 12. Vniuerſas familias euertere.1. de Fin.69.a. Communis rerum naturo, uniuerſa atque omnia continens.1.de Nat.d.57.a. Quis poſſit ueſtra in nos uniuerſa promerita, non dicam complecti orando, ſed percenſere numerando? Poſt redit. in Senatu, 104. b. Si tantulum offenſum titubatumque ſit,ut ea quæ ſingulatim ac diu collecta ſunt,uno tempore uniuerſa perdamus.2.Verr.40. a. Dij ſeparatim ab uniuerſis ſingulos diligunt.de Nat. d. 59. b. Cum a ſummis, medijs, infimis, cum denique ab uniuerſis hoc idem ſit. in Ant.160,b. Audierat ex illo ſe a me bis ſalutem accepiſſe, ſeparatim ſemel,iterum cum uniuerſis.pro D.ſua,103.a. Non mihi minus operis uidetur de uniuerſis generibus rerum, quàm de cauſis ſingulorum dicere.de Or. 115.b.Hæc loquor de uniuerſis. Nihil excipit,de quo non profiteatur.quid enim eſſe poteſt extra uniuerſa? Acad.q.4.130.a.Ex illis rebus uniuerſis eloquentia conſtat, quibus in ſingulis elaborare permagnum eſt.de Orat.86, b. Omnia autem bona poſſeſſa nõ eſſe conſtitui,quòd bonorum poſſeſſio ſpectetur non in aliqua parte, ſed in uniuerſis quę teneri ac poſſideri poſſint. pro Quint.60.a.Excipere unum pro uniuerſis de Prou.Conſ.18.a

Vniuerſe

Nec tam irruptio pertimiſcenda,quæ,&c.quàm uniuerſe interitus. Att.153.b.In Cumano quũ eſſem,uenit ad me noſter Hortenſius,cui depoſcenti mea mandata,cętera u. mandaui. Att. 89. 8. a. Quid ego de cæteris ciuium Romanorum ſupplicijs ſigillatim potius,quàm generatim atque u. loquar? 7.Verr. 111. a

Vniuerſalis.

Vniuerſalis cauſa.ad Her.50.b. Nam in huiuſmodi rationibus non uniuerſali, neque abſoluta, ſed extenuata ratione expoſitio confirmatur.ad Her.13. b. aliter, inuerſa.

Vniuerſitas.

Vniuerſitas rerum,qua omnia continentur.de Nat.deor. 10. b Quod ſi uniuerſitatis corpus planũ & æquabile explicaretur, &c. de Vn. 18. a. Singulos adiunxit ad ſingula,atque ita quaſi in currum uniuerſitatis impoſuit. de Vniu. 60. a. Atque illum quidem quaſi parentem huius uniuerſitatis inuenire difficile:& quum iam inueneris, indicare in uulgus,nefas.de Vniu.6.a. Vniuerſitati rerum Democritus cenſet ineſſe imagines diuinitate præditas. 1. de Nat. d. 84. Licet enim contrahere uniuerſitatem generis humani, eamque gradatim ad pauciores,poſtremo deducere ad ſingulos.2.de Nat.d.243.a.De uniuerſitate habita ratio.de Vni. 65

Vniuſmodi.

Materia ſemper eſt uniuſmodi, ſuique ſimilis,& eiuſdem naturæ. Att.140. b. de Vniu.18. a, Principes ſunt uniuſmodi, & ſimplices.4.Academ.39. a. Noli enim putare tolerabiles horum inſanias, nec uniuſmodi fore.Att.9.175.7. a

Vocabulum, Vocalis, Vociferor, Vociferatio, Vocitor, Voco, Vide Vox.

Volo, uolas.

Nanque eſt ales auis lato ſub tegmine cæli.Quæ uolat,& ſerpens geminis ſecat aera pennis. in Arato, 5. a

Volo, pro Propero, metaphorice.

Volat ætas. Tuſculan.1. 62. Tu autem fac ut mihi tuæ literæ uolent obuiæ. Atticum, lib.6.115.4.2, Dubitauit noſtrum nemo, quin Cæſar itinera repreſſiſſet:uolare dicitur.10.Attic. 29. Literæ Capuam ad Pompeium uolare dicebantur.Attic. 34.5. a Quem niſi in uia caducæ hæreditates retardaſſent, uolaſſe eum, non iter feciſſe diceres.10.Phil.276.a

Volito.

Nemo me lachrymis decoret,nec funera fletu. Faxit.cur? uolito uiuu' ꝑ ora uirũ. 1.Tuſ.53.a.Volitat,furit,nihil hẽt certi.2.At. 56.uolitat.n.ante oculos iſtorũ Iubæ regis filius adoleſcens, non minus bene nummatus,quàm bene capillatus. 2. de L. Agr.62.a.

In hac igitur immenſitate latitudinum, longitudinum, altitudinum, infinita vis innumerabilium volitat atomorum. 1. de Nat. d. 75. a. Nunc vero non inſultabo vehementius, nec volitabo in hoc inſolentius. pro Flac. 30. a, Itaque quum tu florens ac potens per medium forum popularis volitares, &c. pro D. ſua, 39. a. Vt volitaretis interea per gentes, per regna omnia cum imperio ſummo, cũ iudicio infinito, cũ omni pecunia. 2. de L. Agr. 96. Animi noſtri forenſibus negotijs atque vrbano opere defeſſi, geſtiunt, ac volitare cupiunt, vacui cura atque labore. 2. de Or. 14. a, Nunquam ego a dijs immortalibus optabo Quirites, inuidiæ meæ leuandæ cauſa, vt L. Catilinam ducere exercitum hoſtium, atque in armis volitare audiatis. 2. in Cat. 36. a, Volitare in foro, hærere in iure. de Or. 99. b. Volitare & vagari toto foro. de Or. 118. b & ad Heren. 36. b. Sic enim ſe res habet, vt quemadmodum volucres, &c. leuandi laboris ſui cauſa paſſim ac libere ſolutas opere volitare: ſic, &c. 2. de Or. 14. a. Volitare per gentes, & per regna, &c. contra Rull. 36. b

Volitans.

Valebis apud hominem volitantem gloriæ cupiditate, vir moderatus & conſtans, apud indoctum eruditus, apud generum ſocer. in Piſ. 47. a. Beſtiæ volitantes in ardentibus fornacibus. 1. de Natura deorum. 73. Cum fero & facibus homines tota vrbe volitantes; magiſtratuum tecta oppugnata, &c. Poſt red. in Senat. 5. a

Volatus.

Aquilæ admonitus volatu. 1. de Diu. 51. a. Cum pulli pinnulis vti poſſunt, tum volatus eorum matres proſequuntur. 2. de Natu. d. 98. Idemque & volatus alitum ſuſtinet, & ſpiritus ductus alit & ſuſtentat animantes. 2. de Nat. d. 146. a. de aere. Cilicum autem & Piſidarum gens, & his finitima Panphylia, quibus nationibus præfuimus ipſi, volatibus auium, cantibuſque certiſſimis ſignis, declarari res futuras putant. 1. de Diu. 4. a

Volaticus.

O Academiam volaticum, & ſui ſimilem, modo huc, modo illuc? Att. 13. 282. 6. a. Illius furentes ac volaticos impetus in ſeipſos poſſe conuerti. de Aruſp. reſp. 43. a

Volatilis.

Præterea veſcimur beſtijs & terrenis, & aquatilibus, & volatilibus, partim capiendo, partim alendo. de Nat. d. 2. 226. a

Volo, vis.

Rhodum volo puerorum cauſa. Att. 6. 118. 2. a. Volo aliquid, Romam vel in Sardiniam. 2. ad Quint. fr. 4. Cuſpio quod operam dediſti, mihi gratum eſt: valde enim eius cauſa volo. ad Tironem, lib. 16. 17. 4. a. Fit obuiam caſu ei multitudini C. Curio, quem ego hominem honoris potius, quam contumeliæ cauſa nominatum volo. 2. Verrin. 12. a, Sed plane volo his magiſtratibus, quorum voluntatem in ſupplicatione ſum expertus. Att. 96. b. Volo vt mihi reſpondeas, &c. in Vatin. 35. b. Antonio quàm iam eſt, volo peius eſſet. Att. 239. b. Eandem rem tibi volo bene & fœliciter euenire, ad Cornificium, libr. 12. 19. 2. a. Maxima ſum lætitia affectus, cum audiui Conſulem te factum eſſe, eumq; honorem deos tibi fortunare volo. ad Marcellum. 15. 8. 1. a. Volo omnes de me bene ſperare. ep. 148, & 190. b. His omnibus, qui iſtius iniurias nõ runt, hoc eſt populo Rom. vniuerſo, me vehementer excuſatum volo. 3. Verr. 72. a. Quamobrem ea te cura liberatũ volo. Qu. fra. 3. 17. 10. a. Quem locum volo tibi eſſe notum. Brut. ad Cic. 11. 13 5. a. Si ita vis. ad Brutum, 37. pee parenteſim. pro, ſi tibi ita libet loqui. Si quid noſtra cauſa vis. ep. 70. b. Quatuor. n. naturas, ex quo omnia cõſtare cenſet, diuinas eſſe vult. 1. de Na. d. 43. a. Quicquid vult, valde vult. 14. Att. 1. Quid ſibi iſte vult? pro Domo 19. b. Accidit eo, quod Varro Murena magnopere eius cauſa vult omnia. ad Sulpitium, lib. 13. 23. 2. a. Id enim volumus, id contendimus, vt officij fructus ſit ipſum officium. 2. de Fin. 116. a. Quid dico volumus? imo uero cogimur. 4. Att. 32. Confido te iam, vt volumus, valere. 6. Att. 48. Quid vultis amplius? 5. Verr. 103. a. Volunt hic per vos. pro Font. 4. Quid ſibi equeſtres ſtatuæ volunt propter ædem Vulcani? in Verr. a. Per eos qui noſtra cauſa volunt, valentq; apud illum, diligentiſſime contendas opus eſt. Att. 15. 256. 1. a. Vt intelligant, qui debent cauſa tua referendæ gratiæ, & qui volunt, obligandi tui tempus ſibi aliud nullum fore. de Pet. Conſ. 205. b Nulla eſt ſedes quo concurrant ij, qui Rẽp. defenſam volunt. Att. 120. b. Volebam autem, vel cupiebam potius. 10. Att. 50. Nos autem in Formiano morabamur, quo citius audiremus: Deinde Arpinum volebamus. Att 9. 170. 3. a. Quid igitur voluit ſibi, qui illa mutauerit? de Fin. 46. Volam illum ſcire ex te, me id feciſſe, &c. Att. 39. b. Quum omnia mea velles mihi ſucceſſa, tum etiam tua. ad Tironem, lib. 16. 21. 6. a. Ita me hercule attendi, nec ſatis intellexi, qd ſibi lex, aut quid verba iſta vellent. 3. de Leg. 48. a. Velim pateant mihi tui libri. 4. Att. 33. Sin autem es φιλαίτιος, illud non perficies: quominus tua cauſa velim, hoc aſſequere, &c. epiſt. 36. b. Vt mihi velim nolim, ſit certa quædã tuenda ſententia. 1. de Nat. d. 14. Remque & vtilitatem ſociorum, &c. per te quàm maxime defenſam & auctam velis. ad Craſſipedem, lib. 13. 10. 6. a. Craſſum Iunianum hominem mihi deditum per me deterruit: velit, nolit, ſcire difficile eſt. ad Qu. fr. 3. 24. 6. a. Nihil eſt enim mali, nihil ſceleris, quod illa non ab initio filio voluerit, optauerit, cogitauerit, effecerit. pro Cl. 149. a. Velle aliquid de Repub. 6. fam. 45 alicuius cauſa. 11. Att. 17. & 9. fam. 22. magnopere omnia alicuius cauſa. 13. fam. 40. To ipſius cauſa vehementer omnia. ep. 224. & 132. b. Omnium cauſa, quos commendo, velle debeo. epiſt. 229 b. Quis eſt cui velle nõ liceat? 7. At. 38. & 1. fam. 3. pro, bene velle. At debeo pro ciuili parte Remp. velle ſaluam. Matius ad Cic, lib. 11. 28. 12. a. Volentes vobis pareant, iure & lege. de Vniu. 53

Voluntas.

Voluntas eſt, quę quid cum ratione deſyderat. Tuſc. 4. 21. a. Voluntas abdita ac retruſa. de Petit. Conſul. 29. Grata in parentes. pro Planc. 65. a. Liberalis gratificandi. 2. Off. 75. Plura dixi, quàm opinio tulerit, aut voluntas mea. pro Do. ſua, 219. b. Voluntas illius obſtinatior, & in hac iracundia obfirmatior. 1. Attic. 20. Mea perpetua atque conſtans voluntas in Rempub. 13. Phil. 552. a. popularis. de Petit. Conſul. 11. Voluntas reliqua populi, cui libertas tabellæ relicta eſt, auctoritati aut gratiæ traditur. 3. de Le. 34. Solus enim tu ex oibus eum, qui Bibulo ſunt, certiorem me nũquã feciſti, q valde Bibuli voluntas a me ſine cauſa abhorreret. ad Caninium, lib. 2. 16. 11. a. Voluntas ciuitatis ſoluta, virtus alligata. 2. Att. 43. Senatus pro authoritate haberi debet, quum authoritas impeditur metu. 11. fam. 13. Voluntas, quam erga illum habes. ep. 210. b. Mutuum in amicitia eſt, cum par voluntas accipitur & redditur. ep. 60. b. Illic enim animi voluntas propenſa comprobatur. in Ant. 192. b. Voluntas ipſa me deficit, quanquam animus eſt præſens. 1. Att. 56. Nihil tam flexibile, q̃ voluntas erga nos ſenſuſque ciuium. pro Mil. 32. a. Tua ergà me voluntas & ſtudiũm. con. Rull. 66. b. tua mihi valde grata eſt. Att. 41. b. In eum ferre eſt voluntas noſtra propenſior. 2. Off. 101. Voluntas mea de ſumma Re p. ſemper eadem fuit. ad Brut. 10. b. Longius q̃ voluntas fuit, digreſſi ſumus. Ver. 184. b. Si eius voluntas erit. 14. fam. 7. Si noſtra voluntas ferret. pro Põp. 17. b. Signa quibus voluntas a ſimulatione diſtingui poſſet. 4. At. 23. Quo voluntas mea expleri poſſit. ad Brut. 29. in ep. Brut. Bonę voluntatis profeſſio fructuoſiſſima. 10. fam. 15 in ep. Planc. Voluntatis meæ cauſam (nõ enim dicam cupiditatis) expoſui tibi ſuperioribus literis. 15. fa. 27. Timuiſſent, ne quę mihi pars abs te voluntatis mutuæ tribueretur. Metello, lib. 5. 2. 5. a. Volũtatis noſtrę nõ eſſe cauſas externas & antecedẽtes. de Fat. 19. Rectę Voluntatis conſcientia, maxima rerum incommodarũ conſolatio. 6. fam. 12. Voluntatis tuæ ſit teſtis annulus tuus. 1. ad Qu. fr. 9. Hoc mihi volũtatis accidit. vt ſcriberem, &c. de Inu. 62. b. Voluntatis idem habere. 13. fam. 37. Voluntatis iudicium plus, q̃ fortis valere debet. 3. Verr. 28. Voluntati alicuius obtemperare. 16. fam. 4. Abijcere voluntatem diſcendi, ſimul cum ſpe perdiſcendi. 2. de Or. 77. a. Voluntatem accipere & reddere. 5. fam. 3. ſuam ad alicuius dignitatem aggregare. 1. fam. 37. amare. 7. fam. 43. in aliquem conferre. 13. fam. 32. Non voluntatem mihi deeſſe, ſed rem de qua ſcribam. Att. 11. 8. Voluntatem ſuam alicui deferre. 13. fa. 34. deferre ad aliquem. 6. fa. 58. Habere voluntatẽ nocendi in iracundia. 2. de Or. 166. a. Quod ſi aut quantam voluntatem habent ad hunc opprimendum, aut quantã ad maledicendũ licentiã, &c. pro Font. 25. a. Vt eam voluntatẽ, quã ſemper habuiſtis erga me, retineatis. con. Rul. 87. b. & 6. fa. 33. Eos voluntatem ſemper eandem, libertatem non eandem ſemper habuiſſe. pro Seſt. 59. a. Voluntatem meam de illo bene interpretaris. 12. Att. 36. Voluntatẽ putant Stoici in ſolo eſſe ſapiente. Tuſc. 4. 10. Voluntatẽ eã, quã expectaram, præſtiterunt. 1. fam. 32. pro, id ſtudium. Voluntatem alicuius recuperare. 9. Att. 23. in ep. Cæſaris. alicuius erga alium recuperare. 1. At. 19. Voluntatem ſociorum reuocatam ad ſtudiũ imperij noſtri. 15. fam. 25. in ep. M. Catonis. Diis ergo immortalibus ducibus hanc mentem Quirites, voluntatemq; ſuſcepi. 3. in Cat. 66. a. Is eandem voluntatem ſuſcepit erga illos, quã ego ſemper habuiſſem. in Ver. 233. b. Tenere volũtatẽ alicuius. 2. Att. 54. Tribuere alicui mutuã. ep. 49. b. Vt ad eã volũtatẽ, quã tua ſpõte erga Cęc. habiturus eſſes, tãtus cumulus accedat. ep. 87. b. Cõmutare vultũ & ſermonẽ ad ſenſũ & volũtatẽ alicuius. de Pet. Conſ. 211. b. Petitori vero neceſſaria eſt, cuius & frons & vultus, & ſermo ad eorũ, quoſcunq; conuenerit, ſenſum & voluntatem cõmutandus eſt. de Pet. Conſ. 28. a. Ad uoluntatem illorum. 12. fam. 33 in epiſt. Lentuli. Ad res alicuius agendas incumbere. 1. ad Att. 20

Ad

Ad voluntatem loqui.pro Quin.19.b. Qui ſe contra huius voluntatem aiebat poſſe..Att.136.b.Nihil præter voluntatem,ad remunerandum mihi ſuppetat.15.fam.35.Voluntate, ne dicam libidine.9.fam.36.Tum etiam maiore pop.Ro.ad cũcs fortunas cóſeruandas voluntate.in Cat.121.b.Voluntate repentina,5.fa.19. Secunda voluntate hominum.15.fam.48.in ep.Caſſij.Et quonã modo poſſem voluntate eius nullam Reip.partẽ attingere?At.142.b Voluntate ita χαχέκτις, vt,&c.1.Att. .2.Sua voluntate,nulla vi coactus.2.de Fin.105.a. Ex quibus ſi vnum aliquod in te cognoueris,ego iam tibi ipſe iſtuc, quod expetis,mea voluntate concedã. 3.Ver.15.a. Quum ijs,qui ſimilem iniuriam acceperant, amiſſis omnibus fortunis,reditus tñ in patriam voluntate omnium concedi videretur,adiutor incolumitatis fui.ad Valeriũ,l.13.5.4.a.Voluntate coniungere difficile eſt,q̃ vtilitate diuerſa ſunt.1. ad Qu. fr.27.Sed tu,vt dignum eſt tua erga me & erga philoſophiam voluntate ab adoleſcẽtia ſuſcepta, fac vt Metrodori tueare liberos. 2.de Fin.154.a.Qua L.frater meus ſumma illorum voluntate diuertit.6.Ver.21.a.Eſſe bona voluntate erga aliquem.ep.25.b.Voluntate tua id per me facere nunc liceat.14.Att.22.in ep.At.;Voluntate ipſius facere poſſe.10.Att.30.Id eſt,libente eo, eo nõ inuito:vulgo,cũ bona eius gratia. Aequius aũt erat id voluntate fieri.1.Off.43.Voluntate beneficia mouetur beneuolentia,etiãſi res forte non ſuppetit.2.Off.44.Voluntate mutatus.5.fam.62. Nihil obſcurius voluntate hominum.pro Mur.34. Quũ tanto ſtudio C. Rabirius totius Apuliæ, ſingulari voluntate Campaniæ viciniratis ornetus.pro Rab perd.reo, 5.a, Cũ Græcus teſtis proceſſit ea voluntate vt læderet.pro Flac.148.b. Aliqui impetu quodã mentis & voluntate ſimiles.de Or.148.b, Voluutate valere apud aliquẽ.1.de Or.3.Voluntate an metu neceſſe ſit ijs vti,vereor.2.At. 46.Omnia prouiſa,parata,&c.cum ſumma ad cões fortunas cõſeruandas voluntate.4.in Cat.86.a.Vix tñ ei de mea voluntate conceſſum eſt.At.55.b.De voluntate tua vt ſimul ſimus,vel ſtudio potius & cupiditate non dubito.Att.194.b.De voluntate harum legionum dubitamus.8.Att.49.in ep.Cn.Pompeij.Significat valde te ſibi gratum feciſſe, q̃ de ſua volũtate ergo Cæſarem humaniſſime diligentiſſimeq́, locutus eſſes.ad Qu.fr.3.17.26.a.Illud accidit præter optatum meum,ſed valde ex voluntate. in Piſ. 36.a Ex ſua voluntate facere.con.Rull. 77.b. Hoc mihi velim credas, ſiquid fecerim,hoc ipſo in bello minus ex Cæſaris voluntate, q̃ intellexerim ſcire ipſum Cæſarem,me inuitiſſimum feciſſe. Plan. lib.13.30.17.a.In eadem ſum voluntate.Att.178.b. In voluntate hæc fuerunt.9.fam.9.Id eſt,non coacta,nec neceſſaria.Erras,ſi Senatum hæc probare putas,populum aũt eſſe in alia volũtate.con. Rull.65.b.M.Cicero defendit alium in ea voluntate non fuiſſe,in qua ipſe fuit.pro Lig.4.Pro animi mei voluntate.5.fa.69.Voluntates reliquorum alliciendæ.10.fam.16. in ep.Planc. Voluntates hoĩum flexibiles.2.fam.12.Voluntates iuſtæ,& officio incenſæ.6, fam.22.Vt minus iuſtæ amicorũ voluntates adiuuandæ ſint.Lel. 54.Occultæ hoĩum voluntates,multiplicesq́; naturæ.ad Bru.1.3.a Voluntatum atq; appetitionum noſtrarũ nõn eſſe cauſas naturales & antecedẽtes.Fat.7. Magna eſt comitijs Conſularibus repentina voluntatum inclinatio,præſertim cum, &c. pro Mur.136.b Voluntatum propria ſunt teſtimonia.Part.27. Pompeij voluntatibus omnes ciues aſſenſerunt. pro Pompeio, 13.b. Conglutinari voluntates noſtras conſuetudine. 11. famil. 42. Defendere teſtamenta ac voluntates mortuorum.de Or.106.b

Voluntarius.

Voluntarius amicus mulieris.pro Cæc. 10.a. Caſus.2. de Fin. 106.a.Fuit aliquis fatalis caſus, vt ita dicam,&c.nunc ſi quis, &c. erit volũtarius.in Ant.209.b.Inimicus.2.Phil.29. Nemo erat voluntarius laudator Præturæ tuæ.6.in Ver.126.a.Reſtat igitur vt motus aſtrorum ſit voluntarius.de Nat.d.34.b.Eſt etiam Aſinius quidam Senator voluntarius,lectus ipſe a ſe.13.Phil.336.Quum mihi cum illo magna iam gratia eſſet, q̃ eius oẽs grauiſſimas iniurias cõis concordiæ cauſa voluntaria,quadam obliuione contriueram.Lent.1.9.76.a.Mors voluntaria.3.de Fin.94.a.Aut conſciſcenda mors voluntaria.ad Marium,li.7.3.10.a.Illa ſuperior fuit oratio neceſſaria,hæc erit voluntaria.pro Roſc.Com.8.a. Societas voluntaria.pro Quint.51.a. Nam hoc ipſum ita iuſtum eſt, ſi eſt voluntarium.Off.b.Maleficium voluntarium.1.de Inu.114.a præſidium.12.fam.37.in ep.Lent.vulnus.pro Planc.72.Voluntario facinori nulla excuſatio.2.ad Her.87. Vt ſine vlla ſpe ad interitum ruerem voluntarium.pro Marcel.8.a. Eſſe quendam motũ animi voluntarium.de Fat.36.a.Alter pp perpetuam in populari rõne leuitatem, morte voluntaria ſe a ſeueritate iudicum vindicauit.de Cl.Or.53.a.De Caio Carbone.Voluntaria quadam obliuione.ep.15.b.Multi ad te eunt voluntarij.ad Brut.91.b.Virtutes animi nõ voluntariæ.de Fin.5.64.a. Regum ſociorum auxilia voluntaria comparare.ad Catonẽ.li.15.4.7.a. Voluntarios de ſe nihil timere.pro Seſt. 1. Nam & perturbationes voluntarias eſſe putabat, opinioniſque iudicio ſuſcipi.Acad.q.lib. 1.17

Volſci.

Volſci,antiqui Italiæ populi.Att.144.b.& pro C.B.61.b. Nam bellum Vlſcorum illud grauiſſimũ,cui Coriolanus exul interfuit eodem ferre tempore,quo Perſarum bellum fuit. Brut. 20

Volubilis, vide Voluo.

Volucer, vel Volucris.

Aliud aũt genus eſt non tam ſententijs frequentatũ, q̃ verbis volucre atq; incitatũ.de Cl.Or.182.a.Nihil eſt aũt tam volucre, q̃ maledictũ:nihil facilius emittitur, nihil citius excipitur, latius diſſipat.pro Plan.46.a.O nuntiũ volucrẽ?pro Qu.54.a.O falſam ſpẽ,o volucrẽ fortunã?pro Syl.67.a.Beſtiæ volucres,agreſtes,natãtes.de Am.111.b.Aſtrorũ volucres motus.de Di.8.b.Volucres angues ex vaſtitate Libyę vẽto Africo inuehi in Aegyptũ.de Na. d.21.b, Natura beſtias volucres cęlo frui libero voluit.Tuſ.235.b

Volucres.

At ille neſcio qui, qui in ſcholis nominari ſolet, mille & octingenta ſtadia q̃ abeſſet videbat,quædam volucres longius.4.Aca. 143.a.Ibes auertunt peſtem ab Aegypto, cũ volucres angues inuectas interficiunt atq; cõſumunt.de N.d.1.72.Volucrũ lapſus.2. de Nat.d.73.Hũc vbi tam teneros volucres, matrẽq; peremit. 2. de Diu.96.a.Quẽadmodũ volucres videmus procreationis atque vtilitatis ſuæ cauſa fingere & conſtruere nidos.2.de Or.13.a

Volumen, Vide Voluo.

Voluntas, Vide Volo,vis.

Voluo.

Facile ſolureq; verbis voluere ſentẽtias.de Cl.Or.153.a. Ij q̃ voluunt ſtellarũ curſus ſempiterni.de Som.Scip.128.b. Quo melius cadat aut voluatur oratio.Or.210.b.Longiſſima eſt igĩt comprexio verborũ,q̃ volui vno ſpiritu põt.3.de Or. 100.a. Turbinẽ verſari,& cylindrum volui putes.de Fato, 149.b. Voluendi enim ſunt libri,cum aliorum,tum in primis Catonis.de Cl. Or. 165.a

Voluens.

Celeriter ſane verba voluens.de Cl.Or. 131.a

Volutor.

Nam eorum animi qui ſe corporis voluptatibus dedidere, &c. circum terram ipſam volutantur, nec hunc in locum niſi multis exagitari ſeculis reuertuntur.in Som.Scip.33.a. Non denique in omni dedecore volutatus es?ad Her.4.162.a.Frater volutatus eſt ad pedes inimicorum.ad Her.31.b.Quis vnquam nepos tam libere eſt cum ſcortis,q̃ hic cum ſororibus volutatus? de Aruſp. reſp. 55.a.Quorum intemperantia expleta,in domeſticis eſt germanitatis ſtupris volutatus.de Aruſp.reſp.58.a.Laborandũ eſt,ne quũ oẽs in omni genere & ſcelerũ & flagitiorũ uolutentur, noſtra nobiſcũ,aut inter nos ceſſatio uituperetur.ad Var.lib.9.3.3.a. Cum pueri tibi ad pedes uolutarentur.ad Her.31.b. Itaque nihil aliud ſtudet,niſi ut lutulentus ſus cum quouis uolutari. in Saluſt. 1.a

Volutatus.

Nã nos quidẽ qd facimus in Verre,quẽ in luto uolutatũ totius corporis ueſtigijs inuenimus?6.Ver.47.a. Itaq; ad Calliſthenẽ & Philiſtum redeo,in quibus te uideo uolutatũ.ad Qu.fr.2.15.4.a In ueteribus ſcriptis ſtudioſe & multum uolutatus.3.de Or.23.a

Volutatio.

An uero tu parum putas inueſtigatas eſſe a nobis labes imperij tui, ſtrageſque prouinciæ? quas quidem nos non ueſtigijs odorantes tuos, ſed totis uolutationibus corporis, & cubilibus perſecuti ſumus.in Piſ.65.a

Volubilis.

Homo uolubilis quadam præcipiti celeritate dicẽdi. pro Flac. 38.a.Canorus orator & uolubilis.de Cl.Or.54.a. Vide q̃ ſit uaria nitæ commutabiliſq; ratio, quàm uaga, uolubiliſq; fortuna. pro Mil.51.a.Appij uolubilis,ſed paulo feruidior,erat oratio. de Cl. 174.b.Neq; uero mundum ipſum animo & ſenſibus præditum,rotundum, ardentem uolubilem deum, portenta & miracula non differentium philoſophorum, ſed ſomniantium.1.de Nat.d. 18.a Celeriter uerba conficere, ut uim uolubilẽ orationis uociferatio conſequi poſſit.ad Heren.21.b.Deinde animum circumdedit corpore, & ueſtiuit extrinſecus, cæloque ſoliuago & uolubili, & in orbem incitato complexus eſt.de Vniu. 20.a

Volubilitas.

Fortunæ uolubilitas.pro Planc.272.b.linguæ pro Planc. 51.a Ex utraque re & mundi uolubilitas, quæ niſi in globoſa forma eſſe non poſſet,&c.2.de Nat. 70.a. Verborum inanis atque irridenda.

dēda.1.de Or.9.2. Vt igitur, inquit, qui protruſit cylidrũ, dedit ei principium motionis volubilitatem autem non dedit. de Fat.36.a Deus cęlum ad volubilitatem rotundauit. de Vniuerſ.44.a, Quomodo ergo id quod temere fit, cæco caſu & volubilitate fortunæ, præſentiri prædici poteſt? 2. de Diu. 23. a

Volubiliter.

Sæpe etiam in amplificanda re, conceſſu omnium, funditur numeroſe & volubiliter oratio. in Or.122.a

Volumen.

Volumen orationis.11.Att.22. Plenum volumen querelæ iniquiſſimæ. ad Appium, lib.3. 17. Epiſtola ea quæ voluminis inſtar erat ſæpe legenda.10.Att.7. Nunc, quoniã ſatis huius voluminis magnitudo creuit, commodius eſt in altero libro de ceteris rebus deinceps exponere, &c. ad Her.1.30.a. Quoniã duobus ſuperioribus de morte & dolore dictum eſt, tertius dies diſputationis hoc tertium volumen efficiet.3.Tuſc.11.a. Euolui volumen epiſtolarum tuarum. Att.9.181.7.a. Volumen aliud ſeparatũ expectant. 14.Att.34. Veniat modo, explicet ſuũ volumen illud, quod ei planum facere poſſum, Erucium conſcripſiſſe. pro Roſ.Am.61.a. Volumen proœmiorum habeo.16.Att.18. Tuis oraculis Chryſippus totum volumen impleuit, partim falſis, vt ego opinor, partim caſu veris, vt fit in oratione ſæpiſſime.2.de Diu.172.a. Cuius rõnis vim & vtilitatem ex illo cælesti. Epicuri de regula & iudicio volumine accepimus. de Nat.d.10.b. De quibus volumina impleta ſunt. Acad.q.ed.1.lib.2.78. Volumina ſelectarum epiſt. 1. ad Q. fr.43. Audio Cæſarem, quum volumina iam confecerat [illegible]. Pæto, lib.9.16.10.2. Video quid agas: tuas quoque epiſtolas vis referam in volumina.16.fam.22. Voluminibus te laceſſeré, non epiſtolis.12.fam.62. Omnia hæc non multis literis aut voluminibus magnis continentur. de Or.101.b

Voluptas.

Voluptatis templum. de Nat.d. 2. 45

Voluptas.

Voluptas etſi eſt illecebra turpitudinis, tamen habet quiddam naturalis boni, leuitatis eſt enim & ſuauitatis: id enim & ſuauitate delectaus, ſic ab errore mentis tanquam ſalutare aliquid adſciſcitur.1.de Leg.23. Voluptas eſt iucũdus motus in ſenſu. de Fin.2.62 Omne aũt id quo gaudemus, voluptas eſt: vt omne quo offendimur, dolor, de Fin.1.29. eſt, quæ ſuauitate aliqua naturam ipſam mouet, & cum iucunditate quadã percipitur ſenſibus. de Fin.58.b Veruntamen video q̃ ſuauiter voluptas ſenſibus noſtris blanditur. Acad.q.ed.1.lib.2.129. In eo autem voluptas omnium Latine loquentium more ponitur, cum percipitur ea, quæ ſenſum aliquem moueat, iucunditas. de Fin.2.21. Nihil tam inimicum menti q̃ voluptas. Cat.36. Aliud voluptas, effuſum, lene, tenerum, hilaratum ac remiſſum.3.de Or.121. Voluptas amatoria. Tuſc. 61. duplex. Non enim hanc ſolam ſequimur, quæ ſuauitate aliqua naturam ipſam mouet, & cum iucũditate quadam percipitur ſenſibus, ſed maximam illam voluptatem habemus, quæ percipitur omni dolore detracto. lib.1. de Fin.29. per ſe expetẽda, Epicuro. de Fin. lib.1.24. bonorum finis, ſecundum Cyrenaicos & Epicurum. Aca. q.ed.1.lib.2.121. Voluptas geſtiens, eſt præter modum elata lætitia, opinione præſentis magni alicuius boni. Tuſc.3.20, & 21. Humaniſſima. Aca.q.ed.1.lib.2.118. imitatrix boni, malorum mater omniũ, cuius blanditijs corrupta, quæ natura bona ſunt, quia dulcedine hæc & ſcabie carent, nõ cernuntur ſatis.1.de Leg.36. Eſtne quæſo ſitienti in bibendo voluptas? de Finib. 2.14.a. Incredibilis. Pomp.lib.5.7.1.a. rationi inimica, impedit conſilium, ac mentis perſtringit oculos, nec habet vllum cum virtute commerciũ. Cat. 38. maxime eſt inimica virtuti, boniq; naturam fallaciter imitãdo adulterat. in Part.48. inſatiabilis & cognoſcendis rebus, de Fin. 4. 10. liquida & libera. de Fin.1.45. quo maior eſt, eo magis mẽtem e ſua ſede & ſtatu dimouet. Parad.17. Quæ penitus in omni ſenſu implicata inſidet imitatrix boni voluptas, malorum autem mater omnium.1.de Leg.70.a. Mediocris. pro Plancio, 1.a. mouens: contrarium, ſtans. de Fin.2.28. Doloris omnis priuatio, recte nominata eſt voluptas.1.de Fin.30. Quo dolore voluptas nulla pariatur, 1.de Fin.25. Nulla capitalior peſtis, quàm uoluptas corporis, hominibus a natura data. Cat.36. obſcœna. de Fin.2.6. Libero tempore, cum ſoluta eſt nobis eligendi optio, quumq; nihil impedit quo minus id quod maxime placet, facere poſſimus, omnis voluptas aſſumenda eſt, omnis dolor depellendus.1.de Fin.26. Omnis voluptas honeſtati contraria eſt. Off. 3.163. Voluptas vt decoris labes opprimenda.1.de Leg.46. Perpetua. ad Appium, lib. 3. 2.6.a. varia dici ſolet, cũ percipitur ex multis diſſimilibus rebus, diſſimiliter efficientibus voluptates. de Fin.8. Voluptas corporis non ſatis digna hominis præſtantia.1.Off.147. lætitiæ: Poſt redit. ad Quirit.1. procreandi. de Fin. 2. 34. Voluptatis illecebris delinitus, virtuti nuntium remiſiſti.15.fam.44. Voluptatis nomen inuidioſum, & infamiæ ſubiectum. de Finib.2.9. In voluptatis regno virtus non poteſt conſiſtere. de Sen. 37. In omni re doloris amotio ſucceſſionem efficit voluptatis.1.de Fin.30. Verbo voluptatis omnes qui vbique ſunt, qui Latine ſciunt, duas res ſubijciunt, lætitiam in animo, commotionem ſuauem iucunditatis in corpore. de Fin.2. 10. Voluptati ſubiecta ſunt, maleuolentia lætans malo alieno, delectatio, iactatio, & ſimilia. Tuſc.4.13. Hæc enim ipſa mihi ſunt voluptati; & erant illa Torquatis. de Fin. 19. Ea res mihi ſummæ voluptati fuit. Att.39. b. Quòd mihi de filia & de Craſſipede gratularis, agnoſco humanitatem tuam, ſperoque & opto, nobis hanc coniunctionem voluptati fore. Lent.1.7.36.a. Sed vt perſpiciatis vnde omnis iſte natus ſit error voluptatem accuſantium, doloremq; laudantium, totam rem aperiam. Nemo ipſam voluptatem, quia voluptas ſit, aſpernatur, aut odit, aut fugit: ſed quia conſequuntur magni dolores eos, qui ratione voluptatem ſequi neſciunt. 1. de Fin. 25. Ad voluptatem omni impetu ferri. Offic.1.147. Ariſtippi eſt, ad uoluptatem & dolorem quæ fugiamus, quæque ſequamur, referri omnia. lib. 1.de Fin. 17. Ad voluptatem loqui, quod Græci [illegible]. Læl. 77. Quod ipſa natura, ut ait Epicurus, adſciſcat & reprobet, id eſt voluptatem & dolorem. lib. 1. de Fin. 17. Diuine enim Plato eſcam malorum voluptatem appellat, quòd ea videlicet homines capiantur vt hamo piſces. de Sen.40. Omne animal, ſimulatque natum ſit, voluptatem appetere, eaque gaudere vt ſummo bono. libr. 1. de Fin.23. Capiebam animo non mediocrem voluptatem, quod, &c. pro Planc. 256. b. Ex literis tuis cepi incredibilem voluptatem.3.fam.37. Itaque cepi voluptatem, tam ornatum virum fuiſſe in noſtra Repub. de Cl. 177. b. Capere magnam & perpetuam voluptatem ex aliqua re. epiſt.31. b. Voluptatem & honeſtatem fines eſſe Callipho cenſuit. Acad.quæſt.edit.1.lib.2. 128. Voluptatem ſeueriſſime contemnere. Off. 1. 101. Voluptatem cum honeſtate Dinomachus & Callipho copulauit. Tuſc.5.62. Voluptatem, dolore detracto, non creſcere ait Epicurus. Tuſcul.3. 41 Voluptatem definiunt Stoici, ſublationem animi ſine ratione, opinantis ſe magno bono frui. de Finib.2. 11. Nullã capitaliorem peſtem, quàm voluptatem corporis hominibus dicebat a natura datam, cuius voluptatis auidæ libidines temere & effrænate ad potiundum incitarentur. de Sen.36.a. Voluptatem cum ſummum bonum diceret. lib.1.de Fin. 21. propter nos, non propter eam, noſmetipſos diligimus. de Fin. 5. 27. etiam & per ſe expetendam eſſe, & dolorem ipſum per ſe eſſe fugiendum. lib. 1. de Finib. 24. ipſam per ſe, quia voluptas ſit, ſemper optandam expetendamq; putat Epicurus. Tuſc.5.69. vnam virtus minimi facit. de Finib.2. 36. Omnis enim expectatio eius qui audit, & admiratio, & improuiſi exitus, habent aliquam in audiendo voluptatem. Par.39. Ego voluptatem habui nimiam. epiſt.12. b. Non placuit Epicuro medium eſſe quiddam inter dolorem & voluptatem. 1. de Finib. 30 Xerxes præmium propoſuit, qui inueniſſet nouã voluptatem. Tuſc. 5.16. Qui percipit, & quid iudicat, quo aut petat, aut fugiat aliquid, præter voluptatem aut dolorem? lib. 1. de Fin.24. Percipietis ex cognitione iuris illam lætitiam & voluptatem, quod, &c. de Or. 1. 97. Percipere voluptatem corporis ex aliqua re. 1. de Finib.18. Vel labore & dolore magnam aliquam quærat voluptatem. libr.1. de Finib. 25. Voluptatem hanc ſentiunt eſſe omnes, quam ſenſus accipiens; iucunditate quadam perfunditur. de Fin. 65. b. Voluptatem immaniſſimus quiſque, acerrime ſequitur. Part.48. Tum intelliges, qui voluptatem maxime ſequantur, eos minime conſequi. Tuſc. 5.72. Qui voluptatem cum honeſtate coniunctam ſummum bonum ſtatuunt, ij inuidioſum nomen voluptatis fugiunt, ſed in vicinitate verſantur. Acad. quæſt. edit. 1. lib.2.128. Summa voluptatem, inquit Epicurus, non dolere. Tuſc. 3.41. Omni priuatione doloris putat Epicurus terminari ſummam voluptatem, vt poſtea variari voluptas diſtinguiq; poſſit, augeri amplificariq; poſſit.1.de Fin.30. Nullam animi voluptatẽ vidiſtis, niſi profectam a corpore, & redeuntem ad corpus. de Nat. d.1.78. Omnes enim iucundum motum, quo ſenſus hærent, Græce [illegible], Latine voluptatem vocant.2.de Fin.12.a. Recta & honeſta quæ ſint, ea facere ipſa per ſe lætitiam, id eſt voluptatem. lib. 1. de Fin. 19. Voluptate & moleſtia mixtus amor. de Vniuerſ. 51. Nam & voluptate capiuntur omnes: quæ etſi eſt illecebra turpitudinis, tamen habet quiddam ſimile naturalis boni lenitate enim & ſuauitate delectat. 1. de Legib. 45. a, Incredibili, qua nunc fruor, lætitiæ voluptate caruiſſem. Poſt redit. in Senatu, 198.b. Voluptate compleri. Acad.q.edit.1.lib.2.118. Quid, quum fictas fabulas, e quibus vtilitas nulla duci põt, cum voluptate legimus? 5.de Fin.94.a. Voluptate dominante, maximas virtutes iacere neceſſe eſt. de Fin.2.95. Delectatur audiẽs multitudo, & ducitur oratione, & quaſi voluptate quadam perfunditur. de Cl. Or. 97. a

Volu-

Voluptate nimia geſtire. Of.1.143. quaſi mercede aliqua, ad officiũ impelli. Ac.q.ed.1.li.2.130. In ea voluptate hunc accepi dolorẽ.15.fa.51. His rebus inſtructus, ſemper eſt in voluptate. 1. de Fini.94.a Dolere, & in voluptate eſſe, contraria. Ac.q.ed.1.li.2.22 Quis aũt vel eum iure reprehenderit, qui in ea voluptate velit eſſe: qua nihil moleſtiæ conſequatur, vel illum qui dolorem fugiat, quo voluptas nulla pariatur? 1. de Fi.26. Quiſquis ſentit quemadmodum ſit affectus, eum neceſſe eſt aut in voluptate eſſe, aut ĩ dolore. 1. de Fi.30. Voluptate ſua omnia metiuntur Epicurei. 7. fam. 24. Voluptates & dolores animi naſcuntur e corporis voluptatibus & doloribus. de Fin.1.41. Voluptates belluarum ſunt, Læl.19 blandiſſimæ dominæ, ſæpe maiores partes animi à uirtute detorquent. Of.52 Delicatæ Epicureorum. de N.d.1.79. homine docto indignæ. Of.2.3. languidæ. Tuſ.5.13. libidinoſæ de Fi.1.46. obſcęnæ. de Fin.2.57.& Tuſ.5.68. quæ auditu & cantibus percipiuntur. Tuſ.3.36. quæ ex formis percipiuntur oculis. Tuſ.3.36 Temporibus quibuſdam, aut officiis debitis, aut rerum neceſſitatibus ſępe euenit, vt & voluptates repudiandæ ſint, & moleſtiæ non recuſandæ. 1. de Fi.26. Voluptates ſenſũ mouẽtes. Ac.q.ed.2.li.1.5 Eos & accuſamus, & iuſto odio digniſſimos ducimus, qui blanditiis præſentium voluptatum deliniti atq; corrupti, quos dolores, quas moleſtias excepturi ſint, occæcati cupiditate non præuidẽt, ſimiliq ſunt in culpa qui officia deſerunt mollitia animi, id eſt laborum & dolorum fuga. 1. de Fi.26. Voluptatumcontemptio. Ac. q.ed.2.li.1.17. Omninoq; hoc genus voluptatum (obſcęnarum) optabile eſſe ſi non obſit, prodeſſe nunquam (tradunt. Epicurei,) Tuſ.5.69 Voluptatum præteritarum memoria, & ſpe conſequentium ſapientis vitam refertam putat Epicurus. Tuſ. 3. 30 Detrahens eas voluptates, quæ ſapere percipiuntur. Tuſ.3.36 obſcęnas faciles, communes, in medio ſitas eſſe dicunt Epicurei. Tuſ.5.68. obſcęnas ſi natura requirat, non genere, aut loco, aut ordine, ſed forma, ætate, figura metiendas putant Epicurei. Tuſ.5.68. Vt nõ modo nullam captet, ſed etiam prætereat omnes voluptates. li.1. de Fin.19. A voluptatibus obſcænis abſtinere minime eſſe difficilet aſſerunt Epicurei, ſi aut valetudo, aut officium, aut fama poſtulet. Tuſ.5.68 A voluptatibus deſeri. 4. At.29 Voluptatibus, quaſi titillatio (Epicuri n. hoc verbum eſt) ſenſibus adhibetur. de N.d. 1.79. Tu gubernacula Reip. petas fouendis hominum ſenſibus, & deliniendis animis, & adhibendis voluptatibus. pro Murena, 142. b Vt turdes ſunt qui efferunt ſe lætitia, tum cum venereis voluptatibus fruuntur, ſic flagitioſi, qui eas inflammato animo concupiſcunt, Tuſc.4.57. Qui ita frui voluptatibus uolunt, ut nulli propter eas dolores conſequantur, & qui ſuum iudicium retinent, ne voluptate victi faciant id quod ſentiunt, non eſſe faciendum, hi voluptatem maximã adipiſcuntur prætermittenda voluptate. 1. de Fi.37.& de Nat.d.1,59. Omnibus in rebus, voluptatibus maximis faſtidium finitimum eſt. de Or.152.b Nec me angoribus dedidi, quibus eſſe cõfectus, niſi his reſtitiſſem, nec rurſus indignis homine docto uoluptatibus. 2. Offi.3. a Priuauiſſe ſe etiam uidetur multis voluptatibus. li.1. de Fin.18 A ſapiente tenetur delectus, vt aut reiiciendis voluptatibus maiores alias coa ſſequatur, aut perferendis doloribus aſperiores repellat. 1. de Fi.27

Voluptarius, vel Voluptarius.

Ego a te non poſtulo ut dolorem eiſdem verbis afficias, quibus Epicurus voluptatem, homo, ut ſcis, voluptarius. 2. Tuſc.27.a Quinetiam guſtatus, qui eſt ſenſus ex omnibus maxime voluptarius, quique dulcedine pręter cæteros ſenſus commouetur. 3. de Or.55.a Diſciplina voluptaria, delicata, mollis, quàm grauis, quã continens, quam ſeuera. 1. de Fin. 29. Ordiamur ab eo ſi placet, quem mollem, quem voluptarium dicimus. 5. Tuſ.127.a Aegritudo, libido, formido, quanquam Stoici communi nomine corporis & animi πάθη appellant, ego malo lætitiam appellare, quaſi geſtientis animi elationem uoluptariam. 3. de Finib.55.a Atque hoc quid etiam iſti tui dicunt uoluptarii Græci. in Piſ.32.a Qui netiam ipſi uoluptarii diuerticula quærant. de Fin.5.67. Tum ab Ariſtippo, quem illæ magis uoluptariæ diſputationes delectarant. 3. de Orat.35.a Homini voluptaria quærenti, non recta. 12. Attic.2. Sic ſuos ſenſus uoluptuarios omnes incitauit. in Piſ. 54. Voluptuarias enim poſſeſſiones nolet Silius. Attic. libr.12. 244.4.a.

Voluto, Vide Voluo.

Vomer.

Vt aratrum circunduceres, cuius quidem vomere portam Capue pene perſtrinxiſti. 2. Phil.101.a

Vomica.

Nec prodeſſe Phereo Iaſoni, is, qui gladio vomicam eius aperuit, quam ſanare medici non poterant. 3. de Nat.d.99.a

Vomo.

Vomere, non dicere viſus. 12. fa.4. Nolim enim mihi ſingere aſotos, vt ſoletis, qui in menſam vomant, & qui de conuiuiis auferantur. 2. de Fin.89.b Aliquod Lapitharum aut Centaurorum cõuiuium ferebatur, in quo nemo poteſt dicere, vtrum iſte plus biberit, an vomuerit, an effuderit. in Piſ.17.a Quum, inquit, vomere poſt cęnam uelle te dixiſſes, in balneum te ducere cęperunt. pro Deiot.13.a Tantum vini in Hippiæ nuptiis exhauſeras, ut tibii neceſſe eſſet in Pop.Rom. conſpectu vomere poſtridie. 2. Philipp.74.a Cui ructare turpe eſſet, is vomens fruſtis eſculentis vinum redolentibus, gremium ſuum & totum tribunal impleuit. 2. Philipp.74.

Vomitur: imperſonale.

Ab hora tertia bibebatur, ludebatur, uomebatur. 2. Philipp. 103.a.

Vomitio.

Quid ea quæ nuper, id eſt paucis ante ſeculis medicorum ingeniis reperta ſunt, uomitione canes, purgante autem, &c. 2. de Nat.d.189.a.

Voro.

Animalia alia ſugunt, alia uorant, alia mandunt. de N.50.b

Voro, per tranſlationem.

Non hi c uoramus literas cum homine mirifico (ita me hercule ſentio) Dionyſio. At.4.8.2.a

Vorago.

Gurges & uorago patrimonii. pro Seſt.25.b. Immenſa aliqua uorago aut gurges uitiorum. in Ver.152. b Habet ſecum L. fratrem quem gurgitem, quam uoraginem, in Aut.232. b Syrtim patrimonii, ſcopulum libentius dixerim, Charybdim bonorum, uoraginem potius. 3. de Or.89.a Quo tanquã in imã uoraginem cętus omnium uitiorum exceſſera. in Saluſt.11.a Vox geminæ uoragines ſcopulique Reip. in Piſ.88.b Qui quum per agrũ Leonti num iter faciens, aquum ipſe demiſiſſet in flumẽ, ſubmerſus equus voraginibus non extitit. 1. de Diu.126.a

Vorax.

Quæ Carybdis tam uorax tot res tam cito abſorbere potuiſſet? 2. Phil.76.a

Vorſura, Vide Verſura in Verto.

Vortex, Vide Vertex in Verto.

Vos.

Vt iam omnium iudicio conſtitutum eſſet, omnium ueſtrum bona prædam eſſe illius uictoriæ. At.11.214.3.a Veſtrum conſenſus, uirtus conſtantia. 5. Phil.164. Veſtrum frequentia. 4. Phi.152 Nos aũt dicimus ea nobis uideri, q̃ voſmetipſi nobiliſſimis philoſophis placuiſſe conceditis. 4. Ac.129.a Conſyderate cum ueſtris animis uoſmetipſi, ecquem putetis, &c. 5. Verr.23.a Quæ facitis, eiuſmodi ſint, ut ea dedita opera à uobis contra uoſmetipſos facere uideamini. pro Roſ.Am.63.a

Votum, Vide Voueo.

Voueo.

Quid optamus à diis immortalibus? quid uouemus. 1. da Na.d. 169.a Neque Herculi quiſquam decumam uouit unquam, ſi ſapiens factus eſſet. 3. de N.d.126.a Noſtri imperatores pro ſalute patrię ſua capita uouerunt. de Fin.5.59 Nautæ uouerunt ſe Dianæ uitulum immolaturos. de Inu.74.b Ludi quos Salinator Senenſi prælio uouerat. de Cl.Or.171.b Marcellus duo templa dedicatvrum ſi Romę uouerat. in Ver.228.b Quę ſi ſtetiſſet Reſp. vouiſſem, ea me, euerſa illa, uota diſſoluere. 15. At.22. Quum propter paupertatem ſues puer paſceret, una ex his amiſſa, uouiſſe dicitur, ſi recuperaſſet, unam ſe deo daturum, quæ maxima eſſet in uinea. 1. de Diu.59.a

Votus.

Ad earũ templa ſuut publice uota & dedicata. 3. de N.d.57.a. De Nymphis.

Votum.

Voti cauſa datur libera legatio. 2. At.45. Ego me maiore religione, quam quiſquam fuit vllius uoti, obſtrictum puto. Att.201. b Sed iam quaſi uoto quodam & promiſſo me teneri puto. Att. 12.241.10.a Nocturna uota cupiditatum. in Ver.265.b Diligentia uotorum ſatis in lege dicta eſt, ac uoti ſponſio, quo obligamur deo, pęna uero uiolatæ religionis iuſtam recuſationem non habet. 2. de Leg.66.a Quinetiam nocturna ſacrificia, quæ putat occultiora eſſe, ſcelerata ſque eius preces & nefaria uota cognouimus. pro Cl.153.a Verres, qui Veneri ac Cupidini uota deberet, is Mineruæ templum ſpoliare conatus eſt. in Verr.128.b Eorumque

quæ preces & uuta de meo reditu exaudiens. Dyrrhachium, quę erat in fide mea, petere contendi. pro Planc. 79. a Facere vota cõtra R:mp. vel contra aliquem. in Cat. 106. b Vota. n. feceratis, ut iu eũ ſe potius mitteret, quàm in veſtras poſſeſſiones, pro Mil. 57. a Vota de illo ægroto faciebant. 8. At. 59. Quotidie vota facimus, ne intercaletur. ep. 96. b Dein ſubito vultu Milonis perterritus fulgeret ad Tyberim, vos & omnes boni vota faceretis, vt, &c. pro Mil. 31. a Noſtri Imperatores maximis & periculoſiſſimis bellis huic deæ vota fecerunt, eaque in ipſo Peſſinunt ad illam ipſam principem aram perſoluerunt. de Aruſp. reſp. 250. b Nemo eſt quin vota victoriæ ſuæ fecerit. 6. fam. 26. in ep. Cæc. Vereor ne nõ tam virtutis fiducia interdum nobis ad ſpem beate uiuendi, quàm vota facienda, videantur. Tuſc. 228. b Antonius ea vota, quæ nunquam ſolueret, nuncupauit. in Ant. 155. b Nuncupare vota pro imperio, &c. in Ver. 242. b Vota ſancte redduntο. 2. de L. 24. diis ſoluere. At. 243. b Iidem etiam vota ſuſcipi dicitiis oportere, nempe ſinguli voueut. de N. d. 79. b Si hæc mala fixa ſunt, ego vero te quamprimum mea vota cupio videre. ad Terentiam, libr. 14 4. 3. a Nonne animaduertis ex tot tabellis pictis, quã multi voti vim tẽpeſtatis effugerint, in portumq; ſalui peruenerint. 3. de N. d, 128. a Quicquid habuit virium, id in eorum libertatẽ contulit, quorum votis iudicauit ſe a morte reuocatum. 10. Phil. 180. a Aequum credo putauit, vitam quam Pop. Rom. votis retinuiſſet, pro libertate Pop. Romani in diſcrimen adducere. 7. Phil. 224. a Deus nihil ſentiens, nunquam nobis occurrit, neq; in precibus, neq; in optatis, neque in votis. de N. d. 9. b

Votiuus.

Ego me a Pompeio legari ita ſum paſſus, vt nulla re impedirer, &c. aut votiuam legationem ſuſciperem prope omnium fanorum ac ſacrorum locorũ. At. 4. 71. 10. a Simulq; cogites quid agendum nobis ſit ſuper legatione votiua, quod in his locis moueor à multis, ne in Senatu Calendis adſim. Att. 14. 3 20. 4. a Ludi votiui. 2. Verr. 19. a

Vox.

Verbum, vox, ſonus. Or. a 51. b Hæc Vox, Ciuis Romanus ſum. in Ver. 270. b Dulcis & clara. in Or. 32. a flebilis. Tuſ. 2. 29. Furialis de Aruſp. reſp. 35. a Inflexa ad miſerabilem ſonum. 2. de Or. 104. a inhumana & ſcelerata. de Fin. 3. 51. lamẽtabilis. Tuſ. 2. 28. Sine contentione vox, nec languẽs, nec canora. 1. Off. 185. a & de Cl. Or. 126. a Vox magnifica, & magno viro ac ſapiente digna. Of. 3. 1. Sunt enim certa vitia, quæ nemo eſt quin effugere cupiat, mollis uox vt muliebris, aut quaſi extra modum abſona atque abſurda eſt. 3. de Or. 24. a Vox nefaria. Tuſc. 5. 41. Læl. 35. permanens, verum ſubrauca natura. de Cl. Or. 177. b Ruſtica vox & agreſtis quoſdam delectat, quo magis antiquitatem, ſi ita ſonet, eorum ſermo retinere uideatur. 3. de Or. 24. a triſtifica. Diu. 1. 11. Quæ eſt unquam iacta non ſuſpicio, quę, &c. ſed iracũdiæ vox aut doloris? pro Flac. 147. b Vox orationis, index. Off. 1. 185. vitæ. pro Syl. 59. Non intelligere interdum quid ſonet hæc vox voluptatis, id eſt, quæ vis huic voci ſubiiciatur. 2. de Fin. 9. a Vox quæ una maxime eloquentiam vel commendat, vel ſuſtinet. de Orat. 1. 131. Vox eum defecit. 7. fa. 2, Atque hæc una vox omnium eſt. ad Dolabellam, l. 9. 14. 8. a Vox de Quæſtura nulla miſſa eſt. pro Flac. 4. a Quæ vox fuit ei cõtume liæ potius, quã doloris. pro Plãc. 28. Quod ſi hæc uox huius hortatu, præceptiſque conformata nonnullis aliquando ſaluti fuit, a quo id accepimus, quo cæteris opitulari, & alios ſeruare poſſemus, &c. pro Archia poeta, 1. Ad Actionis autem vſum atque laudem maximam ſine dubio partem vox obtinet, quæ primum eſt optanda nobis. 3. de Or. 124. b Vocis conſeruatio & pronuntiationis ſanitas ex eadem re oriuntur. 3. ad Her. 114 Contentio vocis & remiſſio. 1. de Or. 136. a Curſus uocis per omnes ſonos. de Or. 164. b Vocis figura, & eius ſpecies. 3. ad Her. 212. Vocis flexiones. Or. 202. b Vocis genera permulta, canorũ, fuſcum, leue, aſperũ, graue, acutum, flexibile, durum, &c. 2. de N. d. 219. a De magnitudine uocis & firmitudinis parte. 3. ad Her. 113. Vocis mollitudo ex quibus conſtet. 2. ad Her. 115. Vocis mutationes totidem ſunt, quot animorum, qui maxime uoce commouentur. in Or. 31. a Mira eſt quædam natura uocis, cuius quidem e tribus omnino ſonis, inflexo, acuto, & graui tanta ſit & tã ſuauis varietas perfecta in cantibus. in Or. 32. a Vt ab iis, qui non inſcii ſunt eius artificii, ratio curandæ uocis petatur. 3. ad Her. 113. Ioanis uocis ſonus. Tuſ. 251. b Vocis ſuffragium relictum in perduellionis iudicio. 3. de L. 32 Cum culpæ pene uocem audiamus. 3. de Nat. d. 68. Tamen me authore nemo dicendi ſtudioſus Grecorum more. & Tragędorum voci ſeruiet, qui & annos complures ſedentes declamitant, & quotidie antequam pronuntient, vocem cubantes, ſenſim excitant, &c. 1. de Or. 131. a Firmam igitur, quam maxime poterimus in dicendo vocem conſeruare, ſi quã maxime ſedata & depreſſa voce principia dicemus. 3. ad Her. 11. Subſellia grandiorem & pleniorem vocem deſiderant. de Cl. Or. 160. a Hodierno die primum veritas uocem contra inuidiam his iudicibus freta miſerit. pro Cl. 71. a. Conciones haberi quotidię contra me, uocem pro me ac pro Rep. neminem mittere. pro S. 34. a An aliquam uocem putatis ipſam pro ſe cauſam & ueritatẽ poſſe mittere pro Cęl. 43. a Ad uocem tributi obdureſcunt. ad Brut. 59. Ad uocem in dicẽdo obtinendam nihil eſt utilius, quàm crebra mutatio, nihil pernicioſius, quàm, effuſa ſine intermiſſione contentio. 3. de Or. 124. Quidam lingua hæſitantes, & uoce abſoni. de Or. 94. b Voce trementi me exulem appellauit. 3. ad Qu. fr. 18 Canere inclinata vlulantique voce, more Aſiatico. in Or. 15. a Voce literatum cogi. 2. Phil. 41. Contenta voce atrociter dicere, & ſummiſſa leniter, & inclinata grauiter, & inflexa miſerabiliter. de Or. 202. b Voce vna omnium gemitur hic ſtatus 2. At. 43. Loquetur enim eorum voce virtus ipſa tecum, &c. Tuſ. 2. 41. Vna voce omnium hoc perfertur, & Vario ſermone perfertur, contraria. 2. fam. 7. Voce & vultu perterriti, confeſſi ſunt. 2. At. 23. Ego enim neminem nec motu corporis, neq; ipſo habitu atq; forma aptiorem, nec voce pleniorem, aut ſuauiorem mihi videor audiſſe. 1. de Or. 65. a Multi erant pręterea pręclari in philoſophia & nobiles, a quibus omnibus vna pene repelli voce oratorem à gubernaculis ciuitatum, &c. 1. de Orat. 24. a Voce Reipſum reuocata. 10. fa. 1. Cum legem Voconiam magna voce & bonis lateribus ſuaſiſſem. de Sen. 14. a Actio eſt quaſi corporis quædam eloquentia, cum conſtet ex voce atque motu. Ora. 202. b In profundẽda voce, omne corpus intenditur. Tuſ. 2. 49. Voces quas habuit, &c. pro Mur. 136. b Voces veridicę. Di. 1. 85. Meminiſtis enim, quum illius nefarii gladiatoris voces percrebuiſſent, quas habuiſſe in concione domeſtica dicebatur. pro Mur. 47. a Natura autem ita reſonans, vt vſque Romam ſignificationes, voceſque referantur. ad Qu. fr. 2. 1. 63. a De theatro. Nam voces, vt chordæ ſunt intentę, quę ad quenq; tactum reſpondeant, acuta, grauis, cita, tarda, magna, parua, &c. 3. de Or. 119. a Rerum verborumq; iudicium prudentiæ eſt, vocum aut & numerorũ aures ſunt iudices. Or. 92. In lingua etiam explanata, uocum impreſſio. 4. Ac. q. 29. a Vocum naturalis quædam in auribus menſio. Or. 102. Aut ſi ſurdus ſit, varietates uocum aut modos noſceret. 2. de Diu. 13. a Voces excutere. 2. Phil. 81. Verbaque ſint quam ſuauiſſimis uocibus Or. 210. b

Vocula.

Et enim recreandæ voculæ cauſa neceſſe eſſet mihi ambulare, hæc dictaui ambulans. At. 2. 38. 1. a Quanto molliores ſunt, & delicatiores in cantu flexiones & falſæ voculæ, quam certe & ſeueræ. 3. de Orat. 55. a Sed incurrit hęc noſtra laurus non ſolum in oculos, ſed iam etiam in voculas maleuolorum. Cælio, libr. 2. 15. 6. a.

Vocalis.

Addamus huc etiam, ne quem vocalem preteriiſſe videamur C. Coſconium. de Cr. Or. 130. a Ea conſeruabitur, ſi fugiemus crebras vocalium concurſiones, quæ vaſtam atque hiantem orationem reddunt. ad Her. 4. 160. a Habet. n. ille tanquam hiatus concurſu vocalium molle quiddam. in Or. 43. a

Vocifero, ſiue Vociferor.

Quid vociferabare decem millia talentum Gabinio eſſe promiſſa? pro Rab. Poſth. 13. a Nam me dies, uox, latera deficiant, ſi hoc nunc vociferare velim, quam miſerum indignumque ſit, &c. 4. Ver. 37. a Neque ſatis libere uociferari poſſe intelligo. pro R. Am. 6. a Minitari abſenti Diodoro, vociferari palam, lachrymas interdum vix tenere. 6. Ver. 35. a

Vociferatio.

Ante L. Flaui., cæterorumque de L. Herennio vociferatio cõmouebat. 7. Ver. 121. a Habet enim quiddam illiberale, & ad muliebrem potius vociferationem, quam ad uirilem dignitatem in dicendo accommodatum, ad Her. 3. 115. a Nam in ipſo ſermone hoc & vociferatione mortua eſt. pro Clu. 22. a Qua vociferatione in cæteris iudiciis accuſatores uti conſueuerunt. pro Roſc. Am. 7. a

Voco.

Comprenenſio, quam κατάληψιν illi vocant. Aca. 5. b Ibi ego ex iure manu conſertum voco. pro Mur. 22. Laceſſo vos, in concionem voco. Pop. Rom. diſceptatore vti volo. pro L. Agr. 14. a Auaritiam in crimen & in iudicium voco. 5. Ver. 187. a Ex ea die ad hanc diem, quę feciſti, in iudicium voco. 3. Verr. 22. a Quod me à męſtitia vocas, multum proficies, &c. At. 198. b Primum quidem me ad Democritum vocas, cui non aſſentior, potiuſque refellam. 4. At. 103. a Tẽpla deorum immortaliũ, tecta vrbis, vitã om-

nium

nium ciuium, Italiam denique totam, ad exitium & uaſtitatem
vocas.1.in Cat.8.a Alias,excidium.Tu me ad verbum vocas, nō
ante venio,quam recuſaro.pro Cæ.59.a Quod me ad vitam vo
cas,unum efficis,vt a me manus abſtineam. Att.3.47.3.a Quid
me igitur Luculle in inuidiam,& tanquam in concionem vocas.
4.Ac.258.a.& 7.Phil.a30 Hoc tu igitur in crimen vocas, quod
cum iis fuerit.C.Rabirius,quos amentiſſimus fuiſſet ſi oppugnaſ
ſet,&c.pro Rab.perd.reo,17.a pro Sex.Roſ.24.b Vadari vis pro-
mittit,in ius vocas,ſequitur.pro Qu.42.a Hæc niſi vides expedi-
ri,quam in ſpem me vocas?Att.3.55. 11.a Vocant me ad trium
phum literæ amicorum.6.Att.44.Aucupia verborum in inuidia
vocant . pro Cęc.297.b Domum ſuam iſtum non fere quiſquam
vocabant.pro Roſ.Am.31.a Hunc ego patris cauſa vocaui ad cę
nam,quo die venit.Att.6.114. 13.a Deinde ipſum regem ad cę-
nam vocauit.6.Ver.54.a Quarum rerum ſpe ad laudem me vo-
caſti.ep.147.b Milo Clodium ad iudicium quis, ad vim nūqua m
vocauit.pro Mil.30.Cur autem per te inimicum paternum inc ō
filium vocauit.pro Flac.60.a P.Sulpitii eloquentiam accuſatio il
luſtrauit,quum ſeditioſum & inutilem ciuem C.Norbanum in iu
dicium vocauit.2.Offic.70.a Rex enim Deiotarus veſtram fami-
liam abiectam & obſcuram tenebris in lucem uocauit.pro Deiot.
39.a Qui claros viros in inuidiam aliquam uocauerunt . pro Se
ſtio.47.b Nec vero criminibus falſis in odium aut inuidiam quē
quam uocabit.1.Off.122.a.& pro Cæl.21,Non faciam vt enume
rem miſerias omnes,in quas,&c.ne & meum mœrorem exagitē,
& te in eundem luctum vocem.At.3.47.4.a Ne me apud milites
in inuidiam voces.in Ant.171.b Poſtremo aliquos futuros ſuſpi-
cor,qui me ad alias literas vocent.1.de Fini.3. a Cum Senatum
ad x a 11.Cal.Ian.Trib.pl.vocauiſſent.ep.161.b.& 5.Philip.180
Cum ad arma Conſules ex Senatuſconſulto vocauiſſent. pro Ra
bir.94.a.& pro Seſt.36. Vocare ad cauſam.14.Phil.388.ad contē
tionem.pro Planc.5.aliquē ad inimicitias.11.fam.6.7.in epiſ.M.
Brut.& Caſſi. ad gratiam referendam.pro Do.ſua,5. In deorum
concilium.1.de Diu.88.a in crimen delicti. pro Corn. Balb.3.in
diſcrimen.pro Flac.63.Detrahere de aliquo,& eum in inuidiam
vocare.pro Rab.44.in iudicium populi.pro Deiot. 2 a.in iudiciū
vim,facinus,audaciam.pro Cæl.1.Incenſi ſuſpicione,rem in me-
dium vocare cęperunt & cauſam illam totam depoſcere.pro Cl.
62.a In longum ſermonem vocare. 1.de L.18.a.& de Inu.158.b.
Hunc Aegyptii Thoyth appellant, eodemque nomine anni pri-
mus menſis apud eos vocatur.de Na.d.70. b Eadem facultate &
fraus hominum ad perniciē,& integritas ad ſalutem vocatur. de
Or.111.b Hic quum venit,extra ordinem vocatur.5.Ver.8. a Re
liqui temporis ſpatium in contentionem vocatur,ab vtroque diſ
ſimillima ratione tractatum eſt.pro Mur.16.a Quid, quod ſalus
ſociorum ſummum in periculū ac diſcrimen vocatur.pro L.Man.
7.a Itemque alii de vita,alii de gloria & beneuolentia ciuium in
diſcrimen vocantur.1.Off.117.a Tamen in falſam atque iniquā
probrorum in ſimulationem uocabatur. pro Font. 24.a Nomen
imperii in commune odium orbis terre uocabatur. 1.de L. Agr.
1.a Ipſe verò Rabirius non modo in iudicium horum criminum ,
ſed ne in tenuiſſimā quidem ſuſpicionem verbo eſt vnquā voca-
tus.pro Rab.perd.reo.4.a Nonne & audaciam eius,qui in crimen
vocetur,ſingularem oſtendere,&c.pro Roſc.Am.24.a Et ad eius
procurationem ſermone non ſolum plebis, verum etiam bonorū
Pompeius vocaretur.ad At.l.4.70.8.a De annona.Sed vt ad Grę
cos referam orationem, ſeptem fuiſſe dicuntur vno tempore,qui
ſapientes & haberentur & vocarentur.3.de Or.75.a Vocari in eā
dem conditionem.ep.119.b in aliquam controuerſiam.13.fa.45
Etiam illud prædicas licet,quod ſupplicium more maiorum ſum
pſeris,ſecurique percuſſeris, idcirco à me in crimen & inuidiam
vocari.7.Ver.103.a.& 5.fa.48 In diſceptationem & controuerſiā
vocari.2.de Or.161.a Sed cum de illo laboro, tum de multis am
pliſſimis viris,&c.nec beneficium tuum in dubium vocari,nec hę
rere in animis hominum ſolicitudinem ſempiternam. pro Deio-
taro,18.a Vocari in iudicium de aliquare.pro Corn. Balb.68.b
Cauſæ,quę omnino in iudicium vocari non ſolent. de Or.106.b
Coſconio mortuo,ſum in eius locum inuitatus , id erat vocari in
locum mortui.Att.2.34.7.a Vocari in pęnam.de Aruſp. reſp.32.
Lex vim habet ad recte facta vocandi, & à peccatis auocandi. de
L.173.b Non omnes,qui tanto ſe ſcelere obſtrinxerint,vt aut fi-
dem ſuam corrumpi paterentur , aut iudicium corrumperent,
in diſcrimen ac iudicium vocandi. 7. Verr.141.a Ad mentes iu-
dicum permouendas,& ad vtilitatem noſtram uocandas. de Or.
3.180.a

Vocatus.

Leonidę cuiuſdam Siculi familia in ſuſpitionem vocata eſt cō
iurationis.7.Ver.8.a Ad prandium vulgo vocati.pro Mur. 141.b
Noua credo res obiecta , noui quidam homines in ſuſpicionem
vocati ſunt.pro Cl.144.a M.Fulcinius adoleſcēs mortuus eſt,&c.
Itaq; in partem mulieres vocatæ ſunt.pro Cæc.9.a

Vocatus , us .

Mane Idibus Septembris,& ille , & Senatus frequens vocatu
Druſi in Curiam venit.3.de Or.2.a

Vocabulum .

Nam ſi res ſuum nomen & proprium vocabulum non habet. 3
de Or.87.a.Nomen eſt,quod,vnicuique perſonæ datur , quo ſuo
quæq; proprio,& certo vocabulo appellatur.1.de Inu.51.a. Qui
ludi ne vno quidem verbo appellantur.Latino,vt vocabulo ipſo
Matris magnæ nomine religio ſuſcepta declaretur. de Aruſp. re
ſp.249.b Nomen Nænię,quo vocabulo etiam a Craccho cantus
lugubres nominantur.2,de Lega.57.Siue alio vocabulo gaudet.
de Vniu.5.Rem aliquam ſuo certo ac proprio vocabulo nomi-
nare.pro Cęc.294.b Chaldæi non ex artis,ſed ex gentis vocabu-
lo nominati.1.de Diu.4.a Vocabula non quidem inuenta deorū
dicit Perſeus,ſed ipſa diuina.de N.d.1.28 Ex ſua ui , quum ant
res,quæ ſit tota quæratur,aut pars eius,aut vocabulū quod ha-
beat,aut quippiam,&c.2.de Or.40 Rebus nō commutatis immu
tare vocabula.1.de Leg.55.a Crede igitur mi Plance,omnes eos
honorum vocabula habituros. 10.fam. 11 Vocabula tantum pe-
cuniarum,& genera mutabas.in Piſ.99. b Vocabula deorum no-
bis prodiderunt veteres,& priſci viri,qui generatores ſuos opti-
me noſſe poterant.de Vniu.47.Ab aliis idem pedes,aliis nominā
tur vocabulis.de Or.217.b His vocabulis deos eſſe facimus,qui-
bus à nobis nominantur.de Na.d.1.58.Res vtiles & ſalutares deo
rum eſſe vocabulis nuncupatas.de N.d.9.b Pluribus notatum vo
cabulis,idem declarantibus.de Fin.3.12

Vocito .

Quas noſtri ſeptem ſoliti vocitare tirones.2.de N.d.151.a Ac
cepimus Demetrium & ex Repub.Athenis,quam optime digeſſe
rat,& ex doctrina nobilem & clarum,qui Phalereus vocitatus eſt
in eodem iſto Aegipti regno,aſpide ad corpus admota, vita eſſe
priuatum.pro Rab.Poſth.64.a

Vpis, vel, vt Macrobius vult, Opis.

Dianæ item plures. Prima Iouis & Proſerpinæ , quæ pinatum
Cupidinem genuiſſe dicitur. Secūda notior,quam Ioue tertio &
Latona natam accepimus,tertiæ pater Vpis traditur.Glaucæ ma
ter.eam Græci ſæpe Vpim paterno nomine appellant. 3. de Na-
tur.deo.41

Vrbane,Vrbanitas,Vrbanus,Vide Vrbs.

Vrbinas.in Ant.243.b

Vrbs.

Ampliſſima atque ornatiſſima vrbs.2.L.Agr.76. a De Capua
mihi coniunctiſſima.in Ant.154.b & natura,& ſitu , & deſcriptio-
ne ædificiorum,& pulchritudine in primis nobilis.con.Rull. 74.b
coloniarum ac municipiorum.in Cat.109.b Fluctum enim totius
Barbariæ ferre vrbs vna poterat.7.At.38.De Athenis. Vrbs cu-
ſtodem,non Tyrannum recepiſſe videatur.ad Qu.fr.7.Erat enim
multe domicilium huius vrbis(cum quidem hæc vrbs) aptius hu-
manitati & ſuauitati tuæ,quam tota Peloponeſus , nedum Pa-
træ.7.fam.49.Quam quum locis manuque ſepſiſſent,eiuſmodi cō
iunctionem tectorum,oppidum vel vrbem appellarunt,delubris di
ſtinctam,ſpatiiſq; communibus.1.de Rep.7.a Cum copioſiſſimā
vrbem funditus ſuſtuliſ.Of.2.113. Vrbe atque agro extermina-
tus.de N.d.1.44.In ea es vrbes,in qua hæc vel plura,& ornatiora
parietes ipſi loqui poſſe videantur.6.fa.9.Tot vrbes,tot ciuitates
1.ad Qu.fr.16.Infeſtæ vrbes imperio.3.in Cat.92. a Tum domi-
cilia coniuncta,quas vrbes dicimus,inuento & diuino iure & hu-
mano mœnibus ſepſerunt.pro Seſ.79.a De euertendis diripiendiſ
que vrbibus valde illud conſiderandum eſt , ne quid temere , ne
quid crudeliter fiat.Off.1.115.

Vrbs,per metaphoram

Vrbem,mihi crede,philoſophiæ proditis , dum caſtella defen-
ditis.Diu.2.28

Vrbs,pro Roma.

Ariſtoteles non dubitaſſet,quin & Prætor ille eſſet & Roma
vrbs,& eam ciuitas incoleret.Ac.q.34.b Pulcherrima,florentiſſi
ma,potentiſſima Vrbs.2.in Cat.47.a Me, quem nonnulli conſer
uatorem iſtius Vrbis,quem parentem eſſe dixerunt.9.At.37.Vr-
bis curatores ædiles.3.de L.6.Vrbis ſordes & fęx.1.Att.42. Illa
Vrbis cuſtos quam ſcribis.7.At.15.Vrbis & vrbanitatis deſideria
depone.7.fa.16.& 31 Erras Clodi,non te iudices Vrbi, ſed carce
ri reſeruarunt.1.Ac.42 De Tullia & Terentia, cum mihi Barba-
rorum ad Vrbem aduentus proponitur,omnia timeo. 7. Atti.44.

Or-

nium ciuium, Italiam denique totam, ad exitium & uaſtitatem
vocas. 1.in Cat.8.a Alias,excidium. Tu me ad verbum vocas, nō
aute venio,quam recuſaro.pro Cæ.59.a Quod me ad vitam vo
cas,unum efficis,vt a me manus abſtineam. Att.3.47.3.a Quid
me igitur Luculle in inuidiam,& tanquam in concionem vocas.
4.Ac.258.2.& 7.Phil.a 30 Hoc tu igitur in crimen vocas, quod
cum iis fuerit.C.Rabirius,quos amentiſſimus fuiſſet ſi oppugnaſ
ſet,&c.pro Rab.perd.reo,17.a pro Sex.Roſ.24.b Vadari vis pro-
mittis,in ius vocas,ſequitur.pro Qu.42.a Hæc niſi vides expedi-
ri,quam in ſpem me vocas? Att.3.55. 11.a Vocant me ad trium
phum literæ amicorum.6.Att.44. Aucupia verborum in inuidia
vocant. pro Cæc.297.b Domum ſuam iſtum non fere quiſquam
vocabant.pro Roſ.Am.31.a Hunc ego patris cauſa vocaui ad cœ
nam,quo die venit.Att.6.114. 13.a Deinde ipſum regem ad cœ-
nam vocauit.6.Ver.54.a Quarum rerum ſpe ad laudem me vo-
caſti.ep.147.b Milo Clodium ad iudicium quis, ad vim nūqua m
vocauit.pro Mil.30. Cur autem per te inimicum paternum incō
filium vocauit.pro Flac.60.a P.Sulpitii eloquentiam accuſatio il
luſtrauit,quum ſeditioſum & inutilem ciuem C.Norbanum in iu
dicium vocauit.2.Offic.70.a Rex enim Deiotarus veſtram fami-
liam abiectam & obſcuram tenebris in lucem uocauit.pro Deiot.
19.a Qui claros viros in inuidiam aliquam uocauerunt. pro Se
ſtio.27.b Nec vero criminibus falſis in odium aut inuidiam quē
quam uocabit.1.Off.122.a.& pro Cæl.a 1, Non faciam vt enumē
rem miſerias omnes,in quas,&c.ne & meum mœrorem exagitē,
& te in eundem luctum vocem.At.3.47.4.a Ne me apud milites
in inuidiam voces.in Ant.171.b Poſtremo aliquos futuros ſuſpi-
cor,qui me ad alias literas vocent.1.de Fini.3. a Cum Senatum
ad x 2 1 1.Cal.Ian.Trib.pl.vocauiſſent.ep.161.b.& 5.Philip.180
Cum ad arma Conſules ex Senatuſconſulto vocauiſſent. pro Ra
bir.94.a.& pro Seſt.36. Vocare ad cauſam.14.Phil.388.ad conē
tionem.pro Planc.5.aliquē ad inimicitias.11.fam.6.7.in epiſ.M.
Brut.& Caſſi. ad gratiam referendam.pro Do.ſua,5. In deorum
concilium.1.de Diu.88.a in crimen delicti. pro Corn. Balb.3.in
diſcrimen.pro Flac.63. Detrahere de aliquo,& eum in inuidiam
vocare.pro Rab.44.in iudicium populi.pro Deiot. 2.a.in iudiciū
vim,facinus,audaciam.pro Cæl.1. Incenſi ſuſpicione,rem in me-
dium vocare cœperunt & cauſam illam totam depoſcere.pro Cl.
62.a In longum ſermonem vocare. 1.de L.18.2.& de Inu.158.b.
Hunc Aegyptii, Thoyth appellant, eodemque nomine anni pri-
mus menſis apud eos vocatur.de Na.d.70. b Eadem facultate &
fraus hominum ad perniciē,& integritas ad ſalutem vocatur. de
Or.111.b Hic quum venit,extra ordinem vocatur.5.Ver.8.a Re
liqui temporis ſpatium in contentionem vocatur,ab vtroque diſ
ſimillima ratione tractatum eſt.pro Mur.16.a Quid, quod ſalus
ſociorum ſummum in periculū ac diſcrimen vocatur.pro L.Man.
7.a Itemque alii de vita,alii de gloria & beneuolentia ciuium in
diſcrimen vocantur.1.Off.117.a Tamen in falſam atque iniquā
probrorum inſimulationem uocabatur. pro Font. 24.a Nomen
imperii in commune odium orbis terre uocabatur. 1.de L. Agr.
1.a Ipſe verò Rabirius non modo in iudicium horum criminum,
ſed ne in tenuiſſimā quidem ſuſpicionem verbo eſt vnquā voca-
tus.pro Rab.perd.reo.4.a Nonne & audaciam eius,qui in crimen
vocetur,ſingularem oſtendere,&c.pro Roſc.Am.22.a Et ad eius
procurationem ſermone non ſolum plebis, verum etiam bonorū
Pompeius vocaretur.ad At.l.4.70.8.a De annona. Sed vt ad Gre
cos referam orationem, ſeptem fuiſſe dicuntur vno tempore,qui
ſapientes & haberentur & vocarentur.3.de Or.75.a Vocari in eā
dem conditionem.ep.119.b in aliquam controuerſiam. 13.fa.45
Etiam illud prædicas licet,quod ſupplicium more maiorum ſum
pſeris,ſecurique percuſſeris, idcirco à me in crimen & inuidiam
vocari.7.Ver.103.a.& 5.fa.48 In diſceptationem & controuerſiā
vocari.2.de Or.161.a Sed cum de illo laboro, tum de multis am
pliſſimis viris,&c.nec beneficium tuum in dubium vocari,nec hæ
rere in animis hominum ſolicitudinem ſempiternam. pro Deio-
taro,28.a Vocari in iudicium de aliquare.pro Corn. Balb.68.b
Cauſæ,quę omnino in iudicium vocari non ſolent. de Or.106.b
Coſconio mortuo,ſum in eius locum inuitatus, id erat vocari in
locum mortui.Att.2.34.7.a Vocari in pœnam.de Aruſp. reſp.32.
Lex vim habet ad recte facta vocandi, & à peccatis auocandi. de
L.171.b Non omnes,qui tanto ſe ſcelere obſtrinxerint,vt aut fi-
dem ſuam corrumpi paterentur, aut iudicium corrumperent,
in diſcrimen ac iudicium vocandi. 7. Verr. 141.a Ad mentes iu-
dicum permouendas,& ad vtilitatem noſtram uocandas. de Or.
2.180.a

Vocatus.

Leonidę cuiuſdam Siculi familia in ſuſpitionem vocata eſt cō
iurationis.7.Ver.8.a Ad prandium vulgo vocati.pro Mur. 141.b
Noua credo res obiecta, noui quidam homines in ſuſpicionem
vocati ſunt.pro Cl.144.a M.Fulcinius adoleſcēs mortuus eſt,&c.
Itaq; in partem mulieres vocatæ ſunt.pro Cæc.9.a

Vocatus, us.

Mane Idibus Septembris,& ille, & Senatus frequens vocatu
Druſi in Curiam venit.3.de Or.2.a

Vocabulum.

Nam ſi res ſuum nomen & proprium vocabulum non habet. 3
de Or.87.a. Nomen eſt,quod,vnicuique perſonæ datur, quo ſuo
quæq; proprio,& certo vocabulo appellatur.1.de Inu.51.a. Qui
ludi ne vno quidem verbo appellantur. Latino,vt vocabulo ipſo
Matris magnæ nomine religio ſuſcepta declaretur. de Aruſp. re
ſp.249.b Nomen Næniæ,quo vocabulo etiam a Graecho cantus
lugubres nominantur.2,de Lega.57. Siue alio vocabulo gaudet.
de Vniu.5. Rem aliquam ſuo certo ac proprio vocabulo nomi-
nare.pro Cæc.294.b Chaldæi non ex artis,ſed ex gentis vocabu-
lo nominati.1.de Diu.4.a Vocabula non quidem inuenta deorū
dicit Perſeus,ſed ipſa diuina.de N.d.1.28 Ex ſua ui, quum aut
res,quæ ſit tota quæratur,aut pars eius,aut vocabulū quod ha-
beat,aut quippiam,&c.2.de Or.40 Rebus nō commutatis immu
tare vocabula.1.de Leg.55.a Crede igitur mi Plance,omnes eos
honorum vocabula habituros.10.fam. 11 Vocabula tantum pe-
cuniarum,& genera mutabas.in Piſ.99. b Vocabula deorum no-
bis prodiderunt veteres,& priſci viri,qui generatores ſuos opti-
me noſſe poterant.de Vniu. 47. Ab aliis idem pedes,aliis nominā
tur vocabulis.de Or.217.b His vocabulis deos eſſe facimus,qui-
bus a nobis nominantur. de Na.d.1.58. Res vtiles & ſalutares deo
rum eſſe vocabulis nuncupatas.de N.d.9.b Pluribus notatum vo
cabulis,idem declarantibus.de Fin.3.11

Vocito.

Quas noſtri ſeptem ſoliti vocitare triones.2.de N.d.151.a Ac
cepimus Demetrium & ex Repub. Athenis,quam optime digeſſe
rat,& ex doctrina nobilem & clarum,qui Phalereus vocitatus eſt
in eodem iſto Aegipti regno,aſpide ad corpus admota, vita eſſe
priuatum.pro Rab.Poſth. 64.a

Vpis, vel, vt Macrobius vult, Opis.

Dianæ item plures. Prima Iouis & Proſerpinæ, quæ pinatum
Cupidinem genuiſſe dicitur. Secūda notior,quam Ioue tertio &
Latona natam accepimus,tertiæ pater Vpis traditur. Glaucæ ma
ter. eam Græci ſæpe Vpim paterno nomine appellant. 3. de Na-
tur.deo.41

Vrbane, Vrbanitas, Vrbanus, Vide Vrbs.

Vrbinas.in Ant.243.b

Vrbs.

Ampliſſima atque ornatiſſima vrbs.2.L.Agr.76. a De Capua
mihi coniunctiſſima.in Ant.154.b & natura,& ſitu, & deſcriptio-
ne ædificiorum,& pulchritudine in primis nobilis.con.Rull. 74. b
coloniarum ac municipiorum.in Cat.109.b Fluctum enim totius
Barbariæ ferre vrbs vna poterat.7.At.38. De Athenis. Vrbs cu-
ſtodem,non Tyrannum recepiſſe videatur.ad Qu.fr.7. Erat enim
multe domicilium huius vrbis(cum quidem hæc vrbs) aptius hu-
manitati & ſuauitati tuæ,quam tota Peloponeſus, nedum Pa-
træ.7.fam.49. Quam quum locis manuque ſepſiſſent,eiuſmodi cō
iunctionem tectorum,oppidum vel vrbem appellarunt,delubris di
ſtinctam,ſpatiiſq; communibus.1.de Rep.7.a Cum copioſiſſimā
vrbem funditus ſuſtulit. Of.2.113. Vrbe atque agro extermina-
tus.de N.d.1.44. In ea es vrbes,in qua hæc vel plura,& ornatiora
parietes ipſi loqui poſſe videantur.6.fa.9. Tot vrbes,tot ciuitates
1.ad Qu.fr.16. Infeſtæ vrbes imperio.3.in Cat.92. a Tum domi-
cilia coniuncta,quas vrbes dicimus,inuento & diuino iure & hu-
mano mœnibus ſepſerunt.pro Seſ.79.a De euertendis diripiendiſ
que vrbibus valde illud conſiderandum eſt, ne quid temere, nē
quid crudeliter fiat.Off.1.115.

Vrbs, per metaphoram

Vrbem,mihi crede,philoſophiæ proditis, dum caſtella defen-
ditis.Diu.2.28

Vrbs, pro Roma.

Ariſtoteles non dubitaſſet,quin & Prætor ille eſſet & Roma
vrbs,& eam ciuitas incoleret. Ac.q.34.b Pulcherrima,florentiſſi
ma,potentiſſima Vrbs.2.in Cat.47.a Me, quem nonnulli conſer
uatorem iſtius Vrbis,quem parentem eſſe dixerunt.9.At.37. Vr-
bis curatores ædiles.3.de L.6. Vrbis ſordes & fęx.1.Att.42. Illa
Vrbis cuſtos quam ſcribis.7.At.15. Vrbis & vrbanitatis deſideria
depone.7.fa.16.& 31 Erras Clodi,non te indices Vrbi, ſed carce
ri reſeruarunt.1.Ac.42 De Tullia & Terentia, cum mihi Barba-
rorum ad Vrbem aduentus proponitur,omnia timeo. 7. Atti.44.

Or-

Orbem terrarum imperiis diſtriſtributis ardere bello, Vrbem ſine legibus, ſine iudiciis, ſine iure, ſine fide relictam direptioni & incendiis. 4. fa. 1. Mira hominum querela eſt (neſcio iſtic, ſed faciek vt ſciam) ſine magiſtratibus Vrbem eſſe, ſine Senatu. 7. At. 19. Hominem grauem & ciuem egregium, qui qua pęna Senatus conſenſu bonorum omnium eos affecerat, qui Vrbem incendere, magiſtratus ac Senatum trucidare, bellum maximum conflare voluiſſent, eadem dignum iudicaret eum qui curiam cæde, Vrbem incendiis Italiam bello liberaſſet. 5. fam. 6. Hoc quæro, quod Vrbem reliquerit. Ego enim ἀπορῶ. tum nihil abſurdius. Vrbem tu relinquas? Ergo idẽ, ſi Galli venirent: Non eſt, inquit, in parietibus Reſpub. at in aris & locis, fecit idem Themiſtocles. 7. Att. 38. Vrbẽ autem & populum noſtrum ſeruandum ad immortalitatem, quantũ in nobis eſſet, putabam. 9. At. 37. Noſtri olim Vrbe reliqua capta arcem tamen tenuerunt. 7. At. 39. Vt ab Vrbe diſceſſi, nullum adhuc intermiſi diem, quin aliquid ad te literarũ darem. 7. Attic. 49. Quanquam longius ẽt cogitabam ab Vrbe diſcedere, cuius iam etiam nomen inuitus audio, tamen propius accedam. 4. fam. 3. De Vrbe augenda quid ſit promulgatum, non intellexi, id ſane ſcire velim. 13. At. 21 Sed caſu ſermo à Capitone de Vrbe augenda, à Ponte Muluio Tyberim duci ſecundum montes Vaticanos, campum Martium coædificari. 13. Atti. 46. Ne aut tibi exire ex Vrbe neceſſe ſit, aut mihi accedere. 4. fam. 3

Vrbanus.

Vrbanus Prætor M. Druſus. 2. ad Her. 52. Vrbana vel prouincialis adminiſtratio. 1. ad Qu. fr. 32. Vrbanum artificium ſimulationis. pro Planc. 17. Manabat enim illud malum vrbanum, & ita corroborabatur quotidie, vt ego quidem & Vrbi, & otio diffiderẽ vrbano. Caſſio, li. 12. 1. 2. a Quam omnes vrbani, ruſtici, omnes inquam, qui Latine loquuntur; voluptatem vocant. 2. de Fin. 123. a Quos non ſolum alieni, ſed etiam ſui vicini, tribules, vrbani, ruſtici repulerunt. de Aruſp. reſp. 257. b Vrbanæ tribus. 1. de Ora. 20. Vrbanarum rerum perturbatio. 14. famil. 16. in epiſt. D. Bruti. Si vrbana officia togatus tibi præſtitiſſem. 9. ad Attic. 25. in epiſtola Balbi.

Vrbanus, facetus.

Homo lautus & vrbanus. 3. Ver. 17. a Et homo facetus inducis etiam ſermonem vrbanum ac venuſtum. pro D. ſua, 71. a Primum, te hominem non ſolum ſapientem, verum etiam (vt nunc loquimur) vrbanum. ad Appium, li. 3. 8. 7. a Vrbani ſales. 9. famil. 31. Heri non multo poſt q̃ tu a me diſceſſiſti, puto quidam vrbani, vt videbantur, &c. 12. At. 63

Vrbanitas.

Αὐτοχθὼν in homine vrbanitas. At. 7. 9. Et ſunt illius ſcripta leniora, vt vrbanitas ſumma appareat, doctrina mediocris. 1. de Fin. 12. a Vrbanitas eſt virtus. vt Stoici rectiſſime putant. 3. fa. 19. Maledictio aũt nihil habet propoſiti pręter contumeliam, quæ ſi petulantius iactatur, conuitium, ſi facetius, vrbanitas nominatur. pro Cæl. 4. a Vrbanitatis color externis oratoribus defuit. Brut. 88. Tu modo ineptas iſtas & deſyderata vrbis & vrbanitatis depone. Trebatio lib. 7. 6. 2. a Libandus eſt ẽt ex omni genere vrbanitatis facetiarum quidam lepos. de Or. 98. b Vrbanitatis poſſeſſionem defendere. 7. fam. 46. Aliquando ſubtilitatem veteris vrbanitatis & humaniſſimi ſermonis attingerem. Quin. fr. 2. 12. 4. 2 Vides enim exaruiſſe iam veterem vrbanitatem. 7. fam. 54. Et in quantam hominum facetorum vrbanitatem incurratis. de Fin. 2. 85. Vir noſtrorum hominum vrbanite limitatus, 2, de Nat. deo. 107. a. Vrbanitates vbi deponendæ tibi ſunt, habes. 16. fam. 30. ex ep. Cic. filii.

Vrbane.

Vt e patre audiebam, facete & vrbane Stoicos arridente. 1. de Fi. 60. a Contumaciter vrbaneq; vexatus. 2. ad. Qu. fr. 3

Vredo.

Nec ſi vredo aut grando quippiam nocuit, id Ioui animaduertendum fuit. 3. de N. d. 124

Vrgeo.

Sed nõ urgeo. ep. 253. b Etiam atq; ẽt inſto atque urgeo, inſector, poſco, atq; adeo flagito crimen. p Planc. 38. a Romæ cum ſum, & vrgeo forum, Senatuſconſulta ſcribuntur. 9. fa. 13. Sed vrges me meis verſibus. de Di. 117. b Quin tu urges iſtam occaſionem & facultatẽ, qua melior nunquã reperietur. ad Trebatium. l. 7. 8. 4. a Pergit idẽ, & vrget anguſtius, de N. d. 2. 16. Vrget nomen. pro Pl. 55. Tempus vrget moriendi. 1. Tu. 165. a Sed lucet, vrget, turba, feſtinat Philogenes. At. 92. b Quęrit. n. Lateranenſis, atq; hoc ano maxime urget, qua virtute, &c. pro Pl. 260. b Vrgent tñ, & nihil remittunt. 4. de Fi. 124. a Galli inſtãt atq; vrgent ſummo cũ ſtudio. p Font. 283. b Sed q̃ſtiones vrgent Milonẽ. p Mil. 112. b In quo q inſiſtũt, aduerſa nobis vrgent veſtigia. Som. Sc. 21. Vrgẽt ruſtice ſane, negãt. n. poſſe, & in eo p ſtant. Off. 60. b Vrgebat Arceſilas Zenonem. cũ diceret. de N. d. 1. 49. pro reprehendebat. Ius Craſſus vrgebat, qđ uitii venditor non dixiſſet ſciens, id oportere præſtari. 3. Of. 68. a Sed neq; hæc digna longioribus literis, nec erat quid ſcriberem, & ſomnus urgebat. At. 12. 237. 1. 2 Illud neq; urſi, neq; leuaui, teſtis vehemẽs, fui præterea quiету. ad Qu. fr. 3. 24. 8. a Nec uero minus Lepidus vrſit me & ſuis & Antonii literis, vt legionem triceſimam mitterem ſibi. Aſinius Pollio ad Cic. 10. 32. 12. a Sin tibi id minus libebit, non te vrgebo. 2. de Of. 10. a Vrge, inſta, perfice. 13. At. 42. Non pugnem cum homine, cur tantum habeat natura boni, illud vrgeam, non intelligere eum quid ſibi dicendum, quum dolorem ſummum malũ eſſe dixerit. 5. de Fi. 138. a An quicquam tam puerile dici poteſt (vt eundẽ locũ diutius vrgeã) &c. 1. de N. d. 134. a Vrgerent philoſophi, &c. inſtaret Ac. &c. de Or. 88. b. De ędificatione tua Cyrum urgere nõ ceſſo ad Qu. f. 2. 6. 3. a Satis eſt homines imprudentia lapſos non erigere, urgere vero iacentes, aut præcipitantes impellere, certe eſt inhumanum. pro Rab. Poſth. 1. a Vrgere occaſionem. 7. fa. 18. Ne vrbem hãc alia vrbe premere atque vrgere poſſitis. con. Rull. 63 b Interrogando vrgere. Ora. 209. b illi, ut loco nos mouerent. 2. ad. Qu. fr. 8. Vrgeor omnibus rebus, quas ſuſtinere vix poſſum, 11 At. 21. Hi. n. vrgeotur anguſtiis, illorum ratio ſoluta ac libera ẽ. de Fat. 50. a Itaq; nunc Democriti manus vrgebatur. Eſt. n. nõ magna. in Hort. a Solicitudine ꝓuinciæ tñ vel maxime urgebamur. At. 6. 116. 4. a Vrgebor iam omniũ ueſtrũ conuitio. Acad. 2. 115. Quãto merore vrgear, ꝑfecto viſtes. At. 11. 210. 3. a Et ne is quidẽ locus ſtabilis, ſed ex eo, ipſi ſi urgeamur; pateſ fuga. At. 8. 145. 4, a Vt l eo, qui mortifero morbo vrgeaſ, vera ſit, Hic morieſ hoc morbo. de Fat. 14. Vrgeri anguſtiis. Fat. 25. Malis oĩbus v. 5. Tu. 35 a Subuenire alicui, qui potẽtis alicuius opibus circũueniri vrgeriq; videatur. Of. 2. 71 Solem mirari de neſcio q̃is Hs. xx. quum audio ex illo ſe vrgeri. ad Att. l. 10. 203. 3. a In aliquo opere noctes & dies vrgeri. 1. de Or. 136. a

Vrgens.

Eſt. n. nulla alia, niſi opinio & iudicium magni præſentis atque vrgẽtis mali. 3. Tuſ. 103. a Onus aut iã urgẽtis, aut certe aduentãtis ſenectutis. de Sen. 2. a Qui nullo impellente fallebant, eos urgente Lælio religioſos fuiſſe putamus? pro Flac. 150. b.

Vrina.

Vt in ſimul ægrotantibus fratribus, ut in urina, ut in unguibus. de Fato, 8. a Vrinari. Ac. 9. b

Vrna.

Senatorum. n. vrna copioſe abſoluit, Equitum adæquauit, Tribuni ærarii condemnarunt. ad Qu. fr. 2. 10. 8. a De Sexto Cæl. Quid poetæ, nonne poſt mortem nobilitari volunt? unde ergo illud? Aſpicite, o ciues, ſenis Ennii imaginis vrnam, Hic ueſtrum panxit maxima facta patrum. 1. Tuſ. 53. a Vetera exemplaria habent formam. Quid minus mirum, quam illam monſtruoſiſſimam beſtiam urnam euertiſſe, ortes diſſipauiſſet. 2. de Dio. 104. Eduxit ex urna tres, iis vt abſentem Heraclium condemnent, imperat. 4. Ver. 29. a. Num quis reus in tribunal ſui quæſitoris aſcenderit, eũq; vi deturbarit, ſubſellia diſſiparit, vrnas deiecerit, &c. 1 Vat. 26. a

Vrnula.

Minuſne gratas diis immortalibus capedines ac fictiles urnulas fuiſſe q̃ delicatas aliorum pateras arbitramur? in Parad. 12. a

Vro.

Duritia corporis, quod quum uritur, non ſentit, pro Do. 75. a Hominem mortuum, inquit lex in 12. ſi vrbe ne ſepelito, neue vrito. 2. de L. 91. a Cæteras partes incultas, q aut frigore rigeãt, aut urantur calore. 1. Tuſ. 107. a Si vratur, torqueatur, ſecetur. Tuſc. 242. b Nõ eũ qui vratur, ſepeliri, ſed qui humetur. 2. de L. 53. Frigus impẽdebat maximũ, quo periculũ erat, ne Appio ſuæ ædes vrerentur. Qu. fr. 314. b. Pernoctant uenatores in niue, in montibus uri ſe patiuntur. 2. Tuſ. 70. a In corpore ſiquid eiuſmodi eſt, quod reliquo corpori noceat, vri & ſecari patimur. Tuſ. 191. b Sed vt ad urendum & ſecandum, ſic ad hoc genus caſtigandi rarò inuitiq; veniemus. Of. 3. 189. Vſtus. ep. 210. b Alias, peruſtus.

Vſitatus, Vſitate, Vide Vtor.

Vſpiam.

Vt tu uſpiã ſaxis fixus aſperis, &c. in Piſ. 88. b Si aliquis nos deus in ſolitudine v. collocaret. de Am. 112. b Si ubi cõſiſtat v. Dolabella habet. Att. 276. b Inde vtrum conſiſtere v. velit, an mare tranſire, neſcitur. At. 7. 131. 2. a Siue eſt illa ſcripta v. ſiue nuſquã. 1. de Leg. 62. a Si ſcieris, inquit Carneades, aſpidem occulte latere v. 2. de Finib. 95. a Ne ſeges quidem igitur ſpicis uberibus & crebris, ſi auenam v. uideris. 5. de Fi. 156. a Sed tñ hoc me ipſe conſola-

ſolabas, q̃ nõ dubitabã, quin te ille aut Dyrrhachii, aut in iſtis locis V. uſurus eſſet. Att. t. 12. 3. a,

Vſquam.

Is, cui nullus vſquam conſiſtendi locus. pro Fla. t 56. b, Quã crucem non auſus eſt V. defigere, niſi apud eos, quibuſcum oia ſcelera ſua ac latrocinia communicaſſet. 6. Verr. 20. a, Nec verò V. diſcedebam. 1. Phil. t. a, Nullus V. delectus noſter, dux nuſquam eſt. ad Att. t 15. b, Nec eſt V. conſilio aut authoritati locus. 2. Offic. 3. a, Neq; V. exul eſſe poſſum, dum ſeruire, & pati cõtumelias peius odero malis omnibus aliis. ad Bru. t6. 11. a, Prudentia, q̃ neq; extra Romã V. neq; Romæ quicquã valet. p Mur. 130. b, Nec mihi magis V. videor, q̃ quum aut in foro magiſtratus, aut in Curia Senatũ video, ſomniare, 2. de Diu. 210. a,

Vſque.

Vſq; a capite arceſſere. in Top. 20. Tantus ex omnibus ſpectaculis V. à Capitolio plauſus excitat' eſt. p Seſt. 25. b, Cõperi mulierẽ quãdã Larino, atq; illã V. à mari ſupero Romã pficiſci cũ magno comitatu. p Clu. t 58. a, Bona paterna & auita, & V. à nobis repetita. p Cælio, 44. b, V. à principe illo atq; inuentore Tyſia. de Or. 92. b, Qd augures oẽs V. à Romulo decreuerũt. in Vat. t 5. a, V. à Thalete enumeraſti ſentẽtias philoſophorũ. 1. de N. d. 64. Accuſatio Põpeii V. à toga pura. Att. 107. b, Hocilli nanigio ad oẽs Populi Romani hoſtes V. ab Diano, qd in Hiſpania eſt, ad Synopẽ, q̃ in Põto eſt, nanigarũt. 3. Verr. 61. a, Vetus opinio eſt iã V. ab heroicis ducta tẽporibus verſari, &c. de Diu. 80. b, V. ad adoleſcẽtiã meã pceſſit ætate. Cat. 45. Ibi eſſe volo vſq; ad pridie Calẽd. Maias. Att. Nos in Formiano eſſe volumus V. ad pridie Non. Maias. Att. a, De Q. fratre nũtii nobis triſtes, nec varii uenerant, ex ante diem Nonarũ Iunii V. ad pridie Calẽd. Septẽbris. Att. 3. 58. 1. a, Mãſit in cõditione atq. in pacto v. ad eũ finẽ, dũ iudices reiecti ſunt. 2. Ver. t 1. Ab initio rerũ Romanarũ v. ad P. Mutiũ põtificẽ. de Or. 113. b, Aſperta arterias ad pulmones v. pertinet. 2. de N. d. 303. a, Ex maximis in laboribus v. ad ſummã ſenectutẽ, ſumma cũ gloria uixit. 7. Verr. 141. a, V. ad extremũ ſpiritũ. Cat. 25. V. ad vltimũ ſpiritũ. Cat. 33. Vbi v. ad hoc tẽpus Syracuſani feſtos dies anniuerſarios agũt. 6. Ver. 98. a Nobis olim quicũq; fuerũt ab ultimo principio huius præceptionis, vſque ad hoc tempus expoſitis copijs, quodcunque placeret, eligendi poteſtas fuit. 2. de Inu. t 25. a,

Vſqueadeo.

Vſqueadeo, &c. quoad, &c. pro Seſt. 2 t. b, Quis huic vrbi v. eſt inimicus, ut iſta diſſimulare poſſit? Octa. 326. b, V. præmeditatũ fuiſſe, ut, &c. ad Her. 7. b, Poſtea aliquanto, ipſos quoq; tẽpeſtas vehemẽtius iactare cœpit, v. vti dominus nauis, quum idem gubernator eſſet, in ſcapham confugeret. 2. de Inu. 236. a,

Vſque dum.

Quouſque, inquies? quoad erit integrum: erit autẽ vſq;, dum ad nauem. t 5. Att. 42. Venit ad uadimonium Quintius: iacet res in controuerſiis iſto calumniãte biennium, v. inueniretur, qua ratione res ab vſitata conſuetudine recederet, &c. pro Quint. 45. Fateatur ſe priuatum hominem, prædonum duces viuos, atque incolumes domi ſuæ, poſteaquam Romam redierit, v. per me licuerit, tenuiſſe. 3. Verr. 8.

Vſque eo.

Vſq; eo animaduerti Iudices, eũ iocari, antequã Chryſogonũ nominaui. pro Sex. Roſc. Am. 28. b. V. regno carere non poterat. Tuſc. 196. b. Qui pſertim V. cuperet, vt, &c. pro Arch. 190. b. V. L. Catilina Rẽpub. deſpexit atq; cõtẽpſit, ut eã copia, quã ſecũ eduxit, ſe hãc ciuitatẽ oppreſſurũ arbitraretur? pro Mur. 71. a, Multaq; facimus v. dum aſpectus ipſe fidem faciat ſui iudicii. Acad. q. ed. 1. libr. 2. 2 t Næuius v. feruet auaritia, ut, &c. p Quint. 6. b. V. moroſi ſumus, vt nobis nõ ſatisfaciat Demoſthenes. Or. 206. b. Inferiorẽ eſſe patitur, duntaxat v. ne cũ bonis, fama, fortuniſque omnibus, Sex. Næuii cupiditati crudelitatiq; dedatur. pro Quint. 41. a. V. ne te diligis? pro Quint. Roſc. 45. b. Totũ Sẽproniũ v. perago, vt Neſtoriũ quoq; interponã. ep. 1 t6. b, V. perſeq, dum proprium efficiatur. Top. 13. V. premere earũ capita mordicus, dum illæ captum amitterẽt. 2. de Nat. d. 93. V. quoad, &c. con. Rull. 89. b. Ego autem v. ſum eneruatus, vt, &c. Att. 2. 29. 1. a Quo dubi audiuit iſte, v. eſt commodus, vt ſine ulla dubitatione inſanire omnibus ac furere uideretur. 6. Verr. 34. a, V. non fuit popularis, ut patrimonium ſolus commeſſet. pro Seſt. 54. b. Neque ſe vſque eo eſſe ſtultum, ut, &c. in Verr. 127. b, Illa ſuperiora eſſe ſentit, nõn uſque eo tamen, ut, &c. pro Quint. t 7. b, Quæ cum ita eſſent, tamẽ V. ſe tenuit, quoad a Cn. Pompeio ad eũ legati venerunt. p Deiot. 145. b, Quod Amerinis V. viſum eſt indignũ, ut fletus gemituſq; tota urbe fieret. p Sex. Roſc. 27. a. Ego, q ſcire Q. Põpeium Baulis Embœneticã facere, & V. ut ego miſererer eius eſuriei, non ſum commotus. Cælius Cic. 8. 3.

Vſque ex.

Vt qui uſque ex vltima Syria atque AEgypto nauigarent. 7. Verr. 123. a,

Vſque inde.

Quoad longiſſime poteſt mens mea reſpicere ſpatiũ præteriti tẽporis, & pueritiæ memoriã recordari ultimã, inde uſque repetens, hũc uideo mihi principẽ, & ad ſuſcipiendã rationem horum ſtudiorum extitiſſe. pro Arch. 1.

Vſque iſtinc.

Noſti iã in hac materia ſonitus noſtros: tãti fuerunt, ut ego eo breuior ſim, quod eos uſque iſtinc exauditos putẽ. 1. Att. 3 b.

Vſque, cum accuſatiuo.

Erant acceptæ pecuniæ a C. Verrutio, ſic tamẽ ut uſq; alterũ r, literæ cõſtrarẽt integræ in Verr. t 46. b, Sacerdotes V. Ennam pfecti ſunt. in Ver. 225. b, Appius pfectus eſt Tharſum V. Laodiceã. Att. 77. b, Quintus V. Puteolos uenit. Att. 250. b, A Brũduſio V. Romam uidi, &c. in Phil. 90. b, Quoniã eiuſmodi theatrũ totius Aſiæ uirtutibus eſt datũ, &c. ut V. Romam ſignificationes, uoceſque referantur, &c. 1. ad Q. fr. 32.

Vſque, pro Aſſidue, perſeuerante r.

Teſtis eſt Sicilia. quam multis uſque cinctam periculis, non terrore belli, ſed celeritate conſilii explicauit. pro L. Man. 20. a, Mihi quidem V. curæ erit quid agas. ad Cornif. li. 12. t9 4. a. V. illum domi fuiſſe. de Cl. Or. 172. b,

Vſque, alio modo acceptum.

Hanc legationem non accepit e ſuis ciuibus, ſed uſque Tymolo petiuit. pro Flac. 155. b, Trans alpes V. transfertur pro Quint. 7. a, Nec ſapiẽti V. plaudite uiuendum eſt. de Sen. 91. b,

Vſquequaque.

Ne aut uuſquã, aut uſquequaque. de Inu. 70. b, Aut undique religionem tolle, aut V. conſerua. 2. Phil. t07 Atq; hoc nõ alienum eſt, quod ad multa pertinet, ut aut uuſquã, aut V. dicatur, hic admonere. 2. de Inu. 165. b, V. inquies, ſe Domitii male habeat. 8. fam. 44 An hos V. aliter in uita, & nõ ex maxima parte de tota iudicabis? 5. de Fin. 156. a Hic quoque, ut loquebatur, & opinor V. ad Att. lib. 4. 79. 1. a Nolite V. eadẽ quærere in metu belli, fuvandi qui locus poteſt eſſe? 7. Verr. 8. a ſapere oportet, id erit telũ acerrimũ. 7. fam. 29.

Vſucapio, Vſura, Vſurpo, Vſus, Vſuſfructus.

Vide Vtor.

Vt, particula cauſatiua.

Vt addiceretur multis præclariſſimis libertas. 3. de Leg. 24 Ego tui Bruti rem ſic ago, ut ſuam ipſe nõ ageret. Att. 78. b, Negotium magiſtratibus eſt datũ, ut curarent, ut ſine ui mihi ædificare liceret. de Aruſp. reſp. 147. b, Me tueor, ut oppreſſis omnibus non demiſſe: ut tantis rebus geſtis, parum fortiter. Att. 33. b. Sed de iudicibus, & (uere ut dicam) da te futurum eſt. 7. Verr. 139. a, Non illi quidẽ, ut mihi ſtomachum facerent. ad Lent. 1. 9. 31. a, Tantum cepi doloris, ut conſolatione ipſe egerẽ. ep. 71. b. Quid enim mereas, ut Epicureus eſſe deſinas? de N. d. 1 46 Vt in ſecundis, fluxa ſunt res noſtræ: ut in aduerſis, bonæ. 4. Att. 6 Syracuſana ciuitas (ut eã potiſſimum nominẽ) dedit ipſi ſtatuã. 4. Verr. t02. a, Quam ſis audax, (ut alia obliuiſcar) hinc omnes intelligere potuerunt. pro Roſc. am. 52. a, Aliquẽ improbũ neo ptimũ laudari. de Opt. 244. b, Nõ ut proficerẽ aliquid. in Phil. a, Fortaſſis ea re minaciter agis, ut nos terras. epiſt. 169. b, Reliquũ eſt igĩ, ut tibi, &c. At. t 39. b, Vt uideat, ut ſatiſfaciat. 11. At. 37 Nullum frigidus flumẽ attigi, ut uix pede tentare poſſim. de L. 170. b. Inuit' feci, ut L. Flaminiũ a Senatu eiicerẽ. de Sen. 38. a

Vt, cum Metuo, uereor, & timeo, dubitationem ſignificat.

Qualis, ut arbitror, nemo unqam erit, &, ut confirmare poſſum nemo certe fuit. de Amic. 97. b, Vt enim quidq; ſuccurrit, libet ſcribere. Att. 122. b, Sin homo amens diripiendam vrbẽ daturus eſt, vereor ut Dolabella ipſe nobis ſatis prodeſſe poſſit. At. 14. 14. 2. a, Vereor, ut his ipſis contentus ſis. Att. t 13. b, Vt iam non ſine cauſa, &c. Or. 202. b, Vereor, ut idem interitus ſit animorum & corporũ. de Amic. 98, b, Accepi enim a te literas, quibus videris vereri, ut epiſtolas illas acceperim: quas, &c. At. 11. 121. 1. a, Et tamen vereor, ut iis ipſis contentus ſit. At. 7. 135. 6. a, Dixit ſe audiſſe, ut nihil eſſet incommodi. At. 97. b, Tu ſcio facis, ut omnia, quod Seruiliæ non deſit, id eſt Bruto. 15. Att. 34 Tamenne vereris, ut poſſit hæc contra Hortenſium contendere pro Quint. Ne verendum quidem eſt, ut tenere ſe poſſit, ut moderari. 5. Philipp. 199. a, Timebam ut poſſem, &c. pro Domo ſua. 224. b, Quod vereor, tibi ipſi ut probem. Att. 85

Non Quod

Quod enim tu abfuiſti, uereor ut ſatis diligenter actum in Senatu ſit de literis meis.Att.6.115.3. a, Veretur Hiēpſal,ut ſatis firmũ ſit & ratũ.2.de L.Agr.62.a,Omnes labores te excipere video, timeo ut ſuſtineas. Terentiæ,lib. 14.2.8.a, Sed quum ita late pateat eius poteſtas,quem veremur vt terrarum orbē cõplexa ſit,nonne,&c.pro Marcell. a,

Vt facile.

Vt facile cerneres eũ degenerauiſſe. de Cl. Or.176.b, Quãta illi fuit grauitas?ut facilè Pop.Ro.ducē diceres.de Am.113.b,

Vt, cum ſuperlatiuo,& Ita.

Hæc ut breuiſſime dici potuerũt,ita a me dicta ſunt.2.de Or. 93.a, Domus celebratur ita,vt quum maxime.ad Q.fr.2.19.7. a,Vt quiſq; animi magnitudine maxime excellit,ita & maxime vult princeps omnium, uel potius ſolus eſſe.de Of.a, Vt quēq; eorũ minimũ putãt,ita eũ primũ volũt dicere.de Or.137.b,Vt. n.quiſq; optime dicit,ita maxime dicēdi difficultatē,varioſque euētus orationis,expectationēq; hominũ pertimeſcit.1.de Or. 59.a,Vt quiſq; optime Græce ſciret,ita eſſe nequiſſimum. 2.de Or.148.a,Vt in quoq; oratore plurimũ eſt, ita maxime is pertimeſcit.de Ora.95.b, Vt quodq; primũ geſtum erit, ita primum exponetur.ad Her.3.b,

Vt, cum Ita,abſque ſuperlatiuo.

Vt quiſq; ætate antecellit,ita ſententiæ principatũ tenet. de Sen.90.b,Themiſtocles,vt apud nos perantiquus,ut apud Athenieſes nõ ita ſane uetus.de Cl.Or.168.Nihil vnquã ita expectaui,vt cũ hæc ſcribebã tuas literas.Q.fr.312.b, Non tamen vt fugiendum,ita habendum eſt religioni cõtrariũ.de Off.43.b,Molliunt animos noſtros:ita ſunt deinde dulces,vt nõ legãtur modò,ſed ēt ediſcãtur.2.Tuſ.q.48.a,Ita ſit,vt mediterranei mare eſſe nõ credãt.de N.d.1.62.Cũ ſibi propoſuerint,ut ſiue ita ſit,ſiue non,vt diſtinguant,&c.pro Cęc.296.b,Vt igitur ita perturbato ſcribe aliquid.Att.109.b,Omne animal vt vult, ita vtiē motu ſui corporis.de Diu.105.b, Ita accepi librum a meo ſcriba, vt eundem acciperem à fratre tuo.ep.78.b,

Vt & Sic.

Sic ei te cõmēdaui & tradidi,vt grauiſſime, diligētiſſimeque potui.ad Trebatiũ,lib.7.17.6.a,Vt hæc audiuit,ſic exarſit ad id qđ nõ modo ipſe nũquã uiderat, ſed ne audierat quidē ab eo q ipſe vidiſſet.3.Verr.43.a,Sic loqtur,ut Corſicanũ te audire dicas.de N.d.81. Nam ut incredibile eſt mortem oblatam eſſe patri à filio ſine plurimis & maximis cauſis: ſic hoc uериſimile nõ eſt,& pro Roſc.Am.23.a,

Vt, pro Modo.

In iugere Leontini agri medimnum fere tritici ſeritur: perpetua atque æquabili ſatione ager efficit, cum octauo bene vt agatur:&c.5.Verr.92.a,

Vt ne.

Vt ne longius abeam,declarat iſta deſcriptio eſſe aliquid.ꝓ Cæc.69.a , Vt iis quæ habeant,modice & ſcienter vtantur,& vt ne deceat.1.de Or.65.a,Opera datur vt iudicia ne fiãt. ꝓ Mil. a,Poſtulãt enim,nõ vt ne cogãtur ſtatuere:quid agitur? ut ipſis ne liceat.4.Verr.104.a,Si hic illi;vt ne ſit impune.pro Mil.23. a, Vt lex Helia,lex Fuſia ne valerent.Poſt reditum.in Sen.9.a, Petiui ſæpe per literas,&c.non ut decernatur aliquid noui,qđ ſolet eſſe difficilius,ſed ut neqd noui decernat̃.ad Cur. 2.6.10. a,Sed tamen ita velim,ut nequid properes.Tironi,li. 16.9.6.a,

Vt non.

Ruere illa nõ poſſunt,vt hæc nõ eodē labefactata motu cõcidãt.pro L.Man.12.a,Põt igitur Iudices L.Cornelius condemnari?vt non C.Marii factum cõdēnetur?pro Corn.Balb.64.b, Fieri,inquã, o Triari nullo pacto põt,vt nõ dicas qd nõ probes ei⁹ a quo diſſentias.1. de Fin,41.a, Cui viginti his annis ſupplicatio decreta eſt,vt nõ imperator appellaretur.in Ant.260.b,Tu etſi nõ potuiſti ullo modo facere, vt mihi illã epiſtolam mitteres,&c.11.Att.43.pro,quin mitteres.Vt alia non poſſent percipi. Acad.q.ed.1.lib.2.28.Hoc eſt,etſi alia percipi non poſſent. Vt non quo minus.ep.172.b, Tamen ea dicit, vt ab ipſa natura didiciſſe,non ut ipſe reperiſſe uideatur.de Nat.d.2. 12.

Vt nunc eſt.

Mihi uero deliberatũ eſt,ut nũc quidē eſt, abeſſe ex ea vrbe. 15.Att.13.pro,vt nũc res ſe habēt.Quę ſi manebũt,q̃rēda eſt excuſatio ad Brutũ,& vt nũc eſt,mãſuræ vidētur. Att.12.247.1.a, Hãc uides villã,vt nũc quidē eſt,lautius ædificatã.de Leg.169. Cõſtitui,vt nũc eſt,proficiſci.ep.164.b,Vt nũc quidē eſt.de N.d. 67.b. & Att.133.b,Deinde nõ hēt,ut nũc quidē eſt,id uitii res. ep.54.b,Nõ,ut olim ſolebat,Atellanũ:ſed,ut nũc fit,mimum introduxiſti.Pæto,li.9.16.19.a,Ille, vt nũc ſe hēt,admirabili gloria eſt.Att.36.b.Atq; ille vt ſemꝑ fuit apertiſſimus,non purgauit,ſed iudicauit.pro Mur.136.b,Exorabilis iracũdia, vt in malis acerbitati anteponēda eſt. Q.fr.298.b.Eius negotium ſic velim ſuſcipias,ut ſi eſſet res mea.ad Cælium,lib.4.a.

Vt maxime.

Quam ut maxime inueneris, quod haud ſcio an non poſſis. Acad. q.ed.1.lib.2.73.Vt quis maxime perſpicit,&c.is ſapientiſſimus haberi ſolet.Off.4.b.Vt maxime potui.Off.108.b.

Vtplurimum.

Sequitur enim de iure belli;in quo & ſuſcipiēdo & gerēdo & deponendo, ius vtplurimum ualet, & fides.lib.2. de Leg.56.a,

Vt primum.

Vt primũ,&c.ſtatim,&c.ep.60.b. Amicitia peruetus mihi cũ eo eſt,V.in foro veni, inſtituta.ad Sulp.13.18.1.a.V.poteſtas [illegible]ta eſt augendæ dignitatis tuæ, nihil prætermiſi in te ornando, &c.Planco,lib.10.13.1.a.Atq; ego V. fletu repreſſo loqui poſ[illegible] cœpi,Quæſo inquã pater ſanctiſſime.in Somn.Scip.10.a, V.i[illegible]dices conſederũt, valde diſſidere boni cœperũt.de Cl.Or.a.V [illegible] prouincia rediit.in Verr.69.b.V.à tuo digreſſu Romã ueni. A[illegible] 3.b.V.in illud oppidum uenit,&c.in Verr.220. b.

Vt,pro Licet.

Etenim ut circũſpiciamus omnia quæ populo grata atq; iucũda ſunt:&c.1.de L.Agr.14.a.Vt illud nõ cogitares,tñ ad eiuſdē ordinis homines te iudices eſſe vēturũ.5.Verr.79.a,Ne in cogitationē quidē cadit,ut fuerit tēpus aliquod, nullũ quũ tēpus eſſet. 1.de N.d.16.Ad me vētũ eſt,q ut ſumma haberē cætera,tēporis quidē certe uix ſatis habui,&c. pro Quint.2.a.Vt. n. [illegible] oia,quõ Græci ineptum appellēt,nõ reperies. in Or.a.Quid ſi pacis, id eſt timoris noſtri nomen audiuerit, ut non referat pedē,inſiſtet certe.12.Phil.324.a.Legē aliã appellare fas non eſt; & ut ſit lex,non debemus illã Hircii legē putare.in Phil.a.Nos te tuũq; exercitũ expectamus, ſine quo ut reliqua ex ſententia ſuccedant,uix ſatis liberi uidemur fore.ad Brut.4.a.Quis autē locus erit tutus,ut placatis utamur fluctibus?Att.a.

Vt, pro Poſtquam.

Vt ab urbe diſceſſi, nullũ intermiſi diē,quin aliqd ad te literarũ darē.Att.7.134.1.a.Ille,ut erat in primis inter ſuos copioſus,conuiuium comparat.in Verr.89.b.Vt ſemel exuit, oēs peragrauit inſulas.de Cl.Or.169.b.Qui ſimul ut increpuit,philoſophum relinquunt.de Or.110.b.Simul ut ortũ eſt.de Fin.71.b. Vt aliud nihil,hoc tñ ꝓfecit.7.Att.43. Statim ut Romã rediit, &c.ꝓ Quin.10.b.Nonnihil,ut in tãtis malis eſt ꝓfectũ. ep.184 b.Is ut me ſalutauit, ſtatim Romã ꝓfectus eſt.Att.101.b.Eſt.n. annus ut repulſam tulit.in Ant.a.Vt ueni in Arpinũ,quũ ad me frater ueniſſet,in primis nobis ſermo, iſq; multus de te fuit. de Cl.Or.a.Vt Athenas ad xv.Calēd.Quintiles uenerã, expectabã quartũ diē Põpeiũ. Att.a.Ille cõtinuo ut uidit, nõ dubitauit tollere.ĩ Ver.211.b.Qui ſimul ut me uiderũt, inquiũt.in Verr. 206.b.Imo uero ut quiſq; me uiderat,nerrabãt. in Verr.70.b.

Vt, pro Quam.

Tũ appellat hilari uultu hominē Bulbus,ut blãdiſſime põt. ꝓ Clu.57.a. Quas ut honorificentiſſimis uerbis ipſe conſequi potero,complectar mea ſententia.in Phil.a Sed reliquum curſum uitæ,quàm quidem poſſum,breuiter perſtringam:& ut potui,breuiter perſtrinxi.in Phil.a.

Vt,pro Quanuis,uel Etiamſi.

Vt nihil adiũgat emolumenti.de Inu. 82. b.Vt ſtatim de iure aliqs concurrerit.ꝓ Quint.14.b Vt ſecũ oĩ ex parte conſentiat orõ.de Vniu.9.Nã qd de me dicã cui ut oia contingãt, q̃ uolo, leuari non poſſum. Att. 193.b. Vt excellas ēt pulchritudine & uirib⁹.Off.57.b.Qui ut ſumma haberē cetera,tēporis qdē certe uix ſatis habui,vt,&c.pro Quint.7.b.Qui ut nihil aliud,hoc tñ ꝓfecit,dedit illo dolorē.15.Att.24.Qui ut rationē non redderet,tñ,&c.de Diu.93.b.Etenim ut ſint auſpicia,q̃ nulla ſunt, hæc certe,&c.de Diu.123.b.

Vt,pro Quomodo,aut cum admiratione quadam.

Me ipſũ ut cõtēpſit? ꝓ Seſt.8.b.Vt cõtēpſit, ac ꝓ nihilo putauit.ꝓ Mil.47.a. Vt illi efferũtur lętitia, cũ uicerint,ut pudet uictos,ut ſe accuſari nolũt,ut cupiũt laudari?5.de Fin.109.a. Vt ille tũ humilis,vt demiſſus erat.Att.36.b,Cneus aũt noſter (o rē miſerã & incredibilē)ut tot⁹ iacet?At.7.139.2.a. Noſter aũt teſtis ut ſe ſuſtētat,ut omnia uerba moderatur?pro Flac. 148.b.

Vt, pro Secundum.

Vt Populi Romani ętas eſt,ſenes:ut Athenienſium ſecula numerantur,adoleſcentes debent uideri.de Cl.Or.19.a.L.Cęlius Antipater ſcriptor fuit, ut temporibus illis luculentus, iuris ualde peritus.de Cl.Or.52.a.Erat cum literis Latinis;tũ etiam Græcis,ut temporibus illis,ſatis eruditus.de Clar. Orat.55.a,

Denique

Deniq; hūc proximo ſeculo Themiſtocles iſecutus eſt, ut apud nos, perātiqu⁹: ut apud Athenieſes, nō ita ſane uetus. de Cl.Or. 10.a, Poſteaq; Cliſthenē, multū vt tēporib⁹ illis, ualuiſſe dicendo. de Cl.Or.14. Qui ſermo? q̄ ꝑceptaꝰquanta notitia antiquitatisꝰque ſcientia iuris augurandi? Multa etiam ut in homine Romano literæ. de Sen.11. Non nihil, ut in tantis malis, eſt profectum. ad Caſſium, libro 12.2.6.a,

Vt, aduerbium ſimilitudinis.

Quo ille quum eſſet, vt ego mihi ſtatuo, talis, qualem te eſſe video, nunquam cum Scipione eſſet profectus. pro Mur. 29. a, Pro ſe quiſque, vt in quoq; erat authoritatis plurimum, ad populū loquebatur. 3. Verr. 47.a, Qui aliis nocēt, vt in alios liberales ſint, in eadem ſunt iniuſtitia, vt ſi ipſi in ſuam rem alienā cōuertāt. 1. Off. 66.a, Nā adhuc & factū tuū probatur, & vt in talē re, etiā fortuna laudatur. ep. 54.b, Vt mea memoria eſt Att. 13. 286.3.a, Tenemuſne quid ſit animus, ubi ſit, denique ſitne, aut ut Dicæarcho uiſum eſt, ne ſit quidem ullus? 4. Acad. q. 222.a,

Vt, pro Quemadmodum.

Et cæteros ſophiſtas, ut a Platone intelligi poteſt, luſos uidemus a Socrate. 2. de Fin. 2.a, Me uero teſte producto, credo, &c. ut aperta iugula ſua pro meo capite P. Clodio oſtentarint. Att. 5. 51.7.a, Siue hic confictum eſt, ut apparet: ſiue miſſum domo eſt, ut dicitur, commouebor. pro Flat. 30, a, Quod iſta ipſa de re multū (ut dixi) & diu cogitaui. 1. Acad. q. 6.a, Vt adhuc actū eſt. 12. fam. 1. Vt eſt conſuetudo. pro Cęc. 16.a, Multa colligit Chryſippus, ut eſt in omni hiſtoria curioſus. Tuſc. 172. b, Interim Oppianic⁹, ut erat, ſicut ex multis cognoſcetis, ſingulari ſcelere, corrupit, &c. pro Clu. 22.b, Vt opinio mea fert. de Fin. 3.7. Verum (ut fit) multa ſæpe imprudētibus imperatoribus uis belli ac turba molitur. pro Roſc. Am. 55.a, Vt inſtituiſti, me diligas rogo. 10. familiariū, 54.1 ep. Plāc. Euripides ut multa ꝑclare, ſic hunc breuiter. de N.d. 39.b Ego ſine iracūdia dico, ut oia, nō ſine dolore. in Ant. 217.b, Verū hoc qdē, ut uoletis. de N.d. 1, 63

Vt, pro Sicut.

Sed ut dico. placet Stoicis. ep. 140.b, Dicēs enim, ut es homo facetus, & in Piſ. 92.b, Mihi, ut eſt, magis placebat. Q. fr. 318.b, Illi quidem, ut eſt hominum genus animis acutum & ſuſpicioſum, non te ex Sicilia literas in Verrem deportare velle arbitrantur, &c. 1. Verr. 16.a, Homo (ut erat furioſus) reſpondit, &c. pro Sex. Roſc. 24.b, Reſpōdebo criminibus, qbus tu pro me, ut par erat, tua ſingulari bonitate & amicitia noſtra ſæpe reſtitiſti. Matio, lib. 11.28.3.a, Vt fert opinio, ſpes, coniectura. 2. Att. 66. Non ſino (ut fit in amore) ea q̄ minime uolo cogitare. Q. fr. 323.b, Patrimoniū tā amplū, ut illud fuit. in Ant. 173.b, Nō itē in orōne, ut in uerſu, extat numerus. Or. 216.b, Pueri, in qbus, ut in ſpeculis, natura cernitur. 5. de Fin. 110.a, Vt molitionē nonam q̄reret. de Vniu. 9. Nos i Senatu quēadmodū ſpero, dignitatē nīam, ut pōt i tāta hominū ꝑfidia & iniq̄tate, retinebimus. ad Lēt. 1.2.10.a, Nōnullæ ualetudinis ſignificationes, ut hoc ipſū pleni enective ſimus, &c. quodā gnre ſomniorū itelligi poſſe dicuntur. de Diu. 137.b, Vt multos ſæpe uidi, qui, &c. Or. 117.b,

Vt, pro Vſque adeo.

Eſt autem oratio ſcripta elegantiſſime ſententiis, uerbis, ut nihil poſſit ultra cogitari. Att. 15.321.8.a, Hominem eſſe arbitror neminē, q, &c. ut mihi magis timendū ſit, ne multa crimina ꝑtermittere, q̄ ne qua i iſtū fingere exiſtimer. 2. Ver. 10.a, Vt nō iā ſine eā Demoſthenes tribueret primas, ſecūdas & tertias actioni. in Or. 31.a, Si autem omnino nihil eſſe, qđ ꝑcipi poſſit a ſupmſero, &c. ut uidendum tibi ſit, idne malis, an aliquid opinaturum eſſe ſapientem? 4. Acad. 124.a,

Vt quid.

Depugna, inquis, potius q̄ ſeruias. Vt quid? ſi uictus eris, proſcribare: ſi uiceris, tn̄ ſeruias. At. 7.127.8.a,

Vt quidem.

Sed me hercule, ut qdem ſe nūc eā habet, etſi heſterno ſermone labefacta eſt, mihi tamen vr̄ eſſe uerisſima. 4. Acad. 21.a,

Vt quidque.

Miſi igitur Tironem, & cum Tirone plures, quibus ſingulis, vt quidque accidiſſet, dares literas. Att. 15.325.5.a,

Vt quiſque.

Mihi non eſt notum, ut quiſque in Epirum proficiſcatur. At. 7.b, Imo uero ut quiſque me uiderat, narrabat. 2. Verr. 22.a,

Vt, pro Quòd.

Non eſt uerisimile, ut Chryſogonus horam literas adamarit. pro S. Roſc. 38.b, Diis, ut ita dicam, iunioribus. de Vniu. 57. Eo enim erant ſtatu & motu, ut eos Argiuos eſſe diceres. Tuſc. 202.b, Tāta imbueremur ſuperſtitione, ſi nos audire uellemus, ut aruſpices nobis eſſent colendi. de Nat. d. 11.b, Hoc dichoreo tantus clamor cōcionis excitatus eſt, ut mirabile eſſet. Or. 218. b, Eſt igitur oratori prouidendum, non ut illis ſatisfaciat, quibus neceſſe eſt, ſed ut illis, quibus libere liceat, iudicare. de Or. 94.b, Senatuſconſultum eſt factum in eam partem ut placeret, &c. epiſtol. 117.b, In eo ipſo uis maxima eſt, ut ſimus ii qui haberi uolumus, &c. Off. 42.b Equidem ſic iam obdurui, ut ludos Cæſaris noſtri æquiſſimo animo uiderem. ep. 195.b

Vt quodque.

Si ut quodque primum geſtum erit, ita primum exponetur, &c. 1. de Inu. 42.a,

Vt, Vt ſi tanquam, tanquam ſi.

Tum Pythius, ut argentarius qui eſſet apud omnes ordines gratioſus. Off. 63.b, Sed eam vt ciuius veteratoriam, quàm oratoriā diceres. de Cl. Or. 186.b At Diogenes liberius, ut Cynicus. Tuſc. 246.b Bene facis, cum id efficis, mihi crede, perinde ut exiſtimare tu poſſes. Att. 101.b Verisimile non eſt, ut ille homo tā locuples religioni pecuniam anteponeret. in Verr. 202.b Dimiſi eum á me ut magiſtrum puerorum non libenter, ut hominem ingratum non inuitus. de Cl. Or. 169.b, Gellius non tam vendibilis orator, quàm ut neſcires, quòd ei deeſſet. de Cl. Or. 180.b, Quos tum, vt pueri, refutabamus. de Or. 108. b Mihique ita fidelis, ut ſi eſſet a me manumiſſus. ep. 213.b Rufio ita deſyderabatur, ut ſi eſſet unus è nobis. ep. 104. b Tanta mihi cum eo neceſſitudo eſt, ut ſi mea res eſſet, non magis laborarem. ep. 230. b Eius negotium ſic uelim ſuſcipias, ut ſi eſſet res mea. ep. 25.b Sed omitto, vt ſit factus vterq. noſtrum. in Piſ. 2. a Homo acutus, vt Siculus. Tuſc. q. 151. b De Dolabella ſuadeo, ut uideas, tanquam ſi res tua agatur. ep. 27. b Ille tum ſecum habebat neminem, niſi ut uirum a uiro lectum eſſe diceres. pro Mil. 112.b Similiter facis, vt ſi, &c. Off. b Similesque ſunt, ut ſi qui dicant, &c. de Seneċt. 80.b

Vt vt.

Sed vt vt eſt, indulge ualetudini. ep. 263.b

Vtcunqe.

Sed vtcunque aderunt res. 1. Off. 188. a Quibus eſſet moderandum V. res poſtularet. de Fin. 126.b Neq; id Reipub. repetere V. neceſſe eſt. Poſt redit. in Senatu, 203.b, V. ſe affectum uideri, & animum ardentius moueri uolet, ita certum vocis admouebit ſonum. in Orat. 31. a

Vter, tra, trum.

Quamobrē vter noſtrū tādē Labiene popularis eſt? tune? an ego? pro Seſt. 92.b Cum Celtiberis, cum Cymbris bellum gerebatur uter eſſet, non uter imperaret. Off. 8.b Vter uiri inſidias fecerit. ꝑ Mil. 17.a Vter fortius pugnabit, is uincat neceſſe eſt. Part. 241.b Omnium controuerſiarum, quæ eſſent inter aratorem & decumanum, ſi uter uelit, edicit ſe recuperatores daturum. 5. Verr. 27.a Vtra lex iubeat aliquid, utra permittat. 2. de Inu. 230.a Deinde in hoc homo lyceus, etiam callidus ac veterator eſſe vult, quòd ita ſcribit, Si uter voles, recuperatores dabo. 5. Verr. 28.a Vtrum igitur eorum accidiſſet, uerum oraculum fuiſſet. 2. de Diu. 173.a, Poteſt omnino hoc eſſe falſum, poteſt uerum, ſed utrum ſit, non eſt mirabile. 2. de Diu. 208.a Videte igitur utrum ſit æquius, hominem honeſtiſſimum, uirū fortiſſimū, ciuem optimū, dedi inimiciſſimis atq; immaniſſimis nationibus, an reddi amicis. pro Fonteio, 25. a Quid intereſt, utrū de Hippocentauro, an de deo cogitemus? 1. de N.d. 75. Vtrū hic tādem putatis, an, &c. pro Flac. 151.b Vtrū reꝑhendis, q patronū iuuabat, cū q tū in miſeriis erat, an q, &c. 3. Ver. 87. a Quorum utrū minus uelim, neſcio. ep. 5.b An huius & illius, & utrius potius. de Inu. 67.b A: utro inſidiæ factę ſint, incertū eſt. pro Mil. 207.b. Reperiam qui dicat aut ſcribat, utra uoles lingua. Orat. 120.b Incertum eſt utra uia. ep. 35. b Summum bonum puer vtra uoluptate diiudicabit? ſtante, an mouente? de Fin. 71.b Vtro me minus deceat uti, non intelligo. epiſt. 19.b Horum utro uti nolumus, altero eſt carendum. pro Seſt. 22.b

Vtercunque.

Magnæ utrinque copiæ ita paratæ ad pugnandum eſſe dicuntur, ut utercunque uicerit, non ſit mirum futurum. ad Torquatum, lib. 6.4.4.a In hoc bello utracunque pars uicerit, tamen perituri ſumus. Att. 285.b,

Vterlibet.

Vtrunlibet elige. alterum incredibile eſt; alterum nefariū & ante hoc tempus utrunque inauditum. pro Quint. 54. a

Vterque.

Horum uterq; cecidit uictus. de Aruſp. reſp. 50. a Quorū uterque ſuo ſtudio delectatus, cōtempſit alterū. 1. Of. á Vterq; iter,

Quod enim tu abſuiſti, uereor ut ſatis diligenter actum in Senatu ſit de literis meis. Att.6.115.3. a, Veretur Hiēpſal, ut ſatis firmū ſit & ratū. 2.de L.Agr.62.a, Omnes labores te excipere video, timeo ut ſuſtineas. Terentiæ, lib. 14.2.8.a, Sed quum ita late pateat eius poteſtas, quem veremur vt terrarum orbē cōplexa ſit, nonne, &c. pro Marcell. a,

Vt facile.

Vt facile cernere i eū degenerauiſſe. de Cl. Or.176.b, Qo ſta illi fuit grauitas? ut facilè Pop.Ro.docē diceres. de Am. 113.b,

Vt, cum ſuperlatiuo, & Ita.

Hæc ut breuiſſime dici potuerūt, ita a me dicta ſunt. 2.de Or. 93.a, Domus celebratur ita, vt quum maxime. ad Q.fr.2.19.7.a, Vt quiſq; animi magnitudine maxime excellit, ita & maxime vult princeps omnium, uel potius ſolus eſſe. de Of.a, Vt quēq; eorū minimū putāt, ita eū primū volūt dicere. de Or.137.b, Vt. n.quiſq; optime dicit, ita maxime dicēdi difficultatē, uarioſque euētus orationis, expectationēq; hominū pertimeſcit. 1.de Or. 59.a, Vt quiſq; optime Græce ſciret, ita eſſe nequiſſimum. 2.de Or.148.a, Vt in quoq; oratore plurimū eſt, ita maxime is pertimeſcit. de Ora.95.b, Vt quodq; primū geſtum erit, ita primum exponetur. ad Her.3.b,

Vt, cum Ita, abſque ſuperlatiuo.

Vt quiſq; ætate antecellit, ita ſententiæ principatū tenet. de Sen.90.b, Themiſtocles, vt apud nos perantiquus, ut apud Athenięſes nō ita ſane uetus. de Cl.Or.168. Nihil vnquā ita expectaui, vt cū hæc ſcribebā tuas literas. Q.fr.322.b, Non tamen vt fugiendum, ita habendum eſt religioni cōtrariū. de Off.43.b, Molliunt animos noſtros: ita ſunt deinde dulcea, vt nō legātur modò, ſed ēt ediſcātur. 2.Tuſ.q.48.a, Ita fit, vt mediterranei mare eſſe nō credāt. de N.d.1.62. Cū ſibi propoſuerint, ut ſiue ita ſit, ſiue non, vt diſtinguant, &c. pro Cęc.296.b, Vt igitur ita perturbato ſcribe aliquid. Att.109.b, Omne animal vt rult, ita vtif motu ſui corporis. de Diu.105.b, Ita accepi librum a meo ſcriba, vt eundem acciperem à fratre tuo. ep.78.b,

Vt & Sic.

Sic ei te cōmēdaui & tradidi, vt grauiſſime, diligētiſſimeque potui. ad Trebatiū, lib.7.17.6.a, Vt hæc audiuit, ſic exarſit ad id qđ nō modo ipſe nūquā uiderat, ſed ne audierat quidē ab eo q ipſe vidiſſet. 3.Verr.43.a, Sic loqtur, ut Corſicanū te audire dicas. de N.d.81. Nam ut incredibile eſt mortem oblatam eſſe patri à filio ſine plurimis & maximis cauſis: ſic hoc ueriſimile nō eſt, & pro Roſc.Am.23.2,

Vt, pro Modo.

In iugere Leontini agri medimnum fere tritici ſeritur: perpetua atque æquabili ſatione ager efficit, cum octauo bene vt agatur, &c.5.Verr.92.a,

Vt ne.

Vt ne longius abeam, declarat iſta deſcriptio eſſe aliquid. ꝑ Cæc.69.a, Vt iis quæ habeant, modice & ſcienter vtantur, & vt ne deceat. 1.de Or.65.a, Opera datur vt iudicia ne fiāt. ꝑ Mil. a, Poſtulāt enim, nō vt ne cogātur ſtatuere: quid agitur? ut ipſis ne liceat. 4.Verr.104.a, Si hic illi; vt ne ſit impune. pro Mil.23. a, Vt lex Helis, lex Fuſia ne valerent. Poſt reditum. in Sen.9.a, Petiui ſæpe per literas, &c. non ut decernatur aliquid noui, qđ ſolet eſſe difficilius, ſed ut neqd noui decernat. ad Cur. 2.6.10. a, Sed tamen ita velim, ut nequid properes. Tironi, li.16.9.6.a,

Vt non.

Ruere illa nō poſſunt, vt hæc nō eodē labefactata motu cōcidāt. pro L.Man.12.a, Pōt igitur Iudices L.Cornelius condemnari? vt non C.Marii factum cōdēnetur? pro Corn. Balb.64.b, Fieri, inquā, o Triari nullo pacto pōt, vt nō dicas qđ nō probes ei a quo diſſentias. 1. de Fin.41.a, Cui viginti his annis ſupplicatio decreta eſt, vt nō imperator appellaretur. in Ant.260.b, Tu etſi nō potuiſti ullo modo facere, vt mihi illā epiſtolam mitteres, &c. 11.Att.43. pro, quin mitteres. Vt alia non poſſent percipi. Acad.q.ed.1.lib.2.28. Hoc eſt, etſi alia percipi non poſſent. Vt non quo minus. ep.172.b, Tamen ea dicit, vt ab ipſa natura didiciſſe, non ut ipſe reperiſſe uideatur. de Nat.d.2.12.

Vt nunc eſt.

Mihi uero deliberatū eſt, ut nūc quidē eſt, abeſſe ex ea vrbe. 15.Att.13. pro, vt nūc res ſe habēt. Quę ſi manebūt, qrēda eſt excuſatio ad Brutū, & vt nūc eſt, mānſuræ videtur. Att. 12.247.1.a, Hāc uides villā, vt nūc quidē eſt, lautius ædificatā. de Leg.169. Cōſtitui, vt nūc eſt, proficiſci. ep.164.b, Vt nūc quidē eſt. de N.d. 67.b. & Att.133.b, Deinde nō hēt, ut nūc quidē eſt, id uitii res. ep.54.b, Nō, ut olim ſolebat, Atellanū: ſed, ut nūc fit, mimum introduxiſti. Pæto, li.9.16.19.a, Ille, vt nūc ſe hēt, admirabili gloria eſt. Att.36.b. Atq; ille vt ſemꝑ fuit apertiſſimus, non purgauit, ſed iudicauit. pro Mur.136.b, Exorabilis iracūdia, vt in malis acerbitati anteponēda eſt. Q.fr.298.b. Eius negotium ſic velim ſuſcipias, ut ſi eſſet res mea. ad Cælium, lib.4.a.

Vt maxime.

Quam ut maxime inueneris, quod haud ſcio an non poſſis. Acad. q.ed.1.lib.2.73. Vt quis maxime perſpicit, &c. is ſapientiſſimus haberi ſolet. Off.4.b. Vt maxime potui. Off.108.b.

Vtplurimum.

Sequitur enim de iure belli; in quo & ſuſcipiēdo & gerēdo & deponendo, ius vtplurimum ualet, & fides. lib.2. de Leg.56.a,

Vt primum.

Vt primū, &c. ſtatim, &c. ep.60.b. Amicitia peruetus mihi cū eo eſt, V. in foro veni, inſtituta. ad Sulp.13.18.1.a. V. poteſtas data eſt augendæ dignitatis tuæ, nihil prætermiſi in te ornando, &c. Planco, lib.10.13.1.a. Atq; ego V. fletu repreſſo loqui poſſe cœpi, Quæſo inquā pater ſanctiſſime. in Somn.Scip.10.a, V. iudices conſederūt, valde diſtidere boni cœperūt. de Cl.Or.a. V. è prouincia rediit. in Verr.69.b. V. à tuo digreſſu Romā ueni. At. 3.b. V. in illud oppidum uenit, &c. in Verr.220. b.

Vt, pro Licet.

Etenim ut circūſpiciamus omnia quæ populo grata atq; iucūda ſunt: &c. 1.de L.Agr.14.a. Vt illud nō cogitares, tū ad eiuſdē ordinis homines te iudices eſſe reuturū. 5.Verr.79.a, Ne in cogitationē quidē cadit, ut fuerit tēpus aliquod, nullū quū tēpus eſſet. 1.de N.d.16. Ad me vētū eſt, q ut ſumma haberē cætera, tēporis quidē certe uix ſatis habui, &c. pro Quint.2.a. Vt. n. ġras oia, quū Græci ineptum appellēt, nō reperies. in Or.a. Quid ſi pacis, id eſt timoris noſtri nomen audierit, ut non referat pedē, inſiſtet certe. 12.Phil.324.a. Legē aliā appellare fas non eſt; & ut ſit lex, non debemus illā Hircii legē putare. in Phil.a. Nos te tuūq; exercitū expectamus, ſine quo ut reliqua ex ſententia ſuccedant, uix ſatis liberi uidemur fore. ad Brut.4.a. Quis autē locus erit tutus, ut placatis utamur fluctibus? Att.a.

Vt, pro Poſtquam.

Vt ab orbe diſceſſi, nullū intermiſi diē, quin aliqd ad te literarū darē. Att.7.134.1.a. Ille, ut erat in primis inter ſuos copioſus, conuiuium comparat. in Verr.89.b. Vt ſemel exiuit, oēs peragrauit inſulas. de Cl.Or.169.b. Qui ſimul ut increpuit, philoſophum relinquunt. de Or.110.b. Simul ut ortū eſt. de Fin.71.b. Vt aliud nihil, hoc tñ ꝓfecit. 7.Att.43. Statim ut Romā rediit, &c. ꝑ Quin.10.b. Nonnihil, ut in tātis malis eſt ꝓfectū. ep.184. b. Is ut me ſalutauit, ſtatim Romā ꝓfectus eſt. Att.101.b. Eſt.n. annus ut repulſam tulit. in Ant.a. Vt ueni in Arpinū, quū ad me frater ueniſſet, in primis nobis ſermo, iſq; multus de te fuit. de Cl.Or.a. Vt Athenas ad x v. Calēd. Quintiles uenerā, expectabā quartū diē Pōpeiū. Att.a. Ille cōtinuo ut uidit, nō dubitauit e tollere. 1 Ver.211.b. Qui ſimul ut me uiderūt, inquiūt. In Verr. 206.b. Imo uero ut quiſq; me uiderat, narrabāt. in Verr.70.b.

Vt, pro Quam.

Tū appellat hilari uultu hominē Bulbus, ut blādiſſime pōt. ꝑ Clu.57.a. Quas ut honorificentiſſimis uerbis ipſe conſequi potero, complectar mea ſententia. in Phil.a Sed reliquum curſum uitæ, quàm quidem poſſum, breuiter perſtringam: & ut potui, breuiter perſtrinxi. in Phil.a.

Vt, pro Quamuis, uel Etiamſi.

Vt nihil adiūgat emolumenti. de Inu. 82. b. Vt ſtatim de iure aliqs concurrerit. ꝑ Quint.14.b Vt ſecū oī ex parte conſentiat oſo. de Vniu.9. Nā qd de me dicā? cui ut oia contingāt, q uolo, leuari non poſſum. Att. 193.b. Vt excellas ēt pulchritudine & uirib⁹. Off.57.b. Qui ut ſumma haberē cętera, tēporis qdē certe uix ſatis habui, vt, &c. pro Quint.7.b. Qui ut nihil aliud, hoc tñ ꝓfecit, dedit illo dolorē. 15.Att.24. Qui ut rationē non redderet, tñ, &c. de Diu.93.b. Etenim ut ſint auſpicia, q nulla ſunt, hæc certe, &c. de Diu.123.b.

Vt, pro Quomodo, aut cum admiratione quadam.

Me ipſū ut cōtēpſit? ꝑ Seſt. 8.b. Vt cōtēpſit, ac ꝑ nihilo putauit. ꝑ Mil.47.a. Vt illi efferūtur lętitia, cū uicerint, ut pudet uictos, ut ſe accuſari nolūt, ut cupiūt laudari? 5.de Fin.109.a Vt ille tū humilis, vt demiſſus erat. Att.36.b, Cneus aūt noſter (o rē miſerā & incredibilē) ut tot⁹ iacet? At.7.139.2.a. Noſter aūt teſtis ut ſe ſuſtētat, ut omnia uerba moderatur? pro Flac. 148.b.

Vt, pro Secundum.

Vt Populi Romani ętas eſt, ſenes: ut Athenienſium ſecula numerantur, adoleſcentes debent uideri. de Cl.Or.19.a. L.Cęlius Antipater ſcriptor fuit, ut temporibus illis luculentus, iuris ualde peritus. de Cl.Or.52.a. Erat cum literis Latinis, tū etiam Græcis, ut temporibus illis, ſatis eruditus. de Clar. Orat.55.a,

Denique

Deniq; hūc proximo ſeculo Themiſtocles inſecutus eſt, ut apud nos, perãtiquꝰ: ut apud Athenienſes, nõ ita ſane uetus. de Cl.Or. 30.a, Poſteaq; Cliſthenē, multũ, vt tẽporibꝰ illis, ualuiſſe dicendo. de Cl.Or. t4. Qui ſermo? q̃ pcepta? quanta notitia antiquitatis? que ſcientia iuris augurandi? Multa etiam ut in homine Romano literæ. de Sen. 11. Non nihil, ut in tantis malis, eſt profectum. ad Caſſium. libro 12.2.6.a,

Vt, aduerbium ſimilitudinis.

Quo ille quum eſſet, vt ego mihi ſtatuo, talis, qualem te eſſe video, nunquam cum Scipione eſſet profectus. pro Mur. 29. a, Pro ſe quiſque, vt in quoq; erat authoritatis plurimum, ad populũ loquebatur. 3. Verr. 47.a, Qui aliis nocẽt, vt in alios liberales ſint, in eadem ſunt iniuſtitia, vt ſi ipſi in ſuam rem alienã cõuertãt. 1. Off. 66.a, Nã adhuc & factũ tuũ probatur, & vt in tali re, etiã fortuna laudatur. ep. 54.b, Vt mea memoria eſt Att. 13. 286.3.a, Tenemuſne quid ſit animus, ubi ſit, denique ſitne, aut ut Dicæarcho uiſum eſt, ne ſit quidem ullus? 4. Acad. q. 222.a,

Vt, pro Quemadmodum.

Et cæteros ſophiſtas, ut a Platone intelligi poteſt, luſos uidemus a Socrate. 2. de Fin. 2.a, Me uero teſte producto, credo, &c. ut aperta iugula ſua pro meo capite P. Clodio oſtentarint. Att. 1. 11.7.a, Siue hic confictum eſt, ut apparet: ſiue miſſum domo eſt, ut dicitur, commouebor. pro Flac. 30.a, Quod iſta ipſa de re multũ (ut dixi) & diu cogitaui. 1. Acad. q. 6.a, Vt adhuc actũ eſt. 12. fam. 1. Vt eſt conſuetudo. pro Cæc. 16.a, Multa colligit Chryſippus, ut eſt in omni hiſtoria curioſus. Tuſc. 172. b, Interim Oppianicꝰ, ut erat, ſicut ex multis cognoſcetis, ſingulari ſcelere, corrupit, &c. pro Clu. 22.b, Vt opinio mea fert. de Fin. 3.7. Verum (ut fit) multa ſæpe imprudẽtibus imperatoribus uis belli ac turba molitur. pro Roſc. Am. 55.a, Vt inſtituiſti, me diligas rogo. 10. familiariũ, 54. i ep. Plãc. Euripides ut multa pclare, ſic hoc breuiter. de N.d. 39.b Ego ſine iracũdia dico, ut oĩa, nõ tñ ſine dolore. in Ant. 217.b, Verũ hoc qdẽ, ut uoletis. de N.d. 1,63.

Vt, pro Sicut.

Sed ut dico. placet Stoicis. ep. 140.b, Dices enim, ut es homo facetus, & in Piſ. 92.b, Mihi, ut eſt, magis placebat. Q. fr. 318.b, Illi quidem, ut eſt hominum genus animis acutum & ſuſpicioſum, non te ex Sicilia literas in Verrem deportare velle arbitrantur, &c. 1. Verr. 16.a, Homo (ut erat furioſus) reſpondit, &c. pro Sex. Roſc. 24.b, Reſpõdebo criminibus, qbus tu pro me, ut par erat, tua ſingulari bonitate & amicitia noſtra ſæpe reſtitiſti. Matio, lib. 11.28.3.a, Vt fert opinio, ſpes, conſectura. 2. Att. 66. Non ſino (ut fit in amore) ea q̃ minime uolo cogitare. Q. fr. 323.b, Patrimoniũ tã amplũ, ut illud fuit. in Ant. 173.b, Nõ itẽ in orõne, ut in uerſu, extat numerus. Or. 216.b, Pueri, in qbus, ut in ſpeculis, natura cernitur. 5. de Fin. 110.a, Vt moleſtioné nonam q̃reret. de Vniu. 9. Nos i Senatu quẽadmodũ ſpero, dignitatẽ nr̃am, ut põt i tãta hominũ pfidia & iniqtate, retinebimus. ad Lẽt. 1.2.10.a, Nõnullæ ualetudinis ſignificationes, ut hoc ipſũ pleni enectiue ſimus, &c. quodã gñre ſomniorũ itelligi poſſe dicuntur. de Diu. 137.b, Vt multos ſæpe uidi, qui, &c. Or. 117.b,

Vt, pro Vſqueadeo.

Eſt autem oratio ſcripta elegantiſſime ſententiis, uerbis, ut nihil poſſit ultra cogitari. Att. 15.321.8.a, Hominem eſſe arbitror neminẽ, q, &c. ut mihi magis timendũ ſit, ne multa crimina ꝑtermittere, q̃ ne qua i iſtũ fingere exiſtimer. 2. Ver. 10.a, Vt nõ tã ſine eã Demoſthenes tribueret primas, ſecũdas & tertias actioni. in Or. 31.a, Si autem omnino nihil eſſe, qđ ꝑcipi poſſit á ſupmſero, &c. ut uidendum tibi ſit, idne mali, an aliquid opinaturum eſſe ſapientem? 4. Acad. 124.a,

Vt quid.

Depugna, inquis, potius q̃ ſeruias. Vt quid? ſi uictus eris, proſcribare: ſi uiceris, tñ ſeruias. At. 7.127.8.a,

Vt quidem.

Sed me hercule, ut qdem ſe uñc cã habet, etſi heſterno ſermone labefacta eſt, mihi tamen vr̃ eſſe uerisſima. 4. Acad. 21.a,

Vt quidque.

Miſi igitur Tironem, & cum Tirone plures, quibus ſingulis, vt quidque accidiſſet, dares literas. Att. 15.325.5.a,

Vt quiſque.

Mihi non eſt uutum, ut quiſque in Epirum proficiſcatur. At. 7.b, Imo uero ut quiſque me uiderat, narrabat. 2. Verr. 22.a,

Vt, pro Quòd.

Non eſt uerisſimile, ut Chryſogonus horum literas adamarit. pro S. Roſc. 38.b, Diis, ut ita dicam, iunioribus. de Vniu. 57. Eo enim erant ſtatu & motu, ut eos Argiuos eſſe diceres. Tuſc. 202.b, Tãta imbueremur ſuperſtitione, ſi nos audire uellemus, ut aruſpices nobis eſſent colendi. de Nat. d. 12.b, Hoc dichoreo tantus clamor cõcionis excitatus eſt, ut mirabile eſſet. Or. 218. b, Eſt igitur oratori prouidendum, non ut illis ſatisfaciat, quibus neceſſe eſt, ſed ut illis, quibus libere liceat, iudicare. de Or. 94.b, Senatusconſultum eſt factum in eam partem ut placeret, &c. epiſtol. 117.b, In eo ipſo uis maxima eſt, ut ſimus ii qui haberi uolumus, &c. Off. 42.b Equidem ſic iam obdurui, ut ludos Cæſaris noſtri æquiſſimo animo uiderem. ep. 195.b

Vt quodque.

Si ut quodque primum geſtum erit, ita primum exponetur, &c. 1. de Inu. 42.a,

Vt, Vt ſi tanquam, tanquam ſi.

Tum Pythius, ut argentarius qui eſſet apud omnes ordines gratioſus. Off. 63.b, Sed eam vt citius veteratoriam, quàm oratoriã diceres. de Cl. Or. 186.b At Diogenes liberius, ut Cynicus. Tuſc. 246.b Bene facis, cum id efficis, mihi crede, perinde ut exiſtimare tu poſſes. Att. 101.b Veriſimile non eſt, ut ille homo tã locuples religioni pecuniam anteponeret. in Verr. 202.b Dimiſi eum á me ut magiſtrum puerorum non libenter, ut hominem ingratum non inuitus. de Cl. Or. 169.b, Gellius non tam vendibilis orator, quàm ut neſcires, quòd ei deeſſet. de Cl. Or. 180.b, Quos tum, vt pueri, refutabamus. de Or. 108. b Mihique ita fidelis, ut ſi eſſet a me manumiſſus. ep. 213.b Rufio ita deſyderabatur, ut ſi eſſet unus è nobis. ep. 104. b Tanta mihi cum eo neceſſitudo eſt, ut ſi mea res eſſet, non magis laborarem. ep. 230. b Eius negotium ſic uelim ſuſcipias, ut ſi eſſet res mea. ep. 25.b Sed omitto, vt ſit factus vterq. nuſtrum. In Piſ. 2. a Homo acutus, vt Siculus. Tuſc. q. 151. b De Dolabella ſuadeo, ut uideas, tanquam ſi res tua agatur. ep. 27. b Ille cum ſecum habebat neminem, niſi ut uirum a uiro lectum eſſe diceacs. pro Mil. 112.b Similiter facis, ut ſi, &c Off.b Simileſque ſunt, ut ſi qui dicant, &c. de Seneſt. 80.b

Vt vt.

Sed vt vt eſt, indulge ualetudini. ep. 263.b

Vtcunqe.

Sed vtcunque aderunt res. 1. Off. 188. a Quibus eſſet moderandum V. res poſtularet. de Fin. 126.b Neq; id Reipub. repetere V. neceſſe eſt. Poſt redit. in Senatu, 203.b, V. ſe affectum uideri, & animum ardentius moueri uolet, ita certum vocis admouebit ſonum. in Orat. 31. a.

Vter, trã, trum.

Quamobrẽ vter noſtrũ tãdẽ Labiene popularis eſt? tune? an ego? pro Seſt. 92.b Cum Celtiberis, cum Cymbris bellum gerebatur uter eſſet, non uter imperaret. Off. 8.b Vter utri inſidias fecerit. ꝑ Mil. 17.a Vter fortius pugnabit, is uincat neceſſe eſt. Part. 241.b Omnium controuerſiarum, quæ eſſent inter aratorem & decumanum, ſi uter uelit, edicit ſe recuperatores daturum. 5. Verr. 27.a Vtra lex iubeat aliquid, utra permittat. 2. de Inu. 230.a Deinde in hoc homo lyceus, etiam callidus ac veteratot eſſe vult, quòd ita ſcribit, Si uter volet, recuperatores dabo. 5. Verr. 28.a Vtrum igitur eorum accidiſſet, uerũm oraculum fuiſſet. 2. de Diu. 173.a, Poteſt omnino hoc eſſe falſum, poteſt uerum, ſed utrum ſit, non eſt mirabile. 2. de Diu. 208.a Videte igitur utrum ſit æquius, hominem honeſtiſſimum, uirũ fortiſſimũ, ciuem optimũ, dedi inimiciſſimis atq; immaniſſimis nationibus, an reddi amicis. pro Fonteio, 25. a Quid intereſt, utrũ de Hippocentauro, an de deo cogitemus? 1. de N.d. 75. Vtrũ hic tãdem putatis, an, &c. pro Flac. 151.b Vtrũ reꝑhendis, q patronũ iuuabat, cũ q tũ in miſeriis erat, an q, &c. 3. Ver. 87. a Quorum utrũ minus uelim, neſcio. ep. 5.b An huius & illius, & utrius potius. de Inu. 67.b Ab utro inſidiæ factę ſint, incertũ eſt. pro Mil. 107.b. Reperiam qui dicat aut ſcribat, utra uoles lingua. Orat. 120.b Incertum eſt utra uia. ep. 35. b Summum bonum puer utra uoluptate diiudicabit? ſtante, an mouente? de Fin. 71.b Vtro me minus deceat uti, non intelligo. epiſt. 19.b Horum utro uti uolumus, altero eſt carendum. pro Seſt. 22.b

Vtercunque.

Magnæ utrinque copiæ ita paratæ ad pugnandum eſſe dicuntur, ut utercunque uicerit, non ſit mirum futurum. ad Torquatum, lib. 6.4.4.a In hoc bello utracunque pars uicerit, tamen perituri ſumus. Att. 285.b,

Vterlibet.

Vtrunlibet elige. alterum incredibile eſt; alterum nefariũ & ante hoc tempus utrunque inauditum. pro Quint. 54. a

Vterque.

Horum uterq; cecidit uictus. de Aruſp. reſp. 50. a Quorũ uterque ſuo ſtudio delectatus, cõtempſit alterũ. 1. Of. à Vterq; uur, ſe.pro

ſe.pro Quint. 16.Me autem vterque numerat ſuum. Att. 98.b, Nã vtraq; altera ſeparata minus erit firma.ad Her.22.b,Quarũ vtrũq; peſſimũ eſt.ad Her.6.b,Sed neq; Cæſari imperari poteſt, nec Cæſar ſuo exercitui,qđ vtrũq; peſſimum eſt.Brutus ad Cic. 11.10.8.a,Cũ eorũ,de quibus dicimus,aut vtrũq;, aut vnũquodque,certo cõcluditur verbo.ad Her.32.b,Vtriuſque accepi literas eiuſmodi eodẽ,tp̃e.At.98.b, Amãtiſſimus vtriuſq; noſtrum. Att.128.b,Domus vtriuſq; noſtrũ ædificatur ſtrenue.ad Q.fr.2. 8.3.a, Quoniam utriuſq; ſtudii noſtra poſſeſſio eſt, hodie viro frui malis, optio tua ſit.de Fat.6. a, Magna vis eſt in fortuna in vtrãq; partẽ,uel ad ſecũdas res,uel aduerſas.Off.36.b,Dicendi exercitatio in utraq; quã ab Ariſtotele inſtituta.de Fin.126.b, Magna uis eſt cõſcietiæ in utranq; partẽ.pro Mil.123.b,Qui in utrãq; partẽ magno animo fuit.Off.40.b,Multa mihi ueniũt in mẽtẽ in utrãq; partẽ.Att.228.b, In utraq; parte multa dicunt: 4.Acad.223.a,Sed in utroq, frequẽtiores ſunt & liberiores poetæ.Or.216.b,Nos utriq; & Socratici & Platonici eſſe uolumus. Off.1.b,Sanguis ꝑ uenas in omne corpus diffundit, & ſpiritus ꝑ arterias,utręq;autẽ crebræ,multę toto corpore intexte ſunt. de Na.d.54.b, Eorũ cõtrouerſiã nõ incõmodũ uidet cũ utrorũq; ratione exponere.1.de Inu.73. a, Sed utros ei⁹ habueris libros (duo enim ſunt corpora)an utroſq; neſcio.Q.fr.314.b, Quos ego vtroſq,Quirites, in eodẽ genere prædatorũ,direptorũq; opno.2.in Cat.40.a,A qb⁹ utriſq; ſummittit aliqd.de Or.152. b,

Vteruis.

Nã poſſet aliqd,ſi vteruis noſtrũ adeſſet,agẽte Seruilio,Seruio fieri ꝓbabile Att.5.91.2.a, At minus habeo viriũ, q̃ veſtrũ vteruis.de Sen.29.a, Quod certũ eſt nõ facere, dũ vtrũuis licebit.ꝓ R.Am.50.a,Proquæſtor ego vous,cui vtrumuis liceret.ad Atticũ,lib.9.170.5.a,Nihil dicet ea tpe: nihil ea ſua voluntate: nihil vt ei utrũuis licuiſſe videat.5.Ver.142.a,Vtriuſuis rei me adiutorem velim eſſe.Att.101.b, Vtrumuis ſaluo officio ſe facere poſſe arbitrarentur.pro R.Am.2.a,

Vtrinque.

Tum hoc tempore ita magnæ vtrinq; copiæ,ita paratæ ad depugnandum eſſe dicuntur,vt vtercunque vicerit,non ſit mirum futurum.Torquato,lib.6.4.3.a,

Vtrobique.

Eadẽ veritas vtrobiq. eſt.2.de N.d.115.a, Quũ uero nõ liceret mihi nullius partis eſſe, quia utrobiq, magnos inimicos habebã,ea caſtra fugi,&c.Aſinius Pollio ad Cic.10.3.5.a,

Vtrum.

Vtrũ dimidia parte,an ꝓ tota ſocietate?planius dicã. vtrũ ꝓ me?an & ꝓ me & ꝓ te? ꝓ R.Com.19.a , Nihil intereſt V.&c.an, &c.Tuſ.217.b,Quæro a te,V.illa uerba, an portẽta ſint?de Or. 199.b,Dubiũ eſt V.aliquid dicat iſte beatũ & immortale, an ſiquod ſit,&c.1.de N.d.60.b.Quid intereſt,V.hoc feceris, an ſromẽtũ nõ improbaris?in Ver.187.b, Conniuio in quo nemo põt dicere,V.iſte plus biberit,an vomuerit, an effuderit. in Piſ.84. b,V.ego deſipio,& plus quàm ſatis opus eſt,doleo in tanta calamitate,miſeriaq; ſociorũ?an,&c.7.Verr.95.a,Quid,q eadẽ illa ars,quaſi Penelope telã retexẽs tollit ad extremũ ſuperiora,V. ea veſtra,an noſtra culpa eſt? 4. Acad. 168. a,Multũ intereſt,V. laus imminuatur,an ſalus deſeratur.Lent.1.7.27.a,Quid intereſt,V.Prætor imperet,uiq; cogat aliquẽ de ſuis bonis omnib⁹ decedere:an,&c.4.Verr.29.a. Nihil ad eũ q te captere vult, V. tacẽtẽ irretiat,an loqnẽtẽ.Acad.q.13.b,V.hoc tu patũ meminiſti,an ego nõ ſatis intellexi?Att.135.b,V.neſcis,q̄ alte aſcenderis,an ꝓ nihilo id putas?ep.160.b,V.grauius aliqd in quẽpiã dici põt?&c.ꝓ Cæc.21.a,Hic V.tãdẽ ſuã ſum accuſandus,q doleo? an,&c.Att.43.b,Nec aliud decernitur boc bello,niſi V.ſim⁹,necne,&c.ad Brut.91.b,In quo V.copia ne ſit agri,cõſiderat.de Inu. 76.b,V.igit tibi literã videor,an totas paginas cõmouere?de Fi. 118.b , In diſcrimẽ verſat,V.ne poſſit ſe cõtra luxuriẽ ac licẽtiã ruſticana illa atq. inculta parſimonia defendere.ꝓ Quin.62.a, Vos ẽt nũc dubitare, ſi poteſtis, V.tãtũ numerũ tritici Venerius apparitor iſtius ſibi acceperit,an buit exegerit.5.Verr.74.a,

Vti.

Is ad me literas miſit,uti te ſibi placarẽ.ep.202.b, Eos conſuetudine adhibita tã facile internoſceremus, uti minimũ qdẽ ſimiles uiderent. 4.Acad.104.a,Neq. uti ſatis firmo p̃ſidio defenſus Sex.Roſcius, uerũ uti ne omnino deſertus eſſet. ꝓ Roſc. Am.3.a,Nihil aliud,niſi vti neqd ꝑ uim agi poſſit.ꝓ D.43.a Nõ uti ſatis,&c.ſed uti ne,&c.de Or.94.b,Senatui placere C.Caſſiũ prouinciã Syriã obtinere, vti q optimo iure eã prouinciã obtinuerit.a,Quod ſepulchrũ ipſius, liberorũ poſterorũq. eius ſit, vti qđ optimo iure ſepulchrũ publice datũ eſt.9.Phil.268.a Vti eorũ q audirẽt,ſic eſſent erectus animis, ut,&c.1.de Or.43.a,Pu

tant fore,uti ſi paulatim hæc conſuetudo ſerpere ac prodire cęperit.1. Verr.37.a,

Vtilis, Vtilitas, Vtiliter, Vide Vtor.

Vtinam.

Vtinã igit ut illa anus optat, Ne in nemore Pelio ſecuribus Cæca cecidiſſet abiegna ad terram trabes.3. de Nat.deo.108.a, V.eſſet facultatis meæ.1.de Leg.44 Cui quidem ego amori V. cæteris rebus poſſem , amore certe reſpondebo.ad Treboniũ, lib.15.21.8.a,Atque V.ipſe Vario incumbat in cauſam.Att.3. 55.5.a,V.id ualeat ad celeritatem reditus tui.4.Att.52 V.ſaluti noſtræ conſulere poſſimus:dignitatis certe cõſulemus.ad Senatum,lib.15.1.17.a,Quod V.minus uitæ cupidus fuiſſem, certe nihil,aut nõ multũ in uita mali uidiſſemus. ad Terentiã,lib. 14.4.2.a, Heri neſcio quid in ſtrepitu uideor exaudiſſe , quum diceres te in Tuſculanũ venturum:quod V.iterum utinam,tuo tamen commodo.Att.13.295.4.a,

Vtique.

Nam & Piliæ ſatiſfaciendum eſt,& utique Atticæ.Att.lib.12. 236.7.a,Velim M. Varronis & Lollii mittas laudationem: Lollii V.13.At.62 Quo die uenies,V.cum tuis apud me ſis.Att.57. b,Ego ut cõſtitui,adero,atq. utinã eadẽ die ſim(qd enim multa?)V.poſtridie.At.211.b,Illud uero V.ſcire cupio.Att.13.271. 1.a Expecto te a Peducio V.At.203.b,Quæ qdẽ ego V. uſ uerſura facta ſolui uolo.Att.68.b,Faba Pythagorei V.abſtinuerũt. de Diu.113.b,Hoc qdẽ V.pficies,&c.At.200.b, Ipſe uerò V. fac uenias.Att.57.b,Qđ cẽſeas mihi faciẽdũ,V.ſcribito.Att.lib.10. 196.6.a,Annũ qdẽ V.teneto.At.5.96.4.a, Romã V.ſtatim ueni. Att.259.b V.ad me tabellarios mittas.Att.6.112.4.a,Id unis diligẽter literis(q̃ ad me V.pferant)cõſequerer.Att.5.96.3.a,Vtique explicatũ ſit illud,&c.Att.71.b,Minuſculã uillam V.Quinto traditurus ſum.Att.228.b,

Vtor.

Aulo Trebonio,q in tua ꝓuincia magna negotia & ampla & expedita bẽt , multos annos utor ualde familiariter. ad Lẽt.1. 3.1.a,Luccio Tityone familiariſſime utor.epiſt.209.b,Vtor ad oĩa.Qu.Selicio. ep.5.b,Mihi docere uidebaris iſtius generis humanitatẽ, qua qdẽ nihil utor abs te.2.ad Q.fr.23.& 13.fam.86. Vtor perfugio,literulis noſtris.9 fam.62. Quamobrẽ quũ placatis his utor,uideor ſperare debere,ſi te uiderim , & ea q̃ premant,& q̃ impẽdeant,me facile tranſiturũ.ad Terẽtiũ Varronẽ. lib.9.1.5.a,Maximo meo dolore,hoc ſolatio utor,q intelligũt homines nõ ſine cauſa me timuiſſe iſta q̃ acciderunt. Brutus ad Cic.11.16.1.a,Sũt hæc & alia in te falſi accuſatoris ſigna permulta,qbus ego nũc nõ utor.1.Verr.16.a , Ego aũt neq. pugno cũ illa cauſa pp illam amicitiam, neq. approbo, ne oĩa imꝓbẽ quæ antea geſſi. Vtor uia.Att.2.34.4.a,Eos ego fortaſſe nũc imitor , & utor ætatis.ad Cæliũ,lib.2.15.19.a, Ne Silius qdẽ qcqd utit.Att.193.b.Id eſt pecunia.Lucius multũ utit Bruto.At.254. b,Egeram ẽt cũ tuo Nicia,q is utit,ut ſcis, familiariter Caſſio. ad Fabium Gallum, lib.7.24.12.a, Aere utit deo.1.de N.d.23. Multũ ẽt Græcis literis utor.Cat.34. Neq,.n. accuſatore muto, neq. teſte qſquã utit eo,q de accuſatoris ſubſellio ſurgit . ꝓ R. Am.63.a, Quibus rebus fruimur atq. utimur.de N.d.57.b, Cõmoda qbus utimur,lucẽq. qua fruimur,ſpiritũq. quẽ ducimus, ab eo nobis dari atq. impertiri uidemus. ꝓ Roſ.Am.78.a,Meis æquiſſimis utunt iuribus.7.fam.58.Quorũ fide atq; p̃ſidio Siculi maxime utuntur,q omnino Marcellorũ nomini tota illa ꝓuincia adiũcta eſt.1.Ver.8.a,Quòd P.Sulpitio utebare multũ. Læl.2.Noſ cõmunẽ neceſſariũ,&c.& quo utebat iſte plurimũ,ꝓpinquũ nẽm Sex.Alphenũ.ꝓ Qu.11.a , Vſus ſum iis crudeliſſimis,3.Att.39.Id ẽ,illi ſe crudeliſſimos mihi p̃buerũt . Oratio, qua recitatis literis uſus es.10.Phil.269. Vt illis benignis uſus eſt ad cõmodandũ,ſic ipſe diligẽs fuit ad reportandũ. 6. Verr.5. u,Criminatione in me uſus eſt.3.de Or.3.a, His Fabritiis ſemꝑ uſus eſt Oppianicus familiariſſime. ꝓ Cl.34.a, Nam quoad nos oĩa pati uidit,uſus eſt ipſe incredibili patiẽtia. 10.Phil. 274. a, Et ſeſe ad Cæciliam nepotis filiam , quam honoris cauſa nomino,contulit,qua pater uſus erat plurimum.pro Roſc.Am.16.a, Authore utar Simonide.1.de N.d.42.Vtar eo ſic tãquã bono.2. ad Q.fr.36.Quãquã quũ hortatione nõ egeas, ut ſuprà ſcripſi, nõ utar ea plurib⁹ uerbis:faciã illud qđ meũ ẽ,&c.Bruto,li.11. 5.7.a,De reb⁹ipſis vtere tuo iudicio.1.Of.4.a,Itaq; ſi hoc iperiũ mihi moleſtũ erit,vtar ea porta quã primum videro.Att.7.127 4.a, Faciã hoc nõ nouũ:ſed ab his, qui nunc principes noſtræ ciuitatis ſunt,ante factũ,vt teſtib⁹ vtar ſtatim.2.Verr.33.a,Vtatur ſuis bonis oportet,fruatur,q beatus futurus eſt.1. de Nat. d. 143.a,Vt propemodũ iuſtiorib⁹ vtamur illis,qui omnino,&c.1. de Fi.2.Vt iam placatis vtamur fluctib⁹.Att.8.11 Eorũ qui vtantur craſſo cælo ac cõcreto 2.de Nat.d.30 Præſertim quũ ii L. Si

ſcenna

ſcenna defenſore tuo tam familiariter vteretur, quã & cæteris familiaribus Siſennæ reddidiſſe.16.Verr.38.a, Statuit ſibi nihil grauius faciendũ, quã vt illa matre ne vteretur.pro Clu.21.b, Non vt ea poteſtete, quam eo ad dignitatẽ pmiſiſſes. ad quæſtũ vteretur.ad Qu.fr.1.1.16.a, Si vniuerſa, vt dixi, prouincia loq poſſet, hac voce vteretur. 1.Verr,10.a, Noluerũt feris corpus obticere: ne beſtis quoq; quæ tãtum ſcelus attigiſſent, immanioribꝰ vteremur.pro Roſc.Am.43.a, Vterentur frequentiſſimo ſenu eu & libentiſſimo.1.ad Att.53 Cum in ea vrbe ſummis bonoribꝰ ãmperiiſq, vſus ſit.ad Att.119.b, Si vſus ſit coxratore extra magiſtratus.3.de Leg.10 Meuſes mihi tres quũ,&c.vt quũ boris noſtris nos eſſemus uſi, tu biois ludis interpoſitis, quadrageſimo poſt die reſponderes.3.Verr.20.a, Quũ ſane aduerſis rentis vſi eſſemus: tardeq; & incõmode oauigaſſemus. Terentiæ, lib.14.5.1.a, Negat opera deorũ ſe oti ad fabricandũ mũdũ.4.Acad.217.a, Quo iſte interprete nõ ad linguam Græcã, ſed ad furta & flagitia vti ſolebat.5.Ver.71.a, Vti aculeis dicũtur veſpæ.5.de Fin.39 Hic vide quã me ſis vſurus æquo.7.Verr.120.a, Vti aliquo.p Roſc.amer.16.Id eſt, ad eũ familiaritatẽ habere. familiariſſime aliquo.6.fam.19 Aliqua re ad faciendũ aliqoid de Cl.Or.152.a, ambitione.5.fam.59 animo bono & fide ſumma.2.Att.7 præuẽti animo & cõſilio.1.Off.113 beneficio alicuius.2.Phil.32 cõditionibus.7.Att.58 præpoſteris conſiliir.Læl.71 cornibus dicũtur booes.5.de Fin.39 Sed ipſe his neque defenſoribus vti poſtea, neq; landatoribꝰ potuit.pro Clo.43.a, Vti domo alicuis.13.fa.32 Quod eſt, eo uti decet.Cat.24 Bene armis, optime eq.p Deiot.149.b, Exercitatione, ludoq; cãpeſtri pro Cæl.39.b, Eo uelim tã facili uti poſſem & tã bono iu me, quã Curio. Att.10.197.15.a, fautore aliquo.13.famil.86 proſpero flatu fortonæ.2.Off.26 fœlicitate.7.Att.7 moderate & ſciẽter iis, qbuſcum cõgregemor.Of.2,25 aliquo inimico & crudeli.3.Att.19 iudiciis & exiſtimationib.hominũ.1.ad Q.fr.33 lachrymis.1.de Or.116 liberalitate alicuios.12.fam.57 Liberalitate, qua tecũ cœperã.1.de N.d.46 literis.6.fam.42 libẽter loco illo ſoleo.2.de Leg.a.motu mẽtis ac rationis ad aliquã rẽ.1.de Nat.d.74 alicuius nomi[illegible] inuidiã.1.ad At.35 Authoribꝰ quidẽ ad iſtã ſentẽtiã, quã uti o[illegible]oeri, uti optimis poſſumus. Tuſc.153.b, pace uel bello.7.Att.55 pecunia mẽſes aliquot.7.Att.26 populo ſuo.p Quint.15 pugnantibꝰ & cõtrariis ſtudiis cõſiliiſq;.t.de Fi.46 p aerſe aliqua re.3.de Nat.d.51 Aotonius Cæſari regnũ detulit, Cæſar vti noluit.2.Phil.91 iiſdẽ ſacris.1.Off.79 ſilẽtio.p Marcello,131.b, ſtudio uel amore.7.fam.40 ſtudiis iiſdẽ.pro Lig.33 uerbis quã uſitatiſſimis, & qoa maxime aptis, id eſt rẽ declarãtibus.4.de Fin.47 uerbis iuuſitatis de rebus non peruulgatis.3.de Finib.4 Nõ eſt tibi his ſolis vtẽdũ æſtimationibꝰ ac iudiciis qui uunc ſunt bominum, ſed his etiam qui futuri ſunt.ad Q.fr.298.b, Et grauiter feras te, quod vtendũ acceperis, reddidiſſe.3.Tuſc.65.a, Quæ utenda acceperis maiore menſura, ſi modo poſſi, iubet reddere Heſiodus.1.Offic.71.Quæ bona, is qui teſtamentum fecit, huic Heraclio, antequam eſt mortuus, omnia utenda ac poſſidenda tradiderat.4.in Ver.32.a.

Vtens.

Ad eas.n.res ab Epicuro pcepta danſ, & tñ uoo taotis uectigalibus ad liberalitatem utens.2.de Fi.135.a, Specie aũt comparantur, ut, &c perfecta, inchoatis: tota, partibus: rõue utentia, rõnis expertibus oolantaria, neceſſariis, &c.io Top.36.a

Vſus.

Conſularis homo non minimis facultatib.uſus.Anteq.195.b Vir ampiiſſimis uſos honoribus. pro Flac.35.a.& 8.Phil.254. Brunduſium uenimos, oſi tua facilitatem naoigandi.Att.100.b, Omnium enim rerum principia parua ſunt: ſed ſuis progreſſionibus uſa augentur.5.de Fin.105.a

Vſus, us.

Vſus & authoritas, fundi bienoiu m.pro Cæc.39.& Top.10. Vſus exercitatioq; forenſis.in Ver.62.b.& 1.de Legib.11. Aſſiduus uſus uni rei deditus, & ingenium & artem ſæpe oincit.pro Corn.Balbo.36.a, Io omni arte cuius uſus cõis oulgariſq; ſit.de Fin.3.2.Quæ diuturnus uſus ita notauit, ut artem diuinationis efficeret.2.de Natur. deor.125. Adiugatur uſus frequens, qui omnium magiſtrorum præcepta ſuperat.1.de Orat.8.a, Mirificus uſus alicuius in re militari. pro Seſt.9.a, Vſos deprecatlonis in iuridiciali cõſtitutione quis ſit.2.ad Her.58.Sed id quod ratio debuerat, vſus docet, minora eſſe ea qoæ ſint viſa maiora.Tuſc.3.47.Docuit.n.iam nos lõga vita, vſuſque rerum maximarũ vt tenerem,&c.de Or.127.b, Ignis noſter, quẽ uſos uite reqrit.2.de N.d.29.& 2.Ac.13.Pręcepta qbꝰ iu oẽ partes vſus virę cõfirmari poſſit.Off.2.b, Tractatio atq; usꝰ uocis.in.Or.32.Cũ ad tuã ſommã prudentiã tãtꝰ vſus acceſſerit.Q.fr.299.b, Vſus eſt magiſter optimus.p Rab.Poſth.6.a, Vſus.n.non abuſusꝰ legatꝰ eſt.in Top.8.a, Domus finis eſt vſus.Off.28.b, Mihi ſic vsꝰ eſt, tibi vt opus eſt facto, fece.de Fin.131.b, E Reipub. ipsarietia ſi quãdo vſus eſſet.Off.19.b, De cęteris ſtudiis alio loco dicemus, ſi vſus fuerit.Tuſc.4.8.a, Vt ſi vſus foret.Tuſc.2.32. Subeũdus vſus omniũ.de Or.97.b, Carmẽ cũ cęteris rebꝰ abſurdũ, tum vero nullo vſui.p Mur.130.b, Fuit & mihi & Q.fr. magno vſui in noſtris petitionibus. Att.1.1.8.a, Apolloniꝰ multis iu rebꝰmihi magno vſui fuit.ep.210.b Att.2.b, Maaimo te mihi vſui fore video.Att.2.bꝰ, Scito.n.me,&c.rediiſſe cũ ueteribꝰ amicis, id eſt cũ, libris ooſtris in gratiã: etſi non idcirco eorũ vsũ dimiſerã, qood iis ſuccẽſerẽ.ad Varronẽ, lib.9.1.3.a, Vsũ loquẽdi populo cõceſſi: ſcientiã mihi reſeruaui. in Or.91.a, Nũ ius ciuile veſtrũ ex libris coguoſci poteſt? quãquã plurimi ſunt, doctorẽ tamẽ, qvsũq; deſiderãt.Or.202.b, Rei magnitudo vsũ quoq; exercitationẽq; deſiderat.Off.12.b, Is, cuius vsũ & ſuaoitatẽ deſiderãdo ſeutimus.16.fa.9.Nec virtutis vsũ mõ vt ſuperiores, ſed ipsũ habitũ p ſe eſſe præclarũ,&c.1.Acad.54.a, Valet ingenio, habet vſum.ep.210.b, Quia multarũ rerũ uſum habebat.Læl.6.de Catone.Quod ſupuacnũ ſit, aut oſum nullum habebat.de Nat.d.60.b, Vſum quẽdã haberẽt inſignẽ & illuſtrẽ.de N.d.3.b, Nã quẽ principes inueniẽdi fuerunt, quẽ ea quaq; bellua uſum habere poſſemus, homines certe fuerũt.Of.35.b.& 13.fam.31.Vſum in Repub.magnũ habere debes.10.Phil.271.Si modo uſum rerũ p callueris.de Or.152.b, Vſum ſublre.1.de Or.76.Nõ ad hũc uſũ popularẽ & ciuilẽ ueteres de Rep.diſſerebãt.3.de Le.15.Qđ ſi oẽs mũdi partes ita cõſtitotæ sũt, ut neq; ad uſũ meliores potuerint eſſe, neq; ad ſpeciẽ pulchriores.2.de Nat.d.123.a, Ad uſum meũ hæc ſpectãt.3.ad Q.fr.26. Ad oſum & cultũ copioſe ſuppeditetur ei.14.Att.15. Vitæ autẽ adiuocta eſſe dicebãt q̃ ad virtutis uſum ualeret.1.Acad.31.a, Tyronẽ propter modeſtiã malo ſaluũ, quã ,ppter uſum meũ.Att.104.b, Abhorrẽtes ab hoc uſu forenſi & publico.Parad.1.Nõ eacludẽtes amicos ab uſu rei ſuę familiaris.Off.19.b, Ii qbꝰ cũ uſu cõiuncti eſſe poſſunt.de Amic.101.b, Libido, opiuio uẽturi boni, quod ſit ea uſu iã pſens eſſe atq; adeſſe. Tuſ.4.12.Omnia.n. ſunt poſita aote oculos, collocata iu vſu quotidiano,&c.1 de Or.94.a, Id autẽ incognitũ eſt, minu ſq; iu uſu neceſariũ. de Leg.158. Quæ obſeruata ſunt in uſu ac obſeruatioue dicendi. de Or.94.b, Nos aotem ea quæ ſunt iu uſu uitaque communi,&c.Læl.27. In uſu oerſatus.6, fam.36. Dicẽdi rẽtio in medio poſita, cõi quodã iu uſu atque hominum more & ſermoue uerſatur.de Or.86.b. Qui non Græci alicuius quotidianã loqoacitatẽ ſine oſu, neq; ea ſcholis cantilenã requirũt.de Or.93.b, Vſo armorũ, & militũ robore.6.fa.5.Iocipit loq, & authoritate & ætate, &, ut mihi uiſum eſt, uſu rerũ antecedebat Diodorus Timarchides.6.Ver.121.a, Mihi uideor eorũ conſuetudinẽ uſu tractãdoq; cognooiſſe.1 Ver.145.b, Vſu coniũctũ eſſe cũ aliquo.Lęl.28.Vſu in manũ conuenire.p Fl.65.Vſu & fructu meũ eſſe.7.fam.53.Tũ vero uſu quoq; bellorũ gerẽdorum in primis eorũ bominũ, qui oũc ſunt, exercitus.p Frõt.26.a, Vtrũq; ſatis durũ, ſed uſu molliẽda uobi, uerba ſunt, 1.de N.d.67. Vir magna prudẽtia, & uſu & exercitatiooe pditus.p Clu.35.a. Vſu magno tractãdæ Reip.6.fa.19.Alia magna natura uſu, alia uſu. in Par.30.Quod in pocmatib.uſu eueuit, Off.55.b. Non oenit idẽ uſu mibi, qood tu tibi ſcribis. Att 7.144.1.a, Quit.quod uſu memoria patrũ uenit de Or.100.b. Qood iu illo mihi ſepe uſu uenit, idẽ mõ, quũ te audirẽ, acciderat.1.de N.d.81,a, Quod itẽ nuper iu Eroꝛe comœdo uſu uenit, q,&c.p Q.R.50.b. Erucius mihi uſu uenit iu cã oprima.pro S.Roſ.25.b.Antequã boc mihi uſu ueniret.1 Ver.256.b.Nã ſi id culpa ſenectutis accideret, eadẽ mihi uſu uenirent oia, reliquiſq; oibꝰ maiorib. natu. de Sen.7,a.Cãm ſibi dicẽdã eſſe ſtatuerat iã aute, q̃ hoc uſu uenerit.7.Ver.80.a Ea eo eredo quibuſdã uſu uenire, ut abhorreant a Latiois, q,&c.1.de Fin.7.Nam qd bomini põt turpius, quid oero miſerius aut acerbius uſu uenire? pro Quint.27.a, Et hoc illud his uſu venire ſolet, vt quicquid dixeriut, ã qoibuſeam interrogeotur.4.Acad.68.a, Ar non uidemus boc uenire, ut quos nõquã putaſſemus a nobis internoſci poſſe,&c.4.Ac.103.a, Quod ego iu paucis tamẽ uſu ueniſſe eo moleſte fero.4.Verr.9.a, Cũ præſerti mihi uſu uenturũ nõ arbitrarer, ut ego quoq; abſens u te defendẽdus eſſẽ.ep.38.b, Dicet eũ præmeditatũ fuiſſe qd ſibi eſſet uſu uẽturũ.ad Her.7.b, Quarũ partiũ corporis uſus ſuut neceſſarii, eas neq; partes, neq; earũ uſus ſuis uominibꝰ appellant.Off.25.b, Expetũt diuitiæ ad uſus vitæ neceſſarios.1.Off.37. Cõciliare ſibi animos hominũ, & ad uſus ſuos cõiũgere.Off.36.b, Arborũ cõſcẽtio magnos uſus affert ad nauigia faciẽda.de Nat.d.56.b,

Vſus, conſuetudo.

Sed alii dolore moueui,&c.Itaq; dicũt, nec dubitãt, Mihi ſic

eſt uſos,tibi ut opus eſt facto,face.5.de Fin.50.a, Eſt mihi cũ eo domeſticus uſus &.cõſuetudo.pro Sexto Roſc. 9. a, Mihi cũ eo vicinitas & magnus uſus eſt.p Clu.27.b,Quod ſine prænomine familiariter.ut debebas,ad me epiſtolã miſiſti, primũ addubitaui,num a Volumnio Senatore eſſet,quocum mihi eſt magnus uſus.ad Volũnium,lib.7.33.1.a Cum M.Fabio(quod ſcire te arbitror)mihi ſummus eſt uſus.Pæto,li.9.25.4.a,Vſus eſſet mihi tecum.p Syll.7.Inter noſmetipſos uetus uſus intercedit, & Attic. noſter maiorẽ etiã mihi cũ Coſſinio cõſuetudinẽ fuerit. ad Sulpiti.13.24.1 a,Cõiũctus magno vſu familiaritatis.epiſt.lib. 13.73.Tamẽ id eſſet in tanto vſu noſtro, tantaque amicitia coniunctum.pro Planc.3.

Vſusfrutus.

Vſus eius & fructus fundi teſtamẽto viri fuerat Ceſenniæ. p Cęc.288.b,Seruus cui vſusfructus.Top.21.b,Vſumfructũ hominum bonorũ ſuorũ Ceſenniæ legat,vt frueretur vna cũ filio. p. Cęc. 9.a,Si paterfamilias vxori ancillarũ vſumfructũ legauit a filio, neque a ſecũdo hærede legauit, mortuo filio mulier vſumfructum non amittet.in Top.9.a

Vſucapio,is.

Nihil mortales a diis immortalibus vſu capere poſſunt.de Aruſp.reſp.29.a,De Tadiana re, mecũ Tadius locutus eſt, te ita ſcripſiſſe, nihil eſſe iã quod laboraretur.quoniã hæreditas vſucapta eſſet.Att.1.3.6.a, Quod autẽ κῆπον id eſt veſtibulũ ſepulchri,buſtum ve vſucapi vetat,tuetur ius ſepulchrorũ.2. de Leg. 97.a, De tutela legitima, in qua dicitur eſſe puella nihil vſucapi poteſt.Att.1.12.& pro Flac.162.b,

Vſucapio,onis.

Fundus a patre relinq poteſt:at vſucapio fundi, hoc eſt finis ſolicitudinis ac periculi litiũ,nõ a patre relinqtur, ſed a legib'. p Cęc.54.a,Si vſucapionẽ definias.Top.222.b, In qua quoniam vſucapionẽ duodecim tabulæ intra quinq; pedes eſſe noluerũt, depaſci veterẽ poſſeſſionẽ Academiæ ab hoc acuto homine nõ ſinemus.lib.1.de Leg.83.a,Iactare ſe in cauſis Cẽtumuiralibus, in quibus vſucapionum tutelarum,gentilitatum,agnationum, &cætera verſentur.1.de Or.84.

Vſitatus.

Vſitatus & peruulgarius honos.14.Phil.392.a, & 3.140. Vetus atq;vſitata exceptio.1.de Or.82.a,Genus literarũ vſitatum. Figulo,lib.4.13.1.a,Verbũ vſitatũ ac tritũ.Acad.q.44.b, Alius ne cõdemnaretur,pecuniam dedit;vſitatũ eſt.7.Verr.91.a,Non ſolũ enim vſitatũ,ſed & quotidianũ eſt.Brutus Cic.16.1.a, Non eſt vſitatũ,non ſenatoriũ.7.Verr.98.a,Cui neq; magiſtratus adhuc æquus inuentus eſt:neq;iudiciũ redditũ.p Clu.47.a.& pro Quint.47.At vero hoc quidem iam vetus eſt, & maiorũ exemplo multis in rebus vſitatũ.pro Cęc.33.a,Nam id qdem,tametſi improbe fit in aperta re,tamen malitia iam eſt vſitatũ.p.Cęc.a, Nunc nihil prætermittere videbere vſitati & quaſi legitimi temporis ad petendũ.ad Furnium,lib.10.25.5.a, Spero autem illũ ordinẽ p meis ob Remp.ſuſceptis laborib', me non indignũ honore,vſitato præſertim,exiſtimaturũ.ad Catonẽ.lib 15.6.6.a, Hunc deniq; ipſum pauliſſent,ſi humano modo, ſi vſitato more, ſi deniq; vno aliquo in genere peccaſſet. 4. in Verr.6.a,Iacet res in cõtrouerſiis iſto calumniãte bienniũ, vſq; dũ inueniretur qua ratione res ab vſitata cõſuetudine recederet. p Quin.45.a,Cur in re tã veteri,tã vſitata quicquã noui feceris.5. Verr.13.Sed in re tã vſitata,ſatis eſt oſtẽdere,omnes antea ius ita dixiſſe,& hoc vetus edictũ trãſlatitiũq; eſſe.3.in Verr.80.a, Vſitata ſunt ea, q verſantur in ſermone & cõſuetudine quotidiana.4.ad Her.160. Vſitatas perceptaſque cognitiones deorũ tollit.de Nat.d.1.27. Ne opifices quidẽ tueri ſua artificia poſſent,niſi vocabulis vterẽtur nobis incognitis,vſitatis ſibi.3.de Fin.6.a,Sed illud nomẽ vternũ literis vſitatius.de Nat.d.69.b,

Vſitate.

Si homines eſſent,vſitate loquerentur.5.de Finb.153.a, Cur igitur,quũ de re cõueniat,nõ malemus V.loqui?4.de Fin.117.a,

Vſura.

Cur Inqua ciuibus Rom.quos piratæ ceperant, ſecuri ſtatim percuſſis,ipſis piratis lucis vſuram tã diuturnam dediſti?7.Verr. 61.a,Natura dedit vſuram vitæ tanquã pecuniæ, nulla præſtituta die Tuſc.1.77 Dare alicui vſura vnius horæ ad viuendum.1. in Catil.21.a,Vos obſecro Iudices,vt huic optimo viro,quo nemo melior vnquã fuit,nomẽ Equitis Romani, & vſurã huius lucis,& veſtrũ cõſpectũ ne eripiatis.pro Rab.Poſt humo,30.a,Lucisne vſurã eripere vis,plenã lachrymarũ atque mœroris,in qua cũ maximo cruciatu atque dolore retinetur?pro Syll.67.a,Stoici autẽ vſurã nobis largiũtur tãquã cornicibus, diu manſuros aiũt animos,ſemp negant.1.Tuſc.121.a,A vobis autẽ, quos leuiter immutatos eſſe ſentio, paruã & exigui tẽporis vſurã bonæ de me opinionis poſtulo.3.de L.Agr.2.a, Perficiã profecto,vt longi temporis vſurã,qua caruimus intermiſſa noſtra conſuetudine,& gratia, & crebritate, & magnitudine officiorũ meorũ ſarciam.ad Appium Pulchrum,lib.3.1.4.a, Gratulor tibi mi Balbe,vereque gratulor:nec ſum tam ſtultus, vt te vſura falſi gaudii frui velim,&c.ad Ampium,lib.6.12.1.a,

Vſura,pecunia,quæ pro fœnore datur.

Conſiſtere vſura debuit,quæ erat in edicto meo.Att.lib.6.7 Nec id ſatis efficitur in vſuram menſtruam. 6. Ad Att.4 Reliquæ pecuniæ vſuram Silio pendemus.Att.lib.12.18 Pẽdere vſurã ei a quo emeris.Att.193,& 194.b, Vt quum Senatus Publicanos vſura ſæpe iuuiſſet, magiſtratus a publicanis pecuniam pro vſuris auderet auferre?5.Verr.144.a, Terra nunquam recuſat imperium,nec vnquam ſine vſura reddit, quod accepit, ſed alias minore,plerũque maiore cum fœnore.de Sen.47.a,Des operam,vt vſuræ Cluuio cõſeruentur.epiſt.254.b, Viri boni vſuras perſcribũt?9.Att.51 Certare cũ vſuris & fructibus prædiorum.2.in Cat.38.a, Magiſtratũ a publicanis pecuniam p vſuris auferre,in Verr.186.b, An cũ credebat inductus vſuris, id agebat,vt haberet quam plurimum?pro Rab.Poſth.128.b,

Vſurpo.

Nomẽ tãtum virtutis vſurpas:quid ipſa valeat,ignoras.in Parad.19.a,Redeamus igitur,quoniã ſæpe vſurpas,ad Tuſculanas diſputationes.15 Att. 10 In ea quam ſæpe vſurpas tranquillitate.de Fin.89.b,At quam crebro vſurpat & Cõſul & Antonius. in Ant.173.b,Quod ſemper vſurpamus in omnibus dictis & factis, minimis & maximis,quũ hoc decere dicimus, illud nõ decere. In Or.40.a,Itaque vſurpaui vetus illud Bruti, vt ferũt.Att.102. b,Græcũ etia verbũ vſurpaui,quod tũ in ſedandis diſcordiis vſurpauerat ciuitas illa.1.Phil.1.a, Nec enim ab iſto officio, quod ſemper vſurparam,cum valerẽ abduci debui.de Amic. 8 Neque ſolum,vt Solonis dictum vſurpem, qui & ſapientiſſimo fuit ex ſepte,&c.ad Brut.15.4.1.a, Quod ſi te in iudiciũ quis adducat, vſurpetque illud Caſſianum,CVI BONO FVERIT.2.Phil.54. a,Quis eſt q C.Fabritii,M.Curii cum charitate aliqua & beneuolẽtia memoria non vſurpet,quos nunquã viderit? de Amic. 28.a,Iuppiter, Iuno, & reliq,quos fratres inter ſe agnatoſq; vſurpare atq; appellare ſolemus.de Vniu.56.a, Soleo ſæpe ante oculos ponere, idq; libẽter crebris vſurpare ſermonibus. pro Marcel.2.a,Iura ſua quotãnis vſurpare ac ſẽp retinere.in Verr. 246.b,Vſurpare nomẽ ciuitatis.7.Verr. 127.a, Quæ cruentata antea cæde honeſti atq; innocentis viri ſilebatur, eadem nunc crebro vſurpatur,poſteaquã latronis & parricidæ ſanguine imbuta eſt.pro Mil.13.Lælius, is q ſapiens vſurpatur. Off.41: b, Vſurpãtur a te verba ciuilis iuris,& legum.1.de Leg.43. Vſurpata duplex cubile:id eſt,mulier.ep.140.b,Apud Platonẽ hæc oratio vſurpata eſt, vt nihil præter virtutem diceretur bonum. 5.Tuſc.50.a, Bonũ autẽ quod in hoc ſermone toties vſurpatum eſt,id etiã definitione explicentur.3.de.Fin 51.a, Præclare etiã eſt hoc vſurpatũ a doctiſſimis:quorũ ego authoritate nõ vterer, ſi mihi apud aliquos agreſtes hæc habenda eſſet oratio.in Para. 41.a, Atq; hoc genus pœne ſæpe in improbos ciues in hac Repub. eſſe vſurpatũ recordatur.4.in Cat.79.a, Cõſolationes quæ ſunt a multis vſurpatæ.epiſt. 72. b Deſyderiũ mei nominis renouari, & rerum geſtarũ memoriã vſurpari coegit. Poſt redit.in Sen. 33.a,Paucas tribus ad vſurpandã libertatem vocare.Con.Rul. 69.b.Aut nõ eo nomine vſurpandũ,quo arguatur.de Or.149.b,

Vſurpare,occupare.

Nõ vt aliquid ex huius bonis vſurparet, ſed vt qbus oculis cruentãs ceruices filii ſui uiderat,iiſdẽ te condemnatũ videret. 7.Verr.100.Vetus exemplar habet. Ea ſuis bonis recuperaret.

Vſurpatus.

Quid uerò illa Segeſtanorum non ſolum literis tradita, uẽque commemorata uerbis, ſed multis officiis illorum uſurpata & comprobata cognatio?7.Verr.97.a,Id nunc nullo nouo officio ſuo, tot annis poſtq iure imperii noſtri quotanno uſurpato,ac ſemper retento,&c.7.Ver.41.a

Vſurpatio.

Vſurpatio uetuſtatis.de L.Agr.42.a,Cõſolari ſe cũ cõſciẽtia optimæ mẽtis,tũ etiã uſurpatione & renouatione doctrinæ. de Cl.Or.135 Apud te Prætorẽ ſi nõ effugiũ, ne morã qdẽ mortis mẽtione atq; uſurpatione ciuitatis aſſe q potuit?7.Verr.138.a,

Vtilis.

Homo ad nullam rem utilis.Off.57.b, Ea lex uobis accommodata atq; utilis eſt.cõ.Rull.68.b,Nõ ſolũ utiles,ſed etiã neceſſarius,

ceſſarium. ra.famil.27.in ep.Lent. Id utilē, quod bonum.Off. 3.46 Nihil utile,quod non boneſtum(iuxta Stoicos.)Off.3.14 Vtile nihil niſi quod rectum boneſtūque ſit.5.fam.52 Nūquam eſt utile peccare.quia sēper eſt turpe.3.Off.84.a. Quod utile ſit.quodque expediat.Off.64.b,Quid cum uehemēter mihi utile eſſe putabas,nec inutile ipſe Cæſari,perfecisti vt ille me diligeret,coleret,haberet in ſuis.ad Matium,lib.11.27.5.a, Tu ſi arbitrare vtile fore,& e Repub. eſſe, perſequere Dolabellam bello.Att.276.b, Nonne igitur ſapiens,ſi fame ipſe cōficiatur, cibum abſtulerit alteri homini ad nullam rem vtili?3.Off.36.a,

Vtilitas.

Vtilitas oculorū,deorū muners,hominib⁹ donata. de Vniu. 65.Vtilitas in deliberando finis.Par.45.deliberationum finit.3. ad Her.93.Top.49.1.de Or.69.ſæpe cum boneſtate certat Part. 47.in duas partes in ciuili cōſulatione diuiditur, tutā & boneſtā.3.ad Her.93.cum honeſtate in deliberatiua cauſa finis. eſt. 2.de Inu.237.Nihil tā eſt ſecūdū naturā,quā vtilitas.3. Off. 45 Vtilitas & turpitudo in eadē re ineſſe nō poſſunt.3.Off. 45.Vtilitas autem,aut in corpore poſita eſt, aut in extraneis rebus. 2.de Inu.245.Itaque in iis artib⁹, in qbus nō vtilitas quæritur neceſſaria,ſed animi libera quædā oblectatio,quā diligēter, & quā prope ſaſtidioſe iudicamus? 1. de Or. 59.a,Ne hoc quidē vos mouet,cōſyderātes quæ ſit vtilitas, quæq; opportunitas in homine membrorū, ut iudicetis mēbris humanis deos nō egere?1.de Nat.d.156.a,Vt etiā ſi nulla ſit utilitas ex amicitia, tamē ipſi amici propter ſeipſos amētur.1.de Fin 105.a,Tyro mirabilis vtilitatis fructū mihi præbet.Att.104.b, Vtilitatis duæ partes uidentur eſſe,incolumitas & potentia.2.de Inu.246.Vtilitatis eadē,quæ boneſtatis eſt regula.Off.3. 98.Certatur vtrū honeſtati potius,an vtilitati cōſulēdū ſit.2.de Or. 182 Eſſe vtilitati amicis,& Reipublicæ.1.de Or.18 Commodis,utilitatiq; alicuius ſeruire.ad Q.fr.1.35.a,Referre omnia ad utilitatē ſuā. de Or.127.b,In quo nō minorē utilitatē afferūt q rogati, &c. Off.16.b,Qui utilitatē defendit,enumerabit cōmoda pacis,opū,potentiæ, &c. Vtilitatem ex laude naſci defendet, sēperq; eam cum dignitate coniunctā.2.de Or. 185 Omnes enim artes quæ nobis populi Rom.ſtudia cōciliant, & admirabilē dignitatē,& pergratā utilitatem debent habere.pro Mur.20.a, Vtilitate hominū nihil debet homini eſſe antiquis.1.Off. 217 Vtilitate affici.7.fam.31 Et,ut arbitror,nec ab utilitate eorū q audiēt, nec ab officio noſtro, nec ab ipſa cauſa Publii Sextii abhorrebit oratio mea.pro Seſt.83 a,Cū omni utilitate, quā dii hominib⁹ dederunt,ars aliqua coniuncta eſt, per quam illa utilitas percipi poſſit.de Di.1.99 Quoniā in his uerſatur omne cōſiliū duobus,de utilitate ante dicamus,quæ in diſcernēdis bonis maliſq; uerſatur.Part. 46 Nec tamē noſtræ nobis utilitates omittēdæ,aliiſq; tradēdæ,cū his ipſi egeamus,ſed ſuę cuiq; utilitati, quod ſine alterius iniuria fiat,ſeruiēdū eſt.3.Off.55.a, Natura cōſultrix & ꝓuida utilitatum opportunitatūque omnium. 2. de Nat.d.81.a,Teq; Alexādrinū bellum gerēte utilitatib⁹ tuis paruit.pro Deiot.8.a.Id eſt,commodis tuis inſeruiuit.Quē quidem ego,etſi mirabiles utilitates mihi præbet, quū ualet in omni genere uel negotiorū uel ſtudiorū meorū:tamen,&c.Att.7. 155.2.a,Vtilitatib⁹ tuis poſſum carere.ad Tironē,lib.16.5.3.a, De utilitatib⁹ & commodis ſuis cogitare, 1.de Fin.27

Vtiliter.

Iracundiam utiliter a natura datā.Off.18.b, Atque illi qdē etiā a natura V. dicebant permotiones iſtas animis noſtris datas.4.Acad.245.a,Vt quicquid in his rebus fiat ad pugnam, idē ad aſpectū etiā ſit venuſtū.in Or.134 a,Quæ ſunt V. ad hominū uitam.Acad.34.b,

Vtpote.

Ea nos,vtpote q nihil cōtēnere ſolemus, nō pertimeſcebam⁹. Att.2.39.8.a,Lucius qdē frater eius, V. q peregre depugnauit, familiā ducit.5.Phi.186.a, V. quū ſingulæ qdā cohortes ſeditionē fecerint.Aſinius Cic.11.32.11.a,Me & incōmoda valetudo, qua iā emerſeram,V.cum ſine febri laboraſſē,&c.Att.2.39.8.a,

Vtrinque,Vtrobique,Vtrum,Vide.

Vter,adiectiuum.

Vtut.Vide Vt.

Vua.

Gēma a qua oriens vua ſeſe oſtēdit,q̄ & ſucco terræ, & calore Solis augeſcēs,primo eſt peracerba guſtatu,deinde maturata dulceſcit,&c.de Sen.49. a, Attius Nautus vuā mirabili magnitudine inuenit.1.de Di.59.a.

Vulgus.

Vulgus ea veritate pauca, 1a opinione multa æſtimat. ꝓ R. Com.17. Illud autē neqꝫ admirer, quonā modo hæc vulgus imperitorū in audiēdo notet.3.de Or.107.a.& lib. 1.de Nat.d. 71.Vulgus patronorū,de Cl.Or.196. b, Quamobrē vt vulgus, ita nos hoc loco loquimur.Off.40.b,Vulgi atque turbæ admiratio.7.fam.3.Quū hic inſidiator, q iter illud ad cædē faciēdā appaſſet, cū vxore veheretur in rheda penulatus, vulgi magno impedimēto,&c.pro Mil.20.a, Vulgi opiniones de diis in maxima incōſtātia, veritatis ignoratione verſatur. 1. de Nat.d. 31. Vulgi opinionib⁹ rapimur in errorē.2.de Leg.41. Ab inani laude & vulgi ſermonibus remotu.15.fam.51.Vide ne plus cōmēdatio in vulgus,& hæc q̄ expetitur gloria,moleſtiæ habeat,quā voluptatis.Tuſc 5.145.a, Quod ēt in vulgus gratū eſſe ſentim⁹. lib.5.57.Itaq; alter religioſus ēt nūc dies, alter in vulgus Att. ignotos.Atti.9.11. Hoc exire atq; in vulgus emanare nō poterit.ꝓ.Roſc.Am.2.a,Indicare aliqd in vulgus.de Vniu.6.a, Fani pulchritudo & vetuſtas Præneſtinarū etiā nūc retinet ſortium nomē,atq; id in vulgus.lib.2.de Diu.130.a,Ego autē, nōnūquā tribuo in vulgus,ſed plerūq; neceſſario,vt hoc tēpore. ep.l.13 71.1.a,Valere in vulgus.Tuſc. 88.b, Nihil eſt incertius vulgo. pro Mur. 34.a,Hæc duntaxat in Græcis intelligo, q̄ ipſi q ſcripſerunt.noluerunt a vulgo intelligi.de Or.14.b, Non eſt enim cōſiliū in vulgo,nō,rō,nō diſcrimē,nō diligētia,&c.ꝓ Plāc.7.a,

Vulgò.

Homo pecunioſus,nec uulgo.in Verr.213.b, V. admoneri & rogari.in Piſ.42.V.hominū opinio ſociū me ſcribit tuis laudib. Att.14.315.1.a, Non meherenle qui loquor, crederē Iudices, tametſi V.Saturnū vulgò maxime ad occidentem colunt. 3. de N.d.59.a.Nā illi ita negāt,v.mihi ſe debere dīt.Att.1.b, Nū locū ad ſpectādū dare,aut ad prādiū inuitare?minime.ſed v.paſſim. quid eſt V.vniuerſos.ꝓ Mur.67.Deinde natura eius euenire.V. ſoleat,an inſolēter & rarò.de Inu.51.b.Nō V. iactantur, ſed inter paucos ſecreto narrātur.8.fam.3.in ep. Cęl.Eodē die V. loquebantur,Antoniū,&c.16. ad Att. 26. Quū v.loquerentur ſuppoſitū in eius locū,quē ꝓ illo ꝓbare velles.7.Verr.63.a. Quid ais?V.occidebantur?per quos?& c.a quibus?pro Roſc. Am.49.a, Eiuſmodi tēps erat,inqt,vt hoies V.ipune occiderūt.ꝓ Roſ.Am. 48.a,Neq.ponere, neq. v.oſtēdere ac proferre voluerūt.6.Ver. 55.a,V.vadunt.9.Att. 1.

Vulgaris.

Vlgaris & excellens orator.in Or.26.a. In omni arte, cuius vſus cōis,vulgariſq; ſit.de Fin.90. b. Oratio ad vulgarem populareq; ſenſum accomodata.1.de Or.54.a.Declamatio vulgaris & puagata.pro Pl.38.a.& Or.518.b.Opinio.1.de Or.54.a.Vulgare exordium.1.ad Her.11.&.1.de Inu.38.genus argumentationis.1.de Inu.103.Minime v.genus dicendi.de Cl. Or. 167.a V.ſcortum.2.Phil.61.Denique nihil tam vile,neque tam vulgare eſt, cuius partem vllam relinquerint.pro Roſc.Am. 43.a. Oratio ad vulgarem popularemque ſenſum accommodata. de Or.94.b. Genere nouo ſum literarum ad te vſus, ut intelligeres non vulgarem eſſe commendationem.ad Cæſarem, libr. 13.16.7. a, Omnibuſque rebus eum ita tractes, ut intelligat noſtram commendationem non vulgarem fuiſſe.Lent. 1.3.4.a, Qui nulla arte adhibita, de rebus ante oculos poſitis, vulgari ſermone diſputāt.1.Acad.8.a, Ne nuda inuentio vulgari ſermone efferatur.ad Her.41.b,Acad.q.30. b, In communi vita & vulgari hominū cōſuetudine nō eſſe rudē.de Or.1.159.a,Hæc a vulgari intelligētia remotiora ſunt.2. de Inu.170.a, De vulgari & cōmuni prudētia diſputo.2.de Or.165.a, Perſpicua ſunt hæc quidem,& in vulgari prudētia ſita.de Or.150. b, Vulgaria & obſoleta ſunt,res autē noua & inaudita. pro Quint.33. a, Magna an parua,facilia,an difficilia,ſingularia ſint an vulgaria.2.de Inu. 205.a,Mitto haſce artes vulgares,coquos,piſtores, lecticarios. pro Roſ.Am.79. a,

Vulgariter.

Hæc ad te eo pluribus ſcripſi, vt intelligeres me nō vulgariter,nec ambitioſe,ſed vt pro homine intimo, ac mihi pernecceſſario ſcribere.Seruilio.lib.13.70.3.a,

Vulgatus.

Quæ nauis vnquā in flumine publico tam vulgata omnibus, quā iſtius ætas fuit?de Aruſp.reſpon.55.a, Nōne hoc veſtra voce vulgatū eſt?pro Flac. 51.a.

Vulnus.

Dico mercedē vulneris atq; plagæ cōſtitui nefas fuiſſe.1 Ver. 63.b,Si quid vulneris intra cutē ſubeſt.10.fam. 37. in ep.Plāci. Vulnus alterū in capite ſecūdū aurē accepiſſe.4.famil.36. in ep. Seru.Sulp.Alligare vulnus.Tuſc. 183. b, Infligere alicui V. 2. Phil.100. a, Aeſculapius q ſpeculū inueniſſe, primuſq; vulnus obligauiſſe dicitur.de Nat.d.71.b.& Tuſc.183.b, Vulnus in latere,quod acu punctū videretur,ꝓ ictu gladiatoris putari. pro Mil.114.b,Examinari graui vulnere.2.de Fin.155.a, Accipere

uulnera

uulnera.pro Seſt. 7. b, Acceptis a forti aduerſario vulneribus aduerſis.de Aruſp.reſp.253.b, Nã Panſa fugerat vulneribus acceptis,q̃ ferre nõ potuit.ad Brut.7.Ex vulneribus mortuus. 10. fam.76.in ep.Pollionis

Vulnus per tranſlationem.

Vulnus Conſulare.Poſt red.in Sen.7 graueſcens. Tuſc. 3.65 iniuriæ ſanãdũ.15.fam.22 in moribus aut natura. pro Cæl. 11 Nam ſic intelligio,ut nil a domeſticis vulneris factum ſit,illud quidẽ,quod erat,eos certe ſanare potuiſſe.1. Att.48 Huic meæ voluntati,in qua ineſt aliqua vis deſyderii ad ſanãdum vulnus iniuriæ,vt faueas,fautorque ſis.ad Catonem,lib.15.4.43 a.Vulnus a fortuna accipere.Tuſc.1.69 imponere prouinciæ.5. Att. 33 Quæ res forſitan ſit refricatura vulnus meum.12.ad Att.19 Sed vt te de Repub.cõſuler,non ita vt ſperaſſent mali,tãto impoſito Reipub.vulnere,alacris exultat improbitas in victoria. 1. Att.40 Nolite Iudices,aut hũc iã natura ipſa occidẽtẽ velle maturius extingui uulnere ueſtro,quã ſuo fato,&c.pro Cæl.63.a, Claudicare ex uulnere ob Rem.accepto.2.de Or.a, Cũ magno Reipub.uulnere recedit C.Flaminius.lib.2.de Nat.d. 6 Hoc tã graui uulnere etiã illa,quæ cõſenuiſſe uidebãtur, recrudeſcũt. 4.fam.22 Vulnera cõſciẽtiæ.3.Off.113 quæ nõ poſſum tractare ſine maximo gemitu.12.Att. 28 Repẽte aſpicimus lituras eiuſmodi,quaſi quædã uulnera tabularũ recẽtia.4.Ver.135.a,Quę hic Reip.uulnera imponebat,eadẽ illa ſanabat.de Fin.1.2.b & 2.Phil.60 Vulnera Appii nõ refrico,ſed apperẽt,nec occuli poſſunt.Att.5.28 Vulneribus meis ſæpius manus afferã 3. ad Att. 22 Satis habeo negotii in ſanãdis uulneribus quæ ſunt impoſita Reipub.Att.77.b,Et omitt o cauſã Reip.quã ego amiſſã puto cũ uulneribus ſuis,tũ medicamẽtis his, quæ parãtur.9. Att. 10

Vulnero.

Et quos ferro trucidari oportebat,eos nõdũ voce uulnero. 1.in Cat.6.a,Serui nonnulli uulnerãtur, ipſe Rubrius in turba ſauciatur.3.Verrinarum,47.a, Cũ a me maxime uulneraretur, nõ tulit,&c.3 ad Q.fr.18 Sin ad nudũ,uel fortiſſimi uiri corpus acceſſerit,poſſit acie ipſa & ferri uiribus uulnerari.p Seſt.18.a,

Vulneratus.

Vulneratus & deſpoliatus eſt.7.Att.33 Sãctiſſimũ corpus nõ ſolũ tactum ac uiolatũ manu, ſed uulneratũ ferro, cõſectũque uidiſtis.Poſt redit.in Senatu,5.a,

Vulneratio.

Maior hæc eſt vitæ,famæ, ſalutis ſuæ vulneratio. in Piſ.37.a Sin autem vim ſine cæde,ſine vulneratione, ſine ſanguine nullã intelligetis.pro Cæc.35 a,

Vulpecula.

Fraus quaſi vulpeculæ,vis leonis videtur. 1.Off.64.a, Nec vnquam egreſſus ex inſula, in qua lepuſculos vulpeculaſque ſæpe vidiſſes.1.de Nat.deor.121.a.

Vultus.

Vultus & frons,eſt animi ianua.de Petit.Cõſul.29. Imago animi eſt.indices oculi.3.de Or.122.a,Vultus deniq; tutus,q ſermo qdã tacitus mẽtis eſt.in Piſ.1.a,Nõ deniq; ea q̃ nobis nõ poſſumus fingere,facies, vultus,ſonus.1.de Or 63.a, Vultus familiaris.1.Att.20.V ſictus.2.Off.61.ſemp idẽ.Tuſc. 3. 28. & 1.Off. 127.ſeuerus & triſtis.2.de Or.159.a,Dumitii in repulſa.8. fam. 40.in ep.Cæl.q ſecũdũ vocem plurimũ poteſt,quãtã affert tum dignitatẽ,tũ venuſtatẽ?in Or.33.a,Et is q. appellatur vultus, q nullo in animãte eſſe præter hominẽ poteſt,indicat mores,cuius vim Græci norũt,nomẽ omnino nõ habent. de Leg.lib.1.20.Iure erat in Socrate ſemp idẽ vultus,cũ mentis, a qua is fingitur, nulla fieret mutatio. Tuſc.3. 28. Vultus oculis gubernatur. 3. de Or.23.Vultus hominũ ſæpe mentitur.1. ad Q.fr.11.Ad vultum ipſum,ſi queam, reficiendum. 12. Att. 16. Si modo vultum importunum in forum detuliſſet. Poſt.reditum in Senatu,13.a. Vultum ſubire ſimiæ illius.8.famil.37.in ep. Cæl. Vultum tuũ videre cuperem,quum hæc legeres.4.At.44.Vultum non vidiſſe Lentuli Cruris repulſi.8.in epi. Cæl.Quidam vultu motuq; corporis vaſti atque agreſtes.1. de Or. 57. a, Vultu & oratione adtempus accommodanda. 11.Att.50. Eo enim erat vultu,oratione,omni reliquo motu & ſtatu.Tuſc.3.46.Vultu hilari atque læto eſſe.Tuſc.1.90.exprimere liberalitatem.13.famil. 11. ſæpe læditur pietas.pro Roſc.Am.22 Verbis, vultuque abſurde & aſpere reſponderat.5.Att.2.V. me ſignificaſſe tibi non eſſe amicum.3.fam.22.V. atq; fronte ſimulatio facillime ſuſtinetur. 1. fam.44. Etenim animus vultu,flagitia perientibus tegebautur.p Seſt.7. b, Ex vultu & oculis & fronte meum erga te amorem p ſpicere potuiſſes.14.Att.24.in epi.ad Anto.In tuis oculis,i tuo ore,vultuq; acquieſco.p.Deiot.144.b, In Aeſopo ſæpe vidi tantum ardorem vultuum atq; motuum,vt,&c.de Diu.97. b, Vultus omnes aduerſariũ diligenter perſpicẽdi.lib.2.de Or.81.Vultus qui ſenſus animi plerunq; indicant.2. de Or.81. a, Vultus tuos mihi expreſſit omnes.12.fam.63. Vultus eorũ, apud quos agit,moderatur & effingit auctor.3.de Leg.35.Recordamini faciẽ atque illos eius fictos ſimulatoſque vultus. pro Clu. 57.

Vulticulus.

Non te Bruti noſtri vulticulus ab iſta oratione deterret? Attic.14.318.7.a

Vultuoſus.

In quo quũ effeceris,ne quid ineptum aut uultuoſum ſit, tũ oculorũ eſt quædã magna moderatio.in Or.33.a,

Vxor.

Genus eſt uxor:eius duæ formæ,una matrũfamilias,earũ quę in manu conuenerũt:altera, earũ quæ tantũ modo uxores habẽtur.in Top.7.a,Vxor a Dolabella diſceſſit.8.famil.14.in ep.Cęl. Quare gratũ mihi feceris, ſi uxori tuæ Iuniæ grauiſſimæ atque optimæ fœmina,meis uerbis eris gratulatus.Mercel.15.9.3. a, Atque ut e natura uiuat uxorem adiũgere de Fin.104. b, Duxit uxorẽ patre uiuo optimi & calamitoſiſſimi uiri filiam L.Scipionis.pro Seſt.4.a.& Acad.q.ed.1.lib.2. 99 Ex tui animi ſentẽtia iu uxorem habes?2.de Or.144.a,Qui Numitoriã Fregellanã habuit uxorem.in Ant.186.b, Vxore illius ſuis ſacris initiauit.1.Att.57 Quũ paterfamilias uxorẽ prægnantẽ in prouincia reliquiſſet,romæque alterã duxiſſet,neq; nũtiũ priori remiſiſſet, mortuuſque eſſet inteſtato,& ex utraque filius natus eſſet mediocriſne res in cõtrouerſiã adducta eſt?1. de Or, 90 A ducẽda uxore ſic abhorret, ut libero lectulo neget eſſe quicquã iucundius.Att.14.309.3.a, Cũ Milo cum uxore ueheretur in rheda penulatus,V.magno impedimento.&c.pro Mil.20.a,

Vxorius.

In arbitrio rei uxoriæ hæc uerba maxime excellunt,Melius æquius.Off 3.80.a.& Top.34

X

X Litera uaſtior:quã Quintilianus literarũ Latinarũ vltimã vocat.Verba ſæpe cõtrahũt nõ uſus eã,ſed aurium. Quo.n. veſter Axilla ala factus eſt, niſi fuga literæ vaſtioris?Quã literã ẽt ẽ maxillis ,ẽ taxillis & vexillo,& paxillo, cõſuetudo elegãs Latini ſermonis euellit.Or.86.Eadẽ in numeris denorat decẽ:vt Equidẽ nihil diſſerui durius, cũ nominatim de C.Antonio decernerẽ,q na ſtatuerã, à te cognoſcere cauſã eius Senatũ oportere.x.Cal.Mai.ad Brut.7.Cũ Laodiceã ueniſſẽ. III Id.Feb.Lenius mihi reddidit,datas ad X.Calen.Octo.5. Att.47.Ego XIII. Calend.cũ eadẽ lucerna hanc epiſtolã ſeriberem,qua inflammarã tuã,Formiis ad Pompeiũ,ſi de pace ageretur,pfecturus erã:ſi de bello,uidero.8.Att.7. Ei tamẽ ſic nũc ſoluitur,triceſimo quoque die talẽta Attica XXXIII. & hoc ex tributis.6.At.4.Miſit illa CCIↃↃ. mihi, & aſcripſit tãtũ eſſe reliquũ.11.Att.49.

Y

Y Litera Greca ueterib. Latinis incognita fuit. Nec enim Græcã literã adhibebant,nũc aũt ẽt duas.Ennius ſemper Purrum,nũquã Pyrrhom. Or.91. Τ' πεχθέμενος pueros in Græciã.7.Att.54.Τ' ϕεβολη elegans.7.fam.55. Non dico ὑπερβολὰς. 2.ad Q.fr.37.Non ὑπερβολικῶς,ſed uerilſimẽ loquor.5. Att. 49.& 6.14. Τ' πόνω λῆψιν, cum breuiter ſcriberes. 9. Att. 44. Τ' πόθεσις ſcribendi.2.ad Q.fr.36.& 3.ad eundẽ, 29 & 14. Att. 49.Fuga,quã tu ὑπερορίζεν peregrinationem.9.ad Att.39. Τ' πομεμψιμοιροι literæ.6.Att.1. Τ' πομνηματισμός factus ab Areopago.5.ad Att.20.Τ' πομνηματισμός Areopagi tarum decretum 13.fa.4.Τ' ποσόλοικα multa.14.Att.48. Nihil ὕπουλον habent, nihil fallax.10.Att.37.Τ' στερον πρότερον ὁμηρικῶς tibi reſpondebo.1.Att.35.

Z

Zelotypia.

Obtrectatio autem eſt ea,quam intelligi zelotypiam uolo, ægritudo ex eo,quòd alter quoque potiatur eo, quod ipſe concupierit.4.Tuſ. 28. a Iudicabam durtores parteis mihi impoſitas eſſe ab offenſione noſtra,quę magis à ζηλοτυπίᾳ mea,quàm ab iniuria tua nata eſt.Att.10.198.2.a

Zodiacus.

Vim quãdã eſſe aiunt ſignifero in orbe, qui Græce ζῳδιακὸς dicitur.2.de Diu.133.a,

Zonarii.

Quid mitridates qui multitudinem illã nõ authoritate ,ſed ſi gi naieuebat , ſe ut ille dicit, id ſutores & zonarii conclamarunt. pro Flac.13.a,

F I N I S.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE